MINH NGUYỆT GIA TRANG

Đặc công tà phi

ẢNH LẠC NGUYỆT TÂM

Truyện được đăng tải tại
http://minhnguyetgiatrang.wordpress.com/

Mục lục

Chương 1: Mị Thần

Chương 2: Ngu Ngốc Hại Chết Người

Chương 3: Khó Tin

Chương 4: Không Thể Tưởng Tượng Nổi

Chương 5: Cuộc Xuyên Qua Ngoạn Mục

Chương 6: Lạc Đường

Chương 7: Thuật Dịch Dung

Chương 8: Bí Mật Không Thể Nói

Chương 9: Chiến Thần Thụy Vương

Chương 10: Đồng Ý

Chương 11: Thiếu Dạy Dỗ

Chương 12: Ý Nghĩ

Chương 13: Huyền Băng Thiết

Chương 14: Chặt Chẽ Bao Vây

Chương 15: Cắt Lưỡi Của Ngươi

Chương 16: Khiêu Khích

Chương 17: Lục Đục Đấu Đá

Chương 18: Đau Nhức Phát Tác

Chương 19: Cho Ta Cái Hài Lòng Hồi Báo

Chương 20: Giải Độc

Chương 21: Tiễn Các Ngươi Đi Cầu Nại Hà

Chương 22: Không Nên Làm Ta Bất Mãn

Chương 23: Chế Bom

Chương 24: Trực Tiếp Nổ Tung Nó

Chương 25: Không Chỉ Nổ Tung Phủ Còn Muốn Lấy Mạng Người

Chương 26: Vô Ngân Công Tử

Chương 27: Đây Là Dạy Dỗ Ngươi

Chương 28: Bị Hôn

Chương 29: Ngươi Từ Nơi Nào Học Được

https://thuviensach.vn

Chương 30: Phách Lối Không Thể Tả
Chương 31: Thần Phục
Chương 32: Ra Oai Phủ Đầu
Chương 33: Không Thể Khinh Thường
Chương 34: Ăn Hết Bọn Chúng
Chương 35: Cố Ý
Chương 36: Khinh Thường Ra Tay
Chương 37: Cuộc Chơi Độc Như Thế Nào Mới Càng Thú Vị
Chương 38: Ngứa Ngáy Khó Nhịn
Chương 39: Khiêu Khích
Chương 40: Thất Thải Thánh Lệnh
Chương 41: Chuyển Đến Ở Thụy Vương Phủ
Chương 42: Vỏ Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn
Chương 43: Đá Thủy Tinh Đổi Sắc
Chương 44: Ta Hèn Hạ Ta Thừa Nhận
Chương 45: Ngươi Không Có Tư Cách Cò Kè Mặc Cả
Chương 46: Có Nàng Có Thiên Hạ
Chương 47: Tin Tưởng Của Ngươi, Phần Thưởng Của Ta
Chương 48: Ta Là Tới Đập Phá Tài Quán
Chương 49: Tiền Cược
Chương 50: Hiu Rõ Tất Cả
Chương 51: Bất Quá Chỉ Như Vậy
Chương 52: Chân Thành Xin Lỗi Ta
Chương 53: Sởn Gai Ốc
Chương 54: Ngươi Phục Đã Định Rồi
Chương 55: Hủy Phá Hủy Tự Tin Của Hắn Chính Là Lạc Thú Của Ta
Chương 56: Thiệp Mới Lấy Mạng
Chương 57: Mạng Của Ngươi Do Ta Bảo Hộ
Chương 58: Nàng Đúng Là Phương Tinh
Chương 59: Tiếp Thu Trí Nhớ
Chương 60: Linh Thú Xuất Hiện
Chương 61: Linh Cung Thánh Chủ

https://thuviensach.vn

Chương 62: Nàng Là Yêu Nữ
Chương 63: Tra Tấn
Chương 64: Đây Là Cái Tình Huống Gì
Chương 65: Trở Mặt
Chương 66: Lễ Vật Vổ Quái
Chương 67: Phong Tư Kinh Thế
Chương 68: Cung Điện Đoạt Bảo
Chương 69: Cung Điện Đoạt Bảo 2
Chương 70: Cung Điện Đoạt Bảo 3
Chương 71: Cung Điện Đoạt Bảo 4
Chương 72: Tề Tụ Trong Điện
Chương 73: Địch Nhân Khủng Bố
Chương 74: Nhược Điểm Trí Mạng
Chương 75: Cấm Địa
Chương 76: Bảo Vật Hiện Thế
Chương 77: Linh Cung Đến Lấy Mạng
Chương 78: Đấu Linh Lực
Chương 79: Âm Mưu Của Thánh Tôn
Chương 80: Trước Lúc Đại Chiến
Chương 81: Chỉ Mảnh Treo Chuông
Chương 82: Vạn Quang Tề Chiếu
Chương 83: Lấy Mạng Đánh Cược
Chương 84: Điều Kiện Rút Quân
Chương 85: Ngươi Đang Chơi Với Khỉ Sao
Chương 86: Tỷ Thí Bắn Cung
Chương 87: Lâm Trận Lùi Bước
Chương 88: Ai Dám Tranh Phong
Chương 89: Mọi Thứ Sẵn Sàng Chỉ Thiếu Gió Đông
Chương 90: Hái Hương
Chương 91: Lửa Cháy Lan Tràn
Chương 92: Mọi Người Ngổn Ngang Trong Gió
Chương 93: Lửa Càng Thêm Lửa

https://thuviensach.vn

Chương 94: Dùng Lửa Dập Tắt Lửa
Chương 95: Dạy Ngươi Chơi Cắt Thịt
Chương 96: Tự Mình Hại Mình
Chương 97: Đập Tan Cứng Cỏi Của Ngươi
Chương 98: Gãy Xương Lấy Máu
Chương 99: Thánh Thủ Y Vương
Chương 100: Huyền Cơ Bên Trong
Chương 101: Cùng Chồn Tranh Thủ Tình Cảm
Chương 102: Thú Vui
Chương 103: Độc Vương Độc Tiên
Chương 104: Lấy Cớ Mà Thôi
Chương 105: Rốt Cuộc Muốn Giở Trò Quỷ Gì?
Chương 106: Ẩn Dấu Âm Mưu
Chương 107: Nhận Lỗi
Chương 108: Giết Không Tha
Chương 109: Ức Hiếp Người Khác, Là Sở Trường Của Ta
Chương 110: Trò Chơi, Vừa Mới Bắt Đầu
Chương 111: Nắm Chắc Trong Tay
Chương 112: Tự Đào Hố Chôn Thân
Chương 113: Trúng Độc Chết Trong Ngục
Chương 114: Kẻ Xướng Người Họa
Chương 115: Có Chứng Cứ Không
Chương 116: Huyết Sát Hắc Châm
Chương 117: Mạng Của Nàng, Chúng Ta Bảo Vệ Rồi
Chương 118: Tiên Lễ Hậu Binh
Chương 119: Hoa Héo Hương Tàn
Chương 120: Kẻ Mạnh Thua Kẻ Khôn
Chương 121: Ẩn Hình Truy Tung Phấn
Chương 122: Cố Chấp
Chương 123: Uy Hiếp
Chương 124: Ma Xà Xuất Động
Chương 125: Nhân Xà Đại Chiến

https://thuviensach.vn

Chương 126: Huyết Bàng Vương *
Chương 127: Thu Thập Thánh Tôn
Chương 128: Thành Toàn
Chương 129: Tích Lệ Thảo
Chương 130: Tuyết Ảnh Các
Chương 131: Phương Thuốc Kinh Người
Chương 132: Rừng Đào Ma
Chương 133: Cần Gì Chịu Chết
Chương 134: Tẩy Sạch Linh Hồn Dơ Bẩn
Chương 135: Tỷ Thí Nội Lực
Chương 136: Toàn Thắng
Chương 137: Thê Thảm Không Nỡ Nhìn
Chương 138: Ong Đoạt Mạng
Chương 139: Huyết Phách Thần Châu
Chương 140: Thử Nghiệm Uy Lực
Chương 141: An Toàn Rời Khỏi
Chương 142: Đã Từng Qua Đây
Chương 143
Chương 144: Nhiếp Hồn Thuật
Chương 145: Không Thể Ngăn Cản
Chương 146: Tụ Hội Trong Rừng Đào
Chương 147: Mê Nguyệt Trận
Chương 148: Tuyết Ảnh Các
Chương 149: Cùng Uống Trong Rừng Trúc
Chương 150: Dụng Tâm Lương Khổ
Chương 151: Dược Liệu Quý Hiếm
Chương 152: Tiêu Dao Môn Chủ
Chương 153: Thánh Hoa Thánh Cỏ
Chương 154: Không Chơi Như Vậy
Chương 155: Âm Mưu
Chương 156: Long Sư Binh Phù
Chương 157: Không Tiễn

https://thuviensach.vn

Chương 158: Không Ngại Làm Trời
Chương 159: Trúng Chiêu
Chương 160: Máu Tươi Chữa Khỏi Đau Lòng
Chương 161: Thiên Cơ Lão Nhân
Chương 162: Bí Mật Của Linh Cung
Chương 163: Hậu Phát Chế Nhân
Chương 164: Đồn Đại
Chương 165: Cố Ý
Chương 166: Phần Thưởng Kinh Người
Chương 167: Thiếu Bang Chủ Thần Bí
Chương 168: Nước Thuốc Kỳ Lạ
Chương 169: Kinh Hồn Phá Đảm
Chương 170: Lo Âu Thấp Thỏm
Chương 171: Môn Chủ Hiện Thân
Chương 172: Yên Tĩnh Trước Bão Táp
Chương 173: Sởn Cả Tóc Gáy
Chương 174: Sóng To Gió Lớn
Chương 175: Kịch Hay Lên Sàn
Chương 176+1: Nhân Vật Khả Nghi (1)
Chương 176+2: Nhân Vật Khả Nghi (2)
Chương 177: Sát Phong Cảnh
Chương 178: Phát Điên
Chương 179: Tín Hiệu Uy Hiếp
Chương 180: Quần Hùng Tề Tụ
Chương 181: Quần Hùng Tề Tụ
Chương 182: "Môn Chủ" Giá Lâm
Chương 183: Nhận Lỗi
Chương 184: Ký Tên Kỳ Lạ
Chương 185: Khiếp Sợ Dị Thường
Chương 186: Trúng Chiêu
Chương 187: Giải Độc
Chương 188: Để Ngươi Thất Vọng Rồi

https://thuviensach.vn

Chương 189: Ban Đêm Xông Vào Hoàng Cung
Chương 190: Heo Và Chuồng Heo
Chương 191: Chấn Động Lớn
Chương 192: Mệnh Như Trăng Trong Nước
Chương 193: "Nhiệt Tình Đón Khách"
Chương 194: "Lễ Phép Đáp Lễ"
Chương 195: Ma Quỷ Trong Ma Quỷ
Chương 196: Thần Kinh Sụp Đổ
Chương 197: Gạt Người Là Không Đúng
Chương 198: "Mang Ơn "
Chương 199: " Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung "
Chương 199+2: Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung (Tiếp)
Chương 200: Đành Chịu Khuất Phục
Chương 201: Khiêu Khích Thất Bại
Chương 202: Tư Tưởng Bạo Lực
Chương 203: Thì Ra Là Các Ngươi
Chương 204: Tâm Như Nổi Trống
Chương 205: Hạnh Phúc Ngọt Ngào
Chương 206: Giả Ngây Giả Dại
Chương 207: Mật Phương Dưỡng Nhan
Chương 208: Dọa Dẫm Vơ Vét
Chương 209: Phá Hủy Đồ Vật
Chương 210: "Hoàn Thành Gia Quy"
Chương 211: Xông Vào Cung Ám Sát
Chương 212: Âm Mưu Quỷ Kế
Chương 213: Hang Ổ" Của Quỷ Chú Môn
Chương 214: Lòng Dạ Sâu Thẳm
Chương 215: "Từ Trên Trời Giáng Xuống"
Chương 216: Tới Thu Phí Bảo Hộ
Chương 217: Tạm Ngừng Kinh Doanh
Chương 218: Ôm Cây Đợi Thỏ
Chương 219: Yêu Cầu Đáp Án

https://thuviensach.vn

Chương 220: Ma Tộc Hắc Yên
Chương 221: Chúng" Xà" Xuất Động
Chương 222: Thi Động Huyết Chú
Chương 223: Ý Đồ Riêng (1)
Chương 223+2: Ý Đồ Riêng (2)
Chương 224: Lời Mời Ác Ý
Chương 225: Đến Nơi Hẹn Sớm
Chương 226: Kẻ Địch Khủng Bố
Chương 227: Trận Thiên La Địa Võng
Chương 228: Cố Ý Hỗ Trợ
Chương 229: Vơ Vét Tài Sản Trong Hiểm Nguy
Chương 230: Tiễn Các Ngươi Lên Đường
Chương 231: Tê Tâm Liệt Phế
Chương 232: Điều Kiện Cứu Người
Chương 233: Lời Nguyền Của Ma Tộc
Chương 234: Truyền Thuyết Hạc Giấy
Chương 235: Đột Phá Linh Lực
Chương 236: Điều Động Đại Quân
Chương 237: Một Màn Ngoài Dự Định
Chương 238: Không Đủ Gây Sợ Hãi
Chương 239+1: Dạy Dỗ Kẻ Địch (1)
Chương 239+2: Dạy Dỗ Kẻ Địch (2)
Chương 240: Kêu Xà, Gọi Sấm
Chương 241: Người Yêu Tỉnh Lại
Chương 242: Bộc Phát "Tiềm Năng"
Chương 243: Không Ngờ
Chương 244: Ra Oai Bằng Nước Đông Lạnh
Chương 245: "Tiền Trảm Hậu Tấu"
Chương 246: "Thư Mời" Địch
Chương 247: Đau Khổ Chờ Đợi
Chương 248: Thêu Dệt Âm Mưu
Chương 249: Mở Màn Trừng Phạt Địch

https://thuviensach.vn

Chương 250: Con Mồi Sa Lưới
Chương 251: Tự Tạo Nghiệt, Không Thể Tha
Chương 252: Trước Giờ Lấy Mạng
Chương 253: Kêu Sấm Gọi Chớp
Chương 254: Đại Chiến Bắt Đầu Diễn Ra
Chương 255: "Nguy Hiểm Giáng Xuống"
Chương 256: Hậu Lễ Tử Vong
Chương 257: Bí Mật Của Ma Châu
Chương 258: Tha Thứ Để Trả Ơn
Chương 259: Dụ Dỗ Bằng Thức Ăn Ngon
Chương 260: "Thần Điểu" Giáng Uy
Chương 261: Vạn Kiếp Bất Phục
Chương 262: Trăm Miệng Cũng Khó Giải Thích
Chương 263: Có Khổ Khó Nói
Chương 264: "Giúp Người Làm Niềm Vui"
Chương 265: Ăn Như Hổ Đói
Chương 266: Tin Dữ Kinh Người
Chương 267: Đấu Trí Đấu Mưu
Chương 268: Ngươi Giết Ta Thưởng (Thưởng Ở Đây Là Thưởng Thức, Xem, Ngắm)
Chương 269: Liên Hoàn Kế
Chương 270: Phân Tích Sâu Sắc
Chương 271: Thảm, Trúng Mai Phục
Chương 272: Tương Kế Tựu Kế
Chương 273: Liệu Sự Như Thần
Chương 274: Hai Bên Tổn Thất
Chương 275: Đốt Lương Thực
Chương 276: Thuận Thì Sống, Nghịch Thì Chết
Chương 277: Ám Chiêu Hiểm Cược
Chương 278: Sai Một Nước Cờ
Chương 279: "Bồi Dưỡng Tình Cảm"
Chương 280: Tiết Mục Dụ Hàng

https://thuviensach.vn

Chương 281: Đùa Giỡn Rồi Lại Đùa Giỡn
Chương 282: Ân Huệ Nhỏ
Chương 283: Cố Ý Khiêu Khích
Chương 284: Coi Như Các Ngươi Lợi Hại
Chương 285: Hiện Tượng Nghịch Thiên
Chương 286: Lệ Như Suối Trào
Chương 287: Mừng Như Điên
Chương 288: Kích Động Thét Chói Tai
Chương 289: Đại Ân Đại Đức
Chương 290: Vạn Chúng Thần Phục
Chương 291: Bao Vây Hoàng Cung
Chương 292: Vạch Trần Việc Ác
Chương 293: Tứ Quốc Thống Nhất
Chương 294: Thần Đế Tiên Hậu
Chương 295: Bị
Chương 296: Đại Hôn Đế Hậu
Chương 297: Ngươi Bị Sao Vậy?
Chương 298: Buồn Vui Lẫn Lộn
Chương 299: Lặng Lẽ Theo Sau
Chương 300: Bám Riết Không Tha
Chương 301: Ta Là Ma Đế
Chương 302: Ý Trời Trêu Người
Chương 303: Hao Tâm Tổn Huyết
Chương 304: Sợ Bóng Sợ Gió
Chương 305: Người Làm Chuyện Tốt
Chương 306: Đối Thoại Của Các Bảo Bảo
Chương 307: Lấy Lòng
Chương 308: "Đồng Lòng Thám Hiểm"
Chương 309: Chú Kiếm (*) Sơn Trang
Chương 310: Không Biết Nên Khóc Hay Cười
Chương 311: Kiên Quyết Dây Dưa Quấy Rầy
Chương 312: Trăm Mối Nghi Ngờ

https://thuviensach.vn

Chương 313: Đồng Lòng "Hát Hí Khúc"
Chương 314: Huyết Tẩy Tai Ương
Chương 315: Khiến Người Ta Giận Sôi
Chương 316: Giả Câm Vờ Điếc
Chương 317: Đọc Tâm Thuật
Chương 318+1: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện
Chương 318+2: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện (Tiếp)
Chương 319: Đến Linh Cung
Chương 319+2: Đến Linh Cung (2)
Chương 320: Ngoài Dự Đoán
Chương 321: Ngươi Nói Cái Gì?
Chương 321+2: Ngươi Nói Cái Gì? (Tiếp)
Chương 322: Hỏi Sai Người
Chương 322+2: Hỏi Sai Người(Tiếp)
Chương 322+3: Hỏi Sai Người(Tiếp)
Chương 323: Ý Tốt Giấu Giếm
Chương 324: Giải Thích Điều Nghi Ngờ
Chương 325: Mệnh Châu Tương Liên (Mạng Gắn Liền Với Châu)
Chương 326: Khổ Sở Rối Rắm
Chương 327+1: Thần Ngọc Thức Tỉnh
Chương 327+2: Thần Ngọc Thức Tỉnh 2
Chương 327+3: Thần Ngọc Thức Tỉnh (3)
Chương 328: Bảo Bảo Phát Uy
Chương 329+1: Bảo Bảo Ra Đời 1
Chương 329+2: Bảo Bảo Ra Đời 2
Chương 329+3: Bảo Bảo Ra Đời 3
Chương 330+1: Ác Độc Uy Hiếp 1
Chương 330+2: Ác Độc Uy Hiếp 2
Chương 331+1: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 1
Chương 331+2: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 2
Chương 331+3: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 3
Chương 332+1: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 1

https://thuviensach.vn

Chương 332+2: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 2

Chương 333: Rốt Cuộc Thần Là Ai?

Chương 333+2: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 2

Chương 333+3: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 3

Chương 333+4: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 4

Chương 334: Sùng Bái Điên Cuồng

Chương 335: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời

Chương 335+2: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 2

Chương 335+3: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời

Chương 335+4: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 4

Chương 335+5: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 5

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 1: Mị Thần

Gió lạnh cuốn theo ánh tịch dương chậm rãi xuống núi chỉ còn lại một mảnh màu hồng, đêm tối bao trùm. Mặt trăng cũng không chịu yếu thế, cố gắng xông phá đêm tối hắc ám, vì thế gian dâng lên ánh sáng.

Mộng Huyễn Chi Thành —— quầy rượu lớn nhất xa hoa nhất nước, khi màn đêm buông xuống,bên trong Mộng Huyễn Chi Thành vang lên tiếng nhạc vô cùng mập mờ. Dưới ánh đèn mị hoặc, men rượu thôi thúc trong người, những người trên sàn nhảy giống như trúng tà, động tác vô cùng cuồng dã.

Lúc này trong góc khuất của sàn nhảy, một cô gái trẻ tuổi đang lẳng lặng dựa vào ghế sofa, đôi môi đỏ mọng, trong tay cầm một ly "Ác Ma Chi Hôn". Mặc dù nàng đặc biệt ngồi xuống ở nơi góc khuất, hơn nữa tướng mạo cũng là cực kỳ bình thường, nhưng lại không có ngôn ngữ nào có thể diễn tả hết phong thái nhàn nhã ung dung làm đông đảo đàn ông khó có thể kháng cự, giá mà không. . .

"Không biết anh có vinh hạnh cùng em gái uống một chén hay không?" Giọng nói dịu dàng như ngọc vang lên, một người đàn ông diện mạo tuấn tú mỉm cười nâng chén đứng ở trước mặt cô gái trẻ tuổi.

Cô gái trẻ tuổi đem ly rượu trên tay chậm rãi để lên bàn, khoanh tay, nhếch môi cười nhìn hướng người đàn ông trước mặt. Đó là một nụ cười lạnh, thậm chí còn mang theo một loại cảm giác bức người. Người đàn ông thân thể lập tức cứng đờ, trên mặt vốn là nụ cười thong dong tự tin trong

https://thuviensach.vn

nháy mắt cũng biến thành lúng túng. Trời ạ, ánh mắt của cô gái này lại lạnh lùng làm hắn sợ?

"Thật xin lỗi, đã quấy rầy." Người đàn ông sau khi nuốt một ngụm nước miếng, không thể tiếp tục nghênh đón ánh mắt lạnh lùng bức người này, chỉ có thể xoay người bằng tốc độ nhanh nhất chạy trối chết.

"Nếu mình nhớ không lầm, đây đã là lần thứ chín có người đến gần, lại bị ánh mắt của cậu dọa chạy." Âm thanh hài hước từ tai nghe điện thoại truyền đến. Cô gái trẻ tuổi không đáp lại, bưng lên ly rượu trên bàn lần nữa khẽ nhấp một ngụm, tròng mắt thâm sâu không thấy đáy ngưng tụ ở một hướng khác.

Trung tâm sàn nhảy có thêm sáu người đàn ông, bọn họ giờ phút này chuẩn bị lướt qua sàn nhảy, tiến vào trong phòng đã đặt trước. Sáu gã này chính là những kẻ bị truy nã khẩn cấp toàn thế giới, một gã trong đó là người đứng đầu tổ chức khủng bố lớn nhất Đông Nam Á. Sáu người này giống như con thoi không ngừng chạy ở các quốc gia, tiến hành buôn lậu thuốc phiện, buôn người, buôn bán quân hỏa (súng ống đạn dược) với giao dịch khổng lồ. Bọn họ không chỉ có cách làm việc phách lối xảo trá, mà thủ đoạn càng thêm ác độc tàn nhẫn, vô số người được cục công an quốc tế phái đi nằm vùng sau khi bị phát hiện, cũng bị phanh thây và gửi về tổng cục.

"Con mồi đã lọt lưới, sau hai phút cắt tất cả các nguồn điện." Cô gái trẻ tuổi môi đỏ mọng hé mở, giọng nói nhàn nhạt lạnh lẽo ra lệnh. Sáu người này hành vi ác độc đã sớm truyền khắp thế giới, nhưng ngay cả liên minh các quốc gia, không ngừng phái ra cảnh sát tinh anh truy bắt bọn họ, vẫn chưa một lần thành công. Mà nhiệm vụ tối nay của nàng chính là —— tiêu diệt hết sáu gã phần tử khủng bố này.

"Dạ!" Trong tai nghe điện thoại truyền đến tiếng nói, vốn là giọng điệu hài hước trong nháy mắt chuyển thành mười phần cung kính. Cô gái trẻ

https://thuviensach.vn

tuổi ngửa đầu đem ly "Ác Ma Chi Hôn" uống cạn, môi đỏ mọng nâng lên nụ cười yếu ớt mê người. Sau đó nàng đem ly rượu đặt trên bàn, đứng dậy hướng trung tâm sân khấu, nàng tối nay sắp sửa tiêu diệt sáu gã kia.

Kèm theo tiếng bước chân cô gái trẻ tuổi chậm rãi tiến gần, một loại hơi thở lạnh lẽo tập kích vào đầu sáu gã. Bỗng dưng, trực giác bẩm sinh nhạy cảm gào thét, trong tròng mắt bọn họ ẩn giấu lo lắng liếc mắt nhìn nhau. Sáu gã ăn ý cùng dừng bước, cuối cùng bọn họ xác định mục tiêu nguy hiểm là cô gái trẻ tuổi kia. Rõ ràng là khuôn mặt bình thường vô hại, nhưng tại sao bọn họ lại có cảm giác sợ hãi đây? Đúng rồi, là ánh mắt nàng nhìn về phía bọn họ vô cùng lạnh lùng, giống như ác ma xem kỹ vật tế, làm bọn hắn cả người không tự chủ được lạnh run.

Âm nhạc vẫn nhộn nhạo như cũ , nam nữ tìm hoan kèm theo mị hoặc ma chú, trong sàn nhảy càng cuồng dã hơn. Giờ phút này ai cũng không chú ý tới, cô gái trẻ tuổi cùng sáu gã phần tử khủng bố đang đấu mắt với nhau.

Bỗng dưng, sáu gã nam tử đồng thời đưa tay vào trong áo, chuẩn bị móc ra súng lục đánh lại cô gái trẻ tuổi, bởi cô gái trẻ này làm cho bọn hắn cảm giác quá nguy hiểm. Mà cùng lúc đó, cả Mộng Huyễn Chi Thành bỗng chốc bị bóng tối bao trùm, tất cả ánh đèn trong nháy mắt dập tắt. Lạnh lẽo thấu xương vây quanh sáu gã, dự cảm chẳng lành cũng trong lúc này được nghiệm chứng.

"Mẹ nó, thế nào chợt bị mất điện, cái Mộng Huyễn Chi Thành này giở trò quỷ gì à?"

"Bà ngoại ơi, đây không phải là phá hư niềm vui của chúng ta sao? Mau gọi người phụ trách của các ngươi ra ngoài nói rõ ràng!" Đám người lâm vào bóng tối, tiếng chửi rủa bất mãn liên tiếp. Sáu gã phần tử khủng bố giờ phút này đã đem súng lục giữ trong tay, đang lúc bọn hắn chuẩn bị nổ súng bắn bừa thì một giọng nói âm lãnh vang lên.

https://thuviensach.vn

"Ngoan, đến địa ngục mà phóng túng linh hồn bẩn thỉu các ngươi đi!" Cô gái trẻ tuổi khóe môi lạnh lùng khẽ nhếch, trên tay nhẫn kim cương tản mát ra ánh sáng lạnh, sau đó nó giống như hoa sen từ từ nở rộ, tiếp lại thấy một chiếc kim châm tẩm thuốc độc bên trong, thì ra nhẫn kim cương này chính là vũ khí của cô gái.

Dùng tốc độ kinh người tiến lên, sáu gã ngay cả cơ hội nổ súng cũng không có, liền bị cô gái trẻ tuổi này dung châm độc trong nhẫn kim cương cắt cổ.

"Ngươi. . . Là ai ?" Trong bóng tối, truyền đến âm thanh kinh hãi của sáu gã khủng bố, trên trên đời này lại có người có bản lãnh quỷ mị như thế? Thực là không thể tưởng tượng nổi! Cho dù chết, bọn họ cũng hy vọng được chết nhắm mắt.

"Mị thần!" Lời nói lạnh lùng như từ địa ngục truyền đến, khiến sáu gã vào vực sâu vô hạn. Phịch một tiếng vang lên, bọn họ toàn bộ ngã trên mặt đất. Mị ảnh khôn cùng, tử thần lấy mạng? Nàng chính là đặc công thần bí Mị thần mà giới hắc đạo nghe qua đã sợ mất mật? Nghe nói nàng tới vô ảnh, đi vô tung, giết người vô hình. Nghe nói không có con mồi nào có thể chạy thoát dưới ánh mắt của nàng, con mồi bị nàng để mắt tới không có bất kỳ đường sống nào, chỉ có cái chết. . .

"Trời ạ! Giết người rồi!" Bên trong Mộng Huyễn Chi Thành đèn trong nháy mắt sáng lên, tiếng than sợ hãi lập tức tuôn ra, đám người mua vui giống như sóng biển từ trong xông ra ngoài. Trong chốc lát, xa xa cũng truyền đến âm thanh báo động. Mà Mị thần mở cửa chiếc xe thể thao sang trọng, mặt không đổi sắc nhìn cảnh hỗn loạn tại Mộng Huyễn Chi Thành, lấy kỹ xảo lái xe kinh người điên cuồng phóng đi.

"Thật không hổ là thần thoại bất hủ trong giới đặc công của chúng ta!" Từ trong tai nghe truyền đến thanh âm cảm thán.

https://thuviensach.vn

"Tội phạm truy nã cấp thế giới thì như thế nào? Ở trước mặt Mị thần cũng giống nhau không chịu nổi một kích, cõi đời này chưa có người Mị thần không giết được." Trong tai nghe truyền đến tiếng nói mang theo kính trọng.

Mị thần nhếch môi cười nhạt, hình như đối với khen ngợi đã sớm tập mãi thành thói quen. Nàng tay trái lái xe, tay phải nhanh chóng lấy tai nghe ra bỏ vào túi, tiếp đó lại kéo xuống mặt nạ, mặt nạ da người theo gió bay đi, lộ ra diện mạo chân chính của nàng, dung nhan tuyệt sắc làm người ta nhìn một lần cả đời cũng khó quên.

Nàng là một cô nhi, năm tám tuổi bị thủ lĩnh tổ chức đặc công tình cờ phát hiện, sau lần đó tất cả thời gian của nàng là để trải qua những cuộc huấn luyện ma quỷ. Không biết là bởi vì nàng có chỉ số thông minh cao hay không, hay là bởi vì nàng trời sinh chính là để làm sát thủ.

Trải qua mười hai năm huấn luyện ma quỷ, nàng học mỗi điều đều xuất sắc nhất, nhất là ở trong tối giết người, nàng nhanh, hung ác, chính xác không ai bằng, vì vậy nàng trở thành thủ lĩnh trong tổ chức đặc công, thậm chí ngay cả thủ lĩnh đặc công trước cũng cảm thán cùng mặc cảm, giống như thần thoại thiên tài đặc công.

Nửa giờ sau, Mị thần lái xe thể thao xuất hiện bên trong một tòa thâm sơn, ngay cả ở trong sơn đạo gập ghềnh, nàng vẫn duy trì tốc độ rất nhanh, nguy hiểm đường xá trước mắt đối với nàng mà nói căn bản đã là thói quen . Sống trong máu tanh chém giết lâu dài, làm nàng cả người có chút mệt mỏi. Cho nên khi làm nhiệm vụ ở ngoài, nàng thích trở về với thiên nhiên, làm cho trái tim ở trong yên tĩnh tìm kiếm một phần nhàn nhã. Mà tổ chức cũng biết tâm tư của nàng, cho nên đặc biệt tốn món tiền khổng lồ, vì nàng xây một biệt thự tại nơi thâm sơn này.

Vậy mà, đang lúc Mị thần lái xe thể thao sắp đến đỉnh núi, trên bầu trời chợt truyền đến tiếng vang ầm ầm. Mị thần chau lông mày, ngửa đầu

https://thuviensach.vn

nhìn bầu trời. Bỗng chốc, một dạo bạch quang chói mắt vô cùng quỷ dị bao phủ mị thần, tiếp đó nàng liền thấy cả người mềm nhũn, mất đi tri giác. . .

Cùng lúc đó, trên bầu trời một thời đại không biết tên ——

Ánh trăng như mặt nước mênh mông phía chân trời, ánh sang bạc chói lóa lúc ẩn lúc hiện giống như sương mù bốc lên bao phủ vạn vật trần gian. Một tòa nhà tựa như tiên cảnh trong sơn cốc, có hai người đang ngồi trong nhà gỗ đánh cờ.

"Ái đồ kỳ nghệ càng ngày càng tinh thâm, vi sư cam bái hạ phong a!" Một lão già gầy trơ xương vuốt vuốt bộ râu trắng, hai mắt cưng chìu nhìn về phía nam tử trẻ tuổi đối diện. Nhìn vẻ mặt lão, hình như đánh cờ bại bởi đồ đệ cũng không phải là chuyện mất mặt, mà cuộc đời này có một đồ đệ xuất sắc như vậy, là mãn nguyện rồi!

"Là ân sư quá khen." Nam tử trẻ tuổi ưu nhã cười một tiếng, khiêm tốn nói.

"Ái đồ không cần khiêm tốn, nếu không phải ngươi cố ý đi nhầm rất nhiều bước, vi sư cũng sớm đã thất bại thảm hại rồi." Lão già cười một tiếng, đưa tay cầm ly trà khẽ nhấp .

"Ân sư, đây là chuyện gì xảy ra?" Nam tử trẻ tuổi trong lúc lơ đãng quét mắt về phía bên ngoài nhà thì vẻ mặt bỗng dưng cứng đờ, không khỏi thất thanh kêu lên. Vì sao vốn là ánh trăng bạc bao phủ vạn vật, thế nhưng lại xuất hiện màu hồng.

"Rốt cuộc đã tới!" Lão già chậm rãi buông ly trà trong tay xuống, trên mặt lộ ra một nụ cười ý vị sâu xa.

"Ân sư nói thế là sao ạ?" Nam tử trẻ tuổi không hiểu nhìn về phía lão già hỏi.

https://thuviensach.vn

"Đi, theo vi sư đi xem một chút." Lão già vỗ vỗ vai nam tử trẻ tuổi, dẫn đầu đi ra khỏi nhà gỗ, nam tử trẻ tuổi hai mắt mờ mịt nhìn mắt lão già, yên lặng đi theo.

"Vì sao cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi lại xuất hiện?" Nam tử trẻ tuổi ngước nhìn bầu trời, trong miệng lẩm bẩm. Vốn dĩ bầu trời màu xanh, không hiểu sao lại xuất hiện một ngôi sao màu đỏ, vì sao này tản ra hồng quang tại chín tầng mây, thậm chí hoàn toàn bao phủ ánh trăng.

"Quần hùng nổi dậy, thiên hạ đại loạn. Phượng tinh giáng trần, thiên hạ thống nhất." Lão già lần nữa vuốt vuốt râu, trong mắt bày ra vẻ vui sướng nói. Sao này có ánh hồng rực rỡ, sự xuất hiện của nó lại khiến ánh trăng mất đi màu sắc, giống như trong thiên địa chỉ có nó có thể tỏa sáng không ai bì nổi, chắc chắn là phượng tinh a! Nàng thật sự đến rồi!

"Phượng Tinh giáng trần, thiên hạ thống nhất?" Nhìn thấy phượng tinh đã che giấu sắc hồng, không khác gì ngôi sao bình thường trên bầu trời, nam tử trẻ tuổi nghiêng đầu nhìn về phía lão già. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 2: Ngu Ngốc Hại Chết Người

Ánh trăng quanh quẩn, bóng cây bị ánh sáng bạc xuyên qua, giống như khe suối trong suốt lẳng lặng chảy xuôi. Gió mát thổi qua làm lá cây trông như đang nhảy múa, tản mát ra hương thơm hoa cỏ, khắp rừng cây tràn ngập vẻ đẹp thần bí u tĩnh. Sưu sưu sưu, mấy bóng đen đột nhiên xuất hiện ở trong rừng, mà sự xuất hiện của bọn họ thành công phá hư sự thanh u trong rừng cây.

"Chủ tử, người đã bắt được." Bốn gã áo đen che mặt quỳ một chân trên đất, âm thanh vang dội nói.

"Đề phòng phủ tướng quân không gì hơn cái này." Thanh âm âm lãnh và giễu cợt vang lên, một nam tử áo xanh che mặt đứng trong rừng cây chậm rãi xoay người.

"Chủ tử, ngài dự định xử trí nàng như thế nào?" Bốn gã áo đen đồng thời đứng lên, một tên trong đó đem người trong tay ném đi, nặng nề ném người đang hôn mê xuống đất, ngưng mắt kính sợ nhìn về phía người áo xanh nói. Ánh trăng lạnh lùng bao phủ xuống, đột nhiên thấy rõ ràng người bị ném trên mặt đất là một tiểu nha đầu mười bốn mười năm tuổi, hơn nữa còn có một làn da ngăm đen, mặt rất nhiều tàn nhang, ngũ quan có chút vặn vẹo là một nha đầu xấu xí.

"Trước giải khai huyệt ngủ của nàng." Nam tử áo xanh nhìn tiểu nha đầu hôn mê trên đất, thanh âm khát máu lan tràn trong gió lạnh.

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Một người áo đen cung kính đáp, sau đó bước nhanh về phía trước, ngón tay đâm về phía nha đầu hôn mê trên đất.

Được giải khai huyệt ngủ tiểu nha đầu đầu tiên là dụi dụi mắt, tiếp theo từ trên đất chậm rãi bò dậy. Sau khi nàng nhìn thấy bốn gã hắc y nhân che mặt, lập tức quơ quơ cánh tay quát to: "Các ngươi là đại phôi đản, các ngươi khi dễ Nguyệt nhi, Nguyệt nhi nhất định phải nói cho phụ thân, để cho hắn đánh chết các ngươi."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi xấu xí ngu ngốc như quỷ, không cho phép kêu loạn, nếu không ta vả nát miệng ngươi." Nam tử áo xanh hai mắt lạnh lùng, lãnh khí nói.

"Ngươi cũng giống bọn họ khi dễ Nguyệt nhi, Nguyệt nhi cắn chết ngươi, cắn chết ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt run run một cái, tiếp đến nàng giống như kẻ điên lao về phía nam tử áo xanh. Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chính là con gái một của Thượng Quan Hạo tướng quân dưới triều đại Long Diệu Hoàng, nàng không chỉ có di truyền sự xấu xí từ mẹ nàng, người càng thêm ngu si. Hơn nữa năm đó mẹ ruột của nàng vừa mới sinh nàng xong, lập tức lìa trần, cho nên nàng càng bị dân chúng Long Diệu hoàng triều nói là tiên sát cô tinh trăm năm khó gặp. Nhưng cho dù như thế, Thượng Quan Hạo vẫn coi nàng như mạng, hơn nữa kể từ khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khắc chết mẹ ruột của nàng, Thượng Quan Hạo liền thề cả đời sẽ không tái hôn với bất kỳ một vị nữ tử nào, hắn đem tất cả yêu thương cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tất cả mọi người Long Diệu hoàng triều không hiểu, đại tướng quân Thượng Quan Hạo tại sao lại thương yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt xấu xí lại sát tinh như thế, bọn họ thảo luận thăm dò đã nhiều năm, cuối cùng tổng kết ra một nguyên nhân, chính là Thượng Quan Hạo có sở thích yêu xấu xí nghiêm trọng, cho nên hắn mới đem tất cả thương yêu cho hai nữ tử thiên hạ đệ nhất xấu xí -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng mẫu thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Muốn chết." Nam tử áo xanh cắn răng nặn ra hai chữ, đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt sắp vọt tới trước mặt hắn, song chưởng của hắn ngưng tụ nội lực hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đánh tới, thân thể nhỏ gầy của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức thẳng tắp bay ra xa. Phịch một tiếng vang lên, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu tiên là nặng nề nện vào một gốc cây đại thụ cách đó không xa, sau đó lại bị bắn ngược trở lại trên mặt đất.

"Phốc!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, tiếp nàng nghiêng đầu một cái, lần nữa "hôn mê" trên mặt đất.

"Tìm cái gì đó bịt chặt miệng nha đầu ngu ngốc này, sau đó đem nàng trói lại đưa đến địa lao đi. Đợi đến khi nàng mất đi giá trị lợi dụng, lập tức chôn sống nàng cho ta." Nam tử áo xanh trợn mắt giận dữ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói âm độc phiêu tán trong không khí, làm gió đêm cũng có chút run rẩy. Chính vì hắn biết Thượng Quan Hạo cực độ thương yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho nên mặc dù biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngu dại, vẫn là muốn thử từ trong miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tìm được chút bí mật, nhưng hắn không ngờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt thế nhưng giống như kẻ điên nhào tới muốn cắn mình. Thấy mặt nàng xấu xí như mặt quỷ, hắn có loại cảm giác muốn nôn mửa, cho nên hắn há có thể cho phép nàng tới gần mình?

Một tên áo đen đứng gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất, lập tức làm theo chỉ thị của người áo xanh, đi lên phía trước chuẩn bị đem người "hôn mê" trên đất trói lại. Nhưng khi hắn nhấc thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại phát hiện Thượng Quan Ngưng Nguyệt không còn thở nữa.

Người áo đen buông Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, sau đó nhanh chóng đứng lên, cúi đầu khẩn trương nuốt một ngụm nước miếng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía người áo xanh, thận trọng nói: "Chủ. . . Chủ tử, đại sự không ổn. Nàng. . . Nàng bị ngài đánh chết rồi!"

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Cái thân thể ngu ngốc này sẽ không suy yếu như vậy chứ?" Nghe được thuộc hạ hồi báo, người áo xanh bỗng dưng cứng đờ, sau đó hướng ánh mắt phức tạp về phía người bị đập chết trên mặt đất. Hắn bởi vì cực kỳ chán ghét ở gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho nên mới vừa rồi không cách nào khống chế nội lực đánh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng hắn vạn lần không ngờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt mảnh mai như vậy, hắn chỉ sử dụng không tới một phần nội lực, thế nhưng đem nàng đánh chết rồi.

"Chủ tử, vậy phải làm sao cho tốt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa chết, chúng ta liền mất đi sự uy hiếp duy nhất đối với Thượng Quan Hạo." Bốn gã áo đen yên lặng liếc mắt nhìn nhau, lông mày nhíu chặt nhìn về phía người áo xanh, đồng thanh nói.

"Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã chết, dĩ nhiên không cách nào uy hiếp Thượng Quan Hạo nữa. Chỉ là. . . Nếu như đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắt thành mảnh nhỏ trả lại cho Thượng Quan Hạo, hắn tuyệt đối rất kích thích đó?" Con ngươi nam tử áo xanh lạnh lẽo quét một vòng trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng gằn từng chữ một. Thượng Quan Hạo, ngươi nếu cứng đầu, vậy ta không ngại cho ngươi một phần đại lễ máu tanh.

"Ý của chủ tử là . ." Bốn gã áo đen không khỏi cả người rùng mình một cái, hai mắt khó tin nhìn về phía người áo xanh.

"Lập tức ngũ mã phanh thây Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó cả đêm đưa về phủ tướng quân đi." Người áo xanh âm thanh khát máu nói.

"Tuân. . . Tuân lệnh!" Bốn gã áo đen đồng thời nuốt xuống một ngụm nước miếng, sau đó rút kiếm sau lưng ra. Chủ tử tác phong tàn nhẫn làm bọn hắn cũng cảm thấy rợn cả tóc gáy, nhưng là bọn hắn cũng không dám chần chờ, bởi vì nếu như bọn họ không lập tức làm theo lệnh của chủ tử, như vậy người bị ngũ mã phanh thây chính là bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ sợ ngươi nằm mơ cũng không ngờ cha ngươi đối với ngươi cực kỳ sủng ái, cuối cùng lại để cho ngươi chết không toàn thây? Bốn gã nam tử không khỏi có chút thương xót xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp bọn họ cắn răng một cái, đem kiếm bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bọn hắn giờ phút này không ai chú ý tới, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã sớm mất mạng đột nhiên khẽ nhúc nhích ngón tay út.

Đang trong lúc bốn gã nam tử bổ kiếm về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, từ góc tối chợt có mấy cục đá nhỏ bay vụt ra, mấy viên đá nhỏ này không chỉ đem kiếm của bốn gã áo đen toàn bộ đánh rơi, mà còn đem họ đánh bay ra ngoài.

"Người cũng đã chết rồi, lại vẫn hạ độc thủ như thế, các hạ thủ đoạn cũng quá tàn nhẫn đi?" Tiếp đến, một thanh âm giễu cợt theo gió khuếch tán trong rừng cây. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 3: Khó Tin

"Là ai ?" Người áo xanh mắt nhìn bốn phía, cắn răng nặn ra hai chữ làm người ta nổi da gà.

"Là người ngăn cản các hạ đánh người." Thanh âm nhàn nhạt ở trong rừng lượn lờ tản ra, từ trong tối một bóng dáng lao ra, tiếp liền thấy một tên nam tử khoanh tay, lười biếng dựa vào một thân cây khô. Hắn mặc xiêm y màu bạc, dung mạo ẩn dưới một cái mặt nạ màu vàng. Gió đêm lưu luyến mà đến, làm tóc dài hắn bay bay, khiến người ta có cảm giác thần bí.

"Xen vào việc của người khác, quả thật muốn chết." Người áo xanh nắm chặt nắm tay, trong mắt bắn ra ánh sáng bén nhọn.

"Ngươi cũng không phải là đối thủ của ta, vẫn là tranh thủ thời gian mang thuộc hạ của ngươi rời đi thôi." Nam tử đeo mặt lạ không chút để ý quét mắt nhìn nam tử áo xanh, mỉm cười nói.

"Giết hắn cho ta." Giọng nói lười biếng của nam tử thần bí, đối với nam tử áo xanh mà nói quả thực là khinh thường. Cánh tay nam tử áo xanh bỗng dưng vung lên, thanh âm rét lạnh từ trong môi tràn ra.

"Dạ!" Bốn gã nam tử bị ngã trên mặt đất, lần nữa đứng thẳng lên, tiếp đó bàn tay bọn họ hướng trên đất duỗi một cái, dùng nội lực hút kiếm về.

"Không nên cố chấp muốn giết ta, làm vậy sẽ chỉ làm các ngươi bỏ mạng thôi." Giọng nói của mặt nạ nam tử vẫn êm ái như cũ, nhưng theo gió phiêu lãng trong không khí thì lại làm cho bốn gã có cảm giác sợ hãi.

https://thuviensach.vn

"Lên!" Bốn gã nam tử áo đen liếc mắt nhìn nhau, giơ kiếm đánh úp về phía mặt nạ nam tử. Từ lúc mặt nạ nam tử dùng viên đá đánh ngã bọn họ, bọn họ cũng biết căn bản họ không phải là đối thủ của mặt nạ nam tử, nhưng chủ tử đã ra lệnh, nếu như bọn họ không hoàn thành, chủ tử tàn nhẫn như vậy sẽ ban cho bọn họ cái chết. Cho nên. . . Chỉ có thể liều mạng!

"Đây là muốn tự tìm khổ? Ta chỉ là muốn bảo vệ nha đầu kia toàn thây thôi, các ngươi để cho ta chút thể diện thôi. Ta thật không muốn động võ, dù sao đánh nhau cũng cần lãng phí hơi sức." Nhìn thanh kiếm trong tay bốn gã áo đen sắp đánh tới, mặt nạ nam tử im lặng nhún vai một cái, tiếp tục thuyết phục.

"Giết!" Mắt thấy kiếm đã chỉ tới gần mặt nạ nam tử, thế nhưng hắn lại còn lười biếng khoanh tay, không hề ra tay. Bốn gã áo đen trong lòng cũng không khỏi phẫn nộ vì bị khinh thường, kiếm trong tay bọn họ bổ về phía mặt nạ nam tử.

"Ai. . ." Mặt nạ nam tử bất đắc dĩ lắc đầu, hắn rốt cuộc buông lỏng cánh tay. Sau đó liền thấy đầu ngón tay hắn nhẹ nhàng bắn ra, một viên đá cực kỳ quỷ dị nhanh chóng xoay tròn ở giữa không trung, ánh trăng bao quanh nó, ánh sáng bạc chói mắt tản ra. Giờ khắc này, liền giống như ánh trăng trên chín tầng mây cũng bị hắn nắm trong tay, mặc cho hắn tùy ý vuốt ve. Vèo, tảng đá mang theo lực đạo mạnh mẽ bay ra ngoài, xuyên qua người một tên áo đen, cũng đồng thời đánh bay ba gã còn lại.

"Phốc!" Ba gã ngã trên đất đồng thời phun ra một ngụm máu tươi , bọn họ sợ hãi liếc nhìn đồng bọn bị viên đá xuyên qua tim bỏ mạng, chậm rãi đi từ trên đất đứng lên, hai mắt ẩn chứa khổ sở rơi vào trên người nam tử áo xanh, run rẩy nói: "Chủ tử, bọn thuộc hạ vô năng, không giết được hắn."

"Khó trách thích xen vào việc của người khác, thì ra là cũng có chút bản lĩnh. Đã như vậy, để ta tự mình ra tay, làm cho ngươi tan xương nát

https://thuviensach.vn

thịt!" Nam tử áo xanh biến sắc, ngay sau đó hắn liền ngửa đầu cười điên cuồng, nhanh như tia chớp đánh về phía mặt nạ nam tử.

"Ngươi sẽ thất vọng, ta đã nói qua, ngươi không phải là đối thủ của ta." Hai mắt mặt nạ nam tử lạnh nhạt cười một tiếng, bóng dáng biến ảo nghênh hướng nam tử áo xanh. Trong nháy mắt, cây cối trong rừng bị kình lực khuấy động, lá cậy rụng tả tơi, xoay tròn giữa không trung. Có thể thấy được hai người này võ công đều là cực cao, cơ hồ đã đạt đến cảnh giới kinh người. Hai bóng người quỷ mị quấn quít lấy nhau, tìm kiếm nhược điểm lớn nhất của đối phương, công kích vô tình.

"Ba người các ngươi lập tức phanh thây Thượng Quan Ngưng Nguyệt." Nam tử áo xanh song chưởng hướng mặt nạ nam tử đồng thời thúc giục, lạnh lùng ra lệnh cho ba gã thuộc hạ.

"Dạ!" Bọn người áo đen nắm chặt kiếm, đồng thời nhảy về hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nằm yên tĩnh trên mặt đất.

"Ngươi không phải là muốn bảo vệ nàng toàn thây sao? Ta lại muốn nhìn xem ngươi bảo vệ như thế nào đây?" Nam tử áo xanh trong giọng nói mang sự khát máu, song chưởng nhanh chóng đánh úp về phía mặt nạ nam tử.

"Vậy ngươi liền nghiêm túc học, xem ta như thế nào vừa giết ngươi, vừa bảo hộ thi thể kia." Mặt nạ nam tử lạnh lùng cười một tiếng, tả chưởng nghênh đón một kích của nam tử áo xanh, đồng thời hữu chưởng đột nhiên giơ lên, ngân châm từ tay phóng ra.

"Muốn dùng ngân châm đánh bại thuộc hạ của ta? Ta sẽ không để cho ngươi thực hiện được!" Nam tử áo xanh lạnh lùng cười, chiêu thức càng thêm ác độc đánh thẳng về phía mặt nạ nam tử.

"Chém." Cùng lúc đó, sau khi ba gã áo đen liếc mắt nhìn nhau, kiếm trên tay tàn nhẫn vô tình bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Muốn chém ta? Ta tiễn các ngươi xuống Địa ngục." Bỗng dưng, một thanh âm lạnh nhạt theo gió truyền đi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã chết thế nhưng từ mặt đất tung người lên, tiếp đến nàng lấy tốc độ kinh người, đoạt lấy kiếm trong tay một tên áo đen. Sau đó ánh mắt liền trở nên sắc bén, ba gã áo đen khó tin trợn to hai mắt. Kèm theo máu tươi tung tóe nơi cổ, thân thể của bọn hắn cùng nhau ngửa ra sau. Phịch một tiếng vang lên, toàn bộ ngã trên mặt đất. Ba gã áo đen trong nháy mắt tắt thở, nhưng con ngươi bọn họ vẫn trừng cực lớn, đó là một loại ánh mắt chết không nhắm mắt.

"Đúng là con kiến." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném kiếm trong tay, hai mắt lạnh nhạt quét ba gã áo đen trên đất, môi đỏ mọng tràn ra bốn chữ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Cánh tay mặt nạ nam tử đột nhiên vung lên, đem nam tử áo xanh đẩy lui mấy bước, hắn chau nhẹ lông mày nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng kinh ngạc nhẩm nhẩm bốn chữ. Mới vừa rồi nhìn thấy ba gã áo đen đem kiếm bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn cũng đem nội lực dồn vào ngân châm kẹp trong tay. Nhưng, đang lúc hắn chuẩn bị phóng ngân châm đánh lại ba tên áo đen thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã chết thế nhưng sống lại, vả lại tốc độ so với hắn còn mau hơn tiêu diệt ba gã áo đen. Chuyện này. . .

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt?" Nam tử áo xanh dĩ nhiên cũng phát hiện một màn quỷ dị này, hắn thôi cùng mặt nạ nam tử chém giết, ánh mắt phức tạp lạnh lẽo như ngừng lại trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng không phải đã chết rồi sao, làm sao lại còn sống tới bây giờ chứ? Còn có. . . Nàng thật sự là Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao? Ánh trăng bao phủ xuống, toàn thân nàng tản ra sự u lãnh như băng tuyết, đó là một loại lạnh lùng đến mức ngạo mạn, lạnh đến vạn vật trên thế gian cũng cảm thấy sợ hãi. .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 4: Không Thể Tưởng Tượng Nổi

Gió đêm thổi mạnh, ánh trăng chiếu trên mặt đất tạo nên những vầng sáng bạc.

Mặt nạ nam tử kia cùng nam tử áo xanh đồng thời ngưng mắt quan sát "Thượng Quan Ngưng Nguyệt", không, chính xác mà nói, phải là đồng thời quan sát Mị thần, mà Mị thần cũng híp mắt nhìn họ.

Đây là nơi nào? Nàng nhớ lại sau lần hoàn tất nhiệm vụ giết mấy tên khủng bố, liền lái ô tô trở về biệt thự trên núi. Chỉ là, đang ở lúc nàng sắp đến đỉnh núi thì bầu trời thế nhưng lại vang lên một tiếng sấm rền, tiếp đến một tia chớp quỷ dị bổ về phía mình, sau đó nàng liền mất đi tri giác.

Mà khi nàng mở mắt ra, liền nhạy bén nhận thấy được có sát khí quanh quẩn bốn phía, sau đó liền thấy ba tên áo đen muốn giết mình. Thời điểm sinh mạng bị uy hiếp, nàng dĩ nhiên không kịp suy nghĩ, chỉ có thể bằng tốc độ nhanh nhất diệt trừ mối nguy hiểm này. Nhưng, sau khi xua tan nguy hiểm, nàng mới cảm thấy có cái gì đó không đúng. Trước mắt nàng là rừng cây hoàn toàn xa lạ, tại sao nàng lại xuất hiện ở nơi này? Tại sao lại có người muốn giết nàng?

Chẳng lẽ là thủ hạ của mấy tên khủng bố kia tìm tới rồi? Bọn họ thừa dịp mình bị chớp đánh, bắt mình đến rừng cây xa lạ này, sau đó mới hạ thủ? Thế nhưng hoàn toàn không logic a, nếu như muốn giết mình, vì sao không động thủ tại chỗ, mà phải phí công đem mình đến đây?

https://thuviensach.vn

"Tối nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự đã làm ta phải chống mắt mà nhìn." Nam tử áo xanh phát ra thanh âm ngoan lệ truyền đến tai Mị thần, thì ra là nhiều năm như vậy nàng vẫn cứ giả bộ ngu dại điên khùng? Thì ra là phế vật Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếng xấu truyền khắp Long Diệu hoàng triều lại có bản lĩnh kinh người như thế?

"Ngươi là ai?" Mị thần khoanh tay, con ngươi lạnh lẽo nhìn nam tử áo xanh. Thượng Quan Ngưng Nguyệt là tên trước khi nàng ra nhập tổ chức, trừ người thu nhận nàng vào tổ chức ra, trên đời không ai có thể biết Mị thần còn có một cái tên khác. Mà người này thế nhưng lại biết tên của nàng, chẳng lẽ. . . nàng giống như thần thoại đặc công làm địa vị của thủ lĩnh bị uy hiếp, cho nên thủ lĩnh vì việc này, phái người tới giết nàng? Nếu thật sự là như vậy, tính mạng của thủ lĩnh cũng khó bảo toàn.

"Người muốn mạng của ngươi." Nam tử áo xanh vừa nhếch môi, một cái lá cây từ trong tay áo hắn bay ra hướng về phía Mị thần. Tối nay hắn vốn là muốn giữ lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm con tin, để uy hiếp Thượng Quan Hạo. Thật không nghĩ đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại thâm tàng bất lộ, hơn nữa có có một tên thần bí võ công kinh người tương trợ, muốn bắt cóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt là không thể, như vậy thì chỉ có cách giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt, để cho Thượng Quan Hạo một bài học xương máu.

"Muốn mạng của ta? Chỉ sợ ngươi sẽ phải hối hận, bởi vì ngươi sẽ chết nhanh hơn." Mị thần nhanh nhẹn lắc mình, dễ dàng tránh thoát ám khí của hắn, tiếp tay trái của nàng chạm tới ngón trỏ tay phải, chuẩn bị khởi động cơ quan trong nhẫn kim cương bên mình, bắn kim châm độc bên trong ra. Nhưng, khi nàng chạm ngón trỏ không khỏi nhăn lông mày. Gặp quỷ, vũ khí lợi hại nhất mà nàng luôn mang bên mình đâu? Trừ khi nàng tự bỏ nó ra, tuyệt đối không có bất kỳ ai có thể từ trên ngón tay nàng tháo xuống, bởi vì nàng áp dụng nước thuốc mà chính nàng nghiên cứu, đem nhẫn kim cương cố định trên ngón trỏ. Sưu sưu sưu, đang lúc không để ý,

https://thuviensach.vn

nam tử áo xanh lại bắt đầu khởi động cơ quan trên người, vô số ám khí hình thù kỳ quái sắc nhọn đánh thẳng về phía Mị thần.

Cùng lúc đó, mặt nạ nam tử cũng khoanh tay, hai mắt thâm thúy nở nụ cười nhìn hướng Mị thần. Mị thần còn đang thất thần. Lâm trận đối địch, nha đầu này thế nhưng thất thần? Nàng rốt cuộc là kinh ngạc? Hay là căn bản cũng không thèm để ý ám khí sắc bén của kẻ địch đây?

"Nha đầu, nếu ngươi không tránh né, chỉ sợ ngày mai cũng không nhìn thấy được mặt trời rồi...!" Mặt nạ nam tử nhướng mày, thanh âm ôn nhu mang mấy phần hài hước. Giờ khắc này hắn hình như không muốn đánh nhau nữa, mà là hoàn toàn đem mình thành người ngoài cuộc, đứng ngoài thưởng thức trận đấu. Mới vừa nãy ba người áo đen mặc dù võ công không phải là thiên hạ vô địch, nhưng cũng có thể xưng tụng là cao thủ hiếm có, nhưng động tác nha đầu này đánh ngã bọn hắn, nhanh đến mức làm hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đó là một chiêu thức hết sức kỳ quái. Đơn giản, lưu loát, nhìn qua thì không hề có bất kỳ nguy hiểm gì, nhưng nàng làm thế nào trong nháy mắt lấy mạng người đây?

"Câm miệng, không cần ngươi phải nhắc nhở." Mị thần ánh mắt lạnh lẽo quét qua mặt nạ nam tử, thân thể nhanh hơn mấy lần, khéo léo tránh được ám khí tập kích. Nàng am hiểu nhất đánh gần, vả lại trong nháy mắt lấy mạng kẻ địch tỷ lệ thành công 100%, nhưng điều kiện tiên quyết là nàng phải có vũ khí lợi hại. Vậy mà hôm nay, nàng và tên kia đánh nhau ở cự ly xa, vả lại vũ khí duy nhất là chiếc nhẫn lại không cánh mà bay. Rốt cuộc như thế nào mới có thể một lần đánh trúng đây? Nhưng mà, nàng đã từng trải qua huấn luyện ma quỷ, là sát thủ xuất sắc nhất, biết lợi dụng vật xung quanh. Chỉ cần ngươi đủ tự tin, mọi thứ đều có thể là vũ khí giết người.

"Ngoan ngoãn chịu chết đi!" Hắn cười lạnh lẽo, từ trong tay áo rút ra một thanh nhuyễn kiếm. Tiếp liền thấy nhuyễn kiếm đảo qua, kiếm khí cuồn cuộn như sóng biển đánh úp về phía Mị thần.

https://thuviensach.vn

Mặt nạ nam tử chớp chớp mắt, cánh tay cũng nhanh chóng hạ xuống. Hắn biết nam tử áo xanh này là ai, hắn cũng biết tên này võ công không bình thường. Hắn rốt cuộc có nên xuất chưởng ngăn cản người nọ hay không? Hay là nên thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình, xem một chút nha đầu này ứng phó ra sao đây? Nha đầu này đích xác là có chút bản lĩnh, nhưng chỉ sợ là còn chưa đủ để là đối thủ của người kia. Xem ra chính mình vẫn là không nên mạo hiểm thỏa mãn lòng hiếu kỳ. Mặt nạ nam tử đem nội lực ngưng tụ trong lòng bàn tay, sau đó nhanh chóng nâng lên song chưởng.

Cùng lúc đó, hai mắt Mị thần quét mắt một cái hướng khác, tiếp thân thể của nàng lăn trên đất mấy vòng, ngón tay nhanh chóng nắm được một viên đá nhỏ, liền thấy nàng tung người lên, đem viên đá quăng về phía nam tử áo xanh.

Bỗng dưng, mặt nạ nam tử thu song chưởng về, híp mắt nhìn về phía viên đá đánh thẳng về phía người kia. Nhanh, gấp. Nhanh đến giống như tia chớp, gấp đến không thể ngăn cản. Rõ ràng không có mang theo một chút nội lực nào, lại tản ra sự sắc bén nguy hiểm. Thực sự là không thể tưởng tượng nổi? "Vèo" một tiếng vang lên, tảng đá lặng yên không tiếng động xuyên qua kiếm, đánh vào vai trái nam tử áo xanh.

"Thật xinh đẹp!" Mặt nạ nam tử thu lại song chưởng, từ đáy lòng phát ra tiếng than thở.

"Ngươi. . ." Mà tên kia cắn răng không thể tin nặn ra một tiếng, tiếp hắn đột nhiên bắn ra một viên khói đen, bóng dáng nhanh chóng biến mất trong rừng cây. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 5: Cuộc Xuyên Qua Ngoạn Mục

"Nha đầu, thật là nhanh nhẹn." Nam tử thần bí chậm rãi nâng lên đầu ngón tay, động tác ưu nhã xuyên qua làn khói đen, đến trước mặt Mị thần, trong môi tràn ra thanh âm ôn hòa.

"Giết người, cần phải nhanh. Động tác người nào nhanh hơn, người đó có thể sống ." Mị thần mặt không chút thay đổi quét mắt nhìn mặt nạ nam tử, lạnh giọng nói. Chỉ là trong lòng của nàng lại quanh quẩn một đám sương mù, mới vừa rồi nàng bắn ra viên đá đã khống chế lực đạo, vốn nên trực tiếp lấy mạng người kia. Nhưng ngay khi nàng bắn đá ra, bỗng nhiên bị choáng, tiếp đến một chút trí nhớ không rõ ràng giống như những đợt sóng tràn vào trong đầu. Việc này làm nàng thất thần, vì vậy cũng làm cho viên kia bắn ra sai lệch. Gặp quỷ, vì sao trong đầu của mình sẽ xuất hiện đoạn trí nhớ xa lạ như vậy đây? Giống như là trí nhớ thuộc về một tiểu nha đầu tên là Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Giống hệt tên nàng trước khi nàng tiến vào tổ chức? Nha đầu ngu dại xấu xí này bị người trong thiên hạ phỉ nhổ, khinh bỉ, khi dễ? Nếu nói là nha đầu kia đáng thương, thì cũng không hoàn toàn đúng, bởi vì nàng lại có một người cực kỳ sủng ái nàng, tướng quân phụ thân thương yêu nàng như mạng.

"Ta nghĩ. . . Ta rốt cuộc có thể hiểu Thượng Quan tướng quân vì sao coi ngươi như bảo bối rồi. Nha đầu, có lẽ ngươi là niềm kiêu ngạo lớn nhất cả đời của Thượng Quan tướng quân." Mặt nạ nam tử chau mày, bên môi nở nụ cười bí ẩn nhìn Mị thần. Gió đêm thổi qua y phục của nàng, ánh trăng bao phủ xuống, bóng dáng của nàng mặc dù có vẻ mỏng manh, nhưng lại toát ra hơi thở bức người, không khỏi làm cho mặt nạ nam tử bị mê

https://thuviensach.vn

hoặc. Từ lúc nàng bắn ra viên đá kia thì hắn liền biết nha đầu này không có chút nội lực nào, nhưng nàng lại có bản lĩnh cực kỳ cổ quái cùng với sát khí kinh người. Sát khí như vậy ngay cả hắn cũng không cách nào vượt qua đi? Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi! Thuộc hạ của hắn về phương diện thăm dò tin tức tuyệt đối là hạng nhất, vì sao bọn họ hoàn toàn không có thăm dò được bí mật của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứ? Mặt khác, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bản lĩnh xuất sắc như thế, tại sao lại bị bọ thuộc hạ của nam nhân này dễ dàng bắt cóc khỏi tướng quân phủ đây?

"Nha đầu? Ngươi kêu ai là nha đầu?" Mị thần trợn mắt giận dữ nhìn mặt nạ nam tử, giọng nói lạnh lẽo. Nàng là tử thần lấy mạng mà giới hắc đạo chỉ nghe tin đã sợ mất mật, là thiên tài đặc công mà giới bạch đạo cực kỳ tôn sùng. Hôm nay thế nhưng lại bị người khác kêu là nha đầu?

"Long Diệu hoàng triều người nào không biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt nữ nhi bảo bối của Thượng Quan tướng quân còn chưa đến tuổi cập kê? Ngươi đã chưa trưởng thành, tại sao lại không thể gọi ngươi là nha đầu đây?" Mặt nạ nam tử lười biếng khoanh tay, mỉm cười nói.

"Đợi chút, ngươi. . . Mới vừa nói cái gì?" Mị thần nhăn mày nhìn về phía mặt nạ nam tử, giọng nói có chút khiếp sợ. Mặt nạ nam tử cùng mấy người lúc nãy đều mặc trang phục cổ đại? Bây giờ mặt nạ nam tử còn nói mình là nữ nhi của Thượng Quan tướng quân Long Diệu hoàng triều? Còn cả đoạn trí nhớ xa lạ hiện lên trong đầu lúc trước?

"Thế nào, chẳng lẽ ta nói sai? Thật ra thì ngươi đã qua tuổi cập kê?" Mặt nạ nam tử không chút để ý quét mắt nhìn gương mặt Mị thần, ôn nhu hỏi.

"**" Mị thần cắn răng, không nhịn được mắng một câu. Nàng nghĩ. . . Nàng hiện tại rốt cuộc có thể hiểu rồi. Có lầm hay không, nàng lại bị một tia chớp đánh cho xuyên không rồi, mà lại còn xuyên đến thân thể một nha đầu ngu dại xấu xí, không phải chứ?

https://thuviensach.vn

"Khụ. . . Ngươi nói cái gì? Ngàn vạn lần đừng nói cho ta biết, ngươi là đang chửi ta a!" Mặt nạ nam tử kinh ngạc nhìn Mị thần, hắn xác định mình nghe không hiểu lời nói của nha đầu này, nhưng là từ nét mặt của nàng, hắn có thể nhận thấy nàng đang bất mãn cùng tức giận. Mình dù gì cũng được tính là một nửa ân nhân cứu mạng của nàng chứ? Nàng sao có thể dùng thái độ ác liệt như thế kêu mình đây?

Sau khi hít một hơi thật sâu, Mị thần vẫn là tỉnh táo đón nhận sự thực mình đã xuyên qua. Việc này đã xảy ra, nàng có khiếp sợ thì cũng có ích lợi gì đâu, còn không bằng thản nhiên tiếp nhận thực tế. Đối với nàng mà nói, vô luận ở nơi nào, cho dù là đặt chân tại địa phủ âm u làm người ta rợn tóc gáy, nàng cũng tuyệt đối tự tin mình có thể tự nhiên đối mặt, huống chi chỉ là đổi một thế giới khác mà sống chứ?

"Mới vừa rồi người kia vì sao muốn giết ta?" Mị thần, không, hiện tại nên xưng hô nàng là Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt quét mắt qua mặt nạ nam tử, xác định hắn cũng không gây nguy hiểm với mình, mới mở miệng chậm rãi hỏi.

"Chính xác mà nói, người kia vốn là muốn bắt ngươi làm con tin. Bởi vì ngươi là điểm yếu duy nhất của Thượng Quan tướng quân, chỉ có bắt ngươi mới có thể uy hiếp Thượng Quan tướng quân, thế nên hắn mới không cho ai biết mục đích của hắn. Chỉ là. . . Ngươi cũng không ngoan ngoãn phối hợp với hắn, thậm chí còn khiêu khích hắn, chắc hắn là vì thế hắn mới nổi sát tâm muốn giết ngươi." Mặt nạ nam tử âm thầm nhìn sâu vào mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng kiên nhẫn giải thích.

"Ha ha. . . Xem ra ta là bị cuốn vào tranh đấu chính trị nhàm chán rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi nổi lên một độ cong lạnh lùng, tướng quân luôn là người cầm binh quyền trong triều đình, có địa vị hết sức quan trọng. Bắt nàng đi uy hiếp tướng quân phụ thân, dụng ý trong đó cũng không khó suy đoán.

https://thuviensach.vn

"Nha đầu thông minh." Mặt nạ nam tử quét mắt một vòng qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu nhàn nhạt thở dài nói. Nếu nàng là nữ nhi của Thượng Quan Hạo, trước kia giả bộ điên khùng ngu dại, vậy có thể đoán chắc được mục đích của nam tử kia, thật ra thì cũng không có gì ngạc nhiên, không phải sao?

"Nói cho ta biết thân phận của hắn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía mặt nạ nam tử, nàng không có hứng thú với âm mưu chính trị, nhưng nàng tuyệt đối cũng không cho phép người khác lấy mình làm con cờ, cho nên phải hiểu rõ kẻ địch của mình.

"Ta nghĩ. . . Tướng quân phụ thân của ngươi hắn là rõ ràng hơn ta, ngươi có thể đi hỏi hắn a! Chỉ là, tên vừa rồi không chỉ không giết được ngươi, mà còn bị thương nặng. Chỉ sợ hắn sẽ ôm hận mà đến tìm ngươi báo thù a, ngươi cũng nên cẩn thận!" Mặt nạ nam tử đầu tiên là ngẩn người, tiếp nhún vai một cái nói. Nha đầu này thật đúng là vô cùng thú vị, thế nhưng mang theo giọng điệu ra lệnh muốn từ trong miệng mình biết thân phận của người kia? Thái độ này cũng không khỏi quá coi rẻ mình đi?

"Chỉ sợ người ta phải cẩn thận không chỉ là tên kia chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt không chút để ý nhìn mặt nạ nam tử nói.

"Nha đầu ngươi nói hình như là ý tại ngôn ngoại a! Ta không phải kẻ địch của ngươi, ngược lại ta còn là ân nhân cứu mạng của ngươi. Thời điểm ngươi hôn mê bất tỉnh, suýt chút nữa bị người ngũ mã phanh thây rồi, nhưng ta đã ra tay cứu ngươi a!" Dưới mặt nạ, nam tử thần bí dương lông mày thật cao.

"Vậy sao? Mang mặt nạ ra ngoài cứu người? Chắc hẳn ngươi và người kia rất quen thuộc đi, ngươi muốn hắn không phát hiện thân phận chân chính của ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trực tiếp trả lời mặt nạ nam tử, mà là sau khi quan sát kỹ hắn, khẳng định nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi không cảm thấy mang mặt nạ ra ngoài cứu người, rất có vẻ đẹp thần bí sao?" Mặt nạ nam tử cũng không có trả lời ngay, mà là nhếch môi cười hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vậy chỉ sợ ngươi phải nhanh biến mất trước mắt ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giễu cợt nói.

"Vì sao? Ta dù gì cũng coi như là ân nhân cứu mạng của ngươi, ngươi keo kiệt đến mức một câu cám ơn cũng không có, còn không kịp chờ đợi muốn đuổi ta đi?" Mặt nạ nam tử giọng nói mang theo một tia uất ức.

"Ngươi không phải là muốn giữ cảm giác thần bí sao? Thuốc đổi thanh âm cùng hình dáng của ngươi sắp hết hiệu lực, nếu ngươi đi trễ, chẳng phải là sẽ bị ta phát hiện bí mật của ngươi sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nghịch tóc trên trán.

"Ngươi. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, thân thể mặt nạ nam tử liền cứng ngắc. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 6: Lạc Đường

"Nha đầu, ngươi như thế nào biết ta dùng dược có thể thay đổi âm thanh cùng hình dáng?" Mặt nạ nam tử ánh mắt thâm thúy nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nếu ta không muốn nói cho ngươi biết đáp án, ngươi định như thế nào đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, trong mắt thoáng ý cười lạnh. Nàng là thiên tài đặc công toàn năng, cho nên làm sao mà chỉ biết giết người đây? Người trước mắt này vì che dấu thân phận chân chính của mình, không chỉ có đeo mặt nạ, mà còn lợi dụng dược vật thay đổi âm thanh cùng ánh mắt hình dáng. Chỉ tiếc bản lãnh dùng thuốc của hắn vẫn kém mình một chút. Loại thuốc hắn đang dùng mặc dù hiệu quả rất tốt, nhưng lại phát ra một loại mùi thơm thoang thoảng, mà từ loại mùi thơm này liền biết được, đó là thuốc dịch dung mà ba năm trước mình đã bỏ, hiện tại thuốc dịch dung mà nàng nghiên cứu ra, đã sớm đạt tới cảnh giới không mùi không vị rồi.

"Tối nay ánh trăng hình như không tệ, rất đáng được người ta tinh tế thưởng thức." Mặt nạ nam tử che giấu khiếp sợ, ngửa đầu nhìn ngắm bầu trời đêm, trong môi tràn ra lời nói ý vị sâu xa. Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt biến thành một người bí ẩn, làm hắn muốn vén lên bức màn bí ẩn này thăm dò chân tướng.

"Nhiều lời vô nghĩa, ta mặc kệ ngươi rốt cuộc là ai, ta cũng mặc kệ lúc trước ngươi cứu ta rốt cuộc là từ thiện tâm hay vẫn là có âm mưu khác. Hiện tại ta chỉ muốn nói cho ngươi biết, trước kia Thượng Quan Ngưng Nguyệt có lẽ sẽ mặc người chém giết, nhưng hôm nay Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt đã không còn là người mà bất kỳ ai cũng có thể trêu chọc. Nếu như ngươi không phải là kẻ địch của ta, vậy thì quá tốt. Ngược lại, ngươi sẽ phải trả giá đắt đó." Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn về phía hắn, thanh âm lạnh nhạt theo gió phiêu du trong không khí.

"Nha đầu, không cần nghiêm túc như thế đi, như vậy sẽ phá hư không khí tốt đẹp." Mặt nạ nam tử nhếch môi, trong tròng mắt ẩn chứa nét cười ý vị sâu xa.

"Lời của ta đã nói xong, ngươi bây giờ có thể biến mất trước mặt ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt phất tay trái, bày ra tư thế không tiễn.

"Nha đầu, nhớ! Ta không phải là kẻ địch của ngươi, thậm chí ta rất mong trở thành bằng hữu của ngươi nha. Nếu như ngươi không tin tưởng thành ý của ta, ta có thể cởi mặt nạ xuống, để cho ngươi xem dung nhan chân chính của ta a!" Mặt nạ nam tử bắt lấy cánh tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bước chân đột nhiên di chuyển, thân thể càng thêm gần sát đến trước mặt nàng.

"Không có hứng thú." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng rút cánh tay về, trên mặt hiện ra vẻ tức giận. Người này không thấy mình muốn hắn đi sao?

"Là không có hứng thú để ta trở thành bằng hữu của ngươi, hay là không có hứng thú nhìn thấy dung nhan của ta?" Mặt nạ nam tử nhẹ nhàng nghiêng đầu một cái, hài hước nói. Hắn cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn thấy thái độ nha đầu này đối với mình càng bất thiện, hắn đối nàng hứng thú càng nồng đậm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẳng thèm để ý tới hắn, chỉ thấy tóc của nàng phiêu dật vung lên, tặng cho hắn một bóng lưng hoa hoa lệ lệ. Tiếp nàng quét mắt một vòng bốn phía rừng cây, mày nhíu lại. Chủ nhân trước của thân thể này cũng thiệt là, để lại cho mình rất nhiều trí nhớ xa lạ,

https://thuviensach.vn

nhưng lại không có truyền cho mình vị trí tướng quân phủ. Nói như vậy, coi như mình đi ra khỏi cánh rừng rậm này, thì phải làm thế nào để trở lại phủ tướng quân đây?

Được rồi, nàng thừa nhận cho dù không trở về phủ tướng quân, bằng với tài học uyên bác của nàng cũng có thể từ những thứ trong rừng, chế tạo cho mình một nơi an thân. Chỉ là nàng cũng không ngốc, đã có sẵn nhà cửa thoải mái dễ chịu, vì sao phải phí sức đi xây dựng lần nữa đây? Hơn nữa, hôm nay linh hồn của mình sống nhờ trong thân thể của người ta, nếu như cứ như vậy mang thân thể người ta biến mất, hình như cũng có chút không phúc hậu nga!

"Nha đầu, nếu ta không đoán sai, ngươi không phải là . . Lạc đường chứ?" Khóe miệng hắn đầu tiên là giật giật nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp môi mỏng không nhịn được nhếch lên, mỉm cười hỏi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng nhiên quay người sang, hai mắt tức giận trừng hắn, tiếp thanh âm có chút lúng túng nói: "Khụ, ngươi. . . Có thể nói cho ta biết như thế nào mới có thể trở lại phủ tướng quân không?"

"Ha ha ha. . ." Nhìn vẻ mặt này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hắn không khỏi kinh ngạc, không thể khống chế mà ngửa đầu lên trời cười to.

"Cười cái đầu ngươi a, không nói thì thôi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn được mắt trợn trắng, nàng không phải là lạc đường thôi sao? Hắn cần gì phải cười hả hê như thế?

"Được rồi, ta sai lầm rồi! Nha đầu ngươi ngàn vạn lần đừng tức giận, ta rất áy náy về hành động vừa rồi." Hắn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt khom lưng, bày ra tư thế hết sức thành khẩn. Hắn thề, hắn thật không phải cố ý giễu cợt nàng. Hắn chỉ là nhất thời không thể nào tiếp thu được cái tính ngạo mạn lạnh lùng của nàng, trong giây lát chợt biến thành chú cừu non lạc đường chứ sao.

https://thuviensach.vn

"Nhàm chán!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi, một lần nữa trợn mắt giận dữ nhìn hắn.

"Thật ra thì. . . Ta vốn là chuẩn bị tự mình hộ tống ngươi hồi tướng quân phủ, chỉ là tính toán thời gian, hắn là vị tướng quân phụ thân của ngươi đã tìm đến rừng cây này rồi." Hắn không chút để ý đến thái độ ác liệt của nàng, trong thanh âm ôn nhu có nét cười.

"Ngươi vì sao khẳng định cha ta sẽ tìm đến rừng cây này?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói.

"Bởi vì ta là người tốt a, ta biết tối nay có người bắt ngươi ra khỏi phủ tướng quân, đương nhiên phải mật báo cho cha ngươi, để cho hắn cấp tốc tới đây cứu ngươi a. Chỉ là tướng quân phụ thân của ngươi tuổi tác đã cao, cho nên động tác tương đối chậm chạp, nha đầu ngươi sợ rằng còn phải chờ một chút nữa nga!" Hắn nhún vai một cái nói. Tối nay, thuộc hạ của hắn đã báo có mấy tên che mặt bắt cóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra khỏi phủ, cho nên bọn họ liền lặng lẽ theo dõi đến bên ngoài khu rừng này, sau đó liền truyền tín hiệu cho hắn. Mà sau khi nhận được tín hiệu của bọn thuộc hạ, hắn lập tức đoán được là thế nào cũng có chuyện xảy ra. Cho nên hắn một mặt kêu thuộc hạ lập tức đi báo cho Thượng Quan Hạo, một mặt tự mình xuất phát đến trong rừng cây cứu người. Hắn làm như vậy chỉ là không muốn âm mưu của bọn bắt cóc được thực hiện, không ngờ tới lại có được thu hoạch ngoài dự đoán.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng liếc mắt nhìn hắn, đang lúc nàng mở miệng chuẩn bị nói chuyện, trong rừng cây chợt xuất hiện ánh sáng cách chỗ này không xa, ngay sau đó truyền đến thanh âm cực kỳ lo lắng: "Nguyệt nhi, bảo bối của ta Nguyệt nhi, ngươi đang ở đâu a, ngươi ngàn vạn lần không được hù dọa phụ thân a, ngươi nếu xảy ra cái gì ngoài ý muốn, phụ thân sống thế nào a!"

https://thuviensach.vn

"Nha đầu, ngươi xem ta không có lừa gạt ngươi chứ? Tướng quân phụ thân của ngươi cuối cùng cũng đã tìm tới rồi." Hắn hài hước cười nói.

"Nếu người đã tìm tới, chỉ sợ cũng là lúc ngươi. . . Lăn đi chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng bắt chéo hai tay, lạnh nhạt nói.

"Được rồi! Nha đầu ngươi muốn ta biến, vậy ta liền ngoan ngoãn cút đi!" Hắn tà mị cười nói, tiếp xoay tròn một cái, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thần kinh!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn nơi hắn biến mất, khóe miệng co giật nói. Nhưng, lời của nàng vừa phát ta, lập tức truyền đến một thanh âm mị hoặc: "Nha đầu, ngày mai gặp lại nga!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 7: Thuật Dịch Dung

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó khinh thường hừ lạnh một tiếng. Ngày mai gặp lại? Gặp cái gì mà gặp? Nàng cùng hắn rất quen sao?

"Nguyệt nhi, Nguyệt nhi. . ." Tiếng kêu sợ hãi cùng nóng nảy lần nữa xuyên thấu không khí, quanh quẩn bên tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nơi này." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt về phía trước, lạnh nhạt đáp lại.

"Nguyệt nhi, hình như là thanh âm của Nguyệt nhi." Trong nháy mắt, vô số thị vệ xách theo đèn lồng đứng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà người dẫn đầu tướng mạo anh tuấn, một nam tử trung niên vọt lên, đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm vào trong ngực thật chặt. Đối với hành động của nam tử trung niên Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có kháng cự, trí nhớ trong đầu nói cho nàng biết, người này chính là tướng quân Thượng Quan Hạo.

"Nguyệt nhi, ngươi hù chết phụ thân rồi, hù chết phụ thân rồi!" Thượng Quan Hạo ánh mắt lấp lánh, thân thể run rẩy thì thầm nói. Tối nay, hắn đang nằm tại trên giường cầm cây trâm ngọc của người vợ quá cố mà nhớ người, thì bỗng chốc một âm thanh vang lên, một cái phi tiêu cùng với một tờ giấy phá cửa sổ mà bắn vào đầu giường của hắn. Phủ tướng quân luôn luôn đề phòng nghiêm ngặt, làm sao lại có thể có người xông vào mà không bị phát hiện? Điều này không khỏi làm Thượng Quan Hạo thất kinh. Nhưng, khi hắn nhìn thấy dòng chữ trên tờ giấy kia thì sắc mặt lại biến

https://thuviensach.vn

thành trắng bệch. Trên tờ giấy viết: Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị bắt, nhanh đến rừng cây bên cạnh hồ Thương Linh cứu nàng.

Việc này tuyệt đối không thể nào, Nguyệt nhi ở trong viện, luôn luôn đều do thị vệ võ công cao cường nhất bảo vệ, làm sao có thể có người không kinh động bất kỳ người nào bắt Nguyệt nhi đi đây? Thượng Quan Hạo vội vàng mặc lại quần áo rời phòng ngủ, trước đến viện của Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét tình hình. Khi hắn bước một bước vào viện, liền thấy la liệt thị vệ bị hôn mê nằm trên đất, hắn lập tức bị sợ đến hồn bay phách tán. Hắn đã hoàn toàn mất đi ái thê, hắn không cách nào chịu đựng nỗi đau khổ mất đi Nguyệt nhi nữa, vì vậy hắn lập tức thống lĩnh một đám thị vệ chạy vào trong rừng cây.

"Phụ thân người đừng lo lắng. Nguyệt nhi không phải vẫn rất tốt sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng chậm rãi nói, từ sự sợ hãi của Thượng Quan Hạo, nàng có thể cảm nhẫn Thượng Quan Hạo đối với chủ nhân thân thể này đúng là thật lòng yêu thương. Có một mái nhà vẫn là khát vọng sâu trong nội tâm nàng, lần này xuyên qua mặc dù cũng nàng không mong muốn, nhưng nếu vì đó mà có một phụ thân cực kỳ sủng ái mình, có lẽ cũng coi như là không uổng công chuyến này.

"Nguyệt nhi, ngươi có bị thương không? Nếu như bị đau ở đâu, nhất định phải nói cho phụ thân biết a!" Thượng Quan Hạo nhanh chóng buông lỏng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cẩn thận kiểm tra toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói càng giống như dỗ dành một đứa bé.

"Phụ thân yên tâm, Nguyệt nhi không có bị một chút thương tổn nào." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười nhạt nói. Bỗng dưng, Thượng Quan Hạo ngẩng đầu lên, hai mắt thẳng thắp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Không đúng? Nếu trong quá khứ Nguyệt nhi đụng phải tình huống như thế này, nhất định sẽ sợ hãi oa oa khóc lớn a?

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, con. . . con. . ." Thượng Quan Hạo nâng mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, thanh âm khiếp sợ mang theo sự run rẩy vui sướng. Nguyệt nhi trước mắt trấn định như thế, trong giọng nói cũng không có chút nào ngây ngốc. Đây không phải là ảo giác của mình chứ?

"Phụ thân, người phát hiện Nguyệt nhi không ngốc rồi sao? Nguyệt nhi thật ra cũng không hiểu việc này là thế nào, dù sao từ khi tỉnh lại sau hôn mê, cả đầu óc liền rõ ràng rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái nói, nàng thông minh như thế há lại có thể không phát hiện được suy nghĩ của Thượng Quan Hạo giờ phút này đây? Chỉ là nàng cũng không biết nên giải thích như thế nào, chẳng lẽ nói cho hắn biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước kia đã chết, sau đó linh hồn của nàng sống nhờ ở trong thân thể này? Nói ra sợ rằng Thượng Quan Hạo cũng không tin, hơn nữa nàng cũng không nhẫn tâm kích thích Thượng Quan Hạo vì cái chết của nữ nhi.

"Ai nói Nguyệt nhi của ta ngu ngốc, Nguyệt nhi của ta vốn là không ngu, Nguyệt nhi của ta thông minh nhất." Thượng Quan Hạo lần nữa kích động ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nguyệt nhi của hắn chỉ vì bị ngốc, mà phải chịu bao nhiêu người cười nhạo? Nhưng trong lòng hắn, Nguyệt nhi chưa bao giờ là một kẻ đần, bởi vì bất luận Nguyệt nhi là người như thế nào, vĩnh viễn đều là nữ nhi hắn thương yêu nhất. Đối với biến chuyển khổng lồ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Hạo cũng không có chút hoài nghi nào, mà là thản nhiên đón nhận.

"Tướng quân, thi thể bốn tên áo đen nằm trên mặt đất, chắc chắn là bọn họ bắt cóc tiểu thư. Chỉ là sau khi thuộc hạ lột khăn che mặt của bọn họ xuống, phát hiện toàn bộ đều là người xa lạ." Thị vệ bên cạnh bẩm báo.

"Hừ, bọn người kia muốn bắt cóc Nguyệt nhi để uy hiếp ta...ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ." Thượng Quan Hạo buông lỏng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt lạnh lẽo nhìn bốn thi thể cách nằm trên đất, cắn răng nghiến lợi nói. Trong lòng hắn biết rõ ràng người tối nay bắt

https://thuviensach.vn

Nguyệt nhi là ai, cho dù bọn họ có sử dụng thủ đoạn gì đối phó mình, hắn đều có thể dễ dàng tha thứ. Nhưng là tối nay bọn họ lại ngốc nghếch động đến Nguyệt nhi, xem ra hắn cũng không nên im lặng nữa.

"Nguyệt nhi, những tên này là bị ai giết chết?" Thượng Quan Hạo nghiêng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chẳng lẽ. . . Là người thần bí tối nay đã mật báo cho mình?

"Nếu như con nói cho phụ thân, những người này là bị Nguyệt nhi giết chết, như vậy phụ thân sẽ phản ứng sao đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu một cái, nhếch môi cười hỏi. Mà sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, thân thể Thượng Quan Hạo bỗng dưng cứng đờ, hai mắt hắn kinh ngạc xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhận thấy được nét mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không giống nói giỡn, hắn ngửa đầu sảng khoái cười một tiếng: "Phụ thân tin tưởng!"

Bởi vì Nguyệt nhi con của hắn cùng với nàng, cho nên bất kỳ kỳ tích gì cũng có thể xảy ra trên người Nguyệt nhi. Thí dụ như Nguyệt nhi chợt không ngốc nữa! Lại thí dụ như. . . Nguyệt nhi chợt có bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi!

Ánh trăng dần dần thu liễm bớt ánh sáng, lặng lẽ ẩn vào trong tầng mây. Đêm khuya tựa như một cái đầm nước, chỉ có gió lạnh đung đưa cành hoa.

Trong phòng ngủ phủ tướng quân ánh đỏ của nến chập chờn --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoa cánh tay, khóe miệng co giật quét mắt một vòng nhìn bọn thị vệ, rốt cuộc không nhịn được lên tiếng: "Ta nói. . . Các ngươi có thể đi ra ngoài không?"

"Tiểu thư, thật xin lỗi! Bọn thuộc hạ phụng lệnh của tướng quân, phải cận thân bảo vệ an toàn của tiểu thư." Bọn thị vệ cung kính đáp. Kể từ sau khi xảy ra sự kiện bắt cóc, Thượng Quan Hạo tăng cường phòng thủ

https://thuviensach.vn

nghiêm ngặt hơn, đặc biệt là ở chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Không chỉ có đám thị vệ đứng chật sân, ngay cả trong phòng ngủ cũng không ngoại lệ.

"Tướng quân ra lệnh cần tuân thủ, tiểu thư ra lệnh thì có thể làm trái sao? Các ngươi lập tức đi ra ngoài cho ta!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt có loại kích động muốn nói tục. Nàng biết Thượng Quan Hạo làm như vậy hoàn toàn là có ý tốt, hắn lo lắng mình sẽ lần nữa bị người bắt cóc. Nhưng hắn cũng không cần phải khiến viện cùng phòng ngủ đầy thị vệ chứ? Nàng hiện tại nghiêng người hay đi lại trong phòng ngủ, đều là một chuyện hết sức khó khăn. Nàng. . . Có thể không nổi điên sao?

"Nhưng. . ." Bọn thị vệ đồng thời cúi đầu xuống.

"Lập tức đi ra ngoài cho ta, không nên ép ta phải nổi giận!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn răng nặn ra lời này. Bọn thị vệ canh cửa ngẩng đầu yên lặng liếc mắt nhìn nhau, toàn bộ chen nhau vọt ra khỏi phòng ngủ. Người nào không biết trong phủ địa vị của tiểu thư là lớn nhất, lời của tướng quân có thể không nghe, nhưng lời nói của tiểu thư nhất định phải nghe.

Im lặng trợn trắng mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiến lên đem cửa phòng ngủ đóng chặt, sau đi đến trước gương đồng trên bàn trang điểm, trong gương phản chiếu gương mặt một tiểu nha đầu xa lạ cực kỳ xấu xí. Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày, sau đó đem mặt càng thêm gần sát với gương đồng.

Ở trong rừng cây nàng cũng cảm giác trên mặt có gì đó khác thường, lúc đầu nàng cho là do trên mặt dính đầy bùn đất. Nhưng sau khi nàng dùng nước rửa sạch khuôn mặt, cảm giác khác thường vẫn tồn tại, nàng liền khẳng định gương mặt này tuyệt đối có vấn đề. Nếu nàng không có đoán sai, gương mặt này hắn là đã bị dịch dung. Nàng luôn luôn cho là mình đối với thuật dịch dung đã đạt tới cảnh giới cao rồi, nhưng hôm nay gương mặt

https://thuviensach.vn

này rõ ràng nói cho nàng, thì ra là trên đời còn có người có thuật dịch dung cao minh hơn nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu hồi tâm trạng, mười ngón tay từ từ vuốt ve nổi lên cả khuôn mặt, sau đó ngón cái cùng ngón trỏ ngừng lại. Cánh tay chậm rãi nâng lên, làn da mỏng manh tinh xảo từ trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tróc xuống.

"Hí. . ." Gương mặt phản chiếu trong gương nhất thời làm nàng khiếp sợ thở ra một hơi lãnh khí. Đây là một gương mặt không tỳ vết giống như từ ngọc khắc mà thành, cũng làm bất luận kẻ nào nhìn thấy cũng sẽ tự ti mặc cảm. Nhưng, làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt khiếp sợ cũng không phải là gương mặt tròn hoàn mỹ này, mà là gương mặt này chính là thuộc về nàng đó a?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 8: Bí Mật Không Thể Nói

"Đông đông đông. . ." Lúc này, ngoài phòng ngủ vang lên tiếng gõ cửa có tiết tấu.

"Ai?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cất giọng hỏi, vẫn ngưng mắt nhìn dung mạo giống y hệt kiếp trước của mình trong gương đồng trên bàn trang điểm.

"Nguyệt nhi, là cha." Ngoài cửa truyền đến thanh âm dịu dàng của Thượng Quan Hạo.

"Vào đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày. Tới thật đúng lúc, mình cũng vừa định hỏi ông một chút đấy. Rõ ràng nàng trời sinh quốc sắc thiên hương, vì sao phải dùng mặt nạ da xấu xí che lại đây? Cửa kẽo kẹt một cái bị đẩy ra, tiếp đó lại bị khép lại.

"Nguyệt nhi, bọn thị vệ nói con không chịu để bọn cận thân thị vệ canh giữ ở phòng ngủ? Cha cũng biết như thế sẽ quấy rầy sự yên tĩnh của con, nhưng. . ." Thượng Quan Hạo bất đắc dĩ quét mắt nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cúi đầu sâu kín nói.

"Nguyệt nhi hiểu tâm ý của cha, chỉ là Nguyệt nhi càng muốn nói cho cha, Nguyệt nhi hôm nay hoàn toàn có năng lực bảo vệ bản thân." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi quay người lại.

"Cha biết Nguyệt nhi hiện tại rất lợi hại, nhưng nhóm người kia thủ đoạn ác độc, vẫn là cẩn thận tốt hơn a!" Thượng Quan Hạo ngẩng đầu lên, hai mắt trìu mến nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chẳng qua là ngay khi

https://thuviensach.vn

tầm mắt của ông nhìn đến khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sắc mặt trở lên trắng bệch.

"Nguyệt nhi, bí mật trên mặt con bị phát hiện rồi hả ?" Thượng Quan Hạo hít sâu một hơi, sau khi quét mắt một vòng nhìn tấm da mặt trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm run rẩy nói.

"Uh, bí mật này khiến trong lòng Nguyệt nhi không hiểu, cho nên muốn xin cha giải thích." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười nhạt, chậm rãi đi tới trước mặt Thượng Quan Hạo. Trước đây Thượng Quan Ngưng Nguyệt từng bởi vì tấm da xấu xí này, nhận hết lời giễu cợt của bá tính Long Diệu hoàng triều. Hôm nay mặc dù thời gian nàng cùng Thượng Quan Hạo tiếp xúc không dài, vẫn có thể tin chắc Thượng Quan Hạo đối với nữ nhi của ông Thượng Quan Ngưng Nguyệt sủng ái là thật tâm. Như vậy tại sao Thượng Quan Hạo tình nguyện để Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang khuôn mặt xấu xí bị toàn bộ người trong thiên hạ giễu cợt, cũng không chịu để dung nhan chân chính của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phơi bày trên đời, trong này nhất định có ẩn tình gì chứ?

"Nguyệt nhi, con cái gì cũng không cần hỏi. Hơn nữa con nhất định phải đồng ý với cha, tuyệt đối không để cho người khác nhìn thấy hình dáng chân thực của con." Bàn tay Thượng Quan Hạo run run đặt trên bả vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt nghiêm túc nặng nề nói.

"Cha, người cũng biết nữ hài tử đều coi nhan sắc như mạng. Nữ nhi nếu có dung nhan tuyệt thế xinh đẹp như vậy, vì sao phải dùng nhan sắc xấu xí che dấu đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt âm thầm nhìn kỹ biểu tình trên mặt ông, thản nhiên nói. Thật ra thì mặc dù chân chính dung nhan của nàng có xấu xí, nàng cũng sẽ không chút nào để ý. Bất quá chính là một bộ thân xác thối tha, sau trăm tuổi cũng sẽ hóa thành bộ xương khô thôi. Nàng nói như vậy, là muốn bức Thượng Quan Hạo nói ra chân tướng, bởi vì nàng cảm thấy giờ phút này nội tâm Thượng Quan Hạo giống như chất chứa rất nhiều khổ sở.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, mọi người châm chọc con nhan sắc xấu xí, cha biết con sẽ rất uất ức. Nhưng phụ thân làm như vậy là có nỗi khổ tâm , nếu như con lộ ra khuôn mặt chân chính, cha sẽ hoàn toàn mất con. Con là chỗ dựa duy nhất của phụ thân, khiến cha có thể kiên cường sống tiếp. Cho nên đồng ý với cha, không cần lộ ra chân chính dung mạo của con. Có được hay không? Coi như cha van xin con!" Thượng Quan Hạo mặt buồn bã nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm bi thương nói.

"Chẳng lẽ. . . Dung mạo của ta sẽ mang đến cho ta họa sát thân sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt khẽ híp, bên môi tràn ra lớn mật suy đoán.

"Nguyệt nhi, không nên ép cha nói ra nguyên nhân, cha chắc chắn sẽ không nói cho con. Nếu như con cũng thương yêu cha, hãy đồng ý yêu cầu của cha. Có được hay không?" Thượng Quan Hạo nắm chặt quả đấm, hai mắt cầu xin nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Được rồi! Nguyệt nhi đồng ý với cha, trừ phi được cha cho phép, nếu không Nguyệt nhi tuyệt không lộ ra dung mạo chân chính." Thấy Thượng Quan Hạo sống chết không chịu nói ra nguyên nhân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng chỉ có thể buông tha.

"Thật là nữ nhi ngoan của cha." Thượng Quan Hạo kích đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm vào trong ngực, một giọt lệ từ khóe mắt lặng lẽ chảy xuống.

"Chỉ là Nguyệt nhi cũng muốn cha đồng ý một yêu cầu!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi thản nhiên cười, nàng thật ra thì vẫn rất thích Thượng Quan Hạo , bởi vì ông cho nàng cảm nhận tình cảm gia đình ấm áp, thứ mà nàng chưa bao giờ có được.

"Nguyệt nhi có yêu cầu gì cứ việc nói, chỉ cần Nguyệt nhi vui vẻ, cha cái gì cũng đều đồng ý ngươi." Thượng Quan Hạo cưng chìu vuốt ve sợi

https://thuviensach.vn

tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Không cần phái nhiều thị vệ bảo vệ Nguyệt nhi như vậy nữa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng kéo giãn khoảng cách với Thượng Quan Hạo, ôn nhu lạnh nhạt nói. Mặc dù thị vệ trong phòng ngủ đã bị mình đuổi ra ngoài, nhưng nàng biết rõ ràng, trong sân lúc này vẫn đầy thị vệ như cũ. Bảo vệ nghiêm ngặt như vậy, làm nàng có loại cảm giác đè ép đến không thở được.

"Chuyện này. . ." Thượng Quan Hạo thân thể cứng ngắc, vẻ mặt khổ sở nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Con sẽ bảo vệ tốt bản thân, tin tưởng Nguyệt nhi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ cười, cầm trong tay tấm mặt nạ da mỏng nhanh chóng dán lại lên trên mặt.

"Cha đồng ý rút đi thị vệ trong sân, chỉ là. . . Vì để cho cha an tâm, vẫn là nên lưu lại mấy tên thị vệ chứ?" Thượng Quan Hạo thận trọng trưng cầu ý kiến của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ân!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu một cái, nàng há lại nhẫn tâm cự tuyệt tấm lòng yêu thương con của người cha đây? Nếu như chỉ là lưu lại mấy tên thị vệ, vậy coi như xong đi!

"Vậy cha sẽ không quấy rầy Nguyệt nhi nghỉ ngơi nữa!" Thượng Quan Hạo vuốt vuốt đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xoay người, trong mắt chứa nét cười đi tới cửa.

"Phụ thân đi hảo!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ánh mắt như mỉm cười cáo biệt Thượng Quan Hạo, im lặng tiễn Thượng Quan Hạo rời đi, tay của nàng vuốt ve vết dán trên gương mặt mình, tự lẩm bẩm: "Ngươi. . . Đến cùng là cất giấu bí mật kinh người gì đây?"

https://thuviensach.vn

Ánh trăng biến mất ngày mới bắt đầu, một luồng sáng vàng rực chói mắt chậm rãi ló ra sau tầng mây, thản nhiên phả ra hơi ấm. Vạn vật nhiễm ánh mặt trời, giống như bức họa cuộn tròn làm nhân gian thêm mỹ lệ, một ngày mới đã bắt đầu.

Cửa phòng ngủ từ từ mở ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trong nhà đi ra. Lười biếng giang hai cánh tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu hít sâu một hơi không khí tươi mới.

"Tiểu thư chào buổi sáng!"Thanh âm ân cần thăm hỏi chỉnh tề vang lên, đã quấy rầy Thượng Quan Ngưng Nguyệt hưởng thụ buổi sáng tốt đẹp.

"Chào buổi sáng!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co giật mấy cái, vẫn lễ phép đáp lại. Sáu gã thị vệ cung kính đối Thượng Quan Ngưng Nguyệt gập thắt lưng, hai mắt ẩn ẩn vui sướng ngắm nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hôm nay tiểu thư mặc một cái váy dài thủy lam thêu hình con bướm trắng, bên hông dùng một cái thắt lưng bằng gấm màu trắng nhẹ nhàng buộc lại , tóc đen tùy ý búi lên, phía trên đơn giản cắm một cây trâm hình hoa lan màu xanh lục. Gió mát êm ái thổi qua bên người nàng, dung nhan vẫn là như trước, nhưng toàn thân không hiểu sao lại tản mát ra một loại phiêu dật khó tả. Tiểu thư không chỉ có không ngốc nữa, mà còn. . . Bọn họ thật là thay tướng quân vui vẻ a, sáu gã thị vệ trong lòng âm thầm tự nói.

"Này! Ngưng Nguyệt nha đầu, buổi sáng tốt lành!" Bỗng dưng, một đạo thanh âm mị hoặc theo gió vang lên, sáu gã thị vệ thân thể lập tức cứng đờ, hai mắt khiếp sợ theo âm thanh nhìn lại. Khi nào trong sân lại nhiều hơn một người? Vì sao bọn họ một chút cũng không nhận ra chứ?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 9: Chiến Thần Thụy Vương

"Người nào, lại dám xông vào phủ tướng quân, cút xuống dưới ngay!" Sáu gã thị vệ bỗng chốc rút kiếm treo ở bên hông, ánh mắt tập trung đến một chỗ cành lá rậm rạp trên cây to, đồng thời quát lớn. Bọn họ vẫn thủ hộ ở trong sân, chưa từng rời đi nửa bước, người này lại dưới mí mắt bọn họ lặng yên không một tiếng động ẩn nấp trên cây, như vậy thì chỉ có một khả năng, võ công của người này cao hơn bọn họ rất nhiều!

"Buổi sáng tươi đẹp như thế, mà tính khí các vị cũng quá nóng nảy rồi. Như vậy không được, không được!" Thanh âm tà mị mang theo tiếng cười hài hước tràn ngập trong không khí, cây lá rậm rạp bị người dùng ngón tay nhẹ nhàng vén ra, đột nhiên thấy rõ ràng một tử y nam tử cổ áo và ống tay áo được thêu bằng màu vàng kim đang lười biếng nằm ở thân cây.

Hắn -- khuôn mặt trắng noãn, tròng mắt thâm thúy mê người, lông mày như vẽ, sống mũi cao thẳng, môi anh đào tuyệt mỹ. Mỗi đường cong trên mặt đều vô cùng tinh xảo, không chút tỳ vết nào, giống như là vị thần điêu khắc phải trải qua ngàn vạn năm, dốc hết tâm huyết mới điêu khắc ra một kiệt tác vĩ đại như thế.

Dung nhan tuyệt sắc chân chính, phải là dung nhan hoàn mỹ cùng phong tư tuyệt thế kết hợp, mà tên nam tử này hội tụ đầy đủ. Đầu tóc đen cũng không gò bó, chỉ dùng một sợi tơ màu bạc tùy ý buộc lại. Gió mát lưu luyến mà đến, vài sợi tóc của tử y nam tử nhẹ nhàng bay bay, cùng với đai lưng màu bạc đan vào nhau dây dưa nhảy múa, làm trên người hắn tỏa ra một cỗ quý khí bức người lại thêm mấy phần hơi thở mị hoặc mê người.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đã gặp không ít mỹ nam, nhưng nàng vẫn phải thừa nhận, tên nam tử trước mắt vô luận là dung mạo hay phong thái, đều là người xuất sắc nhất . Đó là một loại vẻ đẹp có thể trong nháy mắt đốt cháy người khác, cũng là vẻ đẹp khiến vạn vật cam nguyện cúi đầu.

Trong nháy mắt thấy rõ ràng tử y nam tử, sắc mặt sáu gã thị vệ bỗng dưng biến đổi, sau đó đều quỳ một gối trên mặt đất. Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc quét một vòng qua sáu gã thị vệ, sau đó lại nhíu mày nhìn về phía nam tử trên cây. Đây là chuyện gì xảy ra? Vì sao bọn thị vệ cung kính với người này như thế? Chẳng lẽ hắn. . . Lai lịch không nhỏ?

"Tham kiến Thụy vương!" Đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt mờ mịt, thanh âm vang dội của sáu gã thị vệ đã nói cho nàng biết đáp án.

Thì ra là tử y nam tử tên là Hiên Viên Diễm, chính là Thụy vương của Long Diệu hoàng triều. Không chỉ có dung mạo có một không hai trong thiên hạ, mà còn là một thiên tài. Mười sáu tuổi liền lãnh binh xông pha chiến trận, lấy hai vạn binh lính đánh bại 10 vạn quân địch, từ đó uy danh hiển hách thiên hạ được mệnh danh là chiến thần. Bây giờ thiên hạ chia làm bốn, quân chủ của ba nước kia vẫn có dã tâm thống nhất thiên hạ. Nhưng vô luận là nước nào khai chiến, vẫn không dám xâm phạm lãnh thổ Long Diệu hoàng triều, nguyên nhân lớn nhất chính là vị chiến thần Hiên Viên Diễm này.

Thụy vương? Người trong hoàng thất? Vẻ lạnh nhạt trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn không mất, chỉ có lông mày hơi chau lại. Được rồi! Nàng thừa nhận Thụy vương này có một loại mị hoặc đặc biệt, mà loại mị hoặc này có lẽ đủ để cho bất kỳ một nữ nhân trong thiên hạ nào động lòng, chỉ là. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng không nằm trong số đó. Sắc đẹp có thể làm cơm ăn sao? Rõ ràng, sắc đẹp nhiều lắm cũng chỉ làm người ta vui tai vui mắt mà thôi tuyệt đối không thể làm cơm ăn . Huống

https://thuviensach.vn

chi ai biết dưới sắc đẹp của hắn, có hay không ẩn giấu một tâm hồn mục nát đây?

"Đứng lên đi!" Hiên Viên Diễm lười biếng quét mắt nhìn sáu gã thị vệ, khóe miệng miễn cưỡng cười nói. Tiếp đến thân thể hắn đột nhiên nhảy lên, từ trên cây hạ xuống đất. Vô số ánh trên người hắn tỏa ra, nhưng ngay cả những ánh sáng có sáng ngời chói mắt thế nào, cũng không che đậy được phong thái của Hiên Viên Diễm.

"Thụy vương đại giá quang lâm phủ tướng quân, không biết là có việc gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt nhìn Hiên Viên Diễm, cũng không thi lễ, ngược lại là đem cánh tay bắt chéo một cách ngạo nghễ, thanh âm không kiêu ngạo không tự ti mà hỏi. Thật xin lỗi, nàng là người đến từ thế kỷ hai mươi, cho nên không có cái thói quen hướng người hèn mọn hành lễ.

"Hí. . ." Sáu gã thị vệ đang đứng dậy nhất thời ra một ngụm lãnh khí. Đại tướng quân của bọn họ ở trong triều quả thật có địa vị hết sức quan trọng, nhưng thế cũng chưa với tới người địa vị tôn quý như Thụy vương. Cho nên cho dù là đại tướng quân gặp Thụy vương, cũng phải hành lễ, nếu không chính là phạm vào tội bất kính. Hôm nay tiểu thư lại dùng thái độ kiêu ngạo càn rỡ cùng Thụy vương nói chuyện, chuyện này. . .

"Nha đầu, ngươi cũng thật không phúc hậu. Hôm qua chúng ta rõ ràng hẹn ước hôm nay gặp mặt , ngươi lại ngủ trễ như thế mới rời giường, hại ta nằm ở trên cây đợi ngươi lâu vậy a! Ngươi xem một chút. . . Xiêm y của ta cũng bị sương sớm làm ướt rồi." Hiên Viên Diễm khóe môi xinh đẹp hiện lên một nụ cười, thân thể bỗng chốc nhảy đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Hí. . . Hí. . ." Sáu gã thị vệ lần nữa thở ra một hơi lãnh khí, tiếp đến bọn họ đồng thời móc móc lỗ tai, hai mắt khiếp sợ quét hướng Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thụy vương lúc nào quen thuộc

https://thuviensach.vn

tiểu thư như vậy? Còn có. . . Đây là Thụy Vương mà bọn họ từng biết sao? Người nào không biết Thụy vương dung mạo tuyệt sắc nhưng tính tình lại lãnh khốc như diêm vương, ở Long Diệu hoàng triều trừ đương kim thánh thượng cùng Dung thái phi ra, Thụy vương sẽ không đem bất luận kẻ nào để vào trong mắt, chớ nói chi là chủ động cùng người khác nói chuyện? Nhưng hôm nay thái độ của Thụy vương với tiểu thư nhà họ lại. . .

"Thụy vương chẳng lẽ mắc chứng suy tưởng? Ta với ngươi rất quen thuộc sao? Ta có hẹn ngươi hôm nay gặp mặt sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lông mày dựng đứng .

Hắn kêu mình là gì, nha đầu? Đêm qua trong rừng cây, mặt nạ nam tử thần bí kia trước khi đi từng ném lại một câu, hắn nói: nha đầu, ngày mai gặp nga! Chẳng lẽ. . . Thụy vương chính là mặt nạ nam tử thần bí hôm qua? Hắn thật đúng là âm hồn bất tán a, lại thật sự tự ý chạy tới cùng bản thân nàng gặp mặt?

"Hí. . . Hí. . ." Sáu gã thị liên tiếp thở ra lãnh khí. Không thể nào? Nghe thanh âm của tiểu thư căn bản cùng Thụy vương chính là người dưng, như vậy nói cách khác Thụy vương là cố ý tới làm quen với tiểu thư sao? Ông trời a, bọn họ không phải là đang nằm mơ chứ?

"Nha đầu, sẽ không mau quên như thế chứ? Cẩn thận suy nghĩ lại một chút nga?" Hiên Viên Diễm hơi nghiêng đầu, ngón tay nhẹ nâng tóc đen tán loạn tại đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm nhu hòa quỷ mị nói.

"Quả nhiên là ngươi?" Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng lui về sau hai bước, nhanh nhẹn tránh được ngón tay Hiên Viên Diễm muốn đùa giỡn tóc mình, trừng mắt lạnh lẽo về phía Hiên Viên Diễm. Mẹ nó, hắn là đang đùa giỡn mình sao? Vương Gia thì thế nào? Nàng căn bản là không coi vào đâu! Chỉ là hôm nay nàng là nữ nhi tướng quân Thượng Quan Hạo sủng ái như mạng, vốn cho rằng không thể làm khó Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Hạo, nên mới vừa rồi không có một quyền đánh bẹp cái mũi của Thụy vương!

"Hư! Đây chính là thân phận kiêm chức tước của ta, chỉ có thể cho một mình nha đầu ngươi biết nga!" Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, thậm chí còn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt vài cái.

“Tuyến ngu ngốc!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, đỉnh đầu một đoàn quạ đen bay qua.

"Cái gì?" Hiên Viên Diễm móc móc lỗ tai, hắn không thể hiểu ý tứ trong lời nói vừa rồi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chỉ là từ nét mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn có thể đoán được cũng không phải là lời lẽ tốt đẹp gì. Quái? Hắn luôn luôn cho là mình học rộng tài cao, vì sao lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói lại làm hắn nghe không hiểu đây? Xem ra sau khi trở về phủ hắn phải học bổ túc kiến thức mắng chửi người!

"Các ngươi có biết lò rèn nào trong kinh thành có thủ nghệ tốt nhất không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẳng thèm để ý tới Hiên Viên Diễm, một lần nữa trợn trắng mắt, sau đó dời bước đến trước mặt sáu gã thị vệ, biểu tình nghiêm túc hỏi. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 10: Đồng Ý

"Tiểu thư muốn đi đến lò rèn?" Thanh âm sáu gã thị vệ chỉnh tề hỏi, nhưng mà hai mắt bọn họ cũng đồng thời quét sang hướng Hiên Viên Diễm. Thái độ của tiểu thư hoàn toàn coi Thụy vương như không tồn tại, nhưng trên mặt Thụy vương lại không có chút tức giận nào? Bọn họ có cảm giác ngổn ngang trong gió a!

"Ừ, ta cần chế tạo mấy thứ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu một cái, thanh âm thản nhiên nói. Sự việc đêm qua trong rừng cây làm nàng hiểu được, mặc dù nàng không muốn cuốn vào bất kỳ thị phi gì, cũng không đại biểu rằng người khác sẽ không tới trêu chọc nàng. Người không phạm ta, ta không phạm người. Người nếu phạm ta, tất phải giết chết.

Đối với những nhân vật nhỏ nhoi kia, lấy bản lĩnh hiện có của nàng cũng đủ ứng phó. Chỉ là nếu gặp phải cao thủ, sợ rằng vẫn cần phải có ám khí . Mà ám khí luôn trên người nàng là chiếc nhẫn kim cương lại không thể theo linh hồn của nàng xuyên không, một loại vũ khí nàng cũng khinh thường dùng, cho nên tất phải chuẩn bị mấy thứ ám khí giết người.

Chỉ là lấy điều kiện hiện tại của nàng, sợ rằng tự tay chế tạo sẽ không hoàn mỹ. Cho nên cần tìm thợ rèn, phải có tay nghề, như vậy mới có thể đạt tới yêu cầu của nàng.

"Tiểu thư xin chờ một chút, bọn thuộc hạ đi triệu tập các thị vệ khác ngay, sau đó cùng tiểu thư cùng đi đến lò rèn." Sáu gã thị vệ cung kính khom lưng, liền cất bước đi triệu tập những thị vệ khác trong phủ.

https://thuviensach.vn

"Đứng lại!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co rút, tiếp đến quát lớn.

"Tiểu thư, người còn có phân phó gì sao?" Sáu gã thị vệ đồng thời dừng lại bước chân, xoay người nghi ngờ hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Lại không phải đi đánh giặc, kêu nhiều người như vậy làm gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng quét mắt nhìn sáu gã thị vệ nói.

"Nhưng. . ." Sáu gã thị vệ vẻ mặt khổ sở nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Trước khi tướng quân vào triều đã dặn dò, nếu như tiểu thư muốn đi ra ngoài, bọn họ phải nghiêm mật bảo hộ sự an toàn của tiểu thư.

"Ta chỉ cần một người quen thuộc đường dẫn ta là được rồi, các ngươi hiểu không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong giọng nói đặc biệt nhấn mạnh "một". Nàng sai lầm rồi, đêm qua nàng trước tiên nên tìm hiểu địa hình Long Diệu hoàng triều, nếu không bây giờ còn cần phải cùng bọn thị vệ này nói nhảm sao?

"Chuyện này. . ." Sáu gã thị vệ buồn bã nhìn nhau, lời nói của tiểu thư bọn họ không dám không nghe, nhưng nếu vì vậy khiến tiểu thư gặp nguy hiểm, bọn họ phải làm sao với giao phó của tướng quân đây?

"Nếu như các ngươi thật sự coi ta là tiểu thư, như vậy từ nay về sau lời của ta chính là mệnh lệnh, không được cự tuyệt!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng híp mắt lại, thanh âm càng thêm lạnh lẽo đến cực điểm. Trong lòng nàng dĩ nhiên biết bọn thị vệ nhất định nhận mệnh của Thượng Quan Hạo, cho nên thái độ mới có thể cẩn thận như thế. Làm ơn, nàng hiện tại là tử thần Thượng Quan Ngưng Nguyệt a, cần phải dùng tới nhiều thị vệ bảo hộ như vậy sao?

"Dạ! Bọn thuộc hạ đều quen thuộc đường đi đến lò rèn, xin tiểu thư chọn lựa!" Sáu gã thị vệ thân thể cứng lại, ngay sau đó sống lưng thẳng tắp,

https://thuviensach.vn

âm thanh vang dội lên tiếng. Giọng nói của tiểu thư lạnh lùng làm cho bọn họ trong nháy mắt sinh ra lòng kính sợ? Đây thật là. . .

"Vậy ngươi đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài lòng gật đầu một cái, hai mắt sau khi càn quét sáu gã thị vệ, ngón tay chỉ hướng một thị vệ tương đối trầm ổn.

"Tuân lệnh!" Tên thị vệ kia cung kính đáp, bước chân di chuyển, đứng nghiêm ở sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nha đầu, ta cũng muốn đi!" Lúc này, trầm mặc đứng yên ở bên cạnh, Hiên Viên Diễm ánh mắt âm thầm quan sát Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm lười biếng mị hoặc hòa vào gió.

"Mắc mớ gì tới ngươi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm, nàng mới vừa nãy cũng đã coi hắn là ‘người trong suốt’ rồi, hắn như thế nào vẫn đứng ở chỗ này đây?

"Bởi vì ta hiện tại nhàm chán a, cho nên muốn tìm chút việc vui!" Hiên Viên Diễm nhún vai một cái, ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù đầy ý cười, nhưng là nụ cười này không đạt tới đáy mắt.

Nha đầu này rõ ràng không hề ngu ngốc, lại giả vờ điên điên khùng khùng nhiều năm như vậy mà lại không hề có sơ hở, ngay cả hắn cũng bị nàng che mắt, tính nhẫn nại cùng kỹ thuật diễn này hắn đã xem đủ rồi. Lúc trước vì sao nàng phải giả bộ ngu đây? Hôm nay vì sao lại không hề giả bộ ngu nữa chứ?

"Đi phía trước dẫn đường!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẳng muốn để ý tới Hiên Viên Diễm cố tình dây dưa, mà là trực tiếp giơ cánh tay lên, ý bảo thị vệ dẫn nàng đến lò rèn!

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Hai mắt thị vệ lần nữa kinh ngạc nhìn Hiên Viên Diễm, sau đó cất bước đi về phía trước. Nhưng, đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhấc chân chuẩn bị đuổi theo thị vệ thì gã thị vệ dẫn đường đột nhiên cả người giống như tượng!

"Ngươi. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn mắt giận dữ nhìn hướng Hiên Viên Diễm, nha, hắn thế nhưng ra tay điểm huyệt đạo của tên thị vệ kia, khiến hắn không cách nào nhúc nhích, hắn đang khiêu khích mình sao? Mấy tên thị vệ còn lại nhìn thấy tình hình như vậy, cũng đồng thời thở một ngụm khí lạnh, trên trán một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ rơi xuống.

"Ngươi nhất định phải đồng ý cho ta cùng đi, nếu không ta cũng không để cho hắn dẫn đường cho ngươi!" Hiên Viên Diễm bỗng dưng bắt chéo cánh tay, khóe miệng hiện ra một nụ cười tà. Thượng Quan Ngưng Nguyệt hít một hơi thật sâu, nàng nhịn, nàng liều mạng mà nhịn! Vì phụ thân Thượng Quan Hạo, nàng liều mạng liều mạng mà nhịn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khắc chế nội tâm dâng lên phẫn nộ, sau đó đi tới trước mặt tên thị vệ bị điểm huyệt, ngón tay đồng thời cũng đâm về huyệt đạo vừa bị điểm của hắn. Hắn điểm huyệt, chẳng lẽ nàng không biết giải huyệt sao? Tất cả huyệt đạo trên thân thể con người, thậm chí chức năng của chúng, nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng hơn!

Nha đầu này thế nhưng hiểu được giải huyệt? Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa động, trong mắt Hiên Viên Diễm nụ cười càng đậm. Phương thức nàng giải huyệt hoàn toàn chính xác, chỉ là. . .

"Mẹ nó!" Nhìn thấy thị vệ vẫn như cũ không phản ứng chút nào, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu chặt lông mày . Nàng tin chắc thủ pháp giải huyệt của mình là đúng, nhưng vì sao lại không thể giải khai đây? Chẳng lẽ. . . Đúng, là lực đạo! Thụy vương này có nội lực hùng hậu, cho nên mới vừa lúc hắn điểm huyệt đã mang theo nội lực mạnh mẽ trong đó,

https://thuviensach.vn

mà nàng lại không có chút nội lực nào, cho nên hiệu quả mới cách xa nhau như thế, làm nàng hôm nay không cách nào thuận lợi giải khai huyệt đạo cho tên thị vệ kia.

"Nha đầu, để cho ta đi cùng ngươi, ta liền giải huyệt cho hắn!" Hiên Viên Diễm nhíu mày nói, nàng không chỉ có bản lĩnh cực kỳ cổ quái, thậm chí còn hiểu được thủ pháp giải huyệt, rốt cuộc trên người nha đầu này có bao nhiêu bí mật chờ đợi hắn đi khai phá đây? Hắn đối nàng thật là càng ngày càng hứng thú, đồng thời hắn cũng càng tò mò nha đầu này đi lò rèn là muốn chế tạo những thứ gì!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt sắc mặt xanh mét nhìn hướng Hiên Viên Diễm, tiếp đến nàng chợt thản nhiên cười, trong môi nhàn nhạt tràn ra hai chữ: "Thành giao!"

Người này là người trong hoàng thất, đại biểu cho cả Long Diệu hoàng triều, trước khi nàng có thể chế tạo ám khí cần có, nàng sẽ không ngu ngốc đi đấu lại cả quốc gia. Chỉ là đợi nàng chế tạo được ám khí, hắn giám khiêu khích mình một lần nữa xem.

Hiên Viên Diễm bước một bước dài về phía trước, nhanh chóng giải khai huyệt đạo cho tên thị vệ, tiếp đó khóe môi xinh đẹp khẽ nhếch, hai mắt tràn đầy ý cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nha đầu, tốt lắm!" một giây trước nét mặt của nàng rõ ràng tức giận muốn đánh mình, một giây sau đã nhanh chóng đè nén xuống, thậm chí còn đối với mình lộ ra khuôn mặt tươi cười chào đón, sự nhẫn nại này cũng không phải người bình thường có thể đạt tới.

"Quá khen!" Trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười càng thêm rực rỡ, nàng thông minh há có thể đoán không ra trong lời nói Hiên Viên Diễm ẩn giấu hàm ý sao? Thụy vương, hôm nay ta nhẫn nhịn ngươi. Nhưng mà ngươi chờ đó cho ta , ngày sau sẽ có thời điểm ngươi phải khóc!

https://thuviensach.vn

"Vậy. . . Chúng ta có thể lên đường sao?" Hiên Viên Diễm nhún vai một cái, thanh âm nhu mị hỏi. Hắn không có coi thường hơi thở lạnh lẽo đằng sau nụ cười hoa mỹ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ là. . . Hắn hình như rất chờ đợi được tiếp chiêu của nàng!

"Dĩ nhiên!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ trêu chọc vài sợi tóc trước mặt, ngẩng đầu đi về phía trước. Tên thị vệ kia sau khi được giải huyệt khóe miệng liền co rút mấy cái, sau đó bám chặt theo. Hai mắt Hiên Viên Diễm vẫn thâm thúy nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp khuôn mặt cười cười đuổi theo.

Trong sân, gió vẫn nhẹ nhàng lay động, năm tên thị vệ còn lại mắt to trừng mắt nhỏ, thật lâu vẫn chưa lấy lại tinh thần . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 11: Thiếu Dạy Dỗ

Trên bầu trời, ánh vàng lộng lẫy còn vương vấn, Làm những đám mây nhiễm màu sắc rực rỡ.

Cả vùng đất, hai bên đường phố ở kinh đô, dân chúng đông đúc, đủ loại tiếng rao hàng của những người bán hàng rong dọc phố. Quán trà, khách điếm, tiền trang, hiệu cầm đồ xanh vàng rực rỡ như bức họa được người vẽ ra, miêu tả vô cùng tinh tế Long Diệu hoàng triều phồn vinh thịnh vượng.

Bỗng dưng, trên đường phố náo nhiệt trong nháy mắt bỗng yên tĩnh. Nhưng ngay sau đó, trên đường phố xuất hiện một hiện tượng cực kỳ quỷ dị. Đó là một loại tiếng thét chói tai, tiếng hoan hô cùng hưng phấn. Nhưng lại xen lẫn một tiếng khinh bỉ, một tiếng giễu cợt, phỉ nhổ. Rốt cuộc nguyên nhân là như thế nào, tạo nên không khí cổ quái như thế đây?

"Mau nhìn, là Thụy vương, là Thụy vương a!"

"Trời ạ, là ta hoa mắt sao? Thật sự là Thụy vương a!" Ở một góc ngã tư đường, các lão bá tính giọng nói kích động điên cuồng hét lên, thân thể càng thêm liều mạng tiến về đám đông phía trước, muốn nhân cơ hội nhìn thấy phong thái của chiến thần Thụy vương. Xét về dung mạo trong thiên hạ có một không hai, tồn tại giống như thần thánh Thụy vương thế nhưng phá lệ đi dạo chợ? A, ông trời a!

"Mọi người có thể nhường một chút không? Các ngươi. . . Cản đường của bổn vương hả?" Hiên Viên Diễm mặc dù vẫn treo nụ cười mê hoặc lòng

https://thuviensach.vn

người, nhưng giọng nói lại lạnh giống như băng tuyết mùa đông. Thoáng cái ào ào, vốn là dân chúng muốn tiến lên đã tự giác lui sang hai bên, nhường một đường rộng rãi cho Hiên Viên Diễm.

"Cung tiễn Thụy vương!" Mặc dù sợ hãi Hiên Viên Diễm lạnh lùng vô tình giống như Diêm Vương chốn địa ngục, nhưng bách tính muôn dân còn phát ra tiếng nói cung tiễn tận đáy lòng.

Hiên Viên Diễm chậm rãi cất bước đi về phía trước, đối với việc các lão bá tính sùng bái làm như không thấy, bởi vì hai mắt hắn đang ngưng tụ ở một chỗ khác.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi xấu nữ, tại sao lại chạy đến dọa người rồi hả ?"

"Long Diệu có nữ nhân Thượng Quan Tàn Nguyệt, vừa ngu ngốc vừa điên khùng. Người không giống người, làm ô nhiễm phong cảnh không bằng đi tìm chết đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng thị vệ tên Truy Phong giờ phút này đang bị vô số dân chúng bao vây tầng tầng lớp lớp, thanh âm châm chọc vang lên như sấm không ngớt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau hai hàng lông mày, a, nàng mang tới động tĩnh lớn sao? Những người này cũng thật là đủ hãnh diện , viết cả thơ tới giễu cợt nàng coi như xong, còn đặc biệt giúp nàng sửa lại tên. Thượng Quan Tàn Nguyệt? Ân, cái tên này hình như còn rất khốc , nàng có nên cám ơn bọn họ không?

"Cút ngay, còn dám cười nhạo tiểu thư nhà ta, ta sẽ không khách khí với các ngươi đâu!" Thị vệ Truy Phong bỗng chốc rút ra kiếm đeo bên hông, âm thanh lãnh lệ quát lớn.

"Truy Phong, thu hồi kiếm của ngươi. Chó thích sủa loạn, chính là thiên tính, cần gì so đo quá nhiều đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt lười biếng quét mắt nhìn Truy Phong tức giận, sau thản nhiên nói. Một

https://thuviensach.vn

đám nhàn rỗi ăn no không có việc gì làm, không có việc gì lại lấy người khác làm tiêu khiển thật là một trò ngu xuẩn, nàng nếu muốn xé nát miệng của bọn họ, quả thật không cần tốn nhiều sức. Chỉ là, nếu thật xé rách miệng của bọn họ, nàng còn ngại làm bẩn tay mình!

"Dạ, tiểu thư!" Truy Phong cung kính hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong eo, yên lặng đem kiếm cắm trở về bên hông, chỉ là hai mắt hắn vẫn nhịn không được kinh ngạc xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nếu là trước đây, tiểu thư đã sớm như phát điên nhào tới cắn những người này, nhưng hôm nay tiểu thư thật sự là thay đổi quá nhiều!

"Nữ nhân xấu xí, lại đem chúng ta ví như chó, ngươi đi chết đi!" Trong đám người, âm thanh tức giận lần nữa tuôn ra.

"Sủa đủ chưa?" Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng lạnh lẽo, âm thanh lạnh nhạt hỏi. Bọn họ muốn sủa cả đời hả? Tưởng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng lớn lên xấu xí nên phải chịu bọn họ nhục mạ ư?

"Ngươi mới là chó đó? Ngươi xấu xí đến cả con chó què cũng không bằng, cho dù chết rồi, ta còn chê thi thể của ngươi ô nhiễm lãnh thổ Long Diệu hoàng triều chúng ta!" Một tên trung niên nam tử trong miệng gào thét, đồng thời đem bàn tay hướng tới cái rổ đeo trên vai vác lên, trong rổ có trứng gà hắn vừa mới mua.

"Nhanh cút trở về tướng quân phủ của ngươi đi, nhìn ngươi thêm một lần, ta ngay cả ăn cơm đều muốn ói ra!" Nam tử trung niên nhanh tay từ trong rổ lấy ra hai quả trứng gà, hung hăng ném tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thể nhanh nhẹn di động, thành công tránh được trứng gà tập kích. Ánh mắt sắc bén, lấy tốc độ sét đánh tiến tới trước mặt nam tử trung niên.

https://thuviensach.vn

"Ta cho phép chó ở bên tai ta sủa loạn, nhưng không cho phép ngươi giống như chó điên cắn người bậy bạ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt âm thanh lạnh như băng tuyết vạn năm, sau đó liền thấy ngón cái cùng ngón trỏ tay phải của nàng duỗi ra, nhanh như tia chớp kiềm chế cổ tay mới vừa ném trứng gà của nam tử trung niên. Đối với việc bị bọn họ giễu cợt, nàng đều không so đo, nhưng bọn họ thì sao? Không có chút thu liễm nào, ngược lại càng thêm được voi đòi tiên, vậy cũng không thể trách nàng được!

"A!" Thanh âm thanh thúy truyền đến. Nam tử trung niên phát ra tiếng kêu thê lương, cổ tay của hắn bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt bẻ gẫy.

"Về sau nếu nhìn thấy ta nữa, ngàn vạn lần đừng nổi điên giống như hôm nay. Nếu không bị bẻ gẫy là nơi này!" Ngón trỏ Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý lướt qua cổ trung niên nam tử, động tác nhẹ nhàng như gió mát, lại làm cho thân hình gã nam tử trung niên cũng cứng ngắc rồi, trên cổ tay truyền tới đau đớn khiến hắn rất muốn thét lớn, nhưng đối mặt với ánh mắt cười lạnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn nhanh chóng đè nén xuống.

"Hí. . ." Chính mắt thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt bẻ gãy cổ tay nam tử trung niên, nguyên bản dân chúng bốn phía đang giễu cợt nhục mạ Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn to hai mắt một bộ dáng khó có thể tin, bọn họ há hốc miệng, hình như muốn nói gì đó, nhưng cảm giác sợ hãi làm cho bọn họ trong nháy mắt đều đóng chặt miệng. Nàng. . . Thật sự là Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao?

"Nha đầu, ngươi đả thương người nga!" Ánh mặt trời đang dần hạ xuống, Thụy vương Hiên Viên Diễm trong mắt đầy ý cười từ trong đám người chen vào.

"Ta có đả thương người sao? Ta chỉ ngăn trở chó điên cắn người mà thôi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng khẽ hừ, nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

"Thụy vương, ngài phải thay chúng thảo dân làm chủ a! Cái xấu nữ này không chỉ đem chúng ta ví như chó điên, còn bẻ gẫy cổ tay Lý lão tứ!" Trong nháy mắt nhìn thấy Hiên Viên Diễm, dân chúng bị kinh hách rốt cuộc hồi hồn lại, bọn họ rối rít thỉnh cầu Hiên Viên Diễm chủ trì công đạo.

"Vậy thì thế nào? Chẳng lẽ hành vi mới vừa rồi của các ngươi khác chó điên sao? Các ngươi. . . Quả thật thiếu dạy dỗ!" Hiên Viên Diễm mâu quang chợt lạnh, lạnh lùng mở miệng nói. Lời nói của Hiên Viên Diễm vừa dứt, toàn trường kinh ngạc, yên tĩnh không một tiếng động!

"Về sau không cần lại học chó điên ra ngoài đường phố sủa loạn, nếu không vì duy trì sự thanh tịnh của Long Diệu hoàng triều, Bổn vương cũng không ngại bẻ gảy cổ tay của các ngươi chơi một chút." Hiên Viên Diễm mở miệng chậm rãi nói, mỗi chữ tràn ra khỏi môi hắn đều làm mọi người sợ hãi không thôi.

"Thụy vương bớt giận, chúng thảo dân. . . Chúng thảo dân biết sai rồi, chúng ta về sau cũng không dám nữa!" Các lão bá tính bùm một cái quỳ trên mặt đất, cúi đầu thanh âm run rẩy nói. Trời ạ! Thần thánh mà bọn họ kính ngưỡng Thụy vương lại vì cái xấu nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt này hung ác khiển trách bọn họ? Chuyện này. . . Thật đúng là thời thế thay đổi rồi!

"Nha đầu, chúng ta nên đi nga! Xuyên qua con đường này, là có thể tới chỗ thủ nghệ tốt nhất trong kinh nga!" Hiên Viên Diễm mặt không chút thay đổi quét mắt nhìn mọi người xong, trong nháy mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười mị hoặc. Hai mắt nhàn nhạt quét mắt nhìn Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có mở miệng nói chuyện, mà là dẫn Truy Phong đi phía trước. Hiên Viên Diễm nhếch môi xinh đẹp cười một tiếng, tiếp tục yên lặng theo sau. . .

Cùng lúc đó, trong một nhã gian tại một quán trà --

https://thuviensach.vn

Một bạch y nam tử đang đứng ở bên cửa sổ, khẽ nhấp một ngụm trà, sau đó hai mắt hắn không chút để ý càn quét hướng đường phố ngoài cửa sổ.

Đó là một đôi con ngươi không cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả, giống như bao hàm tất cả vẻ đẹp trong trời đất, lại giống như trải qua hết chúng sinh luân hồi. Tóm lại, dù là lơ đãng nhìn một cái, sẽ làm người ta cả đời khó quên. Cái này. . . Giống như chỉ có thần phật mới có đôi con ngươi như vậy.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chẳng lẽ. . . Người ta muốn tìm kiếm lại chính là ngươi!" Hai mắt hơi nheo lại, ngắm nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt dần dần đi xa, bạch y nam tử thì thầm nói. Ánh mặt trời hắt vào mặt hắn, dung nhan tuyệt mỹ đến mức giống như không thuộc về nhân gian. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 12: Ý Nghĩ

Đến cuối chợ, lại đi qua một con hẻm nhỏ dài bên tay trái, có một loạt nhà đá ở trong rừng cây.

"Tiểu thư, đây chính là lò rèn nổi danh nhất kinh thành rồi." Thị vệ đi trước dẫn đường dừng ở trước một căn nhà đá, ngón tay chỉ bảng hiệu, nghiêng đầu cung kính nói.

"Xảo đoạt thiên công?" (khéo léo tuyệt vời) Thượng Quan Ngưng Nguyệt men theo ngón tay thị vệ nhìn lên, nhíu mày đọc bốn chữ lớn khắc trên tấm bảng.

"Ở đây không chỉ thợ rèn có thể chế tạo gia dụng sắt thép hạng nhất, mà còn chế tạo các loại đao kiếm ám khí càng thêm xuất thần nhập hóa, tin tưởng chỉ có ở đây mới có thể chế tạo ra thứ ngươi hài lòng!" Hiên Viên Diễm hai mắt thâm thúy nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm hài hước nói.

"Vậy sao? Vậy thì vào nghiệm chứng thủ nghệ của bọn họ, xem một chút rốt cuộc có khéo léo tuyệt vời không, hay là nói khoác." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên nói, tiếp cất bước tiến vào bên trong. Hiên Viên Diễm khóe môi khẽ câu, cũng theo đuôi vào.

Ông trời, Thụy vương hôm nay đổi tính ư, không chỉ có lần nữa dễ dàng tha thứ thái độ phách lối của tiểu thư? Hơn nữa vô cùng tinh tế diễn vai người hầu? Truy Phong kéo kéo khóe miệng, sau đó cũng nhanh chóng tiến vào lò rèn.

https://thuviensach.vn

"Không biết Thụy vương đại giá quang lâm, thảo dân không có từ xa nghênh đón, kính xin Thụy vương thứ tội." Trong nháy mắt nhìn thấy Hiên Viên Diễm, chưởng quỷ lập tức dẫn đầu một đám thợ rèn cung kính quỳ xuống đất.

"Trần chưởng quỷ lưu lại, những người khác đi làm việc của mình đi!" Hiên Viên Diễm khoát tay áo, âm thanh lạnh không chứa một tia nhiệt độ, thanh âm cùng với khi nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt là khác biệt một trời một vực.

"Dạ!" Đám thợ rèn cùng kêu lên đáp, tiếp bằng tốc độ nhanh nhất trở về làm việc của mình. Thanh âm kìm sắt với sắt, thanh âm đại chùy rèn sắt một lần nữa vang dội cả lò rèn.

"Nha đầu, tay nghề của Trần chưởng quỷ xuất sắc nhất nơi này. Ngươi hiện tại cũng nên thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ta, cho ta biết ngươi rốt cuộc muốn chế tạo những thứ gì chứ?" Hiên Viên Diễm lười biếng bắt chéo cánh tay, hai mắt mỉm cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đây không phải là Thượng Quan Ngưng Nguyệt nổi tiếng xấu xí nhất Long Diệu hoàng triều sao? Thụy vương luôn luôn lãnh khốc vì sao thái độ đối với nàng lại hòa ái như thế? Trần chưởng quỷ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn có chút chán ghét, nhưng Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, chán ghét trong tròng mắt hắn lập tức thu lại. Hắn. . . Cũng không dám đắc tội với Thụy vương!

"Thượng Quan tiểu thư có gì yêu cầu cứ việc nói." Trần chưởng quỷ lập tức cung kính hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong eo, thanh âm khó có thể đè nén vui sướng. Thụy vương tự mình cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới chỗ hắn chế tạo đồ, tin này nếu như truyền ra ngoài, lò rèn của hắn nhất định danh tiếng sẽ càng thêm vang dội rồi.

https://thuviensach.vn

"Ta cần chế tạo cái gì đều ở trên bản vẽ rồi, hi vọng Trần chưởng quỷ sau khi xem qua, vẫn tràn đầy tự tin với tay nghề khéo léo tuyệt vời của mình." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt quét mắt nhìn Trần chưởng quỷ, giễu cợt nói, tiếp nàng từ trong tay áo móc ra một xấp giấy đưa cho Trần chưởng quỷ.

Nàng cũng không phải không nhìn thấy Trần chưởng quỷ trong mắt vừa rồi lóe lên chán ghét, cũng hiểu rõ Trần chưởng quỷ hôm nay đối với mình thái độ cung kính dối trá là vì cái gì? Nịnh nọt người như thế, chỉ sợ tay nghề của hắn cũng chẳng ra sao.

"Thượng Quan tiểu thư yên tâm, cõi đời này chưa từng có thứ ta không chế tạo được." Trần chưởng quỷ vẻ mặt tràn ngập kiêu ngạo nhận lấy tập giấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tới.

"Thượng Quan tiểu thư, ngài. . . Ngài không phải là muốn cùng thảo dân nói đùa sao? Ngài muốn những thứ đồ này cần gì tới lò rèn chế tạo, đi một chuyến đến tiệm trang sức liền có thể mua được một đống rồi." Trần chưởng quỷ sau khi xem xét bản vẽ trên tay, ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kinh ngạc hỏi.

"Nha đầu, đi nửa ngày, hóa ra ngươi muốn chế tạo một chiếc nhẫn, một vòng tay à? Ngươi có phải là thiếu đồ trang sức, ta đưa cho ngươi, cần gì cực khổ chạy tới lò rèn đây? Chẳng lẽ dùng sắt chế tạo ra chiếc nhẫn cùng vòng tay rất đẹp sao?" Hiên Viên Diễm quét một vòng nhìn bản vẽ xong, khóe miệng không tiếng động co quắp.

"Xem một chút những bản vẽ sau, phía trên ta có đề ra yêu cầu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có để ý tới Hiên Viên Diễm, mà là hai mắt lạnh nhạt quét qua Trần chưởng quỷ. Trần chưởng quỷ chậm rãi nhấc lên từng bản vẽ, mỗi một lần nhấc lên , sắc mặt của hắn liền nặng nề một phần. Khi hắn nhìn đến bản vẽ cuối cùng thì sắc mặt đã không chỉ dùng từ khó coi mà miêu tả được, trên trán cũng lấm tấm mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

"Cái này. . . Cái này căn bản là không thể nào chế tạo ra a? Thượng Quan tiểu thư, ngài. . . Ngài đây không phải là cố ý gây khó dễ cho ta sao?" Trần chưởng quỷ giơ tay lên lau mồ hôi lạnh trên trán, thanh âm mang theo chút khó chịu nói.

"Không ngoài dự liệu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười lạnh, từ trong tay Trần chưởng quỷ thu hồi bản vẽ. Nếu quả thật đơn giản như vậy, nàng cần gì tới nơi này, tự mình động thủ liền có thể chế tạo được rồi!

"Nha đầu, có thể đưa bản vẽ cho ta xem qua không?" Hiên Viên Diễm kinh ngạc quét mắt Trần chưởng quỷ, tiếp đem bàn tay hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Không phải là chế tạo một chiếc nhẫn cùng một chiếc vòng tay sao? Tay nghề của Trần chưởng quỷ hắn rất rõ ràng, coi như nha đầu này đưa ra một chút yêu cầu, theo lý thuyết cũng không thể làm khó Trần chưởng quỷ a?

"Ta việc gì phải cho ngươi xem? Ngươi không có tay nghề khéo léo, nhìn có tác dụng gì chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm, lạnh nhạt nói.

"Không nên hẹp hòi như vậy nha, ta chỉ là xem một chút mà thôi, ngươi lại không tổn thất cái gì." Hiên Viên Diễm bỗng nhiên đoạt lấy bản vẽ từ trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngưng mắt lật nhìn . Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, nhưng cũng không định đưa tay đi đoạt lại. Dù sao cho dù có thể chế tạo ra đồ như bản vẽ, nàng cũng là cần một lần nữa cải tiến, cho nên cho hắn nhìn chút cũng không sao!

"Cái này. . ." Mỗi một lần lật bản vẽ, sắc mặt Hiên Viên Diễm lại tăng thêm một phần kinh ngạc.

Trên bản vẽ không chỉ có vẽ ra từng bước để chế tạo, mà còn có nhiều chữ viết: vì để cho chiếc nhẫn cùng vòng tay ánh lên màu trắng bạc, phải

https://thuviensach.vn

dùng sắt tinh khiết chế tạo. Mà chiếc nhẫn kia nhìn ngoài mặt chỉ là một cái nhẫn nhỏ bé bình thường, nhưng một khi khởi động cơ quan bên trong, nó sẽ trong nháy mắt nở rộ thành hình dáng cánh sen, vả lại mỗi một cánh sen như lưỡi dao sắc bén vô cùng.

Về phần chiếc vòng tay, nhìn ngoài mặt cũng là hình dáng tròn tròn bình thường. Nhưng một khi khởi động cơ quan, sẽ có vô số miếng sắt nhỏ dài bén nhọn bắn ra bốn phía. Mà sau khi khởi động cơ quan, những miếng sắt nhỏ dài này sẽ mở ra, bên trong còn có vô số những lỗ nhỏ ngầm.

"Nha đầu, những thứ này đều là ngươi nghĩ ra sao?" Hiên Viên Diễm ngẩng đầu lên, hai mắt khiếp sợ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thì ra là nàng muốn rèn ám khí. Không tệ, nếu là cùng kẻ địch đánh nhau, trên tay ngươi cầm kiếm, như vậy kẻ địch nhất định sẽ đề cao cảnh giác. Nhưng nếu trên tay ngươi không có bất kỳ vũ khí gì, mà vốn là trang sức đeo trên người trong giây lát trở thành vũ khí, kẻ địch nhất định sẽ không kịp trở tay.

"Không phải là ta nghĩ ra, chẳng lẽ là ngươi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, đem bàn tay hướng Hiên Viên Diễm, ý tứ rất rõ ràng: xem xong rồi chứ? Xem xong rồi vậy vật nên quy chủ rồi.

"Chỉ sợ yêu cầu của ngươi,trên cõi đời này ngoài người kia ra, không có người thứ hai có thể làm được." Hiên Viên Diễm đem bản vẽ trả lại cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời không nhịn được tự mình lẩm bẩm.

"Người kia thực sự có thể làm được?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc nhìn về phía Hiên Viên Diễm, vàng độ cứng 2.5, bạc độ cứng 2.7, sắt độ cứng 6. Cho nên dùng sắt chế tạo ám khí, mới có thể đạt tới lực công kích tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng nơi này cũng không phải là thế kỷ hai mươi mốt khoa học kỹ thuật phát triển, cho nên phải đem sắt có độ cứng cao nhất theo yêu cầu của nàng chế tạo ra, quả thật so với lên trời còn khó hơn. Nàng cũng hiểu rõ điểm này, cho nên mới tới lò rèn thử vận khí một chút, nếu như vận khí không tốt, cũng chỉ có thể hạ thấp yêu cầu.

"Chỉ là. . . Người này tính tình cực kỳ cổ quái, sợ rằng dù ngươi đi tìm hắn, cũng chỉ nếm mùi thất bại mà quay về." Hiên Viên Diễm nhún vai một cái nói.

"Người nọ hiện tại ở nơi nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày hỏi.

"Nha đầu, nếu như ngươi đối với ta có thái độ thân thiện chút, ta liền dẫn ngươi đi." Hiên Viên Diễm nhếch môi tà mị cười một tiếng.

"Đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, đưa tay lôi kéo cánh tay Hiên Viên Diễm, đem hắn túm ra khỏi lò rèn. . .

Cùng lúc đó, bên trong phủ tướng quân --

"Tiểu thư đâu?" Thượng Quan Hạo sắc mặt nặng nề đứng ở sân viện Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu hỏi quản gia.

"Tiểu thư mang theo thị vệ tên Truy Phong xuất phủ rồi, nghe nói là muốn đi đến lò rèn chế tạo một vài thứ." Quản gia khom lưng cung kính đáp.

"Lập tức phái người đem tiểu thư tìm trở về." Thượng Quan Hạo nắm chặt tay, giọng điệu vạn phần lo lắng.

"Tướng quân, đã xảy ra chuyện gì?" Quản gia hai mắt kinh ngạc nhìn về phía Thượng Quan Hạo.

https://thuviensach.vn

"Việc ta lo lắng nhất rốt cuộc cũng xảy ra. Quản gia, ngươi trước cho người gấp rút đem tiểu thư trở về, sau đó nhanh chóng triệu tập tất cả các thị vệ võ nghệ cao cường trong phủ, để cho bọn họ chuẩn bị vàng bạc châu báu bảo vệ tiểu thư chạy trốn đi!" Thượng Quan Hạo hít sâu một hơi, cắn răng nghiến lợi nói. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 13: Huyền Băng Thiết

(một loại sắt tinh khiết có màu đen)

Bầu trời vàng rực bao trùm vạn vật, gió cũng giống như tinh linh khe khẽ ca hát, vì nhân gian tạo nên một khúc nhạc của tự nhiên.

Dưới một gốc cây đại thụ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khoanh tay, híp mắt lạnh nhạt nhìn về đối diện.

Đó chính là một căn nhà lá ba gian, ở giữa nóc nhà có một lá cờ rách nát đang bay phấp phới, bốn chữ trên lá cờ giống như gà bới: Lò Rèn Vô Danh. (nguyên văn là 5 chữ Vô Danh Thiết Thượng Phô, nhưng mình thấy để như thế khó hiểu cho độc giả nên sửa thành Lò Rèn, nghĩa cũng tương tự thôi) Mà trên khoảng đất trước mặt ngôi nhà, là một đống đồ tán loạn phủ đầy bụi nào là búa, đục, chùy, nhìn một cái cũng biết bọn họ chưa bao giờ được chủ nhân lau qua.

"Ngươi xác định không đi lạc đường?" Qua hồi lâu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn răng nặn ra một câu. Mở lò rèn ở nơi chim không đẻ trứng, con người tuyệt chủng này? Thậm chí còn đem đồ nghề vứt bừa bãi? Người như vậy thật có thể chế tạo ra vật nàng cần sao?

"Ta xác định." Hiên Viên Diễm nhún vai một cái, âm thanh nhàn nhạt mười phần khẳng định.

"Tiểu thư, ta nghĩ. . . Chúng ta quả thật không có tới sai chỗ." Một bên thị vệ Truy Phong cũng xem xét phía trước xòng, khóe miệng không nhịn được co giật nói. Khó trách Thụy vương lúc trước nói người này tính khí

https://thuviensach.vn

cực kỳ cổ quái, tiểu thư sẽ nếm mùi thất bại ! Nếu như Thụy vương ám chỉ người này, tiểu thư nhất định là gặp địch thủ rồi.

Kẽo kẹt, cửa nhà lá bị người kéo ra, một ông lão râu tóc trắng phau từ trong đi ra. Trong nháy mắt nhìn thấy ông lão, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cho dù trời sụp mặt cũng không đổi sắc cư nhiên cũng có cảm giác ngổn ngang trong gió.

Chỉ thấy lão giả kia không chỉ có râu tóc loạn như chuồng gà, mà ăn mặc càng thê thảm không nỡ nhìn. Ông khoác một cái áo bào bẩn thỉu, ống quần bên trái cùng tay áo bên phải đều bị mất một nửa, thắt lưng là một bó cỏ khô dày, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự không tìm được từ ngữ thích hợp để hình dung ông lão trước mắt mình.

Cùng lúc đó, ông lão cũng ngạo mạn đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngay sau đó hắn mở hỏa lò ra, trong nháy mắt gió lửa quấn quýt tạo ra tiếng như hò hét, ông lão tay cầm đại chùy mải miết rèn sắt. Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, sau đó đồng thời cất bước hướng ông lão đi tới.

"Lão nhân gia, ta muốn chế tạo mấy thứ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhu hòa nói. Mới vừa rồi mặc dù chỉ tiếp xúc với ánh mắt của ông lão giây lát, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng xác định ông lão trước mắt tuyệt đối không đơn giản. Ông ít nhất đã trên 70 tuổi, nhưng lại mặt mày hồng hào, hai mắt lấp lánh có thần.

Vả lại khi ông rèn sắt mặc dù tiếng va chạm rất lớn, nhưng lại không hề có tiếng gió phát ra, đủ để chứng minh ông là một cao thủ thâm tàng bất lộ.

Lão không ngẩng đầu cũng không nói gì hết, ngón tay nhẹ nhàng dùng kìm dữ cục sắt, tiếp tục dùng sức đập xuống.

https://thuviensach.vn

"Lão nhân gia, ngài có thể giúp ta chế tạo mấy thứ đồ không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói càng khiêm nhường. Nếu như người trước mắt thật sự có khả năng chế tạo ra ám khí nàng muốn, như vậy ông liền thật có tư cách kiêu ngạo.

"Không làm!" Lão lạnh lùng phun ra hai chữ, đầu vẫn không ngẩng lên.

Hiên Viên Diễm tay khẽ đụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt cười như không cười không tiếng động nói: chuyện này ta trước đã nói qua a, người này tính khí cực kỳ cổ quái, là ngươi tự mình muốn tới nếm mùi thất bại . Nếu bị uất ức, cũng ngàn vạn lần đừng trút giận lên đầu ta.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn xong, mặt vẫn cười khanh khách nhìn ông lão nói: "Lão nhân gia có thể cho một lý do hay không?"

một tiếng "bang" vang lên, ông lão ném đại chùy trong tay ra, tiếp khom lưng từ trên mặt đất nhặt lên một tấm ván gỗ dính đầy bụi đất đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Lão nhân gia đây là có ý gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thò tay tiếp nhận tấm ván, hai mắt kinh ngạc nhìn về phía ông lão.

"Lật xem đi!" Ông lão hai tay chống nạnh, giọng nói vô cùng kiêu ngạo.

"Cao hứng không làm." Trong nháy mắt lật xem tám ván, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đọc lên bốn chữ lớn khắc trên đó.

"Ý tứ là. . . Ông vui mừng làm thì làm, không vui mừng làm thì không làm." Hiên Viên Diễm lông mày nhíu lại, sau đó đặc biệt giải thích cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Nếu lão nhân gia hôm nay không giúp thượng Quan Ngưng Nguyệt chế tạo đồ, vậy Ngưng Nguyệt ngày mai trở lại." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ mỉm cười, đem tấm ván đưa trả lại cho ông lão.

"Cút nhanh lên! Còn nữa, không cần trở lại quấy rầy lão hủ, vô luận ngươi tới bao nhiêu lần, lão hủ cũng sẽ không làm " trong nháy mắt ông lão nhận lấy tấm ván, trong miệng thốt ra lời nói lạnh nhạt.

"Hôm nay quấy rầy ngài, ngày mai sẽ trở lại bái phỏng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như không nghe thấy lời của lão, mặt mũi tràn đầy mỉm cười mà đáp, liền xoay người cất bước rời đi. Ngày xưa Lưu Bị vì muốn mời Gia Cát Lượng rời núi phụ tá, từng ba lần mang dáng vẻ tiều tụy đến mời. Ông lão này thái độ càng cuồng vọng, nàng càng khẳng định ông có thể chế tạo ra vật mình muốn, đã có việc cầu người, nhất định thái độ phải thành khẩn, không phải sao?

"Nha đầu, ngươi thế nhưng có thể nhịn được a? Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ sử dụng võ lực uy hiếp chứ?" Hiên Viên Diễm thâm thúy quét mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp bước một bước dài tiến lên hài hước hỏi. thị vệ Truy Phong yên lặng theo đuôi ở phía sau cũng bị tiếng nói như bò rống này làm bội phục liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mới vừa rồi ông lão thái độ quá kiêu ngạo, e rằng trên đời này sợ rằng không ai có thể chịu được, tiểu thư lại vẫn có thể bình tĩnh như thế? Tiểu thư thật là làm cho hắn càng ngày càng nhìn không thấu!

"Ngươi cho là lão nhân kia sẽ khuất phục trước võ lực uy hiếp sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn mắt nhìn Hiên Viên Diễm, tiếp tục ngẩng đầu đi về phía trước. Từ động tác lão rèn sắt, nàng cũng biết người này nhất định biết võ công. Chỉ là nếu nàng thật muốn động thủ, lão tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng.

"Sẽ không, lão thà chết chứ không chịu khuất phục." Hiên Viên Diễm khẳng định nói, hai mắt tán thưởng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nha

https://thuviensach.vn

đầu này giống như có thể hiểu rõ tất cả? Không lâu trước kia, hắn đã sử dụng võ lực bức bách lão chế tạo ám khí, lão vẫn kiêu ngạo tặng hắn hai chữ: không làm!

Đang lúc này, trong nhà lá một nam tử trẻ tuổi nhảy ra, chỉ thấy hắn kề tai ông lão nói gì đó, sắc mặt lão lập tức thay đổi, tiếp liền thấy lão cung kính kêu: "Thượng Quan tiểu thư xin dừng bước."

"Lão nhân gia, chẳng lẽ ngài thay đổi chủ ý, nguyện ý giúp ta chế tạo đồ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc dừng bước, nghiêng đầu nhìn về phía lão.

"Mới vừa rồi đã đắc tội, xin Thượng Quan tiểu thư chớ để ý, ngài cần chế tạo thứ gì cứ mở miệng!" Lão mặt áy náy hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong eo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩn người, hai mắt quét một vòng tên nam tử đứng bên cạnh lão, này người này tới thái độ của lão chợt biến chuyển, chẳng lẽ người này có liên quan? Nam tử kia cười nhạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhanh chóng xoay người tiến vào trong nhà.

"Lão nhân gia, đồ ta cần chế tạo ở trên bản vẽ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới trước mặt lão, móc tập giấy trong tay áo đưa cho lão. Tiếp hai tròng mắt của nàng không chút để ý quét mắt nhìn căn nhà lá, nam tử kia cùng lão có quan hệ gì? Vì sao hắn vừa ra ngoài nói mấy câu, thái độ của lão với mình lại xảy ra biến chuyển to lớn như vậy đây?

"Thượng Quan tiểu thư, đồ mà ngài muốn lão hủ trong vòng ba ngày mới có thể chế tạo xong, đến lúc đó lão hủ sẽ đích thân đưa đồ vật đến trong phủ." Sau khi lật xem bản vẽ, cung kính nói.

"Không cần làm phiền lão nhân gia, ba ngày sau vẫn là Ngưng Nguyệt tự mình tới lấy đi! Xin hỏi lão nhân gia chế tạo những thứ đồ này cần thu

https://thuviensach.vn

bao nhiêu ngân lượng đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng khẽ hỏi.

"Lão hủ không chỉ có không lấy một đồng tiền, hơn nữa còn có thể dùng Huyền Băng Thiết chế tạo!" Lão vẫn cong eo, âm thanh vang dội nói.

"Huyền Băng Thiết!" Nghe được ba chữ Huyền Băng Thiết, Hiên Viên Diễm cùng thị vệ Truy Phong đứng sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều khiếp sợ kêu lên. Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc quét mắt một vòng Hiên Viên Diễm cùng Truy Phong, vì sao bọn họ nghe được ba chữ Huyền Băng Thiết lại có phản ứng lớn như thế đây?

"Huyền Băng Thiết là loại sắt đứng đầu vạn năm khó gặp, trên đời chỉ có một khối. Nghe nói nếu đem nó chế tạo thành vũ khí, có thể sức mạnh vô địch, chính là bảo vật người đời tha thiết ước mơ. Chỉ tiếc đã dùng hết các phương pháp, vẫn không phát hiện tung tích Huyền Băng Thiết. Không ngờ. . ." Hiên Viên Diễm giải thích cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời hai mắt càng thêm thâm thúy ở trên người ông lão. Bảo vật hiếm thấy như thế lại ở trong tay lão, mà lão tại sao đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút đòi hỏi đây? Nếu không phải mới vừa rồi nam tử trẻ tuổi từ trong nhà đi ra, lấy võ công của hắn lại không chút nào phát hiện trong nhà có người, đủ thấy nội lực của người này cực kỳ thâm hậu.

"Lão nhân gia, ta với ngươi chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, ta há có thể nhận hậu lễ như thế?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lông mày vặn chặt nhìn về phía lão.

"Thượng Quan tiểu thư không cần cự tuyệt, ngài vốn là chủ nhân Huyền Băng Thiết một mực chờ đợi." Lão vẻ mặt thành thật nói.

"Đã như vậy, Ngưng Nguyệt nếu từ chối thì thật bất kính rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái nói, mặc dù giờ phút này trong lòng của nàng cũng rất mờ mịt, nhưng người ta nhất định phải đem bảo vật đưa

https://thuviensach.vn

cho mình, nàng không cần chính là đứa ngốc rồi! Cùng lúc đó, hai mắt Hiên Viên Diễm cũng thâm thúy ngừng lại nơi nào đó, một mảng màu hồng như cánh hoa đào. Chẳng lẽ. . .

"Tiểu thư, trong phủ đã xảy ra chuyện, Tướng quân gọi người mau trở về!" Mấy tên thị vệ phủ tướng quân thị vệ bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, âm thanh vô cùng nóng nảy.

"Trong phủ đã xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc quay người sang, híp mắt nhìn về phía bọn thị vệ.

"Chuyện này. . . Tiểu thư hay là trở về phủ trước đi!" Mấy tên thị vệ hai mắt đồng thời quét mắt nhìn Hiên Viên Diễm, sau đó một lần nữa mở miệng đồng thanh nói.

Chẳng lẽ có liên quan tới ngươi? Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có lơ là ánh mắt của bọn thị vệ, nàng nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Hiên Viên Diễm là lập tức đáp lễ Thượng Quan Ngưng Nguyệt bằng một nụ cười vô tội.

"Lập tức trở về phủ!" Nhìn kỹ mắt Hiên Viên Diễm xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặt không lộ vẻ gì dẫn bọn thị vệ rời đi Lò Rèn Vô Danh.

"Nha đầu, gặp lại ở hoàng cung nga!" Hiên Viên Diễm khóe miệng tà mị khẽ nhếch, trong môi tràn ra lời nói hài hước. Tiếp hắn nhẹ nghiêng đầu, ánh mắt phức tạp nhìn ông lão đang rèn sắt, bóng dáng chợt lóe, chỗ đó đã không thấy bóng dáng. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 14: Chặt Chẽ Bao Vây

Gió nhẹ khẽ động, tại lò rèn những chiếc lá vàng rơi xuống. Tay của lão chỉ nhẹ nhàng đập chùy xuống bắn ra tia lửa, lá cây trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Ngẩng đầu lên, hai mắt thâm thúy quét một vòng phía trước, xác nhận tất cả mọi người đã rời đi, lão buông đại chùy trong tay xuống, xoay người tiến vào trong nhà.

"Công tử, rõ ràng chỉ trong hôm nay là có thể chế tạo những thứ đó, vì sao ngài lại bảo thuộc hạ nói ba ngày sau mới có thể chế tạo được chứ?" Lão cung kính gập lưng, nghi ngờ hỏi.

Từ phương hướng lão thi lễ nhìn lại, có một nhuyễn kiệu ở đó. Thân kiệu làm bằng gỗ tử đàn được khắc hoa đào màu hồng nhạt, ý vị tao nhã. Màn kiệu màu thủy lam bị gió thổi tới, chậm rãi nhấc lên một góc, một thân thể mặc y phục trắng như ẩn như hiện bên trong, vài sợi tóc rủ xuống trên đôi vai, cả người giống như thần tiên trên trời làm cho người ta có cảm giác khó tiếp cận.

Mà ở đằng trước kiệu , bốn gã nam tử trẻ tuổi tướng mạo thanh tú chia đều đứng ở hai bên, trong đó có cả tên nam tử vừa mới đi từ trong nhà lá nói chuyện với lão.

"Ta muốn đem Huyền Băng Thiết cùng với ngân tơ (sợi tơ màu vàng kim có thể dùng làm quần áo) đồng thời đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà ngân kim giờ phút này còn đặt ở Tuyết Ảnh các, đến đó lấy vừa

https://thuviensach.vn

đúng mất ba ngày." Người trong kiệu thanh âm giống như dòng suối mát, giống như con người hắn, thanh nhã dịu dàng không thuộc về nhân gian.

"Huyền Băng Thiết sức mạnh vô địch, ngân tơ nước lửa bất xâm đao thương bất nhập. Hai thứ này đều là bảo vật người đời tha thiết ước mơ, công tử hôm nay muốn đem chúng đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem ra công tử đã hoàn toàn xác định Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là người chúng ta muốn tìm." Trong mắt lão tràn đầy hưng phấn.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt xuất hiện trong chợ thì ngọc bội của ta lóe lên hồng quang. Mà mới vừa rồi nàng xuất hiện bên ngoài nhà lá thì ngọc bội của ta lại một lần nữa lóe lên hồng quang. Cái này đủ để chứng minh thật sự nàng chính là người chúng ta muốn tìm." Người trong kiệu thanh âm dịu dàng vô hạn, cho dù băng tuyết vạn năm nghe thấy âm thanh của hắn, trong nháy mắt cũng phải tan chảy thành nước.

"Công tử, mới vừa nãy thị vệ phủ tướng quân lo lắng đến tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hình như phủ tướng quân xảy ra đại sự. Thuộc hạ có nên âm thầm trợ giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt không đây?" Lão chợt nhớ tới đoạn đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng bọn thị vệ.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt nếu là người chúng ta tìm kiếm, tin tưởng nàng nhất định có năng lực đi ứng phó chuyện sắp sửa xảy ra ở phủ tướng quân. Gần đây, Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc hình như có động tĩnh, ngươi cùng Ảnh giữ liên lạc, xem xem hai nước này rốt cuộc đang mưu đồ những thứ gì." Rõ ràng là đang ra lệnh, nhưng từ trong môi người này tràn ra, cũng là dịu dàng như nước.

"Dạ!" Lão cung kính cong eo, thái độ vô cùng thần phục. Mà lời của lão vừa rứt, một mùi thơm ngát theo gió quanh quẩn trong không khí.

Trong phút chốc, hoa đào bay đầy phòng. Ánh mặt trời chiếu lên những bông hoa kia, vẽ lên một bức tiên cảnh tuyệt mỹ. Bốn gã nam tử

https://thuviensach.vn

đứng trước cỗ kiệu nhìn thấy hoa đào bay bay, lập tức nâng cỗ kiệu lên.

"Cung tiễn công tử." Cùng lúc đó, lão khom lưng thấp hơn, âm thanh càng thêm cung kính.

Bốn gã nam tử mũi chân nhẹ điểm, cánh tay bỗng dưng rung lên. Thân thể của bọn họ cùng nhuyễn mềm đồng thời bay lượn giữa không trung. Toàn bộ hoa đào vây quanh cỗ kiệu, im hơi lặng tiếng nhảy múa. Vèo một âm thanh vang lên, gió lưu luyến, bốn gã nam tử mang cỗ kiệu biến mất ở trong nhà, tất cả hoa đào cũng không thấy nữa. . .

Cùng lúc đó, trong đại sảnh phủ tướng quân --

"Nguyệt nhi, quản gia đã đi chuẩn bị xe ngựa, những thị vệ này hộ tống ngươi cùng đi khỏi phủ. Nhớ, cách xa Long Diệu hoàng triều, trốn càng xa càng tốt. Còn nữa, vô luận ngươi ở trên đường nghe được bất kỳ tin tức gì của cha, dù là cha vào tù, ngươi tuyệt đối không được quay lại phủ." Thượng Quan Hạo vẻ mặt nặng nề nói, mà ở phía sau hắn là vài hàng thị vệ đang đứng thẳng vẻ mặt nghiêm túc, vả lại mỗi thị vệ không chỉ căm lợi kiếm bên hông, trên đầu vai cũng đều vác lấy một bao nặng.

"Cha, Nguyệt nhi nơi nào cũng không đi, ngươi mau để cho bọn thị vệ đem bọc quần áo trả về chỗ cũ, sau đó nên làm gì thì làm đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng ngồi ở trên ghế, mở miệng chậm rãi nói.

Trên đường trở về phủ, nàng đã thăm dò rõ ràng đại khái tình huống. Thì ra là hôm nay vào triều, phe của Tả thừa tướng cùng phe của Hữu thừa tướng cãi nhau, mà đầu sỏ làm cho bọn họ cãi nhau chính là mình. Bởi vì Tả thừa tướng xin chỉ lập nàng làm Tuyên vương phi, Hữu thừa tướng lại đồng thời xin chỉ lập nàng làm Thụy vương phi. Thánh thượng vô năng vì để phá vỡ cục diện bế tắc, liền đem quả bóng đá cho mình, nói muốn cho bản thân vào hoàng cung một chuyến tự mình chọn lựa vị hôn phu.

https://thuviensach.vn

Mà phụ thân đáng yêu của nàng, vì không để cho nàng trở thành con cờ cho hai phe thừa tướng định đoạt, liền quyết định công khai kháng chỉ. Hắn một mặt gọi bọn thị vệ hộ tống mình thoát rời khỏi Long Diệu hoàng triều, một mặt lặng lẽ bắt đầu điều khiển nhân thủ, chuẩn bị chặn lại binh mã đuổi bắt.

Ông làm như vậy, chính là lấy tính mạng của mình để đổi lấy hạnh phúc của nàng. Một phụ thân yêu thương mình như thế, nàng sao có thể đan tâm vứt bỏ ông mà chạy đây? Hơn nữa, trong từ điển của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng, căn bản không có cái chữ trốn này.

Những người đó vì sao rất thích khiêu khích mình? Được, nếu bọn họ muốn chơi, nàng không lý do gì mà không phối hợp, nàng nhất định sẽ cùng bọn họ oanh oanh liệt liệt chơi một lần.

"Nguyệt nhi, nghe lời! Cha biết ngươi không muốn đi, là bởi vì lo lắng cho phụ thân. Nhưng nếu như ngươi không mau trốn đi, hạnh phúc cả đời của ngươi sẽ hoàn toàn bị chôn vùi, cha tuyệt không cho phép tình huống như thế xảy ra." Thượng Quan Hạo mặt khổ sở nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nguyệt nhi là nữ nhi ông hết lòng yêu thương, ông cũng không nhẫn tâm cùng nàng chia lìa a!

"Cha, Nguyệt nhi nắm trong tay hạnh phúc của mình, bất luận kẻ nào cũng không có tư cách chôn vùi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt lười biếng xem xét Thượng Quan Hạo, đầu ngón tay khẽ vuốt mấy sợi tóc rủ xuống bên má.

"Nhưng. . ." Đang lúc Thượng Quan Hạo muốn mở miệng tiếp tục khuyên thì một thị vệ hấp tấp chạy vào trong đại sảnh, vẻ mặt hốt hoảng hô: "Tướng quân, không xong rồi, tiểu thư không đi được rồi !"

"Xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Hạo cắn răng hỏi, trong đầu có một dự cảm xấu.

https://thuviensach.vn

"Quản gia Thụy vương phủ cùng quản gia Tuyên vương phủ dẫn mỗi người dẫn một đoàn binh mã đồng thời xuất hiện, đem phủ tướng quân chặt chẽ bao vậy rồi." Thị vệ lau một giọt mồ hôi lạnh trên trán nói.

"Cái gì?" Thượng Quan Hạo bạo rống một tiếng, chạy ra khỏi đại sảnh như tên bắn. Mà mấy hàng thị vệ đứng phía sau ông cũng nhanh chóng vứt bọc quần áo trên vai xuống, cấp tốc đuổi theo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày, chậm rãi từ trên ghế đứng lên, vẻ mặt nhàn nhã đi ra ngoài.

Trong nháy mắt, bóng dáng Thượng Quan Hạo cùng bọn thị vệ đã xuất hiện ở tiền viện. Đang lúc bọn hắn chuẩn bị lao ra ngoài cửa lớn thì quản gia Thụy vương phủ cùng quản gia Tuyên vương phủ mỗi người dẫn đầu một đội thị vệ mặc khôi giáp dẫn đầu xông vào trong sân. Chỉ thấy những thị vệ kia xách theo lợi kiếm, sắc vàng bao quanh, mỗi một cây kiếm đầu bắn ra ánh sáng sắc bén. Vừa nhìn thì biết bọn họ chính là không có ý tốt!

"Các ngươi. . ." Thượng Quan Hạo sắc mặt tái xanh nhìn phía hai đội thị vệ, gắt gao nắm chặt nắm đấm.

"Thượng Quan Hạo, không thấy bản quản gia trong tay cầm lệnh bài của Tuyên vương sao? Bản quản gia cầm trong tay lệnh bài của Tuyên vương giống như là Tuyên vương đích thân tới, ngươi vì sao không hành lễ? Chẳng lẽ ngươi đem quy củ Long Diệu hoàng triều quên không còn chút nào sao?" Quản gia Tuyên vương phủ giơ cao lệnh bài trong tay, thái độ phách lối nói.

"Chỉ là một con chó của Tuyên vương phủ, chạy tới phủ tướng quân của ta giương oai coi như xong, còn cao ngạo khoác lác nói cái quy củ gì? Ta không biết quy củ của Long Diệu hoàng triều, nhưng ta lập tức sẽ cho ngươi biết quy củ của phủ tướng quân!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt

https://thuviensach.vn

khoanh tay đứng bên cạnh Thượng Quan Hạo, bên môi tràn ra lời nói lạnh lùng. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 15: Cắt Lưỡi Của Ngươi

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi muốn đâm đầu vào chỗ chết sao?" Quản gia Tuyên vương phủ trong nháy mắt sắc mặt xanh mét, cắn răng nghiến lợi nói.

"Quy củ của phủ tướng quân ta: người tự tiện xông vào, đánh gãy chân; gào thét với người khác, cắt lưỡi; ánh mắt khiêu khích, khoét mắt. Nói cho ta biết, ngươi muốn nhận loại trừng phạt nào?" Không để ý quản gia Tuyên vương phủ đang tức giận, Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Trên đường từ trong rừng cây hồi tướng quân phủ nàng đã từng hỏi Thượng Quan Hạo rốt cuộc là ai bắt cóc nàng? Thượng Quan Hạo nói cho nàng biết, người bắt cóc nàng hắn là phe của Tả thừa tướng, mà Tả thừa tướng hiện nay ủng hộ Tuyên vương. Như vậy không chút nghi ngờ nào, sự kiện bắt cóc cùng Tuyên vương phủ chắc chắn có quan hệ. Đầu tiên là lén lén lút lút bắt cóc nàng, tiếp đó lại vênh váo tự đắc tới cửa gây phiền toái? Thật là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại muốn xông vào!

"Hí. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, những người vừa mới xông vào phủ đều đồng thời hút một ngụm khí lạnh. Thượng Quan Ngưng Nguyệt này không phải là nổi tiếng ngu ngốc nhất Long Diệu hoàng triều sao? Vì sao hôm nay bọn họ không cảm thấy nàng ngu dại chút nào, ngược lại lại có vẻ phách lối cuồng vọng đây? Mọi người không khỏi cảm giác lạnh sống lưng.

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan Hạo, tướng quân phủ là đang công khai khiêu khích Tuyên vương phủ sao?" Quản gia Tuyên vương phủ duỗi tay về phía trước, ngón tay chỉ Thượng Quan Hạo. Trong tay hắn có lệnh bài của Tuyên vương liền giống như là Tuyên vương tới, hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại dùng cái loại thái độ này nói chuyện với mình, quả thật chính là không đem Tuyên vương để ở trong mắt.

"Đúng thì sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Thượng Quan Hạo đồng thời mở miệng, thanh âm lạnh lẽo vang dội trong gió.

Cha, ta còn cho là người sẽ ngăn cản hành động của ta chứ? Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong mắt chứa ý cười, nghiêng đầu, không tiếng động nói.

Phủ tướng quân yên tĩnh đủ rồi, đúng lúc cần phá vỡ nó. Nguyệt nhi, vô luận ngươi làm sao, cha cũng toàn lực ủng hộ ngươi! Thượng Quan Hạo cũng đồng thời nghiêng đầu, ánh mắt không tiếng động trả lời. Thụy vương phủ cùng Tuyên vương phủ vào lúc này đồng thời xuất binh bao vây phủ tướng quân, thật ra cũng không phải muốn khai chiến, mục đích thực sự của bọn họ là muốn cảnh cáo mình, chặt đứt ý niệm để Nguyệt nhi chạy trốn khỏi phủ tướng quân, bọn họ nhất định là muốn nạp Nguyệt nhi làm phi rồi. Nếu bọn họ nhất định phá hủy hạnh phúc cả đời của Nguyệt nhi, như vậy hắn cũng không tiếc xuất toàn lực của phủ tướng quân bảo toàn hạnh phúc của Nguyệt nhi.

"Phản, quả thực là phản rồi. Thượng Quan Hạo, thật không ngờ phủ tướng quân lại dám công khai khiêu khích Tuyên vương phủ, các ngươi sẽ phải trả giá đắt." Quản gia Tuyên vương phủ hai mắt vô cùng âm độc bắn về phía Thượng Quan Hạo.

"Quy củ của phủ tướng quân: gào thét với người khác, cắt lưỡi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi lạnh lùng nhếch lên, sau đó liền thấy nàng chợt giơ cánh tay lên, một sợi tơ hồng thật dài từ trong tay áo bay

https://thuviensach.vn

vọt ra, mà ở một đầu tơ hồng có một chiếc ngân châm. Ngón tay nâng tơ hồng, ngân châm nhanh như tia chớp đánh úp về phía quản gia Tuyên vương phủ.

Sưu sưu sưu, ba gã thị vệ Tuyên vương phủ nhanh chóng di chuyển, thân thể che chắn ở trước quản gia, chỉ thấy bọn họ đều giơ kiếm trong tay lên, bổ về phía tơ hồng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đáng tới.

"Không biết tự lượng sức mình." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt vẻ châm chọc nhìn ba gã thị vệ Tuyên vương phủ, sau đó tay phóng tơ hồng di chuyển, tơ hồng giống như hỏa long ở giữa không trung bay lượn. Vèo một tiếng vang lên, ngân châm bên trên tơ hồng trong nháy mắt xuyên qua cổ tay cầm kiếm của ba gã thị vệ.

"A!" Ba gã thị vệ đồng thời phát ra tiếng rít thê lương, leng keng, trường kiếm từ lòng bàn tay của bọn hắn rơi trên mặt đất.

"Tư vị bị tàn phế như thế nào? Rất là thỏa mãn chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bộ dáng lười biếng nói, tiếp đến ngón tay đột nhiên kéo lại, sợi tơ hồng vốn đang bay vụt qua bỗng nhanh chóng quay trở về, lẳng lặng quấn quanh cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà cái ngân châm dính đầy máu bị nàng kẹp trong kẽ ngón tay.

Ba gã thị vệ khó tin trợn to hai mắt, bọn họ trên danh nghĩa là thị vệ Tuyên vương phủ, thật ra lại là sát thủ mà Tuyên vương ngấm ngầm đích thân huấn luyện, hơn nữa còn là một trong số những sát thủ xuất sắc nhất, nhưng hôm nay chỉ trong nháy mắt, bọn họ thế nhưng đồng thời bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm cho tàn phế?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm sao có thể có bản lĩnh quỷ dị kinh người như thế? Bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi như thế, chỉ e là Tuyên Vương cũng khó mà đánh bại nàng!

https://thuviensach.vn

Mà những người còn lại trong sân, bao gồm cả Thượng Quan Hạo, toàn bộ há to miệng, hai mắt ngơ ngác nhìn về phía ba gã thị vệ bị phế cổ tay. Đây quả thực. . . Thật không thể tưởng tượng nổi, nàng sao có thể làm được?

"Lão già kia, đã phế xong cổ tay của ba người bọn họ, bây giờ đến phiên ngươi bị ta phế lưỡi. Chỉ là ta trời sinh có lòng từ bi, cho nên trước khi thực hiện, ta cho phép ngươi nói ra suy nghĩ của bản thân. Chẳng qua thời gian của ta có hạn, cho nên mong lần cuối cùng có thể nói xin ngươi nói ngắn gọn chút." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẻ mặt lười biếng lắc lư cái ngân châm kẹp trong kẽ ngón tay, hai mắt nhìn về quản gia Tuyên vương phủ sắc mặt đã trắng bệch.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi không nên làm loạn, nếu không Tuyên vương sẽ không tha cho ngươi đâu." Quản gia Tuyên vương phủ cả người cứng ngắc nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm run rẩy mười phần sợ hãi.

"Nói xong rồi? Vậy giờ. . . Ngươi có thể vĩnh viễn yên tĩnh!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong mắt đầy ý cười, chỉ là đằng sau nụ cười này cất dấu hơi thở khát máu đến như thế nào thì, tin tưởng giờ khắc này không ai không hiểu rõ.

Vèo một tiếng vang lên, trong nháy mắt bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt di động, sợi tơ hồng đang quấn quanh tay nàng bắn ra. Chỉ thấy ngâm châm tại một đầu sợi tơ hồng ở giữa không trung tỏa ra ánh sáng chói mắt, sau đó thẳng tắp đánh về phía miệng quản gia Tuyên vương phủ.

"Các ngươi đều là người chết a, còn không nhanh giúp ta?" Quản gia Tuyên vương phủ hướng sau lưng gầm thét một tiếng, tiếp đến hắn nhấc chân lên muốn chạy ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Mặc dù đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn đầy sợ hãi, thị vệ Tuyên vương phủ vẫn không thể làm gì ngoại trừ giơ cao kiếm trong tay, sau đó thân thể đột nhiên bước về phía trước, bổ về phía sợi tơ hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang hướng tới quản gia. Thật ra bọn họ cũng không muốn rơi vào cảnh bị phế tay, nhưng nếu như Tuyên vương biết bọn họ gặp địch lại lùi bước, Tuyên vương sẽ trừng phạt bọn họ không lưu tình, mà kết quả bị Tuyên vương trừng phạt so với bị phế tay tuyệt đối tàn khốc hơn rất nhiều.

"Con mồi mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta nhìn trúng, cho tới bây giờ đều chưa một lần chạy thoát, ngươi. . . Cũng không nằm ngoài số đó." Giọng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang theo ý cười, chỉ là tròng mắt lạnh lẽo làm cho người ta rợn tóc gáy. Sợi tơ trong tay nàng vô cùng xảo diệu, kiếm trong tay bọn thị vệ Tuyên vương phủ không cách nào chém tới cái tơ hồng kia. Rõ ràng thấy mũi kiếm đã chạm được nó, theo lý thuyết tơ hồng sẽ bị đứt . Nhưng một việc vô cùng quỷ dị chính là, tơ hồng thế nhưng vẫn đầy đủ không tổn hao gì xoay tròn giữa không trung.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi lạnh lùng khẽ nhếch, ngón tay di chuyển nhanh hơn. Mọi người chỉ cảm thấy hồng quang chớp nhoáng, chỉ một sợi tơ hồng, nhưng trong nháy mắt giống hóa thành ngàn vạn sợi tơ hồng.

"Hí. . ." Bọn thị vệ Tuyên vương phủ đồng thời hít một hơi, hai mắt giống như nhìn thấy quỷ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bởi vì. . . Kiếm trong tay bọn họ đồng thời bị tơ hồng đánh rơi đến trên mặt đất.

"A!" Cùng lúc đó, tiếng kêu khổ sở của quản gia Tuyên vương phủ vang lên. Mọi người lập tức theo âm thanh nhìn lại, phát hiện tơ hồng không biết khi nào đã quấn chặt lấy cổ hắn, quản gia Tuyên vương phủ bị tơ hồng thít chặt cổ làm cho hít thở không thông giờ phút này đang liều mạng há to mồm hít lấy không khí.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy quản gia Tuyên vương phủ há miệng ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay động một cái, tơ hồng thoát khỏi cổ quản gia Tuyên vương phủ, nhưng là trong nháy mắt liền hướng miệng hắn mà tới. Quản gia Tuyên vương phủ bị ngân châm cắt lưỡi không thể chịu đựng được loại đau đớn như bị khoan tim này, hai mắt trong nháy mắt tối sầm lại, thân thể tê liệt ngã trên mặt đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tay trái chậm rãi duỗi ra, tơ hồng từ trong lòng bàn tay của nàng tuột xuống đất, mà một đầu tơ hồng còn đang gắn với đầu lưỡi của quản gia Tuyên vương phủ.

"Các ngươi hiện tại có thể mang hắn cút ra khỏi phủ tướng quân rồi, về phần sợi tơ hồng cùng ngân châm ta sẽ không thu lại, các ngươi mang về Tuyên vương phủ làm kỷ niệm đi!" Giọng nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù êm ái vô cùng, nhưng bọn thị vệ Tuyên vương phủ vẫn rõ ràng cảm nhận được lạnh lẽo ẩn giấu trong đó.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Tuyên vương bảo chúng ta nói với người một câu. Người nói, lúc ngươi vào cung nên có một lựa chọn đúng đắn, nếu không. . ." Một tên thị vệ của Tuyên vương phủ liều mạng khắc chế sợ hãi trong lòng, cắn răng nói ra mục đích đến tướng quân phủ. Chỉ là còn chưa nói hết, đã bị ánh mắt lạnh nhạt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt dọa cho nuốt trở về.

"Nếu không muốn chết, lập tức cút đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, người của Tuyên vương phủ đã mang theo quản gia chạy trốn chết ra khỏi phủ tướng quân.

"Giáo huấn xong quản gia Tuyên vương phủ, hiện tại đến phiên ngươi. . . Quản qia Thụy vương phủ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khoanh tay, hai mắt lười biếng quét về phía đội ngũ cùng đến không có ý tốt kia. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 16: Khiêu Khích

"Thượng Quan tiểu thư, ngài đối với Thụy vương phủ chắc là có chút hiểu lầm." Quản gia Thụy vương phủ khóe môi nhẹ kéo, trong mắt đầy nét cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ là nụ cười này đã đồng thời giấu giếm sự đánh giá đối với nàng.

"Trước mang theo một nhóm lớn binh lính uy phong lẫm lẫm bao vây bên ngoài phủ tướng quân, tiếp đó lại suất lĩnh một đội thị vệ xông vào trong phủ tướng quân, giờ lại nói với ta đây chỉ là hiểu lầm? Chẳng lẽ các hạ có ý tứ là. . . Người của Thụy vương phủ chỉ là đang luyện công buổi sáng, chỉ là tình cờ đi ngang qua phủ tướng quân ta, phát hiện nơi này tương đối mới mẻ, cho nên liền đi vào hưởng thụ chút không khí?" Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn ra một nụ cười giễu cợt, mà gió mát đang thổi nhè nhẹ, nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giống như cũng sợ run mà lắng xuống.

"Thượng Quan tiểu thư, ta đưa cho ngài bức tranh, ta nghĩ. . . Sau khi nhìn thấy nó, ngài sẽ hiểu mục đích người của Thụy vương phủ tới đây hôm nay." Quản gia Thụy vương phủ mỉm cười nói, sau đó đưa tay tiếp lấy kiếm của một thị vệ đưa tới, tiếp liền hơi khom người, dùng mũi kiếm vẽ lên mặt đất. Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày, nàng không nói gì, hai mắt nhìn xuống mặt đất.

Hai mắt Thượng Quan Hạo kinh ngạc nhìn quản gia Thụy vương phủ, quản gia Thụy vương phủ luôn luôn mắt cao hơn đầu, trừ Thụy vương ra, hắn luôn luôn không đem bất luận kẻ nào để vào mắt. Nhưng hôm nay thái

https://thuviensach.vn

độ đối đãi với Nguyệt nhi lại khiêm tốn như thế? Hắn là hắn là bị lãnh khí của Nguyệt nhi mới vừa đối phó với quản gia Tuyên vương phủ dọa sợ đi?

Nghĩ tới đây, Thượng Quan Hạo bộ mặt kiêu ngạo liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó chậm rãi dời bước đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt cũng ngưng tụ trên mặt đất. Chỉ thấy quản gia Thụy vương phủ dùng mũi kiếm sắc nhọn vẽ ra ba cái vòng tròn nhỏ trên mặt đất, vòng to bao quanh vòng nhỏ hơn, vòng nhỏ hơn lại bao quanh vòng nhỏ hơn nữa.

"Thượng Quan tiểu thư, vòng nhỏ nhất là phủ tướng quân, vòng to hơn là Tuyên vương phủ, vòng lớn nhất là Thụy vương phủ. Mà hình dáng của ba vòng, chính là thế bao vây." Quản gia Thụy vương phủ đem kiếm trả lại cho tên thị vệ xong, hai mắt cười cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm nhu hòa giải thích .

"Ngươi là muốn nói cho ta biết, binh mã Tuyên vương phủ bao vây phủ tướng quân, mà binh mã Thụy vương phủ các ngươi bao vây binh mã Tuyên vương phủ sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt sau khi giơ tay vén vén mấy sợi tóc rủ xuống, hai mắt thâm thúy nhìn hướng quản gia Thụy vương phủ.

"Thượng Quan tiểu thư quả nhiên vô cùng thông minh, khó trách Thụy vương nói ngài chỉ cần nhìn thấy hình này nhất định sẽ hiểu hàm ý trong đó." Trên mặt quản gia Thụy vương phủ là sự tán thưởng cùng với nụ cười: "Thụy vương biết được người của Tuyên vương phủ sẽ đến phủ tướng quân đe dọa Thượng Quan tiểu thư, cho nên liền phái thuộc hạ dẫn người đến trước phủ tướng quân trợ uy cho Thượng Quan tiểu thư."

"Theo những gì ngươi vừa nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta còn phải cám ơn hảo ý của Thụy vương sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thanh âm ép xuống rất thấp, nhưng trong mắt lại vô cùng lạnh lẽo. Hai mắt liền giống như là bị ánh trăng âm u bao phủ, ẩn giấu hơi thở lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

"Thụy vương nói, với khả năng của Thượng Quan tiểu thư, nhất định có thể đem uy hiếp của Tuyên vương phủ biến thành run sợ mà bỏ chạy. Vì vậy thật ra Thụy vương phủ đi trợ uy chỉ là làm điều thừa, cho nên người ngại tiếp nhận lời cảm ơn của Thượng Quan tiểu thư." Quản gia Thụy vương phủ vẫn ôn nhu cười, giọng nói mười phần khiêm tốn.

Một bên Thượng Quan Hạo nghe được đoạn đối thoại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng quản gia Thụy vương phủ, lông mày không khỏi nhíu lại thật chặt. Ông cũng cảm thấy có chút kỳ quái, vì sao quản gia Tuyên vương phủ bị Nguyệt nhi cắt lưỡi, cũng không có nhìn thấy binh mã Tuyên vương phủ xông vào, thì ra là bọn họ bị binh mã Thụy vương phủ khống chế rồi.

Tuyên vương phái binh mã bao vây phủ tướng quân, rõ ràng chính là đang cảnh cáo mình, nếu Nguyệt nhi cuối cùng không thể trở thành Tuyên vương phi, Tuyên vương phủ sớm muộn cũng sẽ san bằng phủ tướng quân.

Thụy vương phái binh bao vây binh mã Tuyên vương phủ, là đang cảnh cáo Tuyên vương, tốt nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ đối với phủ tướng quân, nếu không Thụy vương phủ sẽ chính thức cùng Tuyên vương phủ khai chiến.

Thụy vương cùng Tuyên vương ngấm ngầm đấu đá nhau như nước với lửa, nhưng bọn họ ngoài mặt vẫn thủy chung duy trì sự hòa thuận. Nhưng hôm nay Thụy vương cùng Tuyên vương vì tranh đoạt Nguyệt nhi làm phi, rốt cuộc đã chính thức giao chiến. Xem ra. . . Long Diệu hoàng triều nội chiến, sắp sửa xảy ra! Tiên hoàng, thần bởi vì năm đó cam kết với người, cho nên vẫn liều mạng ẩn nhẫn. Nhưng hôm nay cái cam kết này đã đe dọa đến hạnh phúc của Nguyệt nhi, thần sợ rằng. . .

"Các ngươi đã truyền lời của Thụy vương xong rồi hả?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, lười biếng vuốt ve ngón tay. Động tác của nàng dịu dàng mà ưu nhã, nhưng đầu ngón tay khẽ vểnh lên làm cho người của Thụy

https://thuviensach.vn

vương phủ cảm thấy khí lạnh tràn ngập trong gió. Bọn họ đều hiểu ý tứ trong lời nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt: nếu như đã truyền lời xong, liền cút nhanh đi, nếu không ta không ngại động chân động tay.

"Thượng Quan tiểu thư, binh mã Thụy vương phủ sẽ rút lui ngay. Chỉ là trước khi rút lui, thuộc hạ phụng mệnh Thụy vương, có hai tờ giấy muốn giao tận tay cho Thượng Quan tiểu thư." Quản gia Thụy vương phủ từ trong tay áo móc ra hai tờ giấy, khom lưng cung kính đưa về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt xem xét tờ giấy quản gia Thụy vương phủ đưa tới, đưa tay nhận lấy.

"Tất cả người Thụy vương phủ, rút lui!" Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhận tờ giấy, quản gia Thụy vương phủ lập tức vung cánh tay lên, dẫn bọn thị vệ hướng cửa đi. . .

"Nguyệt nhi, trên tờ giấy viết cái gì?" Thượng Quan Hạo hai mắt thâm thúy quét qua đoàn người đi khỏi cửa, sau đó nghiêng đầu khẽ hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Phép khích tướng!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi lạnh lùng khẽ nhếch, đem tờ giấy đưa cho Thượng Quan Hạo. Trên tờ giấy kia viết: nha đầu, chạy trốn là một hành động hèn nhát. Tin tưởng ngươi nhất định khinh thường việc trốn chạy, cho nên. . . Ta ở tại hoàng cung chờ ngươi a, không gặp không về!

"Tờ giấy còn lại viết cái gì?" Thượng Quan Hạo bỗng dưng đem tờ giấy vò nát, tiếp cắn răng hỏi.

"Tiên lễ hậu binh." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem tờ thứ hai con đưa cho Thượng Quan Hạo, tiếp khóe miệng hiện lên nụ cười làm người ta rợn tóc gáy. Tờ thứ hai viết: dĩ nhiên, nếu như nha đầu ngươi đắn đo, cảm thấy chạy trốn cũng không phải là hành động hèn nhát, mà là cử chỉ sáng suốt. Ta không chỉ có dốc toàn lực ủng hộ nha đầu ngươi chạy trốn, còn có

https://thuviensach.vn

thể bồi ngươi cùng lưu lạc chân trời góc biển nha. Cho nên nếu nha đầu ngươi thật muốn chạy, nhất định phải nhớ chờ ta một chút nga!

Khiêu khích, trần trụi khiêu khích! Hắn rõ ràng là nói: vô luận ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, ta đều là có thể bắt được ngươi.

"Nguyệt nhi, ngươi có tính toán gì không?" Thượng Quan Hạo gắt gao nắm chặt quả đấm, hai mắt bốc lửa hỏi ý kiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thụy vương cùng Tuyên vương dường như đã đoán được hắn sẽ để Nguyệt nhi chạy trốn, sợ rằng Nguyệt nhi muốn thuận lợi bỏ chạy là không thể nào. Nếu như Nguyệt nhi không thể chạy trốn, như vậy hiện tại sợ rằng chỉ có thể vào cung rồi, bởi vì Thánh thượng đã hạ thánh chỉ.

"Lập tức vào cung!" Trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát ra một tia lạnh lẽo khó dò. Thụy vương, Tuyên vương, các ngươi nếu nhất định trêu chọc ta, như vậy ta không ngại làm ma quỷ, cấp cho các ngươi khế ước tử vong . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 17: Lục Đục Đấu Đá

Ánh nắng chiều tươi đẹp như máu, đem bầu trời vô tận nhuộm thành một mảnh màu sắc mĩ lệ.

Mặt đất có đá màu lót đường, hòn non bộ tinh xảo đa dạng xuất hiện ở bốn phía hành lang, muôn hoa muôn lá chập chờn trong gió. Ánh tịch dương đỏ rực dần hạ xuống, hoàng cung Long Diệu hùng vĩ tráng lệ rực rỡ vô vùng.

Ngự Khôn Cung, tẩm cung của hoàng đế Hiên Viên Ly. Vàng bạc phô bày, phỉ thúy khảm trên đỉnh giường, bốn vách rường cột chạm trổ. Từng đợt gió nhẹ quanh quẩn, hương thơm ngát nhàn nhạt ngập tràn trong phòng. Rõ ràng bày biện ra cảnh sắc phú quý hoa lệ, nhưng mơ hồ lại cảm thấy được khí tức âm lãnh quỷ dị.

"Hoàng nhi, thân thể như thế nào?" Ngồi ở ghế bên trái, một mĩ phụ trung niên khẽ nhấp một ngụm nước trà, âm thanh nhàn nhạt từ trong môi tràn ra. Chỉ thấy nàng mặc cung bào màu đỏ, mặt trên thêu một đóa mẫu đơn lớn bằng chỉ vàng, vạt áo cùng tay áo dùng chỉ bạc tỉ mỉ thâu ra phượng hoàng, cả người tỏa ra khí chất cao quý, bà chính là Khương thái hậu của Long Diệu hoàng triều.

"Nhi thần khiến mẫu hậu ưu tâm, trước mắt tình trạng cơ thể dường như cũng không tệ lắm." Dọc theo ánh mắt thái hậu nhìn lại, trên giường rồng một nam tử nửa ngồi nửa nằm. Hắn khoảng hai mươi tuổi, trên mặt đầy ý cười lên tiếng. Trên người mặc long bào vàng óng, chính là hoàng đế Long Diệu hoàng triều Hiên Viên Ly. Da thịt tinh tế, cái mũi thanh tú, con

https://thuviensach.vn

ngươi trong suốt, trên khuôn mặt thanh tú tuấn dật mặc dù có một chút tái nhợt do bệnh tật, lại vẫn không cách nào che giấu khí chất cao quý từ người toát ra .

"Vậy thì tốt." Khương thái hậu khẽ để ly trà trong tay xuống, ôn nhu nói, chỉ là lúc bà nhìn hướng viên bảo thạch màu đỏ được khảm trên đầu con chim bồ câu trong phòng trong mắt lại tỏa ra ánh sáng lạnh.

"Thụy vương đến, Tuyên vương đến." Ngoài điện, một âm thanh bén nhọn vang lên.

"Vi thần tham kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc. Vi thần ra mắt thái hậu, thái hậu thiên tuế." Thụy vương Hiên Viên Diễm cùng Tuyên vương Hiên Viên Kỳ trong nháy mắt bước tới giường rồng, khom người thi lễ nói.

"Đều là huynh đệ trong nhà, không cần đa lễ, ngồi đi!" Hiên Viên Ly ánh mắt mỉm cười nhìn hai vị vương gia, hơi thở có chút yếu đuối nói.

"Tạ hoàng huynh ban thưởng ngồi." Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ đồng thanh. Sau khi nói xong, nghiêng đầu, hai mắt ở giữa không trung lạnh lùng giao nhau. Rồi dời bước, hai người hướng hai bên mà đi. Thụy vương Hiên Viên Diễm ngồi xuống ở phía bên phải, Tuyên vương Hiên Viên Kỳ ngồi xuống ở bên trái, bên cạnh Khương thái hậu.

Tuyên vương cùng Thụy vương cùng tuổi, đều là hai mươi tuổi. Hắn khơi mi, mũi cũng hếch lên, ngũ quan tinh xảo giống như thần thánh tạo ra, cả người tuấn mỹ dị thường. Chỉ là toàn thân quanh quẩn hơi thở âm lệ, không khỏi làm cho hình tượng của hắn suy giảm.

So ra mà nói, Thụy vương tử y nhẹ nhàng, tóc đen như mực gió bay múa. Trời chiều hạ xuống, dung nhan tuyệt mỹ mị hoặc chúng sinh, phong cách mặc dù vô cùng lãnh ngạo, lại đồng thời xen lẫn vẻ cao quý cùng phiêu dật, cả người có thể nói là hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

"Phủ tướng quân này thật là càng ngày càng phách lối." Ánh mắt Hiên Viên Kỳ cùng Khương thái hậu ngắn ngủi tiếp xúc, lạnh lùng lên tiếng. Hắn ngụ ý quá rõ ràng, hắn và Thụy vương cũng đã tới hoàng cung rồi, Thượng Quan Hạo cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại vẫn chưa tới, rõ ràng chính là đem tôn nghiêm hoàng gia không coi vào đâu.

"Ai kêu tiên hoàng khi còn sống đối với Thượng Quan tướng quân đặc biệt coi trọng đây, thành ra hôm nay trong mắt hắn không coi ai ra gì cũng là không ngoài dự kiến." Khương thái hậu cúi đầu, lạnh lẽo vuốt vòng quanh miệng chén, nhàn nhạt lên tiếng.

Hiên Viên Diễm cùng hoàng đế Hiên Viên Ly đang nửa nằm trên giường rồng không tiếng động nhìn nhau, đưa tay lấy ly trà đã chuẩn bị sẵn bên cạnh đưa lên uống. Hoàng thượng đều không để ý người của phủ Tướng quân đến chậm, mẹ con các ngươi một xướng một họa, rốt cuộc ai mới chân chính không coi ai ra gì, người mù đều có thể nhìn được. Hiên Viên Kỳ nội tâm âm thầm trào phúng, chỉ là trên mặt cũng không lộ ra một chút dấu vết.

"Thượng Quan tướng quân đến, Thượng Quan tiểu thư đến." Đúng lúc này, ngoài điện một lần nữa vang lên âm thanh bén nhọn.

"Thần Thượng Quan Hạo tham kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế." Trực tiếp đi đến giường rồng, Thượng Quan Hạo khom người thi lễ. Tiếp theo hắn hướng hai bên trái phải gập người thi lễ: "Thần ra mắt thái hậu, Thụy vương, Tuyên vương."

"Chờ cả ngày, Thượng Quan tướng quân cuối cùng cũng tới." Hai mắt Hiên Viên Kỳ lạnh lẽo nhìn phía sau Thượng Quan Hạo, âm thanh giễu cợt vang lên. Thượng Quan Hạo lạnh nhạt quét mắt nhìn Hiên Viên Kỳ, không nói chuyện, thân thể thẳng đứng.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, người phủ tướng quân cũng không phải là cố ý tới chậm, chỉ là ra đến trước cửa phủ, không biết từ nơi nào chợt xông tới mấy con chó điên cắn xé ta cùng phụ thân, vì thế mới làm trễ nải thời gian vào cung." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt qua Hiên Viên Kỳ, hướng tròng mắt không chút cảm xúc về phía Hiên Viên Ly trên giường rồng.

Ngay cả lúc bị vây trong hoàng cung, nàng vẫn không có hành lễ. Ở trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không có bất kỳ người nào đủ tư cách để cho nàng hành lễ. Hoàng đế thì thế nào, thái hậu, vương gia thì thế nào? Đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ là một đám tôm tép nhãi nhép, mỗi người đều mang theo mặt nạ diễn kịch làm cho nàng kinh thường.

Nhìn xuống dưới, ánh mắt của tất cả mọi người ngưng tụ trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Rõ ràng là khuôn mặt xấu xí như ma quỷ, nhưng toàn thân lại toát ra khs chất lạnh lùng cao ngạo. Gió nhẹ khẽ thổi, mái tóc dài ở trên không trung bay múa như khiêu vũ, cả người giống như tinh linh trong đêm tối, quỷ dị xen lẫn hơi thở thần bí khó lường.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi thật to gan. Không thấy Thượng Quan Hạo nhìn thấy chúng ta đều phải hành lễ sao?" Hiên Viên Kỳ đập tay xuống mặt bàn, thẹn quá hóa giận quát lớn. Thượng Quan Ngưng Nguyệt rõ ràng đang trào phúng hắn, coi người của Tuyên vương phủ là chó điên, lại còn giết đi ba tên hộ vệ tâm đắc, cắt đứt lưỡi quản gia trong phủ hắn. Những điều này hắn đã ghi nhớ rồi, đợi đến lúc hắn thành công từ trong tay Thượng Quan Hạo lấy vật đó, hắn chắc chắn trước tiên sẽ làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt sống không bằng chết.

Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt nhìn Hiên Viên Kỳ, ánh mắt cất dấu một tia khí tức rét lạnh, bởi vì nàng từ trên người Hiên Viên Kỳ đánh hơi được một mùi thơm quen thuộc. Thì ra . . . Người áo xanh trong rừng đêm đó muốn giết nàng chính là Tuyên vương trước mắt.

https://thuviensach.vn

"Kỳ hoàng đệ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ là tiểu nha đầu vị thành niên, không hiểu lễ nghĩa cũng là bình thường. Xem công lao của Thượng Quan Tướng quân, tạm tha thứ cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt tội vô lễ đi!" Hoàng đế Hiên Viên Ly lặng lẽ nhìn Thụy vương Hiên Viên Diễm một cái, chậm rãi lên tiếng.

"Thần thay Nguyệt nhi khấu tạ long ân." Thượng Quan Hạo trong mắt có chút kinh ngạc nhìn về phía Hiên Viên Ly, sau đó lập tức khom người một cái nói. Một bên thái hậu thâm thúy liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rồi lại hướng Tuyên vương hơi lắc đầu, tựa hồ đang bảo hắn không nên vọng động.

Mà cử động rất nhỏ của hai người, cũng không có trốn được ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Trong lòng nàng đã hiểu, thì ra là Thụy vương cùng hoàng đế là một phe, mà Tuyên vương cùng thái hậu cũng là một phe.

"Tiểu nha đầu, hai vị hoàng đệ muốn trẫm làm chủ, hứa hôn cho ngươi cùng một trong hai người. Hai vị hoàng đệ đều có thành ý, trẫm nhất thời cũng không biết nên lựa chọn như thế nào, cho nên nghĩ lại, quyết định để cho ngươi tự mình chọn lựa." Hiên Viên Ly trong mắt mỉm cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dịu dàng nói.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng Hiên Viên Ly khiêu mi. Người này bản lĩnh trợn mắt nói dối cũng thật không tệ!

"Khụ. . . Tiểu nha đầu, hiện tại ngươi tự mình nói cho trẫm đáp án, được không?" Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày Hiên Viên Ly liền ho khan, tiếp mở miệng chậm rãi nói ra, nhưng mà khóe miệng hắn khẽ co giật quét mắt nhìn Hiên Viên Diễm đang cúi đầu uống trà. Khó trách người này lén lút nói với mình, nha đầu này hết sức thú vị, xem ra hắn là nói sự thực.

https://thuviensach.vn

"Hôn sự từ trước đến giờ đều do cha mẹ làm chủ, hoàng nhi, ai gia cảm thấy hãy để cho Thượng Quan Tướng quân tự mình chọn lựa mới thỏa đáng. Ngài thấy thế nào?" Đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuẩn bị mở miệng thì âm thanh lạnh nhạt uy nghiêm của Khương thái hậu vang lên.

"Mẫu hậu nói rất đúng, là nhi thần hồ đồ. Như vậy. . . Liền do Thượng Quan tướng quân thay mặt nữ nhi chọn rể thôi." Hiên Viên Ly đem ánh mắt hướng tới Thượng Quan Hạo.

"Hoàng thượng, Nguyệt nhi hiện tại mới mười bốn tuổi, còn chưa tới tuổi cập kê. Hôm nay nói chuyện kết hôn, hình như có chút hơi sớm?" Thượng Quan Hạo kiềm chế phẫn nộ trong nội tâm, khom lưng nhẹ giọng nói.

"Không sao, trước tiên có thể ban thưởng phong hào vương phi, vào ở trong vương phủ. Đợi nàng đến tuổi cập kê, lại cử hành đại hôn." Hiên Viên Ly khoát tay áo nói.

"Chuyện này. . ." Thượng Quan Hạo nắm chặt quả đấm, một khi để Nguyệt nhi vào ở vương phủ, tương đương với việc ông bị kiềm chế, căn bản không thể đồng ý a. Nhưng trước mắt, ông không đồng ý thì có đường sống sao?

"Thượng Quan tướng quân, đây là thánh chỉ. Không cho cự tuyệt, nếu như ngươi cố ý kháng chỉ, sẽ liên luỵ cửu tộc. Cho nên. . . Ngươi mau chóng chọn lựa đi!" Hiên Viên Ly mở miệng nói, chỉ là đáy mắt cũng nổi lên một chút khẩn trương. Thượng Quan Hạo, lòng của ngươi nếu thật là trung thành với Long Diệu hoàng triều, vậy thì hãy cho trẫm một đáp án hài lòng đi.

Hai mắt Thượng Quan Hạo bất đắc dĩ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái, ánh mắt không tiếng động hỏi: Nguyệt nhi, ngươi muốn phụ thân chọn người nào?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt chứa ý cười nhìn Thượng Quan Hạo, môi đỏ mọng không tiếng động xuất ra hai chữ: tùy tiện.

"Đã như vậy, thần liền thay nữ nhi chọn. . ." Thượng Quan Hạo nhìn Hiên Viên Diễm vẫn vùi đầu yên lặng uống trà phía bên phải, nếu như bắt buộc phải chọn một, như vậy thì chỉ có thể chọn hắn.

"Thượng Quan tướng quân, chuyện này dù sao cũng quan hệ đến hạnh phúc cả đời của nữ nhi bảo bối, ngươi phải chọn lựa cẩn thận a..." Âm thanh Khương thái hậu lạnh lùng vang lên, tiếp nàng từ trong tay áo lấy ra một cây quạt có gắn một ngọc bội, tư thế lười biếng quạt gió. Mà Thượng Quan Hạo vốn là chuẩn bị lựa chọn Hiên Viên Diễm, thấy ngọc bội trong tay thái hậu đang cầm thì sắc mặt bỗng nhiên trắng bệch. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 18: Đau Nhức Phát Tác

Hơi lạnh thấu xương cuốn tới, thân thể Thượng Quan Hạo đột nhiên lắc lư mấy cái, hai mắt tràn ngập hoảng sợ nhìn về phía cây quạt đang đong đưa trong tay Khương thái hậu.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài cây quạt này, thật ra thì chỉ có thể dùng hai chữ bình thường để miêu tả. Mặt quạt màu sắc rực rỡ, dây đeo quạt là tơ vàng, cán quạt được chạm khắc từ ngà voi, dõi mắt Long Diệu hoàng triều chỗ nào cũng có. Nhưng vừa vặn Khương thái hậu lại có hàm ý uy hiếp, ở dây quạt có một miếng ngọc bội, bề ngoài ngọc bội không có gì đặc sắc, Khương thái hậu tuyệt sẽ không dùng nó để uy hiếp. Trừ phi. . .

Mười bốn năm trước, mẫu thân của Nguyệt nhi lúc lâm chung, từng đem một cây quạt giao cho mình, giọng nói ngàn sầu vạn lo nói: "Hạo, nếu như có một ngày Nguyệt nhi bại lộ dung nhan chân chính, chàng hãy đem vật giấu trong cây quạt lấy ra. Có lẽ. . . Có thể giúp Nguyệt nhi vượt qua khó khăn."

Bởi vì vật giấu bên trong cán quạt rất quan trọng đối với Nguyệt nhi, cho nên ông liền đem cây quạt kia đặt ở hộp kín trong thư phòng, mà hình dáng cây quạt kia cùng với cây quạt trong tay Khương thái hậu giống nhau như đúc.

"Thượng Quan tướng quân hình như đối với cây quạt trong tay ai gia rất có hứng thú, nếu Thượng Quan tướng quân thích, chờ tướng quân thay nữ nhi chọn vị hôn phu xong, ai gia liền nhịn đau mà đem cây quạt này ban

https://thuviensach.vn

cho Thượng Quan tướng quân!" Khương Thái hậu khóe môi khát máu cười lạnh, thích ý quạt gió.

Cây quạt này là bà phái người đi tướng quân phủ điều tra trong lúc vô tình nhìn thấy một hộp kín ở trong thư phòng của ông. Bà cũng từng nhiều lần suy nghĩ về cây quạt này, cũng không phát hiện bất kỳ khác thường gì. Nhưng nếu thật sự là một cây quạt bình thường, Thượng Quan Hạo tại sao lại đặt nó trong hộp kín đây? Cho nên cây quạt này nhìn như bình thường, nhưng nhất định với Thượng Quan Hạo nó lại có ý nghĩa đặc biệt.

Nghe được lời nói của thái hậu, Thượng Quan Hạo bóp chặt quả đấm. Ngụ ý của bà rõ ràng là: nếu muốn thuận lợi lấy lại cây quạt này, ngươi nên biết cuối cùng nên chọn ai làm con rể. Bà. . . Dùng cây quạt uy hiếp mình!

Cha, chuyện gì xảy ra? Cây quạt kia đối với người rất quan trọng sao? Một bên Thượng Quan Ngưng Nguyệt dĩ nhiên phát hiện Thượng Quan Hạo đột nhiên sợ hãi, nàng duỗi ngón tay khẽ kéo ống tay áo Thượng Quan Hạo, ánh mắt không tiếng động dò hỏi.

Thượng Quan Hạo hai mắt khổ sở nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hít thở thật sâu vài lần. Cái quạt này đối với Nguyệt nhi rất quan trọng, phải lấy về. Cho nên mặc dù là biết rõ để Nguyệt nhi trở thành Tuyên vương phi là một lựa chọn sai lầm, ông cũng không thể không làm như thế.

Chỉ thấy Thượng Quan Hạo cắn răng nghiến lợi, hướng về phía hoàng đế Hiên Viên Ly nửa nằm nửa ngồi trên giường rồng mở miệng nói: "Hoàng thượng, thần cảm thấy Nguyệt nhi thích hợp hơn làm. . ."

Đang lúc Thượng Quan Hạo sắp sửa gian nan nặn ra ba chữ Tuyên vương phi thì Thụy vương Hiên Viên Diễm đang yên lặng uống trà ở một bên bỗng chốc đặt ly trà lên bàn, tiếp liền thấy hắn cũng từ trong tay áo móc ra một cây quạt, một chiếc quạt xuất hiện trước mặt Thượng Quan Hạo.

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan tướng quân, thái hậu đối với cây quạt kia yêu thích như thế, nếu ban cho ngươi, thái hậu nhất định sẽ rất đau lòng. Bổn vương thật ra cũng có một cậy quạt giống y như thế, chỉ là bổn vương đối với cây quạt này cũng không có bao nhiêu tình cảm, chỉ là thời điểm trời nóng thời thì lấy ra quạt gió thôi. Nếu như ngươi thích, bổn vương hiện tại liền ban cho ngươi vậy. . . Ngươi cũng không cần đoạt đi thứ thái hậu yêu thích!" Hiên Viên Diễm hai mắt lười biếng quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó khóe môi tà mị khẽ nhếch, đem cây quạt trong tay đưa về phía Thượng Quan Hạo.

"Chuyện này. . ." Nhìn thấy cây quạt trong tay Hiên Viên Diễm hoàn toàn giống cây quạt của mình, Thượng Quan Hạo thất thần. Thụy vương này lại muốn diễn tuồng gì a?

Nhưng mà khi hắn nhìn thấy Hiên Viên Diễm đưa cán quạt tới trên đó có khắc một vết tích tinh tế thì hai mắt lập tức tràn ngập vui sướng. Bởi vì. . . Thụy vương đưa cho hắn cây quạt đích thị là cây quạt hắn cần.

"Thần đa tạ Thụy vương." Thượng Quan Hạo cảm kích hướng Hiên Viên Diễm khom lưng, thò tay mà tiếp nhận ngọc bội, sau đó thận trọng bỏ vào trong ngực.

Nhìn thấy Thượng Quan Hạo đón nhận ngọc bội của Hiên Viên Diễm, vẻ mặt Khương Thái hậu bỗng dưng biến đổi, hai mắt kinh ngạc không thôi nhìn về phía ngọc bội trong tay mình, tiếp liền thấy bàn tay nắm ngọc bội của bà ta đầy gân xanh nổi lên, trên mặt ẩn nhẫn tức giận nhìn Hiên Viên Diễm.

"Hiên Viên Diễm, ngươi. . ." Thấy vẻ mặt Khương Thái hậu, Tuyên vương Hiên Viên Kỳ lập tức hiểu rõ. Hắn vụt một cái từ trên ghế đứng lên, ngón tay mang hơi thở lạnh lẽo chỉ hướng Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

"Tuyên vương, Thụy vương chính là nhị hoàng huynh của ngươi, ngươi sao có thể vô lễ gọi thẳng tên của đệ ấy như thế?" Khương thái hậu thản nhiên nói, ánh mắt bén nhọn trừng mắt với Hiên Viên Kỳ. Hai mắt Hiên Viên Kỳ không cam lòng nhìn mắt Khương thái hậu, mặt mũi tái nhợt ngồi xuống.

"Đều là huynh đệ trong nhà, cần gì phải so đo lễ tiết đây. Bổn vương nghĩ. . . Kỳ hoàng đệ có thể gọi thẳng tên ta, sẽ có cảm giác càng thêm thân thiết đấy chứ? Đúng rồi, Kỳ hoàng đệ, ngươi vừa muốn nói cái gì với nhị hoàng huynh?" Hiên Viên Diễm quét mắt nhìn Hiên Viên Kỳ, mở miệng chậm rãi nói.

"Hoàng đệ chỉ là muốn thay thái hậu cám ơn nhị hoàng huynh, nếu không phải nhị hoàng huynh đem cây quạt ban cho Thượng Quan tướng quân, chỉ e thái hậu phải nhịn đau cắt thịt rồi." Hiên Viên Kỳ xiết chặt nắm đấm, mở miệng, ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Thái hậu luôn luôn vì người khác mà suy nghĩ, có thể giúp thái hậu tránh khỏi việc nhường lại thứ yêu thích, cũng coi như là bổn vương tận hiếu. Cho nên. . . Làm sao cần tiếng cảm ơn đây?" Hiên Viên Diễm cười cười nói, chỉ là trong lời nói kia ẩn giấu tia giễu cợt, trong lòng Khương thái hậu cùng Tuyên vương đương nhiên là rất rõ ràng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tròng mắt không gợn sóng quét một vòng nhìn mọi người, nàng thông minh tuyệt đỉnh đã đoán được việc này là thế nào rồi.

Tướng quân phụ thân của nàng có một cây quạt vô cùng quan trọng, mà cây quạt kia lại không cẩn thận rơi vào tay thái hậu. Cho nên thái hậu mới lấy nó để bức bách phụ thân, ép mình trở thành Tuyên vương phi của Hiên Viên Kỳ. Nhưng, không biết Hiên Viên Diễm sử dụng biện pháp gì, thế nhưng thần không biết quỷ không hay đem cây quạt trong tay đánh tráo, cho nên lúc này mới xuất hiện màn kịch này.

https://thuviensach.vn

Lục đục đấu đá nhau, bọn họ thật đúng là chơi không biết mệt mỏi nha. Chỉ là nàng cũng thật tò mò, tại sao tướng quân phụ thân của nàng lại vì cây quạt này mà khẩn trương như vậy đây?

"Hoàng thượng, thần cảm thấy Nguyệt nhi thích hợp trở thành Thụy vương phi hơn." Thượng Quan Hạo hai mắt phức tạp quét qua Hiên Viên Diễm, sau đó mở miệng nói ra đáp án mà mọi người chờ đợi đã lâu.

"Được, trẫm sáng sớm ngày mai liền phái người đi phủ tướng quân tuyên chỉ, phong Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm Thụy vương phi, vào ở Thụy vương phủ. Đợi đến tuổi cập kê, lập tức cử hành đại hôn." Trên giường rồng Hiên Viên Ly rốt cuộc cũng có thể dập tắt thấp thỏm trong lòng.

"Thụy vương có thể lập phi, ai gia cũng vui mừng vô cùng." Khương thái hậu đứng dậy đi tới trước mặt Hiên Viên Diễm, bộ mặt giả dối cười nói. Hiên Viên Diễm chau lông mày, không có đáp lại.

"Được rồi, ai gia có chút mệt mỏi, cũng không ở lại Ngự Khôn Cung nữa." Khương thái hậu nói xong, xoay người đi ra bên ngoài, mà trong nháy mắt lúc bà xoay người, khuôn mặt vốn nhuộm tươi cười lập tức trở nên vô cùng dữ tợn.

"Cung tiễn Thái hậu." Hoàng đế Hiên Viên Ly, Thụy vương Hiên Viên Diễm, đại tướng quân Thượng Quan Hạo cùng kêu lên.

"Thần đệ cũng cáo lui." Tuyên vương lạnh lẽo nhìn Hiên Viên Ly nửa nằm nửa ngồi, nhanh chóng xoay người theo đuôi Khương Thái hậu.

"Hoàng thượng, vậy thần. . ." Đang lúc Thượng Quan Hạo cũng chuẩn bị cáo lui rời đi thì Hiên Viên Ly trên giường rồng chợt cong eo, trong miệng phun ra vô số máu đen.

https://thuviensach.vn

"Hoàng huynh, tại sao có thể như vậy? Không phải nửa tháng mới có thể phát tác một lần a, hôm nay chỉ là qua mười ngày, vì sao lại phát tác trước vậy?" Sắc mặt Hiên Viên Diễm bỗng dưng biến đổi, cả người nhào tới trước giường rồng, đem Hiên Viên Ly đỡ ở trong lòng.

"Diễm, không có chuyện gì. Dù sao sớm hay muộn cũng sẽ phát tác ." Mặt Hiên Viên Ly trắng bệch cười một tiếng, run rẩy nói. Ngụm máu này hắn đã nín thật lâu, bởi vì hắn không muốn ở trước mặt Khương thái hậu cùng Tuyên vương gia mà hộc máu.

"Phụ thân, còn không đi sao? Hoàng đế này trong cơ thể vong đẳng độc phát tác, rất nhanh sẽ lăn lộn đầy đất. Ta nghĩ. . . Hắn sẽ không vui để cho thần tử như người thưởng thức bộ dạng thảm không nỡ nhìn của hắn đâu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặt không lộ vẻ gì nhìn vào mắt Hiên Viên Ly, tiếp đưa tay lôi kéo cánh tay Thượng Quan Hạo, cất bước đi ra ngoài Ngự Khôn cung.

"Nha đầu, đứng lại!" Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly khiếp sợ nhìn nhau, sau đó Hiên Viên Diễm vội vàng kêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng sao có thể khẳng định Ly trúng vong đẳng độc? Đây quả thực. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 19: Cho Ta Cái Hài Lòng Hồi Báo

Gió lạnh quấn quanh bốn phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm kêu cũng không làm nàng quay đầu lại. Chỉ thấy tóc nàng tùy ý tung bay, túm lấy cánh tay Thượng Quan Hạo lấy tốc độ nhanh hơn đi ra ngoài.

Thượng Quan Hạo mặc dù tùy ý Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo tay, nhưng đầu cũng không nhịn được mà quay lại, nhìn nhìn Hiên Viên Ly ở trên giường rồng sắc mặt trắng bệch, trong lòng Thượng Quan Hạo bất đắc dĩ thở dài.

Thế lực trong chiều giờ chia làm hai: Thái hậu, Tuyên vương, Tả thừa tướng làm một phái; Hoàng đế, Thụy vương, Hữu thừa tướng làm một phái. Hai phái này trăm phương ngàn kế muốn tiêu diệt toàn bộ đối phương, binh quyền trong tay cũng ngang nhau, nhưng là địch quốc vẫn nhìn chằm chằm. Bọn họ biết rõ một khi phát động chiến tranh, hắn là hai bên chịu tổn hại làm địch quốc ở bên ngoài làm ngư ông đắc lợi, cho nên ai cũng không dám đem binh tiêu diệt đối phương, chỉ có thể vụng trộm nghĩ hết biện pháp làm suy yếu thực lực của đối phương.

Mà trong tay Thượng Quan Hạo có một vật, bất luận phái nào lấy được vật đó, đều như hổ thêm cánh. Từ lòng riêng mà nói, Thượng Quan Hạo ông thật ra muốn ủng hộ hoàng đế Hiên Viên Ly . Nhưng. . .

"Nguyệt nhi. . ." Hai mắt lần một lần nữa xem xét hoàng đế Hiên Viên Ly vô cùng suy yếu, bước chân Thượng Quan Hạo bỗng dưng ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Quay đầu, nhẹ nhàng hô. Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc quét mắt nhìn Thượng Quan Hạo, dừng lại đi tới chỗ ông.

"Kêu xong rồi sao? Ta không có hứng thú thưởng thức người bị hủy dung." Chậm rãi xoay người, một cánh tay lười biếng bắt chéo, thanh âm Thượng Quan Ngưng Nguyệt êm ái xen lẫn giễu cợt vang lên.

Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly đồng thời ngửa mặt lên trời, khóe miệng không nhịn được co quắp. Bọn họ một là hoàng đế cửu ngũ chí tôn, một là vương gia địa vị tôn quý. Nhưng vì sao đối mặt với ánh mắt lạnh nhạt của nha đầu này lại cảm thấy mình giống như bụi đất nhỏ bé đây?

"Nha đầu, có thể nói cho ta biết, ngươi là làm thế nào biết Ly trúng vong đằng độc không?" Hiên Viên Diễm đem Hiên Viên Ly nửa ôm ở trong lòng, dõi hai mắt thâm thúy nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Hắn khạc ra máu không phải đã nói rõ rồi sao?" Buông cánh tay xuống, giọng nói khinh bỉ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt vang lên, đầu ngón tay theo gió phác thảo một đường cong quỷ dị, thẳng tắp chỉ hướng đám máu đen trên đất.

"Nha đầu, ngươi biết dùng độc?" Hiên Viên Diễm nhíu mày, trong giọng nói khó có thể đè nén kích động. Hắn phải suy nghĩ cả 3 tháng, mới có thể biết Ly bị trúng vong đằng độc. Nhưng nàng. . . Chỉ là nhìn thấy Ly nhổ ra một hớp máu đen, lại có thể phán đoán chính xác là vong đằng độc? Nha đầu này thành tựu ở phương diện độc dược cũng không khỏi làm người ta quá kinh hãi đi?

"Biết sơ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt môi đỏ mọng khẽ mở, tích chữ như vàng chỉ phun ra hai chữ. Thế kỷ hai mươi mốt ở nước Z, từng xuất hiện một thiên tài chế tạo độc dược, cũng không biết người ấy vì nguyên nhân gì, lại hết sức phách lối đem các loại độc tố thần kinh mang đến các nơi của nước Z, dẫn đến vô số người không hiểu sao mà tử vong.

https://thuviensach.vn

Sau đó nàng lại nhận được nhiệm vụ của tổ chức đi giết người này, chỉ là hắn dùng độc quả thật lợi hại, cho nên trước khi nàng lên đường, tổ chức đặc biệt mời nhiều chuyên gia độc tố thần kinh dạy bổ túc cho nàng, cũng vì vậy nàng đi vào thế giới độc dược, cũng trở thành vương giả trong thế giới độc dược không ai bì kịp.

"Biết sơ?" Hiên Viên Diễm khóe miệng co rút vài cái, nếu như nàng chỉ được coi như là biết sơ, như vậy luôn luôn tự cho mình là đối với độc hết sức tinh thông như hắn, quả thật có thể đập đầu chết rồi. Hoàng đế Hiên Viên Ly quét mắt nhìn Hiên Viên Diễm, trong lòng tự lẩm bẩm: Diễm, ta cuối cùng cũng hiểu vì sao ngươi không tiếc cùng thái hậu trở mặt, cũng muốn nạp nha đầu này làm phi rồi.

Hiên Viên Kỳ muốn nạp Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm Tuyên vương phi, mục đích là lợi dụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt để kiềm chế Thượng Quan Hạo, việc này đã nằm trong dự liệu của hắn. Nhưng cùng lúc đó, Diễm cũng nói muốn nạp Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm Thụy vương phi, chuyện này hắn không thể tưởng tượng nổi, bởi vì lấy tác phong của Diễm, căn bản là khinh thường dùng thủ đoạn ti tiện như thế để kiềm chế Thượng Quan Hạo. Cho nên hắn từng lén lút hỏi qua Diễm, rốt cuộc vì sao muốn nạp Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm phi, Diễm cười trả lời hắn: nàng thần bí khó lường, làm ta không kiềm hãm được muốn đi thăm dò.

Thượng Quan Hạo cũng kinh ngạc liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng ngay sau đó vẻ mặt liền khôi phục lại bình thường. Hắn thế nào quên mất đây? Trong cơ thể Nguyệt nhi chảy một loại máu đặc biệt, cho nên cho dù có một ngày Nguyệt nhi có lật trời đi chăng nữa, cũng chẳng có gì là lạ.

"Đã thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ngươi, hiện tại ta cùng phụ thân có thể rời đi chưa?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngữ kí tuy rằng rất lạnh nhạt, nhưng trong tròng mắt lại tản mát ra khí thế ngạo nghễ coi trời bằng vung.

https://thuviensach.vn

Nàng dừng chân, là bởi vì tiếng gọi của Thượng Quan Hạo. Sâu trong nội tâm tướng quân phụ thân của nàng hình như vẫn còn rất kính trọng Hiên Viên Ly, ông cũng không muốn quá mạo phạm long uy của Hiên Viên Ly. Tướng quân phụ thân là thật tâm đối tốt với nàng, cho nên mặc dù nàng không cho bất luận kẻ nào mặt mũi, nhưng mặt mũi của cha là phải nể .

"Nha đầu, ngươi chỉ dựa vào một búng máu liền có thể phán đoán chính xác Ly trúng vong đằng độc, như vậy ngươi nhất định cũng có biện pháp giải độc cho Ly, đúng không?" Hiên Viên Diễm hai mắt ngưng tụ trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng chậm rãi nói.

Mà lời Hiên Viên Diễm vừa dứt, sắc mặt Hiên Viên Ly vốn là trắng bệch trong nháy mắt biến sắc, đó là một loại sắc đen đến từ địa ngục âm lãnh. Mà tay của hắn cũng cầm cánh tay Hiên Viên Diễm thật chặt, giống như cánh tay Hiên Viên Diễm là thứ duy nhất hắn có thể dựa vào, một khi hắn không cẩn thận buông ra, sẽ hoàn toàn rơi xuống bóng tối vô biên, vĩnh viễn cũng không thể thấy được ánh sáng.

"Không rảnh." Biểu tình lạnh nhạt quét mắt nhìn Hiên Viên Ly sắp bị đau đớn khoan tim cuốn lấy, trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nổi lên một ý cười tàn nhẫn. Giờ phút này nàng giống như tử thần cao cao tại thượng, tự nhiên thưởng thức người đời giãy giụa vùng vẫy trong tuyệt vọng, không chút nào có ý ra tay cứu người.

"Vậy. . . Nha đầu ngươi khi nào thì rảnh rỗi đây?" Hiên Viên Diễm im lặng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng co giật nói. Không rảnh? Nha đầu này có thể tìm một cái cớ hay hơn chút được không? Chỉ là đáy mắt Hiên Viên Diễm nổi lên một mảnh vui sướng, không rảnh? Ý tứ là. . . Thật sự là nàng có biện pháp giải độc cho Ly?

"Ngươi biết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ lười biếng vén vén mấy sợi tóc bị gió thổi sang bên má, nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

"Nha đầu, cứ nói điều kiện đi." Không đợi Hiên Viên Diễm mở miệng, hoàng đế Hiên Viên Ly suy yếu đã cất tiếng run rẩy nói. Hắn biết trong lời nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt ẩn chứa hàm ý: muốn ta ra tay cứu người, hủy bỏ danh hiệu Thụy vương phi.

Mặc dù nạp nàng làm Thụy vương phi là Diễm đề nghị, nhưng đây cũng là kết quả hắn mong đợi. Bởi vì chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành Thụy vương phi, như vậy cho dù Thượng Quan Hạo không đứng về phe hắn, cũng sẽ không đứng về phe thái hậu. Độc trong người đã bắt đầu lan tràn, nỗi khổ giống như là sinh mạng bị ăn mòn sắp cuốn lấy hắn. Nhưng ngay cả đau chết, hắn cũng không thể đồng ý Thượng Quan Ngưng Nguyệt hủy bỏ danh hiệu Thụy vương phi.

"Có thể, cho ta một cái hài lòng hồi báo, ta liền ra tay hóa giải nỗi khổ sở của ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt quét mắt nhìn Thượng Quan Hạo, tiếp nhún vai một cái nói. Mặc dù tướng quân phụ thân của nàng vẫn không mở miệng, nhưng từ sự rầu rỉ trong mắt ông có thể nhìn ra ông hi vọng mình ra tay trợ giúp Hiên Viên Ly. Nhìn ý tứ trên mặt cha, nàng có thể cứu vớt Hiên Viên Ly. Chỉ là. . . Nàng cũng không phải là phật mà phổ độ chúng sinh, cho nên sẽ không cứu người vô điều kiện.

"Nha đầu, nếu như ta dùng cái này làm hồi báo, ngươi. . . Hài lòng không?" Nghe được lời nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Ly run rẩy từ trong lòng móc ra một vật. Thấy vật này, Hiên Viên Diễm thân thể cứng lại, mà Thượng Quan Hạo càng thêm khó có thể tin trợn to hai mắt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 20: Giải Độc

"Nói một chút giá trị của nó." Hai mắt không chút để ý quét mắt nhìn đồ vật trong tay Hiên Viên Ly, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên nói. Đó là một khối lệnh bài màu vàng óng, phía trên khắc một con rồng vàng đang bay. Nếu nàng không đoán sai, khối lệnh bài này. . .

Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly bỗng dưng liếc mắt nhìn nhau, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc. Nàng thân là nữ nhi của đại tướng quân Long Diệu hoàng triều, trước kia lại cố ý giả ngu giả dại, há có thể không biết tác dụng của Long Lệnh đây?

"Đây là Long Lệnh, cả Long Diệu hoàng triều chỉ có một, chính là tượng trưng cho quyền lực tối thượng. Nếu như ngươi cầm Long Lệnh trong tay, tựa như trẫm đích thân tới, trong triều vô luận là quan viên lớn nhỏ nào gặp ngươi đều phải hành lễ. Hơn nữa trừ hoàng thân quốc thích ra, bất luận kẻ nào ngươi cũng có thể tiền trảm hậu tấu." Hiên Viên Ly nhếch môi cười yếu ớt, thanh âm run rẩy cùng dịu dàng giải thích.

"Mặc dù hồi báo này không làm ta hài lòng, chỉ là thấy ngươi có thành ý, miễn cưỡng có thể tiếp nhận." Nghe xong lời Hiên Viên ly nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bước lên, khuôn mặt bình tĩnh nhận lấy Long Lệnh, sau đó đem Long Lệnh nhét vào trong tay áo.

Nha đầu, ngươi còn có thể phách lối hơn sao? Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly khóe miệng co rút nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng đồng thời âm thầm lẩm bẩm. Có Long Lệnh trong tay là vinh hạnh đặc biệt cỡ nào, trên mặt nàng không hề kích động coi như xong, trong miệng

https://thuviensach.vn

còn nói nàng chỉ là miễn cưỡng tiếp nhận? Ngổn ngang a, nhức đầu a! Bọn họ rốt cuộc là gặp phải một người như thế nào a?

"Nha đầu, ngươi rốt cuộc có biện pháp gì có thể giải vong đằng độc trong cơ thể Ly?" Sau khi che giấu suy nghĩ hỗn loạn, Hiên Viên Diễm mở miệng khẽ hỏi.

Ngón tay ngọc khẽ trêu chọc mấy sợi tóc trên trán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trả lời Hiên Viên Diễm, mà dời bước đến đám máu đen mà Hiên Viên Ly đã phun ra, ngưng mắt cẩn thận quan sát.

"Trừ vong đằng độc, còn có độc phệ tâm thảo. Vô luận trúng loại độc nào trong này, lập tức sẽ đứt từng khúc ruột mà chết. Nhưng nếu đem loại độc này trộn lẫn với nhau, sẽ không lập tức lấy mạng, mà sẽ làm cho người mỗi ngày phải chịu đựng một canh giờ đau đớn như khoan tim, một năm sau da thịt toàn thân sẽ thối rữa mà chết. Xem ra người hạ độc cũng không phải muốn tính mạng của hắn!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt bắn thẳng tới Hiên Viên Diễm.

"Nha đầu, ngươi làm ta bội phục." Hiên Viên Diễm ánh mắt thâm thúy nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tán thưởng nói. Nàng nói đều đúng, mặc dù cũng không có chứng cớ, nhưng hắn biết người hạ độc Ly chính là Khương thái hậu. Bà làm như vậy, là để cho là Ly một ngày nào đó không thể chịu đựng được đau nhức hành hạ, sẽ chủ động giao ra Long phù để đổi lấy thuốc giải.

Chính là bởi vì ý đồ của thái hậu, cho nên Ly tình nguyện mỗi ngày đau chết, cũng kiên quyết không mang Long phù đi đổi thuốc giải. Mà hắn ra sức suy nghĩ, lại cũng chỉ có thể làm cho Ly giảm bớt ngày phát tác từ mỗi ngày một lần đến nửa tháng một lần.

"Ba người các ngươi có thể đi ra, chuẩn bị một chút thạch tín, tiết dê, tiết gà cùng với một cái chén sạch sẽ đưa đến Ngự Khôn Cung." Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt tròng mắt không chút để ý quét tới nơi nào đó, lạnh nhạt nói. Mà lời của nàng mới đi xuống, ba gã nam tử mặc áo đen bỗng chốc chui ra, mà ở trên mặt của bọn họ đều tràn đầy vẻ khiếp sợ. Bọn họ vẫn cho rằng mình che giấu vô cùng tốt, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc là làm như thế nào nhận thấy sự tồn tại của bọn họ đây?

"Ngươi đã sớm biết bên trong Ngự Khôn Cung ẩn giấu ba người?" Hiên Viên Diễm cũng kinh ngạc nhìn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ba người này là cấm vệ quân võ công xuất sắc nhất, bản lĩnh ẩn núp tuyệt đối hạng nhất, cho dù là nội lực thâm hậu như Tuyên vương mới vừa đợi tại Ngự Khôn Cung cũng không thể nhận thấy được sự hiện hữu của bọn hắn. Mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt thế nhưng. . .

"Trừ phi bọn họ là người chết, nếu không cho dù bọn họ có cẩn thận nín thở hơn nữa, cũng tuyệt đối tránh không được thính giác nhạy bén của ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh, thanh âm giễu cợt nói. Nàng từ trại huấn luyện với phương thức ma quỷ tàn khốc nhất mà đi ra, há có thể không nhận ra hơi thở xa lạ như thế đây?

"Theo nàng phân phó mà làm." Hiên Viên Diễm nhíu mày, tiếp tròng mắt quét về phía ba gã cấm vệ quân.

"Nhưng. . ." Ba gã cấm vệ quân liếc mắt nhìn nhau, trên mặt toát ra vẻ do dự. Bọn họ biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt là muốn sử dụng phương pháp lấy độc trị độc, nhưng. . . Đây chính là thạch tín làm người ta lập tức tử vong a! Thụy vương cũng từng muốn mạo hiểm sử dụng thạch tín giải độc cho hoàng thượng, nhưng cuối cùng bởi vì sợ hãi độc tính của thạch tín mà lùi bước, bởi vì dù chỉ có chút sai lệch về phân lượng, hoàng thượng cũng sẽ lập tức mất mạng .

"Ly, nha đầu này nếu nhận Long lệnh, nàng nhất định chắc chắn có thể giải độc cho ngươi, cho nên ta lựa chọn tin tưởng nha đầu này, ngươi thì sao?" Hai mắt Hiên Viên Diễm nhìn về phía Hiên Viên Ly, nhàn nhạt hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng tin nàng." Hiên Viên Ly gật đầu một cái, trong mắt chứa một nụ cười yếu ớt. Nghe được đối thoại của Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly, ba gã thị vệ bóng dáng chợt lóe, giống như quỷ mị rời đi Ngự Khôn Cung. Nếu hoàng đế cùng Thụy vương đều lựa chọn tin tưởng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ còn có thể nói cái gì đây?

"Phụ thân, đứng lâu như vậy, có mệt không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẻ mặt nhàn nhạt quét một vòng Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly, sau đó bước một bước dài tiến lên, kéo Thượng Quan Hạo đến ghế dựa bên cạnh, sau đó ấn Thượng Quan Hạo ngồi xuống. Tiếp nàng cũng lấy tư thế lười biếng ngồi xuống bên cạnh Thượng Quan Hạo, ngón tay vung lên vuốt sợi tóc vương bên má.

"Chuyện này. . ." Bị ấn ngồi trên ghế Thượng Quan Hạo lập tức hướng mắt về phía hoàng đế Hiên Viên Ly, nhìn thấy Hiên Viên Ly hướng ông nhẹ gật đầu, khóe miệng không nhịn được co rút , sau đó đưa tay lau một giọt mồ hôi lạnh rỉ ra trên trán. Trong thiên hạ, sợ rằng trừ Nguyệt nhi của ông ra, sẽ không có người thứ hai dám cuồng vọng như thế.

"Hí. . ." Chợt, Hiên Viên Ly thở một hơi lạnh, sau đó chỉ thấy mắt hắn tối lại gương mặt trong nháy mắt vặn vẹo . Hắn dùng lực đem Hiên Viên Diễm đẩy ra, đôi tay gắt gao níu lấy tóc của mình, thân thể không ngừng ở trên long sàng lăn lộn.

"Ly, chống đỡ, chống đỡ a!" Hiên Viên Diễm liền vội vàng tiến lên đè Hiên Viên Ly xuống, sau đó đem tay đang níu tóc của Hiên Viên Ly lôi ra, thanh âm bất đắc dĩ cùng hốt hoảng hô.

"A!" Kèm theo một tiếng hô thê thảm, tròng mắt Hiên Viên Ly trong nháy mắt đầy tơ máu. Độc trong người hoàn toàn phát tác, giống như vô số lưỡi đao lăng trì thân thể hắn.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng. . ." Thấy tình hình như thế, Thượng Quan Hạo sắc mặt cũng chợt biến, hắn vội vã từ trên ghế đứng lên, tiến lên phụ Hiên Viên Diễm đè cánh tay Hiên Viên Ly, để ngừa Hiên Viên Ly lần nữa kéo tóc.

"Thượng Quan tiểu thư, đồ ngài muốn đã lấy tới." Cùng lúc đó, ba gã cấm vệ quân cũng lấy tốc độ nhanh nhất đem mấy thứ lấy ra, đưa vào Ngự Khôn Cung .

"Đem thạch tín, tiết dê, tiết gà thả vào trên đất, sau đó cầm chén không đi lấy chút máu của Hiên Viên Ly." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt nói xong, con ngươi không chút để ý quét mắt qua long sàng. Giống như đối với nàng mà nói, giờ phút này Hiên Viên Ly khổ sở chỉ là một tạp kĩ nhàm chán.

"Dạ!" Ba gã cấm vệ quân lập tức bỏ lại mọi thứ trên đất, sau đó cùng nhau nhào tới trước long sàng.

"Các ngươi đè lại hoàng thượng, để bổn vương tới lấy máu." Bên cạnh long sàng, truyền đến giọng nói lạnh lẽo uy nghiêm của Hiên Viên Diễm. Trong nháy mắt, Hiên Viên Diễm đem một bát máu độc từ Hiên Viên Ly đưa đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Đem chén đặt trên đất, múc ba thìa tiết dê, năm thìa tiết gà bỏ vào trong chén." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đồng thời ngồi xuống, giọng nói mang theo mệnh lệnh nói.

"Được!" Hiên Viên Diễm cũng lập tức ngồi chồm hổm xuống, vẻ mặt không chút do dự làm theo .

"Nha đầu, kế tiếp còn cần ta làm những gì?" Múc xong tiết gà cùng tiết dê, Hiên Viên Diễm ngửa đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ở một bên đợi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói xong, dùng cái muỗng múc một ít thạch tín bỏ vào trong chén. Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

khóe miệng co giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không nói gì, ngưng mắt nghiêm túc nhìn.

"Phốc" một tiếng vang nhỏ, trong nháy mắt bỏ thạch tín vào trong bát, hỗn hợp máu giống như linh xà lăn lộn, tiếp đến tất cả máu trong nháy mắt biến thành màu xanh lá cây. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại hướng trong bát múc vào một ít thạch tín, màu sắc lại từ xanh lá cây biến thành màu xanh tím, hơn nữa còn lăn lộn lợi hại hơn.

Hiên Viên Diễm nín thở, ánh mắt thâm thúy ngưng tụ trong bát. Hắn biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt là đang điều chỉnh tỷ lệ thạch tín cùng máu độc. Hắn cũng từng điều chỉnh thử, nhưng vô luận hắn cho bao nhiêu thạch vào trong bát máu độc, màu sắc vẫn như một, bây giờ nhìn thấy. . . Mấu chốt là ở tiết gà cùng tiết dê.

Lần thứ năm Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỏ thạch tín vào trong bát thì máu biến thành màu xanh lá cây, chỉ là máu trong bát không chuyển động nữa.

"Được rồi, bưng đi cho Hiên Viên Ly uống thôi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc đứng lên, thản nhiên nói. Hiên Viên Diễm hỏa tốc bưng bát từ trên đất chạy nhanh tới trước long sàng, lo lắng nói: "Ly, nhanh mở to miệng, uống xong sẽ không sao."

Hiên Viên Ly dùng ngón tay gắt gao cấu vào lòng bàn tay, liều mạng khắc chế rung động thân thể, sau đó hắn há to miệng. Thuốc giải chậm rãi vào trong miệng, không bỏ sót một giọt.

"A!" Nhưng mà, ngay sau khi Hiên Viên Ly uống xong toàn bộ giải dược, hắn đột nhiên ngửa đầu ra sau, phát ra tiếng hô so với trước kia càng thê thảm hơn, mà hai tay hắn cũng gắt gao chế ngự cổ mình. Đau, quả thật so với trước kia còn đau hơn gấp mấy lần, nếu nói trước là đau như vạn đao

https://thuviensach.vn

lăng trì, như vậy giờ phút này chính là đau xé rách tâm hồn, khiến hắn hận không được lập tức chết đi.

"Tại sao có thể như vậy?" Mọi người trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, rối rít tiến lên đè xuống Hiên Viên Ly đang có ý định tự sát.

"Lấy độc trị độc, đương nhiên đau càng thêm đau, đạo lý này không cần ta nói rõ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặt không đổi sắc liếc nhìn Hiên Viên Ly đau đến sống không bằng chết, trong môi tràn ra lời nói không mang theo chút nhiệt độ.

"A. . . Diễm, các ngươi đừng cản ta! Cầu xin các ngươi, để cho ta chết đi!" Hiên Viên Ly đau đến cực hạn không ngừng cầu khẩn tìm cái chết.

"Thời gian nửa nén nhang, tất cả đau đớn sẽ tan biến. Nếu như ngươi ngay cả thời gian ngắn như vậy cũng chịu đựng không được, ta chỉ có thể nói ngươi là hèn nhát." Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong mắt lạnh lùng cười một tiếng, mở miệng chậm rãi nói. Mới thế đã muốn chết rồi hả? Nàng đã từng nếm thử nỗi đau so với như thế này còn đau hơn đây?

"A!" Hiên Viên ly lần nữa phát ra tiếng kêu bi thảm.

"Nếu ta là ngươi, ta sẽ không dùng cái chết đi trốn tránh khổ sở trước mắt. Ta sẽ lựa chọn kiên cường sống sót, đem tất cả thống khổ hôm nay nhận lấy, sẽ trả lại kẻ hạ độc ta gấp trăm ngàn lần. Nhớ, nếu như ngươi không chống đỡ được, kẻ thù của ngươi sẽ cười vui vẻ nhất. Nếu muốn báo thù, chỉ có hai chữ, sống sót." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặt không biểu cảm nói xong, đưa tay kéo Thượng Quan Hạo, ngẩng đầu hướng Ngự Khôn Cung đi ra ngoài.

Hiên Viên Diễm cùng ba gã cấm vệ quân mặc dù gắt gao giữ Hiên Viên Ly, nhưng ánh mắt lại đồng thời khiếp sợ nhìn về phía bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Ta nhất định sẽ chống đỡ được." Cùng lúc đó, trên long sàng Hiên Viên Ly cũng cắn răng nặn ra một câu. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 21: Tiễn Các Ngươi Đi Cầu Nại Hà

(mình nhớ không nhầm thì đây là cây cầu mà người chết phải đi qua để đến âm phủ)

Đêm, lặng lẽ phủ xuống. Trăng rằm treo trên nền trời âm u, chăn đệm nằm dưới đất tỏa ra ánh kim chói mắt. Ánh sao cũng không chịu yếu thế, đều đang tỏa sáng chiếu rọi nhân gian. Một luồng gió đêm nhẹ nhàng phất qua, mang theo chút hơi lạnh. Kẽo kẹt, cửa phòng ngủ đột nhiên mở ra, một bóng dáng nhỏ gầy từ trong lao ra.

"Tiểu. . . Tiểu thư, ngài đây là muốn làm gì?" Sáu gã thị vệ canh giữ bên ngoài đều dõi ánh mắt hồ nghi nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng co giật hỏi.

"Tối nay bóng đêm không tệ, xuất phủ đi dạo một chút." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng vươn cánh tay, nhàn nhạt trả lời.

"Khụ. . ." Bọn thị vệ liếc mắt nhìn nhau, sau đó đồng loạt ho khan mang ý chất vấn. Che mặt, mặc y phục dạ hành đi dạo? Tiểu thư coi bọn hắn như đứa trẻ ba tuổi dễ lừa gạt sao?

"Không cho len lén đi theo, cũng không được bẩm báo với tướng quân phụ thân, nếu không. . . Hừ hừ!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ánh mắt bén nhọn quét qua bọn thị vệ, tả chưởng đột nhiên nâng lên, trong tay kẹp tú hoa châm tỏa ra tia sáng lạnh lẽo đâm về phía tròng mắt bọn thị vệ.

"Thuộc hạ thật sự là không trông thấy." Bọn thị vệ khẩn trương nuốt nước miếng, đồng thanh trả lời. Hôm nay trong sân, một màn tiểu thư dùng

https://thuviensach.vn

tú hoa châm dạy dỗ bọn Tuyên vương phủ đến bây giờ bọn họ vẫn còn nhớ như in, bọn họ cũng không dám trêu chọc tiểu thư.

"Phụ thân nếu là đột nhiên tới tìm ta, các ngươi nên trả lời như thế nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày hỏi, nàng cũng không hy vọng tướng quân phụ thân phát hiện không thấy nàng, sau đó mang theo một đám lớn thị vệ đi đầy đường tìm kiếm tung tích của nàng.

"Tiểu thư đã đi ngủ rồi, trước lúc ngủ người đã phân phó không hy vọng bất luận kẻ nào quấy rầy." Bọn thị vệ đưa tay lau một giọt mồ hôi lạnh trên trán, sau đó cùng kêu lên trả lời.

"Rất tốt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài lòng gật đầu một cái, bóng dáng phút chốc đã biến mất. Khiêu khích người của nàng, là phải trả giá thật lớn. Thụy vương, ngươi cố ý muốn nạp ta làm phi sao? Tuyên vương, ngươi muốn đưa ta vào chỗ chết vậy sao? Ta tiễn hai ngươi đến cầu Nại Hà uống canh Mạnh Bà nga!

Trong thư phòng Thụy vương phủ --

Bốn phía góc tường đều đặt một giá cắm nến bằng sứ thanh hoa cao sáu thước (1 thước khoảng 0,33m), ở trên cùng những cây nến đang cháy giống như hoa lan nở rộ, mỗi một cánh hoa là một cây nến đỏ chập chờn. Giờ phút này Hiên Viên Diễm đang ngồi ở trên ghế, ngưng mắt nhìn bản đồ địa hình nước khác đặt trên bàn, mà ở phía sau hắn là quản gia nghiêm trang đứng.

"Vương Gia, giờ đã không còn sớm, ngài còn không đi ngủ sao?" Sắp qua nửa đem, quản gia nhẹ giọng nhắc nhở. Hiên Viên Diễm cuộn lại bản đồ trên bàn, từ trên ghế chậm rãi đứng lên, đem bản đồ thả vào một ngăn kín ở trên vách tường, một lần nữa trở lại bên bàn ngồi xuống.

"Bổn vương chưa buồn ngủ." Hiên Viên Diễm nhàn nhạt nói, đưa tay bưng ly trà trên bàn thong thả ung dung uống cạn.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, ngài tối nay hình như có chút là lạ." Quản gia kinh ngạc nhìn mắt Hiên Viên Diễm, nếu là bình thường, vương gia lúc này đã sớm đi ngủ rồi a.

"Người bổn vương chờ còn chưa có tới đâu rồi, đợi không được nàng, bổn vương không ngủ được." Hiên Viên Diễm khóe môi xinh đẹp khẽ nhếch, đầu ngón tay ma sát thân ly trà.

"Người?" Quản gia nhíu lông mày, đã trễ thế này, ai còn đến thăm Thụy vương phủ nữa à?

"Chờ một nha đầu hết sức thú vị." Hiên Viên Diễm trong tròng mắt phóng ra nét cười ý vị sâu xa, lấy tính cách của nha đầu kia, há có thể dễ dàng mặc cho người định đoạt? Muốn nạp nàng làm phi, sợ rằng còn phải chịu cực khổ giày vò một phen đi?

"Chẳng lẽ. . .Người trong miệng vương gia là Thượng Quan tiểu thư?" Trên mặt quản gia có vẻ tỉnh ngộ.

"Trừ nàng, còn có ai đáng giá để bổn vương chờ đây? Quản gia, nơi này không cần hầu hạ, ngươi trở về nhà nghỉ ngơi đi. Thuận tiện. . . Đem đèn lồng ngoài thư phòng treo lên cao, như vậy nha đầu kia vừa đến liền có thể tìm được bổn vương đầu tiên." Hiên Viên Diễm khẽ nhếch môi, trong mắt chứa ánh sáng mong đợi.

"Dạ!" Quản gia cung kính khom lưng, dời bước đi ra ngoài.

"Nhớ, bất kỳ ai cũng không cho phép vào thư phòng xem náo nhiệt." Hiên Viên Diễm mỉm cười nói xong, vùi đầu tiếp tục uống trà.

"Đã biết!" Quản gia lĩnh mệnh lên tiếng, bóng dáng biến mất ở trong thư phòng. . .

https://thuviensach.vn

Màn đêm giống như là được họa sĩ bậc thầy, vẽ lên Thụy vương phủ vô cùng thần bí mị hoặc.

Giờ phút này, ở vô số nơi hẻo lánh trong Thụy vương phủ, bọn thị vệ đang liều mạng trừng mắt, nghe chủ tử nhà mình nói sẽ có một nha đầu thú vị tới. Nhưng con ngươi cũng trừng đến mức rớt ra rồi, chân cũng đứng mỏi nhừ, nha đầu kia vẫn còn không xuất hiện. Chẳng lẽ. . . Chủ tử của bọn họ là thần cơ diệu đoán cũng có lúc tính sai sao?

Nhưng, bọn họ không biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã sớm thành công tránh được tầm mắt của bọn họ, hướng về phía thư phòng treo đèn lồng cao cao của Thụy vương rồi.

Mới vừa bước vào trong Thụy vương phủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền nhạy bén phát hiện bốn phía ẩn núp không ít người. Chỉ là bằng năng lực của nàng, há có thể bị người dễ dàng phát hiện chứ? Trên đời này nói tới kỹ xảo ẩn núp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng nếu khiêm tốn xưng thứ hai, thì tuyệt không có người đủ tư cách xưng thứ nhất.

Trong nháy mắt, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở ngoài thư phòng, trong mắt tỏa ra ánh lạnh làm người ta sợ hãi, tiếp nàng giống như ma quỷ tiến sát cửa thư phòng, trong lòng bắt đầu phân vân rốt cuộc là nên lấy loại phương thức nào đi vào, mới có thể một phát đánh trúng.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm bên trong thư phòng đang cúi đầu uống trà cũng nhạy bén phát hiện ra một hơi thở lạnh thấu xương, đem ly trà nhẹ nhàng đặt trên bàn, Hiên Viên Diễm lười biếng khoanh tay, hai mắt cười cười nhìn về cửa: "Đợi lâu như vậy mới đến, nha đầu, ngươi thật đúng là không chút nào thông cảm cho người khác nga."

Ngoài cửa Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng cả kinh, hắn thế nhưng đoán được mình tối nay sẽ tìm hắn, xem ra lòng dạ thật thâm sâu

https://thuviensach.vn

khó lường a. Mặt khác, mình mới vừa đến cửa, hắn đã nhận ra sự tồn tại của mình, sự nhạy bén sáng suốt này một chút cũng không kém nàng.

"Ầm!" Một tiếng vang lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhấc chân đạp cửa thư phòng, bóng dáng như báo đi săn mồi xông vào. Đã bị phát hiện rồi, vậy thì đem đánh lén đổi thành quang minh chánh đại đánh đi!

"Thật là một nha đầu nghịch ngợm, trực tiếp đi tới không được sao, cần gì phải đạp cửa chứ. Chân. . . Đau không?" Hiên Viên Diễm hai mắt cười cười, thanh âm ôn nhu nói.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nheo mắt lại, cánh tay đột nhiên nâng lên, năm cái tơ hồng dài nhỏ từ trong tay phi ra ngoài. Nàng lười cùng hắn nói nhảm, bởi vì nàng là tới lấy mạng hắn. Ánh nến chập chờn, năm dây tơ hồng đánh úp về phía Hiên Viên Diễm tỏa ra sự lạnh lùng bức người, mà tú hoa châm ở đầu sợi dây càng tỏa ra ánh sáng lạnh làm người ta sợ hãi.

"Nha đầu, không cần bạo lực như vậy nha, chúng ta. . . Nói chuyện một lúc được không?" Bóng dáng Hiên Viên Diễm chợt lóe, tránh được tập kích của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng co rút mấy cái nói. Không nói hai lời liền đánh? Thật là khiến người ta đau đầu a!

"Ngươi đi tìm Diêm Vương nói chuyện phiếm đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói, tơ hồng trong tay giống như hỏa long một lần nữa quét hướng Hiên Viên Diễm. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 22: Không Nên Làm Ta Bất Mãn

"Ta không thích cùng Diêm vương nói chuyện phiếm, ta chỉ muốn cùng nha đầu ngươi nói chuyện phiếm." Hiên Viên Diễm khóe mắt tà mị nâng lên, bên môi tràn ra những lời nói trêu tức. Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt một lần nữa dùng tú hoa châm đánh úp lại, hắn không có tránh né, mà là thong dong đứng thẳng tại chỗ.

"Ta và ngươi. . . Không có gì để nói." Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong mắt hàn quang di động, ra tay nhanh chóng, ba cái tú hoa châm đã hướng phía mi tâm (điểm ở giữa hai đầu lông mày) Hiên Viên Diễm bắn thẳng đến.

"Một chút cũng không dịu dàng, bất quá. . . Ta lại thích ngươi như vậy." Hiên Viên Diễm khóe môi khẽ nhếch lên, trong lời nói mang theo lười biếng cùng nghiêm túc. Ngay tại lúc ba cái tú hoa châm sắp sửa xuyên qua mi tâm hắn, hắn lập tức nhanh như chớp giơ bàn tay trái lên, ba cây tú hoa châm đã bị hắn dùng ngón tay kẹp lấy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong lòng cả kinh, hai con ngươi lạnh lẽo bắn về phía Hiên Viên Diễm phát ra tia lửa. Hắn vậy mà có thể dùng ngón tay tiếp được tú hoa châm của mình, nội lực thật sự là kinh người. Xem ra. . . Nàng đã đụng phải cao thủ chân chính rồi!

Hai mắt Hiên Viên Diễm mang theo tia cười yếu ớt thản nhiên nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng trong nội tâm cũng rung động không thôi. Điều khiển tơ hồng bên trên gắn tú hoa châm để đánh người, bất luận là lực cánh tay, bắp thịt, chỉ lực (lực ngón tay) đều phải phối hợp chặt chẽ,

https://thuviensach.vn

đây rốt cuộc là loại cảnh giới như thế nào? Nếu không phải mình nội lực thâm hậu, chỉ sợ tối nay phải chết trong tay nha đầu này.

"Nha đầu, ta không phải là vì khống chế Thượng Quan Hạo mới cưới ngươi , ta là thật tâm muốn lấy ngươi." Hiên Viên Diễm thu liễm vui vẻ trong ánh mắt, biểu lộ rất nghiêm túc nói ra. Nàng cao cao tại thượng như chói sáng như ánh mặt trời, không bị trời xanh hay bất luận cái gì trói buộc, lúc nào cũng sắc bén mạnh mẽ, dám can đảm coi rẻ uy hiếp hủy diệt tất cả của mình. Giống như chỉ có nàng mới là người tồn tại duy nhất trên thế gian; mặc dù trước mặt trời đất nàng cũng không hề cúi đầu. Nàng với hắn là cùng một bản chất?

"Thì tính sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh nói, hắn vì sao lấy nàng cũng không quan trọng, quan trọng là ... Nàng vốn không muốn gả cho hắn.

"Cho ta một cơ hội, có lẽ ngươi sẽ phát hiện gả cho ta cũng không phải là một việc ủy khuất." Hiên Viên Diễm tràn ngập ôn nhu nói ra, ngón tay kẹp lấy tú hoa châm khẽ động, luồng khí cường đại bắn tới toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngay lập tức, thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt như không cách nào khống chế được ngã vào trong ngực Hiên Viên Diễm, mà ba sợi tơ hồng trong tay nàng cũng thẳng tắp bay ra ngoài.

"Muốn cơ hội?" Hai mắt không không chút để ý nhìn Hiên Viên Diễm đang dùng hai tay ôm lấy mình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng chậm rãi cười nói: "Có thể! Nếu như ngươi còn có mạng sống ."

Hiên Viên Diễm hơi nhíu mày, cúi đầu nhìn về phía ngực của mình, chỗ đó có một thanh chủy thủ sắc bén. Khóe môi tràn ra một nụ cười rực rỡ tươi đẹp mị hoặc, Hiên Viên Diễm chậm rãi mở miệng nói: "Nha đầu, ngươi là cố ý sao?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi nghĩ sao?" trong đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn đầy trào phúng. Hắn cho là mình thực không tránh được nội lực ban nãy của hắn sao? Nàng chẳng qua là muốn kề sát hắn mà thôi. Hắn có được nội lực kinh người, nàng lại không có chút nội lực nào, bởi vậy đánh từ xa đối với nàng mà nói rất thiệt thòi, nàng không nắm chắc mười phần có thể một kích đánh trúng. Nhưng là nếu như công kích ở khoảng cách gần..., động tác của hắn tuyệt đối không nhanh bằng nàng.

"Nha đầu, ngươi quá coi thường ta, thanh chủy thủ này còn chưa đủ để lấy mạng ta. Cho nên. . . Ngươi cần phải hết lòng tuân thủ hứa hẹn ah, nếu như ta còn sống, ngươi nhất định phải cho ta một cơ hội." Hiên Viên Diễm tà mị cười, trong lời nói vô cùng tự tin, cánh tay đồng thời đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm chặt hơn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân hình bỗng dưng cứng đờ, tay của nàng giờ phút này chỉ cần dùng sức một cái, chủy thủ sẽ lập tức xuyên qua ngực hắn. Nhưng khi nhìn khuôn mặt tràn đầy hờ hững kia, phảng phất như trong ngực hắn không phải là chủy thủ mà chỉ là một ngọn gió nhu hòa mà thôi. Hắn là đang đánh giá thấp bản lĩnh giết người của mình sao?

Cổ tay khẽ dùng sức, chủy thủ trong tay không chút lưu tình hướng ngực Hiên Viên Diễm đâm vào. Nhưng lập tức, Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc trừng lớn con mắt, bởi vì chủy thủ trong tay nàng chỉ có thể đâm rách xiêm y Hiên Viên Diễm, mà không cách nào đâm sâu hơn được chút nào.

"Ngươi. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu lên trừng mắt với Hiên Viên Diễm. Đáng chết, lại là nội lực, hắn vận nội lực chặn chủy thủ của mình tập kích.

"Nha đầu ngốc, gả cho ta có cái gì không tốt sao? Ta cũng sẽ không khi dễ ngươi, ta sẽ luôn thương ngươi, sủng ngươi." Hiên Viên Diễm im lặng cười, bàn tay ôn nhu vuốt ve mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Nếu như trong tay ta không phải là chủy thủ, mà là ám khí chế tạo tại lò rèn Vô Danh, ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh, giọng điệu mười phần khẳng định nói. Nội lực thâm hậu của hắn có thể hình thành lớp tường đồng vô hình, cản lại lực do chủy thủ công kích. Nhưng đợi những ám khí kia chế tạo xong, rồi qua tay nàng cải tiến, cho dù hắn dùng nội lực hộ thể, nàng cũng chắc chắn có thể lấy mạng hắn.

"Ta tin, bởi vì ta cho tới bây giờ vẫn không đánh giá thấp năng lực của ngươi." Hiên Viên Diễm khóe miệng khẽ nhếch nói, dung nhan tuyệt sắc hiện lên ý cười. Gió đêm thổi đến, làm tử y (tử là màu tím nhé) vung lên, mái tóc đen dài bay bay trong gió, làm cho cả người hắn toát ra vẻ tuyệt mĩ vô song.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi đưa mắt nhìn về phía Hiên Viên Diễm, người này đẹp đến mức làm cho người khác oán hận a, vì sao lại có người đồng thời có cả ba sắc thái tiên, yêu, ma đây? Đến tột cùng hắn là người như thế nào? Trong nội tâm âm thầm suy nghĩ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem chủy thủ từ trong ngực Hiên Viên Diễm rút ra, lại tránh thoát khỏi cái ôm của hắn, quay người hướng bên ngoài thư phòng mà đi.

"Nha đầu, ngươi là chuẩn bị đi lấy mạng Hiên Viên Kỳ sao? Thân thủ của ngươi trước mắt muốn giết hắn thật sự không khó, bất quá nghe ta nói một câu được chứ? Bây giờ còn không phải lúc, tạm thời để cho hắn sống lâu một thời gian, đợi cho thời cơ chín muồi ta sẽ đích thân thu thập hắn." Hiên Viên Diễm bỗng dưng kéo tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại, giọng điệu ôn nhu nói. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm, hắn vậy mà hiểu được tâm tư của mình?

"Nha đầu, ngày mai ngươi chính là Thụy Vương phi rồi, cho nên nhìn cho rõ mặt của ta. Nhớ kỹ, từ nay về sau vĩnh viễn luôn có ta đứng phía sau ngươi, cho nên tiết kiệm được bao nhiêu hơi sức thì tiết kiệm. Ai khi dễ

https://thuviensach.vn

ngươi, ta sẽ thay ngươi giáo huấn hắn." Bàn tay Hiên Viên Diễm ôn nhu sờ mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt vô cùng chân thành nói.

Thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cứng lại, nhìn vẻ mặt chân thành của Hiên Viên Diễm, nàng phát giác được hắn lấy mình tựa hồ không vì âm mưu, chẳng lẽ hắn thực sự thật tâm muốn lấy mình sao? Hắn có được dung mạo hoàn mỹ, đồng thời cũng có được phong thái vương giả, có lẽ tạm thời nhận một vương gia xuất sắc là vị hôn phu cũng không tính là chịu thiệt?

"Như vậy ngươi cũng nhìn rõ ràng khuôn mặt ta. Nhớ kỹ, từ nay về sau ngươi là của ta rồi, không nên làm cho ta đối với ngươi sinh ra bất mãn, nếu không. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng kéo lụa đen trên mặt ra, ngạo mạn nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Ta nhất định sẽ trở thành phu quân khiến ngươi vừa lòng." Hiên Viên Diễm cười một tiếng, vươn tay sủng nịch nhéo nhéo khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu mười phần tự tin nói.

"Rất tốt! Ta về nghỉ ngơi, ngày mai nhớ rõ đến phủ tướng quân sớm một chút đón ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhàn nhạt nói xong, quay người hướng phía bên ngoài thư phòng đi ra.

"Tuân mệnh!" Hiên Viên Diễm mặt mũi tràn đầy tươi cười nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu nhẹ nhàng đáp. Hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời đi, hai con mắt hắn thâm thúy nhìn khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu như hắn không có đoán sai..., e rằng nha đầu kia. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm
dtv-ebook.com

Chương 23: Chế Bom

Ba ngày sau --

Trong hoa viên Thụy vương phủ, đình đài lầu các lung linh tinh xảo, nhà thủy tạ (nhà ở giữa ao, hồ) xinh đẹp lại yên tĩnh, các loài hoa đua nhau nở. Sương mù lượn lờ như một tấm lụa mỏng mềm mại, khiến cho vườn hoa thêm nét đẹp mông lung.

Lúc này, trong tòa đình viện sang trọng xây bằng bạch ngọc ngói lưu ly, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nhàn nhã thưởng thức điểm tâm.

"Vương phi, đồ ngài muốn bọn thuộc hạ đã lấy được." Hai thị vệ Thụy vương phủ sau khi đem bao tải to vác trên vai bỏ xuống, giọng điệu vô cùng cung kính nói, chỉ là trong mắt lại tràn đầy nghi ngờ.

Sáng sớm, tiểu vương phi liền hạ lệnh bọn hắn đi tìm lưu huỳnh, quặng ni-trát ka-li, than củi. Mặc dù không hiểu trong hồ lô của tiểu vương phi nghĩ làm gì, nhưng vương gia đã nói, từ nay về sau trong phủ tiểu vương phi lớn nhất, bất luận nàng nói gì, cho dù là để bọn họ đi tìm chết, bọn họ cũng không có chút do dự nào. Vì vậy tiểu vương phi vừa ra lệnh, bọn họ liền lập tức làm theo.

"Hiệu suất làm việc không tệ, đáng được khen ngợi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt phủi phủi mấy mảnh điểm tâm dính trên tay xong, đứng dậy đi ra khỏi đình.

"Tạ vương phi khích lệ." Hai tên thị vệ cúi người, hai mắt ngưng tụ ở trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tiểu vương phi nhà bọn họ hôm

https://thuviensach.vn

nay mặc một thân y phục màu xanh nhạt, trên ống tay áo thêu hình con bướm trông rất sống động, chỗ vạt áo dùng sợi bạc vẽ một đám mây ý nghĩa cát tường, mái tóc chỉ dùng một cái dây màu phấn hồng buộc lại lỏng lẻo, dung mạo mặc dù có chút khó coi, nhưng khí chất lạnh lùng cao ngạo lại làm bọn hắn không tự chủ được khuất phục.

"Cởi bao tải, đem những thứ bên trong chia đều ra." Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét bao bố xong, thản nhiên nói.

"Dạ!" Hai tên thị vệ nhanh chóng đáp, ngồi xuống, lấy tốc độ nhanh nhất đem lưu huỳnh, quặng ni-trát ka-li, than củi chia xong, đồng thời ngẩng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Vương phi, kế tiếp bọn thuộc hạ cần làm những gì?"

"Để ý xem ta làm, nếu như các ngươi lĩnh ngộ tốt, nhất định đối với những ngày sau này sẽ có ích." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng quét một vòng qua hai thị vệ, tiếp mở miệng chậm rãi nói. Sau đó, nàng cũng ngồi xổm xuống, vùi đầu thực hiện kiệt tác của mình. Bọn họ nếu đối với mình cung kính như thế, nàng cũng không ngại để cho bọn họ học thêm chút kiến thức. Chỉ là nàng sẽ không dạy bọn họ, có thể lĩnh hội được mấu chốt trong này hay không, phải dựa vào thiên phú của bọn họ rồi.

Hai thị vệ liếc mắt nhìn nhau, không nói tiếng nào, bọn họ thật sự dụng tâm quan sát động tác của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Vương gia đã nói, tiểu vương phi có rất nhiều bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ. . . Hôm nay bọn họ lần đầu tiên có may mắn chứng kiến tiểu vương phi thể hiện bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi chứ?

Sau nửa canh giờ --

"Khụ, vương phi, ngài muốn bọn nô tài học cái này?" Hai thị vệ khóe miệng co giật nói, hai mắt im lặng nhìn về phía nơi nào đó, một đống lớn những viên tròn như quả cầu đen thùi lùi. Tiểu vương phi thần bí làm nửa

https://thuviensach.vn

ngày, chính là vì làm cái này? Cái này cũng cần phải dụng tâm học tập a, bọn họ tiện tay xoa xoa là có thể làm ra một đống lớn.

"Hai ngươi đứng ở đó đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày lạnh lùng nhìn hai thị vệ, sau đó chỉ ngón tay về một nơi cách đình không xa. Hai tên thị vệ nhìn nhau không hiểu, hướng trong đình đi tới.

"Vương phi, người đây là. . ." Hai thị vệ sau khi đứng ở trong đình, biểu tình mơ hồ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Xem nhẹ nó sao? Có tin nó có thể cho hai ngươi tan xương nát thịt không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỏ một khối tròn đen trong tay xuống, sau đó ánh mắt hàm chứa nụ cười giả tạo quét về phía hai thị vệ.

“Không . . . không phải chứ?" Hai thị vệ bỗng dưng trừng lớn mắt, nếu như dùng cái thứ đen này ném bọn họ, đoán chừng bọn họ cũng không bị thương. Nhưng. . . Nhìn biểu tình của tiểu vương phi lại rất cổ quái, tại sao bọn họ lại có cảm giác nổi da gà đây?

"Không tin sao? Được, vậy hãy để cho nó tự mình nói cho các ngươi biết đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong tay kẹp một cái ngân châm, chỉ thấy nàng đột nhiên dùng ngân châm chọc một cái vào quả cầu trong tay, ngay lập tức nó phát ra tia lửa, tiếp liền thấy tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhấc, ném khối cầu vào trong đình.

Cùng lúc đó, trong lòng hai tên thị vệ bỗng dưng có dự cảm xấu, chỉ thấy bọn họ bỗng chốc tháo chạy ra khỏi trong đình. Ngộ nhỡ lời vương phi nói là thật, vậy bọn họ chẳng phải là tan xương nát thịt sao? Hay là trước cứ chạy rồi hãy nói!

"Rầm!" Tiếng vang như sấm vang vọng cả vườn hoa, vốn là đình đài tinh xảo hoa lệ trong nháy mắt sụp đổ, cùng lúc đó hai tên thị vệ đã chạy khỏi đình, lại không kịp trốn xa nên bị nổ cho mặt mày đen thui.

https://thuviensach.vn

A, ông trời của ta ơi! Này, này, chuyện này. . . . . Hai tên thị vệ biểu tình kinh sợ nhìn đình bị hủy, uy lực như thế không khỏi làm người ta kinh hãi đi, lại đem cả tòa đình viện nổ thành hỏng hết? Tay của bọn hắn liên tiếp vỗ vỗ ngực, trong lòng âm thầm may mắn : may mắn là bọn họ mới vừa rồi chạy nhanh, nếu không bọn họ thật sự sẽ bị như tiểu vương phi nói -- tan xương nát thịt rồi!

"Thiếu một vật liệu, lại làm uy lực giảm hơn phân nửa. Không được, ta phải suy nghĩ một chút, xem có thể dùng thứ khác thay thế không." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng là nhíu lông mày xem xét đình bị nổ xong, bất mãn lẩm bẩm. Cái cổ đại này quả thật là quá tụt hậu, nàng cần một thứ mà bọn họ nghe cũng chưa nghe bao giờ, vì vậy làm nàng tạo ra bom đã bị giảm uy lực đi nhiều.

"Hí. . ." Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói thầm, hai thị vệ thở ra một hơi lạnh, tiếp khóe miệng co giật nhìn nhau một cái. Bọn họ không có nghe lầm chứ, thiếu một nguyên liệu mà có thể có uy lực kinh người như thế, nếu là chuẩn bị đầy đủ nguyên liệu như trong lời vương phi nói, chẳng phải là tùy tiện ném một quả cầu đen thui đó cũng có thể nổ tung nửa toà vương phủ sao?

Trong lòng âm thầm nghĩ , hai thị vệ một lần nữa xem xét đống đen thui bên chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Vốn là bọn họ đã chuẩn bị nghiêm túc học tập, nhưng sau khi nhìn thấy tiểu vương phi chỉ loay hoay làm mấy quả cầu đen chẳng có gì thu hút, bọn họ cũng chẳng muốn học nữa, bây giờ bọn họ có cảm giác tiếc đứt ruột a.

Thật ra thì bọn họ không biết, mặc dù bọn họ lĩnh hội được phân lượng chế tạo, bọn họ cũng không nổ được quả cầu đen. Bởi vì, cả quả cầu đen chỉ có một điểm có thể nổ tung, nếu như không tìm thấy cái điểm đó, đồng nghĩa với việc vô dụng rồi.

https://thuviensach.vn

"Vương phi, không . . . không tốt rồi!" Đang lúc này, một thị vệ máu me đầy người vọt vào trong hoa viên, thanh âm run rẩy mang theo sự ẩn nhẫn đau đớn.

"Truy Phong, đã xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn về phía thị vệ trước mặt mình, Truy Phong cùng Lãnh Tiêu là hai thuộc hạ tướng quân phụ thân hài lòng nhất, cho nên tướng quân phụ thân đặc biệt để cho hai người bọn họ đi theo mình tới Thụy vương phủ. Lão thợ rèn nói, ba ngày là có thể chế tạo được vũ khí nàng cần, hôm nay chính là ngày đi lò rèn lấy vũ khí. Vì vậy sáng sớm, nàng liền phái Truy Phong cùng Lãnh Tiêu đi đến lò rèn. Nhưng hiện tại lại chỉ có mình Truy Phong trở về, mà lại còn bị thương rất nghiêm trọng?

"Thuộc hạ cùng Lãnh Tiêu mới từ chỗ lão già lấy được vũ khí, người của Tuyên vương phủ liền xuất hiện, bọn họ không nói hai lời liền tiến lên giành lấy. Thuộc hạ, Lãnh Tiêu cùng lão thợ rèn đem hết toàn lực bảo vệ vũ khí, Tuyên vương phủ nhân số đông đảo, vả lại đều là thân thủ bất phàm, ba người thuộc hạ căn bản không ngăn được. Thuộc hạ đem hết toàn lực mới đột phá vòng vây trở lại báo tin, hôm nay. . . Sợ rằng không chỉ có vũ khí bị người của Tuyên vương phủ đoạt đi, Lãnh Tiêu cùng lão thợ rèn cũng bị bắt rồi." Truy Phong sau khi phun ra một búng máu, giọng điệu lo lắng nói.

"Vừa lúc ta muốn thử một chút bom ta chế tạo có thành công hay không đây, dù sao phá hủy hoa viên nhà mình về sau tu sửa cũng lãng phí rất nhiều bạc, vậy thì đổi đến Tuyên vương phủ làm thí nghiệm đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt môi đỏ mọng lạnh lùng nhếch lên, khom lưng đem những quả cầu đen nhét vào trong bao tải.

"Vương phi, bọn thuộc hạ đi cùng ngài." Truy Phong, hai thị vệ Thụy vương phủ cùng lập tức kêu lên nói.

"Không cần, ai cũng không được phép đi theo. Chuyện của ta, tự ta giải quyết!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói xong, bỗng chốc

https://thuviensach.vn

vác bao tải lên, ngẩng đầu hướng ngoài hoa viên mà đi. . .

"Xảy ra chuyện lớn rồi, nhanh đi thông báo cho vương gia đi." Đồng thời lau một hột mồ hôi lạnh trên trán xong, ba gã thị vệ nhún người một cái biến mất ở hoa viên . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 24: Trực Tiếp Nổ Tung Nó

Gió thổi trong không khí, hương trà nhàn nhạt tràn ngập phòng ngủ.

Hiên Viên Diễm tư thế lười biếng ngồi ở trên ghế trúc, ngón tay khẽ xoay ly trà làm bằng sứ thanh hoa. Phía sau hắn quản gia vẻ mặt hờ hững đứng nghiêm, mà trước mặt hắn là một hắc y nam tử đứng thẳng.

"Vương Gia, đây là nhóm mật thám từ Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc đưa tin tới." Hắc y nam tử cung kính khom lưng, hai tay trình lên một lá thư.

Hàn quang lạnh lẽo từ trong mắt loe lên một cái rồi biến mất, ly trà Hiên Viên Diễm đang chơi đùa chuyển tới sau lưng, quản gia lập tức đưa tay tiếp nhận. Sau đó lòng bàn tay Hiên Viên Diễm hướng hắc y nam tử khẽ hút, lá thư thẳng tắp rơi vào trong tay hắn. Híp nửa con ngươi, khóe miệng hàm chứa cười lạnh nhìn tin tức đám mật thám đưa tới xong, tay Hiên Viên Diễm bỗng dưng bóp một cái, lá thư trong nháy mắt hóa thành bụi mất hút trong gió.

"Trò chơi thật là càng ngày càng thú vị." Thanh âm mị hoặc từ trong môi mỏng tràn ra, Hiên Viên Diễm đồng thời từ tay quản gia nhận lấy ly trà.

"Vương gia, ngài có chỉ thị gì?" Hắc y nam tử mặt không biểu cảm hỏi.

"Yên lặng xem xét." Dung nhan tươi cười nói xong, tròng mắt Hiên Viên Diễm buông xuống nhìn nước trà trong chén. Gió nhẹ làm tử y của

https://thuviensach.vn

hắn vung lên, xinh đẹp giống như tiên tử trong tranh.

"Vâng" hắc y nam tử cung kính đáp, sau đó chỉ nghe cửa phòng ngủ vang lên một tiếng kẽo kẹt, hắc y nam tử đã biến mất không thấy. Mà đồng thời lúc hắc y nam tử rời đi, hai tên thị vệ đầu tóc rối bù chật vật không chịu nổi đi vào trong.

"Vương gia!" Làm lễ xong, hai thị vệ ngưng mắt nhìn Hiên Viên Diễm.

"Bên ngoài mới vừa rồi xảy ra chuyện gì?" Ngón tay vuốt ve thân ly, tiếp Hiên Viên Diễm ngẩng đầu không chút để ý hỏi.

"Bẩm vương gia, là kiệt tác của vương phi. Người mới vừa ném một viên đen thui gì đó vào trong hoa viên, kết quả không chỉ có đem Lưu Ly đình ngài thích nhất nổ tung, mà còn đem hai người thuộc hạ nổ thành như vậy." Hai tên thị vệ liếc mắt nhìn nhau, khóe miệng đồng thời co giật trả lời.

Được rồi, bọn họ thừa nhận, thật ra là bọn họ nghi ngờ bản lĩnh của tiểu vương phi, cho nên tiểu vương phi mới để bọn họ tự thể nghiệm uy lực của quả cầu này. Nhưng là bọn hắn không thể nói thật, nếu bị vương gia biết bọn họ là tự mình chuốc lấy cực khổ, nhất định sẽ cười nhạo bọn họ.

"A, thì ra là vương phi đang tiến hành thí nghiệm a. Vậy các ngươi hỏi vương phi một chút, vườn hoa có đủ cho nàng nổ không? Nếu như không đủ, bổn vương lập tức cho người tái tạo một hoa viên cho nàng nổ." Hiên Viên Diễm hai mắt cười cười, thanh âm ôn nhu cưng chiều nói.

Đêm qua nha đầu kia nói với mình, hôm nay muốn tạo ra một ít bom mang ra ngoài chơi, còn nói nếu không cẩn thận phá hủy hoa viên, hắn không một câu oán hận, nếu không nàng liền đem bom ném tới trên người mình. Nhớ tới nha đầu kia đêm qua biểu tình nhe răng trợn mắt uy hiếp hắn, hắn cũng có chút dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, vương phi đã rời khỏi vườn hoa rồi." Hai thị vệ hai mắt im lặng nhìn Hiên Viên Diễm, bọn họ biết vương gia là thật tâm sủng ái tiểu vương phi , nhưng. . . Cũng không cần phải cưng chiều quá đáng như thế chứ?

"Nhanh như vậy đã hoàn thành thí nghiệm?" Hiên Viên Diễm chau mày, giọng nói ôn nhu hình như có chút buồn bã. Hắn vừa muốn đi hoa viên mượn nàng mấy quả bom, cùng nhau nổ hoa viên chơi đấy.

"Khụ. . . Vốn là thí nghiệm không có kết thúc nhanh thế kia . Nhưng thị vệ Truy Phong vương phi mang từ tướng quân phủ trọng thương trở lại, nói là vũ khí gì ở lò rèn người của Tuyên vương phủ đoạt mất, sau đó vương phi đã nói nếu phá hủy hoa viên nhà mình, về sau tu sửa sẽ lãng phí rất nhiều bạc, cho nên người vác một bao tải đen thui gì đó, một mình chạy đi Tuyên vương phủ làm thí nghiệm." Trong đó một thị vệ nhìn mắt Hiên Viên Diễm, sau đó giọng điệu thận trọng nói.

"Cái gì? Vậy các ngươi còn không nhanh đuổi theo vương phi." Hiên Viên Diễm từ trên ghế nhảy phắt lên, sắc mặt có chút xanh mét.

"Dạ, bọn thuộc hạ sẽ đi ngăn cản vương phi ngay." Thanh âm bọn thị vệ vang dội, xoay người liền chuẩn bị rời đi. Vương gia đã nói rồi, trong phủ vương phi lớn nhất, vì vậy vương phi muốn đi nổ Tuyên vương phủ bọn họ cũng không dám ngăn trở. Nhưng hiện tại Thụy vương phủ cùng Tuyên vương phủ không thích hợp có quá nhiều xung đột, cho nên bọn họ mới lập tức tới xin phép vương gia, chỉ có vương gia hạ lệnh, bọn họ mới dám chặn hành động của vương phi lại a!

"Ai cho ngươi ngăn cản nàng? Vương phi nhu nhược thế kia, các ngươi thế nhưng để cho nàng cực khổ vác bao tải? Lập tức đuổi theo giúp vương phi vác bao tải, sau đó phụ vương phi làm thí nghiệm." Hiên Viên Diễm trợn mắt giận dữ nhìn bọn thị vệ, tiếp cắn răng lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Hí. . ." Hai tên thị vệ thở ra một hơi lạnh, làm nửa ngày, sắc mặt vương gia trở nên khó coi không phải vì vương phi muốn đi nổ Tuyên vương phủ, mà là bọn họ không có chủ động giúp vương phi vác bao tải? Này, này, chuyện này. . .

"Vương phi hôm nay hưng phấn bừng bừng, bổn vương tuyệt đối không thể làm nàng mất hứng. Các ngươi nói cho vương phi, chỉ cần không giết chết Hiên Viên Kỳ, nàng có san bằng cả Tuyên vương phủ cũng được." Hiên Viên Diễm nhíu mày nói, thật ra thì nếu không phải vì lấy đại cục làm trọng, hắn thật đúng là muốn tận mắt nhìn thấy Hiên Viên Kỳ bị khi dễ thành hình dạng gì đây.

"Bọn thuộc đã biết." Hai thị vệ khóe miệng co quắp trả lời, bóng dáng nhanh như tia chớp lao ra khỏi phòng ngủ, chuẩn bị triệu tập nhân mã đi trợ giúp vương phi.

"Vương Gia, chuyện này nếu động tĩnh quá lớn, sợ rằng thái hậu bên kia. . ." Quản gia vẫn trầm mặc chậm rãi lên tiếng.

"Cũng nên áp chế nhuệ khí của đám người kia rồi! Yên tâm đi, trừ phi Hiên Viên Kỳ chết, cái lão yêu bà thái hậu đó mới có thể bị kích thích. Nếu không, bà ta còn không dám đối với bản vương hành động thiếu suy nghĩ đâu." Hiên Viên Diễm khóe môi lạnh lùng khẽ nhếch, giọng điệu lạnh thấu xương. . .

Bình minh tản đi, nắng gắt treo cao trên bầu trời xanh, ánh mặt trời vàng rực vẽ lên một bức họa kiều diễm trên nền đất. Giờ phút này, trước cửa Tuyên vương phủ hoa lệ, có 20 tên thị vệ Thụy vương phủ đứng nghiêm.

Mà ở trước mặt bọn thị vệ, là một chiếc giường mềm mại tinh xảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giờ phút này đang lười biếng nửa nằm nửa

https://thuviensach.vn

ngồi ở trên giường nệm, hai mắt mỉm cười quét qua cửa lớn Tuyên vương phủ vẫn đóng chặt.

Nàng còn tưởng rằng Hiên Viên Diễm sẽ ngăn cản hành động của nàng đây, ai ngờ hắn không chỉ không có ngăn trở, còn sai bọn thị vệ mang chiếc giường êm cho mình. Đứng ném bom sẽ rất mệt, vẫn là nằm trên giường thoải mái hơn. Không tệ, dựa vào biểu hiện của hắn hôm nay, có thể cho hắn sắp đạt yêu cầu rồi.

"Vương phi, ngài xin chờ một chút, thuộc hạ đi gõ cửa ngay." Thủ lĩnh đám thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cung kính khom lưng, liền muốn cất bước tiến về phía cửa chính đóng chặt cửa.

"Gõ cửa? Kia chẳng phải là cho mặt mũi Tuyên vương phủ rất lớn sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi nhếch lên cười lạnh.

"Ý tứ của vương phi là. . . Trực tiếp nổ tung nó?" Hạ Ưng ngưng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thời điểm tiểu vương phi ở trong hoa viên làm thí nghiệm, thật ra bọn họ cũng lặng lẽ núp trong bóng tối nhìn lén.

"Mang bom qua đây." Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng duỗi một cái, bọn thị vệ lập tức cởi bao tải lấy bom giao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp trong lòng hả hê thầm nói: Hiên Viên Kỳ a Hiên Viên Kỳ, hiện tại xem như ngươi gặp phải khắc tinh rồi.

Lấy ngân châm đâm vào quả bom một cái, tia lửa bắn ra tán loạn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vèo một cái ném bom ra. Một tiếng "bang" vang lên, cửa chính Tuyên vương phủ trong nháy mắt bị nổ tung.

"Nổ như thế, có thể tiến vào đi?" Đầu ngón tay vén lên sợi tóc bên má, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói. Bọn thị vệ một lần nữa bị uy lực của bom làm khiếp sợ đến mức khóe miệng có rút mấy lần xong, nâng

https://thuviensach.vn

giường êm Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, tư thái ngẩng cao đầu hướng bên trong Tuyên vương đi tới.

Sưu sưu sưu -- mới vừa bước vào trong sân Tuyên vương phủ, kiếm quang rét lạnh lập tức cuốn tới. Trong nháy mắt vô số tên thị vệ Tuyên vương phủ đem đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bao vây.

Thấy tình hình này, thị vệ Thụy vương phủ cũng rút nhuyễn kiếm bên hông ra, cùng thị vệ Tuyên vương phủ yên lặng giằng co, sát khí kinh người trong nháy mắt tràn ngập nơi đây. Chỉ là bọn thị vệ ai cũng không dám động thủ trước, bọn họ cũng biết rõ bản lĩnh của đối thủ. Cao thủ một khi tỷ thí, người nào xuất chiêu trước người đó liền ở thế hạ phong.

"Bổn vương phi ngủ trước, các ngươi nếu đánh thắng, trực tiếp mang bổn vương phi đi tìm người nào đó. Nếu là các ngươi đánh thua, nhớ trước khi chết kêu bổn vương phi dậy, bổn vương phi sẽ thay các ngươi báo thù." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nói xong, cuộn mình lại, nàng. . . Thế nhưng thật sự vùi đầu vào ngủ!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 25: Không Chỉ Nổ Tung Phủ Còn Muốn Lấy Mạng Người

Toàn bộ thị vệ Thụy vương phủ ngẩn người, ánh mắt im lặng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt cuộn người như con mèo lười ở trên giường êm. Trong nháy mắt, bọn họ có loại cảm giác rối loạn thần kinh. Có lầm hay không? Tình thế chỉ mảnh treo chuông trước mắt, tiểu vương phi lại vẫn có thể an ổn ngủ như thế? Gặp phải một tiểu chủ tử không bình thường như thế, bọn họ thật không biết đã tích đức bao nhiêu đời nữa.

Thị vệ Tuyên vương phủ cũng lả tả dõi mắt về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ cơ hồ có loại kích động bất tỉnh tại chỗ. Cử động này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt căn bản là hoàn toàn khinh thường, nói cách khác, nàng căn bản không coi bọn họ ra gì.

Mà lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt chôn đầu vào cánh tay trông như đang ngủ, thật ra thì hai mắt cũng không có nhắm lại, mà khóe môi nàng càng thêm tà mị cười.

Nàng nói rồi, việc của nàng, chính nàng sẽ giải quyết, nhưng Hiên Viên Diễm cố tình phái bọn thị vệ tới trợ giúp nàng. Muốn trợ giúp nàng cũng có thể, vậy thì lấy ra chút bản lãnh thật sự, để cho nàng biết bọn họ thậ sự có tư cách hỗ trợ mình. Nói cách khác, nàng cũng chỉ là muốn nhìn một chút đám người Hiên Viên Diễm dạy dỗ, xem có phải giống với đám người Hiên Viên Kỳ dạy dỗ không thôi, nhưng thật ra thì chỉ là một đám phế vật cáo mượn oai hùm.

"Người tự tiện xông vào Tuyên vương phủ, bất luận là ai, giết không tha!" Thị vệ Tuyên vương phủ cùng lạnh lùng kêu lên, đột nhiên nhấc kiếm

https://thuviensach.vn

trong tay lên.

"Ngăn cản đường đi của vương phi, giết!" Thị vệ Thụy vương phủ cũng không chút yếu thế đáp lại, kiếm trong tay giơ cao.

"Nếu không thể dùng ngôn ngữ khai thông, vậy thì dùng vũ lực giải quyết. Còn dài dòng nữa, ta đem tất cả các ngươi nổ thành không khí!" Trên giường êm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi tư thế xong, trong môi đỏ mọng không nhịn được trêu tức nói. Choáng nha, đã xong chưa, đánh nhau cần nhiều lời dạo đầu như vậy sao?

Trong nháy mắt, thị vệ Tuyên vương phủ thị vệ bay lên cao, kiếm trong tay đồng loạt đâm về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thụy vương phủ thị vệ cũng nhanh như chớp xoay tròn, bóng dáng như đan thành một tấm lưới che chở Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp liền thấy kiếm trong tay bọn họ phóng lên cao, mang theo hàn quang đánh úp về phía thị vệ Tuyên vương phủ. Tiếng kiếm, tiếng vỗ tay, va chạm kịch liệt. Sát khí bao trùm!

Vèo một âm thanh vang lên, một thị vệ Tuyên vương phủ thấy có cơ hội tốt, đem kiếm thẳng tắp đánh úp tới thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vương phi, cẩn thận a!" Thủ lĩnh thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng cả kinh, hoảng sợ kêu lên. Hắn nhanh chóng vung mũi kiếm lên, đánh lui hai tên thị vệ Tuyên vương phủ xong, liền muốn tiến lên bảo vệ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn co ro như cũ, chỉ là cánh tay trái của nàng bỗng dưng giương lên. Một sợi tơ hồng mang theo ngân châm từ trong tay áo bay vụt ra, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai đánh vào cổ tay tên thị vệ Tuyên vương phủ tập kích nàng, ngón

https://thuviensach.vn

tay ngọc chợt kéo một cái, tơ hồng giống như chưa bao giờ xuất hiện lại một lần nữa trở lại trong tay áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"A!" Kèm theo tiếng kêu thê lương của thị vệ Tuyên vương phủ, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đứng lên. Chỉ thấy nàng dùng tay để sau đầu, tư thế lười biếng nằm nghiêng trên giường êm. Sau đó dõi ánh mắt lạnh nhạt qua toàn bộ thị vệ Thụy vương phủ, thanh âm giễu cợt nói: "Các ngươi nhiều người như vậy, đều không cách nào giúp ta an an ổn ổn ngủ, thì ra là người Hiên Viên Diễm dạy dỗ chẳng qua cũng chỉ như thế, ta thấy các ngươi vẫn nên trở về Thụy vương phủ bắt sâu trong hoa viên thôi!"

"Hí. . ." Nghe được ý châm chọc trong lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn thị vệ Thụy vương phủ nhất thời hít một ngụm khí lạnh. Ý tứ tiểu vương phi rất rõ ràng: bọn họ căn bản không có tư cách hỗ trợ người nổ Tuyên vương phủ, bọn họ chỉ có tư cách ở trong hoa viên bắt côn trùng thôi.

Thị vệ Thụy vương phủ lập tức điên cuồng hét lên một tiếng, kiếm trong tay tức thì biến ảo thành vô số hàn quang hướng tới thị vệ Tuyên vương phủ. Vì không để cho vương gia nhà mình mất thể diện, bọn họ đem tất cả bản lĩnh giữ nhà xuất ra.

Cuồng phong trong nháy mắt xoay tròn, bụi đất bay mù mịt giống như là lơi khí, bén nhọn đánh về phía thị vệ Tuyên vương phủ. Phốc, chỉ thấy bọn thị vệ Tuyên vương phủ ai cũng đều phun ra máu tươi, tiếp đến thân thể đồng loạt ngã trên mặt đất.

"Ta không có kiên nhẫn đi tìm Hiên Viên Kỳ, lập tức nói hắn đang ở nơi nào, ta liền tha các ngươi một mạng, nếu không ta sẽ khiến cho tất cả các ngươi đều hồn bay phách tán." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt tràn đầy ý cười quét một vòng bọn thị vệ Tuyên vương phủ bị trọng thương nằm trên mặt đất, lạnh lẽo nói.

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chúng ta là người Tuyên vương phủ, giết chết bọn ta, ngươi cũng đã biết hậu quả chứ?" Một tên trong bọn thị vệ Tuyên vương phủ cắn răng nói.

"Đừng nghi ngờ lời của ta..., trên đời này Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không có gì không dám làm!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nhếch môi, hai tròng mắt sắc như dao.

Tướng quân phụ thân của nàng đã phân tích tình hình của Long Diệu hoàng triều hiện nay, cho nên trước đó thuộc hạ của Hiên Viên Diễm đã nhắn cho nàng, nói là nàng có nổ tung Tuyên vương phủ cũng được, nhưng tốt nhất nên lưu lại tính mạng của Hiên Viên Kỳ và nàng cũng đã đồng ý. Chỉ là điều kiện tiên quyết là Hiên Viên Kỳ không làm nàng tức giận, nếu không thì nàng cũng không quản tình thế gì hết, cứ giết không tha!

"Vương. . . Vương gia ở trong hoa viên!" Bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm cho kinh hãi, đám thị vệ Tuyên vương phi bỗng dưng rùng mình, giọng điệu run rẩy nói ra vị trí của Hiên Viên Kỳ.

"Lập tức đến hoa viên." Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ vung lên, thị vệ Thụy vương phủ lập tức khiêng giường đi đến hoa viên Tuyên vương phủ.

Lúc này không ai nhận thấy ở trên mái hiên, có bốn gã nam tử trẻ tuổi mặc hắc y, mà ở trung tâm của bốn gã còn có một cỗ kiệu, quanh cỗ kiệu có vô số cánh hoa đào bay bay. Một luồng gió nhẹ làm màn kiệu bị bay lên, trong mơ hồ có thể thấy một bạch y nam tử tuyệt sắc ngồi trong kiệu.

Ánh trời vàng rực tô điểm cho bầu trời thêm mỹ lệ, trong hoa viên Tuyên vương phủ muôn hoa muôn lá chập chờn trong gió, không chỉ vẽ ra một phong cảnh mê người, mùi thơm càng thêm lan tỏa khắp nơi. Chỉ là mơ hồ trong mùi hương có xen lẫn mùi máu tanh.

https://thuviensach.vn

"Lại dám mở miệng nhục mạ bổn vương, đánh cho ta, đợi khi bọn họ chết, lập tức ném tới hậu viện cho chó ăn đi." Bên cạnh một chiếc bàn ngọc thạch, tuyên vương Hiên Viên Kỳ ngửa đầu uống ly rượu xong, trong môi tràn ra thanh âm khát máu.

"Dạ!" Một tay cầm dây xích dài nhuốm máu thị vệ một lần nữa xuống tay càng hung dữ, phóng tầm mắt nhìn tới, thì ra là Lãnh Tiêu cùng lão thợ rèn đang nửa sống nửa chết quỳ trên mặt đất, mà tứ chi của bọn họ bị chói chặt. Mặc dù trên mặt cùng trên y phục sớm bị máu tươi nhuộm đỏ, nhưng dây xích dài vẫn chào hỏi bọn họ không thôi, nhưng bọn họ lại vẫn nhắm mắt lạnh lùng, không có phát ra âm thanh đau đớn nào.

Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng thị vệ Thụy vương phủ bước vào trong hoa viên. Nhìn thấy Lãnh Tiêu cùng lão thợ rèn bị người Tuyên vương phủ của đánh đến máu me khắp người, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc từ trên giường êm nhảy xuống, hai mắt tản ra khí lạnh thấu xương nhìn về phía Hiên Viên Kỳ nói: "Trước cướp đồ vật của ta, sau lại đánh người của ta. Hiên Viên Kỳ, hôm nay ta không chỉ muốn nổ Tuyên vương phủ của ngươi, mà ta càng muốn lấy mệnh của ngươi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 26: Vô Ngân Công Tử

Bàn tay Hiên Viên Kỳ dùng sức bóp một cái, ly rượu lập tức hóa thành mảnh vụn. Ngửa đầu phát ra một hồi tiếng cười bén nhọn, hắn từ trên ghế đá đứng lên, ánh mắt âm hiểm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng gằn từng chữ một: "Không chỉ có tự tiện xông vào Tuyên vương phủ, còn xuất khẩu uy hiếp bổn vương. Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong mắt ngươi còn có vương pháp sao?"

Mẫu hậu hắn vắt hết sức suy nghĩ, thật vất vả mới khiến cho cẩu hoàng đế Hiên Viên Ly trúng độc, ai biết lại bị nha đầu chết tiệt này dễ dàng hóa giải, quả thực là làm cho hắn cùng mẫu hậu căm tức vô cùng, hận không được lập tức tương chặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm trăm mảnh.

Chỉ là nàng hôm nay đã trở thành vương phi của Hiên Viên Diễm, nếu cứ như vậy giết chết nàng, phủ tướng quân cùng Thụy vương phủ e rằng cũng sẽ không tha cho hắn. Một khi ép Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Hạo liên thủ, kế hoạch hắn và mẫu hậu khổ tâm tính toán càng khó thực hiện, vì vậy bọn họ phải nhịn. Nửa tháng, chỉ cần đợi thêm nửa tháng, hắn sẽ khiến tất cả những người khiêu khích hắn chết không có chỗ chôn.

"Vương pháp? Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta nói chính là vương pháp. Thả người, trả đồ, có lẽ ta sẽ cho ngươi toàn thây." Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt, giọng điệu lạnh lùng giống như hàn băng vạn năm. Tiếp liền thấy nàng cổ tay vừa động, vô số sợi tơ hồng từ tay áo bắn ra tán loạn, giống như rắn quấn quanh cánh tay nàng.

https://thuviensach.vn

"Vương phi. . ." Thấy tình hình này, sắc mặt thủ lĩnh thị vệ Hạ Ưng bỗng dưng biến đổi, lập tức thất thanh kêu. Vương gia đã nói, hiện tạ Hiên Viên Kỳ vẫn không thể chết a!

"Ngươi dám ngăn cản ta?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hạ Ưng, Lãnh Tiêu là người của tướng quân phụ thân, cũng chính là người của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đánh người của nàng, nàng há có thể dễ dàng bỏ qua sao?

"Chuyện này. . . Thuộc hạ không dám!" Hạ Ưng bỗng dưng cúi đầu, hắn thật sự là muốn ngăn cản, nhưng hắn đã tận mắt thấy qua bản lĩnh của tiểu vương phi rồi, nếu tiểu vương phi thật muốn lấy mạng Hiên Viên Kỳ, chỉ sợ hắn cũng vô lực ngăn cản. Vương gia a vương gia, sao người lại cưới vương phi chỉ sợ thiên hạ không loạn đây? Thật đau đầu a!

"Lão thợ rèn này lấy trộm huyền băng thiết của Tuyên vương phủ ta, cầm đi cùng thuộc hạ của ngươi lén lút giao dịch, bổn vương có đầy đủ lý do để dạy dỗ hai người dám giành đồ của Tuyên vương phủ ta. Muốn bổn vương thả người, có thể, chờ bổn vương giáo huấn xong. Về phần vật này vốn là thuộc về bổn vương, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tại sao ta có thể giao ra đây?" Hai mắt Hiên Viên Kỳ âm lệ cười một tiếng, giọng điệu lạnh lẽo nói.

Hắn tốn 3 năm đi tìm vị trí huyền băng thiết, cho đến hôm nay mới biết huyền băng thiết lại đang ở trong tay một lão thợ rèn vô danh. Hắn lập tức dẫn người đến lò rèn, đến đó mới phát hiện lão thợ rèn đã dùng huyền băng thiết chế thành một chiếc nhẫn cùng một đôi vòng tay, hơn nữa đang chuẩn bị giao cho thủ hạ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Huyền băng thiết sức mạnh vô địch, vô luận dùng nó chế tạo thành thứ gì, cũng sẽ trở thành lợi khí kinh người, cho nên hắn đương nhiên không thể để cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy được. Mà lúc hắn cướp được huyền băng thiết thì lão thợ rèn cùng Lãnh Tiêu thế nhưng mở miệng mắng

https://thuviensach.vn

hắn. Cho nên sau khi thành công cướp đoạt được huyền băng thiết, hắn liền đem lão thợ rèn cùng Lãnh Tiêu trói trở về trong phủ, chuẩn bị hung hăng hành hạ một phen sau sẽ giải quyết triệt để bọn hắn.

"Rất tốt, ta cho ngươi cơ hội toàn thây, đáng tiếc ngươi không có quý trọng. Vậy ngươi cũng đừng oán trách ta, ta hiện tại lập tức cho ngươi thể nghiệm tư vị chết không toàn thây!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay bỗng dưng động một cái, sợi tơ hồng nhanh như tia chớp bắn ra ngoài. Thời gian trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng sợi tơ hồng đem bao tải trong tay đám thị vệ Thụy vương phủ đến trước mặt mình.

"Hí. . ." Tất cả thị vệ Thụy vương phủ hít một ngụm khí lạnh, trên trán mồ hôi lạnh rịn ra. Xong rồi, tiểu vương phi muốn sử dụng bom nổ Hiên Viên Kỳ rồi. Trời ạ, một khi tức giận tiểu vương phi thật nổ chết Hiên Viên Kỳ, sợ rằng Long Diệu hoàng triều sẽ lập tức xảy ra nội chiến, bây giờ còn không phải thời cơ khai chiến tốt nhất a! Thị vệ Thụy vương thị vệ cơ hồ muốn hộc máu, nhưng là bọn hắn lại không dám ngăn trở Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Theo tình hình trước mắt, nếu bọn họ mạnh mẽ ngăn trở, e rằng tiểu vương phi sẽ nổ cả bọn hắn mất thôi!

Vèo một tiếng vang lên, một quả bom được Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng tơ hồng cuốn đến trong tay. Đoạt đồ của nàng, đánh người của nàng, còn mặt dầy vô sỉ nói đồ vật này thật ra là của hắn. Người cặn bã như vậy để hắn sống trên đời, thật đúng là ô nhiễm không khí a.

"Hiên Viên Kỳ, ngươi con mẹ nó có thể đi gặp diêm vương rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, ngón tay đồng thời nắm ngân châm ở đầu tơ hồng, chuẩn bị chọc vào quả bom. Nhưng, đúng lúc này. . .

"Huyền băng thiết chính là chủ nhân nhà ta đưa cho Thượng Quan tiểu thư , không biết khi nào lại thành của Tuyên vương phủ vậy?" Giữa không trung chợt truyền đến bốn đạo thanh âm lành lạnh và chỉnh tề. Mọi người

https://thuviensach.vn

lập tức ngửa đầu nhìn về giữa không trung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng ngưng động tác nổ bom, chau lông mày, theo âm thanh nhìn qua.

Chỉ thấy bốn gã nam tử trẻ tuổi tướng mạo thanh tú mang theo một cỗ kiệu tinh xảo chậm rãi đáp xuống trong hoa viên, mà bốn phía quanh họ là hoa đào roi xuống. Ánh trời vàng rực quanh quẩn, mỗi một cánh hoa đào cũng xinh đẹp chói mắt, giống như tinh linh cảm giác hư hư thật thật vô cùng mê hoặc.

"Thuộc hạ cung nghênh Vô Ngân công tử!" Cùng lúc đó, lão thợ rèn té quỵ dưới đất bị đánh đến cơ hồ còn nửa cái mạng, trong miệng tràn ra âm thanh vui sướng. Nghe được lời lão thợ rèn nói, thị vệ Thụy vương phủ rối rít liếc mắt nhìn nhau. Hoa đào đầy trời tỏa hương, bốn gã nam tử khiêng kiệu. Trời ạ, người trong kiệu không phải là Vô Ngân công tử trong truyền thuyết chứ? Lão thợ rèn tính tình cổ quái lại là thuộc hạ của Vô Ngân công tử? Hiện tại Hiên Viên Kỳ thật đúng là chọc phải người không nên dây vào rồi!

Màn kiệu chậm rãi được vén lên, một nam tử tuyệt sắc từ trong đi ra. Phút chốc, tầm mắt toàn bộ mọi người như ngừng lại trên người hắn.

Chỉ thấy hắn áo trắng như tuyết, vạt áo phiêu dật. Làn da trắng nõn, sống mũi thanh tú, một đôi tròng mắt trong suốt không lẫn tạp chất, cả người giống như tiên nhân xinh đẹp tuyệt trần không sao kể hết, chỉ có thể sáu chữ thánh khiết không gì sánh được để hình dung hắn.

"Hoa viên yên tĩnh tao nhã như thế, Tuyên vương lại khiến nó dính máu, thật là đáng tiếc a!" Bạch y nam tử nở nụ cười ấm áp nhìn hướng Hiên Viên Kỳ, thanh âm ôn nhu giống như hắn chỉ là một văn sĩ ngắm cảnh, trong lúc vô tình phát hiện hoa viên Tuyên vương phủ phong cảnh không tệ, cho nên liền bất giác đến chỗ này.

https://thuviensach.vn

"Công tử, cần gì đối với thứ người như hắn khách khí như thế chứ?" Bốn gã nam tử theo hầu cùng kêu lên nói, sau đó bóng dáng nhanh chóng chợt lóe, đang lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng, bọn họ thế nhưng đã từ trong tay thị vệ Tuyên vương phủ thành công giải cứu lão thợ rèn cùng Lãnh Tiêu.

"Hai người các ngươi không có sao chứ?" Đem lão thợ rèn cùng Lãnh Tiêu mang tới phía sau bạch y nam tử, bốn gã thị vệ thay bọn họ cởi trói, tiếp lạnh lùng trừng mắt về phía Hiên Viên Kỳ. Muốn cướp đoạt huyền băng thiết cũng thôi đo, còn ác độc như thế đánh sứ giả của Vô Ngân công tử cùng thuộc hạ của Thượng Quan tiểu thư, Hiên Viên Kỳ quả thực là chán sống rồi.

"Không có việc gì." Lão thợ rèn cùng Lãnh Tiêu đồng thời lắc đầu một cái, hơi thở yếu đuối trả lời.

"Tuyên vương muốn thưởng thức huyền băng thiết hiếm gặp Vô Ngân có thể hiểu, chẳng qua hiện nay Thượng Quan tiểu thư chính là chủ nhân của huyền băng thiết, Tuyên vương đã thưởng thức rồi, giờ cũng nên vật quy nguyên chủ thôi." Bạch y nam tử mỉm cười nói xong, song chưởng chậm rãi nâng lên, ngưng tụ chân khí hướng về phía lão thợ rèn cùng Lãnh tiêu. Trong nháy mắt, hai người nọ vốn là sắc mặt trắng bệch đã khôi phục màu sắc vốn có.

"Ngươi. . ." Hiên Viên Kỳ sắc mặt tái nhợt nhìn hướng bạch y nam tử, hắn quả nhiên là cái Vô Ngân công tử thần bí khó dò, mà huyền băng thiết lại là hắn đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao?

"Ngươi tên là Vô Ngân, huyền băng thiết là ngươi đưa cho lão thợ rèn tặng cho ta?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời bước đến trước mặt Vô Ngân, nhíu mày hỏi.

https://thuviensach.vn

"Không tính là đưa, chủ nhân mà huyền băng thiết tìm kiếm vốn là ngươi, ta trước đây chỉ là thay ngươi bảo quản mà thôi." Vô Ngân công tử thanh nhã cười một tiếng, mở miệng chậm rãi nói.

"Chuyện này lát sau hãy nói, ta trước giải quyết Hiên Viên Kỳ đã." Hai mắt thâm thúy quét qua Vô Ngân, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt một lần nữa giơ tay cầm ngân châm lên, chuẩn bị nổ tung giết Hiên Viên Kỳ. Nàng cũng không giống Phong Ngân công tử có thể nhẫn nại như thế, dịu dàng nư thế khuyên can Hiên Viên Kỳ giao ra huyền băng thiết. Nàng trực tiếp nổ tung Hiên Viên Kỳ, sau đó sẽ đi tìm vị trí huyền băng thiết, huyền băng thiết khẳng định giấu ở trong Tuyên vương phủ, không chạy thoát được đâu.

"Nha đầu, ta có lời muốn nói với ngươi, nghe xong lời của ta rồi động thủ lần nữa cũng không muộn." Vô Ngân công tử vươn tay kéo cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại, giọng điệu dịu dàng nói.

"Hí. . ." Bốn gã theo hầu Vô Ngân công tử cùng lão thợ rèn đều đồng thời hít một ngụm khí lạnh. Công tử có tính phiết phích (bệnh sạch sẽ quá mức đó), ngoại trừ Tuyết Ảnh Các, chân của hắn cũng không chạm đất, hơn nữa cũng cũng không cho bất luận kẻ nào đụng chạm thân thể hắn. Nhưng hắn hôm nay không chỉ chân dính vào bùn đất, còn chủ động đưa tay kéo cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chuyện này. . . Há có thể không làm bọn họ khiếp sợ sao?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 27: Đây Là Dạy Dỗ Ngươi

"Nói." Môi đỏ mọng lạnh lùng thốt ra một chữ xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Phong Ngân công tử. Tay từ trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời đi, Phong Ngân công tử hơi khom người, môi chậm rãi tiến gần tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thể cứng lại, nàng không có cự tuyệt môi Phong Ngân công tử tới gần. Xem ra điều hắn muốn nói rất quan trọng, quan trọng đến mức không thể để cho người của hắn nghe được?

"Chỉ còn nửa tháng nữa, Khương thái hậu của Long Diệu hoàng triều sẽ tổ chức tiệc mừng thọ, đến lúc đó thái tử Bắc Dực quốc cùng thái tử Thương Nguyệt quốc sẽ đến chúc thọ." Phong Ngân công tử đè thấp thanh âm nói.

"Vậy thì sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh.

"Theo ta được biết, những ngày gần đây lãnh thổ Long Diệu hoàng triều liên tục xuất hiện vô số nhóm người thần bí võ công cao cường. Ngươi đoán. . . Những người đó rốt cuộc từ đâu đến?" Phong Ngân công tử mỉm cười khẽ hỏi.

"Ý của ngươi là. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng híp mắt, chẳng lẽ thái tử Bắc Dực quốc cùng thái tử Thương Nguyệt quốc ngoài mặt là đến chúc thọ, nhưng thật ra thì họ lại âm thầm phái thủ hạ ẩn núp ở Long Diệu hoàng triều?

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Kỳ là con trai duy nhất của Khương thái hậu, hắn chết, Khương thái hậu nhất định tức giận, Long Diệu hoàng triều sẽ lập tức xảy ra nội chiến. Khi thái tử Bắc Dực quốc cùng thái tử Thương Nguyệt quốc đến Long Diệu hoàng triều sẽ nhìn thấy Long Diệu hoàng triều đang nội chiến, ngươi nói. . . Bọn họ sẽ khuyên can, hay vẫn là dứt khoát tham gia náo nhiệt cùng nhau đánh đây?" Phong Ngân công tử lạnh nhạt quét mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm êm ái hỏi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trả lời Phong Ngân công tử, nàng chỉ là khẽ xoay quả bom trong tay. Nếu như Phong Ngân công tử nói thật, như vậy hiện tại Hiên Viên Kỳ xác thực vẫn là không thể chết.

"Thật ra thì ngươi không cần vội vã đòi mạng của Hiên Viên Kỳ, đến khi thời cơ thích hợp, Hiên Viên Diễm tự nhiên sẽ vì Hiên Viên Kỳ chuẩn bị một tang lễ long trọng." Phong Ngân công tử nói xong, đem môi nhanh chóng kéo dãn khoảng cách với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp dung nhan nhuộm đầy ý cười ấm áp nhìn Hiên Viên Kỳ nói: "Các hạ Tuyên vương, đem huyền băng thiết lấy ra đi."

"Các ngươi coi hoa viên Tuyên vương phủ là chợ sao, nói xông vào liền xông vào? Cút ngay, nếu không bổn vương sẽ dùng thi thể của các ngươi làm phân bón cho hoa." Hiên Viên Kỳ lạnh lùng nói xong, cánh tay bỗng dưng vung lên.

"Tuyên vương, ngươi là đang muốn nói trong hoa viên có trăm tên sát thủ ẩn núp sao? Thật xin lỗi, quên nói cho ngươi biết, bọn họ đã bị bốn người chúng ta điểm huyệt ngủ rồi, hiện tại đang nằm ở trong bụi hoa ngủ mơ đấy." Bốn gã theo hầu Phong Ngân công tử đồng thanh nói, trong mắt nhiễm đầy nụ cười trào phúng.

Ách, Hiên Viên Kỳ cùng thị vệ Thụy vương phủ vẻ mặt khiếp sợ nhìn về phía Phong Ngân công tử. Bốn người này chỉ là khiêng kiệu cho hắn, lại có thể thần không biết quỷ không hay điểm huyệt ngủ của trăm tên sát thủ?

https://thuviensach.vn

Vậy chẳng phải võ công của Phong Ngân công tử so với trong truyền thuyết còn lợi hại hơn sao?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lạnh nhạt quét mắt qua Phong Ngân công tử, khó trách thời điểm nàng vừa bước vào trong hoa viên, liền nhận thấy có gì đó là lạ. Rõ ràng ẩn núp vô số sát thủ, nhưng bọn họ lại tản ra hơi thở say ngủ. Thì ra là. . . Là hắn bảo thủ hạ điểm huyệt ngủ của bọn chúng trước.

"Hiên Viên Kỳ, nếu như ngươi bây giờ giao huyền băng thiết ra, ta nguyện ý từ bi tha ngươi một mạng. Nếu không, ngươi sẽ rơi vào kết cục giống như cái đình này." Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời mắt hướng Hiên Viên Kỳ, giọng điệu lạnh nhạt nói xong, ngân châm trong tay đâm vào quả bom một cái, đem bom ném tới hướng một tòa đình cách đó không xa. Một tiếng "bang" vang lên, đình viện trong nháy mắt bị nổ tung!

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Thân thể Hiên Viên Kỳ bỗng dưng cứng đờ, sắc mặt tái xanh nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng rốt cuộc là ném cái thứ quỷ quái gì, vì sao lại có thể có uy lực kinh người như thế?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay vừa động, dùng tơ hồng một lần nữa lấy bom tới trong tay, tiếp hai mắt hàm chứa nụ cười nhìn về Hiên Viên Kỳ nói: "Ta đếm tới ba, nếu như ngươi còn không chịu giao huyền băng thiết ra, vậy thì quả bom này sẽ thăm hỏi ngươi rồi."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem như ngươi lợi hại, bổn vương lập tức đem huyền băng thiết trả lại cho ngươi!" Hiên Viên Kỳ hít một hơi thật sâu, từ trong lòng móc ra một cái hộp gấm, cắn răng nói xong, hắn đem hộp gấm ném về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nàng không chỉ có bom uy lực kinh người, còn có Phong Ngân công tử võ công thần bí tương trợ, mà hắn trăm tên sát thủ đã bị điểm huyệt ngủ,

https://thuviensach.vn

chỉ dựa vào sức lực của một mình hắn căn bản không có chút phần thắng nào, cho nên hắn chỉ có thể đem huyền băng thiết trả cho nàng. Chỉ là. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi hãy chờ bổn vương, nửa tháng sau, ngươi nhất định sẽ vì hành động hôm nay mà phải trả giá thật đắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở hộp gấm ra, nhìn nhìn chiếc nhẫn cùng đôi vòng tay xong, đem hộp gấm nhét vào trong tay áo, vẻ mặt cười yêu mị nhìn về phía Hiên Viên Kỳ nói: "Đồ đã trả lại, mạng của ngươi hôm nay ta tạm thời giữ lại, chỉ là. . ."

"Ngươi còn muốn thế nào? Cái gì cũng đã cho ngươi, ngươi có thể cút ra khỏi Tuyên vương phủ rồi." Hiên Viên Kỳ xiết chặt quả đấm, sắc mặt tái xanh nói.

"Ta chỉ nói tha mạng của ngươi, cũng không nói tha cho Tuyên vương phủ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, dùng ngân châm châm vào bom, tiếp cánh tay giơ lên, đem bom ném ra ngoài.

Sau đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt trực tiếp ngồi xổm trước bao tải, không ngừng chọc vào quả bom, hướng hoa viên ném loạn xạ. Tiếng nổ mạnh rầm rầm rầm liên miên không dứt vang dội trong Tuyên vương phủ.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Hiên Viên Kỳ tức đến run rẩy cả người kêu lên, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ném đến vui sướng căn bản lười phản ứng lại Hiên Viên Kỳ, nàng tăng nhanh động tác ném bom. Mặt đất rung động, bùn đất giống như bọt sóng xoay tròn ở giữa không trung, kiến trúc trong hoa viên ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số bụi đất theo gió tứ tán.

Thị vệ Thụy vương phủ khóe miệng co giật tránh né, chỉ sợ không cẩn thận đứng sai chỗ, sẽ bị tiểu vương phi ném bom nổ thành bụi. Phong Ngân công tử cùng với thủ hạ của hắn cũng tránh sang một bên, mỉm cười thưởng thức kiệt tác Thượng Quan Ngưng Nguyệt nổ hoa viên.

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi điên rồi, ngươi. . ." Hiên Viên Kỳ tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt, máu thắng hướng trên ót xông lên. Hắn mở miệng mắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vậy mà không đợi hắn mắng xong, một quả bom đã được ném tới chiếc bàn bên cạnh hắn.

Hiên Viên Kỳ vội vàng dừng lại việc chửi rủa, bóng dáng nhanh chóng tránh xa chiếc bàn. Một tiếng "bang" vang lên, bàn bị nát bấy. Hiên Viên Kỳ mặc dù kịp thời chạy ra ngoài, nhưng bởi vì động tác chậm một bước, thân thể vẫn bị bom ảnh hưởng. Chỉ thấy trong miệng hắn phun ra một ngụm máu tươi, sau đó cả người bất tỉnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném xong quả bom cuối cùng, đầu tiên là bộ mặt tươi cười rực rỡ xem xét đã thành tích phá hoa viên, tiếp hai mắt lười biếng quét về phía Hiên Viên Kỳ, mở miệng gằn từng chữ một: "Đây là dạy dỗ ngươi!"

"Vương. . . Vương phi, thí nghiệm đã làm. . . Làm xong, chúng ta nên trở về. . . Trở về phủ?" Thủ lĩnh thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng lau mồ hôi lạnh đầy đầu, sau đó mới cất giọng cà lăm hỏi.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén lên mấy sợi tóc vương bên má, không trả lời Hạ Ưng, mà vẫn nhìn Phong Ngân công tử đứng cách đó không xa. Chơi lâu cũng đói bụng rồi, nên trở về phủ dùng bữa thôi. Chỉ là trước khi trở về phủ nàng phải làm rõ ràng một chuyện, vì sao lão thợ rèn cùng Phong Ngân công tử đều nói mình là chủ nhân mà huyền băng thiết tìm kiếm đây?

Đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuẩn bị dời bước đến trước mặt Phong Ngân công tử, bóng dáng Phong Ngân công tử bỗng quỷ mị chợt lóe, xông vào trong kiệu. Tiếp, một lần nữa hoa đào nhảy múa đầy trời, bốn gã người hầu cùng lão thợ rèn nâng cỗ kiệu Phong Ngân công tử lên, đạp hoa đào biến mất ở trong tầm mắt của mọi người. Nha, chạy cái gì mà chạy a, lời của nàng còn chưa có hỏi đâu? Thượng Quan Ngưng Nguyệt

https://thuviensach.vn

im lặng trừng mắt hướng cỗ kiệu của Phong Ngân công tử biến mất không còn chút dấu vết.

"Nha đầu, đây là Kim Lũ Y. Nó thủy hỏa bất xâm, tin tưởng nhất định sẽ có thể trợ giúp ngươi. Ta biết rõ trong lòng ngươi có thật nhiều nghi ngờ, đợi lần sau gặp mặt, ta sẽ giải thích với ngươi!" Từ nơi xa truyền đến thanh âm của Phong Ngân công tử dịu dàng như nước, tiếp liền nghe được vèo một tiếng vang lên, một chiếc áo lóe ánh vàng kim xuất hiện ở trên giường của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 28: Bị Hôn

Trăng sáng treo cao trên trời xanh, ánh bạc bao phủ cả mặt đất. Vạn vật giống như được phủ thêm một tấm lụa mỏng mộng ảo, tản ra vẻ đẹp thần bí.

Trong phòng ngủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang vểnh hai chân nằm ở trên giường trúc mềm mại màu tím, hai mắt lười biếng thưởng thức chiếc nhẫn cùng vòng tay chất lượng vô cùng tốt. Mà cách giường không xa trên một cái ghế, Hiên Viên Diễm đang nhíu chặt chân mày.

"Nguyệt nhi, ngươi thật không biết Phong Ngân công tử?" Hiên Viên Diễm xem xét Kim Lũ Y trong tay xong, nghiêng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi lặp lại những lời này, ta liền dùng ngân châm đem miệng ngươi vá lại." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đeo vòng tay vào, tiếp vẻ mặt khó chịu trừng mắt về phía Hiên Viên Diễm. Mẹ nó, cũng đã hỏi mười mấy lần rồi, có phiền hay không a?

"Huyền băng thiết cùng Kim Lũ Y đều là bảo vật thế gian hiếm thấy, nếu ngươi không biết Phong Ngân công tử, hắn tại sao lại vô duyên vô cớ tặng cho ngươi chứ?" Hiên Viên Diễm trăm mối vẫn không có cách giải, hắn tin tưởng Nguyệt nhi thật sự không biết Phong Ngân công tử, như vậy mới làm hắn cảm thấy kỳ quái a!

https://thuviensach.vn

"Ta làm sao biết? Nhưng mà hắn nói rồi, lần sau gặp mặt sẽ cho ta một lời giải thích." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, sau đó đem chiếc nhẫn chậm rãi đeo vào ngón giữa. Trên đường trở về phủ, nàng từ trong miệng bọn thị vệ cũng biết chút về Phong Ngân công tử.

Nghe nói hai năm trước, ma giáo công khai khiêu chiến với người trong giang hồ, võ lâm minh chủ suất lĩnh các đại môn phái nghênh chiến, kết quả lại rơi vào thảm cảnh tử thương vô số. Đang lúc võ lâm minh chủ cho rằng vận mệnh của bạch đạo đã hết, hắc đạo sắp hoành hành, thì bầu trời hoa đào nổi lên, cùng với âm thanh Phong Ngân công tử giá lâm, bốn gã nam tử mang theo một cỗ kiệu từ trên trời giáng xuống.

Tiếp màn kiệu khẽ nhấc lên, người trong kiệu bắn ra vô số hoa đào, tất cả người của ma giáo trong nháy mắt bị mất mạng. Cho đến khi bốn gã nam tử mang cỗ kiệu biến mất ở trước mặt mọi người, cũng không có bất cứ người nào thấy rõ dung nhan người trong kiệu, mọi người chỉ mơ hồ nhìn thấy người trong kiệu mặc bạch y. Từ đó về sau, Phong Ngân công tử cũng không xuất hiện trong giang hồ nữa, nhưng hắn vẫn trở thành truyền thuyết mà người trong võ lâm tôn kính.

"Lần sau gặp mặt? Nói cách khác hắn còn biết cách tìm ngươi? Phong Ngân công tử rốt cuộc muốn giở trò gì?" Hiên Viên Diễm càng nhíu chặt lông mày, hắn có loại dự cảm xấu, Phong Ngân công tử một lần nữa bước chân vào giang hồ, tuyệt đối là vì Nguyệt nhi mà đến. Hắn rốt cuộc vì sao lại đem huyền băng thiết cùng Kim Lũ Y đưa cho Nguyệt nhi đây, xem ra hắn phải phái người điều tra thân phận của Phong Ngân công tử rồi.

"Ta nói. . . Bây giờ việc ngươi cần quan tâm không phải là Phong Ngân công tử giở trò quỷ gì, mà là thái tử Thương Nguyệt quốc cùng thái tử Bắc Dực quốc muốn giở trò quỷ gì chứ? Bọn họ ngoài mặt là tới chúc thọ, nhưng lại âm thầm bố trí cao thủ ẩn nấp ở Long Diệu hoàng triều, hắn là không có ý tốt a!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi nói.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, ngươi làm sao biết chuyện này?" Hiên Viên Diễm kinh ngạc nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tin tức thái tử Thương Nguyệt quốc cùng thái tử Bắc Dực quốc phái cao thủ ẩn núp trong Long Diệu hoàng triều, sáng nay hắn nhận được lá thư của mật thám mới biết, theo lý mà nói Nguyệt nhi không thể nào biết a?

"Phong Ngân công tử nói cho ta biết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái nói, tiếp cả người nhanh chóng từ trên giường êm nhảy xuống, dời bước đến bên bàn, bốc một quả nho chuẩn bị bỏ vào miệng.

"Còn chưa có bóc vỏ!" Hiên Viên Diễm đem Kim Lũ Y vứt trên ghế, bóng dáng nhanh như tia chớp chạy đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đưa tay đoạt lấy quả nho Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang cầm.

"Ta cũng không phải là người mù, dĩ nhiên biết còn chưa có bóc vỏ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co giật nói.

"Vậy ngươi còn định cho vào miệng?" Hiên Viên Diễm trừng mắt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, tỉ mỉ vùi đầu vào bóc vỏ nho.

Ta lại không muốn ăn vỏ, ngươi mới vừa nếu không giành, ta chỉ cần ép hai ngón tay cầm nho lại, không phải thịt của quả nho đã tách biệt với vỏ rồi hả? Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng mắt trợn trắng, trong lòng âm thầm nói.

"Tiểu trư lười, có thể ăn rồi." Hiên Viên Diễm đem quả nho đã bỏ vỏ đưa tới bên môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Khụ, bóc cho ta ăn?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thể khẽ cứng lại, nàng còn tưởng rằng hắn bóc cho chính hắn ăn chứ.

"Ngươi nghĩ sao?" Hiên Viên Diễm nhíu mày hỏi, nàng sẽ không cho là mình đem quả nho đoạt lấy, là để bản thân hưởng dụng chứ?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười hắc hắc xong, mới mở miệng ngậm quả nho Hiên Viên Diễm đưa tới. Hiên Viên Diễm tức giận liếc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giơ tay lấy một quả nho trên bàn lần nữa bóc vỏ.

"Diễm, thái tử Thương Nguyệt quốc cùng thái tử Bắc Dực quốc nhất định có mưu đồ, ngươi có biện pháp nào không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi xong, mở miệng nhận lấy quả nho Hiên Viên Diễm lần nữa đưa tới.

"Nguyệt nhi, ngươi là đang quan tâm ta sao?" Hiên Viên Diễm hai mắt một mảnh vui sướng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi bây giờ là người của ta, há có thể cho phép người ngoài khi dễ sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hất đầu, ngạo khí mười phần nói.

"Vậy. . . Nếu như ta bị người khác khi dễ, ngươi sẽ làm như thế nào đây?" Hiên Viên Diễm nhíu mày hỏi.

"Đầu tiên, đương nhiên là hung hăng đánh trả, sau đó. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng, hai mắt mang ý cười vô cùng cổ quái nhìn hướng Hiên Viên Diễm.

"Sau đó ngươi liền bỏ danh hiệu Thụy vương phi xuống, phủi mông bỏ đi sao? Bởi vì ngươi cho là nếu như ta dễ dàng bị người ta khi dễ, như vậy ta cũng không có tư cách trở thành vị hôn phu làm ngươi hài lòng rồi." Hiên Viên Diễm duỗi ra ngón tay ngắt ngắt chóp mũi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cả khuôn mặt đều mang ý cười.

"Ngươi có thể đoán được?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc nhìn về phía Hiên Viên Diễm, xem ra. . . Người này so với trong tưởng tượng của mình còn thông minh hơn nha.

"Tiểu nha đầu, ta sẽ không cho ngươi có cơ hội vứt bỏ ta đâu. Bởi vì người của ta đã sớm an bài tốt rồi, một khi thái tử Thương Nguyệt quốc

https://thuviensach.vn

cùng thái tử Bắc Dực quốc vọng động, người của ta sẽ hảo hảo dạy dỗ bọn họ." Hiên Viên Diễm hai mắt xinh đẹp tươi cười rực rỡ, vén mấy sợi tóc bên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên.

"Thôi đi, đám người ngươi dạy dỗ căn bản không chịu được một kích, cũng chỉ có thể lấy ra đối phó với mấy tên tiểu miêu tiểu cẩu ở Tuyên vương phủ thôi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi, giọng điệu giễu cợt mười phần nói. Hôm nay ở Tuyên vương phủ, nàng đã thấy rõ bản lĩnh của bọn thị vệ Thụy vương phủ, bản lĩnh thật chẳng có gì, sợ rằng một khi gặp được cao thủ, ngay cả chết thế nào cũng không biết.

"Ngươi a! Đi, đi với ta đến một nơi!" Hiên Viên Diễm tức giận vuốt đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó dắt tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hắn biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt vì sao lại nói như thế, nhất định là biểu hiện của bọn thị vệ hôm nay ở Tuyên vương phủ làm nàng rất không hài lòng. Vì không để cho nha đầu này xem thường mình, xem ra nhất định phải mang nàng đến nơi đó đi dạo một chút.

"Đi đâu?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, biểu tình không tình nguyện đi theo.

"Đi đánh nhau." Hiên Viên Diễm hai mắt xoay tròn, mỉm cười nói.

"Đánh nhau?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co rút , hai mắt hoài nghi nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Uh, đánh nhau!" Hiên Viên Diễm dịu dàng lên tiếng, cánh tay bỗng dưng ôm chặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào trong lòng, tiếp mũi chân nhẹ điểm, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt chạy trong ánh trăng.

"Nha, ngươi thế nhưng lại hôn trộm mặt của ta?" Gió lạnh nổi lên, trong màn đêm truyền đến âm thanh tức giận của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, ta sai lầm rồi! Không bằng ngươi cũng hôn trộm mặt của ta đi, như vậy chúng ta coi như huề nhau." Thanh âm trầm thấp mị hoặc của Hiên Viên Diễm ngay lập tức vang lên. . . . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 29: Ngươi Từ Nơi Nào Học Được

Những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời, một cái thác nước chảy róc rách tử đỉnh núi xuống, cùng với cây cối xanh tươi tạo nên một bức tranh thủy mặc thanh nhã.

Giờ phút này Hiên Viên Diễm đang đứng ở trên một tảng đá nhô ra ở thác nước, gió núi phất tới, tóc đen như mực cùng tử y phiêu đãng trong gió, phong thái vô cùng mị hoặc. Mà người ở trong ngực hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang co ro sắp ngủ.

"Nguyệt nhi?" Hiên Viên Diễm hai mắt mỉm cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng dịu dàng kêu.

"Rốt cuộc đã đến nơi?" Đầu rời khỏi lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, hai mắt im lặng xem xét bốn phía, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu nhìn về phía Hiên Viên Diễm, khóe miệng co giật hỏi.

"Ân!" Hiên Viên Diễm gật đầu, ánh mắt dịu dàng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang bị mình ôm. Kỳ thật lấy khinh công của hắn đã sớm đến nơi, chỉ là vì muốn ôm nàng nhiều hơn chút, nên hắn mới cố ý thả chậm tốc độ.

"Đánh nhau với ai? Không khí, cây cối, hay là thác nước này?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Không phải nói đi đánh nhau sao? Nơi này đừng nói là người, ngay cả bóng dáng của quỷ cũng không thấy được một con a.

https://thuviensach.vn

"Đi vào sẽ biết." Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, cánh tay trái càng đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm chặt hơn, hữu chưởng đột nhiên đánh tới thác nước.

Oanh một tiếng vang lên, dòng nước rống như hóa rồng bay lên, mà bức tường vốn giấu ở trong thác nước thế nhưng di động về một hướng, tạo thành một cái cửa động hình tròn. Vèo một tiếng vang lên, Hiên Viên Diễm điểm nhẹ chân, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh như tia chớp xông vào bên trong sơn động. Mà trong nháy mắt bọn họ tiến vào sơn động, vách núi bỗng chốc khép lại, thác nước lại một lần nữa chảy xuôi xuống.

Trên nóc sơn động treo vô số đèn lồng màu đỏ, bên trong động bày đủ loại vũ khí màu sắc hình dạng khác nhau, mà trên vách động lại có một cái Kim Môn (cửa nhà quyền quý), trên Kim Môn còn điêu khắc một con hùng ưng đang bay lượn. Giờ phút này Kim Môn mặc dù đóng thật chặt, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn là nhạy bén đánh hơi được một hơi thở lạnh lẽo không tầm thường, những thứ này đã làm thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ nguyên nhân Hiên Viên Diễm mang nàng tới đây.

Bên trong Kim Môn có rất nhiều người, hơn nữa hình như mọi người đều là tuyệt đỉnh cao thủ. Trước đó mình giễu cợt Hiên Viên Diễm dạy dỗ nên bọn thị vệ không chịu nổi một kích, Hiên Viên Diễm vì không để cho nàng xem nhẹ hắn, đã đặc biệt dẫn nàng tới đây gặp thủ hạ tốt nhất hắn huấn luyện.

"Khinh công không tệ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc xéo Hiên Viên Diễm, tiếp mở miệng tán thưởng nói. Ôm nàng từ thác nước vào bên trong sơn động, lại không để xiêm áo nhiễm một giọt nước, vị hôn phu vương gia của nàng khinh công xác thực hạng nhất, đáng giá được chút khen ngợi.

"Trừ lời nói khen ngợi, có còn những thứ khác hay không, thí dụ như. . . Phần thưởng là một cái hôn ngọt ngào?" Hiên Viên Diễm giọng điệu hài

https://thuviensach.vn

hước nói xong, đem mặt tiến tới bên môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ánh nến chập chờn, trên mặt Hiên Viên Diễm tràn đầy vẻ phong tình mị hoặc.

"Phần thưởng cái đầu ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, tiếp duỗi ngón tay hung hăng chọc chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm.

"Thật là hẹp hòi, ngươi nếu không cho phần thưởng, vậy. . . Dứt khoát để ta tự mình tới đòi lấy đi!" Hiên Viên Diễm hai mắt cười tà ác, sau đó đầu đột nhiên cúi thấp. Bẹp! Bên trong sơn động vang lên một đạo thanh âm thanh thúy cùng mập mờ, Hiên Viên Diễm thế nhưng hôn trộm môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi. . . . Đủ rồi a! Ngươi hôn trộm ta nữa thử xem?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn răng nói ra, thời điểm rời khỏi Thụy vương phủ bị hắn hôn trộm vào mặt, hiện tại lại bị hắn hôn môi, hắn rất muốn hôn trộm phải không?

"Người ta chỉ là muốn xúc tiến tình cảm với ngươi, không cần phản ánh dữ dội như vậy chứ?" Hiên Viên Diễm ai oán nói, trong lòng kì thực đang cười trộm. Cảm giác trêu chọc nàng thật là vui a!

"Không có lệnh của ta, không được phép hôn trộm ta. Nếu có một ngày ngươi làm ta hoàn toàn hài lòng, có lẽ ta sẽ suy tính chủ động. . . Hôn ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói, đồng thời duỗi ngón tay ra chạm vào môi đỏ mọng của Hiên Viên Diễm. Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, thân thể Hiên Viên Diễm bỗng dưng cứng ngắc, tiếp liền thấy hắn ngửa đầu phá lên cười.

"Này, ngươi cười cái gì a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoài nghi xem xét Hiên Viên Diễm, nàng nói rất buồn cười sao? Người này thật là bị bệnh thần kinh! Nhưng trong giây lát, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền đoán được Hiên Viên Diễm vì sao mà cười rồi, hắn nhất định cho là mình

https://thuviensach.vn

chỉ là tiểu nha đầu vị thành niên, hôn là cái gì sợ rằng cũng không rõ ràng, lại vẫn cuồng vọng nói sẽ chủ động hôn môi hắn.

Nhìn thấy Hiên Viên Diễm cười đến thở không ra hơi, tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển một cái, khóe miệng nổi lên một đường cong nói: "Ngươi cười đủ chưa?"

Hai mắt Hiên Viên Diễm nhiễm ý cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đang lúc hắn chuẩn bị mở miệng trả lời ba chữ cười đủ rồi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên đem đôi môi mềm mại dán lên môi Hiên Viên Diễm. Trong nháy mắt Hiên Viên Diễm trợn to hai mắt, trong lòng tràn đầy khiếp sợ. Chẳng lẽ mình cười làm nha đầu này bị kích thích?

Một luồng gió thổi đến, làm tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ phất qua mặt Hiên Viên Diễm, mái tóc tỏa ra hương thơm thanh nhã, làm cho Hiên Viên Diễm cảm giác bị kích thích mãnh liệt.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Hiên Viên Diễm lập tức đổi bị động thành chủ động. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không chút nào yếu thế, càng cường thế tiến công đoạt lại quyền chủ động. Qua một hồi lâu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm giống như hẹn trước đồng thời tách ra.

"Tư vị không tệ, chỉ là kỹ thuật của ngươi. . . không ra gì a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thể giãy giụa, từ trong ngực Hiên Viên Diễm nhảy xuống, tiếp đầu hất thật cao, giọng điệu mười phần khiêu khích nói. Lại dám giễu cợt nàng không biết hôn? Nàng sẽ cho hắn biết, cõi đời này không có chuyện Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng không biết làm!

"Đáng chết, ngươi từ nơi nào học được?" Hai mắt Hiên Viên Diễm tóe lửa trừng mắt về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng nghiến lợi hỏi. Nàng tuổi còn nhỏ, thật không ngờ kỹ xảo hôn môi lại thuần thục như vậy? So với nàng, kỹ thuật của hắn quả thật vụng về không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

"Cái này còn cần học sao? Với trí thông minh của ta không cần thầy dạy cũng biết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái, vẻ mặt hả hê nói. Nàng là ai, thiên tài đặc công ở thế kỷ hai mươi mốt, mặc dù chưa từng trải qua chuyện nam nữ, cũng không đại biểu nàng không có kiến thức về phương diện này.

"Làm trò, ngươi nhanh thành thật khai báo cho ta, rốt cuộc ngươi từ nơi nào học được?" Hiên Viên Diễm chống nạnh, trong mắt là ngọn lửa tức giận hừng hực thiêu đốt, giọng điệu càng thêm nồng nặc mùi dấm chua.

"Đi a! Nhanh mang ta đi nhìn một chút những thủ hạ xuất sắc nhất bản thân ngươi huấn luyện đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khúc khích, đưa tay kéo cánh tay Hiên Viên Diễm, lôi hắn hướng Kim Môn trước mặt đi tới. Khai báo cái p a (mình nhớ không nhầm thì p là cái mông), chẳng lẽ nói cho hắn biết những thứ này là từ trên sách vở ở thế kỷ hai mươi mốt học được?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đừng định đổi chủ đề a, lập tức giải thích rõ ràng cho ta. . ." Thân thể Hiên Viên Diễm mặc dù ngoan ngoãn để yên cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi đi, nhưng trong miệng vẫn còn cực kỳ khó chịu kêu gào. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 30: Phách Lối Không Thể Tả

Kim Môn chậm rãi mở ra, đập vào mắt là một tòa cung điện hoa lệ.

Ảo ảnh cung, khí thế hào hùng ẩn trong Thanh Sơn, nó là tổ chức sát thủ thần bí nhất trong giang hồ, cũng là thế lực kiêu ngạo nhất Hiên Viên Diễm sáng lập ra.

Hiên Viên Diễm dắt tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa bước vào trong đại điện, một hộ pháp ảo ảnh cung liền lập tức hiện thân. Hai mắt lạnh nhạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp hướng Hiên Viên Diễm hành lễ, giọng điệu mười phần cung kính nói: "Thuộc hạ tham kiến vương gia."

"Đây là vương phi, bắt đầu từ bây giờ nàng sẽ là một chủ tử của Ảo ảnh cung." Hiên Viên Diễm quét mắt nhìn tên hộ pháp kia, sau đó thản nhiên nói. Nghe được lời nói của Hiên Viên Diễm, tên hộ pháp kia lập tức đứng thẳng, hai mắt đầy vẻ khiếp sợ nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Tham kiến vương phi." Sau một khoảng yên tĩnh ngắn ngủi, tên hộ pháp kia hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt khom người hành lễ, giọng điệu lạnh lùng không chút cung kính, trong mắt càng có vẻ không cam lòng. Rất dễ nhận thấy, mệnh lệnh của Hiên Viên Diễm hắn không dám chống lại, nhưng có thể khiến hắn thật lòng đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm chủ tử, hắn lại không cách nào làm được, bởi vì hắn cảm thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt căn bản không xứng làm chủ tử của hắn.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhéo tay Hiên Viên Diễm, nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm, ánh mắt không tiếng động nói: nhìn thái độ của tên hộ pháp này, hình như rất không thích để ta làm chủ tử Ảo ảnh cung nha.

Hiên Viên Diễm mím môi cười một tiếng, ánh mắt cũng là không tiếng động trả lời: nha đầu, bọn họ chỉ biết thần phục với cường giả. Muốn bọn họ cam tâm tình nguyện thừa nhận ngươi là chủ tử, vậy ngươi phải cho bọn họ biết bản lĩnh của ngươi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi, hừ lạnh. Nhìn thấy nét mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt như vậy, Hiên Viên Diễm không nhịn được cười khúc khích. Hắn hiểu được ý tứ của nha đầu này, nàng là không tiếng động giễu cợt : ta nhất định sẽ là một cường giả làm bọn hắn thần phục, nhưng mà bọn hắn sợ rằng không có tư cách làm thủ hạ của ta.

"Những người khác đâu?" Hiên Viên Diễm im lặng nhéo tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong mắt tràn đầy ý cười hỏi tên hộ pháp kia.

"Bọn họ đang ở trong ám thất rèn luyện võ công a." Hộ pháp nhanh chóng trả lời.

"Nguyệt nhi, cho ta chút thể diện, đi chỉ điểm bọn họ một chút được không?" Hiên Viên Diễm nhấc tay dịu dàng vén mấy sợi tóc vương bến má Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lôi kéo Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng ám thất đi đến.

"Vậy cũng phải xem bọn họ có tuệ căn không mới được." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng cao đầu, lạnh nhạt nói. Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, tên hộ pháp kia khóe miệng trong nháy mắt co rút. Hắn không có nghe lầm đi, vương gia thế nhưng lại để cho một cái tiểu nha đầu đi chỉ điểm sát thủ của Ảo ảnh cung? Mà tiểu nha đầu này lại vẫn

https://thuviensach.vn

phách lối nói chỉ điểm có thể, chỉ sợ bọn sát thủ Ảo ảnh cung không có tuệ căn?

Thời gian trong nháy mắt, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm đã xuất hiện ở trong ám thất lạnh lẽo. Lúc này ở giữa ám thất, hai hộ pháp đang tỷ võ, mà bốn phía là sứ giả Ảo ảnh cung đang vây xem.

"Nguyệt nhi, như thế nào?" Hiên Viên Diễm ngưng mắt nhìn hai hộ pháp tỷ võ, tiếp có chút kiêu ngạo hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt bên cạnh.

"Chỉ có thể nói xem như thế là đủ rồi. Chỉ trong thời gian một ly trà, hai người bọn họ lại xuất ra ba mươi mấy loại kiểu dáng múa, vả lại mỗi một chủng loại cũng đẹp đẽ làm ta vui tai vui mắt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng khoanh tay, giọng điệu đẩy vẻ cười nhạo nói.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, đám sứ giả Ảo ảnh cung vốn đang đứng vây xem lập tức trợn to hai mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà hai hộ pháp đang tỷ thí cũng thôi đọ kiếm, ánh mắt mang theo tức giận hung hăng bắn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Khụ, Nguyệt nhi, so sánh như vậy hình như có chút. . ." Lông mày Hiên Viên Diễm cũng dương cao, nàng thế nhưng đem kiếm chiêu bén nhọn đánh đồng với nhảy múa, đây đối với các hộ pháp Ảo ảnh cung mà nói quả thực là một vũ nhục vô cùng lớn a.

"Chẳng lẽ ta so sánh không thỏa đáng sao, kiếm chiêu chậm như vậy không phải là múa sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai nói, hoàn toàn không để ý tới hai hộ pháp kia bắn tới ánh mắt căm thù. Nàng thừa nhận, hai hộ pháp này xuất kiếm quả thực rất cao minh, nhưng bởi vì bọn họ quá chú trọng ở việc biến chiêu, ngược lại lộ ra quá nhiều sơ hở, hơn

https://thuviensach.vn

nữa với nàng mà nói, tốc độ xuất kiếm của bọn họ quả thật không đủ nhanh.

"Hí. . ." Hai hộ pháp Ảo ảnh cung hít vào một hơi lạnh, bọn họ ra chiêu luôn luôn là vừa hiểm vừa nhanh, hôm nay cư nhiên bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt hình dung thành chậm chạp? Nếu không phải bởi vì vương gia đứng bên cạnh nàng, bọn họ đã sớm bổ kiếm về phía nàng rồi. Nàng rốt cuộc có tư cách gì nói ra những lời cuồng vọng như thế?

"Nguyệt nhi, bọn họ hình như không thừa nhận chiêu thức của mình chậm nha." Hiên Viên Diễm lạnh nhạt quét mắt nhìn hai hộ pháp đang tức giận, mở miệng chậm rãi nói. Hắn biết đối với việc Nguyệt nhi trở thành cung chủ Ảo ảnh cung bọn họ sẽ không phục, vừa đúng lúc có thể mượn cơ hội này để cho bọn họ xem một chút bản lĩnh của Nguyệt nhi.

"Bởi vì bọn họ còn chưa thấy ta xuất chiêu, nếu nhìn thấy rồi bọn họ nhất định cam tâm tình nguyện." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt nhìn hai hộ pháp, sau đó mở miệng thản nhiên nói.

"Vậy thì mời vương phi chỉ giáo đi!" Hai tên hộ pháp lửa giận hoàn toàn bộc phát, bọn họ bỗng chốc giơ kiếm trong tay lên, âm thanh lãnh lệ nói.

"Thêm mười người nữa đi, nếu không. . . Các ngươi sẽ không có cơ hội nhìn thấy ta ra chiêu như thế nào." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi ngạo nghễ cười, tròng mắt giễu cợt nhìn về phía hai gã hộ pháp. Các ngươi cảm thấy ta không xứng làm Ảo ảnh cung chủ sao? Vậy ta sẽ để cho các ngươi biết, các ngươi thật ra không xứng làm thủ hạ của ta.

"Ngươi. . ." Hai hộ pháp tức đến sắp ói máu, lời của nàng rõ ràng là hoàn toàn khinh thường bọn họ.

"Các ngươi mười người đi! Nhớ, cố gắng chống đỡ một lát, nếu không mặt mũi của bổn vương cũng mất hết." Hiên Viên Diễm mở miệng nói

https://thuviensach.vn

xong, duỗi ngón tay chỉ mười tên sứ giả.

Mọi người giống như bị ngũ lôi oanh đỉnh nhìn về phía Hiên Viên Diễm, ý tứ của vương gia rất rõ ràng: cho dù bọn họ mười hai người liên thủ, cũng nhất định sẽ thua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ là thời gian thua dài hay ngắn mà thôi. Chẳng lẽ. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt này thật có bản lĩnh kinh người như thế?

"Diễm, cho ta mượn ống tay áo dùng một chút." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi quỷ dị khẽ nhếch, chiếc nhẫn trên tay bỗng chốc giống như hoa sen nở rộ, tiếp liền thấy nàng hướng Hiên Viên Diễm vung tay lên, nửa đoạn ống tay áo từ trên cánh tay Hiên Viên Diễm bị cắt rời, bay vào trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nguyệt nhi, ngươi cắt ống tay áo của ta làm sao?" Hiên Viên Diễm khóe miệng co giật nói.

"Thay ngươi giữ lại chút mặt mũi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp cười cười, dùng nửa đoạn ống tay áo che mắt lại, mở miệng chậm rãi nói: "Lời như vậy, bọn họ sẽ có nhiều cơ hội chống đỡ một chút."

"Hí. . ." Lần này, không chỉ có bọn hộ pháp sứ giả hít vào một hơi lãnh khí, ngay cả Hiên Viên Diễm cũng nhịn không được hít theo. Nguyệt nhi không khỏi quá phách lối đi? Nàng đây là muốn làm tức chết người của Ảo ảnh cung sao? Đám người Ảo ảnh cung xiết chặt quả đấm, trong lòng điên cuồng gào thét: quả thật là quá không để ai vào mắt rồi!

"Ra chiêu đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thèm để ý đến tất cả mọi người đang hít khí lạnh, nàng trực tiếp dời bước đến giữa ám thất, giọng điệu lạnh nhạt nói. Mười hai tên kia nhìn nhau, tiếp bỗng chốc giơ kiếm nghênh hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, quanh mỗi thanh kiếm tản ra sát khí lạnh lẽo bức người, bọn họ bị hành động cuồng vọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoàn toàn kích thích rồi. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 31: Thần Phục

Kiếm trong tay mười hai tên kia không ngừng động, chia ra các phương hướng khác nhau hung ác đánh úp về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Gặp phải kiếm quang sắc bén công kích, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ nhếch môi tà mị cười một tiếng, không chút dấu hiệu né tránh nào.

Nàng đây là muốn làm gì, tìm chết sao? Người của Ảo ảnh cung nhíu chặt lông mày nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kiếm cũng đã gần đâm tới thân thể nàng rồi, nàng lại vẫn yên tĩnh đứng tại chỗ?

Hiên Viên Diễm cũng là híp mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nha đầu này làm cái gì, vì sao còn không động? Những người này đều là hắn huấn luyện ra, hắn biết rõ năng lực của bọn họ, nếu Nguyệt nhi vẫn không động, kiếm trong tay bọn họ sẽ lập tức cắt nàng thành mảnh nhỏ.

Trong nháy mắt, toàn bộ mười hai mũi kiếm chạm đến xiêm y của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Không xong, lúc này cho dù Nguyệt nhi nghĩ cách ứng phó cũng không kịp, Hiên Viên Diễm bỗng dưng biến sắc, song chưởng lập tức giơ lên, muốn dùng nội lực đánh rơi kiếm trong tay bọn thuộc hạ.

Ngay lúc này, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc chuyển động, trong phút chốc tất cả mũi kiếm chỉ vào Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều chỉ sượt qua xiêm áo của nàng, chứ không làm thương tổn Thượng Quan Ngưng Nguyệt chút nào.

https://thuviensach.vn

Bỗng dưng, Hiên Viên Diễm cùng những kẻ đứng ngoài xem trợn to mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Điều này sao có thể, đừng nói là nàng bây giờ đã bịt mắt, cho dù nàng có thể nhìn rõ ràng tất cả, căn bản cũng không có cách nào tránh được đó a?

Trong mắt mười hai tên kia là biểu tình không thể tin được nhìn mũi kiếm đâm vào không khí, tiếp cổ tay xoay chuyển, biến chiêu nhanh chóng một lần nữa đánh úp về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Kiếm đâm ngang dọc giữa, rõ ràng mũi kiếm đã đâm đến người Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô số lần, nhưng lần nào cũng bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt quỷ dị tránh được.

Mà điều khiến mọi người khiếp sợ không thôi chính là, bọn họ thế nhưng không ai nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc là tránh như thế nào. Bọn họ chỉ biết một chữ, đó chính là nhanh! Người Ảo ảnh cung tập kích càng nhanh, động tác né tránh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng nhanh hơn, nhanh đến làm người ta căn bản không nhìn thấy.

"Được rồi, tin tưởng các ngươi cũng mệt mỏi rồi, giờ đến phiên ta ra tay." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười nói xong, thân thể bỗng dưng xoay tròn, chiếc nhẫn hoa sen trong tay nhanh như tia chớp quét ngang qua.

Mười hai tên kia liếc mắt nhìn nhau, tiếp đến đồng thời bổ kiếm về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Vậy mà, chỉ nghe keng một tiếng vang lên, toàn bộ kiếm trong tay bọn họ đánh vào nhau. Mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt không biết khi nào đã thoát khỏi vòng chiến, đứng yên bên cạnh Hiên Viên Diễm.

"Ngươi đây là có ý gì?" Mười hai tên kia trừng mắt tức giận nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng đây là lâm trận bỏ chạy sao?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có trả lời bọn họ, nàng cởi xuống ống tay áo bịt mắt, sau đó cánh tay nhẹ nhàng giương lên, đem nửa đoạn

https://thuviensach.vn

ống tay áo vứt lên giữa không trung. Cùng lúc đó, bàn tay Hiên Viên Diễm hướng giữa không trung duỗi một cái, dùng nội lực xoay tròn nửa đoạn ống tay áo vào lòng bàn tay, hắn đem nửa đoạn ống tay áo nhét vào trong ngực.

"Thụy vương phủ rất nghèo sao?" Nhìn thấy hành động này của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi chau mày. Nghèo đến hắn phải đem nửa đoạn ống tay áo này mang về, sau đó vá lại để mặc?

"Giữ lại làm kỷ niệm." Hiên Viên Diễm nhún vai, hai mắt tràn đầy ý cười nói.

"Thần kinh." Nghe Hiên Viên Diễm nói, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút, tiếp đó lại trợn trắng mắt. Một cái tay áo có cái gì đáng để cất giữ à? Hiên Viên Diễm không trả lời, chỉ giơ một ngón tay trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi. . ." Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cứng lại, nàng hiểu ý của Hiên Viên Diễm. Bởi vì nàng đã từng cầm nửa đoạn ống tay áo này, cho nên hắn cảm thấy cần phải giữ lại.

"Ngươi rốt cuộc có ý gì?" Lúc này, mười hai tên kia lần nữa mở miệng đồng thanh lên tiếng. Nào có ai như vậy, đang đánh thế nhưng lại chạy trốn?

"Diễm, đây chính là những thủ hạ mà ngươi hài lòng nhất sao? Tài nghệ không bằng người thì thôi đi, ngay cả phản ứng cũng chậm chạp như thế." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt giễu cợt đánh giá mười hai tên kia, tiếp khoanh tay, thân thể lười biếng tựa trên người Hiên Viên Diễm.

"Thắng bại đã phân, các ngươi thua, hơn nữa còn thua thê thảm không nỡ nhìn." Hiên Viên Diễm quét mắt nhìn mười hai tên thủ hạ, thanh âm lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, bọn thuộc hạ không hiểu." Mười hai tên biểu tình kinh ngạc nhìn về phía Hiên Viên Diễm, những tên khác đứng xem trong đầu cũng vô cùng mờ mịt.

"Nhìn xem ngực của các ngươi." Hiên Viên Diễm mở miệng chậm rãi nói, trong lòng bất đắc dĩ thở dài. Trước mắt mười hai tên này, tùy tiện hành tẩu trên giang hồ, cũng chắc chắn có thể làm người trong giang hồ nghe tin đã sợ mất mật, nhưng thời điểm bọn họ đối mặt với Nguyệt nhi, lại không chịu nổi một kích. Nguyệt nhi a Nguyệt nhi, ngươi rốt cuộc còn cho ta bao nhiêu chấn động đây?

"Chuyện này. . ." Mười hai tên kia lập tức ngưng mắt nhìn về ngực mình, tiếp liền thấy bọn họ há to miệng. Bởi vì khi bọn hắn nhìn vào phần áo trước ngực, thế nhưng lại có một cái lỗ nhỏ hình cánh sen vô cùng quỷ dị.

Những tên đứng ngoài xem cũng hoàn toàn cứng ngắc rồi, bọn họ vẫn không nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra tay như thế nào, trừ mới vừa rồi nàng thoát khỏi vòng chiến, cổ tay như tia chớp xẹt ngang qua. Này quả thực quá không thực tế đi?

"Chiếc nhẫn hoa sen trên tay Nguyệt nhi làm từ huyền băng thiết." Đang lúc bọn thủ hạ khiếp sợ không thôi thì Hiên Viên Diễm phun ra một câu, làm cho tất cả bọn họ từ khiếp sợ chuyển sang giật mình.

Huyền băng thiết uy lực vô cùng. Nói cách khác. . . Vừa rồi thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ cần dùng thêm chút lực, thì không phải xiêm y của họ có lỗ hình hoa sen, mà là cái lỗ trí mạng trên ngực rồi.

"Đa tạ vương phi thủ hạ lưu tình." Mười hai tên kia sắc mặt trắng bệch nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó quỳ một gối trên mặt đất.

"Bọn thuộc hạ tham kiến vương phi, vương phi về sau nếu có bất kỳ phân phó gì, bọn thuộc hạ nhất định nhảy vào nước sôi lửa bỏng, dù chết

https://thuviensach.vn

cũng không từ." Những người còn lại vây xem cũng quỳ một chân trên đất, hai mắt vô cùng cung kính nói. Giờ khắc này bọn họ dùng lễ tiết quỳ lạy, tâm phục khẩu phục thừa nhận Thượng Quan Ngưng Nguyệt là chủ tử.

"Mười hai người liên thủ cũng không thể thắng, đó là bởi vì trong lòng các ngươi không hề ăn ý, chỉ lo xuất chiêu của mình. Xuất chiêu nhiều như vậy là để cho ai nhìn? Gặp phải cao thủ chân chính căn bản chỉ thùng rỗng kêu to, chỉ có một con đường chết. Nhớ, giết người là môn nghệ thuật hạng nhất, không phải một cuộc biểu diễn vụng về. Chiêu thức không cần nhiều, chỉ một chiêu là đủ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi tư thế dựa vào trên người Hiên Viên Diễm, tiếp hai mắt lạnh nhạt nhìn đoàn người đang quỳ trên đất.

"Tạ vương phi chỉ điểm." Đoàn người đồng thanh nói, ánh mắt tràn đầy vẻ xấu hổ.

"Bắt đầu từ bây giờ, đem toàn bộ chiêu thức dung hợp thành một chiêu, hơn nữa mọi người phải làm cho trái tim đạt đến độ ăn ý cao. Thời điểm các ngươi chống địch, không cần bất kỳ ngôn ngữ hoặc ánh mắt nào để diễn đạt, vẫn có thể cùng đồng bạn phối hợp không chê vào đâu được. Ba ngày sau ta sẽ tới kiểm tra, người nào không đạt tới yêu cầu của ta, ta lập tức lấy mạng của hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không cần phế vật làm thuộc hạ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng nhíu mày, thanh âm giống như băng tuyết vạn năm.

"Dạ!" Toàn bộ cúi đầu, âm thanh vang dội và kính sợ nói.

"Ta mệt mỏi, trở về phủ thôi." Ánh mắt lạnh nhạt quét qua nhóm người Ảo ảnh cung, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi kéo cánh tay Hiên Viên Diễm hướng bên ngoài ám thất mà đi.

"Cung tiễn vương phi." Sau lưng truyền đến tiếng cung tiễn của nhóm người mới bị nàng thần phục, cùng lúc đó Hiên Viên Diễm bị Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt kéo ra khỏi ám thất khóe miệng không khỏi co quắp. Vậy mà chỉ cung tiễn Nguyệt nhi, không cung tiễn hắn? Hắn là bị những thuộc hạ tự tay huấn luyện ra hoàn toàn coi như không thấy sao?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm
dtv-ebook.com

Chương 32: Ra Oai Phủ Đầu

Nửa tháng sau --

Ánh chiều tà chiếu rọi Thụy vương phủ, làm khung cảnh nhiễm một mảnh màu hồng.

Trong phòng ngủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thảnh thơi nằm ở trên xích đu, mà bên cạnh xích đu là hai hắc y nam tử an tĩnh đang đứng, một tên trong số đó bưng một cái khay lớn, trong khay là các loại hạt châu nhỏ với đủ màu sắc.

"Ngân Lang" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng khẽ gọi, ngón trỏ lười biếng hướng tên bưng khay ngoắc ngoắc.

"Vâng" tên gọi là Ngân Lang lập tức cung kính đáp, thân thể nửa ngồi xuống, đem vật trong khay đưa tới trước mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy đôi vòng tay trên cổ tay xuống, khởi động cơ quan đem lớp ngoài cùng của vòng tay mở ra, bên trong lộ ra vô số lỗ nhỏ. Tiếp, liền thấy bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng cái khay Ngân Lang bưng lên, đem những hạt châu nhỏ nhiều màu sắc bỏ vào trong các lỗ nhỏ.

"Vương phi, những hạt châu nhỏ này rốt cuộc có tác dụng gì, người vì sao phải nhét chúng vào trong vòng tay đây?" Trong giọng nói của Ngân Lang đầy vẻ không hiểu hỏi.

"Đúng vậy a, thuộc hạ cũng vô cùng tò mò. Vương phi, người giúp đỡ bọn thuộc hạ, giải thích cho chúng ta đi." Một tên khác cũng nhíu chặt lông

https://thuviensach.vn

mày xem xét những hạt châu nhỏ trong mâm, nhặt lên một viên màu xanh lá chăm chú quan sát.

"Thanh Báo, ngươi không nên bóp hỏng hạt châu màu xanh lục mà bổn vương phi tỉ mỉ điều chế phấn ăn mòn trong đó a. Ngươi nghiên cứu thì nghiên cứu, ngàn vạn đừng bóp nát nó. Nếu không đợi đến lúc cả người ngươi hóa thành một vũng máu, cũng đừng oán bổn vương phi." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt qua tên gọi là Thanh Báo, mở miệng chậm rãi nói.

Nàng từng ra lệnh cho bọn người Ảo ảnh cung, để cho bọn họ đem những chiêu thức đã học dung hợp thành một chiêu trí mạng, vả lại phải làm cho trái tim đạt đến độ ăn ý cao. Ảo ảnh cung không hổ là do Hiên Viên Diễm lựa chọn kỹ càng, bọn họ toàn bộ đều đạt tới yêu cầu của mình, mà hai hộ pháp Ngân Lang cùng Thanh Báo hoàn thành xuất sắc nhất. Vì vậy, nàng cho Truy Phong cùng Lãnh Tiêu trở lại phủ tướng quân, đem Ngân Lang cùng Thanh Báo từ Ảo ảnh cung triệu tới bên cạnh, làm thuộc hạ cận thân của nàng.

"Hí. . ." Thanh Báo hít vào một hơi lạnh, nhanh chóng ném hạt châu màu lục vào trong khay.

"Khụ, vương phi, vậy những màu sắc khác chứa cái gì a?" Trán Ngân Lang rớt xuống một giọt mồ hôi lạnh, khóe miệng co giật hỏi.

"Bên trong hạt châu màu đỏ là phấn ngứa, da thịt của ai không cẩn thận dính phải, bảo đảm sẽ đem mình gãi đến chết. Hạt châu màu vàng chứa phấn im lặng, một khi đầu lưỡi không cẩn thận dính vào, sẽ từ từ mục nát, từ đó về sau cũng không mở miệng được nữa. Hạt châu màu xanh lục chứa. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem hạt châu nhét vào vòng tay, đồng thời mở miệng chậm rãi giải thích .

https://thuviensach.vn

"Hí. . ." Thanh Báo cùng Ngân Lang hít vào mấy ngụm lãnh khí, bọn họ tổng kết ra một đạo lý sinh tồn: thiên hạ này ai cũng có thể chọc, nhưng nhất định không thể chọc vương phi.

"Vương phi, còn nửa canh giờ nữa thái tử Bắc Dực quốc cùng thái tử Thương Nguyệt quốc sẽ đến đường lớn Hoàng Thành. Thuộc hạ đã theo phân phó của vương gia bao một tòa trà lâu bên đường lớn rồi. Tính toán thời gian, vương phi hiện tại đi đến là kịp lúc." Đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem tất cả hạt châu nhét vào vòng tay xong, thủ lĩnh thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng đi vào.

"Vậy thì lên đường đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên ghế đứng lên, mang theo Ngân Lang cùng Thanh Báo rời khỏi phòng ngủ. Đường lớn Hoàng Thành, là đường mà vào Long Diệu hoàng cung phải đi qua. Hôm nay là ngày đại thọ của Khương thái hậu, cũng là ngày thái tử hai nước đến Long Diệu hoàng triều. Nếu biết thái tử hai nước bụng dạ khó lường, nàng đương nhiên phải quan sát trước. Biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

Trên bầu trời, mặt trời tròn trịa. Ánh nắng chiếu xuống đem cả đất trời nhuộm thành một mảnh vàng rực, tạo nên một khung cảnh vô vùng mỹ lệ.

Trong một nhã gian ở lầu hai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi ở gần cửa sổ, Ngân Lang cùng Thanh Báo cung kính đứng ở hai bên.

"Thụy vương phi, ngài từ từ dùng, tiểu nhân cáo lui trước." Lão bản quán trà khom lưng tự mình đem nước trà dâng lên, sau đó cúi đầu rời đi nhã gian như chạy trốn, tốc độ kia giống như là hận cha mẹ không thể ban thêm đôi chân cho hắn rồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem hoa viên Tuyên vương phủ nổ tung, hơn nữa sự tích nàng đem Tuyên vương Hiên Viên Kỳ nổ đến hộc máu bất tỉnh đã lan truyền trong dân gian. Nàng ngay cả Tuyên vương địa vị tôn

https://thuviensach.vn

quý cũng không để ở trong mắt, những tiểu dân chúng hôm nay thấy nàng, trong mắt không dám tỏ ý giếu cợt vì diện mạo xấu xí của nàng nữa, cũng không dám cùng nàng nói nhiều nửa câu, nếu không cẩn thận mạo phạm nàng, không biết sẽ bị xử lý thê thảm như thế nào đây.

Nâng chén khẽ nhấp một ngụm nước trà xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngưng mắt nhìn về phía đường lớn Hoàng Thành. Lúc này trên đường đã sớm trải thảm đỏ, hai bên cũng có cấm vệ quân. Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ đang ở trên lưng ngựa, yên lặng nhìn phía trước, mà sau lưng bọn họ là tả hữu thừa tướng cùng một số quan viên. Hai vị vương gia đi đầu, tả hữu thừa tướng cùng với đông đảo quan viên nghênh đón, rất rõ ràng, đối với việc thái tử Bắc Dực quốc cùng thái tử Thương Nguyệt quốc đến thăm, Long Diệu hoàng triều đã sử dụng lễ tiếp long trọng nhất rồi.

Nha đầu, nước trà mùi vị như thế nào? Khuôn mặt Hiên Viên Diễm vốn đang lạnh lùng lại nổi lên một nụ cười ôn nhu, hơi nghiêng đầu, hai mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi cạnh cửa sổ lầu hai, nhíu mày không tiếng động hỏi.

So với nước trà của Thụy vương phủ chúng ta, mùi vị nhất định là kém xa. Thượng Quan Ngưng Nguyệt mím môi cười một tiếng, ánh mắt không tiếng động trả lời. Nhắc tới cũng kỳ quái, nàng và Diễm mặc dù thời gian chung đụng không dài, nhưng giữa họ lại có thể ăn ý như vậy. Không cần ngôn ngữ, có lúc chỉ dựa vào một ánh mắt, là có thể đoán được ý nghĩ trong lòng đối phương.

Đúng lúc này, trong gió truyền đến tiếng xe ngựa. Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn nhau cười một tiếng, tiếp nụ cười của cả hai đồng thời biến mất, hai mắt lạnh nhạt theo âm thanh nhìn lại.

Đường lớn Hoàng Thành trong nháy mắt xuất hiện hai đội ngũ, dẫn đầu là hai chiếc xe ngựa đẹp đẽ tinh sảo. Phía bên trái trên nóc xe ngựa có

https://thuviensach.vn

một lá cờ màu nâu theo gió chập chờn, phía trên dùng chỉ vàng thêu hai chữ to "Bắc Dực". Phía bên phải trên nóc xe ngựa có một lá cờ màu xanh, phía trên dùng chỉ vàng thêu hai chữ "Thương Nguyệt".

Phóng mắt nhìn đi, sau xe của thái tử Thương Nguyệt quốc là hơn hai trăm thị vệ, mà phía sau thái tử Bắc Dực quốc lại chưa đủ hai mươi người. Đi đến trước cửa quán trà, hai đội ngũ ngừng lại. Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ cũng từ trên lưng ngựa nhảy xuống, tiếp hai người bọn họ liếc mắt nhìn nhau.

Bên trong nhã gian Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng buông ly trà trong tay xuống, nhíu chặt lông mày. Theo lý thuyết, Thương Nguyệt quốc phải đến trước Bắc Dực quốc một bước. Nhưng hôm nay hai người bọn họ lại cùng tới, như vậy thái tử hai nước là cố tình hạ uy phong của Long Diệu hoàng triều.

Lúc này, vô luận là nghênh đón thái tử nước nào trước, nhất định sẽ đắc tội với nước còn lại. Thí dụ như, trước nghênh đón Thương Nguyệt quốc sau đó nghênh đón Bắc Dực quốc, vậy thì chứng minh trong lòng Long Diệu hoàng triều Bắc Dực quốc không bằng Thương Nguyệt quốc, ngược lại cũng thế. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 33: Không Thể Khinh Thường

Edit: Pemichio

Beta: Alligator

"Hí. . ." từ trong gió truyền đến âm thanh hít khí lạnh của các quan viên Long Diệu hoàng triều, bọn họ rối rít đem ánh mắt tập trung trên người Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ.

Trước lên tiếng nghênh đón một nước? Hiên Viên Kỳ nhíu lông mày nhìn Hiên Viên Diễm, ánh mắt không tiếng động hỏi. Giờ khắc này, vô luận trong lòng hắn đối với Hiên Viên Diễm có bao nhiêu hận thấu xương, hắn cũng phải tạm thời để xuống. Nội bộ Long Diệu hoàng triều chiến tranh là một chuyện, cùng hắn chống ngoại chiến lại là một chuyện khác.

Hiên Viên Diễm hai mắt nhìn thẳng ngạo nghễ cười lạnh, hắn đã sớm ngờ tới thái tử hai nước sẽ giở trò này rồi. Chỉ thấy hắn duỗi ra ngón tay chỉ chỉ Hiên Viên Kỳ, rồi lại chỉ xe ngựa của thái tử Thương Nguyệt. Tiếp hắn dùng tay chỉ chính mình, rồi lại chỉ xe ngựa của thái tử Bắc Dực.

Thân thể Hiên Viên Kỳ khẽ cứng lại , nhất thời hiểu được ám hiệu của Hiên Viên Diễm, Hướng về Hiên Viên Diễm yên lặng gật đầu, hai người đồng thời mở miệng nói:

"Thụy vương Hiên Viên Diễm thay mặt Ngô Hoàng nghênh đón thái tử Bắc Dực quốc, thái tử Bắc Dực quốc đường xa mà đến, Ngô Hoàng hết sức vui mừng."

https://thuviensach.vn

"Tuyên vương Hiên Viên Kỳ thay mặt Ngô Hoàng nghênh đón thái tử Thương Nguyệt quốc, thái tử Thương Nguyệt quốc đường xa mà đến, Ngô Hoàng hết sức vui mừng."

Đúng vậy, bọn họ thế nào cũng không ngờ được? Đồng thời mở miệng, chia ra nghênh đón thái tử hai nước, như vậy cũng không đắc tội với bất cứ nước nào rồi. Tả hữu thừa tướng cùng các quan viên khác không khỏi bội phục liếc nhìn sự cơ trí hơn người của Hiên Viên Diễm. Bên trong nhã gian Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhạt, cúi đầu khẽ nhấp một ngụm trà trong chén, nàng sớm đoán được Diễm sẽ dùng một chiêu này rồi.

Màn xe chậm rãi vén lên, một thân y phục màu xanh lá cây, một nam tử khoảng chừng hai mươi tuổi bước ra, mà tay hắn còn cầm một cây quạt tre, người này là thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong.

Bên trong nhã gian Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức híp mắt nhìn về phía Dạ Dật Phong, gương mặt nhẵn nhụi như bạch ngọc, lông mày lưỡi kiếm, đôi mắt như hoa đào, hai tròng mắt như sao sáng trong đêm, chưa nói đến nụ cười trên tuấn nhân ẩn hiện ba phần phong lưu. Người này bề ngoài xem ra hết sức phóng đãng không kềm chế được, nhưng là cặp mắt kia trong lúc lơ đãng lại tỏa ra hàn quang, làm nàng biết người này tuyệt đối không thể xem thường.

"Nghênh đón long trọng như vậy, Long Diệu hoàng đế thật là quá khách khí." Dạ Dật Phong bỗng chốc mở quạt ra, trên mặt nhuộm đầy ý cười nói.

"Thương Nguyệt thái tử trên đường cực khổ rồi." Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ mở miệng đồng thanh nói, quà đáp lễ Dạ Dật Phong sẽ chuẩn bị sau, tròng mắt đồng thời quét qua chiếc quạt trên tay Dạ Dật Phong đang nhẹ nhàng chuyển động.

https://thuviensach.vn

Đó là một chiếc quạt làm từ nhiều thanh trúc xanh nhỏ mỏng như lụa, nhìn tổng thể hết sức tinh sảo. Chỉ là phàm là người có chút hiểu biết đối với Dạ Dật Phong đều sẽ biết cây quạt trong tay hắn tùy lúc sẽ trở thành vũ khí giết người, bởi vì dù là mặt quạt, hay cán quạt đều ẩn chưa ám khí.

"Vốn là rất mệt mỏi, nhưng khi tiến vào Long Diệu hoàng triều, tất cả mệt mỏi liền bị tẩy rửa hoàn toàn. Bổn cung phỏng đoán, nhất định không khí ở Long Diệu hoàng triều có tác dụng khiến cho lòng người vui vẻ thoải mái. Đợi bổn cung chúc thọ Khương thái hậu xong phải hảo hảo đi dạo Long Diệu hoàng triều một chút.” Dạ Dật Phong khóe mắt hơi xếch lên, trong mắt ẩn chứa nụ cười mê người.

"Bổn vương có thể làm người dẫn đường cho Thương Nguyệt thái tử." Tuyên vương Hiên Viên Kỳ nhếch môi cười, tiếp lời Dạ Dật Phong.

"Vậy bản cung không cần lo lắng bị lạc đường rồi." Dạ Dật Phong nhếch môi nở nụ cười, hai mắt quét về phía xe ngựa của thái tử Bắc Dực quốc, mở miệng nói: "Đúng rồi, không biết Bắc Dực thái tử có hứng thú cùng nhau đi dạo một chút không?"

"Không có hứng thú." Bên trong xe ngựa truyền tới âm thanh lạnh lẽo, nhất thời khiến không khí vốn đang hài hòa bị đông cứng lại. Màn xe vén lên, một thân cẩm y màu xanh dương, nam tử vẻ mặt lạnh như băng khoảng chừng hai mươi tuổi bước ra. Không nghi ngờ gì, hắn chính là thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn.

Cùng lúc đó, bên trong nhã gian Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng lông mày thật cao, ánh mắt mang theo sự tìm tòi nghiên cứu nhìn Tiêu Hàn.

Hắn, tóc đen tùy ý xõa tung, da thịt trắng noãn, mày kiếm anh tuấn, môi mỏng mặc dù hơi mất đi huyết sắc, nhưng ngũ quan có thể dùng từ tinh xảo tới cực điểm để hình dung. Chỉ là mâu trung của hắn thế nhưng tỏa ra sự lạnh lùng xa cách đối với trần thế, đó là một đôi mắt hoàn toàn không

https://thuviensach.vn

mang chút tình cảm con người, giống như thế gian không có bất kỳ chuyện gì có thể làm hắn lộ vẻ xúc động.

Hiên Viên Diễm cao quý lại tà mị mê hoặc; Phong Ngân công tử phiêu dật thoát tục, tao nhã như thiên tiên; Thương Nguyệt thái tử phong lưu phóng khoáng, bất cần đời. Thế nhưng Bắc Dực thái tử cho nàng cảm giác chỉ có ba chữ: lạnh, lạnh, lạnh!

"Không có hứng thú thì không hứng thú nha, chỉ là cái người này thái độ cự tuyệt có thể dịu dàng một chút không?" Dạ Dật Phong mặc dù lúng túng vuốt vuốt lỗ mũi, trên mặt vẫn là nụ cười sáng lạng như cũ.

"Thụy vương, Tuyên vương, có thể vào cung chưa?" Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn nhìn cũng chưa nhìn Dạ Dật Phong một cái, hai mắt lạnh nhạt quét một vòng Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ, âm thanh không chứa một chút độ ấm hỏi.

"Hí. . ." Chúng quan viên Long Diệu hoàng triều lần nữa hít một hơi thật sâu, trong lòng ẩn ẩn một chút tức giận, Bắc Dực thái tử này quả thật không để ai trong mắt rồi.

Long Diệu hoàng triều dùng lễ tiết cao nhất, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong dù gì cũng là người xuống xe ngựa trước, hơn nữa trong miệng cũng khách khí đáp lễ. Nhưng Bắc Dực thái tử này là như thế nào? Ở bên trong xe ngựa nửa ngày mới ra ngoài thì thôi đi, sau khi ra ngoài thái độ nói chuyện cùng Thụy vương và Tuyên vương lại là chất vấn sao?

"Dĩ nhiên." Hiên Viên Kỳ mặc dù bày ra khuôn mặt tươi cười chào đón, nhưng trong lòng cũng đè nén lửa giận. Hiên Viên Diễm không nói gì, chỉ là hai mắt thâm thúy quét qua Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn.

Nghe được đối thoại của Hiên Viên Kỳ và Tiêu Hàn, chúng quan viên Long Diệu hoàng triều lập tức thối lui qua hai bên. Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời tung người nhảy lên lưng ngựa.

https://thuviensach.vn

Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong nhún vai một cái, khoát khoát quạt tre trong tay, trong mắt phát ra nét cười ý vị sâu xa, khom người chui vào trong xe ngựa. Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn vẻ mặt không hề gì quét qua mọi người một vòng chợt ánh mắt lóe lên. Không tiếng động tiến vào xe ngựa.

Nguyệt nhi, ngươi trở về trước, sau đó ta trở về phủ đón ngươi. Đi phía trước, Hiên Viên Diễm ngửa đầu liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở lầu hai, ánh mắt dịu dàng không tiếng động nói.

Ân! Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai mắt cười nhạt, hướng Hiên Viên Diễm lặng yên gật đầu.

Trong nháy mắt, trên thảm đỏ nổi lên tiếng vó ngựa cùng tiếng bánh xe di chuyển. Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Kỳ đi trước mở đường, chúng quan viên đi theo hai bên, dẫn đường cho xe ngựa của thái tử hai nước hướng cửa cung đi đến.

Đợi mọi người dần dần đi xa, hộ pháp Ngân Lang đứng sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên tiếng: "Vương gia từng nói qua, Tiêu Hàn đúng là kình địch lớn nhất đời ngài ấy. Trước đây thuộc hạ vẫn không ủng hộ cách nhìn của vương gia, hôm nay nhìn thấy người, thuộc hạ rốt cuộc hiểu rõ vương gia vì sao nói như vậy, Tiêu Hàn này xác thực không thể khinh thường a!"

"Ngân Lang, chớ đề cao chí khí người khác, diệt uy phong của chính mình." Thanh Báo bĩu môi, vẻ mặt không đồng ý, vương gia chỉ là khiêm tốn thôi, ở trong lòng hắn vương gia vĩnh viễn là vô địch.

"Diễm không nói sai, Bắc Dực thái tử này quả thật rất khó đối phó." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ xoay ly trà trong tay, mở miệng chậm rãi nói. Nàng có thể nhìn ra một con người, nhưng mới vừa rồi nàng thế nhưng không thể nắm bắt được tâm tình của Tiêu Hàn, người này không đơn giản

https://thuviensach.vn

a. Nàng dám chắc chắn tối nay tại thọ yến của Khương Thái hậu, tuyệt đối sẽ bởi vì thái tử hai nước đến mà náo nhiệt vô cùng. . . . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 34: Ăn Hết Bọn Chúng

Trăng trong như nước, vẩy ánh sắng bạc xuống khắp thế gian.

Tối nay, hoàng cung Long Diệu dán đầy chữ thọ trên những chiếc đèn lồng đỏ lớn, sáng nến sáng ngời cùng sao sáng đan xen, cả hoàng cung nhiễm màu sắc rực rỡ.

Ở bên trong thiên điện hoàng cung Long Diệu, tiếng nói cười không ngừng, các quan viên mặc dù biểu tình đã ngà ngà say, vẫn tận tình nâng chén. Ngược lại, trong chủ điện hoàng cung Long Diệu, không khí có vẻ có chút lành lạnh quỷ dị.

Trên nóc điện điêu khắc rồng vàng trông rất sống động, mặt đất lát bằng bạch ngọc, mỗi cây cột có bảy viên ngọc lưu ly, trong lồng đèn ánh nến chập chờn, toàn cảnh kiến trúc vô cùng lộng lẫy diễm lệ.

Phóng tầm mắt nhìn lại, người mặc hoàng bào hoàng đế Hiên Viên Ly đang ngồi trên ghế rồng, Khương thái hậu mặc một bộ phượng bào đỏ rực ngồi ở bên cạnh hắn.

Bên trái, theo thứ tự là thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong, Tuyên vương Hiên Viên Kỳ, tả thừa tướng cùng với vây cánh tả thừa tướng.

Phía bên phải, theo thứ tự là thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn, Thụy vương Hiên Viên Diễm, Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hữu thừa tướng, đại tướng quân Thượng Quan Hạo cùng với vây cánh của hữu thừa tướng.

https://thuviensach.vn

"Hai vị thái tử đường xa đến chúc thọ ai gia, thật là khiến ai gia vui mừng khôn xiết, xin kính ly rượu này để tỏ lòng biết ơn với hoàng đế hai nước." Khương thái hậu vẻ mặt tươi cười giơ ly ngọc trong tay lên, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

"Khương thái hậu khách khí rồi." Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn đồng thời mở miệng, một thanh âm dịu dàng mang theo nét cười, một thanh âm lạnh như băng. Dứt lời, hai người nâng ly rượu trong tay lên, uống cạn.

"Khương thái hậu, Thương Nguyệt quốc ta vì ngài chuẩn bị một phần thọ lễ, hy vọng có thể làm ngài hài lòng." Dạ Dật Phong buông ly rượu trong tay xuống, từ trên ghế đứng lên, tươi cười đầy mặt nhìn hướng Khương thái hậu.

"Hoàng nhi, Thương Nguyệt thái tử có thể đến, đối với ai gia mà nói đã là thọ lễ tốt nhất rồi. Hôm nay lễ càng thêm lễ, ai gia trong lòng cảm động đến không biết nên nói như thế nào rồi." Khương thái hậu lập tức đặt tay lên ngực, trên mặt toát ra vẻ cảm động đến không nói lên lời nhìn về phía hoàng đế Hiên Viên Ly.

"Đúng vậy a, trẫm cùng mẫu hậu cũng không biết nên như thế nào cảm tạ Thương Nguyệt hoàng rồi." Hiên Viên Ly vội vàng đưa tay vỗ vỗ sau lưng Khương thái hậu, biểu diện một màn "Mẫu từ tử hiếu" vô cùng ấm áp.

"Diễm, kịch hay rốt cuộc bắt đầu rồi." Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi cạnh Hiên Viên Diễm dùng tay gõ gõ ly rượu trên bàn, cúi đầu nói nhỏ. Tối nay nàng mặc một chiếc váy màu vàng nhạt, trên vạt áo là đường viền hoa được thêu tỉ mỉ, mái tóc chỉ dùng một sợi dây màu bạc tùy ý buộc lại.

"Ân." Hiên Viên Diễm đưa tay nắm ở hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu ôn nhu lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Trước nói rõ a, nếu như màn kịch này quá nhàm chán, ta muốn rời khỏi đây." Thân thể nhỏ nhắn lười biếng làm tổ trong ngực Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói.

"Yên tâm đi, tuyệt đối đủ đặc sắc kích thích." Ngón tay Hiên Viên Diễm im lặng ngắt ngắt chóp mũi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong tròng mắt là ý cười đầy vẻ cưng chiều. Cùng lúc đó Thượng Quan Hạo ngồi ở cách đó không xa, nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm chung sống hài hòa như thế, một tia vui sướng xuất hiện trên khuôn mặt.

"Người tới, mau đem thọ lễ của bản thái tử trình lên." Đáy mắt Dạ Dật Phong tỏa ra một tia lạnh lùng quỷ dị, bàn tay đột nhiên vỗ ba cái vang dội.

"Dạ!" Bên ngoài đại điện, truyền đến tiếng của bọn thị vệ Thương Nguyệt quốc, ngay sau đó bốn gã thị vệ Thương Nguyệt quốc mang hai cái rương gỗ cực lớn đi vào.

"Mở ra." Dạ Dật Phong dời bước vào giữa điện, giọng điệu mỉm cười nói xong, hắn từ trong tay áo rút ra quạt tre, mở quạt khẽ đung đưa.

"Dạ!" Một cái rương được mở ra, bọn thị vệ từ bên trong lấy ra một đoạn gấm, tiếp đem gấm chậm rãi kéo dài ra.

Mọi người rối rít nhìn nhau thêm vài lần, bọn họ còn tưởng rằng thái tử Thương Nguyệt đưa tới bảo bối giá trị xa xỉ, thì ra chẳng qua chỉ là một đoạn gấm màu xanh dương, phía trên thêu một đám mây màu trắng, thật là quá kém với thân phận của hắn.

"Thật là xinh đẹp, ai gia rất thích." Khương thái hậu cũng là ngẩn ra, nhưng ngay sau đó trên mặt lập tức nặn ra nụ cười giả dối. Đây chính là thọ lễ Thương Nguyệt quốc đưa tới sao? Loại gấm bình thường này ở Long Diệu hoàng triều quả thật có thể tùy ý thấy được, Thương Nguyệt quốc

https://thuviensach.vn

không phải rất giàu có sao, như thế nào lại đưa ra thọ lễ không nhìn nổi như thế?

"Khương thái hậu, nếu như đoạn gấm này chính là thọ lễ Thương Nguyệt quốc đưa ngài, vậy thái tử Thương Nguyệt quốc ta đây chẳng phải là nên tìm một cái lỗ chui vào sao?" Dạ Dật Phong đung đưa cây quạt, thanh âm mang theo nét cười hài hước.

"Mẫu hậu, trẫm đoán đoạn gấm này chẳng qua là dùng để làm đẹp thôi, thọ lễ Thương Nguyệt thái tử muốn tặng cho ngài còn ở trong cái rương chưa mở đấy." Hoàng đế Hiên Viên Ly chỉ một cái rương khác, cười nhạt nói.

"Long Diệu hoàng quả nhiên anh minh, đoạn gấm này chích xác là dùng để làm đẹp. Đoạn gấm màu xanh dương này mô tả cảnh bầu trời, lúc này trên bầu trời xanh chỉ có một đám mây trắng noãn phiêu đãng. Đợi sau khi cái rương kia mở ra, trên bầu trời xanh sẽ có thêm một vật, đó mới là thọ lễ Thương Nguyệt quốc đưa cho Khương thái hậu." Dạ Dật Phong biểu tình tươi cười nói xong, dời bước đến phía trước một cái rương khác.

"Tiểu tử, tốt nhất đừng làm cho những thứ đó bay đến trước mặt ta, nếu không ta bắt tất cả bọn nó nhét vào trong bụng ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn Dạ Dật Phong, tiếp trong môi tràn ra lời nói nhẹ nhàng mà lạnh lùng. Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, thân thể Hiên Viên Diễm bỗng dưng cứng lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Nguyệt nhi, chẳng lẽ ngươi đã biết trong rương chứa vật gì rồi hả?" Hiên Viên Diễm ôm chặt hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhỏ giọng hỏi.

"Bươm bướm độc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén mấy sợi tóc bên má, trong môi cho ra câu trả lời khẳng định.

https://thuviensach.vn

"Cái rương kia đóng kín như thế, ngươi làm sao biết được?" Hiên Viên Diễm bội phục liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vương phi của hắn không khỏi quá thần thông quảng đại đi?

"Nếu như ngươi đã từng ăn bọn chúng rồi, hơn nữa còn là ăn sống, bảo đảm ngươi cả đời cũng sẽ nhớ mùi vị của bọn chúng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt âm lãnh nói.

"Cái gì?" Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm toàn thân cứng ngắc. Không phải là hắn nghe sai đi, Nguyệt nhi mới vừa nói cái gì? Nàng ăn bươm bướm độc sống rồi, cái này là cái người có thể ăn à?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trả lời Hiên Viên Diễm, cúi đầu khẽ khởi động nhẫn huyền băng thiết. Dạ Dật Phong đáng chết này thế nhưng gợi lên một đoạn trí nhớ chôn sâu trong lòng nàng, đợi đến sau khi thọ yến kết thúc, xem nàng như thế nào trừng trị hắn.

Bỗng dưng, Hiên Viên Diễm cảm thấy một hơi thở lạnh thấu xương bao phủ toàn thân, mà hơi thở này là từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỏa ra.

Lòng Hiên Viên Diễm bỗng dưng đau nhói, quả đấm cũng nắm chặt, thì ra là Nguyệt nhi nói thật, nàng thật sự đã từng ăn rồi.

Cùng lúc đó, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn một mực uống rượu bên cạnh, cũng đã nhận ra một hơi thở lạnh lẽo. Hắn ngẩng đầu lên, hai mắt lạnh nhạt quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong ngực Hiên Viên Diễm, một lần nữa cúi đầu uống rượu. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 35: Cố Ý

Quạt tre trong tay Dạ Dật Phong hướng cái rương gỗ vung lên, nắp hòm trong nháy mắt được mở ra. Vô số con bươm bướm màu đỏ từ trong rương bay ra, theo gió bay lượn ở giữa không trung.

"Trời ạ, rất nhiều bươm bướm a!" Bốn phía vang lên tiếng kinh hô của chúng đại thần, nhìn qua e rằng tối thiểu cũng có ngàn con ấy chứ?

Đối mặt với đầy trời bươm bướm, chúng đại thần quả thực là đầu óc mơ hồ, Thương Nguyệt thái tử rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì? Hắn đến tột cùng là tới chúc thọ hay là tới quấy rối? Khương thái hậu cùng hoàng đế Hiên Viên Ly cũng kinh ngạc nhìn nhau, trong thời gian ngắn không tài nào suy đoán được tâm tư của Dạ Dật Phong.

"Ngoan, đừng nghịch ngợm bay loạn nữa, mau bay đến trên đoạn gấm nghỉ ngơi đi!" Dạ Dật Phong hai mắt nhiễm cười, quạt tre trong tay bỗng dưng xoay tròn, mặt quạt mang theo một luồng khí mạnh mẽ quét về giữa không trung. Bươm bướm nhất thời giống như được triệu hồi, toàn bộ bay về phía đoạn gấm.

"Hí. . ." Chúng đại thần hít sâu một hơi, không khỏi rối rít nhìn thêm vài cái, trong lòng đồng thời thầm nói: Thương Nguyệt thái tử nội lực thật thâm hậu a!

Lúc này, quạt tre trong tay Dạ Dật Phong xoay tròn cực nhanh, mặt quạt bắn ra vô số ngân châm dài nhỏ. Những ngân châm này phả ra một cỗ lạnh lẽo quỷ dị, hướng trên người bươm bướm bắn đi.

https://thuviensach.vn

Sưu sưu sưu, toàn bộ bươm bướm bị ngân châm đính trên gấm. Trong nháy mắt, chúng đại thần trợn mắt há hốc mồm, bởi vì tất cả máu của bươm bướm dính trên gấm tạo thành hình phượng hoàng lửa.

Hai thi vệ lập tức nâng đoạn gấm lên, một hình ảnh vô cùng mỹ lệ hiện ra trước mặt mọi người. Trên bầu trời xanh, mây trắng xa xa phiêu đãng, phượng hoàng lửa giống như đang rong chơi bay lượn.

"Đẹp, thật sự rất đẹp!"

"Tuyệt, thật sự rất tuyệt!"

Mọi người đồng thời lên tiếng than thở, sau lưng cũng không khỏi chảy ra mấy giọt mồ hôi lạnh. Chỉ lợi dụng nội lực vào ngân châm, liền có thể đem bươm bướm bay loạn trong nháy mắt đính thành một con phượng hoàng lửa hoàn mỹ, nội lực của Dạ Dật Phong không khỏi cũng quá dọa người đi?

"Phượng hoàng chính là thần điểu trên trời, tượng trưng cho điềm lành. Tối nay, Thương Nguyệt quốc ta đặc biệt đem thần điểu tới chúc thọ Khương thái hậu, không biết phần thọ lễ này Khương thái hậu có thích không?" Quạt tre nhẹ nhàng đung đưa, hai mắt Dạ Dật Phong nhiễm ý cười hỏi Khương thái hậu.

"Phần thọ lễ này quả thật thế gian khó tìm, ai gia há lại có thể không thích sao?" Trên mặt khương thái hậu mặc dù hiện ra vẻ kích động vui sướng, nhưng trong đáy mắt lại ẩn giấu một tia ý lạnh. Phần thọ lễ này xác thực khéo léo tuyệt vời, nhưng là sợ rằng bà vô phúc hưởng thụ a.

Cùng lúc đó, hoàng đế Hiên Viên Ly cùng Thụy vương Hiên Viên Diễm trao đổi ánh mắt. Người khác có lẽ không biết loại bươm bướm này, nhưng là bọn hắn lại biết rất rõ ràng. Huyết Hồ Điệp, chỉ có ở Thương Nguyệt quốc. Theo mật thám tại Thương Nguyệt quốc hồi báo: bươm bướm này mặc dù bề ngoài vô hại, nhưng bên trong lại chứa kịch độc .

https://thuviensach.vn

Hôm nay những con bướm này bị Dạ Dật Phong dùng ngân châm đính lên gấm, cho nên khẳng định đoạn gấm đã sớm nhuôm đầy nọc độc từ bươm bướm, đây là một phần thọ lễ có độc. Dạ Dật Phong rốt cuộc là muốn giở trò gì? Lấy tâm kế của hắn tuyệt sẽ không ngu đến mức ở trong thọ yến của Khương thái hậu công khai hạ độc chứ?

"Nguyệt nhi, ngươi có đoán được tâm tư của Dạ Dật Phong hay không?" Hiên Viên Diễm giơ tay trêu chọc mái tóc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đè thấp thanh âm hỏi. Hắn biết năng lực hiểu lòng người của Nguyệt nhi cực kỳ mạnh, có lẽ nàng có thể đoán ra ý đồ của Dạ Dật Phong.

"Không đoán được, chỉ là hắn sẽ lập tức nói cho chúng ta biết thôi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh, sau đó mở miệng nhẹ nhàng nói.

"Ngươi vì sao có thể khẳng định như thế?" Hiên Viên Diễm nhíu mày.

"Bởi vì. . . Hai người nâng đoạn gấm đã trúng độc, sẽ lập tức phát tác." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bốn phía nhất thời vang lên tiếng ồn ào: "Mọi người mau nhìn mặt của thị vệ Thương Nguyệt quốc?"

Chỉ thấy hai thị vệ nâng gấm, da mặt vốn trắng nõn trong nháy mắt biến thành đen kịt, hơn nữa thân thể của bọn họ cũng lắc lư. Rất rõ ràng, bọn họ đang ẩn nhẫn đau đớn vì bị kịch độc phát tác.

"Thương Nguyệt thái tử, đây là chuyện gì? Chẳng lẽ gấm này có độc?" Trên mặt Khương thái hậu là biểu tình kinh sợ giả dối, thanh âm có chút run rẩy hỏi.

"Cái gì, trên gấm có độc? Thương Nguyệt thái tử, đây không phải là thọ lễ Thương Nguyệt quốc các ngươi mang đến cho thái hậu bổn triều sao, vì sao lại có độc?"

https://thuviensach.vn

"Thương Nguyệt thái tử, ngài nên cho Long Diệu hoàng triều một lời giải thích chứ?" Các đại thần rối rít đứng lên, ồn ào lộn xộn chất vấn Dạ Dật Phong.

"Mọi người vì sao kích động như thế, chẳng lẽ các ngươi lầm tưởng bản thái tử muốn hạ độc hại Khương thái hậu sao?" Đối mặt với sự tức giận của mọi người, Dạ Dật Phong bày ra một bộ dáng vô tội.

"Sự thật không phải đã phơi bày trước mắt sao?" Chúng đại thần siết chặt quả đấm cắn răng hỏi. Long Diệu hoàng triều, Thương Nguyệt quốc, Bắc Dực quốc ngoài mặt mặc dù chung sống hòa bình, nhưng hai nước có dã tâm muốn nuốt hết Long Diệu hoàng triều của bọn họ ai ai cũng rõ ràng.

Chỉ là căn cứ vào tình hình thiên hạ hiện nay, Long Diệu hoàng triều cùng hai nước còn lại không thích hợp chính thức giao chiến, vì vậy thái tử hai nước đến chúc thọ, bọn họ mới dùng lễ tiết cao nhất nghênh tiếp. Nhưng là Thương Nguyệt thái tử lại công khai hạ độc trong thọ yến, nếu như bọn họ còn lựa chọn im lặng không lên tiếng, chẳng phải sẽ bị cho là Long Diệu hoàng triều sợ Thương Nguyệt quốc hay sao?

"Hiện tại người trúng độc là thị vệ Thương Nguyệt quốc ta, bản thái tử nếu như cố ý hạ độc hại Khương thái hậu, cần gì phải hi sinh thị vệ bổn quốc để nhắc nhở các ngươi chứ? Long Diệu hoàng, ngài cho là thế nào?" Dạ Dật Phong khoát khoát tay, hai mắt chứa nét cười nhìn về phía Hiên Viên Ly.

"Các vị khanh gia sao có thể đối với Thương Nguyệt thái tử vô lễ như thế, trẫm nghĩ Thương Nguyệt thái tử tuyệt không có ý hạ độc hại mẫu hậu, trên gấm có độc nhất định là có nguyên nhân." Hiên Viên Ly cười nhạt một tiếng, mở miệng chậm rãi nói.

"Vẫn là Long Diệu hoàng anh minh a! Những con bướm này toàn thân đỏ tươi, chính là Huyết Hồ Điệp xinh đẹp nhất Thương Nguyệt quốc ta. Chỉ

https://thuviensach.vn

có dùng bọn chúng tới chắp ghép thành phượng hoàng lửa, mới có thể đạt tới độ hoàn mỹ giống như thật, tin tưởng các vị mới vừa rồi cũng cảm nhận được. . ."

Dạ Dật Phong kéo dài âm cuối, tiếp tục mở miệng nói: "Chỉ tiếc những con bướm này xinh đẹp, nhưng trong cơ thể của bọn chúng lại có nọc độc. Mới vừa rồi ta dùng ngân châm đem Huyết Hồ Điệp đính tại trên gấm, cơ thể bọn chúng tự nhiên sẽ rỉ ra nọc độc ở trên gấm, vì vậy hai thị vệ nâng đoạn gấm mới có thể trúng độc. Cũng bởi vì trên gấm có độc, cho nên ta mới không cho bọn thị vệ đem thọ lễ trình lên cho Khương thái hậu trước tiên. Bởi vì ta còn có một bước chưa hoàn thành, đó chính là loại bỏ nọc độc trên gấm."

"Thì ra là hiểu lầm a, mới vừa rồi đã mạo phạm Thương Nguyệt thái tử, kính xin Thương Nguyệt thái tử bỏ qua cho!" Chúng đại thần liếc mắt nhìn nhau, ngoài mặt rối rít ôm quyền thể hiện sự áy náy, nhưng trong lòng vẫn vô cùng phẫn nộ. Hắn hoàn toàn có thể nói rõ trước, nhưng hắn không có nói, đây rõ ràng là cố ý trêu chọc bọn họ, làm bọn họ lâm vào cảnh lúng túng khó xử.

"Bản thái tử đại nhân đại lượng, há có thể để ý đây?" Dạ Dật Phong nhếch môi cười, quạt tre chập chờn hướng về phía hai thị vệ bị trúng độc. Chúng đại thần nắm chặt nắm tay, đè nén lửa giận trong lòng ngồi xuống. Hắn là đại nhân đại lượng, vậy bọn họ không phải là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi sao?

"Nuốt vào." Dạ Dật Phong từ trong tay áo móc ra hai viên thuốc màu trắng đưa cho hai tên thị vệ, chỉ thấy bọn họ vừa ăn thuốc vào, sắc mặt lập tức khôi phục nguyên dạng.

"Hai người các ngươi tới đây, đem hai lọ giải dược này đổ lên trên gấm." Tiếp, Dạ Dật Phong lại móc ra hai bình ngọc đưa cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Hai tên thị vệ dời bước đến trước mặt Dạ Dật Phong, cung kính khom lưng hành lễ, đưa tay ra tiếp bình ngọc.

Chỉ nghe keng một tiếng vang lên, mọi người rõ ràng thấy hai thị vệ đã tiếp nhận bình ngọc, nhưng không biết chuyện gì xảy ra, hai bình ngọc thế nhưng đồng thời từ trong tay bọn họ rơi xuống, vỡ nát trên đất.

"Đã nhìn thấy chưa?" Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng ngón tay chọc chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, mở miệng khẽ hỏi.

"Thấy rồi, bọn họ là cố ý đánh rơi bình ngọc." Tròng mắt Hiên Viên Diễm trở nên thâm thuý.

"Đoán được nguyên nhân bọn họ làm như thế không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay lười biếng vén tóc.

"Nếu như hiện tại còn không đoán được, vậy ta chính là ngu xuẩn đần độn như heo rồi." Hai mắt Hiên Viên Diễm lạnh lẽo bắn về phía Dạ Dật Phong. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 36: Khinh Thường Ra Tay

Edit: Pemichio

Beta: Alligator

"Hai người các ngươi làm cái gì? Một cái bình cũng cầm không nổi, chẳng lẽ gãy tay rồi sao?" Dạ Dật Phong kinh ngạc xem xét trên mặt đất, trong mắt hiện lên sự tức giận nhìn về phía hai người thị vệ.

"Thuộc hạ đáng chết, mới vừa rồi nhất thời trượt tay không thể tiếp được bình ngọc, xin thái tử trách phạt." Hai tên thị vệ lập tức quỳ một chân trên đất, biểu tình giống như phạm phải lỗi tày trời.

"Thương Nguyệt thái tử bớt giận, chớ bởi vì hai tên thị vệ vô tâm sơ suất mà làm hỏng tâm tình." Hiên Viên Ly mỉm cười nói, đáy mắt lại xẹt qua một tia âm lãnh khó nắm bắt. Hai tên thị vệ lại đồng thời trượt tay, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy. Một màn này rõ ràng chính là Dạ Dật Phong đạo diễn, rốt cuộc hắn đang âm mưu cái gì?

"Đúng vậy, Thương Nguyệt thái tử ngàn vạn đừng tức giận. Hai tên thị vệ cũng không phải là cố ý, Thương Nguyệt thái tử cũng đừng trách phạt bọn họ." Khương thái hậu hai mắt nhìn sang Dạ Dật Phong, cất giọng ôn hòa nói.

"Không có nước thuốc giải độc, đoạn gấm nhiễm độc này làm sao giải được? Độc bươm bướm không có thuốc giải vậy phần lễ vật này làm sao dâng cho Khương thái hậu? Thọ lễ này lại bị những kẻ khốn khiếp này làm hỏng, bổn thái tử há có thể dễ dàng tha cho bọn chúng.” Dạ Dật Phong biểu

https://thuviensach.vn

tình khó chịu nói xong, liền vung quạt tre trong tay gõ lên đầu hai tên thị vệ.

"Diễn trò cũng là một môn nghệ thuật, người không có thiên phú cũng không làm được. Thương Nguyệt thái tử này, đúng là thiên phú có hạn a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười lạnh, ánh mắt lạnh lùng ánh lên sự châm chọc.

Hiên Viên Diễm mím môi cười một tiếng, không nói gì. Hắn hiểu được ý tứ của Nguyệt nhi, rơi trên đất căn bản không phải là thuốc giải, cho nên vô luận Dạ Dật Phong diễn hay cỡ nào, cũng đã lộ ra sơ hở lớn nhất rồi.

"Bọn thuộc hạ ngay cả một bình ngọc cũng giữ không nổi, giữ lại đôi tay này cũng là vô dụng rồi. Bọn thuộc hạ tự chặt cổ tay, để bình ổn lửa giận trong lòng thái tử." Hai tên thị vệ bỗng chốc rút từ trong tay áo một cây chủy thủ, chuẩn bị tự làm đứt gân tay của mình.

"Hí. . ." Nhìn thấy một màn này, chúng đại thần lập tức hít một ngụm khí lạnh, trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra Thương Nguyệt quốc rốt cuộc đang giỡn cái gì?

Vèo một tiếng vang lên, khi chiếc chủy thủ chuẩn bị hạ xuống thì thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn vốn đang uống rượu lại vỗ nhẹ bàn tay lên bàn. Chỉ thấy hai chiếc đũa đang đặt ở trên bát bay lên hướng chủy thủ trong tay hai thị vệ phóng tới, keng, chủy thủ trong tay bọn thị vệ bị đánh rơi, hai chiếc đũa cũng nằm ở trên đất.

"Thương Nguyệt thái tử, đây chính là thọ yến của Khương thái hậu, thấy máu hình như không được may mắn cho lắm thì phải? Nếu như ngươi thật muốn trừng phạt thủ hạ, đợi thọ yến kết thúc cũng không muộn." Tiêu Hàn nâng chén nhấp một ngụm, lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"Bắc Dực thái tử nói rất đúng, là Thương Nguyệt quốc ta thất lễ rồi." Dạ Dật Phong lúng túng cười một tiếng, hai mắt lạnh lẽo quét một vòng qua hai thị vệ quỳ dưới đất: "Cút ngay, đợi sau khi thọ yến kết thúc, xem bản thái tử thế nào thu thập các ngươi."

"Vâng" hai người thị vệ nhanh chóng nhặt chủy thủ trên đất lên, đứng lên, cúi đầu thối lui ra khỏi đại điện.

"Khương thái hậu, hôm nay độc không thể thuận lợi giải hết, nếu lại đem đoạn gấm phượng hoàng lửa này chúc thọ người, ngược lại thật sự trở thành Thương Nguyệt quốc chúng ta hạ độc người. Bản thái tử cũng chỉ có thể tạm thời đem thọ lễ này thu hồi, ngày khác Thương Nguyệt quốc nhất định sẽ bổ xung một phần thọ lễ cho người.” Dạ Dật Phong cười khổ nhìn Khương thái hậu.

"Thương Nguyệt thái tử không cần để ý như thế, có thể thưởng thức được quá trình ngàn con Huyết Hồ Điệp biến thành phượng hoàng lửa, đối với ai gia mà nói đã là thọ lễ rung động nhất rồi. Đến đây, ngồi xuống, chúng ta tiếp tục nâng cốc nói cười đi!" Khương thái hậu cười đến rực rỡ, nâng tay lên, bày ra tư thế mời Thương Nguyệt thái tử an tọa.

"Ai. . . Đem gấm bỏ lại rương, sau đó mang đi đi." Dạ Dật Phong bất đắc dĩ thở dài, hướng hai thị vệ nâng gấm phất phất tay.

"Dạ!" Hai thị vệ liếc mắt nhìn nhau, liền chuẩn bị đem gấm cuộn lại.

"Chờ một chút." Đúng lúc này, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn một lần nữa lạnh lùng lên tiếng, mọi người nhất thời ngưng mắt nhìn về phía Tiêu Hàn.

"Phượng hoàng lửa đại diện cho điềm lành, Thương Nguyệt thái tử lợi dụng ngàn điệp khảm thành phượng hoàng lửa làm thành thọ lễ đưa cho Khương thái hậu, chính là đem điềm lành đến cho Khương thái hậu. Hôm nay cũng bởi vì gấm dính độc, mà phải đem điềm lành thu hồi, như vậy chẳng phải là lãng phí tâm huyết của Thương Nguyệt thái tử, vả lại đối với

https://thuviensach.vn

Khương thái hậu mà nói cũng là điềm xấu sao?" trong mắt Tiêu Hàn xuất hiện một tia cười lạnh.

"Vậy cũng không có cách nào a? Gấm này đã dính nọc độc của Huyết Hồ Điệp, chỉ có quốc sư của Thương Nguyệt quốc mới có thể giải độc. Đến Long Diệu hoàng triều thì quốc sư chỉ cấp cho bản thái tử hai bình giải dược, mới vừa rồi lại bị hai tên thị vệ khốn khiếp phá hủy." Dạ Dật Phong mặt như đưa đám nói.

"Nhìn hai người này kẻ xướng người họa, diễn thực vui vẻ a." làm tổ trong ngực Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đùa bỡn vòng tay, bên môi lại tràn ra lời nói lạnh lùng.

"Hiên Viên Kỳ lập tức cũng muốn tham gia náo nhiệt." Hiên Viên Diễm nói xong, giơ ly ngọc trên bàn lên khẽ nhấp một ngụm rượu.

"Đợi Hiên Viên Kỳ tham gia náo nhiệt xong, kế tiếp sẽ đến phiên ngươi ra sân." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười yếu ớt, nhưng ánh mắt vẫn lạnh lùng.

"Nguyệt nhi, ngươi thế nhưng hoàn toàn đoán ra hết tất cả âm mưu của bọn họ." Hiên Viên Diễm nhíu mày, Nguyệt nhi cư nhiên đoán được phần thọ lễ của Thương Nguyệt thái tử, ngoài mặt là đưa cho Khương thái hậu, kỳ thực là vì hắn mà chuẩn bị.

"Hết cách rồi, ai kêu ta thông minh tuyệt đỉnh chứ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhún vai một cái.

Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn vốn là đối địch, hôm nay bước vào Long Diệu hoàng triều, hai người bọn họ lại thành liên minh. Dụng ý trong này không khó đoán ra, đơn giản là Long Diệu hoàng triều là một đối thủ lợi hại, bọn họ không thể không liên minh.

https://thuviensach.vn

Tướng quân phụ thân nói qua, Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc tuy có dã tâm nuốt hết Long Diệu hoàng triều, nhưng vẫn không dám vọng động, tất cả đều là bởi vì sự tồn tại của Diễm. Cho nên rất rõ ràng, Diễm chính là người hai người bọn họ muốn trăm phương ngàn kế diệt trừ.

"Nghe nói Thụy vương Long Diệu hoàng triều bản lĩnh phi phàm, phương diện độc thuật càng thêm xuất thần nhập hóa. Huyết Hồ Điệp nhỏ nhoi của Thương Nguyệt quốc làm sao có thể làm khó được Thụy vương?" Tiêu Hàn nghiêng con mắt liếc nhìn Hiên Viên Diễm, trong môi tràn ra âm thanh lạnh nhạt.

"Đúng đúng đúng, bản thái tử cũng nghe nói Thụy vương đối với độc thuật hết sức tinh thông. Liền phiền Thụy vương phí chút sức lực, giúp bản thái tử đem phần điềm lành này đưa cho Khương thái hậu thôi." Dạ Dật Phong trong nháy mắt biểu tình tràn đầy vui mừng.

"Hai vị thái tử thật là quá đề cao bổn vương rồi, bổn vương đối với độc thuật chỉ biết sơ qua, sợ rằng không giải được độc của Huyết Hồ Điệp." Hiên Viên Diễm trên mặt cười nhạt, đáy mắt lại ẩn giấu âm u vô tận.

"Diễm hoàng huynh, huynh cần gì phải khiêm tốn như thế? Độc thuật của huynh luôn luôn siêu phàm, nói chi đến một chút máu bươm bướm độc này, hoàn toàn không phí chút sức nào của huynh a.” Hiên Viên Kỳ trong lòng âm lãnh cười một tiếng, bên môi tràn ra lời nói âm dương quái khí.

"Ai. . . Xem ra Thụy vương là cảm thấy thọ lễ Thương Nguyệt quốc đưa cho Khương thái hậu khó coi, cho nên khinh thường ra tay giúp đỡ giải độc a." Dạ Dật Phong nhẹ lay động quạt trong tay, hai mắt mỉm cười nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Mà lời nói của Dạ Dật Phong vừa dứt, các đại thần nhất thời biến sắc. . . . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 37: Cuộc Chơi Độc Như Thế Nào Mới Càng Thú Vị

Edit: Pemichio

Beta: Alligator

Gió đêm nhẹ nhàng thổi, trong không khí tràn ngập sự lạnh lẽo làm người ta hít thở không thông.

Trên mặt Dạ Dật Phong nụ cười rực rỡ vẫn không dứt, trên mặt Hiên Viên Diễm cũng là nụ cười yêu mị. Nhưng ánh mắt của bọn họ trong không trung chạm vào nhau lại như tóe lửa, muốn đốt đối phương thành tro bụi.

"Được, bổn vương hiểu." qua đoạn thời gian ngắn ngủi yên tĩnh, khóe miệng Hiên Viên Diễm ngạo nghễ nhướng lên, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Vậy làm phiền Thụy vương rồi." Dạ Dật Phong nhếch mày, tay trái hướng đoạn gấm làm tư thế mời.

"Diễm, ngươi uống hết ly rượu này, rồi đi giải độc được không." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi kéo ống tay áo của Hiên Viên Diễm, biểu tình nũng nịu như hài tử.

"Thương Nguyệt thái tử xin chờ một chút." Hiên Viên Diễm hơi ngẩn ra, hai mắt hướng Dạ Dật Phong nở nụ cười yếu ớt. Nguyệt nhi chợt kéo hắn, nhất định là có nguyên nhân.

"Không vội." Dạ Dật Phong khoát khoát quạt tre trong tay, cất bước đến trước mặt đoạn gấm. Cử chỉ này của hắn rất rõ ràng, chỉ cần ngươi

https://thuviensach.vn

nguyện ý, ta liền chờ ngươi bao lâu cũng được.

Cùng lúc đó, ánh mắt của Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn âm lãnh quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rồi lại vùi đầu vào uống rượu. Khương thái hậu nhìn hai người thêm vài cái, khóe miệng hiện lên nụ cười xem kịch vui. Trong lòng Hoàng đế Hiên Viên Ly cũng không khỏi đổ mồ hôi, hai mắt rầu rĩ nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Nguyệt nhi, ngươi có lời gì muốn nói?" Hiên Viên Diễm bưng ly ngọc nhấp một ngụm rượu, dùng tay áo che môi lại, hạ thấp giọng khẽ hỏi.

"Ngươi thật có thể giải độc của Huyết Hồ Điệp?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem cánh tay ôm hông Hiên Viên Diễm, không nhìn ánh mắt khiếp sợ của mọi người, đem hơn nửa thân thể dán chặt vào trong ngực Hiên Viên Diễm, cúi đầu khẽ hỏi.

Thật ra thì nếu muốn giải độc trên mảnh gấm có độc Huyết Hồ Điệp này cũng không khó, chỉ cần chọn được năm loại hoa mà Huyết Hồ Điệp thường ngày hút là có thể giải được. Nhưng trước mắt, nàng cũng không ngửi được mùi hương của năm loài hoa này trên người Diễm. Nếu như không có năm loại hoa độc này, cho dù là nàng cũng không biết cách giải độc trên đoạn gấm này, vì vậy Diễm càng không thể giải được nó.

"Giải không hết, nhưng mà ta lại có thể vận nội lực đem nọc độc trên gấm tụ lại một điểm, sau đó sẽ đem điểm đó hoàn toàn hủy diệt." Hiên Viên Diễm lại nhấp một ngụm rượu, trên mặt hiện ra bộ dáng thưởng rượu nhưng trên thực tế là trả lời câu hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tất cả chuyện này đều là một âm mưu lớn, thái tử hai nước cùng Hiên Viên Kỳ cũng biết trong tay hắn không có năm loại hoa độc, cho nên căn bản giải không được độc Huyết Hồ Điệp. Nhưng là bọn họ vẫn dùng lời nói vây khốn hắn, chính là vì bức bách hắn vận nội lực tụ độc trên gấm lại.

https://thuviensach.vn

"Nếu như ngươi vận nội lực đi tụ nọc độc của Huyết Hồ Điệp lại, nhất định phải đem bàn tay áp lên mảnh gấm, đến lúc đó ngươi sẽ trúng độc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày, độc kia tuy không làm cho người ta mất mạng, nhưng sẽ làm cho người ta đau lòng a.

"Lấy nội lực thâm hậu của ta, muốn đè nén chất độc kia không phát tác, cũng không phải chuyện khó. Vả lại chỉ cần cho ta một canh giờ, ta liền có thể thuận lợi đem nọc độc toàn bộ bức ra khỏi cơ thể." Trong lòng Hiên Viên Diễm đầy cảm giác ngọt ngào, thì ra là Nguyệt nhi lo lắng hắn trúng độc.

"Vận công bức nọc độc ra, đối với ngươi có ảnh hưởng gì hay không?"

"Có, nội lực của ta sẽ tạm thời tiêu hao hết một nửa, ba ngày sau mới có thể hoàn toàn khôi phục."

"Xem ra bọn họ rất kiêng kỵ võ công của ngươi, cho nên cố ý mượn Huyết Hồ Điệp tới tiêu hao hết một nửa nội lực của ngươi. Nói cách khác. . . Trong vòng ba ngày, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong nhất định hành động."

"Đúng vậy. Chỉ là mặc dù nội lực của ta tiêu tốn một nửa, bọn họ muốn đối phó với ta cũng không dễ dàng như vậy."

"Ngươi bây giờ nếu là người của ta, như vậy tất cả của ngươi đều là thuộc về ta, bao gồm cả nội lực của ngươi. Không có lệnh của ta, ai cũng không có tư cách khiến ngươi tiêu hao nội lực hết."

"Ý của Nguyệt nhi là. . ."

"Ngươi hiện tại có thể đi vận nội lực tụ nọc độc trên gấm rồi. Nhớ sau khi trở về, tạm thời không cần vận công bức độc, ta sẽ bắt Dạ Dật Phong cam tâm tình nguyện đem thuốc giải đưa tới cho ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói nhỏ xong, thân thể kéo dãn khoảng cách với Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Trước đó Dạ Dật Phong từng móc thuốc giải độc ra cho hai thị vệ ăn vào. Người dùng độc, vì để ngừa ngộ nhỡ, nhất định sẽ chuẩn bị đầy đủ thuốc giải trong người, cho nên trên người Dạ Dật Phong khẳng định còn có thuốc giải. Hắn rất thích chơi độc hay sao? Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng sẽ để cho hắn sâu sắc hiểu rõ, độc. . . Rốt cuộc chơi như thế nào, mới có thể càng thú vị.

Hai mắt Hiên Viên Diễm lộ ra ý cười, xem ra. . .Nguyệt nhi của hắn muốn giáo huấn Dạ Dật Phong rồi. Ngửa đầu đem toàn bộ ly rượu uống cạn, Hiên Viên Diễm từ trên ghế đứng lên, dời bước đến trước đoạn gấm.

"Không biết Thụy vương rốt cuộc sẽ dùng biện pháp gì để giải độc trên gấm đây? Bản thái tử nhất định phải học hỏi thật tốt." Dạ Dật Phong khoát khoát quạt tre trong tay, nụ cười rực rỡ nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm không nói gì, trực tiếp đem song chưởng đè xuống trên gấm, nhưng mà trong lòng hắn lại giễu cợt một tiếng: học? Chỉ có nội lực đạt tới đỉnh điểm, mới có thể đem nọc độc trên gấm tụ lại một chỗ.

Đương nhiên trên đời ngoại trừ hắn ra cũng chỉ còn có hoa đào phiêu hương Phong Ngân công tử mới có thể làm được. Nếu không phải ngươi và Tiêu Hàn kiêng kỵ nội lực của ta thâm hậu, há lại sử dụng kế sách hèn hạ này để tiêu hao nội lực của ta đây?

Thụy vương điên rồi sao? Trên gấm này tất cả đều là nọc độc, hắn áp bàn tay vào trên gấm, chẳng phải là cũng sẽ trúng độc? Các đại thần ủng hộ hoàng đế Hiên Viên Ly hai mắt kinh hãi nhìn về phía Hiên Viên Diễm, trong lòng nóng nảy không dứt.

Thái hậu mặc dù cũng có vẻ mặt không hiểu, nhưng không đa nghi mà vui vẻ cực kỳ: nếu như Thụy vương vì vậy mà trúng độc, vậy thì thật là tốt quá. Như vậy kế hoạch lớn của bọn họ có thể thuận lợi hơn.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm a Hiên Viên Diễm, ngươi thật không hổ là đối thủ duy nhất kiếp này của Tiêu Hàn ta. Tiêu Hàn cũng ngưng mắt nhìn về phía Hiên Viên Diễm, cặp mắt u lãnh thế nhưng lại toát ra một đạo ánh sáng phức tạp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không chút để ý chuyển động vòng tay ở cổ tay, từ trên ghế chậm rãi đứng lên, bước tới bên người Dạ Dật Phong.

"Này, ngươi rất lợi hại nga! Thế nhưng có thể mang nhiều bươm bướm đỏ như thê, chắp ghép thành một phượng hoàng lửa xinh đẹp. Ngươi có thể chỉ cho ta một chút hay không, như vậy về sau thời điểm ta nhàm chán, cũng có thể dùng bươm bướm ghép thành rất nhiều phượng hoàng lửa xinh đẹp để chơi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt kéo tay Dạ Dật Phong, ngẩng đầu lên, trên mặt một bộ dáng hồn nhiên sáng lạn nói, trong mắt càng phát ra ánh ánh sùng bái đối với Dạ Dật Phong.

Vừa thấy hành động của Thượng Quan Ngưng Nghuyệt, nghe được lời nói từ đôi môi của nàng, chúng đại thần không khỏi rối rít liếc mắt nhìn nhau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng kim châm cắt đứt lưỡi của quản gia Tuyên vương phủ, làm đứt gân tay của thị vệ Tuyên vương phủ, dùng bom nổ hoa viên Tuyên vương phủ, đem Tuyên vương làm cho hộc máu nằm ở trên giường hôn mê ba ngày ba đêm, bọn họ so với ai khác đều rõ ràng hơn.

Cho nên ở trong lòng bọn họ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt căn bản không phải một tiểu hài tử vị thành niên, mà là một ma nữ khiến người ta rợn tóc gáy. Nhưng hôm nay, ma nữ này thế nhưng nũng nịu như một hài tử, lôi kéo Thương Nguyệt thái tử nói muốn học tập, trong này nhất định là có vấn đề.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong nhếch môi, hạ mắt cười nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Đang lúc hắn vừa định mở miệng nói chuyện thì Hiên Viên Diễm ở một bên vận nội lực tụ độc lại nhíu nhíu mày, tiếp mở miệng dịu dàng lên tiếng: "Nguyệt nhi, thật ra thì vương gia phu quân cũng có thể dạy, sau khi trở về phủ vương gia phu quân sẽ dạy ngươi nha."

"Thì ra là vương gia phu quân cũng có thể dậy a! Vậy cũng tốt, vậy thì không cần hắn dạy, ta thỉnh giáo vương gia phu quân được rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt một cái, sau đó buông lỏng tay Dạ Dật Phong, xoay người hướng chỗ ngồi đi tới, cùng lúc đó đáy mắt nàng lộ ra ý cười lạnh không dễ dàng phát giác. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 38: Ngứa Ngáy Khó Nhịn

Khí lạnh lan tỏa, mọi người nín thở trầm ngâm, mắt nhìn chằm chằm về hướng đoạn gấm.

Gió đêm từng đợt cuốn tới, làm tử y của Hiên Viên Diễm bồng bềnh. Ánh nến mê ly chiếu xuống, tư thái cao quý lạnh lùng làm người ta hít thở không thông.

Hai mắt lóe lên một tia sáng lạnh lẽo, tiếp Hiên Viên Diễm song chưởng tăng thêm lực đạo, áp chặt vào đoạn gấm. Bỗng dưng, đoạn gấm không chịu nổi luồng khí do Hiên Viên Diễm phóng ra, lung lay dữ dội.

Hai tên thị vệ Thương Nguyệt quốc mặt biến sắc, bọn họ hung ác cắn chặt răng, dốc hết tất cả hơi sức kéo căng đoạn gấm. Giờ khắc này, bọn họ chỉ sợ đoạn gấm trải qua chấn động mãnh liệt, sẽ tuột khỏi tay.

Dạ Dật Phong vẫn giữ vẻ mặt trang nhã cười cười phe phẩy quạt trúc, trong lòng cảm khái. Không ngờ Hiên Viên Diễm thật sự có thể vận nội lực tụ độc, nội lực kinh người như vậy, hắn thật đúng là không theo kịp a!

Nhưng ngay sau đó, thân thể Dạ Dật Phong bỗng dưng cứng đờ. Hắn rũ hai mắt xuống, ánh mắt kinh ngạc xem xét tay trái của mình. Sao lại thế này? Vì sao tay trái của mình bỗng nhiên có cảm giác thật là nóng, cảm giác giống như là bị lửa thiêu đốt?

Hí. . . Trong lòng Dạ Dật Phong âm thầm hít vào một hơi, liền đem quạt trúc nhét vào trong tay áo. Hai mắt một lần nữa hoài nghi xem xét tay

https://thuviensach.vn

trái, năm ngón tay phải lập tức gãi bàn tay trái. Không chỉ có nóng như lửa, hơn nữa còn ngứa ngáy làm hắn khó nhịn?

A, Thương Nguyệt thái tử sao thế? Thấy Dạ Dật Phong cúi đầu, liều mạng gãi tay trái, chúng đại thần không khỏi hồ nghi trừng mắt nhìn.

Đây thật là quá kỳ lạ rồi! Thế nào càng gãi càng ngứa, càng ngứa càng không nhịn được muốn gãi? Trong lòng Dạ Dật Phong không khỏi thầm mắng.

"Thương Nguyệt thái tử, ngài. . . Đây là làm sao vậy?" Khương thái hậu cùng Hiên Viên Ly chau lông mày, đồng thời mở miệng hỏi.

"À? A, không có gì, chỉ là cảm giác tay hơi ngứa chút." Dạ Dật Phong mặc dù đáp lời, nhưng động tác gãi lại càng nhanh hơn, thậm chí trên trán cũng chảy ra một giọt mồ hôi lạnh. Khương thái hậu cùng Hiên Viên Ly dõi ánh mắt chất vấn nhìn về phía Dạ Dật Phong, nhìn tốc độ hắn gãi ngứa, hình như không chỉ là hơi ngứa chút a?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhạt, biểu tình cười hì hì bưng ly ngọc trong tay lên, mười phần vừa lòng nhấp một ngụm. Hừ, cười đi! Chờ ngươi đem tay trái gãi hỏng rồi, liền đến phiên tay phải ngứa, sau đó sẽ là cánh tay, cuối cùng toàn thân người cũng ngứa.

Mẹ nó, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Dạ Dật Phong nhe răng trợn mắt nhìn lòng bàn tay của mình cùng mu bàn tay, da cũng bị gãi bong rồi, tia máu cũng đã chảy ra rồi, sao đột nhiên lại ngứa ngáy như thế? Dạ Dật Phong cơ hồ có loại cảm giác muốn nổi điên.

Mọi người mặc dù cũng là đầu đầy mờ mịt, chỉ thấy Dạ Dật Phong vẻ mặt đau đớn không chịu nổi, trong lòng không khỏi âm thầm vui sướng. Bọn họ ai cũng không dám mở miệng, mà lựa chọn yên lặng thưởng thức Dạ Dật Phong thô lỗ gãi ngứa.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm vẫn còn đang vận nội lực tụ độc, hai mắt di động, khóe miệng cười mị hoặc, hắn đương nhiên đoán được sự việc là thế nào rồi. Nhất định là Nguyệt nhi mới vừa kéo Dạ Dật Phong đã lặng lẽ động tay động chân.

Nguyệt nhi thần không biết quỷ không hay hạ độc, thật là khiến người ta muốn không kinh hãi cũng khó a. Chỉ là mặc dù biết Nguyệt nhi mới vừa kéo tay Dạ Dật Phong chỉ là vì hạ độc, nhưng trong lòng hắn cũng không khỏi có chút chua.

Cùng lúc đó, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn cũng híp mắt xem xét Dạ Dật Phong, tiếp bỗng chốc nghiêng đầu, hai mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Dạ Dật Phong bây giờ ngứa tay, chính là sau khi nha đầu này lôi kéo a. Chẳng lẽ Dạ Dật Phong có hành động bất thường, cùng nha đầu này có liên quan? Với tính cảnh giác của Dạ Dật Phong, thế mà lại không nhận ra nha đầu này động tay động chân với hắn?

Lúc trước hắn cũng cảm thấy hết sức kỳ quái, vì sao Hiên Viên Diễm luôn luôn không gần nữ sắc, lại nguyện ý lập một nha đầu dung mạo xấu xí như quỷ làm phi đây, thì ra là nha đầu này là một cao thủ thâm tàng bất lộ a.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dĩ nhiên đã nhận ra người bên cạnh Tiêu Hàn lạnh lẽo nhìn mình, nhưng nàng cũng không có nhìn lại, mà chỉ lười biếng xoay ly rượu trong tay, khuôn mặt tràn đầy ý cười tiếp tục uống rượu.

Dần dần, trên gấm, ngàn con Huyết Hồ Điệp ghép thành phượng hoàng lửa đã tụ lại thành một vòng tròn màu đen, màu đen này là bởi vì Hiên Viên Diễm vận nội lực tụ nọc độc lại.

Lúc này, Hiên Viên Diễm thu chưởng lại. Tiếp, liền thấy ngón trỏ tay phải của hắn hướng vòng tròn màu đen bắn ra, trong nháy mắt vòng tròn màu đen biến mất, trên gấm xuất hiện một lỗ nhỏ hình tròn.

https://thuviensach.vn

"Thương Nguyệt thái tử, nọc độc của Huyết Hồ Điệp trên gấm đã hoàn toàn được loại bỏ, hiện tại ngài có thể mang thọ lễ đưa cho thái hậu rồi." Hiên Viên Diễm hít một hơi thật sâu, dùng nội lực đè nén độc phát tác trong cơ thể, tuyệt sắc dung nhan nhiễm ý cười, giọng điệu lười biếng nói.

"Ai. . . Độc mặc dù đã giải, nhưng trên gấm lại có một cái lỗ lớn, phá hư cảnh phượng hoàng bay lượn trên trời xanh a. Nghe nói Thụy vương tài trí hơn người, nhất định là có biện pháp giúp bản thái tử làm cho đoạn gấm này không tỳ vết chứ?" Sắc mặt Dạ Dật Phong có chút vặn vẹo liếc nhìn đoạn gấm, trong môi tràn lời nói làm khó Hiên Viên Diễm, nhưng mà tay của hắn vẫn điên cuồng gãi.

Ngứa a, mẹ nó, ngứa chết hắn. Vô luận hắn gãi thế nào cũng đều vô dụng, thậm chí vận nội lực tới trong lòng bàn tay, cũng không cách nào đè nén cảm giác ngứa hết sức cổ quái này. Hơn nữa, bây giờ không chỉ là tay trái ngứa, ngay cả tay phải cũng bắt đầu ngứa. Con mẹ nó, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?

Sau đó, thân thể Dạ Dật Phong bỗng dưng cứng đờ, trong đầu chợt lóe lên một cảnh tượng. Bỗng dưng, hai mắt Dạ Dật Phong khó tin nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kết quả vừa đúng lúc nhận được ánh mắt nhạo báng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chẳng lẽ. . . Thật là nha đầu này giở trò quỷ? Cảm xúc kinh hãi lập tức lan tỏa toàn thân Dạ Dật Phong.

"Bổn vương nếu không làm được, chẳng phải là cô phụ niềm tin của Thương Nguyệt thái tử với tài trí của bổn vương sao?" Hiên Viên Diễm nhíu mày, ý cười trong mắt lại ẩn giấu hơi thở âm lãnh. Dạ Dật Phong, tối nay ngươi khiêu khích bổn vương, bổn vương nhịn. Nhưng mà cái giá ngươi phải trả là cả Thương Nguyệt quốc đó.

Ống tay áo của Hiên Viên Diễm khẽ lay động một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện mấy miếng Kim phiến hình trăng lưỡi liềm. Cánh tay hướng đoạn gấm vung lên, mấy miếng Kim phiến hình trăng lưỡi liềm cùng nhau

https://thuviensach.vn

dính vào trên gấm, lại vừa đúng che lại cái lỗ lớn kia. Trong nháy mắt, ánh sáng chói chiếu rọi vào làm phượng hoàng lửa xinh đẹp lóa mắt, cảnh trên gấm so với lúc trước, càng thêm huyền ảo xinh đẹp.

"Thật là tuyệt diệu. Thụy vương quả nhiên danh bất hư truyền." Dạ Dật Phong mặt đầy mồ hôi lạnh vì cố nén đau khổ ở đôi tay, phất tay với hai tên thị vệ nói: "Nhanh đem gấm đưa qua cho Khương thái hậu."

"Dạ!" Hai tên thị vệ hai mắt lo lắng nhìn thấy tay Dạ Dật Phong không chỉ sưng đỏ, mà còn hằn cả tia máu, khom người hành lễ, dời bước đến trước mặt Khương thái hậu.

Cùng lúc đó, bóng dáng Hiên Viên Diễm chợt lóe, ngồi xuống bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhấc tay tiếp nhận ly ngọc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tới, cạn chén xong, Hiên Viên Diễm mới mỉm cười khẽ hỏi: "Nguyệt nhi, ngươi nói. . . Dạ Dật Phong bao lâu mới có thể tới đây?"

"Trong lòng ngươi thầm đếm đến năm, nếu như hắn còn không đi tới đây, ta liền đem cái bàn trước mặt này ăn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười lạnh, giọng điệu mười phần tự tin. Nàng điều chế phấn ngứa có bao nhiêu lợi hại, trong lòng nàng hiểu rõ, Dạ Dật Phong đã chống đỡ đến cực hạn rồi.

Quả nhiên, Hiên Viên Diễm mới thầm đếm đến năm, Dạ Dật Phong đã xiêu vẹo bưng ly rượu chạy như bay đến trước bàn của hắn và Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 39: Khiêu Khích

"Nếu không phải Thụy vương giúp một tay, thọ lễ Thương Nguyệt quốc ta liền không cách nào thuận lợi đưa lên rồi. Vì vậy để biểu đạt lòng biết ơn của bản thái tử, ly rượu này. . . Bản thái tử kính Thụy vương." Dạ Dật Phong dơ ly rượu hướng về phía Hiên Viên Diễm, giọng nói ôn hòa, nhưng mà hai mắt hắn lại lạnh lẽo nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thương Nguyệt thái tử khách khí rồi." Khóe miệng Hiên Viên Diễm lộ ra một tia cười yếu ớt, dơ ly ngọc từ trên ghế đứng lên. Phanh, ly rượu ở giữa không trung chạm vào nhau, thanh âm thanh thúy dễ nghe ẩn giấu phong ba bão táp. Hai người đồng thời ngửa đầu, uống cạn rượu trong ly.

"Một ly rượu, khó mà bày tỏ lòng biết ơn của bản thái tử. Thụy vương, bản thái tử mời ngươi một chén nữa như thế nào?" Dạ Dật Phong dứt lời, bỗng dưng khom người, tay hướng tới bầu rượu trên bàn.

Hiên Viên Diễm không nói gì, ngón tay lười biếng xoay cái ly đã hết rượu, mặt tươi cười nhưng ánh mắt lại tản ra một tia lãnh ý nhìn về phía Dạ Dật Phong. Mời rượu là giả, hướng Nguyệt nhi đòi giải dược mới là thật đi?

"Nha đầu, xem như ngươi lợi hại." Quả nhiên, Dạ Dật Phong chạm tay đến bầu rượu rồi, cũng không có nhấc bầu rượu trước tiên, mà là sâu sắc liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nhẹ giọng nói.

"Còn có thể lợi hại hơn, ngươi có muốn thử một chút không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau đôi mày thanh tú, khuôn mặt tràn đầy nụ cười

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng, chỉ là trong môi tràn ra thanh âm châm chọc cùng lạnh lẽo.

"Ngươi đang khiêu khích ta?" Thân thể Dạ Dật Phong hơi sững lại, cắn răng hỏi.

"Ngươi cần gì phải hỏi lại, ta rõ ràng là đang khiêu khích ngươi a!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, mâu trung tươi cười lãnh tới cực điểm.

"Nói đi, ngươi như thế nào mới nguyện ý giao ra giải dược?" Dạ Dật Phong thu lại bộ dáng tươi cười, tròng mắt chứa hàn quang hung ác bắn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Lấy dược đổi dược." Mâu trung Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông xuông thưởng thức móng tay, trong môi tràn ra bốn chữ lạnh nhạt.

"Ngươi cho rằng bản thái tử thật không có biện pháp hết ngứa sao?" Bàn tay cầm bầu rượu của Dạ Dật Phong tăng thêm hơi sức, trong mắt lạnh lẽo càng đậm.

"Chớ coi thường năng lực của ta, ngươi ngoại trừ gãi chính mình đến chết, không có bất kỳ phương pháp nào có thể hết ngứa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngước mắt, ánh mắt tự tin và giễu cợt nhìn về phía Dạ Dật Phong. Hắn nếu thật có biện pháp hết ngứa, làm sao cần tìm đến mình đây? Phấn ngứa nàng nghiên cứu ra, trừ bản thân nàng, trong thiên hạ không người nào có thể giải được.

"Được, lấy dược đổi dược. Bất quá, chúng ta xem xem." Dạ Dật Phong lạnh lùng nói xong, nhấc bầu rượu lên, rót cho mình một chén, tiếp hắn đem bầu rượu cho Hiên Viên Diễm. Nhận lấy bầu rượu, Hiên Viên Diễm cũng rót đầy một chén, sau đó đem bầu rượu để lên bàn.

Một tiếng "bang" vang lên, ly rượu của hai người ở giữa không trung chạm vào nhau lần nữa, chỉ là lúc ly rượu chạm vào nhau, ống tay áo Dạ

https://thuviensach.vn

Dật Phong hạ xuống. Một viên thuốc màu trắng từ trong tay áo hắn bay ra, lặng yên không tiếng động rơi vào trong ly của Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm sóng mắt lưu chuyển, ngửa đầu uống cạn ly rượu. Tiếp vén vén vạt áo, lại ngồi xuống. Hắn biết, cái viên thuốc màu trắng này chính là giải dược của độc Huyết Hồ Điệp.

"Nha đầu, thuốc giải hắn cần ta đã cho, còn thuốc giải ta cần đâu?" Dạ Dật Phong cũng ngửa đầu uống cạn ly rượu, lấy tay áo che miệng, âm thanh âm lãnh hỏi.

"Thuốc giải ta không phải đã cho ngươi rồi sao, chẳng lẽ. . . Ngươi không phát hiện cảm giác ngứa trên tay đang từ từ mất đi sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt ve bầu rượu trên bàn, nhíu mày nhìn về phía Dạ Dật Phong.

"Ngươi. . ." Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, hai mắt Dạ Dật Phong trở lên thâm thúy. Quả thật, cảm giác ngứa ngáy đau đớn trên tay đã dần dần mất đi, nhưng nàng rõ ràng không có cho mình thuốc giải a? Chẳng lẽ. . .

Hai mắt Dạ Dật Phong quét qua bầu rượu trên bàn, ngay sau đó liền hiểu rõ sự việc. Nhất định là trước khi mình tới đòi thuốc giải, nha đầu này đã bôi giải dược lên bầu rượu, vì thế thời điểm mình mới vừa nhấc bầu rượu lên để rót rượu, thì độc đã được giải rồi. Quả là một nha đầu thông minh tuyệt đỉnh, thế nhưng mình làm sao đòi thuốc giải, nàng cũng không có tính sai một bước.

"Ha ha ha. . ." Che giấu suy nghĩ khiếp sợ, Dạ Dật Phong chợt ngửa đầu cười điên cuồng. Mọi người không rõ chân tướng nhì thấy cảnh này không khỏi nghĩ, Thương Nguyệt thái tử này điên rồi sao?

"Nha đầu, ngươi rất thú vị, bản thái tử vô cùng thích. Không bằng đạp Hiên Viên Diễm, trở về Thương Nguyệt quốc làm thái tử phi của ta như thế

https://thuviensach.vn

nào?" Dạ Dật Phong khẽ nghiêng người, môi tiến tới bên tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai mắt lóe lên tà khí nói. Sau khi nói xong, cũng không chờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt phản ứng, hắn đã xoay người đi về chỗ mình ngồi.

Thấy cử động và nghe được lời nói của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm thật hận không được một chưởng đánh bay hắn. Nhưng hắn biết giờ phút này vẫn không thể động thủ với Dạ Dật Phong, vì vậy hắn chỉ có thể kìm nén lửa giận đang thiêu đốt trong ánh mắt, quả đấm càng thêm gắt gao nắm chặt.

"Diễm, ngươi làm sao vậy?" Tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét một vòng qua nắm đấm của Hiên Viên Diễm, nắm chặt đến nỗi phát ra tiếng cọt kẹt, kéo kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm hỏi.

"Nguyệt nhi, ngươi là của ta. Người nào dám đánh chủ ý lên người ngươi, ta liền lấy tính mạng của hắn." Cánh tay Hiên Viên Diễm gắt gao ôm hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng, khí phách mười phần nói. Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi co quắp, liếc xéo Hiên Viên Diễm. Vì sao nàng đánh hơi được vị chua nồng nặc đây, chẳng lẽ. . . Người này là đang ghen?

"Nói cho ngươi biết một chuyện, tay của Thương Nguyệt thái tử mặc dù không ngứa. Nhưng mà đầu của hắn. . . Tối nay sẽ vô cùng đau đớn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt duỗi ngón tay khẽ chọc chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, khóe môi nhếch lên một độ cong đẹp đẽ nói.

"Ý của ngươi là. . ." Hiên Viên Diễm trợn to hai mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nguyệt nhi không phải là cho Dạ Dật Phong giải dược, đồng thời lặng lẽ hạ độc khác chứ?

"Nghe tin tức tốt như thế, trong lòng vẫn không phải thoải mái hơn sao?" Tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển động, cho Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm một ánh mắt hài hước, giọng điệu lười biếng và trêu tức hỏi. Cái tên Dạ Dật Phong này để Huyết Hồ Điệp bay ra ngoài, gợi lên đoạn ký ức đau thương của nàng, nàng há có thể dễ dàng tha cho hắn. Dạ Dật Phong, ngươi phải hảo hảo hưởng thụ tư vị một đêm đầu đau nhức, không cách nào ngủ an ổn rồi.

"Uh, trong lòng thoải mái hơn." Hiên Viên Diễm khẽ gật đầu, tươi cười hệt như trăm hoa đua nở. Thì ra là Nguyệt nhi đã nhận ra mình ghen, cho nên đặc biệt nói chuyện hạ độc Dạ Dật Phong cho mình, nàng đây là đang dùng một loại phương thức khác giúp mình giải trừ khó chịu đây mà.

"Vậy thì tiếp tục xem biểu diễn đi! Thương Nguyệt thái tử đã đưa thọ lễ xong, hiện tại đến phiên Bắc Dực thái tử rồi. Tin tưởng thọ lễ của Bắc Dực thái tử so với thọ lễ của Thương Nguyệt thái tử có thể làm mọi người càng hài lòng hơn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén vén mấy sợi tóc bên quai hàm, cười khanh khách nhìn về phía Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn.

Quả nhiên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn liền từ trên ghế đứng lên, mở miệng lạnh lùng lên tiếng: "Khương thái hậu, Bắc Dực quốc ta cũng mang đến một phần thọ lễ muốn dâng lên cho ngài, hi vọng thọ lễ của Bắc Dực quốc có thể giống như Thương Nguyệt quốc, có thể làm ngài hài lòng."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 40: Thất Thải Thánh Lệnh

"Thọ lễ Bắc Dực thái tử mang đến nhất định cũng sẽ giống thọ lễ của Thương Nguyệt thái tử có thể làm ai gia cảm thấy rung động trước nay chưa từng có." Khương thái hậu nhìn thẳng mắt Tiêu Hàn, môi phượng phác hoạ một đường cong xinh đẹp.

Lại đưa? Khóe miệng chúng đại thần co giật nhìn hướng Tiêu Hàn, trong lòng âm thầm nói: Bắc Dực thái tử, ngươi không phải đưa thọ lễ có độc tính mạnh hơn chứ?

"Thọ lễ Thương Nguyệt thái tử mang cho Khương thái hậu chính là đánh vào thị giác, còn thọ lễ bản thái tử mang cho Khương thái hậu không chỉ đánh vào thị giác, mà còn đánh vào linh hồn." Tiêu Hàn lạnh nhạt quét mắt qua Khương thái hậu, từ trong ngực móc ra một hộp gấm nhỏ màu bạc.

"Đồng thời đánh thẳng vào thị giác và linh hồn? Bắc Dực thái tử làm ai gia thật rất hiếu kỳ." Khương thái hậu chau mày, hai mắt ngưng tụ trên hộp gấm Tiêu Hàn vừa móc ra. Trong lòng Tiêu Hàn lạnh lẽo cười thầm, mở hộp gấm ra, lấy ra hai khối lệnh bài.

"Hí. . ." Lần này, không chỉ chúng đại thần hít vào một hơi lãnh khí. Ngay cả Khương thái hậu cùng hoàng đế Hiên Viên Ly, thậm chí là Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong cùng Hiên Viên Diễm cũng không khỏi hít một hơi lãnh khí. Thọ lễ của Tiêu Hàn lại là. . . . .

Không khí trong điện trong nháy mắt yên tĩnh không một tiếng động, mọi người đều mang biểu tình khó có thể tin.

https://thuviensach.vn

"Diễm?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét hai khối lệnh bài trong tay Tiêu Hàn, trong lòng không hiểu lôi kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm. Không phải chỉ là hai khối lệnh bài tinh sảo thôi sao, mặc dù lệnh bài kia có bảy màu, hơn nữa bảy màu sắc này tựa hồ phát sáng, nhưng mọi người cũng không cần phải bày ra bộ dáng như nhìn thấy quỷ thế chứ?

"Nguyệt nhi, ngươi không biết thứ Tiêu Hàn cầm trên tay là cái gì sao?" Hiên Viên Diễm hơi nghiêng đầu, giọng điệu kinh ngạc khẽ hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hắn đương nhiên đã nhận ra nghi ngờ trong lòng Nguyệt nhi, chẳng lẽ Thượng Quan Hạo chưa nói với Nguyệt nhi về thất thải thánh lệnh trong truyền thuyết sao?

"Không phải chỉ là hai khối lệnh bài màu sắc rực rỡ thôi sao, chẳng lẽ hai lệnh bài này rất trân quý?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày, tiếp hai mắt không khỏi trở nên thâm thuý. Nhìn nét mặt khiếp sợ của Diễm, hẳn là hai khối lệnh bài màu sắc rực rỡ này rất có lai lịch.

"Đây là thất thải thánh lệnh, thiên hạ tổng cộng có bốn khối. Trên tay Tiêu Hàn có hai khối, hai khối khác ở trong tay Khương thái hậu. Tập hợp đủ bốn khối thất thải thánh lệnh, liền có thể mở ra một tòa Địa Hạ Cung Điện. Mà ở trong Địa Hạ Cung Điện cất giấu một bảo vật, truyền thuyết nói vật này có thể xoay chuyển càn khôn, năng lực kì dị có thể uy hiếp đến vạn vật. Chỉ là. . . Đến nay vẫn không ai biết bảo vật đó rốt cuộc là cái gì!" Hiên Viên Diễm che giấu suy nghĩ khiếp sợ trong lòng, môi tiến tới bên tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, âm thanh thật thấp giải thích.

"Nếu thất thải thánh lệnh có tác dụng như vậy, Tiêu Hàn như thế nào có thể đưa nó làm thọ lễ đưa cho Khương thái hậu đây?" Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét kỹ ánh mắt của Tiêu Hàn, mở miệng khẽ hỏi Hiên Viên Diễm. Nếu như tập hợp đủ bốn khối thất thải thánh lệnh liền có thể lấy được vật xoay chuyển càn khôn, uy hiếp vạn vật, Tiêu Hàn hẳn là phải trăm phương ngàn kế lấy được hai khối thất thải thánh lệnh khác mới

https://thuviensach.vn

đúng, như thế nào lại đem hai khối của mình đưa cho Khương thái hậu đây?

"Truyền thuyết nói mặc dù gom đủ bốn khối thất thải thánh lệnh có thể mở ra Địa Hạ Cung Điện, nhưng không nhất định lấy được bảo vật uy lực quỷ dị này. Bởi vì Địa Hạ Cung Điện cơ quan trùng trùng điệp điệp, cho dù người võ công cao cường đến đâu tiến vào Địa Hạ Cung Điện, cũng chỉ có thể rơi vào kết quả cửu tử nhất sinh." Tròng mắt Hiên Viên Diễm híp lại, mang theo vô tận tối tăm.

"Thì ra là như vậy, lòng dạ tên Tiêu Hàn này thật đúng là thâm sâu, thế nhưng nghĩ một mũi tên trúng ba con chim." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi lạnh lùng nhếch lên, tất cả nghi ngờ trong lòng trong nháy mắt được giải khai.

Hiện tại Khương thái hậu đã có hai khối thất thải thánh lệnh, nếu như được Tiêu Hàn tặng hai khối thất thải thánh lệnh, như vậy bà ta nhất định sẽ không tiếc bất kỳ giá nào đến Địa Hạ Cung Điện tìm kiếm bảo vật. Cơ quan bên trong cung điện cũng không phải điểm mấu chốt, chỉ cần lòng dạ Khương thái hậu đủ độc ác, nguyện ý hy sinh tính mạng của vô số thủ hạ đi ngăn cản những cơ quan kia, như vậy bà ta sẽ có cơ hội tìm được bảo vật.

Mà một khi bà ta có được bảo vật xoay chuyển càn khôn, uy hiếp vạn vật, thực lực của bà ta nhất định sẽ tăng nhiều, bà ta liền không cần kiêng kỵ sự tồn tại của Diễm. Mà Diễm nhất định không thể để cho Khương thái hậu lấy được bảo vật, cho nên Diễm chỉ có thể chọn một trong hai cách. Thứ nhất: trước khi Khương thái hậu xuống Địa Hạ Cung Điện tìm kiếm bảo vật, cùng Khương thái hậu chính thức khai chiến. Nhưng nếu như làm thế, hai bên nhất định sẽ tổn hại, đến lúc đó Tiêu Hàn liền có thể ngư ông đắc lợi rồi.

Cho nên Diễm nhất định sẽ lựa chọn phương án hai: khi Khương thái hậu đi vào Địa Hạ Cung Điện tìm kiếm bảo vật thì Diễm cũng đồng thời đi

https://thuviensach.vn

vào, sau đó vượt lên trước để cướp lấy bảo vật. Cùng lúc đó Thương Nguyệt thái tử khẳng định cũng muốn lấy được bảo vật, cho nên hắn cũng tương tự sẽ tiến vào trong cung điện để cướp lấy bảo vật.

Khi Diễm cùng Khương thái hậu và Dạ Dật Phong vừa muốn ở Địa Hạ Cung Điện đấu đến ngươi chết ta sống, còn phải chịu cơ quan trùng trùng điệp điệp nguy hiểm, đến cuối cùng ba người bọn họ nhất định chỉ biết rơi vào kiệt sức. Tới khi đó, Tiêu Hàn lặng lẽ theo đuôi ở phía sau nghỉ ngơi dưỡng sức chợt hiện thân, như vậy hắn sẽ là người thắng lớn nhất.

"Bắc Dực thái tử, sẽ không phải là muốn đem hai khối thất thải thánh lệnh này làm thọ lễ đưa cho ai gia chứ?" Khương thái hậu mặc dù liều mạng khắc chế nội tâm kích động, nhưng trong tròng mắt lại vẫn toát ra ham muốn với hai khối thất thải thánh lệnh.

"Khương thái hậu không cần nghi ngờ thành ý của Bắc Dực quốc." Tiêu Hàn mặt không biểu cảm nói xong, đem hai khối thất thải thánh lệnh bỏ vào trong hộp gấm, tiếp bàn tay của hắn bỗng dưng ngưng tụ nội lực. Chỉ thấy hộp gấm xoay chuyển trên không, sau đó rơi xuống trên bàn trước mặt Khương thái hậu.

"Bắc Dực thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử đưa thọ lễ cùng người khác bất đồng a, ai gia quả thật rất thích." Khương thái hậu đối với thọ lễ Dạ Dật Phong đưa tới khẽ phẩy, tiếp lập tức dời đến hộp gấm trên bàn mà Tiêu Hàn đưa tới, cuối cùng bà cũng không che giấu ham muốn với thất thải thánh lệnh nữa, dùng tốc độ cực nhanh đem hộp gấm nhét vào trong ngực.

"Khương thái hậu hài lòng là tốt rồi." Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn đồng thời mở miệng, một thanh âm êm ái như gió, một thanh âm vẫn như cũ lạnh nhạt như băng.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, không có bất kỳ người nào chú ý tới đại tướng quân Thượng Quan Hạo gắt gao nắm chặt quả đấm. Người trong thiên hạ chỉ biết là gom đủ bốn khối thất thải thánh lệnh mới có thể đi vào Địa Hạ Cung Điện, thật ra thì cũng không phải như vậy. Trừ bốn khối thất thải thánh lệnh, còn có một thứ có thể đi vào Địa Hạ Cung Điện, mà vật đó đang nằm trong tay mình. Không, chuẩn xác hơn mà nói, vật đó chính là chuôi quạt mà mẫu thân của Nguyệt nhi trước khi lâm chung đã giao cho mình.

Mẫu thân Nguyệt nhi trước khi lâm chung đã từng nói, nếu như có một ngày Nguyệt nhi để lộ dung nhan thật sự, như vậy bảo vật uy lực vô cùng ở trong cung điện có lẽ có thể giúp Nguyệt nhi trải qua kiếp nạn. Hôm nay Nguyệt nhi mặc dù đồng ý mình, sẽ không dễ dàng lộ ra khuôn mặt, nhưng khó bảo toàn Nguyệt nhi có thể vĩnh viễn không lộ ra a. Cho nên bảo vật trong Địa Hạ Cung Điện không thể để bất luận kẻ nào lấy được, việc này quan hệ đến tính mạng của Nguyệt nhi a.

Cùng lúc đó, không ai nhận thấy trên mái ngói lưu ly của cung điện, vô số hoa đào đang phiêu theo gió.

"Công tử, bọn họ nhất định sẽ tìm lấy được bảo vật, chúng ta có cần ngăn trở bọn họ hay không?" Bốn gã nam tử trẻ tuổi cung kính hỏi bạch y nam tử trong kiệu. Hắn, chính là Phong Ngân công tử đi vô ảnh chỉ để lại mùi hương hoa đào trong gió.

"Không cần, cho dù bọn họ tìm được bảo vật này, cũng không có chỗ nào để dùng." Phong Ngân công tử cười nhạt nói.

"Thuộc hạ không hiểu, bảo vật đó không phải có thể xoay chuyển càn khôn uy lực quỷ dị sao? Vì sao bọn họ lấy được cũng không có chỗ dùng đây?" Bốn gã nam tử trẻ tuổi gãi gãi đầu.

"Ân sư từng nói với ta, nếu muốn bảo vật phát huy uy lực, trừ phi ngươi có thể nắm trong tay một vật phóng ra ma tính. Mà trong thiên hạ. . .

https://thuviensach.vn

Không ai có thể nắm trong tay vật phát ra ma tính."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 41: Chuyển Đến Ở Thụy Vương Phủ

"Cái tên Tiêu Hàn này thật đúng là không đơn giản, thế nhưng lại nghĩ đến lợi dụng thất thải thánh lệnh để bày một bàn cờ tinh sảo, đồng thời lấy được bảo vật trong Địa Hạ Cung Điện, lại thuận tiện cùng lúc tiêu diệt Khương thái hậu, Hiên Viên Diễm cùng Dạ Dật Phong." Bốn gã người hầu nhún vai một cái, đồng thời mở miệng nói.

Hoa đào xinh đẹp bay giữa không trung, màn kiệu hơi vén lên. Chỉ thấy Phong Ngân công tử buông mâu, vẻ mặt thanh nhã lịch sự vuốt ve những cánh hoa đào rơi xuống lòng bàn tay, thản nhiên nói: "Cho dù Tiêu Hàn thiết kế bàn cờ tinh diệu hơn nữa, đám người Hiên Viên Diễm cũng không phải bình thường, bọn họ nhất định có biện pháp phá giải thế cờ của Tiêu Hàn."

"Công tử, người nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến lúc đó có thể cũng đi Địa Hạ Cung Điện hay không đây?" Một tên trong đám người hầu híp mắt lại, mở miệng khẽ hỏi.

"Nếu như nàng không cùng Hiên Viên Diễm đi vào Địa Hạ Cung Điện, vậy chúng ta không ngại yên tĩnh quan sát. Nếu nàng cũng tiến vào Địa Hạ Cung Điện, chỉ sợ chúng ta cũng phải đi sau nàng, lặng lẽ bảo vệ nàng thoát khỏi nguy hiểm." Phong Ngân công tử ngẩng đầu lên, khuôn mặt như ngọc hiện lên một nụ cười thanh nhã.

"Bọn thuộc hạ hiểu." Bốn gã người hầu cười nhạt, mở miệng đồng thanh trả lời.

https://thuviensach.vn

"Thọ lễ của thái tử hai nước đều đã đưa ra, thọ yến này cũng sắp kết thúc rồi. Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không gặp nguy hiểm trong thọ yến, vậy chúng ta cũng nên rút lui thôi." Phong Ngân công tử vừa dứt lời, rèm kiệu liền hạ xuống.

Cùng lúc đó, hoa đào bay đầy trời. Ánh trăng sáng tỏ chiếu rọi xuống, mỗi một đóa hoa đào cũng lóe lên sắc màu mê hoặc, giống như hồng quang giữa bầu trời đêm.

Bốn gã người hầu tay cầm cán kiệu, mũi chân trên mái hiên nhẹ nhàng xoay tròn. Vèo một tiếng nhỏ vang lên, bóng dáng của bọn họ đã biến mất không thấy. Hoa đào rực rỡ cũng giống như nhận được chỉ thị, xoay tròn cực nhanh, tản ra hương thơm đi vào lòng người, ngay sau đó cũng biến mất dưới ánh trăng. . .

Trong chủ điện --

Kể từ lúc Khương thái hậu đem thất thải thánh lệnh cất vào trong ngực, chúng đại thần liền vùi đầu vào uống rượu theo đuổi tâm tư của mình. Ánh nến chập chờn, không khí trong điện càng quỷ dị hơn so với lúc trước làm cho người ta cảm thấy hít thở không thông.

"Diễm, xem ra chúng ta có thể rời đi rồi." Nhìn mọi người yên lặng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Ân." Hiên Viên Diễm lặng yên không tiếng động gật đầu.

"Diễm, Nguyệt nhi mệt nhọc muốn ngủ, ngươi nhanh chút đưa Nguyệt nhi trở về phủ ngủ một giấc đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi kéo ống tay Hiên Viên Diễm, đồng thời âm lượng cũng tăng lên.

Diễm là Thụy vương của Long Diệu hoàng triều, nếu như hắn mở miệng nói rời đi trước, chính là bất kính đối với thái hậu. Mà hiện tại, Diễm không thích hợp cùng Khương thái hậu xung đột trực diện, cho nên chỉ có

https://thuviensach.vn

thể để nàng mở miệng thôi. Dù sao nàng hiện tại chỉ là một tiểu nha đầu vị thành niên, không hiểu được lễ nghi cũng rất bình thường, không phải sao?

"Hoàng huynh, thái hậu, Nguyệt nhi tuổi còn nhỏ, thân thể không thích hợp thức khuya. Xem ra bổn vương phải rời đi trước, đưa Nguyệt nhi trở về phủ nghỉ ngơi rồi." Hiên Viên Diễm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nhàn nhạt lên tiếng.

"Thụy vương phi mệt nhọc sao?" Khương thái hậu mặc dù mặt mũi tràn đầy tươi cười hỏi, nhưng đáy mắt lại cất giấu hơi thở ngoan lệ. Đây chính là thọ yến của bà, thọ yến còn chưa có kết thúc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền la hét đòi về phủ, nàng căn bản là không đem thái hậu bà để vào trong mắt.

"Đúng vậy a, buồn ngủ quá buồn ngủ quá, hai mắt nhắm lại sẽ ngủ thiếp đi. Không tin, ngươi xem nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vểnh cái miệng nhỏ nhắn lên, cánh tay hướng Hiên Viên Diễm mở ra. Hiên Viên Diễm dĩ nhiên hiểu ý tứ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn đứng lên, đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm vào trong ngực.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm hông Hiên Viên Diễm, đầu bỗng dưng tựa vào bả vai Hiên Viên Diễm, tiếp mắt nhanh chóng khép lại, cả người giống như lọt vào trạng thái ngủ say.

Chúng đại thần lập tức nghẹn họng nhìn trân trối về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng hoàng đế Hiên Viên Ly cũng phải cứng rắn nhịn cười, khóe miệng co rút mấy cái nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ý của nàng rõ ràng là: các ngươi là không tin ta thật sự mệt nhọc sao? Thấy không, Diễm vừa đem thân thể làm giường, đem bả vai làm gối cho ta dùng, ta liền lập tức ngủ thiếp đi nha.

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, thọ yến còn chưa kết thúc, Thụy vương phi muốn rời đi trước, quả thật có chút không ổn. Chỉ là Thụy vương phi tuổi còn nhỏ, căn bản không hiểu được lễ nghi. Hơn nữa nhìn nàng thật là buồn ngủ tới cực điểm rồi, xin mẫu hậu đừng để trong lòng, cho phép Thụy vương nhanh ôm nàng trở về phủ nghỉ ngơi đi." Hiên Viên Ly liều mạng đè nén ý cười trong lòng, nghiêng đầu nhìn về phía Khương thái hậu.

"Thụy vương phi chỉ là đứa bé không hiểu chuyện, ai gia há có thể cùng nàng so đo lễ nghi đây." Khương thái hậu thanh âm nhân từ nói xong, hai mắt chợt nhìn Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, tiếp liền thấy Khương thái hậu đối với Hiên Viên Ly mỉm cười nói: "Hoàng nhi, thái tử hai nước đường xa đến đây, dọc đường đi khẳng định cũng mệt muốn chết rồi. Không bằng thọ yến của ai gia đến đây kết thúc đi, tất cả mọi người về sớm một chút nghỉ ngơi."

"Như vậy cũng tốt." Hiên Viên Ly cười nhạt, gật đầu một cái nói. Mà trong lòng hắn lại lạnh lùng giễu cợt: lão yêu bà, ý định hôm nay của ngươi căn bản cũng không ở trên thọ yến này, mà là ở trên thất thải thánh lệnh rồi. Ngươi muốn sớm chút kết thúc thọ yến nhàm chán này, chỉ sợ là muốn nắm chặt thời gian nghĩ kế đi Địa Hạ Cung Điện tìm kiếm bảo vật đi?

"Long Diệu hoàng, không biết bản thái tử có thể nói ra một yêu cầu nho nhỏ không?" Đúng lúc này, đáy mắt Dạ Dật Phong lóe lên một cái, chợt mở miệng nói.

"Thương Nguyệt thái tử cứ việc nói, ngươi ngàn dặm xa xôi đến chúc thọ mẫu hậu, chỉ cần yêu cầu Long Diệu hoàng triều có thể làm, nhất định sẽ thỏa mãn ngươi." Hiên Viên Ly biểu tình khó nén cười nói.

Chúng đại thần còn lại đồng loạt vặn chặt lông mày nhìn về phía Dạ Dật Phong, trong lòng âm thầm nói: Thương Nguyệt thái tử này lại muốn giở trò gì a?

https://thuviensach.vn

"Long Diệu hoàng trước an bài bản thái tử vào ở phủ Tả thừa tướng, bản thái tử cũng không chút bất mãn. Chỉ là bản thái tử bản lĩnh của Thụy vương vô cùng khâm phục, cho nên rất muốn đổi chỗ ở đến Thụy vương phủ, như vậy bản thái tử có thể dễ dàng cùng Thụy vương trao đổi nhiều một chút." Dạ Dật Phong híp mắt cười liếc nhìn Hiên Viên Diễm, hé môi nói.

Vậy mà, không đợi Hiên Viên Ly mở miệng, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn cũng lạnh lùng lên tiếng: "Long Diệu hoàng, bản thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử giống nhau, cũng muốn chuyển từ phủ Hữu thừa tướng đến Thụy vương phủ."

"Chuyện này. . ." Nghe xong lời nói của thái tử hai nước, Hiên Viên Ly bỗng dưng ngẩn ra, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Thái tử hai nước đều nói muốn đến ở Thụy vương phủ, nhất định là muốn làm chuyện bất lợi với Diễm a. Hiên Viên Diễm tà mị chau mày, hướng Hiên Viên Ly yên tĩnh gật nhẹ đầu.

Thấy được ám hiệu của Hiên Viên Diễm, Hiên Viên Ly dịu dàng cười một tiếng, chậm rãi nói: "Được, hai vị thái tử liền cùng đổi đến Thụy vương phủ ở đi."

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang co rúc ở trong ngực Hiên Viên Diễm, vùi đầu giả bộ ngủ thầm giễu cợt trong lòng: muốn vào ở Thụy vương phủ là giả, muốn quang minh chính đại giám thị hành động của Diễm mới là thật đi? Hai người các ngươi cho là mình rất thông minh sao, không biết đụng phải cao thủ chân chính, các ngươi hành động như vậy chỉ biết tự rước lấy nhục sao?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 42: Vỏ Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn

Đêm, càng lúc càng khuya.

Ánh sao trên bầu trời giống như biển xanh lấp lánh, tỏa ra ánh sáng diễm lệ âm u. Mà trong một phòng ngủ, ánh nến đỏ rực bay múa trong gió, thật giống như tinh linh nghịch ngợm đang chơi đùa ở nhân gian.

"Ta nói Diễm a, ngươi nên rời đi rồi chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở trên giường êm, vuốt ve lòng bàn tay, giọng điệu lười biếng lên tiếng.

"Nguyệt nhi, trà này người ta mới uống một nửa. Dù gì cũng chờ ta uống xong, ngươi hãy đuổi ta đi chứ." Hiên Viên Diễm đem ly trà sứ thanh hoa khẽ đặt lên bàn, tiếp đặt mông ngồi bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nửa nằm nửa ngồi trên giường êm, khóe môi gợi lên một độ cong xinh đẹp nói.

"Ngân Lang, Thanh Báo." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tặng cho Hiên Viên Diễm một cái liếc mắt, sau đó ngón trỏ hướng một bên ngoắc ngoắc.

"Có thuộc hạ." Ngân Lang cùng Thanh Báo lập tức hiện thân, âm thanh vang dội lên tiếng.

"Đem người này kéo ra ngoài cho ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đánh mạnh vào hông Hiên Viên Diễm, ra lệnh.

"Khụ. . ." Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, khóe miệng Ngân Lang cùng Thanh Báo lập tức co giật nhìn nhau, tiếp đó lại đồng thời đưa

https://thuviensach.vn

tay lau một giọt mồ hôi lạnh trên trán. Trời ạ, mỗi đêm ở đây đều diễn đi diễn lại một tiết mục giống nhau. Vương gia a, ngài không thể đổi mới sao, vì sao hàng đêm đều lấy cớ uống trà, ở trong phòng ngủ của vương phi không chịu đi đây. Thật sự là bại bởi người rồi!

"Nguyệt nhi, ngươi lại để cho bọn họ bắt ta ra ngoài?" Khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trên đời này có vị vương gia nào bi thống như hắn sao? Hắn cũng chỉ là muốn cùng tiểu vương phi của mình tán dóc một lát thôi, kết quả tiểu vương phi của hắn thế nhưng bảo bọn thuộc hạ đem hắn kéo ra ngoài?

"Ai bảo ngươi uống trà đều vĩnh viễn không đến đáy." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi nói.

"Được rồi, để tránh kết quả bị bắt ra ngoài, ta vẫn là tự mình ngoan ngoãn rời đi thôi." Hai mắt Hiên Viên Diễm mười phần uất ức nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, từ trên giường êm đứng lên, vẻ mặt lưu luyến không rời đi tới cửa.

Đáng thương a, bi ai a! Rõ ràng cưới một cái tiểu kiều thê, lại không thể hàng đêm ôm nàng cùng nhau ngủ. Những ngày đau khổ thu thập tiểu kiều thê của hắn, rốt cuộc khi nào mới có thể chấm dứt a!

Ngân Lang cùng Thanh Báo kinh ngạc nhìn Hiên Viên Diễm, biểu tình muốn cười nhưng không dám cười, muốn nhịn lại không nhịn được, nghẹn đến cơ hồ bị nội thương. Cái gì gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, bọn họ hiện tại xem như tận mắt chứng kiến rồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng im lặng xem xét Hiên Viên Diễm, mở miệng khẽ kêu: "Ngân Lang, Thanh Báo."

"Có thuộc hạ." Ngân Lang cùng Thanh Báo lập tức che giấu ý cười trong lòng, biểu tình cung kính nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Đưa tai tới đây." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng hai người vẫy vẫy tay.

"Dạ!" Ngân Lang cùng Thanh Báo liếc mắt nhìn nhau, bỗng dưng cúi thấp người, đem lỗ tai tiến tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Khụ khụ khụ. . ." Lúc này Hiên Viên Diễm chậm rãi cất bước đi hướng cửa bỗng dưng quay đầu lại, không chỉ hung hăng trừng mắt về phía Ngân Lang cùng Thanh Báo, mà trong môi cũng phát ra thanh âm cực kỳ khó chịu.

Không nên khi dễ người như vậy chứ? Hắn còn chưa có biến mất đâu, thế mà tiểu vương phi của hắn cùng thuộc hạ cứ như hoàn toàn không nhìn thấy hắn? Còn nữa, coi như Nguyệt nhi bảo bọn họ đưa tai tới, bọn họ cũng không cần phải dán sát vào như vậy chứ?

"Hai người các ngươi. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ giọng nói, Ngân Lang cùng Thanh Báo vẻ mặt nghiêm túc lắng nghe, ba người hoàn toàn đem Hiên Viên Diễm trở thành không khí.

"Thuộc hạ hiểu." Một lúc lâu, Ngân Lang cùng Thanh Báo mới đứng thẳng lên, hai mắt tràn đầy khâm phục nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Hiện tại liền rời khỏi vương phủ, đi hoàn thành nhiệm vụ ta giao phó. Nhớ, tuyệt đối không thể bị bất luận kẻ nào theo dõi. Nếu là các ngươi thất bại, cũng không cần trở về gặp ta. Vẫn là câu nói kia, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không cần phế vật làm thủ hạ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Ngân Lang cùng Thanh Báo.

"Vương phi xin yên tâm, bọn thuộc hạ nhất định sẽ cẩn thận làm việc. Nếu làm không được nhiệm vụ vương phi giao cho, bọn thuộc hạ cũng không có mặt mũi sống trên đời rồi." Ngân Lang cùng Thanh Báo mở miệng đồng thanh nói, tiếp vẻ mặt nghiêm túc lạnh lùng đi hướng cửa.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi nói với hai ngươi những thứ gì?" Hiên Viên Diễm kinh ngạc nhìn hai hộ pháp.

"Không thể trả lời." Ngân Lang và Thanh Báo cùng kêu lên, tiếp bóng dáng lóe lên biến mất ở trước mặt Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm giương mắt nhìn hướng hai hộ pháp rời đi, phản rồi phản rồi, thật là phản rồi. Người mình tự tay huấn luyện ra, hôm nay cư nhiên dám không trả lời câu hỏi của mình a?

"Nguyệt nhi, ngươi rốt cuộc nói những thứ gì với bọn họ a?" Hiên Viên Diễm miệng co giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thiên cơ bất khả lộ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái, hai mắt tản ra ý cười bí hiểm.

"Ngươi nha." Hiên Viên Diễm mặc dù im lặng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng trong lòng lại ấm áp. Cho dù Nguyệt nhi cùng hộ pháp Ảo Ảnh Cung giữ bí mật, nhưng hắn vẫn có thể đoán được Nguyệt nhi giao nhiệm vụ gì cho Ảo Ảnh hộ pháp, nhất định là có lợi đối với mình.

"Ngươi không phải là nói muốn rời phủ làm việc sao, sao còn ở nơi này không đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng lông mày.

"Muốn nhìn ngươi thêm một chút chứ sao." Tròng mắt Hiên Viên Diễm vừa chuyển, khóe môi lộ ra một nụ cười xinh đẹp. Gió lạnh lưu luyến mà đến, làm tử y của hắn nhẹ nhàng tung bay, yêu mị lại cao quý, xinh đẹp lại kiêu ngạo.

"Được rồi, chớ già mồm. Nhanh đi đi, chỉ là phải cẩn thận a, ngàn vạn đừng để người của Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong theo dõi." Trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầy ý cười, ngón tay lười biếng vén mấy sợi tóc bên má.

https://thuviensach.vn

"Xem thường bản lĩnh của phu quân?" Hiên Viên Diễm ngạo nghễ nhướng mày. Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn cho rằng ở Thụy vương phủ, là có thể giám thị toàn bộ nhất cử nhất động của mình sao? Lấy khinh công của mình, đừng nói là bỏ rơi thủ hạ của bọn hắn, cho dù bỏ rơi bản thân bọn họ, cũng dễ như trở bàn tay.

"Thiện ý nhắc nhở." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún nhún vai, cười yếu ớt.

"Tính toán thời gian, đoán chừng Dạ Dật Phong sắp bị độc phát tác nhức đầu rồi. Hắn cũng không phải là tên đần độn, nghĩ một cái liền có thể đoán được là ngươi đối với hắn động tay chân, cho nên hắn nhất định sẽ tới tìm ngươi. Ngươi khi dễ Dạ Dật Phong như thế nào, ta đều giơ hai tay tán thành. Chỉ là. . . Khi ngươi khi dễ hắn, đồng thời cũng cần phải giữ chút khoảng cách nha." Vừa nghĩ tới trong thọ yến, Dạ Dật Phong dán môi bên tai Nguyệt nhi nói chuyện, trong lòng Hiên Viên Diễm nồng đậm tức giận.

"Nếu là hắn lại đem môi tiến tới bên tai của ta, ta liền dùng Tú Hoa Châm đem miệng hắn vá lại đến gió thổi không lọt, ngươi cảm thấy thế nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắt trợn trắng, khóe miệng co rút nói.

"Cái chủ ý này không tệ, ta thích." Hai mắt Hiên Viên Diễm tươi cười mị hoặc, tiếp bóng dáng bỗng chốc chợt lóe, biến mất không thấy bóng dáng.

Gió lạnh thổi tới, hương trà thanh u tràn ngập trong phòng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên giường đứng lên, chậm rãi bước về phía cái bàn cách đó không xa.

Vẻ mặt lười biếng bưng lên ly trà Hiên Viên Diễm vừa dùng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe mắt nhu hòa, mím môi uống một ngụm nước trà. Vừa nghĩ tới Hiên Viên Diễm mỗi đêm lấy cớ uống trà, nán lại trong phòng ngủ quấn lấy nàng nói chuyện phiếm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại cảm

https://thuviensach.vn

thấy có chút dở khóc dở cười. Không ngờ Hiên Viên Diễm này, cũng có lúc thật đáng yêu.

Bỗng dưng, lỗ tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ động, tiếp liền thấy nàng cười khanh khách nhìn nhìn về cửa phòng ngủ, môi đỏ mọng nhẹ nhàng nói: "Có phải cảm thấy hương trà này rất thơm không, có muốn vào phẩm trà không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, vèo một tiếng vang lên, một hắc y nhân nhanh như tia chớp xông vào trong phòng ngủ.

"A, tối nay thật đúng là náo nhiệt. Trừ Thương Nguyệt thái tử muốn tìm ta nói chuyện phiếm bên ngoài, còn có một người bịt mặt muốn cùng ta nói chuyện phiếm?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, hai mắt híp lại nói. Thân ảnh của người này vì sao lại quen thuộc như vậy? Cái này không thể nào a, nếu quả thật là hắn, thì không lý nào lại che mặt đến tìm mình a.

"Nguyệt nhi, là ta." Hắc y nhân xụ mặt kéo khăn che mặt xuống, bước nhanh về phía trước kéo cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 43: Đá Thủy Tinh Đổi Sắc

"Tướng quân phụ thân, không ngờ người mặc y phục dạ hành lại khốc như vậy." Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch lên, giọng điệu hài hước nói. Chỉ là trong lòng nàng cũng vô cùng kinh ngạc, tướng quân phụ thân hoàn toàn có thể quang minh chính đại tới gặp mình a, vì sao phải thần bí như vậy đây?

Nếu đổi lại là quá khứ, Thượng Quan Hạo nhất định sẽ cưng chiều xoa xoa đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó mỉm cười trả lời: Nguyệt nhi thích bộ dáng khốc của tướng quân phụ thân, vậy tướng quân phụ thân liền ngày ngày khốc cho Nguyệt nhi nhìn nha.

Nhưng tối nay, Thượng Quan Hạo hình như cũng không có chút tâm tình nào cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đùa giỡn. Chỉ thấy hắn từ trong ngực móc ra một viên đá thủy tinh màu trắng, vẻ mặt nặng nề nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyệt nhi, cắt đầu ngón tay của ngươi, sau đó đem giọt máu nhỏ lên viên đá thủy tinh này."

"Tướng quân phụ thân, người có thể nói cho Nguyệt nhi biết, vì sao phải làm như vậy không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thể khẽ cứng lại, đem ly trà để nhẹ trên bàn, hai mắt hoài nghi nhìn về phía Thượng Quan Hạo.

"Nguyệt nhi, trước tiên cứ theo lời cha làm đi. Chờ ngươi làm xong, phụ thân sẽ giải thích với ngươi." Thượng Quan Hạo nói xong, đem viên đá thủy tinh đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Được rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày, đưa tay tiếp nhận viên đá thủy tinh Thượng Quan Hạo đưa tới. Mặc dù ngôn hành cử chỉ của cha thoạt nhìn rất khác thường, nhưng trong lòng nàng vẫn vô cùng tin tưởng, tướng quân phụ thân tuyệt đối sẽ không hại nàng.

Chiếc nhẫn Huyền Băng Thiết trong nháy mắt nở rộ thành hình hoa sen, ngón trỏ tay phải hướng một mảnh cánh sen nhẹ nhàng lướt qua, máu tươi lập tức chảy ra. Tiếp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem máu nhỏ lên viên đá thủy tinh.

"Quả nhiên đá thủy tinh không có phản ứng." Thượng Quan Hạo chân mày gắt gao nhíu chặt, sâu kín nói xong, hắn từ trong tay áo móc ra một tấm khăn lụa, động tác dịu dàng bao ngón tay đang chảy máu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Tướng quân phụ thân, hiện tại. . . Người có thể nói cho Nguyệt nhi nguyên nhân rồi chứ?" Tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiên cứu viên đá thủy tinh trong tay, trên mặt là vẻ không hiểu nhìn Thượng Quan Hạo.

"Nguyệt nhi, về truyền thuyết thất thải thánh lệnh, Thụy vương nói với ngươi chưa?" Thượng Quan Hạo hít một hơi thật sâu, sau đó ngưng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Uh, Diễm đã nói rồi. Gom đủ bốn khối thất thải thánh lệnh, liền có thể tiến vào Địa Hạ Cung Điện, mà bên trong tòa cung điện kia cất giấu một bảo vật có uy lực vô cùng quỷ dị." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu một cái, mở miệng chậm rãi nói.

"Thật ra thì ngoại trừ bốn khối thất thải thánh lệnh này, còn có một thứ có thể mở cửa chính của Địa Hạ Cung Điện. Nếu như dùng thất thải thánh lệnh mở cửa chính Địa Hạ Cung Điện, thời điểm tìm bảo vật, toàn bộ cơ quan trong cung điện sẽ bị khởi động. Nhưng nếu như dùng vật kia mở cửa

https://thuviensach.vn

chính Địa Hạ Cung Điện, tất cả cơ quan liền sẽ không bị khởi động. Mà vật kia là được. . ." Thượng Quan Hạo nói, đồng thời mắt nhìn vào viên đá thủy tinh trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Chính là nó sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt dĩ nhiên không có bỏ qua ánh mắt của Thượng Quan Hạo, nàng quơ quơ viên đá trong tay, hai mắt kinh ngạc nhìn về phía Thượng Quan Hạo.

Thượng Quan Hạo gật đầu một cái, nhưng ngay sau đó lại lắc đầu. Lần nữa nhìn vào viên đá trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Hạo lên tiếng: "Nó không phải màu trắng tinh, mà là màu đỏ của máu."

"Lời của cha hình như rất thâm ảo?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu chặt lông mày, chẳng lẽ viên đá thủy tinh này còn có thể đổi sắc?

"Phụ thân nói với ngươi như vậy, là khi viên đá thủy tinh này biến thành màu đỏ của máu, nó mới có thể chân chính mở ra Địa Hạ Cung Điện. Mà trong thiên hạ chỉ có máu của hai người mới có thể làm nó biến thành màu máu đỏ. Một là ngươi, một người khác chính là. . . Mẫu thân đã qua đời của ngươi." Thời điểm Thượng Quan Hạo nói đến hai chữ qua đời, trong mắt không cách nào khắc chế được sự đau đớn trong lòng.

"Phụ thân, mẫu thân mặc dù không còn, nhưng người còn có Nguyệt nhi a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay kéo cánh tay Thượng Quan Hạo, nhàn nhạt cười một tiếng, thanh âm nhu hòa nói. Nàng có thể cảm nhận được tướng quân phụ thân rất thích rất thích người mẫu thân đã qua đời đó, sợ rằng nếu không phải bởi vì trên đời còn có Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng tồn tại, tướng quân phụ thân đã sớm đi theo mẫu thân.

"Đúng, phụ thân còn có Nguyệt nhi." Thượng Quan Hạo che giấu đau đớn trong mắt, từ ái vuốt ve gương mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Phụ thân, người không phải nói máu của Nguyệt nhi có thể khiến viên đá này đổi sắc sao? Nhưng Nguyệt nhi đem máu nhỏ lên, nó cũng

https://thuviensach.vn

không hề biến thành màu đỏ a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch miệng cười, nói ra nghi ngờ trong lòng.

"Nguyệt nhi, viên đá này là giấu ở trong chuôi quạt lúc lâm chung mẫu thân ngươi giao cho cha. Mẹ ruột của ngươi nói, chỉ khi ngươi trưởng thành, máu của ngươi mới có thể khiến nó biến thành màu đỏ như máu. Tới khi đó, Nguyệt nhi nhất định phải dùng viên đá này lấy bảo vật trong Địa Hạ Cung Điện ra, bởi vì bảo vật có uy lực quỷ dị, có lẽ có thể giúp Nguyệt nhi tránh khỏi một kiếp nạn." Thượng Quan Hạo từng câu từng chữ giải thích.

"Nhưng hôm nay Khương thái hậu đã gom đủ bốn khối thất thải thánh lệnh, mà bà ta rất nhanh sẽ xuống Địa Hạ Cung Điện tìm kiếm bảo vật. Phụ thân không muốn bảo vật này rơi vào tay Khương thái hậu, cho nên phụ thân liền tới tìm Nguyệt nhi, muốn thử xem máu của Nguyệt nhi có thể làm nó đổi sắc sớm hơn không. Nếu như máu của Nguyệt nhi có thể làm nó đổi sắc sớm hơn, như vậy phụ thân liền chuẩn bị cả đêm xuống Địa Hạ Cung Điện, lấy bảo vật cho Nguyệt nhi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét Thượng Quan Hạo một thân y phục dạ hành, khẳng định nói.

"Uh, chỉ tiếc máu của Nguyệt nhi không làm nó đổi sắc sớm hơn được. Cho nên. . . Chỉ có thể đợi đến khi Khương thái hậu dùng thất thải thánh lệnh mở cửa Địa Hạ Cung Điện, chúng ta sẽ đi vào cùng Khương thái hậu cướp bảo vật thôi." Thượng Quan Hạo gật đầu một cái nói.

"Phụ thân, Nguyệt nhi chỉ cần có tâm chém giết, bảo vật này nhất định là thuộc về Nguyệt nhi. Nhưng trước hết, Nguyệt nhi muốn mời phụ thân trả lời hai vấn đề. Vì sao sau khi trưởng thành, máu của Nguyệt nhi mới có thể làm viên đá thủy tinh này biến thành màu đỏ như máu? Kiếp nạn mà mẫu thân ám chỉ là cái gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn về phía Thượng Quan Hạo.

https://thuviensach.vn

"Ai. . . Nguyệt nhi, như vậy đi, chờ ngươi thành công lấy được bảo vật, phụ thân sẽ giải hết mọi nghi vấn trong lòng ngươi." Thượng Quan Hạo sâu kín thở dài, đưa tay vuốt tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nguyệt nhi a Nguyệt nhi, phụ thân không muốn nói cho ngươi biết, là không muốn ngươi bị cuốn vào trong sự sợ hãi a.

"Được." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười yếu ớt. Thật ra thì nàng đối với bảo vật uy lực quỷ dị cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng nếu như lấy được bảo vật liền có thể giải đáp tất cả nghi ngờ trong lòng, nàng thật cũng không để ý cùng bọn người Khương thái hậu chơi đùa.

"Nguyệt nhi, vậy phụ thân trở về phủ tướng quân đây. Viên đá này liền giao cho con giữ, nhớ ngàn vạn đừng làm mất, ngày sau nó đối với con sẽ có trợ giúp rất lớn." Thượng Quan Hạo nói xong, lấy khăn đen lên che mặt, ngay sau đó bóng dáng chợt lóe biến mất ở trong phòng ngủ.

Cúi đầu, hai mắt thâm thúy xem xét viên đá thủy tinh trong tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem nó nhét vào trong tay áo. Bưng ly trà sứ thanh hoa trên bàn lên, dời bước ngồi xuống trên giường êm, vẻ mặt nàng không chút để ý uống nước trà đã lạnh trong chén. Thương Nguyệt thái tử cũng nên tìm đến nàng rồi chứ? Còn không xuất hiện nữa, nàng không chắc nàng có thể đợi được a?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi thật hèn hạ." Đúng lúc này, ở hành lang ngoài phòng ngủ vang lên một tiếng hô giận dữ, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong tay che cái ót đau đớn đến muốn nứt ra, hai mắt bị lửa giận thiêu đốt chạy vọt vào. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 44: Ta Hèn Hạ Ta Thừa Nhận

"Ta hèn hạ?" Môi đỏ mọng uống cạn chén trà nguội, hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiễm ý cười nhìn Dạ Dật Phong, giọng điệu lười biếng nói: "Được rồi, ta thừa nhận. Bởi vì ta gần đây xác thực đã làm nhiều chuyện hèn hạ, nhưng là không biết Thương Nguyệt thái tử rốt cuộc muốn chỉ sự kiện nào đây?"

"Ngươi. . ." Dạ Dật Phong biểu tình giống như gặp phải quái vật nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong khoảng thời gian ngắn hắn có chút cứng họng. Là hắn nghe lầm sao, nha đầu này cư nhiên lên giọng thừa nhận nàng hèn hạ?

"Hết cách rồi, con người của ta trí nhớ luôn luôn rất không tốt, hơn nữa gần đây làm quá nhiều chuyện hèn hạ, cho nên cũng chỉ có thể làm phiền Thương Nguyệt thái tử nhắc nhở rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái, cười đến vô cùng tà mị.

"Đừng cho là giả bộ cái gì cũng không nhớ là được, thật ra trong lòng ngươi vô cùng sáng tỏ. Ban đầu không phải nói, lấy dược đổi dược sao?" Dạ Dật Phong cắn răng nghiến lợi nói, tay vốn là vuốt ót lại dời đến một bên huyệt thái dương xoa nhẹ .

Ánh nến quanh quẩn, sắc mặt Dạ Dật Phong tái nhợt mang theo vài phần vặn vẹo, hai má cũng có không ít mồ hôi lạnh chảy xuống. Nhức đầu a, thật là đau chết người. Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáng chịu thiên đao a, nếu không phải muốn lấy thuốc giải, hắn thật hận không thể trước tiên tiến lên hung hăng bóp chết nàng a.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy a, lấy dược đổi dược. Ta không phải đã cho ngươi thuốc giải sao, chẳng lẽ. . . Tay của ngươi bây giờ còn ngứa?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu một cái, vẻ mặt mê man trừng mắt nhìn.

"Ngươi cho ta thuốc giải trị ngứa, lại đồng thời hạ độc làm ta đau đầu, ngươi cũng thật là đủ âm hiểm." Ngón trỏ dùng sức vuốt vuốt huyệt thái dương đang đau đớn, thanh âm Dạ Dật Phong lãnh lệ tới cực điểm.

"So với ngươi cùng Bắc Dực thái tử, ta còn phải học tập nhiều a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, ngón tay nhẹ nhàng xoay ly trà, làm nước trà nhộn nhạo gợn sóng.

"Ngươi. . ." Thân thể Dạ Dật Phong bỗng dưng cứng đờ, hắn đương nhiên hiểu ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng là đang châm chọc mình và Tiêu Hàn sử dụng quỷ kế đối phó Hiên Viên Diễm.

"Trà này thật đúng là thơm, Thương Nguyệt thái tử có nhã hứng cùng nhau phẩm trà, thuận tiện cùng ta nói một chút về trà đạo hay không đây. Trên bàn có ly trà, trong ấm đầy nước trà, Thương Nguyệt thái tử chính mình phục vụ mình nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vểnh môi về cái bàn cách đó không xa, dung nhan quyến rũ cười nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức giao thuốc giải ra, nếu không ta liền lấy đầu ngươi làm bóng đá." Dạ Dật Phong bỗng chốc tiến tới trước giường, con ngươi lạnh băng nói.

Hắn cũng không có tâm tình cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lảm nhảm dài dòng nữa, đầu càng ngày càng đau. Thật sự nếu không tìm được thuốc giải, hắn hoài nghi mình có thể hay không cầm đao, trực tiếp chặt đầu của chính mình đây.

"Thành thật xin lỗi, gần đây tương đối bận rộn, không đủ thời gian. Cho nên ta chỉ nghiên cứu ra độc dược nhức đầu, còn chưa có nghiên giải

https://thuviensach.vn

dược." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai tròng mắt xinh đẹp xoay chuyển, trong môi tràn ra lời nói mười phần khiêu khích.

"Nói cách khác. . . Ngươi lựa chọn để ta chặt đầu ngươi?" Con mắt Dạ Dật Phong thâm trầm nheo mắt lại.

"Ngươi nếu có khả năng, vậy liền cắt a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén mấy sợi tóc bên quai hàm, cười nói. Mà nàng vừa dứt lời, trong không khí xuất hiện một hơi thở cực kỳ âm lãnh.

"Rất tốt, ngươi đã một lòng muốn chết, ta không có lý do không thành toàn cho ngươi." Dạ Dật Phong động tay áo một cái, một chiếc quạt bay đến trong lòng bàn tay. Vèo một tiếng vang lên, đầu quạt trúc bắn ra chủy thủ vô cùng sắc bén.

"Ngươi dự định như thế nào dùng cái chủy thủ này cắt đầu của ta đây? Một đao chỉnh tề, hay là xuyên qua cổ, rồi từ từ cắt từ trong ra ngoài đây? Ta không ngại ngươi xuyên qua cổ ta, sau đó từ từ cắt từ trong ra ngoài a, bởi vì như vậy sẽ rất kích thích nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt qua Dạ Dật Phong, tiếp từ trên giường đứng lên, cúi đầu nhấp một ngụm trà, vẻ mặt không chút lo lắng gần sát trước mặt Dạ Dật Phong.

Đột nhiên, Dạ Dật Phong có chút không biết làm sao xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Là hắn muốn cắt đầu nàng, thế nhưng nghe xong lời của nàng, sao lại có cảm giác giống như là nàng muốn cắt đầu của hắn đây?

"Xuyên qua cổ của ngươi, rồi chậm rãi cắt từ trong ra ngoài cắt rất phiền toái. Ta thấy, một đao chỉnh tề tương đối sảng khoái." Dạ Dật Phong hai mắt lạnh lùng cười, quạt trúc mang theo chủy thủ bén nhọn hướng cổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắt ngang qua.

Đang lúc chủy thủ tỏa khí lạnh bức người sắp tập kích vào cổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt mị hoặc

https://thuviensach.vn

nở nụ cười, tiếp cổ tay của nàng vừa nhấc, ngón giữa đeo nhẫn Huyền Băng Thiết nở rộ thành hình hoa sen.

Một tiếng "bang" vang lên, chủy thủ của Dạ Dật Phong cùng nhẫn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở giữa không trung va chạm. Keng, chủy thủ trong nháy mắt thoát khỏi quạt trúc, sau đó vỡ vụn thành nhiều mảnh, toàn bộ rơi trên mặt đất.

"Con người của ta a, luôn luôn theo đuổi thủ pháp cắt đầu hoàn mỹ. Nếu như ngươi chịu nghe theo ta, ta liền để lại cái đầu cho ngươi. Đáng tiếc, ngươi không có nghe ta nói, nhất định một đao đem đầu ta cắt chỉnh tề, như thế ta liền cảm thấy không kích thích. Vì vậy, ta chỉ có thể miễn cưỡng lưu lại đầu của ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nói xong, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nhẫn Huyền Băng Thiết, hoa sen trong nháy mắt khép lại thành một viên cầu màu bạc trắng.

"Chiếc nhẫn của ngươi. . . Chẳng lẽ là từ Huyền Băng Thiết chế tạo mà thành?" Dạ Dật Phong cả người cũng cứng ngắc ngay tại chỗ, hai mắt hoảng sợ nhìn chiếc nhẫn trên tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu có chút khó có thể tin hỏi.

Chủy thủ của hắn dùng sắt tốt nhất của Thương Nguyệt quốc rèn ra, trải qua hơn vạn lần đập, dùng thời gian suốt một năm mới rèn thành. Cho nên nó không chỉ vô cùng sắc bén, mà độ cứng cũng vượt quá tưởng tượng. Trừ Huyền Băng Thiết trong truyền thuyết uy lực vô cùng, vô địch không gì thắng nổi có thể dễ dàng gọt đứt thanh chủy thủ này, Dạ Dật Phong thật sự là tìm không ra cái nguyên nhân thứ hai.

"Rất muốn biết rõ sao? Để cho ta dùng chiếc nhẫn này ở trên mặt ngươi điểm chút máu chơi đùa, ta liền thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ngươi." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã lưu chuyển, bờ môi phác hoạ nụ cười nhẹ nhàng nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi. . ." Dạ Dật Phong không tự chủ được lui về phía sau hai bước, vì sao hắn có loại cảm giác rợn cả tóc gáy đây? Rõ ràng là nụ cười vô hại, nhưng hắn lại có thể cảm thấy rõ ràng trong tiếng cười của nha đầu này ẩn giấu hơi thở trí mạng làm người ta tử vong.

"Sợ cái gì nha, ngươi lại không bị thua lỗ gì. Ngươi suy nghĩ một chút a, khi khuôn mặt trắng noãn của ngươi chợt nhiễm đầy máu đỏ tươi, có phải sẽ làm cho ngươi tăng thêm vài phần hơi thở thần bí hay không đây? Ta đây là tốt bụng muốn giúp ngươi tăng thêm mỹ cảm nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới trước hai bước, nhấc ngón tay của mình lên, đem nhẫn Huyền Băng Thiết quơ quơ trước mắt Dạ Dật Phong.

"Ngươi rốt cuộc như thế nào mới nguyện ý giao ra giải dược, nói ra điều kiện của ngươi đi." Dạ Dật Phong híp mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe môi treo lên một đường cong tựa tiếu phi tiếu. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 45: Ngươi Không Có Tư Cách Cò Kè Mặc Cả

Khóe môi nở nụ cười lạnh lùng yêu mị, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay người đi tới bên cạnh bàn. Đem ly trà để lên bàn, tiếp ngón tay của nàng chấm nước trà trong chén, ở trên mặt bàn viết xuống hai chữ.

"Đây là ý gì?" Dạ Dật Phong đi theo đến cạnh bàn, nhìn hai chữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt viết xuống, hắn khẽ nhướng mày.

"Ngươi nhìn thì biết, cần gì phải để ta lãng phí lời nói đi giải thích chứ?" Ánh nến đỏ rực quanh quẩn ở trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm cả người nàng giống như bị mây mù bao phủ, khiến người ta không cách nào dò xét.

"Điều kiện như thế nào?" Dạ Dật Phong thâm thúy quét mắt qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong môi tràn ra thanh âm không chút gợn sóng.

Mái tóc nhẹ nhàng vung lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khoanh tay ngồi ở trên giường, bắt chéo hai chân, hai mắt tỏa ra ý cười nhìn Dạ Dật Phong: "Giờ phút này ngươi, có tư cách cùng ta cò kè mặc cả sao?"

"So với đau lòng, ta có lẽ càng muốn lựa chọn nhức đầu." Dạ Dật Phong ngẩn ra, sau thản nhiên nói, nhìn như vô cùng bình tĩnh nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thực ra trong lòng đang âm thầm bội phục.

"Vậy ngươi cứ chầm chậm hưởng thụ tư vị bị đau đớn hành hạ đi. Nhưng mà, ta có thiện ý nhắc nhở ngươi, loại độc này hàng đêm đều phát tác, mỗi lần phát tác thời gian không lâu, đại khái là ba canh giờ. Mà qua

https://thuviensach.vn

một canh giờ, cảm giác đau đớn sẽ tăng gấp bội nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không sao cả nhún vai một cái, mở miệng chậm rãi nói.

"Ngươi cho rằng ta thật sự không có biện pháp giải độc sao, trên đời cao minh dụng độc cũng không chỉ có một mình ngươi chứ hả?" Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Dạ Dật Phong không chỉ có không nổi giận, khóe môi ngược lại cười tà.

"Vậy ngươi tìm người giải a, trong lòng ta sẽ thay ngươi yên lặng cầu nguyện. Chỉ là, đừng trách ta trước đó không có cảnh cáo ngươi a, ngươi tốt nhất vẫn là đừng xúc động tìm người giúp ngươi giải độc. Ngoại trừ ta tự mình nghiên cứu thuốc giải, những thuốc giải khác nếu không hợp với độc trong người ngươi, rất có thể sẽ biến thành độc càng thêm độc nha. Đến lúc đó ngươi không chỉ hàng đêm đau đầu, có lẽ thân thể cũng sẽ dần dần thối rữa. Cuối cùng làm cho dung nhan khô héo, khi thân thể bốc mùi, chỉ sợ cũng là lúc trên đời thiếu đi một Thương Nguyệt thái tử phong lưu phóng khoáng, mà thi thể càng tanh hôi thê thảm không nỡ nhìn nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến rực rỡ, âm thanh rất dịu dàng, nhưng lời nói lại mười phần lãnh lệ tàn nhẫn.

"Ngươi nghĩ. . . Ta sẽ tin ngươi sao?" Dạ Dật Phong lông mày khẽ nhếch, hai mắt tràn đầy ý cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Tin hay không tùy ngươi, dù sao đến lúc đó ta sẽ không để ý bịt mũi, hảo hảo thưởng thức thi thể của ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi nhếch lên, hai mắt tà mị đáp lại Dạ Dật Phong.

Da Dật Phong chợt cúi thấp đầu xuống, hai mắt đen nhánh loạn chuyển, tựa hồ đang trầm tư cái gì. Ngay sau đó hắn lại ngẩng đầu lên, đáy mắt ẩn giấu ý cười khó hiểu nói: "Được, ta đồng ý điều kiện ngươi đưa ra. Hiện tại. . . Ngươi có thể mang thuốc giải cho ta rồi chứ?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên, chỉ là chỉ có thể cho ngươi nửa viên." Thượng Quan Ngưng Nguyệt môi khẽ mở, ngón tay lười biếng vuốt ve vòng tay trên cổ tay, cánh tay hướng Dạ Dật Phong vung lên. Nửa viên thuốc màu trắng trên không trung tạo ra một đường cong đẹp mắt, bay đến trước mặt Dạ Dật Phong. Dạ Dật Phong nhanh chóng mở quạt ra, nửa viên thuốc màu trắng vững vàng rơi trên mặt quạt.

"Nuốt nó vào, đầu của ngươi trong vòng nửa tháng sẽ không cảm thấy đau đớn nữa. Sau khi chuyện thành công, ta tự nhiên sẽ đem nửa viên thuốc giải còn lại cho ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn, nhếch môi chậm rãi nói.

Dạ Dật Phong đem nửa viên thuốc màu trắng từ mặt quạt nhặt lên, híp mắt xem xét, hắn nhíu mày cười nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Ngươi lo lắng ta đổi ý, cho nên chỉ chịu cho ta nửa viên thuốc giải. Nhưng nha đầu, nếu như sau khi chuyện thành công ngươi không đem nửa viên thuốc giải còn lại cho ta, vậy ta lại tìm ai kể khổ đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên giường đứng lên, nện bước đi tới trước mặt Dạ Dật Phong. Hướng về phía Dạ Dật Phong cười quyến rũ, ngón tay của nàng ở trong gió kéo một đường cong, tiếp nhắm ngay hướng ngực Dạ Dật Phong, môi son khẽ mở nói: "Nếu như muốn nửa viên thuốc giải còn lại, ngươi chỉ có thể mạo hiểm đánh cuộc một lần, để cho nơi này của ngươi lựa chọn tin tưởng ta."

"Bởi vì tin ngươi, ta tối thiểu còn có một nửa cơ hội giải thoát khổ sở. Nếu không, ta chỉ có thể vĩnh viễn trầm luân trong biển khổ hàng đêm, phải không?" Dạ Dật Phong mang thao nụ cười mị hoặc, thanh âm nhàn nhạt hỏi.

"Không tệ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái nói.

https://thuviensach.vn

"Xem như ngươi lợi hại. Được, ta đánh cuộc." Dạ Dật Phong nói xong, đem nửa viên thuốc màu trắng nhanh chóng nuốt vào.

"Ngươi không cần phải ca ngợi ta, nếu ngươi ngoan ngoãn, ta sẽ không keo kiệt a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thanh âm mặc dù rất nhu hòa, nhưng mỗi một chữ từ nàng mà ra đều làm Dạ Dật Phong có loại cảm giác da đầu tê dại.

Sống lưng lạnh toát, nhưng trên mặt Dạ Dật Phong vẫn giữ nụ cười. Tay trái của hắn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt duỗi một cái, mở miệng nói: "Vậy. . . Chúc chúng ta hợp tác vui vẻ?"

"Ngươi cũng không phải đồng bạn của ta, ngươi chỉ tạm thời là con rối của ta thôi, cho nên bốn chữ hợp tác vui vẻ này, ngươi dùng rất là không thỏa đáng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khoanh tay, hai mắt hàm chứa nụ cười trào phúng nhìn bàn tay Dạ Dật Phong vươn ra.

"Ngươi nói đúng, đích xác là ta dùng từ không đúng, phải là. . . Chúc ngươi thành sự."Dạ Dật Phong rút tay về, hai mắt chứa ý cười thâm thúy nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Khuya lắm rồi, chắc hẳn ngươi cũng có chút thiếu ngủ, ta liền không quấy rầy nữa."

Nói xong, Dạ Dật Phong xoay người đi ra ngoài. Mà trong nháy mắt lúc hắn xoay người, nụ cười rực rỡ trên mặt liền tắt.

"Đi thong thả, không tiễn." Sau lưng, vang lên thanh âm Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị cùng lười biếng. . .

Ánh sáng bạc rực rỡ thỏa thích nhảy múa, ngân hà xinh đẹp làm người ta kinh ngạc. Chẳng qua là khi gió đêm âm u lan tỏa khắp vùng đất thì vẫn có thể cảm thấy rõ ràng trong bóng đêm ẩn giấu hơi thở nguy hiểm.

Lúc này, trong một phòng ngủ khác của Thụy vương phủ --

https://thuviensach.vn

Trước tấm bình phong vẽ phú quý mẫu đơn, một cái bàn gỗ đàn hương đang lẳng lặng ở đó, mà trên mặt bàn là một bàn cờ bằng bạch ngọc giá trị xa xỉ. Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn đang ngồi trên ghế, hai mắt không chút cảm xúc nhìn bàn cờ, mà chính hắn bày ra.

Gió lạnh thổ đến, ba gã hắc y nhân vô cùng quỷ mị hiện ra trước bàn của Tiêu Hàn. Hai mắt hơi chút sợ hãi nhìn Tiêu Hàn, tiếp cả ba người cùng quỳ một chân trên đất, âm thanh chỉnh tề mang theo run rẩy nói: "Chủ tử, bọn thuộc hạ làm việc bất lợi, bị mất dấu Hiên Viên Diễm."

"Không ngoài dự liệu. Dạ Dật Phong đâu rồi, hắn tối nay có hành động gì không?" Tiêu Hàn nhìn cũng chưa nhìn ba gã thuộc hạ, trong môi tràn ra lời nói lạnh lùng, sau đó ngón tay hắn nhặt lên một quân cờ đen đặt ở giữa bàn cờ.

"Dạ Dật Phong tối nay cũng không hề rời đi Thụy vương phủ, hắn chỉ đi một chuyến đến phòng ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng mà bốn phía phòng ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ẩn giấu không ít thị vệ Thụy vương phủ, cho nên bọn thuộc hạ không dám đến quá gần phòng ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không cách nào thăm dò Dạ Dật Phong vì sao đi tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bọn thuộc hạ chỉ biết trước khi đi vào phòng ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Dạ Dật phong từng rống giận Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi thật hèn hạ."

"Hắn cũng chỉ là bị nha đầu kia lần nữa hạ độc, chạy đi đòi thuốc giải thôi." Tiêu Hàn lạnh nhạt nói xong, ngón tay lần nữa nhặt lên một quân cờ đen đặt vào chính giữa bàn cờ. Chỉ dựa vào tám chữ Dạ Dật Phong rống trên hành lang, chủ tử lại có thể đoán được tất cả? Ba gã hắc y nhân hai mắt lập tức càng thêm kính sợ nhìn về phía Tiêu Hàn.

"Ba người các ngươi tạm thời không cần giám thị cử động của Hiên Viên Diễm cùng Dạ Dật Phong, đi âm thầm điều tra nữ tử mà giữa mi tâm có cái bớt hình hoa sen màu đỏ trong lời của quốc sư là ai. Một khi phát

https://thuviensach.vn

hiện tung tích của người này, lập tức giết nàng cho ta." Tiêu Hàn ngẩng đầu lên, thanh âm lãnh lệ nói.

"Vâng" âm thanh cung kính vang lên, ba gã hắc y nhân lần nữa biến mất trong phòng ngủ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 46: Có Nàng Có Thiên Hạ

Gió đêm cùng không khí đan vào nhau nhảy múa, ống tay áo Tiêu Hàn hướng mặt bàn vung lên. Trong phút chốc, tất cả quân cờ đen trắng chuẩn xác bay vào trong hộp cờ. Hai mắt tản ra ánh sáng lạnh lùng tĩnh mịch, Tiêu Hàn từ trong tay áo rút ra một phong thư.

Ánh trăng sáng tỏ cùng ánh nến đỏ tươi chiếu vào, mơ hồ có thể nhìn rõ ràng những chữ rồng bay phượng múa trong thư: tìm kiếm một nữ nhân Long Diệu hoàng triều ở giữa mi tâm có một cái bớt hình hoa sen máu đỏ, nữ nhân này là Phượng Tinh chuyển thế, có được nàng tức là có được thiên hạ. Thái tử nếu tìm được nàng, hoặc là cưới nàng, hoặc là giết nàng.

"Phượng Tinh chuyển thế?" Tiêu Hàn híp mắt ngắm nhìn những chữ này, trong môi tràn ra bốn chữ lạnh nhạt. Quốc sư đã xem vô số lần hiện tượng thiên văn, khi hắn đi Long Diệu hoàng triều thì biểu tình thận trọng đem tờ giấy này giao cho hắn.

Khóe miệng nâng lên một độ cong như có như không cười lạnh, ngón tay vuốt ve tờ giấy. Quét đi tất cả chữ trên tờ giấy, tiếp hắn đem giấy vo lại, sau đó vận nội lực làm giấy thành những mảnh nhỏ.

"Vô luận ngươi là ai, bản thái tử cũng sẽ không cưới ngươi, cho nên ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ." Con ngươi tĩnh mịch giống như địa ngục tu la, thanh âm lạnh lẽo không mang theo chút tình cảm nào, làm cho gió cũng phải run rẩy. . .

Cùng lúc đó, trong phòng ngủ của Dạ Dật phong --

https://thuviensach.vn

"Thái tử, ngài sẽ không thật sự đồng ý điều kiện Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa ra chứ?" Thị vệ Thương Nguyệt quốc nhíu nhíu lông mày, thận trọng hỏi.

"Bị nha đầu kia hạ độc, muốn không đồng ý cũng không thể được a." Dạ Dật Phong lười biếng dựa người vào giường, lắc lắc ly rượu, mùi rượu tràn ra cả phòng, vẻ mặt rất vừa lòng uống cạn.

"Độc vương hiện tại không phải vừa lúc ở Long Diệu hoàng triều sao, thái tử nếu như đi tìm Độc vương, tin tưởng Độc vương nhất định có biện pháp giải độc của thái tử." Thị vệ hai mắt hết sức khó hiểu nhìn hướng Dạ Dật Phong.

"Bản thái tử còn chưa có ngu đến mức cần ngươi đến nhắc nhở chứ?" Dạ Dật Phong khẽ lắc rượu trong ly, nhíu mày nhìn về phía thị vệ của mình. Độc vương là nằm vùng mà Thương Nguyệt quốc tỉ mỉ đặt ở Long Diệu hoàng triều, đến bây giờ, Long Diệu hoàng triều vẫn không ai biết thân phận chân chính của Độc vương.

"Chẳng lẽ. . . Thái tử sử dụng kế sách yếu thế dụ địch sao?" Thị vệ biểu tình bừng tỉnh hiểu ra.

"Ngươi nghĩ sao?" Khóe môi xinh đẹp của Dạ Dật Phong khẽ nhếch, cười nhạt hỏi. Cùng cao thủ như Hiên Viên Diễm với Tiêu Hàn đối chiêu, ngẫu nhiên giả bộ yếu thế chút cũng không có gì không tốt.

Tối nay, đầu của hắn mới vừa phát tác, liền lập tức đoán được là Thượng Quan Ngưng Nguyệt động tay dộng chân, cho nên hắn lập tức tức giận đằng đằng chạy đi tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà nguyên nhân hắn làm như thế cũng chỉ là muốn cho Hiên Viên Diễm cùng Tiêu Hàn biết, Dạ Dật Phong hắn ngay cả cái tiểu nha đầu cũng không làm gì được. Như vậy một Thương Nguyệt thái tử vô năng, căn bản là không đủ gây sức ép với bọn họ. Sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại lấy độc uy hiếp hắn,

https://thuviensach.vn

khống chế hắn giúp nàng làm việc, hắn đương nhiên cũng vui vẻ tương kế tựu kế rồi.

"Vẫn là thái tử cao minh a, như vậy thái tử nhất định có thể nắm chắc một lần tiêu diệt được Hiên Viên Diễm cùng Tiêu Hàn rồi." Thị vệ biểu tình khâm phục nhìn Dạ Dật Phong.

Dạ Dật Phong không nói gì, mà chỉ cúi đầu mân mê ly rượu. Cùng lúc đó, trong tròng mắt đen lơ lửng một tầng sương mù. Vốn là hắn thật sự hoàn toàn chắc chắn tiêu diệt được Hiên Viên Diễm cùng Tiêu Hàn, nhưng tối nay thời điểm hắn cố ý đi theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt đòi thuốc giải, trong lúc vô tình đã phát hiện ra một chuyện kinh người, mà chuyện làm sự chắc chắn với việc tiêu diệt Hiên Viên Diễm giảm xuống.

Hai năm trước, hắn thật vất vả điều tra vị trí của Huyền Băng Thiết, thì ra là Huyền Băng Thiết hắn khổ sở tìm kiếm lại ở trên đỉnh một tòa núi băng. Nhưng khi hắn thật vất vả đi lên đỉnh thì phát hiện toàn bộ đã bị người khác nhanh chân lấy trước rồi.

Đầy trời hoa đào trong làn tuyết trắng, bốn gã nam tử trẻ tuổi khiêng một cỗ nhuyễn kiệu theo gió đi. Mà trước khi bốn gã nam tử mang cỗ kiệu rời đi, còn cho hắn một câu làm hắn tức giận không nói lên lời: "Thật là thật xin lỗi, khiến Thương Nguyệt thái tử đi một chuyến tay không rồi. Nhưng mà cái này cũng hết cách rồi, ai kêu Thương Nguyệt thái tử khinh công không bằng người đây?"

Lúc ấy, sắc mặt hắn xanh mét nhìn đầy trời hoa đào biến mất, thiếu chút nữa ở trên đỉnh núi băng hộc máu mà chết. Hắn biết người trong kiệu là ai, chính là Phong Ngân công tử đi vô ảnh chỉ còn hương hoa đào.

Thân phận cùng võ công của Phong Ngân công tử vô cùng thần bí khó lường, hơn nữa nghe nói kể từ hai năm trước hắn giúp bạch đạo tiêu diệt ma đạo, từ đó liền không giao thiệp với người trong giang hồ nữa. Nhưng

https://thuviensach.vn

tối nay, hắn lại phát hiện Huyền Băng Thiết ở trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, như vậy chuyện này có ý nghĩa như thế nào đây?

Thực lực của Hiên Viên Diễm đã đủ làm hắn nhức đầu, hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt là vương phi của Hiên Viên Diễm, ngộ nhỡ Phong Ngân công tử là thế lực đứng sau trợ giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt, như vậy sợ rằng muốn đối phó Hiên Viên Diễm khó càng thêm khó rồi. . .

Đêm, càng lúc càng khuya. Bầu trời đầy sao dần dần giấu đi ánh sáng, ngày mới cũng bắt đầu ló ra từ tầng mây.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bây giờ đã buồn ngủ, gió đêm từ cửa sổ lặng lẽ thổi vào, gió thổi tới làn tóc nàng, ánh nến ửng hồng cũng kiều diễm quanh quẩn ở lông mày đang nhếch lên của nàng, làm nàng dù ngủ cũng lặng lẽ thả ra phong tình mị hoặc.

Lúc này, một bóng dáng màu tím lặng yên không tiếng động lẩn vào phòng ngủ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn chính là Hiên Viên Diễm đêm khuya trở về. Rón rén đi tới giường Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm hai mắt thỏa mãn cười cười thưởng thức dung nhan điềm tĩnh lúc ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe môi vẽ lên đường cong hạnh phúc.

"Trở lại rồi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt miễn cưỡng mở mắt ra, một tay chống đầu, thân thể lười biếng nửa nằm ở trên giường.

"Khụ, ta đánh thức ngươi sao?" Hiên Viên Diễm nhất thời lúng túng cười một tiếng, giọng nói dịu dàng khẽ hỏi. Hắn hàng đêm đều đi vào nhìn lén dung nhan lúc ngủ của nàng, nhưng không ngờ tối nay lại bị nàng bắt quả tang.

"Mỗi ngày nhìn lén ta ngủ, chẳng lẽ có thể làm ngươi ngủ nhiều thêm chút?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi khẽ nhếch, thanh âm hài

https://thuviensach.vn

hước hỏi. Hắn cho là nàng không biết hắn hàng đêm đi vào nhìn lén nàng ngủ sao, nàng chỉ là không có vạch trần thôi.

"Thì ra là ngươi đã sớm phát hiện à?" Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm không khỏi có chút xấu hổ gãi gãi đầu, nhưng ngay sau đó sắc mặt của hắn bỗng dưng biến đổi, một ngón tay của Nguyệt nhi sao lại quấn khăn lụa, hơn nữa mơ hồ có thể nhìn thấy tia máu.

Nhanh chóng ngồi xuống ở cạnh giường, đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm vào trong ngực, Hiên Viên Diễm thận trọng nâng ngón tay bị băng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, mặt mũi tái nhợt cắn răng hỏi "Người nào làm?"

"Chỉ là cắt một vết nhỏ, không đau." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co rút, sau đó mỉm cười trả lời, mà trong lòng nàng cũng không khỏi tràn lên cảm giác ngọt ngào.

"Ngươi không đau, nhưng ta đau. Người nào cắt, ta làm thịt hắn." Hiên Viên Diễm trừng mắt, tức giận nói.

"Tự ta cắt ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt lại Hiên Viên Diễm, vẻ mặt tươi cười nói. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 47: Tin Tưởng Của Ngươi, Phần Thưởng Của Ta

"Cái gì?" Hiên Viên Diễm nheo mắt, dung nhan tà mị đầy kinh ngạc cùng đau lòng. Hắn không nghe lầm chứ? Tốt lắm, nàng vì sao phải cắt ngón tay của mình a, chẳng lẽ ngại trong cơ thể quá nhiều máu sao?

"Tướng quân phụ thân tới tìm ta, tin tưởng ngươi đã từ trong miệng bọn thị vệ biết được rồi chứ?" Thân thể nhỏ nhắn co rúc trong lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu lên, hai mắt chứa ý cười nhìn Hiên Viên Diễm.

Tối nay tướng quân phụ thân che mặt xông vào Thụy vương phủ, nếu không phải là bọn thị vệ Thụy vương phủ sớm biết thân phận của người, thì tướng quân phụ thân làm sao có thể dễ dàng tiến vào phòng ngủ của nàng đây?

"Ân." Hiên Viên Diễm hơi ngẩn ra, tiếp gật đầu một cái. Bọn thị vệ đã bẩm báo với hắn, thật ra thì hắn đối với hành động che mặt dò xét Nguyệt nhi của Thượng Quan Hạo cũng là trăm mối không cách nào giải a.

"Nếu như ta nói cho ngươi biết, thật ra là tướng quân phụ thân để ta cắt ngón tay. Mà nguyên nhân tướng quân phụ thân để ta cắt ngón tay, chỉ là muốn dùng của ta đi nghiệm chứng một chuyện. Chỉ là cụ thể là chuyện gì, ta tạm thời sẽ giữ bí mật, như vậy. . . Ngươi sẽ nghĩ như thế nào đây?" Đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve một bên má Hiên Viên Diễm, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt giữ chặt cổ Hiên Viên Diễm, môi đỏ mọng khẽ mở cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Thật ra thì nàng cũng không phải không muốn nói, chỉ là viên đá thủy tinh mà mẫu thân đã qua đời để lại vì sao có thể mở Địa Hạ Cung Điện, mà máu của nàng vì sao đến sau khi trưởng thành mới có thể làm nó biến sắc, trước mắt nàng vẫn không hiểu ra sao đây.

Hiên Viên Diễm nhíu mày, tròng mắt tập trung trên khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp cười đến phong tình vạn chủng: "Nguyệt nhi nếu lựa chọn giữ bí mật, nhất định là có nguyên nhân, ta sẽ tôn trọng ý kiến của Nguyệt nhi."

"Vậy nếu như ta nói cho ngươi biết, bảo vật trong Địa Hạ Cung Điện. . . Nguyệt nhi muốn, ngươi sẽ thế nào đây?" Trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù tươi cười, nhưng trong mắt lại tỏa ra khí thế cuồng ngạo.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, nụ cười bên môi Hiên Viên Diễm càng đậm. Lòng bàn tay cưng chìu vuốt ve đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm đưa mắt nhìn thẳng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, từng câu từng chữ nói: "Nếu Nguyệt nhi muốn bảo vật, ta liền đem hết toàn lực mang đến tay Nguyệt nhi."

"Bảo vật này có thể xoay chuyển càn khôn, ngươi sẽ không sợ Nguyệt nhi lấy được nó rồi, có lẽ sẽ bất lợi đối với ngươi sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đôi mày thanh tú khẽ nhếch, sóng mắt trong veo lưu chuyển nổi lên chút tà mị.

"Ta không sợ, bởi vì ngươi sẽ không." Hiên Viên Diễm cười càng rực rỡ, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng chặt, khẳng định nói.

"Đúng, ta sẽ không." Trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đầy ý cười, thanh âm mềm mại đáng yêu trả lời. Được Hiên Viên Diễm hoàn toàn tin tưởng, không chút nghi ngờ, trong nháy mắt trái tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt nóng lên.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, vậy ngươi sớm nghỉ ngơi một chút, ta trở về phòng ngủ của mình đây." Ánh mắt lưu luyến hạnh phúc xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm lúc này mới quyến luyến không thôi buông Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, chậm rãi đứng lên.

"Dựa vào việc ngươi tin tưởng Nguyệt nhi, Nguyệt nhi hình như cũng nên cho ngươi chút phần thưởng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, bỗng nhiên đưa tay kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm.

"Ý của Nguyệt nhi là. . ." Hiên Viên Diễm trong mắt tràn đầy vui mừng, âm thanh khẽ run hỏi. Hắn hình như đã đoán được, nhưng lại có chút khó có thể tin.

"Giường phân cho ngươi một nửa, nhưng mà chỉ tối nay thôi nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu một cái, hướng Hiên Viên Diễm dí dỏm trừng mắt nhìn.

"Nếu Nguyệt nhi chủ động thưởng, không bằng liền hào phóng thưởng nhiều chút đi, cho ta ôm ngươi cùng nhau ngủ được không? Ta đồng ý với ngươi, không có sự cho phép của ngươi, ta tuyệt không lén hôn ngươi nha." Hiên Viên Diễm hai mắt yêu mị xoay chuyển, cúi mặt gần sát mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm nịnh nọt nói.

"Mặc dù có chút được một tấc lại muốn tiến thêm một thước, chỉ là với biểu hiện xuất sắc vừa rồi của ngươi, Nguyệt nhi cho phép." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi quyến rũ cười, ngón tay êm ái ngắt ngắt mặt Hiên Viên Diễm, nàng hướng Hiên Viên Diễm lười biếng mở rộng cánh tay.

Hiên Viên Diễm khóe môi tạo thành hình cung, nhanh chóng ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai người tiến vào mộng đẹp ngọt ngào. Gió đêm nhẹ thổi qua vạt áo cùng tóc của hai người. Trong ánh nến, tản ra hơi thở hạnh phúc. . .

https://thuviensach.vn

Trăng cùng sao dần dần rớt xuống, ánh bình minh lặng lẽ thay thế màn đêm, phủ lên vạn vật giống như tấm lụa trắng xinh đẹp thoắt ẩn thoắt hiện. Mặt trời cũng treo cao, trong sáng sớm nở nụ cười chói mắt, một ngày mới đã bắt đầu.

Trong phòng ngủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi đẩy cửa sổ ra, ngửa đầu hít thở luồng không khí tươi mới. Y phục mỏng manh tung bay trong gió sớm, giống như một đóa hoa nở rộ đang nhảy múa trong gió.

"Vương phi." Đúng lúc này, Ảo Ảnh hộ pháp Ngân Lang cùng Thanh Báo đi vào.

"Sự tình như thế nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu hỏi, hàng lông mi dài nhếch lên, giống như cánh bướm linh động đang nhẹ nhàng vũ động.

"Vật vương phi cần, bọn thuộc hạ đã cả đêm chế tạo tốt rồi. Tối nay, vương phi có thể đi Ảo Ảnh cung kiểm nghiệm rồi." Ngân Lang cùng Thanh Báo cung kính cúi người, mở miệng đồng thanh trả lời.

"Không cần đợi đến tối nay, ta sẽ đi Ảo Ảnh cung kiểm nghiệm ngay bây giờ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt ve mấy sợi tóc trên trán, dời bước đi ra cửa.

Diễm sáng nay vừa rời giường, liền lặng lẽ rời khỏi vương phủ rồi. Bởi vì hắn đã hiểu rõ quỷ kế của Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, nên bây giờ đang bí mật điều động bọn thuộc hạ đi đối phó đấy. Mà vũ khí mà nàng giao phó Ảo Ảnh cung chuẩn bị, cũng là để hóa giải quỷ kế của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong.

"Vương phi, nếu bây giờ chúng ta đi Ảo Ảnh cung, rất có thể sẽ bị thủ hạ của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đuổi theo ." Ngân Lang cùng Thanh Báo

https://thuviensach.vn

liếc mắt nhìn nhau, tiếp đồng thời mở miệng nói. Thủ hạ của Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong không phải là nhân vật đơn giản, nếu như không có bóng đếm đen như mực che chở, hành tung của bọn họ rất có thể sẽ bại lộ.

"Người chân chính hiểu được thuật ẩn thân, cho dù là lúc mặt trời rực rỡ, dưới con mắt của mọi người, cũng sẽ không để bất luận kẻ nào tìm được một chút tung tích. Theo ta cùng đi đi, thuận tiện cho các ngươi lĩnh hội một chút cái gì gọi là kỹ xảo ẩn thân tuyệt diệu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười lạnh, ngạo khí vô cùng đi ra khỏi cửa.

Vương phi thật là không phải kiêu ngạo bình thường, khóe miệng Ngân Lang cùng Thanh Báo co giật bốn mắt nhìn nhau, đồng thời khâm phục giơ ngón tay cái lên, tiếp bóng dáng nhanh chóng chợt lóe đi theo ra ngoài.

Trời xanh vạn dặm, mây trắng xa xa. Gió sớm ấm áp quanh quẩn, ở trong ánh nắng tấu lên một khúc nhạc làm lòng người mê say.

Một hồi lâu sau --

Thân ảnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt xuất hiện ở một đoạn đường cực kỳ náo nhiệt, mà Ngân Lang cùng Thanh Báo đi theo hai bên đang trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Lúc mới ra khỏi vương phủ, bọn họ đã nhận ra sau lưng tối thiểu có mấy chục tên theo dõi. Nhưng dần dần, người đi theo càng lúc càng ít. Đến bây giờ, bọn họ đã khẳng định vương phi hoàn toàn bỏ rơi những người đó rồi.

Ông trời a, thổ địa a, ai tới nói cho bọn hắn biết đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a? Vương phi rõ ràng cũng chưa có mang theo bọn họ ẩn thân a, nàng căn bản là dẫn hai người bọn họ nghênh ngang đi dạo phố a, nhưng những người đó vì sao lại bị mất dấu đây?

https://thuviensach.vn

Không nghĩ ra a, đau đầu nghĩ cũng không thông a. Ngân Lang cùng Thanh Báo đồng thời gãi gãi đầu, thu được một bó tóc lớn. Sớm biết như thế cũng không cùng vương phi đi Ảo Ảnh cung rồi, vốn là muốn trộm học kỹ xảo ẩn thân của vương phi. Kết quả không chỉ không có học trộm được bản lĩnh, mà tế bào não còn chết vô số.

"Kỳ quái, hắn tại sao lại xuất hiện ở chỗ này đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt dừng bước, nhíu mày, ánh mắt thâm thúy nhìn về nơi nào đó.

"Vương phi, sao vậy?" Ngân Lang cùng Thanh Báo kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó đồng thời nhìn theo ánh mắt nàng. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 48: Ta Là Tới Đập Phá Tài Quán

Theo tầm mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là một tòa kiến trúc nguy nga với ngói lưu ly ngũ sắc. Tường màu vàng, đại môn treo biển màu vàng kim viết bốn chữ -- Chí Tôn sòng bạc. Lúc này, một nam tử vận lục y tay cầm quạt trúc, nhàn nhã vào trong sòng bạc.

"Ah, đó không phải là Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong sao, hắn vào sòng bạc làm gì?" Ngân Lang nhíu lông mày, nghi ngờ nói.

"Nói nhảm, vào sòng bạc có thể làm gì, đương nhiên là đánh bạc a." Thanh Báo mắt trợn trắng, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Ngân Lang. Thương Nguyệt thái tử này nhất thời nghiện bài bạc, vào đánh vài ván hình như cũng không có gì kỳ quái chứ?

"Ngươi là heo à! Cẩn thận suy nghĩ một chút, mật thám của chúng ta nằm vùng ở Thương Nguyệt quốc đã cẩn thận điều tra Dạ Dật Phong, hắn không hề đánh bạc. Hơn nữa, hiện tại vương gia chúng ta, Khương thái hậu, Bắc Dực thái tử đều đang bận rộn nghiên cứu sách lược tác chiến, sáng sớm tinh mơ Thương Nguyệt thái tử không có ham mê cờ bạc, lại vào sòng bạc đánh bạc, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy rất kỳ quặc sao?" Ngân Lang tức giận trừng mắt với Thanh Báo.

"Xem đầu óc của ta, nếu không phải ngươi nhắc nhở, ta thậm chí đã quên Thương Nguyệt thái tử không có ham mê bài bạc. Vậy. . . Nói cách khác thật ra Thương Nguyệt thái tử vào sòng bạc căn bản không phải là để đánh bạc, mà có thể là đang mưu đồ cái gì không thể cho ai biết?" Thanh Báo đột nhiên vỗ đầu một cái, hai mắt cũng trở nên thâm thuý.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cuối cùng cũng phản ứng kịp rồi." Ngân Lang im lặng nhìn Thanh Báo.

"Tạm thời không đi Ảo Ảnh cung, chúng ta vào sòng bạc xem một chút." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe môi lạnh lùng khẽ nhếch, nhàn nhạt lên tiếng. Phân tích của Ngân Lang, cũng chính là nghi ngờ trong lòng nàng.

"Dạ, vương phi." Ngân Lang cùng Thanh Báo lập tức cúi người, cung kính trả lời. Trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn Ngân Lang cùng Thanh Báo vào đại sảnh sòng bạc, âm thanh vô cùng huyên náo lập tức truyền vào tai.

Ánh mắt thâm thúy xem xét chung quanh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Ngân Lang, Thanh Báo cơ hồ là trong cùng lúc phát hiện bóng dáng Dạ Dật Phong. Giờ phút này Dạ Dật Phong đang nhẹ phe phẩy quạt trong tay, an tĩnh đứng bên cạnh một chiếu bạc ngưng thần quan sát.

Đúng lúc này, một nữ nhân mặc hoàng y từ chiếu bạc khác đi đến chỗ Dạ Dật Phong đang đứng. Chỉ là nàng cũng không có lưu lại bên cạnh Dạ Dật Phong, mà chỉ như có như không sát qua, sau đó nện bước đến chiếu bạc khác.

Bỗng dưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng lông mày, môi đỏ mọng nhẹ nhàng nói: "Quả nhiên có gì đó quái lạ."

"Vương phi, chẳng lẽ ngài đã phát hiện ra cái gì?" Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Ngân Lang cùng Thanh Báo biểu tình khiếp sợ nghiêng nghiêng đầu, bọn họ cũng không thấy Dạ Dật Phong này có gì bất thường a?

"Ngân Lang, Thanh Báo, các ngươi biết mới vừa rồi nữ nhân vận hoàng y vừa đi sát qua Dạ Dật Phong là ai không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt lại.

https://thuviensach.vn

"Vương phi, ngài không biết nàng sao, nàng chính là trưởng nữ của Tả thừa tướng tên Lăng Tiêm Tiêm, là lão bản của Chí Tôn sòng bạc, cũng là người mà toàn thể Long Diệu hoàng triều đều biết Chí Tôn thần bài." Ngân Lang kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cung kính hồi bẩm. Danh tiếng của Lăng Tiêm Tiêm ở Long Diệu hoàng triều vang như sấm, vương phi thế nào lại không biết nàng?

"Trưởng nữ Tả thừa tướng? Lão bản của Chí Tôn sòng bạc? Mọi người ở Long Diệu hoàng triều đều biết Chí Tôn thần bài?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu chặt lông mày, tỏa ra hơi thở yêu lãnh.

Thời điểm Lăng Tiêm Tiêm đi về phía Dạ Dật Phong, trên tay không có bất kỳ vật gì. Nhưng khi nàng lơ đãng sát qua hắn, trong lòng bàn tay nàng chợt có một tờ giấy. Tiếp nàng hạ ống tay áo, đem tờ giấy kia lặng yên không tiếng động giấu mất.

Rất dễ nhận thấy, tờ giấy Lăng Tiêm Tiêm giấu vào trong tay áo, là Dạ Dật Phong âm thầm giao cho. Nàng không thể không thừa nhận, loại phương thức trao đổi bí mật của Dạ Dật Phong cùng Lăng Tiêm Tiêm không chê vào đâu được. Bởi vì động tác của bọn họ rất nhanh, nhanh đến mức Ngân Lang cùng Thanh Báo cũng không thấy một chút dấu vết nào. Chỉ tiếc là, bọn họ có lẽ có thể lừa gạt con mắt của tất cả mọi người trong thiên hạ, nhưng chạy không thoát nhãn thần của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng.

"Uh, thật ra thì lão bản chính của Chí Tôn sòng bạc là Tả thừa tướng. Nhưng bởi vì Lăng Tiêm Tiêm dung mạo xuất chúng, võ công cao cường, hơn nữa còn có một thân kỹ xảo đánh bài xuất thần nhập hóa, vì vậy Tả thừa tướng liền đem Chí Tôn sòng bạc giao cho Lăng Tiêm Tiêm quản lý." Ngân Lang gật đầu một cái, tiếp tục mở miệng nói.

"Chí Tôn sòng bạc nằm ở nơi phồn hoa nhất của kinh thành, mỗi ngày ra vào sòng bạc ít nhất đạt tới mấy ngàn người. Kể từ khi Lăng Tiêm Tiêm

https://thuviensach.vn

quản lý Chí Tôn sòng bạc, người vào đây càng nhiều. Những người thuần túy đi vào đánh bạc cũng có, người thèm thuồng sắc đẹp của Lăng Tiêm Tiêm cũng có, không tiếc bỏ ra số tiền lớn đi đánh bài để lấy được trái tim của nàng, để gây chú ý với Lăng Tiêm Tiêm. Dĩ nhiên cũng có người vì khiêu chiến kỹ xảo đánh bài của Lăng Tiêm Tiêm mà đến. Nhưng vô luận như thế nào, kết quả cuối cùng đều chỉ có một chữ, đó chính là thua." Ngân Lang vừa dứt lời, Thanh Báo liền nói tiếp.

"Hiện tại Tả thừa tướng có thể coi là người giàu nhất Long Diệu hoàng triều rồi, nhưng mà gia sản của hắn hoàn toàn là dựa vào Lăng Tiêm Tiêm dùng kỹ xảo đánh bài thắng được, cho nên Lăng Tiêm Tiêm này rất được Tả thừa tướng yêu thích." Ngân Lang lại bổ sung một câu.

"Ngân Lang, Thanh Báo, chúng ta có thể rời sòng bạc rồi." Nghe Ngân Lang cùng Thanh Báo nói xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt lên tiếng.

"A?" Ngân Lang cùng Thanh Báo khóe miệng co giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ không phải đi vào giám thị cử động của Dạ Dật Phong sao? Nhưng hiện tại cái gì cũng không thấy được, tại sao lại rút lui a?

"Đáp án ta đã biết, dĩ nhiên không cần thiết ở chỗ này lãng phí thời gian rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi đỏ mọng, ánh mắt rét lạnh quét qua Dạ Dật Phong vẫn còn đang giả bộ xem đánh bài.

"Cái gì?" Ngân Lang cùng Thanh Báo khóe miệng co giật mãnh liệt hơn, bọn họ rõ ràng không nhìn ra một chút dấu vết a, vương phi như thế nào tìm được câu trả lời a? Trời ạ, tiểu vương phi nhà bọn họ đến cùng có phải người hay không a? Ngân Lang cùng Thanh Báo cơ hồ có loại kích động muốn coi Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành thần vạn năng mà cúng bái.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Dạ Dật Phong ưu nhã phe phẩy quạt, quay người sang, muốn đi ra cửa sòng bạc. Bỗng dưng, tầm mắt Dạ Dật Phong cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở giữa không trung giao nhau. Thân thể của hắn khẽ cứng lại, trong mắt không tự chủ được thoáng qua một tia kinh ngạc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng sao lại bỗng nhiên xuất hiện trong sòng bạc? Nàng không phải rời Thụy vương phủ trước mình sao, mà nàng vừa rời đi Thụy vương phủ, thủ hạ của mình liền đuổi theo nàng a? Chẳng lẽ. . . Nàng lại có khả năng có thể bỏ rơi những thuộc hạ có kỹ thuật theo dõi hạng nhất của hắn, sau đó lại thần không biết quỷ không hay theo dõi lại mình sao?

Dạ Dật Phong lập tức thu liễm sự kinh hoảng trong mắt, dung nhan tươi cười, hắn đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vui vẻ nói: "Này, thật là khéo a. Không ngờ đi dạo phố, cũng có thể gặp ngươi. Xem ra, duyên phận giữa ngươi và ta không ít nha."

"Đi dạo phố?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt nhìn nụ cười giả dối của Dạ Dật Phong, có chút giễu cợt nói.

"Đi dạo đi dạo, chợt thấy có một sòng bạc. Mặc dù ta không đánh bạc, nhưng là nghe bọn thủ hạ thường nghị luận nói đánh bạc rất thú vị, cho nên ta liền nhất thời vui mừng, chạy vào len lén học hai chiêu. Lại nói, tại sao ngươi cũng đi dạo đến sòng bạc a?" Dạ Dật Phong cười chân thành nói.

"Ta à, ta là tới đập phá quán." Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu lãnh cười một tiếng, nói một câu làm toàn trường khiếp sợ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 49: Tiền Cược

Thanh âm Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù ẩn ẩn ý cười, nhưng là âm điệu cố ý giương cao, đầy đủ rõ ràng truyền vào tai mỗi một người. Cả đám con bạc giống như ước hẹn trước, đồng thời ngưng động tác đánh bạc trên tay, bắt đầu châu đầu ghé tai nghị luận.

Khóe miệng Ngân Lang cùng Thanh Báo co rút mạnh mẽ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giơ tay lên liều mạng gãi đầu. Vương phi vừa rồi không phải nói muốn rời khỏi sao, tại sao lại bỗng dưng đổi thành đập phá quán rồi hả? Dạ Dật Phong cũng có chút ngẩn người, nhưng trong nháy mắt hắn liền che giấu kinh ngạc trong mắt, khôi phục biểu tình tươi cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, trưởng nữ Lăng Tiêm Tiêm của Tả thừa tướng híp mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng, tóc búi cao, trên đầu đeo ngọc châm tinh mỹ giá trị xa xỉ. Cổ áo thêu hoa hơi rộng mở, lộ ra đường cong cần cổ đẹp đẽ trắng nõn. Mặt như phù dung, mày như liễu, híp mắt thành một đường nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sóng mắt lưu chuyển tản ra ánh sáng quyến rũ mê người.

Che giấu sự lạnh lùng trong đáy mắt, Lăng Tiêm Tiêm nện bước nhẹ nhàng hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới, biểu tình tươi cười nói: "A, đây không phải là Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao. Ngươi mới vừa nói cái gì, đập phá quán? Ta ngược lại thật tò mò, ngươi định đập phá như thế nào đây?"

https://thuviensach.vn

"Tháo xuống danh hiệu Chí Tôn Thần Bài của ngươi, như vậy ngươi có thể thoả mãn không?" Đầu ngón tay lười biếng nâng lên, vén vén mấy sợi tóc trên trán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ mở môi đỏ mọng êm ái nói.

Mà lời của nàng vừa dứt, toàn trường trong nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh. Mọi người mãnh liệt hô hấp, toàn bộ nghẹn họng trân trối nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ý của nàng rất rõ ràng, nàng là chuẩn bị khiêu chiến kỹ xảo đánh bài của Lăng Tiêm Tiêm.

Được rồi, kể từ khi biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt đại náo Tuyên vương phủ, bọn họ cũng biết nàng không còn điên điên dại dại như trước nữa, thay vào đó là phách lối cuồng ngạo. Chỉ là, nàng phách lối cuồng ngạo cũng nên có mức độ chứ? Kỹ xảo đánh bài của Lăng Tiêm Tiêm là hạng nhất, thiên hạ không người nào có thể địch nổi. Thượng Quan Ngưng Nguyệt khiêu chiến Lăng Tiêm Tiêm, sợ rằng không chỉ tự rước lấy nhục nhã, mà còn phải trả giá cao.

Ngân Lang cùng Thanh Báo nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, hai mắt cũng mang vẻ khó tin nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Người Long Diệu hoàng triều đều biết, muốn Lăng Tiêm Tiêm tiếp nhận khiêu chiến cũng không khó khăn, nhưng là để Lăng Tiêm Tiêm tiếp nhận khiêu chiến thì phải đưa ra tiền cược rất đáng sợ. Bởi vì tất cả những người khiêu chiến nàng, phải lấy ra toàn bộ gia sản làm tiền cược. Nếu là thua, chính là táng gia bại sản. Nếu là thắng, liền có thể lấy được gấp trăm lần tiền cược.

Đây chính là chỗ cao minh của Lăng Tiêm Tiêm, lợi dụng sự tham lam của mọi người, dẫn dụ bọn họ lâm vào địa ngục vạn kiếp bất phục. Những con bạc ngu xuẩn kia mặc dù biết rõ hi vọng thắng Lăng Tiêm Tiêm rất mong manh, nhưng lại vẫn nguyện ý mạo hiểm dâng lên tất cả gia sản làm tiền cược khiêu chiến nàng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì bọn họ cho là, mặc dù thua sẽ táng gia bại sản. Nhưng là nếu như bọn họ thắng, chính là gấp trăm lần gia sản a. Cho nên rất nhiều người không chịu nổi hấp dẫn, cuối cùng chỉ có thể đem gia sản dâng cho Lăng Tiêm Tiêm.

"Vương phi." Ngân Lang cùng Thanh Báo không nhịn được mở miệng khẽ gọi, vương phi hôm nay nếu cố ý khiêu chiến Lăng Tiêm Tiêm, chẳng phải là muốn lấy tất cả gia sản của vương gia làm tiền đánh cuộc sao, chuyện này không phải là nói giỡn a?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn cũng chưa từng nhìn Ngân Lang cùng Thanh Báo, nàng ngạo nghễ giơ tay lên, ám chỉ với Ngân Lang cùng Thanh Báo nàng làm việc tự có chừng mực, các ngươi câm miệng.

Ngân Lang cùng Thanh Báo liếc mắt nhìn nhau, bọn họ ngoan ngoãn bảo trì trầm mặc. Mặc dù thời gian cùng tiểu vương phi tiếp xúc không dài, nhưng là bọn họ đã rõ ràng, trong từ điển của tiểu vương phi chắc là sẽ không tồn tại chữ thua này. Cho nên tiểu vương phi nếu dám khiêu chiến Lăng Tiêm Tiêm, nàng nhất định sẽ thắng.

Tiểu vương phi vĩ đại vạn năng a, ngài rốt cuộc còn có bao nhiêu bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi a? Ngân Lang cùng Thanh Báo trong phút chốc cảm thấy, nếu như có thể để cho bọn họ học được toàn bộ bản lĩnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ cho dù chết cũng đáng.

"Muốn tháo xuống danh hiệu Chí Tôn Thần Bài của ta? Có thể, chỉ cần ngươi có khả năng này. Nhưng là ngươi nếu chủ động khiêu chiến, như vậy để ta đặt tiền cược, không biết ngươi có can đảm chịu được tiền cược của ta không đây?" Lăng Tiêm Tiêm khoanh tay, hai tròng mắt quyến rũ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang theo ý cười trào phúng.

"Nói đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt quét mắt qua Lăng Tiêm Tiêm, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"Dùng vòng tay cùng chiếc nhẫn trên tay ngươi làm tiền cược, nếu như ngươi thua, bọn chúng chính là của ta." Lăng Tiêm Tiêm nhíu mày nói.

"Hí. . ." Lăng Tiêm Tiêm vừa dứt lời, đám con bạc vây xem nhất thời hít một hơi lãnh khí. Không thể nào, Lăng Tiêm Tiêm hôm nay uống lộn thuốc sao? Trước đây người khiêu chiến nàng, trừ phi là lấy ra tất cả gia sản làm tiền cược, nếu không nàng nhất định không chấp nhận khiêu chiến. Nhưng hôm nay nàng thế nhưng phá lệ, chỉ lấy vòn tay cùng nhẫn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm tiền cược sao?

"Xem ra. . . Ngươi thật ra rất biết nhìn hàng a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vuốt vòng tay, hai mắt cười rạng rỡ xinh đẹp vô cùng.

"Như vậy, ngươi có bằng lòng lấy vòng tay cùng nhẫn chế tạo từ Huyền Băng Thiết làm tiền cược không đây?" Lăng Tiêm Tiêm cười lạnh nói.

"Huyền Băng Thiết!" Những con bạc vốn là không đoán được tâm tư Lăng Tiêm Tiêm, miệng đồng thanh kinh hô, vẻ mặt càng thêm kinh hoảng. Khó trách Lăng Tiêm Tiêm lại chọn vòng tay cùng nhẫn làm tiền cược, chúng được chế tạo từ Huyền Băng Thiết, mà Huyền Băng Thiết lại là bảo vật vô giá trên thế gian nha.

"Được, ta nguyện ý dùng Huyền Băng Thiết làm tiền cược. Chẳng qua tiền cược của ta là do ngươi đưa ra, như vậy tiền cược của ngươi có phải cũng nên để ta làm chủ hay không đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhún vai một cái nói.

"Dĩ nhiên." Lăng Tiêm Tiêm chìa tay, bày ra tư thế ngươi cứ nói. Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vô luận ngươi muốn tiền cược như thế nào đều không sao cả, bởi vì ngươi thế nào cũng chỉ mất trắng thôi. Muốn đánh cuộc thắng Lăng Tiêm Tiêm ta, nằm mơ đi.

https://thuviensach.vn

"Tiền cược là. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhạt phẩy tay trước mặt Lăng Tiêm Tiêm, nàng duỗi tay chỉ hướng tay áo trái của Lăng Tiêm Tiêm, môi đỏ mọng tà mị khẽ nhếch nói: "Tờ giấy nhỏ trong tay áo bên trái của ngươi."

Bùm mấy tiếng vang, gần nửa đám con bạc đang vểnh tai cẩn thận lắng nghe, cho là Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ dở công phu sư tử ngoạm, thân thể dứt khoát ngả về phía sau bất tỉnh ở trên sàn nhà.

Mà nửa còn lại khó tin móc móc lỗ tai, tiếp giương mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Có lầm hay không a, Thượng Quan Ngưng Nguyệt này xem ra đầu óc vẫn ngu dại a. Người ta Lăng Tiêm Tiêm yêu cầu tiền cược là bảo vật vô giá Huyền Băng Thiết, nàng lại đi yêu cầu một mảnh giấy trắng nho nhỏ?

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, cây quạt đang đung đưa trong tay Dạ Dật Phong bỗng nhiên rơi xuống đất, vẻ mặt hốt hoảng khom lưng nhặt quạt lên, hai mắt thâm thúy rét lạnh bắn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhìn thấy cử động của Dạ Dật Phong, Ngân Lang cùng Thanh Báo kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau, hình như mơ hồ đã đoán được chút gì đó.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Thân thể Lăng Tiêm Tiêm đột nhiên lui lại phía sau mấy bước, quả đấm gắt gao nắm chặt, biểu tình kinh hãi nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 50: Hỉu Rõ Tất Cả

Gió sớm quấn quanh thân thể Lăng Tiêm Tiêm, tỏa ra hơi thở sợ hãi. Khi nàng nhận lấy tờ giấy, đến khi đem nó giấu vào trong tay áo chỉ trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt này căn bản không thể phát hiện đi?

Chúng con bạc cũng kinh ngạc nhìn Lăng Tiêm Tiêm, trong lòng trăm mối không cách giải. Không phải là dùng tờ giấy làm tiền cược sao, Lăng Tiêm Tiêm sao lại kinh hãi như thế chứ?

"Chẳng lẽ. . . Ta yêu cầu tiền cược quá lớn, ngươi sợ thua không dậy nổi, cho nên không dám nhận khiêu chiến của ta?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù cười, nhưng ánh mắt lạnh lùng tà mị lại nhìn thẳng Lăng Tiêm Tiêm.

Thương Nguyệt quốc thái tử vì sao phải lén lén lút lút nhét tờ giấy cho trưởng nữ của Tả thừa tướng của Long Diệu hoàng triều đây? Vốn là, nàng chuẩn bị mang theo Ngân Lang cùng Thanh Báo rút lui, âm thầm lặng lẽ đi điều tra quan hệ giữa Dạ Dật Phong cùng Lăng Tiêm Tiêm.

Ngay tại lúc nàng chuẩn bị rời đi, Dạ Dật Phong chợt quay người lại, vả lại tầm mắt đụng chạm ánh mắt nàng ở giữa không trung. Vì vậy, nàng nhạy bén phát hiện trong mắt Dạ Dật Phong có chút kinh hoàng luống cuống rồi biến mất.

Điều này làm cho nàng xác định, tờ giấy Dạ Dật Phong giao cho Lăng Tiêm Tiêm nhất định rất quan trọng. Có lẽ chỉ cần lấy được tờ giấy kia, suy

https://thuviensach.vn

đoán trong lòng liền có thể được nghiệm chứng, vì vậy nàng liền quyết định dùng chiến thuật Tiên Lễ Hậu Binh với Lăng Tiêm Tiêm.

Nếu nói trước lễ, chính là nàng mượn cớ đánh bạc, lịch sự khách khí thắng được tờ giấy từ tay Lăng Tiêm Tiêm. Dĩ nhiên, nếu Lăng Tiêm Tiêm cự tuyệt đánh bạc với nàng, vậy nàng cũng không ngại chọn lựa hậu binh. Nếu nói hậu binh, chính là hoạt động gân cốt, sử dụng vũ lực đoạt tờ giấy trên tay Lăng Tiêm Tiêm.

"Ta. . ." Lăng Tiêm Tiêm tóm lấy ống tay áo, hai mắt nhanh chóng nhìn Dạ Dật Phong, hi vọng Dạ Dật Phong có thể cho nàng chút ám hiệu.

Thật ra thì tờ giấy kia viết cái gì, nàng căn bản còn chưa kịp nhìn đấy. Nhưng là nàng biết, Dạ Dật Phong nếu cẩn thận tự mình đến đưa nó cho nàng, thì tin tức trên tờ giấy nhất định hết sức quan trọng. Dĩ nhiên, nàng tin tưởng dựa vào kỹ xảo đánh bạc của bản thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuyệt đối không thắng được nàng. Nhưng là, tờ giấy này Dạ Dật Phong giao cho nàng a, nếu như không có sự cho phép của Dạ Dật Phong, nàng cũng không dám tự tiện lấy tờ giấy này làm tiền cược để đánh cuộc với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đêm Dật Phong nhẹ nhàng phe phẩy quạt trong tay, dung nhan tràn đầy ý cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng mà hắn ngón tay nào đó của hắn cũng hơi vểnh lên, ra dấu tay đồng ý với Lăng Tiêm Tiêm.

Lăng Tiêm Tiêm đòi tiền cược là Huyền Băng Thiết, là bởi vì nàng biết hắn muốn Huyền Băng Thiết, cho nên hắn muốn lợi dụng kỹ xảo đánh bạc của nàng giúp mình lấy được Huyền Băng Thiết.

Vì lấy được Huyền Băng Thiết, hắn đương nhiên không phản đối Lăng Tiêm Tiêm dùng tờ giấy làm tiền cược. Đúng, tờ giấy kia con có tin tức rất quan trọng. Chỉ là không ai hiểu rõ kỹ xảo của Lăng Tiêm Tiêm hơn hắn,

https://thuviensach.vn

hắn tin tưởng với kỹ xảo đánh bạc của Lăng Tiêm Tiêm nhất định có thể thắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho nên đến cuối cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ không cách nào dòm ngó tin tức trên tờ giấy, mà còn phải dâng Huyền Băng Thiết cho hắn.

"Thời gian của ta có hạn, có đánh cuộc hay không, nhanh cho ý kiến đi chứ?" Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét một vòng qua Dạ Dật Phong cùng Lăng Tiêm Tiêm, môi khẽ mở, giọng điệu lười biếng nói.

Nàng dĩ nhiên không có bỏ qua trao đổi không tiếng động giữa Lăng Tiêm Tiêm cùng Dạ Dật Phong, Lăng Tiêm Tiêm dĩ nhiên là dùng ánh mắt trưng cầu đồng ý của Dạ Dật Phong, mà Dạ Dật Phong cũng lặng lẽ vểnh ngón tay lên, thủ thế như thế rõ ràng là ra chỉ thị cho Lăng Tiêm Tiêm.

Mặc dù nàng không hoàn toàn hiểu ám hiệu đặc biệt của Dạ Dật Phong, nhưng Dạ Dật Phong vừa ra ám hiệu, Lăng Tiêm Tiêm mặc dù cố gắng che giấu, nhưng thân thể nàng lại phản xạ có điều kiện đứng thẳng, hai mắt càng không tự chủ được lướt qua một tia cung kính không dễ phát giác.

Trực giác nhạy bén nói cho nàng biết, phản ứng của Lăng Tiêm Tiêm có cái gì không đúng. Vốn là, nàng suy đoán Dạ Dật Phong cùng tả thừa tướng có thể là vì lợi ích nào đó, cho nên tạm thời âm thầm kết thành đồng minh, mà Lăng Tiêm Tiêm là trung gian truyền tin tức giữa hai người họ. Nhưng thái độ Lăng Tiêm Tiêm đối với Dạ Dật Phong, hình như không giống quan hệ đồng minh, mà giống như . .

Điều này không khỏi làm nàng càng hiếu kỳ với tin tức trên tờ giấy kia, vì vậy nàng quyết định, nếu như Dạ Dật Phong chỉ thị cho Lăng Tiêm Tiêm cự tuyệt đánh cuộc, nàng liền chọn vũ lực, đem tờ giấy kia trắng trợn cướp đoạt.

https://thuviensach.vn

"Đánh cuộc, dĩ nhiên đánh cuộc. Thụy vương phi không kịp chờ đợi đã muốn trở thành thủ hạ bại tướng của Lăng Tiêm Tiêm ta, ta nếu không thành toàn tâm nguyện của ngươi, chẳng phải là có vẻ quá tàn nhẫn sao?" Lăng Tiêm Tiêm trào phúng cười nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đột nhiên vung tay áo lên, dời đến một chiếu bạc cách đó không xa. Mà đám con bạc vốn là tụ tập bên canh chiếu bạc, lập tức tản ra hai bên, hết sức tự giác đem chiếu bạc nhường lại.

"Muốn đánh cuộc loại nào? Bài cửu, trò gieo xúc xắc, hay là xúc xắc?" Ngón tay Lăng Tiêm Tiêm gõ gõ trên bàn, cuồng ngạo nhướng mày nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén vén mấy sợi tóc bên má, cười nhạt đi tới chiếu bạc, thản nhiên nói: "Ngươi chọn đi."

"Không bằng các ngươi chơi xúc xắc đi, một ván định thắng thua. Lắc ra ba con xúc xắc tính điểm, của người nào nhỏ hơn, người đó thắng." Đám con bạc nhìn nhau thêm vài lần, đồng thời mở miệng kêu lên. Thần bài xinh đẹp đấu với xấu nữ quỷ mị, bọn họ đương nhiên là hi vọng mỹ nữ thắng, hơn nữa còn hi vọng mỹ nữ thắng vô cùng xinh đẹp, cho nên bọn họ gào thét chơi xúc xắc sở trường của Lăng Tiêm Tiêm.

"Có người thay chúng ta lựa chọn, không bằng liền theo bọn họ đi. Chơi xúc xắc, một ván định thắng thua. Điểm của người nào nhỏ hơn, người đó là người chiến thắng. Ngươi cảm thấy thế nào?" Lăng Tiêm Tiêm quyến rũ cười một tiếng, môi đỏ mọng khẽ mở hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lúc trước nàng muốn cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọn, chỉ là muốn tăng thêm chút khí thế. Dù sao bất luận Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọn chơi cái gì, nàng đều thua không thể nghi ngờ. Hiện tại, đã có người giúp chọn sở trường xúc xắc, nàng dĩ nhiên muốn cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt thua càng thê thảm hơn.

https://thuviensach.vn

"Không sao cả. Thật ra thì kết quả đều đã dự liệu được, khi chúng ta cùng mở ra, sẽ không xuất hiện cục diện thắng thua, bởi vì chúng ta lắc xúc xắc toàn bộ đều là 0 điểm." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái, mị hoặc cười nhìn về phía Lăng Tiêm Tiêm.

"Ngươi. . ." Sắc mặt Lăng Tiêm Tiêm bỗng dưng biến đổi, hai mắt chấn động nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, những con bạc vây xem đầu đầy mờ mịt nhìn nàng, trong lòng âm thầm nói: xem ra Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải là không ngốc, mà còn ngốc hơn so quá khứ. Làm sao có thể lắc xúc xắc được 0 điểm đây?

Dĩ nhiên, bọn họ thông minh có hạn, nghe không hiểu lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng mà bọn hắn kém thông minh, cũng không có nghĩa là những người khác cũng kém thông minh.

Này không thể, thân thể Dạ Dật Phong cứng ngắc. Thượng Quan Ngưng Nguyệt thế nhưng đã đoán được tất cả, nàng đoán được Lăng Tiêm Tiêm biết sử dụng nội lực, đem xúc xắc hóa bụi tạo thành 0 điểm?

Trong nháy mắt Dạ Dật Phong có chút hối hận, hối hận không nên để Lăng Tiêm Tiêm đánh cuộc với Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bởi vì trong đầu hắn hiện lên một dự cảm xấu, đó là: Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định sẽ thắng, hơn nữa sẽ thắng đẹp.

Ngân Lang cùng Thanh Báo bội phục đến mức im lặng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho tới nay bọn họ đều cho rằng vương gia là người thông minh nhất trên đời, nhưng giờ phút này bọn họ mới biết bọ họ sai rồi, sự thông minh của tiểu vương phi nhà bọn họ căn bản đã đạt đến cảnh giới không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung rồi. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 51: Bất Quá Chỉ Như Vậy

"Ngươi có thể vận nội lực biến xúc xắc thành bụi phấn, ta cũng có thể lợi dụng uy lực của nhẫn Huyền Băng Thiết làm thế. Đến lúc mở ra, hai chúng ta đều là không điểm, cũng chính là hoà nhau. Nếu muốn đánh cuộc, nhất định phải phân thắng thua, hoà nhau chẳng có chút ý nghĩa nào." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, không chút để ý vuốt ve móng tay, ngẩng đầu lên, hai mắt cười đến rực rỡ nhìn về phía Lăng Tiêm Tiêm.

"Được, vậy chúng ta lập một luật lệ. Khi mở xúc xắc ra, xúc xắc của chúng ta phải hoàn hảo không chút tổn hại, nếu như có bất kỳ một viên xúc xắc nào hóa thành bột, vậy coi như người đó thua." Lăng Tiêm Tiêm hít một hơi thật sâu, thu lại khiếp sợ trong lòng, tiếp híp mắt lạnh lùng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ta đồng ý." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái, lười biếng cười nói.

"Nếu như chỉ lắc ba con xúc xắc, đối với ngươi và ta mà nói thật không có tính khiêu chiến, không bằng chúng ta gia tăng chút khó khăn?" Lăng Tiêm Tiêm khẽ nhướng đôi mày thanh tú lên, hai mắt ẩn giấu nụ cười lãnh lệ. Bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt dễ dàng đoán được ý định, điều này làm cho Lăng Tiêm Tiêm hết sức căm tức, cho nên nàng quyết định không chỉ muốn Thượng Quan Ngưng Nguyệt thua, mà còn làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt thua không còn mặt mũi.

"Làm thế nào gia tăng khó khăn đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không lộ biểu tình gì, khuôn mặt vẫn tươi cười như cũ.

https://thuviensach.vn

"Mỗi người lắc 30 viên xúc xắc, lúc mở ra, người nào lắc được số điểm nhỏ nhất, người đó thắng." Lăng Tiêm Tiêm ánh mắt lóe lên tia lạnh lùng, gằn từng chữ một.

"30 viên?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày phượng, khóe môi tạo ra một đường cong xinh đẹp.

"Thế nào, ngươi sợ?" Lăng Tiêm Tiêm nhếch môi, nụ cười đầy vẻ giễu cợt.

"Không, ta chỉ là cảm thấy lắc 30 viên xúc xắc vẫn không có tính khiêu chiến, không bằng tăng thêm chút khó khăn nữa đi, chúng ta lắc 60 viên xúc xắc như thế nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị cười, lời nói ra không làm cho người ta kinh ngạc thì cũng đứng hình.

"Được, liền lắc 60 viên xúc xắc." Tròng mắt Lăng Tiêm Tiêm vốn là sâu sắc đánh giá Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ý đồ bắt lấy sự khiếp đảm trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chút ngẩn ra, dung nhan kiều diễm tản ra hơi thở lạnh lẽo nói: "Người tới, lập tức đưa 120 viên xúc xắc đến chiếu bạc."

"Dạ, đại tiểu thư." Hai thị vệ trung niên phủ Tả thừa tướng, kiêm chức bảo vệ Chí Tôn sòng bạc ứng tiếng, tiếp lập tức lắc mình đi thu xếp xúc xắc.

"Hí. . ." Cùng lúc đó, đám con bạc vây quanh đang vểnh lên tai lắng nghe đối thoại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Lăng Tiêm Tiêm, đồng thời hít một hơi khí lạnh. Điên rồi, hai người này cùng điên rồi. Nếu bỏ 60 viên xúc xắc vào cốc xúc sắc, như vậy gần như là bị lấp đầy rồi, còn lắc thế nào a?

Ngân Lang cùng Thanh Báo cũng giật giật khóe môi nhìn nhau, cái trán có một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ rơi xuống. Ta nói vương phi a, ngài có

https://thuviensach.vn

thể đừng khảo nghiệm sức chịu đựng của chúng ta nữa được không, ngài mang đến cho chúng ta thật sự quá nhiều kích thích rồi.

Dạ Dật Phong bỗng dưng đem quạt trong tay khép lại, khóe môi treo lên một đường cong khó lường, tuấn mâu thâm thúy nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Đại tiểu thư, xúc xắc người muốn đã chuẩn bị xong." Trong nháy mắt, hai tên bảo vệ đã đem 120 viên xúc xắc chia đều thành hai đống, trải ở trên bàn bạc.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hôm nay ta sẽ để cho ngươi khắc sâu cảm nhận, cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình, tự rước lấy nhục." Trong đôi mắt mị hoặc của Lăng Tiêm Tiêm chứa sự lạnh lùng, rét lạnh nói, tiếp bàn tay nàng vỗ mạnh một cái. 60 viên xúc xắc trong nháy mắt từ mặt bàn cuồn cuộn bay lên, tiếp đều lả tả rơi vào một cốc xúc xắc.

Sau đó, bàn tay nàng nhanh chóng lướt qua mặt bàn, đám con bạc cơ hồ mắt cũng chưa kịp nháy, cốc xúc xắc đã an vị trong tay Lăng Tiêm Tiêm.

Chỉ thấy mười ngón tay Lăng Tiêm Tiêm nhanh nhẹn vũ động, cốc xúc xắc từ mười ngón tay nàng nhảy vọt lên nhanh như chớp, đang lúc mọi người xung quanh hoa cả mắt, phanh một tiếng vang lên, bàn tay Lăng Tiêm Tiêm bỗng dưng hướng về phía mặt bàn, cốc xúc xắc lại trở lại mặt bàn.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi có thể mang vòng tay cùng nhẫn lấy xuống giao cho ta rồi. Bởi vì. . . Ngươi tuyệt đối không có khả năng có cơ hội thắng ta." Lăng Tiêm Tiêm hếch cằm lên, hai mắt đầy ngạo nghễ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu vô cùng khinh miệt nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ trêu chọc mấy sợi tóc vương bên má, hai mắt chứa ý cười trả lời. Thật ra thì nàng căn bản không cần xem, bởi vì nàng đã nghe được Lăng Tiêm Tiêm gieo được bao nhiêu điểm rồi. Không tệ, ở phương diện này Lăng Tiêm Tiêm cũng thực sự là có thiên phú. Nhưng rất đáng tiếc, đối thủ của nàng là mình, cho nên vô luận thiên phú của nàng mạnh bao nhiêu, cũng chỉ có một kết quả, đó chính là thua.

"Trợn to con mắt của ngươi, nhìn rõ ràng đi." Lăng Tiêm Tiêm cười lạnh một tiếng, nhấc cốc lên. Trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, con mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở trên mặt bàn.

Trong nháy mắt, mọi người ngừng thở, cả Ngân Lang cùng Thanh Báo cũng thế. Trời ạ, sao lại có thể như thế? Trên bàn, 60 viên xúc xắc đứng thành sáu hàng. Mỗi một hàng đều là mười viên xúc xắc chồng lên nhau, mà phía trên các hàng toàn bộ đều là một điểm đỏ chói mắt.

"Trời ạ, Lăng Tiêm Tiêm thế nhưng đem 60 viên xúc xắc xếp thành sáu hàng?" Có người khiếp sợ bụm miệng.

"Ta quả thật chính mình không nhìn nhầm chứ?" Có người liều mạng dụi dụi mắt, hoài nghi mình có thể là nhìn lầm rồi.

"Thật không hổ là Chí Tôn Thần Bài, đây quả thực quá kinh hãi rồi." Có người trừng đến con ngươi cũng sắp rớt ra ngoài rồi.

"Chiều rộng của cốc chỉ có thể xếp thành sáu hàng xúc xắc, mà độ cao cũng chỉ có thể xếp được mười viên xúc xắc, vì vậy sáu điểm đã là điểm nhỏ nhất không cách nào vượt qua rồi. Cho nên ngươi cũng không cần thiết mất mặt xấu hổ, trực tiếp đưa vòng tay cùng nhẫn giao cho ta đi." Hai mắt Lăng Tiêm Tiêm mang theo lạnh lùng cùng khinh miệt liếc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lòng bàn tay duỗi ra hướng tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bày ra tư thế nhận vòng tay và nhẫn.

https://thuviensach.vn

Ngân Lang cùng Thanh Báo bỗng dưng siết chặt quả đấm, hung hăng cắn răng. Bọn họ thật không hi vọng tiểu vương phi đem Huyền Băng Thiết giao cho Lăng Tiêm Tiêm, nhưng đúng như Lăng Tiêm Tiêm đã nói, sáu điểm đã là điểm nhỏ nhất không cách nào vượt qua rồi, cho nên tiểu vương phi căn bản là không thể thắng a.

Khóe môi Dạ Dật Phong cũng nhàn nhạt nâng lên, biểu hiện thái độ đối với Lăng Tiêm Tiêm rất là hài lòng, hai mắt ý cười như có như không nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nha đầu không biết trời cao đất rộng, cuối cùng cũng phải trả giá đắt, ngoan ngoãn đem vòng tay cùng nhẫn Huyền Băng Thiết tháo xuống đi!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mị hoặc nhìn bàn tay Lăng Tiêm Tiêm vươn ra, môi đỏ mọng tràn ra lời nói: "Đều nói Chí Tôn Thần Bài, thì ra bất quá chỉ như vậy. Sáu điểm đối với ngươi mà nói, xác thực đã là điểm nhỏ nhất không cách nào vượt qua rồi. Nhưng mà đối với ta mà nói, sáu điểm. . . Quá lớn."

Ách, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ánh mắt của tất cả mọi người đều quét về phía gương mặt nàng. Ngổn ngang có, khinh bỉ có, tò mò có, khiếp sợ có. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 52: Chân Thành Xin Lỗi Ta

"Lời nói cuồng ngạo có thể nói, nhưng cũng nên để cho mình một đường lui. Nếu ngươi không gieo được số điểm nhỏ hơn, sòng bạc cũng không cho ngươi vào nữa." Lăng Tiêm Tiêm khoanh tay, hai tròng mắt chứa lạnh lùng cùng trào phúng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nàng thực hoài nghi đầu óc Thượng Quan Ngưng Nguyệt có phải thần kinh có vấn đề hay không, lời nói không thực tế như thế nàng cũng dám nói ra?

Cốc xúc xắc không gian có hạn, đem sáu mươi viên xúc xắc xếp thành sáu hàng, mỗi hàng mười viên đã là cực hạn rồi. Này không đơn thuần là kỹ thuật a, bởi vì kỹ xảo xúc xắc có cao tới đâu, cũng tuyệt đối không thể đem không gian trong cốc xúc xắc mở rộng ra ha?

Cho nên, mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng có kỹ xảo gieo xúc xắc xuất sắc, thì số điểm nhỏ nhất cũng chỉ có thể là sáu, căn bản không có khả năng nhỏ hơn sáu a.

"Thượng quan Ngưng Nguyệt, ngươi khoác lác cũng không đỏ mặt sao?" Có người bĩu môi, hướng ánh mắt hèn mọn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Mặt nàng bị tàn nhang ghê tởm che kín, cho dù đỏ mặt chúng ta cũng không phát hiện được a." Có người nhất thời quên sự tích Thượng Quan Ngưng Nguyệt nổ Tuyên vương phủ, lại bắt đầu dùng lời nói chanh chua trào phúng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Nga nga nga, thì ra là thế. Thượng quan Ngưng Nguyệt, vậy ngươi liền tiếp tục nói khoác đi, yên tâm, chờ ngươi khoác lác đến tróc da trâu, chúng ta sẽ vui mừng tìm giúp ngươi cái động, cho ngươi vào đó."

"Hà tất phải lãng phí tìm động, trực tiếp tìm mấy miếng vải đen cho nàng, để nàng che kín mặt không phải rất tốt sao? Như vậy chúng ta có thể bớt việc, lại có thể tránh cho khuôn mặt xấu xí như quỷ của nàng làm bẩn chúng ta mắt."

Mọi người ta một câu ngươi một câu trào phúng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giống như đối với bọn họ mà nói, chế giễu Thượng quan Ngưng Nguyệt, chính là niềm vui lớn nhất trong cuộc sống.

"Quả thực muốn chết." Thanh Báo tính tình có vẻ xúc động, nghe được có người trào phúng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sắc mặt bỗng dưng trầm xuống. Cắn răng thốt ra bốn chữ, tiếp hắn vung tay áo lên, tay nắm thành quyền chuẩn bị xông lên đánh những người đó.

"Vương phi nếu muốn giáo huấn bọn họ, đã sớm xuất tú hoa châm khâu miệng bọn họ rồi, làm sao còn tới phiên ngươi động thủ?" Ngân Lang tính tình có vẻ ổn trọng mở miệng lạnh nhạt nói, đưa tay túm lấy Thanh Báo.

“Bọn họ châm chọc thành như vậy, ngay cả ta đều giận không thể át, vương phi lại vẫn có thể chịu được sao?" Thanh Báo vẻ mặt khó chịu bỏ tay Ngân Lang ra, căm giận bất bình nói thầm.

"Lấy tác phong của vương phi, sao lại bỏ qua cho những người đó chứ? Người nhất định sẽ trừng phạt bọn họ thích đáng, ngươi chờ xem kịch vui đi." Ngân Lang cười nhạt, tiếp tầm mắt từ trên mặt Thanh Báo rời đi, híp mắt nhìn về phía trước.

"Châm chọc đủ chưa?" Hai con mắt quét qua đám người trào phúng chính mình, tựa hồ không cho phép dừng cuộc chơi, Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt tà mị cười hỏi.

"Còn không có châm chọc đủ đâu, thế nào?" Những người chế giễu hăng say nhất trong đám cờ bạc, nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi, bọn họ trăm miệng một lời trả lời.

Nguyên lai lời đồn cũng không thể tin a, lúc trước rốt cuộc là ai tạo ra tin đồn a, nói cái gì Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiêu ngạo làm nổ hoa viên Tuyên vương phủ, còn làm cho Tuyên vương hộc máu hôn mê? Nhìn đi, bọn họ chế giễu nàng đã nửa ngày, nàng ngay cả giận cũng chưa dám giận một chút?

"Tốt lắm, nếu còn chưa châm chọc đủ, vậy các ngươi liền tiếp tục đi. Bất quá. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng cười, lãnh mâu híp lại hướng về phía bọn họ nói: "Khi ta gieo xúc xắc, mà số điểm nhỏ hơn so với Lăng Tiêm Tiêm, liền chứng minh Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không có khoác lác. Nếu ta không có khoác lác, lại bị các ngươi vô duyên vô cớ chế giễu, ta có phải nên vì sự ủy khuất của mình mà làm chút gì đó không?"

Thượng quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, gió nhẹ thổi đến, vây quanh thân hình nàng. Tóc đen cùng tử y bay bay, đôi đồng tử tản ra sự sắc bén thị huyết.

Nàng đột nhiên chuyển biến thành biểu tình âm lãnh, nháy mắt uy hiếp nhóm cờ bạc, một luồng khí lạnh thổi về phía bọn họ. Ý cười trào phúng trên mặt nhất thời mất đi, thay vào đó là biểu tình làm người ta sợ hãi, run rẩy.

"Ngươi. . . Ngươi có ý gì?" Đám cờ bạc nhát gan, phát ra thanh âm nhu nhu nhược nhược.

"Ta không thể bị các ngươi chế giễu không công, không phải sao? Cho nên, khi ta mở cốc xúc xắc ra, nếu ta thắng Lăng Tiêm Tiêm, những người

https://thuviensach.vn

châm chọc ta, toàn bộ đều phải chân thành xin lỗi ta." Thượng quan Ngưng Nguyệt hơi nhíu đôi mày thanh tú, giọng điệu u lãnh.

"Ngươi. . ." Đám con bạc nuốt nước miếng.

"Cẩn thận nghe rõ, chân thành xin lỗi chính là. . . Các ngươi phải nằm úp sấp, bò ra khỏi sòng bạc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch đôi môi đỏ mọng, vô cùng chậm rãi nói.

"Hí. . ." Đám con bạc hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch một mảnh. Bọn họ đường đường là nam nhi bảy thước, nàng lại bảo bọn họ bò ra ngoài như súc vật? Hành động này đối bọn họ mà nói, quả thực vô cùng nhục nhã.

"Xứng đáng." Thấy tình hình này, Thanh Báo phun ra hai chữ, con người đầy ý cười vui sướng khi người gặp họa. Bọn họ không biết sống chết châm biếm dung mạo của tiểu vương phi, tiểu vương phi liền giẫm lên tôn nghiêm của bọn họ, làm cho bọn họ giống như cẩu bò ra ngoài. Trừng phạt như vậy, quả thực so với đòn đau còn đã nghiền hơn.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi bảo chúng ta đi ra ngoài, thì chúng ta sẽ đi sao? Lão tử cố tình không đi, xem ngươi có thể làm gì ta?" Lúc này, một dân bạc trung niên bỗng dưng nắm chặt quả đấm, kêu gào với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngẩng đầu ưỡn ngực hướng ra cửa.

Cổ tay đột nhiên bị cuốn lấy, một sợi chỉ đỏ như máu từ tay áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay ra, ở giữa không trung tản ra hồng quang rực rỡ, giống như hỏa long quấn lấy cổ tên cờ bạc trung niên.

Tốc độ quá quỷ dị, nhanh đến làm người ta không thể suy xét? Nàng căn bản không có chút nội lực, làm sao có thể làm được như thế? Dạ Dật Phong cùng Lăng Tiêm Tiêm đang thờ ơ lạnh nhạt đứng xem, cũng không khỏi chấn kinh.

https://thuviensach.vn

Đám còn lại thì đổ mồ hôi lạnh nơi sống lưng, trong lòng âm thầm may mắn, hoàn hảo bọn họ không có đi khiêu khích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi. . ." Đau đớn đến hít thở không thông làm gã trung niên mở to hai mắt nhìn, hai tay lập tức kéo sợi chỉ, ý đồ ngăn lại việc bị thắt cổ.

Sưu một tiếng vang lên, sợi chỉ đánh văng hai tay gã, để lại mấy vết máu thật sâu chỗ cổ hắn, ở giữa không trung vẽ lên một đường cong quỷ dị, lại trở về trong tay áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Khi ta chưa mở cốc xúc xắc, nếu ai có ý đồ chạy trốn, ta liền đánh gãy chân hắn. Khi ta mở ra, các ngươi nhìn thấy rõ ràng điểm của ta nhỏ hơn sáu, mà không tự giác bò ra ngoài, ta liền lấy mạng của các ngươi." Trong môi tràn ra thanh âm âm lãnh, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, ngón tay ngọc nắm lấy cốc xúc xắc trên bàn.

Không còn ai dám nghi ngờ lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ thật sâu cảm nhận được, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nếu muốn lấy mạng bọn họ, thì đơn giản giống như bóp chết con kiến vậy.

Giờ phút này điều duy nhất bọn họ có thể làm, chính là âm thầm cầu nguyện, cầu cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt không gieo được số điểm nhỏ hơn sáu. Bằng không. . .

Cái cốc nhẹ nhàng phất qua mặt bàn, toàn bộ sáu mươi viên xúc xắc đều rơi vào trong cốc. Mấy sợi tóc rủ xuống, năm ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng lắc.

Lúc trước khi Lăng Tiêm Tiêm lắc xúc xắc, động tác mau lẹ làm người ta hoa cả mắt. Mà nay, động tác của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại chậm làm người ta không biết nói gì, giống như một người thường chẳng biết gì về cờ bạc vậy.

https://thuviensach.vn

Phanh một tiếng vang lên, cốc xúc xắc đổ xuống mặt bàn. Mọi người ngừng hô hấp, tập trung nhìn xem số điểm.

Cốc được nhấc lên, xúc xắc hiện ra. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 53: Sởn Gai Ốc

Gió sớm quanh quẩn, khí lạnh lan tỏa.

Trong nháy mắt cốc xúc xắc được mở ra, ánh mắt của mọi người đều đổ vào một viên xúc xắc. Chỉ có viên xúc xắc màu đỏ tươi, ánh mặt trời chiếu rọi xuống, phảng phất như đang không tiếng động nói chính mình thật cô đơn.

Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng dơ cánh tay lên, ném cốc lên không trung.

Cốc xúc xắc xoay tròn cực nhanh, năm mươi chín viên xúc xắc còn lại đều bị cuốn bay ra. Ánh sáng rực rỡ rọi vào, xúc xắc tựa như ngọn lửa tươi đẹp đang nhảy múa.

Xúc xắc nhẹ nhàng va chạm, thanh âm thanh thúy, chúng nó tạo thành tầng tầng lớp lớp vô cùng quỷ dị, chắp thành một đường dài thẳng tắp.

"Hí. . ." Thanh âm hít khí lạnh của những người xung quanh, liên tục không ngừng, tầm mắt mọi người như bị đóng đinh lại. Bọn họ thậm chí bắt đầu hoài nghi hình ảnh mình chứng kiến, kỳ thật căn bản chính là ảo giác thôi.

Sưu một tiếng vang lên, cốc xúc xắc xoay tròn trong gió rơi xuống, hướng tới lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Cùng lúc đó, hàng dài xúc xắc cũng giống như linh xà hướng về phía viên xúc xắc trên bàn.

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc, sáu mươi viên xúc xắc nối tiếp nhau thành một đường, cao cao đứng vững ở trên mặt bàn. Mặt trên của tất cả các viên xúc xắc đều chỉ có một điểm đỏ tươi, điểm sáu ở mặt dưới, ngay cả số điểm ở bốn mặt cạnh của mỗi xúc xắc cũng giống nhau.

Mọi người biểu tình như bị sét đánh, trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía chồng xúc xắc cao ngất kia.

Bọn họ không chỉ rung động, kinh hãi, khó tin. Mà hơn thế, bọn họ còn cảm thấy. . . sởn gai ốc!

Sáu mươi viên xúc xắc có thể đứng sừng sững không đổ, cũng đã là chuyện bất khả tư nghị rồi, vậy mà điểm số còn giống nhau?

Có người có khả năng làm được sao, rõ ràng là có được thần lực mới có thể làm được đi?

An tĩnh, hết thảy đều an tĩnh, im lặng như tờ. Huyết dịch trong người họ như đọng lại, suy nghĩ hỗn độn, linh hồn bị kéo đi rồi . . .

Môi đỏ mọng hiện lên ý cười yêu lãnh, hai tròng mắt không chút để ý quét tới mọi người đang trong trạng thái hóa đá, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay xoay cốc xúc xắc trong tay, giọng điệu lười biếng nói: "Đều thấy rõ ràng đi, điểm của ta là một."

Vừa dứt lời, cốc xúc xắc trong tay nàng hướng về hàng xúc xắc trên bàn. Rầm một tiếng vang lên, nguyên bản một hàng sáu mươi viên xúc xắc cao ngất, ở trong gió tạo ra một đường cong, toàn bộ đều rơi vào cốc.

Đem cốc đặt lên chính giữa mặt bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khoanh tay, lười biếng tựa lưng vào cạnh bàn.

Đôi mày thanh tú khẽ nhếch, hai tròng mắt tràn đầy nét cười quyến rũ quét qua đám con bạc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi nói:

https://thuviensach.vn

"Hiện tại, các ngươi nên làm như thế nào, không cần ta nhắc nhở chứ?"

"Hí. . ." Đám con bạc thật vất vả phục hồi tinh thần, sắc mặt trắng bệch đến tỏa ra hàn khí.

"Ta đếm tới ba, nếu các ngươi còn không chân thành xin lỗi ta, như vậy lúc trước các ngươi chế giễu ta, cũng chỉ có thể dùng máu của các ngươi đến rửa." Thượng quan Ngưng Nguyệt thanh âm nhu hòa nói, tiếp rũ mắt xuống, thưởng thức chiếc nhẫn Huyền Băng Thiết.

Đám con bạc vừa hoảng sợ vừa giãy giụa nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rốt cuộc là bò, hay là không bò đây?

Một khi bỏ tôn nghiêm bò ra khỏi sòng bạc, chuyện này rất nhanh sẽ bị bàn tán khắp Long Diệu hoàng triều, trở thành trò cười lớn nhất cho dân chúng Long Diệu hoàng triều lúc trà dư tửu hậu.

Nhưng là nếu không đi, chỉ sợ Thượng Quan Ngưng Nguyệt này nói được làm được. Nàng nổ hoa viên Tuyên vương phủ, làm Tuyên vương hộc máu hôn mê, đương kim thánh thượng cùng thái hậu đều xem nhẹ. Nàng nếu là lấy mạng bọn họ, chỉ sợ đương kim thánh thượng cùng thái hậu cũng coi như không biết.

"Một. . ." Thượng quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu lên, mở miệng vô cùng nhẹ nhàng nói. Giờ phút này, trên mặt nàng tuy rằng ôn nhu cười, nhưng nụ cười kia lọt vào mắt đám con bạc, lại tựa như lưỡi dao đoạt mạng.

"Hai. . ." Thượng quan Ngưng Nguyệt ý cười càng đậm, nhưng chúng con bạc lại cảm giác thân hình nháy bị một cỗ hàn khí bao phủ, trong đầu bọn họ thậm chí đã hiện ra cảnh chính mình thê thảm nằm trong vũng máu.

"Đừng đếm nữa, ta bò." Trong đó có một gã, thật sự không thể không thừa nhận sợ hãi khi đối mặt với cái chết, thanh âm run run vừa đi ra, đầu

https://thuviensach.vn

gối cũng đồng thời bùm một tiếng quỳ xuống trước, tè ra quần mà bò ra cửa. Những người còn lại sớm đã bị dọa đến chảy mồ hôi lạnh, toàn bộ cũng quỳ xuống, vội vã hướng tới cửa.

Thấy tình hình như vậy, Thanh Báo bật cười một tiếng. Cánh tay khẽ chạm vào Ngân Lang ở sau, trừng mắt nhìn nói: "Ta dám khẳng định, bọn họ về sau cũng không dám chế giễu người nữa."

"Ta cũng cho rằng như vậy." Ngân Lang mím môi cười yếu ớt, giọng điệu thản nhiên trả lời.

Dạ Dật Phong nhẹ lay động phiến quạt, hắn cũng không thưởng thức màn Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng phạt đám con bạc, mà hai mắt không một gợn sóng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nha đầu kia dung mạo tuy rằng khó coi, lại có được khí thế bễ nghễ ngông cuồng không ai sánh được, càng có được một thân bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi. Hiện tại hắn cuối cùng cũng hiểu được, Hiên Viên Diễm vì sao thú nàng làm vương phi rồi.

Mà Lăng Tiêm Tiêm cũng không nhìn hành động của đám con bạc, lúc này thân thể nàng hoàn toàn cứng ngắc, vẻ mặt xanh mét, mâu trung ẩn giấu sự sắc bén dữ tợn.

Nàng thế nhưng bại bởi người tướng mạo vô cùng xấu xí, người người phỉ nhổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà lại ở trước mặt Dạ Dật Phong, thua đến thảm hại? Cục tức này, nàng nuốt không trôi a. Thượng quan Ngưng Nguyệt, Lăng Tiêm Tiêm ta không để ngươi được yên, ngươi chờ cho ta.

Ngay tại lúc Lăng Tiêm Tiêm đang âm thầm gào thét, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay lên, vuốt vuốt mấy sợi tóc bên má, nàng nhợt nhạt cười, hai mắt cũng đầy ý cười nói: "Lăng Tiêm Tiêm, ngươi hiện tại nên làm như thế nào, cũng không cần ta nhắc nhở đi?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi. . ." Lăng Tiêm Tiêm phút chốc ngẩng đầu lên, thân hình lui về phía sau mấy bước, hai mắt nàng mang theo bối rối cùng hỗn loạn đề phòng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng căn bản không nghĩ tới chính mình thất bại, cho dù đánh chết nàng, nàng cũng không tin trên đời lại có người có thể đem sáu mươi viên xúc xắc gieo thành một điểm a.

"Ngoan, đem tờ giấy trong tay áo đưa cho ta, nó hiện tại thuộc về ta." Thượng quan Ngưng Nguyệt khẽ nhướng đôi mi thanh tú, mở miệng chậm rãi nói.

Lăng Tiêm Tiêm gắt gao nắm chặt quả đấm, giờ khắc này, nàng căn bản không cần Dạ Dật Phong chỉ thị, cũng biết tờ giấy kia tuyệt đối không thể giao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Đánh bạc chịu thua, không phải sao? Ngoan ngoãn giao ra đây đi, nhẫn trên tay ta là Huyền Băng Thiết, nếu ta chính mình động thủ, vạn nhất tay của ta nhận sai chỗ, không cẩn thận làm Huyền Băng Thiết cắt vào mặt của ngươi, ngươi không phải là bị hủy dung sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong mắt vẫn đầy ý cười, cất bước tới gần Lăng Tiêm Tiêm.

"Muốn tờ giấy phải không? Được, ta cho ngươi." Lăng Tiêm Tiêm cắn răng nghiến lợi nói xong, nhanh chóng dò tìm trong tay áo, đem tờ giấy lấy ra. Tiếp, chỉ thấy Lăng Tiêm Tiêm nắm chặt tay, bóp nhẹ tờ giấy.

"Ngươi tốt nhất đừng có ý đồ đem tờ giấy hủy thành bột phấn, nếu không, ta cũng không ngại đem tay hủy thành bột phấn." Tròng mắt Thượng quan Ngưng Nguyệt đột nhiên tản ra khí lạnh, cổ tay dơ lên hướng về phía Lăng Tiêm Tiêm.

"A --" cùng với tiếng kêu thê lương của Lăng Tiêm Tiêm, một cây tú hoa châm nhỏ dài xuất hiện, nháy mắt xuyên thấu bàn tay nắm tờ giấy của nàng, máu tươi lập tức chảy ra. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 54: Ngươi Phục Đã Định Rồi

"Ngươi. . ." Lăng Tiêm Tiêm bị tú hoa châm xuyên thấu lòng bàn tay, sắc mặt trong nháy mắt vặn vẹo đến cực điểm, hai tròng mắt đau đớn cùng lãnh lệ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ta cái gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt hỏi, trên mặt ẩn ẩn ý cười, tản ra hơi thở lạnh lùng tàn nhẫn.

"Hôm nay ngươi làm đau ta, ngày sau, ta nhất định trả lại cho ngươi." Lăng Tiêm Tiêm cắn răng, gằn từng chữ một.

"Được, ta chờ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khinh thường liếc mắt nhìn Lăng Tiêm Tiêm, giọng điệu đạm mạc nói.

Đầu ngón tay nâng lên, rút tờ giấy trong tay Lăng Tiêm Tiêm ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa lật cổ tay, tú hoa châm thoát khỏi lòng bàn tay Lăng Tiêm Tiêm, lại an tĩnh trở về trong tay áo của nàng.

"Hí. . ." Tú hoa châm vừa rút ra, làm cho Lăng Tiêm Tiêm phát tiếng hít khí đau đớn thê thảm. Bàn tay nắm chặt thành quyền bị chảy máu, Lăng Tiêm Tiêm cũng không mở ra, mà dõi hai tròng mắt khó hiểu nhìn về phía Dạ Dật Phong cách đó không xa.

Nàng nghĩ vận nội lực làm nát tờ giấy, lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu ra lập tức. Võ công của nàng căn bản không địch lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho nên cho dù muốn bảo vệ tờ giấy, cũng là lực bất tòng tâm.

https://thuviensach.vn

Nhưng là. . . Hắn thì sao? Lấy võ công của hắn, muốn từ trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đoạt lại tờ giấy cũng không phải là việc khó a, hắn vì sao thờ ơ nhìn tờ giấy lọt vào tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đây?

Trong lòng Lăng Tiêm Tiêm đầy nghi hoặc xem xét Dạ Dật Phong, mà Dạ Dật Phong cũng tựa tiếu phi tiếu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nha đầu kia, ra tay thật sự là vừa nhanh, vừa chuẩn, vừa ngoan. Điên cuồng ma mị giống như tu la địa ngục, quả thực quỷ dị làm người kinh hãi. Nàng nếu muốn tờ giấy như thế, vậy cấp cho nàng. Bất quá. . . Có thể nhìn ra bí mật trên tờ giấy hay không, phải xem năng lực của nàng.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng rũ mắt nhìn tờ giấy. Mặt trên thế nhưng là một mảnh trắng, cái gì cũng đều không có? Nhíu mày, ngón tay xoa xoa tờ giấy, tiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem tờ giấy bỏ vào trong tay áo.

"Đủ cẩn thận?" Chậm rãi dời bước, đứng ở trước mặt Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nhíu mày, mở miệng thản nhiên nói. Khó trách hắn không ngăn cản mình lấy tờ giấy từ tay Lăng Tiêm Tiêm, nguyên lai hắn đã sớm âm thầm dở trò.

Dạ Dật Phong nhún vai, hắn không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ cười cười phe phẩy quạt trúc, bất quá trong lòng lại bất đắc dĩ khẽ thở dài.

Những người lúc trước trào phúng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, có mấy người kỳ thật không phải chân chính là dân cờ bạc. Nếu hắn không đoán sai, bọn họ hẳn là thám tử do ai đó phái tới giám thị hành động của hắn.

Hắn tới lặng lẽ đưa tờ giấy cho Lăng Tiêm Tiêm, chính là không muốn bất luận kẻ nào phát hiện, chính mình cùng Tả thừa tướng của Long Diệu

https://thuviensach.vn

Hoàng triều âm thầm có liên lạc. Không nghĩ tới hắn ngàn phòng vạn phòng, lại chỉ không phòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn tự nhận đưa tờ giấy cho Lăng Tiêm Tiêm là thần không biết quỷ không hay, nhưng mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt như thế nào phát hiện đây? Nha đầu kia, thật sự là rất không đơn giản.

"Thủ pháp ngươi che dấu chữ viết, với ta mà nói chỉ là chút tài mọn mà thôi, không làm khó được ta." Khóe môi hiện lên một độ cong trào phúng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt miệt thị nói.

"Nếu ngươi thật sự có thể phá giải bí mật của tờ giấy, ta thật sự phục ngươi." Dạ Dật Phong lắc lắc quạt trúc, tươi cười nói. Đúng vậy, tin tức trên tờ giấy quả thật rất trọng yếu. Bất quá, hắn không có ra tay đoạt lại tờ giấy còn có nguyên nhân.

Thứ nhất: nha đầu kia trừ bỏ thân thủ quỷ dị, thủ pháp hạ độc lại làm càng người ta khó lòng phòng bị. Lấy võ công của hắn, muốn đoạt tờ giấy trong tay nàng, hắn là không thành vấn đề. Nhưng là, nếu lúc lấy tờ giấy, nàng lại hạ độc hắn thì sao, hắn cũng không muốn nếm thử mấy thứ độc cổ quái của nha đầu kia.

Thứ hai: vì để ngừa vạn nhất, hắn đã sớm động thủ trên tờ giấy. Tờ giấy này có tin tức bí mật, ngoại trừ hắn cùng Tả thừa tướng, không có người thứ hai có thể phá giải, điểm ấy hắn thập phần khẳng định.

"Ngươi phục, đã định rồi." Thượng quan Ngưng Nguyệt cuồng ngạo lạnh lùng cười, lướt qua Dạ Dật Phong, ngẩng cao đầu đi khỏi sòng bạc. Ngân Lang cùng Thanh Báo liếc mắt nhìn nhau, mặt không chút thay đổi đi theo ra ngoài.

"Thái tử. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoàn toàn rời đi, Lăng Tiêm Tiêm vẫn ôm tay đau đớn đi tới chỗ Dạ Dật Phong, mở miệng cung kính kêu.

https://thuviensach.vn

"Nói cho cha ngươi, bản thái tử nhức đầu." Dạ Dật Phong bỏ lại một câu lạnh nhạt, nhìn cũng chưa nhìn Lăng Tiêm Tiêm một cái, đã xoay người đi khỏi. . .

Mặt trời xuống núi, gió đêm lưu luyến, tản ra nhàn nhạt hương hoa. Ánh trăng sáng tỏ treo giữa bầu trời, tản ra ánh sáng bạc khắp trời. Ngàn vạn ngôi sao giống như những viên dạ minh châu ở trên trời, vẽ lên một bức tranh kiều diễm làm lòng người say mê.

Trong phòng ngủ, ánh nến lay động --

Hiên Viên Diễm một tay chống cằm, an tĩnh ngồi cạnh bàn. Mái tóc dài đen như ngọc tùy ý xõa tung rơi trên vai, gió đêm thổi đến, nhẹ nhàng vén lên mấy sợi tóc trên trán hắn, lóe lên sự yêu dã phong tình mị hoặc.

Chỉ là, trên dung nhan này lại đầy vẻ mờ mịt, hai tròng mắt ngây ngốc nhìn sáu mươi viên xúc xắc trên mặt bàn.

"Nguyệt nhi a Nguyệt nhi, ngươi rốt cuộc như thế nào làm được?" Trầm tư một lúc lâu, Hiên Viên Diễm thầm nói. Hắn cầm cốc xúc xắc đã một canh giờ, nhiều nhất cũng chỉ gieo được một hàng mười hai viên xúc xắc, nhưng mà không phải tất cả chúng đều là một điểm đỏ tươi.

"Ta cũng không tin , Nguyệt nhi có thể làm được, ta cư nhiên lại làm không được." Hiên Viên Diễm tức giận trừng mắt nhìn bàn xúc xắc, tiếp miễn cưỡng ghé nửa thân mình lên trên bàn, hai tay bắt đầu thật cẩn thận xếp xúc xắc.

Nhưng mà, ngay tại lúc Hiên Viên Diễm ngừng thở, thật vất vả đem xúc xắc xếp được đến số mười năm, rầm một tiếng vang lên, xúc xắc ầm ầm sập xuống.

"Xúc xắc a xúc xắc, cho ta chút mặt mũi đi, tốt xấu cũng phải chồng được hai mươi viên rồi ngã xuống a." Hiên Viên Diễm ngón tay mềm nhẹ

https://thuviensach.vn

phất phất xúc xắc, hắn thế nhưng cùng xúc xắc nói chuyện.

"Ngoan nga, chúng ta làm lại một lần. Lần này, các ngươi không được thua kém nga, không được dễ dàng ngã xuống. Bằng không, ta bóp nát các ngươi." Hiên Viên Diễm uy hiếp xúc xắc, tiếp hai tay lại bắt đầu thật cẩn thận chồng xúc xắc.

"Diễm, nghe quản gia nói, ngươi từ khi trở về liền nhốt mình trong phòng. Không cho người nào vào quấy rầy, còn không cho Hứa quản gia đưa cơm chiều vào, ngươi rốt cuộc ở phòng trong làm cái quỷ gì?" Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa đi Ảo Ảnh Cung về, đẩy cửa tiến vào.

Rầm -- nghe được thanh âm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm kích động, chạm vào hàng xúc xắc làm nó sập.

"Nguyệt nhi, ngươi đã trở lại. Nhanh chút dạy ta, rốt cuộc như thế nào mới có thể đem sáu mươi viên xúc xắc xếp thành hàng đây." Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm đầu tiên là uể oải xem xét đống xúc xắc, tiếp vẻ mặt lập tức tươi cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi làm nửa ngày, ngay cả cơm chiều cũng không ăn, chính là ở trong phòng xếp xúc xắc?" Thượng quan Ngưng Nguyệt khóe miệng run rẩy nhìn Hiên Viên Diễm, dời bước đến nhuyễn tháp cách đó không xa, đặt mông ngồi xuống. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 55: Hủy Phá Hủy Tự Tin Của Hắn Chính Là Lạc Thú Của Ta

Hiên Viên Diễm từ trên ghế đứng lên, cất bước đi đến nhuyễn tháp ngồi xuống, hắn đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm ngồi trên đùi mình.

Đầu ngón tay trêu đùa tóc mai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đặt ở chóp mũi ngửi ngửi, Hiên Viên Diễm cười nói: "Nguyệt nhi, nói cho ta biết, ngươi rốt cuộc là như thế nào làm được?".

"Đừng xem chúng nó là xúc xắc, mà đem chúng trở thành tâm của ngươi. Tâm của ngươi, tùy ngươi tới khống chế." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khẽ, ngồi trong lòng Hiên Viên Diễm, nàng đưa tay ôm gáy Hiên Viên Diễm, ôn nhu nói.

"Khó trách ta luôn làm không được, bởi vì tâm của ta, giờ chính ta đã không thể khống chế. Nó. . . Bị ngươi nắm trong tay rồi." Lòng bàn tay khẽ vuốt ve khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai tròng mắt Hiên Viên Diễm cười quyến rũ, giọng điệu ôn nhu như nước nói.

"Như vậy a, vậy ngươi chẳng phải là thực đáng thương?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt nhìn, thanh âm mười phần trêu tức.

"Kia không phải đáng thương, mà là hạnh phúc. Cho nên, ta rất vui lòng để tâm bị ngươi nắm trong tay." Cánh tay vòng qua ôm lấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm nỉ non nói.

"Ngu ngốc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi cười một tiếng, vươn tay điểm điểm chóp mũi Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm rũ mắt, dung nhan nhiễm ý cười yêu dã, hắn đưa tay nâng cằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, nhướng mày tà mị nói: "Ngu ngốc?".

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, hai mắt ẩn ẩn ý cười nói.

"Sai, ta mới không phải ngu ngốc đâu, những nhân tài không có mắt này mới là ngu ngốc." Hiên Viên Diễm lắc lắc đầu, tròng mắt tản ra ánh sáng mị hoặc.

Nguyệt nhi, nàng căn bản chính là mỹ ngọc thế gian khó tìm, người đời lại cứ cho rằng nàng là viên đá xấu xí ngu dốt, thật sự là mắt mù tâm càng mù quáng a. Nghĩ lại cũng thật sợ hãi, nếu lúc trước mình không đi vào rừng cây cứu Nguyệt nhi, chẳng phải là hạnh phúc cả đời của mình bị hủy sao?

"Ngươi a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đương nhiên hiểu được ẩn ý trong lời nói của Hiên Viên Diễm, chỉ cười không nói gì, nàng lấy ra tờ giấy trong tay áo đưa cho Hiên Viên Diễm.

"Dạ Dật Phong cùng Lăng Tiêm Tiêm rốt cuộc có mưu đồ gì không thể cho ai biết, đều ở trên tờ giấy này. Có điều, tờ giấy này dính nước thuốc đặc chế, nên chữ bị ẩn đi. Chỉ sợ cần phải lãng phí chút thời gian nghiên cứu, mới có thể làm cho tất cả chữ trên tờ giấy hiện ra." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai nói.

"Đã thử nhúng nước hoặc là hơ lửa chưa?" Hiên Viên Diễm bóp nhẹ tờ giấy, nghiêng đầu hỏi.

"Đã thử qua , vô dụng, chữ không hiện ra. Bất quá, trên đời không có chuyện gì có thể làm khó ta, ta khẳng định có biện pháp làm cho chữ trên giấy hiện ra." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng cao đầu, ngạo khí mười phần nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì vất vả Nguyệt nhi a?" Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm đầy ắp ý cười, đem tờ giấy trả lại cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Có thể phá hủy tự tin của Dạ Dật Phong, chính là lạc thú của ta. Cho nên, vất vả có gì đáng ngại a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nhíu mi, ý cười trong mắt vô cùng yêu dã.

Nắm chặt tờ giấy Hiên Viên Diễm đưa trong tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dõi mắt về phía cửa, mở miệng nói: "Quản gia, đem đồ ăn đưa vào đi, Diễm đói bụng."

"Vâng, vương phi." Quản gia cung kính đáp, xoay người tiến vào, đem đồ ăn bày lên mặt bàn, tiếp thức thời lui ra ngoài.

"Diễm, ăn cơm đi. Nhớ kỹ, về sau không được lại để cho mình đói bụng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọc chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, biểu tình nghiêm túc nói. Người này, sáng sớm rời phủ không ăn điểm tâm, tối về phủ cơm chiều cũng không ăn, hắn cho rằng mình là người sắt à?

"Tuân mệnh." Hiên Viên Diễm lớn tiếng đáp.

Đem thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên đùi dời đi, ôm ngồi ở trên nhuyễn tháp, hai mắt Hiên Viên Diễm cười đến thỏa mãn đi tới cạnh bàn. Cảm giác được Nguyệt nhi quan tâm thật rất hạnh phúc a, hắn quyết định, về sau thường thường đói bụng, làm Nguyệt nhi đau lòng vì mình nhiều hơn.

Hiên Viên Diễm ngồi xuống bên bàn, vùi đầu ngoan ngoãn ăn xong bữa tối. Môi đỏ mọng nhấm nháp đồ ăn, mùi rượu thơm ngát, trong lòng yên lặng hưởng thụ niềm hạnh phúc nho nhỏ khi có kiều thê làm bạn.

Mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở Ảo Ảnh Cung ăn no mới hồi phủ, lúc này lười biếng nằm trên nhuyễn tháp, ngón tay mềm nhẹ vuốt ve tờ giấy, nghiên cứu phương pháp làm hiện chữ.

https://thuviensach.vn

Gió đêm nhẹ nhàng phất qua, không khí nhẹ nhàng di động. Ánh trăng bạc cùng ánh nến đỏ hòa quyện vào nhau, chiếu sáng phòng ngủ đầy ắp tình nồng, tạo nên phong cảnh như thi như họa, như mộng như ảo.

Cùng lúc đó, trong một phòng ngủ --

Dạ Dật Phong đang đứng ở trước bàn, ngón tay dài nhỏ di động, thưởng thức ly rượu trong suốt, tiếp hắn rũ mắt đưa ly rượu nên miệng uống. Sao đó, hai tròng mắt lại nhìn về phía mặt bàn, ánh mắt thâm thúy xem xét sáu mươi viên xúc xắc trên bàn.

Hắn đã suy nghĩ hơn nửa canh giờ, cuối cùng đưa ra đáp án là: để hắn đem sáu mươi viên xúc xắc thành bột phấn thực dễ dàng, nhưng để làm cho sáu mươi viên xúc xắc xếp thành một hàng, hơn nữa điểm số đều là giống nhau, chỉ sợ cả đời này hắn cũng không làm được.

Cái này căn bản không phải năng lực của con người có thể hoàn thành a, Thượng Quan Ngưng Nguyệt a Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chẳng lẽ ngươi còn biết yêu pháp? Rũ mắt, lại rót một ly rượu, tiếp Dạ Dật Phong ngửa người ra sau, nằm lên xích đu ở sau lưng.

Nha đầu kia, không chỉ có chiêu số võ công quỷ dị khó lường, thủ pháp hạ độc xuất thần nhập hóa, mà ngay cả kỹ xảo che dấu cũng làm người ta khó mà suy xét.

Hôm nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang theo hai tên thuộc hạ vừa rút lui khỏi sòng bạc, hắn liền lặng lẽ theo đuôi. Nhưng mà, lúc hắn đi theo, chỉ là không cẩn thận nháy mắt nhiều vài cái, hắn thế nhưng đã bị mất dấu Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng hai gã thuộc hạ của nàng. Hắn đến bây giờ vẫn không hiểu, hắn rốt cuộc là như thế nào bị mất dấu đây?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt a Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta hiện tại rất hứng thú với một thân bản lĩnh không thể tưởng tượng nổi của ngươi,

https://thuviensach.vn

nhưng thật ra hứng thú nuốt trọn Long Diệu Hoàng triều còn lớn hơn a." Dạ Dật Phong nhàn nhã đẩy xích đu, trong môi tràn ra thanh âm lạnh nhạt.

Nhưng mà, ở phía sau, vèo một tiếng vang lên. Một phong thư cùng ngân tiêu bỗng dưng phá cửa sổ mà vào, rơi xuống ở bên cạnh xích đu của Dạ Dật Phong.

"Người nào?" Dạ Dật Phong lập tức nhảy xuống khỏi xích đu, híp mắt nhìn về phía ngân tiêu cắm vào cửa sổ...

Cùng lúc đó, trong một phòng ngủ khác –

Dưới ánh nến, gió đêm ôn nhu phiêu đãng, Tiêu Hàn biểu tình u lãnh đứng ở bên bàn, híp mắt nhìn sáu mươi viên xúc xắc trước mặt.

Hôm nay, chuyện xảy ra ở Chí Tôn Sòng Bạc, hắn đã biết được từ bọn thuộc hạ. Thương Nguyệt thái tử cùng trưởng nữ của Tả thừa tướng của Long Diệu Hoàng triều có quan hệ gì đó, điều này hắn sớm hay muộn cũng sẽ hiểu được.

Mà hiện tại điều làm hắn không rõ, chính xác mà nói, làm hắn không cách nào nhìn thấu là, Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm sao có thể đem sáu mươi viên xúc xắc xếp thành một đường, mà điểm số lại giống nhau đây?

Hắn thử rất nhiều lần, đây căn bản là chuyện không có khả năng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, xem ra năng lực của nàng so với trong tưởng tượng của mình còn lớn hơn nhiều.

Lúc này, một bóng dáng mặc hắc y quỷ mị tiến vào, chỉ thấy hắn mang biểu tình sợ hãi quỳ một gối xuống, giọng điệu run rẩy nói: "Thái tử, thuộc hạ đã liên lạc với những mật thám ẩn núp ở Long Diệu Hoàng triều, bọn họ nói Long Diệu Hoàng triều căn bản không có một nữ tử nào có cái bớt hình hoa sen giữa mi tâm cả. Có phải là. . . Quốc sư đoán sai rồi không, kỳ thật nữ tử kia căn bản không phải ở Long Diệu Hoàng triều".

https://thuviensach.vn

"Ngươi cho rằng quốc sư tính sai sao?" Tiêu Hàn chuyển ánh mắt u lãnh từ xúc xắc sang hắc y nhân, giọng điệu không có một tia độ ấm nói.

"Này. . ." Hắc y nhân cúi đầu thật thấp, hắn biết chính mình không nên đi nghi ngờ lời nói của quốc sư, quốc sư không có khả năng tính sai. Nhưng là, nhóm mật thám đã dò xét một ngày một đêm, quả thật tìm không được nữ tử mà quốc sư nói a.

"Tiếp tục điều tra, nữ tử kia nhất định ở Long Diệu Hoàng triều." Tiêu Hàn mở miệng, thanh âm lạnh thấu xương.

"Vâng." Hắc y nhân cung kính ứng tiếng, tiếp bóng dáng phóng đi như gió, biến mất không còn bóng dáng.

Nhưng mà, ngay tại lúc hắc y nhân biến mất, vèo một tiếng vang lên. Một phong thư cùng ngân tiêu phá cửa sổ mà vào, tốc độ nhanh như tia chớp rơi xuống bên chân Tiêu Hàn. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 56: Thiệp Mới Lấy Mạng

Ánh trăng sáng tỏ chiếu xuống mặt đất, gió đêm rì rầm, hai đạo bóng dáng một trước một sau nhảy lên mái hiên Thụy vương phủ, đạp lên bóng đêm mà đi.

Trong phòng ngủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn lười biếng nằm trên nhuyễn tháp, hai tròng mắt lưu chuyển nhìn kĩ tờ giấy trong tay.

Mà ở bên cạnh bàn, Hiên Viên Diễm vừa mới ăn xong bữa tối cũng không có nhàn rỗi, hắn một tay chống nửa bên mặt, tập trung tinh thần nhìn ngắm bóng dáng nhỏ bé trên nhuyễn tháp. Ánh nến đỏ tươi lay động, chiếu lên dung nhan mị hoặc của Hiên Viên Diễm, ý cười sủng nịch rất dễ thấy được.

"Diễm, ta khát." Nghiêng đầu, nhếch miệng cười với Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chút làm nũng nói.

"Uh, ta rót nước cho ngươi." Hiên Viên Diễm ôn nhu đáp, hai tròng mắt tràn đấy ý cười. Duỗi ngón tay cầm ấm trà lên, rót đầy chén, tiếp Hiên Viên Diễm bưng cái chén tới bên cạnh nhuyễn tháp.

"Đây." Đặt mông ngồi xuống nhuyễn tháp, Hiên Viên Diễm đưa cái chén qua. Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp lấy, thủ lĩnh thị vệ Hạ Ưng phút chốc xuất hiện trong phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, vừa mới trong phủ bỗng nhiên xuất hiện một tên bịt mặt, bọn thuộc hạ bởi vì không biết chi tiết về hắn, cho nên không dám đả thảo kinh xà, mà chỉ âm thầm giám thị hắn, muốn nhìn một chút xem tên kia nửa đêm xông vào vương phủ rốt cuộc muốn làm gì? Nhưng là rất kỳ quái, tên kia chỉ dùng phi tiêu bắn một phong thư vào phòng cho hai vị thái tử, xong việc lập tức rời khỏi vương phủ." Hạ Ưng đứng thẳng trước mặt Hiên Viên Diễm, nhíu nhíu mày, giọng điệu mang theo chút nghi hoặc nói.

"Tên đó dùng ngân tiêu bắn thư vào phòng cho Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong?" Nghe Hạ Ưng hồi báo, Hiên Viên Diễm không khỏi nhíu mày.

"Càng kỳ quái là, tên đó vừa rời khỏi vương phủ không bao lâu, hai thái tử cầm thư trong tay, một trước một sau ra khỏi phủ." Hạ Ưng gật gật đầu, tiếp tục mở miệng bẩm báo.

"Quả thực có chút không thích hợp." Hiên Viên Diễm ánh mắt trở nên thâm thúy, tên bịt mặt cùng Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong rốt cuộc là địch hay là bạn đây?

Nếu là bạn, theo lý thuyết hắn nên trực tiếp đi vào phòng đưa thư, mà không phải dùng ngân tiêu bắn thư vào mới đúng a?

Mà nếu như là địch, hắn vì sao lại dùng ngân tiêu đưa thư cho Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong xong, liền lập tức rời khỏi Thụy vương phủ đây?

"Vương gia, Ngân Lang cùng Thanh Báo đã lặng lẽ đuổi theo hai thái tử. Nhưng mà khinh công của hai thái tử đều trên cơ Ngân Lang và Thanh Báo, chỉ sợ Ngân Lang cùng Thanh Báo làm việc vô ích rồi."

"Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong khi nào rời đi?" Hiên Viên Diễm híp mắt lại, thanh âm cũng lộ ra hơi thở hơi thở.

"Bọn họ vừa rời phủ, thuộc hạ liền lập tức đến bẩm báo với vương gia." Hạ Ưng nhanh chóng trả lời.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi. . ." Hiên Viên Diễm khẽ gọi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, từ trên nhuyễn tháp đứng lên. Hành động của người bịt mặt thật sự là có chút quỷ dị, xem ra hắn cũng cần ra phủ một chuyến.

Lấy khinh công của Ngân Lang cùng Thanh Báo, trước mắt hắn là chưa bị mất dấu đâu. Hắn chạy nhanh phát tín hiệu cho Ngân Lang và Thanh Báo, xem vị trí của bọn hắn hiện tại. Chỉ cần tìm được vị trí của Ngân Lang cùng Thanh Báo, hắn tự mình đi theo dõi Tiêu Hàn với Dạ Dật Phong, như vậy liền có thể tra ra manh mối.

"Ngươi muốn nói với ta, ngươi cần rời phủ một chuyến. Ta nếu mệt mỏi, liền sớm một chút nghỉ ngơi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh nhẹn từ trên nhuyễn tháp nhảy xuống, vẻ mặt tươi cười nói.

"Ân." Hiên Viên Diễm gật gật đầu, khóe miệng hơi co rút nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hắn còn chưa có xuất khẩu, nàng đã đoán được một chữ cũng không sai.

"Nói không chừng còn có trò hay để xem, ta cũng đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, cánh tay mở ra hướng tới Hiên Viên Diễm, ý tứ vô cùng rõ ràng: đến đây đi, ôm ta bay đi thôi.

Luận công phu về thuật ẩn thân, Diễm tuyệt đối là không bằng nàng. Nhưng nếu luận công phu theo dõi, nàng không thể không thừa nhận, nàng kém hơn Diễm. Đơn giản là Diễm có khinh công, mà nàng thì không.

Nàng chỉ có hai cái chân cho dù chạy nhanh nữa, cũng không bằng khinh công của Diễm a. Cổ đại này có nội lực thâm hậu cùng khinh công, hai chân chỉ cần đạp nhẹ một cái, thân thể giống như chim bay vút lên.

"Được, chúng ta cùng đi xem kịch hay." Hiên Viên Diễm mím môi cười, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào trong lòng, bóng dáng như gió lao vút đi. . .

https://thuviensach.vn

Sau nửa canh giờ, trong một rừng cây --

Trên bầu trời ánh trăng sáng tỏ, dưới đất bóng cây trùng trùng điệp điệp. Gió lạnh lưu luyến mà đến, làm lay động cành lá, bóng cây cũng theo đó lần lượt thay đổi.

Giờ phút này, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn đứng khoanh tay, hai mắt lạnh lùng không một gợn sóng nhìn phía đối diện. Lúc này, vèo một tiếng vang lên, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong từ một chỗ tối vọt ra.

Trong nháy mắt mũi chân trạm đất, Dạ Dật Phong có chút ngẩn ra. Nhưng lập tức, liền thấy hắn phe phẩy quạt trúc trong tay, trên mặt mang theo nụ cười chân thành đi tới bên cạnh Tiêu Hàn.

"Uy, không cần nói cho ta, ngươi và ta giống nhau, tối nay cùng nhận được thiếp mời thần bí?" Dạ Dật Phong đứng song song với Tiêu Hàn, vươn tay khẽ chạm vào Tiêu Hàn nói.

Tiêu Hàn không có trả lời Dạ Dật Phong, hắn chỉ nghiêng đầu, hai tròng mắt không chút cảm xúc xem xét Dạ Dật Phong, tiếp lại đem tầm mắt chuyển đến phía đối diện.

"Sớm biết rằng ngươi ở trước ta, ta liền nhanh chút đuổi theo ngươi, tối thiểu trên đường chúng ta có thể tán gẫu. Ngươi cũng không biết thời điểm ta một mình đến, có bao nhiêu thống khổ sao, buồn đến người ta thiếu chút nữa mốc meo." Tiêu Hàn lười quan tâm Dạ Dật Phong, nhưng Dạ Dật Phong lại giống như không phát hiện, phe phẩy quạt trúc trong tay, hắn lại vui cười dùng cánh tay huých Tiêu Hàn.

"Không biết các hạ mời bản thái tử tới đây, rốt cuộc có mục đích gì?" Hai mắt Tiêu Hàn lạnh lùng, hắn rốt cục nói chuyện. Bất quá, đối tượng hắn nói chuyện không phải là Dạ Dật Phong bên cạnh, mà là gã hắc y nhân đối diện.

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn không thấy mặt của hắn, bởi vì hắn đội một cái mặt nạ, ngay cả là chỗ mắt, cũng dùng một tầng sợi nhỏ che dấu.

Ánh trăng sáng tỏ, làm nổi bật vẻ khủng bố trên mặt nạ của hắc y nhân. Bởi vì mặt nạ có màu đỏ, mà hai bên trái phải khắc hình đầu lâu màu trắng. Gió lạnh thổi qua, làm hắn thoạt nhìn giống như quỷ, giống như yêu, giống như ma.

"Ta nói bằng hữu a, ngươi mời cũng không chọn địa phương tốt chút. Ngươi nhìn một cái, trong rừng cây này không chỉ có không khí âm trầm, gió lại lạnh lẽo, mà ngươi còn không chịu để lộ diện mạo, đeo cái mặt nạ dữ tợn như thế. Bản thái tử lá gan nhỏ, bệnh tim cũng nhanh bị ngươi dọa đi ra rồi." Dạ Dật Phong vỗ vỗ ngực chính mình, biểu tình ai oán nhìn về phía mặt nạ nam tử.

"Ngươi không biết là, đưa các ngươi đến rừng cây âm trầm như thế này, có vẻ thích hợp sao?" Mặt nạ nam tử thần bí chậm rãi mở miệng, thanh âm lãnh lệ làm tim người ta đập nhanh.

"Cái kia cái gì. . . Cái gọi là đưa chúng ta đi, sẽ không phải là đến hoàng tuyền đi? Lại nói, thế gian này còn nhiều thứ tuyệt vời, ta còn chưa chơi đủ đâu, không muốn đến hoàng tuyền a." Dạ Dật Phong nhu nhu cái mũi, ý cười khống tắt, mở miệng nói.

"Đưa ta tới hoàng tuyền? Có thể, chỉ cần ngươi có bản lĩnh này." Tiêu Hàn lạnh nhạt quét mắt qua mặt nạ nam tử, trong môi tràn ra thanh âm lạnh như băng.

"Có bản lĩnh làm chuyện này hay không, ngươi lập tức sẽ biết." Thanh âm thị huyết của mặt nạ nam tử vừa dứt, hắn đã giơ cánh tay lên giữa không trung. Vèo vèo vèo, trong nháy mắt bốn phía có mấy trăm hắc y nhân rút kiếm ra. Mà tất cả các hắc y nhân đều đeo mặt nạ dữ tợn che mặt, toàn thân tản ra lệ khí.

https://thuviensach.vn

"Lên." Mặt nạ nam tử ra lệnh một tiếng, mấy trăm hắc y nhân lập tức giương kiếm, điên cuồng bổ về phía Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn. Khoảnh khắc đó, cây cối trong rừng cây tựa như lốc xoáy, cuồng loạn lay động, trên mặt đất bụi tung mù mịt.

"Uy, vừa mới không phải đã nói rồi sao, ta còn chưa chơi đủ thứ trên đời đâu, không nghĩ tới hoàng tuyền a. Không bằng dàn xếp chút đi, cho ta thời gian hai năm, để ta thống thống khoái khoái chơi đã, đến lúc đó ta chủ động đưa chính mình tới hoàng tuyền a?" Dạ Dật Phong lắc thân hình tránh né hắc y nhân tập kích, đồng thời lớn tiếng rêu rao.

"Đi tìm chết đi." Hắc y nhân thị huyết xong, kiếm tựa như tia chớp quét ngang Dạ Dật Phong.

"Được rồi, các ngươi đã muốn đưa ta đi hoàng tuyền, ta đây liền miễn cưỡng đáp ứng các ngươi đi. Bất quá, con người của ta sợ nhất là tịch mịch, các ngươi cùng ta chơi đùa trên đường đi hoàng tuyền, thuận tiện tán gẫu, được không?" Dạ Dật Phong nghiêng đầu, bĩu môi vô cùng ủy khuất nói, tiếp quạt trúc trong tay xoay tròn cực nhanh, quét ngang về phía nhóm hắc y nhân bổ kiếm tới.

Lả tả, trong nháy mắt, mấy tên hắc y nhân cách Dạ Dật Phong gần nhất đều bay ra ngoài, kiếm trong tay đồng thời bị văng đi.

Cùng lúc đó, đối mặt với đám hắc y nhân sắc bén công kích, Tiêu Hàn bỗng dưng xoay cổ tay, một cái kim tiên rực rỡ lập tức theo tay áo hắn đi ra.

Kim tiên bị Tiêu Hàn dùng nội lực khống chế. Vèo một tiếng vang lên, kim tiên tỏa ra ánh sáng chói mắt, phân ra thành mười cái roi dài nhỏ.

Tiêu Hàn vung cánh tay, đem roi hướng về phía trước, bụi đất bắn tung tóe, vô số hắc y nhân bị roi của Tiêu Hàn đánh ngã trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Tiêu Hàn, không bằng chúng ta tỷ thí, nhìn xem ai giết được nhiều hơn?" Quạt trúc trong tay Dạ Dật Phong quét lui mấy tên hắc y nhân, bóng dáng chợt lóe, lao nhanh tới bên cạnh Tiêu Hàn, vẻ mặt tươi cười nói.

Kim tiên sắc bén trong tay dao động, Tiêu Hàn đồng thời nghiêng đầu nhìn Dạ Dật Phong. Kim tiên lạnh như băng rạch một đường trong không khí tạo thành tiếng, đồng thời xuyên qua ngực ba gã hắc y nhân, trong nháy mắt ba gã hắc y nhân ngã trong vũng máu, Tiêu Hàn lạnh lùng phun ra hai chữ: "Ba tên."

Tuy rằng Tiêu Hàn không có thẳng thừng trả lời Dạ Dật Phong, nhưng hắn nói "Ba tên" đã quá rõ ràng rồi, hắn là đồng ý đề nghị tỷ thí giết người của Dạ Dật Phong.

Dạ Dật Phong nhíu mày cười, quạt trúc trong tay bỗng dưng chém ra. Năm chiếc châm nhỏ có tẩm kịch độc từ trong quạt bắn ra, bắn vào mi tâm của năm tên hắc y nhân. Mà cũng ngay lúc năm tên hắc y nhân ngã xuống đất, Dạ Dật Phong lười biếng nói: "Năm."

"Mười lăm." Tiêu Hàn lạnh lùng nhếch môi, đồng thời Kim tiên quét ngang về phía trước, hữu chưởng đánh về phía bên phải, lập tức có mười lăm thân thể hắc y nhân.

"Ngoan độc như vậy? Được rồi, vì không thua ngươi, ta. . . Cũng lấy mười lăm cái mạng chơi đùa đi." Dạ Dật Phong nhếch môi cười yếu ớt, tiếp quạt trúc trong tay bỗng dưng xoay tròn, mười cái châm độc lập tức bắn tới trước, cùng lúc đó hữu chưởng cũng đánh về phía trước. Oanh một tiếng vang lên, trong nháy mắt trên mặt đất lại có thêm mười lăm thi thể.

Gió lạnh mãnh liệt thổi, bụi đất bay mù mịt. Tên mặt nạ nam tử lười biếng khoanh tay, híp mắt nhìn Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn trong vòng chiến. Thương Nguyệt thái tử cùng Bắc Dực thái tử quả nhiên là danh bất

https://thuviensach.vn

hư truyền, chỉ trong thời gian ngắn, thế nhưng vừa trò chuyện, vừa giết nhiều thủ hạ của hắn như vậy.

"Năm mươi huyết sĩ hiện thân." Mặt nạ nam tử cười lạnh, gọi những người ẩn núp trong rừng cây ra, bọn họ chính là những môn hạ võ công lợi hại nhất của hắn.

"Vâng." Thanh âm chỉnh tề vang lên, năm mươi tên huyết sĩ mang mặt nạ dữ tợn, bóng dáng quỷ mị từ trong chỗ tối đi ra.

Bỗng dưng, bởi vì có năm mươi huyết sĩ gia nhập, cuộc tỷ thí giết người giữa Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong không còn thoải mái nữa. Không thể tưởng tượng được mặt nạ nam tử này thế nhưng còn có năm mươi thủ hạ võ công cao cường như thế, trong lòng hai người âm thầm nói.

Bất quá, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ, chỉ có chút lo lắng rồi chợt tắt, chiêu thức giết địch càng hung ác hơn.

Trong nháy mắt, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đã đồng thời giết được mấy tên hắc y nhân, gió lạnh mang theo mùi máu tươi tràn ngập bốn phía.

Muốn lấy mạng mấy hắc y nhân thì chỉ trong nháy mắt là có thể, nhưng là muốn trong nháy mắt đòi lấy mạng của mấy chục huyết sĩ, quả có chút khó khăn.

Võ công của năm mươi tên này cao cường hơn nhiều so với bọn người kia, hơn nữa bọn họ nhân số lại đông. Cho nên, cho dù Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong có võ công cao tới đâu, nội lực cường đại tới đâu, nhất thời muốn hoàn toàn giải quyết bọn họ, cũng không phải là chuyện dễ.

"Bày trận." Đúng lúc này, một trong số huyết sĩ quát lớn. Trong khoảnh khắc, đám huyết sĩ đồng loạt lùi lại mấy bước, dùng thân làm thành một cái lưới, đem Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn bao bao vậy ở giữa trận.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, liền thấy bọn họ cực kỳ ăn ý xoay tròn, kiếm khí trong tay nhanh như chớp quấn lấy nhau, tỏa ra sự sắc bén đánh về phía Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

Cùng lúc đó, đám hắc y nhân điểm nhẹ mũi chân, mũi kiếm rạch một đường giữa không trung, ngoan lệ hướng về phía Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, trong không khí nhất thời tràn đầy hơi thở trí mạng khiến người ta hít thở không thông.

Phải tốc chiến tốc thắng, ঌDiendanlequydon.comnếu thời gian càng lâu, đối bọn họ càng không có lợi. Đối thủ nhân số quá đông, mà thể lực của bọn họ chung quy là có hạn.

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong nhìn nhau, hai người quay lưng vào nhau để tránh bị tập kích, vũ khí trong tay càng không lưu tình chút nào hướng về phía địch mà chém giết. Từ lúc Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong phối hợp vô cùng hoàn mỹ, trên mặt đất thi thể hắc y nhân càng ngày càng nhiều . . .

Cùng lúc đó, nam tử mặt nạ kia híp mắt, nhìn về phía cây đại thụ chọc trời cách đó không xa. Oanh một tiếng vang lên, hắn đánh một chưởng về phía một cái cây um tùm, cây cối nhất thời không chịu nổi nội lực cường đại của mặt nạ nam tử, yếu ớt không chịu nổi đổ xuống.

Mà trong nháy mắt cây đại thụ ngã xuống, nguyên bản hai người ẩn nấp trong cậy, bỗng phi thân ra ngoài, hai người này chính là Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Chỉ thấy Hiên Viên Diễm ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở giữa không trung xoay người một cái, chậm rãi rớt xuống trên mặt đất.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Hai người họ vì sao đến đây? Là theo dõi bọn họ đến đây, hay là hai người họ cũng nhận được thư của tên mặt nạ nam tử thần bí kia?

https://thuviensach.vn

Một chưởng đánh tới địch nhân, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đồng thời quay qua nhìn Hiên Vi๖Diendanlequydon.comên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng lập tức, bọn họ liền che dấu nỗi lòng, tiếp tục ngưng thần chăm chú đối địch.

"Ai u, ta nói cái kia a, chúng ta bất quá là nằm ở trên cây xem diễn trò mà thôi, lại không có đi trở ngại ngươi giết người. Cho nên, ngươi cần gì phải xuất chưởng làm bọn ta sợ hãi chứ?" Thượng quan Ngưng Nguyệt từ trong lòng Hiên Viên Diễm nhảy xuống, nâng tay vén vén tóc bị nội lực của mặt nạ nam tử làm cho có chút hỗn độn, giọng điệu trào phúng nói.

"Nguyệt nhi, chúng ta vẫn là trốn xa một chút xem diễn đi, đừng vì xem diễn mà mất mạng, thực là không đáng giá." Hiên Viên Diễm cũng bĩu môi, bỗng dưng kéo cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bước sang bên cạnh mấy bước tượng trưng.

"Diễm, sớm biết rằng trận đấu này phấn khích như thế, ta nên mang chút hạt dưa, lạc tới a. Một bên cắn hạt dưa, ăn lạc, một bên xem diễn mới nghiền a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt phối hợp lách vài bước, nghiêng đầu, hai tròng mắt chứa ý cười quyến rũ nói.

"Bằng không. . . Nguyệt nhi ngươi trước ở trong này xem diễn trò, Diễm hồi phủ lấy hạt dưa và lạc lại đây được không?" Hiên Viên Diễm cũng nghiêng đầu, biểu tình tươi cười có chút bối rối trả lời.

Phía trước, đánh đến nghiêng trời lệch đất, tràn đầy máu tươi. Mà ở một bên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm lại giống như ở thế giới khác.

Nhìn biểu tình của bọn họ, nghe bọn họ đối thoại, giống như đối với họ mà๖Diendanlequydon.com nói, phía trước không phải là chiến trường giết tróc, mà là một hoa viên với những bông hoa nở rộ đang đung đưa trong gió. Mà bọn họ trùng hợp đi ngang qua, cảm thấy phong cảnh thật sự

https://thuviensach.vn

là đẹp không sao tả xiết, cho nên dừng lại cước bộ, nhân cơ hội thưởng thức vẻ đẹp thiên nhiên.

"Quên đi quên đi, vạn nhất đồ ăn vặt ngươi còn không tới, bọn họ đã chết hết, vậy ngươi chẳng phải là đi một chuyến vô ích? Ta còn khống chế được cơn thèm ăn đồ ăn vặt, cứ như vậy xem diễn thôi." Thượng quan Ngưng Nguyệt nhún vai, thân hình lười biếng dựa vào Hiên Viên Diễm, ngưng mắt xem xét phía trước.

"Người ta quá hung ác, không cho chúng ta thoải mái nằm ở trên cây xem diễn, khiến chúng ta phải vất vả đứng xem. Nguyệt nhi a, nếu ngươi đứng mệt, nhớ nói một tiếng nga, Diễm xoa bóp chân cho ngươi." Trên dung nhan yêu dã của Hiên Viên Diễm hiện lên một nụ cười quỷ dị, tay vuốt ve tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Xuỵt, đừng nói nữa. Mau nhìn, lại có một đám hắc y nhân chết rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng cánh tay huých huých Hiên Viên Diễm, giọng điệu lười biếng nói.

"Ai nha, ta vừa mới vội vàng ân cần với Nguyệt nhi a, cư nhiên đã bỏ lỡ một màn kích thích như thế, thật sự là rất đáng tiếc." Hiên Viên Diễm lập tức phối hợp ngưng mắt nhìn theo, tiếp mang biểu tình uể oải, trong môi tràn ra thanh âm tiếc hận.

"Không có việc gì không có việc gì, còn có nhiều người chết nữa a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giọng điệu mềm mại đáng yêu an ủi, hai người bọn họ kẻ xướng người họa, hoàn toàn không nhìn đến ánh mắt âm lãnh của tên nam tử mặt nạ.

"Tối nay, ta chỉ định mời Thương Nguyệt thái tử cùng Bắc Dực thái tử hai người đi cửu tuyền. Thế nhưng Thụy vượng gia Long Diệu vương triều lại đến, chủ động tới nộp mạng. Như vậy cũng rất tốt, bổn tọa liền giải quyết ba người các ngươi, tránh cho sau này phải vất vả chạy đến Thụy

https://thuviensach.vn

vương phủ, đưa thư mời Thụy vương." Mặt nạ nam tử âm lãnh nhìn Hiên Viên Diễm, giọng điệu tàn ác nói.

Bất quá trong lòng hắn có một nghi hoặc, cái tiểu nha đầu vô cùng xấu xí bên cạnh Hiên Viên Diễm là ai? Nghe Hiên Viên Diễm cùng xấu nha ঌDiendanlequydon.comđầu kia nói chuyện, tựa hồ quan hệ giữa Hiên Viên Diễm cùng xấu nha đầu kia thực không bình thường đi?

Xem bộ dạng nha đầu kia, rõ ràng còn là một tiểu hài tử vị thành niên a. Nhưng lời nói của nàng, vì sao lại như vậy . . .

Thôi, mặc kệ xấu nha đầu này là ai, nếu nàng cùng Hiên Viên Diễm có quan hệ không bình thường, như vậy tối nay hắn sẽ khiến cho nàng cùng Hiên Viên Diễm có đến mà không có về.

"Mẹ kiếp, ta nói người nào đó a, Diễm nhà ta nhàm chán, thuận tiện mang theo ta cũng đang nhàm chán chạy tới nơi này xem diễn trò mà thôi, ngươi sao lại muốn giết hắn a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoa xoa thắt lưng, tâm tình tựa hồ cực kỳ khó chịu nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem diễn là ý tứ gì, tự mình diễn trò không phải tốt hơn sao?" Lúc này, Dạ Dật Phong dùng quạt trúc giết hai tên hắc y nhân xong, nghiêng đầu, cư nhiên đuổi kịp tán gẫu với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đương nhiên, lời nói trêu tức của hắn ý tứ là: Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem người khác giết người có ý nghĩa gì đâu, chính mình động thủ giết người mới kích thích a.

"Ta nói Thương Nguyệt thái tử a, ngươi vẫn là hảo hảo làm nhân vật diễn trò đi. Ngươi nếu là chào cảm ơn, ta sẽ không quên vỗ tay cho ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lướt qua Dạ Dật Phong, giọng điệu lưu luyến mang theo ý cười nói.

https://thuviensach.vn

Giống vậy, trong lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng có ý tứ là: Dạ Dật Phong a, ngươi vẫn là đánh nhanh chút a, giết người đi a. Nếu ngươi không giết địch nhân, ngược lại sẽ bị địch nhân giết chết, như thế ta xem mới đã nghiền a.

Hai mắt Hiên Viên Diễm tuy rằng đầy ý cười nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Dạ Dật Phong đối thoại, trong lòng âm thầm suy tư. Mặt nạ nam tử thần bí rốt cuộc là ai a? Hắn vì sao phải giết Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, thậm chí là chính mình đây? Mục đích của hắn đến tột cùng là cái gì?

"Huyết sĩ phòng chữ thiên, lập tức rời khỏi vòng chiến, giết Hiên Viên Diễm cùng nha đầu bên cạnh hắn cho ta." Mặt nạ nam tử híp mắt, hai tròng mắt thâm thúy xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp lạnh lùng phát ra mệnh lệnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Nữ nhi của đại tướng quân Thượng Quan Hạo của Long Diệu Hoàng triều, thiên hạ đệ nhất xấu nữ? Trong truyền thuyết, nàng không phải là một người ngu sao, vì sao hắn không nhận thấy nàng có chút dấu vết si ngốc nào đây?

"Tuân mệnh." Mặt nạ nam tử vừa dứt lời, mười tên huyết sĩ lập tức rời khỏi vòng chiến chỗ Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, nhanh chóng giơ kiếm bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm.

"Diễm a, Nguyệt nhi luôn luôn là người tay không thể xách, vai không thể gánh, ngay cả con gà cũng không dám giết. Cho nên việc giết người này, toàn bộ giao cho ngươi nga, ta vẫn nên tiếp tục ngoan ngoãn ở phía sau xem diễn thôi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giọng điệu làm nũng nói xong, bóng dáng nhanh chóng chợt lóe, thối lui đến sau lưng Hiên Viên Diễm. Tiếp theo, khoanh tay, ngẩng đầu thưởng thức màn diễn.

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong lơ đãng quét mắt qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng co rút. Đối với chiến tích Thượng Quan Ngưng Nguyệt tạo ra ở Long Diệu Hoàng triều, bọn họ đã phái thuộc hạ đi điều tra rõ ràng rồi.

Nổ hoa viên Tuyên vương phủ, cắt lưỡi của quản gia Tuyên vương phủ, cắt gân tay của bọn thị vệ Tuyên vương phủ. Nàng lại còn nói tay không thể xách, vai không thể gánh, ngay cả gà cũng không dám giết? Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lời này ngươi nói mà không chút xấu hổ sao?

"Được." Hiên Viên Diễm ứng tiếng, một thanh nhuyễn kiếm theo tay áo hắn bay ra. Mũi kiếm ở giữa không trung tỏa ra sát khí, mâu trung Hiên Viên Diễm mất đi ý cười, tản ra sữ lạnh lùng khiến người sợ hãi.

Lập tức, nhuyễn kiếm trong tay hắn đánh tới mười tên huyết sĩ. Vô số đạo ngân quang tựa như hỏa long điên cuồng phun ra, một luồng khí cường hãn như cắn nuốt thiên địa, tiếp chỉ thấy mũi kiếm của hắn lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, giết chết một huyết sĩ.

Mũi kiếm lại lần nữa giương lên, đón đòn tấn cônDiendanlequydon.comg của chín tên huyết sĩ còn lại, đồng thời hắn còn không quên dùng lưng của mình, bảo hộ cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt phía sau.

"Nha, không nghĩ tới thời điểm Diễm nhà ta không giết người, dung mạo đã vô cùng mị hoặc. Thời điểm giết người, mỹ mạo thực làm người ta kinh tâm động phách a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày cười cười, trong môi tràn ra lời khen Hiên Viên Diễm.

"Thật sự, vậy Nguyệt nhi thích Diễm không giết người, hay là giết người a?" Mũi kiếm của Hiên Viên Diễm quét tới, xuyên qua gáy một tên huyết sĩ, hắn không đem địch nhân trước mặt vào mắt, quay đầu vẻ mặt tươi cười tán gẫu với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Vẫn là lúc giết người uy phong lẫm lẫm, làm Nguyệt nhi thích hơn chút nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lông mày dương cao, mở miệng trả lời.

"Như vậy a, xem ra. . . Diễm phải ra sức chút rồi." Hiên Viên Diễm trừng mắt trêu tức Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rồi quay đầu lại. Cùng lúc đó, ý cười trong mắt hắn biến mất, thay vào đó là sát khí.

Tên mặt nạ thần bí này rốt cuộc là ai? Hắn đến tột cùng vì sao phải gửi thư dụ dỗ Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong tới đây để giết bọn họ a? Còn có, hắn nếu cũng có ý định giết mình, vì sao lúc trước không gửi thư cho mình chứ?

Chẳng lẽ. . . trong lòng Hiên Viên Diễm có một phỏng đoán, có thể Thương Nguyệt thái tử, Bắc Dực thái tử cùng với Hiên Viên Diễm hắn là địch nhân , chỉ sợ trừ bỏ người kia, sẽ không có người thứ hai đi?

Nghĩ lại, khẳng định là người kia. Nay Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong lấy thân phận khách quý làm khách ở Long Diệu Hoàng triều, nếu hai người bọn họ bỗng nhiên ly kỳ chết trong rừng cây ở Long Diệu Hoàng triều, như vậy hoàng đế Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc sẽ làm như thế nào đây? Nhất định họ sẽ hợp tác khởi binh, tấn công Long Diệu Hoàng đi?

"Huyết sĩ phòng chữ địa, lập tức rút khỏi vòng chiến, lấy mạng nha đầu kia cho ta." Tròng mắt âm lệ của mặt nạ nam tử xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, phát ra mệnh lệnh.

"Vâng." Năm huyết sĩ phòng chữ địa cũng nhanh chóng rời khỏi vòng vây Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, vung kiếm không chút lưu tình về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Chỉ có mấy con kiến này, bọn họ cũng xứng lấy mạng của ta? Xem ra. . . Ngươi vẫn là bảo bọn họ đi lấy mạng lá cây đi." Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt đảo cặp mắt trắng dã, phun ra lời nói.

Lấy mạng của nàng, không xứng? Vẫn là lấy mạng của lá cây mệnh? Mức độ trào phúng đã đạt đến cảnh giới vô địch a, Nguyệt nhi nhà hắn quả nhiên đủ cuồng ngạo a, chính là vừa nói xong hai câu, sự tự tin của nhóm sát thủ trước mắt đã hoàn toàn bị dập tắt.

Hiên Viên Diễm đang cùng tám huyết sĩ phòng chữ thiên chém giết, nghe được thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, thật sự là hận không thể bỏ nhuyễn kiếm trong tay xuống, tìm một cây đại thụ làm chỗ dựa mà ngửa đầu cười to.

Cùng lúc đó, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đang kịch liệt đánh địch cũng không nhịn được giật giật khóe miệng. Trong lòng âm thầm nói: Thượng Quan Ngưng Nguyệt a Thượng Quan Ngưng Nguyệt a, nha đầu ngươi, thật đúng là đủ tuyệt.

"Dám nói ta là kiến, DĐLQĐxem ta không đem ngươi bầm thây vạn đoạn." Năm tên huyết sĩ phòng chữ địa, đè nén tức giận muốn phun máu, cắn răng mở miệng nói đồng thời vung kiếm bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ai u, ta thật sự là rất sợ đó nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khinh thường bĩu môi nói, hai tròng mắt tỏa ra nét cười nồng đậm trào phúng.

Nhìn thấy năm tên huyết sĩ sắp tới gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay phải Hiên Viên Diễm giơ kiếm đánh úp về phía địch nhân trước mặt mình, tả chưởng cũng bỗng dưng dương lên. Hắn, là muốn vận nội lực, chuẩn bị đánh bay năm tên muốn giết Nguyệt nhi.

"Diễm, ngươi làm việc của ngươi. Năm người này một khi đã đe dọa ta, ta đây cũng không ngại tự mình ban cho bọn họ giấy thông hành xuống địa ngục." Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt qua tả chưởng của Hiên Viên Diễm, giọng điệu kiêu ngạo mang theo ý cười mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Ân." Hiên Viên Diễm nhanh chóng thu tả chưởng về, đánh tới địch nhân trước mặt. Ý tứ của Nguyệt nhi đã quá rõ ràng, nàng chuẩn bị tự mình đại khai sát giới.

"Muốn chịu chết phải không? Rất tốt, vậy tốc độ phải nhanh hơn chút, mau chạy tới trước mặt ta đón nhận cái chết ân huệ đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng nhếch đôi môi đỏ mọng, cười đến tà ác, cổ tay nàng bỗng dưng giơ lên, một cái tú hoa châm từ trong tay áo bay ra, quấn quanh cổ tay nàng.

Vèo một tiếng vang lên, một huyết sĩ phòng chữ địa nhanh chóng đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thời điểm mũi kiếm của hắn sắp chạm đến ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bóng dáng nàng bỗng quỷ mị chợt lóe, dễ dàng tránh được mũi kiếm.

Tiếp theo, tú hoa châm quấn quanh tay nàng bỗng nhiên bay lên, mang theo ánh sáng hủy diệt, cây châm trong nháy mắt xuyên qua gáy gã.

Đầu ngón tay khẽ nhúc nhích, tú hoa châm thoát khỏi gáy tên kia. Phốc, máu tươi như suối phun ra, hắn khó có thể tin trừng to mắt, thân hình thẳng tắp ngã về phía sau.

"Hí. . ." Ở một bên bốn gã còn lại cũng cứng ngắc tại chỗ.

Bọn họ căn bản là không thấy rõ Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra tay như thế nào, đồng bọn đã chết dưới chân nàng, thậm chí ngay cả cơ hội phát ra tiếng kêu trước khi chết cũng không có. Này. . .

Nhưng chỉ trong giây lát, bốn gã đã che dấu hoảng sợ trong lòng, đồng DĐLQĐthời vung kiếm bổ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bất quá, bọn họ có kinh nghiệm từ tên vừa chết, không trực tiếp đưa mũi kiếm đến trước ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà là bóng dáng xoay tròn cực nhanh, chia làm bốn hướng đánh về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không trốn tránh, biểu tình nhàn nhã khoanh tay, đợi bốn tên đó tới gần.

Ngay tại lúc mũi kiếm của bốn tên huyết sĩ đồng thời đâm đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ý cười trên mặt nàng càng đậm. Đồng thời, hàn ý trong ánh mắt nàng lại càng lạnh hơn.

Mũi chân điểm một cái, thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt như chuồn chuồn lướt nước nhảy lên giữa không trung.

Năm ngón tay vũ động, tơ hồng như khiêu vũ. Tú hoa châm tỏa ra ngân quang lóa mắt, trong nháy mắt sát khí lãnh lệ bức người thổi về phía bốn gã huyết sĩ phòng chữ địa.

"Đi đi, không tiễn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thủy mâu lưu chuyển, nét cười yêu dã tựa như hoa bỉ ngạn dẫn lối đến địa ngục.

Gió lạnh thổi đến, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khẽ động ngón tay. Tơ hồng tựa như huyết long xoay tròn, nhanh đến mức làm người hoa cả mắt, mà tú hoa châm không biết khi nào đã đánh gục bốn gã huyết sĩ phòng chữ địa.

Tơ hồng thu lại, quấn quanh cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ánh trăng sáng tỏ, trên đất bốn gã huyết sĩ đã chết, theo thứ tự bị tú hoa châm xuyên qua ngực, gáy, mi tâm, trán. Giờ phút này, toàn bộ bọn họ đều kinh sợ trợn to mắt, biểu tình chết không nhắm mắt.

"Đều tại các ngươi a, người ta chính là đến xem diễn, vì sao cứ ép người ta cùng diễn trò a, thật là đáng ghét a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt giọng điệu mềm nhũn nói xong, đồng thời hai tròng mắt tản ra sự tà lãnh xem xét mấy thi thể.

Mà tú hoa châm trông cực kì bình thường quấn quanh cánh tay nàng, giờ phút này cũng tựa như là sứ giả câu hồn, tỏa ra ánh sáng lạnh, làm lòng

https://thuviensach.vn

người sợ hãi. Nó giống nhau ở chỗ không tiếng động cảnh cáo cùng uy hiếp: nếu ai tới gần, người đó nhất định phải chết.

Tên đeo mặt nạ khó tin nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà đồng thời, Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn cũng bị kinh hãi. Cho dù là Hiên Viên Diễm đã biết chút về bản lĩnh của nàng cũng bị rung động mãnh liệt.

Nàng. . . Xác thực không có chút phóng đại, nhóm sát thủ đó với nàng mà nói, thật là con kiến. Không, có lẽ ngay cả con kiến cũng không được.

"Ta thật đúng là người từ bi a, cho các ngươi chết thống khoái như thế, ta cũng bị sự lương thiện của mình làm cho cảm động rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bĩu môi, ôn nhu như nước nói.

Mà ba người Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng không nhịn được co rút.

Nàng từ bi, thiện lương? Thần vạn năng a, một người vừa mới lấy mạng người khác, cư nhiên khen chính mình từ bi thiện lương? Diêm Vương gia nếu nghe thấy lời của nàng, chỉ sợ cũng phải tặng vị trí địa ngục vương giả tặng cho nàng đi?

"Nói, các ngươi cứ như vậy đáng thương hề hề nằm trên mặt đất, có thể có dã thú lui tới cắn nuốt thi thể bọn họ hay không a? Thôi thôi, ta là người tốt, ai kêu con người ta lại luôn từ bi đâu. Vì tránh cho thi thể các ngươi bị dã thú cắn nuốt, ta thay các ngươi đem thi thể hảo hảo đứng lên nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nói xong, nhẫn huyền băng thiết cùng vòng tay bỗng nhiên xoay tròn, vô số bột phấn bắn về phía thi thể hắc y nhân, trong nháy mắt, toàn bộ thi thể chỉ DĐLQĐcòn là một bãi máu loãng hôi tanh.

Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong nhìn thấy một màn này, khóe miệng càng không ngừng co rút.

https://thuviensach.vn

Nội tâm vô cùng từ bi? Đúng vậy, ngươi thật đúng là vô cùng từ bi. Bọn họ giết người tối thiểu còn để người ta toàn thây, mà nàng gọn gàng dứt khoát, làm cho người ta thi cốt không còn. . .

"Ta nói người nào đó a, nhóm con kiến của ngươi là vì lấy mạng ta a, nếu bọn họ không phải tới lấy mạng ta, ta đây đã thu tú hoa châm lại, tiếp tục xem diễn nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày nhìn về phía mặt nạ nam tử, mang theo ý cười kéo dài âm nói.

"Ngươi. . ." Mặt nạ nam tử gắt gao nhíu chặt chân mày, mâu quang càng thêm âm trầm.

Nàng chỉ dùng một chiêu, chỉ một chiêu thôi a, những huyết sĩ này là những môn hạ võ công cao cường nhất của hắn, cư nhiên không kịp phản kháng đã mất mạng? Thậm chí, ngay cả hắn cũng không nhìn thấy rõ ràng, nàng rốt cuộc ra tay như thế nào? Này quả thực là rất không tư nghị rồi!

"Nha đầu, ngươi không chỉ có chiêu thức giết người quỷ dị khó lường, công phu dụng độc tựa hồ càng xuất thần nhập hóa nga. Cổ tay chỉ vừa lật nhẹ, toàn bộ bọn thủ hạ của ta đã biến thành máu loãng, tại hạ đối với ngươi thật đúng là không phục không được a." Mặt nạ nam tử hai tròng mắt thâm thúy như hàn băng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn thế nhưng mỉm cười mở miệng.

"Đối với việc thủ hạ chết không toàn thây, các hạ cư nhiên còn có thể không chút keo kiệt khen ngợi ta. Các hạ tâm địa lãnh huyết, cũng làm ta không thể không bội phục a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai, hai tròng mắt tà mị nhìn về phía mặt nạ nam tử.

Thanh âm mang theo ý cười, ánh mắt chậm nhau giữa không trung. Nếu không phải trong không khí tràn đầy mùi máu tươi, người không biết, còn tưởng rằng hai người bọn họ là đôi tình nhân chia lìa đã lâu, thật vất vả

https://thuviensach.vn

mới gặp mặt, đang liếc mắt đưa tình, trút xuống nỗi nhớ thương trong lòng chứ.

"Bọn họ chết không toàn thây kỳ thật là một giải thoát tốt, đương nhiên, nha đầu người nếu cảm thấy ta thờ ơ với sự giải thoát của bọn họ, tâm địa lãnh huyết, ta đây liền hảo hảo siêu độ vong hồn cho bọn họ." Mặt nạ nam tử chậm rãi nói xong, bỗng nhiên từ trong lòng lấy ra một bích tiêu thật dài. Tiếp theo, hắn giơ bích tiêu lên, đem đến bên môi.

"Nguyệt nhi, nhanh che lỗ tai của ngươi, trăm ngàn đừng nghe hắn thổi tiêu." Ngay tại lúc mặt nạ nam tử nhẹ nhàng khẽ động đầu ngón tay, môi đỏ mọng vừa mới tấu ra tiêu âm. Hiên Viên Diễm cũng một kiếm xuyên qua gáy của một tên tử sĩ, khẩn trương nhắc nhở Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Chẳng lẽ mặt nạ nam tử thần bí là người kia? Trong nháy mắt nhìn thấy mặt nạ nam tử lấy bích tiêu ra, tròng mắt Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn cũng bỗng dưng trở nên lạnh lùng, đáp án trong lòng giống của Hiên Viên Diễm. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 57: Mạng Của Ngươi Do Ta Bảo Hộ

Ánh trăng lay động, gió đêm lạnh lẽo thổi qua, rớt xuống mặt đất. Tiêu âm nhào nặn làm ánh trăng trở nên mông lung, nhẹ nhàng xao động trong bóng đêm.

Tiêu âm chìm nổi trôi giạt, tản ra vô tận thê lương cùng ai oán, quanh quẩn bên tai mọi người, như xiềng xích trói chặt trái tim mọi người.

"Chủ tử tấu Thiên Ma tiêu âm, nhanh ănDiễn - đàn - Lê - Quý - Đôn thuốc mất thính giác vào." Hắc y nhân lập tức đình chỉ động tác giết chóc, vẻ mặt hoảng sợ từ trong lòng lấy ra viên thuốc màu trắng, lấy tốc độ nhanh nhất nuốt vào trong bụng.

Quả nhiên là hắn? Trong nháy mắt nghe được Thiên Ma tiêu âm, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong trầm mặc liếc mắt nhìn nhau một cái, phỏng đoán trong lòng đã được nghiệm chứng. Trên đời này, chỉ có người kia mới có thể tấu ra Thiên Ma tiêu âm.

Bị Thiên Ma âm xâm nhập, đầu tiên khí huyết cuồn cuộn, sau đó là xương cốt đau nhức, cuối cùng tâm mạch đứt đoạn mà chết.

Nhưng, Thiên Ma âm là loại tà công vừa đả thương người vừa đả thương mình. Người đeo mặt nạ vận nội lực tấu vang ma âm trong thời gian càng dài, nội thương của hắn cũng sẽ càng nghiêm trọng. Người đeo mặt nạ thế nhưng không tiếc tự mình hại mình, cũng muốn lấy mạng bọn họ, hắn thật đúng là đủ ngoan độc a?

https://thuviensach.vn

"Trên người ngươi có nhạc khí không?" Trong nháy mắt ánh mắt Dạ Dật Phong thâm trầm như biển, sắc mặt xanh mét quay đầu lại, cắn chặt hàm răng hỏi Tiêu Hàn.

Lấy nội lực thâm hậu của hắn, Tiêu Hàn cùng với Hiên Viên Diễm, chỉ cần có một người mang theo nhạc khí, sau đó lại vận nội lực tấu nhạc, chỉ cần lấn át Thiên Ma tiêu âm của mặt nạ nam tử, như vậy lực sát thương của Thiên Ma tiêu âm sẽ chỉ như thùng rỗng kêu to.

Nhưng, trên người hắn không có nhạc khí. Mà mới vừa rồi, Hiên Viên Diễm vừa thấy mặt nạ nam tử lấy bích tiêu ra, liền lập tức khẩn trương bảo Thượng Quan Ngưng Nguyệt che tai lại.

Này đủ để chứng minh, trên người Hiên Viên Diễm cũng không có nhạc khí gì, nếu không hắn sẽ lập tức lấy nhạc khí ra, vận nội lực tấu âm ngăn chặn Thiên Ma tiêu âm của mặt nạ nam tử.

"Không mang." Tiêu Hàn mặt không chút thay đổi nhìn Dạ Dật Phong, lạnh nhạt phun ra hai chữ. Hỏi quả thực là vô nghĩa, hắn nếu mang theo nhạc khí, còn không sớm lấy ra sao?

"Cái này thảm." Dạ Dật Phong bỗng dưng nắm chặt trúc ti, trong lòng bất đắc dĩ thở dài.

Nếu trên người hắn, Tiêu Hàn cùng với Hiên Viên Diễm đều không có nhạc khí, vậy thì không có cách nào ngăn chặn Thiên Ma tiêu âm của mặt nạ nam tử rồi.

Giờ phút này biện pháp tốt nhất là ngưng thần, vận nội lực bảo vệ tâm mạch chính mình. Như vậy, bọn họ mới không bị Thiên Ma tiêu âm xâm nhập, làm cho tâm mạch đứt đoạn mà chết.

Nhưng là tình hình trước mắt căn bản không cho phép bọn họ ngưng thần chăm chú, nhóm sát thủ sau khi ăn vào thuốc mất thính lực, sẽ không

https://thuviensach.vn

bị Thiên Ma tiêu âm xâm nhập, bọn họ sẽ lập tức xông lên tiếp tục đánh.

Thiên Ma tiêu âm càng thêm vô cùng nhuần nhuyễn khuếch tán trong bóng đêm, giống như trận mưa tầm tã, vô cùng lạnh lẽo.

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong nhất thời cảm giác khí huyết cuồn cuộn, giống như một lão nhân thê lương chờ đợi cái chết, quét qua thể xác, tinh thần cùng linh hồn của bọn họ.

"Giết." Cùng lúc đó, nhóm hắc y nhân rống lên một tiếng, vung kiếm chém tới. Mũi kiếm tản ra luồng khí giống như ma trơi địa ngục, khí tức âm tàn, tựa hồ muốn đem bọn người Hiên Viên Diễm đốt cháy.

"Xong rồi, xem ra chúng ta không chết, cũng bị thương." Dạ Dật Phong khóe miệng co rút, bóng dáng nhanhDiễn - đàn - Lê - Quý - Đôn chóng xoay tròn, đánh nhau cùng đám hắc y sát thủ.

Tiêu Hàn chỉ lạnh lùng nhìn Dạ Dật Phong, bỗng dưng vung kim tiên trong tay lên, xông lên cùng nhóm hắc y sát thủ giết tróc.

Hắn đương nhiên hiểu được ý tứ ẩn trong lời nói của Dạ Dật Phong, nếu bọn họ không muốn bị Thiên Ma âm cắt đứt gân mạch, cũng không muốn bị nhóm hắc y nhân giết chết, vậy chỉ có thể dùng phần lớn nội lực đi bảo vệ tâm mạch, dùng phần nhỏ nội lực đi giết địch.

Nhưng là đám hắc y nhân này võ công đều rất cao cường, nếu bọn họ chỉ dùng phần nhỏ nội lực đi giết địch, vậy sẽ có hai khả năng xảy ra.

Khả năng thứ nhất là: bọn họ chết dưới kiếm của đám hắc y sát thủ; khả năng còn lại chính là: mặc dù bọn họ có thể đem hắc y nhân toàn bộ tiêu diệt, bọn họ cũng nhất định bị trọng thương.

Cùng lúc đó, ở một bên khác –

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, nhanh che lỗ tai của ngươi lại." Hiên Viên Diễm cũng vận nội lực hộ bảo vệ tâm mạch, chỉ dùng phần nhỏ nội lực đánh về phía nhóm hắc y nhân, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt được hắn bảo hộ ở sau lưng.

"Vì sao?" Thượng quan Ngưng Nguyệt biểu tình mờ mịt, khẽ nhíu mày hỏi. Diễm vì sao lại khẩn trương như thế, chẳng lẽ tiêu âm này có cái gì kỳ quái sao?

"Bị Thiên Ma tiêu âm xâm nhập, khí huyết cuồn cuộn, xương cốt đau nhức, cuối cùng tâm mạch đứt đoạn mà chết. Ngươi không có chút nội lực, không thể dùng nội lực bảo vệ tâm mạch, chỉ có thể lấy tay che lỗ tai, tránh cho Thiên Ma tiêu âm truyền vào tai." Hiên Viên Diễm rất nhanh nói xong, nhanh chóng xuất kiếm, dùng kiếm đẩy lui đòn tấn công của đám hắc y nhân.

Nếu đổi lại là lúc trước, chiêu kiếm này, đám hắc y nhân không chết cũng bị thương. Nhưng hôm nay, phần lớn nội lực hắn đều bảo vệ tâm mạch, cho nên nội lực ngưng tụ trên kiếm chỉ có hạn. Đám hắc y nhân chỉ bị kiếm bức lui mấy bước, liền ngoan cố đánh tiếp.

"Tựa vào!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nghi ngờ lời nói của Hiên Viên Diễm,lập tức lấy tay che lỗ tai, đồng thời thét lên hai tiếng.

Mẹ nó, khi dễ nàng không nội lực phải không? Mặt nạ nam tử, tối nay nếu ta không có việc gì, ngươi liền hảo hảo chờ cho ta, ta cam đoan sẽ làm ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

Gió lạnh điên cuồng gào thét, cả trời đất như là bị kiếm khí làm cho chấn động.

Mấy sợi tóc đen nhánh của Hiên Viên Diễm giữa không trung bay loạn, tạo nên một độ cong yêu lãnh dị thường, kiếm trong tay hắn lóe ra ra

https://thuviensach.vn

vô số đạo ngân quang chói mắt, trong nháy mắt giết chết ba hắc y nhân. Nhưng cùng lúc đó, thân hình hắn cũng đột nhiên lắc lư.

Ở một bên khác, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong cũng đồng thời nhanh như chớp xuất chưởng, đều tự mình giết hai gã hắc y nhân. Nhưng lập tức, bên khóe miệng bọn họ cũng tràn ra tơ máu.

Đã vận phần lớn nội lực bảo vệ tâm mạch không bị Thiên Ma âm hủy hoại, đồng thời vừa dùng Diễn - đàn - Lê - Quý - Đônphần ít nội lực còn lại để đối phó đám hắc y nhân, chuyện này đối với bọn họ thập phần nguy hiểm. Bởi vì chỉ một thoáng thất thần, nội lực trong cơ thể liền trở nên hỗn độn, khiến cho nội lực cắn trả lại chính mình.

Sát khí khiếp người tràn ngập bóng đêm, gió lạnh rì rào, bụi đất cũng thoát ly mặt đất, chúng tựa như bọt sóng bắn thẳng lên trời. Mà vô số cây đại thụ ầm ầm ngã xuống, nguyên bản một rừng cây um tùm trong nháy mắt biến thành một tòa địa ngục nhân gian.

Mặt nạ nam tử ánh mắt âm lệ vạn phần quét về cảnh chém giết phía trước, tốc đọ ở đầu ngón tay nhanh hơn, tiêu âm so với lúc trước, lại càng thê nhu tàn lạnh.

"Mẹ nó." Bị Hiên Viên Diễm che ở sau lưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai tay che tai, không khỏi mở miệng mắng một câu, nhưng nàng lập tức cắn chặt đôi môi đỏ mọng.

Thiên Ma tiêu âm thật sự quá cường hãn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có chút nội lực, cho nên nàng mặc dù đã che tai lại, tiêu âm lại vẫn cứ truyền vào tai nàng. Giờ phút này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm giác khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, giống như muốn xuyên thấu da thịt của nàng đi ra.

Phịch một tiếng vang lên, Hiên Viên Diễm vung kiếm đâm vào gấy bốn hắc y nhân. Ngay tại lúc bốn gã hắc y nhân ngã xuống, Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm quay đầu lại, hai tròng mắt đỏ như máu khẩn trương nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Không xong, thân hình Nguyệt nhi tựa hồ có chút run run, xem ra mặc dù nàng bưng kín lỗ tai, cũng không ngăn cản được Thiên Ma tiêu âm xâm nhập.

Tuy rằng Hiên Viên Diễm không nói chuyện, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng nhìn thấy được lo lắng trong ánh mắt hắn, nhìn thấy hắn lo lắng cho mình như vậy. Thượng Quan Ngưng Nguyệt hít một hơi thật sâu, cắn răng nói: "Diễm, ta. . . Không có việc gì."

Nhưng là, ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bỗng nghe thấy tiếng xương cốt trong cơ thể nàng phát ra tiếng kẽo kẹt. Cùng lúc đó, khóe miệng của nàng cũng có một tia máu chảy ra.

Không tốt, khí huyết của Nguyệt nhi đã bắt đầu cuồn cuộn, xương cốt cũng bắt đầu vặn vẹo. Lập tức nàng sẽ cảm giác được xương cốt kịch liệt đau đớn, sau đó tâm mạch đứt đoạn mà chết.

Hiên Viên Diễm sắc mặt bỗng dưng biến đổi, không chút chần chờ, hắn lập tức lắc mình đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay lập tức, Hiên Viên Diễm đem lòng bàn tay trái đặt sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp tay phải hắn vung nhuyễn kiếm quét ngang về phía trước, đẩy lui ý đồ tập kích hắn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt của đám hắc y nhân.

Nhất thời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm giác được một luồng khí ấm áp tiến vào trong cơ thể. Nguyên bản khí huyết cuồn cuộn cũng ổn định lại, mà cảm giác đau nhức xương cốt cũng lập tức biến mất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông lỏng tay che lỗ tai, ánh mắt khiếp sợ nhìn phía Hiên Viên Diễm. Hắn. . . Là đang vận nội lực bảo vệ tâm

https://thuviensach.vn

mạch của nàng sao?

Vận nội lực giết địch, vận nội lực bảo vệ tâm mạch của bản thân, đồng thời còn Diễn - đàn - Lê - Quý - Đôn vận nội lực bảo vệ tâm mạch của nàng, một lúc ba việc, hắn có thể chịu đựng được sao?

Kim tiên sắc bén xuyên qua gáy hai gã hắc y nhân, Tiêu Hàn lơ đãng quét mắt về phía Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bỗng dưng, Tiêu Hàn nhíu mày lại, ánh mắt lạnh nhạt thế nhưng lại xuất hiện vẻ khiếp sợ. Hiên Viên Diễm điên rồi sao? Hắn vì bảo trụ nha đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt kia, cư nhiên ngay cả mạng cũng không cần?

Một bên Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn sóng vai giết địch, nhìn thấy Tiêu Hàn bỗng nhiên đình chỉ động tác, hơn nữa thân hình cứng đơ tại chỗ, đôi mắt xem xét về hướng nào đó, hắn nhịn không được đảo cặp mắt trắng dã, khó chịu mở miệng nói: "Uy, bây giờ là lúc nào, ngươi còn có thể thất thần?"

Được rồi, hắn cùng Tiêu Hàn kỳ thật cũng là địch nhân. Nếu bình thường Tiêu Hàn liều chết, hắn tự nhiên vô cùng hưng phấn.

Bất quá đôi khi, vì đạt tới lợi ích nào đó, địch nhân cũng là có thể trở thành bằng hữu.

Thí dụ như tình huống trước mắt, Tiêu Hàn hiện tại là bằng hữu của hắn, hắn không hy vọng Tiêu Hàn đứng yên chờ chết. Bởi vì Tiêu Hàn một khi chết đi, hắn một mình một người ứng phó không được nhiều sát thủ như vậy, dù sao hắn bây giờ chỉ có thể dùng hơn một nửa nội lực giết địch a.

"Thật không nghĩ tới. . . Người luôn luôn cuồng ngạo vô cùng, không đem bất luận kẻ nào đặt ở trong mắt Hiên Viên Diễm, lại coi mạng của nha đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt kia còn trọng yếu hơn mạng chính

https://thuviensach.vn

mình." Tiêu Hàn xoay đầu qua, nhìn Dạ Dật Phong bên cạnh, trong mâu trung tràn đầy khiếp sợ, lạnh nhạt mở miệng.

"Ngươi nói cái gì?" Quạt trúc trong tay Dạ Dật Phong quét ngang qua, đẩy lui vài tên hắc y nhân, tiếp hai tròng mắt kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn hơi hơi nhíu mày, không nói nữa, vung kim tiên trong tay lên đánh về phía hắc y nhân.

Lúc này, đổi lại là Dạ Dật Phong quay đầu nhìn về phía Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tiêu Hàn bỗng nhiên nói như vậy, nhất định là có nguyên nhân, chẳng lẽ Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bên kia đã xảy ra chuyện gì sao?

Khi Dạ Dật Phong nhìn thấy tay phải Hiên Viên Diễm đang vung kiếm anh dũng giết địch, biểu tình trên mặt không hề dao động. Nhưng mà, khi ánh mắt hắn sắp sửa rời đi, nhìn thấy tay trái Hiên Viên Diễm đang kề sát ở lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì không khỏi khiếp sợ há hốc miệng.

Trong lòng Dạ Dật Phong nhảy ra một ý tưởng, giống với Tiêu Hàn. Hiên Viên Diễm điên rồi sao? Nếu như hắn đoán không sai, Hiên Viên Diễm là đang vận nội lực bảo vệ tâm mạch cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Phải, nội lực của Hiên Viên Diễm mạnh hơn so với mình cùng Tiêu Hàn một ít. Nhưng là nội lực của Hiên Viên Diễm có cường đại đi nữa, đối mặt với Thiên Ma tiêu âm cường đại tập kích cùng đám hắc y nhân truy sát, hắn cũng tuyệt không có khả năng, có đủ nội lực đồng thời bảo vệ tâm mạch của hắn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.ঌDiễn - đàn - Lê - ঌQuý - Đôn

Nói cách khác. . . Hiên Viên Diễm tình nguyện lựa chọn chính mình gân mạch đứt đoạn mà chết, cũng muốn liều mạng bảo vệ mạng của

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Hắn thế nhưng vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nguyện ý hy sinh sinh mạng của hắn? Hắn điên rồi, hắn thật sự điên rồi.

"Xem đủ chưa, xem đủ liền giết địch đi, giờ không phải lúc thất thần." Tiêu Hàn đột nhiên vung kim tiên trong tay lên, xuyên qua ngực hai gã hắc y nhân, sau đó lạnh lùng phun ra mấy tiếng kêu gọi Dạ Dật Phong đang thất thần.

"Khụ. . ." Dạ Dật Phong xoay đầu lại, khóe miệng run rẩy nhìn vào mắt Tiêu Hàn, hắn không khỏi xấu hổ ho khan. Tên Tiêu Hàn này, hắn đem mình là quân của hắn sao? Chính mình vừa mới thầm oán Tiêu Hàn thất thần, không chú tâm giết địch. Cho nên thời điểm mình thất thần, Tiêu Hàn liền lập tức đem sự thầm oán của mình, trả lại cho mình?

"Ngươi ngoan độc." Dạ Dật Phong đảo cặp mắt trắng dã, tiếp vung quạt giết địch...

"Hiên Viên Diễm, không nghĩ tới ngươi cư nhiên tình nguyện chịu gân mạch đứt đoạn mà chết, cũng muốn bảo vệ tâm mạch cho xấu nha đầu này. Bất quá ngươi cũng thật sự là đủ ngu xuẩn, ngươi cho là như vậy có thể bảo vệ mạng sống của xấu nha đầu này sao? Chờ sau khi ngươi bị gân mạch đứt đoạn mà chết, nàng sẽ không có nội lực hộ thể, xấu nha đầu này vẫn sẽ chết." Một gã hắc y nhân bị kiếm của Hiên Viên Diễm đâm vào vai, thân hình bỗng dưng lui ra sau, đem vai rút khỏi kiếm của Hiên Viên Diễm, giọng điệu âm trầm mà lạnh lùng tàn nhẫn cười nói.

Hiên Viên Diễm yêu lãnh cười, ánh trăng rọi xuống, trên dung nhan đã không còn sự yêu dã mị hoặc của ngày xưa, mà chỉ có một loại rét lạnh hủy thiên diệt địa.

Kiếm trong tay đảo qua phía trước, kiếm khí tựa như ma trơi đến từ địa ngục, bắn tới tên hắc y nhân vừa mở miệng. Trong nháy mắt hoa máu

https://thuviensach.vn

văng khắp nơi, thân hình của tên đó thẳng tắp ngã xuống.

Diễn - đàn - Lê - Quý - ĐônCùng lúc đó, khóe miệng Hiên Viên Diễm tràn ra một tia máu. Thiên Ma tiêu âm tuy rằng rất lợi hại, nhưng đả thương người đồng thời cũng thương mình. Nếu mặt nạ nam tử thổi quá lâu, chính hắn cũng sẽ bị trọng thương.

Cho nên, hắn nhiều nhất chỉ có thể thổi trong vòng một chén trà, sẽ lập tức dừng lại. Bởi vì mặt nạ nam tử tuy rằng không tiếc tổn hại thân thể, nhưng hắn cũng tuyệt đối không để bản thân mất mạng.

Tuy rằng, máu trong cơ thể mình đã bắt đầu cuồn cuộn, xương cốt cũng bắt đầu cảm giác được đau đớn, có lẽ rất nhanh tâm mạch sẽ đứt đoạn mà chết.

Nhưng là hắn thực xác định, khi hắn chống đỡ đến lúc tâm mạch đứt đoạn mà chết, mặt nạ nam tử nhất định sẽ dừng thổi Thiên Ma tiêu âm. Cho nên, hắn sẽ chết, nhưng Nguyệt nhi tuyệt sẽ không chết.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt được Hiên Viên Diễm vận nội lực hộ thể, bởi vì không bị Thiên Ma tiêu âm tập kích, tự nhiên cũng có thể ra tay giết địch.

Chỉ thấy cổ tay nàng giương lên, vô số tơ hồng theo tay áo nàng bay ra, tú hoa châm ở đầu tơ hồng vô cùng sắc nhọn làm lòng người khiếp sợ, toàn thân nàng tỏa ra hơi thở yêu lãnh thị huyết, ngoan độc bắn về phía đám hắc y nhân giơ kiếm trước mặt.

Vèo vèo vèo. . . Trong nháy mắt hắc y nhân nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn tơ hồng ra, bóng dáng lập tức quỷ dị chợt lóe, tránh né sang hai bên. Nhưng ngay cả bọn họ mau lẹ đi nữa, vẫn không bì kịp với tốc độ mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn tú hoa châm ra.

https://thuviensach.vn

Thanh âm bùm bùm truyền đến, vài tên bị tú hoa châm xuyên qua mi tâm lập tức ngã xuống đất mất mạng.

Mà nhóm hắc y nhân còn lại sợ hãi nhìn nhau, trong khoảng thời gian ngắn không ai dám tùy tiện tiến lên chém giết. Bọn họ đều lui về sau, giơ kiếm chắn trước người, ánh mắt đề phòng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vốn bọn họ đã bị kiếm khí của Hiên Viên Diễm làm nội thương trầm trọng, nay tú hoa châm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại lợi hại như thế, nếu không tìm được cơ hội tốt để xông lên, vậy chẳng phải là chịu chết.

Nhìn thấy đám hắc y nhân trong thời gian ngắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhân cơ hội xoay qua nhìn Hiên Viên Diễm, môi đỏ mọng khẽ mở nói: "Diễm, thu tay của ngươi ở lưng ta lại, bảo vệ tâm mạch của chính mình đi."

Vốn nàng còn tưởng rằng nội lực của Hiên Viên Diễm có thể đồng thời bảo vệ tâm mạch của hai người bọn họ đâu. Nhưng là vừa mới nghe thấy tên hắc y nhân lạnh lùng trào phúng Hiên Viên Diễm, cùng với nghe thấy tiếng xương cốt kẽo kẹt trong cơ thể Hiên Viên Diễm phát ra, nàng thế mới biết Diễm nếu dùng nội lực bảo vệ tâm mạch cho nàng, chính hắn sẽ bị tâm mạch đứt đoạn mà chết.ᵒ̯Diễn - đàn - Lê - ᵒ̯Quý - Đôn

Phạm vào người của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha, nàng sẽ làm cho bọn họ chết không toàn thây. Nếu là thật tâm đối đãi nàng, nàng cũng dùng thiệt tình đáp lại. Nay Diễm vì bảo hộ mạng của nàng, thế nhưng nguyện ý hy sinh mạng của chính mình, nàng há có thể trơ mắt nhìn Diễm chết chứ?

"Nguyệt nhi, nếu trong hai người chúng ta có một người phải chết, ta hy vọng người chết chính là ta." Hiên Viên Diễm mắt đầy ý cười, giọng điệu ôn nhu như nước nói.

https://thuviensach.vn

"Đáng giá sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn Hiên Viên Diễm. Nàng thừa nhận, nàng quả thật đối với Diễm có chút hảo cảm, có lẽ cũng có thể nói là thích.

Nhưng mà, thích cũng không có nghĩa là yêu. Thích là một loại tình cảm, mà tùy thời có thể dừng lại. Không giống như yêu, yêu là một loại tình cảm, không rời không bỏ, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Hắn hắn là rất rõ ràng, hiện tại nàng đối với hắn chỉ là thích mà thôi, không phải là yêu. Vậy mà hắn lại vẫn như cũ ngốc đến mức nguyện ý vì bảo vệ mình mà phải trả giá bằng cả tính mạng, chẳng lẽ hắn không biết là, hắn làm như vậy thực không đáng giá sao?

"Đương nhiên đáng giá, Thượng Quan Ngưng Nguyệt là người mà Hiên Viên Diễm ta đã định, đời này phải dùng cả tính mạng để bảo hộ." Trong mắt Hiên Viên Diễm ngập tràn ý cười, mở miệng gằn từng chữ một.

Hắn đương nhiên hiểu rõ ý tứ ẩn trong lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kỳ thật lúc trước hắn nạp Nguyệt nhi làm phi, hắn đối với Nguyệt nhi cũng chỉ là thích. Nhưng mà dần dần, cũng không biết là khi nào, thích đã thăng hoa thành yêu. Người hắn yêu, hắn đương nhiên muốn đi bảo vệ, dù phải mất mạng cũng không hối hận.

"Thật sự là đứa ngốc." Thượng quan Ngưng Nguyệt mấp máy môi, cảm động đến mức lời nói ra khỏi miệng cũng run run.

"Ngốc vì ngươi, là một loại hạnh phúc." Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm đầy cưng chiều nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng chậm rãi nói.

"Ngươi có từng nghĩ tới, nếu ngươi chết, ai sẽ bảo hộ Long Diệu Hoàng triều đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, giọng điệu đạm mạc ôn nhu nói.

https://thuviensach.vn

Nàng biết, ba nước khác cho tới nay đều có dã tâm nuốt hết Long Diệu Hoàng triều, bọn họ đến bây giờ vẫn lựa chọn tạm thời án binh bất động, chính là vì có sự tồn tại của Diễm. Diễm nếu vừa chết, chỉ sợ Long Diệu Hoàng triều cũng gặp nguy nan.

"Long Diệu Hoàng triều là nhà của ta, nó đối ta đương nhiên vô cùng quan trọng. Nhưng Nguyệt nhi là thê tử của ta, với ta mà nói Nguyệt nhi quan trọng hơn. Nếu ta phải lựa chọn giữa nhà và thê tử, ta tất nhiên không chút do dự chọn thê." Hiên Viên Diễm tươi cười, mở miệng nói.Diễn - đàn - Lê - Quý - Đôn

Ngưng mắt, thật sâu nhìn vào mắt Hiên Viên Diễm, thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng chợt lóe, đem phía sau lưng hoàn toàn rút khỏi lòng bàn tay Hiên Viên Diễm.

Tiếp theo, nàng nhằm về phía hắc y sát thủ, bắt đầu chủ động phóng ra sợi dây đoạt mệnh. Nếu thật sự chết, như vậy trước khi nàng chết, nhất định phải giết thật nhiều hắc y nhân, nếu không chẳng phải là thiệt thòi sao?

Đương nhiên, Diễm, nếu tối nay Thiên Ma tiêu âm không thể lấy mạng của ta, như vậy ta tiếp nhận tình yêu của ngươi, mà ngươi muốn yêu, ta sẽ không hề giữ lại cho ngươi. Hơn nữa Long Diệu Hoàng triều của ngươi, ta cũng sẽ giúp ngươi hảo hảo bảo vệ.

"Nguyệt nhi, ngươi làm cái gì, nhanh trở lại bên người ta, để nội lực của ta bảo vệ tâm mạch của ngươi." Nhìn thấy hành động của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm không khỏi thất thanh rống lớn, tiếp theo cả người cũng vọt về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn biết Nguyệt nhi làm như vậy, là muốn làm cho hắn có nội lực, bảo vệ tâm mạch của chính mình. Không, hắn không cần, hắn không phải muốn bảo hộ tâm mạch của chính mình, hắn là muốn bảo hộ tâm mạch của Nguyệt nhi a.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, ngay tại lúc Hiên Viên Diễm phóng tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vô số hắc y nhân ngăn cản đường của hắn, ngoan lệ giơ kiếm nghênh tiếp hắn.

Đám hắc y nhân này cũng không ngốc, lúc trước bọn họ đã thể nghiệm uy lực liên thủ của Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, quả thực là thiên hạ vô địch, làm bọn hắn căn bản không chút cơ hội lấy mạng hai người này. Nay hai người tách rời nhau, bọn họ đương nhiên không thể cho hai người cơ hội liên thủ.

Bởi vì bị đám hắc y nhân bao vây, giờ phút này Hiên Viên Diễm không có cách nào, chỉ có thể tạm thời vận nội lực bảo vệ tâm mạch của chính mình, dương kiếm sắc bén quét về phía hắc y nhân. Hắn phải dùng thời gian nhanh nhất mở đường máu, sau đó tiến lên tìm Nguyệt nhi.

Nguyệt nhi nếu sống chết không chịu cho mình vận nội lực bảo vệ tâm mạch cho nàng, vậy hắn liền điểm huyệt Nguyệt nhi, làm cho Nguyệt nhi không thể thoát khỏi bàn tay mình. Vô luận như thế nào, mạng của Nguyệt nhi, hắn đã định bảo hộ rồi.

Dung nhan yêu diễm lạnh lẽo đến cực điểm, kiếm quang lạnh lẽo mang theo lệ khí hủy diệt quét về phía hắc y nhân. Trong khoảnh khắc đó, đám hắc y nhân bị sự lãnh khốc của Hiên Viên Diễm làm cho khiếp sợ trong lòng, bọn họ cảm giác được không rét mà run.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị vây trong vòng chiến, nhẫn huyền băng thiết cùng tơ hồng trong tay áo đồng thời quét ngang ra ngoài. Chiêu thức quỷ dị khó lường, toàn thân tản ra khí tức hắc ám làm người ta không khỏi tim đập nhanh, tựa như có thể nuốt hết thiên địa, hủy hết vạn vật.Diễn - đàn - Lê - Quý - Đôn

Nhóm hắc y nhân vây quanh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cảm giác được máu trong người đông lại, linh hồn cũng run lên. Giờ phút này, nếu

https://thuviensach.vn

không phải bởi vì bọn họ thề sống chết nguyện trung thành với chủ tử, bọn họ thật sự rất muốn quăng kiếm chạy trốn, buông tha ý niệm giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngoan độc cắn răng, cho dù chết, cũng phải giúp chủ tử hoàn thành nghiệp lớn, toàn thể đám hắc y nhân vẫn ngoan lệ đánh úp về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng mà, sau đó, chuyện tình cực kỳ quỷ dị đã xảy ra. . .

Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt cứng rắn nhịn không cho máu tươi phun ra, cùng với cố nén xương cốt đau nhức trong cơ thể, chuẩn bị quét ngang nhẫn huyền băng thiết cùng tơ hồng, mi tâm của nàng bỗng nhiên quỷ dị phóng ra ngân quang không dễ phát giác.

Chỉ nghe phịch một tiếng vang lên, nguyên bản đám hắc y nhân bao vây Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thế nhưng toàn bộ đều bị ngân quang đánh bay ra ngoài.

Đây là cái tình huống gì, vũ khí trong tay nàng còn chưa tới đâu, đám hắc y nhân như thế nào đã bay ra ngoài a?

Chờ một chút, càng kỳ quái là, Thiên Ma tiêu âm vẫn kéo dài không dứt truyền vào tai, nhưng vì sao máu của nàng bỗng nhiên không nghịch chuyển nữa, ngay cả xương cốt cũng không có chút cảm giác đau đớn đây? Thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng cứng đờ, hai tròng mắt tràn đầy khó hiểu cùng nghi hoặc.

Đám hắc y nhân này bị đạm quang đánh bay ra ngoài, đồng thời máu tươi tràn ra khỏi miệng, thân hình đột nhiên nhảy dựng lên, mang theo sát khí công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức thu liễm nghi hoặc trong lòng, hai tròng mắt lạnh lẽo tà mị, cổ tay bỗng dưng giương lên, chuẩn bị ra tay lấy mạng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà ngay sau đó, mi tâm nàng phóng xuất ra ngân quang nhàn nhạt, nháy mắt biến thành hồng quang vô cùng chói mắt. Tiếp theo, trước khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra tay, đạo hồng quang tựa như lửa đỏ nóng rực lấy tốc độ nhanh hơn đánh úp về phía ngực đám hắc y nhân.

Oanh – tiếng nổ mạnh vang lên như sấm, nhóm hắc y nhân bị hồng quang cuốn lấy ở giữa không trung, thân hình bị hồng quang nổ thành bột phấn. Tiếp theo đạo hồng quang phóng lên cao, tựa như mặt trời diễm lệ đem rừng cây biến thành một mảnh đỏ tươi.

Cùng lúc đó chuyện tình càng quỷ dị hơn đã xảy ra, trong rừng cây trừ bỏ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đám hắc y nhân, thậm chí là Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, bao gồm cả mặt nạ nam tử đang thổi Thiên Ma tiêu âm, toàn bộ bọn họ đều không kiềm chế được bị hồng quang đánh bay, sau đó thật mạnh ngã xuống.

"Phốc!" Mọi người đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, tất cả đều dõi ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 58: Nàng Đúng Là Phương Tinh

Từng đợt từng đợt gió lạnh phất qua, hồng quang đầy trời dần thu liễm tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hồng quang tựa như lửa tạo thành cái vòng tròn, đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt vây ở giữa.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng yên tại chỗ, hai tròng mắt nhắm chặt. Nàng tựa như lâm vào trạng thái ngủ say, bị hồng quang quỷ dị lại xinh đẹp bao quanh.

Đây là xảy ra chuyện gì? Mọi người liều mạng nhu nhu mắt, khó tin há to miệng, lại ngây ra như phỗng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ánh trăng trắng bạc cùng hồng quang xinh đẹp quấn lấy nhau, toàn thân nàng tỏa ra khí thế cao ngạo, rét lạnh làm người ta run rẩy, tà ác làm người ta e ngại, mị hoặc câu hồn.

Hồng quang quấn quanh Thượng Quan Ngưng Nguyệt vài vòng, tiếp nháy mắt biến mất trong tầm mắt của mọi người. Cùng lúc đó, chỗ mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt xuất hiện hoa văn xinh đẹp, đó là một đóa hoa sen xinh đẹp đỏ tươi.

Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

"Hoa sen máu?" Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, thậm chí là mặt nạ nam tử nhất thời trăm miệng một lời kêu to.

Tiêu Hàn nhất thời nắm chặt nắm đấm đến mức gân xanh nổi lên, trong đầu không ngừng lặp lại lời nói của quốc sư: nữ tử có cái bớt hình

https://thuviensach.vn

hoa sen giữa mi tâm, chính là phượng tinh giáng thế, có nàng có cả thiên hạ. Thái tử nếu tìm được nàng, hoặc là cưới nàng, hoặc là giết nàng.

Dạ Dật Phong cũng xiết chặt tay đến mức đầu ngón tay trắng bệch, trong cũng lặp lại lời nói của Thương Nguyệt đế.

Hoàng nhi, ngươi lần này đến Long Diệu Hoàng triều có hai mục đích. Thứ nhất: diệt trừ Thụy vương Hiên Viên Diễm, chỉ cần hắn vừa chết, Long Diệu Hoàng triều là vật Thương Nguyệt quốc ta nắm chắc trong lòng bàn tay; thứ hai: tìm kiếm một nữ tử có cái bớt hình hoa sen đỏ ở mi tâm, sau đó cưới nàng làm thái tử phi, bởi vì nàng có thể trợ giúp ngươi thống nhất thiên hạ.

Còn lại Hiên Viên Diễm khóe miệng co quắp, nâng tay day day huyệt thái dương. Nguyệt nhi thế nhưng chính là phượng tinh nắm trong tay thiên hạ mà hữu thừa tướng xem tinh tượng (xem vị trí của các ngôi sao), dựa vào kinh dịch bói toán, cùng với tính đốt tay bói ra?

Hoàng huynh Hiên Viên Ly vẫn muốn đem đế vị truyền cho hắn, đặc biệt là khi hữu thừa tướng bói ra phượng tinh, hoàng huynh lại cật lực khuyên hắn đi tìm phượng tinh, sau đó cưới phượng tinh làm phi, bất quá bị hắn một lời cự tuyệt.

Thứ nhất: người có tư cách trở thành Thụy vương phi, phải là người hắn yêu. Thế nên cho dù hắn tìm được phượng tinh thì như thế nào? Nếu ép bản thân mình phải cưới một nữ tử mình không thương làm phi, hắn cương quyết không làm.

Thứ hai: hắn căn bản là vô tâm với đế vị, hắn thầm nghĩ yên lặng phụ trợ hoàng huynh Hiên Viên Ly, bảo vệ tốt Long Diệu Hoàng triều.

Chỉ là hắn vạn lần không ngờ rằng, Nguyệt nhi mà hắn yêu chính là phượng tinh. Bất quá, vô luận Nguyệt nhi là phượng tinh nắm trong tay

https://thuviensach.vn

thiên hạ, hay là sát tinh hại người, với hắn mà nói kỳ thật không quan trọng.Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

Quan trọng là Bắc Dực thái tử, Thương Nguyệt thái tử cùng với mặt nạ nam tử vừa mới khiếp sợ hô lên hoa sen máu, điều đó chứng minh bọn họ đã biết chuyện phượng tinh giáng thế, nhất thống thiên hạ, chỉ sợ từ nay về sau Nguyệt nhi phải chịu không ít nguy hiểm.

Giờ khắc này Hiên Viên Diễm, bỗng nhiên biết được Thượng Quan Ngưng Nguyệt là phượng tinh giáng thế, trong lòng không phải là tràn đầy kinh hỉ, mà là nồng đậm lo lắng. Hắn căn bản không hy vọng Nguyệt nhi là phượng tinh, bởi vì thân phận phượng tinh sẽ mang đến cho Nguyệt nhi rất nhiều nguy hiểm không thể đoán trước được, hắn thà rằng Nguyệt nhi chính là một nữ tử bình thường.

Cùng lúc đó, ngay tại thời điểm ba người Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong tâm đang gợn sóng, suy nghĩ bay xa. Mặt nạ nam tử lại âm lãnh nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng. . . Cư nhiên chính là phượng tinh mình vẫn luôn ngầm tìm kiếm?

Nguyên lai người tối nay mình nên tiêu diệt, không phải Tiêu Hàn, không phải Dạ Dật Phong, lại càng không phải Hiên Viên Diễm, mà là. . .

Vèo một tiếng vang lên, thân hình mặt nạ nam tử nhanh nhẹn nhảy dựng lên, cánh tay giơ lên hướng tới phía trước, một cây ngân tiêu tẩm kịch độc từ trong tay áo bay ra bắn tới ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nghe thấy tiếng vang rất nhỏ của độc tiêu trong không khí, Hiên Viên Diễm cùng Dạ Dật Phong lập tức thu liễm suy nghĩ hỗn loạn, đồng thời theo thanh âm nhìn đi.

Nhìn thấy một độc tiêu phát ra hàn quang đang bắn tới ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn như cũ an tĩnh đứng tại chỗ, phảng phất như trong trạng thái ngủ say. Sắc mặt Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm bỗng dưng kinh hãi, thân hình như tia chớp nhảy dựng lên, cổ tay vừa chuyển, một cái kim châm đánh tới độc tiêu giữa không trung.

Cùng lúc đó, Dạ Dật Phong cũng nhảy dựng lên, quạt trúc trong tay đảo qua, một kim châm tẩm kịch độc theo phiến quạt bay ra, cũng đánh tới độc tiêu giữa không trung.

Còn lại Tiêu Hàn cũng nhảy dựng lên, nhưng lại bỗng dưng khoanh tay, lạnh lùng híp mắt quét qua ba người Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong cùng mặt nạ nam tử.

Mặt nạ nam tử vì sao dùng độc tiêu tập kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng hắn tự nhiên hiểu rõ. Hắn hắn là giống mình, đều không hy vọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt sống trên đời.

Hiên Viên Diễm vì sao bắn ra kim châm đánh rơi độc tiêu, cái này lại càng không phải nghĩ nhiều. Hắn lúc trước tình nguyện chịu tâm mạch đứt đoạn mà chết, cũng muốn bảo vệ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt có nguy hiểm, hắn sao có thể không cứu chứ? Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

Nhưng điều hắn nghĩ không ra là, Dạ Dật Phong vì sao cũng bắn ra ám khí đánh rơi độc tiêu đây, ý đồ cứu Thượng Quan Ngưng Nguyệt là gì? Chẳng lẽ. . .

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện tại không chỉ có thân phận Thụy vương phi, mà còn là phượng tinh, Dạ Dật Phong cứu Thượng Quan Ngưng Nguyệt rõ ràng chính là tự tìm phiền toái. Trừ phi. . . Dạ Dật Phong muốn cưới Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm thái tử phi? Nếu quả thật là như vậy, trận diễn này thật đúng là càng ngày càng phấn khích.

Ngay tại lúc Hiên Viên Diễm cùng Dạ Dật Phong bắn kim châm ra, đồng thời hướng tới độc tiêu giữa không trung, hoa sen máu tại mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại phóng ra hồng quang chói mắt.

https://thuviensach.vn

Phanh, trong nháy mắt độc tiêu cùng kim châm va chạm nhau, hồng quang cũng bắn thẳng đến. Độc tiêu cùng kim châm xoay tròn, chúng không rơi xuống đất, mà là quỷ dị biến mất vô tung vô ảnh.

"Hí. . ." Mọi người đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, hai tròng mắt khó tin trừng lớn. Uy lực của hồng quang cũng không khỏi quá dọa người đi? Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?

Vì sao hoa sen máu giữa mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phóng ra hồng quang ly kỳ như thế, mà hồng quang lại tựa như có linh tính có thể cảm nhận được Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang gặp nguy hiểm, chủ động phóng ra bảo hộ Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Trong khoảng thời gian ngắn mọi người không khỏi cảm thấy nổi da gà.

"Nguyệt nhi, ngươi làm sao vậy? Ngươi nhanh chút tỉnh lại a, trăm ngàn lần đừng dọa ta." So với sự kinh hách của mọi người, Hiên Viên Diễm lại kích động chạy tới bên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vì sao Nguyệt nhi hiện tại không chỉ nhắm chặt mắt, rơi vào trạng thái yên tĩnh, mà cả người tựa như ngủ mất không có phản ứng chứ?

Ngay tại lúc Hiên Viên Diễm sắp đến bên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hoa sen máu lại phóng ra hồng quang bắn về phía hắn.

Phốc -- Hiên Viên Diễm phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bị hồng quang đẩy lùi mấy bước.

Hiên Viên Diễm nâng tay lau máu tươi bên môi, biểu tình dở khóc dở cười, khóe miệng run rẩy nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Đây là cái ý tứ gì a, hồng quang này thế nhưng không cho hắn tiếp cận Nguyệt nhi?

"Uy, ngươi nói. . . Chúng ta có nên thử tiếp cận Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn xem có bị hồng quang đánh bay không đây?" Dạ Dật Phong

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu ngây ngốc xem xét hồng quang, tiếp hắn dời bước đến bên Tiêu Hàn, nghiêng đầu trêu tức trừng mắt nhìn nói.

"Ta cũng không có ham mê bị ngược đãi." Tiêu Hàn hai mắt lạnh nhạt nhìn thẳng Dạ Dật Phong, lạnh lùng mở miệng nói.

Hiên Viên Diễm không có ác ý với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vậy mà đến gần sát Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn bị hồng quang làm cho hộc máu. Mà hắn có sát tâm với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu mạo hiểm tiêu sái đi qua, phỏng chừng hồng quang kia sẽ xuất ra uy lực càng lớn đi?

"Ta cũng không tin, trên đời này có cái chuyện quỷ dị như thế này phát sinh đâu?" Dạ Dật Phong bĩu môi, tiếp bỗng dưng nín thở, rón ra rón rén đến gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Diễm im lặng xem xét hành động của Dạ Dật Phong, hắn cũng không ngăn cản Dạ Dật Phong tới gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thứ nhất: lúc trước Dạ Dật Phong phóng kim châm đánh rơi độc tiêu, tối thiểu có thể khẳng định hiện tại Dạ Dật Phong không có ý định hại Nguyệt nhi.

Thứ hai: hồng quang không cho phép mình tới gần Nguyệt nhi, chỉ sợ Dạ Dật Phong muốn tới gần Nguyệt nhi cũng là không có khả năng.Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

Quả nhiên, ngay tại lúc Dạ Dật Phong cẩn thận dời bước, một chút một chút tới gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hồng quang quỷ dị bắn tới hắn.

Phanh một tiếng vang lên, thân hình Dạ Dật Phong nháy mắt bị hồng quang đánh bay trên mặt đất. Phốc, hắn phun ra một ngụm máu tươi.

https://thuviensach.vn

Nhóm hắc y sát thủ lập tức kinh hãi nhìn một màn này, lòng đầy nghi hoặc đứng yên phía sau mặt nạ nam tử. Trời ạ, này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a, hay là Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết yêu pháp?

Đúng lúc này, hồng quang chói mắt làm thành vòng tròn, xoay quanh hoa sen máu ở giữa mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Gió lạnh thổi qua, cũng không biết là ai trừng mắt sợ hãi rống to: "Mau nhìn, mặt của nàng thế nhưng tự động thay da, nàng nhất định là yêu nữ."

Vèo, mọi người như ngừng lại nhìn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chỉ thấy hoa sen máu chỗ mi tâm Thượng Quan Ngưng Nguyệt như đang khiêu vũ, mặt nạ tinh xảo che dấu dung nhan, cư nhiên từ chỗ mi tâm chậm rãi hướng bốn phía rút đi.

Đầu tiên là cái trán, da thịt nõn nà như giọt sương buổi sớm làm say lòng người. Cùng với mặt nạ tiếp tục rút đi, mi cong tựa liễu cũng lập tức hiện ra.

Cùng lúc đó hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng lặng lẽ mở ra, tuy rằng giờ phút này nàng vẫn không có phản ứng gì, nhưng ánh mắt lại tản ra ánh sáng cao ngạo lạnh lùng cùng mị hoặc.

Đó là một loại rét lạnh cự tuyệt người đến gần, đó là một loại mị hoặc làm người ta thần hồn điên đảo, cũng làm cho người ta tự ti mặc cảm, không dám khinh nhờn.

Mặc dù lúc này, mọi người mới chỉ nhìn được gần nửa khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng cũng đủ làm bọn họ rung động đến cực hạn.

Gió lạnh khẽ vén lên tử y của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tóc đen như mực ngạo nghễ tung bay, hồng quang bao quanh. Mọi người đều nắm

https://thuviensach.vn

chặt tay, gắt gao cắn chặt môi, có loại xúc động hồn lìa khỏi xác.

Trên đời làm sao có thể có nữ tử tuyệt sắc như thế, dung nhan tuyệt trần thoát tục tựa như tiên tử, khí chất lãnh mị tựa như yêu ma. Đó là loại dung hợp mỹ, tà, lãnh, ngạo, vẻ đẹp làm người mù mắt, làm tâm hồn rung động.

Mọi người ở đây thân hình cứng ngắc, ánh mắt dại ra nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng có chờ đợi, có khát vọng, xen lẫn mong mỏi, chuẩn bị thời điểm thấy toàn bộ dung mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

Trong không khí xuất hiện một mùi thơm ngát, tiếp theo hoa đào bay đầy trời. Bốn gã nam tử tướng mạo thanh tú, nâng một cỗ kiệu chậm rãi hạ xuống đất.

Nếu là bình thường, Vô Ngân công tử thần bí khó lường bỗng nhiên xuất hiện, tất nhiên sẽ có sóng to gió lớn. Nhưng mà giờ khắc này, cư nhiên không ai để ý tới Vô Ngân công tử đã đến. Đối với bọn họ mà nói, giờ khắc này cho dù là thiên tháp địa hãm, cũng không quan trọng bằng việc nhìn thấy dung mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

Nhóm hắc y sát thủ vẫn nhìn không chuyển mắt khuôn mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thậm chí ngay cả Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong cùng với mặt nạ nam tử, cũng chỉ quét mắt qua Vô Ngân công tử, rồi lại đem tầm mắt chuyển đến trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặt nạ da tinh xảo vẫn tiếp tục rút đi, toàn bộ dung nhan của nàng lập tức sẽ lộ ra, bọn họ ai cũng không nghĩ, cũng không nguyện ý bỏ qua dung nhan của nàng, nháy mắt mang cho bọn hắn kích động cùng rung động.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, ngay khi mặt nạ rút đến mũi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân công tử vén kiệu bước ra.

Gió đêm cuốn quanh, Vô Ngân công tử đột nhiên vung ống tay áo lên, vô số hoa đào từ trong kiệu bay ra ngoài. Ngay sau đó, Vô Ngân công tử đem nội lực ngưng tụ trong bàn tay, bắn tới hoa đào.

Một luồng khí mạnh mẽ đánh tới, vô số cánh hoa đào như những vì sao rơi xuống dải ngân hà, bay bay giữa không trung, toàn bộ nhất tề bay tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vạn cánh hoa đào đè lên nhau, tỏa ra sắc hồng, đồng thời tạo thành một mạn che hình tròn xinh đẹp, hoàn toàn che lấp thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bên trong mạn che hoa đào, mặt nạ da trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn chậm rãi rút đi, nhưng mà mọi người đã không thể thấy được hình dáng tuyệt mỹ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt sau khi thay da hoàn toàn.

Cùng lúc đó vèo một tiếng vang lên, bóng dáng Vô Ngân công tử nhanh như tia chớp nhảy lên, lẳng lặng đứng ở trước kiệu.

"Vô Ngân công tử đây là có ý gì, cảnh đẹp ý vui mỗi người đều thích, không biết Vô Ngân công tử vì cái gì vô duyên vô cớ xuất hiện, lại vì sao vô duyên vô cớ phá hủy nhã hứng thưởng cảnh của chúng ta đây?" Dạ Dật Phong khóe miệng đột nhiên co rút, hai tròng mắt cực độ bất mãn nhìn về phía Vô Ngân công tử muốn phá hoại.

"Vô Ngân công tử muốn diễn trò gì a? Thượng Quan Ngưng Nguyệt là vương phi của Hiên Viên Diễm, ngay cả hắn cũng không ngại để chúng ta thưởng thức phong tư tuyệt sắc của vương phi của hắn, Vô Ngân công tử lại che che lấp lấp phong thái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, này không

https://thuviensach.vn

khỏi cũng quá kỳ quái đi?" Tiêu Hàn kinh ngạc nhìn thẳng Vô Ngân công tử, giọng điệu thản nhiên nói.

Diȩ̂̃n đàn Lê Q̧uý ĐônHiên Viên Diễm không nói gì, hắn chỉ là nhíu nhíu hai hàng lông mày, híp mắt yên lặng nhìn về phía Vô Ngân công tử. Kỳ thật, lần đầu tiên đụng chạm đến mặt Nguyệt nhi, hắn đã biết mặt của Nguyệt nhi đã trải qua dịch dung.

Có vài lần, hắn đã thiếu chút nữa không nhịn được hỏi Nguyệt nhi rốt cuộc vì sao lại dịch dung. Bất quá cuối cùng hắn vẫn kìm nén, bởi vì hắn yêu chính là con người của Nguyệt nhi, chứ không phải dung mạo của nàng.

Cho dù Nguyệt nhi vĩnh viễn đều dịch dung, cho dù hình dáng của Nguyệt nhi có xinh đẹp tựa thiên tiên hay giống y như dung mạo đã dịch dung, với hắn đều không sao cả. Nguyệt nhi chính là Nguyệt nhi, vô luận hình dáng của nàng ra sao, nàng vẫn là Nguyệt nhi mà hắn yêu.

Điều hắn tò mò duy nhất là, nguyên nhân Nguyệt nhi dịch dung là gì. Bất quá lúc trước Nguyệt nhi vẫn không chủ động nhắc tới, vậy chứng minh Nguyệt nhi là không muốn nói. Cho nên hắn liền đè nén lòng hiếu kỳ xuống, yêu Nguyệt nhi thì nên tôn trọng ý tưởng của Nguyệt nhi. Nguyệt nhi đã không muốn tiết lộ, vậy hắn cũng không chủ động hỏi nhiều.

Mà mới vừa rồi mặt nạ rút đi, hắn kỳ thật muốn giúp Nguyệt nhi bảo vệ sự riêng tư của nàng, nhưng mà hồng quang lại không cho phép hắn đến gần Nguyệt nhi a. Cho nên, cho dù hắn có muốn giúp Nguyệt nhi bảo vệ riêng tư, cũng là bất lực a.

Nhưng, có một chuyện tựa hồ rất kỳ quái, vì sao bọn hắn dùng ám khí hay thân hình đều không thể đến gần Nguyệt nhi, mà hoa đào của Vô Ngân công tử lại có thể gần sát Nguyệt nhi, lại còn có thể vây quanh che lấp cho Nguyệt nhi a?

https://thuviensach.vn

Vô Ngân công tử lạnh nhạt quét mắt qua Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, nhưng không có trả lời. Chỉ nhẹ nhàng thưởng thức một đóa hoa đào trong tay, hắn ngưng mắt nhìn Hiên Viên Diễm, dùng nội lực truyền âm cho một mình Hiên Viên Diễm nói: "Thụy vương, nếu ngươi thật sự yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trăm ngàn đừng cho bất luận kẻ nào trong rừng cây nhìn thấy toàn bộ hình dáng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt."

"Vì sao?" Hiên Viên Diễm híp mắt nhìn thẳng vào Vô Ngân công tử, cũng dùng nội lực truyền âm cho một mình Vô Ngân công tử.

"Dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể hiện thế, nếu không nàng sẽ gặp họa sát thân." Vô Ngân công tử nói xong, trong lòng không khỏi u ám thở dài.

Tối nay hắn được ảnh vệ mật báo, có một nam tử thần bí xông vào Thụy vương phủ, dùng phong thư dẫn dụ thái tử nước Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn tới rừng cây. Cùng lúc đó Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lặng lẽ theo đuôi, theo sát vào trong rừng cây.

Diễ◌ợn đàn Lê Q◌ợuý ĐônHắn lo lắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt gặp nguy hiểm, cho nên lập tức chạy đến rừng cây. Nhưng mà, ngay tại lúc hắn vừa mới đến rừng cây, liền phát hiện hoa sen máu giữa mi tâm Thượng Quan Ngưng Nguyệt phóng ra hồng quang uy lực vô cùng. Chuyện này không khỏi làm hắn mạnh mẽ chấn kinh. Nếu hắn không đoán sai, phượng tinh Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà hắn theo lệnh ân sư phải bảo vệ chỉ sợ là. . .

Nếu đúng như hắn dự đoán, dung mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuyệt đối không thể để cho người trong rừng cây nhìn thấy, tối thiểu. . . Hiện tại khẳng định không thể.

"Vô Ngân công tử có thể nói rõ ràng chút không, bổn vương không hiểu, vì sao dung nhan của Nguyệt nhi không thể hiện thế, nếu không sẽ

https://thuviensach.vn

gặp phải họa sát thân đây?" Hiên Viên Diễm nhíu nhíu mày, dùng nội lực truyền âm cho Vô Ngân công tử, hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

"Có một số việc, biết càng muộn đối với ngươi càng có lợi. Thụy vương, ngươi hiện tại không cần hỏi nhiều, tiến vào trong hoa đào trận của ta, xe ống tay áo của ngươi xuống che lại khuôn mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt." Vô Ngân công tử rũ mắt xuống, đầu ngón tay bắn đóa hoa đào trong tay đi, làm nó từ từ xoay tròn giữa không trung, hắn vận nội lực truyền âm cho Hiên Viên Diễm.

"Hoa sen máu giữa mi tâm của Nguyệt nhi phóng ra hồng quang quỷ dị, không cho phép ta đến gần nàng." Hiên Viên Diễm nâng tay nhu nhu cái mũi, tiếp tục truyền âm.

Hắn không có tiếp tục truy vấn, bởi vì lúc trước tuy rằng chỉ thấy được nửa khuôn mặt của Nguyệt nhi, nhưng hắn lại mơ hồ cảm thấy dung nhan này có chút quen thuộc. Hay là. . . Nếu thật sự là như thế, vậy Vô Ngân công tử nói rất đúng, hình dáng của Nguyệt nhi xác thực không thể hiện thế.

Diȩ̂̃n đàn Lê Qo̧uý Đôn"Hiện tại hồng quang đã không còn lực sát thương, mà nghe nói Thụy vương tinh thông các loại trận pháp trong thiên hạ, ta tin hoa đào trận của ta không làm khó được ngươi." Vô Ngân công tử thản nhiên nói.

Vừa mới bởi vì hồng quang có uy lực vô cùng, cho nên hắn mới không dám ra tay, dùng hoa đào trận che lấp dung nhan đã lộ ra một nửa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay tại thời điểm hắn không biết làm sao, lại phát hiện giữa hồng quang dần dần xuất hiện một luồng kim quang không dễ phát hiện, hắn biết uy lực của hồng quang đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt toàn bộ hấp thu

https://thuviensach.vn

vào cơ thể, cho nên hắn mới lập tức bày hoa đào trận che lại dung nhan sắp bại lộ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Được, ta tiến vào hoa đào trận che lại dung nhan cho Nguyệt nhi. Bất quá trước khi ta đi vào, hy vọng Vô Ngân công tử giải thích một chút nghi vấn của ta, ngươi. . . Cùng Nguyệt nhi rốt cuộc có quan hệ như thế nào?" Hiên Viên Diễm ngưng mắt, thật sâu nhìn vào mắt Vô Ngân công tử, lặng lẽ truyền âm nói.

Nguyệt nhi từng nói, nàng căn bản không biết Vô Ngân công tử. Nhưng vị Vô Ngân công tử này trước đưa huyền băng thiết cho Nguyệt nhi, sau đó lại đưa kim lũ y đao kiếm bất nhập, nước lửa bất xâm cho Nguyệt nhi, nay lại ở trong rừng cây giúp Nguyệt nhi che đi dung nhan, mục đích của hắn rốt cuộc là gì?

"Ta với Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có quan hệ gì, ta khắp nơi bảo hộ nàng, đơn giản vì nàng là phượng tinh thống nhất thiên hạ, cứu vớt muôn dân." Vô Ngân công tử cũng nhìn lại Hiên Viên Diễm, giọng điệu lạnh nhạt ôn nhu trả lời.

Hiên Viên Diễm nhíu mày, hắn không tiếp tục vận nội lực truyền âm nữa, mà cất bước đi tới hoa đào trận.

Cổ tay khẽ chuyển, một cái kim châm hiện ra trong tay Hiên Viên Diễm, kim châm nhẹ nhàng đâm vào hoa đào trận, tạo ra một khe hở. Thân ảnh Hiên Viên Diễm nhanh chóng chợt lóe, liền tiến vào trong hoa đào trận, cùng lúc đó khe hở kia cũng khép lại.

"Không nghĩ tới thân phận thần bí võ công khó lường Vô Ngân công tử, ngay cả tính tình cũng thần bí khó lường. Trong chốn giang hồ không phải nghe đồn Vô Ngân công tử tao nhã sao, sao hiện tại lại không coi ai ra gì đến cả bản thái tử cũng lười hồi đáp, này thật sự là rất không lễ phép đi?"

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong lắc lắc quạt trúc trong tay, nhướng mày nhìn về phía Vô Ngân công tử, giọng điệu trào phúng nói.

Còn lại Tiêu Hàn thâm thúy xem xét Vô Ngân công tử, lại xem xét hoa đào trận vây quanh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Diȩ̂̃n đàn Lê Qc̣uý ĐônNếu như hắn đoán không sai, Vô Ngân công tử cùng Hiên Viên Diễm vừa rồi nhất định là vận nội lực truyền âm đối thoại đi? Bọn họ rốt cuộc nói cái gì? Vô Ngân công tử và Thượng Quan Ngưng Nguyệt có quan hệ như thế nào, hắn vì sao hiện thân che lấp dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chẳng lẽ dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt có cái bí mật lớn nào sao?

"Đêm đã khuya, hắn là các vị đều buồn ngủ, không bằng sớm trở về nghỉ ngơi đi." Vô Ngân công tử nhếch môi nhợt nhạt cười, giọng điệu thản nhiên nói.

"Nếu chúng ta cảm thấy không buồn ngủ, không muốn trở về nghỉ ngơi thì sao?" Lúc này, mặt nạ nam tử vẫn trầm mặc bỗng lạnh lẽo nhìn thẳng Vô Ngân công tử, trong môi tràn ra lời nói không chút độ ấm.

"Hay là các hạ cảm thấy trận giết chóc vừa rồi không đủ đã nghiền, cho nên muốn tiếp tục? Nếu đúng là như vậy, không bằng đê bốn người hầu của Vô Ngân bồi các hạ chơi chút đi, như thế nào?" Vô Ngân công tử tao nhã cười, trong lời nói tuy có máu tanh, nhưng thanh âm lại vẫn vô cùng dễ nghe.

"Nguyệt nhi?" Cùng lúc đó Hiên Viên Diễm tiến vào hoa đào trận, khẽ gọi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tầm mắt tập trung lên khuôn mặt đã hoàn toàn bại lộ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bỗng dưng, cả người hắn cứng đờ, ngây ngốc tại chỗ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 59: Tiếp Thu Trí Nhớ

Từng đợt từng đợt gió đêm mềm nhẹ phất qua, thổi tung mái tóc đen như mực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặc dù mi tâm nàng đã không còn phát ra hồng quang, nhưng đóa hoa sen máu xinh đẹp lại vẫn sáng chói.

Mâu quang Hiên Viên Diễm khóa trên dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một cảm giác thần hồn điên đảo mãnh liệt dội vào hắn. Nội tâm điên cuồng nhảy lên, hô hấp cũng thiếu chút nữa đình chỉ.

Hắn cũng không phải dễ dàng bị sắc đẹp dụ hoặc, nhưng giờ phút này, hắn lại không thể không thừa nhận, hắn thật sự hoàn toàn triệt để bị dụ hoặc. Trời ạ. . . Này sao lại có một dung nhan tuyệt sắc như thế a?

Đừng nói là phàm nhân, chỉ e là phật không nhiễm chút bụi trần, hiểu thấu đạo lý trên đời, nhìn thấy tuyệt sắc phong tư như thế, nội tâm cũng không nhịn được nhộn nhạo, cam nguyện vì thế mà sa vào ma đạo đi?

Này giống như là một kiệt tác mà người vẽ còn chưa kịp cuộn tròn lại, cho dù dùng hết thế giới từ ngữ tốt đẹp để hình dung, cũng không cách nào biểu đạt được cảm giác chân thật nhất trong nội tâm a.

die»ndۺanl«equ»yd«onCùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng từ trạng thái ngủ say tỉnh lại. Hai tròng mắt chứa đầy ý cười, tay phải huơ huơ trước mặt Hiên Viên Diễm, giọng điệu trêu tức nói: "Này, ngốc sao?"

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, mau che mặt của nàng lại." Hiên Viên Diễm khôi phục thần trí, nhanh chóng đưa cánh tay qua. Âm thanh xé vải truyền đến, nửa đoạn ống tay áo bị Hiên Viên Diễm xé rách.

Hắn hiện tại rốt cục hiểu được vì sao lúc trước Nguyệt nhi phải che đi hình dáng, đúng vậy, dung nhan của nàng quả thực không thể hiện thế a. Không phải vì dung nhan tuyệt mỹ quá mức làm cho kinh thế hãi tục, mà là vì. . .

"Hồng quang đã hiện, dung nhan này chỉ sợ che cũng vô dụng, nên đến sớm hay muộn cũng sẽ đến." Đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt phẳng ống tay áo của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười cười, nhưng trong mắt lại tỏa ra hàn ý.

Lúc cơ thể nàng hấp thụ hồng quang, cũng là lúc nàng tiếp thu trí nhớ của mẫu thân đã qua đời, hiện tại nàng đã biết rõ tất cả.

Thí dụ như khối thân thể này vì sao lúc trước si ngốc, vì sao hình dáng không thể hiện thế, vì sao bỗng nhiên ly kỳ phóng ra hồng quang uy lực vô cùng?

Lại thí dụ như mẫu thân vì sao lại chết, vì sao trước khi chết lại dặn dò tướng quân phụ thân, một khi hình dáng của mình hiện thế, nhất định phải đi địa hạ cung lấy bảo vật có thể xoay chuyển càn khôn?

"Vẫn là tạm thời che lại đi, trì hoãn chút, chúng ta tối thiểu còn có thể có đủ thời gian cân nhắc, như thế nào nàng mới tránh được kiếp nạn sắp xảy ra." Hiên Viên Diễm mở miệng nói xong, dùng ống tay áo che đi khuôn mặt của nàng, chỉ lộ ra đôi mắt trong trẻo cùng đôi mày thanh tú.

"Diễm, xem ra. . . Chàng đã biết?" Tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng tới tay Hiên Viên Diễm, nhếch môi cười nhìn Hiên Viên Diễm nói.

https://thuviensach.vn

Nàng không có ngăn cản hành động của Hiên Viên Diễm, trước khi đến địa hạ cung điện lấy bảo vật, khuôn mặt này tạm thời vẫn nên che lại đi. Nếu không, người bị nguy hiểm không chỉ là nàng, mà còn là tướng quân phụ thân Thượng Quan Hạo mà nàng vô cùng yêu thương.

"Ân." Hiên Viên Diễm gật gật đầu, nhẹ nhàng đáp.

"Chàng không sợ? Nếu chàng ở cùng một chỗ với ta, kiếp nạn của ta cũng chính là kiếp nạn của chàng a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày, kiều môi hé mở chậm rãi nói.

"Ta cái gì cũng không sợ, điều duy nhất ta sợ chính là mất đi nàng." Hiên Viên Diễm ngưng mắt, biểu tình nghiêm túc nói.

"Diễm, chàng sẽ không mất đi ta. Bởi vì. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không phải kẻ yếu, trêu chọc người của ta, ta sẽ làm cho bọn họ sống không bằng chết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu cười, giọng điệu vô cùng kiêu ngạo.

"Nguyệt nhi, ta cũng không phải kẻ yếu. Ai trêu chọc người của nàng, ta sẽ làm cho bọn họ xương cốt không còn." Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, giọng điệu vô cùng cuồng ngạo.

"Tốt, vậy chúng ta ma đến diệt ma, phật đến giết phật." Tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đang cầm tay Hiên Viên Diễm, bỗng dưng đan các ngón tay vào bàn tay Hiên Viên Diễm, hai tròng mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy đầy ý cười nhưng lại tỏa ra lãnh khí bức người.

Cùng lúc đó, bên ngoài hoa đào trận –

Ánh trăng dập dờn, cùng gió lạnh quấn quít, tản ra hàn khí làm người ta hít thở không thông.

https://thuviensach.vn

"Vô Ngân công tử, tối nay ngươi tốt nhất không nên nhúng tay vào việc của người khác, nếu không ta nghĩ. . . Diêm vương cũng không ngại để âm tào địa phủ của hắn nhiều thêm năm vong hồn đâu." Mặt nạ nam tử sắc bén quét mắt qua Vô Ngân công tử cùng với bốn gã người hầu, lạnh lùng cắn răng nghiến lợi nói.

Tối nay, nếu không phải Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng nhiên xuất hiện, lấy Thiên Ma tiêu âm của hắn cùng nhóm sát thủ, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong chắc chắn phải chết.

die»ndٹanl«equ»yd«onNhưng mà, Hiên Viên Diễm nhất định là hiểu rõ ý đồ của mình. Hắn biết, nếu hắn còn chưa diệt trừ Khương thái hậu, đem binh quyền trong tay bà đoạt lại, thì Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong không thể gặp bất trắc ở Long Diệu Hoàng triều. Cho nên hắn mới xuất hiện ở trong rừng cây, giỏi cho một cái Hiên Viên Diễm thông minh tuyệt đỉnh, mình thật đúng là đã xem nhẹ hắn.

Hiện giờ, kế hoạch đột kích thái tử hai nước không những không thể thành công, mà còn làm tổn hại binh lực. Mà mình vì thổi Thiên Ma tiêu âm, cũng bị nội thương nghiêm trọng. Bảo hắn làm sao có thể nuốt trôi cục tức này a?

"Thân mặc dù ngoài hồng trần, nhưng tâm lại trong hồng trần, Vô Ngân há có thể không xen vào việc của người khác sao?" Vô Ngân công tử nhếch môi cười yếu ớt, giọng điệu ôn nhu như nước.

Mà bốn gã người hầu bên cạnh hắn cổ tay vừa lật, vô số đóa hoa đào màu hồng nhạt xuất hiện trong lòng bàn tay. Tựa hồ chỉ cần nhóm sát thủ của mặt nạ nam tử vừa động, hoa đào trong tay bọn họ liền trở thành vũ khí.

"Được, tốt lắm. Hôm nay Vô Ngân công tử xen vào việc của người khác, bổn tọa nhớ kỹ." Mặt nạ nam tử lạnh lùng nói xong, tay áo đột nhiên

https://thuviensach.vn

vung lên, một viên đạn khói nện trên mặt đất.

Khói đen dày đặc chậm rãi tản đi, mặt nạ nam tử đã dẫn nhóm hắc y sát thủ nhóm biến mất trong rừng cây. Nếu lấy mạng ba người Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm, hắn cũng không nắm chắc phần thắng.

Nhưng là hiện tại Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ở trong hoa đào trận, đóa hoa sen máu giữa mi tâm nàng lại phóng ra hồng quang uy lực dọa người, lại còn có Vô Ngân công tử thần bí hình như cũng đối địch với hắn.

Nếu cố ý chém giết, chỉ sợ hắn không chiếm được chút tiện nghi nào. Tối nay hắn nhận thua, nhưng ngày sau hắn sẽ làm cho toàn bộ những người ở này chết không có chỗ chôn . . .

die»ndٹanl«equ»yd«on"Thương Nguyệt thái tử cùng Bắc Dực thái tử tựa hồ bị thương không nhẹ, ta nghĩ các ngươi sớm trở về chữa thương, hắn là trăm lợi mà không một hại đi?" Cười nhạt quét mắt qua phương hướng mặt nạ nam tử bỏ trốn, Vô Ngân công tử dời tầm mắt về phía Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

"Đa tạ Vô Ngân công tử thiện ý nhắc nhở." Tiêu Hàn hơi nhíu mi, trong môi tràn ra lời nói không chút độ ấm, hai tròng mắt thâm thúy xem xét hoa đào trận. Tiếp, chỉ thấy bóng dáng hắn nhanh chóng chợt lóe, biến mất tại chỗ.

"Tiêu Hàn, đợi ta với. Trên đường hai ta làm bạn, mới không tịch mịch a." Dạ Dật Phong cũng thâm thúy xem xét hoa đào trận, khép quạt trúc lại, bóng dáng như chim bay lên đuổi theo Tiêu Hàn.

Oanh -- ngay tại thời điểm Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong rời đi, một tiếng nổ mạnh như sấm vang lên. Hoa đào trận của Vô Ngân công tử phút chốc bị rời ra, vô số cánh hoa màu hồng nhạt hóa thành tro tàn, vô cùng lạnh lẽo âm u mà phát tán trong gió đêm.

https://thuviensach.vn

Lập tức, liền thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm bàn tay to nắm bàn tay nhỏ, bộ dáng thảnh thơi đi đến trước mặt Vô Ngân công tử.

"Nha đầu, vì sao đem hoa đào của ta hoa hủy thành bột, chúng nó hình như cũng không trêu chọc ngươi đi? Ngươi cũng biết, để có mấy vạn đóa hoa đào này ta phải gặp bao nhiêu khó khắn?" Vô Ngân công tử tao nhã cười, khóe miệng không khỏi co rút, giọng điệu thản nhiên hỏi.

Hắn khẳng định đây là kiệt tác của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là vì lúc hoa đào trận bị phá hủy thành bột phấn xuất hiện hồng quang. Xem ra, hồng quang uy lực vô cùng đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt hấp thu hoàn toàn.

"Ngày khác, ta bồi cho ngươi nhiều hơn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai, môi đỏ mọng khẽ mở nói.

Được rồi, nàng kỳ thật chính là muốn thử xem linh khí mẫu thân để lại cho nàng có thật sự cường đại hay không, ai biết nàng chỉ tùy ý đem tinh lực tụ lại trong lòng bàn tay, ngón tay nhẹ nhàng đâm vào hoa đào trận mà thôi, kết quả lại làm hoa đào trận phá hủy thành mảnh nhỏ? Này không khỏi cũng quá khoa trương đi?

die»ndّanl«equ»yd«onCăn cứ vào trí nhớ vừa mới tiếp thu, nếu nàng hồi phủ, dùng linh lực giải khai viên đá thủy tinh mà lúc trước tướng quân phụ thân giao cho mình, hấp thu một nửa linh lực mà mẫu thân lưu trong viên đá, vậy chẳng phải là nàng có thể lật trời rồi hả?

"Nếu ta đoán không sai, Khương thái hậu rất nhanh sẽ đi địa hạ cung điện tìm bảo vật. Hai ngươi nếu muốn tránh khỏi kiếp nạn sau này, cần phải đi địa hạ cung điện lấy bảo vật trước." Vô Ngân công tử cười cười xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thản nhiên mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cho rằng. . . Với thực lực của ta cùng Diễm hiện tại, không thể tiêu trừ kiếp nạn kia sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng ngẩng cao đầu, nhướng đôi mày thanh tú nói.

Bất quá trong lòng nàng khó chịu nói thầm: mẹ nó, ly kỳ xuyên không tới đây còn chưa tính, vì sao lại cho nàng cái thân phận quỷ dị như thế a. Nghĩ tới những tháng ngày tiêu diêu tự tại, sao lại khó thế a, chẳng lẽ Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng trời sinh chính không thoát khỏi máu tanh?

"Không có bảo vật uy hiếp muôn dân hỗ trợ, cho dù các ngươi vận dụng toàn bộ lực lượng của Long Diệu Hoàng triều, cũng tuyệt đối không thể tiêu trừ toàn bộ kiếp nạn. Mag ngay cả có được bảo vật, cũng không chắc chắn có thể tránh được kiếp nạn." Vô Ngân công tử thu lại ý cười trong mắt, giọng điệu nghiêm túc nói.

Đau đầu a, xem ra hắn phải nhanh đi liên lạc với ân sư. Ân sư a ân sư a, ngài giao cho đồ nhi một cái nhiệm vụ khó hoàn thành nhất từ lúc chào đời tới nay. Ngài cũng biết, ngài bảo đồ nhi bảo hộ phượng tinh cũng không phải là người bình thường a!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm trầm mặc nhìn nhau, nàng không phản bác lời nói của Vô Ngân công tử. Theo như trí nhớ vừa tiếp thu, nàng cũng biết chuyện Vô Ngân công tử nói rất có thể là thật.

Bất quá cho dù là trời định thì như thế nào, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng cho tới bây giờ cũng không phải là người chấp nhận số mệnh. Nếu có người đem kiếp nạn đến cho nàng, nàng thề, nàng nhất định hung hăng đáp lễ gấp trăm lần.

die»ndت anl«equ»yd«on"Tốt lắm, thời giờ cũng không sớm, thức đêm là có hại cho thân thể khỏe mạnh. Cho nên. . . Vô Ngân cũng nên trở về sớm chút nghỉ ngơi." Vô Ngân công tử rút đi biểu tình nghiêm túc, hai

https://thuviensach.vn

tròng mắt lại đầy ý cười nhìn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng thản nhiên nói. Chính là hắn vừa mới dứt lời, bóng dáng liền nhanh như chớp chuyển động, ngồi vào cỗ kiệu tao nhã sau lưng.

Đầy trời hoa đào bay múa, bốn gã người hầu mỉm cười hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm, tiếp mũi chân nhẹ điểm, nâng cỗ kiệu biến mất tại chỗ.

"Uy uy uy, ta nói cái Vô Ngân công tử gì gì kia a, lúc trước ngươi không phải đã nói, lần sau gặp mặt giải thích nghi hoặc trong lòng ta sao? Nay mặt cũng thấy, mà nghi hoặc trong lòng ta còn không có được giải đáp đâu, như thế nào liền vội vàng rời đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khó chịu đảo cặp mắt trắng dã, trừng mắt về hướng Vô Ngân công tử biến mất.

"Nguyệt nhi, nghi hoặc trong lòng nàng, ta đã hỏi Vô Ngân công tử. Hắn cho ta đáp án là: hắn đưa huyền băng thiết cùng kim lũ y, thậm chí đến trong rừng cây giúp nàng che lại dung nhan, đơn giản vì nàng là phượng tinh thống nhất thiên hạ, cứu vớt muôn dân." Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, nâng tay nhu nhu đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu dịu dàng đầy ý cười nói.

"Phượng tinh thống nhất thiên hạ, cứu vớt muôn dân?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng ngửa đầu, khóe miệng kịch liệt co rút nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Thân phận phượng tinh của nàng sao lại nhiều điều thần bí thế a?

Ông trời a, mang cho nàng nhiều thân phận phức tạp như thế làm gì a? Còn có một hồi kiếp nạn chờ nàng, nàng làm gì có thời gian rảnh rỗi mà đi thống nhất thiên hạ, cứu vớt muôn dân a?

"Hồi phủ, ngủ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận lắc lắc tay Hiên Viên Diễm, lại đảo cặp mắt trắng dã, lớn tiếng nói. Nàng quyết định tối nay

https://thuviensach.vn

ở trong mộng, nàng nhất định phải hung hăng mắng ông trời vô lương thiếu đạo đức đã đưa nàng tới đây.

"Ô ô ô. . . Tiểu chủ tử, Cầu Cầu rốt cục đợi được người rồi." Bỗng dưng, một thanh âm nghẹn ngào nức nở bỗng nhiên truyền vào tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ai, ai đang nói chuyện?" Đang muốn cất bước cùng Hiên Viên Diễm rời khỏi rừng cây, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức híp mắt xem xét bốn phía.

Người nên đi không phải đã đi hết rồi sao, như thế nào trong rừng cây còn có người? Không đúng a, nếu trong rừng có người, bốn bề lại yên lặng như thế, nàng và Diễm hẳn là có thể nhận ra được chứ?

"Nguyệt nhi, ngươi nghe lầm đi, không có người nói chuyện a?" Hiên Viên Diễm nghi hoặc nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

die»ndـّanl«equ»yd«on"Ta khẳng định không có nghe lầm, trong rừng cây còn có người, hắn vừa rồi còn nói chuyện." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lắc lắc đầu, lãnh mâu híp lại xem xét kỹ lưỡng bốn phía.

"Không thể nào?" Hiên Viên Diễm cũng cẩn thận xem xét bốn phía, tuy rằng hắn thật sự không nghe được có người nói chuyện, cũng không nhận thấy có hơi thở con người. Nhưng Nguyệt nhi khẳng định có, vậy nhất định là có.

"Rốt cuộc là ai, đừng lén lút nữa, mau lăn ra đây. Nếu không để bị ta phát hiện, ta lập tức cho ngươi xương cốt cũng không còn." Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứa đầy hàn quang, giọng điệu âm lãnh nói. Người này có thể làm cho nàng cùng Diễm không thể bắt được hơi thở, cũng không phải là nhân vật đơn giản.

https://thuviensach.vn

"Ô ô ô. . . Tiểu chủ tử, Cầu Cầu thực ngoan, người không cần hù dọa người ta a." Một thanh âm run rẩy cùng ủy khuất lại vang lên, một bóng dáng lấp lánh kim quang từ trong một cây đại thụ tươi tốt nhảy ra. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 60: Linh Thú Xuất Hiện

Ánh trăng sáng tỏ rọi xuống, có thể thấy rõ bóng dáng vừa nhảy ra là một con chồn nhỏ.

Chỉ thấy nó – thân hình béo mập, lông toàn thân có màu vàng rực rỡ, một đôi mắt lưu chuyển lại có bảy màu.

Tiểu kim chồn vừa hiện thân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm đã phát hiện. Khóe miệng Hiên Viên Diễm có chút run rẩy, cánh tay huých vào Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu trêu tức nói: "Nguyệt nhi a, không có người nào bị nàng dọa đi ra, cái mà nàng dọa được chỉ là một tiểu phì chồn kiếm ăn đêm."

Tức giận hướng tới Hiên Viên Diễm đảo cặp mắt trắng dã, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng giương tay áo lên, ánh mắt càng lạnh lùng xem xét bốn phía, giọng điệu càng thêm tối tăm: "Các hạ còn không chịu hiện thân phải không? Được, ngươi tốt nhất đừng có ý đồ giở trò gì. Nếu không để ta bắt được, ta sẽ không lưu tình lột da, rút gân của ngươi."

"Bằng hữu, nhanh hiện thân đi, giấu đầu thụt đuôi chính là hành vi của bọn tiểu nhân." Nụ cười trên mặt Hiên Viên Diễm tắt đi, hai tròng mắt thâm thúy xem xét bốn phía, mở miệng lạnh lùng nói.

Trên đời này lại có người có nội lực thâm hậu có thể ẩn núp trong rừng cây, mà hắn cùng Nguyệt nhi đều không phát hiện dù chỉ một chút dấu vết, này cũng không khỏi khó tin đi?

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm trực tiếp không nhìn cái tiểu kim chồn vừa nhảy ra từ cậy đại thụ, hai tròng mắt cẩn thận cùng âm lãnh tra xét kỹ bốn phía.

Diễn ঌĐàn Lê ঌQuý ĐônCùng lúc đó, cái kia tiểu kim chồn cũng quơ quơ cái đuôi xù lông, hai tròng mắt nghi hoặc khó hiểu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nó không phải đã ngoan ngoãn đi ra sao, chẳng lẽ tiểu chủ tử không nhìn đến nó sao, nó. . . Tựa hồ không có nhỏ bé đến mức tiểu chủ tử không thể phát hiện đi?

Tiểu móng vuốt ủy khuất mười phần gãi gãi, tiểu kim chồn xoay mình kéo thân hình béo mập đi tới đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đặt mông bùm một cái xong, tiểu kim chồn chớp chớp đôi mắt bảy màu ngập nước, cái miệng nhỏ nhắn đáng thương hề hề vểnh lên nói: "Ô ô ô. . . Tiểu chủ tử, nhìn nơi này, nhìn nơi này! Người ta không phải đã thực nghe lời đi ra sao? Người vì sao không phát hiện người ta a?"

Thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng cứng đờ, hai tai nhạy cảm co rúm lại, nguyên bản hai tròng mắt đang xem xét bốn phía, giờ phút này đầy hồ nghi nhìn về phía tiểu kim chồn trước mặt mình. Nàng không lầm chứ? Thanh âm này như thế nào lại giống như từ trong miệng tiểu kim chồn phát ra a?

"Di. . . Nguyệt nhi, tiểu phì chồn này vì sao hướng về phía nàng liều mạng la to a? Nó không phải là đói quá không tìm được thức ăn, cho nên liền tìm tới nàng, hy vọng nàng có thể cho nó chút đồ ăn chứ?" Nghe được tiếng kêu chi chi mà kim chồn phát ra với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cũng đem tầm mắt tập trung lên người tiểu kim chồn, tươi cười mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"Chi chi chi, chi chi chi. . ." Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, chỉ thấy tiểu kim chồn trừng mắt hung tợn với Hiên Viên Diễm, một đôi tiểu móng vuốt vung lên hướng Hiên Viên Diễm diễu võ dương oai.

Truyền vào tai Hiên Viên Diễm chỉ là tiếng chi chi khó chịu của tiểu kim chồn, mà truyền vào tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại là: trứng thối, ngươi đại phôi đản. Không được gọi người ta tiểu phì chồn, người ta là tiểu linh chồn đáng yêu cao quý. Ngươi nếu còn gọi người ta tiểu phì chồn, người ta liền cắn chết ngươi, hung hăng cắn chết ngươi nga.

Diễn ɞĐàn Lê ɞQuý ĐônThượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khoanh tay, hai tròng mắt thâm thúy nhìn về tiểu kim chồn ngồi dưới đất, đang liều mạng vung móng vuốt hướng tới Hiên Viên Diễm.

Nguyên lai nàng không lầm a, tiếng người mà lúc trước nàng nghe thấy thật ra chính là tiếng của tiểu kim chồn.

Động vật mà lại nói tiếng người sao? Được rồi, ngay cả chuyện xuyên không vô cùng ly kỳ nàng cũng đã gặp, nay gặp một cái tiểu động vật biết nói tiếng người, nàng cũng chẳng ngạc nhiên.

"Uy, tiểu phì chồn béo mập. Xem tư thế của ngươi hung dữ như thế, không phải là muốn tìm ta đánh nhau chứ?" Hiên Viên Diễm mắt cũng run rẩy nhìn thẳng tiểu kim chồn, thanh âm đầy ý cười nói.

Đợi chút, có một việc rất kỳ quái. Theo biểu tình cùng giọng nói của Diễm, hắn tựa hồ nghe không hiểu tiểu kim chồn này nói chuyện . Chẳng lẽ. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu chặt chân mày nhìn Hiên Viên Diễm, rồi lại nhìn sang tiểu kim chồn.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ." Tiểu kim chồn tựa hồ càng thêm tức giận, móng vuốt không chỉ hướng tới Hiên Viên Diễm vung lợi hại hơn, mà răng nanh sắc nhọn cũng lộ ra, mấy sợi kim râu quanh cái miệng nhỏ nhắn cũng dựng đứng.

https://thuviensach.vn

-- Đã nói, người ta là tiểu linh chồn cao quý, không phải tiểu phì chồn béo mập. Ngươi lại cười nhạo người ta là tiểu phì chồn, cho dù ngươi cùng tiểu chủ tử quan hệ rất tốt, người ta cũng sẽ hung hăng cắn ngươi nga.

"Diễm, nó nói nó là tiểu linh chồn cao quý, ngươi nếu lại kêu nó tiểu phì chồn béo mập, nó liền hung hăng cắn ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu nhíu mày, mở miệng chậm rãi nói, mà trong lòng nàng thì lại cười nói: ta nói tiểu ngốc chồn a, ngươi hướng tới Diễm rống chết cũng vô dụng a, hắn căn bản nghe không hiểu chồn ngữ của ngươi a!

"Nguyệt nhi, trăm ngàn lần đừng nói với ta, nàng còn có thể nghe hiểu chồn ngữ?" Hiên Viên Diễm trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhưng giây lát sau, trong đầu Hiên Viên Diễm liền nổi lên suy nghĩ khiếp sợ. Mình thế nào lại quên a, Nguyệt nhi căn bản không phải là người bình thường, người bình thường tuyệt đối không thể có chuyện này, nhưng mà nếu là Nguyệt nhi, thì chuyện này lại thực bình thường.

"Lúc trước ta khẳng định là nghe không hiểu, nhưng hiện tại có được linh lực của mẫu thân, ta nghĩ các loại chuyện tình ly kỳ sẽ liên tiếp xảy ra." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún nhún vai, nhếch môi cười nói.

Nhưng mà hai mắt nàng cũng thâm thúy xem xét tiểu kim chồn. Nó lúc trước nói nó gọi là gì, Cầu Cầu? Tên này tựa hồ rất quen thuộc?

Diễn ๖ۣۜĐàn Lê ๖ۣۜQuý ĐônTrong đầu, trí nhớ của mẫu thân như thủy triều ùa về, một đoạn trí nhớ chợt thoáng qua, nàng nhớ đến tiểu kim chồn này tên Cầu Cầu. Nó, dường như là tiểu linh thú mẫu thân nuôi dưỡng, trong phủ tướng quân ngoại trừ tướng quân phụ thân Thượng Quan Hạo, tựa hồ không có người khác gặp qua nó.

Bất quá trước khi mẫu thân qua đời, từng nói với tiểu linh thú: Cầu Cầu, ngoài ngàn dặm có một khu rừng rậm, bên trong có một cái đầm lạnh,

https://thuviensach.vn

nó lớn lên nhờ hấp thụ huyết châu của trời đất. Ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp tìm kiếm giọt huyết châu đó, sau đó nuốt vào, rồi tìm một nơi an toàn để tu luyện.

Ngươi chỉ cần tu luyện mười lăm năm, máu trong cơ thể ngươi có thể làm cho vết thương trên cơ thể người trong nháy mắt khép lại, còn có thể hóa giải tất cả các loại kỳ độc trên thế gian.

Ta đưa linh lực vào cơ thể tiểu chủ tử, đợi tiểu chủ tử trưởng thành hoặc cũng có khả năng trước khi trưởng thành sẽ phóng thích, một khi linh lực trong cơ thể tiểu chủ tử được phóng thích, nàng sẽ gặp phải nguy hiểm rất lớn.

Nhớ kỹ, lúc tiểu chủ tử phóng thích linh lực, ngươi nếu đã tu luyện thành công, nhất định phải đúng lúc trở lại bên người tiểu chủ tử. Tin tưởng lấy dòng máu kỳ lạ trong cơ thể ngươi, đến lúc đó đối với tiểu chủ tử sẽ có trợ giúp rất lớn.

"Ô ô ô. . . Cầu Cầu nhất định sẽ cố gắng tìm kiếm huyết châu, đợi cho tiểu chủ tử phóng thích linh lực, Cầu Cầu sẽ ngoan ngoãn trở lại bảo hộ tiểu chủ tử." Tiểu kim chồn rơi lệ nói xong, liền thương tâm muốn chết chảy nước mắt rời đi, từ đó về sau nó không còn xuất hiện ở trong tướng quân phủ. . .

Nếu nàng đoán không sai, tiểu linh thú này hẳn là đến tìm huyết châu, sau đó lựa chọn ở trong rừng cây vắng vẻ này tu luyện.

Ai ngờ chính mình lại vừa vặn xuất hiện ở trong này, mà linh lực trong cơ thể lại được phóng thích, cho nên tiểu linh thú này liền theo linh quang tìm được chính mình đi? Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong lòng âm thầm phỏng đoán.

Diễn ๖ۣۜĐàn Lê ๖ۣۜQuý Đôn"Ô ô ô. . . Tiểu chủ tử, người vì sao không để ý tới Cầu Cầu a, có phải người không thích Cầu Cầu hay không? Ô ô ô. .

https://thuviensach.vn

. Mặc kệ a mặc kệ a, đại chủ tử đã bỏ Cầu Cầu, tiểu chủ tử nếu cũng vứt bỏ Cầu Cầu, Cầu Cầu vốn không có ai muốn, như vậy Cầu Cầu thực đáng thương a thực đáng thương a."

Nguyên bản tiểu kim chồn còn đang nhe răng trợn mắt, hướng về phía Hiên Viên Diễm vung móng vuốt sắc bén, nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét đánh giá nó, lập tức đem thân hình cuộn lại, chớp chớp đôi mắt ngập nước, ánh mắt thập phần thê u nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhìn thấy ánh mắt tiểu kim chồn vô cùng ai oán xem xét mình, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi có chút dở khóc dở cười.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nhíu nhíu mày, mở miệng cố ý đùa nói: "Uy, đại chủ tử không phải nói, ngươi tu luyện mười lăm năm mới có thể làm máu biến thành linh đan diệu dược sao? Nay tính thời gian, ngươi tựa hồ còn không có tu luyện thành công đi? Máu của ngươi đã không thể giúp ích gì cho ta, ta đây giữ ngươi bên người làm gì a?"

"Ô ô ô. . . Ngay trước lúc tiểu chủ tử phóng thích linh lực, Cầu Cầu đã tu luyện thành công rồi. Nay máu của Cầu Cầu rất hữu dụng, tiểu chủ tử người liền mang Cầu Cầu về nhà đi." Tiểu kim chồn cúi đầu, một đôi tiểu móng vuốt gãi gãi, giọng điệu nghẹn ngào nói.

Xem bộ dáng nó vô cùng ủy khuất, giống như nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự không cần nó, nó sẽ ngồi tại chỗ khóc đến chết mất.

"Thật sự sao? Diễm vừa vặn mới bị nội thương, không bằng ngươi mang chút máu cho Diễm nếm thử, nếu nội thương của Diễm trong nháy mắt khỏi hẳn, liền chứng minh ngươi không có nói dối tiểu chủ tử a? Như vậy tiểu chủ tử. . . Liền mang ngươi về nhà." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhịn không được cười một tiếng, kiều môi chậm rãi nói.

Kỳ thật cho dù máu của nó không dùng được, một cái tiểu tử đáng yêu lại trung thành với chủ tử như thế, nàng há có thể không cần nó sao?

https://thuviensach.vn

Bất quá nàng biết, Diễm lúc trước vì ứng phó Thiên Ma tiêu âm cùng hắc y nhân đồng thời tập kích, kỳ thật bị nội thương thực nghiêm trọng. Nếu trước mắt máu của tiểu gia hỏa này thật sự có thể làm nội thương của Diễm khỏi hẳn, đương nhiên là phải khiến nó kính dâng chút máu, để Diễm tiêu trừ chút thống khổ chứ?

"Ta mới không cần lãng phí máu cho hắn chữa thương đâu, người ta là tiểu linh chồn cao quý, chỉ có nhân tài cao quý như tiểu chủ tử Cầu Cầu mới kính dâng máu, hắn mới không có tư cách uống máu của Cầu Cầu đâu." Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, nguyên bản tiểu kim chồn đang ra sức sắm vai đáng thương tranh thủ tình cảm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức ngẩng cao đầu, khinh thường trừng trừng chồn mâu với Hiên Viên Diễm.

"Ngươi không muốn lãng phí máu cho chàng chữa thương? Được, vậy ta đây cũng không cần làm tiểu chủ tử của ngươi." Khóe miệng run rẩy nhìn tiểu kim chồn đang ủy khuất trong nháy mắt biến thành kiêu ngạo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo cặp mắt trắng dã nói. Không nghĩ tới không chỉ có người không coi ai ra gì, mà ngay cả chồn thế nhưng cũng không coi ai ra gì?

"Ô ô ô. . . Nếu là như vậy, vẫn là cho hắn uống chút máu của Cầu Cầu đi." Tiểu kim chồn đang ngẩng cao đầu lập tức cúi xuống, hai tiểu móng vuốt ủy khuất gãi gãi, yếu ớt đầu hàng.

Diễn ๖ۣۜĐàn Lê ๖ۣۜQuý ĐônHiên Viên Diễm trợn mắt há hốc mồm thưởng thức biểu tình thay đổi thất thường của tiểu kim chồn, suy nghĩ trong nháy mắt có cảm giác hỗn độn. Tiểu gia hỏa này thật là một con chồn sao?

Nhìn bộ dáng của tiểu kim chồn, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng run rẩy lợi hại hơn, mẫu thân thật đúng là tìm cho mình một kẻ dở hơi dở khóc dở cười a!

https://thuviensach.vn

"Thật sự là chịu thua ngươi, đến đây đi, đến trong lòng ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nói gì nhìn thẳng tiểu kim chồn, nửa ngồi xuống dưới, cánh tay mở ra hướng tới tiểu kim chồn.

"Tiểu chủ tử rốt cục cũng ôm Cầu Cầu, Cầu Cầu rất vui vẻ nga." Cái đuôi xù lông của tiểu kim chồn lập tức giương lên tận trời phe phẩy mấy cái, thân hình béo mập cũng hưng phấn vòng quanh tại chỗ ba vòng. Tiếp theo, vèo một tiếng vang lên, bóng dáng nó tựa như hỏa tiễn nhảy vào trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bẹp! Vì biểu đạt vui sướng trong lòng, tiểu kim chồn cư nhiên vươn cao đầu, hôn trộm miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Hí. . ." Hiên Viên Diễm nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, trừng mắt tức giận với tiểu kim chồn.

Cái tình huống gì a, thối phì chồn này thế nhưng trước mặt hắn đùa giỡn Nguyệt nhi? Vì phát tiết nội tâm vô cùng bất mãn, hắn có thể yêu cầu Nguyệt nhi ném thối phì chồn này, hơn nữa càng xa càng tốt không?

"Vươn móng vuốt đến." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khóe miệng co rút nhìn tiểu kim chốn đùa giỡn chính mình, đảo cặp mắt trắng dã nói.

Tiểu kim chồn lười biếng dựa đầu vào cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đem móng vuốt đưa tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhẫn huyền băng thiết trên tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng xoay tròn một cái, tựa như đóa hoa cắt qua móng vuốt của tiểu kim chồn.

"Ô ô ô. . . Vì cái gì bắt người ta tiểu phì chồn đổ máu cho cái đại phôi đản kia a, đau thật đúng là một chút giá trị cũng không có a!" Tiểu kim chồn bị cắt tiểu móng vuốt lấy máu tuy rằng vẫn ngoan ngoãn duỗi thẳng, nhưng tiểu móng vuốt lại nhéo y phục Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cuộn

https://thuviensach.vn

mình lại chôn đầu thật sâu vào lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm nghẹn ngào mang theo bất mãn nói.

"Ngoan, hồi phủ rồi sẽ thưởng cho ngươi rất nhiều đồ ăn ngon nga." Nghe được tiểu kim chồn thầm ai oán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhịn không được bật cười.

"Không chỉ thưởng ta rất nhiều đồ ăn ngon, tiểu chủ tử còn phải tự tay bón cho ta ăn." Tiểu kim chồn phút chốc nâng đầu lên, chồn mâu xoay mòng mòng cò kè mặc cả.

Nha, vì sao nàng cảm giác tiểu gia hỏa này kỳ thật là cố ý giả đau, để đòi mình thương tiếc a? Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồ nghi xem xét tiểu kim chồn.

Diễn ঌ্Đàn Lê ঌ্Quý ĐônKhông xong, tiểu chủ tử không phải là phát hiện mình cố ý giả đau, lừa gạt nàng đồng tình chứ? Trăm ngàn lần không thể bị tiểu chủ tử phát hiện mình bị cắt lòng bàn chân lấy máu, kỳ thật một chút cũng không đau. Bằng không về sau lúc tiểu chủ tử lấy máu của mình, người sẽ không đau lòng.

"Ô ô ô. . . Đau quá nga." Tiểu kim chồn nhanh chóng chớp chớp chồn mâu, lại đem đầu chôn sâu vào lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân hình cũng làm bộ đau run lên.

"Được rồi được rồi, sau khi hồi phủ Nguyệt nhi tự tay bón ngươi ăn các thứ này nọ nga." Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy nhu nhu đầu tiểu kim chồn, hai tròng mắt đầy ý cười nhìn về phía Hiên Viên Diễm nói: "Diễm, máu của nó có thể làm nội thương của chàng trong nháy mắt khỏi hẳn. Hé miệng ra, ta đem máu ở móng vuốt của nó vào miệng chàng."

"Ân." Hiên Viên Diễm nhẹ gật đầu, nửa ngồi xuống, ngửa đầu há to miệng.

https://thuviensach.vn

Đoạn đối thoại vừa rồi của Nguyệt nhi cùng tiểu phì chồn, thật ra hắn cũng đoán được vài phần. Thật là không nghĩ tới, máu của phì chồn lại có tác dụng thần kỳ như thế?

Bất quá, nếu không phải Nguyệt nhi bảo hắn uống máu của tiểu phì chồn này, thì nó cũng không ở trong lòng Nguyệt nhi làm nũng, hắn thật đúng là mất hứng mượn máu của tiểu phì chồn để trị nội thương a. Nhìn thấy tiểu phì chồn liều mạng làm những hành động đáng yêu với Nguyệt nhi, nội tâm của hắn thực khó chịu a thực khó chịu.

"Như thế nào?" Đem một chút máu vào miệng Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem tiểu móng vuốt lấy ra khỏi miệng Hiên Viên Diễm, ngẩng đầu hỏi.

Hiên Viên Diễm đứng thẳng người, điều hòa nội tức, tuy rằng trước đó đã biết công hiệu của máu chồn, nhưng khi Hiên Viên Diễm phát hiện nội thương thật sự trong nháy mắt khỏi hẳn, hắn vẫn là không tự chủ được mở miệng tán thưởng nói: "Máu của nó quả thực thần kỳ."

"Ô ô ô. . . Nội thương của hắn tuy rằng tốt lắm, nhưng là Cầu Cầu bị thương rồi. Tiểu chủ tử nhanh nhanh băng bó cho người ta, máu của người ta thực trân quý, lãng phí thực đáng tiếc." Tiểu kim chồn mân mê miệng, quơ quơ tiểu móng vuốt bị cắt tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm nũng nói.

Diễn ๖ۣۜĐàn Lê ๖ۣۜQuý Đôn"Được rồi được rồi, lập tức băng bó cho ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai tròng mắt không lộ vẻ gì nhìn tiểu kim chồn, nhưng tay cũng nhanh chóng với vào trong tay áo, rút ra một cái khăn lụa nhẹ nhàng băng bó cho tiểu kim chồn.

Tuy rằng nghe không hiểu chồn ngữ, nhưng là nhìn biểu tình của tiểu kim chồn, Hiên Viên Diễm cũng có thể đoán ra gần đúng tiểu kim chồn nói với Nguyệt nhi cái gì.

https://thuviensach.vn

Uy, ngươi cái tiểu phì chồn, đừng lúc nào cũng làm nũng với Nguyệt nhi được không? Ngươi không ngừng làm nũng với Nguyệt nhi, muốn làm Nguyệt nhi không có thời gian để ý ta? Hiên Viên Diễm khó chịu trừng mắt với tiểu kim chồn.

Tiểu kim chồn giống như là nhìn ra ánh mắt bất mãn của Hiên Viên Diễm, ngẩng đầu khiêu khích Hiên Viên Diễm, tựa hồ muốn nói: ta cứ ăn vạ, ta cứ ăn vạ, ngươi có thể làm gì ta?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cụp mắt xuống, dụng tâm băng bó tốt cho tiểu kim chồn, lúc này ngẩng đầu lên. Nàng nhìn thấy Hiên Viên Diễm cùng tiểu kim chồn mắt to trừng mắt nhỏ, tựa như người đối diện là kẻ thù, khóe miệng không khỏi co rút. Không cần đoán, nàng cũng biết một người một chồn rốt cuộc là tại sao không vừa mắt nhau.

"Diễm, chúng ta hồi phủ đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt một tay bế thân hình mũm mĩm của tiểu kim chồn, một tay nắm tay Hiên Viên Diễm.

Hai tròng mắt đầy ý cười nhìn Hiên Viên Diễm, bên má mồ hôi lạnh chảy xuống người tiểu kim chồn vẫn đang trừng trừng mắt, cùng Hiên Viên Diễm ngây ngốc đến đáng yêu đi ra khỏi rừng cây. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 61: Linh Cung Thánh Chủ

Gió lạnh như có như không, ánh trăng bạc cùng ánh nến đỏ tươi hòa quyện, phòng ngủ phảng phất như bị một tấm lụa mỏng bao phủ tạo thành một bức họa xinh đẹp.

Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn giờ phút này đang đứng ở cạnh bàn, ngón tay thon dài cầm ngọn bút, hướng tới tờ giấy tuyên thành đang được mở trên bàn mà hạ xuống.

Trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở trong rừng cây lộ ra nửa dung nhan, tóc đen bay bay, tử y phiêu phiêu xuất hiện ở trên giấy tuyên thành.

Buông bút, Tiêu Hàn lẳng lặng cúi đầu, hai tròng mắt u lãnh thâm thúy nhìn giấy tuyên thành.

Vô Ngân công tử ít giao thiệp với bên ngoài tại sao lại bỗng nhiên xuất hiện trong rừng cây, dùng hoa đào trận che đi dung nhan sắp lộ ra của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứ? Hình dáng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc cất dấu cái bí mật kinh thiên động địa gì?

Nâng tay, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua cái gáy trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt trên giấy tuyên thành, tiếp theo chậm rãi chuyển tới đôi mày thanh tú cùng ngọc mâu. Bỗng dưng, Tiêu Hàn thâm thúy nheo mắt lại, một hình ảnh vô cùng quen thuộc lại mơ hồ tràn ngập trong đầu hắn.

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là Linh Cung thánh chủ trong truyền thuyết?" Tiêu Hàn mở miệng lạnh nhạt nói ra suy nghĩ trong lòng, đột nhiên cảm giác huyết dịch toàn thân lạnh đi. Nhưng giây lát sau, Tiêu Hàn liền thu liễm nội tâm vô cùng kinh hãi, nhanh chóng lắc lắc đầu.

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý ĐônKhông đúng, tuy rằng nàng ở trong rừng cây phóng ra hồng quang quỷ dị mà chỉ có người của Linh Cung mới biết, dung nhan tuyệt sắc cũng rất giống Linh Cung thánh chủ, nhưng mà tuổi của nàng hoàn toàn không phù hợp a?

"Hay là. . ." Tiêu Hàn đột nhiên nhíu mày, lạnh nhạt phun ra hai chữ, bàn tay nắm chặt giấy tuyên thành, vận nội lực đem tờ giấy nháy mắt hóa thành tro tàn.

Nếu đúng là như vậy, mạng của Hiên Viên Diễm chỉ sợ không cần hắn đi đòi, tự nhiên sẽ có người thay hắn đòi? Một khi đã như vậy, mục đích hắn đến Long Diệu Hoàng triều cũng nên điều chỉnh chút. . .

Cùng lúc đó –

Gió đêm cùng ánh trăng hòa quyện, nến đỏ nhẹ nhàng lay động, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong tay cầm một ly rượu màu ngọc bích đứng trước cửa sổ.

Ngửa đầu, híp mắt nhìn bầu trời mênh mông bát ngát, Dạ Dật Phong cúi đầu, bạc môi nhẹ nhấp một ngụm rượu.

Mà trong đầu hắn, là dung nhan đã lộ một nửa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong rừng cây, cùng với phong tư yêu mị khi nàng phát ra hồng quang.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vì sao hoa sen máu ở mi tâm của ngươi có thể phát ra hồng quang xinh đẹp như vậy chứ?" Dạ Dật Phong xoay

https://thuviensach.vn

xoay ly rượu trong tay, mở miệng thấp giọng mê man nói.

"Dung nhan kia có thể làm điên đảo chúng sinh, ta hình như đã từng gặp ở nơi nào? Còn có, hồng quang có thể hủy diệt vạn vật, càng giống như là. . ." Dạ Dật Phong nhắm chặt hai mắt, biểu tình như lâm vào trạng thái trầm tư.

Bỗng dưng, thân hình Dạ Dật Phong cứng đờ, ly rượu trong tay rơi xuống đất. Loảng xoảng keng – trong nháy mắt rượu bắn tung tóe, chén ngọc vỡ tan tạo ra âm thanh thanh thúy.

"Chẳng lẽ. . . Ngươi lại là Linh Cung thánh chủ trong truyền thuyết?" Hai mắt Dạ Dật Phong phút chốc hoảng sợ trợn to, phát ra tiếng làm hắn cảm thấy nổi da gà.

"Không, không đúng. Tuổi không phù hợp, huống hồ Linh Cung thánh chủ làm sao có thể trở thành Thụy vương phi chứ? Nhưng là. . . Dung mạo quen thuộc kia, hồng quang quỷ dị kia phải giải thích như thế nào chứ?" Dạ Dật Phong ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay gắt gao nắm tóc. Thật sâu hít vào mấy ngụm lãnh khí, tiếp hắn liều mạng sửa sang lại suy nghĩ hỗn độn làm người ta sợ hãi trong đầu.

"Chẳng lẽ. . ." Một hồi lâu sau, Dạ Dật Phong chậm rãi đứng lên, hai tròng mắt xem xét bóng đêm ngoài cửa sổ, khóe miệng co rút: "Phụ hoàng a phụ hoàng, ngài còn bảo nhi thần cưới phượng tinh làm thái tử phi? Nếu như nhi thần thật sự cưới phượng tinh làm thái tử phi, chỉ sợ ngài phải cử hành tang lễ cho con rồi."

Xem ra, hắn cũng không cần vắt óc đi đối phó Hiên Viên Diễm. Chờ lấy được bảo vật trong địa hạ cung điện, hắn vẫn là nhanh nhanh tập hợp nhân mã rời khỏi Long Diệu Hoàng triều đi. . .

Ở một phòng ngủ khác –

https://thuviensach.vn

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý ĐônGió đêm lạnh lẽo thổi vào, thân hình Hiên Viên Diễm ghé tại mặt bàn, hai tay đùa nghịch mặt nạ da tinh xảo.

Trong ánh nến nhìn lại, mặt nạ da trong tay Hiên Viên Diễm còn thiếu một nửa, nhưng cũng đã hiện ra rõ ràng gương mặt, cùng với mặt nạ da Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước đây dùng để che mặt hoàn toàn giống nhau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giờ phút này đang nằm trên nhuyễn tháp, mà tiểu kim chồn Cầu Cầu ăn uống no đủ, cuộn mình vùi đầu vào thân thể nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay xoay viên đá thủy tinh lúc trước Thượng Quan Hạo giao cho nàng, phượng mi nhíu lại.

Nàng vừa rồi đã thử lấy máu mình nhỏ vào đá thủy tinh, muốn hấp thu một nửa linh lực của mẫu thân để lại.

Nhưng là, tựa hồ vô dụng. Máu của nàng vẫn không thể làm viên tiểu thủy tinh biến thành màu đỏ, nếu tiểu thủy tinh không thể biến thành màu đỏ, nàng liền không thể hấp thu linh lực từ nó, hơn nữa tiểu thủy tinh cũng không thể phá giải cơ quan ở địa hạ cung điện. Chẳng lẽ. . . Phải đợi sau khi nàng trưởng thành, máu của nàng mới có thể làm tiểu thủy tinh biến thành màu đỏ sao?

Đầu ngón tay vuốt nhẹ viên tiểu thủy tinh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cất nó vào trong tay áo.

Nghiêng đầu đi, hai tròng mắt đầy ý cười nhìn nhìn Hiên Viên Diễm vùi đầu bận việc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu nói: "Diễm, ta không phải bảo chàng đừng làm mặt nạ da sao? Chỉ cần hoa sen máu ở mi tâm của ta phóng ra hồng quang, thì nó cũng sẽ biến thành tro thôi."

https://thuviensach.vn

Căn cứ vào trí nhớ trong đầu, mẫu thân lúc trước làm mặt nạ da tinh xảo cho nàng che mặt, kỳ thật chính là loại dược đặc chế từ hoa cỏ của Linh Cung. Mà nghiên cứu chế tạo loại dược hoa cỏ kỳ lạ này, tựa hồ chỉ có Linh Cung mới có thể sinh trưởng, ở chỗ khác căn bản không thể nào tìm được.

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý ĐônTrước kia nàng cũng thực kì quái, mặc dù mẫu thân muốn che lại hình dáng của nàng, hoàn toàn có thể dùng loại mặt nạ da bình thường a, vì sao phải làm cái mặt nạ da xấu xí đến mức như thế chứ? Nay nàng mới biết được, chỉ cần đem loại dược kia vẽ loạn trên mặt, đều sẽ biến thành hình dạng vô cùng xấu xí.

Mẫu thân biết một khi linh lực trong cơ thể nàng hoàn toàn phóng thích, hoa sen máu ở mi tâm sẽ tùy thời phóng ra hồng quang uy lực vô cùng, mà loại da bình thường chỉ cần trạm đến hồng quang, phút chốc sẽ biến thành tro tàn.

Cho nên mẫu thân liền dùng loại dược đặc chế làm thành da cho nàng che mặt, hy vọng loại dược này có thể khắc chế uy lực của hồng quang. Nhưng mà, mặc dù mặt nạ da làm bằng dược thủy đặc chế, lại vẫn không thể ngăn cản uy lực của hồng quang, thời điểm ở trong rừng cây, nó đúng là vẫn hóa thành tro tàn.

Bất quá, mẫu thân cũng thông minh tính đến điểm này, bà biết mặt nạ da này vẫn không thể che lại dung nhan của nàng. Bởi vậy trước lúc lâm chung đã dặn dò tướng quân phụ thân: nếu hình dáng của nàng hiện thế, nhất định phải đi địa hạ cung điện lấy được bảo vật, có lẽ có thể tránh được kiếp nạn.

"Ta biết, bất quá. . . Có thể che một ngày thì che một ngày." Hiên Viên Diễm nâng mắt, cười cười với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại vùi đầu đùa nghịch mặt nạ da trong tay.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún nhún vai, không nói gì. Diễm nói cũng đúng, tuy rằng hoa sen máu chỗ mi tâm tùy thời có thể nở rộ, nhưng trước khi nó nở rộ, có thể che thêm một ngày cũng tốt.

Hai tròng mắt mềm mại cười xem xét Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trong tay áo lấy ra một tờ giấy trắng. Tờ giấy này đúng là lấy từ tay Lăng Tiêm Tiêm, cất dấu bí mật không thể cho ai biết của Dạ Dật Phong cùng tả thừa tướng.

Nếu nàng đoán không sai, loại dược thủy che chữ này, hẳn là dùng năm loại cây cùng máu tươi của một loài động vật nghiên cứu chế tạo. Chỉ cần có đủ năm loại rễ cây cùng máu tươi động vật, lại đem chúng nó chế thành phấn rắc lên trên giấy, trong nháy mắt có thể làm cho chữ viết lộ ra.

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý ĐônNăm loại cây nàng đã biết, chỉ còn máu tươi của loài động vật nào thì nàng còn chưa có nghĩ ra.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt phẳng tờ giấy, đem tờ giấy đến sát mũi, ngưng thần chăm chú ngửi ngửi. Tuy rằng năm hương vị của cây thực sự quá nồng, mơ hồ đã hoàn toàn át đi mùi máu tươi động vật. Nhưng mà, nàng sẽ không bị việc này làm khó, nàng khẳng định có thể nghiên cứu ra đây là máu của loài động vật nào. . .

Cùng lúc đó –

Ánh trăng chiếu xuống, trên một mái hiên nào đó không xa Thụy vương phủ, một bóng đen lẳng lặng đứng đó. Hắc y nhân, chính là người thổi Thiên Ma tiêu âm trong rừng cây, trên mặt đeo mặt nạ dữ tợn.

Híp mắt, hai tròng mắt lãnh lệ xem xét Thụy vương phủ ở đối diện, thanh âm thị huyết phiêu tán trong gió: "Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhớ rõ tối nay nên sớm chút nghỉ ngơi. Bổn tọa dành riêng cho các ngươi một màn diễn phấn khích tuyệt luân. Cho nên, các ngươi

https://thuviensach.vn

nhất định phải dưỡng tinh thần, ngày mai mới có thể hảo hảo thưởng thức nga."

Vừa dứt lời, mặt nạ nam tử vung ống tay áo, bóng dáng nhanh chóng biến mất khỏi mái hiên. . .

Ánh trăng ẩn đi, ngôi sao cũng lặn mất, dải ngân hà rực rỡ làm say lòng người.

Dần dần, thái dương đẩy ra ánh trăng mông lung, mặt trời đỏ không chút keo kiệt tươi cười, đem ánh sáng ấm áp chiếu xuống nhân gian.

Lúc này, chỉ thấy bóng dáng quản gia Thụy vương phủ chạy như điên trong hành lang dài, vẻ mặt bối rối nhằm về phía phòng ngủ của Hiên Viên Diễm.

"Vương gia, vương phi. Hai người nhanh chút đi ra, không tốt." Vừa mới đứng vững, quản gia liền đập cửa thật mạnh, thanh âm vô cùng khủng bố hô.

"Quản gia, rốt cuộc phát sinh chuyện gì, sáng sớm tinh mơ đã đến quấy nhiễu mộng đẹp của ta?" Cửa phòng ngủ phút chốc mở ra, khóe miệng Hiên Viên Diễm giật giật nhìn về phía quản gia. Cho dù là vương phủ cháy, người luôn luôn bình tĩnh như quản gia chỉ sợ cũng sẽ không kích động như thế đi?

"Vương gia, xảy ra đại sự. Ở cửa Thụy vương phủ đầy dân chúng, toàn bộ bọn họ phẫn nộ vung quyền, lớn tiếng hò hét . . ." Quản gia thật cẩn thận nhìn mắt Hiên Viên Hiên, trong khoảng thời gian ngắn lại không dám nói ra.

"Hò hét cái gì?" Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm bỗng dưng nhíu lại, giọng điệu lạnh lẽo hỏi. Tuy rằng quản gia còn không có nói ra, nhưng nhìn vẻ mặt của hắn, hắn là tình thế rất nghiêm trọng.

https://thuviensach.vn

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý Đôn"Là có liên quan với tiểu vương phi . . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 62: Nàng Là Yêu Nữ

"Có liên quan tới ta?" Một âm thanh lười biếng vang lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ sau lưng Hiên Viên Diễm thò ra, phượng mi hơi nhíu nhìn về phía quản gia.

Kim quang bao phủ, dung mạo vốn tuyệt sắc của nàng bị một cái mặt nạ da xấu xí che lại, tử y cùng mái tóc đen như mực nhẹ nhàng bay theo gió, tựa như bươm bướm đang bay lượn. Mà tiểu kim chồn Cầu Cầu lúc này ghé vào trên vai nàng, miệng nhỏ không ngừng cắn cắn thịt vịt.

"Bọn họ. . . Bọn họ nói mi tâm của tiểu vương phi thế nhưng lại phóng ra hồng quang quỷ dị. . . Hồng quang, nhất định là họa. . . Yêu nữ hại nước hại dân." Quản gia bỗng dưng cúi đầu, lắp bắp run rẩy nói.

"Cái gì?" Thân hình Hiên Viên Diễm bỗng dưng cứng đờ, lạnh lẽo phun ra hai chữ, bóng dáng vèo một cái biến mất tại chỗ.

Nhìn thấy Nguyệt nhi phóng thích linh lực, chỉ có những người trong rừng cây đêm qua, dân chúng căn bản không có khả năng biết được. Cho nên. . . Khẳng định là người nào đó đã cố ý phát tán tin tức.

Rốt cuộc là ai? Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn, hay là mặt nạ nam tử?

DiễnđànLêQuýĐônVô luận là ai phát tán tin tức này, mục đích thập phần rõ ràng: hắn nhất định đoán được thân phận của Nguyệt nhi, cũng biết rõ Nguyệt nhi muốn giấu giếm thân phận. Bởi vậy hắn liền bụng dạ khó lường mượn miệng của dân chúng đi phát tán mọi nơi, để cho người của Linh Cung mau chóng tìm tới cửa.

https://thuviensach.vn

Mà hắn cũng biết, nếu trực tiếp nói với dân chúng Nguyệt nhi là cung nhân của Linh cung, chỉ sợ dân chúng đều bị hù chết, trong lòng đối với Nguyệt nhi chỉ biết kính sợ, làm sao còn dám khắp nơi ăn nói bừa bãi. Bởi vậy tên kia mới cố ý nói Nguyệt nhi là yêu nữ hại nước hại dân, dẫn dụ dân chúng sáng tinh mơ liền tề tụ ở cửa Thụy vương phủ gây chuyện.

"Yêu nữ hại nước hại dân?" Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch lên một độ cong lạnh lẽo, bước từng bước nhỏ tới cửa lớn Thụy vương phủ. Mà còn lại quản gia nâng tay áo lau mồ hôi lạnh trên trán, tiểu bắp chân không ngừng run rẩy đuổi theo. . .

Trời xanh trong vắt, mây chầm chậm bay.

Gió mát rì rào thổi qua, vạn vật xinh đẹp chập chờn mê say, tựa như đắm chìm trong ánh dương tản ra ánh sáng huyền ảo. Nhưng là, thiên nhiên dụng tâm vẽ ra một bức tranh tinh xảo đẹp mắt như thế, mà con người lại cố tình phá hư nó, dám thêm vào một nét bút hỏng.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mi tâm phóng ra hồng quang, tất là yêu nữ không thể nghi ngờ. Nếu lưu lại Long Diệu Hoàng triều, khẳng định là tai họa của đất nước."

"Chiến thần Thụy vương, anh minh thần võ. Xử tử yêu nữ, bảo vệ Long Diệu." Đại môn Thụy vương phủ, dân chúng đứng thành hàng vung cánh tay, cao giọng hò hét. Phóng mắt nhìn lại, trong tay mỗi người, đều nắm giữ một huyết thư.

Thủ lĩnh thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng, lúc này dẫn một đám thị vệ giơ kiếm bảo hộ đại môn vương phủ. Nhìn thấy dân chúng hò hét càng ngày càng hăng, sắc mặt Hạ Ưng bỗng dưng trầm xuống, thanh âm lãnh lệ quát lớn: "Lớn mật, nơi này là Thụy vương phủ, như thế nào có thể làm càn?"

https://thuviensach.vn

DiễnđànLêQuýĐônNhưng mà, Hạ Ưng vừa dứt lời, dân chúng không chỉ vung tay nhanh hơn, mà tiếng hò hét càng to thêm.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mi tâm phóng ra hồng quang, tất là yêu nữ không thể nghi ngờ. Nếu lưu lại Long Diệu Hoàng triều, khẳng định là tai họa của đất nước."

"Chiến thần Thụy vương, anh minh thần võ. Xử tử yêu nữ, bảo vệ Long Diệu."

Cùng lúc đó, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn khoanh tay, thân hình dựa vào bên trái cửa, hai tròng mắt lãnh mị nhìn nhóm dân chúng hò hét.

Nếu như bọn họ cứ tiếp tục hò hét, chỉ sợ chuyện yêu nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở mi tâm phóng ra hồng quang, lập tức sẽ như lốc xoáy lan truyền khắp Long Diệu Hoàng triều. Mà đến lúc đó, Linh Cung sứ giả thần thông quảng đại cũng lập tức biết sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nay Hiên Viên Diễm trong nước muốn diệt trừ Khương thái hậu, ngoài nước lại đối phó với ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần đã đủ sứt đầu mẻ trán, nếu bỗng nhiên lại thêm một đối thủ Linh Cung sứ giả thần bí khủng bố như vậy, chỉ sợ hắn có ba đầu sáu tay cũng lành ít dữ nhiều rồi.

Lúc này, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong lười biếng dựa vào bên phải cửa, phe phẩy quạt trúc trong tay, miệng không nhịn được co rút nhìn về phía dân chúng hò hét.

Hôm nay vừa rời giường, hắn liền chuẩn bị tiến cung từ biệt Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly, kết quả vừa vặn gặp Tiêu Hàn cũng tiến cung từ biệt. Bọn họ tuy rằng chưa nói với nhau một chữ, nhưng lại hiểu rõ nguyên nhân đối phương bỗng nhiên chào từ biệt.

https://thuviensach.vn

Nếu bọn họ vẫn lưu lại ở Long Diệu Hoàng triều, Khương thái hậu túc trí đa mưu nhất định có điều cố kỵ, không dám nhanh đi địa hạ cung điện tìm bảo vật. Bởi vậy bọn họ chuẩn bị làm bộ chào từ biệt, đợi Khương thái hậu thấy bọn họ thật sự rời khỏi Long Diệu Hoàng triều, khẳng định sẽ lập tức hành động. Đến lúc đó bọn họ sẽ lặng lẽ quay lại, khiến cho Khương thái hậu trở tay không kịp.

Nhưng mà bọn họ vừa bước ra cửa, liền nhìn thấy một màn phấn khích như thế. Có thể mang đến lạc thú cho chính mình, há có thể dễ dàng bỏ qua sao? Cho nên, bọn họ liền đồng thời dừng cước bộ, lưu lại thưởng diễn.

Bất quá thật sự là không nghĩ tới, người nào đó dùng chiêu này thật đúng là đủ độc ác a, thế nhưng đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt bịa đặt thành yêu nữ hại nước hại dân?

DiễnđànLêQuýĐônDân chúng Long Diệu Hoàng triều bởi vì sự kiện yêu nữ mà trong lòng hoảng sợ, thỉnh cầu Hiên Viên Diễm xử tử Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà Hiên Viên Diễm yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt như vậy, hắn sao có thể thuận theo ý dân chứ?

Nhưng là Hiên Viên Diễm nếu không thuận theo ý dân, liền mất lòng dân. Hiên Viên Diễm ở Long Diệu Hoàng triều được tôn như thần, dân chúng nếu bất mãn với hắn, chính là bất mãn đối với Long Diệu Hoàng triều. Mất lòng dân, dao động nền tảng quốc gia a!

Gió sớm thổi đến, bóng dáng Hiên Viên Diễm tựa như tên bắn xuất hiện ở cửa. Mặt mày tà lãnh, trong môi tràn ra thanh âm không chút độ ấm: "Chư vị kêu đủ chưa?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, thanh âm hò hét lập tức im bặt, đám dân chúng kính sợ nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

"Lập tức cút xa Thụy vương phủ, nếu để bổn vương nghe được có ai nói bừa Nguyệt nhi là yêu nữ, bổn vương tuyệt không tha thứ." Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm mở miệng, gằn từng tiếng nói. Trên dung nhan tràn đầy lửa giận, hai tròng mắt lộ ra sát khí lạnh lẽo.

Đám dân chúng thân hình bỗng dưng cứng đờ, run rẩy linh hồn nhìn Hiên Viên Diễm.

Sau một khoảng yên tĩnh ngắn ngủi, một gã dân chúng nắm tay thành quyền, hít vào mấy hơi, hắn cắn răng một cái, lấy hết dũng khí mở miệng.

"Thụy vương, thảo dân cũng không nói bừa. Sáng nay, thảo dân vừa mới rời giường, liền phát hiện trong phòng đầy máu tươi. Hơn nữa trên vách tường cũng có một tờ giấy dùng chủy thủ ghim lại, trên tờ giấy dùng máu tươi viết: Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mi tâm phóng ra hồng quang, chính là yêu nữ hại nước hại dân. Nếu không trừ bỏ nàng, Long Diệu Hoàng triều sẽ gặp phải kiếp nạn bị huyết tẩy, đến lúc đó chúng ta sẽ bị nước mất nhà tan."

"Đúng vậy đúng vậy! Thụy vương, chúng thảo dân cũng gặp phải tình huống giống hắn. Nhất định là phật tổ từ bi vì giúp Long Diệu Hoàng triều chúng ta tránh kiếp nạn huyết tẩy, cho nên hiển linh báo cho chúng ta a." Đám dân chúng còn lại liếc mắt nhìn nhau, đồng thời giơ huyết thư trong tay lên, mồm năm miệng mười nói.

DiễnđànLêQuýĐônĐúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch kiều môi, hai tròng mắt nhiễm ý cười trong suốt, chậm rì rì đi tới.

Ánh mắt lười biếng quét qua đám dân chúng xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng nghiêng đầu, híp mắt nhìn về phía Dạ Dật Phong đang tựa cửa xem diễn.

Nhận thấy tầm mắt chứa sát khí của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Dạ Dật Phong nhanh chóng nhấc lưng khỏi khung cửa, thân hình đột nhiên

https://thuviensach.vn

đứng thẳng, tay phải hướng tới giữa không trung, biểu tình cực kỳ nghiêm túc mở miệng nói: "Ta thề, việc này không quan hệ với ta."

Được rồi! Hắn thừa nhận, hắn kỳ thật còn muốn cái so với chiêu này càng độc hơn. Trực tiếp vạch trần thân phận của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đến lúc đó Long Diệu Hoàng triều từ trên xuống dưới nhất định lâm vào khủng hoảng.

Bất quá hắn chuẩn bị đến địa hạ cung điện lấy bảo vật, mang theo đại đội nhân mã an toàn rời khỏi Long Diệu Hoàng triều. Nếu không, vạn nhất Linh Cung sứ giả tới, hắn còn ở tại Long Diệu Hoàng triều, ai biết có thể tự mình rước lấy tai họa bất ngờ hay không.

Xem xét kỹ Dạ Dật Phong xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại nghiêng đầu một cái, lãnh mâu nhìn về phía Tiêu Hàn đang dựa vào bên trái cửa xem diễn.

"Không phải ta." Đáp lại ánh mắt lạnh lùng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Tiêu Hàn mặt không đổi sắc mở miệng.

Hắn cùng Dạ Dật Phong giống nhau, đều muốn đến địa hạ cung điện lấy bảo vật, mang theo đại đội nhân mã an toàn rút khỏi Long Diệu Hoàng triều, sẽ không ngốc đến mức gây rắc rối. Linh Cung sứ giả thần thông quảng đại, không phải là người bọn hắn có thể trêu chọc được.

Nếu không phải hai người bọn hắn, vậy nhất định là mặt nạ nam tử trong rừng cây thổi Thiên Ma tiêu âm. Nàng nếu điều tra ra, vô luận là ai phát tán tin tức, nàng sẽ làm hắn chết vô cùng thê thảm.

"Mọi người mau nhìn, cái yêu nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi ra. Thụy vương, vì bảo vệ Long Diệu Hoàng triều, vì bảo vệ nhà của chúng ta, ngài nhất định phải giết yêu nữ này a." Lúc này, xen lẫn trong dân chúng có một gã trung niên nam tử, đôi mắt lóe ra hàn quang quỷ dị, hắn lại vung cánh tay, kích động hô lên.

https://thuviensach.vn

"Giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt." Có trung niên nam tử lôi kéo, đám dân chúng cũng vung quyền hò hét, vẻ mặt phẫn nộ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Lập tức câm miệng cho bổn vương, nếu không bổn vương lấy mạng các ngươi." Nhìn đám dân chúng không hề nghi ngờ đã nói Nguyệt nhi là yêu nữ, sát khí trong hai mắt Hiên Viên Diễm càng thêm dày đặc. Thật sự là một đám ngu xuẩn, bị người ta lợi dụng lại hồn nhiên không biết.

Nhóm dân chúng nhất thời bị sát khí trong mắt Hiên Viên Diễm dọa sợ, thân hình lập tức cứng đờ, ngậm chặt miệng.

"Thụy vương, chúng ta thà rằng nhà tan cửa nát, cũng không muốn mất nước. Ngươi lấy mạng của chúng ta, nhưng mời ngươi vì Long Diệu Hoàng triều, đồng thời cũng lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt." Tên trung niên nam tử kia xen lẫn trong đám người, thấy nhóm dân chúng thôi không hò hét, hai mắt bỗng dưng chợt lóe, tiếp tục cao giọng gào thét.

DiễnđànLêQuýĐôn"Ngươi. . ." Hiên Viên Diễm bỗng dưng động cổ tay, chuẩn bị xuất chưởng đánh tên trung niên nam tử kia.

"Diễm, đừng xúc động, người này tựa hồ có chút không thích hợp." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng kéo tay Hiên Viên Diễm, nếu Diễm dùng vũ lực tạm thời uy hiếp đám dân chúng trước mắt này, vậy đã hoàn toàn trúng ý địch nhân rồi.

Long Diệu Hoàng triều là thuyền; dân chúng là nước; nước có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền. Dân tâm rất là quan trọng, quân dân nếu một lòng, quốc gia tất hưng thịnh; quân dân nếu hai lòng, quốc gia tất diệt vong.

"Bại hoại, khi dễ tiểu chủ tử của ta?" Đúng lúc này, Cầu Cầu vốn đang ở trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn thịt vịt, bỗng dưng nhấc móng vuốt lên, đem con vịt ném thật mạnh vào ót trung niên nam tử.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cái con chồn đáng chết, cư nhiên dùng vịt ném ta?" Trung niên nam tử lập tức ngừng kêu la, nhanh chóng lấy tay bưng kín cái ót bị ném sinh đau, tức giận trừng mắt về phía Cầu Cầu.

"Không chỉ có ném ngươi, còn muốn cắn ngươi a." Cầu Cầu ngẩng cao cái đầu nhỏ, bóng dáng tựa như tia chớp nhảy lên hướng về phía trung niên nam tử. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 63: Tra Tấn

"A --" Gió sớm nhẹ nhàng xao động, mang theo tiếng trung niên nam tử thê lương quát to.

Mọi người lập tức theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy tiểu kim chồn Cầu Cầu đem móng vuốt túm vào đầu vai trung niên nam tử, răng nanh sắc bén gắt gao cắn mũi trung niên nam tử.

"Ngươi cái con chồn đáng chết, chán sống sao?" Trung niên nam tử rống giận xong, bàn tay nhanh chóng nâng lên. Ngay tại lúc năm ngón tay hắn sắp chạm đến thân hình Cầu Cầu, chuẩn bị đem nó xách lên khỏi mũi mình, hết sức đập trên mặt đất.

"Chi chi chi, chi chi. . ." Cầu Cầu nhanh nhẹn nhảy dựng lên, xảo diệu tránh được tập kích của trung niên nam tử. Tiếp theo, nó tựa như bị lửa đốt chạy đến trên đỉnh đầu trung niên nam tử.

Tiểu móng vuốt ngoan tuyệt kéo lấy tóc trung niên nam tử, nó nghiêng đầu, răng nanh sắc bén không chút lưu tình cắn lỗ tai trung niên nam tử.

"A --" Cùng với tiếng rống thê lương của trung niên nam tử, chỉ thấy giữa không trung xuất hiện một đường cong màu đỏ. Tiếp, liền nhìn thấy lỗ tai của trung niên nam tử thế nhưng rơi xuống mặt đất.

Diendanlequydon.com"Hí. . ." Nhóm dân chúng đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, thân hình run rẩy vội vàng tránh sang hai bên.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

https://thuviensach.vn

-- Bại hoại, cho ngươi khi dễ tiểu chủ tử. Ta cắn chết ngươi, cắn chết ngươi!

Thân hình Cầu Cầu như tia chớp nhảy lên, vạn phần linh hoạt tránh đi tập kích của trung niên nam tử, đồng thời răng nanh sắc bén thế nào, nhanh chóng hung hăng cắn thế nào.

Trung niên nam tử thấy chính mình không thể đả thương Cầu Cầu, chỉ có thể lựa chọn chạy trốn. Nhưng mà, động tác trốn tránh của hắn càng mau, Cầu Cầu lại cắn càng hăng say.

Chỉ trong nháy mắt, trung niên nam tử đã lâm vào trạng thái khổ không thể tả.

Tóc của hắn không chỉ bị móng vuốt của Cầu Cầu biến thành hình ổ gà, mà trên mặt cũng có vô số móng vuốt rớm máu, xiêm y bị Cầu Cầu cắn thành mảnh lộn xộn khoác trên người.

Nhóm dân chúng một bên mồ hôi lạnh bùm bùm lăn xuống, khóe miệng co rút nhìn về phía trung niên nam tử bị Cầu Cầu tra tấn cả người máu chảy đầm đìa, đồng thời trong lòng âm thầm nói: con chồn này. . . Điên rồi!

Thấy tình hình như vậy, Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn cũng không khỏi nhíu mày.

Tất cả động tĩnh của Thụy vương phủ bọn họ đều phái người giám thị, bọn họ đương nhiên biết nó chỉ là tiểu chồn đêm qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa mang vào vương phủ. Bất quá, bọn hắn vạn vạn không ngờ rằng, năng lực công kích của tiểu chồn này cường hãn như thế.

"Hình xăm hắc điêu." Trong môi Hiên Viên Diễm tràn ra bốn chữ, hai tròng mắt tản ra hàn khí thị huyết nhìn về phía trước ngực trung niên nam tử.

https://thuviensach.vn

ঌDiendanlequydon.comXiêm y của trung niên nam tử bởi vì bị Cầu Cầu cắn xé thành mảnh nhỏ, hình xăm hắc điêu bay lượn trước ngực hắn, rõ ràng bại lộ dưới ánh mặt trời.

"Hình xăm hắc điêu? Khó trách ta cảm thấy trung niên nam tử này cử chỉ ngôn hành thập phần cổ quái a, nguyên lai hắn là người của Tây Thần Quốc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhàn nhạt nhìn Hiên Viên Diễm, mâu quang u lãnh nhìn trước ngực trung niên nam tử.

Đêm qua sau khi hồi phủ Diễm cùng nàng đã nói qua, mặt nạ nam tử thổi Thiên Ma tiêu âm trong rừng cây, kỳ thực chính là hoàng đế đương nhiệm Tây Thần Quốc. Bởi vậy, nàng còn hỏi Diễm một ít tình hình Tây Thần Quốc, cho nên đối với lai lịch của hình xăm hắc điêu trong lòng nàng cũng thập phần rõ ràng.

Tương truyền hoàng đế khai quốc Tây Thần Quốc Tư Đồ Ngạo lúc săn bắn ở ngoại ô, gặp phải một cái cự mãng hung mãnh tập kích. Ngay tại lúc cự mãng làm cấm vệ quân Tây Thần Quốc choáng váng, chuẩn bị nuốt sống Tư Đồ Ngạo, một cái hắc điêu bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống.

Hắc điêu kia vô cùng anh dũng giết chết cự mãng, liền nuốt vào mật mãng xà rồi lại bay về lên trời. Sau đó hắc điêu liền trở thành thần điểu của Tây Thần Quốc, vì biểu đạt tôn kính với thần điểu, Tây Thần Quốc cứ có người sinh ra, trước ngực đều khắc hình hắc điêu.

"Cầu Cầu, trở về." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch lên một độ cong yêu mị, phượng mâu hơi nhíu lại, giọng điệu thỏa mãn cười kêu.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- Tiểu chủ tử, người vì sao gọi người ta trở về a, Cầu Cầu còn chưa có cắn đủ đâu.

https://thuviensach.vn

Cầu Cầu tuy rằng miệng khó chịu kháng nghị, nhưng thân hình mũm mĩm lại giống như quả cầu lửa rực rỡ nhảy lên hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hai tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầy cười, cúi đầu, tay ngọc sủng nịch nhu nhu cái đầu nhỏ của Cầu Cầu vừa mới ghé vào trên vai nàng, mở miệng nhẹ nhàng nói: "Ngoan, tốt xấu cũng để hắn còn hơi thở. Ngươi nếu cắn chết hắn, ta tra tấn ai a?"

"Chi chi chi, chi chi. . ."

-- Được rồi, nếu tiểu chủ tử muốn tra tấn hắn, vậy Cầu Cầu sẽ không cắn hắn nữa.

ঌDiendanlequydon.comCầu Cầu quơ quơ cái đuôi xù lông, vươn đầu lưỡi mềm mềm liếm liếm gáy Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Cầu Cầu thực ngoan, buổi tối lại thưởng cho ngươi con vịt lớn ăn nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ điểm cái mũi nhỏ của Cầu Cầu, phút chốc ngẩng đầu lên, hai tròng mắt phóng ra ánh sáng lạnh sắc bén nhìn về phía trung niên nam tử.

Cùng lúc đó, Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn hai mắt nhìn nhau, trong mắt đồng thời có khiếp sợ.

Tuy rằng vừa rồi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đè thấp thanh âm, nhưng bọn họ vẫn nhận ra Thượng Quan Ngưng Nguyệt kỳ thật là đang cùng tiểu kim chồn kia nói chuyện.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thế nhưng nghe hiểu được chồn ngữ, xem ra. . . Bản lĩnh của người Linh Cung, quả nhiên so với trong tưởng tượng của bọn họ còn khủng bố gấp trăm lần a.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đã thấy rõ ràng, trước ngực trung niên nam tử này có hình xăm hắc điêu, đủ để chứng minh hắn là người Tây Thần Quốc. Người Tây Thần Quốc xen lẫn trong đám người đổ thêm dầu vào lửa, chẳng lẽ các ngươi còn không rõ ràng sao? Mục đích âm hiểm lại rõ ràng, chính là làm cho Long Diệu Hoàng triều chúng ta xảy ra nội chiến." Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm lạnh lùng quét qua mọi người, thanh âm lạnh thấu xương.

"Hí. . ." Toàn thể dân chúng hít vào một ngụm khí lạnh, hai tròng mắt nhất tề trừng về phía hình xăm trước ngực trung niên nam tử.

Sáng nay khi bọn họ nhìn thấy máu tươi đầy đất cùng với huyết thư, đang trong thời điểm khủng hoàng nghiêm trọng, đúng là tên trung niên nam tử xa lạ này gõ cửa nhà bọn họ, sau đó triệu tập bọn họ, dẫn bọn họ cùng nhau đến cửa Thụy vương phủ hò hét. Thật không ngờ, hắn cư nhiên là gian tế của Tây Thần Quốc? Nhưng mà. . .

"Nhưng là Thụy. . . Thụy vương, cho dù người của Tây Thần Quốc rắp tâm bất lương, cố ý làm chúng ta xảy ra nội chiến, vậy. . . vậy cũng không thể chứng minh Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng. . . Nàng không phải yêu nữ a." Có người sợ hãi nhìn mắt Hiên Viên Diễm, thân hình khẽ run nhỏ giọng nói.

"Đúng vậy, Thụy vương. Chúng thảo dân hôm nay rời giường, thật là chính mắt thấy đầy đất máu tươi, hơn nữa cũng thu được huyết thư. Này rõ ràng chính là phật tổ từ bi nhắc nhở chúng ta, nếu không trừ bỏ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Long Diệu Hoàng triều nhất định gặp phải huyết tẩy a." Cũng có người cắn chặt răng, giơ cao huyết thư trong tay nói.

"Phật tổ nhắc nhở? Phật tổ nếu thật muốn nhắc nhở các ngươi, vì sao không trực tiếp báo mộng cho các ngươi, mà lại phí công vẩy máu, cùng với đưa huyết thư cho các ngươi chứ?" Hiên Viên Diễm nheo mắt lại, giọng điệu âm lãnh nói.

https://thuviensach.vn

ঌDiendanlequydon.comGiờ phút này, hắn thật có loại ảo tưởng lấy đao cạy mở đầu đám người này, xem rốt cuộ trong đầu bọn hắn có phải hay không toàn hồ dán.

"Thật sự là một đám ngu xuẩn? Cái chó má gì phật tổ nhắc nhở, rõ ràng là vì sao được không? Trước không nói không biết máu tươi cùng với huyết thư rốt cuộc là máu người, hay máu động vật? Các ngươi cũng vừa mới nói, phật tổ từ bi. Người nếu từ bi, sao lại tâm địa ngoan độc lấy máu người hay máu động vật để nhắc nhở các ngươi chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẻ mặt khinh thường xem xét nhóm dân chúng, lạnh nhạt nói. Mà trong nàng lại thì thầm: Long Diệu Hoàng triều, cư nhiên lại có nhiều người ngu như lợn như thế, này quả thực chính là nỗi bi ai lớn nhất của Long Diệu Hoàng triều.

"Nói, dân chúng Long Diệu ta sáng nay thấy đầy đất máu tươi cùng huyết thư nói Nguyệt nhi là yêu nữ hại nước hại dân, có phải do Tây Thần quốc các ngươi làm không?" Hiên Viên Diễm lười quan tâm đám dân chúng, ánh mắt sắc bén tựa như lưỡi dao mang theo sát ý nhìn về phía gian tế Tây Thần quốc.

Trung niên nam tử nhìn thấy sự tình sắp bại lộ, mũi chân nhanh chóng điểm một cái. Nhưng mà, ngay tại lúc hắn vừa nhảy lên không trung, chuẩn bị thi triển khinh công chạy khỏi hiện trường, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng động cổ tay, một cái tơ hồng tựa như hỏa long nhảy ra.

Phanh một tiếng vang lên, thân hình tên gian tế Tây Thần quốc nện mạnh trên mặt đất, mà cổ của hắn bị quấn chặt bởi tơ hồng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa bắn ra.

"Ngươi nếu thành thật, ta liền cho ngươi chết thống khoái chút. Nếu không, ta sẽ ban cho ngươi một cái chết lâu dài mà đau đớn." Khóe môi

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện lên nét cười yêu mị, nhưng thanh âm mềm mại lại làm cho tên gian tế Tây Thần quốc run rẩy.

"Muốn tra tấn ta, nằm mơ đi." Trung niên nam tử bị tơ hồng quán quanh cổ có chút hít thở không thông, gian nan nói, tiếp hắn nhanh chóng nâng tay lên, hung hăng đánh về phía đỉnh đầu chính mình.

ঌDiendanlequydon.com"Không có sự cho phép của ta, muốn thống khoái chết đi, đối với ngươi mà nói chính là một loại hy vong xa vời vĩnh viễn không thể thực hiện được." Hai tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt thị huyết cười, đầu ngón tay khẽ động, tơ hồng rút khỏi cổ tên gian tế.

Tơ hồng mang theo tú hoa châm tản ra khí lạnh, như tia chớp xuyên qua cái cổ tay đang đánh về phía đầu mình của tên gian tế.

"A --" Gân mạch ở cổ tay bị đứt, làm tên gian tế bỗng dưng ngẩng đầu, phát ra tiếng gào thét vô cùng thê lương.

"Nếu ngươi không ngoan ngoãn phối hợp, ta sẽ từng cái từng cái đánh gãy tất cả gân mạch trong cơ thể ngươi. Ta nghĩ. . . Tư vị muốn sống không được, muốn chết không xong, ngươi chắc sẽ không nguyện ý nếm thử đi."

"Ngươi. . ." Gian tế Tây Thần quốc sắc mặt trắng bệch nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sợ hãi đến cả người run rẩy.

"Nói, một màn dân chúng Long Diệu sáng nay chứng kiến, có phải là Tây Thần đế làm hay không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ động đầu ngón tay, tú hoa châm dính máu ở giữa không trung tạo thành một độ cong tàn lãnh, phút chốc bắn vào thân hình tên gian tế.

"A – được, ta nói." Cảm giác đau đớn như khoan tim trong cơ thể đánh úp lại, làm tên gian tế thê thảm rống to. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 64: Đây Là Cái Tình Huống Gì

"Hôm nay dân chúng Long Diệu . . . chứng kiến, đều là Tây Thần đế thiết. . . Thiết kế ." Gian tế Tây Thần quốc cố nén đau nhức trong cơ thể, cắn răng đứt quãng nói.

"Một đám ngu xuẩn, nghe rõ rồi chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trào phúng nhếch môi, hai tròng mắt mị lãnh quét về phía dân chúng hai bên đang dựng thẳng tai lắng nghe.

"Chúng. . . Chúng thảo dân nhất thời hồ đồ, bị gian tế làm mờ mắt. Thỉnh. . . Thỉnh Thụy vương cùng Thụy vương phi thứ tội a." Bùm một tiếng vang lên, toàn thể dân chúng quỳ gối xuống, thanh âm run rẩy nói.

"Chuyện phát sinh hôm nay tuy là do gian tế thiết kế, nhưng các ngươi tốt nhất nên nhớ kỹ, đem việc này hoàn toàn chôn chặt trong lòng. Nếu bổn vương phát hiện có ai ăn no không có việc gì làm, khua môi múa mép khắp nơi, bổn vương sẽ không chút lưu tình chu di cửu tộc người đó." Trong mắt Hiên Viên Diễm là lãnh mị, lời nói ra cũng lạnh như băng.

"Chúng. . . Chúng thảo dân đã biết." Đám dân chúng rùng mình dập đầu nói.

"Cút!" Hiên Viên Diễm âm lệ phun ra một chữ, mọi người cảm giác như hồn lìa khỏi xác.

"Vâng." Nhóm dân chúng vẻ mặt vô cùng khủng hoảng từ trên mặt đất đứng lên, tiếp theo toàn bộ quay đầu, chạy trối chết bàn rút lui khỏi đại môn Thụy vương phủ.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, ánh mắt khinh thường xem xét đám đân chạy đi, nhướng mày nhìn về phía gian tế Tây Thần Quốc nói: "Nói, Tây Thần đế các ngươi hiện ở nơi nào?"

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ôn"Người. . ." Ngay tại thời điểm gian tế Tây Thần muốn nói, vèo một tiếng vang lên, một quả đạn khói không biết từ chỗ bay ra.

Ầm, đạn khói nện trên mặt đất. Khói đen hỗn loạn tràn ngập, đồng thời một thanh chủy thủ sắc bén xuyên qua gáy tên gian tế Tây Thần.

Cùng lúc đó, xa xa truyền đến tiếng cuồng tiếu vô cùng dữ tợn của Tây Thần đế: "Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trò chơi còn chưa kết thúc đâu. Nhanh tiến cung đi, nơi đó còn có một màn càng phấn khích hơn sắp trình diễn."

Hiên Viên Diễm bỗng dưng nắm chặt quả đấm, liều mạng ức chế nội tâm muốn đuổi theo, hắn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyệt nhi, xem ra chúng ta phải vào cung."

Híp mắt xem xét tên gian tế Tây Thần đã bị mất mạng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay vừa động, thu hồi tú hoa châm đang quấn lấy hắn, nàng ngưng mắt nhìn Hiên Viên Diễm, môi đỏ mọng thản nhiên nói: "Xem ra dân chúng náo loạn với chàng đã xong, giờ nên đến phiên các đại thần náo loạn với chang rồi. Bất quá đối với chàng mà nói, các đại thần náo loạn chỉ là thứ yếu, chỉ sợ. . ."

"Nguyệt nhi thật đúng là hiểu ta, có thể đoán được tâm tư của ta." Hiên Viên Diễm yêu mị cười, nâng tay vén mấy sợi tóc vương bên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nếu hoàng đế Hiên Viên Ly cũng náo loạn với chàng, chàng dự định làm như thế nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi kéo bàn tay Hiên Viên Diễm đang trêu đùa tóc mình, giọng điệu ôn nhu hỏi.

https://thuviensach.vn

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ôn"Nàng như là không khí, cùng ta gắn bó sinh tử." Hiên Viên Diễm đem ngón tay rút khỏi bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay nhẹ ôm eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, biểu tình vô cùng nghiêm túc nói.

Tiểu kim chồn Cầu Cầu ghé vào vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu lại tư thế lười biếng, tiểu đầu ngẩng lên, chớp chớp điêu mâu xem xét Hiên Viên Diễm. Di, người kia thoạt nhìn đối tiểu chủ tử vẫn rất tốt? Ân, nó có chút thích người kia rồi.

"Này thi thể của gian tế Tây Thần ở cửa vương phủ thật chướng mắt, ta trước đem hắn xử lý sạch sẽ, sau đó chúng ta cùng nhau tiến cung." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong lên, tiếp, liền thấy cánh tay nàng hướng thi thể kia vung lên.

Vòng tay làm bằng huyền băng thiết xoay tròn cực nhanh, thuốc bột ăn mòn trong nháy mắt bay tới thi thể gian tế Tây Thần, làm nhi thể phút chốc hóa thành một bãi máu loãng.

"Quản gia, phái người lau sạch sẽ máu loãng trên đất, đừng để máu của tên gian tế Tây Thần này làm dơ bẩn Thụy vương phủ chúng ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười quyến rũ nói xong, kéo tay Hiên Viên Diễm, ngẩng đầu đi về phía trước.

"Vâng." Quản gia xoay người cung kính ứng tiếng, tiếp khóe miệng run rẩy nhìn bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức phất phất tay với đám thị vệ, cùng đám thị vệ ngồi xổm xuống gần đám máu loãng, miệt mài xử lý.

Còn lại Dạ Dật Phong phe phẩy quạt trúc đi tới bên cạnh Tiêu Hàn, cánh tay khẽ chạm vào Tiêu Hàn, trừng mắt nhìn nói: "Đi, tiến cung từ biệt Long Diệu Hoàng, thuận tiện thưởng thức một hồi phấn khích tuyệt luân khác a."

https://thuviensach.vn

"Đừng vui sướng khi người gặp họa, trước khi ta và người không hoàn toàn rời khỏi Long Diệu Hoàng triều, Tây Thần đế nếu thiết kế đem Linh Cung sứ giả gọi tới, đối với ngươi và ta không có chút tốt đẹp nào." Tiêu Hàn xoay đầu lại, tặng cho Dạ Dật Phong một câu lạnh như băng, sau đó hắn bỗng dưng phất tay áo đi về phía trước.

"Ta có vui sướng khi người gặp họa sao?" Dạ Dật Phong nâng tay nhu nhu cái mũi xong, cũng dời bước đi về phía trước.

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ônĐược rồi, hắn thừa nhận tuy rằng hắn cũng thực e ngại Linh Cung sứ giả đến, bất quá giờ phút này nhìn thấy Tây Thần đế cùng Hiên Viên Diễm đấu đá, hắn xác thực vẫn là nhịn không được vui sướng khi người gặp họa . . .

Đầm sen ở ngự hoa viên, ánh mặt trời chiếu xuống làn nước trong xanh, tựa như dải ngũ sắc đang xao động vô cùng huyền ảo.

Lá sen xanh biếc theo gió nhẹ nhàng lắc lư, hoa sen kiều diễm cũng nhẹ nhàng bay múa trong nắng, trong không khí tỏa ra mùi thơm làm say lòng người.

Ở trước hồ sen, một tòa kim đình nguy nga lộng lẫy, bốn phía mái hiên vô số bươm bướm đang dừng lại nghỉ ngơi.

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ônLúc này, ở trong đình Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu ngồi chính giữa. Mà ở phía trước bên ngoài kim đình, vô số bàn bạch ngọc được sắp chỉnh tề.

Dãy bàn bên trái theo thứ tự là Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong, tả thừa tướng cùng với vài đại thần. Dãy bàn bên phải theo thứ tự là Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hữu thừa tướng cùng với vài đại thần.

https://thuviensach.vn

"Hoàng nhi, Bắc Dực thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử một khi đã nóng vội về nước như vậy, xem ra chúng ta cũng không tiện giữ hai vị thái tử ở lâu." Khương thái hậu nghiêng đầu, hai tròng mắt đầy ý cười nhìn về phía hoàng đế Hiên Viên Ly.

"Vậy trẫm cùng mẫu hậu liền chúc hai thái tử thuận buồm xuôi gió đi?" Hiên Viên Ly nhếch môi cười nhẹ, nâng ly rượu trên bàn lên.

"Cũng chỉ có thể như thế, chúc hai thái tử thuận buồm xuôi gió." Khương thái hậu cũng nâng ly rượu lên, vẻ mặt tươi cười nhìn về phía Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

"Xin nhận lời chúc của Long Diệu Hoàng cùng Khương thái hậu, ngày sau nếu rảnh, bản thái tử nhất định sẽ đến bái phỏng Long Diệu Hoàng cùng Khương thái hậu ." Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong trăm miệng một lời nói xong, nâng chén hướng về phía hoàng đế Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu. Tiếp theo liền thấy bọn họ nhanh chóng ngửa đầu, đem ly rượu uống cạn.

"Thương Nguyệt thái tử, chúc ngài thuận buồm xuôi gió."

"Bắc Dực thái tử, chúc ngài thuận buồm xuôi gió." Lúc này, hai vị tả hữu thừa tướng cũng giơ ly rượu từ trên ghế đứng lên, dẫn đầu đám đại thần đi tới trước mặt Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

Còn lại Hiên Viên Diễm im lặng nhìn mọi người nâng chén va chạm, tiếp hai tròng mắt thâm thúy xem xét bốn phía, lỗ tai cũng nhạy cảm dựng lên để ý từng biến dộng nhỏ.

Hắn cùng Nguyệt nhi tiến cung, cũng không phải tới thưởng thức hành động hư tình giả ý của Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn. Lấy bản lĩnh của Tây Thần đế, nếu hắn thực sự muốn ẩn vào hoàng cung, sẽ không phải là chuyện khó khăn. Tuy rằng tiết mục Tây Thần đế bày ra còn chưa trình diễn, nhưng là hắn cùng Nguyệt nhi kỳ thật đã đoán được nội dung.

https://thuviensach.vn

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ônMặc dù Tây Thần đế không vạch trần thân phận chân chính của Nguyệt nhi, nhưng hôm nay ở đại môn Thụy vương phủ đám dân chúng kia náo loạn, người của Linh Cung hắn là rất nhanh cũng sẽ tìm tới cửa. Chỉ cần người của Linh Cung vừa xuất hiện, thân phận của Nguyệt nhi vẫn là không thể che dấu.

Cho nên, hắn cũng không ngăn cản màn diễn mà Tây Thần đế vì Nguyệt nhi chuẩn bị, thay vào đó hắn thật hy vọng màn trình diễn nhanh chút bắt đầu. Bởi vì. . . Một màn này hắn sớm hay muộn cũng phải đối mặt.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy quả chuối cho Cầu Cầu đang ghé vào vai nàng, cụp mắt xuống thưởng thức chiếc nhẫn huyền băng thiết.

Tuyên vương Hiên Viên Kỳ vẫn chưa xuất hiện trong ngự hoa viên, xem ra hắn biết được hai thái tử sắp rời khỏi Long Diệu Hoàng triều, đã khẩn cấp bí mật đi điều động người rồi. Nếu nàng không đoán sai, ngày mai Khương thái hậu cùng Tuyên vương liền mang theo thất thải thánh lệnh, tiến vào địa hạ cung điện đoạt bảo vật đi?

Tướng quân phụ thân cũng lấy cớ thân thể mang bệnh, nằm trên giường không dậy nổi để không phải có mặt ở ngự hoa viên, chỉ sợ ông cũng đang lặng lẽ điều động người, chuẩn bị ngày mai cùng Khương thái hậu chiến tranh kịch liệt đoạt bảo vật đi?

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- tiểu chủ tử, lại cho cầu cầu quả chuối a.

Lúc này, tiểu kim chồn Cầu Cầu nhanh chóng vứt vỏ chuối trong tay, tiểu móng vuốt bắt đầu làm nũng gãi gãi vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu, khóe miệng run rẩy nhìn Cầu Cầu, nàng rõ ràng đã đem tất cả số chuối trên bàn cho cái tiểu tham ăn Cầu

https://thuviensach.vn

Cầu này. Mà trong lòng nàng lại nói thầm: đều đã liên tục ăn sáu quả chuối, bụng nó nhỏ như thế cũng không sợ chống đỡ không được sao?

"Người nào, dám xông loạn vào ngự hoa viên?" Ở phía sau, trong ngự hoa viên bỗng nhiên truyền đến tiếng nhóm cấm vệ quân giận dữ rống to.

Nghe thấy tiếng đao kiếm va chạm, Thượng quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm lập tức hai mắt nhìn nhau, ánh mắt đồng thời không tiếng động nói: Tây Thần đế rốt cục xuất hiện!

"Có thích khách, hộ giá."

Di‿ễnđ‿ànL‿êQu‿ýĐ‿ônNguyên bản các đại thần đang kính rượu hai thái tử, lập tức đánh rơi ly rượu trong tay, vẻ mặt kinh sợ chạy về phía mái đình hoàng đế Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu đang ngồi, dùng thân hình bao quanh kim đình.

Nhưng mà, không có bất luận kẻ nào chú ý tới, ngay tại lúc tả thừa tướng kích động chạy tới kim đình hộ giá, ông đã lấy tốc độ tia chớp đặt thứ gì đó vào trong tay Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong.

Lúc này, vèo một tiếng vang lên, một cái phi tiêu mang theo một tờ giấy bắn vào ngự hoa viên. Phi tiêu tốc độ cực nhanh xẹt qua đỉnh đầu chúng đại thần, nhanh chóng rơi xuống trên bàn trong kim đình.

"Đuổi theo!" Lúc này ngoài ngự hoa viên, truyền đến tiếng thủ lĩnh cấm vệ quân rống to, tiếp liền nghe thấy vô số tiếng bước chân hỗn loạn của cấm vệ quân.

Hoàng đế Hiên Viên Ly lập tức hoài nghi xem xét tờ giấy trên bàn, Đây là cái tình huống gì a? Có người mạo hiểm xông vào hoàng cung, nhưng lại không phải vì ám sát, mà chỉ là vì gửi cho hắn một phong thư?

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, khi Hiên Viên Ly thấy rõ ràng chữ trên tờ giấy, sắc mặt hắn nháy mắt trắng bệch một mảnh. Đem tờ giấy vo lại trong lòng bàn tay, Hiên Viên Ly cả người cứng đờ tựa như bị sét đánh.

"Hoàng nhi, trên tờ giấy viết cái gì?" Khương thái hậu phục hồi tinh thần, lập tức rũ mắt nhìn tờ giấy trên bàn. Nhưng là bà phát hiện tờ giấy đã bị Hiên Viên Ly lấy đi, mà Hiên Viên Ly thần thái cực kỳ không thích hợp, thất thần rồi.

Khương thái hậu lập tức vươn tay, cứng rắn mở tay Hiên Viên Ly lấy tờ giấy. Mà khi bà mở tờ giấy ra, nhìn thấy rõ ràng chữ viết trên đó, sắc mặt của bà nháy mắt cũng trắng bệch.

Chúng đại thần nhìn thấy biểu tình khác thường của Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu, không khỏi nhìn nhau mấy cái. Hoàng thượng và thái hậu làm sao vậy a?

Thân hình Khương thái hậu run rẩy đi ra khỏi kim đình, phóng mắt nhìn hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi, tiếp Khương thái hậu cư nhiên cúi người với Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Khẩn cầu Thượng Quan tiểu thư rời khỏi Long Diệu Hoàng triều."

"Hí. . ." Chúng đại thần nhất thời hít vào khí lạnh, đây là cái tình huống gì a? Thân phận tôn kính như thái hậu thế nhưng hành đại lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 65: Trở Mặt

"Tả tướng, thái hậu điên rồi sao?" Lại bộ thượng thư véo véo cánh tay, khóe mắt quét thẳng tới tả thừa tướng. Khương thái hậu thân phận vô cùng tôn quý thế nhưng lại cúi người với nữ nhi của tướng quân, này này này. . .

Hộ bộ thượng thư cũng ấn huyệt nhân trung (huyệt giữa miệng và mũi) của Binh bộ thượng thư, thật vất vả mới kéo cái người thiếu chút nữa hôn mê trở nên thanh tỉnh.

Liều mạng nhu nhu đôi mắt già, Hộ bộ thượng thư ngay cả trán cũng vã mồ hôi lạnh nhìn về phía hữu thừa tướng nói: "Hữu tướng, ta sẽ không phải xuất hiện ảo giác đi?"

Nhìn chúng đại thần ngổn ngang trong gió, Hiên Viên Diễm chỉ cầm chén ngọc trên bàn, bạc môi khẽ mở nhấp một ngụm rượu, ánh mắt u lãnh không chút gợn sóng quét về phía Khương thái hậu.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì hoàn toàn không nhìn biểu tình kinh hãi của các đại thần, chỉ thấy nàng hơi nghiêng đầu, nhẹ nhàng vuốt ve đầu Cầu Cầu đang ngấu nghiến ăn chuối.

Hoàng đế Hiên Viên Ly thanh tỉnh lại, tay nắm chặt thành quyền hít sâu mấy hơi xong, hắn dời bước đi tới trước mặt Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn nói: "Bắc Dực thái tử, Thương Nguyệt thái tử, Long Diệu ta có chút quốc sự cần xử lý, chỉ sợ. . ."

"Long Diệu Hoàng, xử lý quốc sự quan trọng hơn. Bản thái tử vừa vặn cũng muốn nhanh về nước, sẽ không ở chỗ này lưu lại thêm, bản thái tử bái

https://thuviensach.vn

biệt Long Diệu Hoàng." Tiêu Hàn đầu ngón tay khẽ động, đặt chén ngọc xuống bàn, hắn ôm quyền với hoàng đế Hiên Viên Ly, tiếp liền mặt không chút thay đổi đi khỏi ngự hoa viên.

die»ndt̃anl«equ»yd«on"Bản thái tử cũng lòng nóng như lửa đốt muốn về Thương Nguyệt quốc, cho nên cũng không ở lại thêm." Dạ Dật Phong hơi hơi cúi người với Hiên Viên Ly, giọng điệu đạm nhu nói.

Sau đó hắn xoay người, đặt chén ngọc xuống bàn. Tà mâu ngạo nghễ xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Dạ Dật Phong biểu tình tươi cười cất bước rời khỏi ngự hoa viên.

Nhìn thấy bóng dáng hai thái tử đã biến mất trong ngự hoa viên, Hiên Viên Ly chậm rãi đi tới bên cạnh Khương thái hậu. Nhìn Khương thái hậu giờ phút này vẫn cúi người với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng Hiên Viên Ly sâu kín thở dài.

"Khẩn cầu Thượng Quan tiểu thư rời khỏi Long Diệu Hoàng triều." Trong nháy mắt thanh âm chua sót không chịu nổi của Hiên Viên Ly xuất ra, Hiên Viên Ly cũng cúi người với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Trời ạ, thánh thượng cùng thái hậu điên rồi sao?"

"Mẹ ơi, ai có thể nói cho ta biết đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

"Ảo giác, đây nhất định là ảo giác."

Chúng đại thần vỗ ót vỗ ót, ấn huyệt nhân trung ấn huyệt nhân trung, đặc biệt còn có một đại thần không chịu nổi một màn làm người ta sợ hãi vô cùng này, thân hình ngả về sau, trực tiếp ngất đi.

"Nàng chính là đứa nhỏ Linh Cung thánh chủ cùng Thượng Quan Hạo sinh ra, hơn nữa còn có được linh lực của Linh Cung thánh chủ." Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Ly cùng Khương thái hậu quay đầu, hai tròng mắt khủng hoảng nhìn nhau, bọn họ cắn răng đồng thời nói.

Trên tờ giấy rõ ràng viết: Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chính là nữ nhi do Linh Cung thánh chủ đã mất tích cùng Thượng Quan Hạo sinh ra. Hơn nữa Linh Cung thánh chủ đã đem linh lực truyền cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu để nàng ở lại Long Diệu, các ngươi có biết hậu quả có bao nhiêu nghiêm trọng.

die»ndٌanl«equ»yd«onTrước mắt không đề cập tới người đưa tờ giấy này là ai, có dụng ý gì? Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu rất tin tưởng, nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải là con của Linh Cung thánh chủ đã mất tích cùng Thượng Quan Hạo, người đưa tờ giấy đã không dám viết bậy.

Trên thế giới này, không có bất luận kẻ nào dám lấy Linh Cung ra nói giỡn. Nếu người đưa tờ giấy đem thân phận Linh Cung thánh chủ tùy ý cho một người bình thường, đó chính là khinh nhờn rất lớn đối với Linh Cung, Linh Cung sứ giả tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha hắn.

"Hí. . ." Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu vừa dứt lời, nguyên bản các vị đại thần đang ngổn ngang suy nghĩ, trong nháy mắt khuôn mặt cũng mất đi huyết sắc.

Chúng đại thần hai chân bỗng dưng mềm nhũn, đồng thời quỳ xuống hướng tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm run run nói: "Khẩn cầu Thượng Quan tiểu thư rời khỏi Long Diệu Hoàng triều."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quyết không thể ở lại Long Diệu Hoàng triều, nếu không một khi Linh Cung sứ giả thần thông quảng đại cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đánh nhau, toàn bộ Long Diệu Hoàng triều sẽ hóa thành tro tàn.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một màn này, Hiên Viên Diễm phút chốc bóp nát ly rượu trong tay. Từ chỗ ngồi đứng lên đi tới trước mặt Hiên Viên Ly, đem thân hình Hiên Viên Ly kéo thẳng lên.

Hai tay đè lại vai Hiên Viên Ly, Hiên Viên Diễm ánh mắt không tiếng động nói: hoàng huynh, Nguyệt nhi đã từng cứu mạng huynh, vì sao ngay cả huynh cũng hy vọng Nguyệt nhi rời khỏi Long Diệu chứ?

Hiên Viên Ly bất đắc dĩ mím môi, ánh mắt không tiếng động trả lời: Diễm, trong lòng ngươi rất rõ ràng, Linh Cung sứ giả không phải người Long Diệu chúng ta có thể trêu chọc được.

Hiên Viên Diễm rút hai tay khỏi vai Hiên Viên Ly, hai tròng mắt u lãnh xẹt qua trên mặt Hiên Viên Ly, hắn mở miệng lãnh lệ nói: "Nguyệt nhi tuyệt sẽ không rời khỏi Long Diệu."

Nếu Nguyệt nhi rời khỏi Long Diệu, nàng chỉ có thể đi ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần. Mà Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn cùng với Tây Thần đế đã biết được thân phận của Nguyệt nhi, bọn họ há lại có thể cho phép Nguyệt nhi xuất hiện trong quốc gia bọn họ chứ?

Nguyệt nhi phải ở lại Long Diệu, hắn cũng không tin lấy thế lực của hắn, thế lực của đại tướng quân Thượng Quan Hạo, cùng với linh lực quỷ dị của Nguyệt nhi lại không đối phó được người của Linh Cung.

die»ndت anl«equ»yd«on"Diễm, ngươi. . ." Nghe thấy Hiên Viên Diễm nói, hoàng đế Hiên Viên Ly cả người chợt lạnh, vẻ mặt khó tin nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Diễm điên rồi sao? Vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn thế nhưng không tiếc trả giá bằng toàn bộ Long Diệu Hoàng triều?

"Hí. . ." Lời nói trảm đinh chặt sắt của Hiên Viên Diễm vừa dứt, giống như là sấm sét đánh trên đầu Khương thái hậu cùng chúng đại thần.

https://thuviensach.vn

"Thụy vương, ngươi muốn trở thành tội nhân mất nước của Long Diệu sao?" Khương thái hậu bỗng dưng đứng thẳng lên, hộ giáp khảm bảo thạch mang theo tức giận chỉ hướng Hiên Viên Diễm.

Bà nhiều năm như vậy tìm trăm phương ngàn kế, chính là muốn cho Kỳ nhi ngồi lên đế vị. Long Diệu Hoàng triều phải là thuộc Kỳ nhi của bà, bà tuyệt không để Hiên Viên Diễm hủy hoại nó.

"Thụy vương không muốn để Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời Long Diệu cũng được, xin thánh thượng hạ thánh chỉ triệu cáo thiên hạ: huỷ bỏ danh hiệu Thụy vương, đem biếm làm thứ dân." Tả thừa tướng cũng đứng lên, biểu tình âm lãnh đi tới trước mặt Hiên Viên Ly, khom người nói.

"Không sai, chỉ cần Thụy vương không phải là người trong hoàng thất Long Diệu, cùng Thượng Quan tiểu thư làm một đôi vợ chồng bình thường, tin tưởng Linh Cung sứ giả sẽ không tổn hại Long Diệu Hoàng triều. Thần thỉnh thánh thượng lập tức hạ chỉ, huỷ bỏ danh hiệu Thụy vương, đem biếm làm thứ dân." Đám vây cánh của tả thừa tướng cũng hùa theo đứng lên, tuy rằng toàn thể bọn họ cung kính thi lễ với Hiên Viên Ly, nhưng giọng điệu lại rõ ràng mang theo uy hiếp.

"Trẫm sẽ không hạ chỉ huỷ bỏ danh hiệu Thụy vương, đem biếm làm thứ dân." Hiên Viên Ly bóp chặt quả đấm, sắc mặt xanh mét quét qua Khương thái hậu cùng phe cánh tả thừa tướng, cắn răng lạnh lùng nói.

Một khi đem Diễm biếm làm thứ dân, giang sơn Long Diệu không khác gì vật trong tay Khương thái hậu, hắn làm sao có thể để cho âm mưu của Khương thái hậu được thực hiện chứ? Dù sao giang sơn Long Diệu sớm hay muộn hắn cũng muốn giao cho Diễm, nếu Diễm vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thật sự cố ý muốn vận dụng toàn bộ lực lượng Long Diệu đi đối kháng Linh Cung sứ giả, hắn. . . sẽ ủng hộ Diễm.

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Ly, chẳng lẽ ngươi giống Hiên Viên Diễm, muốn hủy hoại Long Diệu Hoàng triều?" Thấy tình hình này, Khương thái hậu cũng kéo xuống ngụy trang ngày thường, hộ giáp khảm bảo thạch mang theo sự lãnh lệ cùng tức giận chỉ hướng Hiên Viên Ly.

"Chân chính muốn hủy hoại Long Diệu Hoàng triều, chỉ sợ đều không phải là trẫm cùng Thụy vương, mà là một người khác đi?" Hiên Viên Ly cũng kéo xuống mặt nạ mẫu từ tử hiếu ngày xưa, lạnh lùng híp mắt nhìn Khương thái hậu.

Hiện tại hắn rốt cục hiểu được dụng ý trong tờ giấy, vạch trần thân phận của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nguyên lai người đó muốn lợi dụng thân phận Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kéo xuống mặt nạ hòa thuận mà hắn cùng Khương thái hậu vẫn duy trì. Nay hắn cùng Khương thái hậu đã trở mặt, chỉ sợ Khương thái hậu rất nhanh sẽ phát động nội chiến đi?

"Ngươi. . ." Khương thái hậu lập tức tản ra hơi thở thị huyết.

"Hậu cung luôn luôn không thể can thiệp triều chính, việc huỷ bỏ danh hiệu Thụy vương là việc triều chính, Khương thái hậu ngài tựa hồ không có quyền hỏi đến đi?" Hữu thừa tướng phút chốc đến bên cạnh Hiên Viên Ly, hai tròng mắt lạnh như băng nhìn Khương thái hậu.

"Tả thừa tướng, ngươi đừng quên, thánh thượng mới là chí tôn một nước, phế hay không phế danh hiệu Thụy vương là do thánh thượng định đoạt. Ngươi cùng các đại thần cả vú lấp miệng em khiến thánh thượng huỷ bỏ danh hiệu Thụy vương, hay là các ngươi muốn tạo phản sao?" Hữu thừa tướng nhất cùng những người cùng phe liếc mắt mấy lần, sau đó đồng thời phóng mắt tới phe cánh của tả thừa tướng.

Thụy vương nếu để Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi Long Diệu Hoàng triều, đương nhiên là không còn gì tốt hơn. Nhưng hôm nay thái độ của Thụy vương đã quá rõ ràng, hắn quyết định cùng Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt cùng tiến cùng lui, không tiếc hết thảy đi đối đầu với người của Linh Cung. Nếu là như vậy, bọn họ tự nhiên cũng phải ủng hộ Thụy vương.

die»ndۛanl«equ»yd«onKhông khí trong ngự hoa viên trong nháy mắt đông lại, hai phe đại thần nhìn nhau hừng hực lửa giận, tựa hồ chỉ hận không thể đem đối phương đốt cháy thành tro.

Hiên Viên Diễm lạnh lùng quét mắt qua mọi người, hắn đem bàn tay đặt lên vai Hiên Viên Ly, ánh mắt không tiếng động nói: Ly, ta biết ngươi sẽ ủng hộ ta.

Hiên Viên Ly nhếch môi cười nhẹ, ánh mắt cũng không tiếng động trả lời: Diễm, tuy rằng vận dụng toàn bộ lực lượng Long Diệu đi đối đầu cùng Linh Cung, kỳ thật cũng chỉ là đặt cược cho một ván bài thôi. Bất quá ta tin tưởng lấy năng lực của ngươi, Long Diệu Hoàng triều chúng ta nhất định sẽ thắng, phải không?

Đúng! Hiên Viên Diễm nắm bả vai Hiên Viên Ly, ánh mắt vô cùng kiên định trả lời.

"Hiên Viên Ly, Hiên Viên Diễm, các ngươi biết rõ sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối với Linh Cung là khiêu khích rất lớn, Linh Cung Thánh đế tất sẽ phái Linh Cung sứ giả không chút lưu tình lấy mạng nàng. Các ngươi thế mà còn lựa chọn đứng về phía nàng, các ngươi thật sự muốn Long Diệu Hoàng triều hóa thành tro bụi sao?" Khương thái hậu cắn răng tức giận nói, mà dung nhan bà giờ phút này càng vặn vẹo không thể tả.

"Ai nói Linh Cung Thánh đế chúng ta sẽ phái sứ giả lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Khương thái hậu đoán bừa tâm tư của Linh Cung Thánh đế ta, chẳng lẽ ngươi muốn rơi vào kết cục giống hoa sen trong đầm?" Khương thái hậu vừa dứt lời, một thanh âm uy nghiêm không thể xâm phạm vang vọng trong ngự hoa viên.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, mọi người liền nghe thấy vèo một tiếng. Một hạt châu màu đỏ không biết từ chỗ nào bay ra, lấy tốc độ cực kỳ quỷ dị lọt vào trong đầm sen.

"Xuy --" nguyên bản đầm sen trong suốt nhìn thấy đáy phút chốc dâng lên từng đợt khói trắng, trong nháy mắt lại biến thành một mảnh tối đen, mà hoa sen trong ao cũng đã hoàn toàn biến mất không thấy . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 66: Lễ Vật Vổ Quái

"Hí. . ." Thấy đầy đầm sen nay không còn lại chút gì, Khương thái hậu, Hiên Viên Ly cùng với chúng đại thần Long Diệu nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Thân ảnh Hiên Viên Diễm chợt lóe, nhanh như chớp ngồi xuống bàn bên cạnh bàn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi, hắn mở miệng thản nhiên nói: Nguyệt nhi, không nghĩ tới bọn họ lại đến nhanh như thế?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên ghế đứng lên, mày phượng nhíu lại nhìn về phía Hiên Viên Diễm, ánh mắt không tiếng động hỏi: Diễm, người tới thật sự là người của Linh Cung sao?

Hiên Viên Diễm gật gật đầu, ánh mắt cũng không tiếng động đáp lại: khẳng định đúng vậy.

Thứ nhất: trên thế giới này không có người có can đảm giả mạo người của Linh Cung.

Thứ hai: ngay cả võ công cao cường như Tây Thần đế, lúc trước xuất hiện bên ngoài ngự hoa viên, cũng vẫn làm kinh động đám cấm quân. Mà nay người của Linh Cung xuất hiện, nhóm cấm vệ quân bên ngoài ngự hoa viên lại chưa phát ra thanh âm gì, như vậy khẳng định là bọn họ bị điểm huyệt đi?

D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn.Trừ bỏ người của Linh Cung, ai có thể có năng lực cường đại trong nháy mắt điểm huyệt đạo của nhóm cấm vệ quân đây? Trừ bỏ người của Linh Cung, ai có thể có năng lực cường đại làm hoa

https://thuviensach.vn

sen biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện trong đầm đây?

"Nhưng là ngươi không cảm thấy vô cùng cổ quái sao, nếu người tới thật sự là người của Linh Cung, vì sao lại không lấy mạng ta như mọi người nói a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nheo mắt lại, trong lòng nổi lên một tia nghi hoặc.

"Điều này. . . Trong khoảng thời gian ngắn ta cũng nghĩ không ra." Hiên Viên Diễm nhẹ lắc lắc đầu, trong môi tràn ra lời nói tỏ ý nghi hoặc.

Đúng lúc này, mười hoàng y nữ tử mang mạn che mặt tiến vào ngự hoa viên. Chỉ thấy các nàng ngạo nghễ hạ xuống đất xong, cổ tay bỗng dưng hướng lên trời, vô số dải lụa màu sắc rực rỡ tỏa ra hào quang mộng ảo phấp phới ở giữa không trung.

Vô số dải lụa màu sắc rực rỡ dựng thẳng lên trời, dệt thành một bức bình phong rực rỡ, một đạo hồng quang xinh đẹp bao phủ làm người ta không thể thấy rõ bóng dáng, vèo một tiếng từ trên trời giáng xuống, an tĩnh đứng ở sau bình phong.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta cảm ứng được ngươi mang theo viên đá thủy tinh của thánh chủ trên người, đem nó lấy ra đi?" Một thanh âm lúc ẩn lúc hiện giống như không thuộc về nhân gian từ sau bình phong vọng đến, theo gió lạnh truyền vào tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn."Như thế nào, hay là ngươi đến cướp đoạt viên đá thủy tinh?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khoanh tay, phượng mâu lạnh lùng nhìn hướng bình phong màu sắc rực rỡ.

"Ta không phải đến cướp viên đá thủy tinh, ta bảo ngươi lấy ra viên đá thủy tinh, đơn giản là vì phụng mệnh của thánh đế đến đưa ngươi một phần đại lễ." Nam tử thần bí của Linh Cung nhếch môi cười, tiếp mở miệng chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi có ý gì?" Hai tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng thâm trầm, bắn thẳng về phía bình phong.

"Chỉ sau khi ngươi thành niên, máu trong cơ thể ngươi mới có thể khởi động viên đá thủy tinh. Mà nếu đem máu của ta đưa vào trong viên đá thủy tinh, mười ngày sau ngươi lại đem máu chính mình nhỏ vào viên đá thủy tinh, liền có thể khởi động viên đá thủy tinh, thuận lợi hấp thu một nửa linh lực của thánh chủ trong đó."

"Sự tồn tại của ta không phải là khiêu khích rất lớn đối với Linh Cung sao, theo lý thuyết cái gì Thánh đế kia nên cho ngươi tới khiến ta biến mất, sao nay lại cho ngươi trợ giúp ta?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt hỏi, trong khoảng thời gian ngắn không thể hiểu nổi hành động khác thường của Linh Cung.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tâm tư của Thánh đế từ trước đến nay đều không thể đoán được. Người tuy rằng hiện tại không hạ lệnh cho ta lấy mạng ngươi, còn cho ta đến trợ giúp người tăng cường linh lực, nhưng người tùy thời có thể thay đổi chủ ý, bảo ta đến lấy mạng của ngươi, cũng chẳng có gì kỳ quái." Nam tử thần bí Linh Cung cụp mắt xuống, vẻ mặt không chút để ý thưởng thức móng tay, chậm rãi gằn từng tiếng nói.

"Ý của ngươi là. . . Trước khi Thánh đế còn chưa thay đổi chủ ý lấy mạng ta, ta tốt nhất vẫn là tiếp nhận lễ vật của Thánh đế ban cho ta ngày hôm nay."

"Hôm nay, Thánh đế hạ lệnh cho ta tặng lễ cho ngươi, lễ vật này ngươi nhất định phải nhận. Nếu không, ta tuy rằng không lấy mạng của ngươi, nhưng ta sẽ làm cho cả Long Diệu Hoàng cung giống tòa kim đình này." Thần bí nam tử vừa dứt lời, hữu chưởng bỗng dưng nâng lên, năm đạo hồng quang yêu dã phóng ra, hướng tới kim đình mà Khương thái hậu cùng Hiên Viên Ly ngồi lúc trước.

https://thuviensach.vn

Oanh một tiếng vang lên, trong nháy mắt không chỉ cả tòa kim đình bị hồng quang biến thành tro tàn, mà hồng quang còn tạo ra một cái khe bề rộng chừng một thước, bề sâu chừng ba thước.

Khương thái hậu, hoàng đế Hiên Viên Ly cùng với chúng đại thần lưng đầy mồ hôi lạnh nhìn về phía cái khe kia, thân thể không chịu khống chế bắt đầu run rẩy.

D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn."Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu ngươi không muốn toàn bộ Long Diệu Hoàng cung hóa thành tro tàn, lập tức lấy đá thủy tinh ra." Thần bí nam tử nhếch đôi môi đỏ mọng tạo thành một độ cong yêu lãnh, lạnh nhạt mở miệng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm chặt nắm đấm, ánh mắt lạnh như hàn băng ngàn năm. Nàng có thể cảm giác được linh lực người này phóng ra, mạnh hơn linh lực của nàng rất nhiều. Chỉ sợ hắn nếu là thực sự dùng linh lực phá hủy toàn bộ hoàng cung Long Diệu, cũng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Lễ vật có lợi với ta, ta không có lý do nào cự tuyệt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nhếch môi, từ trong tay áo lấy viên đá thủy tinh ra.

Tuy rằng nàng thực nghi ngờ hành động cổ quái của Linh Cung Thánh đế phái thần bí nam tử tặng lễ vật, nhưng mà dựa theo trí nhớ mẫu thân truyền lại cho nàng, nàng biết thần bí nam tử này nói thật.

Người của Linh Cung đều có linh lực không giống nhau, nhưng mà nếu có một người có linh lực hoàn toàn giống mẫu thân, đưa máu tươi của hắn vào trong viên đá thủy tinh, quả thật có thể giúp nàng khởi động viên đá thủy tinh sớm hơn.

Một khi đã như vậy, nàng đương nhiên không có lý do cự tuyệt. Bởi vì nàng biết rõ, chỉ khi hấp thu toàn bộ linh lực mà mẫu thân lưu lại cho nàng,

https://thuviensach.vn

nàng mới chân chính có thực lực để chống lại người của Linh Cung.

"Mở lòng bàn tay ra, đem viên đá thủy tinh đặt ở trên." Thanh âm lạnh lùng của thần bí nam tử từ sau bình phong đi ra.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không mở miệng nói chuyện, nàng cúi đầu, dựa theo lời nói thần bí nam tử đem viên đá thủy tinh đặt trong lòng bàn tay.

Bất quá hai tròng mắt nàng lại ẩn giấu u quang thị huyết, trong lòng lạnh lẽo nói: khiến người trong thiên hạ đều sợ hãi người Linh Cung phải không, tốt lắm, hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta nhịn các ngươi. Nhưng mà, sau khi hấp thu linh lực của mẫu thân cùng với lấy được bảo vật trong địa hạ cung điện, các ngươi lại đến trêu chọc ta thử xem?

Cùng lúc đó, thần bí nam tử ở sau bình phong, hữu chưởng cũng tạo ra một vết thương nhỏ.

D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn.Lập tức hắn đem hữu chưởng áp vào bình phong màu sắc rực rỡ, xuyên qua nó tạo thành một cái lỗ nhỏ, cùng một ít máu tươi đánh về phía viên đá thủy tinh trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà ngay tại thời điểm thần bí nam tử đem máu tươi trong lòng bàn tay, lợi dụng linh lực đưa vào viên đá thủy tinh, nguyên bản Khương thái hậu, Hiên Viên Ly cùng với chúng đại thần đang nhìn viên đá thủy tinh, trong nháy mắt cảm giác được khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, tựa hồ máu tươi muốn theo cổ phun ra.

Những người có võ công lập tức khoanh chân ngồi xuống, vận nội lực điều tức. Mà những người không có võ công không thể làm gì, chỉ có thể lấy tay bưng kín ngực đau nhức, cúi đầu mãnh liệt phun ra máu tươi.

https://thuviensach.vn

Còn lại Hiên Viên Diễm nhíu mày xem xét Hiên Viên Ly đang ngồi xếp bằng tại chỗ, nhìn thấy trán hắn đầy mồ hôi lạnh, trên mặt cũng bắt đầu mất đi huyết sắc. Hiên Viên Diễm lập tức đi tới sau Hiên Viên Ly, đem song chưởng kề sát lưng Hiên Viên Ly, vận nội lực giúp Hiên Viên Ly điều tức.

Mà mười hoàng y nữ tử đỡ dải lụa màu sắc rực rỡ, không khỏi nhìn nhau mấy cái.

Hiên Viên Diễm thật đúng là có nội lực tốt, không cần điều tức liền có thể chịu đựng hồng quang phóng thích đánh vào, thậm chí còn có thể vận nội lực giúp Hiên Viên Ly hộ thể. Xem ra trong Long Diệu Hoàng triều, không phải ai cũng giống con kiến không chịu nổi một kích.

Vèo một tiếng vang lên, thần bí nam tử đem hồng quang thu trở về, máu trong lòng bàn tay cũng nhanh chóng rút khỏi dải lụa màu sắc rực rỡ.

Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng vung ống tay áo lên, vết thương ở lòng bàn tay liền dính một chút thuốc bột màu trắng, bàn tay bị thương bỗng dưng nắm chặt, thời điểm mở tay ra, vết thương trong lòng bàn tay khi nãy còn đổ máu đã quỷ dị khép lại.

"Rút." Thần bí nam tử ra lệnh xong, thân hình được hồng quang diễm lệ bao phủ, vèo một tiếng vang lên, hắn lại lấy tốc độ không thể nhìn thấy biến mất tại chỗ.

Mà cùng với tiếng ra lệnh của thần bí nam tử, mười tên hoàng y nữ tử lập tức tháo xuống dải lụa rực rỡ, trong nháy mắt bị các nàng thu vào tay áo. Chỉ thấy các nàng mũi chân điểm một cái, tóc đen tung bay theo gió tạo thành một đường cong xinh đẹp, tiếp bóng dáng các nàng cũng biến mất tại chỗ.

Nguyên bản mọi người đang khoanh chân điều tức, lúc này lập tức ngừng lại, ôm ngực cực kỳ không thoải mái, chậm rãi từ trên đất đứng lên.

https://thuviensach.vn

D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn.Bởi vì Hiên Viên Diễm vận nội lực trợ giúp, lúc hoàng đế Hiên Viên Ly đứng dậy thực không có gì không thoải mái, vỗ nhẹ bả vai Hiên Viên Diễm, ánh mắt không tiếng động nói: Diễm, cảm tạ.

Hiên Viên Diễm cũng vỗ vỗ bả vai Hiên Viên Ly, ánh mắt không tiếng động trả lời: đúng là ngốc hoàng huynh của ta, với ta cần gì phải khách khí như thế chứ? Đừng quên, chúng ta là thân huynh đệ.

"Diễm, nếu người của Linh Cung đã biết sự tồn tại của ta rồi. Xem ra. . . Khuôn mặt này cũng không cần lại che lấp đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời bước đến trước mặt Hiên Viên Diễm, nhướng mày nói.

"Không sai, hình dáng của nàng dấu cũng đủ lâu, vẫn là nên lộ ra hít thở không khí đi." Hai tròng mắt Hiên Viên Diễm chứa đầy ý cười, giọng điệu dịu dàng trả lời. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, nâng tay bóc mặt nạ da trên mặt.

"Hí. . ." Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bóc mặt nạ da, trong không khí nhất thời liên tiếp có tiếng hít không khí.

Trời ạ, đây rốt cuộc là dung nhan như thế nào a? Đâu chỉ là tuyệt mỹ làm người ta tê tâm liệt phế, quả thực chính là kinh thiên động địa a!

Trừ Hiên Viên Diễm đã từng thấy dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, toàn bộ mọi người đều mang vẻ mặt đờ đẫn nhìn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Cho dù Khương thái hậu cũng là nữ tử, cũng đem tầm mắt khó tin ngừng lại trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 67: Phong Tư Kinh Thế

Ánh mặt trời quanh quẩn, mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng bay múa, ở trong gió tạo ra một độ cong làm người si mê.

Da thịt vô cùng mịn màng, đôi mắt trong suốt, lông mày như vẽ, cái mũi thanh tú, môi anh đào kiều diễm ướt át, mi tâm lại có một đóa hoa sen máu ngạo nghễ. Làm người ta chỉ sợ lơ đãng liếc nhìn một cái, đều bị hút hồn.

Chúng đại thần trong lòng khắc chế không được la lên: trời ạ! Tuyệt sắc dung nhan này, chỉ sợ muôn hoa cũng phải xấu hổ đi, này. . . Đẹp đến không thể tả a!

diendanlequydon。comHoàng đế Hiên Viên Ly cũng ngây ngốc há hốc miệng, hắn từng nhìn thấy bức họa của Linh Cung Thánh chủ, dung mạo thoát tục của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy rằng giống hệt Linh Cung thánh chủ, nhưng khí chất thì lại rõ ràng khác nhau.

Linh Cung thánh chủ toàn thân tản ra tiên khí không nhiễm bụi trần, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại tản ra yêu khí mị hoặc cùng ngạo mạn. Sự dung hợp giữa tiên nhan và yêu tư, càng làm cho hắn bị rung động hơn dung mạo của Linh Cung thánh chủ.

Nhưng mà điều làm hắn càng thêm rung động là, mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt có một đóa hoa sen máu ngạo nghễ. Này cho dù đánh chết hắn, hắn cũng tuyệt không thể đoán được, Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt thế nhưng chính là phượng tinh mà hữu tướng vẫn âm thầm phái người tìm kiếm a!

Khương thái hậu cũng bị phong tư tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm kinh hãi cùng rung động, nội tâm bà dữ tợn hò hét: nếu ai gia có thể có được phong tư mê hoặc chúng sinh như vậy, chỉ sợ tiên hoàng năm đó sẽ cam tâm tình nguyện vì ai gia giải tán hậu cung, vậy thì hôm nay đâu cần oán hận chứ?

Bỗng dưng, ánh mắt Khương thái hậu chuyển thành ngoan độc. Vì sao mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại có hoa sen máu, chẳng lẽ nàng chính là người mà mình phái người âm thầm điều tra, là phượng tinh tương lai nhất thống thiên hạ?

Làm sao có thể như thế, Hiên Viên Diễm cư nhiên cưới phượng tinh làm phi? Chẳng lẽ giang sơn Long Diệu nhất định thuộc về Hiên Viên Diễm?

Không, bà sẽ không cho phép chuyện này phát sinh. Giang sơn Long Diệu phải là của Kỳ nhi, nếu bà có thể thuận lợi giúp Kỳ nhi đoạt được đế vị, bà tình nguyện giang sơn Long Diệu hoàn toàn bị hủy, cũng tuyệt không để Hiên Viên Diễm xưng đế.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhìn mọi người bốn phía, ánh mắt u lãnh xem xét mặt nạ da trong tay, đầu ngón tay gảy nhẹ, làm cho mặt nạ da theo gió rơi xuống đất.

Linh Cung, ngươi nếu không tha ta, ta nhất định sẽ cho các ngươi một kết cục truyền kỳ làm người kinh sợ. Ta sẽ làm cho toàn thể thế giới đều biết, người chân chính bọn họ nên e ngại là Linh Cung, hay vẫn là Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta!

"Nguyệt nhi, chúng ta hồi phủ chứ?" Hiên Viên Diễm nâng tay vén mấy sợi tóc loạn trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu dịu

https://thuviensach.vn

dàng nói.

Nay thái tử hai nước đã giả ý chào từ biệt, chỉ sợ lão yêu bà Khương thái hậu sớm ngày mai, sẽ khẩn cấp dẫn người đi địa hạ cung điện tìm bảo vật đi?

Xem ra hắn cũng phải lập tức điều động nhân thủ, bảo vật trong địa hạ cung điện là vật Nguyệt nhi muốn, hắn sẽ không để nó rơi vào tay Khương thái hậu, Tiêu Hàn cùng với Dạ Dật Phong.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- đúng vậy đúng vậy, tiểu chủ tử, chúng ta nhanh chút hồi phủ đi. Ngự hoa viên này một chút cũng không tốt xem, Cầu Cầu đều đã nhàm chán đến buồn ngủ. Tiểu kim chồn Cầu Cầu cũng lười biếng vươn tiểu móng vuốt, phát ra chồn ngữ mà chỉ có Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới hiểu.

diendanlequydon。comThượng Quan Ngưng Nguyệt không nói gì nhìn Cầu Cầu, trong lòng tức giận nói thầm: lúc trước thời điểm ngươi ngấu nghiến ăn chuối, như thế nào không kêu nhàm chán a?

"Diễm, hồi phủ đi." Lập tức, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, tay phải kéo tay Hiên Viên Diễm, vai trái khiêng Cầu Cầu vừa nghịch ngợm vừa đáng yêu, ngẩng đầu ngạo nghễ đi ra ngoài ngự hoa viên.

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm đã rời đi, hoàng đế Hiên Viên Ly cùng Khương thái hậu lạnh lùng nhìn nhau, suất lĩnh hai phe đại thần biến mất ở ngự hoa viên. . .

Bầu trời một mảnh màu xanh, mây trắng bồng bềnh, ánh mặt trời tỏa ra sắc vàng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Mà trong ngự hoa viên, cảnh tượng hoa sen bị người của Linh Cung phá hủy vô cùng thê thảm, cũng chẳng hề ảnh hưởng đến những cây hoa xung quanh đang rung rinh trong gió, chúng vẫn tận tình tỏa ra mùi hương thơm ngát làm động lòng người.

Lúc này, nhìn thấy mọi người trong ngự hoa viên đã tản đi, trên mái nhà, một hoàng y nữ tử mang mạn che mặt mở miệng : "Thánh tôn, thật không nghĩ tới dung mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ giống hệt thánh chủ, mà khí chất còn hơn hẳn thánh chủ."

"Nàng không chỉ có khí chất hơn hẳn thánh chủ, chỉ sợ một khi nàng hấp thụ toàn bộ linh lực của thánh chủ, sẽ phát ra uy lực không ai trong Linh Cung chúng ta có thể bì kịp." Linh Cung thánh tôn cụp mắt xuống, ngón tay thưởng thức mấy sợi tóc bên má, thản nhiên mở miệng. Hắn đích xác là thần bí nam tử vừa mới cắt tay, đem máu tươi rót vào viên đá thủy tinh.

"Cái gì, điều này sao có thể chứ?" Mười hoàng y nữ tử đều mang vẻ mặt khiếp sợ nhìn Linh Cung thánh tôn, khó tin kinh hô.

"Như vậy chẳng phải là rất tốt." Khóe môi Linh Cung thánh tôn gợi lên một độ cong u lãnh, trong mắt xẹt qua hào quang quỷ dị.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, toàn thân tỏa ra hơi thở cuồng ngạo. Không biết vì sao, hắn thế nhưng cảm thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt so với Thánh đế càng có phong phạm vương giả thống trị vạn vật hơn, nàng tựa hồ mới chân chính là chúa tể vạn vật.

Nghe được Linh Cung thánh tôn nói, mười hoàng y nữ tử nhất thời thu liễm vẻ khiếp sợ, các nàng nhìn nhau cười, một hoàng y nữ tử lạnh lùng mở miệng nói: "Thánh tôn nói rất đúng, nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật có thể đem linh lực phát huy đến mức tận cùng, kế hoạch của chúng ta càng thuận lợi tiến hành rồi."

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ tham kiến thánh tôn!" Đúng lúc này, một gã hắc y nam tử quỷ mị nhảy lên mái nhà, thanh âm vô cùng cung kính vang lên, đồng thời hắn cũng nửa quỳ sau lưng Linh Cung thánh tôn.

"Như thế nào, Thánh đế có phải có hành động?" Linh Cung thánh tôn phút chốc quay người lại, hai tròng mắt thâm thúy nhìn thuộc hạ của mình.

"Thánh đế vừa biết được sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, liền sai bốn sứ giả Phong Lôi Vũ Điện xuất cung, phỏng chừng tối nay bốn sứ giả sẽ đến Long Diệu Hoàng triều." Hắc y nam tử chi tiết bẩm báo.

"Ta mặc kệ các ngươi dùng phương pháp gì, chỉ cần bốn sứ giả Phong Lôi Vũ Điện vừa xuất hiện ở Long Diệu Hoàng triều, các ngươi phải lập tức giải quyết bọn họ cho bản tôn." Linh Cung thánh tôn nhíu mày, thanh âm lãnh lệ nói.

diendanlequydon。com"Thuộc hạ hiểu." Hắc y nam tử cung kính ứng tiếng xong, bóng dáng nhanh chóng chợt lóe, cả người giống như gió đi khỏi.

"Thánh tôn, nếu bốn sứ giả Phong Lôi Vũ Điện không thể đúng lúc phục mệnh Linh Cung, chỉ sợ Thánh đế sẽ phái càng nhiều sứ giả xuất cung, có khi còn sai cả hộ pháp xuất cung." Một hoàng y nữ tử nhìn Linh Cung thánh tôn, mở miệng nhàn nhạt nói.

"Phái hộ pháp đi thì như thế nào? Nhớ kỹ, trước khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến địa hạ cung điện lấy bảo vật, cùng với hấp thu toàn bộ linh lực của thánh chủ, cho dù Thánh đế sai bao nhiêu sứ giả hay hộ pháp xuất cung, các ngươi đều phải giải quyết hết cho ta." Linh Cung thánh tôn lạnh lùng mở bạc môi, hai tròng mắt thị huyết quét về phía mười hoàng y nữ tử.

"Bọn thuộc hạ đã biết." Mười hoàng y nữ tử bỗng dưng cúi đầu, thanh âm vô cùng thần phục đáp.

https://thuviensach.vn

"Rút thôi." Linh Cung thánh tôn nhẹ vung ống tay áo, toàn thân mang khí tức tà lãnh biến mất trên mái nhà.

Thánh đế, ta càng ngày càng chờ mong ngươi cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt quyết đấu, tin tưởng nhất định rất phấn khích. Rốt cuộc ngươi sẽ tiếp tục là nhân vật truyền kỳ, hay vẫn là bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt cướp mất đây?

"Vâng." Mười hoàng y nữ tử cùng ứng tiếng xong, mũi chân cũng nhanh chóng điểm một cái, bóng dáng quỷ mị biến mất khỏi mái nhà.

Cùng lúc đó, trên một mái nhà khác. Gió lạnh thổi đến, vô số đóa hoa đào hồng nhạt diễm lệ bay múa, trong không khí tản ra mùi hương làm say lòng người.

"Này quả thực là làm người ta không thể tưởng tượng được, người Linh Cung nếu đã biết sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn xuất hiện trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng vì sao lại không động thủ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứ?" Một thị vệ nâng tay gãi gãi đầu, trên mặt bày ra biểu tình nghi hoặc.

"Càng làm cho người ta không nghĩ ra là, bọn họ không những không lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà còn đưa máu tươi vào viên đá thủy tinh, giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt hấp thụ linh lực trong nó. Người Linh Cung sẽ không phải là bị trúng tà đi, nếu không sao lại làm ra hành động như thế?" Một gã thị vệ cũng nâng tay gãi gãi mặt, khóe miệng giật giật nói.

"Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt này phong tư tuyệt sắc, thật đúng là làm cho ta thật sâu rung động." Còn lại hai gã thị vệ bỗng dưng ngẩng đầu, trăm miệng một lời nói.

"Đâu chỉ bị rung động, ta còn cảm giác linh hồn như bị gột tẩy." Nguyên bản hai gã thị vệ còn đang suy nghĩ hành động khác thường của

https://thuviensach.vn

người Linh Cung, nghe thấy đồng bạn đề cập đến dung mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong đầu không ngăn nổi lại hồi tưởng đến lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bóc mặt nạ da, lộ ra hình dáng kinh diễm.

Mà giờ phút này, Vô Ngân công tử ngồi trong một cỗ kiệu tao nhã, cụp mắt xuống thưởng thức một đóa hoa đào hồng nhạt trong tay.

Linh Cung vì sao lại hành động khác thường như thế, này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a?

Gió thổi nhấc lên màn kiệu, bướng bỉnh chui vào trong, làm bạch y của Vô Ngân công tử cũng bay lên. Vô Ngân công tử gảy nhẹ ngón tay, làm đóa hoa đào bay trong gió, đôi mày thanh tú nhíu lại, mở miệng thản nhiên nói: "Rút thôi."

"Vâng, công tử." Bốn gã theo hầu lập tức ứng tiếng, hai tròng mắt cung kính nhìn về phía Vô Ngân công tử.

Nhưng lập tức, bọn họ liền hít vào một ngụm khí lạnh. Trời ạ, công tử nhà bọn họ thế nhưng nhíu mày, đây chính là lần đầu tiên công tử nhíu mày từ trước đến nay sao? Xem ra ngay cả công tử của bọn họ thông minh hơn người, cũng bị tâm tư quỷ dị khó dò của Linh Cung vây khốn rồi.

diendanlequydon。comNgười Linh Cung, các ngươi rốt cuộc là làm cái quỷ gì a? Bốn gã theo hầu khóe miệng run rẩy nhìn nhau vài cái, đưa tay cầm cán kiệu, đạp gió biến mất. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 68: Cung Điện Đoạt Bảo

Hôm sau –

Cách kinh thành Long Diệu khoảng ba mươi dặm trên một tòa núi không tên, sương trắng quanh quẩn, mơ hồ có thể nhìn thấy những cây mây đan vào nhau, nhiều loài hoa dại màu sắc rực rỡ vô cùng xinh đẹp.

Gió mát thổi qua, cây cối nhẹ nhàng khiêu vũ uyển chuyển ngọt ngào, làm cảnh sắc trên núi thêm cảm giác thần bí cùng mộng ảo.

Dần dần, trên bầu trời trong xanh ánh mặt trời từ từ hiện ra, sương mù màu trắng ngà cũng tiêu tán, ánh nắng vàng rực tô điểm cho bức họa vùng rừng núi.

Lúc này ở một bãi hoa cỏ nào đó trên đỉnh núi, hai mươi người Ảo Ảnh cung mặt không đổi sắc an tĩnh xếp làm hai hàng. Mà ở trước bọn họ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm sóng vai mà đứng.

Hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc hồng y, một cái đai lưng bằng lụa màu sắc rực rỡ nhẹ buộc ngang hông, tóc búi lại, dùng mấy đóa kim hoa ghim lại.

Mà Hiên Viên Diễm mang xiêm y màu tím đậm, trước ngực cùng tay áo dùng chỉ bạc thêu hình đám mây, tóc đen tùy ý dùng một cây trâm cố định.

Gió mát quanh quẩn bốn phía hai người, làm vạt áo bay tán loạn, như hát như múa tạo ra đường cong u diễm. Ánh mặt trời rực rỡ chiếu vào,

https://thuviensach.vn

dung nhan tuyệt sắc của hai người tỏa ra hào quang làm rung động lòng người, ngay cả trăm hoa cũng cảm thấy hổ thẹn mà run tẩy.

Di ● ễnđànL ● êQuýĐ ● ôn.Lúc này, bóng dáng Ngân Lang chợt lóe, nhanh như tên bắn xuất hiện.

Cúi người với Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, Ngân Lang mở miệng cung kính hồi bẩm: "Vương phi, thuộc hạ đã nhắn lại ý tứ của ngài cho Thượng Quan tướng quân, ông đồng ý không mang theo nhân mã tiến vào địa hạ cung điện, mà đi hội hợp với Thanh Báo."

Nhưng mà, Ngân Lang vừa dứt lời, trong gió bỗng nhiên có tiếng nổ mạnh như sấm. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức nhíu mày lại, theo âm thanh nhìn đi.

Nhìn thấy chỗ phát ra tiếng nổ tỏa ra ánh sáng bảy màu lóa mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức nhếch môi cười nhìn về phía Hiên Viên Diễm bên cạnh.

Hiên Viên Diễm cũng nhếch môi cười, đưa tay lôi kéo tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyệt nhi, xem ra chúng ta có thể xuất phát rồi."

Nghe đồn địa hạ cung điện chỉ có một lối vào, chỉ có đem bốn mảnh thất thải thánh lệnh ghép cùng một chỗ, lối vào địa hạ cung điện mới có thể hiện ra. Nay thất thải thánh lệnh đã tỏa ra bảy màu, liền chứng minh Khương thái hậu đã dùng thất thải thánh lệnh mở cửa vào rồi.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- rốt cục có thể đi địa hạ cung điện chơi đùa, Cầu Cầu thật cao hứng nga.

https://thuviensach.vn

Không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng, Cầu Cầu vốn đang lười biếng ghé vào vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếm tiểu móng vuốt, lập tức hưng phấn ồn ào lên tiếng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng xoay đầu qua, hai tròng mắt xem xét Cầu Cầu.

Sáng sớm hôm nay, nàng lo lắng đến địa hạ cung điện gặp nhiều nguy hiểm, vốn không muốn mang Cầu Cầu cùng đi. Nhưng mà khi nghe thấy mình bảo nó ở lại vương phủ, tiểu gia hỏa này không vui, dùng chiến thuật một khóc hai nháo ba chơi xấu với mình.

Đầu tiên là thân hình đáng thương hề hề nằm úp sấp trên đất, chồn mâu rớm lệ nhìn nhìn mình, không ngừng nghẹn ngào cầu xin mình nhất định phải mang nó đi. Thấy mình thời ơ với sự cầu xin của nó, nó lại bắt đầu lăn lộn trên đất.

Cuối cùng thấy mình vẫn hờ hững với nó, nó trực tiếp nhảy lên vai mình, tiểu móng vuốt nhéo nhéo xiêm y của mình. Bất luận mình túm nó thế nào, nó cũng chết sống không chịu buông tiểu móng vuốt ra.

Thật sự là hoàn toàn chịu thua tiểu tử này, đã nói rõ ràng với nó, mình và Diễm đi địa hạ cung điện không phải chơi đùa, mà là đi đánh nhau. Nó lại cho mình một đáp án dở khóc dở cười: Cầu Cầu thích nhất là đánh nhau, tiểu chủ tử mang Cầu Cầu cùng đi đánh nhau đi.

"Diễm, đi thôi." Lại tức giận nhìn Cầu Cầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm suất lĩnh người của Ảo Ảnh cung đi tới chỗ cửa vào địa hạ cung điện . . .

Cùng lúc đó, ở một chỗ khác trên đỉnh núi –

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Ở dưới một cây đại thụ tươi tốt nào đó, có một cỗ kiệu tao nhã. Gió nhẹ nhàng phất qua, vô số đóa hoa đào hồng nhạt bay quanh cỗ kiệu. Không hề nghi ngờ, người trong kiệu chính là Vô Ngân công tử đi vô ảnh, chỉ có hương hoa đào lưu lại.

https://thuviensach.vn

Vèo một tiếng vang lên, một gã theo hầu vừa đi điều tra về tới gần cỗ kiệu, khẽ cúi người nói: "Công tử, Khương thái hậu đã dẫn một đám người vào địa hạ cung điện, mà Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đang đi tới cửa địa hạ cung điện."

"Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đâu?" Thanh âm của Vô Ngân công tử tựa như tiếng suối róc rách vô cùng dễ nghe từ trong kiệu đi ra.

"Tạm thời còn chưa tìm được tung tích của hai người này, bất quá lối vào địa hạ cung điện đã hiện ra, tin tưởng hai người bọn hắn rất nhanh sẽ hiện thân." Người hầu cung kính trả lời.

"Công tử, bây giờ chúng ta nên làm thế nào, lập tức vào địa hạ cung điện hiệp trợ Thượng Quan Ngưng Nguyệt đoạt bảo vật sao?" Một gã người hầu khác mở miệng dò hỏi.

"Chờ." Vô Ngân công tử nhẹ nhàng phun ra một chữ, cụp mắt xuống thưởng thức một đóa hoa đào.

Cơ quan trong địa hạ cung điện tuy rằng nguy hiểm, nhưng đại đa số không làm khó được Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm. Cơ quan khủng bố nhất và khó phá giải nhất, kỳ thật là cơ quan cuối cùng.

Mà trong thiên hạ người duy nhất có thể phá giải cơ quan này, e rằng cũng chỉ có ân sư của mình. Hắn lúc trước đã dùng bồ câu đưa tin cho ân sư, tính toán thời gian bồ câu đưa tin cũng nên bay trở về bên người mình rồi . . .

Cùng lúc đó –

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm cũng đi tới lối vào địa hạ cung điện, lối vào địa hạ cung điện chính là trung tâm tòa núi.

https://thuviensach.vn

Vốn đang bằng phẳng chỉnh tề, nhưng do thất thải thánh lệnh khởi động, nay đã bị mở ra, lộ ra một cái cửa động lớn hình tròn.

Nhìn từ ngoài vào cửa động không phải rất sâu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm trao đổi ánh mắt, tiếp dẫn đầu nhảy vào trong động.

Vừa nhảy vào trong động, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm liền phát hiện bên trái có một thông đạo rất dài, mà ở cuối thông đạo mơ hồ nhìn thấy màu trắng bạc.

"Đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm bàn tay to lôi kéo bàn tay nhỏ, đi tới thông đạo phía trước. Mà đoàn người Ảo Ảnh cung cũng lục tục tiến vào trong động, theo sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm.

Đi đến cuối thông đạo, rẽ trái, một cái đại điện nguy nga lộng lẫy hiện ra trước mắt đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trên mặt đất lót gạch thật dày, trong đại điện nhiều cây cột đứng sừng sững, bốn phía tường điện, thậm chí ngay cả đỉnh điện cũng mang màu vàng loá mắt.

Kim long được điêu khắc trên đỉnh điện vô cùng sống động, miệng kim long ngậm một viên dạ minh châu to bằng nắm tay, giờ phút này dạ minh châu đang tỏa ra hào quang trắng bạc, đủ để chiếu sáng toàn bộ đại điện.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Diễm, trở về ta đem viên dạ minh châu này lấy xuống, khẳng định có thể bán cái giá tốt nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt quơ quơ tay Hiên Viên Diễm, giọng điệu hài hước nói.

"Tốt, trở về nhớ đem nó hái xuống." Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, giọng điệu ôn nhu như nước trả lời.

https://thuviensach.vn

Sau đó, hai người ngưng mắt tập trung vào vách tường trong đại điện, chỉ thấy trên vách đá màu vàng kim có bốn cánh cửa, trên mỗi cánh cửa khắc một chữ to màu đen, từ trái sang phải theo thứ tự là Si Mị Võng Lượng (ma quỷ trong rừng).

Dời bước đến trước mặt cánh cửa, phát hiện ngoài bốn chữ này, còn điêu khắc vô số chữ nhỏ màu đen.

Chữ nhỏ màu đen là: đụng vào Si Mị Võng Lượng, cửa sẽ tự động mở ra, điểm đến cuối cùng của bốn cánh cửa đều là cấm địa của cung điện. Nhưng trong mỗi cánh cửa đều có những cơ quan nguy hiểm, một khi vào trong cánh cửa, nó sẽ tự động đóng lại, từ bên trong sẽ không thể mở ra.

Bởi vậy muốn đi vào cánh cửa, chỉ có thể tiến không thể lùi, lối ra duy nhất tại cấm địa. Cho nên mong rằng vì tính mạng của bản thân, các hạ trăm ngàn lần đừng cố ý tiến vào cánh cửa địa ngục, nếu không chờ đợi các hạ chính là tử thần.

"Chàng đoán, Khương thái hậu như thế nào vào cánh cửa đây?" Không nhìn những chữ trên cánh cửa nữa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười hỏi Hiên Viên Diễm.

"Lấy sự đa mưu túc trí của bà ta, nhất định là chia làm bốn đội, tiến vào bốn cánh cửa đi?" Hiên Viên Diễm quét mắt qua bốn cánh cửa, mở miệng chậm rãi nói.

"Diễm, tin tưởng chúng ta muốn tìm bảo vật nhất định phải đến cấm địa. Tuy rằng bốn cánh cửa đều có thể đi đến cấm địa, nhưng là ta nghĩ nguy hiểm ẩn núp trong mỗi cánh cửa cũng không sai biệt lắm." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói.

"Cho nên, chúng ta sẽ không tách ra đi vào cấm địa, như vậy khi gặp nguy hiểm chúng ta còn có thể hỗ trợ lẫn nhau." Hiên Viên Diễm cầm tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng chặt, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy. . . Chúng ta lựa chọn đi vào cánh cửa nào?" Hai tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiễm ý cười hỏi.

"Liền đi cửa này đi." Hiên Viên Diễm nói xong, nâng tay đụng vào cánh cửa chữ Võng gần hắn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất.

Vèo một tiếng vang lên, Võng môn chậm rãi mở ra. Ngay thời khắc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cùng với người Ảo Ảnh cung tiến vào xong, Võng môn trong nháy mắt đóng lại.

Bên trong Võng môn vẫn là một cái đại điện nguy nga lộng lẫy, kim long trên đỉnh điện được điêu khắc rất sống động, mà miệng kim long cũng ngậm một khỏa dạ minh châu tỏa ra ánh sáng bạc.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Nhìn quanh bốn vách tường, phát hiện chỉ có vách tường phía trước chính điện có một cái hang động, mà ở phía trên hang động có một bảng hiệu màu đen, trên bảng hiệu viết tám chữ to màu đỏ: hoan nghênh tiến vào vực sâu tử vong.

Toàn thể mọi người nhíu mày, cất bước đi tới trước mặt hang động. Cảm giác được hang động dội vào một trận gió lạnh, Ngân Lang từng bước tiến lên men theo vách tường, thăm dò bên trong hang động.

"Hí. . ." Ngân Lang đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, hắn xoay đầu lại, khóe miệng run rẩy nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm nói: "Vương gia, vương phi, trong động đúng là vực sâu vạn trượng."

"Vực sâu vạn trượng?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm trăm miệng một lời nói xong, thân thủ lập tức men theo vách tường, thăm dò bên trong động.

Qua ánh sáng của dạ minh châu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm rõ ràng thấy dưới chân thật sự là vực sâu vạn trượng, phía

https://thuviensach.vn

trước cùng bên phải đều là vách núi dựng đứng, chỉ có bên trái là một dũng đạo hẹp kéo dài, mà ở cuối dũng đạo một vách tường của điện hiện ra, mà ở trên vách tường một hồng môn đã được mở sẵn.

Khóe miệng Hiên Viên Diễm co rút, tiếp mở miệng nói: "Người tạo ra địa hạ cung điện thật đúng là một cái thiên tài a."

Dũng đạo này không chỉ có hẹp mà ít nhất còn dài hàng cây số, muốn thi triển khinh công bay vọt qua đó tuyệt đối là một việc không có khả năng, chỉ có thể dọc theo dũng đạo hẹp này mà đi qua.

Nhưng vách tường lại làm bằng kim gạch trơn trượt, nếu không cẩn thận đụng phải vách tường, tùy thời đều có thể mất trọng tâm rơi xuống vực.

Ngay tại lúc Hiên Viên Diễm chuẩn bị mở miệng hạ lệnh, bảo người Ảo Ảnh cung xếp thành hàng đi qua dũng đạo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng khẽ ngửi, tiếp theo mặt liền biến sắc quát: "Mẹ nó, sao phải khoa trương như vậy a?"

"Làm sao vậy?" Hiên Viên Diễm lập tức kinh ngạc xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khó hiểu hỏi. Được rồi, tuy nói dũng đạo này hẹp dài, bất quá dựa vào bản lĩnh của hắn, Nguyệt nhi cùng với người Ảo Ảnh cung, tin tưởng có thể thuận lợi đi qua dũng đạo. Một khi đã như vậy, vì sao Nguyệt nhi đột nhiên biến sắc mặt chứ?

"Lui ra phía sau, nhanh lui ra phía sau." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lớn tiếng rống xong, thân thủ lập tức túm Hiên Viên Diễm cùng Ngân Lang bên cạnh cửa động.

"Nguyệt nhi, hay là nàng đã nhận ra cái gì?" Sắc mặt Hiên Viên Diễm cũng khẽ biến nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nguyệt nhi bỗng nhiên có phản ứng lớn như vậy, nhất định là đã phát hiện ra nguy hiểm gì mà bọn họ chưa nhìn thấy đi?

https://thuviensach.vn

"Dưới vực sâu có vô số độc xà đang bò lên trên." Hai tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lãnh lệ xem xét cửa động, cắn răng nói. Phàm là động vật mang theo hơi thở nguy hiểm thì đều có kịch độc, khứu giác của nàng tuyệt đối hơn hẳn người khác, bởi vì. . . Nàng từng cùng nhóm động vật này ở chung suốt một năm.

Mẹ nó, sao có thể ngoan tuyệt như vậy a, đây mới chỉ là cửa thứ nhất thôi, đã ngoan tuyệt như vậy? Dũng đạo đã nhỏ hẹp cũng thôi đi, cư nhiên còn có vô số độc xà tiếp đón bọn họ?

Nếu không giải quyết được độc xà, khi đi trên dũng đạo nhất định sẽ bị độc xà nhảy lên cắn, chỉ sợ đến lúc đó không bị độc xà cắn chết, cũng sẽ vì đối phó độc xà mà phân tâm, trọng tâm không vững liền ngã xuống vực sâu đi?

"Quả nhiên có độc xà đang bò lên trên." Hiên Viên Diễm ngưng thần lắng nghe thanh âm nho nhỏ không dễ phát hiện từ đáy vực truyền lên, hai tròng mắt không khỏi bội phục nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đám người Ảo Ảnh cung nghe Hiên Viên Diễm nói, vẻ mặt vô cùng sùng bái nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tiểu vương phi nhà bọn họ có cảm giác mãnh liệt với nguy hiểm, thật đúng là làm cho bọn hắn tự ti a.

Vèo một tiếng vang lên, mấy con độc xà ngũ sắc nhảy lên, hướng đến đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Diễm đột nhiên vung song chưởng lên, một luồng khí sắc bén lập tức đánh về phía mấy cái độc xà kia.

Nhưng mà, độc xà tựa hồ cũng đã nhận ra sát khí âm lãnh từ bàn tay Hiên Viên Diễm phóng ra, thân rắn đột nhiên xoay một cái, chúng nó thay đổi phương hướng đánh về phía Hiên Viên Diễm. Song chưởng Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm cũng nhanh chóng thay đổi phương hướng, mạnh mẽ vận nội lực đem mấy cái độc xà kia đánh gục trên mặt đất.

"Không tốt, có nhiều độc xà bò lên đây hơn." Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng lãnh mị, ngón tay đụng vào vòng tay huyền băng thiết ở cổ tay.

Ngay tại thời điểm hai con rắn độc đánh về phía nàng, vòng tay ở cổ tay nàng xoay tròn một cái, vô số thuốc bột lục sắc phun ra, tốc độ cực nhanh bắn tới trên người độc xà.

Trong khoảnh khắc đó, hai độc xà ngã trên mặt đất, hóa thành một bãi máu độc tanh hôi. Thuốc bột lục sắc chính là phấn ăn mòn mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỉ mỉ nghiên cứu chế tạo ra, cho dù là người chỉ dính một chút, cũng sẽ lập tức hóa thành một bãi máu loãng, cho nên độc xà nếu dính vào, tự nhiên cũng sẽ biến thành bãi máu loãng.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Lúc này tiểu kim chồn Cầu Cầu đang đem tiểu móng vuốt túm lấy vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chồn mâu hung tợn nhìn về phía độc xà, nhưng mà nó cũng không đi công kích độc xà.

Bởi vì nó biết chính mình không thể loạn cắn độc xà, bằng không khi máu của độc xà tiến vào cơ thể nó, hiệu quả giải độc của máu trong cơ thể nó sẽ giảm xuống.

"Càng ngày càng nhiều độc xà nhảy lên." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vặn chặt lông mày, mà ngay khi nàng nói chuyện, thuốc bột lục sắc từ vòng tay bắn ra, phấn ăn mòn lại đánh về phía đám độc xà hướng tới nàng.

Đám độc xà này đều là rắn ngũ sắc, nàng biết độc tính của chúng mạnh như thế nào. Nếu không nhanh chóng nghĩ biện pháp giải quyết chúng nó, đợi đến khi chúng tụ tập càng ngày càng nhiều, đừng nói là bị

https://thuviensach.vn

chúng cắn một ngụm , chỉ sợ chúng phun khí độc, cũng đủ làm người ta mất mạng trong nháy mắt.

Tuy nói máu trong cơ thể Cầu Cầu có thể giải bách độc, nhưng nơi này ước chừng có hai mươi mấy người, nàng luyến tiếc làm Cầu Cầu hết máu mà chết a.

Đáng tiếc không gian trong chiếc vòng tay của mình có hạn, nếu không nếu mang đủ phấn ăn mòn, chỉ cần rắc nó vào vách tường, có lẽ trong nháy mắt có thể giải quyết chúng nó.

Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt thầm nghĩ, đồng thời vòng tay xoay tròn nhanh hơn, vô số thuốc bột lục sắc hướng về phía độc xà muốn tập kích nàng.

Bàn tay Hiên Viên Diễm cũng không hề dừng lại, mãnh liệt vận nội lực đánh về phía trước. Vô số độc xà bị chưởng lực của hắn đánh chết, máu độc mang theo mùi tanh hôi đầy trên đất.

Hai tai sâu sắc nhận thấy càng ngày càng nhiều độc xà từ đáy vực đi lên, Hiên Viên Diễm cũng vặn chặt chân mày.

Độc xà hắn cũng từng gặp không ít, nhưng loại độc xà độc tính mạnh mẽ như trước mắt, quả thật là lần đầu tiên hắn nhìn thấy. Đợi đến khi bọn họ giết càng nhiều độc xà, chỉ sợ máu xà tụ lại một chỗ, sẽ phóng ra độc tính có thể lấy mạng bọn họ đi?

Cùng lúc đó, đối mặt với độc xà không ngừng nhảy lên từ vực sâu, người Ảo Ảnh cung cũng không ngừng vung tay, vận nội lực ngoan tuyệt giết độc xà. Thi thể độc xà hỗn loạn va chạm giữa không trung, máu tươi tanh hôi bắn ra, trong không khí đầy mùi ẩm ướt.

"Ngân Lang, lại đây giúp ta ngăn cản, ta đã nghĩ được biện pháp có thể ngăn cản độc xà từ vực sâu nhảy lên." Hiên Viên Diễm nheo hai mắt

https://thuviensach.vn

lãnh mị, gọi Ngân Lang.

"Vâng, vương gia." Ngân Lang lập tức lắc mình chắn trước mặt Hiên Viên Diễm, xuất chưởng đánh về phía độc xà đang hướng tới chỗ Hiên Viên Diễm.

Có Ngân Lang yểm trợ Hiên Viên Diễm lập tức đưa tay vào tay áo, lấy ra một cây sáo ngọc. Từ khi bị Thiên Ma tiêu âm của Tây Thần đế công kích trong rừng cây, hắn hiện tại luôn mang trong người một cây sáo ngọc.

Chỉ cần có trong tay sáo ngọc, Thiên Ma tiêu âm của Tây Thần đế đối với hắn chỉ là thùng rỗng kêu to. Nhưng mà không nghĩ tới hắn chưa kịp đối phó với Tây Thần đế, đã phải dùng nó để đối phó độc xà rồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghi ngờ nhìn sáo ngọc trong tay Hiên Viên Diễm, cũng lắc mình đến trước mặt Hiên Viên Diễm, cùng Ngân Lang bảo vệ Hiên Viên Diễm.

"Nguyệt nhi, ta chuẩn bị sử dụng thôi miên đại pháp đối phó đám độc xà này?" Hiên Viên Diễm đương nhiên nhận thấy nghi ngờ trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn khẽ nhếch môi cười giải thích với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vương gia, thôi miên đại pháp sẽ tiêu hao rất nhiều nội lực của người." Không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói chuyện, Ngân Lang đã lo lắng nói.

Tình hình trước mắt, tựa hồ cũng chỉ có thôi miên đại pháp của vương gia mới có thể giải quyết. Nhưng mà đây mới chỉ là cửa thứ nhất mà thôi, bên trong khẳng định còn nhiều nguy hiểm đang chờ bọn họ hơn, vương gia nếu ngay lần đầu đã tiêu hao quá nhiều nội lực, về sau phải làm gì a.

"Hết cách, ta chỉ muốn sử dụng thôi miên đại pháp tầng thứ nhất, khiến đám độc xà này hôn mê trong thời gian một chén trà, sẽ không tiêu

https://thuviensach.vn

hao quá nhiều nội lực." Hiên Viên Diễm nhàn nhạt đáp, nhanh chóng đem sáo ngọc đến bên môi.

Tiếng sáo biến ảo khôn lường như gió xuân ấm áp nô đùa, theo sáo ngọc chậm rãi đi ra. Dưới nội lực của Hiên Viên Diễm, tiếng sáo cũng không quấy nhiễu lỗ tai của mọi người, mà kéo dài không dứt hướng tới vực sâu.

Tiếng sáo mềm nhẹ triền miên, âm thanh độc xà đi lên càng ngày càng ít, ngay cả mấy cái độc xà đang trên vách tường chuẩn bị vào trong động, cũng lười biếng cuộn mình lại, phảng phất như lâm vào trạng thái ngủ say.

Theo tiếng sáo, trên vách tường một mảnh yên tĩnh. Lúc này, Hiên Viên Diễm rời sáo ngọc khỏi môi, hắn biết độc xà trong vực sâu đã bị tiếng sáo của hắn làm cho tạm thời hôn mê.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Thừa dịp chúng nó hiện đang hôn mê, chúng ta phải nắm chặt thời gian xuyên qua dũng đạo. Nếu không chờ chúng tỉnh lại, chỉ sợ lại đau đầu." Hiên Viên Diễm nhanh chóng đem sáo ngọc nhét vào tay áo, kéo tay nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới cửa động. Người Ảo Ảnh cung cũng liếc mắt nhìn nhau, rồi lấy tốc độ nhanh nhất thành lập đội ngũ, đi tới cửa động.

Dũng đạo nhỏ hẹp, loại bỏ được độc xà hung mãnh công kích, chỉ cần mọi người ngưng thần chăm chú, muốn thuận lợi đi qua nó tự nhiên không hề khó khăn.

Rất nhanh, mọi người đã đến cuối dũng đạo. Xem xét hồng môn mở rộng ở cuối dũng đạo, mọi người nhanh chóng lắc mình tiến vào hồng môn.

Vừa tiến vào hồng môn, mọi người liền chứng kiến kim điện nguy nga lộng lẫy hơn lúc trước.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ vách tường trong điện đều được xây bằng kim gạch, hỏa long cùng hỏa phượng được điêu khắc hết sức sống động, mà trên đỉnh điện không phải chỉ có một viên dạ minh châu tỏa ánh sáng trắng bạc, mà là vô số khỏa dạ minh châu màu sắc rực rỡ.

Nhưng mà, đã trải qua sự kiện độc xà công kích lúc trước, mọi người không dám khinh xuất thưởng thức sự hoa lệ trong điện, mà vô cùng cẩn thận xem xét kỹ xung quanh.

"Dường như không có gì nguy hiểm?" Trong đó một người Ảo Ảnh cung nhìn kỹ xong, nghiêng đầu nhìn Ngân Lang đứng bên trái mình.

"Uh, ta cũng cảm giác trong điện an toàn. Bất quá. . . Có lẽ có nguy hiểm tiềm tàng chúng ta không phát hiện ra." Ngân Lang mở miệng nói xong, hai tròng mắt lập tức nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vương phi, ngài cảm thấy trong điện này an toàn sao?" Đám người Ảo Ảnh cung còn lại cũng đồng thời đưa mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trăm miệng một lời hỏi. Giờ khắc này đối với bọn họ mà nói, tựa hồ chỉ có Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuyên bố điện này an toàn, thì nó mới chân chính an toàn.

"Nhìn như yên tĩnh vô cùng, kì thực nguy cơ tứ phía." Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt xem xét bốn phía, lạnh lùng mở miệng.

Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, nhóm người Ảo Ảnh cung lập tức biến sắc, vội vàng đi lại chung quanh, hai tròng mắt càng thêm cảnh giác xem kỹ bốn phía. Hiên Viên Diễm cũng ngừng thở, ngưng mắt cẩn thận tra xét xung quanh.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt vặn chặt chân mày, trong lòng âm thầm nói: thật là kỳ quái, nàng vừa mới rõ ràng cảm giác được chút hơi thở nguy hiểm trong gió, nhưng chỉ trong giây lát cái hơi thở nguy hiểm này như thế nào lại biến mất không thấy chứ?

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nhìn nền nhà, lập tức nghe thấy tiếng nàng bạo quát: "Dựa vào, mọi người lập tức đem thân hình kề sát vách tường. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 69: Cung Điện Đoạt Bảo 2

Người Ảo Ảnh cung lập tức nhảy chân lên, nhanh chóng đem thân hình kề sát vách tường. Thân thủ lôi kéo tay Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng túm Hiên Viên Diễm đến sát vách tường.

Cầu Cầu bị hoảng sợ, tiểu móng vuốt nhéo nhéo áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thế này mới không bị ngã đến chổng vó lên trời.

"Vương phi, ngài vì sao. . ." Ngay tại lúc người Ảo Ảnh cung mở miệng hỏi ra nghi vấn trong lòng, một cảm giác nóng rực trong nháy mắt thiêu đốt tâm hồn bọn họ.

Chỉ nghe thấy tiếng xẹt, nền nhà nứt ra tạo thành vô số khe hở, mỗi khe hở đều có lửa cháy hừng hực. Lửa không chỉ cháy, mà còn càng lúc càng cao, lấy một loại khí thế không thể đỡ cháy lên đỉnh điện.

Lửa đỏ chói mắt, kèm theo nhiệt độ nóng rực quỷ dị, nhất thời làm đám người Ảo Ảnh cung sắc mặt trắng bệch, cái trán cũng đổ mồ hôi lạnh.

Ồ ạt tới, lửa đỏ làm người ta không kịp trở tay, nếu không phải tiểu vương phi vĩ đại của bọn họ phát hiện nhanh, chỉ sợ bọn họ đã táng thân trong biển lửa, lấy máu tẩm không khí đi?

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônChỉ là. . . Lửa nhanh chóng lan ra cả điện, nhưng lại vẫn bảo trì khoảng cách ước chừng năm mươi centimet với tường.

https://thuviensach.vn

Tiểu vương phi có thể nhận thấy sắp có lửa mà tránh, năng lực như vậy đã đủ cho bọn họ phục sát đất. Vậy mà nàng còn suy tính chuẩn xác như thế, lửa tại sao lại không áp sát vách tường? Này. . .

Nghĩ đến đây, đám người Ảo Ảnh cung đều dõi mắt về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt như vậy đã không phải sự khâm phục sùng bái đối với phàm nhân, mà như là sự thành kính sùng bái với thần linh.

"Nguyệt nhi a, nàng thật đúng là. . ." Hai mắt Hiên Viên Diễm cũng bội phục nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, năng lực cảm giác mạnh mẽ đối với nguy hiểm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn phát hiện hắn đã không tìm được từ gì để hình dung, này hoàn toàn vượt quá khả năng của con người.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nói gì, chỉ là thản nhiên cười với Hiên Viên Diễm. Nàng từng vô số lần tiếp xúc với tử thần, cuối cùng lại gian nan thoát khỏi bàn tay tử thần.

Trải qua kỳ huấn luyện địa ngục cực kì bi thảm, nếu nàng còn không bắt được hơi thở nguy hiểm, cùng với tìm địa phương an toàn tránh đi, vậy không phải nàng sẽ phải trả giá rất lớn?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhàn nhạt cười, lọt vào mắt Hiên Viên Diễm, làm tâm Hiên Viên Diễm nháy mắt đau nhói.

Tuy rằng những gì nàng trải qua hắn chưa từng tham dự, nhưng hắn dám khẳng định nàng đã từng trải qua tàn khốc khó có thể tưởng tượng. Nếu không nàng nhỏ tuổi như vậy, sao có thể có năng lực cảm giác nguy hiểm mạnh mẽ làm người ta không tưởng tượng nổi chứ?

"Trời ạ, lửa này tựa hồ không có chút dấu vết tàn lụi?" Ngay tại lúc Hiên Viên Diễm vừa định vươn cánh tay, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào trong ngực, một người Ảo Ảnh cung khóe miệng run rẩy ồn ào.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đám lửa hiện tại vẫn chưa cắn nuốt bọn họ, nhưng là lửa cháy tỏa ra khí nóng làm bọn hắn sắp không chịu được rồi.

"Đám lửa nếu không biến mất, sợ là chúng ta phải trở lại cánh cửa ma quỷ rồi." Mặt khác một người Ảo Ảnh cung nắm chặt nắm tay đứng lên, sắc mặt có chút vặn vẹo nói.

Hắn dám khẳng định, nếu đám lửa này không nhanh biến mất, cho dù bọn họ không bị chết cháy, cũng bị khí nóng nướng thành khét lẹt.

"Dù chúng ta tạm thời trở lại cánh cửa ma quỷ, vẫn phải nghĩ biện pháp tiếp tục đi trước a." Ngân Lang bất đắc dĩ cắn chặt răng, nhịn đau đớn vì khí nóng lên tiếng nói.

Trên cánh cửa đã ghi rất rõ ràng, cánh cửa ma quỷ một khi đóng lại, sẽ không thể mở ra từ bên trong, cho nên bọn họ căn bản không thể thuận lợi rút lui. Nếu không thể diệt đám lửa trước mắt để đi tiếp, mà là quay lại cánh cửa ma quỷ, như vậy chờ đợi bọn họ cũng chỉ có một.

Độc xà ở vực sâu bị thôi miên khi tỉnh lại, nhất định sẽ tiếp tục công kích bọn họ. Độc tính của chúng không chỉ làm người ta sợ hãi, mà số lượng còn không thể đoán được. Đến lúc đó cho dù bọn họ không chết vì độc xà, cũng sẽ bị nhốt ở đó mà đói chết.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- nóng quá a, nóng quá a, lông cũng sắp bị cháy thành than. Ô ô ô, lông của Cầu Cầu nếu thật sự bị nướng thành than, kia Cầu Cầu sẽ không đẹp.

Lúc này, tiểu kim chồn Cầu Cầu cũng không thể thừa nhận độ nóng của lửa nữa, bắt đầu ở trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt chật vật nhảy dựng lên.

https://thuviensach.vn

"Diễm, mọi người sắp chống đỡ đến cực hạn, chúng ta phải phải nghĩ biện pháp giải quyết trận hỏa này." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Ngân Lang vừa mới nói đúng, mặc dù tạm thời trở lại cánh cửa ma quỷ, vẫn phải nghĩ biện pháp tiếp tục đi tiếp. Cho nên lui, cũng không phải biện pháp tốt nhất.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐôn"Nhưng là như thế nào mới có thể giải quyết trận hỏa này đây?" Hai mắt Hiên Viên Diễm lãnh mị, tối tăm nhìn đám lửa.

Lúc trước hắn đã xem kỹ đại điện, trừ bỏ cửa vào, trên vách đá cũng không có bất cứ cái gì có thể mở ra.

Bất quá hắn lại phát hiện ở chính giữa đại điện có một cây cột khắc hàng chữ đen, viết là: nếu muốn tìm cửa ra, ấn vào phần lồi ra trên cột. Nhưng là ngay lúc hắn chuẩn bị ấn cái nút trên cột, Nguyệt nhi liền nhận ra mặt đất sắp vỡ ra, thậm chí lửa cũng sắp bùng lên.

May mắn Nguyệt nhi đúng lúc túm hắn lại, nếu không đợi đến khi hắn ấn nút, liền bị đám lửa này cắn nuốt đi?

Kế sách hiện tại, chỉ có giải quyết trận hỏa này, ấn nút cơ quan mới có thể tìm được cửa ra. Nhưng cái cột có cơ quan lại ở chính giữa điện, bị ngọn lửa hừng hực vây quanh.

Cho dù hắn có khinh công tuyệt đỉnh, cũng không cách nào nhảy đến cây cột, sau đó lại an toàn trở ra. Bởi vì lửa này rất hung mãnh, chỉ cần tiến vào biển lửa, sẽ lập tức bị cháy thành tro.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng trừng mắt nhìn biển lửa, lửa cháy mãnh liệt kinh người như thế, đừng nói là nàng không mặc kim lũ y nước lửa bất xâm Vô Ngân công tử đưa cho, cho dù mặc vào kim lũ y cũng không chắc thuận lợi xông vào. Bởi vì kim lũ y cũng chỉ có thể bảo vệ nửa trên nàng, mà không thể bảo vệ đầu cùng chân nàng a.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vắt óc suy nghĩ, trong lòng không khỏi có chút lo lắng quát: rốt cuộc như thế nào mới có thể giải quyết trận hỏa này chứ?

Biện pháp duy nhất đó là tìm kiếm đủ nước, sau đó dùng nước dập lửa. Nhưng là. . . Trước mắt muốn tìm kiếm đủ nước, quả thực là so với lên trời còn khó hơn a?

"Diễm, trước ngươi nói sử dụng thôi miên đại pháp tầng thứ nhất, sẽ làm độc xà mê man trong vòng một chén trà, nay tính toán thời gian chúng nó tựa hồ cũng nên thức tỉnh đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng nhiên linh quang chợt lóe, khóe môi vẽ lên một độ cong nhìn Hiên Viên Diễm.

"Uh, chúng nó chắc đã tỉnh lại." Hiên Viên Diễm gật đầu, mở miệng nhẹ nhàng đáp lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vậy là tốt rồi! Ngươi cùng mọi người nhẫn nại chút, ta trước đi ra ngoài làm đám độc xà tỉnh lại để chơi đùa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, thân hình duyên dáng tách khỏi vách tường, chậm rãi đi tới hồng môn.

Hiên Viên Diễm đầu tiên là kinh ngạc nhíu mày, nhưng nháy mắt sau đó hắn liền đoán được hàm ý trong lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chỉ thấy hắn lập tức túm lấy tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dung nhan nhiễm ý cười dịu dàng nói: "Không! Nguyệt nhi, nàng lưu lại trong điện, ta đi đánh thức bọn chúng chơi đùa."

ঌDiễnđànঌLêQuýĐôn"Vẫn là để ta đi đi, chàng giúp ta chiếu cố Cầu Cầu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm, cười nói.

Nghe được đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm, đám người Ảo Ảnh cung khóe miệng co rút. Đây là cái tình huống gì a? Hai chủ tử cư nhiên không nhìn lửa cháy hừng hực, mà hứng trí bừng bừng tranh nhau đi ra ngoài đánh thức độc xà chơi đùa?

https://thuviensach.vn

"Nàng cho rằng ta có thể an tâm ở trong điện, cho nàng một mình nguy hiểm làm mồi dụ sao?" Hiên Viên Diễm tươi cười đầy mặt, biểu tình có chút tức giận nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn biết Nguyệt nhi cứng rắn để hắn lưu lại trong điện, kỳ thật là muốn tốt cho hắn, bởi vì nàng không hy vọng hắn rơi vào hiểm cảnh. Nhưng là nàng có nghĩ tới hay không, nếu bản thân hắn lưu lại trong điện, để nàng một mình đi mạo hiểm, đối với hắn là một loại tra tấn tàn khốc.

"Được rồi, vậy chúng ta cùng đi bồi độc xà chơi đùa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng nói xong, tay nhỏ bé cầm chặt bàn tay to của Hiên Viên Diễm.

Nàng lúc trước không nói rõ, chính là không hy vọng Diễm cùng nàng đi mạo hiểm. Nhưng là Diễm đã hiểu rõ ý đồ mình đi ra ngoài, cho dù mình muốn Diễm lưu lại, Diễm nhất định cũng sẽ không chút do dự đuổi theo mình ra ngoài.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônMột khi đã như vậy, mình vẫn nên lựa chọn cùng Diễm kề vai sát cánh đi, nếu không một mình mình cố ý đi đối phó độc xà, oán khí trong lòng Diễm khẳng định sẽ càng cao.

"Về sau, không cho phép lại bỏ ta, một mình đi đối mặt nguy hiểm." Hiên Viên Diễm tức giận trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng, sắc mặt xanh mét nói.

"Được rồi, ta cam đoan về sau sẽ không bỏ chàng, một mình đi đối mặt nguy hiểm." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy nộ khí đằng đằng nhìn Hiên Viên Diễm, nhưng trong đó cũng tràn đầy hơi thở hạnh phúc.

"Cầu Cầu, ngoan, đến nằm trên vai Ngân Lang một lúc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay đầu qua, giọng điệu ôn nhu nói với Cầu Cầu.

https://thuviensach.vn

Cầu Cầu chớp chớp chồn mâu, từ bả vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy lên, bay về phía Ngân Lang đang đứng bên cạnh. Tiểu móng vuốt bám vào tóc Ngân Lang, đem thân hình mập mạp ghé vào trên đầu Ngân Lang.

Kỳ thật nó một chút cũng không muốn rời sự ấm áp của tiểu chủ tử, nhưng là giọng điệu tiểu chủ tử nói chuyện với nó thực ôn nhu, bất quá trong ánh mắt lại mang theo uy nghiêm không cho nó cự tuyệt, cho nên nó chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời đến chỗ Ngân Lang.

Nhưng mà nó mới không cần ghé vào vai Ngân Lang đâu, ghé vào đầu hắn cũng không sai biệt lắm. Nó thế nhưng là một cái tiểu linh chồn vô cùng cao quý, trừ tiểu chủ tử ra, những người khác mới không có tư cách để nó nằm trên vai đâu.

Diễnđàn LêQuýĐônNgân Lang khóe miệng run rẩy nhìn nhìn Cầu Cầu trên đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã kéo Hiên Viên Diễm đi đến cửa rồi, cùng lúc đó nàng quăng lại một câu cho người Ảo Ảnh cung: "Các ngươi nhẫn nại chút, ta cùng Diễm lập tức giải quyết trận hỏa này."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 70: Cung Điện Đoạt Bảo 3

Trong điện, nhóm người Ảo Ảnh cung vươn tay quệt quệt mồ hôi nóng bỏng trên mặt, hai tròng mắt vô cùng mê man bắt đầu suy xét.

Tiểu vương phi đã nói rất rõ ràng, người đã nghĩ ra cách giải quyết trận hỏa hừng hực này. Nhưng là, giải quyết trận hỏa này với việc ra ngoài bồi độc xà chơi đùa, căn bản là hai việc không liên quan đến nhau a? Trong hồ lô của tiểu vương phi rốt cuộc chứa cái gì a?

Không nghĩ ra a không nghĩ ra, suy nghĩ nát óc, cũng không đoán được tâm tư của tiểu vương phi a. Vẫn là vương gia lợi hại, tiểu vương phi vừa nói xong, vương gia trong nháy mắt đã hiểu rõ rồi.

diendanlequydon。comNgoài điện, địa phương có thể đặt chân chỉ có cái dũng đạo hẹp dài kia. Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm sóng vai đi trên dũng đạo.

Gió lạnh chơi đùa, dạ minh châu tỏa ra hào quang mê ly, mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt phất lên, hồng y cũng bay bay, phong tư mị hoặc làm mê đảo lòng người. Mà Hiên Viên Diễm tóc bay tán loạn, tử y nhẹ nhàng đung đưa, dung nhan yêu mị nở rộ làm người hay yêu cũng phải rung động.

"Nguyệt nhi, chúng nó đã tỉnh ." Nghe tiếng hít thở của độc xà từ dưới đáy vực truyền lên, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu, mở miệng dịu dàng nói.

"Diễm, ta dùng tơ hồng buộc chặt chúng, chàng phụ trách dùng nội lực đem chúng vào trong biển lửa đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu, hai tròng mắt hướng tới Hiên Viên Diễm mị hoặc cười nói.

"Ân." Hiên Viên Diễm gật gật đầu, song chưởng phút chốc nâng lên, nhanh chóng đem nội lực ngưng tụ trong lòng bàn tay. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lật cổ tay một cái, mấy cái tơ hồng thật dài mang theo tú hoa châm từ trong tay áo nàng bay ra.

Vèo vèo vèo, đám độc xà nhảy lên từ vực sâu, phóng ánh mắt âm hiểm tới thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, hai tròng mắt âm u xem xét độc xà dưới chân chuẩn bị cắn mình, ngón tay nàng nhanh chóng nâng lên một cái tơ hồng, lập tức phóng ra xuyên qua người độc xà.

Chỉ trong nháy mắt, tú hoa châm liền đồng thời xỏ qua mình sáu con độc xà. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cực nhanh lật cổ tay, tơ hồng lập tức quấn quanh sáu con độc xà.

"Diễm, cho chàng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tay trái đem độc xà đưa cho Hiên Viên Diễm, đồng thời tay phải cũng không có nghỉ ngơi, đang dùng một cái tú hoa châm khác xuyên qua thân rắn.

Hiên Viên Diễm không nói gì, thân thủ nhanh chóng tiếp nhận tơ hồng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa cho. Tả chưởng ném tới bên cửa điện, hữu chưởng mang theo nội lực đánh về phía độc xà.

Chỉ thấy hắn tóc đen bay tán loạn, tử y phần phật trong gió, đám độc xà đều thoát khỏi tơ hồng, hướng tới cửa điện bay vọt đi.

Ngay tại lúc độc xà phi tới cửa động, Hiên Viên Diễm chưởng phong sắc bén cũng đồng thời đánh đến. Thân hình độc xà lập tức bị chưởng phong của Hiên Viên Diễm đánh thành mảnh nhỏ, vô số máu tươi tanh hôi bắn vào biển lửa hừng hực.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng cuốn nhanh hơn, mỗi một tơ hồng đưa cho Hiên Viên Diễm đều trói chặt ít nhất tám con độc xà.

diendanlequydon。comHiên Viên Diễm đem những tơ hồng đã dùng trả lại cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời động tác càng nhanh tiếp nhận tơ hồng Thượng Quan Ngưng Nguyệt truyền tới, sau đó mạnh mẽ vận nội lực, đẩy tơ hồng tới gần cửa điện, khiến độc xà hóa thành máu loãng tanh hôi, bắn tung tóe trong đám lửa.

Trên dũng đạo ngoài điện, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm phối hợp vô cùng hoàn mỹ. Mà trong điện, đám người Ảo Ảnh cung nghẹn họng nhìn trân trối vào biển lửa trước mắt đang dần nhỏ đi.

Không sai, nếu muốn hoàn toàn giải quyết biển lửa hừng hực trong điện, trừ phi tìm được đủ nước, mà máu của độc xà không phải là "nước" có thể dập tắt lửa sao? Tiểu vương phi nhà bọn họ cũng thật trâu bò a, cư nhiên có thể nghĩ ra biện pháp tuyệt diệu như thế, thật sự là làm người ta muốn không sùng bái nàng cũng khó a.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, giờ phút này nếu là bọn hắn đứng thẳng trong dũng đạo, đừng nói thuận lợi lấy máu xà dập lửa, chỉ sợ không ngã xuống vực đã xem như vạn hạnh rồi.

Bởi vì đứng ở trên dũng đạo hẹp dài, căn bản không thể đi tới đi lui, càng không thể nào nhanh nhẹn tránh công kích của độc xà.

Dưới hoàn cảnh bất lợi như thế, thế mà tiểu vương phi cùng vương gia còn có thể phối hợp không chê vào đâu được. Sự ăn ý hoàn mỹ như thế, thân thủ kinh hãi như thế, bọn họ đời này cũng đừng hòng đạt tới a.

Cùng với việc máu tươi phun càng nhiều, biển lửa cũng càng nhỏ. Thời gian từng chút trôi qua, lửa trong điện cũng đã hoàn toàn bị máu xà

https://thuviensach.vn

dập tắt. Chỉ nghe thấy oanh một tiếng vang lên, những kẽ hở trên nền điện phút chốc khép lại.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng tiến vào trong điện. Bất quá trong nháy mắt bọn họ tiến vào trong điện, bọn họ cũng đóng hồng môn lại, chặn lại đám độc xà bên ngoài hồng môn.

"Đã giết nhiều độc xà như vậy, mà dưới vực vẫn còn vô số độc xà đi lên. Thật sự là không biết người kiến tạo cung điện này, rốt cuộc là từ ngõ ngách nào tìm đến nhiều độc xà như thế?" Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy nói xong, nhanh chóng dời bước đến cây cột ở chính giữa đại điện.

diendanlequydon。comNgay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ấn nút trên cột, vèo một tiếng vang lên, trên một vách tường chợt hiện ra một cái cửa động hình tròn.

"Nhanh rút lui khỏi điện này." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung tay lên, dẫn đầu xông vào trong động vừa mới mở.

Vạn nhất để cho lửa lại cháy lên, nàng cùng Diễm lại phải chạy đến dũng đạo kia đánh xà. Nàng tình nguyện lưu lại tinh lực đi đến cửa tiếp theo, cũng không muốn cố sức đi đối phó đám độc xà đông đúc này.

"Ông trời a, cơ quan trong địa hạ cung điện rốt cuộc là do tên khốn khiếp nào thiết kế a, lão nương đào mộ tổ nhà hắn." Ngay tại thời điểm Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa xông vào trong động, hai mắt nàng lập tức ngoan độc nhìn trừng trừng cảnh tượng trước mắt, vô cùng phẫn nộ nói.

"Làm sao vậy?" Hiên Viên Diễm cùng người Ảo Ảnh cung theo sau, nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt mắng, tốc độ dưới chân cũng nhanh hơn, bóng dáng như tia chớp nhảy vào trong động.

https://thuviensach.vn

"Hí. . ." Khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, bọn họ cũng nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn họ rốt cục hiểu được vì sao vừa rồi Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại nói như thế, bởi vì giờ phút này bọn họ cũng giống Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đều hận không thể đào mộ tổ cái tên đã thiết kế cơ quan trong địa hạ cung điện.

Trong động, kiến trúc khác xa với mấy cái trước. Đỉnh điện cùng bốn vách tường không phải do kim gạch xây thành, mà toàn bộ đều làm từ nham thạch màu trắng vô cùng cứng rắn.

Lúc này trên đỉnh điện vô số đèn lồng treo cao, ánh nến chiếu sáng, rõ ràng nhìn thấy dưới chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng mọi người là một khối đá ngầm cao lớn.

Mà phía trước đá ngầm còn có một con sông rộng lớn đang cuồn cuộn chảy, nước sông tuy rằng trong suốt, nhưng lại làm cho người ta không thể nhìn đến đáy sông.

diendanlequydon。comNgười thiết kế cơ quan trong cung điện này thật tuyệt vời, rõ ràng trong đại điện vừa nãy cần dùng nước, nhưng hắn lại khiến người ta tìm không thấy một nguồn nước nào. Khi bọn họ thiên tân vạn khổ lấy máu độc xà dập lửa, thật vất vả vào đến trong động này, trước mắt bỗng nhiên vô cùng nhiều nước, không bị tức đến hộc máu mới là lạ chứ?

Đương nhiên, nếu chỉ thấy nguồn nước, còn không đủ làm đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận ngút trời như thế.

Trên vách tường ở bờ sông đối diện, có một cửa đá màu sắc rực rỡ, bất quá hai bên cũng không có đường có thể đi. Con sông này không chỉ vô cùng rộng lớn, nước sông lại sâu không thấy đáy, không tìm được điểm mượn lực, căn bản không thể đến bờ bên kia. Nói cách khác nếu muốn tiến

https://thuviensach.vn

vào cửa đá màu sắc rực rỡ đối diện, nhất định phải phóng qua con sông rộng lớn trước mắt.

Chân chính làm đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận, kỳ thật là cái cầu trên sông, cái cây cầu này dĩ nhiên là từ sương mù hư ảo tạo thành? Sương mù tụ lại thành cầu, rõ ràng chỉ có thể nhìn mà không thể đạp a, điều này sao có thể làm người ta không nổi điên cho được?

Hiên Viên Diễm chân mày vặn chặt nhìn cây cầu, tay hắn bỗng nhiên ngưng tụ một ít nội lực đánh về phía cái cầu hư ảo kia.

Nhưng mà, bị nội lực của Hiên Viên Diễm mạnh mẽ đánh vào, nó chỉ nhẹ lung lay, vẫn chưa có chút dấu hiệu tản ra, nó vẫn như cũ ngạo nghễ đứng đó.

Oanh một tiếng vang lên, Hiên Viên Diễm ngưng tụ mười phần nội lực, ngoan cố đánh vào phía cây cầu kia. Nhưng mà, hết thảy vẫn như cũ, sương mù màu trắng vẫn chưa phiêu tán, cây cầu vẫn ương ngạnh ngạo nghễ đứng trên sông.

"Khụ. . ." Nhìn thấy Hiên Viên Diễm vận nội lực đánh cầu, đám người Ảo Ảnh cung khóe miệng co rút, đồng thời mồ hôi lạnh chảy xuống bên má, trong lòng âm thầm nói: vương gia a, giận thì giận, cũng không cần tiêu hao nội lực vô ích chứ?

"Diễm, hay là chàng phát hiện cái gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng nhíu mày nhìn cây cầu kia, phút chốc nghiêng đầu đi, mở miệng hỏi Hiên Viên Diễm.

Lần đầu tiên Diễm đánh vào cây cầu, nàng cũng nghĩ Diễm đang phát tiết lửa giận. Nhưng là lần thứ hai Diễm vận nội lực đánh cây cầu, nàng phát hiện có chút không thích hợp.

https://thuviensach.vn

Cây cầu này từ sương mù mà thành, nhưng đám sương mù bị chưởng phong của Diễm mạnh mẽ đánh tới, lại không bị tan ra, cảnh tượng này tựa hồ rất cổ quái?

"Nguyệt nhi quả nhiên hiểu ta." Hiên Viên Diễm tươi cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhếch môi tiếp tục nói: "Nếu ta đoán không sai, cây cầu này tồn tại là do huyễn trận (huyễn: huyền ảo)."

"Huyễn trận?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, kiều môi khẽ mở nói.

"Huyễn trận là một trận pháp căn cứ theo ngũ hành bát quái mà tạo ra có uy lực vô cùng, bất quá trận pháp này sớm đã biến mất trong giang hồ mấy trăm năm, không nghĩ tới hôm nay gặp lại ở trong này. Nếu trong vòng nửa canh giờ không thể phá được huyễn trận, nước sông sẽ dựng lên tận trời, nhấn chìm chúng ta." Hiên Viên Diễm mở miệng giải thích, đồng thời ngửa đầu xem xét đèn lồng trên đỉnh điện.

diendanlequydon。comThượng Quan Ngưng Nguyệt không nói gì, nhàn nhạt quét qua Hiên Viên Diễm. Về ngũ hành bát quái, nàng ở thế kỷ 21 cũng học không ít trong sách.

Nhưng là cái huyễn trận này, nàng lại chưa bao giờ nhìn thấy trong sách. Bất quá xem vẻ mặt của Diễm, hắn hắn là có năng lực phá giải trận pháp này đi?

"Kim mộc thủy hỏa thổ, mộc thủy hỏa thổ đều đã xuất hiện, chỉ thiếu kim." Hiên Viên Diễm thâm thúy xem xét đèn lồng trên đỉnh điện, mở miệng chậm rãi nói.

"Mẹ nó a, người kiến tạo nơi này, xem như ngươi lợi hại." Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền tức giận rủa một câu, tiếp liền thấy nàng khó chịu vung tóc lên, quay đầu đi trở về.

https://thuviensach.vn

"Vương phi, ngài muốn đi đâu?" Ngân Lang khóe miệng run rẩy hỏi.

"Cào tường." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không quay đầu lại, rống ra hai chữ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 71: Cung Điện Đoạt Bảo 4

"Cào tường?" Ngân Lang nghi hoặc trừng mắt nhìn, xoay đầu sang, biểu tình mờ mịt nhìn về phía đồng bạn bên cạnh. Vương phi nói như thế. . . Là có ý gì a?

Toàn thể đám người Ảo Ảnh cung nhún nhún vai với Ngân Lang, ánh mắt không tiếng động trả lời: chúng ta cũng không biết.

Còn Hiên Viên Diễm nhìn bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng âm thầm nói: trời ạ, Nguyệt nhi nàng ngay cả ngũ hành bát quái cũng biết? Trên đời này, có cái gì nàng không biết sao?

DiễnđànLêQuýĐônHuyễn trận trước mắt căn cứ vào ngũ hành bát quái mà tạo ra, hiện tại mấy trăm cái đèn lồng đỏ trên đỉnh điện, vừa vặn xếp thành hình bát quái.

Ánh nến trong đèn lồng chính là hỏa, khung đèn lồng là mộc, con sông cuồn cuộn bên dưới là thủy. Vách tường trong điện làm từ nham thạch màu trắng, thổ vốn là từ nham thạch phong hoá mà thành, cho nên vách tường chính là thổ.

Ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ, chúng vừa tương sinh lại tương khắc. Nay mộc thủy hỏa thổ đã tề tựu, chỉ thiếu kim. Cho nên chỉ cần tìm được kim, sau đó đem kim đặt ở vị trí tương ứng, có thể thành công phá giải huyễn trận.

Chính là vì phá giải huyễn trận cần dùng đến kim, cho nên cái điện trước đó làm từ kim, mà trong điện này lại cố tình không có chút dấu vết

https://thuviensach.vn

của kim nào.

Nhưng mà dù có thể tìm thấy kim trong tường, nếu muốn thuận lợi lấy kim gạch xuống, cũng là không có khả năng.

Bởi vì chúng nó cứng rắn vô cùng, ngay cả người nội lực hùng hậu vung kiếm bổ vào, cũng không làm kim gạch hao tổn chút nào, huống chi phải lấy chúng từ trên tường chứ?

Nhưng mà, người thiết kế cung điện này tuyệt không thể ngờ tới, Nguyệt nhi vừa vặn có huyền băng thiết không có gì không cắt được. Tất cả những thứ vô cùng cứng rắn trên đời, chỉ cần gặp phải huyền băng thiết, chúng cũng chỉ có thể là thùng rỗng kêu to.

"Ngân Lang, các ngươi ở chỗ này đợi một lát, ta đi chuyển gạch." Hiên Viên Diễm mị hoặc cười, bóng dáng phút chốc biến mất tại chỗ.

"Khụ. . ." Toàn thể người Ảo Ảnh cung ho khan, đồng thời nâng tay day day huyệt thái dương. Chủ tử ta tôn kính sùng bái a, hai người đừng khảo nghiệm chỉ số thông minh chúng ta, về sau nói chuyện có thể đừng bí hiểm như vậy không?

Cùng lúc đó, trong hỏa điện lúc trước –

DiễnđànLêQuýĐôn"Diễm, cần mấy khối kim gạch?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoa xoa kim gạch trên tường, nghiêng đầu hỏi Hiên Viên Diễm an tĩnh đứng bên cạnh nàng.

"Năm khối." Hiên Viên Diễm bạc môi khẽ mở, ôn nhu cười trả lời.

"Nga." Nhẫn huyền băng thiết nháy mắt nở rộ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lật cổ tay, đem nhẫn huyền băng thiết cắt tường.

https://thuviensach.vn

Mà ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng nhẫn huyền băng thiết cắt tường, mặt đất oanh một tiếng vang lên, nứt ra thành vô số khe hở. Ngọn lửa hừng hực giống hệt lúc trước, lại rầm rĩ nhảy lên đỉnh điện, tinh tế nhảy múa.

Lười quan tâm nhiệt độ nóng bỏng sau lưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng xem xét vách tường, nhẫn huyền băng thiết lấy tốc độ nhanh hơn cắt gạch.

"Diễm, này." Trong nháy mắt, một khối kim gạch đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắt xuống. Đem khối kim gạch đến trong tay Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại tiếp tục cắt gạch.

Vươn tay nhận lấy kim gạch Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa xong, Hiên Viên Diễm quay đầu xem xét ngọn lửa phía sau. Liền thấy hắn nhẹ nhàng dời bước, đứng thẳng sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dùng thân hình chính mình cản lại khí nóng giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù chuyên tâm cắt gạch, nhưng cước bộ nhẹ nhàng của Hiên Viên Diễm nàng sao có thể không phát hiện được chứ? Sau lưng đang nóng bỏng, nàng không cần đoán cũng không cần quay đầu nhìn, khẳng định là Diễm dùng thân hình giúp nàng cản nhiệt.

DiễnđànLêQuýĐônThượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng nhếch môi cười, hai tròng mắt tràn đầy nét cười hạnh phúc tiếp tục cắt gạch.

Nàng không có ngăn cản Hiên Viên Diễm giúp nàng cản nhiệt, là vì nàng biết ngăn cản cũng vô dụng. Diễm che chở chính mình là sự thâm tình của hắn, quật cường cùng cố chấp. Cho dù nàng ngăn trở, hắn cũng sẽ không thỏa hiệp.

Sau thời gian nửa chén trà nhỏ, Hiên Viên Diễm đã cầm được năm khối kim gạch. Hai người nhìn nhau cười, thân hình dán trên vách tường, một trước một sau về tới chỗ khối đá ngầm.

https://thuviensach.vn

Nguyên lai, vương phi cùng vương gia rời khỏi, là trở lại trong hỏa điện lấy kim gạch a? Nhưng mà vì sao phải đi lấy kim gạch chứ, hay là. . . Muốn phá giải huyễn trận cần dùng đến kim gạch?

Nhóm người Ảo Ảnh cung tuy không biết gì về ngũ hành bát quái, nhưng hiện tại nhìn thấy trong tay Hiên Viên Diễm có năm khối kim gạch, lại hồi tưởng lời nói lúc trước của Hiên Viên Diễm: kim mộc thủy hỏa thổ, mộc thủy hỏa thổ đều đã tề tụ, chỉ thiếu kim. Dù bọn họ ngu dốt, cũng có thể đoán được một ít.

"Diễm, kế tiếp. . . Liền dựa vào chàng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi mở đôi môi đỏ mọng, hai tròng mắt mị hoặc cười nhìn Hiên Viên Diễm. Huyễn trận nàng chưa bao giờ gặp qua, cho nên dù nàng hiểu được đạo lý kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành tương sinh tương khắc, cũng không thể tự mình đi phá giải trận.

"Ân." Hiên Viên Diễm mỉm cười ứng tiếng xong, ngẩng đầu, lại ngưng mắt xem xét đèn lồng trên đỉnh điện.

Tiếp theo, liền thấy hắn bỗng dưng nâng cánh tay lên, vận mười phần nội lực đem một khối kim gạch ném tới đỉnh điện.

DiễnđànLêQuýĐônOanh một tiếng vang lên, chiếc đèn lồng ở chính giữa đại điện bị bung ra, rơi xuống dòng sông. Mà trên đỉnh điện, bởi vì đèn lồng đỏ bung ra mà lộ ra vách tường làm từ nham thạch, một khối kim gạch bị nội lực của Hiên Viên Diễm khảm vào đó.

Vù vù vù vù bốn tiếng vang lên, bốn khối kim gạch còn lại trong tay Hiên Viên Diễm lần lượt bị bắn lên đỉnh điện. Bốn khối kim gạch chuẩn xác đánh rơi bốn cái đèn lồng đỏ, lần lượt khảm vào vị trí trái phải trước sau xoay quanh khối kim gạch thứ nhất.

Trong nháy mắt toàn bộ năm khối được khảm trên đỉnh điện, những chiếc đèn lồng còn lại trong nháy mắt xoay tròn, tiếp chúng nó liền tự động

https://thuviensach.vn

thay đổi vị trí.

Nhìn thấy đèn lồng đỏ thay đổi vị trí, Hiên Viên Diễm phút chốc cúi đầu, hai tròng mắt thâm thúy nhìn khối đá ngầm phía trước con sông.

Lúc trước những chữ đen trên cánh cửa chữ Võng, đã nói rất rõ ràng. Tiến vào trong cánh cửa chữ Võng, chỉ cần có thể thành công xông qua cơ quan, thì có thể thuận lợi đi đến cấm địa cuối cùng.

Cho nên dưới con sông sâu không thấy đáy này, nhất định tiềm tàng một cây cầu có thể đặt chân. Hiện tại hắn đã thành công phá giải huyễn trận, cây cầu như thế nào vẫn không thăng từ đáy sông đi lên chứ?

DiễnđànLêQuýĐônNgay tại thời điểm đèn lồng thay đổi vị trí xong, lâm vào trạng thái im lặng, cây cầu hư ảo do sương mù tạo thành trên sông, lập tức bị tản ra bốn phía.

Khi cây cầu phá thành mảnh nhỏ, mọi người nhìn thấy nước sông quay cuồng càng thêm mãnh liệt. Oanh một tiếng vang, như Hiên Viên Diễm đã đoán, một cây cầu đá vô cùng cứng rắn từ đáy sông đi lên.

Một đầu cầu đá gần bên chân mọi người, một đầu là một cánh cửa màu sắc rực rỡ. Mọi người nhìn nhau cười, đều bước trên cầu đá, hướng tới cánh cửa mà đi.

Nháy mắt tiến vào cánh cửa màu sắc rực rỡ, một hình ảnh vô cùng tươi sáng xinh đẹp hiện ra trước mắt mọi người, đó là biển hoa do vô số đóa hoa tươi xinh đẹp tạo thành.

Chỉ thấy mỗi một bông hoa đều có năm cánh, năm cánh hoa có màu sắc lần lượt là: trắng noãn, tím đậm, đỏ tươi, vàng nhạt, lam nhạt. Chúng nó quấn quít, nhẹ nhàng bay múa. Giống như tinh linh, đem dáng vẻ thướt tha phơi bày trong hồng trần.

https://thuviensach.vn

"Trời ạ, biển hoa này thật đúng là đẹp a." Nhóm người Ảo Ảnh cung nhìn nhau mấy cái, đều mở miệng tán thưởng nói.

Bất quá trong lòng bọn họ cũng âm thầm bổ sung: biển hoa này tuy rằng xinh đẹp hiếm thấy, nhưng là so sánh với ngọc nhan như tiên của tiểu vương phi nhà bọn họ, rõ ràng vẫn kém hơn không ít a.

"Hình ảnh trước mắt còn không tính đẹp, còn có cái đẹp hơn chưa phóng thích đâu, muốn thưởng thức sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, hai tròng mắt u lãnh mị hoặc cười quét về phía người Ảo Ảnh cung.

Đám người Ảo Ảnh cung dõi tầm mắt về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tiểu vương phi nói chuyện luôn luôn bí hiểm, bất quá giờ phút này bọn họ đã thật sâu cảm nhận được một chuyện: đó chính là. . . Tiểu vương phi vừa nói ra lời bí hiểm, nguy hiểm sẽ lập tức đến.

DiễnđànLêQuýĐônChỉ thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay vừa lật, mấy cái tú hoa châm bay vọt tới trong biển hoa. Trong nháy mắt tú hoa châm xuyên qua bông hoa, hoa trong biển di động tỏa ra sương mù màu sắc rực rỡ.

"Hí. . ." Đám người Ảo Ảnh cung lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, hoa không chỉ đẹp đến quỷ dị, mà còn có thể phóng ra sương mù màu sắc rực rỡ, này này này. . .

"Hoa này không thể bị đụng chạm, nếu không chúng nó sẽ lập tức phóng ra khí độc màu sắc rực rỡ. Mà một khi khí độc này tiến vào lục phủ ngũ tạng, lục phủ ngũ tạng sẽ từ từ hư thối, cuối cùng làm người ta mất mạng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay vén mấy sợi tóc bên má, môi đỏ mọng nhẹ nhàng chậm chạp nói.

Độc khí không dễ dàng phiêu tán, chỉ tụ tập ở bốn phía hoa tươi. Nhưng là nếu bọn họ muốn tiếp tục tiến lên, nhất định phải bước vào biển

https://thuviensach.vn

hoa trước mắt. Mà chỉ cần bọn họ tiến vào trong biển hoa một bước, độc khí tự nhiên sẽ xâm nhập vào bọn họ.

"Vương phi, nếu toàn thể chúng ta ngừng thở đi xuyên qua biển hoa, có phải có thể tránh bị khí độc xâm nhập không?" Ngân Lang xem xét biển hoa trước mặt, nghiêng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Cho dù mím chặt, vẫn không thể tránh bị độc khí ăn mòn. Bởi vì chỉ cần chúng nó chạm tới da thịt, tự nhiên sẽ thẩm thấu vào da, chất độc sẽ ngấm vào lục phủ ngũ tạng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ lắc lắc đầu, mở miệng thản nhiên nói.

"Độc khí này cư nhiên lợi hại như thế?" Nhóm người Ảo Ảnh cung nhìn nhau mấy cái, khóe miệng co rút nói.

"Không sợ, tiểu vương phi của chúng ta trên phương diện độc thuật đã đạt tới đỉnh cao. Độc khí này dù khủng bố, chỉ cần có vương phi ở đây, nó cũng chỉ là thùng rỗng kêu to." Ngân Lang hai tay chống nạnh, ngẩng cao đầu nói. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 72: Tề Tụ Trong Điện

"Nếu có thể tìm cỏ ô phong cùng thất tinh hải đường, tự nhiên có thể thuận lợi giải quyết độc khí trước mắt. Vấn đề là. . . Trên người ta không có cỏ ô phong và thất tinh hải đường." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Ngân Lang, khóe miệng co rút nói.

Ngân Lang a Ngân Lang, ngươi nghĩ rằng ta là hộp đồ nghề giải độc sao, tùy tiện sờ mó có thể lấy ra giải dược sao? Giải dược đầu tiên là cần tề tựu đủ nguyên liệu, sau đó lại phải tỉ mỉ điều chế a?

"Ách. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ánh mắt Ngân Lang lập tức hiện lên mây mù trùng trùng điệp điệp.

Khụ khụ khụ, cái kia, ta nói tiểu vương phi đa tài a, hoa hải đường Ngân Lang đã gặp qua. Nhưng là. . . Cái thất tinh hải đường gì gì kia rốt cuộc bộ dáng như thế nào a? Còn có, cái cỏ ô phong kia lại là cái gì a?

Đám người Ảo Ảnh cung còn lại cũng nâng tay gãi gãi đầu, hai tròng mắt mê man nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng âm thầm nói: vương phi a, tuy nói ngài không có cỏ ô phong cùng thất tinh hải đường. Nhưng mà, ngài có thể giải thích cho chúng ta cỏ ô phong cùng thất tinh hải đường là cái gì sao, như vậy chúng ta có thể học thêm chút kiến thức.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- tiểu chủ tử, ngài quên a, máu của Cầu Cầu có thể giải bách độc nga?

https://thuviensach.vn

diendanlequydon.comGiờ phút này Cầu Cầu vẫn đang nằm trên đầu Ngân Lang, nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, tiểu móng vuốt nghịch ngợm làm rối tóc Ngân Lang, chồn mâu quay mòng mòng chuyển hướng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, phát ra tiếng ý đồ làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt chú ý.

Tiểu chủ tử a, người ta đã ở trên đầu Ngân Lang lâu rồi, người cũng nên để Cầu Cầu trở lại vai người đi?

"Ngươi cho là máu trong cơ thể mình là bất tận, dùng không hết sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo cặp mắt trắng dã với Cầu Cầu, mở miệng tức giận trả lời.

Nàng đương nhiên nhớ rõ máu của Cầu Cầu có thể giải bách độc, vấn đề là số người ở đây rất đông, nếu mỗi người đều uống máu của Cầu Cầu, chỉ sợ mạng nhỏ của Cầu Cầu cũng không còn.

Ô ô ô. . . Tiểu chủ tử đã không gọi Cầu Cầu trở về thì thôi đi, vì sao còn trợn trắng mắt với Cầu Cầu a? Miệng chồn ủy khuất, cái đầu nhỏ đáng thương hề hề cúi xuống.

Nó lại không muốn cấp máu cho những người này uống, người khác trúng độc nó mới lười để ý tới đâu, nó chỉ biết đem máu mình kính dâng cho tiểu chủ tử uống thôi.

Khóe mắt giật giật nhìn đôi mắt đáng thương của Cầu Cầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nheo mắt lại, trầm tư xem xét biển hoa trước mặt.

"Diễm, các ngươi ở chỗ này đợi một lát, ta vào biển hoa nhìn xem." Con ngươi trong trẻo lạnh lùng chuyển hướng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm.

"Nguyệt nhi, không phải nàng vừa nói chỉ có cỏ ô phong cùng thất tinh hải đường, mới có thể thành công giải quyết độc khí sao?" Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm nhẹ chớp chớp mắt, giọng điệu kinh ngạc hỏi.

Theo hắn biết, cỏ ô phong và thất tinh hải đường chỉ sinh trưởng ở nơi có ánh mặt trời. Mà biển hoa trước mắt quanh năm không có ánh mặt trời, cho nên trong biển hoa khẳng định không có cỏ ô phong và thất tinh hải đường. Một khi đã như vậy, Nguyệt nhi vào trong biển hoa để làm gì?

"Vạn vật tương sinh tương khắc, nơi này nếu có vô số hoa độc, như vậy ở phụ cận nhất định có thực vật tương khắc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, trả lời.

diendanlequydon.com"Mà thực vật cùng hoa độc tương khắc, tự nhiên chính là thuốc giải độc tốt nhất. Bởi vậy Nguyệt nhi chọn vào trong biển hoa, kỳ thật là chuẩn bị hái giải dược có sẵn?" Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, trên dung nhan Hiên Viên Diễm lại đầy ý cười, mở miệng chậm rãi nói.

"Ân." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật gật đầu, ngón tay ngọc thò vào trong tay áo, lấy ra một viên thuốc màu đỏ.

Viên thuốc này, là nàng dùng máu của Cầu Cầu nghiên cứu chế tạo thành. Chỉ cần ăn nó vào, tự nhiên có thể tránh độc khí xâm nhập. Bất quá nàng lo lắng dùng quá nhiều máu của Cầu Cầu, sẽ làm Cầu Cầu suy yếu không chịu nổi, cho nên nàng chỉ chế tạo một viên.

Máu của Cầu Cầu trân quý như thế, trừ phi gặp kỳ độc không thể giải quyết được, nếu không để bảo toàn tính mạng của Cầu Cầu, nàng sẽ không dễ dàng lãng phí máu của nó.

Ngón tay ngọc phút chốc nâng lên, đem viên thuốc đến bên môi xong, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt phút chốc nhảy vào trong biển hoa.

https://thuviensach.vn

Độc khí màu sắc rực rỡ mông lung, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa như cánh bướm bay vào trong biển hoa. Chỉ thấy ngón tay nàng không ngừng vén lên hoa độc, xoay người tìm kiếm loài thực vật sống trong bụi hoa.

Chỉ thấy trong bụi hoa có không ít thực vật, bất quá những thực vật này đều héo rũ hư thối, duy chỉ có một loại có màu rực rỡ vô cùng xinh đẹp.

Thực vật sinh trưởng, nếu không thể chịu nổi độc khí do hoa phóng ra, tự nhiên sẽ héo rũ hư thối, cho nên những cây héo rũ hư thối là vô dụng. Mà loại cây này lại có màu sắc rực rỡ, độc tính của chúng tự nhiên là giống hoa độc, cho nên cũng vô dụng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp hai tròng mắt, nghiêm túc tìm kiếm giải dược. Mà đám người Ảo Ảnh cung hai mắt sùng bái, tìm kiếm bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong biển hoa.

Tiểu vương phi không gì không làm được a, nếu có thể, chúng ta thật rất muốn bái ngài làm sư a. Tin tưởng ngài chỉ cần tùy tiện dậy chúng ta một ít bản lĩnh, chúng ta đã rất hưởng thụ rồi. Nhóm người Ảo Ảnh cung tìm kiếm bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời trong lòng âm thầm nói.

diendanlequydon.comMà Hiên Viên Diễm cụp mắt xuống, yêu nhan đầy ý cười thầm nói: Nguyệt nhi a Nguyệt nhi, nắm tay cả đời, bên nhau đến già. Nắm tay cả đời, còn cầu gì hơn a?

Tóc đen khẽ xao động, hồng y bay bay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bộ pháp nhẹ nhàng, trên dung nhan là nụ cười xán lạng từ trong biển hoa đi ra. Mà ở trong tay nàng, có một bó cỏ to xanh biếc.

Bị hoa độc tàn phá lâu dài, mà loại cây này vẫn có thể bảo trì được màu xanh biếc khỏe mạnh. Không hề nghi ngờ gì nữa, đây chính là khắc

https://thuviensach.vn

tinh của hoa độc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa cho Hiên Viên Diễm một cây, tiếp đem số còn lại đưa cho Ngân Lang, mở miệng cười nói: "Ngân Lang, đem cây này chia cho mọi người. Ăn nó vào, tự nhiên có thể an toàn xuyên qua biển hoa độc."

"Vâng, vương phi." Ngân Lang dẫn đầu ăn vào một cây, sau đó nhanh chóng chia cho mọi người.

Ăn cỏ vào, độc khí đối với mọi người cũng chỉ như thùng rỗng kêu to. Thuận lợi xuyên qua bụi hoa độc, mọi người quẹo vào một cái dũng đạo ngoằn nghèo.

Cuối dũng đạo có một cái kim môn đóng chặt, thân thủ ấn một cái cơ quan trên vách đá xong, kim môn chậm rãi mở ra.

Vừa bước vào trong kim môn, một tiếng ầm vang truyền đến, kim môn trong nháy mắt đóng lại. Trước mắt mọi người vẫn là đại điện nguy nga tráng lệ, ánh sáng lung linh.

Di, Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ? Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm liếc mắt nhìn nhau một cái, tiếp đồng thời nheo mắt nhìn về phía đối diện.

Chỉ thấy Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ hiện tại thương tích đầy mình tựa vào vách đá đối diện, mà thủ hạ của bọn họ cũng khắp người máu tươi.

Ánh mắt lạnh nhạt xem xét Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm đồng thời âm thầm nói: bọn họ vẫn không đi cùng đường với mình, vì sao lúc này lại xuất hiện trong đại điện này chứ? Hay là. . . Nơi này chính là cấm địa trong địa hạ cung điện?

https://thuviensach.vn

Đám người Ảo Ảnh cung nhìn nhau mấy cái, tiếp hai mắt cũng bắn thẳng về phía nhóm người Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ mang theo. Bọn họ biết lần này vào địa hạ cung điện, Khương thái hậu mang theo tổng cộng hơn ba trăm thủ hạ võ công cao cường.

diendanlequydon.comNhưng hiện tại thủ hạ của Khương thái hậu chỉ còn sót lại năm mươi người, mà năm mươi người này đều bị trọng thương. Xem ra lão yêu bà Khương thái hậu này đã phải đi đường hết sức gian khổ, máu chảy thành sông.

May là nhóm của bọn hắn có tiểu vương phi cùng vương gia uy vũ a, dẫn bọn hắn một đường xông vào, ngay cả chút máu cũng không chảy.

Cùng lúc đó, hai mắt Khương thái hậu cũng âm trầm xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm, trong lòng lạnh lẽo lại kinh ngạc thầm nói: vì sao bọn họ thoạt nhìn chưa có chút dấu vết bị thương nào? Chẳng lẽ Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm may mắn lựa chọn một cái thông đạo thông suốt?

Còn Hiên Viên Kỳ thì chấn kinh trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong nháy mắt có cảm giác hỗn độn trong gió. Đẹp, quả thực rất đẹp, đẹp đến không thể dùng ngôn ngữ để miêu tả a.

Ngay tại lúc Hiên Viên Diễm cùng Khương thái hậu so sánh lực lượng đối phương, không khí trong đại điện tạm thời lâm vào trạng thái yên tĩnh, trong điện bỗng nhiên có tiếng ầm ầm vang lên.

Nguyên lai cửa bên trái điện mở ra, Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong dẫn ba mươi thuộc hạ tâm huyết tiến vào.

Cùng lúc đó, cánh cửa bên phải điện cũng mở ra, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn dẫn hai mươi thuộc hạ tâm huyết tiến vào.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Hiên Viên Diễm lập tức lạnh lùng quét qua Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, hai người bọn họ quả nhiên đều xông vào địa hạ cung điện. Bất quá. . . Trên mặt hai người vì sao có vẻ hoảng sợ chứ?

Mặc dù cơ quan trong địa hạ cung điện thực rất nguy hiểm, bọn họ một đường thực gian khổ xông tới, cũng không đến mức làm mặt hai người này lộ vẻ hoảng sợ như thế đi?

diendanlequydon.com"A, đều đã tới rồi, này thật đúng là vô cùng náo nhiệt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lẽo quét mắt nhìn Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, mở miệng trào phúng nói.

Vèo, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đồng thời nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bỗng dưng, hai người thật sâu bị kích thích thị giác, tâm cũng phút chốc nhảy loạn lên.

Thanh âm này rất quen thuộc, nàng. . . Là Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Hình dáng chân thật của Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Trời ạ, xinh đẹp động lòng người như thế, không chỉ hơn xa Linh Cung thánh chủ, mà còn có thể mê hoặc chúng sinh a.

Giờ khắc này, không chỉ có Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, mà bọn họ thuộc hạ cũng mở to hai mắt, tâm hồn hoàn toàn bị phong tư tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi cuốn. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 73: Địch Nhân Khủng Bố

Tóc đen xao động, hồng y phiêu phiêu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi anh đào, trong mắt chứa nét cười xinh đẹp quét qua mọi người.

Trong khoảnh khắc đó, tầm mắt của mọi người bị khóa chặt bởi tuyệt sắc dung nhan của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bởi vì không thể chống đỡ được nụ cười của nàng, mà bị thất hồn lạc phách.

Hiên Viên Diễm nhìn vẻ mặt si ngốc của mọi người, ghen tuông trong mắt không thể che dấu được. Cư nhiên nhìn chằm chằm như thế, nóng bỏng nhìn Nguyệt nhi nhà hắn, làm cho tâm hắn vô cùng khó chịu a.

"Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn, đem mắt của các ngươi lấy xuống, giẫm đạp dưới đất." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy rằng vẫn cười cười, nhưng trong môi lại tràn ra thanh âm vô cùng âm độc.

Lời này vừa nói ra, mọi người đang thất thần lập tức lấy lại lý trí, khóe miệng co rút. Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngọc dung tuy đẹp đến chấn động thiên địa, yêu tư mị hoặc làm điên đảo chúng sinh, nhưng trong lời nói như thế . . . Như thế nào mang theo thị huyết chứ?

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Đúng thế, nhìn cái gì vậy a?" Hiên Viên Diễm bá đạo đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt dấu ở sau lưng, hai tròng mắt tức giận trừng mọi người.

"Phốc xuy --" Nhóm người Ảo Ảnh cung nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói thế, lại ngửi thấy trên người Hiên Viên Diễm đầy mùi dấm

https://thuviensach.vn

chua, rốt cuộc không nín được bật cười.

"Khụ. . ." Dạ Dật Phong vẻ mặt xấu hổ ho nhẹ, nâng tay lau một giọt mồ hôi lạnh trên má.

Bất quá chỉ là si ngốc nhìn thôi, cần gì phải dùng ánh mắt tàn nhẫn như thế chứ? Phải biết rằng, tuyệt sắc dung nhan như thế lại không được thưởng thức, đau đớn đó so với bị tàn phá tâm hồn còn lớn gấp trăm lần.

Tiêu Hàn cụp mắt xuống, cố gắng đè nén cảm xúc khó hiểu trong lòng xong, trên mặt lại khôi phục vẻ băng lãnh như trước.

"Thái tử, đại sự không ổn, ngài nghe. . ." Lúc này, thuộc hạ của Tiêu Hàn nghe thấy tiếng cánh cửa bọn họ vừa mới vào cư nhiên vẫn mở ra, kèm theo tiếng bước chân dày đặc, lập tức hoảng sợ kêu lên.

"Thái tử, không tốt, những người đó đã đuổi đến đây." Cùng lúc đó, thuộc hạ của Dạ Dật Phong cũng quay đầu nhìn cánh cửa bọn họ vừa đi vào vẫn đang mở ra, kinh hãi hô lên.

"Các ngươi cũng gặp?" Hai gã thuộc hạ vừa dứt lời, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong lập tức liếc mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời hỏi đối phương.

Nhìn thấy đối phương gật gật đầu, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đột nhiên biến sắc, vẻ mặt xanh mét xem xét hai cái kim môn.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Xong rồi, xem ra nơi này là nơi chúng ta an táng rồi." Dạ Dật Phong vỗ mạnh vào đầu, khóe miệng co rút nói. Thật vất vả mới chạy trốn tới nơi này, như thế nào những người đó lại cứ như âm hồn bất tán đuổi đến đây chứ?

"Cùng bọn họ liều mạng." Thị vệ Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc cùng kêu lên nói xong, phút chốc rút lợi kiếm bên hông ra.

https://thuviensach.vn

"Liều cái rắm a, không bỏ mạng đã là vạn hạnh rồi." Dạ Dật Phong trừng mắt mấy cái, vội vàng lấy quạt trúc trong tay áo ra, chuẩn bị tốt đối địch.

Tiêu Hàn cũng nhu nhu huyệt thái dương, rút kim tiên giắt bên hông ra, lạnh lùng nheo mắt nhìn về phía kim môn.

Đây là cái tình huống gì a? Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm lập tức nghi hoặc nhìn nhau, cho dù có địch nhân truy kích bọn họ, với thân thủ của Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, cũng không đến mức lộ ra vẻ mặt hoảng sợ như vậy đi?

"Bắc Dực thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử luôn luôn bản lĩnh phi phàm, không nghĩ tới cũng có thời điểm sợ hãi?" Khương thái hậu khinh thường xem xét Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, trào phúng nói.

"Chờ những người đó xông tới, ngươi cũng sẽ biết sợ." Tiêu Hàn lạnh lẽo nhìn Khương thái hậu, rét lạnh đáp trả.

"Biểu tình của các ngươi còn có thể trấn tĩnh như thế, xem ra các ngươi còn chưa gặp được người đồng khủng bố tập kích đi? Đừng nóng vội, mọi người lập tức sẽ xông vào, các ngươi sẽ được thể nghiệm cái gì gọi là nổi da gà." Dạ Dật Phong kinh ngạc quét qua biểu tình không gợn sóng không sợ hãi của đám người Hiên Viên Diễm, nét mặt vô cùng nghiêm túc nói.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Người đồng khủng bố?" Nghe được Dạ Dật Phong nói, tuấn mi của Hiên Viên Diễm không khỏi nhướng lên.

Bọn họ thật sự không gặp cái người đồng khủng bố mà Dạ Dật Phong nói, bất quá người đồng có thể làm cho Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn sinh ra biểu tình kinh hãi như thế, chỉ sợ người đồng này thật sự vô cùng lợi hại đi?

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, người đồng. Người đồng, đao kiếm bất nhập. Hơn nữa bọn họ nhiều vô số kể, chỉ cần bị bọn họ tóm được, bọn họ sẽ tiến hành công kích vĩnh viễn, đến lúc đó cho dù không bị bọn họ giết chết, cũng sẽ bị kiệt sức mà chết." Dạ Dật Phong tuy rằng giải thích, nhưng hai mắt lại đề phòng nhìn hướng kim môn.

Nghe được Dạ Dật Phong nói, mọi người ban đầu không rõ tình huống, lập tức nhanh chóng nhìn nhau, lấy vũ khí đối địch trên người ra.

Hiện tại bọn họ rốt cục biết hai thái tử vì sao kinh hãi như thế, nếu người đồng này thật sự là có một thân đao thương bất nhập, mà số lượng lại nhiều như thế, đây thật đúng là chuyện vô cùng khủng bố.

"Không tốt, người đồng thật sự xông vào." Một gã thị vệ Thương Nguyệt quốc kinh hô xong, chỉ thấy hàng loạt người đồng đi tới hướng hai cái kim môn, trong tay giơ cao kiếm sắc bén.

Bá một tiếng vang lên, người đồng vừa vọt vào trong đại điện, liền vung kiếm điên cuồng tập kích. Lợi kiếm lạnh lẽo phóng ra sát khí âm lệ, nháy mắt tràn ngập cả đại điện.

Người đồng dường như có thể nhận thấy hô hấp của con người, chỉ cần ở nơi có hơi thở con người, bọn họ liền ngoan tuyệt công kích.

Mọi người hít vào một hơi thật sâu, cũng nhanh chóng vung vũ khí đánh trả. Tuy rằng đã biết người đồng có một thân đao thương bất nhập, nhưng cũng phải xông lên đánh a. Đánh, tối thiểu còn có hy vọng sống, không đánh, vậy chỉ có một con đường chết.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Thượng Quan Ngưng Nguyệt cổ tay vừa lật, tơ hồng trong tay áo lập tức bắn ra, tú hoa châm ngoan độc bắn về phía người đồng. Vèo một tiếng vang lên, trong nháy mắt tú hoa châm chạm đến người đồng, lại lập tức bắn ngược về trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Mẹ nó a, quả nhiên là đao thương bất nhập?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt, khóe miệng giật giật nói.

Đối mặt với công kích trí mạng của vô số người đồng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không lựa chọn chủ động công kích, mà nhanh như chớp tránh né. Công kích đám người đồng này cũng chỉ lãng phí khí lực vô ích a, bọn họ căn bản là đao kiếm bất nhập.

"Hiện tại, biết sợ rồi sao?" Quạt trúc trong tay Dạ Dật Phong bỗng dưng đảo qua, chặn lại công kích ngoan lệ của người đồng, tiếp bóng dáng hắn nhảy lên đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trừng mắt trêu tức nói.

"Cút sang một bên đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận trừng mắt nhìn Dạ Dật Phong, tú hoa châm trong tay nháy mắt bắn về phía mặt hắn.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Uy, ngươi như thế nào ngay cả bằng hữu cũng không phân biệt được a?" Dạ Dật Phong khóe miệng co rút, nhanh chóng lắc mình tránh được tú hoa châm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi và ta chẳng lẽ không phải địch nhân?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn mắt nhìn Dạ Dật Phong, đem tú hoa đánh về hướng người đồng muốn tập kích mình. Không xuyên qua được mình người đồng, tối thiểu cũng có thể đánh rớt kiếm trong tay bọn họ đi?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thầm nghĩ, đồng thời năm ngón tay nhanh chóng lôi kéo tơ hồng, làm tú hoa châm đánh úp về phía kiếm trong tay người đồng. Một tiếng keng vang lên, tú hoa châm lại cực nhanh bắn ngược trở về. Mẹ nó, ngay cả kiếm cũng cứng rắn như mình người đồng?

"Tối thiểu. . . Hiện tại hợp tác đối địch với người đồng, chúng ta cũng được coi là bằng hữu tạm thời nga." Quạt trúc trong tay Dạ Dật Phong va

https://thuviensach.vn

chạm với kiếm của người đồng một cái xong, hắn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói.

"Ngươi có tin hay không, ta dùng tú hoa châm đem miệng ngươi khâu lại?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận trừng mắt nhìn Dạ Dật Phong, nhanh chóng lắc mình đến bên cạnh Hiên Viên Diễm, cùng Hiên Viên Diễm lưng tựa lưng chống địch.

"Diễm, người đồng nhất định có nhược điểm trí mạng, tin tưởng chỉ cần tìm được nhược điểm trí mạng của bọn họ, hắn là có thể đánh bại bọn họ đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, mở miệng lạnh nhạt nói.

"Nguyệt nhi nói đúng, dùng kiếm đâm vào các bộ vị của người đồng, nhất định có một bộ vị là nhược điểm trí mạng của bọn chúng." Hiên Viên Diễm gật đầu, nhắc nhở đám người Ảo Ảnh cung.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Nhóm người Ảo Ảnh cung nghe vậy, nhanh chóng tránh né công kích của người đồng, đồng thời không ngừng dùng mũi kiếm đâm tới các bộ vị của người đồng.

"Ngươi thông minh a, biết người đồng có nhược điểm? Ngươi cho là. . . Ta không biết người đồng có nhược điểm sao?" Dạ Dật Phong xem thường nhìn Hiên Viên Diễm, đồng thời cũng thuận tiện nhìn khuôn mặt tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp quạt trúc trong tay ngoan độc đánh tới mắt người đồng.

Lúc trước hắn cùng bọn thuộc hạ đã thử công kích các bộ vị của người đồng, căn bản là vô dụng, hoàn toàn tìm không thấy nhược điểm trí mạng của bọn họ a?

Thật sự là đáng thương a, bi thảm a, cho dù bọn họ võ công cao tới đâu, đụng phải người đồng không có máu thịt, cũng chỉ có thể rơi vào kết cục bị bọn họ khi dễ.

https://thuviensach.vn

"Dạ Dật Phong, ngươi dù không nói lời nào, cũng không ai cho ngươi là người chết." Hiên Viên Diễm tức giận trừng mắt nhìn Dạ Dật Phong, cắn răng lạnh lùng nói.

Tên chết tiệt này, nay thời điểm nguy hiểm khẩn trương, còn luôn trộm ngắm Nguyệt nhi nhà hắn? Nếu không phải trước mắt có nhiều người đồng cần đối phó, hắn thật sự muốn vung kiếm bổ về phía Dạ Dật Phong.

"Nói như thế nào chúng ta cũng hợp tác đánh địch, thái độ của hai người không thể thân mật chút sao?" Dạ Dật Phong khẽ đảo mắt, quay đầu sang trái nói với Tiêu Hàn.

"Lời nói nhảm của ngươi, quả thật quá nhiều. Ngươi nếu không nói lời nào, thật sự không có người cho ngươi là người chết." Tiêu Hàn mặt không chút thay đổi nhìn Dạ Dật Phong, bất thiện đáp lễ.

"Nói nhảm? Được, vậy đừng nhiều lời, nói di ngôn trước lúc lâm chung hắn là có thể đi?" Dạ Dật Phong khóe miệng run rẩy, nhướng mày nhìn Tiêu Hàn.

"Bệnh thần kinh, mặc kệ ngươi." Tiêu Hàn tức giận trừng mắt nhìn Dạ Dật Phong, tiếp nháy mắt lắc mình cách xa Dạ Dật Phong.

"Nguyệt nhi, nhẫn huyền băng thiết của nàng không gì không cắt được, thử xem có thể công kích người đồng không?" Ở một bên, Hiên Viên Diễm híp mắt xem xét người đồng, lên tiếng nhắc nhở Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ân." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, cổ tay bỗng dưng vừa nhấc, nhẫn huyền băng thiết nở rộ, hướng tới gáy một người đồng cắt qua.

Nhẫn huyền băng thiết không gì không cắt được, uy lực quả nhiên vô cùng cường hãn, gáy người đồng bị nhẫn huyền băng thiết hoàn toàn cắt đứt, đầu người đồng rơi phịch một tiếng xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Mẹ kiếp, thế này cũng quá khoa trương đi?" Nhưng mà, ngay tại thời điểm đầu người đồng rơi xuống đất, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy rống to.

"Hí. . ." Cùng lúc đó, mọi người quét mắt qua hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không chỉ đồng thời hít vào khí lạnh, mà sắc mặt cũng trắng bệch. Trời ạ, người đồng rốt cuộc là ai chế tạo ra a, cư nhiên khủng bố đến thế?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 74: Nhược Điểm Trí Mạng

Chỉ thấy đầu người đồng dù rơi xuống đất, nhưng hắn vẫn vung kiếm tập kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẻ mặt hắc tuyến trừng mắt nhìn người đồng, nhẫn huyền băng thiết trong tay cắt vào cánh tay trái phải của người đồng.

Phanh một tiếng vang lên, trong nháy mắt cánh tay rời khỏi thân thể, người đồng thế nhưng lại giơ chân đá Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

diendanlequydon。comĐầu rớt, tay đứt, vậy mà còn có thể đá? Thượng Quan Ngưng Nguyệt phun ra hai chữ: "Ngươi ngoan."

Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, Khương thái hậu cũng đổ mồ hôi lạnh sau lưng nhìn về phía người đồng bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt tập kích, trong lòng không khỏi âm thầm nói: nếu bọn hắn có thể chế tạo ra người đồng uy lực kinh hãi như thế, đem những người đồng này tạo thành một đội quân, đội quân này chính là thiên hạ vô địch.

Vèo vèo vèo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cực nhanh lật cổ tay, nhẫn huyền băng thiết cắt qua các bộ phận của người đồng.

"Mẹ nó, mệt chết người rồi." Qua gần nửa buổi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thở hồng hộc nói, hai tròng mắt đồng thời xem xét phía trước.

Người đồng rốt cuộc đình chỉ công kích, bởi vì hắn đã bị nhẫn huyền băng thiết của nàng cắt thành mảnh nhỏ, toàn bộ cơ thể hóa thành vô số

https://thuviensach.vn

mảnh vụn phân tán trên mặt đất.

Thì ra là phải dùng nhẫn huyền băng thiết cắt người đồng thành mảnh nhỏ, mới có thể hoàn toàn tiêu diệt người đồng a? Vấn đề là trước mắt số lượng người đồng nhiều như thế, mà lại chỉ có nàng có nhẫn huyền băng thiết, cắt một người đồng đã phải cố sức như thế, nếu ngần đó người đồng đều phải cắt thành mảnh nhỏ, vậy nàng không phải mệt đến hộc máu mà chết sao?

Ông trời a, nàng dám khẳng định nếu tiếp tục dây dưa với đám người đồng này, cho dù không bị người đồng chém chết, cũng sẽ mệt chết.

Nhìn nhìn hai cánh cửa mà lúc trước Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong xông tới, người đồng vẫn không ngừng tiến vào, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh nhẹn tránh công kích của người đồng, hai mắt nhìn thẳng vào một bên vách tường.

Trên mặt tường có một cánh cửa vẫn đóng chặt, cánh cửa này chính là cánh cửa nàng cùng Hiên Viên Diễm tiến vào điện, có cái dũng đạo ngoằn nghèo.

Hiện tại tuy rằng cửa đi dũng đạo không có mở ra, nhưng nếu dùng nhẫn huyền băng thiết cắt một đường, hẳn là sẽ không quá khó đi? Trong lòng thầm nghĩ, đồng thời Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem nhẫn huyền băng thiết cắt vào vách tường.

diendanlequydon。comHiên Viên Diễm cũng nhanh chóng dời bước đến chỗ vách tường, thân hình bảo vệ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời hắn vung kiếm đẩy lui ba người đồng ý đồ công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức khó hiểu hỏi: "Nguyệt nhi, nàng đang làm gì?"

"Cắt động, mang đám người đồng đi tắm rửa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu cũng không quay lại đáp, càng ra sức dùng nhẫn huyền băng thiết cắt tường.

https://thuviensach.vn

Nếu không thể đánh bừa với người đồng, vậy chỉ có thể cắt tường thành một cái động, sau đó dẫn dụ người đồng vào trong dũng đạo.

Mang người đồng đi tắm rửa? Nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm nhướng mày, trong lòng lập tức tán thưởng hô lên: Nguyệt nhi, nàng quả thực quá thông minh.

Lúc trước bọn họ phá huyễn trận trong đại điện, có một con sông sâu không thấy đáy. Bọn họ tuy rằng không thể dùng nội lực đánh người đồng thành mảnh nhỏ, nhưng nếu đem toàn bộ bọn họ dẫn tới cạnh con sông kia, sau lại vận mười phần nội lực đánh người đồng rơi xuống sông, việc này hoàn toàn không thành vấn đề.

Nhưng mà, không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng nhẫn huyền băng thiết cắt lên cửa dũng đạo xong, cánh cửa này thế mà tự động mở ra.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng dưng thu hồi cổ tay, nheo mắt nhìn năm tên nam tử đang đứng trong dũng đạo. Tên thủ lĩnh mặc y phục trắng như tuyết, trên khuôn mặt nở nụ cười tao nhã.

"Vô Ngân công tử?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt nhìn, môi đỏ mọng khe khẽ nói.

Năm tên nam tử xuất hiện trong dũng đạo, đích thực là Vô Ngân công tử cùng bốn gã người hầu của hắn. Bất quá tình huống có chút khác là, lúc này đây Vô Ngân công tử không ngồi trong kiệu, mà trực tiếp đứng thẳng bằng hai chân.

diendanlequydon。com"May mắn ngươi nhanh thu nhẫn huyền băng thiết lại, bằng không. . . Bạch y của ta chỉ sợ phải nhiễm máu?" Nụ cười của Vô Ngân công tử càng đậm, thanh âm mềm nhẹ nói.

"Quá khiêm tốn đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt xem thường, bĩu môi nói. Cho dù mình không đúng lúc thu hồi nhẫn huyền băng

https://thuviensach.vn

thiết, lấy thân thủ của hắn muốn tránh khỏi uy lực của nhẫn huyền băng thiết, tựa hồ. . . Cũng không khó như vậy đi?

"Cửa dũng đạo lập tức sẽ đóng lại nga, ngươi nếu không nhường đường, ta cùng bọn thuộc hạ sẽ bị nhốt trong dũng đạo hả?" Vô Ngân công tử nhướng đôi mày thanh tú, mỉm cười nói.

"Đi ra gì chứ, chịu chết à, không thấy sau lưng ta toàn là người đồng đánh không chết sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy rằng tức giận nói, nhưng thân hình lại vẫn nhường ra một lối đi.

Lúc trước nàng cũng theo dũng đạo tiến vào điện này, cho nên đương nhiên biết cửa dũng đạo chỉ mở ra trong thời gian ngắn ngủi.

"Không phải chịu chết, mà là đến hỗ trợ ngươi giải quyết người đồng." Vô Ngân công tử vừa dứt lời, liền cùng bốn gã người hầu lắc mình tiến vào trong đại điện. Cùng lúc đó, cánh cửa trên vách tường oanh một tiếng đóng lại.

"Giúp ta giải quyết người đồng? Chẳng lẽ. . . Ngươi biết nhược điểm trí mạng của người đồng ở chỗ nào?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc nhìn Vô Ngân công tử, nhẫn huyền băng thiết trong tay bỗng nhiên cắt vào gáy một người đồng ý đồ đánh lén nàng.

"Đương nhiên." Thanh âm của Vô Ngân công tử vừa dứt, mũi chân nhanh chóng điểm một cái, phi thân đá vào thân hình người đồng.

Phanh một tiếng vang lên, người đồng ngã xuống đất. Ngay tại thời điểm thân hình người đồng vừa động, chuẩn bị nhảy lên đánh về phía Vô Ngân công tử, đầu ngón tay Vô Ngân công tử nhanh chóng bắn ra. Hai đóa hoa đào hồng nhạt mang theo nội lực hùng hậu của Vô Ngân công tử, giống như mũi tên bắn vào hai gan bàn chân của người đồng.

https://thuviensach.vn

Mà trong nháy mắt hoa đào chạm vào gan bàn chân của người đồng, thân hình người đồng lập tức tách rời ra bốn phía, nằm trên đất hoàn toàn mất đi năng lực công kích.

Đang lúc Vô Ngân công tử vận nội lực bắn hoa đào tiêu diệt người đồng tiếp theo, bốn gã người hầu của hắn quét mắt qua mọi người trong điện, thanh âm chỉnh tề vang dội: "Mọi người nghe đây, nhược điểm trí mạng của người đồng là gan bàn chân, nhưng mà phải cùng lúc đánh trúng hai gan bàn chân của họ, mới có thể khiến cho bọn họ vĩnh viễn ngừng giết chóc."

diendanlequydon。comVừa dứt lời, bốn người cũng nhanh chóng gia nhập vòng chiến, dùng phương thức giống Vô Ngân công tử giải quyết bốn người đồng.

Nghe bốn gã người hầu của Vô Ngân công tử nói, lại thấy được Vô Ngân công tử cùng bốn gã người hầu nháy mắt giải quyết được người đồng, mọi người đương nhiên sẽ không chút chần chờ.

Bọn họ yên lặng nhìn nhau, hai người hợp thành một đội, động tác hoàn mỹ phối hợp. Trong đó một người dùng chưởng lực đánh ngã người đồng, người kia vung kiếm đâm vào hai lòng bàn chân của người đồng.

Song chưởng của Dạ Dật Phong đột nhiên đánh về phía người đồng trước mặt, một luồng khí cường đại đánh người đồng ngã xuống đất, quạt trúc trong tay nhanh chóng đảo qua, hai cái ngân châm nhanh như chớp bắn vào gan bàn chân của người đồng.

Lập tức, khóe miệng Dạ Dật Phong run rẩy nhìn người đồng trước mặt bị vỡ tan, trong lòng buồn bực nói thầm: khó trách lúc trước hắn cùng bọn thuộc hạ dùng mũi kiếm đâm vào thân hình người đồng, kể cả gan bàn chân cũng đâm, nhưng vẫn không tìm được nhược điểm trí mạng của người đồng

https://thuviensach.vn

đâu. Nguyên lai, phải đồng thời đâm vào gan hai bàn chân, mới có thể thuận lợi đánh gục người đồng a.

Mũi chân Hiên Viên Diễm cũng nhanh chóng nâng lên, nháy mắt đem người đồng đá bay, kiếm khí uy mãnh cắt vào hai gan bàn chân của người đồng. Tiếp theo, hắn quay đầu nhìn Vô Ngân công tử, mở miệng tò mò hỏi: "Vô Ngân công tử, ngươi làm sao biết được nhược điểm trí mạng của người đồng?"

"Bởi vì. . . Cơ quan trong địa hạ cung điện, đều do sư tổ của tại hạ thiết kế." Vô Ngân công tử cười nhạt, mở miệng trả lời Hiên Viên Diễm, đồng thời thúc giục hoa đào đánh chết một người đồng.

diendanlequydon。comSư tổ trên phương diện cơ quan đã đạt đến đỉnh cao, trong thiên hạ không ai có thể địch nổi. Ân sư cũng lật xem vô số bản cơ quan trong cuốn bách khoa toàn thư của sư tổ, cùng với mấy năm vắt óc nghiên cứu, thế mới tìm được nhược điểm của người đồng trong địa hạ cung điện này.

Mà Vô Ngân công tử vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang kề vai sát cánh với Hiên Viên Diễm, lập tức trừng trừng nhìn Vô Ngân công tử, nghiến răng nghiến lợi nói: "Vô Ngân công tử, thay ta ân cần thăm hỏi sư tổ của ngươi."

Nghe thấy lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng Vô Ngân công tử không khỏi co rút nói: "Thật có lỗi, sư tổ đã đi về cõi tiên nhiều năm, cho nên Vô Ngân tạm thời không thể thay ngươi ân cần thăm hỏi. Nhưng mà đến một ngày Vô Ngân từ thế, nếu có may mắn gặp sư tổ ở dưới cửu tuyền, Vô Ngân sẽ nhắn giùm lời hỏi thăm ân cần của ngươi cho sư tổ."

"Sư tổ của ngươi thật là ăn no rửng mỡ, nếu không có việc gì vì sao phải thiết kế cái cơ quan nguy hiểm như địa hạ cung điện a?" Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt đảo cặp mắt trắng dã, mở miệng tức giận hỏi.

Nàng không thể không thừa nhận, sư tổ của Vô Ngân công tử là thiên tài thiết kế cơ quan, vấn đề là thiên tài này cũng quá giày vò người đi. Hình ảnh lúc trước một đường phá giải cơ quan, vẫn rõ ràng trong đầu nàng đây.

Dập lửa, nàng quay lại bắt độc xà. Phá huyễn trận, nàng quay lại lấy kim gạch. Mới vừa rồi nếu không phải Vô Ngân công tử xuất hiện, nói cho bọn họ làm thế nào mới có thể đánh gục người đồng. Nàng dùng nhẫn huyền băng thiết cắt thành một cái động trên tường xong, lại quay lại một lần nữa, dẫn dụ đám người đồng đi tới điện có huyễn trận.

diendanlequydon。comTa nói. . . Ngươi thiết kế cơ quan thì thiết kế, tại sao cứ phải ép người ta quay lại mới có thể phá giải cơ quan chứ? Không biết chạy tới chạy lui, sẽ làm cho hai chân mệt chết sao?

Hơn nữa theo trí nhớ mẫu thân truyền lại, bà cùng chủ nhân của địa hạ cung điện cũng chính là sư tổ của Vô Ngân công tử không hề có quan hệ gì.

Bảo vật trong địa hạ cung điện nguyên bản thuộc về mẫu thân, mẫu thân chỉ vì một ít lí do đặc thù, mới đưa bảo vật uy hiếp càn khôn lặng lẽ bỏ vào trong địa hạ cung điện.

Nhưng sau này không biết vì sao, lại có người biết trong địa hạ cung điện dấu bảo vật thần bí, hơn nữa bốn khối thất thải thánh lệnh không hiểu sao xuất hiện, vì thế chỉ cần có bốn khối thất thải thánh lệnh, liền có thể vào địa hạ cung điện lấy bảo vật trong truyền thuyết.

Nói cách khác, trước khi mẫu thân đem bảo vật vào địa hạ cung điện, cơ quan trong địa hạ cung điện đã tồn tại. Thật sự không hiểu được, sư tổ của Vô Ngân công tử vì sao phải làm ra cái cơ quan nguy hiểm như địa hạ cung điện a?

https://thuviensach.vn

"Nghe ân sư nói, sư tổ lúc trước thiết kế địa hạ cung điện, kỳ thực chỉ là vì nhàn rỗi thôi." Vô Ngân công tử mím môi cười yếu ớt, thản nhiên trả lời.

Bá, Vô Ngân công tử vừa dứt lời, khóe miệng toàn bộ mọi người đều run rẩy nhìn Vô Ngân công tử. Làm hồi lâu, khí thế hào hùng như thế, cơ quan tuyệt diệu trong địa hạ cung điện, căn bản không phải vì cất dấu bảo vật trân quý, mà chỉ là vì nhàn rỗi? Sư tổ của Vô Ngân công tử, ngươi thật đúng là trâu bò trong thiên hạ không ai theo kịp a. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 75: Cấm Địa

Nghe Vô Ngân công tử nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp hai mắt, kiều môi khinh thường nói: "Sư tổ của ngươi. . . Thật đúng là cái quái lão đầu."

Nói xong, mũi chân nàng nhanh chóng điểm một cái, bóng dáng tựa như hùng ưng cao ngạo bay vọt lên. Ngay tại lúc chưởng lực của Hiên Viên Diễm đánh ngã một người đồng, nhẫn huyền băng thiết trong tay nàng cắt qua hai gan bàn chân của người đó.

"Khụ. . . Quái lão đầu?" Nụ cười trên mặt Vô Ngân công tử giảm xuống, hoa đào trong tay cũng sắc bén bay vụt ra ngoài, đánh ngã một người đồng trên đất. Đối với danh hiệu quái lão đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt ban cho sư tổ, trong khoảng khắc hắn không biết nên phản ứng như thế nào.

"Không hiểu sao lại làm ra cái địa hạ cung điện cơ quan vô cùng nguy hiểm, còn không phải là quái lão nhân a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt xem thường, nhẫn huyền băng thiết trong tay lại cắt qua hai gan bàn chân của người đồng.

Vô Ngân công tử cười mà không nói nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp tục bắn ra hoa đào đối phó người đồng trước mặt.

DiễnđànLêQuýĐôn.Ân sư đã từng nói cho hắn biết, lúc trước sư tổ thiết kế địa hạ cung điện, kỳ thật chỉ là vì muốn tranh hơn thua với một nữ

https://thuviensach.vn

tử mà thôi. Nhưng là một lời khó nói hết a, hiện tại còn vô số người đồng phải tiêu diệt, cho nên hắn vẫn nên bảo trì trầm mặc đi.

Hai mươi năm trước, cái sư tổ có thiên phú dị bẩm của hắn sống trong một thâm sơn, say mê nghiên cứu các loại cơ quan cổ quái.

Một ngày kia, sư tổ ngọc thụ lâm phong xuống núi tìm tài liệu thiết kế cơ quan, ở chân núi ngẫu nhiên cứu một nữ tử bị thương vì có kẻ địch đuổi giết, thế nên sư tổ liền đem nữ tử kia về chỗ mình ở.

Dưới sự chăm sóc tỉ mỉ của sư tổ, nữ tử kia đã thoát khỏi quỷ môn quan, may mắn quay trở về nhân gian.

Sau đó, nữ tử kia lại đem tâm tình đặt lên người sư tổ. Nhưng mà, sư tổ cũng không muốn dính vào tình ái chốn hồng trần, ông một lòng muốn thiết kế cơ quan, bởi vậy đã quả quyết cự tuyệt lời thổ lộ của nữ tử kia.

Người nói với nữ tử đó: trong mắt ta, chỉ có cơ quan, tất cả tình yêu ta đều dành cho cơ quan.

Không dự đoán được, nữ tử bị sư tổ cự tuyệt vẫn không từ bỏ, ngược lại ngẩng cao đầu nhìn sư tổ nói: cuối cùng cũng có một ngày, trong mắt và trong lòng của ngươi có ta.

Hóa ra, nữ tử kia trên phương diện cơ quan cũng cực cao. Từ đó về sau, vô luận sư tổ nghiên cứu ra loại cơ quan tinh diệu nào, nữ tử kia sẽ xuất hiện bên trong, vắt hết óc phá giải cơ quan sư tổ nghiên cứu ra.

Hành động này của nữ tử, rốt cục làm sư tổ bất đắc dĩ hỏi: ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?

Nữ tử kia trả lời: trừ phi có một ngày, ngươi có thể làm ra cơ quan mà ta không thể phá được, như vậy ta sẽ không dây dưa ngươi nữa. Nếu không, ngươi phải cho ta một cơ hội, thử tiếp nhận tình yêu của ta.

https://thuviensach.vn

DiễnđànLêQuýĐôn.Sư tổ trả lời: được, ngươi chờ đó, ta nhất định sẽ làm ra cơ quan ngươi không thể hóa giải.

Kỳ thực ở thời điểm đó, sư tổ đã động tâm với sự quật cường của nữ tử kia, người đã sớm yêu thương nữ tử kia từ lúc nào rồi. Chẳng qua, nữ tử kia liên tiếp phá giải những cơ quan người dốc tâm nghiên cứu, làm ông mất hết mặt mũi.

Vì thế người chôn vùi tình yêu với nữ tử kia trong lòng, làm hai người trở thành một đôi oan gia đấu nhau dở khóc dở cười, sư tổ cũng không tin ông không thể chế tạo ra cơ quan mà nữ tử kia không thể hóa giải.

Người vẫn điên cuồng nghiên cứu chế tạo ra các cơ quan tinh diệu, mà nữ tử kia cũng kiên trì không ngừng phá giải cơ quan của sư tổ. Vì thế sau đó, sư tổ để lấy lại mặt mũi đã tạo ra địa hạ cung điện này.

Sư tổ nói: có bản lĩnh ngươi đi phá đi, nếu ngươi ngay cả địa hạ cung điện cũng có thể phá giải, ta liền lấy ngươi làm vợ. Nhưng nếu ngươi không thể phá giải cơ quan trong địa hạ cung điện, vậy mời ngươi rời khỏi ta.

Nữ tử kia cũng không quay đầu lại nói: chờ xem, ta sẽ không thua , ngươi. . . Nhất định cưới ta.

DiễnđànLêQuýĐôn.Nữ tử kia trải qua mấy tháng nghiên cứu, rốt cục chế tạo được bốn khối thất thải thánh lệnh có thể mở cửa địa hạ cung điện.

Nhưng là, khi vào địa hạ cung điện, rốt cục bà đã gặp được cơ quan khó giải nhất từ trước tới nay. Đó là người đồng đao thương bất nhập, vô luận bà dùng phương pháp gì, vẫn không thể tìm thấy nhược điểm trí mạng của người đồng.

Ngay khi bà tưởng sẽ mất mạng dưới công kích của người đồng, thì sư tổ lại đúng lúc xuất hiện. Kỳ thật sư tổ đã sớm đoán được bà không thể phá

https://thuviensach.vn

giải được đồng nhân trận, nên khi bà vào địa hạ cung điện, người liền lặng lẽ theo đuôi.

Nháy mắt được sư tổ cứu, bà sâu kín thở dài, biểu tình thương tâm nói: được rồi, ta nhận thua, từ nay về sau ta sẽ không dây dưa ngươi nữa, ta sẽ rời khỏi ngươi.

Sư tổ nhìn bà, mở miệng cười nói: "Nhưng là. . . Ta đã bị ngươi dây dưa thành thói quen, ngươi nếu thật sự rời khỏi ta, ta nhất định rất đau lòng."

"Ngươi có ý gì chứ." Nữ tử nện vào ngực sư tổ, tức giận trợn mắt nói.

Sư tổ trả lời: "Ý tứ chính là. . . Mặc dù ngươi không thể thuận lợi phá giải cơ quan trong địa hạ cung điện, ta cũng quyết định cuộc đời này không phải ngươi không cưới."

DiễnđànLêQuýĐôn.Vì thế, sư tổ liền nắm tay nữ tử kia đi vào cấm địa của địa hạ cung điện, chuẩn bị ở trong cấm địa cùng nữ tử kia kết bái thiên địa. Làm cho tình yêu nhiều năm của bọn họ, ra hoa kết trái.

Nhưng mà, khi sư tổ cùng nữ tử kia vừa bước vào cấm địa, lại phát hiện trong cấm địa vốn không có gì nay lại có một thứ.

Ngay lúc hai người vươn tay, muốn sờ thử vào nó, thì thứ này lại phóng ra lực lượng vô cùng quỷ dị đẩy lui bọn họ, trong miệng còn có cả máu tươi phun ra.

Khoảnh khắc đó, sư tổ cùng nữ tử kia trợn mắt há hốc mồm nhìn thứ đó trong cấm địa. Ngay cả sư tổ kiến thức uyên bác, cũng không biết nó thực ra là cái gì, vì sao sẽ có uy lực cường hãn như thế, càng không biết vật này làm sao vào trong cấm địa.

https://thuviensach.vn

Suy đi nghĩ lại, sư tổ chỉ xác định được một việc, vật này có uy lực vô cùng, nhưng đồng thời cũng có ma tính làm người ta sợ hãi vô cùng. Trừ phi có thể kiểm soát được ma tính của nó, nếu không đừng nói đụng vào nó, cho dù chỉ là tới gần quan sát, cũng sẽ bị uy lực của nó làm trọng thương.

Vì thế, sư tổ cùng nữ tử kia lập tức rút lui khỏi địa hạ cung điện. Về nơi thâm sơn, sư tổ đương nhiên thành thân cùng nữ tử kia rồi.

Thời điểm đó, sư tổ có năm đệ tử, một người trong số đó là ân sư của hắn. Có một lần, sư tổ cùng nữ tử kia chính là sư tổ mẫu đang nói chuyện phiếm, vô ý đàm luận đến bảo vật bên trong địa hạ cung điện, mà lúc ấy năm đệ tử của sư tổ cũng ở một bên vùi đầu nghiên cứu cơ quan.

Không nghĩ tới người nói vô tâm, người nghe cố ý. Ngoại trừ ân sư, bốn đệ tử khác của sư tổ đều có tâm với bảo vật trong địa hạ cung điện.

Bọn họ một lòng cho rằng lấy bản lĩnh của bản thân, là có thể kiểm soát ma tính của bảo vật trong địa hạ cung điện. Họ quyết định trộm bốn khối thất thải thánh lệnh của sư tổ, chỉ cần có được bảo vật uy lực vô cùng trong địa hạ cung điện, chốn giang hồ đối với bọn họ mà nói đã là trong tầm tay rồi.

Vì thế, vào một đêm khuya, bốn đệ tử thừa dịp sư tổ cùng sư tổ mẫu ngủ say, lặng lẽ lấy cắp bốn khối thất thải thánh lệnh rời khỏi thâm sơn.

Khi sư tổ tỉnh lại, suy nghĩ một chút liền hiểu tất cả. Người biết một khi tin tức trong địa hạ cung điện có bảo vật bị lộ ra ngoài, người giang hồ tất sẽ vì bảo vật mà gây lên một trận gió tanh mưa máu.

Sư tổ lập tức xuống núi đuổi bắt bốn đồ đệ, hòng tìm bốn khối thất thải thánh lệnh về, hoàn toàn hủy diệt thứ duy nhất có thể mở đại môn của địa hạ cung điện.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ, bốn đồ đệ này hoàn toàn không xuất đầu lộ diện, bất luận sư tổ điều tra bằng mọi cách, vẫn không thể tìm được tung tích của bốn đồ đệ.

Mãi đến sau khi sư tổ cùng sư tổ mẫu qua đời, ân sư mới tìm được chút manh mối. Nguyên lai năm đó bốn xấu đồ kia chưa kịp xuống núi, đã vì tranh giành bốn khối thất thải thánh lệnh mà tàn sát lẫn nhau.

DiễnđànLêQuýĐôn.Cuối cùng, một người võ công cao cường nhất đánh ba người còn lại rơi xuống vách núi, mà thất thải thánh thánh lệnh đương nhiên nằm trong tay người võ công cao cường nhất.

Người nọ ẩn thân rất nhiều năm sau đó, cuối cùng lấy thân phận giáo chủ Ma giáo xuất hiện trong giang hồ. Hắn từng vô số lần suất lĩnh đệ tử, dùng thất thải thánh lệnh mở cửa địa hạ cung điện, ý đồ vào trong đó lấy bảo vật, nhưng kết cục vẫn là vô số lần vì cơ quan tinh diệu trước mắt mà phải lùi bước.

Tuy rằng giáo chủ Ma giáo vẫn không thể phá giải cơ quan trong địa hạ cung điện, thành công lấy được bảo vật, nhưng thất thải thánh lệnh cùng bảo vật lực lượng quỷ dị trong truyền thuyết, lại sớm lưu truyền trong giang hồ.

Mấy năm trước, bởi vì giáo chủ Ma giáo dẫn theo đệ tử đại khai sát giới trong giang hồ, vọng tưởng tiêu diệt bạch đạo, để giáo chủ Ma giáo có thể thống nhất giang hồ. Vì thế mình mới phụng mệnh ân sư xuống núi, giải quyết Ma giáo, thuận tiện tìm về bốn khối thất thải thánh lệnh.

Bởi vì ân sư lo lắng vạn nhất bốn khối thất thải thánh lệnh lưu lạc trong giang hồ, người giang hồ sẽ vì cướp đoạt bảo vật ở địa hạ cung điện, nhất định sẽ không thể tránh khỏi một hồi giết chóc.

Nhưng là, tuy rằng toàn bộ người của Ma giáo đều bị hắn giết chết, bốn khối thất thải thánh lệnh vẫn còn là một câu đố.

https://thuviensach.vn

Trải qua điều tra, hắn mới biết bốn khối thất thải thánh lệnh đã ở trong tay Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn cùng Long Diệu Hoàng triều Khương thái hậu.

Ngay thời điểm hắn chuẩn bị cầm lại bốn khối thất thải thánh lệnh từ Tiêu Hàn cùng Khương thái hậu, thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt – chính là phượng tinh nhất thống thiên hạ mà sư phụ nói bỗng dưng hiện thế.

Sau đó, hắn lại phát hiện Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ là nữ nhi của Linh Cung thánh chủ, còn có linh lực làm người sợ hãi của Linh Cung thánh chủ. Vì thế hắn biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định cần bảo vật trong địa hạ cung điện hỗ trợ. Cũng bởi vì thế, hắn mới dùng bồ câu đưa thư cho ân sư, hỏi nhược điểm trí mạng của người đồng.

Mặc dù sư tổ từng nói với ân sư, bảo vật trong địa hạ cung điện có ma tính cực mạnh, căn bản không ai có thể kiểm soát ma tính của nó. Nhưng người của Linh Cung là ngoại lệ, bởi vì người Linh Cung căn bản không nên gọi là người, mà phải là thần chốn nhân gian.

DiễnđànLêQuýĐôn.Oanh một tiếng vang lên, mọi người nhất tề đánh những người đồng còn lại ngã xuống sàn, sau khi thuận lợi tiêu diệt người đồng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn Vô Ngân công tử nói: "Uy, cấm địa rốt cuộc ở nơi nào?"

"Theo bút ký của sư tổ, chỉ cần thành công giải quyết người đồng, cánh cửa cấm địa sẽ tự động mở ra." Vô Ngân công tử cười cười xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ôn nhu trả lời.

"Hiện tại không phải đã giải quyết hết người đồng sao, vì sao cửa cấm địa còn chưa mở?" Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy nhìn về phía Vô Ngân công tử. Hắn tuy rằng trả lời, nhưng có khác với không trả lời sao?

https://thuviensach.vn

Nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, cả điện bỗng nhiên xoay tròn cực nhanh, tiếp theo nền nhà bỗng nhiên bị sụp xuống. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 76: Bảo Vật Hiện Thế

Nền nhà đột nhiên sụp xuống, khiến mọi người trở tay không kịp. Chỉ cảm thấy thân thể lay động, giống như rớt xuống vực sâu vạn trượng.

Oanh một tiếng vang lên, nền nhà lún xuống khoảng một trượng, rốt cục ngừng lại. Mọi người khóe miệng run rẩy đứng vững, hai tròng mắt xem xét bốn phía.

"Thái tử, người xem." Thị vệ Thương Nguyệt quốc kinh hô, đầu ngón tay chỉ vào mặt tường phía trước.

Trên mặt tường có một tấm biển bằng đá, viết bốn chữ to cánh cửa cấm địa. Mà ở dưới tấm biển, một cánh cửa vàng rực mở ra.

"Cuối cùng đã đến cấm địa." Dạ Dật Phong hơi nhíu mi, mâu quang thâm thúy bắn về phía cửa cấm địa.

"Chặn bọn chúng lại cho ai gia." Đúng lúc này, Khương thái hậu lạnh lùng nói.

Hào quang sắc bén chợt hiện, người Khương thái hậu mang đến lập tức nhảy lên, giơ kiếm ngoan độc đánh về phía đám người Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn. Cùng lúc đó, Khương thái hậu và Tuyên vương Hiên Viên Kỳ nhìn nhau một cái, trong nháy mắt đã xông tới cửa cấm địa.

"Thành toàn cho tâm nguyện tìm chết của bọn họ đi." Dạ Dật Phong cười cười quét mắt qua tên đang giơ kiếm về phía hắn, chậm rãi nói. Lập

https://thuviensach.vn

tức mũi chân hắn nhẹ điểm, bóng dáng tựa như tên bắn bay vụt tới cửa cấm địa.

"Vâng." Thị vệ Thương Nguyệt quốc ứng tiếng, lập tức vung kiếm đánh về phía thuộc hạ của Khương thái hậu.

Tiêu Hàn cũng điểm nhẹ mũi chân, thân hình uyển chuyển như chim bay hướng tới cửa cấm địa, vô cùng u lãnh nói: "Giết."

"Tuân mệnh." Thị vệ Bắc Dực quốc đồng thanh kêu lên, cánh tay bỗng dưng giơ lên cao, kiếm trong tay ngoan tuyệt hướng về phía nhóm người Ảo Ảnh cung mà Hiên Viên Diễm mang đến.

"Ngân Lang, nếu thị vệ Bắc Dực quốc có hứng thú đánh nhau như thế, ngươi liền dẫn người Ảo Ảnh cung bồi bọn họ hảo hảo chơi đùa đi." Khóe môi Hiên Viên Diễm cong lên tạo lên một độ cong ngạo lãnh, giọng điệu thản nhiên nói.

diendanlequydon.comVừa dứt lời, cánh tay hắn đã nắm lấy thắt lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mũi chân điểm qua mấy cái đầu của thị vệ Bắc Dực quốc, ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy đến cửa cấm địa.

Vừa nhìn cảnh tượng thị vệ Thương Nguyệt quốc cùng thuộc hạ của Khương thái hậu đánh nhau, vừa ngắm thị vệ Bắc Dực quốc cùng nhón người Ảo Ảnh cung của Hiên Viên Diễm tranh đấu.

Bốn gã theo hầu Vô Ngân công tử im lặng lắc lắc đầu, trong lòng âm thầm nói: những người này mới vừa rồi còn đồng tâm hiệp lực tiêu diệt người đồng, nay vừa đến cửa cấm địa, liền lập tức trở mặt chém giết nhau, thật sự là phục bọn họ a.

"Bốn người các ngươi cũng thuận tiện hoạt động gân cốt đi." Vô Ngân công tử ôn nhu nói xong, bạch y tinh khiết phiêu phiêu, thân hình nhanh chóng hướng tới cửa cấm địa.

https://thuviensach.vn

diendanlequydon.com"Vâng." Bốn gã người hầu cung kính cúi đầu, lập tức nhảy vào trong vòng chiến hỗn loạn, hiệp trợ nhóm người Ảo Ảnh cung.

Công tử tuy không nói rõ, nhưng bọn hắn cũng hiểu được ý tứ của công tử. Số người Khương thái hậu mang đến có vẻ nhiều, nhưng mà thị vệ của Dạ Dật Phong cũng không phải kẻ tầm thường, cho nên người của Khương thái hậu rất nhanh sẽ thua.

Mà thị vệ của Dạ Dật Phong một khi giải quyết xong người của Khương thái hậu, nhất định sẽ lập tức liên thủ cùng thị vệ của Tiêu Hàn, hợp tác đối phó đám người Ảo Ảnh cung của Hiên Viên Diễm. Người của Ảo Ảnh cung tuy võ công cao cường, nhưng nếu phải đồng thời ứng phó với thị vệ của Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, vẫn là có chút khó khăn.

diendanlequydon.comThượng Quan Ngưng Nguyệt là phượng tinh công tử phải bảo vệ, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng là chủ tử của Ảo Ảnh cung, cho nên người Ảnh Ảnh cung dĩ nhiên là bằng hữu của bốn người hắn, nay bằng hữu đang đánh nhau kịch liệt, bọn họ há có thể không ra tay tương trợ sao?

Giờ phút này Cầu Cầu vẫn nằm trên đầu Ngân Lang, chồn mâu thập phần khó chịu chớp chớp, thân hình mũm mĩm đột nhiên nhảy lên cao, hướng tới cửa cấm địa.

Tiểu chủ tử cư nhiên bỏ lại nó, để nó ở bên ngoài nhìn một đám người nhàm chán đánh nhau? Nó mặc kệ a, nó cũng muốn vào cấm địa chơi đùa.

Ngoài cửa cấm địa, gió lạnh thổi mạnh, kiếm chém tứ tung, hoa máu bắn tung tóe. Mà trong cấm địa, một cảnh sắc mê hoặc lòng người hiện ra.

Bốn phía tường điện có rất nhiều cây xanh bám quanh, lá xanh tô điểm cho năm màu của hoa, trên đỉnh điện khảm vô số dạ minh châu, bốn vách tường tựa như những dải gấm rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Mà ở chính giữa đại điện, đập vào mắt mọi người chính là một con suối. Trong suối có một khối cự thạch màu đen, phía trên cự thạch có hai tượng đá cẩm thạch.

Nhìn hình dáng của tượng đá, không khó nhận ra tượng đá này một nam một nữ. Tượng nam ngọc thụ lâm phong, tượng nữ tư thế oai hùng hiên ngang. Tượng nam này chính là sư tổ của Vô Ngân công tử, còn tượng nữ là sư tổ mẫu của Vô Ngân công tử.

Năm đó, sư tổ của Vô Ngân công tử đúc hai tượng đá này trong cấm địa, kì thực là muốn cho sư tổ mẫu, một chút kinh hỉ. Mà sư tổ mẫu của Vô Ngân công tử khi nhìn thấy tượng đá này, cũng thật sự cảm động lệ rơi đầy mặt.

Nhưng mà lúc này, ngoại trừ Vô Ngân công tử nhàn nhã cười, ngưng mắt cẩn thận thưởng thức kiệt tác sư tổ tỉ mỉ chuẩn bị cho sư tổ mẫu ra, những người còn lại đều thâm thúy nhìn đỉnh tượng đá.

Thì ra trên đỉnh tượng đá, có một Huyết Tỳ Bà đỏ tươi như máu. Ánh sáng dạ minh châu hắt vào, mọi người mơ hồ có thể thấy được Huyết Tỳ Bà đang phóng thích hơi thở lãnh lệ quỷ dị.

diendanlequydon.comNếu bọn họ đoán không sai, Huyết Tỳ Bà này chính là bảo vật mà bọn họ vẫn tìm kiếm, thứ có thể xoay chuyển càn khôn đi?

Ánh mắt sắc bén của Khương thái hậu sáng lấp lánh, nhanh chóng nhảy vào suối, muốn cướp lấy Huyết Tỳ Bà. Thấy tình hình này, Dạ Dật Phong cũng nhanh như chớp bay tới.

diendanlequydon.comPhanh một tiếng vang lên, Khương thái hậu bỗng dưng xoay mình, song chưởng mang theo mười phần nội lực mạnh mẽ đánh vào Dạ Dật Phong. Mũi chân Dạ Dật Phong điểm nhẹ một cái, quạt trúc trong tay quét ngang qua Khương thái hậu.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, ngay thời điểm Khương thái hậu cùng Dạ Dật Phong tranh đấu, Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn lạnh lùng nhíu mày, thân hình cũng hướng tới con suối bay vọt đi.

Hiên Viên Kỳ làm sao có thể trơ mắt nhìn Huyết Tỳ Bà rơi vào tay Tiêu Hàn chứ, hắn lập tức vung kiếm, ngoan độc đâm tới sau lưng Tiêu Hàn. Tiêu Hàn nhanh chóng lắc mình tránh được mũi kiếm của Hiên Viên Kỳ, kim tiên từ trong tay hắn vung ra, hướng tới thanh kiếm trong tay Hiên Viên Kỳ.

Hai mắt lạnh nhạt xem xét đám người Khương thái hậu vì cướp lấy Huyết Tỳ Bà mà đấu võ, Vô Ngân công tử vén mấy sợi tóc bị gió thổi bay, khẽ nghiêng đầu sang trái, ngưng thần chăm chú thưởng thức tượng đá sư tổ cùng sư tổ mẫu.

Còn Hiên Viên Diễm lạnh nhạt nhìn đám người Khương thái hậu, thừa dịp bọn người Khương thái hậu đang đấu võ, Hiên Viên Diễm lắc mình, muốn nhân cơ hội đoạt Huyết Tỳ Bà cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Diễm, để bọn họ vì Huyết Tỳ Bà mà chém giết, chúng ta đứng xem tốt lắm." Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng nhanh chóng túm lấy cánh tay Hiên Viên Diễm, biểu tình tươi cười lắc lắc đầu với Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm tuy rằng ngưng lại, nhưng hai tròng mắt cũng đầy kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nguyệt nhi vì sao ngăn cản hắn cướp Huyết Tỳ Bà chứ?

diendanlequydon.com"Yên tâm đi, bọn họ dù cướp được Huyết Tỳ Bà, cũng sẽ phải ngoan ngoãn buông tay." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiễm ý cười, giọng điệu dịu dàng nói.

"Được, ta đây liền an tâm xem diễn." Hiên Viên Diễm nhẹ nhíu mày nói, tuy rằng hắn không hiểu được lời nói bí hiểm này của Nguyệt nhi,

https://thuviensach.vn

nhưng mà Nguyệt nhi đã nói như vậy, nhất định có nguyên nhân.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ."

-- di, kia không phải Huyết Tỳ Bà của đại chủ tử sao? Lúc trước đại chủ tử từng nói với Cầu Cầu, phải tìm một chỗ dấu Huyết Tỳ Bà, thì ra là dấu trong cấm địa của địa hạ cung điện a.

diendanlequydon.comCầu Cầu vừa vào đại điện, thân hình mũm mĩm đã nhảy lên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt cọ cọ, chồn mâu quay mòng mòng nhìn Huyết Tỳ Bà trên đỉnh tượng đá.

"Tiểu tử kia, ngươi sao lại chạy vào đây? Ta còn tưởng ngươi nằm trên đầu Ngân Lang lâu như vậy, đã sinh ra chút tình cảm với Ngân Lang, đang ở bên ngoài giúp Ngân Lang đối địch chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay vuốt ve cái đầu nhỏ của Cầu Cầu, cười cười trêu đùa Cầu Cầu.

"Cầu Cầu một chút cũng không thích nằm trên đầu Ngân Lang, Cầu Cầu chỉ thích nằm trên vai tiểu chủ tử thôi." Cầu Cầu vươn đầu lưỡi liếm liếm gáy Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm nũng nói.

diendanlequydon.com"Ngươi nga." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười không nói, tay điểm điểm chóp mũi Cầu Cầu.

"Tiểu chủ tử, người nhanh chút cầm lại Huyết Tỳ Bà đi, đến lúc đó người có thể gọi ra thiệt nhiều bằng hữu bồi Cầu Cầu chơi đùa." Cầu Cầu duỗi móng vuốt vỗ vỗ vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vô cùng hưng phấn nói.

"Bọn họ nếu đã khẩn cấp muốn cướp đoạt Huyết Tỳ Bà như vậy, ta há có thể khiến bọn họ mất hứng chứ? Cho nên đừng nóng vội, trước thỏa mãn dục vọng cướp đoạt Huyết Tỳ Bà của những người đó đã." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói nhỏ, hai tròng mắt mang ý cười tà mị nhìn đám người Khương thái hậu đấu đá.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, vậy Cầu Cầu sẽ chờ thưởng thức cảnh tượng phun máu của bọn họ." Cầu Cầu nâng tiểu móng vuốt che miệng, trong mắt chứa nét cười gian trá.

Phanh một tiếng vang lên, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong dốc toàn lực đánh ra một chưởng, đem Hiên Viên Kỳ cùng Khương thái hậu đánh ngã trên đất.

"Phốc. . ." Thời điểm Hiên Viên Kỳ cùng Khương thái hậu ngã xuống miệng liền hộc ra máu tươi, đồng thời Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn cũng lạnh lùng nhìn nhau.

Quạt trúc trong tay Dạ Dật Phong đột nhiên đảo ngang qua Tiêu Hàn, mấy cái ngân châm tẩm kịch độc bay vụt về phía Tiêu Hàn. Ngay tại lúc Tiêu Hàn lắc mình tránh độc châm, Dạ Dật Phong đã nhanh như chớp phi thân đến chỗ suối.

diendanlequydon.comTiêu Hàn dễ dàng né được độc châm, nhưng hắn bỗng nhiên đình chỉ động tác tranh cướp cùng Dạ Dật Phong, mà dõi mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử đang an tĩnh đứng ở một bên.

diendanlequydon.comHình như có chút gì đó không thích hợp, vì sao ba người Hiên Viên Diễm lại đứng bất động, mà không thừa dịp bọn họ đánh nhau đi cướp Huyết Tỳ Bà chứ?

Cùng lúc đó, ngay khi Dạ Dật Phong tiến đến gần sát con suối, chuẩn bị lấy Huyết Tỳ Bà xuống, thì Huyết Tỳ Bà bỗng nhiên phát ra hào quang quỷ dị đánh thẳng tới Dạ Dật Phong.

"Phốc. . ." Dạ Dật Phong lập tức không thể khống chế lui lại mấy bước, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 77: Linh Cung Đến Lấy Mạng

Hào quang đỏ tươi là từ dây đàn của Huyết Tỳ Bà mà ra, nó tựa như lửa địa ngục đánh lui Dạ Dật Phong xong, liền quỷ dị biến mất.

Nâng tay lau máu bên môi, hai mắt Dạ Dật Phong kinh hãi chớp chớp. Đây là cái tình huống gì, hắn không thể đụng vào Huyết Tỳ Bà sao?

"Hí. . ." Thấy tình hình này, Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ sắc mặt trắng bệch, chậm rãi từ trên đất đứng lên, biểu tình khó tin xem xét Huyết Tỳ Bà.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônHít một hơi thật sâu, Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ đồng thời đi đến cạnh suối, bàn tay hướng tới Huyết Tỳ Bà cẩn thận dò xét.

Nhưng mà, không đợi lòng bàn tay bọn họ đến gần Huyết Tỳ Bà, dây đàn phóng ra hai luồng đỏ tươi kỳ dị. Vèo một tiếng vang lên, chúng thoát khỏi dây Huyết Tỳ Bà, bắn thẳng đến Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ.

"Phốc. . ." Sau khi Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ lùi lại vô số bước, thân thể giống như bị xé rách, miệng phun ra hoa máu.

Thân hình Tiêu Hàn không khỏi cứng đờ, đôi mắt lãnh mị hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử. Khó trách ba người họ lúc trước bất động tại chỗ, tùy ý mình, Khương thái hậu và Dạ Dật Phong liều mạng cướp đoạt Huyết Tỳ Bà. Nguyên lai, bọn họ đã sớm biết Huyết Tỳ Bà không thể chạm vào a?

https://thuviensach.vn

"Bắc Dực thái tử, hình như ngươi nhìn sai hướng đi? Huyết Tỳ Bà ngươi muốn ở bên kia, yên tâm đi lấy Huyết Tỳ Bà đi, chúng ta cam đoan sẽ không tranh giành với ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẩu môi hướng tới chỗ con suối, đôi mày thanh tú thoải mái đón nhận ánh nhìn của Tiêu Hàn.

Hai mắt Tiêu Hàn lạnh như băng, nhanh nhẹn nhảy sang bên cạnh, không đáp lại lời châm chọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chính mắt thấy kết cục của đám người Dạ Dật Phong, nếu lại đi lấy Huyết Tỳ Bà, vậy chẳng phải là tự mình tìm khổ sao?

"Thiên tân vạn khổ vào được cấm địa, cuối cùng tìm được bảo vật ngày nhớ đêm mong, đáng tiếc bảo vật này các ngươi muốn sờ mà không thể sờ. Tư vị của sự thất vọng, nhất định làm các ngươi rất đau khổ đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng dựa vào cánh tay Hiên Viên Diễm, dịu dàng cười nói.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐôn"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi vào cấm địa chẳng phải cũng là vì cướp Huyết Tỳ Bà sao. Nay chúng ta tuy rằng không thể thuận lợi lấy Huyết Tỳ Bà, nhưng không phải ngươi cũng thế sao?" Khương thái hậu khẽ vuốt ngực bị hào quang quỷ dị đánh trúng, mâu quang âm trầm mang theo trào phúng trừng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thật sự là không hiểu, nàng rốt cuộc vui sướng khi người gặp họa cái gì a?

"Đừng đánh đồng ta với các ngươi, các ngươi. . . Còn không xứng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khinh thường, nhàn nhạt nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Khương thái hậu bước một bước dài, tức giận dùng ngón tay chỉ thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khuôn mặt vặn vẹo nổi lên sát ý.

"Hoàng thổ nơi này cũng không thể mai táng ngươi, cho nên ngươi trăm ngàn đừng nổi sát tâm với ta, nếu không ta chỉ có thể bất đắc dĩ khiến

https://thuviensach.vn

ngươi xương cốt cũng không còn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà lãnh nhướng mày, trong mắt chứa cuồng ngạo không ai bì kịp.

Mà trong lòng nàng còn âm thầm nói: ngươi cái lão yêu bà béo, nếu không phải vì Diễm còn chưa lấy được khối lệnh bài có thể điều động quân đội Long Diệu trong tay ngươi, ta đã sớm đưa ngươi đi cầu Nại Hà uống canh Mạnh Bà rồi.

"Ngươi ngươi ngươi. . ." Ngón tay Khương thái hậu run run chỉ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt phóng ra hơi thở yêu dã, vẫn làm Khương thái hậu run sợ không thôi. Loại cảm giác này đến từ tự đáy lòng, làm cho Khương thái hậu có xúc động muốn xuất chưởng công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Mọi người nếu buông tha việc tranh đoạt tỳ bà, ta đây liền có thể đem nó về phủ nga." Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt ve mấy sợi tóc bên má, biểu tình tươi cười nói.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Cầu Cầu vốn đang nằm trên vai nàng, đột nhiên xù lông nhảy lên, nhanh nhẹn nhảy lên vai Hiên Viên Diễm.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônTrước khi tiểu chủ tử còn không khống chế được ma tính của Huyết Tỳ Bà, nó ngàn vạn lần không dám tới gần Huyết Tỳ Bà. Nói cách khác, nó khẳng định sẽ bị hào quang Huyết Tỳ Bà phóng ra đánh bay ra ngoài.

Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy nhìn Cầu Cầu nhảy đi nhanh như chớp, tiếp cước bộ nhẹ nhàng đi tới con suối.

Trong nháy mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới con suối, Huyết Tỳ Bà phóng ra hào quang càng thêm chói mắt đánh về phía thân thể nàng. Mà cùng lúc đó, hoa sen máu giữa mi tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt

https://thuviensach.vn

cũng tỏa ra vầng sáng, nghênh đón hào quang ma mị mà Huyết Tỳ Bà phóng tới.

Phanh một tiếng vang lên, hai đạo hồng quang đan vào nhau giữa không trung, rồi dung hợp thành một quả cầu lửa xinh đẹp, tinh tế bao phủ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Gió mạnh tựa lốc xoáy, làm tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay tán loạn, dung nhan vốn đã xinh đẹp yêu dã nay có hồng quang chiếu rọi, càng thêm câu hồn đoạt phách.

Linh Cung có hai thánh vật uy lực vô cùng, đó là Lục Dao Cầm và Huyết Tỳ Bà.

Lục Dao Cầm là linh khí của các thế hệ Linh Cung Thánh đế, còn Huyết Tỳ Bà là linh khí mà người nối nghiệp Linh Cung Thánh đế -- Linh Cung thánh chủ mới đủ tư cách có được. Bởi vậy năm đó lúc mẫu thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi Linh Cung, liền đem vật tùy thân Huyết Tỳ Bà mang theo.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônNhưng mà, mẫu thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật không thể ngờ, nàng cư nhiên sẽ yêu tướng quân Thượng Quan Hạo của Long Diệu Hoàng triều. Vì không muốn chia lìa với Thượng Quan Hạo, mẫu thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt quyết định làm trái cung quy, không kế thừa chức vị Thánh đế.

Mẫu thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết rất rõ, Lục Dao Cầm cùng Huyết Tỳ Bà có thể cảm ứng lẫn nhau. Một khi bà không đúng giờ phản hồi Linh Cung, Thánh đế chỉ cần nhẹ khảy Lục Dao Cầm, liền có thể chính xác cảm ứng vị trí của bà.

Khi mẫu thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt hạ quyết tâm không phản hồi Linh Cung, đã muốn sử dụng linh lực phá hủy Huyết Tỳ Bà. Bởi vì chỉ

https://thuviensach.vn

có hoàn toàn hủy hoại Huyết Tỳ Bà, Thánh đế mới không thể khảy Lục Dao Cầm cảm ứng vị trí của bà.

Nhưng khi bà chuẩn bị phá hủy Huyết Tỳ Bà, lại phát hiện chính mình mang cốt nhục của Thượng Quan Hạo, mà bà dùng linh lực điều tra cốt nhục trong bụng thế nhưng vô cùng bình thường, tỉ lệ sống căn bản bằng không.

Vô cùng khiếp sợ xong, bà đoán có lẽ Thánh đế vì để ngừa vạn nhất, khi bà rời Linh Cung, đã sử dụng linh lực động tay động chân với bà. Nếu bà trái với cung quy, vụng trộm yêu người bên ngoài, như vậy dù bà có cốt nhục, thì nó cũng không có khả năng sống sót.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônBà rất yêu Thượng Quan Hạo, cho nên muốn bảo vệ kết tinh tình yêu của hai người. Từ đầu đến cuối Thượng Quan Hạo đều nghĩ bà vì khó sinh mà chết, kỳ thật bà đã giấu Thượng Quan Hạo. Bà là vì lưu lại huyết mạch cho Thượng Quan Hạo, lặng lẽ lựa chọn hi sinh chính mình.

Mà chính vì lưu lại huyết mạch cho Thượng Quan Hạo, nên bà không thể phá hủy Huyết Tỳ Bà. Bởi vì bà biết có một ngày người của Linh Cung sẽ tìm tới cửa, không chút lưu tình đòi mạng con mình.

Nếu Linh Cung sứ giả hoặc hộ pháp tìm tới cửa, như vậy linh lực mình lưu lại cho con cũng có thể miễn cưỡng ứng phó được, chỉ sợ Thánh đế mang theo Lục Dao Cầm tự mình tới cửa đòi mạng, đến lúc đó thứ duy nhất có thể đối kháng với Lục Dao Cầm, e rằng chỉ có Huyết Tỳ Bà.

Nhưng mà nếu vừa muốn thuận lợi lưu lại Huyết Tỳ Bà, vừa muốn Lục Dao Cầm của Thánh đế không cảm ứng được, không thể dùng Lục Dao Cầm đem Huyết Tỳ Bà tìm về Linh Cung, lại là một vấn đề vô cùng khó giải quyết.

https://thuviensach.vn

Duyên phận, làm cho bà phát hiện cấm địa của địa hạ cung điện có thể ngăn Lục Dao cầm cảm ứng Huyết Tỳ Bà. Vì thế, bà liền đem Huyết Tỳ Bà giấu vào cấm địa của địa hạ cung điện.

Dần dần, hào quang ma mị của Huyết Tỳ Bà, bị hồng quang phát ra từ mi tâm Thượng Quan Ngưng Nguyệt đánh lui.

Trong nháy mắt Huyết Tỳ Bà hoàn toàn thu liễm hào quang, nó từ tượng đá nhảy vọt lên. Chỉ thấy Huyết Tỳ Bà cực nhanh vòng mấy vòng, rồi chậm rãi bay tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cong lên, bàn tay khẽ đưa tới Huyết Tỳ Bà trước mắt. Vèo một tiếng vang lên, Huyết Tỳ Bà bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm vào trong lòng.

Mũi chân nhẹ điểm, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt uyển chuyển nhảy đến trước mặt Hiên Viên Diễm, mắt gợn sóng như nước mùa xuân, mở miệng tươi cười nói: "Diễm, có thể rút khỏi cấm địa rồi."

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônOanh một tiếng vang lên, ngay tại lúc Hiên Viên Diễm chuẩn bị nói, bên ngoài cấm địa bỗng nhiên có tiếng nổ mạnh như sấm. Tiếp theo, liền nhìn thấy Ngân Lang cùng với bốn gã người hầu của Vô Ngân công tử toàn thân đầy máu, biểu tình sợ hãi chạy nhanh vào cấm địa.

"Bên ngoài phát sinh chuyện gì?" Hai mắt Vô Ngân công tử lập tức kinh ngạc nhìn bốn người hầu của mình, chấn kinh hỏi.

Mặc dù thị vệ Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc liên thủ, cũng không có khả năng đánh bốn người hầu của mình bị thương nặng thế đi? Hay là có cao thủ khác xông vào địa hạ cung điện, người tới mà hắn cùng đám Hiên Viên Diễm đều không phát hiện chút gì, này. . .

https://thuviensach.vn

"Công tử, người của Linh Cung bỗng nhiên xuất hiện. Ngoại trừ Ngân Lang cùng bốn người chúng ta, tất cả những người còn lại đều bị linh lực mà người Linh Cung phóng ra làm hôn mê rồi." Một gã người hầu mãnh liệt phun máu, vô cùng suy yếu trả lời.

Mà người này vừa dứt lời, mười hoàng y nữ tử mang mạn che mặt, quỷ mị xông vào.

"Lần này, Thánh đế lại chỉ thị gì cho các ngươi, sẽ không phải lại là tặng ta lễ vật chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày, hai mắt lạnh như băng tuyết ngàn năm nhìn mười hoàng y nữ tử trước mặt.

"Tìm về thánh vật Huyết Tỳ Bà, thuận tiện lấy mạng của ngươi." Mười hoàng y nữ tử lãnh lệ nhìn Huyết Tỳ Bà trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trăm miệng một lời đáp.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 78: Đấu Linh Lực

"Hôm qua, vừa mới phái các ngươi đi ngự hoa viên đưa lễ. Hôm nay, liền bảo các ngươi đến địa hạ cung điện giết ta. Thánh đế tính tình biến ảo vô thường, thật làm ta sợ hãi than nội tâm cùng đầu óc của hắn có cấu tạo thần kỳ a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt u lãnh quét qua mười hoàng y nữ tử, môi đỏ mọng khẽ nhếch lên một độ cong xinh đẹp, mở miệng trả lời.

Nhưng trong lòng nàng cũng âm thầm nói: tục ngữ nói thời tiết tháng sáu như sắc mặt của trẻ nhỏ, nói biến liền biến. Nhưng tâm tư của Linh Cung Thánh đế này, còn biến mau hơn thời tiết tháng sáu, quả là làm người ta không thể hiểu được. Chẳng lẽ. . . Linh Cung Thánh đế là một người bị nhân cách phân liệt, là một tên biến thái?

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônMột hoàng y nữ tử trong số đó lãnh lệ quét mắt qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nháy mắt nâng cánh tay lên, lòng bàn tay hướng về phía một mặt tường trong cấm địa.

Trên tường có một cánh cửa đóng chặt, mà trên cánh cửa khắc hai chữ to. Chỉ thấy lòng bàn tay của hoàng y nữ tử phóng ra hồng quang yêu dã, bắn thẳng đến cánh cửa.

Một tiếng ầm dữ dội vang lên, cánh cửa kia trong nháy mắt hóa thành bột phấn, tạo ra một cửa động lớn hình tròn.

"Linh Cung chỉ lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, những người còn lại nếu không muốn hồn phi phách tán, lập tức cút xa địa hạ cung

https://thuviensach.vn

điện." Lòng bàn tay thu lại hồng quang, thanh âm không chút độ ấm của hoàng y nữ tử truyền đi trong gió.

"Kỳ nhi, chạy nhanh đi." Hoàng y nữ tử vừa dứt lời, Khương thái hậu lập tức lôi kéo cánh tay Hiên Viên Kỳ, mặt đầy hoảng sợ túm Hiên Viên Kỳ hướng tới cửa ra chạy như điên.

Còn Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong xiết chặt nắm đấm, sắc mặt xanh mét xem xét mười hoàng y nữ tử, bọn họ đồng thời quay người đi đến cửa.

Kỳ thực đối với thái độ kiêu ngạo cuồng vọng của Linh Cung, trong lòng bọn họ vô cùng khó chịu. Nhưng họ biết rất rõ, bọn họ không có khả năng trêu chọc người của Linh Cung. Cho nên, hiện tại bọn họ chỉ có thể đè nén nội tâm vô cùng phẫn nộ, lựa chọn yên lặng rời khỏi địa hạ cung điện.

"Thụy vương, Vô Ngân công tử, hai người các ngươi vì sao còn chưa cút xa nơi đây? Hay là. . . Các ngươi không muốn sống, muốn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến hoàng tuyền?" Hai mắt hoàng y nữ tử lạnh lẽo nheo lại, xem xét Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử vẫn đứng yên tại chỗ, không có chút dấu hiệu muốn rút lui nào.

Nâng tay đẩy một đám tóc ra sau, Hiên Viên Diễm không trả lời hoàng y nữ tử, nhưng mà hai tròng mắt hắn lại để lộ ý cười yêu dã cùng sát khí.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônVô Ngân công tử khẽ hé môi, ôn nhu như nước trả lời: "Nghe nói đường xuống hoàng tuyền có rất nhiều hoa nở rộ xinh đẹp, ta nghĩ phong cảnh ở đó hẳn là làm người say mê. Nếu hôm nay thật sự bị các ngươi đưa xuống suối vàng, không phải đúng dịp có thể thưởng thức cảnh sắc xinh đẹp sao?"

"Tuy lấy mạng hai ngươi không phải là nhiệm vụ của chúng ta hôm nay, nhưng mà các ngươi đã cố ý muốn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến hoàng tuyền, Linh Cung cũng rất thích ý thành toàn tâm nguyện thưởng

https://thuviensach.vn

thức phong cảnh hoàng tuyền của các ngươi." Vô Ngân công tử vừa dứt lời, một thanh âm âm u tà lãnh vang vọng trong gió.

Theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy một nam tử mặc y phục màu cam đeo mặt nạ, bóng dáng quỷ mị xuất hiện sau lưng mười hoàng y nữ tử, người này chính là Linh Cung Thánh tôn.

"Chủ tử." Mười hoàng y nữ tử vốn đang đứng thẳng theo hàng, nháy mắt quay người lại, cung kính cúi người hành lễ với Linh Cung thánh tôn.

Linh Cung thánh tôn cụp mắt xuống, không chút để ý vỗ về móng tay dài nhỏ, khóe miệng phát ra lời nói làm người ta phát run: "Lập tức lấy mạng, cầm lại thánh vật."

"Vâng." Mười hoàng y nữ tử lập tức thẳng người, trong nháy mắt nâng cổ tay lên cao, tay các nàng phóng ra hồng quang đánh tới ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử.

Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử nhanh chóng dời bước, thân hình đồng thời che ở trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ ngưng tụ nội lực trong lòng bàn tay đánh tới hồng quang.

Oanh một tiếng vang lên, luồng khí mạnh mẽ cùng hồng quang va chạm cũng là lúc, trong gió vang lên tiếng nổ mạnh làm cả tòa địa hạ cung điện lung lay muốn đổ.

Mười hoàng y nữ tử đưa mắt nhìn nhau, đầu ngón tay lại ngưng tụ hồng quang, trong lòng các nàng cũng sợ hãi than: thật không ngờ a, nội lực của Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử hùng hậu như thế, có thể đánh lui linh lực của các nàng?

ঌDiễnđànঌLêQuýĐônNgay tại lúc mười hoàng y nữ tử chuẩn bị phóng ra linh lực, xuyên qua gáy Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử, ống tay áo của Vô Ngân công tử đột nhiên vung lên.

https://thuviensach.vn

Vô số cánh hoa đào màu hồng nhạt bay ra, tạo thành một bình phong xinh đẹp che chắn trước mặt hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Hương thơm thấm vào lòng người, Vô Ngân công tử đồng thời vận nội lực tới lòng bàn tay đánh về phía hoa đào, bình phong hoa đào lập tức ầm ầm tản ra, tựa như những ngôi sao bắn thẳng đến mười hoàng y nữ tử.

Mười hoàng y nữ tử cực nhanh lật cổ tay, hồng quang theo ngón tay nhanh như chớp bắn thẳng đến hoa đào.

Nhưng mà, trong nháy mắt mười hoàng y nữ tử dùng linh lực biến hoa đào của Vô Ngân công tử thành bột phấn, ống tay áo Hiên Viên Diễm cũng đột nhiên vung lên, vô số kim châm từ trong tay áo bay vụt ra.

Song chưởng của Hiên Viên Diễm khẽ thúc vào kim châm, kim châm lập tức như mũi tên bắn tới ngực mười hoàng y nữ tử. Tốc độ sấm sét như thế, khiến cho trong khoảng thời gian ngắn mười hoàng y nữ tử không kịp dùng hồng quang hóa giải.

Chỉ thấy mười hoàng y nữ tử biến sắc, nhanh chóng dạt sang hai bên, tránh né vô số kim châm công kích.

Bất quá, tuy mười hoàng y nữ tử không ứng phó được kim châm của Hiên Viên Diễm đột nhiên tập kích, chỉ có thể lựa chọn chật vật tránh né, nhưng Linh Cung thánh tôn thì lại không để nó vào mắt.

Hai mắt hắn khinh thường nhìn kim châm, song chưởng đánh tới. Phịch một tiếng vang lên, tất cả kim châm trong nháy mắt hóa thành bột phấn, rơi xuống mặt đất.

"Cư nhiên lắc mình tránh né kim châm của Hiên Viên Diễm, khi nào thì Linh Cung sứ giả lại là phế vật chỉ biết lùi bước thế?" Linh Cung thánh tôn khoanh tay, ánh mắt lãnh lệ bắn thẳng tới mười hoàng y nữ tử.

https://thuviensach.vn

Linh Cung thánh tôn vừa dứt lời, thân hình mười hoàng y nữ tử lập tức run lên, cúi đầu xuống.

Diễnđàn LêQuýĐônChỉ tại các nàng lúc trước khinh địch, vốn tưởng rằng không cần dùng linh khí cũng có thể dễ dàng lấy mạng của Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử. Các nàng ngàn vạn lần không đoán được, hai người này lại có nội lực thâm hậu như thế a.

"Hiện tại, là thời gian cho các ngươi suy nghĩ sao?" Linh Cung thánh tôn híp hai tròng mắt, thanh âm lạnh thấu xương.

"Thuộc hạ đáng chết." Mười hoàng y nữ tử run run nói xong, nhanh nhẹn lấy một khối lệnh bài màu trắng từ trong tay áo ra.

"Diễm, Vô Ngân công tử, các ngươi lui ra sau xem diễn, nên để ta hoạt động gân cốt rồi." Nháy mắt nhìn thấy mười hoàng y nữ tử xuất lệnh bài ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đang ôm Huyết Tỳ Bà đứng sau Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử, đột nhiên nhảy lên trước.

Người Linh Cung, đều có được linh khí làm người ta sợ hãi. Mà căn cứ vào linh lực bản thân của họ, linh khí họ có được cũng không giống nhau.

Lệnh bài trắng tượng trưng cho Linh cung sứ giả, chỉ cần các nàng ngưng tụ linh lực lên lệnh bài, như vậy thông qua lệnh bài linh lực sẽ lớn hơn gấp mấy lần.

Lúc trước các nàng không sử dụng lệnh bài, lấy nội lực hùng hậu của Diễm cùng Vô Ngân công tử còn có thể ứng phó. Nhưng lúc này các nàng đã lấy lệnh bài ra, nếu lại để Diễm cùng Vô Ngân công tử đối phó với các nàng, chỉ sợ Diễm cùng Vô Ngân công tử phải cố hết sức.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử trầm mặc liếc nhìn nhau một cái, đồng thời lùi về sau.

https://thuviensach.vn

Tuy bọn họ còn không biết tác dụng của lệnh bài là gì, nhưng Nguyệt nhi đột nhiên mở miệng bảo bọn họ lui lại, nhất định có nguyên nhân. Huống hồ nghe khẩu khí của Nguyệt nhi, nàng hẳn là chắc chắn đối phó được người của Linh Cung.

ঌDiễnđànঌLêQuýĐôn"Không phải chỉ các ngươi mới thích trò lấy mạng, ta cũng rất thích. Thử so tài chút, xem ai lấy mạng nhanh hơn." Phượng mi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu lại, mang theo ý cười yêu dã nói.

Tuy rằng nàng mới chỉ có được một nửa linh lực của mẫu thân, nhưng mà nàng có Huyết Tỳ Bà uy lực vô cùng. Nếu muốn giải quyết tên mặt nạ nam tử kia, có lẽ còn có chút khó khăn. Bất quá hiện tại nàng dùng linh lực thông qua Huyết Tỳ Bà đối phó mười hoàng y nữ tử này, hẳn là vẫn dư dả.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, ngón tay ngọc chạm đến dây Huyết Tỳ Bà. Mà khi nhìn thấy ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đụng tới Huyết Tỳ Bà, mười hoàng y nữ tử không tự chủ được rùng mình.

Các nàng đều biết sự lợi hại của Huyết Tỳ Bà, lệnh bài trong tay các nàng không đủ để đối phó với uy lực của Huyết Tỳ Bà. Nhưng mà tuy biết Huyết Tỳ Bà lợi hại, để giúp chủ tử thuận lợi hoàn thành kế hoạch lớn, các nàng vẫn phải kiên trì a.

Mười hoàng y nữ tử thu liễm sợ hãi trong lòng, đồng thời giơ lệnh bài lên cao, các nàng đem toàn bộ linh lực của bản thân ngưng tụ trên lệnh bài.

Lệnh bài trong tay các nàng nhanh chóng xoay tròn, tạo ra vô số hồng quang. Hồng quang ở trong gió đan vào nhau, dung hợp thành một quả cầu lửa lớn, công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng gảy Huyết Tỳ Bà. Vô số đạo hồng quang lập tức tuôn ra, chúng tạo thành hình cung xinh đẹp, nghênh đón quả cầu lửa của mười hoàng y nữ tử.

https://thuviensach.vn

Phanh một tiếng vang lên, hai luồng hồng quang va chạm giữa không trung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên loáng một cái, ôm Huyết Tỳ Bà lùi ra sau mấy bước. Mười hoàng y nữ tử kia máu tươi phun tung toé, đồng thời thân hình bắn ra sau. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 79: Âm Mưu Của Thánh Tôn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ nhìn mười hoàng y nữ tử, mắt phượng mang theo sự yêu dã ma mị nói: "Cửa địa ngục đã mở, Diêm Vương đang chờ các ngươi tới báo danh. Nhớ lấy, đừng để vong hồn của mình ở lại nhân gian quá lâu, nếu không Diêm Vương sẽ mất hứng."

Nói xong, tay nàng phất qua Huyết Tỳ Bà. Một dây đàn dựng lên, mang theo hồng quang trí mạng xuyên qua ngực một hoàng y nữ tử.

Mới vừa rồi, chính là người này nói năng lỗ mãng với Diễm, thái độ kiêu ngạo bảo Diễm cút xa cấm địa. Ngươi bảo Diễm cút xa cấm địa phải không, ta đây khiến ngươi cút vào âm tào địa phủ.

diendanlequydon.comHoàng y nữ tử này mới ngã xuống, vừa định đứng lên né tránh hồng quang công kích. Song, hồng quang bắn tới quá nhanh, nàng ta còn chưa kịp lắc mình tránh né, đã bị dây đàn như mũi tên xuyên qua ngực.

Phanh một tiếng vang lên, thân hình nàng ta bay vào vách tường phía sau. Trước ngực một đóa hoa máu thê diễm nở rộ, trong cơ thể truyền đến tiếng xương cốt vỡ vụn.

Nàng ta ngay cả tiếng kêu đau đớn cũng không kịp phát ra, cả người đã chậm rãi trượt xuống từ mặt tường, ngủ giấc ngủ vĩnh viễn trên mặt đất lạnh lẽo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cụp mắt xuống, nhìn thẳng vào mắt hoàng y nữ tử vừa mất mạng, cảm giác như nhìn lá rụng.

https://thuviensach.vn

Biểu tình tươi cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng mắt lên, ánh mắt không chút để ý quét qua chín hoàng y nữ tử còn lại, môi đỏ mọng khẽ mở nói: "Hiện tại, đến phiên các ngươi."

"Diêm Vương không có hứng thú với mạng của các nàng." Đúng lúc này, Linh Cung Thánh tôn đột nhiên mở miệng. Thanh âm lạnh lẽo tràn ra, đồng thời dung nhan sau khăn che mặt không giấu được tia nghi hoặc.

Linh lực hiện tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, quả thật có thể khảy Huyết Tỳ Bà, nhưng không cách nào phát huy cực hạn uy lực của Huyết Tỳ Bà.

Theo lý thuyết đám sứ giả có linh lực hộ thể, uy lực của Huyết Tỳ Bà, nhiều lắm cũng chỉ làm họ trọng thương, làm sao có thể trong nháy mắt lấy mạng họ chứ? Điều này quả thực rất kỳ quái.

"Tức là, Diêm Vương có hứng thú với mạng của ngươi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, ngạo nghễ nhìn Linh Cung Thánh tôn. Ngữ khí tuy rằng ôn nhu như nước, nhưng lại ẩn chứ sự lạnh lùng cùng sát khí, làm không khí nhất thời đọng lại.

"Không, Diêm Vương có hứng thú với mạng của ngươi." Bạc môi của Linh Cung thánh tôn âm tà nhếch lên, lòng bàn tay mơ hồ lóe lên hồng quang.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi cho rằng có được Huyết Tỳ Bà thì có thể đánh lại ta sao? Trong cơ thể ngươi hiện giờ chỉ có một nửa linh lực của thánh chủ, mà linh lực của ta lại tương đương với thánh chủ.

Nghe Linh Cung thánh tôn nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi tạo nên một độ cong yêu dã, đầu ngón tay nhanh chóng gảy Huyết Tỳ Bà. Tóc đen bay múa giữa không trung, từ dây đàn rất nhiều hồng quang tuôn ra, lạnh lùng đánh về phía Linh Cung thánh tôn.

https://thuviensach.vn

diendanlequydon.comLinh Cung thánh tôn cũng không tránh né, đột nhiên nâng cổ tay lên, mười ngón tay phóng ra linh lực tạo thành một cái lưới hoa mỹ.

Phanh một tiếng vang lên, hồng quang từ Huyết Tỳ Bà va chạm với cái lưới của Linh Cung Thánh tôn. Hồng quang của Huyết Tỳ Bà không thể xuyên qua lưới, mà cái lưới cũng không thể đánh lui hồng quang của Huyết Tỳ Bà.

Thấy tình hình này, tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm Huyết Tỳ Bà, tay trái gảy dây đàn, chậm rãi đi tới trước mặt Linh Cung Thánh tôn.

Tóc đen bay múa, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt gảy đàn với tốc độ nhanh hơn. Càng lúc càng nhiều hồng quang tuôn ra, trùng trùng điệp điệp đánh tới Linh Cung thánh tôn.

Hai mắt Linh Cung thánh tôn lạnh lẽo, thân hình cũng đi tới trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà mười ngón tay cũng phóng ra nhiều hồng quang hơn.

Hồng quang phóng lên cao, quấn quanh cả đại điện. Giờ khắc này, không chỉ có mặt tường bị linh lực của hai người làm lắc lư không thôi, mà những người còn lại cũng cảm giác khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, trái tim mãnh liệt nhảy lên, có cảm giác như bị xé rách vô cùng đau đớn.

Chín hoàng y nữ tử lập tức dựa người sát vách đá, đồng thời nhắm chặt hai mắt, các nàng dùng linh lực bảo vệ tâm mạch. Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử nhìn nhau một cái, cũng ngồi xếp bằng trên đất, vận nội lực bảo vệ tâm mạch.

Ngân Lang cùng bốn người hầu của Vô Ngân công tử, tuy hiện tại cũng ngồi xếp bằng trên đất, vận nội lực bảo vệ tâm mạch. Nhưng mà nội

https://thuviensach.vn

lực của bọn họ không thể bì kịp chủ tử, cái trán đã có mồ hôi lạnh to bằng hạt đậu chảy xuống, sắc mặt càng lúc càng trắng bệch.

Còn tiểu kim chồn Cầu Cầu không biết khi nào đến bên góc tường, chỉ thấy nó cắn cắn tiểu móng vuốt, thân hình run run cuộn lại ở một chỗ.

Xong rồi xong rồi, nó sắp chết a. Không chỉ cảm thấy khí huyết cuồn cuộn, mà đầu cũng đau đến sắp nứt ra a.

Ô ô ô, hiện tại nên làm gì mới thấy đau chứ? Hai mắt Cầu Cầu đáng thương hề hề chuyển động, chỉ thấy nó bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hung hăng đập đầu vào tường.

Hiên Viên Diễm cùng Vô Ngân công tử nghe được thanh âm truyền đến, lập tức ngưng mắt nhìn qua. Khi hai người nhìn thấy tiểu kim chồn Cầu Cầu nằm chổng vó lên trời, khóe miệng không khỏi co rút.

Này sẽ không phải là tiểu kim chồn vì trốn tránh đau đớn, cho nên tự làm mình bất tỉnh chứ?

Cùng lúc đó năm ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng nhanh hơn, dây Huyết Tỳ Bà phóng ra càng nhiều hồng quang, chúng tựa như rồng lửa phẫn nộ đánh tới Linh Cung thánh tôn.

diendanlequydon.comBất quá, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dù có Huyết Tỳ Bà, nhưng linh lực trong cơ thể có hạn. Dùng Huyết Tỳ Bà đối phó Linh Cung sứ giả thì thừa sức, còn nếu đối phó với người có linh lực như Thánh đế Thánh tôn, lại thập phần khó khăn.

Chỉ thấy Thánh tôn đột nhiên giơ song chưởng lên, phóng ra toàn bộ linh lực trong cơ thể. Phanh một tiếng vang lên, hồng quang của Huyết Tỳ Bà nháy mắt bị đánh lui. Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt lùi lại, Huyết Tỳ Bà trong lòng nàng bị lòng bàn tay Thánh tôn hút bay giữa không trung.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt điểm mũi chân, khi nàng còn định đoạt lại Huyết Tỳ Bà, Linh Cung thánh tôn đã nhanh hơn thu Huyết Tỳ Bà vào lòng.

"Chúc mừng chủ tử thuận lợi lấy lại Huyết Tỳ Bà." Nhìn thấy tình hình này, chín hoàng y nữ tử vô cùng vui mừng, bước nhanh đến bên cạnh Thánh tôn.

"Nguyệt nhi." Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị mất Huyết Tỳ Bà, Hiên Viên Diễm lập tức tiến lên, dùng thân hình bảo vệ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vô Ngân công tử cũng biến sắc, vội vàng lắc mình đến bên cạnh Hiên Viên Diễm, cùng Hiên Viên Diễm bảo vệ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Lập tức, hai người bọn họ nhìn nhau, ngưng tụ mười phần nội lực đánh về phía Linh Cung thánh tôn.

Thân hình Linh Cung thánh tôn cùng chín hoàng y nữ tử quỷ mỵ chợt lóe, tránh được công kích của Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử, hắn lạnh lùng mở miệng: "Không cần tranh tìm cái chết, bản tôn sẽ tiễn các ngươi đến hoàng tuyền."

Nhưng mà, khi hắn nâng cổ tay trái lên, chuẩn bị phóng thích linh lực lấy mạng Hiên Viên Diễm, Vô Ngân công tử cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Huyết Tỳ Bà trong lòng hắn bỗng nhiên xoay tròn, bay ra ngoài.

Huyết Tỳ Bà ở giữa không trung vẽ lên một đường cong xinh đẹp, rồi bay tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc nhướng mày, thân thủ tiếp được Huyết Tỳ Bà.

"Hí. . ." Chín hoàng y nữ tử lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, hai tròng mắt khó tin nhìn Huyết Tỳ Bà bay trở về trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Vì sao lại phát sinh chuyện quỷ dị như thế?

https://thuviensach.vn

diendanlequydon.comSao lại thế này? Sắc mặt Thánh tôn cũng đột nhiên biến đổi, hai mắt khiếp sợ nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hôm nay hắn vào địa hạ cung điện, cũng không phải vì lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà là nghe nói cơ quan trong địa hạ cung điện rất nguy hiểm, lo lắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể thuận lợi lấy bảo vật, nên mới âm thầm giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trong giang hồ có lời đồn, bảo vật trong địa hạ cung điện có lực lượng thần bí làm người sợ hãi. Nếu hắn giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy được bảo vật, tương đương với việc làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt tăng thêm linh lực. Sau này khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối đầu với Thánh đế, trò chơi mới càng thêm thú vị.

Nhưng mà hắn ngàn vạn lần không ngờ tới, bảo vật trong địa hạ cung điện, lại chính là Huyết Tỳ Bà mà Thánh đế luôn âm thầm phái người tìm kiếm.

Khó trách lúc trước Thánh đế không ngừng gảy Lục Dao Cầm, vẫn không thể cảm ứng được sự tồn tại của Huyết Tỳ Bà. Thánh chủ quả nhiên lợi hại a, thế mà lại giấu Huyết Tỳ Bà khéo léo như thế.

Cấm địa nằm dưới lòng đất ước chừng mấy thước,bốn phía lại có vô số trận pháp, hơn nữa con suối trong cấm địa không phải con người tạo ra mà hoàn toàn do thiên nhiên, cùng với khối hắc thạch kia cũng là tinh hoa của đất trời. Đủ loại nhân tố vô tình cấu tạo lên, đích thực có thể ngăn Lục Dao Cầm cảm ứng Huyết Tỳ Bà.

Hắn hao tổn tâm tư diệt trừ những sứ giả Thánh đế phái xuất cung tìm kiếm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mục đích chỉ là muốn ngày sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Thánh đế càng chém giết kịch liệt.

Thánh chủ đem toàn bộ linh lực để lại cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà linh lực của thánh chủ gần với Thánh đế, một khi Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt tranh đấu với Thánh đế, cho dù Thánh đế muốn lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn cũng sẽ bị tiêu hao quá nhiều linh lực. Đến lúc đó nhân cơ hội ra tay giải quyết Thánh đế, đó là chuyện dễ dàng.

Huyết Tỳ Bà tuy là linh khí truyền lại qua các đời Thánh chủ, nhưng trong Linh Cung, ngoại trừ hộ pháp cùng sứ giả cấp thấp, những người khác đều có thể vận linh lực gảy Huyết Tỳ Bà.

diendanlequydon.comNay hắn phát hiện sự tồn tại của Huyết Tỳ Bà, mà Huyết Tỳ Bà lại là vũ khí duy nhất có thể đối phó Lục Dao Cầm của Thánh đế. Như vậy, hắn cũng không cần âm mưu làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Thánh đế chém giết nhau nữa, chỉ cần hắn có được Huyết Tỳ Bà trong tay, lấy năng lực của hắn đã đủ đối phó Thánh đế rồi.

Nhưng bây giờ là cái tình huống gì a, hắn rõ ràng đã nắm được Huyết Tỳ Bà trong tay, vì sao Huyết Tỳ Bà lại quỷ dị bay trở về trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt a?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đè nén giật mình khi Huyết Tỳ Bà tự động bay trở về, hai tròng mắt đầy ý cười nhìn về phía Linh Cung Thánh tôn, giọng điệu trào phúng nói: "Thật ngượng ngùng, Huyết Tỳ Bà ghét bỏ ngực ngươi dơ bẩn, nó vui hơn khi nằm trong lòng ta."

"Ngươi. . ." Linh Cung thánh tôn xiết chặt nắm đấm, khuôn mặt dưới mặt nạ cũng trở nên xanh mét. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 80: Trước Lúc Đại Chiến

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhiệm vụ hôm nay của chúng ta thất bại, Thánh đế nhất định vô cùng tức giận. Nếu người đích thân tới, ngươi đến cả xương cốt cũng không còn." Linh Cung thánh tôn lạnh lẽo nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng điệu u lãnh nói.

Linh lực hiện tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho dù có Huyết Tỳ Bà, nếu hắn thật sự muốn lấy mạng nàng cũng không phải việc khó. Chẳng qua hắn tới lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hoàn toàn là vì đoạt Huyết Tỳ Bà, nhưng tại sao Huyết Tỳ Bà lại không chịu nằm trong tay hắn?

die»ndٌanl«equ»yd«onNếu không thể có được Huyết Tỳ Bà, hắn liền không chắn chắn có thể đối phó được Thánh đế hay không. Nếu Huyết Tỳ Bà đã nhận thức Thượng Quan Ngưng Nguyệt là chủ nhân, vậy thì cứ tiến hành theo kế hoạch cũ đi. Làm cho Thánh đế cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đấu đến lưỡng bại câu thương, hắn ngồi một bên ngư ông đắc lợi.

"Trở về hỏi Thánh đế của các ngươi, cần ta gióng trống khua chiêng nghênh đón hắn đích thân tới lấy mạng sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã nhướng mày, cười hỏi.

Linh Cung thánh tôn không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn cười lạnh, điểm mũi chân một cái. Trong gió sát khí dày đặc, đồng thời hắn cũng nhảy đến hướng cửa ra.

https://thuviensach.vn

"Rút!" Chín hoàng y nữ tử nhìn nhau, cũng lập tức lắc mình theo đuôi Thánh tôn rời khỏi cấm địa.

Lạnh nhạt nhìn Linh Cung thánh tôn đã rời đi, Vô Ngân công tử vặn chặt lông mày nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Có cảm thấy có chút kỳ quái không, người này tựa hồ không muốn lấy mạng ngươi, mà là lấy Huyết Tỳ Bà trong tay ngươi?"

"Hay là. . . Linh Cung nội chiến?" Hiên Viên Diễm cũng nhíu nhíu mày, đồng tình nói.

Lấy tác phong làm việc của Linh Cung, nếu thực sự phụng chỉ Thánh đế đi đòi mạng Nguyệt nhi, không lý nào lại dễ dàng rút lui như thế? Nhưng mặt nạ nam tử kia vừa nhìn thấy Huyết Tỳ Bà quỷ dị bay trở về trong lòng Nguyệt nhi, liền dẫn nhóm Linh Cung sứ giả rút lui, hành động này thật sự có chút quái dị a.

"Diễm, trước không cần quản Linh Cung. Cái lão yêu bà Khương thái hậu kia nhất định đã bắt đầu hành động, chúng ta cũng phải nhanh rút khỏi chỗ này." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cụp mắt xuống, bàn tay khẽ vuốt ve Huyết Tỳ Bà, thản nhiên nói.

Vô luận Linh Cung có thật sự có nội chiến hay không, có một việc không cần nghi ngờ, chính là Thánh đế thực sự muốn lấy mạng nàng. Linh Cung không cho phép người của cung có tình cảm với người bên ngoài. Mẫu thân là Linh Cung thánh chủ không chỉ cùng tướng quân phụ thân yêu nhau, mà còn sinh hạ nàng.

Cho nên sự tồn tại của nàng với Thánh đế mà nói, chính là một khiêu khích cùng châm chọc rất lớn, Thánh đế sẽ không cho phép ai làm bẩn huyết thống cao quý của Linh Cung. Nếu Thánh đế cố ý muốn cùng nàng chơi trò lấy mạng, vậy nàng sẽ phụng bồi.

https://thuviensach.vn

"Ta đi xem nhóm Ảo Ảnh cung đã tỉnh chưa, nếu bọn họ vẫn hôn mê, ta phải nghĩ biện pháp làm bọ họ tỉnh lại." Hiên Viên Diễm gật đầu, nhảy lên hướng về phía đám người Ảo Ảnh cung.

Nay tất cả thị vệ của Khương thái hậu, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong cùng nhóm Ảo Ảnh cung đều bị người của Linh Cung làm cho hôn mê, nếu bọn họ cứ như vậy rời đi, vạn nhất đám người Khương thái hậu tỉnh lại trước, nhóm Ảo Ảnh cung chắc chắn phải chết.

Thủ hạ không phải là quân cờ để mình thành công, mà là đồng bọn thân mật khăng khít. Nếu đem nhóm thủ hạ trở thành quân cờ tùy thời có thể vứt bỏ, như vậy thủ hạ cũng chỉ xem mình như người chơi cờ. Lúc nguy nan, bọn họ sẽ lựa chọn lùi bước, mà không phấn đấu quên mình cùng bản thân mình kề vai chiến đấu.

die»ndٌanl«equ»yd«onThượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười nhìn Hiên Viên Diễm đi xem xét đám người Ảo Ảnh cung, tiếp tầm mắt nàng chuyển đến một góc nào đó.

"Ngươi cái tiểu tử kia, vì trốn tránh đau đớn, thế mà lại tự làm mình hôn mê." Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút, cất bước đi tới chỗ Cầu Cầu đang nằm chổng vó lên trời.

Mới vừa rồi đấu linh lực với mặt nạ nam tử, nàng cũng không bỏ lỡ động tĩnh bên ngoài. Khi nàng nhìn thấy hành động của Cầu Cầu, lần đầu tiên nàng có cảm giác hỗn độn trong gió. Kẻ làm việc dở hơi này, đúng là chỉ có nó a!

Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xổm xuống, ôm Cầu Cầu vào lòng, bóng dáng Hiên Viên Diễm chợt lóe, trở lại cấm địa, mặt hắn có chút xanh mét.

"Diễm, làm sao vậy?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, khẽ nhíu mày, tay trái nàng ôm Cầu Cầu, tay phải ôm Huyết Tỳ Bà đi tới chỗ

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm.

"Bọn họ không phải bị linh lực đánh cho hôn mê, mà toàn bộ đều bị đánh chết." Hiên Viên Diễm cắn răng nghiến lợi nói xong, hai mắt cũng lạnh như băng.

Nghe Hiên Viên Diễm nói, ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút dao động, nàng mở miệng thản nhiên nói: "Diễm, nợ máu ngày hôm nay ngày sau nhất định chúng ta sẽ đòi lại. Hiện tại phải lập tức rời khỏi cấm địa, đi bồi Khương thái hậu hảo hảo chơi một chút."

"Ừ." Hiên Viên Diễm gật đầu, tay ôm Cầu Cầu đang hôn mê trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Kỳ thật hắn còn muốn giúp Nguyệt nhi ôm Huyết Tỳ Bà, nhưng mà ngay cả người Linh Cung cũng không khống chế được Huyết Tỳ Bà, hắn càng không thể. Cho nên, hắn chỉ có thể ôm Cầu Cầu, giúp Nguyệt nhi giảm bớt gánh nặng nhỏ.

"Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta không đi thưởng thức các ngươi cùng Khương thái hậu chơi đùa đâu." Lúc này, Vô Ngân công tử nhợt nhạt cười, mở miệng nói.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn nhau cười, đồng thời mở miệng nói: "Cự tuyệt thưởng thức, nhưng mà. . . Ngươi nếu thật sự có hứng thú, chúng ta có thể mời ngươi cùng tham dự."

"Có thể được các ngươi mời tham dự, là vinh hạnh của ta." Vô Ngân công tử nhún vai, trên dung nhan là ý cười thanh nhã.

Đoàn người đi tới cửa cấm địa, đi qua dũng đạo ngoằn nghèo, bọn họ bước trên bậc thang kéo dài. Sau một lúc lâu, cùng với một cửa đá mở ra, đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã xuất hiện trên đỉnh núi.

https://thuviensach.vn

Giữa bầu trời xanh mặt trời đỏ đang tỏa nắng, đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đón gió núi, đi tới hội hợp cùng đại tướng quân Thượng Quan Hạo.

Cùng lúc đó, ở sườn núi –

Gió thổi qua cây cỏ quanh sườn núi, làm chúng tựa như dây đàn đang triền miên, gió như những ngón tay vô hình, tấu ra một khúc nhạc của tự nhiên.

die»ndٞanl«equ»yd«onNhưng mà nếu là cẩn thận lắng nghe, có thể cảm giác được tiếng nhạc kỳ ảo này mơ hồ làm người ta hít thở không thông.

Đó là bởi vì hiện tại có ba mươi vạn tinh binh mặc khôi giáp, dùng thân hình tạo thành lá chắn ở sườn núi, bọn họ đứng xếp thành hàng dài uy nghiêm. Trong đó mười lăm vạn quân mặc khôi giáp màu đen là của Bắc Dực quốc, mười lăm vạn còn lại mặc khôi giáp màu xám là của Thương Nguyệt quốc.

Sát khí mà họ tỏa ra, làm người ta không khó nhìn ra bọn họ đều là dũng sĩ được tôi luyện trên chiến trường. Chỉ thấy lúc này mỗi một tinh binh đều giơ cao cung tiễn trong tay tùy thời có thể lấy mạng người, mũi tên lạnh lẽo nhắm hướng đỉnh núi.

Mà ở phía trước ba mươi vạn tinh binh, có hai cái ghế cùng một cái bàn. Trên ghế chính là Bắc Dực thái tử Tiêu Hàn và Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong, mặt bàn bày một bộ bàn cờ bằng cẩm thạch giá trị xa xỉ. Giờ khắc này, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đang cúi đầu đánh cờ.

Phóng mắt nhìn vị trí của quân cờ đen trắng, cũng không để lộ chút sát khí, nước cờ rất hòa thuận. Nhưng ẩn sau sự hòa hợp đó, chính là một hồi kiếp nạn mà Long Diệu Hoàng triều sắp phải gánh chịu.

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói, chúng ta có thể không chờ hay không, có lẽ Hiên Viên Diễm đã sớm bị người của Linh Cung lấy mạng rồi?" Dạ Dật Phong lắc lắc quạt trúc trong tay, nhặt một quân cờ trắng đặt vào bàn cờ.

"Thương Nguyệt thái tử nếu thực cho rằng Hiên Viên Diễm là người đoản mệnh, sao còn dẫn mười lăm vạn đại quân chạy tới sườn núi, hợp tác cùng ta chặn đầu Hiên Viên Diễm chứ?" Tiêu Hàn lạnh lùng nhếch môi, nhặt một quân cờ đen đặt vào bàn cờ.

Ba mặt núi đều là vách đá, nơi này là đường duy nhất có thể xuống núi, Long Diệu Hoàng triều Khương thái hậu đã dẫn đại quân bao vây Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm rồi.

Hắn đương nhiên rất thích ý âm thầm trợ giúp Khương thái hậu một phen, dẫn tinh binh chặn sườn núi chặn đường đi của Hiên Viên Diễm, không cho Hiên Viên Diễm thuận lợi xuống núi chạy tới Hổ Báo Doanh.

Chỉ cần không có Hiên Viên Diễm chỉ huy, đại quân của Khương thái hậu cùng lực lượng mạnh nhất sau lưng Hiên Viên Diễm là Hổ Báo Doanh nhất định sẽ đấu đến lưỡng bại câu thương, tới lúc đó giang sơn Long Diệu cũng sẽ lung lay.

die»ndۺanl«equ»yd«onThực lực của quân đội Long Diệu kỳ thật hơn xa ở ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần, tiếc là vì nội chiến, nên quân đội cường đại bị phân tán.

Dạ Dật Phong vì sao dẫn mười lăm vạn đại quân chạy tới sườn núi, liên thủ cùng mình đối phó Hiên Viên Diễm, hắn há lại không rõ ràng chứ?

Bởi vì Dạ Dật Phong biết một khi Hiên Viên Diễm hoàn toàn diệt trừ Khương thái hậu, thu hồi binh lực trong tay Khương thái hậu. Như vậy. . . Hiên Viên Diễm sẽ trở thành kình địch mà Thương Nguyệt quốc khó đối phó nhất.

https://thuviensach.vn

Mà hắn nguyện ý hợp tác cùng Dạ Dật Phong, cũng vì như thế. Hiên Viên Diễm mưu trí hơn người, dụng binh như thần, trước phải làm tan rã lực lượng sau lưng Hiên Viên Diễm, nếu không đây sẽ là trở ngại lớn nhất khi Bắc Dực quốc nhất thống thiên hạ.

"Dù sao mười lăm vạn tinh binh của ta cũng nhàn rỗi, nhìn thấy ngươi ở sườn núi chặn Hiên Viên Diễm, liền dẫn bọn hắn đến đây góp vui. Hy vọng Hiên Viên Diễm thật sự không phải người đoản mệnh, nếu không ta cùng đám tinh binh phải đi một chuyến tay không rồi." Dạ Dật Phong lại lắc lắc quạt trúc, nhặt một quân cờ đặt trên bàn cờ.

"Thương Nguyệt thái tử hứng trí bừng bừng chạy tới sườn núi giúp vui, Hiên Viên Diễm sao có thể nhẫn tâm để ngươi thất vọng ra về chứ?" Tiêu Hàn nhíu mày lạnh lùng nhìn Dạ Dật Phong, hạ một quân cờ xuống. Dạ Dật Phong chỉ mím môi cười, cũng hạ xuống một quân cờ.

Ngay lúc hai người này ở sườn núi đánh cờ, trong biển hoa trên đỉnh núi –

"Vương gia, toàn bộ giống như dự đoán của người, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong thật sự dẫn tinh binh chặn ở sườn núi." Thanh Báo cung kính cúi người với Hiên Viên Diễm, mở miệng hồi bẩm.

"Còn lão yêu bà Khương thái hậu thì sao?" Hiên Viên Diễm lạnh lùng nhếch môi, sát khí trong mắt như thủy triều ùa về.

"Bà ta dẫn đại quân đi Hổ Báo Doanh."

"Diễm, nên tỉ mỉ an bài tiết mục cho bọn họ, chào cảm ơn với mưa máu đi." Thanh Báo vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền lười biếng nói. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 81: Chỉ Mảnh Treo Chuông

"Vô Ngân công tử, con chồn nhỏ này tạm thời giao cho ngươi, ta cùng Thượng Quan tướng quân lập tức xuống núi đi Hổ Báo Doanh." Hiên Viên Diễm khẽ cười, đem tiểu kim chồn Cầu Cầu đưa cho Vô Ngân công tử.

Quân đội Long Diệu không nhận thức người, chỉ nhận thức binh phù. Mà Long Diệu Hoàng triều có ba khối binh phù, là long phù, sư phù (sư tử), ưng phù (chim ưng).

Long phù trong tay hắn, có thể hiệu lệnh tám mươi vạn tướng sĩ của Hổ Báo Doanh. Sư phù trong tay Khương thái hậu, có thể hiệu lệnh tám mươi vạn tướng sĩ của Huyền Sư Doanh. Ưng phù trong tay đại tướng quân Thượng Quan Hạo, có thể hiệu lệnh sáu mươi vạn tướng sĩ của Hắc Ưng Doanh.

Diendanlequydon.comLúc trước Hiên Viên Kỳ bắt Nguyệt nhi từ phủ tướng quân, chính là muốn lợi dụng tính mạng của Nguyệt nhi uy hiếp Thượng Quan Hạo giao ra Ưng phù. Bởi vì chỉ cần có được Ưng phù trong tay Thượng Quan Hạo, Khương thái hậu chắc chắn thắng hắn.

Nhưng mà bà ta đem hết thủ đoạn ra, cũng không lấy được Ưng phù trong tay Thượng Quan Hạo. Hơn nữa còn để Huyết Tỳ Bà rơi vào tay Nguyệt nhi, cái lão yêu bà Khương thái hậu kia đã hết kiên nhẫn rồi.

Bà ta điều động Huyền Sư Doanh bao vây diệt trừ Hổ Báo Doanh của mình, mà Thượng Quan Hạo yêu thương Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã

https://thuviensach.vn

đồng ý lấy ra Ưng phù, điều động sáu mươi vạn binh của Hắc Ưng Doanh hỗ trợ Hổ Báo Doanh đối phó Khương thái hậu.

Khương thái hậu nếu muốn điều động Huyền Sư Doanh, vậy bà ta phải mang theo Sư phù. Nếu hắn thừa dịp Hổ Báo Doanh cùng Hắc Ưng Doanh chế trụ được Huyền Sư Doanh, nghĩ biện pháp đoạt Sư phù trên người Khương thái hậu, như vậy Huyền Sư Doanh sẽ không nghe theo mệnh lệnh của Khương thái hậu, có thể giúp Long Diệu thoát khỏi một hồi tương tàn.

"Hiên Viên Diễm, ba mươi vạn tinh binh của Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc chặn ở sườn núi, ngươi cùng Thượng Quan tướng quân làm sao xuống núi đi Hổ Báo Doanh a?" Vô Ngân công tử thân thủ tiếp nhận Cầu Cầu, hai mắt đầy kinh ngạc nhìn Hiên Viên Diễm.

Giờ phút này thuộc hạ của Hiên Viên Diễm và thị vệ của Thượng Quan Hạo không tới trăm người, nếu muốn lấy trăm người tấn công ba mươi vạn tinh binh của Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc, chẳng phải là lấy trứng chọi đá sao? Nếu bọn họ không thể thuận lợi xuống núi, làm sao chỉ huy Hổ Báo Doanh cùng Hắc Ưng Doanh a?

"Diễm nếu đoán trước được Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong sẽ chặn đường ở sườn núi, há lại không chuẩn bị sao, chàng đã sớm âm thầm phái người đào hầm từ đỉnh núi xuống chân núi rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển mắt, mở miệng nói.

"Thì ra là thế, chiến thần Thụy vương quả nhiên danh bất hư truyền a." Vô Ngân công tử hơi nhếch mày, khâm phục nói.

Khương thái hậu điều động Huyền Sư Doanh bao vây tiêu giệt Hổ Báo Doanh, hắn là đã đoán được Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong sẽ giúp bà ta chặn Hiên Viên Diễm ở sườn núi. Nếu đã không có Hiên Viên Diễm chỉ huy,

https://thuviensach.vn

Huyền Sư Doanh đột nhiên bao vây Hổ Báo Doanh, nhất định sẽ toàn thắng.

Nhưng mà Khương thái hậu ngàn vạn lần cũng không ngờ tới, Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Hạo bị chặn lại ở đỉnh núi, cư nhiên đã lặng lẽ xuống núi, phản kích làm bà ta không kịp trở tay. Xem ra, trận này Khương thái hậu chắc chắn rồi.

ঌDiendanlequydon.com"Nữ nhi bảo bối a, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong không dễ đối phó, con nhất định phải cẩn thận a." Thượng Quan Hạo phút chốc nhảy đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt lo lắng nói.

"Tướng quân phụ thân, nữ nhi con cũng không làm chuyện không nắm chắc. Người yên tâm cùng Diễm xuống núi đi, nữ nhi đã không đợi được muốn làm cho Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong hảo hảo hưởng thụ tư vị da bay thị bong rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng, khuôn mặt hiện lên ý cười xinh đẹp ma mị.

"Nguyệt nhi. . ." Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm nâng tay vén mấy sợi tóc nàng bị gió thổi bay, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Vốn là, hắn dự định xuống núi cùng Nguyệt nhi. Nhưng mà Nguyệt nhi nói, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không phải ngu xuẩn, nếu bọn hắn ở sườn núi chặn nửa ngày, vẫn không thấy họ xuống núi, nhất định có thể đoán được đã xảy ra chuyện gì.

Đến lúc đó Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong chắc chắn sẽ lập tức điều động ba mươi vạn tinh binh, đi giúp đỡ Huyền Sư Doanh của Khương thái hậu, phá hư kế hoạch đoạt lại Sư phù của mình.

Cho nên, Nguyệt nhi liền quyết định đi sườn núi chế trụ tinh binh của Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc. Hắn biết Nguyệt nhi đã chuẩn bị

https://thuviensach.vn

vũ khí bí mật để đối phó với Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, mà vũ khí bí mật vừa ra, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong nhất định sẽ bị hồn phi phách tán.

Chỉ là tuy rằng như thế, nhưng để Nguyệt nhi phải nguy hiểm đặt mình trong thiên quân vạn mã, hắn vẫn rất lo lắng a. Vạn nhất phát sinh việc ngoài ý muốn a? Cho nên hiện tại hắn muốn thay đổi chủ ý, không cho Nguyệt nhi đi sườn núi chế trụ Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong nữa.

"Diễm, chàng nếu còn ở chỗ này không đi, chính là nghi ngờ năng lực của ta a?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nhìn Hiên Viên Diễm.

"Lập tức xuống núi." Thân hình Hiên Viên Diễm có chút cứng đờ, nhìn thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, hắn xoay người dẫn đám người Thượng Quan Hạo ly khai, đi tới chỗ đỉnh núi đã đào hầm trước.

Hắn vô cùng rõ ràng tính tình của Nguyệt nhi, phàm là chuyện nàng đã quyết định, trong thiên hạ không ai có thể sửa đổi, bao gồm cả phu quân hắn.

Diendanlequydon.comHơn nữa Nguyệt nhi nói rất đúng, mình không nên nghi ngờ năng lực của nàng. Nàng chuẩn bị vũ khí bí mật tiếp Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, quả thật lợi hại làm người ta run sợ.

Cho dù hiện tại mình dẫn người của Hổ Báo Doanh đến sườn núi, nếu đụng phải vũ khí bí mật của Nguyệt nhi, e rằng cũng chỉ có thể đầu hàng.

Vô Ngân công tử không khỏi nghiêng đầu, giật mình nhìn Hiên Viên Diễm rời đi. Hiên Viên Diễm yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt như thế, vậy mà hiện tại lại an tâm rời đi, để lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi ứng phó ba mươi vạn tinh binh ở sườn núi? Này. . .

Bốn gã người hầu của Vô Ngân công tử run rẩy khóe miệng, bây giờ nơi này chỉ còn lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng hai thuộc hạ Ngân

https://thuviensach.vn

Lang, Thanh Báo. Cho dù tính cả công tử cùng bốn người họ, toàn bộ cũng chỉ là tám người a?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ không phải lấy tám người bọn họ, đi nghênh đón ba mươi vạn tinh binh ở sườn núi chứ? Đùa giỡn cái gì a, đây không phải là đi chịu chết sao?

"Này, ta cùng Ngân Lang, Thanh Báo muốn đi sườn núi. Năm người các ngươi muốn thay đổi chủ ý hay không, không đi tham dự chiến tranh giữa ta cùng Bắc Dực quốc, Thương Nguyệt quốc?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu diễm cười, nhíu mày nhìn về phía Vô Ngân công tử.

"Nếu đáp ứng lời mời của ngươi rồi, há lại có thể dễ dàng đổi ý chứ?" Vô Ngân công tử thanh nhã cười, mở miệng thản nhiên nói. Nhìn nha đầu kia tự tin như thế, nhất định là đã chuẩn bị ngoài dự đoán của mọi người đi?

"Một khi đã như vậy, xuất phát đi?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến rực rỡ, dẫn Ngân Lang, Thanh Báo đi đầu. Hai mắt Vô Ngân công tử chứa ý cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cũng yên lặng theo sau.

Bốn người hầu của Vô Ngân công tử liếc nhìn nhau một cái, rồi vội vàng đuổi kịp chủ tử nhà mình, nhưng mà trong lòng bọn họ vẫn vô cùng nghi ngờ.

Rốt cuộc Thượng Quan tiểu thư muốn làm cái quỷ gì chứ? Nàng nếu dám đi sườn núi, nhất định đã nắm chắc có thể đối phó ba mươi vạn tinh binh. Nhưng mà lấy tám người họ, sao có thể đánh thắng ba mươi vạn tinh binh đây?

Mặt trời đỏ rọi xuống, gió núi khẽ thổi. Tám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt giẫm trên bùn đất thơm ngát, biểu tình thích ý thảnh thơi đứng ở sườn núi.

https://thuviensach.vn

ঌDiendanlequydon.comNhìn thấy đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đến, đứng yên ở sườn núi, ba mươi vạn tinh binh lập tức cầm dây cung, cung tiễn kéo thành hình trăng tròn.

Giờ phút này chỉ cần Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong ra lệnh một tiếng, mũi tên lạnh lẽo sẽ bắn tới đám người như mưa.

Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn vẫn ngồi trên ghế chơi cờ, đồng thời xoay xoay quân cờ trong tay, bọn họ ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sao lại chỉ có một mình ngươi a, Hiên Viên Diễm chạy đi đâu?" Dạ Dật Phong đặt quân cờ trắng trong tay xuống bàn cờ, hơi nghiêng đầu, vẻ mặt tươi cười hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vô Ngân công tử, nguyên lai Thương Nguyệt thái tử bị mù, cư nhiên chỉ nhìn thấy ta, hoàn toàn không nhìn thấy bảy người các ngươi tôn tại?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt nhìn, xoay đầu sang, nhếch môi cười nhìn Vô Ngân công tử.

Vô Ngân công tử thanh nhã cười, không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ là ánh mắt ôn nhu như nước lại hiện lên nét uy nghiêm.

Nhìn tư thế kéo cung của những tinh bình này, không khó nhìn ra bọn họ đều là người có tài bắn cung số một trong thiên hạ. Hơn nữa ánh nắng mặt trời chiếu xuống, mũi tên ánh lên màu xanh. Hiển nhiên, tất cả mũi tên đều đã tẩm kịch độc.

"Bắc Dực thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử thật có nhã hứng, cư nhiên ngồi ở sườn núi chơi cờ. Kỳ nghệ của ta thật cũng không kém, không biết ta có thể cùng hai vị đánh một ván không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn, hai mắt chứa ý cười trong suốt quét về phía bàn cờ cẩm thạch.

https://thuviensach.vn

"Chỉ có người sắp chết mới đủ tư cách chơi cờ cùng bản thái tử và Thương Nguyệt thái tử, ngươi nếu chạy tới sườn núi chịu chết thay Hiên Viên Diễm, bản thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử đương nhiên sẽ không keo kiệt cho ngươi cơ hội chơi cờ." Hai mắt mị hoặc của Tiêu Hàn quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tối tăm nói. Vì sao Hiên Viên Diễm lại không xuất hiện ở sườn núi, chẳng lẽ. . .

"Thật là khéo a, ta bình thường cũng chỉ nguyện ý đánh cờ với người sắp chết. Không nghĩ tới, hai vị thái tử lại có cùng sở thích với ta?" Ý cười trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng đậm, lười biếng nói.

Tiêu Hàn đột nhiên nắm chặt tay, khi hắn chậm rãi mở lòng bàn tay ra,quân cờ vốn bị hắn nắm đã biến thành bột phấn, theo gió phiêu tán trên mặt đất.

Hành động này ý tứ rất rõ ràng, hắn không tiếng động trào phúng mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức sẽ giống như quân cờ đen, phát tán trong gió.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cung tiễn trong tay ba mươi vạn tinh binh của chúng ta chính là quân cờ, ngươi muốn đánh cờ với chúng ta phải không? Được, chúng ta liền không khách khí, chúng ta quyết định ra quân cờ trước." Tiêu Hàn từ trên ghế đứng lên, hai mắt lạnh như băng nhìn thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay giơ lên giữa không trung. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 82: Vạn Quang Tề Chiếu

Ánh mặt trời vô cùng tinh tế bao phủ trên mặt đất, vô số hạt bụi nhỏ nhẹ nhàng bay trong gió, làm hai tấm thảm cỏ càng thêm rực rỡ.

Gió núi quanh quẩn, hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhìn Tiêu Hàn giơ cao cánh tay, đôi con ngươi trong suốt yêu mị lưu chuyển, nói: "Bảo tinh binh Bắc Dực quốc của ngươi thả cờ đúng giờ, nếu không kỳ nghệ quá thấp, truyền ra ngoài sẽ trở thành trò cười trong thiên hạ."

"Yên tâm đi, bọn họ thả cờ rất chính xác. Chính xác đến trái tim của ngươi ngừng đập, cũng không chút cảm giác đau đớn." Hai mắt Tiêu Hàn tối tăm liếc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bạc môi lãnh lệ nói: "Lập tức phóng. . ."

Vậy mà, lời còn chưa đứt. Vèo một tiếng vang lên, mười lăm vạn tinh binh Thương Nguyệt quốc kéo chặt cung tiễn trong tay bỗng nhiên quay lại, nhắm ngay mười lăm vạn tinh binh Bắc Dực quốc.

Cục diện trong nháy mắt nghịch chuyển, làm Tiêu Hàn ngưng cười. Hắn nghiêng đầu, ánh mắt hơi chấn động nhìn về phía Dạ Dật Phong.

Cùng lúc đó, tinh binh Bắc Dực quốc kinh ngạc, mũi tên trong tay vốn hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức thu về, chỉnh tề nhắm về phía tinh binh Thương Nguyệt quốc.

Bốn người hầu của Vô Ngân công tử nghi hoặc trừng mắt nhìn, khóe miệng run rẩy nhìn trận chiến trước mắt. Đây là cái tình huống gì? Thái tử

https://thuviensach.vn

Thương Nguyệt quốc không phải cùng một phe với thái tử Bắc Dực quốc sao, sao hiện tại lại đột nhiên đảo phe cánh chứ?

"Dạ Dật Phong, ngươi. . . giở trò quỷ gì?" Hai mắt Tiêu Hàn lãnh mị híp lại, cắn răng giận dữ hỏi.

"Hết cách rồi, ta cũng là thân bất do kỷ a. Ai kêu ta bị nha đầu kia hạ độc đây, cái mạng của ta còn bị nàng nắm trong tay đây." Dạ Dật Phong nhẹ nhàng lắc lắc quạt trúc trong tay, từ trên ghế chậm rãi đứng lên, vẻ mặt bất đắc dĩ hướng Tiêu Hàn nhún nhún vai.

Đêm đó trong thọ yến của Khương thái hậu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hạ độc hắn. Khi hắn chạy đến phòng ngủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đòi thuốc giải, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng ngón tay thấm nước trà trong chén viết hai chữ to trên mặt bàn, mà hai chữ to kia chính là: Tiêu Hàn.

Hắn là người thông minh, sao lại không hiểu ý tứ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứ? Nàng đã sớm đoán được cục diện ngày hôm nay, cho nên dùng giải dược áp chế mình, khiến mình thành phản tướng.

Nghe Dạ Dật Phong nói, hai mắt Tiêu Hàn càng sâu thẳm. Thượng Quan Ngưng Nguyệt dụng độc tất nhiên lợi hại, nhưng thủ hạ của Dạ Dật Phong rất nhiều người tài ba, cái độc nho nhỏ này cũng không dễ dàng làm khó Dạ Dật Phong chứ?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giao dịch ta đã thực hiện, nửa viên thuốc giải kia nên cho ta đi?" Không nhìn ánh mắt dò xét thâm thúy của Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong chậm rãi dời bước đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thuốc giải? Không mang." Hai tròng mắt không chút để ý quét qua Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đùa giỡn ta?" Dạ Dật Phong ngừng lại cước bộ, thân hình cứng ngắc đứng nguyên tại chỗ, da mặt giật giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Đúng là đùa giỡn ngươi, thì sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiêu ngạo khiêu mi, dung nhan nhiễm ý cười trào phúng nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tình huống trước mắt ngươi cũng thấy đấy. Ngươi nên hiểu rõ, lúc này nếu ta thật sự liên thủ cùng Tiêu Hàn, cho dù ngươi có cánh cũng khó trốn thoát." Dạ Dật Phong khoanh tay, hai mắt bất mãn cùng khó hiểu quét về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng. . . Trong hồ lô của nàng rốt cuộc chứa cái gì a?

"Ha ha, ta không ngu xuẩn như vậy. Nếu ta thật sự đem nửa viên thuốc giải kia cho ngươi, ngươi thật sẽ giúp ta đối phó Tiêu Hàn sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nhếch môi, hai mắt lãnh diễm nói.

Dạ Dật Phong này cho rằng mình ngây thơ vậy sao? Cùng hắn giao dịch giống như bảo hổ lột da*, nếu thật sự đem giải dược cho hắn, cung tiễn trong tay tinh binh Thương Nguyệt quốc sợ rằng còn phóng ra nhanh hơn tinh binh Bắc Dực quốc.

*Bảo hổ lột da (Dữ hổ mưu bì): không thể hy vọng đối phương đồng ý vì việc đó có liên quan đến sự sống còn của đối phương.

"Nếu ngươi nghi ngờ thành ý hợp tác của ta với ngươi,vì sao lại dùng thuốc giải giả vờ hợp tác với ta?" Dạ Dật Phong ánh mắt phức tạp quét về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nhàn nhạt hỏi.

Nha đầu này, thật sự rất thông minh. Không sai, cho dù nàng đem thuốc giải cho mình, hắn cũng sẽ không giúp nàng đối phó Tiêu Hàn.

"Ta nếu không dùng thuốc giải giả vờ hợp tác với ngươi, bây giờ ngươi sẽ dẫn mười lăm vạn tinh binh Thương Nguyệt quốc chặn ở sườn núi

https://thuviensach.vn

sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến yêu dã ma mị, châm chọc nói.

Hắn sẽ không dẫn mười lăm vạn tinh binh Thương Nguyệt quốc ngăn ở sườn núi, nơi này có mười lăm vạn tinh binh Bắc Dực quốc ngăn đã đủ, hắn sẽ dẫn mười lăm vạn tinh binh Thương Nguyệt quốc chặn ở trên đường đến Hổ Báo Doanh.

Mục đích khác là ngộ nhỡ phụ thân tướng quân cùng Diễm có thể thuận lợi xuống núi, nhất định sẽ đi trước điều động sáu mươi vạn Hắc Ưng Doanh. Mà hắn dẫn mười lăm vạn tinh binh Thương Nguyệt quốc chặn ở trên đường đến Hổ Báo Doanh, đương nhiên không phải muốn chiến đấu với Hắc Ưng Doanh của phụ thân.

Mười lăm vạn tinh binh của Thương Nguyệt quốc muốn đối phó với tướng quân phụ thân sáu mươi vạn Hắc Ưng Doanh, căn bản là không có khả năng. Hắn sẽ không ngu xuẩn đến mức đi liều mạng, hắn chỉ tận lực trì hoãn Hắc Ưng Doanh đến trợ giúp Hổ Báo Doanh thôi.

"Cho nên, ngươi. . . Là cố ý dẫn ta đến sườn núi hay sao?" Dạ Dật Phong híp mắt đánh giá Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nếu không đem ngươi đưa tới sườn núi, thì làm sao có thể một lưới bắt hết tinh binh của ngươi cùng Tiêu Hàn đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu cười, ánh mắt nhìn Dạ Dật Phong lóe lên tia khát máu.

"Một lưới bắt hết tinh binh của ta cùng Tiêu Hàn, chỉ bằng tám người các ngươi sao?" Thân hình Dạ Dật Phong có chút cứng ngắt, nhưng lập tức liền ngửa đầu cuồng vọng cười lớn.

Độc tiễn trong tay mười lăm vạn tinh binh của Tiêu Hàn đã đủ làm cho tám người các nàng không còn xương cốt rồi, huống chi còn có độc tiễn trong tay mười lăm vạn tinh binh của Thương Nguyệt quốc chứ?

https://thuviensach.vn

Thu lại cụ cười cuồng vọng, Dạ Dật Phong dời bước trở lại bên cạnh Tiêu Hàn. Hai tròng mắt lạnh nhạt nhìn thẳng Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong mở miệng nói: "Đối với việc ta lâm trận phản bội lúc trước, sau này ngươi tính với ta cũng không muộn."

Tiêu Hàn quan sát Dạ Dật Phong, không nói gì, hắn hiểu được ý tứ của Dạ Dật Phong.

Mười lăm vạn tinh binh của Thương Nguyệt quốc cầm trong tay cung tiễn có tẩm kịch độc, mà mười lăm vạn tinh binh Bắc Dực quốc cũng thế. Nếu hiện tại hắn cùng Dạ Dật Phong tính sổ, sẽ rơi vào kết cục lưỡng bại câu thương, ngư ông đắc lợi chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Huống hồ hiện tại Hiên Viên Diễm không xuất hiện ở đây, nhất định đã tìm được cách xuống núi rồi. Cho nên hắn vẫn nên liên thủ với Dạ Dật Phong, đồng tâm hiệp lực giải quyết tám người trước mắt, rồi nhanh chóng xuống núi Huyền Sư Doanh của Khương thái hậu. Nếu không, một khi Hiên Viên Diễm thuận lợi thu hồi binh quyền trong tay Khương thái hậu, sau này muốn đối phó hắn còn khó hơn lên trời.

"Bất quá chỉ là ba mươi vạn tinh binh có độc tiễn trong tay mà thôi, có cơ hội bắn tên hay không vẫn còn là vấn đề đây. Ảo Ảnh Cung, các ngươi nên hiện thân rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, cây cỏ hai bên mang theo bùn đất nhảy ra.

Trăm tên Ảo Ảnh ẩn nấp trước đó, ôm miếng vải đen trong ngực nhảy đến sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bá, ngoại trừ Ngân Lang cùng Thanh Báo đã biết, ánh mắt của Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, Vô Ngân công tử cùng với bốn gã người hầu của Vô Ngân công tử lập tức kinh ngạc bắn đến trên người trăm tên Ảo Ảnh.

Bốn gã thị vệ của Vô Ngân công tử liếc mắt nhìn nhau, trong lòng âm thầm nói: thì ra Thượng Quan tiểu thư đã sớm cho người mai phục ở sườn

https://thuviensach.vn

núi a? Nhưng mà, cho dù có trăm tên Ảo Ảnh mai phục thì có là gì a? Gặp phải độc tiễn trong tay ba mươi vạn tinh binh của Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc, còn không phải là ngang với đi chịu chết sao?

Vô Ngân công tử ngưng mắt xem xét miếng vải đen trong ngực trăm tên Ảo Ảnh, nếu hắn đoán không sai, bên trong miếng vải đen chính là vũ khí đối phó độc tiễn đi, rốt cuộc là cái gì đây?

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong híp mắt xem xét trăm tên Ảo Ảnh mới nhảy ra, không khỏi trăm miệng một lời nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi lo lắng trên đường đến Hoàng Tuyền quá tịch mịch, cho nên gọi trăm tên Ảo Ảnh cùng ngươi chịu chết sao?"

"Ta gọi trăm tên Ảo Ảnh ra, là vì không kiềm chế được lòng từ bi, muốn chuẩn siêu độ vong hồn cho hai người các ngươi cùng ba mươi vạn tinh binh phía sau." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt âm u vừa chuyển, khóe môi khát máu nhếch lên nói.

"Bắn tên." Sau khi Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong trao đổi ánh mắt, lập tức giơ cánh tay lên cao, lạnh lùng ra lệnh.

"Vâng." Tinh binh Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc vốn cầm độc tiến giằng co đã lâu, nghe thái tử ra lệnh, lập tức đem mũi tên hướng về phía đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Mở vải." Cùng lúc đó, tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có ý cười, lãnh ngạo bật ra hai chữ.

Ngay lúc tinh binh hai nước nheo mắt nhìn đúng mục tiêu, ngón tay chuẩn bị kéo dây cung bắn tên, trăm tên Ảo Ảnh Cung nhanh chóng mở miếng vải đen ra.

Thì ra thứ bị miếng vải đen che lại chính là tấm chắn được làm từ vàng, chỉ thấy một phần ba người Ảo Ảnh cầm tấm chắn màu vàng hướng

https://thuviensach.vn

về phía tinh binh hai nước, một phần ba người Ảo Ảnh cầm tấm chắn hướng thẳng lên trời, một phần ba còn lại nghiêng về phía đối diện người Ảo Ảnh cung.

Trong nháy mắt, dưới sự phản xự của ánh nắng mặt trời, tấm chắn vàng cứ như phóng ra vô số ngọn lửa chói mắt. Chúng giống như sóng dữ mãnh liệt tầng tầng lớp lớp thêu dệt ra, tinh tế cuốn lấy tinh binh hai nước.

Tinh binh hai nước vừa muốn bắn cung tiễn trong tay ra, lập tức cảm thấy mắt đau đớn vô cùng, trong nháy mắt có cảm giác như bị mù.

Cảm giác đau đớn làm mắt họ không thể chịu được, khiến họ phải hạ cung tiễn xuống thấp, rối rít nhắm chặt mắt.

Gặp kim quang mãnh liệt tập kích vẫn còn tự nhiên chỉ có Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, chỉ thấy bọn họ lập tức hơi nghiêng người, vội vàng dùng bàn tay che hai mắt.

Tuy rằng bọn họ không hiểu vì sao những tấm chắn màu vàng kia lại phóng ra chói mắt như thế, nhưng bọn họ có thể khẳng định, nếu nhìn thẳng kim quang, nhất định sẽ bị mù chỉ trong nháy mắt.

"Hí. . ." Vô Ngân công tử cùng với bốn gã người hầu hít vào một ngụm lãnh khí, khóe miệng nhất thời co rút, có cảm giác hỗn độn trong gió. Chuyện này. . . Là cái tình huống gì, ai tới giải thích cho bọn hắn a?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi cho là như vậy có thể ngăn cản vạn tiễn cùng bắn sao? Tinh binh của Bắc Dực quốc ta cho dù nhắm mắt, cũng có thể chuẩn xác bắn xuyên qua ngực ngươi." Tiêu Hàn lấy tay che mắt, đồng thời tức giận nói.

"Ngươi tốt nhất đừng hành động thiếu suy nghĩ, nếu không ngươi, Dạ Dật Phong cùng với ba mươi vạn tinh binh phía sau nháy mắt sẽ hóa thành

https://thuviensach.vn

tro tàn." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, hai bên sườn núi truyền đến tiếng vang ầm ầm. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 83: Lấy Mạng Đánh Cược

Gió núi xao động, mặt đất bị con người giẫm đạp.

Chỉ thấy hai bên sườn núi có trăm tên Ảo Ảnh hiện thân, mười người tạo thành một đội ngũ, mỗi đội đều đang đẩy một khối kim sắc khổng lồ mà chưa ai từng thấy.

Mười khối kim sắc khổng lồ được đẩy tới xếp ngay ngắn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mỗi khối đều có một cái lỗ đen như mực nhắm ngay ba mươi vạn tinh binh của Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc.

Di»ễnđànL«êQuýĐ»ôn."Vải đen che lại." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra lệnh một tiếng, nhóm người Ảo Ảnh cung kiêu ngạo vung miếng vải đen trong tay lên, miếng vải đen trở thành lá chắn che kín cái lỗ.

Bá – Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong cùng ba mươi vạn tinh binh nhu nhu mắt, toàn bộ nhìn mười khối kim sắc khổng lồ kia.

Tiêu Hàn nháy mắt, ánh mắt âm lãnh nhìn khối kim sắc trước mặt. Y theo lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mười khối gì gì này, chính là lợi khí có thể làm cho tinh binh Bắc Dực hóa thành tro tàn?

"Đây. . . là cái gì vậy?" Dạ Dật Phong cũng thâm thúy nhìn mười khối kim sắc khổng lồ, thân hình cứng ngắc đồng thời miệng lẩm bẩm.

Đúng vậy, đây là cái gì vậy a? Ba mươi vạn tinh binh hai nước, Vô Ngân công tử cùng bốn gã người hầu cũng nghiêng đầu, nghi hoặc xem xét

https://thuviensach.vn

những khối kim sắc khổng lồ.

"Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, bảo bọn tinh binh phía sau buông độc tiễn xuống, nếu không pháo của ta phát uy, bọn họ sẽ lập tức bị máu thịt văng tứ tung, chết vô cùng thê thảm." Trên khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt toàn là ý cười, ánh mắt yêu lãnh bắn về phía Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

Vì ngày hôm nay, nàng đã chỉ đạo người Ảo Ảnh cung tạo ra mười đại pháo. Tuy rằng thời đại này tư liệu có hạn, khiến nàng không thể làm ra đại pháo uy lực như thế kỷ hai mươi mốt, nhưng cũng đủ đối phó Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong rồi.

Giờ phút này, mỗi thân pháo đều chứa vô số đạn pháo, uy lực lớn hơn gấp trăm lần lúc nàng tạc bom ở hoa viên Tuyên vương phủ.

Chỉ cần nhẹ nhàng ấn vào cơ quan, đạn pháo sẽ lập tức bắn ra, tốc độ nhanh đến mức làm địch nhân không nhìn được phương hướng. Ngay cả là tường thành vững chắc cũng bị pháo tạc nổ tung, huống chi là con người bằng xương bằng thịt?

"Đạn pháo?" Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong trăm miệng một lời kinh hô, sắc mặt có chút có chút xanh mét.

Lúc trước bọn họ đã phái người điều tra Thượng Quan Ngưng Nguyệt, biết được tin tức, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từng ném thứ gì đen thui trong hoa viên Tuyên vương phủ, làm cho toàn bộ hoa viên Tuyên vương phủ nổ tung, mà cái thứ đen thui đó hình như gọi là bom.

Di»ễnđànL«êQuýĐ»ôn.Bom? Đạn pháo? Theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói bọn họ mơ hồ cảm giác được, tên hai thứ này khác nhau, nhưng tác dụng hẳn là giống nhau.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, đạn pháo. Một quả bom có thể hủy một tòa lương đình của Tuyên vương phủ, một quả pháo có thể hủy trăm tòa lương đình của Tuyên vương phủ. Mà hôm nay để đối phó các ngươi, ta mang đến ngàn quả pháo." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng xem xét Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, mở miệng chậm rãi nói.

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong âm thầm phái người điều tra nàng, người Ảo Ảnh cung sớm đã bẩm báo với nàng. Nay, nghe được mình nói hai chữ đạn pháo, bọn họ nhất định liên tưởng đến bom đi?

"Ngươi. . ." Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong bị đoán trúng tâm tư, mặt xanh mét. Nàng. . . Cư nhiên hiểu rõ suy nghĩ của bọn họ?

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đang đe dọa chúng ta sao?" Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong xiết chặt nắm đấm, đồng thời nói.

Lúc trước nghe thuộc hạ hồi báo Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng bom tạc hoa viên Tuyên vương phủ, bọn họ kỳ thật vô cùng khiếp sợ. Chỉ có một viên tròn đen thui, làm sao có thể có uy lực kinh người như thế chứ, nhưng mà việc này đã sớm truyền đi khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Long Diệu, làm bọn hắn không thể nghi ngờ.

Nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn nói nàng đưa đến đạn pháo, uy lực còn khủng bố gấp trăm lần so với bom trong truyền thuyết, quả thực làm người ta khó có thể tin đi?

Nàng. . . Nhất định là biết mình đã phái người điều tra nàng, cho nên cố ý phóng đại uy lực của đạn pháo, làm kinh sợ để chế trụ bọn họ đi?

"Ta có đủ vốn để đe dọa các ngươi." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt miệt lãnh quét qua Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, tiếp nghiêng đầu nhìn Ngân Lang nói: "Ngân Lang, để hai thái tử cảm thụ bổn vương phi rốt cuộc không nói ngoa."

https://thuviensach.vn

Di»ễnđànL«êQuýĐ»ôn."Vâng, vương phi." Ngân Lang cung kính hành lễ, bước đến một cỗ pháo, mở miệng lạnh lùng nói: "Chín cái khác bất động, cái này đổi hướng, hướng tới đỉnh núi phóng quả pháo đầu tiên."

"Vâng." Mười tên Ảo Ảnh nhanh chóng đẩy mạnh cỗ pháo, khi miệng pháo chuyển hướng đến đỉnh núi, Ngân Lang ấn cơ quan ở phần cuối pháo.

Ngoại trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu thưởng thức móng tay thon dài, cùng những người Ảo Ảnh cung phụ trách chín cỗ pháo khác đang nhắm vào tinh binh hai nước. Lần lượt, tất cả những người khác đều dõi mắt nhìn đỉnh núi.

Chỉ thấy một viên đạn pháo màu đen cực lớn mang theo lửa, từ miệng pháo bật ra, lấy tốc độ mọi người không kịp nhìn bắn thẳng về phía trước.

Phanh, âm thanh kinh thiên động địa vang lên, khắp núi kịch liệt lắc lư. Trong nháy mắt đạn pháo màu đen rơi xuống đất, đất đá tựa như thủy triều bắn tung tóe.

"Hí. . ." Mọi người đột nhiên hít vào khí lạnh, một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ từ trên trán rơi xuống.

Bởi vì đỉnh núi trước mặt, chợt sụp đổ tạo thành một cái động lớn. Mà cái động sâu bao nhiêu, bởi vì khoảng cách hơi xa, nên mọi người cũng không thể nhìn rõ.

Nhưng là, nhìn nó lan rộng ra cả hai bên sườn núi, mà chiều dài tối thiểu cũng hơn cây số.

Thấy tình hình này, hai mắt Vô Ngân công tử nổi lên ý cười không dứt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thực không hổ là phượng tinh ân sư nói, ngày sau sẽ bình định tứ quốc, nhất thống thiên hạ tạo phúc cho dân chúng.

https://thuviensach.vn

Hắn dám khẳng định, trên đời này ngoại trừ nàng, không có người thứ hai có thể tạo ra vũ khí uy lực làm người ta sợ hãi như thế.

Di»ễnđànL«êQuýĐ»ôn.Bốn gã người hầu của Vô Ngân công tử run rẩy khóe miệng nhìn nhau, đồng thời hướng tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ cao ngón tay cái.

Trâu bò a, thật sự là trâu đến không ai địch nổi. Gặp phải pháo có lực sát thương cường đại như thế, đích thực ba mươi vạn tinh binh Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc không đủ lực uy hiếp a.

Cái gì võ công cái thế, cái gì độc tiễn trận khổng lồ? Đấu với mười cỗ pháo trước mặt, e rằng chỉ cần một kích cũng rơi vào kết cục chật vật không chịu nổi đi?

"Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, nếu hiện tại ta dùng tấm chắn kim sắc chiếu vào các ngươi, lại hướng đại pháo vào các ngươi, không ngừng bắn pháo. Cho dù võ công của các ngươi có cao tới đâu, chỉ sợ có bản lĩnh bay lên trời hay độn thổ, cũng tuyệt đối không chịu nổi một kích đi?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay, không chút để ý vuốt ve mấy sợi tóc bên má, ánh mắt trào phúng ngạo nghễ quét qua Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

Ánh mặt trời bao phủ bầu trời xanh, tiếng gió rì rào truyền đến tai Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, nháy mắt ngưng kết thành yên tĩnh đáng sợ. Chỉ có âm thanh pháo nổ lúc trước đánh vào lòng bọn họ, cuốn lấy linh hồn họ.

Sau khoảng thời gian yên tĩnh ngắn ngủi, tròng mắt Tiêu Hàn sâu thẳm như nước biển nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng lạnh lùng nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu hai bên chúng ta thật sự muốn khai chiến, cho dù chúng ta không thắng, thì ngươi cũng không thắng được."

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong cũng thu hồi suy nghĩ, hai mắt xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Bắc Dực thái tử nói đúng, nếu hai bên chúng ta thật sự muốn khai chiến, chỉ có thể rơi vào kết cục cùng thua."

Tấm chắn kim sắc của nàng tuy chói mắt vô cùng, nhưng lấy tài bắn cung tuyệt đỉnh của các tinh binh này, dù không nhìn thấy cũng có thể nhắm trúng mục tiêu.

Di»ễnđànL«êQuýĐ»ôn.Đại pháo của nàng tuy uy lực vô cùng, lúc nàng bắn pháo, đạn pháo có thể làm bọn họ nổ thành tro tàn, nhưng độc tiễn trong tay ba mươi vạn tinh binh cũng đồng thời bắn ra, làm cho các nàng xương cốt cũng không còn.

"Làm sao có thể xuất hiện cục diện cùng thua chứ? Đạn pháo của ta bắn ra, sẽ lấy mạng của hai người cùng ba mươi vạn tinh binh. Còn độc tiễn các ngươi bắn ra, lấy mạng ta, Vô Ngân công tử, bốn người hầu của Vô Ngân công cùng hai trăm tên Ảo Ảnh. Cho dù là đồng quy vu tận, theo số lượng tử thương, các ngươi vẫn thua." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp khẽ nhếch, hai tròng mắt đầy ý cười yêu dã.

"Ngươi vì giúp Hiên Viên Diễm bảo vệ Long Diệu Hoàng triều, không tiếc dùng mạng của mình cùng chúng ta?" Tiêu Hàn tối tăm nheo mắt, ánh mắt lạnh lùng pha lẫn sự khiếp sợ cùng khó tin.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm biết rõ ngươi nếu đến sườn núi khai chiến với chúng ta, sẽ không có khả năng còn sống rời đi. Mà hắn vẫn không để ý tới sự an toàn của ngươi, mặc cho ngươi ở sườn núi mạo hiểm, người ích kỷ như vậy đến tột cùng có cái gì đáng giá để ngươi lấy mạng mình bảo vệ?" Dạ Dật Phong cũng nheo mắt lại, mở miệng chậm rãi nói.

"Không cần châm ngòi ly gián, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không để mình bị mắc bẫy đâu. Không sai, ta thật sự lấy mạng mình đáng cược

https://thuviensach.vn

với mạng của các ngươi. Bất quá. . . Cũng bởi vì lấy mạng đánh cược, trận này ta nhất định thắng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nhướng mày, giọng điệu vô cùng tự tin nói.

"Ngươi có ý gì?" Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong cứng đờ, mở miệng đồng thanh hỏi.

"Ta cá là các ngươi yêu mạng sống, không muốn tự tay chôn vùi chính mình." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười lạnh, ánh mắt yêu diễm giống như hiểu rõ tâm tư của Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn.

"Nếu chúng ta nguyện ý tự chôn vùi mạng mình, cùng ngươi đồng quy vu tận thì sao?" Móng tay của Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong khảm thật sâu vào lòng bàn tay, sắc mặt dị thường khó coi trả lời.

Cư nhiên một lần lại một lần bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt đoán đúng tâm tư, này thật là làm bọn họ giận giữ không thôi a.

Mà bọn họ vừa dứt lời, ba mươi vạn tinh binh phía sau lập tức giương cung, mũi tên tẩm độc tản ra sát khí nhắm ngay đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, nhóm người Ảo Ảnh cung cũng nhanh chóng đưa tay đặt trên nút bắn. Mặt trời rực rỡ chiếu xuống, miệng pháo tối như mực tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo.

Đầy trời sát khí, làm gió núi cũng phải sợ hãi run run.

Chỉ cần Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong ra lệnh một tiếng, vạn tên liền bắn ra, sườn núi lập tức nhiễm màu máu. Chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra lệnh một tiếng, ngàn viên đạn pháo liền bắn ra, nháy mắt sẽ biến sườn núi thành mảnh vụn. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 84: Điều Kiện Rút Quân

Hai quân giằng co, không khí nặng nề. Tình hình chiến đấu kịch liệt, hết sức căng thẳng.

Từng lớp bụi buồn bã thê lương, dường như không đành lòng chứng kiến cảnh huyết tẩy sắp xảy ra, tiếng than thở buồn bã hòa vào gió.

Lúc này, hai mắt Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đang chậm rãi nhìn lên mười đài đại pháo, trên mặt nộ khí đằng đằng.

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khinh miệt nhìn độc tiễn trận phía đối diện, nhẹ nhàng bước đến bên cạnh. Chỉ thấy nàng cười mị hoặc, ngồi xổm xuống , ngón tay ngọc lười biếng đùa nghịch cỏ xanh đang chập chờn trong gió.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vì sao ngươi không hạ lệnh bắn pháo?" Thấy tình huống này, Tiêu Hàn không khỏi thâm thúy nhíu mày, cắn răng lạnh lùng hỏi. Ý nàng là gì? Bầu không khí khẩn trương làm người ta hít thở không thông, vậy mà nàng còn chạy đến một bên nghịch cỏ?

"Không phải các ngươi cũng không hạ lệnh bắn tên sao? Nếu địch bất động, ta liền vui vẻ ngắm cảnh. Nếu địch vọng động, ta sẽ hủy diệt tất cả." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn cũng không nhìn Tiêu Hàn một cái, giọng nói vẫn mang theo ý cười, ngắt vài cây cỏ xanh.

Ngón tay ngọc nhẹ nhàng đánh rơi chút bùn đất dính trên cây cỏ xanh, hoàn toàn không nhìn hai quân đang yên lặng giằng co, không chút để ý cụp mắt xuống bắt đầu đan cỏ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi. . ." Lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm Tiêu Hàn có loại kích động muốn phun máu. Nàng đang đánh cuộc, đánh cuộc mình và Dạ Dật Phong không vứt bỏ sinh mạng, đánh cuộc mình và Dạ Dật Phong không dám hạ lệnh phóng tên độc trước.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, lần dầu tiên Dạ Dật Phong có cảm giác hỗn độn. Khi hai quân yên lặng giằng co, khí thế rất quan trọng. Không thể phủ nhận, về mặt khí thế hắn và Tiêu Hàn thua triệt để, thậm chí là thất bại thảm hại.

Trời ạ, trên đời này vì sao lại có người như Thượng Quan Ngưng Nguyệt a, không tiếc lấy mạng của đánh cược với mạng của kẻ địch? Chiêu này. . . Thật là đủ ngoan độc, đủ tuyệt tình!

"Được, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trận này ngươi thắng. Chúng ta thật sự không thể vứt bỏ mạng, cho nên chúng ta rút quân, để ngươi thuận lợi xuống núi." Mí mắt Dạ Dật Phong buông xuống, chậm rãi mở miệng nói.

Mặc dù biết rõ Thượng Quan Ngưng Nguyệt căn bản không thể lựa chọn liều mình, nhưng bọn hắn lại càng không muốn chôn mạng của mình a?

Huống chi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói không sai, dù lựa chọn đồng quy vu tận, số người tử trận của Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc cũng đủ nhận thua rồi. Nếu trước khi đánh cuộc đã biết rõ mình sẽ thua, bọn họ sao lại ngu đến mức cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt huyết chiến đây?

"Xuống núi, ta vì sao phải xuống núi, trò chơi giữa chúng ta vẫn còn chưa kết thúc đâu." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng lên tiếng, vẫn rũ mắt đan cỏ.

https://thuviensach.vn

"Lời này của ngươi là có ý gì?" Ánh mắt Dạ Dật Phong khó tin nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng liền co rút hỏi.

Tình huống gì đây? Bọn họ cũng đã đồng ý rút quân rồi, nhưng lời của nàng lại có ẩn ý, nàng không vừa ý bọn họ lui binh? Không, chính xác hơn mà nói, nàng. . . Căn bản không cho bọn họ rút quân?

"Cần gì biết rõ còn hỏi chứ? Lời của ta hình như cũng không khó hiểu, ta chính là muốn cùng các ngươi đồng quy vu tận." Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, tiếng hít khí lạnh liên tiếp vang dội trong gió.

Tinh binh Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc cảm giác lạnh thấu xương, thần kinh rối loạn không chịu nổi âm thầm nói: thái tử cũng đã nguyện ý rút quân khỏi sườn núi rồi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn không chịu. Ma Nữ, nàng quả thật là Ma Nữ lấy giết người làm thú vui a.

Bốn gã người hầu củaVô Ngân công tử đồng thời nâng tay lau mồ hôi lạnh rơi xuống bên má, có loại kích động muốn bất tỉnh. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng. . . Giở trò quỷ gì a, nàng chạy tới sườn núi không phải muốn cùng thái tử hai nước liều mạng chứ?

Vô Ngân công tử cũng khẽ nhíu mày, trong lòng mơ hồ đoán được chút gì đó. Long Diệu Hoàng triều có người thông minh tuyệt đỉnh, gan dạ sáng suốt như Thượng Quan Ngưng Nguyệt trấn giữ, thống nhất thiên hạ xem ra là sắp tới rồi.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi cho rằng trợ giúp Hiên Viên Diễm diệt trừ ta cùng Dạ Dật Phong, hắn liền có thể thành công bảo vệ Long Diệu hoàng triều sao? Cho dù Bắc Dực quốc không có Tiêu Hàn ta cùng với mười lăm vạn tinh binh trước mắt, Bắc Dực quốc ta vẫn còn đủ binh mã để san bằng Long Diệu Hoàng triều, cuối cùng kiêu ngạo đứng trên đỉnh cao cười thống nhất thiên hạ." Tiêu Hàn nắm chặt quả đấm phát ra tiếng kẽo kẹt, ngoan lệ cắn răng nói.

https://thuviensach.vn

"Cười thống nhất thiên hạ? Xin hỏi thái tử Bắc Dực quốc, cái gì gọi là thiên hạ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chuyển ngón tay đan cỏ, nâng tròng mắt trong suốt cười đến mị hoặc nhìn Tiêu Hàn.

"Đất trời mưa gió, muôn dân vạn vật, ranh giới lãnh thổ bốn nước, muôn dân trăm họ đều là thiên hạ." Thân hình Tiêu Hàn đột nhiên cứng đờ, híp mắt lạnh lùng trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Cái gì gọi là thiên hạ ngươi cũng không biết, còn ở đây nói lung tung. Bắc Dực quốc có thái tử như vậy, thật là nỗi bi ai của cả nước." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt giễu cợt nhìn Tiêu Hàn, khuôn mặt vẫn là nụ cười yêu dã mị hoặc, nhưng lại làm người ta cảm giác như bắt được con mồi, không biết mệt mỏi dùng nụ cười tàn nhẫn miệt thị họ.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đã cho rằng Thái tử Bắc Dực quốc nói sai, vậy thì ngươi hãy nói cho chúng ta biết, rốt cuộc cái gì mới gọi là thiên hạ đây?" Ánh mắt Dạ Dật Phong thâm thúy u ám quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nhàn nhạt hỏi.

Giờ khắc này hắn đột nhiên cảm thấy, nhân gian tranh đấu đã không thuộc về bốn nước Long Diệu Hoàng triều, Bắc Dực quốc, Thương Nguyệt quốc cùng với Tây Thần quốc rồi, mà thuần túy chỉ thuộc về một mình Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ý niệm vừa lóe lên trong đầu, làm hắn không khỏi rợn tóc gáy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem cỏ xanh trong tay vứt lên không trung, cùng lúc đó nhẫn Huyền Băng Thiết đột nhiên nở rộ. Vèo một tiếng, ánh sáng lấp loáng thoáng qua trước mặt mọi người, cỏ xanh tràn đầy sức sống trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

"Nhìn thấy chưa, đây chính là thiên hạ." Đầu ngón tay khẽ chạm vào nhẫn Huyền Băng thiết, đợi hoa sen nở rộ trên chiếc nhẫn khép lại, Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt kiêu ngạo khẽ nhếch mày phượng nhìn về phía Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong.

"Giải thích thế nào?" Dạ Dật Phong khoanh tay, híp tròng mắt đen lại hỏi.

Ánh mắt thâm thúy diễm lệ lưu chuyển, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng gằn từng tiếng nói: "Ta chính là thiên hạ, thiên hạ chính là ta. Tôn nghiêm của thiên hạ, chính là tôn nghiêm của ta. Thiên hạ ngông cuồng, chính là ta ngông cuồng. Cơn giận của thiên hạ, chính là cơn giận của ta. Thiên hạ vui vẻ, chính là ta vui vẻ. Nếu ta không có tôn nghiêm, thiên hạ không có tôn nghiêm. Nếu ta không ngông cuồng, thiên hạ không ngông cuồng. Nếu ta không tức giận, muôn dân sẽ yên bình. Nếu ta không vui, muôn dân khóc."

"Hí. . ." Lời này vừa nói ra, ba mươi vạn tinh binh Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc bỗng dưng trợn to hai mắt, tâm hồn lạnh lẽo.

Mỗi một chữ một câu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều đánh một đòn nặng vào lòng bọn họ, đây rốt cuộc là loại tự tin bậc nào, cuồng ngạo bậc nào a?

Hai mắt Vô Ngân công tử chấn động nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng chính là thiên hạ, thiên hạ chính là nàng? Chỉ dựa vào mười chữ này cũng đã đủ đoạt hồn địch nhân rồi.

Còn thân hình Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đột nhiên nhoáng lên một cái, ánh mắt âm lãnh giống như độc xà khóa trên dung nhan Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ý của nàng rất rõ ràng, nàng đang cảnh cáo bọn họ: cho dù bọn họ vung đao tàn sát, nhuộm máu cả vùng đất, chân đạp lên hài cốt, cũng không thể hoàn thành dã tâm thống nhất thiên hạ. Bởi vì. . . Nàng mới thật sự là thiên hạ, khiến hắn không thể nắm trong tay thiên hạ.

https://thuviensach.vn

"Rút lui, lập tức rút lui." Che giấu suy nghĩ hỗn loạn, Dạ Dật Phong vung tay lên giữa không trung, khóe môi khẽ run nói.

Hắn không muốn ở lại sườn núi này nữa, không khí nơi này làm hắn vô cùng không thoải mái, ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu mị kiêu ngạo càng làm cho hắn cảm thấy hít thở không thông.

Vậy mà, lời của Dạ Dật Phong vừa dứt, thanh âm lạnh lẽo thấu xương của Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền vang dội trong gió núi: "Ngươi rút lui? Nếu như ngươi lựa chọn rút quân, ta sẽ lập tức hạ lệnh bắn pháo."

"Ngươi rốt cuộc muốn thế nào, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn cùng ta chơi trò đồng quy vu tận?" Dạ Dật Phong nhảy vọt lên, cắn răng nghiến lợi giận dữ hét. Uy nghiêm của thái tử hắn khổ công duy trì vì hành động này, bị diệt không sót lại chút gì.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến cùng muốn làm cái gì? Nếu nàng thật sự muốn cùng mình đồng quy vu tận, ngay lúc hai quân giằng co đã hạ lệnh bắn pháo, tại sao phải chờ tới bây giờ đây?

Nếu nàng cũng không muốn cùng mình đồng quy vu tận, hôm nay mình đã bỏ qua tôn nghiêm rút quân đầu hàng nàng, vì sao nàng còn không cho mình rút quân chứ?

"Điều động quân ngăn ở sườn núi, chặn đường đi của ta. Hành động khiêu khích như thế, làm ta rất khó chịu. Nếu như ngươi rút quân, ta tìm ai phát tiết tức giận trong lòng đây?" Môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt diêm dúa lẳng lơ khẽ nhếch, lười biếng cười nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi muốn như thế nào mới cho chúng ta rút quân khỏi sườn núi, nói điều kiện của ngươi đi?" Tiêu Hàn lạnh nhạt quét mắt qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng lạnh lùng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Mang theo tinh binh trở về nước mình, mặc khác hạ lệnh cho quân đội nước các ngươi đang trên đường tới Long Diệu Hoàng triều lập tức trở về. Hơn nữa, cùng Long Diệu Hoàng triều ta ký hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau trong vòng một năm. Nếu như điều kiện ta đưa ra các ngươi có thể làm được, trận này liền có thể chính thức kết thúc." Thượng Quan Ngưng Nguyệt che giấu nụ cười trong mắt, bên môi tràn ra lời nói không chút nhiệt độ.

Nhóm Ảo Ảnh Cung ẩn nấp tại Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc đã sớm lặng lẽ đưa tới cho Diễm hai lá thư cơ mật. Mà từ trên lá thư nàng và Diễm nhận được, không chỉ có Hoàng đế Bắc Dực quốc điều động trăm vạn đại quân chạy tới Long Diệu hoàng triều trợ giúp Tiêu Hàn, mà Hoàng đế Thương Nguyệt quốc cũng điều động trăm vạn đại quân chạy tới Long Diệu hoàng triều trợ giúp Dạ Dật Phong.

Hiện nay nếu Diễm có thể thuận lợi thu hồi binh quyền trên tay Khương Thái hậu, còn có thể miễn cưỡng đi ứng phó quân đội hùng mạnh của hai nước. Nhưng nếu không thuận lợi thu hồi binh quyền trên tay Khương Thái hậu, căn bản là không có cách nào đối kháng với quân đội hai nước.

Vì vậy phải giải quyết nội chiến Long Diệu Hoàng triều trước, nàng phải nghĩ cách ngăn cản quân đội hai nước Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc đến.

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong là con trai Bắc Dực Hoàng cùng Thương Nguyệt Hoàng coi trọng nhất, cũng là người kế vị tương lai của Bắc Dực quốc cùng Thương Nguyệt quốc. Nếu bức bách hai người bọn họ ký hiệp nghị cùng Long Diệu Hoàng triều không xâm phạm lẫn nhau trong vòng một năm, như vậy tự nhiên Bắc Dực Hoàng cùng Thương Nguyệt Hoàng cũng sẽ tán thành hiệp nghị này.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó, Diễm liền có đủ thời gian diệt trừ Khương Thái hậu. Quan trọng hơn là, Diễm có thể nhân cơ hội tấn công Tây Thần quốc trước. Chỉ cần Diễm thành công diệt trừ Tây Thần quốc, đem quân đội Tây Thần quốc nắm trong tay, như vậy liền không cần sợ Thương Nguyệt quốc cùng Bắc Dực quốc nữa rồi. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 85: Ngươi Đang Chơi Với Khỉ Sao

Edit: Thuyền Thu

"Nếu chúng ta cự tuyệt điều kiện của ngươi thì sao?" Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đồng thanh trả lời, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt gợn sóng, đáy lòng không khỏi buồn bã và phiền muộn.

Ra là… nàng không tiếc tánh mạng đánh cuộc với bọn họ, kỳ thực là muốn bức bọn họ ký kết hiệp ước hòa bình với Long Diệu Hoàng Triều, trong vòng một trăm năm không được xâm phạm lãnh thổ của nhau. Hiên Viên Diễm à Hiên Viên Diễm, ngươi đến tột cùng may mắn đến cỡ nào, cư nhiên cưới được một tiểu Vương Phi thông minh như vậy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi đến bên cạnh đài pháo, ngón tay khẽ phẩy bột phấn màu vàng lên thân pháo, thanh âm không mang theo nửa phần rung động nói: "Nếu như các ngươi cự tuyệt điều kiện của ta, đại biểu các ngươi nguyện ý chết. Như vậy, trận chiến này ta đánh cuộc tính mạng của các ngươi, ta rất vui chơi đùa với các ngươi một chút."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đánh cuộc tánh mạng của ta, ta cũng đánh cuộc mạng của ngươi, ta không tin ngươi thật sự có can đảm hạ lệnh nổ pháo." Dạ Dật Phong cắn chặt răng, sắc mặt khẽ biến nói.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mặc dù ngươi cam tâm tình nguyện vứt bỏ tính mạng, nhưng nếu ngươi chết, Hiên Viên Diễm sẽ cực kỳ bi thương, tinh thần sa sút, làm gì còn tâm trạng chống cự với trăm vạn đại quân Bắc Dực quốc đây? Trên đường đến hoàng tuyền, ngươi chờ mà nhìn

https://thuviensach.vn

Long Diệu Hoàng Triều ngươi bảo vệ bằng cả tánh mạng bị san thành bình địa đi.” Tiêu Hàn hít một hơi thật sâu, thanh âm mang theo khí lạnh trả lời.

“Có một điều ta quên nói cho các ngươi biết, cái gọi là đồng quy vu tận chỉ có thuộc hạ của ta và các ngươi, không bao gồm Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta. Nếu như các ngươi đã cự tuyệt điều kiện của ta, ta sẽ chờ đạp máu, thân thể cùng xương cốt của các ngươi, con người của ta rất từ bi nhất định ta sẽ độ hóa vong hồn lạnh lẽo cho các ngươi.” Đầu ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng rút khỏi thân pháo, theo gió môi mọng khẽ cong lên, đầu ngón tay của nàng khẽ chạm lên dây cung của huyết tỳ bà.

“ Ý của ngươi là ngươi có thể tránh né vô số mũi tên bén nhọn tập kích?” trong mắt Dạ Dật Phong tràn đầy kinh ngạc, mắt phượng khẽ híp lại nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong tay đang ôm huyết tỳ bà.

“Huyết tỳ bà chính là bảo vật của Linh Cung, cho dù các ngươi hạ lệnh vạn mũi tên cùng bắn, chỉ cần ta dùng linh lực gẫy nhẹ huyết tỳ bà, ánh sáng của nó cũng đủ bảo vệ ta. Cho nên, độc tiễn của các ngươi đối với ta mà nói căn bản chính là thùng rỗng kêu to.” Trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn ngập ý cười, bĩu môi nói.

Cái gì? Báo vật huyết tỳ bà ẩn giấu trong Địa Hạ cung điện, cư nhiên là Thánh Vật thần bí của Linh Cung? Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, sắc mặt của Tiêu Hàn Và Dạ Dật Phong bỗng chốc trắng bệch, thân thể cứng ngắc đứng yên tại chỗ.

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt, điều kiện của ngươi, ta… đồng ý.” Dạ Dật Phong khôi phục ánh mắt sợ hãi, môi tràn ra thanh âm bất đắc dĩ thỏa hiệp nói. Khó trách Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý muốn dùng tánh mạng đánh cuộc, giằng co cả nửa ngày, thì ra tánh mạng của nàng bọn họ không thể làm gì được. Được rồi, hôm nay xem như hắn chịu thiệt vậy.

https://thuviensach.vn

“Thái Tử Thương Nguyệt đã đồng ý điều kiện của ta rồi. Như vậy, Thái tử Bắc Dực, ngươi đồng ý hay còn muốn đánh cược với ta?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở môi mọng kiều diễm nói, mắt ngọc cười như không cười ngừng lại trên khuôn mặt lạnh như băng của Tiêu Hàn.

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một khi ta hạ lệnh phóng ra độc tiễn, huyết tỳ bà chỉ có thể bảo vệ được ngươi, nhưng hơn hai trăm người ảo ảnh ngươi mang theo sẽ bị độc tiễn xuyên tim mà chết. Chẳng lẽ… ngươi không quan tâm hơn hai trăm người Ảo ảnh sẽ chết vì ngươi sao?” Tiêu Hàn mở miệng chậm rãi nói, đôi mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

“Dùng tánh mạng hèn mọn của chúng ta đổi lấy tánh mạng cao quý của thái tử Bắc Dực và mười lăm vạn tinh binh, chúng ta cớ sao không chịu đây?" Thanh âm của chúng Ảo ảnh trả lời vang dội, mặt không mang biểu cảm quét mắt nhìn Tiêu Hàn.

“Ngươi có nghe rõ không? Chúng Ảo ảnh của ta rất thích cùng người Bắc Dực quốc xuống hoàng tuyền đấy.” Ngón tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vén mái tóc, dung nhan yêu mỵ cười lưu luyến nói.Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.

“Như vậy…Vô Ngân công tử cùng với bốn tùy tùng của y thì sao đây? Vô Ngân công tử giúp ngươi không phải ít, ngươi thật có thể đứng yên nhìn hắn bị vạn tên xuyên tim sao?” Chân mày của Tiêu Hàn chau lại, môi mỏng khẽ cong lên thanh âm lạnh lẽo nói.

“Tại hạ cùng với bốn tùy tùng từ lâu đã xem nhẹ sống chết, chết đối với chúng ta mà nói cũng chỉ là một lối giải thoát mà thôi. Thái tử Bắc Dực thì khác, ngươi dã tâm bừng bừng mưu toan thống nhất thiên hạ, mục đích của ngươi chưa hoàn thành, ngươi không muốn mang theo tiếc nuối mà chết chứ?” Không chờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt trả lời, Vô Ngân công

https://thuviensach.vn

tử ưu nhã cười, thanh âm lạnh nhạt ôn nhu như nước nhẹ nhàng hòa vào trong gió.

“Thái tử Bắc Dực, ngươi là ngươi thông minh, nên căn nhắc kỹ trước khi quyết định. Lấy tánh mạng của mười lăm tinh binh Bắc Dực quốc cùng hơn hai trăm tánh mạng đánh cuộc, rốt cuộc như thế nào mới gọi là đáng giá đây?” Ánh mắt Vô Ngân công tử và bốn người tùy tùng mang theo sự lạnh lẽo cùng khinh thường nhìn về phía Tiêu Hàn.

Hắn không quan tâm lời nói của chúng Ảo ảnh, Vô Ngân công tử và bốn tùy tùng của y. Ánh mắt của hắn thẳng tắp khóa ở trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, miệng gằn từng chữ một: “Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chẳng phải ngươi rất thích chơi trò đánh cược sinh mệnh sao? Hiện tại, ta liền đánh cuộc, ta không ngại cho ngươi thưởng thức chúng Ảo ảnh, Vô Ngân công tử và bốn gã tùy tùng bị vạn tên xuyên tim mà chết”

“Vậy sao?” ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt ẩn chứa nụ cười khát máu, môi đỏ mọng lạnh nhạt tràn ra hai chữ.

Hai mắt Tiêu Hàn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay giơ lên, mở môi lạnh lùng nói: “Tinh binh Bắc Dực quốc nghe đây, cung tên trong tay nhắm ngay chúng Ảo Ảnh. Cùng lui về phía sau, chuẩn lui khỏi sườn núi.”

“Dạ, Thái tử.” Thanh âm của tinh binh Bắc Dực quốc trả lời vang dội, đồng thời giơ cung tên trong tay lên hướng về phía tim chúng Ảo Ảnh.

Ngay lúc bọn họ chuẩn bị di động bước chân, thân thể chậm rãi quay ngược lại hướng chân núi, hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện ra khí lạnh, thanh âm rét lạnh cực kỳ: “Chúng Ảo ảnh nghe lệnh, chỉ cần tinh binh Bắc Dực rời khỏi sườn núi, cácngươi lập tức phát nổ đại pháo.”

“Dạ, Vương phi.” thân thể chúng Ảo Ảnh đứng thẳng tắp, giọng nói vô cùng thần phục lên tiếng.

https://thuviensach.vn

“Binh lính dừng lại” Hàm răng của Tiêu Hàn lập tức cứng rắn nặn ra bốn chữ, hai mắt khó tin nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng… cư nhiên không quan tâm tánh mạng của Vô Ngân công tử với hơn hai trăm người Ảo ảnh?

“Được rồi, thật ra ta đang đùa với ngươi đấy. Ngươi nói không sai, ta đúng là không đành lòng tận mắt chứng kiến Vô Ngân công tử cùng với hơn hai trăm người Ảo ảnh bị vạn mũi tên xuyên tim.” Cùng lúc đó, vẻ mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhún nhún vai một cái, thanh âm cười đùa làm Tiêu Hàn tức muốn phun máu.

“Hí…” Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, khóe miệng Dạ Dật Phong co rút hít một ngụm khí lạnh, bàn tay cũng nâng cao lên, điên cuồng gãi tóc của mình.DiễnđànLêQuýĐôn.

Giờ phút này, nếu như trước mặt hắn có một bức tường, Dạ Dật Phong hắn nhất định sẽ hung hăng mà đập đầu vào đó vài cái. Hắn cuối cùng cũng lãnh giáo được bản lĩnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi, nàng cần gì mang đại pháo tàn phá linh hồn của con người, với trình độ của nàng, nàng chỉ cần nói vài câu, cũng đủ làm người ta tức đến hộc máu rồi.

Quả nhiên, một giây trước vẫn còn khiếp sợ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một giây kế tiếp sắc mặt Tiêu Hàn trong nháy mắt xanh mét.

“Thương Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đang chơi với khỉ sao?” Hai mắt Tiêu Hàn bắn ra tia lửa, thanh âm rống giận từ trong môi tràn ra.

“Thái tử Bắc Dực, ngươi có ý gì? Sao tự hạ thấp bản thân rồi, ngươi nhìn ngang nhìn dọc cũng không giống con khỉ mà? Cho nên… ta làm sao lại chơi đùa với khỉ đây?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu khẽ nghiêng hai mắt vô tội chớp chớp vài cái nhìn Tiêu Hàn, vẻ mặt khiến Tiêu Hàn phát điên.

https://thuviensach.vn

“Ngươi…” Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt theo gió lọt vào tai hắn, trong nháy mắt gân xanh trên trán Tiêu Hàn nổi lên mãnh liệt, hai quả đấm bóp chặt lại giận đến run người.

“Ha ha—” Vô Ngân công tử và bốn gã tùy tùng, cùng những người còn lại liều mạng nhịn cười, cuối cùng bọn họ vẫn không thể nào nén nổi, mà bên này Dạ Dật Phong và thuộc hạ của y đang cố gắng đè nén tiếng cười nhưng vẫn không chịu nổi mà cười ra tiếng.

Da Dật Phong nhìn bộ mặt tức đến muốn giết người của Tiêu Hàn, trong lòng cảm thấy may mắn: Cũng may hắn thức thời đồng ý điều kiện của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu không lúc này hắn đã bị Thượng Quan Nhưng Nguyệt đùa giỡn giống Tiêu Hàn, tức giận muốn phun máu.

Trong thiên hạ, người có thể đồng thời đùa giỡn hắn và Tiêu Hàn trong lòng bàn tay, làm hai người bọn họ tức giận không thôi, còn hung hắn phản kích lại bọn họ. Chỉ sợ rằng trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra thì không còn người thứ hai

Nghĩ đến đây trong lòng Dạ Dật Phong có chút chua chát. Hắn sao lại có cảm giác này, trong thời gian ngắn khó mà xác định được.

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sự nhẫn nại của ta có giới hạn. Nếu ngươi khiêu chiến sức nhẫn nại của ta, Tiêu Hàn ta không tiếc dùng tánh mạng của bản thân và tinh binh Bắc Dực muốn cùng ngươi và chúng Ảo ảnh đồng vu quy tận.” Tiêu Hàn hoàn toàn tức giận, môi tràn ra lời nói như chém đinh chặt sắt.

“Thái tử Bắc Dực, thật sự là ta không đành lòng tận mắt chứng kiến chúng Ảo ảnh và Vô Ngân công tử bị vạn mũi tên xuyên tim, ngươi cũng giống ta không muốn tinh binh Bắc Dực bị ngàn pháo nổ chết. Nhưng đây là trên chiến trường, ta làm sao có thể qua loa kết thúc đây? Nếu hôm nay ta truyền chuyện này ra ngoài, cho mọi người biết mười lăm vạn tinh binh

https://thuviensach.vn

Bắc Dực quốclại sợ hai trăm người Ảo ảnh của Long Diệu Hoàng Triều, thảm bại rút lui tại chiến trường. Thử hỏi, mặt mũi người Bắc Dực quốc còn đâu?" Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt thâm thúynhìn Tiêu Hàn, môi tràn ra lời nói yếu ớt.

"Ngươi…" Thân thể Tiêu Hàn bỗng nhiên cứng đờ, hắn rất muốn lên tiếng phản bác lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng bản thân hắn lại chẳng biết nói gì.

"Cho nên, nên suy nghĩ vì mặt mũi của dân chúng Bắc Dực quốc thôi, thế này được không, ta và người cùng tỷ thí". Mắt phượng yêu mị với đôi chân mày thanh tú, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà ác nói.

"Ta và ngươi cùng tỷ thí?" Hai mắt Tiêu Hàn khóa lại trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói vô cùng kinh ngạc.

"Đúng! Nếu như ngươi thắng, ta sẽ không phát nổ đại pháo, cũng sẽ không sử dụng linh lực của huyết tỳ bà. Bọn ta sẽ đứng yên tại chỗ, mặc cho tinh binh Bắc Dực bắn ra ngàn tên, xuyên qua tim chúng ta mà chết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiều diễm cười, phong tình mị hoặc, tóc khẽ bay trong gió…tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 86: Tỷ Thí Bắn Cung

Edit: Thủy Bách Nhật

Beta: Alligator

"Tiếp tục." Mí mắt Tiêu Hàn buông xuống, thanh âm lạnh nhạt có chút khàn khàn.

"Nếu như ngươi thua, liền đáp ứng điều kiện ta đưa ra trước đó, ký hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau trong vòng một năm cùng Long Diệu Hoàng triều. Như thế nào?" Mắt ngọc trong suốt thông minh linh động nhẹ nhàng lưu chuyển, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hé đôi môi đỏ mọng nhàn nhạt cười nói.

"Phải so như thế nào?" Tiêu Hàn nâng tròng mắt đen lên, quan sát dung nhan kiều diễm tuyệt thế của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cảm giác lo lắng quanh quẩn tràn ngập đáy lòng.

Ngay trước mặt mười lăm vạn tinh binh Bắc Dực quốc, hắn căn bản không có cơ hội cự tuyệt tỷ thí cùng nàng, nếu không liền cho thấy hắn sợ nàng.

Muốn cùng hắn tỷ thí vậy sao, được, hắn thành toàn tâm nguyện của nàng. Hắn sẽ để cho nàng thua vô cùng khổ sở, hắn sẽ để cho nàng cùng nhóm người Ảo Ảnh Cung đứng yên tại chỗ, nghênh đón đại lễ vạn tiễn xuyên tim hắn ban thưởng.

https://thuviensach.vn

"Ngân Lang." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, mở miệng nói.

Ngân Lang vốn đang yên lặng, lúc này nhận lấy tấm chắn màu vàng từ trên tay một gã Ảo Ảnh, cầm tấm chắn màu vàng cung kính đứng ở bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nếu không phải ngươi dẫn theo tinh binh Bắc Dực quốc ngăn ở sườn núi ý đồ giết ta, chỉ sợ cũng sẽ không diễn ra trường hợp chiến tranh nhàm chán như thế. Nếu trận chiến này vì mũi tên, như vậy ta và ngươi dùng mũi tên để phân thắng bại đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, đưa ngón tay ngọc chạm đến tấm chắn Ngân Lang đang cầm trong tay.

Vèo một tiếng, dọc hai bên mặt tấm chắn, sáu đạo ánh sáng màu vàng lộ ra dưới cảnh sắc xinh đẹp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lướt ngón tay qua sáu mũi tên vàng, cười yêu mị nhìn Tiêu Hàn nói: "Sáu mũi tên vàng này là ta đặc biệt chế tạo vì cuộc tỷ thí của chúng ta ngày hôm nay, đầu mũi tên không có chút kịch độc nào."

"Chẳng lẽ. . . Tỷ thí mà ngươi nói, là muốn so tài bắn cung sao?" Tròng mắt đen lạnh lùng của Tiêu Hàn lưu chuyển nhấp nháy, tràn đầy tàn nhẫn bén nhọn.

"Đúng vậy." Thượng Quan Ngưng Nguyệt yên lặng quét mắt nhìn Tiêu Hàn, lười biếng đáp.

"So tài bắn cung với ta, ngươi cũng biết đó chính là chịu chết?" Tiêu Hàn không khỏi cau mày nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lạnh lùng nói.

Từ khoảnh khắc mình suất binh chặn ở sườn núi, nàng đã tính toán chính xác những sự việc sẽ diễn ra. Nàng biết cho dù có mười đài đại pháo,

https://thuviensach.vn

cho dù phải đánh cuộc cả tính mạng, mình cũng sẽ không giống Thái tử Thương Nguyệt Quốc Dạ Dật Phong lựa chọn khuất phục thỏa hiệp.

Cho nên nàng đặc biệt chuẩn bị cho mình chiêu phía sau, nàng biết một khi đưa ra lời tỷ thí, mình nhất định sẽ đồng ý tỷ thí cùng nàng. Vì vậy, trước đó nàng liền chế tạo ra sáu mũi tên vàng dùng để tỷ thí.

Nếu bỏ qua lập trường đối lập ngày hôm nay, phần tâm tư kín đáo đến giọt nước cũng không lọt này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, quả thật làm hắn cảm thấy khâm phục từ đáy lòng.

Chỉ là nàng thông minh tuyệt đỉnh như thế, nhất định hiểu được đạo lý "biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng", nàng nhất định đã điều tra rõ tất cả bản lĩnh của mình. Đã như vậy, tại sao nàng lại lựa chọn tỷ thí bắn cung với mình đây?

Nghe được đoạn đối thoại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Tiêu Hàn, trên mặt tinh binh Bắc Dực quốc lập tức lộ ra tươi cười. Thượng Quan Ngưng Nguyệt thế nhưng không biết tự lượng sức mình muốn cùng Thái tử so tài bắn cung, xem ra tức giận lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt đùa giỡn đưa đến, rốt cuộc cũng có thể sảng khoái phát tiết ra ngoài rồi.

Lông mày Vô Ngân công tử nhíu lại, tài bắn cung của Thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn là đệ nhất thiên hạ, căn bản thế gian không có người nào có thể so. Cho dù là hắn và Hiên Viên Diễm cũng không có chút lòng tin nào có thể ở phương diện bắn cung thắng được Tiêu Hàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Tiêu Hàn tỷ thí cái gì không được, vì sao lại cố tình lựa chọn tỷ thí bắn cung chứ?

Hai mắt Dạ Dật Phong chấn động nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn thậm chí cũng có chút hoài nghi lỗ tai mình nghe lầm. Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt chẳng lẽ bỗng nhiên thần kinh rối loạn, nếu không tại sao lại lựa chọn khiêu chiến bản lĩnh mạnh nhất của Tiêu Hàn đây?

Chờ một chút, mình như thế nào vậy? Rõ ràng lúc trước bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm cho tức giận suýt chút phun máu, hận không thể đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngũ mã phanh thây. Nhưng hhiện tại nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn tỷ thí bắn cung cùng Tiêu Hàn, tại sao hắn lại có loại kích động muốn phản đối đây?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa mới nói, nếu như nàng tỷ thí thua Tiêu Hàn, sẽ cho tinh binh Bắc Dực quốc bắn độc tiễn. Mà hắn, thế nhưng không giải thích được lại không muốn nhìn thấy hình ảnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị độc tên xuyên qua thân thể?

Không nhìn vẻ mặt khác nhau của mọi người, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi mở miệng nói: "Hai người chúng ta đứng đối mặt nhau, sau khi đứng vững, hai chân liền không được di chuyển nửa bước. Tiếp theo, chúng ta đồng thời hướng ba mũi tên về phía đối phương, đầu tên không bắn vào vị trí trí mạng, chỉ bắn về phía vai trái của đối phương. Người nào bị tên vàng bắn trúng vai trái trước, người đó thua."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lựa chọn so tài bắn cung với ta, đó là hành động ngu xuẩn nhất trong cuộc đời ngươi." Tiêu Hàn lạnh lùng nói xong, từ trong tay tinh binh Bắc Dực quốc bắt được hai cây cung từ sắt đen chế thành.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cười, nàng không đáp lại Tiêu Hàn, chỉ cúi mắt đem sáu mũi tên vàng lấy từ tấm chắn bóp chặt trong lòng bàn tay.

Tiêu Hàn và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng dời bước, hai người bình tĩnh đứng đối diện nhau, Tiêu Hàn đem cung tên sắt đưa cho Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đem ba mũi tên vàng đưa cho Tiêu Hàn.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiêu ngạo nhướng mày phượng nhìn về phía Tiêu Hàn, mỉm cười giễu cợt nói: "Có phải hành động ngu xuẩn hay không, tỷ thí xong ngươi sẽ biết."

Bầu trời trong xanh phủ xuống cảnh sắc tươi đẹp, phát ra ánh sáng rực rỡ, giống như màn lụa rực rỡ tinh xảo. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn im lặng xoay người, cùng dời bước đến hai bên sườn núi, ánh mắt của mọi người cũng không ngừng bắn về phía hai người.

Áo lam nhẹ nhàng bay phất phơ, vẻ mặt Tiêu Hàn ung dung giơ mũi tên lên đứng ở bên trái sườn núi, tóc đen rủ xuống, bị gió thổi bay về phía sau.

Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứa nụ cười rực rỡ đứng ở bên phải sườn núi, ánh mặt trời chiếu trên người nàng, làm cho nàng càng trở nên câu hồn đoạt phách.

Dây cung từ ngón giữa của Tiêu Hàn mở rộng ra tạo thành hình cung đầy đặn, mũi tên màu vàng nhắm ngay vai trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong mắt Tiêu Hàn tràn đầy kiêu ngạo tự tin cùng cười lạnh. Giống như vai trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là cỏ xanh đung đưa trong gió, hắn tùy thời có thể hái xuống.

Dây cung từ ngón giữa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt dọc theo người tạo thành vòng cung rực rỡ đẹp mắt, trên đầu mũi tên lộ ra màu vàng sáng bóng giống như không tiếng động cảnh cáo vạn vật phải nằm rạp dưới chân nàng, mãi mãi dâng lên thành kính đối với nàng.

"Mũi tên thứ nhất." Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn đồng thời mở miệng, mũi tên vốn là nằm trên dây cung bị kéo căng lập tức xé gió

https://thuviensach.vn

mà ra, mang theo sắc bén cùng lãnh lệ hướng về phía vai trái của đối phương.

Mọi người lập tức nín thở, nắm chặt quả đấm tim đập rộn ràng nhìn hai mũi tên bay nhanh như chớp.

Nhìn ánh sáng rực rỡ bắn ra tung toé từ mũi tên, thả ra hơi thở lạnh lẽo cùng sát khí. Chỉ nghe một tiếng phịch vang dội, mũi tên đụng nhau ở giữa không trung. Va chạm mãnh liệt, làm hai mũi tên bể tan tành, rơi trên mặt đất.

"Hít. . ." Mọi người không hẹn mà cùng hít một hơi lãnh khí, ánh mắt khó tin nhìn hai mũi tên vỡ tan tành trên đất.

Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn lạnh lùng giằng co, vẻ mặt không chút dao động nào.

Nhìn ngoài mặt, hai người bọn họ giống như không thấy hình ảnh hai mũi tên mới va chạm nhau, tan nát rơi xuống đất. Nhưng mà, trong lòng bọn họ vẫn không nhịn được thất kinh, không còn nửa phần xem thường tài bắn cung của đối phương nữa.

Ngón tay giữa lần nữa kéo dây cung thành hình cung đầy đặn, Tiêu Hàn đem nội lực dồn vào trên mũi tên vàng, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đem linh lực trút lên trên mũi tên vàng.

"Mũi tên thứ hai." Cánh tay đồng thời chậm rãi nâng cao, hai người lạnh lùng lên tiếng. Vèo một tiếng, mũi tên lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai hung ác bắn về phía vai trái của đối phương.

Gió núi điên cuồng gào thét, hai bên ngưng mắt đứng nhìn, mọi người nhất thời cảm giác hoa mắt, nhưng lại không cách nào nhìn được dấu tích của mũi tên vàng. Thì ra mũi tên vàng mà Tiêu Hàn và Thượng Quan Ngưng Nguyệt phóng ra, đã tạo ra vô số bóng tên giữa không trung.

https://thuviensach.vn

Phịch một tiếng vang lên, hai mũi tên lần nữa va chạm mãnh liệt.

Chỉ là, bởi vì hai người rót vào nội lực và linh lực, nên hai mũi tên cũng không tan vỡ như lần đầu tiên, mà là va chạm bén nhọn, cấp tốc xoay tròn mấy vòng trên không trung, sau đó mũi tên bắn chính xác về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn.

Tài bắn cung tuyệt đỉnh khiếp người như vậy, tốc độ nhanh đến mức không thể đỡ nổi, nếu thay bằng bất cứ người nào trong đó, sợ rằng chỉ có thể ngây ngốc đứng nguyên tại chỗ, trơ mắt nhìn mũi tên hung ác xuyên qua bả vai trái thôi?

Trong lòng mọi người kinh hãi, trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn lặng lẽ rịn ra một giọt mồ hôi lạnh, hai mắt tập trung nhìn mũi tên đang hướng về phía vai trái của mình với tốc độ cực nhanh.

Trong nháy mắt lúc mũi tên sắp bắn đến vai trái củaThượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn, chỉ thấy bọn họ vẫn bất động, thân thể hơi nghiêng sang phải, cúi thấp người xuống.

"Hít. . ." Tiếng hút khí liên tiếp vang lên trong gió, toàn bộ mọi người đếu rợn tóc gáy trừng lớn mắt, có loại cảm giác kinh hãi cực độ vượt ngoài sức chịu đựng của linh hồn.

Trời ạ, chuyện này. . . chuyện này sao có thể a? Mọi người liều mạng vuốt vuốt hai mắt, quả thật hoài nghi hình ảnh kinh khủng mà bọn họ đang chứng kiến trước mắt. Hai người bọn họ trong phút chốc cúi đầu, dùng răng cứng rắn tiếp nhận mũi tên vàng, mọi người lọt vào trạng thái ngổn ngang trong gió tập thể.

"Hay!" Sau khi yên tĩnh ngắn ngủi yên tĩnh trôi qua, tinh binh Bắc Dực quốc dẫn đầu tỉnh lại từ trong trạng thái ngổng ngang. Họ, giờ phút này hoàn toàn quên mất tình thế đối địch, thế nhưng hô một tiếng hay.

https://thuviensach.vn

"Thần vạn năng của ta a." Những người còn lại rối rít ngây ngốc vung bàn tay lên.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn cũng không để ý đến tiếng vỗ tay như sấm ở hai bên, bọn họ đưa tay lấy mũi tên đang dùng răng cắn xuống, mặt không vẻ gì ném mũi tên lên không trung, thanh âm không chút nhiệt độ: "Mũi tên thứ ba."

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn vừa dứt, tiếng vỗ tay hai bên chợt dừng lại, hô hấp của mọi người cũng đột nhiên ngừng lại móng tay khảm sâu vào trong lòng bàn tay. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 87: Lâm Trận Lùi Bước

Gió núi quấn quanh, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chế trụ dây cung, nụ cười trên mặt tuy rằng vô cùng quyến rũ, nhưng lại kín đáo lộ ra sự lạnh lẽo không thể diễn đạt bằng lời.

Linh lực từ lòng bàn tay phóng ra, tề tụ tại đầu tên, trong nháy mắt mũi tên cũng phóng ra hồng quang thiêu rụi vạn vật.

Tiêu Hàn cũng lạnh lùng chế trụ dây cung, y phục màu lam bay phấp phới, hắn đem toàn bộ nội lực dồn vào đầu mũi tên. Ánh mắt thâm thúy như biển sâu không chút gợn sóng, nhưng lại tỏa ra hơi thở cồng ngạo lạnh lẽo.

die»ndั้anl«equ»yd«onThượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn đồng thời chậm rãi nâng cánh tay lên, hai luồng khí phần phật giữa không trung, gió núi giống như không chịu nổi luồng khí cường đại uy hiếp, phát ra thanh âm run sợ.

Thấy tình hình như vậy, Vô Ngân công tử thu liễm bộ dáng tươi cười, bàn tay đột nhiên kẹp lại vô số hoa đào màu hồng nhạt.

Hắn nên ngăn cản mũi tên cuối cùng này, ngăn cản đổ máu sao? Tài bắn cung của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn đều đã đạt tới đỉnh cao, hiện tại bọn họ đem toàn bộ linh lực cùng nội lực ngưng tụ trên mũi tên, uy lực của mũi tên thứ ba nhất định rất cường hãn.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể thành công tránh khỏi mũi tên của Tiêu Hàn, xương cốt ở vai trái nàng nhất định vỡ vụn.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Dạ Dật Phong thâm thúy xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không tự chủ được giơ cao quạt trúc trong tay. Hắn. . . Có nên ngăn cản trận tỷ thí không thể đoán trước kết quả này không?

Thế gian nữ tử xinh đẹp nhiều như sao trên trời, thế gian nữ tử thông minh chỗ nào cũng có. Nhưng là nữ tử vừa xinh đẹp lại thông minh, hơn nữa cả hai thứ này đều là độc nhất vô nhị, bản lĩnh sâu không lường được. Trong thiên hạ ngoại trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ sợ không tìm được người thứ hai.

die»ndٌanl«equ»yd«onThượng Quan Ngưng Nguyệt này, vô luận là ngoái đầu lại lười biếng cười, hay là cuồng ngạo giơ tay nhấc chân, đều đủ làm người ta sinh ra ý niệm hèn mọn trong đầu, càng ngày càng hãm sâu.

Tuy rằng hắn không nguyện ý thừa nhận, nhưng hắn lại không thể không thừa nhận, tâm của hắn đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt lặng lẽ chiếm lấy rồi.

Bây giờ tuy không thể đoán trước được ai sẽ là người thắng trong trận tỷ thí này, nhưng hắn biết rõ, một khi mũi tên thứ ba phóng ra, nếu không thể tránh thoát, vai trái của Tiêu Hàn cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều sẽ bị vụn nát.

Tiêu Hàn không thể tránh thoát mũi tên của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xương cốt của hắn có bị vỡ vụn, mình mới lười để ý tới đâu. Nhưng mà, vạn nhất Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể tránh thoát mũi tên của Tiêu Hàn thì sao?

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy đã kéo căng dây cung, nhưng không phóng ngay như hai lần trước.

Trải qua hai lần trước, nàng đối với tài bắn cung của Tiêu Hàn rõ như lòng bàn tay, nàng ngàn vạn lần không ngờ tới tài bắn cung của hắn ngang ngửa với mình.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, mũi tên cuối cùng này nàng không dám dễ dàng bắn ra. Cho dù nàng có thể nắm chắc nó sẽ xuyên qua vai Tiêu Hàn, nhưng lại không thể nắm chắc nàng có thoát được mũi tên của Tiêu Hàn hay không.

die»ndt̃anl«equ»yd«onDiễm vẫn nghĩ rằng mình mang theo mười đại pháo lên núi, chỉ là là để uy hiếp Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong phải chật vật lui binh. Đối với việc bức bách Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ký hiệp ước không xâm phạm trong vòng một năm với Long Diệu Hoàng triều, Diễm hoàn toàn không biết, hiệp nghị này là phần kinh hỉ nàng chuẩn bị cho Diễm.

Nếu lúc trước Diễm biết mình vì ký hiệp nghị, sẽ lựa chọn mạo hiểm cùng Tiêu Hàn tỷ thí tên pháp, nhất định chết sống cũng không cho mình đến sườn núi.

Nếu mình không thể tránh thoát mũi tên của Tiêu Hàn, khiến cho xương cốt vai trái bị vỡ vụn dẫn đến tàn tật, Diễm nhất định sẽ bởi vì chuyện này, mà tự trách cùng hối hận.

Cho nên nàng không chỉ muốn thắng trận này, mà còn muốn bảo đảm an toàn của chính mình. Nhưng mà, rốt cuộc như thế nào mới có thể trong nháy mắt bắn tên xuyên qua vai Tiêu Hàn, lại vừa có thể thuận lợi tránh khỏi mũi tên của Tiêu Hàn?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét mũi tên trên tay Tiêu Hàn, trong lòng âm thầm suy nghĩ tốc độ cùng phương hướng khi Tiêu Hàn bắn nó ra.

Mà khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem kỹ kim tiên trong tay Tiêu Hàn, thì Tiêu Hàn cũng lạnh lùng xem xét kim tiên trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn không chắc chắn có thể tránh thoát mũi tên thứ ba của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không nắm chắc có thể tránh thoát mũi tên thứ ba của hắn.

https://thuviensach.vn

Không hiểu vì sao, mình từng rong ruổi trên chiến trường, giết vô số địch nhân cũng không nhăn mày một cái. Nhưng hôm nay, khi nhắm tên vào vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tâm lại có chút do dự.

Ngay tại lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nheo mắt, chuẩn bị lợi dụng thính giác bắn tên cùng tránh tên, Tiêu Hàn bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng: "Đợi chút."

Vừa muốn buông tay bắn tên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chút ngẩn người, nàng phút chốc mở mắt, khuôn mặt đầy hoài nghi nhìn Tiêu Hàn.

"Mũi tên cuối cùng này, ta. . . Không bắn." Tiêu Hàn hạ tay xuống, hai tròng mắt u lãnh nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chính là ở chỗ sâu nhất trong hai tròng mắt u lãnh kia, lại có một loại cảm xúc phức tạp.

die»ndٹanl«equ»yd«onCảm xúc phức tạp này chiếm lấy tâm cùng linh hồn hắn, hắn muốn liều mạng kháng cự, nhưng càng kháng cự, loại cảm xúc phức tạp này càng mãnh liệt.

"Lâm trận lùi bước, xem như thua." Kinh ngạc trong mắt lóe lên rồi biến mất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng chậm rãi nói.

"Được, ta nhận thua." Tiêu Hàn mặt không chút thay đổi ném cung tiễn trong tay xuống đất, bạc môi phát ra lời nói làm toàn trường khiếp sợ.

"Hí. . ." Toàn thể tinh binh Bắc Dực quốc hít vào khí lạnh, nhìn về phía Tiêu Hàn. Trong ánh mắt có kinh ngạc, có sợ hãi, cũng có mê man. Đây là cái tình huống gì, sẽ không phải là bọn hắn nghe lầm đi?

Tầm mắt của Vô Ngân công tử cùng Dạ Dật Phong cũng khóa trên mặt Tiêu Hàn, khẩn trương trong mắt phút chốc biến thành vô cùng khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn không phải loại người dễ dàng nhận thua, cho dù giữa cái chết cùng nhận thua, Tiêu Hàn cũng tình nguyện chọn cái chết tuyệt không nhận thua. Đối với người cao ngạo như Tiêu Hàn mà nói, chưa đánh đã nhận thua là loại sỉ nhục rất lớn. Nhưng mà hiện tại, hắn lại chủ động nhận thua?

"Ngươi. . ." Đối với việc Tiêu Hàn nhận thua, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày phượng, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi.

Ánh mắt khác thường từ bốn phía phóng đến, Tiêu Hàn ngoảnh mặt làm ngơ. Lạnh nhạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Tiêu Hàn nói: "Điều kiện ngươi đưa ra trước đó, ta đáp ứng."

Thu liễm sự khiếp sợ trong lòng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vứt cung tên xuống. Mắt ngọc xinh đẹp chứa ý cười quét qua Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: "Một khi đã như vậy, làm phiền hai vị lấy con dấu thái tử ra."

die»ndٞanl«equ»yd«onDạ Dật Phong vẻ mặt cổ quái xem xét Tiêu Hàn, nhẹ nhàng đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu nghi hoặc nói: "Còn chưa nhìn thấy Long Diệu Hoàng đâu, vì sao phải lấy con dấu ra a?"

Ngay cả hắn cùng Tiêu Hàn đáp ứng điều kiện Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa ra, nguyện ý ký hiệp nghị một năm không xâm phạm lẫn nhau với Long Diệu Hoàng triều. Không phải nên tiến vào hoàng cung Long Diệu, cùng Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly chính thức ký kết mới có hiệu lực sao? Nếu hiện tại còn chưa thấy Long Diệu Hoàng đâu, vội vã lấy con dấu ra làm gì a?

Thanh Báo nhận được ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhanh nhẹn móc ra bốn phần hiệp nghị, mở miệng lạnh lùng nói: "Đây là hiệp nghị Long Diệu Hoàng ta đã sắp xếp tốt, Long Diệu Hoàng đã dùng

https://thuviensach.vn

ngọc tỷ hạ ấn ký trên đó. Bây giờ hai vị thái tử chỉ cần lấy ra con dấu, hạ ấn ký của thái tử, sau đó lấy đi một phần hiệp nghị là được."

"Hiện tại, hai vị có thể lấy con dấu thái tử ra rồi chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã cười, mở miệng nói. Bốn phần hiệp nghị này là nàng lặng lẽ gạt Diễm, phân phó Thanh Báo đi tìm hoàng đế Hiên Viên Ly sắp xếp tốt.

"Khụ. . . Con dấu đúng là tùy thân mang theo, nhưng mà thật không đúng dịp, quên mang mực đóng dấu rồi." Dạ Dật Phong từ trong ngực lấy ra con dấu của thái tử Thương Nguyệt, trong lòng không khỏi sâu kín thở dài. Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, ngay cả hiệp nghị cũng đã thảo sẵn?

"Thương Nguyệt thái tử quên mang mực đóng dấu a? Không sao, chìa tay ra, ta lập tức biến chút mực đóng dấu độc nhất vô nhị cho ngươi." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay chuyển, ý cười trên mặt càng đậm.

die»ndٹanl«equ»yd«on"Biến?" Dạ Dật Phong thật cẩn thận chìa tay trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời cảm giác lạnh sống lưng. Vì sao hắn lại cảm thấy khuôn mặt tươi cười của nàng, tựa hồ ẩn chứa sự tàn lãnh chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt phút chốc nâng cổ tay lên, nhẫn băng thiết nhẫn đột nhiên nở rộ cắt qua mu bàn tay của Dạ Dật Phong. Dạ Dật Phong cảm giác được mu bàn tay truyền đến từng đợt đau nhức, ngửi được mùi máu tươi.

"Ngươi, ngươi, ngươi. . ." Máu đỏ tươi từ mu bàn tay chảy ra, giống như đậu nành nhỏ giọt xuống đất, Dạ Dật Phong nghẹn họng trân trối nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Trước khi nàng ra tay, có thể trước báo cho mình một tiếng không?

"Lấy máu tươi thay mực đóng dấu, càng thể hiện thành ý ký kết hiệp nghị của Thương Nguyệt quốc. Nhanh lấy máu ngươi thay mực đóng dấu

https://thuviensach.vn

đi!" Hoàn toàn không nhìn biểu tình dại ra của Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười nói.

"Thành ý?" Dạ Dật Phong vẻ mặt hắc tuyến xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại trợn mắt nhìn Thanh Báo đang đi tới. Hỏi thành ý của hắn sao? Hắn chính là bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng bạo lực bức bách, tâm không cam tình không nguyện ký kết hiệp nghị với Long Diệu Hoàng triều a?

"Bắc Dực thái tử, nếu ngươi cũng quên mang mực, vậy phải mượn máu tươi của Thương Nguyệt thái tử dùng tạm rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ nhìn thẳng Tiêu Hàn, cười nói.

Cắt tay lấy máu hắn còn chưa tính, cư nhiên không quản hắn có đồng ý hay không, liền tự tiện làm chủ đưa máu hắn cho Tiêu Hàn làm mực đóng dấu?

Dạ Dật Phong đang vùi đầu chấm máu vào con dấu, chuẩn bị hạ ấn ký xuống hiệp nghị trên tay Thanh Báo. Phút chốc ngẩng đầu lên, các cơ trên mặt giật giật nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 88: Ai Dám Tranh Phong

Edit: Thủy Bách Nhật

Beta: Alligator

"Máu tươi của ngươi rơi đầy đất dù sao cũng lãng phí, cho Thái tử Bắc Dực quốc dùng có làm sao đâu?" Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét qua Dạ Dật Phong, môi đỏ mọng như có như không cong lên nói.

Dạ Dật Phong liếc mắt xem thường, im lặng cúi đầu đóng dấu vào hai phần hiệp nghị của Thương Nguyệt quốc và Long Diệu Hoàng triều.

Sau khi hắn đem một phần hiệp nghị nhanh chóng nhét vào trong ngực, đầu bỗng chốc ngẩng cao lên, giọng khó chịu nói: "Bản Thái tử không muốn cho mượn, nếu hắn giống ta không mang mực đóng dấu, có thể tự cắt mu bàn tay, lấy máu thay mực để đóng dấu biểu hiện thành ý."

Hai mắt Tiêu Hàn lạnh như băng nhìn Dạ Dật Phong, từ trong tay áo lấy ra con dấu và mực đóng dấu thuộc về Thái tử Bắc Dực quốc hắn, chậm rãi dời bước chân đến trước mặt Thanh Báo.

Mắt nhìn hai phần hiệp nghị đã đóng dấu, bàn tay nắm chặt phần hiệp nghị của Bắc Dực quốc hắn và Long Diệu Hoàng triều, vẻ mặt của Tiêu Hàn không biểu cảm đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta và ngươi gặp nhau ở Tây Thần quốc." Ánh mắt của Tiêu Hàn lộ ra thâm trầm âm u sắc bén, thờ ơ lạnh nhạt

https://thuviensach.vn

mở miệng nói.

Mắt ngọc tràn đầy ý cười nhẹ nhàng nhìn Tiêu Hàn, thanh âm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuy êm ái lại hàm chứa một tia trào phúng nhàn nhạt nói: "Cuộc chiến ở sườn núi, ta thắng. Cuộc chiến ở Tây Thần, kết quả cũng như thế."

Trong lời nói của Tiêu Hàn ẩn chứa thâm ý, thông minh như nàng sao lại không hiểu chứ? Mặc dù hôm nay hắn bị buộc ký hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau trong vòng một năm với Long Diệu, nhưng hắn sẽ không ngu xuẩn cho phép Diễm mở rộng lực lượng quân sự.

Hắn biết nhất định Diễm sẽ trong một năm hiệp nghị này, nghĩ cách tiêu diệt Tây Thần quốc mà Long Diệu đã nhắm từ lâu, nắm trong tay quân đội của Tây Thần, để phục vụ cho một năm sau đối kháng với Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc. Mà hắn, sẽ bất chấp tất cả tiêu diệt Tây Thần quốc trước, không để cho Diễm thuận lợi đoạt được quân đội Tây Thần.

"Cõi đời này, không có người thắng vĩnh viễn." Tiêu Hàn cắn răng gằn từng chữ một, ánh mắt âm trầm không khỏi làm cho cảnh sắc tươi đẹp lâm vào ảm đạm. Bây giờ hắn thua mất một phần hiệp nghị, nhưng quân đội Tây Thần, hắn sẽ không để thua Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nữa, tuyệt đối không!

"Những lời này đối với ngươi, hoặc là đối với những khác người mà nói đúng là rất thích hợp, nhưng mà đối với ta. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu mị cười khẽ lắc đầu, hé đôi môi đỏ mọng kiều diễm nói: "Ta sẽ là một ngoại lệ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta vĩnh viễn là người thắng. Thiên hạ vạn vật chỉ cần ta muốn tranh, nó nhất định thần phục ta. Cho nên vật ta muốn, tốt nhất ngươi đừng cố tranh đoạt, nếu không chuẩn bị mặc niệm cho quân đội Bắc Dực quốc đi."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Tiêu Hàn cảm giác tiếng gió bên tai thê lương, rồi biến thành một luồng khí khó mà kháng cự đánh sâu vào linh hồn của hắn.

Yên lặng nhìn nụ cười yêu mị của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Tiêu Hàn lựa chọn im lặng không nói. Đối với việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nở nụ cười tà tứ kiêu ngạo, Tiêu Hàn thoáng rùng mình, tâm không tự chủ được ngây ngốc.

Loại si mê không thể kháng cự này, làm đáy mắt Tiêu Hàn phủ lên một tầng rung động khổ sở khó nói thành lời. Vì sao, nàng nhất định phải là kẻ địch của hắn đây?

Sau sự im lặng nhất thời, Tiêu Hàn chậm rãi xoay người đi tới trước mặt tinh binh Bắc Dực quốc. Cứng rắn thu lại cảm xúc dao động trong cơ thể, Tiêu Hàn lạnh lùng mở miệng nói: "Rút về nước."

"Dạ, Thái tử." Thanh âm của tinh binh Bắc Dực quốc vang dội đáp lại, tất cả vô cùng chỉnh tề quay người lại, bước chân nặng nề lần lượt rút lui về phía chân núi. Bụi đất bay lên, cỏ ở hai bên sườn núi như tấm thảm xanh chập chờn rung động theo gió, giống như cẩn thận đưa tiễn đại quân Bắc Dực quốc rút khỏi sườn núi.

Đang lúc từng đợt ánh sáng vàng rực quấn quanh, Tiêu Hàn chợt quay đầu lại, ánh mắt thâm thúy phức tạp yên lặng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng có chút hoảng hốt trốn trong đại quân đang rút lui.

"Tiêu Hàn đã tuân thủ hiệp nghị, trở về Bắc Dực quốc rồi. Ngươi, cùng tinh binh Thương Nguyệt hình như cũng không nên ở lại sườn núi nữa thì phải?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay khẽ vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn, khẽ nhíu đôi mày thanh tú nhìn về phía Dạ Dật Phong đang nhìn tinh binh Bắc Dực quốc rút lui.

https://thuviensach.vn

Thu hồi tầm mắt, Dạ Dật Phong nhẹ nhàng phe phẩy quạt trúc trong tay, dung nhan nhuộm nụ cười tươi sáng rực rỡ nói: "Này, nếu đã ký hiệp nghị rồi, Thương Nguyệt quốc ta và Long Diệu Hoàng triều tạm thời cũng coi như quan hệ hòa thuận hữu nghị. Như vậy, với thân phận Thụy vương phi Long Diệu Hoàng triều của ngươi, thân phận Thái tử Thương Nguyệt của ta, có phải nên cho ta thuốc giải không?"

"Không phải ta đã nói, ta không mang thuốc giải trong người." Ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt quyến rũ lưu chuyển, môi đỏ mọng nhẹ cong lên độ cong yếu ớt cười nói.

"Đừng làm tan vỡ linh hồn yếu ớt của ta, trong lòng ta hết sức rõ ràng, ngươi. . . Thật ra có mang theo thuốc giải tới sườn núi." Ánh mắt Dạ Dật Phong chậm rãi đặt trên dung nhan Thượng Quan Ngưng Nguyệt, có chút chua sót cười nói.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể ký phần hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau này, hắn đòi thuốc giải của nàng đương nhiên là hi vọng xa vời. Nhưng hôm nay đã thành công ký hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau, nếu yêu cầu nàng đưa thuốc giải, nàng nhất định sẽ giao cho mình.

Nàng từng nói với mình tốt nhất đừng xúc động tìm người giải độc, nếu như không phải thuốc giải nàng tự tay nghiên cứu ra, thuốc giải khác một khi cùng độc trong người mình dung hợp với nhau, độc tính sẽ thay đổi độc càng thêm độc làm cho thân thể của mình dần dần thối rữa.

Nếu như hắn vì muốn giải hết kỳ độc quỷ dị trong cơ thể, thật sự trở thành thi thể tanh hôi vô cùng thê thảm theo lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà nói không có chút lợi ích nào.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất rõ ràng, tất cả binh quyền của Thương Nguyệt quốc ở trong tay Dạ Dật Phong hắn, hiệp nghị cũng là do Thái tử Thương Nguyệt quốc hắn, Thái tử tương lai cùng Long Diệu Hoàng triều ký.

Nếu như Thái tử Thương Nguyệt quốc hắn chịu khổ bỏ mình, binh quyền Thương Nguyệt quốc tự nhiên cũng sẽ đổi chủ, như vậy phần hiệp nghị "Hữu nghị" do Dạ Dật Phong hắn tạm thời ký cùng Long Diệu Hoàng triều, sợ rằng trong nháy mắt sẽ trở thành có cũng như không rồi.

Thật ra dựa theo lẽ thường mà suy đoán, mặc dù mình không mở miệng hỏi thuốc giải, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ tất cả cũng nên chủ động đem thuốc giải giao cho mình.

Vậy mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại cố tình không chủ động đem thuốc giải giao cho mình, cố ý chờ đợi mình mở miệng xin nàng thuốc giải. Rõ là. . . Coi như nàng ngoan độc a, ngoan độc làm hắn căm phẫn, lại không thể làm gì.

"Được rồi! Vậy ta liền tìm một chút xem, có lẽ ta thật sự có mang theo thuốc giải bên người, nhưng bởi vì trí nhớ không tốt nên quên mất." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười rực rỡ liên tục nhún vai, khẽ cụp mắt xuống, ngón tay miễn cưỡng đưa vào trong tay áo tìm kiếm.

Khóe miệng Dạ Dật Phong khẽ co rút, tuy hai mắt yên lặng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang lục lọi tay áo, nhưng trong lòng thì vô cùng u ám thê lương thầm nói: ngươi cứ tiếp tục giả bộ đi! Quên mất? Ngươi mà quên mất, giả bộ quên mất chứ gì.

Sau một hồi thờ ơ tìm kiếm trong tay áo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ bên trong lấy ra một viên thuốc nhỏ màu trăng như tuyết, biểu tình trên mặt có chút áy náy cười nói: "Xem trí nhớ đáng ghét của ta, quả thật là có mang theo thuốc giải bên mình."

https://thuviensach.vn

"Vậy thì. . . Đa tạ?" Dạ Dật Phong đưa bàn tay đến trước mặt củaThượng Quan Ngưng Nguyệt, trong mắt mơ hồ có cười khổ nói.

Ngón giữa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng bắn ra, đem viên thuốc màu trắng ném đến trong lòng bàn tay đang mở ra của Dạ Dật Phong, thanh âm mang theo mười phần tươi cười nói: "Không cần cám ơn, cần phải vậy."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi lợi hại! Khóe miệng Dạ Dật Phong liền co rút nhận lấy viên thuốc màu trắng, cũng không vội vã nuốt vào. Chỉ thấy hắn nhẹ xoay chuyển viên thuốc nhỏ trong tay, môi mỏng chợt nhếch lên một đường cong quỷ dị nói: "Còn nữa, ta còn nợ ngươi một chữ phục, ngươi nhớ sớm ngày lấy được chữ phục này nha. Nếu ở trong miệng ta quá lâu, sợ rằng sẽ không còn gì thú vị nữa."

Thật ra thì tờ giấy kia còn cất dấu bí mật, là chiêu ác độc nhất hắn dùng để đối phó Hiên Viên Diễm. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nếu thật sự có thể đem bí mật phá giải, đối với hắn không có chút ích lợi nào.

Chỉ là hôm nay hắn bị một thân khí thế cuồng vọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chèn ép, trong lòng luôn quanh quẩn ý nghĩ hèn mọn nhỏ bé. Cho nên, hắn liền dùng bí mật ẩn dấu trên tờ giấy để áp chế ngạo khí của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm cho nàng biết nàng không phải là thần vạn năng vô địch, bởi vì ít nhất bí mật ẩn dấu trên tờ giấy của Dạ Dật Phong hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng không cách nào phá giải được.

"Ngươi cứ thoải mái đi, chữ phục đó rất nhanh ta sẽ đem về. Hơn nữa. . . Bảo đảm cón khiến ngươi rung động tâm can, cả đời khó quên." Ánh mắt trong suốt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng quét qua Dạ Dật Phong, dung nhan yêu mị tươi cười rực rỡ không so đo trả lời.

https://thuviensach.vn

"Được, ta chờ." Dạ Dật Phong bỗng chốc đem viên thuốc nhỏ màu trắng bỏ vào trong tay áo, môi mỏng cùng lúc chậm rãi nói, tròng mắt đen thả ra ánh sáng ảm đạm. Lời nói vô cùng tự tin này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm phong thái vương giả mà hắn vất vả lắm mới lấy lại được, trong nháy mắt biến mất lần nữa không còn sót lại chút gì.

"Như vậy, ta liền không tiễn a?" Tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng hướng về vị trí các tinh binh của Thương Nguyệt quốc đang đứng, ánh mắt giống như phủi hạt bụi tầm thường về phía Dạ Dật Phong.

Thân thể Dạ Dật Phong đột nhiên cứng ngắc, đáy mắt chứa sóng lớn tối tăm quét một vòng qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hành động và ánh mắt của nàng cực kỳ rõ ràng, ý tứ hết sức khinh thường là: nhanh chóng mang theo nhóm tinh binh con kiến của ngươi rút lui khỏi sườn núi trở về Thương Nguyệt quốc đi, lãnh thổ Long Diệu Hoàng triều ta không thích hợp cho những con kiến ở lại.

Nhìn sự sắc bén trong mắt phượng xinh đẹp của nàng, ngắm ngọc nhan của nàng được điểm lên nụ cười yêu mị, cảm nhận hơi thở yêu dã bức người từ nàng, Dạ Dật Phong chợt ghen tỵ sâu sắc.

Trên thế gian vô số đóa hoa tươi ở khắp nơi, vì sao lại chỉ một mình Hiên Viên Diễm đoạt được đóa hoa tươi kiêu ngạo nhất đây? Ghét Long Diệu Hoàng triều, ghét Hiên Viên Diễm, ghét. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt!

Vẻ mặt Dạ Dật Phong rất không tự nhiên phe phẩy quạt trúc trong tay, dời bước đến chỗ các tinh binh Thương Nguyệt đang đứng. Hai mắt lạnh nhạt có chút chán chường quét qua các tinh binh Thương Nguyệt quốc, Dạ Dật Phong tức giận lạnh lùng nói: "Rút về nước."

https://thuviensach.vn

"Dạ, Thái tử." Các tinh binh Thương Nguyệt quốc e sợ nhìn Dạ Dật Phong, nhanh chóng chỉnh tề quay người lại, sau lưng chảy ra một tầng mồ hôi lạnh chậm rãi rút xuống chân núi.

Bầu trời trong xanh ánh dương tươi đẹp như ngọn lửa rực rỡ chiếu rọi nhân gian, nhưng màu vàng rực rỡ chiếu đến trên mặt Dạ Dật Phong lại giống như rơi vào hàn băng. Nhẹ nắm chặt quả đấm quay người, yên lặng quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc hồng y cùng tóc đen tung bay trong gió, lòng Dạ Dật Phong giống như bị kim châm, nhanh chóng nhảy vào trong đội ngũ tinh binh của Thương Nguyệt quốc rút lui khỏi chân núi.

Không nhìn các tinh binh của Thương Nguyệt quốc lần lượt rút lui, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà đến trước mặt Vô Ngân công tử. Hơi nghiêng đầu, mắt ngọc rực rỡ cười hỏi: "Kịch vui ở sườn núi đã kết thúc, không biết Vô Ngân công tử cùng bốn thuộc hạ xem có đã nghiền hay không?"

"Thật là không đến không công! Tiếc nuối chỉ có thể mỉm cười xem, không được động thân tiêu sái tham gia diễn trò, thật sự là có chút phụ lòng ngươi lúc trước đã nhiệt tình mời." Dung nhan của Vô Ngân công tử tao nhã cười khẽ, thanh âm ôn nhu như nước trả lời.

Hắn dẫn theo bốn thuộc hạ đi tới sườn núi, vốn là muốn trợ giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng đánh lui địch. Ai ngờ được, trường hợp chiến tranh kinh tâm động phách như vậy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại lười biếng chơi đùa đã dễ dàng kết thúc?

Lúc này, bốn gã tùy tùng của Vô Ngân công tử cũng yên lặng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng cực kỳ bội phục thầm nói: Tứ Quốc tranh bá, gió nổi mây phun. Phượng Tinh hiện thế, ai dám tranh phong?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén mấy sợi tóc trên trán, môi đỏ mọng tươi cười rực rỡ nói: "Mặc dù trò chơi ở đây kết thúc tốt đẹp, nhưng một tuồng kịch đặc sắc khác cũng đang trình diễn. Ta đây, phải nhanh chóng chạy tới tìm nhân vật trọng điểm cho phần trình diễn tới. Vô Ngân công tử cùng bốn tùy tùng nếu tiếc nuối không thể tận tình tham gia trò chơi ở sườn núi, không ngại đi theo ta, có lẽ cũng có thể được làm nhân vật khiến các ngươi hài lòng nha."

Người có ý định xấu chọc giận nàng, nàng tất nhiên sẽ lấy hung ác trả lại. Người có thiện ý đối đãi với nàng, nàng tự nhiên cũng sẽ dùng lễ đáp lại.

Vô Ngân công tử này không chỉ tặng nàng Huyền Băng Thiết vô địch không gì thắng nổi và Kim Lũ Y nước lửa bất nhập, còn nhiều lần ra tay trợ giúp nàng. Bằng sự sáng suốt nhạy bén của nàng đối với con người, trước mắt nàng không tìm được chút ác ý nào trên người Vô Ngân công tử. Vì vậy, nàng cũng không cần thiết cự tuyệt Vô Ngân công tử.

Dĩ nhiên, nếu Vô Ngân công tử đến gần nàng thật ra là có mục đích không thể cho ai biết, nhưng bởi vì kỹ xảo biểu diễn của hắn đã đạt tới cảnh giới thuần thục, làm mình tạm thời hoàn toàn nhìn không ra âm mưu của hắn. Như vậy, mình càng không cần xa cách trốn tránh hắn.

Đối với người cao minh rắp tâm hại người, phương pháp thấp kém nhất là xa cách trốn tránh, chờ đợi hắn chân chính ra tay, rồi sẽ cùng đấu một phen. Mà phương pháp đứng đầu chính là trưng ra khuôn mặt tươi cười chào đón, để cho hắn yên tâm bên mình để tùy thời tìm kiếm dấu vết, sau đó tìm đúng thời cơ thích hợp hung hăng phản kích.

Nhưng nếu Vô Ngân công tử thật là người có ý định xấu, nàng sẽ yên lặng thay hắn cầu nguyện kết quả đừng quá thê thảm. Ngược lại, nếu thật hắn là người có ý tốt đối với nàng, nàng tự nhiên cũng sẽ dùng chân thành đáp lại.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trên dung nhan củaVô Ngân công tử không khỏi tràn ra nụ cười tao nhã, dịu dàng nói: "Rất thích đi cùng ngươi, thuận tiện tìm nhân vật thích diễn trò."

Vậy mà hắn vừa dứt lời, bên tai chợt truyền đến tiếng nổ quen thuộc. Vèo vèo vèo, Vô Ngân công tử và bốn thuộc hạ lập tức ngưng mắt nhìn theo âm thanh.

"Công tử, là pháo bông hoa đào màu đen." Sắc mặt của Bốn gã người hầu bỗng nhiên biến đổi, miệng đồng thanh kinh hoảng hô.

Thì ra là, ở một ngọn núi không xa, đột nhiên bắn ra vô số đạo pháo bông. Những đạo pháo bông kia không chỉ có màu đen nhánh, sau khi nổ vang trên bầu trời xanh lại tạo thành hình hoa đào.

Sắc mặt của Vô Ngân công tử hơi biến, pháo bông hoa đào là tín hiệu liên lạc của bọn thuộc hạ Tuyết Ảnh các với hắn, nhưng nếu phóng ra pháo bông hoa đào màu đen, ý nghĩa chính là gặp phải nguy hiểm cực lớn.

Lần này hắn chỉ dẫn theo bốn thuộc hạ ra ngoài, nếu như hắn không ra lệnh, bọn thuộc hạ Tuyết Ảnh các tuyệt đối không dám tự tiện đặt chân vào giang hồ.

Nhưng hôm nay khi Long Diệu Hoàng triều nội chiến, hắn lại thấy được pháo bông hoa đào màu đen chỉ có thuộc hạ Tuyết Ảnh các của hắn mới có thể phóng ra. Xem ra nhất định là trong Tuyết Ảnh các có chuyện lớn xảy ra, làm cho bọn thuộc hạ không thể ứng phó, lúc này mới tự tiện đặt chân vào giang hồ thả tín hiệu cho hắn mau trở về.

Sau khi đem tiểu kim chồn Cầu Cầu trong ngực vẫn trong trạng thái hôn mê giao cho Ngân Lang, Vô Ngân công tử che giấu khiếp sợ trong mắt, con ngươi trong suốt hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt thanh nhã cười nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thật sự xin lỗi. Vốn định đáp ứng lời mời của ngươi, đi gặp Hiên Viên Diễm tìm người thích đùa giỡn.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng thuộc hạ của ta phóng ra tín hiệu làm hư nhã hứng, tại hạ sợ rằng phải cùng bốn thuộc hạ đi trước một bước, lập tức xuống núi cùng thuộc hạ phóng tín hiệu hội hợp."

Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lại Vô Ngân công tử một nụ cười sáng chói rực rỡ, môi đỏ mọng ôn nhu nói: "Đã như vậy, Vô Ngân công tử liền đi trước làm việc đi. Ngày khác nếu gặp tiết mục trình diễn đặc sắc khác, Ngưng Nguyệt lại mời Vô Ngân công tử cùng thưởng thức."

Mặc dù Vô Ngân công tử không nói rõ, chỉ từ vẻ mặt đột biến của hắn và bốn thuộc hạ, nàng cũng có thể đoán được những đạo pháo bông hoa đào màu đen kia đối với Vô Ngân công tử mà nói, cũng không phải chuyện tốt đẹp.

"Ừ." Vô Ngân công tử nhẹ gật đầu, môi mỏng khẽ cười lên tiếng.

Bốn thuộc hạ củaVô Ngân công tử hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm quyền, giọng mang theo kính trọng nói: "Thượng Quan tiểu thư, cáo từ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng về phía bốn thuộc hạ của Vô Ngân công tử cười gật đầu, môi đỏ mọng nhẹ nói: "Đi tốt."

Vèo một tiếng vang lên, Vô Ngân công tử cùng bốn thuộc hạ nhanh chóng điểm mũi chân, tóc đen và tay áo phất phơ phiêu dật, bọn họ chân đạp gió biến mất trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt yên lặng nhìn bóng lưng của Vô Ngân công tử theo gió đi xa, hai mắt nhu hòa quét đến chỗ nhóm Ảo Ảnh Cung đứng yên trước mặt, mở miệng lạnh nhạt nói: "Ngân Lang và Thanh Báo theo ta tiến về phía Hổ Báo Doanh, những người còn lại mang đại pháo trở về Ảo Ảnh Cung trước đi."

https://thuviensach.vn

Đại pháo uy lực vô cùng, lấy ra giết địch hiệu quả tất nhiên hoàn mỹ, chỉ là chúng nó cũng có sự thiếu sót chết người. Bởi vì thân pháo quá mức nặng nề, không thuận tiện mang theo nó. Huống chi, nếu dùng pháo đại bác bắn nổ thân thể tám mươi vạn tướng sĩ Huyền Sư Doanh của Khương Thái hậu thành từng mảnh nhỏ, đối với Diễm hoặc là đối với Long Diệu Hoàng triều mà nói đều là tổn thất to lớn.

Người Diễm thật sự muốn diệt trừ là Khương Thái hậu, Tuyên vương gia cùng nghịch thần tặc tử, chứ không phải tám mươi vạn tướng sĩ Huyền Sư Doanh chỉ nhận binh phù. Tướng sĩ Long Diệu Hoàng triều không phải lấy ra để tự giết lẫn nhau, mà là lấy ra bảo vệ quốc gia.

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, ánh mắt của nhóm người Ảo Ảnh Cung nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như nhìn thần thánh, thanh âm vô cùng cung kính lên tiếng: "Dạ, vương phi."

Tóc đen uyển chuyển bay múa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn theo Ngân Lang, Thanh Báo nhanh chóng rút lui khỏi sườn núi, nhóm người Ảo Ảnh Cung cũng lần lượt đẩy đại pháo chậm rãi biến mất khỏi sườn núi.

Trời xanh mây trắng nhàn nhã lay động, mặt trời đỏ chiếu xuống cả vùng đất. Ngoại trừ cỏ xanh rì rầm tắm mình trong ánh nắng, giống như âm thầm tự may mắn chúng nó không tan thành mây khói, sườn núi lại khôi phục yên tĩnh như thường lệ.

Chỉ là, yên tĩnh thường là dấu hiệu cho giông bão sắp tới, nó ẩn chứa sát khí nguy hiểm. Không thể tránh khỏi một cuộc huyết chiến tranh chấp nội bộ, sắp bộc phát ở Long Diệu Hoàng triều . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 89: Mọi Thứ Sẵn Sàng Chỉ Thiếu Gió Đông

Nắng chiều tỏa ra ánh sáng vàng rực.

Dãy núi trùng trùng điệp điệp nhiễm sắc màu của nắng, tựa như một bức họa thần bí đẹp đẽ, một loại khí thế bức người truyền đi trong không khí. Tòa núi này không phải là nơi tọa lạc của địa hạ cung điện, mà là nơi Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm đóng quân.

Phóng mắt nhìn, cây cối mênh mông bát ngát, những cây tử đằng mềm mại rủ xuống, tạo thành những tấm nệm xanh biếc, trăm hoa đón gió khoe sắc.

dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-comVốn là một chốn bồng lai tiên cảnh, nhưng vì gió lạnh thổi, lại tản ra sát khí.

Mà ở một chỗ nào đó trên đỉnh núi, binh lính Huyền Sư Doanh thân mang khôi giáp im lặng đứng đó. Biểu tình trên mặt họ lạnh lùng, tay nắm chặt binh khí, dưới ánh mặt trời càng lóe lên sự sắc bén cùng lạnh lẽo.

Mà ở sau lưng bọn họ, có một lều trại màu vàng. Giờ này khắc này, Long Diệu Hoàng triều Khương thái hậu cùng Tuyên vương Hiên Viên Kỳ đang ngồi trong đó.

Rũ mắt xuống, nhẹ nhấp một ngụm rượu xong, Hiên Viên Kỳ ngửa đầu nhìn Khương thái hậu ở đối diện, có chút trào phúng nói: "Mẫu hậu, đám thám tử vừa hồi báo, phát hiện Hiên Viên Diễm đang đi tới Hổ Báo Doanh. Bắc Dực thái tử cùng Thương Nguyệt thái tử thực chỉ là hư danh,

https://thuviensach.vn

dẫn ba mươi vạn tinh binh chặn ở sườn núi, lại vẫn không thể vây khốn Hiên Viên Diễm."

Khẽ xoay xoay ly rượu trong tay, Khương thái hậu hừ lạnh một tiếng nói: "Hai thái tử đều không phải chỉ có hư danh, chẳng qua là Hiên Viên Diễm thông minh hơn thôi."

Ngay cả bà cũng có thể đoán được hai thái tử sẽ dẫn tinh binh chặn ở sườn núi, người thông minh tuyệt đỉnh như Hiên Viên Diễm sao có thể không tính đến chứ? Hiện tại nếu hắn đã thuận lợi đi Hổ Báo Doanh, nhất định là như bà đã dự đoán, trước đó hắn đã đào một thông đạo để xuống núi rồi đi?

Hiên Viên Kỳ nhấc bầu rượu lên, rót đầy chén cho Khương thái hậu, thật cẩn thận hỏi ra nghi hoặc trong lòng: "Mẫu hậu, nhi thần có một chuyện không hiểu rõ. Người đã điều động tất cả tướng sĩ của Huyền Sư Doanh, vì sao không chủ động đi đánh Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm, mà lại án binh bất động chứ?"

Nếu đến Hổ Báo Doanh trước Hiên Viên Diễm, dẫn đầu đội quân dũng mãnh của Huyền Sư Doanh, vậy chẳng phải phần thắng sẽ lớn hơn sao? Hắn vẫn lo lắng thúc giục mẫu hậu, nhanh hạ lệnh xuất binh bao vây giệt trừ Hổ Báo Doanh, nhưng câu trả lời của mẫu hậu vĩnh viễn chỉ có một chữ, chờ.

Chờ, chờ cái quỷ gì a? Hiện tại là thời cơ tốt, không để các tướng sĩ của Huyền Sư Doanh xuất chiến, mà còn phải đợi Hiên Viên Diễm cùng Hổ Báo Doanh của hắn xuất hiện. Một khi có Hiên Viên Diễm chỉ huy, muốn đối phó Hổ Báo Doanh không phải khó càng thêm khó sao?

Khương thái hậu mở miệng nhấp một ngụm rượu, hơi nhướng mày nhìn Hiên Viên Kỳ nói: "Ngươi nha, luôn gấp gáp như vậy. Những gì ai gia đã nói với ngươi, đều trở thành gió bên tai sao? Nóng vội ăn không được

https://thuviensach.vn

đậu hủ nóng, muốn thành đại sự phải chú ý phương pháp cùng sách lược, nếu không sẽ chỉ vô ích."

Hiên Viên Kỳ bĩu môi, nghi hoặc trong mắt càng nhiều nói: "Những lời mẫu hậu nói, nhi thần đều ghi nhớ trong lòng. Nhưng mà, hiện tại không phải chúng ta đã chuẩn bị mọi thứ rồi sao?"

dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-comHai mắt Khương thái hậu phóng ra sự sắc bén, mở miệng chậm rãi nói: "Ai gia phí hết tâm huyết trù tính đến nay, mục đích chân chính là muốn diệt trừ hai người Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly, để ngươi có thể thuận lợi đăng cơ xưng đế, chứ không phải là để hủy hoại Long Diệu Hoàng triều. Nay tuy mọi sự đã được chuẩn bị tốt, nhưng vẫn còn thiếu gió đông a."

Hiên Viên Kỳ ngửa đầu uống cạn ly rượu, cau mày nhìn Khương thái hậu nói: "Thiếu gió đông? Mẫu hậu lời này giải thích thế nào?"

"Ngươi ngẫm lại xem, một khi Huyền Sư Doanh cùng Hổ Báo Doanh chính thức khai chiến, kết cục nhất định sẽ là lưỡng bại câu thương. Đến lúc đó, ngư ông đắc lợi là Bắc Dực, Thương Nguyệt cùng Tây Thần. Cho dù ngươi có thể thuận lợi đăng cơ xưng đế, nhưng nếu cũng không đủ binh lực trong tay, sao có thể ngăn cản dã tâm của tam quốc chứ?" Khương thái hậu buông ly rượu trong tay xuống, cụp mắt không chút để ý thưởng thức móng tay màu đỏ.

"Ý mẫu hậu là. . ." Hiên Viên Kỳ híp mắt lại, có chút nghi hoặc.

"Hổ Báo Doanh đương nhiên ta muốn tiêu diệt, nhưng binh sĩ Huyền Sư Doanh cũng không thể có quá nhiều thương vong. Thế nên ai gia mới tạm thời án binh bất động, là vì chờ gió đông đến. Chỉ cần gió đông tới, tướng sĩ Huyền Sư Doanh sẽ không chút thương vong, mà binh sĩ của Hổ Báo Doanh sẽ xương cốt không còn." Khương thái hậu lạnh lùng nhếch môi, ngón tay chấm vào ly rượu, viết hai chữ trên mặt bàn.

https://thuviensach.vn

"Thì ra là thế, chiêu này của mẫu hậu quả nhiên cao minh a." Nhìn thấy chữ viết trên mặt bàn, Hiên Viên Kỳ hoàn toàn sáng tỏ. Nhưng lập tức, hắn lại ngưng mắt nhìn Khương thái hậu, giọng điệu có chút lo lắng nói: "Nhưng là mẫu hậu, dù bây giờ chúng ta án binh bất động đợi gió đông đến, cũng không có nghĩa là Hiên Viên Diễm có thể bình thản được a. Vạn nhất, hắn dẫn Hổ Báo Doanh chủ động xuất kích, vậy chẳng phải chúng ta sẽ thất bại trong gang tấc sao?"

dien-dan-le-quy-don-comHai mắt Khương thái hậu trở nên dữ tợn, cười tự tin nói: "Điểm ấy ngươi có thể yên tâm, chúng ta nếu đã án binh bất động, Hiên Viên Diễm sẽ không hành động thiếu suy nghĩ."

Hiên Viên Diễm căn bản không muốn nhìn thấy quân đội Long Diệu chém giết lẫn nhau, trừ phi mình chủ động dẫn Huyền Sư Doanh xuất kích, nếu không, Hiên Viên Diễm tuyệt đối sẽ không chủ động khơi mào giết chóc.

Bởi vì, hắn là người rõ ràng nhất, một khi Huyền Sư Doanh cùng Hổ Báo Doanh khai chiến, sẽ gây ra hậu quả mà Long Diệu Hoàng triều không thể gánh nổi. Nàng đúng là bắt được nhược điểm trí mạng này của Hiên Viên Diễm, mới an tâm chờ đợi gió đông đến.

"Vẫn là mẫu hậu lợi hại, như vậy. . . Nhi thần liền bồi mẫu hậu nhàn nhã uống rượu, chờ đợi gió đông đến." Hiên Viên Kỳ cũng cười đến dữ tợn, lạnh lùng nói.

Khương thái hậu lấy ra một phong thư từ trong tay áo đưa tới trước mặt Hiên Viên Kỳ, mở miệng lãnh lệ cười nói: "Ngươi trước đem phong thư này đưa cho Trần tướng quân, bảo hắn một mình đi Hổ Báo Doanh giao cho Hiên Viên Diễm trước, sau đó lại bồi ai gia nhàn nhã uống rượu."

"Ừ." Hiên Viên Kỳ gật đầu, thân thủ tiếp nhận phong thư của Khương thái hậu, đứng dậy nhanh nhẹn ra ngoài lều trại.

https://thuviensach.vn

"Tiên hoàng, ngươi ban cho ai gia ngàn vạn khuất nhục, hôm nay ai gia sẽ dùng máu của Hiên Viên Diễm cùng các binh sĩ Hổ Báo Doanh đến rửa. Ngươi nếu có linh thiêng, hãy mở to mắt ra mà xem. Ha ha ha. . ." Khương thái hậu ngửa đầu cười điên cuồng, phút chốc bưng ly rượu lên, vận nội lực bóp nát trong lòng bàn tay.

dien⊹dan⊹le⊹quy⊹don⊹comCúi đầu, Khương thái hậu đưa bàn tay nhiễm máu đến trước mặt, ánh mắt tràn ngập hận ý.

Hai mươi năm trước, bà làm sao lại không phải người đơn thuần như nước, thiên chân vô tà chứ? Danh hiệu hoàng hậu đối với bà là không quan trọng, bà gả cho tiên hoàng Hiên Viên Cực, thuần túy là vì bà yêu hắn sâu đậm.

Hiên Viên Cực đã từng nói, dù hậu cung ba ngàn mỹ nhân, người hắn chân chính yêu thương chỉ có bà, chỉ có hoàng hậu bà. Hắn cho bà tình nồng ý mật, cũng khiến bà khăng khăng cho rằng bà là nữ nhân hạnh phúc nhất thế gian.

Nhưng mà cho đến lúc trước khi băng hà, trên di chiếu viết huỷ bỏ thái tử Hiên Viên Kỳ, lập Hiên Viên Ly làm thái tử Long Diệu Hoàng triều, ba ngày sau lập tức đăng cơ làm tân đế.

Bà mới thống khổ biết rằng, cái gì chó má thề non hẹn biển, nguyên lai đều là lời nói dối Hiên Viên Cực tỉ mỉ nghĩ ra. Hắn cưới bà làm hoàng hậu, hoàn toàn chỉ là vì củng cố đế vị của hắn. Mà nữ nhân hắn chân chính yêu thương, kỳ thật lại là mẫu phi của Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly.

Hiên Viên Cực, là ngươi vô tình đem nỗi hận cắm vào lòng ai gia. Ai gia thề sẽ hủy hoại tất cả những người ngươi để ý, ai gia nhất định sẽ không nuốt lời.

Nếu người ngươi để ý có thể thức thời, ngoan ngoãn dâng máu đến rửa nỗi hận của ai gia. Nếu bọn họ không thể làm như ai gia mong muốn, như

https://thuviensach.vn

vậy ai gia sẽ không tiếc để toàn bộ Long Diệu Hoàng triều chôn cùng.

Trong nháy mắt ly rượu bị nghiền nát rơi xuống đất, máu tươi từ bàn tay Khương thái hậu chảy ra, một giọt một giọt làm đau đớn tâm bà. . .

Cùng lúc đó –

Trên một đỉnh núi, tám mươi vạn tướng sĩ của Hổ Báo Doanh thân mang khôi giáp xếp thành đội ngũ chỉnh tề, lạnh lùng cuồng ngạo đứng tại chỗ.

Mà sau lưng bọn họ, cũng có một cái lều màu vàng. Trong lều trại, chính là chủ tử bọn họ nguyện trung thành đến chết -- Thụy vương Hiên Viên Diễm.

Không sai, hoàng đế tổ tiên Long Diệu tuy đưa ra quy củ không thể sửa đổi, vô luận là binh sĩ Hổ Báo Doanh, Huyền Sư Doanh hay Hắc Ưng Doanh, tuyệt đối chỉ có thể nhận thức binh phù. Nhưng là, ở trong lòng tướng sĩ Hổ Báo Doanh bọn họ, Thụy vương mới chân chính là binh phù vĩnh hằng. Cho dù những người khác cầm long phù xuất hiện trước mặt bọn họ, bọn họ cũng thà chết không tiếp nhận.

dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-comLúc này bên trong lều, gió núi mang theo từng đợt ánh nắng ùa vào, hơi nước lượn lờ tỏa ra mùi hương thơm ngát. Hiên Viên Diễm ngồi trên chiếc bàn ở chính giữa, cụp mắt nhấp một ngụm trà xanh đã hơi lạnh.

Đa mưu túc trí như Khương thái hậu rốt cuộc vì sao lại án binh bất động, hắn kỳ thật đều hiểu rõ. Mà kế sách ứng đối của hắn cũng rất đơn giản, đó là bất biến ứng vạn biến.

Nay, trong lòng hắn không phải là nội chiến của Long Diệu Hoàng triều, mà là Nguyệt nhi mà hắn yêu. Nguyệt nhi nói, một khi bức lui tinh binh của Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong, sẽ lập tức tới nơi này hội hợp. Nếu

https://thuviensach.vn

không thấy được Nguyệt nhi của hắn, hắn căn bản không có tâm tình đi ứng phó Khương thái hậu.

Hắn hối hận, hắn thật sự rất hối hận, hắn không nên để Nguyệt nhi một mình đi sườn núi đối phó hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong. Dù như thế có chọc giận Nguyệt nhi, hắn cũng có thể mạnh mẽ lưu lại cùng Nguyệt nhi. Nếu tình thế phát triển vượt qua tầm tay của Nguyệt nhi, làm cho Nguyệt nhi xảy ra cái gì ngoài ý muốn, hắn làm sao có thể chấp nhận a?

Phịch một tiếng vang lên, Hiên Viên Diễm đặt mạnh chén trà lên bàn, thân hình tựa như mũi tên lao đi.

"Vương gia, có phải ngài thay đổi chủ ý, chủ động đánh Huyền Sư Doanh không?" Trong nháy mắt nhìn thấy Hiên Viên Diễm lao ra ngoài, một gã tướng quân của Hổ Báo Doanh lập tức lớn tiếng hỏi.

Mà vị tướng quân này vừa dứt lời, các tướng sĩ của Hổ Báo Doanh lập tức ngưng mắt nhìn Hiên Viên Diễm. Giống như chỉ cần Hiên Viên Diễm ra lệnh một tiếng, cho dù bọn họ phải phơi thây, đó cũng là một loại vinh dự không gì sánh được.

Hiên Viên Diễm im lặng lắc lắc đầu, chậm lại cước bộ đi tới đỉnh núi, hai tay chắp sau lưng, si ngốc nhìn xuống chân núi.

Lả tả, các tướng sĩ Hổ Báo Doanh đều nghi hoặc nhìn nhau. Vì sao vương gia lại nhìn chân núi kỳ quái như thế a, Khương thái hậu giờ đang suất lĩnh Huyền Sư Doanh trên đỉnh núi đối diện a?

"Vương gia, ngài đây là. . ." Một gã đại tướng của Hổ Báo Doanh khó hiểu trừng mắt nhìn, không khỏi mở miệng tò mò hỏi.

"Bổn vương đang đợi người." Hiên Viên Diễm thản nhiên hồi đáp, đồng thời trong lòng cũng xuất hiện bất an. Hắn nên ở lại với các tướng sĩ Hổ Báo Doanh, hay là trở lại tìm Nguyệt nhi đây?

https://thuviensach.vn

"Vương gia, ngài. . . Đang đợi ai a?" Đại tướng của Hổ Báo Doanh kinh ngạc nhìn Hiên Viên Diễm. Trời ạ! Vương gia mặt lạnh không đổi sắc, cư nhiên lại run run thốt ra lời.

"Chờ nữ nhân bổn vương yêu thương, Thụy vương phi của các ngươi." Hiên Viên Diễm chậm rãi nói, nắm chặt nắm đấm mơ hồ có mồ hôi lạnh.

"Hí. . ." Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, các tướng sĩ Hổ Báo Doanh nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Má ơi! Vương gia vừa nói cái gì a, không phải là bọn hắn nghe lầm đi? Nữ nhân yêu thương, Thụy vương phi của bọn họ? Khụ, trước đều cho rằng nữ tử thế gian không lọt được vào mắt vương gia, tại sao sau khi cưới vương phi, vương gia lại động tình a?

Quân quy cực kỳ nghiêm minh, trừ phi Hiên Viên Diễm điều động, các tướng sĩ Hổ Báo Doanh mới có thể tiến lên anh dũng giết địch, nếu không bọn họ chỉ có thể đóng quân lâu dài trên núi, nên đối với tin tức bên ngoài không mấy linh thông.

Cho dù biết được tin Khương thái hậu dẫn Huyền Sư Doanh bỗng nhiên đột kích, nghĩ muốn gây ra nội chiến cho Long Diệu Hoàng triều, tâm của các tướng sĩ Hổ Báo Doanh cũng không chút gợn sóng. Nhưng lời nói Hiên Viên Diễm vừa phát ra, thật sự đã làm bọn họ choáng váng.

dien⊹dan⊹le⊹quy⊹don⊹comCác tướng sĩ Hổ Báo Doanh nghẹn họng trân trối nhìn nhau mấy lần, trận thế uy nghiêm nháy mắt biến mất không sót lại chút gì. Bởi vì toàn thể bọn họ đều kiễng chân, ánh mắt nhìn xuống hướng chân núi. Giờ phút này, bọn họ thật sự muốn biết, rốt cuộc nữ tử kia là thần thánh phương nào, lại có thể làm vương gia của bọn hắn rơi vào lưới tình. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 90: Hái Hương

Edit: Thủy Bách Nhật

Beta: Alligator

Dưới ánh nắng chiều tươi đẹp, gió núi lướt nhẹ, tử y của Hiên Viên Diễm phất phới, tròng mắt đen bỗng chốc híp lại, quả đấm nắm chặt cũng nhẹ nhõm mở ra.

Quần đỏ như lửa, tóc đen như mực, dung nhan mị hoặc như tiên, dáng người xinh đẹp quyến rũ. Bước chân liên tục theo gió nhẹ, giống như tinh linh mê người chậm rãi đi đến đỉnh núi là ai? Là Nguyện Nhi, là Nguyện Nhi hắn yêu!

Cười vui sướng, giống như thủy triều ùa về trên khóe môi Hiên Viên Diễm. Băng lạnh trong cơ thể như bị thiêu đốt, tràn qua da thịt, quấn lấy nội tâm, rồi tan ra làm ấm linh hồn.

Vèo một tiếng, Hiên Viên Diễm nhanh chóng điểm mũi chân, phi thân nghênh đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà ở phía sau hắn, các tướng sĩ Hổ Báo Doanh đều đổ mồ hôi lạnh, khóe miệng co quắp ngổn ngang trong gió. Đây. . . Còn là Chiến thần Vương gia bọn hắn quen biết sao?

Sau khi chúng tướng sĩ giơ tay lau mồ hôi lạnh trên trán, thân hình liền chen lấn loạn xạ lên trước, ánh mắt cùng lúc đều tập trung nhìn về hướng Hiên Viên Diễm bổ nhào chạy đi.

https://thuviensach.vn

"Hít. . ." Tiếng hút khí liên tiếp, tầm mắt các tướng sĩ Hổ Báo Doanh trong nháy mắt bị chiếm lấy, tim gia tốc nhảy lên nhịn không được thầm khen: mắt ngọc ôn nhu lưu chuyển, nét mặt tươi cười như hoa nở. Phong thái kiều diễm, thiên tiên hạ phàm. Khó trách Vương gia động tình, một nữ tử tuyệt trần như vậy, sợ rằng cho dù là tâm Phật không nhiễm thất tình lục dục cũng sẽ kìm không được a?

Kít, bước chân tiến tới đỉnh núi bỗng chốc dừng lại. Nhìn về phía Hiên Viên Diễm chạy như bay đến trước mặt bọn họ, Ngân Lang cùng Thanh Báo mím môi len lén cười một tiếng, cùng cung kính kêu lên: "Vương gia."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, thỏa mãn ngọt ngào cười nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng mềm mại nũng nịu kêu: "Diễm."

Hiên Viên Diễm cũng không đáp lại, chỉ mở rộng hai cánh tay, ôm thật chặt thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào trong lòng, có chút run rẩy nói: "Nguyện Nhi, ta thật sợ. . ."

"Đứa ngốc, ta không phải bình yên vô sự xuất hiện sao?" Ý cười trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng đậm, cũng nhẹ nhàng mở rộng hai cánh tay, ôm eo Hiên Viên Diễm.

"Về sau, ta tuyệt đối không cho nàng một mình đi đối mặt với nguy hiểm." Cánh tay Hiên Viên Diễm giống như dốc hết tất cả khí lực ôm chặt thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lời nói run rẩy vừa dứt, đầu của hắn đột nhiên cúi xuống.

Trong nháy mắt thâm tình nồng đậm theo gió quanh quẩn, môi Hiên Viên Diễm bỗng chốc kề sát đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Lập tức, môi Hiên Viên Diễm bá đạo cạy mở môi anh đào của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thỏa mãn hưởng thụ hương thơm mình khát vọng đã lâu.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi ngẩn người, tâm bỗng dưng cuồng loạn, trên gương mặt nhuộm một chút thẹn thùng, nàng dùng đôi môi phấn nộn kiều diễm ướt át cùng cái lưỡi thơm tho nhiệt tình đáp lại Hiên Viên Diễm.

Xung quanh gió núi vui vẻ ngâm nga ca hát, mọi hào quang của đất trời dường như chỉ tập trung trên hai người họ, ánh sáng hạnh phúc không gì sánh được.

Trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm hôn ngọt ngào, Ngân Lang và Thanh Báo giật giật khóe miệng ám ngữ nói: Khụ. . . Ta nói cái kia? Chủ tử lâm vào triền miên a, hai người không khỏi quá xem nhẹ sự hiện hữu của chúng ta đi?

Gặp tình huống này, con ngươi các tướng sĩ Hổ Báo Doanh cũng trừng đến sắp rớt ra ngoài. Nâng tay dùng sức vuốt vuốt con ngươi ngốc nghếch cứng ngắc, chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh bỗng chốc cúi thấp đầu. Mẹ ơi, chúng ta không có nhìn thấy gì cả, không có nhìn thấy!

Cùng lúc đó --

Ở chỗ khác trên ngọn núi, dưới một gốc cây đại thụ tươi tốt, có hai tròng mắt đen lạnh lẽo lấp trong đó, nhìn thấy tất thảy một màn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm dây dưa ôm hôn.

Hắn đã hạ lệnh cho mười lăm vạn tinh binh trở về Bắc Dực quốc, mặt khác đại quân Bắc Dực quốc đang chạy tới Long Diệu Hoàng triều , hắn cũng phái người ngựa chạy không ngừng vó tới tụ hợp, ra lệnh cho bọn họ lập tức quay đầu trở về Bắc Dực quốc.

Mà hắn, thế nhưng vẫn chưa theo mười lăm vạn tinh binh cùng nhau trở về Bắc Dực quốc, ngược lại đi lên núi chỗ Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm đóng quân.

https://thuviensach.vn

Hắn tự hỏi chính mình, rốt cuộc quỷ thần xui khiến gì lại tới chỗ này, là muốn chính mắt thấy Hiên Viên Diễm cùng Khương Thái hậu nội chiến sao? Hay là. . . Trước khi rời khỏi Long Diệu Hoàng triều, muốn lặng lẽ nhìn người kia đây?

Nhìn hoa sen máu diễm lệ ở ngay mi tâm, quốc sư nói ngày sau Phượng Tinh sẽ thống nhất thiên hạ? Nhìn nữ tử phong tư xinh đẹp phóng ra hơi thở cuồng ngạo không thể xâm phạm? Nhìn nữ tủ tuy chỉ tiếp xúc trong thời gian ngắn ngủi, lại giống như có thể làm cho người ta khắc ghi cả đời?

Nhưng, hắn vừa mới đến chỗ này, liền gặp được hình ảnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm ôm hôn nhau triền miên. Một màn này hình như không chỉ đâm vào mắt hắn có chút đau, mà tâm dường như cũng đau một chút.

Tiêu Hàn nắm chặt quả đấm, nhanh chóng quay đầu sang bên cạnh, trốn tránh một màn này. Giữa hai lông mày kín đáo tản ra một chút khổ sở phiền muộn, lòng Tiêu Hàn mờ mịt, điểm mũi chân không tiếng động biến mất dưới tàng cây.

Mà ở một nơi khác trên đỉnh núi, từ phía sau tảng đá to lớn cao vút bước ra, cũng yên lặng đứng, bóng dáng có vẻ cô đơn. Giờ phút này, hai mắt hẹp dài của thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong đang híp lại, trong mắt ẩn chứa nhàn nhạt lo lắng nhìn phương xa.

Mây mù nhuộm màu xinh đẹp, từng cái nhăn mày từng nụ cười đều lộ ra phong tình quyến rũ của nàng, dịu dàng triền miên cùng người nào đó. Bỗng dưng, một chút tư vị đau khổ lặng lẽ tràn ngập trong cơ thể. Cái loại tư vị không thoải mái cực độ đó vẫn lan tràn đến từng mạch máu cùng chỗ sâu nhất trong linh hồn, cứ như trái tim bị bóp nát vậy.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong a Dạ Dật Phong, ngươi nói ngươi vung ống tay áo, tiêu tiêu sái sái rút lui khỏi Long Diệu Hoàng triều không phải rất tốt sao? Vì sao lại muốn tự mình chuốc lấy cực khổ chạy đến đây?

Mí mắt Dạ Dật Phong đột nhiên buông xuống, khẽ vuốt ve ngón tay dần chuyển lạnh, hắn nhẹ nhàng ngẩng đầu lên lần nữa, tròng mắt đen thâm thúy nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bóng dáng nhoáng một cái biến mất tại chỗ.

Chậm rãi tách môi ra, cười cười nhìn những cái đầu vẫn cúi thấp, hai mắt lặng yên nhìn các tướng sĩ Hổ Báo Doanh, Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bàn tay lớn nắm bàn tay nhỏ dời bước đến lều vải.

Ngân Lang cùng Thanh Báo liếc mắt nhìn nhau, cũng không theo đuôi, chỉ nhẹ cất bước đến chỗ mấy đại tướng quen biết.

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm tiến vào bên trong lều nghỉ ngơi, Ngân Lang cùng Thanh Báo đồng thời ho nhẹ một tiếng, không khỏi mở miệng cười nói: "Này, Vương gia cùng Vương phi đã tiến vào lều rồi, mọi người có thể ngẩng đầu lên nha."

Lời nói của Ngân Lang cùng Thanh Báo giống như ma chú, phá vỡ cục diện yên tĩnh và lúng túng này. Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh nhanh chóng nâng đầu lên, nháy mắt bao vây Ngân Lang cùng Thanh Báo, thanh âm loạn thất bát tao như cuồng phong truyền vào tai Ngân Lang và Thanh Báo.

"Ngân Lang, nhanh nói cho chúng ta một chút, lai lịch của tiểu vương phi rốt cuộc ra sao a?"

"Đúng vậy đúng vậy, Thanh Báo, nói cho ta biết nhanh lên, Vương gia cùng Tiểu Vương phi biết nhau như thế nào? Vương gia vì sao lấy nàng làm Vương phi a?"

https://thuviensach.vn

Mặc dù chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh từ đáy lòng thừa nhận tiểu Vương phi quả thật là xinh đẹp thế gian hiếm thấy, nhưng bọn hắn biết, Vương gia không phải loại người vì tham luyến sắc đẹp mà dễ dàng cưới phi. Cho nên trong lòng bọn hắn hết sức khẳng định, Vương gia sở dĩ cưới Tiểu Vương phi, nhất định là có nguyên nhân đặc biệt. Mà nguyên nhân này, bọn họ không đợi được muốn tìm ra đáp án ngay bây giờ.

Ngoài lều, chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh giống như tra hỏi phạm nhân đối với Ngân Lang cùng Thanh Báo"Nghiêm hình bức cung" , mà trong lều vải --

"Diễm, Tướng quân phụ thân đâu? Ông ấy không phải đồng ý dẫn theo Hắc Ưng Doanh trợ giúp Hổ Báo Doanh sao, vì sao ta không có gặp ông ấy đây?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tư thế lười biếng ngồi trên ghế, dịu dàng điềm đạm mở miệng hỏi.

Tuy ngoài lều trại chẳng chịt các tướng sĩ, nhưng nàng vẫn khẳng định Tướng quân phụ thân không ở trong đó . Bởi vì, nếu Tướng quân phụ thân thân ở trong đám người đó, nhất định nháy mắt khi thấy bóng dáng của mình xuất hiện ở đỉnh núi, Tướng quân phụ thân nhất định sẽ giống Diễm, chạy như bay đến nghênh đón mình.

Nếu như Tướng quân phụ thân không ở chỗ này, sợ rằng tướng sĩ Hắc Ưng Doanh cũng không ở đây a? Chẳng lẽ. . . Tướng quân phụ thân tạm thời thay đổi, không muốn dẫn Hắc Ưng Doanh trợ giúp Hổ Báo Doanh?

Hiên Viên Diễm cầm cái nồi sắt đựng nước sôi rót vào trong ấm trà, cầm bình trà ngồi đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn đem nước sôi rót vào lá trà xanh đã thả sẵn trong chén.

Hơi nước lượn lờ, mùi hương thơm ngát theo gió ngấm vào lòng người, Hiên Viên Diễm dịu dàng đem ly trà đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng tà mị cười nói: "Thượng Quan Tướng quân quả

https://thuviensach.vn

thật đã điều động Hắc Ưng Doanh, mà ông ấy cùng với Hắc Ưng Doanh không có xuất hiện ở nơi này, là bởi vì ta để cho ông ấy cùng Hắc Ưng Doanh lặng lẽ chuẩn bị vũ khí diệt gió đông."

"Vũ khí diệt gió đông?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc trừng mắt, nhíu mày phượng nhìn Hiên Viên Diễm.

"Cùng Khương Thái hậu minh tranh ám đấu nhiều năm như vậy, tâm tư của bà ta ta sớm đã hiểu rõ như lòng bàn tay. Ta đoán Khương Thái hậu sẽ lệnh cho Huyền Sư Doanh tạm thời án binh bất động, nguyên nhân là bà ta muốn đợi một đợt gió đông đến. Để bảo đảm tướng sĩ Huyền Sư Doanh của bà ta không bị tổn thất đến căn cơ, lợi dụng trận gió đông làm Hổ Báo Doanh tướng sĩ ta xương cốt không còn."

Hiên Viên Diễm cười đến rực rỡ, ngón tay chấm vào ly nước trà đã hơi nguội, viết hai chữ lên mặt bàn.

"Thì ra là thế." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch tạo thành độ cong mị hoặc, tròng mắt trong suốt nhẹ nhàng lưu chuyển ma mị cười nói: "Đúng rồi! Diễm, cho ngươi xem thứ tốt nha."

"Thứ tốt?" Lần này, đến lượt Hiên Viên Diễm kinh ngạc trừng mắt nhìn, khẽ nhướng mày nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ừ, thứ tốt làm cho chàng vui tai vui mắt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chu môi mỉm cười, ngón tay mò mẫm trong ống tay áo.

Vậy mà, đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa muốn lấy ra hai phần hiệp nghị ký kết cùng Thương Nguyệt quốc, Bắc Dực quốc không xâm phạm lẫn nhau, chuẩn bị cho Hiên Viên Diễm kinh kỉ ngoài ý muốn thì bên ngoài lều vang lên thanh âm vang dội của Ngân Lang.

"Vương gia, Trần tướng quân của Huyền Sư Doanh một mình đi tới, nói là phụng mệnh Khương Thái hậu, có lá thư muốn đưa tận tay người."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 91: Lửa Cháy Lan Tràn

"Bảo hắn ở bên ngoài đợi một lát." Hiên Viên Diễm lạnh nhạt trả lời, đồng thời hai mắt mị hoặc cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nguyệt nhi không phải nói cho mình xem thứ tốt sao? Đừng nói hiện tại Trần tướng quân một mình đi đến, cho dù hắn suất lĩnh thiên quân vạn mã đuổi giết đến đây, cũng phải chờ mình và Nguyệt nhi nói chuyện xong đã.

"Diễm, vẫn nên xem thư của Khương thái hậu trước đi." Để lại hiệp nghị trong tay áo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng ly trà trên bàn lên uống, khóe môi hiện lên ý cười.

die»ndت anl«equ»yd«on"Tuân mệnh." Ngữ khí tràn ngập nhu tình, Hiên Viên Diễm cúi mắt nhìn chén trà đã sớm lạnh. Nhàn nhã đổ nước sôi vào, xong mới mở miệng nói: "Ngân Lang, bảo Trần tướng quân tiến vào."

"Vâng, vương gia." Ngân Lang vừa dứt lời, Trần tướng quân thân mang khôi giáp màu đen nhanh chóng nhảy vào.

"Mạt tướng tham kiến Thụy vương." Trần tướng quân tuy rằng cung kính thỉnh an, nhưng lại vẫn đứng ngạo nghễ trước mặt Hiên Viên Diễm.

Nhấp một ngụm trà, Hiên Viên Diễm cười yếu ớt nhìn về phía Trần tướng quân nói: "Nước trà vị rất tốt, không biết có nhã hứng cùng phẩm một ly không?"

https://thuviensach.vn

"Đa tạ Thụy vương! Nhưng mạt tướng phụng mệnh thái hậu đến truyền thư, chỉ sợ không có phúc thưởng trà." Trần tướng quân cứng đờ, rồi nhanh chóng cúi người, hai tay cung kính bưng thư đến trước mặt Hiên Viên Diễm.

Đối với chiến thần Thụy vương, kỳ thật hắn vẫn rất tôn kính. Nhưng Hổ Báo Doanh cùng Huyền Sư Doanh sắp khai chiến, mà hắn thân là đại tướng của Huyền Sư Doanh, chỉ có thể bất đắc dĩ phục tùng Khương thái hậu, người giữ trong tay Hổ phù, bắt buộc phải đối địch với chiến thần Thụy vương.

Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng thử chén trà lên mặt bàn, thân thủ tiếp nhận thư Trần tướng quân đưa tới. Nhìn phong thư thật dày, hắn không chút để ý quét qua chữ trên giấy.

Giống như hắn đã dự đoán, Khương thái hậu viết: ai gia sẽ cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngoan ngoãn giao Long phù ra. Chỉ cần ngươi giao Long phù ra, ai gia tự nhiên sẽ không tiêu diệt Hổ Báo Doanh. Nếu không, ngươi sẽ chờ họ tan xác, thân nhân họ mặc áo tang, đau lòng khóc than đi.

Hiên Viên Diễm ném thư lên bàn, từ trong lòng lấy ra một phong thư đã sớm chuẩn bị tốt đưa cho Trần tướng quân, nhàn nhạt cười nói: "Thư của Khương thái hậu bổn vương đã nhận, bổn vương cũng có một phong thư, làm phiền Trần tướng quân giao cho Khương thái hậu."

"Thư của Thụy vương, mạt tướng nhất định sẽ đưa tận tay thái hậu, mạt tướng xin cáo lui." Trần tướng quân nhận thư xong hành lễ với Hiên Viên Diễm, biểu tình không chút thay đổi xoay người đi ra ngoài.

Hiên Viên Diễm trầm mặc nhìn bóng dáng Trần tướng quân, ngay khi Trần tướng quân sắp bước ra khỏi lều, Hiên Viên Diễm bỗng nhiên mở miệng kêu: "Trần tướng quân."

https://thuviensach.vn

"Không biết Thụy vương còn có gì phân phó?" Trần tướng quân phút chốc quay người lại, ánh mắt có chút phức tạp nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

die»ndẗanl«equ»yd«onHiên Viên Diễm lại bưng chén trà lên, chén trà nóng bốc lên từng đợt sương mù, hắn mở miệng chậm rãi nói: "Hiện tại Khương thái hậu lựa chọn án binh bất động, ý đồ là muốn tiêu diệt tướng sĩ Hổ Báo Doanh của bổn vương. Mà bổn vương lúc này cũng án binh bất động, Trần tướng quân có biết là vì cái gì sao?"

"Mạt tướng đần độn, khẩn cầu Thụy vương giải thích." Trần tướng quân cụp mắt xuống, bàn tay nắm thư không khỏi xiết chặt hơn.

Thụy vương vì sao án binh bất động, hắn sao lại không biết chứ? Nếu Thụy vương thật sự muốn đối phó Huyền Sư Doanh, hắn thân là đại tướng Huyền Sư Doanh, giờ này sao có thể bình bình yên yên đứng ở đây? Chỉ là. . .

"Bổn vương vì sao án binh bất động, hắn là trong lòng Trần tướng quân rất rõ ràng, cho nên cần gì bổn vương giải thích chứ? Khương thái hậu nắm trong tay Hổ phù, tướng sĩ Huyền Sư Doanh nếu không tuân theo lệnh người cầm Hổ phù, liền trở thành nghịch thần tặc tử của Long Diệu Hoàng triều. Nhưng mà, nếu lòng trung thành của các ngươi cuối cùng lại chính là sự ngu muội vẽ đường cho hươu chạy, e rằng đây mới là bi ai lớn nhất của Long Diệu Hoàng triều." Hiên Viên Diễm nhẹ nhấp một ngụm trà, mở miệng gằn từng tiếng nói.

"Lời nói của Thụy vương, mạt tướng. . . sẽ cân nhắc." Sau hồi trầm mặc ngắn ngủi, Trần tướng quân cứng ngắc nói, lập tức quay người lại nhanh chóng rời khỏi lều trại.

"Tâm nếu mê, người đó là gỗ mục. Tâm nếu ngộ, người này có thể là cái người tài đức." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thưởng thức trà, thản

https://thuviensach.vn

nhiên nói.

"Nguyệt nhi, không phải nàng vừa nói có thứ tốt cho ta xem sao?" Hiên Viên Diễm bỗng dưng quay đầu lại, cười cười nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

die»ndٌanl«equ»yd«on"Cầm xem đi." Khóe môi vẽ lên một độ cong mị hoặc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trong tay áo lấy ra hiệp nghị đã ký kết cùng Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc, đưa tới trước ánh mắt tò mò thích thú của Hiên Viên Diễm.

"Hiệp nghị Bắc Dực, Thương Nguyệt cùng Long Diệu trong một năm không xâm phạm lẫn nhau?" Nhìn thấy chữ trên hiệp nghị, bàn tay bưng chén trà của Hiên Viên Diễm bỗng dưng run lên, nước trà bắn tung tóe trên mặt đất, trên mặt lộ ra vẻ khó tin cùng khiếp sợ.

"Hi. . . Như thế nào, hai phần hiệp nghị này không làm chàng vui sao? Sờ sờ hai phần hiệp nghị này, tận tình hưởng thụ phẫn nộ khi Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong hạ ấn ký đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đắc ý nhếch môi lên, cười cười trừng mắt nhìn Hiên Viên Diễm.

"Nguyệt nhi, nàng cảm thấy ta hiện tại đang vui, hay là run như cầy sấy a?" Hiên Viên Diễm đột nhiên kéo cái ghế, ngồi cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt tràn đầy hàn ý nhìn thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Khụ, cái kia. . ." Khóe mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật, nhịn không được nâng tay gãi gãi đầu.

"Phần hiệp nghị này có phải là nàng vụng trộm sau lưng ta, trước đó đi tìm hoàng huynh soạn sẵn, có phải không?" Hiên Viên Diễm xiết chặt nắm đấm, cắn răng gằn từng tiếng hỏi. Hắn thừa nhận, hai phần hiệp nghị này đối với Long Diệu Hoàng triều mà nói thực sự là một kinh hỉ lớn. Nhưng đối với hắn mà nói, cũng không phải là kinh hỉ lớn, mà là sợ hãi lớn.

https://thuviensach.vn

Nguyệt nhi đúc đại pháo uy lực vô cùng, một khi mười đại pháo bắn ra, để cho Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong chính mắt nhìn uy lực của nó, hai tên đó nhất định sẽ không mạo hiểm không công hy sinh ba mươi vạn tinh binh, cứng rắn đối đầu với Nguyệt nhi.

Cho nên, bọn họ nhất định sẽ phải chật vật lui binh. Cũng bởi vì hắn biết tâm lý của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, nên lúc trước khi Nguyệt nhi nói muốn một mình đi sườn núi đối phó Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, hắn mới miễn cưỡng đồng ý.

Nhưng hiện tại nhìn thấy hai phần hiệp nghị này, hắn liền hiểu được tất thảy. Khó trách Nguyệt nhi muốn một mình đi sườn núi đối phó Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, nguyên lai nàng không chỉ muốn bức lui Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, mà mục đích chân chính của nàng là ký hai phần hiệp nghị này.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hiên Viên Diễm nháy mắt xanh mét, hai mắt bốc hỏa trừng trừng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vô cùng phẫn nộ rít gào: "Chết tiệt, nàng dám lấy mạng mình hạ cờ hiểm với Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong."

Lợi dụng đại pháo bức Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong lui binh, hoàn toàn là trong dự kiến. Nhưng nếu muốn dùng đại pháo bức bách Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong ký hiệp nghị, khả năng duy nhất chính là Nguyệt nhi đặt cược đồng quy vu tận.

"Tuy rằng đây là một nước cờ hiểm, nhưng chàng cũng biết rõ ràng, Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong tuyệt đối không bỏ được mạng mình." Không nhìn lửa giận trong mắt Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân mật níu cánh tay Hiên Viên Diễm, mềm mại nói.

Nàng đã sớm đoán được, khi Diễm nhìn thấy hai phần hiệp nghị này nhất định vui mừng. Nhưng mà vui mừng cũng nhanh chóng qua đi, chuyển

https://thuviensach.vn

hóa thành phẫn nộ.

die»ndٹanl«equ»yd«on"Nếu Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong thà chết không chịu khuất phục thì sao?" Hiên Viên Diễm lạnh lùng nói, sợ hãi lan tràn từ chân lên đầu. Vạn nhất lúc ấy Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong lựa chọn thà chết chứ không chịu khuất phục, kia hậu quả hắn quả thực không dám tưởng tượng.

"Được rồi, được rồi! Ta đáp ứng chàng, về sau nếu không có sự cho phép của chàng, Nguyệt nhi sẽ không hạ cờ hiểm nữa nha." Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vòng qua ôm lấy thắt lưng Hiên Viên Diễm, lười biếng cuộn thân hình nhỏ nhắn trong lòng Hiên Viên Diễm.

"Nhớ kỹ những lời này, nếu lại có lần sau. . ." Thanh âm Hiên Viên Diễm tuy lạnh lùng, nhưng đôi bàn tay ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng có chút run run.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẽ loạn trong ngực Hiên Viên Diễm, khóe môi khẽ nhếch, làm nũng nói: "Bớt giận chút, cam đoan không có lần sau nga."

Hiên Viên Diễm tức giận trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không đáp lại lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà càng ôm chặt thân thể nàng. Nha đầu này, thật sự là làm cho hắn giận đến khí huyết sôi trào, nhưng cũng làm hắn yêu không thể kềm chế a!

Mặt trời gay gắt dần rơi xuống, vầng trăng cũng dần nhô lên. Ánh sáng bạc phủ lên vạn vật, gió lạnh khe khẽ thổi trong núi tạo lên tiếng xào xạc.

Giờ phút này, các tướng sĩ Huyền Sư Doanh đang dựng lều, Khương thái hậu tức giận xé nát thư trong tay. Phong thư này chính là Hiên Viên Diễm bảo Trần tướng quân đưa cho bà, trong đó viết: ngươi nếu khăng

https://thuviensach.vn

khăng phát động nội chiến trong Long Diệu Hoàng triều, bổn vương nhất định sẽ chuẩn bị tang lễ long trọng cho ngươi.

Vì bà chuẩn bị một tang lễ long trọng? Hiên Viên Diễm, chỉ sợ là ai gia phải chuẩn bị một tang lễ long trọng cho ngươi đi? Khương thái hậu vứt bức thư đã bị xé thành mảnh nhỏ, lãnh lệ nói: "Kỳ nhi, lập tức truyền lệnh cho các tướng sĩ Huyền Sư Doanh bắt đầu hành động, đưa Hiên Viên Diễm cùng Hổ Báo Doanh đi địa ngục đoàn tụ với Hiên Viên Cực."

"Vâng, mẫu hậu." Hai mắt Hiên Viên Kỳ đầy sát khí, nhe răng cười, tiếp khẩn cấp nhảy ra ngoài. . .

Qua một lúc lâu –

Trên núi bống nhiên có vô số khói đặc bốc lên. Trong khoảnh khắc khói đen cuồn cuộn bốc lên tận trời, ánh lửa màu đỏ nổi lên giữa màn đêm tạo thành một hình ảnh đẹp nhưng thê lương.

Ngọn lửa hừng hực lan tỏa như vỡ đê, gió thổi mạnh càng làm cho ngọn lửa lan nhanh, điên cuồng cháy trên đỉnh núi. Phàm là những chỗ bị lửa đi qua, vạn vật chỗ đó đều bị đốt thành tro tàn.

Nhưng mà nhìn cẩn thận chút, ngọn lửa không phải lan ra như bình thường, mà nó hình như đi theo một hướng. Hướng mà lửa cháy đến chính là hướng Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 92: Mọi Người Ngổn Ngang Trong Gió

Màn đêm đen kịt, bị lửa đỏ thiêu đốt trông vừa xinh đẹp vừa thê lương.

Gió lạnh run rẩy gào thét, giống như là tiếng khóc than của vạn vật khi bị cháy thành tro tàn, cũng như tiếng kêu rên tuyệt vọng trước khi chết.

Đột nhiên đầy trời khói đen cùng ánh lửa làm người sợ hãi, đương nhiên cũng làm cho các tướng sĩ Hổ Báo Doanh có chút cảm giác không rõ.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Bọn họ trừng lớn hai mắt nhìn bốn phương tám hướng xung quanh, nhìn ra phương hướng lửa cháy tới chính là nơi họ đang đứng, toàn bộ bọn họ biến sắc mặt.

"Vương gia, đại sự không ổn! Khương thái hậu đang phóng hỏa đốt núi, muốn thiêu chết chúng ta." Ngân Lang vội vàng chạy tới trước lều, có chút hoảng sợ bẩm báo.

Ngân Lang vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bàn tay to nắm bàn tay nhỏ, tươi cười thảnh thơi, nhẹ nhàng chậm rãi từ trong lều đi ra.

"Vương gia, ngài mau nhìn xem." Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh đồng thanh hô lên, ngón tay cũng chỉ vào ngọn lửa đang lan đi nhanh chóng.

Hai mắt Ngân Lang và Thanh Báo nhìn đám lửa, mở miệng cẩn thận hỏi: "Vương gia, này phải làm thế nào? Trận hỏa này đang điên cuồng lan

https://thuviensach.vn

đến đây, chỉ sợ chúng ta muốn tránh cũng không thể a."

"Hoảng cái gì mà hoảng? Khương thái hậu nếu đã chuẩn bị ánh lửa xinh đẹp như thế cho chúng ta, các ngươi phải bình tĩnh hảo hảo thưởng thức một phen." Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã nhếch môi, lười biếng dựa vào Hiên Viên Diễm, cười cười nhìn trận hỏa trước mắt.

"Nguyệt nhi nói rất đúng, mọi người không ngại nhàn nhã thưởng thức đi, trăm ngàn lần đừng cô phụ dụng tâm lương khổ của Khương thái hậu." Hiên Viên Diễm không chút để ý quét qua ngọn lửa, lạnh nhạt nói.

"Hí. . ." Trong nháy mắt vô số tiếng hít khí vang lên, khóe miệng chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh run rẩy nhìn về phía Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đây là cái tình huống gì a? Trong trường hợp nguy hiểm như thế, vương gia và tiểu vương phi còn bảo bọn họ tĩnh tâm thưởng thức lửa?

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Trận hỏa này tốc độ như sét đánh, lan ra theo bốn phương tám hướng tập kích đến, cho dù bọn họ đều là những người dũng mãnh thiện chiến, nhưng đối mặt với biển lửa vô tình, cũng chỉ có thể rơi vào kết cục trốn không thể trốn, tránh không thể tránh a?

Hoàn toàn không nhìn tới nghi hoặc trong mắt các tướng sĩ, Hiên Viên Diễm nắm lấy eo nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng cười nói: "Nguyệt nhi, tướng sĩ Hắc Ưng Doanh của tướng quân phụ thân của nàng đợi lâu như vậy, rốt cục có thể hoạt động gân cốt rồi."

Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay vòng, thản nhiên cười trả lời: "An bài các tướng sĩ Hắc Ưng Doanh ở trên núi hoạt động gân cốt, càng làm cho thể xác cùng tinh thần khỏe mạnh, tướng quân phụ thân thực nên thay các tướng sĩ Hắc Ưng Doanh cảm tạ chàng một phen."

https://thuviensach.vn

Diễm từng nói với mình, lão yêu bà Khương thái hậu nhất định sẽ án binh bất động, chờ gió đông đến. Khi nhìn thấy Diễm thấm nước trà viết lên bàn hai chữ hỏa công, nàng liền hiểu rõ hết thảy.

Trên núi nhiều cây khô dễ cháy, một khi Khương thái hậu ác độc phóng hỏa, như vậy ánh lửa sẽ như vỡ đê không thể ngăn cản. Nhưng là nếu Khương thái hậu không đợi được gió thích hợp, đã tùy tiện phóng hỏa, ngọn lửa lớn như thế nhất định sẽ lan tới vị trí Huyền Sư Doanh của bà ta.

Trên núi mỗi lúc sẽ đổi một hướng gió khác, bởi vậy Khương thái hậu phải kiên nhẫn chờ đợi, đợi "gió đông" có lợi cho bà ta đến, mà hiện tại chính là gió đông nam.

Vị trí đóng quân của Hổ Báo Doanh đúng ở phía đông nam của núi, một khi có gió đông qua, đa mưu túc trí như Khương thái hậu nhất định sẽ nhân cơ hội này phóng hỏa, ngọn lửa lớn như vậy đương nhiên sẽ bị gió thổi tới chỗ Hổ Báo Doanh dựng lều.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Chiêu này của Khương thái hậu thật sự rất cao minh, có thể bảo đảm tướng sĩ Huyền Sư Doanh của bà ta không tổn thương gì, còn người của Hổ Báo Doanh thì bị cháy thành tro tàn.

Đáng tiếc, Diễm thông minh tuyệt đỉnh đã sớm dự liệu Khương thái hậu sẽ thừa dịp gió đông tới, cho người phóng hỏa đốt núi, cho nên trước đó sao có thể không nghĩ ra kế sách vẹn toàn đối phó chứ?

"Mọi người nhìn xem, ngọn lửa hình như yếu dần?" Ngân Lang kinh hãi thét lên, chúng tướng sĩ lập tức nhìn xung quanh.

Di, đây là cái tình huống gì? Ngọn lửa đang lan đến chỗ bọn họ lại tự nhiên yếu dần? Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh nâng bàn tay đầy vết chai, hai mắt mê man gãi gãi đầu.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy đầy trời khói đen, lửa cháy hừng hực, vô số dòng nước trong suốt không biết từ đâu mà ra. Chúng lấy tốc độ như tia chớp hướng tới biển lửa, cuối cùng hòa vào lửa.

Khói đen càng lúc càng dày đặc, còn ngọn lửa càng lúc càng yếu.

Nguyên lai, ngay khi Khương thái hậu phái người châm lửa, ngọn lửa hừng hực lan theo hướng Hổ Báo Doanh, sáu mươi vạn binh sĩ của Thượng Quan tướng quân cũng là nâng bình nước đã chuẩn bị sẵn, đúng lúc xuất hiện ở chỗ binh lính Huyền Sư Doanh vừa châm lửa.

Khi ngọn lửa ngoan lệ đánh úp lại chỗ Hổ Báo Doanh, các tướng sĩ của Hắc Ưng Doanh cũng lập tức ném bình nước trong tay, tạo thành vô số dòng nước, đổ thẳng xuống ngọn lửa.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn.Lửa có thể phá hủy vạn vật, nhưng mà nước lại là khắc tinh của lửa, chúng có thể dễ dàng tiêu diệt lửa, đây là định luật mãi mãi không thay đổi.

Vô số dòng nước đổ xuống, giống như trận mưa rào từ trên trời rơi xuống, tưới lên ngọn lửa hừng hực. Lửa gặp nước, khí thế cuồng ngạo lúc trước đã không còn, mà như là đang hấp hối.

"Vương gia, này. . ." Các tướng sĩ Hổ Báo Doanh nghẹn họng trân trối nhìn ngọn lửa ngày càng yếu dần, rồi lại dõi mắt sang Hiên Viên Diễm.

"Khương thái hậu có nhã hứng, muốn phóng hỏa đốt núi chơi. Như vậy bổn vương vì đón ý của Khương thái hậu, đương nhiên cũng đổ nước chơi, không phải sao?" Hiên Viên Diễm nở nụ cười yêu dã, giải thích khó hiểu trong lòng các tướng sĩ.

Khó trách lúc trước vương gia bảo bọn họ tĩnh tâm thưởng thức ngọn lửa, thì ra là vương gia đã sớm đoán được âm mưu ác độc của Khương thái hậu, cũng đã làm tốt kế sách ứng phó a.

https://thuviensach.vn

Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh sợ bóng sợ gió một hồi, hai mắt sùng bái nhìn Hiên Viên Diễm. Vương gia chính là vương gia, ngay cả âm mưu cao thâm quỷ dị của Khương thái hậu cũng đoán được, còn đưa ra diệu kế hóa giải.

Cùng lúc đó –

Trên một chỗ khuất nào đó trên đỉnh núi, Khương thái hậu xem xét ngọn lửa biến mất, trong nháy mắt khuôn mặt vặn vẹo đến dữ tợn, vô cùng phẫn nộ quát: "Làm sao có thể như thế này?"

Hiên Viên Kỳ đứng bên cạnh Khương thái hậu, trong mắt sát khí cuồn cuộn, nghiến răng nghiến lợi hỏi: "Mẫu hậu, hiện tại chúng ta nên làm thế nào?"

"Hiên Viên Diễm, ngươi muốn ngọn núi này nhiễm máu của các tướng sĩ Huyền Sư Doanh cùng Hổ Báo Doanh phải không? Được, ai gia thành toàn ngươi." Khương thái hậu nắm chặt nắm đấm vang lên tiếng kẽo kẹt, ngoan tuyệt nói.

Các tướng sĩ Huyền Sư Doanh một khi khai chiến với các tướng sĩ Hổ Báo Doanh, nhất định sẽ máu chảy thành sông, xác chết rải khắp nơi. Bà dùng lửa đốt cháy các tướng sĩ Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm, chính là không muốn Huyền Sư Doanh chịu thương vong.

Mà bà muốn bảo tồn lực lượng Huyền Sư Doanh, là vì bà biết rõ, cho dù bà có thể thuận lợi diệt trừ Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly, thành công đưa Hiên Viên Kỳ lên đế vị, vẫn còn phải chiến đấu với ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần.

Nhưng hiện tại, biển lửa không thể diệt trừ Hiên Viên Diễm cùng Hổ Báo Doanh. Đã như vậy, bà cũng không còn gì cố kỵ nữa.

https://thuviensach.vn

Di ● ễnđànL ● êQuýĐ ● ôn.Một khi Huyền Sư Doanh cùng Hổ Báo Doanh đấu đá nhất định hai bên sẽ lưỡng bại câu thương, Bắc Dực, Thương Nguyệt cùng Tây Thần nhất định sẽ nhân cơ hội này tấn công Long Diệu Hoàng triều, đến lúc đó Long Diệu Hoàng triều vô lực đánh trả, chỉ có thể tùy ý bị nước khác xâm lược.

Nhưng bà không thể quản nhiều như thế, nếu không thể để Kỳ nhi thành công đăng cơ làm vua, vậy bà sẽ không tiếc tự tay hủy hoại Long Diệu Hoàng triều, lấy nó rửa nỗi cừu hận Hiên Viên Cực để lại trong lòng bà.

"Kỳ nhi, truyền lệnh xuống, bảo Huyền Sư Doanh lập tức tấn công Hổ Báo Doanh." Móng tay sắc nhọn khảm thật sâu vào da thịt, hai mắt Khương thái hậu tràn đầy hiểm độc, quyết tuyệt nói.

"Chờ một chút! Mẫu hậu người xem, ngọn lửa phía tây không bị tắt, vẫn cháy tới chỗ Hổ Báo Doanh." Hiên Viên Kỳ xem xét phía tây đỉnh núi, chỉ tay hướng đó, kinh ngạc nói.

Khương thái hậu lập tức nhíu chặt chân mày xem xét phía tây đỉnh núi, phỏng đoán: "Hay là. . . Có người âm thầm giúp đỡ chúng ta đối phó Hổ Báo Doanh?"

Lúc này ở phía tây đỉnh núi, ngọn lửa không chút dấu vết bị tắt, ngược lại càng lúc càng hung mãnh cháy tới hướng Hổ Báo Doanh.

Thì ra ở phía tây đỉnh núi, có không ít thi thể binh lính Hắc Ưng Doanh, mỗi một người đều có một mũi tên độc cắm sâu vào ngực. Trong tay họ vẫn còn cầm vô số bình nước. Thực rõ ràng, ngay khi bọn họ muốn ném bình nước vào biển lửa, đã đột nhiên bị tập kích bằng tên độc.

"Vương gia, ngài mau nhìn phía tây đỉnh núi, ngọn lửa vẫn đánh lại đây." Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh đương nhiên cũng phát hiện tình hình ở phía tây, toàn bộ ngưng mắt nhìn qua.

https://thuviensach.vn

"Xem ra, những binh lính của Hắc Ưng Doanh đi dập lửa ở phía tây đã gặp bất trắc." Hiên Viên Diễm nhìn ánh lửa ở phía tây, khẳng định nói.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Diễm, ngươi biết tướng quân phụ thân ở hướng nào không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức nghiêng đầu nhìn về phía Hiên Viên Diễm, thanh âm lạnh nhạt lại có chút run run hỏi. Nếu tướng quân phụ thân đi phía tây dập lửa, vậy chẳng phải là. . .

"Trong kế hoạch, Thượng Quan tướng quân hiện tại hẳn là ở phía bắc đỉnh núi." Hiên Viên Diễm đương nhiên biết lo lắng trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng đáp.

"Vương gia, ngọn lửa sắp lan đến chỗ chúng ta, xem ra chúng ta nên lập tức rút lui khỏi nơi này." Thanh Báo xem xét tốc độ của lửa, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Một khi ngọn lửa cắn xé đến nơi này, nhất định sẽ lan rất nhanh, đến lúc đó bọn họ muốn trốn cũng không kịp. Lúc trước tứ phía đều có lửa, làm bọn họ không thể trốn. Nhưng nay chỉ có một phía có lửa, bọn họ đương nhiên có thể an toàn rút lui.

Nhưng mà Thanh Báo vừa dứt lời, thanh âm lạnh lùng lại uy nghiêm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền vang lên: "Không thể rút lui, nơi này dễ thủ khó công, vô cùng có lợi với chúng ta."

"Nhưng. . ." Thanh Báo lập tức kinh ngạc nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu không rút lui, đợi đến lúc lửa cháy đến, chẳng phải bọn họ sẽ bị cháy thành tro sao?

"Hí. . ." Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh mãnh liệt hít khí lạnh, ánh mắt khiếp sợ ngổn ngang nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tiểu vương phi đang bình thường bỗng nhiên phát điên cái gì a? Không lui lại, chẳng lẽ còn chờ lửa cháy toàn thân sao?

https://thuviensach.vn

Hai mắt Hiên Viên Diễm cũng nghi hoặc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng ôn nhu nói: "Nguyệt nhi, nơi này quả thật dễ thủ khó công, vô cùng có lợi với chúng ta. Nhưng mà lửa đã sắp cháy đến, hiện chúng ta không đủ nước để dập lửa, e rằng chỉ có thể bất đắc dĩ rút lui."

"Diễm, muốn dập lửa, không nhất định cần đủ nước. Chính là lửa mà thôi, chỉ cần ta muốn diệt nó, vô cùng dễ dàng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng hừ một tiếng, kiêu ngạo trả lời.

Di●ễnđànL●êQuýĐ●ôn."Lời nói của Nguyệt nhi. . . Tựa hồ rất khó hiểu nga." Ánh mắt Hiên Viên Diễm có chút khiếp sợ, nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nếu Nguyệt nhi đã khẳng định như thế, nhất định là nắm chắc có thể dập lửa. Nhưng điều hắn không nghĩ ra là, ngoại trừ nước có thể dập lửa, rốt cuộc còn phương pháp gì có thể dập lửa a?

Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch tạo thành một đường cong yêu diễm, nàng không trả lời Hiên Viên Diễm, đưa tay lên cao, dùng ngón tay cảm nhận gió.

Sau khi cảm nhận được gió, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười nói: "Ngân Lang, lập tức cho mười binh lính cầm đuốc, chạy lên phía trước cách năm mươi thước phóng hỏa."

"Gì?" Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Ngân Lang thiếu chút nữa cắn phải lưỡi. Sẽ không phải hắn nghe lầm đi, tiểu vương phi vừa nói cái gì?

"Hí. . ." Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh có cảm giác ngổn ngang trong gió, cơ mặt co quắp cùng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Có lầm hay không a, tiểu vương phi ghét bỏ ngọn lửa địch nhân châm lên chưa đủ mãnh liệt, muốn bọn họ châm lửa phía trước cách năm mươi

https://thuviensach.vn

thước để thiêu cháy máu thịt bọn họ sao?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 93: Lửa Càng Thêm Lửa

Edit: Thu Thuyền

Beta: Alligator

“Ngân Lang, đứng ngốc ở đó làm gì. Còn không mau cùng mọi người theo ta đến phía trước châm lửa?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhìn Ngân Lang, khẽ nhíu đôi mày thanh tú nói.

“Dạ.” Ngân Lang thu lại biểu tình khiếp sợ, vội vàng tiến lên trước.

“ Ngươi…ngươi, ngươi…” Ngân Lang chỉ những binh lính cầm đuốc, đột nhiên không khí rơi vào trầm mặc. Bởi vì mười binh lính bị Ngân Lang chỉ điểm, cùng cuối đầu, đứng yên tại chỗ, tựa như không có ý định rời đi.

Đùa gì thế? Bọn họ nguyện chết trên chiến trường, cũng không muốn cùng Tiểu Vương Phi làm chuyện điên rồ, trình diễn một tràn nhóm lửa có được không?

Đại Tướng quân của Hổ Báo Doanh lạnh nhạt quét mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kiên định đi đến trước mặt Hiên Viên Diễm, cung kính khom người nói: “ Vương Gia, việc cấp bách nhất bây giờ, phải rời khỏi chỗ này, đó mới là thượng sách.”

Trong doanh trại Ngân Lang và Thanh Báo đã kể cho bọn họ nghe, họ biết Tiểu Vương Phi không phải là nhân vật tầm thường. Nhưng đột nhiên Tiểu Vương Phi nói muốn châm lửa, bọn họ nhất thời hoài nghi lời nói của Thanh Báo và Ngân Lang.

https://thuviensach.vn

Thế lửa ở đỉnh núi phía Tây đã đủ mạnh rồi, Tiểu Vương Phi ngăn cản bọn họ rút lui đã đành, lại còn muốn dẫn người ra phía trước phóng hỏa? Phía trước đã có lửa còn châm thêm lửa nữa, cái này không khác gì giúp kẻ địch, làm cho tập thể tướng sĩ Hổ Báo Doanh bọn họ tán thân trong biển lửa sao?

Hiên Viên Diễm không chút để ý nhìn Đại Tướng quân Hổ Báo Doanh, mở miệng chậm rãi nói: “Việc cấp bách nhất bây giờ, chính là phục tùng mệnh lệnh của Nguyệt nhi.”

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, ánh mắt chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh khiếp sợ nhìn qua. Không thể nào, Vương Gia lại tán thành ý kiến của Tiểu Vương Phi?

Không nhìn ánh mắt kiếp sợ của bọn họ, Hiên Viên Diễm thu lại dung nhan yêu mị, tử y tung bay trong gió, lạnh lùng uy nghiêm nói: “ Lời Nguyệt nhi nói là quân lệnh, trái quân lệnh giết chết không tha, đừng làm cho Bổn Vương lập lại lần thứ hai.”

Nguyệt nhi nếu muốn châm lửa, quả thực khiến người ta khó tưởng tượng được. Cho dù hắn không biết vì sao Nguyệt nhi bảo mọi người châm lửa, nhưng trước giờ hắn rất tin tưởng vào bản lĩnh của Nguyệt nhi, Nguyệt nhi làm như vậy nhất định là có nguyên nhân.

“Hít…” Nghe Hiên Viên Diễm nói, chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh khó tin hít vào một ngụm khí lạnh. Trời ạ, bọn họ kiên quyết không đồng ý với ý kiến của Tiểu Vương Phi, nhưng Vương Gia lại ra quân lệnh.

Mười người bị Ngân Lang chỉ điểm, nhanh chóng thót khỏi đội ngũ đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thanh nói: “ Vương Phi, thuộc hạ lập tức theo ngài đến phía trước đốt lửa.”

Mặc dù bọn họ không đồng ý việc Tiểu Vương Phi muốn đốt lửa, nhưng Vương Gia đã xuống quân lệnh, bọn họ tuyệt đối không dám cãi lời.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi nên nhớ, hoài nghi lời nói của ta chính là hành động ngu xuẩn nhất.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt cuồng ngạo nhướng mày, mở miệng lạnh nhạt nói.

Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu trực tiếp đi về phía trước. Trong nháy mắt, sắc đỏ trên người nàng tỏa ra, giống như nàng được thần linh bảo hộ.

Mười binh lính Hổ Báo Doanh cầm đuốc nhìn nhau, yên lặng theo sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Diễm khẽ nhếch môi, đôi con ngươi khẽ chuyển mang theo nồng đậm ý cười nhìn bóng lưngThượng Quan Ngưng Nguyệt. Những tướng sĩ Hổ Báo Doanh thần kinh căng thẳng, nắm chặt nắm đấm, không chớp mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới chỗ ngọn lửa.

Khoảng cách năm mươi mét không xa, cũng không gần, trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn theo mười binh lính tới nơi.

Gió núi lạnh lẽo lay động, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẽ lên một đường công xinh đẹp, mở miệng nhàn nhạt nói: “ Ba người các ngươi đứng bên trái, bảy người còn lại đứng bên phải.”

“Dạ, Vương Phi.” Mười binh lính Hổ Báo Doanh nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ, lập tức di chuyển, đến vị trí mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã an bài.

“Vương Phi, khi nào chúng ta mới đốt lửa?” Toàn bộ binh lính đứng ngay ngắn, trong đó có một binh lính mở miệng khẽ hỏi.

“Không vội” Thương Quan Ngưng Nguyệt đưa tay vén mấy sợi tóc mai bị gió thổi loạn, mắt phượng lưu chuyển nhìn thế lửa mạnh mẽ cuồn cuộn ở phía trước.

https://thuviensach.vn

Không vội? Mười binh lính Hổ Báo Doanh giật giật khóe miệng, hai mắt không khỏi nhìn chầm chầm về phía trước, trên trán mồ hôi lạnh lặng lẽ rơi xuống.

Cách bọn họ khoảng một ngàn mét thế lửa vô cùng mãnh liệt, nhìn tốc độ lan đi của ngọn lửa, đoán chừng chỉ trong chớp mắt liền tới trước mặt bọn họ.

Mặc dù bọn họ không hiểu rõ ý đồ của Tiểu Vương Phi, nhưng lúc trước nhìn thấy Tiểu Vương Phi và Vương Gia nói chuyện, bọn họ đoán Tiểu Vương Phi dẫn bọn họ tới đây đích thực là để dập lửa.

Ở đỉnh núi phía tây ngọn lửa hừng hực khí thế mạnh mẽ cắn xé mọi vật dần tới trước mặt bọn họ, thế mà vẻ mặt Tiểu Vương Phi không một chút lo lắng, nàng…đến cùng là đang làm cái quỷ gì?

Chẳng lẽ…Tiểu Vương Phi là nội gián Khương Thái Hậu phái đến bên cạnh Vương Gia? Dùng nhan sắc của nàng quyến rũ Vương Gia, mê hoặc tâm của Vương Gia, khiến Vương gia để cho các tướng sĩ Hổ Báo Doanh táng thân trong biển lửa, cũng cam tâm tình nguyện nghe lời của nàng?

Nhưng vậy cũng không đúng, nếu bọn họ táng thân trong biển lửa, chẳng phải mạng của Tiểu Vương Phi cũng giống bọn họ sao? Chẳng lẽ, Tiểu Vương Phi vì muốn trợ giúp lão yêu bà Khương Thái Hậu hoàn thành nghiệp lớn, không tiếc hy sinh tánh mạng của bản thân sao?

Đang lúc mười binh lính Hổ Báo Doanh suy đoán lung tung, hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thế lửa cuồn cuộn mà đến, trong lòng yên lặng đếm: 900m, 800m, 700m…

Khi thế lửa hừng hực cách nàng chừng 500m,Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt đưa tay ra cảm nhận lửa giống như đang chờ đợi điều gì đó. Cảm nhận được hơi nóng mạnh mẽ hung ác đánh tới, khóe môi kiều diễm khẽ cong tạo nên một độ cong xinh đẹp. Bởi vì nàng biết, thời cơ đã đến.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi nghe cho kỹ, lập tức đem đuốc trong tay xuống, dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở về đội ngũ.” Lòng bàn tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hướng về phía trước, mở miệng nhanh chóng nói.

Cái gì? Nghe lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, gương mặt của mười binh lính Hổ Báo Doanh nhất thời rơi vào trạng thái co giật.

Trời ạ, có lầm hay không a? Lửa mạnh cũng đã tới trước mắt, Tiểu Vương Phi còn không nhắc tới bất kỳ phương pháp dập lửa nào, chỉ bảo bọn họ ném đuốc xuống rồi nhanh chóng chạy về đội ngũ?

Hiện tại chạy trốn còn tác dụng cái rắm a? Coi như bọn họ thuận lợi trở về đội ngũ, một khi hai ngọn lửa hòa vào nhau, sẽ giống như sét đánh tiến về phía bọn họ, đến lúc đó mọi người sẽ vùi thân trong biển lửa. không bằng ngươi hạ lệnh bảo chúng ta đứng tại chỗ, mặc cho lửa đốt cháy mình đi?

“Các ngươi muốn chết à, còn không mau làm theo lời ta ném cây đuốc xuống, sau đó nhanh chóng trở lại đội ngũ đi.” Thượng Quan Nhưng Nguyệt hai mắt trợn lên, giận dữ nhìn đám người Hổ Báo Doanh, hét lên. Vừa dứt lời, nàng liền quay đầu chạy đến bên cạnh Hiên Viên Diễm.

Vèo vèo vèo, mười binh lính Hổ Báo Doanh nhanh như chớp, vội vàng ném cây đuốc trong tay xuống chỗ lúc nảy bọn họ đứng. Tiếp đến, đồng loạt chạy về đội ngũ.

Đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt và mười binh lính lấy tốc độ nhanh như tia chớp, hướng về phía đội ngũ Hổ Báo cách đó không xa, mười cây đuốc ném xuống gặp cỏ cháy hừng hực.

Trong phút chốc hơi nóng hầm hập ngất trời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra lệnh cho bọn lính lập tức nhảy lên chỗ cao. Chỉ thấy thế lửa càng ngày càng mạnh, lan tràn cực nhanh.

https://thuviensach.vn

“Mẹ ơi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn người phóng hỏa, ngọn lửa điên cuồn bổ về phía chúng ta đang đứng.”

“Làm cái gì nha, chúng ta không bị lão yêu bà Khương Thái Hậu phóng hỏa thiêu chết, mà là sắp bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt châm lửa thiêu chết rồi.”

“Trời ạ, Vương Gia, ngài tin lầm người rồi, Thương Quan Ngưng Nguyệt nào có dập lửa a, rõ ràng nàng ta châm lửa đốt chúng ta.”

Nhìn thấy tình hình này, nguyên bản các tướng sĩ Hổ Báo Doanh lúc trước chóng lại nàng, cắn răng nghiến lợi nói, lời nói không mang theo một chút tôn kính nào.

Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang chạy tới, bọn họ nhanh chóng nhảy lên trước, hai mắt tràn ngập sát khí khiến người sợ hãi. Cho dù bọn họ phải chôn mình trong biển lửa, bọn họ cũng phải động thủ giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi tính sau.

Hiên Viên Diễm lạnh lẽo quét mắt nhìn chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh đang vung tay lên, nổi sát tâm với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dữ tợn nói: “ Các người thu lại sát khí cho ta, người nào dám động đến Nguyệt nhi, Bổn Vương giết không tha.”

“Vương Gia, sự thật rành rành trước mắt, ngài vẫn bảo vệ nàng ta sao?” Nghe thanh âm không chút lưu tình của Hiên Viên Diễm, chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh liền giống như bị sét đánh, giọng nói mang theo mấy phần bất lực.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã chạy tới trước mặt đại quân Hổ Báo Doanh, liền nghe được đoạn đối thoại của đám người Hổ Báo Doanh và Hiên Viên Diễm, tay chỉ về phía ngọn lửa đang thiêu đốt, lạnh lẽo châm biếm nói: “ Các người trừng mắt chó lên nhìn kỹ cho ta, lão nương đến cùng có phải châm lửa đốt các ngươi?”

https://thuviensach.vn

Thương Quan Ngưng Nguyệt tức giận chỉ tay về phía trước, ngay lập tức, bọn họ hóa đá ngay tại chỗ. Trong nháy mắt, bốn phía yên tĩnh lạ thường.

Trước mắt mọi người hiện ra một màn cực kỳ quỷ dị, mà đời này bọn họ vĩnh viễn khó mà quên được. Tất cả tướng sĩ Hổ Báo Doanh kinh hãi đến mức tim như ngừng đập, càng kính trọng Thượng Quan ngưng Nguyệt tận xương tủy…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 94: Dùng Lửa Dập Tắt Lửa

Edit: Thu Thuyền

Beta: ngocquynh520

Ra là, Thượng Quang Ngưng Nguyệt sai bọn người Hổ báo đến ngay khoảng đất trống trước mặt châm lửa, ngọn lửa mới châm nhanh chóng bừng lên, mũi nhọn của nó bay cao tận trời cuốn lấy những ánh sáng đỏ tươi phía sau, lửa vốn đang hướng về phía bọn họ đột nhiên chuyển về phía đỉnh núi phía Tây.

“Rầm” một tiếng vang lên, lửa ở đỉnh núi phía tây phóng như như điên mãnh liệt va chạm vào lửa của bọn lính mới châm.

Hai thế lửa mạnh mẽ bao quanh nhau, lưu luyến không muốn rời, khói đen bay lên đầy trời tạo thành lóc xoáy đen ngòm, ở hướng khác của đỉnh núi phía Tây ngọn lửa hung ác mạnh mẽ tràn tới làn khói đen, nhanh chóng bị dập tắt ở trước mắt mọi người.

Trừ tiếng gió nơi rừng núi đang gào thét mọi thứ còn lại điều bị bao phủ bởi sự u ám và tĩnh mịch. Giờ phút này, Hiên Viêm Diễm, Hổ báo cùng với các Tướng sĩ kinh ngạc đến nổi không kịp phản ứng đây?

Một nơi âm u khác ---

“Chủ Thượng, chuyện này…cũng quá kỳ lạ đi?” Cảnh tượng trước mắt làm hai mươi hắc y nhân ngạc nhiên vô cùng, chớp chớp hai mắt đang co giật, tầm mắt nhìn người đeo mặt nạ Thần Đế dữ tợn.

https://thuviensach.vn

Tây thần đế không mở miệng, hai mắt híp lại tầm mắt tập trung nhìn về hướng lửa bị dập tắt, tóc dài đen tuyền xõa trên vai, tùy ý bay tán loạn theo gió.

Vô số lính của Hắc Ưng doanh chạy tới đỉnh núi phía tây lấy nước dập tắt lửa, đã bị hắn phái thuộc hạ âm thầm an bài độc tiễn, thành công đánh gục bọn họ.

Nếu như có thể, hắn muốn giúp đỡ Khương Thái hậu đánh bại tất cả bọn Hắc ưng, chôn cất Hiên Viên Diễm và tướng sĩ Hổ báo chết không toàn thây trong biển lửa.

Đáng tiếc chính là, hắn phái thuộc hạ đến long Diệu Hoàng Triều quá ít, hơn nữa vào cái đêm hắn gửi thư đoạt mạng tới Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn, thuộc hạ của hắn bị tổn thất hơn phân nữa.

Vì vậy, dựa theo lực lượng của hắn ở Long Diệu Hoàng Triều hôm nay, miễn cưỡng chỉ có thể giúp đỡ Khương Thái Hậu diệt trừ bọn Hắc Ưng tiến đến dãy núi phía tây dập lửa. Nhưng…như vậy thì cũng đủ rồi.

Cứ ngỡ rằng chỉ cần dùng lửa mạnh sẽ có thể thuận lợi bức lui Hiên Viên Diễm và đám Hổ báo, khiến họ hết cách mà buông tha địa hình có lợi thế dễ thủ khó công, để khi Khương Thái Hậu dẫn theo Huyền Sư doanh tấn công Hổ Báo doanh ồ ạt, thì sẽ tạo ra cục diện hai bên chịu tổn thất không nhỏ.

Vậy mà, hắn ngàn tính vạn tính, lại không nghĩ đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Cô ta vừa đến đã thành công phá hủy âm mưu của hắn rồi.

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Phương pháp dập lửa của Thương Quan Ngưng Nguyệt lại rất quỷ dị, ngọn lửa hùng mạnh cư nhiên bị dập tắt?

https://thuviensach.vn

Tạm thời không nói đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt là con của Thánh chủ Linh cung, thừa kế linh lực của Thánh chủ, cho dù Thánh Đế Linh cung có linh lực mạnh kinh khủng thì tuyệt đối không có khả năng dựa vào linh lực mà có thể dập tắt lửa một cách dễ dàng được?

Tây Thần Đế mang mặt nạ dữ tợn, cả người tỏa ra sát khí, hai mắt nhìn về phương xa, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng phủ xuống người hắn, hơi thở ngông cuồng yêu mị nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói: " Truyền lệnh xuống, những người mai phục ở Long Diệu Hoàng Triều lập tức rút lui trở về nước."

"Dạ, chủ Thượng." Hai mươi tên hắc y bịt mặt cung kính khom lưng, xoay người biến mắt ngay tại chỗ.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem ra đại cuộc đã định, Long Diệu Hoàng Triều vì ngươi mà tồn tạ. Đã như vậy, Bản Đế không cần thiết ở lại Long Diệu Hoàng Triều xem nội bộ tiếp tục giằng co. Ta sẽ ngồi xem Long Diệu Hoàng Triều, Thương Nguyệt Quốc và Bắc Dực quốc, diễn ra trận chiến đẫm máu, mà Thần Quốc ta sẽ ngồi hưởng ngư ông thủ lợi" Tây Thần Đế nhếch môi, thanh âm lạnh lùng nham hiểu mĩm cười, tay khẽ vung lên đã không thấy bóng dáng.

Gió lưu luyến trên không trung không muốn rời, không khí mờ ảo tựa như u linh (âm phủ) trêu chọc trước mặt chúng tướng sĩ Hổ Báo, bọn họ vẫn đứng yên tại chỗ, không kiềm chế nổi sợ hãi trong lòng.

Hình ảnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành công dập tắt ngọn lửa, làm linh hồn bọn họ rơi xuống tận biển sâu, cũng làm bọn họ cảm nhận sâu sắc cái gì là cuối cùng của sự kinh sợ.

Bọn họ thật đáng chết, cư nhiên ngu ngốc chất vấn Tiểu Vương Phi. Tiểu Vương Phi quả thật như lời ảo ảnh Ngân Lang và Thanh Báo đã nói, không thể đoán được người có bao nhiêu bản lĩnh!

https://thuviensach.vn

Chúng tướng sĩ Hổ Báo đang nghĩ lại những gì hai người kia nói, giờ phút này bọn họ vô cùng kĩnh hãi và tự trách, hai mắt Ngân Lang nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, (nhanh chóng cất vũ khí), bóng dáng nhảy lên trước mặt nàng, bộ dạng kích động nói: "Vương Phi, người…người quả thực lợi hại đi."

Thanh Báo khép cái miệng đang mở lớn lại, bóng dáng vụt dưới đất chạy nhanh đến trước mặt của Thượng Quan Ngương Nguyệt, hai mắt tràn đầy nịnh nọt lấy lòng nói: " Vương phi ngài thật giỏi, Thanh Báo van xin ngài, ngài có thể nói cho thuộc hạ biết vì sao lửa có thể dập tắt lửa được không?"

Trước giờ bọn họ toàn nghe nói chỉ có nước mới có thể dập lửa, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy lửa cư nhiên có thể dập tắt lửa, chuyện này quả thật vượt qua khả năng của con người.

Nếu như có thể biết trong đó ẩn giấu huyền bí gì, cho dù bọn họ chết ngay lập tức cũng đáng giá. Thanh Báo không thể không thừa nhận, hắn lại bị trí thông minh của Tiểu Vương Phi thuyết phục một lần nữa.

Hai mắt Hiên Viên Diễm chớp chớp, người cứng lại nhìn chăm chăm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rồi nhanh chóng dời đến bên nàng, ánh mắt đầy dấu chấm hỏi nhìn nàng nói: " Nguyệt nhi, chuyện này…xảy ra như thế nào? Vì sao hai ngọn lửa lại có thể va chạm vào nhau, kinh ngạc hơn là khi chạm vào nhau thì lửa lại tắt đây?"

Thương Quan Ngưng Nguyệt kiều diễm cười, mắt ngọc chuyển động, mở môi đỏ mọng nhẹ nhàng nói: " Lợi dụng dưỡng khí ngăn lửa, chỉ cần dưỡng khí không đủ lửa sẽ bị dập tắt, mấu chốt chính là dưỡng khí."

"Dưỡng khí?" Ngân Lang và Thanh Báo ngây ngốc nhìn nhau, đồng thời giơ tay lên gãi gãi đầu mình. Không biết…dưỡng khí là cái gì à?

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, không riêng gì Thanh Báo và Ngân Lang, tất cả mọi người ở đây không ai biết dưỡng khí là gì. Khóe miệng Hiên Viên Diễm không nhịn được giật giật vài cái, hai mắt khó hiểu mở miệng hỏi: " Khụ khụ…Nguyệt nhi, dưỡng khí là gì?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén sợi tóc bị gió thổi bay lên, vẻ mặt yêu mị cười nói: " Dưỡng khí là không khí, hợp chất không màu, không mùi, không vị."

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt giải thích, Hiên Viên Diễm không khỏi đưa tay lên vuốt vuốt huyệt thái dương, sương mù trong mắt càng dày hơn hỏi: " Không khí chính là một hợp chất?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm, ánh mắt dí dỏm chớp chớp khẽ cười, cánh tay giơ lên thân mật ôm Hiên Viên Diễm nói: "Hì hì…Giải thích các ngươi cũng không hiểu. Các ngươi chỉ cần biết một điều, không chỉ có nước mới có thể dập tắt lửa, mà lửa cũng có thể dập lửa. Chỉ là, nếu không nắm bắt thời cơ và khoảng cách chính xác, hiệu quả sẽ ngược lại."

Thật ra nàng rất muốn nói cho bọn họ hiểu. Nhưng thời đại này kiến thức hạn chế, mà nếu nàng kiên nhẫn giải thích, chỉ sợ bọn họ cũng không thể nào hiểu hết kiến thức rộng lớn của thế kỷ hai mươi.

Khương Thái Hậu lợi dụng gió Đông Nam ngay lúc nó thổi mạnh nhất mà châm lửa, nhưng bà ta không biết chính nó cũng gây bắt lợi cho bà ta, vì nhiệt độ quá cao dẫn đến dòng khí không ngừng lên cao, vì vậy sẽ sinh ra khí áp thấp. Khi khí lưu thổi tới, tự nhiên cũng tạo thành một cơn gió, lửa sẽ theo hướng của gió mà tiến về phía Khương Thái Hậu.

Cho nên khi nàng tới cũng không vội gọi đám Hổ Báo châm lửa, bởi vì nếu như đám Hổ Báo châm lửa quá sớm, sẽ không thể khéo léo mượn lực lượng của gió. Nếu như lúc đó nàng bảo đám Hổ Báo châm lửa, lửa sẽ

https://thuviensach.vn

hoà nhập vào lửa của Khương Thái Hậu hung ác đánh về phía Diễm, Hổ Báo và mọi người trong doanh trại.

Vì vậy, nàng phải đợi đến khi thế lửa mạnh mẽ sắp đến trước mặt, tạo ra một cổ gió khác mạnh mẽ hướng về phía Khương Thái Hậu, lúc đó nàng mới cho đám Hổ Báo châm lửa.

Một khi ngọn lửa mãnh mẽ ập về phía ngọn lửa bọn lính mới châm, lợi dụng sức gió do ngọn lửa mạnh kia tạo ra hướng tới, thì hai ngọn lửa tự nhiên mạnh liệt va chạm vào nhau.

Lúc này, hai ngọn lửa không thể tàn phá vật khác nữa, đồng thời hai ngọn lửa giao nhau tạo ra dưỡng khí, như vậy một khi hai ngọn lửa đụng chạm va vào nhau, sẽ giống như là nuốt chửng lẫn nhau đồng thời cũng bị dập tắt.

Đương nhiên, biện pháp này chỉ có thể sử dụng khi sức gió mạnh, hơn nữa còn phải nắm rõ thời cơ và khoảng cách chính xác nữa. Nếu không, chẳng những không thể dập tắt lửa mà ngược lại hai thế lửa hòa hợp với nhau, tạo thành thế lửa mãnh mẽ điên cuồng mà phá hủy mọi thứ.

“Ta nghĩ…trên thế giới này người có thể dùng lửa dập lửa, trừ Nguyệt nhi ra, tuyệt đối không có người thứ hai làm được.” Hai mắt Hiên Viên Diễm tràn đầy xúc động nói, bàn tay cưng chiều khẽ xoa đầu thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Có lúc hắn nhịn không được mà hoài nghi, người hắn yêu là Nguyệt nhi hay một nàng tiên xuống trần dạo chơi, nhất thời ham chơi nên không trở về Thiên giới. Nếu không, nàng làm sao có thể hiểu thấu tất cả mọi việc?

Ví như, nàng xếp 60 mươi viên xúc xắc xếp thành một hàng! Lại ví như nàng nghiêm cứu, tạo ra đạn pháo với sức nổ kinh người và đại pháo!

https://thuviensach.vn

Lại ví như, tối nay, nàng lợi dụng thành công dưỡng khí tiêu diệt ngọn lửa, hình ảnh đó thật quỷ dị.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 95: Dạy Ngươi Chơi Cắt Thịt

Edit: Thủy Bách Nhật

Beta: Alligator

Gió núi mang theo cảm giác mát lạnh nhẹ nhàng xoay quanh, làm chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh tỉnh dậy từ trong trạng thái ngẩn người. Sau khi bọn họ nhìn nhau một cái, thanh âm vang dội đầy kính sợ nói: "Bọn thuộc hạ có chỗ nào mạo phạm, kính xin vương phi tha tội."

Nghe được lời nói tràn đầy tôn kính của các tướng sĩ Hổ Báo Doanh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lười so đo với thái độ vô lễ lúc trước của bọn họ. Sau khi mắt ngọc lạnh nhạt quét qua chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh, môi đỏ mọng của nàng thoáng hiện lên nụ cười yêu mị nhàn nhạt nói: "Tha cho."

"Tạ vương phi." Sau khi chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh chỉnh tề kêu lên, toàn bộ ánh mắt sùng bái phóng đến trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiện tại, rốt cuộc bọn họ hiểu vì sao Vương gia từ trước đến giờ không gần nữ sắc, lại phá lệ động lòng với tiểu Vương phi rồi. Bởi vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt người. . . Đúng như theo lời của Ngân Lang và Thanh Báo, là kỳ nữ vạn năm khó gặp!

Vừa lúc đó, trong gió bỗng nhiên vang lên âm thanh đinh tai nhức óc. Chúng tướng sĩ Hổ Báo Doanh nhanh chóng thu hồi tầm mắt tôn kính nhìn

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt về, rối rít nhìn theo hướng âm thanh truyền đến.

"Nguyện Nhi, lão yêu bà Khương Thái hậu dẫn theo Huyền Sư Doanh tới khiêu khích chúng ta." Lông mày anh tuấn của Hiên Viên Diễm khẽ nhíu lại, con ngươi đen như mực nhìn về phía âm thanh mang theo nhàn nhạt lãnh ý.

"Khiêu khích chúng ta là trò chơi nguy hiểm nhất, mà bà ta. . . Căn bản không có bất kỳ tư cách gì cùng chúng ta chơi trò chơi này, không phải sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt giễu cợt bĩu môi, mắt ngọc lóe lên, lười biếng cười.

Môi mỏng của Hiên Viên Diễm vẽ lên độ cong yêu dã, bỗng nhiên kiêu ngạo vung cánh tay lên không trung. Nhận được chỉ thị, các tướng sĩ Hổ Báo Doanh nhanh chóng thay đổi vị trí, nâng cao vũ khí trong tay giống như hợp thành một thể với bầu trời, chỉnh tề nhắm vào bóng đêm mông lung phía đại quân Huyền Sư Doanh sắp đến. . .

Núi xanh bị tàn phá bởi nhiều ngọn lửa hừng hực, hiện tại khí thế hào hùng đã sớm mất đi khí thế lúc đầu. Khói đen nồng nặc bao phủ, cỏ cây xanh tươi bị lửa mạnh đốt cháy hầu như không còn, thứ còn lưu lại chỉ là bụi đất màu nâu tung bay khắp trời, tiếng gió than thở buồn bã thê lương, tùy thời có thể bị nhiễm máu của người chết.

Lúc này vô số tướng sĩ Huyền Sư Doanh mặc khôi giáp màu đen, giống như thần chết từ địa ngục, bước chân chỉnh tề trùng trùng điệp điệp bước đến vị trí của Hổ Báo Doanh.

Đại quân Huyền Sư Doanh đứng trước mắt, hai vị dẫn đầu đương nhiên là Khương Thái hậu và Tuyên vương Hiên Viên Kỳ của Long Diệu Hoàng triều. Chỉ thấy Khương Thái hậu trưng ra khuôn mặt được bảo

https://thuviensach.vn

dưỡng tỉ mỉ, mặc dù là tô son điểm phấn nhưng vẫn không che giấu được sự phấn khích và hơi thở khát máu.

Càng đến gần Hổ Báo Doanh của Hiên Viên Diễm, hận ý khắc cốt ghi tâm trong máu bà ta lại càng dâng trào mãnh liệt. Trăm phương ngàn kế lập mưu nhiều năm như vậy, trận chiến này bà ta nhất định phải thắng, nếu không bà ta. . . Sẽ chết không nhắm mắt!

Ánh trăng lạnh lẽo rọi xuống, khuôn mặt Tuyên vương Hiên Viên Kỳ lạnh lùng dữ tợn. Từ khi hắn ra đời, đã nhận danh hiệu Thái tử chói lọi, là Thái tử duy nhất của Long Diệu Hoàng triều.

Vậy mà đến cuối cùng hắn mới đau lòng biết được, tiên hoàng đối với hắn ngàn vạn sủng ái đều là dối trá. Đả kích trí mạng như thế bảo hắn làm sao có thể không oán, không hận?

Thời gian lặng lẽ trôi qua, đại quân Huyền Sư Doanh giống như thủy triều thuận lợi đi đến. Trong nháy mắt, sát khí tràn ngập trời đất. Huyền Sư Doanh cùng Hổ Báo Doanh giằng co nhìn nhau.

Hiên Viên Diễm không chút để ý giơ tay vén vén tóc đen ra phía sau, hai mắt cười yêu mị quét một vòng qua Khương Thái hậu và Hiên Viên Kỳ, lười biếng nói: "Xem ra. . . Hai người các ngươi đã chuẩn bị tốt cho việc phải chết?"

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì thoải mái dựa vào cánh tay của Hiên Viên Diễm, giọng điệu hàm chứa ý cười lười biếng nói: "Ta nói lão yêu bà a, theo ánh mắt thiện ý của ta chẩn đoán, ta chắc chắn ngươi và con trai ruột của mình đã đến thời kỳ nguy kịch, không có thuốc nào cứu được rồi. Chi bằng nhân hôm nay hai người các ngươi còn chưa hoàn toàn đánh mất thần trí, ngoan ngoãn dứt khoát tự sát đi? Tránh cho bệnh trạng lan tràn trong máu, làm hại các tướng sĩ vô tội của Huyền Sư Doanh."

https://thuviensach.vn

Mắt Hiên Viên Kỳ tràn ngập lửa giận, sắc mặt xanh mét nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ."

Không đợi Hiên Viên Kỳ chửi bới, tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh nhẹn vỗ nhẹ lên ngực mình, mở miệng cướp lời nói: "Hư. . . Ngàn vạn lần không được lớn tiếng gầm thét với ta a, như vậy sẽ kinh sợ đến ta đấy. Một khi ta bị dọa sợ, ngươi và mẫu hậu của ngươi sẽ lập tức khổ sở khóc rống. Biết không, thật ra người ta thích nhất là giết người trong bóng đêm kín đáo, bởi vì bóng tối có thể che đậy hoàn mỹ máu tươi dính trên tay ta."

Lời khiêu khích đến cực điểm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, Khương Thái hậu nắm chặt quả đấm đến mức nổi gân xanh, cắn răng nghiến lợi hét lên: "Tướng lĩnh Huyền Sư Doanh nghe lệnh, lập tức dẫn binh tiến lên đem Hổ Báo Doanh giết không chừa một ai."

"Vâng" Mấy tên tướng lĩnh Huyền Sư Doanh phía sau cùng hô to trả lời, vung tay lên, dẫn theo đại bộ phận điên cuồng nhằm về phía Hổ Báo Doanh.

"Khoan đã." Ở thời điểm nguy cấp chỉ mành treo chuông này, bỗng nhiên một âm thnanh vang dội như sấm vang lên.

Thanh âm đó xuất ra từ trong miệng của đại tướng quân Thượng Quan Hạo, ông đang đứng trên một khối đá lớn bên phải bên phải cách Huyền Sư Doanh xa trên một khối đá lớn cao ngất. Đại tướng quân Thượng Quan Hạo vừa dứt lời, ánh sáng sắc lạnh bắn tản ra từ kiếm của đại quân Hắc Ưng Doanh, từ phía sau Huyền Sư Doanh nhanh chóng chạy ra.

Giờ phút này, đại quân Hổ Báo Doanh đứng ngạo nghễ ở phía trước, đại quân Hắc Ưng Doanh yên tĩnh đứng thẳng ở phía sau, mà đại quân Huyền Sư Doanh còn lại là bị vây ở chính giữa tại vị trí bất lợi.

https://thuviensach.vn

"Cho dù Huyền Sư Doanh dũng mãnh thiện chiến, nhưng nếu Hắc Ưng Doanh của bản tướng quân và Hổ Báo Doanh của Thụy vương đánh từ hai phía, thử hỏi Huyền Sư Doanh làm sao có thể ngăn cản được?" Tròng mắt đen của Thượng Quan Hạo không ngừng quét qua mấy tên tướng lĩnh của Huyền Sư Doanh, lạnh lùng nói tiếp: "Trần tướng quân, Lý phó tướng, Trương phó tướng, Vương phó tướng, chẳng lẽ đến giờ khắc này, trong lòng các ngươi vẫn không rõ sao? Thụy vương sở dĩ vẫn án binh bất động, không phải là không nắm chắc đánh thắng Huyền Sư Doanh, mà là không muốn đại quân Long Diệu Hoàng triều chúng ta tàn sát lẫn nhau a."

Trần tướng quân của Huyền Sư Doanh thầm kín thở dài, bất đắc dĩ nói: "Tâm tư của Thụy vương bọn ta há có thể không rõ? Chỉ là hôm nay Khương Thái hậu có Hổ phù trong người, đại quân Huyền Sư Doanh phải tuân theo mệnh lệnh của người, đây chính là quy củ Tiên đế lập ra."

"Đừng ngu muội khiến lòng trung thành của các ngươi bị lợi dụng, Khương Thái hậu vì bản thân mà phát động nội chiến Long Diệu, muốn đem Tuyên vương Hiên Viên Kỳ đẩy lên ngôi vua để phát tiết thù hận ấp ủ trong lòng bà ta. Đại quân Huyền Sư Doanh được lập ra, không phải để cho người ta lấy ra làm con cờ tùy ý khống chế, mà là để bảo vệ nước nhà. Ba nước Thương Nguyệt, Bắc Dực, Tây Thần từ trước đến giờ luôn nhìn chằm chằm vào Long Diệu Hoàng triều, nếu bây giờ Long Diệu Hoàng triều chúng ta xảy ra nội chiến tàn sát lẫn nhau, dẫn đến ba nước ngư ông đắc lợi rục rịch ngóc đầu dậy, thử hỏi Long Diệu Hoàng triều chúng ta có ích lợi gì?" Đại tướng quân Thượng Quan Hạo khẽ lắc đầu, nhanh chóng mở miệng nói.

"Chuyện này. . ." Trần tướng quân, Lý phó tướng, Trương phó tướng, Vương phó tướng liếc mắt nhìn nhau một cái, bọn họ yên lặng rũ đầu xuống.

"Khốn kiếp, mấy người các ngươi muốn chết sao? Cùng lão thất phu Thượng Quan Hạo dài dòng cái gì chứ, còn không nhanh dẫn binh tiến lên

https://thuviensach.vn

tập sát Hổ Báo Doanh?" Trong mắt Hiên Viên Kỳ toàn là tức giận, bước nhanh về phía trước hung ác tóm lấy Trần tướng quân đang cúi thấp đầu do dự, nắm cổ áo hắn.

Nhìn thấy Trần tướng quân không cho hắn bất kỳ câu trả lời nào, cũng không có ý muốn dẫn binh tiến lên chém giết, trong cơn giận dữ Hiên Viên Kỳ bỗng dưng lật cổ tay một cái, chủy thủ sắc bén từ trong tay áo bay ra hung ác đâm thẳng đến trái tim của Trần tướng quân.

"Kỳ Nhi, dừng tay!" Cùng lúc đó, Khương Thái hậu la lên thất thanh, bà ta lập tức đưa tay ra cố gắng chặn lại Hiên Viên Kỳ, nhưng. . . Đã không còn kịp rồi.

Nhìn thấy tình hình này, sắc mặt của Khương Thái hậu chợt biến, trong lòng khổ sở lặng lẽ nói: đáng chết, Kỳ Nhi sao lại thiếu kiên nhẫn như thế? Hiện tại lòng quân Huyền Sư Doanh đã có chút dao động, nếu một đao kia của hắn ngoan tuyệt đâm xuống, hậu quả nhất định là không tưởng tượng nổi a!

"Tuyên vương, ngươi. . ." Trần tướng quân đột nhiên ngẩng đầu lên, sắc mặt bỗng dưng tái đi, đối với việc Hiên Viên Kỳ bất thình lình đâm chủy thủ xuống, mặc dù Trần tướng quân nhanh chóng di chuyển, miễn cưỡng tránh khỏi tay Hiên Viên Kỳ, nhưng vai trái vẫn bị chủy thủ của Hiên Viên Kỳ hung hăng đâm qua.

Máu tươi xinh đẹp thê lương giống như suối từ vai trái của Trần tướng quân chảy ra, làm chúng tướng sĩ Huyền Sư Doanh lập tức ồn ào, tức giận trừng mắt nhìn về phía Hiên Viên Kỳ.

"Lập tức tiến lên công kích Hổ Báo Doanh, nếu như người nào lựa chọn đứng yên bất động, Bổn vương lập tức lấy mạng của hắn." Hiên Viên Kỳ bỗng chốc rút chủy thủ từ vai trái của Trần tướng quân tra, khuôn mặt

https://thuviensach.vn

vặn vẹo cầm chủy thủ nhuốm đầy máu tươi hướng về phía các tướng sĩ của Huyền Sư Doanh.

Chúng tướng sĩ Huyền Sư Doanh ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không chỉ không tiến lên chém giết, ngược lại toàn bộ vứt đao kiếm trong tay xuống.

Mắt thấy phản ứng của đám tướng sĩ Huyền Sư Doanh, móng tay bén nhọn của Khương Thái hậu không khỏi đâm thật sâu vào trong da thịt, hai mắt lộ ra sợ hãi cùng tuyệt vọng.

"Được, vẫn lựa chọn bất động thật sao? Như vậy. . . Bổn vương sẽ thành toàn quyết tâm muốn chết của các ngươi." Hiên Viên Kỳ bỗng nhiên giơ tay cầm chủy thủ dính mau lên, nhanh như chớp, ngoan lệ đâm về phía vô số tướng sĩ của Huyền Sư Doanh đứng bất động.

"Hít. . ." Binh lính Huyền Sư Doanh đột nhiên hí vào một ngụm khí lạnh, lập tức chật vật lui về phía sau tránh né.

"Ai u, đâm vào tim trí mạng có cái gì tốt để chơi hả? Đem thịt trên người từng chút từng chút cắt đi mới đã nghiền a. Nếu Tuyên vương không chê, ta không ngại kiên nhẫn dạy dỗ ngươi nha." Ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện lên ý cười yêu mị, nhẫn Huyền Băng thiết trên ngón giữa đột nhiên nở rộ.

Ánh sáng chói mắt nhoáng lên, dung nhan xinh đẹp nhuộm một tầng ý cười, thân thể nàng giống như mũi tên vọt về phía Hiên Viên Kỳ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 96: Tự Mình Hại Mình

Edit: Thu Thuyền

Beta: Alligator

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ xoay tay, nhẫn Huyền Băng Thiết ở ngón giữa nở thành hình hoa sen cắt vào cổ tay Hiên Viên Kỳ.

“Phanh—” Hiên Viên Kỳ cảm thấy đau nhói, máu từ vết cắt ở cổ tay văng tung tóe, tay hắn vốn là nắm chặt chủy thủ bởi vì đau mà làm rơi trên mặt đất.

“Ngươi…” hắn vung ống tay áo, tay kia giống như chim ưng sắc bén chộp tới vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hận không thể bóp nát vai nàng tế cánh tay bị thương của hắn.

Nàng nhanh nhẹn di chuyển, dễ dàng tránh đoàn công kích của Hiên Viên Kỳ, tay ngọc nhanh như chớp, nhẫn Huyền Băng Thiết hướng má phải Hiên Viên Kỳ cắt đi.

“A —” Hiên Viên Kỳ thống khổ kêu lên, tay vốn tấn công Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức che má phải lại, máu từ từ chảy xuống.

“Sao phải che mặt, chẳng lẽ Tuyên vương chê thủ pháp của ta không đủ hoàn mỹ? Còn có…Tuyên vương thấy vết cắt trên mặt, so với vết cắt trên tay cái nào thoải mái hơn?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà ác cười, y phục tung bay trong gió mơ hồ thấy được vẻ mặt khát máu của nàng.

https://thuviensach.vn

“Ngươi…” Thân thể Hiên Viên Kỳ run rẩy sợ hãi lui về sau mấy bước, hô hấp cực kỳ khó khăn, nhất thời cảm thấy một khi trêu chọc tiểu ma nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, có lẽ tự sát là giải thoát tốt nhất.

“Không phải ngươi rất thích chứng kiến cảnh đỗ máu sau? Ta không ngại dạy ngươi, làm như thế nào để ngắm người khác đổ máu càng thêm thú vị. Trước tiên ngươi hãy ngoan ngoãn để ta dùng nhẫn Huyền Băng Thiết ân cần hỏi thăm mặt của ngươi, sau đó lại chăm sóc thân thể mảnh mai của ngươi. Ta sẽ mài dũa ngươi thành một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất, đến lúc đó ngươi có thể rời đi.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén vén vài sợi tóc mai, mắt ngọc tà ác cười nhìn Hiên Viên Kỳ.

Nhìn thấy Hiên Viên Kỳ bị thương, sắc mặt của Khương Thái Hậu lập tức trắng bệch. Hít thật sâu một ngụm khí lạnh, hai mắt Khương Thái Hậu mù mịt nói: “Các tướng sĩ Huyền Sư Doanh nghe lệnh, người nào lấy được mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ai gia và Tuyên vương nhất định bảo vệ hắn, cùng người đó hưởng vinh hoa phú quý cả đời.

Vút vút — Khương Thái Hậu vừa dứt lời, tròng mắt đen láy của chúng Huyền Sư Doanh lập tức trừng mắt nhìn Khương Thái Hậu, vẻ mặt tức giận ánh mắt lạnh thấu xương.

Hôm nay Hổ phù ở trong tay người này, các tướng sĩ Huyền Sư Doanh phải làm theo mệnh lệnh của người này sao? Tuyên vương Hiên Viên Kỳ dùng chủy thủ giết Trần tướng quân, Thái Hậu không khiển trách hắn cũng thôi đi.

Lại còn dùng vinh hoa phú quý bôi nhọ lòng trung thành của bọn họ với Long Diệu Hoàng Triều, ra lệnh cho bọn họ lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Điều này thật sự là đáng hận!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý nhìn Khương Thái Hậu, nụ cười châm chọc cùng đồng tình nói: “Lão yêu bà à lão yêu bà, ta thấy bà

https://thuviensach.vn

thật đáng thương. Bà cũng biết dùng vinh hoa phú quý dụ bọn họ, để bọn họ cam tâm tình nguyện bảo hộ bà, bà đang vũ nhục nhiệt huyết các chiến sĩ sao?”

“Ngươi…” Khương Thái Hậu thân thể đột nhiên chao đảo, gương mặt tô son điểm phấn tận lực duy trì tỉnh táo, mặc dù trong lòng sớm đã bị sợ hãi sâm chiếm.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời bước đến bên người Hiên Viên Kỳ, lông mày khẽ nhíu, mở miệng lạnh nhạt nói: “ Khương Thái Hậu, giao ra Hổ phù! Cho dù Hổ phù trong tay ngươi, cũng vô dụng thôi.”

“Mau đem Hổ phù giao cho chiến thần Thụy vương, ngươi không xứng có nó!” Chúng tướng sĩ Huyền Sư Doanh nhìn nhau, vung ta rối rít hô to. Đại tướng quân Thượng Quan Hạo và Hổ Báo Doanh nhìn thấy một màn này, trong lòng vui sướng nở nụ cười.

Sắc mặt Hiên Viên Kỳ khó coi vô cùng nhìn một vòng chúng tướng sĩ Huyền Sư Doanh hô to, đôi mắt u tối hơi thở khó khăn nhìn Khương Thái Hậu, kinh hãi nói: “Mẫu hậu…”

Các tướng sĩ Huyền Sư Doanh tập thể phản bội, khiến sắc mặt Khương thái hậu trắng bệnh. Nhưng ngay lập tức, Khương thái hậu nở nụ cười quỷ dị nói: “ Hiên Viên Diễm, ngươi muốn Hổ phù sao? Được, ai gia cho ngươi.”

Khương thái hậu đột nhiên vung tay áo lên, một khối đồng thau điêu khắc hình mãnh hổ bay tới trước mặt Hiên Viên Diễm. Đang lúc Hiên Viên Diễm tiếp lấy hổ phù thì Khương thái hậu bỗng dưng ngẩng đầu, phát ra tiếng cười cực kỳ dữ tợn: “Ha ha ha…”

“Hiên Viên Diễm, ngươi cho rằng chinh phục được tâm của bọn chúng, thì trận chiến này ngươi sẽ thắng sao? Nếu Hổ phù đã giao cho ngươi, như vậy ai gia cũng nói cho ngươi biết, mặc dù ngươi dễ dàng giải

https://thuviensach.vn

quyết nội chiến của Long Diệu Hoàng Triều, nhưng ngươi vẫn thua ta một trận.” Khương thái hậu thu lại nụ cười dữ tợn, ánh mắt âm lạnh sắt bén bắn về phía Hiên Viên Diễm.

“Bổn vương thua ngươi một trận?” Hai con ngươi đen như mực của Hiên Viên Diễm nghi ngờ nhìn Khương thái hậu, chỉ một lúc sau hắn liền đoán được ẩn ý trong lời nói của bà ta. Hai mắt cụp xuống, tay nắm chặt Hổ phù.

Xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ Hổ phù còn chứa huyền cơ? Nếu không… Diễm từ đầu đến cuối muốn lấy Hổ phù từ trong tay Khương thái hậu, cũng không phải dùng điều binh khiển tướng, mà là bên trong Hổ phù chỉ nơi cất giấu báo vật?

Nhìn Hiên Viên Diễm chợt dùng sức bóp chặt Hổ phù, phương mi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhàn nhạt rũ xuống, trong lòng âm thầm suy đoán.

Nhìn bên trong Hổ phù trống rỗng, con ngươi đen láy của Hiên Viên Diễm bắn ra ánh sáng bén nhọn nhìn Khương thái hậu, âm thanh băng lãnh nói: “Nếu ngươi chịu giao ra Kim Phỉ Thúy, Bổn vương sẽ thay hoàng huynh cam kết với các ngươi, đặc xá tội mưu phản cho ngươi và Hiên Viên Kỳ. Nếu không…”

Chính xác là hắn muốn lấy Hổ phù từ trong tay của Khương thái hậu, mặc dù hôm nay hắn không có Hổ phù, thì tướng sĩ Huyền Sư Doanh cũng tuân theo mệnh lệch của hắn. Chỉ là, Hổ phù dù sau cũng giúp Long Diệu Hoàng Triều điều binh khiển tướng, vì để ngừa vạn nhất có chuyện xảy ra nên hắn bảo quản Hổ phù là tương đối an toàn.

Nhưng là, Hổ phù trừ điều binh khiển tướng ra, còn cất giấu một bảo vật Kim Phỉ Thúy mà hắn và Ly muốn giữ. Vậy mà, cứ nghĩ rằng bí mật

https://thuviensach.vn

của Hổ phù chỉ có hai người bọn hắn biết, hắn và Ly ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ tới, lão yêu bà Khương thái hậu đã phát hiện ra.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt, mờ mịt nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng ôn nhu hỏi: “Diễm, tình huống thế nào?”

Hiên Viên Diễm đem Hổ phù bị bẽ làm hai nắm thật chặt, thu lại hơi thở lạnh lùng trên người, ôn nhu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng giải thích: “ Bên trong Hổ phù còn cất giấu Kim Phỉ Thúy liên quan đến tách mạng của một nữ tử, mà nử tử kia chính là mẫu phi của Ly. Chuyện này ta không nói cho Nguyệt nhi biết, ta không muốn Nguyệt nhi vì ta mà lo lắng.”

“Mặc dù ai gia không đưa Kim Phỉ Thúy cho ngươi, đối với việc ai gia phát động nội chiến với Long Diệu Hoàng Triều, ngươi và Hiên Viên Ly sẽ sử lý như thế nào đây? Xem như ai gia và Tuyên vương xác thực là có tâm mưu phản, nhưng nội chiến của Long Diệu Hoàng Triều chính xác là chưa xảy ra, dưới tình huống như thế Hiên Viên Ly nhiều lấm cũng chỉ có thể đem ai gia và Tuyên Vương vĩnh viễn nhốt trong nhà lao, cũng sẽ không đối với ai gia và Tuyên vương dụng hình, càng sẽ không chiêu cáo thiên hạ xử tử ai gia và Tuyên vương.” Khóe môi Khương thái hậu lạnh lùng nhếch lên, hai mắt bắn ra hàn quang bén nhọn nói.

“Hiên Viên Diễm, nội chiến hôm nay chỉ là khiến Bổn vương và mẫu hậu chuyển sang nơi khác sống mà thôi. Mà ngươi và Hiên Viên Ly cũng không giống nhau, nội chiến hôm nay các ngươi phải trả giá chính là nổi đau mất đi mẫu thân. So sánh với ngươi mà nói, Bổn vương cảm thấy như vậy cũng đủ rồi.” Hiên Viên kỳ dữ tợn âm hiểm cười, trào phúng nói.

Hắn và mẫu hậu phạm vào đội mưu phản thì thế nào? Một vị là Vương Gia, cẩu hoàng đế Hiên Viên Ly và Thụy Vương là huynh đệ cùng cha khác mẹ. Một người là Thái Hậu Long Diệu Hoàng Triều, trên danh nghĩa chính là mẫu hậu của cẩu hoàng đế Hiên Viên Ly.

https://thuviensach.vn

Đối với bách tính Long Diệu Hoàng Triều mà nói, chữ hiếu đứng đầu, huynh đệ như tay chân. Nếu cẩu hoàng đế Hiên Viên Ly vẫn muốn làm một minh quân, nội chiến căn bản không bùng nổ, tất nhiên sẽ không chiêu cáo với thiên hạ xử tử hắn và mẫu hậu, nếu không phân xử rõ ràng chắc chắn sẽ trở thành đề tài cho bách tính trong trà dư tửu hậu.

“Ha ha…Hoàng đế sẽ không dụng hình với các ngươi, càng sẽ không chiêu cáo thiên hạ xử các ngươi?” Nghe thấy lời của Hiên Viên Kỳ và Khương thái hậu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi nhếch nói. Thông minh tuyệt đỉnh như nàng, cớ sau lại không hiểu sự khiêu khích đằng sau lời đó chứ?

Mắt ngọc khẽ chuyển, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười yêu mị nói: “ Mau giao ra Kim Phỉ Thúy, nếu không ta liền dùng Tú Hoa Châm đem miệng của hai ngươi vá lại, sau đó cắt từng miếng từng miếng thịt trên người các ngươi, hành hạ các ngươi cho đến chết.”

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi dám…” Sắc mặt Khương thái hậu và Hiên Viên Kỳ lập tức biến đổi, thân thể đồng thời lùi về phía sau, trừng mắt khó tin nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

“Ta không dám? Trên đời này, cũng chưa có việc gì mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta không dám làm.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ hai cách tay lên , hai sợi tơ hồng từ trong tay áo bay vọt ra.

“Thụy vương, ai gia và Tuyên vương là người trong hoàng thất. Cho dù hai người bọn ta phạm vào tội mưu phản, cũng chỉ có ngươi và Hiên Viên Ly có quyền xử phạt bọn ta. Người này không có tư cách xử phạt bọn ta, huống chi ta còn là phi tử của vua?” Khương thái hậu gắt gao nắm chặt tay, mở miệng điên cuồng thét lên nói.

Sưu sưu sưu – hai sợ tơ hồng dài thật dài bắn ra, mà ở đầu dây có một chiếc ngân châm, nhanh như chớp tập kích miệng Khương thái hậu và Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Kỳ.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm lười biếng khoanh tay, mở miệng lạnh lùng nói: “Có ai nhìn thấy Vương phi của Bổn vương cầm ngân châm khâu miệng của bọn ngươi chưa hả? Ta thấy…người ở chỗ này điều tận mắt chứng kiến, là Khương thái hậu và Tuyên vương không biết nổi điên cái gì, lại dùng ngân châm tự hại mình đi?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 97: Đập Tan Cứng Cỏi Của Ngươi

Edit+Beta: Alligator

Hiên Viên Diễm lạnh nhạt quét mắt qua hai bên, ánh mắt lạnh lùng mang theo kiêu ngạo, nhất thời làm chúng tướng sĩ cảm thấy kinh hãi cùng áp lực.

Lần lượt – Các tướng sĩ Hổ Báo Doanh và Huyền Sư Doanh đều cảm thấy điều ước lúc trước thật tốt, đồng loạt cúi đầu xuống. Ý tứ rất rõ ràng: đối với việc Thụy vương phi làm trái với luật lệ Long Diệu Hoàng Triều, tự tiện tra tấn Khương thái hậu và Tuyên vương, tất cả bọn họ cái gì cũng không nhìn thấy!

Nhìn thấy phản ứng của các tướng sĩ, Hiên Viên Diễm vừa lòng nhếch môi cười. Đôi mắt đen như mực an tĩnh thưởng thức màn giáo huấn mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuẩn bị cho Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi ngươi ngươi. . ." Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ đồng thời sợ hãi kêu to, run rẩy lui lại.

Ngón tay linh hoạt búng ra, tơ hồng xé gió mà đi. Tú hoa châm ở đầu sợi tơ hồng, lấy tốc độ quỷ dị không lường được đánh đến trước mặt Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ.

"A --" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong gió, tú hoa châm xuyên qua môi dưới của Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ.

https://thuviensach.vn

Mắt phượng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tản ra ý cười sắc bén, cổ tay động một cái, rút Tú hoa châm khỏi môi Khương thái hậu và Hiên Viên Kỳ.

Cùng với tiếng kêu thê lương của Khương thái hậu và Hiên Viên Kỳ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười nói: "Ai nha! Thật sự là ngượng ngùng nga, bởi vì vừa rồi dùng hơi ít lực, nên Tú hoa châm chỉ đâm vào môi dưới các ngươi, không đủ khâu miệng các ngươi. Xin tha thứ sai lầm của ta, cho ta một cơ hội khâu lại đi?"

Ngân Lang và Thanh Báo vụng trộm ngẩng đầu lên, thật cẩn thận xem xét khóe môi đầy máu của Khương thái hậu và Hiên Viên Kỳ, da mặt giật giật dùng ám hiệu nói: sai lầm? Lấy thân thủ kinh hãi thế tục của Vương phi người có thể tạo thành sai lầm như thế sao? Lão nhân gia người. . . Rõ ràng chính là cố ý đi?

Ngay khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nâng cổ tay, chuẩn bị xuất ra Tú hoa châm, Hiên Viên Kỳ đột nhiên túm cánh tay Khương thái hậu, khàn khàn nói: "Mẫu hậu, người nói ra nơi giấu Kim Phỉ Thúy đi?"

Lấy địa vị tôn quý của hắn cùng mẫu hậu ở Long Diệu Hoàng Triều, cho dù là phạm tội ác tày trời, cũng chỉ bị hoàng đế Hiên Viên Ly nhốt vào thiên lao đợi ngày xử trảm. Như vậy trước khi xử trảm tuyệt đối không có ai, bao gồm hoàng đế Hiên Viên Ly dám tra tấn hai người bọn họ như thế.

Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt này cố tình không coi luật pháp Long Diệu Hoàng Triều ra gì, ngay trước mặt trăm vạn đại quân lại cuồng vọng tra tấn hắn cùng mẫu hậu. Nhìn tình hình này, nếu mẫu hậu chết sống cũng không chịu nói ra nơi giấu Kim Phỉ Thúy, chỉ sợ Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ lấy mạng hắn và mẫu hậu mất.

Không, hắn không muốn chết a! Chỉ cần có thể an toàn tiến vào thiên lao, đám người Tả thừa tướng nhất định sẽ nghĩ ra biện pháp đưa hắn và

https://thuviensach.vn

mẫu hậu ra ngoài. Bởi vậy việc cấp bách bây giờ, chính là bảo trụ tính mạng a! Đến lúc đó nếu có thể thuận lợi trốn khỏi thiên lao, lại bắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nợ máu trả bằng máu cũng không muộn.

"Kỳ nhi, ngươi câm miệng cho ta!" Khương thái hậu nâng tay chà lau máu tươi chảy xuống bên khóe môi, tuy sắc mặt trắng bệch, nhưng lại vẫn ngạo nghễ đứng thẳng.

Dù hiện tại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt tra tấn sắp chết, bà cũng tuyệt không nói cho Hiên Viên Diễm biết nơi giấu Kim Phỉ Thúy. Bởi vì bà biết rất rõ, muốn Kỳ nhi thành công ngồi lên ngai vàng, đã không còn khả năng rồi.

Nếu không thể diệt trừ Hiên Viên Diễm cùng Hiên Viên Ly, đưa Kỳ nhi lên ngôi vua, vậy nỗi cừu hận trong lòng bà làm sao rửa sạch? Cho nên dù chết, bà cũng muốn kéo mẫu phi của Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly chôn cùng, để Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly hảo hảo thưởng thức tư vị đau xót muốn chết.

"Mẫu hậu, người. . ." Hiên Viên Kỳ thất thanh kêu lên, hai tròng mắt khó tin nhìn Khương thái hậu.

Mẫu hậu điên rồi sao? Hắn là con trai thân sinh của bà a, vì sao bà vì cừu hận trong lòng, mà không để ý tới tính mạng của hắn a?

Nếu bây giờ hắn biết Kim Phỉ Thúy ở đâu, hắn nhất định sẽ nói ra, chỉ tiếc hắn hoàn toàn không biết gì cả. Nếu biết sớm như vậy, hắn đã hỏi mẫu hậu nơi giấu Kim Phỉ Thúy.

Nghe được Khương thái hậu cùng Hiên Viên Kỳ nói chuyện, hai tròng mắt xinh đẹp của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lưu chuyển, khóe môi nhếch lên một độ cong tàn nhẫn nói: "Thật không ngờ, Khương thái hậu còn cứng cỏi thà chết chứ không chịu khuất phục. Bất quá, Thượng Quan Ngưng Nguyệt am hiểu nhất chính là đập tan cứng cỏi của kẻ địch. Khương

https://thuviensach.vn

thái hậu, có muốn nhìn xem sự cứng cỏi của ngươi có thể duy trì bao lâu không?"

Vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền động cổ tay. Hai đạo tơ hồng nhanh như chớp bắn ra. Chỉ thấy hai sợi tơ hồng tập kích nhanh đến mức Hiên Viên Kỳ không kịp tránh, trong khoảnh khắc hai sợi tơ hồng giống như xiềng xích quấn chặt cổ Hiên Viên Kỳ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhấc tay, Hiên Viên Kỳ bị tơ hồng quấn chặt cổ, không khống chế được ngã lại đây. Hiên Viên Kỳ đau đớn đến hít thở không thông, ngay cả giãy giụa cũng không thể, đã bị hôn mê.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Tay áo Khương thái hậu đột nhiên dựng lên, một thanh chủy thủ sắc bén xuất hiện trong bàn tay bà.

Ngay tại lúc Khương thái hậu chuẩn bị chạy tới đón lấy thân hình Hiên Viên Kỳ sắp rơi xuống đất, dùng chủy thủ cắt đứt tơ hồng, Hiên Viên Diễm vốn ở một bên xem diễn bỗng dưng tập kích Khương thái hậu.

Bùm một tiếng vang lên, thân hình Khương thái hậu thẳng tắp bay ra sau, thanh chủy thủ trong tay bà ta cũng bị bắn ra ngoài.

"Ta muốn xem ở trong lòng Khương thái hậu, rốt cuộc rửa hận quan trọng, hay là tính mạng của đứa con thân sinh quan trọng hơn? Ngoan ngoãn nói ra nơi giấu Kim Phỉ Thúy, ta liền tha mạng cho ngươi cùng Hiên Viên Kỳ, bảo Diễm nhốt hai ngươi vào thiên lao chờ hoàng đế xử lý. Nếu không nói. . . Khương thái hậu sẽ thấy được con ruột của mình, ở trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta muốn sống không được muốn chết cũng không xong."

Tiếng nói thị huyết vừa dứt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng đi tới trước mặt Hiên Viên Kỳ. Tơ hồng vẫn gắt gao quấn chặt cổ Hiên Viên Kỳ, nàng thong thả ngồi xổm xuống. Trên khuôn mặt là nụ cười tàn

https://thuviensach.vn

nhẫn, mắt phượng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ nhìn Hiên Viên Kỳ đang quỳ rạp trên mặt đất.

Bị chưởng lực của Hiên Viên Diễm đánh ngã trên đất, hai mắt Khương thái hậu đầy đau đớn nhìn Hiên Viên Kỳ, bà nắm chặt nắm đấm đến mức nổi gân xanh, nghiến răng nghiến lợi nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi có dũng khí nói được phải làm được. Nói cách khác, dù ai gia cùng Kỳ nhi đến địa ngục, thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẽ lên một đường cong cuồng vọng, ánh mắt khinh thường nhìn Khương thái hậu nói: "Thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ta? Hai người các ngươi còn sống đã không thể làm gì ta, cho dù hóa thành quỷ tới tìm ta thì như thế nào? E rằng cũng chỉ có thể bị hồn phi phách tán, trọn đời không thể siêu thoát đi?"

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, các tướng sĩ Huyền Sư Doanh và Hổ Báo Doanh một mực yên lặng cúi đầu, nhịn không được toàn bộ ngẩng cao đầu.

Gió thổi bay tóc cùng y phục của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sắc hồng tỏa sáng trong bóng đêm giống như vị vương giả đến từ địa ngục, các tướng sĩ từng anh dũng tung hoành trên chiến trường, lấy mạng vô số địch nhân, lần đầu tiên trong đời được thể nghiệm cảm giác sợ hãi.

Nhưng mà, điều làm chúng tướng sĩ càng thêm kinh hãi còn ở phía sau, chỉ thấy tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên chậm rãi chạm vào cột sống Hiên Viên Kỳ. Ngay tại lúc các tướng sĩ Long Diệu, Khương thái hậu, Hiên Viên Diễm hoài nghi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng hoàn toàn không biết rốt cuộc nàng muốn làm gì cũng là lúc. . .

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt phút chốc ngừng tại bộ vị nào đó trên cột sống Hiên Viên Kỳ, nhẹ nhàng nhấn một cái, trong gió lập tức

https://thuviensach.vn

truyền đến tiếng xương sườn vỡ vụn. Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng nhanh chóng thu lại tơ hồng quấn chặt cổ Hiên Viên Kỳ.

"A --" Hiên Viên Kỳ thật vất vả mới có thể thở, còn chưa kịp khôi phục thần trí, đột nhiên ngửa đầu rống đến tê tâm liệt phế. So với việc bị quấn chặt cổ, gãy xương sườn càng làm Hiên Viên Kỳ đau đớn hận không thể lập tức chết đi.

"Hí. . ." Các tướng sĩ Long Diệu thi nhau hít khí lạnh, trên trán đầy mồ hôi to như hạt đậu tương.

Ánh mắt Hiên Viên Diễm cũng không còn vui vẻ xem kịch nữa, mà đầy khiếp sợ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn là người luyện võ, đương nhiên biết những bộ vị yếu ớt trên cơ thể người. Nhưng có thể làm chuẩn xác như Nguyệt nhi, chỉ nhẹ nhàng ấn một cái có thể làm người ta gãy xương sườn ngay lập tức, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy. Nguyệt nhi a Nguyệt nhi, rốt cuộc nàng học kiến thức uyên bác này ở đâu a?

Rũ mắt xuống, miệt thị nhìn Hiên Viên Kỳ đau đến chết đi sống lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt nhìn Khương thái hậu đang gắt gao cắn môi nói: "Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, lập tức nói ra nơi giấu Kim Phỉ Thúy. Nếu không, chỉ cần ta nhẹ nhàng ấn một cái trên cột sống Hiên Viên Kỳ, ta cam đoan hắn nhất định trở thành người tàn phế. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 98: Gãy Xương Lấy Máu

Edit: Thuỷ Bách Nhật

Beta: Alligator

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Móng tay của Khương Thái hậu đâm sâu vào da thịt, vẻ mặt thống khổ nhìn Hiên Viên Kỳ đang nằm kêu gào thảm thiết, run rẩy nói: "Được, ai gia nói cho ngươi biết chỗ giấu Kim Phỉ Thúy."

"Nói đi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu lại ý cười yêu mị xinh đẹp trong mắt, lạnh lùng nhướng mày nhìn Khương Thái hậu.

"Ai gia đã sớm đem Kim Phỉ Thúy giao cho. . ." Móng tay nhiễm máu một lần nữa đâm sâu vào lòng bàn tay, Khương Thái hậu cắn chặt răng nói: "Giao cho Tả Thừa Tướng."

"Không nên ép người ta hoạt động gân cốt rồi mới bằng lòng nói, nếu lúc đầu ngươi nói ra Kim Phỉ Thúy ở nơi nào, Hiên Viên Kỳ đã có thể tránh được nỗi khổ da thịt rồi a?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nói, nhẫn Huyền Băng Thiết trên ngón tay giữa nở rộ thành hình hoa sen, bỗng chốc hướng về phía bàn tay phải của Hiên Viên Kỳ ngoan lệ cắt xuống. Hàn quang chói mắt lóe lên, nhẫn Huyền Băng thiết sắc bén cắt vò ngón tay cái của Hiên Viên Kỳ.

"A --" Có câu nói mười ngón tay ảnh hưởng đến tim, ngón tay cái bị cắt đi so với xương sườn bị gãy, còn khiến Hiên Viên Kỳ đau đến hồn phi

https://thuviensach.vn

phách tán. Trong phút chốc, nỗi đau như khoan tim tinh tế ăn mòn linh hồn hắn, Hiên Viên Kỳ phát ra âm thanh vô cùng thê lương. Trước mặt đột nhiên tối sầm lại, Hiên Viên Kỳ hoàn toàn đánh mất ý thức, hôn mê.

Lạnh lùng miệt thị nhìn Hiên Viên Kỳ hôn mê trên đất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng thẳng người lên. Ngón tay ngọc không chút để ý vén vén mấy lọn tóc đen bên má, nàng nhẹ nhàng bước đến bên người Hiên Viên Diễm. Hai cánh tay nhanh chóng quấn quít, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng dựa trên người Hiên Viên Diễm.

Máu toàn thân lạnh lẽo thấu xương, Khương Thái hậu chạy như điên đến chỗ Hiên Viên Kỳ đang nằm, ngồi xổm xuống ôm lấy Hiên Viên Kỳ, hai mắt u ám nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Chỗ của Kim Phỉ Thúy ai gia đã nói cho ngươi, vì sao ngươi còn hành hạ Kỳ Nhi?"

"Hành hạ? Nếu ngươi không ngoan ngoãn nói ra chỗ của Kim Phỉ Thúy, giờ phút này Hiên Viên Kỳ chính là phế nhân rồi. Chính là bởi vì ngươi nói ra chỗ của Kim Phỉ Thúy, ta mới từ bi làm hắn ngất đi, cho hắn thoát khỏi khổ sở. Đối với việc ta ban cho Hiên Viên Kỳ hôn mê, ngươi. . . Phải cám ơn ta mới đúng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi yêu dã cười, giọng nói dịu dàng nhưng lại hàm chứa giễu cợt.

Mà thủ đoạn Thượng Quan Ngưng Nguyệt hành hạ Hiên Viên Kỳ, không chỉ làm trăm vạn đại quân ở đây trở nên thận trọng, mà từ sâu thẳm bọn họ càng thêm kính sợ nàng.

Bầu trời đêm tuy đầy sao, ánh sáng bạc tha hồ phủ xuống cả vùng đất, nhưng giờ phút này ở trong lòng trăm vạn đại quân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới thực sự là ngọn nguồn ánh sáng rực rỡ của thế gian này.

"Ngươi...ngươi, ngươi. . ." Tròng mắt Khương Thái hậu tức giận tóe lửa, rồi lại biết dù tiến lên giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cũng chỉ tốn

https://thuviensach.vn

công vô ích, lời mắng chửi còn chưa tới kịp nói ra, liền cảm thấy mùi máu tanh nồng nặc cuồn cuộn ở cổ.

"Phốc --" Khương Thái hậu nóng giận công tâm , rốt cuộc không khống chế được mãnh liệt phun máu tươi.

Coi như không thấy Khương Thái hậu phun máu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi tư thế thoải mái dựa vào trên người Hiên Viên Diễm, mắt ngọc ma mị cười nói: "Lão yêu bà, nói cho ngươi biết một chuyện. Thật ra thì thời điểm Diễm nói ra ba chữ Kim Phỉ Thúy này, ta cũng đã biết chỗ của Kim Phỉ Thúy. Nhưng mà, vì dẫm nát sự cứng cỏi mà ngươi một mực duy trì, nên ta liền cực khổ hoạt động xương khớp, cùng con trai ruột của ngươi chơi trò gãy xương lấy máu."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Nghe được lời nói lười biếng và tàn nhẫn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, máu tươi trong cổ Khương Thái hậu một lần nữa cuồn cuộn nổi lên.

"Phốc --" Máu tươi từ trong miệng phun ra nhiều hơn, cảm giác được từng cơn đau nhức từ ngực truyền đến.

Đại não choáng váng một hồi, cánh ta ôm thân thể Hiên Viên Kỳ bỗng dưng tuột xuống, Khương Thái hậu cũng hoàn toàn bất tỉnh trên mặt đất.

Không chút thương hại quét qua Khương Thái hậu và Hiên Viên Kỳ hôn mê trên mặt đất, Hiên Viên Diễm nhẹ cúi đầu, con ngươi đen như mực vốn lạnh lẽo giờ lại ôn nhu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Nguyệt Nhi, nàng là cố ý dùng lời nói chọc giận Khương Thái hậu ngất đi phải không? Còn thời điểm ta nói ra ba chữ Kim Phỉ Thúy, nàng thật sự đã biết chỗ của Kim Phỉ Thúy sao?"

Ngón tay ngọc vuốt ve một lọn tóc đen bên má, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi ngẩng đầu lên, hướng Hiên Viên Diễm dí dỏm mở to hai mắt, cười tà mị nói: "Chàng đoán xem?"

https://thuviensach.vn

Thời điểm Diễm nói ra ba chữ Kim Phỉ Thúy này, nàng quả thật đã biết chỗ của Kim Phỉ Thúy. Chỉ là vì để ngừa ngộ nhỡ, nàng lựa chọn tra hỏi từ trong miệng Khương Thái hậu, chứng minh Kim Phỉ Thúy có hay không rơi vào tay Tả Thừa Tướng.

Hiên Viên Diễm nhếch lông mày tuấn mỹ lên, đầu ngón tay cưng chìu xoa xoa cánh môi đỏ mọng ướt át kiều diễm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mắt đen lưu chuyển dịu dàng nói: "Nàng làm sao biết được Kim Phỉ Thúy ở trong tay Tả Thừa Tướng?"

Hồng y bay bay tựa như một loại bướm đang ca múa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Còn nhớ tờ giấy trắng nhỏ ẩn chứa bí mật của Dạ Dật Phong không?"

"Ừ." Hiên Viên Diễm yên lặng gật đầu, mỉm cười ôn nhu đáp.

"Thật ra những chữ trên tờ giấy đó, ta đã dùng dược thủy làm chúng hiện ra toàn bộ. Bất qua, chữ viết trên đó làm ta không hiểu. Cho đến vừa rồi, thời điểm nghe được chàng nói ra ba chữ Kim Phỉ Thúy, ta mới hiểu ra điều huyền cơ trong đó." Ngón tay ngọc vuốt ve mấy lọn tóc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói.

"Đằng sau những chữ đó có huyền cơ?" Hiên Viên Diễm kinh ngạc trừng mắt nhìn, khẽ nghiêng đầu nói.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt qua Hiên Viên Kỳ và Khương Thái hậu đã hoàn toàn lâm vào trạng thái hôn mê trên mặt đất, miệt thị trào phúng nói: "Diễm, sau khi trở về phủ ta sẽ giải thích cho chàng. Trước mắt, là thời điểm chàng nên xử lý hai con chuột chết này rồi."

Ngân Lang và Thanh Báo đứng một bên vểnh tai lắng nghe đoạn đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, khóe miệng liền co rút, cứng rắn nén cười vào trong lòng âm thầm nói: Khương Thái hậu, Hiên Viên Kỳ, nếu hai người giờ phút này tỉnh táo lại, nghe được Tiểu

https://thuviensach.vn

Vương phi uy vũ của chúng ta ban cho hai người các danh hiệu chuột chết, có khi nào phun hết máu trong cơ thể không?

"Khụ, hai con chuột chết?" Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe môi Hiên Viên Diễm cũng nhịn không được vểnh lên thật cao.

Nhìn Đại Tướng quân Thượng Quan Hạo vẫn đứng yên trên tảng đá lớn mỉm cười xem xét, Hiên Viên Diễm mở miệng điềm đạm nói: "Thượng Quan Đại Tướng quân, sợ rằng phải làm phiền người vất vả một chuyến rồi. Hai người Khương Thái hậu và Tuyên vương này. . . . Khụ, hai người này liền do người và quân sĩ Hắc Ưng Doanh cả đêm áp giải vào trong thiên lao rồi."

"Lão thần lĩnh mệnh." Thượng Quan Hạo một lần nữa kiêu ngạo nhìn ái nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đưa ngón tay vào trong miệng thổi lên vang dội. Ngay sau đó, cánh tay của ông bỗng chốc nâng lên giữa không trung, ra dấu tay với quân sĩ Hắc Ưng Doanh.

Nhận được chỉ thị của Thượng Quan Hạo truyền xuống, một đội quân sĩ Hắc Ưng Doanh lập tức đi đến, khiêng Hiên Viên Kỳ và Khương Thái hậu hôn mê từ trên đất lên.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Hạo cũng nhảy xuống từ trên tảng đá lớn, nhếch miệng hướng phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt sủng ái cười nói: "Nguyệt Nhi, Tướng quân phụ thân rút lui trước đây."

"Ừm! Sau khi Tướng quân phụ thân hết bận, nhớ trở về phủ nghỉ ngơi sớm một chút nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười hì hì hướng Thượng Quan Hạo khoát tay áo, dáng vẻ tiểu nữ nhi mềm mại hoàn toàn lộ ra trước mặt Thượng Quan Hạo.

Chờ Thượng Quan Hạo và quân sĩ Hắc Ưng Doanh mang Hiên Viên Kỳ và Khương Thái hậu chậm rãi rời đi, Hiên Viên Diễm nhìn Trần tướng

https://thuviensach.vn

quân trong Huyền Sư Doanh bị Hiên Viên Kỳ dùng chủy thủ đâm bị thương bả vai, mở miệng quan tâm nói: "Trần Tướng quân, bả vai ngươi vẫn còn chảy máu đấy. Nhanh tìm cái gì băng bó tạm thời, sau đó trở về Huyền Sư Doanh lập tức rửa sạch vết thương, thoa thuốc mỡ cầm máu lên."

"Đa tạ Thụy vương quan tâm, vết thương nhỏ này mạt tướng chịu được." Ánh mắt Trần tướng quân lộ ra một tia cảm động nhìn Hiên Viên Diễm, âm thanh hơi yếu đuối trả lời.

Chủ tử biết quan tâm thuộc hạ, mới là đối tượng đáng giá để đại quân Huyền Sư Doanh bọn họ chân chính thần phục. Tối nay, toàn thể tướng sĩ Huyền Sư Doanh bọn họ cuối cùng làm trái hiệu lệnh Hổ Phù, thề đi theo Chiến thần Thụy vương, xem ra lần này quả thật không chọn sai a!

"Tướng sĩ Huyền Sư doanh nghe lệnh." Dung nhan của Hiên Viên Diễm lộ ra nụ cười xinh đẹp rực rỡ, hai mắt tà mị ôn nhu quét về phía nhóm tướng sĩ Huyền Sư Doanh còn lại.

"Có thuộc hạ." Thân thể chúng tướng sĩ Huyền Sư Doanh ngạo nghễ thẳng tắp, âm thanh cung kính vang dội cả trời đất.

"Tối nay, cực khổ cho mọi người! Hiện tại, các ngươi lập tức trở về Huyền Sư Doanh nghỉ đi. Bắt đầu từ ngày mai, các ngươi phải không ngừng tăng cường rèn luyện, tăng cường tinh thần và thể lực. Bởi vì không lâu sau, quân đội Long Diệu Hoàng Triều của chúng ta sẽ cùng quân đội Tây Thần quốc đánh một trận." Viên Diễm hài lòng nhìn đại quân Huyền Sư Doanh, mở miệng chậm rãi nói.

"Vâng" Toàn bộ Đại quân Huyền Sư Doanh đáp lại, lần lượt quay người lại, trùng trùng điệp điệp đi về phía chân núi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu tiên là quan sát đại quân Huyền Sư Doanh rút lui, tiếp theo là nhẹ nhếch mày phượng nhìn Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

nói: "Tối nay Khương Thái hậu và Hiên Viên Kỳ ý đồ phát động nội chiến, Hiên Viên Ly sẽ xử phạt như thế nào?"

Hiên Viên Diễm nhíu mày, có chút bất đắc dĩ nói: "Đối với Ly mà nói, đây chính là một vấn đề khó giải quyết. Nội chiến dù sao cũng không có chân chính bộc phát, nếu Ly đột nhiên ra chiếu chỉ thông cáo xử tử Khương Thái hậu và Tuyên vương Long Diệu Hoàng Triều, sợ rằng dân chúng không rõ nguyên nhân sẽ dị nghị. Nếu vĩnh viễn cầm tù Hiên Viên Kỳ và Khương Thái hậu, Tả Thừa Tướng và người của ông ta nhất định sẽ tìm cách cướp ngục. Tuy nói Khương Thái hậu mất đi đại quân Huyền Sư Doanh, một cỗ thế lực cường đại, nhưng những năm gần đây Tả Thừa Tướng vụng trộm bồi dưỡng một cỗ thế lực không thể bỏ qua khác, nếu đám người Tả Thừa Tướng cướp ngục thành công, sợ rằng Long Diệu Hoàng Triều sẽ lại có một hồi gió tanh mưa máu xảy ra. Hơn nữa điều nhức đầu nhất trước mắt là, Kim Phỉ Thúy rơi vào trong tay Tả Thừa Tướng, ta và Ly nếu không lấy được Kim Phỉ Thúy, vẫn không thể diệt trừ Tả Thừa Tướng."

Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lưu chuyển, nở nụ cười bí ẩn nói: "Diễm, ta có kế sách một viên trúng bốn con chim. Vừa có thể đưa Khương Thái hậu và Hiên Viên Kỳ xuống cầu Nại Hà uống canh Mạnh Bà, lại có thể thuận lợi diệt trừ Tả Thừa Tướng cùng người của ông ta, còn có thể tránh khỏi lão bách tính Long Diệu dị nghị, cũng có thể. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 99: Thánh Thủ Y Vương

Edit: Thu Thuyền

Beta: Alligator

Trong phòng ngủ, ánh trăng dịu dàng phản chiếu trên mặt đất, ánh nến đỏ tươi chập chờn, gió đêm lặng lẽ lọt qua khe cửa, ánh trăng cùng nến dây dưa tạo thành một bức màng mỏng, cùng nhau ngâm nga ca hát vui đùa.

Giờ phút này –

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi trước bàn, ngón tay cầm ngòi búp trá trị xa xỉ, nhẹ nhàng đặt búp xuống giấy tuyên thành ở trên bàn.

Cách đó không xa trên một cái giường tinh xảo, Hiên Viên Diễm lười biếng dựa lưng ở trên giường, nghiêm túc lột vỏ quả nho, đem từng trái nho lột sạch sẽ, nhẹ nhàng bỏ vào trong khay ngọc.

Tiểu Kim chồn Cầu Cầu đang nằm trên đùi Hiên Viên Diễm, nhìn chằm chằm khay ngọc mà chảy nước miếng, mỗi một quả nho đều làm nó thèm thuồng. Ô ô ô…quả nho thơm ngọt, màu nho trong suốt, thật muốn lập tức nhào qua bỏ chúng vào bụng nha.

Móng vuốt nho nhỏ hướng miệng đang chảy nước miếng lau lau, Cầu Cầu hai mắt đảo quanh nhìn nhìn quả nhỏ được bóc sạch sẽ trên khay.

Cầu Cầu hơi ngẩng cái đầu nhỏ nhắn lên, hai mắt đen láy liếc trộm Hiên Viễn Diêm đang chăm chú bóp vỏ quả nho trên tay một cái. Cầu Cầu

https://thuviensach.vn

vốn là đang giơ móng vuốtnho nhỏ lau nước miếng, bắt đầu thận trọng hướng khay ngọc. Không được, nó thật sự là nhịn không được rồi, nó phải trộm được vài quả nhỏ trong khay mới giảm đi sự háu ăn của nó.

Vèo, Cầu Cầu lặng lẽ hướng khay ngọc từng chút từng chút một, thời điểm sắp lấy được, Hiên Viên Diễm thẳng tay hướng trên người Cầu Cầu.

Cầu Cầu cảm thấy khí lạnh bắn tới sau đầu, miễn cưỡng rút móng vuốt về, ngửa đầu thật cao. Con chồn hướng Hiên Viên Diễm làm một bộ dáng thật đáng thương, ánh mắt như muốn nói: ô ô ô… trong khay ngọc có nhiều quả nho rồi, ngươi cho ta ăn mấy quả thì có sao đâu!

Hiên Viên Diễm tức giận trừng mắt nhìn Cầu Cầu, ánh mắt đen láy không tiếng động như nói: Những quả nho này ta bóc cho Nguyệt nhi ăn, ngươi dám không nghe lời ta nói trộm ăn, ta liền xách ngươi ném ra ngoài!

—năm viên! Cầu Cầu đem móc vuốt nhỏ nhắn nắm thành quả đấm nhét vào trong miệng, mặc kệ Hiên Viên Diễm hiểu ánh mắt của nó hay không, mắt nó xoay vòng nhìn Hiên Viên Diễm ý muốn thương lượng .

—Chờ Nguyệt nhi ăn no, nếu còn dư, tất cả cho ngươi! Hiên Viên Diễm trợn mắt nhìn Cầu Cầu không chút nào muốn thượng lượng.

—Ngộ nhỡ Tiểu Chủ Tử ăn hết thì sao? Cầu Cầu ngoan như vậy… ngươi cho ta ăn một chút xíu thì có làm sao?

Nhìn thấy giả trạng đáng thương với Hiên Viên Diễm là không thực hiện được, đuôi của Cầu Cầu hướng Hiên Viên Diễm lắc lư, tiến hành chiến lược thứ hai làm nũng.

—Không cho! Im lặng nhìn động tác làm nũng của Cầu Cầu, hai mắt Hiên Viên Diễm trực tiếp truyền lại cho Cầu Cầu một đáp án quả quyết.

https://thuviensach.vn

—Ta hận ngươi! Vốn là lắc lư cái đuôi nghe câu trả lời quả quyết của Hiên Viên Diễm lập tức xù lông, hai mắt Cầu Cầu trừng lên nhìn Hiên Viên Diễm, mở ra hai hàm răng sắc bén hung ác hướng Hiên Viên Diễm uy hiếp.

— Không cho chính là không cho, ngươi dám trộm thử xem, ta liền ném ngươi!

Không nhìn Cầu Cầu đang ra sức uy hiếp, hai mắt Hiên Viên Diễn lần nữa nhìn quả nho chưa bóc xong vỏ trên tay.

Móng Vuốt nhỏ hết sức khó chịu gãi gãi trên cánh tay của Hiên Viên Diễm, Cầu Cầu vụt một cái từ trên đùi Hiên Viền Diễm nhảy ra mặt đất. Tiếp, thân thể Cầu Cầu giống như mũi tên, nhảy đến bên cạch bàn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang chăm chú viết chữ.

Móng vuốt nhỏ kéo làn váy của nàng, Cầu Cầu nặn ra vài giọt nước mắt, ngửa mặt lên nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt kêu lên.

— Ô ô ô…Cầu Cầu thích nhất Tiểu Chủ Tử, người ta thật muốn ăn mấy quả nho trong khay ngọc. Đại phôi đản Hiên Viên Diễm sống chết cũng không chịu cho Cầu Cầu ăn, ô ô ô…Cầu Cầu rất ngoan, Cầu Cầu thật sự rất muốn ăn.

Bá! Nghe được Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu còn mang theo tiếng nức nở, khóe miệng Hiên Viên Diễm giật giật nhìn Cầu Cầu đang lôi kéo làn váy Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặc dù hắn không hiểu biểu ngữ của chồn, nhưng cũng có thể đoán được Cầu Cầu đang kêu cái gì. Thật khâm phục nó nha, nhìn thấy bản thân thương lượng cùng hắn thất bại, lại làm mặt đáng thương chạy đến bên Nguyệt nhi.

Thương Quan Ngưng Nguyệt dừng bút, khóe miệng giật giật nhìn Cầu Cầu, mặt đầy hắc tuyến nhìn Hiên Viên Diễm nói: “ Diễm, cho nó ăn mấy

https://thuviensach.vn

quả đi!”

Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói với Hiên Viên Diễm, Cầu Cầu lập tức nâng móng vuốt nho nhỏ xoa xoa nước mắt. Đồng thời cái đầu nhỏ nhắn của nó quay sang nhìn Hiên Viên Diễm, khiêu khích nhìn hắn. Ánh mắt khiêu khích như muốn nói: Hừ! Cho dù ngươi chết sống không chịu cho Cầu Cầu ăn, chỉ cần Tiểu Chủ Tử nói một câu, xem ngươi còn dám không cho?

Vèo, động tác giống như chớp nhảy chở lại trên đùi Hiên Viên Diễm, đồng thời móng vuốt nhỏ duỗi ra hướng quả nho trong khay mà lấy.

"Người này móng vuốt vừa mới đạp trên mặt đất, nếu làm bẩn nho, Nguyệt nhi làm sao mà ăn? Mau thu móng vuốt về, sau đó đem miệng chồn của ngươi há ra, ta cho ngươi ăn.” Hiên Viên Diễm trợn mắt nhìn Cầu Cầu, không vui nói.

Cầu Cầu không phục rút móng vuốt về nhưng vẫn hướng cánh tay Hiên Viên Diễm cào một cái, còn lâu Cầu Cầu mới nghe lời hắn, chỉ là vì cái ăn nên nó mới ngoan ngoãn mở miệng nhỏ ra.

Nếu ăn được mấy quả mà tấn công hắn, ngộ nhỡ chọc giận cái tên vô loại đáng ghét đó, đem chính mình ném ra ngoài, vậy thì thật không có ăn rồi.

Đầu ngón tay Hiên Viên Diễm gảy nhẹ, đem quả nhỏ ném vào miệng Cầu Cầu, mắt nở nụ cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt lần lữa đặt bút xuống viết, ôn nhu nói: “ Nguyệt nhi, chúng ta trở về phủ trước, vì sao nàng khẳng địnhTả Thừa Tướng là do Thương Nguyệt quốc phái tới Long Diệu Hoàng Triều làm nội gián?”

“Thật ra thì lúc Dạ Dật Phong lén lút đưa cho Lăng Tiêm Tiêm, ta chỉ hoài nghi Dạ Dật Phong và Tả Thừa Tướng vì muốn đạt được mục đích nên cùng nhau hợp tác. Chỉ là, lúc ta phá giải được bí mật viết trên giấy, ta liền

https://thuviensach.vn

xác định Tả Thừa Tướng nhất định là thuộc hạ của Dạ Dật Phong. Từng câu từng chữ Dạ Dật Phong viết trên mảnh giấy, tuyệt đối là mệnh lệnh."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng trả lời Hiên Viên Diễm, chỉ là đầu của nàng cũng không ngâng lên, như cũ cúi đầu ở trên giấy tuyên thành viết chữ như rồng bay phượng múa.

"Mấy năm gần đây, Tả Thừa Tướng và trưởng nữ Lăng Tiêm Tiêm quả thật có biến hóa lớn, ta vẫn luôn suy đoán hai người họ có phải là người khác phái tới." Hiên Viên Diễm mở miệng chậm rãi nói, đầu ngón tay lần nữa gãy, đem quả nho ném vào miệng Cầu Cầu.

Trước kia Tả Thừa Tướng, đối với hoàng huynh Hiên Viên Ly nhất mực trung thành. Thật không ngờ rằng, hắn vội vàng chuyển hướng sang Khương Thái Hậu, cùng Khương Thái Hậu trăm phương ngàn kế đối phó với hoàng huynh của mình.

Kể từ ngày Thừa Tướng phủ xảy ra chuyển biến lớn, trưởng nữ của Tả Thừa Tướng Lăng Tiêm Tiêm, vốn là nuôi dưỡng ở khuê phòng, lại bắt đầu ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, thậm trí còn trở thành Chí Tôn Đỗ Thần của Long Diệu Hoàng Triều.

Hơn nữa, cũng bởi vì thủ thuật đổ xí ngầu tuyệt đỉnh Lăng Tiêm Tiêm trở thành chủ của Chí Tôn Đổ Phường, mới có thể làm Tả Thừa Tướng trở thành người giàu có nhất Long Diệu Hoàng Triều, cũng làm Tả Thừa Tướng có đủ tiền tài âm thầm khuếch trương thế lực.

Ngón tay ngọc thon dài cầm bút tiêu sái xoay xoay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cong khóe môi lên nói: " Chỉ cần xác nhận được Tả Thừa Tướng chính xác là do Thương Nguyệt quốc phái đến Long Diệu Hoàng Triều làm nội gián, như vậy chúng ta có thể trình diễn một tiếc mục ném đá dấu tay thật hoàn mỹ. Không chỉ có thể thuận lợi diệt trừ Khương

https://thuviensach.vn

thái hậu và Hiên Viên Kỳ chấm dứt hậu loạn, lại có thể thành công kết thúc lời dị nghị của bách tính."

“Chỉ tiếc, Kim Phỉ Thúy rơi vào tay Tả Thừa Tướng. Không lấy được Kim Phỉ Thúy từ trong tay Tả Thừa Tướng, cho dù xác nhận hắn chính là gian tế do Thương Nguyệt quốc phái tới, tạm thời không thể vạch trần thân phận của hắn. Nếu không, hắn nhất định sẽ lén trốn về Thương Nguyệt quốc.” Hiên Viên Diễm mở miệng trả lời, đồng thời ném quả nho thứ ba vào miệng Cầu Cầu.

“Diễm, ta chưa từng nghe chàng nhắc đến mẫu phi, lúc ta tiến vào cung hình như cũng chưa thấy qua mẫu phi của chàng. Bà ấy…rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Còn nữa, vì sao Kim Phỉ Thúy và tánh mạng của bà có liên quan?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ quay bút, hởi ngẩng đầu lên nhìn Hiên Viên Diễm.

“Hai năm trước, mẫu phi mắc một loại bệnh rất kỳ lạ, ngay cả ngự y trong cung cũng hết cách. Ta và Ly tìm danh y khắp nơi trong thiên hạ, chuẩn đoán bệnh cho mẫu phi cũng không có cách. Bọn họ đều nói, dựa theo tình hình phát triển của bệnh, tánh mạng của mẫu phi nhiều nhất chỉ có thể duy trì trong năm năm. Vì khống chế bệnh tình của mẫu phi, ta đem mẫu phi an bài đến một nơi bí mật tiến hành trị liệu. Chỉ là ta dùng hết tất cả các biện pháp, mẫu phi vẫn như cũ…”

Hiên Viên Diễm tay run run bóp chặt quả nho, tiếp tục chậm rãi nói: “ Trên đời này, người duy nhất có thể chữa khỏi bệnh lạ trên người mẫu phi, cũng chí có Thánh Thủ Y Vương thôi. Chỉ là Thánh Thủ Y Vương mười năm trước trong giang hồ đã không còn tung tích, không ai biết tung tích của hắn. May mắn, thời điểm Thánh Thủ Y Vương còn hành tẩu giang hồ, đã từng thiếu ân huệ của Tiên Hoàng. Bởi vì ân huệ đó, Thánh Thủ Y Vương cho Tiên Hoàng một Kim Phủ Thúy, mà bên trong Kim Phỉ Thúy có chỉ nơi ở của hắn. Hắn có nói với Tiên Hoàng, nếu ngày sau Tiên Hoàng cần hắn trả ân tình này, chỉ cần mang theo Kim Phỉ Thúy đi tìm hắn.”

https://thuviensach.vn

“Nói cách khác…tánh mạng của mẫu phi chàng chỉ còn lại ba năm. Cho nên, chàng nhất định phải lấy cho bằng được Kim Phỉ Thúy tìm những địa điểm mà hắn đến, mới có thể tìm được Thánh Thủ Y Vương đi cứu mẫu phi.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, mắt ngọc khẽ chuyển nhìn Hiên Viên Diễm.

“Ừ” Hiên Viên Diễm yên lặng gật đầu, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu cười.

Nhìn thấy được nụ cười nhàn nhạt lại ôn nhu mang theo lo lắng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn môi nói: “ Diễm, ta muốn…chàng không cần gắp gáp lấy Kim Phỉ Thúy từ trong tay Tả Thừa Tướng. Bởi vì, nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, ta có thể nói cho chàng biết.”

“Nguyệt nhi ý của ngươi là…” Hiên Viên Diễm thần thái khẽ chấn động, ánh mắt đen lấy sung sướng nở nụ cười nhìn dung nhan tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 100: Huyền Cơ Bên Trong

Edit+Beta: Alligator

Ánh trăng mông lung hòa với ánh nến, chiếu lên dung nhan Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mắt phượng mê người bắn ra bốn phía nói: "Nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, đã được viết trên tờ giấy Dạ Dật Phong đưa cho Lăng Tiêm Tiêm."

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm vội vàng thả quả nho trong tay vào khay, đứng lên, đi tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi.

Cầu Cầu ngẩng cái đầu nhỏ đáng yêu, hai mắt quay mòng mòng bắn ra tham quang, còn đang đợi Hiên Viên Diễm đưa cho nó quả nho thứ tư. Ai biết được, Hiên Viên Diễm lại chẳng nói gì với nó, đã đột nhiên đứng lên.

Mấy cái râu vàng vểnh lên, tiểu móng vuốt vội vàng túm lấy vạt áo của Hiên Viên Diễm, thế này mới không bị ngã chổng vó.

Hiên Viên Diễm dời bước đến chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngón tay dài nhỏ cầm một quả nho đã bóc vỏ đưa tới bên môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tươi cười như ánh mặt trời nói: "Nguyệt nhi, cho nàng."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên cười với Hiên Viên Diễm, khẽ hé môi bắt lấy quả nho yêu thương. Nước nho trong vắt mang theo hương vị ngọt ngào của hạnh phúc đi đến cổ họng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt, mở miệng ôn nhu nói: "Đừng nóng vội nga, lập tức sẽ viết xong."

https://thuviensach.vn

Nói rồi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tập trung nhìn vào giấy tuyên thành trên bàn, ngón tay trắng nõn cầm bút, viết chữ lên trang giấy.

Ngay khi Hiên Viên Diễm sủng nịnh cười cười, chuẩn bị nhìn chữ viết trên giấy, Cầu Cầu túm vạt áo hắn dựng đuôi lên, linh hoạt nhảy lên trên vai hắn.

Cái miệng nhỏ nhắn cực kỳ bất mãn chu lên, tiểu móng vuốt lôi kéo làm rối tung tóc đen của Hiên Viên Diễm. Khóe miệng Hiên Viên Diễm co rút, lập tức xoay đầu qua, ánh mắt đầy kinh ngạc nhìn Cầu Cầu.

Miệng chồn bĩu thật cao, tiểu móng vuốt kéo bàn tay Hiên Viên Diễm về phía cái khay, chồn mâu thập phần ủy khuất nhìn Hiên Viên Diễm.

Nhìn ánh mắt đáng thương hề hề của Cầu Cầu, Hiên Viên Diễm nhịn không được cười khẽ ra tiếng. Đối với hành động của nó, Hiên Viên Diễm sao có thể không hiểu chứ? Ý tứ rõ ràng là: Không phải lúc trước đã thương lượng tốt rồi sao, ngươi sẽ cho người ta ăn năm quả nho to. Hiện tại người ta mới ăn ba quả, còn hai quả chưa ăn a?

"Thật sự phục ngươi." Khóe môi Hiên Viên Diễm cong lên, bốc một quả nho đưa cho Cầu Cầu.

Cái miệng vốn đang chu lên lập tức mở ra, chuẩn xác tiếp lấy quả nho, đồng thời tạo ra thanh âm bẹp bẹp, cười tít mắt.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng viết xong chữ cuối cùng, lém bút lên mặt bàn.

Lười biếng bắt chéo tay, cười cười nhìn Cầu Cầu nằm úp sấp trên vai Hiên Viên Diễm, híp mắt hưởng thụ mỹ vị, khẽ mở miệng ôn nhu nói: "Cầu Cầu, ngoan! Đi bên cạnh chơi một lát, ta và Diễm muốn thảo luận một ít chuyện trọng yếu nga."

https://thuviensach.vn

Cầu Cầu vươn đầu lưỡi liếm nước nho dính bên môi, vỗ vỗ bả vai Hiên Viên Diễm, rồi lại chỉ vào khay ngọc trong tay Hiên Viên Diễm.

--Này, ngươi ngàn vạn lần đừng quên nga, ngươi còn thiếu Cầu Cầu một quả nho to nga!

Miệng chồn kêu xèo xèo với Hiên Viên Diễm, Cầu Cầu nhảy từ vai Hiên Viên Diễm xuống, nhanh như chớp nhảy tới nhuyễn tháp cách đó không xa.

Tuy rằng Hiên Viên Diễm nghe không hiểu tiếng chồn, nhưng dùng tóc suy nghĩ cũng có thể đoán được Cầu Cầu vừa mới ồn ào cái gì, khóe mắt không khỏi run rẩy nhìn thân hình lười biếng cuộn tròn trên nhuyễn tháp, dùng đầu lưỡi khẽ liếm tiểu móng vuốt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị hành động nghịch ngợm của Cầu Cầu làm cho cười ra tiếng, rồi chuyển mắt lên trang giấy, chậm rãi nói: "Diễm, những chữ bị ẩn trong trang giấy Dạ Dật Phong đưa cho Lăng Tiêm Tiêm, ta đã viết lại toàn bộ rồi."

Hiên Viên Diễm đưa khay ngọc cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, híp mắt nhìn chữ trên giấy, có chút khó hiểu thì thầm: "Nếu nội chiến thất bại, lập tức mang theo dây tua vàng cùng Chuỗi Hạt Thảo, đi trước Pilea cùng Linh Lan*. Nếu không nắm chắc lợi thế, bản thái tử tuyệt không tha thứ."

Pilea, Linh Lan: đều là tên hoa.

"Khụ. . . . Nguyệt nhi, cái này hình như cũng không nhắc gì đến nơi của Kim Phỉ Thúy và Thánh Thủ Y Vương a?" Hiên Viên Diễm nhăn mày, hai tròng mắt nổi lên sương mù.

"Dạ Dật Phong không sợ ta lấy đi tờ giấy, là vì cho dù lộ mặt chữ, cũng không thể hiểu hàm ý sau những chữ này. Nếu không nghe chàng

https://thuviensach.vn

nhắc tới ba chữ Kim Phỉ Thúy, ta cũng giống chàng, hoàn toàn chẳng hiểu những chữ này là gì, căn bản chỉ là chuyện không đâu."

Bốc một quả nho bỏ vào miệng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt lại khay lên bàn. Dung nhan như họa ở nụ cười mị hoặc nuốt quả nho xuống, chỉ tay vào chữ trên giấy tuyên thành.

"Khi ta nghe được ba chữ Kim Phỉ Thúy từ miệng chàng, ta đã đoán chính xác huyền cơ bên trong rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi, tiếp tục nói: "Ý tứ chân chính là. . . Nếu chàng cùng Khương thái hậu khai chiến, một khi Khương thái hậu thất bại. Như vậy Tả Thừa tướng liền làm theo mệnh lệnh của Dạ Dật Phong, lập tức mang theo Kim Phỉ Thúy, đi nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, bắt sống Thánh Thủ Y Vương. Chỉ cần có được Thánh Thủ Y Vương trong tay, tương đương với việc khống chế tính mạng của mẫu phi chàng."

"Nếu tính mạng của mẫu phi bị Tả Thừa tướng khống chế, vì để bảo vệ tính mạng của mẫu phi, ông ta đưa ra điều kiện bất lợi gì, ta cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng thôi." Hiên Viên Diễm nhíu mày, dưới ánh nến, khuôn mặt tuyệt mỹ ẩn ẩn hàn ý lạnh lẽo.

"Ngân Lang và Thanh Báo đã bí mật giám thị phủ Tả Thừa tướng, bọn họ chưa truyền đến tín hiệu gì, chứng minh Tả Thừa tướng vẫn chưa có dấu hiệu hành động. Cho nên, chúng ta cần phải đi trước Tả Thừa tướng, giải quyết nguy cơ." Sóng mắt lưu chuyển, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp như hoa quỳnh nở giữa ban đêm, làm người ta hồn xiêu phách lạc.

Hiên Viên Diễm nhìn kỹ giấy tuyên thành, nhẹ nhàng nói: "Mang theo dây tua vàng cùng Chuỗi Hạt Thảo, đi trước Pilea cùng Linh Lan?"

Căn cứ vào giải thích của Nguyệt nhi, dây tua vàng cùng Chuỗi Hạt Thảo ám chỉ Kim Phỉ Thúy, mà Pilea cùng Linh Lan ám chỉ nơi ở của Thánh Thủ Y Vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng là dây tua vàng cùng Chuỗi Hạt Thảo, Pilea cùng Linh Lan đều là thực vật, căn bản chẳng có liên quan gì với Kim Phỉ Thúy và Thánh Thủ Y Vương a? Vì sao Nguyệt nhi nghe được ba chữ Kim Phỉ Thúy, liền có thể đoán chính xác huyền cơ bên trong chứ? Hay là. . .

Hiên Viên Diễm bỗng nhiêm cầm bút lên, khoanh tròn chữ "Kim", viết chữ “Kim” bên cạnh Chuỗi Hạt Thảo.

"Thì ra là thế! Chuỗi Hạt Thảo kỳ thật còn có một cái tên khác, là Phỉ Thúy Cảnh Thiên." Hiên Viên Diễm lại vẽ vòng tròn hai chữ "Phỉ thúy", thản nhiên nói: "Đem chữ Kim ở dây tua vàng kết hợp với chữ phỉ thúy của Phỉ Thúy Cảnh Thiên, liền thành Kim Phỉ Thúy."

"Cũng như thế, chỉ cần ghép Pilea cùng Linh Lan, liền ra nơi ở của Thánh Thủ Y Vương." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười xinh đẹp, ngón tay duỗi tới cái khay ngọc trên bàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm một quả nho cho vào miệng, thích ý nhấm nháp, còn Hiên Viên Diễm viết hai cái tên Pilea cùng Linh Lan lên giấy.

Hiên Viên Diễm ném bút lên bàn, nhìn những chữ mình viết, nhíu mày nói: "Pilea còn gọi là Bạch Tuyết Thảo, Linh Lan còn gọi là Quân Ảnh Thảo."

"Ghép dây tua vàng và Phỉ Thúy Cảnh Thiên, tạo ra Kim Phỉ Thúy. Nói cách khác. . . Chỉ cần đem Bạch Tuyết Thảo cùng Quân Ảnh Thảo ghép lại, là nơi ở của Thánh Thủ Y Vương." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vòng tròn chữ "Bạch" cùng chữ "Quân", ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, nói: "Bạch quân? Diễm, chàng từng nghe qua chỗ này chưa?"

"Bạch Quân?" Hiên Viên Diễm vặn chặt chân mày nói: "Trong Long Diệu hình như không có nơi nào tên Bạch Quân, chẳng lẽ. . . Chỗ này ở ba nước khác."

https://thuviensach.vn

"Nếu là ở Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần, vậy thì phải vạn dặm tìm Thánh Thủ Y Vương rồi." Nghe Hiên Viên Diễm nói, khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi co rút vài cái.

"Không đúng!" Hiên Viên Diễm bỗng nhiên lắc lắc đầu, ngón tay thon dài khẽ vuốt giấy nói: "Nếu Thánh Thủ Y Vương ở ba nước kia, Dạ Dật Phong sẽ không bảo Tả Thừa tướng đi tìm hắn."

Thời điểm Dạ Dật Phong đưa tờ giấy cho Lăng Tiêm Tiêm, là trước khi nội chiến giữa hắn và Khương Thái hậu xảy ra. Cái này đủ để chứng minh, thời điểm đó Tả Thừa tướng đã lấy được Kim Phỉ Thúy từ trong tay Khương Thái hậu.

Nếu Thánh Thủ Y Vương ở ba nước khác, y theo tác phong cẩn thận của Dạ Dật Phong, nhất định sẽ bảo Tả Thừa tướng giao Kim Phỉ Thúy cho hắn, sau đó tự mình đi tìm nơi ở của Thánh Thủ Y Vương. Nhưng là hắn cũng không làm như vậy, ngược lại mệnh lệnh Tả Thừa tướng đi tìm Thánh Thủ Y Vương.

Giải thích duy nhất là: Thánh Thủ Y Vương kỳ thật ở Long Diệu, mà Dạ Dật Phong nếu có hành động khác thường ở Long Diệu, khẳng định sẽ bị mình phát hiện. Thế nên hắn mới không tự mình tìm người, nên chỉ có thể bất đắc dĩ hạ lệnh cho Tả Thừa tướng bí mật tìm kiếm.

Nhưng là, mình đối với Long Diệu hiểu biết rất rõ ràng, trong Long Diệu quả thật không có chỗ nào gọi là Bạch Quân a. Chẳng lẽ. . .

Híp mắt nhìn chữ trên giấy, Hiên Viên Diễm bỗng nhiên nhìn đến hai chữ, giương mày anh tuấn, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyệt nhi, nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, có thể không phải là ghép lại chữ thứ nhất của Bạch Tuyết Thảo và Quân Ảnh Thảo, mà là. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 101: Cùng Chồn Tranh Thủ Tình Cảm

Edit+Beta: Alligator

Ánh nến đỏ tươi nghiêng ngả theo gió, tận tình chiếu lên mái tóc rối tung của Hiên Viên Diễm, làm dung nhan hắn càng thêm tao nhã tà mị.

Tuấn mâu tản ra một tia sắc bén, Hiên Viên Diễm tiếp nhận bút từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Cúi người xuống, trên giấy tuyên thành vẽ vòng tròn quanh chữ "Tuyết" và chữ "Ảnh".

"Diễm ý chàng là. . . Nơi Thánh Thủ Y Vương không phải lấy từ hai chữ thứ nhất của hai từ Bạch Tuyết Thảo và Quân Ảnh Thảo, mà là hai chữ thứ hai ghép lại." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt nhìn trang giấy, nhu hòa nói: "Tuyết Ảnh? Long Diệu Hoàng Triều có nơi tên là Tuyết Ảnh sao?"

"Chính xác mà nói, hắn là Tuyết Ảnh Các. Dạ Dật Phong mệnh lệnh Tả Thừa tướng mang theo Kim Phỉ Thúy, đi trước Tuyết Ảnh Các tìm Thánh Thủ Y Vương." Hiên Viên Diễm buông bút, ngón tay vuốt ve hai chữ Tuyết Ảnh trên giấy.

"Tuyết Ảnh Các?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhíu mày, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm.

"Tuyết Ảnh Các không phải là một địa danh ở Long Diệu, mà là một môn phái thần bí ở Long Diệu. Người của Tuyết Ảnh Các ít khi giao thiệp với người trong giang hồ, một khi có người vào Tuyết Ảnh các, ngay cả bóng người của Tuyết Ảnh Các cũng không thấy, đã chết tức tưởi. Nghe

https://thuviensach.vn

đồn trong giang hồ, Tuyết Ảnh Các tọa lạc tại một u cốc, bốn phía đều là những cánh rừng đào hoa màu hồng nhạt. Rừng hoa đào cực kỳ nguy hiểm, người trong giang hồ gọi là Ma Quỷ Đào Lâm." Hiên Viên Diễm mím môi nhợt nhạt cười, nhấc tay khỏi giấy chuyển sang trêu chọc tóc mai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Hoa đào hồng nhạt? Diễm, nhắc tới hoa đào hồng nhạt, ngươi có nhớ đến một người hay không?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đùa nghịch nhẫn Huyền Băng Thiết, híp mắt hỏi.

Ngón tay Hiên Viên Diễm dịu dàng sủng nịnh, vén mấy sợi tóc mai của Thượng Quan Ngưng Nguyệt sang bên tai, mở miệng chậm rãi nói: "Người Nguyệt nhi nghĩ tới hắn là Vô Ngân công tử đi? Ám khí độc môn của Vô Ngân công tử là hoa đào, mà hắn cũng ít giao thiệp với người trong giang hồ. Kỳ thật. . . Ta vẫn luôn phỏng đoán, Vô Ngân công tử có phải là Các chủ thần bí của Tuyết Ảnh hay không?"

"Diễm, ta có một dự cảm không tốt lắm." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhăn mày, trong đầu hiện lên vài hình ảnh.

"Như thế nào?" Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt có chút nghi hoặc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giãn chân mày, mở miệng nói: "Lúc trước ở sườn núi, khi ta đã bức lui Dạ Dật Phong cùng Tiêu Hàn, chuẩn bị hội hợp với chàng, Vô Ngân công tử vốn muốn cùng đi với ta. Nhưng là, hắn đột nhiên nhận được tín hiệu đạn khói hoa đào màu đen, tiếp liền dẫn bốn gã tùy tùng vội vàng xuống núi."

"Ý Nguyệt nhi là. . ." Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm cũng nhăn mày.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi tưởng trước khi Vô Ngân công tử cùng bốn gã tùy tùng rời đi, trong mắt đầy khẩn trương, mở miệng chậm rãi

https://thuviensach.vn

nói: "Tuy lúc ấy Vô Ngân công tử không nói rõ, nhưng ta có thể cảm giác được đạn khói hoa đào màu đen, đối với Vô Ngân công tử nhất định là nhắc nhở nguy hiểm. Nói cách khác, Vô Ngân công tử hắn là gặp phải vấn đề thập phần khó giải quyết."

Ý tứ trong lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thông minh như Hiên Viên Diễm đương nhiên đoán ra ngay, chỉ thấy hắn nhíu mày nói: "Nếu Vô Ngân công tử thật sự là Các Chủ của Tuyết Ảnh Các, mà Thánh Thủ Y Vương lại vừa vặn ở trong Tuyết Ảnh Các. Như vậy, Vô Ngân công tử gặp nguy hiểm, cũng tương đương với. . ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thẳng Hiên Viên Diễm, nói tiếp: "Cũng tương đương với, Thánh Thủ Y Vương có khả năng sẽ bị cuốn vào nguy hiểm."

"Xem ra, ta phải suốt đêm chạy tới Tuyết Ảnh Các." Hiên Viên Diễm day day huyệt thái dương có chút đau, chỉ mong Thánh Thủ Y Vương đừng có phát sinh gì ngoài ý muốn, nếu không tính mạng của mẫu phi có thể. . .

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vươn tay chọc chọc ngọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, ôn nhu nói: "Diễm, chàng đã mệt mỏi cả ngày, vẫn là hảo hảo nghỉ ngơi sai người chạy tới Tuyết Ảnh Các đi? Ta nghĩ, lấy bản lĩnh siêu phàm của Vô Ngân công tử, cho dù Tuyết Ảnh Các gặp nguy hiểm gì, hắn tạm thời vẫn có thể ứng phó. Nhưng chàng, nếu kéo thân xác mệt mỏi không chịu nổi đi Tuyết Ảnh Các trợ giúp Vô Ngân công tử, mới làm ta lo lắng a."

"Được, ta liền nghe theo Nguyệt nhi, ngoan ngoãn nghỉ ngơi một đêm rồi mới chạy tới Tuyết Ảnh Các." Hiên Viên Diễm điểm cái đầu, trên khuôn mặt là nụ cười hạnh phúc.

Nguyệt nhi nói không sai, nếu Vô Ngân công tử thật sự là Các Chủ Tuyết Ảnh Các, lấy bản lĩnh của hắn, nếu có vài người khiêu khích Tuyết

https://thuviensach.vn

Ảnh Các, chỉ sợ sẽ không chiếm được chút tiện nghi nào. Nhưng để ngừa vạn nhất, sáng sớm ngày mai hắn phải điều động nhân thủ, lập tức tiến đến Tuyết Ảnh Các có vẻ an toàn hơn.

Nhưng chỉ trong giây lát, nụ cười trên mặt Hiên Viên Diễm chợt cứng đờ. Kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng khẽ hỏi: "Nguyệt nhi, ý của nàng là. . . Ngày mai không theo ta đi Tuyết Ảnh Các?"

"Có chàng đi Tuyết Ảnh Các tìm Thánh Thủ Y Vương là đủ rồi! Ta a, tối nay phải dưỡng tinh thần cho tốt, chuẩn bị ngày mai đại náo Tả Thừa tướng phủ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã chớp chớp mắt, khóe miệng gợi lên một độ cong tà mị nói.

Hiên Viên Diễm khẽ nhếch mày, cười nói: "Nguyệt nhi ngày mai chuẩn bị trình diễn tiết mục vu oan giá họa phấn khích?"

"Sớm một chút giải quyết bọ chó bẩn thỉu, vì Long Diệu thanh tẩy, còn làm phát triển thể xác và tinh thần khỏe mạnh." Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lưu chuyển, dung nhan tuyệt sắc tươi cười trả lời.

Trên nhuyễn tháp cách đó không xa, vốn đang cúi cái đầu nhỏ, dùng đầu lưỡi liếm lông vàng ở tứ chi, nghe được đoạn đối thoại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ánh mắt tỏa sáng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Chi chi chi, chi chi chi. . ." -- tiểu chủ tử, ngày mai Cầu Cầu cũng muốn cùng người đại náo Tả Thừa tướng phủ.

"Ngươi nha, ngày mai phải ở lại Vương phủ. Nếu ngươi dám vụng trộm đi theo ta, bướng bỉnh đi đến Tả Thừa tướng phủ, phá hủy tiết mục ta dựng sẵn. Về sau ngươi nếu lại tham ăn hoa quả, ta liền cất hết hoa quả, cho ngươi ngay cả một quả cũng không được." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Cầu Cầu, uy hiếp nói.

https://thuviensach.vn

"Chi chi chi, chi chi chi. . ." -- ô ô ô! Tiểu chủ tử, sao Cầu Cầu không thể cùng người đại náo Tả Thừa tướng phủ nga?

Cầu Cầu miệng chóp chép, cúi đầu dựng tai xù lông. Tiểu móng vuốt nắm thành quyền đưa vào trong miệng, ủy khuất nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nếu ngày mai Cầu Cầu ngoan ngoãn ở lại Vương phủ, tuyệt không chuồn êm đi chơi. Như vậy, khi tiểu chủ tử làm xong việc trở về, liền thưởng cho Cầu Cầu thiệt nhiều thiệt nhiều chuối nga." Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã nhếch lên, lấy thứ Cầu Cầu yêu thích nhất dụ dỗ.

"Thành giao." Hai tròng mắt quay mòng mòng, Cầu Cầu lập tức không có cốt khí đầu hàng.

Tuy ngày mai tiểu chủ tử đại náo Tả Thừa tướng phủ, nhất định rất phấn khích, làm nó rất muốn chuồn êm đi xem. Nhưng là, vì chuối mình yêu thích nhất, vẫn nên khắc chế a. Ai kêu nó. . . lại thâm ân đâu?

"Khụ. . . Ta nói Cầu Cầu a, ta cùng Nguyệt nhi muốn nghỉ ngơi nga. Ngươi có phải nên rời đi, trở lại cái phòng nhỏ của ngươi không a?" Hiên Viên Diễm ho nhẹ, khóe miệng co rút nhắc nhở Cầu Cầu.

Nguyệt nhi đã làm riêng cho Cầu Cầu một gian phòng ấm áp, nhưng vật nhỏ này cố tình không thích ở phòng chính mình, lại thích ở trong phòng ngủ của hắn và Nguyệt nhi. Thật là cái tiểu tử làm hắn đau đầu a!

"Muốn nghỉ ngơi sao? Vậy được rồi, Cầu Cầu cũng mệt nhọc, tiểu chủ tử ôm Cầu Cầu cùng nhau ngủ đi." Cầu Cầu phút chốc ngẩng đầu lên, làm nũng mở tiểu móng vuốt hướng tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nguyệt nhi, nó nói cái gì?" Hiên Viên Diễm trừng mắt nhìn Cầu Cầu, nghiêng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Tiểu tử này. . . Không phải là muốn quấn quít lấy Nguyệt nhi ôm nó cùng ngủ chứ? Hiên Viên Diễm hắn thật đúng là bi ai a, thời thời khắc khắc đều phải cùng chồn tranh thủ tình cảm?

"Ôm nó cùng nhau ngủ!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười một tiếng, khiêu mi trả lời Hiên Viên Diễm.

Sắc mặt Hiên Viên Diễm cực kỳ khó chịu, lấy một quả nho trong khay. Đem nho đến bên miệng Cầu Cầu, Hiên Viên Diễm nghiến răng nghiến lợi nói: "Thiếu ngươi một quả nho, hiện tại lập tức trả lại cho ngươi. Ăn xong rồi, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn trở lại phòng mình đi, bằng không. . ."

Này con chồn nhỏ đáng giận, quả nhiên lại quấn quít lấy Nguyệt nhi ôm nó cùng ngủ. Nhiều lần, Nguyệt nhi không cứng rắn được với Cầu Cầu, đồng ý ôm nó cùng ngủ.

Kết quả tốt lắm, đến nửa đêm hắn muốn ôm Nguyệt nhi, lại gặp phải trung gian, dùng móng vuốt cào hắn, chết sống cũng không cho hắn ôm Nguyệt nhi ngủ. Thật sự là làm hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi a!

Hoàn toàn không nhìn lửa giận trong mắt Hiên Viên Diễm, tiểu móng vuốt lấy quả nho Hiên Viên Diễm đưa nho, biểu tình thỏa mãn nuốt nho vào bụng, Cầu Cầu nhảy dựng lên.

"Tiểu chủ tử, Cầu Cầu ngủ một mình thấy lạnh lẽo, Cầu Cầu thích được tiểu chủ tử ôm ngủ." Cầu Cầu vội nhảy tới bên chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiểu móng vuốt túm làn váy nàng, ánh mắt ngập nước đáng thương hề hề nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lại bắt đầu trình diễn màn sống chết quấn lấy a? Sắc mặt Hiên Viên Diễm xanh mét trừng trừng nhìn Cầu Cầu, cũng nhảy đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhanh cúi người xuống, tóm lấy Cầu Cầu, Hiên Viên Diễm đi tới cửa phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

-- Bại hoại, ngươi cái đại phôi đản, mau buông Cầu Cầu ra! Ngươi nếu không buông Cầu Cầu ra, Cầu Cầu sẽ cắn ngươi nga?

Bị Hiên Viên Diễm tóm đi, Cầu Cầu liều mạng giãy giụa, trong lòng mắng Hiên Viên Diễm vô số lần. Ô ô ô. . . Dựa vào cái gì hắn mỗi ngày có thể cùng tiểu chủ tử ôm nhau ngủ, nó lại không thể chứ? Mặc kệ, mặc kệ a, không được khi dễ Cầu Cầu như vậy!

Trong lòng Hiên Viên Diễm cũng mắng Cầu Cầu vô số lần, trừng mắt nhìn Cầu Cầu đang kêu gào với mình. Lập tức, chỉ thấy hắn duỗi cánh tay ra ngoài cửa, thành công ném Cầu Cầu ra ngoài.

Phịch một tiếng vang lên, cửa phòng ngủ bị Hiên Viên Diễm dùng sức đóng chặt, Cầu Cầu nhảy lên trên hành lang dài, tiểu móng vuốt bắt đầu không phục cào cửa.

"Ngươi nếu không ngừng cào cửa, có tin hay không ta chặt móng vuốt của ngươi?" Trong phòng ngủ, Hiên Viên Diễm đã ôm thắt lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi đến giường, nghe được thanh âm cào cửa vô cùng quen thuộc, không khỏi hung tợn trừng mắt với Cầu Cầu nói.

-- Chán ghét Hiên Viên Diễm, tiểu chủ tử bất công!

Cũng giống như ngày thường, Cầu Cầu hướng về phía cửa phòng ngủ ồn ào một câu, chỉ có thể bất đắc dĩ mang theo cái đuôi xù lông, ủ rũ đi về phòng mình . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 102: Thú Vui

Edit: Thủy Bách Nhật

Beta: Alligator

Sương mù mờ dần, ánh bình minh lặng lẽ ló ra. Điểm tô cho trời đất thêm một tấm màng mỏng mông lung, hiện ra một cánh sắc thơ mộng đẹp đẽ.

Dần dần, màu trắng ngà của bình minh chậm rãi tan đi. Phía mặt trời từ từ lộ ra ánh sáng màu vàng lóng lánh, khiến bầu trời xanh thăm thẳm và đám mây tinh khiết trở nên rực rỡ chói mắt.

Cả vùng đất được bao quanh bởi ánh sáng màu vàng tuyệt đẹp, gió sớm khẽ ca hát, cảnh vật chập chờn giống như thức dậy từ giấc ngủ. Giăng khắp nơi trên đường phố, cửa chính mỗi nhà đều mở rộng vang lên một tiếng kẽo kẹt, lá cờ của tiệm cầm đồ, lá cờ của quán trà, lá cờ của tửu lâu các loại, trong nháy mắt giương lên theo gió.

Bọn tiểu nhị đứng tại trước cửa, trên mặt treo lên nụ cười nghề nghiệp, nhiệt tình mời chào người qua lại trên đường phố, trong không khí tấp nập, chợt truyền đến tiếng bước chân vô cùng chỉnh tề vang dội.

Tất cả bọn tiểu nhị của các cửa hàng lập tức ngừng tiếng cười nói lôi kéo, người đi đường cũng nhanh chóng tránh sang hai bên, nín thở tập trung nhìn về phía tiếng động.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy từ phía đông đường phố xuất hiện mấy đội thị vệ mang đao bên hông, vẻ mặt bọn họ bình thản đi về phía tây phố. Đi đầu đoàn, là tám thị vệ khiêng một chiếc giường mềm mại tinh xảo.

Mặc dù bốn phía giường êm bị màn che màu sắc rực rỡ bao quanh, nhưng vì bị gió sớm thổi tới làm một góc màn che bay lên, mọi người nhìn chăm chú vẫn có thể mơ hồ thấy được một người nửa nằm trên giường êm.

Cho đến khi đội ngũ khí thế kia xuyên qua đường phố, dần dần cách xa tầm mắt của tất cả mọi người, trong lòng mọi người đầy nghi ngờ, lúc này mới không nhịn được thì thầm nghị luận.

"Này, lão huynh, ngươi có biết người bên trong giường êm là ai không?" Người qua đường Giáp không khỏi liên tục chớp mắt, nghiêng đầu hỏi người qua đường Ất.

"Đầu heo! Không thấy bên trong đám nâng giường êm, có quản gia Thụy vương phủ sao?" Người qua đường Ất trợn mắt nhìn người qua đường Giáp xong, thô lỗ trả lời.

"Này không phải là ta nhìn chằm chằm người bên trong giường êm, không có chú ý tớ người khiêng giường sao?" Người qua đường Giáp đối với thái độ không thân thiện của người qua đường Ất cũng không quá so đo.

"Người có thể làm cho Đại Quản gia cam tâm tình nguyện khiêng giường, nhất định là Chiến thần Thụy vương của chúng ta. Các ngươi nói. . . sáng sớm Thụy vương khoa trương như thế là muốn làm gì vậy?" Người qua đường Bính mờ mịt giơ tay gãi gãi đầu, hai mắt đầy nghi ngờ nhìn về người qua đường Đinh.

"Dứt khoát. . . Chúng ta lặng lẽ theo phía sau đội ngũ, xem đến cùng đi?" Nội tâm người qua đường Đinh thật sự không kiềm chế được tò mò, túm cánh tay người qua đường Bính kéo đi.

https://thuviensach.vn

"Ta không dám đi." Suy nghĩ của người qua đường Bính lập tức dao động, lỡ như hắn theo sau, chọc giận Chiến thần Thụy vương của bọn họ, nói không chừng đầu của hắn sẽ lìa khỏi xác.

"Nhìn bộ dạng sợ chết của ngươi này?" Người qua đường Đinh lập tức khinh bỉ nhìn người qua đường Bính, cười nhạo nói.

"Lá gan ngươi lớn? Được, vậy ngươi đi đi!" Người qua đường Bính bỗng chốc ngẩng đầu, hừ mũi lạnh lùng nói với người qua đường Đinh.

"Đi thì đi, ngươi cho rằng ta nhát như chuột giống ngươi sao?" Người qua đường Đinh bĩu môi giễu cợt người qua đường Bính, quả nhiên bước thật nhanh theo đội ngũ phía trước.

"Đi, chúng ta cũng đi theo tham gia náo nhiệt?" Một số người lá gan hơi lớn hơn nhìn thấy người qua đường Đinh theo đuôi cũng không thể khắc chế được sự tò mò, lấy hết dũng khí giậm chân đuổi theo.

Cẩn thận theo phía sau đội ngũ, quẹo trái lách phải qua ba con đường đến một ngõ hẻm, mấy người này dán sát thân mình vào vách tường bên trái. Chỉ lộ ra nửa cái đầu giống như kẻ trộm, bọn họ đồng thời híp mắt nhìn một tòa kiến trúc xa hoa cách đó không xa.

"Mau nhìn, đội ngũ rốt cuộc dừng lại. Ah -- đó không phải là Phủ đệ củaTả Thừa Tướng sao? Vì sao đội ngũ dừng lại ở trước cửa lớn Tả Thừa Tướng phủ?"

"Đi nửa ngày, thì ra Thụy vương tới tìm Tả Thừa Tướng, đoán chừng bọn họ muốn trao đổi quốc sự gì đi? Thôi đi, chúng ta tìm một quán ăn gần đây, ăn một chút điểm tâm, thưởng thức điểm tâm, trò chuyện việc nhà đi?"

"Ta xem không có đơn giản như vậy, nếu Thụy vương chỉ đến tìm Tả Thừa Tướng bàn luận quốc sự, cần gì phải điều động binh lực như thế chứ?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, cho dù có quốc sự quan trọng gì cần trao đổi, thảo luận trên triều đình không phải dễ dàng hơn sao?"

"Hư. . . Muốn chết à, ta nói mấy người các ngươi có thể nói nhỏ hay không?"

Mấy người trong ngõ nhỏ ồn ào nghị luận, có người la hét đòi rút lui, có người la hét đòi lặng yên xem tiếp thì trước cửa lớn của tòa kiến trúc huy hoàng phủ Tả Thừa Tướng--

Gần trăm tên thị vệ nhanh chóng tản ra, tạo thành một trận thế hình tròn, bao vậy Tả Thừa Tướng phủ. Cùng lúc đó, quản gia Thụy vương phủ cùng bảy tên Ảo Ảnh Cung cũng hạ giường xuống.

Khi bảy tên Ảo Ảnh lui về phía sau mấy bước, vẻ mặt lạnh lẽo đứng yên phía sau, quản gia Thụy vương phủ hơi khom người hướng về phía giường êm, cung kính nói: "Vương phi, đã đến phủ Tả Thừa Tướng."

Vừa dứt lời, quản gia vươn tay, chậm rãi vén màn che lên. Ngay sau đó, đan màn che thành hình con bướm trông rất sống động, chia ra treo ở hai bên trái phải.

Màn che mở ra, tự nhiên cũng làm cho mấy người rình coi nằm ở trong ngõ hẻm nhìn thấy rõ bóng dáng nằm trên giường. Lúc này vẻ mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô cùng lười biếng nằm nghiêng bên trong, thờ ơ chơi đủa ngón tay dài nhỏ của mình.

Ánh mặt trời vô cùng tinh tế chiếu lên dung nhan như họa của nàng, bắn ra sự ma mị yêu dã câu hồn đoạt phách, thần thái cao quý không ai bì nổi.

"Ah -- người trên giường không phải Thụy vương, mà là một tiểu nha đầu a?" Trong ngõ nhỏ, người nào đó kinh hãi chớp hai mắt, chấn động nói.

https://thuviensach.vn

"Hít. . ." Những người khác cũng hít vào vài ngụm khí lạnh, trên mặt hiện ra vẻ sợ hãi.

"Đây...! Tiểu nha đầu này là ai mà lại có thể làm cho Đại Quản gia Thụy vương phủ hạ mình, khiêng giường cho nàng?" Mắt người nào đó không chớp nhìn chằm chằm dung nhan như tiên như ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng khẽ hỏi người còn lại.

"Hí. . ." Nghe câu hỏi, người nọ lại hít một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn người vừa hỏi giống như nhìn quái vật.

"Mấy người các ngươi làm sao thế?" Nghe được bên tai truyền tới tiếng hít khí lạnh, người kia không khỏi hoài nghi quay đầu qua, mờ mịt quét mắt một vòng qua mấy người bên cạnh. Làm cái gì vậy, sắc mặt của mấy người bọn hắn vì sao đột nhiên biến thành trắng bệch như thế?

Thân thể cứng ngắc như đá nuốt nước miếng xuống, một người trong số đó run rẩy nói: "Nàng là. . . Thụy vương phi!"

"Gì? Nàng. . . Nàng chính là Thụy. . . Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng. . . Ngưng Nguyệt?" Một người khác run đầu lưỡi nói, khí lạnh thấu xương bao vây toàn thân hắn.

Gần một tháng qua, hắn đi xa nhà đi gặp bạn hữu, cho đến sáng sớm hôm nay mới trở về nhà. Mặc dù hắn chưa nhìn thấy diện mạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng trên đường, sự tích xấu nữ quỷ mị của Long Diệu bất chợt biến thành mỹ nữ tuyệt sắc, hơn nữa sự ngu dại mềm yếu đã không còn, thay vào đó là sự cuồng ngạo phách lối, lòng dạ độc ác hắn nghe nhiều đến mức thuộc hoàn toàn rồi.

"Tranh thủ rút lui đi! Nếu đợi tiếp, không cẩn thận quấy nhiễu đến Tiểu Ma Nữ này, chết cũng không biết chết thế nào." Thân thể người nào đó không cách nào kiềm chế được run rẩy, liền nhấc chân chạy về phía đầu ngõ.

https://thuviensach.vn

"Đúng đúng đúng, tranh thủ rút lui đi!" Những người còn lại liên tiếp gật đầu như gà mổ thóc, nhanh chóng quay đầu rút lui khỏi hẻm nhỏ.

Quấy nhiễu đến Chiến thần Thụy vương vẫn còn không sao, tối đa cũng là ban thưởng cho bọn họ trầy da sứt thịt, rồi để cho bọn họ rời đi. Nhưng nếu quấy nhiễu đến ma nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, sợ rằng cho dù người nhà muốn nhặt xác cho bọn họ, cũng không tìm được thi thể đi?

Vốn chỉ có chút tò mò, mấy tên dân chúng muốn xem đến cùng hoảng sợ chạy đi, nhưng sáu tên hộ vệ trước cửa lớn phủ Tả Thừa Tướng không dễ dàng chạy thoát như vậy.

Đối mặt với thế đến khổng lồ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể sáu tên hộ vệ cứng ngắc, nhất thời không cách nào phản ứng kịp rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi lại tư thế thoải mái ưu nhã nằm nghiêng trên giường êm, sóng mắt xinh đẹp nhìn sáu gã hộ vệ, thanh âm vô cùng lười biếng nói: "Được rồi, đừng ngu xuẩn đứng đó. Nhanh vào thông báo cho Tả Thừa Tướng một tiếng, nói Thụy vương phủ mất đồ, mà đồ bị mất hiện tại đang ở bên trong phủ Tả Thừa Tướng. Hi vọng Tả Thừa Tướng giúp đỡ, để bổn vương phi vào phủ tìm đồ về."

Thân thể cực độ run rẩy, ánh mắt sáu gã hộ vệ gắt gao nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Liều mạng đè nén sợ hãi trong lòng xuống, một tên hộ vệ lớn tuổi trong đó lên tiếng: "Mời Thụy vương phi về cho, Tả Thừa Tướng có lệnh, hôm nay không gặp bất luận kẻ nào."

"Ta khuyên các ngươi đừng quá ngoan cố, nhất là ở trước mặt thế lực lớn mạnh hơn các ngươi." Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cười rũ xuống, ngón tay ngọc thon dài không chút để ý gõ một cái vào vòng tay.

https://thuviensach.vn

Vòng tay theo gió tấu lên âm thanh rất nhỏ, mặc dù là thanh thúy kỳ ảo, nhưng lúc thổi vào lỗ tai của sáu gã hộ vệ, lại giống như sứ giả Câu hồn vô tình của địa ngục mời gọi.

"Mời Thụy vương phi về! Tả Thừa Tướng đã hạ lệnh, hôm nay không gặp bất luận kẻ nào. Bọn thuộc hạ thân là hộ vệ của phủ Thừa Tướng, sẽ tận trung với cương vị." Tên hộ vệ lớn tuổi hít sâu vài hơi, nắm chặt quả đấm nói.

Lười biếng nâng cánh tay lên, đem vòng tay trên cổ tay lại gần chóp mũi, ngửi từng đợt mùi thuốc từ bên trong vòng tay. Mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như thiên thần nhìn con người nhỏ bé, chậm rãi quét qua trên mặt sáu gã hộ vệ: "Nói nhảm cái sọt, không sợ cắn đứt đầu lưỡi sao? Nếu bổn Vương phi muốn xông vào, các ngươi có thể làm khó dễ được ta sao?"

"Thụy vương phi, ngươi. . ." Linh hồn của sáu tên hộ vệ đột nhiên run lên, ánh mắt ngội lạnh. Bản lĩnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng bọn hắn dĩ nhiên vô cùng rõ ràng. Nếu nàng muốn lấy mạng của bọn hắn, sợ rằng so với bóp chết con kiến còn đơn giản hơn ấy chứ?

"Nếu các ngươi nói nhảm thêm một câu nữa, ta cũng không miễn cưỡng các ngươi vào thông báo. Một buổi sáng tinh mơ đạp qua thi thể nhuốm máu của các ngươi xông vào phủ Thừa Tướng, mặc dù phá hư phong cảnh một chút. Nhưng mà, đối với sự khát máu của bổn vương phi mà nói, cũng là thú vui."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 103: Độc Vương Độc Tiên

Edit: Thu Thuyền

Beta: Alligator

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lời vừa dứt, sáu gã hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng nhất thời lui về phía sau mấy bước. Thân thể run rẩy dựa sát vào cửa phủ đang khép chặt, bọn họ hoảng sợ nhìn nhau, mồ hôi trên trán đổ xuống hơi thở khó nhọc.

Làn váy lay động trong gió, lông mi cong dài như muốn bay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười nói: " Trong sáu người các ngươi, ta…nên lấy mạng của ai trước đây?"

Tay ngọc ưu nhã, nhẫn Huyền Băng Thiết phút chốc nở rộ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhíu mày quét mắt nhìn sáu gã hộ vệ, thản nhiên nói: " Hay là các ngươi tự sát đi? Nếu để ta tự mình ra tay, các ngươi sẽ nếm đủ tất cả hành hạ ở trên người, thống khổ tới chết."

"Hí…" Sáu gã hộ vệ hít một ngụm khí, khuôn mặt trắng bệch nói: " Thụy…Thụy vương phi, xin…xin hạ thủ lưu tình."

"Nếu muốn Bổn vương phi hạ thủ lưu tình, thì ngay lập tức đi vào thông báo cho Tả Thừa Tướng. Nếu nói thêm một chữ, ta lập tức giết các ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, lười biếng vuốt ve mấy cánh sen trên nhẫn Huyền Băng Thiết, chỉ một động tác đơn giản cũng đẹp như tiên, nhưng nụ cười cùng thanh âm lại làm người ta rợn cả tóc gáy.

https://thuviensach.vn

Sáu gã hộ vệ cắn chặt hàm răng, bất lực run lên. Hoảng hốt đẩy cửa ra, sợ hãi trốn vào trong.

Giờ phút này, vốn là trong phủ tràn đầy mùi thơm ngát, trong thư phòng Tả Thừa Tướng lại tràn ngập hắc ám cùng sát khí.

“Hôm nay trong triều, có thương thảo về việc xử phạt Khương Thái Hậu và Tuyên Vương hay không?” Trên bàn đọc sách, Lăng Tiêm Tiêm khoanh tay, lạnh lùng nhìn nam tử trung niên mặt áo gấm, người đó chình là Tả Thừa Tướng.

“Một người cũng không có.” Tả Thừa Tướng khẽ lắc đầu, bưng trà Long Tĩnh khí nóng lượn lên nhấm nháp.

“Hiên Viên Ly đối với Khương Thái Hậu cùng Tuyên Vương từ trước tới giờ hận thấu xương, thế mà lại không vội vã xử tử hai người này, rốt cuộc hắn muốn làm cái gì?” Lăng Tiêm Tiêm khẽ nhíu mày, tà mị nhìn Tả Thừa Tướng.

“Vộ luận Khương Thái Hậu và Tuyên Vương phạm vào tội lớn gì, trong mắt những người dân ngu xuẩn dốt nát kìa, thì Khương Thái Hậu và Tuyên Vương cũng là người trong hoàng thất. Nếu Hiên Viên Ly chiêu cáo thiên hạ xử tử hai người này, dân chúng Long Diệu Hoàng Triều nhất định sẽ nghị luận ầm ĩ. Vì trấn an dân tâm, Hiên Viên Ly dù có hận Khương Thái Hậu và Tuyên Vương, bất đắc dĩ chỉ có thể tạm thời lưu lại mạng của hai người này” Tả Thừa Tướng khẽ xoay xoay chén trà, nhếch môi âm lãnh cười một tiếng nói.

“ Kim Phỉ Thúy rơi vào tay của chúng ta, Long Diệu Hoàng Triều, Thụy Vương cùng Khương Thái Hậu cũng không dám động đến chúng ta. Việc cấp bách nhất bây giờ, là lập tức điều động mọi người đi tìm Thánh Thủ Y Vương, như vậy dù chúng ta ở Long Diệu Hoàng Triều gây sóng gió gì, bọn người Long Diệu Hoàng Triều và Thụy Vương cũng chỉ có thể

https://thuviensach.vn

buồn bả than thở, mà không thể làm gì chúng ta.” Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng nói, đồng thời trong mắt nhanh chóng lóe ra một tia độc ác.

“Độc Tiên, ngươi nên chú ý lời nói, không nên dùng giọng điệu ra lệnh để nói chuyện với ta. Độc Vương ta cũng không phải là thuộc hạ của ngươi, ta và ngươi chỉ là cùng chung một hướng dốc sức giúp Dạ Thái Tử thôi.” Nói xong dùng sức đặt ly trà lên bàn, một tiếng “bang” vang lên, mặt xanh mét nhìn Độc Tiên “Lăng Tiêm Tiêm”.

Hôm nay hắn không lâm triều, lấy cớ thân thể bị ốm, xin Hiên Viên Ly nghỉ nữa tháng bồi dưỡng cơ thể thật tốt. Hiên Viên Ly không hỏi nhiều, lập tức ân chuẩn cho hắn trong vòng nữa tháng không cần vào triều.

Xin dưỡng bệnh chỉ là ngụy trang, thật ra là muốn ở trong phủ Thừa Tướng, điều động nhân mã đi Tuyết Ảnh các bắt sống Thánh Thủ Y Vương.

Nhưng hôm nay Độc Tiên này lại lên giọng ra lệnh làm hắn rất khó chịu, Độc Vương hắn cùng Độc Tiên nàng điều là thủ hạ của Thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong, địa vị chẳng phân biệt được cao thấp. Nhưng nàng, lại thích ra lệnh cho người khác, nếu không phải lo lắng nàng phá hư kế hoạch lớn của Thái tử, hắn sớm đã ra tay dạy dỗ Độc Tiên này rồi.

Xem như không thế sắc mặt xanh mét của Độc Vương “Tả Thừa tướng”, Độ Tiên “Lăng Tiêm Tiêm” không chút để ý vén vén mấy sợi tóc mai, lạnh lùng nhếch môi nói: “ Độc Tiên ta từ trước tới giờ điều nói chuyện như vậy, Độc Vương ngươi nếu nghe không lọt tai, có thể hạ độc đối phó ta. Nhưng mà đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, bản lĩnh dùng độc của Độ Tiên ta không thua gì người. Nếu chúng ta bởi vì nội chiến mà tổn hại hai bên, dẫn đến phá hỏng kế hoạch của Dạ thái tử, khi chúng ta đối mặt với thái tử, không ai chiếm được một chút tiện nghi nào.

https://thuviensach.vn

“Đêm nay ta sẽ mang theo Kim Phỉ Thúy đi Tuyết Ảnh các trước tìm nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, một khi bắt sống được Thánh Thủ Y Vương, ta lập tức cho người phát tín hiệu. Đến lúc đó, ngươi mới có thể làm tốt phận sự của mình.” Độc Vương đè nén nội tâm đang tức giận, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Người yên tâm, chỉ cần ngươi thuận lợi bắt sống Thánh Thủ Y Vương, ta nhất định sẽ thành công lấy mạng của Khương Thái hậu cùng Tuyên Vương.” Độc Tiên lạnh lùng khẽ hừ mũi, lời nói tràn đầy sát khí.

Dạ thái tử đã từng nói, một khi Long Diệu Hoàng Triều có nội chiến, Khương Thái Hậu nhất định sẽ thất bại, nàng và Độc Vương nhất định phải nghĩ biện pháp chia rẽ quan hệ của dân chúng đối với Long Diệu Hoàng Triều

Long Diệu Hoàng Triều nội chiến cũng không chân chính bộc phát, Hiên Viên Ly cho dù nhốt Khương Thái Hậu và Tuyên vương trong thiên lao, trong thời gian ngắn cũng không thể lấy mạng của hai người đó được.

Nhưng nếu nàng nắm bắt được thời cơ chính xác chia rẽ quân dân trong Long Diệu Hoàng Triều, thần không biết quỷ không hay lẻn vào trong thiên lao giết Khương Thái Hậu và Tuyên Vương, nhân cơ hội đó tung tinh đồn Long Diệu Hoàng Triều có nội chiến.

Nàng sẽ nói Khương Thái Hậu và Tuyên vương chết thật oan ức, hai người đó căn bản cũng không có lòng mưu phản. Hiên Viên Ly vì muốn độc tài quân quyền, cho nên mới muốn hại Khương thái hậu và Tuyên vương, hơn nữa còn che giấu dân chúng, xử tử hai người họ trong ngục.

Như vậy, trong lòng dân chúng nhất định sẽ bàng hoàng, nghĩ thì ra Hiên Viên Ly chỉ giả phong phạm minh quân, vì muốn đạt được mục đích, không từ thủ đoạn nào tàn sát người thân hắn nhất định là bạo quân. Một

https://thuviensach.vn

khi dân chúng mất lòng tin đối với Hiên Viên Ly, xem hắn còn có thể tiếp tục an ổn ngồi trên đế vị hay không?

“Nếu không còn gì, xin mời Độc Tiên rời thư phòng! Ta cần yên tĩnh một chút, nghĩ đối sách đối phó với Tuyết Ảnh các.” Độc Vương giận dữ nhìn thái độ ngạo mạn của Độc Tiên, mở cửa thư phòng nói. Một khi hoàn thành tất cả nhiệm vụ Dạ thái tử giao phó, thuận lợi rút về biên giới Thương Nguyệt quốc, hắn sẽ hảo hảo “chăm sóc” nàng thật tốt.

“Vậy ta không làm phiền Độc Vương nghĩ cách đối phó với Tuyết Ảnh các, với bản lĩnh siêu phàm của Độc Vương ngàn vạn lần đừng làm Thái tử thất vọng, hi vọng là ngài thuận lợi bắt sống Thánh Thủ Y Vương. Nếu không, sẽ liên lụy tới ta.” Độc Tiên từ trên ghế chậm rãi đứng dậy, bước từng bước nhẹ nhàng hướng cửa thư phòng đi tới, nở nụ cười châm chọc

“Ngươi…” Độc Vương nấm chặt quả đấm, đang chuẩn bị hạ độc dạy dỗ Độc Tiên thì ngoài hành lang thư phòng vang lên tiếng bước chân hoảng loạn của hộ vệ.

Độc Vương vội vàng thu lại ống tay áo, ngồi xuống ghế. Cùng lúc đó, vốn là rời khỏi thư phòng, Độc Tiên lập tức quay đầu lại, nhanh chóng chạy tới sau lưng Độc Vương.

Thu lại ánh mắt khinh thường ngạo lãnh đối với Độc Vương, Độc Tiên vội vàng đấm bóp vai cho Độc Vương, dịu dàng nói: “Phụ thân,người thấy nữ nhi đấm bóp cho người có thoải mái không? Phụ thân cũng thật là, người đang ốm, còn cực khổ ở trong thư phòng xử lý quốc sự sao!”

“Khụ khụ khụ…rất tốt, thủ pháp đấm bóp của Tiêm Tiêm càng ngày càng thuần thục. Không nhờ Tiêm Tiêm, cha sao có thể chống đỡ bên trong thư phòng, thay Ngô Hoàng sử lý một chút quốc sự chứ.” Độc Vương giả bộ ho nhẹ vài tiếng, thở hổn hển trả lời.

https://thuviensach.vn

Sáu gã hộ vệ cực kỳ sợ hãi chạy thẳng vào trong thư phòng, khom người hành lễ với phụ tử "Tả Thừa Tướng" và "Lăng Tiêm Tiêm", thanh âm run rẩy bẩm báo: " Tả Tướng, không xong rồi. Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn theo trăm tên thị vệ bao vậy phủ Tả Tướng rồi, còn phách lối chặn cửa đại môn phủ Thừa Tướng."

" 'Tả Thừa Tướng' và 'Lăng Tiêm Tiêm' kinh ngạc nhìn nhau, 'Lăng Tiêm Tiêm' lập tức giả vờ kéo đầu vai 'Tả Thừa Tướng' nghiêng đầu, lạnh lùng nhìn sáu gã hộ vệ nói: " Thụy vương phi sao lại càn quấy như thế?"

Một gã hộ vệ thận trong xem xét sắc mặt của Lăng Tiêm Tiêm, thành thật trả lời: "Bẩm đại tiểu thư, Thụy Vương Phi nói trong phủ Thụy Vương mất đồ, mà đồ bị mất đó lại ở trong phủ Thừa Tướng. Thuộc hạ biết Thừa Tướng trong người không khỏe, không muốn quấy rầy Thừa Tướng. Nhưng Thụy Vương Phi nói, nếu không mở cửa cho nàng vào tìm, nàng sẽ cho người xông vào phủ. Bất đắt dĩ bọn thuộc hạ, chỉ có thể bấm báo với Thừa Tướng."

Trong mắt Lăng Tiêm Tiêm chợt lóe lên ánh sáng không dễ phát hiện, lãnh đãm nói: "Phụ Thân, thân thể ngài không thoải mái, nên trở về phòng nghĩ trước đi! Nữ nhi thay phụ thân, gặp Thụy Vương Phi."

" Tả Thừa Tướng yên lặng suy nghĩ, ánh mắt nhìn Lăng Tiêm Tiêm muốn nói: Thượng Quan Nguyệt đến tuyệt đối không có ý tốt, ngươi phải cực kỳ cẩn thận xử lý…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 104: Lấy Cớ Mà Thôi

Edit+Beta: Alligator

Càng lúc mặt trời càng tỏ, thỏa thích chiếu rọi mặt đất bao la. Gió nhẹ mang theo từng đợt từng đợt ánh sáng vàng rực, lướt qua phủ Tả Thừa Tướng, làm tăng thêm mấy phần xinh đẹp cho phủ đệ nguy nga.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sáng sớm tinh mơ ngươi không ở Thụy vương phủ, chạy tới Thừa Tướng phủ tìm phiền toái gì?" Một tiếng rống giận theo gió vang lên, cả tòa Thừa Tướng phủ đang được ánh mặt trời rực rỡ chiếu rọi, phút chốc trở nên đầy hàn khí lạnh lẽo.

Lăng Tiêm Tiêm vẻ mặt tức giận, dẫn hai mươi mấy hộ vệ võ công cao cường nhất phủ Thừa Tướng, từ trong phủ đột nhiên nhảy ra. Sưu sưu sưu -- kiếm quang chói mắt vô cùng sắc bén, hai mươi mấy hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng rút kiếm chỉ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhưng mà, thời điểm Lăng Tiêm Tiêm cùng hai mươi mấy hộ vệ ra khỏi cổng lớn, liền hoàn toàn cứng ngắc tại chỗ, toàn bộ bọn họ đều dõi ánh mắt khó tin nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nằm trên nhuyễn tháp.

"Vô lại, các ngươi chán sống sao? Nghĩ đại môn phủ Thừa Tướng là chỗ nào, lại dám làm càn chạy tới đây bày bán?" Tay trái Lăng Tiêm Tiêm chống nạnh, ngón trỏ tay phải phẫn nộ chỉ về phía sau nhuyễn tháp.

Chỉ thấy phương hướng Lăng Tiêm Tiêm chỉ tay, xuất hiện một loạt bàn. Mà trên bàn ngoại trừ bày sủi cảo tôm, nem ránvàng óng ánh xốp giòn,

https://thuviensach.vn

xíu mại hình hoa, còn có một bát mì nước nóng hổi, nước dùng nồng đậm vị giò heo truyền đi theo gió làm lòng người nhẹ nhàng khoan khoái.

Nhìn hai bên bàn, còn có không ít tiểu thương. Các tiểu thương này có người khiêng kẹo hồ lô, có người bưng khay điểm tâm đủ các loại màu sắc, còn có người cầm giỏ trúc đựng đầy hạnh nhân, hạch đào, táo đỏ và quả khô. Nói tóm lại, cảnh tượng dồi dào, giống như cái chợ vô cùng náo nhiệt.

Nghe được tiếng rống giận của Lăng Tiêm Tiêm, các tiểu thương có chút sợ hãi run run người, nhưng mà bọn họ cũng không thoát khỏi chỗ hiện tại.

Bọn họ có người cúi đầu nhìn đất, có người ngẩng cao đầu nhìn trời, còn có người cúi đầu vẩy bột mì lên mặt bàn, chuẩn bị cho ra một mẻ bánh bao.

Không phải bọn hắn ăn tim hùm gan báo, cũng không phải trong lòng họ có quỷ, không sợ chết chạy tới đại môn phủ Thừa Tướng, nơi này đối với dân chúng chính là nơi cấm buôn bán.

Bọn họ vốn ở quán của mình bán hàng, nhưng thủ lĩnh thị vệ Thụy vương phủ Hạ Ưng bỗng nhiên tìm tới bọn họ, cho bọn họ mỗi người mấy đĩnh vàng làm bọn họ hoa mắt.

Hạ đại thị vệ nói, Thụy vương phi có lệnh, bảo bọn họ lập tức đến đại môn phủ Tả Thừa Tướng bày quán. Nếu bọn họ ngoan ngoãn làm theo, sẽ được ban cho nhiều vàng hơn. Nếu vì sợ hãi uy nghiêm của Tả Thừa Tướng, lớn mật cãi lại mệnh lệnh của Thụy vương phi, hậu quả ra sao bọn họ sẽ rất rõ ràng.

Dân chúng Long Diệu ai chẳng biết, trong thiên hạ đắc tội bất luận kẻ nào đều có thể, nhưng mà trăm ngàn lần không thể đắc tội Thụy vương phi. Nếu là đắc tội người khác, nhiều lắm cũng chỉ là chết, nghiêm trọng nhất cũng là trảm cả nhà. Nhưng nếu đắc tội Thụy vương phi, nàng nhất định sẽ

https://thuviensach.vn

không cho ngươi chết dễ dàng, nàng sẽ đùa bỡn ngươi cho đến chết, làm ngươi đau khổ sống không bằng chết.

Chết, đương nhiên đáng sợ. Nhưng sống không bằng chết, so với dứt khoát gọn gàng chết, càng làm người ta nổi da gà a.

Vì thế, Thụy vương phi bảo bọn họ đến đại môn Tả Thừa Tướng phủ bày bán, dù không cho bọn hắn hoàng kim, bọn họ cũng tuyệt không dám không đến. Cho nên, khi Thụy vương phi chưa mở miệng cho bọn họ rời đi, bọn họ ngàn vạn lần không dám tự tiện rời đi.

Thấy mình quát lớn như thế, các tiểu thương lại vẫn bình thản, Lăng Tiêm Tiêm biến sắc, vô cùng tức giận rống lên: "Người tới, lập tức đập bể những sạp hàng này, sau đó đưa toàn bộ bọn họ vào đại lao, hung hăng tra tấn cho ta."

"Vâng, đại tiểu thư." Hai mươi mấy hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng đứng thẳng, thanh âm to và chỉnh tề, bọn họ liền chuẩn bị đi đến chỗ các tiểu thương bày hàng.

Bảy tên Ảo Ảnh đứng sau nhuyễn tháp của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lạnh lùng nhìn hai mươi mấy hộ vệ phủ Thừa Tướng, trăm miệng một lời nói: "Ai dám đập sạp hàng của các tiểu thương, chúng ta liền cắt đầu hắn."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nằm trên nhuyễn tháp, tay trái đỡ đầu, tay phải không chút để ý thưởng thức mấy sợi tóc mai. Khóe môi nhếch lên một độ cong xinh đẹp, cười khanh khách nhìn hai mươi mấy hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng.

"Cắt đầu dù sao cũng là một loại hung ác, thuộc hạ của bổn vương phi đều là người tao nhã. Trăm ngàn lần không nên ép bọn họ không khống chế được tính tình, trình diễn một màn máu me nha." Dung nhan tuyệt sắc, phong tình vạn chủng. Rõ ràng là tiếng cười ôn nhu như nước, nhưng khi

https://thuviensach.vn

truyền vào tai hai mươi mấy hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng, lại giống như độc dược, tập kích linh hồn họ.

Hai mươi mấy hộ vệ phủ Tả Thừa Tướng vốn muốn tiến lên đập quán, cứng ngắc tại chỗ.

Bọn họ không kiêng kị võ công của bảy tên Ảo Ảnh, không dám tiến lên đập quán bắt người, mà là sợ hãi nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chính xác mà nói, bọn họ sợ sát khí đằng sau nụ cười kia.

Hai mươi mấy hộ vệ dừng lại hành động, làm hai mắt Lăng Tiêm Tiêm lóe lên hung dữ, trong lòng nhịn không được hung hăng mắng câu phế vật. Nếu không phải hiện tại còn chưa bắt sống Thánh Thủ Y Vương, nàng không thể bại lộ thân phận, nàng đã sớm ra tay giáo huấn xú nha đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt này.

Xiết chặt hai nắm đấm, hít một hơi thật sâu, sắc mặt Lăng Tiêm Tiêm xanh mét nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng lạnh lùng hỏi: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu ta không đoán sai, đàn tiểu thương này là ngươi làm ra đi?"

Ánh mắt càng phóng ra sự yêu dã ma mị, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ mở miệng nói: "Chuyện rõ ràng như thế, còn cần đoán sao?"

"Ngươi. . ." Lăng Tiêm Tiêm càng xiết chặt nắm đấm, mắt đầy hàn quang nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi đem một đám tiểu thương tới cửa phủ Thừa Tướng ta, rốt cuộc muốn giở trò gì?"

"Ta không muốn giở trò gì a? Ta bảo một đám tiểu thương tới đây, chỉ là vì ta cảm thấy đói bụng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đang thưởng thức tóc mai, không chút để ý rút tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve bụng mình.

"Ngươi đói bụng?" Lăng Tiêm Tiêm nhướng mày, không khỏi cao giọng nói.

https://thuviensach.vn

"Lăng đại tiểu thư không phải ngu xuẩn như heo chứ, cái này còn không rõ ràng sao? Ta đói bụng, đương nhiên phải ăn. Mà Thừa Tướng phủ cùng Thụy vương phủ dù sao cũng có chút khoảng cách, nếu lộn trở lại Thụy vương phủ lấp đầy bụng, sau đó lại chạy tới Thừa Tướng phủ, thật sự có chút ép buộc. Cho nên, ta bảo nhóm tiểu thương tụ tập ở đây, để ta có thể tùy thời an ủi cơn đói." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày quét mắt qua Lăng Tiêm Tiêm, ngoắc ngoắc tay với quản gia Thụy Vương phủ.

"Xin Vương phi phân phó." Nhìn thấy thủ thế của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, quản gia đứng bên cạnh lập tức khom người, cung kính nói.

Lười biếng chỉ về phía sau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nhẹ nhàng nói: "Quản gia, mang một mâm to sủi cảo nóng đến."

"Vâng, Vương phi." Quản gia nhanh chóng ứng tiếng, xải bước đi tới vị trí nhóm tiểu thương bày hàng.

Mặc dù trong lòng tràn ngập lửa giận, nhưng Lăng Tiêm Tiêm vẫn cứng rắn ngăn lại. Ánh mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất tàn độc, sắc mặt nàng ta có chút vặn vẹo nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi vênh váo đến cửa Thừa Tướng phủ, rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa tiếu phi tiếu, nháy mắt nói: "Hay là hộ vệ Thừa Tướng phủ mồm miệng không rõ, không thông báo hết ý đồ của ta? Cũng hoặc là. . . Lăng đại tiểu thư có bệnh nghễnh ngãng, cho nên không nghe hết những lời của nhóm hộ vệ?"

"Ta không biết Thụy vương phủ ngươi đã đánh mất cái gì, nhưng ta có thể khẳng định với ngươi, bên trong phủ tuyệt đối không có thứ đã mất của Thụy vương phủ. Cho nên, Thụy vương phi đừng ở đại môn phủ Thừa Tướng lãng phí thời gian, vẫn là nên đi nơi khác tìm kiếm thứ Thụy vương phủ mất đi!" Lăng Tiêm Tiêm mở miệng gằn từng tiếng nói, vung tay lên, bày ra tư thế tiễn khách.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương phủ đánh mất cái gì, mà quăng vào phủ Thừa Tướng? Cái này chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt khiêu khích phủ Tả Thừa Tướng, lấy cái cớ thôi.

Nhưng mà điều nàng không nghĩ ra là, Kim Phỉ Thúy hiện trong tay Độc vương, theo lý thuyết Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải nên xung đột gay gắt với Tả Thừa Tướng sao? Chẳng lẽ. . . Thứ mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói bị mất, chính là Kim Phỉ Thúy? Nói cách khác, dụng ý chân chính của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là tới trong phủ mạnh mẽ tìm kiếm Kim Phỉ Thúy?

"Ai, hộ vệ Thừa Tướng phủ thật đúng là thiếu dạy dỗ a! Bổn vương phi rõ ràng bảo bọn họ thông báo cho Tả Thừa Tướng, hiện tại người chạy đến lại là Lăng đại tiểu thư. Chẳng lẽ. . . Lăng đại tiểu thư mới là chủ sự chân chính của Thừa Tướng phủ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ý vị thâm trường nhìn lướt qua Lăng Tiêm Tiêm, tiếp tục mở miệng cười nói: "Ta xác định thứ Thụy vương phủ mất ngay bên trong Thừa Tướng phủ, nếu Lăng đại tiểu thư mới là chủ sự chân chính trong phủ, vậy xin mời Lăng đại tiểu thư giúp đỡ, cho ta vào phủ tìm kiếm Kim. . ."

"Kim cái gì?" Nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý kéo dài chữ Kim, lại không nói hoàn chỉnh, Lăng Tiêm Tiêm không khỏi thất kinh, lạnh lùng xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng. . . Quả nhiên là đến tìm Kim Phỉ Thúy?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 105: Rốt Cuộc Muốn Giở Trò Quỷ Gì?

Trong mắt Lăng Tiêm Tiêm hiện lên một chút hoảng hốt rồi nhanh chóng biến mất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tự nhiên không bỏ qua. Mắt ngọc lưu chuyển, không chút để ý quét qua Lăng Tiêm Tiêm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng cười nói: "Kim Chồn Cầu Cầu, sủng vật bảo bối của bổn vương phi ."

"Kim Chồn?" Lăng Tiêm Tiêm bỗng chốc ngẩn người, cao giọng kinh ngạc thốt lên. Nàng, thì ra không phải đến tìm Kim Phỉ Thúy? Nàng. . . Rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì?

"Đúng nha, Kim Chồn. Nếu không, Lăng đại tiểu thư cho là Thụy vương phủ đánh mất cái gì chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi, chau mày phượng nhìn về phía Lăng Tiêm Tiêm.

"Nực cười, sủng vật Kim Chồn của ngươi bị mất, có quan hệ gì với phủ Tả Thừa Tướng ta? Bên trong phủ Tả Thừa Tướng căn bản không có sủng vật Kim Chồn gì cả." Vẻ kinh ngạc trong tròng mắt mặc dù đã thu lại hết, nhưng trong lòng Lăng Tiêm Tiêm vẫn không có cách giải. Càng đoán không ra ý đồ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng cảm thấy gió lạnh sau lưng thổi đến vù vù.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thay đổi tư thế lười biếng nằm nghiêng trên nhuyễn tháp, dung nhan tuyệt sắc cười lên càng thêm phong tình mị hoặc nói: "Sáng nay, sủng vật Tiểu Kim Chồn của ta bởi vì nghịch ngợm gây sự, cắn hỏng tử y mà Diễm thích nhất. Thế nên, ta mới hung hăng quát

https://thuviensach.vn

nó mấy câu. Có thể vẻ mặt của ta lúc đó quá dữ tợn, Tiểu Kim Chồn tưởng lầm ta muốn đánh nó, cho nên liền kinh sợ chạy ra khỏi vương phủ."

"Vậy thì sao? Long Diệu hoàng triều lớn như vậy, coi như Tiểu Kim Chồn của ngươi sợ hãi chạy ra khỏi Thụy vương phủ, tại sao ngươi lại một mực chắc chắn Tiểu Kim Chồn trốn vào bên trong phủ Tả Thừa Tướng?" Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng mở miệng, hai tròng mắt kín đáo nổi lên một chút rét lạnh nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Khẽ chớp chớp mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi mở miệng nói: "Lúc Tiểu Kim Chồn chạy khỏi Thụy vương phủ, bọn thị vệ cũng đuổi theo. Nhưng Tiểu Kim Chồn bởi vì kinh sợ quá độ, sợ hãi bị thị vệ bắt được sẽ phải chịu trừng phạt. Vì vậy, bọn thị vệ càng đuổi sát, nó trốn càng mau. Khi bọn thị vệ đuổi đến cửa sau của phủ Tả Thừa Tướng thì tận mắt nhìn thấy Tiểu Kim Chồn nhảy lên tường rào của phủ Tả Thừa Tướng, chạy vào trong phủ đệ Tả Thừa Tướng. Chức vị của bọn thị vệ hèn mọn, sao dám quấy nhiễu Tả Thừa Tướng đây, chỉ có thể vội vàng trở về Thụy vương phủ bẩm báo bổn vương phi. Cho nên, vì tìm về Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu đáng yêu, bổn vương phi đương nhiên phải xuất hiện ở đại môn phủ Tả Thừa Tướng."

"Nếu Thụy vương phi chỉ vì tìm Tiểu Kim Chồn về, tại sao lại điều binh, dẫn theo trăm tên thị vệ Thụy vương phủ bao vây Tả Thừa Tướng phủ?" Hai mắt Lăng Tiêm Tiêm bỗng chốc nhíu lại, ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang theo dò xét.

"Bao vây phủ Tả Thừa Tướng?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén vén mấy lọn tóc đen trên trán, tròng mắt mang theo ủy khuất nói: "Lời nói của Lăng đại tiểu thư nghiêm trọng rồi, chẳng phải đả thương đến hòa khí Thụy vương phủ và Tả Tướng Phủ sao? Trăm tên thị vệ trông coi bốn phía vách tường đá của phủ Tả Thừa tướng, chỉ là vì lo lắng Tiểu Kim Chồn lại nhảy lên tường rào phủ Thừa Tướng lần nữa, chạy tới nơi khác thôi."

https://thuviensach.vn

"Có lẽ khi Thụy vương phi đến trước cửa chính phủ Thừa Tướng, Tiểu Kim Chồn này đã từ trong phủ Thừa tướng chạy tới nơi khác rồi đi?" Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng nhếch môi, hai mắt tối tăm sâu như biển nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bên trong phủ Tả Thừa Tướng, từ trước đến giờ đều đề phòng nghiêm ngặt. Đừng nói là một con chồn nhỏ chạy vào, cho dù là một con ruồi bay vào, cũng khó trốn được cái tai của bọn hộ vệ phủ Thừa Tướng.

Sáng nay, nàng và Độc Vương căn bản không nghe được bất kỳ hộ vệ nào bẩm báo, nói có cái Tiểu Kim Chồn đột nhiên nhảy vào trong phủ. Vì vậy rất rõ ràng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là đang nói láo. Rốt cuộc. . . Trong hồ lô của nàng bán thứ gì?

"Trực giác." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném cho Lăng Tiêm Tiêm một nụ cười rực rỡ, khẽ miệng nói: "Trực giác của bổn Vương phi từ trước đến giờ rất chuẩn xác, bây giờ Tiểu Kim Chồn nhất định đang cuộn tròn trong một góc nào đấy ở phủ Thừa Tướng, cả người run lẩy sám hối việc sáng nay nghịch ngợm phá phách đắc tội đây mà."

"Trực giác?" Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng nhướng mày, mắt đầy hàn ý nói: "Thụy vương phi chỉ bằng trực giác hoang đường của mình , liền một mực chắc chắn Tiểu Kim Chồn đang nấp trong phủ Tả Thừa Tướng, lại ngạo mạn muốn xông vào phủ Tả Thừa Tướng để lục soát, chuyện này. . . Không khỏi quá mức buồn cười đi? Đường đường là phủ Tả Thừa Tướng, há có thể để Thụy vương phi nói soát liền soát?"

"Lăng đại tiểu thư, tuổi ngươi còn trẻ, chẳng lẽ đã bị chứng trì độn của người già sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc nghiêng đầu, ý cười trong mắt tiêu tán nói: "Khi nào Bổn Vương phi ngạo mạn xông vào phủ Thừa Tướng, bổn vương phi rất khách khí phân phó hộ vệ phủ Thừa Tướng đi vào thông báo, để cho Tả Thừa Tướng giúp đỡ, cho phép bổn vương phi vào phủ tìm Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu về nha."

https://thuviensach.vn

Không thèm để ý lời nói giễu cợt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Lăng Tiêm Tiêm kiêu ngạo lạnh lùng bắt chéo hai tay, gằn từng tiếng nói: "Nếu gia phụ không muốn cho ngươi vào, để ngươi tìm sủng vật Tiểu Kim Chồn về. Như vậy. . . Thụy vương phi lại muốn làm thế nào đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng nhún vai một cái, nụ cười xinh đẹp càng thêm ma mị yêu dã nói: "Nếu Tả Thừa Tướng không chịu mở rộng cửa, bổn vương phi tự nhiên cũng sẽ không xông vào. Bổn vương phi sẽ luôn luôn giữ ở bên ngoài của lớn phủ Thừa Tướng, cho đến khi con chồn bảo bối của ta ra ngoài mới thôi."

"Ngươi. . ." Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lòng của Lăng Tiêm Tiêm bỗng dưng căng thẳng. Hai mắt nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bắn ra lửa giận hận không thể đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt đốt cháy.

Tối nay Độc Vương sẽ lặng lẽ dẫn người rời phủ, đi Tuyết Ảnh các bắt sống Thánh Thủ Y Vương. Nếu như, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự ngăn ngoài cửa lớn phủ Thừa Tướng, như vậy trăm tên thị vệ Thụy vương phủ khẳng định cũng không rút lui. Đến lúc đó. . . Độc Vương làm sao có thể lén lút vụng trộm rời phủ Thừa Tướng đây?

Lúc này, Phương Hoành quản gia Thụy vương phủ bưng một bàn sủi cảo hấp nóng hổi đi tới. Cung kính khom người với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Phương Hoành đang cái khay bạc trong tay lên cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Vương phi, sủi cảo hấp ngài muốn đây."

Đưa tay nhận cái khay bạc bày đầy sủi cảo hấp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt cười. Cầm đũa lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt đầu không nhìn đến sự tồn tại của Lăng Tiêm Tiêm, thong thả ung dung thưởng thức sủi cảo hấp thơm ngát trong mâm.

https://thuviensach.vn

"Ừ, mùi vị không tệ nha." Sau khi nuốt xuống một miếng sủi cảo hấp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu cười hì hì nhìn về phía Phương Hoành: "Quản gia, hỏi một chút trăm tên thị vệ yên tĩnh canh giữ bốn phía phủ Thừa Tướng có đói bụng không. Nói cho bọn hắn biết mùi vị của sủi cảo hấp rất tốt, nếu bọn họ cảm thấy đói bụng, có thể thay phiên tới đây ăn sủi cảo hấp nha."

Hai mắt Phương Hoành quản gia không chút để ý quét qua Lăng Tiêm Tiêm, mở miệng chậm rãi nói: "Vương phi, sáng nay bọn thị vệ dùng đồ ăn sáng rất no, tin tưởng không nhanh đói như vậy. Dù sao Tả Tướng cũng không chịu mở rộng cửa, cho chúng ta vào phủ tìm kiếm sủng vật bảo bối Cầu Cầu của vương phi, bọn thị vệ vẫn trông coi bốn phía phủ Thừa Tướng. Đã như vậy đợi đến lúc bữa trưa và bữa tối, hoặc là đợi đến đồ ăn sáng ngày mai, vương phi lại giới thiệu sủi cảo hấp cho bọn họ cũng không muộn."

"Như vậy, như vậy. . . Quản gia nhớ dặn dò nhóm người bán hàng rong, để cho bọn họ chuẩn bị nhiều sủi cảo hấp một chút, để bọn thị vệ ăn trưa cùng tối hôm nay, hoặc là đồ ăn sáng ngày mai, có thể tận tình hưởng dụng nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười mở miệng, lại thoải mái thưởng thức sủi cảo hấp trong cái khay bạc.

"Dạ!" Thanh âm Phương Hoành quản gia vang dội và cung kính lên tiếng, thân thể lại một lần nữa đứng thẳng bên trái nhuyễn tháp.

Nghe được đoạn đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và quản gia Phương Hoành, sắc mặt Lăng Tiêm Tiêm từ xanh chuyển thành đen, lại từ đen chuyển thành tím. Nàng, rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì? Chẳng lẽ. . . Nếu không để cho nàng tiến vào phủ một lát, nàng thật sự sẽ ngăn ở cửa lớn phủ Thừa Tướng sao?

Nhưng trong lòng mình vô cùng rõ ràng, trong phủ Thừa tướng căn bản không thể có cái gì sủng vật Tiểu Kim Chồn, đây rõ ràng là Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt nói bừa bãi a. Nếu bên trong phủ không có Tiểu Kim Chồn tồn tại, như vậy Thượng Quan Ngưng Nguyệt vì sao cố ý muốn vào phủ tìm Tiểu Kim Chồn đây? Trong này nhất định cất dấu một âm mưu lớn mà nàng không cách nào suy đoán đi?

Cánh tay Lăng Tiêm Tiêm vốn đan chéo thả lỏng ra, bóp chặt bàn tay thành nắm đấm, nàng cắn răng lạnh lùng hỏi "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sủng vật Tiểu Kim Chồn của ngươi quả thật không có trong phủ Thừa Tướng. Chỉ là, nếu ngươi một mực chắc chắn nó núp ở trong phủ Thừa tướng, gia phụ Tả Thừa Tướng tự nhiên cũng không thể vứt mặt mũi của Thụy vương. Phủ Thừa Tướng nguyện ý mở rộng cửa, để ngươi như nguyện vào phủ tìm tung tích của Tiểu Kim Chồn. Chỉ là, nếu ngươi không thể tìm được Tiểu Kim Chồn, như vậy thì mời lập tức rút lui khỏi phủ Thừa Tướng?"

Ngửa đầu, dung nhan tuyệt sắc hướng về phía Lăng Tiêm Tiêm lộ ra nụ cười rực rỡ xinh đẹp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu mị nói: "Nếu bổn vương phi không thể tìm được con chồn trong phủ Thừa tướng, liền chứng minh trực giác của bổn vương phi là sai. Đến lúc đó, bổn vương phi không chỉ lập tức rút lui khỏi phủ Thừa Tướng, hơn nữa còn bởi vì vô cớ quấy rầy yên tĩnh của phủ Thừa Tướng, trước khi rút lui khỏi phủ Thừa Tướng nhất định nhận lỗi với Tả Thừa Tướng cùng Lăng đại tiểu thư."

Lăng Tiêm Tiêm như bị vây trong sương mù, hai mắt lần nữa thâm thúy xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngay sau đó, thân thể nàng vốn ngăn trở cửa lớn bỗng chốc dời sang bên cạnh. Cánh tay trái hướng bên trong cửa, nàng đưa tay ra dấu xin mời với Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Đã như vậy. . . Xin mời Thụy vương phi vào phủ tìm Tiểu Kim Chồn đi?"

"Quản gia, ngươi dẫn theo bảy tên Ảo Ảnh đi vào phủ tìm kiếm con chồn trước. Đợi bổn vương phi thưởng thức hết sủi cảo hấp trong khay bạc, sẽ vào phủ tìm kiếm con chồn cùng các ngươi." Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt lạnh nhạt nhìn Phương Hoành quản gia, rồi lại cúi đầu thưởng thức sủi cảo hấp trong khay bạc.

Vẻ mặt Phương Hoành quản gia cung kính đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai mắt vô cùng lạnh nhạt nhìn về phía Lăng Tiêm Tiêm nói: "Lăng đại tiểu thư, chúng ta đối với hoàn cảnh trong phủ Thừa tướng chưa quen thuộc, làm phiền ngươi đi trước dẫn đường cho chúng ta?"

Lăng Tiêm Tiêm nhăn mày lại, lạng lẽ làm ay với hai mươi mấy tên hộ vệ cầm kiếm ở cửa. Dấu tay kia có ý tứ là: các ngươi ở bên ngoài giữ cửa, cẩn thận quan sát từng hành động của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay sau đó, Lăng Tiêm Tiêm liền ngẩng đầu tiến vào trong phủ. Phương Hoành quản gia cùng bảy tên Ảo Ảnh liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đồng thời lộ ra một chút cười lạnh quỷ dị không dễ dàng phát giác, cũng nhanh chóng đuổi theo Lăng Tiêm Tiêm tiến vào trong…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 106: Ẩn Dấu Âm Mưu

Một ngày đẹp trời, ánh tịch dương chiếu xuống mọi vật, xa xa trên bầu trời những đám mây trắng bồng bềnh trôi dạt.

Trên mặt đất, những cơn gió tùy ý chơi đùa với nhau, hai mươi mấy tên hộ vệ phủ Thừa Tướng đang cầm kiếm, mắt không chớp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng tay cầm trường kiếm sớm đã thấm đẫm mồ hôi.

Trong lòng bọn họ thầm cầu nguyện, cầu nguyện quản gia của phủ Thụy Vương nhanh một chút mau mau tìm ra Tiểu Kim chồn, rồi rút khỏi phủ Thừa tướng, bọn họ thật sợ Thụy vương phi rồi.

Lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang lười biếng nằm nghiêng trên giường, đối với cái nhìn của hai mươi gã hộ vệ này, nàng hoàn toàn không có phản ứng.

Nụ cười ranh mãnh theo gió khẽ nâng lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, tự nhiên thưởng thức sủi cảo đang tản ra mùi thơm lượn lờ trong khay ngọc.

Cùng lúc đó, ở một gian hàng rong không xa Thượng Quang Ngưng Nguyệt nằm —

Trong một giang hàng bán mì phở, một người nhìn tướng mạo xấu xí, đang thuần thục nhào nặn bột mì đột nhiên hơi dừng lại. Khóe môi nâng lên một nụ cười mang ý vị sâu xa, tên bán hàng rong liếc mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mang theo nụ cười vừa thưởng thức vừa đùa giỡn, nhưng trong mắt kia xẹt qua một tia bén nhọn không dễ dàng phát hiện ra. Đối với việc Thượng Quang Ngưng Nguyệt làm náo động phủ Thừa Tướng, những người dân không thể nào đoán được rốt cuộc là có chuyện gì, thế nhưng tên bán hàng rong này giống như đã sớm biết trước sẽ có một màn như vậy xảy ra.

Nàng an bài nhiều người bán hàng rong đến đây, có thật là chỉ tùy ý lót đầy dạ dày của nàng thôi không? Sợ rằng lót đầy dạ dày là giả, mà mục đích của nàng là muốn mượn bọn người bán hàng rong này, đem mọi chuyện mà bọn họ thấy truyền bá cho tất cả mọi người ở Long Diệu Hoàng Triều đấy chứ?

Dù sao, chính mắt hắn thấy nhóm người bán hàng rong truyền miệng đi, còn hơn một tờ chiếu thư Hoàng thượng ban xuống, càng làm cho người ta thêm khâm phục. Không phải sao?

Khó trách Thánh Đế phái sứ giả linh cung đến Long Diệu Hoàng Triều tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đều bị Thánh Tôn giết hết, ngay cả một tin tức cũng không có. Thánh Tôn, ngươi lợi dụng sự thông minh tuyệt đỉnh của nàng đi đối phó với Thánh Đế, quả thật là cao minh a. Chỉ tiếc, ngươi trăm tính ngàn tính cũng không nghĩ tới, Thánh Đế phái ta tới Long Diệu Hoàng Triều để gây nội chiến đây?

Người của Linh cung dịch dung thành người bán hàng rong, hai mắt đen láy khẽ chau lại, quanh thân thể hắn phát ra ánh sáng. Chỉ là trong ánh sáng đó, ẩn chứa sát khí cuồng vọng mạnh mẽ.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngoan ngoãn cùng hắn trở về Linh cung. Như vậy lần xuất cung này của hắn, sẽ kết thúc trong vui vẻ. Ngược lại, tay hắn sẽ dính đầy máu tươi, hắn tuyệt đối không để Thượng Quan Ngưng Nguyệt thắng.

https://thuviensach.vn

Thượng Quang Ngưng Nguyệt đang nằm nghiêng trên nhuyễn tháp, nở nụ cười lười biếng, cúi đầu thưởng thức sủi cảo. Đũa trúc trong tay nàng khẽ ngưng lại, đột nhiên nàng ngẩng đầu lên.

Đây là ý gì, vì sao nàng mơ hồ cảm thấy một luồng sát khí cực mạnh? Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoài nghi nhíu lại, lạnh lung nhìn hai mươi hộ vệ phủ Thừa Tướng.

Lăng Tiêm Tiêm ra lệnh, phải quan sát mọi hành động của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai mươi mấy gã hộ vệ thân thể cứng lại, hai mắt như không tin nhìn đối phương. Này Thụy vương phi làm sao thế? Vì sao đột nhiên nhìn bọn họ, chỉ là một ánh mắt đã làm tâm hồn bọn hắn rung sợ đến rợn cả tóc gáy?

Không đúng, sát khi cường đại này không thể nào có trên người hai mươi mấy gã hộ vệ của phủ Thừa Tướng được. Quản gia và bảy tên Ảo Ảnh vào phủ tìm Tiểu Kim chồn Cầu Cầu đã ‘mất’, bọn họ ẩn giấu sát khí rất tốt, nếu có cũng chỉ là tinh thần keo sơn gắn bó thôi.

Chẳng lẽ…sát khí cực mạnh này, là đến từ những người bán hàng rong? Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng quay đầu, mắt ngọc lạnh lùng càn quét, chăm chú nhìn kỹ nhóm người bán hàng rong.

Nàng nhìn sang, tên đang khiêng cây mứt quả, đang ngồi xuống mặt đất đưa lưng dựa vào vách tường, nhàm chán cắn móng tay.

Mà mấy tên trên tay cầm khay ngọc chứa bánh ngọt đầy đủ màu sắc, còn có vài tên kia đang lắc lắc hạnh nhân, quả hạch đào, táo đỏ, quả khô. Đám người còn lại thì đang thuần thục vân vê, nhào nặn, băm nhân bánh, một cảnh tượng rất nhộn nhịp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không bắt được sát khí, không khỏi nhíu mày, quay đầu lại, lần nữa thưởng thức sủi cảo hấp. Chỉ là, lúc nàng quay lại, mắt không chút để ý lướt qua những người bán hàng rong một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Trong giây phút Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu lại, có một tên bán hàng rong, khóe môi nhếch lên một nụ cười yếu ớt đầy tán thưởng.

Trong long hắn hơi động sát khí một chút, đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhận ra. May mắn là hắn nhanh chóng thu lại, nếu bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát hiện ra hắn, nhất định sẽ đem hắn đánh ra ngoài.

Hắn thật không nghĩ đến, đối với sát khí nàng lại nhạy bén như vậy, sự nhạy cảm của nàng làm hắn giật mình. Nha đầu này thật lợi hại, không hổ là người chảy trong mình dòng máu cao quý của Thánh chủ a!

Ở nơi này tên giả dạng làm người bán hàng rong, trong long đang tự an ủi chính mình nhanh chóng giấu đi sát khí cũng không để ý đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang cuối đầu thưởng thức sủi cảo, mắt của nàng nở nụ cười giảo hoạt như hồ ly mang theo một tia khát máu.

Thật là im lặng a! Ngươi…cho là kịp thời thu lại sát khí, thì ta sẽ không phát hiện ra ngươi sao? Ngươi đừng tự cho mình là người thông minh, ngươi không biết là cái đuôi của ngươi đã lòi ra rồi, còn ở đó vui sướng vì sự nhanh nhạy của mình sao? Đợi ta thu thập xong người của Tả Thừa Tướng, rồi đem ngươi đánh tới hiện ra nguyên hình cũng không muộn.

Giờ phút này, trong phủ Tả Thừa Tướng, ở một Tiền viện —

Bao quanh Tiền viện là những cây to cao lớn đang chập chờn trong gió, những bông hoa kiều diễm vàng rực như đang nhảy múa, mấy người thị thiếp và hai đứa con trai của Tả Thừa Tướng từ hành lang Tiền viện, tức giận nhảy ra.

Con thứ hai của Tả Thừa Tướng giận dữ nhìn quản gia cùng bảy tên Ảo Ảnh đứng sau lưng Lăng Tiêm Tiêm, sắc mặt tái xanh cắn răng hỏi: “Đại tỷ, bọn hộ vệ mới vừa bẩm báo, nói Thụy vương phi dẫn theo trăm tên thị vệ bao vây phủ của chúng ta, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

https://thuviensach.vn

Ái Thiếp của Tả Thừa Tướng, khuông mặt đầy lớp trang điểm cực kỳ vặn vẹo hỏi: “Đúng a! Tiêm nhi, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Thụy vương phi cố tình bao vây phủ Tả Thừa Tướng không cho chúng ta ra ngoài, sang sớm đã quấy rối trước phủ rồi?”

“Mọi người bình tĩnh chớ nóng vội, con Tiểu Kim Chồn trong Thụy vương phủ chạy mất, Thụy vương phi nói Tiểu Kim chồn kia giờ đang ở trong phủ của chúng ta, nên cho quản gia tới tìm Tiểu Kim chồn.” Lăng Tiêm Tiêm mở miệng chậm rãi nói, đồng thời hai mắt lạnh nhạt nhìn mấy người vừa mới hỏi.

Con út của Tả Thừa Tướng nắm chặt quả đấm đến gân xanh cũng nổi lên, thanh âm thô bỉ nói: “ Tiểu Kim Chồn cái gì? Trong phủ Thừa tướng làm gì có Tiểu Kim Chồn, Thụy vương phi rõ ràng chính là tới phủ Thừa tướng gây phiền toái?”

“Phương quản gia, thân thể lão gia nhà ta vì xử lý quốc sự đến hao tâm cực độ nên bị ốm. Nếu quấy nhiễu lão gia nhà ta nghĩ ngơi, ngươi nhất định sẽ không thoát khỏi bị trách phạt.” Ái thiếp khác của Tả Thừa Tướng, hai tay chóng nạnh, giận dữ nhìn Phương quan gia.

“Được rồi, tất cả các ngươi câm miệng lại.” Lăng Tiêm Tiêm tức giận nhìn mấy người vừa lên tiếng, lạnh lùng quát lớn.

Nếu không phải sợ làm trễ nải chánh sự của Độc vương, nàng sao có thể mặc cho Phương quả gia dẫn người tùy ý vào phủ tìm kiếm đây? Dĩ nhiên, nàng không muốn Phương quản gia vào phủ tìm kiếm, cũng lo lắng phủ Thửa tướng không nể mặt. Mặt mũi của Tả Tướng phủ cùng nàng không liên quan, nàng cũng không phải là Lăng Tiêm Tiêm.

Nàng chỉ không muốn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt diễu võ dương oai thôi, lúc trước ở song bạc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem 60 viên xúc xắc xếp thành một hàng, hại nàng mắt hết mặt mũi trước mặt tháu

https://thuviensach.vn

tử. Còn dùng tú hoa châm xuyên qua tay nàng, mặc dù tâm mạch không bị ngân châm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đánh gãy, nhưng hại nàng chịu hết mọi đau đớn. Nợ này nhất định phải trả. nợ máu trả bằng máu, trong lòng nàng vẫn nhớ kỹ chuyện này.

Nghe Lăng Tiêm Tiêm quát lớn, mấy vị thị thiếp cùng nhi tử cúi đầu xuống. Mặc dù mấy người bọn họ được Tả Thừa Tướng sủng ái, nhưng so với địa vị của Lăng Tiêm Tiêm trong lòng Thừa tướng, bọn họ không thể bì kịp a.

Trong phủ Tả Thừa Tướng vô luận là chuyện lớn nhỏ gì, Tả Thừa Tướng cũng sẽ thương lượng với Lăng Tiêm Tiêm, rồi mới quyết định. Cho nên, dù bọn họ là ái thiếp cùng nhi tử, đối với Lăng Tiêm Tiêm vẫn vô cùng sợ hãi. Vậy mà, bọn họ không thể nào biết, Tả Thừa Tướng và Lăng Tiêm Tiêm căn bản là không phải chủ nhân chân chính a?

Lăng Tiêm Tiêm nhíu mày nhìn Phương quản gia hỏi: “ Phương quản gia, phía đông là của gia phụ, phía Nam của ta cùng đệ đệ, phía tây là nơi nghĩ ngơi của bọn hia đinh. Ngươi…định tìm chỗ nào trước đây?”

“Bắt đầu từ Nam đi! Nhưng mà, Lăng đại tiểu thư, bảo bối của Vương phi từ trước tới giờ rất nhát gan, nếu nó phát hiện được quá nhiều hơi thở của người, sợ rằng sẽ trốn ở một nơi bí mật nào đó, cho dù chúng ta có kêu gọi thế nào nhật định cũng không chịu ra ngoài. Cho nên, làm phiền Lăng đại tiểu thư dẫn đường cho chúng ta đi tìm con chồn là được rồi, những người còn lại…ta xem cũng không cần đi theo đi? Vương phi của chúng ta đối với con chồn bảo bối rất hứng thú, đối với người trong phủ Thừa tướng không có một chút hứng thú nào, Lăng đại tiểu thư chúng ta sẽ tìm tất cả các phòng.” Phương quản gian chậm rãi mở miệng, hai mắt như có như không để ý nhìn bốn phía của phủ Thừa tướng.

“Đệ đệ, mấy người các ngươi cứ đợi ở đây, ở chỗ này mà tâm sự. Về phần những người khác, canh giữ tại chỗ, không thể bởi vì không có ta mà

https://thuviensach.vn

lộn xộn, làm bảo bối của Vương phi hoảng sợ.” Lăng Tiêm Tiêm quét mắt nhìn một vòng, bí mật chỉ thị cho những người hộ vệ đang ẩn nấp, vẽ mặt của nàng ta phức tạp dẫn Phương quản gia và bảy tên Ảo Ảnh đi về viện phía Nam.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt gải vờ muốn vào phủ tìm Tiểu Kim chồn, Phương quản gia lại dứt khoát nói rõ, chỉ cho phép một mình nàng cùng tìm Tiểu Kim Chồn, không cho phép bọn hộ vệ đi theo. Trong đó, rốt cuộc là có âm mưu gì…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 107: Nhận Lỗi

Bầu trời xanh, khảm những áng mây trắng muôn màu muôn vẻ, biến hóa khôn lường.

Hai mươi mấy tên hộ vệ Thừa Tướng phủ mê man ngửa đầu nhìn trời, vẻ mặt như bị thần kinh, lười biếng cuộn mình lại, giống như đắm chìm trong giấc mơ.

Mây trắng lững lờ, làm người ta mơ mơ hồ hồ. Nhưng tâm tư của Thụy vương phi, so với đám mây trắng kia, chỉ có hơn không có kém a.

Nàng thưởng thức một bàn mỹ vị xong, không phải nên cùng quản gia vào phủ tìm kiếm Tiểu Kim Chồn sao? Sao hiện tại, nàng tùy tiện ném cái khay thức đi, gục đầu xuống ngáy o o chứ?

Phía sau nhuyễn tháp, người linh Cung dịch dung thành tiểu thương ở Long Diệu, không nói gì chớp chớp mắt, khóe môi nổi lên nhàn nhạt ý cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang điềm nhiên đi vào giấc ngủ.

Hành động hôm nay, đối với người thường có thể nói là một hồi máu tanh. Nhưng mà, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng mà nói, lại phảng phất như nhàn chán đến cực điểm, tùy ý tìm một trò chơi giải sầu thôi. Trò chơi này, nàng thích chơi. Những người bị nàng bức tham dự trò chơi, chỉ có thể run sợ trong lòng a.

Nhóm tiểu thương còn lại, trợn mắt há hốc mồm nhìn Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngủ, cái trán có mồ hôi lạnh chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Mệnh lệnh cho bọn họ tới đây bày bán, còn nói phải mang theo nguyên liệu nấu ăn, kết quả chỉ ăn một mâm sủi cảo hấp. Luôn mồm nói muốn tìm bảo bối đã đánh mất. Nhưng người vào phủ tìm kiếm cũng là Phương Hoành quản gia, nàng là chủ nhân của con chồn lại lười nhác ngủ trên nhuyễn tháp, biểu tình vô cùng thờ ơ. Thụy vương phi này. . . Rốt cuộc muốn làm cái quỷ gì?

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, làn gió mát thổi tới đại môn phủ Tả Thừa tướng. Tiếng kẽo kẹt vang lên, Lăng Tiêm Tiêm dẫn đầu đoàn người xuất hiện, theo sau là hai con trai cùng vài sủng thiếp của Tả Thừa tướng.

"Thụy vương phi, Phương quản gia vào tìm không có kết quả, hiện tại ngươi nên rút khỏi đại mộ Thừa Tướng phủ đi. Đương nhiên, trước khi Thụy vương phi rút khỏi Thừa Tướng phủ, trăm ngàn lần đừng quên thực hiện hứa hẹn, xin lỗi ta cùng gia phụ." Lăng Tiêm Tiêm Khoanh tay, ánh mắt mười phần lạnh lẽo nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Giả bộ ngủ? Nghĩ giả bộ ngủ liền có thể trốn tránh việc nhận lỗi sao? Lại nói, trước mặt mọi người chính mồm nàng nói ra. Nếu không tìm thấy Tiểu Kim Chồn trong phủ, nàng sẽ xin lỗi vì vô cớ quấy rầy Tả Thừa Tướng phủ.

Thật vất vả mới có một cơ hội hạ uy phong của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Lăng Tiêm Tiêm nàng há lại dễ dàng buông tha, vậy không phải làm chính mình thất vọng sao?

Trên mặt hai con trai của Tả Thừa tướng và mấy sủng thiếp đầy vẻ châm chọc, trăm miệng một lời nói: "Thụy vương phi, mau mau nhận lỗi đi, chúng ta dựng thẳng màng nhĩ chờ nghe đây?"

Thấy tình hình này, trong mắt người dịch dung thành tiểu thương Long Diệu nhất thời có chút đồng tình cùng thương hại, kì thực là ý cười hèn

https://thuviensach.vn

mọn khinh miệt. Một đám ngu xuẩn, sắp chết đến nơi rồi, còn hồn nhiên không biết. Thật sự là đáng thương a, bi ai a!

Đám tiểu thương còn lại liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nâng tay lau mồ hôi lạnh chảy xuống bên má. Nhận lỗi? Thụy vương phi luôn luôn cuồng ngạo, chẳng coi ai ra gì thật sự sẽ nhận lỗi sao?

Ta nói Lăng đại tiểu thư a, ngươi đừng không buông tha người, thức thời thì chừa lại đường lui cho mình đi? Tác phong làm việc của Thụy vương phi ngươi cũng không phải không biết, đừng nói là nàng chịu nhận lỗi, với tính tình của nàng, chắc chắn sẽ cho ngươi nếm mùi đau khổ.

Lúc này, quản gia Thụy vương phủ Phương Hoành và mấy tên Ảo Ảnh từ trong phủ Thừa tướng đi ra. Trên mặt lộ ra biểu tình uể oải, bọn họ cúi thấp đầu, đồng loạt khom người bẩm báo: "Vương phi, bọn thuộc hạ vô năng. Dù biết rõ con chồn ở trong Thừa Tướng phủ, nhưng lại không tìm được tung tích của nó."

Diễn đi, các ngươi cứ tiếp tục diễn đi. Nhưng là. . . Cầu xin các ngươi đừng diễn đạt như thế a? Nói cách khác, ta còn thực lo lắng mình sẽ không nín được, ôm bụng cười thoải mái một trận a!

Người Linh Cung dịch dung thành tiểu thương không nhịn được khóe miệng co rút, hai tay giữ chặt hông nhịn cười.

Lười biếng duỗi tay, lại nhu nhu mắt. Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như đang ngủ say đột nhiên bừng tỉnh, chậm rãi vuốt vuốt mấy sợi tóc có chút hỗn độn, thần thái mị hoặc ngồi thẳng trên nhuyễn tháp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười quyến rũ, mở miệng chậm rì rì nói: "Thật ngượng ngùng, đêm qua ngủ hơi trễ. Mới rồi thật không chống đỡ được, có chút thất lễ."

https://thuviensach.vn

"Nếu Thụy vương phi thiếu ngủ, thì nhanh nhận lỗi đi? Như vậy. . ." Khóe miệng Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng khẽ nhếch, nhíu mày trào phúng: "Ngươi liền có thể rút khỏi Thừa Tướng phủ của ta, hồi phủ của người lại ngủ bù."

"Nhận lỗi?" Ý cười trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu liễm lại, nhăn đôi mày thanh tú, giống như không hiểu lời của Lăng Tiêm Tiêm.

Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng hừ mũi, cao giọng nói: "Như thế nào? Hay là Thụy vương phi lo lắng tổn hại mặt mũi, quyết định phủ nhận hứa hẹn? Lời hứa hẹn của ngươi, cũng không phải là ta lập lên. Ở đây nhiều người như vậy, đều nghe được rõ ràng, cần bọn họ lặp lại cho ngươi sao?"

Che miệng lại, ngáp dài một cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười hì hì trả lời: "Nếu cuối cùng không tìm được con chồn bảo bối trong phủ, bổn vương phi sẽ xin lỗi vì vô cớ quấy rầy Thừa Tướng phủ. Bổn vương phi nếu dám nói, há lại có thể phủ nhận chứ?"

Hai mắt Lăng Tiêm Tiêm trào phúng quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm vô cùng vang dội: "Quản gia Phương Hoành đã bẩm báo với ngươi, nói không tìm được tung tích của Tiểu Kim Chồn. Nếu đã như vậy, hiện tại Thụy vương phi nhận lỗi, chẳng phải là hợp tình hợp lý sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý cười cười nhìn Lăng Tiêm Tiêm, nhếch môi chậm rãi nói: "Người ta không phải đột nhiên bừng tỉnh , chưa nghe được bẩm báo của quản gia sao?"

"Ngươi. . ." Lăng Tiêm Tiêm tức giận nghiến răng, ngón tay chỉ thẳng Phương Hoành quản gia nói: "Phương quản gia, Thụy vương phi chưa nghe được ngươi bẩm báo, ta nghĩ ngươi không ngại lặp lại một lần đi?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cụp mắt xuống, vuốt ve ngón tay, tươi cười nhìn Phương Hoành nói: "Quản gia, các ngươi xác thực không tìm được Tiểu Kim Chồn trong phủ Thừa Tướng?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Phương Hoành quản gia khẽ gật đầu, lời nói tuy rõ ràng, nhưng lại có chút vô lực.

"Như vậy a! Được rồi, nếu Tiểu Kim Chồn không ở trong Thừa Tướng phủ, bổn vương phi lại bởi vì trực giác sai lầm mà quấy rầy Thừa Tướng phủ, bổn vương phi nên tuân thủ hứa hẹn, nhận lỗi với Tả Thừa Tướng cùng Lăng đại tiểu thư." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói, đồng thời đứng dậy.

Thật cẩn thận nín thở, nghẹn họng nhìn trân trối từng bước đi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới trước mặt Lăng Tiêm Tiêm, đám tiểu thương đầy mồi hôi lạnh chảy xuống. Không thể nào, Thụy vương phi đột nhiên đổi tính sao? Nàng. . . Thật sự nhận lỗi với Lăng Tiêm Tiêm?

Người Linh Cung trà trộn vào đám tiểu thương càng ấn chặt hông, trong lòng nhịn không được âm thầm nói: thật đúng là chỉ có ngươi a, trước cười hì hì nâng người ta lên tận trời, rồi lại tàn nhẫn ngoan độc ném người ta vào vực sâu vạn trượng. Lăng Tiêm Tiêm dù không bị ngươi đùa chết, cũng bị ngươi làm tức chết.

Quả nhiên, ngay khi Lăng Tiêm Tiêm khoanh tay, kiêu ngạo ngẩng đầu, hừ mũi với nàng, đợi nàng nhận lỗi là lúc. . .

Kẽo kẹt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng nhiên dừng bước. Tao nhã gãi đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn về phía Phương Hoành.

Nguyên bản gãi gãi đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên chỉ vào nhóm người quản gia cùng Ảo Ảnh nói: "Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy! Di. . . . Số người không đúng nha?"

Lăng Tiêm Tiêm làm bộ ngạo mạn, chuẩn bị nghênh đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhận lỗi, lập tức trừng mắt giận dữ với Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rốt cuộc ngươi có chịu nhận lỗi không?"

"Đương nhiên là chuẩn bị nhận lỗi a, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta là nữ chủ nhân của Thụy vương phủ, nếu là ta nói lời không giữ lời, chẳng phải là làm Thụy vương phủ chịu tiếng nói lời không giữ lời sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt nhìn Lăng Tiêm Tiêm, mở miệng ôn nhu đáp.

"Vậy ngươi vì sao đột nhiên đếm người, mượn cớ kéo dài a?" Lăng Tiêm Tiêm đè nén lửa giận trong lòng, sắc mặt xanh mét nói.

Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch lên tạo thành một độ cong yêu dã, mở miệng cười hỏi: "Nghe những lời này của ngươi, quản gia rõ ràng mang theo bảy tên thuộc hạ vào phủ, nhưng hiện tại lại chỉ có sáu người theo ra. Thiếu một người, chẳng lẽ ta không nên hỏi quản gia xảy ra chuyện gì sao?"

"Tên kia là Ngân Lang, thời điểm ra phủ bỗng nhiên nói đau bụng, nói muốn mượn nhà vệ sinh phủ Thừa Tướng dùng một lát. Yêu cầu nho nhỏ như thế, nếu ta quả quyết cự tuyệt, cũng quá không cho Thụy vương phi mặt mũi đi? Cho nên ta liền cho hộ vệ đưa hắn đi nhà vệ sinh, tin tưởng khi Thụy vương phi nhận lỗi xong, tên kia cũng đi ra." Hai mắt sắc bén, Lăng Tiêm Tiêm cắn răng lạnh lùng nói.

Chỉ sợ cái tên kia mượn nhà vệ sinh là giả, muốn ở bên trong phủ làm cái gì mới là thật đi? Nhưng mà, mấy chục tên hộ vệ trong phủ đều đi theo Ngân Lang đi nhà vệ sinh, chỉ bằng một mình hắn, có năng lực làm lên cái gì chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng đi tới trước mặt Lăng Tiêm Tiêm, cười mị hoặc nói: "Thì ra là thế. Lăng đại tiểu thư đối với thuộc hạ

https://thuviensach.vn

của ta tốt như thế, ta lại quấy rầy Thừa Tướng phủ, ta đây nên chân thành xin lỗi Tả Thừa Tướng cùng Lăng đại tiểu thư mới phải."

Lăng Tiêm Tiêm nhíu mày, hai mắt xem xét Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Chân thành xin lỗi liền miễn đi, việc sáng sớm tinh mơ đã quấy rầy Thừa Tướng phủ, cho qua đi."

"Lăng đại tiểu thư thật hào phóng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, giống như muốn cho tất cả mọi người nghe thấy, nàng dương cao giọng nói: "Đối với việc quấy rầy Thừa Tướng phủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta thật sự là. . ."

"Khoan đã! Vương phi, người của Thừa Tướng phủ căn bản không có tư cách để ngài xin lỗi." Ngay khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa muốn nói ra ba chữ thực xin lỗi, Ngân Lang đột nhiên hô to. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 108: Giết Không Tha

Gió lạnh thổi tới, giống như muốn vẩy tia nắng mặt trời rực rỡ xuống nhân gian.

Ngân Lang từ trong phủ Thừa Tướng nhảy ra, vẻ mặt lạnh lùng đứng thẳng bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tức giận nói: "Vương phi, ngài không có vô cớ quấy rầy Tả Thừa Tướng phủ, Tiểu Kim Chồn thực sự ở trong phủ."

Ngân Lang đúng thời điểm nhảy ra, đều do Thượng Quan Ngưng Nguyệt thiết kế chuẩn xác. Nhưng mà, nếu đã diễn trò, đương nhiên phải diễn cho xong a.

Kinh ngạc chớp chớp mắt, giọng điệu trách móc nói: "Ngân Lang, ngươi sao lại nói thế? Quản gia vừa bẩm báo, vẫn chưa tìm được Tiểu Kim Chồn trong phủ Thừa Tướng. Trước đó Bổn vương phi nghi ngờ Tả Tướng phủ, đã làm Tả Tướng phủ vô cớ chịu ủy khuất. Nói cách khác. . . dân chúng Long Diệu nhất định sẽ cho rằng Bổn vương phi bá đạo."

"Vương phi, quản gia dẫn chúng ta vào phủ tìm không ra kết quả, không phải bởi vì Tiểu Kim Chồn không ở Tả Tướng phủ, mà là vì. . ." Ngân Lang lạnh lùng quét mắt qua Lăng Tiêm Tiêm, cắn răng gằn từng tiếng nói: "Người của Tả Tướng phủ đã tàn nhẫn ngược đãi Tiểu Kim Chồn, dấu ở một chỗ mà chúng ta không không thể nào tìm kiếm được."

Đột nhiên lui về sau mấy bước, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tay ôm ngực. Biểu tình giống như không thể thừa nhận việc Tiểu Kim Chồn bị

https://thuviensach.vn

người ngược đãi, cao giọng nói: “Ngân Lang, ngươi nói cái gì? Ngươi nói. . . Người của phủ Tả Tướng tàn nhẫn ngược đãi con chồn bảo bối của Bổn vương phi?"

"Hí. . ." Những tiểu thương vốn đang ngừng thở, dựng thẳng màng nhĩ lắng nghe. Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý dương cao giọng, không hẹn mà cùng hít vào một ngụm khí lạnh.

Không thể nào, người phủ Tả Tướng ngược đãi con chồn bảo bối của Thụy vương phi? Má ơi, cái này thật là chuyện lớn a! Có khi nào Thụy vương phi vì con chồn, mà huyết tẩy toàn bộ phủ Tả Tướng không?

"Ngân Lang, ngươi nói người phủ Tả Tướng ta ngược đãi Tiểu Kim Chồn, vậy chứng cớ đâu?" Lăng Tiêm Tiêm phẫn nộ chỉ tay vào mặt Ngân Lang, lạnh lùng nói: "Nếu ngươi không lấy ra chứng cứ thuyết phục, thì chính là đang nói xấu phủ Thừa Tướng. Cho dù người có Thụy vương cùng Thụy vương phi làm chỗ dựa, Tả Tướng phủ cũng sẽ không bán một phần mặt mũi, nhất định sẽ bắt ngươi phải trả giá đắt vì lời nói vô căn cứ ngày hôm nay."

Miệng phun ra những lời ngoan độc, nhưng trong lòng Lăng Tiêm Tiêm lại giống như cái gáo múc nước – vô cùng bất ổn.

Nàng và Độc Vương có Kim Phỉ Thúy trong tay, theo lý thuyết Thụy vương Hiên Viên Diễm cùng Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly vì lấy đại cục làm trọng, tạm thời sẽ không dám đắc tội Tả Tướng phủ . Bởi vì trong lòng bọn họ đều biết, nếu Độc Vương hủy hoại Kim Phỉ Thúy, việc tìm Thánh Thủ Y Vương liền giống như mò kim đáy biển. Nếu không tìm thấy Thánh Thủ Y Vương, vậy chẳng khác nào bóp chết mạng sống của mẫu phi bọn họ.

Nhưng hôm nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cao giọng tìm Tả Tướng phủ gây phiền toái, hai tên Hiên Viên Ly cùng Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

không có khả năng hoàn toàn không biết a, vì sao bọn họ không ngăn cản chứ? Này. . . Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì a?

"Chứng cứ?" Nghe Lăng Tiêm Tiêm nói, Ngân Lang đột nhiên nhíu mày. Tay trái mò mẫm thứ gì đó trong ngực, lạnh lùng nói: "Lăng đại tiểu thư muốn chứng cứ phải không? Được, như vậy ta liền lấy chứng cứ ra, nghe xem Lăng đại tiểu thư giải thích như thế nào?"

Gió nhè nhẹ thổi, mơ hồ có thể ngửi thấy mùi máu tươi, mà mùi máu từ trong ngực Ngân Lang bay ra. Ngân Lang nắm chặt tay rút ra, chậm rãi mở lòng bàn tay, mà ngón tay hắn cũng vội vàng đè lại một nhúm lông vàng dính máu.

"Vương phi, người xem đi." Ngân Lang cung kính xoay người hướng tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đem nhúm lông dính máu trong tay dâng lên cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp nhận nhúm lông vàng, nhẹ nhàng vuốt ve, nàng nhướng mày nhìn Ngân Lang: "Đây là lông trên người Cầu Cầu, mà còn dính máu? Ngân Lang, sao ngươi tìm được?"

"Thuộc hạ vì ăn phải điểm tâm hỏng nên bị đau bụng, thế này mới mượn nhà vệ sinh phủ Thừa Tướng dùng một lát. Sau khi tiến vào nhà vệ sinh, thuộc hạ vô tình phát hiện nhúm lông vàng dính máu này ở góc nhà vệ sinh." Ngân Lang lạnh lùng quét mắt nhìn Lăng Tiêm Tiêm, mở miệng tiếp tục nói: "Trong Thụy vương phủ, ngoại trừ vương phi, Tiểu Kim Chồn thân cận nhất với thuộc hạ. Bởi vậy, thuộc hạ liếc mắt một cái liền nhận ra nhúm lông dính máu này là của nó."

Rũ mắt xuống, yêu dã nở nụ cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, ánh mắt sắc bén bắn thẳng đến Lăng Tiêm Tiêm nói: "Trước đó ngươi đúng lý hợp tình nói Tiểu Kim Chồn không ở trong Tả Thừa

https://thuviensach.vn

tướng phủ, như vậy ta hỏi ngươi. . . Vì sao Ngân Lang phát hiện nhúm lông trong phủ ngươi, thậm chí còn dính máu?"

"Ha ha ha. . ." Lăng Tiêm Tiêm ngửa đầu cười to, trào phúng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ý tứ trong mắt của nàng rất rõ ràng: thủ đoạn hãm hại người vụng về như thế, thực mệt ngươi không biết xấu hổ lấy ra tự làm mất mặt? Nhúm lông vàng này, rõ ràng là do ngươi phân phó Ngân Lang giấu trong ngực trước.

Nhưng mà, Lăng Tiêm Tiêm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt với ánh mắt khinh thường, nhưng nàng ta cũng không mở miệng phản bác.

Bởi vì trong lòng nàng rất rõ ràng, hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn gây phiền toái cho Tả tướng phủ. Nếu nàng một mực chắc chắn Tiểu Kim Chồn ở trong phủ Tả Thừa Tướng, vậy nàng phản bác có ý nghĩa gì?

Coi như không nhìn thấy ánh mắt trào phúng của Lăng Tiêm Tiêm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thương tiếc cất nhúm lông vào tay áo, mở miệng thản nhiên nói: "Lăng Tiêm Tiêm, chỉ cần ngươi Tả Tướng phủ nguyện ý trả lại Tiểu Kim Chồn cho Bổn vương phi. Bổn vương phi có thể cam đoan với ngươi, tuyệt không truy cứu người ngược đãi nó."

"Tiểu Kim Chồn có thực sự ở trong phủ Thừa Tướng hay không, Thụy vương phi hẳn là biết rõ hơn ai hết. Nếu Thụy vương phi cứng rắn muốn nói Tả Tướng phủ dấu Tiểu Kim Chồn đi, như vậy Tả Thừa Tướng phủ liền mở rộng cửa, tùy thời để Thụy vương phi vào phủ tìm kiếm. Về phần Lăng Tiêm Tiêm ta. . . Không có nhiều thời giờ rảnh rỗi bồi Thụy vương phi."

Lăng Tiêm Tiêm phẫn nộ phất ống tay áo, khoát tay với hai tên con trai của tả Tướng, cùng với mấy thị thiếp và hai mươi mấy hộ vệ, ý bảo bọn họ lập tức cùng mình vào trong phủ.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lùi lại, khoanh tay ngồi trên nhuyễn tháp, phát ra thanh âm không chút độ ấm: "Tả Tướng phủ nếu đã có tâm dấu Tiểu Kim Chồn đi, Bổn vương phi sao có thể tìm được chứ? Nếu Tả Tướng phủ rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách Bổn vương phi tâm ngoan thủ lạt."

Lăng Tiêm Tiêm vốn muốn vào phủ, nghe được những lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đột nhiên đứng lại. Quay đầu, lạnh lùng nói: "Tâm ngoan thủ lạt? Như thế nào. . . Chẳng lẽ Thụy vương phi còn muốn huyết tẩy Tả Tướng phủ?"

"Vậy thì sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạo nghễ nhướng mày, phát ra hơi thở bức người mở miệng nói: "Ngân Lang, lập tức truyền lệnh của Bổn vương phi, bảo trăm tên thị vệ bao vây phủ Thừa Tướng. Nếu Tả Tướng phủ không chịu giao Tiểu Kim Chồn ra, vậy toàn bộ Tả Tướng phủ sẽ trở thành cái nhà giam. Không có sự cho phép của Bổn vương phi, vô luận là ai cũng không thể tự tiện bước ra, nếu không giết không tha."

"Vâng, thuộc hạ đi truyền lệnh." Ngân Lang ứng tiếng, bóng dáng tựa như mũi tên lao đi.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho dù ngươi có thân phận Thụy Vương Phi của Long Diệu Hoàng Triều, cũng không có tư cách nhốt người Tả Tướng phủ, càng không có tư cách hạ thủ người của phủ Thừa Tướng." Lăng Tiêm Tiêm xiết chặt nắm đấm, sắc mặt xanh mét nói: "Đương nhiên, nếu ngươi cố ý muốn nhốt hoặc là huyết tẩy toàn bộ Tả Tướng phủ, như vậy cũng không phải không thể. Mời ngươi tiến cung xin thánh chỉ nhốt hoặc huyết tẩy Tả Tướng phủ, sau đó lại đến Tả Tướng phủ diễu võ dương oai. Nếu không làm được, người Tả Tướng phủ ta tuyệt không thể bị người dùng vũ lực."

Lăng Tiêm Tiêm đã nhẫn nhiều rồi, nàng không thể nhịn được nữa, mà cũng không cần nhịn nữa. Đến giờ này khắc này, nàng đã hiểu được chuyện

https://thuviensach.vn

gì xảy ra. Nguyên lai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giả bị mất con chồn tới đại náo Tả Tướng phủ, dụng ý chân chính là lấy cái cớ đến giam hãm Tả Tướng phủ.

Không, nói đúng hơn, người nàng muốn giam cầm là Độc Vương. Xem ra. . . Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã biết tối nay Độc Vương sẽ rời Tả Tướng phủ, dẫn người đến Tuyết Ảnh Các bắt Thánh Thủ Y Vương.

"Bổn vương phi vì sao phải tiến cung xin thánh chỉ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, không chút để ý vuốt ve bàn tay, tươi cười lạnh lùng nói: "Hiện tại Bổn vương phi chính là đại diện cho Long Diệu Hoàng, cho nên Bổn vương phi có đủ tư cách giam hãm hoặc là huyết tẩy Tả Tướng phủ."

"Ngươi. . ." Lăng Tiêm Tiêm giật mình, hai mắt đầy tức giận, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm thế nào.

"Thụy vương phi đại biểu cho Long Diệu Hoàng, lời nói đại nghịch bất đạo như thế, Thụy vương phi cũng dám nói ra?" Lăng Tiêm Tiêm muốn nói lại không biết nói sao, nhưng mà hai đứa con trai cùng đám sủng thiếp của Tả Thừa Tướng đã thay nàng nói tiếp. Nhưng mà, bọn họ vừa dứt lời, thân hình lập tức cứng ngắc tại chỗ.

Cùng lúc đó, đám tiểu thương liều mạng nhu nhu ánh mắt, bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, thanh âm vang dội hô: "Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 109: Ức Hiếp Người Khác, Là Sở Trường Của Ta

Gió nhẹ nhàng thổi qua mọi ngõ ngách, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm lệnh bài vàng óng ánh trong tay, bàn tay khẽ vuốt lệnh bài.

Ánh tịch dương chiếu xuống, lệnh bài khắc hình rồng phát sáng dưới ánh nắng mặt trời. Lệnh bài màu vàng khắc hình rồng – tượng trưng cho quyền lực tối cao của Long Diệu Hoàng triều. Nhìn thấy lệnh bài, giống như nhìn thấy Hoàng Thượng.

Vô luận là quan viên lớn nhỏ, hoặc là các lão bách tính, thấy lệnh bài như thấy vua tất vả mọi người đều phải hành lễ. Nếu trong tay có lệnh bài này, trừ hoàng thân quốc thích ra, bất luận là kẻ nào cũng có thể tiền trảm hậu tấu.

Lệnh bài này, chính là lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt giải độc cho Hiên Viên Ly mà có được.

Lúc này, người Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong, phịch một tiếng quỳ xuống trên mặt đất, cung kính nằm sắp miệng hô to — Ngô Hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Mặc dù cùng mọi người đồng dạng quỳ xuống, nhưng mà bắp thịt trên mặt hắn lại giật giật. Hắn, ở Linh Cung dưới một người, trên vạn người. Chỉ là một Long Diệu Hoàng Triều nhỏ bé thì tính là cái gì chứ?

Nếu hắn nói ra thân phận thật sực của mình, đừng nói là Hiên Viên Ly, dù là Thương Nguyệt quốc, Bắc Dực quốc, Tây Thần quốc, chỉ sợ cũng run rẩy cung kính hành lễ với hắn.

https://thuviensach.vn

Xui xẻo a, bi thống a! Mình ẩn giấu ở một nơi, len lén đùa giỡn không phải là rất tốt sao? Vì sao phải dịch dung trà trộn vào đám người bán hàng rong này, khoảng cách này rất gần làm sao mà đùa giỡn đây?

Hiện tại thì tốt rồi, nếu để Thánh Đế biết mình vì muốn xem Thượng Quan Ngưng Nguyệt diễn trò, mà người cao quý như hắn phải uất ức quỳ xuống, lại vì cái Long Diệu Hoàng Triều nho nhỏ mà làm đại lễ. Thánh Đế lão nhân gia…nhất định là cười đến mắt và miệng điên cuồng giật,còn không thì cười đến rụng hết cả tóc và chòm râu đi?

“Trên tay Bổn Vương phi chính là lệnh bài của Hoàng Thượng, nhìn thấy lệnh bài như nhìn thấy Hoàng Thượng. Vậy mà, bọn ngươi cư nhiên không quỳ? Chính là đại nghịch bất đạo, các ngươi không để Bổn vương phi vào mắt, chỉ dựa vào Tả Tướng phủ cũng muốn chống lại ta sao?”

Thanh âm lười biếng, đồng thời Thượng Quan Ngưng nguyệt ưu nhã đem ngón tay ngọc đang cầm lệnh bài, chậm rãi xoay. Dưới ánh nắng mặt trời sáng rực, Long lệnh tỏa ra từng đạo hoàng kim chói mắt, không chỉ làm máu trong cơ thể bọn người Tả Tướng phủ như bị đông cứng lại, còn làm chúng mù đui mù, làm lòng đau nhói.

Nhón người tiểu thương, quản gia và bảy tên Ảo Ảnh đầu tiên là ngây ngốc mở to hai mắt nhìn tau của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang không ngừng xoay lệnh bài, ngay sau đó đầu đầy mồ hôi lạnh bùm bùm quỳ xuống.

Hai đứa con của Tả Thừa Tướng, cùng mấy ái thiếp và hai mươi mấy gã hộ vệ của phủ Thừa tướng, phịch một tiếng quỳ xuống, thanh âm chỉnh tề cùng sợ hãi nói: “Hoàng Thượng vạn tế, vạn tế, vạn vạn tế!”

Thân thể Lăng Tiêm Tiêm cũng lung lây, trong mắt lóe ra một tia hung ác. Con bà nó, bà đây sẽ giết chết cẩu hoàng đế Hiên Viên Ly, dám giao

https://thuviensach.vn

quyền lợi cao nhất của Long Diệu Hoàng Triều cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặc dù trong lòng nàng không coi trong Long lệnh và Hiên Viên Ly, nhưng nàng và Độc Vương còn chưa hoàn thành nhiệm vụ thái tử giao cho. Tuy nàng không muốn, nhưng ngoài mặt vẫn phải tỏa ra cung kính với Long Diệu Hoàng Triều.

Chỉ là, nếu hành lệ với Hiên Viên Ly, Lăng Tiêm Tiêm nàng hành lễ, hèn mọn quỳ xuống cũng thôi đi. Nhưng muốn nàng hành lễ với con tiểu nha đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, nàng thật sự là…không cam lòng!

Đôi mắt ưu diễm lưu chuyển của Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét qua Lăng Tiêm Tiêm nhìn sắc mặt trắng như tờ giấy của nàng, nhếch môi tà ác gọi: “Lăng Tiêm Tiêm…”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, mang theo hàn khí lạnh lẽo, truyền tới làm Lăng Tiêm Tiêm lạnh cả sống lưng. Tâm hốt hoảng, cắn môi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ánh sáng vàng rực bao lấy người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lông mi như cánh bướm muốn bay bỗng chốc rũ xuống, tay cầm chặt lệnh bài, phun ra một chữ: “Quỳ.”

“Ngô Hoàng vạn tế, vạn tế…” Lăng Tiêm Tiêm nhanh chóng quỳ xuống, thân thể bất đắc dĩ nằm sắp xuống hít một hơi thật sâu, cắn răng nghiến lợi nói: “Vạn Vạn tuế!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm thấy thỏa mãn liền đem lệnh bài bỏ vào trong tay áo, miễn cưỡng vuốt ve ngón tay, cười cười nhìn người mọi người đang quỳ xuống đất nói: “ Được rồi, tất cả mọi người đứng lên đi.”

https://thuviensach.vn

Mọi người dập đầu tạ ơn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lục đục đứng lên, ngay lúc đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt lai phun ra năm chữ: "Trừ Lăng Tiêm Tiêm ra"

Vút vút — trong phút chốc, ánh mắt của mọi người nhất tề bắn về phía Lăng Tiêm Tiêm.

Lăng Tiêm Tiêm mới từ mặt đất đứng lên, đang phủi bụi ở làn váy, lập tức dừng lại. Sắc mặt vặn vẹo cực kỳ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngón tay thon dài cũng khảm thật sâu vào lòng lòng bàn tay.

"Lăng Tiêm Tiêm tiếp tục quỳ. Những người còn lại trong phủ Tả Thừa Tướng, toàn bộ cút vào trong cho ta. Nếu không được sự cho phép của ta, người nào dám tự ý chạy ra, giết không tha."

Thanh âm băng lãnh khát máu vừa dứt, hai người con trai, cùng mấy vị ái thiếp và hai mươi mấy người phủ Thừa Tướng, nhấc chân chạy nhanh vào phủ.

Nếu chỉ dựa vào thân phận Thụy vương phi tới Tả Tướng Phủ gây chuyện, muốn nhốt cùng giết chết bọn họ. Căn bản là không thể.

Nhưng hôm nay, tình hình hoàn toàn không giống nhau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có lệnh bài trong tay. Cầm trong tay Long lệnh của Long Diệu Hoàng Triều, nắm giữ mạng sống của bọn họ. Bọn họ không chọc nổi không chọc nổi, cho nên…chỉ có thể luống cuống trốn vào bên trong Tả Tướng phủ.

Gió khẽ đùa giỡn xiêm áo cùng vài sợi tóc nàng, thân thể nàng lắc lư giống như là đang đứng trong biển lớn, tùy thời có thể bị sóng lớn nuốt chửng.

Lăng Tiêm Tiêm không cam lòng quỳ xuống mặt đất lạnh lẽo, hai mắt tức giận nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiến răng nghiến lợi nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi…không cần khinh người quá đáng.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên nhuyễn tháp chậm rãi đứng lên, dung nhan xinh đẹp mị hoặc cười cười nhìn Lăng Tiêm Tiêm. Giống như Thần Thánh cao cao tại thượng, như thưởng thức chơi đùa nhìn vẻ mặt giận dữ của Lăng Tiêm Tiêm, khóe môi tràn ra thanh âm khát máu.

“Hết cách rồi, nếu ngày nào cũng không có việc để làm thế thì ta sẽ móc meo buồn chán mà chết mất, nên ta phải nhanh chóng tìm một chút niềm vui chứ? Sở thích của ta chính là, ức hiếp người. Hôm nay, ta mới phát hiện ra ức hiếp người khác rất thú vị, đương nhiên không có lý do gì mà ta buông ta bất kỳ thú vui nào.

Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, hai mắt Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng nhíu lại, ngón giữa đã xuất hiện một cây ngân châm nhỏ.

Huyết Sắc Hắc Châm, chính là vũ khí lợi hại nhất của Độc Tiên nàng. Trên mũi châm tẩm một loại kịch độc, một khi bắn Huyết Sắc Hắc Châm vào cơ thể, thân thể sẽ lập tức cứng ngắc. Thời gian không tới nửa trung trà, người trúng ngân châm sẽ bị máu độc công tâm mà chết.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ ngón tay vén vài sợi tóc lên, đồng thời không chút để ý nhìn tay trái Lăng Tiêm Tiêm, cười khẽ một tiếng truyền âm với Lăng Tiêm Tiêm: “ Tin tưởng ta, ngươi không cần so tốc độ giết người của ai nhanh hơn, chỉ làm bản thân ngươi thêm nhục nhã mà thôi.”

“Ngươi…” Lăng Tiêm Tiêm đột nhiên cứng đờ, ánh mắt như không thể tin nhìn Thượng Quan Nguyệt.

Động tác lấy ngân châm của nàng thuần thục không một tiếng động, vậy mà Thượng Quan Nguyệt lại nhận ra, giác quan của nàng ta lại nhạy bén như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Hai mắt Thượng Quan ngưng Nguyệt nổi lên một tia khát máu, đi đến bên cạnh Lăng Tiêm Tiêm, nở nụ cười dán sát vào tai Lăng Tiêm Tiêm nói: "Lúc ta tám tuổi, tay ta bắt đầu dính máu. Đến lúc ta mười tuổi, những người chết trong tay ta không thể đếm hết. Những người đó toàn bộ đều không phải là người yếu, nhưng bọn họ toàn bộ đều chết thảm dưới tay ta, ngươi biết vì sao không? Vì…tốc độ của bọn họ vĩnh viễn đều thua ta một bước."

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, sắc mặt của Lăng Tiêm Tiêm khẽ biến, vô cùng kinh hãi nhìn môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang rời khỏi tai của mình. Nàng mới vừa nói cái gì? Lúc nàng tám tuổi, tay đã dính máu. Lúc mười tuổi, đã không thể đếm được nàng lấy mạng bao nhiêu người?

Nàng ta đang cố ý lấy sự tích giết người, đe dọa mình sao? Không, nàng ta nói là sự thật. Bởi vì…từ trong lời nói của nàng ta, mình bắt được mùi máu tanh trên người nàng ta.

Ngón cái cùng ngón trỏ nắm chặt Huyết Sắc Hắc Châm, nhưng tâm Lăng Tiêm Tiêm vô cùng sợ hãi, cúi cùng nàng vẫn không bắn Huyết Sắc Hắc Châm ra.

"Yên tâm đi, ta sẽ không cho ngươi quỳ quá lâu. Đợi ta ăn xong một xâu mứt quả, ta sẽ cho ngươi bình yên vô sự trở lại Tả Tướng phủ. Thậm trí, ta sẽ nói cho ngươi biết ý đồ thật sự của ta. Cho nên, ngươi tạm thời chịu uất ức một chút, đối với ngươi mà nói cũng không thua thiệt nha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị cười nói với Lăng Tiêm Tiêm xong, bước chân của nàng nhẹ nhàng mà uyển chuyển như một đóa sen hướng về phía nhóm tiểu thương.

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới, toàn bộ đều cúi đầu xuống. Giống như sợ ánh mắt của mình làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt khó chịu, sẽ bị nàng trừng trị.

https://thuviensach.vn

Khẽ nở nụ cười xinh đẹp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dừng bước tại một người đang cúi xuống.

Lười biếng bắt chéo tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng cười nói: " Mới vừa khiến ngươi hành lễ, chỉ là tạm thời tăng thêm một chút nhạc đệm. Mà vẻ mặt đùa cợt xem cuộc vui của ngươi đâu rồi, thật ra thì ta vì ngươi mới cố ý làm nhạc đệm, ngươi biết tại sao không?

Người này, đầu càng cúi thấp hơn, lấp ba lấp bắp nói: "Thụy…Thụy vương phi, ngài. Ngài đang nói cái gì? Tiểu nhân, tiểu nhân không hiểu."

"Thật sự ngươi không hiểu sao? Được rồi, vậy ta sẽ nói cho ngươi hiểu. Muốn nhìn người khác đùa giỡn, cũng không dễ dàng như thế. Nếu không có sự cho phép của ta, tự tiện chạy tới xem trò vui, là phải giá rất cao."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 110: Trò Chơi, Vừa Mới Bắt Đầu

Nam tử Linh Cung cứng đờ người, chậm rãi ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khanh khách. Không thể nào, hình như mình không có lộ ra chút sơ hở nào a?

Vội vàng thu liễm cảm xúc kinh ngạc trong lòng, cố gắng thay vào hơi thở sợ hãi, lắp lắp nói: "Thụy. . . Thụy vương phi, lời ngài nói quá thâm. . . Thâm sâu, tiểu nhân, tiểu nhân. . . Không thể hiểu."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, cười trào phúng nói: "Nhìn đôi tay của ngươi, bảo dưỡng trắng nõn non mềm như thế, có thể giống bàn tay của một người cả ngày làm bạn với bột mì sao? Lần sau nếu không kiếm được tò mò, muốn dịch dung xem trò hay, nhất định phải rút kinh nghiệm, tân trang hai tay nga."

"Khụ. . ." Nam tử xấu hổ ho nhẹ, khóe miệng nhịn không được co rút mấy cái.

Được rồi, hắn thừa nhận hắn đã xem nhẹ năng lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hắn không dự đoán được, ánh mắt của nha đầu kia lại lợi hại như thế.

"Nếu đã không mời mà đến, vậy cũng đừng đi vội." Mắt phượng xoay tròn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng tiến sát nam tử kia, mở miệng nói: "Vừa rồi quỳ hành lễ, xem như là quà gặp mặt ta tặng cho ngươi. Đợi chút, chờ ta chơi với Tả Tướng phủ xong, sẽ không keo kiệt đưa ngươi lễ cáo biệt nga."

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên muốn làm gì cũng được." Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nam tử nhún nhún vai, thản nhiên đáp.

Nhưng mà, trong lòng hắn cũng âm thầm nói: thật chỉ có ngươi a. Quỳ xuống đất hành lễ, là quà gặp mặt ngươi tặng ta? Như vậy. . . Quà tặng sau đó, có thể là rút gân lột da ta hau không?

Buông thõng tay, nhẫn Huyền Băng Thiết mang theo hàn ý, khẽ chạm vào vị trí trái tim của nam tử, đồng thời cười quyến rũ nói: "Không cần tự mình phỏng đoán, so với lễ gặp mặt mà nói, lễ cáo biệt tuyệt sẽ không làm ngươi thất vọng."

Thế mà lại bị nàng nhìn thấu tâm tư? Nam tử hơi nhướng mày, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đi đến chỗ tên bán kẹo hồ lô, tóc đen phiêu dật trong gió.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng quét mắt nhìn tên khiêng kẹo hồ lô đang run rẩy, cười cười nói: "Mọi người không cần quá câu lệ, ngoại trừ không được tự tiện rời đi, các ngươi hoàn toàn có thể chuyện trò vui vẻ."

Nói xong, ngón tay nàng tháo xuống một sâu kẹo hồ lô, xoay người đi tới đại mộ phủ Tả Tướng.

Hai bên má chúng tiểu thương đầy mồ hôi lạnh chảy xuống, khóe mắt giật giật nhìn bóng dáng phiêu dật của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng không hẹn mà cùng nói thầm: không cần quá mức câu lệ, hoàn toàn có thể chuyện trò vui vẻ?

Thụy vương phi uy vũ a, dù chúng ta có mượn gan trời, cũng không dám cười nói quấy rầy ngài a? Tóm lại, cuối cùng ngài có thể cho chúng ta bình yên vô sự rời khỏi cửa Tả Tướng phủ, chúng ta cũng đã cảm động đến tạ ơn trời đất, trong miệng niệm a di đà phật rồi.

https://thuviensach.vn

Trở về chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng đặt mông ngồi trên nhuyễn tháp, lười biếng bắt chéo chân.

Ngoại trừ tiếng gió rất nhỏ, chỉ có tiếng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn kẹo hồ lô, cố ý phát ra tiếng chậc chậc khen không dứt miệng.

Lăng Tiêm Tiêm vẫn quỳ trên mặt đất, móng tay thon dài khảm sau vào lòng bàn tay, khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt oán giận nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi chờ cho ta. Lúc trước ở chí tôn đổ phường, ngươi đã cho ta nếm mùi đau đớn vì bị tú hoa châm đâm vào bàm tay, hôm nay ngươi lại bắt ta khuất phục quỳ trên đất. Thù cũ hận mới, ngày sau Độc tiên ta nếu không trả lại ngươi gấp trăm ngàn lần, thề không bỏ qua.

Ăn kẹo hồ lô xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay lau chút mảnh vụn còn sót lại bên môi. Ngay sau đó, nàng đứng lên, đi đến trước mặt Lăng Tiêm Tiêm.

Đột nhiên nửa ngồi xuống, tay phải chống một bên má, Thượng Quan Ngưng Nguyệt trêu chọc đám tóc trên đầu Lăng Tiêm Tiêm.

"Được rồi, ngươi cũng quỳ khá lâu rồi, cũng nên cho ngươi đứng dậy. Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta là người nói lời giữ lời. Trước khi cho ngươi đứng dậy, ta sẽ nói ra ý đồ chân chính ngày hôm nay, nói từ đầu đến cuối." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng ôn nhu nói, đồng thời ngón tay trêu chọc tóc Lăng Tiêm Tiêm.

Lăng Tiêm Tiêm ẩn nhẫn quỳ, cái mũi lạnh lùng hừ một tiếng, híp mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Ngươi nói đi, Lăng Tiêm Tiêm ta chăm chú lắng nghe."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị liếc mắt qua Lăng Tiêm Tiêm, rồi nhếch môi cười nói: "Như lúc trước ngươi đã nói, con chồn bảo bối của ta quả thật sáng nay không có vào Tả Tướng phủ. Nó hiện tại đang ăn chuối mà nó yêu thích nhất, ở trong phòng ngủ của Thụy vương lười biếng ngủ đấy. Mà ta nói dối là mất con chồn, chạy tới đây quấy rầy Tả Tướng phủ, mục đích chân chính là vì muốn chặt đứt đường tìm y của Tả Thừa Tướng."

Nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Lăng Tiêm Tiêm có chút trùng xuống. Đường tìm y?

Xem ra. . . Quả nhiên mình không đoán sai a, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn thị vệ bao vây Tả Tướng phủ, thật sự là vì biết tối nay Độc Vương sẽ rời khỏi phủ, chuẩn bị đi trước Tuyết Ảnh Các bắt Thánh Thủ Y Vương.

Lăng Tiêm Tiêm lạnh lùng nhếch môi, lãnh lệ đáp: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Kim Phỉ Thúy hiện đang trong tay Tả Thừa Tướng, cho dù ngươi chặt đứt đường tìm y của gia phụ thì như thế nào? Gia phụ giấu Kim Phỉ Thúy ở một nơi cực kỳ bí mật, ngươi có huyết tẩy Tả Tướng phủ, lật tung Tả Tướng phủ, cũng tuyệt không tìm Kim Phỉ Thúy cho Long Diệu Hoàng và Thụy vương."

Ý tứ trong lời nói của Lăng Tiêm Tiêm rõ ràng là: Nếu Hiên Viên Ly và Hiên Viên Diễm không chiếm được Kim Phỉ Thúy, sẽ không biết được Thánh thủ Y Vương ở đâu. Đến lúc đó, có mẫu phi của hai người họ chôn cùng Tả Tướng phủ, cũng xem như là một cuộc buôn bán có lời.

Thả mấy sợi tóc của Lăng Tiêm Tiêm ra, trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười như gió xuân nói: "Quên nói cho ngươi biết, sáng nay khi ta xuất phát từ Thụy vương phủ, đồng thời Diễm cũng đã xuất phát. Biết Diễm đi đâu sao? Chàng. . . Đã đi trước một bước, đạp tuyết tìm y."

https://thuviensach.vn

"Không có khả năng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Lăng Tiêm Tiêm lập tức khó tin thất thanh kêu lên.

Nàng thập phần khẳng định, Kim Phỉ Thúy chứa nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, hiện tại vẫn nằm trong ám cách bí mật của Độc Vương. Đã như thế, Hiên Viên Diễm sao có thể biết được Thánh Thủ Y Vương ở đâu?

Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nói ra bốn chữ đạp tuyết tìm y. Bốn chữ này, ý tứ rất rõ ràng: đang trên đường đến Tuyết Ảnh Các, tìm Thánh Thủ Y Vương.

Vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười nói: "Có khả năng, làm sao có thể không có khả năng chứ? Nhưng mà, ngươi cho rằng không có khả năng, toàn bộ đều là công lao của Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong nga. Nếu không phải bởi vì hắn tự cho mình thông minh, ta cùng Diễm sao có thể biết nơi ở của Thánh Thủ Y Vương, mà không tốn chút công phu chứ?"

"Ngươi. . ." Trên mặt Lăng Tiêm Tiêm toàn là sợ hãi, nếu nàng phá giải được bí mật trên tờ giấy, như vậy nàng. . . Có thể cũng đồng thời khám phá được thân phận chân chính của mình cùng Độc Vương không?

"Được rồi, mục đích chân chính ta đến đây, đã nói rõ cho ngươi. Vì ngăn cản Tả Thừa Tướng dẫn người đi Tuyết Ảnh Các, phá hủy nhã hứng của Diễm nhà ta. Hiện tại, ngươi có thể đứng lên, sau đó tiến vào phủ diễn vai khốn thú a." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân thủ vỗ vai Lăng Tiêm Tiêm, đứng thẳng người lên.

Hít sâu mấy hơi, Lăng Tiêm Tiêm xoa bóp hai đầu gối vì quỳ lâu mà bị tê, thế này mới đứng lên. Một màu xám tro bao trùm trên mặt Lăng Tiêm Tiêm, hai mắt âm u nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khập khiễng đi vào phủ.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi !" Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chút ý cười giả tạo không dễ phát hiện, mở miệng gọi Lăng Tiêm Tiêm: "Có chút lời nói thiện ý quên nhắc nhở ngươi."

Kẽo kẹt -- Lăng Tiêm Tiêm dừng lại cước bộ, ngoảnh đầu lại, lạnh lùng hộc ra một chữ: "Nói."

Mái tóc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tung bay trong gió, nàng đi đến trước mặt Lăng Tiêm Tiêm, hạ thấp giọng nói: "Nhớ rõ đem mục đích chân chính của ta, thuật lại cho Tả Thừa Tướng nghe nga. Nếu Tả Thừa Tướng nghe được, lại vẫn cố tình rời khỏi Tả Tướng phủ đạp tuyết tìm y, vậy. . . Ta cũng chỉ có thể chờ thu máu của Tả Thừa Tướng thôi."

Lăng Tiêm Tiêm yên lặng quay đầu lại, nặng nề đi vào trong phủ, trong lòng nổi lên cảm giác sợ hãi vô cùng mãnh liệt mà trước nay chưa từng có.

Nàng lại dám nói ra mục đích chân chính đến đây. Làm địch nhân tinh thần sa sút, cười trên nỗi đau khổ của người khác. Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, cũng không phải cường đại bình thường a.

Nhìn thấy bóng dáng Lăng Tiêm Tiêm biến mất, quản gia Thụy vương phủ Phương Hoành đứng bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng khẽ hỏi: "Vương phi, Tả Thừa Tướng nghe xong, có khi nào thật sự án binh bất động hay không?"

"Sẽ không, lão hồ ly Tả Thừa Tướng sau khi nghe xong, nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của ta làm theo kịch bản ta đã dựng sẵn, mở màn một màn kịch, phát triển đặc sắc, cùng với kết thúc hoa lệ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, tự tin đáp.

Tả Thừa Tướng, Lăng Tiêm Tiêm, trò vừa rồi chỉ làm nền thôi, trò chơi chân chính vừa mới bắt đầu nga. Giết người là loại hình nghệ thuật

https://thuviensach.vn

hoàn mỹ nhất, ta sẽ không để mình phải tiếc nuối, ta sẽ ban cho các ngươi một cái chết oanh động . . .

Bên trong phủ Tả Tướng—

Cảnh sắc tươi đẹp như tranh, gió nhẹ nhàng đung đưa những phiến lá. Những đóa sen tranh nhau đua nở, tỏa ra hương thơm ngào ngạt. Một nơi phong cảnh hữu tình như thế, lại bị không khí ảm đạm bao trùm.

Thừa Tướng của Long Diệu Hoàng Triều, cũng chính là Độc Vương mai danh ẩn tích đã lâu trong giang hồ, chỉ cần nghe tên hắn không ai không sợ, đang đứng bên cửa sổ trong thư phòng.

Sau lưng hắn là bàn đọc sách, khuôn mặt tuy đã già, nhưng năm tháng vẫn không làm mất đi vẻ cương nghị. Ánh sáng từ cửa sổ chiếu vào, một luồng ánh sáng màu xanh ngọc chiếu lên người hắn, lập tức tản ra hào quang sắc bén.

Bên trong thư phòng yên lặng đến quỷ dị, ngay cả làn gió đang nô đùa vui vẻ cũng cảm nhận được không khí vô vị tẻ nhạt nên từ từ rút lui.

Cầm bình trà lên, tao nhã rót đầy ly trà, khí nóng bốc lên lượn lờ. Rũ mắt uống vài hớp trà nóng, nhưng khí lạnh trong cơ thể vẫn cuồn cuộn sôi trào :“Lăng Tiêm Tiêm” vẻ mặt xanh xao yếu ớt gọi.

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã giải được bí mật trong tờ giấy, Hiên Viên Diễm đã nhanh hơn chúng ta một bước, đi Tuyết Ảnh Các tìm Thánh Thủ Y Vương. Xem ra….nhiệm vụ của thái tử, đã thất bại rồi.”

Nam tử áo đen nhìn Độc Tiên và Độc Vương, không nhịn được thận trọng hỏi “Chủ tử, chúng ta có nên mở một đường thoát thân để quay về Thương Nguyệt quốc hay không?”

https://thuviensach.vn

Trừ hắc y nhân vừa mới lên tiếng ra, bên trong thư phòng còn có ba mươi hắc y nhân khác. Ba mươi mấy hắc y nhân này võ nghệ cao cường, không chỉ là hộ vệ của phủ Tả Tướng, mà còn là những thuộc hạ đáng tin cậy nhất của Độc Vương và Độc Tiên.

Độc Vương và Độc Tiên, từ trước đến giờ làm việc luôn thận trọng. Mặc dù bên trong Phủ Tả Tướng có rất nhiều hộ vệ, nhưng khó bảo đảm không có gian tế của Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly phái tới. Vì ngừa vạn nhất, tránh Long Diệu Hoàng gây bất lợi cho hắn, hắn đã mang ba mươi mấy thủ hạ đi theo với thân phận hộ vệ.

Giờ khắc này, những hắc y sát thủ đều nhìn Độc Vương, giống như chỉ cần nhận được một chỉ thị, bọn họ nhất định sẽ nhảy ra ngoài dù cho thịt nát xương tan.

Độc Vương đang đứng gần cửa sổ, trầm tư thật lâu bỗng giơ tay lên, lạnh lùng nói: “Mọi người đợi một chút, để ta nghĩ kỹ đã.”

Lăng Tiêm Tiêm vỗ bàn, hai mắt lạnh lùng nhìn Độc Vương nói: “Còn muốn nghĩ gì nữa, từ khi nào Độc Vương trở nên do dự như vậy?”

Trước mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt án binh bất động là vì phòng thái tử, hay còn âm mưu nào khác.

Nhưng nếu Hiên Viên Diễm đi Tuyết Ảnh Các trước bọn họ cũng chưa chắc tìm được Thánh Thủ Y Vương, nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt phải giữ lại tính mạng của nàng và Độc Vương, bởi vì chỉ có hai người mới biết tung tích của Thánh Thủ Y Vương.

Điều này, trong lòng nàng và Độc Vương hiểu rất rõ, về việc Dạ thái tử gửi giấy báo tung tích của Thánh Thủ Y Vương là thật, như vậy Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao lại có thể bỏ qua Tả Tướng phủ chứ? Thay vì chờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt huyết tẩy Tả Tướng phủ, không bằng chủ động đánh cho nàng ta một kích?

https://thuviensach.vn

Độc Vương chậm rãi quay lại, nhìn bộ mặt tức giận của Độc Tiên nhíu mày nói: “Độc Tiên ngươi có từng nghe qua câu, “Tái Ông Mất Ngựa, Họa Phúc Khôn Lường” chưa? Dù Hiên Viên Diễm đi trước chúng ta thì như thế nào, cuối cùng Thánh Thủ Y Vương rơi vào trong tay ai, cũng chưa biết được.”

“Ngươi…có ý gì?” Thân thể Độc Tiên có chút cứng ngắc, lạnh nhạt nhìn Độc Vương thấy hai mắt hắn lóe lên ánh sáng khó hiểu.

Độc Vương ngồi xuống bàn đọc sách, lòng bàn tay lạnh lẽo khẽ vuốt ve bao kiếm, cúi đầu chợt cười nói: “Muốn vào Tuyết Ảnh Các trước hết phải vượt qua được rừng đào, mà rừng đào này nguy hiểm chồng chất, không phải muốn vượt qua là vượt qua được. Nếu đám người Hiên Viên Diễm thành công phá được rừng đào đó, thay chúng ta trừ đi nguy hiểm, không phải rất tốt sao?”

Độc Tiên dĩ nhiên hiểu được ngụ ý của Độc Vương. Thì ra là, hắn đã chuẩn bị đêm nay rời khỏi Tả Tướng Phủ, âm thầm đến Tuyết Ảnh Các bắt sống thánh thủ Y Vương.

Ánh mắt tức giận nhìn Độc Vương, Độc Tiên hừ mũi, lạnh lùng nói: “Ngươi không thấy, bốn phía Tả Tướng phủ đều bị thị vệ bao vây sao? Dù chúng ta có thể phá vòng vây thoát ra, nhưng chúng ta vẫn phải đánh một trận với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu động đến cấm vệ quân của Long Diệu Hoàng Triều. Đến lúc đó….sợ rằng chúng ta chỉ có thể lẩn trốn, nào có cơ hội đi Tuyết Ảnh Các cùng Hiên Viên Diễm đoạt Thánh Thủ Y Vương?”

Bàn tay của Độc Vương kéo dài trên mặt bàn rồi chầm chậm lướt qua bao kiếm, cầm bình trà rót thêm vào ly, mùi thơm của trà lập tức xông vào mũi thơm ngát. Ngửa đầu uống một hơi, trên mặt Độc Vương âm trầm nở nụ cười nói: “Nếu như, ta có thể thuận lợi, dẫn người ra khỏi Tả Tướng Phủ thì sao?”

https://thuviensach.vn

Độc Tiên khoanh tay lại, ngồi xuống, khẽ dựa vào ghế, híp mắt nhìn Độc Vương nói: “Ý của ngươi là…”

Tay khẽ xoay ly trà rồi bỏ xuống bàn, Độc Vương dựa vào ghế khẽ nói: “Bản lĩnh dùng độc của ta, không phải là hư danh.”

“Đêm nay, gió yên biển lặng chỉ là tạm thời.” Lăng Tiêm Tiêm giễu cợt, châm biếm nói: “Trong lòng ngươi rất rõ, một khi phun khí độc ra ngoài, dược liệu sẽ không duy trì lâu được. Khi những thị vệ kia tỉnh lại, sẽ bẩm báo cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhất định nàng ta sẽ hoài nghi. Đến lúc đó…kế hoạch của chúng ta không phải là thất bại sao?”

“Cho nên, hai người chúng ta tuyệt đối không thể ra khỏi phủ, dẫn người đi Tuyết Ảnh Các được. Cho nên…” Độc Vương kéo dài chữ cuối, nhìn Độc Tiên tiếp tục nói: “Ngươi phải ở lại phủ Tả Tướng, để tiêu trừ hết nghi ngờ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.”

Nghe lời nói của Độc Vương, Lăng Tiêm Tiêm vốn đang ngồi thong thả trên ghế, lập tức bật dậy. Hai mắt như có hàng ngàn mũi dao sắc nhọn bắn ra bốn phía, sắc mặt khó coi nói: “Ở lại phủ Tả tướng để đối phó với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hình như không phải chỉ có mình ta, không phải ngươi cũng giống ta đó sao?”

Nàng thừa nhận, đến Tuyết Ảnh Các bắt sống Thánh Thủ Y Vương, là một chuyện cực kỳ nguy hiểm. Nếu đến đó, không chỉ đối phó với Hiên Viên Diễm, mà còn đối phó với cao thủ của Tuyết Ảnh Các. Cho dù là Hiên Viên Diễm, hay các cao thủ thần bí của Tuyết Ảnh Các, đều là những đối thủ rất mạnh.

Nhưng nàng tình nguyện đi Tuyết Ảnh Các đối phó với Hiên Viên Diễm và cao thủ của Tuyết Ảnh Các, cũng không muốn ở lại phủ Tả Tướng đối phó Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Đối với nàng, Hiên Viên Diễm và

https://thuviensach.vn

cao thủ Tuyết Ảnh Các có liên thủ lại, cũng không thể so với Thượng Quan Ngưng Ngưng Nguyệt, làm nàng cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Nếu trêu chọc Hiên Viên Diễm và Các chủ thần bí của tuyết Ảnh Các, cho dù bại trong tay bọn hắn, cũng chỉ là một đao lấy mạng rồi thôi. Nhưng nếu là Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trêu chọc nàng ta, sau đó lại bại trong tay nàng ta, nàng ta nhất định sẽ không chỉ giết nàng.

Trước cửa phủ Tả Tướng, hành động và lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng đã khắc sâu một chuyện. Thượng Quan ngưng Nguyệt rất thích chơi trò mèo vờn chuột, trước tiên nàng ta sẽ hung hăng chà đạp tôn nghiêm, sau đó sẽ giày xéo linh hồn của ngươi. Nàng ta sẽ cho ngươi biết chỉ có cái chết mới có thể giải thoát được, dù trong lòng ngươi muốn chết, nhưng không có cách nào có thể chết được.

“Không có biện pháp, đây là ngươi muốn. Lúc bọn hộ vệ vào bẩm báo…” Độc Vương khẽ cong khóe môi, giọng điệu mười phần châm chọc nói: “Bọn hộ vệ rõ ràng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn gặp ta, ai bảo ngươi cứ muốn đi gặp Thượng Quan Ngưng Nguyệt đây?”

“Độc Vương, ngươi…” Lăng Tiêm Tiêm xiết chặt nắm đấm, sắc mặt tái xanh vô cùng tức giận nhìn Độc Vương.

Hoàn toàn không nhìn vẻ mặt tức giận của Lăng Tiêm Tiêm, Độc Vương phủi phủi tà áo đứng lên. Đem kiếm đeo bên hông, hắn nổi hứng tiếp tục giễu cợt Lăng Tiêm Tiêm.

“Ngươi đã cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt “thân thiện” trao đổi, như vậy ngươi sẽ ra mặt đối phó với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dĩ nhiên là nếu ta ra mặt đối phó với Thượng Quan ngưng Nguyệt, nhất định nàng ta sẽ càng nghi ngờ hơn, không phải sao?”

Độc Vương vừa nói xong, Lăng Tiêm Tiêm giơ tay, đem tất cả đồ trên bàn đánh rớt xuống đất. Trong nháy mắt phát ra tiếng vỡ giòn tan, ánh mắt

https://thuviensach.vn

Lăng Tiêm Tiêm phát ra hàn lệ dữ dội, phun ra một chữ "Cút."

Mặc dù biết rõ Độc Vương không có ý tốt, còn lấy cơ hội trả thù, nhưng hôm nay nàng chỉ có thể làm theo kế hoạch của hắn, bình tĩnh ở lại phủ Tả Tướng tiêu trừ nghi ngờ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vì nàng biết rất rõ, mặc dù Độc Vương nghĩ ra kế này là để trả thù nàng, nhưng hắn ta cũng vì muốn hoàn thành nhiệm vụ của thái tử.

Nhưng nếu nàng và Độc Vương không thể nào hoàn thành nhiệm vụ của thái tử, cho dù nàng và Độc Vương thành công trở về Thương Nguyệt quốc, thái tử nhất định sẽ nghiêm nghị.

Độc Vương ngửa đầu cười lớn phát tiết cho hả giận, rồi rời đi, khóe miệng ba mươi mấy hắc y nhân giật giật nhìn hai người nội chiến, sau đó cũng theo Độc Vương rời đi.

Vèo vèo vèo — gió lưu luyến xoay chuyển, Lăng Tiêm Tiêm nhìn chằm chằm Độc Vương dẫn theo ba mươi mấy hắc y nhân biến mất.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 111: Nắm Chắc Trong Tay

Tiền viện Tả Tướng phủ -- muôn hoa đua nhau khoe sắc, bươm bướm bay lượn, tạo nên một khung cảnh mộng ảo như thi như họa. Nhưng mà, cảnh sắc trong hậu viện Tả Tướng phủ, cùng với tiền viện khác nhau một trời một vực.

Khắp nơi cỏ dại sinh trưởng, bề bộn toàn là gạch ngói vỡ, ngay cả bức tường cũng đổ vỡ. Gió cuồn cuộn thổi mang theo bụi đất, phát ra tiếng rít gào, tựa như than thở vận mệnh mình không ai ngó ngàng tới.

Bỗng dưng, trong đám cỏ dại cao tới thắt lưng truyền đến tiếng bước chân giẫm trên gạch ngói vỡ. Ngưng thần nhìn kĩ, thì ra là Độc Vương và hơn ba mươi hắc y sát thủ đang ở trong sân viện.

Vì Độc Vương không ra chỉ thị, mọi người chỉ có thể yên lặng đứng đó.

Giếng nước được xây hình vòng cung nằm trên vách đá, tuy có một cái dây thừng lớn, đầu dây còn có xô múc nước,ঔৣdiễn♥đànঔৣê♥quý✿ đôn nhưng cái giếng này đã sớm cạn khô rồi.

Lúc này, hơn ba mươi hắc y sát thủ lạnh lùng quét mắt nhìn giếng cạn, tiếp vẻ mặt ngưng trọng nhìn bốn phía tường cao. Bọn họ cố gắng làm giảm sự tồn tại, không khó nhận ra bọn họ đang sợ bị thị vệ Thụy Vương phủ phát giác.

Độc Vương cẩn thận quan sát bốn phía tường rào cao ngất, biết không có thị vệ Thụy Vương phủ giám thị, chăm chú xem xét cái giếng.

https://thuviensach.vn

Thật cẩn thận thả dây thừng xuống đáy giếng, Độc Vương điểm nhẹ mũi chân. Trong nháy mắt, hai tay hắn cầm chặt sợi dây thừng.

Theo dây thừng dần xuống đáy giếng, Độc Vương buông lỏng tay, tay phải nhấn vào nút mở cơ quan.

Phút chốc một tiếng nho nhỏ vang lên, cơ quan trên vách tường chậm rãi khởi động, một cửa động hình tròn hiện ra trước mắt Độc Vương.

Đi vào trong động, có bậc thang đá. Lúc này, không thể nhìn thấy điểm cuối của bậc thang, bởi vì vô số bậc đá uốn lượn khúc khuỷu.

Khóe môi cong lên một độ cong lạnh lẽo vô cùng xảo quyệt, Độc Vương đi trên bậc đá. Cùng lúc đó, hơn ba mươi hắc y sát thủ cũng lục tục bám dây thừng xuống đáy giếng, từng người từng người xuống đến, theo sau Độc Vương tiến về phía trước.

Trong thời gian một ly trà, Độc Vương đã đến bậc đá cuối cùng. Hơn ba mươi hắc y sát thủ theo sau cũng ngừng lại hô hấp, theo thứ tự đi tới chỗ Độc Vương.

Tuy chưa đến điểm cuối nhưng tất cả bọn họ đều rõi mắt về phía điểm cuối, khối đá trên đỉnh đầu Độc Vương.

Bốn phía bùn đất màu xám, làm nổi bật phiến đá kia. Khối đá không chỉ không có chút rêu xanh, mà còn bóng loáng. Thực rõ ràng, khối đá này thường xuyên có người đụng đến.

Độc Vương nâng tay lên cao, song chưởng hướng về phía phiến đá trên đỉnh đầu. Không chịu nổi nội lực hùng hậu, nó nhẹ nhàng di chuyển sang bên cạnh. Cùng với đó, bùn đất nứt ra tạo thành một khe hở, từng đợt ánh nắng theo khe hở rọi vào.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, Độc Vương cũng không hoàn toàn đẩy phiến đá ra, hắn chỉ để lộ một khe hở bằng ngón tay út liền ngưng lại động tác.

Lập tức, chỉ thấy Độc Vương lấy ra một bình sứ nhỏ. diễ♦n☽đ♦àn☽lê☽q♦uý☼ ☽đ♦ônĐộc Vương vội vàng mở nút bình, đặt miệng bình sứ vào kẽ hở.

Độc Vương nhẹ nhàng đung đưa bình sứ, tay phải đặt trên bình sứ, chậm rãi truyền nội lực vào đó.

Từng đợt từng đợt khói trắng mắt thường khó nhìn thấy, lặng lẽ men theo khe hở ra ngoài, bị gió cuốn đi.

Nhìn theo khe hở, đây đúng là bên ngoài tường viện Tả Tướng phủ.

Giờ này khắc này, thị vệ Thụy Vương phủ đang đứng đó, không chút để ý liếc mắt nhìn nhau, khóe môi hiện lên nét cười ý vị sâu xa.

Vừa rồi, tiếng đá di động dù rất nhỏ, cũng không thoát khỏi thính giác nhạy bén của họ.

Nhưng mà, tất cả chuyện này Vương gia và Vương phi đã dự kiến được. Không, chính xác mà nói, tất cả chuyện này là Vương gia và Vương phi thiết kế.

Cho nên bọn họ phải làm bộ như hồn nhiên không biết, tùy ý để độc của người kia làm bọn họ hôn mê tập thể. Như thế, một màn kịch tính phía sau mới có thể phát triển, không phải sao?

Một tên thị vệ Thụy Vương phủ chớp chớp mắt, lặng lẽ chỉ chỉ mặt đất, ánh mắt như muốn hỏi: này, chúng ta có thể hôn mê chưa?

Một tên khác nâng tay gãi gãi đầu, sau đó lắc lắc đầu với mọi người, ánh mắt tựa như trả lời: hiện tại hôn mê, có phải quá sớm hay không? Ta

https://thuviensach.vn

thấy. . . Chúng ta vẫn nên chờ một lúc đi?

Ta thấy không cần đợi nữa, hắn là có thể hôn mê rồi. Dù sao đứng mãi cũng mỏi chân, hay là. . . Ta ngã xuống đất để hai chân nghỉ ngơi một lúc, các ngươi đợi chút rồi hôn mê?

Một gã ấn ấn huyệt thái dương, sau đó chỉ nghe thấy một tiếng bùm vang lên, thân hình tựa như núi đổ sụp xuống, ngã chổng vó trên đất.

Khụ. . . Ta nói cái người kia a? Ngươi giả bộ bất tỉnh liền giả bộ đi, đâu cần phải làm tư thế khó coi như vậy a? Những thị vệ khác giật giật khóe miệng, trên trán nổi lên ba đường hắc tuyến nhìn tên thị vệ vừa ngã xuống.

Thị vệ Thụy Vương phủ đảo cặp mắt trắng dã, toàn bộ đều lung lay sắp đổ, tiếp chỉ thấy bọn họ lần lượt ngã xuống hôn mê tập thể. Nhưng mà, so với tên thị vệ mới rồi, tư thế ngã của những người này nhã nhặn hơn nhiều.

Cùng lúc đó, ở dưới –

Độc Vương cất bình sứ vào tay áo, cẩn thận quan sát tình hình qua khe hở, không tự chủ được nhăn mày. Kỳ quái, hình như có chút không thích hợp?

Độc phấn trong bình, là hắn âm thầm sưu tập vô số kỳ hoa dị thảo, trải qua bao lần thử nghiệm mới chế thành. Chỉ cần mở nắp bình, sau đó truyền nội lực vào, một khi độc phấn bị nóng sẽ bốc lên khói trắng, trở thành khí độc không màu không vị.

Cho dù có võ công cao tới đâu, chỉ cần không nín thở, vô ý hít khí độc vào cơ thể, cũng sẽ bị rơi vào trạng thái hôn mê, phải mất nửa canh giờ sau mới có thể tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Cho nên, khí độc của hắn làm bọn thị vệ Thụy Vương phủ hôn mê, hoàn toàn là nằm trong dự kiến.

Nhưng mà, khí độc này ảnh hưởng tới mỗi người khác nhau, người thể chất càng kém nội lực càng yếu, vừa hít vào khí độc sẽ lập tức hôn mê. Mà người thể chất càng mạnh nội lực càng sâu, cho dù hít phải khí độc, mà không phát hiện được, cũng có thể chống đỡ được trong thời gian một ly trà mới hôn mê.

Hiện tại hắn vừa mới phóng khí độc ra, mấy chục thị vệ canh giữ bên ngoài đã hôn mê tập thể. Chẳng lẽ. . . Từ trước tới giờ đều là hắn đánh giá cao bản lĩnh của đám thị vệ Thụy Vương phủ, kỳ thực nội lực của bọn họ không cường đại như hắn tưởng?

Nhìn thấy Độc Vương đột nhiên nhíu mày, tựa hồ đang trầm tư cái gì, một trong số hắc y sát thủ khẽ mở miệng hỏi: "Chủ tử, ngài đang suy nghĩ cái gì, chúng ta có thể xuất phát chưa?"

Phía trên, tiếng ngã xuống của thị vệ Thụy vương phủ cũng không tránh khỏi thính giác nhạy bén của bọn họ. Nếu đám thị vệ bên ngoài đã ngã xuống hết, vì sao Độc Vương còn không nắm lấy thời cơ, dẫn bọn họ rời đi chứ?

Có lẽ. . . Thật là mình đánh giá quá cao thị vệ Thụy Vương phủ đi? Lông mày Độc Vương giãn ra, trong lòng âm thầm nói một câu, song chưởng lại hướng về phía phiến đá trên đỉnh đầu.

Dưới nội lực của Độc Vương, phiến đá hoàn toàn bị kéo sang một bên, lộ ra một cái cửa động vừa vặn đủ cho một người trưởng thành qua.

Vèo vèo vèo -- Độc Vương cùng hơn ba mươi hắc y sát thủ nhẹ nhàng nhảy ra ngoài tường viện phía Bắc.

https://thuviensach.vn

Độc Vương lại nhíu mày nhìn một đám thị vệ nằm trên đất, nửa ngồi xổm xuống, vận nội lực đẩy phiến đá về chỗ cũ.

Nhìn qua thấy không có chút dấu vết khác thường. Nhưng mà nhìn kĩ, vẫn có thể phát hiện chỗ phiến đá có một đường kẻ.

Độc Vương giơ tay lên cao, làm một cái thủ thế với hơn ba mươi hắc y sát thủ, bọn họ nhanh nhẹn điểm mũi chân, hướng tới đỉnh núi cao đối diện.

Lúc bóng dáng Độc Vương cùng thuộc hạ hoàn toàn biến mất, hướng về phía Tuyết Ảnh Các, chuẩn bị đoạt Thánh Thủ Y Vương với Thụy Vương Hiên Viên Diễm là lúc.

Lả tả -- những thị vệ Thụy Vương phủ vốn đang hôn mê trên đất liền bật dậy, lại thẳng tắp canh giữ ở phía Bắc Tả Tướng phủ.

"Lão hồ ly không biết tự lượng sức mình, muốn đấu trí với Vương phi và Vương gia nhà ta, ngươi còn kém xa lắm?"

Thanh Báo canh giữ ở phía Bắc, lạnh lùng trào phúng phun ra một câu, lập tức phi thân tới đại môn Tả Tướng phủ.

Quả nhiên giống như Tiểu Vương phi đã dự liệu, Độc Vương đã suất lĩnh một đám hắc y sát thủ rời khỏi Tả Tướng phủ. Cho nên, hắn phải lập tức đi bẩm báo cho Tiểu Vương phi, để Tiểu Vương phi uy vũ đem vở kịch đẩy lên cao trào. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 112: Tự Đào Hố Chôn Thân

Thời gian từ từ trôi qua, cảnh sắc nở rộ tươi đẹp. Ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ khắp nơi, tô điểm cho cả vùng đất trở nên rực rỡ như một tấm lụa.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang lười biếng dựa vào giường êm tinh xảo, đôi mắt nhẹ rũ xuống mang theo phong tình yêu mị quyến rũ, bình thản cắt tỉa móng tay.

Mà phía sau giường êm tinh xảo, nhóm người bán hàng rong đưa tay vò đầu, vuốt mặt, hai mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầy theo nghi ngờ. Khụ, ai có thể nói cho bọn họ biết, Thụy vương phi cầm trên tay . . . rốt cuộc là cái thứ gì vậy?

Nếu móng tay không vừa mắt, không phải cầm kéo cắt tỉa lại sao? Nhưng Thụy vương phi lại cự tuyệt, lấy từ trong tay áo ra một…, căn bản là bọn họ chưa hề thấy đồ chơi nhỏ cắt móng tay kia.

Gió mang theo ấm áp không tiếng động xoay quanh thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm tóc nàng lay động giữa không trung tạo thành độ cong mỹ lệ thần bí.

"Vương phi." Cùng với thanh âm cung kính, bóng dáng của Thanh Báo Ảo Ảnh giống như mũi tên nhảy đến bên giường êm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dừng việc cắt tỉa móng tay, xoay xoay cái vật mà người dân Long Diệu không biết là gì, chỉ có người hiện đại mới biết đó là một cái bấm móng tay bằng bạc, mở miệng dùng âm thanh mà

https://thuviensach.vn

chỉ có Thanh Báo mới nghe được, cười hỏi: "Lão hồ ly xuất động rồi sao?"dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-com

Bên trong Phủ Tả Tương, dưới giếng khô có đào mật đạo, lão hồ ly này cho rằng cả Long Diệu không ai biết sao? Hắn không biết ngay từ đêm đầu tiên hắn phái người tiến vào giếng cạn âm thầm đào mật đạo đã bị mật thám của Diễm điều tra được toàn bộ.

"Dạ." Thanh Báo gật đầu một cái, dùng âm thanh chỉ có Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới nghe được nhẹ giọng nói: "Tất cả như vương phi đoán, lão hồ ly quả thật dẫn theo đám tiểu hồ ly xuất động rồi, thuộc hạ tới để nhận chỉ thị tiếp theo của vương phi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch đôi môi đỏ mọng xinh đẹp, mắt ngọc lưu chuyển, ma mị yêu dã nói: "Chắc hẳn Hoàng đế Diệu Long đã đợi đến hết bình tĩnh rồi, ngươi nhanh chóng vào cung thông báo cho Hoàng đế Long Diệu đi, đến lượt hắn ra sân rồi."

"Vâng" Thanh Báo cung kính cúi đầu, sau đó giống như mũi tên biến mất bên giường êm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Dung nhan tuyệt sắc tràn đầy nụ cười xinh đẹp nhìn Thanh Báo biến mất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong ngón trỏ phải. Đầu tiên là điểm xuống trán của mình, sau đó lại điểm xuống ngực của mình, cuối cùng lại điểm xuống hai đầu vai.

Từ trên xuống dưới, từ trái sang phải vẽ ra một hình chữ thập hoàn mỹ, hai mắt lộ ra khát máu, môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười tàn lạnh: "Lăng Tiêm Tiêm, linh hồn hèn nhát của ngươi thật có phúc. Bởi vì. . . Nó may mắn sắp nhận được sự an ủi từ tử thần."

Tiếng cười giễu cợt đến cực điểm từ đôi môi đỏ nhẹ nhàng vang lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi tư thế càng thêm lười biếng tựa vào giường êm .

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng xoay tròn bấm móng tay bằng bạc trong tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ rũ mắt ngọc, bình thản tiếp tục cắt tỉa móng tay.

Mặc dù bầu trời tươi đẹp rực rỡ chói mắt, nhưng đối với quản gia Phương Hoành phủ Thụy vương cùng bảy tên Ảo Ảnh cung vẫn đứng yên lặng bên cạnh giường êm mà nói, cho có bầu trời có rực rỡ lóng lánh bao nhiêu, cuối cùng cũng chỉ có thể làm nền cho vương phi.

Vương phi làm loạn chặn trước cửa lớn Phủ Tả Tướng là vì muốn dẫn dụ lão hồ ly Tả Thừa Tướng kia lộ ra số sát thủ tiến về phía Tuyết Ảnh Các.

Vương phi đoán chính xác lão hồ ly sẽ không dẫn người đổ máu xuất phủ, mà sẽ theo mật đạo bên dưới giếng cạn lặng lẽ rời phủ. Nhưng cho dù xuất phủ từ mật đạo dưới giếng cạn cũng phải đi qua tường rào phía bắc Phủ Tả Tướng.

Nhưng nếu không muốn kinh động đến bọn thị vệ canh giữ ở tường rào phía bắc, cách tốt nhất là bỏ thuốc mê toàn bộ bọn thị vệ. Vì vậy, bọn thị vệ yên lặng canh giữ ở tường rào phía bắc Phủ Tả Tương đã sớm đã sớm bịt kín mũi không cho gió lọt.

Thử hỏi, khi cơ quan phiến đá bên trong mật đạo khởi động, bọn thị vệ đã bịt kín mũi, khép miệng lại, làm ra các biện pháp nín thở tạm thời, làm sao có thể dễ dàng trúng chiêu?

Người ta nói người tính không bằng trời tính, nhưng đối với cho bọn họ mà nói, trời tính cũng không coi là thần. Mà tiểu vương phi nhà bọn họ đem Thiên Địa Vạn Vật nắm trong tay. Lão hồ ly ơi lão hồ ly, cho dù ngươi có nằm mơ cũng không đoán được, ngươi cho người đào mật đạo bên trong giếng cạn lại biến thành tự đào hố chôn thân chứ?

Cho dù âm mưu quỷ kế tầng tầng lớp lớp của ngươi đối với vương phi thần thánh nhà chúng ta mà nói, cũng chỉ là một con bọ chét nhỏ ngu xuẩn đến cực hạn, từ rước lấy nhục mà thôi.

https://thuviensach.vn

Cho nên loài người tốt nhất đừng bao giờ làm trò ở trước mặt thần. Bởi vì đối với thần vạn năng mà nói, loài người vụng về thê thảm không nỡ nhìn. . .

Sau nửa canh giờ, Phủ Tả Tướng, bên trong phòng ngủ Độc Tiên"Lăng Tiêm Tiêm" --

"Ngươi nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng. . ." Độc Tiên híp mắt nhìn hộ vệ đang khom lưng, thời điểm nói đến cái tên Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng không tự chủ run lên mãnh liệt, lúc này mới tiếp tục mở miệng mà hỏi: "Vẫn yên lặng ngăn trước cửa lớn Phủ Tả Tướng, không có dấu hiệu muốn vào phủ điều tra?"

"Vâng, thưa đại tiểu thư." Hộ vệ gật đầu, giọng khẳng định trả lời.

Hắn đã đi Tiền viện lặng lẽ quan sát nhiều lần, Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng một đồ chơi nhỏ hiếm lạ cổ quái cắt tỉa xong móng tay, dùng tư thế lười biếng nằm trên giường êm vùi đầu ngủ say.

Mà quản gia Phương Hoành Thụy vương phủ cùng với này bảy tên thị vệ Thụy vương phủ lại cúi đầu ăn sủi cảo hấp, ngồi chồm hổm nhai vắt mì, trò chuyện vui vẻ. Càng làm hắn mở rộng tầm mắt hơn là thị vệ Ngân Lang Thụy vương phủ lại không coi ai ra gì giương kiếm bắt đầu luyện tập kiếm pháp.

Độc Tiên cố gắng duy trì vẻ mặt trấn tĩnh, phất tay về phía hộ vệ nói: "Được rồi, ngươi tiếp tục đến Tiền viện quan sát. Một khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt có dấu hiệu muốn dẫn người vào phủ, lập tức báo cho ta ."

"Vâng" Hộ vệ khom lưng, cúi đầu nhanh chóng lui khỏi phòng ngủ của Độc Tiên.

https://thuviensach.vn

Khi bóng dáng của hộ vệ vừa biến mất, Độc Tiên hoảng sợ loạng choạng lui về phía sau vài bước. Ngã ngồi đặt mông trên ghế, nàng lắc đầu khó tin tự lẩm bẩm: "Tại sao lại như vậy? Không thể nào, không thể nào!"

Trong lòng Độc Tiên hiểu rất rõ, phóng khí độc màu trắng bên trong bình sứ màu đen của Độc Vương ra ngoài, nhiều lắm là cũng chỉ khiến bọn thị vệ Thụy vương phủ canh giữ ở tường rào phía bắc hôn mê nửa canh giờ.

Nửa canh giờ đã qua, bọn thị vệ Thụy vương phủ đã sớm tỉnh lại rồi. Mà bọn họ tỉnh lại, phát hiện mình quỷ dị ngã xuống đất ngất đi, nhất định sẽ lập tức bẩm báo cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt là một người thông minh tuyệt đỉnh, khi nàng biết được chuyện bọn thị vệ quỷ dị té xỉu, nhất định sẽ đoán được có điều kỳ lạ bên trong. Theo lẽ thường mà nói, bây giờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt phải dẫn người vào phủ tiến hành điều tra không phải sao?

Nàng đã nghĩ đến một ngàn, một vạn lý do giả ngu trả lời qua loa với Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại không dẫn người vào phủ tiến hành điều tra. Chuyện này. . . rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Độc Tiên không khỏi dâng lên tức giận và sợ hãi, tức giận vì cảm giác bị giày vò khi gặp phải trường hợp địch bất động ta bất động này, thật là làm nàng tức giận không ngớt. Sợ hãi vì tâm tư của Thượng Quan Ngưng Nguyệt quá thâm sâu làm cho người ta nhìn không thấu, thật làm cho nàng như đứng trên đống lửa, cả người rợn tóc gáy.diễ≺n✶đ≻àn✶lê✶q≻uý✶đ≺ôn

Độc Tiên từ trên ghế đứng dậy, giống như kiến bò trên chảo nóng, sốt ruột đi tới đi lui trong phòng ngủ.

Từng đợt ánh nắng rực rỡ chói lọi xuyên qua cửa sổ, vô cùng tinh tế quẩn quanh người Độc Tiên. Nhưng Độc Tiên không cảm thấy ánh nắng

https://thuviensach.vn

ấm áp chút nào, nàng chỉ cảm thấy khí lạnh đang cuồn cuộn bốc lên trong cơ thể. . .

Cùng lúc đó, ngoài cửa lớn Tả Phủ Tướng--

Mặt đất chợt nổi lên tiếng nổ vang, mắt nhóm người bán hàng rong lập tức tình theo tiếng động. Chỉ thấy bụi đất quay cuồng, phía bên phải cửa chính Phủ Tả Tướng, chợt lao vụt ra vô số ngựa, mà ngồi trên mỗi con ngựa là người mặc khôi giáp màu cam.

Ở Long Diệu hoàng triều, chỉ có đội cấm vệ quân dưới trướng Hoàng đế Long Diệu mới có tư cách mặc khôi giáp màu cam. Nhóm người bán hàng rong mặc dù không biết bất cứ người nào trên ngựa, nhưng có lẽ về màu sắc khôi giáp bọn họ vẫn có thể biết người tới là người ai.

Trời ạ, đây không phải là đội cấm vệ quân Long Diệu hoàng triều bọn họ sao? Lính cấm vệ chức trách từ trước đến giờ là bảo vệ an toàn cho hoàng cung, tuyệt đối không tùy ý rời hoàng cung. Nhưng hôm nay, bọn họ. . . Lại có thể thúc ngựa chạy đến Phủ Tả Tướng?

"Khàn --" Sau hồi tiếng ngựa hí kinh thiên động địa, gần mấy vạn ngựa xếp thành hàng dài thẳng tắp, đồng loạt dừng trên đường lớn rộng rãi bên phải Phủ Tả Tướng.

Mẹ ơi cứu con, người dẫn đầu lại là Hoàng đế Long. . . Long Diệu của bọn họ? Nhóm người bán hàng rong liều mạng xoa mắt mấy cái, đột nhiên hít khí lạnh.

Tất cả bọn họ chưa từng gặp qua Long nhan của Hiên Viên Ly, nhưng có thể làm cho cấm vệ quân Long Diệu thần phục theo phía sau, hơn nữa Kim Long Diễn Châu Vương miện trên đầu Hiên Viên Ly cùng với Cửu Long Tường Vân Hoàng bào trên người, nếu bọn họ còn ngu xuẩn không nhận ra thân phận của Hiên Viên Ly, vậy thì nên dứt khoát đập đầu vào tường mà chết đi.

https://thuviensach.vn

Trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn vùi đầu ngủ trên giường êm như cũ, nhóm người Long Diệu hoàng triều bán hàng rong, quản gia Phương Hoành Thụy vương phủ và bảy tên Ảo Ảnh cung lập tức quỳ gối cao giọng hô: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

Tên người của Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong khó chịu kề cái trán sát đất.

Hắn đây là tạo cái nghiệt gì, không phải chỉ nhất thời cao hứng chạy tới nơi này thưởng thức kịch hay, sao lại hai ba lần uất ức đầu gối cao quý của mình như thế? Lúc trước đã tâm không cam tình không nguyện quỳ bái Long Lệnh của Hiên Viên Ly, bây giờ Hoàng đế Long Diệu Hiên Viên Ly tự mình đến, lại làm thần kinh hắn co giật dập đầu lạy lần nữa.

"Bình thân." Âm thanh uy nghiêm từ trong môi Hiên Viên Ly tràn ra, bàn tay giơ lên giữa không trung.

Nhận được chỉ thị của Hiên Viên Ly, mấy vạn cấm vệ quân Long Diệu nhanh nhẹn tung người xuống ngựa, nhanh chóng lấy xuống mũi tên màu đen treo sau lưng. Chỉ nghe vài tiếng sưu sưu sưu vang vang, bóng dáng cấm vệ quân Long Diệu giống như tia chớp chạy đi.

"Tạ chủ long ân." Nhóm người bán hàng rong khấu đầu tạ ân, khi đứng lên từ mặt đất, các cấm vệ quân đã lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai bao vây cả Phủ Tả Tướng, mũi tên lạnh lẽo trong tay đồng loạt nhắm ngay Phủ Tả Tướng . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 113: Trúng Độc Chết Trong Ngục

Bầu trời đỏ rực xuyên qua những đám mây, tạo nên một cảnh sắc tuyệt đẹp.

Giữa buổi trưa oi bức, gió nóng bao quanh mọi người, nhưng đối với những người bán hàng rong mà nói, cơn gió này so với mặt trời nóng bức còn lạnh thấu xương. Người không tự chủ được run cầm cập, mặt sợ hãi, trên người mồ hôi lạnh chảy xuống như suối.

Thụy vương phi dẫn theo trăm tên thị vệ náo loạn phủ Tả Tướng bọn họ đã thấy sợ lắm rồi, vậy mà ngay cả Hoàng Thượng kính yêu của bọn họ cũng dẫn vạn tên cấm vệ quân bao vây cả phủ Tả Tướng? Sự việc đã phát triển vượt xa tính toán của bọn họ, chuyện này…..rốt cuộc là chuyện gì thế?

Vạn con ngựa cúi đầu thở phì phò, những tên cấm vệ quân mặt lạnh như tiền kéo cung tên, Hiên Viên Ly nhanh chóng tung người xuống ngựa, tay đang cầm roi ngựa màu vàng kim tùy ý ném về phía lưng ngựa, nhẹ nhàng bước đến bên cạnh nhuyễn tháp.

Thấy Hiên Viên Ly đang đi đến, Phương quản gia đi lên cung kính khom lưng, sau đó nhìn Vương phi của bọn họ không biết là đang giả vờ ngủ hay thật sự ngủ, khẽ nói: “Vương Phi….”

Nghe Phương quản gia khẽ gọi, lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang vùi đầu vào nhuyễn tháp khẽ cử động, lười biếng duỗi lưng. Tay nhẹ nhàng nhu nhu mắt ngọc mệt mỏi, sau đó nở nụ cười mê hoặc chúng sinh

https://thuviensach.vn

bước xuống nhuyễn tháp, làn môi yêu mị nói: “Thánh Thượng, sao ngài lại dẫn cấm vệ quân bao vây Tả Tướng phủ?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tỏ thái độ gì với Hiên Viên Ly, lời nói không phải của thần tử cung kính nói với đế vương, mà như một bằng hữu vô tình gặp lại, giống như là nói chuyện gì đó rất bình thường của gia đình vậy.

Đối với việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tỏ thái độ gì với Hiên Viên Ly, bọn người bán hàng rong và dân chúng Long Diệu cảm thấy rất bình thường.

Bởi vì…Thụy vương phi có Long Lệnh trong tay, người có Long Lệnh sẽ trở thành người của gia tộc Long Diệu, cho nên Thụy vương phi đối với hoàng đế của Long Diệu không cung kính thi lễ cũng là lẽ đương nhiên.

“Sao Thụy vương phi cũng dẫn theo thị vệ ngăn trước cửa phủ Tả tướng?” Hiên Viên Ly nhàn nhạt nhếch môi, cười cười, không trả lời câu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà ném lại cho nàng.

Vì sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt dẫn theo thị vệ náo loạn ở phủ Tả Tướng làm sao Hiên Viên Ly lại không biết chứ? Hiên Viên Ly dẫn theo cấm vệ quân bao vây Tả Tướng phủ, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại hiểu vô cùng. Vì…tất cả đều là màn kịch do nàng tự bày ra.

Cho nên, giờ phút này bọn họ đặt ra câu hỏi, ngoài mặt là nghi ngờ lẫn nhau, kỳ thực là để cho bọn người bán hàng rong và người dân Long Diệu vểnh tai lên nghe cái mà bọn họ không hiểu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buồn phiền thở dài, chậm rãi nói: “Nói ra, sợ làm chuyện cười cho Thánh Thượng. Sáng nay bảo bối tiểu kim chồn của Nguyệt Nhi chạy mất, mà bọn thị vệ tận mắt thấy nó chạy vào Tả Tướng phủ, muốn đến tìm bảo bối đem về. Lại không ngờ người của Tả

https://thuviensach.vn

Tướng phủ nghĩ đến chuyện cũ, trút giận lên người bảo bối của Nguyệt nhi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Ly ngạc nhiên hỏi: "Trút giận lên một con chồn nhỏ, Thụy vương phi có ý gì?”

“Người của phủ Tả Tướng giấu con chồn ở một nơi không ai biết, rồi hành hạ nó, Nguyệt nhi không tìm ra.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỏ ra phẫn hận, mắt cũng hiện lên một ngọn lửa, nghiến răng nói: “Vì vậy, trong lúc tức giận, ra lệnh cho bọn thị vệ bao vây phủ Tả Tướng. Nếu người của phủ Tả Tướng không giao tiểu kim chồn ra, Nguyệt nhi sẽ không cho bất cứ người nào trong phủ ra ngoài, để tránh bọn họ giấu con chồn trong người, lặng lẽ ra khỏi Tướng phủ hủy thi thể.”

Hiên Viên Ly nén cười, trong lòng khâm phục tài diễn xuất cao siêu của nàng, lạnh lùng nói: “Không chỉ ngược đãi sủng vật của Thụy vương phi, còn muốn sát hại người của hoàng thất, người của phủ Tả Tướng không thể tha thứ được.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngạc nhiên, giọng hơi lớn hơn lặp lại lời nói của Hiên Viên Ly: “Thánh Thượng, ngài nói gì? Ngài nói….người của phủ Tả Tướng không chỉ ngược đãi bảo bối của Nguyệt nhi, cư nhiên…cư nhiên còn muốn sát hại người của hoàng tộc?”

Cái tên dịch dung kia, đưa ánh mắt đầy khinh thường nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng nhịn không được nói thầm: Khụ…ta nói cái đó, ngươi nên tiết kiệm hơi sức một chút đi. Ngươi không cần phải lớn tiếng như thế chúng ta cũng có thể nghe không sót một chữ nào rồi.

Những người dân cùng nhóm người bán hàng rong đều vểnh tai lên nghe cuộc đối thoại của Hiên Viên Ly và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức hít một ngụm khí lạnh.

https://thuviensach.vn

Mẹ ơi, cứu con, đây rốt cuộc là chuyện gì. Người của phủ Tả Tướng lại muốn sát hại người của hoàng thất? Khó tránh….Hoàng Thượng đột nhiên đều động mấy vạn cấm vệ quân bao vây phủ Tả Tướng đến cả gió cũng không lọt."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét một vòng dân chúng và những người bán hàng rong, khóe môi cong lên nở một nụ cười không dễ dàng phát hiện, tiếp tục giả vờ hỏi: "Thánh Thượng, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Hiên Viên Ly khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói: "Thái Hậu và Tuyên vương vì tư lợi của bản thân phát động nội chiến Long Diệu. May nhờ có hoàng đệ Thụy vương đã dự kiến trước, thành công hóa giải nội chiến. Mặc dù tránh khỏi nội chiến, nhưng thái hậu và Tuyên vương có lòng mưu phản nên trẫm đem hai người nhốt vào thiên lao."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vuốt vuốt tóc, biểu tình không hiểu hỏi: "Thái hậu và Tuyên vương phạm vào tử tội, Thánh thượng niệm tình không ban cái chết cho hai người, chỉ đem nhốt vào thiên lao. Thái hậu và Tuyên vương may mắn miễn tội chết, Thánh Thượng đúng là một minh quân. Nhưng, chuyện này có liên quan gì với phủ Tả Tướng sao?"

Nhóm người bán hàng rong và người dân vô cùng nghi hoặc nhìn nhau mấy lần, trong mắt dâng lên một đám sương mù nhìn Hiên Viên Ly.

Thái Hậu và Tuyên vương bởi vì phạm vào tội mưu phản mà bị giam vào trong thiên lao mọi người đều biết.

Dù sao, nội chiến cũng không có bộc phát. Vì vậy Thái hậu và Tuyên vương có thật sự mưu phản hay bị hãm hại trong lòng người dân vẫn còn phân vân.

Hoàng Thượng đem Thái hậu và Tuyên vương nhốt vào thiên lao nhưng không chiêu cáo thiên hạ ban cho họ tội chết cho nên bọn họ luôn

https://thuviensach.vn

khen ngợi Hoàng thượng, người có một tấm lòng rất nhân từ. Nhưng hôm nay…nói phủ Tả Tướng mưu sát người trong hoàng thất, chuyện này với Thái hậu và Tuyên vương ở trong thiên lao có quan hệ gì?

"Thái hậu và Tuyên vương phạm tội mưu phản, tuy trẫm không đành lòng xử tử nhưng phải đem hai người nhốt vĩnh viễn trong thiên lao. Chỉ là……." Hiên Viên Ly cố ý kéo dài, lại tiếp tục nói.

"Hai người ở trong thiên lao đã thành tâm hối cải, cho nên đối với hai người trẫm mở một mắt nhắm một mắt, chỉ xử lý nhẹ. Trẫm định ngày mai chiêu cáo thiên hạ tước danh hiệu của hai người, sau đó thả ra, ban thành dân thường tiếp tục sống ở Long Diệu. Vậy mà, trong lúc trẫm đang sắp xếp lại chiếu thư, thị vệ canh giữ thiên lao vào bẩm báo, nói Thái hậu và Tuyên vương trúng kịch độc, sắp chết."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm vẻ mặt giật mình, nghiêng đầu nói: "Tại sao có thể như vậy, thiên lao không phải luôn có trọng binh canh giữ sao? Có người xông vào thiên lao độc chết Thái hậu và Tuyên vương, sao lại dễ dàng như thế?"

"Theo những cấm vệ quân bẩm báo, kể từ khi bắt hai người đó vào thiên lao không có bất cứ người nào vào thăm bọn họ. Trừ…." Nói đến đây Hiên Viên Ly dừng lại, âm trầm nhìn cửa phủ Tả Tướng.

"Trừ cái gì?" Không cần nói cũng biết người hỏi là ai, ngoài Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra thì còn ai vào đây.

Hiên Viên Ly hít một hơi thật sâu, âm thanh cũng cao hơn một tí nói: "Trừ nửa canh giờ trước, Tả Thừa Tướng vào thiên lao thăm hai người họ. Sau khi Tả Thừa Tướng rời khỏi thiên lao không bao lâu thì cấm vệ quân phát hiện Thái hậu và Tuyên vương có biểu hiện lạ nên mời thái y đến, kết quả là thái y cũng không có cách nào vì hai người đó đều trúng kịch độc."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly vừa dứt lời, Phương quản gia biết đã đến lúc mình lên sàn rồi, hắn cao giọng nói: “Thánh Thượng, ý người là…Tả Tướng vào thiên lao hạ độc Thái hậu và Tuyên vương? Cái này không thể, lúc thuộc hạ vào phòng ngủ của Tả Tướng tìm thì thấy Tả tướng mệt mỏi nằm trên giường nghỉ ngơi. Nhưng trong lúc chúng ta tìm tiểu kim chồn, nếu Tả Thừa Tướng lặng lẽ rời khỏi tướng phủ thì thị vệ tướng phủ nhất định sẽ bẩm báo với Vương phi nhưng lại không thấy ai bẩm báo cả.”

Nhóm người bán hàng rong nghe đến đây cũng tụm lại bàn tán xôn xao.

“Trong việc này nhất định có hiểu lầm, ngàn vạn lần đừng đổ oan cho Tả Thừa Tướng. Tả Thừa Tướng trước nay luôn trung thành với Long Diệu, sao có thể không chú ý pháp lệnh, cả gan vào thiên lao sát hại Thái Hậu và Tuyên vương được chứ?”

“Nhất định là hiểu lầm, Tả Thừa Tướng chưa rời bao giờ rời phủ, sao có thể sát hại Thái hậu và Tuyên vương được?”

“Đúng vậy đúng vậy, căn bản là không đúng.”

Hai mắt tên dịch dung kia thâm trầm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, âm thanh vang dội nói: “Vậy cũng chưa chắc! Có lẽ bên trong Tả Tướng phủ có thông đạo bí mật, mà thông đạo kia thông với bên ngoài. Cho nên, chúng ta cứ nghĩ Tả Tướng phủ bị vây quanh không thể ra ngoài được, nhưng hắn đã sớm thần không biết quỷ không hay rời khỏi phủ, đến thiên lao hạ độc Thái hậu và Tuyên vương.”

Người dịch dung vừa nói xong, khóe miệng Ngân Lang giật giật. Đây là tình huống gì, những lời này không phải là hắn nên nói sao? Sao hôm nay lại bị người này cướp mất lời thoại rồi?

Hiên Viên Ly kinh ngạc mở to mắt, ánh mắt mang theo sương mù nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, như muốn hỏi khụ…Nguyệt nhi, ngươi cho

https://thuviensach.vn

người sửa lại kịch bản sao?

Theo như kịch bản trước đây của Nguyệt nhi, lời vừa rồi không phải do Ngân Lang nói sao? Sao lại nổi hứng đổi người, lại cho những người bán hàng rong nói ra lời này chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý nhìn tên bán hàng rong vừa mới lên tiếng, cười cười nhìn Hiên Viên Ly nhún nhún vai khẽ lắc đầu.

Cái gì? Tên này không phải do Nguyệt nhi sắp xếp sao?

Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt lắc đầu, Hiên Viên Ly không khỏi cứng đờ, hai mắt híp lại âm trầm nhìn kỹ tên bán hàng rong mới vừa lên tiếng….

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 114: Kẻ Xướng Người Họa

Một tiểu thương giơ tay gãi gãi đầu, nhún vai nói: "Này còn không đơn giản sao? Nếu muốn biết Tả Tướng có ở trong phủ không, vào phủ tìm không phải liền biết sao?"

Một tên khác gật đầu như gà mổ thóc, mở miệng nói: "Đúng đúng đúng! Chúng ta suy đoán nhiều hơn nữa cũng chẳng có ích gì, việc cấp bách bây giờ, nên tra rõ Tả Tướng có ở trong phủ hay không mới đúng a?"

Nam tử Linh Cung quét mắt một vòng rồi nhìn Hiên Viên Ly, nở nụ cười ý vị sâu xa nói: "Hoàng thượng, không bằng để chúng thảo dân vào phủ tìm đi? Nếu Tả Tướng thực sự không có ở trong phủ, chúng thảo dân có thể làm chứng việc Tả Tướng độc chết Thái hậu và Tuyên vương."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc nheo mắt, ánh mắt u lãnh và phức tạp xem xét nam tử Linh Cung. Chuyện gì xảy ra, người này. . . Hình như rõ như lòng bàn tay vở kịch của nàng?

Nếu muốn giang sơn vững như bàn thạch, thân là Đế Vương không nên lấy bạo trị thiên hạ, mà nên lấy nhân trị thiên hạ.

Nếu được các lão bá tính tôn kính, quân dân đồng tâm, giang sơn sẽ vững mạnh. Nếu bị các lão bá tính sợ hãi, như vậy quân dân sẽ không đồng lòng, căn cơ quốc gia sẽ dao động.

Mặc dù Thái hậu, Tuyên vương và Tả Thừa Tướng phạm vào tội mưu phản, nhưng nội chiến không có chân chính bộc phát, nếu Hiên Viên Ly tiêu trừ bọn họ, dân chúng tự nhiên sẽ sinh lòng sợ hãi với hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, nếu như mượn tay Tả Thừa Tướng đi diệt trừ Khương Thái hậu và Tuyên vương, sau đó vạch trần thân phận thật sự của Tả Thừa Tướng là gian tế Thương Nguyệt Quốc trà trộn vào Long Diệu. Như vậy. . . Không chỉ có thể thuận lợi diệt trừ tai họa ngầm, còn có thể biến sợ hãi trong lòng bách tính thành bất mãn với Thương Nguyệt quốc.

Nàng gọi nhiều tiểu thương tới nơi này, mục đích chân chính là vì để cho bọn họ vào trong phủ, sau đó tận mắt thấy Ly cùng mình làm sao vạch trần thận phận nội gián của Tả Thừa Tướng cùng Lăng Tiêm Tiêm, sau đó bọn họ sẽ đem chuyện xảy ra hôm nay truyền ra ngoài.

Nhưng không đợi Ly chủ động mở miệng, người này đã thay Ly nói ra, tên này tâm tư vô cùng kín đáo. . . Rốt cuộc là ai?

Thấy sát khí lạnh lẽo trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nam tử Linh Cung lập tức ngửa đầu, một mực nhìn mây trời.

Hiên Viên Ly nhăn mày, nắm tay trái che miệng, ho khan một cái xong, đè thấp thanh âm hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Có biết lai lịch người này không, đến tột cùng là địch hay là bạn?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, giơ tay trêu chọc vài sợi tóc bên má, đồng thời lấy tay che miệng đáp lời: "Lai lịch chưa thăm dò, không biết là địch hay là bạn."

"Vậy. . . Bây giờ nên làm gì?" Hiên Viên Ly tiếp tục ho khan, khóe miệng khẽ co giật hỏi.

Tiết mục hôm nay là do Nguyệt nhi tỉ mỉ bày ra, tự dưng bây giờ lại xuất hiện một tên gia hỏa không rõ lai lịch, hắn đương nhiên phải hỏi ý Nghuyệt nhi trước.

Mặc dù Nguyệt nhi còn là một vị tiểu nha đầu, nhưng trong lòng hắn và hoàng đệ, Nguyệt nhi không phải tiểu nha đầu chưa trưởng thành, nàng

https://thuviensach.vn

tuyệt đối là nhân vật truyền kỳ không ai có thể thay thế ở Long Diệu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi, cười có phần giễu cợt nói: "Tất cả tiến hành như cũ, nhưng nếu người này thật là tới phá đám, ta rất thích ý để hắn lãnh giáo bản lĩnh gặp chiêu phá chiêu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Ly khẽ hé môi, giương cao giọng nói: "Các cấm vệ quân canh giữ bên ngoài Tả Tướng phủ, những người còn lại lập tức theo Trẫm vào phủ."

Chúng tiểu thương giơ tay móc móc lỗ tai, nét mặt kích động. Không thể nào, Long Diệu Hoàng thật sự đồng ý để cho bọn họ cùng vào phủ? Chuyện này. . . Tuyệt đối là một vinh dự to lớn a!

Bọn họ có may mắn theo sau lưng Đế Vương, cùng tiến vào Tả Tướng phủ điều tra chân tướng? Việc này nếu mọi người biết được, nhất định sẽ hâm mộ đến nước mắt rơi đầy đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Ly nhìn nhau cười trong gió, sóng vai nhau bước vào Tả Tướng phủ.

Quản gia Phương Hoành cùng bảy tên Ảo Ảnh Cung thâm thúy quét mắt nhìn nam tử Linh Cung một cái xong, mới yên lặng theo đuôi vào Tả Tướng phủ. Chúng tiểu thương Long Diệu ngươi đẩy ta ta đẩy ngươi, lôi kéo nhau, vẻ mặt vui sướng tiến vào Tả Tướng phủ.

Trong nháy mắt đám người bước vào trong, một loạt tiếng bước chân hỗn loạn từ hành lang dài truyền tới.

Theo âm nhìn sang, thì ra là Độc Tiên "Lăng Tiêm Tiêm" cùng hai đứa con trai của Tả Thừa Tướng và tất cả thiếp thất của Tả Thừa Tướng, đang chạy vội tới.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Độc Tiên hết sức che giấu sợ hãi trong lòng, dẫn theo toàn gia cung kính quỳ xuống trước mặt Hiên Viên Ly.

Hiên Viên Ly lạnh lùng nhìn Độc Tiên, phát ra thanh âm không chút độ ấm: "Mọi người bình thân."

"Tạ ơn Hoàng thượng." Độc Tiên vẫn quỳ trên mặt đất, cũng kính dập đầu với Hiên Viên Ly lần nữa, sau đó run rẩy đứng lên.

Ánh mắt Hiên Viên Ly như lưỡi dao sắc bén lướt qua Độc Tiên, đồng thời mở miệng hỏi "Hôm nay Tả Tướng ở chỗ nào?"

Hai đứa con trai của Tả Thừa Tướng chẳng hay biết gì, thật sự cho rằng Độc Vương "Tả Thừa Tướng" còn trong phòng ngủ, lập tức đồng thanh nói: "Bẩm Hoàng thượng, gia phụ bởi vì thân thể mệt nhọc, sau khi uống thuốc liền ngủ."

"Hoàng Đế đích thân tới, đừng nói Tả Tướng thân thể mệt nhọc, cho dù chỉ còn lại một hơi thở. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng, lười biếng khoanh tay, nhướng mày cười nói: "Hình như cũng nên làm tốt bổn phận của một thần tử, chống đỡ lấy hơi thở cuối cùng, bò cũng phải bò qua ra mắt Hoàng thượng chứ?"

"Chuyện này. . ." Hai đứa con của Tả Thừa Tướng run rẩy, rối rít gục đầu xuống.

Thật ra lúc chạy tới nghênh giá, bọn họ cũng đã hỏi Lăng Tiêm Tiêm, có muốn thông báo với phụ thân một tiếng hay không, nhưng Lăng Tiêm Tiêm lại nói không cần quấy nhiễu phụ thân. Đều do Lăng Tiêm Tiêm tự chủ trương, hiện tại thì tốt rồi, bị Thụy vương phi gán cho tội bất kính với Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

"Lăng Tiêm Tiêm, Tả Tướng thực sự ngủ trong phòng ngủ sao? Nếu đúng vậy, Tả Tướng từ trước đến nay công vụ vất vả công lao vô cùng to lớn, Trẫm nên đến thăm Tả Tướng mới phải." Hiên Viên Ly lạnh lùng nhếch môi, nhìn chằm chằm sắc mặt trắng nhợt của Độc Tiên.

Móng tay Độc Tiên khảm thật sâu vào lòng bàn tay, có chút run rẩy nói: "Bẩm Hoàng thượng, thật ra thì. . . Thật ra thì gia phụ không ở trong phủ."

Cái gì, hôm nay phụ thân không ở trong phủ sao? Độc Tiên vừa dứt lời, hai con trai của Tả Thừa Tướng lập tức khó tin trợn to hai mắt.

Sao có thể như thế, rốt cuộc lão gia rời phủ khi nào a? Tất cả thiếp thất của Tả Thừa Tướng giống như bị sét đánh, nghẹn họng trân trối nhìn Độc Tiên.

"Hí. . ." Nhóm tiểu thương đứng sau Hiên Viên Ly không hẹn mà cùng hít vào một ngụm khí lạnh, lần lượt đưa mắt về phía Độc Tiên "Lăng Tiêm Tiêm". Thì ra Tả Tướng thật sự không có ở trong phủ a, như vậy, nói cách khác. . .

"A, chuyện này thật có chút không thể tưởng tượng nổi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười giễu cợt nói: "Thị vệ Thụy vương phủ ta canh giữ bốn phía bên ngoài Tả Tướng phủ, nhưng bọn họ lại không hề phát hiện, chẳng lẽ Tả Tướng. . . Còn có bản lĩnh thông thiên sao?"

"Bẩm Hoàng thượng, chuyện là như vậy." Độc Tiên nuốt xuống một ngụm nước miếng, mở miệng chậm rãi nói: "Thụy vương phi sáng sớm mượn cớ tìm con chồn vào Tả Tướng phủ, sau đó bởi vì không tìm được, liền cứng rắn không cho phép người của Tả Tướng phủ tự tiện rời phủ, nếu không giết không tha. Gia phụ biết được chuyện này, nhất thời giận dữ phun vài búng máu tươi, làm bệnh tình trở nặng."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly trong lòng cười lạnh, nhướng mày nhìn Độc Tiên nói: "Cho nên?"

"Gia phụ biết rõ bệnh nặng, phải lập tức cầu y, nếu không bệnh tình sẽ ngày càng nghiêm trọng. Nhưng Thụy vương phi bao vây Tả Tướng phủ, gia phụ không cách nào đi ra ngoài cầu y. May mắn thay, gia phụ đã từng đào một mật đạo, phòng ngừa kẻ thù ám sát. Gia phụ vì tránh xung đột chính diện với Thụy vương phi, mới bất đắc dĩ lặng lẽ theo mật đạo rời phủ, xuất ngoại đi cầu y chữa bệnh." Độc Tiên hít một hơi thật sâu, nói ra lý do đã chuẩn bị tốt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nghiêng đầu, cười nói: "Xuất phủ cầu y chữa bệnh? Sợ rằng Tả Tướng nhân cơ hội vào thiên lao, độc chết Thái hậu và Tuyên vương đi?"

Tâm Độc Tiên đột nhiên run lên, mơ hồ hiểu rõ âm mưu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly. Nàng ta nghiến răng nghiến lợi, mắt sắc tối tăm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Thụy vương phi, ngươi cũng không nên ngậm máu phun người. Gia phụ rõ ràng là xuất ngoại cầu y chữa bệnh, thế nào lại thành đi thiên lao độc chết Thái hậu và Tuyên vương chứ?"

Hiên Viên Ly liếc Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái, sau đó lạnh lùng giương cao giọng nói: "Vì sao Tả Tướng vào thiên lao giết người diệt khẩu, chỉ sợ Lăng Tiêm Tiêm ngươi rõ ràng hơn ai hết, không phải là vì giữ danh tiếng tốt cho Thương Nguyệt thái tử sao?"

Độc Tiên nghe thấy bốn chữ Thương Nguyệt thái tử, thân thể lập tức lui về phía sau một bước, vẻ mặt hoảng sợ nói: "Hoàng thượng, ngài. . . Ngài có ý gì?"

Mà Hiên Viên Ly vừa dứt lời, chúng tiểu thương Long Diệu rối rít gãi đầu.

https://thuviensach.vn

Đây là cái tình huống gì? Trước không nói Tả Tướng không vào thiên lao độc chết Thái hậu cùng Tuyên vương, cho dù Tả Tướng làm thế thật, cũng có liên quan gì với Thương Nguyệt thái tử chứ?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 115: Có Chứng Cứ Không

"Việc Tả Tướng vào Thiên Lao độc chết Thái hậu và Tuyên vương có liên quan đến thái tử Thương Nguyệt quốc? Hoàng thượng, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hé đôi môi kiều mị, khuôn mặt đầy kinh ngạc, hỏi ra nghi vấn trong lòng mọi người.

"Khi biết Thái hậu và Tuyên vương trúng kịch độc trẫm lập tức mang theo ngự y đến Thiên Lao. Vậy mà, khi trẫm và ngự y đến Thiên Lao, Tuyên vương đã mất mạng vì độc, chỉ còn Thái hậu vẫn giữ được hơi thở. Chỉ tiếc. . ."

Hiên Viên Ly thở dài buồn bã, tiếp tục mở miệng nói: "Thái hậu bị trúng kịch độc thế gian hiếm thấy, các ngự y hoàn toàn bó tay hết cách. Trước khi độc trong người bộc phát hết, Thái hậu đã nói cho trẫm biết người hạ độc nàng và Tuyên vương chính là Tả Tướng. Thái hậu nói lẽ ra ban đầu nàng không nên nghe Tả Tướng giật dây, mưu toan lật đổ đế vị, để Tuyên vương lên ngôi xưng đế."

"Không nên nghe Tả Tướng giật dây? Chẳng lẽ. . . kẻ đầu sỏ làm Thái hậu phát động nội chiến Long Diệu, thật ra là Tả Tướng?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt liên tục chớp chớp mắt, nghiêng đầu nói: "Chuyện này lại làm người ta khó hiểu, địa vị của Thái hậu vô cùng tôn quý tại sao lại phải nghe theo lời của thần tử chứ?"

Nét mặt và lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phối hợp không chê vào đâu được, làm Hiên Viên Ly không nhịn được thiếu chút nữa bật cười ra tiếng, khóe miệng khẽ co giật nói: "Thụy vương phi có điều không

https://thuviensach.vn

biết, thật ra thì nếu không phải trước khi chết Thái hậu nói ra sự thật thì trẫm cũng có hay biết gì đâu? Tả Tướng và Lăng Tiêm Tiêm thật ra đã sớm bị giết hại, Tả Tướng và Lăng Tiêm Tiêm hiện tại chính là nội gián mà Thương Nguyệt thái tử trăm phương ngàn kế đưa vào Long Diệu."

Cái gì, chuyện này cũng quá dọa người đi? Hiên Viên Ly vừa dứt lời, nhóm người bán hàng rong lập tức hoảng sợ há hốc miệng, biểu tình kinh ngạc nhìn về phía Độc Tiên.

Bùm -- lời vừa dứt, hai đứa con trai cùng với tất cả thiếp thất của Tả Thừa Tướng chỉ thấy hai mắt tối sầm, ngã ra sau.

Nếu Lăng Tiêm Tiêm là người giả mạo còn chịu được, đằng này ngay cả phụ thân tôn kính của bọn họ, người cùng chung chăn gối thân mật với các nàng, cũng là nội gián của Thương Nguyệt quốc?

Trời ạ, còn chuyện gì kinh khủng hơn chuyện này nữa sao? Hai đứa con trai cùng với tất cả thiếp thất của Tả Thừa Tướng ngã xuống đất bất tỉnh, nghe được tin tức lớn như thế, quả thực chỉ muốn nhanh chóng tự tử.

Hiên Viên Ly lạnh nhạt quét mắt qua hai đứa con trai và thiếp thất của Tả Tướng vì không chịu nổi kích thích mà ngã xuống đất ngất xỉu, tiếp tục mở miệng nói: "Bụng dạ Thái tử Thương Nguyệt quốc khó lường, để Tả Tướng giả cũng chính là nội gián của Thương Nguyệt quốc đi giật dây Thái hậu, ý đồ làm Long Diệu máu chảy thành sông. Tả Tướng giả nói với Thái hậu, chỉ cần Thái hậu có lòng giúp Tuyên vương cướp đế vị thì thái tử Thương Nguyệt quốc sẽ không tiếc tất cả mà giúp đỡ bà."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chau mày, kích động nói: “Sau khi mọi chuyện thành công, không phải Thương Nguyệt thái tử muốn Thái hậu hồi báo chứ?”

“Đúng vậy, yêu cầu của Thương Nguyệt thái tử là….” Hiên Viên Ly nói đến đây thì ngừng lại, tiếp tục nói theo kịch bản mà Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt giao cho hắn: “Khi Tuyên vương thuận lợi đăng cơ, phải dâng một nửa quân đội cho Thương Nguyệt quốc, để hắn đem quân đánh chiếm Bắc Dực và Tây Thần. Thái hậu và Tuyên vương tuy biết Tả Tướng là nội gián, nhưng vẫn không cưỡng lại sức hấp dẫn của đế vị, vì vậy nên mới có tình cảnh ngày hôm nay.”

“Thái hậu thất bại, Tuyên vương không thể kế vị. Tả Tướng thấy Hoàng Thượng không hạ chỉ ban cái chết cho hai người đó, liền lo lắng Thánh Thượng vì thương tiếc cho Thái hậu và Tuyên vương mà ân xá cho họ, vì cảm kích mà tiết lộ cho Hoàng Thượng trong triều có nội gián. Nếu Tả Tướng bị vạch trần thân phận nội gián, thì danh tiếng của Thương Nguyệt thái tử sẽ bị ảnh hưởng. Vì muốn giữ danh tiếng cho Thương Nguyệt thái tử, Tả Tướng……” Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý kéo dài giọng, chờ Hiên Viên Ly nói tiếp.

Hiên Viên Ly sao lại không hiểu ý tứ của nàng chứ, lập tức nói tiếp: “Mới vào Thiên Lao giết Thái hậu và Tuyên vương, tránh bọn họ nói những chuyện không nên nói.”

Nghe Hiên Viên Ly và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, những người có mặt ở đó nhất thời siết chặt nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi kêu gào.

“Đầu tiên là giết hại Tả Tướng, lại giết Thái hậu và Tuyên vương, Thương Nguyệt thái tử khinh người quá rồi.”

“Tâm tư độc ác như vậy, muốn Long Diệu chúng ta nội chiến, Long Diệu và Thương Nguyệt không đội trời chung.”

“Hoàng Thượng, Thương Nguyệt quốc không ngờ lại nham hiểm như thế, muốn Long Diệu chúng ta nội chiến, quả thật là không xem Long Diệu chúng ta ra gì. Long Diệu của chúng ta nhất định phải cho Thương Nguyệt quốc biết tay, cho Thương Nguyệt quốc biết muốn tính kế Long Diệu không dễ đâu.”

https://thuviensach.vn

Thấy mọi người phẫn nộ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly im lặng cười trong lòng. Đã thành công rồi, đúng không?

Các lão bách tính không thích chiến tranh, bọn họ khát vọng một cuộc sống yên bình ấm no. Đối với bách tính mà nói, chiến tranh là điều đáng sợ nhất.

Cho nên bọn họ không hi vọng lãnh thổ của quốc gia mình bị các quốc gia khác tùy ý xâm phạm, cũng không hi vọng quốc gia của mình chủ động khiêu khích các quốc gia khác, từ đó dẫn đến nội tâm của họ vô cùng căm hận chiến tranh.

Nhưng mà đối mặt với Thương Nguyệt, Bắc Dực và Tây Thần đang chuẩn bị đánh chiếm nước nhà, Hiên Viên Diễm, Hiên Viên Ly và Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết máu chảy thành sông là điều không thể tránh khỏi.

Hôm nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly diễn vở kịch này, là muốn cho dân chúng Long Diệu hiểu, mặc dù Long Diệu không có ý xâm chiếm nước khác, thì những nước khác cũng sẽ không bỏ qua cho Long Diệu. Đợi đến khi, Diễm dẫn mọi người tấn công tam quốc, các lão bách tính chính là động lực vững mạnh nhất.

“Lăng Tiêm Tiêm…..”Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng mở miệng, nở nụ cười tà mị đi đến trước mặt Độc Tiên, kiều diễm nói: “Không đúng, ta phải gọi ngươi là nội gián của Thương Nguyệt quốc. Chuyện đã đến nước này, ngươi còn lời gì để nói?”

Thu lại vẻ mặt kinh hoàng luống cuống, Độc Tiên lạnh lùng phun ra một câu: “Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý vuốt vuốt tóc của Lăng Têm Tiêm, phong tình vạn chủng nói: “Gán tội cho người khác?”

https://thuviensach.vn

Độc Tiên nhấc tay lên, giận dữ gạt tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra khỏi tóc của mình, lạnh lùng nói: “Thái Hậu và Tuyên Vương bị nhốt trong Thiên Lao, Hoàng Thượng muốn ban cho họ tội chết, nhưng lại sợ lão bách tính nghị luận. Nếu không giết bọn họ, không thể nhổ cỏ tận gốc, nhất định sẽ lưu lại hậu hoạn về sau.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoa hai bàn tay vào nhau, cười giễu cợt: “Cho nên?”

“Cho nên, Hoàng Thượng liền liên kết với Thụy Vương Phi bày kế, đầu tiên là làm phụ thân tức đến hộc máu, khiến gia phụ bất đắc dĩ phải xuất phủ cầu y. Nhân lúc đó, Hoàng Thượng cho người độc chết Thái hậu và Tuyên vương trong Thiên Lao, sau đó chạy tới Tả Tướng phủ hỏi tội.”

Thân thể Độc Tiên thẳng tắp, mắt nhìn những người đang vểnh tai lên nghe sau đó nói tiếp: “ Kế này quả nhiên cao minh, giết Thái hậu và Tuyên vương đem tội gán lên đầu gia phụ. Có thể thuận lợi tiêu diệt Thái hậu và Tuyên vương diệt trừ hậu hoạn, lại có thể thành công loại bỏ những lời dị nghị của lão bách tính.”

Độc Tiên vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền cười nói: “Thuộc hạ của Thương Nguyệt thái tử quả thật không thể khinh thường! Sắp chết đến nơi rồi còn phát huy bản lĩnh lẻo mép như vậy, thay chủ mình gây sóng gió cho Long Diệu, mưu tính phá hư quan hệ của dân chúng đối với Long Diệu.”

“Hoàng Thượng, lúc nào ngài mở miệng cũng nói gia phụ chính là nội gián của Thương Nguyệt quốc, vậy ngài có chứng cớ không?” Không nhìn nụ cười trào phúng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Độc Tiên âm hiểm nhìn Hiên Viên Ly nói: “Từ đầu tới cuối, Thái hậu và Tuyên vương bị Độc chết trong Thiên Lao, nói ta với gia phụ là nội gián của Thương Nguyệt quốc, đều do một tay Hoàng Thượng ngài định đoạt. Lăng Tiêm Tiêm ta có

https://thuviensach.vn

thể khẳng định, tất cả đều do Hoàng Thượng và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý gán cho chúng ta.”

Hiên Viên Ly cũng dời bước đến trước mặt Độc Tiên, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười nhẹ nhàng, nhưng đối với Độc Tiên, nụ cười này âm hàn làm nàng lạnh thấu xương.

“Muốn có chứng cớ sao?” Đôi con ngươi đen lạnh lùng nhìn Độc Tiên, chậm rãi nói: “Rất đơn giản, ngươi có dám cùng trẫm vào thư phòng của Tả Tướng, sẽ có chứng cớ chứng minh điều trẫm nói là thật hay là vu oan cho ngươi.”

“Ngươi…” Độc Tiên có dự cảm chẳng lành, sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nhìn xung quanh.

“Ngươi không nên chạy trốn, nếu trẫm ra lệnh, những cấm vệ quân quanh đây sẽ phóng tên vào người ngươi, mũi tên sẽ không lưu tình mà ân cần hỏi thăm thân thể ngươi.” Hiên Viên Ly đứng bên trái Độc Tiên, hạ thấp thanh âm cười nhạt nói, tiếp ngẩng cao đầu đi về hướng thư phòng của “Tả Tướng”.

“Tất cả đã bị người của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta bao quanh rồi, sẽ không có một chút may mắn nào xảy ra đâu. Cho nên, ngươi tốt nhất nên ngoan ngoãn cùng bọn ta vào thư phòng, có giãy giụa cũng không được gì đâu. Nếu không, ngươi sẽ chết thảm đến không thể nhìn được.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng bên phải, cũng hạ thấp thanh âm cười tà mị, ngón tay lười biếng vuốt ve tóc mai đi tới thư phòng.

Nàng ta nhìn bảy tên Ảo Ảnh, tay để bên hông, chỉ cần nàng ta có dấu hiệu muốn chạy trốn, sẽ lập tức rút kiếm công kích nàng ta. Lại nhìn cấm vệ quân đang kéo cung xung quanh bốn bức tường, vẻ mặt cực kỳ lạnh lẽo, nhắm mũi tên ngay thân thể nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng biết muốn thuận lợi thoát thân, chỉ có thể dùng mưu trí, tuyệt đối không thể động thủ. Cắn răng hít sâu một hơi, bất đắc dĩ cử động đôi chân cứng ngắc, tâm tình thấp thỏm theo sau Hiên Viên Ly và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly đang đi ở phía trước, một tên bán hàng rong đưa tay ra chọc người bên cạnh, yếu ớt hỏi "Này, chúng ta có thể vào thư phòng à?"

"Dĩ nhiên là có thể, Hoàng Thượng không bắt chúng ta ở ngoài, tức là ngầm cho phép chúng ta vào chứng minh sự thật rồi." Tên bán hàng rong bị hỏi trợn mắt nói, sau đó cất bước đi lên phía trước.

"Ngươi hỏi câu này, không thấy mình ngu à?" Những người bán hàng rong còn lại cười giễu cợt hắn, cũng đi theo sau Hiên Viên Ly và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đi theo mọi người cũng bao gồm tên dịch dung, nhưng lúc này khóe miệng hắn kéo ra một nụ cười ý vị sâu xa.

"Thôi đi, các người chắc thông minh hơn ta?" Người bán hàng rong bị mọi người nói rất khó chịu bĩu môi hỏi lại, nhưng vẫn vội vàng đuổi theo….

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 116: Huyết Sát Hắc Châm

Edit: Thu Thuyền + Thủy Bách Nhật

Beta: Thủy Bách Nhật

Gió nhẹ thổi qua bức tường vôi trắng của thư phòng, những đóa hoa lất phất trong gió như nhảy múa. Bên trong phòng, trên tường treo những bức tranh sơn thủy (Sơn Thủy: hình vẽ mây núi, phong cảnh) đẹp vô cùng, nghiên mực còn ẩn ẩn mùi hương.

Lúc này, bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng để lên bức tường đối diện, trên bước tường treo một bức họa Lục Trúc (lá trúc), xung quanh là hoa cỏ, khe suối nhỏ quanh co róc rách, sương mù như di động bồng bềnh tạo một một bức tranh phong cảnh đầy sinh động.

Ngoảnh đầu mắt ngọc ủy mị cười nhẹ nhàng thưởng thức, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi gật đầu, giống như nhìn thấy quan cảnh trước mắt vậy rất sống động yêu thích vô cùng.

Ở vách tường bên kia, nhóm người bán hàng rong xếp thành hàng ngang không dám đụng vào thứ gì, đứng ở giữa gian phòng hai mắt nhìn chằm chằm, hai tay Hiên Viên Ly vốn chắp sau lại buông ra. Hoàng thượng mới nói, bên trong thư phòng có chứng cứ chứng minh Tả Thừa tướng là nội gián của Thương Nguyệt quốc, bọn họ đang chờ đợi Hoàng thượng đem chứng cứ ra.

Những người bán hàng rong hiếu kỳ nhìn xung quanh, nhưng lẫn trong đó có một người, đôi con ngươi thâm thúy nở nụ cười nhìn Độc Tiên.

https://thuviensach.vn

“Chứng cứ ở đâu? Nếu Hoàng thượng không tìm ra được chứng cứ người khác khó lòng mà tin, mặc dù Hoàng thượng đem uy quyền ra cố ý đem tội danh đổ lên đầu của gia nữ và phụ thân, chỉ sợ các lão bách tính khó lòng mà không nghị luận đúng không?”

Độc Tiên lạnh lùng nói, hai mắt đồng thời nhìn về bốn phía.

Giờ phút này, Phương quản gia và bảy tên Ảo ảnh chia ra đứng ở bốn phía. Có thể nói bao quanh Độc Tiên, vừa đúng tạo thành một vòng tròn.

Bị vây quanh, Độc Tiên vẫn bình tĩnh, mở miệng nói. Phương quản gia đi lên trước rút trường kiếm bên hông ra, mũi kiếm bén nhọn lạnh lẽo chỉ thẳng vào Độc Tiên.

Bọn họ hiểu tâm tư của Độc tiên, nàng đang kiếm mọi sơ hở, ý muốn lấy khí thế sét đánh không kịp tẩu thoát. Chỉ là, bọn họ sẽ không cho Độc Tiên một cơ hội bỏ chạy nào. Chỉ cần Độc Tiên có ý nghĩ muốn thoát, bọn họ sẽ rút trường kiếm trong tay không chút lưu tình mà giết nàng ta.

Mẹ kiếp, rốt cuộc là làm thế nào mới có thể rút lui an toàn?

Xung quanh Độc Tiên đều là mũi kiếm lạnh lùng chỉa về phía mình, nàng hung hăng thầm mắng trong lòng, thân thể bất động không dám lộn xộn.

Nàng biết rất rõ, nếu như không thể nắm chắc, nàng tuyệt đối sẽ không hành động. Vì nếu nàng cố phá vòng vây dù có thành công bỏ trốn, thì chờ đợi nàng chỉ có một kết cục – đó chính là chết!

“Ngươi đã không có kiên nhẫn chờ đợi, trẫm đây sao có thể phụ lòng ngươi đây?”

Hiên Viên Ly giơ tay vén lên vài sợi tóc rơi xuống, nở nụ cười nhạt nhìn người đang đứng trước bức tranh Lục Trúc, nghiêng đầu giống như

https://thuviensach.vn

đang chìm đắm trong cảnh sắc ở trước mắt: “Thụy vương phi, ngươi có cách lấy chứng cứ, vậy thì ta giao cho ngươi lấy chứng cứ ra đây đi!”

Bỗng nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay lưng lại, mắt ngọc vốn đang thưởng thức bức tranh lại kinh ngạc nhìn Hiên Viên Ly: “Ta có thể lấy chứng cứ? Thánh thượng, ngài có thể giải thích không?”

“Trước khi độc tố của Thái hậu tái phát, người trút hơi thở cuối cùng nói với trẫm, bà đã từng thừa lúc đêm khuya, lén lút vào thư phòng Tả tướng gặp mặt. Hành động của Tả tướng làm mọi người rất tức giận, đều là do thái tử Thương Nguyệt gửi thư chỉ huy.”

Hiên Viên Ly vì muốn tránh ánh mắt kinh ngạc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngừa mình sẽ không nhịn được mà cười ra tiếng, khóe miệng co quắt tiếp tục nói: “Vì muốn lấy được ủng hộ của Thái hậu, cho nên mỗi lần Tả tướng hành động, sẽ bí mật gập nhau ở thư phòng, đem chỉ thị của thái tử Thượng Nguyệt cho Thái hậu xem. Cho nên, Thái hậu cũng biết nơi Tả tướng cất giấu những lá thư đó. Mà thư của thái tử Thương Nguyêt gửi cho Tả tướng chính là bằng chứng tốt nhất.”

“Thánh thượng mới nói thần thiếp có thể lấy được chứng cứ, chẳng lẽ….”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt, chậm rãi xoay người đi qua. Ngón tay vô tình ấn ấn trên tường, đây là bộ dáng lúc nàng thưởng thức bức tranh đó, nhẹ nhàng nói: “Chẳng lẽ chứng cư giấu ở đây, ở sau bức tranh này?”

Hiên Viên Ly im lặng một chút, lập tức nói tiếp: “Những bức thư mà thái tử Thương Nguyệt gửi cho Tả tướng, đều giấu ở sau bức tranh Lục Trúc.”

“Thần thiếp đối với bức tranh này là cực kỳ yêu thích, lại không ngờ trong đó lại giấu giếm vật bẩn thỉu như vậy. Không chỉ phá hoại nhã hứng

https://thuviensach.vn

của ta, còn làm hỏng một bức tranh đẹp, nội gián của Thương Nguyệt quốc thật đáng ghét mà.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang khó chịu nên giọng điệu cũng có vài phần tức giận, tay cầm góc dưới của bức tranh, kéo cả bức tranh xuống.

Nghe lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn nàng phẫn hận kéo bức tranh xuống, Phương quản gia và bảy tên Ảo Ảnh, không hẹn mà cùng nhau giật giật khóe miệng.

Có thể diễn tới cảnh giới hoàn mỹ như vậy, trừ Vương phi của bọn hắn ra, chỉ sợ không tìm ra người thứ hai! Nếu không phải bọn họ sớm biết nội tình, sợ rằng cũng bị kỹ thuật diễn xuất của Vương phi đánh lừa đúng không?

Từ lúc nào Vương phi của bọn họ có hứng thú với tranh vậy, đến nổi có nhã hứng chạy đi thưởng thức? Nàng mới nghiêng đầu thưởng thức tranh là giả, kỳ thật chính là kiểm tra xem tranh này có bị ai động tay động chân hay không.

Dù sao, một người Ảo Ảnh cũng thuận lợi treo bức tranh này ở thư phòng, thần không biết quỷ không hay rút khỏi Tả tướng phủ. Cho nên khi bọn họ tiến vào thư phòng, cũng đã hơn nữa canh giờ.

Nhưng đối với Tả tướng và Lăng Tiêm Tiêm, nửa canh giờ phát hiện bức họa này không biết ở đâu mà ra, những chứng cứ bọn họ đã tiêu hủy hết rồi. Nên bọn họ tương kế tựu kế, dẫn Hoàng thượng và Vương phi vào trong thư phòng. Đợi Vương Phi và Hoàng thượng mở bức tranh ra, lại phát hiện bên trong rỗng tuếch, sẽ giống như lời “Lăng Tiêm Tiêm” nói.

Nếu Hoàng thượng không tìm ra chứng cứ làm người khác tin phục, chính là đem tội danh áp đặt cho “Lăng Tiêm Tiêm” và “Tả tướng”, đến lúc đó những người trong thư phòng này, đối với lời của Hoàng thượng sinh lòng hoài nghi.

https://thuviensach.vn

Vì vậy để phòng chuyện phát sinh ngoài ý muốn, nên vừa mới vào trong thư phòng đóng kịch giống như bị bức tranh này hấp dẫn, mượn cơ hội kiểm tra xem có ai giở trò.

Nhưng nếu thật sự có người giở trò, thông minh như Vương phi tất nhiên sẽ có biện pháp, làm những người bán hàng rong không thể phát giác ra chuyện gì, đem những thứ chuẩn bị sẵn nhét sau bức tranh.

Một điểm này, bọn họ rất tin tưởng không nghi ngờ gì. Vì, bản lĩnh quỷ dị khó lường của Vương phi, bọn họ tuyệt đối không dám chất vấn.

Ánh nắng vàng chiếu vào, gió nhẹ nhàng thổi qua. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm bức tranh trên tường kéo xuống, hoa sen đều bị vỡ vụn, Hiên Viên Ly đến bên cạnh bàn đọc sách.

Ưu nhã vung ống tay áo, bức tranh được trải trên mặt bàn. Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời bước đến bên cạnh bàn đọc sách, ngón tay thon dài rãi rãi trên bước tranh.

Bước tranh quay cuồng, bức ảnh trên bàn đọc sách, đập vào tầm mắt của mọi người chính là giấy Tuyên thành, hiện lênh chính là một khe hở.

Lúc tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt dò vào trong khe hở, lấy vật ở bên trong - cái gọi là chứng cứ ra, trên mặt Độc Tiên phủ lên từng tầng tro tàn.

Bên trong thư phòng Độc Vương, trên vách tường phía nam, quả thật vẫn luôn treo bức họa lục trúc, nước chảy, mây trắng chiếu rọi lẫn nhau. Chỉ là, đó chỉ là một bức họa phong cảnh bình thường, trong đó căn bản không có cái gì tường kép (hai lớp), chớ nói chi là thư tín bí mật liên lạc giữa Dạ thái tử và Độc Vương.

Không tệ, nàng và Độc Vương ở Long Diệu hoàng triều hoạt động rất nhiều, quả thật đều hành động dựa theo chỉ thị bí mật của Dạ thái tử.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, mỗi một phong lá thư Dạ thái tử bí mật gửi đến từ Thương Nguyệt quốc, sau khi bọn họ xem xong lập tức tiêu hủy. Cho nên làm gì có bức họa tường kép có lá thư truyền đạt chỉ thị của Dạ thái tử bên trong, toàn bộ đều do Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly ngụy tạo.

Nhưng nàng có một chút không hiểu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly rốt cuộc đã đổi xà thay cột khi nào, thay một bức họa cảnh sắc hoàn toàn giống nhau treo cùng trên vách tường? Bên trong Tả Tương Phủ từ trước đến giờ canh phòng sâm nghiêm vô cùng, nếu có người tiến vào thư phòng đổi bức họa, tuyệt đối không có khả năng làm tính cảnh giác mười phần của bọn hộ vệ không hề phát giác. Chẳng lẽ. . .

Nàng hiểu, rốt cuộc nàng cũng hiểu rõ. Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước giả mượn chuyện con chồn nhỏ mất tích, ra lệnh quản gia Phương Hoành qua dẫn người trắn trợn lục soát Phủ Tả Tướng. Đoán không ra ra tâm tư của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng, vẫn theo sát đội ngũ tìm kiếm con chồn. Độc Vương cũng không ra tâm tư Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tự nhiên cũng âm thầm lặng lẽ theo đuôi đội ngũ của quản gia tìm kiếm con chồn.

Mà tất cả bọn hộ vệ trong phủ, mặc dù ngoài mặt nàng quát ra lệnh cho bọn hắn không cho giám thị đội ngũ, nhưng thật ra thì nàng hướng về phía bọn hộ vệ làm dấu tay, là lệnh bọn hắn theo đuôi đội ngũ, nghiêm mật quan sát hành động bất thường của đám người quản gia Phương Hoành.

Thì ra là, Thượng Quan Ngưng Nguyệt để quản gia vào phủ tìm con chồn nhỏ, kỳ thật mục đích chính là vì dời đi trong phủ sự chú ý của mọi người. Khi tất cả bọn họ đều đem lực chú ý nhìn chằm chằm từng hành động của quản gia đang tìm con chồn nhỏ thì tự nhiên liền buông lỏng quan sát những nơi khác.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý dụng kế bức bách Độc Vương rời phủ trước để đủ chứng minh nàng đã sớm biết bên trong phủ có mật đạo bí

https://thuviensach.vn

mật thông với bên ngoài, mà Thụy vương Hiên Viên Diễm đối với cách bài trí của Độc Vương bên trong thư phòng lại rõ như lòng bàn tay.

Khi bọn họ đem toàn bộ lực chú ý tập trung lên từng hành động của quản gia đang tìm con chồn nhỏ thì thuộc hạ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhân cơ hội mang theo bức họa đã chuẩn bị trước đó, từ mật đạo bên trong giếng cạn lẻn trống vào phủ, đem bức họa bên trong thư phòng đổi xà thay cột, để lại một bức họa làm nàng dù có trăm cái miệng cũng không thể bào chữa. Thật hay cho một Thượng Quan Ngưng Nguyệt thông minh tuyệt đỉnh, trận đánh này nàng và Độc Vương thua, thua một cách thê thảm không nỡ nhìn.

Khi Độc Tiên buông mí mắt xuống, khi những suy nghĩ không ngừng chạy trong đầu thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đem từng lá thư mỏng manh từ bên trong bức họa tường kép lấy ra, nhất vuốt thẳng rồi đặt trên mặt bàn gỗ đàn.

"Ở bên trong Long Diệu hoàng triều mở rộng sòng bạc, quán rượu, hiệu cầm đồ chờ các loại buôn bán xây dựng có thể thu lợi, khéo léo lấy tiền tài của bách tính Long Diệu, để quốc khố Thương Nguyệt ngày càng dồi dào."

"Giật giây Khương Thái hậu của Long Diệu hoàng triều, để nàng lặng lẽ hạ độc Long Diệu hoàng, uy hiếp Long Diệu hoàng và Thụy vương đưa ra Long Phù điều binh khiển tướng."

"Xúi dục Tuyên vương bắt sống nữ nhi của đại tướng quân Thượng Quan Hạo - Thượng Quan Ngưng Nguyệt, để uy hiếp Thượng Quan Tướng quân giao ra ưng phù có thể điều binh khiển tướng."

"Nếu Khương Thái hậu và Tuyên vương phát động nội chiến thất bại, bọn họ cũng không còn giá trị lợi dụng. Vì để tránh cho hai người họ tiết lộ ra thân phận nội gián của các ngươi, phải diệt khẩu hai người bọn họ."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng ngón tay ngọc khẽ vuốt ve chữ màu đen trên tờ giấy, mở miệng chậm rãi thì thầm, nhóm người bán hàng rong Long Diệu cũng rối rít đến gần bàn đọc sách, mắt trợn tròn nhìn nhìn chữ màu đen trên tờ giấy.

Từng lá thư mỏng manh trải trên bàn, trên tờ giấy không chỉ có "Chỉ thị" của Thương Nguyệt thái tử giao cho giả Tả Tướng mà còn có "Ghi chép" của Tả Tướng giả nhiều năm qua về chuyện tình của Long Diệu.

Thí dụ như nói: tính tình nhược điểm, sinh hoạt tập quán, bình sinh yêu thích cái gì,… của từng quan viên Long Diệu. Lại thí dụ như nói: quan viên kia là tâm phúc, sẽ trọng dụng. Quan viên kia là chướng ngại, sẽ thêu dệt tội danh diệt trừ, hoặc tiến hành ám sát.

Thấy vẻ mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và nhóm người bán hàng rong Long Diệu đầy tức giận, nghe được "Chứng cớ" mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và nhóm người bán hàng rong Long Diệu cắn răng nghiến lợi đọc lên, mồ hôi lạnh chảy khắp người Độc Tiên, móng tay cũng sâu khảm vào trong máu thịt.

Không tệ, chứng cứ trên tờ giấy này là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly ngụy tạo. Mặc dù không chính xác hết, nhưng cũng không chênh lệch nhiều lắm. Bởi vì trừ chuyện diệt khẩu Khương Thái hậu và Tuyên vương, những chuyện khác đều là sự thật .

Đôi mắt đen của Hiên Viên Ly Lãnh lạnh lùng nhìn Độc Tiên, nhàn nhạt mở miệng hỏi "Nội gián Thương Nguyệt Quốc, hiện tại. . . Ngươi còn gì để nói?"

Không đợi Độc Tiên mở miệng nói chuyện, nhóm người bán hàng rong Long Diệu hoàng triều vô cùng tức giận vung cao quả đấm, không kiềm được tức giận mở miệng kêu lên.

https://thuviensach.vn

"Thánh thượng, nói nhiều cùng nội gián Thương Nguyệt quốc này như vậy làm gì, giết nàng!"

"Đúng, giết nàng. Ở Long Diệu ta làm nhiều chuyện xấu như vậy, chỉ có giết nàng mới có thể rửa hết tức giận của Long Diệu ta."

"Giết nàng, giết nàng, giết nàng!"

"Chứng cớ xác thật, không cách nào phủ nhận." Độc Tiên vốn vẫn cúi đầu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Hiên Viên Ly, âm thanh lạnh lùng nói: "Nhưng mà, chút chứng cớ này chỉ có thể nói Tả Tướng là nội gián Thương Nguyệt quốc, hình như không liên quan gì với Lăng Tiêm Tiêm ta thì phải?"

"Đúng là những chứng cớ này chỉ có thể nói Tả Tướng là nội gián Thương Nguyệt quốc, không hề liên lụy đến ngươi bên trong đó. Nhưng ngươi cũng không cách nào phủ nhận mình không phải là nội gián Thương Nguyệt quốc, bởi vì. . ." Môi đỏ mọng xinh đẹp khẽ nhếch, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi đi đến trước mặt Độc Tiên, mở miệng cười nói: "Lớp da trên mặt ngươi chính là chứng cớ tốt nhất, không phải sao?"

Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đi về phía mình, trong mắt Độc Tiên lộ ra một chút ngoan độc không dễ dàng phát giác. Ống tay áo đột nhiên huy động, năm phiến huyết sát hắc châm từ giữa ngón tay Độc Tiên phóng ra, hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt lệ lãnh tập kích.

Không biết bởi vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt phớt lờ, hay bởi vì Độc Tiên tốc độ bắn huyết sát hắc châm quá nhanh, nhanh đến mức làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể tránh kịp. Sưu sưu sưu -- năm phiến huyết sát hắc châm chứa kịch độc trí mạng, trong nháy mắt, toàn bộ hung ác bắn vào thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Người bị huyết sát hắc châm của ta bắn vào cơ thể, nhiều nhất cũng không vượt qua thời gian nửa ly trà nhỏ, sẽ bởi vì máu độc công tâm mà bị

https://thuviensach.vn

mất mạng. Cho dù công phu dùng độc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngươi không kém hơn ta chút nào, ngươi cũng không có đủ thời gian để nghiên cứu ra thuốc giải."

Hoàn toàn không thấy quản gia Thụy vương phủ - Phương Hoành cùng với bảy tên ảo ảnh, làm lơ vật đang đặt ở cổ họng mình, bỏ qua sát khí lạnh lẽo từ mũi kiếm truyền vào.

Độc Tiên khẽ nhếch đôi môi khát máu, cười cực kỳ độc ác nói: "Nếu ngươi không muốn chết, ngay lập tức uống cạn nửa ly trà và đưa ta bình yên vô sự ra khỏi Phủ Tả Tương. Nếu không. . . Cho dù chết, ta cũng khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngươi chôn theo ta."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 117: Mạng Của Nàng, Chúng Ta Bảo Vệ Rồi

"Hí. . ." Tiếng cười âm tàn của Độc Tiên vừa dứt, những người bán hàng rong vốn đang vung tay hô to Long Diệu, lập tức mãnh liệt hít vào nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt trúng độc châm.

Hôm nay, cho dù không có chứng cứ, cho dù không lột được mặt nạ da người của "Lăng Tiêm Tiêm", thân phận nội gián của nàng ta cũng đã quá rõ ràng rồi.

Nhưng mà, thân phận thật sự bị phơi bày thì sao, không phải Long Diệu Hoàng và Thụy vương phi đều không làm gì được nàng sao.

Bởi vì Thụy vương phi đã bất hạnh trúng độc châm của nội gián Thương Nguyệt, vì mạng của Thụy vương phi, nhất định phải để nàng ta bình yên rời phủ. Mà Long Diệu Hoàng và Thụy vương huynh đệ tình thâm, .người tuyệt sẽ không vì trừng trị nội gián, mà không để ý đến sống chết của Thụy vương phi.

So với đám người bán hàng rong đang bừng bừng phẫn nộ, tên Ling Cung nam tử vẫn thản nhiên nở nụ cười, cúi đầu không chút để ý vuốt ve ngón tay thon dài.

Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly nhếch môi cười châm chọc, yên lặng xoay người đi đến sau bàn, ung dung cầm tờ giấy trên bàn lên, chậm rãi bỏ vào trong tay áo.

Mà giờ khắc này Ngân Lang đang cầm kiếm chống đỡ cổ Độc Tiên cùng quản gia Phương Hoành và sáu tên Ảo Ảnh không khỏi cười lạnh.

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay, tiểu vương phi nhà bọn họ há có thể dễ dàng trúng độc chiêu của kẻ địch? Cho nên a, cái người không biết tự lượng sức mình này, cần gì phải tự rước lấy nhục chứ?

Tình huống này là thế nào? Độc Tiên hoài nghi nhìn Hiên Viên Ly thu tờ giấy vào trong tay áo, lại xem xét nét mặt cổ quái của đám quản gia và bảy tên Ảo Ảnh, trong nháy nụ cười khát máu đông lại.

Hai mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu dã lưu chuyển, giơ tay vén mấy sợi tóc vương bên má, ôn nhu nói: "Bổn vương phi ngược lại muốn để ngươi chôn theo, chỉ tiếc là. . . Diêm Vương gia không muốn thu ta."

Độc Tiên hoảng sợ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kinh hãi nói: "Ngươi. . ."

Sao có thể như vậy, năm cái huyết sát hắc châm của nàng đều bắn vào người Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao? Phàm là người trúng huyết sát hắc châm của nàng, .lập tức sẽ không thể nào nhúc nhích, sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể giơ tay vén tóc chứ?

"Cho dù ngươi bắn độc châm nhanh hơn nữa, ta cũng có thể dễ dàng tránh khỏi. Chỉ là, ta có sẵn bảo y hộ thể, cần gì phải lãng phí hơi sức né tránh độc châm chứ?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt cười, ngón tay chậm rãi vén ống tay áo trái lên.

"Kim Lũ Y thủy hỏa bất xâm, đao kiếm bất nhập." Độc Tiên nhìn thấy cánh tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức thất thanh hét lên.

Chẳng trách năm cái huyết sát hắc châm của mình cũng không làm gì được Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Chúng nó căn bản không cắm được vào cơ thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà xếp một hàng bám vào Kim Lũ Y trên tay trái nàng.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng gỡ năm cái huyết sát hắc châm xuống, bày chỉnh tề trong lòng bàn tay, nghiêng đầu nhìn Độc Tiên nói: "Quà tặng ngươi đưa cho ta, ta không thích, trả lại cho ngươi thì sao?"

Thân thể Độc Tiên lay động như chiếc lá úa tàn bị gió thổi bay, khổ sở khép chặt hai mắt.

Dùng huyết sát hắc châm của nàng đi đối phó nàng, cho dù nàng có sẵn thuốc giải, nhưng trúng phải huyết sát hắc châm liền cứng ngắc người,sao có thể tự giải độc cho mình chứ?

Trên thế giới này bi kịch nhất không phải là bị kẻ địch sát hại, mà là chết dưới chính vũ khí của mình. Chuyện này. . .

"Huyết sát hắc châm là vũ khí Độc Tiên thích dùng nhất, ta chỉ là có ý tốt muốn trả lại cho ngươi thôi, sao mặt người lại biểu hiện không nguyện ý thu lại vậy?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vuốt ve độc châm, cười cười nhìn Độc Tiên.

Nàng đã biết nữ tử trước mắt này là thuộc hạ của Thương Nguyệt thái tử Dạ Dật Phong, là nội gián ẩn trong Long Diệu, nhưng không biết nàng ta còn là Độc Tiên mà người trong giang hồ vừa nghe tin đã sợ mất mật.

Cho đến khi nàng ta bắn ra huyết sát hắc châm này, nàng mới hiểu rõ thân phận thật sự của nàng ta.

Ảo Ảnh Cung có một cuốn sách ghi lại các nhân sĩ võ lâm, trong cuốn sách có viết: Độc Tiên Mộng La Yên, xinh đẹp như hoa, tâm độc như xà. Nữ tử này am hiểu nhất thuật dịch dung và dùng độc, vũ khí lấy mạng chính là huyết sát hắc châm.

"Hí. . ." Nghe được hai chữ Độc Tiên này, nhóm người Long Diệu lộ sợ hãi, đồng thời lui lại mấy bước.

https://thuviensach.vn

Cho dù bọn họ không phải là người trong giang hồ, nhưng mà đã từng nghe cái tên Độc Tiên này rồi. Độc Tiên Mộng La Yên -- vốn là một yêu nữ giang hồ giết người như ngóe, nàng ta có một thân võ công âm hiểm khiến người ta khó mà phòng bị, vô số giang hồ bạch đạo đã chết thảm dưới tay nàng ta.

Chỉ là mấy năm trước, Độc Tiên đột nhiên biến mất. Thật không thể ngờ, Độc Tiên lại là thuộc hạ của Thương Nguyệt thái tử, mà nàng ta còn làm nội gián ở Long Diệu Hoàng Triều.

Chờ một chút, sao bọn họ phải sợ Độc Tiên chứ? Dù nàng ta ác độc lợi hại hơn thì sao, có Thụy vương phi ở đây, nàng ta còn không ngoan ngoãn khoanh tay chịu trói sao?

Hừ! Nhóm người bán hàng rong nghĩ đến đây, không khỏi đồng loạt chống nạnh đi tới trước một bước, hừ mũi khinh bỉ Độc Tiên.

Giờ khắc này, đám người hàng rong vốn sợ Thượng Quan Ngưng Nguyệt như ma nữ, lập tức coi nàng như nữ thần, có thể thay Long Diệu Hoàng Triều áp chế nhuệ khí của Thương Nguyệt quốc.

Mộng La Yên đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt âm lệ nhìn thẳng vào Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nói: "Hôm nay ngươi thắng ta, Mộng La Yên ta không còn lời nào để nói, muốn chém muốn giết tùy ngươi. Chỉ là không bao lâu nữa, Long Diệu Hoàng Triều sẽ rơi vào cảnh máu chảy thành sông, Mộng La Yên ta ở dưới hoàng tuyền cũng có thể cười vui sướng."

"Ai yêu, sắp chết đến nơi rồi, còn không quên nguyền rủa Long Diệu Hoàng Triều ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, ngón tay gảy nhẹ, hất năm cái huyết sát hắc châm xuống đất.

"Vốn ta còn đang do dự, dùng huyết sát hắc châm của ngươi lấy mạng của ngươi, có thể làm dơ bẩn tay của ta hay không đây?" Hai mắt Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt lưu chuyển, mị hoặc nói: "Hôm nay, nghe thấy ngươi nguyền rủa Long Diệu, ta hiểu ra quả thật làm thế sẽ dơ bẩn tay ta. Cho nên. . . Ta quyết định, đổi lại phương pháp giết ngươi."

"Ngươi. . ." Độc Tiên Mộng La Yên nghiến răng nghiến lợi, nắm chặt quả đấm đến mức gân xanh nổi lên, tức giận nói "Muốn như thế nào?"

Mộng La Yên vừa dứt lời, Ngân Lang nhanh chóng thu kiếm về. Hắn cắm lại kiếm vào vỏ xong, cực nhanh lật cổ tay, một cái xích sắt nhỏ dài từ tay áo bắn ra.

Làm thuộc hạ tùy thân của vương phi, đương nhiên hiểu rõ tác phong làm việc của vương phi hơn người khác. Ngân Lang nhanh như chớp dùng sợi xích sắt buộc chặt cổ tay Mộng La Yên, mặt lạnh lên tiếng.

"Ý của vương phi là. . . Để cho cấm vệ quân của Long Diệu bắn tên vào người, sau đó vui sướng thưởng thức cảnh ngươi chết không toàn thây."

"Không hổ là thuộc hạ tùy thân của ta, tuy thời gian tiếp xúc không dài, nhưng cũng đã đoán được chính xác tâm tư của ta rồi. Đáng được khen ngợi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, vuốt tóc đi ra ngoài.

Tay áo cùng làn váy tung bay, bước đi nhẹ nhàng như cánh sen. Gió nhẹ xoay quanh thân thể nàng, thản nhiên tản ra một cỗ tà khí.

Ngân Lang cung kính hành lễ với bóng lưng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm vô cùng thần phục: "Tất cả đều là do vương phi biết cách dạy dỗ."

Đám người bán hàng rong giật giật khóe miệng nhìn bóng lưng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mồ hôi lạnh trên trán tí tách nhỏ xuống.

https://thuviensach.vn

Thụy vương phi chính là Thụy vương phi a, một khi rơi vào trong tay nàng, nếu nàng để cho ngươi vui vẻ chết đi, vậy chỉ có thể nói may mắn là tổ tiên tích đức thôi.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ lại đồng thời trợn tròn mắt nhìn Độc Tiên Mộng La Yên.

Đáng đời, ai bảo ngươi nguyền rủa Long Diệu Hoàng Triều ta máu chảy thành sông, ai bảo ngươi gây sóng gió ở Long Diệu Hoàng Triều. Thụy vương phi làm ngươi chết không toàn thây, chúng ta hoàn toàn tán thành a.

Ngân Lang nhướng mày, hai mắt nhàn nhạt quét một vòng qua quản gia cùng sáu tên Ảo Ảnh, mở miệng nói: "Áp giải nàng đến trong sân, chớ làm mất nhã hứng của vương phi."

Quản gia Thụy vương phủ và sáu tên Ảo ảnh đồng thời gật đầu, lập tức thắt chặt xích sắt, lôi Mộng La Yên mặt xám như tro ra ngoài.

Cùng lúc đó, đám người bán hàng rong cũng vội vàng theo ra ngoài, hình như không muốn bỏ màn trừng phạt nội gián này.

Khóe miệng Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly co quắp, trợn trắng mắt nhìn bọn họ. Bách tính của hắn có chút quên hết tất cả lễ nghĩa đi?

Nói sao thì, Hiên Viên Ly hắn cũng là vua của Long Diệu a, dù muốn ra ngoài kịch hay, hình như. . . Cũng nên để Hiên Viên Ly hắn đi trước chứ?

Trong nháy mắt, ở tiền viện Tả Tướng Phủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Ly đứng sóng vai nhau, khoanh tay đứng trên hành lang dài. Mà ở sau lưng bọn họ, một đám người đang ngừng thở theo dõi.

https://thuviensach.vn

"Mộng La Yên, an tâm lên đường đi. Ta sẽ gửi cho Thương Nguyệt thái tử một phong thư, để cho hắn vì thuộc hạ thành sự không có bại sự có thừa này, làm một lễ siêu độ a."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, quản gia cùng người Ảo Ảnh Cung lập tức rút lui đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Ly lạnh nhạt nhìn cấm vệ quân trên bốn phía tường cao, vận nội lực truyền âm nói: "Các cấm vệ quân nghe lệnh, chuẩn bị bắn tên vào nội gián Thương Nguyệt."

"Vâng" Thanh âm cung kính vang lên như sấm, vạn tên cấm vệ quân giương cung, mũi tên sắc nhọn nhắm ngay Mộng La Yên.

Một khi vạn mũi tên bắn ra, dù chắp cánh cũng khó trốn, huống chi hôm nay nàng còn bị trói chặt tay? Mộng La Yên biết không cách nào tránh khỏi cái chết, hai mắt vốn khủng bố, vào giờ khắc này lại bình tĩnh khác thường.

Dạ thái tử, thuộc hạ vô năng, sau này không cách nào dốc sức vì người nữa rồi! Mộng La Yên lặng lẽ nói trong lòng, đột nhiên ngẩng cao đầu, yên lặng chờ đợi ngàn vạn mũi tên xuyên qua cơ thể.

Vậy mà, đúng lúc đó --

Trong gió chợt vang lên một đạo âm thanh làm Mộng La Yên, nhưng lại làm đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc: "Chậm đã, mạng của Độc Tiên, chúng ta bảo vệ rồi."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 118: Tiên Lễ Hậu Binh

Vút Vút -- mọi người đồng thời chăm chú nhìn về phía phát ra tiếng động.

Chỉ thấy giữa không trung, bốn đạo bóng hình xinh đẹp đạp gió mà hạ xuống. Váy xanh bay múa, tay áo nhẹ nhàng phiêu đãng, tóc đen nhẹ nhàng tung bay. Thân hình rực rỡ tươi đẹp xoay tròn, bốn cô gái trẻ tuổi đồng thời đứng trên bốn cây Thạch Lựu trong sân.

Trên mặt các nàng cùng mang những chiếc mặt nạ giống nhau. Mặc dù không cách nào nhìn trộm dung nhan của các nàng, nhưng mọi người vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt bên trong những chiếc mặt nạ này, tràn ngập khí tức tôn ngạo làm người ta khó có thể coi thường.

Hai mắt Quản gia Thụy vương phủ Phương Hoành qua cùng bảy tên Ảo Ảnh hơi rung động nhìn một cái, tầm mắt ngưng trọng nhìn bốn cô gái giẫm lên cây Thạch Lựu.

Các nàng đứng vững lại không làm cây Thạch Lưu trĩu xuống chút nào. Nội lực thật thâm hậu, có nội lực đạt đến đỉnh cao như thế, không kém Chiến thần Vương Gia nhà bọn họ chút nào.

Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly cũng lặng yên cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt quan sát, chậm rãi lỏng hai cánh tay đang bắt chéo ra.

Độc Tiên Mộng La Yên là thuộc hạ của Thái tử Thương Nguyệt quốc, hiện tại khi bọn họ sắp lấy mạng Mộng La Yên chợt bay ra bốn nữ tử áo xanh đeo mặt nạ muốn bảo vệ tính mạng của Mộng La Yên.

https://thuviensach.vn

Xem ta. . . Bốn nữ tử áo xanh này là thuộc hạ của Thái tử Thương Nguyệt quốc không thể nghi ngờ. Biết được Độc Tiên Mộng La Yên gặp phải nguy hiểm có thể sẽ chết nên cho bọn họ đến Phủ Tả Tướng để cứu người.

Hai mắt lóe lên ánh sáng sắc bén, Hiên Viên Ly nhìn về phía bốn nữ tử áo xanh nói: "Bốn vị muốn bảo vệ mạng của Mộng La Yên, sợ rằng trước tiên cần phải hỏi qua vạn cấm vệ quân Long Diệu Hoàng triều đang cầm cung tên trong tay đã."

Một trong những nữ tử áo xanh đó lạnh nhạt quét mắt qua Hiên Viên Ly, lạnh như băng nói: "Vạn cấm vệ quân Long Diệu cầm cung tên trong tay, bốn người chúng ta căn bản chưa từng không coi vào đâu."

Một nữ tử áo xanh khác không nhìn Hiên Viên Ly một cái, tròng mắt bình thả vuốt ngón tay của nàng, môi tràn ra thanh âm lạnh nhạt như nước: "Bốn người chúng ta đến đây chỉ vì cứu người, chúng ta không muốn -LQĐ- động võ ở Long Diệu. Nếu Long Diệu Hoàng có thể cho bốn người chúng ta một chút mặt mũi, đem mạng Mộng La Yên giao cho bốn người chúng ta tất nhiên là quá tốt. Nhưng nếu Long Diệu Hoàng không chịu cho bốn người chúng ta một chút mặt mũi, bốn người chúng ta cũng chỉ có thể “tiên lễ hậu binh” rồi."

"Hít. . ." Lời của nữ tử áo xanh này vừa dứt, không chỉ nhóm người bán hàng rong của Long Diệu kinh hãi hít một hơi khí lạnh, mà ngay cả quản gia Phương Hoành và bảy tên ảo ảnh cũng không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh.

Tiên lễ hậu binh? Bọn họ không nghe lầm chứ, thái độ khiêu khích phách lối như thế, đối với họ mà nói lại là"trước lễ" ? Bốn nữ tử áo xanh cuồng vọng này, theo chân tiểu vương phi nhà bọn họ thật đúng là liều mạng.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời từ môi nữ tử áo xanh truyền tới, Thượng Quan Ngưng Nguyệt Phượng không khỏi tà mị nhướng mày, trên dung nhan tuyệt sắc hiện lên nụ cười yếu ớt hệt như mây trôi. Chỉ là, sau nụ cười yếu ớt này ẩn giấu sát khí yêu tà xâm nhiếp vạn vật.

Cùng lúc đó, Độc Tiên Mộng La Yên bị xích sắt trói chặt hai cánh tay, hai mắt lộ ra tia sáng vui vẻ trong nháy mắt phủ đầy sương mù nhìn bốn nữ tử áo xanh. Họ. . .

Mà nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu lại khẽ nâng khóe môi, phác hoạ một thành độ cười như không cười, quét mắt một vòng qua bốn nữ tử áo xanh rồi lười biếng lại gần hành lang chạm khắc hoa, hạc.

Ống tay áo theo gió lay động, cánh tay nam tử Linh Cung chậm rãi duỗi ra bên ngoài hành lang. Ngón tay thon dài nhẹ phẩy qua một bụi hoa Thược Dược quyến rũ màu hồng bên ngoài hành lang, nam tử Linh Cung ngắt hoa Thược Dược màu hồng xuống.

Cúi đầu, nam tử Linh Cung lười biếng ngắm cánh hoa Thược Dược. Đột nhiên cảm thấy một luồng khí lạnh thấu xương truyền đến trong gió, lạnh lùng bắn qua mặt hắn.

Căn bản không cần ngẩng đầu nam tử Linh Cung cũng biết ánh mắt dò xét bất thiện này là ai tặng cho hắn. Trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tất nhiên không có người thứ hai.

Làm bộ không hề hay biết tiếp tục vân vê chơi đùa từng cánh hoa Thược Dược màu hồng kiều diễm trong tay. Chỉ là bên trong đôi mắt đen đang rủ xuống kia đột nhiên xuất hiện nụ cười hàm ý sâu xa rồi nhanh chóng biến mất.

Nữ tử áo xanh xoa nhẹ ngón tay, buông mắt, hình như có chút mất kiên nhẫn với sự trầm mặc của Hiên Viên Ly, môi lần nữa truyền ra thanh

https://thuviensach.vn

âm lãnh mạc: "Long Diệu Hoàng, thời gian của chúng ta có hạn. Có nguyện ý hay không thưởng cho bốn người chúng ta một phần mặt mũi, nhanh chóng đưa ra đáp án đi chứ?"

Thái độ cuồng vọng của nhóm nữ tử áo xanh đeo mặt nạ không chỉ làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt Phượng nhướng mày mà còn khơi dậy sắc mặt giận dữ của Hiên Viên Ly thành công.

Đôi mắt đen tĩnh mịch tựa như quét qua bốn nữ tử một áo xanh một vòng, Hiên Viên Ly khẽ mở môi mỏng, từng chữ từng câu nói: "Mạng của Độc Tiên Mộng La, Long Diệu hoàng triều ta . . . Chắc chắn phải có được."

Nghe được lời nói như đinh chém sắt này của Hiên Viên Ly, hai nữ tử áo xanh còn lại lập tức mở miệng đồng thanh lạnh lùng nói về: "Thái độ của Long Diệu Hoàng kiên quyết như thế, bốn người ta cũng không tiện đòi Long Diệu Hoàng ban cho một chút mặt mũi nữa. Đã vậy, bốn người chúng ta chỉ có “sau binh” rồi."

Gió nhẹ lưu luyến, mũi chân trên câu Thạnh Lựu nhẹ nhàng một chút, bốn nữ tử áo xanh nhảy lên giữa không trung. Thân thể xoay tròn giữa không trung cực nhanh rồi đứng yên trên mặt đất.

Mà chỗ dưới chân – nơi các nàng giẫm lên lại không bay lên chút nào bụi nào, cái này không khỏi làm Thụy vương phủ quản gia Phương Hoành cùng với bảy tên ảo ảnh lần nữa khiếp sợ liếc mắt nhìn nhau.

Tuấn nhan của Hiên Viên Ly bao phủ một tầng sương lạnh, lập tức giương tay lên, dùng nội lực truyền âm nói: "Cấm vệ quân nghe lệnh, lập tức bắn tên vào nội gian của Thương Nguyệt."

"Vâng" Thanh âm mang theo sát khí lãnh lệ vang lên bắn tán loạn, vạn tên cấm vệ quân thả lỏng ngón tay nắm chặt dây cung.

Sưu sưu sưu --

https://thuviensach.vn

Mấy vạn mũi tên lạnh lẽo lập tức xé gió mà đi, từng trận rít gào chói tai giống như đê vỡ, từng đợt sóng nhanh chóng đánh về phía Độc Tiên Mộng La Yên đang đứng.

Cho dù bốn nữ tử áo xanh có võ công cao hơn nữa, nội lực sâu hơn, khinh công tuyệt đỉnh hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể thay đổi số mạng đã định của nàng. Độc Tiên Mộng La Yên khổ sở cười một tiếng, nàng cam chịu rủ thấp xuống đầu, lần nữa chờ đợi cái chết đến.

Chỉ là. . . trước khỉ bước vào Quỷ Môn quan, trong lòng nàng còn có một tia nghi ngờ không cách nào cởi ra.

Mặc dù bốn nữ tử áo xanh này dùng mặt nạ che mặt, nhưng trong lòng nàng rất khẳng định, bốn nữ tử áo xanh này không phải là thuộc hạ của Dạ thái tử, cũng không là thuộc hạ của Độc Vương, càng không phải là thuộc hạ của Độc Tiên nàng.

Họ. . . Rốt cuộc là ai? Mình căn bản cũng không biết họ, vì sao họ lại phải mạo hiểm như vậy tới cứu mình đây?

Mà lúc vạn mũi tên lanh lẽo đang đang bắn về phía Độc Tiên, bốn nữ tử áo xanh lập thức nâng bàn tay trắng nõn. Lật nhẹ cổ tay ngọc ngà êm ái, bốn nữ tử áo xanh vung hai tay về phía vạn mũi tên bốn phương.

Tiếng vạn mũi tên xé không cắt phong, tiếng thân tên va chạm, tiếng bốn nữ tử xanh phóng khí từ lòng bàn tay lập tức đan vào nhau tạo thành một khúc nhạc nhiếp hồn.

Bỗng nhiên, người đứng yên ở trên hành lang, trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng tên nam tử Linh Cung thần bí dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu kia, ngoài ra mọi người đều cảm thấy một cỗ chưởng phong cuốn lấy thân thể mình.

https://thuviensach.vn

Chưởng phong kia mới vừa kịp chạm đến thân thể của bọn họ lập tức hóa thành vô số châm nhỏ, hung ác đâm vào huyệt đạo toàn thân bọn họ. Cơ hồ là trong cùng một lúc, vạn tên cấm vệ quân đứng vững trên mái hiên và trên vách tường cao cũng cảm giác thân thể giống như bị búa sắt bổ xuống.

Nhóm người bán hàng rong Long Diệu không có chút nội lực nhất thời cảm thấy khí huyết trong cơ thể kịch liệt cuồn cuộn, vẻ mặt cực kỳ khổ sở.

"Phốc --" Nhóm người bán hàng rong Long Diệu đột nhiên phun máu ra tung tóe, thân thể ngã xuống đất ngất đi, cả người rơi vào trạng thái hoàn toàn hôn mê.

Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly, Thụy vương phủ quản gia Phương Hoành, bảy tên ảo ảnh cùng với vạn tên cấm vệ quân Long Diệu hoàng triều đổ từng giọt mồ hôi lạnh to như đậu trên trán cùng hai má.

Mặc dù bọn họ vận nội lực kịp thời nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng kiềm lại khí huyết không phun ra, mà thân thể của bọn họ như bị búa bổ, kim đâm đau vẫn tồn tại rõ ràng.

Phanh --

Chợt, bốn phía vang dội một tiếng nổ kinh thiên động địa. Đau đớn biến mất trong nháy mắt, ánh mắt mọi người giống như gặp quỷ y nhìn mặt đất dưới chân.

Trong nháy mắt, phong tựa như ngừng thổi, ánh sáng óng ánh vàng rực dường như hoảng sợ lẩn tránh. Yên lặng, một loại yên lặng làm người ta dựng tóc gáy, một loại yên lặng làm người ta cả người run rẩy, một loại yên lặng kinh khủng đến cực hạn.

Mấy vạn mũi tên bắn về phía Độc Tiên Mộng La Yên chưa kịp xuyên qua thân thể Độc Tiên Mộng La Yên đã bị bốn nữ tử áo xanh huy động

https://thuviensach.vn

chưởng phong đánh rơi xuống đất.

Mọi người ở đây cảm giác linh hồn giống như đã quá kinh hãi, bay bổng không khí mờ ảo lạnh lẽo thì đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lộ ra khí tức xơ xác mị hoặc nhìn về phía bốn nữ tử áo xanh.

Thời điểm bắn ra vạn mũi vừa rồi, bốn nữ tử áo xanh chỉ huơ ra một chưởng.

Nhưng họ đồng thời huơ ra một chưởng cỏn con này, không chỉ chấn choáng nhóm người bán hàng rong Long Diệu hoàng triều, mà còn khiến Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly cùng với đông đảo bọn thuộc hạ khí huyết cuồn cuộn, lại quỷ dị đánh rơi tất cả mũi tên.

Như vậy có thể thấy được, trong một chưởng này của các nàng, rốt cuộc có chứa bao nhiêu chiêu thức phức tạp huyền bí?

Cho dù người có võ công đạt đến đỉnh cao, thí dụ như Diễm nhà nàng, thí dụ như Vô Ngân công tử, hoặc là Diễm liên thủ với Vô Ngân công tử, cũng tuyệt đối không có khả năng phát ra một chưởng có uy lực cường đại như thế.

Hiện tại, trên đời này, người có thể huy động ra một chưởng kinh người như thế, hình như chỉ có người của Linh Cung thì phải?

Chỉ là, căn cứ vào trí nhớ mẫu thân lưu cho mình, phàm là người của Linh Cung dừng đến linh lực, nhất định sẽ phát ra ánh sáng đỏ tươi như màu cực kỳ đẹp. Nhưng lúc bốn nữ tử áo xanh vung chưởng nào có chút ánh sáng đỏ hiện ra à?

"Long Diệu hoàng, vạn mũi tên đã hỏng. Hiện tại, bốn người chúng ta có thể mang Độc Tiên đi chứ?" Một nữ tử áo xanh trong đó phát ra tiếng cười trào phúng, bàn tay trắng nõn phất nhẹ về phía Độc Tiên đang đứng. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 119: Hoa Héo Hương Tàn

Một nử tử áo xanh phất nhẹ bàn tay trắng nõn về phía Độc Tiên……

“A….” Một tiếng kêu sợ hãi truyền ra, sau tiếng la đó thân hình Độc Tiên Mộng La Yên liền bay lên, bay đến trước mặt nử tử áo xanh.

Nhìn thấy tình hình chuyển biến xấu, quản gia Phương Hoành cùng với bảy ảo ảnh nhanh chóng rút kiếm ra, chỉa mũi kiếm vào Độc Tiên Mộng La yên, chặn lại ý đồ cướp người của bốn nữ tử áo xanh.

“Ta thấy các ngươi nên để lại một chút sức lực đi.” Một nữ tử áo xanh lên tiếng châm chọc khiến ba người áo xanh còn lại cười trào phúng, cùng lúc đó phất tay lên. Rõ ràng chỉ là một cổ khí nhẹ nhàng, nhưng có thể chặn quản gia Phương Hoành và bảy Ảo Ảnh ở tại chỗ

Chỉ dùng chút công phu, mà Mộng La Yên đã rơi vào tay bọn họ. Nhìn bọn họ nắm cổ áo Mộng La Yên như xách một con gà, nử tử áo xanh lạnh nhạt nhìn ba nử tử áo xanh còn lại, ôn nhu cười nói: “Các tỷ muội, nhiệm vụ của chúng ta đã hoàn thành rồi, rút lui thôi.”

Lúc quản gia Phương Hoành và bảy ảo xanh phá được dòng khí cản đường bọn họ xong, bóng dáng như tia chớp nhảy lên chạy về bốn nử tử áo xanh, muốn đoạt lại Mộng La Yên.

Bốn nử tử đứng trên bốn cây Thạch Lựu mái tóc phiêu phiêu trong gió, mủi chận đạp trên gió, nhanh chóng nhảy lên không trung.

Sưu—sưu

https://thuviensach.vn

Bóng hình xinh đẹp uyển chuyển trong gió chớp mắt một cái, đã đứng trên đỉnh mái hiên, mủi chân đạp gió mà đi.

Cấm vệ quân đứng cùng mái hiên với bốn nử tử áo xanh, đồng loạt bất động, trợn mắt há hốc nhìn bóng dáng của bốn nử tử áo xanh đã đi xa.

Tộc độ của bốn người bọn họ quá nhanh, bốn người nử tử mới đứng cạnh bọn họ, lại có thể làm cho bọn họ đứng bất động. Chuyện này……..

Dù rất tức giận, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ đem Độc Tiên Mộng La Yên đem đi, làm bọn họ trở tay không kịp. Ngân Lang quay đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, oán hận cắn răng nói: “Vương phi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt phất tay với Ngân Lang, ý bảo không cần trách bản thân, dời chân bước đến hành lang, nhìn nam tử đang cuối đầu thưởng thức đóa hoa Thược Dược.

Nàng đương nhiên biết Ngân Lang muốn nói gì, hắn muốn nói chính mình vô dụng, không thể đoạt Độc Tiên Mộng La Yên về. Không phải Ngân Lang vô dụng, mà vì thực lực của bốn nử tử áo xanh đó quá mức cường đại.

Đừng nói là Ngân Lang, cho dù là nàng, cũng không có cách đoạt lại Độc Tiên.

Trừ phi…dùng linh lực trong cơ thể của nàng, cùng vớ tinh thạch mẫu thân để lại hợp thành một, đến lúc đó nàng có thể dùng Huyết Tỳ Bà sẽ phát ra uy lực cực hạn.

Một khi nàng có thể đem Huyết Tỳ Bà phát huy đến cực hạn, đừng nói là theo bốn nử tử áo xanh đoạt lại Độc Tiên, cho dù muốn biến bọn họ thành bột phấn, cũng chỉ trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Đáng tiệc….hiện giờ chưa thể được, muốn dung hợp với tinh thạch của mẫu thân, phải đợi thêm mgười ngày nữa.

Bầu trời xanh dương quanh quẩn không trung, cũng tô điểm cho khuôn mặt phản phất ánh sáng, lại lạnh như băng tuyết.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt tay trước mặt tên bán hàng rong, đôi con ngươi trong suốt nhưng chứa đầy sát khí rũ xuống, làn môi yêu kiều nhẹ nhàng nói: “Bốn nử tử che mặt, là người của Linh Cung đúng không?”

Lúc bốn nử tử xuất hiện, nàng cũng cho rằng đó là thuộc hạ của thái tử Thương Nguyệt, phụng mệnh đến giải cứu Độc Tiên. Nhưng mà, khi bốn nử tử này xuất chiêu, nảng liền khẳng định bốn nử tử này không phải là người Dạ Dật Phong phái đến.

Võ công của bốn nữ tử áo xanh này nhất định là cao hơn Dạ Dật Phong, chỉ cần một chiêu đã cản mấy ngàn mủi tên, còn có thể đả thương Hiên Viên Ly, nhóm Ảo Ảnh khí huyết cuồn cuộn, và chấn động cả những người bán hàng rong hộc máu đến hôn mê.

Tuy bốn nữ tử xuất chiêu không có….hiện lên màu hồng, nhưng trừ người của Linh Cung ra, tuyệt đối không có ai có thể làm được đều này.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, hoàng đế Hiên Viên ly, quản gia Phương Hoàng, và bảy Ảo Ảnh sắc mặt đồng thời biến đổi, trong lòng thầm nói: Cái gì, bốn nữ tử kia chính là người của Linh Cung? Khó trách nàng chỉ phất nhẹ khí từ cổ tay, liền đem mấy vạn mủi tên rơi xuống đất.

Xoay xoay vòng vong đóa hoa Thược Được, lại đem Thược Dược đưa lên mũi ngửi. Nam tử bán hàng rong, mỉm cười với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng lạnh nhạt trả lời: “Đúng vậy, chính là người của Linh Cung.”

https://thuviensach.vn

Đôi con ngươi của Thượng Quan Ngưng nguyệt tràn đầy sát khí, phượng mi nhướn lên nói: “Ngươi….cũng là người của Linh Cung đi, là chủ tử của bốn nữ tử?”

Lúc bốn nữ tử xuất chiêu, các nàng vẫn không chịu xuất hết sức. Cũng không phải muốn muốn tha cho bọn họ, mà cũng không phải ỷ mình là người Linh Cung mà tự ý hành động, mà người hóa giải chiêu của bốn y nữ tử.

Chính là người này, lúc bốn nữ tử xuất chiêu, hắn ta đã động tay.

Chỉ một động tác nhẹ nhàng đã có thể giảm công kích của bốn nữ tử, nàng không nên lơi là. Mới đầu nàng nghĩ chỉ là vô tình, nhưng lại phảng phất một chút ý đồ, rốt cuộc chuyện này là thế nào?

Lúc bốn nữ tử xuất chiêu vẫn không đã thương đến nàng, lúc này nàng mới hiểu được. Thì ra lúc đó Nam tử Linh Cung này chỉ điểm nhẹ trên người nàng, đúng là hắn tar a lệnh bốn nữ tử, nhưng cũng không muốn đả thương nàng.

“Khục…” Hiên Viên Ly, quản gia Phương Hoành và bảy Ảo Ảnh đồng thời ho ra máu, sắc mặt đồng thời tái nhợt.

Nếu nam tử này có thật là chủ tử của bốn nữ tử? Nói cách khác…bốn nữ tử này xuất hiện cướp Độc Tiên Mộng Yên La, chính là tuân lệnh của nam tử này?

Độc Tiên Mộng Yên La chính là thuộc hạ của thái tử Thương Nguyệt, tại sao người của Linh Cung lại phải xuất thủ cứu ngươi của Thương Nguyệt?

Hay là…bọn họ trợ giúp Thương Nguyệt quốc để đối phó với Long Diệu Hoàng Triều. Đều này cũng không đúng, người của Linh Cung cũng

https://thuviensach.vn

không cần phải làm vậy, nếu thật sự muốn tiêu duyệt Long Diệu Hoàng Triều, chỉ sợ Long Diệu Hoàng Triều chỉ còn ngồi chờ chết?

"Đúng vậy." Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, nam tử Linh Cung gật gật đầu. Hắn không có….một chút nào phủ nhận, lại cuối đầu thổi thổi đóa hoa Thược Được trên tay.

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt không biết thân phận của nam tử này với bốn nữ tử kia, nhưng nam tử này lại thừa nhận bốn nữ tử kia chính là người của Linh Cung. Bởi vì, mục đích hôm nay hắn đến ngoài thưởng thức kịch cùng diễn kịch và hạ lệnh cho bốn nữ tử giải cứu Độc Tiên ra, thì hắn còn muốn tìm hiểu về Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt híp mắt lại, sắc mặt nghiêm nghị, lời nói lạnh như băng nói: "Là ngươi muốn cướp Đôc Tiên Mộng La Yên, rốt cuộc ngươi có dụng ý gì?"

Một cơn gió thổi qua người của nam tử Linh Cung, mắt nhìn thẳng vào mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lạnh nhạt trả lời: "Thời cơ chưa tới, không tiện tiết lộ cho ngươi biết. Bất quá, những việc này, đều là vì tốt cho cô."

Những chuyện này đều tốt cho mình, trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện lên một tia lạnh lẽo nói: "Là vì tốt cho tôi?"

"Muốn một cây hoa có thể nở đẹp sum xuê, cần rất nhiều thứ, như ánh nặt trời giúp nó quang hợp, mưa giúp nó xanh tươi, bùn đất cung cấp chất cho cây phát triển. Nếu như không có những thứ đó…." Nam tử Linh Cung quơ quơ hoa Thược Dược trong tay, ẩn ý nói: "Dù nó có ngoan cường chống lại sinh mệnh, cũng không có biện pháp sống lại được, chỉ có thể chấp nhận vận mệnh hoa điêu hương tạ (hoa héo hương tàn). Ngươi….đã hiểu chưa?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quang Ngưng Nguyệt bất động đứng đó, đôi con ngươi gợn sóng nhìn nam tử Linh Cung.

Nếu nàng không để ý đến lời nói, cũng không biết nam tử này lấy hoa nói người? Mà lời nam tử này nói, chính là nói về mình. Ý của nam tử này không phải….

“Theo ta quay về Linh Cung thôi, người ngoài không thích hợp với ngươi. Nếu như ngươi cố ý ở lại, ngươi sẽ…” Nam tử nói đến đây lại ngừng lại, ánh mắt ẩn chứa một chút quan tâm không dễ phát hiện.

“Linh Cung, rốt cuộc đó là cái gì?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt khó hiểu, ánh mắt nổi lên từng đợt từng đợt sương mù.

Nàng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã khiêu kích với Thánh đế Linh Cung. Một khi Thánh đế Linh Cung biết được sự tồn tại của nàng, nhất đinh5 sẽ không lưu tình mà tiêu giệt nàng.

Mẫu thân biết rõ đều này, cho nên mới đem linh lực và Huyết Tỳ Bà của mình cho nàng, hi vọng nàng có thể mượn linh lực và huyết Tỳ Bà thành công thoát chết.

Ở trong địa ngầm, xuất hiện một nam tử mang mặt nạ mang theo một đám sứ giả Linh Cung xuất hiện, vì sợ Huyết Tỳ Bà rơi vào tay nàng, mà không ngại sát thủ nàng và Diễm.

Cuối cùng cũng vì Huyết Tỳ Bà chỉ nhận chủ nhân mà nó muốn, nam tử mang mặt nạ cùng với sứ giả đột nhiên chủ động rút lui. Tuy rằng bọn họ tạm thời không giết nàng, nhưng không thể nghi ngờ, chính là bọn họ muốn biết thực sự Huyết Tỳ Bà có chọn nàng hay không.

Nhưng bây giờ, nam tử này, lại khuyên nàng, bên ngoài không hợp với nàng, muốn nàng cúng hắn trở lại Linh Cung. Linh Cung…..rốt cuộc là nơi như thế nào?

https://thuviensach.vn

“Nếu ngươi không chịu theo ta về Linh Cung, có một số việc không thể nhiều lời với ngươi được.” Nam tử Linh Cung đứng lên, xem xét nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, gằn từng chữ: “Người cần hiểu rõ, ở bên ngoài đối với ngươi có hại chứ không có lợi. Đến lúc đó, không chỉ có mình ngươi chết. mà những người không liên quan cũng không tránh khỏi kiếp số này.”

Nghe lời nói của nam tử Linh Cung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không giận mà ngược lại còn cười, nhếch môi nói: “Đang đe dọa tôi sao?”

“Nên ở hay đi, ngươi nên nghĩ lại. Huy vong ngày sau gặp lại, ngươi có thể cho ta một tin tức tốt.” Nam tử Linh Cung nhún vai, mở miệng nói, đồng thời nhảy khỏi hành lang bay ra ngoài.

Mắt ngọc dần chuyển sang tươi sáng đến trói mắt, một tia ý cười xoẹt qua, thanh âm yêu mị nói: “Nhóm Ảo Ảnh, thay ta cung tiễn ngươi Linh Cung.”

“Dạ, Vương phi.” Bảy Ảo Ảnh đồng thời trả lời, thân hinh nhanh chống phóng đi, cầm kiếm vây nam tử Linh Cung.

Trong lòng bọn họ biết rõ, lấy sức lực của bảy người bọn họ chỉ sợ không phải là đối thủ cùa nam tử này. Nam tử này muốn đánh gục bọn họ, chỉ đơn giản như bóp chết một con kiến.

Nhưng chỉ cần là lệnh của Vương Phi, chò dù lấy trứng chọi với đá, bọn họ cũng sẽ không lùi bước. Huống chi, Vương phi muốn bọn họ làm như vậy, nhất định là có thâm ý…..

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 120: Kẻ Mạnh Thua Kẻ Khôn

Linh Cung nam tử khẽ cười, hoàn toàn không để ý đến bảy tên Ảo Ảnh Cung cầm kiếm bao vây, cụp mắt xuống, ngón tay tiếp tục vuốt ve bông thược dược trong tay.

Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly ngạc nhiên, lập tức đi tới chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngay cả bốn lục y nữ tử bảy tên kia cũng không đối phó được, huống chi người này còn là chủ tử của bốn nữ tử đó?

Khẽ huých vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Ly không nhịn được hạ thấp giọng nói: "Nguyệt nhi a, đây không phải là khiến bảy tên Ảo Ảnh. . . Chịu chết sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trả lời Hiên Viên Ly, chỉ cười nhìn về phía trước. Trước cướp đi Độc Tiên Mộng La Yên, sau đó lại đào hố đi? Rốt cuộc là cái hố như thế nào, hiện tại nàng cũng không biết.

Một khi chưa phát huy hết uy lực của Huyết Tỳ Bà, Linh Cung nam tử này với thuộc hạ của hắn cũng là một kẻ địch mạnh của nàng.

Nhưng mà có câu nói: kẻ ngu thua kẻ gan; kẻ gan thua kẻ mạnh; kẻ mạnh thua kẻ khôn. Nếu những kẻ mạnh đã mắc bẫy đợi nàng, như vậy kẻ khôn nàng đây. . . Cũng rất vui lòng đi lấp hố.

"Vẫn nên bảo bọn họ lui lại đi! Ngươi biết rõ, bọn họ không phải là đối thủ của ta."

https://thuviensach.vn

Linh Cung nam tử ngửi mùi thơm của bông thược dược trong tay, thanh âm nhu hòa phiêu tán trong gió. Chỉ là, trong lòng hắn lại có một nghi ngờ: nha đầu này, định giở trò quỷ gì đây?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng vén mấy sợi tóc ra sau, cười đáp: "Trước đó ta đã hứa, sẽ đưa ngươi một phần đại lễ từ biệt, sao ta có thể thất hứa với ngươi chứ?"

"Vì không thất hứa với ta, ngươi. . . Không tiếc bảy mạng người?" Linh Cung nam tử nhướng mày, hai mắt khó hiểu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Có thể đổ máu, có thể bỏ mạng, nhưng không thể mất chữ tín." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý quét mắt qua bảy tên Ảo Ảnh nói: "Vì không để bổn vương phi thất tín với người, các ngươi cam tâm tình nguyện đổ máu bỏ mạng sao?"

"Vâng" Người Ảo Ảnh Cung không chút do dự đáp lại, thanh âm vang dội cùng vẻ mặt trung thành tuyệt đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ngươi biết rõ, bọn họ là thuộc hạ của ngươi. Nể mặt ngươi, ta sẽ không đả thương họ." Khóe miệng Linh Cung nam tử giật giật, liếc mắt xem thường Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn sẽ không đả thương bảy tên Ảo Ảnh Cung, họ lại càng không thể đả thương hắn. Chiến đấu chẳng hề có ý nghĩa như thế, chỉ là lãng phí hơi sức. Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, rốt cuộc muốn làm gì chứ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến ma mị, không có ý trả lời. Nàng dĩ nhiên biết Linh Cung nam tử sẽ không đả thương bảy tên Ảo Ảnh, nếu không, sao nàng có thể bảo họ bán mạng chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt một vòng qua từng tên Ảo Ảnh Cung, lười biếng phun ra tám chữ: "Ảo Ảnh Cung, có thể xuất kiếm rồi."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bọn họ lập tức vung tay lên. Bảy thanh kiếm mang theo khí lạnh như sự lạnh lùng của người dùng kiếm, đạt đến cảnh giới người kiếm hợp nhất.

Bảy thanh kiếm mang theo sức mạnh tạo ra một vòng tròn đến gió cũng không lọt được vào, khí thế mạnh mẽ ngoan tuyệt đâm tới thân thể Linh Cung nam tử.

Đối với việc bị kiếm tập kích, Linh Cung nam tử không có chút dấu hiệu né tránh. Mái tóc hắn bị gió thổi tung, con ngươi đen như mực mang ý cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cho đến khi bảy thanh kiếm sắp chạm tới chỗ yếu hại trên người hắn thì hắn có chút phản ứng.

Linh Cung nam tử không tránh né, không di động, chỉ có tay phải cầm bông thược dược có phản ứng. Ngón trỏ gảy nhẹ vào bông hoa, bảy cánh hoa kiều diễm thoát tách ra, nhẹ bay theo gió.

Trong nháy mắt bảy mũi kiếm chạm đến chỗ yếu hại của Linh Cung nam tử thì bảy cánh thược dược cũng bay đến mũi kiếm.

Linh Cung nam tử vẫn lẳng lặng đứng đó, nhưng bảy tên Ảo Ảnh phải lùi lại mấy bước. Tiếp đến, bọn họ đều giương mắt nhìn kiếm trong tay.

Chỉ thấy mỗi mũi kiếm bị một cánh thược dược bay xung quanh. Cánh hoa thược dược như những tinh linh bé bỏng, xoay vòng dọc từ mũi kiếm đến chuôi kiếm.

Vèo một tiếng vang lên, bảy cánh hoa bay tới chuôi kiếm xong, lại hướng trở về đóa hoa trong tay Linh Cung nam tử.

Chỉ thấy Linh Cung nam tử vung tay lên, bảy cánh hoa lại khảm vào bông hoa, cứ như chưa bao giờ tách rời.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc khi bảy cánh hoa trở lại bông hoa, bọn họ nghe được tiếng vỡ vụn.

"Hí. . ." Mặc dù đã liều mạng khắc chế, nhưng cuối cùng vẫn không thể khắc chế sự kinh hãi trong lòng, bảy người họ cùng hít vào một ngụm khí lạnh.

Bởi vì trong tay họ, ngoại trừ chuôi kiếm ra, phần thân kiếm đã hoàn toàn hóa thành bột phấn, tiêu sái rơi trên đất.

Bảy người họ mặt thất sắc, hoảng sợ nhìn nhau mấy cái, mồ hôi lạnh đầy người. Trời ạ, có cần khoa trương như vậy không?

Chỉ một cánh hoa thược dược mỏng manh yếu ớt, nhưng ở trong tay Linh Cung nam tử, lại có thể tạo ra sức mạnh kinh người như thế? Bọn họ còn nhìn thấy chuôi kiếm nguyên vẹn, đó là bởi vì cánh hoa chỉ đi hết chuôi kiếm rồi bay trở lại trong tay Linh Cung nam tử.

Nhưng nếu cánh hoa xoay quanh chuôi kiếm thì nó cũng sẽ hóa thành bột phấn rơi trên mặt đất thôi. Mà cái tay bọn họ cầm kiếm, chắc cũng sẽ hóa thành bột đi?

Linh Cung nam tử nhún vai, lại đưa bông hoa lên mũi hít hà mấy cái, con người đen như mực quét qua bảy người Ảo Ảnh nói: "Hiện tại thân kiếm đã trở thành bột phấn, không phải các ngươi không tận lực, mà là các ngươi không thể nào lấy mạng của ta. Điểm này, trong lòng các ngươi hiểu rõ, vương phi của các ngươi cũng hiểu rõ. Cho nên, dù không giết được ta, vương phi nhà các ngươi cũng không trách bọn ngươi bất trung."

Mà lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chạm vào vòng tay Huyền Băng Thiết.

Mới vừa rồi, vẻ mặt cùng hành động của Linh Cung nam tử không thoát khỏi hai mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tuy mắt hắn luôn ánh

https://thuviensach.vn

nên ý cười, nhưng lại không che giấu được sự tìm tòi nghiên cứu khi nhìn nàng, hắn. . . Hắn đang suy đoán vì sao nàng lại bảo Ảo Ảnh Cung động thủ.

Mà chính vì bị hắn nhìn gắt gao, nên nàng không dám khởi động cơ quan trong vòng tay. Bởi vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ, hắn là một người thông minh tuyệt đỉnh, chỉ cần bị hắn thấy một chút dấu vết, hắn cũng sẽ sinh lòng hoài nghi.

Cho đến khi. . . Thân kiếm của bảy tên Ảo Ảnh hóa thành bột phấn rơi xuống đất, hắn mới thu lại ánh mắt nhìn nàng, nói mấy lời với bảy tên Ảo Ảnh.

Nhìn thấy Linh Cung nam tử thu hồi ánh mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đương nhiên phải nắm chắc thời cơ, nhanh chóng chạm vào chiếc vòng Huyền Băng Thiết ở cổ tay.

"Mặc dù kiếm bị hủy, nhưng mạng vẫn còn." Nghe Linh Cung nam tử nói, bảy tên Ảo Ảnh che giấu khiếp sợ trong lòng. Trăm miệng một lời đáp, cổ tay vừa động, một cái roi màu bạc từ trong tay áo bật ra.

Ý tứ của họ rất rõ ràng, chỉ cần còn mạng, chỉ cần vương phi chưa hạ lệnh dừng tay, bọn họ sẽ chiến đấu với Linh Cung nam tử tới cùng.

Linh Cung nam tử không ngẩng đầu lên, chỉ nhìn ngắm bông hoa trong tay nói: "Cần gì phải vậy chứ? Bảo kiếm đã bị hủy, ta thực không đành lòng phá hủy bảy cái bảo tiên a."

"Được rồi, bảy người các ngươi lui ra đi." Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên tiếng.

"Dạ, vương phi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bọn họ lập tức thối lui. Thân là một thuộc hạ, chủ tử hạ lệnh cho bọn họ giết thì giết, hạ lệnh cho bọn họ lui thì lui, bọn họ tuyệt sẽ không hỏi nhiều một câu.

https://thuviensach.vn

"Thỏa mãn nhã hứng của ngươi rồi, hiện tại. . . Ta có thể đi chứ?" Linh Cung nam tử khẽ xoay bông hoa trong tay, đột nhiên nghiêng đầu, con ngươi đen như mực chứa ý cười nhàn nhạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ý hắn ở ngoài lời, sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể không hiểu chứ?

Bảy tên Ảo Ảnh phụng mệnh nàng công kích hắn, hắn có thể nghênh ngang rời Tả Tướng phủ mà không bị họ cản trở. Nhưng mà, hắn vẫn miễn cưỡng lưu lại, lãng phí chút hơi sức ứng phó bảy tên này, đơn giản là vì không muốn phụ “ý tốt” của nàng."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, bước từng bước rời khỏi hành lang. Mắt ngọc tản ra ý cười, mái tóc dài phiêu dật, một cái tơ hồng nhỏ dài từ trong tay áo nàng bắn ra.

Đầu tơ hồng có Tú Hoa Châm, sau khi được nàng mài vào vòng tay Huyền Băng Thiết, bén nhọn tập kích Linh Cung nam tử.

Trong nháy mắt Tú Hoa Châm đến gần mi tâm, Linh Cung nam tử giơ ngón cái cùng ngón trở tay trái lên, dễ dàng kẹp chặt Tú Hoa Châm.

Chỉ một cánh hoa mỏng manh cũng có thể đánh gãy kiếm, nếu hắn dùng sức, đương nhiên có thể hủy Tú Hoa Châm. Nhưng hắn không làm vậy, mà chỉ cầm Tú Hoa Châm, ôn nhu nói: "Còn muốn chơi?"

Giọng điệu của hắn khi nói mấy từ này rất ôn nhu, nhưng cũng có một phần dở khóc dở cười.

Mục đích đã đạt được, nàng buông lỏng mình, thu tay lại.

Tú Hoa Châm thoát khỏi tay Linh Cung nam tử, bắn trở lại đầu sợi tơ hồng trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng cười nói: "Được rồi,

https://thuviensach.vn

không chơi nữa, ngươi có thể đi rồi."

Linh Cung nam tử nghi ngờ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái xong, mới nhẹ nhàng đạp lên mặt đất. Tay áo tung bay theo gió, bóng dáng lập tức biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 121: Ẩn Hình Truy Tung Phấn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt nhìn hướng Linh Cung nam tử rời đi, cụp mắt xuống.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý vuốt ve Tú Hoa Châm, đột nhiên lật cổ tay, Tú Hoa Châm lập tức nằm trong tay áo.

Ngân Lang đứng trên hành lang, nhìn thấy động tác của nàng, mơ hồ hiểu ra cái gì đó.

Hắn chạy đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói ra suy đoán trong lòng: "Vương phi, Tú Hoa Châm mà người vừa bắn Linh Cung nam tử, chẳng lẽ tẩm. . . Ẩn Hình Truy Tung Phấn."

Ẩn Hình Truy Tung Phấn, chính là vũ khí khi Ảo Ảnh Cung theo dõi mục tiêu quan trọng. Cho dù bị dính Ẩn Hình Truy Tung Phấn cũng không thể phát hiện, bởi vì đối với người bị dính thì nó không sắc không vị.

Nhưng mà, đối với bọn hắn mà nói thật ra là có vị. Chỉ cần bọn họ nuốt một viên thuốc được đặc chế là có thể ngửi được mùi của nó trong gió.

Dược hiệu của Ẩn Hình Truy Tung Phấn có thể duy trì trong mười canh giờ. Trong vòng mười canh giờ, dù người bị dính Ẩn Hình Truy Tung Phấn ở đâu, một khi nuốt thuốc vào, bọn họ đều có thể tìm ra.

"Không tệ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ gật đầu, nhìn Ngân Lang vẻ tán thưởng.

https://thuviensach.vn

Ngân Lang, thật không hổ là thuộc hạ tùy thân nàng cẩn thận chọn lựa, thời gian ngắn như vậy mà đã đoán chính xác tính toán của nàng.

Ngân Lang nhìn ánh mắt tán thưởng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xấu hổ đưa tay gãi gãi đầu. Sau đó, vẻ mặt hắn muốn nói lại thôi: "Nhưng mà, vương phi. . ."

Người Linh Cung cướp Độc Tiên Mộng La Yên đi, nhất định là có âm mưu. Thay vì thấp thỏm chờ đợi, chẳng bằng đánh đòn phủ, chủ động xuất kích phá hủy âm mưu sắp xảy ra.

Cho nên, vương phi liền hạ Ẩn Hình Truy Tung Phấn với Linh Cung nam tử. Hiện tại Linh Cung nam tử sắp lộ diện, nhưng vương phi thì lại tự đưa mình vào chỗ tối. Đây là kế sách tốt nhất điều tra ý đồ Linh Cung nam tử và thuộc hạ của y cướp Độc Tiên Mộng La Yên đi.

Chỉ là, võ công của Linh Cung nam tử và thuộc hạ thật sự quá kinh người, nếu biết vương phi theo dõi bọn họ, khó bảo toàn bọn họ sẽ không sử dụng võ lực với vương phi.

Với bản lĩnh hiện tại của vương phi, đối phó được với người quỷ dị khó lường trong giang hồ là dễ như trở bàn tay, điều này Ngân Lang hắn chưa bao giờ nghi ngờ.

Nhưng địch nhân của vương phi hôm nay, lại không phải cao thủ trong giang hồ, mà là người của Linh Cung, chỉ nghe tên thôi đã làm người trong thiên hạ khiếp đảm a.

Chỉ một chưởng đã có thể đánh rơi vạn mũi tên, chỉ bằng một cánh hoa mỏng manh cũng có thể hủy một thanh kiếm sắc bén. Chuyện này. . . Rốt cuộc là công lực mạnh đến nhường nào a?

Ngân Lang muốn nói lại thôi, sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể không đoán được chứ. Nàng lập tức nói: "Ngân Lang, không cần lo lắng."

https://thuviensach.vn

Không sai, trước khi linh lực trong cơ thể nàng dung hợp với viên tiểu thủy tinh, nàng không thể phát huy uy lực của Huyết Tỳ Bà đến cực hạn được.

Nhưng mà chỉ cần nàng có Huyết Tỳ Bà, lấy linh lực trong cơ thể kích thích Huyết Tỳ Bà, tuy không thể đấu lại Linh Cung nam tử và thuộc hạ của y, nhưng thoát thân thì không thành vấn đề.

Huống chi, mặc dù nàng còn chưa biết dụng ý cứu Độc Tiên là gì, nhưng có một chuyện nàng có thể khẳng định.

Linh Cung nam tử ngày hôm nay và Linh Cung nam tử từng xuất hiện trong cung, không phải là cùng một người.

Tên ở trong cung luôn có sát ý với nàng. Mà tên ngày hôm nay hình như không có địch ý với nàng, hắn. . . Hình như chỉ muốn mình theo hắn hồi Linh Cung.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay vén mấy sợi tóc vương bên má, nhướng mày cười nói: "Ly, cục diện rối rắm ở đây, giao cho ngươi khổ cực thu thập. Còn ta, phải nhanh trở về Thụy vương phủ một chuyến."

Hiện tại, các tiểu thương Long Diệu đã hôn mê trên mặt đất, những người tỉnh táo đều là người mình. Lúc trước, nếu không phải có người ngoài ở đó, nàng cũng không cung kính gọi Hiên Viên Ly là Long Diệu Hoàng.

Trong Long Diệu Hoàng Triều, người có thể gọi thẳng tên của Long Diệu Hoàng, trừ Thụy vương Hiên Viên Diễm ra, cũng chỉ có Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng thôi.

Từ khi khai quốc tới nay, chưa từng có người gọi thẳng tên của Hoàng Đế, việc gọi thẳng tên Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly chính là hắn chủ động bảo Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt gọi như thế.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Ly lập tức cười gật đầu một cái.

Nhận được hồi đáp của Hiên Viên Ly, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười diễm tuyệt, nghênh ngang dẫn đầu quản gia cùng đám người Ảo Ảnh Cung rời khỏi Tả Tướng Phủ.

Mà ngay lúc đó, Hiên Viên Ly vung tay lên, dẫn theo mấy trăm tên cấm vệ quân, đi tới đại sảnh Tả Tướng Phủ.

Tả Tướng giả và Lăng Tiêm Tiêm giả là nội gián Thương Nguyệt Quốc phái tới, Tả Tướng chân chính đã không còn, nhưng lúc còn sống, hắn một lòng trung thành với Long Diệu Hoàng Triều. Vì thế, hắn cũng nên an bài thỏa đáng nơi an nghỉ cho Tả Tướng chân chính.

Mà những hộ vệ không hay biết gì trong Tả Tướng Phủ, cũng cần phải chỉnh đốn một phen. Mặc dù họ không biết sự tình, nhưng lại làm nhiều việc ác cho Tả Tướng giả, dĩ nhiên phải áp tải vào đại lao.

Cái khác, tất cả những sòng bạc, tửu lâu, tiệm cầm đồ do Tả Tướng giả và Lăng Tiêm Tiêm giả mở ra, hắn cũng phải đặt nó dưới quyền quản lí của Hoàng đệ.

Còn những người bất tỉnh, phải để cấm vệ quân đưa bọn họ về nhà bình yên vô sự, để ngày mai bọn họ truyền tin Tả Tướng giả và Lăng Tiêm Tiêm giả là nội gián Thương Nguyệt Quốc ra ngoài.

Một cục diện rối rắm như thế, đúng là Hiên Viên Ly phải rất vất vả thu thập. Làm đến khi mặt trời đổ về phía tây, hắn. . . Nên trở về tẩm cung nghỉ ngơi đi?

Mà trong lúc Hiên Viên Ly vội vàng thu xếp Tả Tướng Phủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng vội vã trở về Thụy vương phủ cầm lấy Huyết Tỳ Bà, chuẩn bị theo dõi Linh Cung nam tử, trong một rừng cây --

https://thuviensach.vn

Cây cối um tùm, lá xanh chập chờn trong gió, mùi hương thanh nhã tản ra khắp phía, cả rừng cây tựa như một bức tranh về đại dương sóng nước dập dờn.

Vậy mà, sự thật lại không phải như thế. Liếc mắt nhìn qua, cả rừng cây cho người ta cảm nhận được hơi thở vô cùng âm trầm.

Chỉ vì, trong rừng sương mù dày đặc. Dày đến mức tầm mắt không nhìn được quá một thước (1/3 m).

Theo lý thuyết sương mù dày đặc như thế, chỉ cần đặt chân vào rừng sẽ khó đi. Bởi vì chỉ sơ ý một chút, tùy thời có thể đụng phải một gốc đại thụ nào đó.

Nhưng mà, rừng cây dày đặc sương mù như thế, lại vẫn có người có thể đi qua như thường. Họ, chính là bốn Linh Cung nữ tử.

Vạt áo bị gió thổi bay, chân đạp trên lá cây còn ướt sương, bóng dáng quỷ mị bay vào giữa rừng cây.

Trong nháy mắt tới chính giữa rừng cây, mũi chân bốn lục y nữ tử xoay tròn trên lá cây, đạp sương trắng đứng yên trên mặt đất.

Một lục y nữ tử trong số đó nhẫn tâm ném thứ trong tay đi, Độc Tiên Mộng La Yên bị ném rơi trên mặt đất lạnh lẽo.

Bùm, thời điểm thân thể tiếp xúc với mặt đất, Độc Tiên Mộng La Yên đau đớn kêu gào: "A --"

Không để ý tới cảm giác đau đớn, Độc Tiên Mộng La Yên trợn to hai mắt nhìn bốn lục y nữ tử, nhưng lại không tài nào nhìn thấy dung mạo của họ, nàng ta kinh hãi run giọng hỏi: "Ngươi. . . Các ngươi, rốt cục là loại...Loại người gì?"

https://thuviensach.vn

"Đông hàn hoa nát, hương mai vẫn còn." Nữ tử vừa ném Độc Tiên xuống đất lạnh lùng mở miệng, đồng thời dùng sức chà xát lòng bàn tay vào ống tay áo. Nhìn vẻ mặt chán ghét của nàng ta, cứ như nàng ta vừa mới xách không phải là Độc Tiên Mộng La Yên, mà là thứ dơ bẩn không chịu nổi vậy.

Một nữ tử khác khoanh tay, giọng nói lạnh như hàn băng: "Nhàn cư u cốc, nhã lan gọi gió."

Hai nữ tử còn lại đồng thời hừ mũi nói, một trước một sau nói: "Tiêu dao duyên dáng, thúy trúc kiêu ngạo." "Phương hoa nghênh thu, du cúc cười đùa."

Bọn họ vừa dứt lời, sắc mặt Độc Tiên Mộng La Yên lập tức trắng bệch như tờ giấy, khóe môi run rẩy càng thêm lợi hại: "Các ngươi. . . Các ngươi là Mai Lan Trúc Cúc. . . Tứ sứ giả của Linh Cung."

Người đem nàng tới rừng cây này, lại là bốn sứ giả Linh Cung? Loại cảm giác này, so với bị vạn tiễn xuyên tim còn đáng sợ hơn.

Mộng La Yên nuốt một ngụm nước miếng, dù vô cùng hoảng sợ, nhưng vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng: "Không biết vì sao bốn vị lại tới Tả Tướng Phủ, từ trong biển tên cứu ta đi?"

Linh Cung Mai sứ giả lại dùng sức lau tay một cái, băng lãnh nói: "Làm bẩn tay bản sứ giả cứu ngươi, đương nhiên có nguyên nhân. Có một số việc bọn ta không tiện ra tay, cần ngươi đi làm. Có thể làm việc cho Linh Cung, là phước Mộng La Yên ngươi tu luyện mấy đời mới được."

Cả người Mộng La Yên đầy mồ hôi, vội vàng mở miệng nói: "Có thể làm việc cho Linh Cung, đúng là phước Mộng La Yên ta tu luyện mấy đời mới được. Chỉ là không biết, bốn vị sứ giả cần ta làm chuyện gì?"

"Đi Tuyết Ảnh, cùng Hiên Viên Diễm. . ."

https://thuviensach.vn

Mai sứ giả đang nói đột nhiên ngừng lại. Hai mắt lạnh băng, nghiêng đầu sang phải, cất tiếng nói: "Ai?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 122: Cố Chấp

Bên trong sương mù mịt mờ, ngoại trừ tiếng gió rừng vi vu thì chẳng có tiếng người nào đáp lại.

Mai Sứ giả nhướng mày, môi đỏ mọng lạnh lùng phát ra lời nói: "Mặc dù trong rừng sương trắng dày đặt bao quanh, lá rụng bay tán loạn, các hạ cũng không cách nào tránh giấu. Hiện tại các hạ đang ở bên phải cách ta trăm mét, là qua đường vô ý lầm nhiễu, hay là cố ý khiêu khích?"

Lời của Mai Sứ giả phiêu tán trong gió, nhưng nhận được vẫn là một mảnh tĩnh lặng. Điều này không khỏi làm Mai Sứ giả mất mặt, trong mắt phóng ra dày đặt sát khí.

"Nếu các hạ không thích nói chuyện, vậy ta không ngại thưởng cho ngươi cái chết, để ngươi mãi mãi im lặng."

Mai Sứ giả thấy đối phương thủy chung không muốn cho đáp lại, trong lòng biết người tới nhất định bất thiện. Đối phương đã cố ý tới cửa khiêu khích, như vậy nàng cũng không cần cùng người tới nói nhảm.

Đột nhiên lật cổ tay, một đạo khí lưu cực mạnh từ lòng bàn tay phải của Mai Sứ giả bắn ra. Đạo khí lưu mạnh mẽ lấy thế lôi đình cắt vỡ sương mù dày đặc, ngoan lệ tập kích nơi đột nhiên xuất hiện địch nhân cách đó chừng trăm mét.

Cùng lúc đó, người thần bí vẫn yên tĩnh đứng cách đó trăm mét bình thản đưa tay trái ngón trỏ cùng ngón gảy nhẹ một cách, sương trắng dày đặt nhất thời diệu lóe lên một đạo ánh sáng màu đỏ như máu tươi đẹp.

https://thuviensach.vn

Mặt đất hơi chấn động, lúc này, đạo khí lưa mạnh mẽ từ long bàn tay Mai Sứ giả bắn ra bị người thần bí gảy nhẹ ngón tay bắn ra mũi nhọn máu đỏ tươi hoá giải dễ như trở bàn tay.

Sương mù tuy vô cùng dày, nhiều đến mứa không thấy mặt trời, che đất cản cây. Nhưng mũi nhọn máu đỏ tươi từ ngón giữa tên người thần bí kia bắn ra lại hoa mỹ làm sương trắng dày đặt vô lực che giấu.

Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ vẫn không được thấy người thần bí thân hình, nhưng hai mắt đã đem mũi nhọn máu đỏ tươi trong sương mù thu hết vào.

Đã biết thân phận người tới, sắc mặt Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ chợt biến đổi, nhanh chóng dời bước đem thân thể Độc Tiên Mộng La Yên vẫn nằm sấp dưới đất vây lại, cúi đầu dùng âm thanh run rẩy cung kính nói: "Thuộc hạ tham kiến Thánh Tôn."

"Hít. . ." Thân thể Độc Tiên Mộng La yên rơi trên đất, sắc mặt thê thảm trắng bạch cũng rút vài hơi lãnh khí, cơ hồ có loại kích động to lớn muốn đem lấy chính mình đánh cho hoàn toàn bất tỉnh.

Hôm nay, Nàng Mộng La Yên rốt cuộc gặp được cái vận gì vậy? Chẳng những nhận được "Yêu mến" từ Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ của Linh Cung thần bí người, hơn nữa còn gặp được vị Thánh Tôn "Thần Âm có địa vị gần Thánh Đế của Linh Cung thần bí này."

"Hắn. . ." Thanh âm lãnh lệ của Thánh Tôn hơi ngừng lại, sau đó tiếp tục mở môi mỏng nói: "dể bốn người các ngươi đi cướp Mộng La Yên từ trong Phủ Tả Tương đến tột cùng là có dụng ý gì?"

Thân thể Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ đột nhiên cứng đờ, khí thế cuồng ngạo trong mắt hoàn toàn giấu kỹ, cúi đầu càn thấp xuống, môi ấp a ấp úng nói: "Chuyện này. . ."

"Được rồi, dù các ngươi không nói, bổn tôn cũng có thể đoán được."

https://thuviensach.vn

Lời nói lãnh lệ của Thánh Tôn vừa dứt lời, bóng dáng liền giống như ma quỷ cực kỳ nhanh chóng phi thân nhảy vào sương mù dày đặc. Trong thời gian nháy mắt, Thánh Tôn mặt đeo mặt nạ dứng cách đó trăm mét, hiện tại đãn đứng yên ở cự ly cách Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ chừng hai mét.

Cúi đầu, đầu ngón tay Thánh Tôn khêu nhẹ đạo sương mù dày đặc trước mặt, lần nữa mở miệng lãnh lệ nói: "Chỉ cần bốn người các ngươi đem mạng của Mộng La Yên ngoan ngoãn giao cho bổn tôn phá hủy, nể - ddlqđ- tình bốn người các ngươi là thuộc hạ của hắn, bổn tôn sẽ xuống tay lưu tình với các ngươi ."

"Hít. . ." Nghe được lời nói của Thánh Tôn, thân thể Độc Tiên Mộng La Yên rơi trên đất không khỏi mãnh liệt hít vài hơi lãnh khí.

Bốn sứ giả của Linh Cung này đã cứ nàng về từ vạn mũi tên của cấm vệ quân Long Diệu hoàng triều là muốn nàng làm việc cho Linh Cung.

Nhưng Linh Cung Thánh Tôn này lại muốn phá hủy mạng của nàng. Rất rõ ràng, Linh Cung Thánh Tôn không muốn mình làm việc cho Linh Cung, chẳng lẽ. . . Linh Cung làm người đời sợ như thần cũng sẽ xảy ra nội chiến?

Mà nghe được lời nói của Linh Cung Thánh, Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ cũng chỉ rũ thấp đầu hơn chút nữa, cũng không có cho Thánh Tôn đôi câu vài lời trả lời. Thánh Tôn trong nói sẽ thủ hạ lưu tình với bốn người các nàng, họ há không hiểu là có ý gì đây?

Võ công của bốn sứ giả bọn họ ở bên ngoài dĩ nhiên được xem là sâu không lường. Nhưng trước mặt Thánh Tôn cũng chỉ có thể miễn cưỡng xưng là có chút tài mọn mà thôi. Nếu không phải nể mặt hắn, Thánh Tôn căn bản sẽ không nhiều lời cùng họ mà sớm đã ra tay khiến các nàng đối với các nàng tiến hành câu hồn tác phách (chết), sau đó sẽ đánh gục Mộng La Yên.

https://thuviensach.vn

Vì ngăn trở Thánh Đế đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt trở về Linh Cung làm người nối nghiệp đế giả tương lai, Thánh Đế đã phái ra vô số sứ giả Linh Cung nhưng sớm đã bị Thánh Tôn lòng dạ độc ác này phá hủy đến hài cốt không còn. Vì vậy, Thánh Đế mới bất đắc dĩ phái ra hắn – người có quan hệ vô cùng phức tạp cùng Thánh Tôn, hi vọng hắn có thể đủ để chữa khỏi bệnh "Phát rồ" của Thánh Tôn.

Nhưng ngay cả khi Thánh Đế phái hắn ra vẫn không thể cản lại việc Thánh Tôn trả thù điên cuồng. Không tệ, Thánh Tôn đối với việc hắn xuất cung quả thật có chút kiêng kỵ, từ việc Thánh Tôn thủ hạ lưu tình với bốn người các nàng liền có thể nhìn ra.

Nhưng hận ý trả thù của Thánh Tôn đối với Linh Cung lại như cũ không giảm chút nào, từ việc Thánh Tôn muốn hủy sạch tính mạng Mộng La Yên, phá hư kế hoạch của hắn cũng có thể nhìn ra được.

Nhìn thấy Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ vẫn dùng thân thể che chắn cho Mộng La Yên, Thánh Tôn tăng lại làm ánh sáng đỏ lấp lánh trong bàn tay lên, dùng thanh âm lãnh lệ âm trầm nói: "Lập tức tránh ra để bổn tôn phá hủy mạng Mộng La Yên. Nếu các ngươi cố ý dùng thân thể bảo vệ Mộng La Yên, như vậy. . . Cho dù mặt mũi của hắn, bổn tôn cũng không nể, bổn tôn sẽ để cho bốn người các ngươi lìa hồn cùng với Mộng La Yên trong rừng cây."

Thay đổi trầm mặc, Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ đột nhiên ngẩng đầu lên. Ngưng tụ toàn bộ linh lực xuống song chưởng trong nháy mắt, Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ đồng thanh nói: "Nếu không thể hoàn thành nhiệm vụ, bọn ta tình nguyện lìa hồn trong rừng cây."

Họ tất nhiên biết minh rõ, bằng thực lực của bốn người họ, căn bản không phải là đối thủ của Thánh Tôn. Chỉ là, nếu bốn người họ dùng toàn lực mà liều mạng vẫn có thể trì hoãn một ít thời gian. Chỉ cần có thể trì

https://thuviensach.vn

hoãn đến khi hắn đến, như vậy. . . Bốn mạng của bốn người họ cùng Mộng La Yên tự nhiên sẽ không bị Thánh Tôn phá hủy.

"Được, vậy bổn tôn liền thành toàn tâm nguyện của các ngươi."

Ống tay áo của Thánh Tôn đột nhiên run động, ánh sáng máu tươi đẹp lập tức bắn ra từ bàn tay trái của hắn. Đầu ngón tay phất về phía ánh sáng đỏ, một đạo ánh sáng đỏ trong nháy mắt chuyển hóa thành bốn đạo, đồng thời hướng về phía tim của Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ bắn tới.

Tay trái Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ nhanh chóng bảo vệ vị trí trí mạng ở ngực, tiếp theo, tay phải và tay trái dựa sát vào nhau tạo thành một hình chữ thập, bốn đạo khí lưu mạnh mẽ cũng chia ra từ tay phải của các nàng bắn ra.

Phanh -- tiếng va chạm như sấm nổ vang khắp khu rừng rậm!

Trong nháy mắt, khắp rừng cây là khung cảnh phong sầu địa hoảng (ý nói chấn động mạnh mẽ khiến phong sầu (gió buồn) địa hoảng (đất hoảng sợ)), cảnh tượng sương mừ cuốn bụi bay lạnh lẽo kinh khủng. Sát khí nồng đậm lâm ly lưu chuyển càng ngày càng mạnh, giống vạn tòa núi lửa bộc phát, cắn nuốt hủy diệt, khắp rừng cây tràng đầy lệ khí.

Lúc này, tia sáng đỏ từ bàn tay trái của Thánh Tôn bắn về phía ngực Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ càng tới càng tươi đẹp, mà khí lưa bên trong tay phải của Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ càng lúc càng yếu, vả lại thân thể của các nàng cũng bắt đầu lắc lư.

"Người cản trở bản tôn, toàn bộ đều phải chết. Cho dù là hắn, cũng không ngoại lệ." Thánh Tôn ngửa đầu cười điên cuồng một trận, tay phải vốn vẫn bất động cũng giơ lên cao lên.

Nhìn thấy Thánh Tôn nâng cao tay phải, khóe miệng Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ bắt đầu có tia máu chảy xuống, hàm răng cắn chặt lấy môi đỏ

https://thuviensach.vn

mọng, thân thể lay động mạnh mẽ hơn. Thánh Tôn chỉ vận dụng một -lqđ- chưởng, họ cũng đã khó có thể chống đỡ. Nếu hắn đồng thời song chưởng, bốn người họ nhất định sẽ rơi vào kết quả gân mạch đứt đoạn.

Đang lúc Thánh Tôn chuẩn bị nhất tề phát động song chưởng, trước giết chết Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ, sau đó sẽ đòi lấy mạng Độc Tiên Mộng La Yên, trong gió chợt truyền đến một tiếng than nhẹ sâu kín từ nơi xa.

Trong nháy mắt, một đạo bóng dáng nhanh như tia chớp xuyên qua sương mù trắng.

Chân đạp gió nhẹ xoay tròn giữa, tên nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu kia đứng yên ở vị trí cách Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ chưa đủ hai thước.

"Ta. . . Thật sự cũng không phải là ngoại lệ sao?" Môi mỏng tràn ra tiếng cười nhạt, tên nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu kia vung ống tay áo về phía Thánh Tôn. Không chỉ đem hữu chưởng Thánh Tôn này mới vừa nâng cao đánh rơi xuống, cũng thành công làm mất đi tia sáng máu đỏ tươi dày đặc từ bàn tay trái Thánh Tôn bắn loạn ra.

Trong mắt Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ hiện lên vui mừng, lập tức hướng về phía nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu nam tử cung kính cong eo, thanh âm cực kỳ thần phục nói: "Chủ tử, ngài cuối cùng cũng xuất hiện."

Cuối đầu, lòng bàn tay êm ái vuốt ve ngón tay thon dài, nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu mở miệng nói: "Trước mang theo Mộng La Yên rời khỏi rừng cây, sau đó tự ta sẽ liên lạc cùng các ngươi."

"Vâng" Đưa tay kéo cánh tay Mộng La Yên đang nằm dưới đất, Mai Sứ giả lần nữa xách Mộng La Yên như con gà con trong lòng bàn tay, lúc

https://thuviensach.vn

này dẫn theo ba Sứ giả khác biến mất tại chỗ.

Hai tay Thánh Tôn nhanh chóng hướng về phía Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ rời đi phương hướng rời đi huy động, cùng lúc đó nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu cũng đồng thời vươn song chưởng hướng về phía Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ vung lên, lần nữa đem song chưởng bắn ra tia đỏ lấy mạng người của của Thánh Tôn hóa giả sạch sẽ.

Nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu rút hai tay về, môi mỏng đạm bạc truyền ra thanh âm giống như đến từ cửu thiên: "Buông tha đi! Có ta ở đây, ngươi không cách nào câu hồn tác phách Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ và Mộng La Yên."

Bên trong mặt nạ, sắc mặt Thánh Tôn chợt biến thành xanh mét, trên đùi giống như buộc chặt tảng đá ngàn cân từng bước từng bước chậm rãi dời đến trước mặt Nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu, cắn răng nghiến lợi hỏi "Tại sao? So với Thánh Đế, bổn tôn mới phải ngươi thân nhất với người. Nhưng ngươi vì Thánh Đế không tiếc đối nghịch với bản tôn."

Nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu cũng không trả lời câu hỏi của Thánh Tôn ngay, ánh mắt quét nhẹ qua Thánh Tôn, sau đó hắn mới mở miệng lạnh nhạt nói: "Đừng cố chấp nữa, bây giờ quay đầu vẫn còn kịp."

"Ngươi. . . Cố ý muốn đối nghịch với bản tôn sao?" Thánh Tôn nắm chặt quả đấm nổi gân xanh, sắc mặt dưới mặt nạ vô cùng vặn vẹo, thanh âm vạn phần lãnh lệ âm trầm nói: "Bổn tôn thật sự không muốn tổn thương ngươi...ngươi đừng ép bổn tôn."

"Ta cũng vậy, thật sự không muốn đối nghịch với ngươi, nhưng là. . ." Nam tử Linh Cung dịch dung thành người bán hàng rong Long Diệu bỗng

https://thuviensach.vn

chốc bước chân về phía trước một bước, ngưng mắt nhìn mặt nạ trên mặt Thánh Tôn nói: "Ngươi cũng đừng buộc ta!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 123: Uy Hiếp

"Ha ha ha…" Thánh Tôn đột nhiên ngửa đầu cười điên cuồng, tiếng cười làm chấn động cả rừng cây. Nhưng, trên mặt Thánh Tôn không lộ chút vui mừng nào mà ngược lại vô cùng dữ tợn, đôi con ngươi giống như một cái đầm sâu không đáy, trên người tỏa ra hơi thở vô cùng đáng sợ có thể làm người khác sợ hãi.

"Nam Cung Tuyết Y, lấy võ công hiện giờ của ngươi, ngươi cho là mình có thể đánh lại bản tôn sao?"

Sau khi Thánh Tôn nói xong, tiếng cười cũng dừng lại, bên trong mặt nạ là một đôi con ngươi ẩn chứa sát khí chăm chú nhìn Nam Cung Tuyết Y, mở miệng nói, thanh âm băng lãnh giống như Tu La từ địa ngục: "Nếu như ta có lòng muốn giết bọn họ, lúc bọn họ đem theo Mộng La Yên đi ta đã ra tay rồi, ngươi không thể ngăn cản ta được."

Nghe Thánh Tôn nói, sâu trong mắt Nam Cung Tuyết Y thoáng qua một tia sáng nghi ngờ, nhưng vẫn thản nhiên trả lời: "Lúc ngươi xuất chiêu ban thưởng cho bọn họ, không phải là bị ta dễ dàng hóa giải sao?"

"Nếu, bản tôn không ban cho bọn họ chiêu đó, mà là…" Thánh Tôn cố ý kéo dài thanh âm, bàn tay trái chậm rãi nâng lên, một đạo ánh sáng hiện lên trước mặt Nam Cung Tuyết.

"Ánh sáng đen này?" Nam Cung Tuyết thấy trong lòng bàn tay của Thánh Tôn hiện ra ánh sáng màu đen đang không ngừng lưu chuyển, Nam

https://thuviensach.vn

Cung Tuyết Y bất động tại chỗ, thất thanh nói: “Linh lực của ngươi đã đột phá đến tầng thứ chín?”

Linh lực của Linh Cung, được chia thành bốn giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất, là từ tầng thứ nhất đến tầng thứ năm, ở tầng này linh lực sẽ có màu đỏ. Số tầng đột phá càng cao, ánh sáng màu đỏ thả ra uy lực càng mạnh, mạnh đến nổi một khi xuất chiêu có thể tàn phá mọi thứ.

Mười bốn năm trước, người có thể đột phá đến tầng thứ năm, cũng chỉ có ba người. chính là: Thánh Đế, Thánh Tôn, và Thánh Chủ - cũng chính là mẫu thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Giai đoạn thứ hai, là từ tầng thứ sáu đến tầng thứ tám, màu sắc của tầng này chính là màu trắng (vô hình).

Mười bốn năm trước, trong Linh Cung, vốn chẳng có ai có thể đột phá đến tầng thứ sáu, mười bốn năm sau, hộ pháp và Mai Lan Trúc Cúc bốn sứ giả đã đột phá được đến tầng thứ sáu, mà hắn Nam Cung Tuyết Y đã đột phá đến tầng thứ tám. Giai đoạn này, chỉ cần một chưởng, là có thể dễ dàng đánh rơi vạn mũi tên.

Giai đoạn thứ ba, chính là thầng thứ chín, màu sắc của tầng này chính là màu đen. Uy lực của tầng này, có thể đạt đến cường đại có thể gọi thú.

Cứ nghĩ rằng chỉ có Thánh đế đột phá đến tầng thứ chính, không ngờ ngay cả Thánh Tôn cũng thế. Dù sao, Thánh đế cũng là người nắm giữ sự sinh tồn của mọi người, cho dù Thánh tôn cũng đột phá đến tầng thứ chín, hắn cũng không thể nào chống lại Thánh đế.

Vì, linh lực của Thánh đế và Thánh tôn đều đột phá đến tầng thứ chín có thể điều khiển thú. Nếu, trong tay Thánh đế vẫn giữ ngọc ấn (nắm trong tay sinh mệnh của mọi người), Thánh Tôn không thể làm gì Thánh Đế được.

https://thuviensach.vn

Giai đoạn thứ tư – giai đoạn cuối cùng, là tầng thứ mười, màu sắc của tầng này là hồng, cam, lục, lam, xanh đen, giai đoạn này uy lực rất mạnh, nhưng trong tuyệt kỹ võ công thần bí của Linh Cung chỉ viết đúng hai chữ: Không rõ.

Từ mấy ngàn năm trở lại đây, Thánh đế của Linh cung, chưa từng có người nào có thể đột phá đến tầng thứ mười, nên cũng không thể dự đoán được rốt cuộc uy lực đó mạnh như thế nào.

“Ngươi đã đột phá đến tầng thứ chín, như vậy…” Mí mắt Nam Cung Tuyết Y rũ xuống, mở miệng nhàn nhạt hỏi: “Tại sao lúc nãy ngươi lại lưu tình?”

“Ngươi là người rõ nhất mới phải, cần gì phải hỏi ta? Trong phút giây ngắn đó, nếu bổn tôn dùng linh lực của tầng thứ chín, lấy linh lực tầng thứ tám của ngươi, mặc dù ngươi có thể cho bốn sứ giả đem Mộng Yên La thuận lợi rút lui, nhưng là…..”

Thánh Tôn thu lại ánh sáng màu đen, lãnh mị nhìn Nam Cung Tuyết Y, tiếp tục nói: “Ngươi sẽ bị linh lực của ta cắn nuốt, ảnh hưởng đến lục phủ ngũ tạng của ngươi.”

“Cho dù ảnh hướng đến lục phủ ngũ tạng thì như thế nào? Đối với ta, thời gian điều trị chỉ cần một ly trà, nội thương sẽ khỏi hẳn.”

Giơ tay vén sợi tóc đang vui đùa với gió vén lên, Nam Cung Tuyết Y bỗng chốc nhìn sang bên phải, thành công tránh ánh mắt của Thánh Tôn đang nhìn mình.

“Đủ rồi!” Thánh Tôn quát lớn, đưa mắt nhìn Nam Cung Tuyết lại càng thâm sâu hơn nói:

“Bởi vì, ngươi muốn Mai Lan Trúc Cúc đi cứu Mộng Yên La, cho nên bổn tôn thành toàn cho ngươi. Nhưng bổn tôn cảnh cáo ngươi, nên ngừng

https://thuviensach.vn

kế hoạch lại đi. Nếu không, cho dù là ngươi bổn tôn….”

Thánh Tôn nói đang nói đột nhiên ngừng lại, nhưng ngay sau đó, đôi con ngươi đen láy tràn đầy tức giận nói: “Bổn tôn tuyệt đối sẽ không lưu tình với ngươi.”

“Hoặc là, ngươi ra tay với ta, chôn thân ta tại nơi này. Nếu không….” Đôi con ngươi của Nam Cung Tuyết Y lạnh lùng nhìn Thánh Tôn, mặc dù thanh âm không cao, nhưng rất kiên định: “Ta tuyệt đối sẽ không dừng kế hoạch, ta nhất định sẽ mang Thượng Quan Ngưng Nguyệt về Linh Cung, để Thượng Quan Ngưng Nguyệt trở thành Thánh Đế tiền nhiệm của Linh Cung.”

Trong mắt Thánh Tôn ẩn chứa đủ lệ tức(rất nhiều tức giận), nhưng thanh âm lại mang chút phiền muộn: “Tuyết Y, vì sao ngươi luôn đối nghịch với ta?”

“Vậy còn ngươi, vì sao lại đối nghịch với ta?” Đôi tay Nam Cung Tuyết nắm lại thành quả đấm, quăn lại cho Thánh Tôn câu mà hắn đã hỏi.

“Tuyết Y,….ngươi không nên ép ta động thủ.” Thánh Tôn nâng tay lên, nhanh như tia chớp chưởng bóp cổ Nam Cung Tuyết Y.

Thật ra Nam Cung Tuyết Y có thể tránh, nhưng hắn không có lựa chọn nào khác, mặc cho Thánh Tôn bóp cổ mình.

Ngay lúc này, chỉ cần Thánh Tôn tích tụ ánh sáng đen phòng nó ra, mà Nam Cung Tuyết Y không có vận dụng linh lực bảo vệ, nếu hắn xuất ra một chưởng này Nam Cung Tuyết Y nhất định sẽ hóa thành tro.

Năm ngón tay của Thánh Tôn càng bóp chặt cổ Nam Cung Tuyết Y, hắn nhận ra Tuyết Y không sử dụng linh lực bảo vệ bản thân, không khỏi tức giận nghiến chặt hàm răng , hung ác nói: “Ngươi đang đánh cuộc sao?

https://thuviensach.vn

Đánh cuộc xem ta có xuống tay với ngươi, hay là buông tay tha mạng cho ngươi?”

Khóe môi khéo lên một nụ cười nhạt, Nam Cung Tuyết Y chỉ cười cũng không trả lời lại, yên lặng nhắm hai mắt.

Lúc này Nam Cung Tuyết Y, mặt dù khuôn mặt trắng như tờ giấy, trên người lại mang y phục của người bán hàng rong. Nhưng bao quanh hắn là những dãy sương mờ trắng lưu luyến quay quanh hắn, toàn thân hắn xuất ra khí chất bất phục, lại giống như bầu trời trong xanh nhẹ nhàng áp bức hắn.

Thấy Nam Cung Tuyết Y không ý định trả lời câu hỏi của mình, ngược lại vẻ mặt lại bình tỉnh chờ cái chết đến với mình, Thánh Tôn nhăn nhó hít sâu vài lần, ánh sáng đen trong tay dần dần biến mất.

“Thánh Đế quả nhiên rất lợi hại, dùng ngươi để khắc chế bổn tôn. Ngươi nhất định muốn đối nghịch với bản tôn, chuẩn bị mọi kế hoạch muốn đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt về kế nhiệm, vì vậy…bổn tôn nhất định sẽ lấy mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bổn tôn cũng không dùng nàng đối phó với Thánh Đế nữa. Bổn tôn quyết định giết nàng trước, còn về phần Thánh Đế, bổn tôn sẽ nghĩ cách khác.”

Nam Cung Tuyết Y mở mắt ra, khó khăn hít lấy từng ngụm không khí xem xét nhìn Thánh Tôn, mở miệng khàn khàn nói: “Trừ khi ta chết, nếu không, ta tuyết đối không cho ngươi tổn thương đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt.”

“Đừng có dùng tánh mạng của ngươi uy hiếp bổn tôn, ngay bây giờ bổn tôn sẽ đi giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nếu ngươi cứ khiêu chiến lòng nhẫn nại của bản tôn, khó có thể bảo đảm bổn tôn mất kiên nhẫn, đến lúc đó mạng của ngươi ta cũng không tha.” Từ trong môi Thánh Tôn tràn ra thanh âm băng lãnh, mũi chân điểm nhẹ, bóng dáng chạm nhẹ mặt đất tung bay biến mất trong màn sương dày đặc.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y cũng nhanh chóng điểm nhẹ, bóng dáng lập tức đuổi theo Thánh Tôn. Hắn biết rất rõ, lời nói vừa rồi của Thành Tôn, không phải là muốn khiêu kích mình, mà hắn thật sự muốn lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặc dù linh lực của hắn, không thể chống lại Thánh Tôn đã đột phá đến tầng thứ chín, nhưng nếu hắn xuất hết toàn lực, miễn cưỡng cũng chỉ liều một cái mạng với Thánh Tôn.

Huống chi hắn không tin, hận ý có thể che mờ mắt Thánh Tôn, thật sự sẽ hủy hoại tính mạng của chính mình. Dù sao, hắn và Thánh Tôn cũng là…….

Cùng lúc đó, ở một chỗ nào đó trong khu rừng —

Bên trong khu rừng sương mù dày đặc, ba bóng dáng như ẩn như hiện, nhanh chóng xuyên qua từng gốc cây đại thụ. Vì sương mù dày đặc nên ánh mặt trời không thể chiếu xuống, nhìn chẳng thấy gì ngoài sương với sương, nên người bình thường tuyệt đối không ai dám xông vào.

Vì vậy, ba người trong sường mù thành thạo lưu chuyển, vì có mùi phấn truy tung trên người Nam Cung Tuyết Y nhàn nhạt tản ra trong gió, Thượng Quan Ngưng Nguyệt theo mùi hương đi vào khu rừng đầy sương mù này, đi cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt là hai người thuộc hạ thân cận Ngân Lang và Thanh Báo.

Ngân Lang ngửi mùi truy tung mấy lần, nhẹ nhàng nói: “Vương Phi, ẩn hình truy tung phấn ở trong gió càng ngày càng nặng, nam tử Linh cung cách chúng ta không xa.”

“Hư, đừng nói chuyện!” Ngân lang vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm tỳ bà, cũng nhìn về phía trước. Sát khí thật cường hãn! Hơn nữa sát khì này rất giống Tu La trong địa ngục, hình như đang hướng về phía ba người các nàng đánh tới….

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 124: Ma Xà Xuất Động

(Ma: ma quỷ, Xà: rắn ==> rắn ma, nhưng mà để rắn ma không “oách” nên ta để nguyên Hán-Việt)

"Ha ha ha. . ." Gió mạnh thổi bay những chiếc lá xanh, mang theo cả tiếng cười âm tàn tới khắp mọi nơi.

"Bản Tôn còn chưa tự mình tìm tới cửa, đã có người chán sống, chủ động chạy tới đây chịu chết. Rất tốt, thật sự rất tốt!"

Thánh Tôn ngoài cười nhưng trong không cười, vạt áo khẽ tung bay một cái, thân mình đã đối diện với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Ngân Lang và Thanh Báo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhăn mày, hừ lạnh một tiếng, đang muốn mở miệng trả lời, bên tai lại truyền đến một thanh âm đạp gió.

Trong lớp sương trắng mờ ảo, Nam Cung Tuyết Y đuổi theo Thánh Tôn, nhẹ nhàng đáp xuống đất, dùng bóng lưng kiêu ngạo che chở cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nam Cung Tuyết Y nhàn nhạt quét mắt qua Thánh Tôn, lòng bàn tay chảy ra mồ hôi lạnh, mở miệng nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tại sao ngươi lại ở chỗ này?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn bóng lưng của Nam Cung Tuyết Y, di»ễn♡đàn♡!l«ê♡quý♡đ»ôn. cười đáp: "Rảnh rỗi quá, chạy tới đây ngắm sương."

https://thuviensach.vn

Nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng Nam Cung Tuyết Y giật giật, trong lòng âm thầm nói: chạy tới đây ngắm sương? Ngắm cái gì sương a, rõ ràng là theo dõi hắn đến chỗ này.

Chỉ là, lúc mình đến đây, cũng không phát hiện được có người đuổi theo a? Chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến điểm này, Nam Cung Tuyết Y không khỏi gục đầu xuống, con mắt đen bóng nhìn tay trái mình đầy hoài nghi. Xem ra, cái này với Tú Hoa Châm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không thoát khỏi quan hệ a.

"Sương trắng trong rừng, hay là đợi kiếp sau ngắm tiếp đi!" Thánh Tôn nhướng mày, lạnh lùng nói: "Hiện tại, ngươi nên ôm Huyết Tỳ Bà, . dẫn hai thuộc hạ của ngươi đi Cầu Nại Hà ngắm hoa Bỉ Ngạn đi."

Thánh Tôn vừa dứt lời, song chưởng lập tức nâng lên ngưng tụ ánh sáng màu đen, hung hăng đánh tới ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Ngân Lang và Thanh Báo.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ba người các ngươi cũng không phải đối thủ của Thánh Tôn, mau chạy đi." Nam Cung Tuyết Y di động, song chưởng mang theo toàn bộ linh lực nghênh đón Thánh Tôn.

Ầm ——

Song chưởng của hai người đụng nhau, làm cho bụi đất cuốn bay cao tới hơn hai thước.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị đẩy lui về sau một bước, híp mắt phượng xem xét Nam Cung Tuyết Y. Mà Ngân Lang và Thanh Báo cũng bị đẩy lui về sau, nghiêng đầu liếc mắt nhìn nhau.

Đây là cái tình huống gì? Bọn họ đuổi tới đây, vốn là muốn điều tra âm mưu Linh Cung nam tử và bốn thủ hạ cướp Độc Tiên Mộng La Yên là

https://thuviensach.vn

gì?

Nhưng hiện tại, không chỉ không điều tra được gì, còn bị Linh Cung Thánh Tôn tập kích. Hai người họ không phải đều là người của Linh Cung sao?

Vì sao Linh Cung Thánh Tôn muốn dồn vương phi vào chỗ chết, cái tên nam tử không có ý tốt cướp Độc Tiên Mộng La Yên đi này, lại tận lực che chở vương phi như thế chứ?

Thánh Tôn hơi lắc lư, hai tay tê dại, cắn răng nghiến lợi nói: "Nam Cung Tuyết Y, ngươi nhất định cứng đầu cố ý cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi cầu Nại Hà ngắm hoa sao?"

Thân thể Nam Cung Tuyết Y cũng lắc lư mấy cái, hai tay đau nhói, trán đổ mồ hôi nói: "Ta từng nói, trừ phi ta chết, nếu không ngươi đừng mơ tưởng thương tổn nàng."

"Tốt, rất tốt!" Thanh âm ngang ngược, di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. lạnh lùng của Thánh Tôn vừa dứt, song chưởng tỏa ra ánh sáng đen càng mạnh hơn.

Trong nháy mắt, Nam Cung Tuyết Y không địch lại Thánh Tôn, hắn cảm giác được song chưởng của Thánh Tôn sẽ hung ác xâm nhập vào lục phủ ngũ tạng của hắn.

Cùng lúc đó, mái tóc của Thánh Tôn bị gió thổi, vô cùng quỷ dị dựng ngược.

Vèo vèo vèo —— ba đạo thanh âm vang lên trong gió, chỉ thấy ba sợi tóc đen từ trên đầu Thánh Tôn bay ra, bắn tới cổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Ngân Lang và Thanh Báo.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y vẫn dốc toàn lực đối chưởng với Thánh Tôn, nhìn thấy cái này, vội lên tiếng nhắc nhở: "Tránh tóc của hắn, nếu bị sợi tóc bắn trúng, các ngươi nhất định sẽ chết."

Chỉ là tiếng nói vừa dứt, hắn liền phun ra một ngụm máu.

Nam Cung Tuyết Y tuyệt không thể ngờ Linh Cung Thánh Tôn vừa đối chưởng với mình vừa bắn ra ba sợi tóc có thể lấy mạng người khác.

Mà qua lời nhắc nhở của Nam Cung Tuyết Y, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Ngân Lang và Thanh Báo hiểu rõ, sợi tóc này tuy rằng mỏng manh, nhưng lại có uy lực kinh người.

Chỉ thấy Ngân Lang và Thanh Báo lập tức phi thân tránh sang hai bên.

Thế nhưng, Ngân Lang và Thanh Báo tránh được cái chết, lại không tránh khỏi bị bị thương.

Máu trên mặt, là do sợi tóc sượt qua vai bọn họ bắn vào. Sắc mặt Ngân Lang và Thanh Báo chợt biến, lập tức đưa tay vuốt máu trên mặt, trong lòng hoảng sợ thầm nhủ: Linh Cung Thánh Tôn, quả nhiên kinh khủng a!

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại không hề tránh né.

Nàng rũ mắt xuống, ngón trỏ tay phải tiếp cận dây đàn, sợi tóc đang đánh tới nàng lập tức bị hồng quang từ dây đàn hòa tan.

Linh Cung Thánh Tôn muốn giết nàng là điều bình thường.

Mà cái tên Thánh Tôn gọi là Nam Cung Tuyết Y này, sai người cướp đi Độc Tiên Mộng La Yên, mặc dù có âm mưu, nhưng hiện tại, hắn cố hết sức bảo vệ nàng cũng không phải là giả.

https://thuviensach.vn

Thế nên, rốt cuộc Nam Cung Tuyết Y âm mưu cái gì, chỉ có thể tìm hiểu sau. Việc cấp bách bây giờ là nên liên thủ với hắn Thánh Tôn.

Ngay lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà, chuẩn bị bước lên kề vai chiến đấu cùng Nam Cung Tuyết Y thì ——

Thánh Tôn dồn sức hất mạnh Nam Cung Tuyết Y một cái rồi đột nhiên thu chưởng lại, mặt đầy sát khí nói: "Nam Cung Tuyết Y, ngươi đã cố chấp như thế, vậy. . . Bản tôn liền đưa ngươi và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến Hoàng Tuyền uống canh Mạnh Bà."

Chỉ thấy Thánh Tôn đưa hai tay ra trước ngực, mười ngón tay bắn ra vô số luồng sáng đen như mực. Chúng phóng lên cao, tụ lại một chỗ như bầu trời khi cơn mưa.

Khóe môi Nam Cung Tuyết Y không ngừng chảy máu, nhưng lại không có thời gian bận tâm đến nỗi đau của bản thân. Hắn vội quay người lại, đột nhiên lôi kéo Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Không được, mau trốn đi!"

Không phải hắn đang hết sức chống lại Thánh Tôn sao, sao giờ lại nói đến trốn chạy?

Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật, hoài nghi liếc nhìn Nam Cung Tuyết Y, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Nam Cung Tuyết Y lại đột nhiên bỏ tay nàng ra, thở dài nói: "Xong đời! Trốn không thoát, chỉ có thể tiếp nhận một trận huyết chiến rồi."

Mà Nam Cung Tuyết Y vừa rứt lời, lỗ tai Ngân Lang Thanh Báo hơi động, sau lưng rợn tóc gáy, đồng thanh mở miệng nói: "Có gì đó không đúng! Vương phi, người có nghe thấy không?"

Trong tiếng gió mơ hồ có vô số tiếng khác.

https://thuviensach.vn

Tuy tiếng nhỏ, nhưng lại làm người ta sởn da gà. Âm thanh này càng ngày càng gần, cùng lúc đó, một trận mùi tanh vô cùng kinh khủng tràn ngập cả rừng cây.

"Ha ha ha. . ." Thánh Tôn thu tay lại, bắt tay sau lưng, lạnh lùng nói: "Vạn con Ma Xà xuất động, toàn bộ các ngươi chờ bị chôn trong bụng Ma Xà đi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô cùng bình tĩnh. Nàng hơi nghiêng đầu, mở miệng hỏi Nam Cung Tuyết Y: "Ma Xà là cái gì?"

"Mỗi một Ma Xà, so với rắn độc các ngươi gặp dưới Địa Hạ Cung Điện. . ." Không đợi Nam Cung Tuyết Y nói hết, Thánh Tôn đã thay hắn trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Thân thể lớn gấp mười lần, độc tính cao hơn nghìn lần, tốc độ công kích nhanh hơn vạn lần."

"Hí. . ." Nghe được lời nói của Thánh Tôn, Ngân Lang cùng Thanh Báo không hẹn mà cùng hít vào một ngụm khí lạnh.

Cho dù ở nơi nhìn rõ ràng, với số lượng nhiều và lực sát thương mạnh như vậy cũng khó ứng phó rồi. Huống chi, hiện tại bọn họ bị sương mù dày đặc che mắt, chỉ có thể dùng tai xác định vị trí của hàng vạn con Ma Xà?

Nam Cung Tuyết Y nắm chặt nắm đấm đến mức nổi đầy gân xanh, khó tin nhìn Thánh Tôn.

Thánh Tôn vì hận, nhẫn tâm hạ sát thủ với mình? Phải làm sao mới được, Thượng Quan Ngưng Nguyệt là hy vọng của Linh Cung, nàng tuyệt không thể chết.

Nhưng mà dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt có Huyết Tỳ Bà, dù nàng đã dung hợp linh lực mẹ nàng để lại. Uy lực của Huyết Tỳ Bà, vẫn không đủ để chống lại vạn con Ma Xà của Thánh Tôn a?

https://thuviensach.vn

"Nuốt bọn họ."

Thánh Tôn lạnh lùng phun ra ba chữ, vạn con Ma Xà màu sắc sặc sỡ giống như vỡ đê, điên khùng trào nhào lên tập kích đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 125: Nhân Xà Đại Chiến

Nghe thấy tiếng rắn, mắt nhìn thấy bóng rắn mờ ảo trong lớp sương mù dày đặc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười lạnh, lập tức nói: "Lên cây."

Vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng xinh đẹp ngạo nghễ đứng thẳng trên một cành cây cao.

Cùng lúc đó, Nam Cung Tuyết Y, Ngân Lang, Thanh Báo cũng phi thân lên ba cây cao.

Mà khi bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy lên cây,

mặt đất nơi bọn họ vừa đứng đã phủ kín Ma Xà.

Chỉ thấy mỗi một Ma Xà đều vô cùng to lớn, hình như cực kì khó chịu vì không có con mồi.

Thân thể Ma Xà chồng chất lên nhau, ngẩng cao cái đầu to xấu xí, thè cái lưỡi đỏ tanh hôi ra, hướng tới những cái cây bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng mà thét gào: "Tê tê tê. . ."

Những Ma Xà khác thì vung vẩy cái đuôi, làm bụi đất mù mịt, bọn họ nhanh như chớp nhảy lên mấy gốc đại thụ đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng.

Ngân Lang và Thanh Báo xem xét bầy rắn, cổ tay vừa động, trong bàn tay đầy mồ hôi lạnh có thêm một cái roi.

https://thuviensach.vn

Nếu vừa rồi không kịp thời nhảy lên cây cao, chỉ sợ bây giờ bọn họ đã bị Ma Xà cắn nuốt, yên lặng nằm trong bụng Ma Xà rồi.

Nhưng mà dù nhảy lên cây, cũng chỉ có thể an toàn tạm thời, bởi vì vô số Ma Xà tùy thời có thể nhảy lên cây, tập kích bọn họ.

Nghĩ đến đây, Ngân Lang và Thanh Báo cảnh giác nhìn phía dưới gốc cây, trường tiên trong tay chắn trước ngực, làm công tác chuẩn bị ứng chiến.

Mà Thánh Tôn đứng sau đám Ma Xà, chắp tay sau lưng, rũ mắt xuống, nhẹ nhàng vuốt ve dây cung Huyết Tỳ Bà.

Ngay sau đó, Thánh Tôn lại nhìn Nam Cung Tuyết Y đầy chua sót.

Nhìn thấy Nam Cung Tuyết Y không định nhìn mình, chỉ cúi thấp đầu, ngón tay thon dài thưởng thức lá cây xanh biếc, hai mắt y hiện lên ý cười làm người ta run sợ.

Tuyết Y, Bản Tôn mới là người thân nhất của ngươi, vậy mà địa vị của Bản Tôn trong lòng ngươi, lại không bằng sự kính trọng của ngươi với Thánh Đế. Bản Tôn thật sự không nghĩ tới, sẽ bất nhân lấy mạng ngươi, nhưng. . . Vì sao ngươi lại ép Bản Tôn vội vã đây?

Thánh Tôn bỗng khép hai tay lại, lòng bàn tay phát ra ánh sáng màu đen bao phủ cả vạn Ma Xà, gạt bỏ tình cảm với Nam Cung Tuyết Y, lạnh lùng nói: "Vạn Xà nghe lệnh, lập tức tấn công."

Thánh Tôn vừa dứt lời, Ma Xà lập tức bay vọt lên, thân thể mang theo mùi tanh hôi đánh tới vị trí bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngân Lang và Thanh Báo quét ngang trường tiên, hai Ma Xà lập tức đầu lìa khỏi thân thể. Máu rắn văng tung tóe khắp nơi, hai người lại càng ra chiêu nhanh mạnh hơn.

https://thuviensach.vn

Ma Xà nối nhau vọt lên, động tác thần tốc.

Nam Cung Tuyết Y cũng không dám lơ là, liên tục bắn lá cây ra, lá cây mỏng manh hóa thành lợi khí chém sắt như chém bùn, bắn tới bộ vị trí mạng của Ma Xà.

Rầm rầm rầm -- bị Nam Cung Tuyết Y bắn lá cây tới, thân thể Ma Xà liên tiếp nổ tung, thân rắn nổ thành những mảnh nhỏ văng khắp nơi, mùi máu tanh hôi nhiễm đỏ cả màn sương trắng.

Nhưng mà, ngửi thấy mùi máu tanh hôi đồng bạn lưu lại, những con khác càng lao lên nhanh hơn, mắt rắn càng thêm lạnh lùng.

"Thanh Báo, cẩn thận sau lưng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt qua, lên tiếng nhắc nhở, đồng thời cổ tay hướng tới phía sau Thanh Báo.

Ba sợi tơ hồng có Tú Hoa Châm nhanh như chớp bắn tới sau lưng Thanh Báo, vèo vèo vèo, ba cái Tú Hoa Châm đâm vào mấy con Ma Xà định đánh lén Thanh Báo.

Ngón tay kéo sợi tơ hồng quấn quanh thân thể Ma Xà. Nàng đột nhiên nâng cổ tay lên, ba sợi tơ hồng buộc chặt Ma Xà vào một thân cây.

Ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gảy Huyết Tỳ Bà, chăm chú đối phó với Ma Xà tấn công từ bốn phía. Gió thổi lay động vạt áo, vô số đạo hồng quang từ dây cung bắn ra.

Hồng quang mang theo uy lực mạnh mẽ, lập tức xuyên qua nơi trí mạng của vô số Ma Xà, thân rắn rơi lả tả. Trong thời gian ngắn, sương trắng nồng đậm bị máu rắn nhuộm thành màu đỏ trông vô cùng thê lương.

Ngân Lang, Thanh Báo quét ngang trường tiên, Nam Cung Tuyết Y bắn lá cây ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khảy Huyết Tỳ Bà, càng ngày

https://thuviensach.vn

càng nhiều Ma Xà bị đánh gục.

Nhưng mà, số lượng Ma Xà tử trận càng nhiều, lực công kích của những con còn lại càng mạnh. Bọn nó giống như tre già măng mọc, điên cuồng tiến lên.

Thánh Tôn vốn đang khoanh tay xem trận chiến, thấy tình cảnh này chợt ngưng tụ ánh sáng đen vào lòng bàn tay, mở miệng lạnh lùng nói: "Bản Tôn xem các ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu."

Vừa dứt lời, Thánh Tôn nâng song chưởng, đánh về phía mấy cây đại thụ nơi bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng.

Rắc rắc – đại thụ bị chưởng lực của Thánh Tôn làm gãy lìa.

Tuyệt đối không thể chạm đất, nếu không Ma Xà sẽ lập tức tấn công, đợi đến lúc bọn họ không còn sức chống cự, sẽ bị Ma Xà cắn nuốt mà chết.

Bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt điểm mũi chân một cái, nhẹ nhàng xoay tròn giữa không trung, lập tức bay đến mấy cây to khác.

Vậy mà, lúc bốn người vừa đứng vững, chưởng phong của Thánh Tôn lại một lần nữa đánh tới.

Chỉ trong nháy mắt, bốn người đã đổi đến mấy chục cây to.

Vừa phải đối phó Ma Xà, vừa phải đề phòng Thánh Tôn. Dù bốn người có bản lĩnh cao cường hơn nữa, cũng khó mà chống đỡ.

Số lượng Ma Xà thật sự quá nhiều, mà thể lực của bọn họ lại có hạn. Hiện tại Ngân Lang đã tiêu tốn quá nhiều sức lực, mà lại bị Ma Xà đánh lén sau lưng.

Ngân Lang xoay mình, trường tiên trong tay quất tới đầu Ma Xà.

https://thuviensach.vn

Dùng sức kéo mạnh trường tiên, đầu và thân rắn lập tức lìa nhau. Khi thân rắn rơi xuống đất, đầu rắn đột nhiên há to miệng, phun độc khí hôi tanh về phía Ngân Lang.

Ngân Lang vội vàng ném trường tiên đi, bởi vì ngửi được độc khí, nhất thời cảm thấy tứ chi vô lực, thân thể rơi xuống đất.

"Ngân Lang --" Thanh Báo nghiêng đầu nhìn thấy Ngân Lang rơi vào nguy hiểm, sợ hãi hô.

Chỉ tiếc, chỗ Thanh Báo đứng tuy không xa Ngân Lang, nhưng phải đối phó với vô số Ma Xà, bản thân hắn cũng khó bảo toàn, càng không cách nào bay qua cứu Ngân Lang.

Vèo một tiếng vang lên, Nam Cung Tuyết Y nhanh như chớp chạy về phía Ngân Lang đang sắp ngã xuống đất, ôm ngang hông Ngân Lang, đỡ hắn đứng trên đại thụ bên trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn muốn bắn tơ hồng ra quấn lấy Ngân Lang, nhìn thấy Nam Cung Tuyết Y đi trước một bước, mở miệng nói: "Nam Cung Tuyết Y, cảm tạ."

"Không cần nói cảm ơn! Mặc dù tại hạ cứu Ngân Lang khỏi bị Ma Xà cắn nuốt, nhưng hắn vừa trúng khí độc, đe dọa đến tính mạng, e rằng không thể sống quá thời gian nửa chung trà."

Nam Cung Tuyết Y nhàn nhạt đáp, một tay ôm Ngân Lang, một tay tiếp tục bắn lá cây đối phó Ma Xà.

"Thuốc này có thể giải bách độc." Tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà, ống tay áo trái bỗng chốc giương lên, đem một viên thuốc màu đỏ bào chế từ máu của Tiểu Kim Chồn ra, ném cho Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y vừa bắt được viên thuốc, con ngươi đen như mực giật giật, thất thanh hét lớn: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tránh mau."

Thì ra, thừa dịp Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn thuốc giải cho Nam Cung Tuyết Y, nhất thời không đề phòng, Thánh Tôn lại hung ác đánh tới Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt điểm mũi chân một cái, bóng dáng đã bay vọt đến một cái cây khác. Nhưng mà, dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt tránh kịp thời, vẫn bị chưởng phong của Thánh Tôn làm thương tổn tới lục phủ ngũ tạng.

"Phốc --" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đau đớn phun ra một ngụm máu. Máu văng mọi nơi, trong đó có một giọt rơi vào dây đàn.

Chợt, dây Huyết Tỳ Bà dính máu Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên lay động. Vèo một tiếng vang lên, dây đàn phát ra ánh sáng.

Ánh sáng này, không chỉ làm Nam Cung Tuyết Y chấn động há hốc miệng, mà còn làm cho Thánh Tôn xiết chặt nắm đấm, móng tay khảm sâu vào lòng bàn tay, mặt nạ lạnh lẽo tản ra hơi thở giận giữ cùng giật mình khó tin. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 126: Huyết Bàng Vương *

(* Huyết BÀng Vương: Đại bàng có bộ lông màu đỏ nhé....nếu sai gì mọi người góp ý cho)

Khi máu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rơi trúng dây đàn, một ánh sáng đỏ như mũi nhọn bắn ra tứ phía. Huyết sắc tản ra ngăn sương trắng bên ngoài, hình thành một vòng tròn đỏ chói giống như ánh mặt trời muốn thiêu đốt tất cả.

Nhìn vòng ánh sáng như lửa, Thánh Tôn bất giác nắm thành quả đấm mạnh đến nổi móng tay đâm vào da thịt, nghiếng răng nói: "Tại sao có thể như vậy? Chuyện này là không có khả năng xảy ra.”

Khi linh lực ngưng tụ thành một vòng tròn như lửa, đó là chính là thời điểm gọi linh thú.

Trừ phi người đó đột phá đến giai đoạn thứ ba, lúc này linh lực sẽ có màu đen như mực, khi ánh sáng đen có thể ngưng tụ thành một vòng tròn màu đen như mặt trời đó là lúc gọi linh thú.

Vả lại trong cơ thể của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện giờ chỉ có một nữa linh lực của Thánh chủ, dù nàng sở hữu một nữa linh lực, cũng chỉ có thể đột phá đến giai đoạn thứ hai.

Cho dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt có đột phá đến giai đoạn thứ hai, cũng tuyệt đối không có khả năng gọi linh thú có năng lực cường đại được. Nhưng…..vì sao khi máu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô tình rơi trúng dây đàn, lại có thể tạo thành một quả cầu đỏ rực?

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y cũng giống Thánh Tôn, trợn mắt há hốc mồm nhìn quả cầu lửa đang di chuyển kia, vất vả lấm mới khắc chế nội tâm đang kích động, đôi con ngươi đen như mực ẩn chứa vui mừng nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lục Dao Cầm có linh khí cường đại nhất Linh cung, mà Huyết Tỳ Bà nối nghiệp linh khí của Lục Dao Cầm.

Nhưng mấy ngàn năm nay, Lục Dao Cầm và Huyết Tỳ Bà không phải tự động nhận chủ, mà là dựa theo quy củ của Linh Cung, đều được truyền lại cho Thánh đế.

Mười sáu năm trước, ở Linh Cung có một thánh linh châu có thể tuyên đoán tương lai, đã từng hiện lên một số hình ảnh thay lời tiên đoán.

Hình ảnh đó lúc ẩn có hiện hiện lên một bóng hình xinh đẹp, bóng hình xinh đẹp đó hiện ra một khuôn mặt đẹp như tiên giáng trần. Linh châu không chỉ hiện ra bóng dáng xinh đẹp, còn hiện ra một hàng chữ rất dài, trên đó viết: Nếu Huyết Tỳ Bà tự động nhận nàng làm chủ, Huyết Tỳ Bà sẽ phát huy hết uy lực của nó, hỗ trợ nàng đột phá đến tầng cao nhất.

Lúc linh châu tiên đoán, chỉ có Thánh đế ở đó. Nhìn thấy lời tiên đoán cùng hình ảnh của nàng, phải nói là Thánh đế mừng như phát điện, bởi vì hình dáng xinh đẹp như tiên giáng trần đó, chính là con gái của Thánh đế.

Thánh đế liền đem Huyết Tỳ Bà giao cho con của mình, phong nàng làm Thánh chủ, rồi cho Huyết Tỳ Bà nhận chủ. Nhưng tiếc là, Huyết Tỳ Bà vẫn không tự động nhận chủ, đem linh lực đột phá đến tầng cao nhất.

Lời tiên đoán của Linh Châu tuyệt đối không sai, cho nên Thánh đế nghỉ rằng, Huyết Tỳ Bà không nhận chủ, vì linh lực của Thánh chủ chưa đủ cao.

https://thuviensach.vn

Có một lần ngẫu nhiên lật xem sách sử của Linh cung do Thánh đế ghi lại, trong lúc xem vô tình phát hiện ra có thể tim ra Huyết Bàng Vương, nếu như trong cơ thể có Huyết Vương linh châu, trong nháy mắt linh lực tăng lên mấy chục lần.

Căn cứ vào sách sử ghi lại, Huyết Bàng Vương chính là linh thú giúp Thánh đế đảm nhận chức vụ bảo vệ Thần Điểu. Đến khi Thánh đế qua đời, Huyết Bàng Vương liền bay khỏi Linh cung, từ đó đến nay vẫn không có tâm tích.

Bắt đầu từ đời thứ hai đến đời thứ hai mươi Thánh đế đã từng xuất cung tìm kiếm Huyết Bàng Vương, hy vọng có thể nhờ vào nó kích hoạt Huyết Vương Thần Châu, đột phá lên một tầng. Nhưng, cho dù bọn họ có cố gắng tìm kiếm như thế nào, đều giống nhau, đều không có một chút tung tích nào.

Đến sau này, Thánh đế cũng không có ra ngoài tìm nữa. Bởi vì bọn họ hiểu được, trừ khi họ với Huyết Bàng Vương có duyên, nó mới chủ động xuất hiện, nếu không bọn họ cũng không tìm được Huyết Bàng Vương.

Thánh đế đương nhiêm cũng rõ đều này, cũng vì muốn gia tăng linh lực, đem linh lực kia đột phá lên một tầng cao mới, nên Thánh đế đương nhiệm vẫn ôm một tia hy vọng nhỏ nhoi nhanh vì thế đã hạ lệnh cho Thánh chủ đi tìm. Hai năm trước Thánh chủ nhận nhiệm vụ, rời cung tìm kiếm Huyết Bàng Vương.

Thánh chủ rời cung năm mười bảy tuổi, trước lúc Thánh chủ rời đi, Thánh đế luôn nhắc Thánh chủ, hai năm sau nếu không tìm ra Huyết Bàng Vương hay không, cũng phải trở về linh cung.

Nhưng mà trăm tính ngàn tính Thánh đế cũng không nghĩ đến, tới kỳ định hai năm, Thánh chủ cũng không về báo cáo, giống như chưa từng xuất hiện trên nhân gian biến mất biệt tâm biệt tích.

https://thuviensach.vn

Người linh cung, không thể ở bên ngoài lâu được, nếu không trở về chết chính là kết cuộc khó tránh. Đến nay nguyên nhân vì sao người Linh cung ở bên ngoài quá lâu mà chết bất đắc kỳ tử, người biết bí mật này cũng chỉ có Thánh đế.

Đến khi Thánh chủ hai mươi tuổi vẫn chưa trở về Linh cung, nàng chắc chắn không thể tránh khỏi cái chết. Vì không tin Thánh chủ đã chết, Thánh đế vẫn tìm kiếm Thánh chủ. Thánh đế biết cho dù Thánh chủ có giấu kín thế nào, cũng không thể trách khỏi cái chết.

Mười sáu năm sau, Thánh Linh châu một lần nữa hiện ra một bóng sáng xinh đẹp. Mà lời tiên đoán này cùng với mười sáu năm trước giống nhau như đúc.

Rõ ràng Thánh chủ đã chết, vì sao Thánh Linh châu vẫn hiện ra hình ảnh của Thánh chủ, chẳng lẽ là Thánh chủ sao?

Thánh đế vẫn nghi hoặc về đều này, thì lại biết được sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Lúc này mới hiểu, nguyên nhân vì sao Thánh chủ biến mất, là vì cùng người bên ngoài mến nhau, thậm trí còn sinh ra một đứa bé có dung mạo giống hệt nàng.

Chẳng lẽ….Linh châu muốn nói: Nếu nàng được Huyết Tỳ Bà nhận chủ, Huyết Tỳ Bà sẽ phát huy ra một uy lực, hỗ trợ nàng đột phá đến tầng cao nhất.

Lúc linh châu tiên đoán, không phải chỉ Thánh chủ, mà là muốn Thánh chủ xuất môn ra ngoài sẽ gặp cha của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và hạ sinh ra nàng.

Huyết thống cao quý của Linh cung tuyết đối không thể vấy bẩn, sự tồn tại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là khiêu khích lớn nhất đối với huyết thống cao quý của Linh cung. Chiếu theo cung quy, Thánh đế

https://thuviensach.vn

phải giết người không mang huyết thống cao quy của Linh cung Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nếu đúng như lời Linh châu tiên đoán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ không phải chết, còn tiếp nhận chức vụ Thánh đế, bởi vì…..chỉ có nàng mới có thể cứu vớt toàn bộ Linh cung.

Vì thế, Thánh đế mới phái vô số sứ giả đi đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi cung, nhưng lúc Thánh đế hành động, lại gặp sự cản trở của Thánh tôn.

Cũng vì chuyện này, mà Thánh đế phải đem chuyện đại sự nói cho Nam Cung Tuyết Y. Nên Nam Cung Tuyết Y mới biết: Nếu không đón được Thượng Quan Ngưng Nguyệt trở về, không chỉ riêng Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ chết, mà toàn bộ người Linh cung sẽ chết không còn một ai.

Lời tiên đoán của Linh châu quả không sai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng….chính xác là người duy nhất có thể cứu vớt Linh cung.

Huyết Tỳ Bà nhận nàng làm chủ, tuy trong người nàng chỉ có một nữa linh lực, máu của nàng có thể ra lệnh cho Huyết Tỳ Bà gọi Linh thú có uy lực cường đại. Xem ra, chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt dung hợp với linh lực của Thánh chủ, nhất định nàng sẽ đột phá đến tầng cao nhất.

Đầu ngón tay cầm những lá cây vung lên, thành công chém chết mấy con mãn xà đang tập kích, Nam Cung Tuyết Y nhanh chóng truyền âm: “Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mau lấy máu của ngươi nhiễm hết tất cả dây đàn, kích thích Huyết Tỳ Bà, chặn Thánh Tôn gọi Ma Xà.”

Nghe thấy lời nói của Nam Cung Tuyết Y, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức cắn ngón tay, lấy máu của mình nhiễm đỏ mỗi dây đàn.

https://thuviensach.vn

Trong phút chốc, mỗi dây đàn bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiễm máu lên, từng đạo ánh sáng hồng quang chói mắt. Phá tan sương mù dày đặc, lưu chuyển xung quanh giống như ánh mắt trời chiếu sáng bốn phía.

Ánh sáng chói ló chiếu xuống, toàn bộ sương mù đều tan hết. Đồng thời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẩy lên dây Huyết Tỳ Bà.

Tức khắc, âm thanh tự nhiên của Huyết Tỳ Bà vang lên trong rừng cây. Âm thanh mềm mại nhẹ nhàng kỳ ảo, giống như một cơn gió mát ngấm vào da thịt, làm tâm hồn con người bay múa theo tiếng nhạc.

Vô số con Ma Xà, đang điên cuồng công kích, bỗng nhiên chúng nó dừng lại lười biếng cuộn mình, mắt của chúng nó tỏa ra ánh nhìn như say mê mắt từ từ nhắm lại.

Thấy tình hình không ổn, Thánh Tôn vội vàng khép hai tay thành hình chữ thập, xung quanh ngón tay hiện lên hào quang màu đen để lên trán Ma Xà, âm thanh lãnh như bang ra lệnh: Ma Xà nghe lệnh, không được ngủ, phải giết chúng.”

Thánh Tôn vừa nói dứt lời, Ma Xà vừa muốn ngủ nhanh chóng thanh tỉnh lại. Tê tê tê góng lên đồng thời phun ra nộc độc, ánh mắt say mê của Ma Xà nhanh chóng chuyển thành hung tàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức khảy đàn nhanh hơn, âm thanh mềm mại như suối nhẹ nhàng như mây kỳ ảo như tranh chuyển thành thanh âm hung hậu. Gió trong rừng, điên cuồng xoay chuyển, cuồn cuộn nổi lên khắp rừng cây.

Ma Xà phun ra độc, đều bị thanh âm của Huyết Tỳ Bà hóa giải, bất quá một số con Ma Xà khác, được Thánh Tôn bảo vệ, mà những con Ma Xà vì quá hoảng nên chiu vào trong khe.

https://thuviensach.vn

Dù sao linh lực trong người của Thượng Quan Ngưng Nguyệt có hạn, nàng không thể vàoo đều khiển chúng tập kích lại Thánh Tôn, chỉ có thể thôi mien một nữa Ma Xà.

Nam Cung Tuyết Y âm thầm quan sát, nhiếu chặt khuôn mặt tuấn tú, chăm chú nhìn Ma XÀ, ngón tay thon dài kẹp lá cây chuẩn bị phóng tới mấy con Ma Xà.

Nhưng,……vừa lúc đó —

Cách đó không xa trên không trung bỗng nhiên vang lên một tiếng kêu vô cùng to, Ngay sau đó, có một con quái quật màu đỏ rất lớn nhanh như tia chớp bay lại.

Nam Cung Tuyết Y nhìn quái vật to lớn màu đỏ kia, kinh động thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi, khóe miệng run rẩy hô lên: Trời ạ, không phải là mất tích mấy ngàn năm nay……”

Thánh Tôn nhìn con quái vật màu đỏ, thân hình lung lay vài cái, trừng mắt hết cỡ thất thanh kêu lên: “Huyết Bàng Vương!”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 127: Thu Thập Thánh Tôn

Huyết Bàng Vương – Đệ Nhất Thần Điểu đảm nhận bảo vệ Thánh Đế.

Thân dài 1,6 m, toàn thân lông vũ, móng vuốt sắc bén đều là màu đỏ. Chỉ thấy Huyết Bàng Vương bay lượn giữa không trung mấy vòng mới hạ xuống, móng vuốt sắc bén đứng ngạo nghễ trên cây to gần nơi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đứng.

Mắt đại bàng nhìn một vòng Ma Xà điên cuồng rục rịch dưới đất, Huyết Bàng Vương đột nhiên giương cánh. Cây cối trong rừng lắc lư dữ dội, lá cây rơi xuống không nhìn thấy mặt đất.

Cùng lúc đó, đám Ma Xà cũng bị hất về phía sau.

"Tê tê tê. . ." Đuôi rắn vội vàng quấn chặt lấy rễ cây, tránh bị hất ra xa, đồng thời lưỡi rắn thò ra phát ra âm thanh lạnh lùng dữ tợn, nhưng khi nhìn thấy Huyết Bàng Vương, mắt rắn lập tức lộ ra vẻ khó tin cùng sợ hãi.

Đại bàng, vốn là khắc tinh của loài rắn, huống chi đây còn là Huyết Bàng Vương? Đại bàng là vua trong các loài, mà Huyết Bàng Vương lại là vua trong trong đại bàng, bọn nó có thể không kinh sợ sao?

Huyết Bàng Vương, thực sự là Huyết Bàng Vương? Huyết Bàng Vương xuất hiện, làm Thánh Tôn nắm chặt tay đến mức móng tay đâm vào lòng bàn tay, máu tươi từng giọt từng giọt rơi xuống.

Nó, không phải đã biến mất mấy ngàn năm sao, sao có thể xuất hiện trong rừng cây này? Chẳng lẽ. . . Huyết Bàng Vương bị tiếng đàn của

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt gọi tới sao?

Sao có thể như thế chứ? Dù linh lực của hắn đột phá đến tầng thứ ba, có bản lĩnh kêu thú, nhưng thú mà hắn gọi chỉ có thể là mấy loại này.

Mà bây giờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ có một nửa linh lực của Thánh Chủ, đã có thể khảy Huyết Tỳ Bà gọi Huyết Bàng Vương, nếu như nàng có toàn bộ linh lực của Thánh Chủ, chẳng phải là. . .

Huyết Bàng Vương xuất hiện, cũng làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt dừng tay.

Nàng hơi nghiêng đầu, nhíu mày nhìn Huyết Bàng Vương. Nhìn tình hình, nó bị thanh âm của Huyết Tỳ Bà gọi tới. Mẫu thân giữ lại Huyết Tỳ Bà cho mình, quả thật là một bảo bối tốt nha.

Huyết Bàng Vương vốn cao ngạo, nhận ra ánh nhìn chăm chú của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lúc này ngừng vẫy cánh, đột nhiên cung kính cúi chào Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ông trời ơi..! Không phải là mình hoa mắt chứ? Nhìn thấy Huyết Bàng Vương cung kính hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Tuyết Y không nhịn được đưa tay dụi dụi mắt.

Trong sử sách của Linh Cung có ghi lại, tuy Huyết Bàng Vương đã từng là Đệ Nhất Thần Điểu bảo hộ Thánh Đế, nhưng dù ở trước mặt Thánh Đế, nó vẫn cực kỳ kiêu ngạo. Thế mà hiện tại, nó lại cung kính hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt?

Sau khi hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Huyết Bàng Vương bỗng lạnh lùng nhìn Thánh Tôn, mở cái mỏ như móc câu nói: "Mang theo đám xà thối của ngươi, cút!"

https://thuviensach.vn

Ngân Lang và Thanh Báo đương nhiên nghe không hiểu, tiếng nói của Huyết Bàng Vương lọt vào tai hai người, chỉ là một trận tiếng kêu âm lãnh thôi.

Nhưng tiếng của Huyết Bàng Vương vừa dứt, hai người lại không tự chủ được rùng mình.

Khí thế của nó thật mạnh a, cặp mắt băng lãnh bắn về phía Thánh Tôn, tỏa ra khí phách khiến người ta không thể làm ngơ.

Tuy hai người họ không hiểu tiếng đại bàng, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Tuyết Y và Thánh Tôn, ba người có linh lực, thì lại nghe hiểu tất cả.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, ôm Huyết Tỳ Bà vào ngực, đặt mông ngồi trên cành cây cao.

Nàng khẽ dựa người vào cành cây, cười cười nhìn Huyết Bàng Vương. Rất tốt, Huyết Bàng Vương này hợp khẩu vị của nàng, nàng rất thích!

Nam Cung Tuyết Y nhìn Thánh Tôn, sau đó cúi thấp đầu xuống, ngón tay thon dài không chút để ý vuốt ve lá cây.

Linh Cung có ghi lại, bản lĩnh của Huyết Bàng Vương chỉ kém Thánh Đế. Nếu Thánh Tôn muốn đối đầu với Huyết Bàng Vương, chỉ sợ không phải là đối thủ của nó.

Đợi đến khi Thánh Tôn bị Huyết Bàng Vương đánh trọng thương, mình có nên ra tay cứu hắn không đây?

Hắn ghét Thánh Tôn vì để phát tiết thù hận cứ khăng khăng đánh đổ Thánh Đế, âm mưu đứng đầu Linh Cung. Nhưng mà, nếu trơ mắt nhìn Thánh Tôn bị Huyết Bàng Vương đánh trọng thương, hắn quả thực không thể nào làm được. Dù sao, Thánh Tôn cũng là. . .

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Thánh Đế cũng nói, năm đó người thật hổ thẹn với Thánh Tôn, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Thánh Đế cũng không muốn xung đột gay gắt với Thánh Tôn.

Đây chính là lí do vì sao Thánh Đế biết Thánh Tôn tự tiện xuất cung, tìm mọi cách ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi Linh Cung tiếp nhận chức vụ Thánh Đế, cũng không tự mình ra tay đối phó Thánh Tôn.

Thánh Tôn hít sâu một hơi, nắm chặt tay đến nổi gân xanh, nghiến răng nghiến lợi trả lời Huyết Bàng Vương: "Nếu như, Bản Tôn không chịu mang Ma Xà cút khỏi đây thì sao?"

"Đợi mấy ngàn năm, rốt cuộc chờ được vị chủ tử thứ hai. Nếu ngươi cố ý ra lệnh một đám xà thối tha này công kích tân chủ tử của ta, vậy thì. . . Ngươi cùng bọn chúng vĩnh viễn sẽ không có đường lui."

Huyết Bàng Vương nói xong, ngẩng đầu kêu lên một tiếng vang vọng cả rừng. Trong nháy mắt, bốn phương tám hướng truyền đến vô số tiếng rít gào vọng lại.

Ngay sau đó, gần trăm con đại bàng đen thân dài hơn 1,2 m, bay nhanh qua. Đại bàng bay quanh quẩn trên không trung, hung ác trừng mắt nhìn đám Ma Xà.

Huyết Bàng Vương lại kêu một tiếng, những con đại bàng kia nhận được mệnh lệnh, lập tức điên cuồng bổ về phía đám Ma Xà.

Ma Xà vốn đang quấn chặt rễ cây, nhìn thấy cảnh này liền mở rộng miệng, lao về phía trước, ý đồ nuốt đại bàng vào bụng.

Nhưng mà, tốc độ của Ma Xà tuy nhanh, cũng không bì kịp tốc độ của đại bàng, chúng công kích nhanh đến nỗi Ma Xà không có cách nào phản kháng.

https://thuviensach.vn

Từng trận tiếng kêu vang lên trong gió, hàng trăm con đại bàng khổng lồ đột nhiên lao xuống.

Nhanh nhẹn tránh khỏi hàm răng và cái đuôi của Ma Xà, cái mỏ như móc sắt hung hăng mổ thân thể Ma Xà. Mỗi một lần có một con Ma Xà nằm thoi thóp, sau đó bị đại bàng nuốt vào bụng.

Trong rừng gió lạnh thổi, lá cây điên cuồng rơi. Chỉ trong nháy mắt, một nửa số Ma Xà bị giết chết, máu văng tung tóe trên mặt đất.

Thánh Tôn bị kích thích, móng tay khảm sâu vào lòng bàn tay chảy máu, hai mắt băng lãnh nhìn Huyết Bàng Vương.

Ý đồ để Ma Xà cắn nuốt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã bị Huyết Bàng Vương hoàn toàn phá hủy. Giờ phút này, hắn nên nhanh chóng rút lui, hay là nên đánh cuộc một lần đây?

Hắn biết bản lĩnh của Huyết Bàng Vương rất lớn, với tình cảnh hiện giờ của hắn, nếu gắng gượng đối đầu với Huyết Bàng Vương, rất có thể sẽ bị trọng thương.

Nhưng mà, nếu hắn có thể may mắn hạ gục Huyết Bàng Vương thì sao?

Như vậy, hắn sẽ có thể lấy được Huyết Phách Thần Châu trong cơ thể Huyết Bàng Vương, có nó linh lực của hắn sẽ tăng lên mấy chục lần. Đến lúc đó, dù hắn không thể đột phá đến tầng cao nhất, tối thiểu cũng không như hiện tại, chỉ có thể gọi mấy loại thú, mà là có thể gọi trăm thú đi?

Đang lúc Thánh Tôn ngổn ngang suy nghĩ, Huyết Bàng Vương giống như hiểu rõ ý tưởng của Thánh Tôn, lạnh lùng nhìn hắn nói: "Vốn muốn chờ bọn Hắc Bàng diệt trừ hết lũ rắn kia sẽ trở lại thu thập ngươi, nếu ngươi đã muốn lấp đầy dạ dày ta, ta sẽ thành toàn ngươi."

https://thuviensach.vn

Huyết Bàng Vương vừa dứt lời, Thánh Tôn liền hạ quyết tâm đánh cuộc một lần. Trong nháy mắt hắn nâng tay lên.

Song chưởng mang theo toàn bộ linh lực, chuẩn bị đánh Huyết Bàng Vương.

Nhưng mà, Thánh Tôn còn chưa kịp đánh ra, Huyết Bàng Vương đã thần tốc nhảy đến trước mặt y.

Cái mỏ sắc bén mãnh liệt mổ hai tay Thánh Tôn, rồi tới sau lưng, trước ngực, đầu vai và cánh tay, tốc độ nhanh ngoài tưởng tượng của Thánh Tôn, làm cho hắn không thể phản kích.

Chỉ thấy Thánh Tôn chật vật tránh né, máu toàn thân phun ra như suối. Huyết Bàng Vương không chút lưu tình, đột nhiên hung ác mổ hai chân Thánh Tôn, sau đó vung đôi cánh to lớn.

Bùm – Thánh Tôn mình đầy thương tích, bị cánh của Huyết Bàng Vương quật ngã trên đất.

Thánh Tôn cố nén cảm giác đau đớn xuống, thử đứng lên. Nhưng mà, hắn chưa kịp đứng vững, cả người lại ngã xuống đất.

Những giọt mồ hôi to như hạt đậu chảy dài trên trán, Thánh Tôn cúi đầu nhìn bắp đùi đang chảy máu.

Hắn biết rõ, gân cốt trên hai chân đã bị Huyết Bàng Vương đả thương, nếu không lập tức vận công trị thương, chỉ e đôi chân này sẽ bị phế! Nhưng mà, nhìn tình hình trước mắt, Huyết Bàng Vương nhất định sẽ không cho hắn cơ hội trị thương.

"Thịt của ngươi, ta không thích ăn. Dù sao đại bàng cũng đã thanh trừ sạch bầy rắn rồi, mà chúng nó tuyệt đối sẽ không ghét bỏ thân thể bẩn thỉu của ngươi, cho nên. . . Thưởng ngươi cho bọn chúng đi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 128: Thành Toàn

Huyết Bàng Vương đột nhiên vỗ cánh bay, động tác nhanh đến kinh thế hãi tục.

Chỉ trong nháy mắt, Huyết Bàng Vương lại đứng ngạo nghễ trên cành cây. Cùng lúc đó, hàng trăm đại bàng đen cũng vỗ cánh đáp trên những cành cây xung quanh.

Huyết Bàng Vương phát ra một tiếng rít gào, nhận được mệnh lệnh của nó, các Hắc Bàng lập tức hung ác nhìn Thánh Tôn, đồng thời vỗ cánh hướng tới con mồi.

Gió xào xạc, lá buồn bã rơi, giống như xót thương cho Thánh Tôn sắp phải mất mạng.

Hai chân hắn đã bị Huyết Bàng Vương mổ trọng thương, muốn tránh lại không thể tránh, muốn trốn cũng không thể trốn, mồ hôi lạnh cuốn theo máu tươi nhỏ giọt, khuôn mặt đằng sau lớp mặt nạ trở nên trắng bệch.

Nhìn Hắc Bàng sắp bay tới, Thánh Tôn biết hôm nay khó thoát khỏi cái chết, không cam lòng nhắm chặt hai mắt.

Nhưng mà, ngay lúc bọn chúng sắp bay tới, chỉ cách Thánh Tôn một mét.

Vèo một tiếng vang lên, một bóng dáng nhanh như chớp nhảy lên, lẳng lặng đứng trước mặt Thánh Tôn, bóng dáng đó chính là Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Hắc Bàng có chút chần chờ, đồng loạt quay đầu nhìn về phía Huyết Bàng Vương.

Huyết Bàng Vương híp mắt nhàn nhạt nhìn Nam Cung Tuyết Y, mở cái mỏ sắc như móc câu nói: "Ngươi muốn cứu hắn?"

Nam Cung Tuyết Y ôm quyền, đôi con ngươi đen như mực đầy khổ sở nói: "Bàng Vương, quả thật hôm nay Thánh Tôn đã phạm phải sai lầm lớn. Chỉ là nể tình Thánh Tôn là người Linh Cung, hi vọng Bàng Vương cho Thánh Tôn một cơ hội hối cải."

"Ta biết quan hệ giữa ngươi và Thánh Tôn không tầm thường, ngươi muốn cứu Thánh Tôn cũng là điều dễ hiểu." Hai mắt Huyết Bàng Vương thâm thúy nhìn Nam Cung Tuyết Y, chậm rãi nói: "Nhưng mà. . . Trách nhiệm của ta là bảo hộ chủ nhân, người nào âm mưu tổn thương chủ nhân, chắc chắn ta sẽ nghiêm trị, cho dù là Thánh Đế đương nhiệm của Linh Cung cũng không ngoại lệ."

"Nhưng. . ." Nam Cung Tuyết Y đột nhiên quay đầu, ánh mắt phức nhìn Thánh Tôn cả người đầy máu, sau đó quay đầu lại, thở dài nói: "Nếu ta thay Thánh Tôn chịu phạt, nguyện làm mồi cho Hắc Bàng, không biết Bàng Vương có thể cho Thánh Tôn một con đường sống không?"

Thánh Tôn vốn đang nhắm mắt chờ đợi, nghe thấy những lời này, lập tức trừng lớn hai mắt, lắp bắp: "Tuyết Y, ngươi. . ."

Ngân Lang sau khi ăn đan dược đã khôi phục lại bình thường, nghe được lời nói của Nam Cung Tuyết Y cũng không khỏi kinh ngạc nhìn hắn.

Lúc trước hắn bắt tay với bọn họ đối phó Thánh Tôn, còn mạo hiểm cứu mình dưới miệng Ma Xà, hiển nhiên là lập trường đối lập với Thánh Tôn a.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại, khi Thánh Tôn gặp nạn, vì sao hắn lại tình nguyện hy sinh bản thân cũng muốn cứu bằng được Thánh Tôn chứ? Hắn. . . và Thánh Tôn rốt cuộc có quan hệ gì?

"Ha ha ha. . ." Thánh Tôn che giấu sự khiếp sợ trong lòng, ngửa đầu cuồng tiếu, sau đó lớn tiếng thét: "Nam Cung Tuyết Y, cút sang một bên cho Bản Tôn. Ngươi đang thương hại Bản Tôn sao? Bản Tôn dù bị thịt nát xương tan, cũng không cần ngươi hy sinh bản thân để cứu ta."

Nam Cung Tuyết Y bỏ ngoài tai lời nói của y, nhìn thẳng Huyết Bàng Vương nói: "Bàng Vương, ta nguyện lấy một mạng đổi một mạng, hi vọng người có thể thành toàn."

Huyết Bàng Vương quét mắt qua Nam Cung Tuyết Y, mở cái miệng móc câu nói: "Nếu ta không thành toàn thì sao?"

"Như vậy. . . Ta cũng chỉ có thể lấy cứng đối cứu. Ta biết rõ, ta tiêu hao quá nhiều linh lực, hiện tại nếu cứng đối cứng, e rằng không có khả năng. Nhưng mà dù biết như thế, ta cũng sẽ dốc toàn lực thử một lần."

Nam Cung Tuyết Y vừa dứt lời, tay trái túm chặt Thánh Tôn, tay phải ngưng tụ linh lực hướng tới đám Hắc Bàng.

Đúng lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên lên tiếng: "Tiểu Bàng nhi, nếu Nam Cung Tuyết Y nhất định phải cứu Thánh Tôn, vậy thì tác thành cho hắn đi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Ngân Lang và Thanh Báo lập tức liếc mắt nhìn nhau.

Tên này một lòng muốn hại vương phi, vì sao vương phi không thừa dịp này loại trừ hắn, mà lại thả hắn, đây không phải là lưu lại một mầm họa lớn sao?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ. . . Vương phi đã từng với bọn họ, nếu biết dùng mưu trí, có khi kẻ địch lại là con cờ mang lại lợi ích cho mình. Xem ra, vương phi lưu lại Thánh Tôn, nhất định là có ẩn ý.

Tiểu Bàng nhi? Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, hàng trăm con đại bàng đang chờ lệnh của Huyết Bàng Vương lập tức ngừng vỗ cánh, thân thể to lớn ngã trên mặt đất lạnh lẽo.

Sau khi đứng lên, bọn chúng không khỏi vùi đầu vào cánh, liều mạng đè nén tiếng cười.

Bọn chúng đương nhiên biết Tiểu Bàng nhi trong miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt là ai, nhưng mà Vương của bọn chúng uy vũ như thế, sao có thể trở thành Tiểu Bàng nhi "đáng yêu" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nói chứ? Chuyện này. . . sao bọn chúng có thể không buồn cười chứ?

Cùng lúc đó, Huyết Bàng Vương nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt gọi, cả người liền chao đảo.

Nó chậm chạp bay đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai mắt buồn bã nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bất mãn nói: "Đừng gọi người ta Tiểu Bàng nhi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khúc khích, duỗi ngón tay túm lấy cái cánh nó nói: "Không gọi ngươi Tiểu Bàng nhi, vậy gọi là gì a?"

"Tất cả mọi người đều gọi ta là Bàng Vương, xưng hô như thế oai phong cỡ nào a!" Huyết Bàng Vương cao ngạo thốt ra một câu, nhưng sau đó liền ngượng ngùng cúi đầu, nhỏ giọng nói tiếp.

"Nhưng mà, người là chủ nhân của ta, dĩ nhiên người không thể gọi ta là Bàng Vương, như vậy. . . Sẽ tổn hại thân phận cao quý của chủ nhân. Chủ nhân có thể ban thưởng cho ta một cái tên, chỉ là đừng lấy cái tên mất uy như Tiểu Bàng nhi, tốt nhất hãy ban cho ta một cái tên khí phách nha."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọc chọc cánh Huyết Bàng Vương, mở miệng tà mị nói: "Được rồi! Tạm thời cứ gọi ngươi Tiểu Bàng nhi, sau đó ta sẽ động não nghĩ cho ngươi một cái tên khí phách."

Ngượng ngùng trong mắt Huyết Bàng Vương lại chuyển lạnh lùng nhìn Thánh Tôn sau lưng Nam Cung Tuyết Y nói: "Chủ nhân có lệnh, hôm nay sẽ tha cho ngươi một mạng. Nhưng nếu ngày sau ngươi còn dám khiêu khích chủ nhân, ta nhất định không tha."

Đối với Thánh Tôn mà nói, lời nói và hành động của Huyết Bàng Vương, quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Nhưng mà, hiện giờ hắn không làm gì được Huyết Bàng Vương, dù có hận, cũng chỉ có thể giả câm điếc, nén giận trong lòng.

Nam Cung Tuyết Y nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm kích, mở miệng nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đa tạ!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt trêu đùa mấy sợi tóc bên má, bỗng nhiên nghiêng đầu, nở nụ cười xinh đẹp nhìn Nam Cung Tuyết Y.

"Không cần cảm ơn! Ta có thể tha cho Thánh Tôn, cũng sẽ không để ngươi chịu chết thay y. Nhưng mà, ta cũng không thích làm giao dịch lỗ vốn, vì vậy trước khi rời đi, ngươi nên nói cho ta một ít chuyện chứ?"

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, thân thể Nam Cung Tuyết Y cứng đờ. Dù trong lòng đã đoán được ý tứ trong đó, vẫn không nhịn được hỏi: "Ngươi. . . Muốn ta nói chuyện gì?"

"Lúc trước ngươi sai người cướp Độc Tiên Mộng La Yên đi, đến tột cùng là vì cái gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày nói tiếp: "Tốt nhất ngươi nên nói thật, con người của ta tính khí không tốt. Nếu ngươi chọc giận ta...ta chắc chắn sẽ thu lại lời nói trước đó."

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y khẽ nhếch môi, nói ra dụng ý của mình: "Mộng La Yên có một thứ, mà thứ đó rất cần cho Hiên Viên Diễm sau này. Ta sai người cướp Mộng La Yên, là muốn lấy thứ đó trong tay nàng ta giao cho Hiên Viên Diễm."

Sợ rằng ngoài mặt là ý tốt, thật ra là dùng nó để uy hiếp Diễm đi?

Bằng không, nếu thật sự có lòng muốn tặng cho Diễm, có thể ép Mộng La Yên giao cho mình, sau đó để mình giao cho diễm, cần gì phải hao tâm tổn sức như thế?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh, híp mắt nhìn Nam Cung Tuyết Y nói: "Cái thứ mà ngươi nói. . . ngày sau Diễm sẽ cần đến, rốt cuộc là vật gì?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 129: Tích Lệ Thảo

Nam Cung Tuyết Y buông mắt xuống tránh ánh nhìn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời nặn ra ba chữ: "Tích Lệ Thảo."

"Tích Lệ Thảo?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thâm thúy nhìn Nam Cung Tuyết Y, cao giọng nói: "Tại sao sau này Diễm lại cần đến nó?"

"Nếu ta đoán không sai, ngươi sẽ rất nhanh đến Tuyết Ảnh Các hội hợp với Hiên Viên Diễm. Đến đó, ngươi tự nhiên sẽ biết tầm quan trọng của nó với Hiên Viên Diễm."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nâng mắt nhìn Nam Cung Tuyết Y, hắn tiếp tục nói: "Đợi Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ thuận lợi lấy được Tích Lệ Thảo, họ sẽ mang Mộng La Yên tới Tuyết Ảnh Các."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm chặt Huyết Tỳ Bà vào trong ngực, nhảy xuống mặt đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười quyến rũ, mở miệng nói: "Nên nói cũng nói rồi, ngươi có thể mang Thánh Tôn rời khỏi đây. Đừng quên tìm một chỗ thanh tịnh để hắn có thể an tâm dưỡng thương."

Mặc dù nàng cười, thanh âm ôn nhu như nước, nhưng lại ẩn chứa hơi thở lạnh băng, khiến Nam Cung Tuyết Y không thể làm ngơ.

"Cáo từ." Nam Cung Tuyết Y hít thở không thông, nhẹ nhàng nặn ra hai chữ, cúi người xuống.

https://thuviensach.vn

Tay trái túm vai Thánh Tôn, tay phải ôm hông Thánh Tôn, Nam Cung Tuyết Y đạp gió mà đi, trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng.

Nhìn Nam Cung Tuyết Y biến mất, Ngân Lang và Thanh Báo khẽ điểm mũi chân một cái, chia nhau đứng hai bên trái phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tuy đoán được phần nào dụng ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng bọn họ vẫn không nhịn được nghiêng đầu, đồng thanh hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Vương phi, vì sao người bỏ qua cho Thánh Tôn?"

Mái tóc đen nhánh tung bay trong gió, mắt ngọc không chút để ý quét qua nơi Nam Cung Tuyết Y biến mất, lười biếng nói: "Thánh Tôn là kẻ địch của ta, cũng là kẻ địch của Linh Cung. Tạm thời giữ lại mạng hắn, để Linh Cung tiếp tục nội chiến, đối với ta mà nói cũng không phải là một chuyện xấu."

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Thanh Báo và Ngân Lang lập tức nhìn nhau cười, đồng thời trong lòng âm thầm nói: nguyên nhân Vương phi tha cho Thánh Tôn, quả nhiên giống như bọn họ dự đoán.

Nhưng ngay sau đó lại nhìn thấy Thanh Báo nhíu chặt chân mày, lo lắng nói: "Vương phi! Thuộc hạ luôn cảm thấy, Nam Cung Tuyết Y tuy không hại người, nhưng lại có ác ý với Vương gia. Chúng ta có nên lập tức lên đường đến Tuyết Ảnh Các hội hợp với Vương gia không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu suy nghĩ, cười nói: "Về Vương phủ trước đi, đem Cầu Cầu theo, sau đó lại đi Tuyết Ảnh Các."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Ngân Lang và Thanh Báo còn chưa kịp lên tiếng, Huyết Bàng Vương đã giành nói trước: "Chủ nhân, có thể đi chậm một chút không?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay người, kinh ngạc nhướng mày, nhìn Huyết Bàng Vương nói: "Tại sao Tiểu Bàng nhi lại nói như thế?"

Lại nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt gọi mình là Tiểu Bàng nhi, mỏ nó đột nhiên co quắp, ngay sau đó ngẩng đầu phát ra một tiếng kêu uy nghiêm.

Nó một đời uy phong, lại bị ba chữ Tiểu Bàng nhi này hủy hoàn toàn rồi.

Nó thề, trước khi chủ nhân nghĩ cho nó một cái tên khí phách, nó sẽ không bao giờ kêu bọn thuộc hạ xuất hiện nữa. Nó. . . Không muốn bị bọn thuộc hạ nghe được cái tên Tiểu Bàng nhi "đáng yêu" này a?

Bọn Hắc Bàng cứng rắn ngăn không cười ra tiếng, nghe thấy tiếng kêu uy nghiêm của Huyết Bàng Vương, chúng vội vàng bay đi.

Nhanh nhanh thoát khỏi đây! Bàng Vương tính khí không tốt, vạn nhất trốn chậm một chút, bọn họ không thể bảo đảm có bị Bàng Vương mổ sạch lông không a!

Bàng Vương lạnh lùng nhìn một đám đại bàng chạy chối chết, sau đó ánh mắt chuyển nhu hòa, nũng nịu vỗ vỗ bả vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chậm rãi mở cái mỏ sắc nhọn.

"Chủ nhân, ta cảm ứng được ngài trong người ngài có một viên thủy tinh. Hay là người đi với ta trước, chỉ cần cho ta thời gian một đêm, ta không chỉ có thể giúp người dung hợp linh lực, mà còn có thể làm uy lực của người cao hơn mấy chục lần. Nhưng mà. . ."

Huyết Bàng Vương kéo dài giọng nói, liếc mắt nhìn Ngân Lang và Thanh Báo một cái, mới tiếp tục nói: "Chỗ đó cực kỳ âm hàn, hai người bọn họ không có linh lực hộ thể, chỉ nháy mắt sẽ bị đóng thành băng. Cho nên, người không thể dẫn bọn hắn cùng đi."

https://thuviensach.vn

"Như thế a!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt ve cánh Huyết Bàng Vương, nghe nó nói thế, trong lòng không khỏi âm thầm suy nghĩ.

Chỉ là kéo dài thời gian một đêm, không có gì đáng ngại chứ?

Lấy bản lĩnh và sự thông minh của Diễm, mà Tuyết Ảnh Các cũng nguy hiểm trùng trùng, bốn phía cũng có không ít tên bụng dạ khó lường, nhất định Diễm sẽ ứng phó được.

Nhưng nếu mình có thể dùng một đêm này dung hợp linh lực, còn làm uy lực tăng gấp mấy chục lần, như vậy đợi đến lúc mình đến Tuyết Ảnh Các hội hợp với Diễm, sẽ rất có ích.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghĩ xong, lập tức mở miệng gọi: "Ngân Lang, Thanh Báo!"

"Có thuộc hạ." Ngân Lang và Thanh Báo lập tức đứng thẳng, đồng thời lên tiếng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười một tiếng, chậm rãi nói: "Tiểu Bàng nhi muốn dẫn ta đi dung hợp linh lực, nhưng mà hai người các ngươi không thích hợp đến đó, hai ngươi về vương phủ trước. Sau khi dung hợp linh lực, ta sẽ phát tín hiệu cho hai ngươi. Đến lúc đó, hai ngươi nhớ đưa Cầu Cầu đi theo."

"Thuộc hạ tuân lệnh." Ngân Lang và Thanh Báo cung kính hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, lập tức đạp đất mà đi.

"Chủ nhân, lên đi!" Cùng lúc đó, Huyết Bàng Vương khẽ nghiêng người, lên tiếng ý bảo Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi trên người nó.

Mũi chân nhẹ điểm, nhảy lên lưng Huyết Bàng Vương. Nàng vỗ vỗ đầu nó, ôm cổ nó, cười nói: "Lên đường đi, Tiểu Bàng nhi."

https://thuviensach.vn

Ô -- còn gọi người ta là Tiểu Bàng nhi, chủ nhân a, lúc nào người mới nghĩ cho ta cái tên uy phong khí phách chứ.

Mỏ Huyết Bàng Vương liên tục giật giật, trong lòng âm thầm nói, ai oán giương đôi cánh lớn, cõng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay lên trời cao.

Giờ khắc này, nếu Huyết Bàng Vương biết cái tên "Vừa uy phong vừa khí phách" mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghĩ cho nó, nó nhất định sẽ không oán hận cái tên Tiểu Bàng nhi này, mà còn vô cùng hài lòng.

Đang lúc Huyết Bàng Vương cõng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay giữa những đám mây, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng cúi đầu nhìn chân, cảnh vật lên thơ, đẹp không sao tả xiết --

Cùng lúc đó, Nam Cung Tuyết Y ôm Thánh Tôn đáp xuống một dòng suối nhỏ.

Dìu Thánh Tôn đến bên một gốc cây, nhẹ nhàng đỡ Thánh Tôn ngồi xuống, lại săn sóc để Thánh Tôn dựa lưng vào thân cây, Nam Cung Tuyết Y mới quay người lại, không nhìn Thánh Tôn mà nói: "Yên tâm vận linh lực trị thương đi, trước khi chữa trị xong, ta vẫn sẽ bảo vệ ngươi."

Thánh Tôn vô cùng suy yếu, gian nan hít thở mấy lần, sau đó trợn mắt giận dữ nhìn bóng lưng Nam Cung Tuyết Y, lạnh lùng nói: "Ngươi cút đi, Bản Tôn không cần ngươi bảo hộ."

Hắn không cần Nam Cung Tuyết Y bảo hộ, chính xác mà nói, hắn cũng không muốn hình ảnh mình chật vật không chịu nổi bị Nam Cung Tuyết Y nhìn thấy.

"Tiết kiệm một chút tức đi! Nếu như ngươi không vận linh lực chữa thương, sợ rằng hai chân không chỉ tàn phế, mà ngay cả tính mạng cũng khó bảo toàn. Ta đã cứu ngươi, đương nhiên không muốn nhặt xác ngươi."

https://thuviensach.vn

Lúc Thánh Tôn vận linh lực trị thương, không thể bị quấy nhiễu, nếu không sẽ trở thành kiếm củi ba năm thiêu một giờ, hộc máu mà chết.

Vì phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn xảy ra, Nam Cung Tuyết Y nói xong, hai tai lập tức vểnh lên nghe ngóng động tĩnh, vô cùng cẩn thận nhìn xung quanh.

"Ngươi. . ." Thánh Tôn đột nhiên há to mồm, vừa muốn nói gì với Nam Cung Tuyết Y, cảm thấy như có ngàn vạn lưỡi đao sắc bén đâm vào cổ họng.

Thánh Tôn vô cùng đau đớn, thân thể không khống chế được run rẩy, chỉ có thể nhắm mắt lại, khép tay tạo thành hình chữ thập vận linh lực trị thương.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, vết thương của Thánh Tôn cũng dần khép lại, thân thể đau đớn run rẩy cũng trở lại trạng thái bình thường.

Sau nửa canh giờ, Thánh Tôn thở dài đứng dậy.

Thánh Tôn chắp tay sau lưng, tay áo hơi động, trong lòng bàn tay xuất hiện hai viên thuốc màu đen không biết có tác dụng gì, con ngươi âm lãnh và phức tạp nhìn Nam Cung Tuyết Y nói: "Đã đối nghịch với ta, cần gì phải cứu ta?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 130: Tuyết Ảnh Các

Nam Cung Tuyết Y chậm rãi xoay người, quét mắt nhìn Thánh Tôn.

Nhìn thấy Thánh Tôn giấu hai tay sau lưng, trong lòng không khỏi u ám thở dài, ngửa đầu nhìn những đám mây nhàn nhã trôi, mở miệng nói: "Cứu ngươi, là hiếu. Đối nghịch với ngươi, là trung."

"Ha ha. . ." Thánh Tôn lạnh lùng cất tiếng cười, bàn tay giấu sau lưng càng nắm chặt hơn, nhìn Nam Cung Tuyết Y nói: "Vừa trung thành với Linh Cung, vừa tận hiếu với Bản Tôn. Chẳng lẽ ngươi không biết, với ngươi mà nói, trung và hiếu không thể nào lưỡng toàn sao?"

Nam Cung Tuyết Y đếm những đám mây trên trời, thanh âm phiền muộn bay trong gió: "Nếu ngươi chịu quay đầu, sao ta lại không thể bảo toàn trung hiếu? Cũng chỉ tại ngươi làm khó ta thôi."

Thánh Tôn bóp nát hai viên thuốc trong tay, nghiến răng nghiến lợi nói: "Làm khó ngươi không phải là Bản Tôn, mà là Thánh Đế. Nếu không phải lúc trước hắn vô tình, sao ta có thể trở thành kẻ tràn ngập hận thù như hôm nay chứ?"

Nam Cung Tuyết Y chuyển mắt nhìn Thánh Tôn, mở miệng gằn từng chữ một: "Ngươi vì cái chết của người yêu, giận lây sang Thánh Đế. Vậy cái chết của mẹ, ta nên giận chó đánh mèo lên người nào đây?"

"Nữ nhân vô. . ." Vì bận tâm cảm thụ của Nam Cung Tuyết Y, Thánh Tôn cứng rắn nén lại chữ sỉ, lạnh lùng nói: "Nữ nhân kia chết, là gieo gió gặt bão."

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân kia?" Nam Cung Tuyết Y giương cao giọng, hai mắt đầy tức giận. Nhưng ngay sau đó, hắn hít một hơi thật sâu, đè nén tức giận trong lòng.

Nam Cung Tuyết Y bình tĩnh nhìn thẳng Thánh Tôn, mở miệng nói: "Được rồi, ta với ngươi không cùng suy nghĩ, nói thêm nữa e rằng cũng khó kết thúc được. Hiện tại ngươi đã không sao, ta cũng nên rời đi."

Nam Cung Tuyết Y nói xong, xoay người, cất bước đi.

Nhưng mà còn chưa đi được ba bước, Nam Cung Tuyết Y lại dừng bước, quay người lại nhìn Thánh Tôn nói: "Trước khi rời đi. . . Vẫn muốn nhiều lời khuyên ngươi vài câu. Bàng Vương đã nhận Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm chủ, nếu như ngươi còn có ý định thương tổn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kết cục của ngươi sẽ rất thảm. Cho nên, ngươi nên thức thời buông tay đi, tránh cho Linh Cung có thêm một ngôi mộ!"

"Trừ phi Thánh Đế chết, nếu không Bản Tôn vĩnh viễn không dừng tay." Thánh Tôn vội đáp, tay áo đột nhiên bay lên, hai tay vẩy thuốc bột về phía Nam Cung Tuyết Y.

"Ngươi. . . Thật đúng là không còn thuốc chữa rồi!" Nam Cung Tuyết Y xiêu vẹo sắp đổ, vô cùng khổ sở và bất đắc dĩ nói ra một câu, lúc này thân thể ngã về phía sau, té xỉu trên mặt đất.

"Bản Tôn hết thuốc chữa, là do Thánh Đế ban tặng. Bản Tôn còn sống thì nhất định phải giết Thánh đế, nếu không sẽ chết không nhắm mắt." Thánh Tôn ngửa đầu gào thét, thanh âm vô cùng thê lương, khuôn mặt dưới lớp mặt nạ vô cùng dữ tợn, nhưng lại không khống chế được hai giọt lệ đau khổ lăn dài trên má.

Thánh Tôn giơ tay lau hai giọt nước mắt, đi đến bên người Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

Hắn nửa ngồi xuống, bàn tay vuốt ve khuôn mặt đã dịch dung của Nam Cung Tuyết Y, thê lương lại băng giá nói: "Tuyết Y, ngươi chưa từng yêu ai khắc cốt ghi tâm, cho nên sao ngươi có thể cảm nhận được loại đau đớn tê tâm liệt phế này? Càng không cách nào hiểu được. . . Hận đến xương tủy!"

Thánh Tôn che giấu cảm xúc trào dâng trong lòng, hai mắt khôi phục sự lạnh lùng vốn có.

Hắn đột nhiên đứng lên, tay phải hướng lên trời, vận linh lực ngưng kết lại thành một ám hiệu màu đen.

Chỉ trong thời gian một ly trà, tiếng gió xào xạc, sáu hắc y nhân che mặt nhanh như chớp xuất hiện trước mặt Thánh Tôn. Bọn họ quỳ một gối trên đất, sợ hãi đồng thanh nói: "Bọn thuộc hạ tham kiến Thánh Tôn, cung lĩnh mệnh lệnh của Thánh Tôn!"

Thánh Tôn lạnh lùng nhìn Nam Cung Tuyết Y đang mê man, sau đó điểm chân một cái, lập tức biến mất không còn bóng dáng.

Cùng lúc đó, từ nơi xa truyền tới thanh âm lạnh lùng của Thánh Tôn: "Nhốt Thánh Quân vào ám ngục của Bản Tôn, mỗi ngày trước khi hắn tỉnh lại, phải làm hắn tiếp tục hôn mê. Cho đến khi. . . Bản Tôn hoàn thành kế hoạch, thì mới ngừng lại."

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Sáu hắc y nhân cung kính trả lời, lúc này mới đứng lên. Phủi bụi đất trên đầu gối xong, sáu người lập tức đứng xung quanh Nam Cung Tuyết Y.

"Thánh Quân, đắc tội. Đây là mệnh lệnh của Thánh Tôn, bọn thuộc hạ không thể làm trái." Bọn họ bất đắc dĩ nhìn Nam Cung Tuyết Y, ôm quyền xin lỗi hắn xong, mới khom người, chuẩn bị mang Cung Tuyết Y đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, bọn họ mới chạm vào Nam Cung Tuyết Y, hắn lại đột nhiên mở choàng mắt.

Nam Cung Tuyết Y khẽ phẩy tay với bọn họ, chỉ nghe thấy tiếng ầm ầm vang lên, sáu hắc y nhân liền ngã trên đất.

"Thánh Tôn, cha của ta. Đích thực ta chưa từng trải qua tình yêu khắc cốt ghi tâm như ngươi nói, cho nên có lẽ ta thật sự không cách nào hiểu được nỗi đau tê tâm liệt phế của ngươi, càng không hiểu được nỗi hận thấu xương của ngươi với người kia."

Nam Cung Tuyết Y chậm rãi đứng dậy, nhìn hướng Thánh Tôn biến mất, nhàn nhạt nói: "Nhưng mà. . . Ta lại hiểu rất rõ một thứ, dù tình yêu của ngươi có nồng nàn đến đâu, dù nỗi hận thù của ngươi có sâu đậm đến đâu, cũng không thể trở thành lý do để ngươi tổn thương những người vô tội. Không phải sao?"

Thì ra lúc Thánh Tôn trị thương xong, giấu hai tay sau lưng, Nam Cung Tuyết Y đã nhận ra ý đồ của hắn.

Vì vậy, Nam Cung Tuyết Y đã sớm vận lực hộ thể, phấn gây mê mà Thánh Tôn dùng với hắn, căn bản không là gì.

Mà hắn vẫn giả bộ bất tỉnh, chỉ là tránh xung đột trực tiếp với Thánh Tôn thôi.

Nhưng nếu hắn không giả bộ bất tỉnh, dù không đánh một trận với Thánh Tôn, sợ rằng cũng sẽ có một trận võ mồm kịch liệt. Dù là cái nào, hắn cũng muốn tận lực tránh đi. Thánh Tôn không mệt, nhưng hắn. . . Còn ngại mệt a!

Quét mắt nhìn sáu tên ngã trên đất một lượt, tuy rằng hắn dùng thuốc mê nhưng liều lượng không lớn, trong thời gian nửa chung trà họ sẽ tỉnh lại. Hắn vung tay lên, điểm nhẹ mũi chân, biến mất không còn bóng dáng.

https://thuviensach.vn

Thánh Tôn, cha của ta. Mạng thuộc về chính ngươi, nhưng nếu ngươi cố tình không tiếc mạng sống, nhất định khiêu khích Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà bị Bàng Vương ăn thịt. Như vậy. . . Ta cũng chỉ có thể vào tiết Thanh Minh hàng năm, đi tảo mộ cho ngươi thôi.

Bóng đêm lẳng lặng phủ xuống, nắng chiều dần xuống núi, vẽ lên một bức tranh xinh đẹp huyền ảo.

Lúc này, trong rừng cây nào đó ở Tuyết Ảnh Các --

Từng cây trúc xanh vươn thẳng, gió đêm nhẹ nhàng phất qua, lá trúc mềm mại đong đưa, tấu lên một khúc nhạc thanh thúy.

Phóng mắt nhìn sang, chính giữa rừng trúc Ngũ Hành Bát Quái trận này có một Trúc Lâu.

Trong Trúc Lâu có vô số đèn lồng đỏ, làm người ta có thể nhìn rõ ràng tình huống bên trong.

Chỉ thấy bên trong rải rác rất nhiều lò thuốc to nhỏ màu sắc khác nhau, trong các tủ đồ có vô số bình thuốc tinh sảo.

Theo cầu thang đi lên, có thể rõ ràng tình huống ở lầu hai.

Trên mặt đất cũng toàn là lò thuốc, tủ đồ cũng toàn là bình thuốc. Nhưng nơi này lại có thêm một chiếc giường trúc.

Lầu một là thuốc độc. Còn lầu hai chứa thuốc giải.

Nhưng muốn đi lên lầu hai, phải đi qua lầu một có độc dược, chỉ cần ngửi một chút độc dược, chắc chắn độc tính sẽ phát tác, lập tức mất mạng.

Như vậy có thể thấy được, mùi của độc dược ở lầu một và giải dược ở lầu hai có công dụng khắc chế lẫn nhau. Người dùng thuốc cao minh như

https://thuviensach.vn

thế, cũng là chủ nhân của tòa Trúc Lâu này, chính là Thánh Thủ Y Vương mà Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly đang nóng lòng tìm kiếm.

Nhưng mà, Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly nhất định không thể ngờ rằng, Thánh Thủ Y Vương mà bọn họ nóng lòng tìm kiếm, hiện tại đang nằm thoi thóp trên giường.

Thánh Thủ Y Vương chậm rãi mở mắt ra, sắc mặt trắng bệch, đôi môi thâm tím, vô cùng suy yếu lên tiếng: "Các Chủ. . . Các Chủ còn chưa trở về. . . Trở về sao?"

Hai thị nữ đứng bên cạnh nghe Thánh Thủ Y Vương hỏi, nhẹ nhàng đáp lại: "Lão Các Chủ, ngài nhất định phải cố gắng chống đỡ, Các Chủ lập tức trở lại."

Hai người vừa dứt lời, nôn nóng dõi mắt nhìn ra ngoài.

Thực ra họ đều biết rõ, nếu không phải vì gặp mặt Các Chủ lần cuối, Lão Các Chủ sẽ không thể chống đỡ tới tận bây giờ. Các Chủ ơi Các Chủ, ngài mau trở lại đi!

Cùng lúc đó, lá trúc phất phơ, bốn thuộc hạ biểu tình bi thương khiêng một cỗ kiệu, cấp tốc chạy tới Trúc Lâu. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 131: Phương Thuốc Kinh Người

Từ trong cỗ kiệu tản ra mùi thơm của hoa đào.

Dưới ánh chiều ta, có thể nhìn thấy những cánh hoa đào bị vò nát từ trong kiệu bay ra, theo gió bay đi khắp nơi.

Người ngồi trong kiệu, chính là Các Chủ thần bí của Tuyết Ảnh Các, cũng chính là người ít giao thiệp với giang hồ, rồi lại vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà bôn ba hồng trần, Vô Ngân công tử.

Mang theo bụi đất, cỗ kiệu hạ xuống trước cửa Trúc Lâu.

Một thuộc hạ lấy tay xốc màn kiệu lên, đồng thời mở miệng nói: "Công tử, vào đi thôi, Lão Các Chủ ở trong phòng đợi ngài."

Vô Ngân công tử thả lỏng tay, hoa đào trong bàn tay rơi xuống đất, hắn đạp gió nhảy lên Trúc Lâu.

Hai thị nữ đang nóng nảy chờ đợi, nhìn thấy Vô Ngân công tử đã tới, kinh hỉ nói: "Lão Các Chủ, Các Chủ trở lại rồi."

Thánh Thủ Y Vương nằm ở trên giường, khuôn mặt trắng bệch hiện lên ý cười.

Gian nan nghiêng đầu sang trái, mắt nhìn Vô Ngân công tử, đồng thời vươn tay ra muốn sờ khuôn mặt hắn, Thánh Thủ Y Vương suy yếu hổn hển nói: "Ngân nhi, đã về rồi?"

https://thuviensach.vn

Vô Ngân công tử vội vàng đi đến trước giường, đặt mông ngồi bên giường, hai tay cầm bàn tay lạnh lẽo của Thánh Thủ Y Vương, chỉ khạc ra một chữ: "Ừ."

Tuy chỉ có một chữ, nhưng trong đó lại ẩn chứa ngàn vạn bi thương, sao Thánh Thủ Y Vương có thể không nhận ra chứ?

Thánh Thủ Y Vương cười càng tươi hơn, giơ tay còn lại lên.

Lòng bàn tay vỗ nhẹ cánh tay Vô Ngân công tử, Thánh Thủ Y Vương đứt quãng nói: "Ngân nhi, con cũng biết. Có thể sớm một ngày đi xuống hội hợp với mẫu thân con, đối với phụ thân mà nói không có gì vui hơn. Vì thế, con đừng đau lòng, mà nên vui mừng cho phụ thân."

Trong lòng Vô Ngân công tử rất ưu thương, nhưng vẫn cố gắng nặn ra nụ cười, mở miệng ôn nhu đáp: "Phụ thân, Ngân nhi không thương tâm."

Không sai, hắn biết rằng. Có thể sớm ngày gặp mẫu thân dưới hoàng tuyền, là tâm nguyện lớn nhất đời của phụ thân. Hiện tại người bị như thế này, là bởi vì kịch độc tiềm tàng trong cơ thể phát tác.

Vô số kịch độc trong cơ thể phụ thân, vốn là người tự mình nghiên cứu ra, dù trong cơ thể người chứa rất nhiều kịch độc, thân là Thánh Thủ Y Vương, muốn giải kịch độc có khó khăn gì chứ?

Nhưng mà phụ thân một lòng muốn chết, không muốn giải độc, cũng không cho phép con trai là hắn, giải độc cho.

Nguyên nhân của việc này, phải kể đến hơn hai mươi năm trước --

Lúc người còn là Các Chủ bí ẩn của Tuyết Ảnh Các, người đã lấy danh hiệu Thánh Thủ Y Vương hành tẩu giang hồ, rồi quen biết mẫu thân xinh đẹp dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, vì muốn có thời gian bồi mẫu thân, người liền giao tất cả mọi việc cho hộ pháp tín nhiệm nhất xử lý. Hai người ẩn cư trong một cốc động.

Phụ thân hành y cứu chữa rất nhiều người, nhưng cũng vì vậy mà có không ít kẻ thù. Những kẻ đó thấy kẻ thù của họ đã bị trọng thương, đều được phụ thân cứu chữa, nên muốn trút giận lên đầu phụ thân.

Vào một năm, khi phụ thân cùng mẫu thân đang ngắm hoa trong cốc, chợt có hai mươi mấy tên bịt mặt võ nghệ cao cường xông vào.

Dù phụ thân đã tung độc phấn làm những kẻ bịt mặt chết tại chỗ, nhưng vẫn có một tên võ công cao cường nhất trong số đó, trước khi mất mạng đã đánh mẫu thân một chưởng trí mạng.

Một chưởng kia không chỉ phá hủy lục phủ ngũ tạng, mà còn làm hắn thoi thóp trong bụng mẹ. Nếu không phải vì y thuật của phụ thân cực kỳ cao minh, hắn sẽ không sống được quá một ly trà.

Tuy tạm thời bảo vệ được mạng của hai mẹ con, nhưng phụ thân biết rõ, nếu không tìm được Vãn Hồn Thảo, tính mạng của mẫu tử hai người chỉ giữ được trong vòng hai tháng.

Phụ thân cũng biết, gốc cây quý hiếm ngàn năm chỉ có một đó, đã bị Long Diệu Hoàng ban cho vị Thái Tử năm đó là Hiên Viên Cực, cũng chính là cha của Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly.

Vì vậy phụ thân cả đêm lẻn vào phủ Thái Tử, muốn trộm Vãn Hồn Thảo ngàn năm. Nhưng khi người vào dược phòng phủ Thái Tử tìm kiếm lại không thấy.

Đang lúc phụ thân chuẩn bị rời đi, thử đi những nơi khác tìm kiếm, chợt ngửi thấy mùi hương của Vãn Hồn Thảo từ một căn phòng truyền tới.

https://thuviensach.vn

Người vui mừng vào phòng, lại phát hiện một nữ nhân thanh tú đang cầm trong tay Vãn Hồn Thảo, chuẩn bị cho Hiên Viên Cực ăn, lúc đó Hiên Viên Cực bị các hoàng tử khác thuê sát thủ cắt đứt gân chân, đau đớn nằm trên giường.

Chỉ cần ăn Vãn Hồn Thảo, chân hắn sẽ khỏi hắn. Mà với y thuật của phụ thân, cũng có thể chữa trị cho hắn.

Điểm khác nhau là, ăn Vãn Hồn Thảo sẽ lập tức khỏi hắn mà không bị đau đớn.

Nhưng nếu để phụ thân chữa trị, Hiên Viên Cực sẽ phải chịu đau đớn ba canh giờ. Bởi vì, trong quá trình chữa trị, nhất định phải dùng đến mấy chục loại độc phấn, mà lại không thể dùng giải dược khống chế.

Từ trước đến giờ phụ thân luôn làm việc thiện, người biết nếu không cướp Vãn Hồn Thảo, sẽ không thể cứu mạng mẫu thân và mình. Nhưng nếu trắng trợn cướp đi, Hiên Viên Cực sẽ trở thành một phế nhân.

Trong lòng phụ thân rất mâu thuẫn, vì thế người đã nói ý tưởng này ra với Hiên Viên Cực. Khẩn cầu Hiên Viên Cực cùng nữ tử kia cho ông Vãn Hồn Thảo, đồng thời để ông chữa trị cho Hiên Viên Cực.

Thật ra thì trong lòng phụ thân cũng biết, như thế có hơi ích kỷ, nhất định họ sẽ không đồng ý đề nghị hoang đường của người.

Rõ ràng có thể khỏi ngay lập tức, lại đổi thành phải trị liệu ba canh giờ và phải chịu đau đớn suốt quá trình trị liệu, e rằng bất luận là ai, cũng sẽ không chấp nhận.

Nhưng vì cứu tính mạng mình và mẫu thân, phụ thân đã quyết định, nếu hai người không chấp nhận, người sẽ trắng trợn cướp đoạt.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà phụ thân không thể ngờ, hai người kia sau khi nghe người nói, chỉ liếc mắt nhìn nhau một cái xong, không chút do dự đưa Vãn Hồn Thảo ngàn năm cho phụ thân.

Vì thiếu một đại ân tình, phụ thân đã đưa cho Hiên Viên Cực một khối Kim Phỉ Thúy.

Phụ thân nói với Hiên Viên Cực: khi người còn sống, chỉ cần Hiên Viên Cực muốn người trả ân, thì hãy tìm người theo địa chỉ trong Kim Phỉ Thúy. Bất luận Hiên Viên Cực cần người làm chuyện gì, người đều chấp nhận, dù chết cũng không từ.

Thế nhưng phụ thân không ngờ tới, Hiên Viên Cực vốn không muốn phụ thân trả ân, không xem địa chỉ trong Kim Phỉ Thúy, mà lại đem nó khảm vào Hổ Phù.

Tuy Kim Phỉ Thúy giá trị xa xỉ, nhưng trong mắt Hiên Viên Cực lại chẳng là gì. Nguyên nhân thực sự khiến Hiên Viên Cực cất giấu Kim Phỉ Thúy, là bởi vì Kim Phỉ Thúy hàm chứa tình yêu của Thánh Thủ Y Vương với thê tử.

Cho đến hơn mười năm sau, phụ thân chưa kịp trả ân Hiên Viên Cực, thì nghe tin Long Diệu Hoàng Hiên Viên Cực băng hà.

Lại qua mấy năm, phụ thân biết được phi tử Hiên Viên Cực thích nhất, cũng chính là nữ tử năm đó người gặp trong phòng Hiên Viên Cực dính phải quái bệnh, được Thụy Vương Hiên Viên Diễm bí mật đưa đến một nơi kéo dài mạng sống.

Phụ thân biết Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly vẫn luôn tìm người, cũng biết bệnh mà mẫu phi hai người mắc phải.

Nhưng phụ thân không chủ động hiện thân, bởi vì bệnh trạng mà mẫu phi Hiên Viên Diễm có ghi lại trong cuốn sách y của người, nhưng phương

https://thuviensach.vn

pháp chữa trị lại chỉ có hai chữ: không biết!

Người tinh thông y thuật như phụ thân, cũng không cách nào chữa trị. Nhưng vì trả ân tình năm đó người thiếu Hiên Viên Cực, phụ thân liền bắt đầu dốc hết tâm huyết nghiên cứu cách chữa trị.

Hơn một năm trước, mẫu thân qua đời, phụ thân vốn muốn đi theo mẫu thân. Nhưng vì còn thiếu nợ ân tình, người đã quyết định trả hết nợ, rồi mới đi gặp mẫu thân.

Vì nghiên cứu phương pháp chữa trị bệnh lạ, phụ thân đã tự mình thử mấy ngàn loại độc dược cùng giải dược.

Cho đến một tháng trước, phụ thân không dùng giải dược nữa, mà dùng độc dược khắc chế lẫn nhau.

Hắn biết, phụ thân đã nghĩ ra biện pháp. Hắn cũng biết, một khi nghiên cứu ra phương thuốc, độc trong cơ thể phụ thân sẽ lập tức phát tác mà chết.

Chỉ là hắn không ngờ tới, ngày này lại tới nhanh như vậy.

Hiện tại độc trong cơ thể phụ thân đã phát tác, có lẽ. . . người đã nghiên cứu thành công phương pháp chữa trị cho mẫu phi của Hiên Viên Diễm rồi.

Phụ thân, Ngân nhi biết kể từ khi mẹ qua đời, người dù còn sống, nhưng cũng như đã chết.

Dù hôm nay Ngân nhi có giải độc cho người, thì người cũng sẽ thừa dịp Ngân nhi không chú ý, cố chấp đi làm bạn với mẫu thân.

Đối với người mà nói, còn sống chỉ thêm đau khổ.

https://thuviensach.vn

Mà đi gặp mẫu thân, mới là hạnh phúc người ngày đêm mong ngóng. Cho nên dù Ngân nhi có luyến tiếc phụ thân, cũng sao có thể làm trái ý người đây?

"Ngân nhi, đây là phương thuốc trả ân của phụ thân, trên đó viết phương pháp chữa trị cho mẫu phi Hiên Viên Diễm." Thánh Thủ Y Vương càng lúc càng suy yếu, rút tay khỏi tay Vô Ngân công tử, móc một tờ giấy đưa cho hắn.

"Chỉ tiếc, phụ thân tuy có lòng báo ân Hiên Viên Cực, lại không thể bảo vệ Long Diệu Hoàng Triều mà Hiên Viên Cực dốc hết tâm huyết cả đời a!"

Vô Ngân công tử đưa tay nhận lấy, nghe Thánh Thủ Y Vương nói, con ngươi đen như mực kinh ngạc nhìn chữ viết trên tờ giấy.

Trong phút chốc, Vô Ngân công tử cứng ngắc, hai mắt vô cùng kinh hãi. Trời ạ! Phụ thân dốc hết tâm huyết suy nghĩ ra phương pháp duy nhất chữa trị bệnh lạ này, lại là. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 132: Rừng Đào Ma

Thánh Thủ Y Vương lại giơ tay lên, bàn tay lạnh băng run rẩy vươn tới khuôn mặt Vô Ngân công tử, dù hơi thở yếu ớt nhưng ánh mắt vẫn tràn đầy ý cười nói: "Ngân nhi, cha muốn đi tìm mẹ con. Con. . ."

Vô Ngân công tử cất phương thuốc vào tay áo, cầm tay Thánh Thủ Y Vương áp vào gò má, che đi bi thương trên mặt.

"Ngân nhi, con nhất định phải. . ." Mũi môi Thánh Thủ Y Vương bắt đầu có máu tươi chảy ra, khiến ông mất hết sức lực không thể nói tiếp, năm ngón tay cũng có dấu hiệu buông xõng xuống.

Tuy giờ phút này Thánh Thủ Y Vương không thể nói hết lời, nhưng Vô Ngân công tử há có thể không hiểu?

Tay hắn bắt lấy bàn tay sắp buông xuống của Thánh Thủ Y Vương, liều mạng đè nén đau thương, cứng rắn nở nụ cười nói: "Cha yên tâm đi tìm mẫu thân đi, Ngân nhi nhất định sẽ tự chăm sóc tốt cho mình."

Vô Ngân công tử vừa dứt lời, Thánh Thủ Y Vương nở nụ cười, nhắm hai mắt lại.

Thiến Nhi, cách nhau quá xa, nhớ nhung quá đau khổ. Cho nên ta đuổi theo nàng, ta và nàng. . . Gặp nhau trên cầu Nại Hà, hẹn kiếp sau làm phu thê.

"Lão Các Chủ, ngài yên tâm an nghỉ đi." Hai thị nữ sau lưng Vô Ngân công tử phịch một tiếng quỳ trên mặt đất, dập đầu ba cái với Thánh Thủ Y

https://thuviensach.vn

Vương.

Cuối cùng Vô Ngân công tử cũng không nhịn được nữa, hai hàng nước mắt lăn dài trên má.

Hắn đặt tay Thánh Thủ Y Vương xuống, ôm lấy ông rồi phi thân khỏi Trúc Lâu.

Trước cửa Trúc Lâu --

Bốn tùy tùng đứng im bên cỗ kiệu, nhìn Vô Ngân công tử ôm Thánh Thủ Y Vương ra, lại nhìn thấy hai thị nữ nâng tay lau nước mắt, bọn họ biết Lão Các Chủ đã qua đời.

Phịch một tiếng quỳ gối xuống, bốn người dập đầu nói: "Bọn thuộc hạ cung tiễn Lão Các Chủ."

Vô Ngân công tử xoay người nhìn hai thị nữ nói: "Ta muốn đi đến nghĩa trang, hợp táng phụ thân với mẫu thân. Hai người các ngươi lập tức đi lấy chìa khóa nghĩa trang, rồi đưa đến đó."

Ngay sau đó, hắn lại xoay người, nhìn bốn tùy tùng nói: "Ta muốn. . . Phụ thân và mẫu thân thích thanh tịnh, không muốn bị người khác quấy rầy. Bốn người các ngươi thông báo tin Lão Các Chủ đã qua đời cho mọi người, để bọn họ mặc tang phục bày tỏ niềm thương nhớ là được, về phần đi tế lễ thì miễn đi."

"Bọn thuộc hạ hiểu." Bốn người và hai thị nữ đồng thanh đáp, cúi gập người hành lễ với Thánh Thủ Y Vương trong lòng Vô Ngân công tử, xong mới đi thực hiện mệnh lệnh Vô Ngân công tử vừa phân phó.

Mà họ vừa đi khỏi, Vô Ngân công tử liền ôm Thánh Thủ Y Vương đi tới nghĩa trang chỉ cách đó năm mươi thước, một nữ tử trẻ tuổi dung mạo thanh tú bỗng nhiên xuất hiện sau lưng hắn.

https://thuviensach.vn

Nữ tử này chính là một trong Bát Đại Hộ Pháp của Tuyết Ảnh Các, bản lĩnh có thể xếp vào ba vị trí đầu trong các hộ pháp.

Lúc nàng gặp bốn tùy tùng, đã biết được tin tức Thánh Thủ Y Vương qua đời. Nàng quỳ hai gối, cung kính dập đầu nói: "Thuộc hạ cung tiễn Lão Các Chủ."

"Lộ hộ pháp, khách không mời mà đến đã xuất hiện rồi?" Vô Ngân công tử bỗng nhiên xoay người, thu liễm cảm xúc bi thương, con ngươi đen như mực nhìn nữ tử quỳ trên đất.

Nữ tử tuy ngẩng đầu lên, nhưng vẫn quỳ gối trên đất đáp: "Đúng vậy."

Tới thật đúng lúc! Trong lòng Vô Ngân công tử lặng lẽ nói một câu, có chút khổ sở lắc lắc đầu, nhẹ nhàng nói: "Tổng cộng tới mấy nhóm, theo thứ tự là ai dẫn đầu?"

Lộ hộ pháp nhìn Vô Ngân công tử, thành thật bẩm báo: "Tổng cộng ba nhóm! Có hai nhóm sắp đến khu rừng đào, trong đó nhóm dẫn đầu là nội gián Thương Nguyệt quốc, nhóm còn lại là Thụy Vương Hiên Viên Diễm."

Nghe Lộ hộ pháp đáp lời, Vô Ngân công tử không khỏi nhíu mày.

Trên đường trở về Tuyết Ảnh Các, nhận được bồ câu đưa thư của lão thợ rèn, hắn đã biết chuyện xảy ra ở Tả Tướng phủ. Thì ra, Tả Tướng và con gái y Lăng Tiêm Tiêm, lại là nội gián mà Thương Nguyệt Thái Tử Dạ Dật Phong bố trí Long Diệu.

Cho nên, Tả Tướng giả và Thụy Vương Hiên Viên Diễm tìm đến, hắn còn có thể hiểu được. Chỉ là. . . Một nhóm người nữa thân phận ra sao, vì cái gì bọn họ lại đến đây?

Trong lòng Vô Ngân công tử đầy nghi hoặc, mày nhíu chặt hơn, có chút lạnh lùng hỏi: "Nhóm thứ ba là ai dẫn đầu, hiện đang ở đâu?"

https://thuviensach.vn

"Nhóm thứ ba đều che mặt, bọn thuộc hạ tạm thời Còn không nhìn ra lai lịch của họ. Còn có, một việc làm người ta hết sức kỳ quái là..." Lộ hộ pháp khẽ lắc đầu, nói tiếp: "Bọn họ đứng ở bên thác nước cách rừng đào hai mươi dặm, hình như trước mắt không định xông vào rừng đào."

Chẳng lẽ, nhóm thứ ba chính là...

Vô Ngân công tử mày giãn ra, ánh mắt có chút suy tư, trầm mặc một lát, mới nói: "Lộ hộ pháp, ngươi cùng Sương, Vụ hai vị hộ pháp lập tức đến rừng đào. Nên lấy loại hình thức đãi khách nào, trong lòng các ngươi nên hiểu rõ."

Lộ hộ pháp đầu tiên là ngạc nhiên liếc nhìn Vô Ngân công tử, ngay sau đó nghi ngờ hỏi: "Các Chủ, phương thức đãi khách với ba nhóm người đều giống nhau sao?"

"Nhóm Tả tướng giả và nhóm thân phận không rõ kia, các ngươi cứ theo các quy mà đón tiếp." Vô Ngân công tử hơi cụp mắt xuống, thở dài một hơi, nói tiếp: "Về phần... Hiên Viên Diễm, các ngươi tận lức tránh động đao thương, khuyên giải bọn họ trở về."

Lộ Hộ Pháp chắp tay, mở miệng hỏi: "Các Chủ, nhưng nếu Hiên Viên Diễm không chịu rời đi, mà cố ý xông vào Tuyết Ảnh Các thì sao?"

Vô Ngân công tử tâm tình phức tạp, u ám thở dài một hơi nói: "Tránh phải huyết chiến, tìm cách bao vây Hiên Viên Diễm, để hắn biết khó mà lui."

"Dạ, thuộc hạ lĩnh mệnh." Lộ hộ pháp cung kính ứng tiếng, đứng dậy, nhanh nhẹn phi thân đi. Chỉ là, trong lòng nàng đầy nghi hoặc.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Nếu Lão Các Chủ đã lựa chọn qua đời ngày hôm nay, vậy chứng minh người đã nghĩ ra phương thuốc chữa trị cho mẫu phi Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Đối với hai nhóm người không có ý tốt kia, Tuyết Ảnh Các tự có đạo đãi khách đặc biệt. Nhưng mà... Đối với Thụy Vương Hiên Viên Diễm, không phải Các Chủ nên giao phương thuốc cho họ, sau đó tiễn biệt Hiên Viên Diễm sao?

Nhưng bây giờ Các Chủ không những không nhắc đến phương thuốc, mà còn có ý định đuổi Thụy Vương Hiên Viên Diễm đi là sao chứ? Kỳ quái a, thật sự rất kỳ quái a, kỳ quái làm nàng không thể lí giải!

Mà Vô Ngân công tử ôm Thánh Thủ Y Vương trong ngực, tiếp tục đi đến nghĩa trang của Tuyết Ảnh Các, bạch y phiêu dật, bóng lưng đó tràn đầy hơi thở bất đắc dĩ.

Phụ thân, cha nói không sai. Tuy người có lòng báo ân Hiên Viên Cực, nhưng mà e rằng dốc toàn lực Long Diệu Hoàng Triều, cũng không có khả năng.

Hiên Viên Diễm ơi Hiên Viên Diễm! Nếu như ngươi có thể dẫn người rời đi, từ nay về sau không đặt chân đến Rừng Đào Ma nữa, để ta có thể lưu lại đơn thuốc chữa trị bệnh của mẫu phi ngươi, vậy đương nhiên không còn gì tốt hơn. Nếu không...

Cùng lúc đó --

Ánh sao rải rác khắp trời, ánh trăng phủ bóng xuống mặt đất, giống như khoác áo len rừng đào, một tấm lụa tuyệt đẹp, so với ánh mặt trời lúc ban ngày còn đẹp hơn.

Dõi mắt nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy mờ mờ, không cách nào đếm được số cây đào trong rừng.

Chỉ thấy mỗi một cánh cây màu nâu, lại điểm đầy hoa đào. Làn gió đêm khẽ thổi qua, mùi hương hoa đào như thấm vào gan ruột.

https://thuviensach.vn

Vốn là một bức họa đẹp như tiên cảnh, nhưng lại có một cái tên làm người trong giang hồ mới nghe đến đã sợ hãi, đó chính là --

"Rừng Đào Ma, tự tiện xông vào ắt phải chết." Thụy Vương Hiên Viên Diễm nhún nhún vai, vừa nói vừa đưa tay sờ một khối đá lớn màu trắng.

Dưới ánh trăng, có thể nhìn rõ giữa khối đá lớn, có khắc mười chữ màu đỏ. Mà mười chữ này, chính là câu Hiên Viên Diễm vừa nói.

Mười người đứng sau Hiên Viên Diễm liếc mắt nhìn khối đá này xong, không khỏi mở miệng khẽ hỏi: "Vương Gia, không phải đồn đại Rừng Đào Ma của Tuyết Ảnh Các nguy hiểm trùng trùng sao, sao bọn thuộc hạ lại không cảm giác được chút nguy hiểm nào?"

Hiên Viên Diễm chau mày, hai mắt hàm chứa ý cười. Ngay sau đó, chỉ thấy cổ tay hắn lật một cái, một cây ngân châm từ trong tay áo phóng ra bắn vào một gốc hoa đào.

Vị trí của bọn họ, cách rừng đào hai thước.

Mà cây đào bị ngân châm của Hiên Viên Diễm bắn trúng, cũng là cây gần bọn họ nhất, cho nên bọn họ có thể nhìn thấy ngân châm màu bạc trong nháy mắt chuyển sang màu đen.

Sắc mặt mười người khẽ biến, đồng thanh kinh hô: "Cây có kịch độc."

Hiên Viên Diễm nhếch môi cười khẽ, lắc đầu nói: "Cũng không phải cây có độc, mà là gió trong rừng có độc. Nhưng mà, trình độ dụng độc của chủ nhân khu rừng này cực cao, chỉ cần không bước vào bên trong sẽ không bị gió độc xâm hại."

"Cũng may trước đó, Vương phi đã cho mỗi người chúng ta một viên thuốc có thể giải bách độc." Mười người vỗ ngực, tiếp liền tìm thuốc trong tay áo.

https://thuviensach.vn

"Đừng dễ dàng lãng phí viên thuốc trân quý của Nguyệt nhi, trong rừng tuy có gió độc, nhưng chỉ cần..." Hiên Viên Diễm chỉ nói một nửa, rồi bỗng dừng lại.

Hai lỗ tai nhạy bén hơi động, Hiên Viên Diễm thủ thế với bọn thuộc hạ. Ngay sau đó, chỉ nghe thấy mấy tiếng bước chân vang lên, Hiên Viên Diễm và đám thuộc hạ biến mất không còn bóng dáng....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 133: Cần Gì Chịu Chết

Edit+beta: alligator

Trên bia có khắc Rừng Đào Ma, kẻ tự tiện xông vào ắt phải chết, cái bia đứng sừng sững trước một tòa núi giả.

Tòa núi giả này có hình dạng rất kỳ quái, hơn nữa hình dạng các khối đá cũng không giống nhau, tạo thành một hang động.

Mà hiện tại, Hiên Viên Diễm và mười thuộc hạ Ảo Ảnh Cung đều ở trong hang động kỳ lạ.

Gió đêm thổi mạnh, làm tung bay làn tóc của Hiên Viên Diễm. Trong đầu hắn hiện lên hình bóng xinh đẹp của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, diễn-đàn-lê-quý-đôn* bất giác nở nụ cười, ánh mắt ánh lên hạnh phúc.

Lần trước lúc xông vào Địa Hạ Cung Điện cũng từng gặp một biển hoa độc.

Lúc ấy Nguyệt nhi đã nói: vạn vật trên thế gian tương sinh tương khắc, nếu trong biển có vô số loại hoa độc, ắt hẳn xung quanh cũng có những loài cây tương khắc với chúng. Mà cây đó, đương nhiên là thuốc giải tốt nhất.

Cũng giống thế, hoa đào trong Rừng Đào Ma quanh năm có độc, vậy trong đó nhất định có cây tương khắc với nó. Vừa rồi hắn đã cẩn thận xem xét, ngoài những cây đào ra, trong Rừng Đào Ma chẳng có loài cây nào khác.

https://thuviensach.vn

Mà mỗi gốc hoa đào, cũng chẳng khác gì cây đào bình thường.

Theo lý mà nói, quanh năm nhiễm gió độc, cây đào sẽ không thể sinh trưởng. Như vậy. . . Chỉ có thể là, diễn-đàn-lê-quý-đôn! trong Rừng Đào Ma có một loại cây có thể chống lại gió độc.

Vì sao một cây hoa đào bình thường, lại có thể chống lại gió độc chứ? Trong đó nhất định có huyền cơ, chính là hoa đào rồi.

Vô Ngân công tử dùng hoa đào làm vũ khí, hắn đã thấy nhiều lần.

Nhưng hình dáng hoa đào cũng rất bình thường, chỉ là mùi hương nồng hơn hoa đào bình thường, hình như còn thoang thoảng màu thuốc.

Mà mùi hương của hoa đào trong rừng đào này, giống hệt mùi hương hoa đào Vô Ngân công tử sử dụng.

Xem ra. . . Hắn và Nguyệt nhi đoán không sai, Vô Ngân công tử chính là người của Tuyết Ảnh Các, chính xác mà nói, #diễn-đàn-lê-quý-đôn Vô Ngân công tử rất có thể là Các Chủ thần bí của Tuyết Ảnh Các.

Căn cứ vào tin đồn trong giang hồ: những người chết dưới tay Vô Ngân công tử, đều không có dấu hiệu trúng độc, tất cả bọn họ chết vì mùi hương hoa đào.

Như vậy đủ để chứng minh, mùi hương hoa đào của Vô Ngân công tử không phải do độc phấn. Nếu không phải độc phấn, vậy vì sao Vô Ngân công tử lại tẩm thuốc bột vào hoa đào, chẳng lẽ chỉ là vì làm tăng mùi hương sao?

Đây chính là mối nghi ngờ trong lòng hắn, nhưng khi đứng trước Rừng Đào Ma, nghi ngờ liền tan thành mây khói.

https://thuviensach.vn

Vô Ngân công tử tẩm thuốc bột vào hoa đào, chính là thuốc giải gió độc tốt nhất. Vì thế, chỉ cần lấy vài cánh hoa đào, diễn-đàn-&lê-quý-đôn thì không sợ bị gió độc xâm hại thân thể.

Nhưng khi tới đây, hắn lại không lập tức dẫn thuộc hạ tiến vào, mà đứng bên ngoài núi giả, là bởi vì hắn nghe được vô số tiếng bước chân.

Những tiếng chân này không phải phát ra từ trong rừng đào, mà là từ bên ngoài truyền đến. Người tới đến tột cùng là ai, trong lòng hắn đương nhiên rõ ràng.

Không phải dọc đường hắn cố ý đi chậm, kiên nhẫn chờ đợi cái tên nội gián Thương Nguyệt Quốc, Tả Tướng giả sao?

Nguyệt nhi "nhân từ" thả hắn đi, giá họa cho hắn giết Thái hậu và Tuyên Vương, thuận lợi bảo toàn phong phạm minh quân của Hoàng huynh, đồng thời thanh trừ sạch sẽ Tả Tướng phủ.

Hắn đặc biệt lấy tốc độ của rùa để đi, còn "mỏi mắt chờ mong" nội gián Thương Nguyệt quốc đuổi kịp, hắn "hết sức tốt tính" tặng vị trí người tiên phong cho nội gián Thương Nguyệt thôi.

Hiên Viên Diễm lười biếng tựa lưng vào núi giả, nghe tiếng bước chân càng lúc càng gần.

Hiên Viên Diễm khẽ gảy mũi chân, mấy cục đá lập tức bay lên, toàn bộ nắm gọn trong tay hắn.

Gió thổi qua khuôn mặt hoàn mỹ không chút tỳ vết của Hiên Viên Diễm, chỉ thấy hắn cầm mấy cục đá nhỏ, mạnh mẽ ném vào rừng đào.

Chúng bị nhiễm gió độc, trong nháy mắt hóa màu đen.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mấy cục đá giống như lò xo, liên tục nhảy trên mặt đất, mang theo vô số bùn đất xoay tròn giữa không trung.

Chỉ là ngay lập tức, nó hoàn toàn vùi mình vào trong bùn.

Khôi phục sự yên tĩnh, mặt đất có thêm mấy dấu chân nam tử.

Hiên Viên Diễm lấy tay che mũi, sau đó lại chỉ tay về bên ngoài núi giả, cuối cùng lắc lắc ngón tay với thuộc hạ.

Hiên Viên Diễm liên tục làm ba dấu tay, mười tên thuộc hạ liền hiểu ý. Bọn họ im lặng gật gật đầu, lập tức làm theo mệnh lệnh của Hiên Viên Diễm che dấu hô hấp.

Thì ra, Hiên Viên Diễm vừa ra dấu, ý bảo bọn họ: nhóm người kia sắp vào Rừng Đào Ma, các ngươi tạm thời nín thở, đừng để bọn họ cảm nhận được hơi thở của các ngươi.

Vèo vèo vèo, bên ngoài núi giả gió thổi mạnh, Độc Vương dẫn theo mấy trăm sát thủ, chạy khắp mọi nơi.

Tuy Độc Vương có chút tin tưởng lời đồn về Rừng Đào Ma, nhưng hắn đương nhiên sẽ không lộ sợ hãi cho bọn thuộc hạ thấy.

"Rừng Đào Ma, kẻ tự tiện xông vào ắt phải chết?" Độc Vương lạnh lùng hừ mũi một cái, khinh thường nói: "Tối nay, Lục Hoành Thiên ta càng muốn xông vào, xem Tuyết Ảnh Các các người có thể làm gì được ta?"

Độc Vương vừa nói, vừa nhìn mặt đất. Khi thấy vết chân trên đất, hắn cho là Hiên Viên Diễm đã dẫn người xông vào trong rồi.

Mà lúc này Hiên Viên Diễm nghe được lời nói của Độc Vương, lập tức nhíu mày. Lục Hoành Thiên? Thì ra. . . nội gián của Thương Nguyệt Quốc, Tả Tướng giả lại là Độc Vương đã mai danh ẩn tích nhiều năm.

https://thuviensach.vn

Không chê vào đâu được, đây chính là lời bình về thuật dịch dung của Độc Vương. Khó trách hắn dù nghi ngờ Tả Thừa Tướng có thể là giả, nhưng vẫn không tìm ra sơ hở.

Độc Vương đột nhiên hít sâu mấy hơi, rất nhanh đã nhận gió trong rừng đào khác thường.

Trên đời này, có thể làm cho gió độc chỉ thổi trong rừng đào, mà không thổi ra bên ngoài. Trừ người của Linh Cung, chỉ có thể là Thánh Thủ Y Vương.

Cái này thật làm người ta không ngờ tới a! Đã nhiều năm như vậy, Thánh Thủ Y Vương không chỉ có một thân y thuật xuất thần nhập hóa, mà trên phương diện độc thuật cũng đạt thành tựu không nhỏ, ngang hàng với Độc Vương ta rồi.

Chỉ là đối phó một mình Hiên Viên Diễm đã khó, giờ lại có thêm Các Chủ thần bí của Tuyết Ảnh Các và Thánh Thủ Y Vương.

Hy vọng tối nay có thể hoàn thành nhiệm vụ Dạ Thái Tử giao phó trong lòng Độc Vương càng xuống thấp.

Tuy không chắc chắn thành công, nhưng Độc Vương vẫn không lựa chọn lùi bước.

Hắn đột nhiên giơ cánh tay lên cao, dẫn đầu xông vào, bỏ lại một câu: "Gió trong rừng có độc, hoa đào chính là giải dược, mọi người hái mấy bông hoa đào để dùng."

Rầm rầm rầm -- song chưởng đánh tới thân cây, trong nháy mắt âm thanh vang dội liên tục vang lên.

Hoa đào bị chưởng lực mạnh mẽ đánh tới, thoát khỏi cành cây, bay đến tay Độc Vương Lục Hoành Thiên và mấy trăm thuộc hạ của hắn.

https://thuviensach.vn

Mọi người lấy cánh hoa, vứt nhụy hoa xuống đất, sau đó ngậm cánh hoa trong miệng.

Sau khi hoàn thành công tác giải độc, Độc Vương lạnh lùng nhìn khắp rừng đào xong, giơ tay lên cao nói: "Lập tức đi về phía trước, tìm kiếm tung tích Hiên Viên Diễm và Thánh Thủ Y Vương."

"Vâng" Mấy trăm tên sát thủ đồng thanh đáp, động tác nhanh nhẹn rút lợi kiếm sau lưng ra.

Nhưng mà, đang lúc Độc Vương và thuộc hạ chuẩn bị cất bước, phía trước chợt truyền đến hai đạo thanh âm êm ái nhưng lại không thiếu phần uy nghiêm.

"Khắp nơi đều có thể chôn thân, các vị cần gì phải mệt mỏi tới đây chịu chết chứ?"

"Chẳng lẽ các vị có điều không biết, nếu chưa được Tuyết Ảnh Các Các Chủ cho phép, đã tự tiện xông vào Rừng Đào Ma là không đúng, nhất định sẽ gặp phải một phen hành hạ vô cùng thê thảm, mới có thể giải thoát sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 134: Tẩy Sạch Linh Hồn Dơ Bẩn

Vừa dứt lời, ba nữ tử trẻ tuổi xuất hiện. Bọn họ chính là ba vị hộ pháp Lộ, Sương, Vụ.

Ba người nhẹ nhàng đáp xuống đất, Độc Vương và thuộc hạ chỉ cảm thấy mấy bóng trắng chợt lóe, ba vị hộ pháp Lộ, Sương, Vụ đã đứng cách họ chưa đầy ba thước.

Tóc như tuyết, mặt như phù dung, mắt sáng môi anh đào. Lướt qua như gió động cành liễu, an tĩnh như bóng hoa dưới mặt nước.

Ba vị hộ pháp của Tuyết Ảnh Các dung mạo xinh đẹp, bản lĩnh cao cường đứng trước đám người Độc Vương càng nổi bật sự đối lập.

Giờ khắc này, Độc Vương và bọn thuộc hạ cả người cứng ngắc, đồng loạt giương mắt nhìn ba vị hộ pháp.

Nhưng điều làm họ giương mắt nhìn, không phải là vì dung mạo xuất chúng của ba người, mà là vì. . .

Dưới ánh trăng, ba người ngạo nghễ khoanh tay, song song mà đứng, không chỉ mặc y phục giống nhau, mà khăn cũng giống nhau.

Y phục của họ chỉ một màu trắng, hoàn toàn không có hoa văn gì.

Cái khăn quanh trán của ba người màu trắng tinh. Hơn nữa chất vải rất thô, không chỉ thô, mà còn rất dài, rủ xuống ngang hông.

https://thuviensach.vn

"Hí. . ." Độc Vương và thuộc hạ thật vất vả mới hồi thần, đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Ba người này mặc tang phục đến? Cái này đã quá rõ ràng, * các nàng chuẩn bị tang lễ cho những người tự tiện xông vào Rừng Đào Ma.

Độc Vương Lục Hoành Thiên đè nén nội tâm giật mình, hai mắt lạnh lùng, cắn răng nghiến lợi nói: "Ba vị mặc tang phục cũng quá sớm đi, rốt cuộc là ai chôn cất ai, hiện giờ vẫn còn chưa biết đi?"

Vi biểu đạt niềm thương nhớ với sự qua đời của Thánh Thủ Y Vương, ba vị hộ pháp đã mặc tang phục, việc này lại làm Độc Vương hiểu nhầm.

Chỉ thấy Lộ hộ pháp chậm rãi thả hai tay xuống, ánh mắt không nhiễm chút bụi trần quét qua đoàn người trước mặt, lạnh lùng nhếch môi nói: "Tuyết Ảnh Các không có người các vị muốn tìm, xin khuyên các vị một câu, lập tức thức thời rời đi. Nếu không, Rừng Đào Ma sẽ trở thành địa ngục, tẩy sạch linh hồn dơ bẩn của các ngươi."

Lộ hộ pháp vừa dứt lời, hai vị hộ pháp Vụ, Sương đồng thời không chút để ý quét mắt về phía núi giả sau lưng Độc Vương.

Hiên Viên Diễm ơi Hiên Viên Diễm, câu nói "Tuyết Ảnh Các không có người các vị muốn tìm" của Lộ hộ pháp, tuy là nói với những người này, nhưng kì thực là cố ý nói cho ngươi nghe đó.

Các chủ đã nói, chúng ta phải tận lực tránh động thủ với ngươi. Cho nên, bọn ta thật lòng hi vọng ngươi tốt nhất đừng vào Rừng Đào Ma, buông tha việc tìm kiếm Lão Các chủ.

Độc Vương Lục Hoành Thiên cười lạnh, quanh thân tản ra hơi lạnh nói: "Nếu bởi vì một chút đe dọa, đã dễ dàng rút lui, chẳng phải làm uy danh Tuyết Ảnh Các tăng lên một bậc sao? Đối với việc có lợi cho người

https://thuviensach.vn

khác, còn bản thân lại chẳng có chút lợi lộc, không phải là việc Long Diệu Tả Thừa Tướng ta thích làm."

"Long Diệu Tả Thừa Tướng?" Lộ hộ pháp nhếch môi cười giễu cợt, nhướng mày nói: "Xem ra tin tức của các hạ thật đúng là không linh thông a! Ngươi là tay sai của Thương Nguyệt Thái Tử, chạy tới Long Diệu Hoàng Triều giả trang Tả Thừa Tướng, làm bao nhiêu chuyện ác, sớm đã truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ rồi."

"Ngươi nói cái gì?" Nghe được lời nói của Lộ hộ pháp, thân thể Độc Vương chấn động, không nhịn được bạo rống. Thân phận thật sự của hắn, sao đột nhiên bị lộ chứ?

Hiện tại, lời nói trào phúng của Độc Vương, dù làm y có chút phẫn nộ. Nhưng mà sự tức giận này, còn kém xa việc thân phận thật sự bị vạch trần, trong lòng khó tránh khỏi kinh hãi.

Chẳng lẽ. . . Độc Tiên Mộng La Yên không chỉ không thể thoát khỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng cực hình, nói ra thân phận thật cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt?

Mộng La Yên này, thành sự không có, bại sự có thừa, không phải nàng vẫn luôn kín miệng, trung thành với Thương Nguyệt Dạ Thái Tử, trong Thương Nguyệt quốc ai có thể sánh bằng? Sao đụng phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trung thành của nàng liền biến mất tăm chứ?

Thân phận của hai người bị lộ, thiên hạ sẽ nói Dạ Thái Tử là người âm hiểm ác độc, khiến thanh danh của Dạ Thái Tử bị tổn hại.

Mộng La Yên ơi Mộng La Yên, dù ngươi có còn sống trở về Thương Nguyệt quốc đi nữa, Dạ Thái Tử cũng không giao trọng trách cho ngươi nữa.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, kinh hãi trong mắt Độc Vương chợt tắt, thay vào đó là nét cười dữ tợn và âm hiểm. Độc Tiên Mộng La Yên đáng chết, lúc trước luôn ỷ vào được Dạ Thái Tử coi trọng, luôn không đặt hắn vào trong mắt.

Hiện tại thì tốt rồi, lần này Mộng La Yên phạm phải sai lầm lớn. Nếu như hắn có thể thuận lợi bắt sống Thánh Thủ Y Vương, sau đó giao Thánh Thủ Y Vương cho Dạ Thái Tử, Dạ Thái Tử có Thánh Thủ Y Vương làm ưu thế, lấy được thứ cần trong tay Thụy Vương Hiên Viên Diễm và Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly, như vậy sau này Dạ Thái Tử sẽ càng trọng dụng mình.

Đến lúc đó, chỉ cần mình càng tận tâm tận sức làm việc cho Dạ Thái Tử, người nhất định sẽ ban cho hắn một chức quan cao. Từ đó, hắn có thể sống trong vinh hoa phú quý, hưởng thụ cả đời cũng không hết.

Bị vinh hoa phú quý hấp dẫn, Độc Vương Lục Hoành Thiên liền phấn chấn hẳn lên.

"Các ngươi, lên!" Độc Vương đột nhiên giơ tay lên, lạnh lùng nói: "Trước lấy mạng ba nữ tử này, sau đó tìm kiếm tung tích Thánh Thủ Y Vương."

"Vâng" nhận được chỉ thị, mấy trăm sát thủ vung kiếm, vẻ mặt hung thần ác sát điên cuồng xông tới ba vị hộ pháp Lộ, Sương, Vụ.

Ba người nhìn một đám người điên khùng vọt lên, đồng thời nhếch môi khẽ cười.

Thanh âm của các nàng dù nhẹ nhàng êm ái, nhưng lại hàm chứa cuồng ngạo: "Một đám kiến không biết tự lượng sức mình, chờ tiếp nhận trừng phạt của Rừng Đào Ma đi."

Ba người vừa dứt lời, tay áo màu trắng nhẹ nhàng phất một cái trước mặt bọn sát thủ.

https://thuviensach.vn

Tay áo phóng ra luồng khí cường đại, một số sát thủ nội lực coi như thâm hậu, liền thả chậm tốc độ.

Mà những tên nội lực yếu, nhất thời bị cuồng phong quét tới, thân thể lắc lư mãnh liệt một hồi, rồi đồng loạt ngã ra sau.

Lúc này, chỉ thấy ba vị hộ pháp khẽ cười, nhẹ điểm mũi chân, biến mất trong nháy mắt.

Tình huống gì vậy? Nhìn bản lĩnh của ba nữ tử này, tuyệt đối không thể khinh thường.

Nhưng mà, vì sao họ chỉ bỏ lại một câu đe dọa, liền lập tức rời đi, rốt cuộc. . . Rốt cuộc bọn họ muốn làm cái gì a?

Độc Vương Lục Hoành Thiên chau mày, nghi hoặc nhìn hướng ba vị hộ pháp rời đi.

Ngay sau đó, lại thấy Độc Vương giơ tay lên, lạnh băng nói: "Mọi người tiếp tục tiến lên, nếu là gặp phải người cản đường, lập tức lấy mạng."

"Vâng" một hồi âm thanh vang dội đáp lại, Độc Vương Lục Hoành Thiên và mấy trăm thuộc hạ nhẹ điểm mũi chân, vọt vào Rừng Đào Ma.

Mà ngay lúc đoàn người Độc Vương khuất bóng, Hiên Viên Diễm và mười tên Ảo Ảnh Cung liền xuất hiện.

Lòng bàn tay duỗi ra hướng tới một cành hoa đào, mười môt đóa hoa đào lập tức thoát cành cây, rơi vào tay Hiên Viên Diễm.

Mười người vội vàng bước lên, lấy một đóa hoa trong tay Hiên Viên Diễm, một tên trong số đó hỏi: "Vương Gia, chúng ta là lập tức theo vào, hay đợi một lát nữa?"

Hiên Viên Diễm búng tay, ném hoa đào vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hiên Viên Diễm lóe lên tia sáng, không trả lời, mà quét mắt về một chỗ nào đó trong Rừng Đào Ma nói: "Đi ra đi!"

"Thính lực của Thụy Vương thật tốt a! Ba người chúng ta tự nhận ẩn núp rất hoàn mỹ, không nghĩ đến, lại không thoát khỏi thính giác nhạy bén của Thụy Vương."

Vèo một tiếng vang lên, ba vị hộ pháp Lộ, Sương, Vụ đột nhiên bay vọt tới trước mặt Hiên Viên Diễm.

Giơ tay vén mấy sợi tóc bị gió thổi loạn, Hiên Viên Diễm khẽ cười nói: "Ba vị quay lại, có phải là có lời khuyên bảo tại hạ?"

"Bọn ta quay lại, đích xác là có mấy lời muốn nói với Thụy Vương. Ta muốn nói, là được. . ." Lộ hộ pháp cười nhạt, kéo dài nói, đồng thời chỉ vào Rừng Đào Ma.

"A --"

Trong nháy mắt từ trong Rừng Đào Ma vô số tiếng kêu gào thê thảm vang lên, truyền đến tai Hiên Viên Diễm và thuộc hạ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 135: Tỷ Thí Nội Lực

"A -- màng nhĩ của ta, màng nhĩ của ta hỏng rồi, ta không nghe thấy gì cả!"

"A -- mắt của ta, mắt của ta mù rồi, ta không nhìn thấy gì cả!"

"A -- hai chân của ta, chân của ta đứt gân rồi, ta không thể đứng lên được nữa!"

Trong Rừng Đào Ma liên tiếp vang lên những tiếng kêu thảm thiết, tiếng sau thê lương hơn, kinh khủng hơn tiếng trước.

Những tiếng kêu này vọng vào lỗ tai mười tên Ảo Ảnh Cung, bọn họ nghe đến mồ hôi lạnh khắp người, lông măng dựng đứng. Trời ạ! Đằng trước. . . Rốt cuộc xảy ra chuyện kinh người gì?

Chỉ trong giây lát, những tiếng kêu thảm không còn. Ngay sau đó, kèm theo từng tiếng rên rỉ đau đớn, là mùi máu tươi nồng đậm.

Hiên Viên Diễm nhíu mày, nhìn ba vị hộ pháp nhàn nhạt nói: "Nguyên nhân ba vị quay lại, chính là muốn nhắc nhở tại hạ nghe mấy tiếng kêu thảm thiết này sao?"

Lộ hộ pháp cười khẽ, thu tay về, chậm rãi nói: "Sở dĩ rừng đào này được gọi là Rừng Đào Ma, là bởi vì bên trong có vô số ma quỷ. Bọn họ không thích làm phiền người khác, nhưng cũng không thích bị người khác quáy rầy. Nếu bọn họ bị quấy rầy, sẽ nổi giận lôi đình."

https://thuviensach.vn

Lộ hộ pháp vừa dứt lời, Vụ hộ pháp liền mở miệng nói tiếp: "Lục Hoành Thiên và bọn người của hắn đã quấy nhiễu ma quỷ trong rừng đào, cho nên bọn họ đương nhiên phải tiếp nhận trừng phạt."

Vụ hộ pháp vừa dứt lời, Sương hộ pháp vội nói tiếp: "Nhận sự trừng phạt của đám ma quỷ, dù còn chưa tiêu diệt hoàn toàn đoàn người Lục Hoành Thiên, nhưng chắc chắn sẽ làm bọn họ chết hơn phân nửa. Nếu Lục Hoành Thiên bị trừng trị, mà còn mạnh mẽ xông vào, phía sau đương nhiên sẽ có những ma quỷ tính khí nóng nảy hơn trừng trị hắn."

Hiên Viên Diễm tử y phiêu phiêu, hai mắt yêu dã, tà mị nhếch môi nói: "Ý của ba vị là. . . Nếu tại hạ cố tình xông vào, chắc chắn cũng sẽ bị đối xử như thế. Vì vậy, tại hạ nên biết khó mà lui?"

"Tuyết Ảnh Các thực sự không có người Thụy Vương muốn tìm." Lộ hộ pháp tiến đến trước mặt Hiên Viên Diễm, đưa mắt nhìn hắn nói: "Vì vậy, Thụy Vương cần gì phải đặt mình vào nguy hiểm, đi làm một việc căn bản không có chút ý nghĩa nào chứ?"

Hiên Viên Diễm lười biếng vuốt ve bàn tay, cười tà nói: "Tới cũng đã tới, nếu không tự mình kiểm chứng rốt cuộc Thánh Thủ Y Vương có ở Tuyết Ảnh Các hay không, đã phất tay rời đi, chẳng phải sẽ tiếc nuối mà chết sao?"

Hai vị hộ pháp Vụ Sương nghiêng đầu, liếc mắt nhìn nhau một cái, chậm rãi bước lên chia nhau đứng hai bên trái phải Lộ hộ pháp, đồng thời mở miệng ôn nhu nói: "Tỷ tỷ, xem ra. . . Thụy Vương quết ý xông vào. E rằng dù có khuyên nhủ nhiều hơn, cũng chẳng ích gì."

Trong lòng Lộ hộ pháp bất đắc dĩ thở dài một hơi, cười nhạt nói: "Nếu Thụy Vương cố ý xông vào, ba người chúng ta không khuyên nữa. Nhưng mà, chúng ta phụng mệnh trông chừng rừng đào, không thể để Thụy Vương dễ dàng đi vào, nếu không chính là bỏ bê công việc."

https://thuviensach.vn

"Đã như vậy, tại hạ cũng rất vui lòng luyện tập võ nghệ với ba vị cô nương một chút." Hiên Viên Diễm nhún vai, cười ôn nhu, nhưng lại xen lẫn sự cuồng ngạo.

Ngoài mặt, Hiên Viên Diễm nói tỷ thí thành luyện tập võ nghệ.

Nhưng trên thực tế, ý tứ của Hiên Viên Diễm là: nếu muốn đánh nhau, như vậy đừng lãng phí thời gian. Ba người các ngươi cùng lên đi, Bổn Vương không ngại bồi các ngươi chơi một chút.

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, trong lòng Lộ hộ pháp không khỏi u ám thở dài. Võ công của Hiên Viên Diễm đến đâu, trong lòng các nàng đương nhiên rõ ràng.

Dù cả ba người liên thủ đánh Hiên Viên Diễm cũng không nắm chắc phần thắng.

Vừa phải tận lực tránh động đao thương với Hiên Viên Diễm, vừa phải bao vây hắn, khiến hắn phải chủ động rút lui. Các Chủ ơi Các Chủ, ngài quả thật giao cho chúng thuộc hạ một mệnh lệnh khó làm rồi!

Ba vị hộ pháp liếc nhìn nhau một cái, liền hiểu ý nhau.

Chỉ thấy ba người khẽ gật đầu, Lộ hộ pháp tha mặt nói ra ý tưởng: "Nghe nói nội lực của Thụy Vương từ lâu đã đạt đến đỉnh cao, bọn ta rất muốn thưởng thức nội lực của ngươi, xem xem có danh xứng với thực không."

Lộ hộ pháp ngừng lại, mắt lóe lên tia sáng, nhìn Hiên Viên Diễm nói tiếp: "Thụy Vương thấy như thế được không? Chúng ta không ngại lấy cánh hoa ra tỷ thí nội lực, nhưng nếu nội lực của ba người chúng ta may mắn cao hơn Thụy Vương, xin Thụy Vương lập tức rời khỏi đây. Ngược lại, nếu nội lực của chúng ta thấp hơn Thụy Vương, ba người bọn ta.... Đương nhiên không còn tư cách ngăn cản Thụy Vương nữa."

https://thuviensach.vn

Người của Tuyết Ảnh Các từ trước tới nay đều lấy hoa đào làm vũ khí, cho nên sử dụng hoa đào, đối với họ mà nói là một lợi thế.

Vì ngăn cản Hiên Viên Diễm đi tiếp, ba vị hộ pháp Lộ, Vụ, Sương không khỏi nghĩ đến lợi dụng vũ khí mình am hiểu nhất, nên đã yêu cầu tỷ thí nội lực với Hiên Viên Diễm.

Chỉ bằng nội lực so với Hiên Viên Diễm, đương nhiên khó có thể chống đỡ được. Nhưng mà, nếu phối hợp với thủ pháp tốt, Hiên Viên Diễm cũng chưa chắc có thể thắng các nàng.

Chỉ cần ba người các nàng thắng Hiên Viên Diễm, hắn đương nhiên sẽ có chơi có chịu dẫn thuộc hạ rút lui.

Hiên Viên Diễm không chút để ý chơi đùa mấy sợi tóc bên má, nở nụ cười, thanh âm đầy ma mị: "Lấy canh hoa tới tỷ thí nội lực? Đấu như thế nào, phiền ba vị nói tỉ mỉ."

"Rất đơn giản." Thấy Hiên Viên Diễm sảng khoái đồng ý, ba người nở nụ cười, duỗi bàn tay hướng tới một cây đào gần đó.

Sau đó họ thu tay lại, ngón giữa mỗi người kẹp một đóa hoa đào.

"Đây là một đóa hoa đào đầy đủ, nếu chúng ta có làm lá, cánh hoa, ngụy rơi xuống, nó sẽ nát thành từng mảnh."

Lộ hộ pháp mở miệng nói xong, liền nhìn hoa đào nát vụn trong tay.

Lộ hộ pháp ngẩng đầu lên nhìn Hiên Viên Diễm, nói tiếp: "Chúng ta ai có thể dùng nội lực, làm đóa hoa đã nát thành từng mảnh nhỏ này trở nên hoàn chỉnh năm trên cành cây. Như vậy.... Liền coi như người đó thắng."

Hiên Viên Diễm nhún vai một cái, cười nói: "Tỷ thí thú vị như thế, tại hạ há có thẻ không đồng ý? Nếu ba vị cô nương là chủ, vậy để ba vị thể

https://thuviensach.vn

hiện trước đi."

"Chờ một chút!" Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, một người đứng cạnh Hiên Viên Diễm lạnh lùng liếc nhìn ba vị hộ pháp, sau đó mở miệng nói: "Nếu cả Vương Gia và ba người các ngươi, đều không thể làm được. Như vậy.... Trận tỷ thí này, tính như thế nào?"

Hai vị hộ pháp Vụ, Sương lập tức mở miệng đồng thanh cười nói: "Như vậy liền tính theo thủ pháp thực hiện. Người nào có thủ pháp hoàn mỹ hơn, người đó thắng. Thụy Vương, ngài nói sao?"

Hiên Viên Diễm khẽ gật đầu, tay phải làm tư thế mời, nói: "Mời ba vị làm trước."

Ba người mở lòng bàn tay, nhắm ngay cành cây bọn họ lấy hoa đào xuống.

Tay còn lại vận nội lực, chỉ thấy lá, cánh hoa, nhụy từ lòng bàn tay ba người nhảy lên, lần lượt bay tới cành cây.

Tiếng vèo vèo vang lên rất nhỏ, mười tên Ảo Ảnh Cung nín thở nhìn cành cây, trong lòng âm thầm kinh hô: Người của Tuyết Ảnh Các quả nhiên danh bất hư truyền, nội lực mạnh mẽ, ra tay chuẩn xác!

Lá cây khéo léo khảm vào cành cây. Ngay sau đó, cánh hoa, nhụy cũng khảm vào lá cây.

một đóa hoa đào, lại hoàn hảo bám vào cành cây.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, nhất định sẽ cho rằng đóa hoa đào này chưa từng rơi khỏi cành.

Ba vị hộ pháp hài lòng nhìn đóa hoa đào trên cành cây, nở nụ cười, ánh mắt kiêu ngạo nhìn Hiên Viên Diễm nói: "Thụy Vương, ới phiên

https://thuviensach.vn

ngươi. Hi vọng Thụy Vương hết lòng tuân thủ quy tắc tỷ thí, nếu ba người bọn ta thắng, xin Thụy Vương lập tức rút lui."

Hiên Viên Diễm chỉ cười không nói, duỗi tay hướng tới một cành cây.

Chỉ thấy một đóa hoa đang đầy sức sống bỗng nhảy lên. Ngay sau đó, bị nội lực của Hiên Viên Diễm đánh cho nát vụn giữa không trung.

Hiên Viên Diễm không để nó rơi vào lòng bàn tay, mà khẽ phất tay áo một cái, lá, cánh hoa, nhụy đồng loạt bay trở lại cành cây.

Tiếp, chỉ thấy Hiên Viên Diễm cụp mắt xuống, lười biếng vuốt ve các ngón tay.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người tập trung nhìn vào cành cây, không khống chế được giật mình kinh hô: "Này...."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 136: Toàn Thắng

Ba chiếc là nhỏ dài, đụng vào gió, chỉ một cái đụng nhẹ đã phân thành chín chiếc lá, khảm vào cành cây. Tuy hình dạng không thay đổi, nhưng lại xanh hơn trước.

Cùng lúc đó, mỗi cánh hoa, mỗi nhụy hoa phân làm năm khảm vào lá cây.

Chín chiếc lá, năm bông hoa tạo thành hình trăng tròn, tỏa ra mùi hương thơm ngát.

Lúc này ba vị hộ pháp đứng hình, nghẹn họng trân trối nhìn những bông hoa kia.

Chỉ một cái phất tay, năm cánh hoa đã rời khỏi nhụy, mà không làm nát cánh hoa, cái này đủ khiến các nàng kinh hồn bạt vía rồi.

Những đóa hoa đào vẫn bảo toàn số lượng, năm đóa hoa đào này hợp lại, không có một chút dư thừa nào, thậm trí còn rất sinh động.

Nội lực của hắn làm cho người ta sợ hãi, Lộ hộ pháp âm thầm so sánh độ chuẩn của từng bông hoa, quả thật rất chuẩn. Điều này đã đánh tan sự kiêu ngạo của các nàng, còn làm các nàng cảm thấy thật xấu hổ, chỉ sợ… ngay cả Các Chủ tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy mình không bằng… đúng không?

Theo tình báo của Tuyết Ảnh Các, nội lực của Hiên Viên Diễm đúng là rất thâm hậu, cao thâm đến mức ngang bằng với Các Chủ mà các nàng

https://thuviensach.vn

vẫn luôn sùng bái.

Nhưng hiện giờ các nàng lại phát hiện, những gì các nàng đã biết dường như không chính xác. Nội lực của Hiên Viên Diễm không bằng Các Chủ, mà hơn Các Chủ vài phần, đúng là một người thâm tàng bất lộ!

[Thâm tàng bất lộ: Giấu tài, không để lộ tài năng.]

Bọn họ theo Vương Gia đã lâu, hình như cũng lâu rồi không tỉ thí với Vương Gia, cũng không biết nội lực của Vương Gia nhà mình đã cao thâm đến đâu. Cả đám Ảo Ảnh đồng loạt nhìn Hiên Viên Diễm, nhịn không được giơ ngón tay cái, trong lòng liên tục thở dài nói: Vương Gia chính là Vương Gia, không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay là làm cho người ta sợ hãi! Nhưng là….

Cả đám Ảo Ảnh hạ tay xuống, nhìn hoa đào nở như trăng rằm kia, không hẹn mà cùng giật giật khóe miệng.

Khụ khụ khụ, nhưng mà a! Vương Gia, người mới xa Tiểu Vương Phi không bao lâu đi? Nhanh như vậy...mà người đã nhớ Tiểu Vương Phi rồi?

Mặc dù Hiên Viên Diễm võ nghệ cao cường, nhưng lại không hiểu được mười tên Ảo Ảnh, mà mười tên này lại có thể đoán được bảy tám phần dụng ý của Hiên Viên Diễm.

Năm bông hoa đào, khéo léo tạo thành một vầng trăng xinh đẹp, đâu phải là do Vương Gia tùy ý tạo ra.

Cũng vì Vương Gia quá nhớ nhung Tiểu Vương Phi, nên mới tạo ra cái này.

Khóe môi mười người co quắp, quả nhiên Vương Gia nhà bọn họ quá nhớ Tiểu Vương Phi mà.

https://thuviensach.vn

Đôi con ngươi chứa nét cười rũ xuống, nhẹ nhàng vuốt ve các ngón tay, trong lòng không ngừng gọi tên Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nguyệt nhi ơi Nguyệt nhi, tính toán thời gian, nàng cũng đã đến Tuyết Ảnh Các mới phải, sao giờ còn chưa thấy nàng?

Tuy mới xa nhau không được bao lâu, nhưng ta không thể khống chế được mà nhớ nàng. Nhớ nàng, thật sự rất nhớ nàng. Không biết…giờ phút này, Nguyệt nhi có đang nhớ đến Diễm không?

Ba vị hộ pháp thu lại vẻ kinh hãi, nụ cười có chút chua xót không dễ phát hiện, nói: “Nội lực của Thụy Vương quả nhiên cao thâm, khiến ba người chúng ta thật hổ thẹn. Vừa rồi quả thật khiến Thụy Vương chê cười rồi.”

Đây là cái tình huống gì? Thụy Vương…ngài ấy sao thế? Ngài ấy không nghe bọn họ nói gì sao?

Sau khi ba vị hộ pháp nói xong, rất lâu vẫn không thấy Hiên Viên Diễm phản ứng, ngay cả động tác tay cũng ngừng lại, giống như đang suy nghĩ cái gì đấy.

Cử chỉ này làm khóe môi ba vị hộ pháp khẽ co quắp, hoài nghi nhìn năm đóa hoa đào đang khoe sắc, rồi lại nhìn Hiên Viên Diễm đang bất động thanh sắc đứng đó.

Nhìn thấy tình hình này, trên trán chín tên trong số người Ảo Ảnh Cung xuất hiện ba đường hắc tuyến, đồng thời nắm tay thành nắm đấm kê lên miệng, liên tục ho khan: “Khụ khụ khụ…”

Vương Gia, thần trí của ngài không phải đã rời khỏi thân xác rồi chứ? Chẳng lẽ…thân xác ngài ở đây, nhưng tâm hồn ngài đã chu du đến bên cạnh Tiểu Vương Phi rồi sao?

https://thuviensach.vn

Một tên còn lại đến bên cạnh Hiên Viên Diễm, giơ tay lên, véo vào hông Hiên Viên Diễm, mở miệng nói: “Vương gia, người ta đang nói chuyện với ngài đấy.”

Hiên Viên Diễm đang suy nghĩ miên man, cảm giác được đau đớn bên hông, lập tức khó chịu trừng mắt giận dữ nhìn thủ phạm.

Dám cả gan véo hông của hắn? Hơn nữa…là dùng sức véo hắn? Mấy tên thuộc hạ này, lá gan càng ngày càng lớn thì phải?

Tên kia nhanh chóng rút tay về, cúi đầu tránh ánh mắt giận dữ của Vương Gia nhà mình, trong lòng lẩm bẩm: Sao ngài có thể oán trách thuộc hạ chứ? Nếu thuộc hạ không cố hết sức véo hông ngài, sao ngài có thể hồi phục tinh thần nhanh như vậy chứ?

Ba vị hộ pháp nhìn thấy Hiên Viên Diễm rốt cuộc cũng có phản ứng, lập tức ôm quyền, nói: Thụy Vương, trận này ngài thắng, chúng ta khâm phục khẩu phục. Theo như quy tắc trước khi tỉ thí đã nói, ba người chúng ta không có tư cách chặn Thụy Vương.”

Ba vị hộ pháp vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm cũng ôm quyền với ba người các nàng, môi nhếch lên khách khí nói: “Đa tạ ba vị cô nương.”

“Thụy Vương quá khiêm tốn rồi!” Hai mắt Lộ hộ pháp ẩn chứa ý cười, khẽ mím môi, tiếp tục nói: "Có điều, trước khi ba người chúng ta rút lui, xin Thụy Vương cho chúng ta nói mấy câu.”

Hiên Viên Diễm ưu nhã phẩy tay một cái, cười nói: “Mời cô nương chỉ giáo.”

Lô hộ pháp rũ mắt xuống, trong lòng âm thầm thở dài, chậm rãi nói: “Từ đây đến Tuyết Ảnh Các, còn một đoạn dài nữa. Nếu càng đi sâu vào Rừng Đào Ma, nguy hiểm sẽ càng lúc càng nhiều. Nếu Thụy Vương muốn thuận lợi đến Tuyết Ảnh Các, nhất định phải cẩn thận.”

https://thuviensach.vn

Sao Hiên Viên Diễm có thể không hiểu ý của các nàng chứ, lời nhắc này, cũng chỉ là muốn bọn họ biết khó mà lui thôi.

Gió đêm lành lạnh phả vào mặt Hiên Viên Diễm, dung nhan tuấn lãng nhất thời nở nụ cười trả lời: "Xin cô nương yên tâm, tại hạ cùng với các thuộc hạ của mình nhất định sẽ cẩn thận, nhất định sẽ không phụ lòng nhắc nhở của cô nương."

"Cáo từ." Ba vị hộ pháp nhìn Hiên Viên Diễm đầy phức tạp, nhẹ nhàng phun ra hai chữ cáo từ, rồi điểm nhẹ mũi chân, rút lui.

Nhìn ánh mắt xem xét của ba vị hộ pháp, Hiên Viên Diễm dùng nội lực truyền âm khẽ hỏi: "Vừa rồi…! Có một chuyện quên thỉnh giáo ba vị cô nương, không biết Vô Ngân công tử, có chức vụ gì trong Tuyết Ảnh Các?"

"Nếu Thụy Vương có thể thuận lợi qua khỏi Rừng Đào Ma vào được Tuyết Ảnh Các, tự nhiên sẽ biết người giữ chức vụ gì trong Tuyết Ảnh Các." Cũng giống Hiên Viên Diễm, Lô hộ pháp dùng nội lực truyền âm, trả lời vấn đề của Hiên Viên Diễm, sau đó biến mất.

Cùng lúc đó, tại một chỗ khác —

Trong sơn cốc

Khắp nơi sắc hoa đua nở, dòng suối nhỏ trong xanh quanh co, thác nước đổ xuống tạo thành bọt nước văng tung tóe, bảy sắc cầu vòng bắt ngang qua, đúng là một phong cảnh tuyệt đẹp.

U cốc tuyệt đẹp này, đã trăm ngàn năm qua không có ai có thể vào được.

Ánh trăng chiếu xuống, có thể nhìn thấy bốn phía sơn cốc đều là vách đá. Phong cảnh trong u cốc xinh đẹp như tranh, đứng từ đỉnh căn bản không thể nhìn thấy đáy.

https://thuviensach.vn

Gió đêm thổi vào u cốc, có một vách đá, thác nước chảy thành ba đường, vô số bọt nước màu bạc văng tung tóe, tạo thành một dòng suối nhỏ chảy róc rách trên đất.

Bên cạnh thác nước, có một cửa sơn động.

Lúc này, bên trong sơn động, có một thiếu nữ áo đỏ xinh đẹp.

Mái tóc dài tùy ý xõa trên vai, hồng (âm Hán-Việt của màu đỏ là hồng) y bay trong gió, lúc này toàn thân cô gái tỏa ra luồng sáng, làm phật cũng nhịn không được mà say đắm.

Nữ tử như tiên nữ hạ phàm này, đột nhiên vô cùng không văn nhã khoanh chân lại.

Ngón tay thon dài ném hạt lê vào dòng suối, khó chịu rời khỏi chỗ ngồi xem thường nói: “Tiểu Bàng, rốt cuộc ngươi đang giở trò quỷ gì!”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 137: Thê Thảm Không Nỡ Nhìn

Lúc trước trong rừng cây, Tiểu Bàng nhi từng nói với nàng: nơi cần đến là một nơi cực kỳ âm hàn, Ngân Lang và Thanh Báo không có linh lực hộ thể, đến đó thân thể sẽ lập tức đóng băng.

Kết quả thì sao. . . Tiểu Bàng nhi lại dám lừa nàng, nơi này lạnh sao?

Thác nước chảy mạnh, tiếng suối chảy róc rách, trăm hoa đua nở, mùi thơm thấm vào lòng người. Đừng nói một chút hơi lạnh cũng không có, ngay cả gió đêm thổi qua cũng rất ấm áp.

Sau khi mang theo mình hạ xuống đáy sơn cốc, Tiểu Bàng nhi liền dùng cánh đẩy mình vào trong sơn động, rồi nhanh như chớp bay ra ngoài.

Đang lúc mình không biết làm sao, nó lại chạy vào.

Cánh đại bàng có táo, lê, xoài, vải, tất cả rơi xuống dưới chân mình, nó còn nói với nàng --

Chủ nhân, nếu ngài đợi thấy đói bụng, thì ăn những trái cây này. Nếu đợi thấy mệt, ngài chịu uất ức ngồi trên đá, dựa vào vách động ngủ một lát nha.

Huyết Phách Thần Châu để ngài dung hợp linh lực, ta phải đi lấy đã.

Chủ nhân, ngài nhất định phải nhớ, nếu đột nhiên nghe được thanh âm kỳ quái, ngài vạn lần không được chạy đi tìm. d∞#đ∞l∞q∞đ Đợi đến khi ta lấy được Huyết Phách Thần Châu, người ta chạy đến tìm ngài.

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, nó liền giương cánh, bay nhanh ra khỏi sơn động. Sau đó. . . Nó dường như biến mất trên thế gian, chẳng thấy tăm hơi đâu.

Được rồi, đợi thì đợi. Vấn đề là đợi đến bây giờ, cũng đã qua mấy canh giờ rồi.

Đợi từ trời sáng đến tối mịt, đợi đến khi trăng sao lặn hết. Kết quả thì sao, Tiểu Bàng nhi còn chưa xuất hiện.

Huyết Phách Thần Châu ở trong bụng Tiểu Bàng nhi, nó muốn đi đến nơi đặc biệt mới lấy ra sao?

Lấy bằng cách nào, là vận lực nhả Huyết Phách Thần Châu ra, hay là. . . Giống như gà mẹ đẻ trứng, sinh Huyết Phách Thần Châu ra?

Nếu nói là là giống như gà mẹ đẻ trứng, sinh Huyết Phách Thần Châu ra. Như vậy, thời gian lâu như vậy, d∞đ∞l)∞q∞đ đừng nói là sinh một viên Huyết Phách Thần Châu. Cho dù là sinh Tiểu Tiểu Bàng, cũng sinh hạ rồi chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt chéo chân, nhàm chán đung đưa cái chân phía trên, nhìn đống hoa quả, rồi đột nhiên khom người, cầm hai quả táo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buồn bực, lấy hai quả táo giải trí, ném hai quả táo lên không trung, đồng thời đứng lên.

Chỉ trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra khỏi sơn động, đặt mông ngồi trên cỏ. Nàng hơi cúi người, bỏ tay vào dòng suối mát.

Dưới ánh trăng, dòng suối gợn sóng lăn tăn. Nàng rửa sạch táo xong, liền đặt lưng nằm lên cỏ.

https://thuviensach.vn

Tay trái cầm quả táo đưa đến bên môi cắn một miếng, vừa nhai táo, vừa đếm sao

Ánh sáng của các vì sao phản chiếu trong mắt nàng.

Mái tóc tán loạn trên vai Hiên Viên Diễm, tử y phiêu dật, dung nhan xinh đẹp tuyệt luân nở nụ cười dịu dàng thâm tình..

Trong đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt hiên lên hình bóng Hiên Viên Diễm, không tự chủ được khẽ cười, ôn nhu nói: "Diễm..."

Không biết hôm nay Diễm tới Rừng Đào Ma, tìm kiếm tung tích Thánh Thủ Y Vương có thuận lợi không?

Diễm! Đợi ta dung hợp linh lực xong, sẽ lập tức tới Tuyệt Ảnh Các hội hợp với chàng.

Cái con Tiểu Bàng này rốt cuộc lúc nào mới đưa Huyết Phách Thần Châu tới cho mình chứ.

Cho dù nó phải đến một nơi đặc biệt, lấy Huyết Phách Thần Châu trong cơ thể ra. Nó cũng có thể đem mình cùng đi, vì sao phải thần thần bí bí như thế? Thật khó hiểu!

"Chiêm chiếp --" Đúng lúc này, có tiếng đại bàng từ xa truyền tới.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vứt hột táo đi, ngồi dậy. Nàng quay đầu lại, híp mắt nhìn hướng thanh âm truyền tới.

Tiếng kêu đau đớn vừa rồi, hình như là Tiểu Bàng phát ra. Thì ra Tiêu Bàng nhi, không đi đâu xa mà chỉ ở quanh đây sao?

Chờ chút, sao Tiểu Bàng nhi lại phát ra tiếng kêu đau đớn như thế? Chẳng lẽ...Lâu như vậy nó vẫn chưa trở lại, là vì nó gặp phải cái gì bất trắc sao?

https://thuviensach.vn

Hình như có gì đó không đúng! Tiểu Bàng nhi rất cường hãn, nàng đã tận mắt chứng kiến. Dù người hay mãnh thú muốn đả thương nó, e rằng còn khó hơn lên trời chứ?

Huống chi sơn cốc này, Tiểu Bàng đã nói với nàng không ít.

Theo như lời nó nói: sơn cốc này nằm ở đáy cốc, nó đã sống ở đây mấy ngàn năm. Trừ phi loài người có thể bay lượn, nếu không không thể nào vào trong cốc. Mà nơi này trừ nó ra, cũng không thấy có mãnh thú nào khác.

Cho nên, dù Tiểu Bàng không có bản lĩnh cao cường, cũng không thể có người hay mãnh thú tấn công nó chứ?

-- Chủ nhân, người nhất định phải nhớ, nếu đột nhiên nghe được tiếng gì kỳ quái, ngàn vạn lần không được đi theo thanh âm. Đợi người ta lấy được Huyết Phách Thần Châu trong bụng ra, sẽ đi tìm ngươi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên nhớ lại lời nói của Tiểu Bàng trước khi đi, ánh mắt trở nên thâm trầm.

Nàng có chút hiểu ra, âm thanh kỳ quái mà Tiểu Bàng nói, sẽ không phải là âm thanh đau đớn này chứ?

"Chiêm chiếp chiêm chiếp--" Thanh âm đau đớn lại truyền tới tai nàng, không chỉ số lần ngày càng nhiều, mà còn vang hơn tiếng trước.

Tiếng kêu càng lúc càng thê lương, giống như Huyết Bàng Vương đang rơi vào tình huống rất bi thảm vậy, cái này không khỏi làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt sợ hết hồn hết vía.

Chờ chút, nếu mình đoán sai thì sao?

https://thuviensach.vn

Vạn nhất cái âm thanh kỳ quái Tiểu Bàng nói không phải là tiếng này thì sao? Vạn nhất trong cốc thật sự có mãnh thú lợi hại, ngay cả Tiểu Bàng cũng không địch lại thì sao?

Không được, nàng vẫn nên đi xem một chút. Bây giờ nàng là chủ nhân của nó, nếu nó gặp phải nguy hiểm gì, sao nàng có thể bỏ mặc chứ?

Vèo một tiếng vang lên Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy lên chạy vào trong sơn động.

Nàng vội vàng ôm Huyết Tỳ Bà vào trong ngực, khẽ điểm mũi chân, biến mất không còn bóng dáng....

Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm và thuộc hạ cũng đã đứng trong Rừng Đào Ma --

Vốn là một nơi nhân gian tiên cảnh, giờ lại giống như mười tám tầng địa ngục. Vẻ đẹp thanh u đã không còn, thay vào đó là hình ảnh máu chảy thành.

Hiên Viên Diễm chắp tay sau lưng, nhìn thi thể trên mặt đất.

Lúc trước ba nữ tử kia nói quả thật không sai, dù nhóm ma quỷ đầu tiên trong không đủ tiêu diệt hết bọn Độc Vương, nhưng ít nhất cũng giết được hơn phân nửa.

"Hí..." Nhìn khoảng 60 thi thể nằm ngổn ngang trên mặt đất, trong lòng mười tên Ảo Ảnh Cung không nhịn được, liên tiếp hít vào khí lạnh.

Các thi thể này quả thật thê thảm không nỡ nhìn. Không chỉ hoàn toàn bị biến dạng, mà thi thể của họ còn không nguyên vẹn.

Có người lỗ tai và mười đầu ngón tay đầy máu đen, rời khỏi thân thể, phân tán trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Có người, chân tay giống như bị cưa đi, cũng không biết con ngươi ở đâu, làm người ta nhìn thấy mà sợ hãi.

Còn có người, không chỉ đầu lìa khỏi xác, mà ngực còn có một lỗ thủng lớn. Nhìn vào đó có thể nhìn thấy trái tim của người đó đã biến thành màu đen.

Một tên Ảo Ảnh rùng mình, cơ mặt giật giật, lạnh sống lưng nói: "Trời ạ, khó trách ba nữ tử kia nói trong này có ma quỷ. Dùng từ ma quỷ để hình dung, cũng không khoa trương."

Hiên Viên Diễm khẽ lắc đầu, chăm chú nhìn thi thể trên mặt đất, hai mắt thâm thúy, mở miệng nói: "Ngươi nói sai rồi! Nhìn kĩ, ngươi sẽ phát hiện đám người này chết, thật ra không phải bị người của Tuyết Ảnh Các giết."

Nghe Hiên Viên Diễm đặc biệt nhấn mạnh năm chữ "người của Tuyết Ảnh Các", bọn thuộc hạ liếc mắt nhìn nhau, nhìn theo tầm mắt của Hiên Viên Diễm.

Ngay sau đó, bọn họ đột nhiên trợn mắt, kinh hô: "Không thể nào? cái chết của những người này, lại là do...."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 138: Ong Đoạt Mạng

Giọi vào mắt mười tên Ảo Ảnh, là một thi thể. Chính xác mà nói, đây là một thi thể bị lợi kiếm bổ làm đôi.

Đuôi Ong vàng có vòi độc vừa to vừa dài, dưới ánh trăng màu bạc, lóe lên ánh sáng màu xanh lục. Rất dễ nhận thấy, đây là một con Ong vàng có vòi độc chứa kịch độc trí mạng.

Ong Đoạt Mạng của Tuyết Ảnh Các – tuy bề ngoài không khác gì các loại Ong thường, nhưng lực công kích mạnh hơn Ong thường cả trăm lần. Hơn nữa, đuôi của mỗi con Ong Đoạt Mạng, đều được bôi phấn độc Thánh Thủ Y Vương điều chế.

Khi Độc Vương Lục Hoành Thiên dẫn người xông vào nơi này thì ngay lập tức bị mấy ngàn con Ong Đoạt Mạng tập kích.

Độc Vương và một số thuộc hạ khinh công tốt, miễn cưỡng vung kiếm tránh được công kích của chúng, rồi nhanh chóng thi triển khinh công, diễ↕n℃đ↕à%n℃lê℃q↕uý℃đ↕ôn chật vật trốn vào sâu trong rừng đào.

Mà những tên còn lại khinh công kém, không chạy đi được, rơi vào cảnh nguy hiểm.

Có người, vô tình bị vòi độc của Ong Đoạt Mạng chọc mù mắt và thủng màng nhĩ.

Còn có người, dưới thế công của vô số Ong Đoạt Mạng, bị những cái vòi độc như cái cưa sắc bén cắt qua ngón tay, cổ, cánh tay và bắp đùi.

https://thuviensach.vn

"Khụ. . ." Một tên trong đám Ảo Ảnh Cung đổ mồ hôi lạnh, mặt co quắp, cứng ngắc nói: "60 thi thể không nguyên vẹn, đổi lấy một con Ong Đoạt Mạng chôn cùng, cái này cũng quá dọa người đi?"

Tên này vừa dứt lời, một loạt ánh sáng bạc hiện lên. Chỉ thấy chín tên còn lại vội vàng rút kiếm đeo bên hông ra, cảnh giác nhìn xung quanh.

Ngược với thần sắc nặng nề của bọn họ, Hiên Viên Diễm thu tầm mắt lại, cười nói: "Mọi người không cần khẩn trương, bây giờ không có con Ong nào quanh đây hết."

Thật ra thì. . . Dù xung quanh có Ong, thì bọn chúng cũng sẽ không công kích họ đi?

Trước mắt vẫn chưa chắc chắn Vô Ngân công tử có phải là Các Chủ thần bí của Tuyết Ảnh Các hay không. Nhưng mà, hắn có thể khẳng định, Vô Ngân công tử giữ chức rất cao trong Tuyết Ảnh Các.

Lấy tác phong làm việc của Vô Ngân công tử, tuy hắn ít giao thiệp với người trong giang hồ, nhưng chỉ cần hắn xuất hiện, hoa đào của hắn liền lấy mạng người khác.

Cho nên, kẻ mà Tuyết Ảnh Các muốn lấy mạng, hắn là một kẻ luôn làm xằng làm bậy. Độc Vương trong giang hồ tiếng xấu truyền xa, đương nhiên bị xếp vào danh sách những kẻ xấu.

Vì vậy, bọn Độc Vương tự tiện xông vào Rừng Đào Ma, Tuyết Ảnh Các sẽ đối đãi bằng chiêu mèo vờn chuột, làm cho Độc Vương và thuộc hạ của y từ từ nhận cái chết không toàn thây, điều này hắn cũng không ngạc nhiên.

Mà hắn và thuộc hạ, từ trước đến nay đều là người không phạm ta, ta không phạm người. Như thế, sao bọn họ có thể nằm trong danh sách những kẻ xấu này chứ?

https://thuviensach.vn

Mặc dù bọn họ cũng tự tiện xông vào Rừng Đào Ma, người của Tuyết Ảnh Các cũng sẽ nghĩ cách bức lui bọn họ, nhưng mà họ sẽ

không sử dụng phương thức độc ác này.

Có điều nói đi cũng phải nói lại, dù Tuyết Ảnh Các dùng Ong độc đối phó bọn họ thì sao? Nếu ngay cả mấy con Ong nho nhỏ này mà cũng không thể chống đỡ được, không phải quá vô dụng đi?

Chỉ là, có một điều hắn nghĩ mãi không ra, cũng làm hắn cảm thấy rất kỳ quái.

Thánh Thủ Y Vương cho Phụ Hoàng một cái Kim Phỉ Thúy, nói chỉ cần người muốn ông trả ơn, dù phải mất mạng, ông cũng sẽ làm cho bằng được.

Thánh Thủ Y Vương là người tuân thủ lời hứa, hôm nay mình đến Rừng Đào Ma là để tìm ông ấy, ông ấy không thể không biết. Theo lẽ thường, ông ấy phải chủ động hiện thân, sao lại trốn tránh không gặp?

"A --" Đúng lúc này, phía trước cách vị trí đoàn người Hiên Viên Diễm khoảng 500 thước, lại truyền tới tiếng kêu thảm thiết của bọn Độc Vương.

Xem ra....Lục Thành Thiên và đám thuộc hạ còn lại đã gặp phải nhóm ma quỷ thứ hai trong rừng đào rồi.

Hiên Viên Diễm hơi nhíu mày, cười nói: "Không biết nhóm ma quỷ thứ hai trông như thế nào? Đi thôi, tiến lên nhìn xem."

Khi Hiên Viên Diễm và thuộc hạ phi thân vào trong, ba vị hộ pháp Lộ, Sương, Vụ lặng yên đứng đó.

https://thuviensach.vn

Sương hộ pháp than thở, nghiêng đầu nhìn Lộ hộ pháp nói: "Tỷ tỷ, hai vị hộ pháp Lôi, Địa cực khổ dẫn Ong Đoạt Mạng tới đây, đặc biệt bày cảnh tượng thuộc hạ của Độc Vương chết không toàn thây nhưng lại vẫn không thể ngăn cản bước đi của Hiên Viên Diễm."

Lộ hộ pháp cũng thở dài, bất đắc dĩ nhún nhún vai, mở miệng nhàn nhạt nói: "Chúng ta vốn chỉ ôm chút hi vọng có thể lợi dụng thảm cảnh này, ngăn cản bước đi của Hiên Viên Diễm. Nếu cái này đã không được, vậy cũng chỉ có thể áp dụng phương án vây hãm thôi."

Vu hộ pháp xoa cái gáy có chút đau, nghiêng đầu nhìn Lộ hộ pháp nói: "Nếu bao vây cũng không được, ba tỷ muội chúng ta cũng hết cách rồi."

Lộ hộ pháp vỗ vỗ tay Vu hộ pháp, mở miệng nói: "Phương án vây hãm hẳn là có thể thành công, dù sao chỗ kia cấu tạo vi diệu, là do chính Các Chủ tỉ mỉ bài bố."

"Thừa dịp Hiên Viên Diễm còn chưa đến được đó, chúng ta nhanh đi khởi động cơ quan thôi." Sương hộ pháp mở miệng nói xong, kéo hai vị Lộ, Vụ rẽ trái.

Đi được khoảng năm bước, ba người đã đứng trước một cây đào.

Nhìn qua cây này rất bình thường, nhưng hoa đào trên cây lại có nhiều hơn và đỏ hơn những cây khác.

Sương hộ pháp nhếch môi, vỗ sau lần vào một chỗ nào đó trên cây.

Oanh một tiếng rất nhỏ vang lên, trên mặt đất chợt xuất hiện một cửa động lớn. Dưới ánh trăng màu bạc, có thể nhìn thấy bên trong động có bậc thang.

Vèo vèo vèo - Ba vị hộ pháp nhảy vào trong động.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt ba người nhảy vào trong động, cửa động đột nhiên khép lại. Mặt đất không có chút dấu vết, người không biết sẽ không thể nhìn ra nơi này có một cái động.

Trong lúc ba vị hộ pháp vội vàng đi khởi động cơ quan, Hiên Viên Diễm dẫn người vào sâu trong rừng đào thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang bận tìm kiếm tung tích của Huyết Bàng Vương.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà, vòng qua con suối, xuyên qua một mảng lớn giống như gấm, bất ngờ đứng trước một vách đá.

Vách đá cao vút hiểm trở, không kém gì vách đá trong sơn động mà Tiểu Bàng đưa nàng tới.

Mà trên vách đá dựng đứng này cũng có một cái sơn động, chỉ là cái sơn động này cách cái ơn động kia khoảng 2000 thước. Hơn nữa, nó chỉ vừa cho một người, mà còn phải nghiêng người mới chen vào được.

"Chiêm chiếp --" Nàng nghe được tiếng kêu đau đớn của Tiểu Bàng từ trong vọng ra. Trước mắt vẫn chưa biết Tiểu Bàng xảy ra chuyện gì, vì thế nàng vội vàng lách mình vào trong động.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa lách mình vào trong vừa lo lắng gọi: "Tiểu Bàng, rốt cuộc là ai khi dễ ngươi, ta giết nó báo thù cho ngươi."

"A --" bên trong động lại vang lên tiếng kêu bén nhọn kèm sợ hãi của Tiểu Bàng tuy có đau đớn, nhưng sợ hãi lại chiếm ưu thế hơn.

Ngay sau đó, lại có tiếng vừa hốt hoảng vừa nóng nảy của Tiểu Bàng vang lên, thanh âm như làm nũng: "Chủ nhân, người mau đi ra đi ! Cầu xin người đó, đừng vào!"

"Ngươi đã đau đến cái dạng này, ta có thể không vào sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn hai mắt trắng dã, tức giận rống lên, rốt cuộc chen

https://thuviensach.vn

được vào bên trong động.

Chỉ là, khi đi tới vị trí chĩnh giữa sơn động, nàng lại đột nhiên dừng lại. Ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem xét bốn phía, khóe miệng co rút mãnh liệt

Sơn động này không lớn, chỉ cần nhìn mọt cái liền thấy rõ hoàn cảnh.

Trừ vài khối đá hình thù kỳ quái, cùng với dây leo nhiều màu sắc trên vách động và một đầm nước đầy sương mù, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhìn thấy gì khác.

Thật kỳ quái! Thanh âm của Tiểu Bàng rõ ràng phát ra từ đây. Nhưng hiện tại lại chẳng thấy bóng dáng của nó đâu, ngay cả tiếng kêu cũng không nghe được nữa.

"Tiểu Bàng?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoài nghi chớp chớp mắt, mở miệng khẽ gọi. Nhưng mà đáp lại nàng, chỉ là tiếng gió.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 139: Huyết Phách Thần Châu

Edit: Thu Thuyền

Nàng bước nhanh về phía trước, ôm huyết tỳ bà trên tay ngồi xuống một hòn đá, nhìn về phía đầm nước đầy sương mù, lần nữa gọi: “Tiểu Bàng nhi?”

Sương mù dày đặc bao quanh đầm nước, làm tầm mắt của nàng chỉ có thể mơ hồ thấy được một tầng ánh sáng, không cách nào có thể nhìn rõ tình huống bên trong.

Nhìn xuyên qua màn sương mù nhàn nhạt , Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát hiện trong đầm rất yên tĩnh, ánh mắt nàng dừng lại ở trung tâm của hồ, ba vị trí này xung quanh tỏa ra từng tầng gợn sóng, ở mỗi tầng còn có hơi nước bay lên.

Đây là tình huống gì? Nàng cứ tưởng Tiểu Bàng đang gặp nguy hiểm, cho nên không nghĩ gì cấp tốc chạy tới giúp nó. Nhưng Tiểu Bàng nhi lại không xảy ra chuyện gì, còn chơi trò trốn tìm với nàng?

Nàng nhanh chóng đứng lên, ôm huyết tỳ bà phóng qua màn sương, lông mi như cánh bướm dừng lại trên một khối đá tròn nổi trên mặt nước.

“Tiểu tử kia, không cần nấp, mau lăn ra đây!” Khóe môi hiện lôi một chút ý cười, ngồi xổm, đồng thời đem năm ngón tay để vào trong nước.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm hòn đá thảy vào trong nước bọt nước bắn tung lên, bay vào giữa trung tâm của những gơn sóng, lại bị

https://thuviensach.vn

những gợn sóng này giữ chân, rồi đột nhiên bị đầm nước hút lấy, biến mất.

Những giọt nước lạnh lẽo văng lên tay nàng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhịn không được thở ra một hơi, lúc này mới mở miệng kinh hô: "Đúng là một đầm nước lạnh thấu xương."

Nàng bất đầu suy nghĩ, nếu vừa rồi không phản ứng nhanh, rút tay khỏi đầm nước, có phải bàn tay của nàng…..có phải đã đóng băng rồi không.

Nghe thấy tiếng kêu lên của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thần Điêu vội vàng từ trong đầm vụt lên bay ra ngoài, vỗ hai cánh bay nhanh đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thân thể cao lớn đến bên đầm thăm dò, cung kinh nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh âm tràn đầy quan tâm hỏi: "Chủ nhân, đã làm ngài lạnh sao?"

"Tiểu tử kia, ngươi đến tột cùng là đang làm cái trò quỷ gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nói xong đã quăng cho Huyết Bàng vương một ánh mắt khinh thường, tức giận đưa tay dùng sức vỗ nhẹ lên người Huyết Bàng.

Nhìn thấy tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt gần đụng tới đầu mình, đã thành công dọa sợ Huyết Bàng, nó chạy nhanh há ta mồm nói: "Chủ nhân, ngài không thể chạm vào tôi!"

Bởi vì Huyết Bàng vương nhanh chóng tránh kịp, nên bàn tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chụp vào khoảng không, nhưng không vì thế mà nàng chịu bỏ qua, tay nàng nhẹ nhàng đặt lên vai Huyết Bàng vương.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng rút tay về, vẻ mặt tức giận đầy kinh ngạc nhìn nhìn lòng bàn tay đỏ ửng lên, khóe miệng run rẩy vô cùng hỏi: "Tiểu Bàng nhi, sao trên người ngươi lại nóng như lửa đốt vậy?"

https://thuviensach.vn

“Vì…” Huyết Bàng vương mốn giải thích cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu, nhưng mới nói được một chữ, cơn đau đớn làm nó không thể thốt lên lời.

Huyết Bàng vương nhanh chóng chìm vào trong đầm nước lạnh như băng, chỉ để miệng nổi lên mặt nước, liên tục kêu gào thảm thiết: “Chiêm chiếp….chiêm chiếp…”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm thấy sóng mũi hơi cay cay, hai tay cuộn lại thành nắm đắm, nhìn sâu trong ánh mắt của nó ẩn chứa đau đớn, xúc động và lo lắng cùng giao nhau tạo ra ánh sáng.

Nàng….cuối cùng cũng hiểu được đã xảy ra chuyện gì.

Nếu Tiểu Bàng nhi muốn thành công lấy Huyết Phách Thần Châu trong cơ thể của nó ra, phải dung hợp linh lực và nâng cao linh lực, còn phải chịu tra tấn hành hạ.

Lúc Tiểu Bàng nhi vận lực bức Huyết Phách Thần Châu trong người ra, đồng thời Huyết Phách Thần Châu cũng xuất ra năng lượng cường đại, năng lượng này sẽ làm cho tiểu Bàng nhi cả người nóng lên giống như lò lửa.

Cho nên tiểu Bàng nhi phải tìm một nơi cực lạnh, để chóng lại nhiệt hỏa trong người.

Đầm nước này lạnh như băng, nó có thể đóng băng mọi vật, nhưng vẫn không thể ngăn cản khí nóng trong người tiểu Bàng nhi, cũng chỉ có thể giảm bớt khí nóng trong người

mà thôi.

Lúc trước tiểu Bàng nhi nói dối nàng trong núi này cực kỳ âm u, không thích hợp cho Thanh Báo và Ngân Lang đi theo, kỳ thật là nó không

https://thuviensach.vn

muốn cho hai người đó nghe tiếng kêu thống khổ của nó, để tránh tổn hại đến uy phong Huyết Bàng Vương của nó.

Trước khi vào sơn động này, một mình bức Huyết Phách Thần Châu ra, nó đã dặn dò nàng, nếu nghe được tiếng kêu kỳ lạ nào, ngàn vạn lần không cần chạy đi tìm.

Việc làm này của nó có hai nguyên nhân, thứ nhất: chính là không muốn nàng lo lắng. Thứ hai: Tiểu Bàng nhi thật sự rất yêu sĩ diện, nó không hy vọng chủ nhân của nó, thấy hình dạng chật vật đau đớn của nó.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu chặt chân mày thật không đành lòng để Liệt Hỏa hành hạ nó, nhìn đôi con ngươi đang nổi lên mặt nước nói: "Tiểu Bàng nhi, ngoan nha! Không cần bức Huyết Phách Thần Châu ra, mặc dù không dung hợp được với Huyết Phách Thần Châu, ta đã linh lực của mẫu thân để lại, sớm muộn gì ta cũng dung hợp được.

"Chiêm chiếp..." Lại là một tràn tiếng kêu đau đớn, vùi dưới đầm nước băng giá Huyết Bàng Vương kích động vỗ đôi cánh đau đớn làm bọt nước văng lên vô số, thanh âm run rẩy trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Không! Nếu không có Huyết Phách Thần Châu hỗ trợ, dù linh lực của chủ nhân thành công dung hợp, vĩnh viễn không thể đột phá đến tầng cao nhất. Nếu có Huyết Phách Thần Châu hỗ trợ, không những linh lực của chủ nhân được dung hợp, trong nháy mắt tăng nâng cao linh lực lên mấy chục lần. Đến lúc đó kinh lực sẽ đột phá đến tầng cao nhất, cũng sắp được rồi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu ý của nó, vì tránh sau này có người uy hiếp tính mạng của nàng, nàng vội vàng nói: "Đứa ngốc, mặc dù không thể đột phá đến cực hạn, nhưng lấy thân thủ hiện giờ cũng có thể tự bảo vệ chính mình."

https://thuviensach.vn

Huyết Bàng Vương vẫn đáp lại, thanh âm mang theo đau đớn, thái độ kiên quyết nói: "Thế sự khó lường, không thể không đề phòng. Bảo hộ chủ nhân chính là sứ mệnh, tôi phải giúp chủ nhân ngăn chặn hậu hoạn về sau. Chỉ cần chủ nhân đột phá đến cực hãn, từ nay về sau không ai có thể tổn thương đến người."

"Ngươi ngươi...." Nhìn Huyết Bàng vương tình nguyện chịu hết tra tấn, cũng phải lấy Huyết Phách Thần Châu ra, hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chống nạnh bước đến gần Huyết Bàng Vương quát lớn: "Này! Tôi lấy thân phận chủ nhân ra lệnh cho ngươi, lập tức ngưng lại."

"Chủ nhân, không cần nhìn tôi bằng ánh mắt giết người đó. Huyết Phách Thần Châu sắp ra rồi, nếu ngưng lại, sự cố gắng của tôi sẽ trở nên vô ích sao?"

Thanh âm làm nũng mang theo chút hỗn loạn cùng đau đớn nói xong, Huyết Bàng Vương ra sức vỗ cách, cuốn càng nhiều nước bọt văng lên. Cùng lúc đó, sương mù bao quanh đầm nước, bỗng nhiên biến thành màu đỏ.

"Ngươi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất đau lòng nhìn Huyết Bàng Vương cố chịu đau đớn vỗ cánh ở trong đầm nước, cuối cùng cũng lựa chọn yên lặng lui về phía sau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đem Huyết Tỳ Bà đang run chuyển dịch sang bên ngồi xuống.

Tiểu Bàng nhi nói không sai, nó đã muốn bức Huyết Phách Thần Châu ra khỏi cơ thể, nêu cứng rắn bảo nó ngưng lại, chẳng phải công sức của nó....

Thời gian nửa chung trà qua đi....

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe oanh một tiếng vang lên, trong đầm nước nước chảy cuồn cuộn, Huyết Bàng Vương thân hình to lớn chạy ra khỏi đầm.

Vỗ vỗ đôi cánh đang ướt, những giọt nước tí tách rơi xuống đất, đôi con ngươi của nó ẩn chứa ý cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay lúc này, trong cơ thể nó dòng khí nóng rực đã tản ra, mà trên mỏ nó hiện ra một viên châu màu đỏ tỏa ra hào quang, viên châu này chính là Huyết Phách Thần Châu mà nó cực khổ bức ra.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi trên phiến đá, nhìn Huyết Phách Thần Châu trên mỏ của Huyết Bàng vương, nhanh chóng đứng lên, vui vẻ chạy đến Huyết Bàng Vương.

Đến trước mặt Huyết Bàng Vương, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm nó vào lòng, thanh âm tràn đầy kích động nói: "Bàng nhi ngốc, ngươi không có chuyện gì là tốt rồi."

Ô ô ô - chủ nhân đúng là người tốt, nó yêu chủ nhân nhất!

Huyết Bàng vương đang ngậm viên châu nên không thể nói rõ được, làm nũng ôn nhu ôm vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nghe lời nói quan tâm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nó hạnh phúc vô cùng, nó biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt vui mừng không phải vì nó bức ra Huyết Phách Thần Châu, mà vì thấy nó không còn chịu đau đớn bởi dòng nhiệt lưu kia.

A, thiếu chút nữa quên! Sau khi lấy Huyết Phách Thần Châu ra khỏi cơ thể, nếu để nó tiếp xúc không khí quá lâu, năng lượng của nó sẽ dần dần mất đi. Không được tán gẫu nữa, nó phải nhanh chóng đem Huyết Phách Thần Châu đưa cho chủ tử mới được.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng đem đầu ra khỏi vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân hình cũng rời khỏi, đem Huyết Phách Thần Châu để lên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Huyết Phách Thần Châu vừa mới đụng trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một đóa hoa sen lập tức nở ra, Huyết Bàng vương liền bị dòng khí cường đại, đánh ra xa chật vật rơi xuống đầm nước lạnh băng...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 140: Thử Nghiệm Uy Lực

Cái nóng trong cơ thể Huyết Bàng Vương đã tản đi hết, dĩ nhiên sẽ không thể chịu được đầm nước lạnh lẽo này.

Chỉ thấy Huyết Bàng Vương rơi vào đầm, hai cánh lớn đạp nước, tạo ra vô số bọt nước, bơi nhanh vào bờ.

Mẹ ơi, rét chết mất, rét chết mất! Nếu không phải nó lên bờ nhanh, thì hiện tại đã trở thành tượng đá rồi.

Huyết Bàng Vương run lẩy bẩy, khóe mắt giật giật nhìn lông chim trên người, vì rơi xuống nước mà kết thành băng mỏng, vểnh mỏ lên, chạy vội tới một chỗ khác, cọ băng trên người vào vách đá.

Mà lúc này, Huyết Phách Thần Châu tiếp xúc với đóa hoa sen trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm nàng nhắm mắt, giống như lọt vào trạng thái ngủ say.

Huyết Phách Thần Châu chạm tới đóa hoa sen giữa trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tỏa ra sắc hồng chói mắt, làm sơn động rực rỡ khác thường.

Mái tóc và y phục nàng tung bay trong gió, tay áo lay động, viên đá thủy tinh trong đó bay ra.

Một tiếng đinh vang lên, đá thủy tinh lao về phía Huyết Phách Thần Châu, trong nháy mắt chìm vào trong Huyết Phách Thần Châu.

https://thuviensach.vn

Khi Huyết Phách Thần Châu hợp thể với đá thủy tinh, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi xoay tròn.

Qua chút thời gian, sắc hồng trong sơn động càng đậm, càng rực rỡ. Cùng lúc đó, Huyết Phách Thần Châu lấy tốc độ cực nhanh, chuyển động trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thấy thế, Huyết Bàng Vương nín thở, trợn to mắt nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Huyết Phách Thần Châu di chuyển với tốc độ cực nhanh, đột nhiên hóa thành một quả cầu khí hình tròn, từ từ thẩm thấu vào đóa hoa sen trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà sắc hồng trong sơn động, cũng hướng tới thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Toàn bộ đều nhập vào hình hoa sen trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Huyết Bàng Vương biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã dung hợp linh lực thành công, nhếch miệng cười vọt tới trước mặt nàng.

Nó mở rộng cánh ôn nhu vỗ vỗ bả vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vui sướng mở miệng nói: "Chủ nhân, đi! Đi ra ngoài vận linh lực thử gảy Huyết Tỳ Bà, xem uy lực như thế nào."

"Ừ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở mắt, gật đầu cười nhìn Huyết Bàng Vương, ngón trỏ tay trái hướng tới một mỏm đá cách đó không xa.

Huyết Tỳ Bà vốn nằm trên mỏm đá, đột nhiên bị linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hút vào, bay đến trước mặt nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, lúc ôm Huyết tỳ Bà vào trong ngực nàng phát hiện, với nàng mà nói Huyết Tỳ Bà khá nặng, hiện tại cầm nó chẳng khác gì một cây

https://thuviensach.vn

cỏ không có trọng lượng.

Bước đi như hoa sen, đi tới cửa động nhỏ hẹp, thân thể nàng cùng Huyết Tỳ Bà dễ dàng chui ra ngoài.

Tuy nhiên Huyết Bàng Vương lại không dễ như thế, dù nó đã nghiêng người lach qua, nhưng vẫn bị kẹt ở cửa động.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Huyết Bàng Vương thở hổn hển, liều mạng chui ra ngoài, khóe miệng không khỏi co giật hỏi: "Khụ....Cần giúp một tay không?"

Huyết Bàng Vương bị cửa động đè ép vô cùng đau đớn, nhe răng trợn mắt đáp: "Không cần! Lúc trước có thể chen vào, hiện tại đương nhiên cũng có thể đi ra."

"Đừng nói với ta, lúc ngươi đi vào, cũng dùng cách này hả?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng nhìn cái bụng của Huyết Bàng Vương, khóe miệng co quắp càng thêm lợi hại nhắc nhở: "Ta nói này.....Thật ngốc a, sao ngươi không biết hóp bụng lại?"

Huyết Bàng Vương đình chỉ động tác, tròng mắt đen láy như hiểu ra cái gì.

Ai, đúng đó, sao nó không nghĩ đến nhỉ? Nếu hóp bụng lại, cái bụng bự của mình sẽ nhỏ đi rất nhiều, như thế chắc sẽ không bị mắc kẹt ở cái chỗ này đi?

Huyết Bàng Vương vội vàng hít mấy hơi, thân thể cao lớn nghiêng trái nghiêng phải, chui ra ngoài.

Huyết Bàng Vương khẽ vỗ cánh, nghiêng đầu sang nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cười ngượng ngập nói: "Hi hi, vẫn là chủ nhân cực kỳ thông minh."

https://thuviensach.vn

Chỉ là hóp bụng thôi, cũng gọi là cực kỳ thông minh? Đỉnh đầu nàng như có một đám quạ đen bay qua, hỗn độn trong gió.

Chẳng qua ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền duỗi tay vuốt ve cái cánh lớn của Huyết Bàng Vương, dịu dàng như nước nói: "Ngốc Bảo về sau đừng kêu ta chủ nhân, kêu là Nguyệt chủ tử đi, như vậy có vẻ thân thiết hơn."

"Được, Nguyệt chủ tử." Huyết Bàng Vương cười hì hì đáp lại, đồng thời dụi đầu vào vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt ý tứ làm nũng, cọ nhè nhẹ.

Đợi đã, Nguyệt chủ tử vừa gọi mình là gì, Ngốc Bảo? Huyết Bàng Vương nhận thấy có gì không đúng, kéo đầu ra khỏi vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Sao lại từ cái tên Tiểu Bàng diệt uy phong, biến thành cái tên Ngốc Bảo càng diệt uy phong hơn a? Không phải nó chỉ nhất thời hồ đồ, không hóp bụng chen qua cửa động sao, chuyện này....Hình như vẫn chưa được tính là ngốc đi?

Huyết Bàng Vương vỗ đôi cánh lớn, giậm chân nói: "Nguyệt chủ tử, ngài đừng gọi người ta là Ngốc bảo a. Thật ra người ta vẫn rất thông minh, chỉ là.....Ngẫu nhiên hồ đồ thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thấy bộ dáng đáng yêu này của Huyết Bàng Vương, không nhịn được cười khúc khích nói: "Cái tên Ngốc Bảo này rất dễ nghe a! Bảo bối của ta, bảo bối ngây ngốc. Ta tuyên bố, về sau sẽ kêu ngươi là Ngốc Bảo."

Nó ngốc, cũng không phải là không biết hóp bụng, mà là do nó đối với mình vô cùng chân thành.

https://thuviensach.vn

Thật ra lúc nó tình nguyện đau đớn hành hạ, bức Huyết Phách Thần Châu từ trong cơ thể ra, để mình dung hợp linh lực, mình đã nghĩ gọi nó là Ngốc Bảo.

Ngốc Bảo, bảo bối của Nguyệt chủ tử, bảo bối ngây ngốc? Cái tên này thật có ý nghĩa nhưng mà....Cái tên này còn diệt uy phong của nó hơn cái tên trước đi?

Thôi thôi, Ngốc Bảo thì Ngốc Bảo. Ai kêu người là tân chủ tử của mình chứ, người thích kêu mình là gì thì kêu thế đấy.

Huyết Bàng Vương chu mỏ, ngửa đầu im lặng nhìn trời. Cuối cùng nó vẫn lựa chọn đón nhận cái tên Ngốc Bảo, cánh lớn chỉ vào Huyết Tỳ Bà trong ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyệt chủ tử, vận linh lực gảy thử đi, xem uy lực như thế nào?"

"Ừ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, rũ mắt xuống đặt ngón tay lên dây đàn.

Nàng khẽ động ngón tay, dây đàn nhảy lên. Hồng quang tỏa ra bốn phía, âm thành tràn ngập trong sơn cốc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khống chế dây đàn, tiếng đàn tụ lại, lao thẳng tới thác nước.

Thác nước giống như cuồng phong, nước bắn lên cao.

Thác nước phát ra tiếng gầm thét đinh tai nhức óc, lộ ra vách đá phía sau, vụn đá bị nước cuốn đi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày, thu lại ảnh hưởng của Huyết Tỳ Bà vào thác nước.

https://thuviensach.vn

Thác nước lại trở về như cũ, nhưng vách đá phía sau nó đã không còn nguyên vẹn, mà trở thành một cái hang lớn.

Đột nhiên tiếng đàn biến chuyển, thanh âm thâm trầm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển biến hướng tới một chỗ đầy hoa dại màu sắc sặc sỡ.

Mặt đất nứt ra, bụi đất bay tán loan. Hoa dại giống như bị lửa đốt toàn bộ khô héo tàn lụi.

Huyết Bàng Vương trợn to mắt cái mỏ hơi run run, trong lòng không nhịn được âm thầm nói: Khụ khụ khụ.... Nguyệt chủ tử a! Chẳng qua là thử nghiệm thôi, không cần phá hủy quang cảnh xinh đẹp như thế chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngừng tay, cười cười quét một vòng xung quanh.

Đối với uy lực của Huyết Tỳ Bà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất hài lòng, cười nói: "Ngốc Bảo, đi lập tức đến Tuyết Ảnh Các."

"A!" Huyết Bàng Vương che giấu cảm xúc trong lòng, thân thể cao lớn hơi lui xuống, cánh lớn quét nhẹ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ý bảo nàng nằm trên lưng nó.

Huyết Bàng Vương ngửa mặt lên trời kêu lên một tiếng đầy khí phách, tiếp điểm hai chân, mang theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt bao lên cao....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 141: An Toàn Rời Khỏi

Edit: Thu Thuyền

Ánh trăng nhẹ nhàng chiếu xuống, gió thêm phảng phất, những đóa hoa đào run động trong gió như đang múa một điệu vũ xinh đẹp, mùi hương lan tỏa hòa vào trong gió. Hiên Viên Diễm và mười tên Ảo Ảnh đứng yên nhìn vật cản phía trước, vạt áo màu tím khẽ bay bay, bao bọc một mùi thơm ngào ngạt.

Con suối nhỏ này cũng không rộng bao nhiêu, chỉ cần nhẹ nhàng nâng chân lên, có thể thoải mái phóng qua.

Hiên Viên Diễm đứng lại nhìn dòng suối, dòng suối này căn bản cũng không phải là chướng ngại vật gì , cũng hạ lệnh cho mọi người dừng lại không được hành động thiếu suy nghĩ.

“Vương gia, hắn chính là Độc Vương, bọn chúng…bọn chúng...” Đôi con ngươi phát sáng, hoảng sợ nhìn bờ bên kia, một tên Ảo Ảnh thất thanh, chỉ về bên kia nói: “Tất cả bọn chúng điều chết rồi sao?”

Dòng suối trải dài thẳng tắp như một cây thông, hàng vạn phấn hoa đang hé nở, mùi thơm tràn ngập cả rừng đào. Cách bọn họ đứng không xa xung quanh điều là hoa đào, xung quanh toàn là bùn.

Mà bên kia con suối, xung quanh những cây đào lại không thấy bùn đâu, chỉ có những hòn sỏi mang màu sắc khác nhau như: đen, trắng, vàng, xanh và lục.

https://thuviensach.vn

Đè lên những hòn sỏi đó chính là một đám người nằm vật xuống.

Vị trí của đám người nằm vật xuống, chỉ cách con suối nhỏ khoảng vài bước. cho nên nương theo ánh trắng, chỉ cần liếc mắt một cái có thể nhìn rõ vật bên kia, tổng cộng có bốn mươi mốt người.

Mà bốn mươi mốt người này, chính là nhóm người may mắn thoát khỏi sự công kích của Ông Đoạt Mệnh, nằm trong đóng ngổn ngang đó còn có Độc Vương.

Có thể thấy được toàn bộ hoa đào ở đây, vô cùng xinh đẹp như lạc vào nơi tiên cảnh tao cảm giác ở đây chẳng có một mối nguy hiểm nào, kỳ thực nó ẩn chứa sát khí làm người ta sợ hãi.

Gió đêm nhè nhẹ quất vào má Hiên Viên Diễm, đôi con ngươi không một tia gợn sóng quét mắt qua bờ bên kia, thanh âm mềm mại nhu mì kẽ cười nói: ‘Bọn họ đã chết cả rồi.”

“Nhưng là…cái chết của bọn họ không phải rất kỳ quái sao?” Tên Ảo Ảnh vừa dứt lời, chớp mắt nghi hoặc, ngón tay vốn chỉ hướng bên kia, cũng nhịn không được bỏ vào miệng cắn cắn.

Không thể nào ngửi thấy hơi thở của Độc Vương và bọn sát thủ, một chút cũng không có…cũng không hiểu nguyên nhân vì sao bọn họ lại chết.

Trên người bọn họ, cũng không có vết thương do đao kiếm,

ám khí, cũng không thấy máu chảy ra. Vậy …nguyên nhân bọn họ chết, rốt cuộc là do đâu?

“Muốn biết tại sao bọn họ lại chết, rất đơn giản.” Nghe lời nói đầy nghi hoặc của chúng Ảo Ảnh, biểu cảm trên khuôn mặt của Hiên Viên Diễm vẫn không thay đổi, sau khi nói xong giương tay lên.

https://thuviensach.vn

Một luồng khí từ tay của Hiên Viên Diễm phóng ra, bay đến gần vườn đào sau lưng.

Những phiến đào tươi đẹp, ướt át, nhẹ lay động rơi xuống.

Hiên Viên Diễm lập tức dùng nội lực đem những cánh hoa đào đang rơi xuống, ngưng tụ lại, tỏa ra mùi thơm ngát nhưng sắc bén đầy khí thế, bay thẳng qua rừng đào bên kia, đập thẳng vào mặt đất trải dài đầy sỏi đá.

Rầm rầm rầm vang lên, những cánh hoa tiếp xúc với những sỏi đá đầy màu sắc, ngay khi những cánh hoa đụng chạm vào sỏi đá, lại vang lên những tiếng động rất lớn.

Khi sỏi đá và hoa đào rơi xuống đất, những cây đào tráng kiện bỗng nhiên bắn ra vô số ngân châm dài nhỏ.

Vô số ngân châm dài nhỏ tốc độ cực nhanh, công kích mục tiêu, bắn thẳng vào vị trí mà những đóa hoa đào mềm mại kia. Nhìn thấy cảnh tượng này, mười tên Ảo Ảnh lúc này mới hiểu được Độc Vương và thuộc hạ, vì sao vừa mới phóng qua con suối nhỏ liền phơi thây tại nơi này.

Nguyên lai là do sỏi đá trong rừng đào, trừ những sỏi đá gần dòng suối, còn lại đều ẩn chứa cơ quan tuyệt diệu, nếu đạp lên sỏi đá đó vô tình khởi động cơ quan, vô số ngân châm từ cây đào kia bắn ra,

Mỗi một sỏi đá chính là chốt khởi động cơ quan, cũng không thể nào phá hủy được.

Chỉ cần đạp vào sỏi đá cơ quan sẽ tự khởi động, lúc này vô số ngân châm bắn ra, cũng không thể nắm bắt được phương hướng chúng tập kích. Hơn nữa tốc độ bắn ra cực nhanh, quan trọng đều bắn vào những huyệt vị trí mạng.

https://thuviensach.vn

Mười tên Ảo Ảnh cùng nhìn nhau, sau đó nhất tề đều nhìn Hiên Viên Diễm, đồng thanh nói: “Vương gia trừ ngài ra, chỉ sợ chúng thuộc hạ…”

Tốc độ của ngân châm quá nhanh, phương hướng nó bắn ra cũng không thể đoán.

Bằng võ công của Vương gia, ứng phó với chúng quả thật dễ như lật bàn tay. Nhưng với võ công của bọn họ, đừng nói là vung kiếm đánh rớt ngân châm, ngay cả muốn tránh đoàn tấn công trí mạng, sợ là không có khả năng.

Mí mắt khẽ chuyển, đôi con ngươi đảo qua mười tên Ảo Ảnh hiện rõ vẻ hổ thẹn, cổ tay Hiên Viên Diễm hướng phía sau, thúc giục dòng khí trong lòng bàn tay nâng cây đào lên.

Trải lên những sỏi đá đầy màu sắc, trình tự rất lộn xộn, những trái đào cũng nằm lộn xộn trên đất.

Nếu đem những quả đào này trải lên sỏi đá, kết hợp chúng lại với nhau, cũng không khó để hiểu được ẩn ý trong trận pháp.

Vô Ngân công tử, nếu Bổn Vương đoán không sai, cơ quan trận pháp tuyệt diệu này, hẳn là …do ngươi bày ra?

Hiên Viên Diễm đương nhiên biết cách hóa giải trận pháp này, bất quá để ngừa vạn nhất, hắn quyết định sử dụng hoa đào, sự an toàn càng cao.

Gió nổi lên, thổi bay vạt áo màu tím, Hiên Viên Diễm chậm rãi giơ tay lên, đem cánh hoa đào một lần nữa tích tụ lại, lại đưa chúng bắn về phía sỏi đá bên kia.

Những cánh đào bay qua bên kia, một nửa phủ lên những sỏi đá màu đen, một nửa lại phủ lên sỏi đá màu trắng.

https://thuviensach.vn

Những cánh hoa đào còn lại, cũng phủ lên những sỏi đá mang màu sắc khác nhau.

Chỉ trong nháy mắt Hiên Viên Diễm đã làm xong, mà phía bên kia dòng suối, trừ gió đêm không ngừng thổi ra, cũng không phát sinh tình huống gì.

Đây là… có chuyện gì xảy ra? Vương gia chỉ ngưng tụ cánh hoa sau đó để chúng phủ lên những màu sắc khác nhau, giống như có thể đạp chân bước đi rồi.

Nhưng vì sao, rõ ràng tốc độ chúng chạm nhau là khác nhau, nhưng cơ quan vẫn không khởi động, trong thân cây đào chứa vô số ngân châm cũng không bắn ra? Chẳng lẽ…

Một tên Ảo Ảnh gãi gãi đầu, mở miệng phỏng đoán: “Vương gia, mỗi bước chân chúng ta, chỉ cần đạp lên hai sỏi đá có màu sắc khác nhau, chân kia cũng đạp lên hai màu sắc khác nhau, như vậy chúng ta sẽ không đạp trúng cơ quan?”

Hiên Viên Diễm nhàn hạ vuốt mười ngón tay, dung nhan tà mị nói: “Mỗi chân bước đi, phải dẫm lên hai sỏi đá có màu khác nhau, sẽ không khởi động cơ quan. Nhưng các ngươi phải nhớ kỹ, đạp lên những sỏi đá có màu đen trắng, trắng vàng, vàng xanh, xanh đậm với trắng lục. Nếu đạp vào những màu còn lại, cơ quan sẽ khởi động.”

“Đen trắng, trắng vàng, vàng xanh, xanh đậm, trắng lục…” Nghe Hiên Viên Diễm nói, mười tên Ảo Ảnh đồng thời nhắc lại, nhớ kỹ những màu này.

Hiên Viên Diễm biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tinh thông trận pháp này, lo lắng nàng không thể phá giải trận đào, mí mắt không khỏi nhíu lại, lập tức chỉ một tên Ảo Ảnh.

https://thuviensach.vn

“Lãnh Hình, ngươi lập tức trở lại đường cũ, đến chỗ bản khắc bốn chữ toa “Rừng Đào Ma Quỷ”, đợi Vương phi tới, ngươi phải nói cho Vương phi biết cách hóa giải trận pháp, rồi mới trở lại.”

“Thuộc hạ tuân lệnh.” Hiên Viên Diễm an bài xong, y phục bay theo gió, mũi chân điểm xuống đất, dẫn đầu phóng qua dòng suối nhỏ…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 142: Đã Từng Qua Đây

Bên ngoài rừng đào, trong một núi giả --

Lãnh Hình ngồi khoanh chân, sau một hồi đấu tranh nội tâm, rốt cuộc cũng chịu thua, dựa người vào vách núi ngủ gật.

Ánh trăng lẳng lặng chiếu xuống, gió đêm dịu dàng thổi qua, mang theo hương hoa đào bay đi khắp nơi. Thời gian cứ thế trôi qua, đột nhiên một tiếng rít gào vang lên, kéo Lãnh Hình khỏi mộng đẹp.

Tiếng gì vậy? Lãnh Hình đứng dậy, hai tay bám vào vách núi, nghiêng đầu dán tai vào vách núi, ngưng thần nín thở lắng nghe.

Bên ngoài núi giả, Huyết Bàng Vương vỗ cánh, nghểnh cổ phát ra một tiếng kêu dài lãnh lệ, ngay sau đó chậm rãi đáp xuống trước cửa Rừng Đào Ma.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà nhảy xuống, dịu dàng vuốt ve đầu Huyết Bàng Vương, cười nói: "Ngốc Bảo, không tệ lắm! Tốc độ của ngươi, còn hơn cả máy bay nha."

Máy bay. . . Đó là cái gì, gà bay sao? (máy bay và gà bay trong tiếng trung phát âm giống nhau).

Huyết Bàng Vương nghi ngờ, thẳng người, khiến Ngân Lang và Thanh Báo còn đang trên lưng nó, phịch một tiếng nặng nề chạm đất, lập tức khó chịu ngẩng cao đầu nói: "Nguyệt chủ tử, tốc độ của gà sao có thể so

https://thuviensach.vn

sánh với ta? Rốt cuộc con gà đó ra sao, người kêu nó tới đây, ta tỷ thí với nó một lần."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn được khóe môi giật giật, im lặng liếc mắt xem thường nhìn Huyết Bàng Vương. Khụ khụ khụ, cái gà gì a? Làm ơn đi, nàng vừa nói đến máy bay, phương tiện giao thông ở thế kỷ hai mươi mốt a.

Thanh Báo bị Huyết Bàng Vương làm ngã, đứng bật dậy. Khẽ xoa cái mông có chút đau, nghiêng đầu nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Vương phi, trên đời này lại có con gà nào còn bay nhanh hơn. . ."

Thanh Báo chưa kịp nói hết, Ngân Lang đã nhanh nhẹn đứng dậy, kéo kéo cánh tay hắn, lưng toát mồ hôi lạnh nói: "Này, không phải ngươi bị ngứa da, muốn bị mổ chứ?"

Lúc trước gặp Tiểu Vương Phi, hắn và Thanh Báo đã biết được Tiểu Vương Phi gọi Huyết Bàng Vương là Ngốc Bảo, thế nên cũng học theo gọi Huyết Bàng Vương là Ngốc Bảo, thân thiện chào hỏi nó.

Kết quả thì sao, bọn họ chỉ cười cười gọi Ngốc Bảo, đã bị nó trợn mắt nhìn. Sau đó, cổ hắn và Thanh Báo đều bị cái mỏ của Huyết Bàng Vương hung hăng thăm hỏi.

Cho tới bây giờ, chỗ bị nó hỏi thăm vẫn còn đau đây này.

Bị dạy dỗ một lần, thế nên mới biết được, cái tên Ngốc Bảo này chỉ có Tiểu Vương Phi mới có thể gọi. Về phần bọn hắn, nếu không phải bị trầy da sứt thịt, tốt nhất vẫn nên ngoan ngoãn gọi nó một tiếng Bàng Vương.

Trải qua nhắc nhở của Ngân Lang, cộng thêm ánh mắt hung tợn của Huyết Bàng Vương, Thanh Báo đột nhiên bưng kín cổ, mồ hôi lạnh chảy xuống trán nói: "Khụ, Vương Phi, trên đời này lại có gà bay nhanh hơn Bàng Vương sao? Con gà đó trông như thế nào, có phải lớn hơn gà bình

https://thuviensach.vn

thường rất nhiều không? Sao người không đem nó đến Vương phủ, để chúng thuộc hạ mở rộng tầm mắt?"

Liên thiên cái gì, máy bay và gà vốn chẳng liên quan đến nhau, sao bọn họ có thể nói chúng liên quan chứ?

Đỉnh đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt

có một đàn quạ đen bay qua, vừa muốn mở miệng giải thích, nhưng bọn họ chưa từng thấy máy bay, mà vĩnh viễn cũng không thể nhìn thấy máy bay.

Chỉ là, chưa kịp giải thích, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên giơ tay lau má phải, trợn trắng mắt, giận dữ nhìn Cầu Cầu trên vai, nghiến răng nghiến lợi rống to: “Đáng chết, lau sạch nước miếng của ngươi, đừng để chảy vào mặt của ta.”

Cầu Cầu vung móng vuốt lên, lau khô khóe miệng dính đầy nước miếng, làm bộ đáng thương nói: “Ô ô ô , thật xin lỗi! Tiểu Chủ Tử, người ta không phải cố ý…, nghe người nhắc đến gà, Cầu Cầu đang lúc đói bụng, không tự chủ được nhớ đến đùi gà nướng béo ngậy trong phủ.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngổn ngang trong gió, tay trái ôm Huyết Tỳ Bà, tay phải chống hông, trên trán đầy vạch đen nói: “Dừng lại hết cho ta! Bắt đầu từ bây giờ, dừng lại hết cho ta. Nếu ai còn nhắc đến gà, ta liền biến người đó thành gà nướng.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Huyết Bàng Vương ngẩng đầu nhìn trời, vểnh mỏ lên. Không nhắc tới thì không nhắc tới, dù sao sau này nếu nó bắt được con gà thối kia, nó nhất định phải tỷ thí bay nhanh với nó.

Trong đầu Cầu Cầu đều là đùi gà thơm ngào ngạt, hai lỗ tai nghe thấy lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức cụp xuống, ủy khuất đâm đâm

https://thuviensach.vn

móng vuốt nho nhỏ, trong lòng âm thầm nói: Thôi được, không nhắc tới thì không nhắc tới, người ta thầm nghĩ ở trong lòng một chút chắc không sao chứ?

Cơ mặt của Thanh Báo co quắp, vội vàng khép chặt miệng. Khụ khụ khụ…gà nướng? Vương Phi, không cần phải tàn nhẫn như vậy chứ, thuộc hạ chẳng qua là nhất thời tò mò, mới không nhịn được lắm mồm hỏi một câu.

Ngân Lang nhún vai, vẻ mặt vô tội nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Vương Phi a, người đánh mắng ai cũng được, nhưng ngàn vạn lần đừng đánh mắng Ngân Lang nha. Chuyện này không liên quan tới Ngân Lang, thuộc hạ không nói tới chữ gà.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài lòng nhìn tất cả im miệng, ngừng cái đề tài gà này lại, lỗ tai nàng chợt nghe thấy động tĩnh, lạnh lùng nhìn về phía núi giả cách đó không xa quát: “Ai, ra đây!”

“Vương phi, là thuộc hạ.” Lãnh Hình lên tiếng, đồng thời chạy nhanh đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thấy Lãnh Hình hiện thân, không còn hơi thở khác tồn tại, không khỏi nhíu mày nhìn hắn, mở miệng hỏi: “Tại sao ngươi lại một mình lén lút trong núi giả? Diễm ở đâu, sao không ở cùng ngươi, chẳng lẽ Diễm đã xảy ra chuyện?”

Lãnh Hình cung kính hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói: “Bẩm Vương Phi, Vương Gia và những người còn lại đều bình yên vô sự, hiện tại đang đi vào sâu bên trong. Bởi vì ở đây có bày trận pháp, muốn hóa giải phải dùng phương thức đặc thù, cho nên Vương Gia đặc biệt phân phó thuộc hạ đợi Vương Phi, để Vương Phi thuận lợi qua cửa.”

“Thì ra là thế!” Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết Hiên Viên Diễm bình yên vô sự, lông mày giãn ra, nhếch môi nói: “Vậy chúng ta đi vào đi,

https://thuviensach.vn

nhanh hội hợp với Diễm.”

Vương Phi, gió ở đây có độc, cần…” Lãnh Hình chỉ tay vào rừng đào, chợt nhớ tới công phu dụng độc của Vương Phi hơn xa Vương Gia, thế nên không nhắc nhở nữa.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt nhìn rừng đào, nở nụ cười nói: “Cần hái hoa đào, mới có thể giải độc, phải không?”

Vương Phi nhà bọn họ giỏi về dụng độc, sao có thể cần hắn nhắc nhở chứ? Lãnh Hình gãi đầu, cười hắc hắc nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt: “Là thuộc hạ ngu dốt.”

“Đi thôi.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười tủm tỉm, nói rồi dẫn đầu đi vào rừng đào.

Chỉ là, khi đi ngang qua cửa có tấm biển khắc chữ Rừng Đào Ma, kẻ tự tiện xông vào ắt phải chết, nàng chợt gảy Huyết Tỳ Bà.

Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình đi sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã nhận ra một đạo hồng quang chói mắt bao vây tấm biển, mà nó hình như phát ra từ Vương Phi. Vì thế, ba người dừng bước, hai mắt tò mò nhìn tấm biển.

“Hí…” Ba người cùng hít vào một ngụm khí lạnh, trong phút chốc cảm thấy mình già rồi nên hoa mắt, vội vàng đưa tay dùng sức lau dụi mắt, sau đó lại tự véo bản thân.

Cảm thấy cánh tay đau đớn, ba người mới xác nhận, một màn trước mắt không phải là ảo giác, mà là thật, nhất thời cơ mặt co quắp.

Hiện tại chữ trên tấm bia đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó tám chữ đỏ càng chói mắt hơn. Đó là: Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã từng qua đây!

https://thuviensach.vn

Ông trời ơi, thổ địa ơi, Tiểu Vương Phi uy vũ của ta a, ngài còn để cho người ta sống không a?

Van cầu người, sau này nếu không phải vạn bất đắc dĩ, người cũng đừng tùy tiện động tay động chân. Nếu không, những người trước giờ cho rằng mình võ công tuyệt đỉnh, sẽ xấu hổ mà chết đó.

Ba người cùng đưa tay lau mồ hôi lạnh trên mặt, run rẩy đi tiếp.

Đây coi là cái gì? Lấy linh lực hiện giờ trong cơ thể Nguyệt chủ tử, này còn không dùng tới một phần linh lực.

Huyết Bàng Vương đi ở sau cùng, nhìn bóng lưng của ba người khinh bỉ một hồi, mới vểnh đuôi vào theo…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 143

Edit: Alligator

Lá cây xanh mướt bay phấp phới, từng đợt hương hoa truyền đi theo gió. Trong Rừng Đào Ma, bên cạnh một cây đào --

Tiểu Kin Chồn Cầu Cầu nhìn thấy mọi người nhai cánh hoa đào, không khỏi chảy nước miếng, kéo mấy sợi tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Tiểu chủ tử, người cho Cầu Cầu nếm thử mấy cánh hoa đi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nuốt hoa đào xuống, tặng cho Cầu Cầu một cái liếc mắt nói: "Chúng ta ăn cánh hoa để giải độc, thân thể ngươi bách độc bất xâm, ăn cánh hoa làm gì?"

Nó trừng mắt khó chịu nhìn Ngân Lang, thấy Ngân Lang quay mặt sang chỗ khác, không nhìn thẳng nó nữa, nó lập tức vểnh cái miệng lên làm bộ đáng thương, móng vuốt xoa xoa bụng nói: "Người ta đói bụng chứ sao."

Đều do cái tên Ngân Lang đáng ghét này! Lúc trước khi ra khỏi Vương phủ, nó ném cho Ngân Lang rất nhiều chuối tiêu, còn có một bao tải nữa.

Mặc dù Ngân Lang nghe không hiểu tiếng của nó, nhưng mà nó đã khoa tay múa chân diễn tả một hồi rồi, hẳn là hẳn phải hiểu ý nó chứ. Nó là muốn Ngân Lang nhét chuối tiêu vào bao tải, dọc đường đói bụng có thể thưởng thức mỹ vị.

https://thuviensach.vn

Sau đó, bọn họ gặp tiểu chủ tử, vì tiểu chủ tử muốn đến Tuyết Ảnh Các nhanh nhất, liền bảo Ngân Lang bò lên lưng Huyết Bàng Vương, để nó vác bọn họ bay đến đây.

Trong lúc bay, để giải buồn cho mọi người Thanh Báo có kể mấy chuyện cười. Thật ra thì mấy cái này, một chút cũng không buồn cười, nhưng cái tên Ngân Lang này lại cố tình cười đến không ngậm miệng được.

Đợi đến lúc Thanh Báo kể xong, Ngân Lang còn hưng phấn vỗ vai Thanh Báo.

Bao tải vốn bị Ngân Lang vác trên vai, kết quả sau cái vỗ này trực tiếp rơi xuống đất.

Ô ô ô. . . Chuối tiêu mỹ vị của nó a, thức ăn của nó a, cứ thế bị cái tên Ngân Lang đáng ghét này làm mất hết rồi.

"Ngươi a!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chọc cái đầu nhỏ của Cầu Cầu, móc từ trong tay áo một quả xoài vàng óng đưa cho nó nói: "Cầm lấy ăn đi."

Cầu Cầu duỗi móng vuốt bắt được quả xoài, nghiêng đầu cười toét miệng nói: "Oa, trong tay áo của người sao lại giấu một quả xoài to thế này thế?"

"Ngươi phải cám ơn Ngốc Bảo, đây là nó cho ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, ôn nhu vuốt ve cánh Huyết Bàng Vương.

Lúc ở trong sơn cốc, Ngốc Bảo một mình đi lấy Huyết Phách Thần Châu, lo lắng nàng sẽ đói bụng, nên đã đưa cho nàng rất nhiều trái cây. Quả xoài này là nàng ăn thừa, thuận tay nhét vào tay áo, giờ lại đúng dịp lấp đầy cái bụng của Cầu Cầu.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn nó?" Con mắt Cầu Cầu vòng vo xoay chuyển, ôm quả xoài vào trong ngực, nghiêng đầu trở về bộ dạng cao ngạo ban đầu.

Con Huyết Bàng to lớn này, sau này sẽ tranh sủng của tiểu chủ tử với nó, cho nên dù quả xoài này là của nó thì thế nào, nó sẽ không cám ơn đâu.

Ngươi chảnh cái mông a, ai thèm ngươi cám ơn hả? Dù ngươi cam tâm tình nguyện cảm ơn, Bản Bàng Vương ta còn chẳng nguyện ý đáp lại ngươi đó chứ?

Huyết Bàng Vương quăng cho Cầu Cầu ánh mắt xem thường, cánh lớn vỗ nhẹ vào vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cái mỏ dài nhọn hơi vểnh lên hướng về một chỗ nào đó trong rừng đào.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cưng chiều vuốt ve cái mỏ của Huyết Bàng Vương, cười nhìn nó gật đầu một cái.

Nàng dĩ nhiên hiểu ý nó, nó đang nhắc nhở mình phía trước có hơi thở xa lạ đang đến gần. Thật ra thì dù nó không nhắc mình, mình cũng phát hiện được.

Lúc này, Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình liếc mắt nhìn nhau, cũng đã nhận ra có hơi thở xa lạ đến gần, tay phải nắm chặt chuôi kiếm bên hông.

Gió thổi tung bay làn tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng nhíu mày, lười biếng cười nói: "Bằng hữu, đi ra đi."

Lãnh Phong quay về, bùn đất bắn tung tóe. Lúc bụi bặm rơi xuống đất

cũng là lúc bốn gã nam tử trẻ tuổi tuấn tú mặc tang phục, sóng vai nhau đứng đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bốn người, chính là tứ đại hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện của Tuyết Ảnh Các.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt nhìn bốn người, nhếch môi nói: “Mặc tang phục đón khách? Đạo đãi khách của Tuyết Ảnh Các, thật đúng là có phong cách riêng.”

Rừng hoa đào vô cùng đẹp đẽ nhưng so với nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lúc này, cũng chỉ có thể bị phai mờ, đồng thời cướp mất hồn phách của tứ đại hộ pháp.

Điện hộ pháp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, mới hít một hơi thật sâu, mở miệng nói: “Thụy Vương Phi, bọn ta biết ngươi muốn vào rừng đào hội hợp với Thụy Vương Hiên Viên Diễm. Nhưng mà, rất nhanh thôi Thụy Vương Hiên Viên Diễm sẽ dẫn người rời đi. Vì tránh cho Thụy Vương Phi phải vất vả vô ích, bọn ta đặc biệt hiện thân báo cho ngươi, hi vọng Thụy Vương Phi có thể tạm ngừng tiến vào, yên lặng chờ Thụy Vương Hiên Viên Diễm trở ra.”

Nghe Điện hộ pháp nói, con mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát ra ánh sáng ma dã, nói: “Diễm rời đi, là chuyện của chàng. Ta tiến vào, là việc của ta. Cho nên, các ngươi đặc biệt hiện thân nói cho ta, hình như là làm điều thừa rồi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Lôi hộ pháp vội mở miệng nói: “Thụy Vương Phi, nghe chúng ta một lần, vào rừng đào… Đối với ngươi mà nói cũng không có gì tốt. Thế nên, xin hãy chờ Thụy Vương Hiên Viên Diễm trở ra, đừng làm khó bốn người chúng ta.”

“Không bằng các ngươi cũng nghe ta một lần hả? Ngăn cản ta, đối với các ngươi càng không có gì tốt. Cho nên a, các ngươi từ đâu tới thì trở về đó đi, đừng làm mất nhã hứng ngắm cảnh của ta.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến phong tình mị hoặc, toàn thân tỏa ra khí phách cuồng ngạo, khiến tứ đại hộ pháp khó có thể làm ngơ.

https://thuviensach.vn

“Nếu đã như vậy, đắc tội rồi.” Tứ đại hộ pháp đồng thanh đáp, tay áo đột nhiên giương lên.

Chỉ thấy cây đào hai bên rung lắc dữ dội, vô số cánh hoa đào rời khỏi cây, bị song chưởng của tứ đại hộ pháp cuốn vào.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chạm vào dây Huyết Tỳ Bà, nhàn nhạt cúi đầu, nụ cười trên khuôn mặt chứa một phần xinh đẹp, hai phần lười biếng, bảy phần ma mị, nói: “Xem ra… Bốn người các ngươi ghét bỏ màu sắc hoa đào quá mức thanh nhã, không đủ tươi đẹp, cho nên muốn làm phiền ta nhuộm chúng đậm hơn chút.”

Oa, đây là muốn đánh nhau sao? Nói cách khác… Nó sẽ có đủ thời gian đợi ở trên cây, sau đó hái những cánh hoa đào mềm mại ướt át, tiếp tục lấp đầy cái bụng?

Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu nằm trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt dù đã ăn hết quả xoài, nhưng nó cảm thấy có chút đói.

Nhìn thấy có người muốn đánh nhau với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nó vụt một cái rời khỏi vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chạy đến một cành cây.

Hai cái chân sau đầy lông xù quấn chặt lấy cành cây, lười biếng nằm sấp xuống, bắt đầu hái hoa đào liên tục cho vào miệng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, cũng làm Huyết Bàng Vương hiểu rõ, chủ tử muốn tự mình ra tay, dạy cho bốn tên không biết tự lượng sức mình này một bài học.

Nếu Nguyệt chủ tử muốn hoạt động gân cốt một chút, nó đương nhiên cũng vui vẻ đứng một bên thưởng thức. Huyết Bàng Vương bắt chéo hai cánh lớn ra sau lưng, thoải mái dựa vào một cây đào, con mắt đầy vẻ xem kịch vui cùng trào phúng.

https://thuviensach.vn

Nếu Vương Phi đã muốn tự thân xuất mã, vậy ba người bọn họ làm cái gì? Chỉ có thể giống như Huyết Bàng Vương, tìm một cây đại thụ chắc khỏe để dựa vào, yên tâm xem thôi.

Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình vốn nắm chặt chuôi kiếm, lúc này đồng thời nhún nhún vai, dựa vào một gốc cây.

Bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện trao đổi ánh mắt, đồng loạt ngưng tụ toàn bộ nội lực vào hoa đào trong lòng bàn tay.

Sau đó bọn họ dùng sức vung những cánh hoa đào mang theo luồng khí lưu mạnh mẽ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng chậm rãi gảy đàn.

Tiếng tỳ bà thanh thúy như tiếng nước chảy róc rách, lập tức bắn đến những cánh hoa đào mà bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện vung tới.

Hoa đào chạm vào âm thanh của tỳ bà, xoay tròn cực nhanh, rồi toàn bộ quay trở lại chỗ bốn người.

Mà bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện bị tiếng tỳ bà truyền vào tai, thân thể đột nhiên cứng ngắc, vẻ mặt mờ mịt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tăng chút lực đạo, thanh âm tỳ bà biến đổi, chuyển thành vô cùng ai oán thê lương. Trong nháy mắt bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện ngồi khoanh chân trên đất, khuôn mặt toát lên vẻ đau đớn.

Tiếp đó, chỉ thấy bốn người đồng thời đưa tay trái đè ngực mình, tay phải chậm rãi đưa về phía hai mắt.

Bọn họ… muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

Thấy tình hình, ba người Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình nhìn chằm bốn người kia.

Cho đến khi, tiếng khóc nghẹn ngào của nam tử truyền tới, phiêu đãng trong rừng đào, Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình nhất thời ngổn ngang trong gió…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 144: Nhiếp Hồn Thuật

Edit: Alligator

Bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện đều là cô nhi, Thánh Thủ Y Vương thương tình thu lưu, trước khi gia nhập Tuyết Ảnh Các bọn họ từng trải qua nhiều chuyện đau lòng.

Tiếng tỳ bà ai oán thê lương, truyền vào lỗ tai bốn người, làm bọn hắn rơi vào ảo ảnh lúc nhỏ bữa đói bữa no, cả ngày lẫn đêm bị người nhục mạ.

Bốn người sớm đã thấy chua xót, lúc này bắt đầu khóc rống.

Có người đưa tay lau nước mắt, có người lấy tay áo lau nước mũi, có người lại gắt gao kéo tóc.

Mà hiện tại, hành động của bốn người, chính là cử chỉ mềm yếu lúc nhỏ khi bị người bắt nạt, chỉ có thể khóc, không có khả năng chống cự.

Dưới sự dẫn dắt của tiếng tỳ bà, bốn vị hộ pháp càng khóc mãnh liệt, Huyết Bàng Vương thoải mái dựa vào gốc cây, tròng mắt chứa ý cười châm chọc.

Mẹ ơi, rốt cuộc bốn người này sao vậy? Sao tự nhiên lại khóc thê thảm như thế?

Khụ khụ khụ. . . Tiểu Vương Phi, uy lực tiếng tỳ bà của người có thể đừng kinh người như vậy không? Ba người Ngân Lang, Thanh Báo và

https://thuviensach.vn

Lãnh Hình thầm nói trong lòng, khóe miệng cùng cơ mặt không nhịn được giật giật.

Về phần Cầu Cầu tham ăn, bây giờ với nó mà nói, không có gì quan trọng hơn việc lấp đầy bụng. Nó giống như không nghe thấy tiếng khóc, chỉ một lòng vùi đầu vào việc ăn cánh hoa.

Vì thử nghiệm tiếng tỳ bà có ảnh hưởng như thế nào đến tâm thần con người, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại tăng thêm lực đạo, từ từ truyền vào dây Huyết Tỳ Bà.

Vốn là tiếng đàn ai oán thê lương, thoắt cái lại biến thành âm thanh khỏe khoắn hùng tráng. Mặt đất chấn động, bụi đất bay mù mịt, gió đêm lạnh lẽo rít gào, cây đào rầm rầm dao động.

Tà váy đỏ của nàng tung bay trong gió, ngón tay tấu vang lên âm thanh, truyền thẳng vào tai bốn người Phong Vũ Lôi Điện, khiến bọn họ nhớ lại chuyện cũ.

Bốn người mang biểu tình mờ mịt, chậm rãi đứng dậy, khí huyết trong cơ thể đột nhiên trào lên.

Lục phủ ngũ tạng của họ cứ như nổ tung, hai mắt trống rỗng vô hồn nhắm thật chặt, hình ảnh thiên quân vạn mã chém giết thảm thiết, thi thể chồng chất khắp nơi, máu chảy thành sông hiện lên trong đầu họ.

Vó ngựa phá tan cả một vùng đất, tiếng kèn báo hiệu liên tục vang lên, tên dày đặc như mưa, đao kiếm phản chiếu ánh sáng lạnh băng. Mùi máu tươi nồng nặc tràn ngập khắp nơi, đám binh sĩ điên cuồng chém giết.

Mà bọn họ bị vây khốn tại chính giữa, muốn nhanh chóng tránh đi, nhưng hai chân nặng như chì, căn bản không thể động đậy.

https://thuviensach.vn

Muốn dùng hoa đào làm vũ khí, đánh bay đám binh sĩ mở một con đường thoát thân, nhưng võ công của họ cứ như bị phế, không thể nào làm được.

Cuối cùng, bọn họ chỉ có thể ngửa đầu nhìn trời, yên lặng chấp nhận, gánh chịu những thanh đao xuyên qua cơ thể.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa gảy Huyết Tỳ Bà, vừa nện bước đến trước mặt bọn họ.

Đang lúc bốn người đứng trong núi đao biển lửa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên gảy mạnh bốn dây cung.

Bốn dây vẫn gắn vào đàn, bốn dây khác lại đứt rời ra, bay tới cổ bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện.

Tiếng tỳ bà ngưng hẳn, hoa đào vốn bay trên đỉnh đầu họ đều rơi xuống đất.

Mà khí tiếng tỳ bà ngừng lại, cũng là lúc bốn người tỉnh táo, mở to hai mắt sưng đỏ.

Tuy đã mở mắt, thần chí cũng đã khôi phục hoàn toàn, nhưng bốn người họ lại vẫn như hóa thạch cứng ngắc tại chỗ.

"Hí. . ." Bốn vị hộ pháp hít sâu một hơi, xiết chặt nắm đấm đến nổi gân xanh, mồ hôi lạnh sau lưng không ngừng chảy xuống.

Tiếng tỳ bà thật quỷ dị, thật khủng khiếp!

Đầu tiên là làm cho thời gian như quay ngược trở lại, đưa bọn họ về quá khứ. Ngay sau đó, lại đưa bọn họ đến chiến trường khốc liệt, để bọn họ bị người chém giết.

https://thuviensach.vn

Vậy mà hiện tại, khi tiếng tỳ bà đã hoàn toàn không còn, bọn họ đang bị người chém giết trong chiến trường, giờ lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt ức hiếp.

Bởi vì, chỗ trí mạng của con người là cổ, lúc này đang bị bốn dây cung Huyết Tỳ Bà quấn chặt. Chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi kéo dây đàn một cái.

Như vậy. . . Chỉ có hai trường hợp. Nếu may mắn một chút, dây đàn sẽ chỉ cắt qua cổ họng. Nếu kém may mắn, thì đầu lìa khỏi cổ.

"Nếu hoa đào bị nhiễm máu của các ngươi, có phải sẽ càng xinh đẹp hơn không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nhếch môi cười, hơi nghiêng đầu sang trái, liếc mắt nhìn bốn người Phong Vũ Lôi Điện. Mà lúc nàng mở miệng nói chuyện, ngón tay trắng nõn lướt qua mấy dây đàn.

Bốn vị hộ pháp thả lỏng tay, hai mắt sưng đỏ rũ xuống, mở miệng đồng thanh nói: "Muốn giết cứ giết, chúng ta tuyệt sẽ không nhíu mày."

"Thật ra thì. . . Ta thích những người có cốt khí. Nhưng mà thích thì thích, cũng không thể đặc xá cho người đã chủ động khiêu khích người của ta." Nàng khẽ cười, vận linh lực vào đầu ngón tay, ngón tay hơi động bốn dây cung.

Ý nàng ở ngoài lời, bốn người đó sao có thể không hiểu chứ?

Nàng cho là lúc trước bốn người động thủ, là muốn lấy mạng nàng, mà đối với người muốn lấy mình, nàng tuyệt đối không nương tay.

Nhưng. . . Lúc đó bọn họ ra tay, căn bản không phải muốn lấy mạng nàng, bọn họ chỉ là lập uy với nàng, ngăn cản nàng xâm nhập rừng đào thôi.

https://thuviensach.vn

Bốn đạo hồng quang chói mắt từ đầu ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn ra. Truyền qua dây tỳ bà, tập kích cổ bốn vị hộ pháp.

Hồng quang đến cổ bốn người, sau khi xoay một vòng, lại theo dây tỳ bà trở về tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, máu tươi bắn ra tung tóe, dính cả vào dây tỳ bà.

Khi máu tươi đọng lại thành từng giọt trên dây cung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ hất tay ra, máu nhỏ xuống đất, nhuộm đỏ những cánh hoa đào dưới chân họ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn những cánh hoa đào dưới chân họ nhiễm máu đỏ tươi, khóe môi nhếch lên thành một hình cung cười nói: "Chậc chậc chậc. . . mau nhìn đi, những cánh hoa đào dính máu của các ngươi, quả thực đẹp hơn trước nhiều."

Bốn vị hộ pháp cố nén cảm giác đau đớn nơi cổ, cười khổ nói: "Hoa đào bị máu nhuộm đỏ rồi, có phải chúng ta nên đến hoàng tuyền không?"

Bốn người vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức cười nói: "Thật ra thì, giết người là loại nghệ thuật bậc nhất, từ trước đến giờ ta đều không muốn tùy tiện chà đạp nghệ thuật này. Bình thường ta sẽ tiết kiệm chút hơi sức, đồng thời để đối thủ hưởng thụ quá trình đau đớn trước khi chết."

Rõ ràng là một việc tàn nhẫn, nhưng từ miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại giống như đang nói chuyện tình cảm với tri kỷ vậy.

Đôi mắt ngọc của nàng xoay chuyển, lại cười nói: "Nhưng mà, bên trong đã đợi ta rất lâu rồi, ta phải chạy nhanh vào đây, bây giờ không có thời gian bồi các ngươi. Cho nên ta chỉ có thể chà đạp lại nghệ thuật này, mau mau đưa các ngươi xuống hoàng tuyền thôi."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói, đồng thời tay trái khép lại. Bốn vị hộ pháp ngừng thở, nhắm mắt chờ đợi cái chết.

Nhưng mà, đang lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận mười phần linh lực truyền vào tay trái, chuẩn bị dẫn đến dây tỳ bà, đánh tới bốn người.

Một tiếng vèo giòn tan vang lên, một mũi tên cắm một tờ giấy, bay cực nhanh qua trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà, nhướng đôi lông mày, tạm dừng công kích bốn vị hộ pháp.

Tay trái bỏ lại bốn dây đàn, nhanh như chớp chộp lấy tờ giấy. Ngón trỏ và ngón cái kẹp chặt tờ giấy.

Khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thấy chữ trên giấy, đầu ngón tay hướng tới bốn mảnh dây cung bắn một cái, sợi dây đang ghì chặt cổ bốn người, ngay lập tức bay trở về Huyết Tỳ Bà.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 145: Không Thể Ngăn Cản

"Mày nhẹ như lông hồng, nhưng lại chở bốn cái mạng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhếch môi, mắt quét một vòng qua dòng chữ trên tờ giấy, cười trào phúng nói: "Mẩu giấy nhỏ ơi mẩu giấy nhỏ, đúng là ta vất vả mày rồi."

Đau đớn vẫn còn nơi cổ, máu tươi thê diễm nhỏ giọt.

Nhưng mà lúc này bọn họ đã bảo vệ được tính mạng, âm thầm thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

"Hoa đào nhuộm máu tươi của các ngươi, quả thật rất đẹp." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhét mẩu giấy vào trong tay áo, đồng thời nhướng mày nhìn bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện, chỉ những cánh hoa đào dưới đất bị dính máu dưới chân bọn họ nói: "Đừng để máu quý như vậy bị chảy ra vô ích, nhớ trước hết cứ ở lại chỗ này thưởng thức hoa đào nhuốm máu, sau đó mới trị thương nha."

Nghe giọng nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu vô cùng, nhưng lại mang theo ý giễu cợt. Nhìn dung nhan tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tản ra phong tình vô hạn, có thể mỉm cười quyết định sống chết của người khác.

Tuy nơi cổ đã không bị dây đàn cuốn chặt, nhưng bọn họ vẫn cảm thấy có chút hít thở không thông. die»n˳dت̈an˳l«e˳&^%qu»y˳d«on Đối với ý câu nói trào phúng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bốn người nhất trí trầm mặc.

https://thuviensach.vn

"Ai. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên nâng tay lên, lười biếng vuốt tóc mái ra sau tai, hai mắt không chút để ý xem xét hướng tờ giấy bay tới, nhếch đôi môi đỏ mọng nói: "Ta có chút khát nước, lúc sau gặp lại, nhớ phải mời ta uống ly trà ngon nha."

Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay người, mở miệng nói: "Cầu Cầu a, ngươi đã ăn no chưa?"

Cầu Cầu vụt một cái nhảy đến trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, móng vuốt nho nhỏ xoa nắn cái bụng tròn vo, vểnh râu trả lời: "Tuy đã lấp đầy bụng, nhưng mà tư vị của cánh hoa thực sự quá kém, khiến dạ dày Cầu Cầu chịu uất ức rồi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vứt cho Cầu Cầu một ánh mắt xem thường, nhu nhu cái mũi của nó nói: "Sau khi gặp Các Chủ Tuyết Ảnh Các, để hắn mời ngươi ăn thứ ngon hơn."

Hai mắt Cầu Cầu xoay mòng mòng, đầu nhỏ dụi vào má Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: die»n。dt̃an。^%$l«e。qu»y。d«on "Nhưng. . . Cái vị Các Chủ Tuyết Ảnh Các không quen Cầu Cầu..., nếu hắn không chịu cho Cầu Cầu ăn thì sao?"

"Ngươi liền hung hăng cắn đầu ngón tay hắn, cắn đến khi hắn cho ăn thì dừng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, khẽ vung tay lên, ôm Huyết Tỳ Bà đi vào sâu bên trong.

Tại sao phải hung hăng cắn đầu ngón tay hắn, đầu ngón tay thật bẩn a, đổi thành cắn tai hay mặt có được không?

Cầu Cầu vểnh cái miệng nhỏ nhắn lên, trong lòng bắt đầu suy nghĩ đợi khi gặp Các Chủ Tuyết Ảnh Các, rốt cuộc nên cắn chỗ nào mới sạch sẽ chút đây.

https://thuviensach.vn

Mà Huyết Bàng Vương nhận được dấu tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kéo người khỏi cây đào, die»n dـّan l«#$ qu»y d«on khẽ vỗ cánh đi sát bên trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Rốt cuộc tờ giấy kia viết cái gì? Vì sao Tiểu Vương Phi nhìn nó, liền tha mạng cho bốn tên kia?

Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình giơ tay gãi đầu, hai mắt hoài nghi nhìn bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện cứng ngắc tại chỗ, mới giậm chân đuổi theo.

Ánh trăng bạc phủ xuống, gió đêm vờn quanh biển hoa.

Gió thổi nhẹ bay y phục của nàng, bóng lưng cuồng ngạo uy mãnh không thể ngăn cản, cả người bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện đầy mồ hôi lạnh.

Đến khi không cảm nhận được hơi thở của đoàn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt nữa, bốn người đồng thời cúi người, xoa nắn bắp chân mỏi nhừ.

"Mọi người ổn cả chứ?" Đang lúc bốn người xoa bóp bắp chân, một giọng nói dịu dàng như nước truyền tới.

Bốn người ngừng tay, đứng thẳng người, men theo âm thanh nhìn lại, đồng thanh nói: "Đa tạ Các chủ kịp thời xuất hiện, cứu mạng chúng thuộc hạ."

"Nếu các ngươi không phụng lệnh của ta, ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thì cũng sẽ không nguy hiểm đến tính mạng. Cho nên. . . Cần gì phải cám ơn ta chứ?"

Trong màn đêm, bốn nam tử mặc tang phục, khiêng một cỗ kiệu đến trước mặt Phong Vũ Lôi Điện.

https://thuviensach.vn

Một tên trong số đó vén rèm kiệu lên, mặc dù trên trán quấn vải trắng, người mặc tang phục, nhưng Vô Ngân công tử vẫn anh tuấn như thế.

Chỉ là khóe miệng hắn giật giật, vừa rồi không trực tiếp ra mặt, chỉ bắn một tờ giấy cho nàng.

Chẳng lẽ. . . Hành động này làm nàng khó chịu, khó chịu mức xui Cầu Cầu gặp hắn liền hung hăng cắn đầu ngón tay hắn sao?

Phong hộ pháp mấp máy môi, hành lễ với Vô Ngân công tử nói: "Nếu có thể ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bốn người thuộc hạ dù chết, cũng coi như chết có ý nghĩa. Bây giờ không ngờ tới, tiếng tỳ bà của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lợi hại như thế, làm chúng thuộc hạ không có lực chống cự."

"Đâu chỉ có các ngươi không ngờ tới, ngay cả ta cũng không ngờ a." Vô Ngân công tử giơ tay, ôn như lau vết máu bên cổ Phong hộ pháp, nhíu đôi mày thanh tú nói: "Theo lý mà nói, với linh lực hiện giờ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sao có thể phát huy được uy lực lớn như thế."

Hiện tại Hiên Viên Diễm bị mê trận bao vây, dù tinh thông trận pháp, nhưng gặp phải loại mê trận này, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rút lui.

Nhưng mà, cho dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến, hội hợp với Hiên Viên Diễm, cũng không cách nào trợ giúp Hiên Viên Diễm phá giải mê trận.

Nhưng mà theo như bọn thuộc hạ bẩm báo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn dẫn theo một con Huyết Bàng vô cùng to lớn. Có nó, mê trận của hắn chẳng là gì cả.

Một khi Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt phá giải được mê trận, rất nhanh sẽ đến cung điện của Tuyết Ảnh Các, đến lúc đó

https://thuviensach.vn

nếu hai người liên thủ, ảnh vệ của Tuyết Ảnh Các không thể nào chống đỡ được.

Với tính khí của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu ảnh vệ cố gắng chống cự, e rằng nàng sẽ lấy phương thức huyết tẩy Tuyết Ảnh Các, đến bức hắn hoặc là người cha quá cố của hắn "Thánh Thủ Y Vương" hiện thân đi?

Một khi hắn ra mặt, Hiên Viên Diễm sẽ lập tức lấy Kim Phỉ Thúy ra, hắn vì hoàn thành tâm nguyện trả ân của cha, chỉ có thể bất đắc dĩ đem phương thuốc chữa bệnh giao cho Hiên Viên Diễm rồi. Nhưng phương thuốc kia, hắn lưu lại là tốt nhất.

Cho nên, hắn lúc mới mệnh lệnh cho bốn vị hộ pháp đi ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn rất quen thuộc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đương nhiên hiểu rõ bản lĩnh của nàng.

Chỉ cần bốn người họ dốc toàn lực, lấy bản lĩnh của bọn họ, dù không thể đánh thắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng cũng có thể trì hoãn nửa canh giờ, như thế là ổn rồi.

Chỉ cần bọn họ trì hoãn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nửa canh giờ, làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể gặp Hiên Viên Diễm ngay, không thể để Huyết Bàng Vương phá trận.

Như vậy hắn liền có đủ thời gian, ở trong cung điện của Tuyết Ảnh Các bố trí trận pháp mới, làm cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thể thuận lợi vào trong cung điện.

Vậy mà, đang lúc hắn vội vã bày trận, đột nhiên ảnh vệ đến báo, nói bốn vị hộ pháp còn chưa kịp ra tay, đã bị tiếng tỳ bà của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm mất thần chí.

https://thuviensach.vn

Tiếng đàn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao có thể uy lực như thế? Hắn vô cùng khó hiểu, lập tức cùng bốn tùy tùng chạy đến đây, mới kịp thời cứu mạng bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện.

Một tên trong đám tùy tùng, móc trong tay áo ra một bình thuốc cầm máu, nhìn Vô Ngân công tử nói: "Các Chủ, có con Huyết Bàng giúp một tay, mê trận với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẳng còn chút uy hiếp. Một khi hai người họ qua mê trận, nhiều nhất trong thời gian một nén nhang sẽ tới cung điện của Tuyết Ảnh Các, thời gian này không lẽ không đủ để người bố trí trận pháp sao?"

Vô Ngân công tử cúi đầu, dung nhan như tiên nhiễm nụ cười khổ, vô lực giơ tay trái lên nói: "Thôi, ta đã tận lực ngăn trở. Hiện tại có cản cũng không cản được, vậy thì trở lại cung điện, thản nhiên nghênh đón bọn họ đi."

"Có lẽ. . ." Một tên tùy tùng khác gãi gãi đầu, nghiêng đầu nói: "Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không muốn Huyết Bàng trợ giúp phá trận thì sao?"

"Thôi đi, đừng ngốc nữa." Hai tên còn lại giật giật khóe miệng, đồng thời tức giận đập tên kia một cái, trợn trắng mắt nói: "Bọn họ thông minh như thế, nếu điểm này cũng nghĩ không ra, lúc trước Các Chủ đâu cần phái bốn vị hộ pháp tới đây để trì hoãn Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứ?"

Vô Ngân công tử ngẩng đầu, con ngươi phức tạp nhìn quanh rừng đào một vòng, khẽ điểm mũi chân, chui nhanh vào trong nhuyễn kiệu, nhàn nhạt nói: "Hồi cung điện đi."

"Vâng" Bốn người cung kính lên tiếng, đồng thời duỗi tay nắm chặt cán kiệu, vạt áo theo gió bay phấp phới, quay trở lại hướng lúc đến.

Bốn vị hộ pháp bôi thuốc vòng quanh vết máu nơi cổ, máu ngừng chảy liền đạp gió phi thân theo cỗ kiệu, nơi mà chỉ có người của Tuyết Ảnh

https://thuviensach.vn

Các mới biết, cung điện bí mật của Tuyết Ảnh Các. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 146: Tụ Hội Trong Rừng Đào

Vầng trăng treo cao phía chân trời, ánh sáng bạc làm sáng cả vùng đất, hoa đào khe khẽ đung đưa, mùi hương thơm ngát tràn khắp mọi nơi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đi sâu vào trong, bên trái là Huyết Bàng Vương, sau lưng là ba người Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình, mà Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu nằm trên vai, cong đuôi, nghiêng đầu thở dài.

Rất nhanh, mọi người gặp một dòng suối nhỏ, mặt đất đầy đá cuội cùng với những cây hoa đào--

"Vương Phi, Vương Gia bảo thuộc hạ đi ra ngoài chờ người, chính là bởi vì rừng đào này." Lãnh Hình vốn ở đằng sau, lúc này chạy vội lên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giơ tay chỉ về phía trước.

"Trong rừng đào này có ngân châm, mỗi bước phải giẫm lên hai loại đá cuội màu sắc khác nhau, là đen trắng, trắng vàng, xanh đậm xanh lục và trắng xanh lục. Nếu giẫm không đúng, ngân châm sẽ lập tức phóng ra. Chỉ là. . ."

Lãnh Hình mở miệng chậm rãi giải thích, đột nhiên hai mắt quét qua Huyết Bàng Vương bên trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhếch miệng cười hắc hắc một tiếng nói: "Nếu Vương Gia biết vương phi có Bàng Vương, chắc sẽ không lệnh cho thuộc hạ chờ Vương Phi rồi."

Có con Huyết Bàng Vương to lớn uy vũ ở đây, Vương Phi cần gì phải mất thời gian đi bộ, trực tiếp cưỡi nó bay qua là được.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, khẽ vuốt ve cánh Huyết Bàng Vương, mở miệng nói: "Đen trắng, trắng vàng, xanh đậm xanh lục và trắng xanh lục sao? Đi thôi, vào rừng."

Lúc trước, Ngốc Bảo đưa bọn họ đến đây chưa từng nghỉ ngơi, thật sự đã tiêu hao quá nhiều thể lực. m Dù nó vẫn ẩn nhẫn không lộ ra ngoài, nhưng nhìn ánh mắt mệt mỏi của nó, nàng há có thể không nhận ra?

Giờ đã tới Tuyết Ảnh Các, đoạn đường phía trước cũng không xa, nàng cũng không muốn Ngốc Bảo cực khổ nữa, nên mới dẫn mọi người đi bộ vào trong.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lời của vừa dứt, Huyết Bàng Vương đột nhiên cúi người, cánh lớn đảo qua eo nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đẩy nàng lên trên lưng mình.

Nó biết Nguyệt chủ tử đau lòng nó, chỉ là hiện tại thể lực của nó đã khôi phục phân nửa. Nếu cõng cả ba tên này nữa, quả thực sẽ rất mệt mỏi, nhưng nếu chỉ cõng một mình Nguyệt chủ tử, vậy không có gì khó.

Dĩ nhiên, mặc dù thể lực của nó chưa hoàn toàn khôi phục, trừ phi Nguyệt chủ tử mở miệng, nếu không. . . Nó cũng không muốn cõng những người khác.

Vội vàng giương cánh, mang theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay đi.

Bị Huyết Bàng Vương vứt bỏ ở dòng suối, Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình co giật khóe miệng liếc nhìn nhau, đồng thời tiến lên, đi vào trong.

Tận cùng rừng đào là vách đá, có một cây cầu bắc quang qua, một đầu là rừng đào, đầu kia là phía đối diện rừng đào.

https://thuviensach.vn

Lúc này, ở bên đối diện --

Dưới ánh trăng, có thể thấy bên trái có mười gốc hoa đào, trồng thành hình tròn đang đón gió đêm. Mà bên phải cũng có mười gốc cây trồng thành hình tròn, giống hệt bên trái.

Ngoại trừ 20 cây này ra, chỉ có sương mù màu đen lượn lờ.

Sương mù màu đen đến từ cây đào, làm người ta không thể nhìn rõ bên trong nó là cái gì.

Hiên Viên Diễm một thân cẩm bào màu tím, đang đứng cạnh những cây đào bên trái, còn chín tên Ảo Ảnh Cung nín thở, sóng vai nhau đứng sau lưng Hiên Viên Diễm.

Tóc Hiên Viên Diễm bị gió thổi bay tán loạn, ngón tay thon dài vuốt ve cánh hoa đào, nhưng hai mắt lại thâm thúy nhìn mười cây hoa đào trước mặt.

Hắn cùng bọn thuộc hạ đã nhiều lần xông vào trong đám sương mù, nhưng vô luận đi hướng nào, kết quả cũng chỉ có một, chính là trở lại bên ngoài.

Hắn đột nhiên thả lỏng tay, thổi bay cánh hoa trong lòng bàn tay xong, hai mắt nheo lại, khoanh tay trước ngực.

Nếu hắn đoán không sai, đây chính là Nguyệt Mê Trận đã biến mất trong giang hồ hơn ba trăm năm?

Cứ tưởng Nguyệt Mê Trận đã thất truyền từ lâu, không ngờ trong Tuyết Ảnh Các lại có người biết bày trận này, mà người đó ngoài Vô Ngân công tử ra, hắn không nghĩ được người nào khác.

https://thuviensach.vn

Hắn không biết bày trận này, nhưng trải qua mấy lần xông vào, hắn đã phá giải được. Chỉ cần làm mất sương mù màu đen, là qua ải.

Nhưng mà. . . Cách này dù đơn giản, nhưng thời gian chưa tới, cho nên hắn dù biết cách phá giải, cũng không cách nào thi triển.

Chiêm chiêm -- đột nhiên, một đạo âm thanh từ trên trời truyền tới.

Tiếng gì vậy? Chín tên Ảo Ảnh Cung rối rít ngẩng đầu lên, nhìn theo hướng âm thanh. Mẹ ơi cứu con, vì sao lại có một con chim khổng lồ kỳ quái thế kia, vỗ cánh bay quanh quẩn trên đầu bọn họ?

Có phải là nó đói bụng, hơn nửa đêm chạy đến đây kiếm ăn chứ? Bởi vì không tìm được thức ăn, nên muốn ăn bọn họ, lấp đầy bụng nó?

Nhìn thấy nó dường như muốn hạ cánh xuống chỗ bọn họ, khóe miệng mấy người giật giật, tức tốc rút kiếm ra, đồng loạt nhắm vào quái thú trên bầu trời.

Chỉ là vừa mới chĩa kiếm nhắm vào nó, chín người liền vội vàng thu kiếm, ngây ngốc nhìn quái thú.

Không đúng, chính xác mà nói, chín người nhìn người trên lưng quái thú, đột nhiên ngồi thẳng người, đang ra hiệu với bọn họ -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Là Tiểu Vương Phi, Tiểu Vương Phi nhà bọn họ đã tới.

Chỉ là. . . Tiểu Vương Phi ơi Tiểu Vương Phi, bọn thuộc hạ biết người sẽ tới, nhưng người cưỡi một con chim lớn đến đây thì ai có thể ngờ được chứ? Người chọn cách xuất hiện oanh động như thế, thật làm cho bọn thuộc hạ ngổn ngang trong gió a!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm cũng nhìn lên bầu trời, đầu tiên là chớp chớp mắt, ngay sau đó nhếch môi cười. Nguyệt Nhi thân ái của hắn, người hắn nhớ nhung đã xuất hiện.

Vèo một tiếng vang lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vỗ nhẹ đầu Huyết Bàng Vương, nó lao nhanh xuống mặt đất.

Thượng quan Ngưng Nguyệt nhảy xuống khỏi lưng Huyết Bàng Vương, nó liền yên lặng yên thối lui đến sau lưng nàng, giống như một đại tướng quân uy vũ, lẳng lặng thủ hộ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu vốn nằm ngủ trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bởi vì Huyết Bàng Vương bay vòng vo một hồi mà tỉnh dậy.

Khụ khụ khụ. . . Xem ra tiểu chủ tử cùng cái tên Hiên Viên Diễm này, sắp sửa trình diễn cảnh tượng chán ngấy rồi.

Vì tránh cho Hiên Viên Diễm chê nó chướng mắt, sau đó thô lỗ xốc nó lên, ném xa xa, chắc nó nên thức thời một chút, rút lui nhanh chóng khỏi vai chủ tử?

Con mắt Cầu Cầu quay mòng mòng, cảm thấy hiện tại không nên ở trên vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ tốt hơn. Nó đột nhiên cong đuôi lên, vọt tới vai một tên Ảo Ảnh Cung.

Trong tiếng thì thầm của gió, tà áo Hiên Viên Diễm tung bay, chạy nhanh về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ánh trăng tỏa bóng xuống mặt đất, tóc cùng hồng y khẽ bay càng làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt thêm mị hoặc, khóe mắt chứa ý cười, vội chạy lên nghênh đón Hiên Viên Diễm.

Ngay cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn ôm Huyết Tỳ Bà, Hiên Viên Diễm cũng không để ý, kéo Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào trong

https://thuviensach.vn

ngực.

Dù bị ngăn cách bởi Huyết Tỳ Bà, không cách nào cảm nhận được độ ấm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng hay tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm chặt hắn, cũng làm ấm trái tim hắn.

"Nguyệt Nhi!" Thanh âm dịu dàng như nước tràn ra, dung nhan như hoa hé cười, mắt cũng không chớp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cho dù đã khắc sâu hình bóng Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong tâm khảm. Nhưng với Hiên Viên Diễm, lúc nào hắn cũng cảm thấy nhớ nàng.

Nghe Hiên Viên Diễm ôn nhu gọi tên mình, hai mắt ẩn chứa tình ý nhìn mình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức cười đáp: "Ở đây."

Một tay Hiên Viên Diễm vẫn ôm nàng thật chặt, cứ như hận không thể khảm nàng vào trong lòng mình, tay còn lại đỡ lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn rời tay khỏi lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đồng thời vuốt ve mái tóc rồi đến gò má nàng.

Ngay sau đó, Hiên Viên Diễm đột nhiên cúi đầu, môi mỏng ấm áp đặt lên đôi môi đỏ mọng ướt át của nàng. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 147: Mê Nguyệt Trận

Gió đêm khẽ làm bay tử y của Hiên Viên Diễm và hồng y của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ánh trăng chiếu xuống càng làm nổi bật phong thái của hai người.

Hai người mặt kề mặt, môi kề môi. Nụ hôn thâm tình triền miên.

Gió biến mất tăm cứ như thể không lỡ quấy nhiễu khung cảnh lãng mạn này. Mặt trăng dường như cũng rung động theo bóng hình hai người.

Khụ khụ khụ. . . Nguyệt chủ tử a, nơi này còn có nhiều người, đừng hôn quá lâu a.

Khóe mắt Huyết Bàng Vương giật giật, trong lòng âm thầm nói, đột nhiên nó ngửa mặt lên trời, nhìn màn đêm đầy sao.

Xem ra, e rằng còn lâu mới kết thúc màn hôn nóng bỏng này đi? Lúc nhàm chán thế này, die»n。dت̈an。l«@e。qu»y。d«on mình nên làm gì thì tốt nhỉ? Được rồi, dứt khoát ngủ một giấc thôi.

Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu im lặng nháy mắt mấy cái, co mình lại, cụp tai, gục đầu trên vai Ngân Lang, tiến vào mộng đẹp.

Chín tên Ảo Ảnh có chút bối rối đứng yên tại chỗ, con mắt giật giật liếc nhìn nhau, vô cùng tự giác quay đầu đi.

Hai vị chủ tử, thuộc hạ biết hai người tình thâm. Chỉ là. . . . Hai người có thể tạm dừng hôn, nghĩ cách giải quyết tình huống trước mắt được

https://thuviensach.vn

không?

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt chìm đắm trong nụ hôn, thời gian bất tri bất giác trôi qua, đột nhiên có tiếng bước chân nặng nề vang lên.

Ba người Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình thở hổn hển, cuối cùng cũng hội hợp với mọi người.

Mà lúc này, ở đầu bên kia của cầu sắt chính là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Kít! Lúc bọn họ sắp đi đến cuối cầu, đột nhiên ngẩng đầu lên, ngưng động tác chạy như điên, thân thể giống như hoá thạch đứng im trên cầu.

Khụ khụ khụ. . . Thật xin lỗi, bọn họ không phải cố ý! Vội vã chạy tới hội hợp với mọi người, die»n。dت an。l)(«e。qu»y。d«on cứ chạy một mạch, không để ý tới Vương Gia và Vương Phi đang. . .

Nhanh chóng điều hòa hơi thở, ba người Ngân Lang, Thanh Báo và Lãnh Hình không tiếng động nhìn nhau một cái, giống như trộm rón ra rón rén, bước từng bước đến chỗ chín gã Ảo Ảnh.

Mà đang lúc ba người đi tới chỗ chín tên Ảo Ảnh, thì rốt cuộc Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng ngừng hôn môi.

Tuy ngừng hôn, nhưng hai người vẫn thâm tình nhìn nhau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng ôn nhu hỏi: "Diễm, lúc ta cùng với Ngốc Bảo bay trên trời, die»n。dت an。%$l«e。qu»y。d«on phát hiện chàng đứng cạnh vòng tròn mười cây đào, tựa hồ đang suy nghĩ gì đó? Chẳng lẽ. . . Có trở ngại gì sao?"

https://thuviensach.vn

Cái gì, Ngốc Bảo? Một con Huyết Bàng to lớn thế kia, uy mãnh thế kia, vậy mà Nguyệt nhi lại gọi nó là Ngốc Bảo?

Hiên Viên Diễm có chút đồng tình nhìn Huyết Bàng Vương vẫn ngửa đầu nhìn trời, cười dịu dàng nhìn về Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Đằng trước có Mê Nguyệt Trận, loại mê trận này đã biến mất trong giang hồ gần ba trăm năm. Bất luận đi như thế nào, cuối cùng cũng vẫn quay lại chỗ cũ."

"Thế giới này lại có loại trận pháp kỳ lạ như vậy?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc qua sau lưng Hiên Viên Diễm, con đường này bị sương mù đen bao phủ, chau mày nói: "Mê Nguyệt Trận này thật kỳ lạ, chẳng lẽ ngay cả chàng cũng không phá giải được sao?"

"Có thể giải, nhưng thời cơ chưa đến." Hiên Viên Diễm khẽ nắm tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kéo nàng đến một gốc cây, mới mở miệng hỏi: "Nguyệt nhi, có phát hiện ra mười cây đào này có gì khác thường không?"

Rút tay khỏi tay Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi vòng quanh mười cây một vòng, sau đó đến bên cạnh Hiên Viên Diễm nói: "Mười cây này có khắc hình ngọc lưu ly."

"Cây nào cũng có, chỉ là độ cao khác nhau." Hiên Viên Diễm chạm vào một thân cây, tiếp tục nói.

"Trăng ngày bình thường không thể nào chiếu sáng cả hai mươi hình ngọc lưu ly trên cây, trừ phi là trăng rằm. Hơn nữa phải là trăng rằm đêm trung thu, mới có thể chiếu sáng cả tất cả các hình khắc trên cây. Khi 20 hình trên thân cây cùng được chiếu sáng, sẽ tạo nên một đạo ánh sáng bạc trên không trung, chỉ cần vận nội lực bắn nó về phía khói đen, chúng sẽ tản đi, như vậy có thể phá trận."

https://thuviensach.vn

Nghe đến đây, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật khóe miệng nói: "Hôm nay còn cách trung thu mấy tháng, hơn nữa nếu ngày trung thu mà có mây đen, vậy chẳng lẽ phải đợi đến sang năm mới có thể phá trận sao?"

Hiên Viên Diễm nhếch môi cười, ánh mắt thâm thúy, nói: "Một khi bày Mê Nguyệt Trận, ngay cả người bày trận cũng phải đợi đến trung thu, làm theo cách này mới có thể phá giải."

Hiểu ý của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp lời: "Cho nên ngoài con đường này, nhất định còn có lối đi bí mật vào cung điện Tuyết Ảnh Các khác. Nếu không, người của Tuyết Ảnh Các sao có thể đi lại."

Hiên Viên Diễm nhướng mày, khẽ mấp máy môi hỏi: "Ý của Nguyệt nhi là. . . Trên đường đến đây, nàng cũng bị người của Tuyết Ảnh Các cản trở?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười trào phúng, nói: "Nếu không phải Vô Ngân công tử cầu xin, ta đã sớm diệt trừ bốn con kiến hôi không biết tự lượng sức mình đó rồi."

Hiên Viên Diễm cũng cười nói: "Ta ở trong này đã lâu, vẫn không thấy Vô Ngân công tử đâu. Nguyệt nhi thật có tiếng, mới nhẹ nhàng hoạt động gân cốt, đã khiến Vô Ngân công tử phải hiện thân rồi."

"Hiện thân cái mông! Vô Ngân công tử đâu chẳng thấy, chỉ thấy tờ giấy hắn ném tới thôi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh, mở miệng nói xong, lấy tờ giấy trong tay áo ra, đưa cho Hiên Viên Diễm.

Nhìn thấy chữ trên tờ giấy, Hiên Viên Diễm càng nhướng mày cao hơn, nói: "Rốt cuộc Vô Ngân công tử đang giở trò gì? Nếu không có ác ý, sao còn sai người chặn đường chúng ta, còn bày Mê Nguyệt Trận ở đây?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười lạnh nói: "Gặp được Vô Ngân công tử, tự nhiên sẽ biết thôi."

"Nếu muốn nhìn thấy hắn, để biết chuyện gì đang xảy ra, có thể phải khổ cực chút. . ." Hiên Viên Diễm cười, nhìn Huyết Bàng Vương sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cùng lúc đó, trong rừng trúc --

Lá trúc xanh mướt rung rinh trong gió, một mùi hương thanh mát tràn ngập khắp nơi, lại khó che được tiếng đàn.

Một tòa lương đình ở giữa rừng trúc, cành lá trúc xanh rờn phủ xuống hai bên, Vô Ngân công tử mặc tang phục trắng ngần, cười lạnh nhạt ngồi trong đó.

Ánh trăng nhu hòa xuyên qua lá trúc, chiếu sáng thân mình Vô ngân công tử. Hắn khẽ nhếch môi, nhấp một ngụm nước trà, xoay ly trà khắc hình hoa đào, con ngươi đen như mực nhìn về phía đối diện.

Vô Ngân công tử nhìn đến trên mặt bàn, hai ly trà khắc hình hoa đào nằm ngay ngắn, lá trà ở đáy ly tỏa ra mùi thơm ngát, chỉ còn thiếu nước sôi là thành hai ly trà ngon rồi.

Người nào kia. . . Ta có chút khát nước, lát sau gặp mặt, nhớ mời ta uống một ly trà ngon đó.

Những lời này, là Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói với hắn lúc hắn cứu bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trà này, ta đã chuẩn bị tốt rồi. Về phần ngươi có hài lòng hay không, ta. . . Cũng không biết được." Vô Ngân công tử nhìn nước trà trong chén mình, hít hà hương trà, lại nhấp một ngụm.

https://thuviensach.vn

Một bóng dáng thoắt hiện trong lương đình, cúi đầu cung kính bẩm báo: "Các Chủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã hội hợp với Hiên Viên Diễm, chắc hẳn bọn họ sắp tới cung điện rồi."

Vô Ngân công tử đặt ly trà lên bàn, lạnh nhạt nói: "Nhớ chuẩn bị bữa ăn khuya phong phú, thiết đãi thuộc hạ của bọn họ, con cái con Huyết Bàng kia, cùng với. . . Tiểu Kim Chồn."

Người của Ảo Ảnh Cung cùng cái con Huyết Bàng kia ăn gì cũng không sao, đó không phải là trọng điểm. Mấu chốt là, phải cho con Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu ăn no, hắn cũng không muốn bị nó cắn đầu ngón tay đâu.

"Dạ!" Lộ hộ pháp đáp lời, thái độ cung kính. Ứng tiếng xong, Lộ hộ pháp điểm nhẹ mũi chân, phi thân khỏi lương đình.

"Bốn người các ngươi, nghênh đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm xong, liền mang họ tới rừng trúc."

Vừa dứt lời, Vô Ngân công tử lại nhấp một ngụm trà, mà bốn tùy tùng đứng sau lưng hắn, đột nhiên bay vút ra ngoài . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 148: Tuyết Ảnh Các

Căn cứ vào những chỉ dẫn dọc đường đi, chỉ cần làm mất khói đen quanh Mê Nguyệt Trận, là có thể trực tiếp đi đến cung điện của Tuyết Ảnh Các.

Đáng tiếc hôm nay không phải trung thu, cho nên không thể phá giải Mê Nguyệt Trận. Mà lối đi khác vào cung điện của Tuyết Ảnh Các, nhất định ở sâu trong lòng đất.

Rừng Đào Ma quá rộng, nếu muốn ở trong này tìm ra thông đạo bí mật dẫn đến Tuyết Ảnh Các, cho dù điều động cả ngàn tên Ảo Ảnh Cung, e rằng cũng phải mất mấy tháng trời mới tìm được.

Vì vậy, xuyên qua đám khói đen đi tới cung điện Tuyết Ảnh Các vẫn là cách tốt nhất.

Nhưng mà, trong làn khói đen dày đặc như thế này, đừng nói là nhìn thấy cây đào, ngay cả một cọng cỏ dại cũng không nhìn thấy được.

Nếu không, chỉ cần bên trong Mê Nguyệt Trận có cây đào, với khinh công tuyệt đỉnh của Hiên Viên Diễm, nhất định có thể lấy nó làm điểm tựa bay qua Mê Nguyệt Trận.

Chỉ là không có chỗ nào làm điểm tựa, không thể dùng khinh công phi thân qua được. Thế nên ngay cả khinh công tuyệt đỉnh như Hiên Viên Diễm, cũng không biết thi triển như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Trừ phi. . . Hiên Viên Diễm có một đôi cánh, có thể bay lượn trên không trung, mới có thể bay qua được.

Nhưng tiếc là, Hiên Viên Diễm là người, con người sao có thể có cánh chứ?

May thay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mang đến một con chim, đôi cánh to lớn màu đỏ, có thể bay lượn trên bầu trời -- Huyết Bàng Vương.

Có nó, Mê Nguyệt Trận tính cái gì.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu vuốt ve đôi cánh Huyết Bàng Vương, cười nói: "Ngốc Bảo, lại để ngươi vất vả rồi, ngươi sẽ đem chúng ta qua Mê Nguyệt Trận chứ?"

Huyết Bàng Vương đã hoàn toàn khôi phục thể lực, dụi đầu vào má Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm nũng, ngay sau đó bật người dậy nhảy đến trước mặt đám Ảo Ảnh Cung.

Quét ngang đôi cánh qua bốn tên, đem bốn tên đó lên lưng, lập tức bay vút lên trời cao.

Trong lúc tám tên còn lại yên lặng chờ đến lượt, Hiên Viên Diễm nắm tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dựa vào một gốc đào, vành tai chạm vào nhau thân mật, trên mặt ôn nhu tươi cười. . .

Qua nửa canh giờ --

Huyết Bàng Vương đã trở mọi người qua Mê Nguyệt Trận, tất cả tề tụ ở trên một con đường lớn trải đầy đá cuội.

Hai bên đường vẫn là những cây đào nở hoa khoe sắc, giữa đường có một bậc thang bằng đá cuội trắng khắc hình hoa đào.

https://thuviensach.vn

Phía cuối bậc thang không khỏi làm người ta cảm thán về vẻ đẹp của nó. Đó là bởi vì nơi đó tiếp với tường viện xây bằng gạch bạc khắc hình hoa đào.

Mà đỉnh điện, đương nhiên cũng xây bằng gạch bạc khắc hình hoa đào rồi.

Nơi đẹp nhất chính là đỉnh điện, bởi vì dọc theo đó nhìn xuống, cứ như vô số đóa hoa đào màu trắng.

Mỗi bên cung điện có một cây cầu làm từ đá cẩm thạch, bên dưới là hồ nước rộng lớn, bốn phía quanh hồ có vô số dòng suối chảy lớn nhỏ.

Dù là cầu đá, hồ nước hay con suối, tất cả đều được thiết kế theo hình hoa đào.

Đám người Ảo Ảnh Cung giương mắt nhìn, trong lòng không khỏi cảm thán: Trời ạ, Tuyết Ảnh Các. . . Rốt cuộc yêu hoa đào tới mức nào, lại xây cái gì cũng làm thành hình hoa đào thế?

Lông mày Hiên Viên Diễm chau lại, nghiêng đầu sang trái, cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhếch đôi môi mỏng nói: "Rất đẹp."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn sang, cũng cười nói: "Không chỉ rất đẹp, mà còn rất an toàn."

Ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đương nhiên Hiên Viên Diễm hiểu rõ.

Cung điện to lớn như vậy đứng sừng sững trước mặt, nhưng ngay cả một tên canh gác cũng không có, cũng chẳng có ai mai phục. Xem ra. . . Vô Ngân công tử đã hoàn toàn từ bỏ việc ngăn cản bọn họ rồi.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi." Hiên Viên Diễm nắm bàn tay nhỏ bé của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai người dẫn đầu đi thông qua bậc thang, tiến về phía cửa cung điện.

Huyết Bàng Vương vỗ cánh, cùng đám người lập tức theo đuôi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đi về hướng cửa cung điện Tuyết Ảnh Các.

Về phần Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu, căn bản không nghe thấy gì, vẫn nằm trên vai người ta, miệng chảy nước miếng, vùi đầu ngủ.

Trong nháy mắt mọi người đạp lên bậc thang màu trắng, cửa cung điện đột nhiên mở ra, bốn tùy tùng của Vô ngân công tử từ trong chạy ra.

Năm người xếp thành một hàng trước cửa điện, ôm quyền nói: "Bọn ta đặc biệt phụng lệnh Các Chủ, cung nghênh Thụy Vương và Thụy Vương Phi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi đến bậc thang cuối cùng, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, lại quét mắt nhìn bốn người, giọng nói mang theo ý cười trào phúng: "Cung nghênh? Lễ tiết này miễn đi, chỉ cần Các Chủ kiến thức uyên bác của các ngươi bớt vài trận pháp, đối với ta và Diễm mà nói đã coi như khách khí rồi."

Bọn họ biết lúc trước Các Chủ ngăn cản, đã khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt không vui.

Thế nên lời trào phúng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, họ nghe tai trái ra tai phải, một người trong số họ khẽ cười nói: "Thụy Vương, Thụy Vương Phi! Bọn ta phụng mệnh Các Chủ, trong điện đã chuẩn bị tốt bữa ăn khuya. Mời các hạ cùng thuộc hạ theo bọn ta vào điện, thưởng thức bữa khuya, thuận tiện nghỉ ngơi một lát."

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Tiểu Kim Chồn Cầu cầu vốn đang ngủ say sưa, hai tai đột nhiên vểnh lên, mở choàng mắt.

Oa, có đồ ăn ngon. Nói cách khác. . . Nó không cần lãng phí tế bào não suy nghĩ, rốt cuộc nên gặm bộ vị nào trên người Các Chủ Tuyết Ảnh Các mới sạch sẽ chứ?

Nghe bọn họ nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nhướng mày, trong lòng trào phúng thầm nói: ai ôi! Vì tránh bị Cầu Cầu tham ăn gặm ngón tay, hắn ta thật đúng đã dâng bữa ăn khuya phong phú lên rồi.

Hiên Viên Diễm đưa tay vuốt tóc, không chút để ý quét mắt nhìn bọn họ, khóe môi nhếch lên một đường cong ưu dã nói: "Ý là. . . Chúng ta cứ nghỉ ngơi, tiếp tục chờ đợi rèn luyện tính nhẫn lại?"

Nghe được câu đó, hai gã tùy tùng trong số đó cười nhạt, đầu tiên là hành lễ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ngay sau đó đồng thanh nói: "Thụy Vương, Thụy Vương Phi! Lúc trước Các Chủ thiết kế chướng ngại vật cho các vị, thật sự là do người có nỗi khổ tâm. Nếu hai người muốn biết vì sao Các Chủ lại làm như vậy, không ngại đi theo bọn tại hạ đến một nơi chứ?"

Hiên Viên Diễm duỗi tay vén tóc mai bên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra sau tai, động tác vô cùng dịu dàng, mở miệng cười hỏi: "Nguyệt nhi, nàng cảm thấy thế nào?"

Con ngươi xinh đẹp lưu chuyển, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười nói: "Trà ngon của Tuyết Ảnh Các, e rằng đã chuyển hết tới chỗ đó rồi. Ta từ trước đến nay rất thích uống trà, vì phẩm trà, đi nhìn một chút có làm sao?"

Lúc trước, khi hai người nói chuyện riêng với nhau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã nói với Hiên Viên Diễm về việc này, vì thế lúc này hắn cười đáp: "Vậy cũng được! Cho dù khát nước, cũng không thể ngược đãi

https://thuviensach.vn

cái miệng được. Nếu chỗ đó có thể uống trà ngon thượng đẳng, thì không thể không mất chút công sức rồi."

Nghe hai người kẻ xướng người họa, bốn tùy tùng của Vô Ngân công tử cũng hiểu hai người đang châm chọc. Họ đồng ý đi gặp Các Chủ, không phải để hiểu rõ nỗi khổ tâm của người, mà chủ yếu là thưởng thức trà ngon.

Hai người trong số đó làm tư thế mời, nhìn về phía đám người Ảo Ảnh Cung, Huyết Bàng Vương cùng với Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu nói: "Như vậy. . . Xin mời các vị theo hai người tại hạ vào điện nghỉ ngơi một chút được chứ?"

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đồng thời gật đầu, mười hai tên Ảo Ảnh, Huyết Bàng Vương và Cầu Cầu mới theo hai người tiến vào trong cung điện.

Mà đang lúc bọn họ tiến vào, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm tay nhau theo chân hai gã còn lại, đi hướng rừng trúc. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 149: Cùng Uống Trong Rừng Trúc

Ánh trăng màu bạc bao trùm cả cánh rừng, tạo cảm giác như một tầng lụa mỏng huyền bí. Gió đêm man mát, làm cành lá khẽ phất phới, vang lên những tiếng sột soạt.

Hương trúc nhàn nhạt tản mát mọi nơi. Bóng trúc mềm mại đong đưa.

Trong rừng cây cối um tùm tươi tốt, phong cảnh khiến lòng người vui tươi. Kì thực trong đó lại có trận pháp vô cùng nguy hiểm. Chỉ cần đặt chân trên mặt đất, trận pháp sẽ lập tức khởi động.

Nhưng không, trong nháy mắt khi hai tùy tùng của Vô Ngân công tử dẫn Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào rừng trúc --

Vốn cành lá còn đang đong đưa, đột nhiên lại thay đổi, cây trúc nghiêng nghiêng ngả ngả muốn ngã, giống như gặp phải mưa to gió lớn.

Đối với người tinh thông trận pháp như Hiên Viên Diễm, hắn đương nhiên biết vì sao rừng trúc bỗng dưng đung đưa mãnh liệt như thế.

Nhưng mà, hắn và Nguyệt nhi được Vô Ngân công tử mời đến đây phẩm trà, không cần phải khổ cực hoạt động gân cốt.

Vì không làm mất nhã hứng của hắn và Nguyệt nhi, hai tên tùy tùng tuyệt đối sẽ không để cho họ gặp nguy hiểm gì. Hên Viên Diễm ôm hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mỉm cười dịu dàng vén mấy sợi tóc mai bên má nàng bị gió thổi loạn.

https://thuviensach.vn

Thoải mái dựa vào người bên cạnh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngước đầu lên, cũng giơ bàn tay trắng nõn chỉnh sửa cổ áo cho Hiên Viên Diễm.

Cùng lúc đó, hai tùy tùng của Vô Ngân công tử hơi động, năm cánh hoa đào đã nằm gọn trong lòng bàn tay họ.

Đương lúc vô số cây trúc đang nghiêng ngả lảo đảo, phát ra những âm thanh thanh thúy như muốn gãy rời, thì hai gã bắn những cánh hoa đào trong tay về phía Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Khi mười cánh hoa đào chia nhau bay vào bên trong rừng trúc, cây cối đột nhiên khôi phục tư thế ban đầu, cành lá xanh mướt lại khe khẽ đong đưa.

Lúc này hai tùy tùng hơi cúi người với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm tư thế mời, nói: "Hai vị, xin mời!"

Dứt lời, hai người tiếp tục đi trước dẫn đường cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mắt đối mắt thâm tình nhìn nhau một cái, Hiên Viên Diễm nắm tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, theo sau hai gã tùy tùng, đi sâu vào trong.

Vượt qua mấy con suối nhỏ, lại rẽ phải, ngoài hương trúc còn ngửi thấy hương trà nồng đậm, như thấm vào ruột gan.

Lúc này, hai người phía trước đột nhiên dừng chân. Chỉ thấy bọn họ làm lễ với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó cúi đầu trở về theo đường cũ.

Phía trước có một tòa lương đình bằng trúc, mà hương trà làm say đắm lòng người phát ra từ nơi đó.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc mắt nhìn nhau, không khỏi đồng thời thầm nói: chuyện gì xảy ra? Vì sao cả Vô Ngân công tử cũng mặc tang phục, đeo khăn tang?

Đối với việc những người ngăn cản bọn họ mặc tang phục, hai người nhất trí cho rằng đây chỉ là hành động khiêu khích—tỏ vẻ tiễn đưa kẻ địch thôi. Nhưng hiện tại, lấy tác phong khiêm tốn của Vô

Ngân công tử, dù hắn có hận kẻ địch tới mức nào, cũng không thể mặc tang phục đi?

Chẳng lẽ người của Tuyết Ảnh Các mặc tang phục, cản đường bọn họ, thật ra không phải muốn khiêu khích, mà là vì…

Hai người nắm tay nhau, âm thầm trao đổi ý nghĩ, đồng thời chậm rãi đi vào lương đình, Vô Ngân công tử đang ngồi bên trong, tang phục theo gió phiêu phiêu, cúi đầu nhìn ngắm hình khắc trên nắp bình trà.

Mái đình xanh biếc cong cong, treo mấy chiếc đèn lồng hình hoa anh đào. Ánh nến trong đèn lồng gieo giắt ánh sáng lên cổ tay trắng ngần của Vô Ngân công tử.

Chỉ thấy Vô Ngân công tử mở nắp bình, nhẹ nhàng đặt lên mặt bàn, ngón tay thon dài nắm bình sứ màu hồng. Mở nắp bình sứ dốc ít nước vào bình trà.

Sau đó, Vô Ngân công tử đậy nắp bình màu hồng lại, bỏ vào trong tay áo xong, mới đậy nắp bình trà, khẽ lắc mấy cái.

Tiếp theo, đặt bình trà ở phía đối diện.

Khi hắn đổ nước vào bình, lá trà trao đảo mấy vòng theo dòng xoáy nước, hương trà thơm ngát tức thời tỏa ra càng đậm.

https://thuviensach.vn

Nếu nói hương trà lúc nước thấm vào ruột gan, thì bây giờ, dù là người rất ghét uống trà, khi ngửi được mùi này, e rằng cũng theo hương thơm tìm đến thưởng thức một chén.

Vô Ngân công tử châm trà cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, mới ngẩng đầu nhìn hai người đứng bên ngoài lương đình.

Bàn tay chỉ hướng đối diện, Vô Ngân công tử cười dịu dàng nói: “Hai vị mời ngồi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nắm tay không rời, sóng vai nhau đi vào trong lương đình. Hai người thâm thúy quét mắt qua Vô Ngân công tử, đồng thời ngồi đối diện hắn.

Vô Ngân công tử bưng chén trà của mình lên, đổ bỏ nước trong chén, nhấc bình trà lên, tự rót cho mình một chém trà.

Hắn khẽ rũ mắt xuống, nhấp một ngụm trà, mỉm cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, giọng nói dịu dàng như gió xuân: “Trà của Vô Ngân, không biết có khiến hai vị hài lòng không?”

“Lá trà đương nhiên là cực phẩm, nhưng nước pha trà càng là cực phẩm trong cực phẩm. Cho dù là một ly nước lọc vô vị, chỉ cần thêm một giọt nước suối lạnh, e rằng cũng sẽ trở thành cực phẩm thế gian.”

Tay trái nắm chén trà, tay phải nâng đĩa, Hiên Viên Diễm mở miệng nói tiếp: “Huống chi… Vô Ngân công tử dùng để pha trà, đâu phải chỉ có một giọt nước suối lạnh. Thế nên, dù còn chưa uống trà, chỉ ngửi hương trà, cũng làm ta cảm thấy quyết định đi chuyến này là đúng rồi.”

Nước suối lạnh -- chính là một loại nước suối, tan chảy từ băng trên một núi băng xuống.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người yêu trà cũng từng muốn lên núi băng, muốn lấy nó để pha trà, nhưng tất cả bọn họ đều phí công vô ích. Bởi vì núi này không những gập ghềnh khó trèo, mà còn vô cùng băng giá, còn chưa kịp tới chân núi băng, thân thể đã đông cứng rồi.

Chẳng qua là hơn ba mươi trước có một thiên tai xảy ra, làm băng trên đá tan chảy hết.

Biết được tin tức này, những người hi vọng lấy nó pha trà vô cùng vui mừng, bất chấp nguy hiểm leo lên đỉnh núi. Vậy mà, khi tới đỉnh núi, bọn họ lại phát hiện băng trên núi tan sạch rồi.

Không nghĩ tới, thứ làm bao nhiêu người thất vọng ra về, lại ở trong tay Vô Ngân công tử, vô cùng rộng rãi rót vào trong nước trà, chiêu đã hắn và Nguyệt nhi.

Hiên Viên Diễm ngửa đầu, uống cạn chén trà, nhấc bình trà lên rót thêm nước trà vào chén, đồng thời nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cười tà mị nói: “Nguyệt nhi, nhất định phải uống nhiều mấy chén đó! Cực phẩm nước trà này, chỉ có ở Tuyết Ảnh Các, mới thưởng thức được.”

Tròng mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển mấy vòng, bưng ly trà trước mặt lên, đưa đến bên môi.

Nàng uống cạn nước trà trong chén, liền cảm thấy hương trà không chỉ thấm vào gan ruột, mà ngay cả sự mệt nhọc bôn ba trên đường, cũng tiêu tan đi nhiều rồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười, nhấc bình trà thêm trà cho mình đồng thời nhếch môi nói: “Quả thật là cực phẩm nhân gian! Nếu không uống nhiều mấy chén, thật sự sẽ hối tiếc cả đời.”

https://thuviensach.vn

Gió đêm khe khẽ thổi, dưới ánh nến lấp lánh hòa quyện với ánh trăng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không thèm nhìn Vô Ngân công tử ở đối diện.

Chỉ thấy hai người, ta một chén ngươi một chén, cụng ly với nhau, cười hì hì cùng uống trà.

Cho đến khi, uống sạch nước trà xong --

Hai người mới đặt ly trà xuống, nâng tay lên gần mặt đối phương, động tác dịu dàng lau nước trà quanh miệng cho nhau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lau sạch nước trà dính trên miệng Hiên Viên Diễm, đôi mắt ánh lên ý cười nhìn Vô Ngân công tử nói: “Được rồi! Trà này của ngươi, ta và Hiên Viên Diễm đã uống cạn rồi, bọn ta vô cùng hài lòng.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 150: Dụng Tâm Lương Khổ

Vô Ngân công tử cúi đầu, xoay ly trà trong tay một vòng xong, mới ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hồng y bị ánh sáng trăng phủ lên, càng lộ vẻ cuốn hút. Hai mắt tràn đầy ý cười, dung nhan phong tình vạn chủng, đôi môi đỏ mọng đang phát ra thanh âm tà mị mà ôn nhu.

Nhưng mà, hai chân bắt chéo đặt lên cao rất không tao nhã, Vô Ngân công tử vẫn cảm thấy, đằng sau nụ cười kia, lại đầy khí lạnh thấu xương.

Trong lòng khẽ thở dài, biểu tình có chút không được tự nhiên, Vô Ngân công tử giơ tay day huyệt thái dương, nhếch đôi môi mỏng nhẹ nhàng nói: "Ta cũng không có ác ý."

"Lời này ngươi đã nói rồi, không cần lặp lại." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, lại làm không khí lạnh hơn. Vừa dứt lời, nàng nhướng mày, thoát khỏi tay Hiên Viên Diễm, mò vào trong tay áo.

Lúc trước trong Rừng Đào Ma Vô Ngân công tử bắn cho nàng một tờ giấy, nàng móc nó ra, đặt lên mặt bàn, đẩy tới trước mặt Vô Ngân công tử.

Dưới ánh sáng trăng và ánh nến, có thể nhìn rõ những chữ trên giấy: Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thủ hạ lưu tình. Bốn vị hộ pháp Phong Vũ Lôi Điện cản đường ngươi, là làm theo lệnh của ta. Mà ta ra lệnh như thế, thật ra cũng không có ác ý, xin ngươi tin tưởng ta. Tuyết Ảnh Các Chủ -- Vô Ngân kính chào!

https://thuviensach.vn

"Nếu không tin ngươi, lúc ở trong Rừng Đào Ma ta đã không thủ hạ lưu tình." Nụ cười trên khuôn mặt nàng chợt tắt, mở miệng chậm rãi nói, ngón tay chạm vào Huyết Tỳ Bà bị nàng đặt trên bàn.

Nhớ lúc bên trong Địa Hạ Cung Điện, nếu không phải Vô Ngân công tử đột nhiên xuất hiện, nói nhược điểm trí mạng của người đồng cho nàng biết, giúp nàng thuận lợi tiêu diệt bọn họ, e rằng nàng cũng không dễ dàng lấy được Huyết Tỳ Bà.

Sự kiện ở sườn núi sau đó, Thái Tử Bắc Dực Quốc Tiêu Hàn và Thái TửThương Nguyệt Quốc Dạ Dật Phong, dẫn theo 30 vạn đại quân, Vô Ngân công tử không biết mình đã có đối sách, vậy mà vẫn đi theo giúp đỡ.

Trong lòng nàng biết rõ, Vô Ngân công tử biết nàng muốn nghênh chiến, lo lắng mình sẽ gặp nguy hiểm. Cho nên, ngay cả khi biết bản thân đi theo sẽ nguy hiểm, rất có thể bị vạn tiễn xuyên tim mà chết, lại vẫn cố gắng hết sức bảo vệ mình.

Bằng vào những chuyện trước đây Vô Ngân công tử làm cho nàng, khi nhận được tòa giấy hắn bắn cho, nàng mới chọn tin tưởng những gì trên tờ giấy, hắn đối với nàng không hề có ác ý.

Nhưng mà, nếu hắn không ác ý với nàng, vì sao phải sai người ngăn cản đường đi của nàng, chuyện này thực sự làm nàng khó hiểu?

"Có điều, tin tưởng ngươi là một chuyện." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỏ tay khỏi Huyết tỳ Bà, d∞*đ∞l∞q∞đ tà mị nhìn Vô Ngân công tử nói: "Đối với hành động này, ta nghĩ. . . Ngươi thiếu ta một lời giải thích."

"Nguyệt nhi nói rất đúng!" Hiên Viên Diễm rũ mắt xuống, vuốt ve những đốt ngón tay thon dài, cười nói: "Vô Ngân công tử, ta và Nguyệt nhi lựa chọn tin tưởng ngươi, nhưng ngươi cũng nên cho chúng ta một lời giải thích hợp lí, để chúng ta biết, chúng ta thật sự không tin lầm người."

https://thuviensach.vn

Trong Rừng Đào Ma, Độc Vương và thuộc hạ gặp phải ong độc, chết hơn phân nửa. Nhưng đến phiên hắn, ong độc lại chẳng hề xuất hiện.

Nếu hắn gặp phải ong độc, dù hắn có thể bảo toàn, nhưng thuộc hạ của hắn thì khó mà nói được, có lẽ sẽ có thương vong.

Sau lại đến đoạn đường trải đá cuội, Độc Vương bị ngân châm tập kích, toàn quân bị diệt.

Nhưng nếu hắn đến đoạn đường đá cuội trước, không nhìn thấy những thi thể của Độc Vương và thuộc hạ, e rằng hắn sẽ không biết được, những viên đá cuội nhìn như vô hại lại ẩn giấu nguy hiểm trí mạng.

Nếu Vô Ngân công tử thật sự có ác ý, vậy thì trước khi mình dẫn thuộc hạ đến đoạn đường đá cuội, hắn phải thu dọn sạch sẽ thi thể của bọn Độc Vương mới đúng, làm cho mình không có phòng bị, sau đó bị ngân châm tập kích, mà không phải lưu lại thi thể ở khắp nơi, để mình đề cao cảnh giác được.

Việc này đủ để chứng minh, Vô Ngân công tử không có ác ý, hắn chỉ tìm cách bao vây bọn họ, để bọn họ biết khó mà lui.

Nhưng mà, rốt cuộc Vô Ngân công tử có dụng ý gì? Hắn đến đây, cũng không phải để là hại Tuyết Ảnh Các, mà chỉ tới tìm Thánh Thủ Y Vương cứu mẫu phi. Theo lý thuyết, Vô Ngân công tử không có lý do ngăn cản hắn, chuyện này thực sự là. . . Làm hắn không thể nghĩ thông!

"Các ngươi tin tưởng ta, ta cảm thấy rất vui, thật sự rất vui. Thật ra thì, ta cố gắng ngăn cản các ngươi tiến vào Tuyết Ảnh Các, là không muốn. . ."

Vô Ngân công tử bưng ly trà trên bàn lên, uống một hơi cạn sạch, con ngươi đen như mực nhìn thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nói: "Là không muốn hai người các ngươi, nói cách khác là không muốn Long Diệu Hoàng Triều rơi vào nguy hiểm."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc mắt nhìn nhau một cái, mở miệng đồng thanh nói: "Lời này tựa hồ có thâm ý? Có thể đừng giày vò tế bào não của chúng ta, trực tiếp vào đề không?"

Vô Ngân công tử vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm càng khó hiểu, chỉ tìm Thánh Thủ Y Vương đi cứu người, có liên quan gì tới an nguy của Long Diệu Hoàng Triều?

"Hiên Viên Diễm, ta biết mục đích ngươi tới đây, là tìm Thánh Thủ Y Vương chữa trị quái bệnh cho mẹ." Vô Ngân công tử khẽ thở dài trong lòng, tròng mắt hiện lên vẻ do dự, khẽ mở đôi môi mỏng nói: "Không dối gạt ngươi, Thánh Thủ Y Vương mà ngươi tìm kiếm, thật ra là gia phụ."

Nghe thấy lời này, Hiên Viên Diễm đột nhiên nhướng mày, giọng điệu mang theo khiếp sợ: "Thánh Thủ Y Vương, lại là lệnh tôn?"

"Gia phụ thiếu ân nhất định phải trả, đây là nguyên tắc làm người của ông." Vô Ngân công tử đứng dậy, chậm dãi đi tới một cây tre bên ngoài lương đình.

Khẽ dựa lưng vào thân cây, ngước đầu nhìn ánh trăng cao vời vợi, hắn mở miệng nói tiếp: "Thật ra thì một năm rưỡi trước, gia phụ đã biết ngươi tìm kiếm tung tích của ông rồi. Chẳng qua là khi đó mẫu thân ta qua đời, ông vô cùng bi thương. Hơn nữa bệnh của mẫu phi ngươi quá kỳ quái, dù y thuật của cha ta được xưng tụng là thần thông quảng đại, cũng không chữa được."

"Ông không thể trả ân, nên mới chủ động hiện thân gặp ngươi." Hắn ngửa đầu ngắm trăng, tuy vẫn tiếp tục nói, nhưng ánh trăng trong mắt đã chuyển thành hình bóng của người cha vừa qua đời.

Nghe những lời này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên xiết chặt nắm đấm, mắt ngọc đầy lo lắng liếc nhìn Hiên Viên Diễm. Không thể nào?

https://thuviensach.vn

Ngay cả Thánh Thủ Y Vương mà Diễm khổ cực tìm kiếm, cũng không thể trị khỏi bệnh lạ cho mẫu phi chàng.

Mà Hiên Viên Diễm nghe đến đây, bắp thịt toàn thân đều trở nên khẩn trương.

Cái gì, ngay cả Thánh Thủ Y Vương y thuật tuyệt đỉnh, cũng bó tay với căn bệnh của mẫu phi? Nếu ông ta đã không thể chữa khỏi, vậy trong thiên hạ. . . Còn có ai có thể cứu mẫu phi đây?

Ngay lúc này, Vô Ngân công tử lại đột nhiên mở miệng: "Cho đến tối nay, cuối cùng gia phụ cũng nghĩ ra phương pháp chữa trị cho mẫu phi ngươi."

Nắm đấm đang xiết chặt lập tức giãn ra, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô cùng khó chịu trừng mắt nhìn Vô Ngân công tử, trong lòng giận dữ hét lên: Con mẹ nó! Ngươi không thể hít sâu, nói một hơi hết sao?

Hiên Viên Diễm đột nhiên đứng phắt dậy, vẻ mặt kích động nhìn Vô Ngân công tử. Hắn không nghe lầm, Thánh Thủ Y Vương đã nghĩ ra phương phápchữa bệnh cho mẫu phi? Thật sự là quá tốt, mẫu phi. . . Người rốt cuộc được cứu rồi!

Vô Ngân công tử đứng thẳng lưng, ánh mắt nhìn trời chuyển sang nhìn Hiên Viên Diễm nói: "Gia phụ đã đưa phương thuốc cho ta. Nhưng đồng thời, ông cũng giao cho ta một nan đề."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày thật cao, chớp chớp mắt nhìn Hiên Viên Diễm, cả hai đồng thanh nói: "Giao cho ngươi một nan đề, có ý gì?"

"Báo ân, là tâm nguyện duy nhất của gia phụ. Phương thuốc ông giao cho ta, e rằng là cách duy nhất cứu mẫu phi ngươi, nếu ta cứng rắn giữ lại nó, chẳng khác nào tự tay bóp chết cơ hội sống còn của mẫu phi ngươi.

https://thuviensach.vn

Việc này đối với người luôn tâm tâm niệm niệm trả ơn như gia phụ mà nói, Vô Ngân là một đứa con bất hiếu."

Hắn đi đến trước mặt Hiên Viên Diễm, vừa nói, vừa đưa tay vào trong tay áo: "Nhưng các ngươi biết không? Kiếm đủ dược liệu ghi trên toa thuốc này, là một việc vô cùng gian nan. Ta không muốn hai người các ngươi, vì tìm kiếm dược liệu, mà khiến bản thân hay Long Diệu Hoàng Triều rơi vào nguy hiểm. Cho nên. . ."

Vô Ngân công tử hơi ngừng lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp lời: "Cho nên, ngươi mới sai người ngăn cản chúng ta. Chỉ cần chúng ta không tìm kiếm tung tích của Thánh Thủ Y Vương nữa, ngươi liền có thể lấy cớ đó để giấu toa thuốc đi?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm vội nói tiếp: "Rốt cuộc phương thuốc đó viết những dược liệu gì, mà làm ngươi cảm thấy vì tìm đủ chúng, ta và Nguyệt nhi, thậm chí Long Diệu Hoàng Triều bị rơi và nguy hiểm?"

"Đây cũng là lý do ta muốn giữ lại nó. Về phần trên đó viết cái gì, các ngươi tự xem đi!" Vô Ngân công tử lấy đơn thuốc trong tay áo ra, trực tiếp giao choHiên Viên Diễm.

Thấy dược liệu viết trên đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngọc liền híp mắt lại.

Những được liệu ghi trên đó, nàng chỉ biết một loại, những loại khác nàng chưa nghe thấy bao giờ. Mà vị thuốc duy nhất nàng biết, lại là. . .

Hiên Viên Diễm nhìn toa thuốc, toàn thân cứng ngắc.

Giờ phút này hắn rốt cuộc hiểu rõ, vì sao Vô Ngân công tử bày chướng ngại vật, ngăn cản hắn tìm kiếm tung tích của Thánh Thủ Y Vương rồi. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 151: Dược Liệu Quý Hiếm

Cành trúc bị gió đêm thổi khe khẽ đong đưa, hương trúc thoang thoảng khắp nơi, tiếng lá cây nghe xào xạc.

Ba thị nữ của Tuyết Ảnh Các đi vào lương đình, trên tay mỗi người bưng hai đĩa thuộc hàng gốm sứ Thanh Hoa đựng bánh hoa đào mùi hương thơm ngát, tinh xảo đẹp mắt.

Đặt những đĩa bánh lên bàn, ba người hơi phúc thân, làm lễ cáo lui với Vô Ngân công tử xong, liền cúi đầu yên lặng rời đi.

Bánh ngọt trong đĩa trông rất ngon miệng, nhưng mà lúc này chẳng có ai chú ý đến nó.

Dưới ánh trăng màu bạc, có thể thấy rõ làn tóc của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị gió thổi bay phấp phới, d∞đ∞%l∞q∞đ tròng mắt chăm chú nhìn chữ trên toa thuốc. Mà Vô Ngân công tử ở một bên khoanh tay, nhìn thẳng hai người.

Trầm mặc hồi lâu, Vô Ngân công tử thở dài, chậm rãi đi vào trong đình ngồi xuống, ngón tay day day huyệt thái dương nói: "Hiên Viên Diễm, thấy bảy dược liệu quý hiếm ghi trên đó, ngươi hẳn là rõ ràng ta ngăn cản ngươi thật sự là không có ác ý chứ? Muốn gom đủ bảy loại dược liệu này, tuyệt đối không đơn giản."

Hiên Viên Diễm nắm tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngồi đối diện Vô Ngân công tử, ánh mắt anh tuấn bức người nhìn hắn, nhếch môi cười

https://thuviensach.vn

nhạt nói: "Việc thành bại do người! Trên đời này, không có việc gì không làm được, chỉ là có làm hay không thôi."

Thấy những dược liệu quý hiếm ghi trên toa thuốc, Hiên Viên Diễm biết Vô Ngân công tử ngăn cản họ không chỉ không có ác ý, mà còn suy nghĩ cho sự an toàn của bọn họ.

Đúng là, muốn gom đủ những vị thuốc này thật sự không dễ dàng chút nào. Nhưng mà nó là biện pháp duy nhất cứu mẫu phi, d∞đ$∞l∞q∞đ dù khó khăn hơn nữa, hắn cũng gắng sức gom đủ.

Vô Ngân công tử hạ tay xuống, khẽ dựa lưng vào ghế, hai tay bắt chéo sau gáy, cúi đầu nhìn chằm chằm mặt bàn màu xanh lá cây nói: "Ai nha, đầu của ta. . . Hình như càng ngày càng đau."

Hiên Viên Diễm hơi giật giật khóe miệng, cầm một khối điểm tâm trong đĩa lên, đưa tới trước mặt Vô Ngân công tử nói: "Chắc ngươi cũng đói rồi, ăn chút điểm tâm giảm đau đi."

"Đây đúng là hoàng đế không gấp, thái giám gấp a!" Vô Ngân công tử mở miệng nói, tay trái vẫn để sau gáy, tay phải tiếp nhận khối điểm tâm Hiên Viên Diễm đưa tới.

"Ngươi thiến rồi sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt, cũng đưa tay lấy một miếng bánh trong đĩa.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhấm nháp vừa cất tiếng hài hước: "Sau này nếu Tuyết Ảnh Các suy sụp, không có cơm ăn, nhớ nói với ta hay Diễm một tiếng, bọn ta sẽ bảo Ly tìm một chỗ làm tốt cho ngươi trong hoàng cung. Đúng rồi, thái giám tổng quản thì sao?"

"Phụt --" Vô Ngân công tử mới cắn một miếng điểm tâm, còn chưa kịp nuốt xuống, nghe thấy lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức phun hết bánh trong miệng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nha đầu này. . . Nói ra lời không làm người ta kinh ngạc cũng bị chết đứng!

Mặt không đỏ tim không đập nói về việc thiến với đàn ông thì thôi đi, đằng này còn có lòng tốt suy tính tương lai hắn nghèo đến không có cơm ăn sẽ an bài cho hắn làm thái giám tổng quản?

"Khụ. . ." Hiên Viên Diễm ho nhẹ một tiếng, ánh mắt chứa nét cười quét qua Vô Ngân công tử, sau đó tập trung vào đĩa điểm tâm.

"Ta nói hai ngươi cũng thật quá đáng, ta vì hai người đau đầu nhức óc, còn hai ngươi lại giễu cợt ta?" Vô Ngân công tử tức giận nói, đồng thời phủi những mảnh vụn bánh đi.

Hiên Viên Diễm nuốt điểm tâm xuống, ngẩng đầu lên, vẻ mặt vô tội nhìn chằm chằm Vô Ngân công tử. Ta giễu cợt ngươi lúc nào, ta không nói gì hết?

Vô Ngân công tử nghiêng đầu, nhướng đôi lông mày anh tuấn nhìn Hiên Viên Diễm, giống như không tiếng động hỏi: ngươi không giễu cợt ta, vậy ngươi vừa ho khan là có ý gì?

Hiên Viên Diễm nhún vai một cái, biểu tình trên mặt càng thêm vô tội, tựa hồ không tiếng động đáp: đừng oan uổng ta, ta ho khan không phải vì giễu cợt, mà là đồng tình an ủi ngươi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ăn hết một đĩa điểm tâm, cười cười nhìn Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử ngầm đối mắt, khẽ nhếch đôi môi đỏ mọng nói: "Được rồi! Hai người cũng đừng liếc mắt đưa tình nữa, nói một chút xem muốn góp đủ những vị thuốc này, sẽ gặp những khó khăn gì?"

Vô Ngân công tử và Hiên Viên Diễm đồng thời quay sang nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Đỉnh đầu Hiên Viên Diễm như có một đám quạ đen bay qua, thầm nói trong lòng: Nguyệt nhi, ta muốn liếc mắt đưa tình cũng chỉ có nàng, sao nàng có thể nghi ngờ tình yêu của ta đối với nàng chứ?

Cơ mặt Vô Ngân công tử co quắp, tự nhủ: liếc mắt đưa tình? Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu Hiên Viên Diễm liếc mắt đưa tình với một đại nam nhân như ta, ngươi sẽ làm gì? Làm ơn đi, ta không có hứng thú làm người thứ ba, càng không thích nam nhân.

"Được rồi, không đùa nữa." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên cười, đón lấy phương thuốc từ tay Hiên Viên Diễm, trải tờ giấy lên mặt bàn, nhìn phía Vô Ngân công tử nói: "Nói về dược liệu đi, bảy vị thuốc này, rốt cuộc ẩn giấu những nguy cơ gì, mà khiến ngươi lo lắng như thế?"

Nghe được câu này, mặt Vô Ngân công tử càng co quắp, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Bảy vị thuốc này không những hiếm có trên đời, mà mỗi vị còn là độc nhất vô nhị. Dĩ nhiên, cái này không quan trọng, quan trọng là chủ nhân của những vị thuốc này rất khó đối phó. Muốn lấy dược liệu trên tay bọn họ còn khó hơn lên trời."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ vào dòng chữ giọt lệ thảo trên đơn thuốc, vị thuốc duy nhất mà nàng từng nghe, ngạo nghễ nhướng lông mày nói: "Dừng! Chủ nhân của giọt lệ thảo không phải Độc Tiên Mộng La Yên sao, chỉ bằng nàng ta, có gì khó khăn?"

Vô Ngân công tử kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chậm rãi nói tiếp: "Được rồi, ta vừa nói sai! Trừ Mộng La Yên, chủ nhân của giọt lệ thảo ra."

Không chỉ Vô Ngân công tử kinh ngạc, mà Hiên Viên Diễm cũng khó hiểu hỏi: "Nguyệt nhi, làm sao ngươi biết giọt lệ thảo ở trên tay Độc Tiên Mộng La Yên?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quệt miệng, lại chỉ sáu vị thuốc còn lại nói: "Chuyện này rất dài dòng, đợi lát nữa nói với các ngươi..., bây giờ các ngươi nên nói về chủ nhân của sáu vị thuốc còn lại cho ta trước đi chứ?"

Nàng làm sao biết, không phải từ cái tên Nam Cung Tuyết Y sao? Tên kia không chỉ nói cho nàng biết giọt lệ thảo, mà còn nói sẽ đưa tới Tuyết Ảnh Các, trao tận tay cho Diễm đấy.

Vô Ngân công tử nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ một vị thuốc nói: "Hoa biến sắc, hình giống như con bướm. Một ngày có mười hai canh giờ, mỗi một canh giờ nó sẽ biến thành một màu, chủ nhân của nó là Môn chủ của Quỷ Chú Môn."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bốc một miếng bánh bỏ vào miệng, nghi ngờ hỏi: "Môn chủ của Quỷ Chú Môn? Nghe cái tên này, chắc không phải thuộc chính phái."

Vô Ngân công tử gật đầu một cái, chậm rãi giải thích: "Đúng! Quỷ Chú Môn là một môn phái âm độc thần bí của Tây Thần Quốc, không ai biết vị trí của môn phái này, cũng không ai gặp mặt thực của người trong môn phái. Chỉ biết người của Quỷ Chú Môn am hiểu việc lấy máu nguyền rủa người khác, nếu uống phải máu bị họ niệm chú, toàn thân sẽ bốc khói đen mà chết."

Hiên Viên Diễm lười biếng vuốt ve bàn tay, khẽ mở đôi môi mỏng bổ sung: "Nghe nói Môn chủ Quỷ Chú Môn bản lĩnh kinh người. Ai uống phải máu hắn niệm chú, toàn thân bốc khói đen mà chết, nếu không cẩn thận chạm phải máu hắn niệm chú, máu sẽ xâm nhập vào đại não, sau đó điều khiển người đó."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại bốc một khối điểm tâm, bỏ vào trong miệng, chớp chớp mi nói: "Tiếp tục!"

https://thuviensach.vn

Dời tay đến một chỗ khác, Vô Ngân công tử chỉ một vị thuốc nói: "Khấp Huyết Hoa, hoa này ban ngày màu vàng, nhưng một khi trời tối, hoa này sẽ chảy ra một loại chất lỏng màu đỏ hệt như máu, cho đến trời sáng mới dừng. Mà chủ nhân của nó, là Môn chủ Sinh Tử Môn."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt phủi vụn bánh, nghịch mấy sợi tóc mai nói: "Môn chủ Sinh Tử Môn? Hình như. . . Cũng không thuộc chính phái."

Đảm đương chức bình luận viên thân phận, Vô Ngân công tử lại gật đầu một cái, chậm rãi nói: "Đúng! Sinh Tử Môn là một môn phái âm độc thần bí ở Thương Nguyệt Quốc, không ai biết chính xác nó ở đâu, cũng không ai từng thấy mặt thực của người trong môn phái. Chỉ biết người của Sinh Tử Môn không chỉ am hiểu dụng độc, mà còn biết làm chén. Trêu chọc người của Sinh Tử Môn, chỉ có một kết quả, muốn sống cũng không được muốn chết cũng không xong."

Vô Ngân công tử vừa giải thích xong, Hiên Viên Diễm quét mắt qua phương thuốc nói: "Về phần Ma Âm Hoa, hình dáng chẳng khác gì hoa cúc. Nhưng khi lấy tay sờ, nó sẽ phát ra âm thanh rất dễ nghe. Cho dù hái cánh hoa xuống, nó cũng sẽ vĩnh viễn không tàn úa, hơn nữa chỉ cần chạm tay vào cánh hoa, nó sẽ phát ra tiếng. Chủ nhân của nó, là Môn chủ Âm Dương Môn."

Hoa Biến Sắc là của môn chủ Quỷ Chú Môn ở Tây Thần Quốc. Khấp Huyết Hoa là của Môn chủ Sinh Tử Môn ở Thương Nguyệt Quốc. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, khóe môi co giật hỏi: "Như vậy vị Môn chủ Âm Dương Môn này, là của Bắc Dực Quốc? Hay là của Long Diệu Hoàng Triều chúng ta vậy?"

Còn không đợi Hiên Viên Diễm đáp lời, Vô Ngân công tử đã ho nhẹ một tiếng, tựa như có thói quen của một bình luận viên thân phận, lập tức mở miệng trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Là Bắc Dực Quốc."

https://thuviensach.vn

Nghịch ngợm quấn mấy sợi tóc mai lên đầu ngón tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển mắt nhìn Vô Ngân công tử nói: "Ngươi đừng nói với ta, ngươi chuẩn bị nói không ai biết vị trí chính xác của họ, cũng không ai nhìn thấy khuôn mặt thật của người Âm Dương Môn đó chứ?"

Nghe đến đây, Vô Ngân công tử không nhịn được khẽ cười, nhún vai nói: "Không có cách nào khác, sự thật chính là như thế! Quả thật không ai biết vị trí của họ, cũng không ai từng thấy mặt thật của họ. Chỉ biết rằng người của môn phái này tinh thông trận pháp. Đặc biệt là vị Môn chủ kia, cho dù là một cái cây, một chiếc lá, cũng có thể tạo thành trận pháp, bao vây người ta đến chết đói."

"Được rồi! chủ nhân của những loại này đều là người trong bóng tối." Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật lợi hại, trên trán xuất hiện vô số vạch đen, nói: "Như vậy chủ nhân của Phiên Vũ Hoa, chắc là ở Long Diệu Hoàng Triều chúng ta. . . không ai biết vị trí chứ? Nói đi, người này có bản lĩnh kinh người gì?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 152: Tiêu Dao Môn Chủ

Đôi mắt Vô Ngân công tử tràn ngập thanh nhã, hơi nhếch đôi môi mỏng nở nụ cười phiêu dật nói: "Phiên Vũ Hoa -- do mười cánh hoa hình cung màu trắng tinh khiết tạo tạo thành, mười cánh cánh hoa hình cung luôn nhảy múa nhẹ nhàng, cho dù không có gió tình cũng thế, cực kỳ vui tai vui mắt."

Con ngươi anh tuấn ma mị lưu chuyển, trên bờ môi xinh đẹp của Hiên Viên Diễm nhiễm ý cười, mở miệng tiếp lời: " Chỉ là dọc theo cánh hoa mọc đầy gai độc giống như châm nhỏ, một khi ngón tay chạm lên cánh hoa màu trắng, gai độc mọc dọc theo cánh hoa sẽ bay ra làm người bị thương, người trúng gai độc nhẹ thì miệng phun máu đen, nặng thì mất mạng tại chỗ."

"Như lúc trước ngươi đã nói, chủ nhân của Phiên Vũ Hoa xác thực ẩn nấp ở. . . Long Diệu Hoàng triều, một vị trí không muốn người ta biết." Đôi mắt đen của Vô Ngân công tử nhìn lướt qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nghiêng đầu lắng nghe, sau đó tiếp tục mở miệng nói: "Chủ nhân của Phiên Vũ Hoa chính là Môn chủ Tiêu Dao Môn."

"So với cái gì kia Tây Thần Quốc Quỷ Chú Môn, Thương Nguyệt quốc Sinh Tử Môn, Bắc Dực quốc Âm Dương Môn. . ." Ngón tay quấn quấn vài sợi tóc đang lung lay, đôi môi đỏ mọng ma dã của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười nói: "Tiêu Dao Môn bên trong Long Diệu Hoàng triều chúng ta nghe ngược lại có vẻ lọt tai hơn nhiều."

https://thuviensach.vn

"Long Diệu Hoàng triều Tiêu Dao Môn, xác thực nếu so với Tây Thần Quốc Quỷ Chú Môn, Thương Nguyệt quốc Sinh Tử Môn cùng với Bắc Dực quốc Âm Dương Môn, tên nghe có vẻ lọt tai hơn nhiều. Chỉ là người của Tiêu Dao Môn am hiểu tuyệt học(học vấn bị thất truyền), so với tam đại môn phái kia lại thần bí khó lường hơn nha."

Bỗng nhiêu Vô Ngân công tử che giấu ý cười trong đôi mắt đen, đôi mày thanh tú chau lên nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Trong Tuyết Ảnh các chúng ta có một bản tài liệu về giang hồ, trên tài liệu ghi về bản lĩnh của các đại môn phái trên giang hồ, hoặc nhiều hoặc ít đều được ghi lại một chút. Ngay cả này Linh Cung làm người đời kinh sợ như thần trên tài liệu về gian hồ của Tuyết Ảnh các cũng có ghi lại về linh lực làm người ta kinh sợ, nhưng duy chỉ Tiêu Dao Môn thần bí ở Long Diệu Hoàng triều, trên tài liệu về giang hồ của Tuyết Ảnh các, đối với tuyệt học của Tiêu Dao Môn, chỉ ghi lại chín chữ vô cùng đơn giản."

Bỏ ngón tay ra khỏi mái tóc, cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt chéo nhìn về phía Vô Ngân công tử nói: "Ghi lại chín chữ vô cùng đơn giản nào đây?"

Vô Ngân công tử hơi nâng đầu, môi mỏng phác họa hình cung ý vị sâu xa nói: "Chín chữ thật đơn giản đó chính là -- uy lực nan trắc thủy châu ám khí(ám khí giọt nước có sức mạnh khó lường)."

"Uy lực nan trắc thủy châu ám khí?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nháy nháy mắt ngọc nhìn về phía Vô Ngân công tử, môi đỏ mọng cong lên hỏi "Ý của ngươi là. . . người của Tiêu Dao Môn am hiểu sử dụng ám khí, nhưng ám khí ma bọn hắn phát ra uy lực đến tột cùng lớn bao nhiêu là một bí ẩn làm ngươi không cách nào mở ra được."

"Việc này nói đến rất dài dòng rồi." Ngón tay vén lọn tóc theo gió phất phơ bên dưới quai hàm, Vô Ngân công tử mở miệng chậm rãi nói: "Tây Thần Quốc Quỷ Chú Môn, Thương Nguyệt quốc Sinh Tử Môn cùng với

https://thuviensach.vn

Bắc Dực quốc Âm Dương Môn, mỗi lần có môn đồ hiện thân ở trong chốn giang hồ thì nhất định sẽ có sự kiện máu tanh lấy mạng câu hồn diễn ra. Nhưng duy chỉ Long Diệu Hoàng triều Tiêu Dao Môn, mỗi lần có môn đồ hiện thân ở trong chốn giang hồ thì mọi hành động đều cực kỳ cổ quái.

" Từ đĩa sứ Thanh Hoa trong đĩa bốc lên khối bánh ngọt điểm bỏ vào miệng nhai rồi nuốt xuống, Vô Ngân công tử mở miệng tiếp tục chậm rãi nói: "Bọn họ hình như cũng không lấy mạng câu hồn, chỉ là tới vô ảnh đi vô tung trộm lấy dược hoàn trân quý do trưởng môn các môn phái lớn thu thập và cất giữ, hơn nữa sau khi trộm lấy dược hoàn trân quý do trưởng môn các môn phái lớn thu thập và cất giữ bọn họ còn căn cứ vào danh tiếng của các trưởng môn mà để cho họ vài thứ đồ tốt, rồi lại có thể lấy danh kiếm tuyệt thế, hoặc là đàn tranh cổ có giá trị xa xỉ ra bồi thường."

Duỗi ngón tay bóp lấy một khối bánh ngọt từ trong đĩa sứ Thanh Hoa bỏ vào miệng cắn nhẹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiên đầu, xen vào nói: "Hắn là Môn chủ Tiêu Dao Môn này thích thu thập dược hoàn đến nghiện rồi mới làm ra hành động khiến người ta khó hiểu như thế, làm cho các trưởng môn không biết rốt cuộc là nên tức giận hay là nên vui sướng?"

Đôi mắt đen của Vô Ngân công tử hiện lên ý cười tao nhã, không trả lời nghi ngờ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà là nói tiếp lời mình nói lúc trước:”Thiên hạ đệ nhất trang, chính là sơn trang do minh chủ võ lâm lập lên, bên trong có thể nói là tụ tập hàng vạn cao thủ. Mà thiên hạ đệ nhất trang đề phòng sâm nghiêm vô cùng, lúc người của Tiêu Dao môn vào trong trộm thuốc để lại bức tranh bồi thường, chỉ duy nhất lần đó bị phát hiện tung tích một lần.

Giọng nói của Vô Ngân công tử hơi dừng lại, mắt đen chợt nhanh chóng nhìn lướt qua Hiên Viên Diễm đang lười biếng dựa lưng vào ghế tre màu xanh lá cây giống như đang vểnh tai nghiêm túc lắng nghe mình nói, lúc này mới tiếp tục mở môi mỏng.

https://thuviensach.vn

“Nhưng khi mấy vạn cao thủ thiên hạ đệ nhất trang bao vây cản ba gã che mặt của Tiêu Dao môn, một tên môn đồ của Tiêu Dao môn trong đó móc ra một chiếc hộp màu bạc có kích cỡ tương đương quả trứng gà từ trong ngực, khi chiếc hộp vừa mở ra, mấy vạn cao thủ của thiên hạ đệ nhất trang cảm giác trước mắt là tia ánh sáng trắng chói mắt, tiếp đó bọn họ lập tức té nằm trên mặt đất.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm bánh ngọt thơm ngào ngạt giữa hai ngón tay nhét đưa vào miệng, mắt ngọc nháy liền mấy cái nói:”Không phải mấy vạn cao thủ của thiên hạ đệ nhất trang cửa đều bị mất mạng chứ?”

“Không, bọn họ không có bị mất mạng, chỉ là toàn bộ lọt vào trạng thái hôn mê. Đợi sau khi ba gã trộm thuốc của Tiêu Dao môn rời đi không lâu, mấy vạn cao thủ liền lục tục tỉnh táo lại.

Vô Ngân công tử lắc đầu, xoay nhẹ chiếc bánh ngọt đã cắn một nửa trong tay, sau mở miệng nói:”Mà bọn họ lại bình yên vô sự tỉnh lại mà căn bản cũng không biết tại sao mình té xỉu ly kỳ như vậy, điều duy nhất bọn họ biết chính là trên ót mỗi người bọn hắn đều một giọt nước nhỏ trong suốt.”

“ý của ngươi là…” Nghe được Vô Ngân công tử lời nói, Phượng lông mày cao gầy nâng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dung nhan không khỏi mang theo bọc bôi kinh ngạc biểu tình nói:”một chiếc hộp màu bạc có kích cỡ tương đương quả trứng gà, bên trong lại bắn ra mấy bạn giọt nước nhỏ trong suốt. Mà mấy vạn cao thủ của thiên hạ đệ nhát trang chính là bị một giọt nước nhỏ trong suốt dính trên ót làm cho ứng phó không kịp toàn thể bị choáng váng hả?”

“Bởi vì môn đồ Tiêu Dao môn căn bản không muốn đả thương người khác cho nên lực độ bắn ra giọt nước nhỏ trong suốt từ tronghộp bạc chỉ làm mấy vạn cao thủ của đệ nhất trang hôn mê mà thôi.” Vô Ngân công tử

https://thuviensach.vn

nói xong, cầm vốn là nửa khối bánh ngọt đang xoay nhẹ trong tay đưa vào miệng.

Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc đan vào nhau, mắt ngọc híp lại, nói:”Ngụ ý là ngươi cho rằng nếu môn đồ Tiêu Dao môn là người độc ác, như vậy kích cỡ tương đương quả trứng gà sẽ bắn ra vạn giọt nước nhỏ trong duốt có thể có uy lực mạnh hơn làm cho người ta kinh hãi.”

“Cái này sao, ta cũng chỉ là suy đoán vậy mà thôi. Hiên Viên Diễm, sự kiện mấy vạn cao thủ của thiên hạ đệ nhất trang bị môn đồ Tiêu Dao môn, bắn ra giọt nước nhỏ trong suốt làm toàn bộ bị choáng váng oanh động như vậy, chắc hẳn ngươi cũng có nghe qua?”

Mắt đen hiện lên ý cười,Vô Ngân công tử chợt nhìn về phía Hiên Viên Diễm, từ trong đĩa sứ Thanh Hoa lấy một khối bánh ngọt đưa cho Hiên Viên Diễm, môi mỏng ưu nhã nhất nhếch lên nói:”Ngươi cảm thấy…môn đồ Tiêu Dao môn ngày đó kích cỡ tương đương quả trứng gà bắn ra vạn giọt nước nhỏ trong suốt có cất dấu uy lực kinh người hay không đây?”

Hiên Viên Diễm đưa tay nhận lấy bánh ngọt từ Vô Ngân công tử, dung nhan tà mị, khẽ cắn bánh ngọt, sau đó đôi mắt anh tuấn xinh đẹp mang theo ý cười nhìn đôi mắt đen của Vô Ngân công tử:”Quả thật là cất dấu uy lực kinh người! NHưng nếu môn đồ Tiêu Dao môn gặp phải là người hành hung làm ác, như vậy uy lực lớn nhất của giọt nước nhỏ trong suốt trong hộp bạc có thể đem thân thể người hành hung làm ác phá thành mảnh nhỏ trong nháy mắt.”

“Diễm, sao chàng lại biết rõ về uy lực của ám khí giọt nước của Tiêu Dao môn như thế, chẳng lẽ chàng đã từng giao thủ cùng bọn họ sao?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghi ngờ liếc nhìn Hiên Viên Diễm, lắc lắc cánh tay đang bắt chéo nói.” Bất quá lại nói, Tiêu Dao môn này sử dụng ám khí giọt nước, có uy lực hình như cùng Huyết Tù Bà cùng cấp bậc nha. Nếu sau này gặp bọn họ,ta ngược lại rất có hứng thú tỷ thí với bọn họ một chút.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi Hiên Viên Diễm tà mị nâng lên, giơ tay ôn nhu vén vài tóc bay múa theo gió trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng dịu dàng như nước mỉm cười nói:”Bọn họ sẽ tỷ thí với nàng.”

“Đúng vậy, bọn họ sẽ không tỷ thí với ngươi.” Nghe được lời nói của Hiên Viên Diễm, ý nghĩ trong lòng Vô Ngân công tử đã xác nhân, lúc này mới gật đầu một cái mở miệng thay Hiên Viên Diễm bổ sung.

“Không nói đến ám khí giọt nước của Tiêu dao môn đồ địch nổi uy lực Huyết Tỳ Bà của ngươi hay không. Cho dù có thể địch nổi, bọn họ cũng tuyệt đối không dám móc hộp bạc ám khí ra trước mặt ngươi. Bởi vì Môn chủ Tiêu Dao môn…cực kỳ yêu mến phu nhân, vô lễ với phu nhân, cái thiên đại tội danh này, bọn họ tuyệt đối không đảm đương nổi nha.”

“Khụ…Cái gì?? Tiêu Dao môn chủ cực kỳ yêu mến phu nhân?” Nghe được lời nói hài hước của Vô Ngân công tử, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng chốc đâm đâm vào đầu vai của Hiên Viên DIễm, hai mắt không khỏi trợn lên:”Nói hồi lâu, vị môn chủ Tiêu Dao môn thần bí bên trong Long Diệu Hoàng triều thì ra chính là vị lão nhân gia gần ngay trước mắt này!”

“Cái gì, lão nhân gia?” Khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật, ôn nhu nắm chặt ngón tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đâm đâm vào đầu vai mình, khó chịu hơi nghiêng đầu:”Này! Nàng rốt cuộc có từng cẩn thận nhìn qua phu quân của mình không, dõi mắt nhìn toàn thân phu quân của nàng, rốt cuộc có điểm nào giống lão nhân gia?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng tặng cho Hiên Viên Diễm ánh mắt xem thường, ngón tay bấm vào lòng bàn tay Hiên Viên Diễm, mân mê môi anh đào kiều mỵ nói:”Sao lại chưa từng nghe chàng nhắc qua Tiêu Dao môn hả?”

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm chớp chớp đôi mắt anh tuấn tà mị, lúc này vẻ mặt vô tội nói:”Ảo ảnh cung chính là chi nhánh của Tiêu Dao môn nha, trên vách tường Mật Điện của Ảo Ảnh cung, không phải có khắc giới thiệu chi tiết về Tiêu Dao môn sao? Ta còn tưởng rằng nàng đã tiến vào Mật Điện rồi, không muốn hỏi ta, lúc nàng đi ảo ảnh cung, chỉ bề bộn dạy dỗ tài nghệ cho bọn người Ảo Ảnh, ngay cả cửa chính của Mật Điện Ảo Ảnh cung mật điện cũng không bước qua nha.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hếch môi đỏ mọng lên, lần nữa im lặng liếc mắt nhìn Hiên Viên Diễm nói:”Cả Ảo Ảnh cung lớn như vậy, người nào có thời gian rỗi rãnh đi nghiên cứu từng điện phòng nha. Mỗi lần ta lần đến Ảo Ảnh cung, chỉ đi Võ Điện tập võ cho đám người Ảo Ảnh.”

Dung nhan của Hiên Viên Diễm tràn ngập nụ cười yêu dã, đáp lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt bằng vẻ mặt được rồi, ta sai lầm rồi nói xin lỗi, mắt đen nhìn về Vô Ngân công tử nói:”Từ lúc nào đoán ngươi đượcta là Môn chủ Tiêu Dao môn thần bí?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 153: Thánh Hoa Thánh Cỏ

Vô Ngân công tử cười ôn nhu nói: "Lần đầu tiên người của Tiêu Dao Môn giao thiệp với giang hồ là hai mươi năm trước, bọn họ trộm linh đan diệu dược, tới vô ảnh đi vô tung, mà mẫu phi của ngươi cũng bị phát bệnh cùng năm đó."

"Nói cách khác. . ." Khóe miệng Hiên Viên Diễm nhếch lên tạo thành một đường cong tà mị, cười nói: "Ngay từ đầu ngươi đã hoài nghi, các môn phái bị lấy trộm thuốc quý, có liên quan tới ta sao?"

Vô Ngân công tử rũ mắt xuống, lấy một khối điểm tâm bỏ vào miệng, thanh âm như tiếng suối chảy vô cùng dễ nghe: "Dù sao cũng chỉ là trùng hợp thôi, còn về việc ngươi có phải Môn Chủ thần bí của Tiêu Dao Môn hay không, ta vẫn không dám chắc."

"Thế nên. . ." Hiên Viên Diễm vuốt ve lòng bàn tay, ánh nến chiếu lên dung nhan như họa, dღđ☆L%☆qღđ mở miệng nói tiếp: "Ngươi đặc biệt giảng giải sự tích Tiêu Dao Môn trộm thuốc, để xem ta phản ứng thế nào?"

"Ta tin tưởng hiện giờ Hiên Viên Diễm. . . Đã xem Vô Ngân là bạn tri kỷ." Vô Ngân công tử cười nhìn về phía Hiên Viên Diễm, nụ cười thanh nhã tuyệt luân, giống như làm trời đêm ấm áp hẳn lên: "Mà với tác phong của Hiên Viên Diễm, nếu đã coi một người là bạn tri kỷ, nhất định sẽ thành thật với người đó."

"Ngàn vàng dễ có, tri kỷ khó cầu. Vì không làm tổn thương trái tim nhỏ bé yếu ớt của Vô Ngân công tử. . ." Hiên Viên Diễm vén mấy sợi tóc

https://thuviensach.vn

mai bên má bị gió thổi loạn, hài hước nói: "Cho nên Hiên Viên Diễm nhất định phải thành thật với bạn tri kỷ, ta chính là Môn Chủ Tiêu Dao Môn."

Đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo quanh hai người, hai tay đặt hai bên vai, hơi nhếch đôi môi đỏ mọng nói: "Romain Rolland đã nói – trên thế giới này ai từng gặp được bạn tương giao, đạt đến tri kỷ, là đã nếm được niềm sung sướng nhất của nhân gian. Chúc mừng các ngươi, các ngươi đã nếm được rồi."

Khụ. . . Romain Rolland, sao cái tên này nghe kỳ quái quá?

Hai người vốn nhìn nhau cười, nghe được những lời này khóe miệng liền co quắp, cùng nhìn sang Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dღđ☆&L☆qღđ mở miệng đồng thanh hỏi: "Romain Rolland là ai, sao ta chưa từng nghe thấy tên người này trong giang hồ?"

Đương nhiên hai ngươi chưa từng nghe cái tên này, nghe thấy rồi mới quái lạ chứ hả? Ông ta sinh năm 1866, là một nhà văn lớn người Pháp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nén cười trong lòng, chậm rãi nâng tay lên, ngạo nghễ vén mấy sợi tóc mai, hả hê nói: "Romain Rolland nói – hiện tại trên đời này, ngoại trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không ai biết ông ta."

Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử chớp chớp mắt, đồng thời giơ tay gãi đầu, thầm nhủ: chẳng lẽ. . . vị Romain Rolland này là một cao nhân ẩn cư nơi thâm sơn? Chẳng lẽ. . . bản lĩnh cổ quái của Nguyệt nhi, là do vị cao nhân này truyền thụ?

"Được rồi! Không cần nghiên cứu vị Romain Rolland làm gì. Ta dám bảo đảm, dù các ngươi có nghĩ nát óc, cũng không thể biết thân phận thật của ông ta đâu."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười hì hì, chỉ tay vào một chỗ trên phương thuốc, mở đôi môi đỏ mọng nói: "Trở lại chuyện chính đi, bây giờ ngươi hãy nói cho ta biết Kim Đường Ngàn Cánh."

Cái trán Hiên Viên Diễm hiện lên ba vạch đen, khóe mắt hơi giật giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái, mới mở miệng nói: “Kim Đường Ngàn Cánh – loài hoa sinh trưởng trong nước, thuộc họ hải đường nhưng cánh hoa màu vàng. Nó có 1000 cánh hoa, những cánh hải đường có màu sắc đậm nhạt khác nhau, càng gần nhụy hoa màu vàng càng đậm.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt rút tay về, chuyển mắt nhìn Hiên Viên Diễm nói: “Như vậy chủ nhân của Kim Đường Ngàn Cánh, là Môn chủ của môn phái nào?”

“Chủ nhân của nó, là nguyên nhân chính mà Vô Ngân công tử ngăn cản chúng ta.” Hiên Viên Diễm mở miệng, nhìn sang Vô Ngân công tử.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nhíu mày, thấy Hiên Viên Diễm không trả lời mình, liền nhìn Vô Ngân công tử nói: “Này! Chủ nhân của Kim Đường Ngàn Cánh, rốt cuộc là ai?”

Vô Ngân công tử giơ tay xoa bóp huyệt thái dương, mở miệng đáp: “Kim Đường Ngàn Cánh - - là thánh hoa của Linh Cung. Cho nên chủ nhân của nó không phải một người, mà là Linh Cung. Nếu các ngươi muốn lấy Kim Đường Ngàn Cánh, vậy chẳng khác nào phải đối phó với toàn bộ người của Linh Cung.

Hắn vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm liền chỉ tay vào một chỗ khác trên đơn thuốc, chậm rãi nói.

“Đây là một loại cỏ hai là chồng lên nhau tạo thành hình chữ thập, chỉ cần khẽ chạm, chúng sẽ tỏa ra mùi hương đặc biệt, mùi hương này không hại người nhưng nó thu hút các loài kịch độc. Mà chủ nhân của nó, cũng là Linh Cung, bởi vì nó là thánh cỏ của Linh Cung.” (Cái này bản gốc và bản

https://thuviensach.vn

convert đều ghi là ** cỏ, quả thực không biết edit sao, thôi cứ hiểu như thế đi)

Nghe hai người giới thiệu xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn nhíu mày, lập tức thả lỏng người, nghịch mấy sợi tóc mai.

Cũng lúc đó, nàng nở nụ cười xinh đẹp nói: “Shakespeare đã nói - mọi người có thể chi phối vận mệnh của mình, nếu vì nguyên nhân nào đó mà chúng ta bị lệ thuộc, như vậy không phải là lỗi của số mạng, mà là ở bản thân chúng ta. Linh Cung thì sao, nếu bởi vì bọn họ mạnh hơn, làm ta bỏ cuộc, vậy không phải ta bị Linh Cung đánh bại, mà là bại bởi sự hèn nhát của chính mình. Mà hai chữ hèn nhát, từ trước tới giờ đều vô duyên với ta.”

Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử lại gãi gãi đầu, ánh mắt mờ mịt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng âm thầm nói: Vị Shakespeare này là ai, tại sao tên này nghe kỳ quái thế, hơn nữa bọn họ cũng chưa từng nghe thấy có người này trong giang hồ?

Chẳng lẽ.... Vị này cũng giống vị Romain Rolland, đều là cao nhân ẩn cư nơi thâm sơn cùng cốc, là người truyền thụ bản lĩnh cổ quái cho Nguyệt Nhi?

“Khụ, cái đó....” Vô Ngân công tử ho nhẹ một tiếng, giật giật khóe miệng nói: “Được rồi! Ta sai rồi, ta thừa nhận vị Shakespeare này nói rất đúng, là ta quá mức sợ hãi Linh Cung, mà không nhìn nhận năng lực của hai ngươi. Không nói cái này nữa, thánh hoa thánh cỏ có thể tìm sau, hiện tại gom đủ năm thứ dược liệu kia trước đã.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, cất phương thuốc vào trong tay áo xong, khoanh tay nhìn về phía Hiên Viên Diễm nói: “Những cái còn lại, đương nhiên chúng ta phải khổ cực tìm kiếm. Về phần Giọt Lệ Thảo, không cần tìm, nhanh nhất là tối nay chậm nhất là sáng sớm mai, sẽ có người đưa tơi tận tay cho Diễm.”

https://thuviensach.vn

Hai mắt Hiên Viên Diễm càng thêm mờ mịt, hắn nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng hỏi: “Nguyệt Nhi nói như thế là sao?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười, hai cánh môi đỏ mọng như cánh hoa e ấp hé mở, kể lại mọi chuyện trong rừng cây cho hai người nghe.

“Khó trách ngươi biết Giọt Lệ Thảo ở trên tay Độc Tiên Mông La Yên, thì ra là Nam Cung Tuyết Y nói cho ngươi.” Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt tự thuật, Vô Ngân công tử bừng tỉnh hiểu ra, tay nghịch tóc, cười nhìn Hiên Viên Diễm.

“Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói đúng, sớm nhất là tối nay chậm nhất là sáng sớm mai, ngươi có thể nhận được Giọt Lệ Thảo. Bởi vì khi ngươi xuất hiện ở Rừng Đào Ma, cũng có một nhóm người bịt mặt xông vào, cách thác nước khoảng hai mươi dặm. Nếu ta không đoán sai, thủ lĩnh nhóm người này, là người Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhắc tới, NLam Cung Tuyết Y.”

Nghe hai người nói, Hiên Viên Diễm khoanh tay, hàn ý trong mắt giảm đi, mở miệng nói: “Vì sao Nam Cung Tuyêt Y phải đưa Giọt Lệ Thảo cho ta? Hơn nữa hắn muốn đưa thì đưa, sao phải mượn tay Độc Tiên Mộng La Yên đưa nó cho ta?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, nhướng mày thật cao nói: “Hắn rốt cuộc có ý gì, gặp mặt rồi sẽ biết. Có điều dù hắn có ý gì, chỉ cần không chọc giân ta là được, nếu không hắn nhất định rất thê thảm.”

Đối với những lời này, Hiên Viên Diễm đồng ý gật đầu, hàn quang trong mắt hoàn toàn biến mất, lại nở nụ cười nhìn Vô Ngân công tử nói: “Trước mắt ta có hai thứ cần ngươi bảo quản, chỉ là chúng vô cùng quan trọng, không biết ngươi có thể dốc toàn lực bảo toàn hay không?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Vô Ngân biết Hiên Viên Diễm có thâm ý khác, nhưng vẫn dời dịu dàng nói: “Vậy ngươi lấy ra đi, Vô Ngân sẽ dốc toàn lực trông giữ.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 154: Không Chơi Như Vậy

"Ngươi mở lòng bàn tay ra rồi đưa tay đến đây?" Hiên Viên Diễm đưa tay vào ngực, khóe miệng cong lên tà mị, đôi mắt đen chớp chớp nhìn Vô Ngân công tử cười xấu xa.

Khụ khụ khụ. . . Gì kia, vì sao Hiên Viên Diễm lại lộ ra nét mặt cổ quái làm hắn cảm thấy sau lưng có trận gió lạnh thổi qua vèo vèo như vậy?

Cơ mặt Vô Ngân công tử khẽ co giật, mặc dù trong lòng đang nghi ngờ nhưng lòng bàn tay nhưng nhanh chóng mở ra, đưa đến trước mặt Hiên Viên Diễm.

Gió đêm khoan thai thổi qua, Hiên Viên Diễm lấy ra hai vật từ trong lồng ngực.

Ánh trăng trong veo và ánh nến đỏ rực cùng bao phủ phía dưới, trông thấy hai vật Hiên Viên Diễm đang cầm, dung nhan như vẽ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười đến phong tình mị hoặc, dung nhan thanh nhã tuyệt trần của Vô Ngân công tử lại tràn đầy ngạc nhiên.

Vô Ngân công tử lộ vẻ mặt ngạc nhiên, bàn tay trắng nón vốn đưa trước mặt Hiên Viên Diễm như chạm phải lửa cháy hừng hực bị bỏng, thoáng cái rụt trở về.

Vô Ngân công tửđột nhiên rút bàn tay trắng nõn về, nâng ót hơi mê muội, trong lòng khóc không ra nước mắt kêu rên: ông trời ơi, ta đây bị đánh vào lòng nhân từ. . . Quả thật đau đớn muốn nứt ra!

https://thuviensach.vn

Lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt chéo hai tay bên hông, tuy giọng nói hung ác, nhưng đôi mắt ngọc nhìn chằm chằm về phía Vô Ngân công tử lại tràn đầy ý cười tươi đẹp rực rỡ, nói: "Này! Ngươi rụt tay lại là có ý gì, không phải ngươi mới vừa mới nói sẽ dốc hết toàn lực trông giữ sao?"

"Đừng ngược đãi lòng bàn tay đáng thương của ta, chỉ thấy hai vật này, ta đã biết rõ , nhất định là ta không cách nào trông giữ nổi bọn chúng." Lòng bàn tay Vô Ngân công tử xoa xoa cái ót đau đớn, đôi mắt đen không nhịn được nhìn về phía những cây trúc màu xanh lá cây trúc ngoài đình.

Nếu bây giờ hắn lựa chọn co cẳng bỏ chạy, có khi nào hai người "không có ý tốt" là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối đãi với hắn giống như đối đãi với con gà gầy yếu, khi hắn chạy trống lại lần nữa xách hắn vào trong trúc đình, sau đó ép buộc hắn nhận hai vật vô cùng quan trọng kia?

Vô Ngân công tử dứt lời, ngón tay thon dài của Hiên Viên Diễm lười biếng vuốt ve hai vật kia, khóe môi ma dã nhếch lên nói: "Chớ coi thường năng lực của mình! Ta và Nguyệt Nhi tin tưởng, chỉ cần ngươi nguyện ý vươn tay nhận lấy, ngươi nhất định có thể trông giữ được chúng."

"Coi trọng như thế, Vô Ngân thật sự nhận không nổi. Vô Ngân trừ biết một chút hoa quyền(khoa tay múa chân) không dùng được, trong đầu lại đầy đủ bột nhão, nếu không lúc trước há lại không cách nào ngăn cản các vị thành công?" Lòng bàn tay Vô Ngân công tửrời cái ót đau đớn, đông thời môi mỏng không tiếc lời tự hạ thấp mình, mũi chân bắt đầu chậm rãi lặng lẽ dời đến ghế tre bên ngoài.

"Cái chân uốn éo muốn trốn của ngươi kia, tốt nhất an phận một chút cho ta." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng dậy từ ghế tre màu xanh lá, mày phượng lá liễu bỗng nhướng cao, mặt cười yêu mị đi đến bên cạnh Vô Ngân công tử.

https://thuviensach.vn

"Khụ. . . cái chân uốn éo muốn trốn?" Vô Ngân công tử bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt được dấu hiệu muốn chạy trốn, khóe mắt giật giật nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang chậm rãi đến bên cạnh mình: "Ta uốn éo muốn trốn sao, hình như. . . không có nha?"

"Vậy sao? Vậy vì sao vừa rồi chân ngươi lại lặng yên không tiếng động chậm rãi di chuyển về phía ghế tre bên ngoài hả?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong đôi môi đỏ mọng, người cười trong không cười đứng bên cạnh Vô Ngân công tử.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm tay trái lại thành hình quả đấm, ngón cái tay phải bắt đầu từ trên hướng xuống bóp các đốt ngón tay của năm ngón tay bàn tay trái.

Nghe tiếng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bóp đốt ngón tay của năm ngón tay bàn tay trái, tiếng động này theo gió vang lên lạnh lẽo rắc rắc rắc, một giọt mồ hôi từ bên quai hàm của Vô Ngân công tử bắt đầu lăn xuống.

Vô Ngân công tử bỗng cong nhẹ eo xuống, đồng thời đôi tay liên tục bóp bóp bắp chân, mở miệng trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Ta nghĩ là ngươi hiểu lầm rồi, ta thật sự không có ý niệm trốn chạy nha. Chân ta vừa rồi sở dĩ phải di chuyển, đoán chừng là có liên quan đến việc bắp chân ta không biết sao lại đột nhiên bị rút gân(bị chuột rút hay dập bẻ) đó nhỉ?"

"Rút gân, đừng cho rằng đổ tội cho bắp chân bị chuột rút là ngươi vô tội." Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng liếc nhìn Vô Ngân công tử đang giả vờ giả vịt đưa đôi tay liên tục xoa bóp bắp chân bị "rút gân", tay đột nhiên kéo cổ áo Vô Ngân công tử, đem Vô Ngân công tử vốn đang cong người kéo ngồi thẳng trên trên ghế trúc màu xanh lá cây.

Cơ mặt Vô Ngân công tử co lại, tuy nháy nháy đôi mắt đen nhìn về Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng trong lòng thì cực kỳ nhốn nháo lẩm bẩm: nha đầu, ngươi qua thô lỗ nha, không thể dịu dàng một chút sao?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệ dung sức chọc chọc ngón tay thon dài lên đầu vai Vô Ngân công tử, mắt ngọc hung tợn trừng trừng, nói: "Ta cảnh cáo ngươi, hai vật Diễm cầm trong tay kia, tối nay ngươi nhận cũng phải nhận, không nhận cũng phải nhận."

"Không chơi như vậy chứ? Nào có đạo lý không hỏi người ta có nguyện ý hay không, cứng rắn đem đồ nhét cho người khác hả?" Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa thoát ra khỏi đôi môi đỏ quả thật làm Vô Ngân công tử dở khóc dở cười.

"Ta chơi như vậy đấy, ngươi làm gì được ta?" Hai cánh tay bắt chéo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiêu ngạo nhướng mày phượng, nói: "Tóm lại hai trong tay Diễm trong, ngươi phải nhận. Nếu như ngươi không nhận, đừng trách ta Thượng Quan Ngưng Nguyệt lòng dạ độc ác, trước đem Tuyết Ảnh Các ngươi san thành bình địa, sau đó sẽ đưa các đệ tử Tuyết Ảnh Các ngươi trói lại, đào một cái hố thật sâu chôn sống."

"Đào cái hố sâu chôn sống?" Vô Ngân công tử hoàn toàn ngổn ngang trong gió, mặt u oán nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nha đầu, không cần phải bạo lực như thế nha, cái này không khỏi quá tàn nhẫn chứ?"

Vô Ngân công tử vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm cầm hai vật trong tay đẩy đến trước mặt Vô Ngân công tử theo mặt bàn, dung nhan chứa đầy nụ cười xinh đẹp, nói: "Vô Ngân, nghe lời nha! Nhanh chóng nhận hai vật này đi, Nguyệt Nhi từ trước đến giờ đều là nói được làm được, ngàn vạn lần không được nghi ngờ lời của nàng, nếu không hậu quả thật sẽ rất nghiêm trọng."

"Thật là thua hai người, các ngươi cần phải biết rằng, hai vật này thật sự rất quan trọng!" Vô Ngân công tử không nhịn được liếc mắt, mở miệng nói, ngón tay thon dài chạm nhẹ hai vật trên bàn.

https://thuviensach.vn

Khi Hiên Viên Diễm móc ra hai vật này từ trong lòng, nói muốn giao cho mình bảo quản, hắn có bao nhiêu khiếp sợ! Nhưng mà sau khi hết khiếp sợ rồi, hắn lại cảm thấy tràn đầy cảm động.

Nói thật, hai vật này quan trọng đến đâu, thật ra thì một cũng không quan trọng. Chân chính quan trọng -- là sau lưng hai vật này còn có ẩn ý khác, cho thấy Hiên Viên Diễm mười phần tín nhiệm mình.

Chính là bởi vì Hiên Viên Diễm mười phần tín nhiệm mình, mới làm hắn không dám dễ dàng nhận hai vật này. Đối với Hiên Viên Diễm mà nói, quan trọng nhất trong sinh mệnh của hắn là Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp theo chính là mẫu phi mắc bệnh lạ của hắn, Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly cùng với hai vật này.

"Được rồi! Vô Ngân, ngươi cũng không cần chê bai mình, ta và Nguyệt Nhi hết sức tin tưởng năng lực của ngươi nha." Đôi môi mỏng của Hiên Viên Diễm tràn ra âm thanh tà mị dịu dàng, nhìn nhau mỉm cười với Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang bắt chéo tay, sau đó đứng lên khỏi ghế tre màu xanh lá, chậm rãi dời bước đến bên cạnh Vô Ngân công tử.

Bàn tay vỗ nhẹ vai Vô Ngân công tử, dung nhan Hiên Viên Diễm lưu chuyển ý cười xinh đẹp, tiếp tục mở môi mỏng nói: "Trừ Vô Ngân ngươi ra, ở Long Diệu hoàng triều ta thật đúng là không tìm được người thứ hai có có tư cách nhận hai vật này hơn ngươi. Cho nên, vì để cho ta và Nguyệt Nhi có thể an tâm đi đến ba nước Tây Thần, Bắc Dực và Thương Nguyệt tìm kiếm dược liệu hiếm thấy, ngươi quyết đoán nhận hai vật này đi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng thu mắt ngọc, lúc trước cố ý để lộ lạnh lùng tức giận ra ngoài, đôi môi đỏ mọng của nàng phác họa độ cong tuyệt mỹ, âm thanh mười phần hài hước nói: "Yên tâm đi! Hai vật này dù sao cũng do ta và Diễm ép ngươi nhận, nếu thật sự có chuyện gì, ta và Diễm tuyệt đối sẽ không đuổi giết ngươi tận chân trời góc biển nha."

https://thuviensach.vn

"Nếu thật sự có chuyện, còn phiền hai người đuổi đến chân trời góc biển để giết ta sao? Nếu phụ sự tin tưởng của hai người, Vô Ngân dứt khoát đập đầu vào tường mà chết."

Đem hai vật nằm yên trên mặt bàn cẩn thận bỏ vào ngực sau, trên dung nhan của Vô Ngân công lộ ra nụ cười thanh nhã, cũng từ trên ghế trúc đứng lên, đôi mắt đen chứa đầy cảm động nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Được rồi, hai vật này ta đã nhận. Hai người an tâm đi ba nước Tây Thần, Bắc Dực và Thương Nguyệt tìm dược liệu đi! Không vì gì khác, chỉ dựa vào tín nhiệm của hai người dành cho Vô Ngân, Vô Ngân đáp ứng hai người, chỉ cần Vô Ngân còn một hơi thở, hai người tuyệt đối không cần lo lắng."

Ánh trăng sáng tỏ mê ly bao phủ khắp nơi, ánh nến ửng đổ rực rỡ tươi đẹp chập chờn, gió đêm nghịch ngợm chơi, tất cả hòa lẫn đung đưa những chiếc lá xanh nhạt, tấu lên thành khúc trúc âm uyển chuyển hàm xúc kỳ ảo, cũng làm hương trúc nhàn nhạt tràn ngập khắp nơi.

Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Vô Ngân công tử đứng yên bên trong trúc đình, ba người bọn họ mặc dù không ai nói gì, nhưng trên dung nhan của bọn họ lại mỉm cười nhìn nhau, trong lúc yên ắng có tiếng cười vui vẻ, dung hòa thành một bức tranh kinh thế tuyệt mỹ. . .

Cùng lúc đó, tại một nơi nào đó cách phạm vi Rừng Đào Ma Quỷ khoảng hai mươi dặm.

Từ hồ đá nâu xám của ba hòn non bộ tạo xếp theo hình tam giác ngạo nghễ đứng thẳng trong gió. Trong đó hai tòa hồ đá trên núi giả leo vô số cây tử đằng màu xanh, mà bên ngoài một tòa hồ đá khác trên núi giả, tuy

https://thuviensach.vn

không bất kỳ cây tử đằng màu xanh nào làm đẹp nhưng lại bày một thác nước trong suốt.

Tòa núi giả có thác nước trong suốt trước hòn non bộ, một nam tử che mặt tử trẻ tuổi yên lặng đứng đó. Mà sau lưng nam tử trẻ tuổi có rất nhiều người áo đen che mặt giống nhau nghiêm túc đứng song song.

Một người áo đen che mặt trong đó bóp nhẹ nắm tay, hai mắt nhìn nam tử trẻ tuổi nói: "Chủ tử, chúng ta làm thật phải làm như thế sao? Thuộc hạ lo lắng, nếu kế hoạch thất bại, sợ rằng Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ. . ."

Lòng bàn tay chậm rãi mở ra, tiếp được vài giọt nước bắn ra từ thác nước, nam tử trẻ tuổi che mặt nạ mang mặt nạ lạnh lẽo, ngửa đầu nhìn bầu xanh đậm.

Nam tử trẻ tuổi che mặt này chính là người ở trong Bạch Vụ Sơn Lâm lúc trước đã từng cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt kề vai chiến đấu, cùng đối phó vạn đầu Ma Xà - Nam Cung Tuyết Y.

Nam Cung Tuyết Y bất đắc dĩ thở dài một tiếng, môi mỏng tràn ra âm thanh sâu kín: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định phải theo chúng ta trở về Linh Cung, tiếp nhận chức vị Thánh Đế. Cho nên ngày mai, ngươi nhất định phải diễn tốt vai của mình nhân vật, không thể để cho Hiên Viên Diễm bắt được chút sơ hở nào. . ."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 155: Âm Mưu

Dòng suối uốn lượn quanh co, dưới ánh trăng, nước suối thỏa thích ca hát. Cạnh con suối có vô số cây đào, gió đêm thổi nhè nhẹ mang theo hương hoa đào tung tăng khắp nơi.

Hoa đào tô điểm thêm vẻ đẹp của cung điện. Hoa đào trên mái nhà, hoa đào trên tường, càng làm người ta cảm giác như lạc vào tiên cảnh.

Vong Ưu Cư -- là một gian phòng trong cung điện, lúc này ở trong đó, có mấy chiếc đèn lồng tinh xảo treo cao.

Xuyên qua ánh nến, có thể nhìn rõ vẻ đẹp bên trong Vong Ưu Cư.

Không chỉ bốn bức tường đều có hình hoa đào, mà trên cửa sổ, bàn, nền gạch, toàn bộ đều là hình hoa đào.

Ngay cả chiếc giường lớn trong phòng, cùng với tấm bình phong đối diện nó, thậm chí bể tắm sau tấm bình phong, cũng đều là hình hoa đào.

Hiên Viên Diễm đã tắm rửa xong, chống tay vào má trái, lười biếng nằm trên giường lớn.

Hắn quét mắt một vòng đánh giá Vong Ưu Cư, trên khuôn mặt có ý cười, âm thầm nói: Vô Ngân ơi là Vô Ngân, d∞đ∞l%∞q∞đ ngươi yêu hoa đào đến mức này, ta quả thực bội phục.

Ngay sau đó, hắn ngồi thẳng dậy, kéo tấm chăn màu hồng lên đến eo xong, lại thoải mái dựa vào đầu giường, móc phương thuốc Thánh Thủ Y

https://thuviensach.vn

Vương để lại ra.

Trước khi rời khỏi rừng trúc, hắn đã nói với Vô Ngân là muốn gặp mặt Thánh Thủ Y Vương, tự mình nói một tiếng cảm tạ.

Cũng bởi thế, Vô Ngân mới nói cho bọn họ biết lí do tối nay người của Tuyết Ảnh Các, bao gồm cả hắn, đều mặc đồ tang.

Thì ra, từ một năm trước Thánh Thủ Y Vương đã muốn chết. Nếu không phải vì trị bệnh cho mẫu phi, d∞$đ∞l∞q∞đ Thánh Thủ Y Vương đã sớm đi theo ái thê rồi.

Hiên Viên Diễm cúi đầu, ngón tay thon dài vuốt ve phương thuốc, khẽ mở miệng cảm kích nói: "Thánh Thủ Y Vương, đa tạ phương thuốc của người."

Hắn cất phương thuốc lại vào trong tay áo, ngẩn đầu lên, khóe miệng không khỏi giật giật nhìn về phía bình phong đối diện. Khụ khụ khụ. . . Nguyệt nhi của hắn đã tắm rửa nửa canh giờ rồi, sao còn chưa xong?

Hiên Viên Diễm không nghe thấy tiếng nước chảy, lông mày hơi chau lại, không nhịn được mở miệng hỏi: "Nguyệt nhi, nàng tắm xong chưa? Đừng nói với ta, là nàng ngủ gật nha, cẩn thận chết đuối đó?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa lưng vào thành bồn tắm, trên mái tóc từng giọt nước nhỏ xuống, da thịt trắng nõn như bạch ngọc, làm mê hoặc lòng người, nghe Hiên Viên Diễm hỏi, liền cười hì hì đáp: "Không ngủ, ta đang nghiên cứu làm hoa đào để tắm như thế nào?"

Hiên Viên Diễm không nhịn được trợn to mắt, đỉnh đầu như có một đàn quạ đen bay qua. Thảo nào hắn không nghe thấy tiếng nước chảy, nàng đi tắm rửa nửa ngày, hóa ra chỉ là đang yên lặng nghĩ xem tắm như thế nào?

https://thuviensach.vn

Hoa đào mà Tuyết Ảnh Các dùng để tắm có dùng một loại nước thuốc kỳ lạ. Chỉ cần thả nó vào trong nước, cứ mỗi thời gian nửa ly trà, mùi hoa đào sẽ biến đổi một lần.

Hơn nữa dù tắm rửa bao lâu, mùi thơm cũng sẽ không lặp lại. Vả lại mỗi một lần biến đổi mùi thơm, lại làm người ta cảm thấy sảng khoái.

Đưa cánh hoa đào còn ướt nước lên gần mũi, hít vào mấy cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, thở dài nói: "Nước thuốc mà Thánh Thủ Y Vương chế ra, quả thực không tầm thường, làm người ta không cách nào nghiên cứu ra cách điều chế."

Nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm duỗi thẳng lưng, nhếch môi tà mị cười nói: "Đã như vậy, Nguyệt nhi cũng đừng hao tâm tốn sức nghiên cứu nữa. Ngày mai trực tiếp hỏi Vô Ngân đi, hắn nhất định sẽ nói cho nàng biết."

Thú thật! Lúc hắn tắm cũng từng nghĩ ngợi vấn đề này. Nhưng mà, hắn cũng giống Nguyệt nhi, nghĩ mãi không ra.

"Thánh Thủ Y Vương, quả nhiên danh bất hư truyền." Nàng để hoa đào lại vào trong nước, tắm rửa xong mới đứng lên, rời khỏi bồn tắm mặc y phục.

Quá gần buổi --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt để tóc tùy ý rũ xuống vai, từ bình sau bình phong đi ra ngoài. Nhìn thấy Hiên Viên Diễm nằm trên giường, đang mở rộng tay chờ nàng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười đi đến bên giường.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như một con mèo lười, làm ổ trong vòng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, tay ôm hông hắn, đầu khẽ dựa

https://thuviensach.vn

vào vai trái hắn, mở miệng hỏi: "Diễm, chàng suy nghĩ kỹ chưa? Sau khi rời khỏi Tuyết Ảnh Các, chúng ta nên đi nước nào trước?"

Ôm thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt chặt hơn, Hiên Viên Diễm ngửi mùi thơm trên tóc nàng tỏa ra, sủng nịnh nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Đầu tiên đi Thương Nguyệt Quốc, sau đó đi Tây Thần Quốc, cuối cùng đi Bắc Dực Quốc. Đi như thế, đường xá sẽ thuận tiện hơn."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọc chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, ôn nhu nói: "Căn cứ vào giới thiệu chi tiết của chàng và Vô Ngân, Sinh Tử Môn ở Thương Nguyệt Quốc, Quỷ Chú Môn ở Tây Thần Quốc, cùng với Âm Dương Môn ở Bắc Dực Quốc, đều không có vị trí chính xác. E rằng chúng ta phải mất không ít thời gian mới có thể tìm được hang ổ của tam đại môn phái bí ẩn này."

Khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật, người mình yêu khiêu khích mình như thế, nhưng nàng còn là một nha đầu chưa thành niên, hắn thầm oán trong lòng: Nguyệt nhi, đừng dùng ngón tay của nàng quyến rũ ta, chẳng lẽ nàng không phải biết. . . Đối với ta mà nói đây là khảo nghiệm vô cùng đau khổ sao?

Một cánh tay vẫn ôm chặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một cánh tay khác bắt lấy ngón tay đang trêu đùa mình, cắn chặt răng nói: "Đúng vậy! Tìm được hang ổ của tam đại môn phái, e rằng còn khó hơn việc cướp dược liệu trong tay bang chủ của họ."

Nghe đến đây, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên ngẩng đầu lên, cười tà mị nhìn Hiên Viên Diễm nói: "Diễm, thật ra thì ta có một diệu kế, có thể ép môn chủ của tam đại môn phái phải lộ ra tung tích."

Hiên Viên Diễm chớp chớp mắt, nhướng đôi lông mày thật cao, tò mò hỏi: "Diệu kế gì có thể ép môn chủ của tam đại môn phái phải lộ hành tung, mau nói nghe một chút?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch đôi môi đỏ mọng cười duyên, chậm rãi dán vào tai Hiên Viên Diễm, thấp giọng nói: "Đợi sau khi chúng ta thuận lợi chiếm được Thương Nguyệt Quốc, chúng ta liền. . ."

Nghe xong, Hiên Viên Diễm lập tức khen: "Nguyệt nhi ơi Nguyệt nhi, nàng thật giỏi, có thể nghĩ ra diệu kế này."

Cùng lúc đó, ở một chỗ trong Rừng Đào Ma --

Gió đêm tuy rất nhẹ, nhưng lại làm người ta cảm giác sợ hãi. Sợ hãi không phải vì không khí, mà nó phát ra từ một người đàn ông trung niên.

Chỉ thấy hắn ta đứng một chỗ không nhúc nhích, nếu không phải gió làm bay tà áo hắn, mọi người sẽ cho rằng hắn chỉ là một pho tượng.

Vèo vèo vèo mấy tiếng, sáu gã hắc y nhân đạp gió mà đến. Rất im lặng, làm người ta hít thở không thông.

Sáu người đứng sau lưng nam tử trung niên, lập tức bị sát khí từ người hắn làm cho kinh sợ cúi đầu xuống.

Nam tử trung niên đột nhiên xoay người, ánh mắt lạnh lẽo bắn về phía sáu tên hắc y nhân, giọng nói không chút nhiệt độ hỏi: "Điều tra như thế nào?"

Tuy chỉ có năm chữ, nhưng sự lạnh lùng trong lời nói, làm sáu gã hắc y nhân run lên.

Một tên trong số đó sợ hãi nuốt nước miếng, thận trọng nói: "Bẩm Thánh Tôn, cách Rừng Đào Ma khoảng 20, quả nhiên phát hiện tung tích của Thánh Quân và tứ đại sứ giả Mai Lan Trúc Cúc. Chỉ là căn cứ vào quan sát của bọn thuộc hạ, tối nay Thánh Quân sẽ không có hành động."

https://thuviensach.vn

Thánh Tôn chắp tay sau lưng, nheo mắt lạnh lùng nói: "Sáu người các ngươi khẳng định đã tiễn Độc Tiên Mộng La Yên xuống hoàng tuyền rồi?"

Sáu gã đột nhiên run lên, đồng thanh đáp: "Bọn thuộc hạ tuyệt đối không dám lừa gạt Thánh Tôn, trên đường tứ đại sứ giả Mai Lan Trúc Cúc áp giải Độc Tiên Mộng La Yên đi Tuyết Ảnh Các, quả thực bọn thuộc hạ đã lấy mạng ả ta. Nếu không bởi vì Thánh Quân xuất hiện, có lẽ bọn thuộc hạ đã lấy được Giọt Lệ Thảo trong tay tứ sứ giả."

Thánh Quân muốn lợi dụng Độc Tiên Mộng La Yên đi đối phó Hiên Viên Diễm, bức bách Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi Linh Cung tiếp nhận chức vị Thánh Đế. Nhưng bọn họ thực sự đã giết ả Mộng La Yên, không hiểu vì sao Thánh Quân lại xuất hiện ở bên ngoài Rừng Đào Ma?

Cả người Thánh Tôn tản ra sự khát máu, nắm chặt quả đấm vang lên tiếng kẽo kẹt, tức giận nói: "Hay cho cái tên Nam Cung Tuyết Y! Thì ra Độc Tiên Mộng La Yên chỉ là âm mưu của ngươi, làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không đề phòng. Thì ra ngay từ khi bắt đầu, người ngươi muốn lợi dụng để đối phó Hiên Viên Diễm, căn bản không phải là Độc Tiên Mộng La Yên."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 156: Long Sư Binh Phù

Nghe tiếng Thánh Tôn bóp quả đấm răn rắc, môi bắn ra lời nói hàn lệ, tóc gáy sáu gã áo đen che mặt không nhịn được dựng lên, lập tức nhìn nhau một cái.

Thánh Quân thiết kế một âm mưu? Ngay từ đầu, người Thánh Quân muốn dùng để đối phó Hiên Viên Diễm, căn bản không phải là Độc Tiên Mộng La Yên? Thánh Tôn có ý tứ là. . .

Bị lời nói lạnh lẽo của Thánh Tôn đánh thức, một người áo đen che mặt trong đó mở miệng, run rẩy hỏi: "Thánh Tôn, đã biết rõ tâm tư của Thánh Quân, vậy chúng ta có phư hư kế hoạch ngày mai của Thánh Quân hay không?"

"Vì sao phải phá hư?" Khóe môi Thánh Tôn cong lên, hai tròng mắt lộ ý châm chọc, cười lạnh nói: " Kế hoạch ngày mai của Nam Cung Tuyết Y, vô luận thành công hay thất bại, kết quả cũng giống nhau, chính là chọc giận Thượng Quan Ngưng Nguyệt."

Lúc trước sao hắn hồ đồ như thế? Đối với quan hệ giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thánh Đế, thật ra thì. . . Hắn căn bản không cần đi vắt óc khích bác.

Mặc dù hắn luôn không hiểu vì sao lão già Thánh Đế kia có thái độ khác thường, không những không phái người phá hủy tánh mạng người làm nhơ bẩn huyết thống cao quý là Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà lại càng

https://thuviensach.vn

kỳ quái hơn là muốn đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt về Linh Cung, sau đó để Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp nhận vị trí Thánh Đế.

Nhưng chỉ cần Thánh Đế có lòng muốn đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt về Linh Cung, mà quy củ Linh Cung từ trước đến giờ đều cực kỳ sâm nghiêm, người Linh Cung tuyệt đối không có khả năng yêu người bên ngoài, cho dù là Thánh Đế cũng không có ngoại lệ.

Nay Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu Hiên Viên Diễm sâu đậm, nàng sao có thể nhẫn tâm bỏ Hiên Viên Diễm để trở lại Linh Cung tiếp nhận vị trí Thánh Đế chức đây? Vì vậy, nếu Thánh Đế cố ý muốn đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt về, giữa Thánh Đế và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định không cách nào tránh khỏi có cuộc ác chiến kịch liệt.

Cho nên, hắn hoàn toàn có thể nỗ lực đột phá tầng linh lực cao nhất và ôm thái độ xem kịch vui, chờ đợi trận quyết đấu kinh thế của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thánh Đế.

Đợi đến lúc hai bên Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thánh Đế cùng tổn hại, và hắn cũng đã thành công đột phá linh lực cực hạn, nhân cơ hội đó vui thích kéo dây thu lưới, như vậy chẳng phải càng sảng khoái hơn sao?

"Rút!" Trong mắt Thánh Tôn lộ ra nụ cười khát máu, môi mỏng lạnh lẽo nhanh chóng phun ra một chữ rồi dẫn theo sáu gã thuộc hạ áo đen che mặt, giống như u linh biến mất tại chỗ . . .

Cùng lúc đó, Tuyết Ảnh các, bên trong Đào Nhiên Cư --

Ánh nến ửng đỏ cùng ánh trăng sáng tỏ bao phủ phía dưới, bỗng chốc thấy rõ Đào Nhiên Cư, giống như Vong Ưu Cư nơi Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ở, khắp nơi đều là hoa đào tươi đẹp nở rộ.

https://thuviensach.vn

Ánh nến ửng đỏ theo gió chiếu lên vách tường, trên vách tường khắc hoa đào trông rất sống động, giống như đang nhảy múa, lẳng lặng tỏa ra hương thơm thoang thoảng.

Nửa cánh cửa gỗ đào mở ra, Vô Ngân công tử đang đứng thẳng đón gió. Mà sau lưng Vô Ngân công tử hai thước là một bàn trà hình hoa đào màu hồng.

Bên cạnh bàn trà hoa đào màu hồng là hai người hầu cận của Vô Ngân công tử, một người trong đó đang rũ mắt, đem lá trà non xanh ngọc để vào ly trà hình dáng hoa đào.

Một người khác thấy lá trà non xanh ngọc đã đặt vào trong ly trà, liền cầm chuôi ấm nước sôi lên trên bàn rồi rót nước sôi vào ly trà.

Cửa Đào Nhiên Cư vang lên một tiếng kẽo kẹt, có người nhẹ nhàng đẩy ra.

Ngay sau đó tiếng nổ vang lên, đồng cửa được đóng lại nhẹ nhàng,hai người hầu cận phụng lệnh Vô Ngân công tử rừng đào ma quỷ điều tra tình hình bước chậm đến bênh cạnh bàn trà hoa đào.

Vô Ngân công tử xoay người, từ cửa gỗ được mở một nửa đến bên bàn trà ngồi xuống, đầu tiên là bưng lên ly trà trên bàn, nhàn nhạt nhấp một ngụm nước trà nóng, sau đó mới mở miệng khẽ hỏi: "Như thế nào?"

Một tên người hầu phụng mệnh ra ngoài điều tra tình hình trong đó hơi cong eo, bẩm báo: "Nhóm người kia tính cảnh giác hết sức cao, bọn thuộc hạ sợ bị phát hiện hành tung, cho nên chỉ dám quan sát từ xa."

Một tên người hầu phụng mệnh ra ngoài điều tra tình hình khác nói tiếp: "Tất cả bọn họ đều khoanh chân ngồi xuống mặt đất nhắm mắt dưỡng thần, hình như tối nay không chuẩn bị hành động."

https://thuviensach.vn

Vô Ngân công tử giương nhẹ khóe môi, cúi đầu phẩm trà trong chén, môi mỏng cười ôn nhu nói: "Gió lớn đâu rồi, bình thường đều yên tĩnh khác thường. Mà yên tĩnh khác thường như thế, thường đều là đang ẩn chứa âm mưu to lớn."

Nhíu mày một cái, tên hầu cận lúc trước rót nước sôi vào trong ly trà bóp hai tay thành nắm đấm nói: "Các chủ, thay vì chờ âm mưu bộc phát, chúng ta chủ động ra tay, thay hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đem dược liệu Giọt Lệ Thảo cướp đến tay?"

Người của Linh Cung mặc dù vô cùng lợi hại, nhưng Ảnh vệ Tuyết Ảnh các bọn họ cũng không phải ngồi không. Nếu thật sự cứng đối cứng, nhóm Ảnh Vệ có lẽ sẽ thiệt thòi lớn, nhưng người của Linh Cung cũng tuyệt đối sẽ không chiếm được chút tiện nghi nào.

"Âm mưu quỷ kế của nhóm người kia sợ rằng trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã sớm nắm chắc. Hay là chờ ngày mai tự tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đánh nát bấy âm mưu của nhóm người kia thôi." Vô Ngân công tử xoay nhẹ ly trà trong tay, môi mỏng tao nhãcong lên, nói: "Về phần chúng ta. . . Còn có chuyện quan trọng hơn cần làm đấy."

Còn có chuyện quan trọng hơn cần làm? Mờ mịt nhìn nhau một cái, bốn gã hầu cận bỗng nghiêng đầu, giọng đầy khó hiểu đồng thanh hỏi: "Các chủ, chuyện gì ạ?"

Lần nữa cúi đầu nhấp một ngụm nước trà trong chén, Vô Ngân công tử hơi nhún vai nói: "Ngày mai, sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rời khỏi Tuyết Ảnh các, từ trên xuống dưới Tuyết Ảnh các chúng ta, toàn bộ vào ở Thụy vương phủ cùng với Long Diệu hoàng cung, thay Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt trông coi nhà cửa."

https://thuviensach.vn

Bốn gã người hầu đều hoài nghi mình nghe lầm, đầu tiên bọn họ cùng giơ tay ngoáy lỗ tai, tiếp theo hai mắt nháy nháy liên tục nhìn chằm chằm Vô Ngân công tử, nói: "Các chủ, ngài. . . vừa nói gì?"

"Các ngươi không nghe lầm! Bắt đầu từ bây giờ, chuyện Tuyết Ảnh các cần làm chỉ có một, chính là thay hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trông chừng nhà của bọn họ thật tốt."

Vô Ngân công tử cười nhạt, nhẹ nhàng đặt ly trà trong tay lên mặt bàn, sau đó lấy ra hai vật từ trong tay áo.

Mà hai Vô Ngân công tử lấy ra từ trong tay áo chính là hai vật lúc trước bên trong trúc đình nghỉ mát ở Thúy Trúc Lâm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm một xướng một họa "uy hiếp" hắn nhận này.

Thấy hai vật Vô Ngân công tử cầm trong tay, hai người hầu bên trong đầu tiên là hít mạnh một hơi lạnh, ngay sau đó hai mắt trừng lớn giống như chuông đồng.

Mà hai người hầu cận bên ngoài không hẹn mà cùng đưa tay phải che kín miệng, mặt đầy biểu tình rung động, kinh ngạc hô lên: "Ông trời của ta ơi, Hiên Viên Diễm tin tưởng Các chủ như thế, lại đem. . ."

Quân đội Long Diệu hoàng triều không nhận người, chỉ nhận binh phù điều binh khiển tướng. Mà Long Diệu hoàng triều tổng cộng có ba khối binh phù, theo thứ tự là Long Lệnh binh phù, Sư lệnh binh phù cùng với Ưng lệnh binh phù.

Bọn họ cũng biết rõ, Ưng lệnh binh phù có thể hiệu lệnh 60 vạn tướng sĩ Hắc Ưng Doanh của Long Diệu hoàng triều, nay đang trên tay phụ thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chính là đại tướng quân Thượng Quan Hạo.

https://thuviensach.vn

Mà Long Lệnh binh phù có thể hiệu lệnh 80 vạn tướng sĩ Hổ Báo Doanh cùng với Sư lệnh binh phù có thể hiệu lệnh 80 vạn tướng sĩ Huyền Sư Doanh của Long Diệu hoàng triều, toàn bộ đều do Hiên Viên Diễm nắm giữ trong tay.

Nhưng, hiện giờ Các chủ bọn họ đang cầm trên tay cái gì? Chính là hai khối binh phù có thể hiệu lệnh 80 vạn tướng sĩ Hổ Báo Doanh cùng với 80 vạn tướng sĩ Huyền Sư Doanh của Long Diệu hoàng triều đó!

Thụy vương Hiên Viên Diễm này thật đúng là làm người ta khiếp sợ cả người đổ mồ hôi lạnh! Phải biết hắn làm như vậy, thì đồng nghĩa với việc giao toàn bộ 160 vạn đại quân của Long Diệu hoàng triều cho bọn họ Các chủ điều động . . .

Cùng lúc đó, bên trong Vong Ưu Cư --

Gió đêm dịu dàng thổi qua, đèn lồng hoa đào tinh xảo khẽ dao động, ánh nến ửng hồng tràn ngập căn phòng, hơi thở hạnh phúc ngọc nào lay động theo gió.

Ánh nến ửng hồng phủ xuống chiếc giường to lớn màu hồng hoa đà, làn da như ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tản ra sắc màu mê người, hai cánh tay ôm hông của Hiên Viên Diễm, đầu chôn trong lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, gương mặt xinh đẹp nở nụ cười yên ổn tiến vào mộng đẹp.

Kéo nhẹ chăn gấm mềm mại đắp lên bờ vai như ngọ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lộ ra trong gió, đôi mắt đen huyền của Hiên Viên Diễm khóa lên Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong ngực, dung nhan lộ ra nụ cười đầy si mê.

Hiên Viên Diễm cứ như vậy si mê nhìn, mỗi ngày mỗi đêm khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi ngủ, hắn lại nhìn si mê như thế cũng đã thành thói quen, thói quen làm hắn cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Thời gian yên tĩnh trôi qua, cũng không biết đã qua bao lâu. Lúc này --

Khẽ xê dịch thân thể tìm tư thế thoải mái, đầu chôn trong lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không mở mắt ngọc, chỉ là môi của nàng nhẹ nói ra một câu: "Đồ ngốc! Đừng nhìn nữa, ngủ đi."

Căn bản không cần mở mắt nàng cũng biết hắn chưa ngủ. Trước kia, mỗi khi nàng tình giấc lúc nửa đêm, luôn nhận thấy ánh mắt si mê cùng với vẻ mặt ngốc nghếch thoáng ý cười.

"Ừ, biết!" Dù Hiên Viên Diễm vô cùng dịu dàng đáp lại, nhưng vẻ mặt vẫn si mê cười tủm tỉm, không hề có ý muốn ngủ.

"Ngươi biết cái p đó!" Miệng nói lời dung dữ, tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm hông Hiên Viên Diễm chặt hơn, đầu chôn sâu vào lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm: "Chàng tốt nhất là nhanh chóng ngủ cho ta, bằng không. . . Ta sẽ một cước đạp chàng xuống giường."

Nghe được lời nói mặc dù hung dữ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhưng lại xen lẫn đau lòng cho mình, khóe môi Hiên Viên Diễm cười xinh đẹp và hạnh phúc, sau đó lựa chọn ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Gió đêm nhu hòa thổi qua, ánh nến ửng hồng rọi sáng xung quanh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã chìm vào giấc ngủ, gương mặt trắng nõn bất tri bất giác(không hề hay biết) thân mật kề nhau, hô hấp cũng ngọt ngào giao hòa. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 157: Không Tiễn

Sáng sớm hôm sau --

Trời xanh mây trắng, thái dương vàng rực ấm áp, làm cho ngàn vạn đóa hoa hé nở. Gió nhè nhẹ thổi, tiếng suối róc rách.

Hoa đào phiêu phiêu trong gió, vòng qua con suối, bay qua cầu bạch ngọc, chơi đùa quanh hành lang Tuyết Ảnh cung điện.

Ở một chỗ trong hành lang, Tiểu Kim Chồn Cầu Cầu nằm trên đất, hai tai, rũ xuống, cụp cái đuôi xù xì, điên cuồng gặm lê.

Còn Huyết Thứu Vương Ngốc Bảo dựa lưng vào một cái cột, lấy cái mỏ của mình mổ lông.

Về phần bốn gã tùy tùng của Vô Ngân công tử và thuộc hạ của Hiên Viên Diễm dựa lưng vào tường, vui vẻ trâu đầu lại, nhỏ nhẹ tán gẫu.

Ngân Lang dựa lưng vào bức tường màu bạc, mà bên trái hắn là cánh cửa gỗ đàn hương đang mở rộng.

Cánh cửa trạm khác hoa đào có bốn chữ to - Phòng Ăn Vui Vẻ, vì sao lại gọi như thế? Chính là bởi vì ɔ̈di-ễn-⊹-đà-nɔ̈l̈ê-⊹-^qu-ý-⊹-đô-n khi người ta bước vào đây dùng cơm sẽ có một loại tâm tình vui vẻ.

Bên trong phòng to như vậy, trên tường, trên sàn nhà, trên mái hiên, nơi nơi đều điêu khắc hoa đào. Hiện giờ, trên bàn ăn có ba người như tiên tử đang ngồi.

https://thuviensach.vn

Bên trái bàn ăn, một nam tử trẻ tuổi mặc bạch y phiêu dật, chính là Các Chủ Tuyết Ảnh Các Vô Ngân công tử.

Mà bên phải là một nam nhân mặc tử y cùng một nữ tử mặc hồng y, đương nhiên họ là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Vô Ngân công tử đã ăn hết chén cháo, đẩy bát sang bên cạnh, đứng dậy chuẩn bị châm trà.

Tay cầm một bộ trà cụ, ngồi xuống đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đôi mắt đẹp rủ xuống, yên lặng phao trà.

Hiên Viên Diễm không nhìn Vô Ngân công tử, cầm thìa bạc múc cháo trong chén mình, sau đó đưa đến ঌdi-ễn-⊹-đà-nঌ*ê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n bên môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dịu dàng cười nói: "Nguyệt nhi, ăn cháo."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, ngậm thìa cháo Hiên Viên Diễm bón cho.

Nàng ăn hết thìa cháo xong, cầm một cái bánh bao, đưa tới môi Hiên Viên Diễm nói: "Diễm, ăn bánh bao."

Hiên Viên Diễm há to mồm, cắn một miếng lớn, nhai mấy cái rồi nuốt xuống, chớp hai mắt nói: "Nguyệt nhi, ta cũng muốn ăn cháo."

"Được." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lời, đưa chỗ bánh bao còn lại cho Hiên Viên Diễm, sau đó cầm thìa của mình, múc một miếng cháo cho hắn.

"Nguyệt nhi, nàng cũng ăn bánh bao đi." Hiên Viên Diễm cười tươi rói, ăn thìa cháo Thượng Quan Ngưng Nguyệt đút cho xong, đột nhiên đưa bánh bao trong tay tới miệng nàng.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười hì hì nhìn Hiên Viên Diễm, há to mồm cắn bánh bao.

Vô Ngân công tử ngồi đối diện hai người, tuy cúi đầu châm trà nhưng vẫn con mắt không nhịn được đầy vẻ xem thường.

Trời ơi, cứu mạng, hắn sắp không chịu nổi rồi! Mới sáng sớm, hai người có cần phải ân ái như thế không? ঌৣdi-ễn-⊹-đà-nঌৣ&lê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n Ba người bọn họ cùng ăn sáng, hắn đã ăn hết hai chén cháo đầy, ba cái bánh bao và hai miếng bánh rán trứng rồi.

Nhưng hai người kia thì sao? Chén cháo trước mặt vẫn còn hơn nửa, bánh bao còn không ăn hết một phần ba, ngay cả bánh rán trứng cũng chưa hề động một cái đấy.

Hiên Viên Diễm nâng tay lên, nhẹ nhàng lau miệng cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu hỏi: "Nguyệt nhi, có muốn ăn bánh bao không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ lắc đầu, vểnh môi lên, chỉ tay vào chén cháo trong tay Hiên Viên Diễm, nũng nịu nói: "Không ăn bánh bao, ta muốn ăn cháo!"

"Được." Hiên Viên Diễm thả bánh bao lại vào đĩa, cầm thìa múc cháo, mặt cười hạnh phúc đưa tới miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đợi nàng ăn hết thìa cháo, lại tự tay múc một thìa đút lại cho Hiên Viên Diễm.

Hai người đút cho nhau ăn, thiếp một thìa chàng một thìa, làm bữa ăn sáng trở nên vô cùng ngọt ngào ấm áp.

"Này này này. . ." Vô Ngân công tử yên lặng uống trà xong, thật sự chịu không nổi màn tình chàng ý thiếp nồng nàn mật ngọt của hai người,

https://thuviensach.vn

lên tiếng quấy rầy.

Hắn khoanh tay, nhìn hai người nói: "Có thể đừng xem ta như người vô hình không? Ít nhiều cũng nên cố kỵ ta, một người cô đơn lẻ bóng chứ?"

"Ngươi hâm mộ sao?" Hai người ngưng động tác, nháy mắt cười nhìn Vô Ngân công tử, đồng thanh nói: "Vậy ngươi cũng đừng để mình cô đơn lẻ bóng, nhanh tìm một người nắm tay cả đời đi!"

Tặng cho hai người một cái liếc mắt, Vô Ngân công tử đứng lên, nhẹ cất bước tới hướng cửa.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại đút cháo cho Hiên Viên Diễm, nháy đôi mắt ngọc cười nhỏ giọng hỏi: "Diễm, không phải là hắn ta tức giận chứ?"

Hiên Viên Diễm cũng đút cháo cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đáp: "Đừng để ý tới hắn, chúng ta tiếp tục ăn cháo."

Đang lúc hai người ăn bữa sáng ngọt ngào, ngoài cửa phòng ăn chợt truyền đến tiếng Lộ hộ pháp bẩm báo.

"Các chủ! Nhóm người của Linh Cung hiện đã tới bên ngoài Rừng Đào Ma, nhưng xem ra bọn họ không định đi vào, chỉ đợi ở bia đá trước rừng đào, đợi Thụy vương và Thụy vương phi ra ngoài."

"Ta biết rồi." Vô Ngân công tử lạnh nhạt trả lời, cầm cái hộp màu vàng trên bàn lên.

"Đúng rồi Vô Ngân, ngươi nên phái Ảnh Vệ đưa bữa ăn sáng cho bọn người Linh Cung đi, ha ha." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đút cho Hiên Viên Diễm một thìa cháo xong, cười nhìn Vô Ngân công tử đang đi tới.

https://thuviensach.vn

"Vì sao phải đưa bữa sáng cho bọn họ?" Đỉnh đầu Vô Ngân công tử như có một đàn quạ đen bay qua, khóe miệng co quắp hỏi, đồng thời đặt mông ngồi xuống.

"Đói bụng cả một đêm, không ăn no sao bọn họ có sức đánh nhau?" Hiên Viên Diễm đút một thìa cháo cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trả lời Vô Ngân công tử: "Đến lúc đánh nhau, ta và Nguyệt nhi không cần đánh đã thắng rồi."

"Còn đánh cái gì? Ta thấy hai người không cần ra tay, chỉ cần mở miệng một xướng một họa, là có thể tức chết bọn họ rồi."

Vô Ngân công tử mở miệng tức giận nói, đẩy cái hộp trong tay đến trước mặt Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỏ lại thìa vào trong bát cháo, nghiêng đầu nhìn cái hộp nói: "Vô Ngân, ngươi có ý gì?"

Vô Ngân công tử bưng ly trà lên, uống liền mấy ngụm nước trà, mới mở miệng nói: "Cái hộp vàng này là thứ gia phụ đặc chế, chuyên dùng để chứa dược liệu quý hiếm. Hộp này có hai tầng, những dược liệu hai người muốn tìm khi thoát khỏi đất quá lâu, dược tính sẽ giảm. Cho nên phải nhớ, lấy được dược liệu xong ngay lập tức phải đặt vào tầng cuối, như vậy được tính mới không bị giảm."

Hiên Viên Diễm cũng ngừng ăn, ngón tay thon dài khẽ vuốt ve cái hộp, con ngươi đen như mực nhìn thẳng Vô Ngân công tử nói: "vậy còn tầng trên của nó để làm gì?"

"Tầng trên có không ít châm đặc chế." Vô Ngân công tử khẽ xoay ly trà, nhếch đôi môi mỏng nói: "Các cây châm màu khác nhau sẽ có cách dùng khác nhau. Về phần cách sử dụng, sách thuốc trong hộp có ghi rõ ràng tỉ mỉ. Hai ngươi đọc qua đi, chắc sẽ có ích cho các ngươi đó."

https://thuviensach.vn

Cất hộp vào trong ngực, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cười nói: "Nguyệt nhi, gặp được tri kỷ như vậy, thật đúng là một may mắn lớn trong đời người!"

"Đúng thế!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu như giã tỏi, nhếch đôi môi đỏ mọng nói: "Vô Ngân giống như mẹ, chuyện gì cũng hao tâm phí sức vì chúng ta, làm ta cảm động sắp khóc rồi."

Hiên Viên Diễm cố gắng ngừng cười, khẽ giật giật khóe miệng nói: "Nguyệt nhi, lời này quả thật không sai, nhưng với Vô Ngân mà nói, sợ rằng có chút mất khí phách. . ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng bát cháo lên, đưa lên miệng húp hết xong liền cười xấu xa nhìn Vô Ngân công tử nói: "Có cảm giác gì? Vô Ngân, hay là ngươi nói cho ta biết đi?"

"Còn có thể có cái gì? Đương nhiên là có loại kích động muốn hộc máu!" Vô Ngân công tử như thấy hàng ngàn con quạ đen bay qua đầu, mặt biểu hiện vẻ hối hận, xem thường.

"Diễm, để cho Vô Ngân từ từ hộc máu đi, chúng ta không cần đi thăm. Ăn no rồi, cũng nên phủi mông chạy lấy người thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười tà, tay nắm tay Hiên Viên Diễm, cả hai cùng đứng lên, cất bước đi hướng cửa.

Miệng Vô Ngân công tử co quắp, rũ mắt xuống, bưng ly trà lên, tức giận trả lời: "Hai vị đi mau, Vô Ngân không tiễn!"

Lúc này, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã biến mất khỏi phòng ăn, ở ngoài hành lang cười đùa: "Phải rồi, Vô Ngân thân ái! Đợi chúng ta rời đi, nhớ chuyển vào ở Thụy vương phủ sớm đó! Hàng ngàn hàng vạn con dân của Long Diệu Hoàng Triều, nhờ cả vào ngươi, vị vương gia giả đi bảo vệ đấy."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 158: Không Ngại Làm Trời

Editor: Alligator

Mặt trời lên cao tỏa ánh nắng xuống đất. Gió mát nhẹ thổi, hoa đào phiêu phiêu, tỏa ra mùi hương thấm vào gan ruột.

Vèo một tiếng vang lên, một bóng dáng đỏ rực bay vút qua, hoa đào bị nó làm cho lảo đảo lắc lư dữ dội, một lúc lâu sau mới khôi phục chậm rãi bay bay.

Có chuyện như vậy, là bởi vì Huyết Bàng Vương bay trên bầu trời, tạo thành luồng khí lưu mạnh mẽ đánh thẳng vào những cánh hoa đào yếu ớt.

Huyết Bàng Vương cưỡi gió bay qua, tốc độ nhanh như sao băng, chỉ chốc lát đã bay qua cánh rừng.

Mẹ ơi, mày có cần phải bay nhanh như vậy không?

Cầu Cầu cảm thấy bản thân lúc nào cũng có thể bị quăng ngã, mấy cọng râu vàng run run dựng thẳng đứng, móng vuốt nho nhỏ nắm lông Huyết Bàng Vương thật chặt.

Trái với vẻ kinh hoảng của Cầu Cầu, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan ngưng Nguyệt lại ngồi trên tấm lưng rộng rãi của Huyết Bàng Vương, vẻ mặt hết sức vừa lòng.

Mặt trời thì đỏ rực, gió nhu hòa thổi đến từng ngõ ngách.

https://thuviensach.vn

Hai người dựa sát vào nhau, các ngón tay đan vào nhau, thỉnh thoảng lại nhìn nhau ngọt ngào, thân mật cọ cọ, nhỏ giọng cười nói gì đó.

Mà sau lưng hai người là Ngân Lang và Thanh Báo.

Lúc này Ngân Lang khoác tay lên vai Thanh Báo, cúi đầu nghe Thanh Báo kể chuyện cười. Nghe đến đoạn buồn cười còn không quên đấm mấy cái vào ngực Thanh Báo.

Về phần những tên Ảo Ảnh còn lại đều phụng mệnh ở Tuyết Ảnh Các.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói rồi, lần này đi đến ba nước khác tìm dược liệu, quá nhiều người sẽ dễ dàng bứt dây động rừng, chỉ mang theo Huyết Bàng Vương, Cầu Cầu, Ngân Lang và Thanh Báo là đủ.

Cho nên hai người để những tên còn lại đi theo Vô Ngân công tử vào ở Thụy vương phủ, nghe Vô Ngân công tử sai khiến.

Hơn nữa cũng phải có người vào hoàng cung báo cho Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly một tiếng về việc Vô Ngân nắm giữ hai tấm binh phù, là do hai người bọn họ tự giao cho chứ không phải cướp.

Trong nháy mắt --

Huyết Bàng Vương bay đi nhanh như gió, đột nhiên nó xoay vòng tròn, hạ cánh xuống chỗ bia đá lớn trước Rừng Đào Ma.

Mọi người nhanh nhẹn nhảy xuống xong, Huyết Bàng Vương đứng thẳng tắp, con mắt lộ rõ lạnh lùng cùng sự uy mãnh nhìn về phía đối diện.

Nơi đó có hai mươi tên Linh Cung che mặt mặc hắc y, sóng vai đứng thành hai hàng. Mà đứng đằng trước họ là Nam Cung Tuyết Y, hắn cũng mặc hắc y đứng chắp tay sau lưng.

https://thuviensach.vn

Coi Nam Cung Tuyết Y như không tồn tại, Ngân Lang và Thanh Báo chia nhau đứng hai bên trái phải Huyết Bàng Vương, ân cần vuốt ve đôi cánh lớn của nó.

Đối mặt với tiểu vương phi, nó rất nhu thuận. Nhưng mà đối mặt với bọn họ lại rất nóng tính.

Cho nên, bọn họ phải đấm bóp đôi cánh cho nó. Ngộ nhỡ ngày nào đó không cẩn thận chọc giận nó, nó có thể nhớ tình cũ mà thủ hạ lưu tình.

Nhìn hai người này nịnh hót, Cầu Cầu khinh bỉ họ.

Hai chân nó chụp lấy cái đuôi, lười biếng nằm trên bia đá, mắt hơi giật giật nhìn Ngân Lang và Thanh Báo.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà dựa người vào tay phải Hiên Viên Diễm, đôi mắt diễm ngọc sắc bén nhìn chăm chú Nam Cung Tuyết Y, thanh âm trong trẻo như tiếng hót chim hoàng oanh: "Xin lỗi, để ngươi chờ lâu."

Mắt Nam Cung Tuyết Y chứa ý cười nhàn nhạt, nghênh đón ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhếch môi nói: "Cũng may, không chờ quá lâu."

Lông mi dài cong như cánh bướm khẽ rung động, dung nhan tuyệt sắc của nàng thêm mấy phần phong tình quyến rũ, cười mị hoặc nói: "Đói không?"

Nam Cung Tuyết Y nâng tay lên nghịch tóc, cười nhạt đáp: "Người luyện võ, dù đói mấy ngày cũng không sao."

"Mặt trời rực rỡ, gió mát ôn hòa." Nàng khẽ mở lòng bàn tay, nháy mắt cười nói: "Hôm nay thời tiết tốt, ngươi cảm thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y cũng làm động tác tương tự, gật đầu nói: "Ừ, thời tiết hôm nay quả thật không tệ."

"Ngươi nói xem. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý kéo dài âm, rụt bàn tay về, ngửa đầu nhìn trời xanh nói: "Một lát nữa, trời có thể chuyển nhiều mây rồi âm u không đây?"

"Mưa gió thất thường!" Hắn lật tay mấy lần, mở miệng trả lời: "Lát nữa có mây đen dày đặc, mưa to tầm tã, cũng không lạ."

Giờ phút này, nếu là người ngoài nhất định sẽ nghĩ hai người là bạn tri kỷ lâu ngày không gặp, muốn cùng nhau du sơn ngoạn thủy, nhưng lại sợ thời tiết chuyển xấu.

Nhưng hai mươi tên đứng sau Nam Cung Tuyết Y thì lại khác, càng nghe hai người đối đáp, vẻ mặt của bọn họ dưới lớp mặt nạ càng nặng nề.

Bởi vì bọn họ biết, lời nói tiếp theo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chắc chắn sẽ đi vào chủ đề chính. Mà một khi nói vào chủ đề chính thì hai bên lúc nào cũng có thể khai chiến.

Quả nhiên, Nam Cung Tuyết Y vừa dứt lời --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi một tư thế thoải mái dựa vào tay phải Hiên Viên Diễm, cười yêu dã nói: "Vậy cũng được! Mưa gió thất thường, trời đột nhiên mây đen dày đặc, mưa to tầm tả, quả thực chẳng có gì lạ. Có điều. . . Trận mưa này lại là màu đỏ, khó tránh khỏi mất hứng."

Nghe được những lời này, Nam Cung Tuyết Y nhún vai, dịu dàng nói: "Vì không để mất hứng, ngươi hãy làm trời một lần, đừng giáng mưa máu xuống đất."

"Đề nghị này không tệ, ta rất sẵn lòng. Nhưng mà trời cao đã bị đất thuần phục quá lâu, cho nên sẽ vô cùng thương cảm. Vì vậy hôm nay ta trở

https://thuviensach.vn

thành trời cũng nên để ý cảm thụ của đất, nhưng nếu đất bị mưa máu huyết tẩy, thì đây là một loại vui vẻ. Như vậy. . ."

Nàng nhè nhẹ vuốt ve Huyết Tỳ Bà, cười nhìn Nam Cung Tuyết Y nói: "Ta từ trước đến giờ đều rất từ bi, dù không muốn làm mất hứng, cũng phải thành toàn nguyện vọng của đất, ban một trận mưa máu."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, không khí bốn phía Nam Cung Tuyết Y và thủ hạ của y trong nháy mắt ngưng kết lại.

Tiếng nói của nàng rất dễ nghe, nhưng trong đó lại ẩn chứa một tầng ý tứ khác, ánh mắt lạnh lẽo như xuyên thấu bọn họ.

Ý của nàng rất rõ ràng: nàng là trời, cao cao tại thượng. Bọn họ là đất, hèn mọn khuất phục dưới chân nàng.

Nếu bọn họ không trêu chọc nàng thì thôi. Ngược lại nàng sẽ nhẫn tâm lấy mạng bọn họ.

"Được rồi! Ta và Diễm rất bận, không có nhiều thời gian rỗi rãnh tiếp người tới cửa tặng quà." Nàng nhích người khỏi Hiên Viên Diễm, hơi nghiêng đầu, tươi cười nói: "Tặng quà gì mau lấy ra đi, còn có rất nhiều chuyện quan trọng chờ ta và Diễm làm đấy."

Nam Cung Tuyết Y thò tay vào trong ngực, lấy ra một cái hộp nhỏ hình tròn.

Tay phải mở nắp hộp, nghiêng về phía Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thứ trong hộp có hình giống lá phong, nhưng lại là màu xanh lam. Nam Cung Tuyết Y vẫn giữ chiếc hộp, nhưng ngón giữa tay phải lại hướng vào trong hộp.

https://thuviensach.vn

Khi tay hắn sờ chiếc lá, giữa chiếc lá chảy vài giọt nước.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ dựa người vào cánh tay Hiên Viên Diễm, nháy mắt như muốn hỏi, lá trong hộp vừa chạm nhẹ là chảy nước có phải giọt lệ thảo thế gian hiếm thấy hay không?

Hiên Viên Diễm yên lặng gật đầu, dùng ánh mắt trả lời: ừ! Thứ bên trong hộp chính là giọt lệ thảo.

"Hiên Viên Diễm, ta đặc biệt chờ ngươi, quả thật là muốn tặng giọt lệ thảo cho ngươi. Nhưng mà ngươi cũng biết đó, chủ nhân của nó vốn là Độc Tiên Mộng La Yên. Lúc ta lấy nó từ tay nàng ta đã đáp ứng một điều kiện, đó là để nàng ta nói riêng mấy câu với ngươi."

Nam Cung Tuyết Y mở miệng chậm rãi nói, ngón tay không rời giọt lệ thảo, làm cho nó càng chảy nhiều nước hơn.

Nghe lời y nói cộng thêm nhìn hành động của y, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đồng thời híp mắt.

Bọn họ cũng không phải ngốc, hành động này của Nam Cung Tuyết Y đại biểu cho cái gì, trong lòng họ dĩ nhiên rõ ràng.

Hắn đang thầm cảnh cáo bọn họ: ngàn vạn lần không được cướp giọt lệ thảo, chỉ cần bọn họ hơi có động tĩnh. . . Trước khi kịp cướp giọt lệ thảo, hắn sẽ vận linh lực phá hủy giọt lệ thảo.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 159: Trúng Chiêu

Con ngươi đen như mực của Hiên Viên Diễm nhìn thẳng vào Nam Cung Tuyết Y, đôi môi mỏng nhếch lên tạo thành một hình cung, nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt -- Nguyệt nhi, có nhìn thấy không, hắn đang khiêu khích chúng ta đó.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu tiên là duỗi lưng, sau đó che miệng khẽ ngáp một cái, cũng nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm-- thật đáng ghét! Hôm nay người ta không muốn hoạt động gân cốt chút nào hết, hắn cứ khăng khăng bắt ta rèn luyện thân thể là sao?

Đang lúc hai người trao đổi ánh mắt, một thanh âm vô cùng mị hoặc truyền vào đến.

"Xét về thông minh hay bản lĩnh, ta đều không địch lại Thụy vương. Chẳng qua là nói riêng mấy câu, các hạ không cần đề phòng, chắc sẽ không từ chối chứ?"

Người đột nhiên mở miệng nói chuyện -- chính là tên áo đen sau lưng Nam Cung Tuyết Y.

Lời vừa dứt, người đó giơ tay lên kéo khăn che mặt ra, vứt xuống đất.

Tóc mây búi lại gọn gàng, mi thanh mục tú, da thịt tuyết trắng như bạch ngọc. Mắt đẹp sóng sánh, ﻩ đôi môi đỏ mọng ngậm cười, mặc dù mặc một thân y phục dạ hành, lại khó giấu vóc người hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

Người này chính là Độc Tiên Mộng La Yên, dung mạo tuy diễm lệ nhưng vẫn không thể sánh bằng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mỗi cái nhăn mày, mỗi nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều quyến rũ phong tình khiến vạn người mê.

Sắc đẹp của nàng làm trăm hoa cũng phải lu mờ, xinh đẹp khiến mặt trời cũng phải tự ti, phong vận của nàng không có ngôn từ nào có thể diễn tả hết, trong thiên hạ này không có nữ nhân nào có thể vượt qua.

Khích tướng vụng về như thế, thật là làm bẩn lỗ tai!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nháy mắt nhìn nhau, rồi quay đầu lại, tươi cười nhìn về phía đối diện.

"Dạ thái tử đã phân phó, nếu có một ngày ta bị vạch trần thân phận nội gián thì phải nghĩ cách gặp mặt riêng Thụy vương. Bởi vì Dạ thái tử có mấy câu rất quan trọng, cần ta truyền đạt cho Thụy vương."

Độc Tiên Mộng La Yên từ sau lưng Nam Cung Tuyết Y nhô người ra, đưa tay vén mấy sợi tóc, nhìn thẳng Hiên Viên Diễm nói: "Những lời đó rất có ích đối với Long Diệu Hoàng Triều, Thụy vương không ngại nghe một chút. Chỉ là điều kiện tiên quyết là . . Chỉ có Thụy vương ngài có thể nghe."

"Ta đã hứa với Mộng La Yên, nếu Thụy vương đồng ý nói riêng với nàng mấy câu, từ nay về sau chủ nhân của giọt lệ thảo chính là Thụy vương. Nếu ngay cả một yêu cầu nho nhỏ như thế mà Thụy vương cũng không đồng ý, như vậy ta sẽ thay Mộng La Yên phá hủy nó!"

Nam Cung Tuyết Y lạnh nhạt rũ mắt xuống, tay phải vẫn cầm giọt lệ thảo nhẹ đung đưa. Nhưng mà lời hắn nói lại không chứa chút ý cười nào.

"Giọt lệ thảo là thuốc quý thế gian hiếm có, phá hủy nó thật đáng tiếc. Cho nên, để bảo đảm nó không bị tổn hại gì, bên cạnh có một tòa núi giả,

https://thuviensach.vn

Thụy vương và Mộng La Yên tiến vào đó, nói mấy câu chứ?"

Nam Cung Tuyết Y vừa dứt lời, Huyết Bàng Vương lập tức vỗ đôi cánh lớn, đẩy Ngân Lang và Thanh Báo lui ra sau mấy bước.

"Chiêm chiếp --" Huyết Bàng Vương bạo rống, hai con mắt đỏ rực hàn quang lạnh lẽo, trợn mắt hung ác nhìn Nam Cung Tuyết Y, giống như lúc nào cũng có thể vọt qua cắn nuốt y vậy.

"Hư!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu qua, thở dài một tiếng, tựa hồ đang nói: Ngốc Bảo ngoan, tạm thời đừng tức giận, ta và Diễm có tính toán.

Nhìn thấy Huyết Bàng Vương nhanh chóng che giấu lửa giận trong mắt, đôi cánh lớn chọc chọc Ngân Lang và Thanh Báo bị nó đẩy ra sau, bắp thịt trên mặt hai người co quắp đi lên trước, chia hai bên trái phải cạnh Huyết Bàng Vương, lại ra sức vuốt ve đôi cánh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu lại, hơi cười nhìn Hiên Viên Diễm, môi anh đào ôn nhu nói: "Diễm! Mau vào trong núi giả đi, nói xong lập tức ra ngoài, còn rất nhiều chuyện quan trọng đang chờ chúng ta làm đấy."

Nghe được lời này, Độc Tiên Mộng La Yên đưa cánh hướng núi giả, nhếch môi đỏ mọng cười nói: "Thụy vương, mời ngài đi trước."

Hiên Viên Diễm không mở miệng, chỉ lạnh lùng chắp tay sau lưng, mặt không biểu cảm đi về phía núi giả.

Cùng lúc đó, Độc Tiên Mộng La Yên đưa tay về, cười chúm chím rũ mắt xuống, theo sau lưng Hiên Viên Diễm đi về phía núi giả.

Đợi khi bóng dáng của hai người hoàn toàn nhập vào trong núi giả --

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay vén mấy sợi tóc bên má, khuôn mặt mặc dù tươi cười nhưng đôi n mắt lại ẩn núp lạnh lẽo bắn thẳng về phía Nam Cung Tuyết Y nói: "Bọn họ đã vào trong, ngươi cũng nên đưa giọt lệ thảo cho chủ nhân mới rồi chứ?"

"Dĩ nhiên." Nam Cung Tuyết Y lạnh nhạt đáp lời, hơi động tay cầm giọt lệ thảo.

Chỉ thấy Nam Cung Tuyết Y đậy nắp hộp lại, hơi búng tay một cái, cái hộp lập tức bay về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng tay nắm cái hộp.

Bỏ nó vào trong tay áo xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển mắt nhìn về phía núi giả.

Ngoại trừ tiểu kim chồn Cầu Cầu nằm trên tảng đá ngủ ngon lành ra, Ngốc Bảo Huyết Bàng Vương, Ngân Lang và Thanh Báo đều đồng loạt nhìn về phía núi giả.

Về phần Nam Cung Tuyết Y, hắn đang nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà mười chín tên đệ tử đứng sau Nam Cung Tuyết Y cũng nhìn lướt qua sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đưa tay vào trong tay áo, lòng bàn tay thấm đẫm mồ hôi.

Kỳ quái là, bọn họ vẫn đặt tay trong áo, không hề có ý lấy ra. Chỉ là, lòng bàn tay trong tay áo ngưng tụ toàn bộ linh lực của bản thân.

Cùng lúc đó, bên trong núi giả --

Hiên Viên Diễm vẫn chắp tay sau lưng, con ngươi không chút nhiệt độ nhìn thẳng Độc Tiên Mộng La Yên ở đối diện, lạnh lùng nói: "Có lời gì

https://thuviensach.vn

mau nói đi!"

Độc Tiên Mộng La Yên cười mị hoặc, bước tới gần Hiên Viên Diễm một bước, nhu hòa nói: "Dạ thái tử bảo ta hỏi một câu, Thụy vương, có muốn cùng người kề vai chiến đấu tiêu diệt hai nước Bắc Dực và Tây Thần hay không?"

Hiên Viên Diễm lui về sau hai bước, kiêu ngạo khoanh tay trước ngực, băng lãnh nói: "Không muốn! Còn có lời gì muốn nói, nếu nói hết rồi thì ra ngoài thôi."

"Có! Dạ thái tử đã nói, nếu Thụy vương cự tuyệt liên thủ với người, thì hỏi Thụy vương thêm một câu. . ." Độc Tiên Mộng La Yên cười cười, cố ý kéo dài tiếng nói, cổ tay trái đột nhiên nâng lên, không chút để ý nghịch mấy sợi tóc mai.

Hiên Viên Diễm trào phúng liếc nhìn Mộng La Yên, thanh âm càng thêm lạnh lẽo: "Hỏi Bổn vương cái gì?"

"Hỏi Thụy vương một câu, có hứng thú. . ." Mộng La Yên nghịch tóc, tay áo màu đen hơi đung đưa, trong mắt là ý cười thực hiện được âm mưu.

-- Dạ thái tử bảo ta hỏi Thụy vương một câu, có hứng thú cảm thụ tư vị thân thể không thể nhúc nhích, miệng không thể nói, nội lực mất hết, chỉ có thể mặc cho sói làm thịt hay không.

Tiếng nói của Độc Tiên Mộng La Yên truyền vào tai Hiên Viên Diễm, nhưng môi nàng ta không hề động, mà là dùng nội lực truyền âm.

Vừa dứt lời, thân thể Hiên Viên Diễm lập tức cứng ngắc như đá tại chỗ.

Lúc này hắn không chỉ không thể nhúc nhích, không thể mở miệng nói chuyện mà hai mắt còn trừng lớn, vẻ mặt sợ hãi cùng khó tin.

https://thuviensach.vn

-- Linh Cung của chúng ta có một loại thuốc, không sắc không hình không vị. Dù ngươi có cảnh giác cao hơn nữa, cũng không thể nhận biết được nó. Vì vậy. . . Thụy vương ngươi bị trúng chiêu, cũng không nên oán giận tính cảnh giác của mình không đủ cao đó.

Đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở bên ngoài sẽ xông tới phá hư kế hoạch của Thánh Quân, cho nên Độc Tiên Mộng La Yên giả dùng nội lực truyền âm cho Hiên Viên Diễm để người ngoài không nghe được.

Thân thể không thể nhúc nhích, cũng không thể nói chuyện, Hiên Viên Diễm oán hận nhìn chằm chằm nữ nhân trước mắt, dường như không tiếng động nói: thì ra. . . Ngươi không phải là Độc Tiên Mộng La Yên?

Nàng ta thu liễm nụ cười, khóe môi nhếch lên tạo thành một đường cong lạnh lẽo, ngón tay thon dài hướng vào trong tay áo rồi lập tức bỏ ra.

Thuật dịch dung của Linh Cung vô cùng hoàn mỹ, đệ nhất thiên hạ.

Lúc trước ở ngoài cửa Tả Thừa Tướng phủ, Thánh Quân dịch dung thành người bán hàng rong bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn ra sơ hở, đó là vì hắn không dụng tâm.

Mà sau khi nghiêm túc dịch dung, dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có thông minh như thế nào, quan sát cẩn thận cũng không thể nhìn ra dấu vết.

Hơn nữa khi trong rừng cây, hắn đã nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt: đợi Mai Lan Trúc Cúc tứ sứ lấy được giọt lệ thảo, họ sẽ mang theo Mộng La Yên tới Tuyết Ảnh Các.

Thánh quân nói như vậy, là vì để cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt tin tưởng, Độc Tiên Mộng La Yên mà bọn họ nhìn thấy, chính xác là Mộng La Yên.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu Độc Tiên Mộng La Yên thật muốn mời Hiên Viên Diễm vào trong núi giả nói chuyện phiếm thì dù nàng ta có mang theo thuốc của linh cung cũng không thể sử dụng trên người Hiên Viên Diễm.

Bởi vì nếu nàng ta trực tiếp dùng thuốc với Hiên Viên Diễm, với nội lực của Hiên Viên Diễm, trước khi hít phải thuốc thì đã đánh ngã Mộng La Yên rồi rời khỏi núi giả rồi.

Mà nếu nàng ta không trực tiếp vẩy thuốc vào người Hiên Viên Diễm thì sẽ phải giấu trong người, sau đó vận nội lực để thuốc bột tản ra, truyền vào mũi Hiên Viên Diễm.

Tuy thuốc bột không sắc không hình không vị, nhưng khi Hiên Viên Diễm nhận ra luồng nội lực đó thì hắn sao có thể không ngưng thở đề phòng chứ?

Mà linh lực của Linh Cung không giống nội lực, sử dụng linh lực làm thuốc bột tản ra truyền vào mũi Hiên Viên Diễm sẽ không để lộ chút dấu vết nào.

Thử hỏi, khi Hiên Viên Diễm vẫn cho là người đứng trước mặt mình là Độc Tiên Mộng La Yên, mà cũng không hề cảm giác được có luồng khí lưu nào tồn tại, như vậy. . . sao Hiên Viên Diễm phải nín thở chứ?

Nữ tử thò tay vào trong áo, kẹp lấy một cây nhìn như nhũ đá.

Khẽ chuyển cây trong tay, nàng ta cười lạnh, lại vận nội lực truyền âm cho Hiên Viên Diễm.

-- ta biết hiện tại người đang nghĩ gì, nhất định là đang sợ hãi nghĩ rằng. . . Cái cây trong tay ta cất dấu âm mưu quỷ kế gì chứ gì? Ngươi không cần phí công phỏng đoán, ta sẽ cho ngươi biết ngay bây giờ.

https://thuviensach.vn

Đây là Hàn Băng Thần Châm do Linh Cung đặc chế, một khi Hàn Băng Thần Châm tan chảy thành nước, sau đó đưa nước vào trong đầu ngươi, như vậy ngươi sẽ hoàn toàn bị ta điều khiển.

Nàng ta truyền âm xong liền vọt đến sau lưng Hiên Viên Diễm, đưa Huyết Băng Thần Châm tới gần gáy Hiên Viên Diễm.

Nàng ta quy tụ linh lực vào lòng bàn tay, trong nháy mắt Hàn Băng Thần Châm chuyển thành nước, thẩm thấu vào Hiên Viên Diễm.

Ngay sau đó, nàng ta vung tay lên, thuốc bột vô hình bay vào mũi Hiên Viên Diễm.

Loại thuốc này, mặc dù làm Hiên Viên Diễm không thể nhúc nhích, không thể nói chuyện lại làm Hiên Viên Diễm tạm thời mất hết nội lực.

"Hiên Viên Diễm, lập tức theo ta ra ngoài." Nàng ta lạnh lùng nói xong liền xoay người, dẫn đầu đi ra ngoài.

"Ừ!" Hiên Viên Diễm biểu tình mê man, nhẹ nhàng lên tiếng đáp lời, đồng thời chậm rãi quay người sang, đi theo nàng ta ra ngoài.

Chỉ là, trong lúc Hiên Viên Diễm đi theo nàng ta ra ngoài --

Chỗ Hàn Băng Thần Châm thẩm thấu vào Hiên Viên Diễm đột nhiên có nước chảy mang theo khí lạnh.

Hơn nữa khi nước chảy ra, lập tức bốc hơi hết.

Nữ tử kia lập tức quay lại nhìn sau lưng Hiên Viên Diễm, cả kinh thất sắc.

Nàng ta cứ cho rằng âm mưu của mình rất hoàn mỹ, đã thao túng được thần trí của Hiên Viên Diễm, cho nên ban đầu đã không quay lại xem xét. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 160: Máu Tươi Chữa Khỏi Đau Lòng

Vạt áo nữ tử áo đen tung bay, nàng ta cất bước đi ra ngoài.

Trong nháy mắt nàng ta xuất hiện, Nam Cung Tuyết Y liền quay sang nhìn, ngón áp út tay phải hơi cong lên, ý muốn hỏi, có phải đã khống chế được Hiên Viên Diễm rồi không?

Nhìn thấy Nam Cung Tuyết Y ra dấu tay, nàng ta dùng ngón cái cùng ngón trỏ tạo thành một hình tròn. Hồi bẩm Thánh Quân, tất cả vô cùng thuận lợi, đã khống chế được.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch môi cười, thu hết màn ám hiệu vô vị của hai người vào trong mắt.

Linh Cung nữ tử đột nhiên điểm nhẹ mũi chân, thân thể nhanh như chớp đứng sau Nam Cung Tuyết Y. Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm mang biểu tình trống rỗng, từ trong núi giả chậm rãi đi ra.

Hắn đột nhiên dừng lại.

Mê man quét mắt một vòng, hình như không biết nên đi đường nào, Hiên Viên Diễm giơ tay gãi đầu, đứng thẳng tại chỗ.

"Vương Gia --" Ngân Lang và Thanh Báo cảm thấy Hiên Viên Diễm có gì đó là lạ, thất thanh kêu to, đồng thời chạy như bay tới chỗ Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung tay lên, ý bảo hai người chớ động, nàng nhìn thẳng vào mắt Hiên Viên Diễm, ঌ্dien♥dan♥l$%equyd☺n☀c☺m mở miệng hỏi: "Mộng La Yên, ngươi đã làm gì Diễm?"

Nàng ta liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lạnh lùng nói: "Ta không phải là Độc Tiên Mộng La Yên, ta là một trong những hộ pháp của Linh Cung."

Nghe thấy lời này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời mắt khỏi Hiên Viên Diễm, nàng tươi cười xinh đẹp nhìn nàng ta nói: "Như vậy. . . Xin hỏi thân là một hộ pháp của Linh Cung, ngươi đã làm gì Diễm nhà ta?"

Tại sao biết mình không phải là Độc Tiên Mộng La Yên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn bình tĩnh như thế?

Nàng ta hơi cứng người, hai mắt đầy hoài nghi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái mới mở miệng lạnh lùng đáp: "Cho Hiên Viên Diễm ngửi chút thuốc làm hắn tạm thời mất hết nội lực. Đồng thời tặng hắn ta một cây Hàn Băng Thần Châm, làm hắn trở thành con rối của ta thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày nhìn Nam Cung Tuyết Y nói: "Thuộc hạ của ngươi làm như thế là có ý gì?"

Hắn vẫn không ngẩng đầu lên lạnh nhạt nói: "Để ta thi châm thanh trừ tất cả trí nhớ ngoại giới của ngươi, sau đó đưa ngươi về Linh Cung."

Một khi nàng hồi Linh Cung, đương nhiên phải tiếp nhận chức vị Thánh Đế. Người của Linh Cung không thể yêu người ngoài, dù là Thánh Đế cũng phải yêu người của Linh Cung.

Tiếp nhận chức vị Thánh Đế có nhiều quy củ nghiêm khắc.

Nếu là nam nhân, trước khi tiếp nhận chức vị sẽ được các vị trưởng lão đức cao vọng trọng chọn ra Thánh Hậu. ঌ্dien♥dan♥☺n☀c☺m Sau

https://thuviensach.vn

khi hai người đám cưới, mới có thể chính thức tiếp nhận chức vị Thánh Đế.

Mà nếu là nữ, như vậy trước khi kế vị cũng phải do các vị trưởng lão chọn ra Thánh Hoàng. Sau khi cưới nhau, mới có thể chính thức tiếp nhận vị trí Thánh Đế.

Cho nên, chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt trở về Linh Cung, các vị trưởng lão nhất định sẽ chọn ra Thánh Hoàng, tổ chức đám cưới cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thánh Hoàng.

Nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã có người trong lòng, lại là Thụy vương Hiên Viên Diễm của Long Diệu Hoàng Triều. Như thế. . . Sao nàng có thể vứt bỏ tình yêu với Hiên Viên Diễm, cưới Thánh Hoàng, tiếp nhận chức vị Thánh Đế chứ?

Mà nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chịu cưới Thánh Hoàng, các vị trưởng lão nhất định sẽ tức giận, dốc toàn lực ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp nhận chức vị Thánh Đế.

Các vị trưởng lão đã khăng khăng ngăn cản thì Thánh Đế đương nhiệm cũng không thể bỏ mặc. Chỉ là Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định phải trở thành Thánh Đế kế nhiệm, ৬dien♥dan♥!lequyd☺n☀c☺m mà nguyên nhân trong đó, hiện tại Thánh Đế cũng không dám nói với các vị trưởng lão.

Cho nên, vì để cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp nhận chức vị Thánh Đế, Thánh Đế đương nhiệm đã giao phó, trước khi nghênh đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt về Linh Cung, nhất định phải thanh trừ trí nhớ về thế giới bên ngoài của nàng. Hơn nữa, còn phải nhồi nhét vào đầu nàng cuộc sống ở Linh Cung, khiến nàng yêu thích nơi này.

Nàng quên Hiên Viên Diễm, mới không cự tuyệt cưới Thánh Hoàng. Quên Thượng Quan Hạo, nàng mới không có ý nghĩ rời khỏi linh cung, trở lại Long Diệu Hoàng Triều.

https://thuviensach.vn

Về quy củ của Linh Cung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không phải không biết gì cả.

Khi linh lực trong cơ thể nàng xuất hiện, thì nàng cũng đã có trí nhớ của mẹ. Vì vậy, đối với những lời Nam Cung Tuyết Y vừa nói, nàng đương nhiên rõ ràng.

Hàn băng trong mắt biến mất, nàng vẫn cười nói: "Trong đầu ta, có chút trí nhớ quả thật rất ghê tởm, ta không ngại ngươi thanh trừ. Chỉ là những cái khác rất là tốt đẹp, ta thật sự không bỏ được!"

"Nếu ngươi phối hợp, Hiên Viên Diễm sẽ bình yên vô sự." Nam Cung Tuyết Y vẫn chắp tay, ngước mắt lên, nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nếu không. . ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tay quấn một lọn tóc, nghiêng đầu, nháy mắt, cười tươi hỏi: "Nếu không sẽ như thế nào?"

Nam Cung Tuyết Y bất đắc dĩ thở dài một cái mới mở miệng phun ra từng chữ: "Dân chúng Long Diệu Hoàng Triều sẽ mặc tang phục để tang cho chiến thần Thụy vương không may mắn của bọn họ."

Nam Cung Tuyết Y vừa dứt lời, nữ tử sau lưng hắn nhanh chóng lật cổ tay, trong lòng bàn tay lập tức có một thanh chủy thủ sáng loáng.

"Hiên Viên Diễm, cầm chủy thủ dưới chân ngươi lên. Sau đó chĩa vào ngực."

Nàng ta lạnh lùng nói xong, tay hơi động, thanh chủy thủ sắc bén kia đã nằm dưới chân Hiên Viên Diễm.

"Dạ" Đôi mắt Hiên Viên Diễm đờ đẫn, khẽ lên tiếng đáp lại, đồng thời cong người xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn rút thanh chủy thủ khỏi lòng đất, lại đứng thẳng người, chĩa lưỡi đao vào ngực mình.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu như ngươi không muốn Hiên Viên Diễm chết, thì ngoan ngoãn thanh trừ hết trí nhớ ngoại giới, sau đó cùng chúng ta hồi Linh Cung." Nữ tử áo đen nhìn thẳng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lạnh băng nói: "Nếu không chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, Hiên Viên Diễm sẽ tự tay giết mình."

Nghe đến đây, Huyết Bàng Vương đột nhiên mở choàng mắt, ánh mắt sắc bén. Mà Ngân Lang và Thanh Báo cũng tức giận xiết chặt nắm tay đến mức vang lên tiếng kẽo kẹt.

Nhưng mà, vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ thị gì cho họ, cho nên dù tức giận thì cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nén giận.

Về phần tiểu kim chồn Cầu Cầu, nó vẫn tiếp tục ngủ nướng, căn bản là không nghe thấy chuyện gì hết. Miệng nó nước miếng chảy thành dòng, sắp được một dòng sông, tiếng ngáy có tiết tấu càng ngày càng to hơn.

"Không được khi dễ Diễm của ta, như thế. . . Sẽ làm ta đau lòng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thả tóc trong tay ra, sờ Huyết Tỳ Bà, vô cùng lười biếng nói.

"Ngươi từng nghe câu nói này chưa? Bệnh đau lòng có thể chữa khỏi bằng máu của kẻ địch! Hiện tại ta rất đau lòng, mà máu của các ngươi có thể chữa được bệnh cho ta."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Huyết Bàng Vương đã nhận ngươi làm chủ nhân, nó nhất định đã cho ngươi nuốt Huyết Phách Thần Châu khiến linh lực của ngươi tăng lên gấp bội. Với linh lực hiện tại của ngươi và uy lực của Huyết Tỳ Bà, nhất định chúng ta chống đỡ không được, thậm chí có thể bị mất mạng. Nhưng mà. . ."

https://thuviensach.vn

Nữ tử kia tuy nhìn đến Huyết Tỳ Bà trong ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì tràn đầy khiếp sợ, nhưng thanh âm vẫn lạnh như băng.

"Tốt nhất là ngươi không nên dùng Huyết Tỳ Bà, bởi vì cho dù ta không hạ mệnh lệnh cho Hiên Viên Diễm tự sát, nếu bất cứ người nào trong chúng ta bị ngươi đánh trọng thương, hoặc mất mạng, thì Hiên Viên Diễm cũng sẽ chôn theo."

Sát khí trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nồng đậm, đôi môi đỏ nhếch lên: "Hả, thế là sao?"

"Hàn Băng Thần Châm, là Thánh Đế nghiên cứu ra. Chỉ cần là người của Linh Cung vận linh lực đưa Hàn Băng Thần Châm vào gáy Hiên Viên Diễm, sẽ có thể điều khiển Hiên Viên Diễm. Nhưng chúng ta chỉ có năng lực điều khiển Hiên Viên Diễm, chứ không có năng lực khôi phục thần chí cho Hiên Viên Diễm."

Sát khí trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm cho nữ tử kia rùng mình, không kìm chế được xiết chặt tay mới mở miệng.

"Nói cách khác, tình trạng hiện giờ của Hiên Viên Diễm, chỉ có Thánh Đế mới có thể giúp hắn khôi phục thần chí. Nếu quá ba tháng mà Hàn băng Thần Châm trong cơ thể Hiên Viên Diễm vẫn chưa được giải trừ, hắn ta sẽ hóa thành nước."

Lặng lẽ nuốt một ngụm nước miếng nói: "Mà Thánh Đế nói rồi, trừ phi ngươi nguyện ý thanh trừ trí nhớ ngoại giới, sau đó hồi Linh Cung, người mới chữa trị cho Hiên Viên Diễm. Nếu không, nếu như ngươi không chịu, hoặc thương tổn bất cứ người nào trong chúng ta, Hiên Viên Diễm sẽ chỉ có thể hóa thành nước."

"Ha ha ha. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu, phát ra một hồi cuồng tiếu, sau đó thu liễm ý cười, đôi mắt đẹp nhìn những người đối diện.

https://thuviensach.vn

"Nhưng nếu Diễm nhà ta vốn chẳng trúng cái gì hết thì sao? Như vậy. . . Các người khiêu khích ta thật lâu, có phải cũng nên mất chút máu không?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 161: Thiên Cơ Lão Nhân

"Không thể nào!" Sắc mặt nữ tử áo đen chợt thay đổi, nàng ta hét lớn một tiếng, đồng thời khó tin nhìn về phía Hiên Viên Diễm đang đặt chủy thủ tại ngực mình.

Những tên hộ pháp nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều cả kinh trừng mắt nhìn Hiên Viên Diễm.

Nam Cung Tuyết Y cứng ngắc thân thể, đôi con ngươi đen như mực nhìn Hiên Viên Diễm.

Hắn tin tưởng thuộc hạ của mình, nàng ta khẳng định đã đưa Hàn Băng Thần Châm vào cơ thể Hiên Viên Diễm. Nhưng mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười vui vẻ như thế buộc hắn phải tin rằng Hiên Viên Diễm thật sự không trúng Hàn Băng Thần Châm. Chuyện này. . . rốt cuộc là sao?

Bệnh của mẫu phi Hiên Viên Diễm có ghi chép trong sách thuốc của Linh Cung, bởi vì mấy trăm năm trước đây, trong Linh Cung cũng có người mắc quái bệnh này.

Chỉ là bệnh tình của người đó nặng hơn mẫu phi Hiên Viên Diễm nhiều, hắn ta không sống quá ba tháng. Lúc ấy, d∞đ$%∞l∞q∞đ các vị thần y của Linh Cung đã dốc toàn lực nghiên cứu phương thuốc, có thể nói là vì nó mà quên ăn quên ngủ.

Đáng tiếc, hắn ta qua đời sau ba tháng mắc bệnh mà các thần y vẫn không tìm được cách chữa trị. Tuy rằng người đã chết, nhưng để phòng

https://thuviensach.vn

tránh sau này có người mắc bệnh này nên các vị thần y vẫn không ngừng suy nghĩ cách chữa trị.

Sau đó bốn tháng rưỡi, thần y rốt cuộc nghĩ ra, cho nên bọn họ đã ghi chép lại phương thuốc vào sách thuốc.

Đây là lí do vì sao hắn biết Hiên Viên Diễm cần giọt lệ thảo.

Cho nên hắn mới dùng giọt lệ thảo thực hiện một âm mưu: làm Hiên Viên Diễm trúng Hàn Băng Thần Châm, ép Thượng Quan Ngưng Nguyệt thanh trừ trí nhớ ngoại giới, sau đó trở về Linh Cung.

Nếu Hiên Viên Diễm trúng Hàn Băng Thần Châm, mà chỉ có Thánh Đễ mới cứu được hắn, thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định sẽ hy sinh trí nhớ, trở về Linh Cung tiếp nhận đế vị.

Vậy mà, Hiên Viên Diễm lại không trúng Hàn Băng Thần Châm, như thế. . . Hắn còn lấy cái gì để ép Thượng Quan Ngưng Nguyệt? Thảm rồi, d∞*&đ∞l∞q∞đ thảm rồi, hắn trêu chọc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sợ rằng giờ đến lúc gánh chịu hậu quả rồi.

Ngân Lang và Thanh Báo không khỏi giật giật khóe miệng, im lặng trợn mắt mấy cái, âm thầm nói: Cái gì?, Vương gia vốn không trúng Hàn Băng Thần Châm? Nói nãy giờ, thì ra. . . Chỉ là sợ bóng sợ gió một hồi?

Huyết Bàng Vương chớp chớp mắt, cánh lớn chắp sau lưng, khó chịu ngẩng cao đầu. Nguyệt chủ tử, lần sau người có thể lặng lẽ ám hiệu cho Ngốc Bảo trước không, hại nhân người ta lo lắng đến mức trái tim nhỏ bé cũng bùm bùm nhảy loạn.

"Diễm, chàng giả ngây nghiện rồi sao, còn không nhanh khôi phục bình thường?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hếch đầu về phía núi giả, nụ cười trên mặt càng tươi hơn, ngón trỏ tay trái ngoắc ngoắc Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt Diễm từ trong núi giả bước ra, nàng thật sự đã bị vẻ mặt mê man trống rỗng của Diễm làm cho kinh hãi.

Chỉ là ngay lập tức nàng liền an tâm, bởi vì Diễm dùng nội lực truyền âm cho nàng nói: Nguyệt nhi, ta không sao. Không phải bọn họ rất ưa thích chơi sao, vậy chúng ta hãy bồi bọn họ chơi một chút đi.

Biểu tình ngốc ngếch trên mặt mất đi, Hiên Viên Diễm kéo chủy thủ ra khỏi trước ngực.

Nâng tay lên ném một cái, chủy thủ sắc bén xé gió đâm vào trên vách núi giả, Hiên Viên Diễm đi tới trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhếch môi cười hỏi: "Nguyệt nhi, vừa rồi ta diễn như thế nào? Dù giả ngây vẫn rất xuất chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, hơi nhíu lông mày làm bộ suy nghĩ một chút mới đáp lại: "Ngu ngốc mười phần, xuất thì không đủ, còn phải chăm chỉ luyện tập nhiều hơn."

"Vậy sao?" Hiên Viên Diễm cũng nghiêng đầu, chớp chớp mắt hài hước nói: "Được rồi! Bắt đầu từ ngày mai, sáng trưa tối đều luyện tập một lần."

Đang lúc hai người nhìn nhau, trong mắt tràn đầy nhu tình --

Độc Tiên Mộng La Yên giả mặt trắng bệch nhìn thanh chủy thủ bị nội lực mạnh mẽ của Hiên Viên Diễm làm cắm sâu vào vách đá.

Nữ tử vô cùng khiếp sợ, móng tay khảm thật sâu vào da thịt, cắn răng nói: "Hiên Viên Diễm, rõ ràng ngươi đã trúng thuốc của ta, nội lực tạm thời mất hết. Vì sao. . ."

Hiên Viên Diễm khoanh tay, hai mắt trào phúng nhìn nàng ta, chậm rãi nói: "Bởi vì ra trước đó ta đã uống một viên thuốc chế từ máu của tiểu kim

https://thuviensach.vn

chồn, mà máu của nó có thể hóa giải tất cả các loại kịch độc trên thế gian."

Nữ tử kia liên tục lắc đầu, móng tay bấu chặt hơn vào lòng bàn tay, nói tiếp: "Không thể nào, ta cho ngươi ngửi thuốc bột, không phải là độc dược."

Thuốc mà nàng ta sử dụng được chế từ lan cỏ huyên của Linh Cung.

Lan cỏ huyên -- là loại kỳ thảo vô cùng hiếm thấy, không hề có độc. Ngươi không có nội lực ngửi được nó cũng chỉ như là không khí, không hề bị thương thân thể.

Nhưng mà với người luyện võ, đặc biệt là người nội lực hùng hậu ngửi phải nó sẽ tạm thời không thể động đậy, không thể nói chuyện, thậm chí mất hết nội lực.

Cho nên, dù Hiên Viên Diễm có thuốc giải độc cũng không thể có tác dụng được, sao hắn lại không hề hấn gì vậy?

Nếu như lúc nàng dùng thuốc, hắn ta che mũi đi thì điều này là đương nhiên.

Nhưng hắn ta không hề làm thế, cho nên nàng mới dám chắc hắn ta đã ngửi phải lan cỏ huyên.

Nghe thế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi tò mò chớp chớp mắt, túm ống tay áo Hiên Viên Diễm hỏi: "Diễm, xảy ra chuyện gì?"

Từ biểu tình của nữ tử kia, nàng biết ả ta nói thật, thuốc mà Diễm ngửi phải không phải phấn độc. Nếu đã không phải độc, sao Diễm có thể không bị gì chứ?

"Còn nữa, cho dù lan cỏ huyên không làm gì được ngươi, nhưng còn Hàn băng Thần Châm của Thánh Đế. . ."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm còn chưa mở miệng trả lời, nữ tử kia đã tức giận nghiến răng nghiến lợi hỏi: "Chính tay ta đã đưa Hàn Băng Thần Châm vào người ngươi, sao ngay cả nó cũng không tổn hại đến ngươi?"

Lười phản ứng lại nàng ta, Hiên Viên Diễm vòng tay ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dán sát môi vào tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dịu dàng giải thích.

Sớm biết người của Linh Cung không có ý tốt, cho nên hắn thật sự đã uống một viên thuốc giải trước. Nhưng mà, khi hắn và nữ tử kia vào trong núi giả, để ngừa vạn nhất, vận hành. . .

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt, ngón tay khẽ chọc vào ngực Hiên Viên Diễm, cười nói: "Thì ra là thế."

Cùng lúc đó --

Nam Cung Tuyết Y cười khổ, xem như cũng đã đoán được nguyên nhân, hắn khẽ nói: "Nghe đồn trong giang hồ có một vị kì tài võ học, người đời gọi là Thiên Cơ lão nhân. Võ công của Thiên Cơ lão nhân đã đến cảnh giới không thể tin nổi rồi."

Nữ tử kia kinh ngạc nhìn Nam Cung Tuyết Y một cái, mờ mịt hỏi: "Chủ tử, sao đột nhiên người lại nói đến Thiên Cơ lão nhân?"

Thiên Cơ lão nhân – tuổi đã ngoài một trăm, võ công mạnh đến kinh thiên động địa, nhưng tính tình lại như một đứa trẻ.

Ông ta thường cải trang thành ăn mày, ma bệnh xanh xao vàng vọt, thầy tướng số, các loại nhân vật, chạy khắp mọi nơi, đem ranh giới của bốn nước thành chỗ cho ông ta chơi.

"Thiên Cơ lão nhân lúc còn sống đã sáng tạo ra không ít võ công, mỗi một loại đều sâu không lường được, trong đó có một loại võ công gọi là

https://thuviensach.vn

phép phòng thân vô địch. Nếu là ta đoán không nhầm. . ."

Nam Cung Tuyết Y ngừng một chút, nhìn chằm chằm Hiên Viên Diễm nói: "Thụy vương và vị Thiên Cơ lão nhân có liên hệ phải không? Nếu không, sao Thụy vương có thể biết phép phòng thân vô địch của ngài ấy?"

Nam Cung Tuyết Y vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm chưa kịp đáp lại, nữ tử kia đã thất thanh kêu lên.

"Chủ tử, ngài nói là. . . Lan cỏ huyên và Hàn Băng Thần Châm không có công hiệu với Hiên Viên Diễm là do Hiên Viên Diễm âm thầm vận hành phép phòng thân vô địch sao?"

Về phép phòng thân vô địch của Thiên Cơ lão nhân, nàng cũng từng nghe nói.

Chỉ cần vận hành phép phòng thân vô địch, trong cơ thể sẽ sinh ra một cỗ khí lưu. Khí lưu này có thể giúp Hiên Viên Diễm tống hết thuốc mà hắn vừa ngửi phải ra ngoài cơ thể.

Chỉ cần vận hành phép phòng thân vô địch trước khi nàng sử dụng Hàn Băng Thần Châm, như vậy nó cũng sẽ ép Hàn Băng Thần Châm ra ngoài.

Khi nghiên cứu ra Hàn Băng Thần Châm, Thánh Đế đã nói, dõi mắt trong thiên hạ, ngoại trừ người thì chỉ có phép phòng thân vô địch của Thiên Cơ lão nhân là có thể hóa giải Hàn Băng Thần Châm.

Võ công của ông ta đã đạt đến cảnh giới mà người thường không thể tin nổi.

Thiên Cơ lão nhân tính tình như trẻ con, tuy tuổi đã ngoài trăm võ công khó lường lại đã ngoài trăm tuổi nhưng vẫn không truyền võ công của mình cho người khác.

https://thuviensach.vn

Quả thật là xui xẻo hết mức, tính đi tính lại, lại không tính đến việc Hiên Viên Diễm được Thiên Cơ lão nhân truyền dạy phép phòng thân vô địch!

"Nam Cung Tuyết Y, ngươi đoán xem tiếp theo ta sẽ làm gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, tay nghịch tóc, tươi cười xinh đẹp nói.

"Ta cho là. . . Ngươi sẽ mệnh lệnh cho bọn thuộc hạ đào một cái hố lớn, đào xong liền nhảy vào trong, tự chôn sống mình mới là thượng sách."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 162: Bí Mật Của Linh Cung

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khẽ, tiếng cười như chuông bạc, vô cùng dễ nghe. Nhưng mà ý giễu cợt trong nụ cười này, sát khí mạnh mẽ trong đôi mắt đẹp lại khiến không khí chung quanh trở nên lạnh lẽo.

Không thèm hỏi nàng có vui hay không đã tự chủ trương nghênh nàng về Linh Cung, hành động này làm nàng cực kỳ khó chịu.

Cái này cũng thôi đi, nhưng ý định thanh tẩy trí nhớ của nàng càng làm cho nàng không thể tha thứ.

Dĩ nhiên, nếu bọn họ quang minh chính đại thắng nàng, sau đó thanh trừ trí nhớ. Như vậy nàng không còn gì để nói, chỉ có thể trách mình tài nghệ không bằng người, mặc người chém giết.

Nhưng không, bọn họ ngầm sử dụng quỷ kế, ý đồ biến Diễm trở thành con rối, lấy tính mạng chàng uy hiếp nàng. Việc làm hèn hạ vô sỉ như thế, càng khiến nàng tức giận hơn.

Tôn chỉ của nàng là người không phạm ta, ta không phạm người; người nếu phạm ta, hoàn trả gấp bội.

Bọn họ khiêu khích nàng lâu như vậy chắc cũng đủ rồi. Hiện tại. . . Đến phiên nàng, đã đến lúc nàng tiến hành đáp lại sự khiêu khích của bọn họ một cách "lễ phép" đi?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, 19 hộ pháp của Linh Cung lập tức nắm chặt tay.

https://thuviensach.vn

Thân là một trong những hộ pháp, Độc Tiên Mộng La Yên giả cũng xiết chặt tay.

Thứ trong tay nàng và thứ trong tay những hộ pháp khác giống nhau như đúc.

Nghe được lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Tuyết Y mím môi, hai mắt bình tĩnh không gợn sóng,d$dl%qdkì thực trong lòng lại vô cùng khổ sở. Nàng đã nói rất rõ, bọn hắn có hai con đường để lựa chọn.

Một: nếu thức thời thì chủ động đào mộ tự nhảy vào. Như thế, bọn hắn còn có thể toàn thây.

Hai: nếu phản kháng, như vậy nàng sẽ ra tay. Đã như vậy, bọn họ sẽ chết không toàn thây.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ơi là Thượng quan Ngưng Nguyệt, ta thừa nhận Thánh Đế là có tư tâm.

Người tiếp ngươi về Linh Cung là vì ngươi có thể cứu vớt Linh Cung khỏi nguy hiểm. Nhưng. . . Ngươi hoàn toàn không biết, ngươi là Thánh Đế vừa có thể cứu vớt Linh Cung, đồng thời còn là bảo vệ chính ngươi.

Mẫu thân của ngươi, cũng chính là Thánh Chủ tiền nhiệm một lòng cho rằng: người của Linh Cung không được yêu người ngoài, đây thực ra chỉ là quy củ Thánh Đế đời thứ nhất lập ra nhằm bảo vệ huyết thống cao quý của Linh Cung.

Nhưng mà Thánh Chủ không biết đằng sau việc này còn cất dấu một bí mật.

Nếu như ngươi chết sống không chịu về Linh Cung, cứng rắn ở lại Long Diệu Hoàng Triều, chung sống với Thụy vương Hiên Viên Diễm, như

https://thuviensach.vn

vậy. . . Ngươi cũng sẽ giống như Thánh Chủ, tuổi còn trẻ đã hương tiêu ngọc vẫn.

Ngươi trở về Linh Cung tiếp nhận đế vị có thể cứu vớt Linh Cung là một bí mật. Ngươi ở lại Long Diệu Hoàng Triều sẽ sớm hương tiêu ngọc vẫn cũng là một bí mật.

Ngoại trừ Thánh Đế, chỉ có ta mới biết bí mật này, nếu ta nói cho ngươi biết, có lẽ ngươi sẽ lập tức về Linh Cung tiếp nhận đế vị. Nhưng. . .

Thật đau đầu, đau đầu chết đi được! Bởi vì ta đã đồng ý Thánh Đế, trừ phi bất đắc dĩ, nếu không. . . Ta nhất định phải cất dấu bí mật này.

"Nam Cung Tuyết Y, nghĩ kỹ chưa?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười, nhướng mày, lười biếng nói: "Là các ngươi tự kết liễu, hay là để ta tiễn các ngươi đoạn đường cuối?"

"Tự sát, ta không xuống tay được. Để ngươi ra tay, lại sợ làm bẩn tay ngươi. Cho nên. . ." Nam Cung Tuyết Y che giấu suy nghĩ trong lòng, nhàn nhạt trả lời: "Ngươi có thể từ bi thả bọn ta một con đường sống không?"

"Xin lỗi, không thể! Khiêu khích người của ta, phải tiếp nhận trừng phạt. Nếu không ta không thể nào hả giận, trong lòng sẽ khó chịu."

Nàng cười khóe môi tạo thành một hình cung xinh đẹp, chỉ tay vào ngực mình nói: "Vì giảm bớt phẫn nộ trong lòng, chỉ có thể để các ngươi chết sớm đầu thai sớm."

"Ngươi đã không muốn thả một con đường sống, mà ta lại không muốn xuống hoàng tuyền." Nam Cung Tuyết Y vén tóc, cười nhạt nói: "Xem ra. . . Chúng ta chỉ có thể nỗ lực, thử xem ta có thể chạy thoát khỏi tay của ngươi hay không?"

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y nói hết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười càng lớn hơn, nàng không đáp lời mà là trực tiếp duỗi tay đến dây Huyết Tỳ Bà.

Cùng lúc đó, 20 vị hộ pháp cũng nhanh chóng vào tư thế chiến đấu.

Chỉ thấy mỗi người đều cầm một lệnh bài màu đen, chính giữa lệnh bài khác hình ngọn lửa, vô cùng sinh động.

Tất cả bọn họ duỗi tay cầm lệnh bài hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ đặt tay lên dây cung chứ chưa động, thấy tình cảnh này nàng híp mắt quét một vòng 20 tấm lệnh bài trong tay những tên hộ pháp.

Đối với việc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không cảm thấy xa lạ, bởi vì trong trí nhớ mẫu thân để lại cho nàng có hình ảnh của tấm lệnh bài này.

Hắc hỏa lệnh -- chính là linh khí mà Linh Cung trao cho các Địa hộ pháp, nếu chỉ sử dụng một tấm hắc hỏa lệnh thì khó mà chống cự được uy lực của Huyết Tỳ Bà.

Nhưng mà, nếu là 20 hộ pháp cũng sử dụng, như vậy không chỉ làm tăng uy lực gấp bội cho những cái khác mà còn tập hợp lại tạo thành một cỗ lực lượng vô cùng cường đại.

Nàng cười mị hoặc nhìn Hiên Viên Diễm giơ cao hai tay, Ngốc Bảo mãnh liệt vỗ cánh, Ngân Lang và Thanh Báo rút lợi kiếm bên hông ra chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Tiểu kim chồn Cầu Cầu bị sát khí cường hãn đánh thức, nó nhảy xuống khỏi bia đá, nhe răng trợn mắt hung ác trừng mắt về phía các hộ

https://thuviensach.vn

pháp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ cười khẽ nói: "Diễm, các ngươi lui về phía sau, khoanh tay xem diễn là được rồi."

Nếu không có Huyết Phách Thần Châu của Ngốc Bảo làm nàng tăng linh lực lên nhiều lần, có lẽ nàng không thể chống lại uy lực của 20 tấm hắc hỏa lệnh.

Nhưng mà, giờ nàng đã thành công dung hợp linh lực, chắc chắn rằng 20 tấm lệnh bài này không làm gì được nàng.

"Được! Nghe lời Nguyệt nhi, ta đứng ngoài xem." Hiên Viên Diễm gật đầu, lập tức thu nội lực về, khoanh tay lùi về phía sau.

Ngốc Bảo, Cầu Cầu, Ngân Lang và Thanh Báo cũng thu liễm lại, rối rít lui ra.

Bọn họ rất rõ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm chắc thắng lợi nên nàng mới bảo bọn họ đứng ngoài xem cuộc vui.

Hoa đào giống như hiểu được sắp có một trận chiến xảy ra, từng cành lá rung rinh, những cánh hoa đào bay lả tả khắp nơi, từ từ rơi xuống đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, không lập tức gảy đàn mà quét mắt nhìn đám người đối diện một vòng.

Nàng đang tận tình hưởng thụ sự sợ hãi của bọn họ.

Đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà nói, tiễn người đã khiêu khích mình xuống hoàng tuyền là giải thoát cho bọn họ, nàng há có thể cho bọn họ tiện nghi như thế chứ?

Cho nên, nàng phải bồi bọn họ chơi trò mèo vờn chuột. Nàng phải từ từ hành hạ bọn họ, làm cho bọn họ chìm ngập trong khủng hoảng sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ thủ thế chứ không động, 20 hộ pháp kia cũng không động. Thật ra thì không phải bọn họ không muốn động, mà là không vọng động.

Sau khi dung hợp linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tăng lên nhiều lần, nàng chỉ cần gảy nhẹ dây đàn một cái, Huyết Tỳ Bà sẽ tỏa ra uy lực lớn đến đâu, trong lòng bọn họ rất rõ ràng.

Cho dù bọn họ giỏi khinh công, nhưng dưới uy lực của Huyết Tỳ Bà, muốn thoát thân cũng không phải một chuyện đơn giản.

Chỉ sợ bọn họ còn chưa lui được ba thước, tuy không phải tất cả bị uy lực của Huyết Tỳ Bà đánh gục, nhưng ít nhất cũng hơn nửa mất mạng.

Nếu không muốn bất kì ai bỏ mạng, bọn họ phải tạo ra một bức tường phòng hộ, có thể ngăn cản được uy lực của Huyết Tỳ Bà phóng ra.

Cách để tạo tấm phòng hộ, chính là dùng những tấm hắc hỏa lệnh này.

Nhưng mà bọn hắn không dám mạo hiểm khởi động hắc hỏa lệnh trước, bởi vì một khi khởi động chúng sẽ bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt được sơ hở.

Cho nên bọn họ chỉ có thể lo lắng chờ đợi, chờ đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra tay trước.

Chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt gảy Huyết Tỳ Bà, nàng sẽ để lộ sơ hở. Nhờ đó, cơ hội thoát thân của bọn họ sẽ lớn hơn. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 163: Hậu Phát Chế Nhân

Cao thủ chân chính tỷ thí với nhau, từ trước đến giờ đều là lấy tĩnh chế động, hậu phát chế nhân. Ý tứ chính là -- địch bất động, ta bất động. Địch động, ta liền động.

Bởi vì võ công trong thiên hạ dù cao siêu đến đâu, chiêu thức có tinh diệu đến đâu, cũng sẽ có sơ hở.

Cho nên người xuất chiêu trước, nhất định sẽ lộ sơ hở trước. Chỉ cần nhìn ra sơ hở của đối phương rồi thừa lúc đánh tới sẽ có thể một kích thủ thắng.

Huống chi cao thủ tỷ thí, khí thế là quan trọng nhất.

Xuất chiêu trước là thể hiện hèn nhát. Thử hỏi, khí thế đã thua thì sao có thể thắng chứ?

Đạo lý này, 20 tên Địa hộ pháp hiểu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng hiểu.

Lúc còn ở thế kỷ hai mươi mốt, là một thủ lĩnh đặc công, nàng không chỉ chưa từng thất bại, d#dlqdmà còn chưa từng bị thương khi thực hiện nhiệm vụ, cái này tuyệt đối không phải là vì may mắn.

Bản lĩnh giết người chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là hiểu được chế tạo cơ hội.

https://thuviensach.vn

Khi tỷ thí với cao thủ chân chính, tất nhiên nàng sẽ không xuất chiêu trước mà bại lộ sơ hở. Nhưng nếu đối thủ có chiến lược giống nàng, cũng đang đợi cơ hội hậu phát chế nhân thì sao?

Nàng không có tính nhẫn nại với đối thủ. Dù đối thủ không muốn xuất chiêu trước, nàng tự cũng sẽ có biện pháp ép bọn họ ra chiêu.

Hồng y xinh đẹp quyến rũ như lửa, tóc nàng bị gió thổi tung, đôi mắt đẹp hàm chứa ý cười.

Trời trong nắng ấm, cây cối xanh tươi, hoa đua khoe sắc, tạo nên một bức tranh mê người. Trời đẹp như vậy, sao bọn họ cứ cố tình nhảy nhót trước mặt nàng?

Như thế thì cũng thôi đi, lại còn sử dụng âm mưu quỷ kế chẳng ra gì đùa bỡn nàng, thật khiến cho người ta không coi thường cũng khó.

Được thôi, các ngươi đã muốn chơi, thì ta cũng bớt chút thời gian dạy các ngươi, đấu trí như thế nào mới vui, mới khiến kẻ địch kinh sợ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm Huyết Tỳ Bà, khóe môi tà mị khẽ nhếch. Tiếp đó, tay nàng đột nhiên d%d*l&qd chạm đến dây cung, bắt đầu khảy đàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã không nén giận được, nàng đã bắt đầu công kích rồi.

20 Địa hộ pháp nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tấu đàn, bọn họ lập truyền linh lực từ lòng bàn tay vào hắc hỏa lệnh.

Nhưng mà nàng không hề sử dụng linh lực tấu đàn, nàng chỉ kéo dây tạo thành một hình cung.

https://thuviensach.vn

Đinh – một tiếng thanh thúy đột nhiên vang lên, phát ra từ Huyết Tỳ Bà của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc tấu đàn rồi!

Tiếng đàn vừa vang lên, 20 vị hộ pháp liền khởi động hắc hỏa lệnh.

Ngọn lửa đỏ khắc trên hắc hỏa lệnh bị linh lực của các hộ pháp tác động vào, tỏa ra luồng khí lưu cường đại, quỷ dị bay ra ngoài.

20 dòng khí lưu xoay tròn cực nhanh, quyện vào nhau tạo thành một quả cầu lửa vô cùng to lớn giữa không trung, tản ra khí nóng hừng hực.

Nhưng mà, ngay lúc này, thân thể bọn họ khẽ run, miệng hít vào một ngụm khí lạnh, trong mắt vô cùng kinh hãi.

Thôi chết, bọn họ bị lừa! Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng truyền linh lực vào Huyết Tỳ Bà thì hiện tại nó đã tỏa ra hồng quang rồi.

Nhưng mà, nó lại không phóng ra hồng quang. Nói cách khác. . . tiếng vừa rồi, không phải là tiếng của Huyết Tỳ Bà.

Chết tiệt, vì quá khẩn trương, bọn họ trúng kế của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi.

Khi nhìn thấy tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chạm dây cung, lại còn nghe được tiếng đàn, đã khẳng định Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt đầu ra tay.

Thế nên bọn họ đã lập tức vận linh lực khởi động hắc hỏa lệnh.

Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn không sử dụng linh lực, mà bọn họ đã khởi động hắc hỏa lệnh, vừa bộc lộ sơ hở, vừa bộc lộ sợ hãi trong lòng.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không những ảo não không thôi mà còn hoài nghi.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt không sử dụng linh lực tấu Huyết Tỳ Bà, vậy âm thanh vừa rồi là như thế nào?

"Chậc chậc chậc. . ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lắc lắc đầu, buông lời giễu cợt: "Thân thuộc hàng Địa hộ pháp của Linh Cung, lại ngu như heo. Nếu Thánh Đế biết, có xấu hổ đến muốn độn thổ không đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, ma sát nhẫn huyền băng thiết với vòng tay.

Khi hai thứ này ma sát với nhau, tiếng đinh đang lập tức vang lên.

Thì ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ giả vờ chạm tay vào Huyết Tỳ Bà nhưng thực ra là hướng tới vòng tay đeo trên cổ tay phải.

Nhẫn và vong tay va chạm tạo nên âm thanh đinh đang mà bọn họ cho là "uy lực của tiếng tỳ bà."

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi. . ." Bọn họ nghiến răng nghiến lợi, gân xanh nổi đầy trên trán, trong lòng tuy tức giận, nhưng vẫn cố gắng đè nén.

Bọn họ rất rõ ràng, việc cấp bách bây giờ không phải là đấu võ mồm, mà là nhanh chóng khởi động hắc hỏa lệnh, an toàn rút lui mới là trọng điểm.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng tăng thêm linh lực, tạo thành một quả cầu lửa nóng rực giữa không trung.

Ầm một tiếng vang lên, quả cầu lửa như nở ra to hơn, sắc nóng càng mãnh liệt, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai bắn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Tốc độ công kích của nó nhanh đến mức làm người ta sợ hãi than, có điều, uy lực Huyết tỳ Bà của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại nhanh đến làm người ta không có từ để miêu tả. Đối thủ đã xuất chiêu, đương nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng bắt đầu đánh trả.

Nàng ngưng tụ linh lực vào đầu ngón tay, hướng tới Huyết Tỳ Bà, phong tư tuyệt đại bị hồng quang xinh đẹp bao phủ, đầu ngón tay uyển chuyển tấu tỳ bà.

Tiếng ty bà nghe rất êm tai, giống như dòng suối chảy róc rách, dịu dàng làm cho vạn vật hoa cỏ nhảy múa, muôn loài chim vui mừng ngâm nga ca hát.

Nhưng uy lực của nó lại rất kinh khủng, như núi lửa phun trào, như nước đến vỡ đê, khiến trời đất bi thương, khiến mặt trời thôi tỏa nắng, khiến gió nhẹ chuyển thành cuồng phong gào thét.

Tiếng tỳ bà bắn về phía quả cầu lửa, mặt đất chấn động, bụi tung mù mịt, tiếng tỳ bà bao quanh quả cầu lửa, làm nó đổi hướng, bắn thẳng về phía núi giả.

"Oanh" một tiếng nổ lớn vang lên, quả cầu lửa biến mất vô tung, núi giả bị phá tan tành, chỉ còn lại những mảnh đá vụn, lãnh lẽo nằm ngủ trên mặt đất.

Các hộ pháp vô cùng sợ hãi, mồ hôi lạnh đầy người, khuôn mặt sau lớp mặt nạ trở nên trắng bệch, bất chợt xúm lại với nhau, tay vẫn nắm chặt hắc hỏa lệnh.

20 tấm hắc hỏa lệnh lại bắn ra 20 ngọn lửa đỏ rực, tụ thành một đám, sau đó lại phân tán, giống như vô số hạt mưa, tập kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên chuyển một cái, tiếng tỳ bà biến thành rét lạnh.

Nghe tiếng này làm người ta sợ hãi nổi gai ốc, trong đầu hiện lên một cảnh tượng kinh khủng: một đám người khi còn sống gây quá nhiều tội nghiệt, bị đày xuống mười tám tầng địa ngục, liên tục chịu các loại tra tấn nghiêm khắc.

Tiếng tỳ bà khuếch trương trực tiếp đối trọi với những hạt linh lực từ hắc hỏa lệnh, làm bọn chúng bắn ngược trở lại.

"Hít. . ." 20 vị hộ pháp hít một ngụm khí lạnh, nghiêng đầu sang nhìn Nam Cung Tuyết Y.

Linh lực mà tiếng Huyết Tỳ Bà phóng ra quấn quanh những hạt linh lực đỏ như mưa máu từ hắc hỏa lệnh, từ từ dung hợp vào nhau.

Bọn họ không thể nào ngăn cản việc này, nếu chạm vào linh lực lúc này, bọn hắn sẽ bị nổ thành phấn.

Đúng lúc linh lực bắn ngược trở lại trước mặt bọn họ, Nam Cung Tuyết Y đột nhiên nâng song chưởng lên, đánh thẳng vào những hạt linh lực. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm
dtv-ebook.com

Chương 164: Đồn Đại

Mỗi tay Nam Cung Tuyết Y nắm một viên ngọc màu xanh. Trong viên ngọc có hình một con rồng màu vàng kim, ngạo nghễ ngẩng cao đầu, tư thế uy vũ như muốn bay lên trời.

Linh khí mạnh nhất ở Linh Cung là vũ khí của Thánh Đế, Lục Dao Cầm.

Xếp thứ hai là vũ khí của người nối nghiệp Thánh Đế sau này, Huyết Tỳ Bà của Thánh Chủ. Mà xếp thứ ba, chính là viên ngọc Nam Cung Tuyết Y đang cầm.

Hắn vận linh lực khởi động linh khí trong lòng bàn tay – Ngọc Kim Long.

Ánh vàng lấp lánh, vô cùng chói mắt. Rồng vàng bên trong viên ngọc đột nhiên cựa mình, vọt lên không trung.

Hai con rồng dung hợp làm một, sau đó biến thành một tấm mạn che chắn trước mặt 20 vị hộ pháp. Vô số hạt linh lực đỏ như máu, mạnh mẽ đánh vào mạn che.

Mạn che rung động kịch liệt, các hạt linh lực xoay tròn, bọn chúng cứ không ngừng đâm vào mạn che, die»n。dت an。l«e。&^%qu»y。d«on nhưng không thể nào xuyên qua nó, đánh vào 20 người phía sau.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thấy tình hình như thế hơi cau mày, ngón tay uyển chuyển càng nhanh hơn, linh lực phóng ra cũng cường hãn

https://thuviensach.vn

hơn.

Tiếng tỳ bà lạnh lẽo vô cùng, biến không khí thành những lệ quỷ vô hình chốn địa ngục, hung ác tập kích mạn che.

Cùng lúc đó, cuồng phong gào thét mang theo sát khí nồng đậm, cuốn theo bụi đất mờ mịt, tất cả đều đánh tới mạn che.

"Không ổn rồi!" Nam Cung Tuyết Y cảm ứng được đầu tiên, một giọt mồ hôi lạnh trên trán lặng lẽ rơi xuống, die»n。dت an。l«e。&^%qu»y。d«on mệnh lệnh: "Mọi người mau vận linh lực, truyền linh lực từ hắc hỏa lệnh sang Ngọc Kim Long."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không từ từ chơi đùa nữa mà đã phát động toàn bộ linh lực trong cơ thể nàng rồi. Mà linh lực của nàng qua Huyết Tỳ Bà lại càng tăng lên nhiều, Ngọc Kim Hoàn của hắn không thể chống cự nổi.

Trong lòng âm thầm đếm ngược số mười, mạn che mà hắn dùng Ngọc Kim Long tạo ra, sẽ bị linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phá tan tành.

Nếu nó nát rồi, vậy hắn và 20 hộ pháp sẽ bị linh lực từ tiếng tỳ bà tập kích, rơi vào kết cục chết không toàn thây.

Hiện tại chỉ có một biện pháp, chính là dung hợp hắc hỏa lệnh và ngọc kim long, tạo ra bức tường vô hình rắn chắc, rồi nhờ đó thoát khỏi nguy hiểm.

"Vâng!" 20 Địa hộ pháp vội đáp, giọng nói hơi run rẩy, đồng thời lập tức nắm chặt hắc hỏa lệnh, kết hợp với ngọc kim long của Nam Cung Tuyết Y.

Dung hợp hai thứ này, là một hành động vô cùng mạo hiểm.

https://thuviensach.vn

Bởi lẽ, khi thực hiện bọn họ phải vận dụng toàn bộ linh lực trong cơ thể. Như thê, bọn họ sẽ không còn linh lực để ngăn cản dư âm của sự dung hợp hắc hỏa lệnh và ngọc kim long.

Nhưng mà bây giờ, bọn họ đã không còn sự lựa chọn nào khác rồi.

Nếu dung hợp sẽ phải chịu dư âm của nó mà lục phủ ngũ tạng bị tổn thương nghiêm trọng, nếu không dung hợp sẽ bị uy lực của Huyết Tỳ Bà đánh cho thành bột phấn.

Tóm lại một là lục phủ ngũ tạng bị thương, hai là mất mạng trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay cả con kiến còn ham sống, huống chi là con người? Chỉ cần là một người bình thường, nhất định cũng sẽ lựa chọn bảo vệ tánh mạng, mà không phải là lựa chọn chết không toàn thây.

Oanh -- một tiếng nổ kịch liệt vang lên, mạn che bị uy lực của Huyết Tỳ Bà đánh cho nát bấy. Nó bị phân ra thành các mảnh nhỏ, sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

Ngay lúc này, đột nhiên lại có một bức tường vô hình đúng lúc ngăn trước đoàn người Nam Cung Tuyết Y.

Luồng khí lưu thoát ra từ Huyết Tỳ Bà chạm vào bức tường khí, giống như lò xo bắn trở lại. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thấy trong thời gian ngắn không có cách nào công phá qua bức tường không, híp mắt kéo dây cung.

"Phụt --" Thân thể của Nam Cung Tuyết Y và 20 hộ pháp lung lay sắp đổ, khóe miệng hộc ra máu tươi.

Nam Cung Tuyết Y cố gắng nuốt trở lại trong bụng, tay nắm chặt Ngọc Kim Long, vẻ mặt tái nhợt, khẽ phun ra một chữ: "Rút!"

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Các vị hộ pháp đồng thanh trả lời, một tay cầm hắc hỏa lệnh, tay còn lại che ngực đau đớn, khó khăn kìm nén máu tươi trong cổ họng xuống.

Mấy tiếng vèo vang lên, bọn họ điểm nhẹ mũi chân một cái, vạt áo bay bay trong gió biến mất khỏi tầm mắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tà mị nhếch môi, nở nụ cười xinh đẹp, mắt nhìn về phía bọn họ biến mất, dùng tường khí làm che chắn, sau đó nhanh chóng thi triển khinh công thoát đi.

Tiếp, nàng lại nhìn máu tươi bọn họ phun ra trên mặt đất, ý cười càng rõ rệt.

Theo việc bọn họ rút lui, bức tường vô hình cũng dần tản ra, uy lực của nó dần yếu đi.

Nếu hiện tại nàng tiếp tục tấu đàn, tường khí sẽ lập tức tan rã. Còn nếu cưỡi Huyết Bàng Vương đuổi theo, cũng không phải một việc khó.

Nhưng mà, nàng không định lãng phí thể lực đuổi theo giết bọn họ. Họ làm như vậy cũng vì phụng lệnh của Thánh Đế, Thánh Đế mới là kẻ đầu sỏ gây nên.

Làm cho nàng khó chịu như thế, sau này nàng nhất định sẽ thanh toán.

Về phần khi nào thanh toán, đương nhiên là lúc linh lực trong cơ thể nàng đột phá đến cực hạn, đến Linh Cung tìm thuốc.

Nàng quay người, đi đến trước mặt Hiên Viên Diễm.

Tay trái nàng thân mật ôm tay phải Hiên Viên Diễm, chớp đôi mắt ngọc, cười ôn nhu nói: "Diễm, chúng ta có thể trở về Ảo Ảnh Cung rồi."

https://thuviensach.vn

Hôm nay nàng và Diễm sẽ chuẩn bị đi đến ba nước khác tìm dược liệu. Nhưng mà trước khi đi, hai người phải về Ảo Ảnh Cung một chuyến, chuẩn bị các vật phẩm cần thiết.

Ví dụ như bản đồ tường tận về ba nước Thương Nguyệt, Bắc Dực và Tây Thần, ví dụ như lương khô ăn dọc đường, ví dụ như bí mật tìm kiếm ba môn phái lớn.

"Ừ!" Hiên Viên Diễm nghiêng đầu, tay hướng tới vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hắn nhẹ nhàng phủi đi những hạt bụi trên vai nàng, nắm tay nàng đi tới chỗ Huyết Bàng Vương.

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói có thể trở về Ảo Ảnh Cung, Huyết Bàng Vương ngoan ngoãn hạ thấp người.

Đợi đến khi mọi người và Cầu Cầu lên hết, Ngốc Bảo mạnh mẽ vỗ cánh, thân thể bay vụt lên không trung. . .

Gió nhẹ man mác thổi vào vùng đất đầy cây cối xanh tươi. Sau buổi trưa, mặt trời vẫn đỏ rực.

Màn đêm buông xuống, ánh trăng lên cao, cả vùng đất như khoác lên mình tấm lụa mỏng màu bạc. Tiếng nước từ núi cao chảy xuống tấu lên một khúc nhạc say đắm.

Thời gian như thoi đưa, mây dần trôi, trăm hoa đung đưa khoe sắc, cùng với lá cây xanh mướt . . .

Chớp mắt đã là một tháng sau --

Trong một tháng này, Long Diệu Hoàng Triều xảy ra nhiều chuyện. Các lão bá tính tha hồ tán gẫu lúc trà dư tửu hậu, vui vẻ cười to.

https://thuviensach.vn

Nghe nói -- nửa tháng trước, chẳng biết tại sao Thụy vương và Thụy vương phi cãi nhau, kết quả trong cơn tức giận Thụy vương phi mang tất cả đồ cổ tranh chữ, danh kiếm bảo đao, đi cầm đồ.

Sau đó Thụy Vương mặt lạnh tanh mang theo số lượng ngân phiếu kếch xù đi khắp các tiệm cầm đồ lớn nhỏ ở Long Diệu Hoàng Triều mới chuộc đồ vật về.

Nghe nói -- mấy ngày trước, đại tướng quân Thượng Quan Hạo đột nhiên ôm bàn cờ chạy đi Thụy vương phủ tìm Thụy vương đánh cờ, kỳ nghệ của Thụy vương xuất thần nhập hóa, tổng cộng thắng 30 ván, đánh cho đại tướng quân không còn một mảnh giáp.

Đại tướng quân mặt khó coi trở về phủ, lòng tự ái bị tổn thương, Thụy vương phi đau lòng cha, lập tức trừng mắt trách cứ Thụy vương.

Nói Thụy vương chỉ biết đánh cờ không chịu nhường tướng quân chút, hại tướng quân mất hết thể diện. Vì thế Thụy vương phi tức giận thu thập quần áo trở về phủ tướng quân ở.

Về sau, Thụy vương mang vẻ mặt đau khổ đến cổng phủ tướng quân, xin lỗi Thụy vương phi vô số lần mới được tha thứ, thành công nghênh đón vương phi về phủ.

Còn nghe nói – tình cảm của hai người tốt hơn lúc đầu, sáng sớm hôm qua nổi hứng sóng vai nhau đi dạo hoa viên, chụm đầu thân mật vẽ tranh.

Sau khi phê duyệt tấu chương, Long Diệu Hoàng bất thình lình mang rượu ngon đi Thụy vương phủ tìm Thụy vương đối ẩm, đúng lúc hai người đang nồng tình mật ý nên bị bỏ lơ.

Long Diệu Hoàng tức giận nói: Thụy vương và Thụy vương phi mải mê vẽ tranh, mạo phạm long uy, phạt hai người trong vòng ba tháng không được phép ra vương phủ, đóng cửa chậm rãi vẽ tranh.

https://thuviensach.vn

Sau ba tháng, nếu nộp đủ hai trăm bức tranh, tranh vẽ làm Long Diệu Hoàng vừa lòng, mới được giải trừ cấm túc. Nếu không tiếp tục phạt cấm túc ba tháng, từ từ vẽ tranh. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 165: Cố Ý

Sương mù giống như một tầng lụa mỏng phủ lên vạn vật. Một ngọn núi nguy nga hiểm trở, bị sương mù bao phủ tăng thêm mấy phần mộng ảo.

Ngọn núi này cách Thương Nguyệt quốc năm mươi dặm, tuy không có tiếng tăm, nhưng cảnh sắc lại hết sức đẹp đẽ.

Cổ thụ chọc trời, cây cối tươi tốt.

Hoa trên núi tranh nhau khoe sắc, khắp nơi đều tỏa ra mùi hương thơm ngát. Tiếng nước chảy róc rách, thác nước như dải ngân hà treo ngược bắc qua các mỏm đá gập ghềnh.

Nằm yên tĩnh sau thác nước, thấp thoáng một khối đá màu trắng.

Giờ phút này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thân mật ngồi trên đó, bỏ mặc cho những hạt nước bắn lên mặt và tóc.

Bên trái tảng đá có hai cây cổ thụ song song đứng đón gió. Ngân Lang và Thanh Báo dựa lưng vào một cây, thì thầm to nhỏ.

Ngốc Bảo dựa mình vào gốc cây kia, lúc cúi đầu mổ lông cổ, lúc lại mổ lông cánh.

Còn Cầu Cầu thì nhảy tới nhảy lui hai cây, vội vội vàng vàng hái quả dại, khóe miệng chảy ra nước miếng có thể tạo thành một con suối.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay vẩy nước, chu miệng hỏi: "Diễm, Vô Ngân truyền tin gì thế?"

https://thuviensach.vn

"Vô Ngân viết. . ." Hắn lấy ra một phong thư, nhìn nội dung trên giấy, khóe miệng hơi giật giật nói: "Hắn dịch dung thành ta, gần đây không chỉ mệt chết đi được, dღđ☆&L☆qღđ mà chân còn sắp đứt vì chạy quá nhiều."

"Không chỉ mệt chết đi được, mà chân còn sắp đứt vì chạy quá nhiều?" Nàng khó hiểu chớp chớp mắt, cúi đầu thổi giọt nước đọng trên ngón tay, giọt nước từ từ rơi xuống.

"Vô Ngân kiệt sức, muốn nghỉ ngơi nên. . ." Hiên Viên Diễm lại nhìn thư tố khổ của Vô Ngân công tử, khóe miệng co giật mạnh hơn.

"Vì vậy, hắn quyết định tìm hoàng huynh diễn một tuồng kịch. Kịch bản là ta và nàng mải mê vẽ tranh, bỏ lơ hoàng huynh, mạo phạm thiên uy, bị phạt đóng cửa cấm túc."

Nói xong, Hiên Viên Diễm đưa thư cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng tiếp nhận thư, nhìn chữ viết trên giấy, thân thể đột nhiên ngả về sau, ôm bụng cười phá lên.

Trên thư là toàn bộ câu chuyện nổi bật ở Long Diệu Hoàng Triều gần đây, cũng chính là chuyện thú vị lúc trà dư tửu hậu của các lão bách tính.

Chẳng qua là, khi Vô Ngân công tử nhét lá thư "Càu nhàu" vào ống trúc nhỏ trên đùi chim bồ câu, dღđ☆&L☆qღđ thả nó truyền tin, các lão bách tính Long Diệu Hoàng Triều đã tán gẫu hai chuyện thú vị rồi.

Thứ nhất là nghe nói Thụy vương phi tức giận, mang tất cả đồ cổ tranh chữ danh kiếm bảo đao của Thụy vương đi cầm đồ, sau đó Thụy vương ôm một đống ngân phiếu kếch xù đi từng hiệu cầm đồ chuộc về.

Chuyện thứ hai là Thụy vương chơi cờ thắng đại tướng quân, đại tướng quân tự ái, Thụy vương phi tức giận về nhà mẹ đẻ, sau đó Thụy vương đến phủ tướng quân, thành khẩn nói xin lỗi mong nghênh vương phi về phủ.

https://thuviensach.vn

Đợi đến hôm nay, thư đến trên tay Hiên Viên Diễm --

Vô Ngân công tử viết, hắn muốn tìm Long Diệu Hoàng Hiên Viên Ly hợp diễn một tuồng kịch, là làm cho "Thụy vương và Thụy vương phi" vì mạo phạm long uy, bị Hoàng đế Hiên Viên Ly phạt đóng cửa cấm túc, chuyện này đã truyền đi khắp cả nước.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc mắt nhìn Hiên Viên Diễm, vui vẻ cười phá lên rồi nói: "Vô Ngân thật là, dù có muốn thông khí cũng không nên dùng chiêu này chứ?"

Hiện tại ở Long Diệu Hoàng Triều có không ít mật thám của ba nước Thương Nguyệt, Bắc Dực và Tây Thần.

Vô Ngân làm như thế là vì cho Thương Nguyệt, Bắc Dực và Tây Thần biết hắn và Nguyệt nhi vẫn ở Long Diệu Hoàng Triều.

Chỉ là. . . Vô Ngân công tử và vị nữ hộ pháp của Tuyết Ảnh Các chỉ cần đóng giả thành hắn và Nguyệt nhi, mỗi ngày nắm tay nhau, mang theo một đám thị vệ của vương phủ, rêu rao khắp nơi đi dạo các cửa hàng, không phải mật thám của ba nước sẽ biết hắn và Nguyệt nhi chưa từng rời khỏi Long Diệu sao?

Nhưng mà Vô Ngân lại cố ý diễn vở kịch hắn và Nguyệt nhi gây gổ nhau. Cái này không phải làm cho tình yêu hoàn mỹ của bọn họ bị vấy bẩn sao?

Trả thù, nhất định Vô Ngân đang trả thù.

Trả thù hắn và Nguyệt nhi thâm tình với nhau ở phòng ăn trong Tuyết Ảnh Các!

Trả thù mình và Nguyệt nhi cười hắn lải nhải như bà già! Trả thù mình và Nguyệt nhi để lại cục diện rối rắm cho hắn, khiến hắn phải vất vả xử lý!

https://thuviensach.vn

"Chiêu này quả thật hơi độc nhưng hiệu quả rất tốt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi thẳng người, quơ quơ tờ giấy trong tay nói: "Mật thám của các nước cũng không cần ẩn núp, lén giám thị chúng ta. Chỉ cần các lão bách tính buôn chuyện nhiều chút, bọn họ sẽ tin tưởng chúng ta không hề rời khỏi Long Diệu rồi."

"Nhưng mà, hắn ta. . ." Hiên Viên Diễm xiết chặt tờ giấy, khóe miệng co giật nói: "Mặc dù hắn hao tâm tổn sức giúp chúng ta giải quyết một mối lo, nhưng cũng không nên phá hủy hình tượng uy phong lẫm lẫm của ta chứ."

"Nguyệt nhi, nàng nói xem. . ." Hiên Viên Diễm khoanh tay, nghiêm túc hỏi: "Đợi lấy được dược liệu trở về Long Diệu, chúng ta có nên trói hắn ta lại, hung hăng đánh đấm một trận không?"

Nghe Hiên Viên Diễm hỏi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh nhẹn gật đầu, nghiêm trang đáp: "Đề nghị này rất hay, nhất định phải đánh hắn một trận."

Dứt lời, hai người không hẹn mà cùng nhìn nhau, nhếch môi cười.

Cười đến khuynh quốc khuynh thành, làm cho thiên nhiên vốn tươi đẹp cũng trở nên mờ nhạt kém sắc.

Hai người đồng thời hiểu được, lời này chỉ là đùa thôi. Trong thiên hạ này, thử hỏi tri kỷ có mấy người?

Toàn tâm toàn ý với bọn họ, tự thân nhảy vào nguy hiểm ở Thụy vương phủ để bọn họ yên tâm đi tìm dược liệu.

Vô Ngân công tử giúp hai người diệt trừ "bụi gai", hai người . . . Có thể nói là vô cùng cảm động, sao có thể nhẫn tâm đánh hắn chứ?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển mắt, nắm đấm xiết chặt, vận linh lực hủy tờ giấy xong mới nói: "Được rồi, thời gian cũng tới rồi, đi Thương Nguyệt quốc thôi!"

"Ừ, đến lúc đi Thương Nguyệt quốc rồi." Đôi mắt Hiên Viên Diễm lóe lên, khóe miệng khẽ nhếch, tay phải nắm tay trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai bóng hình thân mật in trên mặt đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét mắt nhìn hai cây cổ thụ bên cạnh, cười nói: "Ngân Lang, bốn người các ngươi tạm thời ở lại chỗ này. Đợi ta và Diễm giải quyết xong sẽ bắn tín hiệu, báo cho các ngươi biết nơi tập hợp."

Thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong và Diễm vốn như nước với lửa.

Lần này bọn họ đến Thương Nguyệt quốc chỉ là muốn cướp trong tay Môn Chủ Sinh Tử Môn, mà không phải tìm thái tử Thương Nguyệt đánh nhau.

Nếu mang Ngốc Bảo, Cầu Cầu và Huyết Tỳ Bà nghênh ngang vào Thương Nguyệt, thì chỉ làm hỏng kế hoạch của bọn họ thôi.

Cho nên, Ngốc Bảo, Cầu Cầu và Huyết Tỳ Bà sẽ do Ngân Lang và Thanh Báo tạm thời canh chừng, đợi đến khi thời cơ thích hợp mới có thể vào Thương Nguyệt.

"Vâng!" Ngân Lang và Thanh Báo nhận được mệnh lệnh, ưỡn ngực thẳng lưng, cung kính đáp lại.

Mà Huyết Tỳ Bà được đặt trong một cái hòm bên chân hai người dường như nghe thấy lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, phát ra tiếng tinh tang thay cho câu trả lời.

https://thuviensach.vn

"Vâng!" Ở một gốc cây khác, Ngốc Bảo cũng cung kính đáp, rồi lại cúi đầu, mổ đám lông ở hai bên cánh.

Về phần Cầu Cầu, nó đang nằm trên một cành cây, bận rộn tiêu diệt quả dại, móng vuốt nhỏ bé vung lên ra hiệu với Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái, tiếp tục thưởng thức bữa tiệc quả ngon lành.

"Lên đường thôi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt yêu thương nhìn Hiên Viên Diễm, vừa nói xong liền cất bước đi, tay vẫn nắm chặt tay nhau. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 166: Phần Thưởng Kinh Người

Thương Nguyệt quốc – lãnh thổ rộng lớn, kinh tế giàu có, dân cư đông đúc, kinh đô càng thêm phồn hoa thịnh vượng.

Phóng mắt nhìn đi, khắp phố lớn ngõ nhỏ đều là gạch khắc hoa màu tím. Phòng ốc phủ trạch, cửa hàng quán rượu toàn bộ đều sử dụng ngói màu tím.

Dưới đất gạch tím trải dài, giữa không trung ngói lưu ly tím cong cong. Ánh mặt trời tỏa nắng, sắc tím lấp lánh, ngụ ý là—màu tím bao phủ ddlqd đế đô, may mắn đổ xuống Thương Nguyệt.

Trung tâm của kinh đô Thương Nguyệt là con phố của quý tộc, có tên gọi Cẩm Tú Phường.

Bởi vì những người sống ở phố này không phải quan lại, cũng là người giàu có. Cho nên, các cửa hàng trên phố này đứng đầu Thương Nguyệt.

Cửa hàng son phấn, thủ công may mặc, cửa hàng trái cây, đồ cổ tranh chữ, đồ sứ đều có hết. . .

Lúc này, tiếng rao hàng hai bên đường nối liền không dứt.

Các xe ngựa nạm vàng, nhuyễn kiệu khảm ngọc, những người ăn mặc tơ lụa giá trị xa xỉ nhiều không đếm xuể.

https://thuviensach.vn

Thời gian lặng lẽ trôi qua, ánh nắng càng ngày càng gay gắt, làm cho gió cũng ấm áp dần lên.

Phía đông con phố, nơi có cổng chào làm bằng gỗ tử đàn xuất hiện hai người, tay nắm tay nhay chậm rãi bước đi.

Hai người vừa mới vào con phố đã làm nhiều người phải ngoái đầu lại nhìn.

Một lục y nữ tử mới từ trong cửa hàng son phấn bước ra, tay trái cầm một hộp trang sức, tay phải che khuôn mặt đã đỏ ửng, hỏi người bên cạnh: "Tỷ tỷ, vị ddlqd này là công tử nhà ai, sao có thể ngọc thụ lâm phong như thế?"

"Muội muội, ngươi hỏi ai?" Nữ tử mặc váy vàng hỏi lại, trên mặt cũng là hai rặng mây đỏ, đôi mắt đẹp tỏa sáng nhìn chằm chằm phía trước.

Lục y nữ tử nghe thế tức giận đụng tay nữ tử kia, trái tim bang bang nhảy lên, nũng nịu nói: "Ai nha, chính là vị công tử cao lớn bên trái đó!"

Nhìn theo ánh mắt nàng ta xuất hiện một nam tử trẻ tuổi, một thân cẩm bào màu lam thêu lá trúc.

Mắt sáng như sao, môi mỏng mũi cao, ngũ quan như ngọc, đai lưng màu bạc thêu hình đám mây.

Mái tóc tùy ý buộc lại bị gió thổi khẽ tung bay, tản ra vẻ mị hoặc phong tình vạn chủng.

"Muội còn không biết hắn là công tử nhà ai, tỷ tỷ ta nào biết?" Nữ tử váy vàng khẽ lắc đầu, ddlqd lạnh nhạt trả lời, đồng thời hai mắt lại nhìn sang bên phải: "Ta còn muốn hỏi xem, muội có biết vị mỹ thiếu niên bên phải kia là công tử nhà ai không?"

https://thuviensach.vn

Theo ánh mắt si mê của nàng ta là một vị mỹ thiếu niên, tuy vóc dáng hơi lùn, tuổi còn nhỏ, nhưng phong thái thần vận cực kỳ xuất chúng, không thua kém nam tử anh tuấn bên trái chút nào.

Lông mày như tranh vẽ, mắt như nước hồ thu, môi anh đào xinh đẹp, dung nhan làm cho thiên nhiên cũng ảm đạm.

Hắn cũng mặc một thân cẩm bào màu lam thêu lá trúc. Đai lưng màu bạc thêu hình hoa lan.

Tóc tùy ý buộc lại, gió thổi vào làn tóc, lướt qua hai má trắng nõn, cả người toát lên vẻ đẹp làm người ta thần hồn điên đảo.

"Nhìn hai người bọn họ mặc một thân giống nhau, nhất định là huynh đệ một nhà đi? Muội không biết ca ca, có thể biết đệ đệ sao?"

Lục y nữ tử khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, âm thầm hạ quyết tâm.

Đợi đến khi trở về phủ, nàng nhất định phải vẽ vị công tử cao lớn anh tuấn kia, lặng lẽ xuất động thế lực gia tộc tra ra lai lịch mới được.

Sau đó. . . Nàng sẽ nghĩ biện pháp làm quen với vị công tử đó, để sự ái mộ trong nội tâm có thể nảy mầm.

Làm ngơ ánh mắt ái mộ của các nữ tử, hai vị thiếu niên dắt tay nhau, cười cười đi về phía trước.

"Nhìn hai huynh đệ họ, tình cảm thật tốt." Một ông già đưa tay vuốt râu, nghiêng đầu nhìn trung niên nam tử bên cạnh nói: "Ra ngoài đi dạo phố cũng nắm tay nhau đi, chỉ sợ người kia bị lạc."

"Nhìn huynh đệ bọn họ tình cảm thâm hậu, lại nghĩ đến hai cái tiểu tử thối nhà ta." Trung niên nam tử gật đầu, lớn tiếng nói: "Một ngày không

https://thuviensach.vn

đánh nhau thì không chịu được, nào giống huynh đệ ruột thịt. Nhìn qua còn tưởng hai đứa nó có thâm thù đại hận gì."

Nhìn bóng lưng hai vị thiếu nên dần xa, các vị trung niên khen không dứt miệng, còn những thiếu niên nam tử thì đầy mặt ghen tỵ.

Còn một đám nữ tử đang tuổi thanh xuân thì khác, hai đám mây đỏ ửng trên má biến mất, thay vào đó là vẻ mặt như đưa đám. Họ trông giống như bị mất vật báu, cả người phiền muộn.

Nhưng nếu các nàng biết được vị thiếu niên anh tuấn cao lớn kia đã dịch dung, mà khuôn mặt thật sau lớp dịch dung còn khuynh quốc gấp trăm lần thì lúc này. . . có phải họ sẽ không ngây ngốc tại chỗ, mà trực tiếp bất tỉnh không đây?

Và nếu như bọn họ biết vị mỹ thiếu niên nhỏ con là nữ, hơn nữa dung nhan còn xinh đẹp tuyệt luân thì. . . Các nàng có khi nào tan nát cõi lòng không? Đau lòng không phải vì trao nhầm người mà vì ghen tị với sắc đẹp trời cho đó.

Đúng vậy, vị mỹ thiếu niên cao lớn anh tuấn làm vô số thiếu nữ ái mộ chính là Thụy vương Hiên Viên Diễm của Long Diệu Hoàng Triều.

Còn vị mỹ thiếu niên nhỏ con kia đương nhiên là Thụy vương phi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi.

Hiên Viên Diễm chậm rãi đi dạo trên phố, thỉnh thoảng nhìn trái ngắm phải.

Thoạt nhìn Hiên Viên Diễm như đang ngắm cảnh hai bên đường. Nhưng mà đáy mắt hắn lại vô cùng thâm thúy, dường như đang suy nghĩ cái gì đó.

https://thuviensach.vn

Gió nhẹ ấm áp mang theo từng đợt hương thức ăn thơm nức mũi thấm vào gan ruột.

Nguồn gốc của mùi thơm này là từ một tửu lâu bên trái Hiên Viên Diễm. Tấm biển hiệu làm bằng vàng, bên trên khắc sáu chữ -- Thương Nguyệt đệ nhất tửu lâu.

Tấm biển này được chính tay hoàng đế Thương Nguyệt đề lên.

Hiên Viên Diễm đột nhiên dừng bước, nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Duyệt đệ, ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, huynh chợt cảm thấy đói bụng. Không bằng chúng ta nghỉ chân vào tửu lâu lấp đầy bụng được không?"

Giọng nói rất dễ nghe nhưng lại không phải là giọng thật của Hiên Viên Diễm. Đủ để chứng minh, Hiên Viên Diễm không chỉ dịch dung, mà còn khéo léo đổi giọng.

"Thật ra đệ đã đói bụng lâu rồi, nếu Tuyên ca ca không mở miệng đệ cũng sẽ kéo huynh vào tửu lâu."

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, một giọng thiếu niên thanh thúy vang lên, nó phát ra từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Rất dễ nhận thấy, nàng cũng dịch dung và đổi giọng rồi.

Đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt quốc, thái độ phục vụ đương nhiên cũng là hạng nhất. Hai người chỉ mới bước vào một bước đã có tiểu nhị nhiệt tình tiếp đón.

"Xin chào hai vị, hoan nghênh hai vị đại giá quang lâm đệ nhất tửu lâu." Tiểu nhị cung kính cúi mình một cái mới thẳng người, tươi cười nói: "Tầng hai, ba và bốn đã hết bàn, chỉ có lầu một còn hai bàn trống, một gần cửa sổ, một ở chính giữa, không biết hai vị chọn bàn nào?"

https://thuviensach.vn

Hai người cười với tiểu nhị một cái, đồng thanh nói: "Bàn gần cửa sổ."

"Hai vị, xin mời." Tiểu nhị thủ thế mời, dẫn hai người ngồi vào bàn trống gần cửa sổ.

Đợi hai người ngồi xuống, tiểu nhị cung kính đưa thực đơn. Hiên Viên Diễm chọn mấy món nổi tiếng của quán theo khẩu vị của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Xin hai vị chờ một chút, món ăn sẽ được đưa lên ngay." Tiểu nhị cầm lại thực đơn, lễ phép khom người một cái, nói xong liền xoay người rời đi.

Chờ trong thời gian nửa chung trà, sáu tiểu nhị bưng thức ăn đi tới, nụ cười trên mặt không hề tắt.

Bọn họ đặt món ăn lên bàn, bày bát đũa, châm trà.

Làm xong liền đứng thành một hàng, cung kính khom người nói: "Mời hai vị dùng bữa, chúng tiểu nhân không quấy rầy."

Dứt lời, sáu người đồng thời xoay người, chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc đó, Hiên Viên Diễm gắp một cái đùi gà thơm phức bỏ vào bát của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lên tiếng gọi: "Chờ chút."

Sáu người lập tức quay lại, môi vẫn giữ nụ cười, nhiệt tình hỏi: "Không biết ngài còn có gì phân phó?"

"Đệ nhất tửu lâu quả nhiên phục vụ chu đáo hơn so với trong tưởng tượng." Hiên Viên Diễm cười mỉm, tay trái với vào trong tay áo, nói tiếp: "Phục vụ tốt như thế, làm cho người luôn keo kiệt như ta cũng không nhịn được muốn thưởng."

Sáu người đồng thời nói: "Tôn chỉ của đệ nhất tửu lâu: khách hàng là thượng đế, phục vụ thượng đế là vinh hạnh của quán. Cho nên ngài không

https://thuviensach.vn

cần thưởng, hôm nay có thể phục vụ ngài đã là vinh hạnh của chúng tiểu nhân."

"Ta rất ít khi thưởng cho ai, nếu lại không thưởng nữa, ta sẽ cảm thấy rất mất mặt. Như thế ta không thể nào vui vẻ dùng bữa."

Hiên Hiên Diễm cười đến ý vị sâu xa, nắm chặt tay trái, chậm rãi nói: "Tôn chỉ của đệ nhất tửu lâu, nhất định là muốn thượng đế vui vẻ dùng bữa chứ?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, sáu tiểu nhị lập tức khom người, áy náy nói: "Chúng tiểu nhân thật kém cỏi, làm cho ngài cảm thấy không vui, kính xin ngài tha lỗi. Ngài đã ban thưởng, chúng tiểu nhân nên vui mừng nhận mới phải."

Nói xong, sáu người đứng thẳng, liếc mắt nhìn nhau một cái --

Một tên lớn tuổi trong số đó bước tới gần Hiên Viên Diễm, cung kính đưa tay đến trước mặt Hiên Viên Diễm, thay mặt năm người còn lại nhận thưởng.

Hiên Viên Diễm chìa tay ra, mở bàn tay.

Nhìn thấy hai vật trong tay Hiên Viên Diễm, một thỏi vàng và một. . .

Sáu người vẫn giữ nụ cười trên môi nhưng trong lòng lại giật mình. Trời ạ, không thể nào! Món đồ trong tay nam tử này, chính là. . .

Trừ tên đứng lên nhận thưởng, năm tên kia hơi động người, nhìn như vô thức nhưng thực ra là cố ý che tầm mắt của mọi người, không cho người khác nhìn thấy món đồ này . . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 167: Thiếu Bang Chủ Thần Bí

Chương 167:

"Đa tạ ngài ban thưởng." Tiểu nhị tuy cười hì hì tiếp nhận nhưng trong mắt lại lộ ra sự kính trọng.

Sự kính trọng này không phải giống như đối với khách hàng -- khiêm tốn hữu lễ, mà là sự kính trọng xuất phát từ nội tâm.

Vừa dứt lời hắn liền đưa tay phải tới gần tay trái Hiên Viên Diễm, nhận lấy thỏi vàng và ngọc bội trắng từ tay Hiên Viên Diễm.

Chỉ mới chạm tay vào miếng ngọc bội, tiểu nhị lập tức nhẹ nhàng dùng lực, ngọc bội an vị trong tay áo hắn.

Nếu không phải năm tên tiểu nhị kia tạo thành lá chắn cản tầm mắt của mọi người, mấy ddl^qd trăm thực khách trong tửu lâu đã có thể thấy một màn này, nhất định họ sẽ kinh ngạc há hốc mồm cho xem.

Thì ra. . . Tiểu nhị luôn luôn nịnh nọt lấy lòng bọn họ, bị bọn họ kêu tới kêu lui, nhìn qua yếu ớt như trói gà không chặt, vậy mà lại là võ lâm cao thủ thâm tàng bất lộ?

"Hai vị từ từ thưởng thức, có gì phân phó cứ kêu, chúng tiểu nhân tạm thời cáo lui." Sáu người khôi phục vẻ mặt tươi cười lấy lòng, cung kính hành lễ xong liền quay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Đợi sáu người rời đi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã gặm hết đùi gà thơm ngát, đang thưởng thức cá, đột nhiên gắp một miếng cá đặt vào bát của Hiên Viên Diễm.

"Tuyên ca ca, cá hấp là món nổi tiếng của đệ nhất tửu lâu, mùi thơm nức mũi, vừa vào miệng liền tan, mau nếm thử đi!"

"Ừm!" Hiên Viên Diễm ôn nhu lên tiếng, cười gật đầu một cái, cũng gắp lại cho nàng một con tôm sắc vị lưỡng toàn.

Đang lúc hai người ngọt ngào gắp thức ăn cho nhau, mùi thơm của thức ăn lan ra bốn phía --

Năm trong số sáu tiểu nhị vừa bưng thức ăn cho hai người lập tức bê thức ăn lên lầu hai, còn một người nhận thưởng chạy vội tới lầu bốn.

Lầu bốn của Thương Nguyệt đệ nhất tửu lâu mặc dù cũng là nơi dùng cơm nhưng phong &uydon cách trang hoàng vô cùng độc đáo, nó giống như vườn hoa thiên nhiên vậy.

Hành lang trải đầy đá cuội màu sắc khác nhau, cả lầu chỉ có vài gian phòng vẫn khép kín cửa, hơn nữa mỗi gian phòng đều được thiết kế giống vườn hoa.

Trong phòng tùng trúc ngạo nghễ đứng thẳng, tôn lên vẻ đẹp của núi giả, từ đỉnh núi có một dòng suối giả, nước suối chảy chung quanh.

Bốn bức tường càng đẹp không sao tả xiết. Vì phương hướng khác nhau nên cách bày biện cũng khác nhau.

Vách tường phía đông treo rất nhiều giỏ hoa lan, lá cây nhỏ dài lay động như cánh bướm rực rỡ, tạo nên một bức tranh mùa xuân tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

Tường phía nam vẽ một cái ao, trong ao cá chép tung tăng bơi lội, kết hợp với lá sen xanh rì tạo nên một bức tranh vào hạ cảnh đẹp ý vui.

Tường phía tây vẽ hoa cúc, ánh nắng mặt trời bao phủ lên, đích thị là một bức tranh mùa thu.

Tường phía bắc vẽ cảnh tuyết, bông tuyết trắng trong đọng lại trên những bông mai đỏ, đương nhiên là cảnh đẹp mùa đông rồi.

Các phòng của lầu bốn trang trí như tiên cảnh, làm người vào đây tâm tình thoải mái, cảm giác thèm ăn cũng tăng lên. Nhưng mà muốn ăn ở lầu dien?nlequydon này không chỉ phải đặt trước nửa năm mà giá mỗi món ăn còn đắt hơn gấp trăm lần.

Cho nên người có thể vào lầu bốn ăn không phải là quan lại cũng là phú thương tiêu tiền như nước.

Nhưng mà trong lầu bốn có một gian phòng là ngoại lệ, dù có gia thế hiển hách, vung tiền như rác cũng không thể vào.

Phòng này dành riêng cho đại chưởng quỹ một mình hưởng thụ.

Hiện tại đại chưởng quỷ của quán đang ngồi cạnh vách tường phía đông, nơi xuân ý dạt dào.

Trên mặt bàn đá cẩm thạch đắt tiền ở giữa phòng đặt sáu món ăn mùi vị thơm ngát và một bầu rượu Nữ Nhi Hồng.

Suối nhỏ chảy quanh co tạo lên những tiếng róc rách vui tai, một nam tử trung niên ngồi trước bàn cẩm thạch, bưng ly rượu uống một ngụm lớn.

Nhìn kĩ, hắn ta là một người mập mạp. Ngón giữa và ngón vô danh hai bàn tay đều đeo nhẫn bảo thạch giá trị xa xỉ. Cổ tay béo ú đeo vòng mã não trân quý, cả người toàn là trang sức giá quý giá.

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . ." Hắn gắp một miếng đưa vào miệng, buông đũa xuống, cúi đầu lật xem một quyển sách dầy cộm, ngửa đầu cười một hồi, nước miếng tứ tung nói: "Doanh thu của đệ nhất tửu lâu mấy tháng này lại tăng gấp ba bốn lần. Thật là sảng khoái, sảng khoái quá!"

Đang lúc hắn bưng ly rượu đưa vào miệng bằng tay trái, tay phải gắp thức ăn, đột nhiên một tiếng gõ cửa có quy luật vang lên.

Tiếng gõ cửa năm lần -- hai nặng ba nhẹ. Nghe nói ám hiệu này để đại chưởng quỷ biết người đến không phải thực khách đi nhầm chỗ mà là tiểu nhị của quán.

Hắn đặt sách lên trên bàn, đợi ăn hết một miếng thịt béo trong miệng mới thô thanh đáp: "Vào đi!"

Cửa bị người đẩy ra rồi lập tức đóng lại. Vị tiểu nhị vừa nhận được thưởng của Hiên Viên Diễm mặt kích động chạy chậm tới trước mặt đại chưởng quỷ.

"Xảy ra chuyện gì mà gấp như cháy nhà thế?" Chưởng quầy lại gắp một miếng thịt béo nhét vào miệng, uống một ly rượu rồi mới trừng mắt tức giận với tiểu nhị nói: "Không biết ta đang uống rượu sao? Nếu làm ta mất hứng, ta nhất định đạp ngươi ra đường!"

"Chưởng quỷ, ai mà không biết ham mê lớn nhất của người là uống rượu." Tiểu nhị hơi giật giật khóe miệng, vẻ mặt vô tội nhỏ giọng nói: "Nếu không phải chuyện cực kỳ khẩn cấp, tiểu nhân nào dám quấy rầy ngài chứ?"

"Chuyện cực kỳ khẩn cấp?" Chưởng quỷ đặt đũa và ly rượu xuống, khoanh hai tay, hơi nhướng hàng lông mày rậm, nhìn tiểu nhị nói: "Chuyện gì, chẳng lẽ còn có người dám đến chỗ chúng ta gây rối? Cho dù thật sự có, các ngươi còn không xử được à?"

https://thuviensach.vn

Ý của chưởng quầy là gì, vị tiểu nhị này hiểu rõ.

Lão hoàng đế từng đến đây mấy lần, quán có cây đại thụ này dựa vào, còn có kẻ nào ăn gan hùm mật báo dám quấy rối?

Cho dù có, dựa vào công phu tuyệt đỉnh của đội ngũ tiểu nhị cũng có thể thần không biết quỷ không hay đánh chết hắn ta.

Tuy trong phòng cách âm rất tốt, không sợ có người nghe thấy nhưng tiểu nhị vẫn dựng lỗ tai nghe ngóng, thấy an toàn mới móc trong tay áo ra một vật, trình lên trước mặt chưởng quỷ nói: "Đại chưởng quỷ, ngài nhìn thử cái này xem."

Vật trong tay hắn chính là miếng ngọc bội Hiên Viên Diễm vừa thưởng cho.

Ngọc bội nhìn qua trắng trong, nhưng bên trong lại có hình cây trúc, phải nhìn kĩ mới thấy được.

Mà chưởng quỷ thấy cái này, xém chút ngã lăn ra đất.

"Thiếu bang chủ. . ." Đại chưởng quỷ biểu tình khiếp sợ, thân thể mập mạp vọt một cái đứng dậy, dùng hai tay tiếp nhận ngọc bội từ tiểu nhị.

Trời ạ, ngọc bội này là lão bang chủ tận tay giao cho thiếu bang chủ. Hôm nay ngọc bội xuất hiện, nói cách khác. . . Thiếu bang chủ tới Thương Nguyệt quốc?

"Xuỵt --" Nghe thấy chưởng quỷ buột miệng nói ra, tiểu nhị vội vàng bưng kín miệng hắn, nhỏ giọng nhắc nhở: "Lúc thiếu bang chủ đưa ngọc bội cho tiểu nhân cũng không lấy dung mạo thật, xem ra là người không muốn bại lộ hành tung."

Chưởng quỷ nhỏ giọng hỏi: "Hiện giờ thiếu bang chủ ở đâu?"

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị vội vàng đáp: "Lúc tiểu nhân lên đây, thiếu bang chủ đang dùng cơm ở bàn số năm sát tường phía tây trong đại sảnh lầu một."

Tiểu nhị vừa dứt lời, chưởng quỷ cất ngọc bội vào trong ngực, nhẹ điểm mũi chân một cái bay đi, chỉ nghe thấy tiếng cửa kẽo kẹt, hắn đã bay ra bên ngoài, hai mắt dõi xuống lầu một tìm kiếm.

Lúc này, trên bàn số năm sát tường phía tây trong đại sảnh lầu một có một thỏi vàng lóe sáng, còn Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì đã biến mất từ bao giờ. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 168: Nước Thuốc Kỳ Lạ

Edit: Alligator

Ánh trăng treo cao tận chân trời, như phủ lên vạn vật một tầng lụa mỏng màu bạc. Gió mát nhẹ nhàng đung đưa cành lá, đặc biệt là tiếng của những cây leo trên mái ngói khách điếm tạo nên những âm thanh rợn người.

Duyệt Lai Khách Điếm – cách Cẩm Tú phường khoảng hai mươi dặm, tuy không phải là khách điếm nổi tiếng, nhưng lại là khách điếm u tĩnh nhất Thương Nguyệt.

Khách điếm có ba tầng, bốn phía cây cối um tùm, hoa cỏ ngát hương. Ánh trăng chiếu vào ngói lưu ly tím như phát sáng giữa đêm đen, tạo thành một khung cảnh tuyệt đẹp.

Nhìn lên lầu ba của khách điếm, cuối hành lang phía tây có một tấm biển làm bằng gỗ tử đàn, chữ viết như rồng bay phượng múa -- Thính Tùng cư.

Trong Thính Tùng cư, bốn vách tường treo tranh sơn thủy, bốn góc có bốn cái kệ làm bằng trúc.

Hai kệ trong đó đặt bồn hoa hải đường, hai cái còn lại đặt nến.

Phía tường bên phải có một chiếc giường lớn làm bằng gỗ tử đàn. Chăn gối lụa trên giường thêu hình hoa lan quân tử, trông vô cùng sống động, đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

Chính giữa căn phòng có một chiếc bàn trúc và hai cái ghế trúc. Kỳ lạ là, trên bàn không hề có bộ đồ pha trà $uydon mà chỉ có một cái đĩa tròn nhỏ làm từ sứ thanh hoa.

Càng kỳ lạ là, trong đĩa dù đổ đầy nước, nhưng màu nước không trong, mà là ba loại màu hồng vàng đen đan xen.

Tường bên trái có cửa sổ duy nhất của phòng. Cửa sổ có hình cây quạt làm từ gỗ tử đàn, lúc này đang mở rộng.

Trước cửa sổ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thân mật ôm nhau đứng song song.

Tay phải bưng ly trà đưa tới trước mặt Hiên Viên Diễm, đôi mắt vẫn nhìn bầu trời đêm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nhẹ nhàng hỏi: "Lấy tốc độ của Ngốc Bảo dien^danlequy&don hẳn là đã tới Tụ Anh sơn trang rồi. Sao mật thám còn chưa phát tín hiệu tới, chẳng lẽ quên liên lạc với chúng ta?"

Thế sự khó lường, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Phòng ngừa tình huống bất ngờ xảy ra làm bại lộ thân phận thật của hai người.

Hai người vô cùng cẩn thận, dù hiện tại ở trong khách điếm cũng không lột mặt nạ, không nói bằng giọng thật.

"Chắc là Ngốc Bảo còn chưa tới Tụ Anh sơn trang nên chúng ta mới không thu được tín hiệu. Nhưng nếu Ngốc Bảo đã tới rồi mà mật thám lại quên liên lạc với chúng ta. Làm việc ngu xuẩn như thế. . ."

Hiên Viên Diễm nâng tay rót trà vào chén cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt xong, ôn nhu cười nói: "Sao có thể sống dưới mí mắt của Dạ Dật Phong, có lẽ sớm đã bị hắn lấy mạng từ lâu rồi."

https://thuviensach.vn

Tụ Anh Sơn Trang – môn phái bí ẩn ở Thương Nguyệt, tổng cộng khoảng vạn người, người người võ công cao cường, dien$danl^equydon bản lĩnh dò thám tin tức lại càng mạnh, họ chính là nằm vùng của Hiên Viên Diễm tại Thương Nguyệt.

Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong tuy biết Hiên Viên Diễm đặt không ít tai mắt ở Thương Nguyệt nhưng tới tận bây giờ, dù điều tra như thế nào vẫn không tìm được trụ sở bí mật của Tụ Anh sơn trang, cũng không bắt được mật thám nào của Tụ Anh sơn trang.

Bởi vậy, trừ mật thám của Tụ Anh sơn trang, chỉ có Hiên Viên Diễm biết vị trí cụ thể của nó. Ngay cả Tiêu Dao Môn và phân đà của nó, Ảo Ảnh Cung cũng không có ai biết.

Tuy Ngốc Bảo có thể bay, nhưng thân thể khổng lồ cùng với màu sắc bắt mắt của nó thật sự quá gây chú ý.

Nếu là ban ngày ban mặt để nó cõng Cầu Cầu, Ngân Lang, Thanh Báo và Huyết Tỳ Bà, tiến vào đế đô Thương Nguyệt, rất có thể sẽ bị thị vệ canh cổng thành để mắt đến.

Chỉ có đêm khuya những thị vệ kia mới khó có thể tìm được tung tích của Huyết Bàng Vương.

Cho nên, đợi khi màn đêm buông xuống, Hiên Viên Diễm mới âm thầm liên lạc với một mật thám của Tụ Anh Sơn Trang, để hắn ta đến núi quanh đó tìm kiếm đoàn người vật và đưa đến Tụ Anh Sơn Trang.

Mà Hiên Viên Diễm vừa thôi cười, nơi xa xa trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một điểm sáng màu tím.

Ánh sáng này giống như sao băng xẹt qua, kéo thành một đường cong nhỏ dài, rồi hoàn toàn biến mất.

https://thuviensach.vn

Vệt sáng màu tím chính là tín hiệu của mật thám Tụ Anh Sơn Trang, nó có nghĩa là Ngốc Bảo đã thuận lợi đến nơi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhận được tín hiệu, đối mắt lóe lên ý cười, sau đó đồng thời quay người, đi tới cái bàn ở chính giữa phòng.

Trên bàn có một đĩa đựng nước, nước đó vốn nhiều màu sắc lẫn lộn, giờ bỗng nhiên chuyển sang màu đen.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới trước bàn, nhìn nước đen trong đĩa, đặt ly trà trong tay xuống, móc trong tay áo ra một cây châm màu vàng, nhếch môi tà ác nói: "Diễm, ta mượn chàng làm thí nghiệm được không?"

Cây châm này chính là cây châm mà Vô Ngân công tử giao cho hai người, là do Thánh Thủ Y Vương đặc chế ra.

"Thử đi!" Hiên Viên Diễm đặt mông ngồi xuống ghế trúc, tay phải trắng nõn đưa tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hài hước nói: "Dù sao nếu thí nghiệm của nàng thất bại, đừng ghét bỏ tay phải của ta là được rồi."

Thật ra trong lòng hắn hiểu rõ, thí nghiệm này không thể nào thất bại, chẳng qua là hắn muốn trêu đùa nàng chút thôi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng biết như thế, mà nàng cũng rất vui vẻ bị trêu đùa.

Nàng cầm cây châm nhúng vào nước đen, cười xấu xa nói: "Nếu thí nghiệm thất bại, ta chán ghét tay của chàng, vậy thì dứt khoát chặt đi."

"Có ác quá không?" Các cơ trên mặt Hiên Viên Diễm co giật, hai mắt tỏ vẻ đáng thương nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻnh môi nói: "Nếu

https://thuviensach.vn

chặt tay phải của ta rồi, sau này người ta làm sao bưng trà rót nước, xoa bóp cho nàng chứ?"

"Không phải còn tay trái sao? Những chuyện nhỏ nhặt như bưng trà rót nước, xoa bóp, . . ." Vừa nói nàng vừa ghim châm đã dính nước đen vào tay phải Hiên Viên Diễm, rồi mới ngẩng đầu nói: "Chỉ cần tay trái, cũng đủ rồi."

"Nhưng mà. . . Những việc này ta làm tay phải tốt hơn tay trái." Nghe nàng nói như thế, Hiên Viên Diễm không nhịn được liếc mắt nhìn nàng một cái, buồn bã nói: "Biết trước thế này, vừa nãy ta đã đưa tay trái cho nàng thí nghiệm."

"A! Nói vậy, nếu ta chặt tay phải của chàng thì chính mình chịu thiệt nhiều rồi." Nàng rút cây châm ra, cười khúc khích nói: "Ta không muốn chịu thiệt! Nếu tay phải của chàng có lợi với ta hơn, vậy ta nhất định phải thí nghiệm thành công, bảo toàn cái tay này!"

Ngay khi rút châm ra, tay phải vốn trắng nõn của Hiên Viên Diễm đột nhiên biến thành màu đen, hơn nữa còn phát ra ánh sáng màu xanh lá.

Nhìn thấy thế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, cực kỳ hài lòng gật đầu một cái.

Chả trách lúc trước Vô Ngân giao cho nàng và Diễm sách thuốc và châm có nói rằng nó sẽ có ích trên đường tìm kiếm dược liệu.

Quả nhiên không sai, căn cứ theo ghi chép trong sách, hai người đã chế tạo ra nước thuốc này, phối hợp với cây châm đặc chế của Thánh Thủ Y Vương, ngày mai nhất định có thể kinh động Thương Nguyệt quốc.

"Nguyệt nhi thân ái, nàng còn không mau thi châm tiếp?" Hiên Viên Diễm lắc lư cánh tay phải đen như mực trước mặt Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt, nháy nháy mắt, cười cợt nói: "Ngộ nhỡ quá muộn, dẫn tới thất bại, tay phải của ta bị đứt, nàng sẽ chịu thiệt thòi lớn đó."

"Đừng giục, trên người quá nhiều châm, tìm đúng cũng phải có thời gian chứ!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười vui sướng, mò trong tay áo một lúc mới lấy ra một cây châm màu trắng, khẽ ghim vào tay phải của Hiên Viên Diễm. . .

Cùng lúc đó --

Dưới ánh trăng có bốn bóng người mặc y phục dạ hành, chia ra bốn hướng nhảy xuống mái hiên, sau đó ẩn vào một con hẻm nhỏ cách khách điếm Duyệt Lai khoảng mười dặm.

Một tên trong đó vểnh tai lắng nghe động tĩnh xung quanh, xét thấy không có gì bất thường, nhỏ giọng nói: "Kim trưởng lão, Ngân trưởng lão, Đồng trưởng lão, thật là chỗ này."

Ba vị kia gật đầu, nhỏ giọng hỏi lại: "Thiết trưởng lão, lúc trước đã thông báo cho ngươi mang người rồi, không phải ngươi quên đấy chứ?"

Thiết trưởng lão vỗ một cái vào cái bọc trên vai, tức giận đáp: "Thừa lời. Ta vác một cái bao to như thế này, không phải đựng người, chẳng lẽ đựng gà nướng?"

"Vậy thì lên đường thôi!" Kim trưởng lão dứt lời, bốn đạo bóng đen liền biến mất.

Bốn người đạp gió mà đi, đủ thấy khinh công trác tuyệt nhường nào. Mà phương hướng họ đi, chính là nơi Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở trong khách điếm Duyệt Lai. .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 169: Kinh Hồn Phá Đảm

Editor: Van Tuyet Nhi

Gió đêm nhẹ nhàng ngâm ca, hương hoa nồng đậm như cười mời đón, thản nhiên phất vào trong cửa sổ Thính Tùng cư, khiến cho nến đỏ bên trong chiếu sáng cao ngất, ra sức bày ra tư thế múa xinh đẹp hoa mỹ.

Được Thượng Quan Ngưng Nguyệt thi châm lần thứ hai, tay phải của Hiên Viên Diễm vốn đã hoàn toàn biến thành màu đen, lúc này đã khôi phục màu sắc trắng nõn khỏe mạnh.

Cánh tay trái ôm eo nhỏ mềm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay phải Hiên Viên Diễm khẽ cầm một cây bút lông, ở trong trám nghiên mực chấm nhẹ một chút mực nước, cúi mắt nhìn vào tờ giấy tuyên thành màu trắng mở ra trên mặt bàn, viết lên thoăn thoắt.

Eo nhỏ Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng người dựa vào cánh tay Hiên Viên Diễm, liền nhấp vài hớp trong ly trà, đôi mắt ngọc đầy ý cười nhìn trên tờ giấy tuyên thành màu trắng, chữ viết kia như nước chảy mây trôi (ý chữ lưu loát sinh động) như phiêu dật.

"Trước đến một chiêu kinh hồn kế, sau lại một chiêu phá đảm kế." Ngòi bút tiêu sái viết ở trên tờ giấy tuyên thành màu trắng, bạc môi Hiên Viên Diễm mở ra nhẹ nói: " Môn chủ Sinh Tử Môn ẩn trong bóng tối, nhất định kiềm chế không được, xuất động dò xét đến cùng."

"Nói không chừng. . ." Chén trà nhẹ nhàng xoay chuyển trong lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe môi nhấc lên một độ cong quỷ

https://thuviensach.vn

dị, nói: "Phá đảm kế còn chưa thi triển, chỉ là một chiêu kinh hồn kế thôi, môn chủ Sinh Tử Môn đã muốn xuất động rồi."

Viết xong, Hiên Viên Diễm thả nhẹ bút lông ở trên bàn, hai tai bỗng chốc khẽ nhúc nhích một cái, đôi mắt đen tràn đầy ý cười nhu tình nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Bốn vị trưởng lão đến đây."

" Ngón tay giữa của chàng vừa mới viết tốt, bốn vị trưởng lão liền xuất hiện, thời gian đắn đo cũng thật chuẩn." Đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn đầy diễm ý, thanh âm cười tràn đầy ma mị kết thúc lưu luyến, nàng và Hiên Viên Diễm một trái một phải ngồi xuống trên ghế.

Một tiếng va chạm thanh thúy dễ nghe của ly trà vang lên, hai người ăn ý hớp một ngụm trà mùi hương thơm ngát, tầm mắt hướng về phía vách tường đối diện, phương hướng cửa sổ bằng gỗ tử đàn hoàn toàn mở rộng.

Sở dĩ cửa sổ bằng gỗ tử đàn hoàn toàn mở rộng, thoáng gió thoáng khí chẳng qua là chỉ là thứ yếu, khiến bốn gã hắc y nhân che mặt ở bên ngoài khách sạn Duyệt Lai, không kinh động đến những người khác trong khách sạn Duyệt Lai, lặng lẽ tiến vào bên trong Thính Tùng cư mới là nguyên nhân chủ yếu.

Bên ngoài khách sạn Duyệt Lai –

Mượn bóng đêm cùng hàng thông xanh che dấu khéo léo, Kim, Ngân, Đồng ba vị trưởng lão lặng yên không một tiếng động đến dưới góc tường khách sạn, con ngươi đen lóe ra tinh quang sâu sắc, đảo quét nhanh ở hai bên.

Sau khi xác định cũng không có biến động nhỏ gì khác thường, Kim, Ngân, Đồng ba vị trưởng lão đi tới bên cạnh Thiết trưởng lão, dùng một tư thế tay hỏi: phòng thiếu bang chủ vào ở, là lầu 3 Thính Tùng cư khách sạn Duyệt Lai sao?

https://thuviensach.vn

Thiết trưởng lão gật gật đầu, khẳng định lại một chút, rồi lập tức lấy cái bọc ở trên vai xuống dưới.

Thiết trưởng lão mở cái bọc ra, ở dưới tình huống không phát ra chút tiếng động, từ trong cái bọc lấy ra bốn sợi dây xích bạc vô cùng to dài. Xuyên qua ánh trăng bao phủ chập chờn, có thể thấy rõ ràng đầu của bốn sợi ngân liên tử, các móc bạc nhỏ hõm vào giống như năm ngón tay cong lại.

Đợi Kim, Ngân, Đồng ba vị trưởng lão, đều từ trong tay Thiết trưởng lão tiếp nhận một cái dây xích dài, ánh mắt bọn họ nhanh chóng giao nhau một chút.

Tiếp theo, liền nhìn thấy Kim trưởng lão điểm nhẹ mũi chân, cầm trong tay một đầu móc bạc của dây xích bạc dài kia, dùng nội lực ném về phía khung cửa sổ Thính Tùng cư.

Vèo – lay động một tiếng, thân hình từ xích bạc dài nhanh chóng nhảy lên, Kim trưởng lão cùng dây xích biến mất ở dưới ánh trăng mơ màng.

Cùng lúc đó, Ngân, Đồng, Thiết ba vị trưởng lão mũi chân lần lượt điểm nhẹ nhàng, cũng dựa theo phương pháp giống nhau như đúc, từ cửa sổ bằng gỗ tử đàn ở Thính Tùng cư hoàn toàn mở rộng kia, thuận lợi tiến vào đến bên trong Thính Tùng cư.

Gió mát chầm chậm phe phẩy nhẹ nhàng, trong ánh nến đỏ rực bay múa xinh đẹp, Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão xếp thành một hàng, nhanh chóng quấn dây xích bạc dài quanh cánh tay, bọn họ quỳ một gối xuống trên mặt đất.

Hai tròng mắt hé ra màu sắc hết sức cung kính, chỉnh tề nhìn Hiên Viên Diễm ngồi trên ghế, Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão đồng thời mở miệng, thanh âm đè thấp nói: "Trời làm chăn gấm đất làm giường,

https://thuviensach.vn

cơm thừa canh cặn trăm nhà nếm. Cười đạp ngũ hồ vui tự tại, chơi khắp tứ hải tâm nhàn hạ. Bọn thuộc hạ tham kiến thiếu bang chủ!"

Hóa ra, Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão thân mang bộ y phục dạ hành màu đen, mặt che miếng vải đen, lại là thiên hạ đệ nhất đại bang, người nhân sĩ võ lâm vô cùng kính trọng trong Cái Bang.

Cái Bang – từ trước đến nay đều lấy số lượng túi đeo trên lưng nhiều hay ít, để luận thân phận cao cùng thấp, số túi đếm được nhiều nhất là chín túi, ít nhất là không túi.

Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão trước mắt, thân phận bọn họ ở trong Cái Bang đặc biệt cao, bởi vì bọn họ đều là cửu đại trưởng lão Cái Bang(ở đây chỉ cấp bậc thứ chín chứ không phải có chín trưởng lão), địa vị gần với lão bang chủ cùng thiếu bang chủ.

Nay trong Cái Bang, lão bang chủ ưa thích chơi đùa nhân gian, từ trước đến giờ đều là thần long thấy đầu không thấy đuôi. Thiếu bang chủ thân là Thụy vương Long Diệu hoàng triều, lại có rất nhiều việc bận rộn. Cho nên, hai người lão bang chủ cùng thiếu bang chủ, liền giao toàn bộ sự vụ lớn nhỏ trong Cái Bang cho nhóm cửu đại trưởng lão quản lý.

Cửu đại trưởng lão Cái Bang có mười sáu vị, bọn họ bốn người làm một tổ, chia ra quản lý sự vụ trong Cái Bang ở Long Diệu hoàng triều, Thương Nguyệt quốc, Bắc Dực quốc, Tây Thần quốc.

Không hề nghi ngờ, Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão thân y phục dạ hành trước mắt, đó là cửu đại trưởng lão quản lý sự vụ Cái Bang ở Thương Nguyệt quốc.

Có điều, bên trong Cái Bang lại chia ra hai phái lớn, phân biệt là phái Ô Y và phái Tịnh Y. Đệ tử phái Ô Y, phải duy trì hình tượng bẩn thỉu, y phục lôi thôi, rách rứa.

https://thuviensach.vn

Bọn họ trải rộng khắp ngõ ngách các nơi, thường thường ăn xin vài người đi đường có tiền, ở ven đường ăn xin bọn thương gia mấy bát cơm no ấm, hoặc là nằm lười biếng trên đất phơi nắng, vui vẻ bắt mấy con rận trên người.

Nhưng mà, đây chẳng qua là mặt ngoài hiện ra. Thật ra sau lưng, bọn họ lại quan sát chặt chẽ đến đủ loại hướng đi trong chốn giang hồ. Nếu phát hiện có ác nhân tàn sát vô tội, kẻ xấu ức hiếp người lương thiện, bọn họ sẽ thuận tiện âm thầm thay trời hành đạo.

Về phần đệ tử phái Tịnh Y, thân quần áo phải vô cùng sạch sẽ, ngụy trang thành các loại nhân vật tích cực ở khắp các nơi, có khi bọn họ là lão bản cùng tiểu nhị ở tửu lâu, có khi là lão bản cùng tiểu nhị ở trà lâu, có khi là lão bản cùng tiểu nhị ở cửa hàng đồ cổ, vân vân vân. . .

Bọn họ kiếm được khoản tiền, cũng sẽ không tiêu xài lung tung, ngoại trừ chi tiêu bình thường trong ngoài bang, tất cả bọn họ đều lấy đến âm thầm cứu giúp người nghèo. Tóm lại một câu, trừ phi người phái Tịnh Y tự mình bại lộ thân phận, nếu không ngươi tuyệt sẽ không biết hắn là đệ tử trong Cái Bang.

Kim, Ngân, Đồng ba vị trưởng lão, đó là cửu đại trưởng lão quản lý sự vụ phái Tịnh Y trong phân đà Cái Bang Thương Nguyệt quốc. Về phần Thiết trưởng lão, đó là cửu đại trưởng lão quản lý sự vụ phái Ô Y trong phân đà Cái Bang Thương Nguyệt quốc.

Khiến cho lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc nhiều lần ngự giá thân chinh, đông thời ban cho bức hoành và đề chữ đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt quốc, tất cả nhóm tửu nhị bên trong đều là đệ tử phái Tịnh Y, đại chưởng quỹ là Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão chính là Kim trưởng lão.

https://thuviensach.vn

Buổi trưa hôm nay, trong đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt quốc, Hiên Viên Diễm đưa ra ngọc bội trắng, cũng không phải ngọc bội chân chính, mà là chế tạo ngọc bội thành hình dáng Bang chủ lệnh, triệu tập toàn bộ đệ tử Cái Bang.

Kim trưởng lão nhận được Bang chủ lệnh, biết thiếu bang chủ nhất định có điều chỉ thị, vì thế hắn liền âm thầm thông báo cho Ngân, Đồng, Thiết ba vị trưởng lão.

Tuy rằng thiếu bang chủ không có lộ ra địa điểm ở lại, nhưng chỉ cần thiếu bang chủ hiện thân đi lại ở trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, không chỗ không có đệ tử Cái Bang, sao lại điều tra không ra điểm dừng chân của thiếu bang chủ chứ?

Có điều nếu thiếu bang chủ dịch dung, liền chứng minh thiếu bang chủ không muốn để lộ thân phận. Cho nên, đợi đến khi màn đêm buông xuống, bọn họ lúc này mới che mặt đến bái kiến thiếu bang chủ.

"Lấy trời làm mái đất làm nhà, thiên địa mênh mông một bầu rượu. Mặc cho thế tục nhiều hỗn loạn, thiên địa riêng ta mặc tiêu dao." Hiên Viên Diễm cầm ly trà trong tay nhẹ nhàng đặt trên bàn, đồng thời bạc môi khẽ thầm ám hiệu Cái Bang, tay trái ngăn bốn vị trưởng lão quỳ xuống một gối: "Bốn vị trưởng lão nhanh đứng lên!"

Tuy rằng hắn phát ra Bang chủ lệnh, nhưng hắn không chỉ dịch dung, mà ngay cả thanh âm cũng hoàn toàn biến đổi. Bốn vị trưởng lão làm việc hết sức cẩn thận, lúc này mới đọc ra ám hiệu liên hệ chỉ có người từ thất đại trưởng lão trong Cái Bang trở lên mới biết.

Bốn vị trưởng lão làm như thế, là tự mình phòng bị khi vô ý bị mất Bang chủ lệnh, sau đó bị người vô tình nhặt được Bang chủ lệnh, không phân biệt giao cho chủ đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt quốc.

https://thuviensach.vn

Cho nên thời điểm bốn vị trưởng lão lễ bái hắn, liền thử dò xét đọc ra ám hiệu liên hệ, nếu hắn không thể đọc ra ám hiệu liên hệ chính xác, bọn họ sẽ nhanh chóng lắc mình rời đi.

Nghe thấy Hiên Viên Diễm nói đúng ám hiệu liên hệ, xác định người trước mắt quả thật là thiếu bang chủ của bọn họ, trong đôi mắt của Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão càng thêm chứa đựng sự tôn kính, lúc này mới dập đầu thần phục Hiên Viên Diễm.

Tiếp theo, Kim, Ngân, Đồng, Thiết bốn vị trưởng lão đồng thời đứng, lại cùng ngồi xuống bên cạnh Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khom thắt lưng hết sức cung kính nói: "Bọn thuộc hạ tham kiến thiếu bang chủ phu nhân, thiếu bang chủ phu nhân tốt!"

Hoàn toàn không cần Hiên Viên Diễm mở miệng giới thiệu, tuy rằng bọn họ ở Thương Nguyệt quốc, nhưng đệ tử Cái Bang cũng là phân bố rộng khắp thiên hạ, bên trong Thụy vương phủ Long Diệu hoàng triều, chuyện tình nhiều thêm một nữ chủ nhân, đương nhiên bọn họ đã sớm biết hết.

Nay đêm đã tối, lúc này mỹ thiếu niên lại đang cùng một phòng một chỗ với thiếu bang chủ, vả lại nhìn thiếu bang chủ luôn luôn ngắm nhìn mỹ thiếu niên ánh mắt cưng chiều sủng nịch, bọn họ sao lại đoán không được giới tình và thân phận chân chính của mỹ thiếu niên chứ?

Ngòn tay thon dài nhàn nhạt nhấc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén lên làn tóc đen bay múa theo gió bên má, môi đỏ mọng mềm mại bật ra thanh âm cười lạnh nhạt: "Bốn vị trưởng lão tốt!"

Lại lần nữa khom thắt lưng lễ phép hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Kim trưởng lão lấy Bang chủ lệnh từ trong lòng ra, tiến lên một bước dài, đồng thời hai tay cung kính đưa Bang chủ lệnh trả lại cho Hiên Viên Diễm, Kim trưởng lão mở miệng hỏi: "Thiếu bang chủ, ngài lặng lẽ triệu bọn thuộc hạ tới đây, nhất định có chỉ thị đi?"

https://thuviensach.vn

"Để thành công dẫn môn chủ Sinh Tử Môn Thương Nguyệt quốc ra, ta đã chuẩn bị tạo ra một vở kịch kinh hồn phá đảm ở trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc. Cho nên. . ." Hiên Viên Diễm điểm nhẹ đầu, trước cất Bang chủ lệnh vào tay áo, tiếp theo hắn cầm tờ giấy tuyên thành màu trắng trên bàn viết chỉ thị đang mở ra ở trên bàn, đưa cho Kim trưởng lão đứng gần trước mặt mình.

"Tối nay cần toàn thể đệ tử Cái Bangxuất động, dựa theo chỉ thị trên giấy tuyên thành màu trắng ghi lại, ngao du toàn bộ Thương Nguyệt quốc thật tốt. Để vở kịch kinh hồn phá đảm này, sáng sớm ngày mai có thể trình diễn vô cùng xuất sắc trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 170: Lo Âu Thấp Thỏm

Đêm, càng lúc càng khuya.

Ánh trăng bạc mơ mộng chiếu khắp nơi, tựa như nữ tử kiều mỵ xấu hổ, ẩn dấu giữa tầng mây chồng lên nhauc. Giữa màn trời, còn sót lại những ngôi sao lấp lánh, chiếu xuống cảnh vật yên ắng mông lung.

Lúc này, bốn đạo bóng đen từ trong cửa sổ tử đàn lầu ba Thính Tùng cư, khách sạn Duyệt Lai, bay ra nhanh như sao băng. Gió đêm xao động từ từ chuyển lạnh, bốn đạo bóng đen nháy mắt biến mất dưới bóng đêm.

Dần dần, một chút ánh sáng còn lại cuối cùng của bầu trời đầy sao đã mờ nhạt, lưu luyến từ biệt thế giới, lắng lặng biến mất vào giữa tầng mây chồng lên nhau. Cùng với dạ tinh linh lặng yên không một tiếng động rời đi, một ngày mới bắt đầu –

Gió buổi sớm nhẹ nhàng phe phẩy, không khí trong lành lượn lờ quanh quẩn.

Bầu trời xanh như được gột rửa, một vòng mặt trời đỏ hé miệng cười sáng lạn, khéo léo rơi từng luồng ánh sáng tràn đầy sắc vàng rực rỡ, khiến vạn vật thế giới phủ thêm một tầng vải mỏng xinh đẹp rực rỡ.

Bầu trời quang đãng trong vắt, nắng ấm. Hôm nay, vốn là các con dân Thương Nguyệt quốc, tâm tình hẳn phải cảm thấy ngày tốt sung sướng dễ chịu.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, tình hình lại hoàn toàn ngược lại. Chỉ thấy các con dân Thương Nguyệt quốc, chẳng những mặt mỗi người bao phủ một tầng sương mù nồng đậm, tâm lại bị vây vào bên trong sự sợ hãi cực độ.

Trên cổng thành lớn nhỏ của Thương Nguyệt quốc, nhân số binh lính thủ thành, so với ngày trước, lại tang thêm vài lần. Bọn lính thủ thành mặc khôi giáp vừa dày vừa nặng, cầm giáo thương trong tay đứng trên cổng thành.

Gió buổi sớm nhẹ nhàng phe phẩy, chẳng qua là nghịch ngợm quay lại hướng đi, sắc mặt bọn lính thủ thành cực kỳ trầm trọng, trong hai tròng mắt liền lập tức phóng ra màu sắc vô cùng bối rối, kéo căng tinh thần lên hết nhìn đông tới nhìn tây.

Trong đế đô phồn vinh Thương Nguyệt quốc, tung hoành trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài, không chỉ có nhân số binh lính tuần tra gia tăng, mà mức độ bọn lính tuần tra, cũng so với trước mỗi ngày sáng trưa tối một lần, thay đổi thành nửa canh giờ một lần.

Thậm chí, trên phố lớn ngõ nhỏ đế đô Thương Nguyệt quốc, còn thường thường lặp đi lặp lại tiếng vó ngựa vang lên theo gió.

Chỉ thấy, nhóm ngự lâm quân vốn đóng giữ ở trong hoàng cung Thương Nguyệt quốc, đang một nhóm tiếp một nhóm, cưỡi tuấn mã cao lớn mà chạy qua như bay, mặt không chút thay đổi xét kĩ tình hình trong thành đế đô.

Mà trên phố lớn ngõ nhỏ của đế đô Thương Nguyệt quốc, những người đi đường nam nữ già trẻ lui tới, người người đều là bộ mặt cơ thịt run run liên tục, hai tròng mắt phóng ra tràn đầy màu sắc kinh hoảng, dường như bọn họ đang lo lắng tai ương cảnh máu me, bất cứ lúc nào tai họa sẽ xuống đến trên đầu chính mình.

https://thuviensach.vn

Một sáng tinh mơ này, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì vô cùng kinh khủng bố, mà lại khiến Thương Nguyệt quốc từ trên xuống dưới, mỗi người đều cảm thấy tinh thần hoảng loạn, bất an sợ hãi chứ?

Vị trí chính quyền trung ương đế đô Thương Nguyệt quốc, nền đá màu tím kéo dài, giữa không trung ngói lưu ly tím vểnh cao, phố quý tộcphía Bắc gọi là đường cẩm tú –

Dường như giữa lúc mặt trời sáng sớm bao phủ nhẽ nhại, một tòa trà lâu tương cam ngói tím đón gió cao ngất. Bức hoành trà lâu này là màu vàng kim, sáu chữ trên bức hoành màu đỏ thắm, sáu chữ to màu đỏ thắm kia – đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt.

Đúng vậy, đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt và đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt, tình huống hoàn toàn như nhau.

Sở dĩ bức hoành của đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt màu vàng kim, sáu chữ trên bức hoành màu đỏ thắm, là vì bức hoành vàng kim này do lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc ban cho, chữ to màu đỏ thắm do đích thân lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc đề chữ.

Đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt quốc, nóc nhà cao cao là màu lam, giữa nóc nhà cao cao màu lam, chạm trổ vô số đám mây trắng tinh, tựa như một bức họa mây trắng tuyệt mỹ thản nhiên bồng bềnh trôi trên bầu trời xanh.

Bốn phía bức tường đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt quốc, lại tựa như bốn bức tranh phong cảnh vườn trà xanh xanh biếc biếc, ý cây trà xanh kéo dài dằng dặc liên tục, vô số con suối nhỏ trong suốt uốn lượn ở giữa.

Đối với đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt quốc, hình dung của dân chúng Thương Nguyệt quốc là như vậy: người giàu có một ly trà, người nghèo nửa năm lương. Người giàu có một bữa cơm, người nghèo mười năm mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Giá tiêu phí ở đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt quốc vô cùng đắt, khiến dân chúng bình thường ở Thương Nguyệt quốc, chỉ dám ở xa đứng ngoài quan sát cảm khái. Có thể tiến vào trong đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt quốc, thưởng thức một ly trà sáng thơm ngát, hưởng một bữa điểm tâm sáng mỹ vị, đều là những người thương nhân giàu bạc vạn ở Thương Nguyệt quốc.

Đại chưởng quỹ đệ nhất trà lâu Thương Nguyệt, là Ngân trưởng lão, cửu đại trưởng lão Cái Bang, quản lí sự vụ phái Tịnh Y.

Rạng sáng đêm qua, Ngân trưởng lão dẫn đầu vô số đệ tử Cái Bang, lặng lẽ đi khắp lãnh thổ mênh mông ở Thương Nguyệt quốc, hai tai lúc này hoàn toàn không nghe thấy trong đại sảnh trà lâu, nhóm thương nhân giàu có bạc vạn ở Thương Nguyệt quốc, kinh hãi e sợ nghị luận một đại sự kinh hồn.

Ngân trưởng lão mệt mỏi vô cùng, người nào đó đang lịch sự tao nhã nằm ở trên bàn trà cực lớn trong sương phòng, trên người choàng phủ một cái chăn gấm giá trị xa xỉ, tiếng ngáy ngủ lớn liên tục.

Giờ này lúc trước, sợ chỉ có hai ba thương nhân giàu có Thương Nguyệt quốc, tiến vào trong đệ nhất trà lâu uống trà dùng điểm tâm sáng, cũng sẽ có hơn mười vị nữ tử trẻ tuổi thân y phục màu xanh biếc đi ra, trên y phục màu xanh biếc xinh đẹp thêu lá trà xanh ngọc biếc.

Những nữ tử trẻ tuổi thân y phục màu xanh biếc, tay đều sẽ giương một cái ô hoa màu sắc diễm lệ, khẽ hát bài ca kỹ thuật múa vòng tràn đầy uyển chuyển, thương nhân giàu tiến vào thưởng thức một chút trà và điểm tâm sáng.

Thế mà hôm nay, khiến cho nhóm thương nhân ngồi đầy ở đại sảnh đệ nhất trà lâu, căn bản không có tâm tình nghe thanh âm tuyệt diệu của mỹ

https://thuviensach.vn

nhân, thưởng thức kĩ thuật múa thướt tha của mỹ nhân, cũng càng không có tâm tình hưởng trà sáng thơm ngát và điểm tâm sáng tốt đẹp.

Bọn họ không chỉ nhất trí khiển trách cho nữ tử trẻ tuổi giúp vui lui đi, trên bàn bày biện trà và điểm tâm sáng, căn bản một ngụm cũng đều không có động qua.

Bọn họ giờ khắc này, đang vây quanh tụ họ lại cùng một chỗ, bảy miệng tám lưỡi mà nghị luận một sự kiện, một sự kiện khiến cả Thương Nguyệt quốc từ trên xuống dưới, lòng người vô cùng kinh hãi, hoảng sợ.

Một gã nam tử trung niên trên ngón cái đeo một chiếc nhẫn phỉ thúy cực lớn, sắc mặt hết sức trắng bệch, khóe môi vô cùng run run nói: "Tại sao lại như vậy, hai năm trước không phải Sinh Tử Môn từ trong chốn giang hồ mai danh ẩn tích sao, giờ đây tại sao Sinh Tử lệnh lại tái xuất giang hồ rồi?"

Sinh Tử lệnh, một tấm lệnh bài bằng gỗ. Mặt trước lệnh bài có màu đen, trên mặt có chạm khắc đồ án một đầu khô lâu kinh khủng. Mặt sau lệnh bài lại có màu trắng, trên mặt có chạm khắc đồ án một đoản kiếm nhuộm máu âm u.

Trước khi người Sinh Tử Môn tiến hành câu hồn đoạt mạng, bình thường sẽ đưa trước cho người sắp lấy mạng, một tấm lệnh bài Sinh Tử lệnh. Người nhận được Sinh Tử lệnh, một ngày sau nhất định sẽ bị diệt môn thê thảm.

Một gã nam tử trung niên khác bên hông đeo vô số khuyên tai vàng, thịt mỡ trên mặt không ngừng run rẩy, sợ hãi, cổ họng khó khan nuốt nước bọt nói: "Toàn bộ bang phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc chúng ta, bất luận là đại bang phái tiếng tăm truyền xa, hay là tiểu bang phái yên lặng vô danh, vậy mà tất cả đều nhận được Sinh Tử lệnh. Đây không phải có ý nghĩa...."

https://thuviensach.vn

Dựa vào thông lệ ngày trước, người trong Sinh Tử Môn âm tàn ác độc, hễ là một đại môn phái trong chốn giang hồ trước bị tiêu diệt, đến phiên cái thứ hai bị huyết tẩy diệt môn , đó là một đại thần quyền cao chức trọng nào đó trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc. Sau đó, đến phiên cái thứ ba bị diệt môn, tất sẽ là một vị phú thương giàu có lớn gia thế hiển hách nào đó trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc.

Nhưng mà bây giờ, môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đều nhận được Sinh Tử lệnh khủng bố. Nghe được, liền ngay cả thiên hạ đệ nhất đại bang, Cái Bang cũng không có ngoại lệ.

Chẳng phải có ý nghĩa… Tất cả bang phái bị huyết tẩy, đến phiên cái thứ hai bị huyết tẩy diệt môn, đó là tất cả đại thần trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, như vậy đến phiên cái thứ ba bị diệt môn, không phải là tất cả phú thương giàu có gia thế hiển hách trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc sao?

Môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đa số môn phái đều đề phòng vô cùng sâm nghiêm, canh phòng bên trong quả thực kín không kẽ hở, liền ngay cả một con ruồi hoặc một con muỗi đều rất khó bay vào .

Nhưng mà, tất cả bọn họ đều không có nhận ra được, đến cuối cùng người Sinh Tử Môn đã đưa Sinh Tử lệnh đến các môn phái như thế nào. Bọn họ chỉ biết một chút là, đêm qua vốn không có tiếng động gì khác thường, cho đến khi…

Thời điểm trời bắt đầu mịt mờ, Sinh Tử Môn chế ra Sinh Tử lệnh, lại có thể cắm thật sâu vào chưởng môn của bọn họ, một cái cứng như đá trước phòng ngủ trên hành lang dài.

Giờ đây, liền ngay cả những cao thủ võ lâm trong chốn giang hồ này, người người đều cảm thấy lo sốt vó, đứng ngồi không yên. Chỉ dựa vào bọn

https://thuviensach.vn

hộ vệ thân thủ bình thường trong phủ của nhóm phú thương, thí sao có thể ngăn cản được Sinh Tử Môn huyết tẩy tàn nhẫn chứ?

Một gã nam tử trung niên trên tay áo và vạt áo gấm, nạm mấy trăm khỏa trân châu lớn tinh tế, mà một viên trân châu lớn đều có giá trị vạn kim, hai tay thấm đầy mồ hôi lạnh, huyết sắc trên mặt mất hết, có chút lo lắng nói: "Ta vốn không có đắc tội người Sinh Tử Môn a, vì sao người Sinh Tử Môn muốn tới cửa diệt môn chứ?"

Hắn thừa nhận, chính mình luôn luôn ngược đãi hà khắc người làm mướn, càng luôn luôn nhái một ít hàng hóa làm hàng nhái, bán cho nhóm người ngu xuẩn không phân biệt được hàng hóa mua. Chẳng lẽ. . . những nhóm người mua ngu xuẩn bị hắn lừa gạt, giữa lại xen lẫn người Sinh Tử Môn?

Năm nam tử trong này run run giọng nói vừa mới hạ xuống, thanh âm người khác lập tức vô cùng chỉnh tề, lại hết sức sợ hãi mở miệng nói: "Chúng ta cũng không có đắc tội người Sinh Tử Môn a?"

Lời nói mặc nhiên dù là như vậy, nhưng những người này lại lo lắng giống nhau không thôi. Bọn họ vì muốn mở rộng việc buôn bán của chính mình, từng hại không ít người, khiến những người đó thê ly tử tán. Cũng đã từng tàn nhẫn dùng roi đánh người làm, ác độc nhục mạ nha hoàn.

Có đôi khi, có người lôi thôi không sạch sẽ không cẩn thận va phải người bọn họ, làm bẩn y phục giá trị xa xỉ của bọn họ, bọn họ cũng từng gọi người tát thật mạnh người lôi thôi không sạch sẽ. Hay là. . . trong những người này, liền xen lẫn người Sinh Tử Môn, do đó khiến cho bọn họ sắp bị tử kiếp huyết tẩy diệt môn?

"Vậy phải làm sao cho tốt bây giờ a? Sinh tử lệnh vừa ra, người Sinh Tử Môn nhất định sẽ lấy mạng, hơn nữa tuyệt sẽ không thất thủ. Chẳng lẽ. . . Chúng ta cứ sợ hãi chờ người Sinh Tử Môn lấy mạng như vậy?"

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc nhóm phú thương trong đại sảnh đệ nhất trà lâu, nắm nắm đầu, kéo kéo tóc, gãi gãi đùi, cào cào hai má, lau mồ hôi lạnh, thảo luận nổi lên lộn xộn tìm kễ ứng đối, tầng cao nhất đệ nhất trà lâu, trong gian sương phòng lịch sự tao nhã vô cùng –

Một nam tử trẻ tuổi thân cẩm phục đẹp đẽ quý giá, giờ phút này vẫn không nhúc nhích mà đứng đối diện cửa sổ. Đại sảnh trà lâu truyền đến thanh âm ồn ào, đều bị người nam tử trẻ tuổi thu vào trong tai.

Ngay cả khi ánh sáng buổi sớm chiếu vào, màu vàng rực đã bao phủ tràn đầy ở tại trên người nam tử trẻ tuổi, nhưng toàn thân nam tử trẻ tuổi này, lại không có phóng ra một tia lo lắng, trong hai tròng mắt lại chứa đựng sát khí nồng đậm lạnh như băng…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 171: Môn Chủ Hiện Thân

Thời gian chậm rãi trôi qua, một mảnh lá cây xanh tản ra mùi thơm nhàn nhạt, không biết ở chỗ nào mà chầm chậm đến.

Giữa lúc gió buổi sớm nghịch ngợm vui đùa phe phẩy, thản nhiên từ cửa sổ hoàn toàn rộng mở, lá cây xanh thơm mát lay động theo chiều gió vào trong sương phòng, vui sướng xoay múa ở đầu vai trái nam tử trẻ tuổi.

Đứng đối diện cửa sổ, hai đôi mắt nam tử trẻ tuổi phủ đầy sương lạnh, thân hình vốn như bị hoá đá, dường như bởi vì cảm thấy một mảnh lá cây xanh này quấy rầy, rốt cục động đậy.

Cổ tay trái bỗng chốc giơ lên, lá cây xanh thơm mát vui sướng múa, bị ngón trỏ trái của nam tử trẻ tuổi kẹp lấy.

Ngón giữa và ngón trỏ trắng nõn của nam tử trẻ tuổi, nhẹ nhàng vuốt phẳng một cái, lá cây xanh thơm mát vốn xanh ngọc ướt át, trong nháy mắt hóa thành bột phấn rơi xuống trên mặt đất trong sương phòng.

Nam tử trẻ tuổi xoay người lại, di chuyển ngồi xuống trên ghế. Đối diện ghế là một cái bàn trà màu xanh biếc, trên bàn trà đặt một ly trà ngọc khắc hoa, sắc màu nước trà trong chén đều đặn, hương vị thơm và tinh khiết.

Nóc sương phòng, giống với nóc đại sảnh, tựa như một bức tranh mây trắng thản nhiên trôi lơ lửng trên bầu trời xanh tuyệt mỹ.

https://thuviensach.vn

Bốn phía vách tường sương phòng, cũng giống với bốn vách tường đại sảnh, tựa như bốn bức tranh phong cảnh vườn trà xanh xanh biếc biếc, trà xanh kéo dài dằng dặc liên tục, vô số con suối nhỏ trong suốt uốn lượn ở giữa.

Nếu như đổi lại lúc trước, đặt mình trong hoàn cảnh tú nhã như thế, mũi ngửi thấy hương thơm trà quanh quẩn như thế, nam tử trẻ tuổi sớm cũng đã trà không say người, người tự say rồi!

Nhưng mà hôm nay, nam tử trẻ tuổi phẩm trà xanh hưng trí dạt dào, đều bị chốn giang hồ trong vòng một đêm, bỗng nhiên xuất hiện mộc bài Sinh Tử lệnh hắc bạch, đã tiêu hủy không còn sót lại chút gì.

Đôi mắt đen híp lại phun ra sát khí nồng đậm, khiến trong sương phòng thấm màu vàng rực tràn đầy từng đợt từng đợt, phảng phất lây dính hàn khí của nam tử trẻ tuổi, từ trong áo lấy ra một đồ vật.

Nam tử trẻ tuổi từ trong áo lấy ra gì đó, đúng là mộc bài Sinh Tử lệnh bỗng nhiên xuất hiện trong chốn giang hồ.

Ngón trỏ trái thon dài, khẽ bắn tới thân ly trà ngọc khắc hoa một cái, vài giọt nước trà màu xanh từ trong chén vọt ra ngoài, bắn tung tóe đến trên tay phải nam tử trẻ tuổi đang lúc cầm mộc bài Sinh Tử lệnh.

Mộc bài Sinh Tử lệnh của Sinh Tử Môn, cho dù chỉ lây dính một giọt trà, Sinh Tử lệnh vốn tản ra mùi gỗ, sẽ lập tức tăng thêm một chút mùi máu tươi nhàn nhạt.

Tay phải nam tử trẻ tuổi cầm mộc bài Sinh Tử lệnh, sau khi bị lây dính vài giọt nước trà màu xanh, không khí tươi mát bên trong có chút lay động, nhất thời nhiều thêm một chút mùi máu tươi nhàn nhạt.

"Ngoại trừ vẻ bề ngoài được tạo ra giống nhau như đúc, liền ngay cả mùi cũng giống." Ngón tay nam tử trẻ tuổi khẽ xoay chuyển tấm mộc bài

https://thuviensach.vn

Sinh Tử lệnh, đôi mắt đen không khỏi híp sâu một ít nói: "Ngươi... đến cuối cùng là loại người nào?"

Nếu không có hắn là môn chủ Sinh Tử Môn, nếu không có môn chủ hắn căn bản không có hạ mệnh lệnh này, khiến cho mười đại hộ pháp trong Sinh Tử Môn, đối với các môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đưa lên Sinh Tử lệnh cảnh cáo thị uy câu hồn đoạt mạng.

Hắn… tuyệt đối sẽ cầm tấm mộc bài Sinh Tử lệnh giả mạo trong tay này, khiến cho các thập đại hộ pháp trong Sinh Tử Môn, dùng mộc bài Sinh Tử lệnh để tiến hành thị uy cảnh cáo trước tiên, sẽ câu hồn đoạt mạng kẻ chân chính.

Môn chủ Sinh Tử Môn ẩn phía sau màn, là thân phận trong bóng tối hắn dùng đến câu hồn đoạt mạng. Mà một thân phận khác trước ánh sáng của hắn, lại là người người trong lãnh thổ Thương Nguyệt đều biết...

Tấm mộc bài Sinh Tử lệnh giả mạo này, là lúc trước khi hắn đi đến phái Hoa Sơn, từ trên tay chưởng môn phái Hoa Sơn rơi vào tay .

Hôm nay một sáng tinh mơ, các môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đều thả ra bên ngoài tin tức vô cùng kinh hãi, nói bọn họ nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh thị uy cảnh cáo của Sinh Tử Môn.

Trong lòng hắn cảm thấy kinh ngạc khiếp sợ, lập tức lợi dụng thân phận ngoài ánh sáng của mình, đi đến phái Hoa Sơn, phái Điểm Thương, phái Không Động vân vân…, vài môn phái đều nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh, vài tên chưởng môn cùng với hắn có giao tình không tồi, hỏi ý bọn họ một chút đến cuối cùng là nhận được Sinh Tử lệnh như thế nào.

Khi hắn biết được vài tên chưởng môn võ công tuyệt đỉnh, vậy mà tất cả đều hồn nhiên không biết dưới tình huống nào, lúc nào nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh giả, kinh ngạc khiếp sợ trong lòng hắn nháy mắt tăng lên tới điểm cao nhất.

https://thuviensach.vn

Trước kia, trừ phi môn chủ Sinh Tử Môn hắn tự thân xuất mã, đối với người trong môn phái sắp câu hồn đoạt mạng, đưa lên Sinh Tử lệnh thị uy cảnh cáo, mới có thể hoàn toàn không kinh động đến người trong môn phái.

Nếu là từ thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn xuất mã, mặc dù có thể đưa Sinh Tử lệnh thị uy cảnh cáo đến, ít nhiều vẫn sẽ kinh động đến người trong môn phái.

Nhưng mà, người làm ra mộc bài Sinh Tử lệnh giả này, vậy mà…

Trong một đêm lúc đó, khiến các môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, tất cả đều nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh giả, hơn nữa dựa vào các môn phái thả ra tin tức bên ngoài, bọn họ đều hồn nhiên không biết dưới tình huống nào, nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh giả.

Phải biết rằng, các môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, cho dù cộng lại cũng không đến một trăm, ít nhất cũng có đến mười cái.

Hơn nữa, khoảng cách giữa các môn phái này, có các môn phái tuy rằng chỉ cách xa nhau vài chục dặm, có cái cũng cách xa nhau vài trăm dặm, càng thậm chí... có môn phái gần như cách xa nhau tới hai ngàn dặm.

Mặc dù toàn bộ đệ tử Sinh Tử Môn xuất động, trong một đêm lúc đó, nhiều nhất cũng chỉ có thể đưa đến các môn phái phạm vi trong vòng trăm dặm lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đưa lên Sinh Tử lệnh thị uy cảnh cáo a.

Rốt cuộc là thần thánh phương nào, thế lực lại có thể khổng lồ kinh khủng như thế.

Có thể ở trong một đêm lúc đó, khiến toàn bộ các môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, tất cả đều nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh giả, mà còn không có làm gì để người trong môn phái phát hiện chứ?

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay môn chủ Sinh Tử Môn bỗng chốc nắm chặt một cái, cầm mộc bài Sinh Tử lệnh giả trong tay, bóp nát thành từ vụn gỗ lạnh như băng.

Không khí xơ xác tiêu điều quanh quẩn, cổ tay trắng nõn giương lên, môn chủ Sinh Tử Môn ném vụn gỗ trong gió sớm, tay phải bưng lên ly trà ngọc khắc hoa trên bàn, mắt cúi xuống hời hợt nhấp một ngụm nước trà hơi lạnh trong chén.

Người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh, đến cuối cùng có cái ý đồ gì chứ? Chẳng lẽ… người này thật sự chuẩn bị ở trong một đêm lúc đó, tàn sát huyết tẩy toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc?

Những môn phái lớn nhỏ, nhân số cộng lại tuyệt sẽ không thấp hơn trăm vạn người, mặc dù không nói đến những người này người người đều có thân thủ tuyệt đỉnh, mỗi người ít nhất cũng đều không phải là người lương thiện luyện công phu.

Trong một đêm lúc đó, khiến toàn bộ môn phái nhận được mộc bài Sinh Tử lệnh giả, thực sự khiến người ta cảm thấy ngạc nhiên khiếp sợ, không thể tưởng tượng được.

Nhưng nếu mà trong một đêm lúc đó, khiến toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, từ trong chốn giang hồ hoàn toàn biến mất, mặc dù xuất động toàn bộ quân đội Thương Nguyệt quốc, cũng tuyệt đối không có khả năng làm được a?

Được rồi, cho dù người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh thần thông quảng đại, thật sự có năng lực khủng bố ở trong một đêm lúc đó, tiêu diệt hết toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc. Nhưng mà… hắn vì sao phải mượn danh nghĩa Sinh Tử Môn, tiến hành câu hồn đoạt mạng đối với toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc chứ?

Chẳng lẽ… người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh, sở dĩ lại làm ra động tĩnh lớn đến mức như vậy, thực ra mục tiêu chân chính muốn đối phó, là

https://thuviensach.vn

hắn vẫn ẩn chỗ trong bóng tối, làm người đời không biết được căn cứ biết bí mật của Sinh Tử Môn sao?

Trước kia Sinh Tử Môn hắn tác phong làm việc, sau khi huyết tẩy mỗi một môn phái, tiếp theo nhất định sẽ huyết tẩy một gia tộc đại thần, sau đó lại huyết tẩy một phủ đệ của phú thương giàu có.

Hắn cũng không phải là người tàn sát thành tính, lấy thị huyết làm vui. Sở dĩ hắn lại làm đến mức như vậy, tất nhiên là có nguyên nhân .

Nếu hắn không diệt sạch những người đó, bọn họ sớm hay muộn cũng có một ngày tới diệt trừ hắn. Có điều, nguyên nhân này ngoài những người có liên quan ra, người còn lại không có cách nào biết được .

Nay, người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh, khiến toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc đều nhận được Sinh Tử lệnh.

Mặc dù hắn sẽ không thật sự huyết tẩy môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, nhưng tất cả các đại thần trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, đã không có tâm ứng phó việc triều chính. Tất cả các phú thương giàu có trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, cũng không có tâm mở cửa hàng làm ăn buôn bán.

Mà ngay cả dân chúng bình thường trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, mỗi người cũng bắt đầu cảm thấy bất an, sợ sẽ gặp tai họa tử kiếp bất ngờ khó có thể đoán trước được, có người thậm chí cũng không dám ra cửa mua đồ .

Dân tâm đại loạn, quốc gia rung chuyển a!

Nếu như không nhanh thu xếp kết thúc hết, một việc này khiến Thương Nguyệt quốc từ trên xuống dưới, mỗi người đều vô cùng kinh hãi, không cần chờ đến quốc gia rình quốc gia hắn như hổ rình mồi, phát động

https://thuviensach.vn

đại quân tới xâm lược đạp lên ranh giới Thương Nguyệt quốc, Thương Nguyệt quốc sẽ tự thân sụp đổ.

Thùng thùng thùng – ngay lúc tâm trạng môn chủ Sinh Tử Môn loạn như ma, thời điểm hai bên huyệt thái dương dần dần nổi lên đau nhức, cửa gỗ màu xanh sương phòng lịch sự tao nhã, bị người nhẹ nhàng gõ vang lên.

Cửa sương phòng kẽo kẹt một tiếng bị đẩy ra, hai nam tử trung niên thoạt nhìn hào hoa phong nhã, nhưng trong hai đôi mắt lại tràn đầy lệ khí lạnh lẽo, sau khi cửa bỗng chốc đóng lại, hai bóng dáng nam tử trung niên nhanh như gió nhảy lên trước bàn trà.

Quỳ một gối xuống dưới chân môn chủ Sinh Tử Môn, hai gã nam tử trung niên trông hào hoa phong nhã, kì thực võ công thâm tàng tuyệt đỉnh, thanh âm đè thấp mở miệng đồng thời nói: "Thuộc hạ tham kiến chủ tử, thỉnh chủ tử phân phó!"

Ngửa đầu một cái, uống cạn nước trà hơi lạnh trong chén, môn chủ Sinh Tử Môn cầm ly trà trong tay nhẹ đặt trên bàn. Đầu ngón tay thon dài của môn chủ Sinh Tử Môn di động qua lại trên mặt bàn, trong hai đôi mắt chứa đựng sát khí đẫm máu vô cùng nồng đậm.

Bạc môi môn chủ Sinh Tử Môn cũng không có mở, nhưng thanh âm lạnh lùng của hắn, lại theo gió buổi sớm đánh úp vào trong tai hai gã nam tử trung niên. Để đề phòng tai vách mạch rừng, môn chủ Sinh Tử Môn thúc dục nội lực truyền chỉ thị của mình bằng âm cho hai gã nam tử trung niên.

– Trương hộ pháp, điều động toàn bộ ám vệ trong thành đế đô, để cho bọn họ tra xét cẩn thận, gần đây trong thành đế đô có gương mặt xa lạ hay không, hoặc dấu vết của khả nghi xuất hiện.

Nếu có phát hiện gương mặt xa lạ, hoặc bộ dạng người khả nghi xuất hiện, nhớ rõ không được đả thảo kinh xà, âm thầm điều tra nơi ở của người có bộ dạng khả nghi, sau đó nhanh chóng bẩm báo cho bản môn chủ.

https://thuviensach.vn

– Lục hộ pháp, ngươi lặng lẽ trở về Sinh Tử Môn một chuyến, truyền đạt chỉ thị của ta đến phó môn chủ. Điều động toàn thể đệ tử Sinh Tử Môn, ẩn núp chỗ tối ở các đại môn phái trong vòng phạm vi trăm dặm ở đế đô, chú ý chặt chẽ tình hình những môn phái này.

Nếu thật sự có người tập kích tàn sát giết những môn phái này, đệ tử Sinh Tử Môn tuyệt đối không được hiện thân. Đợi khi những người tập kích tàn sát giết rút lui, đệ tử Sinh Tử Môn lập tức bám sát theo dõi, xem điểm dừng chân cuối cùng của bọn hắn ở nơi nào.

– Thuộc hạ lĩnh mệnh!

Hai gã nam tử trung niên thúc dục nội lực truyền âm như nhau, lưng vốn thẳng tắp, liền khom lưng cung kính hướng về phía môn chủ Sinh Tử Môn, đồng thời bọn họ từ trên mặt đất đứng lên, mặt không chút thay đổi rời khỏi sương phòng lịch sự tao nhã…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 172: Yên Tĩnh Trước Bão Táp

Mặt trời sáng sớm trở thành mặt trời chiều, mặt trời chiều không lưu lại lâu trên trần thế, mặt trời rất nhanh liền lặn xuống phía tây, chỉ để lại một mảnh nắng chiều vô cùng tươi đẹp rực rỡ, khiến trên mặt đất mạ một tầng vải mỏng chói mắt xinh đẹp.

Dần dần, ánh nắng chiều cũng ngượng ngùng mà biến mất.

Dưới sự vẫy gọi của yêu tinh đêm dịu dàng, một vầng trăng sáng tinh khiết cùng vô số ngôi sao dày đặc, điệu bộ giống như đang tranh nhau phát ra ánh sáng hết sức rực rỡ, khiến bầu trời mênh mông trở thành một bức tranh đẹp vô cùng.

Lầu ba khách sạn Duyệt lai, trong Thính Tùng cư lịch sự tao nhã –

Ánh nến đỏ xinh đẹp chiếu sáng, lay động theo làn gió đêm nhanh nhẹn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sóng vai nhau ngồi xuống trước bàn trúc màu xanh biếc, tóc mai bên tai thi thoảng cọ xát thân mật lẫn nhau, tiếng cười hoan hô liên tục không ngừng, hơi thở hạnh phúc ngọt ngào khiến lòng người ngây ngất, tràn ngập khắp ngõ ngách trong Thính Tùng cư.

“Vở kịch kinh hồn giờ đã hạ màn rồi, vở kịch phá đảm ngày mai một khi diễn ra…” Cánh tay trái ôm eo nhỏ mềm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cầm thìa bạc trong có canh cá trích hương vị thơm ngon, Hiên Viên Diễm đưa tới trước bờ môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tuấn mày ma mị khẽ nhíu nói: " Vị môn chủ thần bí này của Sinh

https://thuviensach.vn

Tử Môn, e rằng không chỉ phẫn nộ muốn phát điên, càng sẽ phẫn nộ muốn hộc máu."

Môi đỏ mọng nhẹ ngậm thìa bạc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hưởng dùng hết canh cá trích thơm ngon trong thìa bạc, chiếc đũa gắp lấy trứng gà cuộn xốp giòn đưa về phía bạc môi của Hiên Viên Diễm, thanh âm cười tà lưu luyến trả lời: "Quản hắn bị phát điên, hay là hộc máu chứ, chỉ cần đừng giận đến điên là tốt rồi."

Đôi mắt đen đẹp của Hiên Viên Diễm lưu chuyển, khẽ cắn một nửa trứng gà cuộn xốp giòn đang được đũa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt gắp vào trong bạc môi, thanh âm cười tràn đầy ôn nhu nói: "Nếu như hắn bất hạnh giận đến điên rồi, màn kịch thứ ba tiếp theo càng thêm vô cùng tuyệt vời, nhưng mà hắn không còn có cách nào tự mình tham diễn rồi. Điều này đối với hắn mà nói, nhất định là tiếc nuối lớn nhất đời người."

Cầm đôi đũa đang gắp một nửa trứng gà cuộn xốp giòn khác, đưa vào trong môi đỏ mọng của mình, nhai chậm nuốt kĩ một hồi sau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhàn nhạt nâng lên ngón tay trắng thon dài, điểm nhẹ hạt thông ngô trong đĩa sứ hoa xanh, đầu hơi nghiêng hỏi: "Đúng rồi , Diễm! Địa điểm diễn ra màn kịch thứ ba hết sức tuyệt vời này, chàng đã chọn lựa tốt không?"

"Ừ, chọn lựa tốt lắm. Địa điểm diễn ra màn kịch thứ ba tuyệt vời này, ta đã nói qua với Thiết trưởng lão, đợi vở kịch phá đảm ngày mai hạ màn, Thiết trưởng lão sẽ thuận tiện dẫn theo đệ tử trong bang, trang trí địa điểm diễn ra màn kịch thứ ba tuyệt vời này cho thật tốt."

Bạc môi Hiên Viên Diễm đang lúc cười trả lời, nắm lấy thìa bạc trong tay, duỗi tới đĩa sứ hoa xanh đựng hạt thông ngô trước mặt, múc đầy một thìa hạt thông ngô hương vị ngọt ngào, Hiên Viên Diễm đưa thìa bạc đến bên môi đỏ mọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, một bên thưởng thức cao lương mỹ vị ngon miệng, một bên mi mục cười truyền đến thâm tình nồng đậm, khiến hương vị đồ ăn quanh quẩn trong Thính Tùng cư, tình yêu lan ra là lúc…

Tại các cổng thành lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, bọn lính thủ thành thân giáp sắt vô cùng nặng, cầm giáo thương lóe ra hàn quang trong tay, nhưng là bộ dạng biểu tình nghiêm trọng, tùy thời khai chiến cường địch sắp xảy ra.

Mỗi một cổng thành trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, mỗi lần cách xa hai thước, liền treo cao một cái đèn lồng màu đỏ cực lớn. Nhân số bọn lính thủ thành, cũng so với ban ngày tang thêm càng nhiều, hầu như bọn họ đứng chi chít khiến người kinh sợ.

Không chỉ có các cổng thành Thương Nguyệt quốc, trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc, cũng ba bước một trạm gác, năm bước một trạm gác, đứng đầy binh lính thân giáp sắt vô cùng nặng, cầm giáo thương lóe ra hàn quang trong tay.

Trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, tràn ngập lệ khí u ám lạnh lẽo, mà trong Tường Khôn điện ở hoàng cung Thương Nguyệt quốc, cũng tràn ngập lệ khí u ám lạnh lẽo.

Tường Khôn điện – cung điện của thái tử Dạ Dật Phong Thương Nguyệt quốc, bốn phía hành lang Tường Khôn điện màu vàng, núi giả tinh xảo ngạo nghễ đứng vững trước gió, thác suối múa bắn tung tóe những hạt châu trong suốt, long lanh, giống hoa tươi sặc sỡ quý hiếm tô điểm ở giữa, cảnh sắc tuyệt đẹp tưởng chừng như thơ như ảo.

Trên màn trời xanh âm u, trăng sáng và đầy sao tận tình phủ lên ánh sáng bạc rực rỡ. Nhưng mà, ánh sáng bạc rực rỡ vô cùng dịu dàng không

https://thuviensach.vn

chút nào che dấu được, tầng tầng lớp lớp sát khí âm lãnh đan vào nhau ở bốn phía cảnh sắc xinh đẹp như họa của Tường Khôn điện.

Sát khí hết sức âm lãnh, đến từ trong Tường Khôn điện rường cột chạm trổ, Dạ Dật Phong mặc bộ thái tử bào sắc vàng hơi đỏ trên người, giờ này khắc này thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong đang đứng ở trước bàn sách.

Trên bàn sách đặt một kim đỉnh khắc hoa, mùi thơm đàn hương trong đỉnh nồng đậm lay động thanh thoát theo gió. Ngoài kim đỉnh đốt đàn hương chậm rãi xao động phe phẩy ra, trên bàn sách còn bài trí bút, mực, giấy, nghiên mực giá trị xa xỉ.

Sáng sớm hôm nay Thương Nguyệt quốc phát sinh sự kiện lớn kinh phách như thế, khiến thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong phiền muộn trong lòng, bực bội nóng nảy, đang ở sử dụng phương thức luyện thư pháp, để có thể khiến cho chính mình tĩnh tâm an thần.

Đôi mắt đen của Dạ Dật Phong hời hợt rũ xuống, ngón tay đang lúc cầm cây bút lông chấm đầy mực đậm, không ngừng di động ở trên tờ giấy tuyên thành màu trắng. Trong chốc lát, một bức cuồng thảo rồng bay phượng múa, bừng bừng khí thế viết ở trên tờ giấy tuyên thành màu trắng.

Xuyên qua ánh nến đỏ rực mà nhìn tới, mỗi một lời văn chương dày đặc trên tờ giấy tuyên thành màu trắng, chứa đầy sức lực khí phách bạt ngàn quân, nhưng bên trong sức lực khí phách bạt ngàn quân này, lại ẩn từng đợt từng đợt sát khí lạnh lẽo.

Bởi vậy có thể thấy được, cho dù Dạ Dật Phong đang tập trung chăm chú luyện thư pháp, nhưng nội tâm của hắn lại đầy lửa giận, lại vẫn không có cách nào khắc chế mà từ cây bút lông quý hiếm, hết sức nhuần nhuyễn phóng xuống đến trên tờ giấy tuyên thành màu trắng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng bực dọc thở dài một hơi, cầm bút lông quý hiếm trong tay, nhẹ nhàng đặt ở trên bàn sách, Dạ Dật Phong chậm rãi cất bước đi tới bàn gỗ lim chạm trổ hoa mẫu đơn hồng nhạt đối diện bàn sách.

Bên cạnh bàn gỗ lim chạm trổ hoa mẫu đơn hồng nhạt, hai cung nữ dung mạo hết sức thanh tú, đang một trái một phải đứng yên ở hai bên.

Trên bàn gỗ lim chạm trổ hoa mẫu đơn hồng nhạt, ngoài trừ bài trí một ít món ăn đã nguội lạnh, còn thêm một bình ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ, cùng với một cái chén ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ.

Nhìn thấy Dạ Dật Phong đi tới, đầu tiên hai cung nữ cung kính khom thắt lưng. Sau đó, một cung nữ trong đó nhấc lên bình rượu ngọc lưu ly trên bàn, nghiêng đổ rượu vào trong chén ngọc lưu ly.

Một cung nữ khác, nghiêm chỉnh mở miệng khẽ hỏi: "Thái tử, đồ ăn đã lạnh rồi. Nô tỳ hủy bỏ những đồ ăn đã lạnh này, thay một bàn đồ ăn nóng khác cho thái tử ạ?"

Dạ Dật Phong ngồi xuống trên ghế gỗ lim khắc hoa, bưng chén ngọc lưu ly đựng rượu ngon trên bàn lên, bạc môi nhàn nhạt nhấp một ngụm rượu trong chén, đôi mắt đen của hắn mỉm cười nhìn hai cung nữ nói: "Ở đây không cần hầu hạ, hai người các ngươi đều lui ra đi."

"Vâng." Hai cung nữ nghe vậy, eo nhỏ phút chốc lại khom lần nữa, đối với Dạ Dật Phong cung kính làm lễ cáo lui, các nàng cúi đầu chậm rãi rời khỏi Tường Khôn điện nguy nga lộng lẫy.

Đến khi thấy bóng dáng hai cung nữ xinh đẹp hoàn toàn biến mất, trong đôi mắt đen của Dạ Dật Phong vốn hàm chứa ý cười nhu hòa, cũng trong nháy mắt không còn sót lại chút gì, hàn khí lạnh lẽo thay thế khiến da đầu người ta run lên.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong không có chút khẩu vị nào, đối với món ăn mỹ vị bày đặt trên bàn gỗ lim tuy rằng đã nguội lạnh, nhưng mùi thơm vẫn xộc vào mũi, từ đầu đến cuối một ngụm đều không có chạm qua.

Tay trái hắn mang theo bình ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ, tay phải bưng chén ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ, không ngừng nghiêng bình đổ rượu vào trong chén ngọc, lại liên tục đưa rượu trong chén ngọc vào trong bạc môi.

Cuối cùng, Dạ Dật Phong dứt khoát buông tay phải đang cầm chén ngọc lưu ly xuống.

Ngửa đầu nhìn nóc cung điện tràn đầy ánh sáng lung linh, đưa miệng bình ngọc lưu ly tới bên bạc môi, Dạ Dật Phong trực tiếp đổ rượu ngon còn thừa trong bình vào trong bụng.

Sau khi khiến rượu ngon trong bình ngọc không còn một giọt, trong đôi mắt đen Dạ Dật Phong hiện lên có chút men say, đặt bình ngọc một tiếng đông vang lên ở trên bàn gỗ lim, sau đó mày nhíu mặt nhăn đứng lên từ trên ghế gỗ lim.

Chậm rãi cất bước, Dạ Dật Phong đứng trước cửa sổ màu vàng mở rộng một nửa ở Tường Khôn điện.

Ngửa đầu, đôi mắt đen nhàn nhạt nhìn bầu trời đêm đầy sao ánh sáng rực rỡ lấp lánh, tuy rằng toàn thân chứa đầy sát khí nồng đậm, nhưng mà bạc môi Dạ Dật Phong thanh âm tràn ra, cũng vô cùng lạnh nhạt.

"Trước khi tinh phong huyết vũ đến, đương nhiên sẽ có khoảnh khắc yên tĩnh. Bản thân ta xem cho thật tốt, khoảnh khắc yên tĩnh trôi qua, ngươi… hoặc cũng là các ngươi, sẽ gây ra cho ta sóng biển dữ như thế nào?"

Nói xong, Dạ Dật Phong híp đôi mắt đen lại, hé ra khí tức vô cùng xơ xác tiêu điều khiến lòng người run sợ.

https://thuviensach.vn

Đã có người thần bí nhân bỗng nhiên hứng thú bừng bừng, muốn lãnh thổ Thương Nguyệt quốc dấy lên một hồi sóng gió, như vậy… hắn thái tử Thương Nguyệt quốc, liền bồi người thần bí này chơi một chút cho thật tốt.

Hắn sẽ khiến người thần bí này ẩn từ một nơi bí mật gần đó, hoặc là một đám người thần bí ẩn từ một nơi bí mật gần đó, biết rõ ràng, lãnh thổ Thương Nguyệt quốc cũng không phải là nơi tùy ý nhảy nhót , giá phải trả đó là máu tươi và sinh mệnh…

Cùng lúc đó –

Phạm vi trăm dặm trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, tồn tại tổng cộng có mười tám môn phái. Mười tám môn phái này, có môn phái uy danh hiển hách ở trong chốn giang hồ, có môn phái ở trong chốn giang hồ lại lặng lẽ vô danh.

Giờ này khắc này, dù là đại môn phái uy danh hiển hách ở trong chốn giang hồ, hay là môn phái nhỏ lặng lẽ vô danh ở trong chốn giang hồ. Tóm lại khu xung quanh những môn phái lớn nhỏ, ước chừng cách chỗ bí ẩn trong bóng tối hai ba cây số, mai phục vô số tên đệ tử Sinh Tử Môn võ công cao cường.

Những đệ tử Sinh Tử Môn mai phục chỗ bí mật trong bóng tối, đó là bọn họ phụng mệnh lệnh môn chủ Sinh Tử Môn, đặc biệt tới đây theo dõi chặt chẽ người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh kia, đến cuối cùng sẽ làm ra loại hành động kinh người nào đối với những môn phái nhận được Sinh Tử lệnh giả?

Bọn họ bắt đầu từ sáng sớm, đã mai phục ở tại khu xung quanh những môn phái lớn nhỏ. Người thần bí làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh, cho đến tận bây giờ, còn chưa có bắt đầu xuất hiện hành động gì. Chỉ có điều là…

Hiện giờ bóng đêm đã hoàn toàn buông xuống, đoán chừng người thần bí làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh kia, hắn là rất nhanh sẽ có hành động chứ?

https://thuviensach.vn

Hành động đi, chỉ cần người thần bí làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh có hành động, nhất định khó thoát khỏi nhiều cao thủ Sinh Tử Môn bọn họ theo dõi chặt chẽ như vậy.

Vô số đệ tử Sinh Tử Môn võ công cao cường, mai phục ở trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, ước lượng mười tám môn phái lớn nhỏ trong vòng phạm vi trăm dặm. Mà toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, canh phòng bên trong nghiêm ngặt cũng so với thường ngày vô số lần.

Toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, lớn nhỏ cộng lại ước chừng có mười mấy cái.

Giờ này khắc này, trong những môn phái lớn nhỏ này, hễ là nơi tối tăm, bất kể là góc chỗ hành lang dài, hay là trong viện bị bỏ quên đã thành phế tích, toàn bộ đều treo cao đèn lồng màu đỏ tươi chiếu sáng. Mà dưới mỗi một cái đèn lồng màu đỏ tươi treo cao, đệ tử đều đứng đông đúc cầm trong tay kiếm đao sắc bén…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 173: Sởn Cả Tóc Gáy

Phái Điểm Thương – là một trong những môn phái lớn uy danh hiển hách trong chốn giang hồ, môn phái này lấy tiễn pháp cao siêu bách phát bách trúng, đứng vững ở trong chốn võ lâm nhiều năm chưa đổ, chính điều mà họ gọi là tiễn pháp Điểm Thương, một mũi tên trúng họng.

Nhưng từ khi mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh cảnh báo, lại một lần nữa xuất hiện trong chốn giang hồ, hơn hơn nữa phái Điểm Thương lại bất hạnh nhận được mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh, sự khí phách trên nét mặt đệ tử phái Điểm Thương mất hết, thay vào đó là sắc mặt buồn rầu thê thảm.

Gần như trong một đêm, những môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, dưới tình huống tất cả lại không hề phát hiện, nhận được mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh biến mất đã lâu trong giang hồ.

Có thể thấy rằng, Sinh Tử Môn thần bí vẫn lấy ác danh ác độc âm tàn, đe dọa giang hồ Thương Nguyệt quốc, thế lực khủng bố này so với hai năm trước, lại càng thêm khiến cho người ta sởn cả tóc gáy.

Trên khắp hành lang ngang và dọc trong phái Điểm Thương, các đệ tử tay nắm chặt kiếm đao sắc bén, mồ hôi lạnh giống như hạt đậu tương chảy dọc khắp thân thể. các đệ tử cầm cung tiễn trong tay đứng bốn phía tường cao và trên đỉnh mái hiên, gió lạnh cũng không ngừng thổi mạnh quấn quanh xương sống.

Còn chưởng môn phái Điểm Thương ngồi ở trong đại sảnh, ánh nến đỏ rực tràn trề bao phủ, biểu tình trên mặt hắn thoạt nhìn vô cùng bình tĩnh,

https://thuviensach.vn

nhưng lòng lại giống như mười lăm cái thùng treo múc nước – bất ổn.

Chưa có ai nhìn thấy khuôn mặt thật sự của đệ tử Sinh Tử Môn, càng không có ai nhìn thấy khuôn mặt thật sự của môn chủ Sinh Tử Môn.

Người trong chốn giang hồ chỉ biết, một khi tung ra hắc bạch Sinh Tử lệnh báo hiệu, ngày kế người Sinh Tử Môn nhất định tới cửa tàn nhẫn lấy mạng, hơn nữa tuyệt đối sẽ không lưu lại một người sống.

Lúc này, hắn và các nhóm đệ tử phái Điểm Thương, đã làm tốt chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng mà… ngay cả như vậy, hắn và các nhóm đệ tử phái Điểm Thương, lại không có một chút tự tin có thể chiến thắng Sinh Tử Môn ác độc âm ngoan, do đó thành công tránh khỏi tử kiếp vô tình giáng xuống.

Trán chưởng môn phái Điểm Thương thấm đầy mồ hôi lạnh, bàn tay bóp nắm thành đấm rồi buông lỏng ra, đầu ngón tay chuyển tới trên bàn bên cạnh, cầm lấy một ly trà đã sớm nguội lạnh.

Bưng ly trà bằng sứ hoa xanh đến bên khóe miệng, môi chưởng môn phái Điểm Thương mất hết huyết sắc, cũng chậm rãi mở ra.

Nhưng mà, nước trà trong chén sớm đã nguội lạnh, cũng chỉ có một phần ba vào trong môi chưởng môn phái Điểm Thương. Hai phần ba nước trà khác, toàn bộ từ miệng chén nhẵn bóng, nhỏ giọt rơi đến trên cổ áo chưởng môn phái Điểm Thương.

Bởi lẽ… giữa lúc gió đêm từ từ phe phẩy xao động, ly trà bằng sứ hoa xanh lắc rung mãnh liệt.

Nguyên nhân khiến cho ly trà bằng sứ hoa xanh lắc rung mãnh liệt, là hai tay chưởng môn phái Điểm Thương bưng ly trà, lại không có cách nào kiềm chế run rẩy. Mà nguyên nhân khiến cho hai tay chưởng môn phái

https://thuviensach.vn

Điểm Thương không ngừng run rẩy, lại là tâm và linh hồn của chưởng môn phái Điểm Thương sợ hãi run rẩy…

Tối nay, lòng lo lắng không yên, người đứng ngồi không yên, hiển nhiên không chỉ có chưởng môn phái Điểm Thương, còn có các nhóm đệ tử phái Điểm Thương.

Trong tất cả các môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, lại không có môn phái nào không bố trí chồng chất đầy cơ quan ám khí xung quanh, đề phòng vô cùng nghiêm ngặt chứ?

Trong đại sảnh phái Thanh Hạc được bao phủ bởi ánh nến đỏ rực, chưởng môn phái Thanh Hạc tựa như kiến bò trên chảo nóng, sắc mặt vô cùng tái mét nhăn nhó, tới tới lui lui, hai tay không chỉ nắm chặt vũ khí nổi danh – Cửu Tiết nhuyễn tiên quét đầy kịch độc.

Bên hông trái hắn cắm một thanh trường kiếm sắc bén, bên hông phải giắt một dây xích sắt hàn quang lấp lánh, hai lưỡi câu nhỏ dáng như lưỡi hái buộc đầy trên hai bắp chân.

Trong đại sảnh Hắc Hổ bang ánh nến đỏ rực bao quanh, mặc dù hiện giờ người "Sinh Tử môn" còn chưa có bất kì động tĩnh đoạt mạng nào, Hắc Hổ bang bang chủ đang lúc cuộn chặt một cái dây đai thô to ở thắt lưng, cắm vô số chủy thủ.

Hai bàn tay thấm đầy mồ hôi lạnh, cũng sớm đã bóp nắm đến bầm tím, hai chuôi thanh đao to lớn chéo nhau giắt sau lưng hoàn toàn lạnh như băng.

Còn chưởng môn các đại môn phái còn lại trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, hai chân bọn họ dường như buộc chặt tảng đá lớn, thân hình vô cùng cứng ngắc dựa vào trên vách tường ở đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Có khi mười ngón tay bọn họ gắt gao níu kéo tóc, sắc mặt hết sức trắng bệch ngồi xổm trên mặt đất đại sảnh, trong miệng thì thào lẩm bẩm: Vì sao các ngươi còn chưa tới, vì sao còn chưa tới a?

Bên ngoài đêm càng yên tĩnh, lòng bọn họ càng sợ hãi bất an.

Mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh một khi đưa ra, dựa vào tác phong làm việc lúc trước của Sinh Tử Môn, người Sinh Tử Môn nhất định tới cửa lấy mạng.

Tối qua bọn họ nhận được mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh, tối nay khi giờ tý qua đi, đó là hôm sau. Cho nên, tối nay trước giờ tý người Sinh Tử Môn nhất định sẽ tới cửa tàn nhẫn đoạt mạng.

Nếu biết rõ tối nay cùng với người Sinh Tử Môn, sẽ không tránh khỏi một cuộc huyết chiến vô cùng thê thảm. Giờ này khắc này bọn họ cũng hy vọng người Sinh Tử Môn có thể hiện thân sớm một chút.

Bởi vì người Sinh Tử Môn xuất hiện càng trễ, đáy lòng bọn họ sẽ càng ngày càng sinh ra sợ hãi càng sâu. Đợi đến khi tâm lý bọn họ sụp đổ hoàn toàn đến ranh giới cuối cùng, bọn họ còn làm sao mà có sức đi ra nghênh chiến, vậy thì từ kiếp thật sự khó thoát.

Trong lúc thời gian chậm rãi trôi qua, giờ hợi đã lặng lẽ qua đi, mồ hôi lạnh trên người chưởng môn và đệ tử các đại môn phái rơi càng nhiều, trái tim cũng kéo căng chặt hơn.

Giờ hợi trôi qua, nay là giờ tý, bất cứ lúc nào người Sinh Tử Môn cũng có thể xuất hiện. Bên trong tất cả các môn phái lớn nhỏ Thương Nguyệt quốc, không khí lạnh lẽo phút chốc dường như đình chỉ di động, khiến chưởng môn và đệ tử các đại môn phái gần như hít thở không thông.

Nhưng mà, thời gian chậm rãi trôi đi, ngay cả giờ tý cũng đã qua.

https://thuviensach.vn

Nhưng bên trong tất cả các môn phái lớn nhỏ Thương Nguyệt quốc, không khí vẫn yên tĩnh thâm trầm đáng sợ như cũ, bởi vì các đại môn phái sợ hãi chờ "người trong Sinh Tử Môn ", vẫn không xuất hiện một chút động tĩnh.

Tại sao lại như vậy, giờ tý cũng đã qua, hiện giờ cũng đã là ngày thứ hai, vì sao người Sinh Tử Môn còn chưa hiện thân ra chứ?

Chẳng lẽ… người Sinh Tử Môn thấy bọn họ đề phòng vô cùng sâm nghiêm, có lẽ cảm thấy không có cách nào thành công lấy mạng. Cho nên, bọn họ liền phá vỡ thông lệ tàn sát lúc trước, tạm thời buông tha cho hành động lấy mạng diệt môn?

Cũng có lẽ… người Sinh Tử Môn kỳ thật đang chơi trò mèo bắt chuột? Người Sinh Tử Môn cố ý chậm chạp không hiện ra, là muốn khiến bọn hắn vô cùng vui sướng cho là, Sinh Tử Môn sẽ không tiến đến lấy mạng.

Đợi bọn họ buông lỏng cảnh giác cao độ, rút lui phòng thủ nghiêm mật bốn phía. Sau đó, người Sinh Tử Môn bỗng nhiên từ trên trời rơi xuống, người trong Sinh Tử Môn vô cùng ác độc như vậy, mất chút hơi sức liền có thể lấy mạng?

Ngay tại chưởng môn các đại môn phái, cùng với vô số đệ tử trong các đại môn phái, máu như đóng băng lại, hàn khí lạnh thấu xương từ lòng bàn chân vọt lên đỉnh đầu, tinh thần căng lên cứng ngắc phỏng đoán là lúc --

Phạm vi trăm dặm trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, xung quanh mười tám môn phái lớn nhỏ, ước chừng cách chỗ bí ẩn trong bóng tối hai ba cây số, vô số tên đệ tử Sinh Tử Môn võ công cao cường lặng lẽ mai phục, trong lòng cũng thầm nghi ngờ vô cùng.

Chuyện gì xảy ra? Người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, rốt cuộc lại làm cái trò quỷ gì a? Giờ tý đã qua, người thần bí tạo ra

https://thuviensach.vn

mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, vì sao còn không có chút động tĩnh nào chứ?

Chẳng lẽ… người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, ở trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc cảnh làm ra động tĩnh lớn như vậy, chỉ để trêu đùa toàn bộ môn phái Thương Nguyệt quốc thôi sao?

Một gã đệ tử Sinh Tử Môn trong đó, cánh tay khẽ chạm vào người đồng bạn bên cạnh, hướng tới người đồng bạn nhẹ nhàng dùng tay ra hiệu: có lẽ người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, sẽ không phát ra hành động tàn sát huyết tẩy, nếu không thì chúng ta rút lui a?

Đệ tử Sinh Tử Môn bị hỏi, mặt nhăn mày nhíu, trước câu hỏi của đệ tử Sinh Tử Môn, hơi lắc ngón trỏ phải của mình: ngộ nhỡ chúng ta vừa mới lui, người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả liền xuất hiện thì sao?

Vẫn cứ tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi đi, nhỡ người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả xuất hiện , chúng ta lại không thành công có được tung tích của hắn. Trở về nếu môn chủ phẫn nộ lên, chúng ta người nào cũng đều không có trái cây tốt để ăn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ánh bình minh rực rỡ vén lên màn đêm u tối, chân trời hơi nổi lên một phần mặt trời. Giờ mẹo đến, sương sớm màu trắng ngà chậm rãi tràn ngập mở, khiến Thương Nguyệt quốc dường như phủ thêm một tầng vải mỏng manh, huyền ảo.

"Ò ó o --" cùng với các đại môn phái Thương Nguyệt quốc, gà trống gáy lần thứ ba phát ra thanh âm to vang dội, ánh mặt trời đẩy ra màn sương sớm màu trắng ngà mỏng, chiếu ánh sáng vàng rực ấm áp dịu dàng hướng khắp mặt đất.

Thân hình nằm bò trên mặt cỏ lạnh như băng, mai phục một ngày một đêm, không chỉ đau thắt lưng xương sống, hai chân và cánh tay cũng hoàn

https://thuviensach.vn

toàn tê dại, kết quả lại không có bắt được.

Một gã đệ tử Sinh Tử Môn trong đó, đầu tiên cánh tay liền vẫy vài cái, ngay cả hai chân lại đạp vài cái. Tiếp đó, con ngươi đen đệ tử Sinh Tử Môn vọt lên lửa giận, sắc mặt vô cùng xanh mét ngồi ở trên mặt cỏ thấm đầy sương.

Đồng thời hai tay nhẹ ấn lên đoạn thắt lưng, thanh âm răng nanh hắn ma sát kẽo kẹt vang lên, mắng nói: "Con mẹ nó! Người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả này, tốt nhất đừng để bị lão tử bắt được. Nếu không…lão tử không bầm thây vạn đoạn hắn, khó tiêu tức giận trong lòng."

Nhưng mà, ngay lúc thanh âm mắng của tên đệ tử Sinh Tử Môn, đệ tử Sinh Tử Môn còn lại cũng nổi trận lôi đình, vừa định tiếp lời tên đệ tử Sinh Tử Môn, mở miệng mắng thì trong nháy mắt --

"A!" Một tiếng kêu thê lương thảm thiết khiến người ta rợn cả tóc gáy, từ nơi ở phái Điểm Thương đối diện đám đệ tử Sinh Tử Môn giám thị trong vòng một ngày một đêm, vô cùng rõ ràng truyền ra.

Đệ tử Sinh Tử Môn còn chưa tới kịp nói ra lời mắng, liền nhanh chóng nuốt trở về trong bụng đệ tử Sinh Tử Môn, thần sắc trên mặt chấn động mạnh, hai tròng mắt vô cùng nghi ngờ nhìn nhau.

Cái tình huống gì vậy? Chẳng lẽ… người thần bí tạo ra mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, bây giờ mới bắt đầu huyết tẩy phái Điểm Thương?

Điều đó không có khả năng, bọn họ đều vẫn ở bên ngoài giám thị phái Điểm Thương mà. Cho dù một con chim nhỏ từ trên không phái Điểm Thương bay qua, tuyệt đối cũng khó thoát khỏi pháp nhãn vô cùng sâu sắc của bọn họ.

Huống chi là một người lớn như vậy chứ? Từ sáng sớm hôm qua giám thị đến sáng sớm hôm nay, từ đầu đến cuối bọn họ cũng không có bắt được

https://thuviensach.vn

bất kì bóng dáng khả nghi nào xâm nhập vào trong phái Điểm Thương a?

"A --" tiếng kêu thê lương thảm thiết khiến người ta rợn cả tóc gáy, lại một lần nữa từ bên trong phái Điểm Thương truyền ra, hơn nữa vẫn liên tiếp từ bên trong phái Điểm Thương truyền ra.

Bất thình lình, tiếng kêu khủng bố thê lương giống như làm thịt heo, không khỏi khiến đệ tử Sinh Tử Môn từ trước đến nay giết người không chớp mắt, nghe cũng khiến da đầu run lên, lỗ chân lông từng trận co rút lại.

Cùng lúc đó --

Không chỉ bên trong phái Điểm Thương trước mắt, truyền ra tiếng kêu thống khổ kéo dài không dứt. Toàn bộ môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, thật ra thì tất cả thanh âm gào lên thê thảm truyền ra hoàn toàn giống nhau, khiến người ta rợn cả tóc gáy…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 174: Sóng To Gió Lớn

Trời xanh không mây, chiếu rọi cảnh sắc tươi đẹp. Gió buổi sớm nhẹ nhàng phe phẩy, lượn quanh trên đám mây trắng viền vàng chói mắt, tựa như một đám tiểu tinh linh đáng yêu hoạt bát, muôn hình vạn trạng chơi đùa ở giữa màn trời xanh thẳm.

Giờ này thường ngày, trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc --

Trong các cửa hàng bột nước son, cửa hàng đồ trang sức, cửa hàng đồ cổ tranh chữ, gấm tơ lụa trang nối tiếp nhau san sát, sắc mặt tiểu nhị chiêu bài tràn đầy tươi cười, đã sớm đảm nhiệm tiếp xúc đối với mọi người, lách qua đám dân chúng Thương Nguyệt quốc chật chội, nhiệt tình triển khai thét to mời chào vô cùng.

Nhưng mà, một sáng tinh mơ hôm nay, toàn bộ các môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, nghe được một sự kiện kinh hồn kia, lại khiến trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, yên tĩnh đến thanh âm lá rụng cũng có thể nghe thấy.

Đám dân chúng bình dân Thương Nguyệt quốc, người người đều không bước chân ra khỏi nhà, cửa lớn nhà nào cũng đóng chặt. Trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc, cửa hàng hai bên tường chanh ngói tím đón gió cao ngất, cũng không có một cánh cửa hàng nào rộng mở.

Bởi vậy có thể thấy được, một sáng tinh mơ hôm nay, toàn bộ các môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, nghe được một sự kiện kinh hồn

https://thuviensach.vn

kia, giống như ôn dịch vô cùng kinh khủng, nhanh chóng lan rộng ở khắp các ngõ ngách tại Thương Nguyệt quốc.

Giờ khắc này, ánh mặt trời tuy rằng rực rỡ diễm lệ, gió buổi sớm cũng dịu dàng ấm áp.

Nhưng lãnh thổ Thương Nguyệt quốc vô cùng rộng lớn, lại phát ra màu sắc thê lương giống như tro tàn. Không khí chậm rãi di động trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, lại chứa đầy hàn khí khiến người ta cảm thấy nghẹt thở.

Một sáng tinh mơ hôm nay, toàn bộ các môn phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, không có một môn phái nào bị huyết tẩy, cũng không có bất kì một chưởng môn hoặc đệ tử, bị " người Sinh Tử Môn " câu hồn đoạt mạng, bởi vì " người Sinh Tử Môn " vốn không có xuất hiện.

Theo lý mà nói, nếu " người Sinh Tử Môn " không xuất hiện, trong các môn phái lớn nhỏ Thương Nguyệt quốc, trong lòng các chưởng môn và chúng đệ tử nên cảm thấy may mắn vì tính mạng có thể bảo tồn mới đúng.

Vậy mà, tình hình lại không phải như thế. Trong các môn phái lớn nhỏ Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn và chúng đệ tử, so với lúc trước nhận được"Mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh" cảnh cáo thị uy, lại càng thêm sợ hãi và bất an.

Tuy rằng bọn họ không bị " người Sinh Tử Môn " tàn nhẫn câu hồn lấy mạng, nhưng linh hồn và thân thể bọn họ cũng chịu đủ tàn phá chà đạp, tinh thần gần như sụp đổ tan rã hoàn toàn.

Không khí yên tĩnh áp lực đáng sợ như thế, cũng không biết duy trì bao lâu, bỗng nhiên --

Trên đường cái nào đó ở đế đô Thương Nguyệt quốc, một thanh âm chạy dồn dập lại trầm trọng vang lên. Một gã nam tử trung niên ước chừng

https://thuviensach.vn

bốn mươi tuổi, vẻ mặt sợ hãi vọt tới một cửa hàng lương thực.

"Triệu chưởng quỹ, là ta, Ngô lão tam cuối phố Nam La, ta muốn mua gạo."

Cửa lớn cửa hàng lương thực đóng chặt, bị nam tử trung niên tự xưng là Ngô lão tam nhẹ nhàng gõ. Miệng đồng thời nhỏ giọng kêu chưởng quỹ cửa hàng lương thực, hai con mắt nam tử trung niên tràn đầy khí sắc sợ hãi, không ngừng nhìn quét về phía sau mình, cùng với hai bên trái phải đường cái.

Nhìn cử chỉ bây giờ của nam tử trung niên này, chỗ nào giống như đến cửa hàng lương thực mua gạo. Nếu không chú ý đến hai con mắt tràn đầy khí sắc sợ hãi, còn tưởng rằng hắn đến cửa hàng lương thực trộm gạo đấy.

Cửa lớn vốn đóng chặt, bị Triệu chưởng quỹ trong cửa hàng lương thực, từ bên trong nhẹ đẩy ra một cái khe hở nhỏ.

Đầu ló ra ngoài cửa lớn dò xét, hai con mắt nhìn tới hai bên ngã tư đường, rất nhanh nhìn quét một chút, Triệu chưởng quỹ kéo cửa lớn ra nhiều một chút, trong môi phun ra thanh âm run run sợ hãi: " Tiến vào nhanh lên!"

Nhìn cử chỉ bây giờ của Triệu chưởng quỹ, chỗ nào giống như chủ cửa hàng lương thực, ngược lại giống như kẻ cướp đột nhập cửa hàng lương thực trộm cướp, bởi vì không thể một mình hoàn thành công việc khuân vác, đang gọi đồng bọn ở vào bên trong đấy.

Nói xong, tay Triệu chưởng quỹ kéo cánh tay Ngô lão tam, trong nháy mắt túm lấy Ngô lão tam vào trong cửa hàng mua gạo, cửa lớn cửa hàng lương thực kẽo kẹt một tiếng đóng kín cửa lại.

Mất thời gian nửa chung trà, cửa lớn cửa hàng lương thực lại bị Triệu chưởng quỹ đẩy ra. Ngô lão tam vác trên vai một túi gạo lớn, sau khi đuổi

https://thuviensach.vn

ra khỏi cửa hàng lương thực, Triệu chưởng quỹ "Phanh" một tiếng đóng cửa lớn lại.

Dường như đối với Triệu chưởng quỹ mà nói, bên ngoài cửa hàng lương thực tràn ngập không khí âm trầm, giống như một thanh đao vô hình sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ bay vụt vào trong cửa hàng lương thực, tàn nhẫn cắt từng miếng từng miếng thịt trên người hắn.

Ngay lúc Triệu chưởng quỹ đóng kín cửa hàng lương thực lại trong nháy mắt, trong lòng Ngô lão tam dứt khoát niệm a di đà phật, khẩn cầu phật tổ từ bi phù hộ, giống như chạy trối chết sải bước đi nhanh, vác một túi chứa đầy gạo, chạy như điên tới nơi ở của mình.

Dường như đối với Ngô lão tam mà nói, giống như ánh sáng chiếu đến trên người hắn, căn bản không phải từng đợt từng đợt ấm áp vàng rực, mà từng cái lạnh lẽo vô cùng, khiến hắn bất cứ lúc nào cũng sẽ đi đời nhà ma hồn xiêu phách lạc.

Nếu không phải hôm nay trong nhà hết lương thực, hắn và vợ con từng người lại thật sự gay go đói khát thống khổ, hắn tuyệt đối sẽ không run sợ trong lòng mà ra cửa, chạy tới cửa hàng lương thực mua gạo. Trời mới biết, hắn ra cửa mua gạo một hồi như vậy, ít nhất sẽ chết sớm mười năm a!

Từ lúc Ngô lão tam mua gạo sợ hãi chạy đi, giờ đây trên phố các cửa hàng gạch tím chạm trổ, lại một lần nữa bị bao trùm bởi không khí tĩnh mịch khủng bố, âm u…

Hôm nay, ngoài bọn lính thủ thành làm hết phận sự canh giữ, vẫn mặc khôi giáp vừa dày vừa nặng, cầm giáo thương trong tay lóe ra hàn quang sắc bén, đứng yên tại các cổng thành lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc.

Dân chúng bình dân và các nhà phú thương kinh doanh lớn ở Thương Nguyệt quốc, đều sợ hãi không bước chân ra khỏi nhà.

https://thuviensach.vn

Chưởng quỹ các cửa hàng lớn Thương Nguyệt quốc, đều sợ hãi dứt khoát tạm dừng việc buôn bán, đóng lại cửa lớn kín không kẽ hở. Còn các đại thần Thương Nguyệt quốc, từng người từng người đều không đi vào triều sớm.

Các đại thần Thương Nguyệt quốc, giống như trước đó đã hẹn tốt với nhau, viết xuống một phần tấu chương nội dung hoàn toàn giống nhau, để cho các thân tín sống lưng từng trận gió lạnh quấn quanh, mồ hôi lạnh trên trán rơi không ngừng đưa tấu chương vào hoàng cung.

Lúc này, Tường Khôn điện hành lang tường màu, rường cột chạm trổ, cũng chính là trong cung điện thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong –

Thân hoàng bào màu vàng kim cửu long cưỡi mây đạp gió, lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc đầu đội đế quan song long hí châu màu vàng kim, lúc này đang ôm một xấp tấu chương lớn, hai con mắt vô cùng âm trầm đi tới bàn gỗ lim chạm trổ hoa mẫu đơn hồng nhạt chỗ Dạ Dật Phong ngồi xuống.

Từ lúc khi bước vào trong Tường Khôn điện, cuối cùng bước đến bàn gỗ lim, lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc mỗi một bước bước ra, đều chứa đầy lửa trận đến ngất trời.

"Cái gì mà hưởng lộc vua gánh nhiệm ưu sầu với vua?" Bê xấp tấu chương lớn ôm trong lòng, sau khi đặt thật mạnh trên mặt bàn gỗ lim, sắc mặt lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc cực kì khó coi, đặt mông ngồi xuống ở phía đối diện thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong.

Tay trái chứa đầy tức giận trong lòng, dùng sức vỗ mặt bàn gỗ lim khắc hoa, trán lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc gân xanh nổi lên nói: "Ngày thường lời thề nói son sắt, các môn phái gặp phải chuyện vừa mới truyền ra, dọa một đám bọn họ ngay cả lâm triều cũng không dám lên. Dựa

https://thuviensach.vn

vào những đại thần sợ chết này thay trẫm san sẻ lo âu, long ỷ trẫm cũng không biết lay động bao nhiêu lần rồi."

Trên bàn gỗ lim chạm trổ hoa mẫu đơn hồng nhạt, đặt bình ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ và hai chén ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ, hơn nữa trong hai chén ngọc lưu ly màu sắc rực rỡ, tất cả đều rót đầy rượu ngon mùi hương nồng đậm.

Rất rõ ràng, Dạ Dật Phong ngồi trên ghế gỗ lim tự rót rượu uống một mình, sở dĩ trên bàn chạm trổ hoa mẫu đơn, đặt nhiều hơn một chén ngọc lưu ly đựng rượu ngon, là bởi vì hắn đã sớm đoán được lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc, sẽ nổi giận đùng đùng giá lâm Tường Khôn điện.

Dạ Dật Phong nhẹ nhàng đẩy chén ngọc lưu ly thừa ra trên bàn gỗ lim đến trước mặt lão hoàng đế.

Dạ Dật Phong bưng lên một chén ngọc lưu ly khác, con ngươi khẽ nhíu nhấp một ngụm rượu trong chén, bạc môi thản nhiên nói: "Khí tổn thương thân, phụ hoàng lúc này nên lấy long thể làm trọng, cần gì cùng một đám thần tử sợ chết kia mà tức giận chứ?"

Phụ hoàng tức giận đặt tấu chương trên mặt bàn, hắn vốn cũng không cần đi lật xem. Trong tấu chương đến cuối cùng viết cái gì, trong lòng hắn đều nhất thanh nhị sở.

Không phải là – sáng sớm hôm nay, thân thể vi thần bỗng nhiên mắc bệnh nhẹ, thật sự không thể vào triều diện thánh.

Kính xin ngô hoàng anh minh đồng tình, ban ân cho vi thần đóng cửa tĩnh dưỡng vài ngày. Một khi thân thể vi thần khỏi bệnh, chắc chắn lập tức vào triều thay ngô hoàng san sẻ lo ưu quốc sự, tạ chủ long ân, ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế sao?

https://thuviensach.vn

Ngón tay niết chén ngọc lưu ly, bởi vì dùng sức quá mức mà làm cho lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc trắng bệch, ngửa đầu đem uống cạn rượu trong chén, hai con mắt chợt hí nhìn Dạ Dật Phong phía đối diện nói: "Dật nhi, việc này con có đầu mối không? Rốt cuộc là người nào a, mà lại gây khó khăn cho toàn bộ Thương Nguyệt quốc, ở trongThương Nguyệt quốc cảnh dấy lên song to gió lớn như thế?"

Đầu tiên là trong một đêm đó, khiến toàn bộ các môn phái Thương Nguyệt quốc, không hề phát giác nhận được cảnh báo mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh, khiến lòng người Thương Nguyệt quốc từ trên xuống dưới đều hoảng sợ.

Tiếp theo lại trong một đêm đó, vô cùng xảo quyệt khiến toàn bộ các môn phái Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn cùng với các đệ tử liên can, tất cả đều biến thành bộ dáng người không ra người, quỷ không ra quỷ vô cùng thê thảm, dọa Thương Nguyệt quốc từ trên xuống dưới gần như đều hồn phi phách tán.

Nếu như lại tiếp tục làm cho người ta sợ hãi như vậy, đừng nói con dân Thương Nguyệt quốc hắn kinh hồn phá đảm, tinh thần hoàn toàn sụp đổ. Ngay cả vua của một nước như hắn, thần kinh cũng đều rối loạn, phát

điên làm chuyện điên khùng.

Xốc bình ngọc lưu ly trên bàn lên, rót rượu vào trong chén lão hoàng đế Thương Nguyệt quốc, bạc môi Dạ Dật Phong lúc này mới hờ hững nói: "Phụ hoàng, người đừng lo lắng quá mức, việc này nhi thần đã có manh mối. Lại để cho nhi thần một chút thời gian, nhi thần nhất định sẽ dùng máu tươi những người đó, gột rửa sạch sẽ ta con dân Thương Nguyệt quốc ta, những ngày gần đây chịu đày đọa khiếp sợ kinh hồn trong lòng."

Ngoài trừ biết ở trong Thương Nguyệt quốc, người đã dấy lên hai đợt sóng to gió lớn, nghi ngờ tuyệt đối là thăm dò ác ý mà đến. Dạ Dật Phong

https://thuviensach.vn

giờ khắc này, đầu óc vốn đang bị vây trong trạng thái trống rỗng, không có một chút manh mối nào đáng nói.

Nhưng mà hắn biết, lúc này nếu không đưa ra lời nói dối thiện ý với phụ hoàng, chỉ sợ phụ hoàng hắn muốn cùng con dân Thương Nguyệt quốc, chịu đựng kinh hồn táng đảm, tinh thần bị tra tấn hoàn toàn sụp đổ.

Cả một ngày hôm qua, các cổng thành lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc, binh lính thủ thành cầm giáo thương sắc bén trong tay. Trên các phố lớn ngõ nhỏ kéo dài ngang dọc Thương Nguyệt quốc, cũng có ngự lâm quân võ công cao cường không ngừng liên tục tuần tra.

Kết quả, ngay cả một chút dấu vết để lại bọn họ cũng đều không có bắt được, việc này thật sự rất kì lạ. Chỉ cần người tạo ra sóng gió có hành động, làm sao có thể không lộ ra chút tung tích nào chứ?

Xem ra, nếu muốn kết thúc nguy cơ sợ hãi trong lòng dân ở Thương Nguyệt quốc, phải bắt được người thần bí phía sau màn độc thủ dấy lên hai đợt sóng to gió lớn, bầm thây vạn đoạn làm tiêu tan tức giận trong trong lòng, hắn phải…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 175: Kịch Hay Lên Sàn

Lầu ba khách sạn Duyệt lai, trong Thính Tùng cư tao nhã –

Trước cửa sổ làm từ gỗ tử đàn mở rộng một nửa, Hiên Viên Diễm đang lười nhác đan cánh tay vào nhau mà đứng trước gió. Ngoài cửa sổ làm từ gỗ tử đàn đang mở rộng một nửa, gió mát nhẹ nhàng phe phẩy, lá cây non nớt màu xanh ngọc ướt át khẽ động, muôn hoa khoe sắc bay múa, và bầu trời xanh tươi đẹp tạo thành một cảnh quang kiều diễm.

Có điều, lúc này Hiên Viên Diễm đứng trước cửa sổ, cũng không phải thưởng thức cảnh sắc rực rỡ ngoài cửa sổ.

Hai đôi mắt đen Hiên Viên Diễm hàm chứa ý cười, xẹt qua từng phiến lá xanh nhẹ rơi ở một gốc cây thông xanh, nhìn về nơi xa bên ngoài cách khách sạn Duyệt Lai một cây số, hoàn toàn không có dấu vết cho thấy người đi qua lại trên đường cái.

Trong khắp các phố lớn ngõ nhỏ ở Thương Nguyệt quốc, hôm nay sở dĩ lại yên lặng đến thanh âm lá rụng cũng có thể nghe thấy, là do vở kịch kinh hồn tuyệt mỹ đã hạ màn, để cho vở kịch phá đảm ngoạn mục trình diễn.

Toàn bộ các môn phái Thương Nguyệt quốc, hôm qua lo âu thấp thỏm đợi một ngày một đêm.

Bọn họ vốn tưởng rằng chờ "người Sinh Tử Môn " đến lấy mạng một cách tàn nhẫn, kết quả mãi cho đến giờ mẹo hôm nay, cũng chính là lúc mặt trời mới từ từ lên cao, bọn họ đợi cho đến khi “người Sinh Tử Môn" lấy

https://thuviensach.vn

mạng tàn nhẫn, chờ mãi nhưng tính mạng lại không có thiệt hại, thay đổi hoàn toàn kết cục kinh khủng.

Nếu nói tính mạng không có thiệt hại, thay đổi hoàn toàn, chỉ là: toàn bộ các môn phái trong Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn và các đệ tử, không ai được thần chết chiếu cố, diendanlequydon chẳng qua lúc mặt trời mới từ từ lên cao, toàn bộ da thịt cả người bọn họ đều biến thành màu sắc đen kịt.

Có lẽ, càng thêm chính xác mà nói, da thịt cả người bọn họ không chỉ biến thành màu sắc đen kịt, bên trong màu sắc vô cùng đen kịt, còn lưu chuyển một ánh sáng màu xanh âm u.

Đúng vậy, toàn bộ các môn phái trong Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn và các đệ tử, sáng sớm hôm nay lúc mặt trời mới từ từ lên cao, tất cả bọn họ đều chẳng biết lí do gì mà lại trúng phải kỳ độc.

Loại kỳ độc này, là kiệt tác của thánh thủ y vương Vô Ngân công tử.

Thánh thủ y vương, y độc song tuyệt. Chẳng qua, ngoại trừ lúc gặp phải người xấu tội ác tày trời, thánh thủ y vương nghiên cứu chế tạo ra kỳ độc, mới có thể phát huy hiệu quả thương thân hủy mệnh.

Ngược lại, thánh thủ y vương nghiên cứu chế tạo ra kỳ độc, ngoài không làm hại thương thân hủy mệnh, hắn đều đặc chế thuốc dụng châm phù hợp, tiến hành lấy y tế thế làm việc thiện.

Bởi vậy, đa số người trong chốn giang hồ chỉ biết thánh thủ y vương y thuật tuyệt đỉnh. Chỉ có một số ít bộ phận người xấu làm xằng làm bậy mới biết được thánh thủ y vương thực ra không chỉ có y thuật tuyệt đỉnh, độc thuật lại có một không hai.

Lúc trước bên trong cung điện Tuyết Ảnh các, Vô Ngân công tử giao một hộp nhỏ màu vàng cho hắn và Nguyệt nhi. Trong hộp nhỏ màu vàng để

https://thuviensach.vn

một quyển sách thuốc, dựa vào trên sách thuốc do thánh thủ y vương ghi lại tỉ mỉ, hắn và Nguyệt nhi nghiên cứu chế tạo ra loại nước thuốc độc kỳ lạ này.

Loại nước thuốc độc kỳ lạ này, sẽ không khiến người đi đời nhà ma, chỉ khiến da thịt người ta trong nháy mắt biến thành màu đen, thậm chí trong màu đen lóe ra ánh sáng màu xanh âm u.

Có điều, hắn và Nguyệt nhi để thành công dẫn môn chủ Sinh Tử Môn ra ngoài, đặc biệt sửa đổi phương pháp luyện chế loại nước thuốc độc kỳ lạ này một chút, tăng thêm hai vị nguyên liệu độc dược vào bên trong.

Lúc trước hắn và Nguyệt nhi đã làm thử nghiệm, trải qua hai người đồng tâm hiệp lực sửa đổi nước thuốc độc, sẽ không khiến da thịt người trong nháy mắt biến thành màu đen.

Chỉ cần da thịt của ngươi không cẩn thận lây dính phải một giọt, hoặc trong lúc vô ý uống một giọt, nó sẽ tạm thời ẩn núp bên trong cơ thể người, mặc cho người không hề phát hiện chút nào, cho đến khi giờ mẹo ngày hôm sau, cũng chính là lúc mặt trời từ từ lên cao, nó mới có thể phát tác một cách bất ngờ.

Toàn bộ các môn phái trong Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn và các đệ tử, hôm nay sở dĩ lúc mặt trời từ từ lên cao, chẳng biết tạo sao da thịt đều cùng biến thành màu sắc đen kịt, đó là do vô số các đệ tử Cái Bang, thời điểm rạng sáng đêm trước phát ra mộc bài Sinh Tử lệnh giả, lặng yên không một tiếng động nhỏ một chút nước thuốc độc vào mỗi một miệng giếng trong các môn phái lớn.

Bên trong giếng nhiều nước như vậy, hòa tan vài giọt nước thuốc độc màu đen, hơn nữa nước thuốc độc màu đen này hoàn toàn vô vị, các chưởng môn và đệ tử đương nhiên không phát hiện nước giếng đã bị động tay động chân.

https://thuviensach.vn

Nước, là thứ mà người ắt không thể thiếu mỗi ngày.

Trừ phi các môn phái lớn nhỏ trong Thương Nguyệt quốc, các chưởng môn và chúng đệ tử, cả một ngày hôm qua đều không dùng đến nước trong giếng, như vậy giờ mẹo hôm nay, da thịt toàn thân bọn họ sẽ không thay đổi thành màu sắc đen kịt.

Nhưng mà, làm sao bọn họ có thể không dùng đến nước trong giếng chứ? Cho dù cả một ngày hôm qua, bọn họ không hề dùng nước trong giếng rửa mặt, súc miệng, hoặc tắm rửa, dù sao bọn họ cũng phải uống nước chứ?

Được rồi, cho dù bọn họ không dùng nước giếng đun nóng lên để uống, chẳng lẽ bọn họ không ăn cơm sao?

Chỉ cần bọn họ dùng thức ăn tẩy rửa bằng nước giếng đã bị hạ nước thuốc độc,diendanlequydon đã từng vo gạo, dù cho đồ ăn và gạo trong nồi được nấu chín hoàn toàn, bọn họ ăn đồ được nấu chín, hôm nay lúc mặt trời mới từ từ lên cao, da thịt toàn thân bọn họ, đồng dạng sẽ biến thành màu sắc đen kịt.

Loại nước thuốc độc kỳ lạ này, lúc ban đầu là do từ độc thuật có một không hai của thánh thủ y vương nghiên cứu chế tạo, lại có thêm hắn và Nguyệt nhi sửa đổi tỉ mỉ.

Hắn và Nguyệt nhi hoàn toàn tự tin, cho dù bên trong các môn phái lớn nhỏ Thương Nguyệt quốc, có người cực kì tinh thông độc thuật, đối với kỳ độc lần này cũng sẽ hết đường xoay xở.

Cho dù người trong Sinh Tử Môn chân chính sợ không chỉ am hiểu dụng độc, càng am hiểu việc luyện chế, ngay khi gặp phải kỳ độc xâm nhập lần này, bọn họ tuyệt đối không có bản lĩnh có thể ở trong khoảng thời gian ngắn giải được kỳ độc.

https://thuviensach.vn

Nay, vở kịch kinh hồn đã hạ màn rực rỡ, vở kịch phá đảm đang trình diễn ngoạn mục.

Ngày mai chỉ cần hắn và Nguyệt nhi lại đạo diễn một hồi, vở kịch bọ ngựa bắt ve chim sẻ rình sau, liền có thể thuận lợi lấy được dược liệu khấp huyết hoa hiếm thấy trong tay môn chủ Sinh Tử Môn.

Hiên Viên Diễm đứng trước cửa sổ, cánh tay vốn đan vào nhau chậm rãi buông lỏng ra, tay trái hắn duỗi tới ngoài cửa sổ bằng gỗ tử đàn đang mở rộng một nửa, khiến một luồng ánh sáng rực rỡ sáng lạn chiếu vào trong lòng bàn tay trắng nõn.

Môi Hiên Viên Diễm phác họa lên một độ cong xinh đẹp, có thể nhìn thấy được Hiên Viên Diễm lúc này, không phải đang hưởng thụ ánh mặt trời mang đến ấm áp cho mình, dường như hắn đang hưởng thụ sự ấm áp hoà thuận vui vẻ, trong khi ở chỗ môn chủ Sinh Tử Môn ẩn trong tối, đang phẫn nộ với sát khí nồng đậm dưới ánh sáng mặt trời rực rỡ.

Ngay ở phía sau Hiên Viên Diễm đứng trước cửa sổ, lộ ra chỗ bàn tròn làm từ trúc xanh, truyền đến một thanh âm biếng nhác thuộc loại nam tử trẻ tuổi: "Diễm, có thể bóp nát viên thuốc."

Chủ nhân thanh âm biếng nhác này, hiển nhiên không phải ai khác, chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có khôi phục lại thanh âm vốn có.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi trên ghế tre màu xanh lục, thân hình lười biếng nằm úp sấp ở trên bàn, vùi đầu qua lại giã mười cái chén hoa sứ xanh trên bàn. Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứa đầy nước mực đen đặc được giã ra trong mười cái chén hoa sứ xanh.

Không, hoặc càng thêm chính xác mà nói, trong mười cái chén hoa sứ xanh, cũng không phải nước mực thật sự. Màu sắc của nó và nước mực

https://thuviensach.vn

không khác nhau một chút nào, mà hương vị của nó cũng không phải thuộc loại hương vị mực nước.

"Ừ!" Bạc môi Hiên Viên Diễm ôn nhu đáp, lập tức từ trước cửa sổ tử đàn đang mở rộng một nửa, nhanh chóng vọt đến bên trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó từ trong ngực lấy ra một hộp gấm nhỏ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên mặt bàn đứng thẳng dậy, hai chân bỗng chốc đồng thời giơ lên cao bắt chéo, bưng lên một ly trà xanh còn nóng đặt trên bàn tĩnh, đôi mắt ngọc chứa đầy ý cười thong dong nhấp một ngụm.

Hiên Viên Diễm mở hộp gấm nhỏ ra, ngón tay thon dài duỗi tới bên trong hộp gấm nhỏ.

Bên trong hộp gấm nhỏ đặt mười viên thuốc nhỏ hình diendanlequydonbầu dục, chỉ cần bóp nát mười viên thuốc nhỏ hình bầu dục này, bỏ viên thuốc nhỏ vỡ thành bột phấn vào trong chén hoa sứ xanh, như vậy hương vị nước đen trong chén hoa sứ xanh sẽ giống như mực nước chân chính.

Những thứ nước mực có công hiệu đặc thù này, là cho người bên trong các môn phái Thương Nguyệt quốc, sáng sớm ngày mai thời điểm đại hội sử dụng. Đương nhiên, cũng đưa cho hắn và Nguyệt nhi sử dụng thành công ý đồ dẫn môn chủ Sinh Tử Môn ra ngoài phát tiết lửa giận lên hắn và Nguyệt nhi…

Cùng lúc đó, ở sâu trong những đám mây trắng, bên trong vực núi quanh co, ngoằn ngoèo, âm u –

Hai bên vách núi dựng đứng cao ngàn nhận(1 nhận= 8 thước, 1 thước = 0.23m) giống như đao phủ, khắp nơi đá lởm chởm quái lạ, thác suối trong vắt, cây tử đằng leo bám trên cổ thụ, hoa dại sặc sỡ, xen lẫn nhau tạo thành một khung cảnh vừa đẹp đẽ lại vừa hiểm trở.

https://thuviensach.vn

Bên trong vực núi, đá kì lạ hầu như có hàng nghìn hình dạng, có một số giống như gương tròn nhẵn bóng, có một số giống như măng tre dài nhỏ chui lên từ dưới đất, có một số lại giống như đao sắc bén cao ngất.

Lẽ ra, nếu muốn đi lại ở bên trong, cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Nhưng mà, có người khăng khăng không ngại đá lởm chởm quái lạ ngăn cản, có thể ở bên trong vực này bước dài như bay.

Đối với những tảng đá nhô lên bén nhọn nguy hiểm, người này nhìn cũng lười liếc mắt một cái. Mũi chân đạp ở trên những tảng đá nhô lên bén nhọn nguy hiểm, giống như đường dưới chân cũng không phải gồ ghề cao thấp, mà là vô cùng bằng phẳng.

Mặc dù bầu trời xanh chiếu rọi cảnh sắc tươi đẹp, nhưng ở bên trong vực, người này đi nhanh như tia chớp, lại khiến cho người ta có cảm giác là âm hồn mới có thể thoắt ẩn thoắt hiện trong bóng đêm như vậy.

Người này không những khoác lên thân thể một bộ hắc y, một đôi giày đen bó chân, một miếng vải đen che không rõ mặt. Hơn nữa, người này chỉ lộ một đôi mắt, phóng ra sát khí vô cùng sắc bén, cùng với người kia chạy nhanh theo gió ở sau lưng, cũng chứa đầy sát khí vô cùng âm lệ.

Tên này bỗng nhiên xuất hiện ở bên trong vực vô danh cách đế đô Thương Nguyệt quốc chừng sáu mươi dặm, không lộ ra bộ mặt chân thực là người nào đây?

Người nọ -- là môn chủ thần bí Sinh Tử Môn, người mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vì muốn dụ ra ngoài nên mấy ngày gần đây để cho vở kịch vô cùng đặc sắc, mới liên tục trình diễn oanh động ở trong Thương Nguyệt quốc.

Sau thời gian uống hết một tuần trà, môn chủ thần bí Sinh Tử Môn Thương Nguyệt quốc, bước chân đi lại vốn giống như mũi tên sắc bén liền dừng lại.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ môn chủ Sinh Tử Môn phải dừng lại, không phải vì có nhã hứng muốn thưởng thức phong cảnh vừa đẹp đẽ vừa hiểm trở bên trong cốc này một lần. Mà bởi vì hắn đã đến tới đáy vực này, phía trước vực này, vẫn là phong cảnh cốc vừa đẹp đẽ vừa hiểm trở như cũ.

Nhưng tại hai bên vực lại nhìn không thấy đáy sâu vạn trượng, khiến cho sự ngăn cách kéo ra rất xa.

Cho dù người có khinh công đạt tới đỉnh cao đi nữa, cũng tuyệt đối không có khả năng thi triển khinh công, từ bên này vực sâu này nhảy đến bên kia vực sâu.

Có điều, cung điện Sinh Tử Môn ở chỗ đối diện một bên trong vực sâu vạn trượng. Cho nên hắn thân là môn chủ Sinh Tử Môn, sao lại không có cách nào nhảy qua đoạn đường vực sâu vạn trượng chứ?

Chỉ thấy cổ tay phải môn chủ Sinh Tử Môn bỗng chốc giơ lên, ngón tay giữa kẹp lấy một hòn đá nhỏ, bắn về phía mặt bên trái vách núi, vách núi này giống như đao phủ, trong nháy mắt truyền ra thanh âm ầm ầm quái lạ…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 176+1: Nhân Vật Khả Nghi (1)

Hóa ra, bên trong vách núi giống như đao chém rìu gọt này ẩn giấu huyền cơ.

Môn chủ Sinh Tử Môn thúc dục nội lực bắn ra hòn đá nhỏ, đập vào một điểm cơ quan nào đó trên vách núi, một cái vòng sắt giống như quạt gió ẩn bên trong vách núi, ngay tức khắc chuyển động ầm ầm .

Vòng sắt bên trong vách núi vừa chuyển động, một cái vòng sắt to lớn giống như quạt gió tại cung điện Sinh Tử Môn đối diện vực sâu vô danh, lúc này cũng nhanh chóng chuyển động.

Nhìn thấy vòng sắt to lớn trong cung điện bỗng nhiên chuyển động, hai gã đệ tử Sinh Tử Môn liếc mắt nhìn nhau, editorvantuyetnhiddlqd bóng dáng lập tức giống như sao băng xẹt qua trong màn đêm, nhanh chóng nhảy lên xông ra khỏi cung điện Sinh Tử Môn.

Mất thời gian nửa ly trà, hai bóng dáng gã đệ tử Sinh Tử Môn xuất hiện trên bờ vực sâu vạn trượng đối diện môn chủ Sinh Tử Môn .

Trên bờ vực sâu chỗ hai gã đệ tử Sinh Tử Môn đang đứng, một tảng đá lớn đón gió cao ngất phủ đầy rêu xanh, đỉnh tảng đá lớn có hai điểm lõm sâu vào bên trong. Hai gã đệ tử Sinh Tử Môn chợt nâng cổ tay lên,diendanlequydon ngưng tụ nội lực mạnh mẽ vào ngón trỏ trái, chia ra ấn vào hai điểm lõm sâu vào bên trong đỉnh tảng đá lớn.

Trên bờ vực sâu chỗ hai gã đệ tử Sinh Tử Môn đang đứng, xuống tới chỗ ước chừng mười thước, một cái xích sắt tinh tế bay vèo ra từ bên trong

https://thuviensach.vn

một cái lỗ tròn nhỏ.

Trên bờ vực sâu chỗ môn chủ Sinh Tử Môn đang đứng, xuống tới chỗ ước chừng mười thước, cũng có một cái lỗ tròn nhỏ, mà bên trong lỗ tròn nhỏ khảm sáu cái móc sắt cong cong.

Đợi một đầu xích sắt bay ra từ trong lỗ tròn nhỏ đối diện, bắn chính xác không một chút sai lầm vào bên trong diendanlequydon lỗ tròn nhỏ dưới chân môn chủ Sinh Tử Môn, sáu cái móc sắt cong cong trong lỗ nhỏ chuyển động cực nhanh, đánh úp vào một đầu xích sắt đang bắn vào, kẹp lấy quấn thật chặt.

Một cái xích sắt hẹp dài vô cùng tinh vi, tựa như một cái cầu nhỏ, kéo căng với khoảng cách khá xa treo ngăn cách giữa vực sâu vạn trượng, chỉ thấy vạt áo đen của môn chủ Sinh Tử Môn cuốn lên theo gió, mũi chân đạp giẫm lên trên xích sắt hẹp dài.

Mất công sức trong nháy mắt, môn chủ Sinh Tử Môn lấy xích sắt làm đường, mũi chân liên tục đạp trên xích sắt hẹp dài, liền thuận lợi đến phía đối diện vực sâu vô danh.

Hai gã đệ tử Sinh Tử Môn đang ngưng tụ nội lực mạnh mẽ vào ngón trỏ trái, cùng lúc dừng lại, diendanlequydon rời khỏi hai điểm lõm sâu vào bên trong đỉnh tảng đá lớn.

Một tiếng vèo rét lạnh vang lên, xích sắt vốn kết thành cầu nhỏ lại đung đưa mãnh liệt, lập tức lùi về trên bờ vực sâu chỗ hai gã đệ tử Sinh Tử Môn đang đứng, xuống tới chỗ ước chừng mười thước trong một lỗ tròn nhỏ.

Mà trong chớp mắt xích sắt hẹp dài lùi về bên trong lỗ tròn nhỏ, môn chủ thần bí và hai gã đệ tự Sinh Tử Môn, bóng dáng cũng tựa như một trận gió mạnh cuốn hết mọi thứ, nhanh chóng biến mất…

https://thuviensach.vn

Dòng suối mát bắt đầu tuôn ra, thác nước bay cuộn, cây mây cổ xưa xanh biếc quấn tràn lan, đám hoa dại sặc sỡ tràn ngập hương thơm nồng đậm, trên một vách núi dựng đứng như gọt, khắc ba chữ rồng bay phượng múa: Sinh Tử Môn.

Cung điện Sinh Tử Môn, ẩn giấu bên trong vách núi tựa như đao chém rìu gọt này.

Lúc này, môn chủ Sinh Tử Môn đã đến trước vách núi dựng đứng như gọt, cánh tay phải bỗng giơ lên, trong lòng bàn tay phóng ra một cỗ khí lưu mạnh mẽ , đánh vào chữ “Môn” chỗ điêu khắc ba chữ Sinh Tử Môn trên vách núi.

Một tiếng ầm vang lên, một cửa đá từ trong vách núi chậm rãi mở ra, sau khi bóng dáng môn chủ thần bí và hai gã đệ tự Sinh Tử Môn một đường tiến vào bên trong cửa đá, cửa đá lại từ từ khép chặt lại.

Bên trong vách núi dựng đứng như gọt, cung điện Sinh Tử Môn nguy nga lộng lẫy, khí thế to lớn.

Trên mặt đất trải đầy thảm năm màu sặc sỡ, trên nóc điện chạm trổ long phượng vàng kim, cách nhau chừng ba mươi bước đi, lại được khảm một viên dạ minh châu màu trắng vô cùng tròn trịa, dùng để chiếu sáng.

Bên ngoài cửa đỏ khảm vòng sắt màu đen, một đôi sư tử đá màu vàng kim oai phong đứng ở hai bên,editorvantuyetnhi hai gã đệ tử Sinh Tử Môn dừng bước chân, thắt lưng bỗng chốc khom người cúi trước môn chủ Sinh Tử Môn đang khoác trên người bộ hắc y, thanh âm mười phần cung kính nói: "Môn chủ, phó môn chủ và các vị hộ pháp đã tề tụ tại thư phòng."

Nói xong, hai gã đệ tử Sinh Tử Môn đưa tay kéo vòng sắt màu đen nổi lên trên cửa màu đỏ.

https://thuviensach.vn

Cửa đỏ kẽo kẹt một tiếng mở ra, môn chủ Sinh Tử Môn tiến vào bên trong thư phòng, vẻ mặt hai gã đệ tử Sinh Tử Môn không chút thay đổi, đứng yên ở hai bên trái phải ngoài cửa lớn thư phòng.

Bên trong thư phòng rường cột chạm trổ, ánh sáng dạ minh châu màu trắng trên nóc phòng bao phủ bên trong, vẻ mặt phó môn chủ và hơn mười hộ pháp Sinh Tử Môn lạnh lùng, đang đứng phân ra thành hai ngang lộ ra một cái ghế gỗ trải da cọp màu vàng.

Mũi chân nhẹ nhàng điểm xuống đất, bóng dáng môn chủ thần bí Sinh Tử Môn chớp động nhanh như gió, trong nháy mắt ngồi xuống trên ghế trải bày da cọp màu vàng kia.

"Thuộc hạ tham kiến môn chủ." Phó môn chủ và hơn mười hộ pháp quỳ một gối xuống ở trên mặt đất, môi môi cùng kêu lên mà lại đồng thời cung kính nói, đầu đều rũ thấp xuống.

Thân hình môn chủ Sinh Tử Môn dựa vào trên lưng ghế, trên người tỏa ra sát khí nồng đậm, chợt hắn nâng cánh tay phải lên, vén lên miếng vải đen trên mặt, lộ ra khuôn mặt anh tuấn tuyệt luân. Hóa ra, môn chủ thần bí Sinh Tử Môn ở Thương Nguyệt quốc, lại chính là…

Môn chủ Sinh Tử Môn bỏ miếng vải đen cất vào trong tay áo, đôi mắt đen nhàn nhạt cúi xuống, bàn tay trái chậm rãi vuốt nhẹ năm ngón tay phải, thanh âm lãnh nhược băng sương hỏi: "Phó môn chủ, giờ Mẹo hôm nay, chưởng môn các phái và chúng đệ tử Thương Nguyệt quốc trúng độc như thế nào?"

"Bẩm môn chủ, thuộc hạ thật sự là không có một chút đầu mối nào về việc chưởng môn các phái và chúng đệ tử trúng độc." Phó môn chủ cúi đầu thấp hơn một chút, thanh âm hết sức run rẩy hồi bẩm nói: "Trong vòng phạm vi trăm dặm xung quanh mười tám môn phái ở Thương Nguyệt, diendanlequydon thuộc hạ và các đệ tử ở bên ngoài yên lặng trông coi một

https://thuviensach.vn

ngày một đêm, từ đầu đến cuối cũng không có bắt được bất kỳ người làm giả mộc bài Sinh Tử lệnh nào."

"Trương hộ pháp, bên kia ngươi điều tra như thế nào, gần đây bên trong thành đế đô có người khả nghi xuất hiện hay không?"

Lúc môn chủ Sinh Tử Môn hỏi câu này, so với câu hỏi trước đó hàn ý càng thêm nồng đậm, dường như nếu Trương hộ pháp không đưa ra đáp án hài lòng, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Nghe thấy môn chủ Sinh Tử Môn hỏi, trán Trương hộ pháp rơi xuống một giọt mồ hôi lạnh, sau khi nuốt xuống nước miếng, thanh âm lắp bắp trả lời: "Bẩm…bẩm môn chủ, có hai người hành tung rất… rất khả nghi."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 176+2: Nhân Vật Khả Nghi (2)

Một năm trước ở Thương Nguyệt quốc, lão hoàng đế Thương Nguyệt đã từng ban hành ra một quy định: Hễ là người ra vào thành đế đô, phải tiếp nhận bọn lính thủ thành tra xét kĩ càng một lần, diendanlequydon lai lịch gia đình, mục đích ra vào thành đế đô, từng cái phải ghi chép rõ ràng mới cho đi.

Qua hai ngày hắn và một nhóm thuộc hạ điều tra nghiêm túc, ngoại trừ có vô số tên phú thương lớn rời khỏi thành đế đô, những người khác đến Thương Nguyệt quốc bàn chuyện làm ăn phát triển mạnh bên trong thành, cũng chỉ có hai người tiến vào bên trong thành đế đô làm chuyện khác.

Với thân phận hai người kia, bọn họ tuyệt đối sẽ không gây bất lợi cho Thương Nguyệt quốc, vả lại căn cứ theo thông lệ lúc trước, một khi hai người bọn họ vào thành đế đô, chỗ ở nhất định là hoàng cung, nhưng hai người bọn họ cũng không vào hoàng cung ở.

Hơn nữa, ngay đêm hai người kia tiến vào thành đế đô, liền xảy ra sự kiện mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả. Có thể thấy rằng, hai người kia khiến cho tất cả môn phái ở Thương Nguyệt quốc nhận được mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, chính là người cực kỳ khả nghi nhất được chọn.

"Hai người kia?" Nghe thấy Trương hộ pháp lắp bắp trả lời, lòng bàn tay môn chủ Sinh Tử Môn chậm rãi dừng ma sát, đôi mắt đen hé ra lãnh ý âm trầm nhìn Trương hộ pháp quỳ một chân trên đất.

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ hoài nghi hai người kia dịch dung, bọn họ không chỉ ngụy tạo lệnh bài vào thành đế đô, tránh khỏi bọn lính thủ thành cẩn thận kiểm tra, hơn nữa cùng với chuyện mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh giả, tránh không khỏi có quan hệ."

Thanh âm Trương hộ pháp run rẩy cực độ hồi bẩm xong, lấy ra từ trong áo một cuộn giấy trắng. Mở cuộn giấy trắng ra hoàn toàn,diendanlequydon Trương hộ pháp đưa ngay mặt trước giấy trắng cho môn chủ Sinh Tử Môn.

Ở giữa tờ giấy trắng to lớn, vẽ hai nam tử trẻ tuổi trông sinh động như thật. Mà dung nhan hai nam tử trẻ tuổi vô cùng tuấn mỹ, chính là diện mạo Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiện nay.

Cổ tay phải nhẹ nhàng vung lên về phía trước mặt Trương hộ pháp, trên tay Trương hộ pháp vốn chần chừ cầm tờ giấy trắng lớn, lập tức bay đến giữa lòng bàn tay phải môn chủ Sinh Tử Môn.

"Đã điều tra rõ ràng điểm dừng chân của hai người này hiện nay chưa?" Bên trong môi mỏng tràn ra thanh âm lãnh nhược băng sương, đôi mắt đen của môn chủ Sinh Tử Môn chợt lóe lên âm lệ, chăm chú nhìn hai nam tử dung mạo tuấn mỹ giữa tờ giấy trắng.

Thuộc hạ của hắn cũng nói không có sai, với thân phận hai người kia, một khi tiến vào thành đế đô, chỗ bọn họ vào ở nhất định là hoàng cung. Bởi vì hai người kia và cha mẹ bọn họ, có quan hệ với Thương Nguyệt quốc không tầm thường.

Bọn họ là người duy nhất ra vào thành đế đô Thương Nguyệt quốc, không cần binh lính thủ thành kiểm tra kĩ càng. Trên tay mỗi người bọn hắn đều có một tấm lệnh bài thông hành ra vào thành đế đô Thương Nguyệt quốc, mà tấm lệnh bài này được lão hoàng đế Thương Nguyệt đặc biệt ban thưởng.

https://thuviensach.vn

Phụ thân bọn họ là thân đệ đệ của hoàng hậu Thương Nguyệt quốc, rời xa triều đình đấu đá lục đục với nhau, chỉ nguyện đặt mình trong non xanh nước biếc tu thân dưỡng tính thành người tri thức.

Còn hai người bọn họ lại là thân biểu đệ của thái tử Thương Nguyệt, cực kỳ không tình nguyện vào triều làm quan, chỉ mong thỉnh thoảng đáp ứng yêu cầu của thái tử Thương Nguyệt,diendanlequydon cùng thái tử Thương Nguyệt bình phẩm uống trà xanh, kể chuyện cười phong nguyệt của văn nhân nho sĩ.

Cách đây không lâu, hai người kia vừa mới đáp ứng yêu cầu của thái tử Thương Nguyệt, ở trong Ngự Khôn điện nhỏ bé của thái tử Thương Nguyệt mấy ngày.

Bọn họ đã rời khỏi thành đế đô, tuyệt không có đạo lý đi mà quay lại. Cho dù bọn họ thật sự đi mà quay lại, bọn họ cũng vẫn sẽ cư trú ở trong hoàng cung Thương Nguyệt quốc.

Đủ để chứng minh, trước mắt hai người kia thân ở trong thành đế đô Thương Nguyệt, tuyệt đối là giả mạo.

Mà việc người thần bí liên tục dấy lên hai trận âm phong quỷ lãng bên trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, chỉ sợ cũng sẽ cùng hai tên giả mạo dung nhan người khác này, tránh không khỏi có quan hệ.

"Bẩm môn chủ, thuộc hạ đã điều tra ra điểm dừng chân của hai người kia, hiện nay bọn họ đang ở tại khách sạn Duyệt Lai."

Trương hộ pháp bỗng nhiên gật đầu, lập tức nhanh chóng mở miệng hồi bẩm nói: "Có điều để phòng ngừa đả thảo kinh xà, thuộc hạ không dám điều tra vào sâu hơn. Hai người này thế mà bụng dạ khó lường, cuối cùng lại ở bên trong một gian phòng khách tại khách sạn Duyệt Lai kia."

https://thuviensach.vn

"Khách sạn Duyệt Lai …” Môi mỏng môn chủ Sinh Tử Môn tràn ra bốn chữ rét lạnh, lòng bàn tay phải chợt nắm chặt lại, khiến tờ giấy trắng lớn trong tay vốn nguyên vẹn không sứt mẻ, trong nháy mắt hóa thành vô số mảnh giấy nhỏ.

Môn chủ Sinh Tử Môn tức giận nâng cổ tay phải lên, vô số mảnh giấy nhỏ từ trong tay bay vụt ra, va chạm mãnh liệt vào trên vách tường cứng rắn như bàn thạch phía bên trái thư phòng.

Mảnh giấy trắng hóa thành bột phấn, từ trên vách tường rơi xuống trên mặt đất lạnh như băng, mà trên vách tường cứng rắn bị vô số mảnh giấy trắng nhỏ va chạm phải, lộ ra vô số lỗ đen nhỏ và sâu.

Tối nay, hắn sẽ đích thân đi một chuyến đến khách sạn Duyệt Lai, trước xé mặt nạ hai người bụng dạ khó lường này, sau đó sẽ tặng cho hai người kia vận mệnh giống như tờ giấy trắng này – hài cốt không còn!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 177: Sát Phong Cảnh

Editor: Van Tuyet Nhi

Một vầng trăng sáng treo cao giữa màn trời đêm, ánh sáng bạc rực rỡ mộng ảo chiếu xuống nhân gian.

Lá cây xanh biếc cùng hoa yêu kiều nhanh nhẹn xoay múa, gió đêm nhẹ nhàng phe phẩy, chậm rãi đưa hương thơm nồng đậm thấm lòng người vào bên trong Thính Tùng cư lịch sự tao nhã tại lầu ba khách sạn Duyệt Lai.

Giữa hương hoa ngào ngạt thỏa sức tràn ngập, ánh nến đỏ rực đan vào cùng ánh trăng bạc sáng rực rỡ, bao phủ ở tại chỗ vách tường bên phải Thính Tùng cư, lộ ra màn trướng hống phấn trên giường lớn bằng gỗ tử đàn truyện chỉ đăng trên

"Thoải mái sao?" Giữa lúc màn trướng hồng phấn từ từ lay động, dưới âm thanh rung chuyển kẽo kẹt kẽo kẹt của giường lớn bằng gỗ tử đàn, một thanh âm dịu dàng mị hoặc nhàn nhạt nhấc lên trong gió đêm.

"Tất nhiên thoải mái! Nhưng mà… nếu chàng nhẹ một chút, liền càng thêm thoải mái." Một thanh âm cười tràn đầy biếng nhác, ngau sau đó liền vui mừng rên rỉ trong gió đêm xao động.

Cảnh quang kiều diễm như thế, lời nói ái muội như thế, nếu người hiểu rõ tình hình ở bên ngoài cửa nghe trộm được, chẳng những mặt đỏ tai hồng, trong đầu cũng nhất định sẽ suy nghĩ miên man.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu người không hiểu rõ tình hình ở ngoài cửa nghe trộm được, chắc chắn sẽ có bộ dáng trợn mắt há hốc mồm, sau đó thần kinh im lặng co giật một hồi, cuối cùng trực tiếp té xỉu trên hành lang dài bên ngoài.

Bởi vì, bên trong cửa phòng Thính Tùng cư đang đóng chặt, lộ ra thanh âm rung chuyển kẽo kẹt kẽo kẹt ái muội của giường lớn bằng gỗ tử đàn, từ gió đêm nhẹ nhàng truyền vào trong hai lỗ tai bọn họ, lại là thanh âm dịu dàng của hai nam tử trẻ tuổi, điều này sao có thể không làm bọn hắn hoàn toàn ngổn ngang chứ?

Thanh âm kẽo kẹt kẽo kẹt thanh thúy của giường lớn bằng gỗ tử đàn, xen lẫn tiếng thở thoải mái vô cùng ái muội, từ màn trướng hồng phấn lay động trong Thính Tùng cư, liên tục không ngừng nhẹ nhàng xao động ở trong gió đêm.

Qua gần nửa buổi –

Hiên Viên Diễm ngồi xuống ở bên mép giường bằng gỗ tử đàn, hai tay nắm thành hình quả đấm, nhẹ nhàng nắn bóp trên eo nhỏ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giữa môi mỏng lại tràn ra thanh âm tràn ngập ý cười mị hoặc: "Này! Đã đến lúc nên đến lượt ta hưởng thụ thật tốt."

Màn trướng hồng phấn lay động trong gió đêm, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang lười biếng nằm trên chăn tơ lụa thêu hoa, đầu chôn sâu vào trong gối gấm, nghe thấy lời nói của Hiên Viên Diễm, đầu vốn chôn sâu vào trong gối gấm bỗng chốc nâng cao, thanh âm có hơi chứa làm nũng: "Người ta còn chưa hưởng thụ đủ đâu, đợi gia hưởng thụ đủ, lại đổi chàng tới hưởng thụ thôi."

"Này, nàng đây là xấu lắm nha! Lúc trước đâu có đâu, nàng hưởng thụ một khắc, liền đến lượt ta hưởng thụ. Nay nàng lại hưởng thụ nửa canh giờ, sao còn chưa đến phiên ta hưởng thụ chứ."

https://thuviensach.vn

Môi mỏng Hiên Viên Diễm nói xong tuy có mười phần ai oán, nhưng hai tay nắm thành hình quả đấm kia nhanh chóng thả ra trong chốc lát, lại vẫn vô cùng ra sức nhẹ ấn đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Đừng càu nhàu mà, nhanh chóng ngoan ngoãn ấn nha." Đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười một tiếng, ngón tay thon dài nhẹ chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm, thanh âm nhu hòa lưu luyến nói: "Nếu như ấn khiến ta vô cùng vừa lòng, đợi đến lượt thời điểm chàng hưởng thụ, ta sẽ kéo dài thời gian bóp cho chàng nha."

"Đây chính là nàng nói nha, không được giở trò xấu." Thanh âm cười mị hoặc vừa dứt, đầu Hiên Viên Diễm bỗng chốc cúi xuống thấp, môi mỏng đầy nùng tình mật ý, hôn thật sâu một cái trên hai má Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai tay càng thêm ra sức bóp đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt…

Trong Thính Tùng cư lịch sự tao nhã, lầu ba khách sạn Duyệt Lai, một mảnh ánh trăng và ánh nến kiều diễm đan vào nhau, tình ý dạt dào tràn đầy triền miên hạnh phúc, có điều –

Bên ngoài khách sạn Duyệt Lai, ánh trăng mộng ảo bao phủ không gian, lá xanh hoa kiều theo gió nhanh nhẹn múa lên, tận tình lay động trong làn hương ngào ngạt, lại bỗng nhiên tăng thêm một chút hàn khí âm trầm.

Một bóng dáng giống như u linh xuất hiện bên cạnh cây tùng xanh vô cùng vững chắc, cành lá tốt tươi.

Thân ảnh dùng một miếng vải đen che mặt, thân khoác bộ hắc y, đi một đôi giày đen bó chân, lặng yên không một tiếng động đứng bên cạnh cây tùng xanh, chính là môn chủ thần bí Sinh Tử Môn ở Thương Nguyệt quốc.

Cổ tay trái bỗng giơ lên, lòng bàn tay sau khi tiếp được ba phiến lá xanh theo gió rơi xuống, con ngươi đen của môn chủ Sinh Tử Môn phóng

https://thuviensach.vn

ra sát khí nồng đậm, hí mắt nhìn về phía trước cách ở đây năm thước, nơi cánh cửa lớn khách sạn Duyệt Lai đang đóng chặt.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng bắn ra một phiến lá xanh trong đó, từ lòng bàn tay môn chủ Sinh Tử Môn bay lên, bay tới cánh cửa lớn khách sạn Duyệt Lai đang đóng chặt.

Lão chưởng quầy bận làm ăn cả một ngày, sớm đã tiến vào bên trong sương phòng riêng của hắn ở lầu hai, cởi áo đi ngủ.

Giờ khắc này, bên trong đại sảnh khách sạn Duyệt Lai kia không tính là rộng rãi thoáng mát, chỉ còn có một tiểu nhị gác đêm tuy rằng chỉ có mười sáu tuổi nhưng làn da lại vô cùng thô ráp, truyện chỉ đăng trên để phòng nhóm quan khách cư trú trong khách sạn Duyệt Lai đột nhiên muốn dùng cái gì.

Nói là gác đêm, dự phòng nhóm quan khách bất cứ tình huống nào.

Nhưng tiểu nhị lại không chịu nổi sâu ngủ cứ quấy rầy, mí mắt cứ dần dần nặng trĩu hạ xuống, cuối cùng còn ghé vào trên quầy hàng, ngủ mơ gặp mặt Chu công.

Một tiếng “rầm” vang lên, tiểu nhị ngủ không quá sâu, đưa tay gãi ngứa da đầu một chút liền thay đổi một tư thế ngủ ghé vào trên quầy hàng.

Lại là một tiếng “rầm” vang lên, cuối cùng tiểu nhị cũng bị đánh thức. Dường như có người gõ cửa khách sạn, đã trễ thế này rồi, tại sao lại còn có người tìm nơi ngủ trọ chứ?

Tiểu nhị châm lên ánh nến hồng mông lung chập chờn trên quầy, nâng tay dụi hai con mắt nhập nhèm, đầu quay về phía bên trái, hai tròng mắt chăm chú nhìn về phía cửa khách sạn đang đóng chặt.

https://thuviensach.vn

Mọi khi lúc này, nếu có người gõ cửa khách sạn tìm nơi ngủ trọ, đương nhiên là một chuyện nhỏ cực kỳ bình thường. Nhưng hôm nay không giống lúc trước, ban ngày trên đường cái đều không có người dám qua lại, ban đêm lại còn có người có dũng khí đi lại trên đường cái?

Má ơi, có nên mở cửa hay không a?

Người trong Sinh Tử Môn ác độc âm ngoan, gần đây chợt tái xuất giang hồ, tra tấn, hành hạ toàn bộ chưởng môn các phái và chúng đệ tử Thương Nguyệt quốc, khiến tinh thần bọn họ gần như sụp đổ.

Ai biết người kế tiếp chịu khổ bởi thủ đoạn âm độc của người trong Sinh Tử Môn, có phải là dân chúng bọn họ luôn an phận thủ thường hay không? Lỡ như người ở bên ngoài gõ cửa, chính là người trong Sinh Tử Môn bụng dạ thâm hiểm, vậy chẳng phải hắn…

Nhưng mà nếu không ra mở cửa, giả như là người gõ cửa thật sự muốn tìm nơi ngủ trọ.

Trong chốc nữa, tiếng gõ cửa càng ngày càng vang, quấy nhiễu đến quan khách đang ngủ trong khách sạn, chắc chắn chưởng quầy sẽ hung hăng mắng chửi hắn một trận, sau đó khấu trừ hết tiền lương tháng này của hắn. Gia đình hắn còn phải nuôi mẹ già bệnh ốm triền miên, hắn cũng không thể bị khấu trừ hết tiền lương a!

Rầm – thời điểm cửa khách sạn bị gõ lần thứ ba, mồ hôi lạnh trên trán tiểu nhị liên tục rơi từng giọt, hai chân nhỏ run rẩy di chuyển đi tới cửa khách sạn.

Một tiếng kẽo kẹt vang lên, hai tay tiểu nhị vô cùng run rẩy, kéo lấy cửa gỗ khách sạn vốn đang đóng chặt mở ra. Nhưng mà, trong nháy mắt khi cửa khách sạn mở ra, mồ hôi lạnh trên trán tiểu nhị rơi càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa lớn khách sạn, bóng đêm bao phủ dày đặc không gian, ngoài gió đêm hơi lạnh quanh quẩn, cây xanh hoa tươi chập chờn lay động, vốn cũng không có một bóng người xuất hiện?

Da đầu run lên, tim tiểu nhị sợ hãi đập không thôi, đột nhiên lạnh rùng mình, tay vội vàng đẩy cửa khách sạn, chuẩn bị đóng lại cửa khách sạn một lần nữa.

Nhưng mà, tốc độ đóng cửa của tiểu nhị mặc dù nhanh, môn chủ Sinh Tử Môn giống như u linh nhẹ nhàng ẩn giấu bên cạnh cây tùng xanh, động tác dưới chân cũng càng nhanh hơn.

Mũi chân chợt nhẹ nhàng điểm một cái, lúc trước môn chủ Sinh Tử Môn dùng ba phiến lá xanh mới tạo ra tiếng đập cửa giống như thật, ở thời điểm cửa khách sạn vừa mới khép lại một nửa, bóng dáng giống như tia chớp đã tới bên ngoài cửa khách sạn.

Môn chủ Sinh Tử Môn một thân trang phục màu đen, xuất hiện giống như quỷ mị khủng bố trong đêm tối, tất nhiên sẽ dọa tiểu nhị đến sắc mặt trắng bệch, hồn phi phách tán.

Đã không kịp đóng cửa khách sạn, tiểu nhị liền quay đầu bỏ chạy, miệng mất hết huyết sắc mở ra thật lớn. Song, ngay tại lúc tiểu nhị điên cuồng chạy trối chết, miệng vừa muốn thét ra thanh âm sợ hãi, truyện chỉ đăng trên môn chủ Sinh Tử Môn nhẹ nhàng vung ống tay áo màu đen lên.

Thân hình tiểu nhị lập tức giống như hoá đá dừng lại tại chỗ, mà một tiếng thét kinh hãi vô cùng chói tai kia, cũng bị tắc nghẽn triệt để hoàn toàn ở cổ họng, tiểu nhị trong nháy mắt biến thành có miệng cũng không thể nói.

Thân ảnh môn chủ Sinh Tử Môn nhanh chóng lóe lên, đứng ở trước mặt tên tiểu nhị, lại nhẹ nhàng vung ống tay áo màu đen lên, hai con mắt tiểu nhị vốn tràn ngập sự sợ hãi, tức khắc lộ ra ánh sáng mơ màng.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đen của môn chủ Sinh Tử Môn chứa đựng lệ khí lạnh lẽo, từ trong tay áo màu đen lấy ra một tờ giấy trắng, dưới ánh nến đỏ hồng quanh quẩn, giữa tờ giấy trắng mỏng hiện ra hai thiếu niên dung mạo tuấn mỹ.

Không hề nghi ngờ, hai thiếu niên tuấn mỹ hiện ra giữa tờ giấy trắng mỏng, chính là diện mạo hiện nay của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nếu đi tìm từng gian phòng khách, nhất định sẽ đả thảo kinh xà. Vì vậy, môn chủ Sinh Tử Môn trước khi đến khách sạn, vẽ ra diện mạo hiện nay của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt một lần nữa.

Trước tiên từ trong miệng tiểu nhị này hỏi ra nơi hai người dừng chân, sau đó lại tập kích khiến hai người này không kịp trở tay, như vậy ngày này sang năm, là ngày giỗ hai người đó.

Đưa tờ giấy trắng mỏng đến trước mặt tên tiểu nhị, tuy rằng môn chủ Sinh Tử Môn đã đè thanh âm xuống thấp, lại lộ ra sát khí đầy máu tanh nói: "Nói, hai người trên tờ giấy trắng này, hiện nay đang ở trong gian phòng nào?"

Tên tiểu nhị hiện giờ trúng phải thuốc mê tâm, hai con mắt trống rỗng nhìn thoáng qua hai người trên tờ giấy trắng, thanh âm không chứa chút cảm xúc nào nhẹ trả lời: "Bọn họ ở tại lầu ba Thính Tùng cư."

Lời nói của tiểu nhị vừa dứt, môn chủ Sinh Tử Môn liền lại giống như quỷ mị biến mất ngay tại chỗ, mà tiểu nhị lại bùm một tiếng bất tỉnh ngã xuống trên mặt đất lạnh như băng.

Tên tiểu nhị bị môn chủ Sinh Tử Môn hạ thuốc một lần nữa, mặc dù tinh thần đã khôi phục hoàn toàn, chẳng qua là trước khi tới trời sáng, hắn tuyệt đối không thể nào tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Trong Thính Tùng cư lịch sự tao nhã, trên giường lớn bằng gỗ tử đàn –

"Thật sự là thoải mái!" Đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn ra tiếng cười hạnh phúc, lười biếng giãn thắt lưng, lẩm bẩm một chút rồi ngồi thẳng dậy từ trên giường lớn bằng gỗ tử đàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy xuống giường lớn, mang đôi giày thêu tinh xảo, ngón tay thon dài nhẹ kéo lấy Hiên Viên Diễm, cổ tay trắng nõn lười biếng vung lên hướng tới trên giường lớn nói: "Tới lượt chàng, đi lên đi!"

Hiên Viên Diễm ngồi xuống bên mép giường, liền vẫy vẫy hai cánh tay tê dại mỏi nhừ, bên trong đôi mắt đen lộ đầy ý cười ngọt ngào, môi mỏng lại tràn ra tiếng cảm thán buồn bã: "Trời ạ, cuối cùng cũng đến lượt ta hưởng thụ, thật sự là không dễ dàng a!"

Vừa dứt lời, thân hình Hiên Viên Diễm bay thẳng đến nằm ngửa trên giường lớn, đưa hai cánh tay vô cùng tê dại mỏi nhừ duỗi về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng câu lên cười chứa đựng mị hoặc nói: "Đến đây đi, xoa bóp cánh tay cho ta trước đi."

Nhưng mà, hai cái cánh tay mới duỗi đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn chưa chạm vào cánh tay hắn, môi mỏng Hiên Viên Diễm vốn câu lên cười lại không chỉ run rẩy, thân hình vốn nằm vật xuống cũng lập tức khó chịu ngồi dậy, đứng thẳng lên.

Làm cái gì vậy, sớm không đến chậm không đến, ngay lúc hắn vừa muốn hưởng thụ Nguyệt nhi âu yếm, vuốt ve khiến cho mình thư thư phục phục, lại xuất hiện người nào đó sát phong cảnh, hắn thực sự có loại xúc động muốn bạo nộ a…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 178: Phát Điên

Tay phải duỗi tới trước mặt Hiên Viên Diễm, kéo Hiên Viên Diễm ngồi xuống bên mép giường, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhỏ, đôi mắt ngọc cười chớp chớp nhìn Hiên Viên Diễm: Diễm, không phải ta giở trò xấu, là vận may của chàng không đủ!

Cánh tay trái Hiên Viên Diễm ôm chặt eo nhỏ mềm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lúc này đôi mắt đen mang theo mười phần ai oán nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt: vận may ức hiếp ta, Nguyệt nhi nàng cũng không thể ức hiếp ta chứ. Đêm còn rất dài, đợi đến khi tới Tụ Anh sơn trang, nàng phải bồi thường cho ta đó.

Đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhịn không được cười khẽ, bàn tay trắng nắm lại thành quyền lập tức nhẹ đấm lồng ngực Hiên Viên Diễm, đôi mắt ngọc lưu chuyển dường như không tiếng động nói: nhìn trong đôi mắt chàng đầy ai oán, giống như bị ủy khuất gì lớn lắm, thật sự hoàn toàn thua chàng rồi đó. Được rồi, đợi đến khi tới Tụ Anh sơn trang, ta bồi thường cho chàng.

Đôi mắt ngọc ngậm cười không tiếng động truyền âm xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ bước đi tới vách tường bên trái Thính Tùng cư.

Trên vách tường bên trái Thính Tùng cư, là cửa sổ gỗ thông gió duy nhất.

Lúc này, một cánh cửa sổ gỗ thông gió mở rộng một nửa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến gần cửa sổ bằng gỗ tử đàn, chuẩn bị mở rộng cửa

https://thuviensach.vn

ra hoàn toàn.

Khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi đến chỗ cửa sổ bằng gỗ tử đàn, đôi mắt đen Hiên Viên Diễm phóng ra ai oán cũng không có nhàn rỗi, hắn đi tới chiếc bàn trúc màu xanh biếc ở vị trí chính giữa Thính Tùng cư, trên bàn được xếp đặt một bộ trà cụ tinh sảo.

Hiên Viên Diễm đến trước bàn trúc, cổ tay trắng nõn bỗng chốc giơ lên, ngón trỏ phải thon dài chạm vào mặt bàn, rồi di động trên đó.

Trước đó Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở bên trong, đều nhạy bén nhận ra được có một người lặng lặng đứng thẳng ở ngoài cửa lớn Thính Tùng cư, một người toàn thân chứa đầy sát khí nồng đậm ẩn giấu độc khí.

Nguyệt nhi dụng độc như thần, thành tựu ở phương diện độc thuật của hắn cũng không coi là thấp, cho nên hắn và Nguyệt nhi cũng có thể đủ bị bắt giữ thì độc khí ẩn giấu lưu chuyển theo gió ở ngoài cửa Thính Tùng cư đang đóng chặt, cũng không phải là người bình thường có thể nghiên cứu chế tạo ra.

Mở mắt nhìn khắp lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, có năng lực tìm tới trong vòng hai ngày ngắn ngủi, và lại có người có thể nghiên cứu chế tạo ra độc khí cao siêu như thế, thì chỉ có người trong Sinh Tử Môn không chỉ am hiểu dụng độc, lại càng am hiểu chế cổ độc.

Có điều, cho dù là đệ tử Sinh Tử Môn hay môn chủ thần bí Sinh Tử Môn đứng yên lặng ngoài cửa lớn Thính Tùng cư đi chăng nữa, hắn và Nguyệt nhi cũng không tính mặt đối mặt "nói chuyện phiếm" với hắn, bởi vì…

Ngón trỏ Hiên Viên Diễm giữa lúc di động trên mặt bàn thì rút lại, vạt áo màu lam theo gió quỉ dị bay lên, trong nháy mắt, bóng dáng đã đến bên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang lười biếng bắt chéo hai tay đứng

https://thuviensach.vn

trước cửa sổ đã hoàn toàn mở rộng, đôi mắt ngọc xinh đẹp cười lưu luyến, nghiêng đầu lẳng lặng chờ đợi hắn đến.

Cùng lúc đó –

Môn chủ Sinh Tử Môn thúc dục nội lực bóp vụn tờ giấy trắng mỏng manh thành bột phấn, rải đầy xuống dưới chân, giữa bàn tay trái bỗng nhiều thêm một lọ sứ nhỏ màu đen.

Chỗ miệng lọ sứ nhỏ màu đen tuy được đậy kín bởi nút lọ, nhưng vẫn không ngăn được độc khí ngũ sắc từ chỗ khe hở nút lọ thoát ra.

Chỉ thấy môn chủ thần bí Sinh Tử Môn ngưng tụ nội lực mạnh mẽ ở lòng bàn tay phải, hướng tới gần sát lọ sứ đen.

Độc khí ngũ sắc thoát ra từ giữa khe hở nút lọ, màu sắc không chỉ càng ngày càng xinh đẹp, bên trong lọ sứ đen vốn yên lặng khác thường, bỗng nhiên truyền ra tiếng con trùng ngọ nguậy rất nhỏ.

Một trăm con thực nhục cổ vốn đang ngủ say trong lọ sứ màu đen, trải qua môn chủ Sinh Tử môn thúc dục nội lực, tất cả một trăm con thực nhục cổ đều thức tỉnh.

Thực nhục cổ, một trong những loại cổ độc kinh khủng của Sinh Tử môn.

Mỗi một con thực nhục cổ xinh đẹp, đều là từ mấy trăm con trùng độc vô cùng, qua một khoảng thời gian dài ở bên trong lọ được đóng kín, đợi khi chúng nó tự mình tàn phá ăn lẫn nhau, cuối cùng chỉ duy nhất còn lại một con sống sót.

Một con sống sót đó, lại được chăn nuôi bằng độc phấn và độc nước của Sinh Tử môn, cuối cùng trở thành thực nhục cổ vô cùng khủng bố.

https://thuviensach.vn

Điều kinh khủng ở thực nhục cổ chính là một khi chúng nó tiến vào trong thân thể người, chúng nó sẽ không khiến người ta chết ngay, mà chậm rãi cắn nuốt thịt người, cho đến lúc qua một canh giờ, chúng nó mới có thể cắn nuốt sạch sẽ máu thịt của người trúng cổ.

Người trúng thực nhục cổ, cho dù nội lực của ngươi cao tới đâu, cũng không thể nào bức nó ra khỏi cơ thể.

Không những không thể bức thực nhục cổ ra, một khi ngươi cố gắng muốn thúc dục nội lực bức thực nhục cổ ra, thân hình thực nhục cổ liền nhanh chóng bành trướng, sau đó sẽ ở trong cơ thể người nổ thành mảnh vụn.

Nếu thực nhục cổ nổ thành vụn lưu tại trong cơ thể, như vậy người trúng thực nhục cổ sẽ càng chết thê thảm hơn lúc trước.

Bởi vì da thịt bản thân sẽ từ từ bốc mùi thối rữa, cho đến một tháng sau, cả người mới hóa thành một bãi máu hôi tanh, thoát khỏi sự hành hạ đau đớn dài đằng đẵng cực kỳ bi thảm này.

Môn chủ Sinh Tử Môn thức tỉnh thành công một trăm con thực nhục cổ vốn đang ngủ say, diendanlequydon trong nháy mắt lòng bàn tay phải mở lọ sứ ra, trong hai con mắt chứa đầy lệ khí ác độc lạnh lẽo.

Nếu không phải hai người trong Thính Tùng cư hoàn toàn triệt để khơi mào lửa giận của hắn, hắn cũng không muốn phải ban thực nhục cổ cho bọn họ đâu.

Phải biết rằng, mỗi một con thực nhục cổ trong lọ sứ đen, đều tiêu hao rất nhiều tâm huyết của hắn mới chế tạo thành. Một khi thực nhục cổ cắn nuốt sạch sẽ máu thịt hai người kia, thân hình chúng nó cũng sẽ nháy mắt hóa thành một bãi máu hôi tanh.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà không có cách nào khác, ai kêu hai người trong Thính Tùng cư kia, không đi trêu chọc người khác, cố tình không biết sống chết lại đến trêu chọc hắn chứ?

Vì để sự tức giận trong lòng được phát tiết một cách thống khoái, nên hắn phải trừng phạt hai người rắp tâm mưu đồ này thật tốt. Hắn…cũng chỉ có thể vô cùng không muốn hy sinh trăm con thực nhục cổ quý giá này.

Một tiếng ầm vang lên, chân trái môn chủ Sinh Tử Môn nhanh chóng nâng lên, một cước đá văng cửa Thính Tùng cư. Cửa lớn Thính Tùng cư kiên cố sụp đổ rầm rầm trong nháy mắt, môn chủ Sinh Tử Môn tựa như mũi tên nhọn nhảy vào bên trong Thính Tùng cư.

Ngay lúc cổ tay trái môn chủ Sinh Tử Môn giơ lên, chuẩn bị thúc dục nội lực đánh văng nút lọ sứ đen ra, thả một trăm con thực nhục cổ kinh khủng, để chúng nó đồng thời tiến vào bên trong thân thể hai người trong phòng thì –

Môn chủ Sinh Tử Môn lại phát hiện, trong Thính Tùng cư ngoài bản thân hắn ra vốn không có người thứ hai tồn tại.

Hóa ra, lúc môn chủ Sinh Tử Môn tức giận đạp cửa mà vào thì trong chớp mắt đó, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng tăng nhanh tốc độ rút khỏi Thính Tùng cư.

Bàn tay môn chủ Sinh Tử Môn bóp chặt lọ sứ đến nỗi gân xanh ứa ra, nếu không phải trong lọ sứ là trăm con thực nhục cổ không dễ gì nuôi được, mà trước đó nếu thực nhục cổ không tìm được máu thịt để cắn nuốt, thân thể nó sẽ hóa thành một bãi máu hôi tanh, thì giờ khắc này, lọ sứ đen chắc chắn vỡ thành bột phấn hòa vào trong gió đêm xao động.

Trước khi hắn một cước đá văng cửa Thính Tùng cư, hắn vẫn nhạy bén cảm giác được hơi thở hai người rất nhỏ, chứng minh rằng hai người kia có bên trong Thính Tùng cư.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, đợi sau khi hắn phá cửa Thính Tùng cư, hai người kia lại biến mất không thấy đâu. Trong Thính Tùng cư chỉ có một cánh cửa sổ, cho nên không thể nghi ngờ, hai người kia là từ cửa sổ nhảy ra bên ngoài.

Hai người kia rốt cuộc là ai, khinh công cao hơn hắn thì thôi, nội lực lại càng lớn hơn hắn.

Hai người kia không chỉ trong chớp mắt lặng yên không một tiếng động nhảy ra bên ngoài, khiến hắn ngay cả một chút bóng dáng rút lui cũng không bắt được.

Hơn nữa, bọn họ từ cửa sổ nhảy ra bên ngoài, thế nhưng còn thúc dục nội lực vô cùng hùng hậu đóng lại cửa sổ vốn đang mở ra, khiến hắn ngay cả một tiếng cửa sổ đóng cũng không nghe được.

Lửa giận trong đôi mắt môn chủ Sinh Tử Môn đốt cháy hừng hực, bàn tay phải bỗng vung mạnh về phía cửa sổ đang đóng, cửa sổ bằng gỗ tử đàn trong nháy mắt rơi vào kết cục bị phá vụn.

Ngay lúc môn chủ Sinh Tử Môn chuẩn bị đề khí từ chỗ cửa sổ đuổi theo thì đôi mắt hắn bỗng vô tình quét qua chiếc bàn trúc màu xanh biếc ở vị trí chính giữa Thính Tùng cư, trên bàn được xếp đặt một bộ trà cụ tinh sảo.

Trên mặt bàn dường như có khắc chữ, là hai người kia rời khỏi, đặc biệt lưu lại chữ cho hắn sao? Môn chủ Sinh Tử Môn kiềm chế xúc động muốn đuổi theo, bóng dáng vèo một cái bay đến bên cạnh chiếc bàn trúc xanh biếc.

Trên mặt bàn vốn bóng loáng như gương, bị Hiên Viên Diễm dùng lực để lại ba hàng chữ.

Hàng chữ thứ nhất: bằng hữu, chưa được chưởng quỹ khách sạn cho phép, tùy tiện làm hư hao cửa sổ khách sạn, đây chính là một loại hành vi

https://thuviensach.vn

thô lỗ không có đạo đức nha. Chưởng quỹ khách sạn Duyệt Lai thật sự rất vô tội, ngươi cần phải bồi thường tổn thất cho chưởng quỹ khách sạn. truyên chỉ đăng trên diendanlequydon

Hàng chữ thứ hai: bằng hữu, trong lòng ngươi muốn đuổi theo sau, chúng ta hoàn toàn hiểu. Có điều, cho dù người đuổi theo cũng là lãng phí khí lực vô ích, bởi vì ngươi không có khả năng đuổi theo được chúng ta.

Nước trà trong ấm trên bàn, là chúng ta đã ngâm cách đây không lâu, phỏng chừng bây giờ còn ấm đấy. Ngươi vẫn nên ngồi xuống, thưởng thức nước trà ấm thơm ngát, làm tiêu tan sự phẫn nộ chứa trong lòng đi?

Hàng chữ thứ ba: bằng hữu, nếu ngươi thật sự không muốn thưởng trà để nguôi giận, liền đứng bên cửa sổ bị ngươi thô lỗ làm hư hao ngẩng đầu ngắm ánh trăng đi.

Bởi vì, giữa màn trời sắp xuất hiện kỳ cảnh trăm năm khó gặp, nếu ngươi không may mắn bỏ lỡ kỳ cảnh mỹ lệ trăm năm khó gặp này, chúng ta cảm thấy thật tiếc cho ngươi đó.

Sau khi xem xong ba hàng chữ Hiên Viên Diễm dùng nội lực hùng hậu lưu lại trên mặt bàn, môn chủ Sinh Tử Môn nghiến răng ken két, nếu lúc này vén lên miếng vải đen che mặt, như vậy thì…

Lộ ra khuôn mặt hắn hung ác vặn vẹo đến mức tận cùng, nếu bị một đám người nhát gan trông thấy, đám người đó nhất định phát tác bệnh tim ngay tại chỗ, sớm đi đến địa ngục đưa tin cho Diêm La vương.

Một tiếng rầm vang lên dữ dội, dường như cảm giác được huyết dịch xông thẳng lên não nhanh chóng phun trào, thân hình môn chủ Sinh Tử Môn gần như muốn bùng nổ, không chỉ có một chưởng làm vỡ nát chiếc bàn trúc màu xanh biếc mà Hiên Viên Diễm lưu lại chữ viết trên đó, còn có một chưởng làm vỡ nát chiếc giường lớn tinh sảo bằng gỗ tử đàn trong Thính Tùng cư.

https://thuviensach.vn

Bị tiếng nổ mạnh liên tục ở lầu ba làm bừng tỉnh, lão chưởng quỹ khách sạn Duyệt Lai khoác y phục lên mà đến, hai chân vô cùng run rẩy đứng ngoài cửa lớn Thính Tùng cư, giọng nói vừa lắp bắp mà vừa sợ sệt hỏi: "Ngươi ngươi ngươi… ngươi là ai vậy, ta rốt cuộc có có… đắc tội ngươi sao, vì sao ngươi phải khiến cho Thính Thính… Thính Tùng cư thành … một đống hỗn độn như vậy?"

"Nêu không muốn chết, lập tức cút cho ta." Âm thanh môn chủ Sinh Tử Môn nghiến răng nghiến lợi rít gào vừa dứt, lão chưởng quỹ bị dọa sợ đến hồn phi phách tán thật ra rất muốn cút, nhưng còn chưa có cút xa khỏi đây, trong hai mắt lão chưởng quỹ một mảnh tối đen liền ngất ở tại trên hành lang bên ngoài.

Từng bước từng bước từ từ di động, mỗi bước môn chủ Sinh Tử Môn bước ra, trên sàn đá cứng rắn trong Thính Tùng cư liền lưu lại những dấu chân lõm xuống rất sâu.

Sau khi đạp không ngừng trên mặt sàn đá cứng rắn trong Thính Tùng cư làm lưu lại dấu chân, cả người môn chủ Sinh Tử Môn phẫn nộ phóng ra sát khí rét lạnh, đứng ở tại cửa sổ gỗ đã không còn nguyên vẹn, chân chân chính chính đến trước cửa sổ lớn đang mở rộng.

Môi mỏng môn chủ Sinh Tử Môn phẫn nộ gần như muốn phun máu tươi, đầu đang đau nhức gần như muốn liều mạng đập vào vách tường ngẩng lên nhìn trăng sáng treo cao giữa màn trời ở phía đối diện.

Đợi, giữa màn trời kỳ cảnh xuất hiện trăm năm khó gặp, nếu hắn không may mà bỏ lỡ, bọn họ sẽ cảm thấy tiếc hận cho mình sao?

Có mà thay mười tám đời tổ tông hắn! Hai người thần bí này không rõ lai lịch, đến tột cùng lại muốn dấy lên đợt âm phong quỷ lãng long trời lở đất như thế nào ở Thương Nguyệt quốc a?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 179: Tín Hiệu Uy Hiếp

Bên ngoài khách sạn Duyệt Lai, ánh trăng bạc rực rỡ mộng ảo bao phủ, một gốc cây tùng lá xanh tươi tốt, trải qua gió đêm nhẹ nhàng lướt qua, khóm lá xanh tự nhiên lay động, nhẹ tấu ra một khúc nhạc trời êm tai.

Men theo cành cây cao cao lá xanh tươi tốt nhìn xuống, mái tóc đen của Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng tung bay theo gió, lười biếng dựa lưng vào một thân cây tùng xanh to lớn.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì thảnh thơi bắt chéo hai chân, sau lưng thoải mái dựa vào lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, ngón trỏ trái chậm rãi thưởng thức một luồng tóc đen bên má.

Nay, người Sinh Tử Môn bỗng nhiên xuất hiện, người này có lẽ là đệ tử Sinh Tử Môn, có lẽ là môn chủ thần bí Sinh Tử Môn, nhưng … vậy thì sao chứ?

Nếu người này không thành công bắt hai người bọn họ, tự nhiên sẽ trở về trong Sinh Tử Môn bí ẩn.

Lấy khinh công người này, hai người bọn họ muốn bám theo sau theo dõi cũng không khó khăn, nhưng phải làm chu đáo khiến hắn không có một chút phát hiện, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Một khi người này phát hiện hai người bọn họ lặng lẽ theo sau tiến hành theo dõi, liền có thể nhạy bén đoán được hai người bọn họ, đến mức sở dĩ phải ở Thương Nguyệt quốc, đóng giả thành Sinh Tử Môn làm ra động tĩnh lớn như vậy, chính là vì tìm ra người Sinh Tử Môn chân chính,

https://thuviensach.vn

sau đó bám theo tìm được căn cứ bí mật Sinh Tử Môn, ý đồ làm ra chuyện bất lợi với Sinh Tử Môn.

Như vậy, người này làm sao có thể ngu xuẩn tự lộ ra căn cứ bí mật Sinh Tử Môn chứ? Người này nhất định trước sẽ dẫn hai người bọn họ lượn đông lượn tây ở Thương Nguyệt quốc, cuối cùng tùy ý tìm một chỗ dừng chân nghỉ ngơi.

Cuối cùng, hai người bọn họ không những không tìm thấy căn cứ bí mật Sinh Tử Môn, ngắt lấy dược liệu khấp huyết hoa hiếm thấy trồng bên trong Sinh Tử Môn, ngược lại sẽ khiến người Sinh Tử Môn đề cao cảnh giác, dứt khoát ẩn náu trong tối không bao giờ đi ra nữa, làm con đường tìm kiếm dược liệu của hai người bọn hắn càng thêm khó khăn.

Đương nhiên, hai người bọn họ cũng có thể sử dụng vũ lực với người này, lấy võ công của hai người bọn họ, muốn chế trụ người này cũng không coi là khó khăn. Nhưng sau khi chế trụ người này, lại chỉ có ba loại tình huống xảy ra.

Loại tình huống thứ nhất: người này nguyện ý ngoan ngoãn phối hợp, dẫn hai người bọn hắn đi căn cứ bí mật của Sinh Tử Môn, dien dan le quy don chỉ cần đi vào trong căn cứ bí mật của Sinh Tử Môn, thế thì dược liệu khấp huyết hoa hiếm thấy, dĩ nhiên thành vật trong túi hai người bọn họ.

Loại tình huống thứ hai: người này không muốn ngoan ngoãn phối hợp, khi loại hình ảnh hết sức không lý tưởng này xuất hiện là lúc, hai người bọn họ cũng chỉ có thể không lịch sự sử dụng vũ lực, thi hành vô số loại hình phạt tàn khốc với người này, nếu người này không thể chịu đựng hình phạt tàn khốc đau đớn, tự nhiên sẽ dẫn hai người bọn họ tiến đến căn cứ bí mật Sinh Tử Môn.

Loại tình huống thứ ba, cũng là hình ảnh có khả năng xảy ra nhất, đó là người này tự tìm đường chết, khiến hai người bọn họ lãng phí thể lực vô

https://thuviensach.vn

ích, cuối cùng lại toi công rổ trúc múc nước.

Bởi vì lúc người trong Sinh Tử Môn gặp được cường địch không thể ứng phó, trong đầu và tâm bọn họ chỉ có tám chữ, tám chữ này là: thà rằng nhận chết, tuyệt không chịu nhục.

Ý nghĩa tám chữ này, lại cực kỳ rõ ràng.

Một khi người Sinh Tử Môn càng bị đối thủ cường đại chế ngự, người Sinh Tử Môn tuyệt sẽ không yếu đuối khuất phục đối thủ, càng sẽ không tùy ý để đối thủ bạo lực xâm lược. Bọn họ sẽ chỉ khi đối thủ thực thi thủ đoạn "sỉ nhục", thì không chút do dự chọn lựa hành động tự sát "lừng lẫy".

Người Sinh Tử Môn không chỉ am hiểu chế độc, càng am hiểu chơi cổ. Mặc dù người Sinh Tử Môn bị đối thủ chế ngự không thể động đậy, sợi tóc của hắn được gió đêm nhẹ nhàng thổi, nói không chừng cũng có thể bắn ra rất nhiều con cổ độc.

Thân thể người Sinh Tử Môn không thể động đậy, có lẽ không có cách nào sử dụng cổ độc đến lấy tính mạng đối thủ, nhưng bọn hắn nhất định có biện pháp hấp dẫn cổ độc, tự lấy mạng sống bọn họ.

Cũng chính vì như thế, hai người bọn họ mới lười phải thi triển hoạt động gân cốt một chút với người trong Sinh Tử Môn bỗng nhiên tìm đến Thính Tùng cư.

Từ đầu đến cuối, bọn họ muốn cũng không phải là mạng sống đệ tử Sinh Tử Môn, hoặc là môn chủ thần bí Sinh Tử Môn.

Bọn họ muốn … chính là đệ tử Sinh Tử Môn hoặc môn chủ thần bí Sinh Tử Môn chủ động dẫn dắt bọn họ tiến vào căn cứ bí mật Sinh Tử Môn, sau đó lấy dược liệu khấp huyết hoa chữa bệnh cứu mạng quý hiếm vào tay.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần vở kịch đặc sắc ngày mai, cứ theo lẽ thường trình diễn ở Thương Nguyệt quốc, người Sinh Tử Môn tự nhiên sẽ chủ động bại lộ căn cứ bí mật.

Cho nên, vì không muốn gây thêm chuyện ảnh hưởng đến vở kịch đặc sắc được trình diễn oanh động vào ngày mai, đối với đệ tử Sinh Tử Môn bỗng nhiên xuất hiện trong Thính Tùng cư, hai người bọn họ trốn mà không gặp đương nhiên là kế sách tốt nhất.

Đôi mắt ngọc không chút để ý lướt qua người Sinh Tử Môn che miếng vải đen trên mặt đang ngửa đầu nhìn trời bên cửa sổ Thính Tùng cư bị phá hủy, cánh tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ chạm lồng ngực Hiên Viên Diễm, ngón trỏ trái đưa về phía Hiên Viên Diễm làm tín hiệu rút lui.

Cho dù tối nay người Sinh Tử Môn cũng không tìm đến Thính Tùng cư, nàng và Diễm cũng chuẩn bị đi tới Tụ Anh sơn trang.

Thứ nhất: so với khách sạn Duyệt Lai, từ Tụ Anh sơn trang đến địa điểm trình diễn vở kịch đặc sắc ngày mai, đường đi sẽ rút ngắn lại không ít. Tối nay bọn họ ngủ ở trong Tụ Anh sơn trang, ngày mai liền có thể lười biếng ngủ tiếp, không cần phải vội vàng rời giường quá sớm.

Thứ hai: tuy rằng Diễm mát xa cho nàng cả buổi, khiến tinh thần nàng vô cùng thoải mái. Nhưng mà, bộ phận nào đó trên thân thể nàng cũng rất không thoải mái, cái bộ phận rất không thoải mái chính là dạ dày của nàng, dạ dày của nàng luôn luôn kháng nghị kêu gào với nàng.

Nàng đói, nàng phải tới Tụ Anh sơn trang ăn một bữa no đủ. Nghe Diễm nói, trong Tụ Anh sơn trang nuôi không ít dê béo, đợi đến Tụ Anh sơn trang, nàng phải để người ta làm thịt con dê mập nhất, hảo hảo an ủi dạ dày đáng thương của nàng một chút.

Lúc trước nàng và Diễm đạo diễn hai màn kịch đặc sắc kinh hồn và phá đảm, tuy rằng làm cho lòng người ở Thương Nguyệt quốc hoảng sợ,

https://thuviensach.vn

nhưng nàng và Diễm hai người cũng thấy tội lỗi.

Hôm nay ở Thương Nguyệt quốc, cửa lớn từng nhà đóng chặt, nhóm tiểu thương vốn không dám ra đường buôn bán, lão chưởng quỹ và bọn tiểu nhị khách sạn Duyệt Lai tự nhiên không có cách nào xách giỏ ra đường mua đồ ăn.

Đương nhiên, cho dù có tiểu thương gan lớn dám lên phố mở quán buôn bán, đoán chừng lão chưởng quỹ và bọn tiểu nhị khách sạn Duyệt Lai cũng không dám xách giỏ ra đường mua đồ.

Vấn đề là, dạ dày nàng và Diễm thế nhưng nhận hết oan ức. Bởi vì cả một ngày hôm nay, ba bữa ăn sớm trưa tối, tiểu nhị khách sạn Duyệt Lai đưa vào trong Thính Tùng cư, ngoài cháo trắng… vẫn là cháo trắng.

Không có mỹ vị ngon miệng thì cũng thôi, cái gì kia, ngươi tốt xấu cũng đưa mấy cái bánh bao nóng vào a? Cái gì, trong khách sạn Duyệt Lai không những không có ai chưng bánh bao, cho dù có người chưng bánh bao cũng vô dụng, bởi vì toàn bộ bột mì đã dùng hết rồi?

Được rồi, cháo trắng thì cháo trắng, vậy ngươi dù gì cũng phải đưa một ít dưa muối vào chứ, vì sao ngay cả một chút dưa muối nhỏ như vậy cũng không có chứ?

Bữa sáng uống một hớp cháo trắng, cho dù không có dưa muối thêm vị, vậy cũng được hoàn toàn không sao cả. Ba bữa liên tục đều hớp cháo trắng nhạt phèo, vậy làm sao chịu nổi, càng chết người hơn nữa…

Gạo bên trong vại của khách sạn Duyệt Lai không nhiều lắm, vì để cho tất cả các quan khách cư trú ở khách sạn, mỗi người đều có thể hớp cháo trắng, cho nên mỗi người mỗi bữa, nhiều nhất chỉ có thể dùng hai chén cháo trắng đến lấp vào dạ dày đói khát?

https://thuviensach.vn

Ta nói cái việc này… lão chưởng quỹ khách sạn Duyệt Lai a, tại sao ngày thường ngươi không mua nhiều gạo một chút dự trữ để dùng chứ? Hoàn hảo, đợi sau khi màn kịch đặc sắc cuối cùng ngày mai hoa lệ hạ màn, Thương Nguyệt quốc các ngươi liền có thể khôi phục tất cả lại như thường .

Nếu không, lòng người Thương Nguyệt quốc lại tiếp tục hoảng sợ nữa, lão chưởng quỹ ngươi không làm chết đói nhóm quan khách cư trú ở khách sạn, sợ rằng tự làm mình chết đói trước.

Nguyệt nhi, đợi đến Tụ Anh sơn trang, nàng ăn thì cứ ăn, nhưng dù sao cũng đừng ăn quá no. Nếu nàng no đứng cũng không đứng nổi, làm sao còn có khí lực bù lại thiếu nợ cho ta đây.

Hiên Viên Diễm thúc dục nội lực trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trêu chọc cười đùa truyền vào lỗ tai nàng, đồng thời cánh tay trái ôm lấy eo nhỏ nhắn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đưa Thượng Quan Ngưng Nguyệt lặng yên không tiếng động rời khỏi dưới tàng cây tùng xanh.

Ngay lúc Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi trong nháy mắt, màn trời xanh thẳm vốn huyền ảo tĩnh mịch, bỗng nhiên vang lên âm thanh vô cùng điếc tai. Một chùm ánh sáng màu tím chói mắt lao nhanh cuồn cuộn giữa màn trời xanh, tiếp theo giống như pháo hoa rực rỡ nổ vang giữa trời.

Ánh sáng màu tím tựa như pháo hoa rực rỡ, sau khi chợt nổ tung vô cùng vang dội, nó lại cũng không giống như pháo hoa nhanh chóng rơi xuống, mà chậm rãi tụ lại thành một đường nét màu sắc rực rỡ.

Lập tức, đường nét màu sắc rực rỡ rung động mãnh liệt một hồi, hóa thành ba hàng chữ lớn rực rỡ lóa mắt.

Hàng chữ rực rỡ thứ nhất: chưởng môn các phái Thương Nguyệt quốc, buổi tối hảo! Nếu muốn khôi phục nguyên trạng, nếu muốn tránh khỏi tai

https://thuviensach.vn

ương diệt môn, xin mời giờ thân ngày mai, tụ họp tại núi Lý Ngư.

Hàng chữ rực rỡ thứ hai: nhớ kỹ, Sinh Tử Môn chỉ hoan nghênh chưởng môn các phái, ngày mai một mình đến núi Lý Ngư, không hy vọng chưởng môn các phái mang theo đệ tử nào trong phái.

Hàng chữ rực rỡ thứ ba: nếu chưởng môn các phái cố ý muốn mang theo đệ tử trong phái, chính là hoàn toàn khiêu khích Sinh Tử Môn ta. Nếu bởi vì chưởng môn các phái khiêu khích khiến Sinh Tử Môn mất hứng, liền khiến ngươi chịu khổ một đêm diệt môn, cũng đừng oán Sinh Tử Môn ta lòng dạ độc ác, hoàn toàn là ngươi gieo gió gặt bão.

Trên màn trời xanh tĩnh mịch trong sân viện mỗi một môn phái ở Thương Nguyệt quốc, cũng đã xuất hiện ba hàng chữ lớn rực rỡ phát ra ánh sáng chói mắt, gần như bao phủ hoàn toàn cả môn phái của bọn họ.

Cách khách sạn Duyệt Lai mười dặm, đúng lúc có một đại môn phái tồn tại.

Bởi vì giờ phút này, môn chủ Sinh Tử Môn đang đứng yên lặng trước cửa sổ Thính Tùng cư đã bị phá hủy, ngửa đầu nhìn màn trời xanh tĩnh mịch, tự nhiên cũng trông thấy ba hàng chữ lớn rực rỡ này rõ ràng.

Đầu móng tay thon dài cắm sâu vào trong lòng bàn tay, trên trán nổi đầy gân xanh mãnh liệt, tất cả cơ thịt trên mặt nổi lên dữ tợn, lửa giận rừng rực thiêu đốt trong cơ thể môn chủ Sinh Tử Môn, hai con mắt gắt gao nhìn chăm chú trên màn trời xanh tĩnh mịch, ba hàng chữ lớn rực rỡ phát ra ánh sáng chói mắt, hồi lâu cũng không có tiêu tan.

Người thần bí dấy lên hai đợt âm phong quỷ lãng ở Thương Nguyệt quốc, tại sao phải mượn danh nghĩa Sinh Tử Môn của hắn, uy hiếp chưởng môn các phái ngày mai tề tụ tại núi Lý Ngư? Hắn… rốt cuộc muốn làm cái gì, muốn làm cái gì đây?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 180: Quần Hùng Tề Tụ

Bên ngoài trăm dặm cách đế đô Thương Nguyệt quốc, quang cảnh tại một ngọn núi xanh đẹp như tranh vẽ, hình dạng phảng phất như một con cá chép lớn đang nằm, vì vậy mà tòa núi xanh này được gọi là núi Lý Ngư.

Núi Lý Ngư – thác nước màu trắng cuốn châu phun ngọc, núi đá lởm chởm đón gió cao ngất, dây tử đằng màu tím đan quấn vào nhau, như tấm đệm cỏ xanh lan ra khắp trên mặt đất, đóa hoa sặc sỡ yêu kiều lộ ra vẻ xinh đẹp, vốn là một nơi xa cách ồn ào đông đúc, hiếm có người đặt chân đến tận nơi tốt lành đẹp đẽ này .

Vậy mà hôm nay, tình hình tại núi Lý Ngư lại hoàn toàn không giống trước kia.

Đám mây trắng tinh thản nhiên chuyển động nhẹ nhàng trên bầu trời xanh, mặt trời xinh đẹp như lửa mặc sức vẩy lên ánh sáng chói lọi, khiến cả tòa núi Lý Ngư như phủ thêm một tầng lụa mỏng tràn đầy sắc vàng. Giữa lúc mặt trời xinh đẹp như lửa khéo léo tô điểm, núi Lý Ngư lướt qua bầu không khí vắng vẻ ngày trước, lần đầu tiên náo nhiệt lạ thường.

Giờ phút này, cách giờ thân mà "Sinh Tử Môn" quy định đêm qua, còn có hơn một canh giờ nữa.

Nhưng trên đỉnh núi Lý Ngư lại sớm đã tụ hội sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm, thân mặc đủ kiểu trang phục, hoặc cầm búa sắc bén trong tay, hoặc dắt hai thanh đao lớn ở thắt lưng, hoặc lưng đeo kiếm bạc băng lãnh, hoặc cánh tay quấn roi sắt dài.

https://thuviensach.vn

Mặt trời tuy đẹp như lửa vương vấn, phong cảnh tuy đẹp vô song, nhưng không cách nào khiến tâm những nhân sĩ võ lâm tụ hội tại núi Lý Ngư tăng thêm một chút ấm áp và nhã ý, chỉ thấy trong mắt mỗi người bọn họ đều ngấm sự hoảng sợ, nét mặt ảm đạm, tâm như lạc trong sương mù.

Sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư mặc trang phục không giống nhau, vũ khí mang theo cũng đều không giống nhau, nhưng bọn hắn lại có được một điểm giống nhau.

Khuôn mặt bọn họ và cổ bọn họ đều bại lộ bên ngoài cổ áo, hai tay lộ ra bên ngoài ống tay áo, tất cả đều hiện lên màu sắc vô cùng đen kịt, hơn nữa trong màu đen còn lưu chuyển tia sáng xanh biếc âm u.

Không sai, sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm có tiếng tăm thân mang vũ khí này, chính là chương môn các phái đêm qua hoảng sợ nhận tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", mang theo tâm tình nghi ngờ thăm dò lại thấp thỏm, bất an, đến núi Lý Ngư trước thời hạn.

Một số chưởng môn ngày thường có giao tình tương đối tốt, đang gộp thành tốp năm tốp ba dựa vào cùng một chỗ, rỉ tai thì thầm nhẹ giọng nghị luận cái gì đó.

Còn một số thì tính tình quái gở đến cực điểm, bản thân ngày thường chỉ để ý mấy chuyện trong môn phái, không thích giao thiệp với chưởng môn những môn phái khác, sau lưng đang dựa vào thân cây to khỏe, cúi đầu than thở .

Có người khoanh chân ngồi xuống trên mặt đất, nhắm mắt âm thầm suy đoán trong lòng. Còn có người nửa ngồi trên mặt đất, dùng ống tay áo chậm rãi lau chúi vũ khí sắc bén mang bên người.

Đêm qua, Sinh Tử Môn phát ra tín hiệu uy hiếp, ý tứ kia lại rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần giờ thân hôm nay, bọn họ ngoan ngoãn đến núi Lý Ngư, như vậy kỳ độc lúc trước bọn họ chẳng biết tại sao lại trúng phải, bao gồm cả chúng đệ tử trong phái bọn họ, người Sinh Tử Môn sẽ tự hóa giải cho bọn họ, hơn nữa người Sinh Tử Môn cũng sẽ không đại khai sát giới với bọn họ.

Trước đưa mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh nhắc nhở bọn họ, sau đó lại khiến tất cả bọn họ thân trúng kỳ độc, tiếp theo lại uy hiếp bọn họ tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, nói muốn hóa giải kỳ độc cho bọn họ.

Cuối cùng tại sao người Sinh Tử Môn phải làm ra chuyện tình khiến người ta không thể tưởng tượng được như thế, bọn họ vốn không thể hiểu được, cũng không dám đi suy xét.

Bọn họ chỉ biết một chút là, người Sinh Tử Môn có thể trong một đêm khiến toàn bộ chưởng môn và đệ tử các phái ở Thương Nguyệt quốc mạc danh kỳ diệu trúng kỳ độc.

Hơn nữa còn khiến chưởng môn các phái bọn họ, vốn không có biện pháp gì để hóa giải kỳ độc quái lạ xâm nhập thân thể này, nếu người Sinh Tử Môn cố ý muốn lấy tính mạng bọn họ, thật là dễ như trở bàn tay.

Cho nên bất kể người Sinh Tử Môn, hôm nay kêu bọn họ tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, thật là muốn hóa giải kỳ độc trên người bọn họ, hay là còn giấu âm mưu quỷ kế khác lớn hơn nữa, bọn họ tuyệt đối không dám mạo hiểm cãi lời .

Chính là con kiến còn ham sống, huống chi là người chứ?

Tuy rằng bọn họ thân trúng kỳ độc, nhưng dù sao hôm nay bọn họ còn chưa bị mất mạng, có thể sống lâu thêm một ngày thì một ngày, người nào cũng không muốn rời khỏi nhân thế quá sớm, đi đến địa ngục u ám báo cáo với Diêm La vương!

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, tại đỉnh núi Lý Ngư, không khí vô cùng ngưng trọng. Còn tại sườn núi Lý ngư, không khí cũng không khá hơn chút nào.

So với sáu mươi vị chưởng môn trên đỉnh núi Lý ngư, bởi vì vị trí môn phái của bọn họ, đường đi đến đỉnh núi Lý Ngư còn không tính quá xa xôi, bởi vậy tuy rằng một đêm bọn họ cũng không thể ngủ say, cũng vẫn còn đầy đủ khí lực, có thể thuận lợi đến đỉnh núi Lý ngư.

Nhưng một ít môn phái khác, đêm qua cũng nhận được tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", nhưng vị trí môn phái của bọn họ, đường đi đến đỉnh núi Lý Ngư lại hết sức xa xôi, cũng y như chịu tội lớn.

Chỉ sợ giờ thân hôm nay, không thể kịp thời đến đỉnh núi Lý Ngư, từ đó mặt mũi không thể nào khôi phục, thậm chí lại gặp phải tai ương bị "Sinh Tử Môn" tàn nhẫn huyết tẩy.

Lộ trình đến đỉnh núi Lý Ngư vô cùng xa xôi, những chưởng môn này không những một đêm không thể ngủ đủ, một khắc kia lại nhận được tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", bóng dáng đã tựa như mũi tên nhọn chạy ra ngoài cửa lớn.

"Phù --" Giữa sườn núi Lý Ngư, một gốc cây được nhiều loài hoa sặc sỡ vây quanh, bên cạnh cây liễu vững chãi lá xanh nhẹ nhàng xao động theo gió, truyền đến một âm thanh hộc máu thống khổ.

Lộ trình đến đỉnh núi Lý Ngư vô cùng xa xôi, chưởng môn Phi Ưng phái trải qua một ngày một đêm gấp rút lên đường phong trần mệt mỏi.

Một con thiên lý mã, ba con tuấn mã vô cùng mạnh mẽ kiệt sức mà chết, cuối cùng lại hao hết tất cả nội lực thi triển khinh công, rốt cục trời không phụ lòng người, thật vất vả mới đến giữa sườn núi Lý Ngư.

Nhưng mà, chưởng môn Phi Ưng phái đã muốn sức cùng lực kiệt, giờ khắc này, thật sự cũng không đủ khí lực đi tới đỉnh núi Lý Ngư.

https://thuviensach.vn

Bước chân tập tễnh đi về phía cây liễu tươi tốt, sau lưng dựa vào thân cây liễu vững chãi, miệng thì dốc sức thở hổn hển, chưởng môn Phi Ưng phái muốn nghỉ ngơi một chút, mới vừa thở gấp xong, trong miệng liền chợt khổ sở phun ra máu tươi.

Ba vị chưởng môn ngày thường có giao tình không tệ với chưởng môn Phi Ưng phái, lần lượt đến gần chưởng môn Phi Ưng phái lúc này đang dựa vào cạnh cây liễu.

Đáng tiếc, chỉ là hai con mắt bọn họ lạnh lùng lướt qua chưởng môn Phi Ưng phái đang phun máu, ngay cả một câu hỏi an ủi đơn giản nhất cũng keo kiệt bỏ lại, liền quay đầu tiếp tục đi tới đỉnh núi Lý Ngư phía trước.

Tuy rằng, hiện giờ cách giờ thân còn có một canh giờ, nhưng suốt đêm phong trần mệt mỏi lên đường, nay thể lực bọn họ đã có chút chống đỡ không nổi, vẫn còn hơn nửa sườn núi phải cực khổ trèo lên.

Ngộ nhỡ bởi vì an ủi vài câu với chưởng môn Phi Ưng phái, mà làm cho bọn họ không thể kịp thời đến đỉnh núi Lý Ngư, do đó rước lấy Sinh Tử Môn hết sức mất hứng, tàn nhẫn huyết tẩy môn phái bọn họ, điều này thực sự không đáng.

Ba vị chưởng môn rút lại giao tình ngày thường coi như không tệ, ánh mắt chưởng môn Phi Ưng phái hiện lên tức giận sau khi xin giúp đỡ đến trên đỉnh núi Lý Ngư, dieendaanleequuydonn tơ máu liên tục chảy xuống bên khóe miệng biến thành màu đen, trên áo lây nhiễm một mảng máu tươi, lúc này coi như cảm nhận được vô cùng sâu sắc, cái gì gọi là nhân tình ấm lạnh, cái gì gọi là lòng người dễ thay đổi!

Có lợi ích chỉ đương đầu, chỉ lo bảo toàn bản thân. Hiển nhiên cũng có người đồng bệnh tương liên, đồng tâm hiệp lực. Này không --

https://thuviensach.vn

Lại có vài tên chưởng môn đi qua bên cạnh cây liễu, vẻ mặt hết sức lạnh lùng liếc mắt nhìn chưởng môn Phi Ưng phái, sau đó tiếp tục cất bước vội vàng đi tới đỉnh núi Lý Ngư, vị trí phía trước bên phải cây liễu tươi tốt, vốn là một nam tử trung niên ngồi trên một tảng đá lớn, chống một cây gậy gỗ lớn tựa như quải trượng, từ từ đi tới trước mặt chưởng môn Phi Ưng phái.

Người nam tử trung niên này, chính là bang chủ Bạch Nhạn bang. Lí do hắn phải chống một cây gậy gỗ lớn tựa như quải trượng, ngược lại cũng không phải là hai chân có bệnh tật khiến hắn đi lại vô cùng bất tiện.

Từ bang chủ Bạch Nhạn bang, trên tay áo lây nhiễm một mảng máu lớn, cùng với hai con mắt tràn ngập hơi thở mỏi mệt, không khó nhìn ra hắn cũng bởi vì suốt đêm lên đường phong trần mệt mỏi, dẫn tới thể lực không thể chống đỡ nổi nữa, cho nên muốn dựa vào quải trượng để chống đỡ, mới có thể miễn cưỡng trèo lên núi Lý Ngư.

"Đến, chúng ta dìu lẫn nhau, từ từ cùng nhau đến trên núi." Bang chủ Bạch Nhạn bang thở hổn hển mà nói, duỗi cánh tay phải đưa cho chưởng môn Phi Ưng phái.

"Hảo!" Chưởng môn Phi Ưng phái gật đầu, sau khi giơ ống tay áo lau tơ máu rơi bên miệng, cánh tay khoác lên cánh tay phải của bang chủ Bạch Nhạn bang.

Giữa ánh sáng vàng rực rỡ chói lóa bao phủ, khí lực hai người này vốn cường tráng như trâu, giờ khắc này lại giống như hai lão giả lớn tuổi thân thể suy yếu đáng thương, bóng lưng lộ ra khí tức tiêu điều đi tới đỉnh núi Lý Ngư, đồng tâm hiệp lực chậm rãi trèo lên mà đi…

Một canh giờ trôi qua –

Tất cả môn phái lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc, toàn bộ gần trăm vị chưởng môn đều đúng giờ đến đỉnh núi Lý Ngư.

https://thuviensach.vn

Gió núi từ từ phe phẩy, đưa mọi hương hoa ngào ngạt bao phủ khắp nơi, bất luận là vẻ mặt chưởng môn tà phái dữ tợn hơi run rẩy, ánh mắt phóng ra hơi thở hung ác tàn nhẫn, hay là trong hai con mắt chưởng môn chính phái mặc dù rất mỏi mệt, cả người lại lộ ra khí khái anh hùng, tất cả bọn họ ngửa đầu chăm chú nhìn mặt trời xinh đẹp treo cao giữa trời không.

Giờ thân cũng đã đến, người Sinh Tử Môn đêm qua phát ra tín hiệu uy hiếp cho bọn hắn, vì sao còn chưa xuất hiện tại đỉnh núi Lý Ngư chứ? Chẳng lẽ... người Sinh Tử Môn đang trêu đùa bọn họ, thực ra người Sinh Tử Môn vốn sẽ không xuất hiện, người Sinh Tử Môn đang chơi trò mèo dụ chuột sao?

Sau khi khiến bọn hắn mỏi mệt không chịu nổi tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, người Sinh Tử Môn lại ở một chỗ tối nào đó, vui sướng hài lòng thưởng thức vẻ mặt bọn họ bị chà đạp tàn phá, trong lòng biến thái cảm thụ linh hồn bọn họ bị hành hạ tra tấn?

Mọi người ở đây đều cùng ngửa đầu chăm chú nhìn mặt trời xinh đẹp trên cao, tức giận và sợ hãi điên cuồng tuôn trào trong cơ thể hòa quấn vào nhau, trong lòng đều tự âm thầm suy đoán thời gian, chỉ có hai người lại là ngoại lệ, hai người đó cũng không có ngửa đầu nhìn ngắm bầu trời xanh.

Một người trong đó, là tên ăn mày tuổi đã hơn năm mươi. Lúc này mông hắn đang ngồi trên mặt đất, sau lưng dựa vào một thân cây lớn vững chãi, vùi đầu gặm cắn chân gà béo ngậy trong tay.

Hắn mặc một bộ y phục rách mướp, bên hông buộc chín cái túi vá dính đầy vết bẩn. Không sai, người này chính là cửu đại trưởng lão Cái Bang, Thiết trưởng lão chưởng quản sự vụ phái Ô Y ở Thương Nguyệt quốc.

Tất cả các môn phái bên trong Thương Nguyệt quốc đều trúng kỳ độc, nếu như chỉ riêng Cái Bang bình yên vô sự, vị môn chủ Sinh Tử Môn kia

https://thuviensach.vn

ẩn trong bóng tối, tự nhiên sẽ sinh lòng nghi ngờ đối với Cái Bang.

Về phần tất cả các môn phái lớn nhỏ còn lại trúng kỳ độc, tuy rằng sẽ không nghi ngờ chuyện trúng độc có liên quan đến Cái Bang.

Nhưng bọn hắn sẽ cho rằng sở dĩ Cái Bang lại bình yên vô sự, là vì Sinh Tử Môn kiêng kị thực lực cường đại của Cái Bang, bởi vậy không dám khiêu khích hạ độc với thiên hạ đệ nhất đại bang -- Cái Bang, đến lúc đó bọn họ rất có thể sẽ lấy Cái Bang nghĩa hiệp làm đầu, đứng ra thay bọn họ diệt trừ gian tà.

Cho nên, thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân trực tiếp khiến cho đệ tử Cái Bang cũng trúng kỳ độc, càng làm cho hắn ở Thương Nguyệt quốc, người người đều biết Thiết trưởng lão Cái Bang, thay thế lão bang chủ thần long thấy đầu không thấy đuôi, đến đỉnh núi Lý Ngư tham gia "đại hội anh hùng".

Ngay cả đệ tử Cái Bang, và cửu đại trưởng lão Cái Bang đều trúng kỳ độc, sợ hãi với thực lực kinh khủng của Sinh Tử Môn, bị uy hiếp đúng giờ đến đỉnh núi Lý Ngư.

Các chưởng môn các phái này phong trần mệt mỏi tới đỉnh núi Lý Ngư, trong lòng sợ hãi "Sinh Tử Môn", hiển nhiên lại càng sâu thêm. Kể từ đó, cũng có lợi cho việc chờ đợi trình diễn vở kịch đặc sắc hoa lệ, không phải sao?

Còn một người khác không ngửa đầu chăm chú nhìn bầu trời xanh, từ vị trí mặt trời hiện nay suy tính canh giờ, là một nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu nguyệt nha.

Lúc này, sau lưng hắn dựa vào một thân cây to lớn vững chãi, dường như bởi vì đi đường mệt nhọc quá độ, khiến thể lực không chống đỡ nổi, đang nhắm mắt lẳng lặng nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Người nam tử trẻ tuổi này tuy rằng trúng kỳ độc, dẫn đến dung nhan trắng ngần vô cùng đen kịt. Có điều, từ giữa ngón tay hắn cầm một cây quạt màu vàng kim, mọi người liếc mắt một cái vẫn có thể nhận ra thân phận nam tử này.

Hắn -- chính là thiếu bang chủ Kim Phiến bang nhìn như thư sinh nho nhã tay trói gà không chặt, thực ra tính tình vô cùng quái gở, võ công trác tuyệt, lấy một cây quạt màu vàng kim làm vũ khí lấy mạng câu hồn, danh chấn giang hồ nhiều năm.

Hương hoa lá thơm ngát cuốn theo gió núi nhẹ nhàng xao động, thời gian từng giây từng phút lẳng lặng trôi qua, ngay lúc chưởng môn các phái lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc chờ lâu mãi không thấy người Sinh Tử Môn hiện thân.

Bọn họ muốn buột miệng lớn tiếng mắng, nhưng lại sợ hãi người Sinh Tử Môn bỗng nhiên xuất hiện, hậu quả của việc trừng phạt không thể tưởng tượng được, chỉ có thể bất đắc dĩ gắt gao nắm chặt tay khiến gân xanh nổi lên, hàm răng nghiến ken két ken két thì --

Bốn âm thanh của nam tử trung niên vô cùng trật tự, nghe giống như tràn đầy lễ độ, rồi lại lãnh ý bức người đột nhiên theo gió núi từ từ thổi lướt qua, vang dội bên tai chưởng môn các phái: "Các vị chưởng môn, buổi chiều hảo. Thật có lỗi, để cho các ngươi đợi lâu!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 181: Quần Hùng Tề Tụ

Bên ngoài trăm dặm cách đế đô Thương Nguyệt quốc, quang cảnh tại một ngọn núi xanh đẹp như tranh vẽ, hình dạng phảng phất như một con cá chép lớn đang nằm, vì vậy mà tòa núi xanh này được gọi là núi Lý Ngư.

Núi Lý Ngư – thác nước màu trắng cuốn châu phun ngọc, núi đá lởm chởm đón gió cao ngất, dây tử đằng màu tím đan quấn vào nhau, như tấm đệm cỏ xanh lan ra khắp trên mặt đất, đóa hoa sặc sỡ yêu kiều lộ ra vẻ xinh đẹp, vốn là một nơi xa cách ồn ào đông đúc, hiếm có người đặt chân đến tận nơi tốt lành đẹp đẽ này .

Vậy mà hôm nay, tình hình tại núi Lý Ngư lại hoàn toàn không giống trước kia.

Đám mây trắng tinh thản nhiên chuyển động nhẹ nhàng trên bầu trời xanh, mặt trời xinh đẹp như lửa mặc sức vẩy lên ánh sáng chói lọi, khiến cả tòa núi Lý Ngư như phủ thêm một tầng lụa mỏng tràn đầy sắc vàng. Giữa lúc mặt trời xinh đẹp như lửa khéo léo tô điểm, núi Lý Ngư lướt qua bầu không khí vắng vẻ ngày trước, lần đầu tiên náo nhiệt lạ thường.

Giờ phút này, cách giờ thân mà "Sinh Tử Môn" quy định đêm qua, còn có hơn một canh giờ nữa.

Nhưng trên đỉnh núi Lý Ngư lại sớm đã tụ hội sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm, thân mặc đủ kiểu trang phục, hoặc cầm búa sắc bén trong tay, hoặc dắt hai thanh đao lớn ở thắt lưng, hoặc lưng đeo kiếm bạc băng lãnh, hoặc cánh tay quấn roi sắt dài.

https://thuviensach.vn

Mặt trời tuy đẹp như lửa vương vấn, phong cảnh tuy đẹp vô song, nhưng không cách nào khiến tâm những nhân sĩ võ lâm tụ hội tại núi Lý Ngư tăng thêm một chút ấm áp và nhã ý, chỉ thấy trong mắt mỗi người bọn họ đều ngấm sự hoảng sợ, nét mặt ảm đạm, tâm như lạc trong sương mù.

Sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư mặc trang phục không giống nhau, vũ khí mang theo cũng đều không giống nhau, nhưng bọn hắn lại có được một điểm giống nhau.

Khuôn mặt bọn họ và cổ bọn họ đều bại lộ bên ngoài cổ áo, hai tay lộ ra bên ngoài ống tay áo, tất cả đều hiện lên màu sắc vô cùng đen kịt, hơn nữa trong màu đen còn lưu chuyển tia sáng xanh biếc âm u.

Không sai, sáu mươi vị nhân sĩ võ lâm có tiếng tăm thân mang vũ khí này, chính là chương môn các phái đêm qua hoảng sợ nhận tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", mang theo tâm tình nghi ngờ thăm dò lại thấp thỏm, bất an, đến núi Lý Ngư trước thời hạn.

Một số chưởng môn ngày thường có giao tình tương đối tốt, đang gộp thành tốp năm tốp ba dựa vào cùng một chỗ, rỉ tai thì thầm nhẹ giọng nghị luận cái gì đó.

Còn một số thì tính tình quái gở đến cực điểm, bản thân ngày thường chỉ để ý mấy chuyện trong môn phái, không thích giao thiệp với chưởng môn những môn phái khác, sau lưng đang dựa vào thân cây to khỏe, cúi đầu than thở .

Có người khoanh chân ngồi xuống trên mặt đất, nhắm mắt âm thầm suy đoán trong lòng. Còn có người nửa ngồi trên mặt đất, dùng ống tay áo chậm rãi lau chúi vũ khí sắc bén mang bên người.

Đêm qua, Sinh Tử Môn phát ra tín hiệu uy hiếp, ý tứ kia lại rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần giờ thân hôm nay, bọn họ ngoan ngoãn đến núi Lý Ngư, như vậy kỳ độc lúc trước bọn họ chẳng biết tại sao lại trúng phải, bao gồm cả chúng đệ tử trong phái bọn họ, người Sinh Tử Môn sẽ tự hóa giải cho bọn họ, hơn nữa người Sinh Tử Môn cũng sẽ không đại khai sát giới với bọn họ.

Trước đưa mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh nhắc nhở bọn họ, sau đó lại khiến tất cả bọn họ thân trúng kỳ độc, tiếp theo lại uy hiếp bọn họ tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, nói muốn hóa giải kỳ độc cho bọn họ.

Cuối cùng tại sao người Sinh Tử Môn phải làm ra chuyện tình khiến người ta không thể tưởng tượng được như thế, bọn họ vốn không thể hiểu được, cũng không dám đi suy xét.

Bọn họ chỉ biết một chút là, người Sinh Tử Môn có thể trong một đêm khiến toàn bộ chưởng môn và đệ tử các phái ở Thương Nguyệt quốc mạc danh kỳ diệu trúng kỳ độc.

Hơn nữa còn khiến chưởng môn các phái bọn họ, vốn không có biện pháp gì để hóa giải kỳ độc quái lạ xâm nhập thân thể này, nếu người Sinh Tử Môn cố ý muốn lấy tính mạng bọn họ, thật là dễ như trở bàn tay.

Cho nên bất kể người Sinh Tử Môn, hôm nay kêu bọn họ tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, thật là muốn hóa giải kỳ độc trên người bọn họ, hay là còn giấu âm mưu quỷ kế khác lớn hơn nữa, bọn họ tuyệt đối không dám mạo hiểm cãi lời .

Chính là con kiến còn ham sống, huống chi là người chứ?

Tuy rằng bọn họ thân trúng kỳ độc, nhưng dù sao hôm nay bọn họ còn chưa bị mất mạng, có thể sống lâu thêm một ngày thì một ngày, người nào cũng không muốn rời khỏi nhân thế quá sớm, đi đến địa ngục u ám báo cáo với Diêm La vương!

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, tại đỉnh núi Lý Ngư, không khí vô cùng ngưng trọng. Còn tại sườn núi Lý ngư, không khí cũng không khá hơn chút nào.

So với sáu mươi vị chưởng môn trên đỉnh núi Lý ngư, bởi vì vị trí môn phái của bọn họ, đường đi đến đỉnh núi Lý Ngư còn không tính quá xa xôi, bởi vậy tuy rằng một đêm bọn họ cũng không thể ngủ say, cũng vẫn còn đầy đủ khí lực, có thể thuận lợi đến đỉnh núi Lý ngư.

Nhưng một ít môn phái khác, đêm qua cũng nhận được tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", nhưng vị trí môn phái của bọn họ, đường đi đến đỉnh núi Lý Ngư lại hết sức xa xôi, cũng y như chịu tội lớn.

Chỉ sợ giờ thân hôm nay, không thể kịp thời đến đỉnh núi Lý Ngư, từ đó mặt mũi không thể nào khôi phục, thậm chí lại gặp phải tai ương bị "Sinh Tử Môn" tàn nhẫn huyết tẩy.

Lộ trình đến đỉnh núi Lý Ngư vô cùng xa xôi, những chưởng môn này không những một đêm không thể ngủ đủ, một khắc kia lại nhận được tín hiệu uy hiếp từ "Sinh Tử Môn", bóng dáng đã tựa như mũi tên nhọn chạy ra ngoài cửa lớn.

"Phù --" Giữa sườn núi Lý Ngư, một gốc cây được nhiều loài hoa sặc sỡ vây quanh, bên cạnh cây liễu vững chãi lá xanh nhẹ nhàng xao động theo gió, truyền đến một âm thanh hộc máu thống khổ.

Lộ trình đến đỉnh núi Lý Ngư vô cùng xa xôi, chưởng môn Phi Ưng phái trải qua một ngày một đêm gấp rút lên đường phong trần mệt mỏi.

Một con thiên lý mã, ba con tuấn mã vô cùng mạnh mẽ kiệt sức mà chết, cuối cùng lại hao hết tất cả nội lực thi triển khinh công, rốt cục trời không phụ lòng người, thật vất vả mới đến giữa sườn núi Lý Ngư.

Nhưng mà, chưởng môn Phi Ưng phái đã muốn sức cùng lực kiệt, giờ khắc này, thật sự cũng không đủ khí lực đi tới đỉnh núi Lý Ngư.

https://thuviensach.vn

Bước chân tập tễnh đi về phía cây liễu tươi tốt, sau lưng dựa vào thân cây liễu vững chãi, miệng thì dốc sức thở hổn hển, chưởng môn Phi Ưng phái muốn nghỉ ngơi một chút, mới vừa thở gấp xong, trong miệng liền chợt khổ sở phun ra máu tươi.

Ba vị chưởng môn ngày thường có giao tình không tệ với chưởng môn Phi Ưng phái, lần lượt đến gần chưởng môn Phi Ưng phái lúc này đang dựa vào cạnh cây liễu.

Đáng tiếc, chỉ là hai con mắt bọn họ lạnh lùng lướt qua chưởng môn Phi Ưng phái đang phun máu, ngay cả một câu hỏi an ủi đơn giản nhất cũng keo kiệt bỏ lại, liền quay đầu tiếp tục đi tới đỉnh núi Lý Ngư phía trước.

Tuy rằng, hiện giờ cách giờ thân còn có một canh giờ, nhưng suốt đêm phong trần mệt mỏi lên đường, nay thể lực bọn họ đã có chút chống đỡ không nổi, vẫn còn hơn nửa sườn núi phải cực khổ trèo lên.

Ngộ nhỡ bởi vì an ủi vài câu với chưởng môn Phi Ưng phái, mà làm cho bọn họ không thể kịp thời đến đỉnh núi Lý Ngư, do đó rước lấy Sinh Tử Môn hết sức mất hứng, tàn nhẫn huyết tẩy môn phái bọn họ, điều này thực sự không đáng.

Ba vị chưởng môn rút lại giao tình ngày thường coi như không tệ, ánh mắt chưởng môn Phi Ưng phái hiện lên tức giận sau khi xin giúp đỡ đến trên đỉnh núi Lý Ngư, dieendaanleequuydonn tơ máu liên tục chảy xuống bên khóe miệng biến thành màu đen, trên áo lây nhiễm một mảng máu tươi, lúc này coi như cảm nhận được vô cùng sâu sắc, cái gì gọi là nhân tình ấm lạnh, cái gì gọi là lòng người dễ thay đổi!

Có lợi ích chỉ đương đầu, chỉ lo bảo toàn bản thân. Hiển nhiên cũng có người đồng bệnh tương liên, đồng tâm hiệp lực. Này không --

https://thuviensach.vn

Lại có vài tên chưởng môn đi qua bên cạnh cây liễu, vẻ mặt hết sức lạnh lùng liếc mắt nhìn chưởng môn Phi Ưng phái, sau đó tiếp tục cất bước vội vàng đi tới đỉnh núi Lý Ngư, vị trí phía trước bên phải cây liễu tươi tốt, vốn là một nam tử trung niên ngồi trên một tảng đá lớn, chống một cây gậy gỗ lớn tựa như quải trượng, từ từ đi tới trước mặt chưởng môn Phi Ưng phái.

Người nam tử trung niên này, chính là bang chủ Bạch Nhạn bang. Lí do hắn phải chống một cây gậy gỗ lớn tựa như quải trượng, ngược lại cũng không phải là hai chân có bệnh tật khiến hắn đi lại vô cùng bất tiện.

Từ bang chủ Bạch Nhạn bang, trên tay áo lây nhiễm một mảng máu lớn, cùng với hai con mắt tràn ngập hơi thở mỏi mệt, không khó nhìn ra hắn cũng bởi vì suốt đêm lên đường phong trần mệt mỏi, dẫn tới thể lực không thể chống đỡ nổi nữa, cho nên muốn dựa vào quải trượng để chống đỡ, mới có thể miễn cưỡng trèo lên núi Lý Ngư.

"Đến, chúng ta dìu lẫn nhau, từ từ cùng nhau đến trên núi." Bang chủ Bạch Nhạn bang thở hổn hển mà nói, duỗi cánh tay phải đưa cho chưởng môn Phi Ưng phái.

"Hảo!" Chưởng môn Phi Ưng phái gật đầu, sau khi giơ ống tay áo lau tơ máu rơi bên miệng, cánh tay khoác lên cánh tay phải của bang chủ Bạch Nhạn bang.

Giữa ánh sáng vàng rực rỡ chói lóa bao phủ, khí lực hai người này vốn cường tráng như trâu, giờ khắc này lại giống như hai lão giả lớn tuổi thân thể suy yếu đáng thương, bóng lưng lộ ra khí tức tiêu điều đi tới đỉnh núi Lý Ngư, đồng tâm hiệp lực chậm rãi trèo lên mà đi…

Một canh giờ trôi qua –

Tất cả môn phái lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc, toàn bộ gần trăm vị chưởng môn đều đúng giờ đến đỉnh núi Lý Ngư.

https://thuviensach.vn

Gió núi từ từ phe phẩy, đưa mọi hương hoa ngào ngạt bao phủ khắp nơi, bất luận là vẻ mặt chưởng môn tà phái dữ tợn hơi run rẩy, ánh mắt phóng ra hơi thở hung ác tàn nhẫn, hay là trong hai con mắt chưởng môn chính phái mặc dù rất mỏi mệt, cả người lại lộ ra khí khái anh hùng, tất cả bọn họ ngửa đầu chăm chú nhìn mặt trời xinh đẹp treo cao giữa trời không.

Giờ thân cũng đã đến, người Sinh Tử Môn đêm qua phát ra tín hiệu uy hiếp cho bọn hắn, vì sao còn chưa xuất hiện tại đỉnh núi Lý Ngư chứ? Chẳng lẽ... người Sinh Tử Môn đang trêu đùa bọn họ, thực ra người Sinh Tử Môn vốn sẽ không xuất hiện, người Sinh Tử Môn đang chơi trò mèo dụ chuột sao?

Sau khi khiến bọn hắn mỏi mệt không chịu nổi tụ hội tại đỉnh núi Lý Ngư, người Sinh Tử Môn lại ở một chỗ tối nào đó, vui sướng hài lòng thưởng thức vẻ mặt bọn họ bị chà đạp tàn phá, trong lòng biến thái cảm thụ linh hồn bọn họ bị hành hạ tra tấn?

Mọi người ở đây đều cùng ngửa đầu chăm chú nhìn mặt trời xinh đẹp trên cao, tức giận và sợ hãi điên cuồng tuôn trào trong cơ thể hòa quấn vào nhau, trong lòng đều tự âm thầm suy đoán thời gian, chỉ có hai người lại là ngoại lệ, hai người đó cũng không có ngửa đầu nhìn ngắm bầu trời xanh.

Một người trong đó, là tên ăn mày tuổi đã hơn năm mươi. Lúc này mông hắn đang ngồi trên mặt đất, sau lưng dựa vào một thân cây lớn vững chãi, vùi đầu gặm cắn chân gà béo ngậy trong tay.

Hắn mặc một bộ y phục rách mướp, bên hông buộc chín cái túi vá dính đầy vết bẩn. Không sai, người này chính là cửu đại trưởng lão Cái Bang, Thiết trưởng lão chưởng quản sự vụ phái Ô Y ở Thương Nguyệt quốc.

Tất cả các môn phái bên trong Thương Nguyệt quốc đều trúng kỳ độc, nếu như chỉ riêng Cái Bang bình yên vô sự, vị môn chủ Sinh Tử Môn kia

https://thuviensach.vn

ẩn trong bóng tối, tự nhiên sẽ sinh lòng nghi ngờ đối với Cái Bang.

Về phần tất cả các môn phái lớn nhỏ còn lại trúng kỳ độc, tuy rằng sẽ không nghi ngờ chuyện trúng độc có liên quan đến Cái Bang.

Nhưng bọn hắn sẽ cho rằng sở dĩ Cái Bang lại bình yên vô sự, là vì Sinh Tử Môn kiêng kị thực lực cường đại của Cái Bang, bởi vậy không dám khiêu khích hạ độc với thiên hạ đệ nhất đại bang -- Cái Bang, đến lúc đó bọn họ rất có thể sẽ lấy Cái Bang nghĩa hiệp làm đầu, đứng ra thay bọn họ diệt trừ gian tà.

Cho nên, thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân trực tiếp khiến cho đệ tử Cái Bang cũng trúng kỳ độc, càng làm cho hắn ở Thương Nguyệt quốc, người người đều biết Thiết trưởng lão Cái Bang, thay thế lão bang chủ thần long thấy đầu không thấy đuôi, đến đỉnh núi Lý Ngư tham gia "đại hội anh hùng".

Ngay cả đệ tử Cái Bang, và cửu đại trưởng lão Cái Bang đều trúng kỳ độc, sợ hãi với thực lực kinh khủng của Sinh Tử Môn, bị uy hiếp đúng giờ đến đỉnh núi Lý Ngư.

Các chưởng môn các phái này phong trần mệt mỏi tới đỉnh núi Lý Ngư, trong lòng sợ hãi "Sinh Tử Môn", hiển nhiên lại càng sâu thêm. Kể từ đó, cũng có lợi cho việc chờ đợi trình diễn vở kịch đặc sắc hoa lệ, không phải sao?

Còn một người khác không ngửa đầu chăm chú nhìn bầu trời xanh, từ vị trí mặt trời hiện nay suy tính canh giờ, là một nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu nguyệt nha.

Lúc này, sau lưng hắn dựa vào một thân cây to lớn vững chãi, dường như bởi vì đi đường mệt nhọc quá độ, khiến thể lực không chống đỡ nổi, đang nhắm mắt lẳng lặng nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Người nam tử trẻ tuổi này tuy rằng trúng kỳ độc, dẫn đến dung nhan trắng ngần vô cùng đen kịt. Có điều, từ giữa ngón tay hắn cầm một cây quạt màu vàng kim, mọi người liếc mắt một cái vẫn có thể nhận ra thân phận nam tử này.

Hắn -- chính là thiếu bang chủ Kim Phiến bang nhìn như thư sinh nho nhã tay trói gà không chặt, thực ra tính tình vô cùng quái gở, võ công trác tuyệt, lấy một cây quạt màu vàng kim làm vũ khí lấy mạng câu hồn, danh chấn giang hồ nhiều năm.

Hương hoa lá thơm ngát cuốn theo gió núi nhẹ nhàng xao động, thời gian từng giây từng phút lẳng lặng trôi qua, ngay lúc chưởng môn các phái lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc chờ lâu mãi không thấy người Sinh Tử Môn hiện thân.

Bọn họ muốn buột miệng lớn tiếng mắng, nhưng lại sợ hãi người Sinh Tử Môn bỗng nhiên xuất hiện, hậu quả của việc trừng phạt không thể tưởng tượng được, chỉ có thể bất đắc dĩ gắt gao nắm chặt tay khiến gân xanh nổi lên, hàm răng nghiến ken két ken két thì --

Bốn âm thanh của nam tử trung niên vô cùng trật tự, nghe giống như tràn đầy lễ độ, rồi lại lãnh ý bức người đột nhiên theo gió núi từ từ thổi lướt qua, vang dội bên tai chưởng môn các phái: "Các vị chưởng môn, buổi chiều hảo. Thật có lỗi, để cho các ngươi đợi lâu!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 182: "Môn Chủ" Giá Lâm

Chưởng môn các phái lập tức nhìn chăm chú về phía âm thanh phát ra, chỉ thấy bóng dáng bốn nam tử trung niên mặc y phục màu xanh tốc độ nhanh như chớp, từ giữa sườn núi nhanh chóng nhảy lên trên đỉnh núi Lý Ngư.

Bốn nam tử trung niên áo xanh chợt xuất hiện, khiến cho mắt của chưởng môn các phái không cách nào thấy được hình dáng chân thực của bọn họ, bởi vì trên mặt mỗi người bọn họ, đều đeo ký hiệu kinh khủng của Sinh Tử Môn – mặt nạ hắc bạch.

Cái gọi là mặt nạ hắc bạch, nửa bên trái mặt nạ là màu đen, phía trên được chạm trổ một đầu khô lâu màu trắng đẫm máu. Nửa bên phải là màu trắng, phía trên được chạm trổ một thanh chủy thủ giống như bị máu tươi nhiễm đỏ.

Trong nháy mắt bốn nam tử trung niên áo xanh đã tới đỉnh núi Lý Ngư, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, từ phía trên đỉnh đầu của chưởng môn các phái, Die nd da nl e q uu ydo n sau khi vô cùng phách lối đạp gió nhảy qua, bọn họ đáp xuống trước một gốc cây tùng xanh biếc rậm rạp.

Hai chân bốn nam tử trung niên này không những chạm đất không tiếng động, ngay cả một hạt bụi đất cũng không có bay lên. Khinh công đã đạt tới đỉnh cao như vậy, không khỏi khiến một loạt chưởng môn các phái quay đầu lại nhìn, sợ hãi trong lòng lại càng sâu thêm một tầng.

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay bọn họ đều cho rằng khinh công của mình, đã dày công tu luyện tới cảnh giới cao siêu. Nhưng so với bốn nam tử trung niên trước mắt, quả thực như là tiểu phù thủy thấy đại phù thủy vậy, chỉ thấy tự ti mặc cảm vì tình cảnh của mình.

Ngay lúc hai con mắt của chưởng môn các phái sợ hãi nhìn bốn nam tử trung niên, thì Thiết trưởng lão đang đặt mông ngồi xuống mặt đất, sau lưng dựa vào một thân cây to lớn, vẫn ở đó yên lặng vùi đầu hưởng thụ món ăn ngon.

Đưa tay cầm xương đùi gà đã được gặm sạch sẽ, theo hướng gió núi lướt qua xao động tùy tiện ném xuống mặt đất, trong lòng bàn tay trái của Thiết trưởng lão lóe lên một tia sáng màu xanh, đưa về phía cái túi vá dính đầy vết bẩn nào đó buộc ở bên hông.

Từ bên trong túi vá bẩn thỉu, lại móc ra một cái đùi gà béo ngậy, Thiết trưởng lão mặc xiêm y rách nát, lại lần nữa vùi đầu chẹp chẹp gặm cắn đùi gà.

Bốn nam tử trung niên, đôi mắt đen của ba người trong đó thờ ơ lướt qua Thiết trưởng lão, trong lòng không nhịn được nói thầm: Này! Ta nói cái gì vậy…

Lão Thiết ơi là lão Thiết, trước khi đến đỉnh núi Lý Ngư, ngươi cũng đã gặm hai mươi cái đùi gà béo ngậy rồi. Giờ đến đỉnh núi Lý Ngư, sao ngươi vẫn còn vùi đầu gặm đùi gà chứ, ngươi một chút cũng không lo lắng là mình sẽ chết vì no sao?

Còn tên nam tử trung niên áo xanh khác, nếu không phải lúc này đang đeo mặt nạ hắc bạch, chòm râu dày trên cằm hắn, bảo đảm mỗi một sợi cũng phẫn nộ mà dựng thẳng đứng lên.

Dựa vào cái gì, cái lão Thiết hỗn trướng này đáng bị đâm vạn đao, đêm qua lại thừa dịp hắn không chú ý, lẻn vào trong phòng bếp của đệ nhất

https://thuviensach.vn

tửu lâu Thương Nguyệt Quốc, trộm đi không ít đùi gà mỹ vị mà hắn chuẩn bị bán cho khách.

Thì ra, bốn nam tử trung niên áo xanh lấy mặt nạ hắc bạch Sinh Tử Môn che giấu hình dáng, khinh công tuyệt đỉnh này, ba người trong đó chính là cửu đại trường lão Cái Bang Kim, Ngân, Đồng, còn một người khác, chính là người có địa vị đứng sau cửu đại trưởng lão — bát đại trưởng lão, Tích trưởng lão da.nlze.qu;ydo/nn.(Vân Nhi: mình quên nói từ 'đại' ở đây không có nghĩa là lớn, nghĩa của nó là túi, trưởng lão có chín cái túi là cửu đại trưởng lão, không giống mấy truyện khác, đừng nên nhầm lẫn nha!!)

Thấy toàn bộ mọi người lựa chọn trầm mặc không nói, dường như ai cũng không muốn mạo hiểm làm chim đầu đàn, cũng không có ý tốt chờ người khác mở miệng trước, đòi lấy thuốc tốt hóa giải kỳ độc từ bốn người Sinh Tử Môn bỗng nhiên xuất hiện tại đỉnh núi Lý Ngư.

Chưởng môn phái Điểm Thương tính tình thường ngày tương đối nóng nảy, sau khi hít sâu vài hơi, hàm răng bỗng nhiên cắn chặt, giọng nói mang theo mười phần run rẩy nói: "Sinh Tử Môn, chúng ta đã tới đỉnh núi Lý Ngư đúng hẹn, bây giờ…"

Nhưng mà, giọng nói vô cùng run rẩy của chưởng môn phái Điểm Thương, còn chưa kịp nói ra đầy đủ từ cặp môi đen sì, thì một tiếng bùm vang lên, bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích giả mạo đệ tử Sinh Tử Môn, lại bỗng nhiên một gối xuống ở trên mặt đất.

Ngay lúc chưởng môn các phái lớn nhỏ, bị hành động kỳ lạ đột nhiên quỳ xuống trước mắt bọn họ của bốn nam tử trung niên này, khiến xương cột sống của bọn họ như có từng trận gió lạnh như băng thổi qua.

Bốn nam tử trung niên mở môi mỏng, tấu lên một âm thanh vô cùng vang vọng, khiến bọn họ biết hóa ra là mình hiểu sai ý, người khiến cho

https://thuviensach.vn

bốn nam tử trung niên áo xanh đột nhiên quỳ một chân trên mặt đất, cũng không phải là đám chưởng môn bọn họ, mà là người khác.

“Thuộc hạ cung nghênh môn chủ, cung nghênh phó môn chủ.” da.nlze.qu;ydo/nn Bốn nam tử trung niên cung kính vừa dứt lời, trong nháy mắt men theo tầm mắt của bốn gã nam tử trung niên dừng lại, chưởng môn các phái lại một lần nữa rối rít quay đầu nhìn lại.

“Hí…” Một đám chưởng môn đồng thời quay đầu lại, nhất thời giống như giữa ban ngày gặp được quỷ vậy, toàn bộ không nhịn được mãnh liệt hít vào một hơi lạnh.

Diễn trò sao, đương nhiên phải diễn toàn bộ, nếu không sẽ để lộ ra sơ hở.

Vì vậy, ngay lúc cái mông của Thiết trưởng lão vẫn ngồi trên mặt đất như cũ, sau lưng dựa vào một thân cây to lớn, trong nháy mắt đầu xoay qua chỗ khác, cũng hệt như bị kinh sợ.

“Hí…” Thiết trưởng lão không chỉ có lỗ mũi mãnh liệt hít vào một hơi lạnh, cánh tay trái lại giống như vô cùng run rẩy, khiến cho cái đùi gà lớn béo ngậy đang gặm cắn một nửa, rơi xuống đất từ giữa ngón tay cái và ngón trỏ.

Ngoài mặt Thiết trưởng lão làm ra vẻ kinh sợ, nhưng trong lòng thật ra lại vô cùng ai oán thầm nghĩ. Ô ô ô — Thiếu bang chủ kính yêu của ta, chờ người xong xuôi mọi việc, người nhớ bồi thường cho lão Thiết ta một cái đùi gà lớn!

Người không biết đâu, cái đùi gà béo ngậy phải hy sinh rơi xuống, chính là đêm qua ta lặng lẽ lẻn vào bên trong đệ nhất tửu lâu Thương Nguyệt của Kim trưởng lão, mạo hiểm bị Kim trưởng lão hung hăng đánh cho méo mũi, vụng trộm cải trang mới bỏ được vào bên trong cái túi vá đấy.

https://thuviensach.vn

Ai bảo tháng trước hắn không cẩn thận, đập vỡ một vò rượu nữ nhi hồng mà Kim trưởng lão giấu ở bên trong Cái Bang. Kim trưởng lão là người yêu rượu như mạng, mà hắn lại uổng công đưa vò rượu ngon của Kim trưởng lão cho thổ địa, Kim trưởng lão còn không tức đến dậm chân sao?

Nếu không phải bang quy đặt ra: Đệ tử Cái Bang phải tương thân tương ái, tuyệt đối không thể gây lộn đánh nhau, bằng không sẽ xử lý dựa theo bang quy,dieendaanleequuydonn đáng thương tội nghiệp bị trục xuất khỏi Cái Bang. Kim trưởng lão nổi trận lôi đình thế kia, không lột da hắn mới là lạ?

Từ lúc gặm qua đùi gà bên trong đệ nhất tửu lâu của Kim trưởng lão, hắn đối với đùi gà của những tửu lâu khác ở Thương Nguyệt Quốc, chỉ đánh giá bốn chữ — ăn vào vô vị.

Hắn đã chọc giận Kim trưởng lão, vì vậy mà bị Kim trưởng lão trừng phạt hắn. Kim trưởng lão nói: Trong vòng một tháng, tuyệt đối sẽ không bán đùi gà còn thừa trong đệ nhất tửu lâu, đưa đến Cái Bang cho hắn hưởng thụ.

Ăn nhiều đùi gà bên trong đệ nhất tửu lâu, đã hoàn toàn làm hắn nghiện, hắn chỉ có thể mỗi đêm tìm một miếng vải đen che mặt, lặng lẽ chạy vào bên trong phòng bếp đệ nhất tửu lâu, mạo hiểm bị Kim trưởng lão đánh đau đến nằm bẹp dí, trộm xong đùi gà béo ngậy lại nhanh chân bỏ chạy.

Giờ phút này, còn có một người, ngoài mặt tuy là làm ra vẻ kinh sợ giống Thiết trưởng lão, nhưng trong lòng lại vô cùng lãnh lệ nói: Hai người các ngươi, rốt cuộc chịu hiện thân rồi sao?

Người này, chính là thiếu bang chủ Kim Phiến bang nhìn như thư sinh nho nhã tay trói gà không chặt, thực ra tính tình vô cùng quái gở, võ công

https://thuviensach.vn

trác tuyệt, lấy một cây quạt màu vàng kim làm vũ khí.

Hai người Thiết trưởng lão và thiếu bang chủ Kim Phiến bang, vẻ mặt làm bộ vô cùng hoảng sợ, nhưng một đám còn lại chưởng môn các phái, trong đôi mắt tràn ngập vẻ kinh hoàng, cũng không thể chân thật hơn được nữa.

Đập vào trong mắt chưởng môn các phái, là hai người cùng đứng sóng vai, mặc cẩm y thêu hoa màu lam, trên mặt được đeo ký hiệu của Sinh Tử Môn, mặt nạ hắc bạch u ám thấm vào lòng người.

Môn chủ Sinh Tử Môn và phó môn chủ, lặng yên không tiếng động xuất hiện sau lưng bọn họ, khiến hơn một trăm vị chưởng môn ở đây, không ai phát hiện được một chút nào cũng đủ kinh hãi thế tục rồi.

Càng khiến cho bọn họ sợ hãi không có cách nào sử dùng ngôn ngữ để hình dung, là môn chủ cùng với phó môn chủ Sinh Tử Môn, lúc này đang bước đi nhẹ nhàng, chậm rãi đi qua trước mặt bọn họ, đi về phía vị trí của bốn nam tử trung niên.

Nhưng mà bọn họ chỉ biết trơ mắt nhìn môn chủ cùng với phó môn chủ Sinh Tử Môn, khi chậm rãi bước qua trước mặt mình,dieendaanleequuydonn bất luận môn chủ cùng với phó môn chủ Sinh Tử Môn hai người họ cách xa bọn họ nhiều bước hay là chỉ cách một bước gần, bọn họ đều hoàn toàn không cảm nhận được hơi thở của họ.

Rõ ràng là hai người này sống sờ sờ, hơi thở lại mờ ảo giống như không khí vậy.

Nếu như giờ phút này bọn họ nhắm hai mắt lại, chỉ sợ môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, có lẽ tiến sát đến gần mũi bọn họ, cùng bọn họ kề sát mặt nhau, mặt đối mặt, bọn họ cũng không cách nào cảm nhận được sự tồn tại của hai người.

https://thuviensach.vn

Trời ạ, môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, rốt cuộc nội lực cao thâm đến loại cảnh giới nào? Khó trách…

Người Sinh Tử Môn có thể trong một đêm, khiến cho tất cả bọn họ đều không giải thích được trúng phải kỳ độc. Với nội lực kinh khủng sâu không lường được của môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, còn có chuyện gì là bọn hắn không làm được đây?

Người nam tử cao cao mặc áo lam giả mạo môn chủ Sinh Tử Môn, dĩ nhiên là Hiên Viên Diễm.

Nội lực của Hiên Viên Diễm đã tới đạt tới đỉnh cao của cảnh giới, thời điểm đi qua trước mặt chưởng môn các phái, hắn thúc giục nội lực tạm thời che giấu hơi thở của mình, khẳng định không phải là một chuyện khó khăn gì.

Giả mạo phó môn chủ Sinh Tử Môn, là nam tử áo lam vóc dáng hơi thấp, không nghi ngờ chút nào, ngoài Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra thì còn ai chứ?

Nàng là mị ảnh vô biên, là tử thần lấy mạng trong giới hắc đạo ở thế kỷ hai mươi mốt khiến người người nghe tiếng đã sợ mất mật, dieendaanleequuydonn cho dù nội lực toàn thân không đạt tới đỉnh cao, linh lực không có dày công tu luyện, nhưng so với bất cứ người nào ở đây, nàng khéo léo che giấu được hơi thở của bản thân ra sao.

Ngay khi chưởng môn các phái kinh sợ, thân thể kinh hãi giống như bị hóa đá, vẫn không nhúc nhích dừng lại tại chỗ thì —

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đến chỗ bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích, chợt quay người lại, đồng thời mở miệng cười nói: “Các vị chưởng môn, buổi chiều hảo! Các ngươi đứng lâu mệt nhọc như vậy, là Sinh Tử Môn ta chăm sóc không chu toàn. Mọi người không cần câu nệ như vậy, nhanh chóng ngồi nghỉ chân một chút đi?”

https://thuviensach.vn

Lời nói của môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn là có ý gì đây?

Ngồi? Ngồi ở nơi nào hả, ngồi lên trên mặt đất lạnh như băng sao? Chẳng lẽ… môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn vừa mới xuất hiện, liền muốn ra oai phủ đầu với đám chưởng môn bọn hắn rồi ư?

Để những chưởng môn uy danh hiển hách trong giang hồ như bọn hắn, tất cả ngồi xuống trên mặt đất lạnh lẽo, sau đó môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn kiêu ngạo đứng trước gió, có thể dùng ánh mắt vương giả từ trên cao nhìn xuống, Die nd da nl e q uu ydo n châm biếm đám người hèn mọn bọn họ đang ngồi trên mặt đất này sao, quá khứ oai hùng của các chưởng môn sẽ thảm hại không còn sót lại chút gì sao?

Tiếng cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa thoát ra khỏi miệng, chưởng môn các phái lập tức liềm cảm giác được, toàn thân từ trên xuống dưới bị khói mù rét lạnh bao phủ, loại khói mù rét lạnh thấu xương này khiến bọn họ gần như hít thở không thông.

Cuối cùng có phải môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn muốn bọn họ ngồi lên trên mặt đất hay không đây? Nếu như không ngoan ngoãn ngồi trên mặt đất, có thể sẽ chọc giận đến môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn cười ôn nhu nhưng lại ẩn giấu lưỡi đao sắc bén này không?

Chưởng môn các phái nắm chặt bàn tay nổi đầy gân xanh, hai hàng lông mày gắt gao nhíu chặt lại, đôi mắt đen đồng thời sợ hãi giãy giụa quét mắt nhìn các chưởng môn khác.

Bản thân bọn họ ngồi nghỉ chân trên mặt đất, là một chuyện.

Nhưng môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, lên tiếng để bọn họ ngồi xuống đất, lại là chuyện khác, đó là một loại vũ nhục không cách nào che giấu được.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không dám không ngồi, nhưng bọn hắn ai cũng không nguyện ý ngồi trên mặt đất trước. Ngộ nhỡ qua hôm nay, bọn họ may mắn được Sinh Tử Môn giải kỳ độc, cũng được Sinh Tử Môn nhân từ miễn đi tai ương huyết tẩy.

Như vậy… giờ khắc này, ai dẫn đầu ngồi xuống trước ở trên mặt đất, người này nhất định sẽ bị mọi người đính cho danh hiệu — "Chưởng môn hèn yếu vô năng nhất trong chốn giang hồ ".

Bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích vốn đang quỳ một chân trên mặt đất, thân hình bỗng chốc đứng dậy, miệng đồng thanh nói: da.nlze.qu;ydo/nn "Các vị chưởng môn, môn chủ và phó môn chủ cho các ngươi ngồi, cũng do trong lòng thương hại hai chân của các ngươi sẽ mệt mỏi vì đứng. Các ngươi dù sao cũng không nên nghĩ sai, nhanh ngồi đi?"

Vừa dứt lời, tay phải bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích rút lấy trường kiếm lạnh như băng ở sau lưng ra khỏi vỏ, bốn thanh kiếm sắc nhọn lạnh lẽo lấp lánh đồng loạt được rút ra khỏi vỏ kiếm.

Tình huống gì đây, vì sao bốn nam tử trung niên bỗng nhiên rút kiếm?

Chẳng lẽ… bốn nam tử trung niên áo xanh này đang yên lặng cảnh cáo bọn họ: Nếu còn không mau ngồi xuống, sẽ lập tức lấy đi tính mạng của bọn họ sao?

Trên bầu trời trong xanh, ánh mặt trời như lửa bao phủ khắp nơi, một thanh trường kiếm như nhiễm máu đỏ ở trên tay bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích, sau khi tỏa ra một tia sáng chói mắt, quét ngang về phía vị trí hiện giờ của chưởng môn các phái.

"Hí –" nhìn thấy kiếm của bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích tập kích qua đây, chưởng môn các phái lại một lần nữa mãnh liệt hít một hơi lạnh, đầu gối lúc này không tự chủ được mềm nhũn ra …

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 183: Nhận Lỗi

Lúc trước, mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh cảnh báo khiến tinh thần chưởng môn các phái sợ hãi.Sau đó, thân thể lại chẳng biết tại sao trúng kỳ độc, làm cho chưởng môn các phái hoàn toàn thay đổi.

Vừa rồi, bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích giả mạo người Sinh Tử Môn, cố ý thi triển khinh công đã đạt đến đỉnh cao, khiến trong lòng chưởng môn các phái, càng tăng thêm hoảng sợ.

Ngay sau đó, Hiên Viêm Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt giả mạo môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, lặng yên không một tiếng động xuất hiện tại đỉnh núi Lý Ngư, Die nd da nl e q uu ydo n lại khiến sợ hãi trong lòng chưởng môn các phái đạt tới cực hạn.

Chưởng môn các phái, mặc dù nhân số đang chiếm hết ưu thế, thế nhưng tâm lý lại sớm ở thế yếu, hơn nữa hiện giờ thân thể bọn họ còn trúng kỳ độc không thể nào loại bỏ.

Bởi vậy, trước mắt chưởng môn các phái, tuy chỉ có sáu người "Sinh Tử Môn", nhưng lại khiến bọn họ sợ như quỷ thần, làm sao lại dám mạo hiểm sinh ra một chút hành động phản kháng chứ?

Bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích kia đồng thời rút bốn thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, tập hợp thành một quầng sáng chói mắt, lãnh lệ trong nháy mắt tập kích tới phương hướng của chưởng môn các phái --

Đầu gối của chưởng môn các phái không tự chủ được mềm nhũn, trong hai con mắt vốn tràn ngập chút do dự, lúc này đều biến mất không

https://thuviensach.vn

còn một mảnh, bọn họ cũng bất chấp mà bắt chéo hai chân lại, vô cùng ồn ào hỗn loạn đặt mông ngồi xuống trên mặt đất.

Từ khi Thiết trưởng lão đến đỉnh núi Lý Ngư, cái mông của hắn vốn chưa từng rời khỏi mặt đất, cho nên giờ khắc này, hai con mắt Thiết trưởng lão chỉ cần gắng sức lộ ra vẻ sợ hãi, trong miệng mũi liên tục phát ra âm thanh sợ hãi là tốt rồi.

Về phần thiếu bang chủ Kim Phiến bang, tuy rằng cũng giống như chưởng môn các phái, chật vật không chịu nổi làm ngồi trên mặt đất lạnh lẽo, nhưng hắn lại ra sức áp chế lửa giận hừng hực thiêu đốt trong lòng.

Từ trước đến nay hắn đều là vương giả cao cao tại thượng, hiện giờ lại chỉ có thể giống như tôn tử ngoan, đành chịu ngồi xuống trên mặt đất.

Dùng một loại ánh mắt hèn mọn nhìn lên, xem kỹ động cơ của "môn chủ và với phó môn chủ Sinh Tử Môn", điều này đối với hắn mà nói... Quả thực chính là tôn nghiêm đều mất sạch, nhận lấy nhục nhã vô cùng lớn.

Mũi kiếm của bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích bật ra, chưởng môn các phái lầm cho là mũi nhọn rét lạnh đoạt mạng, chỉ là ở phía trên đỉnh đầu chưởng môn các phái, dieendaanleequuydonn sau khi nhanh chóng xoay một vòng, bay tới bốn cây tùng xanh biếc cành lá rậm rạp ở hai bên đám chưởng môn.

Một tiếng ầm vang dội, bốn cây tùng xanh biếc cành lá rậm rạp bị bốn thanh kiếm khí tấn công ầm ầm đổ xuống.Cùng lúc bốn cây tùng xanh ầm ầm đổ xuống, bốn thanh trường kiếm quay trở lại vào trong vỏ kiếm màu bạc ở sau lưng bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích.

Trong lòng Kim trưởng lão nghẹn cười, hai con mắt cúi xuống lướt qua một đám chưởng môn cố định ở một chỗ, âm thanh lạnh như băng xen lẫn trào phúng nói: da.nlze.qu;ydo/nn "Sinh Tử Môn chân thành mời mỗi chưởng môn đến, đương nhiên sẽ vì các chưởng môn chuẩn bị ghế. Tại sao

https://thuviensach.vn

các chưởng môn lại cố ý muốn vứt ghế không ngồi, mà để bụi đất dơ bẩn làm bẩn quý thể chứ?"

Hai con mắt của ba vị trưởng lão Ngân, Đồng, Tích cũng cúi xuống lướt qua một đám chưởng môn cố định ở một chỗ, có điều trong lòng bọn họ lại âm thầm nói: môn chủ Sinh Tử Môn, nhìn xem ngươi tạo nghiệt à.

Đêm qua, nếu không phải ngươi hoặc cũng là đệ tử Sinh Tử Môn ngươi, hết sức thô lỗ một cước đá văng cửa Thính Tùng cư, muốn sử dụng cổ độc tập kích thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân.

Hôm nay thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân cũng sẽ không tạm thời tăng thêm một màn kịch.

Để cho ngươi triệt để mất hết tôn nghiêm, vô cùng chật vật ngồi xuống trên mặt đất, trừng phạt Sinh Tử Môn đêm qua muốn sử dụng cổ độc, ý xấu muốn tập kích thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân.

Ngươi lúc này mặc dù chật vật ngồi, nhưng ngươi đồng thời cũng làm liên lụy đến chưởng môn các phái.

Nếu không phải bởi vì ngươi, chưởng môn các phái làm sao có thể chịu được đối xử ủy khuất như vậy chứ, ngươi thực sự nên chân thành gửi tới chưởng môn các phái một phần áy náy vạn phần xin lỗi đó!

Không biết nếu hai tai môn chủ thần bí Sinh Tử Môn có thể đủ nghe thấy lời nói trào phúng trong lòng ba vị trưởng lão Ngân, Đồng, Tích, da.nlze.qu;ydo/nn hắn sẽ có cảm tưởng thế nào?

Là buồn bực một câu cũng nói không nên lời, trực tiếp phun máu ngay tại chỗ mà chết?

Hay là răng nanh nghiến ken két ken két, lửa giận tràn đầy trong đôi mắt, vẻ mặt phát điên phản bác nói: các ngươi có thể đừng trợn mắt nói dối

https://thuviensach.vn

được không, không sợ thiên lôi đánh xuống hay sao?

Ta tạo nghiệt, rốt cuộc là ai tạo nghiệt, để tôn nghiêm của chưởng môn các phái mất sạch, vô cùng nhếch nhác ngồi xuống trên mặt đất, không phải là thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân các ngươi sao?

Hơn nữa, ta mới lật đổ đúng tám đời người ta.Sinh Tử Môn ta cũng đã lui ẩn giang hồ lâu như vậy, ngay cả mấy cái động ta cũng suy nghĩ muốn phá, cũng nghĩ không rõ đến cuối cùng đã trêu chọc thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân của các ngươi như thế nào.

Hôm nay hai kẻ sát tinh đáng chém ngàn đao này, giả mạo danh nghĩa của Sinh Tử Môn ta, ở trong Thương Nguyệt quốc dấy lên âm phong quỷ lãng như thế, khiến từ trên xuống dưới Thương Nguyệt quốc đều hoảng sợ bất an.

Đáng tiếc, hai tai môn chủ Sinh Tử Môn cũng không thể nghe thấy lời nói thầm trào phúng trong lòng ba vị trưởng lão Ngân, Đồng, Tích, da.nlze.qu;ydo/nn cho nên cảm nghĩ của môn chủ Sinh Tử Môn hiển nhiên là không thể nào biết được.

Có thể biết được, là lời nói trào phúng vừa rơi ra khỏi miệng Kim trưởng lão, trong mắt chưởng môn các phái ngồi trên mặt đất mặc dù không dám lộ ra một chút cảm xúc phẫn nộ, nhưng trong lòng lại không ngừng mắng, nghĩ muốn phá hủy phần mộ tổ tiên của môn chủ Sinh Tử Môn.

Bởi vì lời nói trào phúng vừa rơi ra khỏi miệng Kim trưởng lão, phần đất rộng rãi ở hai bên trái phải chưởng môn các phái đang ngồi trên mặt đất, bỗng nhiên giống như gặp phải động đất, nhanh chóng dãn nứt ra.

Tiếng ầm ầm mãnh liệt vang lên, bụi đất cuốn đầy trời, sau khi mặt đất trên đỉnh núi lắc lư một hồi mãnh liệt, bụi đất bay đầy trời đều rơi xuống, mặt đất trên đỉnh núi lắc lư mãnh liệt khôi phục lại sự yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Hóa ra, trước đó bốn cây tùng xanh biếc rậm rạp bị kiếm khí của bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích đánh sập, trong đó có ẩn chứa cơ quan tuyệt diệu.Bốn cây tùng xanh biếc rậm rạp bị sập, lúc này cơ quan tuyệt diệu liền bắt đầu khởi động.

Cơ quan tuyệt diệu nhanh chóng khởi động, khiến phần đất rộng rãi ở hai bên trái phải chưởng môn các phái ngồi trên mặt đất, mỗi bên nứt ra một khe hở rộng như một dòng suối nhỏ.

Trong nháy mắt phần đất nứt ra một khe hở rộng như một dòng suối nhỏ, một phiến đá xanh nhẵn bóng cực lớn từ trong khe nâng lên, vừa vặn lấp kín khe hở nứt ra.

Trên phiến đá xanh lấp kín khe hở, bố trí các ghế tựa làm bằng gỗ hoàng đàn. Bởi vì bốn chân ghế tựa khảm vào trong phiến đá, cho nên khi phiến đá từ mặt đất nâng lên, không có một cái ghế tựa nào lay động.

Trên mặt mỗi một cái ghế tựa, đều trải một cái đệm lông mềm như nhung màu sắc rực rỡ, có lẽ là vì để chưởng môn các phái ngồi thoải mái hơn một chút.Sau lưng mỗi một cái ghế tựa, lại có một sào trúc xanh dài nhỏ đứng thẳng.

Trên đỉnh cao cao của mỗi sào trúc xanh, lá cờ bằng gấm đủ loại màu sắc hình dạng phất theo chiều gió, mỗi một mặt cờ gấm phất theo chiều gió, đều thêu danh hào rồng bay phượng múa của các môn phái.

Trong ánh nắng mặt trời trên bầu trời xanh vương vấn, trên cờ gấm thêu danh hào rồng bay phượng múa của các môn phái, dường như được mạ thêm một lớp viền vàng chói mắt, khung cảnh vô cùng tráng lệ đẹp đẽ.

Nhìn thấy khung cảnh vô cùng tráng lệ đẹp đẽ như thế, trong lòng chúng chưởng môn lúc này mới hiểu rõ mà thẳng thắn mắng chửi.

https://thuviensach.vn

Hóa ra lúc trước môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn nói để cho bọn họ ngồi xuống, là để cho bọn họ dựa theo danh hào môn phái thêu trên cờ, từng người đều tự ngồi xuống trên ghế tựa bằng gỗ hoàng đàn của mình.

Chẳng qua, trước khi để bọn họ thoải mái ngồi xuống trên ghế, môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, cũng không quên nhục nhã bọn họ một chút, khiến bọn họ mất thể diện.

Trước hung hăng tát ngươi một cái, sau đó lại thưởng ngươi một viên táo đỏ nhỏ ngọt ngào.

Đối mặt môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn đáng sợ như quỷ thần, không có ý tốt trêu đùa như trêu một con khỉ vậy, trong lòng chưởng môn các phái dám giận, trên miệng cũng không dám nói ra, hiện giờ thì làm sao có đủ năng lực chứ?

Chỉ có thể nghẹn đủ một bụng nội thương, khiến móng tay đâm sâu vào trong lòng bàn tay, sau đó từ trên mặt đất nhanh chóng đứng lên.

Sau khi mắt nhìn qua hai bên trái phải một phen, chưởng môn các phái kìm nén nội thương gầm như muốn hộc máu, ý thức tinh thần vô cùng sa sút, lục tục đi tới chỗ ngồi của mình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, tất cả chưởng môn các phái đều ngồi xuống trên ghế.

Trên lưng mỗi một ghế dựa làm bằng gỗ hoàng đàn, đều dùng nước sơn đỏ vẽ ra một vòng tròn nhỏ, trong vòng tròn nhỏ lại dùng nước sơn đen vẽ mấy con số, dieendaanleequuydonn một loạt những con số này xếp đến chỗ một trăm lẻ sáu.

Rõ ràng, có một trăm lẻ sáu vị chưởng môn có mặt.

https://thuviensach.vn

Con số một vẽ trên ghế là có địa vị cao nhất, con số một trăm lẻ sáu vẽ trên ghế là có địa vị thấp nhất. Dựa theo địa vị của các môn phái trong chốn giang hồ, Thiết trưởng lão Cái Bang ngồi ở trên ghế số một.

Uy danh của phái Thiếu Lâm và phái Võ Đang truyền xa trong chốn giang hồ, nhưng địa điểm lại không ở Thương Nguyệt quốc, nếu không hai cái ghế số hai và số ba tôn quý, hiển nhiên còn ai ngoài hai đại môn phái Thiếu Lâm và phái Võ Đang.

Hiện giờ, ngồi trên hai ghế số hai và số ba tôn quý, là chưởng môn phái Điểm Thương và chưởng môn phái Không Động, thiếu bang chủ Kim Phiến bang ngồi ở trên ghế số mười lăm, chưởng môn phái Lưu Sa có danh tiếng nhỏ nhất, lại ngồi ở trên ghế số một trăm lẻ sáu.

Mây trắng thản nhiên trôi, mặt trời xinh đẹp treo cao trên bầu trời xanh, cảnh sắc đẹp như họa.Phong cảnh thiên nhiên trên đỉnh núi Lý Ngư, cũng đẹp tuyệt trần như họa.Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tạo ra phong cảnh, cũng tráng lệ như họa.

Trong cái đẹp lại có chỗ khiếm khuyết, đó là người đứng trên đỉnh núi Lý Ngư. Sáu người “Sinh Tử Môn” đeo mặt nạ hắc bạch khủng bố, một trăm lẻ sáu vị nhân sĩ võ lâm một thân da thịt vô cùng đen kịt, lóe ra tia sáng xanh âm u.

Chỉ mong không có tiều phu đột nhiên đến đỉnh núi Lý Ngư chẻ củi, nếu không hắn không bị phong cảnh như họa trên núi khiến cho chết mê chết mệt, cũng sẽ bị một đoàn người giống như quỷ mị bị hù chết.

Gió núi lướt qua phe phẩy, vừa ấm áp mà lại nhu hòa. Có điều đối với chưởng môn các phái mà nói, trong gió này lại cất giấu mãnh thú hung dữ khiến bọn hắn không rét mà run, bất cứ lúc nào cũng có thể xé nát thân thể bọn họ.

https://thuviensach.vn

Trên ghế, một số chưởng môn thân thể cứng ngắc như đá, một số chưởng môn vung tay áo không ngừng lau mồ hôi lạnh trên trán, một số chưởng môn thì hai tay lại gắt gao nắm chặt quần áo.

Bọn họ vất vả đến đỉnh núi Lý Ngư, đều là vì hóa giải kỳ độc. Nhưng từ khi được lĩnh giáo từ môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn, chịu đủ mọi thủ đoạn hành hạ áp bức và lăng nhục về linh hồn kia, bọn họ ai cũng không dám chủ động mở miệng yêu cầu môn chủ và phó môn chủ Sinh Tử Môn giải độc.

"Mời chưởng môn các phái tề tụ tại đỉnh núi Lý Ngư, đầu tiên là thành khẩn xin lỗi chưởng môn các phái. Gần đây Sinh Tử Môn nghiên cứu chế tạo ra một loại độc dược, vội vã muốn thử hiệu quả của loại độc được này như thế nào, Die nd da nl e q uu ydo n liền chưa được chưởng môn các phái cho phép, tự tiện thử dược trên người chưởng môn và đệ tử các phái."

Chưởng môn các phái tạo ra bầu không khí nghẹt thở, bị tiếng cười ôn nhu của Hiên Viên Diễm phá vỡ: "Để chưởng môn và đệ tử các phái chịu khổ, Sinh Tử Môn thật sự có lỗi!"

Tiếng cười của Hiên Viên Diễm càng ôn nhu, chưởng môn các phái càng cảm thấy sởn tóc gáy.Hơn nữa, tiếng cười ôn nhu của Hiên Viên Diễm vừa mới dứt, chưởng môn các phái ngồi trên ghế, tất cả đều nhịn không được rùng mình một cái.

Sở dĩ bọn họ thân trúng kỳ độc, là vì Sinh Tử Môn thử nghiệm thuốc, lời này ai sẽ tin chứ, tiểu hài tử ba tuổi cũng sẽ không tin. Đệ tử trong Sinh Tử Môn còn nhiều mà, hoàn toàn có thể lấy người một nhà thử nghiệm thuốc, cần gì điều động binh lực lấy tất cả môn phái tới thử thuốc chứ?

Chưởng môn các phái đương nhiên sẽ không tin, nhưng bọn hắn sao lại dám mở miệng phản bác chứ? Dù sao môn chủ Sinh Tử Môn nói cái gì,

https://thuviensach.vn

thì là cái đó, chỉ cần giải độc cho bọn họ, đối với bọn họ mà nói chính là trời ban ân lớn rồi...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 184: Ký Tên Kỳ Lạ

"Dĩ nhiên, nếu Bản Môn Chủ chỉ nói xin lỗi sẽ không thể xóa bỏ nỗi uất ức trong lòng các vị."

Hiên viên Diễm lười biếng vuốt ve ngón tay, cười khẽ, dịu dàng nói: "Bản Môn Chủ sẽ tự mình giải độc cho các vị chưởng môn, như thế mới đủ chân thành."

-- vậy ngươi còn không mau đưa thuốc giải ra!

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, các chưởng môn lập tức tức giận hô hào.

Có điều, Hiên Viên Diễm chẳng thể nào nghe được. Bởi vì câu nói đó không xuất phát từ miệng bọn họ, mà đến từ sâu tận đáy lòng.

"Nhưng mà. . ." Cố ý kéo dài giọng, Hiên Viên Diễm ngưng động tác vuốt ve bàn tay.

Con ngươi đen như mực của hắn quét một vòng qua đám chưởng môn, rồi mới cười nói tiếp: "Trước khi Bản Môn Chủ giải độc cho các vị, hi vọng mọi người có thể nể mặt, đồng ý một chuyện."

Cầu xin ngươi đó, phát chút từ bi đi, đừng đùa giỡn bọn ta nữa, mau đem thuốc giải ra đi.

Nếu còn bị đùa giỡn như vậy nữa, e rằng không kịp lấy được giải dược, chúng ta đã bị dọa đến vỡ gan tập thể, tắt thở mà chết rồi.

https://thuviensach.vn

Nghe lời nói của "Môn Chủ Sinh Tử Môn", không biết "Môn Chủ Sinh Tử Môn" lại muốn ra chiêu gì, linh hồn yếu ớt của bọn họ đã không cách nào chịu đựng bị hành hạ, nhục mạ nữa rồi, tất cả bọn họ đầu không hẹn mà cùng ủ rũ cúi đầu, vẻ mặt khóc không ra nước mắt.

Thiết lão đầu không chút để ý quét mắt một vòng qua các vị chưởng môn đang cúi đầu, ai cũng không dám lên tiếng đáp lại Hiên Viên Diễm.

Lão cảm thấy quá mức "tẻ nhạt", giơ vạt áo rách như xơ mướp lên, hào hứng bắt giận trên người.

Aizzz, tạo sao lại có nhiều giận thế chứ, rõ ràng hôm qua lão đã bắt hết rồi cơ mà?

Thiết trưởng lão hơi giật giật khóe mắt, dù lẩm bẩm trong lòng, tròng mắt đen vẫn cứ lóe lên tia sáng lạ, run rẩy nói: "Không biết. . ."

Vì hóa giải cụ diện tẻ nhạt này, Thiết trưởng lão đã diễn nội gian thì phải đóng cho chót, đương nhiên phải thức thời giả vờ lắp bắp sợ hãi cất tiếng, đáp lại Hiên Viên Diễm.

Chỉ là, Thiết trưởng lão mới nói được hai chữ, phần diễn của lão đã bị Thiếu Bang Chủ Kim Phiến Bang cướp mất.

Thiếu Bang Chủ Kim Phiến Bang ngồi ở ghế số mười lăm, đầu vẫn cúi thấp, phe phẩy cây quạt mấy cái xong, mở miệng hỏi: "Không biết Môn Chủ Sinh Tử Môn muốn chúng ta đồng ý ngài chuyện gì?"

Tuy giọng nói của hắn có sợ hãi nhưng lại như có như không cố ý nhấn mạnh năm chữ "Môn Chủ Sinh Tử Môn".

Môn Chủ Sinh Tử Môn giả, đầu tiên xuất quỷ nhập thần hạ độc các bang phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt, sau đó lại mời bọn họ tề tù ở đỉnh núi này.

https://thuviensach.vn

Không biết rốt cuộc bọn họ muốn giở trò quỷ gì? Chẳng lẽ. . . Môn Chủ Sinh Tử Môn giả muốn bọn họ phơi thây trên đỉnh núi Lý Ngư sao?

Nhưng nếu hôm nay các vị chưởng môn phái thật sự phơi thây tại đây, nhất định sẽ làm lòng người hoảng sợ tột độ, Thương Nguyệt Quốc sẽ lâm vào cục diện hoảng loạn, khó có thể khống chế.

Nói cách khác, người mà Môn Chủ Sinh Tử Môn giả muốn đối phó không phải là các bang phái trong Thương Nguyệt, mà là cả Thương Nguyệt Quốc.

Nhưng vậy cũng không đúng lắm, nếu như bọn họ thật sự muốn lấy mạng của các chưởng môn thì sao.

Người kia hoàn toàn có thể dùng kịch độc lấy mạng đám chưởng môn kia, nhưng hắn lại không làm vậy, hắn chỉ hạ độc, còn chất độc khi nào sẽ lấy mạng bọn họ thì chẳng ai biết.

Huống chi, đêm qua hắn đã lặng lẽ tới đây xem xét xem có cơ quan mai phục không nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Cho đến hôm nay hắn mới biết, trên đỉnh núi quả thật có cơ quan. Chẳng qua là, cơ quan giấu sâu trong lòng đất, khó trách hắn không phát hiện được gì cả.

Ngoài dự đoán của hắn là cơ quan ấy không nguy hiểm, mà lại là hàng loạt ghế ngồi, vô cùng an toàn.

Đủ để chứng minh, Môn Chủ Sinh Tử Môn giả không có ý muốn lấy mạng các vị chưởng môn.

Nhưng nếu bọn họ không muốn giết người, lấy danh nghĩa giải độc tập hợp bọn họ ở đây có mục đích gì?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ. . . Người kia muốn quy nạp tất cả các môn phái làm thuộc hạ. Sau đó dẫn dắt tất cả các môn phái thực hiện âm mưu nhất thống giang hồ, xưng bá thiên hạ?

Nghe Bang Chủ Kim Phiến Bang cố ý nhấn mạnh mấy chữ Môn Chủ Sinh Tử Môn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng không để ý, mắt vẫn hàm chứa ý cười.

Hai người bọn họ biết, dù chỉ "mời" các vị chưởng môn tới đây tụ hội, nhưng Môn Chủ Sinh Tử Môn thật chắc chắn sẽ xuất hiện tham gia náo nhiệt.

Đổi lại nếu là hai người bọn họ, đột nhiên bị một người không rõ lai lịch giả mạo thân phận, còn lên giọng "làm xằng làm bậy" , hai người bọn họ cũng sẽ tìm ra thân phận thật sự của người đó.

Từ sự việc này suy ra Bang Chủ Kim Phiến Bang. . . hẳn là Môn Chủ Sinh Tử Môn chân chính.

Nhưng mà, dù sao đây vẫn chỉ là suy đoán, cần được nghiệm chứng lại mới có thể khẳng định. Con ngươi đen như mực của Hiên Viên Diễm rủ xuống, tay trái vuốt ve các ngón tay phải.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nâng bàn tay trắng nõn nà lên, vén tóc mai, nhàn nhạt mở miệng trả lời: "Chuyện Môn Chủ muốn các ngươi đồng ý, thật ra vô cùng đơn giản, không phức tạp như các ngươi tưởng tượng."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bốn vị trưởng lão Kim Ngân Đồng Tích khẽ điểm mũi chân trái, vận nội lực đạp mạnh vào nền đất.

Mặt đất sau lưng vốn bằng phẳng, sau khi đạp liền vang lên một loạt tiếng rầm rập, trước mặt Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt xuất hiện vô số bụi đất.

https://thuviensach.vn

Bụi đất rất nhanh biến mất, trên mặt đất không hiểu sao nứt ra thành một khe hở cực lớn.

Giữa khe hở có một cái bàn đá màu xanh, hai hàng ghế trải dài hai bên, trên ghế còn có đệm bằng nhung.

Điểm duy nhất để phân biệt các ghế là đằng sau nó có một cây gậy trúc không gắn cờ của Sinh Tử Môn. Thay vào đó là bàn ghế làm bằng gỗ đàn hương.

Bên trái 30 chiếc bàn này bàn đặt nghiên mực có mực nước. Bên phải bàn có một hộp gấm thêu hình hoa mẫu đơn. Một góc hộp đè lại một tờ giấy Tuyên Thành.

Vặt áo màu xanh dương của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt phiêu phiêu theo gió, hai người chia nhau ngồi xuống.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng quét mắt một vòng sang hai bên, nhìn thấy những ánh mắt nghi ngờ của các vị chưởng môn, nàng cười khẽ nói.

"Chuyện Môn chủ muốn các ngươi đồng ý chính là các ngươi theo thứ tự ký kết với Môn Chủ Sinh Tử Môn của ta. Ký xong, Môn Chủ sẽ lập tức giải độc giải độc cho các vị, hơn nữa sau này sẽ không bao giờ thử nghiệm thuốc trên người các vị nữa."

Mọi người thấy những thứ đặt trên bàn, lại nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, trong lòng không khỏi âm thầm cảm thấy may mắn, tâm trạng cũng bình ổn xuống.

Thì ra. . . Chỉ là ký kết thôi! Bọn họ còn tưởng rằng Môn Chủ Sinh Tử Môn sẽ bắt bọn họ dập đầu xin thuốc giải, đợi khi bọn họ không chịu đựng nổi phải khuất nhục với điều kiện của hắn ta chứ?

https://thuviensach.vn

Tuy mọi người âm thầm thở phào nhẹ nhõm nhưng có một người lại hoàn toàn khác, đó chính là Thiếu Bang Chủ Kim Phiến Bang. Hắn tức giận đến mức sắp phát điên rồi.

Hắn thật sự sắp điên rồi. Cử động của người này không những hoàn toàn khác với suy đoán của hắn mà còn làm cho hắn mất phương hướng. Con mẹ nó, rốt cuộc người này muốn làm cái gì?

"Không biết các vị có nguyện ý thỏa mãn tâm nguyện của Môn Chủ của ta hay không? Nếu có người không muốn cứ nói ra, Sinh Tử Môn tuyệt không miễn cưỡng. Nếu nguyện ý nể mặt thì hãy ngồi xuống ở chiếc ghế được chuẩn bị sẵn cho từng bang, thực hiện ký kết."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng cười hỏi, tay đồng thời chỉ hướng bàn, hộp gấm đột nhiên mở ra, bên trong mỗi hộp đặt một chiếc bút lông.

Không ngoài dự tính, đáp lại lời của nàng là những cái gật đầu, cùng với những tiếng hô: "Đồng ý, đồng ý, dĩ nhiên đồng ý."

Trong đó Thiết trưởng lão mặc xiêm y rách nát, tóc loạn như rơm, vừa gật mạnh đầu vừa chạy về phía bàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm bút lên đưa cho Hiên Viên Diễm. Hắn nhận bút, khẽ chấm chút mực nước thì đột nhiên Kim trưởng lão đứng sau móc ra một cái khăn.

Lão tiến lên nhìn Thiết trưởng lão với đôi tay dính đầy mỡ gà, rồi đưa khăn cho Thiết trưởng lão, lễ phép nói: "Xin chào, xin ngài hãy lau tay trước khi ký tên."

Ngoài mặt Kim trưởng lão rất lễ phép nhưng thực ra ông đã dùng nội lực truyền âm cho Thiết trưởng lão -- lão già chết tiệt, dám trộm đùi gà

https://thuviensach.vn

trong đệ nhất tửu lâu của ta, ngươi chờ đó, đợi khi đại hội kết thúc trở lại Cái Bang, xem ta làm sao thu thập ngươi.

-- ngươi cho ta là ngu à? Sau khi kết thúc, ta sẽ tìm một chỗ trốn, chờ đến đêm lại đi đệ nhất tửu lâu trộm gà, ngươi làm gì được ta.

Thiết trưởng lão đưa lưng về phía các chưởng môn, vừa vận nội lực truyền âm đáp lại Kim trưởng lão vừa trợn trắng mắt.

Ngay sau đó, lão cầm lấy khăn lụa lau sạch hai tay, rồi trả lại khăn đầy mỡ cho Kim trưởng lão.

Đợi Kim trưởng lão không vui cầm khăn, Thiết trưởng lão đi tới chỗ Hiên Viên Diễm nhấc bút lên, chấm mực viết xuống -- Thiết trưởng lão chín túi, đã đến!

Lão ký xong đưa bút trả Hiên Viên Diễm, quay trở về chỗ của mình ở ghế đầu tiên.

Nhìn thấy "Sinh Tử Môn" không làm khó dễ Thiết trưởng lão của Cái Bang, các chưởng môn an tâm hơn. Lần lượt từng người lên nhận bút ký tên.

Chỉ trong vòng nửa ly trà, đã đến chưởng môn phái Phi Ưng ở ghế số 14. Nhưng mà vị trí của phái cách đỉnh núi Lý Ngư xa nhất nên khi tới nơi hắn đã phải hao tốn quá nhiều thể lực, dù nghỉ ngơi được một lát vẫn bị hộc máu vì mệt.

Hiên Viên Diễm chấm thêm mực mới đưa bút cho chưởng môn phái Phi Ưng, ôn nhu nói: "Rất xin lỗi, khiến ngươi cả đêm bôn ba vất vả."

Hắn không trả lời, chỉ yên lặng nhận lấy bút, cúi đầu ký tên. Nhưng trong lòng thì lại vừa tức vừa hận thầm nói -- mèo khóc chuột! Hắn là tất cả các chưởng môn đều có cùng ý nghĩ này.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua là bọn họ hoàn toàn không ngờ tới sau khi ký tên xong, hắn đột nhiên mở miệng nói với Hiên Viên Diễm hai từ. Nhưng chỉ hai từ đơn giản này lại làm cho tất cả những người ngồi ở đây đều trợn mắt hốc mồm, hết sức kinh ngạc. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 185: Khiếp Sợ Dị Thường

Đối với hành động việc làm lúc trước của Sinh Tử Môn, hận ý sâu đậm trong lòng chưởng môn phái Phi Ưng và việc trả lại cây bút màu xám cho Hiên Viên Diễm, dựa theo lẽ thường mà nói, chưởng môn phái Phi Ưng nên nhanh chóng xoay người, trở về ghế ngồi số mười bốn mới đúng.

Nhưng mà, thân hình chưởng môn phái Phi Ưng đột nhiên cứng đờ, hai con ngươi khó có thể tin được nhìn "môn chủ Sinh Tử Môn" Hiên Viên Diễm ngồi trên chiếc ghế hoàng đàn phía đối diện, từ trong miệng phun ra hai chữ: da.nlze.qu;ydo/nn "Cảm ơn!"

Một tiếng cảm ơn lúc này của chưởng môn phái Phi Ưng, tuy rằng chỉ có hai chữ vô cùng đơn giản, mà trong đó lại kèm theo nhiều cảm xúc phức tạp hỗn loạn. Có kinh ngạc, có vui sướng, có khiếp sợ, có nghi hoặc...

Tại sao môn chủ Sinh Tử Môn phải làm như vậy chứ, điều này thật khiến hắn khó hiểu? Trong lòng chưởng môn phái Phi Ưng thầm nói, đầu bỗng chốc rủ xuống, hai con mắt chăm chú nhìn lòng bàn tay trái của mình.

Không, hoặc là càng thêm chính xác mà nói, tầm mắt chưởng môn phái Phi Ưng dừng ở chỗ cũng không phải là lòng bàn tay trái vì độc mà biến thành màu đen của mình, mà là ngón giữa thon dài của "môn chủ Sinh Tử Môn" ở đối diện, đang kề sát vào lòng bàn tay trái biến đen của mình.

Hóa ra, ngay lúc chưởng môn phái Phi Ưng ký trên giấy tuyên thành màu trắng xong, thời điểm trả lại cây bút màu xám cho Hiên Viên Diễm --

https://thuviensach.vn

Ngón cái và ngón trỏ bàn tay phải Hiên Viêm Diễm nhận lấy cây bút màu xám, ngưng tụ nội lực mạnh mẽ vào ngón giữa thon dài, đè vào lòng bàn tay trái của chưởng môn phái Phi Ưng.

Tay trái đưa bút còn chưa kịp lùi về, liền bị Hiên Viên Diễm ngưng tụ nội lực mạnh mẽ vào ngón giữa thon dài, ấn thật sâu vào lòng bàn tay trái của chưởng môn phái Phi Ưng, Die nd da nl e q uu ydo n trong nháy mắt hắn đã nhận ra một luồng khí cường đại, từ lòng bàn tay trái biến thành màu đen của mình, liên tục xông vào trong cơ thể.

Một luồng khí tức vô cùng cường đại này, cũng không phải xâm hại thân thể vốn suy yếu của chưởng môn phái Phi Ưng, ngược lại khiến mệt nhọc trên người hắn hóa thành hư không.

Bởi vì hắn suốt đêm bôn ba điên cuồng, khiến lục phủ ngũ tạng bị hao tổn nghiêm trọng, cũng vì luồng khí cường đại này bắt đầu khởi động lẻn vào, chậm rãi khôi phục lại trạng thái khỏe mạnh.

Một câu, môn chủ Sinh Tử Môn đang thúc dục nội lực mạnh mẽ của bản thân, lẳng lặng trị liệu nội thương cho mình.

Vốn môn chủ Sinh Tử Môn biến thái phải phá hủy linh hồn của hắn chứ, thế nhưng đột nhiên lại không tiếc hao tổn nội lực bản thân, dieendaanleequuydonn chủ động trị liệu nội thương cho hắn, điều này sao có thể không khiến trong lòng chưởng môn phái Phi Ưng vừa kinh hãi vừa vui mừng chứ?

Kinh hãi là, hắn không rõ vì sao môn chủ Sinh Tử Môn phải làm như thế.

Không phải môn chủ Sinh Tử Môn không có hảo tâm với bọn họ sao? Nếu không có hảo tâm, môn chủ Sinh Tử Môn hà cớ gì phải hao tổn nội lực quý giá, chủ động thay mình trị liệu nội thương chứ?

https://thuviensach.vn

Vui mừng là, nội thương của hắn rất nghiêm trọng, trước mắt vốn không có biện pháp tự chữa thương. Hắn chỉ có thể chậm rãi chờ đợi thể lực khôi phục, đợi đến khi thể lực khôi phục đến trình độ nhất định, hắn mới có thể tự vận khí chữa thương cho mình.

Nhưng, đợi đến khi hắn có thể tự vận khí chữa thương, nội thương của hắn đã phải kéo dài quá lâu. Mặc dù hắn có thể vận khí, khiến lục phủ ngũ tạng bị hao tổn khỏi hắn, nhưng chỉ sợ nội lực của hắn từ nay về sau cũng sẽ bị mất một nửa.

Mà giờ khắc này, môn chủ Sinh Tử Môn cũng không tiếc hao tổn nội lực quý giá của mình, đúng lúc thay hắn chữa thương, từ từ đưa luồng khí cường đại vào trong cơ thể mình.

Trong lòng chưởng môn phái Phi Ưng biết rõ ràng, lúc trước lục phủ ngũ tạng bị hao tổn, không chỉ trong nháy mắt khỏi hắn, ngay cả nội lực của hắn cũng trong nháy mắt khôi phục lại, hơn nữa còn không có mất đi một chút nào.

Kinh hãi vui mừng đan xen, trong khoảng thời gian ngắn chưởng môn phái Phi Ưng đối mặt với môn chủ Sinh Tử Môn, cũng không biết đến cuối cùng là nên hận thấu xương, hay là nên cảm kích khóc rống đây?

Cho nên, đối với vị môn chủ Sinh Tử Môn trước mắt tính tình hay thay đổi, âm tình bất định này, trong miệng chưởng môn phái Phi Ưng, chỉ có thể phun ra hai chữ cực kỳ phức tạp -- cảm ơn!

Ta nói... chưởng môn phái Phi Ưng, đầu óc ngươi hư mất sao?

Môn chủ Sinh Tử Môn này ác độc, âm hiểm biến thái tra tấn chúng ta như thế, mặc dù ngoài miệng chúng ta không dám phát tiết lửa giận, dieendaanleequuydonn nhưng trong lòng mỗi người chúng ta, lại đều nguyền rủa hắn chết không tử tế?

https://thuviensach.vn

Ngươi thế mà được lắm, môn chủ Sinh Tử Môn chỉ đưa bút cho ngươi, ngươi lại ăn nói khép nép lấy lòng nịnh hót, mở miệng nói cái gì chó má cảm ơn với môn chủ Sinh Tử Môn?

Cảm ơn cái đầu mẹ ngươi, một tiếng cảm ơn này của người thật ra rất lưu loát, một chút cốt khí của người võ lâm chúng ta, liền bị ngươi ti tiện nịnh nọt như vậy, khiến cho phá hủy không còn một mảnh.

Bởi vì toàn bộ chưởng môn các phái ngồi ở sau lưng chưởng môn phái Phi Ưng, cho nên bọn họ không thể thấy hình ảnh ngón giữa Hiên Viên Diễm tiếp xúc với lòng bàn tay của chưởng môn phái Phi Ưng.

Chưởng môn các phái không biết nguyên nhân bên trong, ở mặt ngoài mặc dù không dám bất kính với môn chủ Sinh Tử Môn, nhưng trong lòng bọn họ người người đều vô cùng căm hận.

Nay nghe thấy chưởng môn phái Phi Ưng bỗng nhiên ti tiện lấy lòng môn chủ Sinh Tử Môn như thế, bọn họ đương nhiên liên quan đến chưởng môn phái Phi Ưng, Die nd da nl e q uu ydo n cùng nhau phẫn nộ căm giận, trong lòng không biết mắng chưởng môn phái Phi Ưng mấy lần rồi.

Chưởng môn các phái không biết nguyên nhân bên trong, xuyên tạc một tiếng cảm ơn đầy cảm xúc hỗn loạn phức tạp của chưởng môn phái Phi Ưng.

Nhưng với Thiết trưởng lão ngồi trên ghế số một đang cúi đầu tìm kiếm bọ chét trên người, hắn lại hiểu được rõ ràng do đâu mà chưởng môn phái Phi Ưng này bỗng nhiên cảm ơn một tiếng.

Vì điều ra môn chủ Sinh Tử Môn thực sự, sau đó từ môn chủ Sinh Tử Môn thực sự ở dưới tính huống mà bản thân hoàn toàn không biết, tự mình bại lộ ra căn cứ ẩn nấp của Sinh Tử Môn, chưởng môn các phái ở Thương Nguyệt quốc xem như vô duyên vô cớ gặp phải khổ lớn.

https://thuviensach.vn

Trước bị mộc bài hắc bạch của "Sinh Tử Môn" làm cho kinh phách, lại bị kỳ độc khiến bộ mặt hoàn toàn thay đổi, cuối cùng ăn không ngon ngủ không yên, còn phải vô cùng sợ hãi tề tụ tại đỉnh núi Lý Ngư.

Một số chưởng môn các phái, vốn không phải là cái thứ gì tốt, bọn họ vốn là chưởng môn tà phái.

Ngày thường lạm sát kẻ vô tội, chưởng môn tà phái này làm cũng không thiếu. Để những chưởng môn tà phái này gặp phải khổ sở, thật ra lại khiến người ta hả lòng hả dạ.

Số chưởng môn các phái khác, ngày thường tự cho mình là "đại hiệp danh môn chính phái ". Cái gọi là "đại hiệp danh môn chính phái ", cả ngày miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, kì thực cũng chỉ là một bọn ngụy quân tử không hơn không kém.

Sau lưng bọn họ hành động xấu xa ti bỉ, nhưng một chút cũng không ít hơn so với những chưởng môn tà phái này. . Để những kẻ ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử này gặp phải khổ sở, cũng là một việc khiến người sảng khoái.

Chỉ có điều, trong những chưởng môn các phái này, có những chưởng môn thật sự không làm ra chuyện gì xấu.

Bọn họ chỉ khi gặp chuyện bất bình, tất sẽ có lòng nghĩa hiệp chân chính rút đao tương trợ. Thí dụ như ... chưởng môn phái Phi Ưng suốt đêm bôn ba vất vả, khiến thể lực hoàn toàn cạn kiệt, thật vất vả mới tới được đỉnh núi Lý Ngư.

Để những người nghĩa hiệp thực sự này gặp phải khổ sở, vậy thì không phải là việc khiến người ta hả hê. Đối với những người nghĩa hiệp chân chính một khi gặp chuyện bất bình, tất sẽ rút đao tương trợ, thiếu bang chủ sao lại nhẫn tâm "khi dễ" bọn họ chứ?

https://thuviensach.vn

Cho nên, thiếu bang chủ nhìn thấy chưởng môn phái Phi Ưng, khóe môi không ngừng chảy xuống máu tươi, một bộ dáng bị nội thương vô cùng nghiêm trọng. Thiếu bang chủ tự nhiên sẽ thúc dục thân nội lực mạnh mẽ, để thể lực, nội thương của chưởng môn phái Phi Ưng khôi phục, khỏi hẳn.

Người xấu nên phạt, người tốt nên thưởng.

Đợi sau khi thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân rời khỏi Thương Nguyệt quốc, đối với những chưởng môn mấy ngày gần đây phải gặp khổ, dieendaanleequuydonn nhưng bản thân lại rắp tâm làm xấu, đệ tử Cái Bang sẽ thay thế thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân, tiếp tục trừng phạt bọn họ.

Nhưng đối với những chưởng môn mấy ngày gần đây phải gặp khổ, lại có thể xưng là nghĩa hiệp chân chính.

Đệ tử Cái Bang tự nhiên cũng sẽ thay thế thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân, lặng lẽ đưa lên một ít thuốc trân quý giúp thân thể khỏe mạnh cho bọn họ, để bồi thường bọn họ vô duyên vô cớ bị tội.

Thời gian ngắn ngủi qua đi --

Hiên Viêm Diễm lấy ngón giữa thon dài ra khỏi lòng bàn tay trái của chưởng môn phái Phi Ưng, đôi mắt đen đầy ý cười nhìn lướt qua thân hình chưởng môn phái Phi Ưng cứng ngắc, dường như vẫn cảm thấy khiếp sợ dị thường đối với hành động đột nhiên chữa thương của hắn, môi mỏng Hiên Viên Diễm tràn ra âm thanh lạnh nhạt: da.nlze.qu;ydo/nn "Chưởng môn phái Phi Ưng, mời trở về vị trí ngồi xuống đi!"

Nội thương của chưởng môn phái Phi Ưng đã khỏi hẳn, thể lực hoàn toàn khôi phục, hai con mắt lại phức tạp thâm sâu nhìn môn chủ Sinh Tử Môn trước mặt, thân hình bỗng chốc quay lại, bước về ghế ngồi số mười bốn của mình.

https://thuviensach.vn

"Hí..." Trong nháy mắt khi chưởng môn phái Phi Ưng xoay người lại, chưởng môn các phái còn lại vốn không biết nguyên nhân bên trong, trong lòng không ngừng mắng chưởng môn phái Phi Ưng ti tiện nịnh nọt, tất cả đều mãnh liệt hít một ngụm khí lạnh.

Lập tức, ánh mắt chưởng môn các phái vô cùng khiếp sợ, trong nháy mắt đều nhìn về phía "môn chủ Sinh Tử Môn". Giờ khắc này, bọn họ rốt cục đã biết được vì sao lúc trước chưởng môn phái Phi Ưng lại nói hai chữ cảm ơn với "môn chủ Sinh Tử Môn" rồi.

Bọn họ đều là người luyện công, đương nhiên biết vì sao khóe miệng chưởng môn phái Phi Ưng lại phải đổ máu, đó là bởi vì chưởng môn phái Phi Ưng bôn ba vất vả suốt đêm, khiến ngũ tạng phế phủ bị thương nghiêm trọng.

Mặc dù bọn họ cũng bởi vì lên đường mà thể lực tiêu hao quá nhiều, có điều bọn họ cũng không có bị nội thương nghiêm trọng như vậy.

Chỉ cần bọn họ có lòng, không tiếc hao tổn thân nội lực quý giá, lần lượt thay nhau chữa thương cho chưởng môn phái Phi Ưng, thì bọn họ cũng có thể đủ để khiến nội thương của chưởng môn phái Phi Ưng khỏi hẳn.

Nhưng mà, bọn họ cũng không có chút giao tình nào với chưởng môn phái Phi Ưng, làm sao lại có thể bỏ thân nội lực quý giá một cách lãng phí, thay chưởng môn phái Phi Ưng trị liệu nội thương chứ?

Có số người mặc dù có chút giao tình nào với chưởng môn phái Phi Ưng, nhưng bọn hắn cảm thấy một phần giao tình kia, còn không đáng để bọn họ lãng phí thân nội lực quý giá, thay chưởng môn phái Phi Ưng trị liệu nội thương.

Còn những người nghĩa hiệp chân chính, mặc dù có thể nói là không có giao tình với chưởng môn phái Phi Ưng, nhưng bọn họ thật ra lại muốn thay chưởng môn phái Phi Ưng chữa thương.

https://thuviensach.vn

Vấn đề là, trong lòng bọn họ lại biết rõ ràng, nếu không có chưởng môn còn lại giúp đỡ, với nội lực có hạn của bọn họ, vốn không thể khiến nội thương của chưởng môn phái Phi Ưng khỏi hẳn, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Khi bọn hắn nhìn thấy chưởng môn phái Phi Ưng vốn bởi vì nội thương nghiêm trọng, đi lại tập tễnh tiến lên kí tên, nay máu tươi trên khóe miệng đã không còn chảy xuôi nữa, dieendaanleequuydonn mà hai con mắt vốn mệt mỏi không chịu nổi, nhưng lại thay đổi sáng ngời có thần hơn so với trước kia, lại bước đi dài như bay tới ghế ngồi số mười bốn.

Khi chưởng môn phái Phi Ưng Phi tiến lên kí tên, vẫn còn là một bộ dáng bệnh tật. Cho nên chưởng môn phái Phi Ưng tuyệt đối không có năng lực tự chữa thương.

Nhưng sau khi chưởng môn phái Phi Ưng kí xong, nội thương liền khỏi hẳn, hơn nữa một tiếng cảm ơn lúc trước của chưởng môn phái Phi Ưng, cho dù người ngu xuẩn như lợn, cũng hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

Tại sao môn chủ Sinh Tử Môn không tiếc hao tổn thân nội lực quý giá, thay chưởng môn phái Phi Ưng chữa thương chứ?

Một hồi thì giống như ma quỷ biến thái, giống như không đùa người đến sống chết, liền quyết không bỏ qua. Một hồi lại giống phật tổ thiện lương, không đành lòng nhìn thấy sinh linh bị thương, mà lại từ bi chữa thương cho sinh linh.

Tính tình hay thay đổi như thế, làm người ta hoàn toàn không thể nhìn thấu môn chủ Sinh Tử Môn, không khỏi khiến toàn bộ chưởng môn các phái đồng thời đều ngổn ngang trong gió, cũng càng thêm cảm thấy sởn cả tóc gáy.

Lúc này, chưởng môn phái Phi Ưng trở về vị trí cũ chỗ ghế ngồi số mười bốn, đến phiên thiếu bang chủ Kim Phiến Bang ngồi trên ghế số mười

https://thuviensach.vn

lăm, bắt đầu đi đến trước bàn gỗ hoàng đàn tiến hành kí tên.

Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang bỗng nhiên đứng dậy, cất bước đi tới bàn gỗ hoàng đàn, hắn cũng hoàn toàn ngổn ngang trong gió rồi.

Cái loại kẻ địch gì khủng bố nhất, cũng không phải võ công, hay là khinh công hơn xa người. Đôi khi, ngươi đối phó võ công với kẻ địch mạnh hơn mình, ngươi hoàn toàn không cần lãng phí chút thể lực, chỉ cần dùng trí tuệ thì có thể đoạt tính mạng của hắn.

Kẻ địch khủng bố nhất, chính là nhất cử nhất động của hắn khiến ngươi hoàn toàn không thể nhìn thấu. Tỉ như nói...người thần bí giả mạo môn chủ Sinh Tử Môn ở trước mặt này.

Ngay cả khi ngươi có được trí tuệ vô địch, trí tuệ của ngươi ở trên hắn, nhưng không cách nào phát huy bình thường được. Bởi vì ngươi vốn không biết, bước tiếp theo hắn muốn ra chiêu gì.

Ngươi không thể biết bước tiếp theo hắn muốn ra chiêu gì, thì ngươi phải dự tính trước thế nào, là trước tiên chuẩn bị diệu kế tuyệt đỉnh, Die nd da nl e q uu ydo n khiến hắn thất bại thảm hại? Ông trời ơi, đất ơi! Rốt cuộc người thần bí giả mạo môn chủ Sinh Tử Môn muốn làm cái gì đây?

Trong chớp mắt, thiếu bang chủ Kim Phiến Bang mặc cẩm y màu nguyệt nha, vạt áo theo gió bay cuộn lên, đứng trước bàn gỗ hoàng đàn.

Nhìn thấy thiếu bang chủ Kim Phiến Bang đã trước bàn gỗ hoàng đàn, đôi mắt đen của Hiên Viêm Diễm nhàn nhạt cúi xuống, đưa cây bút màu xám nhẹ nhàng chấm vào trong nghiên mực, môi mỏng cười nhu hoà tràn đầy lưu luyến nói: "Nghe thấy đại danh thiếu bang chủ Kim Phiến Bang đã lâu, hôm nay may mắn được nhìn thấy thiếu bang chủ Kim Phiến Bang phong thái tuấn dật, thật sự là vinh hạnh bội phần."

https://thuviensach.vn

Tiếng cười ôn nhu của Hiên Viên Diễm vừa dứt, phía sau thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, một đám chưởng môn các phái dựng thẳng tai mà lắng nghe, khóe miệng nhịn không được run rẩy mãnh liệt, trong lòng đồng thời thầm nói: phong thái tuấn dật?

Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang này, quả thật là mỹ nam tử ngọc thụ lâm phong. Nhưng vì kỳ độc Sinh Tử Môn ban tặng, hiện giờ thiếu bang chủ Kim Phiến Bang còn đâu có phong thái tuấn dật chứ?

Da thịt toàn thân vô cùng đen kịt, mà trong màu đen còn lóe ra tia sáng xanh âm u, đừng nói buổi tối đi trong các phố lớn ngõ nhỏ. Ngay cả ban ngày hành tẩu trên phố lớn ngõ nhỏ, bộ dáng quỷ mị vô cùng khủng bố kia của hắn, không hù người đến chết, chỉ dọa người ngất đến choáng váng, thì trời xanh coi như đã có mắt rồi.

"Môn chủ Sinh Tử Môn cần gì khiêm tốn như thế chứ? Tiện danh thiếu bang chủ Kim Phiến Bang ta đây, theo gió rơi vào trong tai môn chủ Sinh Tử Môn, không làm bẩn tai môn chủ Sinh Tử Môn, chọc tâm tình môn chủ không tốt, thì đã giúp tổ tiên toàn bộ Kim Phiến Bang tích đức rồi."

Tuy rằng thiếu bang chủ Kim Phiến Bang thản nhiên trả lời, nhưng đôi mắt kia của hắn nhìn như vô cùng bình tĩnh, dieendaanleequuydonn thực ra lại ẩn giấu làn sóng lớn mãnh liệt khó có thể nhìn được, trên bàn gỗ hoàng đàn đặt nghiên mực và giấy tuyên thành kia đã có không ít người đã kí qua, còn có cây bút mà Hiên Viên Diễm đang thấm mực nước.

Bút, mực, giấy, nghiên mực toàn bộ đều không có vấn đề, đều là một ít vật dụng bình thường dùng trong thư phòng.

Người thần bí giả mạo môn chủ Sinh Tử Môn này, rốt cuộc lại làm cái quỷ gì đây? Đến cuối cùng vì sao hắn phải để chưởng môn các phái, lần lượt đến trước bàn gỗ hoàng đàn, kí trên giấy tuyên thành màu trắng chứ?

https://thuviensach.vn

Đối với câu trả lời của thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, ngoài mặt thì vô cùng khiêm tốn mà tự hạ thấp mình, kì thực lại xen lẫn mười phần tức giận và trào phúng.

Phía sau thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, một đám chưởng môn các phái dựng thẳng tai mà lắng nghe, đều bị kinh hách toàn thân đầy mồ hôi lạnh, trong lòng cũng thầm niệm a di đà phật.

Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang này điên rồi sao? Nếu không sao lại thiếu kiên nhẫn nói ra những lời trào phúng như thế, ngang nhiên khiêu khích môn chủ Sinh Tử Môn có tính tình hay thay đổi này chứ?

Mẹ của ta ơi! Môn chủ Sinh Tử Môn, ngươi dù sao cũng đừng vì lời nói trào phúng của thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, từ đó khó chịu trong lòng, không muốn giải kỳ độc cho chúng ta nha?

Hiên Viên Diễm cầm cây bút nhẹ nhàng chấm mực một lần nữa, đưa cây bút tới trước mặt thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, môi mỏng tràn ra tiếng cười nhu hoà lưu luyến nói: "Mời kí tên."

Nghe thấy môi mỏng "môn chủ Sinh Tử Môn" tràn ra âm thanh, dường như cũng không chứa một tia tức giận, trong lòng chưởng môn các phái ngồi ở trên ghế khẩn trương hô lên may mắn!

Nhưng mà, chưởng môn các phái vừa ăn một viên thuốc an thần, tâm lại một lần nữa tăng lên tới cổ họng.

Mắt chưởng môn các phái vô cùng kinh hãi, đều nhìn chằm chằm về phía thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, đồng thời trong miệng bọn họ mãnh liệt hít một ngụm khí lạnh: "Hí...."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 186: Trúng Chiêu

Hóa ra, ngay lúc thiếu bang chủ Kim Phiến Bang vươn tay trái ra, trong nháy mắt vừa mới chạm được cây bút mà Hiên Viên Diễm đưa, ngón trỏ phải thon dài của Hiên Viên Diễm bỗng nhiên gảy nhẹ cây bút xám một cái.

Cây bút chợt phóng qua từ trên đỉnh đầu thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, rơi xuống trên mặt đất phía sau thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, cây bút xám trên mặt đất nhanh chóng xoay một vòng tròn, thế nhưng lại hoàn toàn vỡ thành bột phấn thấm vào trong cát bụi.

Thấy tình hình này, thần kinh chưởng môn các phái kéo căng đến cực điểm, cả người dường như bị khói mù trùng trùng điệp điệp bao vây, tim đập dữ dội, nhanh đến nỗi gần như muốn từ trong miệng vọt ra rồi.

Thảm, lời nói trào phúng lúc trước của thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, sẽ không thực sự chọc giận môn chủ Sinh Tử Môn, từ đó liên lụy bọn họ cùng phải gặp tai ương, không thể thành công hóa giải kỳ độc trong cơ thể chứ?

Thấy tình hình này, Thiết trưởng lão ngồi ở trên ghế số một và bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích đứng ở phía sau Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đưa hai tay ra sau lưng đều yên lặng không lên tiếng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống ở bên phải bàn gỗ hoàng đàn, cánh tay lười biếng bắt chéo lại, tạm thời bảo trì trầm mặc, trong đôi

https://thuviensach.vn

mắt lại thoáng hiện một tia cười lạnh không dễ dàng phát hiện.

Quả nhiên như bọn họ dự đoán, thiếu bang chủ Kim Phiến Bang mặc cẩm y nguyệt nha này, là người bọn họ liên tục đạo diễn mấy vở kịch lớn oanh động, muốn điều tra ra – da.nlze.qu;ydo/nn môn chủ Sinh Tử Môn chân chính.

Thấy tình hình này, tay trái thiếu bang chủ Kim Phiến Bang chuẩn bị tiếp nhận cây bút màu xám rụt lại, tay phải xoay nhẹ cán quạt, cũng là môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, đầu hơi nghiêng, đôi mắt không gợn sóng không sợ hãi nhìn Hiên Viên Diễm phía đối diện.

"Thật xin lỗi! Bản môn chủ có cái tật xấu trị không hết, tật xấu này chính là..." Đôi mắt đen của Hiên Viêm Diễm nghênh đón ánh mắt của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, dieendaanleequuydonn âm thanh mỉm cười tràn ngập mười phần xin lỗi nói: "Tay bản môn chủ sẽ bất thình lình co giật, tay này một khi bị co giật, sẽ không thể khống chế mà ném mọi thứ trên tay đi."

Tim chưởng môn các phái tuy rằng đang vô cùng sợ hãi đập mãnh liệt. Nhưng bọn họ nghe thấy lời nói của Hiên Viên Diễm, khóe miệng vẫn không nhịn được đều run rẩy vài cái, trong lòng âm thầm nói: bởi vì tay ngươi đột nhiên co giật, cho nên mới khiến bút bay đi?

Ngươi đừng có mà trợn mắt nói lời bịa đặt, cây bút này rõ ràng là ngươi thúc dục nội lực hùng hậu bắn bay. Nếu không, sau khi bút rơi xuống trên mặt đất, làm sao lại có thể vỡ thành bột phấn, hoàn toàn thấm vào trong cát bụi chứ.

Còn môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, nghe thấy lời nói của Hiên Viên Diễm, tuy rằng trong miệng cũng không có đáp lại, có điều cây quạt vàng trong tay phải hắn, quay với tốc độ nhanh hơn trước.

https://thuviensach.vn

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính xoay cây quạt vàng trên tay phải một hồi, trong phiến quạt không chỉ khảm chứa mấy trăm mai độc châm, cũng khảm chứa hơn mười loại thuốc bột vô cùng độc, mỗi một mai độc châm, mỗi một loại độc phấn, đều có thể đủ khiến người ta trong nháy mắt bị mất mạng.

Chỉ cần môn chủ Sinh Tử Môn chân chính mở quạt ra, chuyển nội lực từ lòng bàn tay tới trên phiến quạt. Như vậy... mấy trăm mai độc châm, hoặc là hơn mười loại thuốc bột vô cùng độc chứa trong phiến quạt, sẽ lấy tốc độ cực nhanh bắn ra.

Giờ khắc này, môn chủ Sinh Tử Môn chân chính thực sự rất muốn phóng độc châm hoặc là độc phấn trong phiến quạt ra, đoạt lấy tính mạng của sáu kẻ giả mạo ở đối diện, để phát tiết tức giận bất mãn chứa trong lòng một cách thống khoái, nhưng mà hắn vẫn dốc sức áp chế xuống.

Bởi vì kỳ độc mà các môn phái hiện giờ trúng phải, hắn còn chưa thể suy nghĩ ra phương pháp hóa giải. Ngộ nhỡ hắn khởi động cơ quan trong cây quạt vàng, thành công đoạt lấy tính mạng của sáu kẻ giả mạo trước mắt.

Nhưng cuối cùng hắn lại còn chưa thể suy nghĩ ra thuốc cho các môn phái để giải độc, dẫn đến không có thuốc để giải độc cho các môn phái, Die nd da nl e q uu ydo n toàn thể chưởng môn và chúng đệ tử độc phát bỏ mình. Đến lúc đó...Thương Nguyệt quốc chắc chắn đại loạn, hậu quả thực vô cùng nghiêm trọng.

Nếu tên thần bí trước mắt này, giả mạo thân phận môn chủ Sinh Tử Môn của hắn, lúc trước đã nói chỉ cần kí tên ở trên giấy tuyên thành màu trắng xong, sẽ tự mình hóa giải kỳ độc cho các môn phái. Như vậy...

Hắn không ngại kiên nhẫn chờ một chút, đợi cho tên thần bí giả mạo thân phận môn chủ Sinh Tử Môn của hắn, hóa giải kỳ độc cho các môn

https://thuviensach.vn

phái, hắn lại ra tay đoạt lấy tính mạng của sáu kẻ giả mạo này cũng không muộn.

"May mà trước đó môn chủ để cho thuộc hạ chuẩn bị thêm mấy cây bút, nói cách khác, môn chủ để cho chưởng môn các phái cao hứng kí tên, lại bị cơn co giật bất thình lình phá hủy."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống ở bên phải bàn gỗ hoàng đàn, đã im lặng hơn nửa buổi, hờ hững mở miệng nói, đồng thời từ trong hộp gấm dài thêu hoa mẫu đơn mỹ lệ lấy ra một cây bút màu xám khác đưa cho Hiên Viên Diễm.

Nhận lấy cây bút xám mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa, Hiên Viêm Diễm chấm nhẹ một chút mực trong nghiên, đưa cây bút xám tới trước mặt môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, mở miệng cười nói: "Yên tâm đi, cây bút này sẽ không lại bay lần nữa. Bởi vì tay bản môn chủ mỗi ngày chỉ co giật một lần."

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, từ trước đến giờ đều viết thơ vẽ tranh bằng tay phải. Nhưng mà đối với việc kí tên quái lạ trên giấy tuyên thành màu trắng, môn chủ Sinh Tử Môn chân chính lại dùng tay trái.

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính vươn tay trái nhận lấy bút lông xám Hiên Viên Diễm đưa, cúi xuống viết lên bảy chữ trên giấy tuyên thành màu trắng, bảy chữ đều khó coi giống như chó bò đến cực điểm -- thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, đến!

Lúc môn chủ Sinh Tử Môn chân chính cúi xuống, mặc dù im lặng kí tên, nhưng lòng lại bị sát khí lãnh lệ che phủ, cũng không ngừng làm rối loạn suy nghĩ của hắn?

Tên thần bí giả mạo thân phận môn chủ Sinh Tử Môn của hắn, ngón tay thúc dục nội lực bắn bay cây bút lông màu xám, cũng không phải bởi vì

https://thuviensach.vn

trước đó mình trào phúng hắn, cho nên hắn cố ý ra oai phủ đầu khiến mình không chịu nổi.

Trong đó, nhất định ẩn giấu âm mưu quỷ kế gì đó! Chỉ là... rốt cuộc ẩn giấu âm mưu quỷ kế gì đây?

Bản thân trước đó đã xem kỹ qua, trên bàn gỗ hoàng đàn bày giấy và bút mực. Đó đều là những vật dụng bình thường trong thư phòng, cũng không có vấn đề gì?

Nếu mỗi một cây bút xám đều giống nhau , như vậy... vì sao đến phiên mình một mình lên kí tên, tên thần bí giả mạo thân phận môn chủ Sinh Tử Môn của hắn lại đổi cho mình đổi cây bút xám khác, tiến hành kí tên lên giấy tuyên thành màu trắng chứ?

Đôi mắt ngọc không chút để ý lướt nhìn bảy chữ xiêu vẹo xấu đến mức tận cùng trên giấy tuyên thành màu trắng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng khẽ nói: da.nlze.qu;ydo/nn "Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, thật không hổ là người võ lâm thế gia, chữ viết này, mặc dù khiến người ta thật sự không dám khen tặng. Có điều, khí thế ẩn trong mỗi một chữ, lại có thể khiến Sinh Tử Môn ta mồ hôi lạnh túa ra!"

Nói xong, ngón giữa bàn tay phải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi vuốt nhẹ mu bàn tay trái trơn nhẵn. Giống nhau trên mu bàn tay trái trơn nhẵn của nàng thật sự bởi vì bảy chữ xấu trên giấy tuyên thành màu trắng, vì thế toát ra rất nhiều mồ hôi lạnh.

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính kí tên xong, trả lại cây bút xám cho cho Hiên Viên Diễm, đồng thời hai con người lạnh nhạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng thản nhiên hỏi: "Khí thế ẩn trong chữ, có thể khiến người Sinh Tử Môn ngươi mồ hôi lạnh túa ra? Không biết vì sao phó môn chủ lại đánh giá độc đáo như vậy?"

https://thuviensach.vn

Dưới mặt nạ hắc bạch, khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẽ lên một độ cong trào phúng, giọng nói không cao không thấp trả lời: dieendaanleequuydonn "Ta nghĩ... đối với Sinh Tử Môn hôm nay mời đến đỉnh núi Lý Ngư, tức giận chứa trong lòng thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, nhất định rất thâm sâu so với tức giận chứa trong lòng những chưởng môn đang ngồi đây chứ?"

Lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng nhiên nhỏ nhẹ, ngón trỏ phải ở giữa tờ giấy trắng tuyên thành gian chậm rãi di động, mở miệng tiếp tục cao giọng nói: "Tức giận thâm sâu đến đâu cũng đều giấu không được, chỉ là nhanh chóng kí tên ở trên giấy tuyên thành màu trắng mà thôi, cũng không thể khống chế sát khí lãnh lệ, từ đầu ngón tay vô cùng nhuần nhuyễn viết ra bảy chữ."

"Chỉ sợ là các hạ đa tâm rồi? Thế lực của Sinh Tử Môn, đã lớn đến kinh thiên động địa quỷ thần khiếp sợ, ta chỉ là một thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, làm sao lại dám tồn tại sát ý bất kính đối với Sinh Tử Môn chứ?"

Hai con ngươi của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính tuy rằng không có một tia dao động nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cũng lạnh nhạt không có một tia dao động, nhưng lòng hắn cũng là nhịn không được bỗng chốc cả kinh.

Hắn đã muốn cực lực khống chế, không nghĩ tên thần bí giả mạo thân phận phó môn chủ Sinh Tử Môn của hắn này, lại vẫn từ bảy chữ khó coi mà hắn viết xiên xiên vẹo vẹo trên giấy tuyên thành màu trắng, bắt giữ được sát khí mà hắn dốc sức áp chế xuống.

Tên thần bí giả mạo thân phận phó môn chủ Sinh Tử Môn của hắn, một phần lực nhạy bén này, chỉ sợ đã mức thiên hạ không người theo kịp. Hắn... rốt cuộc là ai chứ?

https://thuviensach.vn

Tên thần bí giả mạo thân phận phó môn chủ Sinh Tử Môn của hắn, tuy rằng dùng mặt nạ hắc bạch che giấu gương mặt, nhưng toàn thân hắn tỏa ra một loại khí chất, dùng hết tất cả văn chương cũng khó có thể hình dung được, có thể khiến nắng chói như lửa ảm đạm u ám, vạn vật thế gian không tự chủ được mà thần phục.

Loại khí chất này khiến người ta không dám nhìn gần, nếu không sẽ tự biết xấu hổ, bỗng nhiên cảm giác bản thân mình nhỏ bé hèn mọn, hắn đã từng cảm thấy sợ run không thoải mái trên một người nào đó.

Nhưng mà, tên thần bí giả mạo thân phận phó môn chủ Sinh Tử Môn của hắn trước mắt, tuyệt đối sẽ không phải là người mà giờ khắc này trong lòng hắn đang suy nghĩ.

Thật sự là không ngờ, ở trên cái thế gian này, lại còn có người thứ hai giống y người kia, toàn thân có thể tỏa ra khí chất vương giả cuồng ngạo nắm giữ muôn dân trăm họ?

"Được rồi, coi như là ta đa tâm! Có điều, thấy thiếu bang chủ Kim Phiến Bang thật sự kí tên, ta ngược lại có thiện ý muốn nhắc nhở thiếu bang chủ Kim Phiến Bang. Nếu không đủ che giấu sát khí một cách hoàn mỹ, dù sao cũng đừng nảy sinh sát khí với địch nhân. Bởi vì như vậy..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng nói, ngón trỏ di động trên tờ giấy tuyên thành màu trắng, không chút để ý lướt qua bảy chữ do môn chủ Sinh Tử Môn chân chính viết xuống, mở miệng tiếp tục cười nói: "Mạng, mới có thể sống lâu một chút."

Nghe thấy lời nói ý vị thâm trường của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân hình môn chủ Sinh Tử Môn chân chính đầu tiên là có chút cứng đờ, lúc này mới mở miệng lạnh nhạt trả lời: "Với thiện ý nhắc nhở của ngươi, tại hạ thụ giáo rồi."

https://thuviensach.vn

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính nay đã ngu xuẩn trúng chiêu, để chưởng môn các phái còn lại nhanh chóng ký xong, nàng và Diễm liền có thể trình diễn vở kịch cướp lấy khấp huyết hoa rồi.

Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng cười, Die nd da nl e q uu ydo n cổ tay trắng nõn dường như vung lên, ngăn lại môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, trong môi tràn ra âm thanh lưu luyến mị hoặc: "Tốt lắm, thiếu bang chủ Kim Phiến Bang thỉnh trở về vị trí ngồi xuống đi, đến phiên vị tiếp theo lên kí tên."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 187: Giải Độc

Lúc này, phía tây từ từ thay đổi, hoàng hôn lặng lẽ đến gần. Núi Lý Ngư được rặng mây nhiễm hồng chiếu rọi, phong cảnh càng thêm xinh đẹp huyền ảo vô song.

Thông thường mà nói, mặt trời chiều ngã về tây, người đứt gan đứt ruột thường thường ở thiên nhai. Nhưng mà hôm nay, lãnh thổ Thương Nguyệt quốc mênh mông, mặt trời chiều ngã về tây, đoàn thể người đứt gan đứt ruột lại ở vách núi.

Người đứt gan đứt ruột trước kia, chính là người thương tâm không nhà để về, cơ khổ lưu lạc thiên nhai. Người đứt gan đứt ruột sau này, chính là chưởng môn các phái có nhà không dám về, vô cùng sợ hãi ở lại trên đỉnh núi Lý Ngư, đáng thương tội nghiệp chờ đợi hóa giải kỳ độc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh nhạt nhìn lướt qua dường như dùng tay ra hiệu vung quét cát bụi, môn chủ Sinh Tử Môn chân chính bỗng chốc quay người lại, đạp bước đi tới ghế ngồi số mười lăm.

Nhưng mà, ngay lúc trong nháy mắt môn chủ Sinh Tử Môn chân chính xoay người trở về chỗ ngồi, cổ tay phải trắng nõn của Hiên Viên Diễm, bỗng nhiên dường như vô tình nhàn nhạt giơ lên.

Ống tay áo màu lam theo gió mị hoặc tung lên, ngón cái và ngón trỏ phải của Hiên Viên Diễm nhẹ cầm lấy cây bút màu xám, dieendaanleequuydonn, cũng là cây bút mà môn chủ Sinh Tử Môn chân

https://thuviensach.vn

chính vừa mới dùng để kí tên, bay lọt vào trong hộp gấm thêu hoa mẫu đơn thêu đỏ tươi xinh đẹp.

Mà trong hộp gấm thêu hoa mẫu đơn thêu đỏ tươi xinh đẹp, một cây bút màu xám khác lại trong phút chốc bắn vọt ra, tựa như mũi tên nhọn bắn vào giữa ngón cái và ngón trỏ phải của Hiên Viên Diễm.

Làn gió bay lướt qua dưới ống tay áo màu lam che dấu hoàn mỹ, động tác đổi bút của Hiên Viên Diễm vô cùng nhanh. Nhanh đến nỗi khiến chưởng môn các phái ngồi trên ghế, không ai chú ý tới một màn này.

Động tác đổi bút của Hiên Viên Diễm cũng rất nhẹ, nhẹ gần như đạt tới cảnh giới lặng yên không một tiếng động.

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính đã xoay người lại, đạp bước trở về chỗ ngồi số mười lăm, hoàn toàn cũng không có bắt được một chút âm thanh trong nháy mắt đổi cây bút màu xám của Hiên Viên Diễm sau lưng mình.

Mặt trời chiều từ từ lặn về phía tây, ánh nắng chiều rực rỡ tươi đẹp mặc sức bao phủ, thời gian lẳng lặng trôi qua, chưởng môn các phái còn lại, dựa theo trình tự chỗ ngồi, lần lượt đến trước bàn gỗ hoàng đàn, đặt bút kí tên trên giấy tuyên thành màu trắng.

Nửa canh giờ trôi qua --

Chưởng môn phái Lưu Sa có tiếng tăm nhỏ nhất, cất bước trở về ghế ngồi số 106. Chưởng môn các phái ở Thương Nguyệt quốc, toàn bộ đều đã vung bút để lại nét chữ kí tên mình trên giấy tuyên thành màu trắng.

Nhìn thấy chưởng môn phái Lưu Sa, ngồi xuống trên ghế số 106.Chưởng môn phái Điểm Thương ngồi trên ghế tôn quý số hai, ôm quyền với Hiên Viên Diễm, Die nd da nl e q uu ydo n mở miệng cẩn thận dè dặt nói: "Môn chủ Sinh Tử Môn, nay tất cả mọi người đều đã kí tên rồi.

https://thuviensach.vn

Hy vọng ngài. . . nói chuyện giữ lời, giúp chúng ta hóa giải kỳ độc trên người."

Chưởng môn phái Điểm Thương vừa dứt lời, ngoài môn chủ Sinh Tử Môn chân chính ngồi trên ghế số mười lăm ra, chưởng môn các phái còn lại, toàn bộ đều ôm quyền với Hiên Viên Diễm, đồng thanh nói: "Khẩn cầu môn chủ Sinh Tử Môn, ban thưởng thuốc giải độc cho chúng ta."

Ngón tay Hiên Viên Diễm nhẹ xoay cây bút màu xám, thân hình lười biếng dựa vào trên lưng ghế.

Hiên Viên Diễm trước không đáp lại lời chưởng môn các phái, mà hơi ngẩng đầu, dường như đang thưởng thức ánh nắng chiều nhiễm bầu trời xanh xinh đẹp.

Thấy tình hình vậy, hai tròng mắt chưởng môn các phái đều cùng nhìn Hiên Viên Diễm, nhao nhao giơ tay áo lên lau mồ hôi lạnh nổi lên đầy đầu, trong lòng vô cùng bất an phỏng đoán : tình huống gì đây? Chẳng lẽ…để bọn họ lần lượt tiến lên kí tên, lại là trò bịp bợm mà môn chủ Sinh Tử Môn trêu đùa bọn họ sao?

Hiên Viên Diễm nhìn như thảnh thơi thưởng thức cảnh ánh chiều tà đẹp, kì thực đang quan sát thời cơ chính xác, đầu vốn đang ngẩng bỗng buông xuống, cây bút màu xám nhẹ xoay chuyển giữa ngón tay, tùy ý gác vào trên nghiên mực, môi mỏng cười nói: "Độc của các ngươi độc, bản môn chủ đã giải rồi."

Gì, độc đã giải rồi, giải khi nào? Nghe thấy lời Hiên Viên Diễm nói, chưởng môn các phái đều cúi đầu xuống, hai tròng mắt chăm chú nhìn về đôi tay của mình.

Nhìn thấy đôi tay của mình, vẫn đen kịt lóe ra ánh sáng xanh âm u như cũ. Nhanh chóng ngẩng đầu nhìn chưởng môn các phái, lại nhao nhao nhìn tới khuôn mặt và đôi tay của chưởng môn bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy chưởng môn còn lại cũng có tình huống giống như mình, vẫn một thân trạng thái bị trúng kỳ độc khủng bố như cũ, hai tròng mắt chưởng môn các phái lại một lần nữa cùng nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

Chưởng môn phái Điểm Thương cảm thấy lại bị trêu chọc, lại cũng không có cách nào áp chế được phẫn nộ trong lòng.

Chưởng môn phái Điểm Thương bỗng chốc từ trên ghế đứng lên, ngón tay chỉ vào Hiên Viên Diễm, nghiến răng nghiến lợi giận dữ hét: die,n; da.nlze.qu;ydo/nn "Môn chủ Sinh Tử Môn, phái Điểm Thương tự hỏi chưa bao giờ từng đắc tội quý phái. Không biết đến cuối cùng là nguyên nhân vì sao quý phái phải hành hạ phái Điểm Thương như thế."

Hắn biết, dùng thái độ bất kính đặt câu hỏi môn chủ Sinh Tử Môn như thế, tuyệt đối là một loại gây hấn tự tìm đường chết. Nhưng, môn chủ Sinh Tử Môn vốn không có tâm giải độc cho hắn, đợi kỳ độc trong cơ thể hắn phát tác, hắn vẫn phải chết.

Nếu ngang cũng là chết, thắng cũng là chết. Như vậy. . .

Thay vì giống như người nhu nhược vô cùng hèn nhát, sợ hãi bất an chờ độc phát bỏ mình, hoặc là bị Sinh Tử Môn tra tấn mà chết. Chẳng bằng, phát tiết ra toàn bộ lửa giận chứa trong lòng, sau đó lấy xuống cung tiễn sau lưng mình, hung hăng bắn vào môn chủ Sinh Tử Môn.

Có lẽ, nhân sĩ võ lâm đối với hắn mà nói, một mũi tên theo tiễn pháp Điểm Thương cao siêu trúng ngay cổ họng, còn hắn đối với môn chủ Sinh Tử Môn thần bí mà nói, vốn chính là không chịu nổi một kích.

Có lẽ, còn chưa đợi cho hắn mũi tên nhọn, từ trên dây cung nhanh như tia chớp bắn vọt ra, hắn đã bị môn chủ Sinh Tử Môn thần bí, một chưởng khiến thân thể hoàn toàn phá thành mảnh nhỏ.

https://thuviensach.vn

Nhưng, lấy trứng chọi với đá như vậy, tự chịu chết diệt vong nháy mắt này, dù sao so với con rùa đen rút đầu, bị môn chủ Sinh Tử Môn thần bí từ từ tra tấn đến chết vẫn có tôn nghiêm hơn chứ?

Chưởng môn phái Thanh Hạc cũng tức giận đứng dậy từ trên ghế, bỗng rút ra vũ khí cửu tiết nhuyễn tiên bên hông, hai tròng mắt bốc hỏa lớn tiếng rít gào nói: "Không sai! Phái Thanh Hạc cũng tự hỏi chưa từng đắc tội Sinh Tử Môn, dinendian.lơqid]on vì sao Sinh Tử Môn phải tra tấn phái Thanh Hạc như thế? Cho dù chết, Sinh Tử Môn cũng nên để phái Thanh Hạc ta hiểu chết thế nào đi chứ?"

Chưởng môn còn lại tuy rằng không mở miệng nói chuyện, có điều tay bọn họ, toàn bộ đều đang cầm vũ khí của mình, hai tròng mắt bốc lên lửa giận trừng Hiên Viên Diễm.

Giờ khắc này ý nghĩ của bọn họ đều giống như chưởng môn phái Điểm Thương. Nếu ngang cũng là chết, thẳng cũng là chết, chẳng bằng bọn họ đồng tâm hiệp lực, liều mạng với môn chủ Sinh Tử Môn.

Có thể kéo môn chủ Sinh Tử Môn cùng chôn một chỗ, điều đó không còn gì tốt hơn. Ngay cả khi không thể kéo môn chủ Sinh Tử Môn cùng chôn một chỗ, bọn họ nhiều người như vậy cùng nhau tấn công, nhất định cũng có thể đủ để khiến môn chủ Sinh Tử Môn trọng thương.

Có điều, trong nhiều chưởng môn như vậy, có ba vị chưởng môn hai con mắt cũng không tức giận nhìn Hiên Viên Diễm.

Thiết trưởng lão Cái Ban cúi đầu, hắn trầm ngâm tìm kiếm rệp trong vạt áo. Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính cúi đầu, tay hắn chỉ chậm rãi chuyển động cây quạt vàng.

Còn chưởng môn phái Phi Ưng cúi đầu, thì sửa sang lại suy nghĩ hỗn loạn trong đầu.

https://thuviensach.vn

Hắn bỗng nhiên cảm thấy, môn chủ Sinh Tử Môn tựa hồ cũng không muốn đưa bọn họ vào chỗ chết, nếu không lúc trước vì sao môn chủ Sinh Tử Môn lại sẽ hao tổn nội lực, trị liệu nội thương cho hắn chứ?

"Ta nói. . . hai vị chưởng môn phái Điểm Thương, Thanh Hạc, hai ngươi có thể nói nhỏ được không, rống bản môn chủ đến màng tai cũng đau nhức rồi."

Môi mỏng Hiên Viên Diễm lười biếng bật ra âm thanh, cổ tay phải không chút để ý nhẹ giơ lên về phía nơi hai vị chưởng môn phái Điểm Thương, Thanh Hạc đang đứng. Lúc này trọng tâm của hai vị chưởng môn phái Điểm Thương và phái Thanh Hạc bất ổn, lại ngồi xuống ở trên ghế.

"Hí. . ." Chưởng môn các phái vốn còn lấy hết dũng khí, muốn liều mạng với Hiên Viên Diễm, lập tức mãnh liệt hít một ngụm khí lạnh, hai tay cầm vũ khí có tiếng toàn bộ đều rụt trở về.

Ông trời ơi, nội lực của môn chủ Sinh Tử Môn này, đến cuối cùng đã lớn mạnh đến loại cảnh giới nào? Cổ tay chỉ nhàn nhạt giơ lên, lại trong khoảng hai vị chưởng môn phái Điểm Thương, Thanh Hạc cách hắn khá xa, khiến cho ngoan ngoãn ngồi xuống ở trên ghế.

Nội lực kinh hãi thế tục như thế, đừng nói toàn thể bọn họ công kích, tìm môn chủ Sinh Tử Môn liều mạng. Chỉ sợ còn chưa đến gần môn chủ Sinh Tử Môn, đã bị nội lực của môn chủ Sinh Tử Môn khiến hài cốt không còn rồi.

"Độc của các ngươi, bản môn chủ quả thật đã giải rồi. Nguyên nhân da thịt các ngươi còn chưa khôi phục nguyên trạng, đó là bởi vì giải dược còn chưa phát huy hoàn toàn. Không cần nóng vội, ngồi yên trên ghế trong thời gian uống hết ly trà nhỏ, các ngươi sẽ thấy da thịt nguyên trạng quen thuộc của mình rồi."

https://thuviensach.vn

Ngón tay Hiên Viên Diễm chậm rãi vuốt nhẹ lòng bàn tay, đôi mắt đen mỉm cười quét nhìn chưởng môn các phái, môi mỏng tiếp tục nói: "Bản môn chủ không có tâm đòi lấy mạng các ngươi, Dieenndkdan/leeequhydonnn, có điều. . . Đợi da thịt các ngươi khôi phục nguyên trạng, các ngươi nếu vẫn cố ý muốn tìm bản môn chủ liều mạng, bản môn chủ có thể thành toàn quyết tâm chết của các ngươi."

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, tất cả chưởng môn các phái đều trầm mặc không tiếng động, lẳng lặng chờ đợi thời gian một ly trà nhỏ trôi qua.

Nếu bọn họ thật sự được hóa giải kỳ độc, làm sao lại khổ tìm môn chủ Sinh Tử Môn liều mạng chứ? Nếu đã có đường sống để đi, ai lại sẽ ngu dốt đi tự tìm đường chết chứ?

Nhưng mà, đến cuối cùng môn chủ Sinh Tử Môn đã giải độc cho bọn hắn ra sao, môn chủ Sinh Tử Môn vốn không cho bọn hắn giải dược a?

Chẳng lẽ… lúc trước bọn họ đến bàn gỗ hoàng đàn tiến hành kí tên, trong tay nắm cây bút màu xám kia, trên mặt bôi lên thuốc bột hóa giải kỳ độc. Ngoài điều này ra, chưởng môn các phái thật sự tìm không thấy nguyên nhân khác.

Trong lòng môn chủ Sinh Tử Môn chân chính lúc này cũng âm thầm nói: trên cây bút màu xám kia là bôi lên thuốc bột hóa giải kỳ độc sao?

Không có khả năng, nếu trên mặt thực sự bôi lên thuốc bột hóa giải kỳ độc, vì sao hắn lại không phát hiện một chút nào chứ. Chẳng lẽ. . . thuốc bột hóa giải kỳ độc kia là vô sắc vô vị vô hình sao?

Thời gian một ly trà nhỏ trong giây lát liền trôi qua --

Quả nhiên như lời Hiên Viên Diễm nói, da thịt chưởng môn các phái đen kịt lóe ra tia sáng xanh âm u, bắt đầu từng chút từng chút mất đi. Thấy

https://thuviensach.vn

tình hình vậy, môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, đầu tiên tay phải nắm thành quyền, lập tức kề sát tới gần miệng của mình.

"Khụ. . ." Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính dùng quyền che miệng, sau khi phát ra một tiếng ho khan nhẹ nhàng, nhanh chóng rút tay phải ra khỏi bên miệng.

Động tác dùng quyền che miệng ho nhẹ của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, chưởng môn các phái đương nhiên cũng không ai sẽ chú ý tới, cũng lười đi chú ý. Bởi vì hai tròng mắt chưởng môn các phái giờ phút này đang kinh hỉ nhìn độc tố dần dần mất đi trên đôi tay quen thuộc của mình.

Nhưng động tác dùng quyền che miệng ho nhẹ của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính rơi vào trong mắt Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghênh đón cũng là ý cười vô thanh trào phúng của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, quả thật trúng kỳ độc của bọn họ. Nhưng mà, Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang và môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, lại không cùng một người.

Môn chủ Sinh Tử Môn chân chính chỉ là "mượn" thân phận thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, sau đó tiến đến đỉnh núi Lý Ngư, lặng lẽ xem xét nhất cử nhất động của bọn họ.

Công phu chế độc của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính tự nhiên sẽ không yếu. Hắn muốn nghiên cứu chế tạo ra một loại độc dược khác, để da thịt toàn thân hắn biến thành đen kịt, đến nỗi còn lóe ra tia sáng xanh âm u, cũng không phải là chuyện khó khăn lắm.

Nay kỳ độc trên người chưởng môn các phái đã mất đi, nếu môn chủ Sinh Tử Môn chân chính không lập tức nuốt vào một viên giải dược, để da thịt toàn thân biến thành đen kịt của hắn khôi phục thành nguyên trạng,

https://thuviensach.vn

chẳng phải là để lộ ra sơ hở hắn. . . kỳ thật cũng không phải là thiếu bang chủ Kim Phiến Bang?

Cho nên, động tác dùng quyền che miệng ho nhẹ vừa rồi của môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, kỳ thật sau lưng còn cất giấu một động tác khác, đó là đưa giải dược vào trong miệng hắn.

Da thịt chưởng môn phái Điểm Thương hoàn toàn khôi phục nguyên trạng, lúc này từ trên ghế đứng lên, giọng nói vô cùng kích động: "Môn chủ Sinh Tử Môn quả nhiên không gạt chúng ta, hắn thật sự giải độc cho chúng ta."

Hai con mắt chưởng môn các phái còn lại cũng vui sướng nhìn về phía đôi tay mình, giọng nói vạn phần kích động: "Đúng vậy đúng vậy, môn chủ Sinh Tử Môn không gạt chúng ta, hắn thật sự giải độc cho chúng ta."

Trong đôi mắt của chưởng môn phái Phi Ưng cũng tuôn ra tia vui sướng.

Chỉ là, tia vui sướng này cũng chỉ lướt qua trong giây lát. Bởi vì chưởng môn phái Phi Ưng nghĩ tới người nhà mình và chúng đệ tử trong phái, hiện giờ toàn bộ vẫn còn trúng kỳ độc.

Chưởng môn phái Phi Ưng từ trên ghế đứng dậy, sau khi hít sâu một hơi, ôm quyền với Hiên Viên Diễm nói: " Môn chủ Sinh Tử Môn, bản thân ta mặc dù đã giải độc, nhưng …"

"Chưởng môn phái Phi Ưng không cần lo lắng, nếu bản môn chủ đã giải độc cho các ngươi, sao lại để người nhà các ngươi và chúng đệ tử trong phái còn bị trúng độc chứ?"

Lời chưởng môn phái Phi Ưng còn chưa nói hết, Hiên Viên Diễm đã đoán được hắn muốn nói gì, lúc này môi mỏng câu lên cười nói: "Bản môn chủ đã giải độc cho các ngươi, đồng thời thuộc hạ của bản môn chủ đã

https://thuviensach.vn

được điều động, thay người nhà các ngươi và chúng đệ tử trong phái giải độc."

"Đa. . ." -- tạ môn chủ Sinh Tử Môn.

Nghe thấy tất cả người nhà mình và chúng đệ tử trong phái đều được hóa giải kỳ độc.

Trong lòng chưởng môn phái Phi Ưng mừng rỡ như điên, vốn muốn mở miệng nói một tiếng cảm ơn, nhưng lại nhớ đến người hạ độc lúc trước, ngay cả giải độc cũng là môn chủ Sinh Tử Môn, vì thế lại nuốt lời cảm tạ trở vào trong bụng.

Hiên Viên Diễm cười nhìn thoáng qua chưởng môn phái Phi Ưng, môi mỏng tiếp tục cười nói: "Được rồi, độc trong cơ thể các chưởng môn nay đã hóa giải. *dyan(lee^qu.donnn) Nếu không có người tìm bản môn chủ liều mạng, để bản môn chủ thành toàn quyết tâm muốn chết của hắn. Như vậy. . . các ngươi bị mệt nhọc quá độ, có thể mang theo tâm tình tốt, chạy nhanh trở về hảo hảo nghỉ ngơi đi."

"Khụ. . ." Lúc trước cảm thấy Hiên Viên Diễm vốn là không có ý thay bọn họ giải độc, chẳng qua là trêu đùa tra tấn linh hồn bọn họ, chưởng môn các phái định tìm Hiên Viên Diễm liều mạng, đầu tiên là phát ra một tiếng ho nhẹ mà lại xấu hổ, tiếp theo đều cúi đầu, lấy tốc độ cực nhanh chạy vội xuống núi.

Đến cuối cùng vì sao môn chủ Sinh Tử Môn phải hạ độc cho bọn hắn, lại vì sao giải độc cho bọn hắn? Chưởng môn các phái rút lui xuống núi, trong lòng vẫn hoàn toàn không thể nào nghĩ thấu.

Có điều, điều này đối với bọn họ đã không còn trọng yếu.

Quan trọng là, hiện tại người người bọn họ đều may mắn chạy ra khỏi biển độc rồi, trong lòng bọn họ chỉ khẩn cầu môn chủ Sinh Tử Môn, ngày

https://thuviensach.vn

sau trăm ngàn lần đừng hạ độc bọn họ nữa.

Trong thời gian nháy mắt, chưởng môn các phái, bao gồm Thiết trưởng lão Cái Bang, toàn bộ đều biến mất trên đỉnh núi Lý Ngư.

Nhưng mà, có một người lại cũng không giống những người khác, nhanh chóng rút lui khỏi đỉnh núi Lý Ngư. Người này không hề nghi ngờ , chính là người đã "mượn " thân phận thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, kì thực là môn chủ Sinh Tử Môn chân chính.

Môn chủ Sinh Tử Môn dịch dung thành bộ dáng thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, bỗng chốc mở mặt quạt ra, một bên nhẹ phe phẩy cây quạt vàng trong tay, một bên chậm rãi bước đi tới bàn gỗ hoàng đàn.

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cánh tay đồng thời đan xen nhau, hai con mắt tràn ngập mười phần ý cười mị hoặc nhìn về phía môn chủ Sinh Tử Môn đang chậm rãi đi tới trước mặt bọn họ.

Môn chủ Sinh Tử Môn đã đến trước bàn gỗ hoàng đàn, hai tay ôm quyền, mở miệng lạnh nhạt nói: "Đa tạ Sinh Tử Môn giải độc, để tại hạ được trọng sinh."

"Giải độc mặc dù là Sinh Tử Môn, nhưng hạ độc cũng là Sinh Tử Môn, cho nên. . ." Ý cười mị hoặc trong đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng đậm, giọng nói vô cùng lười biếng trả lời: "Thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, kỳ thật vốn không cần nói cảm ơn."

"Hạ độc tuy là Sinh Tử Môn, nhưng Sinh Tử Môn nếu không giải được độc, tuy tại hạ ngày sau không rõ độc mà chết, chỉ sợ bản thân cũng sẽ thành bộ dáng quỷ mị, tra tấn suốt ngày sống không bằng chết. Bởi vậy, vẫn là đa tạ Sinh Tử Môn."

Môn chủ Sinh Tử Môn nói xong, lại ôm quyền với hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Chỉ là môn chủ Sinh Tử Môn lại ôm quyền, đồng thời, cây quạt vàng trong tay hắn hoàn toàn mở ra, dường như cố tình vô ý quét về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, và phương hướng chỗ bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 188: Để Ngươi Thất Vọng Rồi

Động tác mở cây quạt vàng trên tay môn chủ Sinh Tử Môn dường như cố tình vô ý quét qua rất nhỏ kia, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có xem nhẹ, chỗ bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích cũng nhạy cảm được bắt được.

Có điều, bọn họ ai cũng không lắc mình tránh né.

Đối với động tác quét cây quạt vàng rất nhỏ kia, bọn họ làm như không thấy, ý cười không chỉ tràn ngập trong đôi mắt, khóe miệng bị mặt nạ hắc bạch che giấu cũng tràn ngập ý cười hơn nữa còn càng thêm thâm sâu.

"Nếu thiếu bang chủ Kim Phiến Bang khăng khăng muốn nói lời cảm tạ với Sinh Tử Môn. Nếu Sinh Tử Môn lại cự tuyệt lòng biết ơn của thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, không khỏi khiến thiếu bang chủ Kim Phiến Bang mất hết mặt mũi rồi."

Hai cánh tay vốn đang giao nhau liền buông lỏng ra, Hiên Viên Diễm đưa tay vén lên một sợi tóc đen đang bay theo gió ở trước trán, môi mỏng mị hoặc mở ra, nói: "Thôi được, lòng biết ơn của thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, Sinh Tử Môn ta nhận."

"Sinh Tử Môn đã nể mặt nhận lấy lòng biết ơn, thế thì tại hạ không tiện quấy rầy, cáo từ." Giọng nói của môn chủ Sinh Tử Môn tràn đầy thản nhiên, cây quạt vàng mở rộng cầm trong tay bỗng chốc khép lại, xoay người dời bước đi tới sườn núi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, môn chủ Sinh Tử Môn vừa mới bước ra năm bước, đột nhiên dừng lại.

Quay đầu lại, hai con ngươi kia của môn chủ Sinh Tử Môn nhìn như bình tĩnh không dao động, nhưng lại ẩn chứa lệ quang lạnh lẽo nhìn Hiên Viên Diễm, Die nd da nl e q uu ydo nmở miệng chậm rãi nói: "Đúng rồi, vừa nãy có một câu quên nói. Độc các ngươi nghiên cứu chế tạo ra, cũng thật khiến tại hạ bội phục … phục sát đất."

Lúc này đây, môn chủ Sinh Tử Môn dùng các ngươi, mà không phải " Sinh Tử Môn các ngươi ".

Nói xong, môn chủ Sinh Tử Môn lại quay lại quá đầu Sinh Tử môn môn chủ, bên khóe môi lại thoáng hiện ý cười, ý cười tàn nhẫn quỷ dị khó dò.

Lập tức, môn chủ Sinh Tử Môn nhanh chóng điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng xẹt qua thành một đạo tia chớp thẳng tắp màu trắng, dần dần biến mất ở trên đỉnh núi Lý Ngư.

Nhìn thấy môn chủ Sinh Tử Môn đã rời khỏi, ý cười mị hoặc trong đôi mắt của Hiên Viên Diễm nháy mắt bị thay thế bởi ý cười lạnh lùng, đứng lên từ trên ghế hoàng đàn, tuấn mày giương cao vô cùng trào phúng, môi mỏng tràn đầy nhẹ nhàng nói: "Độc ngươi (đây là chỉ môn chủ Sinh Tử Môn) nghiên cứu chế tạo ra, kỳ thật cũng không kém."

"Có điều, độc chúng ta nghiên cứu chế tạo ra, không có lãng phí vô ích. Mà độc ngươi nghiên cứu chế tạo ra, lại toi công lãng phí hết." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đứng dậy từ trên ghế hoàng đàn, ngón trỏ phải trắng nõn nhàn nhạt nâng lên, sau khi nhẹ nhàng phất qua chóp mũi, cũng nhẹ nhàng mở miệng cười mười phần trào phúng nói: "Thật sự là đáng tiếc."

https://thuviensach.vn

"Thời gian không còn sớm , chúng ta cũng nên trở về dùng bữa tối." Cánh tay trái nhẹ ôm lấy eo nhỏ nhắn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng Hiên Viên Diễm ôn nhu cười nói: "Chờ chúng ta ăn uống no đủ, để con cá này mắc câu, mang chúng ta đến căn cứ ẩn nấp của Sinh Tử Môn chơi thôi."

"Con cá?" Cái mũi thanh tú phát ra một tiếng miệt thị hừ lạnh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt trợn mắt xem thường trả lời: "Chàng thật đúng là người không tiếc lời khích lệ, môn chủ Sinh Tử Môn này, nhiều nhất cũng chỉ là một con giun nhỏ cho con cá ăn thôi."

Khụ khụ khụ. . . Môn chủ Sinh Tử Môn này, tốt xấu cũng là một nhân vật ngoan độc khiến người trong chốn giang hồ nhân nghe tiếng đã sợ mất mật. Nay, lại bị thiếu bang chủ phu nhân bọn họ khinh thường đến thế, hình dung thành một con giun nhỏ cho con cá ăn?

Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, khóe miệng bốn vị trưởng lão Kim, Ngân, Đồng, Tích nhịn không được co rút, trong lòng lập tức thầm nói: may mắn lời thiếu bang chủ phu nhân này nói, không bị lão bang chủ "điên" của bọn họ nghe thấy.

Không thì, sau khi lão bang chủ ôm bụng cười thả cửa một trận, khẳng định sẽ tiến lên ôm thiếu bang chủ phu nhân một phen.

Ngay sau đó, hai mắt lão bang chủ phóng ra tinh quang, dường như thấy được trân bảo hiếm có, sẽ dùng một loại giọng điệu "cầu xin", dieendaanleequuydonn nói với thiếu bang chủ phu nhân: này, tiểu nữ oa, lão khất cái rất rất thích ngươi nha. Tiểu nữ oa, ngươi kết nghĩa anh em với lão khất cái đi, được không, được không?

Một nàng dâu như hoa như ngọc tốt đẹp, lại trong nháy mắt liền thành trưởng bối của mình? Thế thì, thiếu bang chủ bọn họ. . . chỉ sợ cũng muốn ngửa đầu lớn tiếng khóc rồi.

https://thuviensach.vn

"Phốc --" Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm bật cười. Hắn nghĩ, nếu môn chủ Sinh Tử Môn đột nhiên biết mình có thêm biệt hiệu là con giun nhỏ, có thể sẽ tức giận phun máu vọt xa ba bước hay không?

Eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhỏ nhắn lười biếng dựa vào cánh tay Hiên Viên Diễm, ngón tay vốn chỉ vào một gốc cây thông cành lá rậm rạp, lập tức lại chỉ tới trên mặt đất, đôi môi đỏ mọng lúc này mới vẽ ra một độ cong tà mị nói: "Đoán chừng con giun nhỏ làm bộ xuống núi, rất nhanh sẽ quay lại đỉnh núi Lý Ngư. Chúng ta lưu lại một câu cáo biệt cho con giun nhỏ, rồi nhanh chóng rời khỏi đi?"

"Ừ!" Vốn không cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói rõ, Hiên Viên Diễm liền có thể chính xác đoán được ý tứ dùng tay ra hiệu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay trái bỗng chốc giơ lên, nhằm về phía một gốc cây thông cành lá rậm rạp mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ kia.

Vô số mảnh lá thông xanh biếc, lúc này từ giữa cành cây rụng xuống. Lá thông xanh biếc theo gió núi nhanh chóng xoay tròn, tập kích bay về phía mặt đất mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ lúc nãy.

Cát bụi bay lên cao, lá thông xanh biếc bị chưởng lực hoàn mỹ của Hiên Viên Diễm thao túng, hợp lại thành mười sáu chứ lớn màu xanh biếc, được khảm ở trên mặt đất tại đỉnh núi Lý Ngư.

Sau khi trên mặt đất được khảm mười sáu chứ lớn màu xanh biếc, ngón trỏ trái thon dài trắng nõn của Hiên Viên Diễm, lại chỉ về phía bên trong hộp gấm thêu hoa mẫu đơn đỏ tươi trên bàn gỗ hoàng đàn.

Trong hộp gấm lúc này đặt ba cây bút màu xám, một cây màu xám trong đó là cây bút màu xám đặc biệt mà lúc trước môn chủ Sinh Tử Môn dùng để kí tên trên giấy tuyên thành màu trắng.

https://thuviensach.vn

Dưới chỉ lực* tập kích bắn mạnh mẽ của Hiên Viên Diễm, cây bút đặc biệt mà môn chủ Sinh Tử Môn dùng để kí tên, nháy mắt tan thành bột phấn. Bột phấn của cây bút màu xám đặc biệt nhanh chóng xao động theo gió núi, hoàn toàn thấm vào trong đất bùn màu nâu.

*chỉ lực: lực của ngón tay, giống như chưởng lực là lực của bàn tay đó!

"Chúng ta rút lui thôi." Hiên Viên Diễm lạnh nhạt dứt lời, liền ôm lấy eo nhỏ nhắn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bóng dáng tựa như sao băng màu lam, trong chớp mắt biến mất ngay tại chỗ.

"Vâng." Bốn vị trưởng lão Cái Bang, Kim, Ngân, Đồng, Tích cùng trả lời vô cùng cung kính, mũi chân cũng nhanh chóng điểm nhẹ trên mặt đất một cái, bóng dáng hóa thành tia chớp đuổi theo sau Hiên Viên Diễm.

Núi Lý Ngư, ba mặt đều là vách núi vô cùng dốc đứng, chỉ có một đường có thể đến chân núi, một đường đó là đường mà chưởng môn các phái lúc trước tề tụ tại đỉnh núi Lý Ngư đi.

Có điều sáu người Hiên Viên Diễm không lựa chọn con đường xuống núi duy nhất kia. Thời gian trong chớp mắt, sáu người Hiên Viên Diễm đứng thẳng ở bên bờ một trong những vách núi vô cùng dốc đứng tại núi Lý Ngư.

Mũi chân nhẹ giẫm lên tảng đá nhô cao lên bên cạnh chỗ vách núi, bên trong tảng đá cứng rắn bên cạnh vách núi bay ra sáu sợi dây thừng vô cùng thô dài.

Sở dĩ nói sáu sợi dây thừng này vô cùng thô dài, là vì một đầu dây thừng khảm vào trong tảng đá bên cạnh vách núi, một đầu dây thừng khác, lại theo vách núi vô cùng dốc đứng, rơi thẳng xuống đến trên mặt đất ở chân núi Lý Ngư.

https://thuviensach.vn

Sáu người Hiên Viên Diễm, sau khi mỗi người chia nhau túm chặt một sợi dây thừng, thân hình bọn họ nhanh chóng nhảy vào trong vách núi dốc đứng.

Thời gian từng chút từng chút lặng lẽ trôi qua, sáu người Hiên Viên Diễm thuận lợi đến chân núi, sáu sợi dây thừng vô cùng thô dài cũng một lần nữa rút về vào trong tảng đá bên cạnh vách núi.

Cùng lúc đó –

Trên con đường ở sườn núi, là con đường mà chưởng môn các phái xuống núi cũng có thể đến chân núi Lý Ngư như thường kia, môn chủ Sinh Tử Môn dịch dung thành bộ dáng thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, sau lưng đang dựa vào thân cây liễu cành lá rậm rạp.

Hương hoa xen lẫn vào gió núi, nhẹ nhàng phất qua trên khuôn mặt dịch dung của môn chủ Sinh Tử Môn, mang đi cũng là một luồng sát khí nồng đậm khiến người không rét mà run.

Bởi vậy có thể thấy được, sở dĩ môn chủ Sinh Tử Môn lưu lại ở sườn núi cũng không phải là vì nhã hứng trong lòng đột phát, muốn thưởng thức phong cảnh hoa tươi kiều mị xinh đẹp, cây xanh cỏ biếc ở sườn núi.

Sở dĩ môn chủ Sinh Tử Môn lưu lại ở sườn núi là vì hắn kiên nhẫn chờ đợi, đợi một lát nữa quay lại đỉnh núi Lý Ngư, vui sướng chứng kiến thi thể của sáu tên giả mạo.

Sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường kia, cho rằng mình thật muốn nói một tiếng tạ ơn với "Sinh Tử Môn" sao? Chẳng qua là mượn cơ hội nói lời cảm tạ, tặng cho sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường kia một ít độc phấn vô sắc vô vị vô hình thôi.

Nội lực bình thường của nhân sĩ võ lâm, chỉ cần không cẩn thận trúng phải độc phấn của Sinh Tử Môn hắn, sẽ gặp độc phát bỏ mình ngay tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Chỉ là sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường kia, dường như người người nội lực đều vô cùng thâm hậu. Nội lực bọn họ thâm hậu như thế, trúng phải độc phấn Sinh Tử Môn nghiên cứu chế tạo ra, ngược lại trong nháy mắt sẽ không độc phát bỏ mình.

Đây là lí do vì sao lúc trước mình lại làm bộ xuống núi, sau đó chờ đợi một lần nữa quay lại đỉnh núi Lý Ngư.

Mình đã thả độc phấn ra ngoài, là vô sắc vô vị vô hình, khẳng định sáu tên kia không biết bản thân đã trúng độc. Nếu hắn vẫn ở lại trên đỉnh núi Lý Ngư, tiến lên nói lời vô dụng với sáu tên kia, nhất định sáu tên kia sẽ nghi ngờ.

Bọn họ nổi lên lòng nghi ngờ, tuy rằng không thể thúc dục nội lực, thuận lợi bức ra độc tố trong cơ thể, nhưng có thể sẽ kéo dài thời gian tử vong của bản thân. die,n; da.nlze.qu;ydo/nn Hơn nữa, nếu tập thể sáu người cùng công kích mình, chỉ sợ không chiếm được chút tiện nghi nào.

Cho nên, hắn lựa chọn làm bộ xuống núi. Dưới tình huống sáu tên kia không biết bản thân trúng độc phấn, nhất định sẽ không thúc dục nội lực, kéo dài thời gian tử vong của bản thân.

Không có gì bất ngờ xảy ra, thời gian nửa ly trà trôi qua, thân hình sáu tên giả mạo sẽ cứng ngắc giống như hoá đá. Thời gian hai ly trà trôi qua, sáu tên giả mạo sẽ thành công độc phát bỏ mình.

Cổ tay phải môn chủ Sinh Tử Môn bỗng chốc giơ lên, mở ra mặt quạt. Một bên đong đưa cây quạt vàng trong tay, một bên vui sướng nhanh chóng bước đi, trong hai con ngươi tràn ngập ý cười hung dữ đầy máu tanh, quay trở về đỉnh núi Lý Ngư.

Nay thời gian hai ly trà đã trôi qua, nơi này là con đường duy nhất đến chân núi.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không nhìn thấy bóng dáng sáu tên giả mạo xuống núi, cho nên, sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường kia, giờ phút này toàn bộ nhất định đều đã phơi thây ở trên đỉnh núi Lý Ngư rồi.

Thời gian trôi qua nhanh, bóng dáng môn chủ Sinh Tử Môn, lại lần nữa đứng ở trên đỉnh núi Lý Ngư.

Trong hai con ngươi của môn chủ Sinh Tử Môn, ý cười hung dữ đầy máu tanh vốn tràn đầy đều biến mất không thấy, thay vào là sự kinh sợ sởn cả tóc gáy, sự tức giận che trời che đất!

Môn chủ Sinh Tử Môn không thấy thi thể sáu tên giả mạo, hắn chỉ thấy vô số mảnh lá thông xanh biếc trên mặt đất hợp lại thành mười sáu chữ lớn rất dễ dàng thấy được -- chúng ta bình yên vô sự, độc mà ngươi vẫy, thực thất vọng phải không?

Hai con mắt trợn lên nhìn mặt đất, mười sáu chữ lớn vô cùng trào phúng rất dễ dàng thấy được, khiến môn chủ Sinh Tử Môn tức giận công tâm, từ trong miệng "phụt --" phun ra một ngụm máu tươi rét lạnh.

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào. Một khi trúng độc phấn của hắn, hắn sẽ phải chết không thể nghi ngờ, sáu người này làm sao lại có thể bình yên vô sự chứ?

Mặc dù bản lĩnh chế độc của bọn hắn, cũng không mảy may đến gần mình, nhưng độc phấn thế gian khiến người ta bị mất mạng lại vô số kể, sao bọn họ lại có thể biết trước chuyện xảy ra, mình dụng độc với bọn họ, do đó trước chuẩn bị thuốc giải độc thật tốt?

Môn chủ Sinh Tử Môn, chân giống như bị buộc nghìn cân đá, từng chút từng chút bắt đầu chuyển động.

Hai chân vô cùng nặng nề, từ từ giẫm lên từng lá thông xanh biếc hợp lại thành những chữ lớn trào phúng trên mặt đất, môn chủ Sinh Tử Môn đi

https://thuviensach.vn

tới phía trước bàn kí tên bằng gỗ hoàng đàn .

Trong lòng môn chủ Sinh Tử Môn, có một loại dự cảm vô cùng bất thường.

Sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường này, sở dĩ lại ở trong Thương Nguyệt quốc, liên tục dấy lên sóng to gió lớn, mục đích thực sự chỉ sợ. . . là hướng về mình mà đến?

Nhìn thấy trong hộp gấm thêu hoa mẫu đơn đỏ tươi xinh đẹp, thiếu mất một cây bút màu xám, dự cảm bất thường tràn ngập trong lòng môn chủ Sinh Tử Môn càng đến càng mãnh liệt.

Đưa tay lau sạch sẽ máu tươi dính bên cạnh khóe môi, môn chủ Sinh Tử Môn nghiến răng nghiến lợi nói: "Có phải các ngươi rất muốn chơi không? Được, ta liền dùng toàn bộ quân đội Thương Nguyệt quốc, hảo hảo với cùng các ngươi chơi một chút."

Nói xong, hai tay môn chủ Sinh Tử Môn ngưng tụ tức giận tận trời, liên tục không ngừng mãnh liệt thúc giục làm mặt đất đỉnh núi Lý Ngư chấn động.

Bụi đất bay đầy trời, bàn gỗ hoàng đàn mà đám người Hiên Viên Diễm lưu lại, cây thông đứng đón gió cao vút, hoa tươi sặc sỡ, dinendian.lơqid]on thảm cỏ xanh biếc, toàn bộ đều hóa thành bột phấn.

Đợi đến khi phong cảnh trên đỉnh núi Lý Ngư vốn mỹ lệ như họa, đều biến thành tình trạng hỗn độn vô cùng thê thảm --

Trong hai con mắt môn chủ Sinh Tử Môn phun ra tia sáng lãnh lệ, lúc này thân hình mới hóa thành một đạo tia chớp, một đạo tia chớp xen lẫn sát khí nồng đậm hắc ám, biến mất ở trên đỉnh núi Lý Ngư hỗn độn tiêu điều…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 189: Ban Đêm Xông Vào Hoàng Cung

Màn đêm từ từ buông xuống, hé lộ dung nhan tươi cười của vầng trăng sáng tinh khiết, ánh sao rực rỡ vui mừng chơi đùa khiêu vũ, thỏa thích vung vẩy ánh sáng rực rỡ thanh khiết, khiến vạn vật đất đai trải lên một lớp sa mỏng màu bạc.

Hoàng cung Thương Nguyệt, đàn hương lượn lờ, trong Tường Khôn điện hương khí bốn phía --

Dạ Dật Phong mặc bộ thái tử bào màu vàng hơi đỏ, trên tay đang cầm một cây bút lông nhiễm mực, tuấn mày nhíu chặt ngồi ở trước bàn sách. Đối diện với ngòi bút được nhiễm mực, là một chồng giấy tuyên thành màu vàng đặt giữa mặt bàn.

Có điều, lúc này tầm mắt Dạ Dật Phong dừng lại ở chỗ cũng không phải là giấy tuyên thành màu vàng hắn sắp viết. Mà là mấy ngọn nến dài đặt ở trên bàn, ánh nến đỏ rực nhẹ nhàng lay động theo gió.

Sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường này, trúng phải độc phấn mình thả ra, tại sao lại vẫn bình yên vô sự chứ?

Trừ phi bọn họ đã đoán trước được chuyện gì sẽ xảy ra, mình sẽ dùng độc phấn kia với bọn họ, nên trước đó đã chuẩn bị thuốc giải độc cho tốt. Nhưng, điều này khẳng định là không thể.

Thế thì, chỉ có thể giải thích rằng, đó là sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường có thể chế tạo ra thuốc có thể giải được các loại kịch độc trên thế gian?

https://thuviensach.vn

Nhưng. . . điều này càng không có khả năng. Ngay cả người có trình độ độc thuật đạt tới đỉnh cao, cũng tuyệt đối không có bản lĩnh có thể chế tạo ra một viên thuốc vô cùng thần kỳ, thành công hóa giải các loại kịch độc trên thế gian được?

Được rồi, tạm thời không để ý tới sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường đó, sau khi thân trúng độc phấn của mình, vì sao lại sẽ bình yên vô sự kì lạ như vậy chứ?

Có điều hắn hiện tại có thể xác định, sáu tên giả mạo bụng dạ khó lường này, sở dĩ lại ở Thương Nguyệt quốc, lần lượt lại lần lượt dấy lên sóng to gió lớn, mục tiêu thật sự hắn là chính mình.

Không sai, thái tử Thương Nguyệt quốc hắn, kỳ thật còn có một thân phận khác. Một thân phận khác kia chính là -- môn chủ thần bí Sinh Tử Môn, ẩn trong chỗ tối Thương Nguyệt quốc.

Lí do mà hắn thành lập Sinh Tử Môn, chỉ là vì phương tiện diệt trừ nghịch thần tặc tử.

Mấy vị hoàng thúc của hắn, cũng là mấy vị thân huynh đệ của phụ hoàng hắn, cũng không tham dự triều chính, từng người chỉ ở đất phong, không tranh sự đời, nhàn vân dã hạc* tiêu dao qua ngày.

*có nghĩa là mây trói con hạc giữa đồng, nói lên con người sống nếp sống Đạo gia, không bị câu thúc ràng buộc gì.

Nhưng mà, chính là loại hiện tượng giả dối này, dùng để che đậy ánh mắt của hắn và phụ hoàng.

Kỳ thật ở sau lưng, mấy vị hoàng thúc kia của hắn, đều trăm phương ngàn kế mở rộng thế lực. Chờ đợi một ngày đủ lông đủ cánh, Die nd da nl e q uu ydo n, liền tiến hành tấn công vào hoàng cung Thương Nguyệt, thực hiện đại kế âm hiểm mưu triều soán vị.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, tuy rằng hắn và phụ hoàng hiểu rõ âm mưu của mấy vị hoàng thúc, thế nhưng mấy vị hoàng thúc đến nay đều vẫn kiềm chế bất động, hơn nữa ở mặt ngoài lại ngụy trang không chê vào đâu được.

Khiến hắn và phụ hoàng vốn không có cớ gì, quang minh chính đại diệt trừ sạch mấy vị hoàng thúc, để ngừa mấy vị hoàng thúc sau này mưu triều soán vị, do đó dẫn đến cục diện Thương Nguyệt quốc đại loạn.

Thời gian kéo dài càng lâu, mấy vị hoàng thúc dự trữ thế lực càng cường đại.

Đến lúc đó, một khi mấy vị hoàng thúc liên hợp lại, đồng thời đánh tiến vào hoàng cung Thương Nguyệt quốc. Vậy thì, đối với hắn và phụ hoàng mà nói, đó là một bất lợi cực kỳ lớn.

Nếu ở bên ngoài, không bắt được chứng cứ ý đồ tạo phản của mấy vị hoàng thúc này, quang minh chính đại diệt trừ sạch mấy vị hoàng thúc. Vậy thái tử Thương Nguyệt quốc hắn, cũng chỉ có thể ngầm thực thi hành động, làm suy yếu thế lực của mấy vị hoàng thúc thôi.

Bởi vậy, liền có một đám nhân sĩ võ lâm, trong lòng có cái gọi là thành lập " Sinh Tử Môn khủng bố ".

Mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh của Sinh Tử Môn, hoặc là không hiện ra trong chốn giang hồ, một khi mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh, xuất hiện ở trong chốn giang hồ, giang hồ nhất định sẽ có môn phái bị huyết tẩy.

Theo sát sau đó bị huyết tẩy, đó là đại thần quyền cao chức trọng nào đó ở Thương Nguyệt quốc, âm thầm cấu kết với môn phái giang hồ. Đến phiên người thứ ba bị huyết tẩy, đó là phú thương giàu có nào đó ở Thương Nguyệt quốc, âm thầm cấu kết với môn phái giang hồ.(Vân Nhi: cái này nói nhiều lắm rồi đấy!)

https://thuviensach.vn

Mà những môn phái giang hồ, đại thần quyền cao chức trọng, phú thương giàu có bị Sinh Tử Môn tàn nhẫn huyết tẩy, kỳ thật toàn bộ đều là chân tay của mấy vị hoàng thúc của hắn.

Bị Sinh Tử Môn nỗ lực huyết tẩy một phen, thế lực của mấy vị hoàng thúc có ý đồ tạo phản, đã bị hắn làm gần như tan rã. Được biết chân tay của mình, lần lượt bị Sinh Tử Môn tàn nhẫn lấy mạng, trong lòng mấy vị hoàng thúc sao lại không biết chứ?

Cho nên, dã tâm muốn rục rịch ngóc đầu dậy của mấy vị hoàng thúc có ý đồ mưu triều soán vị kia, cũng bị Sinh Tử Môn lần lượt vô tình huyết tẩy, đành chịu mà kiềm nén xuống.

Nhìn thấy mấy vị hoàng thúc dần dần an phận thủ thường, như vậy mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh của Sinh Tử Môn hắn, tự nhiên cũng theo đó mà biến mất trong chốn giang hồ, không hề cảnh báo hành động đẫm máu đại khai sát giới nữa.

Nhưng mà, khiến hắn vạn vạn cũng không nghĩ tới là -- hai năm sau, lại sẽ có người thần bí giả mạo Sinh Tử Môn, khiến “ mộc bài hắc bạch Sinh Tử lệnh “ biến mất đã lâu, lại lần nữa xuất hiện trong chốn giang hồ.

Có thể là mấy vị hoàng thúc an phận thủ thường kia của hắn, bị bất đắc dĩ đè nén dã tâm mưu triều soán vị, muốn tro tàn lại cháy hay không? dieendaanleequuydonn Bọn họ cố ý mượn danh nghĩa Sinh Tử Môn, ở Thương Nguyệt quốc dấy lên đợt sóng to gió lớn.

Khiến toàn bộ lòng người Thương Nguyệt quốc đại loạn, tiếng dân chúng ai oán trách móc phụ hoàng, cùng với một thái tử hoàn toàn không biết cách trị quốc như hắn, không thể bảo đảm an toàn cho dân chúng bọn họ.

Từ xưa đến nay, người được lòng dân được thiên hạ, người mất lòng dân mất thiên hạ. Đợi thái tử Thương Nguyệt quốc hắn và phụ hoàng, hoàn

https://thuviensach.vn

toàn triệt để đánh mất lòng dân.

Lúc này, mấy vị hoàng thúc của hắn nếu bỗng nhiên nhảy ra, chỉ ra cần phải có một quân vương anh minh tài giỏi, đến thống trị toàn bộ Thương Nguyệt quốc. Chỉ sợ. . . dân chúng sẽ giơ hai tay tán thành đi?

Mà mấy vị hoàng thúc dối trá đến cực điểm, trước kia đều đã từng diễn trò, thích làm việc thiện.

Bọn họ luôn luôn rất được lòng dân, nếu lúc này bỗng nhiên nhảy ra, chắc chắn sẽ được dân chúng đồng lòng ủng hộ, sau đó đề cử chọn người làm tân hoàng Thương Nguyệt quốc.

Nhưng, thế lực của mấy vị hoàng thúc, đều bị mình làm cho tan rã sạch sẽ. Theo lý mà nói, bọn họ vốn không có năng lực, ở Thương Nguyệt quốc liên tục dấy lên đợt sóng to gió lớn như thế?

Đương nhiên, một khi lòng dân Thương Nguyệt quốc đại loạn, được lợi còn có ba người. Ba người kia đó là có quan hệ đối địch với Thương Nguyệt quốc -- Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn, Thụy vương Long Diệu hoàng triều Hiên Viên Diễm.

Bằng thế lực của ba người bọn họ, muốn tạo ra động tĩnh lớn như thế ở Thương Nguyệt quốc, khẳng định không phải là việc nhiều khó khăn gì.

Nhưng, dựa vào nhóm người mật thám hắn xếp vào ở ba nước khác báo cáo, Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt gần đây đang bận việc luyện binh, ý đồ phát động một hồi chiến tranh với Bắc Dực quốc.

Cho nên, lúc này Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, tuyệt không có thời gian rảnh rỗi đến Thương Nguyệt quốc tìm phiền toái. Mà thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn sắp nghênh chiến với đại quân Tây Thần, cũng không có thời gian rảnh rỗi, chạy tới Thương Nguyệt quốc dấy lên đợt sóng to gió lớn.

https://thuviensach.vn

Còn Thụy vương Long Diệu hoàng triều Hiên Viên Diễm, dựa vào nhóm mật thám kể lại, hai người hắn và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, gần đây ngay cả cửa lớn Thụy vương phủ cũng không có bước qua một bước.

Hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nay đang bị Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly với cái mũi gần như méo xệch, trừng phạt đóng cửa vẽ tranh. Bởi vậy, Hiên Viên Diễm cũng không có khả năng có thuật phân thân, chạy tới Thương Nguyệt quốc tạo hỗn loạn lớn.

Ngồi xuống trên ghế, hai con mắt chăm chú nhìn ánh nến lay động, thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong nhíu chặt mày, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn sau một hồi trầm tư suy nghĩ, đối với người bụng dạ khó lường giả mạo Sinh Tử Môn này, thân phận thật sự vẫn không có chút đầu mối.

Ngay cả khi không có đầu mối, vẫn cứ phải điều tra. Hắn cũng không tin, điều động toàn bộ đại quân Thương Nguyệt quốc, lật tung toàn bộ lãnh thổ Thương Nguyệt quốc lên trời, cũng không tìm thấy một chút ít manh mối nào.

Tầm mắt Dạ Dật Phong rời khỏi ánh nến đỏ rực, chuyển về phía chồng giấy tuyên thành màu vàng trên bàn.

Ống tay áo màu vàng hơi đỏ bỗng chốc theo gió xao động, thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong cúi đầu, để cây bút thấm mực, nhanh chóng di động trên giấy tuyên thành màu vàng.

Nội dung Dạ Dật Phong viết trên giấy tuyên thành màu vàng, không hề nghi ngờ -- hiển nhiên là dụ lệnh của thái tử điều động tất cả đại quân Thương Nguyệt quốc, lật tung lãnh thổ Thương Nguyệt quốc vô cùng mênh mông lên tận trời.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tường Khôn điện nguy nga lộng lấy, rường cột chạm trổ --

https://thuviensach.vn

Dưới ánh trăng bạc rực rỡ vương vấn, đình đài lầu các tinh xảo, cầu đỏ thắm ao xanh biếc, hoa yêu kiều xinh đẹp, núi giả cây xanh, để lộ ra là một phong cảnh u nhã tĩnh mịch diễm lệ như họa.

Gió đêm ôn nhu nhẹ nhàng phất qua, ngoài làn sóng nhỏ gợn lăn tăn trên mặt hồ xanh biếc, lá cây thướt tha lượn vòng, hoa yêu kiều nhẹ nhàng khiêu vũ, hợp lại phổ ra một khúc nhạc tựa như âm thanh của trời ra, lại không có bất kì âm thanh nào tồn tại.

Nhưng, nếu hai con mắt nheo lại thật sâu, cẩn thận xem xét nhìn bốn phía Tường Khôn điện.

Ngươi sẽ phát hiện, kỳ thật bất luận là bên trong đình đài lầu các tinh xảo, hay là cầu đỏ thắm ao xanh biếc, hoa yêu kiều xinh đẹp, núi giả cây xanh, nơi nơi đều có cấm vệ quân Thương Nguyệt quốc đứng thẳng cầm binh khí sắc bén trong tay.

Chẳng qua những cấm vệ quân đứng thẳng trước gió, tất cả thân hình đều vẫn ở trong trạng thái không nhúc nhích, hơn nữa hơi thở cũng vô cùng nhẹ nhàng chậm chạp, khiến người ta rất dễ dàng xem nhẹ sự tồn tại của bọn họ.

Hai bóng dáng màu lam, tựa như hai luồng sương khói màu lam, nhẹ nhàng phóng qua từ ngọn cây xanh cành lá rậm rạp, lại nhẹ nhàng phóng qua vô số nóc cung điện xếp ngói lưu ly màu vàng kim.

Cuối cùng, hai bóng dáng nhẹ nhàng tựa như sương khói màu lam, đáp xuống trên nóc lương đình với mái hiên màu sắc rực rỡ cao cao vểnh lên do ba cây cột màu đỏ thắm vững vàng chống đỡ.

Hai bóng dáng màu lam đứng đón gió ở trên mái hiên lương đình, hiển nhiên là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc cẩm y màu lam.

https://thuviensach.vn

Hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tùy ý hành động đi lại trong hoàng cung Thương Nguyệt quốc, dinendian.lơqid]on nhưng lại làm vô số cấm vệ quân cầm binh khí sắc bén trong tay, không có bất kì người nào nhạy bén nhận thấy được âm thanh khác thường gì.

Đương nhiên, việc này chẳng có gì lạ. Với khing công đạt tới đỉnh cao của Hiên Viên Diễm, ôm lấy eo nhỏ thon thon của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đi lại khắp nơi trong hoàng cung Thương Nguyệt quốc, không kinh động vô số cấm vệ quân thủ vệ của hoàng cung Thương Nguyệt quốc, quả thực chính là một việc rất dễ dàng.

Trên nóc lương đình với mái hiên màu sắc rực rỡ cao cao vểnh lên, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân hình đang thân mật khăng khít kề sát bên nhau cùng một chỗ, hai tay cũng hạnh phúc ngọt ngào nắm cùng một chỗ.

Phía đông nam tây của lương đình, lộ ra ba bông sen trên mặt hồ xanh biếc với mùi hương thơm ngát tỏa khắp bốn phía.

Gió đêm ôn nhu từ từ phe phẩy, nếu như thưởng thức phong cảnh hoa sen được ánh trăng bạc thỏa thích phủ lên, sẽ càng thêm huyền ảo xinh đẹp tuyệt luân, thật ra lại là một chuyện vui vô cùng thú vị.

Có điều, lúc này hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có thưởng thức phong cảnh hoa sen huyền ảo xinh đẹp tuyệt luân như họa ở ba mặt đông nam tây của lương đình.

Trong hai con mắt của hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang tràn ngập ý cười nồng đậm quỷ dị, cùng nhìn về phía bắc lương đình, Tường Khôn điện nguy nga lộng lẫy của thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 190: Heo Và Chuồng Heo

Ánh nến đỏ rực vương vấn trên cánh cửa chạm trổ hoa ngọc đang mở rộng của Tường Khôn điện nguy nga và tráng lệ.

Đứng ở trên nóc lương đình với mái hiên màu sắc rực rỡ cao cao vểnh lên, ngón tay Hiên Viêm Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đan xen lẫn nhau, hai mắt nhìn xuyên qua cửa sổ chạm trổ hoa ngọc của Tường Khôn điện, Die nd da nl e q uu ydo n rõ ràng có thể nhìn thấy thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong ngồi ở bên cạnh bàn sách nạm vàng, đang vung bút vẩy mực.

Hiên Viêm Diễm khẽ nhíu mày, thúc giục nội lực hùng hậu truyền âm, đưa tiếng cười nhu hòa vào trong tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt -- không ngờ, môn chủ Sinh Tử Môn lại là Dạ Dật Phong. Thái tử Thương Nguyệt này, ẩn . . . cũng rất sâu.

Giờ thân hôm nay, tất cả chưởng môn các phái trong lãnh thổ Thương Nguyệt đều đúng hạn tới đỉnh núi Lý Ngư. Còn môn chủ Sinh Tử Môn chân chính, vì để nhìn kỹ hành động của những kẻ giả mạo bụng dạ khó lường bọn họ, nhất định sẽ xen lẫn vào trong đám người chưởng môn các phái.

Chẳng qua, chưởng môn trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, số lượng tổng cộng có 106 vị. Rốt cuộc môn chủ Sinh Tử Môn chân chính "mượn dùng" thân thể và gương mặt của vị chưởng môn nào, hắn và Nguyệt nhi cũng không thể biết được.

https://thuviensach.vn

Cho nên, liền có tiết mục chưởng môn các phái lần lượt tiến lên kí tên. Cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên dùng để kí tên kia, vốn có tác dụng tìm kiếm môn chủ Sinh Tử Môn.

Trên cây bút lông màu xám bôi một loại bột thuốc vô sắc vô vị vô hình.

Quả thật chưởng môn các phái trúng phải kỳ độc của hắn và Nguyệt nhi, dẫn đến da thịt toàn thân đen kịt, trong đó còn lóe ra tia sáng màu xanh âm u. Chạm vào cây bút lông màu xám đầu tiên bôi lên thuốc bột, sẽ vẫn duy trì trạng thái vô sắc vô vị vô hình.

Nhưng nếu môn chủ Sinh Tử Môn chạm cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên, thuốc bột vô sắc vô vị vô hình bôi lên cây bút lông màu xám tro, sẽ lập tức ngưng kết thành một đường nhỏ màu đỏ không quá rõ ràng.

Đó là bởi vì, chưởng môn các phái bị trúng kỳ độc sẽ không sinh ra một chút phản ứng bài xích nào với thuốc bột vô sắc vô vị vô hình bôi lên cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên.Mà môn chủ Sinh Tử Môn, mặc dù da thịt toàn thân hắn cũng đen kịt, Dieenndkdan/leeequhydonnn trong đó còn lóe ra lóe ra tia sáng màu xanh âm u.Nhưng dẫn đến da thịt môn chủ Sinh Tử Môn hoàn toàn biến dạng, lại không phải là kỳ độc của hắn và Nguyệt nhi, mà là độc dược môn chủ Sinh Tử Môn tự mình nghiên cứu ra.

Trên cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên bôi lên thuốc bột vô sắc vô vị vô hình, một khi tiếp xúc qua lại với độc dược khác, trong nháy mắt sẽ sinh ra phản ứng bài xích -- ngưng kết thành một đường nhỏ màu đỏ không quá rõ ràng.

Đầu ngón tay thiếu bang chủ Kim Phiến Bang mới vừa chạm vào cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên, trên cây bút lông màu xám liền ngưng kết thành một đường nhỏ màu đỏ không quá rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Như vậy có thể thấy được, thiếu bang chủ Kim Phiến Bang này chính là người khác giả mạo. Mà người giả mạo thiếu bang chủ Kim Phiến Bang, không nghi ngờ chút nào, dĩ nhiên là môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn.

Để phòng bị môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn nhạy bén nhìn thấy đường nhỏ màu đỏ không quá rõ ràng kia ngưng kết trên cây bút màu xám, vì vậy mà đề cao lòng cảnh giác. Hắn đương nhiên phải lấy tốc độ cực nhanh, phá hủy cây bút lông màu xám đặc biệt đầu tiên.

Như đã xác nhận thiếu bang chủ Kim Phiến Bang là do môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn giả mạo. Vậy thì, cây bút lông màu xám đặc biệt thứ hai cũng nên ra sân phát huy tác dụng của nó rồi.

Cây bút lông màu xám đặc biệt thứ hai, chính là cây bút mà môn chủ Sinh Tử Môn dùng để kí tên trên giấy tuyên thành màu trắng, trên mặt cây bút cũng bôi lên loại bột thuốc vô sắc vô vị vô hình.

Loại bột thuốc vô sắc vô vị vô hình này, là hắn đã từng vì nhóm người của Huyễn Ảnh cung nghiên cứu chế tạo ra, lúc theo dõi mục tiêu quan trọng, nhất định phải có đầy đủ vũ khí -- ẩn hình truy tung phấn.

Người trúng ẩn hình truy tung phấn hoàn toàn không biết, nhưng chính hắn nghiên cứu ra ẩn hình truy tung phấn, chỉ cần dùng một viên thuốc nhỏ đặc chế, thì có thể dễ dàng ngửi thấy dư hương nhàn nhạt mà ẩn hình truy tung phấn lưu lại trong gió.

Dược hiệu của ẩn hình truy tung phấn có thể duy trì trọn vẹn mười canh giờ. Vì vậy, trong vòng mười canh giờ, da thịt môn chủ Sinh Tử Môn hấp thu ẩn hình truy tung phấn, bất luận ở đâu trong góc nào của Thương Nguyệt quốc. *dyan(lee^qu.donnn) Dùng xong viên thuốc chính hắn đặc chế cũng có thể dựa vào dư hương nhàn nhạt mà ẩn hình truy tung phấn lưu lại trong gió, không tốn chút sức nào mà tìm được điểm dừng chân của môn chủ Sinh Tử Môn.

https://thuviensach.vn

Vậy nên, sau khi hắn và Nguyệt nhi dùng xong bữa tối ngon miệng mỹ vị, dựa vào dư hương nhàn nhạt mà ẩn hình truy tung phấn lưu lại trong gió, xuất hiện ở trên nóc lương đình với mái hiên màu sắc rực rỡ cao cao vểnh lên, đối diện với Tường Khôn điện của thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong.

Hương thơm nhàn nhạt của ẩn hình truy tung phấn, lúc này đang liên tục không ngừng lượn lờ phiêu tán ra ngoài từ cửa sổ mở rộng được chạm trổ hoa ngọc của Tường Khôn điện.

Mà bên trong Tường Khôn điện lộng lẫy, hôm nay hắn ngoại trừ thấy thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong cúi đầu ngồi ở bên cạnh bàn sách, vung bút vẩy mực ra, cũng không thấy có người thứ hai tồn tại.

Cho nên, không nghi ngờ chút nào, thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong này, chính là môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn, người mà hắn và Nguyệt nhi vì muốn điều tra ra nên mà mấy ngày gần đây thay nhau diễn ra mấy vở kịch oanh động ở trong Thương Nguyệt quốc.

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có chút nội lực nào, nhưng nàng có linh lực khiến người đời sợ hãi. Nghe thấy lời Hiên Viên Diễm nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lập tức thúc giục linh lực trong cơ thể, truyền lời nói giễu cợt vào trong tai Hiên Viêm Diễm.

-- ẩn sâu thì thế nào, còn không phải bị hai người chúng ta dễ dàng điều ra rồi hả? Một con hồ ly giảo hoạt, chỉ cần đụng phải hai người chúng ta ra tay, chỉ có thể biến thành một đầu heo vô cùng ngu xuẩn mà thôi.

Thật ra thì, giờ thân hôm nay cho dù chưởng môn các phái trong Thương Nguyệt quốc cũng không đúng hạn đến đỉnh núi Lý Ngư. Chỉ cần canh giờ vừa đến, chưởng môn các phái bị trúng kỳ độc, cùng với một đám đệ tử trong phái bọn họ bị trúng kỳ độc, cũng sẽ tự hóa giải.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đệ tử của Cái Bang đều lặng lẽ vẩy độc ở trong giếng nước của tất cả các môn phái, đồng thời cũng vẩy thuốc giải vào trong giếng nước.

Đúng như lời Diễm từng nói lúc trên đỉnh núi Lý Ngư, thuốc giải phải cần một khoảng thời gian phát huy. Mà đệ tử Cái Bang vẩy thuốc giải vào trong giếng nước, thời gian phát huy dược hiệu chính là giờ dậu hôm nay – lúc mặt trời lặn xuống phía tây.

Đáng tiếc, chưởng môn các phái không biết chuyện, môn chủ Sinh Tử Môn cũng không biết chuyện. Cho nên, sao chưởng môn các phái và môn chủ Sinh Tử Môn lại có thể không đúng hạn đến đỉnh núi Lý Ngư được chứ?

Toàn bộ tất cả đều chính xác nằm ở trong lòng bàn tay của nàng và Diễm. Sao môn chủ Sinh Tử Môn lại có thể không trúng chiêu, không hề che giấu hành tung của bản thân, bại lộ cho nàng và Diễm đây chứ?

Nhưng mà, nàng và Diễm còn chưa thật sự liên tưởng hai người là thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong và môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn ở cùng một chỗ. Đó là bởi vì. . .

Lúc trước lấy danh nghĩa mừng thọ, thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong đi đến Long Diệu hoàng triều đưa tới một phần “đại lễ”, đã từng vô cùng chật vật mới ngã quỵ trước độc dược của nàng.

Thái tử Thương Nguyệt trước thì trúng phấn ngứa của nàng, khiến da thịt gần như thối nát. Sau đó lại bị nàng làm cho đầu đau như muốn nứt ra, cực kỳ tức giận chạy tới yêu cầu đưa thuốc giải với nàng.

Cuối cùng bởi vì nàng không chịu cho thuốc giải, bản thân thái tử Thương Nguyệt lại không có cách nào thành công giải độc.

Chỉ có thể không thể làm gì bị nàng uy hiếp lên, đồng ý dùng mười lăm vạn đại quân của Thương Nguyệt quốc, hiệp trợ nàng cùng nhau đối

https://thuviensach.vn

phó với mười lăm vạn đại quân của thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn.

Nhưng nếu thái tử Thương Nguyệt chính là môn chủ thần bí của Sinh Tử Môn, thế thì với môn chủ Sinh Tử Môn cực kỳ am hiểu chế độc, vốn cũng không sẽ bị độc dược của nàng, khiến không thể tránh được mà bị uy hiếp.

Với bản lĩnh chế độc của môn chủ Sinh Tử Môn, mặc dù trước không thể thành công hóa giải độc nàng gây ra. Nhưng môn chủ Sinh Tử Môn tuyệt đối có bản lĩnh tạm thời khống chế được sự phát tác của độc mà nàng thả ra.

Chỉ cần cho môn chủ Sinh Tử Môn một thời gian dài, với thành tựu ở phương diện độc thuật của môn chủ Sinh Tử Môn, cuối cùng vẫn còn có thể nghiên cứu ra một loại thuốc, hóa giải độc dược của nàng.

Đổi lại mà nói, một thái tử Thương Nguyệt, lại không tiếc để bản thân bị độc của nàng hành hạ đến vô cùng đau đớn, cũng phải thành công che giấu thành tựu ở phương diện độc thuật cao siêu của mình. Thật là chỉ có hắn!

May nhờ lúc trước, nàng uy hiếp với thái tử Thương Nguyệt, chẳng qua là chỉ kế trong kế.

Mục đích thực sự, cũng không phải mượn dùng đại quân của thái tử Thương Nguyệt tới chặn lại đại quân của thái tử Bắc Dực. Mà là để tất cả đại quân của Thương Nguyệt và thái tử Bắc Dực đều tới sườn núi, thúc ép bọn họ ký “ hiệp nghị hòa bình” quốc gia không xâm phạm lẫn nhau trong vòng một năm.

Nếu như lúc trước, không phải nàng áp dụng kế trong kế. Mà là bị hành động của thái tử Thương Nguyệt đánh lừa, dfienddn lieqiudoon cho là hắn thật không cách nào tự động giải độc, vì để lấy được thuốc giải nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ đối với nàng nói gì nghe nấy. Hậu quả kia. . . thật đúng là không thể tưởng tượng nổi!

Nghe thấy đường đường là thái tử Thương Nguyệt quốc, trước thì bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt tặng cho danh hiệu "con giun nhỏ làm mồi cho cá ", sau lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt đeo lên danh hiệu "một đầu heo vô cùng ngu xuẩn ".

Trong lòng Hiên Viêm Diễm thầm nghẹn cười, đôi mắt đen không khỏi tràn ngập chút "đồng tình", nhìn thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong đang cúi đầu vung bút qua cánh cửa sổ rộng mở được chạm trổ hoa ngọc.

-- Diễm! Đừng để một đầu heo vô cùng ngu xuẩn, chà đạp mực nước uổng phí mà loài người mới có thể sử dụng. Ném thư cho con heo ngu ngốc kia đi, để con heongu xuẩn đó nhanh chóng trở về chuồng heo Sinh Tử Môn của nó đi, chúng ta còn phải đi chuồng heo Sinh Tử Môn lấy thuốc đấy.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt rút ra từ trong lòng bàn tay Hiên Viên Diễm, sau khi thúc giục linh lực truyền âm với Hiên Viên Diễm, cổ tay trắng nõn nhẹ giơ lên. Một tờ giấy trắng bao quanh viên thuốc màu đen, bay ra từ tay áo màu xanh dương của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rơi xuống lòng bàn tay Hiên Viên Diễm.

Đầu Hiên Viêm Diễm bỗng chốc nghiêng một cái, đôi mắt đen mị hoặc chớp chớp vài cái với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thúc giục nội lực truyền âm, đưa lời nói mười phần trêu tức vào trong tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- khụ khụ khụ, cái gì chứ?? Nguyệt nhi a, Dạ Dật Phong là một con heo, Sinh Tử Môn là một chuồng heo. Chúng ta đi chuồng heo, thưởng thức trà nói chuyện phiếm với một con heo như thế, vậy chúng ta.... là cái gì chứ?

https://thuviensach.vn

Bị Hiên Viên Diễm này cố ý lấy lời nói chọc cười, khiến khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút mãnh liệt, lúc này trợn mắt thật là to.

Thúc giục linh lực tức giận truyền âm, đồng thời ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọc về phía lồng ngực của Hiên Viêm Diễm – dieendaanleequuydonn chàng a, chàng cũng là một con heo, một đầu heo ngứa da muốn bị đánh. Về phần ta à, không chỉ là một người từ bi đối xử tử tế với heo, thậm chí còn có thể hiểu trao đổi với heo.

Bởi vì lo lắng một đầu heo ngứa da muốn bị đánh như chàng, sau đó sẽ bị một đám heo ở chuồng heo Sinh Tử Môn khi dễ. Cho nên, mới quyết định cùng đi với một đầu heo ngứa da muốn bị đánh như chàng, đến chuồng heo Sinh Tử Môn uống trà nói chuyện phiếm.

Hiên Viêm Diễm cực kỳ yêu bộ dáng nũng nịu lúc này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đầu tiên là bẹp môi hôn trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó mới thúc giục nội lực tiếp tục truyền lại lời nói trêu tức.

-- thật là, thật là. . . Cái người có thể hiểu trao đổi với heo như nàng, nay đã gả cho một đầu heo ngứa da muốn bị đánh như ta. Vậy thì. . . về sau ta có thể gọi nàng là tiểu ái thê heo bảo bối đáng yêu xinh đẹp không?

Bị Hiên Viên Diễm gọi là tiểu ái thê heo bảo bối, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm trán, một đám quạ đen như mực bay qua.

Đôi bàn tay trắng như phấn lập tức nhẹ nện vào lồng ngực Hiên Viêm Diễm, thúc giục linh lực truyền âm nói – nháo gì thế, da gà nổi lên cũng bị chàng làm cho rớt đầy đất. Được rồi, đừng cố buồn nôn, nhanh chóng viết thư của chàng đi!

Môi mỏng tà mị nâng lên, trong đôi mắt đên của Hiên Viêm Diễm tràn đầy nụ cười ngọt ngào, thân thể khẽ cúi xuống, lại một lần nữa bẹp môi hôn trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lúc này mới dừng lại hành động trêu chọc tiểu kiều thê vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Hiên Viêm Diễm cúi đầu, lấy tờ giấy trắng mà trước đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đưa, sau khi trải phẳng trên bàn tay trắng nõn, xuyên thấu qua ánh trăng sáng tỏ vương vấn, sử dụng viên thuốc nhỏ đặc chế màu đen, viết lên dòng chữ rồng bay phượng múa ở trên tờ giấy trắng.

Thời gian trôi qua, Hiên Viêm Diễm viết chữ ở trên tờ giấy trắng xong, đưa giấy trắng đối diện với cửa sổ mở rộng được chạm trổ hoa ngọc của Tường Khôn điện.

Sau đó, ngón trỏ phải thon dài của Hiên Viêm Diễm, bỗng nhiên gảy nhẹ lên, giấy trắng giống như một mũi tên bắn, tiến vào trong cửa sổ mở rộng được chạm trổ hoa ngọc của Tường Khôn điện, tập kích bay về phía thái tử Thương Nguyệt lúc này đang ngồi bên cạnh bàn sách.

Tờ giấy trắng bay với tốc độ cực nhanh, âm thanh giấy trắng bay vụt qua cũng vô cùng nhẹ nhàng, khiến vô số cấm vệ quân Thương Nguyệt quốc cầm binh khí sắc bén trong tay, da.nlze.qu;ydo/nn đứng trước gió ở phía dưới lương đình với mái hiên màu sắc rực rỡ cao cao vểnh lên, không có một chút nào phát hiện.

Vô số cấm vệ quân Thương Nguyệt quốc không phát hiện, không có nghĩa là thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong không phát hiện.

Dạ Dật Phong ngồi ở bên bàn sách nạm vàng, đầu vẫn cúi xuống như cũ, cầm cây bút viết dụ lệnh của thái tử trên giấy tuyên thành màu vàng, điều động tất cả đại quân của Thương Nguyệt quốc, lật tung lãnh thổ Thương Nguyệt quốc lên tận trời.

Đầu vốn cúi xuống, bỗng nhiên ngẩng lên, đồng thời ống tay áo màu vàng hơi đỏ của thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong vung quét về phía ngọn nến trên bàn sách.

Ngọn nến theo gió nhẹ nhàng lay động ánh lửa, trong nháy mắt bay lên thật cao, hóa thành một đường dài màu đỏ, nghênh đón lại mảnh giấy

https://thuviensach.vn

trắng nhanh như tia chớp tập kích về phía bàn sách.

Chỉ là, trong nháy mắt ngọn nến hóa thành một đường dài màu đỏ va chạm với tờ giấy màu trắng --

Ống tay áo màu vàng hơi đỏ của Dạ Dật Phong chợt vung lên lần nữa, ngọn nến hóa thành một đường dài màu đỏ nhanh chóng rơi trên mặt đất Tường Khôn điện, xuyên qua mặt đất cứng rắn của Tường Khôn điện thành mấy cái lỗ đen nhỏ.

Cùng lúc đó, mảnh giấy trắng trong nháy mắt Hiên Viên Diễm tập kích bắn tới, bị ngón cái và ngón trỏ trái của Dạ Dật Phong kẹp lấy. . .

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 191: Chấn Động Lớn

Tụ Anh sơn trang tọa lạc tại một nơi kín đáo trong Thương Nguyệt quốc, bên ngoài chảy xuôi theo một dòng suối nhỏ trong vắt. Cuối dòng suối nhỏ trong vắt, ước chừng cách mười dặm là một ngọn núi nhỏ hơi dốc.

Giờ khắc này, trên ngọn núi, đâu đâu cũng tràn ngập một mùi hương thơm ngát thấm vào lòng người. Hóa ra, trên ngọn núi nhỏ hơi dốc kia, trồng hàng ngàn cây sơn chi*.

*còn gọi là cây dành dành

Ở trên mỗi một thân cây sơn chi vững chắc, hoặc cao hoặc thấp đều cột lên một mảnh lụa màu sắc sặc sỡ, ở giữa mảnh lụa màu sắc sặc sỡ lại treo lên một chiếc đèn lồng cực lớn, ánh nến đỏ rực bên trong đèn lồng phát ra ánh sáng chói lọi, xinh đẹp.

Ánh trăng sáng cùng với ánh nến đỏ rực, tha hồ đan vào nhau bao phủ cả một vùng, có thể nhìn thấy rõ ràng –

Dưới ánh trăng sáng rực rỡ thanh khiết xen lẫn với ánh nến đỏ rực mặc sức bao phủ, có thể thấy rõ ràng --

Trên cành cây sơn chi dài mảnh khảnh hé ra từng phiến lá sơn chi màu xanh ngọc bích, từng phiến lá sơn chi màu xanh ngọc bích mềm mại đỡ lấy từng đóa hoa sơn chi trắng như tuyết.

Gió đêm nhẹ nhàng phe phẩy qua cành cây, từng chiếc lá sơn chi xanh ngọc bích khẽ lay động, những đóa hoa trắng như tuyết xoay tròn như múa,

https://thuviensach.vn

rơi xuống khiến người ta khó nói nên lời hay ý đẹp.

Đặt mình trong rừng hoa sơn chi, cái mũi thanh tú nhẹ ngửi hương hoa sơn chi tràn ngập trong gió, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tán thưởng nhìn hoa sơn chi trắng như tuyết, Die nd da nl e q uu ydo n đôi môi đỏ mọng nhịn không được tràn đầy ca ngợi nói: “Đẹp quá!”

Âm thanh tán thưởng vừa dứt, Hiên Viên Diễm lẳng lặng đứng bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong đôi mắt đen chứa đầy ý cười nhu tình, môi mỏng cũng tràn đầy nhẹ nhàng nói: “Ừ, thật sự rất đẹp!”

Có điều, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khen là hoa sơn chi đẹp, còn Hiên Viên Diễm khen giai nhân mặc dù đã dịch dung nhưng không cách nào che giấu được thần thái đẹp tựa thiên tiên .

Bởi vì, trong đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm tràn đầy ý cười nhu tình, tầm mắt dừng lại ở chỗ cũng không phải là những đóa hoa sơn chi trắng trên cành cây, mà là tiểu kiều thê yêu dấu ngửa đầu thưởng hoa sơn chi.

“Ta đang cảm thấy kì lạ đấy, sao đột nhiên tối nay tất cả nhóm mật thám của Tụ Anh sơn trang đều biến mất không thấy đâu. Da.nlze.qu;ydo/nn Cho dù, bọn họ muốn ra ngoài sơn trang điều tra tin tức, cũng không cần phải phái đi toàn bộ chứ?”

Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi hoa sơn chi xinh đẹp, khẽ quay đầu sang bên cạnh, đôi mắt ngọc nhu hòa nhìn Hiên Viên Diễm, đôi môi đỏ mọng tràn đầy yêu kiều nói: “ Hóa ra… tất cả mật thám đều nhận mật lệnh của chàng, ra ngoài sơn trang tìm cây sơn chi.”

Tối nay, sau khi nàng và Diễm dùng xong bữa tối ngon miệng, thời điểm rời khỏi Tụ Anh sơn trang, đã từng đi qua ngọn núi nhỏ dốc này. Lúc ấy, trên ngọn núi nhỏ này hoàn toàn không có hoa, đá vụn chồng chất hỗn độn, cỏ dại mọc tràn lan thành bụi.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, chỉ qua ngắn ngủn một canh giờ, ngọn núi nhỏ dốc này lại xảy ra biến hóa đến nghiêng trời lệch đất.

Vốn đá vụn chồng chất hỗn độn, cỏ dại mọc tràn lan thành bụi, tất cả đều biến mất không dấu vết. Thay vào đó, là rừng cây sơn chi với dáng vẻ thướt tha mềm mại theo chiều gió và một mùi hương thơm ngát tràn ngập khắp nơi.

Rất rõ ràng, nguyên nhân đột nhiên tối nay tất cả nhóm mật thám của Tụ Anh sơn trang đều biến mất không thấy – là do tất cả đều phụng mật lệnh của Diễm, toàn thể ra ngoài sơn trang tìm cây sơn chi, hơn nữa di chuyển tất cả số hoa sơn chi tìm được đến trồng trên ngọn núi nhỏ dốc này.

Mà tại sao Diễm lại làm như thế, trong lòng nàng cũng hiểu rõ, bởi vì một lời nói của nàng tối hôm qua. Tối hôm qua –

Rời khỏi khách sạn Duyệt Lai, nàng đổi chỗ đến ở Tụ Anh sơn trang, bởi vì cùng Diễm ăn trọn một đầu dê nướng, khiến dạ dày căng cứng khó chịu, trong lúc nhất thời lại không có cách nào chìm vào giấc ngủ một cách thoải mái.

Vì vậy, để tiêu hóa bớt thịt dê nướng căng cứng trong dạ dày, nàng và Diễm liền hạnh phúc nắm tay nhau, cùng nhau đắm chìm dưới ánh trăng dịu dàng, đi dạo đến đại hoa viên của Tụ Anh sơn trang.

Lúc đi dạo đến đại hoa viên Tụ Anh sơn trang, nàng nhìn thấy trong hoa viên trồng một gốc cây sơn chi, liền lập tức nắm lấy cánh tay Diễm, đi về phía gốc cây sơn chi kia.

Nhìn thấy nàng nhẹ nhàng cầm lấy một nhánh cây sơn chi dài mảnh khảnh, đưa đóa hoa sơn chi trắng như tuyết trên cành cây đến gần bên mũi hưởng thụ ngửi, Diễm mở miệng cười hỏi nàng -- Nguyệt nhi, nàng rất yêu hoa sơn chi sao?

https://thuviensach.vn

Nàng cười cười, lười biếng dựa đầu vào trên vai Diễm, nhẹ nhàng mở miệng trả lời -- Thế gian hoa có trăm ngàn, Dieenndkdan/leeequhydonnn chỉ yêu duy nhất hoa sơn chi. Diễm, chàng biết không, kỳ thật hoa sơn chi còn có một cái tên, bởi vì nó có cái nút đồng tâm, cho nên lại gọi là hoa đồng tâm, đại biểu cho tình yêu vĩnh hằng và chờ đợi cả đời.

Thực ra thì, trước khi gặp được Diễm, nàng lại cũng không có cái gì là yêu và không yêu với trăm ngàn loài hoa xinh đẹp yêu kiều trên thế gian.

Nhưng mà, sau khi gặp Diễm, nàng thật sự yêu thích hoa sơn chi không rời. Bởi vì, nàng cảm thấy ý nghĩa của hoa sơn chi, chính là khắc họa tình yêu hoàn mỹ của nàng và Diễm – tình yêu vĩnh hằng và chờ đợi cả đời!

Nghe xong lời nàng nói, tuấn mày của Diễm chẳng qua chỉ vì kinh ngạc mà nhíu lại, cũng không có nói thêm tiếng nào.

Tình yêu vĩnh hằng và chờ đợi cả đời, điều này đến từ thế kỉ hai mươi mốt của nàng, mới biết ý nghĩa của hoa sơn chi. Diễm cũng không phải là người đến từ thế kỉ hai mươi mốt, đương nhiên không biết ý nghĩa của hoa sơn chi.

Bởi vậy, nhìn thấy tuấn mày Diễm kinh ngạc nhíu lại, lúc ấy nàng còn cố ý muốn đùa Diễm một phen, nàng cười cười nói lí lẽ -- Diễm à, dù sao cũng đừng cảm thấy ta học rộng tài cao, càng đừng trách cứ bản thân kiến thức nông cạn.

Thật không ngờ rằng, ý nghĩa của hoa sơn chi theo như lời nàng nói tối hôm qua, ngoài mặt dường như Diễm cũng không để ý nhiều, dfienddn lieqiudoon kỳ thật… lại ghi nhớ kĩ ý nghĩa của hoa sơn chi theo như lời nàng nói vào trong tim, lại càng lặng lẽ giấu giếm nàng, vì nàng tạo ra một ngọn núi đầy hoa sơn chi xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Không, hoặc là càng thêm chính xác mà nói, Diễm không chỉ vì nàng tạo ra một ngọn núi vô cùng bát ngát đầy hoa sơn chi xinh đẹp này, cũng trồng đầy hoa sơn chi xinh đẹp trong lòng nàng, trồng đầy hoa sơn chi xinh đẹp với tình yêu vĩnh hằng và chờ đợi cả đời.

“Thế gian hoa có trăm ngàn, chỉ yêu duy nhất hoa sơn chi. Sơn chi đồng tâm, mãi mãi yêu, cả đời chờ đợi!” Ý cười nhu hòa trong mắt Hiên Viêm Diễm đầy thâm tình lưu luyến, môi mỏng nhẹ nhàng mở, nói ra ý nghĩa của hoa sơn chi mà tối hôm qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói cho hắn biết, khiến cho hắn khắc thật sâu vào trong lòng.

Lập tức, cổ tay trái Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng giơ lên, ống tay áo màu lam lay động cuốn theo gió, một ống sáo màu xanh biếc từ trong ống tay áo màu lam của Hiên Viên Diễm bay ra.

Ngón tay trắng nõn cầm lấy ống sáo màu xanh biếc, Hiên Viên Diễm kề ống sáo đến gần sát bên môi, một khúc sáo tựa như tiếng trời cao sơn lưu thủy (1), đại châu tiểu châu lạc ngọc bàn (2), lay động theo hương hoa sơn chi tràn ngập trong gió đêm.

(1) Cao sơn lưu thủy: Bá Nha có tài gảy đàn, Tử Kỳ có tài thưởng thức. Khi Bá Nha gảy đến đoạn miêu tả núi cao, nước chảy thì Tử Kỳ thốt lên: 'Tuyệt! Tuyệt! cao như Thái Sơn, dài như Trường Giang!'

(2) Đại châu tiểu châu lạc ngọc bàn : Mâm ngọc đâu bỗng nẩy hạt châu - một câu thơ trong bài Tỳ Bà Hành của Bạch Cư Dị

Tiếng sáo êm tai như tiếng trời, Hiên Viên Diễm lưu luyến tình yêu vĩnh hằng và chờ đợi cả đời, khiến trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vui vẻ ấm áp, khiến linh hồn Thượng Quan Ngưng Nguyệt như say như dại, hạnh phúc ngọt ngào không thể nói rõ được.

Giữa lúc Hiên Viên Diễm nhẹ tấu lên tiếng sáo nhu hòa, cánh hoa sơn chi trắng như tuyết, từng phiến từng phiến từ trên cành cây dài mảnh khảnh

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng rơi xuống, theo làn gió đêm xao động, xoay múa tại trên đỉnh đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Cánh hoa sơn chi trắng như tuyết, từ trên những cành cây dài mảnh khảnh rơi xuống ngày càng nhiều.

Cuối cùng, hàng vạn cánh hoa sơn chi trắng như tuyết, không chỉ xoay múa tại trên đỉnh đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cũng xoay múa ở tại bốn phía xung quanh bọn họ.

Được cánh hoa sơn chi trắng xinh đẹp, dệt thành một tấm lưới tình yêu trùng trùng điệp điệp vây quanh, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn ngập sắc màu xúc động, cùng với đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm tràn đầy nhu tình, yên lặng chăm chú khắc sâu lẫn nhau, lòng của bọn họ cũng không nói gì trong khi trao nhau hạnh phúc.

Hơn nửa buổi sau, Hiên Viên Diễm chậm rãi lấy ống sáo rời khỏi bờ môi, những cánh hoa sơn chi trắng như tuyết vốn đang bay múa, đều ào ào phủ kín khắp trên mặt đất.

Chỉ là, cánh hoa sơn chi trắng như tuyết ào ào phủ kín khắp trên mặt đất, lại không phải ở tình trạng lộn xộn, mà chúng lại ghép thành một đồ án* với hai khối trái tim hoàn mỹ xinh đẹp đan vào nhau.

*đồ án: hình vẽ

Mà hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giờ này khắc này đều đang đứng đối diện nhau, ở trong đồ án hình trái tim hoàn mỹ do cánh hoa sơn chi trắng như tuyết chắp ghép thành.

Sau khi cất ống sáo vào ống tay áo màu lam, Hiên Viên Diễm ngửa đầu nhìn vầng trăng sáng tinh khiết cao cao trên bầu trời xanh.

https://thuviensach.vn

Vầng trăng sáng tinh khiết trên bầu trời xanh giờ đây đã dừng lại ở chỗ này, tính kĩ ra thì giờ tý sắp qua đi, ngày mai lại sắp tới, lúc này đầu Hiên Viêm Diễm mới nhẹ rũ xuống.

Đôi mắt đen mỉm cười mị hoặc chớp chớp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng Hiên Viên Diễm tràn đầy nhu hòa nói: da.nlze.qu;ydo/nn " Nguyệt nhi, nàng ngồi ở giữa đồ án này, đừng nhúc nhích nha."

"Ừ." Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết rõ, kinh hỉ Hiên Viên Diễm cho nàng còn chưa kết thúc đâu, nhẹ nhàng gật đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa ngồi xuống trên mặt đất thì hương hoa xông vào mũi.

Ngay khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống trên mặt đất, đồng thời Hiên Viên Diễm đứng đón gió ở giữa đồ án hình trái tim, thân hình lại nhanh chóng xoay tròn, hai tay vung về phía đèn lồng lớn hoặc cao hoặc thấp treo trên cây sơn chi ở bốn phía.

Ánh nến đỏ rực trong đèn lồng lớn treo trên cây sơn chi vốn phát ra ánh sáng diễm lệ chói lọi, bị chưởng phong mạnh mẽ của Hiên Viên Diễm vung ra, trong nháy mắt toàn bộ đều bị dập tắt.

Lúc này, Hiên Viên Diễm mị hoặc nhấc lên vạt áo màu lam, cũng ngồi xuống trên mặt đất.

Dựa sát vào phía sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mười ngón của Hiên Viêm Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đan xen vào nhau, đúng lúc này môi mỏng tràn đầy tiếng cười nói: "Nguyệt nhi, tạm thời nhắm mắt lại, dinendian.lơqid]on ngẩng đầu lên đối diện với trời. Cho tới lúc trong lòng không nhanh không chậm thầm đếm đến hai mươi, mới có thể mở mắt ra nha."

https://thuviensach.vn

“Được.” Đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở một nụ cười ngọt ngào, nghe theo lời nói của Hiên Viên Diễm, nhắm đôi mắt ngọc lại, đầu ngẩng lên đối diện với bầu trời, trong lòng không nhanh không chậm thầm đếm đến hai mươi.

“ …tám, chín, mười… mười bốn, mười lăm, mười sáu…”

Ngay lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhắm mắt lại, thời điểm trong lòng không nhanh không chậm thầm đếm đến mười sáu, cát bụi trên mặt đất ở phần ngoài đồ án hình trái tim hoàn mỹ do những cánh hoa sơn chi trắng như tuyết chắp ghép thành bỗng nhiên bắt đầu nhẹ nhàng xao động.

“…hai mươi!”

Đợi đến khi trong lòng không nhanh không chậm thầm đếm đến hai mươi, dựa theo lời Hiên Viên Diễm dặn lúc trước, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn nhắm lại, bỗng chốc mở ra.

Mà khi trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt thầm đếm đến hai mươi xong, giờ tý hôm nay cũng vừa lúc trôi qua. Giờ tý hôm nay trôi qua, có nghĩa là một ngày mới lại đến.

Trên mặt đất ở phần ngoài đồ án hình trái tim hoàn mỹ do những cánh hoa sơn chi trắng như tuyết chắp ghép thành trong nháy mắt nứt ra rất nhiều khe hở nhỏ dài.

Bên trong một cái khe hở trong tổng số rất nhiều khe hở nhỏ dài, mười một đoàn pháo hoa màu đỏ bay ra. Mười một đoàn pháo hoa màu đỏ chói mắt, *dyan(lee^qu.donnn) sau khi vẽ ra một đường cong diễm lệ, dùng tốc độ nhanh như tia chớp bay vụt về phía màn trời xanh thẫm.

“Ầm”. Mười một đoàn pháo hoa màu đỏ, vốn đan quấn vào nhau ở giữa màn trời xanh thẫm, sau đó lại giống như pháo hoa, ngay giữa màn trời xanh thẫm nhanh chóng nổ ra một tiếng vang dội.

https://thuviensach.vn

“Chúc Nguyệt nhi yêu dấu của ta sinh nhật vui vẻ!”

Mười một đoàn pháo hoa màu đỏ nổ tung, hóa thành mười một chữ lớn ở giữa màn trời xanh thẫm. Mười một chữ lớn không chỉ có năm màu sắc rực rỡ, từ trên trở xuống lại hình thành một vầng trăng rằm vô cùng xinh đẹp.

Cùng lúc đó, trong tất cả khe hở nhỏ dài trên mặt đất, một màu đỏ lửa lần lượt bay lên.

Pháo hoa màu đỏ nhiều vô kể nổ thành vô số đồ án hình trăng rằm xinh đẹp ở giữa màn trời xanh thẫm, đồng thời cũng nổ thành vô số lời nói chúc mừng sinh nhật – Chúc Nguyệt nhi yêu dấu của ta sinh nhật vui vẻ!

Hóa ra, theo lời Diễm nói lúc trước, bởi vì ngày mai đến, cho nên muốn cùng nàng hảo hảo chúc mừng, chính là chúc mừng sinh nhật nàng à?

Hóa ra, theo lời Diễm nói lúc trước, còn có việc quan trọng hơn so với lấy được dược liệu khấp huyết hoa hiếm có cần phải làm, chính là đến đây chúc mừng sinh nhật cho nàng à?

Nàng ở thế kỉ hai mươi mốt, vì là một đứa cô nhi, tổ chức cũng không rõ đến cuối cùng nàng là người đã sinh ra như thế nào, vì thế ngay cái ngày đó đưa nàng tiến vào tổ chức, được quy định sẵn là sinh nhật mỗi năm một lần của nàng.

Mà cái ngày nàng tiến vào tổ chức, kỳ thật cũng chính là hôm nay. Chỉ có điều, nàng từ trước đến giờ đều cảm thấy, hôm nay cũng không phải là sinh nhật chính thức của nàng, là tổ chức định ra sinh nhật giả, cho nên nàng vốn cũng chẳng muốn trải qua.

Còn khi nàng xuyên qua tới đây, nàng cũng chưa từng hỏi qua tướng quân phụ thân Thượng Quan Hạo, hôm nay nàng sống được là nhờ lấy thân

https://thuviensach.vn

thể này, ngày ra đời của chủ nhân ban đầu rốt cuộc là thế nào, nàng cũng không rõ, cho nên nàng vốn cũng không biết ngày nào là sinh nhật mình.

Nhưng, thế gian lại sẽ có chuyện tình trùng hợp như thế? Tổ chức định ra sinh nhật giả cho nàng, lại chính là sinh nhật chủ nhân ban đầu của thân thể nàng sống nhờ này?

Đôi mắt ngọc lẳng lặng nhìn pháo hoa màu đỏ nổ vang liên tục không dứt giữa màn trời xanh thẫm, một vầng lại một vầng trăng rằm xinh đẹp được hình thành và lời chúc mừng sinh nhật với màu sắc rực rỡ thật lâu cũng không tan biến, *dyan(lee^qu.donnn) không chỉ lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt say mê, linh hồn cũng hoàn toàn say.

Toàn bộ tâm hồn Thượng Quan Ngưng Nguyệt say mê, cũng không phải vì pháo hoa rực rỡ đầy trời, hình thành lời chúc mừng sinh nhật hoàn mỹ, mà là vì pháo hoa rực rỡ đầy trời, chứa đầy tình yêu nồng đậm của Hiên Viên Diễm đối với nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ, giờ này khắc này, tất cả lời nói đều dư thừa.

Bày tỏ tốt nhất, đó là nắm chặt mười ngón tay Hiên Viên Diễm, cảm thụ thật tốt pháo hoa rực rỡ tươi đẹp nổ liên tục không dứt giữa màn trời xanh thẫm, khắc sâu vô hạn thâm tình của Hiên Viên Diễm vào trong lòng nàng.

Nhưng mà, ngay tại lúc mười ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nắm mười ngón tay thon dài của Hiên Viên Diễm chặt hơn một chút, đôi mắt ngọc cười định hưởng thụ thỏa thích pháo hoa tình yêu ngọt ngào, hạnh phúc mà Hiên Viên Diễm vì mình tạo ra ở giữa màn trời xanh thẫm thì –

Tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại đột nhiên đau thắt một hồi. Cơn đau thắt này đến rất nhanh, biến mất cũng rất nhanh. Nếu dùng giây để tính

https://thuviensach.vn

toán mà nói, tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt đau thắt nhiều nhất là một giây.

Nhưng, mặc dù chỉ có một giây, chỉ một giây tim đau thắt này, lại khiến lông mày Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tự chủ được bỗng chốc cau lại, cũng khiến hàm răng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không cách nào khắc chế run rẩy cắn một cái.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt là ai? Nếu nói về nghị lực nhẫn nại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khiêm tốn xưng thứ hai, tuyệt đối không có ai đủ tư cách xưng thứ nhất.

Nhưng, ngay cả tim đau thắt một giây, lại khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ nhăn mày, hàm răng cũng run rẩy cắn một cái. Dfienddn lieqiudoon Đủ để chứng minh, tim đau thắt chỉ một giây này, đã mang đến cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt chấn động lớn, lại khiến người hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng được.

“Nguyệt nhi, nàng … làm sao vậy?” Lúc này, tuy rằng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã cố hết sức khống chế, tim đau thắt một giây vừa rồi, đã mang đến cho mình chấn động cực lớn.

Đang kề nhau thân mật ở phía sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mười ngón tay hạnh phúc nắm chặt lấy nhau, đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm vẫn nhìn về giữa màn trời xanh thẫm, lại bỗng mơ hồ nhận ra Thượng Quan Ngưng Nguyệt không bình thường…

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 192: Mệnh Như Trăng Trong Nước

Vừa dứt lời, Hiên Viêm Diễm bỗng nhiên quay đầu lại, đôi mắt đen thoáng hiện một tia kinh ngạc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng nghênh đón ánh mắt nhìn Hiên Viêm Diễm, đầu khẽ nghiêng, đôi mắt ngọc mỉm cười mị hoặc nháy một cái, cố ý giả ngu hỏi: “Cái gì thế nào?”

“Thân thể Nguyệt nhi. . .” Tuấn mày Hiên Viêm Diễm khẽ nhíu, môi mỏng chậm rãi mở ra, nói ra khác thường mà hắn vừa nhận thấy được: “Hình như run rẩy một chút?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười một tiếng, ngón tay thon dài rời khỏi lòng bàn tay Hiên Viêm Diễm, khẽ chạm vào gò má Hiên Viêm Diễm, đôi môi đỏ mọng kiều mỵ tràn ra hai chữ: “Ngu ngốc!”

Vạt áo màu lam theo gió nhẹ phất lên, Hiên Viêm Diễm ngồi sóng vai với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay ôm lấy eo thon thả của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng co giật mở ra nói: “Ngu ngốc? Lời này thế giải thích thế nào?”

“Sở dĩ thân thể của ta phải run rẩy như thế, còn không phải do tên ngu ngốc như chàng ban tặng sao?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ dựa đầu vào lồng ngực ấm áp của Hiên Viêm Diễm, âm thanh hơi thở lưu luyến dịu dàng, phiêu dạt theo hương hoa hoa sơn chi tràn ngập trong gió đêm.

“Nếu như chàng không cho ta quá nhiều kinh hỉ, ta há có thể vui đến không kiềm chế được, vui đến mức không có cách nào khép miệng được

https://thuviensach.vn

sao? Việc vui này, không phải ngay cả thân thể của ta từ đầu đến cuối cũng vui vẻ lắc lư theo sao?”

Giọng nói ôn nhu vừa dứt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch miệng lên cười rực rỡ, thân hình được Hiên Viêm Diễm ôm trong lồng ngực ấm áp, cũng lập tức “cười” liên tiếp run run đến mấy lần.

Hiên Viêm Diễm khẽ nhấp môi, trong lòng vẫn cảm thấy có gì đó không thích hợp.

Trước kia thân thể Nguyệt nhi run rẩy, khiến hắn trong lúc mơ hồ bắt được một chút cứng ngắc thoáng hiện(ở đây chắc nói thân thể chị cứng đờ đấy ạ!). Hôm nay thân thể Nguyệt nhi run rẩy, thế nhưng hắn lại không có bắt được một chút cứng ngắc nào.

Chỉ là, đôi mắt đem xem xét khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt hớn hở được hắn ôm trong lòng.

Trong lòng Hiên Viêm Diễm không khỏi thầm lẩm bẩm: Trước kia thân thể Nguyệt nhi run rẩy, khiến hắn trong lúc mơ hồ bắt được một chút cứng ngắc kì lạ thoáng hiện qua, hắn là do hắn sinh ra ảo giác rồi?

Ngay sau đó, môi mỏng Hiên Viêm Diễm cười câu lên một đường cong mị hoặc, hai cánh tay ôm lấy thân hình mềm mại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau khi ôm chặt hơn một chút, giọng nói đầy tràn vô hạn thâm tình nói: “Nguyệt nhi vui vẻ là được rồi.”

“Được, Diễm!” Đầu ngẩng lên thật cao, đôi mắt ngọc nhiễm ý cười nhìn pháo hoa rực rỡ vẫn liên tục nổ vang không dừng giữa màn trời xanh thẳm, giọng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chứa một chút lo lắng nói: “Pháo hoa nổ lớn như vậy, có thể để lộ ra chỗ của Tụ Anh sơn trang không?”

https://thuviensach.vn

“Pháo hoa này là vì chúc mừng sinh nhật nàng, ta đã đặc biệt xử lý. Chỉ cần cách pháo hoa xa hai cây số, thì không có cách nào nghe được tiếng nổ vang dội của pháo hoa, cũng không có cách nào nhìn thấy màu pháo hoa.”

Khẽ cúi đầu, môi mỏng tràn ngập mười phần ấm áp, dịu dàng hôn lên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm tiếp tục cười nói: “Cho nên, Nguyệt nhi đừng lo lắng trong lòng, tận tình ngửi hương hoa sơn chi thơm ngát, xem pháo hoa rực rỡ đi.”

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt gối đầu dựa vào vai trái Hiên Viêm Diễm một cách thoải mái dễ chịu, liền mở miệng tràn đầy ôn nhu nói: “Diễm, chúng ta cùng nhau.”

“Ừ, chúng ta cùng nhau!” Trong đôi mắt đen của Hiên Viêm Diễm đều tràn ngập hạnh phúc, môi mỏng lại một lần nữa hôn trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lúc này đầu mới ngẩng lên đối diện với màn trời xanh thẫm.

Ầm ầm ầm --

Pháo hoa rực rỡ, tươi đẹp vô song nổ vang giữa màn trời xanh thẫm.

Vạt áo màu lam mị hoặc bay lên, mái tóc đen mềm mại như tơ lụa, một đôi giai ngẫu thân mật ôm nhaungồi trong biển hoa sơn chi hình trái tim, gió đêm từ từ xao động, ánh trăng bạc sáng chói nhàn nhạt vẩy lên, tất cả đềuđã nhiễm một chút men say ấm áp.

Nhưng mà, gió đêm nhiễm men say ấm áp, vầng trăng sáng nhiễm men say ấm áp, và trong đôi mắt Hiên Viêm Diễm cũng nhiễm men say ấm áp, ngẩng đầu thưởng thức pháo hoa rực rỡ giữa màn trời, cũng không phát hiện được một chuyện.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu thật cao, đôi mắt ngọc nhìn như đang thưởng thức pháo hoa rực rỡ, nhưng tâm tư của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thật ra lại ở trong trạng thái vô cùng rời rạc.

Lúc trước, tim đau thắt vô cùng ngắn ngủi kia, không chỉ khiến tim của nàng giống như hoàn toàn vỡ vụn trong nháy mắt, cũng khiến phủ tạng* của nàng, giống như bị vạn châm sắc bén xuyên qua.

*Phủ tạng: Đông y gọi chung những cơ quan trong nội tạng con người. Tim, gan, lá lách, phổi, thận gọi là tạng; dạ dày, đại tràng, ruột non, bàng quang gọi là phủ.

Tuy nhiên, cơn đau đớn dữ dội tới rất nhanh, mà biến mất cũng rất nhanh.

Nhưng mà, nàng lại có một loại dự cảm chẳng lành, loại dự cảm chẳng lành này, đến từ chính những lời mà Nam Cung Tuyết Y của Linh cung đã từng nói với nàng khi ở trong phủ Tả thừa tướng.

-- hoa tươi nếu như muốn sống tốt, nở rộ tư thế kiều diễm, nó phải cần ánh mặt trời che chở, mưa móc làm dịu, bùn đất bồi đắp. Nếu không. . . ngay cả hoa tươi có được sinh mệnh ngoan cường, cũng không có cách nào khỏe mạnh lớn lên, chỉ có thể rơi vào vận mệnh hoa héo hương tàn.

-- theo ta trở về Linh cung đi, ngoại giới không thích hợp với ngươi. Ở lại ngoại giới đối với ngươi có trăm hại mà không lợi. Bởi vì đến lúc đó. . . không chỉ ngươi chết, tất cả những người ngươi quý trọng, cũng sẽ khó thoát khỏi tử kiếp.

Theo tình hình lúc đó, nàng cho là lời Nam Cung Tuyết Y nói, cũng chỉ là đe dọa nàng mà thôi.

Đe dọa nàng nếu không chịu phối hợp trở về Linh cung, Thánh Đế Linh cung vô cùng tức giận như vậy, lại sẽ “không ngại phiền toái”, sai một

https://thuviensach.vn

nhóm lại một nhóm thuộc hạ Linh cung, tới cửa đòi lấy tính mạng của nàng, và đòi lấy tính mạng người thân cận nàng nhất.

Nhưng mà, cơn tim đau thắt cực kỳ quỷ dị xảy ra bất ngờ như vậy, lại làm nàng chợt cảm thấy, theo như lời Nam Cung Tuyết Y nói lúc trước, dường như lời nói đe dọa đó, thật ra còn bao hàm một tầng thâm ý khác.

Dường như lời nói đe dọa đó của Nam Cung Tuyết Y, ý tứ thực sự sẽ không phải là. . .

Nếu nàng không chịu phối hợp trở về Linh cung, cho dù Thánh Đế vô cùng tức giận, không sai một nhóm lại một nhóm thuộc hạ Linh cung, vắt óc suy nghĩ tới cửa đòi lấy tính mạng của nàng.

Cố ý để nàng ở lại ngoại giới, tính mạng lại vẫn là sẽ "ly kỳ" mà biến mất. Mà tính mạng của nàng một khi "ly kỳ" biến mất, Diễm yêu nàng như mạng như vậy, và tướng quân phụ thân tiếc nàng như mạng, nhất định. . .

Nhưng vậy cũng không đúng, nhưng nếu thật sự nói như vậy, tại sao mẫu thân lại để lại Huyết Tỳ Bà cho nàng chứ?

Mẫu thân để lại Huyết Tỳ Bà cho nàng, chính là vì phòng ngừa sau này, nàng gặp phải người Linh cung ngoan lệ tập sát (tập kích và giết), lúc sức lực không hề cân bằng, có thể thúc giục cường đại uy lực của Huyết Tỳ Bà, thành công đánh bại người của Linh cung, phải giữ lấy được tính mạng của bản thân.

Nếu người của Linh cung, không đến cửa đòi lấy tính mạng của nàng, tính mạng của nàng vẫn cứ sẽ "ly kỳ" biến mất. Mẫu thân cần gì phải tìm Huyết Tỳ Bà để lại cho nàng chứ, dù sao tử kiếp cũng khó có thể tránh khỏi mà?

Có lẽ. . . chỉ là nàng nghĩ quá nhiều rồi? Cơn đau tim xảy ra bất ngờ như vậy, mà lại chỉ lướt qua trong giây lát rồi biến mất, cũng chỉ là trong

https://thuviensach.vn

ngày thường, nàng không rèn luyện thân thể khỏe mạnh mới có thể gây ra?

Ngay lức Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu đối diện với màn trời xanh thẫm, đôi mắt ngọc nhìn như đang thưởng thức pháo hoa rực rỡ, kì thực lại đang thầm sửa lại suy nghĩ hỗn loạn trong đầu thì --

Bên ngoài năm mươi dặm, một mảnh rừng trúc xanh biếc, một dòng suối nhỏ quanh co trong veo thấy đáy.

Dưới ánh trăng bạc sáng chói bao phủ đầm đìa, một cây cầu hình vòm màu trắng bằng đá, lẳng lặng bắc ngang qua dòng suối nhỏ trong veo thấy đáy, một nam tử trẻ tuổi với phong thái tuấn dật, đang đứng ở trêncây cầu hình vòm màu trắng bằng đá.

Nam tử trẻ tuổi với phong thái tuấn dật này, cũng không ngẩng đầu nhìn vầng trăng sáng treo cao giữa màn trời xanh thẫm. Mà đầu chỉ cúi xuống thấp, nhìn bóng của vầng trăng sáng tinh khiết phản chiếu trên mặt suối ở phía dưới cây cầu hình vòm màu trắng bằng đá.

“Giờ tý đã trôi qua.” Gần nửa buổi trôi qua, nam tử trẻ tuổi nhìn vầng trăng sáng trên dòng suối trong veo, môi mỏng tràn ra âm thanh nhàn nhạt: “Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tim của ngươi, và phủ tạng của ngươi. . . chắc chắn sẽ bị đau thắt dữ dội chứ?”

Nam tử trẻ tuổi vừa dứt lời, lá trúc xanh biếc xoay tròn một hồi. Gió đêm lướt qua từng phiến lá trúc xanh, lại từ từ làm xao động mặt suối trong veo vốn tĩnh lặng, yên ả.

Dòng suối nhỏ trong veo lập tức nổi lên những gợn sóng lăn tăn, mà bóng của vầng trăng sáng tinh khiết phản chiếu trên mặt suối, ánh trăng nhìn như vẫn còn huyền ảo xinh đẹp giữa màn trời xanh thẫm, cũng trong nháy mắt vỡ tan thành những điểm nhỏ màu bạc.

https://thuviensach.vn

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nếu như ngươi cố ý ở lại ngoại giới, cùng Thụy vương Hiên Viên Diễm yêu thương lẫn nhau. Như vậy, tính mạng của ngươi cuối cùng sẽ giống như. . . vầng trăng trong nước bị gió đem khẽ phất qua này.”

Dung nhan anh tuấn phủ lên một tầng lo âu nồng đậm, đôi mắt đen của nam tử trẻ tuổi nhìn chằm chằm vầng trăng bị vỡ tan trên mặt nước, môi mỏng hơi ngừng lại một chút, rồi lại để âm thanh yếu ớt tiếp tục xao động trong gió đêm.

“Thượng Quan Ngưng Nguyệt a Thượng quan Ngưng Nguyệt, nếu mà ta làm trái với mệnh lệnh của Thánh Đế đương nhiệm, nói ra bí mật của Linh cung cho ngươi biết. Ngươi có sẽ cam tâm tình nguyện, theo ta trở về Linh cung tiếp nhận chức Thánh Đế hay không đây?”

Thời gian từng chút trôi qua, cũng không biết đến cuối cùng đã trôi qua bao lâu.

Nam tử trẻ tuổi đứng ở trên cây cầu hình vòm màu trắng bằng đá tự lầm bầm, cuối cùng mũi chân đạp lên gió đêm từ từ xao động, hoàn toàn biến mất trong rừng trúc xanh biếc. . .

Cùng lúc đó, bên trong một vực sâu vô danh, cây mây cổ xưa mọc tràn lan, thác nước phun châu bắn ngọc, đá lởm chởm kì lạ nằm ngang dọc khắp nơi --

Vách núi giống như đao chém rìu gọt, khắc ba chữ lớn rồng bay phượng múa Sinh Tử Môn, phía dưới ba chữ lớn Sinh Tử Môn đỏ tươi và u ám, là cánh cửa đá lớn đóng chặt.

Trước cửa đá lớn, mười tên nam tử trung niên mặc áo đen đứng thẳng.

Mười tên nam tử trung niên mặc áo đen, bên hông từng người không chỉ cắm một thanh trường kiếm sắc bén lạnh như băng, trên tay cũng cầm

https://thuviensach.vn

một cái ống gỗ tre nhỏ màu xám tro.

Một nam tử trung niên áo đen trong số đó, hàm răng hung tợn nghiến chặt, âm thanh vô cùng lệ sát nói: “Mẹ kiếp! Đã chờ lâu như vậy rồi, hai người kia rốt cuộc có tới hay không? Lão tử cũng đã ở ngoài cửa lớn cung điện để gió lạnh thổi hơn một canh giờ rồi.”

“Hai người kia có đến đây hay không? Khoảng cách giữa hai bờ vực sâu vạn trượng nhìn không thấy đáy đã rất xa rồi. Chúng ta không khởi động cầu xích sắt, sao bọn họ có thể qua vực sâu vạn trượng chứ?”

Một nam tử trung niên áo đen khác, lỗ mũi lạnh lùng khẽ hừ nói: “Hai người kia, hoặc là bị khoảng cách của vực sâu vạn trượng dọa mà lui, hoặc là liền nhìn vực sâu vạn trượng mà ưu sầu đấy.”

Hắn thật sự có một chút không rõ ràng, cung điện Sinh Tử Môn bị khoảng cách giữa hai bờ vực sâu vạn trượng, ngăn cách rất xa. Nếu bọn hắn không khởi động cầu xích sắt, ngay cả khi bản lĩnh của hai người kia cao cường hơn nữa, cũng tuyệt đối không có cách nào thành công đến được cung điện Sinh Tử Môn.

Tại sao môn chủ lại nói, với bản lĩnh của hai người kia, có lẽ thật sự có biện pháp vượt qua vực sâu vạn trượng.

Vì vậy liền để cho mười người bọn họ, cầm ống gỗ tre nhỏ màu xám tro trong tay, kiên nhẫn chờ ở bên ngoài cửa chính cung điện Sinh Tử Môn, tùy thời chuẩn bị triển khai hành động “nhiệt tình đón khách”?

Lại thêm một nam tử trung niên áo đen, hai mắt cười vô cùng dữ tợn, trong môi bật ra tiếng cười giễu cợt mười phần thô lỗ: “Nói không chừng. . . hai người kia ỷ mình có khinh công tuyệt đỉnh, ý đồ muốn bay qua vạn trượng sâu trượng đấy. Kết quả, liền bất hạnh rơi vào vực sâu vạn trượng, dẫn đến kết cục thịt nát xương tan vô cùng bi thảm.”

https://thuviensach.vn

Vậy mà, tiếng cười giễu cợt của tên nam tử trung niên áo đen này vừa dứt lời, một tiếng cười mị hoặc lưu luyến của nam tử trẻ tuổi, theo gió đêm từ từ xao động, nhẹ nhàng truyền vào trong tai bọn họ.

“Thật sự xin lỗi, để cho ngươi thất vọng rồi. Chúng ta ỷ mình khinh công tuyệt đỉnh, không chỉ không rời vào kết cục thịt nát xương tan vô cùng bi thảm, ngược lại không bị thương chút nào mà đến Sinh Tử Môn làm khách rồi.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 193: "Nhiệt Tình Đón Khách"

Đột nhiên xuất hiện một âm thanh cười mị hoặc cực kỳ ôn nhu.

Chỉ là, đối với mười tên nam tử trung niên áo đen cầm ống gỗ tre nhỏ màu xám tro trong tay mà nói, âm thanh theo gió đêm trong vực lướt qua tiến vào hai lỗ tai, da.nlze.qu;ydo/nn lại không phải là tiếng cười mị hoặc ôn nhu, mà là vô số cây châm như những cái gai rét lạnh chọc thủng vào lỗ tai.

Vút vút vút --

Mười tên nam tử trung niên áo đen, cũng là thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn, sắc mặt ngạc nhiên chợt biến hóa, hai mắt tràn ngập sát khí lạnh lẽo, đồng thời theo âm thanh nhìn quá.

Ngay phía trước thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn,tại vị trí ước chừng xa chín trượng, có hai bóng dáng màu lam đang lẳng lặng đứng.

Nhưng, vừa rồi thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn mới nháy mắt một cái, hai bóng dáng màu lam bỗng chốc khẽ động, liền đứng đối diện với thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn, tại vị trí ước chừng xa ba thước*.

*Một trượng bằng 10 thước, 1 thước bằng 1m

Ánh trăng bạc sáng chói tận tình vương vấn, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, mặc bộ cẩm y màu lam thêu hoa rất đẹp, dfienddn lieqiudoon gương mặt đã được dịch dung cũng rất đẹp, toàn thân lộ ra một phong thái thần vận (say mê hấp dẫn) lại càng đẹp hơn.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, vừa nhìn thấy hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, tuấn nam mỹ nữ đẹp như tiên trong họa, tâm tình của thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn, lại vô cùng không đẹp.

Xương sống sau lưng thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn không chỉ rét run, hai chân đạp trên mặt đất rét run, mà tay phải thô ráp cầm ống gỗ tre nhỏ màu xám tro còn không ngừng thấm ra mồ hôi lạnh.

Bọn họ bị gió đêm thổi hơn một canh giờ, chính là phụng mệnh lệnh của môn chủ, tiến hành hành động "đón khách vô cùng nhiệt tình " với hai người đêm khuya đến cung điện Sinh Tử Môn "làm khách" này.

Nhưng mà, khi hai người này cũng không biết dùng phương pháp gì, vậy mà thật sự nhảy qua được khoảng cách rất xa giữa hai bờ vực sâu vạn trượng này.

Sau đó, dưới tình huống mười người bọn họ không hề phát giác, hai người kia lại lặng yên không tiếng động xuất hiện ngay tại vị trí ước chừng cách xa mười người bọn họ chín trượng.

Tiếp, hai người kia lại thi triển khinh công đạt tới đỉnh cao như thế, từ vị trí ước chừng xa chín trượng, trong nháy mắt đã đến trước mặt mười người bọn họ.

Nếu mười người bọn họ còn không cảm thấy rợn cả tóc gáy, thế thì não của mười người bọn họ, nhất định là bị gió đêm từ từ xao động thổi gây ra vấn đề thật lớn.

"Các ngươi. . ." Một hộ pháp Sinh Tử Môn trong số đó, sau khi rùng mình mãnh liệt một cái, da đầu run run một trận mà hỏi: "Hai người các ngươi, rốt cuộc đã nhảy qua vực sâu vạn trượng thế nào?"

"Đương nhiên là bay qua. Chẳng lẽ. . ." Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng bắt chéo, đôi môi đỏ mọng tà mị cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi nghĩ rằng chúng ta cực khổ đào đất, lấp đầy vực sâu vạn trượng, sau đó từng bước từng bước đi qua vực sâu vạn trượng hay sao?”

“Nói bậy!” Hai con mắt của tên hộ pháp Sinh Tử Môn hỏi câu trước đó giống như gặp quỷ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nóng nảy nói: “Mặc dù khinh công của các ngươi đạt tới đỉnh cao, dieendaanleequuydonn nhưng khoảng cách giữa hai bờ vực sâu vạn trượng rất xa, cũng không có bất kỳ chỗ đạp chân nào, làm sao các ngươi có thể bay qua đây chứ?”

Lúc này, gần bờ vực sâu này, trong sơn động bí mật nào đó ở một vực sâu khác --

Sau lưng đang dựa vào vách núi lành lạnh, Huyết Thứu* chi vương Ngốc Bảo chôn đầu vào trong cánh lớn màu đỏ, đôi mắt đại bàng khép chặt con mắt mà ngủ mất, cũng không có nghe thấy câu hỏi của tên hộ pháp Sinh Tử Môn.

*Huyết Thứu: đại bàng máu

Nếu không, Huyết Thứu chi vương Ngốc Bảo nhất định vô cùng cuồng ngạo ngẩng đầu lên trời, âm thanh đại bàng vô cùng trào phúng trả lời: bay không qua? Cần bản thứu vương ngậm cổ của ngươi, dẫn ngươi bay tới bay lui gần một nghìn chuyến, để cho ngươi nghiền bay qua bay lại luôn không?

“Ta nói, cái người nào đó. . .” Đôi mày thanh tú khẽ nhíu lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: “Chúng ta là tới uống trà, cũng không phải là tới giải thích hết nghi ngờ cho ngươi. Nếu như ngươi thật sự hiếu kỳ, không ngại ngẩng đầu hỏi sao trời và trăng sáng một câu, chúng ta đến cuối cùng đã bay qua thế nào, chúng nó thấy rất rõ ràng.”

“Nhưng mà, ngươi tốt nhất vẫn đừng ngẩng đầu hỏi sao trời và trăng sáng. Ngộ nhỡ sao trời và trăng sáng từ bi, thật mở miệng giải thích hết nghi ngờ cho ngươi, sợ là đợi chúng ta làm khách xong lúc trở về. . .”

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm cúi đầu, lòng bàn tay trái chậm rãi vuốt ve năm ngón tay phải, đồng thời trong môi mỏng tràn ra âm thanh mị hoặc vừa mười phần lười biếng, Die nd da nl e q uu ydo n rồi lại xen lẫn hơi thở lạnh lẽo trào phúng nói: “Đành phải mượn dùng thi thể lạnh lẽo của ngươi một lát, làm điểm đạp chân nhảy qua vực sâu vạn trượng rồi.”

“Ngươi. . .” Nghe thấy lời Hiên Viên Diễm nói, nhất thời sắc mặt của tên hộ pháp Sinh Tử Môn đã hỏi trước đó lúc xanh lúc trắng, tay phải cầm ống gỗ tre nhỏ màu xám tro, cũng nổi lên từng đường gân xanh.

Ý tứ của lời nói của tên nam tử áo lam cao cao trước mắt này đã rất rõ ràng rồi.

Đối với hai người bọn hắn, đến cuối cùng đã bay qua vực sâu vạn trượng thế nào, xuất hiện ở bên ngoài cửa chính cung điện Sinh Tử Môn, mình vẫn không nên biết thì tốt hơn. Nếu không. . . mình sẽ trở thành một người chết.

“Các huynh đệ, khách quý đã đến, chúng ta cũng nên đón khách rồi.” Sắc mặt tên hộ pháp Sinh Tử Môn này tái xanh, trong hai con mắt bắn ra sát khí nồng đậm, âm thanh cực kỳ âm lệ nói, đồng thời cánh tay phải bỗng giơ cao lên, xiết chặt ống tre nhỏ màu xám tro trong tay, hướng về phía thân hình của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lớn lối khiêu khích Sinh Tử Môn như thế, thật coi Sinh Tử Môn của bọn họ, môn chủ Sinh Tử Môn của bọn họ là ngồi không sao?

Nói cái gì đợi làm xong khách lúc trở về? Ngươi cho rằng. . . Hai người các ngươi tới Sinh Tử Môn, sẽ còn có mệnh rời khỏi Sinh Tử Môn sao? Dfienddn lieqiudoonTối nay, hai người các ngươi không chỉ có tới mà không có về, càng sẽ chết không toàn thây.

https://thuviensach.vn

“ Sinh Tử Môn chúng ta khó có được khách quý đến chơi, vì vậy môn chủ đặc biệt dặn dò, phải lấy lễ nghi đãi khách cao nhất của Sinh Tử Môn, nghênh đón hai vị khách quý đến.”

Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, trăm miệng một lời lạnh lẽo nói, đồng thời hai chân cũng bỗng chốc nhanh như tia chớp chạy tán loạn.

Thân hình của chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn, cùng với tên hộ pháp Sinh Tử Môn đã hỏi trước đó tạo thành một thế trận vòng tròn, bao vây hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở bên trong vòng tròn.

Mà ống gỗ tre nhỏ màu xám tro vẫn được chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn nắm chặt trong tay, đều lả tả hướng về phía thân hình hai người Hiên Viêm Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt bên trong vòng tròn.

Người của Sinh Tử Môn am hiểu chế độc, bọn họ chế tạo ra trăm ngàn loại độc dược.

Bên trong ống gỗ tre nhỏ màu xám tro được mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn cầm trên tay, chứa đựng một loại dịch độc vô cùng lợi hại, là một trong những loại dịch độc của Sinh Tử Môn – dịch độc thực cốt hủ thi.

Cái gọi là dịch độc thực cốt hủ thi, da thịt chỉ cần dính phải một giọt dịch độc thực cốt hủ thi, liền sẽ nhanh chóng thối rữa.

Thời gian trong nháy mắt, da thịt người dính vào dịch độc thực cốt hủ thi, toàn thân liền sẽ biến mất hoàn toàn sạch sẽ, ngay cả một giọt máu tươi, cũng sẽ không còn lại trên thế gian.

Vào giờ phút này, một khi mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn bao hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở bên trong vòng tròn, nhấn vào cơ quan trong ống gỗ tre nhỏ màu xám tro trên tay. Thế thì, trong các lỗ hổng cực nhỏ mà tập trung dày đặc ở đầu trước của ống gỗ tre

https://thuviensach.vn

nhỏ màu xám tro sẽ bắn nhanh ra dịch độc thực cốt hủ thi giống như cơn mưa xối xả, vả lại tốc độ tập kích của dịch độc thực cốt hủ thi, cũng sẽ nhanh như gió.

Đôi mắt đen không chút để ý lướt qua ống gỗ tre nhỏ màu xám tro mà hộ pháp Sinh Tử Môn cầm trên tay, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng mị hoặc câu lên cười nói: “Lễ nghi đãi khách cao như vậy, ta thích.”

Hai cánh tay vốn đang bắt chéo liền buông lỏng ra, sau khi đưa tay vén lên một sợi tóc đen trước trán, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghênh đón ánh mắt nhìn Hiên Viên Diễm, bật lên tiếng cười xinh đẹp trả lời: “Ta cũng thích.”

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đối thoại một hồi, nếu bị một người mù đi nhầm vào hiện trường nghe được, như vậy trong đầu người mù này, nhất định sẽ hiện ra khung cảnh – Dieenndkdan/leeequhydonnn mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, trong tay đang cầm từng bó hoa tươi vô cùng xinh đẹp, trên mặt tràn đầy nụ cười nhiệt tình đứng hai bên hoan nghênh khách quý đấy.

Nhìn thấy hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lại hoàn toàn coi như không thấy dịch độc trí mạng trên tay bọn họ. Sau khi hai mắt của mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn nhanh chóng nhìn nhau, ngón cái tay phải đều giơ về phía cơ quan trong ống gỗ tre nhỏ màu xám tro, cùng nhau nhấn xuống.

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, trước khi đến cung điện Sinh Tử Môn “làm khách”, đã nuốt xuống một viên thuốc dùng máu tươi của tiểu kim chồn Cầu Cầu có thể hóa giải các loại kịch độc trên thế gian chế thành.

https://thuviensach.vn

Cho nên, cho dù dịch độc thực cốt hủ thi của Sinh Tử Môn lợi hại hơn nữa, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm mà nói, vốn không hề uy hiếp.

Chỉ là, mặc dù hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không lo lắng dịch độc thực cốt hủ thi của Sinh Tử Môn khiến da thịt bọn họ bị cắn nuốt sạch sẽ hoàn toàn, cũng rất lo lắng dịch độc thực cốt hủ thi của Sinh Tử Môn làm bẩn bộ xiêm y gấm thêu hoa xinh đẹp của bọn họ.

Hai bộ gấm y màu lam thêu hoa này, thực sự bọn hắn tốn không ít bạc mua được. Nếu bị dịch độc thực cốt hủ thi của Sinh Tử Môn làm bẩn, bọn họ còn phải tốn bạc đi mua xiêm y lần nữa.

Bạc đúng là đồ tốt, mặc dù hai người bọn họ không thiếu bạc, nhưng việc này cũng không có nghĩa là hai người bọn họ nguyện ý lãng phí bạc vô ích à?

Vì vậy, khi ngón cái tay phải của mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn ấn xuống cơ quan trong ống gỗ tre nhỏ màu xám tro, đồng thời thân hình Hiên Viên Diễm xoay tròn cực nhanh, ống tay áo màu xanh lam nhẹ nhàng phất về phía mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn.

Trong nháy mắt, hai chân Hiên Viêm Diễm xoay đủ một vòng tròn, thân hình lại lẳng lặng đứng ở nguyên tại chỗ. Còn mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, thân hình của bọn hắn cũng không có động, chỉ có ngón cái tay phải bọn họ đang động.

Nhưng, khi ngón cái tay phải bọn họ ấn xuống, chỗ ngón cái tay phải bọn họ chạm vào, lại không phải là cơ quan trong ống gỗ tre nhỏ màu xám tro, mà là lòng bàn tay thô ráp của mỗi người bọn họ.

Bởi vì, tất cả ống gỗ tre nhỏ màu xám tro được bọn họ cầm trong tay đều không thấy nữa, ống gỗ tre nhỏ màu xám tro chứa dịch độc thực cốt hủ thi đã bay, bay đến trên thảm cỏ phía sau bọn họ.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt ống gỗ tre nhỏ màu xám tro bay đến trên thảm cỏ, ống gỗ tre nhỏ màu xám tro vỡ thành từng mảnh gỗ vụn.

Dịch độc thực cốt hủ thi chảy xuôi ra ngoài, thảm hoa cỏ trên mặt đất lay động theo gió nhẹ đã không còn thấy nữa. *dyan(lee^qu.donnn) Chúng nó bất hạnh nhận xong dịch độc thực cốt hủ thi, cho nên thảm hoa cỏ vô tội đã sớm cáo biệt chốn hồng trần mà chúng nó quyến luyến rồi.

Lỗ chân lông co rút lại, cổ họng mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn khô khốc, thân hình giống như hoá đá cứng ngắc ngay tại chỗ. Hai mắt bọn họ trừng lớn, sắc mặt quả thật sovới thấy quỷ còn kinh hãi gấp trăm lần...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 194: "Lễ Phép Đáp Lễ"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ tay trái lên, để bày tay trái trắng nõn khẽ che đôi môi đỏ thắm, miễn cưỡng ngáp một cái.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngáp xong, tay trái rời khỏi bờ môi, đôi mắt ngọc khẽ chuyển, lướt qua mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, âm thanh nhu hòa cười hỏi "Nghi thức đón khách của các ngươi kết thúc rồi sao?"

Tiếng cười nhu hòa như gió xuân chơi đùa dòng suối nhỏ, thấm vào trong tai mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, da.nlze.qu;ydo/nn lại giống như hàn băng vạn năm lạnh thấu xương, khiến thân hình mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn càng cứng ngắc hơn so với trước.

Mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, không một người đáp lại lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói.

Nghi thức đón khách dĩ nhiên chưa kết thúc, kiếm vẫn còn lắng lặng treo ở hông bọn hắn, không có lao ra khỏi vỏ kiếm tắm máu. Nhưng...

Một tên nam tử áo lam với vóc dáng cao lớn kia, ống tay áo cứ vung lên nhẹ nhàng như vậy, ống gỗ tre nhỏ màu xám tro chứa dịch độc thực cốt hủ thi trong tay bọn họ, toàn bộ đều vỡ tan rơi trên thảm cỏ.

Công lực xuất thần nhập hóa như thế, đừng nói bọn họ để kiếm ra khỏi vỏ tắm máu. Sợ rằng nam tử áo lam với vóc dáng cao lớn kia lại nhẹ nhàng vung ống tay áo lên, bọn họ cũng sẽ không có cơ hội xuất kiếm ra khỏi vỏ?

https://thuviensach.vn

Ngón tay nâng lên, vén lên một sợi tóc đen theo gió bay múa bên má, lông mày phượng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mị hoặc khiêu lên, nói: "Các ngươi im lặng, là đang nói cho hai người chúng ta biết, nghi thức đón khách đã kết thúc rồi sao?"

Nhìn thấy thân hình mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn vẫn cứng ngắc chẳng khác nào bức tượng, trong môi cũng không cho người khác đáp lại một chút nào, dieendaanleequuydonn Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhún đầu vai, trong đôi mắt ngọc tràn đầy ý cười tươi đẹp nói: "Nếu nghi thức đón khách đã kết thúc, hai người chúng ta nên vào điện thưởng thức trà thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm ngậm cười, vẫn không chút để ý lướt qua ba tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang dùng thân hình ngăn trở đường đi ở phía trước, trong môi mỏng tràn ra tiếng cười ôn nhu.

"Đẩy các ngươi ra, hoặc là thi triển khinh công phóng qua từ trên đỉnh đầu các ngươi, đối với hai người chúng ta mà nói, là rất lãng phí sức lực. Đối với các ngươi mà nói, lại là một loại hành động rất không tôn trọng các ngươi. Cho nên....làm phiền, nhường đường chứ?"

Nghe thấy lời của Hiên Viên Diễm, thân hình mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang tạo thành một trận thế vòng tròn bao vây hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cuối cùng cũng động.

Nhưng mà, toàn bộ thân hình của mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn cũng không phải đang động, chỉ là bộ phận nào đó trên thân hình bọn họ đang động, mà bộ phận kia lại chính là tay phải của bọn hắn.

Tay phải của mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn đồng thời nắm chuôi kiếm bên hông. Nhưng, bọn họ cũng không có nhanh chóng rút ra trường kiếm bên trong vỏ. Lúc trước môn chủ đã từng nói với bọn họ, nếu bọn họ

https://thuviensach.vn

không thể lợi dụng được dịch độc thực cốt hủ thi, Die nd da nl e q uu ydo n thành công phá hủy kẻ địch đến hài cốt cũng không còn, vậy thì với võ công của bọn họ, cho dù mười người liên thủ cũng tuyệt đối không có cách nào đánh bại kẻ địch.

Cho nên mười người bọn họ, trước mắt chỉ có một việc phải làm, không phải một lòng một dạ đòi lấy tính mạng kẻ địch, mà là tìm mọi cách làm tiêu hao hết thể lực kẻ địch.

Nhưng vừa rồi bọn họ đã lĩnh giáo sự lợi hại của kẻ địch, vì vậy bọn họ không dám lỗ mãng rút kiếm ra khỏi vỏ.

Bọn họ đang âm thầm tự hỏi, nên dùng sức đến đâu để cầm chuôi kiếm, mới sẽ không để kẻ địch mạnh mẽ trước mắt tùy ý vung ống tay áo màu lam lên liền dễ dàng đánh rơi trường kiếm trong tay bọn họ.

Bọn họ đang âm thầm tự hỏi, nên dùng loại chiêu thức nào để tiến hành công kích mới có thể làm kẻ địch mạnh mẽ trước mắt tiêu hao hết nhiều thể lực.

“Xem ra, mười người này cảm thấy...” Đôi mắt ngọc tràn ngập ý cười xinh đẹp, lười biếng lướt qua tay phải của mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang cầm chuôi kiếm lấy tĩnh chế động, Dieenndkdan/leeequhydonnn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

“Bọn họ dùng lễ nghi đãi khách cao nhất của Sinh Tử Môn, vô cùng nhiệt tình hoan nghênh chúng ta. Nhưng hai người chúng ta lại không có lễ phép đáp lễ cho bọn họ, cho nên mười người bọn họ có chút không vui mừng.”

“Thật sự là chúng ta thất lễ.” Đôi mắt đen của Hiên Viêm Diễm nghênh đón ánh mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đầu khẽ nghiêng, môi mỏng tràn đầy nhẹ nhàng nói: “Chú trọng lễ tiết, vốn nên cần chứ sao.”

https://thuviensach.vn

Đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng khẽ nghiêng, đôi mắt ngọc tràn ngập ý cười xinh đẹp, mị hoặc nháy mắt nhìn Hiên Viên Diễm nói: “Vì không thất lễ với người, chúng ta nên nhanh chóng lễ phép đáp lại một phần lễ cho bọn họ chứ?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm bỗng nhiên cúi đầu.

Hai tay duỗi vào trong tay áo màu lam, sau khi mò đông tìm tây xong, ngón tay Hiên Viên Diễm sờ đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm giọng nói áy náy lưu luyến phiêu đãng trong gió đêm.

“Hỏng bét, lúc trước ra cửa thật sự quá vội vàng rồi, lại không mang trân bảo hiếm có gì trên người. Bằng không... đưa một chút trân bảo hiếm có cho bọn hắn, bổ sung lễ phép đáp lễ, bọn họ nhất định sẽ cảm thấy rất vui vẻ.”

Chân ngọc giẫm nhẹ trên đất, âm thanh tràn ra từ trong môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tràn đầy hơi thở cực kỳ tự trách: “Vậy phải làm sao bây giờ cho tốt? Người ta dùng lễ nghi đãi khách cao nhất vô cùng nhiệt tình nghênh đón chúng ta. Dinendian.lơqid]on Nhưng chúng ta lại không tốt, thế mà lại không có cách nào lễ phép đáp lễ, chúng ta quả thật quá đáng!”

“Đúng vậy, chúng ta quả thật quá đáng.” Trong đôi mắt Hiên Viêm Diễm hiện lên một tia “áy náy”, môi mỏng lại đang khiển trách bản thân, đồng thời lòng bàn tay trắng nõn xoa bóp cổ của mình: “Ngay cả gió đêm cũng nhìn thấy ta quá đáng, thổi quát cổ ta đau rồi đây này.”

Lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt che trán, ngửa đầu nhìn trời nói: “Nhanh nghĩ cách đi chứ? Ngộ nhỡ ngay cả ông trời cũng nhìn không nổi nữa, chờ một lát nữa phái Lôi công tới hung hăng chém chúng ta, vậy chúng ta thảm lớn rồi.”

https://thuviensach.vn

-- Đủ rồi, hai người các ngươi đừng giả vờ giả vị hát hí khúc nữa!

Trong lòng mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn gào thét ra một câu vô cùng điên cuồng dữ dội, tay phải thô ráp dùng hết toàn lực cầm chuôi kiếm cũng có dấu hiệu rục rịch muốn rút kiếm.

Toàn bộ tay phải mười người bọn họ đều gắt gao đè chuôi kiếm xuống, rất rõ ràng là mười người bọn họ chuẩn bị rút kiếm ra khỏi vỏ, thi triển hành động công kích với hai người trước mắt.

Nhưng hai người trước mắt kia lại hoàn toàn coi như không thấy hành động sắp công kích của bọn họ, vẫn còn ở trước mặt bọn họ nói nói cười cười diễn tuồng. dfienddn lieqiudoon Đây quả thực là một loại khinh thường trần trụi, vô cùng khinh thường, một chút cũng không có đặt mười người bọn họ vào trong mắt.

Kẻ địch ở trước mặt bọn họ, càng bằng chân như vại, bọn họ liền càng phập phồng không yên, càng không có niềm tin tuyệt đối đi công kích địch nhân để làm tiêu hao hết thể lực của kẻ địch!

“Có rồi!” Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu nhìn màn trời xanh thẫm, bàn tay trắng nõn bỗng nhiên vỗ vỗ trán, đôi mắt ngọc mị hoặc nháy mắt nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng nói: “Không bằng để ta bêu xấu, phổ một khúc nhạc, để lễ phép đáp lễ được chứ?”

Theo như lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt bêu xấu phổ một khúc nhạc, rốt cuộc là một khúc nhạc như thế nào, trong lòng Hiên Viên Diễm hiển nhiên cực kỳ hiểu rõ.

Nhưng mà, trong đôi mắt đen Hiên Viên Diễm phóng ra tia sáng hồn nhiên không biết gì, cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt kẻ xướng người họa nói: “Chỉ là phổ một khúc nhạc làm đáp lễ, có phải lạnh nhạt quá hay không?”

https://thuviensach.vn

“Hắn là không đâu! Một khúc nhạc này thực sự là khúc nhạc êm tai dễ nghe nhất, rung động tâm hồn nhất trong tất cả các khúc nhạc mà ta đã từng được nghe. Ta nghĩ...”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cúi đầu, ngón tay phải chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay trái trắng nõn, đồng thời trong đôi môi đỏ bật ra âm thanh cười tươi đẹp cười đầy lưu luyến: Dieenndkdan/leeequhydonnn “Nghe xong khúc nhạc thân tiên của nhân gian này, bọn họ nhất định sẽ cảm thấy đây là một phần đáp lễ tốt nhất mà bọn họ nhận được từ lúc chào đời tới nay.”

Âm thanh bật ra từ trong đôi môi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mặc dù mang theo mười phần ý cười, nhưng thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn lại cự tuyệt mười phần ý cười trong âm thanh này, ngửi thấy một chút mùi máu tươi giống như đến từ địa ngục u ám.

Trong đó, chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn vẫn đang liều mạng kiềm chế cảm xúc sốt ruột bất an, chờ đợi một thời cơ tốt nhất, rút trường kiếm sắc bén từ bên trong vỏ ra, bắt đầu tấn công kẻ địch với tốc độ nhanh nhất một cách vô cùng tàn nhẫn.

Vậy mà, một tên hộ pháp Sinh Tử Môn trong đó, thân hình cũng đang ở ngay phía trước chắn ngang hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lại không thể tiếp tục bình tĩnh được nữa.

Hắn sợ bản thân nếu như không nhanh chóng rút kiếm ra khỏi vỏ, sợ rằng sẽ bị thái độ nói nói cười cười tự nhiên của hai kẻ địch trước mắt này tiêu diệt mất dũng khí rút kiếm ra khỏi vỏ vô cùng có hạn này của hắn.

Vì vậy, thân hình tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang ở ngay phía trước chắn ngang hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, dinendian.lơqid]on hàm răng bỗng nhiên cắn chặt, tay phải thô ráp lấy tốc độ như tia chớp, rút ra trường kiếm bên trong vỏ.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc tên hộ pháp Sinh Tử Môn rút kiếm ra khỏi vỏ thì trong nháy mắt --

Ngón tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng nhanh chóng động, không phải tiếp tục vuốt ve lòng bàn tay trái trắng nõn nữa, mà là vô cùng nhanh chóng duỗi tay vào dò tìm trong tay áo màu lam thêu hoa.

Keng - một âm thanh vang lên, tên hộ pháp Sinh Tử Môn rút kiếm ra khỏi vỏ, đầu lập tức cúi xuống.

Hai mắt trừng nhìn về tay phải mình rút kiếm, đồng thời mồ hôi hột lớn bằng hạt đậu bắt đầu rơi từng giọt từng giọt từ trên khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy của hắn theo gió đêm xao động đến trên mặt đất.

Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, hai mắt cũng đều đồng loạt trừng nhìn tay phải tên hộ pháp Sinh Tử Môn bởi vì thiếu kiên nhẫn nên mới rút kiếm ra khỏi vỏ.

“Hí --” Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, sau khi chóp mũi hít mạnh một ngụm khí lạnh, mặc dù tay phải bọn họ còn nắm chuôi kiếm bên hông, nhưng thân hình lại không có cách nào kiềm chế được run rẩy.

Hóa ra, ngay lúc tay phải tên hộ pháp Sinh Tử Môn rốt cuộc cũng thiếu kiên nhẫn kia vừa mới rút trường kiếm từ bên trong vỏ ra một nửa thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại dùng một tốc độ nhanh đến nỗi khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, ném ra một đoạndây thép nhỏ dài màu bạc.

Thập đại hộ pháp Sinh Tử Môn dường như cảm thấy tia sáng màu bạc chợt hiện đến trước mắt, đợi đến khi bọn hắn còn chưa kịp lấy lại tinh thần, dfienddn lieqiudoondây thép màu bạc đã giống như một dây lụa mềm mại, quấn quanh cổ tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Mà tay phải tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang rút kiếm chỉ cầm một thanh chuôi kiếm ngắn ngủn, còn phần thân kiếm dài băng lãnh dưới thanh chuôi kiếm ngắn ngủn lại không thấy đâu.

Thân kiếm dài đi đâu? Nó bị dây thép màu bạc mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném ra va chạm, vẫn còn ở bên trong vỏ kiếm băng lãnh bên hông tên hộ pháp Sinh Tử Môn, hoàn toàn tách ra với thanh chuôi kiếm ngắn ngủn.

Hóa ra, lúc khi tiếng keng vang lên, đó là âm thanh sau khi thân kiếm dài tách rời thanh chuôi kiếm ngắn ngủn tách, rơi xuống vào trong vỏ kiếm băng lãnh.

Trong tay áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn chứa vũ khí công kích, chính là sợi tơ hồng dài khâu Tú Hoa Châm (kiểu như sợi dây chỉ khâu kim ấy, nhưng cất dưới ống tay áo bung ra rồi có thể rút lại).

Nhưng thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong đã từng nhìn thấy nàng sử dụng tơ hồng khâu châm công kích người, cho nên nàng liền đổi sợi tơ hồng dài khâu Tú Hoa Châm thành một cây dây thép nhỏ dài màu bạc.

Vì không để lộ ra thân phận thật sự, dẫn đến sau này lúc đi Tây Thần quốc và Bắc Dực quốc lấy thuốc, tránh tăng thêm nhiều phiền phức không thể tránh khỏi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ thay thế vũ khí tơ hồng khâu châm, cũng đã tháo xuống nhẫn Huyền Băng Thiết vô địch không gì thắng nổi ở ngón giữa, cùng với vòng tay Huyền Băng Thiết vô địch không gì phá nổi trên cổ tay.

Cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ giơ lên, dây thép màu bạc lần nữa lấy một loại tốc độ nhanh như gió không thể tưởng tượng nổi,

https://thuviensach.vn

dfienddn lieqiudoon bắn về phía trước mặt tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang cầm chuôi kiến ngắn ngủn trong tay phải.

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang cầm chuôi kiến ngắn ngủn trong tay phải đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước đó dùng dây thép màu bạc cắt kiếm với tốc độ quỷ dị làm cho thân thể hoàn toàn kinh sợ ngây ngốc ngay tại chỗ.

Nhìn thấy dây thép màu bạc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại một lần nữa bắn tập kích tới trước mặt mình, hắn thật ra rất muốn lắc mình tránh né, nhưng hắn lại không biết nên tránh đến chỗ nào mới an toàn.

Bởi vì tốc độ tập kích của cây dây thép màu bạc này thật sự quá nhanh, nhanh đến làm hắn khó có thể tin được. Mục tiêu tập kích của cây dây thép màu bạc cũng thật sự quá quỷ dị. Quỷ dị đến nỗi khiến hắn hoàn toàn không cách nào suy nghĩ được, dây thép màu bạc đến cuối cùng là từ phương hướng nào đánh tới, dây thép màu bạc lại đến cuối cùng sẽ công kích bộ phận nào trên thân thể hắn?

Cho đến khi một tiếng xương vỡ vụn vô cùng thanh thúy, lãnh lẽo vang lên trong gió đêm xao động. Cho đến khi một chút cảm giác đau đớn khoan tim xoắn phổi từ dưới hàm trong nháy mắt lan tràn đến cả trên khuôn mặt.

Hắn rốt cuộc cũng biết cây dây thép màu bạc nhỏ dài của kẻ địch, là công kích bộ phận nào trên thân thể hắn rồi. Cây dây thép màu bạc nhỏ dài này lạnh lẽo cắm xuyên qua cằm của hắn.

Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại nhìn thấy máu tươi cực kỳ thê lương, từng giọt từng giọt từ trên cằm đồng bạn rơi xuống. Ở trên cổ áo đồng bạn, tạo thành một đoàn lại một đoàn, giống như ngọn lửa hừng hực thiêu đốt. Bọn họ bỗng nhiên rút trường kiếm sắc bén ra khỏi vỏ kiếm bên hông.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, hai chân di chuyển nhanh như tia chớp, chuẩn bị cầm trường kiếm sắc bén trong tay, Dieenndkdan/leeequhydonnn cùng nhau đâm mũi kiếm vào trong thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì trong nháy mắt - ống tay áo thêu hoa màu lam của Hiên Viên Diễm, không một chút để ý nhẹ nhàng phất qua.

Trường kiếm trong tay chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, toàn bộ đều cuốn bay ra ngoài, rơi vào trên mặt đất trong gió đêm xao động. Toàn bộ thân hình của chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn cũng đều bay ra ngoài, nặng nề rơi đập vào trên mặt đất trong gió đêm xao động.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xem như không nhìn thấy thân hình chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn rơi xuống đất.

Đầu khẽ nghiêng, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn ngập ý cười yêu mị, sau khi dây thép màu bạc quấn quanh trên cổ tay phải trắng nõn, ngón tay nàng thon thon lại chậm rãi kéo lấy dây thép màu bạc.

Âm thanh xương cốt vỡ vụn thanh thúy, từ bên trong cằm tên hộ pháp Sinh Tử Môn duy nhất đang đứng đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt kia, vô cùng có tiết tấu nhẹ nhàng truyền ra.

Xương cốt bên trong cằm, bị dây thép màu bạc chậm rãi ma sát cắt rách, khiến tên hộ pháp Sinh Tử Môn có cằm bị dây thép màu bạc lạnh lẽo xỏ xuyên qua, rất muốn gào thét ra âm thanh cực kỳ thê lương.

Nhưng hắn phải liều mạng mà nhẫn nại, mặc dù hắn đau đến linh hồn gần như sắp thoát khỏi thân thể, hắn tuyệt đối cũng không thể gào thét ra âm thanh đau đớn, bởi vì hắn là người Sinh Tử Môn.

Người của Sinh Tử Môn gặp phải kẻ địch cường đại, có thể vô cùng ngạo khí chết ở trên tay kẻ địch, cũng không thể ở trước mặt kẻ địch, phát ra tiếng gào yếu đuối mất hết cốt khí.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon, vẫm chậm rãi kéo lấy dây thép màu bạc như cũ, khiến âm thanh xương hàm vỡ vụn thanh thúy càng thêm có tiết tấu từ từ vang vọng trong gió đêm (đọc có hơi khó hiểu, mình giải thích là thế này: Die nd da nl e q uu ydo n đoạn dây thép trong tay áo Nguyệt tỷ rất dài, bắn ra một đầu cắm vào tên hộ pháp, đầu kia Nguyệt tỷ vẫn giữ quấn trên cổ tay kéo kéo, lúc đầu edit lại tưởng bắn ra châm nhưng đọc kĩ lại hóa ra là đoạn dây!!!).

Nhưng mà, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng khép lại, trong môi cũng bật ra tiếng cười mị hoặc vui vẻ và hưởng thụ: “Tiếng máu tươi chảy xuống, cùng với tiếng xương cốt vỡ vụn, thật là một khúc nhạc cực kỳ dễ nghe, rung động tâm hồn nhất thế gian. Một phần lễ phép đáp lễ này của ta, các ngươi có hài lòng không?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 195: Ma Quỷ Trong Ma Quỷ

Mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn không có lên tiếng đáp lại, cũng không dám lên tiếng đáp lại.

Tiếng máu tươi chảy xuống, cùng với tiếng xương cốt vỡ vụn, thật là một khúc nhạc cực kỳ dễ nghe, rung động tâm hồn nhất thế gian? Được rồi, bọn họ thừa nhận những lời này không có sai.

Khi khúc nhạc này là do bọn hắn tấu lên từ trên người khác -- bọn họ cũng sẽ cảm thấy khúc nhạc này, giống như tiên khúc trên trời, có thể làm cả người bọn hắn cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Nhưng lúc khúc nhạc này là người khác tấu lên từ trên người bọn họ, hoặc là từ trên người đồng bạn của bọn họ -- Die nd da nl e q uu ydo n như vậy khúc nhạc này, liền không thuộc về tiên khúc trên trời nữa rồi.

Một khúc nhạc này là quỷ khúc, quỷ khúc đến từ âm tào địa phủ, xen lẫn tiếng cười nhạo khe khẽ của Hắc Bạch Vô Thường, tay Mạnh bà nâng chén canh tuyệt tình cười âm hiểm, Diêm vương ngục tối cười tàn khốc.

Thân hình chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn rơi xuống đất, đầu cúi thấp xuống.

Bọn họ rất muốn giải cứu đồng bạn thoát khỏi bể khổ, nhưng bọn họ cũng không có sức giải cứu. Đừng nói không có sức giải cứu đồng bạn thoát khỏi bể khổ, ngay cả từ trên mặt đất đứng dậy, bọn họ cũng không thể làm được.

https://thuviensach.vn

Tên nam tử áo lam cao lớn, mặc dù chỉ khẽ vung ống tay áo thêu hoa, khiến thân hình bọn hắn nặng nề rơi xuống, cũng không có để cho bọn họ bị chút nội thương nào xâm nhập vào thân thể.

Nhưng tình hình bây giờ, lại khiến trong lòng bọn hắn hiểu rất rõ ràng.

Một khi bọn họ cố gắng từ trên mặt đất đứng dậy, tên nam tử áo lam cao lớn sẽ lần nữa khẽ vung ống tay áo thêu hoa, "ban thưởng" vận mệnh nặng nề rơi xuống mặt đất cho thân thể bọn họ.

Nếu biết rõ hai chân không cách nào thành công đứng trên đất, bọn họ cần gì phải ngu xuẩn đi thử đây? Như vậy... chỉ sẽ làm thể diện của môn chủ Sinh Tử Môn bọn họ hoàn toàn không có ánh sáng.

Về phần tên hộ pháp Sinh Tử Môn hai chân đang đứng trên đất, cắm bị dây thép của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắm vào bên trong xương nghiễm nhiên trở thành dây đàn, da.nlze.qu;ydo/nn tận tình khảy ra khúc nhạc "tiếng trời", đầu của hắn cũng cúi thấp xuống, hàm răng gắt gao cắn môi.

Có điều, tay phải nắm chặt chuôi kiếm ngắn ngủn, lại bỗng nhiên giơ cao.

Chẳng qua, chuôi kiếm ngắn ngủn trên tay phải hắn tập kích đến chỗ, cũng không phải là trái tim của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phía đối diện, mà là chính trái tim hắn.

Từ lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn ra dây thép màu bạc với tốc độ quỷ dị, trong lòng tên hộ pháp Sinh Tử Môn rõ ràng biết, hắn nếu muốn dùng chuôi kiếm ngắn ngủn công kích, hung hăng xuyên qua trái tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ sợ cũng chỉ là phí công.

Người của Sinh Tử Môn thà nhận lấy cái chết, tuyệt không chịu nhục.

https://thuviensach.vn

Hắn mặc dù không cách nào dùng chuôi kiếm ngắn ngủn, hung hăng xuyên qua trái tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nhưng hắn có thể dùng chuôi kiếm ngắn ngủn, hung hăng xuyên qua tim hắn.

Nhìn thấy tên hộ pháp Sinh Tử Môn, không muốn chịu đựng tiếng tấu cầm khuất nhục mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt "ban cho", giơ cao chuôi kiếm ngắn ngủn trong tay phải lên, lựa chọ hành động tự sát bi tráng.

Hai cánh tay lười biếng đan vào nhau, dáng vẻ Hiên Viên Diễm không lo lắng thưởng thức vở kịch, ý cười mị hoặc trong đôi mắt đen càng đẹp hơn.

Hiên Viên Diễm cũng không có trong nháy mắt đánh rơi chuôi kiếm ngắn ngủn trong tay tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang đâm về tim này. Dieenndkdan/leeequhydonnn Nguyệt nhi đang chơi đùa rất vui, nàng há lại sẽ cho phép người khiêu khích nàng, dễ dàng thoát khỏi bể khổ đây?

Chỉ có người khiêu khích Nguyệt nhi, mới có thể sâu sắc cảm nhận được -- nếu muốn tự sát tính mạng, thành công thoát khỏi bể khổ đau đớn, là một việc khó khăn dường nào.

Môn chủ, thứ cho thuộc hạ không có năng lực phục vụ tốt cho người rồi!

Nhưng không, ngay tại lúc tên hộ pháp Sinh Tử Môn cầm chuôi kiếm ngắn ngủn nhắm ngay vào trong ngực bản thân, sau khi từ đáy lòng phát ra một tiếng hô hào rồi đâm chuôi kiếm ngắn ngủn vào trong ngực bản thân thì trong nháy mắt --

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon vẫn chậm rãi lôi kéo dây thép màu bạc như cũ, khiến tiếng đầu khớp xương vỡ vụn lãnh lẽo tấu lên trong gió đêm, đôi mắt ngọc vốn mị hoặc khép lại, bỗng chốc mở ra.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nếu nhanh chóng rút dây thép màu bạc ra khỏi cằm tên hộ pháp Sinh Tử Môn này, sau đó dùng dây thép màu bạc đánh bay chuôi kiếm ngắn ngủn trên tay phải tên hộ pháp Sinh Tử Môn với ý đồ dùng để tự sát tính mạng, quả thật chính là dễ dàng.

Nhưng, một khúc ca " tiếng trời tuyệt mĩ" đổ máu vỡ xương này, hôm nay nàng khảy đàn rất hăng say nha.

Nàng cũng không muốn bởi vì dây thép màu bạc đột nhiên rút ra, mà dẫn đến một khúc ca tiếng trời "tuyệt mĩ " xuất hiện đoạn âm tỳ vết nào phá hư nhã hứng.

Cho nên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có để cho dây thép màu bạc rút ra khỏi cằm, chỉ là đầu hơi lắc trái lắc phải dao động theo gió, từ đôi môi đỏ cũng bật ra tiếng cười mười phần giễu cợt.

"Chậc chậc chậc... Không có sức đối địch, tự sát tính mạng, là hành vi hèn nhát. Hóa ra môn chủ Sinh Tử Môn uy hiếp giang hồ, dieendaanleequuydonn chẳng qua là một tên hèn nhát trong hèn nhát, nếu không hắn sao có thể hết lòng dạy dỗ ra thuộc hạ hèn nhát một khi không có sức đối địch, sẽ tự sát tính mạng đây?"

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn đã để chuôi kiếm ngắn ngủn đâm rách xiêm y màu đen và tầng ngoài da thịt. Vừa mới chuẩn bị đâm chuôi kiếm ngắn vào trong da thịt, xuyên qua tim bên trong tầng da thịt, lại bỗng nhiên dừng cử động tự sát.

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn có ý đồ tự sát, từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên vô cùng sâu sắc thể nghiệm được -- cái gì gọi là chân chính muốn sống không được, muốn chết không xong.

Với tốc độ quỷ dị của tên nam tử áo lam thấp hơn này dùng để bắn ra dây thép màu bạc, muốn đòi lấy tính mạng của hắn cũng không khó. Nhưng

https://thuviensach.vn

nàng cố tình không đòi lấy tính mạng của hắn, chỉ là dùng dây thép màu bạc, chậm rãi mài cắt xương cốt bên trong cằm hắn.

Rất rõ ràng, nàng là khiến cho hắn vô lực phản kháng, từ từ mặc cho hắn nếm thử tư vị khuất nhục.

Bản thân muốn tự sát, chính là không muốn chịu đựng khuất nhục mặc người chém giết còn đau đớn hơn so với xương cốt bên trong cằm từng chút từng chút vỡ vụn.

Nhưng tên nam tử áo lam thấp hơn này, lại chỉ dùng lời nói bật ra từ trong môi, lại dễ dàng bóp chết ý niệm tự sát của hắn.

-- không có sức đối địch, tự sát tính mạng, là hành vi hèn nhát!

Tên nam tử áo lam thấp hơn vừa nói ra lời này, hắn nếu còn lựa chọn tự sát tính mạng, mặc dù bản thân thành công thoát khỏi bể khổ khuất nhục, nhưng lại sẽ làm cả Sinh Tử Môn lâm vào bể khổ khuất nhục.

Bởi vì, người chết không có cách nào mở miệng, tới phản bác lời giễu cợt của tên nam tử áo lam thấp hơn này.

Hắn một khi thành người chết, liền chẳng khác nào chấp nhận môn chủ bọn họ, là hèn nhát trong hèn nhát, cho nên mới hết lòng dạy dỗ ra thuộc hạ hèn nhát như bọn họ vậy, không có sức đối địch sẽ tự sát tính mạng.

Cho nên, giờ khắc này, hắn tuyệt đối không thể tự sát tính mạng. Hắn chỉ có dừng lại hành động tự sát tính mạng, mới phải phản bác tốt nhất có lực nhất đối với lời giễu cợt của tên nam tử áo lam thấp hơn này.

Bỗng chốc, tên hộ pháp Sinh Tử Môn nhanh chóng rút rachuôi kiếm ngắn ngủn nhuốm máu đã đâm vào xiêm y màu đen và tầng da thịt bên trong, ném xuống dưới chân tới trên mặt đất lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc tên hộ pháp Sinh Tử Môn đã dừng lại hành động ngạo khí tự sát tính mạng, phản bác lời giễu cợt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, gân xanh nổi lên trên trán, hắn trừng mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dfienddn lieqiudoon chuẩn bị tiếp tục chịu đựng dây thép màu bạc chậm rãi mài cắt xương cốt bên trong cằm, mang đến cơn đau kịch liệt dữ dội thì --

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon, mặc dù không có lấy dây thép màu bạc, rời khỏi cằm tên hộ pháp Sinh Tử Môn, nhưng lại ngưng động tác kéo lấy dây thép màu bạc.

Đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nghiêng, đôi mắt ngọc tràn ngập ý cười xinh đẹp, mị hoặc chớp chớp với tên hộ pháp Sinh Tử Môn phía đối diện, mở miệng chậm rãi cười nói: “Này! Tiên khúc trên trời để lễ phép đáp lễ với ngươi, ta đã phổ tấu xong rồi.”

Trong miệng tên hộ pháp Sinh Tử Môn không có đáp lại, trong lòng lại là lạnh lùng trả lời nói -- bởi vì phổ tấu khúc nhạc xong rồi, cho nên liền chuẩn bị tự tay đòi lấy tính mạng của ta rồi hả?

“Hóa ra...” Đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại một lần nữa mị hoặc chớp chớp, trong đôi môi đỏ bật ra tiếng cười “bừng tỉnh hiểu ra” nhu hòa: “Người Sinh Tử Môn không phải người hèn nhát, mà là một con heo vô cùng ngu xuẩn!”

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon, mặc dù ngưng kéo dây thép màu bạc, nhưng quấn quanh trên tay sớm đã đau nhức, nhưng không có vì vậy mà sinh ra một chút yếu ớt nào.

Toàn thân hộ pháp Sinh Tử Môn bị cơn đau nhức lan tràn, móng tay khảm thật sâu vào lòng bàn tay, nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt giễu cợt hắn *dyan(lee^qu.donnn) “là một con heo ngu ngốc”, hàm răng và đôi môi đồng thời run rẩy rống hỏi: “Ngươi có ý tứ gì?”

https://thuviensach.vn

“Không phải đã nói rồi sao? Tiên khúc trên trời để lễ phép đáp lễ với ngươi, ta đã phổ tấu xong rồi. Tiên khúc trên trời nếu như đã phổ tấu xong, máu tươi và xương cốt của cẳm ngươi, đối với ta cũng không hề có tác dụng nữa rồi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu phượng mày, hình như cảm thấy không còn gì để nói với tên hộ pháp Sinh Tử Môn ngu xuẩn này: “ Ngón tay ta phổ nhạc phổ có chút nhức mỏi, nhất thời không tiện rút dây thép màu bạc từ bên trong cẳm ngươi ra. Ngươi... không thể tốt bụng giúp đỡ một tay, chủ động rút dây thép màu bạc từ bên trong cẳm ngươi ra sao?”

“Hì hì --” Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm ở một bên ôm cánh tay thưởng thức vở kịch, vốn nghĩ muốn “từ bi” mà nín cười.

Thế nhưng, lời nói bật ra từ trong miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại làm Hiên Viên Diễm bây giờ không có biện pháp nín cười. Cho nên, Hiên Viên Diễm sợ kìm nén sẽ bị nội thương, mới bật ra tiếng cười vô cùng sâu sắc từ trong môi mỏng.

Hiên Viên Diễm cúi đầu, môi mỏng câu lên cười khúc khích. Nhưng trong chớp mắt, mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn lại có một loại kích động muốn ngửa đầu gào khóc thật lớn.

Sau khi dùng dây thép màu bạc hung hăng hành hạ người một phen, lại vẫn khiến người chịu hành hạ đau đớn, thảm thương tốt bụng giúp đỡ một tay, chủ động rút dây thép màu bạc ra khỏi cẳm?

Ông trời ơi, đất ơi! Đến cuối cùng Sinh Tử Môn bọn họ... Sinh Tử Môn bọn họ gặp phải người nào vậy?

Rất nhanh, mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn rốt cuộc cũng biết người Sinh Tử Môn bọn họ gặp phải, thì ra vốn cũng không phải là người. Là một

https://thuviensach.vn

ma quỷ, hơn nữa còn không phải một ma quỷ bình thường, quả thật chính là ma quỷ trong ma quỷ!

Bởi vì, đợi cằm bị dây thép màu bạc xỏ xuyên qua, thân hình tên hộ pháp Sinh Tử Môn chịu đựng đau nhức, tay phải chậm rãi đưa về phía dưới cằm mình, rút dây thép màu bạc từ bên trong cằm ra thì trong nháy mắt --

“Đa tạ hỗ trợ của ngươi, chủ động rút dây thép màu bạc ra khỏi cằm ngươi. Ngươi có lòng tốt như vậy, cũng đừng vội vã trả dây thép màu bạc lại cho ta, Dieenndkdan/leeequhydonnn lại giúp ta một chuyện chứ? Lấy dây thép màu bạc này lần lượt đưa vào bên trong cằm của chín tên đồng bạn của ngươi đi.”

Đầu khẽ nghiêng, trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứa đầy ý cười tươi đẹp, âm thanh càng thêm dịu dàng lễ độ, khẽ lay động theo chiều gió từ từ xao động tại vực sâu trong gió đêm.

“Mặc dù ngươi nhận được tiên khúc trên trời mà ta lễ phép đáp lễ với ngươi, nhưng chín tên đồng bạn của ngươi còn chưa có nhận được tiên khúc trên trời của ta đấy. Tất cả mười người các ngươi đều vô cùng nhiệt tình hoan nghênh ta, ta lễ phép đáp lễ như vậy, tất nhiên cũng không nên nặng bên này nhẹ bên kia được, không phải sao?”

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn rút dây thép màu bạc nhuốn máu ra khỏi cằm, thân thể tuy bị đau đớn dữ dội, nhưng trong đôi mắt đen của hắn lại vẫn còn lưu lại một chút kiên quyết.

Nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, trong đôi mắt tên hộ pháp Sinh Tử Môn này, kiên quyết vốn còn lưu lại đều biến mất hầu như không còn, trong đôi mắt đen tràn ngập ngoài trừ sợ hãi, còn là... sợ hãi!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 196: Thần Kinh Sụp Đổ

Ma quỷ, nam tử áo lam thấp hơn này, nhất định là ma quỷ tới từ địa ngục, ma quỷ trong ma quỷ!

Bởi vì chỉ có ma quỷ trong ma quỷ, mới có thể có loại lực lượng kinh khủng này -- chỉ mở miệng nói một câu thôi, là có thể dọa người sởn gai ốc, hồn bay phách tán.

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn rút dây thép màu bạc khỏi cằm, từng giọt từng giọt mồ hôi to như đậu nành, từ trên sống mũi tái nhợt rơi xuống, dung hợp với máu tươi chỗ cằm thành một dòng máu đỏ thê lương.

Gió đêm trong vực sâu nhẹ nhàng phất vào mặt, mồ hôi dung hòa với giọt máu thành dòng máu đỏ thê lương, chậm rãi chảy xuôi dọc theo cổ tên hộ pháp Sinh Tử Môn, nhiễm đỏ vạt áo trước của tên hộ pháp Sinh Tử Môn.

Thân thể chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại nằm sát đất, trên gương mặt giống như tro tàn, cũng tụ tập vô số giọt mồ hôi như hạt đậu.

Nam tử áo lam thấp hơn, tự tay dùng dây thép màu bạc, xỏ xuyên qua cằm của bọn hắn thì cũng thôi đi. Nhưng hắn lại không tự mình động thủ, Die nd da nl e q uu ydo n mà để cho đồng bạn của bọn họ tình như huynh đệ tới động thủ, hắn... thật là độc ác!

Nhìn thấy tên hộ pháp Sinh Tử Môn ở phía đối diện, tay phải chỉ nắm dây thép màu bạc, hai chân lại cũng không có một chút dấu hiệu di động.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, đôi môi đỏ mọng cười nói: “Xem ra... Hắn không quá nguyện ý giúp ta cắm dây thép màu bạc vào bên trong cằm của đồng bạn hắn.”

Đôi mắt đen Hiên Viên Diễm nghênh đón ánh mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lập tức mở miệng nói tiếp: “Có lẽ hắn cũng không phải là không muốn đâu? Hắn chỉ không biết sau khi cắm dây thép màu bạc vào bên trong cằm của đồng bạn, dieendaanleequuydonn làm thế nào mới có thể khiến xương cốt chỗ cằm, tấu lên một khúc nhạc trời dễ nghe! Dù sao.....”

Tiếng nói của Hiên Viên Diễm hơi ngừng lại, lười biếng duỗi thắt lưng, môi mỏng tiếp tục chậm rãi nói: “Dù sao, phổ nhạc cũng cần thiên phú. Hắn không có thiên phú lấy xương trắng làm dây cầm, phổ ra tiên âm, nàng cũng không nên làm người khác khó chịu.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai một cái đầu, đôi mắt ngọc lại một lần nữa cười nhìn tên hộ pháp Sinh Tử Môn phía đối diện.

Đầu khẽ nghiêng, từ trong môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt bật ra lời nói ôn nhu mị hoặc: “Này, thả đoạn dây bạc trên tay phải ngươi ra đi! Mức độ tê dại của ngón tay ta, đã yếu đi không ít. Ta nghĩ... mặc dù không cần sự hỗ trợ của ngươi, ta cũng có thể một mình phổ nhạc là được rồi.”

Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, tay phải tên hộ pháp Sinh Tử Môn, không chỉ không buông ra dây thép màu bạc, ngược lại còn cầm dây thép màu bạc chặt hơn một chút.

Rất dễ nhận thấy, hắn đã thử cái cảm giác xương cằm bị vỡ vụn đó, hắn không muốn chín tên đồng bạn tình như huynh đệ của hắn nếm thử sự đau đớn kịch liệt như khoan tim đâm phổi đó.

Nhưng hắn lại biết rõ ràng, với bản lĩnh có hạn của bản thân hắn, vốn không có cách nào đoạt lấy tính mạng của hai người nam tử áo lam này, để

https://thuviensach.vn

hóa giải bể khổ đau đớn mà những đồng bạn sắp gặp.

Cho nên, hắn chỉ có thể nắm đoạn dây thép màu bạc trong tay phải chặt hơn một chút. Dùng cái cách hết sức phí công này, da.nlze.qu;ydo/nn để biểu lộ ý niệm có lòng nhưng không đủ lực bảo hộ với chín tên đồng bạn tình như huynh đệ của hắn.

Cảm nhận được tên hộ pháp Sinh Tử Môn ở phía đối diện dùng tay phải gắt gao nắm chặt một đầu đoạn dây thép màu bạc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhướn mày, ý cười chứa đầy trong mắt ngọc càng đẹp hơn, nói: “Xem ra... ngươi đã nảy sinh ra tình cảm vô cùng sâu đậm với dây thép màu bạc này.”

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ cần khảy nhẹ, khiến một đầu dây thép màu bạc, bay ra khỏi lòng bàn tay phải của tên hộ pháp Sinh Tử Môn, dễ dàng như bẻ lấy một cành cây vậy.

Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có khiến một đầu dây thép màu bạc, bay ra khỏi lòng bàn tay phải của tên hộ pháp Sinh Tử Môn.

“Được rồi, con người của ta từ trước đến giờ đều rất hào phóng! Ngươi đã nảy sinh ra tình cảm vô cùng sâu đậm với dây thép màu bạc này, không nỡ trả nó lại cho ta, vậy ta liền đưa nó cho ngươi.”

Tiếng cười dịu dàng vừa dứt, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon lười biếng thả ra, khiến một đầu dây thép màu bạc, từ trên ngón tay thon thon rơi vào trên mặt đất trong gió đêm xao động.

“Dù sao, dây thép màu bạc trong tay áo ta rất nhiều, mặc dù hào phóng tặng ngươi một đoạn dây thép màu bạc...”

Cúi đầu, ngón tay thon thon lại duỗi vào trong tay áo màu lam, đôi môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đỏ mọng câu lên một đường cong ma mị

https://thuviensach.vn

nói: dinendian.lơqid]on “Cũng không lo không có đoạn dây thép màu bạc khác để phổ tấu một khúc nhạc trời.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, chín dây thép màu bạc từ trong tay áo màu lam của nàng, giống như chín con rắn màu bạc phát sáng lấp lánh, nhanh chóng bay ra với tốc độ sấm chớp.

Cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt trắng nõn bỗng giơ lên, chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang nằm vật trên mặt đất lạnh lẽo tại các vị trí khác nhau đột nhiên cảm thấy một đạo tia sáng màu bạc chói mắt đánh úp tới trước mặt.

Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn đang nằm vật trên mặt đất lạnh lẽo, trong lòng nảy sinh ra bản năng tránh nguy hiểm. Nhưng thân thể bọn họ đang nằm vật trên mặt đất lạnh lẽo, vừa mới khẽ nhảy vọt lên, lại một lần nữa tiếp xúc với mặt đất lạnh lẽo.

Bởi vì, đoạn dây thép màu bạc lấy một loại tốc độ không thể tin được, từ một phía không thể nào suy nghĩ được, đánh tới trước mặt bọn họ, đã trong nháy mắt, cực kỳ chuẩn xác xuyên qua cằm bọn họ.

Một đầu chín đoạn dây thép màu bạc, xuyên qua cằm chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn. Một đầu khác của chín chín đoạn dây thép màu bạc được quấn quanh trên cổ tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt trắng nõn theo gió đêm trong vực chậm rãi chuyển động trái phải. Dây thép màu bạc xuyên qua cằm chín tên hộ pháp, Dieenndkdan/leeequhydonnn khảm vào trong xương cằm, cũng dao động nhấp nhô lúc lên lúc xuống.

Từng giọt từng giọt máu tươi cực kỳ thê lương từ bên trong cằm chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn rơi tung tóe ra.

https://thuviensach.vn

Không biết là bởi vì xương cằm của chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn khác nhau, hay là Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố ý gây ra lực dọc theo từ dây thép màu bạc đến xương cằm của chín tên hộ pháp khác nhau. Xương cốt bên trong cằm của chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị dây thép màu bạc xoắn cắt, mặc dù cũng tấu lên âm thanh vỡ vụn thanh thúy, nhưng xương cốt bị xoắn cắt bên trong cằm mỗi người bọn hắn, theo gió đêm tấu lên âm thanh vỡ vụn lãnh lẽo, hoặc dài hoặc ngắn, hoặc cao hoặc thấp, hoàn toàn đều không bằng nhau.

Nhưng chính bởi vì từ bên trong cằm của chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị xoắn cắt, truyền tới âm thanh vỡ vụn lãnh lẽo hoặc dài hoặc ngắn, hoặc cao hoặc thấp hoàn toàn đều không bằng nhau, ngược lại lại hòa hợp thành một ‘tiên khúc trên trời’ càng có tiết tấu.

Dĩ nhiên, đối với Hiên Viêm Diễm đang ôm cánh tay thưởng kịch vui, đôi mắt đen ngậm cười, cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang dùng cổ tay chậm rãi chuyển động trái phải, đôi mắt ngọc khẽ chuyển mà nói, một ‘tiên khúc trên trời’này là vô cùng êm tai.

Nhưng đối với chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn, xương cằm bị biến thành dây đàn, cùng với tên hộ pháp Sinh Tử Môn, *dyan(lee^qu.donnn) mặc dù xương cằm không bị biến thành dây đàn nữa, nhưng lại trơ mắt nhìn chín tên đồng bạn chịu khổ mà nói, một “ quỷ khúc địa ngục “ này lại khiến bọn hắn hồn tan phách vỡ.

“A --” Tên hộ pháp Sinh Tử Môn nhìn chín tên đồng bạn chịu khổ, lại không có lực giải cứu đồng bạn thoát khỏi bể khổ, lại cũng không có cách nào chịu đựng, thần kinh hoàn toàn sụp đổ.

Bỗng nhiên hắn ngồi chồm hổm trên mặt đất, bàn tay gắt gao che kín hai lỗ tai, trong miệng gào thét ra một tiếng thê lương.

https://thuviensach.vn

Kẻ điên, hai nam tử áo lam này là kẻ điên, kẻ điên biến thái đến cực điểm! Ma quỷ, hai nam tử áo lam này là ma quỷ, ma quỷ biến thái đến cực điểm!

Mà trong nháy mắt tiếng gào thét vô cùng thê lương của tên hộ pháp Sinh Tử Môn vừa dứt, bên trong cánh cửa đá đang đóng chặt của cung điện Sinh Tử Môn, một tiếng cười nhàn nhạt theo gió nhẹ nhàng bay ra.

-- lấy xương trắng làm dây đàn, tấu lên tiên khúc trên trời một cách tuyệt diệu. Trình độ siêu phàm của hai vị ở phương diện âm nhạc, thật làm cho tại hạ phục sát đất.

Có điều, mặc dù tại hạ nghe nhạc nghe đến say sưa mê mẩn, nhưng vẫn không thể quyến luyến không dứt mà không tỉnh táo lại từ trong tiên khúc khiến người ta say mê này, cũng không thể không quấy nhiễu nhã hứng tấu nhạc của hai vị.

Bởi vì trà ngon thượng hạng trân quý có một không hai của Sinh Tử Môn, tại hạ đã ngâm rất lâu rồi.

Nếu hai vị không vào điện, nước trà này chỉ sợ cũng đã lạnh rồi. Một khi nước trà lạnh, hương vị cũng không ngon. Dfienddn lieqiudoon Hai vị đặc biệt tới Sinh Tử Môn thưởng thức trà, nếu cuối cùng vẫn không thể phẩm được loại trà tốt nhất, chẳng phải đã làm hỏng mất hứng thú sao?

Tiếng cười nhạt này dường như rất gần, rồi lại giống như rất xa xôi, là do môn chủ Sinh Tử Môn, cũng là thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong từ một thư phòng nào đó bên trong cung điện Sinh Tử Môn, thúc giục nội lực hùng hậu truyền ra theo gió.

Nghe thấy tiếng cười nhạt, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt trắng nõn ngừng chuyển động dây thép màu bạc, sau khi nhìn Hiên Viên Diễm cười, trong lòng đồng thời giễu cợt thầm nói.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong, ngươi biết mười tên thuộc hạ xuất trận không thành công, ngươi rốt cuộc cũng không nén được tức giận, nhanh chóng mở miệng mời chúng ta vào điện, sau đó tự mình đoạt lấy tính mạng của chúng ta rồi sao?

Nghi thức đón khách "nhiệt tình" của Sinh Tử Môn, đâu chỉ là mười tên hộ pháp cầm nọc độc trí mạng trong tay, thắt lưng đeo trường kiếm sắc bén bên ngoài cánh cửa đá đóng chặt của cung điện Sinh Tử Môn đây?

Chỉ có phía sau cánh cửa đá cung điện đóng chặt này, chính là một loại nghi thức đón khách "nhiệt tình" khác.

Nếu như cánh cửa đá này vẫn đóng chặt, bọn họ muốn vào cung điện Sinh Tử Môn thưởng thức trà, tất nhiên trước tiên cần phải làm nó nổ tung. Dinendian.lơqid]on Nổ tung một cánh cửa đá này, dĩ nhiên là cần lãng phí chút hơi sức.

Hiển nhiên, dựa vào mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, và cánh cửa đá đóng chặt này, lại có thể lãng phí bao nhiêu hơi sức của hai người bọn họ đây?

Cho nên, bên trong cánh cửa đá đóng chặt, đương nhiên còn bố trí những nghi thức đón khách "nhiệt tình" khác, nghi thức đón khách "nhiệt tình" càng lãng phí nhiều thể lực của bọn họ.

Nếu như hàng loạt nghi thức đón khách "nhiệt tình", không thể đoạt lấy tính mạng hai người bọn hắn, đợi khi bọn họ tiêu hao thể lực quá nhiều, cùng Dạ Dật Phong mặt đối mặt thưởng thức trà, Dạ Dật Phong mới có thể có chắc chắn lớn đối phó bọn họ.

Nếu Dạ Dật Phong muốn làm tiêu hao thể lực của bọn họ, sao hai người bọn họ lại có thể phá hư tâm nguyện của Dạ Dật Phong chứ?

https://thuviensach.vn

Cho nên, lúc này hai người bọn họ mới ở ngoài cửa đá cung điện, bồi mười tên hộ pháp Sinh Tử Môn, chơi một hồi thật tốt, để khí lực dồi dào tiêu hao nhiều hơn một chút.

“Tiên khúc trên trời lễ phép đáp lễ lại với các ngươi, ta còn chưa tấu đủ. Nhưng mà, môn chủ các ngươi gọi ta đi vào uống trà, bây giờ ta không còn thời gian để tiếp tục đáp lễ nữa rồi.”

Cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng giơ lên, sau khi khiến chín đoạn dây thép màu bạc quấn quanh ở cổ tay trắng nõn, dieendaanleequuydonn theo gió rơi vào trên mặt đất, đôi môi đỏ mọng tiếp tục cười mị hoặc nói.

“Chín đoạn dây thép màu bạc này, ta hào phóng tặng cho các ngươi. Nếu các ngươi cảm thấy có chút không hài lòng với phần đáp lễ không trọn vẹn này của ta, cảm thấy lòng có chút tiếc nuối, liền thay ta tấu đủ tiên khúc trên trời này đi, dù sao các ngươi cũng thuộc giai điệu rồi!”

Dứt lời, liền nghe một tiếng nổ tung kịch liệt vang lên, trong nháy mắt bóng hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm biến mất ngay tại chỗ...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 197: Gạt Người Là Không Đúng

Giữa vách núi giống như đao chém rìu gọt, phía dưới ba chữ lớn rồng bay phượng múa Sinh Tử Môn u ám, cửa đá cung điện vẫn đóng chặt như cũ, chỉ là ngay vị trí chính giữa cửa đá cung điện, xuất hiện thêm một cái lỗ thủng cực lớn.

Tên hộ pháp Sinh Tử Môn ngồi xổm trên mặt đất đang dùng bàn tay che hai lỗ tai lại, nghiêng đầu nhìn cái lỗ trên cửa đá, đồng thời lúc này bắp chân cũng rã rời, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất lạnh lẽo.

“Hí...” Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn còn lại, sau khi mũi hít mạnh một hơi sâu, cũng giương mắt mà nhìn cái lỗ lớn trên cửa đá.

Chín tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị giật mình sợ hãi, lại hồn nhiên quên rút dây thép màu bạc ra khỏi xương cằm đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt mài cắt, khiến máu tươi thê lương chảy xuống.

Bên ngoài cung điện Sinh Tử Môn mười tên hộ pháp đều kinh hãi đến, thì bên trong cung điện Sinh Tử Môn --

Sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn đeo trường kiếm sắc bén bên hông, sóng vai đứng yên, toàn thể cũng dường như bị kinh hãi, ánh mắt bọn họ trừng lớn giống như chuông đồng, miệng há ra quả thật có thể nuốt trọn hai quả trứng.

Cửa chính cung điện Sinh Tử Môn, ước chừng dày một thước.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, cửa đá cung điện cứng rắn ước chừng dày một thước, lại yếu ớt dễ vỡ giống như giấy mỏng, bị tên nam tử áo lam cao lớn, dễ như trở bàn tay đục ra một cái lỗ lớn, mà lại còn là một cái lỗ hình người trông rất sống động?

Mà ở sau lưng sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn, là năm cánh cửa đá nạm vàng khảm ngọc đang mở rộng.

Bên trong năm cánh cửa đá nạm vàng khảm ngọc hoàn toàn mở rộng là từng hành lang dài có chiều rộng ước chừng bốn thước, chiều dài ước chừng mười thước, được trải năm tấm thảm với năm màu sắc rực rỡ.

Gót sen nhẹ nhàng di chuyển, vạt áo màu lam theo gió khẽ bay cuốn lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đứng ở trước mặt một tên hộ pháp Sinh Tử Môn.

Đầu khẽ nghiêng, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mị hoặc nháy mắt, trong đôi môi đỏ bật ra tiếng cười nhu hòa: “Xin hỏi... năm cái hành lang trước mắt, chúng ta nên đi vào hành lang nào mới có thể nhanh chóng nhìn thấy chủ tử của các ngươi, cùng chủ tử các ngươi thưởng thức trà nói chuyện phiếm đây?”

Lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy xương trắng làm dây đàn, phổ tấu “tiên khúc trên trời” làm “đáp lễ”, khiến sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn đứng yên trong cung điện, không chỉ nghe thấy rất rõ ràng, hơn nữa càng nghe càng khiến mồ hôi lạnh toát ra khắp người.

Vì vậy, tiếng cười bật ra từ đôi môi đỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, càng dịu dàng lễ phép, da đầu sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn đeo trường kiếm bên hông, càng cảm thấy vô cùng tê dại.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị hỏi, đầu tiên là lặng lẽ nuốt xuống một ngụm nước miếng, lúc này giọng nói khẽ run run trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử chờ ở thư phòng đã lâu, năm cái hành lang ở phía sau chúng ta, đều có thể thông đến thư phòng của chủ tử. Mặc cho các ngươi đi hành lang nào, chỉ cần tới cuối hành lang, quẹo phải liền có thể nhìn thấy thư phòng của chủ tử.”

Ngón tay thon thon vén lên một vài sợi tóc trước trán, đôi môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đỏ mọng cong cong, tràn ra âm thanh càng thêm mị hoặc dịu dàng: “ Từ trước đến giờ hai người chúng ta đều có tinh thần mạo hiểm, thích hưởng thụ cảm giác kích thích huyết dịch sôi trào. Cho nên, xin hỏi một lần nữa, đi hành lang nào thì có tính khiêu chiến đây?”

Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, vô luận là tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị hỏi, hay là năm tên hộ pháp Sinh Tử Môn không bị hỏi, trong nháy mắt thân thể đều như hóa đá.

Ý giễu cợt trong lời của tên nam tử áo lam thấp hơn đã vô cùng rõ ràng rồi.

Hắn biết tất cả năm hành lang thông suốt đến thư phòng của chủ tử đều bố trí cơ quan nguy hiểm trí mạng. Chỉ là, hắn vốn không có nghĩa vụ phải hồi báo về việc cơ quan nguy hiểm trí mạng được bố trí với bọn họ!

Nhưng nếu kẻ địch đã thông minh thấy rõ nguy cơ, bọn họ cũng không còn cần thiết cố gắng che giấu. Ngu xuẩn che giấu, chỉ khiến ý cười giễu cợt trong mắt kẻ địch càng đậm hơn thôi.

Sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn che giấu cảm xúc hoảng sợ trong lòng, hai mắt đều đồng loạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, miệng đồng thanh lạnh lẽo trả lời: “Mỗi một hành lang đều có tính khiêu chiến, bất luận lựa chọn đi hành lang nào, tuyệt đối sẽ khiến hai vị tràn đầy tinh thần mạo hiểm, hưởng thụ được cảm giác kích thích huyết dịch sôi trào.”

“Vậy thì, liền đi hành lang chính giữa này đi?” Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt thon thon chỉ về phía cánh cửa đá nạm vàngkhảm

https://thuviensach.vn

ngọc ở chính giữa, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm nói: “Đợi chúng ta phẩm trà xong, lúc rời khỏi Sinh Tử Môn, nếu còn chưa cảm thấy mệt mỏi, vậy thì đi hết một lần tất cả bốn hành lang còn lại đi?”

“Đề nghị không tệ.” Hiên Viên Diễm mị hoặc nhún vai một cái, sau khi môi mỏng nở nụ cười đáp trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, lúc này mũi chân nhẹ điểm xuống đất, đồng thời cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi vào cánh cửa đá ở chính giữa.

Bên trong năm cái hành lang với chiều rộng ước chừng bốn thước, chiều dài ước chừng mười thước được trải năm tấm thảm với năm màu sắc rực rỡ --

Trên đỉnh điện được chạm trổ long phượng, khảm hơn mười viên dạ minh châu màu trắng tròn trịa, dùng để chiếu sáng.

Dưới ánh sáng màu trắng của dạ minh châu, vách tường ở hai bên trái phải hành lang cao ngất, chạm trổ vô số khổng tước với lông vũ chi chít màu sắc sặc sỡ, dáng vẻ trông rất sống động.

Có điều, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa mới tiến vào bên trong cánh cửa đá nạm vàng khảm ngọc, hai chân đạp trên mặt thảm sặc sỡ, bước chân thảnh thơi đi về phía cuối hành lang dài chừng mười thước phía trước, bỗng nhiên, hành lang dài chừng mười thước, chợt tỏa ra một mùi thơm nhàn nhạt, mùi thơm nhàn nhạt đến từ chính tấm thảm trải trên mặt đất.

Cùng lúc đó, tất cả sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn đeo trường kiếm sắc bén bên hông đều tụ tập lại ở bên ngoài cửa đá nạm vàng khảm ngọc, hai mắt âm u rét lạnh đồng loạt nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cất bước thảnh thơi đi vào bên trong hành lang.

-- để cho hai người các ngươi phách lối cuồng vọng, đợi sau khi thân thể hai người các ngươi mềm yếu không có sức lực ngã xuống trên mặt đất,

https://thuviensach.vn

xem chúng ta thu thập các ngươi ra sao?

Phạm vi khuếch tán của mùi thơm nhàn nhạt càng ngày càng rộng, trong chớp mắt, thảm màu sặc sỡ trên mặt đất phiêu tán mùi thơm nhàn nhạt ra ngoài, không chỉ bao vây Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, còn tràn ngập từng cái ngóc ngách trong hành lang.

Bên ngoài cửa đá nạm vàng khảm ngọc, sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn mong đợi nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm trúng tô cốt nhuyễn cân hương (thuốc làm tê liệt không cử động được), thế nhưng bọn họ lại không bị tô cốt nhuyễn cân hương ảnh hưởng chút nào.

Bọn họ vừa thảnh thơi đi về phía cuối hành lang, trong môi vừa phát ra tiếng cười hì hì, hai mắt tán thưởng bức tranh chạm trổ vô số khổng tước với lông vũ chi chít màu sắc sặc sỡ rất sống động trên vách tường hành lang.

Sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn nhất thời đều trợn mắt lên.

Xương sống sau lưng sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn bị gió lạnh quét qua, khí lạnh toát ra trên đỉnh đầu, trong lòng vô cùng hoảng sợ thầm nói: chuyện gì xảy ra vậy, tại sao hai người kia lại bình yên vô sự chứ?

Tô cốt nhuyễn cân hương đã bao phủ dày đặc, trong chớp mắt trúng tô cốt nhuyễn cân hương, thân thể hai người kia sẽ ngay lập tức mềm yếu vô lực, cả người sẽ phải giống như một đống bùn nhão, tê liệt ngã xuống trên mặt đất hành lang chứ?

Nhìn thấy tấm thảm phiêu tán tô cốt nhuyễn cân hương ra ngoài, thế mà lại vô ích với hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Một tên hộ pháp Sinh Tử Môn trong đó nhìn thấy, lúc này ngón tay đưa về phía tấm gỗ hình bầu dục nhô ra bên cạnh cửa đá nạm vàng khảm

https://thuviensach.vn

ngọc, dùng sức xoay.

Dưới ánh sáng màu trắng của dạ minh châu --

Bên trong bức tranh chạm trổ vô số khổng tước xinh đẹp trên vách tường ở hai bên trái phải hành lang, đột nhiên xuất hiện một tiếng động vang lên ầm ầm.

“Bích họa* khổng tước đẹp như vậy, thu hút ánh nhìn như vậy, thật là đáng tiếc!”

*bích họa: tranh vẽ trên tường

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghe thấy tiếng vang ầm ầm, đôi môi đỏ bật ra lời nói “tiếc hận”, đồng thời cúi đầu xuống, Die nd da nl e q uu ydo n ngón tay thon dài luồn vào trong ống tay áo màu lam.

Mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, tiếng vang ầm ầm cũng lập tức biến mất.

Cùng với tiếng vang ầm ầm chợt yên lặng, bức tranh chạm trổ vô số khổng tước xinh đẹp trên vách tường ở hai bên trái phải hành lang, nứt ra vô số lỗ tròn nhỏ.

Vèo vèo vèo --

Bên trong vô số lỗ tròn nhỏ, bắn ra từng đợt ám khí dày đặc. Hình dạng của ám khí không giống nhau, chỗ tương đồng duy nhất chính là trên tất cả những ám khí này đều bôi lên một loại độc phấn khiến người ta mất mạng trong nháy mắt.

Ám khí được bôi độc phấn, bắn ra như mưa từ trên vách tường ở hai bên trái phải hành lang. Mục tiêu tập kích của ám khí dính độc, tất nhiên là

https://thuviensach.vn

chỗ hiểm trí mạng trên thân thể hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Mặc dù hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã uống thuốc bách độc bất xâm. Nhưng bọn họ chỉ cần sơ ý một chút, bị ám khí dày đặc bắn trúng chỗ hiểm trí mạng, cũng sẽ khó thoát khỏi cái chết.

Mà trong nháy mắt ám khí dày đặc bắn ra, đồng thời sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn ở bên ngoài cửa đá nạm vàng khảm ngọc quan sát, trong hai mắt đều lộ ra ý cười âm trầm và dữ tợn.

Trừ phi hai người kia có bản lĩnh phi thiên độn địa (bay lên trời, trốn dưới đất), nếu không, gặp phải ám khí nhiều như mưa, tốc độ nhanh như gió giật như vậy, làm sao bọn họ có thể còn một con đường sống chứ?

Vậy mà sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn quan sát, trong mắt mới vừa dâng lên ý cười dữ tợn, rồi lại trong nháy mắt biến mất hầu như không còn, huyết dịch trong người bọn hắn cũng trong nháy mắt e sợ đông cứng lại.

Tên nam tử áo lam thấp hơn lại hoàn toàn không thấy nguy hiểm khi ám khí tập kích, hắn...

Hắn lại lấy ra một cái dũa móng tay nhỏ màu bạc từ trong ống tay áo màu lam. Vừa bước đi thảnh thơi về phía trước, vừa cúi đầu dũa móng tay của hắn.

Hơn nữa, tên nam tử áo lam thấp hơn, mỗi lần dũa hết một móng tay, còn đưa móng tay hướng về phía dạ minh châu màu trắng trên đỉnh điện, ngửa đầu tán thưởng móng tay hoàn mĩ mà hắn dũa một phen.

Còn tên nam tử áo lam cao hơn, hắn coi như không nhìn thấy nguy hiểm khi ám khí tập kích.

https://thuviensach.vn

Tên nam tử áo lam cao hơn đánh trả lại từng đợt ám khí dày đặc. Nhưng sự đánh trả của hắn, lại cũng chỉ là nhẹ nhàng đung đưa hai tay áo màu lam.

Vậy mà, chính động tác đung đưa hai ống tay áo không thèm đếm xỉa gì của nam tử áo lam cao hơn này, lại khiến tất cả các ám khí độc bay ra liên tục không ngừng từ trên vách tường ở hai bên trái phải hành lang đều tập kích một cách vô ích.

Mục tiêu của ám khí độc dày đặc kia, rõ ràng là chỗ hiểm trí mạng trên thân thể bọn họ.

Nhưng khi chúng nó đang bay đến chỗ hiểm trí mạng trên hai người kia, khoảng cách chừng hai mét thì toàn bộ lại đổi hướng, tốc độ lại càng nhanh hơn, bắn ngược vào trong vách tường ở hai bên trái phải hành lang.

Tiếng nổ mạnh ầm ầm ầm, liên tiếp vang lên.

Bích họa chạm trổ vô số khổng tước xinh đẹp trên vách tường ở hai bên trái phải hành lang, bị ám khí độc nhanh chóng bắn ngược trở về, gây chấn động khiến đá vỡ vụn bay tán loạn như mưa.

Cho đến khi --

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lông tóc vô thương, bước đi thảnh thơi tới cuối hành lang.

Ở một đầu khác của hành lang, sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn ngây ngốc trừng mắt nhìn, lúc này mới nhấn vào cơ quan nhỏ trên của đá nạm vàng khảm ngọc, chấm dứt cơn mưa ám khí độc bên trong hành lang.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang cất dũa móng tay vào trong tay áo, bỗng chốc xoay người lại, đôi mắt ngọc xuyên qua hành lang dài chừng mười thước, nhìn sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn ở phía đối diện, giọng nói

https://thuviensach.vn

mười phần giễu cợt: “Đây chính là hành lang mà các ngươi nói có tính khiêu chiến, có thể làm người ta huyết dịch sôi trào?”

Hiên Viên Diễm cũng chợt quay người lại, đôi mắt đen nhìn sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn ở phía đối diện, âm thanh tràn đầy lạnh nhạt nói: “Gạt người là không đúng, nhớ từ bỏ cái tật xấu này nha.”

Sáu tên hộ pháp Sinh Tử Môn, không có một người nào đáp lại.

Bọn họ sởn cả tóc gáy, trong lòng chỉ là không ngừng lẩm bẩm: trận chiến độc khí dày đặc như thế, lại có thể đi qua một cách bình yên vô sự? Hai nam tử áo lam này... đến cùng có phải là người hay không?

Cuối hành lang, là một bức tường vàng son lộng lẫy.

Trên tường hoặc cao hoặc thấp treo nhiều bức họa, hiện lên trong bức họa cũng không phải là phong cảnh thiên nhiên đẹp đẽ gì, mà là các loài vật có độc khủng bố như rết, nhện, bò cạp, vân vân....

Nhìn dọc theo phía bên phải bức tường treo đầy tranh loài vật có độc, là một cánh cửa màu đỏ khảm một cái vòng sắt màu đen.

Trên cánh cửa màu đỏ chạm trỗ hai chữ thư phòng, hai bên trái phải cánh cửa, là hai tượng đá sư tử màu vàng với bộ dáng oai phong lẫm liệt, trong miệng mỗi con sư tử ngậm một viên dạ minh châu tỏa ra ánh sáng trắng chói lọi.

Ngay phía trước hai tượng đá sư tử màu vàng với bộ dáng oai phong lẫm liệt, là hai nam tử trung niên mặc áo đen đứng thẳng.

Nhìn thấy hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lại bình yên vô sự thông qua hành lang ám khí, hai mắt đầy ý cười bước về phía thư phòng, vẻ mặt hai nam tử trung niên mặc áo đen cũng là khiếp sợ, khó có thể tin được.

https://thuviensach.vn

Một nam tử trung niên áo đen trong đó, lập tức thúc giục nội lực thầm truyền âm -- bẩm môn chủ, hai người bụng dạ khó lường đã thông qua hành lang ám khí, sắp đến thư phòng của môn chủ.

Bên trong thư phòng, ánh sáng dạ minh châu chiếu sáng rực rỡ, ánh nến đỏ lay động --

Một cái bàn gỗ tử đàn được bố trí trải khăn màu hoa anh đào xinh đẹp, kề sát là chiếc ghế trúc màu xanh lá.

Trên bàn gỗ tử đàn đặt một khay bạc tròn, một bộ trà cụ sứ thanh hoa tinh xảo để ở trong khay, trong ấm còn tỏa ra hương trà khẽ lay động thấm vào ruột gan.

Vào giờ phút này, Dạ Dật Phong đang ngồi trên ghế trúc màu xanh bên cạnh bàn gỗ tử đàn.

Nội lực của Dạ Dật Phong vô cùng thâm hậu, ngay cả động tĩnh xảy ra bên ngoài cung điện Sinh Tử Môn cũng có thể nghe thấy rất rõ ràng. Huống chi là toàn bộ động tĩnh xảy ra trong hành lang cách đây rất gần?

Hắn đương nhiên biết cơ quan có độc khí tô cốt nhuyễn cân hương cùng với ám khí độc dày đặc được bố trí trong hành lang không thể đủ để đoạt lấy tính mạng của hai người bụng dạ khó lường này.

Cho nên, đối với thuộc hạ ở bên ngoài thư phòng dùng nội lực truyền âm, Dạ Dật Phong cũng không có mảy may đáp lại.

Chẳng qua chỉ khẽ cúi đầu, lần lượt lấy ra ba cái ly trà sứ thanh hoa từ trong cái khay bạc, để một cái ly trà sứ thanh hoa đặt ở trước mặt mình, hai ly trà sứ thanh hoa khác đặt ở phía đối diện.

Đợi khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hai mắt tràn đầy ý cười mị hoặc, dừng bước ở bên ngoài của thư phòng, đứng đối diện

https://thuviensach.vn

với hai nam tử trung niên áo đen.

Ngồi vào chỗ bên trong thư phòng với ánh nến đỏ khẽ lay động, lần lượt bày đặt ly trà xong, lúc này hai mắt Dạ Dật Phong mới nhìn về phía cửa thư phòng đang đóng chặt, giọng nói thoáng hiện chút lạnh nhạt: “Mở cửa, mời hai vị khách quý vào bên trong thưởng thức trà.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 198: "Mang Ơn "

Ngoài thư phòng --

Nghe thấy lời Dạ Dật Phong nói, lúc này nam tử trung niên áo đen đứng ở bên trái mới nâng cổ tay lên, kéo nhẹ vòng sắt màu đen trên cửa.

Một tiếng kẽo kẹt vang lên, trong nháy mắt cánh cửa rộng mở, bàn tay nam tử trung niên áo đen đứng ở phía bên phải nhanh chóng đưa về phía cánh cửa, thân thể hơi khom lại, nói: “Hai vị, xin mời!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bước vào bên trong, cánh cửa đỏ đóng lại vang lên một tiếng kẽo kẹt lần nữa, cùng lúc đó hai nam tử trung niên áo đen, cũng cất bước biến mất ở ngoài thư phòng.

Vách tường bên trái thư phòng, treo mấy bức tranh thuỷ mặc.

Phía dưới tranh thuỷ mặc, xếp đặt chậu sứ cao không bằng nhau, trong chậu trồng đủ loại hoa tươi. Bên trong ánh dạ minh châu cùng với ánh nến đỏ rực bao phủ, hoa tươi được phiến lá xanh biếc điểm xuyết, càng lộ vẻ thiên kiều bá mị.

Bên phải vách tường của thư phòng, cũng treo mấy bức tranh thuỷ mặc.

Chỉ là phía dưới mấy bức tranh thuỷ mặc, cũng không phải bài trí mấy chậu gốm hoa, mà là bàn gỗ tử đàn được trải khăn màu hoa anh đào xinh đẹp và ba chiếc ghế trúc màu xanh lá.

https://thuviensach.vn

Vào giờ phút này --

Dạ Dật Phong đang ngồi trên một chiếc ghế trúc đưa lưng về phía bên phải vách tường của thư phòng, trong tay đang cầm ấm trà mang theo hơi nóng lượn lờ, khẽ cúi đầu, chậm rãi rót nước trà thơm ngát vào trong ba ly trà sứ thanh hoa trên bàn.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tiến vào thư phòng, không có mở miệng nói chuyện, cũng không có trực tiếp cất bước đi về bàn trà bằng gỗ tử đàn cách xa bọn họ ước chừng ba mét.

Hai mắt Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầy ý cười, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Dạ Dật Phong châm trà, hai người bọn họ đang đợi, chờ đợi Dạ Dật Phong sau khi đã rót trà xong, mở miệng mời hai người bọn hắn ngồi.

Thời gian trôi qua nhanh, Dạ Dật Phong đã rót xong nước trà, đôi mắt đen nhìn Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tay đưa về phía hai chiếc ghế trúc ở phía đối diện, Dạ Dật Phong mở ra chiếc mặt nạ vô dụng, hoặc là miếng vải đen che giấu gương mặt tuấn tú nhiễm đầy ý cười, môi mỏng bật ra âm thanh cũng tràn đầy tiếng cười: “Hai vị, mời ngồi!”

Hắn giống như không phải người đã phái mười tên hộ pháp của Sinh Tử Môn cố gắng tập sát Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở ngoài cung điện, cũng giống như chưa bao giờ thiết lập mưa độc ám khí, cố gắng đoạt lấy tính mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

“Nước trà rất thơm, mặc dù còn chưa uống, đã có ba phần say!”

Hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng đồng thanh cười nói, vạt áo thêu hoa màu xanh lam, theo gió bay lên, cùng

https://thuviensach.vn

sánh đôi ngồi đối diện với Dạ Dật Phong.

Ngay cả hai người bọn họ cũng giống như chưa bao giờ lấy xương trắng và máu tươi làm dây đàn, làm "quà đáp lễ" cho mười tên hộ pháp của Sinh Tử Môn đã "nhiệt tình nghênh đón" ở bên ngoài cung điện Sinh Tử Môn, cũng chưa bao giờ ở trên hành lang Sinh Tử Môn dài mười mét, gặp phải ám khí độc dày đặc như mưa tập kích.

"Hai vị ưu ái Sinh Tử Môn như thế, lo lắng Sinh Tử Môn yên lặng trên giang hồ đã lâu, khiến võ lâm nhân sĩ không hề nhớ Sinh Tử Môn nữa, vì vậy không hề tiếc phí công phí sức, khiến uy danh của Sinh Tử Môn trong giang hồ càng sâu. Đại ân đại đức như thế, ta thân là môn chủ Sinh Tử Môn, sao có thể không ghi nhớ trong lòng đây?"

Sau khi Dạ Dật Phong nở nụ cười càng đậm, tay trái đưa về phía ly trà sứ thanh hoa rót đầy nước ở trước mặt hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, giọng nói cũng càng thêm tao nhã: "Tối nay, hai vị đặc biệt tới Sinh Tử Môn uống trà, nếu Sinh Tử Môn không dâng lên loại trà ngon nhất, nhất định sẽ áy náy cả đời."

"Khiến uy danh của Sinh Tử Môn trong giang hồ càng sâu, chỉ là một cái nhấc tay thôi, cần gì nhắc đến chứ?" Hiên Viên Diễm mở miệng nói, đồng thời cổ tay trắng nõn khẽ giơ lên, bưng ly trà sứ thanh hoa ở trước mặt lên.

"Cũng không thể nói như vậy, có lẽ một cái nhấc tay của chúng ta, đối với Sinh Tử Môn mà nói... so với trèo lên trời xanh còn khó hơn đấy?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng bưng ly trà sứ thanh hoa lên, đưa đến gần trước cái mũi ngọc tinh sảo ngửi nhẹ một chút, mở miệng tiếp tục cười nói: "Cho nên, trong lòng môn chủ có sự cảm kích, biết chúng ta đặc biệt đến uống trà, *dyan(lee^qu.donnn) không chỉ chuẩn bị loại trà thượng

https://thuviensach.vn

hạng, trong vị trà lại càng tăng thêm độc dược thượng đẳng, chỉ sợ thất lễ với chúng ta.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ý cười trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong trong nháy mắt cứng ngắc một hồi.

Hương trà nồng đậm, đã che giấu hương vị nhẹ của độc dược không lưu lại một chút dấu vết nào. Nhưng tên nam tử áo lam thấp hơn này, vẫn vô cùng nhạy cảm nhìn thấu được trong nước trà đã bị hắn thêm vào độc dược trí mạng, chuyện này...

“ Độc dược của Sinh Tử Môn, đúng là nổi tiếng thiên hạ. Người sống luôn luôn cầu cũng cầu không được, trừ phi người chết mới có tư cách hưởng dụng. Thật sự tuyệt đối không ngờ rằng, tối nay...”

Coi như không nhìn thấy ý cười cứng ngắc trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: “Vì quan tâm người sống sờ sờ như hai chúng ta, Sinh Tử Môn lại phá lệ, Dieenndkdan/leeequhydonnn không tiếc lấy độc dược quý giá thêm vào trong trà, khiến hương trà càng thêm nồng đậm, ta nhận lấy thì thật rất ngại!”

“Cho nên, chúng ta nhiều lắm chỉ uống mấy ly trà, như vậy... mới sẽ không khiến độc dược quý giá của Sinh Tử Môn lãng phí vô ích, cũng sẽ không khiến cảm giác áy náy trong lòng càng ngày càng đậm!”

Dứt lời, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng giơ lên, sau khi để ly trà sứ thanh hoa trong tay cụng với ly trà sứ thanh hoa trong tay Hiên Viên Diễm vang lên một tiếng thanh thúy, liền ngửa đầu uống cạn nước trà trong chén.

“Thơm, thơm không thể nói rõ được.” Hiên Viêm Diễm cũng ngửa đầu, uống cạn nước trà trong chén, môi mỏng bật ra tiếng khen lớn, đồng thời cầm ấm trà sứ thanh hoa trên bàn, một lần nữa rót đầy vào trong chén.

https://thuviensach.vn

Hình như rất không vừa lòng với hành động cướp đoạt ấm trà của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vội vàng cầm ly trà trong tay, dfienddn lieqiudoon đưa tới trước mặt Hiên Viên Diễm, giọng nói tràn đầy oán giận: “Đừng có một mình hưởng dụng chứ, cũng phải rót cho ta nữa.”

Nhìn thấy hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cướp ấm trà cướp tới cướp lui, không ngừng rót nước trà vào trong chén sứ thanh hoa, lại không ngừng ngửa đầu uống cạn nước trà trong chén.

Trên khuôn mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong vẫn tràn đầy ý cười, nhưng ý cười đó không còn sự dịu dàng nữa, mà là một loại cười mà khó có từ ngữ nào có thể hình dung được, quả thật so với khóc còn khó coi hơn nhìn gấp trăm lần.

Bọn họ, bọn họ biết rõ trà có độc, lại còn ngươi một chén ta một chén uống ừng ực? Hơn nữa, bọn họ uống vào trà có độc, lại kì lạ là không có chảy máu đến chết? Chuyện này.....

Trước đó Dạ Dật Phong đã uống thuốc giải, dĩ nhiên không sợ uống xong nước trà có độc, sẽ dẫn đến bản thân bị chảy máu đến chết.

Vì vậy, Dạ Dật Phong rợn cả người, lòng bàn chân cũng lạnh run từng trận, bưng ly trà sứ thanh hoa ở trước mặt lên. Dạ Dật Phong cũng không có ngửa đầu uống trà, hắn chỉ yên lặng cúi đầu, từng ngụm từng ngụm nhỏ, hết sạch nước trà trong chén.

Nước trà thật rất thơm, nhưng nước trà có thơm ngát hay không, có lúc cũng không vì nước trà, mà là tâm tình của một người.

Một người nếu có tâm tình vô cùng vui vẻ, cho dù nuốt vào chính là hoàng liên đắng, cũng sẽ cảm thấy cực kỳ ngọt ngào. Nhưng một người nếu có tâm sự nặng nề, cho dù nuốt vào chính là đường mật ngọt, vẫn sẽ cảm thấy cay đắng không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Dạ Dật Phong thuộc về vế sau.

Bỏ qua độc dược khiến thất khiếu* chảy máu sang một bên, trà này quả thật là cực phẩm nhân gian, nhưng mỗi lần Dạ Dật Phong uống một ngụm nhỏ, là có một loại cảm giác đau đến cả ruột gan.

*thất khiếu (gồm hai tai, hai mắt, hai lỗ mũi và miệng)

Dạ Dật Phong nhìn như đang uống trà, thực ra lại đang ưu sầu.

Hai nam tử áo lam bụng dạ khó lường này, uống độc giống như uống không khí vô hại, lại còn chưa nói rõ ra ý đồ thực sự phía sau, cho nên hắn cũng không tiện mở miệng hỏi trước.

Bởi vì trong lòng hắn biết rõ, đến lúc nên làm rõ, hai người kia tất nhiên sẽ tự nói.

Ngược lại, cho dù hắn chủ động mở miệng hỏi, hai người kia hoặc là giả bộ điếc làm như không nghe thấy, hoặc là đổi sang đề tài khác không có liên quan.

Đợi sau khi Dạ Dật Phong uống cạn một phần ba nước trà trong chén, thấy trong ấm trà gần như sắp thấy đáy, từng người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã uống đủ sáu chén, lúc này mới dừng động tác giành ấm uống ừng ực.

“Uống no bụng quá, ta phải vận động một chút để giãn gân cốt đã.”

Vừa đặt ly trà sứ thanh hoa xuống bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên ghế đứng lên, đi tới phía mấy chậu hoa sứ ở vách tường bên trái thư phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm uống no, dĩ nhiên là Dạ Dật Phong lại càng “uống no bụng” hơn.

https://thuviensach.vn

Vừa đặt ly trà cầm trong tay xuống bàn, hai mắt đầu tiên là liếc nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngay sau đó lại nhìn Hiên Viên Diễm phía đối diện, đầu Dạ Dật Phong khẽ nghiêng cười hỏi: “Ngươi và hắn đều uống no bụng, có cần đứng lên vận động, giãn gân cốt một chút hay không?”

“Hắn chỉ tới uống trà, uống no không có việc gì làm, tất nhiên vận động một chút để giết thời gian mà thôi.”

Thân thể thoải mái khẽ dựa vào thành ghế, ngón tay Hiên Viên Diễm chơi đùa xoay tròn cái chén không, đôi mắt đen đầy ý cười nhìn Dạ Dật Phong nói: “Ta lại khác, ngoài việc ta tới uống trà, còn có một chuyện quan trọng hơn cần phải làm, chính là nói chuyện phiếm với môn chủ.”

“Như vậy...” Hai cánh tay đan vào nhau, thân thể Dạ Dật Phong cũng thoải mái khẽ dựa vào thành ghế, giọng nói lạnh nhạt hỏi “Ngươi muốn cùng ta tán gẫu chuyện gì đây?”

Hiên Viêm Diễm xoay tròn ly trà không trong tay càng nhanh hơn, ý cười trong đôi mắt đen càng đậm hơn, nói: “Ngươi hẳn nên biết, trên tờ giấy lúc trước đã đưa cho ngươi, ta đã nói rất rõ ràng.”

Trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong vẫn đầy ý cười, nhưng từng chữ bật ra từ trong miệng, lại ẩn chứa sát khí âm u rét lạnh:dfienddn lieqiudoon “Sinh Tử Môn vốn không quen biết các ngươi, tại sao các ngươi lại phí công phí sức, để uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ?”

“Không sai!” Hiên Viên Diễm khẽ gật đầu, môi mỏng cong cong cười câu lên nói: “Thật ra thì chúng ta cũng không phải là không cầu trả ơn, chúng ta nghĩ cách khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ, là còn có lòng riêng.”

https://thuviensach.vn

Cánh tay vốn bắt chéo đã thả lỏng ra, lòng bàn tay trái khẽ vuốt ở trước mặt Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong mở miệng nói: “Còn có lòng riêng? Lòng riêng thế nào, ngươi nói đi, tại hạ rửa tai lắng nghe.”

“Chúng ta là vì lấy một ân huệ với môn chủ, nghe nói môn chủ chính là chủ nhân của khấp huyết hoa, không biết môn chủ có thể xem ở việc...”

Hiên Viên Diễm kéo dài giọng nói, ngón tay bỗng nhiên gảy nhẹ, sau khi khiến ly trà không bằng sứ thanh hoa vừng vàng rơi vào trên mặt bàn, môi mỏng tiếp tục chậm rãi nói: “Chúng ta khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ, từ đó để môn chủ nguyện ý bỏ những thứ yêu thích, đưa khấp huyết hoa cho chúng ta?”

Nghe thấy ba chữ khấp huyết hoa, thân hình Dạ Dật Phong đột nhiên cứng ngắc, trên gương mặt tuấn tú vẫn cố gắng duy trì nụ cười giả dối, trong nháy mắt biến mất không còn sót lại chút gì.

“Nếu như, ta cảm thấy được hành động khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ của các ngươi, mặc dù làm ta cảm thấy mang ơn...”

Không chỉ nụ cười trên mặt Dạ Dật Phong biến mất, ngay cả giọng nói cũng không có chút ấm áp nào: “Vẫn còn không khiến ta mang ơn đến mức nguyện ý bỏ khấp huyết hoa mình yêu thích lấy làm vật báo đáp đâu?””Mang ơn “

Ngoài thư phòng --

Nghe thấy lời Dạ Dật Phong nói, lúc này nam tử trung niên áo đen đứng ở bên trái mới nâng cổ tay lên, kéo nhẹ vòng sắt màu đen trên cửa.

Một tiếng kẽo kẹt vang lên, trong nháy mắt cánh cửa rộng mở, bàn tay nam tử trung niên áo đen đứng ở phía bên phải nhanh chóng đưa về phía cánh cửa, thân thể hơi khom lại, nói: “Hai vị, xin mời!”

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bước vào bên trong, cánh cửa đỏ đóng lại vang lên một tiếng kẽo kẹt lần nữa, cùng lúc đó hai nam tử trung niên áo đen, cũng cất bước biến mất ở ngoài thư phòng.

Vách tường bên trái thư phòng, treo mấy bức tranh thuỷ mặc.

Phía dưới tranh thuỷ mặc, xếp đặt chậu sứ cao không bằng nhau, trong chậu trồng đủ loại hoa tươi. Bên trong ánh dạ minh châu cùng với ánh nến đỏ rực bao phủ, hoa tươi được phiến lá xanh biếc điểm xuyết, càng lộ vẻ thiên kiều bá mị.

Bên phải vách tường của thư phòng, cũng treo mấy bức tranh thuỷ mặc.

Chỉ là phía dưới mấy bức tranh thuỷ mặc, cũng không phải bài trí mấy chậu gốm hoa, mà là bàn gỗ tử đàn được trải khăn màu hoa anh đào xinh đẹp và ba chiếc ghế trúc màu xanh lá.

Vào giờ phút này --

Dạ Dật Phong đang ngồi trên một chiếc ghế trúc đưa lưng về phía bên phải vách tường của thư phòng, trong tay đang cầm ấm trà mang theo hơi nóng lượn lờ, khẽ cúi đầu, chậm rãi rót nước trà thơm ngát vào trong ba ly trà sứ thanh hoa trên bàn.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tiến vào thư phòng, không có mở miệng nói chuyện, cũng không có trực tiếp cất bước đi về bàn trà bằng gỗ tử đàn cách xa bọn họ ước chừng ba mét.

Hai mắt Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầy ý cười, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Dạ Dật Phong châm trà, hai người bọn họ đang đợi, chờ đợi Dạ Dật Phong sau khi đã rót trà xong, mở miệng mời hai người bọn hắn ngồi.

https://thuviensach.vn

Thời gian trôi qua nhanh, Dạ Dật Phong đã rót xong nước trà, đôi mắt đen nhìn Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tay đưa về phía hai chiếc ghế trúc ở phía đối diện, Dạ Dật Phong mở ra chiếc mặt nạ vô dụng, hoặc là miếng vải đen che giấu gương mặt tuấn tú nhiễm đầy ý cười, môi mỏng bật ra âm thanh cũng tràn đầy tiếng cười: "Hai vị, mời ngồi!"

Hắn giống như không phải người đã phái mười tên hộ pháp của Sinh Tử Môn cố gắng tập sát Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở ngoài cung điện, cũng giống như chưa bao giờ thiết lập mưa độc ám khí, cố gắng đoạt lấy tính mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Nước trà rất thơm, mặc dù còn chưa uống, đã có ba phần say!"

Hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng đồng thanh cười nói, vạt áo thêu hoa màu xanh lam, theo gió bay lên, cùng sánh đôi ngồi đối diện với Dạ Dật Phong.

Ngay cả hai người bọn họ cũng giống như chưa bao giờ lấy xương trắng và máu tươi làm dây đàn, làm "quà đáp lễ" cho mười tên hộ pháp của Sinh Tử Môn đã "nhiệt tình nghênh đón" ở bên ngoài cung điện Sinh Tử Môn, cũng chưa bao giờ ở trên hành lang Sinh Tử Môn dài mười mét, gặp phải ám khí độc dày đặc như mưa tập kích.

"Hai vị ưu ái Sinh Tử Môn như thế, lo lắng Sinh Tử Môn yên lặng trên giang hồ đã lâu, khiến võ lâm nhân sĩ không hề nhớ Sinh Tử Môn nữa, vì vậy không hề tiếc phí công phí sức, khiến uy danh của Sinh Tử Môn trong giang hồ càng sâu. Đại ân đại đức như thế, ta thân là môn chủ Sinh Tử Môn, sao có thể không ghi nhớ trong lòng đây?"

Sau khi Dạ Dật Phong nở nụ cười càng đậm, tay trái đưa về phía ly trà sứ thanh hoa rót đầy nước ở trước mặt hai người Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt và Hiên Viên Diễm, giọng nói cũng càng thêm tao nhã: “Tối nay, hai vị đặc biệt tới Sinh Tử Môn uống trà, nếu Sinh Tử Môn không dâng lên loại trà ngon nhất, nhất định sẽ áy náy cả đời.”

“Khiến uy danh của Sinh Tử Môn trong giang hồ càng sâu, chỉ là một cái nhấc tay thôi, cần gì nhắc đến chứ?” Hiên Viên Diễm mở miệng nói, đồng thời cổ tay trắng nõn khẽ giơ lên, bưng ly trà sứ thanh hoa ở trước mặt lên.

“Cũng không thể nói như vậy, có lẽ một cái nhấc tay của chúng ta, đối với Sinh Tử Môn mà nói... so với trèo lên trời xanh còn khó hơn đấy?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng bưng ly trà sứ thanh hoa lên, đưa đến gần trước cái mũi ngọc tinh sảo ngửi nhẹ một chút, mở miệng tiếp tục cười nói: “Cho nên, trong lòng môn chủ có sự cảm kích, biết chúng ta đặc biệt đến uống trà, *dyan(lee^qu.donnn) không chỉ chuẩn bị loại trà thượng hạng, trong vị trà lại càng tăng thêm độc dược thượng đẳng, chỉ sợ thất lễ với chúng ta.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ý cười trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong trong nháy mắt cứng ngắc một hồi.

Hương trà nồng đậm, đã che giấu hương vị nhẹ của độc dược không lưu lại một chút dấu vết nào. Nhưng tên nam tử áo lam thấp hơn này, vẫn vô cùng nhạy cảm nhìn thấu được trong nước trà đã bị hắn thêm vào độc dược trí mạng, chuyện này...

“ Độc dược của Sinh Tử Môn, đúng là nổi tiếng thiên hạ. Người sống luôn luôn cầu cũng cầu không được, trừ phi người chết mới có tư cách hưởng dụng. Thật sự tuyệt đối không ngờ rằng, tối nay...”

Coi như không nhìn thấy ý cười cứng ngắc trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: “Vì quan tâm người sống sờ sờ như hai chúng ta, Sinh Tử Môn

https://thuviensach.vn

lại phá lệ, Dieenndkdan/leeequhydonnn không tiếc lấy độc dược quý giá thêm vào trong trà, khiến hương trà càng thêm nồng đậm, ta nhận lấy thì thật rất ngại!”

“Cho nên, chúng ta nhiều lắm chỉ uống mấy ly trà, như vậy... mới sẽ không khiến độc dược quý giá của Sinh Tử Môn lãng phí vô ích, cũng sẽ không khiến cảm giác áy náy trong lòng càng ngày càng đậm!”

Dứt lời, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng giơ lên, sau khi để ly trà sứ thanh hoa trong tay cụng với ly trà sứ thanh hoa trong tay Hiên Viên Diễm vang lên một tiếng thanh thúy, liền ngửa đầu uống cạn nước trà trong chén.

“Thơm, thơm không thể nói rõ được.” Hiên Viêm Diễm cũng ngửa đầu, uống cạn nước trà trong chén, môi mỏng bật ra tiếng khen lớn, đồng thời cầm ấm trà sứ thanh hoa trên bàn, một lần nữa rót đầy vào trong chén.

Hình như rất không vừa lòng với hành động cướp đoạt ấm trà của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vội vàng cầm ly trà trong tay, dfienddn lieqiudoon đưa tới trước mặt Hiên Viên Diễm, giọng nói tràn đầy oán giận: “Đừng có một mình hưởng dụng chứ, cũng phải rót cho ta nữa.”

Nhìn thấy hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cướp ấm trà cướp tới cướp lui, không ngừng rót nước trà vào trong chén sứ thanh hoa, lại không ngừng ngửa đầu uống cạn nước trà trong chén.

Trên khuôn mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong vẫn tràn đầy ý cười, nhưng ý cười đó không còn sự dịu dàng nữa, mà là một loại cười mà khó có từ ngữ nào có thể hình dung được, quả thật so với khóc còn khó coi hơn nhìn gấp trăm lần.

Bọn họ, bọn họ biết rõ trà có độc, lại còn ngươi một chén ta một chén uống ừng ực? Hơn nữa, bọn họ uống vào trà có độc, lại kì lạ là không có

https://thuviensach.vn

chảy máu đến chết? Chuyện này.....

Trước đó Dạ Dật Phong đã uống thuốc giải, dĩ nhiên không sợ uống xong nước trà có độc, sẽ dẫn đến bản thân bị chảy máu đến chết.

Vì vậy, Dạ Dật Phong rợn cả người, lòng bàn chân cũng lạnh run từng trận, bưng ly trà sứ thanh hoa ở trước mặt lên. Dạ Dật Phong cũng không có ngửa đầu uống trà, hắn chỉ yên lặng cúi đầu, từng ngụm từng ngụm nhỏ, hết sạch nước trà trong chén.

Nước trà thật rất thơm, nhưng nước trà có thơm ngát hay không, có lúc cũng không vì nước trà, mà là tâm tình của một người.

Một người nếu có tâm tình vô cùng vui vẻ, cho dù nuốt vào chính là hoàng liên đắng, cũng sẽ cảm thấy cực kỳ ngọt ngào. Nhưng một người nếu có tâm sự nặng nề, cho dù nuốt vào chính là đường mật ngọt, vẫn sẽ cảm thấy cay đắng không chịu nổi.

Giờ phút này, Dạ Dật Phong thuộc về vế sau.

Bỏ qua độc dược khiến thất khiếu* chảy máu sang một bên, trà này quả thật là cực phẩm nhân gian, nhưng mỗi lần Dạ Dật Phong uống một ngụm nhỏ, là có một loại cảm giác đau đến cả ruột gan.

*thất khiếu (gồm hai tai, hai mắt, hai lỗ mũi và miệng)

Dạ Dật Phong nhìn như đang uống trà, thực ra lại đang ưu sầu.

Hai nam tử áo lam bụng dạ khó lường này, uống độc giống như uống không khí vô hại, lại còn chưa nói rõ ra ý đồ thực sự phía sau, cho nên hắn cũng không tiện mở miệng hỏi trước.

Bởi vì trong lòng hắn biết rõ, đến lúc nên làm rõ, hai người kia tất nhiên sẽ tự nói.

https://thuviensach.vn

Ngược lại, cho dù hắn chủ động mở miệng hỏi, hai người kia hoặc là giả bộ điếc làm như không nghe thấy, hoặc là đổi sang đề tài khác không có liên quan.

Đợi sau khi Dạ Dật Phong uống cạn một phần ba nước trà trong chén, thấy trong ấm trà gần như sắp thấy đáy, từng người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã uống đủ sáu chén, lúc này mới dừng động tác giành ấm uống ừng ực.

“Uống no bụng quá, ta phải vận động một chút để giãn gân cốt đã.”

Vừa đặt ly trà sứ thanh hoa xuống bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên ghế đứng lên, đi tới phía mấy chậu hoa sứ ở vách tường bên trái thư phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm uống no, dĩ nhiên là Dạ Dật Phong lại càng “uống no bụng” hơn.

Vừa đặt ly trà cầm trong tay xuống bàn, hai mắt đầu tiên là liếc nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngay sau đó lại nhìn Hiên Viên Diễm phía đối diện, đầu Dạ Dật Phong khẽ nghiêng cười hỏi: “Ngươi và hắn đều uống no bụng, có cần đứng lên vận động, giãn gân cốt một chút hay không?”

“Hắn chỉ tới uống trà, uống no không có việc gì làm, tất nhiên vận động một chút để giết thời gian mà thôi.”

Thân thể thoải mái khẽ dựa vào thành ghế, ngón tay Hiên Viên Diễm chơi đùa xoay tròn cái chén không, đôi mắt đen đầy ý cười nhìn Dạ Dật Phong nói: “Ta lại khác, ngoài việc ta tới uống trà, còn có một chuyện quan trọng hơn cần phải làm, chính là nói chuyện phiếm với môn chủ.”

“Như vậy...” Hai cánh tay đan vào nhau, thân thể Dạ Dật Phong cũng thoải mái khẽ dựa vào thành ghế, giọng nói lạnh nhạt hỏi “Ngươi muốn

https://thuviensach.vn

cùng ta tán gẫu chuyện gì đây?”

Hiên Viêm Diễm xoay tròn ly trà không trong tay càng nhanh hơn, ý cười trong đôi mắt đen càng đậm hơn, nói: “Ngươi hẳn nên biết, trên tờ giấy lúc trước đã đưa cho ngươi, ta đã nói rất rõ ràng.”

Trên gương mặt tuấn tú của Dạ Dật Phong vẫn đầy ý cười, nhưng từng chữ bật ra từ trong miệng, lại ẩn chứa sát khí âm u rét lạnh:dfienddn lieqiudoon “Sinh Tử Môn vốn không quen biết các ngươi, tại sao các ngươi lại phí công phí sức, để uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ?”

“Không sai!” Hiên Viên Diễm khẽ gật đầu, môi mỏng cong cong cười câu lên nói: “Thật ra thì chúng ta cũng không phải là không cầu trả ơn, chúng ta nghĩ cách khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ, là còn có lòng riêng.”

Cánh tay vốn bắt chéo đã thả lỏng ra, lòng bàn tay trái khẽ vuốt ở trước mặt Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong mở miệng nói: “Còn có lòng riêng? Lòng riêng thế nào, ngươi nói đi, tại hạ rửa tai lắng nghe.”

“Chúng ta là vì lấy một ân huệ với môn chủ, nghe nói môn chủ chính là chủ nhân của khấp huyết hoa, không biết môn chủ có thể xem ở việc...”

Hiên Viên Diễm kéo dài giọng nói, ngón tay bỗng nhiên gảy nhẹ, sau khi khiến ly trà không bằng sứ thanh hoa vừng vàng rơi vào trên mặt bàn, môi mỏng tiếp tục chậm rãi nói: “Chúng ta khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ, từ đó để môn chủ nguyện ý bỏ những thứ yêu thích, đưa khấp huyết hoa cho chúng ta?”

Nghe thấy ba chữ khấp huyết hoa, thân hình Dạ Dật Phong đột nhiên cứng ngắc, trên gương mặt tuấn tú vẫn cố gắng duy trì nụ cười giả dối, trong nháy mắt biến mất không còn sót lại chút gì.

https://thuviensach.vn

“Nếu như, ta cảm thấy được hành động khiến uy danh của Sinh Tử Môn càng cao hơn trong giang hồ của các ngươi, mặc dù làm ta cảm thấy mang ơn...”

Không chỉ nụ cười trên mặt Dạ Dật Phong biến mất, ngay cả giọng nói cũng không có chút ấm áp nào: “Vẫn còn không khiến ta mang ơn đến mức nguyện ý bỏ khấp huyết hoa mình yêu thích lấy làm vật báo đáp đâu?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 199: " Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung "

Hiên Viên Diễm nhún vai, không trả lời Dạ Dật Phong.

Thân thể lười biếng nghiêng về phía trước, sau khi để khuỷu tay phải chạm trên mặt bàn, bàn tay nâng lấy cằm, môi mỏng Hiên Viên Diễm tựa như cong lên mà cũng không phải cong lên, nói: “Hỏi ngươi một vấn đề?”

Hai mắt Dạ Dật Phong híp lại, trong môi phun ra một chữ, không có chút nhiệt độ nào: “Hỏi!”

“Nếu như có người, rất muốn lấy được một vật, hắn biết vật đó ở trên tay người nào, cho nên liền đặc biệt tới cửa hỏi thăm, hi vọng chủ nhân đồ vật đó có thể từ bỏ được thứ yêu thích. Ai ngờ chủ nhân lại không chịu từ bỏ được thứ yêu thích, mà người kia nếu không chiếm được vật đó, nhất định sẽ mặt ủ mày chau, ngày đêm khó ngủ, thậm chí cuối cùng sẽ buồn bực mà chết. Như vậy...”

Lòng bàn tay phải lười biếng đỡ lấy cằm, lòng bàn tay trái chạm vào trên mặt bàn, ngón trỏ gõ nhẹ mặt bàn, Hiên Viên Diễm mị hoặc chớp chớp đôi mắt đen với Dạ Dật Phong, nói: “Ngươi cảm thấy, nếu người kia không muốn buồn bực mà chết, nên làm thế nào cho phải đây?”

Nghe xong lời Hiên Viên Diễm nói, Dạ Dật Phong lạnh lùng khẽ hừ một tiếng, trong môi nặn ra hai chữ rét lạnh: “Kiên quyết tranh đoạt.”

“Nói cách khác...” Hiên Viên Diễm kéo dài giọng nói, khẽ nhíu mày mà nói: “Nếu môn chủ không chịu từ bỏ khấp huyết hoa, ta lại không đành

https://thuviensach.vn

lòng mình cuối cùng buồn bực mà chết, cũng chỉ có thể dùng biện pháp mà môn chủ dạy cho ta, kiên quyết tranh đoạt khấp huyết hoa?”

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, Dạ Dật Phong thu lại sát khí lạnh lẽo trong mắt, trên mặt lại một lần nữa nở nụ cười, mở miệng nói: “Ta cũng có một vấn đề, muốn thỉnh giáo các hạ?”

Lòng bàn tay trái chạm vào trên mặt bàn, khẽ vuốt ở trước mặt Dạ Dật Phong, môi mỏng Hiên Viên Diễm bật cười nói: “Thỉnh giáo tuyệt đối không dám nhận, môn chủ cứ hỏi, tại hạ nhất định biết gì nói nấy.”

“Nếu như có một người, có được một vật cực kỳ yêu thích. Đột nhiên có một ngày, người kia biết được, có người muốn tới cửa cướp đoạt thứ hắn cực kỳ yêu thích. Một khi mất đi vật vô cùng quý trọng, người kia cũng sẽ mặt ủ mày chau, ngày đêm khó ngủ, thậm chí cuối cùng sẽ buồn bực mà chết. Như vậy...”

Dạ Dật Phong kéo dài giọng nói, hơi nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, cười hỏi từng câu từng chữ: “Ngươi cảm thấy, nếu người kia không muốn bởi vì mất đi vật yêu thích, cuối cùng dẫn đến buồn bực mà chết, hắn nên làm thế nào cho phải đây?”

Nghe xong lời Dạ Dật Phong nói, môi mỏng Hiên Viên Diễm nhếch lên một đường cong xinh đẹp, giọng nói tràn đầy ý cười: “Dốc hết toàn lực để giữ được đồ.”

“Nói cách khác... Nếu các hạ muốn kiên quyết tranh đoạt khấp huyết hoa của, ta lại không muốn rơi vào kết quả buồn bực mà chết, cũng chỉ có thể dùng cách các hạ dạy cho ta, dốc hết toàn lực để giữ được khấp huyết hoa?”

Dứt lời, Dạ Dật Phong cúi đầu, đầu ngón tay trắng nõn duỗi sờ miệng chén sứ thanh hoa mà lúc trước hắn uống trên bàn gỗ tử đàn, chậm rãi nhấc lên.

https://thuviensach.vn

Mà Dạ Dật Phong vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đã rời ghế, trong lòng ôm cả một bó hoa tươi trở về vị trí cũ.

Hóa ra, lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói uống trà quá no bụng, phải vận động một chút, thư giãn gân cốt Hiên Viên Diễm khong nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vì sao Thượng Quan Nhưng Nguyệt chạy đi hái hoa tươi, sau đó lại ôm mpptj xấp hoa dầy ngồi xuống, vùi đầu trầm ngâm chăm chú bên vòng hoa, trong lòng hắn vô cùng hiểu rõ.

Đôi mắt HIên Viên Diễm vẫn nhìn Dạ Dật Phong, môi mỏng cười câu lên chậm rãi nói:“ Tại hạ không chiếm được khấp huyết hoa, sẽ mặt ủ mày chay, ngày đêm khó ngủ. MÔn chủ mất đi khấp huyết hoa, cũng sẽ mặt ủ mày châu, ngày đêm khó ngủ. Theo như lời vừa nói.. hai người tại hạ và môn chủ, nhất định có được một người, cuối cùng buồn bực mà chết?”

Tầm mắt Dạ Dật Phong rời khỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt lại một lần nữa dừng lại trên mặt Hiên Viên DIễm mở miệng nói:“ Kết quả khong nhất định là buồn bực mà chết, vẫn còn có một loại khả năng khác đấy?”

Hình như ngại bàn tay trái chống cằm quá mỏi, sau khi hạ khuỷu tay xuống mặt bàn, đồng thời nâng bàn tay phải lên chống cằm, Hiên Viên Diễm chớp chớp đôi mắt đen nói: “Xin lắng tai nghe?”

“Nếu như ngươi có ý đồ kiên quyết cướp đoạt khấp huyết hoa, Sinh Tử môn nhất định sẽ không tiếc tất cả mọi thứ để giữu được khấp khuyết hoa. Cho nên, khả năng khác cũng không phải là buồn bực mà chết, mà là trong quá trình ngươi kiên quyết cướp đoạt khấp huyết hoa, giết ta chết. Hoặc là... trong quá trình Sinh Tử Môn nỗ lực bảo vệ khấp huyết hoa, giết ngươi chết.”

Dạ Dật Phong mở miệng chậm rãi nói xong, ngón tay khẽ vòng quanh miệng chén nhẹ nhàng, bỗng nhiên dùng lực, chén trà sứ thanh hoa vốn

https://thuviensach.vn

nguyên vẹn vỡ thành hai mảnh nằm ở trên mặt bàn.

“Môn chủ, ngươi nói loại kiểu chết này, xảy ra xác suất cực kỳ nhỏ.” Không nhìn động tác làm vỡ chén của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm cười nhìn Dạ Dật Phong nói: “Tại hạ không quá thong thạo việc giết người, tại hạ chỉ tương đối giỏi việc giết ga. Cho nên, trong quá trìn kiên quyết cướp đoạt khấp huyết hoa, tại hạ tuyệt đối sẽ khong giết chết môn chủ rồi.”

“Bổn môn chủ cũng như ngươi, không quá thông thạo việc giết người, chỉ tương đối giỏi việt giết gà. Nhưng mà, thuộc hà của bổn môn chủ lại hoàn toàn khác, bọn họ một chút cũng không biết giết gà, thế mà lại cực kỳ thông thạo việc giết người.”

Bỗng nhiên hai cánh tay đạn lại vào nhau, Dạ Dật Phong thu lại ý cười trong mắt, mở miệng gằn từng chữ một: “Vì vậy, trong quá trình nỗ lực bảo vệ khấp huyết hoa, nếu các hạ không giết chết bổn môn chủ, vậy thì các hạ nhất định sẽ bị thuộc hạ của bổn môn chủ giết chết.”

Hiên Viên Diễm và Dạ Dật Phong đối thoại một hồi, ngón tay Thượng Quang Ngưng Nguyệt lại không ngừng bận rộn, dường như hoàn toàn không nghe thấy gì.

Đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi thấp xuống, vẫn đang tập trung chăm chú bên vòng hoa, giống như đã hoàn toàn đắm chìm trong thế giới bên vòng hoa, về phần bên ngoài xảy ra bất cứ chuyện gì, cũng đều không có liên qua gì tới nàng.

Tầm mắt phóng qua đỉnh đầu Dạ Dật Phong, hai mắt không chút để ý quét qua bức tranh thủy mặc troe trên vách tường sau lưng hắn, Hiên Viên Diễm mở miệng nói: “Nói cách khác... Ngươi xác định sẽ sống, mà ta là chết chắc.”

“Đi ra đi!” Mặc dù Dạ Dật Phong không trả lời HIên VIên Diễm, nhưng trong môi hắn lạnh lùng tràn ra ba chữu, cũng đã cho Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Diễm một câu trả lời hết sức chắc chắn.

Bởi vì, lời Dạ Dật Phong vừa dứt, vách tường treo bức tranh thủy mặc sau lưng hắn, bống nhiên nứt ra, mười tên nam tử trung niên áo đen, thân thể giống như một mũi tên nhọn lao ra.

Vách tường nhanh chóng nứt ra, rồi lại bỗng chốc khép lại, trong nháy mắt vách tường khép lại, mười tên nam tử trung niên áo đên đã xếp thành một hàng đứng ở sau lưng Dạ Dật Phong,

Tren tay mười tên ma tử trung niên áo đen đều cầm một thanh trường kiếm vô cùng sắc bén.

Trong ánh nến đỏ rực chập chờn, từng luồng lệ khí vô cùng dũng mảnh tản ra từ trên mũi trường kiếm sắc bén lạnh lẽo, trường kiếm sắc bén lạnh lẽo đều đồng loạt chỉ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

“Ta nói cái này... môn chủ, vòng hoa của ta còn chưa có bện xong đâu, có thể để cho mười tên thuộc hạ của ngươi đợi một lát nữa mới lấy mạng được không?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng gần nửa buổi, cuối cùng cũng mở miệng nói chuyện, chỉ là đầu của nàng vẫn cúi, ngón tay thon thon vẫn bận rộn như cũ, vội vàng bện vòng từ hoa tươi để trên bàn gỗ tử đàn.

Đối với lời nói biếng nhác của Thượng Quang Ngưng Nguyệt, trong môi Dạ Dật Phong chỉ trả lời hai chữ đơn giản, cũng không muốn để mười tên thuộc hạ của Sinh Tử Môn từ từ mới lấy mạng, lạnh lùng trả lời: “Bày trận!”

“Dạ!” Mười tên ma tử trung niên áo đen, trăm miệng một lời cung kính lên tiếng, đồng thời thân thể bỗng chốc nhanh như tia chớp, phân ra đứng ở mười vị trí khác nhau trong thư phòng.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm lấy tay chống cằm ra, thân thể vốn nghiêng về phía trước liền ngồi thẳng.chính là tiến về nơi có đầy hoa tươi thiên kiều bá mị được trồng trong các chậu sứ đặt ở vách tường bên trái thư phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt mông ngồi xuống trên ghế trúc màu xanh lá, đôi mắt ngọc không nhìn Hiên Viên Diễm, cũng không có nhìn Dạ Dật Phong.

Sau khi đặt cả bó hoa tươi điểm xuyết thêm phiến lá xanh biếc từ trong lòng xuống trên mặt bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng cúi đầu xuống, trầm ngâm chăm chú bện vòng hoa.

Hai mắt Dạ Dật Phong kinh ngạc liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt vùi đầu lẳng lặng bện vòng hoa, trong lòng không nhịn được thầm nói: tên nam tử áo lam thấp hơn này đang giở trò quỷ gì đây? Thời điểm giương cung bạt kiếm như thế, hắn... hắn lại nhàn hạ thoải mái cúi đầu bện vòng hoa?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 199+2: Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung (Tiếp)

Đôi mắt đen nhìn lướt qua mười tên nam tử trung niên áo đen đứng ở mười vị trí khác nhau, Hiên Viên Diễm lại nhìn Dạ Dật Phong ngồi ở phía đối diện, môi mỏng chậm rãi nói: “Thật sự không ngờ tới... người Sinh Tử Môn lại biết được mị ảnh mê tung kiếm trận?”

Mị ảnh mê tung kiếm trận, ước chừng đã biến mất trong chốn giang hồ hơn hai trăm năm rồi. Hơn hai trăm năm trước, mị ảnh mê tung kiếm trận uy chấn giang hồ, được nhân sĩ võ lâm nhất trí gọi là -- giang hồ đệ nhất kiếm trận.

Mị ảnh mê tung kiếm trận do mười người tạo thành, một khi trận này khởi động, mỗi người sẽ huyễn hóa ra chín cái bóng.

Một người động tương đương với mười người động, một kiếm rút ra tương đương với mười kiếm rút ra. Bóng dáng của bọn họ và ánh sáng của kiếm kéo dài liên tục, mưa gió gần như không lọt vào được, giống như một cái võng kiếm bền chắc không thể gãy.

Phải tìm được chân thân (thân thể thực sự) của mười người, đồng thời đánh hạ kiếm trong tay mười người, bóng mà bọn họ huyễn hóa ra mới có thể biến mất, nếu không cho dù ngươi thúc giục nội lực như thế nào, cũng không thể làm vỡ bóng được huyễn hóa ra.

Hơn nữa, cái bóng mà mỗi người bọn họ huyễn hóa ra đều giống hoàn toàn chân thân, khiến người ta không thế nào phân biệt được, vì vậy rất khó

https://thuviensach.vn

tìm ra chân thân của mười người, thành công phá mị ảnh mê tung kiếm trận.

Cho nên, người bị vây ở bên trong mị ảnh mê tung kiếm trận, cho dù không bị mười người tạo thành kiếm trận giết chết, cũng sẽ bởi vì nghênh đón công kích của cái bóng của mười người huyễn hóa ra, công phá cũng không được, dieendaanleequuydonn đánh cũng không vỡ, đâm cũng không tiêu tan được chín cái bóng hư không kia, mà dẫn đến kiệt sức mà chết.

Hai mắt Dạ Dật Phong tràn ngập ý cười nham hiểm, lông mày bỗng nhiên giương cao, lạnh lùng mở miệng nói từng câu từng chữ: “Không đơn thuần là mị ảnh mê tung kiếm trận, còn có độc cổ trận.”

Dạ Dật Phong vừa dứt lời, cửa thư phòng kẽo kẹt một tiếng mở ra.

Hai mươi tên nam tử trung niên áo đen tay cầm bình sứ màu trắng, bên trong bình sứ màu trắng đựng đầy độc cổ trí mạng, chạy đến sau lưng mười người bày mị ảnh mê tung kiếm trận.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận dụng linh lực, cùng Hiên Viên Diễm liên thủ đối địch, thời gian chưa tới nửa chung trà, Hiên Viên Diễm có thể thành công phá mị ảnh mê tung kiếm trận.

Chỉ là, vì che giấu thân phận thật, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định không tiện dùng linh lực.

Dĩ nhiên, nếu không có linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt giúp một tay, Hiên Viên Diễm cũng không phải là không phá được mị ảnh mê tung kiếm trận, chỉ là vừa phải giao đấu với mị ảnh mê tung kiếm trận, vừa đối phó với hai mươi tên nam tử áo đen đầy độc cổ tập kích. Một lòng hai phía, nhất thời Hiên Viên Diễm phải hao tốn một đoạn thời gian rất dài, mới có thể thành công phá mị ảnh mê tung kiếm trận, vả lại cho dù phá mị ảnh mê tung kiếm trận xong, Hiên Viên Diễm cũng sẽ tiêu hao hết một nửa thể lực.

https://thuviensach.vn

Vào giờ phút này, gặp phải mị ảnh mê tung kiếm trận và độc cổ trận của Sinh Tử Môn --

Theo lý thuyết, cho dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tiện dùng linh lực, Hiên Viên Diễm không có linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt giúp một tay, phá trận cần tiêu hao rất nhiều thể lực, hai người bọn họ cũng nên đứng dậy từ trên chiếc ghế trúc nghênh chiến.

Vậy mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại hoàn toàn không thấy nguy hiểm sắp bạo phát, đầu vẫn cúi xuống, ngón tay thon thon nhanh chóng bện vòng hoa.

Hiên Viên Diễm cũng không đứng dậy, chỉ là cánh tay khẽ chạm phải thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu hỏi "Có người muốn giết chúng ta, nếu chúng ta không muốn bị giết, vậy thì nên làm cái gì bây giờ?"

"Cái này còn cần phải hỏi sao? Đương nhiên là lấy giết tạo ra giết, không muốn bị giết, chỉ có thể giết người, không còn lựa chọn khác."

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt trả lời Hiên Viên Diễm, nhưng đầu nàng vẫn không có ngẩng lên, dường như nếu không bện được vòng hoa, cho dù kẻ địch đâm mũi kiếm vào nàng, nàng cũng tuyệt đối sẽ không phản ứng một chút nào.

"Nhưng ta chỉ am hiểu giết gà, không am hiểu giết người!" Hiên Viên Diễm gãi gãi da đầu, dáng vẻ giống như rất phiền não: "Nếu ta giết không chết bọn họ, bọn họ nhất định sẽ giết chết nàng và ta đó."

"Đơn giản, tưởng tượng bọn họ thành gà là được chứ gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy một cành hoa, từ từ bện thành vòng, rồi mở miệng đáp lời: "Ngày thường không phải chàng dùng dao cắt cổ gà sao, tưởng tượng cổ của bọn họ thành cổ gà, lấy chủy thủ trong tay áo chàng ra, một đao cắt xuống, không phải là có thể giết chết bọn họ rồi sao?"

https://thuviensach.vn

“Việc này có vẻ khó đấy!” Hiên Viên Diễm đưa mắt nhìn mấy người áo đen cầm kiếm và cổ độc đứng phía sau, âm thanh chợt buồn mà nói: “Cổ của bọn họ to hơn cổ gà rất nhiều, nàng nói ta sao mà tưởng tượng đây?”

“Chàng không động não tí nào sao?” Dường như Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn được việc cứ bị hỏi mãi, lớn giọng trả lời Hiên Viên Diễm: “Dùng sức mà nhào nặn cổ của bọn họ thành dạng giống như cổ gà, thế không phải là chàng có thể tưởng tượng bọn họ thành gà rồi sao?”

“Nhưng, lỡ như cổ của bọn họ quá cứng, ta nhào cả nửa ngày cũng không nhỏ được, vậy chẳng phải là ta đã lãng phí sức lực rồi?” Lông mày nhíu lại, Hiên Viêm Diễm dường như im lặng suy nghĩ một chút, liền mở miệng nói: “Không phải nàng am hiểu viết giết người sao, không bằng để nàng tới nghênh chiến đi?”

“Không nhìn thấy ta đang bận à, chỗ nào cho ta ra tay tới nghênh chiến?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lời, đồng thời bện tiếp vòng hoa đã được hơn nửa trong tay, phát hiện có chỗ bện lệch, vì vậy liền thận trong tháo đoạn đó ra, bện lại lần nữa.

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, kẻ xướng người họa đến cực kỳ vui mừng, nhưng Dạ Dật Phong đang ngồi đối diện bọn hắn, nghe đến lỗ mũi bị tức giận làm cho sưng lên, sắp tức đến bể phổi rồi.

Hắn không ra lệnh cho mười tên thuộc hạ khởi động mị ảnh mê tung kiếm trận trước, chính là muốn thưởng thức vẻ mặt kinh hoảng, sợ hãi của hai nam tử áo lam này.

Ai biết, hai nam tử áo lam này không chỉ không có một chút kinh hoảng sợ hãi nào, ngược lại giống như hoàn toàn không thấy mị ảnh mê

https://thuviensach.vn

tung kiếm trận của Sinh Tử Môn, hơn nữa lại còn diễn tuồng ngươi một câu ta một câu ngay trước mặt hắn.

Mị ảnh mê tung kiếm trận, còn thêm cả độc cổ trận, trong thiên hạ có thể phá hết, trừ Thánh Đế của Linh cung và sứ giả cấp cao ở Linh cung ra, sợ rằng cũng chỉ có Thiên Cơ lão nhân thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Hai người ở trước mắt đây, hoàn toàn coi như không thấy mị ảnh mê tung kiếm trận và độc cổ trận, chẳng lẽ bọn họ là người của Linh cung, hoặc cũng là... một người trong đó là Thiên Cơ lão nhân?

Điều này không thể nào, mặc dù hắn chưa từng gặp Thiên Cơ lão nhân, vốn dĩ với tác phong làm việc của Thiên Cơ lão nhân, hắn tuyệt đối sẽ không che giấu thân phận thật sự, tới cửa cướp đoạt khấp huyết hoa.

Người của Linh cung thì càng không thể nào, đối với người của Linh cung mà nói, thân phận của bọn họ thậm chí tượng trưng cho chí cao vô thượng, cho nên mặc dù bọn họ muốn cướp đoạt khấp huyết hoa của Sinh Tử Môn, cũng tuyệt đối sẽ không che giấu thân phận chân chính.

Nhưng nếu hai nam tử áo lam này, không phải là người của Linh cung, cũng không phải là Thiên Cơ lão nhân, thế thì... tại sao bọn họ có thể sẽ không sợ mị ảnh mê tung kiếm trận, và độc cổ trận chứ?

Nếu Dạ Dật Phong biết hai người trước mắt là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại biết Hiên Viên Diễm có quan hệ đặc biệt với Thiên Cơ lão nhân, đắn đo trong lòng tất nhiên sẽ được cởi bỏ, đáng tiếc hắn không biết gì cả.

Hai mắt Dạ Dật Phong bốc lửa bỗng chốc nhíu lại, trên trán nổi đầy gân xanh, giọng nói cực kỳ rét lạnh: “Mọi người nghe lệnh, lập tức...”

Một câu kia của Dạ Dật Phong, “Lập tức khởi động mị ảnh mê tung kiếm trận, tiến hành lấy mạng “ còn chưa kịp nói xong, Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

chợt giành lời mà nói: “Ta nói môn chủ này, có thể... không hạ lệnh giết chúng ta được không?”

“Có thể!” Dạ Dật Phong nuốt sát trở về trong bụng, hai mắt chứa đầy sát khí nhìn Hiên Viên Diễm, cắn răng gằn từng chữ một: “Nếu các ngươi lựa chọn tự sát, bổn môn chủ tất nhiên không cần hạ lệnh giết các ngươi.”

Hiên Viên Diễm khẽ mím môi mỏng, giọng nói trầm lặng: “Không thể cho hai người chúng ta một con đường sống sao?”

Trong môi Dạ Dật Phong nặn ra hai chữ, cắn răng nghiến lợi nói: “Không thể!”

“Được rồi! Thật ra thì trong lòng hai người chúng ta hiểu rõ, vốn dĩ không có cách nào phá mị ảnh mê tung kiếm trận của Sinh Tử Môn. Dù sao cũng là chết, so với việc tự sát tính mạng, chúng ta vẫn tình nguyện bị thuộc hạ của ngươi lấy mạng. Chỉ là...”

Đầu cúi xuống thấp, Hiên Viêm Diễm giống như cam chịu số phận, ngón tay vuốt ve qua lại trên mặt bàn, nói: “Trước khi hai người chúng ta bị giết, có thể cho phép hai người chúng ta, từng người nói một câu di ngôn trước khi lâm chung được không?”

Dạ Dật Phong hoàn toàn đoán không ra đến cuối cùng là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt giở trò gì, hai tay nắm thành hình quả đấm, nói: “Nói!”

Đôi mắt đen liếc nhìn vòng hoa sắp được bện xong trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm mở miệng chậm rãi nói: “Thân là thái tử Thương Nguyệt, dùng vong quốc (nước đã mất) đến chôn cùng hai người chúng ta, thật sự một chút cũng không đáng.”

Hiên Viên Diễm nói xong “ di ngôn trước khi lâm chung “, cũng không đợi Dạ Dật Phong phản ứng, bàn tay lập tức vỗ vỗ cánh tay Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt nói: “Ta đã nói xong di ngôn, đến phiên nàng đấy.”

Đầu ngón tay đã bện xong vòng hoa, bỗng chốc gảy nhẹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: “Vòng hoa này do ta vì cả Thương Nguyệt quốc mà bện ra, xin thái tử Thương Nguyệt nhận lấy!”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 200: Đành Chịu Khuất Phục

Vòng hoa bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném với tốc độ cực nhanh bay về phía Dạ Dật Phong, ngay lúc vòng hoa sắp rơi xuống trên đầu Dạ Dật Phong, sắc mặt Dạ Dật Phong chợt tái nhợt.

Cánh tay bỗng nâng lên, ống tay áo theo gió xoay tròn, tay phải Dạ Dật Phong đưa về phía trên đầu của mình, da.nlze.qu;ydo/nn năm ngón tay khép lại, vừa lúc vòng hoa đã bị Dạ Dật Phong nắm trong lòng bàn tay.

Rút tay lại, đồng thời Dạ Dật Phong cũng cúi đầu xuống.

Hai mắt Dạ Dật Phong nhìn chằm chằm vòng hoa trong lòng bàn tay, giờ khắc này thật hận không thể thúc giục nội lực hùng hậu, nghiền nát vòng hoa thành từng mảnh nhỏ, nhưng hắn vẫn cố liều mạng khắc chế.

Vòng hoa do Thượng Quan Ngưng Nguyệt bện, lấy cúc vàng và cúc trắng làm chính, hoa đỗ quyên màu hồng và hoa uất kim hương màu tím (tulip) là phụ.

Vì chậu sứ trong thư phòng chỉ trồng rất ít cúc vàng và cúc trắng, không đủ để bện một vòng hoa hoàn chỉnh, cho nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới ngắt thêm hoa đỗ quyên hồng và hoa uất kim hương tím để thêm vào.

Lấy cúc vàng và cúc trắng làm chính, bện thành một vòng hoa lớn, tất nhiên là dùng để tế người chết.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Dạ Dật Phong vốn tưởng rằng, tên nam tử áo lam thấp hơn này, sở dĩ vẫn luôn một mực cúi đầu, bện vòng hoa tế người chết, chẳng qua là đang âm thầm uy hiếp mình -- nếu không chịu giao khấp huyết hoa, liền sẽ tắm máu cả Sinh Tử Môn, sau đó dùng cái vòng hoa lớn này để tế vô số vong hồn của Sinh Tử Môn.

Nhưng mà hiện giờ, Dạ Dật Phong mới biết, mình chỉ đoán đúng một nửa.

Đoán đúng một nửa, vòng hoa này đúng là dùng để uy hiếp của mình. Đoán sai một nửa kia, nếu mình không chịu giao ra khấp huyết hoa, bọn họ không chỉ tắm máu cả Sinh Tử Môn, mà là cả Thương Nguyệt quốc. Còn vòng hoa này, là dùng để tế vô số vong hồn của Thương Nguyệt quốc.

“Được rồi, hai người chúng ta đã nói xong di ngôn trước khi lâm chung rồi.”

Thân thể lười biếng khẽ dựa vào thành ghế, hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắt chéo lại mà nói: “Bây giờ ngươi có thể hạ lệnh, Die nd da nl e q uu ydo n để các thuộc hạ của Sinh Tử Môn khởi động mị ảnh mê tung kiếm trận và cổ độc trận, đoạt lấy tính mạng của hai người chúng ta!”

“Yên tâm đi, hai người chúng ta tuyệt sẽ không phản kháng. Chúng ta sẽ ngoan ngoãn ngồi trên ghế, mặc cho thuộc hạ của Sinh Tử Môn, đưa chúng ta đi cầu Nại Hà uống canh Mạnh Bà.”

Thân thể Hiên Viêm Diễm cũng khẽ dựa vào thành ghế, một tiếng cười mị hoặc cất lên, hai mắt nhắm lại, thể hiện một bộ dáng yên lặng chờ chết.

Dạ Dật Phong không có mở miệng nói chuyện, cũng không ra sát lệnh cho đám thuộc hạ của Sinh Tử Môn lập tức lấy mạng.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên Dạ Dật Phong cũng rất muốn giết hai người trước mắt, hắn càng hận không thể chặt hai người này làm trăm mảnh, nhưng hắn không thể lấy cả Thương Nguyệt quốc để trả giá.

Cái mà hai người kia gọi là "di ngôn trước khi lâm chung ", là một loại uy hiếp khiến máu chảy trong hắn trong nháy mắt đông lại, dinendian.lơqid]on ý tứ đó đã cực kỳ rõ ràng -- nếu hai người bọn họ không sống sót mà ra khỏi Sinh Tử Môn, Thương Nguyệt sẽ gặp phải vận mệnh mất nước.

Khẽ đặt vòng hoa trong lòng bàn tay trên bàn gỗ tử đàn.

Dạ Dật Phong ngẩng đầu lên, móng tay khảm thật sâu vào trong lòng bàn tay, hai mắt qua lại trên gương mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viêm Diễm, sau đó rất lâu mới lên tiếng chậm rãi hỏi: "Di ngôn lâm chung của các ngươi rốt cuộc có ý gì?"

Ý ở ngoài lời của Dạ Dật Phong là -- nếu hai người các ngươi, tối nay không sống sót rời khỏi Sinh Tử Môn, vậy, các ngươi đã bước xuống suối vàng thì có thể khiến Thương Nguyệt bị vong quốc thế nào đây?

Dạ Dật Phong không có trực tiếp hỏi, bởi vì hắn hiểu rõ hai tên nam tử áo lam trước mắt này, là người thông minh tuyệt đỉnh. Người thông minh tuyệt đỉnh, tất nhiên có thể nghe hiểu được ý ngoài lời của hắn.

Nếu Dạ Dật Phong thực sự ra lệnh cho đám thuộc hạ của Sinh Tử Môn, khởi động mị ảnh mê tung kiếm trận và cổ độc trận, tiến hành việc lấy mạng, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt tất nhiên sẽ không ngồi yên trên ghế, mặc cho thuộc hạ của Sinh Tử Môn lấy mạng.

Sở dĩ hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói như vậy, chính là trong lòng hoàn toàn chắc chắn, Dạ Dật Phong tuyệt đối

https://thuviensach.vn

không dám hạ sát lệnh, bởi vì hắn không chịu nổi cái giá phải trả là Thương Nguyệt vong quốc.

Trong lòng hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng càng thêm chắc chắn, “di ngôn lâm chung “ của bọn họ vừa ra, Dạ Dật Phong nhất định sẽ mở miệng hỏi bọn họ, di ngôn lâm chung của bọn họ rốt cuộc có ý gì?

Vì vậy, Dạ Dật Phong vừa dứt lời, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt dĩ nhiên hết sức vui vẻ giải thích cho Dạ Dật Phong hiểu rốt cuộc là “di ngôn lâm chung” của bọn họ có ý gì.

“Trước khi đến Sinh Tử Môn, chúng ta đã từng đã đồng ý với thuộc hạ, ngày mai sẽ mang theo khấp huyết hoa của Sinh Tử Môn, cùng bọn họ ngắm mặt trời mọc.”

Đôi đỏ mọng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở ra, giải thích: “Nếu ngày mai chúng ta không thể thực hiện lời hứa, *dyan(lee^qu.donnn) mang theo khấp huyết hoa của Sinh Tử Môn, bồi thuộc hạ cùng ngắm mặt trời mọc, thuộc hạ nhất định rất thất vọng.”

“Thất vọng, sẽ làm cho tâm tình của người ta không vui. Thuộc hạ của chúng ta có một loại bệnh kì lạ, một khi tâm tình của bọn hắn không vui, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không để cho tâm tình của người khác được vui vẻ, thậm chí khiến cho tâm tình của người khác vĩnh viễn cũng không được vui vẻ.”

Hiên Viêm Diễm vốn nhắm mắt “an tĩnh chờ chết”, đôi mắt đen mang ý cười mở ra, tiếp được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hết sức kiên nhẫn giải thích: “Mà cách để khiến tâm tình của người khác vĩnh viễn cũng không được vui vẻ, là để cho toàn bộ những người đó trở thành người chết. Bởi vì chỉ có người chết, mới có thể vĩnh viễn cách xa hỉ nộ ái ố.”

https://thuviensach.vn

“Để cho toàn bộ những người đó trở thành người chết, có rất nhiều loại phương thức, thí dụ như...” Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng ly trà sứ thanh hoa từ trên bàn lên, *dyan(lee^qu.donnn) nhìn như ngửi thấy hương trà lưu lại trong chén, kì thực lại ngửi thấy hương độc trong chén, đôi môi chậm rãi cười nói: “Hạ độc!”

“Không phải khiến da thịt toàn thân người ta tạm thời biến thành đen, sau đó chậm rãi chờ chết, mà là...” Trong mắt Hiên Viêm Diễm tràn ngập ý cười kì dị, thân thể hơi nghiêng về phía trước, ngồi xuống ở phía đối diện Dạ Dật Phong, sau khi kéo gần khoảng cách lại một chút, tiếp tục tiếp lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: “ Khiến da thịt toàn thân người ta trong nháy mắt biến thành đen, chớp mắt liền bị mất mạng vì kịch độc.”

“Các ngươi...” Dạ Dật Phong cắn răng nghiến lợi, thật rất muốn buột miệng mắng, nhưng trong môi chỉ nặn ra hai chữ các ngươi, rồi cũng không chen nổi chữ thứ ba được nữa, bởi vì hắn ngậm miệng lại rồi.

Dạ Dật Phong tức giận tới cực điểm, cho đến khi cảm giác được khí huyết sôi trào mãnh liệt. Hắn sợ mình nếu không nhanh ngậm miệng, trong môi nặn ra không phải là lời mắng, mà là búng máu giống như cơn mưa rơi dày đặc.

Dạ Dật Phong cũng không phải là một tên ngu ngốc, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, kẻ xướng người họa cùng giải thích, ý ở ngoài lời hắn tự nhiên hiểu rất rõ.

Nhưng nếu hai tên nam tử áo lam này, tối nay không còn sống sót rời khỏi Sinh Tử Môn.

Không, hoặc là càng thêm chính xác mà nói, nếu hai tên nam tử áo lam này, tối nay không thuận lợi bắt được khấp huyết hoa, vô cùng phách lối rời khỏi Sinh Tử Môn. Như vậy...

https://thuviensach.vn

Toàn thể thuộc hạ của hai tên nam tử áo lam này sẽ được điều động, thả độc đối với người trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, khiến người trong nháy mắt bị mất mạng vì kịch độc.

Giờ khắc này, Dạ Dật Phong tuyệt đối sẽ không có một chút nghi ngờ nào đối với thuộc hạ của hai tên nam tử áo lam về việc khiến người trong lãnh thổ Thương Nguyệt quốc, thần không biết quỷ không hay trúng phải kịch độc trí mạng.

Bởi vì lúc trước, thuộc hạ của hai tên nam tử áo lam có thể trong một đêm ngắn ngủn, khiến toàn bộ các chưởng môn cùng một đám đệ tử trong các môn phái lớn nhỏ ở Thương Nguyệt quốc, dfienddn lieqiudoon tất cả đều thần không biết quỷ không hay, trúng phải độc khiến da thịt biến thành màu đen còn lóe lên chút tia sáng màu xanh.

Như vậy, thuộc hạ của hai tên nam tử áo lam này, tất nhiên cũng có thể trong một đêm ngắn ngủn, lần nữa khiến người trong Thương Nguyệt quốc, tất cả đều thần không biết quỷ không hay, trong nháy mắt bị mất mạng vì kịch độc.

Trong lòng Dạ Dật Phong chỉ nghi ngờ một việc, là hai tên nam tử áo lam trước mắt này, vì để lấy được khấp huyết hoa của Sinh Tử Môn, thật sẽ tàn nhẫn vô tình đến mức... độc sát toàn bộ người trong Thương Nguyệt quốc sao?

Phải biết, trong số những người này, không chỉ bao gồm những người ác làm xằng làm bậy, những phú thương vì làm giàu mà bất nhân, những quan lại không vì dân mà tham quan ô lại mà còn bao gồm cả quan lại thanh chính liêm minh, Dieenndkdan/leeequhydonnn đàn bà người già yếu tay trói gà không chặt, những người dân lương thiện thuần phác, thậm chí còn bao gồm phụ hoàng và mẫu hậu mà hắn kính yêu.

https://thuviensach.vn

Trừ phi mất đi nhân tính, mất hết tính người, nếu không cho dù là hai nước khai chiến, cũng chỉ là hai đại quân của hai nước chém giết kịch liệt, tuyệt đối sẽ không lạm sát dân chúng vô tội trong nước.

Dĩ nhiên hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ không vì lấy được dược liệu khấp huyết hoa của Sinh Tử Môn mà tàn nhẫn vô tình đến mức độc sát toàn bộ người trong Thương Nguyệt quốc, đây chỉ là một loại thủ đoạn đe dọa của bọn họ đối với Dạ Dật Phong thôi.

Nếu không, bọn họ biết rất rõ từ trước đến nay Thương Nguyệt quốc luôn có dã tâm nuốt hết Long Diệu hoàng triều, chẳng bằng tìm được nơi đóng quân của Thương Nguyệt quốc. Sau đó, nghĩ cách thi độc trí mạng với đại quân của Thương Nguyệt quốc, khiến đại quân của Thương Nguyệt quốc chết không còn một mống, miễn cho ngày khác Thương Nguyệt quốc xung đột vũ trang với Long Diệu hoàng triều thì khó giải quyết vấn đề rồi.

Nếu Thương Nguyệt quốc nguyện ý chung sống hòa bình với Long Diệu hoàng triều, đó là điều không còn gì tốt hơn.

Còn nếu Thương Nguyệt quốc cố ý muốn nuốt hết Long Diệu hoàng triều, tất nhiên bọn họ cũng sẽ không để ý, ngược lại sẽ nuốt hết cả Thương Nguyệt quốc, từ đó khiến Thương Nguyệt quốc mang danh của Long Diệu hoàng triều.

Nhưng bọn hắn sẽ ở trên chiến trường, quang minh chính đại dùng thực lực tới nuốt hết Thương Nguyệt quốc.

Bọn họ sẽ khiến dân chúng của Thương Nguyệt quốc cam tâm tình nguyện trở thành dân chúng của Long Diệu hoàng triều, mà không phải là bụng đầy oán hận, hoàn toàn đành chịu trở thành dân chúng của Long Diệu hoàng triều. Như vậy... Long Diệu hoàng triều mới có thể lưu danh muôn thuở!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Dạ Dật Phong mặc dù có nghi vấn, nếu tối nay hai tên nam tử áo lam thần bí này không thuận lợi lấy được khấp huyết hoa, sống sót rời khỏi cung điện Sinh Tử Môn, vậy thì ngày mai, thuộc hạ của bọn họ có tàn nhẫn đến mức độc sát người dân trong Thương Nguyệt quốc hay không?

Trong lòng nghi ngờ vẫn là nghi ngờ, thế nhưng hắn lại không dám dùng vận mệnh của Thương Nguyệt để trả giá cho việc đoạt lấy tính mạng của hai tên nam tử áo này.

“Ha ha...” Cởi bỏ vẻ mặt vô cùng xanh mét, Dạ Dật Phong che giấu tức giận trong mắt, hơi cúi đầu, bên trong môi mỏng lại bật ra tiếng cười.

Nhưng mà, tiếng cười này còn bi thương hơn vô số lần so với tiếng khóc, là một loại bi thương khi bị kẻ địch xâm nhập vào trong xương tủy uy hiếp, nhưng lại hoàn toàn không làm gì được kẻ địch.

Ngay sau đó, Dạ Dật Phong ngừng tiếng cười thê lương, đầu chậm rãi ngẩng lên, đồng thời nâng cánh tay phải lên, Die nd da nl e q uu ydo n cổ tay vung hai lần về phía đám thuộc hạ áo đen bên trong thư phòng.

Mấy tiếng vèo vèo vèo vang lên, cả đám nam tử trung niên vốn cầm kiếm, cầm cổ độc đứng ở bên trong thư phòng, lúc này thân thể giống như sao băng, trong nháy mắt biến mất ở bên trong thư phòng.

“Bắt đầu từ bây giờ, chủ nhân của khấp huyết hoa chính là hai người các ngươi. Chỉ là...”

Hai mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên diễm, trong môi Dạ Dật Phong bật ra tiếng cười nhạt nhòa: “Trước khi ta giao khấp huyết hoa cho các ngươi, hi vọng các ngươi có thể nể mặt cho ta hỏi một việc.”

“Ngoại trừ vấn đề có liên quan đến thân phận của hai người chúng ta, thứ cho hai người chúng ta không thể nể mặt giải thích nghi vấn.”

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong vừa dứt lời, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt vuốt ly trà sứ thanh hoa, tiếng cười mị hoặc lập tức vang lên, nói: “Còn bất cứ vấn đề khác, chúng ta nhất định giải thích nghi vấn cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 201: Khiêu Khích Thất Bại

"Rốt cuộc các ngươi biết được như thế nào..." Ánh mắt Dạ Dật Phong nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hỏi ra nghi ngờ trong lòng: "... Thái tử Thương Nguyệt quốc ta còn có một thân phận khác là Môn chủ Sinh Tử môn?"

Hắn che giấu không chê vào đâu được, trừ thuộc hạ Sinh Tử Môn và phụ hoàng ra, người khác không thể nào tìm được manh mối chứng tỏ Dạ Dật Phong hắn chính là Môn chủ Sinh Tử môn.

"Các phái trúng độc, dụ ngươi ra ngoài. Tề tụ ở đỉnh núi, dẫn ngươi xem diễn trò."

Đầu ngón tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng bắn ra. Sau khi để ly trà sứ Thanh Hoa xuống mặt bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu cười, trả lời: "Một cây bút có độc dùng để kí tên sẽ biết được Thiếu Bang chủ Kim Phiến bang là thật hay giả. Dấu vết được lưu lại trên bút, nếu Thiếu Bang chủ Kim Phiến bang là giả thì Môn chủ thực sự của Sinh Tử môn sẽ tự bộc lộ tung tích."

"Cho nên, về sau nhất định phải nhớ rút ra bài học nha! Trước mặt thợ săn, con mồi ngàn vạn lần không được sinh ra tâm lí hiếu kỳ, tùy tiện đi lung tung, đụng chạm bừa bãi, bởi vì..."

Hiên Viên Diễm hơi cúi đầu, chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay trắng nõn, cũng nở nụ cười yêu mị, nói: "Một khi tò mò đụng chạm, bất luận con mồi

https://thuviensach.vn

giảo hoạt, giỏi ẩn núp thế nào thì cuối cùng vẫn khó thoát khỏi số phận bị thợ săn bắt được.”

Sau khi nghe lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, nếu Dạ Dật Phong vẫn không rõ thì hắn đúng là ngu xuẩn, đần độn như heo rồi.

Thì ra... Hai người kia vốn cũng không biết Thái tử của Thương Nguyệt quốc hắn còn có một thân phận khác là Môn chủ Sinh Tử môn. Do hắn trúng âm mưu quỷ kế mới tự mình để lộ thân phận Thái tử Thương Nguyệt của mình.

Giả mạo Sinh Tử Môn, hạ độc tất cả các môn phái lớn nhỏ trong lãnh thổ Thương Nguyệt chỉ vì gây sự chú ý của hắn.

Phát tín hiệu “mời” Chưởng môn, dụ hắn tới đỉnh núi Lý Ngư cũng vì muốn xác minh chân tướng về thân phận của hắn,.

Biết hắn nhất định sẽ “mượn dùng” thân phận của người khác lên núi, vì vậy dùng một cây bút đặc biệt để phân biệt độc khiến da thịt hắn biến thành màu đen với độc khiến da thịt biến màu đen của những chưởng môn các phái khác là không cùng một loại. Dưới tình hống như vậy, còn ai vào đây giả mạo Thiếu Bang chủ Kim Phiến bang dùng một loại độc dược khác khiến da thịt biến thành màu đen chứ? Đương nhiên là Môn chủ Sinh Tử môn rồi.

Sau khi xác nhận thân phận Môn chủ Sinh Tử môn của hắn, bọn họ lại dùng một cây bút đặc biệt đã qua xử lí khác, khi hắn cầm bút giữa hai ngón tay, dính phải phấn truy tung khiến hắn hoàn toàn không còn chỗ nào để che giấu.

Thật ra lúc ở trên đỉnh núi Lý Ngư, khi đến phiên hắn kí tên, cây bút được thay đổi, hắn cũng hoài nghi cây bút được thay thế kia có vấn đề rất

https://thuviensach.vn

lớn. Chỉ là, hắn đã rất cẩn thận xem kỹ cây bút, lại không phát hiện cây bút đó có chút khác thường nào.

Hắn... vẫn đánh giá quá thấp bản lĩnh điều chế dược của hai người kia. Họ lại có thể nghiên cứu ra một loại phấn truy tung vô sắc, vô vị làm hắn hoàn toàn không có biện pháp phát hiện ra.

Bản lĩnh điều chế dược không bằng người, trí thông minh cũng thua kém người. Tự mình lập nên thế lực Sinh Tử môn rộng lớn, vốn tưởng rằng thiên hạ không người nào có thể địch lại, vậy mà so với thế lực kinh người khó có thể dự đoán cất giấu sau lưng hai nam tử trước mắt này, quả thực là không chịu nổi một kích.

Nghĩ đến đây, Dạ Dật Phong bị kích thích mạnh, trong khoảnh khắc tim đau đớn khó nhịn giống như bị đao cắt một miếng. Một dòng máu tươi không thể ngăn cản trào lên cổ họng rồi tập trung bên trong khoang miệng khép chặt. Mà trong nháy mắt máu tươi trào lên cổ họng, Dạ Dật Phong vốn ngồi ở trên chiếc ghế trúc bỗng nhiên đứng lên, cất bước đi tới thư phòng. Dạ Dật Phong đột nhiên đi về phía thư phòng đương nhiên vì không muốn cho hai nam tử áo lam thần bí nhìn thấy có máu tươi trào ra từ trong miệng của mình, mỉa mai thưởng thức bộ dạng bị thương nghiêm trọng của hắn.

Quay lưng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sau khi nhanh chóng nuốt máu tươi xuống bụng, Dạ Dật Phong liền cất bước ra khỏi thư phòng, từ môi phát ra âm thanh không nóng không lạnh: “Khấp Huyết hoa ở dược phòng, theo ta đi lấy!”

-- Diễm, tên Dạ Dật Phong này thật là hẹp hòi! Phải biết, hình ảnh máu văng tung tóe như mưa so với màu sắc pháo hoa khi bung ra còn rực rỡ hơn. Nhưng hắn keo kiệt, tình nguyện đem dòng máu nuốt trở về bụng, cũng không phun ra ngoài cho chúng ta thưởng thức một chút.

https://thuviensach.vn

-- Hết cách rồi, miệng là của hắn, máu tươi cũng là của hắn. Hắn không muốn phun máu tươi trong mồm ra để cho chúng ta vui vẻ thưởng thức một chút, chúng ta có thể làm gì đây? Cũng không thể hết sức thô lỗ gỡ miệng hắn, sau đó buộc hắn phun máu tung tóe như mưa chứ? Phải biết hai chúng ta là người có văn hóa, người có văn hóa không nên làm người khác khó chịu nha!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngưng tụ linh lực cùng Hiên Viên Diễm ngưng tụ nội lực, lặng lẽ truyền âm đối thoại với nhau, đồng thời cũng nhanh chóng đứng lên từ ghế trúc đuổi theo bóng lưng cực kì tiêu điều của Dạ Dật Phong, đi về hướng dược phòng của Sinh Tử Môn.

Không biết nếu Dạ Dật Phong ở phía trước dẫn đường có thể nghe cuộc đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cùng Hiên Viên Diễm, máu tươi vừa nuốt vào trong bụng có thể vọt lên cổ họng một lần nữa hay không đây?

Đi qua vài ba hành lang quanh co, cuối cùng cũng tới trước một cái cửa gỗ đàn hương màu vàng.

Tiến vào trong cửa gỗ đàn hương màu vàng, dưới chân là đá trắng trải thành con đường lớn rộng rãi. Hai bên trái phải của con đường đá trắng có vô số ngân trụ thẳng đứng được chạm khắc hoa văn.

Dạ Dật Phong bước lên con đường rải đá trắng, không nói tiếng nào dẫn đường ở đằng trước. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng không nói tiếng nào, đi theo Dạ Dật Phong, duy trì cự ly ngắn tầm ba thước với hắn.

Con đường lớn rải đá trắng này có tổng chiều dài áng chừng hai mươi thước.

Dạ Dật Phong không nói tiếng nào đi trước dẫn đường. Sau khi qua một nửa chiều dài con đường bạch thạch, hắn bước chân phải về phía trước,

https://thuviensach.vn

chợt sử dụng nhiều hơi sức hơn lúc trước.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bước song song, chậm rãi đi về phía trước, vốn vẫn duy trì khoảng cách ba thước với Dạ Dật Phong, hai mắt thoáng nhìn nhau.

Thì ra bên trái con đường rải đá trắng có một ngân trụ được chạm khắc hoa văn, không tiếng động nứt ra làm lộ một cái lỗ tròn chỉ lớn bằng hạt mè, mà ở trong đó bay ra một con côn trùng màu đen. Con côn trùng màu đen bay ra khỏi lỗ tròn còn nhỏ hơn nửa hạt mè, nhưng tốc độ bay lại cực nhanh, so với gió còn nhanh hơn. Nó đang tập kích về hướng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở trước mặt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm biết đây là độc cổ của Sinh Tử môn.

Mặc dù trước đó bọn họ đã uống dược hoàn bách độc bất xâm, nhưng dược hoàn bách độc bất xâm không có tác dụng đối với độc cổ của Sinh Tử môn. Cũng không hẳn là hoàn toàn không có hiệu quả, một khi bị độc cổ xâm nhập vào trong cơ thể, bọn họ không bị cổ độc khiến cho thân thể đau đớn kịch liệt, nhưng vẫn sẽ bị cổ cắn nuốt máu thịt.

Chẳng qua, tuy cổ độc màu đen bay với tốc độ cực nhanh, nhưng nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm muốn tránh vẫn có thể nhanh chóng tránh đi. Nhưng bọn họ không nhanh chóng tránh ra bởi vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hiểu rõ vì sao Dạ Dật Phong chuẩn bị cổ độc này, chính là vì hắn muốn xem dáng vẻ trốn tránh nhếch nhác của bọn họ.

Dạ Dật Phong muốn nhìn hai người bọn họ nhanh chóng tránh đi, bọn họ lại cố tình không tránh. Hai người không những không tránh đi mà còn chuẩn bị cho độc cổ này một cái chết oanh liệt đến mức khiến Dạ Dật Phong nghẹn họng nhìn trân trối.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tăng tốc độ, trong phút chốc đã chắn trước mặt Hiên Viên Diễm. Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc Kim Lũ Y bên trong. Kim Lũ Y là do Vô Ngân công tử đưa cho nàng. Có Kim Lũ Y bảo vệ thân thể khiến thủy hỏa bất xâm, đao kiếm bất nhập. Coi như độc cổ bay đến trên người của nàng, cũng không có cách nào thành công xuyên qua Kim Lũ Y, xâm nhập vào bên trong cơ thể nàng.

"Vèo." Một tiếng vang lên, độc cổ bay đến trước ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau khi làm xiêm áo trước ngực nàng bị rách một lỗ rất nhỏ, mắt thường không thể nào nhìn thấy, nhưng độc cổ cũng không thể chui lọt vào. Lại một tiếng "vèo" nữa vang lên, một dây thép màu bạc trong tay áo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vụt bay ra. Dây thép màu bạc bay ra từ tay áo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong nháy mắt, chém cơ thể con độc cổ cố tìm cách chui vào ngực nàng thành hai nửa rồi tựa như hạt bụi rơi trên mặt đất.

Dạ Dật Phong đi phía trước, quay đầu nhìn lại, lập tức trợn mắt há hốc mồm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Dạ Dật Phong dùng sức giẫm cơ quan trên con đường rải đá trắng, thả độc cổ của Sinh Tử Môn cũng không phải muốn đoạt lấy tính mạng hai nam tử áo lam. Ngộ nhỡ hai nam tử áo lam chết rồi, thuộc hạ của bọn họ hạ độc toàn bộ Thương Nguyệt quốc, hắn không thể kham nổi cái giá này. Hắn chỉ muốn nhìn dáng vẻ nhếch nhác tránh né của hai người này một chút, nhưng nếu họ không né tránh độc cổ tập kích, một người trong đó thật sự bị độc cổ chui vào trong cơ thể thì đương nhiên hắn cũng sẽ lấy giải dược diệt độc cổ ra. Dĩ nhiên, hắn sẽ không lập tức lấy ra. Hắn sẽ để người trúng độc cổ bị độc cổ cắn từng cái trước, sau khi nếm thử cảm giác vô cùng đau đớn mới có thể đưa giải dược diệt độc cổ ra.Thế nhưng chuyện hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của hắn, tại sao có thể như vậy?

Rốt cuộc nam tử áo lam thấp bé này có phải người hay không? Nếu hắn là người, vì sao độc cổ Sinh Tử môn có thể xuyên qua bàn đá cứng rắn

https://thuviensach.vn

nhưng lại không thể xuyên qua xiêm y của hắn, chui vào trong cơ thể hắn đây? lze.qu;ydo/nn

Dạ Dật Phong rợn tóc gáy, giật mình nuốt nước miếng, giọng nói khẽ run: “Trách ta sơ sẩy, quên nhắc nhở các ngươi, bên trong Ngân trụ có không ít độc cổ hoạt động. Một khi chúng nó bị hơi thở lạ lẫm quấy nhiễu sẽ bay ra ngoài. Chúng ta mau chóng rời khỏi con đường này đi!”

“Thật sao?” Mũi đẹp lạnh lùng khẽ hừ, giọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cực kì giễu cợt, nói: “Vậy ngươi bước đi cũng đừng dùng nhiều sức. Độc cổ bên trong Ngân trụ không phải bị hơi thở xa lạ của chúng ta quấy nhiễu mà là bị âm thanh ngươi dùng sức bước đi truyền đến dọa sợ. Hai người chúng e là hiểu quá rõ rồi.”

Nghe lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, biết hành động khởi động cơ quan trên đường rải đá trắng của mình không qua được ánh mắt tinh tường của nam tử áo lam thấp bé, trên mặt Dạ Dật Phong hiện lên biểu tình vô cùng xấu hổ. Dạ Dật Phong quay đầu lại, không nói tiếng nào đi trước dẫn đường lần nữa. Chỉ là sau khi khiêu khích hai người thất bại, Dạ Dật Phong không dám thả ra bất kỳ một con độc cổ nào nữa.

Đi hết con đường rải đá trắng rộng rãi, cuối cùng đã tới dược phòng của Sinh Tử môn.

Thế nhưng, điều Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không nghĩ tới là dược phòng chứa dược liệu Khấp Huyết hoa của Sinh Tử môn này lại đưa tới thân phận thật của hai người bọn họ...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 202: Tư Tưởng Bạo Lực

Chín gian nhà đá tọa lạc trên hành lang rải đá cuội. Trên cửa mỗi gian nhà đá đều treo một tấm biển khắc hai chữ lớn "Dược phòng" nổi bật. Gian dược phòng lớn nhất ở ngay chính giữa hành lang. Hai bên trước cửa gian dược phòng lớn nhất này có hai con Kim Sư được chạm trổ tinh tế, trông rất sống động, được Môn chủ Dạ Dật Phong đồng ý đặt ở đó.

Giờ phút này cửa dược phòng đang đóng chặt. Chỉ là, khi gió đêm nhẹ nhàng thoảng qua, có thể ngửi được một luồng hương thơm ngào ngạt của vô số loại dược liệu hòa trộn với nhau, đang từ trong dược phòng lượn lờ bay ra bên ngoài hành lang. Thế nhưng bên trong hương thơm ngào ngạt phiêu đãng trong gió đêm này lại xen lẫn một mùi máu tươi nồng đậm gay mũi. DiendanLeQuyDon

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đứng song song trước cửa đá của dược phòng lớn nhất. Khi ngửi thấy mùi máu tươi nồng đậm gay mũi, hai người mỉm cười, đôi con ngươi thoáng nhìn đối phương.

Mỗi khi màn đêm buông xuống, Khấp Huyết hoa sẽ chảy ra một loại chất lỏng màu đỏ giống hệt máu tươi.

Nếu bọn họ đoán không sai, mùi máu tươi nồng nặc gay mũi theo gió đêm lượn lờ phiêu tán ra bên ngoài này chính là chất lỏng màu đỏ hiếm thấy của Khấp Huyết hoa.

Sau khi vỗ nhẹvào gáy con Kim Sư ở phía bên trái, Dạ Dật Phong lại dời bước đến bên phải cửa đá, vỗ nhẹ vào gáy một con khác Kim Sư ba cái.

https://thuviensach.vn

"Ầm." Một tiếng vang lên, cửa đá to lớn của dược phòng vốn vẫn đóng, lúc này nhanh chóng mở ra.

Đang lúc Dạ Dật Phong nâng chân trái lên, định sải bước qua bậc cửa phía dưới chân để dẫn đầu đi vào bên trong dược phòng thì trong nháy mắt lại bị Hiên Viên Diễm đưa cánh tay phải ra ngăn cản.

Dạ Dật Phong chậm chạp lùi chân trái về, vẻ mặt cứng nhắc nhìn Hiên Viên Diễm, giọng nói vô cùng ngạc nhiên: "Ngươi... đây là ý gì?"

"Không dám làm phiền Môn chủ dẫn đường, hay là Môn chủ đứng ở bên ngoài chờ chốc lát đi!"

Hiên Viên Diễm vươn cánh tay cản lối đi của Dạ Dật Phong, môi mỏng vẽ ra nụ cười mỉm, nói: "Chúng ta tự đi vào lấy Khấp Huyết hoa, khi lấy hết sẽ ngay lập tức ra ngoài, không ở lại trong dược phòng quá lâu đâu."

"Nhưng mà, Môn chủ không cần đợi bên ngoài cửa, mà là..." Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ một cái về phía cuối hành lang, nghiêm túc nói: "Mời đi đến đằng kia chờ chúng ta một lát."$L&e$Q&u&y$D&o&n

"Các ngươi..." Song chưởng nắm lại thành hình nắm đấm, trên trán vụt nổi lên gân xanh, Dạ Dật Phong thực sự hoài nghi mình nghe lầm. Có lầm hay không? Thuốc này ở trong Sinh Tử môn điện, Sinh Tử môn điện là thuộc về Dạ Dật Phong hắn.

Nghe lời của hai nam tử áo lam, lại nhìn hành động của bọn họ, hai người chắn trước cửa như muốn nói. Hắn mới là chủ nhân chân chính của Sinh Tử môn, sao lại trở thành nếu như hắn đi vào chính là không có thiện ý rồi?

"Không phải ngươi lo sợ chúng ta trộm thuốc nên cần phải đi theo vào giám thị chứ?"

https://thuviensach.vn

Nhìn Dạ Dật Phong đứng bất động tại chỗ, dường như không hề có ý định rời khỏi cửa dược phòng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khoanh tay, mày phượng nhướng lên, nói: "Trong mắt chúng ta, độc dược của Sinh Tử môn của ngươi chỉ là bụi bặm thôi."

Lời nói từ môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát ra rõ ràng là tràn ngập ý tứ giễu cợt.

Chúng ta chỉ cảm thấy hứng thú với Khấp Huyết hoa, về phần độc dược của Sinh Tử môn cũng giống như bụi bặm, khắp nơi đều có thể thấy, căn bản không thể nào lọt vào mắt của chúng ta. Trộm độc dược của Sinh Tử Môn, chúng ta còn ngại bẩn tay.

Dạ Dật Phong không mở miệng nói chuyện, nhưng trong lòng hắn cũng đang giận dữ gào lên -- nếu không có ý đồ khác, tại sao lại ngăn ta ở ngoài cửa? Hai người các ngươi... rốt cuộc muốn giở trò gì hả?

Dạ Dật Phong trong lòng giận dữ thì giận dữ nhưng không thể làm gì, cũng chỉ có thể chật vật chịu khuất phục.

Dạ Dật Phong hơi cúi đầu, hai chân giống như buộc cả trăm cân đá, bước từng bước về phía cuối hành lang Thương Quan Ngưng Nguyệt chỉ lúc trước, vô cùng chán nản dời đi.

Đối mặt với ám khí tẩm độc bay dày đặc như mưa, cơ quan hành lang nguy hiểm trí mạng nhưng hai người bọn họ lại khoan thai tự đắc như đi ngắm hoa, chèo thuyền du ngoạn trong hồ.

Bọn họ uống trà có chứa kịch độc như thưởng thức mật ong ngọt ngào, hoàn toàn không bị kịch độc trong trà xâm hại.

Bố trí mị ảnh Mê Tung kiếm trận từng làm toàn giới võ lâm nhân sĩ sợ hãi, muốn lấy tính mạng hai người kia, kết quả lại bị bọn họ hung hăng uy hiếp lại.

https://thuviensach.vn

Thả cổ độc cắn nuốt máu thịt, muốn dùng cổ độc dạy dỗ hai người kia một chút. Cổ độc có thể xuyên quabàn đá cứng rắn nhưng kì lạ thay lại không chui vào cơ thể hai người kia được.

Đối với hai nam tử áo lam không rõ thân phận, Thần Thông Quảng Đại vượt quá mức tưởng tưởng của con người, hắn còn có thể gì được nữa, hắn đã hoàn toàn...bất lực rồi!

Hai ngươi lấy Khấp Huyết hoa cũng được, đem dược phòng phá hủy cũng được, đem nóc cung điện đánh bay cũng được, nhanh chóng làm việc rồi mau rời khỏi Sinh Tử môn đi!

Dạ Dật Phong ôm một bụng đầy oán khí, đau khổ lẩm bẩm trong lòng, cúi đầu đi đến cuối hành lang,. Đồng thời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đi vào trong dược phòng, nơi mùi dược thơm lừng lượn lờ.

Hiên Viên Diễm không vào trong dược phòng, lười biếng khoanh tay dựa lưng vào con Kim Sư chạm trổ tinh tế phía bên phải cửa đá. Dạ Dật Phong đi đến cuối hành lang, cũng dựa lưng vào vách điện lạnh như băng, đôi mắt u ám nhìn về phía trước dược phòng, nam tử áo lam cao lớn không đi vào. Chỉ là, ánh mắt hắn tràn ngập ý cười nhạt đang nhìn mình.

Dạ Dật Phong biết rõ, nam tử áo lam cao lớn này không đi vào dược phòng không phải vì hắn lười đi, mà là cố tình ở ngoài giám thị mình. Dạ Dật Phong chán chường cúi đầu, tránh ánh mắt giám thị của Hiên Viên Diễm, môi mím thành một đường thẳng, mắt cũng nhắm lại. Giờ khắc này hắn đã không còn sức lực suy đoán hai nam tử áo lam rút cuộc muốn làm gì rồi. Hắn cảm thấy thể xác và tinh thần vô cùng mệt mỏi, chỉ muốn nhắm mắt yên tĩnh nghỉ ngơi một lúc. @@@don

Cùng lúc đó, trong dược phòng bốn vách tường khảm dạ minh châu--

Một lối đi rải đá cuội màu xám tro vừa dài vừa hẹp chia dược phòng làm hai khu vực. Ở khu vực bên trái có vô số dược lô bày ra trên mặt đất,

https://thuviensach.vn

còn có từng dãy giá gỗ ngang dọc. Trên giá gỗ chứa ngổn ngangbình dược tinh xảo, lớn có nhỏ có. Trên mỗi lọ dược đều dán một tờ giấy trắng, trên giữa giấy có nét chữ rồng bay phượng múa màu đen ghi tên dược. Ở khu vực bên phải, trên mặt đất đặt khoảng một trăm chậu đất cao thấp không đều nhau. Trong chậu đất trồng đủ loại dược hoa, dược thảo. Một trong số đó trồng một gốc hoa màu vàng óng. Cây hoa này không có lấy một chiếc lá, hoa có rất nhiều cánh, ước chừng hơn ba trăm cánh hoa màu vàng kim. Những cánh hoa này chồng chất lên nhau, từ lớn đến nhỏ, càng vào gần hoa tâm, mật độ cánh hoa càng dày đặc.

Mặc dù cây hoa không có lấy một chiếc lá nhưng so với bất cứ bụi hoa nào trong dược phòng này đều vàng rực lóa mắt hơn. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã cất công tới Thương Nguyệt quốc xa xôi, tất yếu phải lấy được dược liệu Khấp Huyết hoa hiếm thấy này về.

Lúc này, ở hoa tâm của Khấp Huyết hoa đang chảy xuống chất lỏng màu đỏ liên tục không dứt. Chất lỏng màu đỏ giống hệt máu tươi trôi theo cánh hoa trơn nhẵn, lại không làm cánh hoa vàng dính chút vết màu đỏ nào. Toàn bộ chất lỏng màu đỏ rơi xuống ven rìa chậu đất, chảy vào bên trong vô số ống thủy tinh hình bầu dục được đặt ở phía dưới.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xổm trước Khốc Huyết hoa. Một hộp kim loại nhỏ từ trong ống tay áo màu lam bay ra. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng mở hộp, ngón tay búng ra, trong nháy mắt ba dược châm màu cam đã bay lên, đâm vào hoa tâm Khấp Huyết hoa. Vậy mà, Khấp Huyết hoa lại ngừng chảy xuống chất lỏng màu đỏ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Khấp Huyết hoa không chảy xuống chất lỏng mà đỏ nữa, lúc này mới mở ngăn thứ hai của chiếc hộp kim loại. Tầng thứ hai của nó có tám ô vuông để đựng dược phấn đặc biệt, một ô trống trong số đó đã bị dược liệu quý hiếm Giọt Lệ thảo lấp đầy.

https://thuviensach.vn

Cổ tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung lên, một thanh sắt từ tay áo nàng bay ra. Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt linh hoạt điều khiển thanh sắt, khiến nó giống như một cái xẻng đào đất, dồn dập đào trong chậu đất. Trong nháy mắt, Khấp Huyết hoa không chút tổn hại thoát khỏi đất, bay vào một ô trống đựng dược phấn đặc biệt trong ngăn thứ hai của hộp kim loại.

Chiếc hộp kim loại nhỏ này và dược châm trong đó được Vô Ngân công tử giao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viêm Diễm vào lúc rời khỏi Tuyết Ảnh các. Bởi vì Vô Ngân công tử biết, sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rời đi còn phải đi hai nước Tây Thần và Bắc Dực tìm kiếm dược liệu quý hiếm khác. Vì vậy, bọn họ không phải dễ dàng lấy Khấp Huyết hoa tiếp tục trồng trong chậu, sau đó mang cả chậu đất lớn bên mình đi khắp nơi, còn thỉnh thoảng phải bón phân, tưới nước, phơi nắng cho Khấp Huyết hoa. Nhưng nếu chỉ lấy đi Khấp Huyết hoa mà không mang đi chậu đất, như thế Khấp Huyết hoa rời khỏi đất quá lâu sẽ mất đi dược tính. Vì vậy, Vô Ngân công tử đã giao hộp kim loại nhỏ do Thánh thủ Y Vương đặc chế khi còn sinh thời cùng dược châm với nhiều công dụng khác nhau được đặc chế cho hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Trước tiên chỉ cần đem dược châm đặc chế đâm vào bên trong dược liệu theo phương pháp chính xác, sau đó nhổ dược liệu ra khỏi đất, giấu vào tầng dưới của hộp kim loại sẽ đảm bảo dược tính của dược liệu sẽ mãi mãi không bị mất. Cũng bởi vì như thế nên Thương Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mới cản Dạ Dật Phong ở bên ngoài dược phòng..

Thánh thủ Y Vương khi còn sống lấy y tế thế, ông dùng phương pháp trị bệnh bằng dược châm đặc thù người đời cũng không xa lạ, cái người đời này dĩ nhiên cũng bao gồm Dạ Dật Phong.

Mà thánh thủ Y Vương có mối quan hệ với hoàng triều Long Diệu, trong lòng Dạ Dật Phong càng biết rõ ràng. Nếu không cũng sẽ chẳng có

https://thuviensach.vn

cảnh tượng Độc vương Lục Hoành Thiên dẫn theo một nhóm sát thủ áo đen xuất hiện trong rừng đào ma quỷ ở Tuyết Ảnh các, ý đồ bắt sống Thánh thủ Y Vương, sau đó lợi dụng Thánh thủ Y Vương dùng âm mưu quỷ kế uy hiếp Hiên Viên Diễm.

Nhưng nếu Dạ Dật Phong nhìn thấy dược châm đặc biệt của Thánh thủ Y Vương, chắc chắn hắn có thể tìm hiểu nguồn gốc, thân phận thật Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rồi vạch trần hai người. Thân phận thật một khi bị vạch trần, Dạ Dật Phong nhất định sẽ gây cảm trở, ảnh hưởng đến kế hoạch đi hai nước Tây Thần và Bắc Dực cướp lấy dược liệu hoàn mỹ của bọn họ.

Thượng Quan Ngừng Nguyệt bỏ Khấp Huyết hoa vào trong hộp kim loại nhỏ, ngón tay thon dài đậy nắp hộp. Hộp kim loại kín gió, hiệu quả rất tốt. Trong nháy mắt đóng nắp hộp lại, mùi máu tươi nồng đậm gay mũi của Khấp Huyết hoa bỗng biến mất không còn chút nào. Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu hộp kim loại nhỏ vào tay áo, bóng dáng lần nữa xuất hiện ở ngoài cửa lớn của dược phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, sóng mắt xinh đẹp nhìn Hiên Viên Diễm, đôi môi đỏ mọng vẽ ra nụ cười yêu mỵ, phát ra tiếng cười cực kì thần bí: "Đi thôi!"

"Ừm!" Hiên Viên Diễm vốn dựa lưng vào Kim Sư, bày ra thư thế vô cùng lười biếng ưỡn thẳng lưng đứng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hai người nhẹ nhàng đi đến chỗ Dạ Dật Phong.

Cuối hành lang --

Dạ Dật Phong vốn tựa lưng vào vách tường lạnh lẽo, lẳng lặng nhắm mắt dưỡng thần, điều chỉnh tâm tình chán nản, bỗng mở đôi mắt ra. Nhìn thấy hai tay nam tử áo lam thấp bé trống không, đôi mắt Dạ Dật Phong

https://thuviensach.vn

không khỏi hiện lên vẻ nghi ngờ. Hắn không phải là đi lấy Khấp Huyết hoa sao?

Khấp Huyết hoa thoát khỏi đất quá lâu, dược tính sẽ mất đi. ////////////////////LEQUYDON///////////////

Nhưng Dạ Dật Phong cũng không biết, mặc dù Khấp Huyết hoa có thoát khỏi đất thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại có dược châm và hộp kim loại của thánh thủ Y Vương có thể làm cho dược tính của Khấp Huyết hoa không bị mất đi. Vì vậy Dạ Dật Phong cho rằng nam tử áo lam thấp bé muốn nhất định sẽ ôm chậu đất trồng Khấp Huyết hoa ra khỏi dược phòng, ai ngờ... hắn đi ra với đôi tay trống trơn?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cất bước đến trước mặt của Dạ Dật Phong. Đôi mắt Dạ Dật Phong nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhịn không được mở miệng hỏi: "Ngươi... Không phải đi lấy Khấp Huyết hoa sao? Thế nào hai tay trống không đi ra?"

"Ta ăn nó rồi!" Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén một lọn tóc đen trên trán, đôi môi đỏ mọng trào phúng trả lời: "Ta là chủ nhân mới của Khấp Huyết hoa, ta vui mừng nên ăn nó. Ngươi là cựu chủ nhân, nếu đau lòng nó, ta không ngại nếu ngươi vì nó khóc thét một trận để bày tỏ niềm thương tiếc."

-- Cái gì? Không thể nào! Chẳng lẽ... Nam tử áo lam thấp bé thật sự ăn sống Khấp Huyết hoa sao?

Chóp mũi ngửi đến mấy lần, Dạ Dật Phong hoàn toàn không ngửi được mùi Khấp Huyết hoa phiêu đãng trong gió đêm nữa, đồng thời ở trong lòng, dạ dày cuộn lên giống như dời sông lấp biển, có một loại kích động muốn đập đầu xuống đất.

Chất lỏng màu đỏ của Khấp Huyết hoa, đối với chế dược mà nói, hiệu quả là vô cùng hoàn mỹ. Nhưng chất lỏng màu đỏ của Khấp Huyết hoa

https://thuviensach.vn

không khác gì máu người, thậm chí mùi vị còn nồng hơn máu người nhiều.

Nghĩ đến đây,nói không chừng nam tử áo lam thấp bé thật sự ăn sống Khấp Huyết hoa? (!_EQl_lYl)0N)

Dạ Dật Phong thầm đổ mồ hôi lạnh, tay trái đè lên dạ dày, tay phải ôm cổ, gần như sắp có một loại xúc động vĩ đại muốn đem đầu hung hăng cụng vào tường, khiếnmình hoàn toàn hôn mê.

--Aibảo lúc trước ngươi khởi động cơ quan đá trắng, thả cổ độc khiêu khích chúng ta?

Hiên Viên Diễm ở một bên giữ yên lặng, nén cười đến sắp nội thương. Chứng kiến Dạ Dật Phong bị lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm cho khổ không thể tả, dường như tinh thần cũng trở nên tốt hơn, trong lòng hô -- Thoải mái! Thoải mái! Thoải mái!

Nguyệt nhi đã từng nói với hắn: tư tưởng bạo lực mới là đáng sợ nhất, không thể để cho kẻ địch đổ máu đổ nước mắt cũng phải khiến cho kẻ địch sống không bằng chết.

Tối nay trong cung điện của Sinh Tử môn, Nguyệt nhi coi như là gián tiếp để cho hắn trải qua một lần cái gì gọi là tư tưởng bạo lực đáng sợ nhất. Nguyệt nhi nhà hắn... Vô địch thiên hạ!

"Tối nay đến Sinh Tử môn, chúng ta tổng cộng phải làm ba chuyện:một là uống nhất phẩm trà cùng Môn chủ, hai là nhờ Môn chủ một chút chuyện, ba là khiến Môn chủ từ bỏ Khấp Huyết hoa mà người yêu thích. Hôm nay, trà này cũng phẩm qua, nói chuyện phiếm tán gẫu cũng qua rồi, Môn chủ nhịn cơn đau cắt thịt khi ta ăn Khấp Huyết hoa vào trong bụng, vả lại cảm thấy mùi vị..."

Lòng bàn tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ xoa bụng, cười vui vẻ, vẻ mặt hưởng thụ, mắt ngọc lưu luyến nhìn Dạ Dật

https://thuviensach.vn

Phong, nói: "Vô cùng mỹ vị! Đặc biệt là mùi vị chất lỏng màu đỏ, quả thật tuyệt không thể tả. Cho nên, chúng ta nên cũng không quấy rầy Môn chủ nữa, đúng lúc xin phép cáo từ với Môn chủ." Le^ Quy/ D-0^N

Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dùng khinh công nhẹ nhàng bay về phía bên trái, trở lại con đường đá trắng trước khi bọn họ tới dược phòng, cũng là con đường lớn mà Dạ Dật Phong có ý đồ sử dụng cổ độc tập kích bọn họ.

Cùng lúc đó --

Sau khi Dạ Dật Phong nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói mùi chất lỏng màu đỏ của Khấp Huyết hoa tuyệt vời không thể tả, bỗng nhiên dùng sức ngồi chồm hỗm xuống đất, ôm dạ dày điên cuồng nôn: "Ọe... ọe... ọe!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 203: Thì Ra Là Các Ngươi

Bên ngoài điện Sinh Tử môn --

Năm nam tử trung niên mặc hắc y, trong tay từng người cầm búa sắt, chùy sắt, đục sắt,... nhanh chóng vây quanh một tảng đá lớn lồi lõm, lởm chởm, không nói tiếng nào vùi đầu gõ, nện, đục, tạc.

[Truyện chỉ được đăng ở diễn đàn]

Cửa chính của điện Sinh Tử môn bị Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cước phá hủy.

Đương nhiên hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ bồi thường cửa mới cho Sinh Tử môn. Cho dù bọn họ không đền cửa mới thì khẳng định Sinh Tử môn cũng sẽ không giữ lại cái cửa cũ đã bị hư hỏng. Cánh cửa đã bị phá hủy này không chỉ ảnh hưởng tới mỹ quan, mà còn khiến Sinh Tử môn khoác lên một tầng âm khí -- bị người không có ý tốt tìm tới cửa gây phiền toái, giận mà không dám nói gì, chỉ có thể chịu đựng.

Cho nên năm nam tử trung niên mặc hắc y đang vùi đầu nghiêm túc đục đẽo tảng đá lớn lởm chởm, chuẩn bị đem nó làm cửa mới thay cho cái cửa cũ đã chịu hư hại.

Gió đêm chầm chậm lướt nhẹ qua, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ung dung đi ra từ trong điện Sinh Tử môn.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy đằng trước bên trái có năm tên hắc y nhân đang tăng tốc độ gõ, đục tạo ra tiếng leng keng leng keng, với trí thông minh tuyệt đỉnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dĩ nhiên biết năm tên hắc y nhân đang tạo ra một cái cửa mới.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Diên Diễm nhìn nhay, lúc này "Phốc xuy" một tiếng, từ môi tràn ra tiếng cười đầy hả hê. @y @n

Năm nam tử vận hắc y ngừng động tắc gõ đục, năm đôi mắt nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Năm tên áo đen này chính là năm người ra ảo ảnh Mê Tung kiếm trận trong thư phòng lúc trước. Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm với hai tay trống không đi ra khỏi điện Sinh Tử môn, đôi mắt liều mạng chớp chớp, đồng thời trong lòng thầm nói: Hai nam tử áo lam thần bí này không phải vì Khấp Huyết hoa mới đến sao? Sao hôm nay rời khỏi điện Sinh Tử Môn mà lại không mang Khấp Huyết hoa đi?

"Các ngươi cứ tiếp tục làm việc, hai chúng ta đã làm khách xong rồi, nên trở về nghỉ ngơi."

Hiên Viên Diễm cất bước đi tới phía trước, đồng thời tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫy vẫy về phía năm hắc y nhân, tiếng cười vô cùng mị hoặc, nói: "Đừng nhớ chúng ta quá nha, nếu sau này có duyên, mọi người vẫn còn cơ hội tái ngộ."

-- Sau này nếu có duyên, vẫn có cơ hội tái ngộ? Chúng ta tình nguyện chết sớm để sớm đầu thai, cũng không muốn bị vận rủi gặp lại các ngươi.

Khóe miệng năm tên nam tử áo đen co rút mãnh liệt, trong lòng đồng thời thầm thì, rồi lại cúi đầu xuống, tiếng "leng keng leng keng" gõ đục đá to lớm chớm lại vang lên một lần nữa.

Cùng lúc đó, một bóng người chợt lóe lên như mũi tên, chắn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Người tới là Dạ Dật Phong, ánh trăng bàng bạc rọi xuống khiến sắc mặt hắn càng thêm trắng bệch, nhất định là lúc trước không ngăn được sự ghê tởm ở dạ dày ói lên ói xuống ở cuối hành lang điện Sinh Tử môn.

“Chuyện gì?” Đầu hơi nghiêng, đôi mắt mang theo vẻ cười cợt nhìn Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm mở miệng nói: “Môn chủ muốn mời chúng ta ăn khuya rồi mới rời đi phải không? Bỗng nhiên luyến tiếc chúng ta rời đi nên muốn giữ chúng ta ở lại Sinh Tử môn vài ngày à?”

Nghe thấy từ “ăn” phát ra từ môi Hiên Viên Diễm, sắc mặt Dạ Dật Phong đã trắng bệch lại còn trắng hơn nữa, cơm ăn đêm qua cũng nôn hết ra ngoài còn muốn mạnh mẽ nôn tiếp.

“Hai người không chỉ thưởng trà với ta lâu như vậy, còn cùng ta hàn huyên một lúc lâu, hôm nay hai người muốn rời đi, Sinh Tử môn cũng nên dụng lễ tiễn khách tốt nhất. Lễ nghi tiễn khách tốt nhất này... “

Dạ Dật Phong ngăn cản sự ghê tởm cực độ ở dạ dày, đang nói bỗng hơi ngừng lại, vốn là dùng cơ thể cản đường giờ lại né sang bên cạnh nhường lối, tay trái cũng đưa ra phía trước, miễn cưỡng cười nhạt, nói: “Môn chủ ta sẽ đích thân tiễn hai người ra khỏi vực.”

-- Đích thân tiễn bọn họ ra khỏi vực? E là tiễn khách chỉ là cái cớ để nhìn một chút xem hai người bọn họ đến tột cùng dùng cách nào bay qua vực sâu vạn trượng.

Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng giễu cợt, mắt ngọc xinh đẹp cười cười nhìn Dạ Dật Phong. LeQuyDon

Ngón tay thon dài mị hoặc vung lên, một luồng khí lạnh theo gió đêm hướng về phía dạ dày của Dạ Dật Phong, nói: “Tâm ý của Môn chủ, chúng ta xin nhận! Chỉ là... Dạ dày Môn chủ không được thoải mái, chúng ta càng hi vọng Môn chủ có thể yêu thương thân thể, nhanh chóng trở về trong điện nghỉ ngơi cho khỏe!”

https://thuviensach.vn

“Môn chủ, bọn họ nói rất đúng, dạ dày ngài không thoải mái, nên vào điện nghỉ ngơi cho khỏe. Không bằng... Để Phó Môn chủ thay Môn chủ cung kính tiễn hai vị khách quý đi!”

Vừa dứt lời, bóng dáng Phó Môn chủ bỗng chợt lóe, xuất hiện bên cạnh Dạ Dật Phong. Tay trái của hắn cũng đưa ra phía trước như Dạ Dật Phong.

Dưới tình hình này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm căn bản không cần đoán cũng biết rõ Dạ Dật Phong đã sớm nghĩ đến hai người bọn họ sẽ lấy lý do dạ dày hắn không thoải mái để cự tuyệt ý tốt tiễn khách của hắn. Vì vậy, liền sắp xếp Phó Môn chủ Sinh Tử môn thay thế hắn tiếp tục hành động “Ý tốt tiễn khách“. ddlequydon

“Cố ý tiễn khách như thế, chẳng lẽ...” Hiên Viên Diễm không trả lời thẳng Phó Môn chủ Sinh Tử môn mà hỏi ngược lại: “Lo lắng chúng ta sẽ bị lạc đường, không tìm thấy lối ra khỏi vực sâu Sinh Tử môn?”

“Yên tâm đi, chúng ta tuyệt đối sẽ không lạc đường! Hơn nữa, gió trong cốc càng lên cao càng lớn, ngộ nhỡ sau khi ngươi thay thế Môn chủ tiễn chúng ta, trên đường trở về điện Sinh Tử môn...”

Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung lên, lòng bàn tay phải trắng nõn vẫy vẫy khiêu khích, mở miệng chậm rãi nói: “Bất hạnh chợt bị gió lốc đánh úp, thân thế bị gió lốc cuốn bay vào vực sâu vạn trượng, vậy là lỗi lớn của chúng ra rồi.”

Dạ Dật Phong không phải dạng ngu ngốc, Sinh Tử Môn Phó Môn Chủ cũng không phải một tên ngu ngốc.

Câu trả lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt với lời nói của Phó Môn chủ, ý tại ngôn ngoại, đương nhiên bọn họ có thể hiểu ra. Ý quá rõ ràng rồi, đó là -- đừng lấy cớ tiễn khách để quang minh chính đại xem chúng ta xuất cốc như thế nào, càng đừng lặng lẽ theo đuôi phía sau, lén giám thị chúng

https://thuviensach.vn

ta ra khỏi cốc như thế nào. Mặc dù ngươi thấy rõ được hai chúng ta dùng cách nào để xuất cốc, vậy thì thế nào đây? Ngươi căn bản không còn mạng để trở về điện Sinh Tử Môn báo cáo lại tình huống cho Môn chủ của ngươi. Vận mệnh ngươi chỉ có rơi vào vực sâu vạn trượng, đi địa ngục báo cáo lại tình huống với Diêm La vương!

Vừa dứt lời, cũng không chờ Dạ Dật Phong và Phó Môn chủ Sinh Tử môn mở miệng trả lời, mũi chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khẽ nhún, bóng dáng hóa thành hai vệt sao băng màu xanh, nhanh như tia chớp biến mất trước mặt Dạ Dật Phong.

Nhìn bóng dáng hai người rời đi, mũi chân Phó Môn chủ Sinh Tử môn bỗng nhún lên, định đuổi theo giám thị.

“Đừng đuổi theo, lấy khả năng của hai người bọn họ, mặc dù ngươi cách bọn họ cả trăm bước cũng khó thoát bị bọn họ nhạy cảm bắt được.”

Cánh tay Dạ Dật Phong cản phía trước, ngăn Phó Môn chủ định lặng lẽ theo đuôi phía sau lén giám thị, giọng điệu nhàn nhạt nói: “Một khi bị phát hiện, bọn họ muốn giết ngươi quả thật dễ như trở bàn tay, ngươi không cần thiết hi sinh vô ích!”

“Chúng ta chỉ tiếc Khấp Huyết hoa quý hiếm lại bị nam tử thấp bé kia lấy đi rồi...”

Trong đầu Phó môn chủ Sinh Tử môn hiện lên hình ảnh nam tử áo lam thấp bé ăn sống Khấp Huyết hoa, cũng cảm thấy dạ dày co thắt từng cơn. Phó Môn chủ cố nén ghê tởm trong lòng, căm hận cắn răng nói: “Thật là phí của trời!”

Dạ Dật Phong híp hai mắt, nhìn chằm chằm phương hướng hai người Thương Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhanh chóng biến mất, khẽ phất ống tay áo mà nói: “Các ngươi đều lui ra đi, để Bổn Môn chủ yên tĩnh một chút.”

https://thuviensach.vn

Nghe lời Dạ Dật Phong, bóng dáng Phó Môn chủ cùng năm hắc y nhân đang vùi đầu đục đẽo tảng đá lớn lởm chởm nhanh chóng bay vào trong điện Sinh Tử môn.

Hai tay thả lỏng sau lưng, Dạ Dật Phong ngửa đầu nhìn trời, toàn thân phát ra hơi thở cực kì tiêu điều, khổ sở.

Gió đêm chầm chậm lướt qua, nhu hòa mà lạnh lẽo, chầm chậm thổi đến trên mặt tuấn tú và cơ thể Dạ Dật Phong lại giống như kim châm tẩm độc dày đặc như mưa, khiến Dạ Dật Phong đau đến tận xương cốt.

Khấp Huyết hoa cứ bị mất như thế. Diện mạo, lai lịch của người có thể mang Khấp Huyết hoa đi, thế nhưng hắn không biết gì cả. Trên đời còn có chuyện gì... có thể mỉa mai hơn chuyện này đây?

Trong đêm đó, Dạ Dật Phong đứng lặng lẽ dưới ánh trăng, mặc cho gió đêm sắc bén như kim châm liên tục đâm vào thân thể mình. Móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay, máu tươi từ trong lòng bàn tay chảy ra như dòng suối nhỏ, dùng đau đớn giải tỏa một bụng oán hận...

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tư thế say lòng người bay qua bao nhiêu khóm hoa dại sặc sỡ, qua những cánh đồng cỏ xanh mướt, qua vài thác nước trắng xóa, cuối cùng cũng tới ranh giới vực sâu vạn trượng.

-- Ngốc Bảo, chúng ta lấy được Khấp Huyết hoa rồi, nhanh ra đón chúng ta đi!

Lỗ tai nhạy bén khẽ run một cái, xác nhận người Sinh Tử môn không lén theo đuôi giám thị phía sau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngưng tụ linh lực, lặng lẽ dùng linh lực gọi Huyết Thứu vương.

Trong một sơn động dưới khe sâu--

https://thuviensach.vn

Lúc ấy, Ngốc Bảo đang dùng đôi cánh lớn nhàm chán vỗ vỗ mặt đất, nhìn bụi bặm rơi lả tả xuống. Nghe linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng kêu gọi, miệng đại bàng vui vẻ vểnh lên, “vụt!” một cái biến mất trong sơn động.

Trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã được Ngốc Bảo Huyết Thứu vương mang lên trên không trung, dưới ánh trăng màu bạc lấy tốc độ cực nhanh bay đi Tụ Anh sơn trang.

Cùng lúc đó ——

Dạ Dật Phong đứng lẳng lặng dưới ánh trăng ngửa đầu nhìn trời đêm, bỗng bóng dáng nhanh chóng đi về phía dược phòng của Sinh Tử môn.

Chỉ là, khi Dạ Dật Phong bước vào, ánh mắt vô tình lướt qua dược phòng chứa Khấp Huyết hoa bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy đi lúc trước, chợt vẻ mặt chấn động mãnh liệt, toàn thân như bị sấm sét hung ác đánh vào.

“Thì ra...” Thân thể Dạ Dật Phong cứng ngắc như hóa thạch, trong môi phát ra tiếng cắn răng nghiến lợi: “Thì ra là hai người các ngươi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm.”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 204: Tâm Như Nổi Trống

Thời điểm tâm tình một người không tốt thì phải tìm vài chuyện làm để xua đi tâm trạng buồn bã. Tâm tình Dạ Dật Phong rất không tốt, cho nên hắn đi vào dược phòng, muốn tập trung suy nghĩ nghiên cứu chế tạo độc dược để giải tỏa một bụng cảm xúc oán hận do hai nam tử áo lam thần bí đem đến.

Chất lỏng màu đỏ chảy ra từ Khấp Huyết hoa không chứa một tia độc tính nào. Nhưng điều ngạc nhiên ở đây là nếu đem một chút chất lỏng màu đỏ chảy ra từ Khấp Huyết hoa tẩm vào độc hoàn, thì độc hoàn sẽ hoàn toàn hấp thu chất lỏng màu đỏ. Khi đó, trong nháy mắt độc tính tăng cường gấp mấy trăm lần. Vì vậy, chất lỏng màu đỏ chảy ra từ Khấp huyết hoa đối với độc của Sinh Tử môn mà nói, dĩ nhiên được ví như trân bảo.

Bên trong dược phòng, phía dưới chậu đất trồng Khấp Huyết hoa cắm vô số ống thủy tinh hình bầu dục. Chất lỏng màu đỏ chảy ra từ Khấp Huyết hoa đều chảy toàn bộ vào những ống thủy tinh hình bầu dục ven chậu đất. Mà khi chất lỏng màu đỏ chảy vào trong ống thủy tinh, liền bị độc hoàn được để trong ống trước đó hấp thu không còn lại chút nào.

Dạ Dật Phong bước vào dược phòng, vốn định lấy độc hoàn bên trong ống thủy tinh ra, bỏ lên trên giá gỗ đang đặt những bình thuốc tinh xảo ở khu vực bên trái dược phòng, sau đó sẽ bắt đầu tập trung nghiêm túc chế dược.

Chỉ là, ngay khi Dạ Dật Phong định cất bước đi về phía chậu đất cắm những ống thủy tinh hình bầu dục thì ánh mắt liếc qua, tình cờ nhìn thấy

https://thuviensach.vn

một chậu đất bên trong góc dược phòng. Cái chậu đó vốn trồng một bụi dược hoa với những chiếc lá xanh màu ngọc bích và cánh hoa trắng tinh khiết nhỏ như hạt tiêu -- Độc Tiêu hoa. Vậy mà, giờ khắc này, lọt vào tầm mắt Dạ Dật Phong lại là một chậu Độc Tiêu hoa có lá héo rũ, cánh hoa héo úa, bất luận là lá hay cánh hoa đều biến thành màu đen sì. Điều này làm Dạ Dật Phong như bị năm tia sét đánh trúng.

Độc hoa này có một khắc tinh, chính là Giọt Lệ thảo có màu xanh của lông chim công với hình dạng như một chiếc lá phong. Được biết Giọt Lệ thảo dường như không mùi, thật ra nó có mùi. Chỉ là lỗ mũi con người có cực kì nhạy bén thì cũng không cách nào ngửi được một chút mùi Giọt Lệ thảo. Mà phàm là trong chu vi mười dặm nơi Giọt Lệ thảo xuất hiện, Độc Tiêu hoa tuyệt đối không thể sống sót. Bởi vì, một khi Độc Tiêu hoa gặp phải mùi của khắc tinh Giọt Lệ thảo thì trong nửa canh giờ sẽ khô héo mà chết.

Thế gian chỉ có duy nhất một bụi Giọt lệ thảo. Chủ nhân đầu tiên của Giọt Lệ thảo chính là Dạ Dật Phong hắn. Thời điểm hắn tình cờ lấy được Giọt Lệ thảo rồi trồng ở trong dược phòng, kết quả toàn bộ Độc Tiêu hoa được trồng trong dược phòng đều chết héo một cách không thể giải thích được.

Chính vì thế hắn mới biết Giọt Lệ thảo lại là khắc tinh của Độc Tiêu hia. Nhưng bụi Giọt Lệ thảo duy nhất trên thế gian đã sớm không còn ở trong điện Sinh Tử môn rồi. Mấy năm trước, khi Độc tiên Mộng La Yên tiếp nhận mệnh lệnh của hắn vào hoàng triều Long Diệu làm nội gián, hắn đã giao Giọt Lệ thảo cho Độc tiên Mộng La Yên.

Giọt lệ thảo sẽ chảy ra nước mắt trong suốt. Mà nước mắt từ Giọt Lệ thảo và chất lỏng màu đỏ của Khấp Huyết hoa đều có thể làm tăng độc tính của dược hoàn lên gấp bội. Chỉ là, chất lỏng màu đỏ của Khấp Huyết hoa tăng độc tính gấp bội nhưng vẫn không bằng Giọt Lệ thảo.

https://thuviensach.vn

Hắn giao Giọt Lệ thảo cho Độc tiên Mộng La Yên chính là hi vọng Mộng La Yên lợi dụng Giọt Lệ thảo thật tốt để nghiên cứu ra các loại dược hoàn cực độc hòng phá hoại hoàng triều Long Diệu.

Bên trong hoàng triều Long Diệu, không ít đại thần trung thành ủng hộ Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly bỗng trong một đêm đều tử vong một cách kỳ lạ. Cũng bởi vì bọn họ uống nước trà đã bị Độc tiên Mộng La Yên lặng lẽ hòa với độc dược, hoàn toàn hấp thụ độc hoàn chứa độc tình của Giọt Lệ thảo.

Mỗi lần có nhiệm vụ giao cho Mộng La Yên, hắn đều viết nhiệm vụ vào một phong mật hàm rồi dùng chim bồ câu mang mật hàm truyền lại cho mật thám của hắn ở hoàng triều Long Diệu, sau đó mật thám sẽ đưa mật hàm đến Độc Cốc của Mộng La Yên. Cứ cách sáu ngày, Mộng La Yên sẽ lặng lẽ đi Độc Cốc một chuyến xem có mật lệnh chứa nhiệm vụ của hắn không.

Một tháng trước--

Mật thám cho chim bồ câu truyền tin báo lại, nói thân phận nội gián của Độc tiên Độc La Yên đã bị bại lộ, còn bị bốn nữ tử mặc lục y dùng mưa tên bao vây phủ Tả tướng bắt đi.

Nhận được tin tức, hắn lập tức cho chim bồ câu truyền lệnh cho mật thám, ra lệnh cho bọn họ điều tra một chút xem rốt cuộc là thần thánh phương nào bắt Mộng La Yên và làm như vậy có ý đồ gì?

Mật thám một phen điều tra cũng không tra được thân phận phận của bốn nữ tử mặc lục y. Bọn họ chỉ điều tra được bốn nữ tử che mặt thần bí mặc lục y từng mang Mộng La Yên đi qua Độc Cốc. Sau đó không biết các nàng mang Mộng La Yên đi nơi nào. Mật thám lập tức chạy tới Độc Cốc, bởi vì trong lòng bọn hắn hiểu rõ, chỉ cần Mộng La Yên có cơ hội, nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ thừa dịp bốn nữ tử che mặt mặc lục y không chú ý sẽ lén để lại ám hiệu cho bọn hắn.

Quả nhiên, ở trong dược phòng ở Độc Cốc của Mộc La Yên, mật thám phát hiện ra ám hiệu đặc biệt do nàng lưu lại. Tuy rằng ám hiệu đặc biệt mà Mộng La Yên lưu lại hết sức nguệch ngoạc nhưng mật thám vẫn có thể nhìn hiểu, vì vậy lập tức cho chim bồ câu truyền ám hiệu đó cho Dạ Dật Phong.

Ám hiệu Mộc La Yên lưu lại có nghĩa là -- Kẻ bắt ta là Bốn sứ giả Linh Cung Mai, Lan, Trúc, Cúc, mục đích là mượn tay ta lấy Giọt Lệ thảo đưa cho Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm.

Hôm nay, Độc Tiêu hoa trong dược phòng vốn đang tươi tốt, bỗng nhiên trở nên khô héo... chuyện này nghĩa là gì?

Độc Tiêu hoa gặp khắc tinh Giọt Lệ thảo mới có thể chết khô, biến thành màu đen sì. Nhưng Giọt Lệ thảo đã không còn ở trong điện Sinh Tử môn, làm sao Độc Tiêu hoa có thể sẽ gặp phải khắc tinh Giọt Lệ thảo đây? Nguyên nhân chỉ có một, chính là hai nam tử áo lam tới thăm không có ý tốt. Bọn họ mang Giọt Lệ thảo vào trong điện Sinh Tử môn, vì vậy Độc Tiêu hoa mới chuyển thành trạng thái đen sì, héo rũ mà chết.

Căn cứ vào ám hiệu đặc biệt do Độc tiên Mộng Yên lưu lại, trước mắt Giọt Lệ thảo hoặc là đang ở trong tay bốn sứ giả Linh Cung Mai, Lan, Trúc, Cúc, hoặc là đang ở trong tay Thụy vương Hiên Viên Diễm.

Người Linh Cung ỷ vào thân phận chí cao vô thượng, kiêu ngạo coi mình lớn nhất trên đời. Cho nên người Linh Cung nếu muốn Khấp Huyết hoa tuyệt đối sẽ không giấu giếm thân phận thực sự của mình. Lấy tác phong làm việc của Linh Cung, bọn họ sẽ trực tiếp kiêu ngạo nói ra thân phận thật, khiến Sinh Tử môn ngoan ngoãn dâng ra Khấp Huyết hoa.

https://thuviensach.vn

Vì thế, hai nam tử áo lam che mặt tuyệt đối không phải là người Linh Cung. Nếu đã không phải người Linh Cung thì chỉ còn một khả năng: một người trong đó là Thụy vương của hoàng triều Long Diệu Hiên Viên Diễm, người còn lại hẳn là người gắn bó với Hiên Viên Diễm như hình bóng -- Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Khó trách hắn luôn có cảm giác toàn thân nam tử áo lam thấp bé tuôn ra khí chất vương giả cuồng ngạo bức người tương tự Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

May mà Độc Tiêu hoa gặp phải mùi của khắc tinh Giọt Lệ thảo, sau nửa canh giờ có thể khô héo mà chết. Mà lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã rời khỏi điện Sinh Tử môn đúng nửa canh giờ.

Nếu Độc Tiêu hoa gặp phải mùi Giọt Lệ thảo, ngay lúc ấy liền khô héo mà chết, thấy một màn Độc tiêu hoa khô héo như vậy, với tính cảnh giác của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định sẽ đoán ra Giọt Lệ thảo là khắc tinh của Độc Tiêu hoa. Sau đó nàng sẽ rời khỏi dược phòng trước rồi đem toàn bộ Độc Tiêu hoa và dược bên trong phòng, còn có độc hoa độc thảo phá hủy thành bột phấn, làm hắn không thể nhìn thấy màn Độc Tiêu hoa khô chết héo đen sì.

Làm sao hắn có thể biết được... Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không ở trong hoàng triều Long Diệu lại chạy tới Sinh Tử môn "làm khách" cơ chứ?

Mẹ kiếp, hắn bị lừa!

Nếu hắn biết một nam tử áo lam trong hai người thật ra là Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm, hắn tuyệt đối sẽ không chịu uy hiếp Thương Nguyệt mất nước, chật vật giao ra Khấp Huyết hoa.

https://thuviensach.vn

Thứ nhất: Hiên Viên Diễm không phải người nhân từ nương tay gì, nhưng cũng không tàn sát người vô tội. Hắn tuyệt đối sẽ không vì mình cố chấp không giao ra Khấp Huyết hoa mà ra lệnh cho thuộc hạ hạ độc tất cả người của Thương Nguyệt quốc.

Thứ hai: Bây giờ Thương Nguyệt mất nước, đối với Hiên Viên Diễm và hoàng triều Long Diệu mà nói không có chút lợi ích nào. Bởi vì địa thế Long Diều, Tây Thần, Bắc Dực, Thương Nguyệt ghép lại thành cục diện hình vuông, bên trái Long Diệu là láng giềng Thương Nguyệt, bên phải là láng giềng Bắc Dực, đối diện là Tây Thần.

Mà giữa hoàng triều Long Diệu và Tây Thần cách nhau một đại dương mênh mông bát ngát.

Nghe nói Linh Cung thần bí ngụ tại một đảo trên đại dương. Cho nên nếu Tây Thần muốn tấn công Long Diệu, tuyệt đối không dám dẫn đại quân theo đường biển đến lãnh thổ bờ bên kia của hoàng triều Long Diệu. Tây Thần chỉ có thể đi qua Thương Nguyệt hoặc vòng qua biên giới phía trên Bắc Dực rồi tấn công Long Diệu.

Bốn quốc gia đều đối địch lẫn nhau. Nếu Tây Thần đi qua Thương Nguyệt hoặc vòng qua biên giới phía trên Bắc Dực, ý đồ tấn công Long Diệu, Tây Thần đế nhất định lo lắng hai mặt thụ địch. Tình thế đối với đại quân Tây Thần vô cùng bất lợi. Cho nên, nếu Tây Thần đế muốn tấn công Long Diệu, biện pháp tốt nhất chính là diệt láng giềng Thương Nguyệt bên trái Long Diệu, loại bỏ hậu hoạn hai mặt thụ địch nguy hiểm mới tấn công hoàng triều Long Diệu.

Hôm nay, hai quốc gia Bắc Dực và Thương Nguyệt cùng Long Diệu tạm thời kí kết một hiệp nghị hòa bình, trong vòng một năm không xâm phạm lẫn nhau. Vì vậy, trước mắt Bắc Dực và Thương Nguyệt là lá chắn tuyệt đối an toàn, tạm thời thay Long Diệu kiềm chế ánh nhìn chằm chằm của đại quân Tây Thần.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu Hiên Viên Diễm khiến Thương Nguyệt mất nước, không có Thương Nguyệt kiềm chế,Tây Thần liền có thể trực tiếp tấn công hoàng triều Long Diệu rồi, chuyện này... đối với hoàng triều Long Diệu có lợi ích gì?

Dung nhan Dạ Dật Phong cực kì vặn vẹo, nhìn chằm chằm Độc Tiêu hoa đã chết héo đen một lúc rất lâu, bóng dáng lúc này mới "xoẹt" một cái, chạy ra cửa lớn của dược phòng.

-- Phó Môn Chủ, lập tức tới dược phòng.

Nghe Dạ Dật Phong rống giận ra tám chữ, Phó môn chủ Sinh Tử môn cảm thấy sống lưng như bị gió lạnh quất vào, dùng tốc độ sét đánh tới cửa lớn của dược phòng.

Bị sát khí nồng đậm phun trào trong đôi mắt Dạ Dật Phong làm cho hồ hôi lạnh trên trán lấm tấm rịn ra, Phó môn chủ nuốt xuống một ngụm nước miếng, nói: "Môn... Môn chủ, ngài... ngài có gì chỉ thị?"

"Lập tức cho chim bồ câu gửi mật lệnh của bổn Môn chủ cho các tử sĩ mai phục tại Long Diệu, để bọn họ khắc hình xăm hắc điêu lên trước ngực rồi xâm nhập hoàng cung Long Diệu, ám sát Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly. Nói cho các tử sĩ, bất luận nhiệm vụ ám sát có thành công hay không, nhất định phải khiến cấm vệ quân của Long Diệu..."

Song chưởng nắm lại thành hình nắm đấm, các đốt ngón tay "rắc rắc" vang dội, Dạ Dật Phong mở miệng nói từng câu từng chữ lạnh lẽo: "...nhìn thấy hình xăm hắc điêu trước ngực bọn họ, khiến cấm vệ quân hoàng triều Long Diệu cho rằng kẻ phái người ám sát Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly... là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt."

Nghe lời nói của Dạ Dật Phong, Phó môn chủ Sinh Tử môn cũng không mở miệng hỏi vì sao lại đột nhiên hạ lệnh cho tử sĩ Thương Nguyệt giả mạo tử sĩ Tây Thần vào cung ám sát Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly.

https://thuviensach.vn

“Dạ!” Phó môn chủ Sinh Tử môn chỉ cung kính đáp một tiếng, trong nháy mắt bóng dáng liến giống như mũi tên nhọn nhanh chóng biến mất ở bên ngoài của lớn của dược phòng.

Mà lúc Phó môn chủ lắc mình biến mất, hai mắt Dạ Dật Phong lạnh lẽo nhíu lại, cả người tỏa ra sát khí âm trầm, cũng xoay người đi vào dược phòng lần nữa.

--Hiên Viên Diễm, ngươi tặng Thương Nguyệt một phần đại lễ khiến lòng người bàng hoàng, ta thân là Thái tử Thương Nguyệt cũng nên đáp lễ lại cho Long Diệu của ngươi một phần đại lễ khiến lòng người bàng hoàng không phải sao?

Ánh trăng màu bạc mộng ảo chậm rãi lan tỏa cũng không che giấu được lệ khí hắc ám nồng đậm bao quanh bên trong điện Sinh Tử môn.

Gió đêm chậm chạp thổi qua lại không thể thổi đến bên trong dược phòng của Sinh Tử môn, trong lòng thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong đang nổi lên huyết tinh âm mưu quỷ kế.

Cùng lúc đó, ở Tụ Anh sơn trang, ánh nến đỏ lay động, mùi hoa lờn vờn lượn quanh trong phòng ngủ.

Gió đêm dịu dàng ngâm một khúc ca. Trên giường gỗ tử đàn chạm trổ những con bướm màu sắc trông rất sống động, Hiên Viên Diễm đã tắm rửa xong, thoải mái mặc áo ngủ tím nhạt, lòng bàn tay nâng gương mặt trắng nõn, thân thể vô cùng lười biếng nửa nằm nửa ngồi. Thành công lấy được Khấp Huyết hoa, ngày mai sẽ đi khỏi Thương Nguyệt đi về phía Tây Thần quốc, Hiên Viên Diễm đã lột xuống tầng da mỏng dịch dung tinh xảo, khôi phục dung mạo chân chính.

Dưới ánh nến đỏ hồng tận tình bao phủ, mái tóc Hiên Viên Diễm tùy ý xõa xuống hai vai, dung nhan tuyệt sắc mị nhân tâm càng làm tăng thêm vài phần vẻ đẹp phong tình vạn chủng ma mị cuồng dã. Lúc này đôi mắt

https://thuviensach.vn

đen của Hiên Viên Nhiễm không chớp một cái, giương mắt nhìn bình phong ở trạng thái bán trong suốt được làm từ ngọc thạch trắng thêu phong cảnh bốn mùa ở phía trước...

Chính xác mà nói, làm mắt đen của Hiên Viên Diễm nhìn không chớp lấy một cái, không phải bình phong ở trạng thái bán trong suốt được làm từ ngọc thạch trắng thêu phong cảnh bốn mùa ở phía trước, mà là...

Sau bình phong bán trong suốt truyền đến một loạt tiếng hạt nước văng lên, cảnh đẹp giai nhân tắm rửa diễm lệ như ẩn như hiện.

Trong bồn tắm, vô số cánh hoa thơm ngát lềnh bềnh trên mặt nước ấm áp, mùi thơm thẩm thấu vào cánh mũi.

Thượng quan Ngưng Nguyệt lột xuống lớp da dịch dung tinh xảo, khôi phục dung nhan tuyệt sắc, bờ vai trắng như tuyết lộ ra, thân thể mềm mại ngâm trong cánh hoa và nước ấm. Nàng nghĩ tới thành công lấy được Khấp Huyết hoa cho nên tâm tình vô cùng vui vẻ, ngón tay thon dài đang bắn ra những tia nước trong bồn, làm những giọt nước óng ánh trong suốt bay lên dưới ánh nến hồng. Giọt nước óng ánh trong suốt bay lên không trung, sau khi xoay một vòng cực nhanh, một số bay về phía bình phong bạch ngọc, làm bình phong phảng phất như bị che phủ bởi một tầng sương mù mông lung, một số trở lại bên khuôn mặt tuyệt sắc như hoa như ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Những giọt nước trong suốt dọc theo hai bên má phấn mềm mại và chiếc mũi thanh tú đẹp đẽ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi chảy đến cổ, tiếp theo lại từ cổ trắng nõn chậm rãi chảy xuống đường cong lả lướt. Cuối cùng, vô số giọt nước óng ánh trong suốt trở lại trong bồn tắm lềnh bềnh những cánh hoa thơm ngát lần nữa.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không biết hình ảnh nàng vui vẻ không ngừng dùng ngón tay thon dài chơi đùa những giọt nước trong suốt

https://thuviensach.vn

làm chúng không ngừng bay lên, xuyên qua bình phong bán trong suốt, như ẩn như hiện, rơi vào bên trong đôi mắt đen như mực trầm ngâm yên lặng kia, đến tột cùng là có bao nhiêu phong tình mị hoặc?

“Ực --”

Hiên Viên Diễm mấp máy môi mỏng nuốt nước miếng, mắt đen vốn tràn đầy ý cười dịu dàng, bất tri bất giác chuyển thành ngọn lửa nóng bỏng hừng hực thiêu đốt.

Đột nhiên Hiên Viên Diễm xoay người, cố dứt ánh mắt khỏi cảnh giai nhân tắm rửa, vui vẻ nghịch nước như ẩn như hiện phía sau bình phong.

Chỉ là --

Âm thanh bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chơi đùa với nước ấm chảy xuống đường cong lả lướt liên tục rơi vào hai lỗ tai Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm đưa lưng về phía bình phong bạch ngọc, hô hấp dần có chút gấp rút, rốt cục vẫn không nhịn được... Thân thể vốn đã quay đi lại chậm rãi quay lại, đôi mắt tràn đầy lửa nóng thiêu đốt, xuyên qua phía sau bình phong, cách một tầng hơi nước, lại một lần nữa lờ mờ nhìn thấy khuôn mặt y hệt hoa sen mới nở của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó chuyển đến da thịt trắng như tuyết lóa mắt.

“Ực --”

Trống ngực khó mà tự khống chế, đập "bịch bịch bịch" loạn nhịp, Hiên Viên Diễm có cảm giác cổ họng vô cùng khát, không hỏi lặng lẽ nuốt nước miếng thêm vài lần...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 205: Hạnh Phúc Ngọt Ngào

Gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, mặt hồ phiếm sương.Một chiếc thuyền nhỏ đỗ gần bờ,lá cây bị ánh trăng như nước vấn vương quẩn quanh. Chiếc thuyền nhỏgiống như được phủ thêm một tầngánh sáng mộng ảo màu bạc.

Nam tử trẻ tuổi mặc xiêm áo màu xanh nhạt, phong thái cực kì tuấn dật đang khoanh chân ngồi xếp bằng ở trên mũi thuyền.

Ngay phía trước nam tử trẻ tuổi là một bàn trà nhỏ chạm trổ hoa mẫu đơn. Giữa bàn trà đang bày một cây đàn làm bằng gỗ lim vàng có tổng cộng hai mươi mốt dây đàn.

Người nam tử trẻ tuổi phong thái cực kì tuấn dật chính là thánh quân Linh cung Nam Cung Tuyết Y.

Vào giờ phút này --

Nam Cung Tuyết Y hơi cúi đầu, ngón tay thon dài đang gảy nhẹ dây đàn tranh.

Âm thanh đàn tranh thanh thúy uyển chuyển từ những ngón tay của Nam Cung Tuyết Y tản ra, lướt nhẹ qua đám sương mù trên mặt hồ, làm mặt hồ vốn tĩnh lặng như gương lại nổi lên những vòng vòng sóng nước rung động.

Âm thanh mưa phùn tí tách nhỏ giọt xuống tàu lá chuối tây như tiếng châu rơi trên khay ngọc, như tiếng đàn trời, theo gió đêm từ từ lan xa, lại nhuốm thêm mấy phần hơi thở bi thương sầu muộn.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y cúi đầu, mặc dù đầu ngón tay vẫn gảy đàn nhưng trong lòng lại có muôn vàn suy tư.

Rốt cuộc hắn có nên làm trái với lệnh của Thánh đế, cả đêm xông vào Tụ Anh Sơn Trang, nói bí mật động trời của Linh cung cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt hay không?

Nếu nói bí mật cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng đồng ý theo hắn về Linh Cung, đương nhiên kết cục sẽ vô cùng hoàn mỹ.

Nhưng mà, nếu nói bí mật cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết mà nàng vẫn không chịu cùng hắn trở về Linh cung, hậu quả này... không thể lường trước được!

Bốn nữ tử mặc áo màu xanh bình tĩnh đứng sau lưng Nam Cung Tuyết Y, dung nhan xinh đẹp như hoa hải đường. Các nàng chính là bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc của Linh cung.

Nhìn bóng lưng tiêu điều của Nam Cung Tuyết Y, lắng nghe tiếng đàn tranh xen lẫn mấy phần hơi thở bi thương vang lên từ dưới những ngón tay của Nam Cung Tuyết Y, bốn sứ giả Mai Lan Cúc Trúc biết rõ giờ phút này chủ tử nhà mình đang phiền não về điều gì. DiendanLeQuyDon

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã trưởng thành. Mà khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt trưởng thành càng không thể ở chung một chỗ cùng Hiên Viên Diễm. Bởi vì...

Chủ tử muốn đi Tụ Anh Sơn Trang, khuyên Thượng Quan Ngưng Nguyệt về Linh Cung, tiếp nhận chức vụ Thánh Đế. Thế nhưng, chủ tử nhưng lại không biết rốt cuộc nên làm như thế nào mới có thể khuyên giải được Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trên bờ hồ là một mảnh rừng cây um tùm.

https://thuviensach.vn

Trong rừng cây xanh um, bỗng nhiên xuất hiện một người làm cho người ta vừa nhìn, khóe miệng không nhịn được co rút, nhìn lại lần nữa thì thấy lão già quái dị khôi hài làm mọi người cười đến sốc hông.

Ánh trăng bàng bạc bao phủ không gian, không cách nào thấy rõ mặt của lão già quái dị kia.

Bởi vì nửa mặt dưới của lão già quái dị bị chòm râu bạc phơ xốc xếch dày cộm che lại. Về phần nửa mặt trên của lão cũng bị che lại bởi những sợi tóc trắng rủ xuống một cách lộn xộn trước trán.

Lão quái dị mặc một xiêm áo làm từ vải thô rách rưới. Ống quần dính bùn được xắn lên tới đầu gối.

Trên chân lão quái dị mang đôi giày cỏ rách nát. Gót chân trái lộ một nửa ra bên ngoài giày cỏ. Ngón cái và ngón út của bàn chân phải cũng lộ ra, ở bên ngoài hóng gió.

Trên đầu lão quái dị mang một chiếc nón lá dùng nan tre bện thành. Còn có khoảng hai lỗ thủng lớn, tám cái lỗ nhỏ trên nón.

Lão quái dị mang nón lá rách rưới thì cũng thôi đi, làm người ta ngổn ngang trong gió chính là ở hai lỗ lớn, tám lỗ nhỏ trên nón, hắn đều cắm một cây hoa mào gà màu đỏ.

Điều này cũng cho qua, càng làm người ta ngổn ngang trong gió là -- Bên hông của lão quái dị còn buộc sáu cái túi làm bằng rơm rạ dùng để đựng viên gạch đen dài cùng với một cái xẻng đào đất bị gỉ.

Lúc này, nếu là người bình thường, thấy trang phục lộn xộn, thê thảm không nỡ nhìn của lão quái nhân sẽ cho rằng lão là một kẻ điên, chắc chắn sẽ cười ra nước mắt, cười đến đau bụng.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, nếu là người có võ công trên giang hồ, lúc này thấy trang phục lộn xộn, thê thảm của lão quái nhân, nhiều nhất cũng chỉ cười mấy tiếng, sau đó liền không dám cười nữa.

Bởi vì, lão quái nhân bỗng nhiên xuất hiện trong rừng cây um tùm nhưng không làm Thánh quân Nam Cung Tuyết Y cùng bốn sứ giả Mai, Lan, Cúc, Trúc của Linh Cung phát hiện dù chỉ một chút.

Lấy bản lĩnh của Nam Cung Tuyết Y cùng bốn sứ giả Mai, Lan, Cúc, Trúc, mặc dù có tiếng đàn tranh quấy nhiễu, nhưng nếu có người xuất hiện trong rừng cây, bọn họ vẫn có thể vô cùng nhạy cảm nhận ra ngay tức khắc.

Thế nhưng, lão quái nhân với trang phục thê thảm đến không nỡ nhìn đã đến vị trí cách chiếc thuyền của Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúctầm ba thước mà Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc vẫn chẳng mảy may phát hiện.

Nam Cung Tuyết Y vẫn cúi đầu như cũ, đầu ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng gảy đàn. Đôi mắt của bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc lặng lẽ dõi theo bóng lưng tiêu điều của Nam Cung Tuyết Y. Chuyện này... làm sao có thể không làm người ta cảm thấy cực kì kinh khủng?

Cho đến khi --

Lão quái nhân với bộ trang phục thảm không nỡ nhìn, lấy cái xẻng rỉ sắt ở bên hông xuống, vừa thở hổn hển, vừa vùi đầu đào đống bùn đất dưới chân. Bởi vì lâu rồi không được nước mưa tưới vào nên đống bùn đất đó có vẻ cực kì khô cứng.

Lúc này, thuyền nhỏ của Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc nhanh chóng quẹo phải. Ánh mắt mọi người đều đồng loạt hướng về phía rừng cây um tùm trên bờ hồ bên kia.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy lão quái nhân với trang phục thê thảm không nỡ nhìn, mặc dù khóe miệng Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc đều không nhịn được co quắp lại, nhưng trong lòng đồng thời giật mình.

Nếu không phải nghe được âm thanh xẻng đào đất cùng với tiếng thở hổn hển liên tục thì bọn họ hoàn toàn không biết trong rừng cây cách con thuyền nhỏ của bọn họ chừng ba thước, bỗng nhiên có thêm một người tới.

Nam Cung Tuyết Y híp con ngươi đẹp đẽ lại, nhìn rừng cây um tùm một cái, nơi mà lão quái dị đang thở hổn hển vùi đầu đào đất, rồi lại hời hợt cúi đầu, đầu ngón tay tiếp tục gảy đàn.

Mai sứ giả đứng ở sau lưng Nam Cung Tuyết Y, tay phải dùng sức chống xuống eo, giọng nói cực kì lạnh lùng: "Lão già, muốn đào đất thì lăn ra xa chút mà đào, chớ quấy nhiễu chủ nhân nhà ta chơi đàn!"

"Chủ nhân nhà ngươi chơi đàn, âm thanh còn lớn hơn tiếng đào đất của ta. Cho nên, tại sao lại là ta quấy nhiễu chủ nhân nhà ngươi chơi đàn? Rõ ràng là chủ nhân nhà ngươi quấy nhiễu lão già ta đào đất có được hay không?"

Mặc dù miệng lão quái dị trả lời Mai sứ giả nhưng đầu hắn vẫn cúi thấp, nhếch mép nghiêm túc đào xới đám bùn đất thoạt nhìn có vẻ khô cứng dưới chân.

"Ngươi..." Lão quái dị Cơ trí trả lời, khiến Mai sứ giả tạm thời á khẩu không trả lời được.

"Rừng cây lớn như vậy, khắp nơi đều có thể đào đất." Lan sứ giảbỗng chốc híp hai mắt lại, lạnh lùng lên tiếng: "Ngươi không chọn nơi khác đào đất, cứ chọn nơi chủ nhân nhà ta dừng thuyền mà đào. Lão già, ngươi cố ý tới quấy rối sao?"

https://thuviensach.vn

Lão quái dị nâng xẻng lên, bới ra một đống đất lớn, giọng nói cực kì giễu cợt, trả lời: "Chủ nhân nhà ngươi có thể ngồi chơi đàn ở chỗ này, tại sao ta không thể đào đất ở đây? Rừng cây này cũng không phải của nhà ngươi, lão già ta thích đào đất ở đâu thì đào ở đó, ngươi quản được sao?"

Nghe lời nói giễu cợt và khiêu khích của lão quái dị, hai mắt Trúc sứ giả bốc lửa, lập tức cắn răng gằn từng chữ: "Lão già, ngươi biết chúng ta là người phương nào chưa? Chúng ta là người của Linh Cung. Nếu ngươi không muốn chết, cút ngay lập tức! Nếu không... ta sẽ làm cho ngươi hài cốt không còn."

Linh Cung làm người đời cực kì sợ hãi, lại chẳng khiến lão quái dị khiếp đảm một chút nào.

Lão quái dị đẩy nhanh tốc độ đào đất, rồi lười biếng ngáp một cái, đáp lời: "Người của Linh Cung thì thế nào? Người Linh Cung không phải cũng là người sao? Khắp nơi trên thế gian đều là người. Nếu như lão già ta đụng phải một người liền phải cút, vậy một ngày ta phải cút bao nhiêu lần đây?"

Theo lời lão quái dị thì hoàn toàn không để việc người trong thiên hạ sợ hãi Linh Cung vào mắt.

Đầu ngón tay trắng nõn của Nam Cung Tuyết Y ngừng gảy đàn, ngoảnh sang bên phải một lần nữa. Đôi mắt đẹp đẽ của Nam Cung Tuyết Y cực kì kinh ngạc nhìn lão quái dị.

"Ngươi đã cố tình tìm chết, bản sứ giả thành toàn cho ngươi." Lập tức, cánh tay Cúc sứ giả nhấc lên, song chưởng ngưng tụ mười phần linh lực. Linh lực từ tay Cúc sứ giả tàn độc tập kích về phía lão quái dị.

Nhìn thấy song chưởng của Cúc sứ giả xuất ra toàn bộ linh lực, ba vị sứ giả Mai, Lan, Trúc cùng với thánh quân Nam Cung Tuyết Y đều cho rằng lão quái dị chắc chắn khó thoát khỏi sự công kích từ linh lực của Cúc sứ giả, trong nháy mắt thân thể lão sẽ hóa thành bột phấn.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ trong lúc Cúc sứ giả xuất linh lực ra, lấy tốc độ sét đánh đánh úp về phía thân thể lão quái dị, lúc khoảng cách của linh lực với thân thể lão quái dị chỉ còn nửa thước ngắn ngủn thì bỗng nhiên biến mất không chút tung tích.

Mà từ lúc Cúc sứ giả phát động linh lực đến khi Cúc sứ giả xuất linh lực ra, trong suốt cả quá trình biến mất quỷ dị ngắn ngủi đó, lão quái dị cũng không có bất kì hành động đánh trả nào.

Thân thể lão quái dị hơi cong, cúi đầu xuống, miệng phát ra tiếng thở hổn hển. Lão quái dị cầm chiếc xẻng trong tay, vẫn vô cùng nghiêm túc đào xới đám bùn đất khô cứng dưới chân như trước.

-- Tại sao có thể như vậy?

Bốn sứ giả Mai, Lan, Cúc, Trúc vô cùng sợ hãi nhìn lẫn nhau, mũi chân nhanh chóng dậm lên ván thuyền, bóng dáng nhanh như tia chớp bay vọt ra ngoài.

Trong nháy mắt, bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc đã ở trong rừng, bao vây lão quái dị đang thở hổn hển, vùi đầu đào đất từ bốn phương tám hướng.

Bốn sứ giả gật đầu ăn ý rồi cùng lúc vươn hai tay, xuất tất cả linh lực của bản thân ra. Lão quái dị bị các nàng bao vây ngay chính giữa. DiendanLeQuyDon

Chuyện quỷ dị đã xảy ra. Lão quái dị vẫn chỉ tất bật đào đất, không có bất kì hành động đáp trả dư thừa nào.

Thế nhưng, linh lực của bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc đồng tâm hiệp lực xuất ra, cùng một kiểu với linh lực Cúc sứ giả xuất ra lúc trước lại biến mất không thấy một cách không thể giải thích được.

https://thuviensach.vn

Mà trong nháy mắt lúc linh lực biến mất, bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc lại trở về trên thuyền.

Bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc cũng không phải tự mình trở lại trên thuyền. Các nàng là bị chiếc xẻng đào đất của lão quái dị đột nhiên phóng ra một luồng lực lượng chấn động ném trở lại thuyền.

Bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc không chỉ có thân thể chấn động trở về trên thuyền mà còn cảm thấy lồng ngực đau đớn. Sắc mặt mỗi người đều vô cùng tái nhợt, bên khóe miệng cũng chảy xuống tơ máu.

Thấy tình hình này, Nam Cung Tuyết Y vốn vẫn khoanh chân ngồi trên thuyền lập tức đứng thẳng lên.

"Xin hỏi..." Nam Cung Tuyết Yôm song quyền hướng về phía lão quái dị, giọng nói khiêm tốn phát ra từ đôi môi mỏng: "Lão tiền bối có phải Thiên Cơ lão nhân thần long thấy đầu không thấy đuôi trong chốn giang hồ?"

Nam Cung Tuyết Y vừa nói xong, sắc mặt của bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc càng tái nhợt hơn so với lúc trước.

-- Cái gì? Lão quái dị đào đất trước mắt chính là Thiên Cơ lão nhân võ công mạnh mẽ đến kinh thiên động địa, biến lãnh thổ bát ngát của bốn quốc gia trở thành một tòa cung điện làm nơi cho hắn chơi đùa trong truyền thuyết sao?

Lão quái dị không trả lời Nam Cung Tuyết Y, vác xẻng lên vai. Bùn đất xung quanh dưới chân lão quái dị đã được đào xong, tạo thành cái hố to rộng chừng nửa thước, dài chừng hai thước, sâu chừng ba thước.

Sau khi đi vòng quanh hố to hai vòng, lão quái dị đặt mông ngồi trên mặt đất, đôi con ngươi trừng về phía bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc, môi phát ra tiếng phì phò.

https://thuviensach.vn

"Ta vốn dự định đào cái hố vừa với Cơ thể mình ở trên mặt đất. Đều tại các ngươi không ngừng nói chuyện với lão già ta, hại ta đào hố quá lớn."

Lão quái dị đang ngồi trên đất, thở phì phò nói xong, đứng lên nhảy vào cái hố lớn vừa đào xong, lục tục gỡ sáu cái túi làm bằng rơm rạ dùng để đựng viên gạch đen dài buộc bên hông xuống, ghép thành một hình chữ nhật ở trong hố.

Cái ót của lão quá dị gối lên trên một viên gạch, thân thể nằm thẳng đơ trong hố lớn.

Gặp tình huống này, khóe miệng bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc mãnh liệt co rút, đồng thời thầm nói trong lòng -- Lão quái dị vác cái xẻng chạy vào trong rừng cây này đào một cái hố sâu suốt một lúc lâu, là chuẩn bị hố sâu đó dùng làm giường ngủ tối nay?

Mặc dù lão quái dị không trả lời Nam Cung Tuyết Y, nhưng hắn biết, lão quái dị này chính là Thiên Cơ lão nhân võ công mạnh mẽ đến kinh thiên động địa trong truyền thuyết. Nếu không thì làm thế nào lão có thể khiến linh lực của bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc dễ dàng biến mất như thế? Làm sao lão có thể đẩy lui bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc trở về thuyền dễ dàng như vậy được?

Nhìn Thiên Cơ lão nhân nằm trong hố sâu, trong mũi vang lên tiếng ngáy, Nam Cung Tuyết Y lại khoanh chân ngồi trên thuyền, giọng nói thản nhiên vang lên: "Chúng ta đi thôi!"

"Chủ tử, chúng ta đi đâu? Quay về nơi ở, hay là...?"

Mai sứ giả mở miệng hỏi, đang định nói ra bốn chữ "Tụ Anh sơn trang" thì Nam Cung Tuyết Y nhanh chóng phất tay. Mai sứ giả nhìn thấy động tác tay của Nam Cung Tuyết Y, lập tức nuốt bốn chữ "Tụ Anh sơn trang" trở về bụng. Nàng biết, nơi chủ tử chuẩn bị đi chính là Tụ Anh sơn

https://thuviensach.vn

trang, chủ tử không cho nàng nói ra bốn chữ đó là vì không muốn cho Thiên Cơ lão nhân nghe được.

Lúc trước ở bên ngoài rừng đào ma quỷ, Hiên Viên Diễm từng sử dụng Vô Địch phòng thân pháp hóa giải Hàn Băng thần châm của Linh Cung. Mà Vô Địch phòng thân phá là một loại võ công thần kỳ do Thiên Cơ lão nhân tự nghĩ ra. Có thể có được thân truyền võ công của Thiên Cơ lão nhân, quan hệ của Hiên Diên Diễm và Thiên cơ lão nhân nhất định không tầm thường. Nhưng nếu Thiên Cơ lão nhân biết chủ tử chuẩn bị đến Tụ Anh sơn trang của Hiên Viên Diễm, sợ rằng Thiên Cơ lão nhân sẽ ngăn cản.

Bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc liếc nhìn nhau, song chưởng lập tức khuấy động mặt hồ. Thuyền nhỏ vốn đang dừng bất động, nhanh chóng bơi về phía trước.

Nhưng mà thuyền nhỏ mới bơi xa bốn thước lại đột nhiên bất động. Tiếp đó, bất luận bốn sứ giả khuấy động mặt hồ làm nước cuồn cuộn như thủy triều thế nào, thuyền nhỏ chính là dừng tại chỗ, không thể di chuyển.

"Hết quấy nhiễu lão đầu ta đào hố, lại muốn quấy rầy ta nghỉ ngơi? Người Linh Cung các ngươi thích quấy nhiễu người khác như vậy sao?" Lão quái dị vốn ngủ trong hố sâu, mũi phát ra tiếng khò khè, chẳng biết lúc nào đã nổi dậy. Mà lời giễu cợt vừa rồi, không nghi ngờ gì là từ trong miệng lão quái dị nói ra.

Nam Cung Tuyết Y đoán không sai, lão quái dị này chính là Thiên Cơ lão nhân.

Thiên Cơ lão nhân ngồi trong hố sâu, cơ thể dựa vào bờ hố, lòng bàn tay trái áp vào má, lúc này bàn tay phải chuẩn xác đối diện thuyền nhỏ trong hồ. Thì ra là, thuyền nhỏ trong hồ không thể tiến về phía trước là bị

https://thuviensach.vn

lòng bàn tay phải của Thiên Cơ lão nhân xuất ra một luồng khí lưu cường đại hút vào.

Thiên cơ Lão nhân giữ thuyền lại, làm thuyền nhỏ không thể di chuyển.

Rốt cục Nam Cung Tuyết Y mới hiểu rõ, Thiên Cơ lão nhân tới đây đào hố làm giường ngủ là giả. Mục đích thực sự khiến Thiên Cơ lão nhân tới đây chính là ngăn cản hắn đi Tụ Anh sơn trang.

Song chưởng Nam Cung Tuyết Y cũng xuất ra mười phần linh lực khuấy động mặt hồ, cố gắng đẩy thuyền nhỏ đi về phía trước. Thế nhưng, ngay cả khi Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc xuất ra toàn bộ linh lực trong cơ thể khuấy động mặt hồ, thuyền nhỏ như cũ dừng tại chỗ, không thể tiến về phía trước.

-- Năm người bọn họ, mười bàn tay, nhưng đánh không lại một bàn tay của Thiên Cơ lão nhân? Trời ạ, võ công của Thiên Cơ lão nhân quả nhiên giống hệt trong truyền thuyết, cường đại đến cảnh giới kinh thiên động địa.

Thời khắc này, không chỉ sắc mặt của bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc trắng bệch như tờ giấy, mà sắc mặt của Nam Cung Tuyết Y cũng chuyển thành tái nhợt.

Xung quanh thuyền nhỏ không thể chịu được hai luồng khí nặng nề cường đại là chưởng lực của Thiên Cơ lão nhân và linh lực của Nam Cung Tuyết Y cùng bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc đồng thời đánh vào, bắt đầu vang lên âm thanh vỡ vụn.

"Không tốt! Mọi người mau chạy đi."

Nghe tiếng thuyền vỡ, Nam Cung Tuyết Y lập tức thu hồi linh lực, thân thể chạy như bay về phía rừng cây um tùm. Bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc cũng theo sau.

https://thuviensach.vn

Ầm--

Đợi Nam Cung Tuyết Y và bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc vừa đứng trong rừng cây, trong nháy mắt, thuyền nhỏ cùng với tất cả vật phẩm trên thuyền, tất cả đều nổ thành bột phấn, hoàn toàn chìm nghỉm xuống đáy hồ.

"Người Linh Cung các ngươi quấy rầy lão đầu ta đào đất, ta có thể tha thứ. Quấy rầy những người khác trong Tứ quốc, ta cũng có thể tha thứ. Nhưng có hai người, nếu các ngươi quấy rầy, lão đầu ta không thể tha thứ."

Thân thể Thiên Cơ lão nhân nằm thẳng đơ trong hố một lần nữa, cái ót cũng lại dựa trên viên gạch màu đen. Nhưng từ môi Thiên Cơ lão nhân lại phát lời cảnh cáo: "Hai người đó chính là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nếu người Linh Cung các ngươi quấy rầy bọn họ, lão đầu ta sẽ để cho các ngươi giống thuyền nhỏ vừa rồi chìm mãi mãi ở đáy hồ."

Nghe lời cảnh cáo của Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Tuyết Y không nói gì. Ống tay áo khẽ phất về phía bốn sứ giả Mai, Lan, Trúc, Cúc, mũi chân nhanh chóng nhún một cái liền biến mất trong rừng cây um tùm.

"Lão đầu ta vẫn chờ được ôm Tiểu Diễm, Tiểu Nguyệt. Còn dám phá hư tâm nguyện ôm Tiểu Diễm, Tiểu Nguyệt của ta, lần sau đào hầm không phải cho mình ngủ, mà dùng để chôn sống các ngươi." Thiên Cơ lão nhân trợn trắng mắt nói xong, lấy nón rách cắm đầy hoa mào gà che mặt, chân chính đi vào mộng đẹp...

Cùng lúc đó, trong Tụ Anh sơn trang, ánh nến hồng lay động, mùi hoa thơm ngát tràn ngập trong phòng ngủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tắm rửa xong, mặc áo ngủ màu đỏ, mái tóc đen tuyền hơi ướt dùng một cây trâm ngọc cố định trên đỉnh đầu, vài sợi tóc rủ xuống má phấn, gót sen từng bước ngắn từ bình phong đi ra. Nhìn thấy toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt bao phủ một dải ánh sáng mê người, vẻ mặt hàm chứa nét cười đang đi về phía giường, Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Diễm cảm giác tim của mình nhảy nhót cực nhanh, dường như sắp từ yết hầu khô khốc nhảy ra ngoài.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới bên giường gỗ tử đàn, cởi bỏ giày thêu ra. Thân thể mền mại nằm xuống giường, cánh tay theo thói quen ôm hông Hiên Viên Diễm, đầu cũng theo thói quen thoải mái dựa vào lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm.

Chỉ là, Hiên Viên Diễm của hiện tại và của ngày thường hoàn toàn không giống nhau. Được cánh tay nhỏ nhắn Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm, ngược lại thân thể hắn giống như bị điện giật. Nhanh chóng đẩy Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra rồi cả người bật nhảy khỏi giường như lò xo.

"Cái đó... Nguyệt nhi, ta đi gội đầu... tắm rửa...!"

Hiên Viên Diễm quay lưng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lắp bắp nói xong, nắm tay đổ mồ hôi đi về phía cửa phòng ngủ, pphảng phất như muốn nhanh chóng trốn đi.

Sau tấm bình phong bạch ngọc là hồ tắm, bên cạnh hồ tắm còn đặt mấy thùng không dùng đến chứa nước tắm không lạnh không nóng. Bởi vậy, nếu Hiên Viên Diễm thật sự muốn tắm rửa, dùng nước trong thùng thay vì nước trong hồ tắm là có thể tắm rửa rồi, căn bản là không cần đi ra cửa chính của phòng ngủ.

Cho nên, Hiên Viêm Diễm không phải muốn tắm rửa thật sự. Hắn định ra khỏi phòng ngủ, tìm mấy thùng nước lạnh sau đó dội lên cơ thể nóng như lửa.

"Này, chàng không phải tắm rửa rồi sao? Còn tắm cái gì nữa?" Mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn sau lưng Hiên Viên Diễm, khóe miệng hơi co lại, nói: "Ta đoán... Thật ra chàng muốn đi tìm nước lạnh giúp thân thể dập lửa, đúng không?"

https://thuviensach.vn

Lúc trước, vào mỗi đêm, người này đều sẽ chạy khỏi phòng ngủ nhiều lần. Thời điểm lần rời giường, thân thể hắn luôn nóng như lửa. Đợi đến thời điểm hắn lần nữa trở lại giường, thân thể hắn lại trở nên lành lạnh rồi. Người này còn tưởng rằng nàng đang ngủ nên cái gì cũng không biết. Thật ra thì mỗi lần người này rời phòng ngủ nàng đã biết rồi, chỉ là nàng giả vờ không biết thôi. DiendanLeQuyDon

"Khụ" một tiếng, bước chân Hiên Viên Diễm dừng lại, trong lòng lúng túng nói thầm: Khụ... Thì ra, thì ra từng đêm mình bận rộn đi đi về về trong phòng ngủ, Nguyệt nhi đều biết sao?

Chờ một chút, sao mình lại đột nhiên quên mất đây? Hôm nay Nguyệt nhi đã trưởng thành. Như vậy, tại sao mình còn muốn tìm nước lạnh khổ sở dập lửa?

Đột nhiên, cơ thể Hiên Viên Diễm quay lại, cất bước trở về mép giường gỗ tử đàn, đồng thời môi mỏng cười xấu xa, nói: "Nguyệt nhi, nàng đang nhắc nhở phu quân, về sau rốt cuộc không cần tìm nước lạnh dập lửa nữa, bởi vì... bây giờ nàng có thể giúp phu quân dập lửa tốt hơn sao?"

"Khụ..." Hiên Viên Diễm tà mị vừa dứt lời, hai bên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức nổi lên một ráng mây đỏ mê người.

Được rồi! Nàng thừa nhận, đúng là nàng đang nhắc nhở hắn, bởi vì nàng thật sự không đành lòng nhìn hắn chịu nhiều hơn một lần bị lửa nóng hành hạ, đi ra đi vào phòng ngủ, bận rộn tìm nước lạnh khổ sở dội lên thân thể.

Nhìn thấy gương mặt ửng đỏ một mảnh làm tăng thêm vẻ hấp dẫn phong tình vạn chủng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, luồng nhiệt toàn thân Hiên Diễm Diễm mãnh liệt đi loạn, khát vọng vĩ đại trong lòng không cách nào để tiếp tục đè nén.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm tới mép giường, tay trái rút trâm ngọc cài trên tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, tùy ý vứt trên mặt đất bao phủ ánh nến mông lung, khiến cho tóc mây mềm mại của nàng rủ xuống như thác nước, xõa ở sau vai. Tay trái Hiên Viên Diễm ôm thật chặt eo nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể đè trên cơ thể mềm mại của nàng. Lòng bàn tay phải trắng nõn dịu dàng vuốt ve gò má mềm mại như mỡ đông của nàng, đủ để khiên hắn phát điên. Âm thanh khàn khàn, mị dụ từ trong yết hầu Hiên Viên Diễm phát ra: "Nguyệt nhi, nàng nợ ta vô số đêm mất ngủ. Tối nay... ta muốn đòi lại toàn bộ."

Vừa dứt lời, không kịp đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lại, môi mỏng ấm áp của Hiên Viên Diễm lập tức hôn sâu đôi môi đỏ mọng như anh đào của nàng, nụ hôn sâu tình ái triền miên.

Lồng ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt phập phồng, cánh mũi xinh đẹp thở gấp dồn dập.

Mắt đen tràn đầy thâm tình, nhìn đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi nhuộm hơi nước cực kì mê người, kiều diễm, khát vọng từ trong trái tim Hiên Viên Diễm hoàn toàn bùng nổ, lửa nóng cứ như trăm ngựa chạy loạn, không thể nào tiếp tục kiềm chế...

Tóc đen quấn vào nhau, hô hấp dồn dập, ánh nến đỏ chập chờn trong phòng ngủ so với lúc trước càng thêm diễm lệ, mùi hoa thơm ngát vẫn tràn ngập trong phòng lại càng thêm nồng.

Nhịp tim giao hòa, linh hồn kết hợp hoàn mỹ, tình ái lưu luyến nồng nàn, đem hơi thở vô cùng hạnh phúc ngọt ngào thấm vào từng góc trong phòng ngủ, lại tiếp tục lan tỏa khắp chốn hồng trần.

Một đêm thành một đời, một đời thành hai đời, hai đời thành đời đời kiếp kiếp. DiendanLeQuyDon

https://thuviensach.vn

Gió đêm chậm rãi thổi qua, tựa như cũng nhiễm không khí vui vẻ từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, không cách nào che lại vui sướng, cảm giác sung sướng từ thân thể, từ đó vén lên tầng tầng rung động, tuôn ra hơi thở say mê ngây ngất.

Đêm, rất rất dài. Tình, rất rất sâu. Yêu, rất rất đậm.

Đêm dài đằng đẵng, luôn có lúc tàn. Nhưng tình ái thâm tình nồng đậm giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viễn Diễm vĩnh viễn không có điểm dừng...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 206: Giả Ngây Giả Dại

Nửa tháng sau, tại đế đô Tây Thần quốc --

Mặt trời tỏa sáng chói mắt. Trên bầu trời trong vắt như bích ngọc, những đám mây trắng nhởn nhơ bồng bềnh dưới ánh nắng tỏa ra ánh sáng lung linh viền vàng.

Tây Thần quốc, lấy đá màu xanh rải đất, giăng trên khắp phố lớn ngõ nhỏ. Cứ cách xa mười thước lại có một cột trụ bạc đứng thẳng. Mỗi một ngân trụ đều khắc bức tranh hình hắc điêu. Bởi vì, hoàng đế khai quốc Tư Đồ Ngạo ra ngoài săn thú từng gặp phải cự mãng tập kích, được một con hắc điêu trên trời bay xuống cứu thoát, cho nên Tây Thần quốc tôn hắc điêu lên làm thần điểu.

Đế đô Tây Thần có một con đường lớn phồn hoa nhất, cũng vì vậy nên đặt tên là con đường Thần Điêu.

Lúc này, hai bên phố lớn Thần Điêu--

Đủ các loại cửa hàng san sát, bất luận là cửa hàng thủy phấn, hay là cửa hàng vật liệu may mặc, trà quán, cửa hàng hạt khô... các thương gia thông minh đều đưa hàng hóa có chất lượng tốt nhất, bày ở chỗ dễ thấy nhất để hấp dẫn con mắt người mua.

Thời gian từng chút trôi qua, tiếng thương gia mời chào khách vẫn vang bên tai không dứt như cũ, chỉ là bóng dáng người mua trên đường cái cũng giảm bớt đi rất nhiều. Bởi vì đã đến gần trưa, phần lớn người mua đều cảm thấy đói bụng, ước lượng số lượng bạc trong túi áo của mình để xác

https://thuviensach.vn

định đi vào tửu lâu giá cả món ăn cao thấp không đều hai bên phố lớn Thần Điêu,.

Tửu lâu Phẩm Hương là nơi có giá cả món ăn đắt nhất, cũng là nơi trang hoàng xa hoa nhất trong tất cả các tửu lâu trên đường lớn Thần Điêu.

Cho nên, ở đế đô Tây Thần quốc, phàm là người có gia thế hiển hách, gia tài vạn lượng bạc đi dạo trên đường lớn Thần Điêu, cứ đến thời gian dùng cơm trưa, chắc chắn sẽ chọn vào tửu lâu Phẩm Hương.

Lúc này, ở lầu hai trong tửu lâu Phẩm Hương--

Lầu hai đã đầy khách, lầu một cũng chỉ còn dư lại vị trí cạnh vách tường phía tây gần cửa sổ, không có chỗ lịch sự còn trống.

Trong phòng trang nhã, tiểu nhị của tửu lâu Phẩm Hương vắt lên vai một chiếc khăn lau bàn, đầu đầy mồ hôi, như con thoi bận rộn chào hỏi những "Thần tài gia" đi vào dùng bữa.

Lúc này, có một nam một nức bước vào cửa tửu lâu Phẩm Hương.Nhìn thấy hai người này, ba tiểu nhị của tửu lâu lập tức nở nụ cười nịnh hót, động tác nhanh hơn các tiểu nhị khác, chạy vượt lên trước nghênh đón bọn họ. Bởi vì, mặc dù hai người này thoạt nhìn lịch sự thanh tú, có dáng vẻ gầy yếu, nhưng xem ra hai người này tuyệt đối là nhân vật hết sức có tiền. Bọn họ mặc một bộ áo gấm màu tím có giá trị xa xỉ, trên đó thêu mấy trăm viên trân châu, vả lại mỗi viên trân châu đều lớn như mắt rồng. Trừ điều đó, trên hông bọn họ cũng đeo đầy ngọc bích đủ màu, mỗi một cái còn to hơn bàn tay. Còn nữa, trên hai cổ tay của bọn họ có một đôi vòng tay hổ phách, còn là vòng tay huyết hổ phách thế gian hiếm có. Trên mười ngón tay của bọn họ, giữa mỗi ngón tay đều đeo một viên đá mã não lớn như trứng bồ câu.

Hai người này, toàn thân đeo đồ trang sức, không chỉ làm mù mắt hết thảy bọn tiểu nhị bên trong tửu lâu Phẩm Hương mà còn làm đui mù mắt tất

https://thuviensach.vn

cả khách nhân trong quán. Khách bên trong tửu lâu Phẩm Hương, có người nào không có gia thế hiển hách, gia tài vạn bạc đây? Thế nhưng, ngay cả khi bọn họ có tiền nhiều hơn nữa cũng chỉ có thể tự ti mặc cảm trước hai người kia. Trang sức trên người một nam một nữ này có cái nào không có giá trị liên thành?

Nếu chỉ là một hai thứ, bọn họ vẫn có thể miễn cưỡng mua được. Nhưng nếu mua nhiều như vậy, đừng nói bọn họ vét sạch của cải cũng không đủ tiền. Coi như bọn họ có đủ tiền, cũng không biết tột cùng nên đi chỗ nào mới có thể mua đồ trang sức hiếm có như thế.

"Quan khách tôn quý, quan khách tôn quý mời vào bên trong!"

Ba tiểu nhị chạy như bay đến trước mặt một nam một nữ, giọng nói so với bất cứ thời điểm nào trong quá khứ đều nhiệt tình hơn, hơn nữa bọn họ còn đặc biệt thêm vào hai chữ "tôn quý". Nụ cười trên mặt ba tiểu nhị cũng đều nịnh hót hơn trước đây. Về phần đầu, eo và cơ thể đều nhanh cúi xuống hơn so với bất cứ lúc nào trong quá khứ.

Nhân vật có tiền như vậy, nếu phục vụ tốt, đến lúc đó đồ trang sức trên người bọn họ tùy tiện ban thưởng một cái, cả đời này đều không cần phải lo!

Những tiểu nhị khác trong tửu lâu Phẩm Hương giận dữ trợn hai mắt lên nhìn về phía ba tiểu nhị, trong lòng rối rít chửi thầm. Bọn họ có giận mình chạy chậm, hung ác giẫm lên đôi chân của chính mình. Bọn họ mắng ba tiểu nhị, hận không thể đào mộ tổ mười tám đời của ba tiểu nhị kia.

Một nam một nữ khiến đôi mắt mọi người trong quán rượu đui mù là ai đây?

Nam là Hiên Viên diễm, nữ là Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Bọn họ lột lớp da mỏng dịch dung ở Thương Nguyệt quốc, đổi lại một lớp da mỏng dịch dung khác trông thanh tú nhã nhặn hơn.

"Quan khách tôn quý, mời ngồi!"

Ba tiểu nhị cúi lưng thật thấp, sau khi đưa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ngồi ở bàn lịch sự kê gần cửa số rồi mang thực đơn của tửu lâu Phẩm Hươngở trong lồng ngực ra ngoài. Ba tiểu nhị cung kính đưa thực đơn cho Hiên Viên Diễm ngồi ở ngoài, cướp lời giới thiệu: "Khách quan tôn quý, xin gọi thức ăn đi! Món ăn ở nơi này của chúng ta có Chân Giò Thủy Tinh, có Kim Hoàng Phú Quý, có..."

"Thực đơn không cần nhìn, các ngươi cũng không cần giới thiệu."

Ba tiểu nhị còn chưa ân cần giới thiệu xong đã bị Hiên Viên Diễm ngắt lời: "Đem hết thảy món ăn trên thực đơn, toàn bộ làm một phần. Còn nữa, đem trà tốt nhất của tửu lâu lên, rượu ngon nhất cũng lấy ra."

Cái gì? Tất thảy món ăn trên thực đơn làm mỗi món một phần?

Nghe lời nói của Hiên Viên Diễm, khóe miệng ba tiểu nhị không nhịn được mãnh liệt co rút, trong lòng ngổn ngang, thầm nói: Có hơn năm mươi món ăn, các ngươi chỉ có hai người, khẳng định sẽ ăn hết sao?

"Mời quan khách tôn quý chờ, tiểu nhân lập tức đi chuẩn bị."

Ba tiểu nhị cười nịnh hót nói xong, từ bên cạnh bàn lịch sự 'vụt' một cái chạy về phòng bếp của tửu lâu Phẩm Hương.

Ai bảo quan khách có tiền, gọi lên không ăn cũng được. Bọn họ sẽ không lắm mồm hỏi lung tung, chỉ cần phụ vụ quan khách thật tốt, một lát nữa mới có thể lãnh thưởng.

Ba tiểu nhị dùng công phu rất nhanh chạy tới bàn lịch sự một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Một tiếu nhị đem chén vàng, đũa vàng cùng ly vàng để lên bàn. Một tiểu nhị để bầu rượu Nữ Nhi Hồng ủ trăm năm, bình trà Sư Phong Mao Tiêm cực phẩm lên bàn. Còn có một tiểu nhị, trên tay cầm một đĩa cá xông khói, một đĩa vịt nướng, một đĩa thập cẩm, một đĩa cá hấp, lục tục đặt lên trên mặt bàn.

Ba tiểu nhị rót đầy rượu Nữ Nhi Hồng trăm năm và trà Sư Phong Mao Tiêm vào bốn ly vàng đặt trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sau đó nhanh chóng rời đi. Chẳng được bao lâu, ba tiểu nhị lại chạy nhanh tới cạnh bàn, đem những món ăn còn lại của tửu lâu lục tục để trên mặt bàn. Hương rượu nồng nặc, hương trà đậm đà, mùi thức ăn thơm ngát phả vào mặt xông vào mũi, đi thẳng xuống ruột gan. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa thưởng thức rượu ngon, vừa thưởng thức món ngon, thỉnh thoảng còn liếc mắt đưa tình, vàng tai và tóc mai chạn nhau, thể hiện tình yêu vô hạn, dẫn tới ánh nhìn của những tiểu nhị và khách nhân trong tửu lâu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chỉ ăn mỗi món ăn nhiều mất là ba bốn miếng, liền phân phó bọn tiểu nhị đem món ăn xuống, thay bằng những món ăn ngon miệng còn lại.

Thời gian tích tắc trôi qua, trên bàn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã đổi qua món ăn vài lần. Khách dùng bữa ở lầu một cũng đã đổi vài lần.

Qua một canh giờ --

Khách nhân dùng bữa tại đại sảnh lầu một đã đổi được mười hai lượt rồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rốt cuộc thưởng thức qua một lần tất cả món ăn mà bọn họ đã gọi, rượu Nữ Nhi Hồng trăm năm và trà Sư Phong Mao Tiêm cũng uống cạn hết rồi. Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt lười biếng duỗi người, trong mắt ngọc tràn đầy nét cười, giọng nói mang theo vui vẻ: "Đồ ăn uống ở đây vừa no vừa đủ mùi vị, thật là thoải mái!"

"Bất luận là món ăn hay rượu và trà trong tử lâu Phẩm Hương, mùi vị đều rất tốt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu cười hỏi: "Đến lúc dùng bữa tối, chúng ta lại tới đây ăn có được không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bống nghiêng đầy, môi cong đỏ mọng câu lên, đáp lời: "Không những bữa tối nay, mà bữa trưa và bữa tối mai chúng ta cũng tới đây ăn."

Hiên Viên diễm gật đầu một cái, hoàn toàn tán thành, nói: "Được, cứ quyết định như vậy."

Ba tiểu nhị vẫn ân cần hầu hạ một bên, nghe lời đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lập tức khom lưng cúi đầu, đồng thanh nói: "Quan khách tôn quý, các ngài hài lòng là tốt rồi."

-- Bọn họ ăn hài lòng như thế, chắc khen thưởng cũng sẽ không ít đâu nhỉ?

Ba tiểu nhị mở miệng nói xong, con ngươi bắt đầu xoay tròn, lén lút nhìn đồ trang sức có giá trị liên thành trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Điều khiến ba tiểu nhị của tửu lâu Phâm Hương tuyệt đối không lường trước chính là...

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không chỉ không có chút lời khen ngợi nào đối với sự ân cần phục vụ của bọn hắn, ngược lại còn --

https://thuviensach.vn

"Ăn uống no nê, chúng ta nên đi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viêm Viễm cười cười, đồng thời mở miệng nói, sau đó bỗng đứng lên rồi cất bước đi về phía cửa chính của tửu lâu Phẩm Hương.

"Hít..." Nhìn theo bóng lưng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ba tiểu nhị hít mạnh một hơi khí lạnh, tình huống này là thế nào?

Tiểu nhị khác của tửu lâu Phẩm Hương thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viễn Diễm ăn xong, hai mắtđều dõi theo hai người bọn họ, muốn xem một chút nhân vật có tiền như thế sẽ ban thưởng kinh ngạc đến thế nào đây?

Kết quả, chỉ thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ăn uống no nê xong, chẳng những không ban hưởng bất kì cái gì, còn trực tiếp phủi mông một cái rồi chuẩn bị rời đi, trong nháy mắt bọn tiểu nhị trợn mắt há hốc mồm.

Ba tiểu nhị phục vụ trước đó thật vất vả mới bình tĩnh lại. Một trong số đó lắp bắp nói: "Hai vị... quan... khách tôn quý... quan khách, xin dừng... dừng cước bộ." Tiểu nhị đó âm thầm tự an ủi trong lòng: chắc bọn họ quên mất ban thưởng, cũng quên trả tiền nhỉ? Nhân vật có tiền bình thường đều lá quý nhân hay quên mà!

"Kẹt" một tiếng, bước chân Hiên Viên Diễm chợt dừng, thân thể quay lại, mắt đen hồ nghi nhìn về tiểu nhị vừa gọi hắn, không hiểu hỏi: "Vì sao lại bảo chúng ta dừng lại?"

"Ta biết rồi! Khi ăn xong, muốn rời khỏi tửu lâu Phẩm Hương thì phải tặng quà?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng quay ngược người lại, nháy mắt với Hiên Viêm Diễm, "giả vờ thông minh" nói: "Chúng ta chưa nhận quà tặng nên bọn họ muốn chúng ta dừng bước."

https://thuviensach.vn

"Tửu lâu Phẩm Hương quả nhiên không giống người khác, ăn cơm xong còn phải đưa vài phần quà tặng!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng cất bước trở lại chỗ ngồi cùng Hiên Viên Diễm, tay trái vẫy vẫy trước mặt ba tiểu nhị: "Chúng ta còn muốn đi dạo phố, các ngươi đem quà tặng ra nhanh một chút đi!"

Nghe lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sắc mặt ba tiểu nhị thoáng đổi. Ba người liếc nhau một cái, trên mặt một tiểu nhị trong số đó miễn cưỡng nở nụ cười, nói: "Xin hai vị dừng bước, không phải là tặng quà, mà là... hai vị quên mất một chuyện."

"Gì cơ? Chúng ta quên mất một chuyện?" Hiên Viên Diễm chớp mắt, nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói đầy nghi ngờ: "Chung ta quên mất chuyện gì à?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, lông mày khẽ nhíu, sau một giây "trầm tư" ngắn ngủi trả lời Hiên Viên Diễm: "Chúng ta không quên chuyện gì! Trí nhớ chúng ta từ trước đến giờ đều rất tốt, làm sao sẽ quên cái gì đây?"

Nghe thấy hai người đối thoại, nụ cười miễn cưỡng trên mặt tiểu nhị cũng biến mất trong nháy mắt. Hai người này có tiền như vậy lại vô liêm sỉ tới ăn quỵt, có nhầm hay không hả?

Sắc mặt tiểu nhị dần chuyển sang xanh mét, trong lòng tức giận mắng, đồng thời cắn răng gằn từng tiếng một: " Hai vị quên trả tiền rồi!"

Dường như Hiên Viên Diễm hoàn toàn không hiểu lời tiểu nhị, nháy mắt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng càng thêm nghi ngờ hỏi: "Hắn... nói cái gì?"

"Hắn nói..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu nhíu lông mày lần nữa, biểu cảm trên mặt cũng là u mê, nói: "Chúng ta quên trả tiền rồi!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm gãi cổ, nghiêng đầu nhìn về phía tiểu nhị, biểu cảm hồ đồ hỏi: "Tại sao phải trả tiền?"

"Hai vị đừng có nói đùa!" Sắc mắt người làm không chỉ xanh métmà lửa giận ở hai mắt cũng tóe ra: "Tửu lâu Phẩm Hương cũng không phải là nhà từ thiện, các ngươi ở đây ăn cơm dĩ nhiên phải trả tiền."

Hiên Viên Diễm kéo ống tay áo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giong cực kì không hiểu hỏi: "Muội muội, tại sao ăn cơm phải trả tiền vậy?"

"Ta cũng không biết nữa!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt ngọc, cong môi như rất uất ức nói: "Ở nhà chúng ta ăn cơm vô số lần, cha mẹ chưa bao giờ bắt chúng ta đưa tiền."

"Hít..." Nghe Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt một hỏi một đáo, tất cả tiểu nhị và khách trong tửu lâu đều hít vào một ngụm khí lạnh. Mọi người giương mắt nhìn Hiên Viên diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cơ hồ hoài nghi mình nghe lầm.

Không thể nào? Hai người này xem ra lịch sự nhã nhặn, mỗi một đồ trang sức đeo bên người đều có giá trị liên thành làm người khác đui mắt, thế mà lại là hai kẻ đầu óc có vấn đề?

"Ở nhà ăn cơm không đưa tiền, ăn cơm ở bên ngoài phải trả tiền."

"Bịch" một tiếng, nắm đấm tiểu nhị dội xuống mặt bàn, sắc mặt âm trầm nói: "Hiện tại các ngươi đã biết rồi, có thể trả tiền chưa?"

"Nhưng..." Hiên Viên Diễm dừng như bị cơn giận của tiểu nhị làm giật mình, thân thể đột nhiên run lên, nuốt một ngụm nước bọt mà nói: "Trên người chúng ta khôngmang tiền."

https://thuviensach.vn

"Không mang tiền là sao?" Tiểu nhị chống hông, vẻ mặt hung thần ác sát nói: "Vậy thì đem tất cả trang sức trên người hai ngươi lột xuống hết cho đỡ vướng."

"Cha mẹ từng nói, đồ trang sức trên người chúng ta đều là vật gia truyền. Đầu có thể rơi, mạng có thể bỏ nhưng trang sức không thể mất." Đầu Hiên Viên Diễm lắc mạnh như trống bỏi, đôi tay hoảng loạn che giấu đồ trang sức trên người, run rẩy trả lời: "Nếu lấy chúng để trả nợ, về nhà ta và muội muội sẽ bị cha mẹ mắng!"

"Không chỉ sẽ bị cha mẹ mắng, nói không chừng cha mẹ giận dữ còn có thể dùng roi quất chết chúng ta đấy." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thò đầu từ sau lưng hiên Viên Diễm, sau khi dứt lời lại rút đầu về lau lưng Hiên Viên Diếm.

Tiểu nhị đang giận điên người, không thèm nói nhảm với hai kẻ ngu trước mặt. Lúc đó bọn hắn chuẩn bị lấy xuống trực tiếp động thủ, lấy đồ trang sức giá trị liên thành trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm xuống --

Đại chưởng quỹ của tử lâu với gương mặt âm trầm đi đến trước bàn, bàn tay dùng sức đấm xuống mặt bàn, cáu kỉnh hỏi: "Các ngươi rốt cuộc là ai?"

Đại chửng quỹ ở góc khuất xem kịch đã lâu. Hắn biết hai người trước mắt kia không phải kẻ ngu thực sự, bọn họ chỉ giả bộ điên khùng ngu ngốc thôi.

Đạichưởng quỹ trừ khi có tình hướng đặc biệt xảy ra, bằng không bình thường cũng không dễ dàng xuất hiện. Lúc này sắc mặt hắn cực kì âm lãnh xuất hiện.

Mắt ngọc vốn tràn đầy sợ hãi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức hiện lên nét cười, nhô ra từ sau lưng Hiên Viên Diễm, nói: "Người... Chẳng

https://thuviensach.vn

lẽ không nhìn ra ta là nữ nhân? Không nhìn ra ca ca ta là một nam nhân sao?"

"Đủ rồi, chớ giở trò ở trước mặt ta."

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt giễu cợt trả lời, tay trái đại chưởng quỹ lại dùng sức dội xuống mặt bàn lần nữa, ánh mắt cực kì lệ lãnh, nói: "Ta nói cho các ngươi biết, chưa từng có người dám ở tửu lâu Phẩm Hương giở trò ăn quỵt, lại càng không có người dám ở đây quấy rối!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt, khuỷu tay chống lên mặt bàn, lòng bàn tay trắng nõn đỡ lấy khuôn mặt, giọng lười biếng cười hỏi: "Tại sao?"

"Bởi vì đã từng có một người cố gắng ở đây ăn quịt. Cũng đã từng có một ngừoi cố ở đây quấy rồi, kết quả..."

Đại chưởng quỹ của tửu lâu Thiên Hương * bỗng nhíu hai mắt lại, phát ra tiếng nói tràn đầy sát khí: "Bất luận người cố ăn quỵt hay người quấy rối, thịt trên người bọn họ đều bị toàn bộ hộ vệ của tửu lâu Phẩm Hương cắt xuống từng khối từng khối."

* Trong raw lúc trước là tửu lâu Phẩm Hương nhưng từ đoạn này về sau không hiểu sao lại chuyển thành Thiên Hương. Ta trung thành với raw a!

Đại chưởng quỷ của tửu lâu Thiên Hương vốn cho là lời nói huyết tinh của hắn vừa phát ra, hai người quấy rối này ít nhiều gì cũng sẽ hiện lên sắc mặt hoảng sợ. Kết quả, trên mặt họ không những không có chút hoảng sợ nào, ngược lại còn chớp mắt, cực kì tò mò hỏi: "Sau khi cắt đi thì sao?"

Đại chưởng quỹ tức giận cắn răng, chậm rãi phun ra từng chữ tràn đầy sát khí âm lệ: "Đem đi cho chó ăn!"

https://thuviensach.vn

"Chuyện này thực sự quá lãng phí!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ lắc đầu, giọng nói vô cùng tiếc hận: "Thật ra thì... Các ngươi nên giữ lại cho chính mình ăn!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 207: Mật Phương Dưỡng Nhan

Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, cả đám người làm cùng với khách nhân dùng bữa ở lầu một trong tửu lầu Phẩm Hương đều có cảm giác giống như từng sợi tóc gáy dựng đứng cả lên, sau lưng rét run từng trận.

Thân thể đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương đột nhiên nghiêm lên, dieendaanleequuydonn hai mắt rét lạnh híp lại, xem xét qua lại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Xem ra, một nam một nữ trước mắt này, hoàn toàn không giống những người không biết tự lượng sức mình tới cửa khiêu khích tự tìm đường chết như lúc trước. Đôi nam nữ này... không dễ đối phó.

"A, ta biết rồi!"

Bàn tay trắng nõn vỗ nhẹ vào trán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt như "bừng tỉnh hiểu ra" mà nói: "Nhất định là các ngươi cảm thấy thịt người quá tanh, khó có thể nuốt xuống, cho nên mới không giữ lại để cho bản thân mình ăn."

Đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hắn đang âm thầm suy nghĩ rốt cuộc đôi nam nữ này tự tìm tới cửa khiêu khích là có ý đồ gì?

Đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương không đáp lời, là một chuyện.

https://thuviensach.vn

Cái máy hát Thượng Quan Ngưng Nguyệt một khi mở ra, nếu không nói cho "tận hứng", toàn thân sẽ cảm thấy không thoải mái, mà đó... lại là một chuyện khác.

"Từ trước đến giờ ta đều thích chia sẻ đồ tốt với người khác. Die nd da nl e q uu ydo n Cho nên, ta rất vui lòng nói cho ngươi biết, làm sao mới có thể xóa bỏ mùi tanh của thịt người."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt khuỷu tay lên mặt bàn, nâng lòng bàn tay phải trắng nõn lên để chống cằm, dinendian.lơqid]on ngón tay trái thon thon vuốt lấy sợi tóc đen bên má hồng, đôi môi đỏ mọng mị hoặc cong lên, tiếp tục cười nói.

" Ngâm thịt hai con thằn lằn, ba con cóc, phối với một cân thịt người ở trong giấm khoảng nửa nén hương, không chỉ loại bỏ được mùi tanh trong thịt người mà còn có thể thêm một loại hương vị thơm nồng vô cùng tuyệt vời khác nữa đó."

"Ọe --" Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, khách nhân dùng bữa ở lầu một đều cảm thấy dạ dày sôi trào một trận, có một loại kích động muốn nôn toàn bộ thức ăn vừa mới ăn được ra ngoài.

"Hiện tại, ngươi đã biết rõ làm sao để loại bỏ được mùi tanh trong thịt người rồi. Sau này, nếu còn có thể cắt thịt người, ngươi không được phá hư thịt người nữa đó. Dĩ nhiên, nếu có điều kiện, tốt nhất là giờ dậu mỗi ngày, cũng chính là lúc mặt trời sắp lặn ở phía tây, dùng..."

Đôi mắt ngọc cười chớp chớp nhìn về phía đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương, giọng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn đầy ôn hòa nói: " Ngâm thịt hai con thằn lằn, ba con cóc, phối với một cân thịt người ở trong giấm khoảng nửa nén hương. Da.nlze.qu;ydo/nn Sau đó, ngươi vớt thịt thằn lằn, thịt cóc, thịt người lên rồi ăn hết, như vậy có thể khiến ngươi trẻ đi hai mươi tuổi đó."

https://thuviensach.vn

"Tin tưởng lời muội muội ta nói đi, nàng không có lừa ngươi. Ta và muội muội, thật ra đã ba mươi tám rồi, nhưng ngươi cũng nhìn thấy đấy, ta và muội muội nhìn như nhiều nhất cũng chỉ hai mươi. Sở dĩ chúng ta trẻ như thế, chính là bởi vì cha mẹ của chúng ta..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm lập tức ra vẻ thành thật, nhìn về phía đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương, mở miệng kiên nhẫn giải thích: " Giờ dậu mỗi ngày, đều ngâm hai con thằn lằn, ba con cóc, cùng với một cân thịt người trong giấm, rồi cho hai huynh muội chúng ta ăn vào, hai huynh muội chúng ta... mới không có già đi chút nào."

"Nhất thiết phải nhớ kĩ đó!"

Hình như lo lắng đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương không nghe thấy rõ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như dạy không biết mệt, " vô cùng nhiệt tình " mở miệng nhắc nhở: "Ăn vào giờ dậu, hiệu quả mới tốt nhất."

Nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nói, khách nhân dùng bữa ở lầu một đều kinh sợ trợn mắt lên, hai mắt gần như sắp rớt ra ngoài.

Sau lưng bỗng như nổi lên một trận gió rét lạnh, dạ dày của đám khách nhân như muốn nôn mửa một trận, *dyan(lee^qu.donnn) da đầu run lên một hồi, bọn họ đưa mắt nhìn nhau rồi run rẩy đưa tay vào trong áo.

Vừa để ngân lượng xuống trên mặt bàn, cả đám khách đang dùng bữa đều hoảng loảng đứng dậy từ trên ghế, sắc mặt tái nhợt chạy về phía cửa lớn của tửu lầu Phẩm hương, vô cùng hốt hoảng mà bỏ chạy.

Thời gian trong nháy mắt, khách nhân dùng bữa ở đại sảnh lầu một đều chạy hết không còn một mống.

https://thuviensach.vn

Nhìn đại sảnh vắng vẻ lạnh tanh, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói tràn đầy dịu dàng: "Muội muội, bọn họ đều đi rồi, chúng ta cũng nên đi thôi."

"Ừ, chúng ta cũng nên đi rồi! Tửu lầu Phẩm Hương cách nhà chúng rất xa, nếu trước giờ dậu, chúng ta không thể chạy về nhà đúng giờ ăn thịt người dưỡng nhan mà cha mẹ đã ngâm giấm, cha mẹ sẽ nổi giận đó."

Hiên Viêm Diễm đưa một tay lên xoa nhẹ đầu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn tay kia thì nắm lấy tay nàng, một lần nữa hai người lại đứng lên.

Cùng lúc đó, thân thể đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương vốn đang giữ nguyên ở trạng thái cứng ngắc âm thầm suy tính, Dieenndkdan/leeequhydonnn bỗng nhiên hắn đưa ngón tay để bên miệng, thổi ra một tiếng huýt gió vô cùng vang dội.

Tiếng huýt gió vừa dứt, đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương điểm nhẹ mũi chân, ngay tức khắc, thân thể đã lùi ra ngoài một trượng.

Một luồng gió mạnh mẽ quét tới, ba tên tiểu nhị vốn định bắt giữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lại, tháo xuống tất cả đồ trang sức vô giá đeo ở trên người xuống, đồng thời cũng lôi kéo hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viêm Diễm đang tay lớn nắm tay nhỏ, chuẩn bị về nhà ăn "thịt người dưỡng nhan" ngồi lại vào ghế.

Nhưng hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ đành chịu bị luồng chưởng phong này trấn áp, trở về ghế ngồi? dfienddn lieqiudoon Hay là hai người bọn hắn, vì muốn thành toàn tâm nguyện “giữ khách” của tửu lầu Phẩm Hương, theo luồng chưởng phong mạnh mẽ này, tự mình trở lại ghế?

Từ ý cười tỏa ra trong mắt hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đáp án hình như... rất rõ ràng!

https://thuviensach.vn

"Hai vị vừa mới nói, ăn thịt người có thể dưỡng nhan. Bốn người chúng ta có hơi già, có hứng thú muốn thử chút."

Bốn gã nam tử áo đen lưng hùm vai gấu, bộ mặt dữ tợn, tuổi ước chừng ngoài bốn mươi, sóng vai nhau đứng tại vị trí cũ của đại chưởng quỹ của tửu lầu Phẩm Hương đứng lúc trước.

Lúc này, tên nam tử trung niên mở miệng nói chuyện, chính là người vừa mới tung ra chưởng phong mạnh mẽ, định khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm " ngồi" lại trên ghế.

"Chỉ là... bên trong phòng bếp của tửu lầu Phẩm Hương, thịt thằn lằn, thịt cóc nhiều đến nỗi có thể tiện tay lấy được, lại duy nhất chỉ thiếu một mẻ thịt người."

Gương mặt tên nam tử trung niên dữ tợn, giọng nói mười phần âm hiểm: "Nếu ăn thịt người có thể dưỡng nhan, là mật phương mà hai vị đã nhiệt tình giới thiệu. Không bằng hai vị nhiệt tình thêm một chút, dieendaanleequuydonn cắt thịt trên người cho chúng ta mượn, để chúng ta nghiệm chứng thử, có phải ăn thịt người là có thể dưỡng nhan hay không?"

"Ta không lừa ngươi đâu, ăn thịt người thật sự có thể dưỡng nhan. Nhưng nếu như ngươi muốn dưỡng nhan, ta vẫn là quan tâm ngươi, để ngươi cắt thịt người khác dễ dàng một chút. Bởi vì ta đây rất nhiệt tình, vô cùng hào phóng đưa thịt của ta cho ngươi cắt, nhưng có điều..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu, lười biếng vuốt ve ngón tay, đôi môi đỏ mọng mị hoặc cong lên cười nói: "Ta lại rất sợ đau, cho nên khi ngươi tới cắt thịt của ta, ta sợ đau nên nhất định sẽ ra sức phản kháng, đến lúc đó ngươi sẽ phải rất vất vả khi cắt thịt của ta."

"Ta không sợ vất vả, ngươi lại càng không nên sợ đau. Sau khi ta chặt đứt tính mạng của ngươi, ta mới dùng chủy thủ từ từ cắt thịt của ngươi. Mà

https://thuviensach.vn

một khi ngươi đã tuyệt mệnh, cho dù ta cắt thế nào, ngươi cũng sẽ không cảm thấy đau đớn."

Nam tử áo đen mở miệng nói, đồng thời lật cổ tay lại, giữa lòng bàn tay trái bỗng chốc xuất hiện thêm một cây roi chín khúc.

Mỗi một khúc trên roi đều có một cái móc sắt như móng chim ưng, đầu trước của mỗi khúc, ngoài việc có một cái móc sắt ra, Die nd da nl e q uu ydo n còn khảm thêm một thanh chủy thủ vô cùng sắc bén.(Vân Nhi: @ẫn không thể tưởng tượng được cái roi này có hình dạng thế nào??!!)

"Cha mẹ đã từng nói, mạng của ta rất cứng, thịt của ta rất dày. Ngươi xác định có thể dùng cây roi chín khúc không đáng để mắt tới này để chặt đứt tính mạng của ta sao? Lỡ như roi của ngươi chỉ có thể làm rách mấy lỗ trên người ta, lại..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý mà xem xét cây roi trong tay nam tử áo đen, đôi môi anh đào lười biếng chậm rãi nói: "Lại không có cách nào chặt đứt tính mạng của ta, vậy chẳng phải là ta sẽ đau đến chết sao?"

"Tuy roi này không đáng để mắt nhưng lực sát thương lại rất mạnh."

Hai mắt nam tử áo đen híp lại, thúc dục nội lực mạnh mẽ đưa vào trong cây roi, giọng nói vô cùng âm trầm: "Cho dù mạng có cứng, thịt có dày thì một khi đụng phải cây roi tầm thường này cũng sẽ mềm như bùn thôi."

"Ca ca, huynh thay ta nghiệm chứng thử đi? Nếu cây roi tầm thường này thật sự đúng như lời hắn nói, có lực sát thương vô cùng mạnh..."

Lòng bàn tay trắng nõn khẽ đưa lên che miệng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngáp một cái, da.nlze.qu;ydo/nn ngón tay chọc chọc đầu vai Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Diễm mà nói: "Vậy ta liền chặt đứt mạng của hắn đi, cũng cắt thịt của hắn luôn."

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, cây roi trong tay nam tử áo đen giống như một con rắn linh hoạt nhanh chóng phóng ra, cực kì âm độc bay về phía cổ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhìn từng đầu roi khảm móc sắt như móng chim ưng và chủy thủ sắc bén đánh tới, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không tránh đi.

Nàng hơi cúi đầu, đôi mắt ngọc tràn đầy ý cười, thưởng thức từng chiếc nhẫn mã não hoa mỹ chói mắt đeo trên mỗi một ngón tay của mình.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút nào tránh né, nhưng roi trong tay nam tử áo đen lại không thể thành công xuyên qua cổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dinendian.lơqid]on mà giống như một sợi dây dài thẳng tắp, ngừng lại giữa không trung.

Bởi vì Hiên Viên Diễm đã hành động, hắn cũng không làm gì nhiều, chỉ di chuyển cánh tay phải của mình, đồng thời còn di chuyển ngón trỏ và ngón giữa tay phải.

Cánh tay phải Hiên Viên Diễm nâng lên, đồng thời ngón trỏ và ngón giữa tay phải nhẹ nhàng kẹp lấy thanh chủy thủ sắc bén léo lên tia sáng lạnh lẽo ở một đầu cây roi.

Sắc mặt nam tử áo đen khẽ biến, dùng sức kéo lấy, muốn để thanh chủy thủ ở đầu cây roi thoát khỏi hai ngón tay của Hiên Viêm Diễm.

Nhưng thanh chủy thủ ở đầu cây roi lại giống như dính chặt trên hai ngón tay của Hiên Viên Diễm, ngay cả khi nam tử áo đen sử dụng toàn bộ sức lực, cũng không cách nào khiến thanh chủy thủ sắc bén thoát ra khỏi hai ngón tay của Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nam tử áo đen tái xanh, hai mắt trợn to, khó có thể tin được nhìn Hiên Viên Diễm.

Đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm cũng nghênh đón ánh mắt của nam tử áo đen, còn không keo kiệt chút nào tặng cho nam tử áo đen một nụ cười mị hoặc hòa nhã nhìn như vô hại. dfienddn lieqiudoon Nhưng nụ cười mị hoặc hòa nhã nhìn như vô hại này, lại khiến nam tử áo đen run rẩy từng trận.

Hiên Viên Diễm tự động buông hai ngón tay của mình ra khỏi thanh chủy thủ. Chỉ là hai ngón tay của Hiên Viên Diễm, trong nháy mắt vứt xuống thanh chủy thủ sắc bén, cây roi trong tay nam tử áo đen đã không thấy đâu nữa.

Bởi vì cây roi đã hóa thành vụn phấn, toàn bộ chủy thủ sắc bén và móc sắc cũng đều hóa thành vụn phấn, giống như cơn mưa phùn rơi xuống mặt đất.

"Ngươi nhìn đi, roi với chủy thủ dễ vỡ nát như thế, làm sao có thể chặt đứt tính mạng của ta, cắt thịt dày của ta đây chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong miệng lên, ngón tay thon thon chỉ xuống mặt đất, giọng nói hàm chứa trào phúng:dfienddn lieqiudoon" Lần sau đừng có gạt người, lời nói dối vụng về như vậy, rất dễ dàng bị vạch trần đấy."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ba tên nam tử áo đen khác cùng đứng sóng vai với nam tử áo đen kia vẫn đang giữ yên lặng, đột nhiên đưa tay trái ra sau lưng che giấu, để móng tay cắm vào lòng bàn tay của bọn hắn...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 208: Dọa Dẫm Vơ Vét

Ba nam tử áo đen đồng thời giấu tay trái ra sau lưng, Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương đưa mắt dò xét, sắc mặt chợt biến đổi, dùng nội lực truyền mật âm -- Chưa thăm dò lai lịch và ý đồ của địch nhân thì không nên đổ máu...

Đại chưởng quỹ dùng nội lực truyền âm còn chưa kịp hết lời thì một tiếng "Đông!" vang lên --

Cơ thể một tên áo đen lúc nãy vung roi chín khúc lên, ý đồ xuyên qua cổ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cùng với ba tên áo đen hơi ngửa về sau, toàn bộ ngất xỉu trên mặt đất. Sở dĩ bốn tên áo đen lưng hùm vai gấu, vẻ mặt hung tợn ngất xỉu là bởi vì lúc Hiên Viên Diễm ngồi xuống ghế dường như vô tình vung ống tay áo lên.

Thấy tình hình này, trong nháy mắt đám tiểu nhị trong tửu lâu Phẩm Hương lâm vào trạng thái ngây người như phỗng.

-- Không thể nào!

Trước đây, dù cho có mười kẻ hung thần ác sát, võ công lợi hại cùng xông vào tửu lâu Phẩm Hương gây phiền toái thì chỉ cần một hộ vệ hiện thân liền giải quyết dễ như trở bàn tay. Trước mắt, chỉ vì đối phó với hai kẻ gây phiền toái mà toàn bộ bốn hộ vệ lại xuất hiện. Thế nhưng điều động bốn hộ vệ không những không thể giải quyết người gây phiền toái mà ngược lại... khí thế uy phong lẫm liệt trước kia lại không chịu nổi một kích rồi ngất xỉu trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Rào rào." Đám tiểu nhị lấy lại tinh thần, trong lòng run sợ, dùng hết tốc lực phóng ra ngoài cửa chính của tửu lâu Phẩm Hương. Bọn họ vào đây chỉ để bán sức lao động mưu sinh, không phải muốn liều mạng nhỏ! Hôm nay thấy tình hình rất không ổn, đương nhiên bọn họ sẽ 'ba mươi sáu kế, chuồn là thượng sách'.

Mặc dù tình hình không ổn, bọn tiểu nhị có thể lựa chọn chạy trốn, nhưng Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương lại không thể vứt bỏ tửu lâu mà chạy lấy người.

Thấy nam tử trẻ tuổi mặc y phục bằng lụa màu tím giống như vô tình khẽ vung ống tay áo lại dễ dàng làm cho bốn tên thuộc hạ áo đen ngất xỉu ở trên mặt đất. Đại chưởng quỹ đứng cách hai người họ một trượng không mở miệng nói câu nào, bất động tại chỗ chỉ là đang lặng lẽ chờ đợi hai người tới cửa gây phiền toái chủ động nói ra nguyên nhân bọn họ làm vậy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt duỗi cái lưng nhức mỏi, đứng lên khỏi ghế. Vạt áo màu tím quyến rũ bồng bềnh, gót sen nhẹ nhàng bước, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xổm xuống bên cạnh tên áo đen lúc nãy cố dùng roi chín khúc xuyên qua cổ nàng.

"Này, ta nói ngươi này..."

Khuỷu tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt tùy ý chống xuống đầu gối, sóng mắt lưu chuyển, môi đỏ mọng cười cười, hỏi: "Ý định dùng roi đoạt mạng ta, dùng chủy thủ cắt da thịt ta, bây giờ nên bỏ qua rồi chứ?" Dĩ nhiên nam tử áo đen không thể mở miệng trả lời câu hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bởi vì hắn đã ngất xỉu, không thể nghe được câu hỏi trào phúng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Này, ta nói người kia..."

Đầu hơi nghiêng, mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét một vòng qua ba tên áo đen khác đang xỉu trên mặt đất, lông mày xinh đẹp

https://thuviensach.vn

nhếch lên, nói: "Đối với hành động tới cửa ăn quỵt của hai huynh muội chúng ta hôm nay, ba ngươi cũng không có ý kiến đúng không?" Ba tên áo đen kia cũng hôn mê, đương nhiên cũng không thể mở miệng trả lời.

"Nếu có ý kiến, các ngươi nhanh nói đi. Nếu không..."

Mặc dù rõ ràng là không có ai trả lời nhưng hứng thú hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn không giảm bớt: "Hai huynh muội chúng ta có thể phủi mông một cái rồi rời đi không?"

Chờ đợi một lúc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi đứng lên.

"Bọn họ cùng im lặng, như vậy... với hành động ăn quỵt của chúng ta, bọn họ không có chút ý kiến nào." l#eqjuyd&o%$n

Hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệtlười biếng bắt chéo, dung nhan xinh đẹp cười lưu luyến, mắt ngọc nhìn Hiên Viên Diễm đứng lên từ trên ghế đi tới phía bên trái mình: "Ca ca, nếu bọn họ không ý kiến, chúng ta có thể đi rồi."

Lòng bàn tay trắng nõn của Hiên Viên Diễm nhanh chóng quét qua bốn tên áo đen đang ngất xỉu trên mặt đất như phủi bụi bẩn, mở miệng nói: "Bọn hắn không có ý kiến... nhưng ta có ý kiến!"

"Sao? Huynh có ý kiến?" Nghe lời của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp mắt, giọng 'vô cùng kinh ngạc' hỏi: "Huynh có ý kiến gì?"

"Tay áo trái của ta..." Hiên Viên Diễm hơi cúi đầu, ngón tay phải thon dài cầm lấy một góc tay áo trái, nói: "Bị máu của một người trong bọn hắn làm bẩn rồi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo ống tay áo bên trái của Hiên Viên Diễm, sau một hồi 'tỉ mỉ' lật qua lật lại nhìn --

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông ống tay áo của Hiên Viên Diễm ra, nghiêng đầu nói: "Không có! Ca ca, nhất định là huynh hoa mắt nhìn nhầm rồi có phải không? Ống tay áo bên trái của huynh... không có vết máu nào mà."

"Sao lại không có?" Thân thể Hiên Viên Diễm nhanh chóng ngồi xổm xuống đất, tay phải túm lấy cánh tay trái của một tên áo đen giữ trên không trung. Tên nam tử áo đen này mặc dù hôn mê nhưng tay trái của hắn vẫn nắm lại thành hình nắm đấm. Lòng bàn tay Hiên Viên Diễm xuất ra một luồng khí lưu mạnh mẽ chạy về phía quả đấm của tên áo đen. Khí lưu mạnh mẽ dao động làm tay trái của nam tử áo đen đang nắm lại phải mở ra, chỉ thấy lòng bàn tay thô ráp của tên áo đen vì bị móng tay dùng sức đâm vào nên cắt thành một lỗ dài, máu tươi thấm ra. Hiên Viên Diễm lấy máu thấm ra từ tay trái của tên áo đen xoa vào tay áo bên trái của mình, khiến tay áo màu tím dính một mảng lớn vết máu, rồi lại ném tay trái củatên áo đen ném trở lại chỗ cũ. D-i-e-n d-a-n L-e Q-u-y D-o-n

Phút chốc, Hiên Viên Diễm từ mặt đất đứng lên, duỗi tay áo dính một mảng máu lớn ra trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyêt, nói: "Muội nghiêm túc nhìn một chút, ống tay áo bên trái của ta có phải bị máu của một tên làm cho bẩn không?"

"À! Thì ra là... không phải là ca ca hoa mắt nhìn nhầm, mà là muội muội hoa mắt nhìn nhầm. Ống tay áo bên trái của huynh quả thật bị máu của một tên làm bẩn rồi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhíu mày phượng, ánh mắt 'đau lòng' nhìn ống tay trái nhuộm máu của Hiên Viên Diễm, giọng nói mang theo 'tiếc hận'. Giống như vết máu dính trên ống tay áo của Hiên Viên Diễm không phải là do hắn kéo bàn tay thấm máu của tên áo đen bôi loạn lên tay áo, mà là... tên áo đen lòng dạ xấu xa, đưa lòng bàn tay thô ráp dính máu của mình bôi loạn lên ống tay áo của Hiên Viên Diễm, cố ý làm bẩn bộ y phục đẹp đẽ của hắn.

https://thuviensach.vn

Đại chưởng quỹ vẫn bất động tại chỗ thấy Hiên Viên Diễm bôi máu từ tay của thuộc hạ lên ống tay áo của mình, trong nháy mắt dự cảm chẳng lành bao trùm tâm trí. LeQuyDon

-- Hai người kia, rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì đây? Còn nữa, tại sao họ lại biết lòng bàn tay thuộc hạ của hắn bị móng tay đâm chảy máu đây? Thuộc hạ của hắn giấu tay trái dính máu sau lưng, chưa kịp đưa tay ra lấy mạng họ thì đã bị nam tử áo tím dùng nội lực làm xỉu rồi. Mà bàn tay trái của thuộc hạ nắm thật chặt, theo lý mà nói, nam tử áo tím không thể biết được lòng bàn tay trái của thuộc hạ đang chảy máu.

Chẳng lẽ... Một nam một nức tới của quấy rối này biết bí mật đằng sau tửu lâu Phẩm Hương? Chẳng lẽ... bọn họ biết mình và bốn thuộc hạ áo đen ẩn giấu thân phận kia?

Điều này là không thể nào!

Trừ những người nên biết, toàn bộ những người không nên biết mà lại biết thân phận bí mât của bọn hắn đã thành người chết rồi. Mà người chết... vĩnh viễn không thể tiết lộ thân phận bí mật của bọn hắn.

"Bộ y phục này là do mẫu thân thức mấy buổi tối may cho ca ca đó." D i e e n d a n l e q u y d o n

Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng sờ vào y phục màu tím của Hiên Viên Diễm, cố ý cất cao giọng: "Y phục quý giá của ca ca không phải quý như mạng à?" DienDanLQD

"Bây giờ y phục ta yêu như mạng lại bị máu của người khác làm bẩn. Muội muội, ngươi nói..." Trong bụng cười đến sắp co rút, nhưng trên mặt Hiên Viên Diễm lại khoác lên biểu cảm 'vô cùng đau đớn', giọng nói sầu thảm: "Ta phải làm như thế nào mới tốt đây?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, như vừa trải qua một giây trầm tư, ngón tay chỉ xuống mặt đất, giọng nói tràn ngập tức giận: "Kẻ nào làm bẩn thì người đó phải bồi thường."

"Muội cũng thấy đó, kẻ làm bẩn y phục của ta lúc này đang hôn mê trên mặt đất, trong nửa khắc đoán chừng không tỉnh lại."D i e e n d a n l e q u y d o n

Hiên Viên Diễm nhếch môi mỏng, cúi đầu sờ móng tay, nói: "Trước giờ Dậu chúng ta phải về nhà ăn thịt bổ hư trú nhan, chắc chắn không có đủ thời gian chờ hắn tỉnh lại."

"Đơn giản! Khiến người này..."

Cánh tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhấc, ngón trỏ chỉ về phía Đại chưởng quỹ đứng cách nàng một trượng, mày phượng nhếch lên, cao giọng nói: "Ngươi thay tên áo đen làm bẩn y phục của ca ca, bồi thường hợp lí cho chúng ta."

"Kẻ làm bẩn y phục của ta không phải là hắn."

Hiên Viên Diễm theo hướng ngón trỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mắt chớp chớp nhìn Đại chưởng quỹ, nói: "Để hắn thay thuộc hạ bồi thường cho chúng ta, chẳng phải hắn vô tội ư!?"

"Hắn sẽ không lỗ! Huynh suy nghĩ một chút đi, hắn là Đại chưởng quỹ ở đây, tên áo đen là hộ vệ của hắn. Nếu hắn đã mời hộ vệ có võ công lợi hại như vậy đương nhiên phải trả tiền lương kếch xù cho hộ vệ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm, đi tới trước mặt Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương, môi đỏ mọng vẫn không quên giải thích, cực kì kiên nhẫn: "Đợi sau khi Đại chưởng quỹ thay hộ vệ bồi thường rồi trừ tiền lương của hộ vệ. Như thế... chúng ta được bồi thường hợp lí, chưởng quỹ cũng không thua thiệt."

https://thuviensach.vn

-- Hai người này tới cửa quấy rối nửa ngày, mục đích thực sự là dọa dẫm vơ vét! Nhưng cao giọng dọa dẫm vơ vét như thế này, hắn... thật đúng là mới nghe lần đầu tiên, trước đây chưa từng thấy!

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dần dần đi tới chỗ mình, khóe miệng Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương mãnh liệt co giật, ngổn ngang trong gió...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 209: Phá Hủy Đồ Vật

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đứng vững vàng trước mặt của Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương --

Tay phải hai người đồng thời xòe ra trước mặt Đại chưởng quỹ, cực kì ăn ý nói hai chữ: "Bồi tiền."

Đại chưởng quỹ thần trí rối loạn, cơ mặt co giật, liếc nhìn hai bàn tay 'vơ vét tài sản' xòe ra trước mặt mình, nuốt một ngụm nước miếng, nói: "Bồi bao nhiêu?"

Tay phải vốn xòe ra bỗng nâng lên. Năm ngón tay đưa ra, lắc lắc trước mắt Đại chưởng quỹ,Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đồng thanh nói: "Nhiều từng này!"

"Khụ khụ..." Yết hầu khô khốc của Đại chưởng quỹ phát ra hai tiếng ho khan, yếu ớt hỏi: "Năm trăm lượng?"

Nghe câu hỏi yếu ớt của Đại chưởng quỹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khẽ nhíu mày, bắt chéo tay, đầy nghiêng về bên trái, đôi mắt mang ý cười lạnh nhìn Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương. Bọn họ không trả lời, nhưng ánh mắt của bọn họ đã trả lời rồi.

-- Năm trăm lượng, ngươi cho là đang bố thì cho ăn mày xin cơm sao? Không bằng... bọn ta cho ngươi năm trăm lượng, ngươi để bọn ta đánh một trận cho sảng khoái?

https://thuviensach.vn

Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương cũng không phải hạng người ngu như heo.Vì vậy, đương nhiên hắn có thể hiểu thấu câu trả lời giễu cợt đằng sau ánh mắt cười lạnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Một giây trầm mặc ngắn ngủi qua đi, Đại chưởng quỹ hơi nắm tay lại, cố nén tâm trí hừng hực lửa giận, chậm chạp nặn ra ba chữ không lạnh không nhạt: "Năm ngàn lượng?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông hai cánh tay bắt chéo ra, lười biếng vuốt ve ngón tay thon dài, môi anh đào thốt ra từng câu từng chữ lạnh nhạt: "Năm ngàn lượng quá ít. Ngươi bồi thường không thấy mệt, nhưng chúng ta đưa tay phải ra bắt đền còn ngại mỏi."

Đại chưởng quỹ trừng lớn con ngươi, hàm răng sơ sẩy cắn một cái lên đầu lưỡi, cơ thể có chút run rẩy, hỏi: "Năm vạn lương?"

"Trước vạn cộng thêm chữ 'ngàn'. Phía sau cộng thêm hai..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thèm nhìn cơ thể run rẩy của Đại chưởng quỹ, sóng mắt lưu chuyển, đáy mắt như mưa xuân tràn ngập mặt hồ xanh biếc, môi đỏ mọng nhếch lên, lời nói lạnh lẽo như băng lạnh vạn năm phát ra: "Hai chữ 'hoàng kim'!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, thân thể Đại chưởng quỹ trọng tâm không vững, thiếu chút nữa ngã dập đầu chết, lập tức giận dữ hét lên: "Người nói cái gì? Năm mươi triệu lượng hoàng kim?"

-- Đây nhất định là vơ vét tài sản, còn muốn lấy mạng người. Thế nhưng hai người họ lại dùng công phu sư tử ngoạm yêu cầu hắn bồi thường năm mươi triệu hoàng kim... Coi tửu lâu Phẩm Hương quốc khố của Tây Thần sao? Cho dù là quốc khố của Tây Thần cũng không có số tiền kếch xù đó.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Đại chưởng quỹ trắng như tờ giấy xen lẫn dữ tợn, hai tay nắm lại thành nắm đấm, gân xanh nổi lên, móng tay đâm sâu vào da thịt, hận không thể đem thân thể hai người trước mắt quăng cho cá xé thành mảnh nhỏ.

Nhưng mà, lúc trước Hiên Viên Diễm chỉ vung tay áo liền dễ dàng làm bốn thuộc hạ hôn mê, trong lòng Đại chưởng quỹ vô cùng rõ ràng, hắn không phải đối thủ của hai người này.

Vì thế, trong lòng Đại chưởng quỹ không ngừng tự nói với mình: phải liều mạng mà nhẫn nại, tuyệt đối không thể kích động, nếu không cái giá phải trả chính là tính mạng của bản thân!

"Đúng rồi!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt gõ đầu một cái, môi hồng cười quyến luyến, nói: "Tin tưởng lỗ tai đi, ngươi không nghe nhầm, chính xác là năm mươi triệu lượng hoàng kim."

"Chúng ta còn phải về nhà ăn thịt người trú nhan trước giờ Dậu, cho nên..."

Tay phải của Hiên Viên Diễm lại xòe ra trước mặt Đại chưởng quỹ, môi mỏng khẽ ngáp, đầu vai hơi nhún, nói: "Ngươi muốn giúp đỡ chúng ta khỏi lãng phí thời gian, nhanh chóng bồi thường tiền cho chúng ta chứ?"

Đại chưởng quỹ không có chút phản ứng nào. Thân thể cứng ngắc như hóa thạch, móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay, hàm răng cắn chặt lấy đôi môi. Lúc này, trong lòng Đại chưởng quỹ hiểu rõ -- một nam một nữ trước mắt tới gây phiền toái, nếu nguyên nhân chân chính là để vơ vét tài sản, như thế... Nếu bọn họ mở miệng yêu cầu ngân lượng, nhất định mình phải trả. Nhưng không, ngay cả khi hắn bán cả tửu lâu, đập nồi bán sắt cũng không thể giao ra số tiền kếch xù đó.

Nhưng giả như, mục đích của bọn họ không phải là tới cửa để gây phiền toái, cũng không phải vì vơ vét tài sản, vậy ý đồ của bọn họ... đến tột

https://thuviensach.vn

cùng là gì?

Hiên Viên Diễm trỏ Đại chưởng quỹ, nghiêng đầu hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Hắn phản ứng bằng cách im lặng là có ý gì?"

"Ta nghĩ, có thể lý giải là im lặng kháng nghị."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt, đi một vòng quanh Đại chưởng quỹ, sau đó lại trở về chỗ cũ, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm: "Đối với yêu cầu bồi thường hợp tình hợp lí của chúng ta, hắn từ chối trả."

"Ta chỉ nhớ vừa ra đến cửa, mẫu thân đã liên tục dặn dò, nếu có người làm bẩn y phục đẹp đẽ của chúng ta, chúng ta nên khách khí đòi tiền bồi thường từ đối phương. Nhưng nếu đối phương sống chết cũng không chịu bồi thường cho chúng ta..."

Hiên Viên Diễm hơi cúi đầu, ngón trỏ phải thon dài bóp ống tay áo dính máu, môi mỏng chậm rãi nói: "Mẫu thân dặn dò chúng ta phải làm như thế nào, ta quên mất rồi. Không biết muội muội còn nhớ rõ không?"

"Tất cả dặn dò của mẫu thân, muội muội ta đều ghi nhớ trong lòng. Nếu đối phương sống chết cũng không chịu bồi thường cho chúng ta thì chúng ta phải phá hủy phòng ốc, sản nghiệp của đối phương, làm cho đối phương khắc sâu cảm nhận..."

Đột nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt lui về phía sau, ngồi xuống ghế, hai chân giơ lên cao, ngón tay gõ gõ mặt bàn: "Hai huynh muội chúng ta không phải quả hồng mềm mặc người bắt nạt." L3QUYDON

Hiên Viên Diễm không chút để tâm liếc nhìn gương mặt xám như tro tàn của Đại chưởng quỹ, lại mở miệng hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Nếu như mẫu thân biết chúng ta không ngoan ngoãn nghe lời người nói, dễ dàng bỏ qua cho những kẻ bắt nạt mình, mẫu thân sẽ giáo huấn chúng ta như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Không vâng lời mẫu thân, hậu quả rất nghiêm trọng. Chúng ta sẽ bị mẫu thân trong lúc tức giận..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt tăng nhanh tốc độ gõ bàn, biểu tình thành thật tiếp lời: "Hung hăng dùng gậy đánh năm mươi cái, dùng roi quất một trăm cái, trừng phạt tới khi trầy da xước thịt thê thảm."

"Nói cách khác, ngay cả khi trong lòng chúng ta cực kì không muốn phá hủy phòng ốc của đối phương..." Hiên Viên Diễm ưu nhã sửa lại cổ áo hơi xốc xếch, biểu cảm bất đắc dĩ, sầu thảm thở dài một hơi, nói: "Vì tránh trừng phạt nghiêm khắc của mẫu thân, chúng ta không thể không..."

"Hủy phòng ốc của người ta, thật mệt chết đi! Mẫu thân biết rất rõ hai huynh muội chúng ta ghét nhất là vận động thể lực, lại cứ bắt chúng ta thực hiện gia quy sâm nghiêm như thế. Hai huynh muội chúng ta thật đúng là mệnh quá khổ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi, cực kì uất ức nói rồi đứng lên, xoay xoay hai cổ tay đồng thời vung chân đá lên.

"Ta nói này muội muội, muội cũng khởi động làm nóng người, nắm chặt thời gian phá nhà đi! Đừng quên rằng trước giờ Dậu chúng ta còn phải chạy về nhà ăn thịt người trú nhan muối chua nữa."

Hiên Viên Diễm mở miệng nói, đồng thời hai chân di chuyển, nhanh chóng chạy về phía bàn ngọc thạch trắng lớn nhất trong đại sảnh của tửu lâu Phẩm Hương. Lòng bàn tay Hiên Viên Diễm nhìn như nhẹ nhàng vỗ xuống mặt bàn, kỳ thực xuất ra nội lực hùng hậu làm mặt bàn ngọc thạch trắng chấn động.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang --

Trong nháy mắt, bàn ngọc thạch trắng bị phá thành nhiều mảnh nhỏ, lộn xộn chất đống ở trên sàn nhà bằng gạch xanh của tửu lâu Phẩm Hương.

https://thuviensach.vn

"Muội muội, thì ra chúng ta cơ bản sẽ không quá hao phí thể lực, bởi vì..." Hiên Viên Diễm cười cười, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói: "Những cái bàn nhìn qua vô cùng cứng rắn này thật ra chỉ như tờ giấy, không chịu nổi một kích!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dừng động tác xoay tay đá chân để làm nóng người, khóe miệng giương lên, dùng mấy chiếc châm Tú Hoa được kẹp ở giữa những ngón tay giấu dưới tay áo cắt qua chiếc ghế khắc hoa văn.Góc độ và lực độ của những chiếc châm Tú Hoa vô cùng chuẩn xác cắt vào những chiếc ghế khắc hoa văn, làm chúng trong cháy mắt hóa thành từng cái thanh gỗ nhỏ dài, lộp bộp rơi xuống sàn gạch của tửu lâu Phẩm Hương. Bóng dáng như bươm bướm màu tím uyển chuyển múa lượn, chơi đùa với những chiếc bàn ghế lớn nhỏ. Bàn tay Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt chạm vào mỗi chiếc ghế khắc hoa văn hay bàn ngọc thạch trắng cùng với đồ ăn trên đó đều bị phá thành từng mảnh nhỏ, không thèm nhìn Đại chưởng quỹ, giọng nói giễu cợt: "Sách sách sách! Ta nói này chưởng quỹ, rốt cuộc ngươi mua những ghế khắc hoa văn này ở đâu?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liên tục phá hủy vài chiếc ghế, ánh mắt chuyển sang nhìn Đại chưởng quỹ, môi đỏ cong lên nói: "Chất lượng không phải quá kém sao?"

Hiên Viên Diễm cũng liên tục phá mấy chiếc bàn ngọc thạch trắng, hai chân giậm mạnh làm sàn gạch xanh bị lún thành hố sâu. Hiên Viên Diễm làm đồ ăn chất đống trên mặt đất hóa thành bột phấn, môi mỏng cũng trào phúng nói: "Ta nói này chưởng quỹ, nếu sau này mua lại bàn ngọc thạch trắng thì nhất định phải đổi nhà khác nha."

Sát khí cuồn cuộn lên trong mắt Đại chưởng quỹ, hai hàm răng nghiến lại 'két két', bàn tay cũng đâm vào lòng bàn tay đến máu thịt lẫn lộn, nhưng thân thể vẫn bất động tại chỗ như trước.

Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương đang liều mình nhẫn nhịn.

https://thuviensach.vn

Nhìn tửu lâu Phẩm Hương vốn sang trọng là thế lại bị một nam một nữ trước mắt phá hư không còn một mảnh trọn vẹn, tim Đại chưởng quỹ vô cùng đau đớn. Nhưng hắn biết, bây giờ mình nhịn đau, sau này nhất định sẽ được an ủi -- khiến một nam một nữ trước mặt muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bừng bừng hứng thú phá hủy tửu lâu Phẩm Hương, một mặt vì để thành công dụ rắn ra khỏi hang, lấy dược liệu Biến Sắc hoa hiếm thấy, một mặt để làm sụp đổ sự nhẫn nại của Đại chưởng quỹ, khiến chủ nhân sau lưng tửu lâu Phẩm Hương phải báo thù thay cho những thứ đã bị phá hủy. Dien dan Le Quy Don

Vô số khách nhân đang dùng bữa ở lầu hai của tửu lâu Phẩm Hương nghe thấy lầu một vang lên tiếng "rầm rầm, loảng xoảng" như đốt pháo hoa cũng rối rít buông bát đũa trên tay, kề vai chen chúc ở đầu cầu thang lầu hai, muốn nhìn một chút xem đã xảy ra chuyện gì?

-- Không thể nào, lại có người ăn gan hùm mật gấu, không thiết sống chết chạy tới đập phá tửu lâu Phẩm Hương? Nghe nói chủ nhân phía sau màn của tửu lâu Phẩm Hương làm người ta nghe tin đã sợ mất mật rồi...

"Này, các ngươi đã ăn no chưa? Nếu đã no rồi..." Dien dan Le Quy Don

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa phá hủy một chiếc ghế khắc hoa văn, vừa liếc xéo lên lầu hai, tiếng cười đầy dịu dàng: "Ta khuyên các ngươi, tốt nhất chớ ở lại đây xem trò vui, nhanh nhanh đi khỏi tửu lâu Phẩm Hương, tìm chỗ an toàn đợi đi."

"Không khác gì lầu một, lập tức chúng ta sẽ phá lầu hai. Phá hết lầu hai rồi chúng ta còn phải phá nhà. Các ngươi ăn lâu như vậy vẫn chưa no, hoặc là đã no nhưng cố ý ở lại đây xem trò vui, nếu thời điểm chúng ta phá nhà mà sơ ý một chút..." Hiên Viên Diễm phá hủy chiếc bàn ngọc thạch

https://thuviensach.vn

trắng cuối cùng trong đại sảnh lầu một, mắt cũng liếc xéo lên đầu cầu thang lầu hai, lông mày tuấn tú giương lên, nói: "Phá luôn thân thể các ngươi, khiến cho thân thể các ngươi bị xé nát thành từng mảnh nhỏ. Đến lúc các ngươi tới địa ngục, ngàn vạn lần đừng có tìm Diêm La vương khóc lóc kể lể kêu chết oan."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 210: "Hoàn Thành Gia Quy"

-- Phá thân thể bọn hắn thành mảnh nhỏ?

Nghe lời nói của Hiên Viên Diễm, tập thể những người đứng ở đầu cầu thang lầu hai đều hít vào một hơi khí lạnh. Trong bọn họ không có bất cứ ai ngại mình sống đủ lâu, cũng không có bất cứ ai tình nguyện biến bữa trưa hôm nay thành bữa cơm cuối cùng trong đời mình.

Hai chân của những khách nhân cùng tiểu nhị phục vụ tại lầu hai giống như bị điện giật, xô đẩy nhau chạy xuống cầu thang, lao như điên ra ngoài cửa chính của tửu lâu Phẩm Hương.

Khi tất cả khách và tiểu nhị ở lầu hai trong nháy mắt sợ hãi chạy ra ngoài cửa chính của tửu lâu, bóng dáng của Thương Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng biến mất trong đại sảnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên diễm đi nơi nào?

Ở lầu hai liên tục vang lên tiếng "ầm ầm, loảng xoảng" vang dội của bàn đá và ghế bị vỡ vụn, của song cửa sổ bể tan bay loạn và tiếng sụp đổ của vách tường, hiển nhiên đáp án dễ đoán rồi.

Nghe tiếng phá đồ đập tường hỗn loạn ở lầu hai, sắc mặt Đại chưởng quỹ càng thêm xám ngắt, móng tay đâm thật sâu vào da thịt, thân thể cứng ngắc cứ đứng ở đại sảnh lầu một như vậy.

-- Đập vỡ, phá hủy đi!

https://thuviensach.vn

Hôm nay, hai người các ngươi đập bàn ghế, phá cửa sổ và vách tường của tửu lâu Phẩm Hương, không bao lâu sau... Các ngươi sẽ phải trả cái giá cao là chết không toàn thây, sẽ có người bóp nát mỗi cục xương trên người các ngươi, rút từng chiếc gân trên người các ngươi đến khi các ngươi chảy đến giọt máu cuối cùng.

Hành động rất nhanh --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hoàn thành việc đập vỡ tất cả bàn ghế, phá cửa số và vách tường lầu hai, đục thủng vô số lỗ trên trần nhà khảm ngọc của lầu hai, sau đó bóng dáng lại xuất hiện ở đại sảnh lầu một lần nữa.

"Muội phá mệt rồi!"

Môi đỏ phát ra bốn chữ, vạt áo màu tím bay bay trong gió, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu, làm bộ xoa bóp hai bàn tay trắng nõn của mình.

"Vậy muội nghỉ một lát đi, phần còn lại để ta."

Hiên Viên Diễm cười trả lời, đồng thời hai tay xuất ra nội lực hùng hậu nhanh chóng đi tới cầu thang dài nối giữa lầu một và lầu hai.

"Ầm." Một tiếng nổ vang, cầu thang dài rải thảm màu đỏ ầm ầm sụp xuống.

Hai chân Hiên Viên Diễm đứng trên sàn đại sảnh, nổi lực từ hai tay lại cuồng loạn liên tục đánh tới trần nhà khảm ngoc và vách tường bốn phía của lầu một.

"Rầm rầm rầm." Ba tiếng nổ vang liên tục truyền đến --

https://thuviensach.vn

Sàn nhà của tửu lâu Phẩm Hương rung động mãnh liệt, bụi đất bay đầy trời, đá vụn vay khắp nơi. Vách tường bốn phía của lầu một hiện rõ vô số lỗ hổng hình người. Trần nhà khảm ngọc cũng lộ ra vô số lỗ thủng y hệt, gạch, đất, xà nhà rơi xuống rào rào như mưa, đập xuống sàn nhà lầu một tạo thành vô số hố sâu.

Hiên Viên Diễm thu hồi nội lực, phủi gỗ vụn ở trên cổ rồi dời bước đến bên Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Trong gia quy nói, nếu như bị người bắt nạt thì phải phá hủy phòng ốc của hắn. Thế nhưng trong gia quy cũng không giải thích cặn kẽ, rốt cuộc là nên phá toàn bộ phòng ốc hay hủy vách tường thành tàn tích, cho nên..." Hiên Viên Diễm hơi nghiêng đầu, nháy mắt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng hỏi: "Có thể tiết kiệm một ít sức lực thì ta liền tiết kiệm, phá phòng ốc thành cái hình dạng này, nên tính là hoàn thành gia quy chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngửa đầu, nhìn trần nhà bị phá thành rất nhiều lỗ thủng, sau đó lại cúi đầu nhìn vô số lỗ hổng hình người trên vách tường bốn phía. Nàng gật đầu một cái, nhìn Hiên Viên Diễm, môi hồng cong lên, nói: "Ừ, phá phòng ốc thành như vậy có thể coi là hoàn thành gia quy rồi."

Hiên Viên Diễm lần lượt đưa hai tay ra trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng cong lên thành hình cung, giọng nói dịu dàng như gió xuân: "Đã hoàn thành gia quy, vậy chúng ta không cần lo lắng bị mẫu thân nghiêm trị nữa, có thể thoải mái về nhà rồi."

Tay phải của Hiên Viên Diễm hạ xuống, năm ngón tay đan vào tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Sau đó hai người cũng không rời khỏi tửu lâu Phẩm Hương bằng cửa chính.

Tầng tầng lớp áo màu tím theo gió bay múa phấp phới --

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhảy qua vách tường phía đông, nơi có một lỗ hổng lớn hình người ra ngoài tửu lâu Phẩm Hương.

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã rời đi, Đại chưởng quỹ không đuổi theo. Bởi vì trong lòng hắn biết rõ, lấy khả năng của họ nếu muốn tránh hắn theo dõi quả thật quá dễ dàng. Nếu đã biết rõ việc theo dõi bọn họ là việc không nên làm, như vậy... hắn cần gì phải ngu xuẩn đi làm?

Gió theo nắng vàng thoảng qua đại sảnh của tửu lâu Phẩm Hương, mang đến luồng không khí vui vẻ, ấm áp. Thế nhưng, giờ khắc này Đại cưởng quỹ lại hoàn toàn không cảm thấy ấm áp chút nào. Hắn thấy trong đại sảnh của tửu lâu Phẩm Hương tràn đầy khí lạnh, gió như cắt mặt thấu xương.

Trong địa sảnh, ngoại trừ Đại chưởng quỹ còn có bảy người đang hôn mê trên mặt đất, vẫn chưa tỉnh lại -- ba tiểu nhị, bốn người dưới danh nghĩa hộ vệ của tửu lâu Phẩm Hương!

Chân giống như buộc ngàn cân đá nặng, từng bước từng bước chậm rãi di động.

Sắc mặt Đại chưởng quỹ nhìn qua vô cùng bình tĩnh, nhưng đôi mắt lại cuồn cuộn sát khí nồng đậm, đi tới bên cạnh bảy người hôn mê trên mặt đất vẫn chưa tỉnh lại. Tay trái đầy vết chai thô ráp bỗng giơ lên, năm ngón tay nhanh chóng điểm huyệt ngủ của ba tiểu nhị. Tay phải cũng giơ lên, bốn viên dược hoàn màu đỏ như máu bay ra từ trong tay áo đến miệng đang khép lại của bốn tên áo đen hôn mê.

Trong nháy mắt, khi dược hoàn màu đỏ chạm đến khóe môi bốn tên áo đen mang theo khí lưu mạnh mẽ mở miệng và hàm răng của bọn hắn, bay vào trong miệng rồi đi xuống cổ họng.

https://thuviensach.vn

Bốn tên áo đen vốn hôn mê ở trên mặt đất, lúc này đã mở mắt, nhanh chóng từ mặt đất đứng lên.

"Hít..." Nhìn thấy một mảnh hỗn độn, hư hỏng đến không trọn vẹn của tửu lâu Phẩm Hương, bốn tên áo đen đồng loạt hít một hơi khí lạnh, thân thể mãnh liệt run rẩy như bị thương nặng.

Bốn tên áo đen cũng không mở miệng hỏi cảnh tượng bừa bãi thê thảm trước mắt rốt cuộc do ai gây ra? Bởi vì trong lòng bọn hắn hiểu rõ, kiệt tác này nhất định là do một nam một nữ mặc y phục màu tím gây ra sau khi làm bọn hắn ngất đi.

Một tên áo đen trong số đó bỗng nhiên nắm chặt quả đấm, nghiến răng 'kẹt kẹt' nói: "Đại chưởng quỹ, mục đích hai người kia phá hủy tửu lâu Phẩm Hương là gì?"

"Bọn họ chỉ phá, không nói ra mục đích hủy lâu." Đại chưởng quỹ lắc đầu một cái, đôi mắt hiện lên sát khí âm trầm, nói: "Chỉ là, bọn họ sẽ không vô duyên vô cớ tới hủy lâu, trong chuyện này nhất định có âm mưu khổng lồ."

Một nam tử mặc y phục màu tím chỉ khẽ phất ống tay áo liền làm bốn người bọn hắn hôn mê trên mặt đất, nội lực đạt tới cảnh giới như vậy quả thật làm bọn hắn khó có thể tin được. Làm bọn họ nhất xỉu cũng thôi đi, còn muốn phá hủy tửu lâu thành như vậy mà nguyên nhân hủy lâu cũng không nói.

Lấy bản lĩnh của bốn người bọn hắn cộng với Đại chưởng quỷ, muốn điều tra ra manh mối về nguyên nhân hủy lâu có lẽcòn khó hơn lên trời, nhưng bọn hắn không điều ra ra không có nghĩa là...

Một tên áo đen thầm nghĩ, đồng thời hai tay nổi lên gân xanh nắm lại, cắn răng nghiến lợi nói: "Đại chưởng quỹ, tửu lâu Phẩm Hương bị phá hủy là chuyện lớn, xem ra chúng ta cần phải nhanh chóng bẩm báo..."

https://thuviensach.vn

Đại chưởng quỹ vỗ đầu, cánh tay trái bỗng cử động, tờ giấy Tuyên Thành màu trắng còn gấp lại từ trong tay áo bay ra, rơi xuống trên tay phải của hắn.

"Bàn ghế bên trong lâu đều bị hủy, Đại chưởng quỹ viết trên lưng ta đi." Nam tử áo đen nhìn Đại chưởng quỹ lấy ra tờ giấy trắng, mở miệng nói, đồng thời khom lưng thành hình cung.

Đại chưởng quỹ đem tờ giấy Tuyên Thành màu trắng còn gấp kéo ra, vuốt trên lưng nam tử áo đen, trong lòng bàn tay có thêm một cây bút và hộp nhỏ màu xám tro. Hắn mở hộp ra, nhúng bút lông vào hộp mực, đầu bút lông nhanh chóng lướt trên giấy Tuyên Thành. Đại chưởng quỹ viết rất nhanh, đem dáng dấp khắc sâu trong đầu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vẽ ra trên giấy Tuyên Thành màu trắng, trông rất sống động.

Ngay sau đó, Đại chưởng quỹ lại hạ bút xuống giấy Tuyên Thành, viết một dòng chữ màu đen -- Tửu lâu Phẩm Hương bị hai người này phá hủy, bọn thuộc hạ vô dụng, không cách nào biết nguyên nhân họ hủy lâu, xin hộ pháp hiện thân điều tra!

Đại chưởng quỹ viết xong dòng chữ màu đen, lấy ra một con dấu trong ngực áo. Đại chưởng quỹ ấn thật chặt con dấu xuống máu thịt lẫn lộn trong lòng bàn tay, sau đó lại ấn xuống tờ giấy Tuyên Thành màu trắng, một chữ "Chú"* u ám xuất hiện trên giấy.

* Dịch ra có nghĩa là nguyền rủa, ta thấy dịch mất nghĩa gốc nên để nguyên.

Đại chưởng quỹ coi con giấu khắc chữ 'nguyền rủa' giống như thần vật trân quý, cung kính nâng niu bỏ vào trong ngực, lúc này mới đem giấy vừa viết giao cho một tên áo đen, mởi miệng nói: "Bốn người các ngươi lập tức đem giấy Tuyên Thành đi."

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Một tên áo đen cung kính nhận lấy giấy Tuyên Thành, đồng thời mở miệng trả lời, lòng bàn tay nhẹ nhàng xuất nội lực hong khô vết mực ướt trên giấy. Ngay sau đó, hắn nhanh chóng gấp giấy lại, cẩn thận bỏ vào tay áo, bóng dáng cùng ba tên áo đen còn lại bỗng chợt lóe, biến mất ở bên trong một mảnh hỗn độn của tửu lâu Phẩm Hương...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 211: Xông Vào Cung Ám Sát

Ánh trăng như nước, như một tầng sa mỏng màu bạc bao trùm lên rừng cây tùng. Trong rừng, biển cây tùng cao ước chừng hai trượng, bốn phía có tường vây xây từ đá màu xanh, một mặt tường vây đóng chặt cửa sắt sơn son. Dưới ánh trăng mộng ảo bao phủ, trên bức hoành của cửa sắt sơn son có bốn chữ màu bạc -- Vô Danh Sơn Trang.

Vô Danh sơn trang tọa lạc ở dưới chân núi Thanh Sơn hùng vĩ cao lớn phía bắc đế đô Tây Thần quốc, cách xa chốn phồn hoa náo nhiệt. Đối với Tây Thần quốc mà nói, sự tồn tại của sơn trang này cũng giống như tên gọi của nó, yên lặng vô danh.

Thế nhưng nếu thế nhân có thể biết bên trong Vô Danh sơn trang đến tột cùng là người nào thì nhất định danh tiếng sơn trang này sẽ vang xa chỉ trong một đêm.

Người cư ngụ bên trong Vô Danh sơn trang là thiên hạ đệ nhất bang trong cái bang, bao gồm các đại trưởng lão có địa vị không thua kém Lão bang chủ và Thiếu bang chủ -- cửu đại trưởng lão ở bốn phương.

Không sai, Vô Danh sơn trang của Tây Thần quốc còn có một cái tên khác -- Cái Bang phân đà*.

*Đại khái là một nhánh của cái bang.

Cái bang phân đà trong Tây Thần quốc có rất nhiều, mà đông đảo các phân đà trong cái bang đều thống nhất rằng Vô Danh sơn trang là phân đà bí ẩn nhất, ẩn giấu đến mức tuyệt nhiên không ai trong Tây Thần quốc biết

https://thuviensach.vn

được. Chỉ vì, Vô Danh sơn trang tức Cái Bang phân đà vừa chứa đựng tài liệu chi tiết của Tây Thần quốc, vừa là nơi mà các trưởng lão chức vị cao nhất thương thảo chuyện cơ mật lớn lao.

Ánh trăng huyền ảo xinh đẹp tô điểm, gió đêm dịu dàng thổi qua Vô Danh sơn trang.

Hoa đẹp nở khắp nơi, lá xanh thêu cảnh, tiếng suối róc rách, cầu gỗ bắc ngang, đình đài lầu gác,... có thể nói là đầy đủ mọi thứ.

Con đường nhỏ quanh co rải đá cuội trắng, hai hàng trúc xanh ven đường điểm xuyết cho khung cảnh tươi đẹp. Phía cuối con đường nhỏ, một tiểu lâu tinh xảo vươn thẳng đón gió trời. Dưới ánh nến đỏ hồng trong tiểu lâu, mùi thơm đang thấm vào, tràn ngập trong tim gan. Mùi thơm đó từ trong chảo tròn phiêu đãng tỏa ra. Một chiếc chảo tròn ở trên bếp nhỏ đốt lửa đỏ. Vài miếng đậu khuôn hình vuông đang chìm nổi xoay tròn cùng với dầu trong chảo, màu sắc dần dần chuyển sang vàng ruộm.

Hai bên trước bếp lửa có một nam một nữ ngồi trên ghế đẩu. Trên tay nam bưng một cái đĩa sứ Thanh Hoa, trên đó có ba miếng đậu khuôn vàng ruộm, hơi nóng hòa với mùi thơm nức mũi bay lên. Trong tay nữ cầm một cái xẻng nhỏ đang chậm rãi lật qua lật lại năm miếng đậu khuôn hình vuông dần chuyển màu vàng ruộm trong chảo dầu.

Nam là Hiên Viên Diễm, nữ là Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vẫn mặc cẩm y màu tím thêu hoa như ban ngày. Chỉ là, toàn bộ những đồ trang sức giá trị liên thành làm đui mù con mắt người khác trên người họ đều bỏ đi hết.

"Xích --"

https://thuviensach.vn

Xẻng trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung lên, đậu khuôn trong chảo bị trở gây ra tiếng "xèo xèo". Âm thanh này làm cho con vật ngồi trên bàn gỗ đàn hương đối diện bếp lửa, trong bụng nhất thời vang lên tiếng "rột rột", tiếng nuốt nước miếng liên tục vang lên.

"Ô ô ô... Tiểu chủ tử, còn bao lâu nữa mới có thể ăn được?" Thân thể mập phì gục xuống bàn, cái đuôi xù lông đung đưa tới đung đưa lui, khóe miệng tràn ra nước miếng, tiểu kim chồn Cầu Cầu gõ móng vuốt nhỏ xuống mặt bàn trước mặt, nói: " Cầu Cầu sắp chết đói rồi!"

Mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị hơi nóng phả vào mặt làm cho má phấn hiện lên hai rặng mây hồng, khiến dung mạo thêm phần diễm lệ xinh đẹp. Nghe tiếng Cầu Cầu ầm ĩ, lúc này khóe miệng nàng mới khẽ nâng lên, nói: "Ngươi, cái tên này, buổi tối ăn nhiều như vậy, sắp đói chết mới là lạ! Sao không trực tiếp nói ngươi thèm sắp chết đi?"

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mắt Cầu Cầu chuyển đến nhìn vào trong chảo. Thân thể mập mạp lúc này lăn khỏi mặt bàn, nước miếng chảy xuôi xuống, hét lên một lần nữa: "Ô ô ô... Tiểu chủ tử, còn bao lâu nữa mới có thể ăn được? Cầu Cầu thèm sắp chết rồi á!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị lời nói của Cầu Cầu làm cho một đàn quạ đen bay qua, lập tức tặng cho Cầu Cầu một ánh mắt khinh bỉ, khóe miệng mãnh liệt co rút, nói: "Sẽ xong rất nhanh... đừng có hối thúc, nếu không... cẩn thận Ngốc Bảo chê ngươi ầm ĩ lại ném ngươi ra ngoài đó."

Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, thân thể khổng lồ của Huyết Thứu vương Ngốc Bảo dựa vào cạnh bàn dường như cũng xác thực rằng ngại Cầu Cầu quá ồn ào, mắt đại bàng sắc bén trợn lên, cực kì giận dữ nhìn Cầu Cầu.

Cảm nhận được ánh nhìn sắc bén của Ngốc Bảo, Cầu Cầu "xoạt" một tiếng, ngừng ngay cử động lăn lộn.

https://thuviensach.vn

Cầu Cầu cụp đuôi, ngồi xuống mặt bàn. Sau đó đầu chồn ngẩng cao, ánh mắt không phục trừng Ngốc Bảo, tựa như đang hỏi: Ngươi trừng cái gì mà trừng, chẳng lẽ ngươi cũng không thèm sao?

Ngốc Bảo hừ lạnh, ánh mắt sắc bén dường như cũng đang trả lời Cầu Cầu: Thèm thì thèm, như vậy cũng không nên ầm ĩ làm phiền lỗ tai mọi người. Ngươi mà còn ồn ào thêm một tiếng nữa, ta liền ném ngươi ra ngoài cửa sổ, cho ngươi một miếng đậu khuôn cũng không được ăn.

Hai móng vuốt nhỏ hung hăng quơ quơ trước mặt Ngốc Bảo, Cầu Cầu nhe răng trợn mắt, không chịu yếu thế đáp lại: Ngươi thử ném xem, ngươi mà dám ném ta... ta liền dám cắn ngươi! Le e Q u u y D o o n

Thời điểm Cầu Cầu và Ngốc Bảo, một đôi mắt to, một đôi mắt nhỏ đang tức giận trợn trừng nhìn nhau --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đem năm miếng đậu khuôn chín hoàn hảo, màu sắc vàng đều, mùi thơm nức mũi bỏ vào đĩa sứ Thanh Hoa trên tay Hiên Viên Diễm.

"Xích --"

Đem toàn bộ mẻ đậu khuôn đã chiên đầu tiên bỏ vào đĩa sứ trên tay Hiên Viên Diễm xong, tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt duỗi qua bên phải một cái, bưng khay bạc dài trên bàn xuống rồi thả từng miếng đậu khuôn trong khay bạc vào trong chảo dầu.

Bên trái Hiên Viên Diễm cũng đặt một chiếc bàn trà trường kỉ. Trên bàn trà trường kỉ, trừ bày ra vô số đĩa sứ Thanh Hoa còn đặt một cái hũ, bên trong đựng nước sốt mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã pha trước đó để đổ vào đậu khuôn vàng ruộm.

Hiên Viên Diễm múc một thìa nhỏ nước sốt rưới lên tám miếng đậu khuôn vàng ruộm, tiếp đó lại chia tám miếng đậu khuôn vàng ruộm làm hai

https://thuviensach.vn

phần, để vào hai đĩa sứ Thanh Hoa khác. Ngay sau đó, Hiên Viên Diễm đứng lên từ trên ghế đẩu, bưng hai cái đĩa sứ Thanh Hoa chậm rãi cất bước về phía Cầu Cầu và Ngốc Bảo.

Cầu Cầu và Ngốc Bảo với một đôi mắt to, một đôi mắt nhỏ vốn đang tức giận trừng mắt nhìn nhau, lập tức thu hồi ánh mắt căm thù lẫn nhau, thẳng tắp nhìn về phía Hiên Viên Diễm. Nói chính xác hơn, ánh mắt Cầu Cầu và Ngốc Bảo là nhìn chằm chằm vào đĩa đậu khuôn trong tay Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm tới bên cạnh bàn gỗ đàn hương, đôi mắt lẳng lặng cười, sau đó mở miệng nhẹ nhàng nói: "Coi chừng nóng, chờ nguội hơn một chút rồi mới lấy ra ăn nha."D!Đ!L!E!Q!U!Y!D!O!N!

Dút lời, Hiên Viên Diễm đặt hai đĩa sứ Thanh Hoa trong tay xuống mặt bàn. Một chiếc đặt xuống trước mặt của Cầu Cầu, cái còn lại dĩ nhiên đặt trước mặt Ngốc Bảo. Ngốc Bảo không vội vàng khai bữa, thân thể cao lớn hơi rung, vung cánh lớn màu máu đỏ lên quạt nguội đậu khuôn nóng trong đĩa. Mặc dù Cầu Cầu thèm chết rồi, nhưng cũng biết nếu nóng ruột ăn đậu khuôn còn nóng sẽ làm bỏng đầu lưỡi, vì vậy nên Cầu Cầu cũng "phì phì" thổi nguội đậu khuôn trong đĩa.

Nhìn hài tiểu tử kia làm nguội đậu khuôn, ánh cười tràn ngập trong mắt Hiên Viên Diễm, chậm rãi bước đi, ngồi xuống bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt lần nữa. Môi mỏng ấm áp in một nụ hôn ngọt ngào lên một bên má phấn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bàn tay nắm chặt tay ngọc của nàng, đôi mắt đen láy tràn đầy ý cười yêu nịch (yêu thương + sủng nịnh), nói: "Nguyệt nhi, chúng ta cùng làm."

"Ừm!"Môi đỏ mọng cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoải mái dựa vào vai Hiên Viên Diễm, đồng tâm hiệp lực cùng Hiên Viêm Diễm chiên đậu khuôn đang nổi lên trong chảo dầu.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh nến đỏ hồng quanh quẩn, tóc đen tung bay, lưu luyến đan vào nhau --

Đôi mắt của bọn họ lúc nào cũng tràn đầy ý cười thâm tình, khiến gió đêm nhẹ nhàng lướt qua dường như cũng không cách nào nhịn được, phát ra một tiếng hâm mộ thở than.

Qua gần giữa trưa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã chiên vàng tất cả số đậu khuôn còn lại

Trong lúc bọn họ xếp tất cả đậu khuôn đã chiên vàng vào đĩa sứ Thanh Hoa, chuẩn bị rưới nước sốt thơm nồng lên trên thì một tràng tiếng kêu "Cô cô cô" theo gió đêm phiêu đãng lọt vào tai hai người. Tràng tiếng kêu này xuất phát từ vách tường chạm hoa văn bên trái, nơi bệ cửa sổ hoàn toàn rộng mở, bỗng có một con chim bồ câu lông màu đỏ như máu từ trên trời hạ xuống. Chim bồ câu này do người của Hiên Viên Diễm nuôi dưỡng. Đó là loại chim bồ câu vô cùng hiếm có trên thế gian, năng lực phân biệt phương hướng và năng lực nhận biết mùi của chủ nhân đặc biệt tốt -- Huyết Cáp.

Trong cung Huyễn Ảnh của Hiên Viên Diễm tổng cộng chỉ nuôi có ba con Huyết Cáp. Trước khi Hiên Viên Diễm rời khỏi hoàng triều Long Diệu từng phân phó cho phó môn tướng Huyễn Ảnh giao cả ba con Huyết Cáp cho Vô Ngân công tử. Vì vậy, bất luận Hiên Viên Diễm ở chỗ nào, chỉ cần đợi Vô Ngân công tử ở Thụy vương phủ viết lời muốn nói vào tờ giấy, buộc chặt thư lên đùi Huyết Cáp, cho dù vạn dặm xa xôi, Huyết Cáo cũng sẽ đưa thư ngày đêm không ngừng nghỉ. Trừ phi thành công tới được địa điểm của Hiên Viên Diễm, nếu không dù là mệt mỏi đến mức hộc máu trên đường, nó vẫn sẽ không dừng lại một chút nào, vì vậy nên được mệnh danh là Huyết Cáp.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu, chậm rãi rưới nước sốt lên đậu khuôn trong đĩa, giọng nói vô cùng hài hước: " Chẳng lẽ cái tên Vô

https://thuviensach.vn

Ngân kia buồn bực phát điên nên lại tìm chúng ta than phiền rồi hả?" Nàng cất bước đi về phía Huyết Cáp, giữa môi phát ra tiếng cười trêu ghẹo: "Hay là buộc một miếng đậu khuôn vào đùi chim bồ câu để Huyết Cáp đưa về vương phủ cho Vô Ngân ăn, an ủi một chút trái tim buồn bực đến phát điên của hắn."

"Đợi đến khi Huyết Cáp đưa đậu khuôn tới trước mặt Vô Ngân thì đậu khuôn đã sớm mốc meo rồi. Đoán chừng Vô Ngân sẽ khiến Huyết Cáp trả lại đậu khuôn mốc lại cho chàng, thuận tiện..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khúc khích, nháy mắt với Hiên Viên Diễm: "Buộc một tờ chú thích trên đùi bồ câu, trên đó viết chín chữ "Ngươi tự giữ lại cho chính mình ăn đi"."

Chỉ là, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ý cười trong mắt hoàn toàn mất hút. Nguyên nhân làm cho nụ cười biến mất trong đáy mắt của nàng là vì Hiên Viên Diễm lấy thư từ đùi của Huyết Cáp xuống, mắt nhìn dòng chữ màu đen bỗng nhiên biến sắc.

"Chẳng lẽ lần này Vô Ngân viết thư không phải để than phiền, mà là..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức dừng động tác rưới nước sốt, đồng thời gót sen nhanh chóng bước tới trước mặt Hiên Viên Diễm, mở miệng hỏi: "Hoàng triều Long Diệu xảy ra chuyện gì?"

Hiên Viên Diễm nhíu mày, siết chặt thư trong tay, đi tới đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng chậm rãi nói: "Ngàn tên tử sĩ xông vào hoàng cung, ám sát Ly hoàng huynh."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 212: Âm Mưu Quỷ Kế

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhận lấy lá thư, mắt ngọc lướt qua những chữ màu đen trên giấy.

Dòng chữ màu đen thứ nhất: ba ngàn tử sĩ đột nhập vào hoàng cung, muốn đẩy Long Diệu hoàng vào chỗ chết. Ba ngàn tử sĩ đều đã chết hết, Long Diệu hoàng bình yên vô sự, chỉ là... Ta bị tổn thất nhiều. Ta thích nhất một cái áo trắng, bị máu ba ngàn tử sĩ làm bẩn rồi. Sau khi trở về, các ngươi phải bồi thường áo mới cho ta. Nếu không, ta sẽ không để yên cho hai ngươi đâu!

Dòng chữ màu đen thứ hai: Trên da ba ngàn tử sĩ ám sát thất bại đều xăm hình hắc điêu. Hình xăm hắc điêu -- là dấu hiệu của Tây Thần quốc. Người vừa sinh ra ở Tây Thần quốc sẽ thấy hình xăm hắc điêu trên người họ, chỉ là... Ta một phen cẩn thận điều tra, hình xăm hắc điêu trên da họ hình như xăm chưa được bao lâu. Hơn nữa, màu sắc trên hai tay ba ngàn tử sĩ có vẻ hơi tối, là do một thời gian dài tiếp xúc với các loại độc mạnh gây ra...

Dòng chữ màu đen thứ ba: Hai ngươi thông minh hơn ta nhiều, có thể đoán được kẻ chủ mưu chân chính của hành động ám sát lần này là ai chứ? Như vậy... ta không cần lãng phí bút mực nữa, tiết kiệm một chút tiền mua mực cho hai ngươi!

"Người vừa sinh ra ở Tây Thần quốc sẽ được xăm hình hắc điêu lên da."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem thư xong, ngón tay khẽ vuốt lá thư, nhìn Hiên Viên Diễm: "Nhưng theo điều tra của Vô Ngân, hình xăm hắc điêu của ba ngàn tử sĩ là vừa mới xăm lên, nói cách khác..."

Đáy mắt đen láy của Hiên Viên Diễm lóe lên ánh sáng lạnh, môi mỏng phát ra từng câu từng chữ: "Có người trù tính giá họa Tây Thần, ý đồ gây xung đột vũ trang giữa Long Diệu và Tây Thần."

"Một khi hoàng triều Long Diệu và Tây Thần quốc xung đột vũ trang, bên đắc lợi là Thương Nguyệt và Bắc Dực, cho nên..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi xé nát lá thư trong tay, giọng nói lạnh lùng: "Kẻ chủ mưu chân chính không phải Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong, mà là Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn."

"Vô Ngân nói, hai tay ba ngàn tử sĩ có màu hơi tối do tiếp xúc với độc trong thời gian dài." Hiên Viên Diễm cúi đầu, vuốt ve lòng bàn tay trắng nõn, môi mỏng lạnh lùng nói: "Mà Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong là Môn chủ Sinh Tử môn am hiểu dụng độc, thế nên..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thả những mảnh thư bị xé nát xuống đất, hai tay bắt chéo, hỏi: "Diễm, Vô Ngân truyền giấy viết thư này, phía trên viết ngày tháng, vừa rồi chàng có chú ý nhìn hay không?"

"Nhìn, Vô Ngân viết lá thư này vào khoảng thời gian nửa tháng trước, nói cách khác..."Hiên Viên Diễm gật đầu, nâng tay gỡ cổ áo xộc xệch của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng nói: "Hành động ám sát Ly hoàng huynh xảy ra vào nửa tháng trước, mà lúc đó chúng ta còn đang trên đường đi Tây Thần."

Môi hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhếch lên thành đường cong xinh đẹp, nghiêng đầu hỏi Hiên Viên Diễm: "Tại sao Dật Phong sớm không hạ lệnh, muộn không hạ lệnh, lại cố tình hạ lệnh phái ba ngàn tử sĩ ám sát Ly hoàng huynh vào nửa tháng trước?"

https://thuviensach.vn

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ý tại ngôn ngoại, đương nhiên trong lòng Hiên Viên Diễm hiểu rõ. Đôi mắt đen láy thấp thoáng ý cười, Hiên Viên Diễm mở miệng nói: " Dạ Dật Phong hiểu rõ, nếu hai người chúng ta ở hoàng triều Long Diệu,đừng nói phái ba ngàn tử sĩ, cho dù có phái ra ba vạn tử sĩ ám sát Ly hoàng huynh cũng sẽ chỉ thất bại trong gang tấc."

Viên Viên Diễm vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức tiếp lời: "Nhưng nếu chúng ta không ở hoàng triều Long Diệu, Ly hoàng huynh không có chúng ta bảo vệ, phái ra ba ngàn tử sĩ ám sát hoàng huynh phần thắng sẽ rất cao."

"Vì vậy, rất có thể Dạ Dật Phong đã biết, người cướp dược liệu Khấp Huyết hoa trong tay hắn chính là chúng ta. Thế nên, lúc này Dạ Dật Phong mới phái ra ba ngàn tử sĩ, ý đồ thừa dịp chúng ta không ở hoàng triều Long Diệu tiến hành ám sát Ly hoàng huynh." Hai cánh tay Hiên Viên Diễm lười biếng bắt chéo, nói ra ẩn ý trong của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chỉ là, lông mày anh tuấn của hắn hơi nhíu lại, bởi vì hắn có chút không giải thích được: Hắn và Nguyệt nhi... Tự hỏi là đã che giấu rất kĩ, đến tột cùng Dạ Dật Phong làm sao biết người cướp Khấp Huyết hoa chính là bọn họ đây? D i e e n D a a n L e e Q u u y D o o n

Hiên Viên Diễm không có biện pháp nghĩ thông suốt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không hiểu điểm này. Nhưng mà, nếu tạm thời không thể thông suốt điểm này, như vậy thảo luận về nó cũng không còn ý nghĩa gì nữa. Cho nên ai cũng không đề cập điểm chưa hiểu rõ này, bởi vì bọn họ còn chuyện quan trọng hơn cần đàm luận một phen.

"Dạ Dật Phong cũng không biết sau khi chúng ta giành hết dược liệu ở Thương Nguyệt còn phải đến Tây Thần cướp đoạt dược liệu. Hắn cho là chúng ta đang ở dọc đường trở về Long Diệu, cho nên, ý đồ của hắn là đưa Ly hoàng huynh vào chỗ chết trước khi chúng ta về tới nơi."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng nói, mày phượng giương lên, môi hồng chậm rãi nói: "Giả sử Ly hoàng huynh thật sự gặp tử kiếp, mà chúng ta lại cho rằng chủ mưu ám sát Ly hoàng huynh là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, vậy chúng ta sẽ làm như thế nào đây?"

Mắt đen của Hiên Viên Diễm tràn ra ý lạnh, mở miệng gằn từng chữ một: "Đương nhiên là xuất động quân đội của Long Diệu, ồ ạt tấn công Tây Thần quốc, đòi món nợ máu từ Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt."

"Theo hồi báo của bốn vị trưởng lão ở bốn phương, hôm nay Tây Thần đế đang sự định đánh một trận với Bắc Dực. Nếu chúng ta cho rằng kẻ chủ mưu đẩy hoàng huynh vào chỗ chết là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, sau đó..." Môi đỏ hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nâng lên, khí lạnh di chuyển trong mắt, hỏi Hiên Viên Diễm một lần nữa: "Dẫn theo quân đội Long Diệu đòi nợ máu từ Tây Thần đế, lúc đó sợ rằng chiến sự giữa Tây Thân và Bắc Dực đã diễn ra. Đợi quân đội Long Diệu của chúng ta cũng gia nhập chiến tranh, có thể tạo ra cục diện như thế nào đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm lập tức đáp lời: "Long Diệu nhất định sẽ chọn tạm thời liên thủ với Bắc Dực quốc, cùng nhau diệt trừ Tây Thần đế." D i e e n D a a n L e e Q u u y D o o n

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông cánh tay vốn bắt chéo ra, chậm rãi vuốt ve ngón tay, mắt ngọc lạnh lẽo híp lại, nói: "Mà một khi Tây Thần đế chết, biên giới và đại quân Tây Thần quốc sẽ bị hoàng triều Long Diệu và Bắc Dực quốc giành được lợi ích khổng lồ."

"Đúng!" Hiên Viên Diễm gật đầu một cái, mắt đen cũng lạnh lùng híp lại, nói: "Vì lợi ích của mỗi bên, hoàng triều Long Diệu và Bắc Dực quốc nhất định sẽ từ liên thủ trở thành cảnh tượng xung đột vũ trang."

"Đợi đến khi Long Diệu và Bắc Dực vì tranh đoạt lợi ích về phe mình mà trở thành cục diện lưỡng bại câu thương, nếu đại quân của Dạ Dật

https://thuviensach.vn

Phong chợt xuất hiện, như vậy Thương Nguyệt quốc là người thắng cuối cùng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt bẻ khớp tay "rắc rắc", sống mũi tinh xảo khẽ hừ lạnh trào phúng: "Đây mới chính là dụng ý Dạ Dật Phong phải ba ngàn tử sĩ ám sát Ly hoàng huynh."

" Dạ Dật Phong ngàn tính vạn tính, cuối cùng lại tính sai một điểm: Hắn không nghĩ đến mặc dù chúng ta rời khỏi Long Diệu, nhưng lại mời hảo hữu Vô Ngân thay chúng ta bảo vệ an toàn cho Ly hoàng huynh. Có Vô Ngân tận tâm bảo vệ, tất nhiên Ly hoàng huynh sẽ không có mệnh hệ gì."

Đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm cảm tạ nhìn về hướng bạn tốt Vô Ngân ở phương xa: "Ly hoàng huynh bình yên vô sự. Dạ Dật Phong bày kế khai chiến giữa ba nước, âm mưu quỷ kế giành thắng lợi cuối cùng cho Thương Nguyệt quốc có lẽ không thể thực hiện thành công như ý rồi."

"Âm mưu thất bại, sợ rằng rất nhanh thôi Dạ Dật Phong sẽ lặng lẽ tiếp cận Tây Thần quốc tham gia náo nhiệt." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng nói, mắt ngọc nhìn Hiên Viên Diễm, môi đỏ hồng cong lên phát ra từng câu từng chữ: "Bởi vì chúng ta sắp diễn một vở tuồng luân phiên oanh động ở Tây Thần quốc, nhất định sẽ bị nằm vùng ở Tây Thần quốc của Dạ Dật Phong truyền lại cho hắn bằng tốc độ nhanh nhất."

"Đến khi đó, Dạ Dật Phong nhìn xa trông rộng nhất định sẽ đoán được người diễn tuồng oanh động cả Tây Thần quốc chính là hai chúng ta, mà mục đích cũng giống như lúc diễn trò ở Thương Nguyệt quốc, là vì lấy một loại dược liệu nào đó. Lấy tác phong làm việc của Dạ Dật Phong..."

Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, Hiên Viên Diễm nhìn nàng, lập tức mở miệng nói tiếp: "Nếu hắn biết thân phận thật của chúng ta, nhất định sẽ ẩn nấp trong Tây Thần quốc, tìm cách phá hư kế hoạch cướp dược liệu của chúng ta để an ủi đầy bụng oán hạn vì bị chúng ta đoạt đi Khấp Huyết hoa."

https://thuviensach.vn

"Cho nên... e là sau này chúng ta phải bận bịu rồi. Không chỉ diễn tuồng ở Tây Thần quốc, dụ Môn chủ Quỷ Chú môn hiện thân để thuận lợi lấy dược liệu Biến Sắc hoa..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt thả lỏng vai, chớp mắt nhìn Hiên Viên Diễm: "Còn phải tốn một chút chất xám bồi Thái tử Thương Nguyệt tham gia náo nhiệt chơi thật vui!"

"Hình như Nguyệt nhi..." Nhìn nét mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Diên Diễm nhướng mày, nghiêng đầu cười hỏi: "Đã nghĩ tới biện pháp chơi khá vui làm Thái tử Thương Nguyệt muốn tham gia náo nhiệt, vui vẻ mà đến, mất hứng mà về?"

Môi hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong lên thành một nụ cười bí ẩn, không trực tiếp trả lời Hiên Viên Diễm mà nhẹ nhàng đi về phía bàn gỗ đàn hương phía trước, nơi Ngốc Bảo đang vùi đầu mổ* đậu khuôn trong đĩa sứ Thanh Hoa.

*Khách nhân qua đường chớ hỏi tại sao lại là "mổ" mà không phải "ăn", vì Ngốc Bảo là con đại bàng a.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới trước mặt Huyết Thứu vương Ngốc Bảo, ngón tay dịu dàng vuốt ve cánh lớn đỏ như máu của Ngốc Bảo, lúc này mắt ngọc cười lả lơi nhìn Hiên Viên Diễm: "Chàng có thể đoán được."

Cúi đầu, một giây trầm tư ngắn ngủi --

"Dạ Dật Phong trù tính làm ba nước khai chiến để Thương Nguyệt quốc đắc lợi. Nhất định Nguyệt nhi sẽ học tập hắn, trù tính cho Thương Nguyệt, Bắc Dực và Tây Thần khai chiến để hoàng triều Long Diệu đắc lợi." Hiên Viên Diễm ngẩng đầu lên, đôi mắt tràn ngập ý cười hiểu rõ, nhìn Ngốc Bảo đang vùi đầu mổ đậu khuôn mỹ vị trong đĩa: "Mà Ngốc Bảo, chính là nguyên nhân lớn nhất làm ba nước khai chiến thành công..."

Dung nhan tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỏa ra nụ cươi ma mị, gật đầu một cái, nói: "Người hiểu ta, quả nhiên không ai có thể đọ

https://thuviensach.vn

được với Diễm."

Ngốc Bảo đang vùi đầu mổ đậu khuôn trong đĩa, nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đối thoại, thân thể cao lớn trọng tâm không vững, đầu màu đỏ thiếu chút nữa đập xuống mặt bàn...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 213: Hang Ổ" Của Quỷ Chú Môn

-- Nó là nguyên nhân lớn nhất thành công dẫn đến ba nước Thương Nguyệt, Tây Thần và Bắc Dực khai chiến?

Sau lưng gió lạnh vù vù thổi qua, Ngốc Bảo có cảm giác sẽ bị chủ tử nhà mình tính toán không tốt, bỗng chốc đầu nâng cao, mắt đại bàng mãnh liệt nháy về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cái đuôi đầy lông lắc qua lắc lại, Cầu Cầu ăn xong đĩa đậu khuôn ngon miệng trong đĩa sứ Thanh Hoa ở trước mặt mình. Mắt chồn lấp lánh xoay tròn, còn "xấu tính" liếc trộm đĩa sứ Thanh Hoa trước mặt Ngốc Bảo. Cầu Cầu thấy trong đĩa của Ngốc Bảo cũng đã hết đậu khuôn, thân thể mập phì "xoạt" một cái, nhảy lên bả vai bên phải của Ngốc Bảo.

Ngốc Bảo đang nháy mắt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong miệng ngậm nửa miếng đậu khuôn. Nửa miếng này là chưa kịp nuốt vào trong bụng khi nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đối thoại. Dien☼Dan☼Le☼Quy☼Don

Cầu Cầu thò tay nhỏ lấy đi nửa miếng đậu khuôn từ trong miệng Ngốc Bảo rồi nhanh chóng nhảy khỏi bả vai nó, chui xuống dưới bàn gỗ đàn hương.Cầu Cầu liều mạng nhét nửa miếng đậu khuôn vào trong miệng, thân thể dựa vào chân bàn tròn, đôi mắt dương dương đắc ý nhắm lại, vẻ mặt sung sướng, mồm nhai đậu khuôn nhồm nhoàm.

Thấy hình ảnh này, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không nhịn được nâng lên.

https://thuviensach.vn

Ngốc Bảo bị Cầu Cầu nghịch ngợm lấy tốc độ sét đánh cướp đậu khuôn đang ngậm trong miệng, đầu tiên nó im lặng trừng mắt liếc Cầu Cầu, sau đó cánh lớn nhẹ nhàngvuốt vòng eo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngốc Bảo nghiêng đầu, hỏi ra nghi ngờ trong lòng: "Nguyệt chủ tử, tại sao Ngốc Bảo lại là nguyên nhân lớn nhất thành công dẫn đến tam quốc khai chiến?"

"Cái này ấy hả..." Ngón tay thon dài cưng chiều vỗ nhẹ ót Ngốc Bảo, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nét cười, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẽ nên một đường cong tà mị, nói: "Đợi đến lúc thời cơ chín muồi sẽ nói cho ngươi biết."

Nhìn thấy vẻ mặt tươi cười giảo hoạt như hồ ly của chủ tử nhà mình, Huyết Thứu vương Ngốc Bảo thông minh như vậy, trong nháy mắt liền ngổn ngang trong gió. Bởi vì trong lòng Ngốc Bảo dường như đoán loáng thoáng được vài điều -- ô ô ô, ta nói cái đó... Nguyệt chủ tử vĩ đại à, người chẳng lẽ muốn Ngốc Bảo...

Ở thời điểm Ngốc Bảo ngổn ngang trong gió, bàn tay xù lông của Cầu Cầu ôm chân bàn, con mắt liếc trộm chiếc bàn trà kỷ cách đó không xa, thổi giọng nói ngại ngùng vào lỗ tai của Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Tiểu chủ tử thân ái, cái kia, cái kia, cái kia... Đậu khuôn thơm ngon trên bàn trà kỷ, người có ăn không vậy? Nếu người nói không ăn, tất cả đều cho Cầu Cầu ăn đi?" Dien☼Dan☼Le☼Quy☼Don

Thì ra là, Cầu Cầu vốn luôn ham ăn, mặc dù đã ăn xong phần đậu khuôn của mình, cũng cướp nửa miếng đậu khuôn của Ngốc Bảo, thế mà nó vẫn chưa đã nghiền. Cho nên, nó đã bắt đầu chú ý đến chiếc bàn trà kỷ, trên đó đặt một cái đĩa mùi thơm lừng lượn quanh mà khi nãy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vốn đang định ăn, rồi lại bởi vì Huyết Cáp đột ngột đưa thư đến nên làm gián đoạn việc ăn đậu khuôn của bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Khụ, ta nói nè Cầu Cầu... Ngươi không sợ ăn no bể bụng sao?" Nghe lời của Cầu Cầu, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt mãnh liệt co rút, mở miệng trả lời, đồng thời gót sen nhẹ nhàng bước về phía bàn trà kỷ.LQĐ

Cùng lúc đó, bóng dáng Hiên Viên Diễm chợt lóe, nhanh chóng tiến về phía nội thất phía trong bàn trà kỷ*.

* Phía trong đây là bàn trà kỷ ở ngoài, còn nội thất ở phía trong chứ không phải là bàn trà kỷ chứa cái nội thất đâu ạ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy hai cái đĩa sứ Thanh Hoa chứa nhiều miếng đậu khuôn từ bàn trà kỷ, đặt lên bàn gỗ đàn hương, đẩy đến trước thân thể mũm mĩm của Cầu Cầu khóe miệng chảy nước miếng ròng ròng đang nằm trên bàn và đến trước mặt Ngốc Bảo --

Hiên Viên Diễm đi ra từ trong nội thất, trên tay phải có thêm một lá thư đầy chữ màu đen rồng bay phượng múa. Hiên Viên Diễm vươn tay trái, im lặng vẫy Huyết Cáp trên bệ cửa sổ. Lập tức Huyết Cáp bay khỏi bệ cửa sổ đến đậu trên tay trái của Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm cuộn lá thư, đút vào trong ống nhỏ buộc giữa hai chân Huyết Cáp rồi bịt lại, sau đó tay phải vỗ vỗ nhẹ ba cái lên đầu Huyết Cáp.

"Cô cô cô..." Huyết Cáp khẽ kêu, lúc này mới rời khỏi tay trái của Hiên Viên Diễm, bay lên bầu trời đêm xanh thẳm nhuộm bởi ánh trăng dịu dàng như nước.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm ngồi xuống cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Cánh tay quấn lên eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khuôn mặt tràn ngập nụ cười hạnh phúc, Hiên Viên Diễm hơi cúi đầu, môi mỏng ngậm miếng đậu khuôn mà nàng đút cho.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm thưởng thức đậu khuôn mỹ vị, tay trái cũng không nhàn rỗ cần lên một đôi đũa bạc, gắp một miếng đậu hũ vàng ruộm thơm lừng đưa tới môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trăng sáng như nước, ánh nến ửng hồng cộng với lầu nhỏ lịch sự tao nhã tạo nên một loại không gian như thơ như mộng.

Gió đêm nhẹ nhàng lướt qua, tà áo tím của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ma mị bay múa, tóc đen lưu luyến đan vào nhau, toàn thân tỏa ra phong thái hớp hồn mà bất kì nét vẽ nào trên thế gian cũng khó mà họa được.

Nhìn đôi bích nhân với khuôn mặt tràn đầy thâm tình, thân mật ôm ấp đút cho nhau bữa ăn khuya --

Nam tử trung niên bước một chân vào bên trong cánh cửa của tiểu lâu, thật sự rất không nhẫn tâm phá hỏng bức tranh ấm áp và triền miên trước mắt, nhưng hắn không thể không phá hỏng. D(i)3n Đ/-↓n L3^ Q♫`/ Đ☼^n

"Thiếu Bang chủ, Thiếu Bang chủ phu nhân."

Nam tử trung niên bước cả hai chân vào trong cánh cửa của tiểu lâu, đồng thời phát ra lời nói cung kính, đi về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Hắn mặc một bộ cẩm y màu xanh, phía hông trái đeo một ngọc bội phỉ thúy to bằng bàn tay, eo phải treo một hồ lô đựng rượu. Người này chính là Đông trưởng lão trông coi công việc của chín phái trong Cái bang ở Tây Thần quốc.

Dưới ánh nến đỏ tràn ngập, khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp hơn hoa, mắt ngọc nhìn về phía Đông trưởng lão đang cất bước đi tới cạnh bàn gỗ đàn hương, môi đỏ hồng phát ra tiếng cười thanh thúy như tiếng chuông bạc: "Đông trưởng lão đã tới, ngồi xuống đi, nếm thử đậu khuôn của ta và Hiên Viên Diễm làm."

https://thuviensach.vn

Mùi thơm đậm đà quấn quýt trong vòm họng Hiên Viên Diễm, mắt đen cũng cười nhìn Đông trưởng lão, môi mỏng phát ra âm thanh từ tốn dễ nghe: "Đông trưởng lão, nếm thử đậu khuôn rưới nước sốt độc quyền của Nguyệt nhi, uống thêm vài ngụm rượu ngon trong hồ lô của ngươi, đảm bảo tối nay nằm mơ cũng nhớ về dư vị của nó."

Mặc dù Đông trưởng lão rất kính trọng Hiên Viên Diễm, nhưng hắn cũng biết rằng, Thiếu Bang chủ đối đãi với đệ tử trong bang từ trước đến giờ với ai cũng như nhau, cho nên ở trước mặt Thiếu Bang chủ không cần quá mức gò bó, nếu không sẽ khiến Người không vui.Vì vậy, Đông trưởng lão đặt mông ngồi xuống ghế, kéo một đĩa sứ Thanh Hoa chứa đậu khuôn tới trước mặt mình. Hắn cầm đũa gắp một miếng đậu khuôn cho vào miệng, cảm giác mùi vị đậm đà xông thẳng đến ruột gan, lập tức không nhịn được giơ ngón tay cái lên, thở dài nói ra lời trong thâm tâm: "Thiếu Bang chủ phu nhân dùng nước sốt độc quyền rưới lên đậu khuôn, quả nhiên mùi vị tuyệt vời nhất trên đời."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo mắt, nở nụ cười sáng chói, đẩy nhẹ hai đĩa đậu khuôn thơm lừng khác về phía trước mặt Đông trưởng lão, mở miệng dịu dàng nói: "Nếu Đông trưởng lão thích thì ăn nhiều nhiều chút cho no."

"Cảm ơn Thiếu Bang chủ phu nhân." Đông trưởng lão cười ngốc nghếch tạ ơn, rồi không kịp chờ đã lấp một miếng đậu khuôn vào miệng. Ngay sau đó, hắn lại lấy xuống hồ lô đựng rượu bên hông, nhanh chóng tháo nút ở trên miệng hồ lô rồi uống ực một ngụm rượu lớn.

Ăn một miếng đậu khuôn thơm lừng rồi uống một hớp rượu ngon, khóe miệng Đông trưởng lão thỏa mãn vểnh lên, hai mắt híp lại thành một đường thẳng.

Tư thế lười biếng, khóe môi cười dịu dàng, chàng đút ta, ta cho chàng ăn một miếng đậu khuôn thơm lừng, thi thoảng vành tai thân mật cọ xát lẫn

https://thuviensach.vn

nhau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm được hạnh phúc ngọt ngào tràn trề thấm đẫm nội tâm, vô cùng ấm áp.

Duy chỉ có một tiểu tử khó chịu, không thoải mái, chính là Cầu Cầu.

Cầu Cầu là điển hình ăn trong chén lại ngó trong nồi, mặc dù trong miệng bẹp bẹp nhai đậu khuôn, nhưng đôi mắt đang bực tức nhìn đĩa sứ Thanh Hoa chứa đầy đậu khuôn trước mặt Đông trưởng lão. Giây phút này với Cầu Cầu mà nói thì Đông trưởng lão tuyệt đối là một tên đại bại hoại, cực kì ghét tên đại bại hoại này chạy tới trong tiểu lâu cướp đậu khuôn của nó.

Cầu Cầu vùi đầu vào đĩa sứ Thanh Hoa, nuốt chửng đậu khuôn với tốc độ ánh sáng, định ăn đậu khuôn trong đĩa của mình xong rồi trắng trợn đi cướp đoạt đĩa đậu khuôn của Đông trưởng lão. Đáng tiếc, tính toán của Cầu Cầu hoàn toàn không thể áp dụng. Mặc dù vừa mới tiếp xúc với Cầu Cầu tinh quái chưa tới một ngày, nhưng tính ham ăn háo sắc của nó Đông trưởng lão đã rõ như lòng bàn tay rồi. Nhìn Cầu Cầu tức giận trừng mắt nhìn đậu khuôn trước mặt mình, sau đó lại vùi đầu nuốt nhanh đậu khuôn của mình, Đông trưởng lão liền đoán được ý đồ giành ăn của nó. Vì vậy, đôi đũa trong tay Đông trưởng lão đột nhiên di động, nhét tất cả đậu khuôn trong đĩa sứ Thanh Hoa trước mặt mình vào trong miệng.

Cầu Cầu nuốt xong đậu khuôn trong đĩa của mình, vừa định nhảy đến giành ăn với Đông trưởng lão, lại phát hiện không còn đậu khuôn trong đĩa của hắn. Mà hai má của Đông trưởng lão lại phồng lên giống hệt bánh màn thầu.

Cầu Cầu cực kì buồn bực, đặt mông ngã ngồi lên mặt bàn, bực mình nhìn chằm chằm Đông trưởng lão, tựa như đang im lặng quát -- Ngươi ngươi ngươi... Cầu Cầu coi như ngươi lợi hại!

https://thuviensach.vn

Đĩa đậu khuôn của Đông trưởng lão đã hết nhưng đĩa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vẫn còn. Chỉ là, Cầu Cầu có ham ăn hơn nữa, tay nhỏ cũng không dám thò vào trong đĩa của hai người.

-- Ngộ nhỡ chọc Tiểu chủ tử mất hứng, lần sau chuẩn bị trốn đi lại không đem theo nó cùng đi, như vậy nó lỗ vốn rồi.

Trong đĩa của Huyết Thứu vương Ngốc Bảo cũng còn hai miếng đậu khuôn, mà sau khi Cầu Cầu đảo mắt, bắt đầu liếc trộm đĩa đậu khuôn của Ngốc Bảo. Trong lúc tay của Cầu Cầu rục rịch, bắt đầu với tới trước mặt Ngốc Bảo, Ngốc Bảo đã bị Cầu Cầu cướp mất nửa miếng đậu khuôn há lại không để phòng sao?

Mỏ dài nhọn của Ngốc Bảo ngậm góc đĩa sứ chứa hai miếng đậu khuôn, thân hình khổng lồ như mũi tên nhọn bay về phía bệ cửa sổ Huyết Cáp đưa thư đậu lúc trước. Khi tới nơi, Ngốc Bảo mới đặt đĩa xuống bệ cửa sổ. Thân thể như một tòa núi lớn che kín đậu khuôn trên bệ, đầu cúi xuống tiếp tục chậm rãi mổ hai miếng đậu khuôn còn lại trong đĩa.

Cầu Cầu bị hành động đề phòng cao độ của Ngốc Bảo làm cho méo miệng, sững sờ, sau đó chòm râu vàng mãnh liệt run lên, đầu vô lực cúi xuống, dùng đầu lưỡi mềm mại liếm nước sốt sót lại trong đĩa của mình.

Ý đồ giành đậu khuôn của Đông trưởng lão và Ngốc Bảo của Cầu Cầu, kết quả lại hai lần liên tục thất bại. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cười thành tiếng, đẩy đĩa sứ còn sót lại một miếng đậu khuôn của mình tới trước mặt Cầu Cầu, đồng thanh nói: "Cầu Cầu ơi Cầu Cầu, coi như chúng ta hoàn toàn phục ngươi!"

Nhìn đuôi Cầu Cầu sung sướng lắc lắc, tay nhỏ lần lượt ôm lấy hai cái đĩa vừa được đẩy tới trước mặt mình, vùi đầu nuốt chửng đậu khuôn. Dien ☼ Dan ☼ Le ☼ Quy ☼ Don

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Đông trưởng lão mãnh liệt co quắp, trong lòng cùng không nhịn được cười nói -- Cầu Cầu tham ăn này, ruột để ngoài da, tham lam nhưng vẫn rất thật thà. Nó thật là một loại... nếu không khiến bản thân no chết, tinh thần "dũng mãnh" sẽ không bị gián đoạn!

Trong lòng Đông trưởng lão âm thầm cười nói, đồng thời đứng lên, tay trái luồn vào trong ngực móc ra tờ giấy Tuyên Thành chứa đầy chữ màu đen. Hai tay Đông trưởng lão cung kính dâng tư liệu lên trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, thân thể hơi cúi, nói: "Thiếu Bang chủ, Thiếu Bang chủ phu nhân, tài liệu hai người muốn, thuộc hạ và ba vị trưởng lão Tây, Nam, Bắc đã chỉnh sửa suốt đêm rồi."

"Bốn vị trưởng lão vất cả." Hiên Viên Diễm tiếp nhận tư liệu, thu lại tư thế vốn lười biếng, cơ thể cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt đồng thời ngồi thẳng lên. Hai mắt bọn cùng nhìn lướt qua những chữ màu đen trên giấy Tuyên Thành. Nội dung trên giấy Tuyên Thành -- là những tửu lâu, khách sạn trang hoàng sang trọng, cửa hàng phấn bột, đồ cổ, vải vóc, ngũ cốc đầy đủ các loại trong Tây Thần quốc, chỉ cần ngươi đi vào dùng ít nhất năm vạn lượng hoàng kim làm tiền cọc, nói tên và nơi ở cụ thể của bọn họ...

Trên giấy Tuyên Thành còn viết -- miêu tả tỉ mỉ ngoại hình, tuổi tác, tính tình những chưởng quỹ của các tửu lâu, khách sạn và thời gian cụ thể mở tiệm, đóng tiệm. Mà tên, địa điểm và tiền lãi mỗi ngày của các tửu lâu, khách sạn, cửa hàng trên giấy không giống nhau, nhưng chúng có một điểm chung: chủ nhân của chúng chính là Môn chủ Quỷ Chú môn.

Mấy năm gần đây ở Tây Thần quốc, không ít môn phái võ lâm từng danh chấn giang hồ, trong một đêm từ chưởng môn đến đệ tử trong phái đều mất tích một cách li kì. Cái Bang điều tra rất lâu nhưng vẫn không thu hoạch được gì. Bởi vì, những người trong võ lâm như đã biến mất khỏi thế gian, chỉ có thể dùng tám chữ để hình dung, đó là -- sống không thấy người, chết chẳng thấy xác. Cho đến gần đây, Cái Bang mới điều tra ra

https://thuviensach.vn

được một ít đầu mối. Có đệ tử Cái Bang trong lúc vô tình phát hiện, những người trong võ lâm mất tích ly kì lúc trước từng trong bộ dạng tang thi* xuất hiện trong giang hồ giết người.

*tang thi: zombie, xác sống, thây ma.

Trong Tây Thần quốc chỉ có một môn phái có năng lực biến người thành tang thi khủng bố, đó là Quỷ Chú môn am hiểu lấu máu để nguyền rủa, hành sự độc ác tàn bạo. D(i)3n Đ/-↓n L3^ Q♫`/ Đ☼^n

Quỷ Chú môn khiến rất nhiểu người trong võ lâm trong một đêm biến mất một cách ly kì, nguyên do lại là biến những người này thành tang thi vô cùng khủng bố. Trong việc này nhất định ẩn giấu âm mưu động trời.Vì để ngăn Quỷ Chú môn ngày càng biến nhiều người trong võ lâm thành tang thi khủng bố, dấy lên gió tanh mưa máu trong giang hồ, Cái Bang vẫn luôn bí mật điều tra hang ổ của Quỷ Chú môn, nhằm mục đích thành công phá hủy Quỷ Chú môn tàn độc.

Có câu nói, thỏ khôn có ba hang, nhưng nếu so sánh thỏ khôn với Quỷ Chú môn thì quả thật giống như nhân vật nhỏ so với nhân vật khổng lồ.Bởi vì địa phận lớn nhỏ của Quỷ Chú môn, Cái Bang có thể điều tra được tổng cộng không quá một trăm, huống chi ngay cả Cái Bang vắt nát óc cũng không thể điều tra được hang ổ của chúng.

Cái Bang điều tra được hang ổ của Quỷ Chú môn chính là vài tửu lâu, cửa hàng lớn nhỏ ở Tây Thần quốc, tất cả đều là sản nghiệp của Môn chủ Quỷ Chú môn.Màchưởng quỹ và bọn cận vệ sát thủ của những tửu lâu, cửa hàng lớn nhỏ ấy là thuộc hạ có địa vị hàng đầu trong Quỷ Chú môn.

Bất luận Cái Bang dùng phương pháp nào, nhưng vẫn không thể moi được hang ổ bí mật tạo thành tang thi khủng bố và thân phận thực sự của Hộ pháp cùng Môn chủ Quỷ Chú môn. Bởi vì, vài chưởng quỹ và bọn cận vệ sát thủ đều giống nhau, bọn họ chỉ có tư cách kiếm tiền thay Quỷ Chú

https://thuviensach.vn

môn. Trừ việc đó ra, bọn họ còn không có tư cách đi vào căn cứ bí mật của Quỷ Chú môn, huống chi là tư cách để biết thân phân chân chính của Môn chủ và các Hộ pháp của Quỷ Chú môn? LQĐ

"Đông trưởng lão, bắt đầu từ ngày mai, đệ tử Cái Bang có thể dừng tất cả hành động điều tra có liên quan tới căn cứ bí mật và thân phận thật sự của Môn chủ Quỷ Chú môn." Hiên Viên Diễm cẩn thận bỏ tư liệu vào trong áo, mắt đen láy hàm chứa ý cừoi nhìn Đông trưởng lão, nói: "Trong thời gian ngắn nhất, ta và Nguyệt nhi sẽ khiến Môn chủ Quỷ Chú môn chủ động xuất hiện."

Đông trưởng lão ôm quyền với Hiên Viên Diễm, lưng hơi cúi, mở miệng nói: "Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Dứt lời, thân thể Đông trưởng lão bỗng quay lại, treo hồ lô đựng rượu lên vai rồi cất bước nhanh chóng rời khỏi tiểu lâu.

-- Lúc này đã không còn sớm, Thiếu Bang chủ và Thiếu Bang chủ phu nhân kính mến của hắn cũng nên đi ngủ rồi. Hắn phải thức thời rời khỏi mới là thuộc hạ tốt. Vì thế, trước khi Thiếu Bang chủ và Thiếu Bang chủ phu nhân mở miệng đuổi người, đương nhiên hắn phải "khéo hiểu lòng người" rời khỏi, không phải vậy sao?

Thấy Đông trưởng lão "khéo hiểu lòng người" đã rời khỏi, môi mỏng của Hiên Viên Diễm nhếch lên một đường cong tà mị, ngón tay thon dài nhẹ nhàng nâng cằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Vợ yêu, đêm dài đằng đẵng, chúng ta thắp đèn nói chuyện như thế này... có tốt không?"

Mắt Hiên Viên Diễm tràn ngập ý cười xấu xa, không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng trả lời, khuôn mặt tuấn tú chợt sáp lại trước mặt nàng, môi mỏng chậm rãi bổ sung: "Không phải tán gẫu, mà... nói chuyện yêu đương đi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 214: Lòng Dạ Sâu Thẳm

Cảm giác ấm áp ở đầu ngón tay của Hiên Viên Diễm từ cằm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt truyền khắp tứ chi bách hải trong cơ thể nàng. Nhịp tim Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt tăng tốc, má phấn nhuộm đỏ, khẽ gạt ngón tay của Hiên Viên Diễm ra, mắt ngọc xinh đẹp lóe lên, nói: "Nói chuyện chính là cả đêm, không chịu nổi đâu!"

"Cả đêm không chịu nổi? Thế thì nửa đêm đi, như vậy..."

Cánh tay Hiên Viên Diễm quấn quanh vòng eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đuôi mày phảng phất phong tình vạn chủng, môi mỏng phát ra tiếng cười quyến rũ: "Ái thê mới có thể chịu nổi?"

"Khụ, quá miễn cưỡng rồi! Chỉ sợ người nào đó trở mặt, rõ ràng nói nửa đêm là xong, kết quả..."

Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ trên khuôn mặt của Hiên Viên Diễm trượt xuống trong lòng hắn, lông mày nhếch lên, nói: "Vẫn giở trò lưu manh, còn dám thắp nến nói chuyện cả một đêm."

"Chẳng lẽ... ái thê sợ ngày mai không xuống giường được, không thể tham gia trò chơi đập phá cửa hàng thú vị?" Cánh tay Hiên Viên Diễm siết chặt vòng eo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơn một chút, môi mỏng phát ra tiếng cười mập mờ: "Yên tâm đi! Nếu ngày mai ái thê thực sự mệt quá không xuống giường được, phu quân ôm nàng đi đập phá cửa hàng."

"Ngộ nhỡ... ngày mai người không xuống giường được không phải Nguyệt nhi, mà là phu quân thì sao?" Khóe miệng trắng nõn nâng lên, ngón

https://thuviensach.vn

tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt quàng qua cổ Hiên Viên Diễm, khuôn mặt xinh đẹp cười lả lướt, môi anh đào cong lên thành một đường cong mê hoặc tâm trí người khác: "Ta có thể ôm phu quân bất động."

"Thật không ngờ, coi thường phu quân, quả là nên phạt!"

Hiên Viên Diễm bỗng cúi đầu, môi mỏng ấm áp in dấu lên đôi môi đang vểnh lên của ái thê trong lòng mình, khiến hắn giờ giờ phút phút đều không thể khống chế, muốn hái hương thơm trên đôi môi đỏ hồng.

Chỉ là, đang lúc mắt Hiên Viên Diễm bị lửa dục bùng cháy thiêu đốt, môi mỏng bao trùm trên môi anh đào của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không kịp chờ trộm hương --

"Diễm háo sắc nào đó khi rảnh rỗi rất thích hôn Tiểu chủ tử." Tiểu kim chồn Cầu Cầu ăn xong đĩa đậu khuôn mới thấy đã nghiện, mắt chồn đảo một vòng, trong môi phát ra một câu rất không "hiểu chuyện".

Thân thể Hiên Viên Diễm đột nhiên cứng đờ, trán chảy đầy vạch đen, môi mỏng rời khỏi môi thơm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe mắt co giật nhìn thân thể mũm mĩm đang nằm trên bàn gỗ đàn hương của Cầu Cầu ở phía đối diện.

"Ha ha..." Nghe lời nói của Cầu Cầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng người, lòng bàn tay trắng nõn che môi anh đào, cúi đầu cười khẽ.

Hai tay xù lông của Cầu Cầu không ngừng xoa hai bên má của mình, đầu lưỡi hồng hồng nghịch ngợm lè về phía Hiên Viên Diễm, miệng chồn hét lên lần nữa: "Diễm háo sắc bình thường rất thích hôn Tiểu chủ tử, ngại ngùng xấu hổ!"

Mặc dù Hiên Viên Diễm nghe không hiểu lời nói của Cầu Cầu, nhưng động tác mãnh liệt xoa mặt của nó cộng với tiếng Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt cúi đầu cười khẽ, hắn cũng có thể đoán ra bảy tám phần. Hiên Viên Diễm đứng lên, đôi tay chống xuống hông, mắt đen híp lại lườm Cầu Cầu, gằn từng chữ: "Cầu Cầu, ngươi - ngứa - da - hả?" Hiên Viên Diễm không có chút linh lực nào, vì thế hắn nghe không hiểu lời nói của Cầu Cầu, chỉ có thể đoán mò. Nhưng Cầu Cầu lại nghe hiểu được lời của Hiên Viên Diễm, Huyết Thứu vương Ngốc Bảo cũng tương tự. Cho nên, Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, thân thể khổng lồ đang đứng trên bệ cửa sổ của Ngốc Bảo nhanh như tia chớp bay vèo ra ngoài cửa chính của tiểu lâu tinh xảo. Thấy tình huống không thích hợp, Ngốc Bảo thông minh từ trước đến nay,lập tức rất thức thời chuồn nhanh. Nhưng hình như Cầu Cầu còn chưa nhận thấy điều không ổn, mông kẹp lấy cái đuôi đầy lông, tay nhỏ tiếp tục xoa mạnh hai bên mặt, "không biết sống chết" hét lên: "Cầu Cầu vừa nói không sai, Diễm háo sắc xấu hổ thẹn thùng đó nha!"

"Cầu Cầu, ta đếm đến ba, nếu như ngươi còn lải nhải không rời khỏi đây, làm mặt quỷ với ta, cười nhạo ta xấu hổ thẹn thùng..." Hiên Viên Diễm khoanh tay, từng bước từng bước chậm rãi tới trước mặt Cầu Cầu, cắn răng gằn từng chữ: "Ta sẽ vặt sạch lông chồn trên người ngươi, một sợi cũng không sót."

Tay nhỏ của Cầu Cầu gia tăng tốc độ xoa gò má, không chịu yếu thế nhe răng trợn mắt với Hiên Viên Diễm, nói: "Ngươi nhổ không sót một sợi lông trên người Cầu Cầu đáng yêu, ngươi là đồ háo sắc, ngươi chính là kẻ xấu hổ thẹn thùng!"

Bóng đen của Hiên Viên Diễm bay qua, trong giây lát chuẩn bị tới trước mặt Cầu Cầu --

Cầu Cầu vểnh đuôi, lập tức nhanh nhẹn nhảy lên từ mặt bàn, thân thể mập mạp như sao băng nhanh chóng phóng về phía cửa chính của tiểu lâu chuồn mất dạng!

"Ngươi...ngươi... ngươi..."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm chỉ tay về phía cửa chính, khóe miệng mãnh liệt co quắp một lúc, giọng tức giận: "Cái con Cầu Cầu cá chết này, coi như ngươi nhanh chân!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thề là nàng thực sự không muốn cười to, nhưng hiện tại nàng quả thật không có cách nào ngăn cản được. Vì vậy sợ là sẽ nhịn đến mức nội thương, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt dựa lên thành ghế, ngẩng đầu lên ôm cụng cười điên cuồng: "Ha ha ha ~~"

Bóng dáng màu tím quay trở lại, Hiên Viên Diễm ôm ngang Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang dựa ghế cười hết cỡ vào trong lòng

"Cầu Cầu thối cười nhạo phu quân, nàng không giúp đỡ một tay còn chưa tính, còn núp ở một bên vui vẻ hả hê, thật sự nên phạt thêm! Xem ra, đêm nay không chỉ có..."

Lông mày tuấn tú của Hiên Viên Diễm tà tứ giương lên, trong mắt tràn ngập ý cười tà, môi mỏng khẽ mấp máy, phát ra giọng nói mập mờ mê hoặc: "Không ngủ không nghỉ, còn phải..."

Đầu Hiên Viên Diễm gối lên vai trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rút chiếc trâm bích ngọc đang cắm trên mái tóc của nàng, mái tóc đen óng ả, mượt mà như thác nước lập tức lả tả rơi xuống, bay múa trong trong gió đêm tạo nên điệu múa câu hồn nhiếp phách.

Cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm cổ Hiên Viên Diễm, ngón trỏ cái lười miếng trêu chọc gương mặt trắng nõn của hắn, môi đỏ hồng cười xinh đẹp, hỏi: "Còn phải như thế nào?"

"Tối nay, đổi phương thức (phương pháp+cách thức) nói chuyện yêu đương,phương thức này là..."Môi mỏng của Hiên Viên Diễm lại gần tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hàm răng khẽ cắn vành tai nàng, rồi nhỏ giọng nói: "Ái thê ở trên, phu quân ở dưới. Ái thê làm yêu, phu quân chịu yêu!"

https://thuviensach.vn

Lời nói mập mờ của Hiên Viên Diễm vừa dứt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cực kì thẹn thùng, trong nháy mắt má hồng nổi lên tầng mây đỏ, tay trái nắm thành hình nắm đấm, khẽ đấm vào ngực Hiên Viên Diễm: "Ghét!"

Lần nay, đổi được tâm tình Hiên Viên Diễm cực kì vui vẻ, đầu ngửa lên thật cao, đồng thời ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi về phía nội thất, môi mỏng phát ra tiếng cười quyến rũ: "Ha ha ha..."

Ánh nến đỏ diễm lệ bao phủ nội thất --

Cửa gỗ khắc hoa kẽo kẹt đóng lại, màn trướng thêu hoa màu đỏ cũng chậm rãi phủ xuống.

Gió đêm dịu dàng lướt qua, dưới ánh nến đỏ mông lung, màn trướng màu đỏ hơi phất phơ...

Bên trong màn, tóc đen bay múa, quyến luyến đan vào nhau. Hai người hòa vào một thể, hai trái tim nhập thành một trái tim, xuân sắc nồng đậm triền miên không dứt tràn ngập đến từng góc của nội thất.

Cùng lúc đó --

Nơi nào đó cách Vô Danh sơn trang sáu mươi dặm, bốn nam tử trung niêm mặc hắc y như âm hồn hắc ám đi xuyên qua làn gió đêm đang thổi vù vù trong rừng cây. Bốn nam tử trung niên lưng hùm vai gấu, đeo miếng vải đen che mặt này chính là hộ vệ tửu lâu Phẩm Hương mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm phá hủy thành một mảnh hỗn độn lúc trước, cũng là bốn thuộc hạ của Quỷ Chú môn. Thời gian tích tắc trôi qua, bốn nam tử che mặt mặc hắc y xuyên qua rừng cây cổ thụ rợp trời, xuất hiện ở trước một vách núi giống như đao chẻ búa gọt.

Trước vách núi có vô số viên đá lởm chởm hình thù kì quái vươn ra. Bốn nam tử áo đen che mặt xoay một vòng một viên đá kì quái trong số đó, lập tức vách núi như đao chẻ búa gọt "ầm" một tiếng, mở ra một khe hở

https://thuviensach.vn

rộng. Trong nháy mắt, bóng dáng bốn nam tử che mặt áo đen chìm vào trong vách núi. Lúc này, khe hở rộng mở giữa vách núi lại "ầm" một tiếng khép lại.D đ L Q Đ

Thời gian một nén thương trôi qua, bóng dáng bốn nam tử áo đen che mặt một lần nữa xuất hiện dưới ánh trăng.Xuyên qua ánh trăng như nước có thể nhìn thấy rõ ràng,giờ phút này vị trí của bốn nam tử áo đen che mặt lại là nghĩa địa âm u khiến người ta rợn tóc gáy. Vô số bia mộ đứng thẳng, trên mộ không chỉ có rêu xanh rậm rạp mà còn có đầy lá khô rụng xuống. Thậm chí có vài ngôi mộ đã bị cỏ dại che lấp, mấy chữ viết trên bia đã hoàn toàn không thể nhìn rõ nữa, còn có tơ nhện giăng đầy. Rất rõ ràng, bất luận là Thanh Minh hay Đông chí, cũng sẽ không có bất cứ ai đến nghĩa địa quỷ dị này để bày tỏ niềm thương nhớ với người đã khuất.

Bốn nam tử áo đen che mặt đi tới trước một ngôi mộ giăng đầy mạng nhện, vạch mạng nhện ra, dùng sức nhấn vào chữ nào đó trên bia, lập tức bia mộ dời sang bên trái khoảng nửa bước.

Trong nháy mắt bia mộ dời đi, trên mặt đất lộ rõ một hố sâu nhỏ xây thành hình tròn bằng gạch đỏ. D♪3n L3^ 2U`/ -D0n

Một nam tử áo đen móc từ trong ngực ra một tờ giấy vẽ "tướng mạo" của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, bỏ vào trong hố sâu, sau đó lại làm bia mộ dời về chỗ cũ --

Ba nam tử áo đen còn lại cũng đi tới trước ba ngôi mộ khác, ngón tay gõ lên đỉnh bia mộ ba cái. Ba nam tử áo đen có người gõ năm lần, có ngươi gõ sáu lần, có người gõ mười lần. Khi bọn hắn hoàn tất gõ xong, bên trong bia mộ mà bọn họ gõ phát ra tiếng chuông ngân thanh thúy. Tiếng chuông ngân rất ngắn, nhanh chóng biến mất trong gió đêm. Mà trong nháy mắt tiếng chuông ngân mất hút, bốn nam tử áo đen cũng nhanh chóng rời khỏi nghĩa địa.

https://thuviensach.vn

Không lâu sau đó, có hai nam tử đeo mặt nạ dữ tợn, bóng dáng giống nhưâm hồn hắc ám xuất hiện trong nghĩa địa gió lạnh thổi qua này. Hai kẻ này chính là Hộ pháp của Quỷ Chú môn. Sau khi lấy tờ giấy vẽ "tướng mạo" của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở hố sâu dưới bia mộ, hai Hộ pháp của Quỷ Chú môn cũng biến mất khỏi nghĩa địa lạnh lẽo. D♪3n L3^ 2U`/ -D0n

Thì ra là, nghĩa địa không người thăm viếng tế bái để bày tỏ niềm thương nhớ với người đã khuất này lại là cơ quan -- phàm là thuộc hạ thay Quỷ Chú môn kiếm tiền, gặp phải vấn đề khó giải quyết thì dùng cơ quan này để bẩm báo Quỷ Chú môn.

Vô cùng cẩn thận như thế, ngay cả gương mặt bốn tên thuộc hạ cũng không trông thấy.

Chỉ với tác phong làm việc lợi dụng nghĩa địa âm u để gián tiếp liên lạc với bốn thuộc hạ cũng đủ để chứng minh lòng dạ Môn chủ thần bí của Quỷ Chú môn đến tột cùng sâu đến trình độ nào rồi?!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 215: "Từ Trên Trời Giáng Xuống"

Hôm sau --

Gió mai khẽ thổi một khúc ca.

Ánh nắng lên, tận tình rắc sự ấm áp nhu hòa hạnh phúc xuống nhân gian, khiến những đám mây bồng bềnh trắng tinh trên bầu trời xanh ngắt được bao quanh bởi những viền sáng màu vàng.

Được ánh nắng rực rỡ mạ vàng còn có lãnh thổ bát ngát và cả kiến trúc san sát nối tiếp nhau của Tây Thần quốc.

Lúc này, trên một đường lớn nào đó của Tây Thần quốc --

Hai bên là các loại cửa hàng vải, cửa hàng đồ cổ tranh chữ, cửa hàng son phấn, cửa hàng ngũ cốc... đều treo thật cao cờ đón khách. Tiểu nhị bên trong các cửa hàng cũng vô cùng nhiệt tình kêu gọi, liên tục mời chào người đi đường qua lại chen chúc không ngớt trên đường lớn.

Mỗi cửa hàng hai bên đường đều có nam nữ già trẻ không ngừng ra ra vào vào.

Duy chỉ một lầu cao ba tầng có diện tích lớn nhất, bên ngoài trang hoàng xa hoa nhất, chỉ thấy người liên tục tiến vào. Mà mỗi người tiến vào sau đó đều rất lâu không thấy trở ra.

Tòa nhà cao ba tầng này là sòng bài danh tiếng vang dội, tiền cược kinh người nhất đế đô Tây Thần quốc -- sòng bạc Phú Quý.

https://thuviensach.vn

Sòng bạc Phú Quý, chỉ cần ngươi đi vào, bất luận ngươi chơi bài cửu, xúc xắc, lục bác hay là chơi trò xư bồ*, đều phải lấy ra ít nhất một vạn lượng hoàng kim làm tiền cược. Nếu ngươi xui xẻo thua cuộc, ngươi sẽ mất số tiền cược đó. Nhưng nếu ngươi may mắn thắng, trang gia sòng bạc Phú Quý sẽ hoàn lại gấp mười lần tiền cược cho ngươi.

Mấy kẻ thắt lưng quấn bạc triệu không quan thèm quan tâm vạn kim đánh cược chút nào, hắn chỉ muốn biết cảm giác kích thích khi thắng để được hoàn lại gấp mười lần vạn kim đó. Đương nhiên những kẻ tiểu phú cảm thấy ném một vạn hoàng kim làm tiền cược là vô cùng mạo hiểm. Thế nhưng, hắn vẫn "vô cùng dùng cảm", quyết định lựa chọn đi vào sòng bạc Phú Quý. Bởi vì hắn cảm thấy đây là cách nhanh nhất để giá trị con người hắn bay vút lên trong một đêm.

Vì vậy, mặc dù tiền cược ở sòng bạc Phú Quý hết sức kinh người nhưng số lượng con bạc đi vào sòng bạc Phú Quý lại vượt xa bất cứ sòng bạc nào ở Tây Thần quốc.

Lúc này, dưới ánh nắng vàng rực, bên trong sòng bạc Phú Quý sôi trào tiếng đặt cược --

Mỗi một chiếu bạc rộng rãi đều dùng gỗ lim vàng thượng đẳng chế thành. Mà vây quanh mỗi chiếu bạc là chật ních con bạc đang đứng, ngồi hoặc nằm sấp.

Cổ tay nhà cái lắc tới lắc tui làm xúc xắc đụng chạm mạnh vào nắp chung**, phát ra tiếng "rắc... rắc..." thanh thúy.

Con bạc thua đỏ mắt. Có kẻ vắt áo lên bả vai, có người lại cởi xiêm áo ướt đẫm ra, buộc chặt vào hông, đầu đầy mồ hôi, quơ cánh tay khàn giọng hô: "Mở mở mở, đại đại đại!"

Một tiếng "rầm" vang lên, nhà cái úp ngược nắp chung lên mặt bàn.

https://thuviensach.vn

Vẻ khẩn trương trên mặt đám con bạc bỗng tăng lên, nín thở nhìn chằm chằm chung. Cùng lúc đó, nhà cái chậm rãi mở nắp chung, miệng cười lòng không cười nói: “Một hai ba, tiểu!”

“Ta nhổ vào --”

“Con bà nội nó, mười sáu lần mở ra đều là tiểu, sao lần này vẫn là tiểu?”

“Con mẹ nó, lại thua rồi!”

“Ông đây mua đại liền mở ra tiểu, ông mua tiểu liền mở ra đại, con mẹ nó đúng là tà môn!”

Tiếng con bạc hùng hùng hổ hổ, giống như sóng trào lên ở đại sảnh của tầng một.

Nhà cái mang nét mặt vô cảm, nhưng nội tâm đang cười âm hiểm, ngoảnh mặc làm ngơ với tiếng mắng chửi của đám con bạc, thân thể cúi xuống nhặt ngân phiếu trên mặt bàn trước mặt đám con bạc, chồng chất đống trước mặt mình.

“Đến đây, mua nhất định rời tay!”

“Cơ hội không thể bỏ lỡ, không có lần thứ hai! Đặt nhiều thắng nhiều!”

Sau khi chất đống tất cả ngân phiếu thua cuộc của đám con bạc ở trước mặt mình, nhà cái vỗ nắp chung một cái, trong môi phát ra tiếng nói láo "giết người không đền mạng“.

Con bạc vừa hùng hổ mắng, vừa tiếp tục móc ngân phiếu trong người ra đặt cược một vòng mới. Nhà cái đè nắp chung, ý cười âm hiểm trong lòng ngày càng tràn ngập.

https://thuviensach.vn

Nhà cái biết chắc mình thắng, vì vậy hắn đang tính toán vòng này thắng được bao nhiêu tiền cược.

Mọi góc bên trong sòng bạc Phú Quý đều lắp đặt cơ quan tuyệt diệu. Cho nên, một khi đã vào sòng bạc Phú Quý, nhất định đám con bạc sẽ thua hết sạch. Dĩ nhiên, thỉnh thoảng ở mỗi bàn cũng sẽ có con bạc liên tục đoán trúng, thắng được số tiền kếch xù, nhưng... Mấy con bạc thắng tiền thực ra là người trong nội bộ sòng bạc Phú Quý. Bọn họ giả trang thành con bạc, trà trộn vào đám con bạc chân chính, thắng liên tục vài ván để hấp dẫn đám con bạc vẫn chưa từ bỏ ý định tiếp tục đặt cược.

Tầng một sòng bạc Phú Quý là nơi cược phổ thông. Cái gọi là nơi cược phổ thông là -- mặc dù ngươi không có tiền, ngươi cũng có thể đứng xem xung quanh. Nhưng nếu ngươi muốn đặt cược một ván phải đặt ít nhất một vạn lượng hoàng kim.

Tầng hai sòng bạc Phú Quý là nơi cược của khách quý. Cái gọi là nơi cược của khách quý là -- không có bất kì người nào vây quanh quan sát, chỉ có một mình ngươi và nhà cái ở trong phòng cá cược với nhau. Dĩ nhiên, nếu ngươi vui vẻ, cần mỹ nữ bóp eo đấm chân, bưng trà tặng rượu hoặc ngươi mệt mỏi, muốn nằm dài trên giường nghỉ ngươi một lát, hay ăn một bữa ăn ngon mỹ vị xong sau đó sẽ tiếp tục cá cược với nhà cái. Nhà cái có thể thỏa mãn ngươi với điều kiện kiên quyết là, đám con bạc vào nơi cược của khách quý, hoặc nói đúng hơn là một mình con bạc đi vào phòng phải rót vào mỗi ván ít nhất mười vạn lượng hoàng kim.

Sòng bạc Phú Quý còn có tầng ba, chỉ là tầng ba lại không phải là nơi đánh bạc. Tầng hai và tầng ba được nối với nhau bởi một cầu thang quanh co dài lê thê. Đầu cầu thang tầng hai dựng một tấm bảng sắt lớn, trên đó viết hai chữ to màu đỏ -- Khu cấm! Mặt khác cầu thang nối giữa tầng hai và tầng ba có tổng cộng mười cửa khóa sắt cản lại.

https://thuviensach.vn

Cho nên, đừng nói là bất kì con bạc nào, cho dù là người nội bộ của sòng bạc Phú Quý, không phải ai cũng có thể lên đến khu cấm tầng ba. Trừ phi là người nội bộ có thân phận tương đối đặc biệt ở sòng bạc mới có tư cách vào khu cấm tầng ba.

Lúc này, tầng ba sòng bạc Phú Quý --

Dọc theo một hành lang màu sắc rực rỡ có mười hai phòng sắt. Trong đó mười một phòng sắt chứa tiền thắng cược và tư liệu chi tiết về con bạc vào sòng bạc Phú Quý mỗi ngày. Về phần phòng sắt còn lại là nơi Đại chưởng quỹ của sòng bạc thường dùng để nghỉ ngơi, tính toán sổ sách, cùng mấy tên thân tín thương lượng chuyện trọng yếu cá nhân. #LQD#

Mặc dù cầu thang dài lê thê nếu tầng hai và tầng ba đã có mười cánh cửa sắt khóa chặt phòng cách (phòng ngự + xa cách), nhưng để ngừa ngộ nhỡ, Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý vẫn sai mười tên sát thủ mặc hắc y làm hộ vệ, “ba bước một nhóm, năm bước một tổ” cầm kiếm đứng nghiêm canh giữ ở hành lang màu sắc rực rỡ.

Chỉ có điều, chuyện làm mười tên nam tử mặc hắc y vạn vạn cũng không ngờ tới là: mặc dù hôm nay không có ai ở tầng một và tầng hai xông lên hành lang của khu cấm tầm ba, nhưng lại...

“Rầm...” Một tiếng vang lên, chợt nóc nhà ngói xanh kiên cố phía trên mười nam tử mặc hắc y như giấy mỏng dễ rách thủng thành một lỗ to tướng. Ngay sau đó, hai người giống như từ trên trời giáng xuống qua lỗ tròn trên nóc nhà, tay áo màu tím ma mị phiêu diêu chậm rãi đáp xuống hành lang đầy màu sắc.

Vèo vèo vèo, sắc kiếm trắng lóe lên --

Bước chân mười nam tử áo đen bỗng chuyển động, đồng thời hướng mũi kiếm sắc bén về phía một nam một nữ vừa phá nóc nhà, hạ xuống hành lang đầy màu sắc.

https://thuviensach.vn

Một nam một nữ này, không nghi ngờ gì chính là Hiên Viên diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Diễm mặc một bộ cẩm y màu tím thêu tầng tầng mây trắng bồng bềnh tinh xảo cùng với y phục cẩm y màu tím thêu bướm trắng đùa vui với hoa lan trắng của thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngoại trừ bên hông, cổ tay, giữa mười ngón tay đeo những đồ trang sức giá trị liên thành sáng mù mắt, trong lòng bàn tay phải của họ còn cầm hai chiếc quạt lụa thêu lá trúc xanh thanh nhã. Nụ cười lười biếng tràn ngập đôi mắt, không thèm để ý nhìn mười tên áo đen vẻ mặt cảnh giác đang dùng mũi kiếm vô cùng sắc bén định đâm vào cơ thể mình.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tư thế thản nhiên mở quạt lụa ra, khẽ phe phẩy mặt quạt, đồng thời từ môi phát ra giọng nói vô cùng lễ phép: “Này, buổi sáng tốt lành!”

Tình cảnh này, giống như hai người đục thủng nóc sòng bạc Phú Quý rồi chậm rãi từ nóc nhà hạ cuống hành lang đầy màu sắc là một hành động bình thường đến không thể bình thường hơn.

Mà mười tên áo đen nâng cao kiếm sắc bén, bày ra biểu tình cảnh giác khi cường địch đã tới, khẩn trương chuẩn bị chém giết đẫm máu, làm người ta có cảm giác cực kì nan giải.

Đối với lời chào hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tựa như vô cùng có thiện ý, thực ra là vô cùng phách lối khiêu khích, dĩ nhiên mười tên sát thủ mặc hắc y không đáp lại. Bàn tay thô ráp nắm chặt chuôi kiếm, mười tên sát thủ mặc hắc y ngoan lệ đâm mũi kiếm sắc bén tỏa ánh sáng lạnh lẽo về phía ngực của hai người kia.

Chỉ là, trong nháy mắt lúc mũi kiếm của bọn chúng sắp đâm tới ngực hai người, quạt lụa trong tay Hiên Viên Diễm vốn phe phẩy bỗng xoay tròn một vòng.

https://thuviensach.vn

Mười tên sát thủ mặc hắc y đều bị Hiên Viên Diễm điểm trúng huyệt vị, thân thể liền giống như tượng gỗ, cứng ngắc đứng tại chỗ, không cách nào nhúc nhích.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhún vai, vừa thảnh thơi phe phẩy quạt lụa, vừa chậm rãi nhẹ nhàng bước về phía cuối hành lang.

Cuối hành lang, bên trong phòng riêng của Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý --

“Đại chưởng quỹ, tháng này, ngân lượng từ những con bạc mà sòng bạc Phú Quý thu được gấp ba tháng trước! Nếu có thể duy trì con số gấp ba này, một khi Môn chủ vui mừng...”

Một tên trong đó có bộ mặt dữ tợn nhăn nheo, ngồi xuống ghế với nam tử trung niên tay trái lật quyển sách thật dày, tay phải linh hoạt gảy bàn tính, nước miếng văng tung tóe từ trong miệng: “Nói không chừng, mấy người chúng ta còn được thăng chức đấy!”

“Không tệ, một khi Môn chủ vui mừng, thăng mấy người chúng ta lên làm Hộ pháp thì chúng ta coi như hết khổ rồi.”

Chưởng quỹ ngửa đầu, phát ra mộ tràng cười to vui vẻ, tay trái vuốt chòm râu dưới cằm rồi nghiêng đầu nhìn một nam tử trung niên khác, nói: “Lão Khâu, ngày mai rao tin tức, nói nếu như nhà cái của sòng bạc Phú Quý thua thì không còn hoàn gấp mười lần, mà là hoàn gấp trăm lần.”

“Được, sáng sớm mai ta sẽ phao tin.” Khóe môi nam tử trung niên được gọi là Lão Khâu nhếch lên, mở miệng nói: “Hoàn gấp trăm lần nếu nhà cái thua nhất định sẽ hấp dẫn nhiều con bạc hơn, tặng bạc trắng không công cho sòng bạc Phú Quý.”

https://thuviensach.vn

Lời Lão Khâu vừa dứt, mọi người bên trong phòng sắt lập tức điên cuồng phát ra tiếng cười xấu xa. Lừa tiền tài của một đám con bạc vào sòng bạc Phú Quý, địa vị bọn họ sẽ thăng lên rất nhanh.

“Ầm.” Một tiếng nổ vang truyền đến --

Tiếng nổ này làm tiếng cười điên cuồng xấu xa của mấy người trong phòng sắt lập tức đình chỉ lại, đồng thời hai mắt kinh ngạc trừng lên, vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía cửa phòng sắt...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 216: Tới Thu Phí Bảo Hộ

Cửa chính của phòng sắt kiên cố giống như một tấm giấy mỏng dễ rách, trong phút chốc tan tành thành mảnh nhỏ, hóa thành bột phấn cuốn lên trong gió heo hút lạnh lẽo buổi sớm mai.

Các mảnh nhỏ rơi xuống đất. Lọt vào tầm mắt Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm một trái một phải đứng ở cửa chính. Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mị hoặc giương lên, khuôn mặt tràn ngập nụ cười lười biếng, sáng sủa như gió xuân ấm áp.

Nhưng Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý cùng với năm tên thân tín lại bị khuôn mặt tràn ngập nụ cười lười biếng của hai người đứng ở cửa kia làm cho khí lạnh xâm thân nhập cốt.

-- Cầu thang dài lê thê nối giữa tầng hai với tầng ba có mười cửa sắt tầng tầng ngăn lại. Ở hành lang màu sắc rực rỡ của tầng ba còn có mười tên thuộc hạ áo đen, trong tay cầm lợi kiếm phòng thủ nghiêm mật. Nhưng một nam một nữ này lại như bước chân vào chốn không người, cứ như vậy nổ tung cửa chính phòng sắt kiên cố dễ như trở bàn tay rồi xuất hiện trong tầm mắt của bọn hắn?

"Các ngươi..." Đại chưởng quỹ hơi run tay chỉ về về Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sắc mặt càng thêm tái xanh, hỏi: "Các người vào bằng cách nào?"

https://thuviensach.vn

"Đầu tiên đem nóc nhà tầng ba đục một cái lỗ thật to, sau đó điểm huyệt vị mười tên thuộc hạ của ngươi, cuối cùng chậm rãi đi tới."

Ý cười lười biếng trên mặt Hiên Viên Diễm đậm hơn, giọng nói nhẹ như suối trong giải thích, cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi phe phẩy quạt lụa, nhịp chân nhẹ nhàng bước chân vào phía trong phòng sắt.

Hai mắt Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý cùng năm tên thân tín nhìn nhau một cái, sau đó "vụt vụt vụt" --

Sáu người bọn hắn đứng lên từ trên ghế, nhanh chóng dàn thành một hàng ngang thẳng tắp đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cánh tay bỗng giơ lên cao, song chưởng đồng loạt hướng về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Lúc mười ngón tay của Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín đồng thời hướng về phía hai người chuẩn bị bắn ra khí lưu mạnh mẽ, trong nháy mắt bóng dáng của Hiên Viên Diễm chợt lóe như sao băng.

Trực giác của Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín có cảm giác một bóng dáng màu tím khí thế bức người xét qua mắt bọn hắn nhanh như tia chớp, cùng lúc đó bả vai của bọn họ bị quạt nhẹ nhàng gõ vào một cái. Lập tức bả vai của bọn hắn bị cơn đau đớn kịch liệt cuốn lấy, sắc mặt của họ trở nên vặn vẹo, hai mắt khó có thể tin nhìn về phía đối diện, từ môi nặn ra giọng nói run rẩy: "Ngươi ngươi ngươi..."

Tóc đen của Hiên Viên Diễm khẽ bay lên, sớm tạo thành một đường cong ma dã ở trong gió mai, chẳng biết từ lúc nào toàn thân giống như một bức họa khuynh thế, đứng ở bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt một lần nữa.

Hiên Viên Diễm không chút để tâm, tao nhã phe phẩy quạt lụa, phảng phất như chưa từng di chuyển khỏi vị trí, nghiêng đầu nhìn sáu người đối

https://thuviensach.vn

diện, đôi mắt tuấn tú "ngờ vực" chớp chớp: "Ta làm sao?"

Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín sắc mặt đau đớn trắng bệch, những giọt mồ hôi to như hạt đậu nành từng giọt từng giọt từ trán lăn xuống, cúi đầu xuống nhìn hai cánh tay vặn vẹo của mình. Hai cánh tay Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín vốn giơ lên thật cao, lúc này toàn bộ đều thõng xuống.

Đó cũng không phải là một loại thõng xuống bình thường, mà là khớp xương hai bên bả vai bị trật khớp trong nháy mắt, hai cánh tay hoàn toàn không nghe chủ nhân sai bảo, cực kì đau đớn thõng xuống.

Hiên Viên Diễm đổi tay cầm quạt lụa phe phẩy, nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt bên cạnh, vẻ mặt "mê mang", nói: "Sáu người này, "ngươi ngươi ngươi" nửa ngày trời còn chưa nói xong nguyên cớ ngươi cái gì, cũng chưa nói đoạn sau, thật là khiến người ta không hiểu đầu đuôi ra sao!"

Nhìn trộm một chút vẻ mặt "mê mang" của Hiên Viên Diễm, nghe một chút giọng nói "mê mang" của hắn, giống như...sở dĩ hai cánh tay bị trật khớp thõng xuống của sáu người đối diện không hề có chút quan hệ nào với hắn.

"Đoán chừng, sáu người bọn họ muốn chàng giúp đỡ một tay, chữa bả vai trật khớp cho bọn họ, nhưng mà..."Mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đón lấy ánh nhìn của Hiên Viên Diễm, cong đôi môi môi hồng lên, nói: "Bọn họ lại chưa quen thuộc với chàng, sợ sẽ bị chàng một lời cự tuyệt, đưa tới nét mặt tăm tối, cho nên hiện tại mới ấp úng khó có thể mở miệng."

Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi tao nhã phe phẩy quạt lụa, khiến tóc đen mềm mại và vạt áo màu tím theo gió tung bay, gót sen nhẹ nhàng di chuyển đến trước mặt Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý.

https://thuviensach.vn

"Sáng sớm tinh mơ, rèn luyện thân thể đương nhiên là khỏe mạnh có ích. Nhưng mà khí lực của sáu người các ngươi không khỏi quá lớn rồi đó, lớn đến nỗi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tới trước mặt Đại chưởng quỹ, khuôn mặt còn đẹp hơn hoa bách hợp, giọng nói còn dễ nghe hơn chuông bạc vang lên: "... làm các khớp xương ở bả vai đều bị trật khớp, không những không có ích cơ thểmà ngược lại làm hại thân thể, đây không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao?"

Đem ý đồ tập kích của sáu người nói thành hành động rèn luyện thân thể khỏe mạnh hữu ích. Lại đem chuyện Hiên Viên Diễm làm trật khớp vai của bọn hắn nói thành sáu người rèn luyện thân thể không phù hợp, sử dụng khí lực quá lớn mà làm trật khớp hai cánh tay của mình.

Trợn mắt nói dối, lời nói rõ ràng là thầm chê cười.

Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín bị trật khớp vai, đau đớn kịch liệt xam nhập, mồ hôi lạnh như mưa rào tí tách rơi xuống, thân thể cứng ngắc bất động tại chỗ, chỉ có thể giận hận (căm giận +hận thù) trừng mắt nhìn, hoàn toàn vô kế khả thi.

Ống tay áo màu tím xinh đẹp xoay tròn, ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ gập quạt lụa thêu lá trúc xanh tao nhã lại. Khóe miệng trắng nõn giương lên, cán quạt nhanh chóng gõ hai cái xuống hai vai Đại chưởng quỹ, hai tiếng "rắc rắc" vang lên, đưa hai cánh tay bị trật khớp của Đại chưởng quỹ trở về trạng thái ban đầu trong nháy mắt. Còn chưa đợi Đại chưởng quỹ lấy lại tinh thần, năm đạo âm thanh "rắc rắc" giòn giã liên tục vang lên trong gió, cánh tay năm tên thân tín của Đại chưởng quỹ cũng đồng loạt trở lại trạng thái ban đầu trong nháy mắt.

Chỉ dùng mỗi cán quạt đã thành công chữa được hai cánh tay trật khớp của bọn hắn, hơn nữa tốc độ vô cùng nhanh, lực đạo chính xác, quả thật là khiến Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín nghẹn họng nhìn trân trối, khó có thể tin!

https://thuviensach.vn

Lúc trước bị Hiên Viên Diễm lấy tốc độ sét đánh, dùng cán quạt gõ hai cánh tay trật khớp trong nháy mắt. Tiếp đó lại được Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tốc độ sét đánh, dùng cán quạt gõ hai cái, khiến hai cánh tay bị trật khớp lập tức trở lại trạng thái ban đầu.

Trong lòng Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín biết rõ, một nam một nữ đến trước mắt tuyệt đối không có ý tốt, rốt cuộc cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa.

Tướng mạo một nam một nữ này, bọn hắn cũng không xa lạ. Đêm qua, biết tin tửu lâu Phẩm Hương bị hai người đập phá, bừa bãi không chịu nổi, căn bản là không có cách nào buôn bán kiếm tiền nữa, bọn hắn liền liên lạc với Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương gặp mặt ở một khách sạn. Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương đem tờ giấy vẽ tướng mạo "hung thủ" đập hủy tửu lâu Phẩm Hương cho bọn hắn nhìn. Kẻ đập phá tửu lâu Phẩm Hương chính là một nam một nữ trước mắt này.

Đêm qua, khi Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương cho bọn hắn xem tướng mạo "hung thủ", từng cắn răng nghiến lợi nói qua với bọn hắn: Một nam một nữ này quả thật chính là Tiếu Diện Diêm La. Bọn họ không chỉ có võ công cao cường, mà còn có tâm tư khủng bố làm người ta khó có thể tưởng tượng được.

Bọn họ không cùng đối thủ động võ, chỉ là cùng đối phủ nói chuyện phiếm hết đông lại tây, ánh mắt vô hại, cười nói một câu "Không chút để ý!", liền có thể đánh tan tất cả tức giận, sát khí của đối thủ. Làm đối thủ có cảm nhận sâu sắc rằng mình tựa như một con mồi bất lực đát thương, bị thợ săn thiên tài thông minh tuyệt định đẩy vào tuyệt cảnh đau khổ khóc không ra nước mắt, không thể trốn đi đâu được.

Đêm qua, nghe Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương than thở bi ai thuật lại, bọn hắn còn coi thường xì mũi cười nhạo. Bọn hắn cho rằng Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương chỉ là bởi vì bản lĩnh bản thân không

https://thuviensach.vn

rèn luyện đến nơi đến chốn mới bị kẻ địch chỉnh cho khổ không thể tả, sợ sẽ bị đồng bọn cười chê nên mới cố ý phóng đại bản lĩnh kẻ địch.

Nhưng hôm nay, bọn họ đã khắc sâu cảm nhận, Đại chưởng quỹ của tửu lâu Phẩm Hương không hề nói láo. Tất cả lời than thở bi ai của Đại chưởng quỹ đêm qua đều là lời tâm huyết. Một nam một nữ trước mắt này, quả thật giống hệt như Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương miêu tả, chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung -- Tiếu Diện Diêm La!

Hôm qua. một nam một nữ này này vừa mới đập hết tửu lâu Phẩm Hương, hôm nay đã xuất hiện ở sòng bạc Phú Quý, chẳng lẽ... Bọn họ muốn sòng bạc Phú Quý có kết quả giống như tửu lâu Phẩm Hương, bị phá thành mảnh vụn, không thể buôn bán nữa sao? Mà động cơ bọn họ đập hủy sản nghiệp của Môn chủ, đến tận cùng là cái gì chứ?

"Sòng bạc Phú Quý là nơi đánh bạc. Nhưng hai vị tới Phú Quý sòng bạc lại không phải để đánh bạc mà là tự tiện xông vào cấm địa." Đại chưởng quỹ sòng bạc Phú Quý khẽ nuốt nước miếng một cái, cố che giấu cảm xúc kinh ngạc trong lòng, ôm quyền với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, nheo hai mắt lại, hỏi: "Không biết hành động này của hai vị có ý đồ gì đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mở quạt lụa, chậm rãi phe phẩy mặt quạt, đồng thời ngồi xuống hai ghế tử đàn màu vàng ở gần đó.

Trước hai ghế tử đàn màu vàng để đặt một cái bàn dài, trên mặt bàn bày mấy quyển sổ sách thật dày, là nơi Đại chưởng quỹ cùng một trong năm tên thân tín linh hoạt gảy bàn tính.

Sóng mắt lưu chuyển, không chút để ý nhìn sổ sách, sau đó thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoải mái dựa vào thành ghế. Đối với câu hỏi

https://thuviensach.vn

của Đại chưởng quỹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không lập tức trả lời, môi đỏ hồng cong lên phát ra tiếng cười dịu dàng say lòng người.

"Bất luận lấy phương thức nào đến cửa, người tới đều là khách. Khách trước mặt có chút khát nước, ngươi thân là chủ nhà, có thể thưởng một gương mặt nhiệt tình gọi trà lên hay không?"

Tạm thời không rõ có địch ý hay không, mặc dù lúc này trong lòng Đại chưởng quỹ như bị móng vuốt mèo liều mạng gãi gãi, lại chỉ có thể bất đắc dĩ chịu đựng. Đại chưởng quỹ phất tay trái với một thân tín trong đó, từ môi phát ra giọng nói nhàn nhạt: "Lão Khâu, đi pha trà!", đồng thời tay phải sửa lại cổ áo bị lệch. Tay phải Đại chưởng quỹ nhìn như sửa lại cổ áo xốc xếch, nhưng đầu ngón út lại nhanh chóng khom một cái với thân tín Lão Khâu sắp đi pha trà.

Thân tín Lão Khâu đương nhiên sẽ không bỏ qua dấu tay của Đại chưởng quỹ.

Ý tứ ra dấu tay là -- Đang lo lắng nên đối phó với bọn họ như thế nào. Nếu bọn họ mở miệng muốn uống trà, với võ công nằm ở thế yếu như chúng ta mà nói, ngược lại là một cơ hội rất tốt để lấy mạng. Ngươi lập tức đi đến châm nước pha trà. Từ trước đến nay chỉ có người chết... mới đủ tư cách uống trà Huyết Chú!

Lão Khâu tiếp nhận dấu tay lấy mạng từ Đại chưởng quỹ, cũng lập tức khom đầu ngón tay út của bàn tay phải đáp lại Đại chưởng quỹ, đồng thời thân thể khẽ cúi, đáp: "Dạ, thuộc hạ đi chuẩn bị trà ngay lập tức."

Thuộc hạ được gọi là Lão Khâu bỗng quay lại, định đi vào nội thất của phòng sắt, "nghiêm túc" vì khách đến không có ý tốt mà châm hai ly trà Huyết Chú. Cùng lúc đó --

"Ta nói ai kia, Lão Khâu hả? Từ trước đến nay hai chúng ta đối với nước trà đều không có yêu cầu đặc biệt gì, chỉ cần có thể giải khát là được.

https://thuviensach.vn

Cho nên, ngươi không cần chọn trà thượng đẳng đâu, tùy tiện pha hai ly trà là được rồi. Càng không cần..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vắt chéo trân trái lên đùi phải, môi hồng xinh đẹp cong lên, giọng nói lười biếng tràn ra: "Dùng máu người thêm vị, tăng hương thơm của trà."

Lão Khâu không quay đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng nàng vừa dứt lời, thân thể hắn liền cứng đờ, vốn vừa sải hai bước chân liền "xoẹt" một cái dừng lại.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhìn thân thể cứng ngắc phản ứng lại của Lão Khâu, tay ngọc thản nhiên tao nhã phe phẩy quạt lụa, khiến tóc đen trong gió vẽ ra đường cong ma mị, môi hồng cong cong vểnh lên nói: "Dùng máu người thêm vị, mặc dù hương thơm khiến người ta vô cùng tưởng nhớ, nhưng mà..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười rực rỡ diễm lệ tuyệt luân, không tiếc chút nào hướng về phía bóng lưng của Lão Khâu, đưa giọng nói lười biếng chậm rãi vào trong lỗ tai Lão Khâu: "Sáng sớm hôm nay chúng ta đã uống không ít máu người. Mỗi ngày uống đủ máu người có thể cường thân kiện thể, nhưng nếu uống quá nhiều không chỉ làm dạ dày tiêu hóa kém, thần kinh cũng sẽ rối loạn, rối loạn đến mức... giết người mà hồn nhiên không biết."

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Lão Khâu vẫn không quay đầu lại nhìn nàng như trước, nhưng đôi con ngươi lại tối tăm mất đi ánh sáng nhìn Đại chưởng quỹ.

Ý tứ trong lời nói của nữ tử mặc áo tím này vô cùng rõ ràng.

Giữa mình và Đại chưởng quỹ lặng lẽ ra dấu tay cũng không thoát khỏi ánh mắt sắc bén của nàng bắt được, nàng đã hiểu rõ ý đồ muốn lấy mạng của mình và Đại chưởng quỹ. Vì vậy, nàng dùng tiếng cười vô cùng lười biếng, lười biếng đến mức êm tai dễ nghe hơn cả tiếng khe suối chảy, "dịu dàng" cảnh cáo bọn hắn: đừng có nhỏ máu tươi hòa vào nước trà, sau

https://thuviensach.vn

đó dùng máu hạ chú, suy nghĩ muốn mưu hại tính mạng bọn họ, bằng không như tự chui đầu vào rọ.

"Lão Khâu, đi pha trà thôi."

Đại chưởng quỹ nhận ánh mắt hỏi ý của thân tín, trong lòng thầm thở dài một cái, trong môi phát ra giọng nói chán chường, đồng thời lại ra dấu tay cho Lão Khâu một lần nữa -- khỏi đem máu tươi nhỏ vào nước trà, lấy máu hạ chú lấy mạng.

Kẻ địch còn giảo hoạt hơn hồ ly rất nhiều. Bọn hắn vừa bày bàn cờ, còn chưa lấy quân cờ bên trong hộp ra, kẻ địch đã biết trước nước cờ bọn hắn muốn đi rồi!

Dưới tình huống không thuận lợi, xuống tay trước chỉ rước lấy tự chịu diệt vong.

Cho nên, bọn hắn chỉ có thể thành thật đem lên hai ly trà giải khát không thêm nguyên liệu khác, hoàn toàn không gây hại cho một nam một nữ đến không có ý tốt trước mắt.

"Dạ!"

Lão Khâu chán chường cúi đầu, trong môi cho ra câu trả lời uể oải, trên lưng nặng nề như khiêng một ngọn núi lớn, từng bước từng bước chẫm rãi đi về phía nội thất của phòng sắt.

Nghiễm nhiên coi bọn họ với tư cách là khách quý, dường như lo lắng Lão Khâu sợ sẽ chậm trễ, nôn nóng pha trà mà bất cẩn làm phỏng đôi tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong khóe môi ưu nhã, phát ra âm thanh dịu dàng "tỉ mỉ săn sóc": "Lão Khâu, đừng nóng vội nha, từ từ châm, thời gian của chúng ta có vô hạn!"

https://thuviensach.vn

Lão Khâu bước hai chân vào nội thất, thiếu chút nữa vì lời nói "tỉ mỉ săn sóc" mà cắm đầu ngã chết trên sàn đất lạnh.

Nghe lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt "tự cho mình là khách quý", nhìn dung nhan tiếu lí tàng đao* của nàng, cảm nhận sóng ngầm mãnh liệt bên trong phòng, giờ phútnày Đại chưởng quỹ và bốn gã thân tín vẫn có thể nỗ lực duy trì trấn định mà không phát điên tại chỗ đã là tu vi Siêu Phàm Nhập Thánh rồi.

*Tiếu lí tàng đao: nụ cười ẩn giấu dao, đại loại là đằng sau nụ cười là âm mưu xấu xa.

Lão Khâu đi pha trà. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chờ đợi "uống trà", tư thế lười biếng ngồi trên ghế, thờ ơ phe phẩy quạt lụa. Bộ dạng ta đã lâu không uống trà, khát đến miệng đắng lưỡi khô, tỏ thái độ mất hứng. Đại chưởng quỹ và bốn gã thân tín của hắn chỉ có thể bất động yên lặng giương mắt nhìn.

Nước sôi sẵn có, lá trà cũng có sẵn. Cho nên Lão Khâu tiến vào nội thất pha trà, hành động rất nhanh rồi nâng một khay gỗ khắc hoa và hai ly trà thơm khí nóng lượn quanh dời bước đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Một tiếng "rầm" vang lên, đem khay gỗ đặt hai ly trà thơm ở bên trên nặng nề ném xuống bàn, làm vài gọt nước trà bắn ra mặt bàn. Lão Khâu vẻ mặt vô cảm, khó nén khí tức lạnh lùng nói: "Uống đi!"

Không để ý đến thái độ ác liệt của Lão Khâu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt để quạt lụa giữa hai đùi, ngón tay ngọc ngà thon dài thò vào thay áo màu tím móc ra một túi lụa nhỏ thêu hoa mẫu đơn màu đỏ. Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở túi lụa nhỏ ra, trong túi chứa vô số viên đậu phộng còn sót lại một lớp da thật mỏng. Nàng đặt túi lụa nhỏ trên mặt bàn, bốc ra một nắm lớn đậu phộng, chà xát là tách lớp da mỏng, sau đó ném vào trong môi

https://thuviensach.vn

đỏ kiều diễm ướt át, chậm rãi nhai kĩ, đồng thời bưng một chén nước trà lên. Nàng dùng nắp gạt gạt miệng chén, thổi thổi hơi nước nóng bỏng màu trắng như sương mù lượn lờ bốc lên cao, xác nhận nước trà không cho thêm nguyên liệu gì, lúc đó mới hơi cúi đầu, môi anh đào hớp một ngụm nhỏ trà thơm.

Hiên Viên Diễm cắm quạt lụa ở phía sau cổ áo, cũng bốc một nắm đậu phộng mặc dù không to nhất nhưng hạt tròn nhất, bóp nát da đậu phộng rồi chậm rãi đưa vào trong miệng. Tiếp đó, Hiên Viên Diễm giống Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bưng ly trà bên trong khay gỗ lên, thổi thổi hơi nước lượn lờ bay lên rồi thong thả ung dung uống cạn trà thơm.

Hai người bọn họ đem Đại chưởng quỹ cùng năm tên thân tín hoàn toàn trở thành người tàng hình, cứ như thế chậm rãi ăn đậu phộng, vừa lòng uống một lớp trà thơm.

Từng gặp qua kẻ tới cửa tìm phiền toái, lại chưa gặp qua loại phương thức không mở miệng nói rõ ý đồ đến, cũng không dùng vũ lực, chỉ khoan thai tự đắc uống cạn trà thơm. Một bộ dạng dù trời có sập xuống cũng đừng hòng quấy rầy nhã hứng "uống trà giải khát"của ta, tiếp đón ta "uống trà giải khát" xong, chúng ta sẽ từ từ "tán gẫu" phương thức và ý đồ đến gây phiền toái. Đến giờ phút này, Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín cũng sắp đến gần ranh giới chuẩn bị sụp đổ rồi.

Vô số sợi nắng vàng rực rỡ rọi vào từ cánh cửa duy nhất trong phòng sắt. Nắng vàng chiếu lên người Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín, trong nháy mắt khiến băng tuyết trong lòng biến thành mộ tầng sương lạnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thư giãn, chậm rì rì uống hết một nửa ly trà.

Tức giận xoẹt xoẹt lóe lên trong mắt Đại chưởng quỹ, trên trán nổi lên gân xanh, rốt cuộc hắn nhẫn nại đã tới cực hạn muốn bùng nổ. Bỗng nhiên

https://thuviensach.vn

thân thể Đại chưởng quỹ nhanh chóng di chuyển tới trước bàn, hai tay dùng sức đấm xuống mặt bàn, đồng tử đen dữ tợn trừng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cắn răng nghiến lợi nói: "Hai vị tới đây rút cuộc có mục đích gì?"

Hiên Viên Diễm hơi cúi đầu, tựa như căn bản không nghe thấy câu hỏi của Đại chưởng quỹ. Hắn vẫn khẽ nổi hơi nước nóng hổi như trước, ung dung thong thả uống trà. Mà đối với câu hỏi của Đại chưởng quỹ thần kinh sắp đứt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi buông ly trà trong tay xuống, "lễ phép" đáp lại: "Hai chúng ta... tới thu phí bảo hộ." Mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Đại chưởng quỹ, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười mị hoặc, giọng nói dịu dàng có thể làm tan chảy băng giá ngàn năm, trả lời từng tiếng một về ý đồ đến.

"Cái...Cái gì?" Nghe lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong nháy mắt cổ Đại chưởng quỹ cứng ngắc, đôi mắt trừng to như mắt trâu, đầu lưỡi thắt lại, nói: "Các ngươi tới thu... thu bảo hộ... phí bảo hộ hay sao?"

"Tin tưởng lỗ tai mình, ngươi không nghe nhầm đâu. Nghe nói hôm qua tửu lâu Phẩm Hương bị đập phá thành mảnh vụn, vì để tránh cho sòng bạc Phú Quý gặp số phận giống tửu lâu Phẩm Hương, chúng ta đây thân là người hiệp nghĩa đương nhiên nên đứng ra thay sòng bạc Phú Quý hóa giải một kiếp nạn. Chỉ là..." Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm quạt lụa giữa hai đùi lên, ý cười trên mặt ngày càng đậm, giọng nói phát ra từ môi đỏ cũng mềm mại hơn: "Người hiệp nghĩa cũng cần cơm no áo ấm. Cho nên, tuy chúng ta tự nguyện đứng phía trước bảo vệ sòng bạc Phú Quý, nhưng ta vì cơm no áo ấm mà thu một ít phí bảo hộ thỏa đáng cũng là chuyện đương nhiên, không phải sao?"

"Các ngươi..."

Vẻ mặt Đại chưởng quỹ vặn vẹo cực độ, trong môi muốn phun ra lời nói -- hai người các ngươi vốn không phải là ác nhân đập phá tửu lâu Phẩm

https://thuviensach.vn

Hương sao?

Nhưng lại sợ chọc giận hai Tiếu Diện Diêm La này, họ lập tức sẽ làm sòng bạc Phú Quý chịu số phận "diệt vong" giống tửu lâu Phẩm Hương, Đại chưởng quỹ đem lời giận dữ muốn bật thốt lên cứng rắn nuốt xuống.

Ôm tiền tránh tai, trước giữ gìn được tiền tài cuồn cuộn chảy vào sòng bạc Phú Quý, tìm cách thu lại vận may.

Hai bàn tay Đại chưởng quỹ bỗng nắm lại thành hình quả đấm, hàm răng nghiến "két két", nói: "Xin hỏi hai vị nghĩa hiệp này cần thu bao nhiêu phí bảo hộ?"

"Chỉ là xin cơm no áo ấm thôi, đương nhiên sẽ không thu quá nhiều. Ngày này mỗi tháng tới cửa thu một lần. Mỗi lần đó..." Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệtkhông chút để tâm phất qua mặt bàn chất đầy sách, môi anh đào nhếch lên thành đường cong xinh đẹp, nói: "Chỉ lấy chín phần thu vào mỗi tháng của sòng bạc Phú Quý các ngươi mà thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, trong nháy mắt thân thể Đại chưởng quỹ giống như bị giật điện, "vèo" một cái từ cạnh bàn lùi ra ngoài ba thước. Nhất thời sắc mặt năm tên thân tín của Đại chưởng quỹ cũng cực kì vặn vẹo.

-- Chín phần? Còn "mà thôi" thôi ấy hả?

Ma nữ này là ma nữ ăn tươi nuốt sống, là ma nữ ác ôn. Nàng có thể thu ít một chút nữa không, ít đến hai tay trực tiếp trực tiếp dâng trọn cả sòng bạc Phú Quý cho nàng?

Các đốt ngón tay trắng bệch, tiếng bóp "rắc rắc", đôi mắt Đại chưởng quỹ bắn ra lửa giận hừng hực, hận không thể đem Thượng Quan Ngưng Nguyệt đốt cháy đến khi hết giận: "Phí bảo hộ mà ngươi yêu cầu, sòng bạc Phú Quý không thể giao ra."

https://thuviensach.vn

Đối với lời rít gào cự tuyệt đóng phí bảo hộ của Đại chưởng quỹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa hồ căn bản không nghe. Không chỉ không nghe, mà nàng còn coi Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín là người tàng hình một lần nữa. Nàng hơi cúi đầu, nâng ly trà lên hớp một ngụm, lại chậm rãi để ly trà xuống.

Khuôn mặt xinh đẹp mê người cười cười, đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng, nhìn Hiên Viên Diễm vẫn cúi đầu, thong thả ung dung uống trà. Cánh tay nàng khẽ đụng người Hiên Viên Diễm, môi đỏ mọng tràn ra tiếng cười không liên quan tới phí bảo hộ mà nói: " Hình như Tiểu Hổ Tử đói bụng, nên đút nó ăn cái đã."

Hiên Viên Diễm để ly trà trong tay xuống, bốc một vốc đậu phộng, hai tay dùng sức chà xát làm da đậu phòng nát bấy, theo gió lả tả bay múa, ném hạt đậu vào miệng, đôi mắt đen láy nhu hòa quyến luyến nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói một câu: "Nói nhảm nói nhảm!"

"Huynh mang Tiểu Hổ Tử đến?"

Hiên Viên Diễm gật đầu, chớp chớp mắt ngọc, môi đỏ cũng phát ta một câu"lảm nhảm" trả lời: "Ừ, ta mang Tiểu Hổ Tử đến!"

Chỉ là một người hỏi một người trả lời lảm nhảm, lại làm Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín cảm thấy da đầu đồng loạt tê dại. Trong lòng sáu người bọn hắn biết rõ, khi cho ra đáp án cự tuyệt đóng phí bảo hộ, với ý đồ của hai vị Tiếu Diện Diêm La này, bao giờ cũng có thể sẽ sử dụng thủ đoạn hành hạ khó có thể tưởng tượng được với bọn hắn. Cho nên, hai Tiếu Diện Diêm La này càng nói nhảm thì bọn họ càng cảm thấy sợ hãi. Bởi vì, căn bản bọn hắn không thể biết được thủ đoạn hành hạ mà bọn hắn sắp gặp phải từ lời nói nhảm của hai người kia, từ đó cao độ phòng bị trước.

-- Nguy hiểm khó có thể dự đoán được, so với nguy hiểm có thể biết trước từ trước đến giờ, càng làm cho người ta thấy rợn cả tóc gáy, càng

https://thuviensach.vn

khiến cho thân thể và linh hồn bị khủng hoảng tàn phá gấp bội.

"Tiểu Hổ Tử, ngoan ngoãn nha, không cần la hét ầm ĩ vì đói, ta liền lập tức cho ngươi ăn!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu nói nhỏ, đồng thời ngón tay thon dài chậm rãi luồn vào tay áo.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, trong nháy mắt mồ hôi lạnh chảy khắp người Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín, hai mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt như gặp quỷ.

-- La hét ầm ĩ? Nơi đó có tiếng la hét ầm ĩ à?

Sáu người bọn hắn, mười hai lỗ tai, mười hai thính lực hoàn toàn bình thường khỏe mạnh, căn bản cũng không nghe trong gió có chút nào... tiếng la hét ầm ĩ cả!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 217: Tạm Ngừng Kinh Doanh

Thượng Quan Ngưng Nguyệt luồn ngón tay thon dài vào trong tay áo, móc ra một hộp gấm nhỏ tinh xảo. Nàng đặt hộp gấm nhỏ lên bàn, sau đó mở nắp hộp, lấy "Tiểu Hổ Tử" đang đói bụng của nàng xuất hiện trong gió mai.

Đôi mắt Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín cực kì cảnh giác, đồng loạt nhìn về phía trong hộp gấm, lập tức khóe miệng không nhịn được mãnh liệt co rút.

-- Thì ra là, Tiểu Hổ Tử trong miệng ma nữ này nói lại là một con thằn lằn nhỏ, còn là một con thằn lằn nhỏ không biết đã chết hay đang ngủ sâu.

Thấy con thằn lằn nhỏ bất động trong hộp gấm, Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín có cảm giác tất cả thần kinh của mình rối loạn theo gió trong nháy mắt. Một con thằn lằn không biết ngủ sâu hay đã chết làm sao có thể la hét ầm ĩ đây? Vì vậy rất rõ ràng, ma nữ này biết hiện tại bọn hắn rất khẩn trương nên cố ý nói nhảm vài lời, dùng mấy lời này hù dọa bọn hắn làm thần kinh bọn hắn toàn bộ hỏng mất.

Con thằn lằn nhỏ bên trong hộp gấm không chết phơi thây, cũng không phải đang ngủ "quên trời quên đất"**, nó chỉ là bất hạnh hôn mê bất tỉnh, vô cùng xui xẻo bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng một loại thuốc mê đặc biệt làm ngất đi thôi.

(*Nguyên văn: tử kiều kiều - chết lềnh bềnh, vì con thằn lằn này ở trong hộp gấm nên ta dịch là "chết phơi thây".

https://thuviensach.vn

** Nguyên văn: ngủ "hồi lung giác", ta không biết nên dịch ba từ này thế nào nên khách nhân qua đường làm ơn có sáng ý xin giúp đỡ.)

"Tiểu Hổ Tử, ngoan nào, không cần hoảng loạn kêu la, ta đây không phải là sắp cho ngươi ăn sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt tặng cho con thằn lằn nhỏ bất tỉnh bên trong hộp gấm một nụ cười xinh đẹp, lật bàn tay phải, trong lòng bàn tay có thêm một viên dược hoàn màu xanh lá.

Con thằn lằn nhỏ sớm đã bị ngạt thở mà xỉu, đương nhiên không thể la hét ầm ĩ. Chỉ là lời "nói nhảm" của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, mười ngón tay Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín nắm chặt tóc đen, cúi đầu vô cùng kích động.

-- Không cần cùng đối thủ động võ, chỉ tán gẫu biển đông trời tây, dùng ánh mắt vô hại và cười nói không chút để tâm liền có thể thành công đánh tan tức giận và sát khí của đối thủ, khiến tối thủ khắc sâu cảm giác mình tựa như con mồi bất lực đáng thương, bị thợ săn thông minh thiên tài tuyệt đỉnh đẩy vào tuyệt cảnh đau khổ khóc khôngra nước mắt, càng không có nơi nào trốn đi. Đồng môn của bọn hắn là Đại chưởng quỹ tửu lâu Phẩm Hương đã từng trải qua, cũng chưa đánh giá đầy đủ chính xác về nữ tử Tiếu Diện Diêm La trước mắt này.

Đâu chỉ có khóc không ra nước mắt, không thể trốn đi đâu được! Sáu người bọn họ đều sắp bị "chuyện phiếm" của nữ tử Tiếu Diện Diêm La này làm cho thần kinh cả người rối loạn, sắp phát điên lên rồi!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn coi Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín như người tàng hình như trước, ngón tay thon dài bóp nhẹ viên dược hoàn màu xanh lá, lập tức dược hoàn hóa thành bột.

"Biết tiểu tử này được ta đút ăn quen rồi, thức ăn tầm thường đều không buồn nếm, chỉ thích ăn dược hoàn màu xanh lá do ta đặc chế. Đến đây nào, mau chóng hưởng thụ mỹ vị đi!" Vừa nói, Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt vừa đem bột màu xanh trong lòng bàn tay đổ toàn bộ lên cơ thể thằn lằn nhỏ trong hộp gấm.

Thằn lằn nhỏ đã hôn mê, dĩ nhiên không thể hưởng thụ mỹ vị! Huống chi, cho dù thằn lằn nhỏ xui xẻo không hôn mê, thức ăn yêu thích của nó cũng chỉ là ruồi muỗi, thiêu thân và các loại côn trùng khoái khẩu, há lại là bột thuốc màu xanh lá này?

Khi bột thuốc đổ lên người thằn lằn nhỏ hôn mê, nó liền biến mất trong nháy mắt. Bởi vì cơ thể con thằn lằn nhỏ xui xẻo đã hóa thành một vũng nước xanh biếc, tạo thành vô số bọt khí "lục bục xèo xèo" như tiếng nước sôi trong hộp gấm.

"Hít..." -- Bột độc thật là lợi hại!

Thấy tình hình này, Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín đồng loạt hít một hơi khí lạnh, hai chân nhất tề mạnh mẽ lui một bước dài về phía sau.

"Ai nha!" Tay ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi che môi hồng, mày liễu "kinh sợ" nhíu lại, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm: "Hỏng bét, muội lại cầm nhầm thức ăn rồi!"

"Muội đó, như thế nào lại sơ suất chủ quan như vậy? Dược hoàn màu xanh lá của muội có hai loại, mặc dù có cùng một mùi nhưng một loại trong đó là dùng để đút cho Tiểu Hổ Tử để nó hết đói bụng, loại còn lại...", Hiên Viên Diễm kéo dài giọng nói, mắt mực thờ ơ đảo qua sắc mặt trắng bệch như tờ giấy của Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín ở một bên, rồi môi mỏng tiếp tục chậm rãi nói: "Cũng là lấy ra cho kẻ bất kính với chúng ta, khiến bọn hắn kết duyên với Địa phủ trước thời hạn!"

Đôi tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng hộp gấm nhỏ, mắt ngọc "đau lòng muốn chết" nhìn vũng nước xanh bên trong hộp, môi hồng phát ra lời nói "cực kì đau lòng": "Tiểu Hổ Tử đáng yêu của ta, đều là chủ nhân khinh suất hại ngươi, làm ngươi chết cũng không còn hài cốt. Chủ nhân xin

https://thuviensach.vn

lỗi ngươi nha!", Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngoài mặt giả bộ đau thương, kỳ thực trong lòng lại tà mị cười nói -- Này, thằn lằn nhỏ, trước tiên ta không chỉ khiến ngươi ngạt thở đến hôn mê, để cho ngươi chết không chút khổ sở, còn đặc biệt chuẩn bị cho ngươi một cái... "quan tài" hộp gấmcực kì tinh xảo. Ta đối với ngươi cũng không tệ lắm đúng không?

"Nén bi thương, nén bi thương! Có lẽ Tiểu Hổ Tử đáng yêu của muộirất được Diêm Vương yêu mến, muốn mời nó đi địa phủ vui chơi làm khách, nhưng Diêm Vương lại biết tình cảm giữa muội và nó sâu đậm, không nỡ bắt nó rời khỏi nhân thế quá sớm, lúc này mới...", bàn tay trắng nõn của Hiên Viên Diễm vỗ nhẹ vai trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng dịu dàng an ủi: "Âm thầm làm phép với muội, khiến người từ trước đến nay vô cùng thận trọng như muội lại vô ý cầm nhầm thức ăn, làm Tiểu Hổ Tử đến kết duyên cùng Diêm Vương trước thời hạn."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt được lời an ủi của Hiên Viêm Diễm kịp thời "thức tỉnh", lập tức gật đầu một cái, nói: "Ừ, nhất định là như vậy, nếu không người vô cùng cẩn trọng như muội tuyệt đối không có khả năng chủ quan sơ suất cầm nhầm thức ăn."

"Cho nên, muội cũng không cần đau lòng tự trách nữa, đưa hộp gấm chứa Tiểu Hổ Tử cho ta đi!", Hiên Viên Diễm xòe bàn tay trắng nõn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mở miệng tiếp tục "an ủi": "Khi trở về, ta nhất định sẽ vì Tiểu Hổ Tử đáng yêu mà tìm một nơi son sông đẹp đẽ hảo hảo an táng nó."

"Tiểu Hổ Tử đáng yêu của ta, nếu một ngày Diêm Vương bỏ rơi ngươi, không muốn chơi đùa với ngươi nữa, để ngươi vô cùng tịch mịch ở địa phủ, ngươi phải nhớ báo mộng cho ta đó.", Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa hộp gấm nhỏ cho Hiên Viên Diễm, đồng thời môi đỏ hồng nói: "Đến lúc đó, ta sẽ dùng nhiều dược phấn màu xanh lá đưa cho vài người đi vào trong địa phủ, chơi đùa thỏa thích cùng ngươiđể giải tỏa tịch mịch cho ngươi."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm nhận lấy hộp gấm nhỏ, đậy nắp hộp lại rồi cẩn thận bỏ vào tay áo màu tím --

Đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển tới gương mặt trắng bệch như giấy của Địa chưởng quỹ: "Đúng rồi, về vấn đề phí bảo hộ, ngươi mới vừa trả lời cái gì? Ta không nghe thấy, ngươi có thể lặp lại một lần nữa không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cho thằn lằn nhỏ ăn, kết quả lại trở thành tiết mục "ngoài ý muốn" làm nó tử vong. Trong lòng Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín há lại không cân nhắc sao? Hành động này rõ ràng là không tiếng động cảnh cáo -- nếu như dám can đảm cự tuyệt đóng phí bảo hộ, liền để sáu người bọn hắn nếm thử mùi vị dược phấn xanh lá, rơi vào kết cục hài cốt không còn, cùng "kết duyên" với Địa phủ!

Sáu người bọn họ cũng không muốn "kết duyên" với địa phủ quá sớm. Nếu như bọn hắn là chủ nhân sòng bạc Phú Quý, vì giữ tính mạng tiếp tục ở lại nhân gian, đừng nói mỗi tháng đóng phí bảo hộ, dù dâng lên cả sòng bạc Phú Quý, bọn hắn cũng sẽ nguyện ý. Chỉ là, chủ nhân chân chính của sòng bạc chính là Môn chủ Quỷ Chú môn tâm ngoan thủ lạt của bọn hắn.

Nhưng nếu bọn hắn nộp chín phần phí bảo hộ, mặc dù hai vị Tiếu Diên Diêm La này không cho bọn hắn "kết duyên" cùng Địa phủ, Môn chủ tâm ngoan thủ lạt của bọn hắn cũng sẽ khiến bọn hắn đi "kết duyên" với địa phủ!/Diễn đàn /

Nếu như đường nào cũng là chết, bị dược phấn xanh lá của Tiếu Diện Diêm La khiến hài cốt biến mất trong nháy mắt nhất định sẽ làm bọn hắn "thoải mái" hơn một chút so với thủ đoạn trừng phát rút gân lọt da, từ từ ban chết của Môn chủ.

Sắc mặt Đại chưởng quỹ vốn trắng bệch dần chuyển thành màu tro tàn, trong môi nặn ra lời nói vô cùng đau khổ: "Phí bảo hộ hai vị muốn thu,

https://thuviensach.vn

sòng bạc Phú Quý không thể giao ra."

"Sòng bạc Phú Quý không muốn đóng phí bảo hộ, chúng ta không đạt được ấm no, đương nhiên sẽ không bảo vệ sòng bạc Phú Quý. Không có ta bảo vệ cửa sòng bạc, sớm muộn rồi sòng bạc cũng sẽ như tửu lâu Phẩm Hương, chịu khổ bị đại ác nhân phá hủy. Đến tột cùng khi nào đại ác nhân tới phá hủy sòng bạc Phú Quý, các ngươi không biết, chúng ta cũng không biết, thay vì...", môi hồng đỏ mọng khẽ nhếch, vẽ lên một đường cung xinh đẹp, ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vén một lọn tóc đen rủ xuống bên tai, đem giọng nói dịu dàng như nước chậm rãi theo gió rót vào lỗ tai Đại chưởng quỹ: "Làm các ngươi lo lắng cả ngày lẫn đêm, không biết khi nào vận rủi sẽ giáng xuống. Chẳng bằng, từ trước đến nay chúng ta đầy lòng từ bi thay các ngươi hóa giải lo lắng bất an ngày đêm, đi trước đại ác nhân một bước phá hủy sòng bạc Phú Quý?"

Giọng nói dịu dàng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, lập tức tầng một và tầng hai vang lên từng trận "rầm rầm" giống như ngàn vạn pháo hoa cùng nhau nổ vang.

Thì ra là --

Huyễn Ảnh, Ngân Lang và Thanh Báo, cùng với ngũ đại trưởng lão, ngay cả bốn vị Cửu đại trưởng lão bốn phương của Cái Bang ở Tây Thần quốc, mặc trên người một bộ y phục màu xanh với một mảnh vải xanh che mặt cùng nhau hiện thân. Bọn họ một thân y phục che mặt, tựa như đại quân được huấn luyện nghiêm khắc, vô cùng phách lối xuất động, "phân công hợp tác" vọt vào đại sảnh và mỗi căn phòngở tầng một và hai của sòng bạc Phú Quý.

Bốn phía vách tường đại sảnh và mỗi căn phòngở tầng một và hai của sòng bạc Phú Quý đều bị khoét bảy tám lỗ, gỗ vụn ngói bể rơi đầy đất, chiếu bạc thành tro chất đống.

https://thuviensach.vn

Đám con bạc bị tiếng nổ đinh tai nhức óc phá hủy phòng ốc làm kinh sợ, liên tục kêu gào thất thanh.

Cả nhà cái và đám cận vệ sát thủ của sòng bạc Phú Quý đột nhiên gặp phải cường địch, phải rút ra vũ khí cất giấu trong ngươi, tiếng đánh nhau kháng địch dũng cảm khiến sòng bạc Phú Quývốn đậm tính cá cược biến thành địa ngục Tu La trong nháy mắt.

Tầng ba, hiện tại Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang ở trong phòng sắt --

Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín bị âm thanh hỗn loạn đinh tai nhức óc làm đau màng nhĩ, ngón trỏ phải nhất tề di động chỉ về Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Ngươi... ngươi... ngươi... các ngươi..."

Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín không cam lòng "kết duyên" với địa phủ quá sớm, biết đánh cũng không lại, ngoại trừ trong miệng không ngừng nói ra hai chữ "các ngươi", nogai ra không thể nói thêm chữ thứ ba nào khác.

"Suỵt, im lặng!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên từ trên ghế, tay áo đẹp đẽ thêu bướm trắng múa lượn vờn hoa lan trắng phất ngang về phía đối diện. /Diễn đàn /

Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín bị một mùi thơm nhạt theo gió mềm mại quất vào mặt, hai chân trở nên mềm yếu, toàn thân nhức mỏi tê liệt ngã xuống trên mặt đất lạnh băng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo một cái ghế, chậm rãi tới trước mặt Đại chưởng quỹ và năm tên thân tín, cử chỉ vô cùng lười biếng ngồi xuống

https://thuviensach.vn

ghế.

"Tĩnh hạ tâm lai. Đầu tiên nghe tiếng trời dễ nghe này một chút, như thế này...", Thượng Quan Ngưng Nguyệt như vị thần cao cao tại thượng, cúi đầu nhìn con kiến hôi hèn mọn chốn trần thế, mắt ngọc tràn ngập ý cười lạnh quét tới quét lui gương mặt sáu kẻ tê liệt trên mặt đất, môi anh đào xinh đẹp nhếch lên, nói: "Còn có một vở kịch vui vẻ đặc sắc ngàn năm có một, đáng giá để được các ngươi hảo hảo thưởng thức."

Lúc này --

Tất cả con bạc ở đại sảnh và mỗi căn phòngở tầng một và hai đều nhanh chân chạy mất dẹp ra khỏi cửa chính sòng bạc Phú Quý. Mặc dù con bạc rất tham lam, nhưng các trưởng lão võ công cao cường của Cái Bang cũng không phải là hạng người tội ác tày trời, lạm sát kẻ vô tội, đương nhiên họ sẽ không làm khó đám con bạc, để bọn hắn bình yên vô sự thoát thân. Nhưng tất cả nhà cái và cận vệ sát thủ bên trong sòng bạc ngấm ngầm làm chuyện xấu cũng không ít, cho nên các trưởng lão đương nhiên sẽ không bỏ qua cho bọn hắn dễ dàng như thế.

Các vị trưởng lão võ công cao cường phế võ công của tất cả nhà cái và cận vệ sát thủ trong sòng bạc Phú Quý, khiến bọn hắn nằm ngổn ngang trên mặt đất, thân thể co rúc ngọ nguậy như sâu róm, trong miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ đau đớn./Diễn đàn /

Sau khi đáng ngã tất cả nhà cái và hộ vệ, các trưởng lão Cái Bang dùng nội lực phá vỡ mười cánh cửa sắt, toàn bộ xông lên tầng ba, tiến vào mười một căn phòng sắt còn lại, trừ căn phòngsắt mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang ở trong.

Các vị trưởng lão Cái Bang vọt vào trong mười một phòng sắt rốt cuộc muốn làm chuyện gì đây? Chuyện các vị trưởng lão muốn làm cũng giống như chuyện Hiên Viên Diễm đang làm lúc này.

https://thuviensach.vn

Tầng ba, phòng sắt nơi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang ở trong đó --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi trên ghế gỗ, hơi cúi đầu, dùng một chiếc kìm màu bạc, thần thái cực kì nhãn nhã bấm móng tay út vốn đã hơi dài.

Vạt áo Hiên Hiên Diễm theo gió ma mị cuốc lên, giống như một com bướm màu tím vờn hoa, lướt qua trước cửa từng cái tủ đen ở bốn phía trong phòng, lấy ra một xấp dày ngân phiếu cất trong tủ đen. Một đống ngân phiếu kếch xù này là tiền đánh bạc mà sòng bạc Phú Quý lừa gạt được từ trên người vô số con bạc của tháng trước và tháng này, còn chưa kịp nộp lên cho Môn chủ Quỷ Chú môn.

Hiên Viên Diêm có một ân sư giàu có có thể cân cả tứ quốc, cho nên đối với đống ngân phiếu kếch xù này, căn bản hắn cũng chẳng để vào mắt, càng sẽ không đem số tiền mà sòng bạc Phú Quý giở thủ đoạn hèn hạ lừa từ trên người của đám con bạc nhét vào túi của mình. Hắn còn ngại làm bẩn túi của mình nữa là.

Nếu căn bản không để đống ngân phiếu kếch xù này vào mắt, thế thì... Hiên Viên Diễm lấy đống ngân phiếu ra để làm gì chứ?

Hiên Viên Diễm ném đống ngân hiếu đó qua cửa sổ phòng sắt ra bên ngoài. Ngân phiếu rơi lả tả như mưa trên con đường cái vừa dài vừa rộng.

Ngoài cửa chính sòng bạc Phú Quý vốn chật chội, người đi đường chen vai sát cánh, rối rít chụm đầu ghé tai, đủ loại âm thanh hỗn tạp nghị luận tại sao sòng bạc Phú Quý lại bị một đoàn người che mặt đập hủy? Nhìn thấy vô số từ ngân phiếu rơi xuống lả tả như mưa từ cửa sổ mỗi phòng sắt ở tầng ba, xoay tròn trong gió rồi rơi xuống dưới chân bọn họ. Bọn họ lập tức ngưng nghị luận tạp nham, cơ thể đứng trên mặt đất, ngươi

https://thuviensach.vn

đẩy ta chen, ngươi đụng ta túm, ngươi kéo ta đạp, cứ như phát điên tranh giành để nhặt ngân phiếu.

-- Ngân phiếu a! Thật là nhiều ngân phiếu nha! Rất nhiều rất nhiều ngân phiếu đó!

Nhìn thấy ngân phiếu nhiều như thế, giá trị như thế, dụ tâm câu hồn như thế rơi xuống bên chân, nếu như bọn họ không ngươi thưởng ta đoạt, điên cuồng tranh giành, trừ phi đầu bọn họ bị khe cửa hung hăng kẹp hỏng rồi!

Trong nháy mắt, người đến ngày càng nhiều, ùn ùn kéo tới đường cái phía ngoài sòng bạc Phú Quý, đông tới mức nước chảy không lọt, phía sau đẩy tới trước điên cuồng tranh giành ngân phiếu kếch xù.

Sau khi ném hết ngân phiếu trong tủ đen, không giữ lại một tờ, Hiên Viên Diễm đứng trước bàn dài rộng khoảng một thước để thật nhiều sổ sách, năm ngón tay phải thon dài phất bàn tính gảy. Trong nháy mắt, mỗi hạt châu của bàn tính gảy rời ra khỏi giá, xoay tròn với tốc độ cực nhanh ở giữa không trung.

Ống tay áo màu tím hời hợt quét ngang, khiến hạt châu đang xoay tròn giữa không trung toàn bộ khảm vào trong mặt ghế bên trong phòng sắt. Vô số hạt châu khảm vào mặt ghế, hoàn mỹ ghép thành bốn chữ to tướng và giễu cợt -- Tạm ngừng kinh doanh!

Trong nháy mắt bốn chữ lớn hợp lại mà thành, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười lả lơi xinh đẹp, thản nhiên bấm móng tay xong, nhét kìm bạc vào tay áo.

"Sau một nén hương, các ngươi không nhúc nhích được liền có thể cử động bình thường. Các ngươi ngàn vạn lần phải nhớ, đem ghế bài đặc chế này chuyển đến cửa chính sòng bạc Phú Quý, nói với đám con bạc: bắt đầu từ bây giờ, sòng bạc Phú Quý sẽ tạm ngừng kinh doanh.", Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt từ ghế đứng lên, mắt ngọc quét qua sắc mặt sầu thảm của sáu tên trên mặt đất, môi hồng dịu dàng nói: "Càng phải nhớ lấy, ngàn vạn lần đừng tìm người sửa chữa sòng bạc rồi tiếp tục tiến hành kinh doanh nha, nếu không..."

"Nếu các ngươi sửa chữa sòng bạc Phú Quý, đại ác nhân sẽ đến phá hủy sòng bạc. Để các ngươi khỏi ngày đêm lo lắng không biết đến tốt cùng khi nào đại ác nhân sẽ đến hủy phường,từ trước đến giờ chúng ta đây tràn đầy lòng từ bi..."

Hiên Viên Diễm đứng cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng tiếp lời nàng: "Còn phải cực khổ tới một chuyến, thay các ngươi hóa giải lo lắng bất an ngày đêm, giải nguy trước đại ác nhân một bước, phá hủy sòng bạc Phú Quý! Như vậy chúng ta sẽ mệt mỏi, các ngươi cũng sẽ mệt mỏi, không phải sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khẻ xướng người họa, ý tứ khác vô cùng rõ ràng -- trừ phi được sự cho phép của chúng ta, nếu không đừng nghĩ sửa chữa sòng bạc Phú Quý để tiếp tục tiến hành kinh doanh. Nếu không... các ngươi sửa một lần, chúng ta sẽ trở lại phá hủy một lần.

Dứt lời, cánh tay trái của Hiên Viên Diễm vô cùng dịu dàng ôm eo thon của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bóng dáng hai người hóa thành hai đạo ánh sáng tím lóa mắt nhảy qua cửa sổ hơi mở của phòng sắt, ra ngoài nắng vàng rực rỡ, mây trắng bồng bềnh trên nền trời quang đãng.

Không chỉ có Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà bóng dáng Huyễn Ảnh, Ngân Lang, Thanh Báo cùng với các trưởng lão Cái Bang cũng đồng loạt hóa thành hình vòm cầu màu xanh, hòa vào nền trời vàng rực quang đãng sau đó biến mất trong tích tắc. Khiến đám người đi đường vốn đứng trên mặt đất điên cuồng tranh đoạt ngân phiếu, lúc này

https://thuviensach.vn

nhất tề nghẹn họng nhìn trân trối, ngửa đầu nhìn lên nền trời quang đãng như lọt vào trạng thái lâm vào ảo mộng...

Thời gian như ánh sáng, mặt trời lặn, ngôi sao thăng, ánh sao thế ánh sáng mặt trời. Thoáng một cái, nửa tháng đã trôi qua --

Nửa tháng này trong Tây Thần quốc, có người vui mừng cười tít mắt, có người thẩu não, trán đầy nếp nhăn, thậm chí tóc trắng cũng điểm vài sợi. Người vui mừng mặt mày hớn hở là kẻ bị sản nghiệp của Môn chủ Quỷ Chú môn chèn ép, cướp không ít nguồn kinh doanh. Đột nhiên một nam một nữ từ đâu tới, thay bọn họ hủy diệt sản nghiệp của đối thủ cạnh tranh, khiến số lượng khách hàng tới cửa hàng của họ trong nửa tháng này tăng lên vô số lần so với bình thường. Bọn họ há lại sẽ không vui đến mặt mày hớn hở đây?/Diễn đàn /

Người thẩu não trán tăng nếp nhăn, tóc "xoạt xoạt" biến trắng dĩ nhiên là đám Đại chưởng quỹ thay Môn chủ Quỷ Chú môn kiếm tiền ở Tây Thần quốc. Người sầu não không chỉ gồm đám Đại chưởng quỹ trông coi cửa hàng bị tàn phá, không thể mở cửa kinh doanh, không biết Môn chủ sẽ trừng phạt như thế nào, còn có Tứ đại Hộ pháp ẩn trong tối được Môn chủ Quỷ Chú môn coi trọng. Nửa tháng trở lại đây, bọn hắn đã liên tục nhận được mười lăm thư tố của các chưởng quỹ. Trên tờ giấy vẽ "tướng mạo" một nam một nữ, chữ viết chói mắt thuật lại một canh giờ ngày nào đó, sản nghiệp của Môn chủ bị một nam một nữ này phá hủy thành mảnh vụn, không thể mở cửa kinh doanh. Bọn hắn đã sai không ít thuộc hạ võ công cao cường trong Quỷ Chú môn, thậm chí ngay cả bản thân cũng tự mình ra tay điều tra khắp nơi trong Tây Thần quốc, nhưng căn bản không cách nào tra được tung tích một nam một nữ này chứ đứng nói chi điểm dừng chân của bọn họ.

Một nam một nữ này thần thông quảng đại, mỗi ngày một canh giờ nào đó đều phá hủy không thấy mệt sản nghiệp của Môn chủ. Đợi đế khi Tứ đại Hộ pháp nhận được tin tức, chạy tới nơi bọn họ hiện thân, chỉ nhìn

https://thuviensach.vn

thấy sản nghiệp của Môn chủ tan tành, khắp nơi bừa bãi, mà một nam mọt nữ đã sớm biến mất vô tung vô ảnh rồi.

Môn chủ gần đây rất bận, vội vàng làm một chuyện lớn kinh thiên động địa.

Tứ đại hộ pháp thật không nghĩ đến lưng mang gánh nặng vô năng, đi tới trước Môn chủ bẩm báo bốn người bọn hắn hành sự bất lực, căn bản không cách nào điều tra được lại lịch của một nam một nữ và nguyên nhân bọn họ phá hủy sản nghiệp của Môn chủ. Nhưng mà hôm nay tình hình ngày càng trở nên nghiêm trọng. Phần lớn sản nghiệp kiếm lời nhiều nhất của Môn chủ đã bị một nam một nữ thần thông quảng đại phá hủy gần hết rồi. Nếu còn không bẩm báo thật với Môn chủ, để tình hình vô cùng nghiêm trọng tiếp tục kéo dài, sợ rằng tất cả sản nghiệp của Môn chủ đều sẽ bị phá hủy dưới tay của một nam một nữ này.

Vì vậy vào một ngày nửa tháng sau, thời điểm hoàng hôn sắp buông xuống, Tứ đại hộ pháp của Quỷ Chú môn xuất hiện trong một mảnh rừng cây là nơi Môn chủ ẩn thân...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 218: Ôm Cây Đợi Thỏ

Hoàng hôn sắp buông xuống, ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Từng chiếc lá xanh nhuộm màu son, vô số chạc cây được phủ thêm một tầng màu đỏ tươi, khiến cho rừng cổ thụ thẳng tắp chọc trời kiêu ngạo ít đi hai phần nhã dật, tăng thêm ba phần quyến rũ.

Xung quanh đều là những câu cổ thụ che trời, thế nhưng ở chính giữa rừng cây lại không thấy một gốc cổ thụ nào. Cả dải đất trống trải kéo dài dằng dặc, điều này chẳng có gì kỳ quái.

Trên mặt đất trống trải bày ra một bộ bàn ghế bạch đàn đen khắc hoa văn. Trên bàn đặt một bộ ấm trà Tử Sa, khói trắng lượn lờ trên miệng ấm, hương trà nhàn nhạt quanh quẩn trong chén, điều này cũng chẳng có gì kỳ quái.

Một nam tử mặc cẩm y màu cam ngồi trên ghế bạch đàn màu đen, tay phải nâng ly trà đượm hương, khẽ cúi đầu thưởng thức trà trong chén, chuyện này... vẫn chưa đủ kỳ quái.

Vừa vặn trên mặt hắn lại đeo một cái mặt nạ. Cái mặt nạ kinh khủng này khiến người ta chỉ có thể nhìn mắt, lỗ mũi và miệng như dùng máu tươi nhuộm thành, làm người nhìn rợn cả tóc gáy, cái này có chút kì quái.

Sáu nam tử mặc hắc y đứng kề vai sau nam tử mặc cẩm y màu cam. Trên mặt bọn hắn cũng đeo một chiếc mặt nạ. Đôi con ngươi của bọn hắn lộ ra bên ngoài mặt nạ tràn ngập nụ cười giả tạo, cùng nhìn chằm chằmvề phía đối diện, cái này càng thêm kỳ quái. DieendanLeQuyDon

https://thuviensach.vn

Sáu nam tử mặc hắc y nhìn chằm chằm phía đối diện, nơi cách đó sáu thước có một trăm tên, bất luận là tuổi tác, chiều cao không tương xứng, đều đứng nghiêm thành mười hàng ngang. Mặc dù trên người một trăm tên này mặc vô số kiểu trang phục, trong tay cầm vũ khí đủ loại hình dáng, nhưng bọn họ lại có một điểm giống nhau: Gương mặt của bọn họ giống hệt nhau, đều không có chút huyết sắc, trắng bệch như tờ giấy. Đôi mắt của bọn họ trống rỗng mê mang, khác hẳn với đôi mắt của người bình thường. Đôi mắt của người thường là đen trắng rõ ràng, nhưng đôi mắt một trăm nam tử này lại là màu máu đỏ. Chuyện này... không chỉ có kỳ quái, mà càng làm cho người ta có cảm giác quỷ dị.

Một luồng gió mang theo hơi lạnh cuốn lấy một chiếc lá xanh, bay xuống trước mặt nam tử áo cam đang ngồi uống trà trên ghế bạch đàn. Cổ tay hời hợt nâng lên, ngón trỏ trái phất qua chiếc lá lướt trước mặt. Chiếc lá hóa thành tro bụi trong nháy mắt. Nam tử áo cam nhấp một ngụm trà, trong môi tràn ra ba chữ không có độ ấm: "Bắt đầu đi!"

Giọng nói lạnh lẽo vừa ngừng, thân thể nam tử áo cam khẽ dựa vào thành ghế. Hắn đưa chén Tử Sa lên môi, đồng thời đôi mắt sắc bén lạnh lùng nhìn về phía trước, cách đó sáu thước có trăm tên nam tử, bất luận là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy hay đôi mắt huyết sắc đều làm người ta có cảm giác cực kì quỷ dị.

Mà lệnh của nam tử áo cam vừa thốt lên, thân thể sáu nam tử áo đen sóng vai đứng thẳng phía sau lập tức cúi xuống một cách vô cùng cung kính, đồng thanh nói: "Dạ, Môn chủ!". Ngay sau đó, thân thể sáu gã áo đen thẳng tắp, song chưởng vỗ một hồi hai nhanh ba chậm, hai nhẹ ba nặng. Sau khi vỗ xong, ngón cái và ngón trỏ của sáu gã áo đen đưa lên môi, huýt một tiếng sáo sắc bén rõ ràng.

Tiếng huýt sáo vừa dứt, cánh tay một trăm tên nam tử vẻ mặt vô cảm, hai mắt trống rỗng mê mang bỗng giơ cao, khiến vũ khí trong tay bọn họ lóe lên ánh sắng lạnh chói mắt.

https://thuviensach.vn

"Sát!"

Theo mệnh lệnh lạnh lẽo của sáu gã áo đen, trăm tên nam tử lập tức vung vũ khí trong tay, bắt đầu thi triển chiêu thức sắc bén tạo thành một trận chém giết. Trăm tên nam tử này là mười vị Chưởng môn võ công cao cường cùng với đệ tử của mười môn phái mất tích li kì trên giang hồ mấy năm gần đây ở Tây Thần quốc.

Nhưng hôm nay, trăm nam tử này, đừng nói là biết những người khác, ngay cả bản thân mình bọn họ cũng không nhận ra. Bởi vì thần trí bọn họ đã bị sáu gã áo đen với thân phận là Hộ pháp Quỷ Chú mônhoàn toàn khống chế rồi. Cho nên, sau khi sáu Hộ pháp Quỷ Chú môn lạnh lùng ra lệnh, trăm tên nam tử thần trí bị khống chế lập tức tiến vào trạng thái chém giết điên cuồng.

Bọn họ dùng nhiều chiêu đoạt mệnh, trong lòng chỉ có một ý nghĩ -- trừ bản thân ra, giết chết mọi người xung quanh.

Dĩ nhiên người bọn họ muốn giết không bao gồm sáu Hộ pháp Quỷ Chú môn khống chế thần trí của họ, còn có nam tử mặc áo cam, cũng chính là Môn chủ Quỷ Chú môn.

Đao kiếm đâm chém, gậy gộc nện xuống, xích sắt quấn quíu.

Con chim vốn hạ xuống chạc cây nghỉ ngơi, lại bị sát khí dày đặc âm lãnh và mùi máu tanh nồng nặc làm cho kinh sợ, rối rít vỗ cánh bay lên cao, chạy trốn khỏi rừng cây.

Từng luồng ánh sáng lạnh chợt lóe, máu tung tóe bắn ra. Trong nháy mắt đã có không ít người đầu lìa khỏi thân, phơi thây trên mặt đất lạnh lẽo, thê thảm không nỡ nhìn.

Vài người còn sống vẫn đang điên cuồng chém giết. Bọn họ có bị gọt sạch mũi, có bị đâm mù mắt, có bị cắt mất lỗ tai, nhưng từ đầu đến cuối vẫn

https://thuviensach.vn

không phát ra một tiếng kêu thảm thiết nào. Thần trí của bọn họ bị thao túng, bởi vậy nên bọn họ -- không hề cảm thấy đau đớn. Bất luận bị thương nặng, chỉ cần còn một hơi thở, chỉ cần chưa phơi thây trên mặt đất, bọn họ tuyệt sẽ không ngừng chém giết điên cuồng.

Tà dương nơi chân trời là màu đỏ, cánh rừng máu chảy thành sông cũng là màu đỏ. Thời khắc này, ngay cả gió lạnh gào thét trong rừng dường như cũng chuyển từ trong suốt thành màu huyết tinh.

Âm thanh đao kiếm chém vào trong máu thịt, âm thanh gậy gộc xích sắc đập vỡ xương cốt, âm thanh đầu rời khỏi thân rơi xuống mặt đất lạnh lẽo bao trùm lên cả vùng đất, mỗi một loại âm thanh đều làm người ta rợn cả tóc gáy.

Vậy mà sáu Hộ pháp của Quỷ Chú môn lại không cảm thấy âm thanh này đáng sợ. Nhìn phía đối diện càng ngày càng nhiều người gục ngã mất mạng, lồng ngực bị thủng một lỗ lớn, dạ dày ruột máu chảy đầm đìa lòi ra bên ngoài, đôi mắt sáu Hộ pháp như được thưởng thức một bức họa tuyệt mỹ do một vị danh gia đại sư mất ăn mất ngủ vẽ ra.

Về phần Môn chủ Quỷ Chú môn, "tu vi" của hắn càng thêm "siêu phàm nhập thánh". Máu người bắn tung tóe như mưa rào, đầu rơi tay rụng bay loạn xạ trong không trung. Dưới tình trạng thảm thiết như vậy, hai mắt cười thưởng thức cũng thôi đi, hắn lại còn liên tục đổ đầy nước trà vào chén, sau đó "mười phần nhã hứng" nhâm nhi trà. DieendanLeQuyDon

Cho đến khi --

Trăm tên nam tử điên cuồng chém giết, chín mươi chín người đã phơi thây trên mặt đất, chỉ còn lại một nam tử có võ công cao cường nhất, thương tích đầy mình nhưng còn sống. Lúc này một Hộ pháp mới huýt sáo một tiếng sắc nhọn, làm cho nam tử còn sống duy nhất này rơi vào trạng thái yên tĩnh lần nữa.

https://thuviensach.vn

Sáu Hộ pháp Quỷ Chú môn lập tức ôm quyền với Môn chủ, đồng thanh nói: "Chúc mừng Môn chủ, hôm nay lại thành công thu được một tên đủ tư cách trở thành con rối tang thi!"

Môn chủ Quỷ Chú môn chậm rãi nhấp một ngụm trà, sau đó đặt chén xuống mặt bàn, lúc này mới lạnh lùng nói: "Dọn dẹp sạch sẽ những thi thể trên mặt đất."

"Dạ!"

Sáu Hộ pháp cung kính đáp lại, lấy từ trong tay áo ra một bình sứ, tiếp đến hai chân bọn hắn bỗng di chuyển, đi đến những thi thể chất đống mất trật tự ở phía trước. Bọn hắn rải độc phấn trong bình sứ lên những thi thể, thực hiện hành động hủy thi diệt tích tàn nhẫn. Độc phấn này rải lên thi thể sẽ khiến thi thể hóa thành bột phấn trong nháy mắt. DieendanLeQuyDon

Mà trong lúc sáu Hộ pháp đang tiến hành hủy thi diệt tích, Môn chủ chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay, trong môi phát ra tiếng nói lạnh lẽo một lần nữa: "Bốn người các ngươi có thể đi ra."

Bốn tiếng "vụt" vang lên --

Bốn Hộ pháp Quỷ Chú môn đeo mặt nạ máu đỏ giống nhau, mặc hắc y xuất hiện trước mặt Môn chủ. Sau khi bốn Hộ pháp hiện thân, quỳ chân trên đất "bộp" một tiếng, giọng nói vô cùng kính sợ: "Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn, Đoạn Phách tham kiến Môn chủ!"

Môn chủ bưng chén Tử Sa lên, uống cạn toàn bộ trà trong chén, hai mắt lạnh lùng nhìn bốn người quỳ trên mặt đất: "Sự tình xảy ra như thế nào?"

"Bẩm Môn chủ, bọn thuộc hạ còn chưa tra... tra được nguyên nhân một nam một nữ phá... phá hủy sản nghiệp của Môn chủ. Mỗi lần đợi đến

https://thuviensach.vn

khi bọn thuộc hạ nhận được tin thức, chạy tới nơi một nam một nữ hiện... hiện thân thì bọn họ đã biến... vô tung vô ảnh biến mất rồi."

Thiên Tàn Hộ pháp cúi đầu, sợ hãi nuốt nước miếng, tiếp tục cà lăm trả lời: "Mà ngoại trừ nơi một nam một nữ chủ động hiện... hiện thân, bất luận bọn thuộc hạ tra như thế nào, trước sau đều không thể tra... tra được điểm dừng chân của bọn họ."

Môn chủ bóp vỡ chén Tử Sa trong tay thành bụi phấn, ống tay áo phải quét ngang mặt bốn Hộ pháp quỳ trên mặt đất. Bốn Hộ pháp phun ra một ngụm máu tươi, thân thể đồng loạt bay lên rồi nặng nề rơi xuống mặt đất lạnh lẽo phía sau.

Môn chủ từ trên ghế đứng lên, ánh mắt sắc bén như lưỡi đao lạnh lùng bắn về phía bốn Hộ pháp hộc máu rơi xuống đất: "Phế vật! Chủ động điều tra lại không tìm được điểm dừng chân của bọn họ, chẳng lẽ... các ngươi không biết ôm cây đợi thỏ sao?" DieendanLeQuyDon

Nếu không phải quãng thời gian này hắn có chuyện cực kì quan trọng muốn làm thì hắn đã sớm tự mình ra tay, hảo hảo giáo huấn một nam một nữ một lần lại một lần khiêu khích, phách lối đập hủy sản nghiệp của hắn rồi.

-- Ôm cây đợi thỏ, có ý tứ gì?

Thân thể bốn Hộ pháp nặng nề rơi xuống nhưng không có ai lau máu tươi chảy xuống khóe miệng. Bọn hắn chịu đựng ngũ tạng phế phủ đau đớn, lại một lần nữ nhất tề quỳ lên, đôi mắt sợ hãi nhìn Môn chủ, giọng nói cung kính run rẩy: "Thuộc hạ ngu dốt, kính xin Môn chủ giải thích rõ ràng!"

Vạt áo màu cam cuốn lên, Môn chủ Quỷ Chú môn biến mất tại chỗ trong nháy mắt, mà trong gió phía xa truyền đến giọng nói lãnh nhược băng sương của Môn chủ: "Bổn Môn chủ không cần thuộc hạ ngu xuẩn như heo,

https://thuviensach.vn

càng không muốn làm bẩn hai tay kết liễu tính mạng thuộc hạ ngu dốt. Nếu như các ngươi không thể hiểu thấu bốn chữ này, lập tức trực tiếp đào hố trong rừng, vùi mình tự chôn cất đi!"

Sáu Hộ pháp hủy thi diệt tích xong xuôi, đầu tiên nhất tề hả hê liếc nhìn thân thể bốn đồng bọn bị ưu sầu bao phủ. Tiếp đến, một trong số sáu người nâng con rối sống sót, năm tên còn lại nâng bộ bàn ghế bạch đàn đen, lấy tốc độ sét đánh biến mất trong rừng cây tràn ngập máu tanh.

Rừng cây lớn như vậy, trừ chín mươi chín vong hồn, chỉ còn lại bốn Hộ pháp Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn và Đoạn Phách đang chán nản ngã ngồi trên mặt đất.

--Ôm cây đợi thỏ? Môn chủ nói bốn chữ này... Rốt cuộc có ý gì?

Vì không muốn tự mình động thủ đào hố, chôn sống chính mình trong rừng cây, bốn Hộ pháp cúi đầu, minh tư khổ tưởng suy nghĩ về bốn chữ "ôm cây đợi thỏ".

Mà trong lúc bốn Hộ pháp cúi đầu, trong lòng khổ sở suy nghĩ --

Hai chú chim bồ câu trắng bị buộc một ống trúc nhỏ dài giữa hai chân đang vỗ đôi cánh, bên trong ống trúc nhỏ nhét một lá thư, bay về hai hướng khác nhau. Hai chú chim bồ câu trắng đưa tin này là do mật thám ẩn núp ở Tây Thần quốc và Long Diệu quốc thả đi từ mười ngày trước.

Vì vậy, giờ phút này một con bồ câu đưa tin bay về phía hoàng cung Thương Nguyệt quốc, con còn lại bay về phía hoàng cung Bắc Dực quốc.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 219: Yêu Cầu Đáp Án

Trời chiều dần dần ngả về phía tây, hoàng hôn diễm lệ phủ vàng bức tường. Mái hiên cong cong và rường cột chạm trổ trong hoàng cung xa hoa của Thương Nguyệt quốc cũng điểm xuyết màu ráng vàng xinh đẹp lóa mắt.

Bên trong Tường Khôn điện của Thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong --

Đàn hương nhàn nhạt, êm ái quanh quẩn trong điện. Tường Khôn điện khảm rồng vàng từ châu ngọc như bay lượn trên đỉnh điện, từng chiếc đèn lồng đặc biệt tỏa ra ánh sáng màu đỏ rực rỡ.

Ánh sáng đỏ chiếu sáng, bao phủ bàn đọc sách rộng lớn.

Trên bàn đọc sách rộng lớn, trừ đặt một cây bút lông màu nâu và một nghiên mực bằng đá màu tím, còn để vô số bản tấu chương chồng lên nhau như một ngọn núi. Tấu chương của Thương Nguyệt quốc phần lớn đều do Thái tử Dạ Dật Phong thay Thương Nguyệt hoàng phê duyệt.

Lúc này, Thái tử Dạ Dật Phong mặc bộ thái tử bào màu vàng cam, mở một quyển tấu chương ra rồi cầm bút lông trên bàn lên, nhúng vào nghiên mực bằng đá tím. Chỉ là, Dạ Dật Phong đã nhúng bút lông vào mực, lại chậm chạp không phê xuống tấu chương. Sắc mặt hắn thâm trầm u ám, đôi mắt ẩn chứa khí lạnh âm u đang nhìn một trang giấy nhỏ viết đầy chữ màu đen bị hắn đè phía dưới nghiên mực.

https://thuviensach.vn

Thời gian tích tắc trôi qua, cho đến khi bút lông nhúng mực đã khô, thân thể cứng ngắc như tượng của Dạ Dật Phong vẫn nhìn trang giấy phía dưới nghiên mực. Giả sử người không biết chuyện đột nhiên xông tới, nhìn thấy một màn này, có khi còn tưởng hai mắt Dạ Dật Phong đang nhìn gia phả của kẻ thù làm Thương Nguyệt một đêm vong quốc ấy chứ.

Tờ giấy nhỏ viết đầy chữ bị đè phía dưới nghiên mực này là Dạ Dật Phong nhận được hai canh giờ trước. Đó là giấy báo tin của mật thám ẩn nấp ở hoàng triều Long Diệu của Thương Nguyệt dùng bồ câu đưa tin bay tới. Từ khi nhận được tờ giấy này, lồng ngực Dạ Dật Phong bỗng khó chịu, khó có thể thư giãn, vì thế nên không thể tiếp tục tĩnh tâm phê duyệt tấu chương nữa.

Chữ viết trên giấy -- Một ngàn tử sĩ, không chỉ ám sát Long Diệu hoàng thất bại mà còn mất mạng toàn bộ. Làm một ngàn tử sĩ bỏ mạng là Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm. Lúc Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm lấy mạng một ngàn tử sĩ hẳn là thi triển một loại công phu gió thoảng vô ảnh, hoa đào phiêu hương!

"Rầm" một tiếng vang lên, Dạ Dật Phong ném cây bút lông, bàn tay nặng nề vỗ lên bàn đọc sách. Khi ngàn tên tử sĩ ám sát Long Diệu hoàng thì Hiên Viên Diễm cướp Khấp Huyết hoa từ trong tay hắn căn bản không ở Long Diệu. Về phần gió thoảng vô ảnh, hoa đào phiêu hương, là miêu tả của nhân sĩ giang hồ về võ công của Vô Ngân công tử.

Chỉ là -- Vô Ngân công tử khi đối địch, cơ thể liền giống như gió thoảng vô hình, khiến người ta không thể nào nắm bắt được tung tích, chỉ có thể ngửi được hương hoa đào nhàn nhạt. Cho nên rất dễ nhận thấy, "Thụy vương" bảo vệ Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly bình yên vô sự kia chính là do Vô Ngân công tử dịch dung thành.

Vô Ngân công tử hiếm khi giao thiệp với giang hồ, không quá quan tâm thế sự hồng trần, thế nhưng lại vì Hiên Viên Diễm và Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt mà ba lần bốn lượt phá vỡ tác phong lánh đời ấy? Thậm chí... hôm nay còn tưởng "hộ vệ" của Long Diệu thay Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt chú ý trông chừng quê hương Long Diệu, cảnh giác giữ an toàn cho Long Diệu hoàng?

Thời điểm Dạ Dật Phong tức giận không kiềm chế được, hai mắt khóa chặt tờ giấy bên dưới nghiên mực, dường như muốn dùng ánh mắt bốc lửa giận đốt cháy tờ giấy thành tro --

“Thái tử, mật thám ẩn núp ở Tây Thần quốc cho chim bồ câu đưa tin tới.” Thân cận vệ cầm một ống trúc nhỏ hình trụ bằng hai tay, cúi đầu bước nhanh tới phía bàn đọc sách của Dạ Dật Phong. Khi tới trước bàn đọc sách, thị vệ cung kính dâng lên ống trúc nhỏ trong tay, đầu càng cúi thấp hơn chờ chỉ thị của Thái tử.

Dạ Dật Phong nhận lấy ống trúc, rút ra một tờ giấy to từ trong đó.

Âm lệ bao phủ cằm Dạ Dật Phong, hai mắt hừng hực lửa giận nheo lại, đọc không sót một chữ trên tờ giấy to mà mật thám ẩn nấp ở Tây Thần quốc gửi đến.

Đoạn đầu tiên -- Ở Tây Thần quốc chợt xuất hiện một nam một nữ, không rõ nguyên cớ vì sao, mỗi ngày một lần đến phá hủy các cửa hàng danh tiếng vang dội nhất, trang hoàng xa hoa nhất và kiếm nhiều tiền nhất đế đô Tây Thần quốc.

Đoạn thứ hai -- Mặc dù dân chúng nghị luận ầm ĩ về hành động phá hủy cửa hàng mỗi ngày một lần của một nam một nữ bỗng nhiên xuất hiện này, nhưng quái lạ thay, Tây Thần đế không nghe thấy cũng không hỏi, không điều động bất kì một cấm về quân nào để điều tra.

Đoạn thứ ba -- Trước tiên Tây Thần đế đang tìm cách phát động chiến tranh với Bắc Dực quốc. Bọn thuộc hạ cho là một nam một nữ này có thể là sách lược của Thái tử Bắc Dực, phân tán sự chú trọng luyện binh của Tây

https://thuviensach.vn

Thần đế, khiến Tây Thần đế tạm hoãn kế hoạch chuẩn bị phát động chiến tranh.

Đoạn thứ tư -- Đối với hành động phá hủy cửa hàng của một nam một nữ này, trước kia tuy Tây Thần đế chẳng quan tâm, nhưng nếu cứ kéo dài như vậy, Tây Thần đế sẽ không mặc kệ. Nếu Tây Thần đế vì chuyện này mà phân tâm, từ đó tạm hoãn phát động chiến tranh với Bắc Dực, đối với Thái tử mà nói không có lợi. Cho nên, bọn thuộc hạ cố gắng điều tra điểm dừng chân của một nam một nữ này, sau đó "trợ giúp" Tây Thần đế tiêu diệt bọn họ, để Tây Thần đế có thể an tâm phát động chiến tranh với Bắc Dực.

Đoạn thứ năm -- Không ngờ, trừ khi một nam một nữ chủ động hiện thân để phá hủy cửa hàng mỗi ngày một lần, bọn thuộc hạ hoàn toàn không có biện pháp tra được điểm dừng chân của bọn họ.

Dạ Dật Phong xem xong dòng chữ trên giấy, khóe môi phác họa một độ cong lạnh lẽo: “Hai người kia... còn giảo hoạt hơn nhiều so với hồ ly, há có thể bị các ngươi dễ dàng điều tra được điểm dừng chân?”

Một nam một nữ gây sóng gió ở Tây Thần quốc? Còn khiến đám mật thám của hắn hoàn toàn không có biện pháp điều tra được điểm dừng chân? Nếu như hắn không đoán sai... Bọn họ chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lúc trước ở lãnh thổ Thương Nguyệt dấy lên âm phong quỷ lãng, khiến thần trí dân chúng Thương Nguyệt khủng hoảng không yên.

Mục đích hai người kia không trở về hoàng triều Long Diệu mà chạy tới Tây Thần quốc diễn tuồng là gì chứ? Chẳng lẽ giống như nguyên nhân bọn họ diễn tuồng ở Thương Nguyệt quốc?

Còn nữa, lấy tác phong hành sự của Tây Thần đế, há có thể dễ dàng tha thứ cho kẻ ở địa bàn của mình vô cùng phách lối gây sóng gió, không

https://thuviensach.vn

nghe cũng không hỏi, không lập tức sai cấm vệ quân điều tra? Tây Thần đế này... lại đang suy nghĩ cái gì đây?

“Cho phép bồ câu đưa tin bay trở về, thuận tiện kèm mệnh lệnh của bản Thái tử cho đám mật thám ẩn náu ở Tây Thần quốc...” Dạ Dật Phong giữ lại tờ giấy, đưa ống trúc nhỏ cho thân thị vệ, môi mỏng lạnh lùng nhếch lên, nói: “Chớ khinh suất vọng động, yên lặng theo dõi biến hóa cho đến khi đích thân bản Thái tử tới chỉ huy.”

“Dạ!”

Thân thị vệ nhận lấy ống trúc nhỏ, trong miệng phát ra một chữ vô cùng cung kính, cúi dầu rồi lui khỏi điện Tường Khôn bao phủ đàn hương nhàn nhạt. (Dien dan Le Quy Don)

“Hiên Viên diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai người các ngươi cứ chờ đó...”

Trong nháy mắt thị về lui khỏi điện Tường Khôn, Dạ Dật Phong siết chặt tờ giấy trong tay, từ môi phát ra tiếng cười giả tạo: “Đối với kiệt tác các ngươi cướp Khấp Huyết hoa của Sinh Tử môn, làm người người ở Thương Nguyệt sợ hãi, ta sẽ mang cả vốn lẫn lời trả lại cho các ngươi.”

Cùng lúc đó --

Ánh tà dương tỏa ra vạn trượng, làm hoàng cung Bắc Dực nguy nga tráng lệ phủ thêm một tầng lụa vàng xinh đẹp, càng thêm mê người.

Một chú bồ câu đưa tin buộc ống trúc nhỏ trên chân, làm hết trách nhiệm vỗ cánh bay về phía tẩm cung kim bích rực rỡ của Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn. Sau thời gian nửa chung trà, bồ câu đưa tin đậu lên bệ cửa sổ tẩm cung của Thái tử Bắc Dực.

https://thuviensach.vn

Một thị vệ da ngăm đen của Bắc Dực quốc lấy ống trúc nhỏ giữa hai chân bồ câu đưa tin xuống, nhét ống trúc nhỏ vào trong ngực rồi lấy tốc độ ánh sáng vọt ra khỏi hoàng cung Bắc Dực.

Tên thị vệ này muốn đi đâu? Dĩ nhiên là hắn đi tìm Thái tử điện hạ, sau đó giao ống trúc nhỏ chứa tin tức cho Thái tử. Mà lúc này Thái tử điện hạ của hắn đang ở nơi nào đây?

Một nhà nhỏ dựng bằng gỗ thông bên cạnh hồ nước chứa đầy lá sen xanh ngọc mướt mát, hương hoa sen hồng mặc sức theo gió phiêu du. Vô số bụi cây vạn niên thanh trồng xung quanh bốn phía nhà gỗ thông nhỏ. Trên bệ cửa sổ nhà gỗ còn mấy chậu phong lan trắng tinh khiết, làm cho nhà gỗ tăng thêm không ít phần thanh nhã.

Bên trong nhà gỗ thông --

Đơn sơ đến không thể đơn sơ hơn nữa có một cái giường gỗ đơn đặt cạnh vách tường phía tây, mười vò rượu để bên vách tường phía nam, bàn gỗ nhỏ hình vuông bày ở vách tường phía bắc.

Một lão giả ngoài bảy mươi mặc một bộ y phục màu xanh, mặc dù tóc đã hoa râm nhưng hai mắt lại lấp lánh có hồn đang ngồi bên trái bàn gỗ nhỏ. Nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y xanh nhạt thêu mây bay trắng tinh, mặc dù dung mạo cực kì tuấn tú nhưng hai mắt lại cao ngạo lạnh lùng, đang ngồi bên phải bàn gỗ.

Bên trên bàn gỗ nhỏ bày một bàn cờ. Trên bàn cờ, nhìn qua quân trắng, quân đen đan xen khắp nơi, chỉ là người vô cùng tinh thông kỳ nghệ liếc mắt liền nhìn được quân trắng đang bị quân đen bao vây.

Lão giả nhặt một quân đen, nhẹ nhàng đặt vào trong bàn cờ, trong môi thoát ra nụ cười nhạt: “Rồng nhốt trong giếng khó thăng thiên, xem ra... hôm nay Tiêu thái tử phải thất vọng mà về.”

https://thuviensach.vn

“Giếng dù sâu nhưng không đậy nắp. Rồng tuy bị nhốt nhưng không phải rồng ngu, hơn nữa rồng còn có thể bay, chỉ cần nhất phi trùng thiên, tự nhiên sẽ là thế giới trời cao bể rộng.” Đôi mắt cực kì lạnh lẽo như không có chút nhân tình của Thái Tử Bắc Dực Tiêu Hàn nhìn lão giả, nhặt một viên cờ trắng rồi nhẹ nhàng đặt vào bàn cờ. Trong phút chốc, quân trắng rõ ràng vốn bị vây chết bỗng cải tử hoàn sinh, mà quân đen vốn nắm chắc phần thắng lại lọt vào khốn cảnh phía trước là sói, phía sau là hổ.

“Phía trước không có đường đi, phía sau chẳng có đường lui. Bây giờ... ta có thể yêu cầu đáp án trong lòng lão nhân gia chứ?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 220: Ma Tộc Hắc Yên

(Hắc Yên là khói đen)

Lão giả im lặng không nói, nhón một quân đen từ trong hộp cờ, hai mắt nhìn bàn cờ trên bàn gỗ, suy tính nên đặt quân cờ đen trong tay vào vị trí nào trên bàn cờ.

Tiêu Hàn hạ xuống một quân cờ trắng, thật ra là một cách đi tự sát. Nhưng chính bởi lối chơi "tự tìm đường chết" này lại xảo diệu thay đổi tình cảnh không thuận lợi quân trắng bị vây chết, dễ dàng phá hủy ưu thế vây công của quân đen.

Lão giả phía trước không có đường tiến, phía sau không có đường lui, trước mắt ông chỉ có một "đường ăn" có thể đi -- ăn hết những quân trắng bị bao vây của Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn. Chỉ là một khi ông ăn hết những quân trắng bị vây, thì những quân còn lại của Tiêu Hàn có thể tự do hành động, mà quân đen của ông sẽ rơi vào khốn cảnh bị quân trắng bao vây chặt chẽ.

Một lúc sau --

Lão giả khẽ lắc đầu, ngón tay giữa kẹp một quân đen ném vào trong hộp cờ đặt trên bàn gỗ, cười nhạt nói: "Tìm đường sống trong cõi chết, Tiêu Thái tử quả nhiên là cao thủ chơi cờ!"

Ánh tịch dương đỏ rực rót vào cửa sổ nhà gỗ thông, bao quanh cơ thể Tiêu Hàn, nhưng đôi mắt tràn ngập khí tức lạnh băng xua tan mọi ấm áp. Trên dung nhan tuấn dật tuyệt luân của Tiêu Hàn không có một chút cảm

https://thuviensach.vn

xúc kiêu ngạo vì thắng cờ, môi mỏng phát ra tám chữ cực kì lạnh nhạt: "Muốn đạt được cái gì, đầu tiên phải cho đi."

Trên mặt lão giả không khỏi sinh ra ảo não vì thua cờ, khoanh tay trước ngực, thua cũng phải thua hết sức ngạo khí, nói: "Hay cho câu muốn đạt được cái gì, đầu tiên phải cho đi. Lão hủ nhận thua. Tiêu Thái tử hỏi đi, lão tử sẽ cho đáp án mà người muốn."

Lão giả này được người giang hồ gọi là Võ học thông, còn về phần tên tuổi thật, người giang hồ không ai biết. Cái gọi Võ học thông đó là -- bất luận loại võ công nào trong thiên hạ, chỉ cần ngươi sử dụng cho dù chỉ một chiêu, ông đều có thể nói ra võ công này thuộc môn phái nào và người sáng lập ban đầu của nó, quen thuộc như lòng bàn tay vậy.

Rất nhiều người giang hồ bị kẻ che mặt tập kích, bởi vì không biết thân phận của kẻ che mặt đó nên đến nhà gỗ của lão giả này để thỉnh giáo lão giả được xưng là Võ học thông, nói ra chiêu thức kẻ che mặt sử dụng với mình, hy vọng biết được thân phận kẻ che mặt từ miệng lão giả, để ngày sau có thể tìm đúng kẻ thù, ăn miếng trả miếng hung hăng phản kích.

Thế nhưng nếu muốn biết đáp án mình từ trong miệng lão giả phải có điều kiện. Điều kiện của lão giả không phải là ngươi giao ra ngân lượng kếch xù, cũng không phải đòi ngươi kì trân dị bảo. Lão giả yêu cờ thành si, chỉ cần ngươi có đủ khả năng chơi cờ thắng ông, ngươi cứ hỏi, ông sẽ cho ngươi đáp án chính xác. Ngược lại, nếu ngươi không thể chơi cờ thắng ông, mặc dù ngươi có dùng lưỡi đao vô cùng sắc bén hung thần ác sát kề trên cổ ông đi nữa, ngươi vẫn sẽ không lấy được đáp án mình muốn.

Thứ nhất, lấy võ công sâu không lường được của lão giả, nếu ngươi muốn dùng lưỡi đao vô cùng sắc bén hung thần ác sát kề trên cổ ông, cũng không phải chuyện dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Thứ hai, ngay cả khi võ công của ngươi cao hơn lão giả, nếu ngươi không thể chơi cờ thắng ông mà lại lựa chọn phương thức dụng võ bạo lực hỏi ông, ông sẽ cho ngươi vĩnh viễn chỉ có một câu: Nếu có duyên gặp nhau dưới hoàng tuyền, lão hủ có thể suy tính trả lời ngươi!

Bây giờ Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn bị một chuyện quấy nhiễu rất sâu. Có thể loại trừ sương mù trong lòng hắn, e là chỉ có người thuộc như lòng bàn tay bất luận võ học nào trong thiên hạ thôi. Vì vậy, Tiêu Hàn bước vào nhà gỗ của lão giả, lại phát huy cờ kĩ cao siêu của mình, thắng được lão giả và có cơ hội lấy được câu trả lời.

"Trong thiên hạ có môn phái nào có thể sử dụng một loại võ công mà cả người..." Đôi mắt Tiêu Hàn lạnh băng, không nháy một cái nhìn lão giả, môi mỏng chậm rãi hỏi ra sương mù tràn ngập tâm trí: "Hóa thành một luồng khói đen không thể đánh tan, khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng được võ công của người đó?"#Dien #Dan #Le #Quy #Don

Canh ba đêm qua, hắn vừa mới nằm dài trên giường, chuẩn bị để nguyên áo đi ngủ, bất chợt... một kẻ bịt mặt sát khí dày đặc bao phủ toàn thân, dưới tình huống không kinh động bất kì một cấm vệ quân Bắc Dực nào, xuất hiện ở đầu giường của hắn một cách quỷ mị. Tiêu Hàn từ trên giường nhảy lên, bàn tay phải lập tức lấy tốc độ sét đánh bóp chặt cổ hắc y nhân thần bí. Vậy mà ngay lúc năm ngón tay hắn khóa trụ cổ kẻ bịt mặt, định hỏi ý đồ xông vào, nhưng vẫn không nói một lời, định trực tiếp lấy mạng kẻ đó thì -- Năm ngón tay bóp cổ hắc y nhân lại rơi vào khoảng không một cách quỷ dị. Bởi vì từ đầu đến chân hắc y nhân lại có thể hóa thành một làn khói đen mà nội lực của hắn không thể nào đánh tan, cũng không có cách nào dao động làn khói đen đó.

Càng làm hắn thấy rợn tóc gáy chính là hắc y nhân che mặt hóa thành làn khói đen vẫn có thể mở miệng nói chuyện với hắn. Hơn nữa, đợi sau khi hắc y nhân nói xong mấy câu, làn khói đen trước mắt hắn vốn không nhúc nhích chút nào, trong nháy mắt trở nên trong suốt, hoàn toàn biến mất

https://thuviensach.vn

trong tầm mắt của hắn. Kinh ngạc mở to mắt nhìn làn khói đen biến mất ngay trước mắt, hoặc là... nói chính xác hơn là kinh ngạc trừng mắt nhìn kẻ bịt mặt hóa thành khói đen quỷ dị biến mất trước mắt, quả thật hắn hoài nghi mình gặp quải yêu ma quỷ quái. Nhưng hắn lại tin tưởng sâu sắc rằng trên đời này không có yêu ma quỷ quái tồn tại, nếu có tồn tại thì cũng chỉ ở trong lòng người mà thôi. Hơn nữa, trước khi kẻ bịt mặt hóa thành khói đen này biến mất có nói với hắn mấy câu, hắn càng thêm tin tưởng kẻ bịt mặt không phải ma quỷ gì, mà là một người có bản lĩnh không thể tưởng tượng được. Vì vậy, hôm nay hắn bước vào nhà gỗ của lão giả, muốn từ trong miệng lão giả tinh thông võ học thiên hạ như lòng bàn tay lấy được đáp án có thể hóa giải sương mù trong lòng.

"Ngươi nói cái gì, khói... khói đen?"

Nghe được câu hỏi của Tiêu Hàn, hô hấp lão giả cứng lại trong giây lát, buông cánh tay đang khoanh trước ngực ra, hai tay nắm lại thành hình quả đấm. Theo lệ thường trước đây, một khi lão giả thua cờ, chỉ ần người khác hỏi câu hỏigì ông sẽ lập tức cho đáp án, tuyệt đối sẽ không nói nhảm nhiều thêm một câu nào. Thế nhưng lần này, khi Tiêu Hàn đưa ra câu hỏi, lão giả không chỉ không lập tức cho đáp án, trái lại sắc mặt chợt biến, hỏi ngược lại: "Tiêu Thái tử, tại sao người lại hỏi như vậy?"

Tiêu Hàn từ trên ghế đứng lên, kéo gần khoảng cách giữa mình và lão giả. Đôi mắt Tiêu Hàn thay vì nói là nhìn, không bằng nói là dò xét nhìn lão giả, môi mỏng chậm rãi nói: "Bởi vì... đêm qua ta gặp phải người hóa khói đen mà nội lực của ta không thể đánh tan."

Võ học thông, mặc dù bị người dùng lưỡi dao sắc bén hung thần ác sát kề ở cổ, chân mày cũng sẽ không nhíu một cái, chỉ có thái độ thản nhiên không thèm để tâm. Nhưng bây giờ nghe được câu hỏicủa mình, Võ học thông luôn trấn định thong thả nhưng lại lộ ra vẻ mặt sợ hãi không gì sánh được. Đủ để chứng minh... đáp án trong lòng mình muốn, Võ học thông có

https://thuviensach.vn

thể cho ra đáp án chính xác, mà câu trả lời chính xác chuẩn bị nói ra đầy đủ này nhất định sẽ vô cùng kinh người.

Thật ra thì trong lòng lão giả biết lời Tiêu Hàn là lời thật, nhưng ông không tình nguyện tin tưởng. Ông đứng lên từ ghế, chậm rãi đi tới cạnh cửa sổ nhà gỗ, tự lầm bầm: "Không thể nào... điều này không thể nào... Hắc Yên* tuyệt đối sẽ không có khả năng xuất hiện."

*Hắc Yên: khói đen (Hắc Yên ở đây là tên của Ma tộc nên ta để nguyên).

Nhìn ráng đỏ tràn ngập trên bầu trời qua khung cửa sổ, lão giả đang tự lầm bầm có cảm giác ấm áp trên người mình đang chạy mất từng chút từng chút, thay vào đó băng lạnh thấu xương.

Tiêu Hàn không nói gì, đôi mắt sâu tựa biển cứ thẳng tắp nhìn bóng lưng lão giả, cho đến khi --

Lão giả thu lại thần sắc trên mặt, thân thể chậm rãi quay lại, dời bước đến trước mặt Tiêu Hàn, giọng nói nhàn nhạt hỏi: "Kẻ tới tìm người, có phải nói với người một câu hay không? Hắn nói... cần máu tươi của người?"

"Không sai, hắn thật sự đã nói như vậy. Chỉ là... lão nhân gia, hình như ta mới là người hỏi, còn ngươi mới là người bị hỏi?"

Tiêu Hàn chau hàng lông mày tuấn tú, cánh tay bỗng khoanh lại, giọng nói lạnh lùng: "Không phải là ta không vui khi trả lời ngươi, nhưng tối thiểu ngươi cũng phải thay ta giải tỏa khó hiểu trong lòng đã chứ?"

Đúng vậy, người nọ quả thực đã nói muốn máu tươi trong cơ thể hắn, hơnnữa dùng phương pháp hết sức đặc biệt lấy máu trong cơ thể hắn, chỉ là người nọ không nói vì sao phải dùng phương pháp đặc biệt để lấy máu của hắn. Đối với yêu cầu của người nọ, hắn đáp lại bằng một câu trả lời cự

https://thuviensach.vn

tuyệt. Máu tươi chảy trong cơ thể hắn chính là thứ của hắn. Thứ của hắn tại sao phải cho người khác? Thứ của hắn... cho tới bây giờ cũng không muốn sẻ chia cùng người khác. Nhưng người nọ đã nói, tốt nhất mình nên nghĩ lại, ngàn vạn đừng lấy tính mạng nói giỡn. Bởi vì, thứ hắn muốn, chắc chắn sẽ không từ thủ đoạn để đạt được. Nếu cuối cùng không thể đạt được ý muốn, hắn sẽ càng không từ thủ đoạn để phá bỏ thứ không đạt được đó. Người nọ còn nói, nếu mình nghĩ lại thông suốt, nguyện ý "thành kính dâng hiến" máu trong cơ thể cho hắn, liền đi Tây Thần quốc rồi đích thân dùng giọt máu tươi tạo thành kí hiệu đặc biệt, người nọ sẽ hiện thân gặp mình.

"Nếu thua cờ, ta phải thành thật trả lời câu hỏicủa người, đây là nguyên tắc của ta. Chỉ là..."

Nghe được lời nói của Tiêu Hàn, thân thể lão giả hơi cứng lại, trong lòng u ám thở dài một hơi, mở miệng nói: "Trước khi thành thật trả lời câu hỏicủa người, ta còn phải làm một việc."

Dứt lời, lão giả đi về phía mười vò rượu đặt cạnh vách tường phía nam. Một tay xốc lên vò rượu, mở nắp ra, lão giả bỗng ngửa đầu, "ục ục" rót rượu tự ủ trong vò vào miệng.

Lão giả bỗng chạy đi uống rượu là chứng nghiện rượu đột nhiên tái phát sao? Hay là dùng rượu để... che giấu nội tâm tràn đầy sợ hãi một lần nữa khi cho Tiêu Hàn câu trả lời đây?

Đợi lão giả uống hết vò rượu, sau đó bỏ bình rỗng xuống mặt đất, nói từng câu từng chữ trả lời thì nguyên nhân ông bỗng chạy đi uống rượu... hiểu rõ trong nháy mắt!

"Thế gian chí tôn, Linh Cung thần bí. Uy hiếp thiên hạ, vạn vật kinh phục (kinh sợ + kính phục). Ma tộc bất xuất, ai dám tranh phong?"

-- Cái gì, Ma tộc? Ma tộc không phải đã...

https://thuviensach.vn

Lão giả vừa dứt lời, Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn từ trước đến nay thái sơn sụp đổ mặt không đổi sắc, nhưng lần này phá lệ sắc mặt biến đổi, đại não nhất thời bị choáng. Thân thể cứng ngắc sau một lúc lâu, Tiêu Hàn mới lấy từ trong tay áo ra một thỏi vàng lấp lánh. Hắn để thỏi vàng xuống mặt bàn rồi nhìn lão giả, môi mỏng chậm rãi nói: "Ta cũng cần uống chút rượu, mà không mang rượu tới đây, cho nên ta mua của ngươi một vò rượu."

"Rượu trắng ta tự ủ không bán ra bên ngoài, cũng không chia sẻ với người khác. Chỉ có điều, cho dù ai nghe được hai chữ "Ma tộc" cũng muốn uống rượu tìm say, hi vọng tất cả đều là ảo cảnh trong lúc say. Cho nên..." Lão giả nhìn Tiêu Hàn, mở miệng nhàn nhạt nói: "Giờ phút này, ta tính nguyện phá lệ một lần. Thỏi vàng kia người có thể thu lại, rượu trắng đặt ở bên tường, người cứ tự nhiên!"

Tiêu Hàn không thu hồi vàng trên bàn đi, đúng như lời lão giả đã nói, hắn nghe được hai chữ "Ma tộc" liền có nhu cầu uống rượu cấp bách ngay bây giờ. Cho nên, Tiêu Hàn chạy như bay về phía vách tường phía nam nhà gỗ, một tay xốc lên một vò rượu trắng,nhanh chóng mở nắp vò rượu. Tư thế uống rượu của hắn giống hệt lão giả lúc nãy, ngẩng đầu lên rồi "ục ục" mãnh liệt tưới rượu lão giả tự ủ vào trong miệng.

Tiêu Hàn uống không ngừng nghỉ đến khi cạn sạch cả vò rượu trắng, đặt cái bình rỗng trên mặt đất, đưa mắt nhìn lão giả, mở miệng nói: "Điều cuối cùng, người của Ma tộc... vì sao muốn máu tươi của ta?"

Lão giả im lặng nhìn Tiêu Hàn một lúc lâu, không trả lời thẳng câu hỏicủa Tiêu Hàn, chỉ chậm rãi nói một câu: "Không cần hỏi nữa, cũng đừng lấy máu mình kính dâng theo yêu cầu của người Ma tộc."

Lần đầu tiên có người thắng cờ, thế nhưng Võ học thông lại "tỏ vẻ vô lại" cự tuyệt trả lời câu hỏi.

https://thuviensach.vn

Mà Tiêu Hàn thắng cờ vốn có mười phần quyền lợi yêu cầu câu trả lời của Võ học thông, nhưng nghe được lời của lão giả lại cư nhiên bỏ qua quyền lợi đòi câu trả lời. Cặp mắt đen láy không gợn sóng không cảm xúc, hắn ôm quyền với Võ học thông, sau đó môi mỏng phun ra hai chữ lạnh nhạt: "Cáo từ!" Lời cáo từ vừa dứt, không đợi Võ học thông mở miệng đáp lại, Tiêu Hàn đã nhanh chóng quay người, bước nhanh như sao xẹt đi về phía cửa chính nhà gỗ.

Cơ thể Võ học thông đứng như trời trồng trong nhà gỗ thông, hai tay nắm lại thành hình quả đấm, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, đôi mắt lặng lẽ nhìn phía ngoài cửa lớn. Cho đến khi bóng dáng Tiêu Hàn hoàn toàn mất hút trong tầm mắt, hai chân lão giả bỗng nhẹ nhàng nhún một cái, thân thể nhanh như chớp lóe, biến mất ở trong căn nhà gỗ.

Phương hướng mà Võ học thông rời đi hoàn toàn trái ngược với hướng đi của Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn. Ông vội vàng rời đi nên chưa kịp đóng cửa nhà gỗ, bởi vì ông phải chạy gấp đến tìm một người để hồi báo lại tin tức động trời như sấm: Ma tộc tái thế.

Mà trong nháy mắt Võ học thông biến mất ở nhà gỗ, Tiêu Hàn vốn đã rời đi, bóng dáng lại xuất hiện ngoài cửa của nhà gỗ thông. Liếc nhìn phương hướng rời khỏi của lão giả, Tiêu Hàn không đuổi theo. Thật ra, lúc trước Tiêu Hàn giả vờ cáo từ, mục đích là để sau đó theo dõi ông.

Hắn biết công phu của Võ học thông rất cao, chỉ là... Hắn vạn lần không ngờ tới, khinh công của võ học thông lại càng cao, thậm chí so với khinh công của hắn chỉ có hơn chứ không kém, căn bản hắn không có cách nào đuổi kịp.

Trong lúc Tiêu Hàn với vẻ mặt cực kì nặng nề, lông mày tuấn tú khẽ nhíu nhìn phương hướng Võ học thông rời đi, tâm tư bỗng chốc rối loạn --

https://thuviensach.vn

Phía trước cách đó không xa chợt truyền đến tiếng vó ngựa đạp vang cả một vùng đất, trong nháy mắt, hai hắc y nhân đeo bên hông thanh lợi đao của thị vệ Bắc Dực quốc, vội vã giục ngựa đến trước mặt Tiêu Hàn. Dây cương trong tay bỗng bị ghìm lại, tuấn mã hí vang, ngưng bốn vó dậm chân lên đất phát ra âm thanh chói tai. Hai thị vệ mau chóng đặt roi dài lên lưng ngựa, động tác vô cùng nhanh nhẹn nhảy từ trên lưng ngựa xuống.

Hai thị vệ Bắc Dực sốt ruột giục ngựa trên đường làm mồ hôi rịn ra trán, cùng nhau quỳ một gối xuống trước mặt Tiêu Hàn, cung kính đồng thanh nói: "Tham kiến Thái tử!"

Tiêu Hàn thu hồi vẻ mặt nặng nề, sắc mặt lãnh mạc lần nữa xuất hiện, hai mắt lạnh nhạt liếc nhìn hai thị vệ, mở miệng nói: "Giục ngựa đến có việc gấp gì?"

Một thị vệ thò tay phải vào phía trong lồng ngực hơi nhô ra, móc ra một ống trúc nhỏ. Đầu tên này cung kính cúi xuống, hai tay dâng ống trúc nhỏ cho Tiêu Hàn, thở hổn hển nói: "Thái tử, mật thám ẩn nấp ở Tây Thần quốc cho chim bồ câu đưa tới tin tức."

Tiêu Hàn nhận lấy ống trúc nhỏ, rút ra một tờ giấy được nhét trong đó, đôi mắt lạnh lẽo nheo lại, nhìn không sót một chữ trên giấy.

-- Đầu tiên là Thương Nguyệt quốc, tiếp là Tây Thần quốc, theo sau... chẳng lẽ đến phiên Bắc Dực quốc?

Xem ra, bất luận là mật thám ẩn náu ở Tây Thần quốc cho chim bồ câu đưa đến tin tức "gây sóng gió", hay người Ma tộc thần bí theo lời Võ học thông, canh ba đêm qua một phen "vừa đấm vừa xoa" nói chuyện với hắn, đều làm hắn tất yếu phải đi Tây Thần quốc một chuyến!

Chỉ là hiện nay đại quân của Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt đang nhìn chằm chằm vào lãnh thổ mênh mông của Bắc Dực, cho nên trước khi đến Tây

https://thuviensach.vn

Thần, hắn còn vài lời hết sức quan trọng phải cùng phụ hoàng mật đàm trắng đêm.

Đọc xong chữ trên giấy, Tiêu Hàn nhét cả ống trúc nhỏ và lá thư vào tay áo, sau đó từ môi mỏng phát ra hai chữ lãnh mạc trầm thấp, lại chứa mười phần uy nghiêm: "Hồi cung!" Dứt lời, vạt áo xanh nhạt thêu mây bay trắng tinh theo gió ngạo nghễ cuốn lên, Tiêu Hàn tung người nhảy lên lưng một tuấn mã đối diện, nhanh chóng vung roi giục ngựa chạy về phía trước.

Nghe thấy lời nói uy nghiêm của Tiêu Hàn, hai thị vệ vốn quỳ một chân trên đất cũng tung người nhảy lên lưng con tuấn mã còn lại, một trước một sau cưỡi chung ngựa, vung roi đuổi theo Thái tử...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 221: Chúng" Xà" Xuất Động

Mặt trời mọc rồi lặn, sao lên rồi sao ẩn, hoa nở rồi hoa bay, lá xanh rồi lá úa.

Năm tháng như nước chảy, thời gian trôi nhanh. Thoắt cái nửa tháng đã trôi qua --

Nền trời tím thẫm không một gợn mây treo một vầng trăng cao dịu dàng sáng tỏ, rải ánh bạc mộng ảo như thơ như vẽkhắp cả đại địa rộng lớn, mênh mông bát ngát.

Các cửa hàng vải, cửa hàng lương thực, tranh chữ, đồ cổ, son phấn, tửu lâu, trà lâu đều phấp phới cờ xí, mở rộng cửa chính nhiệt tình đón khách từ buổi sớm tinh mơ.

Mà cố tình đóng cửa dẹp tiệm vào ban ngày, chỉ có thời điểm màn đêm buông xuống mới có thể mở rộng cửa kinh doanh chỉ có... thanh lâu hương vị da thịt ôn hương **khiến nam nhân chạy theo như vịt thôi.

(** là theo nguyên tác, chả biết ** có nghĩa là gì, có thể là chơi XOXO chăng?)

Lúc này--

Dưới ánh trăng xinh đẹp huyền ảo như nước quanh quẩn, tất cả thanh lâu trong Tây Thần quốc đều mở rộng chiếc cửa cổ kính khắc hoa văn, đèn lồng đỏ dịu cũng được treo lên thật cao. Nhìn qua thì lịch sự tao nhã, kì thực đều là cường hào lạm tình với hoa tâm; mặc dù giàu có nứt đố đổ vách

https://thuviensach.vn

nhưng não lại chứa đầy ruột già; tài tử tay cầm một thanh quạt tao nhã có đề thơ, ra vẻ tài trí hơn người, thật ra căn bản là con nhà giàu ít học: tất cả đều đi vào nơi "oanh ca yến hót" ** ôn hương, đầy hào hứng "tìm hoa kiếm liễu".

(Tiếp tục chú giải:**này là của nguyên tác. Các dấu ** ở sau đều là của nguyên tác.

Cường hào lạm tình hoa tâm: người có tiền quyền đi chơi gái. Não chứa đầy ruột già: ruột già chứa cái gì mọi người cũng biết rồi đấy, ý của câu này là giàu nứt vách nhưng ngu không tưởng.

Tất cả những chú thích trên ta để nguyên văn cho bớt thô tục.)

Mà trong tất cả thanh lâu ở Tây Thần quốc, Bách Hoa cư là "Hương danh lan xa" nhất, giờ phút này đông như trẩy hội. Bách Hoa cư không chỉ là thanh lâu chiếm diện tích lớn nhất, trang hoàng bày biện xa hoa nhất Tây Thần quốc, mà số Hoa nương* cũng nhiều nhất trong tất cả các thanh lâu ở Tây Thần. Không chỉ có vậy, mỗi Hoa nương bất luận dung mạo dáng người hay vũ nghệ và giọng hát đều khiến các Hoa nương ở thanh lâu khác thấy tự ti mặc cảm, ghen thẹn không bằng.

(*Hoa nương (nghĩa thô tục): gái lầu xanh, bán kĩ hoặc bán thân.)

Có người nói, ngay cả khi ngươi là quân tử (mà mỹ nhân) ngồi trong lòng vẫn không loạn, nhưng chỉ cầnbước chân vào Bách Hoa cư, nhất định ngươi sẽ lộ rõ "bản tính nam nhân", không kịp chờ đợi trêu hoa ghẹo nguyệt. Bởi vì, mặc dù Hoa nương với vóc dáng thướt tha, dung mạo diễm lệ không khiến ngươi thần hồn điên đảo, nhưng giọng nói ngọt ngào oanh thanh yến ngữ và tư thế õng ẹo làm dáng của các Hoa nương cũng có thể thành công làm ngươi tâm tô cốt nhuyễn*, khiến ngươi say mê lưu luyến quên đường về.

(* Tâm tô cốt nhuyễn (thành ngữ): tim xốp xương mềm.)

https://thuviensach.vn

Lúc này --

Dưới mái ngói lưu ly đủ loại màu sắc rực rỡ, trên chiếc cửa chính khắc hoa hồng, từng chiếc đèn lồng đỏ treo cao đang đung đưa nhẹ nhàng theo gió, tựa hồ không tiếng động dụ dỗ, chỉ hướng cho khách vào. Phối hợp với những chiếc đèn lồng để dụ khách là mấy tên quy nô đang đứng ngoài cửa chính Bách Hoa cư, cúi người nịnh nọt cười mời gọi, vội vàng nhiệt tình nghênh đón từng vị "Tài thần gia" đang tiến vào cửa Bách Hoa cư.

"Đại gia tôn quý buổi tối vui vẻ, mời Đại gia tôn quý vào, chúc Đại gia tôn quý chơi đùa vui vẻ!"

Những Tài thần gia này một khi tiến vào Bách Hoa cư, nhất định sẽ bị thủ đoạn cao minh của Hoa nương câu hồn nhiếp phách thành công. Đợi đến khi Tài thần gia này một phen ** đến đỉnh núi ** xong, lúc xương cốt mềm nhũn rời khỏi Bách Hoa cư nhất định sẽ vui mừng thưởng tiền cho bọn hắn, nên dĩ nhiên quy nô vô cùng nịnh hót mời gọi, hi vọng hoan nghênh nhiều Tài thần gia vào.

Bước vào bậu cửa lớn Bách Hoa cư, thứ đầu tiên đập vào mắt là một hành lang rộng lớn bằng ngọc thạch màu trắng. Trên vách tường hai bên hành lang ngọc thạch trắng treo một vài bức bích họa vẽ mấy "Diễm cảnh" mỹ nữ đang bán lõa thể, làm người ta còn chưa nhìn thấy Hoa nương thì trong đầu đã có ý nghĩ không trong sáng rồi. Cuối hành lang ngọc thạch trắng rộng lớn là đại sảnh tầng trệt xa hoa, điêu lan ngọc thế, kim bích huy hoàng*, dùng thảm sợi tơ tằm giá trị xa xỉ để rải trên mặt đất.

(*Điêu lan ngọc thế, kim bích huy hoàng: Đại để là xa hoa, rực rỡ, nếu dịch thì câu này miêu tả nhiều thành phần quá nên ta để nguyên.)

Đại sảnh tầng trệt của Bách Hoa cư gồm cả đám Phương khách cùng Hoa nương xinh đẹp uống rượu trợ hứng, cười đùa ** nơi công chúng.

https://thuviensach.vn

Bách Hoa cư còn có tầng hai, nhưng tầng hai lại không có đại sảnh, chỉ có phòng bao. Bởi vì, tầng hai là nơi riêng tư mà đám Phương khách và Hoa nương nhân lúc "sau rượu tình nồng" tiến hành mây mưa. Những gian phòng tọa lạc phía đông bên hành lang gọi chung là Hoán Xuân các, phía tây, nam, bắc lần lượt gọi là Túy Thu các, Mộng Hạ các, Noãn Đông các. Bên trong mỗi gian phòng đều trang hoàng khác nhau, hoặc ít hoặc nhiều đều có chút khác biệt. Điều duy nhất giống nhau là trên vách tường mỗi phòng đều có một cái cửa sổ có hình giống hoa hải đường nhưng lớn hơn nhiều lần. Nhìn qua cửa sổ này có thể đem những cảnh Hoa nương sênh ca, vũ kĩ xinh đẹp gợi cảm, vòng eo uyển chuyển nhảy múa trên đài ở đại sảnh tầng trệt thu hết vào tầm mắt. Phương khách bên trong phòng bao riêng nếu như sau một hồi hô mưa gọi gió điên đảo vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn, liền nhìn vũ kĩ quyến rũ của Hoa nương qua cửa sổ, lửa dục hăng hái dâng lên lần nữa, tiếp tục một hồi hô mưa gọi gió.

Giờ phút này --

Thật ra bóng đêm mới vừa phủ xuống, nhưng ở trong vô số gian phòng ở tầng hai Bách Hoa cư đã diễn Xuân Cung đồ, truyền ra âm thanh dâm đãng khó nghe. Còn đại sảnh rộng rãi ở tầng trệt chỉ còn trống ba bàn gỗ lim vàng trải vải gấm, còn lại đều bị Phương khách ngồi chật ních xung quanh. Mặc dù trên bàn để những món ăn khoái khẩu và một đĩa điểm tâm được làm tinh xảo, một ly rượu ngon thơm nức mũi và một đĩa to hoa quả trong veo ngon miệng, nhưng những phương khách ngồi ghế căn bản không lúc nào rảnh tay, hoặc nói đúng hơn là bọn họ căn bản không nguyện ý rảnh tay uống rượu, gắp thức ăn vào miệng mình. Bởi vì, tay trái bọn họ đang ôm "Xuân Hoa", tay phải đang vòng "Thu Nguyệt", say mê hưởng thụ tiếng ngâm nũng nịu phát ra từ miệng các Hoa nương, oanh thanh yến ngữ đủ để xương cốt bọn họ tê dại.

Hoa nương tô son điểm vấn khiến dung nhan tăng thêm vài phần diễm lệ, đang mềm mại không xương ngồi giữa hai chân phương khách, tay trái

https://thuviensach.vn

dịu dàng vòng qua cổ phương khách, tay phải ôm hông phương khách, cùng phương khách cười đùa **.

"Gia à, lòng dạ ngài thật độc ác mà. Vì sao hôm qua không đến thăm người ta? Ngài có biết người ta nhớ ngài bao nhiêu không? Người ta nhớ ngài không chỉ dung nhan tiều tụy mà lòng cũng đã bể làm hai rồi." Môi đỏ kiều diễm ướt át của Hoa nương tràn ra giọng nói mềm mại như đường mật ngọt ngào, đôi con ngươi câu hồn nhiếp phách cũng không quên liên tục liếc mắt đưa tình. Chỉ là nhiều lúc Hoa nương liên tục liếc mắt đưa tình không phải với phương khách, mà là lia mắt tới trang sức châu ngọc bảo thạch có giá trị xa xỉ đeo trên người phương khách.

Đôi tay ngọc ngàn người gối, đôi môi hồng vạn người nếm, Hoa nương đem tất cả bản lĩnh của mình ra sức dụ hoặc phương khách, đương nhiên cũng không phải thật sự muốn lấy trái tim phương khách. Mà là... muốn lấy được trang sức châu ngọc bảo thách có giá trị xa xỉ đeo trên người phương khách và xấp ngân phiếu kếch xù cất cẩn thận trong ngực phương khách, muốn đến tan nát cõi lòng.

Mặt đầy son phấn, ẩn tình ngắm quân, quần áo nhẹ rơi, mây mưa thất thường.

Bởi vì phương khách đều là những người tiêu tiền như nước, là "tài thần gia" vung tiền hào phóng. Nếu có một ngày "tài thần gia" nghèo rớt mồng tơi, dĩ nhiên các Hoa nương sẽ ghét bỏ phương khách như ghét chó dại ven đường, đến nhìn một cái cũng ngại nhìn.

"Hôm qua gia bận chuyện, không thể đến đây gặp Tiểu Mỹ Nhân, nhưng trong lòng gia lúc nào cũng nghĩ đến Tiểu Mỹ Nhân... trắng đêm khó ngủ nha! Vì thế, hôn nay rảnh rỗi liền lập tức tới gặp Tiểu Mỹ Nhân đó." Mặc dù trong miệng phương khách cười phóng đãng, nói lời tình ý giả dối, bàn tay cũng suồng sã vuốt ve tới lui thân thể thơm hương của các Hoa nương, nhưng đôi mắt lại nhìn chằm chằm vũ đài* đối diện.

https://thuviensach.vn

(*Vũ đài: vũ ở đây có nghĩa là múa, vì vậy vũ đài ở đây là đài để múa chứ không phải đài đấu võ nha.)

Vũ đài đối diện có vô số màn sa mỏng tanh màu đỏ phấp phới. Sáu Hoa nương đứng phía ngoài, quần áo tụt xuống, nửa hở nửa che, da thịt nõn nà như ẩn như hiện, đang dùng vũ kỹ diễm sắc uốn éo thân thể như rắn nước nhằm khiến mạch máu phương khách căng phồng. Còn có vài Hoa nương khác, da thịt nõn nà cũng như ẩn như hiện, ngón tay khẽ gảy đàn cổ cầm, môi đỏ mọng nói là dịu dàng xướng ca, chẳng bằng nói là lả lơi quyến rũ ngâm khẽ, cũng đều khiến mạch máu phương khách căng phồng trong nháy mắt, sinh ra ý nghĩ "có mới nới cũ" trong đầu.

Môi đỏ của Hoa nương xướng điệu nhạc đồi trụy trên vũ đài, cùng với âm thanh phương kháchôm Hoa nương trong ngực "cười đùa"**, đủ loại âm thanh khó nghe liên tục theo gió truyền ra ngoài cửa chính Bách Hoa cư --

"Khụ... Nguyệt nhi, ta nên cùng nàng quay về thay một bộ nam trang, sau đó mới vào lại!" Phía chếchđối diện Bách Hoa cư, ở đầu một con hẻm nhỏ hẹp dài, Hiên Viên Diễm cau mày nhìn cửa khắc hoa văn của Bách Hoa cư, nghe âm thanh ẻo lả khó nghe, môi mỏng phát ra giọng nói cứng ngắc.

Bách Hoa cư toàn dâm đồ Hoa nương háo sắc, chính vì tiền bạc mà õng ẹo làm dáng, lả lơi quyến rũ đưa tình. Mặc dù Nguyệt nhi yêu dấu của hắn đã dịch dung nhưng vẫn mặc nữ trang, thật sự hắn không muốn... Nguyệt nhi mặc nữ trang tiến vào trong thanh lâu diễn một vở tuồng oanh động. Hắn cảm thấy những ánh mắt dâm đồ háo sắc nếu rơi trên người Nguyệt nhi, hắn sẽ có một loại kích động khủng bố muốn móc hai tròng mắt của bọn chúng.

Ý nghĩ trong lòng Hiên Viên Diễm hiện tại, đương nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết rõ ràng. Tay ngọc của Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt kéo cánh tay Hiên Viên Diễm, khóe miệng khẽ nâng, nói: "Đã đến cửa chính Bách Hoa cư rồi, còn quay về đổi lại nam trang làm gì cho xa? Đi thôi, nhanh chóng đi vào đi! Đợi tí nữa nếu có người dùng đôi mắt nhìn, moi ra giẫm nát là được!"

Lôi kéo...

Lại kéo kéo...

Kéo kéo nữa...

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn không di chuyển được Hiên Viên Diễm. Thân thể hắn như cự thạch, bất động tại chỗ. Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật lợi hại, không nhịn được trợn trắng mắt, nói: "Ta nói... Diễm à, chàng sắp giống như hai người Ngân Lang, Thanh Báo, lên giọng đưa chàng tới Bách Hoa cư sao?"

Đối với nam nhân mà nói, nơi mà xương cốt ** nhẹ nhàng ma sát, chạy theo như vịt, thế nào đến trước mặt nam nhân Diễm nhà nàng lại biến thành đầm rồng hang hổ vô cùng hung hiểm, làm Diễm nhà nàng... im im bất động không chịu tiến vào đây?

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại nhìn thân thể cứng ngắc tại chỗ của Hiên Viên Diễm, Ngân Lang và Thanh Báo đứng nghiêm một bên không nhịn được ngẩng đầu nhìn trời, mím môi "khúc khích khúc khích" cười trộm.

Thân thể Hiên Viên Diễm cứng ngắc tại chỗ, môi mỏng chậm rãi nói: "Nguyệt nhi à, không bằng... chúng ta vẫn là trở về đi thôi! Chúng ta không cần đích thân phá hủy Bách Hoa cư, giữ lại để ngày mai các trưởng lão tới hủy." Hắn vốn cho rằng mình có thể thoải mái đi vào, nhưng âm thanh ẻo lả khó nghe truyền ra từ trong Bách Hoa cư làm hắn có cảm giác da đầu nhất loạt tê dại, dạ dày cuộn trào buồn nôn. Đối với mấy nữ tử bất đắc dĩ bị bắt buộc, chỉ bán nghệ không bán thân, hắn không có một tia chán ghét, trái lại

https://thuviensach.vn

sẽ dành cho họ sự đồng tình. Nhưng... đối với Hoa nương đắm mình trụy lạc, vì tiền bạc mà đem tất cả bản lĩnh trên người làm xiếc, lại bán mình õng ẹo lãm dáng, hắn thật cực kì chán ghét, chán ghét đến mức nhìn cũng không muốn liếc nhìn.

"Xà cũng ra khỏi hang rồi, nào có đạo lý để xà về hang? Nếu để đến ngày mai các trưởng lão tới phá Bách Hoa cư, ngộ nhỡ xà lại trốn vào hang thì sao? Đến lúc đó... không phải chúng ta sẽ lãng phí nhiều hơi sức hơn để từ từ dụ xà ra khỏi hang sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt dứt lời, đôi tay ôm chặt cánh tay trái của Hiên Viên Diễm, sau đó dùng sức lôi kéo thân thể cứng ngắc tại chỗ của hắn về phía cửa chính Bách Hoa cư.

Nhìn thấy thân thể cứng ngắc của Vương gia như yếu ớt vô lực, bị Vương phi "dũng mãnh như hổ" nhà mình kéo đi về phía cửa chính Bách Hoa cư, Ngân Lang và Thanh Báo đi theo, trong môi lại phát ra âm thanh cười trộm "xì xì".

Mấy tên quy nô đang đứng bên cửa chứng kiến ba nam một nữ đi về phía cửa chính Bách Hoa cư, khóe miệng không nhịn được đồng loạt giật giật, có chút ngổn ngang trong gió trong phút chốc. Bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm nam nhân đi dạo thanh lâu còn mang theo nữ nhân bên cạnh. Bọn hắn càng lần đầu tiên nhìn thấy, khuôn mặt nữ nhân thích thú vui cười, trạng thái hào hứng bừng bừng đi dạo thanh lâu, nhưng... Sắc mặt nam nhân lại vô cùng tái xanh, dường như thanh lâu không phải là ôn hương làm linh hồn người ta say mê mà là hang động bò cạp, hang rắn hung hiểm vạn phần, một khi bước vào sẽ bị đau đến không thiết sống.

Nhìn nhìn khuôn mặt cười thích thú, toàn thân đeo trang sức giá trị liên thành của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại nhìn sắc mặt tái xanh, cả người cũng đeo trang sức giá trị liên thành của Hiên Viên Diễm, Ngân Lang và Thanh Báo lại một lần nữa vùi đầu, trong môi phát ra âm thanh cười trộm "xì xì" cổ quái.

https://thuviensach.vn

Mặc dù khóe miệng mấy tên quy nô mãnh liệt co quắp nhưng giọng nói càng thêm nhiệt tình so với trước: "Quý khách buổi tối vui vẻ, mời quý khách vào bên trong, quý khách chơi vui vẻ!"

Bách Hoa cư chỉ biết nghênh đón tài thần gia, tuyệt sẽ không đuổi tài thần gia!

Đối với quy nô mà nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở trước mắt không phải tài thần gia bình thường, nàng là tài thần gia trong tài thần gia, mà còn nhất định là một đại tiểu thư gia đình quý tộc, chưa từng thấy qua hình dạng của thanh lâu, cho nên hào hứng bừng bừng chạy tới mở mang tầm mắt, gia tăng kiến thức. Vì vậy, dĩ nhiên quy nô sẽ càng hoan nghênh nhiệt tình, hi vọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt được mở rộng tầm mắt, trước khi đi sẽ vui vẻ, tùy tiện thưởng cho bọn hắn một vài trang sức giá trị liên thành.

Về phần Hiên Viên Diễm với sắc mặt tái xanh cùng với Ngân Lang và Thanh Báo vùi đầu cười cổ quái, quy nô ở cửa tin tưởng, bất luận trông ba người bọn họ giờ phút này có bao nhiêu không muốn tiến vào Bách Hoa cư, nhưng chỉ cần sau khi bọn họ tiến vào, nhất định sẽ tâm tình vui thích đi ra, sau đó ban thưởng hậu hĩnh cho bọn hắn.

Chỉ là... tại sao bốn người này, một nam một nữ mặc tử y lại khiến bọn hắn có một loại cảm giác quen thuộc đây?

Đợi đến sau khi bốn người Hiên Viên Diễm tiến vào cửa chính Bách Hoa cư --

Mấy tên quy nô đồng thời khẽ gãi mặt, hai mắt nhiễm sắc nghi hoặc, quay đầu nhìn bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm một cái. Lập tức, cánh một quy nô khẽ đụng tên quy nô bên cạnh, yếu ớt hỏi: "Này, ngươi có cảm thấy... một nam một nữ mặc tử y dường như rất quen thuộc không?"

https://thuviensach.vn

"Bọn họ..."

Quy nô bị hỏi đột nhiên nuốt nước miếng một cái, giọng nói run rẩy: "Một nam một nữ này chẳng lẽ chính là... Tiếu Diện Diêm La trong truyền thuyết?"

Gió đêm chầm chậm lướt qua, đầu tiên vang lên một đạo âm thanh hít khí lạnh tập thể: "Hít..."

Ngay sau đó, "rầm" một tiếng vang lên, hai mắt mấy tên quy nô đứng ngoài cửa chính Bách Hoa cư đột nhiên tối sầm, toàn bộ kinh sợ bất tỉnh trên mặt đất lạnh lẽo.

Bên trong đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư -

Âm thanh ca hát ẻo lả của Hoa nương trên vũ đài và âm thanh phương khách liên tục "cười đùa" với Hoa nương trong ngực, so với lúc trước càng thêm khó nghe, vang dội trong gió đêm.

Bốn người Hiên Viên Diễm đã xuyên qua hành lang treo đầy bức bích họa "cảnh đẹp" mỹ nữ bán lõa thể làm người ta có ý nghĩ đen tối, bước vào đại sảnh tầng trệt. Bên trong đại sảnh tầng trệt là cả đám phương khách đã thần hồn điên đảo, đương nhiên sẽ không quá chú ý đến bốn người bọn họ, bắt đầu "trêu hoa ghẹo liễu". Nhưng Hoa nương ở đây lại không bỏ qua thần tài gia tới cửa thăm thú, cho các nàng cơ hội thật tốt để "tự mình kiếm tiền" nhằm có được cơm ngon áo đẹp.

Vì vậy, lập tức liền có sáu Hoa nương quần áo nửa hở nửa che, bờ vai diễm lệ mơ hồ lộ ra ngoài, vòng eo phong tình vạn chủng uốn éo, khuôn mặt treo nụ cười quyến rũ đón chào bốn người Hiên Viên Diễm.

"Nhé! Gia của ta à, cuối cùng ngài cũng tới rồi, ngài thật đúng là khiến ta muốn chết."

https://thuviensach.vn

Trên vách tường bốn phía đại sảnh tầng trệt, mặc dù treo từng chiếc đèn sáng lung linh, nhưng ánh nến bên trong đèn lồng đều đã trải qua xử lí đặc biệt của tú bà. Cho nên, ánh nến đốt bên trong mỗi chiếc đèn lồng phát ra ánh sáng đỏ mơ mộng... có thể tạo nên không khí mập mờ tuyệt hảo, trong lúc vô tình gia tăng "hăng hái" dồi dào của phương khách, cũng chỉ có thể nhìn rõ người trong vòng năm thước, còn người ở ngoài tầm năm thước có chút mơ hồ...

Hiện tại, bốn người Hiên Viên Diễm vẫn ở ngoài phạm vi năm thước --

Hoa nương nở nụ cười nhiệt tình "giả tạo", miệng phát ra âm thanh "quen thuộc" mị hoặc, còn chưa nhận ra "tài thần gia" làm các nàng muốn chết là Tiếu Diện Diêm La thực sự khiến các nàng "muốn chết".

Hoa nương định tiến lên yêu kiều kéo cánh tay tài thần gia, chỉ mơ hồ thấy tài thần gia là ba nam một nữ. Đối với ba nam tử trẻ tuổi dạo thanh lâu còn mang theo một nữ tử trẻ tuổi bên cạnh, trong lòng đám Hoa nương vừa cảm thấy kinh ngạc, vừa cảm thấy hết sức thú vị.

Chẳng lẽ... định tay trái ôm hoa nhà, tay phải ôm hoa dại? Khẩu vị thần tài gia đến muộn này vô cùng nặng!

Hoa nương uốn éo vòng eo phong tình vạn chủng, gương mặt tươi cười quyến rũ tiếp đón bốn người Hiên Viên Diễm, ánh mắt bốc lửa nhìn trang sức giá trị liên thành trên người Hiên Viên Diễm dưới ánh nến mông lung. Trong lòng cười vui mừng, thầm nói: Hảo, mang hoa nhà thì mang hoa nhà, ai bảo tài thần gia đến muộn này có tiền, cho nên tài thần gia vui vẻ, chơi đùa như thế nào, họ đều rất vui lòng bồi theo. [Diễn đàn]

Đang lúc sáu Hoa nương cười phong tình vạn chủng, mặc dù đã tới trước mặt bốn người Hiên Viên Diễm, thân mật khoác tay tài thần gia --

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Hiên Viên Diễm miệt thị cực độ, ánh mắt cực kì chán ghét, ống tay áo màu tím bên phải như phủi bụi bẩn, vung lên đầu sáu Hoa nương, môi mỏng lạnh lùng nói: "Vô liêm sỉ, ô nhiễm không khí."

"Phanh!", sáu tiếng vang lên, thân thể sáu Hoa nương bay ra ngoài.

Do Hiên Viên Diễm "hạ thủ lưu tình", thân thể Hoa nương rới xuống sàn nhà lạnh lẽo, mặc dù không hôn mê nhưng còn khổ sở hơn không hôn mê. Các nàng, có người trán đập vào chân bàn cứng rắn, nháy mắt sưng lên một khối u lớn, máu chảy từ khối u đó, mặt mày tái mét; lại có người, gương mặt đập vào chân ghế nhọn hơi nhô ra, gương mặt trắng nõn bỗng có thêm một vết rách sâu, chảy máu đau đớn.

Phương khách đang cười đùa ** cùng Hoa nương và Hoa nương đang múa lượn ngâm xướng trên võ đài phía trước bị một màn kinh người bất thình lình làm giật mình, lập tức đình chỉ mọi hành động. "Vút vút vút", mọi người trợn to đôi mắt như chuông đồng, hoảng sợ nhất tề nhìn bốn người Hiên Viên Diễm, miệng cũng mở rộng ra có thể nuốt sống một trái trứng ngỗng.

Yên tĩnh. Yên tĩnh đến bất thường. Yên tĩnh đến mức làm người ta cảm thấy --

Đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư căn bản không phải là chốn thanh lâu để trêu hoa ghẹo liễu, oanh thanh yếnngữ, gió thổi trăng dài mà là một mảnh đất rộng lớn không có sức ống, chỉ có nghĩa địa âm u tràn ngập quỷ khí. [Diễn đàn]

Mà tầng hai Bách Hoa cư, đại đa số phương khách trong phòng cảm thấy tầng trệt phát sinh bất thường, toàn bộ đôi tay kéo khung cửa sổ màu đỏ, nghẹn họng trân trối nhìn xuống đại sảnh tầng trệt. Sở dĩ nói đại đa số phòng ở tầng hai là vì ba phòng trong số đó không ai níu cửa sổ, nghẹn họng trân trối nhìn đại sảnh tầng trệt.

https://thuviensach.vn

Trong ba phòng này không phải không có ai.

Căn phòng bao tọa lạc ở hành lang phía đông gọi là Hoán Xuân các, bên trong thật ra đứng đầy người đeo mặt nạ kề vai dán lưng, đếm không xuể.Trong số đó chỉ có bốn người đeo mặt nạ dẫn đầu khiến người ta vẫn có thể cảm thấy hô hấp của bọn hắn, dù là rất nhẹ. Về phần những người còn lại, quả thật phảng phất như người chết, khiến người ta hoàn toàn không nắm bắt được một tia hô hấp của bọn họ, chẳng mảy may còn chút sức sống.

Trong căn phòng bao tọa lạc ở hành lang phía tây là Túy Thu các: Trên giường êm trải thảm gấm màu đỏ, bốn góc thêu hình uyên ương nghịch nước trên mặt hồ trong xanh, một nam tử trẻ tuổi mặc lục y đang nằm nghiêng, tay trái đỡ gương mặt trắng nõn, khóe môi gợi nhẹ nét cười tao nhã.

Mà căn phòng bao tọa lạc ở hành lang phía bắc là Noãn Đông các. Trong phòng mùi rượu đậm đà lượn lờ, hai nam tử trẻ tuổi mặc lam y ngồi trước bàn dài cong như lưỡi liềm làm từ gỗ lim vàng thượng đẳng, mặc dù môi mỏng uống cạn ly rượu ngon, nhưng dung nhan lại rét lạnh như núi băng ngàn năm...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 222: Thi Động Huyết Chú

Đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư --

Cả đám phương khách cảm thấy xương cốt sau lưng phát lạnh, cùng với những Hoa nương son phấn trát đầy mặt nhưng khó có thể che giấu sắc mặt trắng bệch sợ hãi, đôi mắt đồng loạt trợn to như chuông đồng, cứ như vậy sợ hãi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Các ngươi cứ tiếp tục vui vẻ đi, bạc cũng móc ra đi, nếu không vui vẻ tận hứng..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt không để ý ánh mắt sợ hãi của mọi người, ưu nhã nâng ngón tay ngọc ngà lên vén một lọn tóc trên trán, dịu dàng nở nụ cười nói: "Chẳng phải mất trắng bạc sao?"

Đám phương khách sống lưng phát lạnh nhất trí trầm mặc. Bọn họ quả thật là đã lấy bạc. Một khi đã tiến vào Bách Hoa cư, chỉ cần ngồi xuống ghế, dù không có trái ôm phải ấp cùng Hoa nương **, không cùng Hoa nương vào trong phòng bao ở tầng hai hô mưa gọi gió, cũng vẫn phải móc ra số bạc kếch xù để trả phí vào cư. Nhưng hôm nay, mặc dù lúc trước bọn họ đã thanh toán phí kếch xù để vào cư rồi, nhưng không có tâm trạng để vui vẻ tận hứng nữa, chỉ muốn... biến mất như một làn khói trong đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư thôi.

"Còn có các ngươi, người ta hào hứng bừng bừng tiến vào, đống bạc lớn cũng thanh toán, các ngươi..." Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ về phía các Hoa nương trên vũ đài, sau đó xoay vòng qua các Hoa nương thân thể cứng ngắc như hóa thạch, kinh sợ đứng bất động tại chỗ ở bốn phía, môi đỏ phát ra tiếng cười mềm mại như gió xuân: "Nếu không dỗ

https://thuviensach.vn

các gia cao hứng, chẳng phải quá thiếu trách nhiệm sao? Cho nên, nên tấu nhạc thì nhanh tấu nhạc, nên nhảy múa thì nhảy múa, nên uốn éo làm dáng... tiếp tục uốn éo làm dáng!”

Thân thể Hoa nương kinh hãi cương cứng tại chỗ, dĩ nhiên cũng là nhất trí trầm mặc. Họ cũng muốn tiếp tục, nhưng dưới tình cảnh kinh khủng như vậy, ý nghĩ ngửa đầu khóc lớn đều đã có, nào còn tâm tình tấu ra vui vẻ, đứng dậy nhảy múa, bày ra tư thế uốn éo làm dáng?

Hiên Viên Diễm nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng mãnh liệt giật giật một hồi, rồi cùng với Thanh Báo và Ngân Lang đi tới ba chiếc bàn gỗ lim vàng còn trống cạnh vách tường phía đông đại sảnh, ngồi xuống cạnh chiếc bàn trống.

Mắt ngọc Thượng Quan Ngưng Nguyệt ẩn giấu nụ cười tà mị, nhìn khóe miệng giật mãnh liệt của Hiên Viên Diễm, gót sen bước nhẹ về phía vách tường mặt đông. Nàng liếc nhìn Ngân Lang và Thanh Báo đang vùi đầu cười nhỏ ngồi ở bàn gỗ bên trái một cái, sau đó ngồi xuống cạnh Hiên Viên Diễm ở chiếc bàn gỗ bên phải. Tiếp đó, ngay lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt mông ngồi xuống ghế, tay ngọc trắng nõn vỗ xuống mặt bàn. Tiếng vỗ bàn không quá to, nhưng đối với đại sảnh yên tĩnh như nghĩa địa lúc này, ngay cả tiếng vỗ bàn khẽ hơn mọi người cũng vẫn có thể nghe thấy rõ ràng, vả lại còn nghe một cách kinh hồn bạt vía.

“Tai điếc à nha?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt nheo mắt, môi đỏ phát ra tiếng nói lạnh lùng: “Còn không nhanh tấu nhạc khởi vũ, cười đùa **?”

Nghe được lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể Hoa nương gảy đàn vốn đang sợ hãi run rẩy một trận trên vũ đài, lập tức cúi đầu xuống, ngón tay gảy nhẹ lên bảy sợi dây đàn dài nhỏ. Âm điệu thê lương run rẩy truyền ra từ bảy dây đàn, theo gió lọt vào lỗ tai đám phương khách. Cả đám phương khách nghe được bản nhạc buồn, muốn rơi nước mắt, khóc to thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Thân thể sáu Hoa nương sợ hãi run rẩy trên vũ đài, vốn quần áo nửa hở nửa che cũng lập tức mặc lại toàn bộ quần áo, động tác cứng ngắc chậm chạp bắt đầu nhảy. Chỉ là lúc này, điệu nhảy của họ làm người ta nhìn ngang ngó dọc, trông lên nhìn xuống, bất luận như thế nào cũng không giống điệu nhảy, mà giống như... Giống như trong đám tang của trưởng lão, đám con cháu bất hiếu lo tang sự giả vờ buồn bã, khóc rống thảm thiết, sau đó bỏ tiền thuê sáu Hoa nương lau nước mắt đưa tang thay bọn hắn*. Tư thế nhảy buồn bã như đưa tang, nhìn thẳng đám phương khách đang sợ hãi, tâm sự nặng nề, thật sự muốn mở miệng khẽ nói một câu: Đừng khóc, xin bớt đau buồn!

Đám phương khách sởn da gà, lúc này thật rất muốn nhanh chân chạy mất dép, nhưng bọn họ không dám trốn đi. Bởi vì, hiện tại bọn họ đã biết người xuất hiện trước mắt là ai. Có hai nam tử với khuôn mặt lạ lẫm, nhưng một nam một nữ mặc tử y, đeo đồ trang sức giá trị liên thành kia... là hai người điên cuồng bạo lực như vòi rồng, phá hủy ba mươi tòa nhà bề thế ở Tây Thần quốc gần đây -- Tiếu Diện Diêm La! Nếu Tiếu Diện Diêm La không lên tiếng thả bọn họ đi, ngay cả khi bọn họ muốn chạy trốn mất dép cũng vạn lần không dám. Một khi chọc Tiếu Diện Diêm La mất hứng, mạng nhỏ của bọn họ chỉ sợ khó bảo toàn.

Vì vậy, đám phương khách như đứng trên đống lửa, như ngồi đống than cùng Hoa nương đã rời mông khỏi đùi bọn họ, thân thể cực độ run rẩy đứng sang bên cạnh, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, ngoan ngoãn theo lời nói của nữ Tiếu Diện Diêm La tiếp tục nhỏ giọng hàn huyên. Chỉ là lần này bọn họ không còn nói chuyện phong hoa tuyết nguyệt, cũng không phải hư tình giả ý nữa, mà là tán gẫu thời tiết hôm nay, hôm qua, thậm chí cả thời tiết năm ngoái. Còn phương khách... cư nhiên tán gẫu chuyện hàng ngày, tỷ như sáng trưa tối ăn gì, kiến trúc phòng ốc nhà mình như thế nào, mỗi mẫu đất nhà mình trồng cái gì.

https://thuviensach.vn

Thấy phương khách ở bốn phía không dám chống lại "thánh lệnh" của Vương phi, mặt mày ủ ê nói nhăng nói cuội và giai điệu thê lương ở phía trước, cùng với điệu nhảy như đưa ma trên vũ đài, Ngân Lang và Thanh Báo lại "xì xì" cười một lần nữa. Ngân Lang và Thanh Báo cười như điên dại, nhưng phương khách thì cười không nổi. Bọn họ tiếp tục theo mệnh lệnh của nữ Tiếu Diện Diêm La, vẻ mặt cay đắng giống như trong nhà có tang, tiếp tục nói năng nói cuội. Mà các Hoa nương sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt bi thương như phần mộ tổ tiên bị đào lên, trả lời câu có câu không.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẳng quan tâm Ngân Lang và Thanh Báo đang vùi đầu cười, ngón tay thon dài chỉ vào một tên quy nô đang đứng như tượng điêu khắc, mở miệng nói: “Ngươi, tới đây.”

Quy nô trong thanh lâu phụ trách đón khách tiễn khách ở cửa, còn có quy nô phụ trách đưa rượu và thức ăn lên cho phương khách. Thậm chí có thời điểm gặp phải phương khách có tâm lí biến thái, còn phải oằn xuống cả cơ thể phục vụ yêu cầu biến thái của phương khách, lấy thân thể của mình làm một chiếc ghế sống để phương khách biến thái... thoải mái ngồi xuống.

Trùng hợp thay, tên quy nô mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ, trước đây từng bị phương khách có tâm lí biến thái chỉ điểm, oằn mình biến thành ghế sống để ngồi. Chỉ là, bởi vì Tiếu Diện Diêm La xuất hiện nên hôm nay mấy tên phương khách biến thái không dám ngồi trên thân thể quy nô. Mà tên quy nô bị Tiếu Diện Diêm La hù dọa, hai chân mềm nhũn không biết nên đi nơi nào, chỉ có thể chôn tại chỗ. Bây giờ, nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫy gọi, hai chân tên quy nô này lập tức bước tới, muốn hỏi Thượng Quan Ngưng Nguyệt kêu hắn làm gì, môi run rẩy mấp máy nửa ngày, cuối cùng vẫn không khạc được chữ nào ra ngoài.

Quy nô kinh sợ không hỏi được, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chủ động nói ra đáp án: “Ngươi... không nhìn thấy trên mặt bàn của chúng ta trống không sao? Còn không nhanh đem rượu và thức ăn ngon, cùng với

https://thuviensach.vn

trái cây ngon miệng bưng lại đây? Chẳng lẽ sợ chúng ta không đủ bạc để trả sao?”

Ngoài miệng quy nô không dám đáp lời, trái tim cực độ run rẩy, âm thầm bi thương tự nhủ: Có bạc hay không trả tiền cũng không liên quan đến ta a. Bách Hoa cư cũng không phải là của ta đâu, ta chỉ sợ các ngươi... giết chết ta thôi!

“Còn ngốc ở chỗ này? Nhanh chóng lấp đầy bàn của chúng ta, nếu còn chậm chạp...” Thượng quan Ngưng Nguyệt kéo dài âm điệu, ngón tay ngọc thon dài gõ hai cái lên bàn. Ảo Ảnh Ngân Lang và Thanh Báo đi theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt lâu như vậy, dĩ nhiên hiểu được ý tứ của nàng. Hai tay bọn họ vỗ hai chiếc bàn trống ở hai bên, trong nháy mắt, chiếc bàn gỗ lim vàng phủ khăn gấm màu sắc rực rỡ bể tan thành mảnh vụn.

Thấy tình hình này, quy nô lập tức co cẳng chạy về trù phòng phía sau vũ đài, lấy tốc độ nhanh chưa từng có từ lúc bình sinh đến nay, lấp đầy bàn trống trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Quy nô nơm nớp lo sợ, có được sự đồng ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới chạy té khói về trù phòng.

Lúc này --

Bốn bề hành lang dài ở tầng hai, trừ ba căn phòng đặc biệt, đôi tay Hoa nương và phương khách ở những phòng bao còn lại vẫn níu chặt khung cửa sổ như cũ, hai mắt nhìn thẳng xuống đại sảnh. Ngộ nhỡ Tiếu Diện Diêm La bỗng lên tiếng thả bọn họ an toàn rời đi, bọn họ phải lấy tốc độ nhanh nhất thoát thân. Cho nên, bọn họ như đang giẫm lên một tấm băng mỏng, níu khung cửa sổ màu đỏ, quan sát trạng thái đại sảnh tầng trệt, đồng thời trong lòng cầu nguyện Tiếu Diện Diêm La rủ lòng từ bi, mở miệng bảo bọn họ cút đi.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thèm để ý vô số ánh mắt sợ hãi xuất phát từ tầng hai. Nàng chỉ nâng ly rượu làm bằng sứ men xanh, nhấp cạn rượu ngon, mắt ngọc quét bốn phía, sau đó môi đỏ cười nói: “Quả nhiên tin đồn không giả, Hoa nương của Bách Hoa cư này, bất luận là dáng người hay dung mạo đều thực sự rất xuất chúng!”

Ngân Lang và Thanh Báo cũng bưng ly rượu trên mặt bàn lên, thưởng thức hai ly rượu ngon, hai mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cực kì ăn ý nghĩ thầm -- còn phải xem so sánh với ai, nếu so sánh với hạng dong chi tục phấn tầm thường, tư sắc của các nàng thực sự rất xuất chúng, cũng không uổng công họ có thể thay Môn chủ Quỷ Chú môn kiếm nhiều tiền như vậy. Nhưng nếu so sánh với Vương phi người, ngay cả khi tư sắc của các nàng cực kì xuất chúng thì cũng chưa bằng một phần ngàn phong thái thiên tiên của Vương phi, không đúng... là một phần vạn a!

Hiên Viên Diễm ngồi cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn ánh mắt Ngân Lang và Thanh Báo, dĩ nhiên biết trong lòng bọn họ đang nghĩ gì. Đôi mắt đen láy của hắn bỗng nheo lại, tặng cho bọn họ hai đạo ánh mắt sắc nhọn như lưỡi đao.

-- Ngứa da, muốn chết! Lại dám so sánh Nguyệt nhi yêu quý của hắn với đám Hoa nương õng ẹo làm dáng của Bách Hoa cư, điều này đối với Nguyệt nhi yêu quý của hắn mà nói, quả thật là hết sức vũ nhục!

-- Được rồi, bọn họ sai lầm rồi, bọn họ sai mười phần rồi, tội của bọn họ đáng chết vạn lần!

Nhận lấy ánh mắt giết người của Hiên Viên Diễm, Ngân Lang và Thanh Báo ho khụ một trận, lập tức làm bộ như không thấy, vùi đầu uống rượu ngon trong ly.

“Này, ta nói...” Vì đã lộ thân phận thật sự, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, mày liễu thanh tú nhếch một cái, môi đỏ khẽ cười,

https://thuviensach.vn

gọi: “Tiểu Ngân, tiểu Thanh!”

Ngân Lang và Thanh Báo vừa uống một hớp rượu ngon vào miệng, còn chưa kịp nuốt xuống, nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt mềm mại gọi "tiểu Ngân, tiểu Thanh", khóe mắt hai người mãnh liệt co quắp, đồng loạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

“Hai người có muốn tìm Hoa nương tư sắc xuất chúng trong số này bồi các ngươi xướng ca không?” Lời trêu chọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, Ngân Lang và Thanh Báo lập tức "phụt" một tiếng, phun hết rượu trong mồm, văng tung tóe ra ngoài như mưa rào.

Nếu không phải Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi đối diện nhanh chóng tránh sang một bên, đoán chừng lúc này mặt mày bọn họ đã bị dính đầy mùi rượu rồi.

“Cái đó, chủ tử à... hai bọn ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa.” Cơ mặt Ngân Lang và Thanh Báo mãnh liệt co giật, đáp lời xong lại cúi đầu xuống, thần trí ngổn ngang trong gió, uống cạn ly rượu.

-- Tìm một Hoa nương tư sắc xuất chúng, cùng bọn họ xướng ca? Đừng nói căn bản bọn họ không có suy nghĩ này, bọn họ nguyện làm một người đồng lòng, bạc đầu chẳng xa nhau như Vương gia. Bọn họ cực kì chán ghét những Hoa nương cả ngày uốn éo làm dáng, theo đuôi nam nhân suốt ngày lưu luyến phong nguyệt, khiến bao nhiêu gia đình hạnh phúc trở nên tan vỡ. Coi như bọn họ có ý đó, Vương gia cũng sẽ hung hăng lột da bọn họ.

“Rượu rất nóng, nóng đến nỗi làm đầu lưỡi các ngươi bị bỏng nên phun ra?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài hước nói xong, để ly rượu trong tay xuống, ngón tay thon dài cầm lên một cây tăm bằng trúc nhỏ dài, đâm một miếng dưa mật, đưa vào trong đôi môi đỏ hồng.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Hiên Viên Diễm mãnh liệt co rút, vội vàng bưng khay bạc để mấy chùm nho qua, vừa liên tục trừng mắt, vừa vùi đầu bóc vỏ nho. Bóc xong một quả, hai quả, ba quả, đút vào miệng Nguyệt nhi quả nho đã bóc vỏ, ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói thêm vài lời hài hước khiến Ngân Lang và Thanh Báo phun rượu.

-- Ngộ nhỡ Ngân Lang và Thanh Báo không kịp phun rượu ra ngoài, mà bất cẩn... bị rượu làm sặc chết, hắn sẽ mất đi hai thuộc hạ cực kì trung thành.

Cùng lúc đó, trong căn phòng đặc biệt gọi là Hoán Xuân các, tọa lạc ở hành lang phía đông trên tầng hai --

Tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn Thiên Tàn, Địa Sát, Đoạn Phách, Tuyệt Hồn đeo một cái mặt nạ màu đỏ rất khủng bố, đôi mắt cực kì thô bạo còn bắn ra âm mang kinh khủng hơn, ánh mắt không tiếng động trao đổi rồi đồng thời cắn rách ngón trỏ của mình. Sau đó, bọn hắn nhẹ nhàng chậm chạp nện bước, xuyên qua bên cạnh những người đeo mặt nạ đếm không xuể trước mặt, đưa ngón trỏ chảy máu lần lượt rót môi của những người kia.

Sở dĩ Môn chủ hạ lệnh ôm cây đợi thỏ khi trước, bọn hắn đã hiểu rõ. Ý Môn chủ là -- nếu bọn hắn chủ động xuất kích, tìm không được tung tích của Tiếu Diện Diêm La, dù sao Tiếu Diện Diêm La cũng sẽ chủ động hhiện thân, phách lối phá hủy sản nghiệp của Môn chủ. Cho nên bọn hắn liền ôm cây đợi thỏ, canh giữ bên trong sản nghiệp của Môn chủ, chờ đợi Tiếu Diện Diêm La... tự chui đầu vào lưới!

Nhưng mà sản nghiệp của Môn chủ thực sự là quá nhiều, mà bọn hắn cũng không cách nào biết được...

Mỗi ngày Tiếu Diện Diêm la sẽ phá một trong số sản nghiệp của Môn chủ. Nếu từng sản nghiệp của Môn chủ đều sắp đặt tang thi, lấy số lượng

https://thuviensach.vn

tang thi xuất sắc do Quỷ Chú môn tạo ra hiện nay tuyệt đối không đủ để phân bố.

Sau đó, bọn họ phân tích cẩn thận, hình thức sản nghiệp mà mỗi ngày Tiếu Diện Diêm La phá hủy không giống nhau. Đầu tiên bọn họ phá quán rượu, sau đó phá hủy sòng bạc, lại liên tục phá hủy tiệm cầm đồ, tiệm đồ cổ tranh chữ, cửa hàng son phấn của Môn chủ, tóm lại hình thức không hề lặp lại.

Một tháng trở lại đây, phàm là sản nghiệp của Môn chủ, các hình thức đều đã bị phá hủy hết rồi, trừ... thanh lâu! Mà trong số những thanh lâu của Môn chủ, Bách Hoa cư là thanh lâu kiếm nhiều tiền nhất. Cho nên, bọn hắn chắc chắn một tháng sau, cũng chính là hôm nay, Tiếu Diện Diêm La đã phá hầu hết sản nghiệp của Môn chủ, chỉ sót lại thanh lâu là chưa. Vì vậy, mục tiêu của bọn họ nhất định là thanh lâu kiếm nhiều tiền nhất trong tất cả các thanh lâu của Môn chủ - Bách Hoa cư.

Vì vậy, rạng sáng hôm qua, bọn hắn đã dẫn trăm tên tang thi canh giữ trong Bách Hoa cư, chờ đợi hai Tiếu Diện Diêm La phách lối hiện thân. Vốn tưởng rằng sáng sớm hôm nay, hai Tiếu Diện Diêm La sẽ tới phá hủy Bách Hoa cư, ai ngờ bọn họ lại chậm chạp không xuất hiện, đợi đến ban đêm khi Bách Hoa cư kinh doanh bình thường, bọn họ mới hiện thân. Bất luận như thế nào, bọn họ xuất hiện là tốt rồi, nhiều ngày phách lối như vậy, tối nay hai Tiếu Diện Diêm La cũng nên trả giá nặng nề rồi.

Hiện tại, Tứ Đại Hộ pháp Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn, Đoạn Phách đang ban tuyệt học huyết chú của Quỷ Chú môn cho những tang thi đứng bất động, nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì nhất định không thể thấy được sự tồn tại của bọn họ. Một khi huyết chú bị thi xuống, sau thời gian một nén hương sẽ có hiệu lực. Mà công lực một trăm tang thi bị hắn khống chế không chỉ tăng lên mấy chục lần trong nháy mắt, mà một khi bọn họ phát động công kích, không thấy máu kẻ địch tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Hành động rất nhanh -- Tứ đại Hộ pháp đút máu tươi từ ngón trỏ bị cắn rách của mình vào trong miệng trăm tên tang thi, thành công hạ huyết chú cho bọn họ, khoanh tay chờ đợi huyết chú có hiệu lực.

Thời gian nửa nén hương, thoáng cái đã qua.

Mà vừa qua thời gian nửa nén hương, tròng mắt đen của trăm tên tang thi đứng bất động tại chỗ vốn mờ mịt chết lặng, trong nháy mắt biến thành màu máu đỏ, tóc đen đầy đầu cũng "soạt" một cái, sát khí tung bay.

Tang thi hầu như không chút sinh khí, trong nháy mắt "sống lại" toàn bộ, cả người bọn họ còn tuôn ra sát khí nồng đậm...

Người bình thường có lẽ không thể cảm nhận được, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cực kì nhạy cảm đối với khí tức nguy hiểm, nhất định đã nhận ra ngay từ đầu. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn nhau, sau đó bàn tay trắng nõn dùng sức vỗ mặt bàn, giọng nói cực kì lệ lãnh vang dội trong gió: “Ngưng lại cho ta! Đang tấu khúc gì, khúc bi thương sao? Nơi này không có người vừa chết, ngươi tấu khúc bi thương làm gì?”

“Còn có các ngươi, nói nơi này là nơi thanh lâu "đuổi gió chơi trăng", các ngươi ở đây nói chuyện gì? Tán gẫu, đàm luận trong nhà có mấy mẫu, nhà có mấy đầu trâu, cửa hàng xây bằng gạch gì, trên mái hiên lợp bằng ngói gì sao? Đầu óc các ngươi... bị cửa kẹp rồi à?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 223: Ý Đồ Riêng (1)

Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, bốn phía nhất thời lâm vào im ắng yên tĩnh.

Hoa nương gảy đàn trên đài kinh hãi thất sắc, ngón tay như chạm vào điện, bỗng kéo dây đàn một cái, thân thể cứng ngắc, nhìn thẳng tắp về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- Ngược lại nàng muốn giống như lúc trước, gảy ra tiếng đàn tươi đẹp lả lướt, hấp dẫn lòng người. Nhưng Tiếu Diện Diêm La đã lên tiếng, làm trong lòng nàng lúc này tràn đầy sợ hãi, âm tùy tâm phát... Trái tim sợ hãi yếu ớt làm sao có thể gảy ra tiếng đàn tươi đẹp lả lướt đây? Nàng không bị sợ đến trực tiếp hôn mê, có thể gảy ra điệu thê lương buồn bã, tu vi đã coi như "siêu phàm nhập thánh" rồi.

Cả đám phương khách và nhóm Hoa nương cũng run như cầy sấy, tay chân toàn thân lạnh buốt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bọn họ cũng muốn như lúc trước, "chàng chàng thiếp thiếp" nói "gió đuổi trăng". Nhưng dưới tình cảnh này, cho bọn họ mượn một vạn lá gan cũng không nói được một chữ "phong hoa tuyết nguyệt" đâu. Bọn họ không sợ tè quần, nằm trên đất dập đầu, cầu xin mười tám đời tổ tông hiển linh... mặc dù không phù hộ bọn họ có thể sống lâu trăm tuổi, nhưng phù hộ cho bọn họ hôm nay không chết oan uổng, bọn họ cũng đã coi như là đã đến cảnh giới "tự nhiên trấn định" rồi.

"Nhã hứng nồng đậm đi dạo thanh lâu bị khúc thê lương của ngươi, bị đám người nói nhăng nói cuội phá hỏng hết, thật là mất hứng cực độ!"

https://thuviensach.vn

Cánh tay trắng nõn bỗng giơ lên, ngón tay thon dài chỉ về mọi người ở bốn phía một cách khó chịu, môi đỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành một đường cong lạnh lùng, nói: "Nhìn thấy các ngươi liền phiền lòng, toàn bộ cút ra ngoài cho ta!"

Thật ra thì, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt lạnh giọng hét giận, đuổi đi nhóm người kinh hồn táng đảm này bởi vì không muốn huyết tẩy Bách Hoa cư, đồng thời huyết tẩy luôn tính mạng bọn họ. Trong nhà đã có hiền thê, lại vẫn tìm hoa kiếm liễu dâm đồ bên ngoài như trước kia, cùng với dâm đồ Hoa nương õng ẹo làm dáng hấp dẫn kẻ háo sắc, làm bao nhiêu gia đình trọn vẹn tan vỡ, hai loại người này không coi là loại tốt gì. Nhưng mà, hai loại người này tác phong bất chính cũng được, đạo đức bại hoại cũng được, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà nói cũng không có gì quan trọng. Quan trọng là, hai loại người này không trêu chọc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nàng chưa bao giờ làm mình cực khổ, có thể tiết kiệm hơi sức liền tiết kiệm, cho nên... Hai loại người này không trêu chọc nàng, đương nhiên nàng cũng sẽ không lãng phí hơi sức quý giá, cướp đoạt chén cơm với Diêm Vương, khiến cho thế gian nhiều thêm một vài vong hồn.

Một đám người sợ hãi kinh hồn động phách đương nhiên không biết ý nghĩ trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn họ chỉ biết là...

Cút ra ngoài -- Ba chữ mỹ diệu đến cỡ nào, nghe cảm động cỡ nào trên đời!

Vừa nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt để bọn họ "cút ra ngoài", mọi người chỉ thiếu chút nữa cúi đầu quỳ xuống đất, thành kính dập đầu với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cảm động rơi nước mắt nước mũi, ca tụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt là Phật Tổ phổ độ chúng sinh, Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi.

https://thuviensach.vn

Rào rào --

Đại sảnh tầng trệt và bên trong phòng bao tầng hai Bách Hoa cư, cả đám phương khách và nhóm Hoa nương như được ban "Thiên Ân lệnh đặc xá", lập tức nước lớn như vỡ đê, chen vai sát cánh, lăn một vòng chạy như điên về cửa chính Bách Hoa cư. Kẻ sai vặt và quy nô ở phòng bếp sau đài cũng chạy té khói.Tú bà ẩn trong góc khuất của Bách Hoa cư, mặc dù đã xấp xỉ năm mươi tuổi những phong vận vẫn trẻ đẹp như cũ, cùng với mười tên nam tử trung niên mặc hắc y bộ dạng hung ác ở góc khuất cùng nhau chạy.

Tú bà đẹp đẽ và mười tên mặc hắc y thật ra là tay chân chức vị thấp trong Quỷ Chú môn, không có tư cách tiến vào nội bộ sát thủ của Quỷ Chú môn. Bọn họ hết sức dụng tâm tìm nhiều cô gái có vẻ đẹp xuất chúng, có "thiên phú" làm Hoa nương, dạy các nàng thủ đoạn cao minh "sứ giả câu tiền", dụ dỗ đám phương khách quên đường về, vì lấy được một nụ cười của người đẹp mà hào sảng tiêu tiền như nước. Sau đó sẽ đem số tiền có được từ đám phương khách nộp lên cho Kim Hộ pháp đến thu theo tháng, hy vọng Hộ pháp ở trước mặt Môn chủ nói tốt vài câu, tăng chức vị trong Quỷ Chú môn cho bọn họ.

Cũng bởi vì bọn họ có chức vị thấp trong Quỷ Chú môn nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời "cút ra ngoài", bọn họ liền một khắc cũng không dám ngừng, ngoan ngoãn cút ra ngoài. Bọn họ không giống những người còn lại. Người còn lại chỉ là sợ Tiếu Diện Diêm La lên tiếng, mà bọn họ trừ sợ bản lĩnh của Tiếu Diện Diêm La, còn sợ cả tứ đại Hộ pháp bên trong phòng bao tầng hai. Bọn họ đã nhận ra sát khí nồng đậm từ tầng hai, biết tứ đại Hộ pháp đã khởi động huyết chú. Tứ đại Hộ pháp khởi động huyết chú, chuẩn bị dẫn trăm tên tang thi hiện thân giết địch.

Ngay cả khi Tiếu Diện Diêm La không để bọn họ cút ra ngoài, tứ đại Hộ Pháp cũng sẽ để Lệ Thanh cho toàn bộ bọn họ cút ra ngoài, bởi vì trong

https://thuviensach.vn

mắt tứ đại Hộ pháp quyền cao chức trọng, những kẻ sát thủ chức vị thấp như bọn họ ở lại Bách Hoa cư chỉ cản trở mà thôi.

Công phu rất nhanh, cả đám trong lòng sợ hãi trốn không còn một mống, lúc này --

"Các vị chậm chạp không hiện thân, chẳng lẽ cảm thấy có người bàng quan sẽ ảnh hưởng đến nhiệt tình đánh nhau? Từ trước đến giờ ta giỏi đoán ý người, đã thay các vị thanh trừ sạch sẽ chỗ này rồi, hiện tại..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng ly sứ men xanh lên, uống cạn rượu trong ly, hơi cúi đầu không lo lắng lắc lắc cái ly, môi đỏ phát ra tiếng cười mềm mại như gió xuân: "Các vị có thể yên tâm, thoải mái thi triển quyền cước rồi."

Trước thoải mái thi triển quyền cước, giúp nàng cùng phá hủy thanh lâu Bách Hoa cư, khiến Môn chủ Quỷ Chú môn làm đủ chuyện xấu mất đi một sản nghiệp kiếm nhiều tiền. Sau đó thì sao, kẻ đưa tin một lần người ngoan ngoãn, thay nàng nhắn nhủ vài "lời vàng ngọc" với Môn chủ Quỷ Chú môn thích ẩn trong màn đen phía sau, không việc ác nào không làm. DieenđaanLeeQuuyĐoon

Vụt vụt vụt --

Tiếng cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, tứ đại Hộ pháp của Quỷ Chú môn lập tức dẫn theo trăm tên tang thi hai mắt đỏ rực, vây quanh bàn gỗ lim vàng mà bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi lúc này.

Ngón tay Hiên Viên Diễm nhặt lên một cây tăm trúc nhỏ dài, đâm một miếng dưa mật ngon miệng rồi đưa vào trong môi mỏng, hài lòng nhai. Sau khi nuốt miếng dưa mật, đôi mắt đen ánh lên vẻ ma mị của Hiên Viên Diễm lưu chuyển, lúc này mới nhìn tứ đại Hộ pháp, môi mỏng phát ra tiếng cười phảng phất: "Tối nay hữu duyên nhìn thấy tang thi của Quỷ Chú môn, thật

https://thuviensach.vn

là vinh hạnh." Nhưng mà, trước khi Hiên Viên Diễm nhìn tứ đại Hộ pháp còn lơ đãng nhìn lướt qua căn phòng Túy Thu các phía tây và Noãn Đông các phía bắc hành lang tầng hai.

Ở trong hai gian phòng này đều có cao thủ, bọn họ sẽ là ai chứ?

Theo mật thám ẩn náu ở Thương nguyệt quốc và Bắc Dực quốc thì nửa tháng trước -- Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong và Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn như lặng lẽ hẹn nhau, sáng sớm cùng một ngày rời khỏi lãnh thổ bát ngát của mình.

Nếu như hắn không đoán sai, hai cao thủ ở trong Túy Thu các và Noãn Đông các lúc này chính là Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn.

Một tháng tới đây, hắn và Nguyệt nhi cố ý phá hủy những sản nghiệp khác loại của Môn chủ Quỷ Chú môn, chính là vì để các Hộ pháp dễ dàng phân tích được tối nay hắn và Nguyệt nhi sẽ đến phá hủy thanh lâu Bách Hoa cư. Một kiệt tác tỉ mỉ của hai nười, tối ngay không chỉ có đưa tới đám "rắn" của Quỷ Chú môn, đồng thời ngoài ý muốn thu được hai con "rồng" của Thương Nguyệt và Bắc Dực, Tây Thần quốc rõ là... càng ngày càng náo nhiệt!

Sở dĩ phải nói thu hoạch ngoài ý muốn, là bởi vì Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong hứng trí bừng bừng chạy tới Tây Thần "tham gia náo nhiệt", điều này nằm trong suy nghĩ và dự đoán của hắn và Nguyệt nhi. Nhưng Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn... làm sao hắn cũng hứng trí bừng bừng chạy tới Tây Thần "tham gia náo nhiệt" chứ? Theo lý mà nói, Tây Thần đế đang muốn phát động chiến tranh với Bắc Dực, trong hoàn cảnh cực kì khẩn yếu trước mắt, Thái Tử Tiêu Hàn có phải không nên nhàn hạ thoải mái chạy tới Tây Thần quốc "tham gia náo nhiệt" không?

Hai mắt Thiên Tàn hộ pháp sát lệ nhíu lại, trong môi phun ra tiếng cười âm u: "Hữu duyên nhìn thấy tang thi của Quỷ Chú môn chúng ta, hai

https://thuviensach.vn

vị đúng là vinh hạnh, tin rằng hai vị chết cũng không tiếc."

"Nếu hai vị là người thông minh, giờ phút này nên thức thời lựa chọn tự sát, như vậy còn có thể được toàn thây. Nếu được tang thi của Quỷ Chú môn chào hỏi..." Hai cánh tay Địa Sát hộ pháp cuồng ngạo khoanh lại, từng câu từng chữ lạnh lùng nói: "Chỉ sợ hai vị sẽ rơi vào kết quả bụng thủng ruột lòi, dáng chết thảm không nỡ nhìn, hà cớ tự làm khổ mình?"

"Dáng chết thê thảm không nữ nhìn cũng chẳng vấn đề gì, chỉ là bụng thủng ruột lòi chẳng phải là sẽ làm dơ bẩn một thân tử y của ta sao? Một thân tử y của ta đây đêm qua vừa giặt, không chỉ rất sạch sẽ, hơn nữa còn rất thơm đó. Mạng bị hủy, y phục không thể bẩn a. Vì giữ được một thân tử y sạch sẽ của ta..." Ngón tay trái thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vuốt nhẫn đá mã não ở ngón trỏ phải, môi đỏ khẽ thở dài một hơi, tựa như tối nay không thể bị tang thi của Quỷ Chú môn lấy mạng nên cảm thấy cực kì tiếc nuối: "Xem ra... ta cũng chỉ có thể bảo toàn mạng của mình vậy, để cho các ngươi cảm nhận tư vị thất vọng!"

Thái độ thản nhiên không lo lắng của Thượng Quan ngưng Nguyệt cùng lời giễu cợt, coi tang thi của Quỷ Chú môn như con kiến hôi, lập tức làm Thiên Tàn hộ pháp cắn răng nghiến lợi, giận dữ hét: "Chết đến nơi rồi vẫn không quên duy trì phách lối, một trăm tang thi nghe lệnh, đem bốn người trước mắt chặt làm trăm mảnh."

Thiên Tàn hộ pháp vừa dứt lời, liền cùng các Hộ pháp khác thối lui ra ngoài bốn trượng. Mà trăm tên tang thi hai mắt đỏ rực, sau khi trong môi nhất tề phát ra một chữ cứng nhắc: "Dạ", bỗng giơ lên thanh đao sắc bén, xông về phía bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt như vỡ đê. Trong nháy mắt trăm tên tang thi tới chém giết, bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên nhanh như chớp, nhanh chóng dựa lưng vào nhau, chia ra bốn phương tám hướng nghênh chiến trăm tên tang thi.

https://thuviensach.vn

Tang thi của Quỷ Chú môn là hoạt tử nhân. Nói đến hoạt tự nhân -- thật ra bản thân bọn họ đã chết, nhưng lại bị Quỷ Chú môn dùng dược vật đặc biệt cùng với huyết chú tuyệt học làm bọn họ sống lại một cách ly kì, biến thành con rối sát thủ bị Quỷ Chú môn thao túng.

Trừ phi biết được tử huyệt duy nhất của tang thi, mới có thể thành công phá hủy sức chiến đấu của tang thi, nếu không ngay cả chém đầu, moi tim của tang thi làm chúng chảy hết máu độc trong người, sức chiến đấu của tang thi vẫn tồn tại như cũ.

Mà từng tang thi của Quỷ Chú môn không chỉ có vị trí tử huyệt không giống nhau, hơn nữa bọn họ còn bách độc bất xâm. Trong quá trình bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghênh chiến tang thi, đương nhiên không có thời gian nghiên cứu tử huyệt của từng tang thi.

Vì vậy, nếu bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn thành công đánh bại tang thi, phương pháp duy nhất... chính là làm cả thân thể tang thi hóa thành tro bụi, tác dụng chẳng khác nào phá tử huyệt của chúng.

Nội lực Hiên Viên Diễm sâu không lường được, vả lại dường như dùng mãi không hết, vì vậy tang thi cực kì kinh khủng trong mắt người khác, đối với Hiên Viên Diễm mà nói cũng chỉ như con kiến không chịu nổi một kích thôi.

Ống tay áo màu tím của Hiên Viên Diễm xinh đẹp xoay tròn, động tác như uyển chuyển múa lượn, bàn tay vung nhanh như chớp. Tay trái xuất nội lực hùng hậu tạo nên một lá chắn cứng rắn, đỡ được công kích ngoan lệ của tang thi, tay phải xuất nội lực hùng hậu tạo thành kiếm khí sắc bén, khiến cơ hội tang thi đến trước mặt hắn cũng không có, thân thể biến thành mảnh vụn trong nháy mắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn chưa làm lộ thân phận, dùng linh lực làm vỡ thân thể tang thi. Nhưng mà, nàng có Kim Lũ Y bảo vệ thân thể,

https://thuviensach.vn

đao kiếm bất nhập, thủy hỏa bất xâm, chỉ cần bảo vệ đầu và cổ, không bị đao của tang thi công kích. Về phần những bộ phận khác trên thân thể, khảm đao của tang thi đối với nàng mà nói chính là thùng rỗng kêu to.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 223+2: Ý Đồ Riêng (2)

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không cần quá bận tâm đến phòng thủ, có thể toàn lực công kích. Chiếc nhẫn đá mã não đeo ở ngón trỏ phải là chiếc nhẫn đã qua xử lý đặc biệt, ẩn trong đó là nhẫn huyền băng thiết không gì địch nổi. Chỉ thấy ống tay áo màu tím thêu hoa cuốn lên, tư thế Thượng Quan Ngưng Nguyệt giống như bay múa*, trong ống tay áo trái bắn ra vô số tơ bạc, từng sợi một xoay tròn tạo nên lá chắn ngăn cản tang thi ngoan lệ công kích.

(*Nguyên văn: Múa thoát y-.-)

Chiếc nhẫn đá mã não đeo ở ngón trỏ phải nứt ra một lỗ nhỏ ở giữa viên đá, khiến cho nhẫn huyền băng thiết ở bên trong lộ ra bằng phương thức người khác không thể nhận ra. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tốc độ không thể nào nắm bắt, dùng huyền băng thiết cắt vào mặt và thân thể tang thi, khiến thân thể tang thi như con kiến hôi không chịu nổi một kích, đứt thành từng mảnh vụn.

Thế nhưng, Ảo Ảnh cung Ngân Lang và Thanh Báo nghênh chiến vô số tên tang thi ở trước mắt lại chẳng nhẹ nhàng như không như Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Mặc dù võ công của hai bọn hắn coi như xuất sắc hàng đầu trong số đông đảo người Ảo Ảnh cung, nhưng so với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng chỉ như gò đất nhỏ so với núi cao hùng vĩ. Hơn nữa, trăm tên tang thi trước mắt đều là những người võ công cao cường, được Môn chủ Quỷ Chú môn tuyển chọn từ chưởng môn và đệ tử các bang phái ở Tây Thần quốc, ngàn người mới chọn ra được một người, sau đó lợi dụng dược vật và tuyệt học huyết chú

https://thuviensach.vn

của Quỷ Chú môn, biến bọn họ thành con rối tang thi, võ công càng cao cường hơn khi còn sống gấp mười lần. Vì vậy, Ảo Ảnh cung Ngân Lang và Thanh Báo, hoặc cố gắng đỡ công kích ngoan lệ của tang thi từ bên trái, nhưng không cách nào phân tâm để ngoảnh lại tránh công kích của tang thi từ bên phải, hoặc liên tục vung chưởng làm thân thể tang thi đằng trước phía bên phải vỡ nát, lại bị khảm đao sắc bén của tang thi đằng trước phía bên trái đâm bị thương cơ thể mình.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang tiêu diệt tang thi ở trước mặt, đồng thời thỉnh thoảng quay đầu, hỗ trợ Ngân Lang và Thanh Báo tiêu diệt hết tang thi trước mặt bọn hắn. Số lượng tang thi quá nhiều, hơn nữa chúng nhạy cảm với nguy hiểm, có tính cảnh giác cao hơn người bình thường. Cho nên, ngay cả khi có Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hỗ trợ, Ngân Lang và Thanh Báo sức lực không ai địch nổi nhưng vẫn bị đả thương nghiêm trọng. Vai trái và cánh tay phải của Ngân Lang bị đao trong tay tang thi chém sâu hai nhát. Bả vai phải và cánh tay trái của Thanh Báo cũng bị đao trong tay tang thi chém hai nhát, máu tươi vọt phun tung tóe ra ngoài.

Thấy tình hình này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc nhìn nhau, nhanh chóng tiêu diệt tang thi gần nhất trước mắt mình sau đó chớp cơ hội khi những tang thi còn lại chưa cùng nhau nhào tới -- Hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đẩy sau lưng Ngân Lang, hai tay Hiên Viên Diễm đẩy sau lưng Thanh Báo. Hai người vô cùng ăn ý đồng thời đẩy Ngân Lang và Thanh Báo đang bị thương đến góc tường trái phía đông đại sảnh tầng trệt của Bách Hoa cư. Tiếp đó, mũi chân nhẹ nhàng nhún một cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng tới góc tường trái. Ngay sau đó, bọn họ đứng song song, thân thể chắn trước mặt Ngân Lang và Thanh Báo, tiếp tục đối mặt với vô số tên tang thi điên cuồng xông lên chém giết nhẫn tâm.

https://thuviensach.vn

Ngân Lang và Thanh Báo nhìn thấy Vương gia và Vương phi nhà mình bởi bọn hắn bị thương mà đẩy bọn hắn đến góc tường, sau đó lại dùng thân thể tạo thành một lá chắn che chở bọn hắn an toàn, trong lòng cực kì cảm động, không khỏi đồng thanh hô: "Chủ tử --"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhanh chóng đánh nát vô số tang thi, đối với tiếng hô thành kính của Ngân Lang và Thanh Báo cũng vô cùng ăn ý phát ra tám chữ trong môi: "Băng thuốc cầm máu, nhắm mắt điều khí!"

Tình thế khẩn trương trước mặt, thế mà chủ tử lại để cho bọn hắn "băng thuốc cầm máu, nhắm mắt điều khí"?

Đều nói nước mắt nam nhi không dễ rơi, chỉ vì chưa tới lúc đau lòng. Nhưng Ngân Lang và Thanh Báo ngay cả lúc đau lòng cũng tuyệt đối không ứa nước mắt, giờ phút này nghe hai chủ tử của mình... đồng thời ra lệnh tám chữ uy nghiêm mà không thiếu phần dịu dàng "băng thuốc cầm máu, nhắm mắt điều khí", trong nháy mắt lệ nóng doanh tròng, cảm động trong tim không lời nào có thể diễn tả được. Ngân Lang và Thanh Báo không nói câu nào nữa, lập tức cúi đầu, móc từ trong ngực ra thuốc chữa thương mang theo người để ngừa ngộ nhỡ.

Bọn hắn tuyệt sẽ không làm trái mệnh lệnh của chủ tử. Huống chi trước mắt, coi như bọn hắn trái lệnh chủ tử, cố ý mang thương tích kề vai dựa lưng tác chiến với chủ tử, cũng sẽ chỉ liên lụy chủ tử, khiến chủ tử phân tâm bảo vệ an toàn cho bọn hắn. Ngân Lang và Thanh Báo thoa thuốc chữa thương lên chỗ chảy máu, dựa vào vách tường rõ ràng lạnh lẽo sau lưng, nhưng đối với bọn hắn mà nói, giờ khắc này lại cảm thấy cực kì ấm áp, im lặng chuyên tâm nhắm mắt điều khí.

Nhìn thấy trăm tên tang thi đã tử trận hơn nửa, nhưng chỉ chém bị thương hai thuộc hạ của Tiếu Diện Diêm La mà chẳng thể thương tổn một cọng tóc nào của bọn họ, Tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn vốn lui ở phía

https://thuviensach.vn

ngoài bốn trượng, ôm tay thờ ơ lạnh nhạt, cũng đồng thời rút khảm đao sắc bén đeo sau lưng, gia nhập đội ngũ lấy mạng Tiếu Diện Diêm La.

Mặc dù võ công tứ đại Hộ Pháp Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn, Đoạn Phách không cao nhất trong số đông đảo Hộ pháp, nhưng tuyệt đối không thể khinh thường. Vậy mà ngay cả khi tứ đại Hộ pháp gia nhập, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vẫn lấy ít địch nhiều mà nói, hình như không tạo thành một tia áp lực nào.

Ống tay áo màu tím cuốn lên theo gió, sợi tóc mềm mại ma dã bay lên.

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ra chiêu như điệu múa tràn đầy phóng khoáng, nhưng chiêu thức hoàn mỹ đánh nát, làm thân thể tang thi hóa thành đống thịt vụn rơi trên mặt đất ngày càng nhiều...

Hành lang phía tây tầng hai, trong căn phòng được gọi là Túy Thu các --

Một nam tử mặc lục y vốn nằm nghiêng trên giường êm, khóe môi khẽ cong, giờ phút này đã đứng lên từ giường êm. Hắn đứng ở trước cửa sổ hình hoa hải đường, vị trí khéo vừa che giấu thân thể của mình, vừa có thể rõ ràng thấy vị trí chiến trạng ở đại sảnh tầng trệt.

-- Hiên Viên diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai người các ngươi... quả nhiên lợi hại! Dưới tình huống đối mặt với trăm tên tang thi điên cuồng và tứ đại Hộ pháp của Quỷ Chú môn, lại còn sử dụng thân thể của mình làm lá chắn bảo vệ hai thuộc hạ bị thương, vẫn có thể giết nhẹ nhàng như thế, đã nhìn thấy thắng lợi trong tầm mắt.

Ý cười trên gương mặt nam tử mặc lục y chưa giảm, nhưng đôi mắt nhắm hờ của hắn lại nhiễm một tầng sương mù u ám. Nam tử mặc lục y đứng trong phòng "xem diễn" không khác suy đoán của Hiên Viên Diễm, chính là Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong đã dịch dung, nửa tháng

https://thuviensach.vn

trước rời khỏi lãnh thổ Thương Nguyệt, chạy đến Tây Thần quốc "tham gia náo nhiệt".

Đôi mắt nhiễm màu u ám lại mở to, lạnh lùng nhìn chiến trạng bên dưới lần nữa, Dạ Dật Phong chậm rãi xoay người, dời bước đến cạnh bàn gỗ lim vàng bên trong phòng bao. Trên bàn gỗ lim vàng rộng lớn để một bình hoa bằng ngọc màu xanh, trong bình cắm vài cành hoa lan trắng tinh không tì vết. Tay trái Dạ Dật Phong rút vài cành hoa lan trong bình ra, móng tay phải nhẹ nhàng vuốt ve cánh hoa lan trắng. Cánh hoa dưới sự vuốt ve của hắn, trong nháy mắt biến thành màu đen kịt.Đợi sau khi cánh hoa lan biến thành màu đen, cánh tay trái của Dạ Dật Phong vung lên, ném mấy cành hoa xuống mặt đất lạnh lẽo sau lưng hắn.

Trên mặt đất sau lưng Dạ Dật Phong có hai Hoa nương mặt đầy son phấn. Sau khi Dạ Dật Phong trả tiền vào Túy Thu các, tú bà của Bách Hoa cư đưa hai Hoa nương này vào phòng bao để hầu hạ hắn lên đỉnh núi **.

Vào Túy Thu các, nếu ngăn các Hoa nương mà tú bà đưa tới ở ngoài cửa, nhất định tú bà sẽ sinh nghi trong lòng. Vì vậy, Dạ Dật Phong không muốn phức tạp thêm... lấy hình tượng công tử đào hoa bất cần đời, giữ Hoa nương mà tú bà đưa vào trong phòng bao. Chỉ có điều, đợi sau khi tú bà mặt mày hớn hở, vặn eo rời đi, Dạ Dật Phong liền lập tức tung thuốc mê cho Hoa nương. DieenDaanLeeQuuyDoon

Mắt nhìn đến hình ảnh Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt thắng lợi trong tầm tay ở đại sảnh tầng trệt, trong đầu hắn lại hiện lên vở tuồng oanh động mà hai người họ luân phiên trình diễn ở Thương Nguyệt, làm người Thương Nguyệt hoảng sợ lo lắng, cướp đi Khấp Huyết hoa của Sinh Tử môn. Giờ phút này, tâm tình Dạ Dật Phong rất không tốt, không tốt đến muốn giết người.

Tạm thời hắn chưa có khả năng giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Về phần tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn, ngược lại hắn

https://thuviensach.vn

hoàn toàn có năng lực giết, nhưng hắn không nỡ. Bởi vì, tứ đại Hộ pháp không chỉ có giá trị lợi dụng đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mà còn có giá trị lợi dụng với hắn. Nhưng bây giờ không tìm vài người để giết, hắn khó có thể khôi phục tâm tình tốt. Người ở đại sảnh tầng trệt, trừ giết không được chính là không nỡ giết, như vậy hắn giết ai để khôi phục tâm tình tốt đây?

Dạ Dật Phong theo gió đêm chầm chậm lướt qua, nhìn về mặt đất phía sau lưng, chỉ thấy hai Hoa nương vốn hôn mê trên nền đất lạnh lẽo, thân thể tiếp xúc với hoa lan biến thành màu đen, da thịt bắt đầu thối nữa, tiếp đó lộ ra xương trắng, cuối cùng cả người hóa thành một cũng máu đen.

Nụ cười tao nhã trên mặt đậm hơn một chút, tựa như căn bản chưa từng hạ độc giết người. Hạ độc giết người chỉ là một cách giết người không có lợi, thêm nữa hắn cũng không có thâm thù đại hận với Hoa nương, Dạ Dật Phong dời bước nằm lại giường đêm, kiên nhẫn chờ để nói cảm ơn với vở "tuồng" hoa lệ dưới lầu.

Cùng lúc đó, hành lang phía bắc tầng hai, trong căn phòng được gọi là Noãn Đông các --

Nam tử áo lam vốn ngồi cạnh bàn gỗ lim vàng, cúi đầu yên lặng uống rượu trong ly, khuôn mặt giá rét như núi băng, cũng đứng lên từ trên ghế. Hắn cũng như Dạ Dật Phong, khéo đứng ở trước cửa sổ hình hoa hải đường, tại chỗ vừa che khuất thân thể mình, vừa có thể nhìn rõ chiến trạng ở đại sảnh tầng trệt. Theo gió đêm chầm chậm lướt qua, nhìn về khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân của nam tử băng sơn, thì ra cũng là đúng như suy đoán của Hiên Viên Diễm... Nam tử áo lam tuấn tú lạnh lùng này chính là Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn nửa tháng trước rời khỏi lãnh thổ Bắc Dực quốc, chạy tới Tây Thần quốc "tham gia náo nhiệt".

Thái Tử Bắc Dực Tiêu Hàn lo lắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sẽ không địch nổi trăm tên tang thi của Quỷ Chú môn,

https://thuviensach.vn

định hiện thân hỗ trợ thì nhìn thấy dưới đại sảnh tầng trệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không chút tổn thương tiêu diệt trăm tên tang thi ngày càng nhiều. Hắn chậm rãi quay người, khẽ cất bước tới chiếc ghế ở phía tây, ngồi xuống trước bàn gỗ lim vàng lần nữa, bưng lên ly ngọc lưu ly trên bàn rồi vùi đầu tiếp tục yên lặng uống cạn rượu ngon trong ly. Mà trên mặt đất sau lưng Tiêu Hàn cũng có hai Hoa nương mặt đầy son phấn đang nằm. Sở dĩ nguyên nhân hắn phải khiến bọn họ hôn mê không cần hỏi, dĩ nhiên là giống Dạ Dật Phong... tránh phức tạp! Điểm khác là, sau khi Dạ Dật Phong hạ thuốc mê Hoa nương, trên mặt vẫn mang một lớp da dịch dung thật mỏng, còn sau khi Tiêu Hàn vung chưởng đánh ngất Hoa nương liền lột xuống lớp da mỏng dịch dung trên mặt. Thêm điểm khác là -- Dạ Dật Phong thấy chiến trạng tầng trệt nên tâm tình hết sức không tốt, hạ độc làm hai Hoa nương xui xẻo hài cốt không còn, mà Tiêu Hàn thấy chiến trạng tầng trệt, vẫn coi hai Hoa nương hôn mê trên đất như không khí, mắt thường không nhìn thấy như cũ.

Tiêu Hàn cúi đầu yên lặng uống rượu, cũng kiên nhẫn chờ đợi để cảm ơn vở "tuồng" hoa lệ dưới tầng trệt. Chỉ là... phía sau lời cảm ơn đó... cất giấu ý đồ như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 224: Lời Mời Ác Ý

Trong đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư, thời gian tích tắc trôi qua --

Chiến trạng đinh tai nhức óc đã "hoa lệ" hạ màn. Xà nhà chạm trổ vốn lộng lẫy nguy nga biến thành một mảnh hỗn độn, bị tàn phá đến tan hoang. Bị nội lực và đao khí đồng thời phá hủy, hiện bốn vách tường ở đại sảnh chằng chịt lỗ hổng. Thảm thêu hoa đỏ thẫm rải trên mặt đất cũng rách thành vỗ số lỗ lớn nhỏ khác nhau. Bàn ghế gỗ lim vàng giá trị không nhỏ chất đống cực kì lộn xộn trên mặt đất, tựa như loại gỗ đốt lửa giá rẻ.

Trừ máu độc của trăm tên tang thi của Quỷ Chú môn nhiễm đỏ bốn vách tường và mặt đất, còn có thân thể biến thành mảnh vụn, bay theo gió đêm lạnh lẽo trong không trung.

Tứ đại Hộ pháp Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn, Đoạn Phách của Quỷ Chú môn vẫn chưa chết. Không phải do năng lực Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có hạn, không thể lấy mạng bọn hắn, mà là nếu tứ đại Hộ pháp chết rồi thì không còn người thay bọn họ "chăm chỉ" chạy đi truyền tin nữa. Vì vậy, đương nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm phải "từ bi" hạ thủ lưu tình, để lại tính mạng của tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn "giãy giụa" trên trần thế một quãng thời gian.

Chỉ thấy --

Tứ đại Hộ pháp Thiên Tàn, Địa Sát, Tuyệt Hồn, Đoạn Phách bị nội thương không nhẹ, lúc này khóe miệng đang chảy xuống tia máu, tay phải

https://thuviensach.vn

cầm chuôi đao thấm đầy mồ hôi lạnh, thân thể cứng ngắc đứng đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Tư thế thảnh thơi không chút để ý sửa lại cổ áo và tay áo màu tím hơi nhăn. Đôi mắt tràn đầy ý cười, tựa như rất hài lòng ngắm hoa dưới trăng, nhìn qua tầng hai không chút ảnh hưởng rồi lại nhìn tầng trệt hỗn độn của Bách Hoa cư, khuỷu tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ huých cơ thể Hiên Viên Diễm, sau đó hơi quay đầu, môi đỏ dịu dàng cười hỏi: "Phá hủy một nửa phòng ốc của Bách Hoa cư, có thể chứ?"

"Nếu buổi tối vận động quá mức dữ dội rất dễ tổn thương bản thân. Phá hủy một nửa phòng ốc của Bách Hoa cư, làm ẩn lang giấu cẩu ở đây..." Đôi mắt Hiên Viên Diễm tràn đầy ý cười tà mị, đón lấy ánh nhìn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng ma dã cong lên, trả lời: "Trong thời gian ngắn không có biện pháp kinh doanh như thường, cũng coi như công đức viên mãn rồi!"

Nghe được câu trả lời của Hiên Viên Diễm, đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại quay lại hơn chút nữa, mắt ngọc ngậm cười nhìn Ngân Lang và Thanh Báo ở phía sau được nàng và Hiên Viên Diễm dùng thân thể bảo vệ, tạo nên một tấm lá chắn an toàn: "Hai ngươi vẫn khỏe chứ?"

Bởi vì trước đó Ngân Lang và Thanh Báo bị thương nên hơi thở có vẻ rối loạn cực độ. Lúc này đã băng thuốc cầm máu, lại trải qua một quãng thời gian nhắm mắt điều khí, làm hơi thở rối loạn khôi phục trạng thái ổn định, llập tức đồng thanh hô vang: "Tạ chủ tử quan tâm, thuộc hạ không sao."

Nghe được Ngân Lang và Thanh Báo vô sự trả lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu một cái, năm ngón tay trái thon dài chậm rãi vuốt ve ngón trỏ tay phải, nơi đeo một -- chiếc nhẫn huyền băng thiết giấu trong nhẫn đá mã não. Cùng lúc đó, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập ý cười của nàng

https://thuviensach.vn

lướt qua lại trên chiếc mặt nạ màu máu của tứ đại Hộ pháp đứng đối diện nàng.

"Biết bốn người các ngươi... vì sao còn sống không?"

Câu hỏi này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn dịu dàng hơn cả gió xuân tan chảy băng tuyết. Nhưng câu hỏi cực kì dịu dàng này rơi vào lỗ tai tứ đại Hộ pháp lại khiến tay phải thô ráp đang nắm chuôi đao của bọn hắn đồng loạt tự run rẩy, không thể điều khiển được. Bởi vì, ánh mắt cười nhạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khi nhìn mạt nạ của bọn hắn cùng với động tác vuốt ve nhẫn đá mã não trên ngón trỏ đã gián tiếp nói đáp án cho bọn hắn.

-- Đối với Tiếu Diện Diêm La mà nói, bọn hắn không phải là tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn làm người đời nghe tin đã sợ mất mật, mà chỉ là một con kiến căn bản không đáng để bóp một cái, ngay cả bóp chết cũng sẽ ngại làm bẩn tay.

"Nói cho Môn chủ của các ngươi biết, sau một canh giờ, bọn ta mời hắn mang theo Biến Sắc hoa dạo bước đến nghiên hồ trong rừng trúc, cùng nhau thưởng trăng sáng trên bầu trời. Nếu Môn chủ các ngươi không muốn nể mặt đến chỗ hẹn, hoặc là có việc bận rộn không rảnh đến đó..." Giọng nói lười biếng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm chạp kéo dài âm tiết, ngón tay thon dài ngừng vuốt ve nhẫn đá mã não, mắt ngọc cười cười nhìn Hiên Viên Diễm bên cạnh, đợi hắn bổ sung đầy đủ nửa câu sau của nàng.

Cánh tay Hiên Viên Diễm quấn một vòng quanh eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng phát ra âm thanh lạnh lùng nói tiếp lời của nàng: "Vậy hắn cũng đang chờ tin tức xấu là tất cả sản nghiệp của mình bị chúng ta nhân lúc tinh lực tràn đầy, trong lúc rảnh rỗi phá hủy không còn một mống!" Dứt lời, hai chân bốn người Hiên Viên Diễm nhún nhẹ xuống đất, bóng dáng như sao băng xẹt qua chân trời, biến mất ở trước mặt tứ đại Hộ pháp trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Một canh giờ sau, mang theo Biến Sắc hoa gặp mặt Tiếu Diện Diêm La ở nghiên hồ trong rừng trúc? Chẳng lẽ... Mục đích Tiếu Diện Diêm La phá hủy sản nghiệp của Môn chủ là vì lấy Biến Sắc hoa của Môn chủ? Tiếu Diện Diêm La muốn Môn chủ của bọn họ hy sinh Biến Sắc hoa quý báu làm cái giá lớn để đổi lấy số phận sản nghiệp không phá hủy một cách bạo lực nữa?

Nhìn bốn người Hiên Viên Diễm bỏ lại một câu "muốn mời", bóng dáng sắp biến mất trước mắt nhanh như tia chớp, hai mắt tứ đại Hộ pháp nhanh chóng liếc nhau một cái, rồi lập tức định rời khỏi đại sảnh bừa bãi của Bách Hoa cư, bẩm báo lên Môn chủ lời mời ác ý của Tiếu Diện Diêm La.

Chỉ là, vào lúc này --

Khuôn mặt ẩn giấu sau một lớp da dịch dung mỏng tang, Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong tung người nhảy vọt xuống đại sảnh tầng trệt từ trong Túy Thu các ở hành lang phía tây tầng hai. Hắn cản trước mặt tứ đại Hộ pháp đang định rút lui, môi mỏng tao nhã cong lên, phát ra tiếng cười nhạt: "Bốn vị xin dừng bước!"

"Các hạ xem kịch lâu như vậy, chẳng lẽ cảm thấy xem kịch chưa đã ghiền, nhất thời ngứa nghề khó nhịn..." Tứ đại Hộ pháp nắm chuôi đao trong tay, đồng loạt tàn nhẫn đâm về phía Dạ Dật Phong ở đối diện, giọng nói lạnh lẽo: "Muốn tự mình tham gia một vở diễn nữa?"

Túy Thu các phía tây và Noãn Đông các phía bắc hành lang tầng hai đều tồn tại cao thủ, tứ đại Hộ pháp cũng không phải hồn nhiên không hay biết. Chỉ là, hành động phá hủy sản nghiệp Môn chủ của Tiếu Diện Diêm La đã đủ làm bọn hắn sứt đầu mẻ trán rồi. Hiện tại, bọn hắn không thừa thời gian để ý đến kẻ tới không rõ ý đồ, mới coi nhẹ sự tồn tại của hai cao thủ yên lặng xem diễn trò ở trong phòng tầng hai. Hôm nay, bọn hắn không để tâm tới kẻ không rõ ý đồ tới xem diễn, một tên trong đó lại chủ động

https://thuviensach.vn

hiện thân chặn đường đi của bọn hắn, vậy đương nhiện bọn hắn không thể tiếp tục làm như không thấy. Chỉ là, trong nháy mắt khảm đao sắc bén trong tay tứ đại Hộ pháp đâm về phía thân thể Dạ Dật Phong, đôi mắt tràn ngập nghi vấn không nhịn được nhìn lên Noãn Đông các trên tầng hai.

Không chỉ có hai mắt tứ đại Hộ pháp của Quỷ Chú môn mới nghi ngờ nhìn lên Noãn Đông các, mà trong lúc Dạ Dật Phong bị khảm đao sắc bén trong tay bọn hắn đâm về phía thân thể mình, đôi mắt cũng hiện lên ngờ vực nhìn về phía Noãn Đông các. Thời điểm Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đánh nhau kịch liệt với trăm tên tang thi, người trong phòng bao tầng hai đã sớm sợ hãi trốn đi hết, trừ Túy Thu các của hắn và Noãn Đông các ở phía bắc hành lang. (Diễn đàn)

Hắn rời khỏi Thương Nguyệt quốc chưa bao lâu đã nhận được chim bồ câu trắng đưa tin của đám mật thám ẩn núp ở Bắc Dực quốc. Tin tức mà bồ câu đưa tới cho hắn là -- Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn chẳng biết nguyên nhân tại sao bỗng rời khỏi lãnh thổ Bắc Dực quốc. Cho nên, nếu hắn không đoán sai, cũng giống như hắn lúc trước... Người ở bên trong phòng yên lặng xem diễn, phát ra hơi thở lạnh lẽo ngàn dặm bức người hắn là Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn chứ?

Chỉ là, trong nháy mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt để lại lời mời Môn chủ Quỷ Chú môn đến nghiên hồ trong rừng trúc để gặp mặt, sau đó rời khỏi đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư --

Tiêu Hàn phát ra hơi thở lạnh lẽo ngàn dặm bức người cũng biến mất trong Noãn Đông các. Tiêu Hàn hắn là nhảy từ cửa sổ sát đường kia ra khỏi Noãn Đông các. Nguyên nhân Tiêu Hàn tới đây xem vở diễn kia là gì? Nguyên nhân hắn đột ngột rời đi là gì chứ?

Thôi, bất luận nguyên nhân Tiêu Hàn tới đây xem kịch là gì, trước mắt còn không đáng để hắn lãng phí tế bào não suy nghĩ. Ngược lại, Tiêu Hàn

https://thuviensach.vn

rời đi tốt hơn, bởi vì hắn chủ động rời đi, vừa hay để mình dễ nói chuyện với tứ đại Hộ pháp.

"Thu hồi khảm đao trong tay các vị đi. Tại hạ cản đường đi của các vị cũng không có chút ác ý nào." Đôi mắt tuấn tú của Dạ Dật Phong nhìn tứ đại Hộ pháp, mở miệng nhàn nhạt nói xong, tay phải nhanh chóng xoa dược vào giữa mặt, bóc ra một lớp da dịch dung mỏng tang, lộ ra dung mạo chân chính.

"Thái tử Thương Nguyệt không ở lãnh thổ của mình, ngược lại chạy tới lãnh thổ Tây Thần quốc, e là bụng dạ khó lường."

Nhìn thấy Dạ Dật Phong lộ ra diện mạo chân chính, tứ đại Hộ pháp cũng không thu lại khảm đao mà đem khảm đao sắc bén trong tay đâm gần mặt Dạ Dật Phong hơn một chút.

"Hiện tại bốn vị đã bị thương, không phải đối thủ của ta..."

Ngón trỏ trái của Dạ Dật Phong không chút để ý gảy nhẹ lưỡi đao sắc bén đâm về phía hắn của Thiên Tàn Hộ pháp, sau đó mở miệng chậm chạp nói: "Vẫn nên thu hồi khảm đao, đừng làm bầu không khí trở nên căng thẳng như thế, thân thiện với ta một chút đi chứ?!"

Lời nói chậm chạp của Dạ Dật Phong vừa dứt, hắn rút ngón trỏ về. Mà trong nháy mắt hắn rút tay về -- Lưỡi đao cứng rắn đâm về phía hắn của Thiên Tàn hộ pháp lại tan thành một vòng lớn một cách quỷ dị, tiếp đó bán kính vòng tan ngày càng rộng, từ vị trí ngón trỏ Dạ Dật Phong gảy nhẹ nhanh chóng khuếch trương về phía chuôi đao. Thiên Tàn hộ pháp lập tức thả lỏng tay nắm chuôi đao. Đợi đến phút chốc khi ném khảm đao xuống mặt đất, cả thanh khảm đao biến mất trong tầm mắt tứ đại Hộ pháp như hóa thành không khí.

Đối với tứ đại Hộ pháp mà nói, Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong vốn không phải con kiến hôi, cũng không dễ dàng đối phó như vậy. Hơn

https://thuviensach.vn

nữ... Dạ Dật Phong dùng chiêu thức hạ độc, nếu bốn người hắn đã bị thương mà thật sự cứng rắn đấu với Dạ Dật Phong, chỉ sợ không chiếm được chút tiện nghi nào mà còn làm trễ nải thời gian đi bẩm báo Môn chủ. Vì vậy, Thiên Tàn hộ pháp vứt khảm đao dính độc đi, cùng ba tên còn lại cũng thu khảm đao lại, hai mắt liếc nhau một cáu rồi hạ giọng, lạnh lùng hỏi: "Thái tử Thương Nguyệt cản lối chúng ta, đến tột cùng có mục đích gì?"

"Vì tránh tất cả sản nghiệp của Môn chủ các vị bị Tiếu Diện Diêm La phá hủy, nhất định bốn vị sẽ vội vã đi bẩm báo với Môn chủ của mình. Lấy tác phong ngày thường của Môn chủ Quỷ Chú môn, tuyệt đối sẽ không nuốt trôi cục tức bị Tiếu Diện Diêm La khiêu khích. Trước khi hắn đi rừng trúc, nhất định sẽ ác chiến một phen với Tiếu Diện Diêm La." (Diễn đàn)

Dạ Dật Phong khoanh tay, con ngươi tuấn tú quét về phía tứ đại Hộ pháp, môi mỏng chậm rãi nở nụ cười: "Võ công của Tiếu Diện Diêm La rất cao, bốn vị cho là... Môn chủ Qủy Chú môn các vị thật sự chắc thắng Tiếu Diện Diêm La sao?"

"Đối với bốn người bọn ta mà nói, võ công của Tiếu Diện Diêm La quả thật cao. Nhưng đối với Môn chủ mà nói..." Hai mắt Thiên Tàn hộ pháp lạnh lẽo híp lại, ánh mắt soi xét Dạ Dật Phong, mở miệng trả lời từng câu từng chữ: "Võ công của Tiếu Diện Diêm La chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung: bất kham nhất kích (không đỡ nổi một kích)!"

"Bất kham nhất kích? Chỉ sợ chưa chắc! Các vị đã đánh giá quá thấp bản lĩnh của Tiếu Diện Diêm La rồi. Hai bọn họ văn bản còn chưa xuất ra bản lĩnh chân chính. Lúc trước các vị nhìn thấy bản lĩnh đối phó tang thi của bọn họ..." Dạ Dật Phong lắc đầu một cái, ý cười trong đôi mắt tuấn tú càng đậm hơn nhìn Thiên Tàn hộ pháp, môi mỏng chậm rãi nói: "Đối với Tiếu Diện Diêm La mà nói, chỉ là tủy tùy tiện tiện thi triển chút bản lĩnh cơ bản. Thực lực chân chính của bọn họ, so với lúc trước các vị chứng kiến còn lợi hại hơn trăm ngàn lần."

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói của Dạ Dật Phong, thân thể tứ đại Hộ pháp lập tức cứng đờ.

Nếu đúng như Thái tử Thương Nguyệt đã nói, thực lực chân chính của Tiếu Diện Diêm La so với lúc trước bọn hắn chứng kiến còn lợi hại hơn trăm ngàn lần, chỉ sợ Môn chủ của bọn hắn thật sự không phải...

Đôi mắt tứ đại Hộ pháp lại liếc nhìn nhau lần nữa, sau đó Tuyệt Hồn hộ pháp mở miệng nói: "Lai lịch của Tiếu Diện Diêm La, dường như trong lòng Thái tử Thương Nguyêt biết rõ một hai?"

"Đâu chỉ biết rõ một hai, ta cũng giống như Quỷ Chú môn, đối với hai Tiếu Diện Diêm La..." Dạ Dật Phong buông cánh tay đang khoanh lại ra, hơi cúi đầu, mười ngón tay chậm rãi xoa xoa, môi mỏng phun ra mốt chữ ẩn chứa sát khí: "Hận thấu xương!"

"Hận thấu xương? Nghe nói một tháng trước, có kẻ gây sóng gió ở trong Thương Nguyệt quốc, làm Thương Nguyệt từ trên xuống dưới thấp thỏm lo âu, chẳng lẽ..." Hai mắt Tuyệt Hồn hộ pháp nhìn Dạ Dật Phong, mở miệng hỏi từng câu từng chữ: "Đầu sỏ làm Thương Nguyệt từ trên xuống dưới thấp thỏm lo âu chính là Tiếu Diện Diêm La khiêu khích Quỷ Chú môn trước mắt?"

Dạ Dật Phong không trực tiếp trả lời câu hỏi của Tuyệt Hồn hộ pháp, nhưng lời phát ra từ môi hắn cũng chẳng khác nào trực tiếp trả lời: "Không hổ là Hộ pháp được Môn chủ Quỷ Chú môn coi trọng, quả nhiên thông minh hơn người, một điểm liền thông!"

"Thái tử Thương Nguyệt báo thù lúc trước, nhưng trong lòng ngươi biết, chỉ dựa vào thực lực một người sợ rằng không phải đối thủ của Tiếu Diện Diêm La, khó có thể thỏa nguyện báo thù, cho nên..." Hai mắt Tuyệt Hồn hộ pháp nhìn xoáy vào Dạ Dật Phong, nói ra suy đoán trong lòng:

https://thuviensach.vn

"Thái tử Thương Nguyệt muốn liên thủ với Môn chủ của chúng ta cùng nhau đối phó Tiếu Diện Diêm La?"

"Môn chủ của các vị, ở trong lòng các vị có lẽ là thần, nhưng đối với Tiếu Diện Diêm La mà nói..." Dạ Dật Phong ngưng xoa tay, hai mắt nhìn tứ đại Hộ pháp, môi mỏng cười nhạt nói: "Môn chủ của các vị chỉ có thể biết rõ ràng lại lịch của Tiếu Diện Diêm La, sau đó lựa chọn liên thủ với ta để đối địch mới có thể đánh bại Tiếu Diện Diêm La, đánh tan oán khí tích tụ sâu trong lòng ta, đồng thời phá tan cục tức bị hủy sản nghiệp của hắn."

Dạ Dật Phong vừa dứt lời, tứ đại Hộ pháp đồng thanh nói: "Thái tử Thương Nguyệt phải gặp Môn chủ của chúng ta, mà Môn chủ của chúng ta đồng ý liên thủ với ngươi thì ngươi mới bằng lòng nói ra lai lịch của Tiếu Diện Diêm La phải không?"

Dạ Dật Phong hơi nhún vai, môi mỏng hơi cong lên, nói: "Ta thích nói chuyện với người thông minh, bởi vì không cần phí miệng lưỡi quá."

"Thái tử Thương nguyệt khen trật rồi! Cách đây mười lăm dặm có một khách sạn Cát Tường, là sản nghiệp của Môn chủ chúng ta. Thái tử Thương Nguyệt cầm ngọc bội Song Ngư của Thiên Tàn tìm chưởng quỹ của khách sạn Cát Tường, chưởng quỹ sẽ dẫn ngươi vào phòng tư của hắn."

Thiên Tàn hộ pháp hơi nhíu mày trầm tư một chút, cổ tay bỗng giơ lên, ném một ngọc bội màu đỏ hình hai con cá chép về phía trước mặt Dạ Dật Phong, đồng thời giọng nói không lạnh không nhạt của hắn lọt vào lỗ tai Dạ Dật Phong: "Bốn người chúng ta phải lập tức đi gặp Môn chủ. Nếu Môn chủ nguyện ý liên thủ với Thái tử Thương Nguyệt, chắc chắn sẽ đến khách sạn Cát Tường hỏi thăm lai lịch Tiếu Diện Diêm La từ Thái tử."

Những Hộ pháp còn lại thấy Dạ Dật Phong duỗi tay kẹp lấy ngọc bội Song Ngư, đồng thanh nói: "Thái tử Thương Nguyệt nhớ lấy, đi khách sạn Cát Tường phải kiên nhẫn chờ đợi thật lâu, nhưng ngàn vạn lần đừng nóng

https://thuviensach.vn

lòng, sau đó theo đuôi bốn người chúng ta đi gặp Môn chủ. Như vậy... Thái tử Thương Nguyệt chỉ biết biến khéo thành vụng!" (Diễn đàn)

Lời tam đại Hộ pháp nghe như vô cùng khách khí, kì thực hàm ẩn lời cảnh cáo, ý tứ vô cùng rõ ràng -- Muốn hợp tác với Môn chủ thì đi khách sạn Cát Tường đợi tin. Nếu theo dõi chúng ta đi gặp Môn chủ, Môn chủ không những sẽ không hợp tác với ngươi, mà chắc chắn sẽ xem ngươi như Tiếu Diện Diêm La thứ ba mà đối phó.

Đổi lại trước đây, nếu có kẻ lên tiếng cảnh cáo Dạ Dật Phong, chắc chắn hắn sẽ hạ độc để trừng phạt. Chỉ là tối nay, đối với tam đại Hộ pháp lên tiếng cảnh cáo, Dạ Dật Phong phá lệ "khai ân", môi mỏng ý cười không giảm, trả lời: "Tại hạ vừa lấy khuôn mặt thật hiện thân, dĩ nhiên là thành tâm muốn hợp tác với Môn chủ của các vị, há lại sẽ không thức thời theo sau, từ đó biến khéo thành vụng sao?"

"Đã như vậy..." Tay trái tứ đại Hộ pháp đưa về phía cửa Bách Hoa cư, trông như "lễ độ" tiễn khách, kì thực là vì để tránh bị theo gót nên đi trước đuổi người, đồng thanh nói: "Trước tiên mời Dạ Thái tử rời đi!"

Dạ Dật Phong cũng không phải loại người ngu như heo. Ý tứ cực kì cẩn thẩn của tứ đại Hộ pháp, dĩ nhiên Dạ Dật Phong hiểu rõ. Mũi chân nhanh chóng nhún một cái, bóng dáng của hắn phóng ra ngoài cửa lớn Bách Hoa cư như mũi tên.

Thấy Dạ Dật Phong lắc mình rời đi, tứ đại Hộ pháp liếc nhìn nhau, mũi chân cũng dùng sức nhún, bóng dáng biến mất bên trong đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư.

Đợi sau khi Dạ Dật Phong và tứ đại Hộ pháp Quỷ Chú môn rời khỏi đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư --

Một nam tử áo lam đeo mặt nạ màu bạc, cả người tỏa ra hơi thơ u lãnh, bóng dáng chợt lóe, xuất hiện tại vị trí Dạ Dật Phong đứng lúc nãy

https://thuviensach.vn

như sao băng.

Nam tử áo lam này đã lột tầng da dịch dung mỏng xuống, đổi sang đeo mặt nạ bạc, chính là Thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn. (Diễn đàn)

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đưa lời mời, rời đi, hắn cũng lập tức rời khỏi Noãn Đông các, bởi vì hắn muốn đuổi kịp hai người. Hắn có lời cực kì quan trọng cần nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Chỉ là, vào lúc hắn chuẩn bị thi triển khinh công đuổi theo hướng bọn họ thì nghe thấy lời nói "Bốn vị xin dừng bước!" của Dạ Dật Phong nói với Hộ pháp của Quỷ Chú môn. Vì thế, hắn dừng đuổi theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, tung người nhảy lên mái ngói lưu ly của Bách Hoa cư, che giấu hơi thở lạnh như băng tuyết, sử dụng nội lực ngừng hô hấp rồi đóng vai kẻ "nghe lén" một lần.

Nếu đổi lại lúc trước, nghe lén đến đoạn Thái tử Thương Nguyệt muốn liên thủ với Môn chủ Quỷ Chú môn để đối phó Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt... Không, nói đúng hơn, nghe đến đoạn Thái tử Thương Nguyệt muốn liên thủ với Môn chủ Quỷ Chú môn để đối phó Hiên Viên Diễm, chắc chắn hắn sẽ nấp ở một bên vụng trộm vui mừng, nhưng mà giờ phút này hắn không thể mừng được. Bởi vì, hắn sắp gặp một kiếp nạn. Khiến hắn gặp nạn là người Ma tộc, mà kiếp nạn... không chỉ có mình hắn, mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng nhất định sẽ bị cuốn vào kiếp nạn này.

Nếu muốn hóa giải kiếp nạn này, hắn phải tìm được Thượng quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, liên thủ với bọn họ, có lẽ mới có hể hóa giải được kiếp nạn kinh khủng do người Ma tộc mang đến.

Sở dĩ phải nói là có lẽ, bởi vì ngay cả khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nguyện ý liên thủ với hắn để hóa kiếp, cũng không nhất định có thể hóa giải được kiếp nạn kinh khủng do người Ma tộc mang đến.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, bất luận kết quả như thế nào, hắn đều phải nỗ lực thử một lần. Bởi vì, máu tươi của hắn là thuộc về hắn. Hắn tuyệt không muốn "dâng hiến" máu tươi chảy trong cơ thể mình cho người Ma tộc thần bí khủng bố. Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sẽ trở thành đồng minh cùng nhau hóa kiếp với hắn, đương nhiên hắn sẽ giúp bọn họ đối phó Thái tử Thương Nguyệt có lẽ sẽ liên thủ với Môn chủ Quỷ Chú môn, cùng với... trợ giúp bọn họ lấy được Biến Sắc hoa bọn họ muốn. Như vậy thì hai người họ mới có thể an tâm hóa kiếp cùng hắn, không phải sao? (Diễn đàn)

Tiêu Hàn tỏa ra hơi thở lạnh lẽo, vạt áo màu lam theo gió bay lên, bóng dáng biến mất ở đại sảnh tầng trệt Bách Hoa cư như sao băng lần nữa.

Một canh giờ sau, nghiên hồ trong rừng trúc?

Hắn phải đi rừng trúc. Trước tiên chưa đi đến đó, hắn đi một nơi, lấy mấy thứ hết sức quan trọng, có thể sẽ trợ giúp Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối phó với cường địch...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 225: Đến Nơi Hẹn Sớm

Khách sạn Cát Tường, tường trắng ngói xanh, mái hiên vàng cong cong --

Diện tích vô cùng mênh mông, tổng cộng do sáu tiểu viện điêu lan ngọc thế tạo thành. Sáu viện nằm san sátdọc theo hai bên hành lang rải đá cuội trắng quanh co. Trước mỗi tiểu viện, cầu nhỏ nước trôi, hoa múa hương bay, tử đằng vịn đá, cảnh sắc lịch sự tao nhã làm người ta say lòng. Trong từng khoảnh sân có một căn phòng tọa lạc, kiến trúc xa lệ hoa mỹ, ý tưởng trang hoàng sáng tạo. Vì vậy mỗi đêm ở khách sạn Cát Tường đều chật ních khách trọ. D/đ LQĐ

Tối nay cũng không phải ngoại lệ, mỗi căn phòng trong khách sạn Cát Tường đều đã đầy khách. Nhưng mà, giờ phút này bóng đêm sâu thẳm, toàn bộ khách đều đi ngủ rồi, cho nên không khí khách sạn Cát Tường có vẻ cực kì yên tĩnh.

Toàn bộ khách đã đi ngủ. Một nam tử mặc lục y không thuộc nhóm khách ở trọ khách sạn Cát Tường vẫn tiến vào phòng trong khách sạn như cũ, mà lại còn tiến vào phòng riêng của chưởng quỹ, một tia buồn ngủ cũng không có.

Bên trong phòng riêng của chưởng quỹ khách sạn --

Trên nóc nhà treo một chiếc đèn lồng hình con chuồn chuồn, ánh nến đỏ tỏa ra khắp phòng. Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong mặc cẩm y

https://thuviensach.vn

màu lục đang ngồi trước bàn tròn đóng từ gỗ trắc thượng đẳng, hơi cúi đầu uống trà thơm.

Theo gió đêm dần chuyển lạnh chầm chậm lướt qua, một nam tử mặc cẩm y màu cam, đeo mặt nạ màu máu, bóng dáng xuyên qua mấy cái hành lang như u linh, trong nháy mắt đã tới trước cửa phòng của Dạ Dật Phong. Bước chân của nam tử mặc cẩm y màu cam rất nhẹ, nhẹ đến mức giống như gió đêm khẽ lướt qua, nhưng mà Dạ Dật Phong đang ở trong phòng phẩm trà vẫn nhạy cảm phát hiện. Con ngươi tuấn tú tựa tiếu phi tiếu nhìn cửa phòng gỗ xoan đã đóng nhưng không cài then, hai tay cử động, chậm rãi thổi hơi nóng lượn lờ trên miệng ly khắc hoa văn, môi mỏng cong lên, phát ra hai chữ nhàn nhạt: "Đến rồi."

Cửa phòng mở ra không tiếng động, lại lặng yên khép lại không tiếng động.

Toàn thân Môn chủ Quỷ Chú môn tỏa ra sát khí nồng đậm, đứng thẳng ôm quyền trước mặt Dạ Dật Phong, phun ra lời cực kì âm lãnh: "Đối với việc bản Môn chủ đến... Thải tử Thương Nguyệt dường như rất chắc chắn?"

"Có thể đem trăm tên tang thi của Quỷ Chú môn dễ dàng diệt vong như kiến hôi, nhất định là cường giả trong cường giả. Kẻ địch cường đại như vậy, chỉ có biết rõ lai lịch mới có niềm tin tuyệt đối để đối phó." Dạ Dật Phong nhấp môi uống cạn trà lần nữa, nhẹ nhàng đặt ly ngọc lưu ly xuống mặt bàn, sau đó con ngươi tuấn tú nhìn Môn chủ Quỷ Chú môn, môi mỏng tiếp tục chậm rãi nói: "Mặc dù Môn chủ không quen biết tại hạ, lại biết ngay cả khi Môn chủ võ công cái thế, nhưng tuyệt đối không phải người khinh địch. Vì để một kích đánh trúng cường địch, dĩ nhiên Môn chủ sẽ không ngại cực khổ, hạ chút thời gian quý báu của mình đến nơi... khách sạn Cát Tường mà ngày thường mình không bao giờ đến."

https://thuviensach.vn

Hai mắt Môn chủ lộ ra ở mặt nạ màu máu phát ra ánh nhìn âm lệ sắc nhọn như dã thú ăn thịt, mở miệng gằn từng chữ một: "Hai người đó là ai?"

Dạ Dật Phong cầm bình trà trên mặt bàn lên, rót đầy ly trà lưu ly, đồng thời môi mỏng chậm rãi đáp lời: "Thụy vương hoàng triều Long Diệu Hiên Viên Diễm, cùng với... Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt."

Giờ phút này, hận ý bộc phát trong đôi mắt của Dạ Dật Phong. Chỉ là, trong hận ý này dường như lại ẩn giấu một tia tâm tình phức tạp làm người ta không dễ phát giác. Đó dường như chỉ muốn chặt Hiên Viên Diễm làm trăm mảnh để đánh tan hận ý tràn ngập trong lòng, nhưng... không muốn đối xử như vậy với Thượng Quan Ngưng Nguyệt. D/đ LQĐ

Nghe được Dạ Dật Phong trả lời, đôi mắt Môn chủ lạnh lẽo híp lại, trong môi nói thầm tám chữ không chút nhiệt độ: "Thì ra là... là hai người bọn họ!"

Ngay sau đó, Môn chủ bỗng ngửa đầu, trong môi phát ra tiếng cười giễu cợt âm hiểm, mặc dù âm thanh không lớn, nhưng đủ khiến không khí trong phòng đông cứng trong nháy mắt.

-- Hắn... vì sao lại bật cười, còn là cười giễu cợt âm hiểm?

Dạt Dật Phong kinh ngạc ngẩng đầu, ánh mắt sâu thẳm nhìn Môn chủ Quỷ Chú môn.

Dường như Môn chủ đã nhận ra nghi ngờ trong lòng Dạ Dật Phong, ngừng lại điệu cười giễu cợt âm hiểm, trong môi phun ra tám chữ lạnh lẽo: "Là hai người bọn họ thì thế nào?"

Nghe giọng điệu cực độ khinh thường của Môn chủ, thân thể Dạ Dật Phong cứng đờ, chậm rãi để ly ngọc lưu ly trong tay xuống, đứng lên từ trên ghế, hơi nghiêng đầu nhìn Môn chủ: "Ngươi nói cái gì... thì thế nào?"

https://thuviensach.vn

" Hiên Viên Diễm và Thượng QuanNgưng Nguyệt có thể trong một đêm ngắn ngủi làm tất cả môn phái võ lâm trong lãnh thổ Thương Nguyệt ta, bao gồm cả chưởng môn và đệ tử trong môn, toàn bộ trúng độc không phát giác, chuyện này... còn nói thì thế nào sao?"

"Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dưới tình huống không phát huy bản lĩnh chân chính mà vẫn giẫm nát trăm tên tang thi của Quỷ Chú môn ngươi như con sâu con kiến dễ như trở bàn tay, chuyện này... còn nói thì thế nào sao?"

Dạ Dật Phong vừa ngưng đặt câu hỏi liên tục, Môn chủ buông lỏng hai cánh tay đang khoanh lại ra, thân thể thêm ép gần sát trước mặt Dạ Dật Phong, mở miệng phun ra âm thanh lệ lãnh giết chóc: "Tối nay, tang thi do tứ đại Hộ pháp mang tới có lẽ thật sự chỉ có thể gọi là con kiến hôi không chịu nổi một kích. Chỉ là.... nếu tứ đại Hộ pháp mang tới thi tôn mà bổn Môn chủ vừa mới nghiên cứu ra ba canh giờ trước, vậy con kiến hôi không chịu nổi một kích chính là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt."

Dạ Dật Phong chau mày, môi mỏng nặn ra hai chữ kinh ngạc: "Thi tôn?"

-- Đó là cái thứ gì, chí tôn trong... tang thi sao?

"Đúng, thi tôn!" Đôi mắt Môn chủ tỏa ra ánh âm u khát máu, mở miệng gằn từng chữ: "Đợi bổn Môn chủ theo lời hẹn đi nghiên hồ trong rừng trúc thì sẽ mang vũ khí khủng bố đi theo!"

"Tên này nghe quả thật tương đối khủng bố, cũng không biết bản lĩnh..." Dạ Dật Phong nhìn Môn chủ, môi mỏng phát ra lời chất vấn: "Có khủng bố giống như tên không?"

"Thái tử Thương Nguyệt thử một lần chẳng phải sẽ biết sao?" Hàng lông mày bị che khuất bởi mặt nạ màu máu cuồng ngạo nhếch lên, Môn

https://thuviensach.vn

chủ mở miệng âm hiểm cười nói, đồng thời ngón trỏ trái bấm rách ngón cái trái, vài gọt máu từ ngón tay cái chảy ra. Đầu tiên Môn chủ cấp tốc quay ngón trái vài vòng, sau đó dán sát môi lộ ra ở mặt nạ của mình. Giống như thưởng thức mỹ thực ngon nhất trên thế gian, hắn liếm sạch vài giọt máu dần chuyển màu đen trên ngón tay cái, hai mắt đầy âm lệ dùng nội lực truyền mật âm, nói -- Thi tôn Nhất Hào, mau hiện thân!"

Thi tôn Nhất Hào bị Môn chủ dùng huyết chú cho gọi, phá cửa sổ vào nhanh như tia chớp, sau đó thân thể bất động đứng trong phòng như một pho tượng điêu khắc.

Dạ Dật Phong thấy nam tử mặc hắc y phá cửa sổ bay vào như tia chớp, tiếp đó hai mắt giống như một ao lặng sóng, quỷ khí trầm trầm đứng bất động trong phòng, sắc mặt không chút máu, tim hắn không kiểm soát, tự động run lên. Hắn có thể cảm thấy rõ, nếu Môn chủ đã nói thi tôn, tuyệt đối lợi hại hơn hắn trăm tên tang thi mà mình thấy ở Bách Hoa cư lúc trước.

"Dùng nước trà hóa kiếm khí khônglàm khó được Thái tử Thương Nguyệt. Thái tử Thương Nguyệt không ngại đem nước trà còn dư trong bình hóa vô số thanh kiếm khí bén nhọn, cắt vào cổ thi tôn, thử bản lĩnh thi tôn này một lần chứ?"

Môn chủ mở nắp bình, đích thân đưa cho Dạ Dật Phong phân nửa bình nước trà nóng, đồng thời mở miệng bổ sung: "Thái tử Thương Nguyệt yên tâm, thời điểm ngươi dùng nước trà hóa vô số thanh kiếm khí để cắt vào cổ tên thi tôn này, thi tôn sẽ không đối với ngươi... có mảy may hành động phản kích nào."

Dạ Dật Phong nhận lấy bình trà, ngưng tụ nội lực hùng hậu trong tay trái, lúc này mới đột nhiên nghiêng bình trà. Nước trà nóng bỏng trong bình lập tức hóa thành vô số mũi kiếm dài sắc bén, bay vọt tới cổ thi tôn. Vậy mà, ngay lúc mũi kiếm sắp đâm đến cổ thi tôn thì lại biến mất vào hư không trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

"Loong coong", một tiếng vang thanh thúy --

Trong lúc Dạ Dật Phong nghẹn họng nhìn trân trối, không để ý làm bình trà trong tay rơi thẳng xuống nền nhà, bể tan tành. D/đ LQĐ

Từ khi hắn xuất nội lực hùng hầu bắn ra nước trà nóng bỏng trong bình đến lúc nước trà quỷ dị biến mất vào hư không, căn bản thi tôn không chưa từng nhúc nhích. Thi tôn mởi chỉ bất động phòng thủ đã lợi hại như thế rồi, một khi thi tôn tấn công điên cuồng thì còn lợi hại đến mức độ nào?

"Nếu bổn môn chủ mang theo một ngàn thi tôn đi đối phó Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thái tử Thương Nguyệt cảm thấy..." Hai mắt tỏa ra ánh cười âm hiểm, Môn chủ cực kì hài lòng nhìn Dạ Dật Phong nghẹn họng nhìn trân trối, môi mỏng vui vẻ cong lên, nói: "Danh hiệu con kiến hôi, không phải dành cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì có thể là ai?"

Dạ Dật Phong che giấu vẻ mặt khiếp sợ, hai mắt sâu như đáy biển nhìn Môn chủ: "Môn chủ không thể không biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt là người có linh lực. Mặc dù thi tôn có thể hấp thu nôi lực, e là không thể hấp thu linh lực của nàng."

"Linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt xác thực có thể phá hủy thi tôn, chỉ là..." Hai mắt ngừng cười độc, Môn chủ mở miệng gắn từng chữ một: "Có một chuyện bổn Môn chủ quên nói cho Thái tử Thương Nguyệt, thi tôn mà Thái tử nhìn thấy có thể sống lại..."

Môn chủ vừa dứt lời, Dạ Dật phong đã che giấu vẻ mặt khiếp sợ, sặc mặt không khỏi biến đổi một lần nữa, môi mỏng thất thanh nói: "Cái gì? Ý của người là..."

Đối với vẻ mặt lại tràn đầy khiếp sợ của Dạ Dật Phong, Môn chủ cong khóe môi, đáp lại với tám chữ: "Thái tử Thương Nguyệt không nghe lầm đâu!"

https://thuviensach.vn

"Môn chủ có thi tôn lợi hại như vậy, mặc dù không đến khách sạn Cát Tường hỏi thăm lai lịch của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ ta cũng có thể đánh bại bọn họ, Môn chủ..." Dạ Dật Phong lóe lên một tia nghi ngờ không rõ, mơ hồ trong lòng, hai mắt hiện lên tia đề phòng, nhìn chằm chằm Môn chủ: "Vì sao vẫn phải đến đây?" D/đ LQĐ

"Thái tử Thương Nguyệt lộ ra khuôn mặt thật, chính là thành tâm muốn liên thủ với bổn Môn chủ. Nếu bổn Môn chủ coi thường thành ý của Thái tử, chẳng phải phụ lòng thái tử sao? Cho nên bổn Môn chủ đến! Dĩ nhiên, bổn Môn chủ đến không phải để liên thủ với thái tử để đối phó địch, mà là..." Môn chủ không nhìn tia đề phòng trong mắt Dạ Dật Phong, chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay, đưa tiếng cười nhạt rót vào lỗ tai hắn: "Lấy thành ý đáp thành ý, muốn mời Thái tử cùng đi rừng trúc xem diễn, thưởng thức vở tuồng phấn khích khi kẻ địch bị chặt làm trăm mảnh. Tin rằng Thái tử Thương Nguyệt nhất định còn không kịp chờ đợi chứng kiến một màn kia hơn bổn Môn chủ chứ?"

Mặc dù Dạ Dật Phong che giấu tia đề phòng trong mắt nhưng trong lòng vẫn thấy có chút gì đó không đúng như cũ, hơi nhún vai nói: "Nói như thế... ta há không phải đa tạ thành ý của Môn chủ, mời thưởng vở kịch chặt làm trăm mảnh?"

"Thái tử không cần khách khí. Bổn Môn chủ rất muốn mời Thái tử cùng nhau vui vẻ thưởng thức bức họa tuyệt mỹ khuynh thế được tô từ máu tươi của kẻ địch. Sắp tới giờ hẹn rồi, chúng ta không nên để kẻ địch đợi lâu, xuất phát chứ?"

Dứt lời, ống tay áo màu cam của Môn chủ khẽ vung, cùng với thi tôn biến mất trong phòng như u linh tăm tối.

Mặc dù trong lòng Dạ Dật Phong cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng lại khẩn cấp muốn nhìn hình ảnh tuyệt mỹ là kẻ thù Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

bị chặt làm trăm mảnh, hơi ngẩn người rồi cũng lập tức thi triển khinh công đuổi theo...

Nghiên hồ -- hình dạng giống như nghiên mực, nằm ở ba mươi dặm phía ngoài đế đô Tây Thần quốc.

Dưới ánh trăng bạc bao phủ, bên trái phía trước nghiên hồ là một mảnh rừng trúc tao nhã xanh biếc như biển. D/đ LQĐ

Gió đêm từ từ lướt qua, rõ ràng là hai gốc cây trúc nhỏ dài xuân ý dào dạt, nhưng... cũng không biết là mẹ tự nhiên vô tâm tạo hóa hay là người có lòng tạo ra kiệt tác mà giống như một đôi tình ý thắm thiết, dây dưa thân mật với nhau thành một thể. Chỉ là, trước hai cây trúc xanh tao nhã giống tình lữ ân ái này -- Trái lại thực sự có một cặp tình lữ cực kì ân ái, thân thể đang hạnh phúc tựa sát ngồi trên đất, mười ngón tay trắng nõn ngọt ngào đan vào nhau, ngẩng đầu cười, cùng thưởng thức trời đêm mỹ lệ đầy sao lấp lánh.

Đôi tình lữ phong vận thiên tiên làm say lòng người khiến gió đêm xào xạc qua rừng trúc dường như cũngkhông nhịn được mà nhân tiện ngâm ra âm điệu êm ái ca ngợi tình yêu, dĩ nhiên là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Vốn tưởng Môn chủ sẽ lỡ hẹn, không nghĩ tới Môn chủ không những không lỡ hẹn, thậm chí còn đến trước giờ hẹn nửa canh giờ. Ta đối với lời mời mà mình ném ra tối nay..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn ngửa đầu thưởng thức trời đêm mỹ lệ, vô cùng thoải mái gối đầu lên vai phải ấm áp của Hiên Viên Diễm --

Ngón tay thon dài của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vén một lọn tóc ở bên tai, môi đỏ mỉm cười, nói: "Nhận được đáp ứng đến nơi hẹn của Môn chủ, thực sự cảm thấy hết sức thỏa mãn!" D/đ LQĐ

https://thuviensach.vn

"Thụy vương và Thụy vương phi, trước tiên phá hủy sản nghiệp của bổn Môn chủ không thấy mệt, tiếp đó lại cực kì nhiệt tình muốn mời bổn Môn chủ, ở rừng trúc phía trước nghiên hồ vừa ngắm trắng vừa trò chuyện, ngay cả khi bổn Môn chủ bận rộn hơn nữa..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa cười lên, một giọng nói lạnh lẽo làm chim bay trong rừng trúc hoảng sợ, đủ để rơi lông đuôi, vang dội theo gió đêm: "Cũng không nên làm bẽ mặt mũi tôn quý của Thụy vương và Thụy vương phi, không biết điều lỡ hẹn!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 226: Kẻ Địch Khủng Bố

Nghe thấy Môn chủ Quỷ Chú môn sắp xuất hiện, giọng nói lạnh lẽo tràn ra: “Thụy vương, Thụy vương phi.” Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn nhau một cái, sau đó chậm rãi từ mặt đất đứng lên, bàn tay trắng nõn phủi nhẹ vạt áo tím, bởi vì định ở đây ngắm bầu trời ban đêm mà dính phải một chút bụi đất.

Đối với chuyện thân phận bị vạch trần, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không hoảng hốt một chút nào, ngược lại trong mắt thoáng hiện lên chút trào phúng.

Thái tử Thương Nguyệt quốc Dạ Dật Phong rất chăm chỉ giả trang tôm tép nhãi nhép, vừa mới “nhảy nhót” ở thanh lâu Bách Hoa cư nay đã chạy đến “nhảy nhót” bên cạnh Môn chủ Quỷ Chú môn rồi. ddlqđ

Hai tiếng “vù vù” vang lên, từng chiếc lá trúc rơi xuống theo gió –

Môn chủ Quỷ Chú môn mặc cẩm y màu cam đứng bên cạnh Thái tử Thương Nguyệt mặc cẩm y màu lục và đối diện cách xa khoảng sáu thước với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm coi Thái tử Thương Nguyệt thả lỏng hai tay sau lưng như không khí, đôi mắt tà mị nhìn mặt nạ huyết sắc của Môn chủ Quỷ Chú môn, đồng thời bàn tay phải trắng nõn nâng lên, gỡ đi lớp dịch dung mỏng như cánh ve, để lộ ra nhan sắc khuynh thành tuyệt diễm, xinh đẹp đến nỗi không từ nào có thể miêu tả chính xác được.

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi dung mạo Hiên Viên Diễm có đẹp hơn nữa, nhưng Môn chủ Quỷ Chú môn và Thái tử Thương Nguyệt đều không thích trai đẹp nên dung nhan của Hiên Viên Diễm chưa đủ để cướp đi trái tim bọn họ trong chốc lát.

Nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì khác. Khi nàng gỡ tầng da mỏng dịch dung ra, trăng sáng xinh đẹp treo trên bầu trời... dường như ảm đạm hẳn đi. Dung nhan tuyệt sắc chợt hiện ra trong tầm mắt của Môn chủ Quỷ Chú môn và Thái tử Thương Nguyệt, làm bọn họ không cách nào khống chế được mất hồn, động phách.

Bọn họ từng được nhìn thấy dung nhan tuyệt sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng ngay lúc này trong ánh mắt của Môn chủ Quỷ Chú môn và Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong thì nàng ít đi hai phần trẻ trung ngây ngô còn vẻ quyến rũ xinh đẹp lại tăng thêm ba phần, ma mị phong tình xinh đẹp vô cùng!ddlqđ

“Môn chủ, chúng ta muốn Biến Sắc hoa…”

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghịch ngợm mấy sợi tóc mai bên má, nghiêng đầu nhìn Môn chủ Quỷ Chú môn, cánh môi đỏ hồng nhẹ cười, giọng nói lười biếng theo gió bay vào tai Môn chủ: “Ngươi mang đến đây rồi hả?”

Sự kinh ngạc trong mắt được thu lại, khuôn mặt của Môn chủ Quỷ Chú môn tràn ngập sát khí một lần nữa, bỗng nhiên khoanh tay, giọng nói lạnh lẽo vang lên: “Vội vàng đến nơi hẹn, quên mang theo!”

“Quên mang theo?”

Mày phượng Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu lại, nét cười càng lúc càng đậm trên đôi môi đỏ mọng: “Không có vấn đề gì! Vậy làm phiền Môn chủ đi trước dẫn đường, dẫn chúng ta đến nơi ở của ngươi lấy đi?”

https://thuviensach.vn

-- Đương nhiên nàng biết hắn không mang theo, nhưng vốn dĩ hắn không mang chứ không phải hắn quên không mang đi!

Dựa theo tác phong độc ác của Môn chủ Quỷ Chú môn thì há có thể giao ra Biến Sắc hoa hiếm thấy để tránh khỏi sản nghiệp bị phá hủy được, chuyện này không phải tương đương với việc vứt đi sĩ diện vô giá của hắn sao? Cho nên hắn đến chỗ hẹn trước để khiêu khích người của bọn hắn, bắt bọn hắn phải sớm trả giá bằng máu và cả mạng sống.dđlqđ

Mà sở dĩ bọn họ mới phải "mời" hắn, đương nhiên không phải trông chờ việc hắn chủ động giao ra Biến Sắc hoa mà là dùng vũ lực để chế ngự hắn, sau đó "dịu dàng lễ phép" mời hắn đi trước dẫn đường để tiến vào Quỷ Chú môn lấy đi Biến Sắc hoa.

Đợi khi thuận lợi lấy được Biến Sắc hoa, bọn họ sẽ thay trời hành đạo, san bằng Quỷ Chú môn, cuối cùng bọn họ sẽ không tiễn Môn chủ Quỷ Chú môn sĩ diện, làm đủ chuyện xấu xuống hoàng tuyền đâu!

"Bản Môn chủ cũng rất muốn mời Thụy vương và Thụy vương phi đến Quỷ Chú môn của bản Môn chủ làm khách, thuận tiện cho bản Môn chủ đưa Biến Sắc hoa ra thể hiện tâm ý nho nhỏ tặng cho hai vị khách quý, cảm tạ việc tốt mà mấy ngày qua hai vị hao tâm tốn sức phá hủy sản nghiệp của bản Môn chủ. Chỉ tiếc trước khi đến chỗ hẹn, bản Môn chủ hơi mệt mỏi đã chợp mắt một lúc, mà…"

Môn chủ Quỷ Chú môn cúi đầu, chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay, môi mỏng gằn từng tiếng, giọng nói tràn đầy lạnh lẽo: "Khi Bản Môn chủ nghỉ ngơi một chút thì có duyên được Diêm Vương báo mộng. Diêm Vương nhờ bản Môn chủ chuyển lời cho hai vị, hắn muốn mời hai vị tới cầu Nại Hà uống canh Mạnh Bà. Thật lòng mà nói, bản Môn chủ rất muốn mời hai vị tới làm khách nhưng lại không dám tranh giành với Diêm Vương."

https://thuviensach.vn

“Lão Diêm Vương cũng thật à, nếu đã muốn mời chúng ta tới dùng canh…”

Nghe được Môn chủ Quỷ Chú môn nói vậy, vẻ mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt “nén giận” nói: “Nhưng sao không tự mình báo mộng cho chúng ta mà lại làm phiền Môn chủ chuyển lời nhỉ, đây không phải đã làm Môn chủ hao tâm tốn sức sao?”

“Như vậy đâu thể nói là hao tâm tốn sức, có thể chuyển lời giúp lão Diêm Vương chính là phúc khí bản Môn chủ tu luyện mấy đời mới có được!”

Tiếng cười âm trầm vừa phát ra, ngón cái bên trái của hắn bỗng chốc dùng sức, bấm rách lòng bàn tay phải, ngay lập tức máu tươi chảy ra, biến thành màu đen nhánh, hạ huyết chú tuyệt học để triệu hồi thi tôn.

-- Phá hủy nhiều sản nghiệp của hắn như vậy, lại còn vọng tưởng chiếm bảo bối Biến Sắc hoa của hắn, nếu hắn không băm người khiêu khích mình ra thành trăm mảnh thì sao có thể trút giận được đây?

Nhìn thấy Môn chủ Quỷ Chú môn bấm rách lòng bàn tay, hạ huyết chú tuyệt học để triệu hồi thi tôn, Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong vẫn luôn đứng im lặng bên cạnh Môn chủ, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt với ánh mắt phức tạp, sau đó liếc nhìn Hiên Viên Diễm với vẻ thù hận. ddlqd

Trước đây hắn đã thử qua sự lợi hại của thi tôn rồi, một khi cả ngàn thi tôn xuất động thì Hiên Viên Diễm có võ công lợi hại thế nào đi chăng nữa cũng không phải là đối thủ. Hiên Viên Diễm, ngươi chờ chết đi! Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt…

Ngay lúc tâm trạng Dạ Dật Phong rối loạn, Môn chủ Quỷ Chú môn đã liếm sạch máu đen trên ngón tay, thân thể hắn bỗng chốc thối lui ra ngoài

https://thuviensach.vn

ba trượng, trong môi phun ra một câu khiến sắc mặt Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong trở nên âm lệ.

“Một ngàn thi tôn lập tức hiện thân, giết Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc cẩm y màu tím, cùng với…Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong mặc cẩm y màu xanh!”

Lá trúc rơi lả tả, gió rừng lạnh lẽo gào rít—

Nhận được Huyết chú triệu hồi, thi tôn từ bốn phương tám hướng chui ra nhanh như chớp, trong tay cầm đao sắc bén lóng lánh, đôi mắt đỏ ngầu dường như có thể nhỏ ra máu tươi, thân hình tạo thành một bức tường tròn bao kín, vây ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Dạ Dật Phong ở giữa.

Nghe được sát lệnh của Môn chủ, đột nhiên sắc mặt Thái tử Dạ Dật Phong biến đổi, đôi mắt trừng lớn như cái chuông, khóe miệng co rút liên tục, gần như sắp lệch khỏi giữa hai tai.

Lúc trước hắn cảm thấy có gì đó không thích hợp, nhưng rốt cuộc là lạ ở chỗ nào thì hắn không nghĩ ra được. Hiện tại… cuối cùng hắn cũng biết là lạ ở chỗ nào rồi!

Không phải Môn chủ Quỷ Chú môn mời hắn đến thưởng thức trò hay, mà là hắn lười phải đi giết từng người một, vì vậy đã "mời" hắn tới hồ Trúc Lâm rồi ở đấy đưa cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lên đường đến hoàng tuyền!ddlqđ

Bóng người màu xanh nhanh chóng lóe lên đến đứng cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau sống lưng mồ hôi lạnh đã chảy thành dòng. Nhìn thấy hành động của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm bày ra vẻ mặt khinh bỉ nhìn hắn, còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem thường, trở mặt nói: “Người nào đó, ngươi đứng sai chỗ rồi!”

https://thuviensach.vn

-- Đúng là không biết xấu hổ, chưa bao giờ thấy người không biết xấu hổ như vậy!

Nhìn thấy "đồng minh" bỗng trở mặt vô tình, đoán được bản thân sắp gặp nạn, vì vậy lập tức vô liêm sỉ lăn tới đứng bên cạnh bọn họ, chuẩn bị cùng bọn họ đối phó, trở mặt như vậy so với lật sách còn nhanh hơn.

"Người bọn hắn muốn giết không chỉ có mình ta…"

Không nhìn vẻ mặt khinh bỉ của Hiên Viên Diễm và vẻ mặt phỉ nhổ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngón tay Dạ Dật Phong chỉ vào thi tôn đoàn đoàn vây quanh, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu tàn nhẫn công kích bọn họ, vẻ mặt tỉnh bơ nói: "Còn có các ngươi!"

Ý tứ trong lời nói của Dạ Dật Phong đã quá rõ ràng -- Mặc kệ thù hận của chúng ta lúc trước như thế nào, nhưng hiện tại… gặp phải một ngàn tên thi tôn khủng bố này, chúng ta chỉ có thể trở thành một đội mới là hành động sáng suốt!

Nghe lời nói "biến chiến tranh thành tơ lụa" của Dạ Dật Phong, cổ tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ đảo, đưa một cây chủy thủ được giấu trong tay áo ném đến dưới chân của Dạ Dật Phong.

"Cho ngươi một thanh chủy thủ, mời ngươi trực tiếp đến một bên đào một chiếc hố sâu rồi tự chôn sống mình đi? Tránh cho…"

Mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc xéo hắn, môi anh đào tràn ra từng chữ từng chữ, nói: "Dơ bẩn hai mắt của ta, và dơ bẩn hai tay của kẻ địch."

Ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã quá rõ ràng rồi.

-- Hai người chúng ta đứng chung trận tuyến với ngươi rất hổ thẹn; chỉ sợ ngàn tên thi tôn giết ngươi cũng ngại làm bẩn một đôi tay. Cho nên,

https://thuviensach.vn

ngươi vẫn nên thức thời một chút, đào một chiếc hố to tự chôn sống mình, tránh phải ở trên đời làm mất mặt xấu hổ!

Dạ Dật Phong không nhặt chủy thủ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cũng không thèm để ý đến lời nói trào phúng của nàng. Hắn bày ra vẻ mặt nghiêm túc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhanh chóng mở miệng nói: "Thi tôn trước mắt so với tang thi ở Bách Hoa cư còn lợi hại hơn gấp trăm lần, bọn hắn không chỉ hóa giải nội lực của đối thủ mà còn có thể sống lại một cách quỷ dị!"

Nghe được lời nói của Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Diễm lập tức thu lại vẻ mặt giễu cợt, trao đổi ánh mắt một chút.

Thật ra, cho dù Dạ Dật Phong không nói thì Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng cảm thấy một ngàn tên thi tôn trước mặt còn lợi hại hơn gấp trăm lần so với tang thi ở Bạch Hoa cư.ddlqđ

Bởi vì, trên người một ngàn tên thi tôn này không chỉ tuôn ra sát khí khát máu, mà là một loại… hơi thở âm tà khủng bố không biết phải hình dung như thế nào

Hiện tại, nghe được lời của Dạ Dật Phong, một ngàn tên thi tôn trước mắt không chỉ có thể hóa giải nội lực của đối thủ mà còn có thể sống lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng không "nhàn hạ thoải mái" đi giễu cợt tên Dạ Dật Phong vô liêm sỉ nữa mà lập tức tiến vào trạng thái đề phòng cao độ, chuẩn bị nghênh chiến.

Cùng lúc đó, Môn chủ Quỷ Chú môn đã thối lui ra bên ngoài ba trượng, khóe miệng tàn nhẫn, lạnh lẽo nhếch lên, trong môi phun ra tiếng cười dữ tợn: "Thời gian sống trên nhân gian của ba ngươi đã tận, còn lời gì chưa kịp nói… Thì trên đường đến hoàng tuyền từ từ mà tán gẫu."

Nói xong, Môn chủ Quỷ Chú môn dùng ngón cái và ngón trỏ đưa lên môi, thổi ra một tiếng huýt sáo chói tai rõ to.

https://thuviensach.vn

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị vao vây giữa một ngàn tên thi tôn. Bọn chúng lập tức giơ đao sắc bén lóe lên ánh sáng lạnh lẽo tung chiêu thức hung dữ không chút lưu tình, lộ ra khí tức âm tà, cực kỳ điên cuồng chém giết ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hai tay Hiên Viên Diễm ngưng tụ nội lực hùng hậu, lập tức lấy tốc độ sét đánh vung ra về phía thi tôn ở bốn phương tám hướng. Vậy mà, nội lực của Hiên Viên Diễm đánh ra không làm thân thể thi tôn nát bấy trong nháy mắt như thây ma ở Bách Hoa cư, mà nội lực hùng hậu như cuồng đao bổ xuống thân thể thi tôn giống như đánh vào gối bông mềm mại.

Không thể đánh nát thân thể thi tôn, cũng không thể đẩy lùi thi tôn về sau nửa bước... mà nội lực hùng hậu kia lại bắn ngược trở về gấp đôi nhanh như chớp, mạnh mẽ sắc bén cắn trả thân thể Hiên Viên Diễm.

Đôi chân di chuyển, nhanh chóng tránh khỏi nội lực bị phản phệ, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có một chút sợ hãi, nheo mắt nhìn thi tôn của Quỷ Chú môn một cách quỷ dị.

Thân phận chân chính đã sáng tỏ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không cần phải che dấu linh lực nữa. Cổ tay trắng nõn chuyển động linh hoạt, giữa mười ngón tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn ra mười đạo ánh sáng đỏ tươi chói mắt đánh xuyên qua thân thể thi tôn.

Phịch một tiếng vang lên –

Mười đạo linh lực mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt phóng xuất ra khiến thân thể của mười tên thi tôn vỡ vụn. Nhưng điều làm nàng lạnh hết sống lưng chính là… Trong nháy mắt, thân thể mười tên thi tôn vừa bị nàng đánh nát bỗng nhiên hiện lên một làn khói đen hết sức kì lạ, ngay sau đó chúng lại trở về nguyên dạng ban đầu.

Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút liên tục, còn mắt Hiên Viên Diễm mở lớn nhìn chằm chằm đám thi tôn, sau đó hai người

https://thuviensach.vn

nhìn nhau, trong lòng tự nhủ “Thật là gặp quỷ sống rồi!”

Trước đây Dạ Dật Phong nghe Môn chủ Quỷ Chú môn nói thi tôn có thể sống lại nhưng hắn vẫn chưa được nhìn thấy tận mắt, nay được chứng kiến điều này thì có một dòng mồ hôi lạnh chảy khắp cả người. Trong nháy mắt, linh hồn xoay chuyển mười tám ngàn lần!

Tay áo màu tím xoay tròn một cái, trong tay Hiên Viên Diễm đã xuất hiện một chiếc Ngân Tiên. Ngân Tiên này có thể phân có thể hợp. Khi hợp lại, nó là một chiếc roi lớn và dài, nhưng một khi ấn vào cơ quan của nó thì nó liền phân thành một ngàn chiếc roi dài và nhỏ.

Cùng lúc đấy, nhẫn Huyền Băng thiết xuất hiện trên ngón trỏ phải và mười sợi tơ bạc cũng xuất hiện trên bàn tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.ddlqđ

Trong tay Dạ Dật Phong cũng cầm một chiếc quạt trúc, khi khởi động cơ quan bên trên chiếc quạt, bề mặt của nó lập tức xuất hiện châm độc dày đặc.

Dùng nội lực đánh thi tôn sẽ bị nội lực cắn trả; dùng linh lực tuy có thể phá nát thân hình của nó nhưng ngay sau đó nó lại sống lại một cách quỷ dị. Mà khi thi tôn sống lại, lại tỏa ra khí tức âm tà càng nồng đậm, giống như… đã mạnh càng mạnh hơn?

Kế sách hiện nay, bọn họ chỉ có thể không dùng nội lực và linh lực để tránh thi tôn đã mạnh lại mạnh hơn, giờ chỉ có thể sử dụng vũ khí trên tay một cách linh hoạt đểvừa bảo vệ chỗ hiểm vừa cắt nát thân thể thi tôn ra thôi!

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt di chuyển cực nhanh tiến lên nghênh đón, bắt đầu đánh lại một ngàn tên thi tôn. Ánh sáng lạnh chớp lóe, máu bắn tung tóe, giống như ngàn ngàn vạn vạn bông tuyết mùa đông bị nhuộm đỏ đầy trời giữa hồ Trúc Lâm, sau đó lại rơi rớt xuống mặt đất

https://thuviensach.vn

giống như những đóa hoa U Linh xinh đẹp chỉ có ở đường đến hoàng tuyền mới có.

Trong rừng, gió thổi như gào thét rên rỉ, dường như trăng sáng trên cao không đành lòng nhìn thấy một màn huyết tinh ở dưới đất kia nên vội trốn sâu sau những đám mây.

Bên ngoài ba trượng –

Môn chủ khoanh tay xem cuộc chiến máu bay đầy trời, ý cười trong mắt ngày càng đậm.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt sử dụng linh lực sẽ làm thi tôn sống lại, mỗi lần sống lại lực sát thương của chúng sẽ mạnh lên gấp đôi. Nhưng nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm thi tôn sống lại mười lần thì đến lần thứ mười một thi tôn sẽ không thể sống lại mà toàn thân nó bị phá nát hoàn toàn.

Đáng tiếc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không biết nhược điểm này. Để tránh cho thi tôn gặp mạnh càng mạnh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong chỉ có thể thu hồi nội lực và linh lực mà thôi.

Không biết tử huyệt trí mạng của thi tôn, chỉ có dùng sức đánh nát thân thể của chúng mới có thể thành công. Đến khi một ngàn tên thi tôn này bị tiêu diệt hết, cho dù bọn họ không bị thi tôn giết chết thì cũng bị kiệt sức mà chết.ddlqđ

Cho nên, trong khi gió lớn gầm thét, máu tươi lạnh lẽo bắn khắp nơi, cuối cùng máu của những thi tôn mà hắn tỉ mỉ chế tạo này và cả ba người kia nhất định sẽ nhuộm đỏ hồ Trúc Lâm.

Vì vậy, hắn khoanh tay đứng ngoài, vô cùng hài lòng với vở kịch mà hắn đã đợi, tâm tình vô cùng vui vẻ. Vui vẻ đến mức hắn bày ra một bàn

https://thuviensach.vn

toàn những món ngon, vừa thưởng thức mỹ thực, vừa thưởng thức rượu ngon, từ từ xem vở kịch tuyệt diễm này.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 227: Trận Thiên La Địa Võng

Trong vòng vây tấn công ngoan độc của một nghìn tên thi tôn, mặc dùHiên Viên Diễm không sử dụng một chút nội lực nào nhưng bóng dáng màu tím vẫn giống như sóng cuồng gió lốc, làm người ta không thể nào nắm lấy.

Cổ tay Hiên Viên Diễm khẽ cử động, chiếc Ngân Tiên to và dài trong tay liền hóa thành một nghìn chiếc Ngân Tiên nhỏ dài giống như một nghìn con rắn bạc cắn nuốt gia cầm, đâm xuyên qua tất cả các bộ phận của một tên thi tôn.

Ngón trỏ thon dài nhẹ nhàng cử động, ngay lập tức một nghìn chiếc roi nhỏ xé rách các bộ phận trên thân thể của thi tôn làm nó bị nổ thành vô số mảnh vụn xoay tròn ở giữa không trung. DĐLQĐ

Nhưng trong giây lát, thân thể thi tôn đã nổ vụn lại hóa thành một làn khói đen nhánh mù mịt, ngay sau đó thi tôn sống lại lần nữa một cách rất quỷ dị, chiếu vào tầm mắt của Hiên Viên Diễm.

Đôi chân nhanh chóng lùi lại, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt dựa lưng sát vào nhau.

Hiên Viên Diễm lại vung một nghìn chiếc roi nhỏ về phía trước một lần nữa đồng thời giơ đao chém giết thi tôn, mở miệng nói: “Nguyệt nhi, tiếp tục như vậy không phải biện pháp, chúng ta sẽ kiệt sức đấy!”

Hắn hiểu rất rõ Huyết Chú của Quỷ Chú môn, Huyết Chú có thể tạo ra thây ma có sức lực rất mạnh, nhưng tuyệt đối không thể tạo ra thi tôn có

https://thuviensach.vn

khả năng sống lại một cách quỷ dị như trước mắt này.

Nhất định Môn chủ Quỷ Chú môn từ chỗ nào đó hoặc là đã được một vị "cao nhân" có bản lĩnh thông hiểu tà thuật chỉ điểm cho thì mới chế tạo ra thi tôn kinh khủng có thể chết đi sống lại như trước mắt này. DĐLQĐ

Cho dù võ công cao đến đâu, nhưng khi gặp phải thi tôn có thể tái sinh một cách quỷ dị thì cuối cùng cũng sẽ rơi vào tình trạng kiệt sức, kết quả là để mặc cho địch làm thịt. Vì vậy... trước mắt, hắn và Nguyệt nhi tuyệt đối không thể cậy mạnh liều mạng, phải lựa chọn con đường sáng suốt để rút lui khỏi hồ Trúc Lâm này.

Đợi sau khi rút lui, hắn phải nhanh chóng liên lạc với một tên thuộc hạ, chính xác hơn là liên lạc với thuộc hạ của ân sư. Bởi vì tên thuộc hạ này hiểu rõ võ học của các môn phái như lòng bàn tay, cho nên người trong giang hồ gọi hắn là -- Võ học thông!

Võ học thông học rộng tài cao, nhất định có thể giúp mình giải thích nghi ngờ. Giải thích vì sao Môn chủ Quỷ Chú môn lại tạo ra thi tôn khủng bố có thể tái sinh như vậy và phải dùng phương pháp nào mới có thể tiêu diệt thành công thi tôn của Môn chủ Quỷ Chú môn.

Tay phải chuyển động linh hoạt, nhẫn Huyền Băng thiết cắt cắt liên tục, tay tráiđưa qua đưa lại năm sợi tơ bạc giống như một con rắn đâm đâm liên tục! Vạt áo màu tím của Thượng Quan Ngưng Nguyệt như nhảy múa theo gió, trước tiên chém thi tôn trước mắt thành hai nửa, ngay sau đó lại cắt thành bốn khối, nhẫn Huyền Băng thiết và năm sợi tơ bạc như "hai bút cùng vẽ" cắt thân thể thi tôn thành tám mảnh --

Theo lời Hiên Viên Diễm nói lúc trước, cứ tiếp tục như vậy không phải biện pháp, phiến môi hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng đáp lại hai chữ: "Rút lui!"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng màu tím nhảy vọt lên không trung. Hai chân nhanh chóng đạp lên đầu thi tôn, một mặt vừa điên cuồng chém giết, một mặt phi thân thoát khỏi vòng vây--

Sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thành công thoát khỏi vòng vây của một nghìn tên thi tôn, cả hai người nhanh chóng chạy về hướng Nam của hồ Trúc Lâm. DĐLQĐ

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rút lui, trong lòng Dạ Dật Phong liền hiểu rõ, nếu một mình chiến đấu hăng hái thì sớm muộn gì cũng sẽ rơi vào kết cục chết không toàn thây. Cho nên, Thái tử Thương Nguyệt Quốc Dạ Dật Phong sẽ không chọn cách ham chiến ngu xuẩn này rồi.

Vì vậy, mũi chân Dạ Dật Phong điểm lên vùng đất lạnh lẽo ấy rồi dùng sức đạp lên đầu vô số tên thi tôn để thoát khỏi vòng vây, nhanh như chớp rút lui theo phía nam hồ Trúc Lâm.

Có bốn phương tám hướng Đông, Nam, Tây, Bắc, các hướng còn lại Dạ Dật Phong không chọn, cố tình lựa chọn phía nam hồ Trúc Lâm để rút lui vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng chạy về hướng đó. Là bởi vì... Trong lòng Dạ Dật Phong khẳng định, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sẽ không đoản mệnh, nên hắn đi theo đuôi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tuyệt đối là lựa chọn sáng suốt nhất.

Gặp tình hình này --

Môn chủ Quỷ Chú môn khoanh tay thưởng thức trò vui, ý cười tàn độc hiện lên trong mắt hắn.

Tối nay, hắn hào hứng bừng bừng muốn thưởng thức cảnh người khiêu khích hắn bị hắn đùa giỡn đến chết không toàn thây, chứ không phải là

https://thuviensach.vn

người khiêu khích hắn sợ hãi mà rút lui. Cho nên... Sao hắn có thể dễ dàng cho phép người khiêu khích hắn tự ý sửa kịch bản đây?

Ngay sau đó, hắn đưa ngón cái và ngón trỏ tay trái lên miệng huýt sáo, tiếng huýt gió rõ to và bén nhọn.DĐLQĐ

Ngay khi tiếng huýt gió sắc bén vừa phát ra, một nghìn tên thi tôn tóc đen hỗn độn giương cao chiếc đao sắc bén trong tay lên, điên cuồng đuổi theo ba người về hướng Nam hồ Trúc Lâm.

Cùng lúc đó, ở phía Nam hồ Trúc Lâm --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rút lui nhanh như sao rơi, tất nhiên bọn họ không xem nhẹ một nghìn tên thi tôn đang truy đuổi mãnh liệt ở phía sau. Chỉ là… Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm càng không xem nhẹ người đang theo sau cách họ ba thước - Thái tử Dạ Dật Phong.

Từ lúc chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên ở "chiến trường" mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọn biện pháp "rút lui nhếch nhác" như thế này, giờ phút này trong lòng nàng tích đầy buồn bực.

Vì vậy, đối với Thái tử Dạ Dật Phong chạy sau bọn họ, mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt không quay đầu lại, nhưng môi đỏ hồng tức giận gầm lên.

"Dựa vào tổ tông ngươi ấy! Xung quanh hồ Trúc Lâm rộng lớn, bốn phương tám hướng đều là đường đi, ngươi không có đường rút lui khác sao? Sao lại rút lui theo mông bọn ta vậy?"

Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt gầm lên, khóe miệng Dạ Dật Phong co rút liên tục. Đối với những gì Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, hắn không đáp lại một từ nào cả, giờ khắc này bản lĩnh giả câm giả điếc được phát huy đến cảnh giới cao nhất.

https://thuviensach.vn

Từng cây trúc theo lay động mãnh liệt theo gió, vô số lá trúc xanh biếc theo cành cây tuôn rơi xuống như mưa.

Két Két –

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang chạy như điên ở phía trước thì đột nhiên dừng bước ngay tại chỗ, Dạ Dật Phong vùi đầu chạy theo đuôi bọn họ cũng bỗng chốc dừng lại!

Bầu trời đầy sát khí lạnh lùng đập vào mặt, đó là nguyên nhân làm ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất thời dừng bước không tiến lên. DĐLQĐ

Bởi vì, không chỉ có một nghìn tên thi tôn kinh khủng đang điên cuồng đuổi theo sau ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt như sóng dữ vỡ đê mà phía trước, bên trái, bên phải, hoặc là càng thêm chính xác mà nói... Ngay bây giờ, bốn phương tám hướng đều là thi tôn của Quỷ Chú môn. Chỉ cần nhìn qua, số lượng đám thi tôn vừa mới xuất hiện này sợ rằng ít nhất cũng phải dùng đến hàng vạn để tính rồi.

Thì ra, lúc trước Môn chủ Quỷ Chú môn huýt sáo để triệu hồi tất cả thi tôn mai phục xung quanh hồ Trúc Lâm.

Nhìn khắp nơi không biết có bao nhiêu thi tôn đang giơ đao điên cuồng chạy thẳng đến mình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm cùng với Dạ Dật Phong vốn dĩ đang dừng lại, gió thổi vạt áo bay bay theo gió, ngay sau đó bóng dáng lại giống như sao băng bay về phía trước.

Bốn phương tám hướng đều có thi tôn giơ đao nhào tới, nếu đợi chúng tề tựu lại, thân thể chúng sẽ tạo thành bức tường chắn khiến gió thổi cũng không lọt. Đến lúc đấy ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị bao vây ở giữa... Khi đó chỉ sợ bọn họ có mọc thêm cánh cũng khó mà rút lui.

https://thuviensach.vn

Vì vậy ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt không ai mở miệng nói với ai một câu gì, nhưng lúc này suy nghĩ trong lòng tất cả mọi người tuyệt đối giống hệt nhau.

Ngay cả ý tưởng cũng giống nhau, đó là -- thừa dịp thi tôn ở ba phía Đông, Tây, Bắc chưa kịp chạy đến, thì mở một đường máu trong đám thi tôn từ phía Nam để chạy thoát.

Chỉ là, ngay cả khi ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt có lợi hại hơn nữa, nhưng thi tôn của Quỷ Chú môn rất khủng bố, không chỉ số lượng dày đặc như mưa mà hơn nữa mỗi còn đều gặp mạnh lại mạnh hơn, thậm chí chúng còn có thể tái sinh. Cho nên, nếu ba người muốn mở ra một con đường máu giữa vô vàn thi tôn cũng không phải là chuyện dễ dàng. DĐLQĐ

Thi tôn ở phía Nam cách ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn khoảng mười thước. Còn thi tôn ở phía Đông, Tây, Bắc còn cách xa bọn họ chừng hai mươi thước. Khoảnh khắc này như mành chỉ treo chuông --

Một nam tử mặc cẩm y màu lam mang mặt nạ màu bạc, hông đeo thắt lưng bằng gấm cũng màu bạc, toàn thân nam tử toát ra khí tức lạnh lùng, hắn thi triển khinh công xuất hiện sau lưng đám thi tôn phía Nam.

Thi tôn nhận lệnh của Môn chủ Quỷ Chú môn là chỉ giết Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mặc cẩm y màu tím cùng với Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong mặc cẩm y màu xanh lá cây. Vì vậy, khi nam tử áo lam mang mặt nạ che mặt màu bạc xuất hiện ở sau lưng đám thi tôn phía Nam, thì chúng không quay đầu lại chém giết nam tử ấy, mà vẫn điên cuồng lao đến tấn công ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mũi chân nam tử áo lam khẽ dùng sức nhún mộtcái –

Bóng dáng của hắn nhanh nhẹn nhảy lên giống hệt như chim bay, hắn đạp mạnh lên đầu thi tôn mà lướt, vượt lên trước mặt chúng rồi hạ xuống,

https://thuviensach.vn

dừng lại trước ánh mắt nghi hoặc của ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cả người nam tử áo lam tuôn ra hơi thở lạnh lẽo như băng sương, cùng với ánh mắt sâu thẳm như hồ băng trong đêm...

Cả ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nhìn nam tử mặc lam y trước mắt, vừa quan sát tình thế nguy hiểm từ tứ phía, đồng thời thốt lên hai chữ: “Tiêu Hàn?”

-- Thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn, vì sao hắn lại bỗng nhiên xuất hiện ở hồ Trúc Lâm? Hắn xuất hiện ở đây vì mục đích gì chứ?

Chẳng lẽ... Lúc ba người bọn họ còn không kịp chạy thoát khỏi hồ Trúc Lâm, còn Thái tử Bắc Dực quốc Tiêu Hàn gần đây bị mất trí, trong lúc nghĩ quẩn chạy đến hồ Trúc Lâm tìm chết à? DĐLQĐ

Khi ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều kêu lên, Tiêu Hàn cũng không hề đáp lại, mà hắn cũng không có thời gian để đáp lại.

Đôi mắt lạnh lẽo như hàn đàm nhanh chóng nhìn lướt qua thi tôn khắp tứ phương. Tay phải của Tiêu Hàn chuyển động, ngay lập tức lấy hắn làm trung tâm, có một luồng sáng bắt mắt lấy tốc độ sấm chớp bắt đầu lan rộng ra.

Từ dưới chân Tiêu Hàn, luồng sáng bắt mắt ấy lan rộng ra trong nháy mắt --

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt thất kinh nhìn chằm chằm Tiêu Hàn, miệng đồng thanh hỏi: “Trận Thiên La Địa Võng! Ngươi chính là Môn chủ Âm Dương môn trong truyền thuyết?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 228: Cố Ý Hỗ Trợ

Ống tay áo màu lam thêu chỉ vàng cuốn lên trong gió lạnh, tám mươi mốt chiếc mộc bài (thẻ gỗ) hình vuông bay vụt ra ngoài như mưa to ra ngoài từ trong tay áo của Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn.

Tám mươi mốt mộc bài hình vuông, một nhóm gồm chín chiếc, xếp thành hình chín ô Cửu Cung nhỏ. Mà chín ô Cửu Cung đan xen lẫn nhau ở khắp nơi phía trên luồng sáng đang lan rộng ra cánh rừng, ghép lại thành một hình "chín ngang chín đứng" lớn.

Trong nháy mắt Cửu Cung ghép lại --

Luồng sáng vốn lan rộng trên mặt đất bỗng "vụt" một cái, cuồn cuộn bốc lên cao.

Luồng sáng tạo thành một vòng hào quang rực rỡ hình tròn, bao quanh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn. Cùng lúc với khi vòng tròn rực rỡ được hình thành trong chớp mắt, vô số thi tôn cách đó chừng tám thước, từ bốn phương tám hướng điên cuồng vọt tới, thân thể đụng vòng sáng hình tròn một tiếng "phịch". Thân thể thi tôn lập tức bị bắn về phía sau vô số bước như lò xo.

Thi tôn không có ý thức, không có suy nghĩ. Tất cả động tác của chúng đều bắt nguồn từ mệnh lệnh của chủ nhân đã hạ huyết chú thao túng bọn chúng. Hiện tại, chủ nhân thao túng thi tôn chính là Môn chủ Quỷ Chú môn độc ác, lại không thu hồi mệnh lệnh giết hại. Vì vậy, lúc này động tác mà vô số con rồithi tôn phải làm chỉ có duy nhất như lúc trước -- giết

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mặc cẩm y màu tím, cộng với Dạ Dật Phong mặc cẩm y màu lục. Cho nên, ngay cả khi thi tôn đụng vào luồng sáng hình tròn trước mặt, thân thể bị bắn lui ngay lập tức, bọn chúng vẫn một lần lại một lần xông lên, cố gắng công phá luồng sáng nhìn như một tầng sương mỏng này, nhưng vẫn không thành công.

Cùng lúc đó, trong luồng sáng hình tròn --

Đối với câu hỏi trăm miệng một lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và của Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn thả lỏng hai tay, đôi mắt không chứa chút nhiệt độ lạnh nhạt quét qua Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đáp lại đúng một chữ: "Ừ!"

Thế gian người bố trí được trận Thiên La Địa Võng chỉ có Môn chủ Âm Dương môn.

Hôm nay, vì hóa giải cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tránh khỏi khốn cảnh hiểm nguy bị ngàn vạn thi tôn khủng bố điên cuồng đuổi giết, từ đó bố trí trận Thiên La Địa Võng, đương nhiên thân phận Môn chủ Âm Dương môn của hắn không thể che giấu được nữa.

-- Dù chỉ dùng một nhánh cỏ xanh, hoặc một phiến lá mỏng manh liền có thể thiết đặt kì trận khiến ma quỷ cực kì kinh hãi, nhốt người ở trong trận đến chết đói. Môn chủ Âm Dương môn chỉ cần ngón tay khẽ động liền làm nửa mạng người ta mặc dù vẫn còn ở dương gian, nhưng nửa còn lại đã tiến vào âm gian, lại chính là Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn?

Ngay cả khi tận mắt nhìn thấy trận Thiên La Địa Võng, tận tai nghe Tiêu Hàn thừa nhận, nhưng Dạ Dật Phong vẫn há hốc mồm, hai mắt khó có thể tin nhìn chằm chằm Tiêu Hàn. So sánh với Dạ Dật Phong, ngược lại đôi mắt đen láy của Hiên Viên Diễm lại hiện lên tia vui sướng.

-- Tiêu Hàn chính là Môn chủ Âm Dương môn, nói cách khác... Ma Âm hoa chờ hắn và Nguyệt nhi đi Bắc Dực quốc bày mưu cướp đoạt, thật

https://thuviensach.vn

ra đang ở trong tay Tiêu Hàn?

"Môn chủ Âm Dương môn..."

Trong môi đỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát ra năm chữ, cánh tay bỗng khoanh lại, gót sen nhẹ bước vòng quanh Tiêu Hàn. Giờ phút này, Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn trong ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã không còn là một người, mà là một đóa hoa hiếm thấy trên thế gian -- Ma Âm hoa!

Nhìn thấy mắt ngọc phát ra tia tính toán của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khuôn mặt xinh đẹp cười giảo hoạt như hồ ly, hai chân chậm rãi đi lòng vòng quanh mình, Tiêu Hàn đứng bất động tại chỗ, mặc dù hai mắt vẫn duy trì lạnh nhạt như cũ, nhưng gương mặt trắng nõn ẩn trong mặt nạ màu bạc lại không nhịn được khẽ giật, cắn răng gằn từng chữ: "Ngươi nhìn đủ chưa?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa như thợ săn thiên giới vô cùng kén chọn, trải qua thời gian chờ đợi dài ngàn năm, cuối cùng cũng chờ đến ngày có một con mồi ở phàm giới làm mình cực kì hài lòng. Nàng thảnh thơi trở về bên cạnh Hiên Viên Diễm, thân thể mềm mại lười biếng dựa vào tay phải của hắn, môi đỏ cười hì hì, nói: "Nhìn đủ rồi!"

Cánh tay trắng nõn khẽ nâng, ngón tay thon dài thay ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng vén lọn tóc rối trên trán nàng, sau đó đôi mắt đen láy của Hiên Viên Diễm nhìn Tiêu Hàn, môi mỏng khẽ mở, nói: "Tại sao lại giúp bọn ta thoát hiểm?"

Một khi hình thành trận Thiên La Địa Võng, vòng tròn rực rỡ bên ngoài sẽ nhốt người ở trong trận. Trừ phi người bị nhốt giải được chín ô nhỏ "Chín ngang chín đứng", nếu không...

Ngay cả khi người có nội lực cao hơn nữa, còn có lợi khí không tồi trên thế gian cũng không cách nào làm rách được vòng tròn rực rỡ, một

https://thuviensach.vn

thân nhẹ nhàng đi ra từ trong trận, [DiễnĐànLêQuýĐôn] cũng chỉ có thể sống đến chết đói ở trong trận.

Đạo lí giống nhau, người trong trận không cách nào đi ra ngoài, người ngoài trận cũng không cách nào đi vào. Vì vậy, lúc này vô số thi tôn khủng bố của Quỷ Chú môn mới chen chúc ở ngoài trận, bất luận vung thanh đao sắc bén cao thế nào cũng đều không thể chém rách vòng tròn rực rỡ để xông vào trong trận thực hiện chém giết điên cuồng.

Trước mắt, mặc dù Tiêu Hàn nhốt bọn họ trong trận Thiên La Địa Võng, nhưng đồng thời hắn cũng tự nhốt bản thân trong đó, như vậy có thể thấy... Tiêu Hàn không muốn gây bất lợi, bày Thiên La Địa Võng vây chết bọn họ, mà là đang trợ giúp bọn họ tạm thời cản ý muốn giết chóc của thi tôn khủng bố Quỷ Chú môn.

Chỉ có điều, Tiêu Hàn là Thái tử Bắc Dực quốc, mà hoàng đế kế nhiệm của Bắc Dực không có hai nhân tuyển. Vì vậy, Hoàng đế kế nhiệm Bắc Dực quốc Tiêu Hàn cùng với Thụy vương hoàng triều Long Diệu và Thái tử Thương Nguyệt quốc, trên lập trường tuyệt đối là địch không phải bạn.

Hắn... về cơ bản sao lại tự mình mạo hiểm chợt xuất hiện ở hồ Trúc Lâm, bày trận Thiên La Địa Võng, hỗ trợ kẻ địch của mình tạm thời thoát khỏi khốn cảnh bị đuổi giết đây?

Nghi vấn mà Hiên Viên hỏi ra lúc này, [DiễnĐànLêQuýĐôn] cũng chính là nghi vấn mà Dạ Dật Phong muốn hỏi.

Cho nên, Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, bất luận là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt hay Dạ Dật Phong vẫn bị Tiêu Hàn coi như không khí, hai mắt đều xoáy sâu vào Tiêu Hàn.

Đối với nghi vấn của Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn hé mở môi mỏng, chậm chạp phun ra giọng nói lạnh lẽo: "Không phải ta giúp các ngươi thoát

https://thuviensach.vn

hiểm, ta chỉ giúp Bắc Dực quốc thoát hiểm!"

Lông mày tuấn tú của Hiên Viên Diễm hơi nhếch lên, phiến môi khẽ phát ra hai chữ: "Giải thích thế nào?"

Tiêu Hàn không trả lời ngay lập tức, tầm mắt rời khỏi gương mặt Hiên Viêm Diễm, đôi mắt lạnh lẽo như băng tuyết vạn năm xuyên qua không khí, bắn về phía gương mặt Dạ Dật Phong đang vểnh tai lắng nghe ở bên cạnh.

-- Có ý gì? Không muốn cho hắn nghe sao?

Ánh mắt sắc bén, vô cùng không có thiện ý của Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn làm khóe miệng Dạ Dật Phong lập tức không nhịn được mà co rút mãnh liệt một hồi. Ngay sau đó, Dạ Dật Phong xoay người, cất bước tới một vị trí sát ranh giới vòng tròn, nơi bày ra chín ô Cửu Cung "chín ngang chín đứng".

Chỉ có điều, Dạ Dật Phong vừa cất bước về phía Cửu Cung, vừa yên lặng xem thường. Trừ phi Tiêu Hàn ra tay đối phá hắn, để hắn trở thành người điếc không nghe được âm thanh, nếu không... Hào quang hình thành từ trận Thiên La Địa Võng này, đường kính khoảng tám mét. Mặc dù vị trí của hắn ở ranh giới hào quang, chỉ cần lỗ tai của hắn hơi dựng thẳng lên vẫn có thể nghe thấy rõ ràng.

Không nhìn ánh mắt lạnh lùng, vô cùng thiếu thiện ý của Tiêu Hàn bắn tới phía sau lưng mình, Dạ Dật Phong dừng bước ở ranh giới hào quang, cúi đầu, bắt đầu nghiên cứu chín ô nhỏ Cửu Cung. Mặc dù trước mắt, vì nhiều nguyên nhân phức tạo nên hắn và Tiêu Hàn sẽ không trở mặt, đẩy quan hệ đối địch lên đến đỉnh điểm rồi nhẫn tâm dồn đối phương vào chỗ chết. [DiễnĐànLêQuýĐôn] Nhưng cục diện nhẫn tâm dồn đối phương vào chỗ chết này, sớm muộn rồi có ngày sẽ tới. Nếu ngày sau, khi hắn và Tiêu Hàn thực sự đối mặt, Tiêu Hàn dùng trận Thiên La Địa Võng nhốt

https://thuviensach.vn

hắn, như vậy đối với hắn mà nói, tuyệt đối là nguy cảnh cực kì nan giải. Vì vậy, hắn phải nhân cơ hội tuyệt với này để nghiên cứu kĩ chín ô nhỏ Cửu Cung chín, xem một chút có thể có phương pháp giải trận hay không, tránh ngày sau bị nhốt trong trận Thiên La Địa Võng của Tiêu Hàn.

Sở dĩ Tiêu Hàn dùng ánh mắt lạnh lẽo không tiếng động cảnh cáo Dạ Dật Phong cách xa hắn một chút, chỉ vì nhìn Dạ Dật Phong không thuận mắt, không muốn hắn cách mình gần như vậy. Nhưng Tiêu Hàn không phải không muốn Dạ Dật Phong nghe được lời hắn sắp nói với Hiên Viên Diễm. Bởi vì lời hắn sắp nói cũng có liên quan lớn tới Thương Nguyệt quốc. Để Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong nghe được, đối với hắn mà nói là trăm lợi không hại.

Cho nên, sau khi Tiêu Hàn dùng ánh mắt lạnh lẽo làm Dạ Dật Phong cách xa mình -- không dùng nội lực truyền mật âm với một mình Hiên Viên Diễm, mà dùng âm thanh để Dạ Dật Phong có thể nghe rõ, lạnh nhạt hỏi ngược Hiên Viên Diễm: "Thi tôn Quỷ Chú môn có bản lĩnh quỷ dị có thể tái sinh, ngươi đã tận mắt nhìn thấy. Mà mắt đã thấy bản lĩnh tái sinh của thi tôn, nhất định ngươi sẽ cảm thấy sau lưng Môn chủ Quỷ Chú môn cất giấu một vị cao nhân tinh thông tà thuật chứ?"

Nghe Tiêu Hàn không lập tức giải thích nghi vấn mà hỏi ngược mình, Hiên Viên Diễm thông minh tuyệt đỉnh từ trước đến nay, biết câu hỏi ngược này của Tiêu Hàn nhất định có ý nghĩa sâu xa khác! Vì vậy, Hiên Viên Diễm híp mắt, môi mỏng khẽ mở, nói: "Chẳng lẽ, Thái tử Bắc Dực đã đi trước một bước, biết được thân phận cao nhân sau lưng Môn chủ Quỷ Chú môn?" [DiễnĐànLêQuýĐôn]

Tiêu Hàn gật đầu, trong môi chậm rãi phun ra bốn chữ: "Người của Ma tộc!"

Nghe bốn chữ từ môi Tiêu Hàn chậm rãi khạc ra, mặc dù Dạ Dật Phong ở phía xa đang cúi đầu nghiên cứu Cửu Cung nhưng lỗ tai lại dựng

https://thuviensach.vn

thẳng lắng nghe, sắc mặt hoảng sợ, "xoẹt" một phát biến thành trắng bệch.

"Ngươi nói cái gì? Ngươi nói cao nhân sau lưng Môn chủ Quỷ Chú môn là..."

Sắc mặt Hiên Viên Diễm cũng biến đổi, cao giọng không thể kiềm chế: "Người ma tộc thế gian chí tôn, Linh Cung thần bí. Uy hiếp thiên hạ, vạn vật kinh phục. Ma tộc bất xuất, ai dám tranh phong?"

"Phải, có người Ma tộc ở sau lưng chỉ điểm, ngươi cảm thấy Môn chủ Quỷ Chú môn..." Tiêu Hàn khoanh tay, mở miệng hỏi Hiên Viên Diễm từng câu từng chữ: "Nếu muốn diệt Bắc Dực quốc của ta, hoàng triều Long Diệu của ngươi và Thương Nguyệt quốc,ngày này có phải sắp tới hay không?"

"Ngươi nói cái gì?" Lần này người cao giọng không thể kiềm chế không phải Hiên Viên Diễm ở trước mặt Tiêu Hàn mà là bóng người màu lục vọt tới trước mặt Tiêu Hàn nhanh như tia chớp: "Môn chủ Quỷ Chú môn muốn diệt ba quốc gia Bắc Dực, Long Diệu, Thương Nguyệt?"

Ngược lại, Hiên Viên Diễm hạ thấp giọng, đồng tử đen láy thêm sâu, nói: "Tại sao hôm nay chúng ta ở Tây Thần quốc mà không ở trong mục tiêu tiêu diệt của Môn chủ Quỷ Chú môn?" DiễnĐànLêQuýĐôn

"Trí thông minh của Thụy vương, ta chưa từng coi thường. Cho nên..." Tiêu Hàn vẫn không trả lời thẳng như cũ, chỉ là hai mắt nhìn Hiên Viên Diễm, trong môi phun ra giọng nói lạnh lùng: "Ta tin trong lòng Thụy vương đã có đáp án khẳng định, không phải sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 229: Vơ Vét Tài Sản Trong Hiểm Nguy

Muốn diệt ba quốc gia Bắc Dực, Thương Nguyệt và Long Diệu, mục đích của Môn chủ Quỷ Chú môn dĩ nhiên là muốn thực hiện bá nghiệp thống nhất thiên hạ, trở thành đế vương độc nhất vô nhị trên thế gian.

Môn chủ Quỷ Chú môn sẵn có dã tâm trở thành đế vương độc nhất vô nhị trên thế gian, há sẽ chỉ muốn diệt ba quốc gia Bắc Dực, Long Diệu, Thương Nguyệt mà chưa đưa Tây Thần quốc vào trong danh sách tiêu diệt sao?

Vì vậy, ý tứ khác trong lời Tiêu Hàn đã rõ như ban ngày rồi.

Môn chủ Quỷ Chú môn chỉ muốn diệt ba quốc gia Bắc Dực, Long Diệu và Thương Nguyệt mà không đưa Tây Thần quốc vào trong danh sách tiêu diệt bởi vì... Môn chủ Quỷ Chú môn chính là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt!

Cho nên --

Tiêu Hàn vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm hơi nhếch lông mày, mắt đen sâu thẳm nhìn Tiêu Hàn, môi mỏng chậm rãi hỏi: "Ngươi biết Môn chủ Quỷ Chú môn chính là Tây Thần đế bằng cách nào?"

"Từ trước đến giờ Thụy vương vốn thông minh, nên sẽ rõ hơn ta..." Tiêu Hàn buông lỏng hai cánh tay đang khoanh lại, đôi tay nắm lại ở phía sau lưng, nói: "Tây Thần đế có một bảo bối yêu thích không muốn buông tay, là chiếc ly tinh tế tỉ mỉ được làm ngọc uyên ương chứ?"

https://thuviensach.vn

Cánh tay khẽ động, khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng dựa vào cánh tay phải của mình cảm thấy thoải mái hơn, sau đó -- Hiên Viên Diễm mở miệng nói: "Ban ngày, ly đó mỏng như giấy, sáng bóng như gương, dùng để uống rượu ngọt mỹ vị. Nhưng nếu sử dụng vào ban đêm, nó sẽ phát ra hào quang bảy màu nên gọi là ly màu Dạ Quang!"

"Vào đêm nào đó một tháng trước, trong ngự thư phòng ở hoàng cung Tây Thần, ly màu Dạ Quang mà Tây Thần đế yêu thích không muốn buông tay bị ống tay áo của một cung nữ rót rượu không cẩn thận đụng vào làm nó rơi vỡ thành mảnh nhỏ trên mặt đấy. Trong cơn giận dữ, Tây Thần đế muốn khiến cung nữ này chết thảm, vì vậy cung nữ đánh vỡ ly màu Dạ Quang này..."

Con mắt đen láy của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo qua Tiêu Hàn đang cúi đầu kéo dài âm điệu, bổ sung hoàn chỉnh lời còn nói nửa chừng: "Bị Tây Thần đế giận dữ sử dụng huyết chú dẫn đến cái chết thịt thối xương vụn. Lúc ấy, Cấm vệ quân canh giữ bên ngoài ngự thư phòng của Tây Thần đế có tổng cộng hai mươi người, mà một trong số đó chính là tai mắt nằm vùng của ta ở bên cạnh Tây Thần đế."

"Tai mắt của ngươi có thể tận mắt nhìn thấy Tây Thần đế sử dụng huyết chú, lại hồi báo cho ngươi trước tiên. Chỉ có người của Quỷ Chú môn mới có thể biết sử dụng huyết chú, mà tác phong làm việc của Tây Thần đế..." Nghe được lời Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm mở miệng nói: "Địa vị của hắn ở trong Quỷ Chú môn tuyệt đối sẽ không thấp hơn bất kì kẻ nào, choi nên ngươi liền hiểu rõ, thì ra Môn chủ Quỷ Chú môn chính là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt!"

"Biết Môn chủ Quỷ Chú môn là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, lại biết sau lưng Tư Đồ Kiệt có người Ma tộc chỉ điểm để tạo ra vô số tên thi tôn khủng bố, ngươi liền suy luận ra thi tôn mà Tư Đồ Kiệt tạo ra nhất định dùng để đối phó ba quốc gia Bắc Dực, Thương Nguyệt và Long Diệu, cho nên..." Mặc dù Dạ Dật Phong vẫn bị ba người kia coi là không khí nhưng hắn lập

https://thuviensach.vn

tức mở miệng "thao thao bất tuyệt" như để chứng minh mình vẫn còn tồn tại: "Ngươi lập tức chạy đến Tây Thần Quốc, biết được chuyện Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở đây nên muốn liên thủ với bọn họ, cùng nhau tiêu diệt thi tôn khủng bố do Tây Thần đế tạo ra. Đây là nguyên nhân tối nay ngươi bỗng nhiên xuất hiện trong rừng trúc, bày trận Thiên La Địa Võng trợ giúp Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt tạm thoát hiểm sao?"

Dạt Dật Phong nói một lèo xong, Tiêu Hàn vốn coi Dạ Dật Phong như không khí, thế mà giờ lại nhìn hắn, mở miệng trả lời: "Trước khi đến Tây Thần, ta chỉ biết Tư Đồ Kiệt tạo ra tang thi. Một khi hắn tạo ra đủ số tang thi, sử dụng chúng để hành quân đánh trận, đối với đại quân tam quốc của chúng ta mà nói là trăm hại không lợi. Cho nên một trong số mục đích ta đến Tây Thần là định liên thủ với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt để cùng tiêu diệt hết vô vàn tang thi mà Tư Đồ Kiệt tạo ra."

Tiêu Hàn vừa dứt lời, Dạ Dật Phong lập tức mở miệng nói: "Ý ngươi là... ngươi cũng sau khi tới Tây Thần mới biết Tư Đồ Kiệt ngoài tạo ra vô số tang thi, còn được người Ma tộc chỉ điểm tạo ra vô số thi tôn có thể tái sinh một cách quỷ dị?"

"Nói đúng hơn là thời điểm trước khi các ngươi đánh nhau với thi tôn, ta gặp được một thi tôn thân thể đã bị xé thành mảnh vụn, thế nhưng lại hóa thành một làn khói đen rồi từ đó khôi phục như ban đầu, thế mới biết..." Tiêu Hàn nhắc tới "một làn khói đen", cánh tay nắm sau lưng bỗng bóp thành hình nắm đấm, mở miệng nói: "Tư Đồ Kiệt được người Ma tộc chỉ điểm, tạo ra thi tôn khủng bố có khả năng tái sinh."

Nghe được lời Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm híp mắt, hỏi: "Tại sao ngươi lại khẳng định kẻ chỉ điểm sau lưng Tư Đồ Kiệt là người của Ma tộc mà không phải là người khác tinh thông tà thuật? Trong truyền thuyết, rõ ràng người Ma tộc đã..."

https://thuviensach.vn

"Bởi vì nửa tháng trước đã từng có một kẻ hóa thành một làn khói đen xuất hiện bên trong tẩm cung của ta, cảnh cáo ta nên cam tâm tình nguyện dâng máu trong cơ thể cho hắn, nếu không hắn không chỉ sẽ khiến ta chết không toàn thây mà còn làm cho cả Bắc Dực quốc tan thành mây khỏi. Sau khi bị ta cự tuyệt một tiếng..." Móng tay dài đâm vào lòng bàn tay, Tiêu Hàn mở miệng gằn từng chữ một: "Kẻ hóa thành khói đen vẫn không tức giận, chỉ khuyên ta nghĩ lại, đừng lấy ngoan cố tính mạng của mình và Bắc Dực quốc ra cự tuyệt, từ đó sẽ phải trả giá cao, sau đó lập tức biến mất!"

Hiên Viên Diễm hơi nhíu mày, mở miệng hỏi ra nghi vấn trong lòng: "Tại sao kẻ đó muốn ngươi dâng máu trong cơ thể?"

"Đây cũng là nghi vấn trong lòng ta, bởi vì kẻ đó cũng không nói rõ. Chứng kiến có người hóa thân thể thành khói đen trên thế gian, quả thật ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Mặc dù hắn lên tiếng cảnh cáo ta, nhưng ta cũng không phải là người dễ bị uy hiếp, vì vậy..."

Móng tay dài bấm sâu hơn vào lòng bàn tay -- Tiêu Hàn tiếp tục mở miệng nói: "Ta đi tìm Võ học thông, ta biết rõ trên đời chỉ có Võ học thông mới có thể biết lai lịch của kẻ đó. Ta định hỏi rõ Võ học thông về lai lịch kẻ đó, biết được lai lịch của hắn, ta mới có thể chắc chắn đối phó với hắn."

"Kết quả... Võ học thông lại nói cho ngươi biết, kẻ muốn ngươi dâng máu trong cơ thể lại là người Ma tộc mà mặc dù ngươi biết rõ lai lịch cũng tuyệt đối không có khả năng đối phó?" Hiên Viên Diễm mở miệng nói, đồng thời lông mày càng nhăn. Nếu là Võ học thông nói với Tiêu Hàn rằng kia chính là người Ma tộc thì tuyệt đối không sai. Chỉ là, người Ma tộc tái xuất một cách ly kì, đây là đại sự kinh thiên động địa bậc nào, theo lý mà nói... trước tiên Võ học thông sẽ phải thông báo chuyện này cho mình. Mặc dù Võ học thông không biết hiện tại mình đang ở Tây Thần quốc cũng nên cho bồ câu đưa tin đến hoàng triều Long Diệu, tới lúc đó Vô Ngân công tử nhận được tin tức này dĩ nhiên sẽ truyền lại cho mình.

https://thuviensach.vn

Tại sao Võ học thông lại có động thái bất thường không kịp thời báo lại tin tức kinh thiên động địa này cho mình?

"Hiện nay, người có thể đối kháng với Ma tộc trên đời phải là người Linh Cung có linh lực, hơn nữa còn phải có linh lực cực kì mạnh. Tuy Nguyệt nhi không phải người Linh Cung nhưng lại có linh lực của Thánh chủ Linh Cung, cho nên..." Hiên Viên Diễm che giấu cảm xúc mơ hồ trong lòng, môi mỏng lạnh nhạt nói: "Ngươi xuất hiện ở trong rừng trúc, bày trận Thiên La Địa Võng giúp ta và Nguyệt nhi tạm thời thoát hiểm, không chỉ muốn liên thủ cùng bọn ta để diệt trừ thi tôn của Tư Đồ Kiệt và cả hắn, mà còn muốn lợi dụng năng lực của ta và Nguyệt nhi đi đối phó với người Ma tộc tái thế một cách ly kì."

Tiêu Hàn gật đầu, môi mỏng chậm rãi phun ra hai chữ không chút giấu diếm: "Không sai!"

"Đáng tiếc làm ngươi thất vọng rồi. Vừa rồi ngươi cũng chứng kiến, mặc dù Nguyệt nhi sử dụng linh lực..." Hiên Viên Diễm lười biếng vuốt tay, đáy mắt ẩn chứa một tia sâu xa, cười nói: "Cũng không thể đối phó với thi tôn do Tư Đồ Kiệt tạo ra, huống chi là đối phó với người Ma tộc còn khủng bố hơn thi tôn ngàn vạn lần."

"Đó là vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt không mang Huyết tỳ bà cực kì uy lực theo bên mình. Nếu lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt có Huyết tỳ bà trên tay..." Nghe được lời Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn lập tức mở miệng: "Cộng với năng lực của ta, ngươi và Dạ Dật Phong tập hợp lại, nhất định không khó để có thể tiêu diệt thi tôn và người Ma tộc."

"Tạm thời không đề cập tới việc nếu ta sử dụng Huyết tỳ bà có nghịch chuyển tình thế hay không. Giả sử nếu ta dùng Huyết tỳ bà thực sự có thể chiếm được ưu thế thắng lợi, xin hỏi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn cúi đầu, không chút để ý vuốt ngón tay thon dài, cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, môi hồng mỉm cười xinh đẹp, mặc dù giọng nói phát ra êm tai dễ nghe,

https://thuviensach.vn

nhưng từng câu từng chữ lại làm Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ngổn ngang: "Tại sao phải lựa chọn liên thủ với ngươi và Dạ Dật Phong?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Dạ Dật Phong im lặng ở bên, vểnh tai cẩn thận lặng nghe, khóe miệng không nhịn được mà co rút mãnh liệt, đông thời thân thể trọng tâm không vững, suýt chút nữa cắm đầu xuống đất.

-- Ta nói... bà cô nhỏ à, giờ là lúc nào rồi, thời điểm chúng ta nên đồng tâm hiệp lực, đoàn kết nhất trí đối phó cường địch, sao ngươi còn có tâm tình chơi nội chiến thế hả?

"Ngươi vốn không có lí do để từ chối. Thi tôn và người Ma tộc tồn tại là một việc lớn đe dọa đến Bắc Dực quốc và Thương Nguyệt quốc, đối với hoàng triều Long Diệu mà nói..." Mặc dù cơ thể Tiêu Hàn đứng vững tại chỗ, nhưng linh hồn bị choáng mãnh liệt đi dạo một vòng lớn trong nháy mắt, hai mắt khó tin nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói: "Cũng là một sự đe dọa!"

"Tư Đồ Kiệt đã tuyên chiến với Bắc Dực, cho nên mục tiêu tiêu diệt đầu tiên của hắn không nghi ngờ gì chính là Bắc Dực quốc của ngươi. Dù sao Bắc Dực quốc tồn tại cũng là uy hiếp với hoàng triều Long Diệu ta. Tại sao ta không chờ Tư Đồ Kiệt tiêu diệt Bắc Dực quốc của ngươi, thay ta giải quyết một uy hiếp lớn sau này..." Thân thể mềm mại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi cánh tay Hiên Viên Diễm, chân ngọc bước lên trước một bước tới gần Tiêu Hàn, hơi nghiêng đầu, nói: "Rồi sẽ lựa chọn liên thủ với Dạ Dật Phong, diệt trừ Tư Đồ Kiệt, thi tôn của hắn và người Ma tộc chỉ điểm hắn tạo ra thi tôn?"

Khóe miệng Dạ Dật Phong co quắp, bắt đầu lan đến gương mặt cùng co quắp.

https://thuviensach.vn

-- Gì đó... bà cô nhỏ ơi, không chọn Bắc Dực quốc của Tiêu Hàn mà chọn Thương Nguyệt quốc của hắn, hắn có phải nên thay mặt dân chúng khóc rống để tỏ lòng biết ơn với "vô cùng ưu ái" của bà cô nhỏ này hay không?

Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa phát ra, thân thể Tiêu Hàn bỗng chốc cứng ngắc như sắt, môi mỏng chậm chạp mấp máy, cuối cùng chỉ cắn răng nặn một chữ: "Ngươi..."

Bất luận kẻ nào rơi vào tình huống như vậy, đương nhiên sẽ không chút do dự chọn liên thủ với hắn để đối phó với kẻ địch. Nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt này lại là người độc nhất trong bất cứ người nào, không những từ chối liên thủ với hắn để đối phó địch mà còn cười trên nỗi đau của người khác chỉ mong Bắc Dực quốc diệt vong. Nàng, nàng, nàng...

"Chỉ có điều, nể tình ngươi bày trận Thiên La Địa Võng thay ta tạm thời cản thi tôn đuổi giết, ta có thể suy nghĩ liên thủ với ngươi một chút. Chỉ là, ta thấy thành ý liên thủ với ta của Thái tử Bắc Dực có chút không thật, cho nên..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Tiêu Hàn, nở nụ cười giảo hoạt như hồ ly: "Nếu muốn đáp án mà ta đang do dự suy nghĩ trở thành đáp án xác định, e là còn cần Thái tử Bắc Dực ngươi gia tăng thành ý muốn liên thủ với ta."

Tiêu Hàn không ngu ngốc, dĩ nhiên nghe hiểu được ý ở ngoài lời trong lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ánh mắt hắn sâu thẳm như biển nhìn khuôn mặt nàng, nhìn đi nhìn lại mấy lần rồi mới mở miệng gắn từng chữ: "Gia tăng thành ý như thế nào, nói điều kiện của ngươi đi!"

"Ta tin tưởng Thái tử Bắc Dực quốc là người coi một lời hứa đáng giá ngàn vàng. Cho nên, ta muốn Thái tử Bắc Dực cam kết một điều, đợi sau khi chúng ta liên thủ diệt trừ kẻ địch..." Mắt ngọc chuyển động, Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười hồ ly, môi hồng cong cong, nói: "Cam kết đưa cho ta Ma Âm hoa trong Âm Dương môn của ngươi."

Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không chỉ có khóe mắt mãnh liệt có rút, mà ngay cả từng sợi tóc của Dạ Dật Phong dường như cũng dựng ngược lên rồi.

-- Ta nói cái đó... Bà cô nhỏ này, ta cũng phục ngươi sát đất rồi! Xin ngươi quay đầu nhìn tình hình ngoài trận chút đi. Ngoài đó còn có vô số thi tôn đang chờ vung đao để chém chúng ta thành thịt vụn đấy. Cho nên, trước tiên ngươi có phải nên thảo luận với chúng ta làm thế nào để rút lui an toàn khỏi rừng trúc hay không? Đợi đến khi toàn thân rút lui, ngươi lại bày ra bản lĩnh tức chết người không đền mạng để vơ vét dược liệu Ma Âm hoa của Tiêu Hàn có được không?

Mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, khóe môi bị mặt nạ che đi của Tiêu Hàn cũng không thể kiềm chế mà co quắp.

-- Nói một lúc lâu, nàng không phải không muốn liên thủ với mình để đối phó địch, nàng chỉ... "nhớ đến" dược liệu quý báu Ma Âm hoa của mình, cho nên cố ý từ chối liên thủ với mình để phục vụ cho mục đích vơ vét Ma Âm hoa của mình. Nữ nhân này, hắn... coi như nàng độc ác!

Tiêu Hàn che giấu khóe miệng co giật, ánh mắt khôi phục trạng thái băng tuyết lạnh lẽo, môi mỏng nặn ra hai chữ không chút nhiệt độ: "Thành giao!"

"Ta nói các vị này, nếu đã khép lại chuyện kết đồng minh, chúng ta nên nói chuyện khác đi..." Dạ Dật Phong trừng to mắt, ngón tay chỉ về phía ngoài trận, trên trán lặng lẽ hiện đầy vạch đen, nói: "Còn chuyện gì quan trọng hơn chuyện chúng ta còn sống?"

Lấy tác phong làm việc của Tư Đồ Kiệt, tuyệt đối sẽ không cho thi tôn rút lui. Nếu Tư Đồ Kiệt không cho thi rôn rút lui, bọn họ không thể chỉ đợi

https://thuviensach.vn

trong trận, cuối cùng mình thì bị đói chết.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vơ vét Ma Âm hoa quý hiếm làm cho Tiêu Hàn cực kì không vui trong lòng, lập tức giận dữ trừng Dạ Dật Phong, đưa giọng nói lạnh lùng vào trong lỗ tai Dạ Dật Phong: "Ngươi vội cái gì? Bọn họ có thể không nhìn nguy hiểm ở ngoài trận, bình chân như vại đòi ta cam kết, nhất định trong lòng đã sớm có diệu kế rút lui khỏi rừng trúc an toàn!"

Tiêu Hàn vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm nhìn Tiêu Hàn, môi mỏng cong lên, nói: "Theo ta được biết, ngươi có thể trên nền trận Thiên La Địa Võng, làm ánh sáng rực rỡ bao phủ mặt đất biến mất một khu vực nhỏ, có đúng không?"

Tiêu Hàn nhìn Hiên Viên Diễm, trong môi phun ra một chữ: "Đúng!"

Mặc dù Tiêu Hàn không biết trong lòng Hiên Viên Diễm có diệu kế rút lui như thế nào, nhưng Hiên Viên Diễm tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ hỏi hắn câu vừa rồi, cho nên diệu kế rút lui của Hiên Viên Diễm nhất định có liên quan đến khu vực ánh sáng biến mất. Vì vậy, không cần Hiên Viên Diễm mở miệng nhắc nhở, ống tay áo màu lam của Tiêu Hàn lập tức phất lên, một mộc bài bảy màu bắn ra nhanh như chớp từ trong ống tay áo, đính bên cạnh Cửu Cung.

Trong trận Thiên La Địa Võng --

Mặt đất vốn bị bao phủ bởi ánh sáng rực rỡ dưới chân mấy người Tiêu Hàn, nhất thời một khu vực hình chữ nhật rộng nửa thước, dài hai thước biến mất.

Liếc nhìn khu vực ánh sáng hình chữ nhật bị biến mất, môi mỏng của Hiên Viên Diễm phát ra một câu: "Nhiều nhất nửa canh giờ là chúng ta có thể an toàn rút lui khỏi rừng trúc rồi!"

https://thuviensach.vn

Lời Hiên Viên Diễm vừa ngừng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức khép mắt, đưa bàn tay phải mò vào trong ngực mình. Trong cơ thể nàng có Huyết Phách thần châu của Ngốc Bảo. Vì vậy, nàng chỉ cần dùng linh lực mở ra năng lực trong Huyết Phách thần châu, bất luận nàng ở rất xa Ngốc Bảo nhưng nó vẫn có thể cảm nhận được nàng muốn báo tin -- bái tin lúc này bọn họ đang gặp tình hình nguy hiểm, vị trí cụ thể ở trong hồ Trúc Lâm, trong trận Thiên La Địa Võng có ánh sáng rực rỡ bị biến mất.

Ngôn ngữ đại bàng của Ngốc Bảo, mặc dù các Trưởng lão nghe không hiểu, nhưng từ trước đến giờ Ngốc bảo rất thông minh, đương nhiên sẽ vẫy đôi cánh màu máu của nó, khắc tin tức mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt truyền lại thành chữ lên vách tường hoặc trên mặt đất để các Trưởng lão có thể đọc được. Mà bốn vị Cửu đại Trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc của trong Cái Bang ở Tây Thần quốc không chỉ có võ công hàng đầu mà bản lĩnh đào lối đi dưới đất càng thêm xuất thần nhập hóa. Bản lĩnh đào lối đi dưới đất của các Trưởng lão còn lại tuy kém bốn vị kia, nhưng cũng không thua kém quá nhiều. Vì vậy, các Trưởng lão nhận được tin tức, dĩ nhiên sẽ lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi nào đó hồ Trúc Lâm, sau đó phát huy bản lĩnh đào đất cao siêu của mình, đào một đường hầm dưới đất để tới bên trong khu vực ánh sáng biến mất, giúp bọn họ thuận lợi rút lui.

Cùng lúc đó, bên ngoài trận Thiên La Địa Võng --

Vô số thi tôn khủng bố vẫn vung cao thanh đao sắc bén như cũ, thân thể tấn công như lò xo, ý đồ phá vỡ hào quang hình tròn chắc chắn không thể phá được để xông vào trong trận chém giết điên cuồng.

Mà ở bốn trượng phía sau thi tôn, Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt khoanh tay, khuôn mặt hiện lên nụ cười u ám dữ tợn.

Một khi bày trận Thiên La Địa Võng, đồng nghĩa với ngăn cách hai thế giới trong và ngoài trận. Người ở trong trận hoàn toàn không thể nghe được âm thanh ngoài trận. Đạo lí giống nhau, người ngoài trận cũng hoàn

https://thuviensach.vn

toàn không thể nghe được âm thanh trong trận. Đối với Tây Thần đế mà nói, điều này không quan trọng, quan trọng là -- Mặc dù hắn không biết tại sao Môn chủ Âm Dương môn lại xuất hiện trong rừng trúc bày ra trận Thiên La Địa Võng, trợ giúp ba người Hiên Viên Diễm cản thi tôn điên cuồng chém giết, nhưng vậy thì sẽ thế nào? Trừ phi mấy người bọn hắn vĩnh viễn trốn ở trong trận, nếu không, chỉ cần bọn hắn vừa bước ra, nhất định sẽ bị thi tôn canh giữ dày đặc ở ngoài trận chém chết không toàn thây! Mặc dù bọn hắn như con rùa đen rụt đầu, chật vật trốn trong trận không ra được, kết quả cũng chỉ có một, chính là toàn bộ bị đói chết ở trong trận.

Hắn chỉ muốn bọn hắn chết, về phần chết như thế nào không quan trọng. Nếu bọn hắn không muốn bị băm nát bởi đao của thi tôn mà quyết định trốn trong trận để làm mình chết đói, như vậy... vì để thưởng thức hình ảnh bọn hắn trốn trong trận mà dần dần chết đói, hắn tuyết đối có đủ nhẫn nại để chờ ngoài trận. Nếu như đói bụng, liền kêu thuộc hạ đưa món ngon mỹ vị vào trong rừng trúc, ăn no rồi chờ tiếp! Nếu như buồn ngủ, liền kêu thuộc mạ đưa giường lớn mềm mại vào trong rừng trúc, ngủ một giấc ngon rồi lại chờ!

Trong lúc Tây Thần đế ôm cánh tay, trong lòng độc ác thầm nghĩ --

Một hắc y nhân mang đôi giày đen, trên đầu đội chiếc nón, mặt đeo một chiếc khăn lụa đen mỏng, khiến người khác hoàn toàn không thấy được diện mạo... chỉ có thể nhìn thấy thân hình nam tử cao gầy, giống như Diêm La địa ngục đi tuần tra nhân gian, lặng yên không tiếng động đứng cách sáu trượng sau lưng Tây Thần đế.

Mũi chân bống nhún một cái, trong nháy mắt, nam tử mặc hắc y như Diêm La địa ngục đã từ khoảng cách sáu mét đứng trước mặt Tư Đồ Kiệt.

Tây Thần đế vốn luôn cao cao tại thượng, thái độ cuồng ngạo coi tất cả mọi người là con kiến hôi, nhìn thấy nam tử áo đen xuất hiện, cánh tay

https://thuviensach.vn

vốn khoanh lại lúc này buông lỏng, thân thể gập xuống đầy cung kính, môi phát ra giọng nói kinh phục: "Ma quân, sao ngài lại tới đây?"

Ma quân, chính là người đó -- người Ma tộc làm thế nhân nghe thấy mặt liền biến sắc, rợn cả tóc gáy, thần hồn át thần tính!

Ngay cả khi Tư Đồ Kiệt cuồng ngạo hơn nữa, nhưng lúc đối mặt với Ma quân cũng không dám bất kính chút nào, bởi vì... Hắn từng lĩnh giáo bản lĩnh Ma quân rồi. Hắn biết rõ, ở trong mắt Ma quân, trừ Thánh đế Linh Cung ra, những kẻ còn lại đều là con kiến hôi không chịu nổi một kích.

Hắc y nhân được gọi là Ma quân không trả lời câu hỏi của Tây Thần đế, chỉ phun ra tám chữ không chút nhiệt độ: "Thành kính hiến máu cho Ma quân ta!"

Nghe được lời nói uy hiếp lạnh lẽo của Ma quân, cánh tay Tây Thần đế lập tức nâng cao, xòe hai tay trước mặt Ma quân, phát ra giọng nói kính hãi: "Mời Ma quân thưởng thức!"

Ống tay áo Ma quân vung khẽ, giữa hai lòng bàn tay Tây Thần đế lập tức rách thành hai vết thương nhỏ dài. Máu tươi ấm áp trong cơ thể Tây Thần đế phọt ra như mưa rào từ hai vết thương, sau đó lại tụ lại thành một quả cầu máu chói mắt. Quả cầu máu xoay rất nhanh giữa không trung, sau đó chui vào trong chiếc khăn che mặt của Ma quân, hóa thành dòng máu như ba con rắn dài, chậm chạp rót vào mồm hắn. Như thưởng thức mỹ vị nhân gian, sau khi đem máu tươi mà Tây Thần đế dâng rót vào trong dạ dày --

Ống tay áo ma quân lại vung khẽ, vết thương trong lòng bàn tay Tây Thần đế liền khép lại trong nháy mắt một cách quỷ dị, tựa như chưa bao giờ bị thương.

"Thái độ hiến máu thành kính, khiến Ma quân ta hết sức hài lòng." Ma quân liếm chút máu tươi đọng lại trên khóe môi, nâng tay trái lên, khen

https://thuviensach.vn

ngợi vỗ vai phải Tây Thần đế, mở miệng nói: "Đợi Ma quân ta vào trận thay ngươi giải quyết mấy kẻ kia, khen thưởng cho ngươi thành kính dâng máu."

"Ma quân, đây là trận Thiên La Địa Võng..." Mặc dù biết rõ bản lĩnh Ma quân cao siêu, nhưng bây giờ Tây Thần đế khó có thể tin ngay cả trận Thiên La Địa Võng, Ma quân cũng có thể tiến vào, vì vậy mở miệng thận trọng nói: "Trận Thiên La Địa Võng cũng giống tường đồng vách sắt!"

"Cái gọi là tường đồng vách sắt, đối với Ma quân ta mà nói..." Khóe môi Ma quân cong lên đầy châm chọc, lời nói vô cùng cuồng ngạo theo gió lạnh lọt vào tai Tây Thần đế: "Thiên La Địa Võng trận chỉ là một tờ giấy mỏng dễ rách mà thôi!"

Dứt lời, bóng dáng màu đen của Ma quân bỗng chợt lóe, trong nháy mắt đã tới sau lưng thi tôn. Hai mắt cực kì khinh thường nhìn thi tôn bị chặn ngoài trận, bóng dáng Ma quân giống như Diêm vương địa ngục bay lên trời nhanh như chớp...

Trong trận Thiên La Địa Võng --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng linh lực mở ra năng lượng trong Huyết Phách thần châu, đang định dùng thêm linh lực báo tin cho Ngốc Bảo ở nơi xa. Về phần Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, mặc dù tư thế nhất trí khoanh tay, nhưng trong mắt lại không đồng tình, im lặng nhìn Thương Quan Ngưng Nguyệt đang thúc giục linh lực.

Đột nhiên --

Ánh sáng tràn ngập cả một vùng đất bỗng mãnh liệt rung chuyển như động đất -- Tiếp đó, liền nghe "vèo" một tiếng, thân thể Ma quân mặc hắc y với tốc độ nhanh gấp trăm mũi tên bắn, bay vút vào trận Thiên La Địa Võng.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy trong trận có thêm một hắc y nhân, trong tình huống không phá hỏng trận, coi hào quang hình tròn không gì phá nổi như không có, dễ dàng tiến vào trong trận, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức ngừng thúc giục linh lực để truyền tin cho Ngốc Bảo; Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cũng buông cánh tay vốn khoanh lại ra.

Bùm --

Sắc mặt bốn người Hiên Viên Diễm chợt biến đổi, hai mắt tràn ngập tia khó tin, đồng loạt nhìn chằm chằm về Ma quân đối diện bọn họ ba thước...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 230: Tiễn Các Ngươi Lên Đường

Đôi mắt bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều nhìn chằm chằm Ma Quân. Đôi mắt che dưới khăn lụa đen mỏng cũng liếc nhìn bốn người bọn họ.

Cuối cùng --

Ánh mắt lạnh lẽo của Ma Quân dừng lại trên mặt nạ màu bạc của Tiêu Hàn, môi phát ra tiếng cười âm hiểm: “Tiêu Hàn, ngươi tới Tây Thần quốc để thành kính dâng máu cho Ma Quân ta sao?”

Ma Quân vừa dứt lời, trừ Tiêu Hàn bị hỏi ra, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Dạ Dật Phong đều toát lên ánh khiếp sợ, khó có thể tin, nhất thời biến thành cao độ phòng bị.

-- Khó trách hắc y nhân yêu khí lớn vởn toàn thân trước mặt này có thể coi trận Thiên La Địa Võng tường đồng vách sắt không ra gì, thì ra... hắn chính là người của Ma tộc đòi máu của Tiêu Hàn!

Dường như coi ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tồn tại, ánh mắt lạnh lùng của Ma Quân cứ quét trên mặt nạ màu bạc của Tiêu Hàn, tựa như cực kì kiên nhẫn chờ đợi Tiêu Hàn cho hắn một câu trả lời khiến hắn hài lòng.

Tiêu Hàn đứng cứng ngắc, bất động tại chỗ, không thừa lời trả lời Ma Quân.

https://thuviensach.vn

-- Chẳng lẽ mặt nạ của hắn biến thành trong suốt rồi? Nếu không... rõ ràng hắn mang mặt nạ che kín mặt, tại sao ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Ma Quân nhận ra hắn dễ như trở bàn tay vậy?

Tựa như biết rõ suy nghĩ của Tiêu Hàn, đôi giày đen bước từng bước về phía Tiêu Hàn, đồng thời tiếng cười lệ sát của Ma Quân chầm chậm rót vào lỗ tai của hắn: "Máu tươi trong cơ thể ngươi, đối với ta mà nói còn hơn cả mỹ thực ngon nhất trên thế gian. Cho nên, bất luận ngươi ở đâu, ta cũng có thể ngửi được mùi vị ngọt ngào trong máu của ngươi."

Tiếng cười lệ sát vừa ngừng, Ma Quân đã tới trước mặt Tiêu Hàn. Trong nháy mắt khi hắn đến trước mặt Tiêu Hàn, mặt nạ màu bạc lập tức rơi xuống đất, lộ ra dung nhan tuấn mỹ tuyệt luân.

"Ngươi vẫn không trả lời câu hỏi của ta. Ngươi đặt chân đến Tây Thần quốc có phải là đã nghĩ thông suốt, chuẩn bị thành kính dâng máu tươi cho ta không? Phải biết rằng, trên đời này chỉ có ngươi và Tư Đồ Kiệt mới có vinh hạnh dâng máu tươi cho Ma Quân ta, mà..."

Cánh tay trái của Ma Quân nâng lên cao, móng tay lạnh lẽo chậm rãi vuốt ve má phải của Tiêu Hàn, hai mắt phóng ra tia khát máu, nói: "So sánh với máu của Tư Đồ Kiệt, máu tươi trong cơ thể ngươi... hấp dẫn ta hơn!"

Tiêu Hàn không mở miệng trả lời như cũ, nhưng thân thể hắn lại cứng ngắc hơn. Tiêu Hàn ghét bị người khác chạm vào mặt, nhất là Ma Quân. Vì vậy, giờ phút này hắn rất muốn tung một đấm thật mạnh vào mặt Ma Quân, nhưng rốt cuộc hắn vẫn không manh động, liều mạng chấp nhận bị Ma Quân chạm vào mặt mình. Bởi vì lúc trước ở trong tẩm cung của Thái tử Bắc Dực, hắn đã hoàn toàn lĩnh giáo năng lực của Ma Quân rồi. Đừng nói ra tay lấy mạng Ma Quân, cho dù hắn muốn vung tay đẩy Ma Quân lùi một bước cũng khó hơn lên trời!

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói của Ma Quân với Tiêu Hàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc nhau một cái. Tại sao Ma Quân Ma tộc lại chỉ điểm Tư Đồ Kiệt tạo ra thi tôn có thể sống lại một cách quỷ dị, đã hiểu rõ đáp án rồi. Thì ra... sở dĩ Ma Quân phải chỉ điểm cho Tư Đồ Kiệt tạo ra thi tônlà bởi vì Tư Đồ Kiệt dùng máu để trao đổi với Ma Quân mà hắn cho là đáng giá. Chỉ có điều, có một nghi ngờ còn chưa được tháo gỡ, vì sao người Ma tộc hiện thế ly kì lại muốn máu tươi trong cơ thể Tiêu Hàn và Tư Đồ Kiệt mà còn muốn bọn hắn tình nguyện hiến máu đây? Sau lưng chuyện này... đến tột cùng là cất giấu âm mưu gì mà không muốn người khác biết?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn tạm thời duy trì tư thế bất động tại chỗ, nhưng Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong thì không giống thế. Chỉ thấy hai chân hắn cử động, nhanh chóng lắc mình đến vị trí bốn thước sau lưng Ma Quân.

Truyền thuyết về Ma tộc, không phải hắn không rõ ràng, hắn biết năng lực khủng bố của người Ma tộc. Nhưng hiện tại --

Kẻ tự xưng là Ma Quân rõ ràng là không có thiện ý, Dạ Dật Phong thiếu kiên nhẫn, không muốn ngồi im đợi bị đánh chết. Hắn quyết định đánh đòn phủ đầu, thừa dịp Ma Quân phân tâm nói chuyện với Tiêu Hàn, đánh lén một kích trúng mục tiêu từ sau lưng Ma Quân. Hắn lắc mình đế sau lưng Ma Quân, tay áo màu lục phất lên, trong tay xuất hiện một thanh quạt trúc. Hắn mở quạt ra, đâm tới sau lưng Ma Quân. Ám khí đủ loại hình dáng chứa kịch độc chết người xẹt qua thành ánh sáng xanh lạnh lẽo, điên cuồng bay đến sau lưng Ma Quân như mưa rào.

Lúc đó, Tiêu Hàn đứng đối diện Dạ Dật Phong, cho nên hành động tập sát Ma Quân, dĩ nhiên Tiêu Hàn nhìn thấy không sót gì. Ám khí kịch độc mà Dạ Dật Phong bắn ra, nếu thành công xuyên qua thân thể Ma Quân, rất có thể sẽ bay ra cực nhanh từ cơ thể Ma Quân, sau đó găm vào cơ thể Tiêu Hàn. Nhưng hắn vẫn không định lập tức né tránh, bởi vì trong lòng hắn biết rõ, ý đồ đánh lén sau lưng Ma Quân của Dạ Dật Phong quả thực là hành

https://thuviensach.vn

động ngu xuẩn, tự tìm đường chết, bởi vì... Ám khí độc của Dạ Dật Phong vốn sẽ không thể đến gần thân thể Ma Quân. Mà Ma Quân đang cản trước mặt hắn, đương nhiên ám khí cũng không găm vào cơ thể hắn.

Suy nghĩ của Tiêu Hàn không hề sai. Khi ám khí bay như mưa rào đến sau lưng Ma Quân, chỉ còn cách nửa thước ngắn ngủi -- Ma Quân không có chút hành động tránh né nào, cũng không quay lại nhìn ám khí một cái, chỉ là sau lưng hắn xuất hiện làn khói đen. Sau đó, khói đen biến mất. Mà trong nháy mắt khi khói đen biến mất, tất cả ám khí lớn nhỏ mà Dạ Dật Phong đùng để đánh lén rơi trên mặt đất. Đa số ám khí không hoàn chỉnh rơi trên mặt đất, mà là như bị thanh đao chém sắt chém bùn cắt thành hai nửa.

“Trừ Tiêu Hàn, tối nay các ngươi đều phải chết. Chỉ có điều...” Ma Quân lạnh lùng nói, chậm rãi xoay người, ánh mắt tàn độc lệ sát xuyên qua khăn lụa đen bắn thẳng một đường về phía Dạ Dật Phong đang đứng đối diện với hắn lúc này: “Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong ngươi đã là kẻ không chờ kịp muốn chết nhất trong ba người, Ma Quân ta rất thích thành toàn cho ngươi, vì vậy tiễn ngươi xuống hoàng tuyền trước.”

Khuôn mặt Dạ Dật Phong mất hết huyết sắc, hai tay ngưng tụ nội lực hùng hậu, lập tức hung ác phóng về phía thân thể Ma Quân.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn nhanh chóng liếc nhìn nhau, bóng dáng bỗng chia ra đứng ở ba góc, cộng thêm vị trí Dạ Dật Phong đang đứng, tạo thành trận địa hình vuông, vây Ma Quân ở chính giữa. Tiếp đó, Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn giơ cao hai tay, cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt giơ cao tay ngọc, đồng loạt xuất nội lực và linh lực đỏ tươi phóng về thân thể Ma Quân.

Nhưng --

Lực sát thương mà bọn họ cực kì ăn ý phóng đi lại hoàn toàn không đến gần thân thể Ma Quân, chỉ còn cách Ma Quân nửa thước thì biến mất

https://thuviensach.vn

một cách quỷ dị.

Ma Quân phát ra tiếng cười lạnh trào phúng, cơ thể vẫn bất động như cũ, chỉ có ngón trỏ tay trái hơi nhấc lên. Hai sợi khói đen bay ra từ ngón trỏ của hắn, lấy tốc độ mà người khác không thể nhìn thấy xuyên vào hai vai Dạ Dật Phong. Máu tươi lập tức vọt ra từ hai vai Dạ Dật Phong như mưa rơi, tiếp đó ngày càng chảy nhiều hơn, cuối cùng máu chảy như suối tuôn từ vai hắn.

Nhìn thấy lực sát thương của mình vốn không thể tới gần thân thể Ma Quân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn buông hai tay xuống, nắm lại thành hình quả đấm, nhìn Dạ Dật Phong. Hai vai đau đớn, máu tươi vọt ra khiến trán Dạ Dật Phong nổi đầy gân xanh, cũng lập tức thu hai tayvề, chuẩn xác điểm huyệt hai vai giúp cầm máu lại. Chỉ là, khi ngón tay cái của hắn vừa chạm đến huyệt vị trên vai, còn chưa kịp điểm huyệt cầm máu thì ngón trỏ tay trái của Ma Quân lại khẽ động. Hai tay Dạ Dật Phong vô lực buông thõng. Cùng lúc đó, cánh tay, đôi chân, bụng của hắn đồng loạt phun máu tươi như thác nước.

Hai mắt Ma Quân thưởng thức hình ảnh máu tươi toàn thân tuôn ra của Dạ Dật Phong ở đối diện, dường như rất hài lòng với kiệt tác của mình, tiếng cười ma quỷ lọt vào lỗ tai Dạ Dật Phong: “Xem đó, ta đối xử với ngươi thật tốt. Không chỉ hoàn thành tâm ý muốn chết của ngươi, mà còn tại lúc trước khi ngươi chết... ban ân huệ cho ngươi cảnh đẹp máu tươi bay múa theo gió như thế!”

Dạ Dật Phong không mở miệng trả lời, toàn thân chảy máu khiến hắn vô cùng đau đớn, khiến hắn cảm thấy tim phổi như đã nát thành mảnh vụn, muốn phun ra từ trong cơ thể.

Bàn tay trái của Ma Quân lười biếng vuốt ve ngón trỏ phải, đôi mắt cười gằn nhìn Dạ Dật Phong, mở miệng hỏi: “Đối với ân huệ của ta ban cho ngươi, có thể thưởng thức cảnh đẹp máu của mình từ từ chảy hết dài

https://thuviensach.vn

đẳng đẵng, cuối cùng mới nhắm mắt cáo biệt trần thế, Thái tử Thương Nguyệt có thích không?”

Dạ Dật Phong cố nén đau đớn kịch liệt trong cơ thể, cắn răng trả lời: “Loại tử vong dài và xinh đẹp này ta rất thích, chỉ là...”

Ma Quân ngừng vuốt ve ngón trỏ, ý cười trong mắt càng sâu, hỏi: “Chỉ là cái gì?”

“Đối với sự quan tâm ban cho cảnh tử vong dài đẳng đẵng mà xinh đẹp này, ta rất thích. Nhưng bởi vì ân huệ này...” Dạ Dật Phong cúi đầu nhìn cẩm y màu lục đang bị rách vô số lỗ, sau đó nhìn Ma Quân, nói: “Ngươi đục vô số lỗ trên cẩm y của ta, làm ta sau khi chết không có một bộ cẩm y hoàn chỉnh che thi hài, ta rất không vui.”

“Đối với người sắp chết, bản Ma Quân thường rất ưu ái. Thái tử Thương Nguyệt cứ yên tâm, chờ ngươi chảy cạn máu mà nhắm mắt, vì để ngươi chết nhắm mắt, vong hồn đi vào Quỷ Môn quan...”

Khóe môi Ma Quân cong lên, tiếng cười chết chóc vang lên: “Không còn nhớ chuyện không có một bộ quần áo đầy đủ để che thi hài của ngươi ở nhân gian, ta chắc chắn sẽ thiêu hủy sạch sẽ thi hài của ngươi.”

Thật ra Dạ Dật Phong không muốn chết, nhưng đối mặt với Ma Quân khủng bố như vậy, trong lòng hắn hiểu rõ... tối nay mình khó lòng thoát khỏi tử kiếp rồi. Nếu tử vong đã không thể tránh khỏi, chuyện hắn có thể làm giờ phút này chỉ là cố gắng duy trì khí phách trước khi chết. Vì thế -- Mặc dù đau đến nỗi trán nổi đầy gân xanh, linh hồn xoay nhanh trong cơ thể, nhưng khóe miệng lại hiện lên một đường cong tao nhã, nhàn nhạt nói: “Vậy thì đa tạ Ma Quân ưu ái!”

Ý cười trong mắt Ma Quân đã lên tới cực hạn, đối với sự cố gắng duy trì khí phách của Dạ Dật Phong, môi mỏng nhàn nhạt bày tỏ "lòng biết ơn", đáp lại ba chữ: “Đừng khách khí!”

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Ma Quân hơi xuay người, đôi mắt tràn ngập ý cười âm hiểm xuyên qua lớp khăn che mặt nhìn về phía Hiên Viên Diễm bên trái và Thượng Quan Ngưng Nguyệt bên phải đứng trước hắn: “Bây giờ nên bàn về các ngươi rồi! Nói cho ta nghe, các ngươi muốn cái chết như thế nào đây? Giống Thái tử Thương Nguyệt nhìn máu mình từ từ chảy hết mà chết hay muốn ta trực tiếp giải thoát cho các ngươi? Hay là...”

Bàn tay trái của Ma Quân lại vuốt ve ngón trỏ phải lần nữa, tiếng cười giết chóc đậm hơn, nói: “Các ngươi có phương pháp chết tốt và xinh đẹp hơn thì có thể nói với Ma Quân ta, ta nhất định sẽ hoàn thành cho các ngươi!”

Hiên Viên Diễm không mở miệng trả lời, hai chân bỗng nhanh chóng dời đi, lấy thân mình chắn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ân sư đã từng truyền cho hắn bộ Hóa Công đại pháp, có thể hóa nội lực công kích của kẻ địch thành vô hình. Chỉ có điều, ân sư liên tục dặn dò hắn, không phải tình huống vạn bất đắc dĩ, ngàn vạn lần không nên sử dụng bộ Hóa Công đại pháp đó. Bởi vì, mỗi lần đụng tới Hóa Công đại pháp, vào ngày thứ hai tất cả kinh mạch của người sử dụng nó sẽ như bị vạn đao cắt vào. Mà loại đau đớn kịch liệt như bị vạn đao cắt vào này sẽ tiếp diễn trong thời gian một tháng, không có bất kì loại dược hay kim châm cứu nào trên thế gian này có thể thành công làm ngưng đau đớn!

Nhưng trước mắt, Ma Quân lợi hại như vậy. Vì không muốn Ma Quân làm tổn thương Nguyệt nhi yêu dấu, hắn vạn bất đắc dĩ phải sử dụng Hóa Công đại pháp. Chỉ cần Nguyệt nhi bình an vô sự, đau một tháng thì có làm sao? Đau một đời một kiếp, hắn cũng cam tâm tình nguyện! Chỉ cần có thể bảo vệ được Nguyệt nhi yêu dấu, đau đớn nhiều hơn nữa hắn đều có thể chấp nhận, không sợ hãi. Nhưng hiện tại hắn chỉ sợ... Hóa Công đại pháp mà ân sư truyền thụ cho hắn có thể hóa giải nội lực cường đại của bất kì kẻ địch nào, nhưng không biết có thể hóa giải khói đen của Ma Quân hay không?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng im lặng không nói, thấy Hiên Viên Diễm dùng thân thể chắn trước mình, hai chân nhanh chóng di chuyển, trở thành phản chắn trước mặt hắn. Nàng không thể để cho Ma Quân làm Diễm bị thương. Nàng mặc Kim Lũ y thủy hỏa bất nhập, đao kiếm bất xâm, hơn nữa còn có linh lực hộ thể, có lẽ sẽ ngăn được Ma Quân dùng khói đen khủng bố tấn công!

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt phản chắn trước mặt mình, tay Hiên Viên Diễm kéo tay nàng, khiến thân thể nàng lại ở phía sau hắn lần nữa. Lần đầu tiên, lời nói của Hiên Viên Diễm với Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải vô cùng dịu dàng nữa, mà là cực kì cứng rắn: “Nguyệt nhi, nàng đừng tranh giành với ta!”

Cánh tay nàng dùng sức giãy dụa, thoát khỏi sự kiềm chế của Hiên Viên Diễm. Nàng bước đến bên cạnh hắn, môi hồng nhàn nhạt đáp lại: “Ai cũng không tranh, cùng lên!”

Diễm muốn che chở nàng, nàng cũng muốn che chở Diễm. Nếu không ai nhường ai, ai cũng không muốn tận mắt thấy người mình yêu bị thương trước mình, hoặc là chết trước mình, như vậy... Chẳng bằng không cố chấp bảo vệ đối phương, bị thương thì cùng bị thương, chết cũng cùng chết!

Ý nghĩ "không cầu sinh cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng" của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong lòng Hiên Viên Diễm há lại không hiểu sao?

Đôi mắt Hiên Viên Diễm đong đầy tình yêu sâu nặng, liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng thẳng bên canh rồi gật đầu, môi mỏng phát ra năm chữ đáp lại: “Được, ai cũng không tranh!”

“Vậy là sao, tranh cái gì đây? Ta muốn người nào chết, Diêm Vương cũng không thể ngăn cản. Các ngươi...” Đôi mắt Ma Quân tràn ngập sát ý, giễu cợt quét một vòng hai người vốn tranh giành bảo vệ nhau rồi lại không

https://thuviensach.vn

làm thế nữa trước mặt, lạnh lùng âm lệ nói: “Nếu cuối cùng đều là chết, tranh trước tranh sau có nghĩa gì đây?”

Trừ Thánh đế Linh Cung, trên đời không ai có thể chống lại hắn. Mặc dù Thánh đế có linh lực cao nhất Linh Cung, cộng thêm sức mạnh cực đại của Lục Dao cầm cũng chỉ có thể đánh ngang tay với hắn. Chỉ có điều...

Ánh mắt Ma Quân xuyên qua lớp vải lụa che mặt màu đen, quét qua quét lại trên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- Bên trong Linh Cung, từ xưa đến tay chưa từng có ai có thể thành công đột phá tới giới hạn cao nhất của linh lực. Thế nhưng nữ oa nhi gọi là Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước mặt lại... Ma Quân cảm thấy mặc dù trước mắt linh lực trong cơ thể nàng chưa thể địch lại Thánh đế Linh Cung, nhưng nó đang chậm rãi đột phá. Ma Quân có thể mơ hồ cảm nhận được linh lực trong cơ thể nàng sớm muộn sẽ đột phá cực hạn, uy lực còn áp đảo linh lực của Thánh đế Linh Cung ít nhất gấp trăm lần.

Ma Quân vốn muốn lấy tính mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Dạ Dật Phong chỉ để khen ngợi Tư Đồ Kiệt, khiến sau này hắn càng thêm thành kính hiến máu cho mình. Nhưng hiện tại, nguyên nhân hắn lấy mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã thay đổi, không còn để khen ngợi Tư Đồ Kiệt, mà là diệt trừ uy hiếp lớn nhất của mình về sau. Bởi vì trong lòng Ma Quân biết rõ, một khi linh lực trong cơ thể nàng đột phá đến cực hạn, trên thế gian sẽ không ai có thể đọ nổi nàng, bao gồm cả Ma Quân hắn!

Cổ tay Ma Quân nâng lên cao, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng nâng lên cao. Mặc dù lúc trước giao chiến, bọn họ biết nội lực và linh lực của mình chỉ là thùng rỗng kêu to đối với Ma Quân, nhưng hai người đang chuẩn bị thử lại một lần nữa.

Cùng lúc đó --

https://thuviensach.vn

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn ở một bên giữ im lặng thật lâu, hai chân chợt nhanh chóng chuyển động, dùng thân thể mình chắn trước mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Trong lòng hắn biết rõ bọn họ không phải đối thủ của Ma Quân, hắn lại càng không phải. Chỉ là, trong lòng hắn cũng biết rõ, trước mắt hắn có một lợi thế để bảo vệ tính mạng, đó là -- máu tươi trong cơ thể hắn. Mặc dù không hiểu rõ tại sao Ma Quân muốn máu của hắn, nhưng chính bởi vì Ma Quân muốn hắn thành kính dâng máu sẽ không giết hắn, hoặc ít nhất hiện tại sẽ không giết hắn.

Thành kính dâng máu cũng đồng nghĩa với -- Nếu hắn chết rồi, hoặc nếu không phải hắn cam tâm tình nguyện dâng máu cho Ma Quân, như vậy máu tươi trong cơ thể hắn là không có chỗ dùng đối với Ma Quân. Đã như thế, tại sao hắn không đặt cược một lần? Dùng lợi thế là máu tươi trong cơ thể mình khiến Ma Quân khao khát để giữ tính mạng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đặc biệt là tính mạng của Thương Quan Ngưng Nguyệt! Mặc dù trước mắt nàng không phải đối thủ của Ma Quân, nhưng dù sao nàng cũng có linh lực, cho nên chỉ cần nàng sống thật tốt mới có hi vọng lớn nhất để tiêu diệt Ma Quân sau này!

Suy nghĩ của Tiêu Hàn lúc này, Ma Quân há lại không rõ?

“Ma Quân ta rất thích máu tươi mỹ vị trong cơ thể ngươi. Ma Quân ta không thể để ngươi bị thương, lãng phí bất kì một giọt máu nào mà ta vô cùng thích, cho nên...” Ma Quân nhìn Tiêu Hàn, cười đến u ám: “Nhanh chóng qua một bên đợi đi, nếu không ta ngộ thương ngươi thì sẽ đau lòng!”

Tiêu Hàn không làm theo lời Ma Quân mà hai tay nâng lên, trong môi phun ra giọng nói không chút gợn sóng: “Muốn giết bọn họ, trừ phi bước qua xác ta.”

“Ngươi cho rằng dùng thân thể của mình bảo vệ, chắn trước mặt bọn họ thì ta sẽ đau lòng vì ngươi nên có chút kiêng kị, từ đó không thể lấy mạng bọn họ sao? Ngươi hoàn toàn lầm rồi, bản lĩnh thực sự của ta ngươi

https://thuviensach.vn

vẫn chưa từng chứng kiến đâu. Bây giờ... tốt nhất ta sẽ cho ngươi thấy một chút!” Tiếng cười tàn độc của Ma Quân vừa dứt, cả người bỗng chùng xuống, hóa thành một đám khói đen. Mà trong nháy mắt Ma Quân hóa khói đen, Tiêu Hàn vốn chắn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, thân thể không thể điều khiển, tự động văng ta ngoài, nặng nề rơi xuống mặt đất lạnh lẽo.

Tiêu Hàn rơi trên mặt đất, vốn định lập tức tung người nhảy lên, nhưng hắn phát hiện hình như mình... bị một sức mạnh quỷ dị khống chế làm thân thể hoàn toàn không thể nhúc nhích! Cùng lúc đó, thân thể Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng như Tiêu Hàn, một trái một phải cách nhau hai thước rơi xuống mặt đất lạnh như băng. Mặc dù Tiêu Hàn rơi xuống mặt đất nhưng không bị thương bởi vì Ma Quân "không nỡ" khiến hắn bị thương, lãng phí máu trong cơ thể Tiêu Hàn để sau này hắn hưởng dụng. Nhưng máu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không có chỗ sử dụng với Ma Tôn, cho nên đương nhiên Ma Quân rất "cam lòng"... làm hai người chảy máu! Thân thể hai người nặng nề rơi xuống đất, cảm giác như tim gan nôn nao mãnh liệt một hồi, sau đó "phốc" một tiếng, nhất loạt phun ra một ngụm máu tươi!

“Nữ oa nhi, ta tiễn ngươi lên đường trước. Chỉ là ngươi yên tâm, lúc trước ta đã từng nói rất ưu ái người chết! Ta tuyệt đối sẽ không để vong hồn của ngươi đợi trên đường xuống hoàng tuyền quá lâu, lập tức tiễn đưa vong hồn bầu bạn với ngươi lên đường để làm bạn với ngươi chốn âm phủ.” Vừa dứt lời, đám khói đen lấy tốc độ nhanh hơn gấp trăm lần tia chớp, bay về phía thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Tốc độ đòi mạng này, cơ hội để nàng né tránh cũng không có. Cho nên, một tiếng "bùm" vang lên...

Đám khói đen này không xuyên qua cơ thể, nhưng... người bị khói đen xuyên qua thân thể này không phải là Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà Ma Quân muốn lấy mạng trước, mà là Hiên Viên Diễm mà Ma Quân định lấy mạng sau. Thì ra trong nháy mắt khi đám khói đen sắp xuyên qua thân thể

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm coi ái thê hơn mạng, lấy tốc độ còn nhanh hơn lao về phía nàng, bảo vệ nàng phía sau lưng mình. Hắn sử dụng Hóa Công đại pháp, nhưng đúng như nỗi băn khoăn của hắn lúc trước, Hóa Công đại pháp có thể hóa giải bất kì nội lực tấn công trong thiên hạ, nhưng không thể hóa giải sức mạnh khói đen quỷ dị của Ma Quân!

Khói đen từ cơ thể Hiên Viên Diễm bay nhanh ra ngoài, đồng thời xương cốt toàn thân hắn vang lên tiếng nứt gãy "rắc rắc".

“Phốc --”

Hiên Viên Diễm phun ra một miệng lớn máu tươi. Máu tươi nóng bỏng phun tung tóe trên thân thể hắn và trên gương mặt trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Xương cốt hắn "rắc rắc" vỡ vang, máu tươi trong cơ thể cũng bắt đầu phun ra liên miên không dứt. Máu tươi nhuộm đỏ tử y của hắn và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giống như dòng suối nhỏ chậm rãi chảy từ tử y của nàng xuống đất tạo nên một vũng máu!

“Không! Diễm...” Thượng Quan Ngưng Nguyệt gào hai tiếng tê tâm liệt phế, đôi tay run rẩy đẩy vai Hiên Viên Diễm, hai đầu gồi quỳ trên mặt đất lạnh, ôm chặt lấy thân thể Hiên Viên Diễm.

“Đừng gọi! Vong hồn hắn đã đi đến địa ngục rồi, hiện tại... vong hồn ngươi có thể xuống cùng hắn rồi!” Ma Quân cười âm u dữ tợn, khói đen lại lấy tốc độ nhanh hơn chớp giật gấp trăm lần, không chút lưu tình bắn về phía thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này --

Trong trận Thiên La Địa Võng, vầng hào quang rực rỡ chiếu sáng cả vùng đất rung dữ dội như động đất. Ngay sau đó, "vèo" một tiếng, một đám khói đen khác bay vào trong trận với tốc độ còn nhanh hơn tốc độ vào trận của Ma Quân lúc trước. Khi đám khói đen là thân thể Ma Quân chuẩn bị xuyên vào thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì một tiếng "bùm" thấu

https://thuviensach.vn

mây xanh, nứt vỡ đá vang lên! Khói đen là cơ thể Ma Quân không thể bắn vào thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bởi vì... một đám khói đen khác chợt bay vào trận, lấy tốc độ nhanh hơn chắn trước thân thể nàng, va chạm mạnh với đám khói đen là thân thể Ma Quân...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 231: Tê Tâm Liệt Phế

Hai luồng khói đen chạm vào nhau, hòa thành một làn khói đen rồi xoay tròn rất nhanh.

“Ầm.”

Một tiếng chói tai vang lên, sau đó làn khói đen lại phân thành hai luồng, cách nhau khoảng ba thước, lơ lửng giữa không trung.

Khói đen do thân thể Ma Quân hóa thành, có vẻ rất sợ hãi sức mạnh cường đại của làn khói đen đối diện, chỉ lơ lửng giữa không trung không dám nhúc nhích, cắn răng nghiến lợi hỏ: “Ngươi là người nào của Ma tộc?”

Chỉ có người của Ma tộc mới có thể hóa thân thành làn khói đen rồi phát ra lực công kích mạnh mẽ. Nhưng... Không phải người của Ma tộc chỉ còn một mình hắn thôi à? Sao bây giờ lại xuất hiện thêm một người khác? Chẳng lẽ, năm đó trừ hắn ra...

“Ta là người nào của Ma tộc cũng không quan trọng! Quan trọng là...” Nghe được câu hỏi của Ma Quân, làn khói đen kia không muốn cho Ma Quân biết rõ thân phận thần bí của mình nên đã âm thầm vận dụng ma lực, biến đổi giọng nói của chính mình, nói: “Ngươi ở đây chính là nghiệp chướng!” ddlqđ

“Ngươi không có tư cách nói như vậy! Ngươi và Ma Quân ta đều là người của Ma tộc, ngươi biết rõ ràng..." Làn khói đen thần bí vừa dứt lời, Ma Quân phát ra âm thanh như mãnh thú gào thét: “Ma Quân ta làm tất cả

https://thuviensach.vn

rốt cuộc là vì cái gì? Ngươi nên trợ giúp ta, chứ không phải đối địch với ta!”

“Chuyện cũ trước kia chỉ là mây khói, ngươi cần gì phải...” Làn khói đen thần bí khẽ thở dài, giọng nói vẫn nhàn nhạt như cũ, trả lời Ma Quân: “Cố chấp quá khứ như vậy làm gì?”

“Ngươi nói cái gì? Chỉ là mây khói? Ngươi lại có thể đưa thâm thù huyết hận của Ma tộc chuyển thành mây khói?”

Khói đen do Thân thể Ma Quân hóa thành bắt đầu nhảy lên, giống như đang phát tiết căm phẫn trong lòng: “Ngươi đúng là nỗi sỉ nhục của Ma tộc!”

Dường như tâm trạng của làn khói đen kia không bị ảnh hưởng bởi lời mắng của Ma quân, giọng nói của hắn vẫn lạnh nhạt như nước: “Ngươi đừng bị ma tính che mắt, rõ ràng ngươi cũng biết việc Ma tộc diệt vong chính là số mệnh, không liên quan đến những người kia!”

“Số mệnh chó má cái gì? Nếu không vì những người đó thì sao Ma tộc chỉ còn lại hai người chúng ta?”

Ma Quân rống giận giống như mãnh thú hung ác trước khi cắn nuốt con mồi: “Ma Quân ta không tiếc tất cả để đòi lại khoản nợ thâm thù huyết hận đó.” ddlqd

Nghe được lời nói tàn ác của Ma Quân, làn khói đen kia lại khẽ thở dài, giống như không thể cứu vớt Ma Quân mà tiếc hận: “Không tiếc tất cả để đòi nợ, dù phải trở thành ma quỷ sao?”

“Đúng, cho dù có trở thành ma quỷ! Ngươi thân là người của Ma tộc thì nên trợ giúp ta đòi nợ, nếu không...”

https://thuviensach.vn

Thân hình Ma Quân bắt đầu toát ra sát khí nồng đậm: “Tối nay, Ma Quân ta liền giết ngươi, tránh cho ngươi trở thành sỉ nhục của Ma tộc!”

“Đã như vậy, ngươi đừng nên oán trách ta. Ta sẽ nghĩ cách ngăn cản ngươi thành ma quỷ. Nếu cuối cùng ta không thể thành công ngăn cản ngươi, làm ngươi trở thành ma quỷ, như vậy..."

Làn khói đen thần bí ngừng lại một chút, dường như không muốn nói ra lời nói còn lại, nhưng vẫn không biết làm thế nào khác: “Mặc dù ta không nguyện ý phá hủy ngươi, cũng không thể nào không phá hủy ngươi, tránh cho ngươi tạo sát nghiệt.”

“Ha ha ha –". Làn khói đen kia vừa dứt lời, Ma Quân phát ra tiếng cười điên cuồng dữ tợn. Vừa ngừng cười, Ma Quân đã phun ra lời nói vô cùng ngoan lệ: “Tốt, rất tốt! Trước khi ngươi hủy Ma Quân ta thì bây giờ ta phá hủy ngươi trước!”

“Ầm” một tiếng kinh thiên động địa vang lên --

Hai luồng khói đen đồng thời tiến lên trước, lại một lần nữa va chạm mãnh liệt hòa vào làm một, xoay tròn cực nhanh ở giữa không trung.

Cùng lúc đó --

Nhìn thấy hai luồng khói đen lại bắt đầu chiến đấu kịch liệt, Dạ Dật Phong ở một bên bị Ma Quân "ban ơn" cho máu tươi từ từ chảy cạn, cuối cùng mới nhắm mắt cáo biệt trần thế để chết trong thời gian dài đằng đẵng, ngón tay bắt đầu nhanh chóng điểm huyệt trên cơ thể. Trước khi làn khói đen thần bí kia chưa xuất hiện, Dạ Dật Phong không dám điểm huyệt cầm máu, bởi vì hắn biết Ma Quân chắc chắn không cho hắn có cơ hội đó. Bây giờ, có cứu tinh tới đây, vả lại nghe vị cứu tinh này và Ma Quân nói chuyện với nhau, bản lĩnh của vị này... hắn phải cao hơn Ma Quân một bậc! ddlqd

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong vốn dĩ không muốn chết, đương nhiên hắn phải nhanh chóng điểm huyệt cầm máu, tránh cho máu mình bị chảy hết rồi nhắm mắt cáo biệt trần thế.

Mà thân thể Tiêu Hàn rơi xuống mặt đất lạnh như băng, vốn bị một sức mạnh quỷ dị khống chế khiến thân thể hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích được. Nhưng mà... Bởi vì làn khói đen thần bí kia xuất hiện, Tiêu Hàn phát hiện vốn dĩ mình không thể nhúc nhích nay lại có thể cử động một cách tự nhiên, vì vậy hắn lập tức nhún người nhảy lên khỏi mặt đất lạnh lẽo.

Điểm huyệt cầm máu xong, Dạ Dật Phong thở phào nhẹ nhõm, mừng thầm có thể may mắn bảo toàn tính mạng, rồi hắn cũng nhảy lên khỏi mặt đất, nhìn Tiêu Hàn đang phủi đi lớp bụi đất trên cẩm y.

Hai mắt Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn đều nhìn về một phía, cái phía kia -- chính là vị trí của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Dạ Dật Phong bị Ma Quân dùng ngón tay bắn khói đen tạo nên một thân thương tích, còn Hiên Viên Diễm bị Ma Quân hóa thành một làn khói đen rồi xâm nhập vào trong cơ thể tấn công một cách rất tàn độc.

Hai cách tấn công này có uy lực chênh lệch nhau gấp trăm lần. Vì vậy...

Dạ Dật Phong có thể điểm huyệt cầm máu nhưng Hiên Viên Diễm thì khác. Thượng Quan Ngưng Nguyệt điểm các đại huyệt toàn thân của Hiên Viên Diễm nhưng máu tươi trong cơ thể vẫn tuôn ra như suối, khó có thể ngăn lại.

Lúc này --

Cẩm y màu tím của Hiên Viên Diễm đã bị máu tươi nhuộm đỏ, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy còn hai mắt nhắm chặt lại. Thượng

https://thuviensach.vn

Quan Ngưng Nguyệt ôm Hiên Viên Diễm trong ngực, đôi môi đỏ hồng run rẩy, khẽ gọi: “Diễm, Diễm, Diễm...”dđlqđ

Lúc đó Ma Quân hóa thành làn khói đen kia là muốn xâm nhập vào thân thể của nàng. Cho nên, bây giờ người đang bất tỉnh phải là nàng, là nàng, là nàng a!

Chứng kiến Hiên Viên Diễm máu chảy không ngừng đến bất tỉnh nhân sự, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đau lòng giống như bị thiên đao vạn quả, linh hồn đau đớn như bị ngàn vạn mũi tên đâm vào. Từ trước đến nay nàng chưa bao giờ rơi lệ, mà lúc này những giọt nước mắt nóng bỏng tràn đầy khóe mắt nàng, từng giọt từng giọt chảy theo gò má rơi xuống cẩm y, hòa chung với với máu tươi của Hiên Viên Diễm.

Trái tim bị khoét rỗng, nỗi đau lan ra toàn thân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không biếtphải làm thế nào mới có thể trút hết nỗi khổ trong lòng. Nàng chỉ có thể dùng đầu ngón tay cực kì lạnh lẽo, khẽ vuốt ve khuôn mặt yêu mị của Hiên Viên Diễm, run rẩy kêu lên một tiếng, tiếp nối một tiếng: “Diễm, Diễm, Diễm...”

Ma Quân ra đòn công kích trí mạng với Hiên Viên Diễm. Dường như linh hồn Hiên Viên Diễm cũng đã rời khỏi xác, đi đến cầu nại hà rồi, nhưng... từng tiếng gọi run rẩy, đau đớn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã kéo linh hồn sắp bước vào địa ngục của Hiên Viên Diễm về nhân gian một cách kì diệu.

Ý niệm muốn sống mãnh liệt khiến người ta không thể tưởng tượng nổi. Chỉ vì Hiên Viên Diễm yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt sâu đậm đến thấm vào cốt nhục, hắn không muốn nghe tiếng khóc bi thương của nàng, thứ hắn muốn nghe chính là tiếng cười hạnh phúc của nàng.

Vì vậy --

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đen của Hiên Viên Diễm chậm rãi mở ra, tay phải duỗi từ từ nâng lên, chạm vào gò má của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhẹ nhàng lau đi giọt nước mắt đang chực rơi xuống, dịu dàng mở miệng: “Nguyệt nhi, đừng khóc, ta không sao!”

Bảy từ ngắn ngủn lại làm nước mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt rơi xuống càng nhiều thêm, mà lòng nàng càng đau dữ dội hơn nữa!

Làm sao hắn có thể không có việc gì?

Xương cốt toàn thân hắn đều bị gãy, vang lên những tiếng răng rắc - đó là tiếng xương vỡ vụn. Mặc dù hắn đang cố gắng đè nén đau đớn, nhưng hắn không thể nào không chế bản thân bớt run rẩy đi.ddlqđ

Hiên Viên Diễm muốn lau đi nước mắt trên gò má của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng… xương cốt của cánh tay và cổ tay hắn đã sắp vỡ vụn. Vì vậy, bàn tay phải vất vả lắm hắn mới nâng lên được nhưng không cách nào điều khiển được, tự động rủ xuống trên mặt đất.

Âm thầm đấu tranh với tử thần, không chịu để cho tử thần đưa linh hồn đang muốn vỡ vụn kéo vào địa ngục hắc ám một lần nữa, môi mỏng của Hiên Viên Diễm run run khẽ nói: “Nguyệt nhi, đừng khóc! Nước mắt của nàng với ta mà nói mới là thực sự đau đớn.”

Hiên Viên Diễm đã từng nói, nhìn Ngưng Nguyệt cười, hắn cảm giác mình người hạnh phúc nhất trên thế gian này! Vì vậy...

Nghe được lời nói của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố nén đau đớn thấu xương khoan tim trong lòng, kìm nén nước mắt không cho nó rơi xuống, nụ cười chầm chậm xuất hiện trên gương mặt nàng, đấy là nụ cười mà Hiên Viên Diễm thích nhất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hi vọng nụ cười của nàng có thể giảm bớt đau đớn cho Hiên Viên Diễm. Nhìn thấy nụ cười của nàng, huyết sắc

https://thuviensach.vn

trên mặt Hiên Viên Diễm liền biến mất, thay vào đó là nụ cười cực kì hạnh phúc.

Nhưng khi nụ cười vừa mới nở rộ, toàn thân Hiên Viên Diễm bị tập kích hãm hại hoàn toàn bị khói đen xâm nhập, đôi mắt đen như mực không thể tiếp tục chống đỡ mà nhắm chặt lại, rơi vào trạng thái hôn mê một lần nữa.

Từng giọt từng giọt nước mắt bị kìm nén lại rơi xuống. Đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn những hơi thở mong manh của Hiên Viên Diễm, đôi môi anh đào không tiếp tục phát ra tiếng hét đau đớn nữa, mà chỉ nói hai câu rất nhỏ:

“Chúng ta đã nói không xa không rời, sống chết có nhau! Nếu chàng không sống nữa, ta sẽ đi theo chàng!”

Khi Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, ở đối diện -- Ma Quân phát ra một tiếng hét thê thảm, thân thể từ làn khói đen hiện lại nguyên hình, đồng thời nặng nề rơi xuống mặt đất lạnh như băng, phun ra mấy ngụm máu tươi.

Trong nháy mắt khi Ma Quân phun ra máu tươi, bên ngoài trận Thiên La Địa Võng, toàn bộ thi tôn hóa thành không khí trong suốt, hoàn toàn tan thành mây khói.dđlqđ

Làn khói đen thần bí bay đến dừng lại trước mặt Ma Quân, giọng nói lạnh nhạt lọt vào tai Ma Quân: “Nể tình ta và ngươi là đồng tộc nên tối nay ta tha cho ngươi một mạng. Ngươi tốt nhất bỏ tham vọng ngông cuồng kia cho ta, nếu ngươi vẫn khăng khăng một mực như cũ, ta tuyệt đối sẽ không xuống tay lưu tình với ngươi nữa!”

Nghe được lời cảnh cáo của làn khói đen thần bí, Ma Quân không đáp lại một lời, thân thể hắn nhanh chóng nhảy lên, vụt một cái chạy ra khỏi trận Thiên La Địa Võng.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế Tây Thần Quốc Tư Đồ Kiệt vẫn đợi bên ngoài trận, mặc dù không thể nghe được âm thanh trong trận, nhưng có thể nhìn thấy tất cả tình huống bên trong.

Hắn nhìn thấy vô số thi tôn của Quỷ Chú môn tan thành mây khói trong nháy mắt, với cả Ma Quân bị thương rút lui thoát ra khỏi Thiên La Địa Võng, cả người hắn trở nên ngây dại.

Tư Đồ Kiệt quả thật khó mà tin được sẽ có người của Ma tộc xuất hiện ở hồ Trúc Lâm trợ giúp mấy người Hiên Viên Diễm, mà người của Ma tộc còn lợi hại hơn so với Ma Quân?

Ma Quân rút lui khỏi trận Thiên La Địa Võng rồi đột nhiên nắm chặt cánh tay của Tư Đồ Kiệt đang đứng ngây ngốc tại chỗ, nhanh chóng kéo hắn rời khỏi hồ Trúc Lâm nhanh như tia chớp.

“Phốc” – Âm thanh hộc máu vang lên trong trận Thiên La Địa Võng, mà âm thanh đó phát ra từ làn khói đen thần bí kia. Làn khói đen kia vẫn duy trì hình dạng khói đen nhưng trong đó lại thấy ánh sáng màu đỏ hiện lên.

Thì ra là lúc đánh nhau kịch liệt với Ma Quân, làn khói đen thần bí kia cũng bị thương, nhưng hắn vẫn không chịu hiện nguyên hình để tránh lộ ra thân phận trước mặt Ma Quân.

Mặc dù bị thương nhưng người Ma tộc thần bí này không vội vàng chữa thương cho mình mà nhanh chóng hạ xuống đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hơi thở có chút hụt hơi, nói: “Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhanh để Hiên Viên nằm xuống dưới đất để cho ta kiểm tra thương thế của hắn một chút!”ddlqđ

-- Nếu người Ma tộc thần bí trước mắt này mà có ác ý với Diễm thì... Từ lúc ban đầu sẽ không đánh nhau với Ma Quân để bây giờ chính hắn cũng bị thương. Hơn nữa, từ trong giọng nói của người Ma tộc thần bí này,

https://thuviensach.vn

dường như nàng có thể nhận thấy được hình như hắn rất quan tâm đến Diễm. Vì vậy, nghe lời người thần bí kia, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức không do dự, đặt thân thể Hiên Viên Diễm xuống đất. Người thần bí của Ma tộc kia vẫn giữ nguyên hình dạng khói đen, vụt một cái tiến vào trong cơ thể Hiên Viên Diễm.

Thời gian trôi qua từng tí một, xương cốt toàn thân Hiên Viên Diễm ngưng vang lên tiếng "rắc rắc", máu tươi trong cơ thể của Hiên Viên Diễm cũng ngưng tuôn ra bên ngoài.

Thời gian trôi qua nửa buổi --

Làn khói đen thần bí chậm rãi chui ra khỏi cơ thể Hiên Viên Diễm, trôi lơ lững ở giữa không trung một lần nữa.

Nhìn thấy những vết thương hở trên thân thể Hiên Viên Diễm đã khép lại, xương cốt cũng không vang lên những tiếng "rắc rắc" nữa, gương mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn được mà hiện lên ánh sáng vui mừng, nàng ngẩng đầu nhìn người thần bí của Ma tộc kia, mở miệng thận trọng hỏi: "Diễm không có việc gì nữa phải không?"ddlqđ

Người thần bí kia không trả lời ngay, hắn trầm mặc hồi lâu, mãi sau mới đáp lại một từ. Mặc dù từ đó vô cùng đơn giản nhưng dường như người Ma tộc thần bí kia rất khó khăn khi nhả ra một chữ đó.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 232: Điều Kiện Cứu Người

Người Ma tộc thần bí im lặng thật lâu rồi mới khó khăn phun ra một chữ: "Không!"

Chỉ là một chữ "không" ngắn gọn lại khiến vẻ vui mừng trên khuôn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt biến mất không sót lại chút nào, giọng nói run rẩy, chứa đầy đau thương hỏi: "Nghĩa là sao?"

"Khói đen của Ma Quân tấn công vốn nên làm Hiên Viên Diễm mất mạng. Nhưng mà Hiên Viên Diễm lại trỗi dậy nghị lực sống cực mạnh, không chịu trút hơi thở cuối cùng như kì tích. Ta đoán hẳn là vì hắn yêu ngươi, không nỡ bỏ ngươi lại một mình nên mới liều mạng duy trì hơi thở mỏng manh cuối cùng!" Trong lòng người Ma tộc thầm tự trách vì đã đến chậm một bước khiến Hiên Viên Diễm bị tấn công trí mạng, giọng điệu đau thương u uẩn: "Mặc dù ta sử dụng toàn bộ ma lực để vào trong cơ thể Hiên Viên Diễm, cũng chỉ có thể..." Chữa được xương cốt gãy nát của Diễm nhi, khiến máu ngừng chảy, hủy bỏ đau đớn trong vòng một tháng bởi vì Diễm nhi sử dụng Hóa Công đại pháp, nhưng rốt cuộc vẫn không cứu được mạng hắn!

Người Ma tộc kéo dài giọng điệu u uẩn đau thương, khó nhọc thở dài rồi tiếp tục nói: "Duy trì hơi thở cuối cùng này của Hiên Viên Diễm trong vòng nửa tháng!"

Nghe được lời người Ma tộc thần bí, đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt đau đớn muốn ngất đi, cắn chặt răng hỏi: "Ý của ngài là nửa tháng sau, Diễm sẽ..."

https://thuviensach.vn

Người đó trả lời với bốn chữ: "Không thể xoay chuyển!"

Bốn chữ "không thể xoay chuyển" này làm nàng có cảm giác bị ngũ lôi oanh đỉnh, trong nháy mắt linh hồn bị cuốn vào vòng xoáy hắc ám. Nhưng ngay sau đó... linh hồn của nàng lại được kéo về nhân gian tươi sáng, bởi vì người Ma tộc thần bí chậm rãi bổ sung hai chữ: "Trừ phi..."

Lòng nàng như lửa đốt, lập tức mở miệng hỏi: "Trừ phi cái gì?"

Người Ma tộc do dự một lúc, sau đó mới lên tiếng trả lời nàng: "Ngươi phải hoàn thành hai việc trong vòng nửa tháng mới có thể cứu hắn!"

Người đó vừa dứt lời, tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm lại thành hình nắm đấm, mở miệng hỏi lại: "Hai việc gì? "

Diễm chết, nàng đi theo; Diễm bị thương, nàng cứu. Bất luận hai việc đó có khó khăn đến thế nào, chỉ cần người kia nói ra, nhất định nàng sẽ hoàn thành bất chấp mọi giá!

"Việc thứ nhất..." Người Ma tộc âm thầm nuốt một ngụm máu tươi, chậm rãi mở miệng nói: "Chính là tìm được sư phụ của Hiên Viên Diễm trong vòng nửa tháng."

-- Tìm sư phụ của Diễm trong vòng nửa tháng? Sư phụ của Diễm vừa là lão Bang chủ trong Cái Bang, vừa là Thiên Cơ lão nhân tính cách giống trẻ con, thích hóa trang thành đủ loại người, suốt ngày chạy đi dạo chơi tứ quốc, biến lãnh thổ bát ngát của tứ quốc trở thành một cung điện để ông chơi đùa. Trừ khi Thiên Cơ lão nhân chủ động xuất hiện, nếu không đừng nói là các Trưởng lão và đệ tử Cái Bang, ngay cả bản thân Diễm cũng không biết ông ở đằng nào. Chỉ có điều... Diễm từng nói, mặc dù chàng và Thiên Cơ lão nhân gọi là thầy trò nhưng tình cảm còn hơn cả cha con. Vì vậy, chỉ cần đệ tử Cái Bang tỏa ra khắp các ngóc ngách của tứ quốc, để lại ám hiệu liên lạc mà người ngoài không thể nào nhìn hiểu, chỉ có nhân tài

https://thuviensach.vn

trong Cái Bang mới có thể đọc được -- Diễm bị trọng thương, cần Thiên Cơ lão nhân hiện thân gấp, chạy tới Vô Danh sơn trang ở Tây Thần quốc. Như vậy, nhất định Thiên Cơ lão nhân có thể thấy ám hiệu, mà lấy năng lực của Thiên cơ lão nhân, dù cho hiện tại ông không ở Tây Thần quốcthì cũng sẽ chạy đến Vô Danh sơn trang trong vòng nửa tháng.

Nghe được lời người Ma tộc, bàn tay đang nắm lại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng hơi thả lỏng, nói: "Việc thứ nhất không thành vấn đề. Còn việc thứ hai là gì?"

"Việc thứ hai..." Người đó lặng lẽ điều khí, kiềm chế khí huyết sôi trào mãnh liệt vì bị thương rồi mới mở miệng trả lời: "Trong khoảng thời gian này, đột phá linh lực của ngươi đến cực hạn!"

-- Cái gì?

Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt cứng ngắc, bàn tay vốn hơi thả lỏng lại nắm chặt lần nữa, mắt ngọc hết sức khổ sở nhìn làn khói đen lơ lửng giữa không trung.

"Chỉ cần ngươi có thể đột phá linh lực đến cực hạn trong vòng nửa tháng, cộng thêm khả năng của sư phụ Hiên Viên Diễm liền có thể cứu sống Hiên Viên Diễm!"

Coi như không phải vì cứu Hiên Viêm Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng rất muốn đột phá linh lực đến cực hạn, dù sao sau này... nàng còn phải đối đầu với cả Linh Cung. Nếu đột phá linh lực đến cực hạn, đương nhiên đối với nàng là trăm lợi không chút hại. Nhưng mà, không phải nàng muốn đột phá là có thể đột phá đâu. Cho nên --

Hàm răng Thượng Quan Ngưng Nguyệt run rẩy cắn môi, mười móng tay bấm thật sâu vào lòng bàn tay, nói: "Ngài có thể nói cho ta biết phải đột phá linh lực trong nửa tháng bằng cách nào?"

https://thuviensach.vn

"Vấn đề này, trên đời không ai có thể trả lời ngươi được. Bởi vì trong Linh Cung, bao gồm cả Thánh đế cũng chưa từng đột phá thành công linh lực đến cực hạn. Mà theo ta quan sát, ngươi là người duy nhất có thể đột phá linh lực đến cực hạn trong Linh Cung từ xưa tới nay. Linh lực trong cơ thể ngươi có Huyết Phách thần châu giúp đỡ nên đang đột phá từng chút từng chút, nhưng..." Trong nháy mắt, dường như giọng nói của người Ma tộc già đi rất nhiều: "Rốt cuộc khi nào mới đột phá đến cực hạn cũng là điều không thể nào đoán trước được. Có lẽ là một năm, có lẽ là ba năm, hoặc hơn nữa là mười năm. Cho nên... đây còn phải xem vận may của Hiên Viêm Diễm nữa. Nếu trong vòng nửa tháng, ngươi không thể đột phá linh lực tới cực hạn, Hiên Viên Diễm hắn phải chết không nghi ngờ. Ngược lại, nếu ngươi đạt được kì tích, Hiên Viên Diễm sẽ được cứu!"

Còn có một câu người đó không nói thẳng ra mà để lại trong lòng, đó là -- Diễm nhi không chỉ được cứu, đến lúc đó còn có một thứ sức mạnh cường đại vô địch đủ để kinh thiên địa, khiếp quỷ thần!

Lời người Ma tộc vừa dứt, thần trí của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rối tung. Đương nhiên nàng hy vọng cứu sống Diễm, nhưng nàng cũng không biết đột phá linh lực đến cực hạn trong vòng nửa tháng bằng cách nào, nàng...

Nhìn gương mặt ưu thương của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà kì thực người Ma tộc cũng chẳng khác gì. Chỉ có điều hiện tại hắn vẫn duy trì trạng thái khói đen, cho nên không ai có thể nhìn khuôn mặt chứa đầy ưu thương của hắn.

Người Ma tộc thần bí lơ lửng giữa không trung chợt bay tới trước mặt Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn, che giấu cảm xúc đau buồn rồi nói: "Tiêu thái tử, giải trận Thiên La Địa Võng đi!"

Nghe được lời người đó, hai tay Tiêu Hàn lập tức úp uống mặt đất, thu tám mươi mốt mộc bài tạo thành hình Cửu Cung cùng mộc bài bảy màu

https://thuviensach.vn

bên cạnh Cửu Cung vào trong tay áo màu lam.

Trận Thiên La Địa Võng được giải, hào quang rực rỡ biến mất ngay tức khắc. Giọng nói của người Ma tộc lại vang lên theo gió đêm: "Dạ thái tử, ngươi có thể đi rồi!"

Nghe được lời "đuổi khéo" dù lạnh nhạt mà cực kì uy nghiêm, Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong vuốt chóp mũi, không hề đáp lại, chỉ là... mũi chân dùng sức nhún, bóng dáng màu lục nhảy lên không trung, biến mấy trong tầm mắt người Ma tộc.

Tiêu Hàn cho rằng người Ma tộc đuổi Dạ Dật Phong đi rồi, kế tiếp sẽ lên tiếng đuổi mình đi, vì vậy... không đợi người đó chủ động mở miệng đuổi mình, hắn hết sức thức thời ôm quyền với người Ma tộc, mở miệng nói: "Tại hạ cũng cáo từ!"

Chỉ là --

Ngay lúc mũi chân Tiêu Hàn hơi nhún, chuẩn bị thi triển khinh công rút lui, câu nói mà người Ma tộc nói ra không giống trong lòng Tiêu Hàn suy nghĩ: "Tiêu thái tử xin dừng bước!"

Tiêu Hàn đang kiễng chân, chợt lại đáp bằng xuống mặt đất. Ánh mắt hắn nhìn người Ma tộc thần bí lại lộ ra nghi ngờ không rõ.

"Ma Quân muốn máu tươi trong cơ thể ngươi và Tư Đồ Kiệt bởi vì hai ngươi đều sinh ra vào giờ Dần tháng Dần năm Dần, hơn nữa đều là người trong hoàng thất. Vì vậy, máu của ngươi và Tư Đồ Kiệt phù hợp để Ma Quân tu luyện một loại tà công trở thành ma! Mà Ma Quân muốn các ngươi thành kính dâng máu là vì..." Người đó ho một tiếng rồi tiếp tục nói: (d/đ LQĐ) "Nếu các ngươi thành kính dâng máu, lúc hắn tu luyện tà công thành ma sẽ không đau đớn chút nào. Nhưng chuyện này không chứng tỏ nếu các ngươi không thành kính dâng máu thì máu của các ngươi vô dụng đối với hắn. Nếu hắn giết chết ngươi rồi uống máu của các ngươi vẫn có thể tu

https://thuviensach.vn

luyện tà công thành ma, chỉ có điều khiến mình thêm đau đớn dữ dội hơn và kéo dài thời gian tu luyện mà thôi."

Nghe được lời người Ma tộc, bây giờ Tiêu Hàn mới hiểu tại sao Ma Quân muốn máu của mình, hơn nữa lại muốn hắn thành kính dâng lên. Chỉ là... người Ma tộc thần bí tại sao lại nói với hắn điều này đây?

Trong lúc Tiêu Hàn thầm nghĩ trong lòng, người đó vẫn nói tiếp: "Công lực của ta cao hơn Ma Quân, nhưng hiện tại hắn đã có máu của Tư Đồ Kiệt, tu luyện được một nửa tà công rồi. Cho nên hôm nay ta chỉ có thể đánh ngang tay với Ma Quân, mà sự xuất hiện của ta chỉ sợ sẽ làm hắn..."

"Không nhẫn nại chờ đợi ngươi thành kính dâng máu nữa, mà ta hiểu tính Ma Quân, đợi hắn lành thương ta gây ra tối nay, nhất định sẽ giết chết ngươi rồi cam nguuyện chịu đau đớn dữ dội hơn để hoàn thành tu luyện tà công hóa ma. Một khi Ma Quân luyện thành tà công hóa ma, ngay cả ta cũng không phải đối thủ của hắn, cho nên..."

Tiêu Hàn không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn người Ma tộc, đợi người đó nói tiếp, bởi vì hắn biết rõ, người này nói nhiều với hắn như vậy nhất định có dụng ý! (

"Trước mắt, chuyện ngươi cần làm đầu tiên là trợ giúp Ngưng Nguyệt đưa Hiên Viên Diễm về sơn trang. Hôm nay mặc dù ta cũng bị Ma Quân gây thương tích, nhưng đợi ta chữa hết thương thế rồi sẽ âm thầm canh giữ bên ngoài sơn trang của Hiên Viên Diễm, bảo vệ an toàn cho các ngươi. Thế nên sau khi đưa Hiên Viên Diễm về sơn trang, ngươi phải ở lại đó mấy ngày, tạm thời không rời khỏi sơn trang để tránh bị Ma Quân hạ độc thủ."

Người đó dứt lời, Tiêu Hàn mới lên tiếng: "Ta không thể ở lại sơn trang quá lâu. Tư Đồ Kiệt đã tuyên chiến với Bắc Dực, ta phải về nước trấn thủ. Nếu không, e là đại quân của Bắc Dực không phải đối thủ của Tư Đồ Kiệt xảo trá, nhất định sẽ thương vong thê thảm."

https://thuviensach.vn

"Thương thế của Ma Quân sẽ khỏi hẳn trong tối đa năm ngày. Nếu không có ta âm thầm bảo vệ ngươi... sớm muộn ngươi sẽ bị Ma Quân lấy mạng, làm sao có cơ hội về trấn giữ nữa? Cho nên, ngươi nên ở lại,tĩnh tâm trong sơn trang, chỉ cần..." Làn khói đen khẽ chuyển động. Ẩn trong đôi mắt người đó nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt bất động tại chỗ và Hiên Viên Diễm đang hôn mê, đưa giọng nói u uẩn vào tai Tiêu Hàn: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể đột phá linh lực đến cực hạn trong nửa tháng để cứu sống Hiên Viên Diễm. Đến lúc đó... nhất định bọn họ có thể tiêu diệt Ma Quân. Trái lại, một khi Ma Quân đã luyện thành tà công, nhất định hắn sẽ giúp Tư Đồ Kiệt diệt ba quốc gia còn lại, sau đó sẽ mượn lực lượng đại quân của Tư Đồ Kiệt để đối phó kẻ địch của mình!"

Người Ma tộc chậm rãi nói xong, liên tục thở dài bất đắc dĩ -- Nếu hắn cũng tu luyện tà công hóa mình thành ma, dĩ nhiên có thể đối phó được Ma Quân, nhưng cũng sẽ trở thành ma chân chính, thích lấy giết chóc làm thú vui. Hắn không thể để mình thành ma quỷ chỉ biết lấy giết chóc làm thú vui! Hơn nữa, lấy quan hệ đặc biệt giữa hắn và Ma Quân, hắn thật sự không nỡ chính tay giết Ma Quân. Cho nên... nếu Ma Quân thật sựthành ma tạo sát nghiệt, chỉ hy vọng Nguyệt nhi có thể cứu sống Diễm, sau đó sử dụng sức mạnh của mình đi tiêu diệt Ma Quân!(d/đ LQĐ)

Người Ma tộc thần bí vừa dứt lời, bóng dáng màu lam của Tiêu Hàn nhanh chóng vọt đi -- Hắn đến bên Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi ôm Hiên Viên Diễm đang hôn mê, nhìn nàng và nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chúng ta đi thôi!"

Nàng không nói gì, im lặng nhìn Hiên Viên Diễm bị Tiêu Hàn ôm lấy rồi lẳng lặng nhìn Tiêu Hàn, sau đó cất bước dẫn đường.

Đôi mắt Tiêu Hàn che giấu một tia tình cảm phức tạp, nhìn theo bóng lưng màu tím tiêu điều của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi cúi đầu đi sau nàng.

https://thuviensach.vn

Đợi sau khi ba người họ chậm chạp biến mất khỏi hồ Trúc Lâm --

Làn khói đen hóa thành nguyên hình rơi xuống đất, hóa thành hình người. Đó là một ông lão khoảng trăm tuổi, mặc một bộ quần áo rách nát, đầu đội nón lá cũng rách nát, chòm râu cùng đầu tóc đều bạc phơ.

"Phốc --" Cùng lúc đó, ông lão không kiềm chế được, phun ra một miệng lớn máu tươi, thân thể té ngửa ra sau. Trong khi ông lão giao chiến với Ma Quân đã bị trọng thương, hơn nữa còn giúp Hiên Viên Diễm duy trì hơi thở kéo dài tính mạng trong nửa tháng, thế nên ông mới bị thương quá nặng, sức lực cạn kiệt.

Mà trong phút chốc ông lão sắp ngã xuống đất --

Một âm thanh bỗng vang lên, một làn khói đen phi thân tới, xuất hiện sau lưng ông lão rồi nhanh như chớp hóa thành một người áo xanh đỡ sau lưng ông lão.Người áo xanh lo lắng hỏi: "Đế chủ, người vẫn ổn chứ?"

Dưới ánh trăng bàng bạc bao phủ, khuôn mặt người áo xanh lộ rõ ra, hắn... là Võ học thông?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 233: Lời Nguyền Của Ma Tộc

Thể lực ông lão cạn kiệt, đành dựa vào người Võ học thông, hơi thở suy yếu, hỏi: "Sao ngươi lại tới đây?"

"Thời gian dài không tu luyện, ma lực sẽ bị thoái hóa. Đế chủ đã hơn bốn mươi năm không tu luyện ma lực rồi, lão bộc lo lắng..." Võ học thông mang vẻ mặt lo lắng, cung kính trả lời: "Đế chủ làm trái cấm quy của Ma tộc, rồi điên cuồng tu luyện tà công để đối địch với Ma Quân, vì vậy nên vẫn không nhịn được mà đi theo!" (d đ L Q Đ)

Võ học thông tinh thông các loại võ học trên thế gian rõ ràng là thuộc hạ của Hiên Viên Diễm. Nhưng mà ông lại là người Ma tộc, hơn nữa còn vô cùng ti khiêm (hạ thấp + khiêm tốn) tự xưng lão bộc trước mặt ông lão trăm tuổi, như vậy thân phận của ông lão dường như là.... Từ sau câu hỏi của Võ học thông đã rõ ràng rồi!

"Đế chủ, những lời ngài nói vừa nãy, lão bộc đều nghe thấy cả rồi. Ngài không phải sư phụ của Thiếu chủ sao? Tại sao lại không trực tiếp hiện ra chân thân để cùng Thiếu chủ phu nhân đưa Thiếu chủ về Vô Danh sơn trang mà phức tạp hóa chuyện đơn giản để Thiếu chủ phu nhân hao tâm tốn sức liên lạc lại với ngài vậy?" Hai mắt Võ học thông nhìn ông lão một cách tôn kính, giọng điệu chứa đầy nghi ngờ: "Mặc dù Thiếu chủ biết ngài che giấu thân phận Ma Đế thần bí với hắn, nhưng danh nghĩa thầy trò còn hơn cả tình phụ tử (cha con), chắc chắn Thiếu chủ vẫn sẽ kính yêu ngài như trước mà."

https://thuviensach.vn

Thiếu chủ và Thiếu chủ phu nhân trong lời của Võ học thông không nghi ngờ gì, chính là Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà những này của Võ học thông cũng đã giải thích về thân phận ông lão.

Thì ra, ông lão này chính là ân sư mà Hiên Viên Diễm cực kì kính yêu, lão Bang chủ Cái Bang, cũng là lão ngoan đồng biến lãnh thổ bát ngát của tứ quốc thành cung điện cho mình chơi đùa -- Thiên Cơ lão nhân! Chỉ có điều, Thiên Cơ lão nhân còn có một thân phận thần bí mà ngay cả Hiên Viên Diễm cũng không biết, đó là thân phận thần bí vì triệt để quên quá khứ mà giấu giếm có thiện ý: Người thống trị tối cao của Ma tộc -- Ma Đế!

"Sở dĩ ta lựa chọn tiếp tục giấu diếm thân phận Ma Đế, khiến Nguyệt nhi hao tâm tốn sức phái các trưởng lão và đệ tử Cái Bang tìm cách liên lạc..." Nghe được nghi vấn của Võ học thông, khóe môi Ma Đế khó nhọc mấp máy, giọng nói nhàn nhạt: "Thân phận của ta là lão Bang chủ Cái Bang có liên quan tới việc cứu mạng Diễm nhi."

Lời Ma Đế vừa dứt, Võ học thông chớp chớp mắt, giọng điệu mang theo sương mù dày đặc: "Lão bộc thực sự ngu dốt, chưa rõ dụng ý của Đế chủ."

"Hiện tại tính mạng Diễm nhi đang ngàn cân treo sợi tóc, trừ phi trong vòng nửa tháng, Nguyệt nhi có thể thành công đột phá linh lực đến cực hạn, sau đó..." Ma Đế nhìn Võ học thông, giải thích từng câu từng chữ: "Lợi dụng linh lực đã đột phá cực hạn của nàng để bảo về phế phủ ngũ tạng của Diễm nhi, đưa năng lượng của Ma Châu vào cơ thể của Diễm nhi mới có thể cứu mạng hắn, còn có thể tránh cho Diễm nhi bị ma tính của Ma châu làm tổn thương, biến thành người thực vật suốt đời."

"Cái gì? Tính mạng Thiếu chủ lại..." Ma Đế giải thích xong, Võ học thông đột ngột hít vào một hơi khí lạnh, hoảng sợ thất thanh nói: "Phải dùng Ma châu trong tộc mới có thể cứu!"

https://thuviensach.vn

Ma Đế thở dài não nề, tỏa ra hơi thở tang thương: "Bây giờ ngươi đã hiểu vì sao ta lại lựa chọn tiếp tục giấu giếm thân phận Ma Đế rồi chứ?"

Thân thể Võ học thông cứng ngắc, chậm chạp gật đầu, giọng điệu cũng chất chứa tang thương: "Vâng, rốt cuộc lão bộc đã hiểu rõ nỗi khổ tâm của Đế chủ rồi!"

Trước đây, Đế chủ che giấu thân phận Ma Đế chỉ vì triệt để lãng quên quá khứ. Mà trước mắt, đế chủ lựa chọn tiếp tục giấu diếm thân phận Ma Đế hoàn toàn là vì để cứu Thiếu chủ! Bởi vì Ma châu trong tộc của bọn họ có liên quan tới lời nguyền rủa của Ma tộc đối với Linh Cung hơn bốn mươi năm trước.

Nếu Thiếu chủ phu nhân có thể thành công đột phá linh lực đến cực hạn, sau đó kết hợp với Ma châu cứu mạng Thiếu chủ, khi đó... Thiếu chủ và Thiếu chủ phu nhân sẽ biết thân phận Ma Đế của Đế chủ, đồng thời biết chuyện Ma Đế sử dụng Ma châu mới cứu được tính mạng của Thiếu chủ, như vậy trong tương lai, khi lời nguyền của Ma tộc đối với Linh Cungxảy ra, Thiếu chủ nhất định sẽ không tiếc mọi giá để giải lời nguyền cho Thiếu chủ phu nhân. Đến lúc đó... Thiếu chủ sẽ phải chấp nhận đau đớn thấu xương dai dẳng mà thần phật cũng không giúp gì được. (d đ L Q Đ)

"Cho nên ngươi phải nhớ, nếu trong vòng nửa tháng mà Nguyệt nhi thật sự có thể tạo ra kì tích đột phá linh lực đến cực hạn, kết hợp với Ma Đế ta cứu sống Diễm, bất luận ngươi đang ở trong hoàn cảnh nào..."Sắc mặt Ma Đế dần dần trở nên tái nhợt, ý thức có chút mơ hồ chậm chạp nói từng câu từng chữ: "Không được để Diễm nhi và Nguyệt nhi, đặc biệt là Diễm biết thân phận Ma Đế của ta, biết ta sử dụng Ma châu mới cứu được tính mạng Diễm nhi đấy!"

Võ học thông che giấu vẻ khiếp sợ, gật đầu một cái, giọng điệu cực kì kiên định: "Đế chủ yên tâm, vì Thiếu chủ, lão bộc có chết cũng sẽ không tiết lộ bí mật!"

https://thuviensach.vn

Võ học thông vừa dứt lời, máu trong cơ thể Ma Đế lại mãnh liệt cuộn trào một hồi, "phốc" một tiếng, một ngụm máu đỏ tươi phun ra từ miệng như mưa rơi.

"Đế chủ, lão bộc lập tức đưa ngài về, dùng ma lực giúp ngài chữa thương!"

Thấy Ma Đế lại hộc máu, Võ học thông lập tức nhảy tới trước mặt Ma Đế, cõng ông lên lưng. Sau đó, mũi chân Võ học thông nhún một cái, bay lên không trung, biến mất nhanh như chớp khỏi hồ Trúc Lâm...

Đêm, càng lúc càng khuya; gió, cũng càng lúc càng lớn.

Ánh trăng sáng bạc đã ẩn vào trong tầng mây, bầu trời xanh lam u tối chỉ còn vô số ngôi sao nhỏ le lói.

Trong Vô Danh sơn trang --

Các trưởng lão Cái Bang đều đã rời đi, đến các phân đà của Cái Bang ở Tây Thần quốc. Bọn họ đã gửi tin tức bằng bồ câu đi cho các trưởng lão Cái Bang khác ở tam quốc: Liên lạc khẩn cấp với lão Bang chủ để lão Bang chủ mau chóng xuất hiện ở Tây Thần quốc. Các đệ tử trong phân đà của Cái Bang nhận mệnh lệnh, tự mình để lại ám hiệu bí mật ở khắp mọi nơi trong Tây Thần quốc: Tính mạng Thiếu Bang chủ gặp nguy hiểm, cần lão Bang chủ xuất hiện ở Vô Danh sơn trang.

Vì thế, Vô Danh sơn trang rộng lớn như vậy, hiện tại chỉ còn có năm người, hai con. Một người trong đó chính là Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn theo lời Ma Đế giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa Hiên Viên Diễm trở về sơn trang, được các Trưởng lão sắp xếp cho ở tạm trong Tây viện một thời gian.

Cửa gỗ tử đàn, trong sương phòng tường bạch ngọc ở Tây viện --

https://thuviensach.vn

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn ngồi bên bàn gỗ đàn hương, trên tay cầm một ly trà nóng. Mặc dù trà rất nóng, hương trà nồng nàn theo gió xộc vào mũi, nhưng Tiêu Hàn lại không có tâm trạng để thưởng thức trà. Tay bưng ly trà hơi nghiêng, nước trà sánh ra làm bỏng tay cũng không hay biết.

Có hai nguyên nhân làm Tiêu Hàn mất hồn mất vía.

Thứ nhất: Tin Hiên Viên Diễm là Thiếu Bang chủ Cái Bang, là trò cưng duy nhất của Thiên Cơ lão nhân thật sự mang cho hắn khiếp sợ đến nỗi không thể dùng ngôn ngữ để hình dung! (d đ L Q Đ)

Thứ hai: Hiện tại tính mạng Hiên Viên Diễm đang ngàn cân treo sợi tóc, mà khuôn mặt tiêu điều bi thươngđau khổ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn quanh quẩn trong tâm trí hắn, thật lâu không tan đi...

Cùng lúc đó, trong sương phòng ở Nam viện --

Ngân Lang và Thanh Báo, lúc trước bị tang thi ở Bách Hoa cư gây thương tích, theo lệnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm trở về Vô Danh sơn trang nghỉ ngơi. Sắc mặt họ đau đớn, đứng ở bên cạnh giường, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, yên lặng nhìn khuôn mặt không còn chút huyết sắc nào của Hiên Viên Diễm. (d đ L Q Đ)

Huyết Thứu vương Ngốc bảo nép cánh ra sau lưng và Tiểu Kim chồn Cầu Cầu nằm trên chân trước của Ngốc Bảo, tống nắm đấm vào trong mồm, khó có được khoảnh khắc an tĩnh. Chúng đang... mở đôi mắt tràn đầy lo lắng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi bên giường, dùng mười ngón tay run rẩy vuốt ve khuôn mặt trắng bệch của Hiên Viên Diễm. Mười ngón tay run run từ khuôn mặt hắn chậm rãi chuyển xuống đôi môi mỏng khô khốc, nàng nhẹ giọng nói: "Diễm, nhất định chàng khát nước rồi, Nguyệt nhi cho chàng uống nước!"

Giọng nói vừa ngừng --

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, chạy nhanh đến cạnh bàn gỗ đàn hương trong phòng, nâng ấm rót một ly nước trắng rồi lập tức trở về bên giường. Nàng ngồi ở đầu giường lần nữa, môi hồng liên tục thổi nguội nước nóng trong ly. Đợi đến khi nước nguội, nàng ngậm nước vào trong miệng rồi cúi người, đút cho Hiên Viên Diễm từng chút từng chút một. Mãi cho tới khi nàng đút hết nước cho hắn --

Ngân Lang mũi xót lòng đau ở một bên, tiến lên nhận lấy chiếc ly không từ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngân Lang nhìn trạng thái tinh thần tồi tệ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói tràn đầy lo lắng: "Vương phi, hãy để chúng thuộc hạ trông coi bên cạnh Vương gia, người đi nghỉ ngơi một lát đi."

"Tất cả các ngươi đều lui ra, để mình ta yên tĩnh với Diễm." (d đ L Q Đ)

Đối với lời nói của Ngân Lang, môi hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ mấp máy, mặc dù nhàn nhạt đáp lại, nhưng đôi mắt vẫn cứ nhìn chằm chằm khuôn mặt của Hiên Viên Diễm, đôi tay xoa bóp tay trái của hắn, hy vọng giúp tay trái của hắn thêm chút nhiệt độ.

Lo cho Vương phi với tình trạng tinh thần sa sút, nếu không nghỉ ngơi một lúc, cố tình một mực trông coi cạnh Vương gia, e là có khả năng không chịu nổi mà ngất xỉu, Ngân Lang thật sự muốn lên tiếng khuyên Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi lại không biết nên khuyên như thế nào mới lay động được nàng, chỉ có thể do dự phun ra một chữ: "Vậy..."

"Các ngươi đều lui ra đi!"

Lần này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại trả lời rất nhạt, nhưng trong lời nói nhạt đó lại chứa khí thế vô cùng lạnh lùng và uy nghiêm, khiến trong lòng mấy người Ngân Lang sợ hãi, không dám cãi lại. Vì vậy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Ngân Lang, Thanh Báo, Ngốc

https://thuviensach.vn

Bảo và Cầu Cầu nhìn nhau thêm vài lần, lập tức lấy tốc độ nhanh nhất rời khỏi sương phòng.

Dĩ nhiên, mặc dù bọn họ rời khỏi sương phòng nhưng không ra khỏi phạm vi hiên nhà. Bọn họ canh giữ ở hành lang bên ngoài sương phòng, đề phòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chịu nổi mà ngất xỉu thì có thể xông vào, đưa nàng đến sương phòng khác nghỉ ngơi.

Mà ở chỗ đối diện hành lang Ngân Lang đang đứng cách mười mét --

Là một biển hoa rộng lớn, tỏa ra mùi thơm nồng đậm. Trong biển hoa có mấy cây trúc xanh tô điểm, bên cạnh một bụi trúc cao nhất, không biết từ khi nào lại có thêm một bóng dáng màu lam lặng yên không tiếng động. Đó chính là Tiêu Hàn đã băng bó tay phải bị nước trà làm bỏng, đã rời Tây viện. Lúc này, hắn đang đứng xa biển hoa, trong đáy mắt chan chứa tình cảm phức tạp nhìn xuyên qua cửa sổ sương phòng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn thấy tà áo màu tím tiêu điều của nàng đang lẳng lặng ngồi ở đầu giường, không rời mắt bảo vệ Hiên Viên Diễm đang hôn mê...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 234: Truyền Thuyết Hạc Giấy

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi bên giường rất lâu, ánh mắt buồn bã nhìn Hiên Viên Diễm nằm trên giường. Khuôn mặt nàng đã không còn chút huyết sắc nào, hai tay liên tục xoa bóp hai cánh tay lạnh lẽo như băng tuyết của hắn. Trong lòng nàng yên lặng lẩm bẩm một lần rồi lại một lần: rốt cuộc nàng phải làm sao mới có thể thành công đột phá linh lực đến cực hạn trong vòng nửa tháng, cứu sống Diễm nàng yêu đây? D/dLQĐ

Cho đến khi -- Trên bầu trời xanh thẫm, tầng mây dày đã che lấp những ngôi sao tỏa sáng lấp lánh. Không gian yên tĩnh đến nỗi có thể nghe rõ tiếng lá cây rơi ngoài cửa sổ. Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới buông tay Hiên Viên Diễm, chậm chạp giúp hắn đắp chăn gấm rồi dựa sát lưng vào chân giường khắc hoa văn và khoanh chân tĩnh tọa trên nền nhà bằng gạch trắng.

Ánh nến dịu nhẹ chập chờn. Ánh sáng đỏ diễm lệ chói mắt bao phủ toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng dùng linh lực để di chuyển năng lượng trong Huyết Phách thần châu, chuẩn bị dung hợp tất cả linh lực mà mình có với năng lượng của Huyết Phách thần châu, hy vọng có thể mượn nguồn năng lượng khổng lồ đó để đột phá linh lực đến cực hạn.

Thời gian tích tắc trôi, chân trời dần dần hiện màu trắng xám. Một đêm đã qua --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

Năng lượng của Huyết Phách thần châu có thể bổ sung thêm sinh lực cho nàng, giúp toàn thân nàng giảm mệt mỏi, nhưng không thể xóa đi bi thương trong đôi mắt kia. Bởi vì, nàng di chuyển năng lượng Huyết Phách thần châu cả đêm, nhưng linh lực bên trong... vẫn như trước, không tăng thêm chút nào. Nếu linh lực không tăng lên chút nào, nàng sẽ không thể thành công đột phá linh lực đến cực hạn.

-- Không được, nàng không thể vội vàng, càng nóng lòng càng không thể đột phá linh lực!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hít sâu một hơi, ổn định cảm xúc nóng vội, tiếp đó lại nhắm đôi mắt bi thương rồi lại dùng lịch lực để di chuyển năng lượng Huyết Phách thần châu trong cơ thể.

Lúc này, Ngân Lang bưng một khay tròn đựng điểm tâm, đẩy cửa ra rồi nhẹ nhàng đi vào trong phòng. Hắn đặt khay tròn xuống bàn gỗ đàn hương rồi khẽ nói, giọng khàn khàn: "Vương phi, ngươi ăn ít đồ ăn chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải không đói bụng, nàng đói, nhưng nàng không có chút khẩu vị nào. Vì vậy, khuôn mặt hiện lên vẻ bình tĩnh, tựa như không nghe thấy lời Ngân Lang.

Ngân Lang biết, Vương phi nhà hắn không đói bụng, nhưng nào chỉ có một mình nàng như vậy. Hắn, Thanh Báo và Huyết Thứu vương Ngốc Bảo cũng không có chút khẩu vị nào, sáng nay chỉ uống hai ngụm cháo trắng rồi không thể nuốt thêm ngụm thứ ba nữa. Ngay cả Cầu Cầu bình thương cực kì ham ăn, lúc nào bụng cũng ở trong trạng thái đói, nếu không được ăn mười quả chuối tiêu và năm chiếc đùi gà to sẽ tìm người khác liều mạng, nhưng sáng nay cũng chỉ uể oải, ăn không vào nữa!

"Vương phi, thuộc hạ biết người không đói, nhưng bất luận thế nào cũng xin người ăn một chút. Nếu không..." Ngân Lang lo lắng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trầm giọng nói: "Nếu thân thể người đói đến suy yếu

https://thuviensach.vn

rồi mệt mỏi mà ngất xỉu, chỉ sợ là không thể thành công đột phá linh lực đến cực hạn trong vòng nửa tháng đâu."

Lời khuyên của Ngân Lang rất có hiệu quả. Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột ngột mở mắt, đứng dậy chạy nhanh đến bên cạnh bàn. Nàng bưng chén cháo nóng nhỏ lên rồi đi tới bên giường. Nàng thổi nguội từng muỗng cháo nhỏ, sau đó ngậm vào trong miệng rồi chầm chậm đút cho Hiên Viên Diễm. Đợi đến khi cho hắn ăn xong, lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới trở lại bên cạnh bàn, liều mạng đè nén cảm giác không thèm ăn mà ăn vào liền muốn ói. Nàng bưng một chén cháo trắng lên, ngửa đầu uống cạn, sau đó xé bánh màn thầu thành vài miếng nhỏ, cương quyết nhét vào trong miệng như ăn độc dược vậy.

Sau khi ăn xong điểm tâm Ngân Lang bưng tới -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại trở về bên giường, dựa vào chân giường rồi khoanh chân tĩnh tọa trên nền nhà gạch trắng lạnh lẽo, lặng lẽ dùng linh lực di chuyển năng lượng Huyết Phách thần châu.

Ngân Lang một mặt lo lắng nhìn Vương phi lại khoanh chân tĩnh tọa; mặt khác lại lo lắng nhìn Vương gia với hơi thở mong manh hôn mê trên giường. Sau đó, hắn chậm chạp dọn dẹp bữa sáng còn dư vào khay tròn, khổ sở cúi đầu, bước chân nặng nề rời khỏi căn phòng bao phủ bởi không khí thê lương...

Thoắng một cái đã qua sáu ngày.

Trong sáu ngày qua, trừ lúc Ngân Lang hoặc Thanh Báo sáng trưa tối đưa ba bữa cơm vào phòng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới nâng người, khó nhọc ép mình ăn ít đồ ăn, còn lại căn bản đều không đứng dậy. Nàng cứ một mực ngồi khoanh chân tĩnh tọa trên mặt đất lạnh lẽo như vậy, thử một lần rồi lại một lần, dung hợp tất cả linh lực hiện có trong cơ thể với năng lượng Huyết Phách thần châu, cố gắng đột phá linh lực đến cực hạn. Nàng còn có hỏi bọn họ một câu: "Bốn vị Trưởng lão Đông Tây Nam Bắc

https://thuviensach.vn

đã liên lạc được với Thiên Cơ lão nhân chưa?". Ngoài câu nói này thì không còn lời nào khác nữa.

Cho đến khi màn đêm phủ xuống vào ngày thứ mười hai --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở mắt, bỗng đứng lên từ mặt đất rồi ngồi xuống bên cạnh giường Hiên Viên Diễm, hai cánh tay ôm lấy hông hắn. Thân thể nàng áp lên trên người Hiên Viên Diễm, khuôn mặt dựa sát gương mặt mất hết huyết sắc của hắn, nước mắt tuôn như suối làm ướt đẫm khuôn mặt hắn.

Đã qua mười hai ngày, không những linh lực trong cơ thể nàng không có chút dấu hiệu đột phá mà ngay cả bốn vị Trưởng lão Đông Tây Nam Bắc cũng không trở lại Vô Danh sơn trang lấy một lần. Điều này có nghĩa là... cho tới bây giờ, bốn vị Trưởng lão vẫn chưa liên lạc được với ân sư của Diễm, cũng là Thiên Cơ lão nhân hành tung mơ hồ từ trước đến nay.

Còn có ba ngày, chỉ còn có ba ngày ngắn ngủi nữa thôi là hơi thở mỏng manh kéo dài tính mạng cuối cùng của Diễm sẽ tan thành mây khói.

Mà trong hồ Trúc Lâm, hai việc mà người Ma tộc nói nàng nhất định phải hoàn thành, nàng lại không làm được thành công việc nào.

Chẳng lẽ... Diễm mà nàng yêu thương thật sự khó thoát khỏi tử kiếp hay sao?

Môi nàng bị răng cắn đến chảy máu, khuôn mặt đầy nước mắt, khổ sở buông hai cánh tay đang ôm hông Hiên Viên Diễm, bóng dáng chạy như bay về phía cửa phòng. Ngân Lang, Thanh Báo cùng với Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và Tiểu Kim chồn Cầu Cầu canh giữ bên ngoài hiên, thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng mở cửa, hai mắt đều lập tức nhìn về phía nàng. Mấy ngày gần đây Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều đóng cửa không ra khỏi phòng, hôm nay đột nhiên mở cửa phòng, trong lòng Ngân

https://thuviensach.vn

Lang trào dâng cảm giác khủng hoảng, lập tức mở miệng nói: "Vương phi, người sao lại..."

Lời nói run rẩy của Ngân Lang còn chưa kịp dứt thì bóng dáng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã biến mất nhanh như sao xẹt trong tầm mắt của hắn. Mà trong giây lát bóng dáng của nàng biến mất trong tầm mắt, bóng dáng Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng biến mất khỏi phía ngoài cửa như mũi tên rời dây cung. Ngốc Bảo và Cầu Cầu lo Nguyệt chủ tử bởi vì không thể cứu Diễm chủ tử dẫn đến triệt để suy sụp tinh thần nên đột nhiên nghĩ quẩn... bóp chết tính mạng mình, vì vậy lòng chúng như lửa đốt, vội vàng điên cuồng đuổi theo sau lưng nàng.

Chỉ là suy nghĩ của Ngốc Bảo và Cầu Cầu hoàn toàn sai rồi.

Nếu Hiên Viên Diễm chết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thực sự sẽ đi theo. Nhưng hiện tại hắn chưa hết, dĩ nhiên nàng cũng sẽ không chết. Không đến giây tận cùng trong tính mạng Hiên Viên Diễm, chắc chắn nàng vẫn sẽ trông coi bên cạnh hắn.

Vì vậy, qua thời gian nửa nén hương -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã trở về ngoài cửa phòng, tay nàng có thêm hai đồ vật. Vật thứ nhất là một xấp giấy Tuyên Thành màu sắc khác nhau mà nàng lấy từ trong thư phòng. Vật thứ hai là một cái kéo nhỏ màu bạc mà nàng lấy từ phòng vũ khí của Vô Danh sơn trang.

Nhìn thấy trên tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm một xấp giấy Tuyên Thành thật dày và một chiếc kéo nhỏ phía trên xấp giấy, Ngân Lang và Thanh Báo vốn tràn đầy khủng hoảng, một trái một phải canh giữ bên ngoài phòng, đôi mắt nhất thời hiện lên tia nghi ngờ: Vương phi cầm hai thứ đó là muốn làm gì?

Ngốc Bảo và Cầu Cầu theo sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng trở lại ngoài cửa, ánh mắt kinh sợ cũng hiện lên một làn sương mù.

https://thuviensach.vn

Bọn chúng cho là Nguyệt chủ tử nghĩ quẩn, ai biết được... nàng chỉ đi thư phòng và khí phònglấy một xấp dày giấy Tuyên Thành và một chiếc kéo nhỏ rồi lập tức trở về phòng. Nguyệt chủ tử muốn làm gì vậy? (D/dLQĐ)

Nghi ngờ trong lòng mấy người Ngân Lang sao nàng lại không biết được? Chỉ là giờ không giống ngày xưa, nàng không có tâm trạng giải thích nghi vấn cho bọn họ.

Thượng Quan NgưngNguyệt không nói một lời đi vào phòng, sau đó cửa phòng được đóng lại một lần nữa.

Mấy người bọn Ngân Lang đương nhiên cũng biết lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có tâm trạng giải thích nghi vấn cho bọn họ. (D/dLQĐ)Vì vậy, tuy trong lòng bọn họ có nghi vấn nhưng không ai mở miệng hỏi, tiếp tục im lặng canh giữ ngoài cửa.

Trong phòng, dưới ánh nến bao phủ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng kéo cắt những tờ giấy Tuyên Thành màu sắc khác nhau thành nhiều mảnh hình vuông. Cắt xong, nàng lấy một tờ màu đỏ trong số đó rồi gấp dọc một lần, lại gấp ngang một lần, gấp chéo một lần, tạo thành dấu gấp hình chữ Thước (米).

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu, ngón tay linh hoạt gấp giấy. Âm thanh gấp giấy "soạt soạt" rất nhỏ vang vọng tới mọi góc phòng.

Động tác rất nhanh, dưới tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt --Một con hạc giấy màu đỏ trông rất sống động chất chứa bi thương, trong bi thương có tình yêu sâu nặng của nàng. Con hạc như có sinh mạng, cánh khẽ lướt theo gió bay lên trên mặt bàn gỗ đàn hương.

Hồi còn ở thế kỉ hai mốt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt từng nghe một truyền thuyết: Hạc giấy -- được coi là thần bảo vệ tình yêu, mang mong

https://thuviensach.vn

muốn của con người. Mỗi một con hạc giấy được gấp chở đầy nguyện ước của ngươi với người mình yêu thích. Nếu có lòng gấp một ngàn con hạc giấy, như vậy người gấp có thể đạt được một nguyện vọng trong lòng từ một ngàn con hạc giấy đó.

Trước kia Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều không tin trời, không tin vào số mệnh, chỉ tin bản thân mình! Cho nên, khi nàng tình cờ nghe thấy truyền thuyết gấp một ngàn con hạc giấy để cầu xin một nguyện vọng trong lòng thì nàng chỉ cảm thấy đó là chuyện cười trong chuyện cười!

Nhưng hôm nay, nàng tình nguyện tin tưởng truyền thuyết mà nàng coi là chuyện cười trong chuyện cười này.

Nàng hy vọng truyền thuyết trên có thật, nàng hy vọng tự mình chăm chỉ gấp một ngàn con hạc giấy thì thật sự có thể thành công đạt được một nguyện vọng, đó là mang đến cho Diễm của nàng hạnh phúc và vận may!

Vì vậy, dưới ánh nến mông lung, cứ chốc chốc Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại quay đầu, đôi mắt rưng rưng nhìn Hiên Viên Diễm hôn mê trên giường, chăm chỉ gấp từng con hạc giấy màu sắc khác nhau trông như thật.

Đối diện cửa sổ phòng đã mở, vị trí cách xa mười thước --

Trong biển hoa, bóng dáng màu lam của Tiêu Hàn lại xuất hiện lặng yên không tiếng động.

Trong mười hai ngày này, mặc dù ban ngày Tiêu Hàn không ngừng bắn pháo hoa hắn tự chế lên trời để làm tín hiệu liên lạc với mật thám, giao cho mật thám âm thầm sắp xếp một số chuyện quan trọng, nhưng cứ đến giờ này vào ban đêm, Tiêu Hàn đều xuất hiện trong biển hoa, đôi mắt tràn ngập tình cảm phức tạp lặng lẽ nhìn căn phòng đối diện phía xa xa... Vì để đột phá linh lực đến cực hạn, cứu mạng Hiên Viên Diễm mà nàng khiến gương mặt mình ngày càng tiều tụy, hơi thở tiêu điều càng ngày càng đậm. Chỉ là tối nay, khi Tiêu Hàn xuất hiện trong biển hoa lần nữa, lúc nhìn vào

https://thuviensach.vn

tình trạng trong phòng thì -- Đôi mắt của hắn lại hiện lên một làn sương mù.

Hắn cho rằng tình trạng lọt vào tầm mắt của mình cũng giống những ngày trước: Thượng Quan Ngưng Nguyệt khoanh chân ngồi trên nền nhà lạnh lẽo, liều mạng đột phá linh lực đến cực hạn. Nhưng hiện tại không phải như vậy, nàng đang làm gì vậy? (D/dLQĐ)

Đối với nàng mà nói, trước mắt nhất định không có việc nào quan trọng hơn việc đột phá linh lực đến cực hạn để cứu mạng Hiên Viên Diễm. Thế nhưng nàng không khoanh chân bất động nữa để thử đột phá linh lực một lần rồi lại một lần, mà là... tại sao lại cắt từng tờ giấy Tuyên Thành thành hình vuông, sau đó lại gấp thành từng con hạc giấy vậy? Chẳng lẽ gấp hạc giấy có thể giúp nàng đột phá linh lực sao?

Tiêu Hàn không hay biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không tiếp tục thử đột phá linh lực nữa là vì nàng đã thử liên tục mười hai ngày, vốn chẳng giải quyết được vấn đề.

Tiêu Hàn không đến từ thế kỉ hai mốt, đương nhiên hắn không biết nàng tự mình gấp từng con hạc giấy thực ra là bởi vì một truyền thuyết.

Cùng lúc đó --

Sau lưng Tiêu Hàn năm thước, tại một góc hẻo lánh có một làn khói đen đang lơ lửng mà hắn không hề phát hiện. Làn khói đen này là Ma Đế, là lão Bang chủ khiến các trưởng lão và đệ tử Cái Bang mất ăn mất ngủ gấp rút tìm kiếm mười hai ngày nay, cũng là ân sư Thiên Cơ lão nhân của Hiên Viên Diễm.

Giờ này vào mỗi đêm, thân thể Thiên Cơ lão nhân hóa thành một làn khói đen, cũng giống như Tiêu Hàn... xuất hiện ở đây, lặng lẽ nhìn đồ nhi bảo bối tính mạng đang ngàn cân treo sợi tóc và đồ tức (vợ của đồ nhi) vì

https://thuviensach.vn

muốn đột phá linh lực mà khuôn mặt ngày càng tiều tụy ở căn phòng phía đối diện.

Thiên Cơ lão nhân há lại không biết toàn bộ Trưởng lão và đệ tử tứ quốc đều ra ngoài, vì muốn liên lạc với lão Bang chủ là ông mà thần kinh cũng sắp đứt đến nơi rồi. Nhưng sở dĩ ông vẫn bặt tăm, không liên lạc với bọn họ vì ông biết hôm nay Nguyệt nhi không thể đột phá linh lực đến cực hạn. Nếu Nguyệt nhi không thể đột phá linh lực đến cực hạn, ngay cả khi ông xuất hiện, rồi thì sao nữa? Không có linh lực đột phá của Nguyệt nhi bảo vệ lục phủ ngũ tạng của Diễm nhi, Ma Châu trong tay ông không những không cứu được mạng Diễm nhi mà ngược lại còn khiến cái chết của Diễm nhi đến nhanh hơn.

Thời gian tích tắc trôi qua, Thiên Cơ lão nhân biến mất trong góc hẻo lánh. Tiêu Hàn đứng thẳng đón gió trong biển hoa cũng yên lặng rời khỏi.

Sao lặn, mặt trời lên; mặt trời lặn, sao tỏa.

Thời gian như thoi đưa, nhoáng qua một cái như nháy mắt đã hai ngày trôi qua.

Khi thời gian hơi thở mỏng manh kéo dài tính mạng của Hiên Viên Diễm chỉ còn một ngày nữa là hoàn toàn tan thành mây khói, lúc màn đêm ngày thứ mười bốn vô tình phủ xuống --

Tiêu Hàn vẫn xuất hiện trong biển hoa rất đúng giờ. Mà thân thể Thiên Cơ lão nhân hóa thành khói đen xuất hiện cùng lúc ở chỗ cũ. (D/dLQĐ)

Khủng hoảng trong lòng Ngân Lang và Thanh Báo biến mất từng ngày, cho đến đêm ngày thứ mười bốn -- Bọn họ vốn đứng bên ngoài cửa phòng, nhưng hiện tại lại quỳ gối trên hành lang, chắp tay trước ngực cầu nguyện.

https://thuviensach.vn

-- Đã là ngày thứ mười bốn rồi, Thiên Cơ lão nhân vẫn chưa xuất hiện, linh lực của Vương phi vẫn chưa đột phá thành công. Qua ngày mai, tính mạng Vương gia nhà bọn họ chẳng lẽ phải...

-- Ông trời ơi, Ngân Lang/Thanh Báo cầu xin người, đừng đối xử tàn nhẫn với Vương gia nhà ta như vậy, hãy cứu Vương gia đi! Chỉ cần Vương gia nhà ta có thể bình an vô sự, cho dù muốn lấy tính mạng Ngân Lang/Thanh Báo để đổi, ta cũng tuyệt đối cam tâm tình nguyện, tuyệt sẽ không chút do dự.

Lúc này thân thể Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng run rẩy cực độ, dựa lưng vào vách tường lạnh lẽo.

-- Diễm chủ tử, cầu xin người, cầu xin người, người tỉnh lại nhanh một chút đi! Người không thể mất được. Một khi người mất, Nguyệt chủ tử thân yêu của chúng ta nhất định sẽ đi theo người đấy!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 235: Đột Phá Linh Lực

Ánh nến đỏ lay lắt trong phòng --

Trên bàn gỗ đàn hương chất đầy những con hạc giấy. Tổng cộng có một ngàn con do Thượng Quan Ngưng Nguyệt không ngủ không nghỉ để gấp trong hai ngày qua. Trên thân mỗi con hạc giấy đều được nàng nhúng mực vung bút ghi tên Hiên Viên Diễm.

Hiện tại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang hơi cúi đầu, ngồi bên cạnh bàn, lấy sợi chỉ màu đỏ để xâu chuỗi từng con hạc giấy trên bàn. Đến khi năm mươi chuỗi hạc giấy đã xâu xong -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, dùng những chiếc đinh bạc nhỏ đóng vào tường rồi treo từng chuỗi hạc giấy lên đó.

Gió đêm heo hút từ cửa sổ phả vào, khiến những chuỗi hạc giấy treo trên bốn bức tường bay phất lên, chứa đầy nhu tình và tình yêu sâu đậm của nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nâng vạt áo màu tím, mái tóc dài xõa tung bay ra sau, khuôn mặt tràn đầy ưu thương, mười ngón tay nắm chặt, hai tay khép lại thành hình nắm đấm áp sát vào ngực. Nàng nhắm mắt lại, thầm cầu nguyện -- niềm hy vọng Diễm của nàng có thể thoát khỏi tình trạng tính mạng ngàn cân treo sợi tóc, tỉnh lại trong bình yên vô sự hãy mau trở thành hiện thực đi.

Những chuỗi hạc giấy như nhận được nguyện vọng của nàng, bọn chúng bay càng nhanh, tựa hồ đang hứa hẹn sẽ cố gắng đem nguyện vọng

https://thuviensach.vn

của nàng về phía chân trời xa xăm. [HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn]

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từ từ mở mặt, bước chân chôn giấu đau thương vỡ vụn đi tới góc tường phía bắc của căn phòng. Ở nơi đó đặt một cái hộp bằng gỗ tử đàn. Nàng mở nắp hộp, lấy Huyết tỳ bà ra rồi ôm vào trong ngực, dời bước đến bên giường sau đó ngồi xuống cạnh Hiên Viên Diễm. Mắt ngọc rưng rưng, xót xa nhìn khuôn mặt không chút huyết sắc của Hiên Viên Diễm. Nàng tham lam ngửi mùi hương quen thuộc trên người chàng, mười ngón tay gảy dây đàn tỳ bà. Đôi môi nàng bị hàm răng cắn rách, nhuốm máu. Tiếng đàn réo rắt hòa vào tiếng hát u buồn tha thiết, theo gió lạnh bay lên bầu trời đêm.

Yêu quá sâu, sẽ dễ bị tổn thương; tình quá thật, nên khó rời khó bỏ.

Gấp một ngàn con hạc giấy, kết một ngàn tình yêu ta gửi đến chàng, theo truyền thuyết, yêu và yêu có thể gặp lại!

Đêm khó ngủ, chuyện cũ thoáng ẩn thoáng hiện; lòng đau nhức nhối, yêu người càng lún càng sâu.

Gấp một ngàn con hạc giấy, mang theo một ngàn nguyện vọng của ta.

Lúc tỉnh mộng, tình duyên sẽ không mất đi!

Lòng của ta, không hối hận, gấp bao nhiêu hạc cũng là vì chàng.

Nước mắt ta, rơi vô tận, váng vất quanh quẩn trong giấc mộng đêm khuya.

Ngàn hạc giấy, ngàn trái tim, theo gió bay đi!

Yêu quá sâu, sẽ dễ bị tổn thương; tình quá thật, nên khó rời khó bỏ.

Gấp một ngàn con hạc giấy, mang theo một ngàn nguyện vọng của ta.

https://thuviensach.vn

Lúc tỉnh mộng, tình duyên sẽ không mất đi!

Lòng của ta, không hối hận, quay đi quay lại cũng là vì chàng.

Nước mắt ta, rơi vô tận, váng vất quanh quẩn trong giấc mộng đêm khuya.

Ngàn hạc giấy, ngàn trái tim, theo gió bay đi!

Lòng của ta, không hối hận, quay đi quay lại cũng là vì chàng.

Nước mắt ta, rơi vô tận, váng vất quanh quẩn trong giấc mộng đêm khuya.

Ngàn hạc giấy, ngàn trái tim, theo gió bay đi!

Ngàn hạc giấy, ngàn mảnh tình, cứ theo gió bay đi... (*)

[(*) Theo bài hát Ngàn hạc giấy (Thái Chính Tiêu)

Tiếng hát như khóc như kể lể, như thâm tình ngàn năm, tuôn ra bi thương vạn năm. Giọng buồn bay ra cửa sổ khiến biển hoa ở đối diện cũng bị nhiễm sự đau thương, tâm trạng chán nản ngừng đung đưa.

Bên ngoài cửa phòng, Ngân Lang và Thanh Báo vốn đang quỳ gối, cùng Ngốc Bảo và Cầu Cầu buồn bã trông mong Hiên Viên Diễm có thể tỉnh lại như một kì tích, thì nghe bên trong phòng vang lên tiếng đàn nhẹ nhàng bi ai đủ để khoan tim đứt phổi, cộng với lời hát đau đớn xé hồn cuộn phách. Trong phút chốc, bi thương trong lòng bọn họ không thể kiềm chế được, nước mắt tràn mi, lã chã chảy xuống gò má.

Thiên Cơ lão nhân hóa thành một làn khói đen nấp ở trong góc cũng bị lời hát buồn thương da diết đau gan đứt ruột này làm sống mũi chua xót, nước mắt khổ sở thương xótrơi xuống.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó --

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn nghe thấy... tiếng hát mang theo tình yêu sâu đậm tỏa khắp mọi nơi; nghe thấy khúc hát vừa thổ lộ tình yêu nhưng cũng chứa đầy lạnh lẽo, bi thương và buồn bã, trong giây lát trái tim như bị một bàn tay vô tình hung hăng bóp nát thành từng mảnh.

Gấp một ngàn con hạc giấy, kết một ngàn tình yêu ta gửi đến chàng, theo truyền thuyết, yêu và yêu có thể gặp lại! Gấp một ngàn con hạc giấy, mang theo một ngàn nguyện vọng của ta. Lúc tỉnh mộng, tình duyên sẽ không mất đi!

Khó trách... Hai ngày qua, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không ngủ không nghỉ để gấp hạc giấy, thì ra từng con hạc giấy này lại ẩn chứa truyền thuyết cầu nguyện vọng xinh đẹp đến vậy.

Giờ phút này, Tiêu Hàn từ trước đến nay vẫn cho rằng nước mắt và mình không có duyên với nhau lại hơi ửng hồng khóe mắt, không thể điều khiển mà tự động ươn ướt!

Bên trong phòng --

Vạt áo tím và tóc đen theo gió bay bay, khuôn mặt tràn ngập đau thương, lệ che phủ tầm mắt của nàng nhìn Hiên Viên Diễm, môi vẫn mấp máy lặp lại lời hát. Trong đầu nàng không ngừng xẹt qua hình ảnh Diễm từng cười, ôm nàng ở trong vòng tay ấm áp của hắn, cực kì thâm tình nói: "Nguyệt nhi, được nàng yêu, chết cũng xứng đáng!" Lòng nàng tựa như nổ thành ngàn vạn mảnh, mỗi mảnh nhỏ như bụi trôi theo ngón tay nàng gảy đàn tỳ bà, tiếng đàn đau đớn không tưởng được bay về phía chân trời xa xôi.

Trong người Thượng Quan Ngưng Nguyệt khí huyết cuồn cuộn, bàn tay liên tục gảy đàn. Ngón tay đã bị dây đàn cứa vào, máu tươi theo dây đàn chảy xuống từng giọt từng giọt, sau đó... hợp lại thành dòng suối nhỏ

https://thuviensach.vn

chảy xuống mặt đất lạnh lẽo, tụ thành vũng máu. Thế nhưng nàng vẫn không có ý định ngừng gảy đàn.

Phía ngoài cửa --

Khuôn mặt Ngân Lang và Thanh Báo ngập nước mắt, Ngốc Bảo và Cầu Cầu đang rưng rưng. Bọn họ đồng thời ngửi được trong phòng còn có mùi máu tỏa ra.

-- Không xong rồi, chủ tử bị thương!

Trong lòng Ngân Lang và Thanh Báo sợ hãi hô lên. Ngốc Bảo và Cầu Cầu lập tức liếc nhau. Tất cả đồng loạt phá cửa mà vào, cố gắng ngăn cản Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp tục gảy đàn. Vậy mà khi Ngân Lang vừa bước vào cửa, định chạy nhanh tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt để ngăn nàng gảy đàn, có một người... lấy tốc độ nhanh hơn bọn họ, bóng dáng như tên rời dây cung, vụt nhanh như chớp phá cửa sổ vào rồi đứng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Người đó chính là Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay trái nắm lấy tay phải đã chảy máu cả năm ngón của nàng rời khỏi chiếc đàn.

Thấy tình hình này, Ngân Lang và Thanh Báo liếc mắt nhìn nhau, dừng bước ngay tại chỗ. Trong lòng bọn họ biết Tiêu Hàn không có chút ác ý nào với chủ tử. Hắn cũng như bọn họ, muốn ngăn cản chủ tử đánh đàn làm đầu ngón tay bị thương nghiêm trọng hơn.

Tiêu Hàn dùng sức nắm cổ tay phải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn chằm chằm đầu ngón tay chảy máu của nàng, nhàn nhạt nói: "Dừng lại đi, nàng bị thương rồi!"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu, mặc dù mắt ngấn lệ nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo dọa người, giận dữ hét lên: "Cút ra ngoài cho ta!"

Tầm mắt Tiêu Hàn từ đầu ngón tay chảy máu chậm rãi chuyển đến gương mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng không nhìn ánh mắt dọa người của nàng. Tay trái vẫn dùng sức nắm cổ tay phải của nàng như cũ, ngón trỏ chỉ Hiên Viên Diễm hôn mênhư đã ngủ say ngàn vạn năm, hắn gằn từng chữ: "Nàng làm mình bị thương thì hắn sẽ tỉnh lại sao?"

"Ta nhắc lại lần nữa, cút ra ngoài! Nếu không..." Cánh tay phải dùng sức thoát khỏi bàn tay của Tiêu Hàn, vụt đứng lên từ trên giường. Năm ngón tay đầy máu của nàng lấy tốc độ sét đánh bóp cổ Tiêu Hàn, giọng cực kì lạnh lẽo: "Ta sẽ không chút lưu tình mà bẻ gãy cổ ngươi!"

Mặc dù năm ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt siết chặt cổ mình, nhưng lúc này Tiêu Hàn vẫn có thể dùng nội lực để hất ra, chỉ có điều hắn không định làm thế. Tiêu Hàn chỉ nhìn khuôn mặt tiều tụy của nàng, môi mỏng khó khăn nhả ra từng chữ nhàn nhạt: "Trước mắt Hiên Viên Diễm còn chưa chết, chỉ là lâm vào hôn mê thôi. Mà Hiên Viên Diễm yêu nàng bao sâu, ta tin tưởng hắn... ngay cả hôn mê vẫn có thể cảm nhận được sự tồn tại của nàng. Nếu nàng lựa chọn tự mình hại mình, e rằng bị thương là đầu ngón tay nàng, đau là tim của hắn!"

Sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại không biết lúc này Tiêu Hàn không có chút ác ý nào với mình? Hắn chỉ muốn ngăn cản mình tiếp tục đánh đàn khiến đầu ngón tay bị thương nặng hơn mà thôi. Vì vậy, Tiêu Hàn vừa ngừng lời, nàng đã buông lỏng năm đầu ngón tay bóp cổ hắn.

"Đây là chuyện của ta và Diễm, không liên quan tới ngươi! Ngươi hoặc là cút ra ngoài, hoặc là câm miệng cho ta. Nếu không, ta tuyệt đối sẽ không chút để tâm mà tiễn ngươi đi hoàng tuyền đâu!"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói xong, ôm Huyết tỳ bà trong ngực rồi lại ngồi xuống đầu giường lần nữa.

Đã là đêm thứ mười bốn, chỉ còn một ngày ngắn ngủi nữa là mạng của Diễm hết cách xoay chuyển rồi.

Nhưng trước mắt, linh lực trong cơ thể nàng không những không thể đột phá cực hạn mà ngay cả Thiên Cơ lão nhân cũng không có chút tung tích nào.

Nàng bị thương, Diễm sẽ đau lòng ư?

Nếu nàng bị thương có thể khiến Diễm đang hôn mê đau lòng nên tỉnh lại, như vậy nàng bị thương nặng gấp trăm lần thì có là gì?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu, thu hồi tàn nhẫn trong đáy mắt. Đôi mắt rưng rưng lại tràn ngập nhu tình, trìu mến nhìn Hiên Viên Diễm. Năm ngón tay phải ứa máu... lại dùng lực mạnh gảy đàn một lần nữa, môi đỏ tiếp tục hát lên khúc ca đứt gan thấu ruột.

Yêu quá sâu, sẽ dễ bị tổn thương; tình quá thật, nên khó rời khó bỏ.

Gấp một ngàn con hạc giấy, kết một ngàn tình yêu ta gửi đến chàng, theo truyền thuyết, yêu và yêu có thể gặp lại!

Đêm khó ngủ, chuyện cũ thoáng ẩn thoáng hiện; lòng đau nhức nhối, yêu người càng lún càng sâu.

Gấp một ngàn con hạc giấy, mang theo một ngàn nguyện vọng của ta.

Lúc tỉnh mộng, tình duyên sẽ không mất đi!

Lòng của ta, không hối hận, gấp bao nhiêu hạc cũng là vì chàng.

https://thuviensach.vn

Nước mắt ta, rơi vô tận, váng vất quanh quẩn trong giấc mộng đêm khuya.

Ngàn hạc giấy, ngàn mảnh tình, theo gió bay đi!

Trong khúc buồn vang vọng, không chỉ có máu từ năm đầu ngón tay của nàng không ngừng chảy xuống mà khí huyết trong cơ thể cũng mãnh liệt cuộn lên, khóe miệng từ từ chảy ra một dòng máu tươi.

Thấy khóe miệng nàng chảy máu, xuôi theo cổ chảy xuống vạt áo màu tím, tạo thành nhiều đóa hoa đỏ tươi xinh đẹp mà chói mắt như hoa của địa ngục đen tối, Tiêu Hàn không đành lòng tận mắt nhìn tiếp. Ngân Lang, Thanh Báo, Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng đều yên lặng quay người đi.

Mà trong nháy mắt bọn họ quay người đi --

Một ấn kí hình hoa sen máu trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, màu đỏ yêu dị dần dần tỏa ra. Không chỉ có màu đỏ, dường như hào quang bảy màu cũng cùng le lói.

"Phốc --"

Tiếng đàn tỳ bà và tiếng hát đột ngột ngưng bặt. [HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn]

Thượng Quan Ngưng Nguyệt có cảm giác linh hồn nát tan, bay tán loạn, phun ra một ngụm máu lớn. Tỳ bà ôm trong ngực rơi xuống, đập trên mặt đất lạnh lẽo "ầm" một tiếng.

Nghe thấy tiếng vang, Ngân Lang, Thanh Báo, Ngốc Bảo và Cầu Cầu lập tức quay người lại.

"Chủ tử --"

https://thuviensach.vn

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngất trên mặt đất, hai người kinh hãi hô to. Bọn họ và hai con vật chạy vọt tới chỗ nàng.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt --"

Tiêu Hàn cũng quay người lại. Hắn đứng gần nàng hơn bất cứ ai, sợ hãi thốt lên, đồng thời nhanh chóng ngồi xổm xuống, định bế nàng lên khỏi mặt đất.

Vậy mà --

Lúc Ngân Lang, Thanh Báo, Ngốc Bảo và Cầu Cầu chạy như điên, mới tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn vừa đụng vào người nàng thì trong nháy mắt, một vầng hào quangxinh đẹp chói mắt làm đui mù mắt người ta bắn ra như tia chớp từ ấn kí hoa sen máu trên trán nàng.

Bảy sắc đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím kết hợp hoàn mỹ thành một vầng sáng vô cùng rực rỡ, bắn ra trong phút chốc --

Cả căn phòng mãnh liệt lung lay một rồi, khiến ba người hai thú còn lại trong phòng bay về phía sau. Toàn thân họ như bị núi lớn đè bẹp, mắt nổ đom đóm, thân thể nặng nề rơi xuống mặt đất, phun ra một ngụm máu. Thật vất vả mới ngăn cản được vạn vì sao trời đang quay mòng mòng trước mắt, bọn họ chậm chạp hoàn hồn... đôi mắt tràn ngập sự khó tin nhìn đóa sen máu trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Trong hoa sen máu tỏa ra vầng sáng bảy màu rực rỡ thành một vòng tròn bảy sắc, bao bọc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nằm trên mặt đất khiến nàng xinh đẹp một cách rất quỷ dị.

Cùng lúc đó --

Huyết tỳ bà rơi xuống mặt đất, nằm cách Thượng Quan Ngưng Nguyệt hai thước. Dây đàn dính máu của nàng cũng lóe ra vô số hào quang bảy

https://thuviensach.vn

màu, nhanh chóng tạo thành mũi tên quấn quanh vầng sáng bảy màu từ đóa sen máu, hình thành hình dạng một con rồng.

"Vèo." Một tiếng vang lên, con rồng được tạo từ ánh sáng xuyên qua mái ngói lưu ly màu tím cứng ngắc rồi bay lên bầu trời xanh thẫm. Trên trời, vầng trăng khuyết soi tỏ cùng với vô vàn vì sao lấp lánh như biến mất không hình không bóng trong nháy mắt. Kỳ thực không phải biến mất, chỉ là những thứ đó bị hào quang bảy màu tỏa ra khắp bầu trời che kín. Trong phút chốc, không chỉ bầu trời được phủ thêm một tầng hào quang mà cả vùng đất và vạn vật cũng không ngoại lệ.

Thấy tình trạng này, Thiên Cơ lão nhân hóa thành làn khói đen lặng yên không tiếng động tránh khỏi góc nhỏ mà bấy lâu nay mình vẫn thường đứng. Vốn trong lòng chất chứa đầy ắp lo lắng bỗng hóa thành hư không trong nháy mắt, thay vào đó là cảm xúc vui mừng, kích động sắp phát khóc.

-- Đồ nhi bảo bối của ông được cứu rồi, tính mạng của nó cũng không còn vấn đề gì nữa!

Cảm ơn trời đất, tạ hoa lạy cỏ, tạ gió ơn cây, đặc biệt phải cảm ơn đồ tức bảo bối của ông. Đồ tức bảo bối của ông thực sự quá vĩ đại, quá quá quá vĩ đại!

Thiên Cơ lão nhân nhìn bầu trời được phủ bởi hào quang, trong lòng vô cùng kích động... Nếu không phải sợ người trong phòng cảnh giác phát hiện ra sự tồn tại của mình, quả thật làn khói đen này sẽ thổi tới lại thổi đi giữa không trung để điên cuồng ăn mừng.

Vầng hào quang rực rỡ tồn tại trên bầu trời cũng không lâu. Nếu dùng giây để tính thì nhiều nhất là mười giây, hào quang đã biến thành một cơn mưa ánh sáng, rào rào tầm tã rơi xuống từng góc trên đất rồi biến mất vô hình vô dáng.

Vào giờ phút này --

https://thuviensach.vn

Trời khuya chưa sâu, vì vậy phần lớn người ở tứ quốc còn thức cũng nghẹn họng nhìn trân trối hiện tượng cơn mưa ánh sáng kì lạ vạn năm khó gặp này. Đến khi cơn mưa ánh sáng biến mất, bầu trời mênh mang lại khôi phục cảnh sắc trăng khuyết treo cao, vạn sao cùng tỏa sáng. Những người nhìn trân trối kia vẫn ngốc nghếch nhìn trời, một lúc rất lâu sau cũng chưa tỉnh táo lại từ trong si mê.

Một đêm này, cảnh tượng mưa ánh sáng kỳ lạ khiến bao nhiêu người trọn đời khó quên. Mấy chục năm sau, cháu trai và cháu gái nhỏ của những người này kéo bàn tay thô ráp đã trải qua bao nhiêu năm tháng tang thương, phong ba bão táp bọn họ. Đầu của chúng ngẩng thật cao, ngón tay chỉ lên bầu trời đêm đẹp như tranh vẽ, ngữ điệu non nớt nói: "Gia gia/Nãi nãi, người liếc nhìn bầu trời sao một chút đi, rất đẹp đó!" [HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn]

Kỳ cảnh mưa ánh sáng rực rỡ vài chúc năm trước tái hiện rõ trong đầu họ. Họ nghiêng đầu nhìn cháu trai nhỏ/ cháu gái nhỏ của mình, trả lời chúng với giọng điệu hoài niệm: "Đúng thế, sao nhỏ thật sự rất đẹp! Chỉ có điều, so với cơn mưa ánh sáng năm xưa thì không thể đọ nổi một góc! Nếu lúc sinh thời có thể lại được chứng kiến kỳ cảnh kia, dù có chết cũng đáng giá!"

Mà cùng lúc với khi cơn mưa ánh sáng biến mất --

Một nam tử mặc ngân y đứng trên đỉnh ngọn núi cao nào đó ở Tây Thần quốc, mặt mày như vẽ, dung nhan tuấn mỹ, tóc bay theo gió, thân thể đứng nghiêm tựa pho tượng, ngây ngốc nhìn bầu trời, thật lâu không phục hồi tinh thần lại.

Nam tử mặc ngân y này là Thánh quân Linh Cung Nam Cung Tuyết Y.

Hắn vạn lần không nghĩ tới, mình chỉ lên núi ngắm sao mà thôi, thế nhưng lại chứng kiến kỳ cảnh mưa ánh sáng. Thân là Thánh quân Linh

https://thuviensach.vn

Cung, dĩ nhiên hắn biết tại sao hiện tượng này bao phủ nhân gian. Chỉ là lúc hắn rời Linh Cung, Thánh Đế từng nói linh châu thần thánh của Linh Cung đã tiên liệu: Linh lực trong cơ thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn đột phá cực hạn ít nhất cũng phải đợi đến ba, bốn năm sau. Nàng làm thế nào... đột phá linh lực đến cực hạn trước nhiều năm như vậy?

Thực ra Nam Cung Tuyết Y khiếp hãi không chỉ vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột phá linh lực trước thời hạn mà còn vì một chuyện sau này hắn mới biết. Chuyện này có liên quan tới kỳ cảnh mưa ánh sáng ảnh hưởng tới chim muông, cá, côn trùng và động vật ở khắp nơi.

Rất nhiều cá nhỏ vốn đang chơi đùa thỏa thích trong nước, bởi đột nhiên bị hào quang bảy sắc dọa sợ nên toàn bộ phơi bụng lên trời, sợ hãi đi đời nhà ma.

Rất nhiều con chim đang tự do tự tại bay lượn trên trời, bởi đột nhiên bị hào quang bảy sắc dọa sợ nên quên mất vỗ cánh, rơi từ trên không trung xuống đất, thân thể bể nát thành nhiều mảnh.

Vô số côn trùng và động vật vốn đang ẩn thân vào bóng tối mông lung để đi ra ngoài tìm thức ăn lấp bụng đói, bởi đột nhiên bị hào quang bảy sắc dọa sợ, sợ hãi cực độ mà vứt bỏ thức ăn ngon trong miệng, thân thể run rẩy mãnh liệt, co rúc nằm trên mặt đất, thật lâu sau vẫn không dám cử động...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 236: Điều Động Đại Quân

Bầu trời hào quang bảy sắc biến mất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn hôn mê như cũ, toàn thân được bao bọc bởi hào quang bảy sắc rực rỡ.

Ngân Lang và Thanh Báo không phải là người của Linh Cung nên không biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đột phá linh lực đến cực hạn. Vì vậy -- Bọn họ nhịn đau bò dậy, lo lắng Thượng Quan Ngưng Nguyệt có chuyện gì nên thử đến gần nàng lần nữa, muốn đỡ nàng lên khỏi mặt đất rồi thức tỉnh nàng. Chỉ là bọn họ đã kiểm nghiệm uy lực cường đại của hào quang bảy sắc nên không dám chạy như điên đến chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt nữa mà thận trọng, chậm chạp đi từng bước từng bước về phía nàng. Nhưng, hai chân bọn họ vừa mới bước được hai bước, vòng tròn bảy sắc bao phủ toàn thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa như có linh tính, hiểu rõ ý định cố gắng đến gần nàng của Ngân Lang và Thanh Báo. Hai quầng sáng từ vòng tròn lóe lên, lấy tốc độ tia chớp đánh về phía thân thể bọn họ.

Lần thứ nhất, hào quang bảy sắc không làm Ngân Lang và Thanh Báo nặng nề rơi trên mặt đất, chỉ đẩy bọn họ lùi về sau mấy bước. Quầng sáng đó dường như không tiếng động cảnh cáo bọn họ không được đến gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau khi đẩy lùi bọn họ thì nhanh chóng rút về trong vòng tròn.

Ngân Lang và Thanh Báo bị đẩy lùi, nhận được cảnh cáo của hào quang bảy màu, dĩ nhiên không dám tiếp tục vọng động.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó -- Tiêu Hàn, Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng đứng lên từ trên mặt đất.

Dù sao Ngốc Bảo cũng là đệ nhất Thần điểu phụ trách bảo vệ Thánh Đế Linh Cung. Thấy tình hình này, nó suy nghĩ một chút liền hiểu ra chuyện là như thế nào rồi,

"Zíu zíu zíu --", Ngốc Bảo kêu nhỏ ba tiếng, thành công hấp dẫn ánh nhìn của Ngân Lang. Đôi cánh màu đỏ quét tới quét lui mấy cái trên vách tường, trên đó lập tức có thêm hai hàng chữ.

-- Nguyệt chủ tử đang đột phá linh lực đến cực hạn, cho nên hào quang bảy sắc bảo vệ Nguyệt chủ tử không cho phép bất cứ ai đến gần Nguyệt chủ tử đâu. Đợi qua một canh giờ, hào quang bảy sắc rút đi, Nguyệt chủ tử sẽ tự tỉnh!

Ngân Lang và Thanh Báo đọc hai hàng chữ, tim treo cao rốt cuộc cũng đặt xuống, với lấy một cái ghế rồi ngồi xuống, kiên nhẫn đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỉnh lại. Thái tử Tiêu Hàn cũng hành động y hệt hai người họ.

Thân thể Cầu Cầu mập mạp bỗng nhảy lên vai Ngốc Bảo, nằm trên đó,đuôi xù đung đưa trái phải chờ đợi chủ nhân thức tỉnh.

-- Ngươi, cái tên này, cũng thật biết tìm một nơi để nằm.

Ngốc Bảo khẽ xoay đầy, chỉ im lặng nhìn lướt qua Cầu Cầu, cũng không thật sự phát uy phẩy bay Cầu Cầu ra khỏi vai mình. Lúc không tranh giành đồ ăn, tình cảm giữa chúng nó cũng hòa hợp giống như huynh đệ vậy. Nhưng mà, một khi đến lúc tranh giành đồ ăn ngon, tình cảm tồn tại một giây trước của hai đứa nó... bất luận có hòa hợp thế nào, một giây sau lập tức trở mặt vô tình thành kẻ thù hận không thể nuốt sống đối phương. Chúng nó chính xác là một đôi khiến người ta không biết nên khóc hay nên cười.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó --

Thiên Cơ lão nhân hóa thành làn khói đen cũng bay ra ngoài Vô Danh sơn trang. Nguyệt hài tử một lúc lâu sau mới tỉnh lại, mặc dù đã đột phá linh lực đến cực hạn nhưng một khi chưa biết được nơi dừng chân của lão già ông thì vẫn còn vô cùng lo lắng. Cho nên, ông theo mật hiệu để liên lạc với bốn vị Trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc, lập tức trở về Vô Danh sơn trang, báo cho Nguyệt hài tử một "tin tốt". Mà sáng tinh mơ ngày mai, "tin tốt" này sẽ khiến nàng hoàn toàn an tâm!

Liên lạc với bốn vị Trưởng lão xong, ông phải trở về ngủ một giấc thật ngon rồi. Mười mấy ngày nay, vì tính mạng Diễm tiểu tử đang ngàn cân treo sợi tóc mà hàng đêm ông trằn trọc khó ngủ. Hiện tại, Nguyệt hài tử đã đột phá linh lực thành công, tối nay ông phải ngủ một giấc thật ngon, ngày mai mới có sức lực để đoạt lại Diễm tiểu tử từ tay tử thần. (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Một canh giờ trôi qua --

Vòng tròn bảy sắc bao phủ thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt bắn lại toàn bộ vào trong ấn ký hoa sen máu trên trán nàng. Trong giây lát, quả nhiên Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở mắt, đứng lên từ trên mặt đất. Bởi vì linh lực đột phá thành công, không những đầu ngón tay bị đứt của nàng khép miệng vết thương lại, mà khí huyết cuồn cuộn mãnh liệt cũng chữa khỏi nội thương cho ngũ tạng phế phủ. Lúc trước, vì hôn mê nên nàng không biết mình đã đột phá linh lực, hiện tại linh lực trong cơ tràn đầy khiến nàng hiểu rõ trong lúc mình hôn mê đã đột phá linh lực tới cực hạn rồi!

Có điều khi biết được chuyện này, khuôn mặt nàng vẫn không có chút cảm xúc vui vẻ nào. Bởi vì ân sư của Diễm - Thiên Cơ lão nhân - hiện nay đang ở đâu vẫn còn là một câu hỏi. Ngày mai là thời hạn cuối cùng rồi, nếu

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân xuất hiện trễ thì dù nàng có đột phá linh lực cũng chẳng thể cứu được mạng Diễm.

Không khí trong phòng theo gương mặt ưu thương của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vô cùng nặng nề.

Nhưng --

Có người đang xông vào Vô Danh sơn trang giữa đêm, đi về phía cửa phòng... Là kẻ xấu rắp tâm hãm hại hay bốn Trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc tìm được Thiên Cơ lão nhân kịp lúc nên chạy về Vô Danh sơn trang để báo lại tin tốt đây?

Khi hai chân tứ đại Trưởng lão bước vào trong cửa thì đáp án đã rõ ràng trong nháy mắt rồi.

Tứ đại Trưởng lão lập tức chạy vội tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể cúi xuống một cách đầy cung kính, đồng thanh bẩm báo: "Thiếu Bang chủ phu nhân, bọn thuộc hạ đã nhận được tín hiệu của lão Bang chủ. Lão Bang chủ nói sáng sớm mai sẽ gặp ở Vô Danh sơn trang."

Lúc tứ đại Trưởng lão bẩm báo, trên mặt không toát chút vui sướng mà ngược lại còn chất chứa đầy ưu sầu. Mặc dù bọn họ đã chứng kiến cơn mưa ánh sáng lúc nãy, nhưng bởi không phải người Linh Cung, cũng không phải người Ma tộc, cho nên không biết hiện tượng ngắn ngủi này có liên quan đến việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột phá linh lực, vì thế... Dù lão Bang chủ đã truyền tín hiệu cho bọn họ, bảo mai sẽ gặp nhau ở Vô Danh sơn trang, như vậy thì có ích gì? Nếu Thiếu Bang chủ phu nhân không thể đột phá linh lực đến cực hạn thì tính mạng của Thiếu Bang chủ vẫn sẽ bị tử thần vô tình kéo đi!

Mà nghe được hồi báo của các Trưởng lão, đôi mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cuối cùng cũng lan ra ý cười xinh đẹp. Ngân Lang, Thanh Báo, Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng tỏa ra ánh cười vui sướng chói lọi. Ngay

https://thuviensach.vn

cả Tiêu Hàn luôn luôn lạnh như núi tuyết, dường như chẳng bao giờ cười, khi nghe được lời Trưởng lão thì cũng không nhịn được lộ ra tia cười nhàn nhạt. (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Mấy người Ngân Lang cười dĩ nhiên là vì tính mạng của chủ tử nhà mình không sao nữa rồi. Về phần Tiêu Hàn cười không thuần túy chỉ vì Hiên Viên Diễm, mà thêm đó... khi Hiên Viên Diễm vô sự, Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ lập tức ngừng làm tổn thương bản thân mình.

Thấy tất cả mọi người đều cười, tứ đại Trưởng lão đồng loạt chớp mắt, lập tức cực kì kích động, mở miệng nói: "Thiếu Bang chủ phu nhân, chẳng lẽ... người đã đột phá linh lực thành công rồi?" Nhất định là thế, nếu không sao Thiếu phu nhân có thể cười đây?

Mặc dù trong lòng đã đoán được đáp án nhưng các Trưởng lão vẫn muốn nghe câu trả lời khẳng định từ Thiếu phu nhân của mình, hai mắt nhìn chằm chằm về phía nàng. Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nặng nề gật một cái, khóe mắt bọn họ lập tức trượt ra một giọt nước mắt trong suốt, đó là vì vui quá mà khóc.

-- Thiếu Bang chủ của bọn họ vô sự, thật là tốt!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười tươi hơn, dời bước đến bên đầu giường. Lần này bước chân nàng không còn đè nặng đau thương nữa mà là nhẹ nhõm vui sướng. Thân thể nàng cúi xuống thấp, in một nụ hôn lên trán Hiên Viên Diễm rồi nhẹ nhàng nói: "Diễm, ngày mai... Nguyệt nhi có thể lại nhìn thấy nụ cười sáng lạn của chàng rồi!" Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay người lại, liếc nhìn tứ đại Trưởng lão rồi mở miệng nói: "Làm phiền bốn vị Trưởng lão tối nay thay phiên nhau chăm sóc Diễm giùm ta!"

Tứ đại Trưởng lão thành kính đứng nghiêm, đáp vang: "Vâng!"

https://thuviensach.vn

Tứ đại Trưởng lão dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã cất bước đi về phía cửa phòng. Ngân Lang và Thanh Báo tò mò nhìn nhau, đưa tay gãi gãi đầu, đồng thanh hỏi: "Chủ tử, người muốn đi đâu vậy?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng quay đầu lại, khuôn mặt treo nụ cười lóa mắt, giọng nói êm ái: "Trở về phòng ngủ!" Nói xong, bóng dáng màu tím phóng khoáng như gió xuân biến mất trong tầm mắt của mọi người trong giây lát.

-- Ngày mai, Diễm tỉnh lại, nàng lại có thể ngắm nhìn nụ cười dịu dàng tỏa nắng của chàng. Tưởng chừng mất đi rồi lại có được, nàng sẽ không buông tay nữa, tử thần cũng đừng hòng cướp Diễm từ tay nàng. Mà khi chàng tỉnh lại chắc chắn sẽ muốn nhìn nàng cười vui vẻ, cho nên... nàng phải trở về phòng ngủ một giấc thật ngon. Nếu không khi Diễm tỉnh lại, nhìn thấy gương mặt tiều tụy của nàng, nhất định sẽ rất đau lòng. Nàng không nên làm tim chàng đau!

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đi rồi, Ngân Lang và Thanh Báo vẫn nhìn nhau, nụ cười trên khóe môi cũng ngày càng đậm. (Gian tình a, có gian tình.)

Mặc dù Vương phi chỉ đáp lại bằng bốn chữ ngắn gọn, nhưng bên trong đó ẩn chứa tình yêu vô bờ bến với Vương gia, sao bọn họ lại không rõ cơ chứ?

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi, Tiêu Hàn cũng lập tức ôm quyền với mấy người còn lại trong phòng, mở miệng bình thản nói: "Tại hạ cũng trở về phòng nghỉ ngơi!" Dứt lời, chẳng đợi mọi người đáp lại, Tiêu Hàn đã sải bước ra khỏi phòng...

Bước chân rất nhanh --

Tiêu Hàn đẩy cửa gỗ tử đàn, bước vào căn phòng ở tây viện. Vừa vào phòng, hắn đã thấy một con chim bồ câu đưa tin đậu trên bàn. Hắn lập tức

https://thuviensach.vn

ló đầu ngó nhìn hành lang ngoài cửa một lúc, sau đó nhanh chóng khép cửa phòng lại.

Con bồ câu đưa tin này nhân lúc Tiêu Hàn rời Tây viện đi đến Nam viện mà chen vào khe hở giữa hai cánh cửa sổ để bay vào phòng. Bồ câu được huấn luyện quy củ, thấy Tiêu Hàn đã trở về, không đợi hắn đến trước mặt mình liền chủ động vỗ cánh bay lên, đáp trên vai trái của hắn.

Tiêu Hàn nâng tay xoa nhẹ đầu bồ câu, dường như đang khích lệ sự nghe lời của nó. Sau đó, hắn gỡ ống trúc nhỏ buộc giữa hai chân nó xuống, rút trong ống trúc ra một mảnh giấy nhỏ. Dưới ánh nến soi, hàng chữ màu đen phản chiếu trong đôi mắt hắn.

Đó là thư do lão Hoàng đế Bắc Dực quốc tự tay viết-- Hoàng nhi, hai trăm vạn đại quân đều đã điều động, bây giờ nên làm gì đây? Cho hai trăm vạn đại quân đến biên cảnh Tây Thần quốc, chuẩn bị nghênh chiến đại quân của chúng như kế hoạch cũ sao?

Tiêu Hàn đọc xong, bàn tay dùng sức vót chặt làm tờ giấy biến thành bụi phấn. Sau đó, hắn dời bước đến bên chiếc bàn đọc sách cạnh vách tường phía đông của căn phòng. Hắn rút tờ giấy trắng bị đè dưới nghiên mực, vung bút nhúng mực rồi vung tay viết lên đó những nét chữ phóng khoáng.

-- Phụ hoàng, kế hoạch có biến! Đại quân Bắc Dực vẫn tiến về biên cảnh Tây Thần như cũ, nhưng không phải để nghênh chiến đại quân của Tây Thần mà là tạm thời án binh bất động (*), kiên nhẫn chờ đợi chỉ thị tiếp theo của hoàng nhi. Còn nữa, đưa Ma Âm hoa trong Âm Dương môn của hoàng nhi, cả chậu cả đất giao cho Chu tướng quân dẫn quân. Người dặn dò Chu tướng quân, bảo hắn nhất định phải tỉ mỉ chăm sóc Ma Âm hoa dọc đường đi, mang Ma Âm hoa không chút hao tổn đến Tây Thần quốc giao vào tay hoàng nhi.

https://thuviensach.vn

[(*) Án binh bất động: các bạn hay đọc truyện xuyên không cung đình thì hay gặp từ này, đại khái là giữ binh không động tĩnh, chờ thời cơ tấn công.]

Vung bút viết xong, Tiêu Hàn dùng nội lực hong khô vết mực trên giấy, sau đó gấp nhỏ tờ giấy rồi nhét vào trong ống trúc. Buộc chặt ống trúc giữa hai chân bồ câu lần nữa, Tiêu Hàn vỗ nhẹ ống trúc rồi vỗ nhẹ đầu chim bồ câu, dường như đang nói với nó rằng trong ống có tin cực kì quan trọng. Ngay sau đó, Tiêu Hàn đi tới bên cửa sổ, mở toang cửa sổ ra. Hắn thò đầu ra ngoài cửa sổ thăm dò, cẩn thận xem xét động tĩnh hai đầu hành lang rồi đưa tay lên, cho phép bồ câu cất cánh.

Đợi bồ câu biến mất trong tầm mắt, lúc này Tiêu Hàn mới đóng cửa sổ, mặc nguyên áo nằm trên giường. Hắn khép mắt lại nhưng không phải vì đi vào mộng đẹp, mà là yên lặng tĩnh tâm vứt bỏ tất cả tạp niệm của bản thân, trái tim đập loạn cũng bình ổn sau một vài chuyện xảy ra.

Ánh trăng bàng bạc mông lung soi rọi --

Chim bồ câu đã rời khỏi phạm vi Tây viện nhưng vẫn chưa rời khỏi phạm vi Vô Danh sơn trang, chợt ngừng bay nhanh về phía trước, thân thể nhỏ bé bay vòng tròn trên trời cao. Lúc trước nó có thể bay từ hoàng cung Bắc Dực xa xôi để đến trong phòng của Tiêu Hàn ở Tây viện, lúc trở về chắc sẽ không bị mất phương hướng đâu. Nhưng nó vẫn không bay về phía trước, chỉ cứ bay vòng vòng trên trời cao, trông như thật sự bị mất phương hướng. Việc này là sao đây?

Người làm bồ câu bị mất phương hướng là nữ tử áo tím đứng trong một góc bí mật, cánh tay phải khẽ nâng lên - Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bàn tay phải của nàng ngửa lên bầu trời, hào quang bảy sắc di chuyển trong lòng bàn tay, đồng thời môi đỏ hé mở phát ra một chữ: "Rơi!"

https://thuviensach.vn

Như bị hào quang bảy sắc trên tay nàng cho gọi, thân thể nó bỗng rơi từ trên rời xuống, đứng trên lòng bàn tay của nàng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở nắp ống trúc, rút tờ giấy nhét trong đó ra. Dưới ánh sáng bảy sắc chiếu rọi, đọc xong hàng chữ trên giấy, nàng ném chim bồ câu lên trời, đồng thời thu lại hào quang bảy sắc trên tay.

Trong nháy mắt khi nàng thu lại hào quang, đôi mắt chim bồ câu trắng vốn mê mang lại khôi phục sự linh hoạt. Nó như chưa từng bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt cho gọi, đôi cánh vỗ vỗ, tiếp tục làm tròn phận sự truyền lại tin tức của Tiêu Hàn về hoàng cung Bắc Dực ở phương xa.

-- Niệm tình ngươi hết lòng giữ lời hứa, chủ động để đại tướng quân Bắc Dực mang Ma Âm hoa đến Tây Thần mà không để ta và Diễm phải lãng phí sức lực đi Bắc Dực một chuyến lấy Ma Âm hoa, đợi đến khi đại quân Tây Thần và đại quân Thương Nguyệt tổn hại, lúc hai quốc gia diệt vong... Nếu Thái tử Bắc Dực ngươi không cướp đoạt hai miếng thịt béo là Tây Thần và Thương Nguyệt với ta và Diễm, thì chúng ta sẽ xuống tay lưu tình với đại quân Bắc Dực của ngươi! (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Lạnh lùng tự nhủ xong, bóng dáng màu tím lại lặng lẽ không tiếng động biến mất trong góc bí mật đó. Bây giờ nàng thật sự phải về phòng ngủ dưỡng sức. Ngày mai lúc Diễm tỉnh lại mới có thể cho chàng một nụ cười tỏa sáng...

Cùng lúc đó --

Là cây héo khô cuốn lên trong gió đêm lạnh lẽo thổi mạnh.

Vô số bia mộ âm u dựng thẳng. Rêu xanh và mạng nhện chăng đầy trên đó. Cỏ dại che lấp tòa cung điện dưới lòng đất, chủ nhân của nó chính là Môn chủ Quỷ Chú môn Tư Đồ Kiệt --

Trongcung điện dưới lòng đất, ở một thạch thất dùng để luyện công -- Chính giữa trải một chiếc thảm lông màu trắng. Một hắc y nhân đang

https://thuviensach.vn

khoanh chân ngồi trên thảm. Đôi mắt hắn khép chặt, lòng bàn tay mở ra, toàn thân bao phủ bởi một làn khói đen. Hắn là Ma Quân của Ma tộc, lúc này đang tu luyện tà công.

Ánh nến đỏ sậm âm u hơi rung, bởi vì lòng Ma Quân không yên, chẳng thể tập trung tu luyện tà công.

Chân khí trong cơ thể Ma Quân chợt rối loạn dẫn đến khí huyết không thể điều khiển, tự động cuộn lên, "Phốc --" một tiếng vang lên, chợt phun ra một miếng máu tươi lớn. Hắn mở mắt ra, ngón tay lau khóe môi rồi đưa ngón tay dính máu mình vào trong miệng, liếm sạch máu.

Một canh giờ trước khi cơn mưa ánh sáng rơi xuống, Ma Quân cũng đã chứng kiến. Cũng bởi vì hắn chứng kiến rồi nên lúc này mới không thể tập trung tu luyện. Cơn mưa ánh sáng làm dự cảm chẳng lành bao phủ tim hắn.

Ma Quân đứng lên, tức giận dời bước đến bàn đá trong phòng để kiểm tra dự cảm mơ hồ trong lòng. Tay hắn chợt phất lên, tay phải có thêm một chiếc gương (có khung ngoài) màu đen có kích thước tương đương lòng bàn tay, tay trái có thêm ba đồng tiền khắc hình vẽ (**) màu đen quỷ dị.

[(**): Nguyên văn là đồ đằng hắc sắc, dịch chưa thoát ý nhưng mong mọi người bỏ qua cho.

Còn đồ đằng là cái này này:]

Lòng bàn tay vận khí làm chiếc gương và ba đồng tiền xoay tròn nhanh chóng giữa không trung -- Sau đó, gương rơi xuống bàn đá, ba đồng tiền xếp thẳng hàng rơi xuống mặt gương. Mà trong nháy mắt ba đồng tiền rơi xuống mặt gương, nửa trái mặt gương hiện lên bốn chữ màu đỏ -- không chết cũng thương!

https://thuviensach.vn

Nửa bên phải của gương thì hiện lên hai bóng người màu tím. Mặc dù hai bóng dáng này có vẻ mơ hồ, nhưng Ma Quân vẫn có thể phân tích chính xác rằng hai bóng màu tím này là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Ma Quân đang lợi dụng quẻ gương và quẻ tiền của Ma tộc để bói cho mình một quẻ. Vì vậy, nửa trái của quẻ gương hiện lên bốn chữ tiên đoán một kiếp khó qua mà hắn sắp phải đối mặt vào một ngày không xa. Mà nửa hai người làm hắn không chết cũng trọng thương về sau chính là hai người mơ hồ hiện lên bên phải của quẻ gương - Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm.

Cơ mặt Ma Quân vặn vẹo, gân xanh trên trán nổi lên dường như sẽ tùy lúc mà đứt ra. Ánh mắt hắn dữ tợn nhìn chằm chằm chữ và hình ảnh trên quẻ gương, gào thét như thú hoang: "Không thể nào!"

Cơn mưa ánh sáng một canh giờ trước nghĩa là ai đó đã đột phá linh lực đến cực hạn. Mà người có năng lực làm chuyện này nhất chính là kẻ ở trong rừng trúc mà hắn không thể lấy mạng - Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nếu quẻ gương chỉ tiên liệu rằng Ma Quân sắp đối mặt với kiếp nạn không chết cũng trọng thương và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không biết vì lí do gì mà đột phá linh lực sớm thì Ma Quân sẽ chẳng gào lên ba chữ kia. Điều khiến hắn bàng hoàng là Thụy vương hoàng triều Long Diệu Hiên Viên Diễm cũng góp phần tạo ra kiếp nạn không chết cũng trọng thương cho hắn. Mà Hiên Viên Diễm đã bị khói ma của hắn làm bị thương nặng, mặc dù có đồng tộc của hắn xuất hiện trong rừng trúc với lí do xuất hiện vì cứu Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng đồng tộc của hắn tuyệt đối không có khả năng cứu sống Hiên Viên Diễm, nhiều lắm cũng chỉ giúp Hiên Viên Diễm duy trì hơi thở cuối cùng trong nửa tháng mà thôi. Hiện tại Hiên Viên Diễm trọng thương đã mười bốn ngày rồi. Chỉ cần ngày mai trôi qua, Hiên Viên Diễm hắn phải chết không nghi ngờ, trừ phi... Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột phá linh lực và người thống trị tối cao

https://thuviensach.vn

trong Ma tộc - Ma Đế phải có ma châu cùng nhau chữa thương cho Hiên Viên Diễm thì mới có thể cứu mạng hắn.

Nhưng Ma Đế đã tan thành mây khói từ bốn mươi năm trước, mà ma châu cũng theo Ma Đế không rõ tung tích. Đã như vậy, Hiên Viên Diễm đã bị sức mạnh trong khói của hắn làm trọng thương, ngày mai phải chết không thể nghi ngờ, làm sao có thể... sẽ tạo ra kiếp nạn cho hắn đây? Nhưng hiện tượng kì quái trong quẻ gương của Ma tộc tuyệt đối không sai, chẳng lẽ... làn khói đen trong rừng trúc lúc trước đúng là Ma Đế?

Không, sẽ không đâu!

Ma Đế tuyệt đối sẽ không vì người ngoài mà tổn thương đồng tộc, huống chi ông ta còn là Ma Đế... Ma Đế sẽ càng không mặc kệ lời nguyền của vô số vong hồn lệ quỷ của người Ma tộc để sử dụng ma châu cứu mạng người ngoài, tình nguyện trở thành tội nhân thiên cổ của Ma tộc đâu.

Nhưng nếu người cứu Hiên Viên Diễm ở rừng trúc lúc trước không phải Ma Đế thì hiện tượng kì quái trong gương giải thích thế nào được đây?

Trong lúc Ma Quân đang giận dữ, tinh thần bị kích thích đến cực độ, vốn không dám tin người cứu Hiên Viên Diễm trong rừng trúc là Ma Đế -- Tư Đồ Kiệt bưng nửa chén máu tươi, đẩy cửa bước vào thạch thất của Ma Quân, im lặng đứng sau lưng hắn. Tư Đồ Kiệt cung kính nâng chén máu tươi mình chuẩn bị lên trước, mở miệng nói: "Ma Quân, đến giờ ta hiến máu rồi, mời ngài thưởng thức!"

Cánh tay phải của Ma Quân xoẹt qua quẻ gương, xóa bỏ hiện tượng trên đó, che giấu cảm xúc khó tin nổi. Hắn chợt quay người, hai mắt lạnh lùng như Minh vương, vô cảm liếc nhìn Tư Đồ Kiệt rồi nhận lấy chén máu uống cạn.

Ma Quân uống máu xong, một làn khói đen di chuyển trong lòng bàn tay làm chén vàng cứng rắn hóa thành mảnh vụn rơi trước hai chân. Môi

https://thuviensach.vn

hắn phun ra lời nói không chút nhiệt độ nào: "Tây Thần đế, ngươi lập tức sai tất cả hộ pháp của Quỷ Chú môn đến một nơi!"

Hai mắt Tư Đồ Kiệt nhanh chóng liếc nhìn chiếc gương và ba đồng tiền đặt trên bàn sau lưng Ma Quân, mở miệng hỏi: "Nơi nào ạ?" (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Hai tay nổi gân xanh bỗng siết chặt lại, đốt ngón tay kêu "rắc rắc" vang dội, Ma Quân cắn răng gằn từng chữ: "Vô Danh sơn trang!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 237: Một Màn Ngoài Dự Định

Vô Danh sơn trang?

Tây Thần quốc còn có một sơn trang có tên quả thật...thô tục đến khó nghe như vậy sao? Mặt khác, sai tất cả các Hộ pháp của Quỷ Chú môn đi sơn trang này làm gì?

Vẻ mặt Tư Đồ Kiệt cực kì nghi hoặc, nháy mắt nhìn Ma Quân rồi mở miệng khẽ hỏi: "Xin hỏi Ma Quân, Vô Danh sơn trang ở đâu? Sai tất cả các Hộ pháp đến Vô Danh sơn trang làm việc gì?"

Bóng dáng Ma Quân chợt lóe như ma quỷ, đứng ở cạnh một bàn đá khác. Trên bàn đặt bút, giấy, nghiên mực, bút lông. Ma Quân vung bút nhúng mực rồi vẽ vời trên giấy Tuyên Thành, lạnh lùng trả lời Tư Đồ Kiệt: "Ta lập tức vẽ đường đi cụ thể đến Vô Danh sơn trang. Tất cả các Hộ pháp của Quỷ Chú môn phải giết Hiên Viên Diễm bằng bất cứ giá nào!"

Nghe được lời Ma Quân, Tư Đồ Kiệt nhanh chóng lại gần bàn đá, chân mày nhíu sâu, hỏi: "Ma Quân, ngài không phải từng nói... Hiên Viên Diễm bị khói ma của ngài làm trọng thương, mặc dù có đồng tộc của ngài cứu đi nhưng tình mạng chỉ còn thoi thóp một hơi tàn, tối đa cũng không vượt qua nửa tháng sao?"

"Ta ngờ rằng đồng tộc cứu Hiên Viên Diễm trong rừng trúc là Ma Đế. Trận mưa ánh sáng tối nay liên quan đến việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột phá linh lực. Có ma châu của Ma Đế rồi, chỉ cần..." Ma Quân không ngẩng đầu, vẽ nhanh bản đồ lên giấy, hàm răng nghiến chặt phát ra tiếng

https://thuviensach.vn

"két két", nói: "Kết hợp với linh lực đã đột phá cực hạn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt là cứu được mạng Hiên Viên Diễm!"

Trừ phi là người của Ma tộc, nếu bị khói ma của hắn làm trọng thương thì ở bất cứ đâu, hắn chỉ cần di chuyển ma lực trong cơ thể sẽ biết được người bị hắn làm trọng thương đang ở chỗ nào. Mà mười bốn ngày nay, tuy hắn biết Hiên Viên Diễm đang ở Vô Danh sơn trang nhưng không tới đưa Hiên Viên Diễm xuống địa ngục mà lưu lại cho hắn một hơi thở thoi thóp cuối cùng trên dương thế, bởi vì... Ma Quân chắc chắn nửa tháng sau Hiên Viên Diễm hắn phải chết không thể nghi ngờ. Một người chắc chắn phải chết, hắn cần gì phải lãng phí sức lực để mạo hiểm đi Vô Danh sơn trang đưa người xuống địa ngục nữa? Dù cho hiện tại hắn đang tu luyện tà công, nhưng lúc đi Vô Danh sơn trang giết Hiên Viên Diễm -- thì sẽ giao chiến với đồng tộc của mình lần nữa rồi lại trọng thương. Như vậy tà công mà hắn tu luyện sẽ mất đi vì trọng thương, khiến hắn phải cực khổ tu luyện lại từ đầu.

Nhưng hắn ngàn vạn lần không ngờ đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ đột phá linh lực nhanh như vậy. Hắn càng không ngờ rằng đồng tộc kia của hắn lại là Ma Đế.

Tuy ma châu thuộc sở hữu của Ma Đế, nhưng dù sao cũng là thần vật của Ma tộc, hơn nữa... Hơn bốn mươi năm trước, vô số vong hồn của Ma tộc từng vì oán hận với Linh Cung mà hạ xuống -- lời nguyền cho Linh Tuyền dần dần khô cạn, mọi người trong linh cung khi chết đi sẽ tan biến trên đời vĩnh viễn!

Vì Ma Đế đã tan thành mây khói làm hắn tìm rất lâu không thấy ma châu, cũng là phương pháp duy nhất để hóa giải lời nguyền chết chóc với Linh Cung. Cho nên hắn tuyệt đối sẽ không cho phép Ma Đế đem năng lượng trong ma châu để cứu người ngoài. Mà người ngoài ngày còn là Hiên Viên Diễm sẽ dùng năng lượng của ma châu để giải lời nguyền chết chóc với Linh Cung vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa đột phá linh lực, như vậy... sớm nhất là tối nay, chậm nhất là ngày mai, Ma Đế nhất định sẽ lấy ma châu trong cơ thể mình kết hợp với linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt để cứu Hiên Viên Diễm.

LúcMa Đế đưa năng lượng ma châu vào cơ thể Hiên Viên Diễm để chữa thương cho hắn, ma lực của ông phải sử dụng để di chuyển ma châu, không thừa ma lực để gây tổn thương địch thủ. Vì vậy, chỉ cần tất cả Hộ pháp của Quỷ Chú môn thừa dịp Ma Đế đang chữa thương cho Hiên Viên Diễm -- Một Hộ pháp trong đó có thể tránh khỏi lực công kích từ linh lực của Thương Quan Ngưng Nguyệt, hạ một chưởng lên Hiên Viên Diễm, như vậy Hiên Viên Diễm và Ma Đế sẽ lập tức tử vong tại chỗ, ma châu cũng sẽ tan thành mây khói.

Ma Quân vẽ bản đồ cụ thể đến Vô Danh sơn trang rồi đưa nó cho Tư Đồ Kiệt, đồng thời cũng đưa một thiết bài khắc hoa văn màu đen cho hắn, lạnh lùng nói: "Nói với hộ pháp của Quỷ Chú môn rằng một khi hoa văn trên thiết bài chuyển động là lúc Ma Đế chữa thương cho Hiên Viên Diễm, cũng là lúc không có sức đả thương địch thủ. Chỉ cần bọn họ chớp cơ hội tốt nhất xông vào Vô Danh sơn trang, mặt ngoài công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thực ra là tìm cách giết Hiên Viên Diễm."

***

Thời điểm ông dạo chơi tứ quốc, thấy cho kẻ bán mình chôn cha, lại thấy có người không có tiền để chữa bệnh. Chỉ cần họ là người lương thiện, bàn tay ông nhẹ nhàng vung lên ném cho họ mười vạn ngân phiếu kếch xù mà không nháy mắt lấy một cái. Nhưng nếu ông bất cẩn làm rơi một đồng tiền, mà người ngẫu nhiên nhắt được đồng tiền đó lại là một... người tuy nghèo khổ vất vả nhưng trong tim có ác niệm, ngày thường không làm chuyện tốt. Xem như hắn đuổi tới chân trời góc bể cũng phải lấy trên tay người có tiền lại đồng tiền đó. Bất luận thân phận của ông là lão Bang chủ Cái Bang hay Thiên Cơ lão nhân đều danh chấn thiên hạ, càng không phải

https://thuviensach.vn

bàn cãi, thân phận Ma Đế càng làm người trong thiên hạ sợ mất mật khi nghe thấy. Nhưng ông chưa bao giờ lấy khuôn mặt thật gặp người khác. Trừ người Ma tộc, đừng nói các học trò của Cái Bang, ngay cả trò cưng Hiên Viên Diễm của Thiên Cơ lão nhân cũng chưa từng nhìn thấy diện mạo thật của ông. Thế nên mặc dù thế nhân đều biết ông là Thiên Cơ lão nhân nhưng không hề biết ông là lão Bang chủ Cái Bang và người thống trị tối cao Ma Đế của Ma tộc.

Qua giây lát --

Thiên Cơ lão nhân khoác tay nải trên vai đã tới trước cửa chính của Vô Danh sơn trang. Mũi chân khẽ nhún, thân thể ông nhảy lên cao ba trượng, nhẹ nhàng đáp xuống tiền viện bên trong Vô Danh sơn trang.

Một làn gió thổi qua, đóa hoa hải đường đỏ tươi bị bẻ gãy, theo gió bay đến trước mặt Thiên Cơ lão nhân. Thiên Cơ lão nhân bắt lấy hoa hải đường, áp nó trước mũi ngửi ngửi rồi cúi xuống nhìn chòm râu bị mình tết thành bím.

Một lát nữa, ông sẽ chính thức gặp mặt đồ tức xinh đẹp của đồ nhi, Nguyệt hài tử!

Ông... có nên ăn mặc đáng yêu một chút để nàng vừa gặp đã thích lão già ông không nhỉ?

Con ngươi Thiên Cơ lão nhân đảo một vòng, nghiêm túc nhìn chòm râu đuôi sam của mình, ngón tay kẹp hoa hải đường đưa lên, nhẹ nhàng cắm hoa hải đường vào giữa đuôi sam đó. (Lulu: Dạ con không nghĩ ông cắm hoa hải đường vào râu thì nhìn sẽ đáng yêu hơn đâu ạ!!!)

Sau khi cắm hoa hải đường vào râu, Thiên Cơ lão nhân vui vẻ cười toét miệng. Dường như ông cảm thấy chòm râu cắm hoa thơm của mình là kiệt tác, tinh thần phấn chấn ngẩng đầu ưỡn ngực, sải từng bước dài đi vào căn phòng phía Nam viện.

https://thuviensach.vn

Bên trong Nam viện --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đổi lại y phục màu xanh nhạt, ống tay áo thêu chim hỉ thước, vạt áo thêu hình bươm bướm múa lượn, cùng Ảo Ảnh cung Ngân Lang và Thanh Báo và bốn đại Trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc "mỏi mắt chờ mong" ở hành lang trước phòng của Hiên Viên Diễm từ sáng sớm.

Thái tử Tiêu Hàn đứng cuối hành lang.

Thiên Cơ lão nhân chỉ ở trong truyền thuyết. Hôm nay có cơ hội gặp mặt ngàn năm mới có một lần, nhìn thấy gương mặt thật của ông, nghe tiếng của Thiên Cơ lão nhân, dĩ nhiên Tiêu Hàn sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Diễm Diễm à, lão già tới cứu con rồi. Con ngủ ở phòng nào đấy?"

Một giọng nói xen lẫn tiếng cười đùa ồn ào vọng tới, theo đó Thiên Cơ lão nhân cùng với chòm râu và tóc tết thành bím nhún một cái nhảy vào Nam viện. Ông mặc bộ trang phục thê thảm không ngỡ nhìn, vô cùng thân thiện "lên tiếng" hiện thân, trong khoảnh khắc -- Đỉnh đầu mấy người "mỏi mắt chờ mong" ở hành lang có một đàn quạ đen bay qua, mồ hôi lạnh rơi xuống đất. Tiêu Hàn thấy mặt Thiên Cơ lão nhân, con ngươi cũng sắp lồi rớt ra ngoài rồi.

-- Thần của ta ơi! Quái lão đầu mặc trang phục thảm không nỡ nhìn trước mặt, làm hắn hận không thể... vọt tới vách tường đập đầu vào đó đến hôn mê, mắt không nhìn tâm không loạn này thật sự là... Thiên Cơ lão nhân thần thánh trong truyền thuyết sao?

Tiêu Hàn xoa xoa bàn tay đã thấm đầy mồ hôi lạnh, khóe miệng không nhịn được mà co rút mãnh liệt, cảm giác sống lưng nổi gai lạnh rồi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, mặt Thiên Cơ lão nhân còn vàng hơn lòng đỏ trứng vịt muối, đương nhiên là đã dịch dung cẩn thận rồi. Thế nhưng, khi nghe giọng nói quen thuộc, lại thấy trang phục thê thảm không nỡ nhìn thì bốn đại Trưởng lão chẳng có chút hoài nghi gì với thân phận của Thiên Cơ lão nhân. Trên đời này, ngoài lão Bang chủ hâm hấp của bọn họ ra còn có ai... chịu chà đạp ngoại hình của mình thành cái dạng này nữa?

-- Trời ạ, lão Bang chủ vị đại của ta! Bình thường ngài tự chà đạp mình cũng thôi đi, nhưng hôm nay là lần đầu tiên ngài và đồ tức... gặp mặt nhau nha! Sao ngài vẫn không sửa đổi tác phong bướng bỉnh, sửa soạn lại để cho mình chút thể diện vậy?

Bốn đại Trưởng lão ngổn ngang trong gió, dù trong lòng yên lặng lẩm bẩm nhưng thân thể vẫn nhất tề hơi cúi xuống, cực kì cung kính nói: "Hoan nghênh lão Bang chủ trở về trang!"

Thật ra thì từ ngày Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào ở trong Thụy vương phủ, Thiên Cơ lão nhân đã biết rõ ngày sinh tháng đẻ và tất cả mọi chuyện về nàng, giờ phút này lại làm bộ như không quen biết nàng. Đầu ông chợt nghiêng, làm chòm râu đuôi sam lắc lắc ở trước ngực, con ngươi đảo quanh nàng, đưa tiếng cười hì hì vào trong lỗ tai nàng: "Nữ nhi đẹp như tiên nữ này là thê tử của Diễm tiểu tử sao? Ánh mắt của Diễm tiểu tử nhà ta thật đúng là không tệ nha! Đồ tức ngoan, mau ôm lão già một cái nào!" Thiên Cơ lão nhân vừa ngừng cười, giang rộng hai cánh tay rồi nhún một cái, nhào tới phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã từng nghe Hiên Viên Diễm nói về tính cách trẻ con và sự tích thích "chà đạp" bản thân của Thiên Cơ lão nhân, nhưng dù sao trăm nghe vẫn không bằng một thấy! Vì vậy, nàng bị bộ y phục của Thiên Cơ lão nhân làm khóe miệng không nhịn được mà co rút mãnh liệt, chả thèm quan tâm tới Tiêu Hàn. Nàng chỉ thấy Thiên Cơ lão nhân giang hai tay lao đến trước mặt mình. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng che giấu cảm giác lộn xộn trong lòng, dung nhan tuyệt

https://thuviensach.vn

sắc nở nụ cười hoa nhường nguyệt thẹn, sáng rực như mặt trời. Nàng nhẹ nhàng đón lấy Thiên Cơ lão nhân, môi đỏ cong cong, nói: "Soái lão đầu, đợi người nửa ngày, cuối cùng người cũng tới rồi!"

Hiên Viên Diễm từng nói, Thiên Cơ lão nhân thích người khác gọi ông là Soái lão đầu nhất. Chỉ là, ngay cả dưới sự uy hiếp của Thiên Cơ lão nhân, các Trưởng lão và đệ tử Cái Bang đều không chịu gọi ông một tiếng Soái lão đầu, bởi vì họ cho rằng... gọi như vậy là bất kính với lão Bang chủ. Bọn họ tình nguyện chết cũng không muốn bất kính với ông!

Thấy thuộc hạ không chịu gọi mình là Soái lão đầu, Thiên Cơ lão nhân liền chuyển mục tiêu tới Hiên Viên Diễm. Ông một mực quấn lấy Hiên Viên diễm. Cuối cùng, Hiên Viên Diễm bị ông lải nhải đến sắp nổi khùng, không thể thỏa hiệp, sau đó đổi hai chữ "Ân sư" thành ba chữ "Soái lão đầu"!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại cho rằng quý mến trong lòng mới thật sự là quý mến. Về phần quý mến trên đầu lưỡi thì chẳng là vấn đề gì cả. Chỉ cần Thiên Cơ lão nhân thích, gọi ông là Soái lão đầu để ông vui vẻ không phải chuyện tốt sao?

-- Nguyệt hài tử này còn hợp khẩu vị ông hơn cả Diễm tiểu tử. Ông kết rồi đó!

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt gọi Soái lão đầu, Thiên Cơ lão nhân vui mừng cười đến nỗi không khép miệng được, chòm râu đuôi sam trước ngực cũng đung đưa liên tục.

Nhưng trong giây lát --

Thiên Cơ lão nhân đứng đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vừa định nhiệt đình ôm nàng thì nụ cười nhanh chóng thu lại, hai mắt cực kì chấn động nhìn nàng. Ngay khi ông thôi cười -- bốn đại Trưởng lão sóng vai đứng nghiêm ở phía sau, thân thể chợt cứng ngắc, đồng thời hít mạnh

https://thuviensach.vn

một hơi khí lạnh rồi trố mắt nhìn nhau. (HoàngNgọcTửBăễnĐànLêQuýĐôn)

-- Trời ạ, chuyện gì xảy ra vậy? Thiếu Bang chủ phu nhân, nàng... tại sao phải làm như thế hả?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 238: Không Đủ Gây Sợ Hãi

Ánh dương vạn trượng rực rỡ bao phủ, gió mai ấm áp thổi tới --

Năm ngón tay phải ánh lên hào quang bảy sắc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chống lên ngực Thiên Cơ lão nhân, năm ngón tay trái bóp cổ ông. Ngay cả khi võ công của Thiên Cơ lão nhân đạt tới đỉnh cao hơn nữa nhưng nếu muốn tránh sự kiềm chế của hào quang bảy sắc của nàng trong khoảng cách gần như thế, tuyệt là một chuyện không hề dễ. Hóa thành làn khói đen là có thể tránh khỏi sự kiềm chế của hào quang bảy sắc, nhưng Thiên Cơ lão nhân đang che giấu thân phận Ma Đế, dĩ nhiên ông sẽ không làm vậy.

Hành động của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm mọi người trên hành lang sợ hãi. Sức mạnh của hào quan bảy sắc bọn họ đã thể nghiệm đêm qua rồi. Ngón tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ cần động một cái, Thiên Cơ lão nhân sẽ bị hào quang bảy sắc xuyên qua tim, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Tính mạng Hiên Viên Diễm đang ngàn cân treo sợi tóc, chỉ có Thiên Cơ lão nhân mới có thể cứu. Vì thế nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt mong ngóng ông đến hơn bất cứ ai, nhưng... sao khi Thiên Cơ lão nhân đến nàng lại làm ra hành động muốn lấy mạng ông? Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra vậy?

Ngân Lang và Thanh Báo bị một màn này khiến hô hấp gần như ngừng lại, nghẹn họng nhìn nhau trân trối, dường như đang yên lặng hỏi

https://thuviensach.vn

nhau -- Mẹ ơi! Vương phi... không phải bị trúng tà chứ? (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Bốn đại trưởng lão bị một màn này dọa suýt ngất xỉu, mắt lớn trừng mắt nhỏ, tựa như đang yên lặng hỏi nhau -- Tình huống gì đây? Thiếu Bang chủ phu nhân -- đến tột cùng là đang diễn kịch gì?

Tiêu Hàn bị kinh ngạc, nhất thời trong mắt nổi lên sương mù, trong thời gian ngắn hoàn toàn nghĩ không ra trong hồ lô của Thượng Quan Ngưng Nguyệt có cái gì? (Ý là mục đích của Thượng Quan Ngưng Nguyệt là gì?)

So sánh với phản ứng khiếp sợ của mọi người, khuôn mặt Thiên Cơ lão nhân lại hiện lên nụ cười lần nữa, đôi mắt chớp chớp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, có lẽ đã đoán được dụng ý của nàng: "Nguyệt hài tử xinh đẹp, thì ra con không thích ôm Soái lão đầu mà thích chơi sờ soạng, chỉ có điều..." Thiên Cơ lão nhân cười rạng rỡ, nâng tay vuốt vuốt hai bím tóc của mình rồi cất giọng cười đùa giỡn mặc cả: "Chỉ có điều chúng ta chơi thì chơi, có thể giao ước một quy định không? Đừng gỡ rối bím tóc nhỏ của Soái lão đầu nha. Sáng nay Soái lão đầu tết cả buổi, rất vất vả đó!"

Nghe lời đùa giỡn của Thiên Cơ lão nhân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười tươi hơn, mười ngón tay tỏa hào quang bảy sắc vẫn bóp cổ và tim Thiên Cơ lão nhân như cũ. Nàng không trả lời thẳng lời mặc cả của ông mà ngẩng đầu nhìn trời xanh, môi đỏ cong lên, hỏi ngược lại: "Soái lão đầu, người cảm thấy thời tiết hôm nay thế nào?"

Tựa như vốn dĩ không bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt kiềm chế, đôi tay Thiên Cơ lão nhân kéo một bím tóc, vung vẩy rồi bướng bỉnh trả lời: "Trời trong nắng ấm, chim hót hoa thơm, là một ngày đẹp làm lòng người vui vẻ."

https://thuviensach.vn

"Đâu chỉ làm lòng người vui vẻ, người nhìn một chút..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu, nhìn khóm hoa ở bên phải có vô số con bướm bay ra, cười nói: "Những con bướm hình như cũng rất vui vẻ, chăm chỉ lấy phấn hơn trước rồi ấy nhỉ?"

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhắc tới bươm bướm, suy đoán lúc trước của Thiên Cơ lão nhân lúc này đã được nghiệm chứng. Thiên Cơ lão nhân không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ là cười tươi hơn chờ nàng nói tiếp: "Diễm từng vô tình kể rằng Soái lão đầu nuôi một con bướm đẹp đẽ sặc sỡ hơn bất cứ con bướm nào trên thế gian. Không biết..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm chạp kéo dài giọng điệu, đáy mắt ánh lên khuôn mặt ngại ngùng của Thiên Cơ lão nhân, mở miệng nói: "Nguyệt nhi có thể có vinh hạnh được thưởng thức con bướm đẹp đẽ được Diễm khen không ngớt miệng do người nuôi không?"

"Diễm có thể nhìn thấy con bươm bướm đó, nhưng Nguyệt hài tử lại không thể. Bởi vì Soái lão đầu nuôi nó ở một nơi không thể nhìn. Nếu bị Nguyệt hài tử nhìn thấy..." Hai má Thiên Cơ lão nhân nhanh chóng nổi lên rặng mây hồng, thẹn thùng trả lời: "Soái lão đầu sẽ xấu hổ mà nhảy sông tự vẫn, mặt Nguyệt hài tử cũng sẽ đỏ bừng đấy!"

"Thế thì xin hỏi Soái lão đầu, người nuôi bướm ở chỗ nào mà không thể nhìn lại khiến Nguyệt nhi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt che giấu sự ngượng ngùng trong mắt, chợt nghiêng đầu, dịu dàng nói: "Nhìn thấy thì mặt sẽ đỏ, sẽ làm soái lão đầu xấu hổ đến nỗi nhảy sông tự vẫn vậy?"

"Khụ..." Gương mặt Thiên Cơ lão nhân ngại đến đỏ bừng, biểu cảm vô cùng không được tự nhiên ho khan một tiếng, sau đó vỗ một cái vào mông bên phải của mình.

-- Ông nên dùng chỉ khâu miệng Diễm tiểu tử thúi này lại! Nó lại dám... tiết lộ ** của mình cho Nguyệt nhi. Ông rất xấu hổ đó!

https://thuviensach.vn

Trên mông Thiên Cơ lão nhân có một vết bớt mình bươm bướm. Bởi vì vết bớt này sinh ra đã có, lại ở trên mông, cho nên trừ phụ mẫu của ông, trên đời chỉ có Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm từng thể hiện chữ hiếu chà lưng cho ông lúc tắm mới biết được. (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Bởi vì Thiên Cơ lão nhân không lấy bộ mặt thật để xuất hiện, vì vậy Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn luôn cẩn thận, đối với thân phận Thiên Cơ lão nhân trước mặt vẫn còn một tia nghi hoặc. Giả sử Thiên Cơ lão nhân thật vì đột nhiên bận việc nên không tới Vô Danh sơn trang, người trước mắt là kẻ giả mạo lòng dạ khó lường, như vậy chẳng phải Diễm sẽ gặp nguy hiểm sao? Cho nên, để chứng thực thân phận của Thiên Cơ lão nhân, lúc này nàng mới ra tay bóp cổ ông, hỏi ông vấn đề vô cùng **. Thấy tay phải Thiên Cơ lão nhân nhanh chóng vỗ mông một cái, sau đó lại rụt về như chạm vào điện, vuốt vuốt bím tóc dài lần nữa, mười ngón tay nàng mới thả ra, hào quang bảy màu từ hai tay rút đi, áy náy nhìn ông: "Soái lão đầu, thật xin lỗi! Nguyệt nhi làm như vậy..."

"Hài tử ngốc!" Thiên Cơ lão nhân trao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt một cái ôm từ ái, cười đến rạng rỡ: "Để bảo vệ tính mạng Diễm, con cẩn thận như vậy là đúng. Làm sao Soái lão đầu trách móc con được?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoát khỏi vòng ôm của Thiên Cơ lão nhân, đôi tay thân mật khoác tay trái của ông, khuôn mặt cười ngọt ngào diễm lệ, nói: "Soái lão đầu, chúng ta vào trong cứu Diễm chứ?"

"Nguyệt hài tử, cứu Diễm xong, con bồi Soái lão đầu đi bờ hồ bắt cá có được không?" Thiên Cơ lão nhân vừa dời bước đến hành lang, vừa nghiêng đầu đùa giỡn, nói: "Bắt được thật nhiều cá béo múp, chúng ta cùng nhau nướng cá ăn được không?" (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân mật dựa lên bờ vai Thiên Cơ lão nhân, ngọt ngào nói: "Được! Tay nghề nướng cá của Nguyệt nhi là hàng

https://thuviensach.vn

đầu đó, đảm bảo sau khi Soái lão đầu ăn xong, dư vị lưu lại mấy ngày!"

Đối với cuộc đối thoại về bướm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thiên Cơ lão nhân lúc nãy, mọi người đón gió đứng ở hành lang hoàn toàn hồ đồ như hòa thượng trượng hai sờ không được đầu! (*)

[(*) Một thành ngữ (hoặc điển cố) của Trung Quốc. Chi tiết mời kéo đến cuối trang.]

Giờ phút này lại nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn tràn đầy sát ý mãnh liệt với Thiên Cơ lão nhân... thân mật kéo cánh tay ông, hai người hi hi ha ha đi qua hành lang, mọi người ở hành lang cảm giác thần kinh mình sắp loạn rồi!

Thiên Cơ lão nhân và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhìn phản ứng ngốc trệ của mọi người, đi qua hành lang, tiếng cười hi hi ha ha tiếp tục bay theo gió mai.

"Nguyệt hài tử, hôm nay vì gặp con, Soái lão đầu đặc biệt nghiên cứu chế ra lớp da dịch dung vàng này, có phải rất bắt mắt hay không?" (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

"Thực sự rất bắt mắt! Chỉ có điều trên lớp da vàng dịch dung này chấm thêm mấy vết đen thật to, chắc chắn sẽ càng thêm bắt mắt!"

"Đề nghị không tệ. Đợi cứu sống Diễm xong, ta lập tức chấm thêm mấy vết đen! Còn nữa, Nguyệt hài tử, đôi giày cắm đầy cỏ xanh của ta có phải rất đẹp không?"

"Nếu gỡ cỏ xanh xuống, đổi lại cắm đầy lông gà, mà còn là lông đuôi dài của gà trống thì con thấy sẽ đẹp hơn nữa đó!"

"Vậy chờ cứu sống Diễm xong, con bồi Soái lão đầu đi hậu viện bắt gà trống, sau đó nhổ lông đuôi gà trống để trang trí giày thật đẹp có được

https://thuviensach.vn

không?"

"Hậu viện có một con gà trống gọi là Tiểu Hoa, lông đuôi nó bóng bẩy, hơn nữa màu sắc còn rất sặc sỡ. Chúng ta nhổ lông đuôi của nó!"

"Còn nữa nè, Nguyệt hài tử! Vì cho con ấn tượng tốt, hôm nay Soái lão đầu đặc biệt mất thời gian rất lâu đan tóc và râu thành từng cái bím. Con xem mấy cái bím này lắc qua lắc lại có đáng yêu không?"

"Đáng yêu, rất đáng yêu luôn á! Chỉ là tay nghề tết đuôi sam của Soái lão đầu quá tệ. Người nhìn kìa, có vài cái đuôi sam cũng bắt đầu bị tuột rồi!"

"Không thể nào, mấy cái đuôi sam bị tuột luôn à? Sớm biết thế này, ta nên dùng dây cỏ buộc đuôi sam lại." (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

"Chờ cứu Diễm dậy xong, Nguyệt nhi lại giúp người đan nhé? Đảm bảo tất cả đuôi sam của người đều chắc chắn, không tuột, vả lại mỗi cái đều đẹp như bánh quai chèo."

"Nguyệt hài tử không chỉ đan lại đuôi sam cho Soái lão đầu, còn phải truyền lại tay nghề tết đuôi sam cho ta! Như vậy, về sau Soái lão đầu để bím tóc xinh đẹp đi dạo chợ nhất định sẽ được vạn người ở phố lớn ngõ nhỏ vỗ tay hoan hô!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thiên Cơ lão nhân cứ đi qua hành lang như vậy... tán gẫu ta một câu ngươi một lời, hoàn toàn không thấy cả đám thân thể cứng ngắc nơi hành lang, mắt trợn to như mắt trâu, miệng há to có thể nuốt một quả lê to, cằm cũng sắp rớt đầy đất!

-- Ông trời ơi, thổ địa ơi, thần a a a!!!

Lão Bang chủ thích chà đạp bản thân, tác phong hâm hấp lại trải qua một phen "tỉ mỉ chỉ điểm" của Thiếu Bang chủ phu nhân, sau này... lúc rêu

https://thuviensach.vn

rao đi dạo tứ quốc, đoán chừng tuyệt đối sẽ không được vạn người vỗ tay hoan hô mà là bị trứng gà ung, rau cải héo của vạn người ném vào ấy!

Cơ mặt Đông trưởng lão cực độ co giật, cái trán chật ních vạch đen nhìn ba trưởng lão còn lại, hàm răng lạnh đến run lên, nói: "Ba vị huynh đệ, ta muốn làm một việc, các ngươi ngàn vạn lần đừng ngăn cản ta!"

Ba trưởng lão Tây, Nam, Bắc hoàn toàn ngổn ngang trong gió, lập tức gật đầu, đồng thanh nói: "Chúng ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản ngươi, bởi vì chúng ta cũng muốn làm việc giống ngươi!"

Dứt lời, chỉ thấy bốn vị trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc đều tự tìm một cây cột ở hành lang rồi ôm vào. Thần kinh bọn họ rối bời, đồng loạt đập đầu của mình vào mỗi cây cột nghe "bốp bốp bốp"!

"Nguyệt hài tử, con nhìn xem, nghe con chỉ điểm một phen, các trưởng lão tưởng tượng hình ảnh lão già ta sau này càng đẹp trai hơn, kích động không thể điều khiển nên tự đập đầu vào cột..." Thiên Cơ lão nhân nghiêng đầu nhìn bôn đại trưởng lão, cười hì hì, nói: "Để biểu lộ sự chờ mong hình ảnh đep trai hơn của ta đó!"

"Soái lão đầu, người đoán thử xem, nếu con và Diễm cũng đeo mặt nạ vàng chấm đen, giày cắm đầy lông gà, tóc tết đuôi sam..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi, nháy mắt hỏi Thiên Cơ lão nhân: "Cưỡi một con lừa vừa gầy vừa nhỏ đi dạo chợ cùng với người, bốn vị trưởng lão có thể kích động đập đầu vào cột đến lệ rơi đầy mặt không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn chưa đợi Thiên Cơ lão nhân trả lời, gương mặt đẫm lệ của tứ đại trưởng lão đã lộ ra, gián tiếp trả lời thay Thiên Cơ lão nhân. Chỉ có điều gương mặt đẫm lệ của họ không phải vì kích động, mà vì tinh thần bị "đả kích" nghiêm trọng.

-- Trời ạ!

https://thuviensach.vn

Một lão Bang chủ điên khùng, cộng thêm Thiếu Bang chủ phu nhân lấy điên giúp người điên làm thú vui, hơn nữa còn có một Thiếu Bang chủ điên không kém, tuyệt đối tình nguyện cùng phu nhân "thông đồng làm bậy". Tương lai Cái Bang e là phải đổi tên rồi, đổi thành "Người cười ta quá khùng điên, ta cười người chẳng hiểu điên -- điên giùm!" (Thơ (-_-))

Chỉ là, trong giây lát --

Khuôn mặt đẫm lệ của tứ đại trưởng lão biến thành vẻ mặt tàn nhẫn lạnh lẽo. Khuôn mặt Thiên Cơ lão nhân và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đồng thời hiện lên biểu cảm uy nghiêm lạnh lùng. (HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn)

Tiêu Hàn vẫn vểnh tai lắng nghe cuộc tán gẫu của bọn họ, khóe miệng nhịn không được mãnh liệt co quắp cùng Ảo Ảnh cung Ngân Lang, Thanh Báo từ trong trạng thái ngổn ngang tỉnh táo lại, đôi mắt lạnh lùng híp lại thành sợi chỉ.

Ngoài Vô Danh sơn trang --

Vạn lá thông trong biển thông xanh rơi rơi theo gió.

Một trăm nam tử trung niên mặc hắc y, đeo mặt nạ nhuộm đỏ như máu, cầm thanh đao sắc bén trong tay, cả ngươi tỏa ra sát khí nồng đậm tiến tới gần cửa lớn đóng chặt của Vô Danh sơn trang. Trong nháy mắt, bọn hắn đã tới trước cửa lớn. Bọn hắn chính là tất cả hộ pháp của Quỷ Chú môn, phụng lệnh Tư Đồ Kiệt theo bản đồ Ma Quân vẽ ra, dùng thời gian một đêm đi tới Vô Danh sơn trang để lấy mạng Hiên Viên Diễm và Thiên Cơ lão nhân.

Một trăm hắc y nhân đều là hộ pháp. Một trong số đó là hộ pháp trong hộ pháp - Tổng hộ pháp của Quỷ chú môn!

https://thuviensach.vn

Tổng hộ pháp tới ngoài tường cao Vô Danh sơn trang, cúi đầu liếc nhìn thiết bài hắc đồ (bài lệnh bằng sắt chạm hoa văn đen) mà Ma Quân giao cho bọn hắn. Thấy hắc đồ trên thiết bài vẫn trong trạng thái như cũ, cánh tay tổng hộ pháp bỗng nâng lên, chỉ thị các hộ pháp khác -- hắc đồ chưa đổi, Ma Đế còn chưa chữa thương cho Hiên Viên Diễm. Mọi người tạm thời chuẩn bị cẩn thận, tùy thời xông vào trang để lấy mạng!

Cánh tay tổng hộ pháp vừa hạ xuống, các hộ pháp khác lập tức nhảy lên bờ tường, tay đổ mồ hôi lạnh nắm chặt chuôi đao, chuẩn bị tùy thời xông vào trang chém giết.

Bên trong sơn trang, ở hành lang Nam viện --

Đông trưởng lão bước lên một bước dài, nhìn Thiên Cơ lão nhân và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhẹ giọng hỏi: "Chủ tử, sát khí rất đậm, số người đến cũng không ít. Nên đợi bọn hắn xông vào trang trước hay chúng ta ra ngoài giải quyết bọn hắn trước?"

"Vội cứu Diễm tiểu tử nên không có thời gian rảnh để tiếp bọn hắn. Hơn nữa..." Thiên Cơ lão nhân hừ lạnh một tiếng, kéo tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi đến cửa phòng, ném ra lời nói vô cùng giễu cợt: "Chủ động ra ngoài giải quyết bọn hắn, không phải quá cho bọn hắn mặt mũi hay sao? Một bầy kiến hôi mà thôi, căn bản không đủ gây sợ hãi. Bây giờ Nguyệt hài tử đã đột phá cực hạn linh lực, tùy tiện nhích ngón út cũng diệt toàn bộ bọn hắn!"

(*) Thời cổ người cao tám thước, cánh tay giơ lên là cao đến một trượng, mà hòa thượng cao một trượng hai thước, cho nên (người cao tám thước) không sờ tới đầu của hòa thượng.

Nói tới "hòa thượng trượng hai" là chiều cao của hắn ta cao hơn người thường một khúc, như vậy là hợp lí. Không phải là "hòa thượng hai trượng"

https://thuviensach.vn

(lúc đầu ta ed là hòa thượng hai trượng) vì nếu thế thì hòa thượng sẽ cao gấp đôi người bình thường, thành thử ra không hợp lí. Cột sắt dù cao đến đâu cũng không có người cao gấp đôi người thường. (Theo baike.baidu)

Thế nên đại ý của câu văn có dấu (*) là cuộc hội thoại của TQNN và TCLN thâm sâu, cao siêu quá, bọn họ không hiểu nổi (bởi vì bọn họ không biết trên mông của TCLN có vết bớt hình bươm bướm).

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 239+1: Dạy Dỗ Kẻ Địch (1)

Chủ tử cảm thấy chủ động ra ngoài trang để giải quyết kẻ địch thật sự là quá đề cao bọn chúng, bọn họ thân là thuộc hạ trung thành dĩ nhiên sẽ không trái lệnh chủ tử để coi trọng kẻ địch. Vì vậy, bốn trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc, Ảo Ảnh cung Ngân Lang và Thanh Báo lập tức đi theo Thiên Cơ lão nhân và Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào căn phòng mà Hiên Viên Diễm đang nằm.

Gia chủcoi thường sát khí mãnh liệt bên ngoài sơn trang, Tiêu Hàn thân là khách nhân dĩ nhiên là vui vẻ... tuân theo ý của gia chủ, vào trong phòng ngồi rồi lặng lẽ theo dõi biến hóa. Dù sao một khi kẻ địch xông vào trang đánh nhau, bị hủy hoại là nơi này cũng không phải nhà hắn!

Trong phòng --

Mấy người Tiêu Hàn dựa vách tường sau lưng mình, tầm mắt đều đặt ở một điểm-- gương mặt tái nhợt của Hiên Viên Diễm nằm ngủ trên giường. Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng thẳng ở đầu giường nhìn Thiên Cơ lão nhân, khẽ hỏi: "Soái lão đầu, chúng ta phải phối hợp thế nào mới có thể cứu Diễm?"

Lúc trước trong hồ Trúc Lâm, người Ma tộc thần bí chỉ nói nàng đột phá linh lực và tìm được Soái lão đầu liền có thể cứu Diễm, về phần cứu bằng cách nào nàng cũng không rõ. Chỉ là nếu người Ma tộc đã nói tìm được Soái lão đầu mới có thể cứu Diễm, như vậy Soái lão đầu chắc chắn sẽ biết phương pháp cứu người.

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi mở miệng nói: "Trước tiên con di chuyển linh lực bảy màu để đưa vào phế phủ ngũ tạng của Diễm tiểu tử. Nhưng nhớ là linh lực đó ngàn vạn lần không được chứa một tia lực sát thương, phải là ôn hòa thuần túy!"

"Được!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, cảm thán nhìn Thiên Cơ lão nhân. Ông không phải là người Linh Cung, nhưng rõ chuyện của Linh Cung như lòng bàn tay. Ông biết linh lực bảy màu có thể tùy tâm biến thành. Nếu tâm còn sát niệm, linh lực bảy màu sẽ làm bị thương hoặc lấy mạng người; nếu tâm tĩnh như nước, linh lực bảy màu sẽ ôn hòa, có tác dụng bảo vệ người. Khó trách Diễm đã từng nói, bất luận ngươi sống chung với Thiên Cơ lão nhân bao lâu vẫn không thể thấu hiểu được bản lĩnh và con người của ông. Diễm thực sự không khuếch trương chút nào!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi bên giường, hai tay đặt lên ngực Hiên Viên Diễm, đưa linh lực ôn hòa vào trong cơ thể hắn.

Thiên Cơ lão nhân dời bước, ngồi trên một chiếc ghế. Chân phải của ông giẫm lên mặt đất, bày ra một tư thế ngồi không mấy tao nhã, lấy một ống gỗ hình bầu dục (?) trong mảnh vá trên vai áo ra, sau đó mở ống gỗ, lấy ra một chân gà to bự, bắt đầu vùi đầu gặm "bẹp bẹp".Một chiếc đùi gà bự bị Thiên Cơ lão nhân ba cắn bốn gặm, rất nhanh chỉ còn một khúc xương dài. Ông vẫn chưa thỏa mãn, mút lấy nước trong tủy xương, phát ra âm thanh "chụt chụt" vang dội, dường như không muốn lãng phí xương gà thơm nức nên đến xương gà cũng nhét vào trong mồm, nhai say sưa ngon lành nghe "rộp rộp" như ăn dâu tằm chiên giòn.

Nhìn lão chủ nhân nhà mình dụng tư thế ngồi vô cùng không tao nhã, tướng ăn càng không tao nhã, trán tứ đại Trưởng lão chật ních vạch đen, ngửa đầu nhìn xà nhà, cúi đầu nhìn mặt đất, xoay người lấy tay áo lau vách tường, mắt không thấy tâm không phiền.

https://thuviensach.vn

Đừng thấy Thiên Cơ lão nhân ngồi với ăn không lịch sự mà lầm tưởng, thực ra trong đầu của ông cũng chẳng nhàn rỗi, đang suy nghĩ rất nhanh. Đợi Nguyệt hài tử đưa linh lực vào trong cơ thể Diễm tiểu tử rồi, liền đến lượt ông chữa bệnh cho hắn. Nếu ông chữa bệnh cho Diễm tiểu tử thì cả cơ thể ông sẽ bị khói đen bao phủ. Mà nhìn thấy khói đen, thông minh như Nguyệt hài tử dĩ nhiên sẽ đoán ra ông chính là người Ma tộc thần bí đánh bại Ma Quân trong rừng trúc lúc trước. Đợi khi ông xuất ma lực bức Ma Châu ra khỏi cơ thể, mặc dù Nguyệt hài tử tạm thời không biết ông là Ma Đế, nhưng không có nghĩa là sau này cũng không biết. Vì Diễm tiểu tử, thân phận Ma Đế của ông tuyệt đối không thể bại lộ. Cho nên, không nghĩ ra một biện pháp tránh được tầm mắt của mấy người Nguyệt hài tử, đó là tìm một nơi yên tĩnh chữa thương cho Diễm tiểu tử, nhưng nơi nào là nơi yên tĩnh đây?

Thiên Cơ lão nhân đã ăn sạch sẽ đùi gà, nhét lại ống gỗ vào trong mảnh vá trên vao áo, đồng thời con ngươi đảo một vòng, không chút để ý quét lên mặt đất.

-- Có rồi!

Dưới nền đất của gian phòng này có một thạch thất, hiệu quả cách âm rất tốt. Trước đây khi ông đi dạo tứ quốc thấy mệt mỏi, lúc trở lại Vô Danh sơn trang đã đào ra rất nhiều nơi yên tĩnh để tu luyện võ công. Ông có thể lấy cớ "cần yên tĩnh" để không cho Nguyệt hài tử đi theo, sau đó đưa Diễm tiểu tử vào thạch thất, từ từ chữa thương cho hắn!

Oa ha ha, ông thật là rất rất rất thông minh đó nha!

Trong lúc Thiên Cơ lão nhân nhẩm tính bảng cửu chương (ý là ông nghĩ cớ), nhếch miệng cười mờ ám -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã thành công đưa linh lực bảy màu ôn hòa vào cơ thể Hiên Viên Diễm, rút tay ra khỏi ngực hắn, nghiêng đầu nhìn Thiên Cơ lão nhân: "Soái lão đầu, hiện tại nên làm như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân đứng lên từ trên ghế, bóng dáng nhanh chóng tới bên giường. Ông ôm Hiên Viên diễm lên, cười ha ha trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Nguyệt hài tử có thể nghỉ ngơi rồi, tiếp theo sẽ do một mình soái lão đầu chữa thương cho Diễm tiểu tử!"

Dứt lời, chân trái của Thiên Cơ lão nhân dùng sức giẫm xuống mặt đất một cái. Một lực mạnh mẽ từ vị trí chân ông giẫm lên nhảy đến phía trước bên phải năm mét. Ở nơi đó, chỉ nghe "ầm" một tiếng, một lỗ tròn to bằng miệng giếng lộ ra, bên trong có những bậc thang đá đi xuống.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã được tứ đại Trưởng lão giới thiệu cặn kẽ về bố cục Vô Danh sơn trang, đương nhiên biết dưới mặt đất căn phòng này có một thạch thất để Thiên Cơ lão nhân thỉnh thoảng dùng luyện công. Thấy ông mở cửa thạch thất ra, nàng nhìn ông, nghiêng đầu hỏi: "Soái lão đầu, người định mang Diễm xuống thạch thất chữa thương sao?"

"Ừ! Soái lão đầu chữa thương cho Diễm tiểu tử nên cần một nơi hết sức yên tĩnh. Thạch thất có hiệu quả cách âm tốt, chính là nơi tốt nhất để chữa thương cho hắn."

Thiên Cơ lão nhân mở miệng nói chuyện làm cho từng chòm râu đuôi sam và hoa hải đường cắm ở trên đó theo cằm lắc trái lắc phải trông rất tức cười. Lúc này ông đang mở mắt nói dối, hơn nữa còn mặt không đỏ tim không đập. Khi ông chữ thương cho Diễm tiểu tử, cho dù hai bên có trăn người gõ chiêng đồng, ngàn người đánh trống lôi đài, vạn người thổi kèn tỏa nột (*), ông cũng tuyệt đối không bị ảnh hương chút nào. Sở dĩ ông phải nói như vậy, dụng ý chính là -- đương nhiên không muốn Nguyệt hài tử theo vào thạch thất, nhìn thấy tình cảnh cả người ông bị làn khói đen bao phủ để bức Ma Châu ra, tránh cho thân phận Ma Đế của ông bị bại lộ!

(*) Kèn Xô na

https://thuviensach.vn

"Được rồi...! Nguyệt hài tử, Soái lão đầu chữa thương cho Diễm tiểu tử thì tất cả công lực sẽ dùng để di chuyển toàn thân Diễm. Nếu lúc này Diễm tiểu tử bị người khác đánh nhẹ một chưởng, cho dù một chưởng này nhẹ như lông hồng..." Nói xong lời nói dối thiện ý, Thiên cơ lão nhân với vẻ mặt nghiêm túc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bắt đầu nói sự thật: "Công lực vô hại di chuyển trong người Diễm tiểu tử của Soái lão đầu sẽ phát sinh lực sát thương phản phệ cường đại, ta và Diễm sẽ tử vong tại chỗ, cho nên Nguyệt hài tử biết làm thế nào rồi chứ?"

"Soái lão đầu yên tâm chữa thương cho Diễm đi, những con bọ chét bẩn thỉu bên ngoài kia..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ ý ở ngoài lời của Thiên Cơ lão nhân, môi hồng cười đến xinh đẹp, trả lời: "Tuyệt đối sẽ không vó cơ hội nào đến trước mặt hai người!"

Nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt trả lời, Thiên Cơ lão nhân mặt mày hớn hở, ôm Hiên Viên Diễm chạy về phía cửa thạch thất. Ông đạp lên miệng bậc thang đá, trong nháy mắt biến mất trong tầm mắt mọi người. Cơ quan ở cửa thạch thất khởi động, khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn tứ đại Trưởng lão, ngọn tay gõ lên bàn, lại chỉ về phía cửa thạch thất. Tứ đại Trưởng lão hiểu ý, lập tức đồng loạt di chuyển từ bàn đến cách một thước trước cửa thạch thất. Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ bước gót sen, tư thế lười biếng ngồi xuống ghế, nhìn nhìn Tiêu Hàn.

"Theo lời các Trưởng lão, bữa sáng đưa vào phòng Tiêu thái tử trong thời gian này, hình như Tiêu thái tử không động tới chút nào. Tiêu thái tử ngại đồ ăn sáng của các Trưởng lão cấp cho không đủ phong phú dẫn đến khẩu vị không tốt sao?"

"Không phải đồ ăn sáng không phong phú dẫn đến khẩu vị kém, mà là..." Tiêu Hàn nghe thấy câu hỏi của Thượng quan Ngưng Nguyệt, nhàn nhạt đáp lại: "Tại hạ trước giờ có thói quen không ăn sáng." ddLQĐ

https://thuviensach.vn

"Đây là thói quen xấu. Thời gian dài không ăn bữa sáng gây hại rất lớn đến thân thể, thậm chỉ là đoản mệnh (chết sớm) đó.Nếu Tiêu thái tử muốn mạng lớn một chút thì tốt nhất nên từ bỏ thói xấu này. Vừa đúng lúc ta muốn ăn sáng, không bằng..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài nữ âm, ngón tay miễn cưỡng kéo ghế, môi anh đào cười cười: "Bắt đầu từ hôm nay, Tiêu thái tử từ bỏ thói xấu không thích ăn bữa sáng này đi, ngồi xuống ăn sáng với ta chứ?"

Dường như không ngờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ mời mình ăn sáng, thân thể Tiêu Hàn cứng đờ, ngồi xuống ghế mà nàng kéo ra, mở miệng nói: "Đa tạ lời khuyên tốt của nàng, tại hạ sẽ sửa chữa!"

"Một hành động tốt đổi lấy một lời khuyên tốt, cho nên..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu, lười biếng xoa tay, chậm rãi nói: "Tiêu thái tử không cần cảm ơn. Ta chỉ mượn lời khuyên để đáp lễ hành động của Tiêu thái tử."

Tiêu Hàn không ngốc, đương nhiên hiểu ý ở ngoài lời của nàng. Nàng muốn mời mình dùng thiện là giả, mời mình ngồi xuống nghỉ chân mới là thật. Sở dĩ làm vậy là vì không chỉ tránh cho mình và thuộc hạ của nàng ngang hàng, đứng nghiêm trong phòng, mà còn... cảm tạ hành động đêm qua của mình, phá cửa sổ xông vào trong phòng ngăn cản nàng điên cuồng gảy đàn, làm ngón tay bị thương càng thêm thương.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngưng xoa tay, nhìn Ngân Lang: "Canh hạt sen nấm tuyết ta hầm cách thủy đã được rồi, ngươi đi bưng lên đi. Đừng quên lấy nhiều thêm một phần ăn!"

"Thuộc hạ hiểu, thuộc hạ đi ngay!" Ngân Lang vô cùng cung kính đáp lời, bóng dáng liền nhanh chóng rời khỏi như mũi tên nhọn rời dây cung, biến mất khỏi phòng trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân chưa về Vô Danh sơn trang, mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất đói, nhưng không có khẩu vị để ăn. Lúc này, Thiên Cơ lão nhân đã ôm Diễm xuống thạch thất chữa bệnh, vừa nghĩ tới Diễm đang hôn mê sẽ tỉnh lại rất nhanh, không chỉ có khẩu vị của nàng trở nên tốt hơn mà tâm trạng cũng vô cùng vui vẻ.

Vì vậy --

Dung nhan tuyệt sắc cười vui sướng nhìn Thanh Báo, dịu dàng nói: "Thanh Báo, hiện tại khẩu vị của ta rất tốt. Ngươi đi thiện phòng lấy một đĩa đậu phộng ngào đường, một đĩa đậu phộng rang muối và vài đĩa điểm tâm khác tới đây!"

"Dạ!"

Thấy Vương phi chủ tử nhiều ngày không nuốt chút thức ăn nào, cuối cùng cũng chuẩn bị dùng bữa sáng, trong lòng Thanh Bảo rất vui mừng, bóng dáng cũng nhanh chóng đến ngoài cửa chính của phòng như tia chớp.

Thời gian rất nhanh -- Ngân Lang và Thanh Bảo lại xuất hiện trong phòng, đem một đĩa bánh hạnh nhân ngũ vị, một đĩa hoa đào bơ giòn,một đĩa bánh hoa quế, một đĩa đậu phộng ngào đường, một đĩa đậu phộng rang muối, lục tục đặt trên bàn rồi nắm hai tay sau lưng, đứng yên phía sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngân Lang đặt một đôi đũa ngà, một chén sứ và muỗng sứ Thanh Hoa trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt múc canh hạt sen nấm tuyết vào trong chén. Mùi hương từ canh xộc vào mũi.

Mặc dù Ngân Lang đứng sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng hắn khẽ nâng cằm, thái độ lạnh nhạt với Tiêu Hàn. Ý nghĩa của động tác này cũng rất rõ ràng -- Vương phi chủ tử nhà ta chỉ là khách khí mời

https://thuviensach.vn

ngươi ăn điểm tâm, không để ta phục vụ ngươi. Cho nên, nếu người muốn ăn canh hạt sen nấm tuyết thì tự mình động thủ đi!

Tiêu Hàn mặt không biểu cảm liếc nhìn Ngân Lang dùng thái độ không mấy thiện ý đối với mình, bỗng cúi đầu xuống, tự động thủ múc canh vào trong chén. Tiêu Hàn ăn gần nửa chén canh, gắp hai ba miếng điểm tâm ở chiếc đĩa gần mình rồi mới ngừng ăn.

Trong phòng --

Ngoài Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn còn hơi cúi đầu, hưởng thụ hương vị ngọt ngào của canh hạt sen nấm tuyết, muỗng canh đụng vào chén phát ra âm thanh trong trẻo, không khí có chút vắng lạnh. Thượng Quan Ngưng Nguyệt ăn canh xong, lại ăn mỗi loại điểm tâm một miếng, lúc này mới thoải mái dựa người vào ghế.

Cùng lúc đó, ngoài Vô Danh sơn trang --

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 239+2: Dạy Dỗ Kẻ Địch (2)

Tổng hộ pháp nhìn thấy hắc đồ (hoa văn màu đen) của thiết bài trong tay bắt đầu chuyển động, biết Ma Đế đã sử dụng ma lực để chữa thương cho Hiên Viên Diễm, đây là thời điểm không có sức lực để làm tổn thương kẻ địch.

"Vào trang!" Cánh tay Tổng hộ pháp giơ cao, ban ra một mệnh lệnh lạnh lùng tàn độc. Dựa theo thiết bài giống như thanh sắt nhỏ dẫn dắt (*), hắn dẫn chín mươi chín Hộ pháp còn lại xông về phía phòng Nam viện trong Vô Danh sơn trang. Trong nháy mắt, vách tường phía đông Nam viện bị trăm tên Hộ pháp của Quỷ Chú môn cùng nhau vung một chưởng phong mạnh mẽ làm nổ ra một lỗ hổng lớn. Đồng thời, bóng dáng bọn chúng như những tia chớp màu đen, lần lượt xông vào trong viện.

(*) Đại loại như cái la bàn ấy.

Tựa như không nghe thấy âm thanh nổ mạnh của vách tường phía đông, tựa như không nhìn thấy trăm tên hắc y đeo mặt nạ đỏ màu máu tràn vào như thủy triều trên đê vỡ, vung thanh đao sắc bén xông vào, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếu tựa phi tiếu, ngón trỏ và ngón cái tay phải bốc lên một nắm hạt dưa, ngửi ngửi mùi thơm của nó. Tiếp đó, cổ tay phải của nàng nâng lên, hàm răng cắn nát vỏ hạt dưa, ăn lấy nhân bên trong rồi lại để vỏ hạt dưa xuống mặt bàn. Đối với các Hộ pháp phá tường xông vào, nàng không cho bất cứ chỉ thị nào, cho nên tứ đại Trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc và Ảo Ảnh cung Ngân Lang, Thanh Báo cũng sẽ không lộn xộn. Con ngươi bọn họ cứ bình tĩnh nhìn địch nhan ở phía đối diện. Loại ánh mắt tĩnh lặng át sóng nước, thái độ tỉnh táo mặt không đổi sắc này giống như

https://thuviensach.vn

người xông vào phòng không phải kẻ địch, mà là những con khỉ hoang sau núi sa chân vào bẫy của thở săn, lành ít dữ nhiều.

Tứ đại trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc và Ngân Lang, Thanh Báo đứng yên lặng bất động, các Hộ pháp cũng không lập tức bắt đầu chém giết, hai mắt bọn họ đều đồng loạt nhìn Tổng hộ pháp dẫn đầu. Mà tầm mắt Tổng hộ pháp luôn nhìn thiết bài trong lòng bàn tay. Hoa văn màu đen trên thiết bài màu đen chợt bay đến giữa không trung hóa thành một làn khói đen rồi bay nhanh đến sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại hóa thành màu đen đặc như mực nước rơi xuống mặt đất sau lưng nàng. Tổng hộ pháp ném thiết bài đi, ngón tay chỉ sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng nói vô cùng lạnh lẽo: "Mọi người hành động, mục tiêu ở dưới lòng đất!"

Nghe được mục tiêu muốn lấy mạng đang ở phía dưới hoa văn hóa thành mực nước phía sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thanh đao trong tay các Hộ pháp bỗng đồng loạt giơ cao. Khi các Hộ pháp chuẩn bị vọt tới sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dùng đao trong tay chém nát mặt đất sau lưng nàng để lấy mạng Hiên Viên Diễm và Thiên Cơ lão nhân -- Nàng vẫn cúi đầu như cũ, đưa giọng nói dễ nghe như đường mật vào lỗ tai các Hộ pháp: "Ta nói các vị này, các ngươi tới giết người, không phải tới chém tường. Cho nên, trước khi các ngươi giết người có thể thương cảm cho bức tường bất hạnh sau lưng các ngươi của chúng ta..." Mỗi tiếng phát ra là thêm một phần ngọt ngào: "Sửa chữa lại bức tường vô tội bị các ngươi phá hư không?"

Trăm tên Hộ pháp đương nhiên cũng không đáp lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bóng dáng của họ nhanh chóng lóe lên, hai mắt giống dã thú khát máu, vung cao đao điên cuồng xông về phía sau lưng nàng.

Thấy ngón trỏ tay phải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhích lên, bốn Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo nhận lệnh, bóng dáng vọt lên, rút nhuyễn kiếm đeo bên hông ra, đâm về phía các Hộ pháp, ngăn cản bọn chúng đến phía sau chủ tử.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Tiêu Hàn ngồi đối diện: "Hiện tại gia chủ gặp nạn, người làm khách này lại nhẫn tâm khoanh tay đứng nhìn sao?"

-- Gia chủ gặp nạn? Ngươi có thể đừng mở mắt nói láo được không? Nhìn chút xem vị gia chủ này bình tĩnh ăn hạt dưa, rốt cuộc là gặp nạn chỗ nào?

Tiêu Hàn nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe miệng không nhịn được mà co rút mãnh liệt, mặc dù im lặng nhìn nàng, nhưng ngay sau đó, bóng dáng xanh lam nhanh chóng lóe lên, gia nhập vòng chiến kịch liệt.

Ngay cả khi các Hộ pháp chiếm số đông, hơn nữa đều là người tàn nhẫn, nhưng bốn Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo không ngồi không, còn có Tiêu Hàn trợ trận, dù bảy địch trăm vẫn không rơi vào thế hạ phong.

Mà trong lúc hai phe đang đánh nhau "khí thế ngất trời", đằng đằng sát khí -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn bình thản... cắn hạt dưa. Khi vừa ngẩng đầu, mắt ngọc không chút để ý nhìn cảnh tượng sát khí bay đầy phòng ở trước mặt, khuôn mặt của nàng giống như... thưởng thức hình ảnh tân lang và tân nương mặc hỉ phục, đang hạnh phúc nhất bái thiên địa, nhị bái cao đường, tam lạy tân khách, phu thê giao bái ấy. Nàng cũng muốn tham chiến, nhưng nàng chưa ăn no nên không đủ sức tham chiến, cho nên trước tiên ăn no đã, sau đó sức lực dồi dào mới đi tham chiến. Hơn nữa... bốn Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh báo hoạt động gân cốt nhiều một chút không xấu. Phải biết nếu gân cốt thường lười vận động thì sẽ chậm chạp, không linh hoạt nữa.

Ánh đao ảnh kiếm lạnh lùng lóe lên.

Ánh sáng trắng của lưỡi đao và mũi kiếm đánh vào nhau trên không trung, tấu lên khúc nhạc trong trẻo "keng keng keng", cũng là bản thông

https://thuviensach.vn

báo tử vong...

Qua thời gian nửa ly trà --

Tiêu Hàn, bốn Trưởng lão, Ngân Lang, Thanh Báo đã giết chết hơn mười Hộ pháp. Nhìn thấy trên người bọn họ ít nhiều đều có vết thương, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoa tay, lúc này ống tay áo màu lục mới vung lên, một vầng sáng bảy sắc chói mắt lập tức tràn ngập cả phòng. Mặc dù nó chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng đồng thời, hai phe vốn đang chém giết kịch liệt trong phòng bị một khí lưu cực kì mạnh mẽ ngăn cách.

Thân thể Tiêu Hàn, bốn Trưởng lão, Ngân Lang, Thanh Báo bị dòng khí lưu mạnh mẽ này kéo về đứng sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Còn những Hộ pháp của Quỷ Chú môn thì bị kéo đứng trước mặt nàng. Tất cả Hộ pháp đều trố mắt nhìn nhau, trong lòng không khỏi kinh hãi than -- Trời ạ! Uy lực của hào quang bảy sắc không phải quá kinh khủng chứ? đLQĐ

Thầm nhủ xong, hai mắt bọn chúng lại nhìn chằm chằm phía sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Trước đó bọn chúng đã biết rõ mình không phải là đối thủ của nàng, cho nên đã đến rồi thì không có nghỉ tới toàn mạng rút lui. Vì vậy, bọn chúng đang âm thầm suy nghĩ xem làm sao thánh khỏi công kích của hào quang bảy màu và ngăn cản của thuộc hạ của nàng, khiến người bên trong... thuận lợi xông vào thạch thất dưới đất đánh một chưởng vào Hiên Viên Diễm để đưa Ma Đế và Hiên Viên Diễm xuống hoàng tuyền. Như vậy cái chết hôm nay của trăm người bọn chúng còn có chút giá trị.

Thấy tầm mắt của trăm Hộ pháp khóa chặt mặt đất phía sau mình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống ghế, ngón tay trắng nõn vén lọn tóc bên tai, nở nụ cười hỏi: "Mặt đất lạnh lẽo của Vô Danh sơn trang đẹp đến thế sao? Đẹp mắt đến nỗi khiến các ngươi... không dời được mắt sao?"

https://thuviensach.vn

Nghe được Thượng Quan Ngưng Nguyệt châm biếm, đôi mắt các Hộ pháp dời đến khuôn mặt nàng, ngay cả khi biết nàng cười càng tươi, càng động lòng người thì thủ đoạn đối địch... càng tàn nhẫn vô tình nhưng trong lòng của các Hộ pháp vẫn không thể không thừa nhận nàng thật sự rất đẹp, đẹp đến độc nhất vô nhị trên trời dưới đất!

Thấy hai mắt Hộ pháp cuối cùng cũng "chịu" dời khỏi mặt đất, dời đến khuôn mặt mình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười càng tươi, môi anh đào cong lên hỏi: "Chắc hẳn các ngươi cũng cảm thấy nhìn gương mặt nhỏ nhắn của ta so với nhìn mặt đất lạnh lẽo... vui mắt vui tai hơn chứ?"

Đối với câu hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không một Hộ pháp nào trả lời, nhưng trong lòng bọn họ không thể tự chủ đáp -- Đúng vậy!

"Lúc con người còn sống, cảnh vui mắt vui tai thực sự nhìn một lần là đủ rồi! Hôm nay cảnh vui tai vui mắt thực sự, ta đã ban cho các ngươi rồi, ta nghĩ các ngươi nên vui vẻ..." Nàng lười biếng cuốt mười ngón tay, môi đỏ phát ra âm thanh dịu dàng hơn gió xuân: "Để ta móc đôi mắt và trái tim, tránh cho chúng bị những thứ phàm tục khác làm bẩn chứ nhỉ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, còn chưa đợi các Hộ pháp phản ứng lại thì tay phải của nàng bỗng hơi giơ lên, lấy tốc độ quỷ dị không bắt kịp bay về phía Tổng hộ pháp.

"A a a a a --"

Tiếng kêu cực kì thảm thiết vang lên, gương mặt vốn đeo mặt nạ dữ tợn cửa Tổng hộ pháp bị uy lực của hào quang bảy sắc làm biến mất.

"Đôi mắt của ta, đôi mắt của ta --"

Tổng hộ pháp ném đao đi, hai tay bưng kín đôi mắt mình. Một giọt, hai giọt, ba giọt, vô số giọt máu đỏ tươi chảy qua kẽ tay Tổng hộ pháp. Trong nháy mắt, đôi tay của hắn bị máu tươi hoàn toàn nhuộm đỏ. Máu

https://thuviensach.vn

tươi hội tụ thành dòng suối chảy theo cánh tay hắn xuống chân, tạo thành vũng máu. Mà bên cạnh vũng máu đó là một đôi mắt đầy máu "yên nghỉ".

"Ngoan, đừng la hét, lập tức không đau!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng "an ủi", đồng thời nâng tay phải lên, hào quang bảy sắc lại bay về phía Tổng hộ pháp.

Rầm --

Quả nhiên Tổng hộ pháp không kêu thảm thiết, cũng không thấy đau đớn nữa. Bởi vì thân thể hắn đã ngã xuống đất, trên ngực lộ rõ một lỗ hỏng, trái tim đầy máu bên trong lăn ra gần đôi mắt.

Cái gọi là chết không nhắm mắt thực sự, nhìn Tổng hộ pháp ngã xuống đất liền mất mạng thì lập tức có thể hiểu thấu đáo rồi. Mặc dù hắn đã chết nhưng hốc mắt lại mở thật to, không nhắm được, bởi vì con ngươi đã thoát khỏi hốc mắt, không còn nữa!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp tục vuốt ve mười ngón tay, đôi mắt ma tính giống như thiên thần trên cao cúi nhìn con kiến hôi nhỏ bé mà nhìn Tổng hộ pháp, chậm rãi nói: "Đường đi hoàng tuyền, dễ đi lắm!"

"Khục --"

Nhìn thấy Tổng hộ pháp võ công cao cường nhất trong bọn chúng chỉ dưới bàn tay phải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nâng liền không có chút phản kháng đã toi mạng, vả lại tình trạng lúc chết thê thảm không nỡ nhìn như vậy, những Hộ pháp còn lại giật mình sợ hãi, thân thể cứng ngắc tại chỗ. Trong lòng bọn chúng bỗng sinh ra một loại kích động muốn cắt đầu, tự mình tiễn mình xuống hoàng tuyền.

Năm ngón tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt gõ có tiết tấu trên mặt bàn, khẽ phổ một khúc đòi mạng, mắt lướt qua lướt lại ở tim của các Hộ pháp, lười biếng hỏi: "Kế tiếp nên moi tim và mắt ai trước đây?"

https://thuviensach.vn

Không ai đáp lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cả đám Hộ pháp đã sợ đến mềm chân, tất cả đều ngã ngồi trên mặt đất rồi. Giờ phút này, tất cả các Hộ pháp còn sống thật sự chỉ muốn vung đao cắt cổ cho mình một sự giải thoát để trốn tránh cái chết đau đớn do bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt móc mắt moi tim. Nhưng mà đừng nói sức để vung đao cắt cổ, lúc này ngay cả sức lực để cầm cán đao cũng không còn chút nào rồi. Thanh đao vốn được bọn chúng nắm chắc trong tay trong lúc ngã xuống đã rời khỏi tay.

"Moi từng cái từng cái vô cùng phiền toái, huống chi ta mới vừa ăn no, không nên vận động quá nhiều. Không bằng các ngươi khéo hiểu lòng người một chút, tự moi tim móc mắt đi được không? Nhớ, trước tiên móc mắt, sau đó mới moi tim nha, nếu không..." Nàng "kiễn nhẫn" nhắc nhở: "Nếu các ngươi moi tim trước thì không có cơ hội móc mắt, đến lúc đó còn cần ta cực khổ động thủ móc mắt các ngươi."

Đám Hộ pháp đã sợ đến sức cầm cán đao cũng mất, nào có thể móc mắt và moi tim của mình nữa? Cho dù bọn chúng còn sức, bọn chúng cũng thật sự không thể móc mắt moi tim của chính mình, chỉ có thể lựa chọn vung đao cắt cổ tự sát thôi.

Kẻ muốn lấy mạng Hiên Viên Diễm, làm sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể mở lòng từ bi bỏ qua để cho hắn chết nhẹ nhõm thoải mái được? Vì vậy -- Nàng hơi nghiêng đầu, giọng nói giày vò tàn tạ linh hồn phát ra đều đều: "Tại sao còn chưa động thủ? Cẳng lẽ lo lắng sau khi chết không có ai mai táng tim và mắt của các ngươi? Yên tâm đi, ta đã tìm kĩ cho các ngươi một chỗ mai táng rất thoải mái ấm áp, đó chính là trong bụng Ngốc Bảo và Cầu Cầu của ta!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Ngốc Bảo và Cầu Cầu nằm hai bên cửa đang xem "tuồng" đặc sắc không biết từ khi nào, nhất thời choáng váng, cái đuôi co quắp lại.

https://thuviensach.vn

-- Con tim ác độc và con mắt bẩn thỉu đầy máu kia, bọn nó chả thèm ăn. Chỉ là, nếu Nguyệt chủ tử thực sự muốn chúng nó ăn, bọn nó xui xẻo bất hạnh, không có việc gì chạy tới xem náo nhiệt cũng chỉ có thể khổ sở ăn. Sau đó... sau đó, tuân lệnh chủ tử ăn xong, nhanh chóng tìm một nơi để nôn ra tất cả các loại đồ ghê tởm vừa ăn ra!

Mặc dù trong lòng không ngừng kêu khổ, nhưng bóng dáng bọn nó lại nhảy vào trong phòng nhanh như tia chớp. Một đôi cánh vắt chéo sau lưng đứng bên trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một thân thể mũm mĩmnằm bên chân phải nàng, đôi mắt hung dữ nhìn Hộ pháp Quỷ Chú môn ở phía đối diện. đLQĐ

Đối với biểu hiện ngoan ngoãn phối hợp của Ngốc Bảo và Cầu Cầu, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lộ ra tia hài lòng. Ngay sau đó, ánh mắt của nàng lại chạy trên người của các Hộ pháp, dịu dàng nói: "Các ngươi còn chưa động thủ? Chẳng lẽ bất mãn với việc an táng đôi mắt và trái tim của mình ở trong bụng Ngốc Bảo và Cầu Cầu? Chẳng lẽ các ngươi thích an táng ở trong bụng rắn hơn? Nếu thật sự là thế, phiền mở miệng nói ta biết một tiếng! Đối với tâm nguyện của người sắ chết, từ trước đến giờ ta đều không đành lòng cự tuyệt. Nếu các ngươi..." Nàng mệt mỏi duỗi lưng, nghiêng đầu cười nói: "Thật sự thích táng thân trong bụng rắn, nghe nói dãy núi phía sau Vô Danh sơn trang có không ít rắn độc ẩn hiện. Công phu bắt rắn của Ngốc Bảo rất tốt, tin tưởng không quá thời gian một ly trà đã có thể mang tới hàng vạn rắn độc để nuốt máu ăn tim, nhai thi thể của các ngươi rồi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hộ pháp vẫn không đáp lại, nhưng gió trong phòng dường như cho nàng câu trả lời "Không phải".

Gió đêm vốn hiền hòa, đột nhiên trở nên giận dữ, làm các Hộ pháp ngồi trên đất lăn trái ngã phải, cũng khiến Tiêu Hàn, bốn Trưởng lão, Thanh Báo và Ngân Lang đã xuất toàn bộ nội lực ổn định thân để nhưng vẫn bị quật ngã. Ngay cả thân thể Ngốc Bảo vừa dày vừa nặng cũng không

https://thuviensach.vn

chịu được gió mạnh, bị gió thổi làm hoa mắt, thân thể dày cộm khổng lồ không thể khống chế, lắc bên này bên kia. Về phần Cầu Cầu đã dùng hai móng vuốt nhỏ ôm chặt đùi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng thân thể mập phì của nó vẫn như diều đứt dây, bay qua trái qua phải. Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi trên ghế phải dùng tất cả linh lực mới không bị gió lốc thổi bay.

Gió lốc tới nhanh, đi cũng nhanh. Nếu dùng giây để tính thì chỉ nhiều nhất mười giây, gió lốc bất ngờ đã khôi phục trạng thái gió nhẹ.

Chỉ là --

Trong nháy mắt gió lốc tan đi, một màn vô cùng kinh người đã xảy ra. Tất cả các Hộ pháp của Quỷ Chú môn đã biến mất, thay thế các Hộ pháp hiện trong tầm mất mọi người lại là...

"Hít!"

Tất cả mọi người và thú trong phòng, gồm cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn một màn trước mắt đồng loạt hít một hơi khí lạnh. đLQĐ

Lúc này --

Sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cơ quan cửa thạch thất khởi động, mặt đất hiện ra một hình tròn như miệng giếng. Thiên Cơ lão nhân ôm Hiên Viên Diễm nhảy ra ngoài. Thiên Cơ lão nhân đã chữa khỏi thương thế cho Hiên Viên Diễm. Hắn đang hấp thu năng lượng cường đại của ma châu, nhiều nhất nửa canh giờ, sau khi đã hấp thu toàn bộ năng lượng ma châu sẽ bình yên vô sự tỉnh lại.

Thiên Cơ lão nhân vừa định nói cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết tin tốt này, nhìn thấy một màn kinh người trước mặt nàng... Ông bị dọa, hét to lên: "Ôi trời ơi! Lão già ta vừa cứu mạng Diễm tiểu tử về nhân gian,

https://thuviensach.vn

Nguyệt hài tử lại muốn mưu sát Diễm tiểu tử, đuổi mạng hắn về địa ngục hả?"

"Ta vẫn nên mau chóng mang Diễm tiểu tử trốn vào trong thạch thất thôi!" đLQĐ

Ngoài miệng nói muốn trốn vào trong thạch thất, chỉ là chân đã giẫm bậc thang bên trong động, lộ nửa người ra ngoài động, hai mắt cảnh giác nhìn một màn kinh người, khóe miệng mãnh liệt co rút, nhắc nhở Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Ta nói Nguyệt hài tử nghịch ngợm, con không thể đuổi những người này đi đi, phải hù chết người à? Còn không nhanh bảo bọn họ rời đi, nếu không... chúng ta phải chết chung(**) rồi!"

(**) Nguyên văn: Chết bỏ mẹ (:v)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 240: Kêu Xà, Gọi Sấm

Toàn thân con rắn cực lớn vô cùng sặc sỡ, ước chừng dài khoảng mười lăm thước, thân mình to lớn như một con sông, cái đuôi cuốn một vòng trên mặt đất, nửa thân trên dựng đứng lên rất cao, đối diện với đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong miệng phun ra ngọn lửa đỏ tươi y hệt như lưỡi rắn, phát ra âm thanh "xì xì" kinh hãi lạnh người.

Chỉ trong nháy mắt tất cả bùa chú nguyền rủa của các hộ pháp đều biến mất không thấy đâu, chắc chắn đã bị cái miệng to như chậu máu của con rắn lớn kia nuốt vào trong bụng rồi.

Mà phía sau con rắn cực lớn kia là chín trăm chín mươi chín con rắn nhỏ đang uốn lượn, những con rắn nhỏ sặc sỡ đó cũng phun lưỡi đỏ "xì xì" hôi tanh, lạnh lẽo.

Nói chín trăm chín mươi chín con rắn nhỏ nhưng không phải chúng rất nhỏ, nếunhìn cẩn thận sẽ thấy mỗi con cũng phải dài ít nhất tám thước, thân mình to như bắp đùi của người trưởng thành vậy.

Chẳng qua là, khi so sánh chúng với con rắn lớn dẫn đầu thì thân mình to như bắp đùi người trưởng thành còn dễ hình dung hơn!

Sau khi con rắn dẫn đầu phát ra một tràng âm thanh "xì xì", thì thân mình nó cùng với hơn chín trăm chín mươi chín con rắn nhỏ vọt lên nhanh như tia chớp, mắt rắn lóe ra vẻ hung tàn, nhào tới phía Ngốc Bảo, Cầu Cầu và cả đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ở bên trong phòng.

https://thuviensach.vn

Đám người bên phía Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn di chuyển cực nhanh né tránh công kích của bầy rắn, đồng thời bàn tay phóng ra nội lực mạnh mẽ, hung ác đánh tới trước mặt con rắn to lớn kia.(Meodenvip - DđLQĐ)

Vậy mà, điều làm bọn họ rợn cả tóc gáy là khi nội lực mạnh mẽ kia đánh tới trước mặt con rắn đó thì toàn thân nó hóa thành một đám sương nhiều màu. Đợi khi nội lực bọn họ đánh ra biết mất vô tung vô ảnh thì đám sương đó lại khôi phục thành thân hình con rắn khổng lồ, tiếp tục tấn công vô cùng hung ác về phía bọn họ.

Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng gặp phải tình huống như thế. Rõ ràng móng vuốt của nó đã chụp được thân rắn, nhưng trong nháy mắt thân rắn lại hóa thành một đám sương nhiều màu không có cách nào có thể nắm được, đợi khi chúng bất đắc dĩ thu móng vuốt lại thì đám sương đấy lại khôi phục thành hình dáng con rắn to lớn.

Cùng lúc đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng bị con rắn khổng lồ kia công kích, mặc dù mười ngón tay của nàng đang bắn ra ánh sáng bảy màu, nhưng ánh sáng bảy màu mà nàng bắn ra … cũng chỉ có thể tới trước mặt con rắn đó còn thân rắn vẫn hóa thành một đám sương, sau đó lại khôi phục nguyên hình, hoàn toàn không có cách nào để có thể đả thương nó.

Từ đầu đến cuối Thiên Cơ lão nhân đều bị con rắn màu sắc sặc sỡ cực kì to lớn kia tấn công cực kì hung ác nên chỉ có thể ôm ngang Hiên Viên Diễm nhảy lên nhảy xuống, trái tránh phải tránh, miệng kêu lớn.

“Ta nói Nguyệt nha đầu này, nha đầu con gọi nhiều rắn như vậy ra đây để nuốt Soái lão đầu à? Không nên để Soái lão đầu ta trở thành thức ăn của rắn, bị chúng nó nuốt mất như vậy chứ!”

Thấy hai tay Thiên Cơ lão nhân còn bận ôm Hiên Viên Diễm nên không thể xuất chưởng đánh trả công kích hung ác của bầy rắn, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lóe lên nhanh như chớp, vội chạy tới bên

https://thuviensach.vn

cạnh Thiên Cơ lão nhân, đồng thời mười ngón tay của nàng liên tục bắn ra ánh sáng bảy màu khiến con rắn lớn kia hóa thành đám sương, khóe miệng giật giật trả lời Thiên Cơ lão nhân.

“Soái lão đầu, con đâu có gọi bầy rắn này ra, con cũng không biết chúng nó xuất hiện như thế nào. Lúc đó có một trận gió lốc nổi lên, sau đó không biết tại sao chúng nó đã xuất hiện rồi!”

“Con rắn khổng lồ trước mắt này chính là huyễn xà. Huyễn xà không thật sự tồn tại mà nó chỉ có ở trong suy nghĩ thôi, nó là ảo ảnh biến hóa từ những suy nghĩ không ổn định trong đầu. Trên đời này ngoại trừ Nguyệt nha đầu con đột phá linh lực đến mức cao nhất ra thì không ai có thể biến hình ảnh đang suy nghĩ trong đầu của mình gọi thành huyễn xà kinh khủng như vậy. Cho nên…”

Thiên Cơ lão nhân vội vàng nhảy lên nhảy xuống, lại vội vàng trợn mắt, khóe miệng co rút liên tục nói: “Nếu không phải Nguyệt nha đầu gọi bầy huyễn xà khủng bố này ra, chẳng lẽ là Lão đầu ta gọi ra à?”

“Không thể nào? Ý của Soái lão đầu là…”

Suy nghĩ bỗng chốc lệch lạc, sau khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt tránh khỏi công kích của một con rắn sặc sỡ thì nàng quay sang hỏi Thiên Cơ lão nhân.

“Bởi vì trong lòng con vừa nghĩ đến các Hộ pháp bị cự xà cắn nuốt, cho nên bầy rắn này mới xuất hiện à?”

Thiên Cơ lão nhân khinh thường tung người lên, thân hình giống như lò xo vụt một cái bay lên giữa không trung, rồi lại vụt một cái rơi xuống đất, trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt: “Con thử đoán đi.”

Đầu ngón tay của nàng bắn ra ánh sáng bảy màu bổ nhào đến trước mặt cự xà, ánh mắt nhìn theo hình bóng Thiên Cơ lão nhân đang nhảy nhót

https://thuviensach.vn

lung tung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói ra nghi ngờ trong lòng: “Nếu bầy rắn này là do con gọi ra vậy con là chủ nhân của chúng. Vậy sao chúng lại tấn công chúng ta?” (Meodenvip - DđLQĐ)

“Bởi vì linh lực bảy màu của con vừa mới đột phá, tạm thời chỉ có thể gọi ra và làm biến mất những thứ kia thôi chứ chưa thể thao túng được bọn chúng. Cho nên sau khi bọn chúng cắn nuốt các Hộ pháp Quỷ Chú môn theo suy nghĩ của con thì sát tính lại nổi lên, cho nên mới muốn nuốt hết mọi người trong phòng. Mấy ngày nữa…”

Mỗi lần Thiên Cơ lão nhân nhảy nhót lung tung thì chòm râu tết sam của ông lại càng lay động mãnh liệt hơn, ông lập tức mở miệng nói: “Đến khi nào hoa sen máu trên trán con biến thành đóa sen bảy màu thì con mới có thể điều khiển tất cả những thứ mình gọi ra!”

Nghe được câu trả lời của Thiên Cơ lão nhân, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoáng hiện lên vẻ nghi ngờ hỏi: “Soái lão đầu, làm sao người lại hiểu rõ chuyện của Linh Cung như vậy?”

Thiên Cơ lão nhân đang nhảy qua nhảy lại, nghe thấy vậy thì thân hình lão hơi cứng nhắc một chút.

Bởi vì nhiều năm qua Ma tộc và Linh cung có xảy ra tranh chấp nhưng không rõ ràng. Cho nên, trong Ma tộc có một bản ma tịch ghi chép về linh lực của Linh cung, mỗi tầng của linh lực bao gồm cả tầng cao nhất đều được ghi chép rất tỉ mỉ. Mà lão là người thống trị cao nhất của Ma tộc – Ma Đế nên đương nhiên đã xem qua bản ma tịch kia!

“Bởi vì ta là Soái lão đầu thích ngao du mọi nơi, đương nhiên sẽ không bỏ qua phong cảnh mỹ lệ của Linh cung. Lúc ta lén lút chạy vào thưởng thức phong cảnh xinh đẹp của Linh cung….”

Thân thể Thiên Cơ lão nhân khôi phục dáng vẻ linh hoạt, nhảy lên nhảy xuống, lập tức bịa chuyện: “Trong lúc ta vô tình bước vào cấm điện

https://thuviensach.vn

của Linh cung thì thấy được bộ sách ghi lại những gì liên quan đến linh lực, vì vậy ta hơi hơi ngứa tay lật xem một chút.”

Thiên Cơ lão nhân là ân sư kính yêu của Hiên Viên Diễm nên đối với lời nói của ông, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nghi ngờ bất cứ điều gì.

Vì vậy, sau khi nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, nét nghi ngờ trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều biến mất, nàng lập tức mở miệng cười nói: “Thì ra tâm tư đạo tặc của người rất lớn!”

“Ta nói này Nguyệt nha đầu, lực tấn công của huyễn xà mạnh hơn xà thật gấp ngàn lần, nếu bọn chúng bị lực bên ngoài phản công thì thân mình sẽ hóa thành đám sương để phòng hộ, lực công kích bên ngoài không thể đả thương chúng được. Nếu như con không cho chúng rút lui…” (Meodenvip - DđLQĐ)

Thiên Cơ lão nhân rất thông minh, để tránh lộ ra thân phận Ma Đế của mình, một mặt nhanh chóng chuyển chủ đề đồng thời mặt khác lại vội vàng hóa giải nguy cơ trước mắt, cũng tránh cho mình phải chật vật nhảy nhót liên tục, thở không ra hơi như thế này.

Mũi chân Thiên Cơ lão nhân vừa chạm đất, lại vụt một cái nhảy đến sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thoáng nhắc nhở: “Sớm muộn gì nhóm người chúng ta cũng sẽ mất mạng trong bụng huyễn xà đấy!”

Hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh chóng tạo thành hình chữ thập, toàn thân nàng bị ánh sáng bảy màu bao phủ, đôi môi anh đào nhẹ tràn ra một chữ: “Rút lui!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, tất cả huyễn xà trong phòng lập tức dừng lại không tấn công mọi người nữa, thân thể của chúng hóa thành một đám khói trắng, sau đó nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

Mẹ ơi! Hù chết bọn họ, sắp mệt chết bọn họ rồi!

Đám người Tứ đại Trưởng lão, Ngân Lang và Thanh Báo vừa rồi liên tục xuất ra nội lực đánh trả công kích của bầy rắn nhưng không thương tổn được bất kì một con rắn nào mà chỉ làm mình kiệt sức, sau khi huyễn xà biến mất, bọn họ lập tức dựa vào vách tường trong phòng nghỉ ngơi, ngoại trừ Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn ra, đôi mắt thanh tú của hắn nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt với dáng vẻ đăm chiêu suy nghĩ. Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng dựa sát vào vách tường, bắt đầu thở hổn hển hổn hển.

Ánh sáng bảy màu tan đi, đôi tay trắng nõn như ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại nhẹ nhàng hướng về người đang được Thiên Cơ lão nhân ôm lấy, thấy sắc mặt Hiên Viên Diễm đã khôi phục bình thường, nàng ngẩng đầu lên hỏi Thiên Cơ lão nhân: “Soái lão đầu, không phải người mang Diễm đi chữa thương sao? Vì sao bây giờ Diễm vẫn còn hôn mê bất tỉnh?”

“Nguyệt nha đầu yên tâm đi, Diễm tiểu tử không có vấn đề gì rồi.”

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt có vẻ khẩn trương, Thiên Cơ lão nhân lập tức cười nói: “Nửa canh giờ nữa chắc chắn Diễm tiểu tử sẽ khỏe mạnh tỉnh lại!”

Nghe được tin Hiên Viên Diễm bình yên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mừng rỡ như điên, hai tay lập tức vòng qua cổ Thiên Cơ lão nhân, giọng nói cực kì kích động: “Soái lão đầu, Nguyệt nha đầu yêu người chết mất!”

“Soái lão đầu cũng yêu chết Nguyệt nha đầu! Chỉ là…”

Thiên Cơ lão nhân đột nhiên liếc mắt một cái, nhưng giọng nói vẫn cực kì nuông chiều: “Sau này Nguyệt nha đầu đừng gọi cự xà xuất hiện dọa Soái lão đầu thì Soái lão đầu càng yêu Nguyệt nha đầu hơn!”

https://thuviensach.vn

Hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ôm cổ Thiên Cơ lão nhân dần dần chuyển xuống dưới cằm. Mười ngón tay của nàng nghịch ngợm trêu đùa chòm râu tết sam của Thiên Cơ lão nhân, nàng nghiêng đầu người nói: "Lúc trước người ta không biết thôi, hiện tại đã biết rồi tất nhiên sẽ không gọi cự xà ra hù dọa Soái lão đầu nữa!"

"Nguyệt nha đầu, trước khi hoa sen máu trên trán con chuyển thành bảy màu, trong lòng con không nên tùy tiện nghĩ lung tung, bất kể là động vật nào cắn nuốt người, chỉ cần trong đầu hiện lên hình ảnh đó sẽ dẫn đám huyễn thú xuất hiện, ngay cả…"

Thiên Cơ lão nhân bỗng nhiên nhớ tới suy nghĩ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ gọi ra huyễn thú vô cùng khủng bố mà còn có thể gọi ra năng lượng khủng bố thì lập tức mở miệng nhắc nhở: "Ngay cả mưa gió sấm chớp, con đừng tùy ý tưởng tượng ra nha…!"

"Có ý gì? Soái lão đầu, người nói cho con…"

Nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp chớp, giọng nói hỗn loạn xen lẫn nghi ngờ: "Nếu con bỗng nhiên tưởng tượng trên trời đánh một đạo thiên lôi đánh nát căn phòng chúng ta đang đứng thì nó sẽ thành sự thật à?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nói xong, cơ mặt Thiên Cơ lão nhân co rút liên tục, lập tức mở miệng thận trọng hỏi: "Nguyệt nha đầu, trong đầu con… vừa hiện lên hình ảnh một tia chớp đánh xuống căn phòng này à?"

"Đương nhiên là có một tia chớp đánh xuống san bằng mọi thứ à!" Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành thật trả lời: "Thầm nghĩ, trong đầu đã hiện lên rồi!"

"Cứu mạng a…a…!"

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân ôm ngang Hiên Viên Diễm, sau khi lão ngửa đầu kêu lớn, bóng dáng giống như một cơn gió mạnh lướt về phía đông căn phòng, đánh văng Hộ pháp rồi dùng hết tốc lực chạy đi.

Trong nháy mắt, Thiên Cơ lão nhân đã chạy ra đứng ngoài sân, cách đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt chừng mười thước.

“Này, sao các ngươi vẫn ở trong phòng?”

Nhìn thấy ngoại trừ mình vừa ôm Hiên Viên Diễm chạy trốn ra khỏi phòng, những người còn lại hoàn toàn không để ý lời nói của mình mà vẫn ở trong phòng kia, lại còn nhìn mình với vẻ mặt nghi ngờ.

Thiên Cơ lão nhân trợn tròn mắt, lập tức hét lớn: “Chẳng lẽ các ngươi muốn bị thiên lôi đánh chết, các ngươi chán sống rồi à? Lão đầu ta không lừa gạt các ngươi, chắc chắn có thiên lôi đánh xuống đấy…!”

“Lão Bang chủ, người khoa trương quá à? Hôm nay nắng ấm, sao có thể…”

Bắc trưởng lão giơ tay lên đưa qua đưa lại giữa ánh mặt trời rực rỡ, đưa tiếng nói của mọi người thể hiện ra trên khuôn mặt, truyền đạt lại cho Thiên Cơ lão nhân đứng trốn ở ngoài sân.

“Thiếu Bang chủ phu nhân nghĩ ra hình thiên lôi đánh xuống căn phòng này thì sẽ có thiên lôi đánh xuống à? Chẳng lẽ, từ nay về sau tất cả thiên lôi trên trời đều bị Thiếu Bang chủ phu nhân thao túng hả?”

Rầm –

Bắc trưởng lão vừa hỏi xong, Thiên Cơ lão nhân không cần nói gì, bởi vì trời cao đã thay Thiên Cơ lão nhân trả lời tất cả mọi người.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong nháy mắt, có một trận gió mạnh, lạnh lẽo cuốn sạch mọi ngõ ngách trong căn phòng, đồng thời có một tiếng sâm đinh tai nhức óc vang lên.

Trời ạ, là thật!

Nghe được tiếng sấm, sắc mặt tất cả mọi người chợt biến đổi, Ngốc Bảo và Cầu Cầu cọ cọ lông mao trên người đứng vụt lên.

Rầm một cái, so với Thiên Cơ lão nhân, tốc độ Ngốc Bảo và Cầu Cầu còn nhanh hơn, chạy về phía đông lao nhanh ra ngoài.

Trong phòng chỉ có Ngốc Bảo và Cầu Cầu trốn thoát thành công chạy ra đứng cạnh Thiên Cơ lão nhân, lúc ngẩng đầu lên nhìn…

Ánh mặt trời khắp muôn nơi vẫn vô cùng tươi đẹp, duy chỉ có căn phòng kia không có một tia sáng mặt trời nào. Bởi vì có một đám mây đen như mực xuất hiện giống như một cái ô khổng lồ đã bao phủ hết mọi người trong phòng lại.

Rầm –

Lại có một tiếng sấm đinh tai nhức óc vang lên và kèm theo một đạo thiên lôi mang theo sức mạnh vô cùng kinh người đánh xuống mái nhà nơi mà mọi người đang đứng.

Ầm —

Sấm chớp biến mất, mây đen tản đi.

Thân hình mọi người đều cứng đờ, Ngốc Bảo và Cầu Cầu phát run, trợn mắt há miệng nhìn căn nhà đã bị thiên lôi đánh thành tro bụi.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 241: Người Yêu Tỉnh Lại

Trong phòng khách ở Tây viện --

Kể từ khi nhìn thấy một tia sét uy phong từ trên trời giáng xuống, đánh Nam viện thành tro bụi, Tiêu Hàn quay về Tây viện cứ lẳng lặng đứng cạnh cửa sổ hình quạt. Mặc cho hoa cỏ bay múa bên ngoài đều không lọt được vào tầm mắt Tiêu Hàn. Hắn đứng đón gió trước cửa sổ, đầu ngẩng lên rất lâu, đôi mắt nhìn chằm chằm từng đám mây trắng trên bầu trời xanh, mặc hai chân đứng đến tê rần cũng làm như không biết.

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn đang lo lắng cho hai trăm vạn đại quân Bắc Dực sắp đến biên giới Tây Thần quốc. Không phải lo lắng cho đại quân sẽ gặp phải một cuộc ác chiến kịch liệt sau khi đến Tây Thần quốc.

Lúc trước, trong hồ Trúc Lâm --

Dạ Dật Phong rắp tâm hại người, tiết lộ thân phận thật sự của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cho Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt, còn hộ tống Tư Đồ Kiệt xuất hiện trong hồ Trúc Lâm, muốn xem cảnh hai người họ bị thi tôn lấy mạng xuống địa ngục. Theo tác phong làm việc của bọn họ, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cho Dạ Dật Phong và Tư Đồ Kiệt âm mưu đẩy bọn họ vào chỗ chết?

Vì thế, không phải là đại quân Bắc Dực quốc ác chiến kịch liệt với Tây Thần quốc mà là đại quân của Thương Nguyệt quốc. Tiêu Hàn lo là sau khi hai bên đại quân tổn hại, lãnh thổ của Thương Nguyệt và Tây Thần tất sẽ trở thành miếng thịt béo bở để Long Diệu và Bắc Dực tranh đoạt. Nếu

https://thuviensach.vn

vì đoạt miếng thịt béo mà chọc giận Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai trăm vạn đại quân của hắn tất sẽ đối đầu với linh lực của nàng.

Hắn đã tận mắt chứng kiến năng lực gọi sấm kinh khủng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi. Hơn nữa, Thiên Cơ lão nhân đã từng nói rằng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chỉ có năng lực gọi sấm mà còn có năng lực hô mưa gọi gió. Vì vậy hắn hiểu rõ, mấy chục vạn đại quân Tây Thần tuyên chiến với Bắc Dực quốc còn lâu mới đáng sợ bằng một Thượng Quan Ngưng Nguyệt! Mấy chục vạn đại quân Tây Thần coi là cái gì? Chỉ cần đầu ngón tay út của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa động là có thể khiến hai trăm vạn đại quân Bắc Dực không bị sét đánh từ trên xuống thành tro bụi thì cũng bị mưa to trên trời rơi xuống làm chết đuối.

Tiêu Hàn lẳng lặng trầm tư sầu lo, tứ đại Trưởng lão lại mồ hôi đầm đìa, khí thế hừng hực ngút trời. Sau khi thiếu Bang chủ phu nhân vĩ đại của bọn họ dẫn sấm đánh căn phòng thành tro bụi -- lão Bang chủ hâm của bọn họ cũng để lại một câu nói: Thiếu một căn phòng cứ thấy kì cục thế nào ấy, các ngươi chuẩn bị nhân công để làm một căn phòng mới đi nha!

Nghe lời nói này cứ như một căn phòng xây dễ dàng như trồng một ngọn cỏ ấy. Nói xong, lão Bang chủ lắc lắc những chòm râu đuôi sam, ôm thiếu Bang chủ, đẩy thiếu Bang chủ phu nhân rồi quay đầu bỏ đi mà không nhìn lại. Nói rằng: Đầu tiên đưa thiếu Bang chủ vào Bắc viện, sau đó cùng với thiếu Bang chủ phu nhân đi bờ hồ câu cá, cuối cùng để nàng nướng cá cho ông ăn. Thực ra... lão Bang chủ hâm sợ bọn họ ngửi thấy mùi cá nướng thơm nức rồi chạy đến giành ăn cá với ông nên mới ném cho bọn họ nhiệm vụ dựng căn phòng mới để bọn họ không còn rảnh tay chứ gì?

Xây thì xây thôi! Vô Danh sơn trang đẹp đẽ bỗng có thêm một đống hoang tàn, quả thật nhìn rất chướng mắt. Vì vậy -- sau khi đồng loạt ngẩng đầu khinh bỉ trời xanh, bốn Trưởng lão lập tức tập trung những trưởng lão còn lại. Dùng xe đẩy chất đống những hòn gạch, đá dăm, cát và các vật liệu xây nhà trong Nam viện. Tiếp đó bắt đầu đào móng, khuấy bùn nhão, cưa

https://thuviensach.vn

gỗ, một tràng tiếng cười, một tràng tiếng hô, tấu lên khúc ca xây nhà lan tỏa đến mọi ngóc ngách trong Nam viện.

Bằng linh lực của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cộng với võ công sâu không thấy đáy của Thiên cơ lão nhân, cần gì phải đi câu cá? Khí lưu trên hai tay liên tục vung ngang qua nước hồ xanh ngắt, tất cả những con cá ở sâu dưới hồ đều khó có thể chống cự, bị cuốn bay lên bờ.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi -- Trừ những con cá trích nhỏ như que tăm bị Thiên Cơ lão nhân ghét bỏ, bĩu môi ném lại về trong hồ thì những con cá trích lớn mập mạp đều vô cùng "vinh dự được" bay vào sọt. Dĩ nhiên chúng đều được đưa đến nơi chúng sợ nhất - phòng bếp, không thể chống lại vận mệnh đáng thương mặc người chém giết. Cuối cùng, sau khi bị đánh vảy, moi nội tạng, những con cá trích được rửa sạch, bỏ vào trong sọt lớn, sau đó đưa vào một căn phòng nào đó ở Bắc viện...

Bên trong căn phòng ở Bắc viện, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi xếp bằng trên nệm êm bằng tơ lụa được trải lên mặt đất. Bên trái nàng đặt hai sọt cá trích, bên phải đặt chiếc bàn kỷ trà dài, trên đó để rất nhiều gia vị nướng. Ở phía trước nàng có một lò than nhỏ tinh xảo, trên lò than gác chiếc vỉ sắt đặc chế để nướng cá.

Bốn con cá bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt dùng bốn chiếc que trúc xiên qua, đang đặt trên vỉ nướng, thỉnh thoảng trở mặt cá để làm cá chín đều. Múi cá nướng thơm nức lan theo gió, nàng cầm chiếc cọ nhỏ trên bàn rồi nhúng đầu cọ vào dầu, sau đó chậm rãi quét lên da cá. Màu da cá dần chuyển sang vàng ruộm, lúc này nàng lại cầm lọ gia vị ở trên bàn rồi rắc lên thân cá.

Có cá nướng ăn, Cầu Cầu và Ngốc Bảo sẽ bỏ qua sao?

Đối diện lò than -- Cầu Cầu và Ngốc Bảo chẳng thèm để tâm khói bếp hun chảy nước mắt, ánh mắt tỏa sáng lòe lòe nhìn chằm chằm cá nướng

https://thuviensach.vn

thơm lừng, nước miếng chảy thành vũng phía dưới.

Hành lang ngoài phòng truyền đến tiếng bước chân liên tục.

“Nguyệt hài tử, con nhìn xem có phải rất tuấn tú không?” Thiên Cơ lão nhân cười nói, nhún chân một cái vào trong phòng, thân thể xoay một vòng rồi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lúc nãy Thiên Cơ lão nhân đi đâu?

Ông dựa theo một phen "tỉ mỉ" chỉ dẫn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chạy đến căn phòng khác, vô cùng nghiêm túc sửa sang lại trang phục của mình. Giờ phút này -- Trên mặt dán một lớp da vàng dịch dung có vết bớt màu đen, giày cỏ rách một lỗ lớn lộ ra ngón chân cái cắm đầy đuôi gà trống sặc sỡ. Chòm râu và tóc bạc tết thành những bím tóc đều như bánh quai chèo. Mỗi bím tóc đều giắt một bông hoa hải đường đỏ tươi. Thiên Cơ lão nhân đang nhiệt tình đi lòng vòng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khẩn trương chờ nghe nhận xét của nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lật qua lật lại vỉ nướng, mùi thơm cá nướng ngày càng đậm. Đôi mắt nhìn về phía Thiên Cơ lão nhân, nàng lập tức mở miệng khen: “Tuấn tú! Tuấn tú không địch nổi! Quả thật là tuấn tú đến mức lên trời xuống đất cũng không có ai địch nổi!”

Dường như thấy lời tán dương của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không đã nghiền, thân thể Thiên Cơ lão nhân di chuyển đến sau lưng Ngốc Bảo, tay trái vỗ một cái lên cánh nó, nghiêng đầu cười toét miệng, hỏi: “Nè, đại điểu, lão già ta tuấn tú đúng không?”

-- Đại điểu á?

Nghe thấy Thiên Cơ lão nhân gọi, khóe mắt Ngốc Bảo co rút, vốn không mong Thiên Cơ lão nhân đến, hiện tại lại càng thêm mất hứng. Đôi mắt Ngốc Bảo nhìn chằm chằm cá nướng trên vỉ như cũ, trong lòng bực

https://thuviensach.vn

mình lẩm bẩm -- Tuấn tú? Bộ trang phục của người này dọa quỷ khóc mà chưa dọa người khóc đã coi như tích đức rồi!

Thấy "Đại điểu" lười phản ứng lại mình, Thiên Cơ lão nhân lại di chuyển đến sau lưng Cầu Cầu, nhanh chóng cúi xuống, cười toe toét hỏi nó: “Nè, tiểu phì cầu, lão già ta rất rất tuấn tú phải không?”

Tiếng cười của Thiên Cơ lão nhân phát ra, Cầu Cầu bỗng xoay đầu, chỉ là... không phải vì Thiên Cơ lão nhân tuấn tú nên muốn lên tiếng khen ngợi ông mấy câu, cũng chẳng phải vì trang phục của ông rất lôi thôi, muốn lên tiếng châm chọc một phen, càng không phải vì ông lấy cho nó cái tên Tiểu phì cầu khó nghe nên muốn phát hỏa với Thiên Cơ lão nhân. Đối với Cầu Cầu ham ăn xưa giờ mà nói, vào lúc này không chuyện gì có thể thu hút lực chú ý của nó như cá nướng thơm lừng trên vỉ. Nó quay đầu lại, trong mắt nổi trận lôi đình, trừng Thiên Cơ lão nhân, hung dữ nhe răng trợn mắt với ông, bởi vì...

Thiên Cơ lão nhân thấy Cầu Cầu hung dữ như vậy, trong lòng cảm thấy khó hiểu, nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt: “Nguyệt hài tử, tiểu phì này sao vậy? Lão già ta chỉ hỏi nó có tuấn tú không, nếu nó không muốn trả lời thì khỏi trả lời, tội gì phải làm như muốn nuốt sống ta chứ?”

Nàng ngẩng đầu liếc nhìn Cầu Cầu rồi tiếp tục nướng cá, lẳng lặng cười đến xinh đẹp.

“Người không cẩn thận giẫm lên đuôi nó, nó không hung dữ với người mới là lạ! Nó đang bực mình vì chưa được ăn cá nướng, cẩn thận khéo không nó coi chân người như cá nướng mà gặm đó!”

“Hả?” Thiên Cơ lão nhân cúi đầu nhìn cẩn thận, thân thể đột nhiên nhảy ra, vẻ mặt áy náy nhìn Cầu Cầu: “Xin lỗi, tiểu phì cầu đừng tức giận

https://thuviensach.vn

nha. Lão già ta không cố ý giẫm đuôi ngươi đâu! Lão già cho ngươi bóp một cái nha?”

Cầu Cầu chẳng thèm để ý vẻ mặt áy náy của Thiên Cơ lão nhân, đầu lưỡi liếm loạn cái đuôi nhỏ bị giẫm lên. Nó nhe răng trợn mắt với ông thêm lần nữa, bộc phát tức giận của mình rồi nhét cái đuôi đầy lông xuống dưới mông, lại chảy nước miếng nhìn chằm chằm cá nướng.

-- Hai tên tiểu gia hỏa này, thái độ thật ngạo mạn, không thèm để ý tới ông một lần!

Thiên Cơ lão nhân hưng phấn cầu khen ngợi, kết quả lại gặp trắc trở. Ông lúng túng bĩu môi rồi tránh xa khói bốc lên từ lò than, đứng đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- Nguyệt hài tử vẫn tốt nhất, đối xử với ông rất nhiệt tình! Không chỉ tỉ mỉ tư vấn trang phục cho ông, còn đi bờ hồ bắt cá cùng ông rồi nghiêm túc nướng cá thơm lừng cho ông ăn!

Chóp mũi Thiên Cơ lão nhân tham lam ngửi mùi cá, ngón trỏ phải xuyên qua làn khói trắng chỉ vào một con cá nướng mập mạp trên vỉ: “Nguyệt hài tử, con cá to nhất này phải dành cho soái lão đầu nha!”

Xoẹt xoẹt, Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, lập tức thu hút ánh mắt ngoan độc của Ngốc Bảo và Cầu Cầu, đồng loạt phản đối, trợn mắt lên giận dữ nhìn ông. Ông lại không thèm để ý đến ánh nhìn giết người của chúng, ngửa đầu lên nhìn xà nhà, nói: “Nguyệt hài tử, soái lão đầu mặc kệ, soái lão đầu muốn ăn con cá to nhất.”

“Soái lão đầu, Diễm bị thương nhiều ngày như vậy nên cần bồi bổ thật tốt! Con cá to nhất này, chúng ta ai cũng không giành nhau, để lại cho Diễm ăn có được không?” Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười trả lời, đồng thời thân thể hơi xoay, ẩn tình nhìn về Hiên Viên Diễm đang nằm trên chiếc giường phía sau lưng cách đó sáu mét.

https://thuviensach.vn

-- Nửa canh giờ đã qua, Diễm mau tỉnh lại đi chứ?

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân không phản đối. Mặc dù ông cho rằng Diễm tiểu tử bị thương nhiều ngày, đã hấp thu năng lượng cường đại của ma châu nên cũng không cần cá bồi bổ thân thể đâu. Thế nhưng tình cảm của ông với Diễm tiểu tử thắng cả tình phụ tử, ông giành cá với ai cũng không giành của Diễm tiểu tử. Huống chi, đây chính là sự biểu hiện tình yêu của Nguyệt hài tử với Diễm tiểu tử, làm sao ông có thể không hiểu phong tình mà phá hỏng tình ý của Nguyệt hài tử với Diễm tiểu tử được?

Nếu Thiên Cơ lão nhân đã không phản đối lời nàng, Ngốc Bảo và Cầu Cầu càng không phản đối. Mặc dù trong lòng chúng rất yêu Nguyệt chủ tử, nhưng người trong lòng Nguyệt chủ tử yêu thương nhất là Hiên Viên Diễm không nghi ngờ rồi, huống chi hắn bị thương hôn mê đã nhiều ngày. Có thể tranh cá to với ai, cũng không nên tranh với Hiên Viên Diễm. Bằng không, nếu Nguyệt chủ tử tức giận, đừng nói giành con cá mập nhất, ngay cả con cá nướng gầy nhất, e là nàng cũng không cho bọn nó ăn.

Thiên Cơ lão nhân hít mùi cá nướng trong gió, nuốt nước miếng "ừng ực", vẻ mặt tham lam hỏi: “Nguyệt hài tử, còn bao lâu nữa mới có thể ăn được?”

Quả nhiên Nguyệt hài tử không khoa trương, tay nghề nướng cá của nàng thực sự là hạng nhất! Mặc dù bình thường ông rất thích nướng cá ăn, nhưng mỗi lần đều nướng khét cá hoặc nửa chín nửa sống. Vì vậy, hôm nay ngửi được mùi cá nướng của Nguyệt hài tử, đủ biết mùi vị ngon hơn cá nướng của ông gấp trăm lần.

“Đừng nóng vội, rắc gia vị đặc chế lên rồi nướng trong thời gian nửa chung trà nữa là có thể ăn rồi!”

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay người, tay trái chậm rãi lật vỉ nướng, tay phải cầm một bình sứ đựng gia vị trên chiếc bàn kỷ trà bên cạnh. Trong nháy mắt khi nàng mở nắp bình, chuẩn bị rắc gia vị lên cá nướng thì --

"Nguyệt nhi, nàng đang phòng hỏa đốt nhà sao?"

Hiên Viên Diễm vốn hôn mê trên giường, đôi mắt bỗng mở ra, nhanh chóng ngồi ở trên giường, đưa giọng nói hài hước theo gió vào trong lỗ tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tay phải nắm bình gia vị của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô cùng kích động mà run rẩy, sau đó đặt lại bình gia vị về bàn kỷ trà. Nàng đứng lên từ nệm êm, vui sướng chạy về phía mép giường, đôi mắt ngấn lệ, cười tươi nói: "Nói lịch sự hơn phóng hỏa đốt nhà một chút, ta đang hun khói nhà!" Tiếng nói vừa ngừng, nàng đã tới trước giường, lần lượt đưa hai tay về phía Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm kéo hai tay nàng rồi đeo giày bước xuống giường, con ngươi đen láy nhìn nàng, môi mỏng chậm rãi nói: "Một giấc ngủ này thật là dài, tựa như ngủ cả ngàn năm!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng trả lời từng câu từng chữ: "Đừng nói ngủ ngàn năm. Chàng ngủ cả vạn năm, Nguyệt nhi cũng sẽ đợi đến khi chàng tỉnh lại!"

Hiên Viên Diễm ôm nàng vào vòng ôm ấm áp, dịu dàng đáp lại: "Ta hiểu mà!"

-- Hắn biết, hắn biết rõ! Trừ lúc ân sư dẫn mình vào thạch thất chữa thương, hắn mới rơi vào trạng thái hoàn toàn ngủ mê man, ân sư chữa thương cho mình như thế nào hắn cũng không biết, còn nửa tháng này, hắn ngủ mê man nhưng thần trí vẫn tỉnh táo. Vì vậy, tất cả những điều Nguyệt nhi làm, mỗi câu mỗi lời hát và khúc nhạc yêu thương say đắm và bi

https://thuviensach.vn

thương, hắn đều nghe rõ ràng. Chỉ tiếc, mặc dù hắn rất muốn mở mắt, bò dậy từ trên giường, muốn ôm chặt nàng vào trong ngực nhưng vẫn lực bất tòng tâm.

Hắn ôm nàng, nàng cũng ôm chặt hông hắn. Hai người không ai mở miệng nói câu nào, chỉ là thâm tình nhìn nhau, cảm nhận trong đôi mắt, trong lòng của đối phương đều tràn ngập sự tồn tại của mình. Cho đến khi -- Mùi cá nướng khét phiêu tán trong không khí; một tiếng ồn phá phong tình vang lên, ánh mắt yêu thương của hai người mới bị cắt ngang.

“Khụ khụ, ta nói nè Nguyệt hài tử... đừng cố gắng âu yếm với Diễm tiểu tử nữa, mau tới cứu cá đi! Cá nướng sắp cháy rồi, cháy rồi sẽ ăn không ngon á!”

“Đi, ăn cá thôi!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoát khỏi vòng ôm của Hiên Viên Diễm, tay trái nắm lấy tay phải của hắn rồi cất bước về phía lò than. Hai người dựa sát nhau ngồi xuống nệm êm. Nàng lật vỉ nướng, cầm bình gia vị trên bàn rồi rắc lên mình cá. Đầu Hiên Viên Diễm hơi nghiêng, liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân, khóe miệng co rút: “Soái lão đầu, trang phục của người thực sự càng ngày càng có ý tưởng sáng tạo rồi!”

“Cái này phải cảm ơn Nguyệt hài tử, nếu không có Nguyệt hài tử một phen chỉ dẫn, lão già ta sẽ không biết mình...” Nghe thấy Hiên Viên Diễm "khen ngợi", mặt mày Thiên Cơ lão nhân hớn hở, lập tức cười hì hì trả lời: “Có thể đẹp trai hơn đó!”

“Nguyệt nhi của ta thật toàn năng, tay nghề nào cũng thông thạo, đặc biệt còn thiết kế một bộ trang phục cho soái lão đầu.” Khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật càng thêm nhanh, trong chốc lát còn bổ sung thêm mấy câu.

https://thuviensach.vn

-- Như vậy... Hắn không cần bày kế tiêu diệt Tư Đồ Kiệt nữa! Trực tiếp cho soái lão đầu mặc bộ trang phục này rồi nửa đêm lẻn vào tẩm điện của Tư Đồ Kiệt, sau đó lay tỉnh hắn, liền có thể dọa chết hắn!

“Đến đây, ăn cá thôi...!” Thượng Quan Ngưng Nguyệt dúi con cá to nhất vào tay Hiên Viên Diễm. Sau đó, nàng đưa một con cho Thiên Cơ lão nhân ở đối diện, hai con còn lại bỏ vào hai đĩa sứ Thanh Hoa rồi chia cho Cầu Cầu, Ngốc Bảo mỗi con một đĩa. Tiếp đó -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại lấy bốn con cá khác ở trong sọt đặt lên vỉ, tiếp tục nướng cá cho mọi người.

“Nguyệt nhi, chúng ta mỗi người một nửa.” Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt vội vàng nướng cá cho mọi người, Hiên Viên Diễm không lập tức tận hưởng đồ ăn ngon. Hắn cắn một miếng thịt cá mềm nhất rồi nghiêng đầu, đưa miếng cá đang ngậm trên môi về phía giữa môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng cũng phối hợp nghiêng đầu, ngậm miếng cá hắn mớm cho rồi nhai kĩ nuốt chậm.

Thiên Cơ lão nhân và Ngốc Bảo đang bận vùi đầu gặm cá, không có thời gian rảnh để tâm đến màn trình diễn cực kì buồn nôn trước mắt. Cầu Cầu nhai cá "chẹp chẹp", nuốt ực ực một cái rồi trợn to mắt với Hiên Viên Diễm. Tuy biết hắn nghe không hiểu lời của nó, Cầu Cầu vẫn không vui mà lẩm bẩm một câu: Cái đồ háo sắc Diễm Diễm nhà ngươi, vừa mới tỉnh lại liền khanh khanh ta ta với Nguyệt chủ tử, thật buồn nôn!

Không ngờ -- Cầu Cầu vừa ngừng nhỏ giọng lầm bầm, thân thể Hiên Viên Diễm bỗng cứng ngắc. Đôi mắt hắn kinh ngạc trợn to, nháy mắt mấy cái, khóe miệng mãnh liệt co quắp, đồng thời khiến cho con cá trong tay thẳng tắp rơi xuống. Thượng Quan Ngưng Nguyệt dựa sát người Hiên Viên Diễm nên nhận ra phản ứng khác thường của hắn đầu tiên. Bàn tay của nàng phải đưa xuống, nhanh chóng chụp được con cá chuẩn bị rớt xuống đất, nghi ngờ nhìn hắn: “Diễm, chàng làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Ngón trỏ phải chỉ Cầu Cầu, biểu cảm của Hiên Viên Diễm như gặp quỷ, cà lăm nói: “Nguyệt nhi, chuyện lớn rồi... ban ngày ban mặt gặp... gặp quỷ. Nó... nó...”

“Khụ...” Thượng Quan Ngưng Nguyệt ho nhẹ một tiếng, tay trái phủ lên trán của Hiên Viên Diễm, đồng thời nhìn Thiên Cơ lão nhân, khóe miệng khẽ co giật, hỏi: “Soái lão đầu, người chắc chắn... chữa khỏi cho Diễm rồi chứ?”

Không phải Cầu Cầu chỉ lẩm bẩm một câu: "Diễm Diễm háo sắc, thật buồn nôn" thôi sao? Cũng không phải lần đầu tiên Cầu Cầu nghịch ngợm nói xấu Diễm, tại sao Diễm lại tỏ ra như gặp quỷ giữa ban ngày vậy? Chẳng lẽ... soái lão đầu cứu Diễm tỉnh lại, chữa khỏi nội thương do Ma Quân gây ra nhưng không ngờ gây ra thương tích mới cho Diễm, khiến đầu óc Diễm bị ngốc luôn?

“Soái lão đầu chắc chắn đã chữa khỏi cho Diễm tiểu tử!” Thiên Cơ lão nhân bỗng ngẩng đầu, cho ra đáp án cực kì khẳng định rồi lại cúi đầu, gặm cá như hổ đói. Chỉ là, trong giây phút ông cúi đầu, trong mắt lại thấp thoáng ý cười sâu xa. Nghe thấy Cầu Cầu lẩm bẩm, tại sao Diễm tiểu tử lại có vẻ mặt như thế, đương nhiên ông hiểu hết cả.

“Này, Diễm thối tha, ngươi có ý kiến gì à?” Tuy biết Diễm không hiểu ngôn ngữ loài chồn, nhưng bị vẻ mặt của Hiên Viên Diễm dọa, lông Cầu Cầu dựng đứng cả lên, kêu to một cách hết sức khó chịu.

“Nhìn vẻ mặt người này nè! Cầu Cầu đáng yêu như thế, chàng nhìn chằm chằm nó như thấy quỷ làm gì vậy?”

Hiên Viên Diễm rút ngón trỏ về, dùng sức ngoáy hai lỗ tai, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi gằn từng chữ một: “Nguyệt nhi, thực sự gặp quỷ! Ta lại nghe thấy Cầu Cầu nói ta vừa mới tỉnh lại liền khanh khanh ta ta với nàng, thật buồn nôn!”

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc nhìn Hiên Viên Diễm, khóe miệng co giật, trả lời: “Không phải lần đầu nó nói như vậy, trước kia nó còn cười chàng ngại ngùng, chàng còn phải dùng biểu cảm kinh sợ như vậy à?”

Hiên Viên Diễm chỉ vào lỗ tai mình, chậm rãi nói: “Nguyệt nhi, nàng nghĩ kĩ lời ta nói.”

Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt đột nhiên cứng đờ, làm cá cầm trong tay rơi xuống mặt đất. Cuối cùng nàng mới kịp phản ứng, nhìn Hiên Viên Diễm, hỏi lại: “Diễm, chàng chắc chắn không nghe nhầm chứ? Chàng thật sự có thể nghe thấy Cầu Cầu nói chuyện sao?”

Hiên Viên Diễm gật đầu, vẻ mặt thành thật trả lời: “Nguyệt nhi, chắc chắn ta không nghe nhầm. Ta thật sự có thể nghe thấy Cầu Cầu nói chuyện!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt có được đáp án, ánh mắt chuyển đến dừng trên người Thiên Cơ lão nhân, phát ra giọng nói kinh ngạc: “Soái lão đầu, chuyện gì xảy ra đây? Sau khi Diễm tỉnh lại, tại sao có thể nghe hiểu lời Cầu Cầu?”

Hiên Viên Diễm cũng nhìn Thiên Cơ lão nhân, vẻ mặt càng thêm nghi hoặc, hỏi: “Đúng vậy! Soái lão đầu, tại sao lại xảy ra hiện tượng kì lạ như vậy?”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 242: Bộc Phát "Tiềm Năng"

Trước khi Hiên Viên Diễm bị Ma Quân làm trọng thương không có bản lĩnh nghe hiểu được thú ngữ, nhưng hiện tại... Sau khi được Thiên Cơ lão nhân cứu tỉnh lại, lại có được bản lĩnh thần kì nghe hiểu thú ngữ chỉ có ở người Linh Cung vì có linh lực.

Thật ra có thể nghe hiểu thú ngữ không phải là chuyện xấu, chỉ là bản lĩnh này tới quá đột ngột, quá quỷ dị, làm người ta khó tránh cảm thấy kinh ngạc quá độ. Vì vậy -- ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đều nhìn Thiên Cơ lão nhân. Bọn họ cho rằng bản lĩnh này được sinh ra có liên quan đến quá trình chữa thương của Thiên Cơ lão nhân.

Thiên Cơ lão nhân cúi đầu, nuốt chửng miếng cá cuối cùng, sau đó tay phải vòng ra sau, vứt xương cá thật dài xuống mặt đất.

-- Diễm tiểu tử, con đã hấp thu năng lượng ma châu, đâu chỉ có bản lĩnh nghe hiểu thú ngữ.

Thiên Cơ lão nhân lau miệng, nghiêng đầu về bên trái, nhìn Hiên Viên Diễm rồi "kinh ngạc" nói: "Không thể nào! Diễm tiểu tử, con nghe hiểu được thú ngữ sao?" Ông vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn nhau, vẻ nghi ngờ trong mắt càng đậm hơn.

"Không lẽ sau khi bị Ma Quân đánh bị thương, Diễm tiểu tử tìm được đường sống trong chỗ chết, lại phúc lớn mạng lớn khiến tiềm năng chôn giấu trong cơ thể..." Vì giấu giếm thân phận Ma Đế và chuyện dùng ma

https://thuviensach.vn

châu để chữa thương nên mặc dù đã trăm tuổi đầu, Thiên Cơ lão nhân vẫn tùy cơ ứng biến vô cùng linh hoạt: "Bạo phát ra?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhíu mày, đồng thanh nâng cao giọng: "Bộc phát tiềm năng?"

"Trong cơ thể mỗi người đều ẩn giấu tiềm năng vô hạn. Chỉ là đại đa số từ khi sinh ra đến khi qua đời, tiềm năng vô hạn trong cơ thể lúc nào cũng trong trạng thái ngủ sâu. Nhưng cũng có một số ít người trong tình huống đặc biệt, hơn nữa..." Thiên Cơ lão nhân chỉ bốn con cá trên vỉ, nhắc nhở Thượng Quan Ngưng Nguyệt đừng quên cá nướng, phát huy bản lĩnh nói dối mặt không đổi sắc: "Khi sinh mạng đến thời khắc nguy cấp, tiềm năng ngủ sâu trong cơ thể sẽ bất chợt bộc phát, sinh ra một loại năng lực thần kì khiến người ta không thể tưởng tượng nổi."

"Ý của soái lão đầu là, vì Diễm bị Ma Quân làm trọng thương..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lật vỉ nướng, giương cao mày liễu, nói: "Khi Diễm suýt mất mạng thì lại trong họa có phúc, kích phát tiềm năng nào đó trong cơ thể?"

"Nhất định là thế! Nếu không?" Sắc mặt Thiên Cơ lão nhân hiện lên vẻ tham ăn, nhìn chằm chằm vào cá nướng, đồng thời tiếp tục nói láo: "Soái lão đầu thật sự không thể nghĩ thông suốt, tại sao Diễm tiểu tử lại có thể nghe hiểu thú ngữ chứ?"

Trong cơ thể mỗi người thực sự ẩn giấu tiềm năng vô hạn. Dưới tình huống đặc biệt, tiềm năng đó sẽ bộc phát, chỉ là... Diễm bỗng nhiên nghe hiểu thú ngữ, thật sự là vì tiềm năng trong cơ thể bộc phát sao?

Đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nổi lên ý cười dịu dàng, lại nhìn nhau suy đoán một hồi. Hai người không chất vấn lại, dường như đã "chấp nhận suy đoán" của Thiên Cơ lão nhân.

https://thuviensach.vn

"Soái lão đầu, thời gian này lão nhân gia đi dạo xung quanh, nhất định mưa dầm thấm đất không ít chuyện lí thú chứ?" Hiên Viên Diễm cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lật cá, môi mỏng cong lên, nhìn Thiên Cơ lão nhân: "Kể tóm tắt cho Diễm tiểu tử để con vui vẻ với!"

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không đề cập tới "tiềm năng" nữa, trong lòng Thiên Cơ lão nhân thầm thở phào nhẹ nhõm, lập tức mặt mày hớn hở kể chuyện lí thú trên đường đi: "Ta kể cho các con nghe: Một ngày nào đó, lão già vác một giỏ bánh bao nhân thịt nóng hổi, vừa gặm bánh bao vừa đi trên đường cái. Đột nhiên, một con chó to màu vàng thoạt nhìn rất đói, nhe răng trợn mắt cản trước mặt lão già ta, định cướp lấy bánh bao thịt trong giỏ của ta. Ta liền..."

Trong tiếng tán gẫu vui vẻ của Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhanh tay lật vỉ, rắc gia vị lên thân cá, làm mùi cá thơm lại lan đến mọi góc trong phòng. Trong nháy mắt khi nướng xong cá, Thiên Cơ lão nhân vốn mặt mày hớn hở chuyện trò cùng trò cưng, tay trái bỗng nhanh chóng chụp tới vỉ nướng.

Cửa phòng chợt mở ra --

Bốn con cá mới nướng xong đã biến mất khỏi vỉ nướng. Mà bóng dáng của Thiên Cơ lão nhân cũng biến mất trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Thời gian nháy mắt, Thiên Cơ lão nhân đã bay đi rất xa, dùng nội lực đưa tiếng cười hì hì vào trong lỗ tai hai người, nói: "Diễm tiểu tử, giờ con bình yên vô sự rồi, soái lão đầu cũng tiếp tục đi dạo xung quanh đây! Nguyệt hài tử, đợi soái lão đầu đi dạo chán rồi, lúc trở lại tìm con chơi, con phải nướng cá cho soái lão đầu ăn đó!"

Khóe mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật nhìn cánh cửa gỗ hơi lắc lư, xoay người nhìn Hiên Viên Diễm bên cạnh: "Ông cứ đi như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Đến cũng vội, đi cũng vội, đây là tác phong nhất quán của ông, ta đã tập mãi thành quen rồi. Nhớ có một lần, nửa đêm ta đang ngủ say, lão nhân gia ông khiêng một giỏ quạ, gương mặt xanh răng vàng, lặng lẽ xuất hiện trên đầu giường của ta. Sau khi lay tỉnh ta liền huơ tay múa chân..." Hiên Viên Diễm nâng tay dịu dàng vén tóc bên tai nàng, môi mỏng cong lên, trả lời: "Thao thao bất tuyệt miêu tả với ta rằng ông làm cách nào bắt được một trăm con quạ. Đợi ông nói xong, ta còn chưa kịp chen vào câu nào, ông ném lại một câu: Diễm tiểu tử, con ngủ tiếp đi, lão già tìm một nơi nướng quạ, sau đó biến mất như một cơn gió."

"Xem ra, phòng ngủ về sau phải xây bằng tường đồng vách sắt. Ta không muốn nửa đêm đang ngủ say thì bỗng nhiên..." Nghe được lời Hiên Viên Diễm, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút mãnh liệt, nói: "Bị ông lấy gương mặt xanh răng vàng lay tỉnh, e là cái mạng nhỏ bị dọa chết thì oan quá!"

"Ha ha ha --" Sau khi phát ra một tràng cười sang sảng, Hiên Viên Diễm chỉ vỉ nướng: "Nguyệt nhi, chúng ta tiếp tục nướng cá ăn chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lắc đầu một cái, tay trái lôi kéo tay phải của hắn, đứng lên rồi trả lời: "Không! Chúng ta đi tìm một người tán gẫu một lát, khi trở lại nướng cá tiếp!"

Không cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiều lời, Hiên Viên Diễm liền biết ngay nàng muốn tìm ai tán gẫu và nội dung tán gẫu là gì. Hắn gật đầu một cái, môi mỏng lập tức nở nụ cười, đáp lại: "Được! Chờ sau khi tán gẫu xong, hương vị của cá chắc chắn sẽ đậm đà hơn!"

"Ngốc Bảo, Cầu Cầu, ngừng chảy nước miếng đi! Hai ngươi ở trong phòng chờ một lát, trở lại ta sẽ nướng thêm cá cho các ngươi ăn! Nếu có con ruồi bay vào thì nhớ đuổi nó đi, đừng để con ruồi dơ bẩn đậu vào sọt cá!" Ngón út tay phải hơi nhích lên, thả ra linh lực làm tắt lò than, rồi nàng

https://thuviensach.vn

vừa dặn dò vừa trêu ghẹo Ngốc Bảo, Cầu Cầu mấy câu. Sau đó, nàng và Hiên Viên Diễm tay trong tay đi ra cửa phòng.

Ngốc Bảo và Cầu Cầu biết ý gật đầu, ánh mắt lặng yên dõi theo hai người. Đợi khi họ ra khỏi cửa, tiếng bước chân trên hành lang càng lúc càng đi xa, cho đến lúc hoàn toàn không thể nghe thấy nữa, Cầu Cầu và Ngốc Bảo mới trừng mắt nhìn nhau. Sau đó, động tác bọn chúng vô cùng nhanh nhẹn, đồng thời xông về phía nệm tơ lụa mà hai người kia ngồi lúc trước. Kế tiếp, bọn chúng đều không nhượng bộ nhau chút nào mà cướp đoạt con cá lúc trước bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm rơi...

Ánh nắng chói chang --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ra khỏi Bắc viện, tiến về phía Tây viện. Lòng bàn tay hai người đan vào nhau thật chặt, khiến đối phương cảm thấy nhiệt độ ấm áp và hạnh phúc đang thẩm thấu vào phế phủ ngũ tạng. Bọn họ đang chậm rãi đi dọc theo hành lang quanh co, hướng về phía phòng Tiêu Hàn.

Đột nhiên, thân thể Hiên Viên Diễm cứng đờ, dừng bước. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng ngừng lại, chớp mắt nhìn hắn, hỏi: "Diễm, sao vậy? Chẳng lẽ chàng... lại muốn kêu lên rằng gặp quỷ hả?"

Môi Hiên Viên Diễm co giật, nhìn lại nàng, ngổn ngang trong gió trả lời: "Nguyệt nhi, đúng như lời nàng nói, ta thật sự lại muốn kêu lên gặp quỷ đây."

"Chàng đừng nói với ta là chàng không chỉ nghe hiểu thú ngữ..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ xuống dưới đất rồi chỉ vào vườn hoa ngoài hành lang, khóe môi co rút mạnh hơn: "Mà còn có thể nghe hiểu phong ngữ, còn có lung tung ngữ, tỉ như lời nói của hoa cỏ?"

"Lần này không liên quan tới lỗ tai. Ta cảm giác có một nguồn lực lượng rất mạnh, gấp rút muốn bộc phát ra từ trong cơ thể." Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

lắc đầu, nhanh chóng buông tay nàng, song chưởng nắm lại, cắn răng nói: "Khiến ta có một loại kích động muốn phá hủy nhà cửa."

"Nam viện vừa mới bị ta phá thành một vùng phế tích. Chàng đừng làm Tây viện trở thành một vùng phế tích nữa. Nếu không, sợ là các trưởng lão khóc lên đó." Nàng kéo cánh tay Hiên Viên Diễm chạy về phía cửa Tây viện, đồng thời khóe mắt và khóe môi nhất tề co giật: "Đi hồ nước bên ngoài Tây viện, dùng sức mạnh gấp rút muốn bùng nổ trong cơ thể chàng để phá hư hồ nước đi!"

Bên ngoài Tây viện --

Từng dãy liễu xanh vươn thẳng. Gió nhẹ khẽ nỉ non. Cành liễu dài treo lủng lẳng đang rủ xuống mặt ao trong suốt, làm từng vòng sóng nước lan xa. Xung quanh mỗi gốc liễu là vô số bông hoa muôn hồng nghìn tía tỏa sắc rực rỡ, phô diễn điệu nhảy của mình trong gió. Chỉ có điều, hoa dù xinh đẹp đến đâu, nếu như so sánh với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đều thua kém, ảm đạm nhạt nhòa như chỉ làm nền cho đôi tình nhân.

Hiên Viên Diễm vừa tới bờ hồ, không thể tiếp tục khống chế sức mạnh gấp rút muốn bạo phát trong cơ thể mình nữa, song chưởng quét về phía mặt hồ. Theo lí mà nói, khi hai tay Hiên Viên Diễm bắn ra khí lưu mạnh mẽ vào hồ nước thì nước hồ phải lập tức vọt lên cao, thế nhưng -- chuyện kì lạ đã xảy ra, nước hồ không những không vọt lên mà toàn bộ nước đông thành hồ băng khí lạnh lởn vởn.

Theo dòng khí lưu bắn tán loạn, Hiên Viên Diễm cảm thấy nguồn lực lượng nhu hòa làm hắn cực kì thích đang dung hợp với nội lực của mình.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giương mày phượng, nhìn về hồ nước đông thành băng, mở miệng nói: "Diễm, cho hồ nước một chưởng nữa xem kết quả thế nào!"

https://thuviensach.vn

Tay trái của Hiên Viên Diễm vung về phía hồ, đồng thời nói ra tin vừa mới tiếp thu nhưng không giải thích được: "Tay trái không chỉ làm nước đông thành băng, hóa băng thành nước, mà còn có thể làm vạn vật khoác lên một lớp băng lạnh." Hắn vừa dứt lời, nước hồ đông lạnh lại khôi phục mặt hồ gợn sóng.

Nghe được lời Hiên Viên Diễm, mày phượng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng giương cao hơn, hỏi: "Còn tay phải?"

Hiên Viên Diễm híp mắt, tay phải vung về phía hồ, nói: "Tay phải có thể hóa không khí thành lửa, mà còn là loại lửa không xung khắc với nước." Hắn vừa dứt lời, một đám lửa đỏ rực chói mắt lan trên mặt nước, ngay sau đó "vút" một cái, xoáy lên trên cao, tỏa ra nhiệt độ nóng bỏng.

Đợi đến khi ngọn lửa biến mất vô hình vô ảnh, "Diễm, Ma Quân khiến chàng trọng thương trí mạng, cũng cho chàng trong họa có phúc, kích phát tiềm năng không thể tưởng được. Chàng nói xem..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt lách người, đứng đối mặt với Hiên Viên Diễm, ngón tay vuốt mái tóc của hắn rồi nói: "Có phải chúng ta nên nói một tiếng cảm ơn với Ma Quân không?"

Về phần tại sao soái lão đầu lại giấu diếm, không muốn nói sự thật với nàng và Diễm, nhất định có nguyên nhân của ông! Chỉ là điều này không quan trọng. Quan trọng là... Diễm có lực lượng kì lạ như thế không phải chuyện xấu. Hơn nữa, nàng và Hiên Viên Diễm tin tưởng rằng soái lão đầu tuyệt đối sẽ không hại Diễm, từng đó là đủ rồi. (đLQĐ)

Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đáy mắt Hiên Viên Diễm tràn ngập thâm tình vô hạn, cúi đầu hôn lên má mềm mại của nàng, môi mỏng cười cười: "Nguyệt nhi à Nguyệt nhi, nàng hiểu lòng ta như thế, bảo ta làm sao không yêu thương đây?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ vuốt ve khuôn mặt hắn, cười đến ma mị: "Vậy thì nắm tay ta, theo lời ta, vừa đi vừa yêu, tìm Tiêu thái tử tán gẫu chứ?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 243: Không Ngờ

Trên bàn đặt một bình trà thơm, khí nóng lượn lờ. Bên cạnh bình trà bày một bàn cờ gỗ lim mạ vàng. Phẩm trà, hạ cờ là chuyện đại tao nhã trong cuộc sống, là lạc thú nhất trên đời.

Nhưng --

Tiêu Hàn ngồi bên cạnh bàn lại lấy trà để bình tâm, mượn cờ để tiêu sầu. Tiêu Hàn bưng ly trà trên, uống cạn rồi bỏ ly xuống, nhìn quân cờ trắng đen giăng khắp nơi trên bàn cờ, tay trái tay phải di động tới lui, tự mình đánh cờ.

Bên ngoài hành lang vang lên tiếng bước chân nhịp nhàng.

Tiêu Hàn không ngẩng đầu, thậm chí cả mí mắt cũng không thèm nâng, ánh mắt vẫn nhìn quân cờ trên bàn cờ, tay trái dời lui quân trắng, ám độ trần thương (*), lấy lui làm tiến; tay phải đẩy quân đen lên, thiết lập mai phục một cách thận trọng. Hắn biết chủ nhân bước chân bên ngoài hành lang là ai, cũng sớm đoán được hai người kia sẽ đến, chỉ có điều... đến nhanh hơn hắn nghĩ thôi.

[(*) Ám độ trần thương: Hoạt động bí mật. Dịch ra thì nghĩa không ổn lắm nên ta để vậy.]

Hiên Viên Diễm dắt tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt hạnh phúc bước vào phòng. Ánh mắt lười biếng nhìn lướt qua bàn cờ, hắn cười nói: "Tiêu thái tử thật là hăng hái! Tay phải và tay trái cùng đánh cờ,cuối cùng dù bên nào thua thì người thắng vẫn là mình!"

https://thuviensach.vn

"Cái này gọi là người trong cuộc mơ hồ, người đứng xem sáng suốt. Ta đây là đương sự, mặc dù tự mình thắng mình, e là cũng không thắng nổi ánh mắt người xem..." Tiêu Hàn hạ quân đen xuống, làm quân trắng bốn bề giáp địch rồi ngẩng đầu nhìn hai người đứng đối diện, giọng điệu nhàn nhạt: "Cục diện cờ không thể qua khỏi mắt người đứng xem, không phải ư?"

Tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị Hiên Viên Diễm nắm, tay trái cầm một cành hoa hồng, đưa cành hoa lên gần mũi. Nàng ngửi mùi thơm ngát của hoa hồng, môi anh đào cười nhẹ, mày phượng hơi nhếch lên, trả lời: "Người xem cờ, chẳng lẽ nói ta? Hiểu lầm nha hiểu lầm nha, ta không tới xem cờ đâu."

Tiêu Hàn trước giờ luôn lấy kiêu ngạo làm bình tĩnh,nhưngnhìn thấy nụ cười xinh đẹp nguy hiểm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì sự tỉnh táo ấy có thể tan rã bất cứ lúc nào, hai mắt cố gắng xuất hiện một lớp khí lạnh, nói: "Ồ, vậy là ngươi..."

"Ta có mùi hoa, ngươi có hương trà. Hai mùi hương hòa quyện, kì vị sẽ đậm hơn, không phải sao?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt trả lời, buông tay Hiên Viên Diễm rồi bước đến ngồi trên chiếc xích đu phía trước bên phải Tiêu Hàn. Nàng lại đưa hoa hồng lên mũi ngửi, đung đưa chiếc xích đu, môi hồng xinh đẹp khẽ cong, sóng mắt chuyển động nhìn về phía Tiêu Hàn: "Vì vậy, ta chỉ tới để ngửi hương thôi."

Lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu hết vào trong lỗ tai Tiêu Hàn. Hắn nhìn Hiên Viên Diễm, nhàn nhạt hỏi: "Nàng tới ngửi hương, còn ngươi thì sao?"

Hiên Viên Diễm chậm rãi ngồi xuống trước mắt Tiêu Hàn. Ánh mắt hắn nhìn con ngươi phủ đầy khí lạnh của Tiêu Hàn, sau đó bỗng cúi đầu, nhìn quân trắng sắp đi vào ngõ cụt trên bàn cờ. Hiên Viên Diễm quơ tay

https://thuviensach.vn

sang góc bàn, nhấc lên một ly trà rồi mới trả lời: "Nguyệt nhi tới ngửi hương, ta tới phẩm hương!"

Tiêu Hàn cũng bưng một ly trà đầy lên, "Ngươi chủ ta khách, nếu không có khoản đãi của chủ nhà thì dĩ nhiên khách sẽ không có trà mà phẩm. Nếu trà thơm ta uống do gia chủ ngươi thịnh tình cấp cho, như vậy gia chủ ngươi lại rảnh rỗi phẩm trà của mình..." Tiêu Hàn thoạt nhìn như đang quan sát ly trà, kì thực đang dùng thân ly để che giấu khóe môi cười khổ, dùng giọng điệu nhàn nhạt nghe không ra chút cảm xúc nào đáp lời: "Tại sao không ở lại phòng chủ nhân mà cực khổ tìm tới phòng của khách để phẩm, chẳng lẽ không lãng phí sức lực à?"

"Chính là vì trong trang có khách quý, lạnh nhạt với khách quý là lỗi của chủ nhân, cho nên..." Hiên Viên Diễm kéo dài âm điệu, ý cười trong mắt càng đậm: "Lần này ta tìm trà phẩm hương, bồi khách quý tâm sự tán gẫu để giải tỏa cô đơn cho khách quý."

Tiêu Hàn ngửa đầu uống cạn ly trà, mở miệng nói: "Đã như vậy, xin hỏi ngươi thân là gia chủ muốn cùng ta tâm sự tán gẫu về vấn đề gì?"

"Tán gẫu về cái gì không thành vấn đề, vấn đề là phải tán gẫu!" Hiên Viên Diễm lắc lắc ly làm hương trà tỏa ra, giọng nói vô cùng lười biếng: "Muốn tán gẫu gì thì tán gẫu cái đó, như vậy mới có thể cảm nhận được niềm vui thực sự trong tán gẫu." (đLQĐ)

Mặc dù ngoài miệng nói muốn nói gì thì nói cái đó nhưng vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm lại duy trì im lặng nhìn Tiêu Hàn, tựa như đang nhắc nhở Tiêu Hàn nên kịp thời đáp lại lời đối phương mới là lễ phép.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn vẻ mặt tiếu lý tàng đao (**) của Hiên Viên Diễm, lười biếng tiếp tục đung đưa xích đu.

[(**) Tiếu lí tàng đao = nham hiểm: bề ngoài thì vô cùng hợp lí nhưng bên trong lại giấu dao.]

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Tiêu Hàn ẩn chứa cuồng phong dữ dội, đột nhiên cảm thấy loại vũ khí đáng sợ nhất, làm đau lòng người nhất trên đời này mang tên -- im lặng! Mà người am hiểu nhất và vận dụng loại vũ khí này không phải Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì là ai? Hai người họ rõ ràng có mục đích nên mới đến, lại cứ... không nói thẳng mục đích mình đến, dùng im lặng để làm mình hít thở không thông, chủ động mở miệng xin bọn họ nói rõ mục đích đến. Độc ác! Coi như bọn họ độc ác!

Dù miễn cưỡng nở nụ cười, Tiêu Hãn vẫn không thể che giấu khổ sở giữa mi tâm, bất đắc dĩ phải phá vỡ cục diện im lặng bế tắc, chủ động mở miệng hỏi: "Như vậy... giờ ngươi đã tưởng tượng sẽ tán gẫu chuyện gì chưa?"

Hiên Viên Diễm thưởng cho mình chút trà thơm, sau đó cánh tay lười biếng khoanh lại, thân thể dựa vào thành ghế, đưa tiếng cười vui vẻ vào lỗ tai Tiêu Hàn: "Nghe thấy Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong cũng uống trà, ta rảnh rỗi sinh nông nổi, quyết định mời Thái tử Thương Nguyệt có chung sở thích cùng nhau phẩm trà, trao đổi tâm đắc của bản thân." (đLQĐ)

"Vậy sao? Ta nghĩ..." Tiêu Hàn hơi cúi đầu, môi mỏng cười nhẹ hòa âm: "Thái tử Thương Nguyệt nhận được lời mời của ngươi nhất định sẽ cảm thấy thụ sủng nhược kinh (***)!"

[(***) Thụ sủng nhược kinh: được sủng ái mà sinh lo sợ.]

"Nghe nói Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt có trà thơm, gần đây Tiêu thái tử rất rảnh đúng không? Sao không học hỏi ta..." Hiên Viên Diễm thả lỏng tay, khẽ phẩy một góc bàn cờ, cười thâm thúy nhìn Tiêu Hàn: "Nhiệt tình mời hắn cùng phẩm trà, trao đổi tâm đắc?"

Tiêu Hàn chau mày nhìn Hiên Viên Diễm: "Cho dù ta có lòng này, e là Tây Thần đế cũng không nể mặt nhận lời."

https://thuviensach.vn

"Tây Thần đế có nhận lời hay không, mấu chốt ở thành ý của Tiêu thái tử. Ta nghĩ nếu bên ngoài thư mời của Tiêu thái tử có viết lời đầu hàng không điều kiện của Bắc Dực đối với Tây Thần quốc, mà bản thân Tiêu thái tử ngươi..." Hiên Viên Diễm cầm một quân đen trên bàn cờ lên, kẹp giữa hai ngón tay, nghiêng đầu rồi nở nụ cười nhiệt tình với Tiêu Hàn: "Muốn hiến dâng máu tươi cho Ma Quân sau lưng Tư Đồ Kiệt. Như vậy, Tư Đồ Kiệt nhận được hai phần thành ý này, nhất định sẽ vui như mở cờ trong bụng mà nể mặt nhận lời, không phải sao?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, Tiêu Hàn vốn duy trì bình tĩnh suýt thì ngã ghế.

-- Tình hình là sao?

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt là người có địa vị cao lại hạ mình tìm người có địa vị thấp là hắn, không phải muốn tìm hắn bàn bạc làm sao để đối phó Dạ Dật Phong và Tư Đồ Kiệt sao? Hiện tại sao lại hoàn toàn ngoài dự liệu, hận không diệt được Bắc Dực quốc, muốn hắn kính dâng máu? Là hắn đánh giá cao trí thông minh của mình hay là... đánh giá thấp mưu trí của bọn họ?

Đối với vẻ mặt ngạc nhiên của Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm thu lại nụ cười, tiếp tục im lặng kiên nhẫn chờ Tiêu Hàn đáp lại.

Vì tính toán sai lầm, hiện tại Tiêu Hàn hoàn toàn không nghĩ ra ý của Hiên Viên Diễm, đành cúi đầu uống trà. Trà vốn thơm, nhưng bị lời Hiên Viên Diễm làm nó có mùi vị khổ sở khó tả.

Lúc này --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng duỗi người, đứng lên từ trên xích đu, nhẹ nhàng bước tới sau lưng Hiên Viên Diễm. Thân thể mềm mại nằm lên lưng hắn, cánh tay phải của nàng lắc lắc bông hoa hồng tới trước mặt Tiêu Hàn: "Này? Diễm nhà ta nhiệt tình như vậy, giúp ngươi nghĩ ra

https://thuviensach.vn

một chủ ý cực kì tuyệt diệu làm Tư Đồ Kiệt không thể từ chối, chẳng lẽ ngươi không..." Nàng nháy mắt nhìn Tiêu Hàn: "lễ phép cảm ơn Diễm một tiếng sao?"

Tiêu Hàn hít sâu một hơi, để ly trà trong tay xuống, cơ mặt co giật nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- Cảm ơn?

Bắc Dực quốc đầu hàng Tây Thần vô điều kiện, hắn thành kính dâng máu tươi cho Ma Quân là ý tốt mà Hiên Viên Diễm ban cho sao? Vì vậy hắn nên cảm động đến khóc nức nở, tốt nhất còn phải dập đầu, đa tạ ý tốt "ơn lớn tựa núi" của Hiên Viên Diễm? (đLQĐ)

Tiêu Hàn cố gắng kiềm chế phẫn nộ trong cơ thể, gương mặt khôi phục vẻ không biểu cảm, trả lời từng câu từng chữ: "Chỉ là mời Tư Đồ Kiệt đến phẩm trà mà trả cái giá lớn như vậy, tiệc trà này... Tư Đồ Kiệt có nể mặt nhận lời, e là ta không đủ can đảm đến chỗ hẹn!"

Tiêu Hàn vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi bật dậy, bẻ gãy cành hoa, từng bước từng bước đi về phía Tiêu Hàn...

Góc giải đáp nho nhỏ:

- Tại sao mấy chap trước Tiêu Hàn xưng hô với Thượng Quan Ngưng Nguyệt là "ta - nàng" mà từ chương này về sau lại xưng là "ta - ngươi"? Liệu có phải dịch giả quắn quéo quá nên dịch dung tung?

--> Ầy không phải đâu, ta có chủ ý của ta. Nếu để ý thì người đọc sẽ thấy lúc đó Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đau lòng vì Diễm bị trọng thương, Hàn ca cũng rất đau cho Nguyệt. Hàn ca thương Nguyệt dại dột (tự đánh đàn làm chảy máu), thương Nguyệt mấy ngày mấy đêm không ngủ

https://thuviensach.vn

liều mạng đột phá linh lực. Khi đó Hàn ca bộc lộ tình cảm, dịu dàng gọi Nguyệt là "nàng", thể hiện tình yêu sâu kín và nỗi đau của Hàn (Cơ mà Hàn à Nguyệt cảm kích anh nhưng không đáp lại anh). Giờ Diễm ca tỉnh lại rồi, Hàn không thể gọi Nguyệt là "nàng" nữa, Hàn còn chưa muốn bị tạt axit vào mặt đâu (Đùa thôi). Diễm tỉnh lại thì Hàn cũng nên tiếp tục giấu nhẹm tình ý của mình với Nguyệt đúng không, hơn nữa giờ đây Nguyệt không tự hành hạ mình nữa, Hàn cũng phần nào bớt đau lòng rồi. Thế nên từ nay về sau lại tiếp tục làm mặt lạnh "ta - ngươi" nhé!

"Ái tình là gì, cứ giả như không quan tâm, không để ý, cuối cùng cũng chỉ mình ta đau lòng!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 244: Ra Oai Bằng Nước Đông Lạnh

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới bên cạnh Tiêu Hàn, miễn cưỡng dựa lưng vào góc bàn. Nàng gõ năm ngón tay lên mặt bàn, tấu lên âm thanh lạnh lẽo như ma chú địa ngục đối với hắn.

"Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy. Tiêu thái tử phát huy tinh thần quân tử, rất đáng được khen ngợi. Chỉ có điều..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong khóe môi: "Thỉnh thoảng làm một tiểu nhân béo nhờ nuốt lời (*), Tiêu thái tử sẽ phát hiện cuộc sống đặc sắc hơn!"

[(*) Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy: Một lời nói của quân tử, bốn con ngựa cũng không đuổi kịp. Câu này quá quen nên ta không dịch nghĩa bóng nữa nhé.

- Tiểu nhân béo nhờ nuốt lời: Kẻ tiểu nhân không giữ lời, chỉ biết có lợi cho mình.]

Tiêu Hàn nhìn nàng cười giảo hoạt như hồ ly, híp mắt lại, hỏi: "Ý ngươi là..."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiến sát về phía Tiêu Hàn, năm ngón tay trái vỗ vỗ bả vai hắn. Hành động của nàng làm bả vai Tiêu Hàn nhất thời phát lạnh, sống lưng cũng như bị gió lạnh phớt qua. Thế nhưng hành động của nàng lại làm cho kẻ đang ngồi phía đối diện kia (anh Diễm í) nổi lên cơn bạo ghen.

-- Nguyệt nhi, nàng nàng nàng... Tán gẫu thì tán gẫu đi, nàngvỗ vai hắn làm gì?

https://thuviensach.vn

Bóng dáng Hiên Viên Diễm xẹt qua cực nhanh như cuồng phong bão tố. Chỉ trong nháy mắt -- Hiên Viên Diễm trở về ngồi trên ghế, nhưng mà cánh tay phải của hắn lại tham lam ôm chặt eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

[Èo, biết anh sẽ ghen mà. Thế nên mấy chương này mới cho Hàn gọi Nguyệt là "ngươi", chứ nếu gọi "nàng" như trước chắc Diễm cho Hàn ra đảo chơi với khỉ.]

Khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt co rút mãnh liệt, cúi đầu xuống, nhìn vẻ mặt không vui của Hiên Viên Diễm. Dường như nàng đang yên lặng hỏi Diễm: ta chỉ vỗ vai hắn, chàng lôi ta lại làm gì?

Hiên Viên Diễm giận dỗi trừng mắt với nàng, dùng nội lực truyền âm: Nguyệt nhi, nàng gõ bàn thì gõ bàn, chuyển sang vỗ vai hắn làm gì?

"Khụ..."

Nghe được câu hỏi không mấy vui vẻ của hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khinh thường nhìn một cái, ho khan. Chỉ là vỗ vai Tiêu Hàn, người này không cần thiết phải hất đổ bình dấm chua chứ? Hơn nữa... nàng đâu có vỗ dịu dàng, còn mang theo thái độ giễu cợt vỗ vai hắn mà...

Nàng lặng yên đâm ngón trỏ phải trước ngực Hiên Viên Diễm, che giấu khóe môi co giật rồi nhìn sang Tiêu Hàn, bổ sung hoàn chỉnh câu nói vừa nãy: "Bắc Dực quốc đầu hàng Tây Thần vô điều kiện, Tiêu thái tử thành kính dâng máu tươi cho Ma Quân, tuy nói vì muốn mời Tư Đồ Kiệt uống trà nên phải trả cái giá lớn đến vậy. Nhưng đến cuối cùng, Tư Đồ Kiệt và Ma Quân có phúc phận nhận lấy giá cao mà Tiêu thái tử phải trả hay không là một chuyện khác, không phải sao?"

Tiêu Hàn không ngu ngốc. Nàng vừa dứt lời, hắn lập tức hiểu được ý ở ngoài lời của nàng. Thì ra... không phải hắn đánh giá cao trí thông minh của mình. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tự mình đến

https://thuviensach.vn

Tây viện tìm hắn với mục đích giống như hắn đoán lúc trước, đó là cùng hắn liên thủ để đối phó Dạ Dật Phong và Tư Đồ Kiệt. Bất luận đối với hắn nói riêng hay Bắc Dực quốc nói chung, hắn đều không có bất cứ lí do nào để từ chối liên thủ với bọn họ cả. Chỉ có điều --

Nếu bọn họ trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói muốn liên thủ cùng hắn, đương nhiên hắn sẽ lập tức đồng ý. Nhưng bọn họ lại không đề cập đến hợp tác, chỉ ngươi một câu ta một câu, phối hợp một cách ăn ý, ám chỉ tốt nhất là hắn nên ngoan ngoãn phối hợp, khiến cho lòng tự tôn của hắn đau đến rỉ máu.

Rõ ràng là chuyện cả hai bên cùng có lợi, tại sao bọn họ giống thiên thần cao cao tại thượng, thái độ ban phát lòng từ bi, tựa như đang bố thí cơ hội hợp tác cho hắn; mà hắn... giống như cỏ dại ở khu đất hoang, hèn mọn đáng thương tựa như phải cảm tạ bọn họ ban thưởng cơ hội hợp tác?

Tiêu Hàn cứng đơ, vẻ mặt vô cảm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, mím môi thành một đường thẳng và cũng không đáp lại.

Hiên Diên Diêm nâng tay trái, không chút để ý dời một quân trắng trên bàn cờ, nói: "Tiêu thái tử, ngươi là người thông minh, phải nghe hiểu lời Nguyệt nhi chứ?"

Tiêu Hàn vẫn không đáp, nhưng ánh mắt hắn dõi theo chuyển động của ngón tay Hiên Viên Diễm. Trong giây phút bàn cờ lại cố định, thân thể Tiêu Hàn càng thêm cứng đơ. (đLQĐ)

Lúc trước, thế cờ ban đầu là quân trắng rơi vào hiểm cảnh bốn bề giáp địch, quân đen ngạo nghễ. Mặc dù thế cờ này do hắn làm ra, nhưng bản thân hắn cũng không nghĩ ra bước kế tiếp quân trắng nên đi như thế nào mới có thể thoát khỏi khốn cảnh, xoay chuyển tình thế. Nhưng vừa rồi, Hiên Viên Diễm thờ ơ dời một quân trắng, lại chuyển hiểm cảnh của quân

https://thuviensach.vn

trắng thành ưu thế một cách vô cùng dễ dàng và xảo diệu. Quân trắng thoạt nhìn vẫn ở khốn cảnh như cũ, nhưng bất luận bước kế tiếp quân đen đi như thế nào, quân trắng cũng sẽ có cơ hội tuyệt diệu để phá vỡ vòng vây.

Hiên Viên Diễm dời quân trắng, nghịch chuyển thế cờ, kì thực đang ám chỉ Tiêu Hàn -- Bất luận tâm tư Tiêu Hàn sâu thế nào cũng chỉ như quân cờ giăng khắp nơi trên bàn, tất cả đều bị Hiên Viên Diễm nắm trong lòng bàn tay.

Tiêu Hàn im lặng một hồi lâu, môi mỏng khẽ mấp máy, cuối cùng cũng đáp lại: "Đề nghị của các ngươi để ta suy nghĩ đã." Hắn sẽ cùng bọn họ liên thủ đối địch, bởi vì hắn không có bất cứ lí do nào để từ chối cả. Nhưng hắn không muốn rơi vào trạng thái bị động, giống như chó nhà có tang vẫy đuôi mừng chủ dưới khí thế của hai người, "chịu thao túng" để liên thủ với bọn họ. Để cứu vớt tự tôn và kiêu ngạo, hắn phải chuyển bị động thành chủ động, làm hai người kia hồi hộp chờ đợi câu trả lời chắc chắn của hắn.

Tiêu Hàn vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã cười đầy ẩn ý: "Tâm là của ngươi, ngươi có quyền suy nghĩ." Ngay sau đó, nàng kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm: "Diễm, ta đói, về phòng nướng cá ăn tiếpnha?"

"Ừ, về phòng nướng cá."

Hiên Viên Diễm đứng dậy, đáp lời nàng. Tay trái của hắn vừa như có tình lại như vô ý, khẽ phủi mặt bàn bụi bặm. Một dòng khí lưu làm người ta không dễ phát hiện chạy dọc theo bàn tay trái của hắn rơi vào ly trà trước mặt Tiêu Hàn.

Thấy hai người họ đan tay đi về phía cửa phòng, Tiêu Hàn cũng theo lễ đứng lên, miễn cưỡng cười nhạt, tay trái bày ra tư thế "đi thong thả, không tiễn".

https://thuviensach.vn

Chân trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã bước ra ngoài bậu cửa, chân phải vẫn ở bên trong bậu, quay đầu. Hai người nhìn Tiêu Hàn, đồng thanh nói: "Tiêu thái tử, suy nghĩ thì suy nghĩ, không nên suy nghĩ quá lâu đến khi... nước trà nóng cũng đông thành băng rồi!"

Dứt lời, hai người dựa vào nhau ra khỏi cửa mà không ngoảnh đầu.

Tiêu Hàn duy trì nụ cười nhạt, mãi cho đến khi tiếng bước chân của bọn họ không vang lên nữa, lúc này mới ngồi xuống ghế. Ánh mắt hắn thâm trầm nhìn chằm chằm cửa phòng, tay phải chậm rãi định bưng ly trà trên mặt bàn, vừa uống trà, vừa suy tư nên cho bọn họ câu trả lời chắc chắn biểu lộ rõ ý hợp tác như thế nào.

Thế nhưng -- Tiêu Hàn vừa mới đụng đến ly trà, toàn thân như bị điện giật, rút nhanh tay về. Tay hắn bị một dòng khí lạnh xâm nhập, đột ngột cúi đầu nhìn chiếc ly.

"Hít..." Khí lạnh bên trong ly tỏa ra, hắn cũng hít vào một hơi khí lạnh. Từ khi nào nước trà nóng trong ly lại biến thành... một khối băng vậy?

Khóe miệng Tiêu Hàn co rút mãnh liệt, trong đầu lập tức hiện ra cảnh trước khi Hiên Viên Diễm rời đi có phủi nhẹ mặt bàn. Chẳng lẽ nước trà đông thành băng trong ly là do Hiên Viên Diễm gây ra? Trên đời có công phu quỷ dị như thế sao? Hơn nữa... Hiên Viên Diễm bày ra một màn đông nước trà này là có ý gì? Là ra oai với hắn sao? Ra oai về bản lĩnh của mình và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không phải là gối thêu hoa(**) nhìn đẹp mà vô dụng? Ra oai rằng mình và Thượng Quan Ngưng Nguyệt thông minh, hắn mãi mãi không thể nhìn thấu sao? Vì vậy, tốt nhất hắn nên từ bỏ bướng bỉnh để mặc bọn họ thao túng, ngoan ngoãn phối hợp với bọn họ để diệt trừ Dạ Dật Phong và Tư Đồ Kiệt cùng với... Ma Quân?

[(**) Gối thêu hoa: Đại để là chỉ được cái mã ngoài, bên trong chả được tích sự gì.]

https://thuviensach.vn

Bên ngoài cửa sổ -- Từng đám mây trắng lơ lửng trôi trên bầu trời xanh. Mặt trời đỏ rực tỏa vô số sợi nắng chói mắt xuống mặt đất, khiến vạn vật phủ lên một lớp lụa vàng. Nhưng trong Tây viện, Tiêu Hàn cứng đờ ngồi trên ghế, ánh mắt kinh ngạc nhìn khối băng trong ly, không cảm thấy bất kì một chút ấm áp nào thấm vào ruột gan.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 245: "Tiền Trảm Hậu Tấu"

Có lẽ vì khối băng trong chén làm Tiêu Hàn cảm thấy rất nhức mắt; có lẽ vì khối băng tràn ngập hơi thở ra oai, làm Tiêu Hàn cảm thấy tâm không khoái thở không thông. Hắn ngưng tụ nội lực vào hai tay, muốn dùng nội lực hùng hậu để làm nóng chảy băng trong ly. Thế nhưng -- bất luận Tiêu Hàn có dùng bao nhiêu nội lực, khối băng trong ly vẫn nguyên trạng, không có chút dấu hiệu nóng chảy nào.

Cho đến khi ly ngọc không chịu nổi nội lực của Tiêu Hàn nữa, nổ "bùm" một tiếng thành mảnh vụn rơi trên mặt đất, khối băng vẫn ở trên bàn, tựa như hơi thở phách lối đang giằng co với ánh mắt lạnh lùng của Tiêu Hàn, chế nhạo hắn không biết tự lượng sức mình.

Tiêu Hàn thu hai tay về, ngổn ngang trong gió. Cái này... thật sự chỉ là băng đá sao? Nếu thật sự là khối băng, tại sao khi nội lực của hắn tập kích chỉ làm ly ngọc bể tan nhưng nó (khối băng) không có chút phản ứng nóng chảy nào?

Tiêu Hàn cảm thấy không thể tin nổi, nhìn khối băng quỷ dị phía trước như nhìn mãnh thú rắn độc.

Rất lâu sau đó, cho đến khi -- Đông trưởng lão vào phòng, bưng tám món ăn, một món canh phong phú để trước mặt Tiêu Hàn, hắn vẫn trừng khối băng như cũ. Đông trưởng lão lặng yên nhìn Tiêu Hàn, không nói hai lời lui ra khỏi phòng. Đối với đồ ăn Đông trưởng lão đưa đến, Tiêu Hàn không có khẩu vị nên không động đũa, hai mắt vẫn "cố chấp" nhìn chằm chằm khối băng, dường như không nghĩ ra nguyên cớ.

https://thuviensach.vn

Không có lý nào! Hắn dùng nội lực hùng hậu không thể làm tan băng, nhiệt độ của ánh nắng mùa hè lại có thể hòa tan băng giá?

Thời gian tích tắc trôi qua --Cuối cùng khối băng quỷ dị cũng chậm chạp hóa thành nước trà, từng giọt từng giọt rơi xuống đất. Đợi đến khi toàn bộ băng đã tan chảy, Tiêu Hàn đưa tay xoa xoa cái gáy đã nhức mỏi, ngẩng đầu ngước nhìn cửa sổ. Nhìn thấy giữa cửa sổ, mặt trời ban trưa đã sớm chếch về phía Tây, cây cối hoa cỏ theo gió chập chờn cũng phủ thêm một lớp lụa vàng mỹ lệ, khóe môi và khóe mắt hắn đồng loạt co giật.

-- Không thể nào! Khối băng này giữ nguyên trạng lâu như thế mới hóa lại thành nước trà? Này này này...

Bên ngoài hành lang vang lên tiếng bước chân, Đông trưởng lão lại tiến vào phòng. Nhìn thấy Tiêu Hàn chưa đụng đến tám món ăn, một món canh trên bàn, nhưng ông không nói gì. Ông chỉ dựa theo lệnh của chủ tử, đến đưa đồ ăn cho khách, về phần khách có ăn hay không là chuyện của khách, không liên quan gì tới ông.

Đông trưởng lão bước nhanh đến cạnh bàn, đặt tám món ăn, một món canh khác cho bữa tối lên bàn rồi mang đồ ăn trưa rời khỏi như bay.

Thấy Đông trưởng lão rời khỏi phòng, Tiêu Hàn không ăn trưa, không ăn tối cũng không đói bụng, đứng lên từ trên ghế. Hắn xoa xoa hai chân đã tê dại, sửa lại vạt áo hơi nhăn rồi nặng nề rời khỏi phòng. Hắn... đi Bắc viện, cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đáp án chắc chắn.

Ráng chiều nhuộm hoa cỏ ở Bắc viện, tạo nên một khung cảnh tươi đẹp và ấm áp.

Trong một căn phòng nào đó ở Bắc viện, tình ý ấm áp tràn ngập, còn hòa tan lòng người hơn cả nắng chiều ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Cầu Cầu và Ngốc Bảo đã nhét vào trong bụng cả sọt lớn cá, thức thời sớm rời khỏi phòng, tự tìm một nơi thoải mái lười biếng vùi đầu, ngủ!

Vì vậy --Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cho hai quỷ tham ăn ăn no, đến lúc này dạ dày bắt đầu réo lên "ục ục" rồi. Chỉ có điều, bọn họ không dùng bữa tối Đông trưởng lão đưa đến mà bảo ông đưa về ăn cùng các Trưởng lão khác. Hai người chui vào thiện phòng, lục lọi một đống thịt sống. Tân phu thê rửa sạch thịt sống rồi mang chúng vê phòng.

Khói bếp lượn lờ --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bận bịu như con thoi, rửa sạch giò heo, ức gà, tôm bóc vỏ, nấm mèo, nấm kim châm, mướp và các nguyên liệu khácrồi lục tục đổ vào nồi lớn. Những giọt mồ hôi chảy dọc theo gương mặt Hiên Viên Diễm làm ướt vài sợi tóc, chúng dính vào mặt, tăng thêm vài phần mê hoặc. Hắn đứng trước lò than, cầm một muôi bạc khuấy đồ ăn trong nồi làm tản ra mùi thơm khiến người ta thèm nhỏ dãi. Hắn nhẹ nhàng hô lên: "Nguyệt nhi, có thể cho mướp, rau cải rau xà lách và đậu khuôn vào rồi!"

"Tới đây tới đây!"

Tay trái nàng cầm một đĩa mướp đã cắt thành miếng, tay phải bưng một đĩa rau cải xanh, tới bên người Hiên Viên Diễm. Nàng đổ mướp và rau cải vào trong nồi, sau đó đưa tay áo lên dịu dàng lau mồ hôi rịn trên trán hắn. (ĐLQĐ)

Hiên Viên Diễm hạnh phúc giương mày, chợt nghiêng đầu, hôn "chụt" một cái vào má Thượng Quan Ngưng Nguyệt rồi cúi đầu, tiếp tục khuấy mỹ thực trong nồi. Thượng Quan Ngưng Nguyệt véo má Hiên Viên Diễm, cười sáng lạn, trở lại cạnh bàn bưng đĩa đầu khuôn và rau xà lách.

Thời gian rất nhanh --

https://thuviensach.vn

Lò lửa tắt, muôi bạc ngừng khuấy.

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống cạnh bàn. Nàng gắp giò heo và nấm mèo vào chén hắn, nói: "Diễm, giò heo và nấm mèo chàng thích ăn nè."

Hiên Viên Diễm cũng gắp nấm kim châm và tôm cho nàng, trong giọng nói tràn ngập tình yêu: "Nguyệt nhi, tôm bóc vỏ và nấm kim châm nàng thích ăn đây."

Hai mắt hạnh phúc nhìn nhau, tân phu thê động đũa, không quên đưa tiếng nói cười vui vẻ lan tỏa đến từng góc nhà.

Cùng lúc đó, bên ngoài phòng --

Gió thổi qua làm vô số cánh hoa hải đường diễm lệ nhẹ nhàng bay xuống hành lang.

Vạt áo màu lam bay lên theo gió, Tiêu Hàn đạp lên cánh hoa hải đường, ánh mắt coi thường nhìn các Trưởng lão đang ghé mắt nhìn trộm trong phòng. Hắn dừng trước căn phòng đó bốn thước. Ngửi thấy mùi thức ăn thơm thấu ruột gan, nghe thấy trong phòng liên tục truyền tới tiếng nói cười, thân thể Tiêu Hàn cứng đờ như tượng đá trong nháy mắt. (ĐLQĐ)

Một cánh hoa hải đường nhẹ nhàng bay đến đậu trên mặt Tiêu Hàn, làm hắn ngứa ngáy, nhưng hắn vẫn không phủi đi. Hắn cố gắng mang theo ngạo khí chuẩn bị tiến vào trong phòng cho hai người kia câu trả lời chắc chắn: Ta đã nghĩ kĩ, có thể miễn cưỡng liên thủ đối địch cùng các ngươi. Thế nhưng nghe được tiếng cười nói của bọn họ, ngạo khí hắn vất vả tập trung lại không thể điều khiển mà tự động phân tán. Biểu cảm lạnh lẽo, không cam tâm tình nguyện, chỉ là miễn cưỡng tới để đồng ý liên thủ cũng tan biến. Tiếng cười trong phòng cho hắn biết, hai người họ biết chắc hắn nhất định sẽ đồng ý.

https://thuviensach.vn

Trong phòng -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng chén lên, hớp một ngụm canh, tầm mắt không chút để ý đảo qua cửa phòng. Nàng chậm rãi đặt chén xuống: "Tiêu thái tử, đã đến rồi, tại sao lại đứng ngoài cửa ngẩn người mà không dời bước vào bên trong đi?"

Tiêu Hàn phủi cánh hoa đậu trên mặt, đáy mắt khôi phục không chút gợn sóng, vẻ mặt vô cảm bước vào phòng.

"Bữa tối các Trưởng lão đưa tới, Tiêu thái tử đã ăn chưa? Nếu chưa ăn..." Hiên Viên Diễm đặt chén xuống bàn, chỉ vào cái chén không trên bàn rồi mở miệng nói: "Chén ở trên bàn, thức ăn ở trong nồi, ta và Nguyệt nhi không ngại mời Tiêu thái tử nếm thử bữa tối chúng ta tự nấu."

Tiêu Hàn dời bước đến cạnh bàn, hai tay nắm lại sau lưng, giọng nói lạnh lẽo: "Ta đã suy nghĩ kĩ, học ngươi mời Tây Thần đế phẩm trà." (ĐLQĐ)

Tiêu Hàn vừa dứt lời, định tiếp tục mở miệng hỏi bọn họ định khi nào đưa thư mời cho Tây Đồ Kiệt. Kết quả -- Còn chưa đợi Tiêu Hàn hỏi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đồng thanh, làm khóe miệng Tiêu Hàn co rút mãnh liệt: "Chúng ta biết, cho nên vừa ra khỏi phòng, chúng ta đã ra lệnh cho Nam trưởng lão thay ngươi đưa thư mời cho Tây Thần đế rồi.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 246: "Thư Mời" Địch

Nghe thấy mình còn chưa trả lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã phái Nam trưởng lão thay hắn đi đưa thư mời cho Tây Thần đế, khóe miệng Tiêu Hàn co rút mãnh liệt, hoàn toàn ngổn ngang trong gió, hàm răng bỗng cắn cặt, phun ra từng câu từng chữ: "Hai vị đúng là... liệu sự như thần!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu gắp tôm rồi đưa lên miệng, "khiêm tốn" nói: "Tiêu thái tử khen lầm rồi. Bản lĩnh liệu sự như thần, thỉnh thoảng chúng ta mới có thể phát huy được."

Tiêu Hàn che giấu cảm xúc ngổn ngang, ngồi xuống đối diện bọn họ, lạnh nhạt hỏi: "Ta mời Tư Đồ Kiệt vào lúc nào, ở đâu?" Dứt lời, trong lòng Tiêu Hàn âm thầm thở dài một hơi bất đắc dĩ.

-- Trên đời có chuyện hoang đường như thế sao? Hắn "mời" Tây Thần đế, nhưng bản thân lại hoàn toàn không hay biết thời gian và địa điểm?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không đáp lời, cúi đầu ăn tôm. Người trả lời là Hiên Viên Diễm: "Giờ tuất, ba ngày sau, Hồ Trà các ở đế đô Tây Thần quốc."

Lời mời có dụng tâm, đương nhiên phải có phương pháp phẩm trà mới mẻ.

Thấy mình không hỏi, hai người kia cũng không chủ động nói, Tiêu Hàn không thể làm gì khác, chỉ có thể đè nén đầy bụng nghẹn khuất, dò hỏi: "Phương pháp phẩm trà cụ thể như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Lần này Hiên Viên Diễm không trả lời. Hắn cúi đầu uống canh cá.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Tiêu Hàn: "Ngươi cầm chén, ăn một ít đồ ăn đi! Nếu đói bụng, đại não sẽ thiếu dưỡng khí. Một khi đại não thiếu dưỡng khí thì trí nhớ sẽ suy giảm, chỉ e là không thể nhớ được chi tiết phương pháp phẩm trà."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm lập tức tiếp lời: "Theo lời Nguyệt nhi, ngươi ăn ít đồ ăn đi. Ăn xong, chúng ta từ từ nói cho ngươi biết."

Không phải nói ra phương pháp đặc biệt để nghiên cứu thảo luận với hắn để cải thiện cho hoàn mỹ, mà là trực tiếp nói với hắn. Nói với hắn, ý nghĩa của ba chữ này quá rõ ràng -- về đại kế diệt địch, ngươi không cần hao tâm tổn trí. Tóm lại chúng ta nói sao, ngươi làm theo y như thế là được rồi.

Tiêu Hàn tặng cho hai người một ánh mắt không thoải mái, ý là "coi như các ngươi lợi hại". Hắn đưa tay lên bàn, cầm lên một cái chén không rồi múc đồ ăn. Tiêu Hàn không ngốc, hắn biết hai người họ mở miệng mời hắn dùng bữa tối không phải lo hắn đói, mà dụng ý của họ là dùng bữa ăn để chặn miệng hắn, không để cho hắn phát ra tiếng quấy rầy "ầm ĩ", ảnh hưởng đến bọn họ dùng bữa.

Ăn thì ăn thôi, dù sao hắn cũng thực sự đói bụng. Ngay sau đó, Tiêu Hàn cầm lên một đôi đũa ngà, không nói lời nào, vùi đầu ăn bữa tối.

Một bàn bữa tối mỹ vị, dưới khí thế ăn của ba người dần dần cạn đến đáy. Trong khi đó, mặt trời cũng lặn xuống dãy núi phía tây; cả một vùng đất phủ ráng chiều cũng dần dần tan biến. Đợi đến khi vầng trăng sáng treo trên bầu trời nhung tím, Ngân Lang và Thanh Báo mới tiến vào trong phòng. Hai người nhanh nhẹn dọn dẹp, lau sạch sẽ bàn ăn rồi bưng tất cả ra ngoài. Bọn họ vừa ra khỏi phòng, Đông trưởng lão bưng một đĩa đậu phộng

https://thuviensach.vn

chiên dầu và một đĩa hạt dưa rang muối vào, đặt lên bàn rồi cung kính khom lưng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sau đó im lặng lui khỏi phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhai hạt dưa "rộp rộp" -- Tiêu Hàn ở đối diện, mặc dù rất nỗ lực duy trì vẻ mặt băng sương,nhưng vẫn bị tiếng nhai hạt dưa làm khóe miệng không nhịn được mà mãnh liệt co rút. Ba người họ, ngươi một câu, ta một lời chậm rãi bàn bạc đại kế làm sao để diệt địch...

Cùng lúc đó, ba mươi dặm ngoài Vô Danh sơn trang -- Dưới ánh trăng mềm mại như nước, trong một sơn cốc có một dòng suối nhỏ trong suốt, nơi đó là Thúy Trúc lâm xuân úy dạt dào. Bên cạnh một gốc cây trúc cao lớn có một nhà gỗ nhỏ đơn sơ. Trước nhà gỗ, một nam tử trẻ tuổi bắt tay sau lưng, đứng yên dưới bầu trời đêm đầy sao. Trừ ống tay áo thêu mây trắng, màu sắc trang phục của nam tử này cũng giống như màu lá trúc. Hắn chính là Thái tử Thương Nguyệt quốc - Dạ Dật Phong. Bộ trang phục hắn khoác lên người, ít đi hai phần tuấn dật tự nhiên so với lá trúc, nhiều thêm ba phần âu lo buồn bực.

Vào giờ phút này, Dạ Dật Phong đang ngẩng đầu lên trời. Không biết một chiếc lá trúc từ đâu bay đến xoay xoay trên không trung. Đột nhiên -- trong rừng trúc mơ hồ phát ra tiếng bước chân rất nhỏ. Sau đó, sáu nam tử che mặt mặc hắc y, cũng là sáu tên mật thám của Thương Nguyệt ẩn nấp ở Tây Thần, đứng nghiêm sau lưng Dạ Dật Phong.

Dạ Dật Phong giơ tay phải lên, nhàn nhạt nói: "Điều tra được gì rồi?"

Sáu tên mật thám cúi đầu, khẽ nói: "Bọn thuộc hạ vô năng, đã dùng hết các biện pháp nhưng vẫn không điều tra được vị trí của Tiêu Hàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, xin chủ tử nghiêm trị!"

https://thuviensach.vn

Nghe thấy sáu thuộc hạ đáp lại, Dạ Dật Phong không mở miệng. Cổ tay phải bỗng giơ lên, ngón giữa và ngón trỏ bắt được lá trúc, vô hồn nhìn chiếc lá.

Sáu mật thám thấy thái độ khác thường của chủ tử mình, không vì bọn họ làm việc vô dụng mà giận dữ mắng mỏ và nghiêm trị, ngược lại rơi vào trạng thái im lặng, trong lúc nhất thời nghẹn họng trân trối. Trong lúc đó, một dòng khí lưu mạnh mẽ cuốn lên bụi đất xoáy tới. Ngay sau đó, phía trước Dạ Dật Phong sáu thước bỗng xuất hiện một nam tử đeo mặt nạ màu bạc, mặc một bộ cẩm y cũng màu bạc. Sáu tên mật thám lập tức rút kiếm bên hông ra. Khi sáu mật thám chuẩn bị đâm kiếm về phía nam tử kia, Dạ Dật Phong đưa dấu tay, ra lệnh cho bọn hắn không được vọng động rồi nhìn nam tử mặc ngân y trước mặt, nhàn nhạt nói: "Các hạ là ai? Đêm khuya tới thăm, chẳng hay có gì chỉ giáo?"

Nam tử kia chính là Bắc trưởng lão phụng lệnh Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nghe thấy câu hỏi của Dạ Dật Phong, ông đưa câu trả lời cực kì lạnh lùng vào lỗ tai hắn: "Ta là vô danh tiểu tốt, chỉ là phụng lệnh chủ tử đưa thư mời cho Thái tử Thương Nguyệt." Vừa dứt lời, ống tay áo Bắc trưởng lão vung lên, trong tay có thêm một lá thư màu vàng nhạt. Cánh tay nâng cao, lá thư mời thoát khỏi tay ông, tạo ra một vòng cung màu vàng nhạt. Sau đó, lá thư bay cực nhanh về phía Dạ Dật Phong. Hắn nhận lấy thư mời, nhìn Bắc trưởng lão, đáy mắt sâu thăm thẳm: "Chủ tử ngươi là ai?"

Mặc dù hỏi ra miệng, nhưng trong lòng hắn đã mơ hồ đoán được đáp án. Vì để không bại lộ chỗ ẩn thân của mật thám Thương Nguyệt ở Tây Thần, hắn cẩn trọng không đi đến nơi ở của bọn mật thám mà chọn không gian rừng trúc tĩnh lặng này, dựng lên một căn nhà gỗ nhỏ làm chỗ ở tạm thời để liên lạc với đám mật thám. Thế nhưng -- Chỗ ở đơn sơ của hắn bị người ta không tốn chút hơi sức nào điều tra ra rồi. Trừ nửa tháng này, đám mật thám của hắn vắt hết óc, bất luận minh xét hay ngầm hỏi vẫn không

https://thuviensach.vn

tìm thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Hắn thực sự không nghĩ ra còn ai thần thông quảng đại như thế vào đây.

"Thái tử Thương Nguyệt trước giờ vẫn thông minh tuyệt đỉnh, sao lại không đoán được chủ tử nhà ta là ai được? Chẳng phải là hai người mà thuộc hạ của Thái tử Thương Nguyệt phí hết tâm tư điều tra mấy ngày liên tiếp..." Bắc trưởng lão khẽ hừ, giễu cợt nói: "Nhưng vẫn không có chút tin tức nào, khiến thuộc hạ của Thái tử Thương Nguyệt tự trách mình vô năng sao?"

Không cho Dạ Dật Phong cơ hội đáp lời, Bắc trưởng lão lại ném ra một câu lạnh lùng: "Thư mời đã đưa đến, nội dung cụ thể Thái tử tự xem đi, vô danh tiểu tốt ta đây nên trở về phục mệnh với chủ tử."

Dứt lời -- Một trận cuồng phong cuốn bụi đất mãnh liệt thổi về phía Dạ Dật Phong và sáu mật thám. Cuồng phong ngừng trong nháy mắt, bóng dáng của Bắc trưởng lão cũng biến mất trong tầm mắt Dạ Dật Phong.

Sáu mật thám vốn định giơ kiếm dạy dỗ Bắc trưởng lão một chút, kết quả... bọn hắn chưa kịp ra tay, ông đã biến mất vô hình vô ảnh. Khinh công lên đến đỉnh như vậy khiến cho bọn hắn lại lọt vào trạng thái nghẹn họng.

Dạ Dật Phong đưa mắt nhìn phương hướng rời khỏi của Bắc trưởng lão, mặc dù đáy mắt chẳng xao động, nhưng kinh hãi trong lòng không hề kém các thuộc hạ của hắn. Nam tử mặc ngân y này chẳng qua chỉ là một thuộc hạ của Hiên Viên Diễm, thế mà khinh công đạt tới đỉnh cao so với hắn chỉ có hơn chứ không có kém.

Thế lực sau lưng Hiên Viên Diễm, so với hắn tưởng tượng... còn không đơn giản hơn.

Nếu Dạ Dật Phong biết người có khinh công đạt tới đỉnh cao như Bắc trưởng lão, tùy tiện bắt một người trong Cái Bang cũng được xấp xỉ một ngàn, không biết có còn duy trì biểu cảm chẳng xao động nữa hay không?

https://thuviensach.vn

Gió đêm quất vào mặt, mượn ánh trăng như nước, Dạ Dật Phong rút thư từ phong thư ra.

-- Thái tử Thương Nguyệt, đã lâu không gặp, thật là nhớ. Giờ dậu ba ngày sau, bên trong Tụ Tiên trà lâu ở đế đô Tây Thần, chân thành mời Thái tử đến cùng nhau phẩm trà. Thái tử Thương Nguyệt phải nể mặt, đừng dập tắt lời mời đầy nhiệt tình của chúng ta.

Đề từ: Thái tử Thương Nguyệt, một ngày không gặp như cách ba thu. Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mùi giấy rất thơm, chữ cũng rất đẹp. Từng câu từng chữ cũng cực kì thiện ý, cực kì nhiệt tình. Nhưng Dạ Dật Phong biết rõ sau lời mời nhiệt tình này ẩn chứa điều gì. Hắn ác ý tiết lộ thân phận của hai người họ cho Tư Đồ Kiệt, cùng Tư Đồ Kiệt xuất hiện trong hồ Trúc Lâm, muốn thưởng thức cảnh bọn họ bị thi tôn đoạt mạng. Sau đó, Hiên Viên Diễm bị Ma Quân làm trọng thương, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc. Nửa tháng này, tuy hắn không tra được tình hình của Hiên Viên Diễm nhưng vẫn khẳng định Hiên Viên Diễm không phải kẻ bạc mệnh, dễ dàng xuống địa ngục như vậy. Mà một khi Hiên Viên Diễm tai qua nạn khỏi, bọn họ vốn là người có thù tất báo, làm sao sẽ bỏ qua cho kẻ hãm hại mình lúc trước?

Dạ Dật Phong đọc hết thư, bóng lưng tiêu điều, ngửa đầu nhìn bầu trời tím sẫm. Một tên mật thám nhẹ giọng hỏi: "Thái tử, trong thư mời viết gì vậy?"

Dạ Dật Phong nhàn nhạt trả lời: "Mời bản thái tử đến phẩm trà ở Tụ Tiên trà lâu vào giờ dậu ba ngày sau."

Nghe vậy, mật thám nói ra lo lắng trong lòng: "Bên ngoài mời người phẩm trà, sau lưng chắc chắn có âm mưu. Xin Thái tử nghĩ lại, chớ mắc quỷ kế của bọn họ." Hắn dứt lời, Dạ Dật Phong không đáp lại, chỉ dùng nội lực thiêu rụi lá thư. Sao hắn không biết bọn họ nhìn như hữu ý mời, thực ra

https://thuviensach.vn

sau lưng có âm mưu báo thù nguy hiểm được? Chỉ có điều... nên tới, tóm lại phải tới. Nếu hắn từ chối lời mời, bọn họ sẽ dừng báo thù sao? (/đLQĐ)

Nếu biết rõ tránh không thoát, chẳng bằng đối mặt. Tối thiểu, hắn nhận được thư mời rồi, trước đó còn có thể làm xong công tác phòng bị. Dù sao cũng hơn đề phòng trong lo lắng... không biết khi nào bọn họ lại đột nhiên xuất hiện trước mặt, cho mình sát chiêu trí mạng ứng phó không kịp. Tình huống thứ nhất có lợi hơn nhiều!

Cùng lúc đó, sáu mươi dặm bên ngoài rừng trúc -- Trong hoàng cung Tây Thần, Duyệt Tâm điện.

Tây Thần đế không phê duyệt tấu chương mà dùng múa tìm vui, nghe sáo thưởng trúc.

Trụ bạch ngọc điêu khắc những đóa hoa phù dung rất sống động, mái hiên khắc rồng bay phượng múa,màn tơ màu đỏ phất phơ theo gió. Đèn lồng bát giác trên đỉnh điện tỏa ra ánh sáng vàng. Dưới ánh đèn, năm vũ cơ kiều mị như hoa mẫu đơn đang nhẹ nhàng chuyển bước, ống tay áo bay múa ngay giữa điện. Bốn đàn nữ ngồi hai bên điện, mười ngón tay gảy đàn, phát ra điệu hát ngọt ngào thấm tâm can.

Hậu cung giai lệ ba ngàn, ai không muốn lấy được long ân, không muốn ba ngàn sủng ái tại một thân? Những phi tử cũng biết Tây Thần đế hỉ nộ vô thường. Một khắc trước ân sủng có thừa, đưa ngươi lên đám mây thật cao, nhưng một khắc sau, chỉ cần ngươi không cẩn thận nói một câu không thuận tai hắn, như vậy... hoặc là kết cục bị hắn bẻ cổ, chết không toàn thây, hoặc là bị hắn vô tình đẩy vào lãnh cung, quanh năm suốt tháng "làm bạn" với mạng nhện và bụi bặm, bệnh tật đến chết trong đó cũng không có người hỏi thăm. Đây đã là long ân của hắn rồi.

Chỉ có điều, mọi việc đều có ngoại lệ. Mỗi người họ đều cho rằng tương lai mình sẽ trở thành một ngoại lệ, ba ngàn giai nhân sủng tại một

https://thuviensach.vn

thân. Vì vậy -- Bất luận là vũ cơ hay đàn nữ đều nhất tâm nhị dụng, liên tiếp ném mị nhãn về phía Tây Thần đế.

Tư Đồ Kiệt mặc đế bào màu vàng, dựa lưng vào long ý. Dù có uống rượu ngon, vừa cười vừa hưởng mị nhãn của nữ nhân nhưng hơi thở vẫn hắc ám.

Trong Duyệt Tâm điện, "Xuân ý dồi dào", "cảnh xuân mị người". (/ đLQĐ)

Ngoài hành lang, cấm vệ quân với vẻ mặt vô cảm cầm lãnh kiếm trong tay, nghiêm mật canh giữ, không khí vô cùng thâm trầm vắng lặng. Đột nhiên -- Một âm thanh rất nhỏ bay vào trong lỗ tai cấm vệ quân. "Xoẹt xoẹt", cả đám cấm vệ quân lập tức rút kiếm, cảnh giác nhìn về phía phát ra âm thanh.

Chính điện Duyệt Tâm điện, giờ phút này trên đỉnh điện có một nam tử mặc ngân y, đeo mặt nạ màu bạc, đón gió đứng thẳng.

"Có thích khách --" Cấm vệ quân đồng thanh la lên, lập tức giơ lãnh kiếm trong tay xông về phía đỉnh điện. Vô số cung thủ ở trong chỗ tối ngoài Duyệt Tâm điện cũng lập tức nhảy ra ngoài. Bọn họ bắn mũi tên chứa kịch độc trí mạng tới kẻ không mời mà tới trên đỉnh điện.

Nam tử mặc ngân y không nghi ngờ gì chính là Nam trưởng lão. Ông khinh thường nhìn cấm vệ quân và mưa tên dày đặc bay tới, ống tay áo xoay tròn cực nhanh. Một dòng khí lưu cường đại như cuồng phong nhát thời ném toàn bộ cấm vệ quân xuống mặt đất. Nam trưởng lão cũng nhanh nhẹn nhảy lên cao. Ông giơ cao cổ tay phải, phong thư vàng nhạt rơi chính xác vào ngưỡng cửa Duyệt Tâm điện, sau đó bóng dáng ông nhảy lên, hoàn toàn biến mất trong tầm mắt mọi người.

Khinh công cưỡi gió, nội lực sâu không lường được.

https://thuviensach.vn

Cấm vệ quân ngừng lại, thân thể cứng ngắc.

Động tĩnh phía bên ngoài lớn như vậy, dĩ nhiên Tư đồ Kiệt nghe được. Chỉ có điều -- hắn không chạy ra ngoài Duyệt Tâm điện, cho rằng người đến không có ý tốt nhất định khó thoát khỏi kết cục bị vạn tiễn xuyên tim. Đợi đến khi hắn phát hiện mình đã đánh giá thấp bản lĩnh của kẻ đột nhập, chạy ra khỏi điện thì cấm vệ quân đã cho hắn biết rằng kẻ đột nhập đã dùng khinh công tuyệt đỉnh rời đi rồi.

Hoàng cung Tây Thần từ tiền triều đến hậu tẩm, ngoài mấy vạn cấm vệ quân ba bước một đội, năm bước một nhóm nghiêm mật canh gác còn có vô số cung thủ âm thầm ẩn nấp. Nhưng tối nay lại có người giống như đến chỗ không người, một đường thông tỏ từ tiền triều thuận lợi xông vào hậu điện? Sau đó, người này lại toàn thân vô sự rút lui? Người có bản lĩnh thần thông quảng đại như vậy đến tột cùng là ai? (/đLQĐ)

Tiếng đàn ngừng, điệu múa cũng tàn.

Cả đám vũ cơ thấy vẻ mặt rét lạnh của Tư Đồ Kiệt, sợ đến mức run rẩy, lui về một bên. Bọn họ đều sợ tiếng thở của mình quá nặng, quấy rầy lỗ tai Tây Thần đế sẽ bị hắn bẻ gãy cổ nên hơi thở cũng mỏng như tơ nhện.

Lúc này -- Một cấm vệ quân cầm thư Nam trưởng lão để lại, chạy về phía Tây Thần đế. Phong thư nhẹ như lông hồng mà tưởng như cự thạch nặng ngàn cân làm cấm vệ quân run rẩy nói: "Hoàng thượng, đây là thư mà kẻ đột nhập để lại."

Tư Đồ Kiệt nhận lấy phong thư, rút thư bên trong ra, ánh mắt âm lệ nhìn chữ trên giấy.

-- Từ khi Tây Thần đế tuyên chiến với Bắc Dực quốc, ta thân là Thái tử Bắc Dực quốc liền rơi vào tình trạng ăn không ngon ngủ không yên. Bắc Dực quốc vốn hiếm binh lực, sau lưng Tây Thần đế lại có Ma Quân toàn lực trợ giúp, một khi Bắc Dực và Tây Thần giao chiến, nhất định quân binh

https://thuviensach.vn

sẽ tan tác, máu chảy thành sông. Nếu Tây Thần đế chịu đối xử tử tế với con dân Bắc Dực ta, ta mời Tây Thần đế giá lâm đến Hồ Trà các ở đế đô Tây Thần vào giờ tuất ba ngày sau để dâng lên cho Tây Thần đế một thư quy hàng của Bắc Dực.

Dưới ánh nến, con ngươi của Tư Đồ Kiệt tràn ngập sát khí khát máu.

-- Quy hàng? Thật sự như thế sao? Nếu thật như thế, tại sao ban đêm phải phách lối xông vào hậu cung Tây Thần để đưa thư mời? Trực tiếp đổi thư mời thành thư quy hàng chẳng phải là bớt việc hơn à? Nếu thật như thế, tại sao thám tử lại đưa đến cấp báo nói rằng hôm nay hai trăm vạn đại quân Bắc Dực đang ngày đêm đi đến biên cảnh Tây Thần?

Giờ tuất ba ngày sau, đợi hắn ở Hồ Trà các? Tốt! Thái tử Bắc Dực ngươi đã muốn chơi, lí nào trẫm lại không phối hợp? Ngươi yên tâm, giờ tuất ba ngày sau, trẫm sẽ đến đúng giờ, cùng ngươi chơi một trò phấn khích tinh phong huyết vũ, đổ máu lấy mạng.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 247: Đau Khổ Chờ Đợi

Giờ dậu ba ngày sau -- Thái dương dần lặn về tây. Ánh nắng chiều xuyên qua làn gió chiếu xuống mái ngói lưu ly. Trà lâu có tổng cộng ba tầng này chính là Tụ Tiên trà lâu ở đế đô Tây Thần. Ở đây diện tích rộng rãi, trong một dặm xung quanh chỉ có biển hoa đỏ tươi, bên ngoài biển hoa là cây nhãn lồng cành lá rậm rạp.

Cảnh sắc tươi đẹp, không khí thanh thoát khiến Tụ Tiên trà lâu trước giờ luôn kín chỗ. Chỉ có điều hôm nay là ngoại lệ, ngoài cửa Tụ Tiên trà lâu lạnh tanh đến mức có thể giăng lưới bắt chim. Bởi vì hôm nay cửa Tụ Tiên trà lâu treo một bảng gỗ viết bốn chữ rồng bay phượng múa: Đóng cửa một ngày.

Tụ tiên trà lâu -- là sản nghiệp của Cái Bang, do Tây trưởng lão phái Tịnh Y mở ra kiêm đại chưởng quỹ quản lí, dùng tiền mỗi tháng kiếm được lặng lẽ phân phát cho dân chúng lương thiện không tiền để ăn no mặc ấm, không có tiền chữa bệnh.

Trong gió truyền đến những tiếng bước chân nho nhỏ vụn vặt. Một nam tử lục y vòng qua gốc nhãn, đi xuyên qua biển hoa tới trước cửa Tụ Tiên trà lâu. Người này chính là Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong. Hắn nhìn cánh cửa đóng chặt, khuôn mặt tuấn mĩ liền bị sương mù bao phủ.

-- Tình hình là thế nào? Không phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm "mời" hắn giờ dậu hôm nay đến Tụ Tiên trà lâu phẩm trà

https://thuviensach.vn

sao? Giờ dậu đã đến, hắn đến chỗ hẹn đúng giờ, sao lại ăn canh đóng cửa vậy? Chẳng lẽ... bọn họ định chơi hắn?

Trong lúc Dạ Dật Phong thấp thỏm không yên, một tiếng "kẽo kẹt" vang lên, cửa chính của Tụ Tiên trà lâu bị người mở ra từ bên trong. Người mở cửa là Tây trưởng lão.

"Thái tử Thương Nguyệt quả nhiên đến đúng giờ, không uổng công chủ tử nhà ta nhiệt tình mời một phen." Tây trưởng lão bên ngoài cười nhưng trong lòng không cười, tay trái đưa ra làm dấu mời khách: "Thái tử, mời vào!"

Dạ Dật Phong dự đoán trong trà lâu sẽ có một đám người cầm lãnh kiếm trong tay, mở trận thế uy nghiêm, mặt không đổi sắc "nghênh đón" hắn đến. Kết quả nhìn lướt qua đại sảnh lại không một bóng người. Hơn nữa, hơi thở tỏa ra trong không khí khiến thân thể hắn căng thẳng, khẳng định Tụ Tiên trà lâu lớn như vậy, giờ phút này chỉ có người mở cửa trước mắt ở đây. Không khí trà lâu yên tĩnh như vậy, so với dự đoán lúc trước của mình hoàn toàn khác biệt một trời một vực. Trái lại... làm da đầu hắn tê dại từng đợt. Loại cảm giác thấy nguy cơ một khi bước chân vào trong Tụ Tiên trà lâu là họa không phải phúc, không chết cũng trọng thương càng ngày càng mãnh liệt.

Dạ Dật Phong thoáng ổn định cảm xúc, vẻ mặt cố gắng khôi phục nụ cười nhạt trước sau như một để che giấu lo lắng nơi đáy mắt, nhấc chân bước vào đại sảnh của trà lâu.

"Đại sảnh tầng một và tầng hai trước giờ đều là nơi uống trà tán gẫu của bình dân bách tính. Tầng ba mới là nơi để người không phú thì quý một mình uống trà. Thái tử Thương Nguyệt phú và quý đều có, đương nhiên phải để ta dẫn lên phòng ở tầng ba." Tây trưởng lão dứt lời, không cho Dạ Dật Phong cơ hội đáp lời liền ngẩng đầu ưỡn ngực đi về phía cầu thang, "lễ phép" dẫn đường phía trước hắn.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong liếc nhìn bóng lưng Tây trưởng lão, ngậm miệng im lặng, cúi đầu đi theo ông. Bước lên hành lang quanh co của tầng ba, lại rẽ một chỗ ngoặt, hắn dừng bước trước cửa một căn phòng. Cửa phòng rộng mở, vì vậy dù chưa vào bên trong, nhưng hắn vừa nhìn đã hiểu bày biện trong phòng. Trần nhà, sàn nhà và chậu hoa ở trong góc, khắp nơi đều là tinh điêu tế khắc. Ngay cả bức tranh sơn thủy treo trên tường cũng không thoát khỏi tầm mắt Dạ Dật Phong, chỉ có điều... duy nhất không thấy bóng dáng của hai người kia.

-- Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đâu? "Nhiệt tình" mời hắn đến phẩm trà, hắn đến đúng hẹn lại không thấy bóng dáng bọn họ. Hai người họ đến cùng đang làm cái quỷ gì?

Dường như có thể đọc được suy nghĩ Dạ Dật Phong, Tây trưởng lão đưa tay hướng vào trong phòng, mở miệng nói: "Thái tử Thương Nguyệt, mời vào trong, chủ tử nhà ta lập tức đến ngay."

Dạ Dật Phong liếc nhìn Tây trưởng lão, không trả lời, dời bước vào trong phòng. Sau khi hắn cẩn thận quan sát một phen, xác định trong phòng không có cơ quan nguy hiểm nào. Ngay sau đó -- hắn ngồi xuống ghế, nhìn về phía cửa phòng.

"Chủ từ nhà ta nói rồi, trà hương mới nấu. Nếu đã thành ý mời Thái tử phẩm trà, đương nhiên phải để Thái tử uống trà đã. Cho nên..." Tây trưởng lão giễu cợt nhìn Dạ Dật Phong tựa như đang phòng bị ngoài cửa có ám tiễn tập kích, lạnh lùng nói: "Dạ thái tử ngồi tạm chốc lát, để trước khi hai chủ tử tới, ta chuẩn bị xong dụng cụ pha trà cho chủ tử." Dứt lời, Tây trưởng lão quay người, biến mất trong tầm mắt Dạ Dật Phong.

Chỉ trong tích tắc -- Bóng dáng Tây trưởng lão lại xuất hiện trong tầm mắt Dạ Dật Phong. Ông đặt lò sắt nhỏ và mâm gỗ lên bàn, sau đó không tiếng động rời khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong đứng lên từ trên ghế. Hắn mở cửa sổ ra rồi lại ngồi xuống ghế, hạ giọng thở một hơi phiền muộn. Ngay sau đó, hắn móc từ trong tay áo ra chiếc quạt trúc chứa các ám khí kịch độc, nhẹ nhàng phe phẩy. Giờ phút này, thoạt nhìn vẻ mặt Dạ Dật Phong rất tự nhiên, nhưng tay phải cầm cán quạt của hắn mơ hồ lộ ra từng gân xanh, lòng bàn tay đổ mồ hôi lạnh, không thể che giấu nội tâm cực độ khẩn trương của chủ nhân nó.

Dạ Dật Phong nhìn chằm chằm cửa chính. Chờ đợi vốn là một việc hết sức giày vò. Huống chi... hôm nay Dạ Dật Phong đến gặp kẻ thù muốn tìm hắn phát tiết hận thù, chuyện này càng hành hạ người gấp bội. Bọn họ xuất hiện càng trễ, trong lòng hắn càng hốt hoảng, bởi không thể dự đoán được nguy cơ mới làm người ta cảm thấy nguy hiểm nhất.

Thời gian tích tắc trôi qua, ở ngoài cửa Tụ Tiên trà lâu -- Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đan tay, bước vào đại sảnh tầng một.

"Xoạt" một tiếng, Dạ Dật Phong khép quạt lại.

Ngay khi Dạ Dật Phong quyết định nhân lúc bọn họ còn chưa đến, rút lui nơi này thì trong nháy mắt -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nắm tay nhau bước vào phòng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười: "Xin lỗi, có việc gấp, khiến Thái tử Thương Nguyệt đợi lâu."

Dạ Dật Phong không trả lời, chỉ mở quạt ra rồi lại nhẹ nhàng phe phẩy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt buông tay Hiên Viên Diễm. Hai người ngồi xuống đối diện Dạ Dật Phong. Tay phải của Hiên Viên Diễm không chút để ý quét ngang than trong lò sắt, than liền lập tức cháy rừng rực.đLQĐ

-- Bộp!

https://thuviensach.vn

Thấy tình cảnh này, miệng Dạ Dật Phong há to đủ để nuốt một quả lê lớn. Chiếc quạt trong tay rơi xuống đất.

-- Gặp... gặp... gặp quỷ. Mắt hắn... bị hoa mắt sao? Hiên Viên Diễm không lấy lửa đốt than, làm sao chúng có thể cháy lên được?

"Sao Thái tử lại há to mồm vậy? Chẳng lẽ chờ cả ngày nên miệng đắng lưỡi khô rồi?" Hiên Viên Diễm nhìn Dạ Dật Phong, cười cười: "Đừng nóng vội! Ta pha trà cho ngươi, nấu trà hoa nhài, có thể nhuận phổi sinh tì, giải sầu giảm tức, khiến tâm trí người ta thoải mái. Nhất định Thái tử sẽ thích."

-- Giải sầu giảm tức? Biết rõ ưu sầu của hắn, giúp hắn bớt nóng sao?

Lời nói ẩn chứa giễu cợt của Hiên Viên Diễm, Dạ Dật Phong không đáp lại, chỉ là sống lưng phát lạnh, suy đoán làm sao than có thể rực lên một cách quỷ dị. Đợi đến khi Dạ Dật Phong nhìn lại Hiên Viên Diễm, hắn (HVD) đã dùng nội lực hùng hậu làm nước trà sôi lên. Ngay sau đó, hắn lại đổ lá trà và cánh hoa nhài vào trong bình trà chứa nước sôi.

Chỉ là -- Dạ Dật Phong không có chút phấn khích để thưởng thức hương trà. Hắn nhìn chằm chằm tay Hiên Viên Diễm, hoặc nói đúng hơn là đang nhìn chằm chằm tay phải vừa quét ngang lò than lúc nãy. Giờ khắc này, hắn rất muốn dùng quạt dập lửa bên trong lò xem Hiên Viên Diễm dùng tay phải của mình đốt than trong lò một lần nữa ra sao.

Không nhìn ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Dạ Dật Phong, Hiên Viên Diễm đặt ba ly trà lên bàn, sau đó cầm lên một chiếc muỗng, nhẹ nhàng khuấy trà trong bình. Lúc này -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt thò tay vào tay áo, lấy ra một hộp gấm nhỏ. Hành động của nàng khiến Dạ Dật Phong dời tầm mắt.

Đây không phải là trà yến đơn giản mà là hồng môn yến đầy rẫy nguy hiểm, vì vậy hắn thân là khách nhân đến chỗ hẹn, không thể không cảnh

https://thuviensach.vn

giác từng cử động của chủ nhân nó. Hắn cho rằng trong hộp gấm cất giấu chủy thủ hoặc độc dược lấy mạng mình, vì thế hắn giữ đề cao cảnh giác, mắt không chớp lấy một cái, phòng bị nhìn chằm chằm ngón tay nàng đang mở hộp gấm. Thế nhưng khi mở nắp hộp ra, Dạ Dật Phong cứng đờ, khóe miệng mãnh liệt co quắp. Thứ trong đó không phải là vũ khí đủ để khiến hắn mất mạng chỉ trong một kích mà lại là... lại là...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 248: Thêu Dệt Âm Mưu

Một dải lụa trắng như tuyết, một bó kim thêu và ba cuộn chỉ màu tím, màu vàng, màu đen.

-- Rốt cuộc Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn làm gì?

Trong lúc Dạ Dật Phong nghi ngờ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi, phát ra giọng nói còn mềm mại hơn suối trong: "Trà hoa nhài Diễm nấu một lúc nữa mới có thể uống. Nếu Thái tử đợi đến buồn bực, không ngại đứng dậy duỗi tay, đá chân, vận động cho cơ thể khỏe mạnh. Dĩ nhiên nếu Thái tử cảm thấy duỗi tay đá chân trước mặt chúng ta sẽ phá hỏng phong độ thanh thoát của ngươi, có thể mượn một kim thêu của ta để thêu chim hoa lá cành trên vạt áo của mình." Dứt lời, nàng cầm khăn lụa, kim thêu xâu chỉ vàng lên, hơi cúi đầu thêu lên khăn lụa.

Âm thanh Hiên Viên Diễm nấu trà tạo thành một khúc thiên âm, lọt vào lỗ tai Dạ Dật Phong lại như ma thanh truyền từ tận sâu địa ngục. Thượng Quan Ngưng Nguyệt tao nhã thêu như một giấc mộng đẹp, rơi vào tầm mắt Dạ Dật Phong lại như một cơn ác mộng nhuốm máu.

-- Trời ạ! Hai người kia... chẳng lẽ đơn giản mời hắn uống trà như vậy hả? Có khả năng sao? Không thể nào! Trời có thể sập, hai người kia cũng tuyệt đối không đơn giản mời hắn uống trà thơm. Nếu đã không phải, như vậy rốt cuộc bọn họ muốn đối phó hắn thế nào?

Dạ Dật Phong thật sự có một loại kích động lớn tiếng gào lên với hai người kia: Đừng đóng kịch giày vò nhau nữa, tranh thủ thời gian xuất chiêu

https://thuviensach.vn

với ta đi! Nhưng hắn cũng biết rõ, khi cùng cường địch giao chiến, khí thế rất quan trọng. Cho nên, hắn tuyệt đối không thể rống to lên. Một khi hô lên liền thua khí thế triệt để. Hắn phải bình tĩnh đối mặt, lấy bất biến ứng vạn biến. Vì vậy, Dạ Dật Phong cứng ngắc ngồi trên ghế, nhìn chằm chằm ngón tay uyển chuyển thêu trên khăn lụa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rất nhanh đã thêu ra một ông mặt trời vàng rực.

Cùng lúc đó, ngoài Tụ Tiên trà lâu -- Mấy trăm hắc y nhân bịt mặt, lặng yên không tiếng động xuất hiện dưới gốc nhãn. Bọn hắn nhẹ nhàng nhún mũi chân, nhảy lên tán lá, lợi dụng lá nhãn xanh ngắt để che giấu thân thể cường tráng của mình. Ngay sau đó, ánh mắt bọn hắn lạnh lẽo xuyên thấu cửa sổ đang mở ở tầng ba. Hóa ra, lúc trước Dạ Dật Phong mở cửa sổ là để mấy trăm tên hắc y nhân này có thể thấy rõ từng cử động trong phòng, bởi vì bọn hắn chính là những tử sĩ xuất sắc nhất trong các thủ hạ của hắn.

Trong số các tử sĩ, năm mươi người nắm thanh đao sắc bén trên tay phải. Nhìn kĩ hơn, màu sắc trên đao không bình thường mà lóe ra ánh sáng u ám màu xanh đậm. Rất rõ ràng, thanh đao trong tay năm mươi tử sĩ bôi kịch độc trí mạng. Trong tay năm mươi tử sĩ còn lại nắm một mũi tên. Màu trên đầu tên cũng không bình thường mà lóe lên ánh sáng đỏ. Những mũi tên này đã trải qua xử lí đặc biệt. Khi mũi tên thoát khỏi dây cung, cơ quan bên trong đầu tên bị khởi động, trong nháy mắt đầu tên sẽ bị tách ra, một đám lửa đỏ sẽ phụt ra từ bên trong.

Lúc này -- thanh đao và mũi tên đang hướng về phía thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Chỉ cần hai người có dấu hiệu động thủ với Dạ Dật Phong, vũ khí trong tay các tử sĩ sẽ nhất tề bay đi. HNTB.dđLQĐ

Một mùi hương hoa thoang thoảng không nhanh không chậm bay đến cây nhãn. Giữa cây nhãn và Tụ Tiên trà lâu có một biển hoa muôn hồng nghìn tía, tỏa hương thơm ngan ngát. Tuy nhiên, tất cả các tử sĩđều không

https://thuviensach.vn

cảm thấy mùi hoa mà ánh mắt vẫn u ám khóa chặt thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Đột nhiên -- Đôi tay các tử sĩ bỗng xuất hiện cảm giác tê tê vô lực. Bọn hắn đều không thể tự điều khiển, thân thể và vũ khí trong tay tự động rơi từ trên cây xuống. Khi vũ khí rơi xuống không phát ra tiếng vang, bởi vì -- năm đệ tử Cái Bang cũng lặng yên không tiếng động xuất hiện dưới gốc cây nhãn, đưa tay đón lấy những thanh đao và mũi tên rơi xuống. Bên cạnh đó, dưới gốc cây còn có năm Trưởng lão Cái Bang cũng im lặng xuất hiện. Những trưởng lão này dang tay ra, giữ chặt những tử sĩ rối rít rơi xuống từ trên cây. Cũng không biết vì nguyên nhân gì, trong nháy mắt bọn hắn đột nhiên mất đi khả năng ngôn ngữ, thân thể mềm yếu vô lực. Ngay sau đó, toàn bộ đệ tử và Trưởng lão Cái Bang tay nâng mũi tên, lưỡi đao, chưởng xách tử sĩ, lại lặng yên không tiếng động biến mất dưới gốc cây nhãn như chưa từng xuất hiện.

Vì không để cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nghi ngờ, Dạ Dật Phong sẽ không ngu xuẩn nhìn ra ngoài cửa sổ. Hơn nữa, tình hình bên ngoài Tụ Tiên trà lâu tĩnh mà nhanh, cho nên... đối với việc trăm tử sĩ của mình đột ngột biến mất, Dạ Dật Phong hoàn toàn không hay biết, vẫn cúi đầu nhìn chằm chằm ngón tay thêu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thêu xong mặt trời, đổi sang kim xâu chỉ màu tím thêu lên khăn lụa. Đợi đến khi Hiên Viên Diễm múc trà hoa nhài thơm ngát vào ba chiếc ly, khăn lụa cũng xuất hiện một con tử long. Tử long ngẩng cao đỉnh đầu nhìn mặt trời, phát huy tối đa khí phách uy nghiêm kiêu ngạo của loài rồng.

Tay nghề thêu xuất thần nhập hóa như vậy, tử long và mặt trời giống y như thật làm Dạ Dật Phong lọt vào trạng thái ngây người như phỗng. Hắn không thể không thừa nhận, nữ nhân Thượng Quan Ngưng Nguyệt này có tay nghề thêu thùa quả thật có thể thành nhất tuyệt thế gian.

https://thuviensach.vn

Chỉ là... tại sao nữ nhân này thêu hình tử long và mặt trời? Tuyệt đối không phải vì nàng buồn bực nên khoe khoang tay nghề thêu thùa xuất thần nhập hóa trước mặt mình, đó không phải tác phong đối phó với địch độc ác của nàng. Phía sau nhất định có âm mưu quỷ kế, nhưng rốt cuộc nó là gì?

Hắn thật sự không đoán ra, hắn suy nghĩ đến đau nhức đầu cũng không nghĩ ra nguyên nhân!

Lúc này -- Hiên Viên Diễm duỗi tay chỉ vào chén trà, môi mỏng cong lên: "Thái tử Thương Nguyệt, trà hoa nhài đã nấu xong, xin mời thưởng thức."

Dạ Dật Phong liếc nhìn Hiên Viên Diễm, bưng ly trà trước mặt lên. Hắn thổi thổi hơi nóng bốc lên rồi nhấp một ngụm trà. Trong nháy mắt nước trà trôi vào cổ họng, tầm mắt hắn lại dừng lại trên khăn lụa trong tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt. HNTB.dđLQĐ

Hiên Viên Diễm cũng cầm ly trà trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên rồi thổi thổi, đôi mắt cũng nhìn về phía khăn lụa trong tay nàng. Trước khi đến Tụ Tiên trà lâu, Nguyệt nhi từng nói với hắn: "Diễm, thời gian chàng nấu trà, Nguyệt nhi cũng không thể ở không. Lãng phí thời gian là điều đáng xấu hổ, Nguyệt nhi phải tìm việc để làm. Không bằng Nguyệt nhi mang kim chỉ theo, nhân lúc chàng đang nấu trà, luyện tập tay nghề thêu thùa cơ bản."

Nghe Nguyệt nhi nói, hắn nghịch nghịch lọn tóc bên má nàng, kinh ngạc nói: "Trời ạ! Nguyệt nhi của ta,sao nàng cũng biết món nghề thêu thùa đó vậy?"

Nguyệt nhi cười xinh đẹp: "Biết sơ."

-- Biết sơ?

https://thuviensach.vn

Hiện tại thấy hình thêu tử long mặt trời giống y như thật trên khăn lụa, Hiên Viên Diễm đã hiểu sâu sắc hai chữ "biết sơ" này rồi. Nếu nói biết sơ -- chính là luyện bất kì bản lĩnh gì trên thế gian đến xuất thần nhập hóa mới gọi là biết sơ.

Nguyệt nhi của hắn biết sơ độc thuật, biết sơ ám khí, biết sơ nấu nướng, biết sơ thêu thùa. Tóm lại, các bản lĩnh trên đời, Nguyệt nhi của hắn... hình như đều biết sơ. Trên thế giới có bản lĩnh nào Nguyệt nhi không biết sơ không? Đây là một vấn đề sâu xa tương đối đáng để suy nghĩ. Hôm nào đó, hắn phải hỏi nàng câu này.

Hiên Viên Diễm đưa ly trà đã thổi nguội đến bên miệng nàng, để nàng uống một ngụm rồi bỏ ly xuống mặt bàn. Lúc này, hắn mới bưng ly trà của mình lên uống một ngụm. Hiên Viên Diễm nhìn Dạ Dật Phong: "Trà hoa nhài này là Nguyệt nhi nhà ta biết sơ trà đạo trước khi lên đường đã đặc biệt dạy ta nấu vì nhiệt tình chào đón Thái tử Thương Nguyệt. Không biết sau khi uống xong, Thái tử cảm thấy hương vị như thế nào?"

Dạ Dật Phong thu hồi tầm mắt, nhàn nhạt nói: "Trà ngon, hương vị làm người ta trọn đời khó quên!" HNTB.dđLQĐ

"Độc ẩm không bằng cùng uống. Ta và Nguyệt nhi cũng không keo kiệt chia sẻ với người khác. Nếu..." Hiên Viên Diễm khẽ xoay ly ngọc trong tay, môi mỏng cong lên: "Thái tử Thương Nguyệt đưa ra lời khen ngợi tốt với trà hoa nhài này như vậy, không bằng bảo thuộc hạ của ngươi khổ cực canh giữ trên cây ngoài cửa sổ vào uống một ly?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, thân thể Dạ Dật Phong đột nhiên cứng đờ, thiếu chút nữa đánh rơi ly trà đang cầm trên tay...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 249: Mở Màn Trừng Phạt Địch

Đôi mắt giật mình khiếp sợ của Dạ Dật Phong nhìn Hiên Viên Diễm đang cười yêu mị. Đó là nụ cười yêu mị đã hiểu rõ tất cả, đó là nụ cười không chút keo kiệt chế giễu hành động ngu xuẩn cho một đám thuộc hạ mai phục của hắn.

Dạ Dật Phong nắm ly ngọc trong tay, gân xanh nổi lên, tránh ánh mắt của Hiên Viên Diễm, cố gắng duy trì bình tĩnh nói: "Bọn hắn không thích uống trà."

"Hả?" Hiên Viên Diễm giương mày, đầu ngón tay vẽ vòng quanh miệng ly: "Vậy bọn hắn thích gì?"

Dạ Dật Phong nâng chén, buồn bực nhấp một ngụm nhỏ rồi để lại ly trà trên bàn, nhàn nhạt đáp bốn chữ: "Trung thành hộ chủ."

Khuỷu tay Hiên Viên Diễm chống lên mặt bàn, lòng bàn tay đỡ má phải, nâng cao giọng nói: "Trung thành hộ chủ? Sợ là sự thật không phải thế."

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, trong lòng Dạ Dật Phong nhất thời bị một loại dự cảm chẳng lành mãnh liệt bao phủ, cắn răng gằn từng chữ: "Nói như vậy là sao?"

"Trước khi vào Tụ Tiên trà lâu, thuộc hạ của ta nói cho ta biết..." Năm ngón tay Hiên Viên Diễm gõ gõ mặt bạn: "So với trung thành hộ chủ, hình như thuộc hạ của ngươi thích ngủ hơn."

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong không ngốc, hắn đương nhiên hiểu được ý ở ngoài lời của Hiên Viên Diễm. Hiên Viên Diễm châm chọc hắn rằng bọn thuộc hạ mai phục bên ngoài của hắn đã hôn mê rồi. Tim hắn run lên, máu khắp người như đông lại, hai mắt khó tin nhìn Hiên Viên Diễm.

-- Không thể nào!

Dạ Dật Phong không phải không tin thuộc hạ của Hiên Viên Diễm không có khả năng làm tử sĩ của mình hôn mê, mà là không tin, cho dù thuộc hạ của Hiên Viên Diễm có bản lĩnh lợi hại hơn nữa cũng tuyệt đối không có khả năng hạ được trăm tử sĩ của mình mà không gây ra động tĩnh gì. Nhưng vẻ mặt cười cười và lời châm biếm của Hiên Viên Diễm khiến hắn không thể không tin rằng thuộc hạ của mình thực sự đã bị thuộc hạ của Hiên Viên Diễm làm hôn mê mà hắn không hay biết.

"Chỉ có điều, xin Thái tử yên tâm, nếu chúng ta thành tâm mời ngươi uống và phẩm trà, đương nhiên cũng hảo ý cho mượn chăm ấm gối êm để thuộc hạ của ngươi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đổi dùng kim chỉ màu đen, mặc dù cúi đầu tiếp tục thêu nhưng trong môi lại phát ra giọng nói dịu dàng: "Thư thư thái thái ngủ một giấc."

-- Dạ Dật Phong tự cho mình thông minh, đạo đức khiến người ta xì mũi coi thường như vậy còn muốn đấu với nàng và Diễm? Đã sớm đoán được trước khi Dạ Dật Phong đến chỗ hẹn sẽ điều động thuộc hạ mai phục ở bên ngoài, cố gắng để mình và Diễm đối phó hắn trước để thuộc hạ xông vào lấy mạng mình và Diễm. Vì vậy, nàng và Diễm đã biết rõ suy nghĩ của Dạ Dật Phong, sao không làm tốt công tác dự phòng chứ?

Bốn phía Tụ Tiên trà lâu, trừ một vườn hoa lớn chỉ có một cây nhãn lồng cành lá rậm rạp là nơi duy nhất giúp thuộc hạ của Dạ Dật Phong che giấu thân thể. Cho nên, trên cây nhãn đã được các Trưởng lão bôi dược thủy do nàng và Diễm đặc chế. Dược thủy này vô sắc vô vị, thuộc hạ của hắn đứng ngay dưới gốc cây hoàn toàn không phát hiện. Mà dược thủy này

https://thuviensach.vn

nếu chỉ dính vào da hoặc áo thì không có hại với cơ thể, nhưng... nếu lúc sau các Trưởng lão âm thầm phóng ra một loại khí độc vô sắc vô hương thoang thoảng trong không khí, như vậy người đã tiếp xúc với dược thủy sẽ rơi vào trạng thái cả người mềm yếu vô lực, không thể mở miệng nói, cuối cùng hôn mê.

Dạ Dật Phong nắm chặt tay thành quyền, mười móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay đến khi chảy máu, lúc này mới phát ra giọng nói nhạt nhẽo không chút dao động: "Trăm thuộc hạ của ta được hai vị ưu ái, hưởng giường ấm gối êm bình yên đi vào giấc ngủ. Ta phải thay trăm thuộc hạ đa tạ hai vị dụng tâm chăm sóc."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi ngẩng đầu, cong môi nói: "Không khách khí, cần phải thế."

Nụ cười giảo hoạt như hồ ly như vậy làm khí lạnh từ bàn chân Dạ Dật Phong không ngừng truyền thẳng lên đỉnh đầu. Rõ ràng trong lòng biết trăm thuộc hạ bên ngoài biến mất vô lí, chỉ là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mới vén màn phát tiết hận thù với hắn thôi. Vừa mở màn đã khiến tim hắn run rẩy rồi. Như vậy... tiết mục sắp diễn ra có lẽ sẽ từ từ hành hạ linh hồn hắn cho đến khi hồn bay phách tán. Mà cuối cùng vũ khí làm hắn hồn bay phách tán có liên quan đến hành động thêu thùa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không?

Nhất định có liên quan! Lấy tác phong trừng trị địch của nàng tuyệt đối sẽ không làm việc không liên quan, cho nên phía sau việc thêu tưởng như vô hại nhất định chứa âm mưu kinh khủng sâu không lường được.

Không để ý Dạ Dật Phong nhìn chằm chằm cảnh giác, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫn tiếp tục cúi đầu thêu thùa, lòng bàn tay trái nâng khăn lụa, kim chỉ đen kẹp giữ ngón trỏ và ngón giữa tay phải bay múa, phát huy tay nghề thêu thùa xuất thần nhập hóa.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm cũng nhìn chằm chằm vào khăn lụa bị chỉ đen xuyên qua. Hắn biết tuyệt không phải chỉ luyện tập tay nghề thêu thùa cơ bản theo lời nàng trước khi đến trà lâu, nàng thêu thùa trước mắt địch nhân chắc hẳn phải có dụng ý. Chỉ là Nguyệt nhi không nói, hắn cũng không hỏi nhiều. Vì vậy, hiện tại không chỉ mình Dạ Dật Phong đang suy đoán mục đích thêu của nàng, Hiên Viên Diễm cũng thế.

Cho đến khi -- Trên khăn lụa hiện lên một con rùa đen chổng vó, trông rất buồn cười. Hiên Viên Diễm hiểu rõ hàm ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một tiếng "phụt" vang lên, suýt thì sặc chết nước trà trong miệng mình, phun tung tóe ra mặt bàn.

"Khụ khụ... ha ha ha... Khụ khụ... ha ha ha ha ha..." (-_-")

Hiên Viên Diễm dựa lưng vào ghế, ngẩng đầu nhìn trần nhà, cười đến chảy nước mắt. Cuối cùng hắn cũng hiểu rõ hình thêu Nguyệt nhi tốn rất nhiều thời gian để làm ẩn chứa hàm ý gì rồi. Nếu hắn là Dạ Dật Phong, hắn tuyệt đối sẽ đào một cái hố to để chôn sống mình, hoặc là... đụng đầu vào vách tường đến chết.

Đáng tiếc, Dạ Dật Phong chỉ là Dạ Dật Phong, không phải Hiên Viên Diễm thông minh tuyệt đỉnh. Cho nên hắn không hiểu hàm ý bên trong hình thêu của nàng, đương nhiên cũng không có ý nghĩ tự đào hố chôn mình hoặc đụng đầu vào tường tìm chết. HNTB.dđLQĐ

-- Phía sau hình thêu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt rốt cuộc ẩn giấu âm mưu gì? Chỉ có điều hình thêu mặt trời, tử long và rùa đen không buồn cười đến mức đó chứ?

Dạ Dật Phong mang vẻ mặt kinh ngạc, hai mắt lởn vởn sương mù nhìn Hiên Viên Diễm cười ra nước mắt ở đối diện. Dường như Hiên Viên Diễm đã nhận ra ánh mắt của Dạ Dật Phong, chuyển điệu cười "ha ha" thành cười nhẹ "phì phì", nâng tay lau nước mắt, đồng thời nghiêng đầu: "Thứ lỗi thứ

https://thuviensach.vn

lỗi, ta thất lễ trước mặt Thái tử rồi. Ta thề, ta thực sự không muốn cười to trước mặt Thái từ, nhưng hình thêu của Nguyệt nhi, nếu ta không cười to, ta sẽ đột tử mất."

"Tại hạ ngu muội, kính xin Thụy vương chỉ rõ hình thêu của Thụy vương phi..." Dạ Dật Phong nhìn lại hình thêu trên khăn lụa lần nữa, vẫn không hiểu nổi nguyên do Hiên Viên Diễm cười như điên, ôm quyền hỏi: "Đến tột cùng có huyền cơ gì làm ngươi cười to như vậy?" HNTB.ddLQĐ

"Ta có tài đức gì để có thể chỉ rõ cho Thái tử Thương Nguyệt đây?" Hiên Viên Diễm cười đến đỏ mặt, trả lời: "Người chân chính có tư cách chỉ rõ cho Thái tử Thương Nguyệt là Nguyệt nhi của ta."

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng vuốt chiếc kim, lắc lắc tấm vải lụa đã thêu trước mặt Dạ Dật Phong: "Thải tử, ngươi thật sự muốn biết vì sao Diễm lại cười to sao?"

Mặt Dạ Dật Phong chuyển sang xanh lét, gân xanh nổi lên dữ dội, cắn răng trả lời từng chữ: "Khiêm tốn xin chỉ rõ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt quét ngang bàn tay phải tràn đầy ánh sáng bảy màu qua hộp gấm trên bàn. Những chiếc kim trong hộp gấm và trên tay nàng đồng loạt đâm vào ba huyệt vị trên cơ thể Dạ Dật Phong. Tốc độ găm kim của nàng vốn đã nhanh, lại có thêm linh lực phụ trợ khiến Dạ Dật Phong cũng không biết nàng ra tay như thế nào. HNTB.ddLQĐ

Rầm -- Dạ Dật Phong ngã khỏi ghế, đồng thời tiếng cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng theo gió truyền tới: "Hiện tại ngươi đã biết... tại sao Diễm lại cười to chưa?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 250: Con Mồi Sa Lưới

Ba chiếc kim đâm vào ba đại huyệt của Dạ Dật Phong, căn cứ theo dược thư do Thánh Thủ y vương ghi lại, nếu ba đại huyệt này bị phong bế thì người bị phong huyệt không chỉ thân thể cứng ngắc mà miệng cũng không thể nói. Vì vậy -- Dạ Dật Phong ngã ghế vẫn duy trì tư thế ngồi lúc trước, chỉ có điều... mông và lưng áp sát mặt đất, hai chân giơ lên, song chưởng ôm quyền với không khí. HNTB.ddLQĐ

"Hiện tại... ngươi biết vì sao Diễm nhà ta cười to chưa?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng dời bước đến chỗ Dạ Dật Phong. Đến nơi, nàng chậm rãi ngồi xuống, tay trái lắc lắc khăn lụa trước mặt hắn, tay phải chỉ vào mặt hắn rồi lại chỉ vào con rùa đen trên khăn lụa. Nàng nghiêng đầu cười hỏi: "Đối với lời giải thích nhiệt tình của ta, ngươi có hài lòng không?"

Từng chữ phát ra đều như lưỡi dao sắc bén cắt da cắt thịt hắn, đâm sâu vào xương cốt hắn khiến hắn ngoài đau... vẫn là đau. Thượng Quan Ngưng Nguyệt tận tâm tận lực "giải thích" như thế, nếu hắn vẫn không rõ tại sao Hiên Viên Diễm cười to thì hắn đã ngu xuẩn đến trình độ không còn mặt mũi nào sống ở trên đời rồi.

-- Bên trên khăn lụa thêu một con tử long từ chỉ tím thượng đẳng là chỉ Hiên Viên Diễm mặc y phục màu tím. Tử long ngẩng đầu thật cao, cuồng ngạo nhìn mặt trời vàng rực, ngụ ý mặt trời không biết tự lượng sức mình muốn cùng Hiên Viên Diễm so hào quang, cuối cùng bị uy lực của Hiên Viên Diễm làm hàng phục. Bên dưới khăn lụa thêu một con rùa đen nằm chổng vó từ chỉ đen hạ đẳng là chỉ mình hiện tại đang nằm trên đất, tứ

https://thuviensach.vn

chi giơ lên, hai tay chắp lại. Mà tử long ở bên trên, rùa đen ở bên dưới, ngụ ý Hiên Viên Diễm tôn ngạo (trên cao + kiêu ngạo) nhìn hắn, còn hắn hèn mọn nhìn lên. Thượng Quan Ngưng Nguyệt thêu như vậy, đơn giản vì giễu cợt và nhẫn tâm làm hắn nhục nhã, quả thật còn khó chịu đựng hơn giết hắn đi.

Đối với câu hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể hắn cứng ngắc, miệng không thể phát ra tiếng đương nhiên không thể đáp lại, chỉ có thể dùng ánh mắt giết người nhìn nàng.

"Mắt mở lớn như vậy có ý gì? Chẳng lẽ..." Ngón trỏ tay phải vẽ vòng tròn quanh hình con rùa đen, nàng chớp mắt: "Ta dụng tâm giải thích như vậy, ngươi còn chưa hiểu ra vì sao Diễm lại cười to sao?" Dứt lời, nàng đứng lên, bỏ khăn lụa vào tay áo, chạy đến chỗ Hiên Viên Diễm rồi ngồi lên hai chân hắn, tay trái đặt lên vai hắn. Nàng "khó chịu" chu môi lên: "Diễm, người này còn ngu hơn cả heo. Ta giải thích rõ ràng như thế, hắn vẫn không hiểu."

-- Khụ... ngược lại hắn rất tạ ơn nàng dụng tâm giải thích cho hắn hiểu rõ, nhưng bị nàng phong ba đại huyệt, miệng lưỡi cứng ngắc làm sao nói được?

Hiên Viên Diễm cố nén cười, ngón tay vuốt vuốt lọn tóc bên má nàng, giọng nói cực kì dịu dàng: "Sớm biết hắn ngu xuẩn như thế, nàng không nên cực khổ thêu hình phức tạp, nên trực tiếp thêu mười một chữ đơn giản là được rồi."

Ngón trỏ phải từ từ vẽ vòng tròn lên ngực Hiên Viên Diễm, nàng biết rõ mà vẫn hỏi: "Mười một chữ gì?"

Hiên Viên Diễm liếc nhìn gương mặt trắng bệch như tờ giấy của Dạ Dật Phong, chậm rãi nói: "Thái tử Thương Nguyệt, ta muốn ngươi trở thành rùa đen!"

https://thuviensach.vn

"Trí thông minh của hắn thấp tệ hại, quả thật có thể nói đại não bị thiểu năng, đoán chừng theo lời chàng thêu lên mười một chữ cũng sợ là..." Nàng khinh bỉ liếc Dạ Dật Phong, lắc đầu: "Hắn vẫn không thể hiểu rõ ý nghĩa của mười một chữ này, ngu ngốc giống khi ngồi đối diện chờ ta biến hắn thành rùa đen."

Dạ Dật Phong nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa tung vừa hứng, rốt cuộc khắc sâu cảm giác gì gọi là cầu sống không được, muốn chết không xong. Thật đúng là -- sĩ khả sát bất khả nhục. (*)

[(*) Sĩ khả sát bất khả nhục: Kẻ sĩ có thể giết nhưng không thể chịu nhục.]

Dạ Dật Phong trước giờ luôn cao cao tại thượng, nhưng hiện tại bị người giẫm đạp không còn chút tôn nghiêm, đây quả thực còn đau đớn hơn lấy mạng hắn. Nhưng lúc này thân thể hắn cứng ngắc, không thể tránh được tôn nghiêm của mình bị hung hăng chà đạo làm nhục, tự mình động thủ kết liễu tính mạng mình. Mà bởi vì hành động lúc trước của hắn, hai người kia muốn dằn vặt tiết hận hắn nên cố tình không động thủ lấy mạng hắn, dường như... bọn họ cảm thấy giết hắn rồi thật quá có lời cho hắn, không thể thỏa mãn tâm nguyện tiết hận. Bọn họ nhất định còn có chiêu bài độc ác hơn còn chưa "nói" với hắn. Rốt cuộc chiêu bài này là gì?

Dạ Dật Phong không đoán được, cũng không dám đoán. Thời khắc này hắn chỉ có thể chịu đựng hành hạ cả về linh hồn và thể xác, yên lặng chờ đợi bọn họ xuất chiêu ác hơn. Đồng thời, trong lòng hắn cực kì mong mỏi bọn họ bỗng mở lòng từ bi, dù khiến hắn chết không toàn thây còn đỡ hơn giẫm đạp tôn nghiêm của hắn.

"Có người trời sinh đã thiểu năng, chúng ta cũng bất lực, chỉ có thể thương hại. Chỉ có điều, Nguyệt nhi, sau khi thương hại xong, chúng ta có nên có thù báo thù, có oán báo oán không? Đừng quên..." Hiên Viên Diễm

https://thuviensach.vn

buông tóc nàng xuống, lười biếng chỉ sắc trời ngoài cửa sổ: "Chúng ta còn phải dọn trà yến nữa, thật sự rất bận rộn." HNTB.ddLQĐ

"Đừng hối! Phải biết báo thù là một môn nghệ thuật, nếu chưa phát huy môn nghệ thuật này đến cảnh giới hoàn mỹ nhất sẽ trở thành tiếc nuối lớn nhất đời người. Chàng phải suy nghĩ một chút nha." Dứt lời -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, cánh tay khoanh lại, dạo bước vòng quanh Dạ Dật Phong: "Trước khi đến, không phải chàng đã suy tính kĩ rồi sao? Đút độc phấn đêm qua chàng đặc chế vào miệng Thái tử Thương Nguyệt, trước tiên để hắn chịu đựng trận đau như bị vạn kiến xuyên tim, sau đó khi độc phấn hoàn toàn phát huy tác dụng, giải ba địa huyệt bị phong để hắn như kẻ điên mất trí..."

Hiên Viên Diễm bưng ly trà lên uống một ngụm lớn rồi tiếp lời: "Chịu đựng độc phấn khống chế, tự móc mắt mình, gặm nát da thịt trên hai tay mình, cuối cùng xương thịt thối rữa bốc mùi mà chết."

Giọng điệu rất dịu dàng nhưng lời nói... rất huyết tinh. Dạ Dật Phong nghe được bọn họ "ban cho cái chết", gương mặt càng thêm trắng bệch dọa người."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm, vẻ mặt "tự trách" nói: "Chàng ở đây uống trà một lúc, ta đi ra ngoài kiếm nguyên liệu cho chàng để chế ra độc phấn giống hệt hôm qua." Nàng dời mắt nhìn Dạ Dật Phong, thấy mặt hắn đã trắng bệch hơn cả tờ giấy. Nàng biết, tiết mục hành hạ linh hồn hắn đã có thể hạ màn hoa lệ rồi.

Nàng buông hai tay ra, chậm rãi nói: "Diễm, không cần hao tâm tốn sức ra ngoài tìm nguyên liệu nữa, ta vừa mới nghĩ ta một phương pháp báo thù hoàn mỹ hơn."

"Hả?" Hiên Viên Diễm đến bên cạnh nàng, ôm eo nàng, biết rõ mà vẫn hỏi: "Phương pháp nào vậy?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười, giọng nói ngọt như mật, dịu nhẹ như nước suối: "Phương pháp này là phạt hắn ngủ một giấc trước, sau đó..."

-- Sau đó làm sao?

Dạ Dật Phong ngừng thở lắng nghe, vẫn không nghe thấy phía sau nàng nói ra phương pháp báo thù gì. Bởi vì nàng nói xong hai chữ "sau đó", tay phải vung lên, một đại huyệt nữa của hắn lại bị kim của nàng đâm vào, trước mắt đen một mảng, hoàn toàn lọt vào trạnh thái ngủ mê man.

Cùng lúc đó, Tây trưởng lão đi vào phòng, cung kính đứng trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Hai người đồng thanh hỏi: "Tây trưởng lão, chuyện bên kia của Nam trưởng lão làm đến đâu rồi?"

Thân thể Tây trưởng lão cúi xuống, mở miệng nói: "Hồi bẩm hai vị chủ tử, Nam trưởng lão đã cho bồ câu truyền tin, tất cả đều đã làm xong, chờ con mồi sa lưới."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài lòng gật đầu, ngón trỏ phải chỉ Dạ Dật Phong đang ngủ mê man như heo bị đuối nước: "Rất tốt! Vậy thì làm khổ Tây trưởng lão ném con mồi này vào lưới trước đã."

Nàng vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm lập tức bổ sung: "Nhớ, ném con mồi này vào lưới thì phải che giấu hành tung, đừng khiến cho cấm vệ quân Tây Thần tuần tra khắp phố lớn ngõ nhỏ phát hiện."

"Thuộc hạ hiểu!" Cung kính trả lời xong, Tây trưởng lão thô lỗ xách Dạ Dật Phong như xách một con heo chết, mặt không biểu cảm rời khỏi phòng, đưa hắn vào bẫy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm: "Một con mồi đã vào lưới, còn một con nữa."

https://thuviensach.vn

"Còn chờ gì nữa? Tập hợp với Tiêu Hàn đúng giờ thôi!" Hiên Viên Diễm trả lời, cánh tay ôm chặt eo nàng rồi cùng nhau rời khỏi phòng...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 251: Tự Tạo Nghiệt, Không Thể Tha

Ánh nắng chiều chậm rãi nhạt màu. Đến khi tà dương hoàn toàn khuất về dãy núi phía tây, vầng trăng dần dần lên cao, giờ tuất lặng lẽ tới. Dưới ánh trăng bao phủ, một rừng cây xanh tốt đung đưa trong gió. Mỗi gốc cây thiên hình vạn trạng, lá xanh làm lòng người mát mẻ thoải mái.

Phía cuối rừng cây là một hồ nước trong vắt. Trong hồ, từng đóa hoa sen khoe sắc, làn hương thơm lừng thấm đẫm ruột gan. Cá chép vàng đang linh hoạt vui đùa, gió đêm dịu nhẹ thoảng qua làm mặt hồ gợn sóng --

Chỉ thấy một tiểu lâu cao hai tầng, tường trắng ngói xanh như một chiếc thuyền hoa tinh xảo, mái hiên cong cong được xây ở giữa hồ. Cảnh sắc bốn bề tôn lên tòa tiểu lâu như một bức mỹ họa cho lòng người mê luyến.

Tiểu lâu này chính là Hồ Trà Các nổi danh xa gần Tây Thần quốc, được xây từ ba mươi khối đá to bự, xếp từng viên từng viên một cách xảo diệu từ đáy hồ lên. Bốn phương tám hướng của Hồ Trà các đều nối với bờ hồ bởi một chiếc cầu đá điêu khắc tuyệt đẹp.

Hồ Trà các -- một trong các sản nghiệp của Cái Bang, do Bắc trưởng lão xây nên kiêm đại chưởng quỹ âm thầm quyên góp tiền trà kiếm được hàng tháng cho những dân chúng lương thiên có gia cảnh bần hàn đến đường cùng.

Chỉ có điều, thân phận Bắc trưởng lão quản lí Hồ Trà các và Tây trưởng lão quản lí Tụ Tiên trà lâu lại khác nhau một trời một vực. Tụ Tiên

https://thuviensach.vn

trà lâu đón khách hoặc là những bách tính bình thường, hoặc là những phú gia cực kì giàu có, ngồi mát ăn bát vàng. Mà Hồ Trà các chỉ đón tiếp những tài tử văn chương xuất chúng và những giai nhân trẻ tuổi lần đầu biết yêu. Bằng giờ thường ngày, những tài tử giai nhân lưu luyến quyên về, đang ở trong căn phòng cảnh trí như vẽ, tiên cảnh trên trần gian. Nàng mượn gió mát, ta vay trăng sáng, ngắm hoa sen động, nhìn hồ nước im, tài tử phe phẩy quạt lãng tử ngâm thơ, giai nhân ngắm cảnh mỉm cười làm phú, cực kì tao nhã nói chuyện yêu đương.

Hôm nay là ngoại lệ.

Màn đêm lặng lẽ phủ xuống, bên ngoài Hồ Trà các, những chiếc đèn lồng hình hoa sen vẫn tỏa ánh sáng dìu dịu -- Nhưng bên trong Hồ Trà các lại không một bóng người, chỉ vì bốn phía Hồ Trà các đều treo một chiếc bảng gỗ viết bốn chữ: Đóng cửa một ngày! HNTB.dđLQĐ

Trong rừng cây -- Dưới ánh trăng sáng tỏ, gió đêm lướt qua tán lá khiến muôn vàn chiếc lá xanh rụng xuống, nhẹ nhàng bay múa giữa không trung rồi mới lưu luyến đáp xuống mặt đất, tạo thành một thảm lá mềm mềm xốp xốp.

Thời gian tích tắc trôi qua, một nam tử tuấn mỹ mặc cẩm y màu lam xuất hiện trong rừng. Vạt áo màu lam bay bay, tóc dài theo gió tung lên, nhìn rất xuất trần nhưng trong lòng Tiêu Hàn vô cùng ấm ức vì bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm điều khiển, phải đến Hồ Trà các "uống trà". Hắn đang bước từng bước về phía chiếc cầu đá dẫn vào Hồ Trà các. Vào lúc hắn còn cách chiếc cầu đá chừng năm mươi thước thì đột nhiên --

Tiêu Hàn cảm thấy có một luồng sát khí cực kì lạnh lẽo tỏa ra phía sau lưng mình. Hắn hơi nhếch lông mày, vẻ mặt không dao động, khóe môi phác họa một đường cong cười lạnh mà châm chọc. Hắn cũng chẳng thèm quay đầu lại, tiếp tục bước về phía trước. Chỉ là, dù hắn đi về phía trước

https://thuviensach.vn

nhưng vẫn không chút để ý nâng bàn tay phải lên, bắt lấy mấy cái lá xanh đang phóng về phía mình. Đợi đến khi hắn đưa tay xuống, tay phải của hắn đã có thêm ba chiếc lá.

Ba tên hắc y nhân bịt mặt ẩn hiện như linh hồn hắc ám, cả người tỏa ra sát khí nồng đậm, núp dưới một gốc cây to. Cho đến khi -- Chỉ còn cách Tiêu Hàn sáu thước thì rốt cuộc bọn hắn cũng nhảy ra ngoài, sóng vai đứng sau lưng Tiêu Hàn, hai mắt tràn đầy độc ác, đồng thời giơ tay phải lên. Ba tia chớp màu trắng lóe lên, lấy tốc độ sao xẹt lao về phía Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn vẫn không quay đầu, mũi chân nhẹ nhàng nhún, bóng dáng màu lam bay lên không trung như chim hoàng tước. Đợi đến khi ba trường kiếm bay qua nơi hắn đứng vừa rồi, vang lên tiếng "loong coong", rơi xuống mặt đất, Tiêu Hàn mới hạ mình xuống đất. Hắn gảy nhẹ tay phải, ba chiếc lá mang một luồng lực mạnh mẽ bay về phía sau lưng.

Ba hắc y nhân không kịp tránh, bị ba chiếc lá mỏng xuyên tim. Ngay lập tức, máu tuôn trào trên ngực bọn hắn. "Rầm" một tiếng, ba hắc y nhân đồng loạt ngã xuống, chết không nhắm mắt. Máu tươi nhuộm đỏ lá cây, cũng nhuộm cả màu đất.

Tiêu Hàn cười lạnh rồi lại khôi phục biểu cảm lạnh như băng, từ đầu đến cuối chưa từng quay đầu lại nhìn. Hắn hơi cúi đầu, tựa như chuyện bị người tấn công từ sau lưng vốn chưa từng xảy ra. Vạt áo màu lam đung đưa, hắn lại tiếp tục bước lên cầu đá.

Ánh trăng chiếu xuống cầu đá, khiến chiếc cầu như được phủ thêm một tầng lụa mỏng màu bạc, xinh đẹp tựa như mơ. Hai bên cầu đá, sóng nước trong hồ khẽ dập dờn, ánh nến cũng đong đưa theo quy luật.

Mặc dù phong cảnh đẹp như vẽ, Tiêu Hàn cũng chẳng rảnh để ngắm nhìn. Hắn đi tới cuối cầu đá, đứng trên hành lang dài của Hồ Trà các. Một tiếng "kẽo kẹt" vang lên, cánh cửa trong căn phòng nào đó bị Bắc trưởng

https://thuviensach.vn

lão kéo ra. Trong nháy mắt, bóng dáng Tiêu Hàn đi vào bên trong phòng. Lại một tiếng "kẽo kẹt" nữa vang lên, Bắc trưởng lão đóng cửa phòng lại. HNTB.dđLQĐ

Trong lúc đó, trên bờ hồ -- Hai nam tử mặc hắc y lặng yên không tiếng động xuất hiện, đứng hai bên ba thi thể dần dần mất đi nhiệt độ. Một người đeo mặt nạ màu đen che mặt là Ma Quân, người còn lại không che mặt là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt.

Ba thi thể đó chính là những sát thủ của Quỷ Chú môn. Bọn hắn nhận lệnh Tư Đồ Kiệt để tập sát sau lưng Tiêu Hàn, kì thực ẩn chứa ý đồ dò xét Tiêu Hàn có cho thuộc hạ mai phục trong rừng hay không. Nếu Tiêu Hàn có cho thuộc hạ mai phục trong rừng, nhìn thấy người có lai lịch không rõ muốn tấn công Tiêu Hàn, như vậy... dù bọn họ có biết năng lực của chủ tử cũng nhất định sẽ nóng lòng bảo vệ chủ mà lao ra, giúp chủ tử giết kẻ đánh lén, tránh làm bẩn tay chủ tử, đây là sứ mệnh của thuộc hạ trung thành.

Kết quả, từ khi ba sát thủ đã tới phía sau Tiêu Hàn đến khi bọn hắn bị Tiêu Hàn tự động thủ kết liễu tính mạng cũng không nhìn thấy bất kì một thuộc hạ nào xuất hiện. Đối với Tư Đồ Kiệt lòng dạ rắn rết mà nói, kẻ bị Tiêu Hàn lấy mạng dễ như trở bàn tay liền coi như phế vật vô dụng. Mà dù phế vật đã chết vẫn không có tư cách an táng, làm dơ bẩn không khí trong lành. Vì vậy... Tư Đồ Kiệt liếc nhìn ba thi thể, cổ tay phải giơ lên rắc độc phấn lên ba thi thể, khiến chúng biến mất không dấu vết.

"Tiêu Hàn không cho thuộc hạ mai phục, một mình đến Hồ Trà các, chẳng lẽ..." Tư Đồ Kiệt nhìn Ma Quân, khẽ cau mày: "Hắn thật sự tự ý thức không thể địch lại đại quân Tây Thần nên nguyện ý quy hàng, thành kính hiến màu cho ngài?"

Ma Quân nhìn lướt qua Tư Đồ Kiệt, hai mắt lóe lên ánh sáng mưu mô nhìn về Hồ Trà các, lạnh giọng nói: "Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đứng sau. Gió đêm tựa như vô hại lại luôn ẩn giấu ám tiễn khiến người ta khó phòng bị.

https://thuviensach.vn

Mặc dù trong gió đêm có ám tiễn không dễ phát hiện nhưng trước đó chúng ta đã chuẩn bị tốt lưới dày, ám tiễn sẽ không có cơ hội bắn ra."

"Ngươi đến chỗ hẹn đi! Nếu Tiêu Hàn thật sự như trên thư viết thì quá tốt, trái lại..." Ma Quân không nói hết, nhưng tà khí xung quanh người đậm hơn.

-- Nếu Tiêu Hàn muốn giở âm mưu quỷ kế thì tối nay chỉ còn một con đường chết! Dù sao Tiêu Hàn chết rồi, máu của hắn vẫn có ích với mình như cũ. Mặc dù máu lấy kiểu đó sẽ khiến hắn tăng thêm đau đớn kịch liệt khi luyện tà công tầng cao nhất, nhưng vì để giết người trong Linh Cung, đau đớn này hắn nhịn.

"Được, ta lập tức đến chỗ hẹn. Nếu có gì khác thường xảy ra, ta lập tức thông báo cho ngài." Tư Đồ Kiệt nhỏ giọng trả lời, sau đó bước lên cầu đá. Ma Quân nhìn Hồ Trà các lần nữa rồi bóng dáng chợt lóe như quỷ mị, lặng yên không tiếng động rời khỏi chỗ đứng. HNTB.dđLQĐ

Tư Đồ Kiệt đã đến hành lang. Cửa chính trong căn phòng lúc nãy lại bị Bắc trưởng lão kéo ra từ bên trong. Mà khi Bắc trưởng lão "nghênh đón" Tư Đồ Kiệt vào trong phòng, trên bờ hồ -- Ở góc khuất phía xa, trong một bụi cây rậm rạp có một làn khói đen loáng thoáng bay ra, đó chính là ân sư của Hiên Viên Diễm: Thiên Cơ lão nhân.

-- Tự tạo nghiệt, không thể tha, không thể tha a! Ma Quân, lão già ta đã không thể cứu vớt ngươi nữa rồi... Ngươi tự tay trồng quả đắng, chỉ có thể bỏ giá cao thê thảm để nếm thôi.

Thân thể Thiên Cơ lão nhân hóa thành một làn khói đen, thở dài một hơi bất đắc dĩ, sau đó chậm rãi biến mất khỏi bụi cây...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 252: Trước Giờ Lấy Mạng

Trong Hồ Trà các -- Đặt một chiếc bàn từ gỗ lê bên cửa sổ. Trên bàn, Bắc trưởng lão đã sớm xếp hai ly sứ và bình trà Long Tĩnh tỏa ra mùi thơm đậm đà.

Lúc này Tiêu Hàn đang ngồi bên phải bàn trà, còn Bắc trưởng lão đứng nghiêm sau lưng Tiêu Hàn, tạm thời làm thuộc hạ bên cạnh hắn. Thấy Tư Đồ Kiệt bước vào phòng nhưng không có dấu hiệu ngồi xuống, chỉ khoanh tay đứng ở lối vào lạnh lùng nhìn mình và Tiêu Hàn, tay trái Bắc trưởng lão hướng về chiếc ghế đối diện Tiêu Hàn, làm dấu mời rồi thản nhiên nói: “Đề phòng người khác quấy rầy, Thái tử nhà ta đặc biệt bao cả Hồ Trà các. Xem xét phần thành tâm của Thái tử nhà ta, Tây Thần đế anh minh thần võ ngồi xuống chứ?”

Bắc trưởng lão vừa dứt lời, Tư Đồ Kiệt liếc ông một cái, dời bước ngồi trước mặt Tiêu Hàn. Thấy hắn đã ngồi, Tiêu Hàn lấy hai chiếc ly sứ Thanh Hoa không đến trước mặt mình, nhấc bình trà lên rồi rót nước trà vào ly. Trong không khí trừ hương trà thơm còn có mùi hoa sen thơm ngát, nhưng chúng không thể che kín sát khí trên người Tư Đồ Kiệt. Hắn nhếch mày, không nhẫn nại, trực tiếp mở miệng: “Xem trên thư có nói đến thư quy hàng. Lúc này trẫm đã đến đúng hẹn, thư quy hàng đâu?”

Lời Tư Đồ Kiệt nói đúng tim đen, không che giấu ý đồ dù chỉ một chút, ý tứ đã rõ ràng rồi -- Chỉ bằng thân phận Thái tử Bắc Dực của ngươi chưa đủ tư cách khiến trẫm hạ mình đến chỗ hẹn mà thư quy hàng mới đủ tư cách. Cho nên, đừng lãng phí thời gian quý báu của trẫm, mau lấy thư quy hàng của ngươi ra!

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn tựa như không nghe thấy Tư Đồ Kiệt nói gì, cúi đầu rót trà xong rồi bưng một ly trà lên. Ánh mắt không dao động nhìn Tư Đồ Kiệt, giọng điệu không lạnh không nóng: “Đa tạ Tây Thần đế nể mặt đến chỗ hẹn. Ta cúi đầu xưng thần trước Tây Thần đế, đây là ly trà ta cực kì thành tâm rót ra, Tây Thần đế sẽ không cự tuyệt chứ?” Dứt lời, Tiêu Hàn xuất ra nội lực về phía ly trà khiến nó như có bàn tay vô hình cầm lấy đáy, bay đến trước mặt Tư Đồ Kiệt.

“Trẫm có thể cự tuyệt uống bất kì ly trà nào trên thế gian, nhưng Thái tử Bắc Dực đã cúi đầu xưng thần trước trẫm, ly trà này trẫm phải uống cạn không còn một giọt.” Tay phải nhanh chóng đưa ra cầm lấy ly trà, Tư Đồ Kiệt đưa miệng ly đến bên môi, đồng thời lòng bàn tay trái đặt trên mu bàn tay phải, dùng ống tay áo rộng thùng thình che nửa mặt dưới của mình. Nhìn như hắn đang tao nhã uống trà, thực ra... sợ trong ly trà này chứa kịch độc mà hắn không nhận ra, nên đang dùng nội lực đổ nước trà trong ly xuống mặt đất.

Động tác rất nhanh -- Tư Đồ Kiệt đặt ly xuống, khoanh tay nhìn Tiêu Hàn, giương mày nói: “Trà trẫm đã uống, hiện tại... Thái tử nên dâng thư quy hàng cho trẫm đi!?”

Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão đã nhìn rõ Tư Đồ Kiệt không uống trà, chẳng qua bọn họ lười lật tẩy thôi. Nếu nói thành tâm mời trà để trì hoãn thời gian, thì nên trì hoãn tiếp...

Lúc này, một con chim bồ câu màu đỏ bay nhanh qua cửa sổ. Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã từng nói, đợi đến khi bọn họ tới Hồ Trà các sẽ cho một con chim bồ câu màu đỏ bay nhanh qua cửa sổ. Hiện tại, nhìn thấy chim bồ câu, Tiêu Hàn biết không cần trì hoãn thời gian nữa, bởi vì bọn họ đã xử lí xong Dạ Dật Phong, đến rừng cây ngoài Hồ Trà các rồi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn móc một phong thư đóng dấu "ngọc tỷ" màu vàng của Bắc Dực quốc từ tay áo ra, nhìn Tư Đồ Kiệt rồi mở miệng: “Đây chính là thư quy hàng của Bắc Dực, có điều...”

Tư Đồ Kiệt thấy trên phong thư viết ba chữ "Thư quy hàng" thật to có dấu ngọc tỷ, cho rằng không uổng công làm Tiêu Hàn thực sự sợ hãi, đưa Bắc Dực cho Tư Đồ Kiệt không điều kiện, mặc dù trên mặt hắn vẫn duy trì biểu cảm lạnh lẽo nhưng trong lòng đã kích động không thể kiềm chế. Nhưng nghe thấy hai chữ "có điều", Tư Đồ Kiệt đoán trước khi đưa thư quy hàng, Tiêu Hàn lại muốn yêu cầu các loại đối xử với đại quân và dân chúng Bắc Dực nên giọng nói lạnh xuống mấy độ: “Có điều cái gì?”

Đợi hắn thống trị Bắc Dực đương nhiên sẽ "đối xử tử tế" với những dân chúng và binh lính đã thần phục mình, dù sao... hắn còn phải dựa vào dân chúng Bắc Dực sắp trở thành bách tính của TâyThần để đẩy cảnh phồn vinh thịnh vượng của Tây Thần lên một tầm cao mới; hắn còn phải dựa vào binh lính Bắc Dực làm quân binh tiên phong đến tiền tuyến nguy hiểm nhất, giúp hắn chinh chiến đại quân hai nước còn lại.

Về phần dân chúng và binh lính không chịu quy hàng, xuất hiện tâm tư khác, dĩ nhiên hắn sẽ "đối xử tử tế" hơn nhiều. Mặc dù hắn không lạm dụng hình tượng bạo quân, ngay lập tức đưa bọn họ lên đường đi hoàng tuyền nhưng sau lưng có thể sai thuộc hạ Quỷ Chú môn giết tận tuyệt diệt, miễn lưu lại hậu hoạn.

Tiêu Hàn chậm rãi nói: “Ta vẫn còn một việc phải làm, còn có mấy câu phải nói.”

Tư Đồ Kiệt không kịp chờ lấy thư quy hàng, thậm chí muốn động thủ cướp nó, nhưng thấy Tiêu Hàn dường như có đề phòng, hắn chỉ có thể kiềm chế "khát vọng" tham lam với thư quy hàng, hỏi: “Phải làm gì? Muốn nói gì nữa?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện cần làm là được...” Tiêu Hàn kéo dài ngữ điệu, đáy mắt hiện lên ý cười lạnh, bỗng nhiên bóp nát thư quy hàng trong lòng bàn tay.

Tư Đồ Kiệt nhìn thấy thư quy hàng lập tức hóa thành mảnh vụn bay xuống như bụi, cuối cùng rơi trên mặt đất khiến sắc mặt hắn sa sầm, đáy mắt hiện lên sát khí cực kì u ám, cắn răng gằn từng chữ: “Chuyện cần làm đã làm, còn muốn nói gì?”

“Tại hạ vốn vô cùng thành ý muốn dâng lên thư quy hàng cho Tây Thần đế, nhưng dọc đường đến Hồ Trà các, tại hạ chợt gặp hai người nói với tại hạ: mặc dù ta dâng thư quy hàng cho Tây Thần đế, Tây Thần đế cũng không sống tới ngày mai, cho nên...” Tiêu Hàn bưng ly trà lên, thỏng thả hớp một ngụm trà rồi đặt ly xuống, lạnh nhạt nói: “Nếu quy hàng cũng như không, vậy thôi đừng dâng.”

Tư Đồ Kiệt bị lời Tiêu Hàn chọc giận, gân xanh nổi dữ dội trên trán. Hai tay hắn nắm lại thành quyền, đốt ngón tay phát ra âm thanh "răng rắc răng rắc", dường như đang kiềm nén xúc động muốn đánh Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn hình như không nghe thấy tiếng gì, hơi cúi đầu uống trà. Giờ phút này, hắn cảm thấy trà Bắc trưởng lão pha còn ngọt hơn mật gấp trăm lần. Về phần Bắc trưởng lão đứng sau Tiêu Hàn, khóe môi phác họa đường cong, dáng vẻ rất hưởng thụ vẻ mặt tức giận của Tư Đồ Kiệt.

Tư Đồ Kiệt vốn giận đến mức muốn bóp nát từng cái xương của Tiêu Hàn bỗng nhiên đổi sắc mặt, nở nụ cười âm u. Cánh tay trái vừa nhấc, một vật màu đỏ bắn ra ngoài cửa sổ. Một tiếng "bùm" vang lên, vật màu đỏ nổ tung trên trời biến thành hàng vạn con đom đóm màu đỏ. Khi tín hiệu đỏ biến mất, Tư Đồ kiệt nhìn Tiêu Hàn, mở miệng nói từng chữ từng câu: “Ngươi đã muốn chết, ta có thể hoàn thành giúp ngươi. Đợi sau khi có người lấy máu ngươi xong, ta sẽ cắt từng miếng từng miếng thịt trên cơ thể ngươi, rút từng sợi gân trong người ngươi, để ngươi chết thật oanh liệt.”

https://thuviensach.vn

“Ma Quân quyết tâm lấy máu của ta, ngươi phải theo lệnh, từ trước giờ ta chưa từng chất vấn. Chỉ tiếc là...” Tiêu Hàn không để ý đến tín hiệu đỏ, đặt ly trà xuống rồi chậm rãi nói: “Chỉ tiếc ngươi và Ma Quân phải thất vọng, bởi vì máu và mạng ta có hai người cố tình bảo vệ rồi.”

Tư Đồ Kiệt không ngốc, sao hắn có thể không biết hai người đó chỉ ai? Hắn tụ nội lực trên tay trái, phất qua bàn gỗ, lập tức bàn gỗ và khay trà trên bàn chia năm xẻ bảy bể nát trên mặt đất. Hủy đồ xong, hắn lạnh lùng hừ một tiếng: “Đối với bản lĩnh của hai người đó, ngươi rất có tự tin?”

Tiêu Hàn lạnh nhạt nhìn mặt đất bừa bãi rồi đứng lên. Dường như biết Tư Đồ Kiệt chỉ phá một bàn, một bình trà và hai ly sứ không đủ để bộc phát tức giận trong lòng, Tiêu Hàn hết sức "săn sóc" xách ghế của mình đến trước mặt hắn. Sau đó, Tiêu Hàn mới trả lời, giọng điệu nhàn nhạt giống như đang thở dài: “Hôm nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cố ý muốn giữ mạng người, ví dụ như tại hạ thì đến Diêm vương cũng phải nhượng bộ. Ngược lại, nếu bọn họ muốn lấy mạng người, ví dụ như ngươi và Ma Quân, thần tiên cũng không thể cứu.”

Tiêu Hàn vừa nói với Tư Đồ Kiệt, vừa nói cho mình ở tương lại sẽ xảy ra xung đột với bọn họ nghe.

“Vậy ta mỏi mắt trông chờ xem bọn họ bảo vệ mạng như thế nào, lấy mạng ta và Ma Quân như thế nào.” Dứt lời, song chưởng ngưng tụ nội lực của hắn độc ác bắn về phía Tiêu Hàn.

Nếu bàn về đánh đối kháng, võ công của Tiêu Hàn hơn Tư Đồ Kiệt một bậc, huống chi bên cạnh Tiêu Hàn còn có Bắc trưởng lão trợ trận. Chỉ có điều hai người lại không đón sát chiêu của Tư Đồ Kiệt, bởi vì trong kế hoạch của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, mục tiêu muốn lấy mạng thật sự là Ma Quân, về tính mạng Tư Đồ Kiệt muốn để lại cho...

https://thuviensach.vn

Vì vậy -- nhìn thấy nội lực quét tới, Tiêu Hàn đứng bên trái lập tức phá cửa nhảy ra, Bắc trưởng lão cũng phá cửa sổ bay ra. "Rầm" một tiếng, nội lực của Tư Đồ Kiệt không mảy may tổn thương Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão, ngược lại chọc thủng vô số lỗ trên bức tường vô tội vạ.

“Các ngươi cho rằng sẽ thoát được sao?” Tư Đồ Kiệt thu tay, cắn răng nhả ra tám chữ, bóng dáng chợt lóe, điên cuồng đuổi theo Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão tựa như phi tiên, một trái một phải phát huy khinh công tuyệt đỉnh, hai chân đạp nhẹ lên lá sen như chuồn chuồn lướt nước, bay về phía bờ hồ. Tư Đồ Kiệt ở phía sau cũng đạp lên lá sen, phát huy khinh công đến cực hạn, bóng dáng như mũi tên nhảy lên bờ hồ.

Trong nháy mắt -- Hai chân Tiêu Hàn và Bắc Trưởng lão đã đứng vững trong rừng. Ngay sau đó, một tiếng "vèo" vang lên, Tư Đồ Kiệt đứng đối diện cách hai người mười thước. Mà khi ba người xuất hiện trong rừng, trừ phía tây đi đến hồ sen, ba phía còn lại đều lóe lên ánh đao cực kì chói mắt. Vô số hắc y nhân cầm thanh đao sắc bén trong tay, nhảy từ trong bụi cây ở ba phía Bắc, Đông, Nam ra, bao vây ba người ở chính giữa. Sát khí nồng đậm ùn ùn kéo đến, bao phủ cả một khu vực.

Bọn chúng chính là thi tôn của Quỷ Chú môn. Vô số thi tôn này không phải là những thi tôn mà Tiêu Hàn đã gặp trong rừng trúc, bọn chúng đã bị tiêu diệt toàn bộ. Còn đây là những thi tôn mới, lực tấn công và lực phòng thủ gấp trăm lần những thi tôn khi trước. Bọn chúng sẽ không vì Ma Quân bị thương mà tan thành mây khói, vả lại nếu muốn đánh gục bọn chúng, nhất định phải làm cho thân thể bọn chúng nát bấy thành khói đen lặp đi lặp lại một trăm lần trở lên mới có thể hoàn toàn tan thành mây khói.

Làm những thi tôn này xuất hiện, đương nhiên là Ma Quân đã nhận được tín hiệu từ Tư Đồ Kiệt.

https://thuviensach.vn

“Tiêu Hàn, ngươi đã không muốn hiến màu cho ta, thế thì...” Đáy mắt Ma Quân tràn đầy hủy diệt, giọng điệu trầm trầm: “Ta đã hết nhẫn nại với ngươi, chỉ có thể ỷ mạnh chiếm đoạt máu của ngươi, thuận tiện tiễn ngươi đến hoàn tuyền.”

Khóe môi Tư Đồ Kiệt tàn ác cong lên, giọng nói cũng dữ tợn không kém: “Tiêu Hàn, ngươi cho rằng chạy đến bờ hồ có thể tránh khỏi tử kiếp ư? Ngươi sai rồi, như vậy chỉ khiến ngươi chết thảm hơn thôi!”

Tiêu Hàn không đáp lại, chỉ nghiêng đầu nhìn Bắc trưởng lão, dùng nội lực để nâng cao giọng điệu: “Thay ta hỏi chủ tử nhà ngươi một câu: tại sao bọn họ còn nấp ở chỗ tối chưa xuất hiện vậy? Chẳng lẽ... bọn họ đang vùi đầu đào hố để chôn xác hai chúng ta sao?”

Tiêu Hàn vừa dứt lời, một tiếng "vèo" vang lên -- Hai bóng người màu tím như sao rơi qua chân trời, đạp nhẹ lên chiếc lá bay giữa không trung, thân thể đứng sát bên phải Tiêu Hàn. Đôi thần tiên quyến lữ giáng thế, đôi bích nhân khiến trời đất phai nhạt này không nghi ngờ gì chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 253: Kêu Sấm Gọi Chớp

Lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm xuất hiện, sắc mặt Ma Quân đằng sau chiếc mặt nạ hơi biến sắc. Hắn dẫn theo thi tôn mai phục trong rừng đã lâu, vốn dĩ công lực rất thâm hậu lại không thể cảm nhận được họ cũng đang ẩn nấp trong bụi cây. Điều này đủ cho thấy, hiện tại công lực của bọn họ không những vượt xa hắn, sợ rằng... còn vượt xa phạm vi hắn có thể tưởng tượng.

Thấy Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc tử y, trong đầu Ma Quân hiện lên bốn chữ: Không chết cũng thương -- Đây là quẻ gương và quẻ tiền hắn tự gieo cho mình. Quái tượng hiện lên hình ảnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mặc tử y giống hệt trước mặt. Chẳng lẽ... mình thực sự sẽ gặp phải kiếp số không chết cũng bị thương nặng như trong quẻ sao? Trước khi đến rừng cây, hắn lại bói cho mình một quẻ, trên quái tượng hiện ra bốn chữ "khổ tận cam lai" là có ý gì?

Đối diện -- Tiêu Hàn tức giận nhếch lông mày liếc Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, lạnh nhạt nói: "Hai ngươi rốt cuộc cũng chịu xuất hiện rồi sao?" Tiêu Hàn ngờ rằng nếu mình không nâng cao giọng nhắc nhở họ xuất hiện, liệu bọn họ... có định tìm một đại thụ cành lá rậm rạp để nhắm mắt nghỉ ngơi không? Hoặc là thản nhiên chơi đùa một lát, đợi đến khi hắn chiến đấu mệt lả rồi mới xuất hiện?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nhún vai: "Bọn hắn người đông thế mạnh, ta và Diễm hơi sợ nên... do dự một lát mới xuất hiện."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Tiêu Hàn không nhịn được co rút mãnh liệt, suýt chút nữa vì bực mình mà hít thở không thông, lại nâng cao giọng điệu lần nữa: "Ngươi sợ?" Một Tiêu Hàn vạn núi có sụp đổ trước mắt vẫn duy trì đượcbình tĩnh, một khi gặp phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ tùy lúc sụp đổ.

-- Lỗ tai của mình không có vấn đề chứ? Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói gì? Trên đời này lại có chuyện như vậy sao? Tiết mục do nàng sắp xếp, vén màn hay hạ màn đều do nàng thao túng, ngay cả diễn viên cũng do nàng "dụng tâm" lựa chọn, vậy mà nàng còn nói sợ? Đây giống như... nàng thanh toán một túi bạc lớn cho một đồ tể (*), sau đó giao cho hắn một con dao sắc để hắn giúp nàng đi chọc tiết heo rồi lại nói với hắn: Này, ngươi phanh ngực rạch bụng heo, móc mắt chặt chi, cắt đầu rọc tai nhưng con heo vẫn còn sống, phát ra tiếng gào khóc "éc éc" dễ nghe nha. Tên đồ tể quanh năm quen thuộc với việc giết bò làm thịt cũng rợn cả tóc gáy ném dao và bạc xuống, nhanh chân chạy mất dép, không dám quay đầu lại, quát: Trả bạc lại cho ngươi, ta không làm việc này, ngươi tự làm thịt đi! Sau đó, nàng hét to với đồ tể: Này, ta nói ai đó, ngươi phải quay lại tiếp tục làm thịt heo cho ta chứ! Cùng lắm ta trả ngươi bạc gấp đôi, ta không dám tự làm thịt heo, bởi ta sợ!!!

[(*) Đồ tể: Người làm nghề sát sinh như giết bò, giết trâu, giết heo...]

"Đúng vậy, rất sợ, trái tim đập loạn liên hồi. Chỉ có điều, dựa vào nguyên tắc có phúc không cùng hưởng, có nạn cùng chịu, ngay cả có sợ chết đi nữa..." Sóng mắt nàng chuyển động, tay phải vỗ "bộp bộp" lên ngực: "Nhưng chúng ta vẫn dũng cảm nhảy ra ngoài gánh chịu nguy hiểm với ngươi."

Nàng vừa dứt lời, Bắc trưởng lão bỗng ngửa đầu nhìn trời, "nghiêm túc" tự hỏi -- Chủ tử vừa nhảy ra sao? Hình như là bay ra ngoài chứ? Còn nữa... qua nhiều năm như vậy, khái niệm nhảy với bay đâu có lẫn lộn đâu?

https://thuviensach.vn

Con khỉ ở trên cây bay lên bay xuống, chim ở trên trời nhảy tới nhảy lui hay sao?

Tiêu Hàn cũng cứng đờ cả người.

-- Có phúc không cùng hưởng, có nạn lại cùng chịu? Là mình suy nghĩ nhiều hay là... lời này của nàng có ý nghĩa nào khác? Ám chỉ mặc dù tối nay bọn họ cùng hắn liên thủ diệt trừ kẻ địch chung, nhưng đợi đến khi vận số của Tây Thần và Thương Nguyệt đã tận, khi đó việc mình đối đầu với bọn họ để giành nhau hai miếng thịt béo này là tình thế bắt buộc?

Cùng lúc đó -- Tư Đồ Kiệt đứng đối diện với gương mặt điên cuồng như mãnh thú, trong đầu quay cuồng hình ảnh thân thể bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị xé nát thành ngàn vạn mảnh. Hắn đưa ngón cái và ngón phải lên môi huýt một tiếng sáo xong, ngón tay chỉ về bốn người đối diện, độc ác ra lệnh cho thi tôn: "Giết chúng!"

Thi tôn nghe lệnh, ánh đao bay lóa mắt, đáy mắt hiện lên tia sáng hung tàn, lập tức vung đao điên cuồng xông về phía bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Mà Hiên Viên Diễm, Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão chứng kiến cảnh này đều ôm tay, vẻ mặt sóng nước chẳng xao động thưởng thức tuồng hay. Chỉ thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt vuốt ngón tay, mười tia sáng bảy màu bắn ra từ mười đầu ngón tay, xông thẳng lên trời nhanh như tia chớp. Đột nhiên bầu trời bị mây đen giăng kín, tiếp đó tiếng sấm "ùng ùng" vang lên. Mây đen nhanh chóng tan đi, tiếng sấm chợt ngừng, vô số tia sét chói mắt đánh từ trên trời xuống, xuyên suốt từ đỉnh đầu đến gót chân của từng thi tôn. Thanh đao trên tay thi tôn bị sét đánh thành bụi trong nháy mắt, bay theo gió xuống đất. Thân thể tất cả thi tôn cùng hóa thành tro bụi.

Tình cảnh này -- Khiến sắc mặt Tư Đồ Kiệt tái đi, hai mắt khó tin nhìn Ma Quân bên cạnh, run rẩy nói: "Ma Quân, này... này... chuyện này..."

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Kiệt chưa từng thấy linh lực bảy màu, nhưng Ma Quân là người của Ma tộc nên đương nhiên biết rõ. Theo Ma tịch ghi chi tiết thì theo lý thuyết, mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt có linh lực bảy màu cũng chỉ có thể gọi một tia sét, tại sao hiện tại nàng lại có thể gọi nhiều sấm như vậy? Trong lòng cũng có chút hoảng sợ, nhưng Ma Quân lại lạnh lùng đáp: "Linh lực bảy màu của Linh Cung, thuật gọi sấm!"

Ma Quân dứt lời, thân thể thi tôn đã hóa thành tro bụi lập tức trở thành từng sợi khói, sau đó khôi phục hình người.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chút để ý liếc nhìn thi tôn đã khôi phục hình người, ngón tay chỉ về phía Tư Đồ Kiệt, cao giọng "run rẩy" nói: "Này này này, đừng khiến thi tôn của ngươi nhào tới một lần nữa, ta sợ lắm."

Lời nàng nói khiến Tư Đồ Kiệt gần như ngã phịch xuống đất bất tỉnh, cơ mặt vặn vẹo sắp liệt.

-- Nàng sợ? Nàng chỉ vừa động mười ngón tay đã đánh vô số thi tôn thành tro bụi, rốt cuộc ai mới phải là người sợ hãi? Hiện tại, người nên kêu sợ hắn là hắn mới đúng chứ? Nếu nàng gọi sấm không đánh thi tôn mà là mình, sợ là... ngay cả cơ hội trốn tránh để giao lại di ngôn cũng không có, trở thành một vong hồn vơ vất, nửa đêm báo mộng cho đại thần tâm phúc ở Tây Thần nói bọn họ táng thêm y phục và di vật vào hoàng lăng cho mình. đLQĐ

Giờ phút này Tư Đồ Kiệt sinh ra ý nghĩ muốn rút lui, nhưng Ma Quân vẫn đứng tại chỗ, dáng vẻ như không hề sợ linh lực bảy màu của nàng, hắn (TĐK) không khỏi được tiếp thêm can đảm.

Ma Quân không phải người thường. Có Ma Quân ở đây, nhất định có thể tiêu diệt tất cả bọn họ. Tư Đồ Kiệt nhanh chóng dựa lại gần Ma Quân

https://thuviensach.vn

một chút, nâng cao giọng quát to lên: "Các thi tôn nghe lệnh: giết chúng! Giết chúng đi!"

Thi tôn lại như đê vỡ, điên cuồng đánh về phía bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bốn người kia vẫn duy trì trạng thái lúc nãy, ai đứng yên thì đứng yên, ai xuất linh lực thì cứ xuất linh lực. Nhưng lần này khi mười tia sáng bảy màu lóe lên màn trời, gió mạnh bỗng nổi lên trong rừng. Gió không thổi khắp nơi mà thổi đến từ bốn phương tám hướng tạo thành trận địa gió lốc bao vây tất cả các thi tôn, khiến chúng không thể tấn công bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt nữa. Thân thể chúng xoay tròn theo gió lốc, cả người giống chiếc lá rách nát, trái đụng phải đập, quay một vòng lại một vòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc nhìn thi tôn không ngừng quay tròn trong gió lốc, mặc dù vẻ mặt vô cùng vui sướng, nhưng lại phát ra giọng điệu "sợ hãi": "Các ngươi đừng tới đây! Ta thật sự sợ, rất sợ rất sợ!" Sau đó, nàng móc một trái lê từ trong tay áo, lại lấy một chủy thủ rồi cúi đầu gọt vỏ lê. Hành động rất nhanh -- gọt vỏ lê thành sợi dài thẳng tắp, nàng ném vỏ lê và chủy thủ lên mặt đất rồi nghiêng đầu vừa gặm lê, vừa nhìn thi tôn, không quên cho thêm mấy câu "cảm xúc dào dạt": "Các ngươi từng tới đây a a a! Ta thật sự vô cùng sợ, thật sự rất sợ a a a!"

-- Bọn hắn bị chủ tử vây trong gió lốc, muốn nhào tới cũng không thể!

Bắc trưởng lão không nhịn được trừng mắt, chạy về bờ hồ, thận trọng né gió lốc, tránh bị nó quét tới nơi nào không biết tên, hao hết cả đời vẫn không thể bò về Cái Bang. Ông biết Thiếu bang chủ phu nhân đang hành hạ linh hồn Ma Quân và Tư Đồ Kiệt, nhưng hành hạ đến khi nào thì ông cũng không rõ, cho nên... ông cần ngồi xuống nghỉ ngơi một lúc, đỡ cho đôi chân tê rần.

Ông là Trưởng lão phái Tịnh Y, mà phái Tịnh Y không giống phái Ô Y (**). Phái Ô Y có thể không để ý mặt đất bẩn bao nhiêu, thích ngồi liền tùy

https://thuviensach.vn

tiện ngồi, nhưng phái Tịnh Y cần giả bộ chỉnh tề. Sau khi chọn trái chọn phải một hồi, Bắc trưởng lão hái mấy lá sen trong hồ rồi ôm chúng trở về chỗ, rải từng chiếc lên mặt đất, sau đó ngồi xếp bằng lên thảm lá. Ông nghiêng đầu nhìn hình ảnh hài hước trước mặt (thi tôn xoay trong gió lốc), đồng thời trong lòng tự hỏi: Có nên đi Hồ Trà các xách một bình trà, bưng một bàn điểm tâm ngon miệng tới để vừa uống trà, vừa nếm điểm tâm ngon, vừa xem tuồng không? đLQĐ

[(**) Tịnh Y: Tịnh là sạch sẽ;y ở đây có thể là quần áo, y phục (?); tóm lại là quần áo sạch.

Ô Y: Ô là dơ bẩn, nhiễm đen; y cũng là y phục.]

Tiêu Hàn nghe nàng liên tục thốt ra mấy câu "sợ sợ", khóe miệng co giật, dần dần lan đến khóe mắt. Nàng thiết kế một cái bẫy lớn khiến Tư Đồ Kiệt, Ma Quân và thi tôn kinh hồn bạt vía lọt bẫy, sau đó đứng bên cạnh bẫy gặm lê, còn dùng thái độ mèo vờn chuột đùa giỡn, la hét không biết mệt rằng mình thực sự rất sợ? Nữ nhân này... coi như hắn thua!

Về phần Hiên Viên Diễm, từ trước đến nay hắn đều phụ xướng phu tùy. Hiện tại, ái thê của hắn hét to rằng "rất sợ", đương nhiên hắn phải "vỗ về an ủi". Hắn nghịch một lọn tóc của nàng, tay trái liên tục vỗ nhẹ bả vai nàng, dù nhịn cười suýt nội thương nhưng vẫn dịu dàng trấn an: "Nguyệt nhi đừng sợ, có Diễm ở đây, Diễm sẽ bảo vệ nàng!"

Hành động, lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khiến sắc mặt Ma Quân dưới mặt nạ hết trắng lại xanh, từ từ chuyển màu tím, rồi lại từ màu tím ngả sang màu đen. Giờ phút này hắn hận không thể... vò nát thân thể bọn họ, sau đó ghép lại rồi lại xé, xé đi ghép lại một ngàn lần, cuối cùng hung ác giẫm đạp từng mảnh thân thể của bọn họ vào sâu trong bùn đất. đLQĐ

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều, dù tức giận nghĩ vậy nhưng Ma Quân không dám vọng động. Hiện tại, bản lĩnh của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã mạnh đến cỡ nào, hắn vẫn chưa đoán được. Vì vậy, đối với địch nhân có bản lĩnh sâu không thấy đáy, lấy tĩnh chế động, lùi một bước để đánh một cước chí mạng mới là sách lược tác chiến tốt nhất.

Sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể không hiểu rõ tâm tư của Ma Quân được? Khi nàng đối mặt với cao thủ chân chính cũng sẽ lựa chọn lấy tĩnh chế động, lùi một bước để đánh trả. Nhưng hiện tại, trong mắt của nàng, Ma Quân không phải cao thủ thật sự mà chỉ là một con kiến hôi chỉ cần dí tay liền chết thôi. Cho nên, Ma Quân lựa chọn sách lược tác chiến này, nàng không thèm để vào mắt. Lúc này nàng chơi đã rồi, đến lúc trừng trị Tư Đồ Kiệt và Ma Quân rồi.

Nàng gặm hết lê, cúi đầu nhìn bàn tay dính đầy nước lê rồi giơ hai tay lên trước mặt Hiên Viên Diễm: "Diễm, tay người ta dơ."

"Chờ chút, ta lập tức lau cho nàng." Hiên Viên Diễm dịu dàng cười, thò tay vào tay áo định móc khăn lụa do nàng đan lúc nãy.

"Đừng lấy ra! Nếu chàng làm dơ báu vật vô giá đó, sau này sẽ phải vất vả giặt sạch đó." Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài hước nói, đột nhiên quay người nhìn Tiêu Hàn, làm hắn có cảm giác da đầu tê dại.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 254: Đại Chiến Bắt Đầu Diễn Ra

Cái khăn lụa kia dùng để làm nhục Dạ Dật Phong, giờ nó làm tròn nhiệm vụ rồi nên chẳng còn tác dụng với nàng, vì vậy trước khi đến đây nàng cảm thấy nhét khăn lụa đó trong áo là một gánh nặng, định ném đi. Kết quả, Diễm nhanh tay lẹ mắt đoạt đi, nói tuy khăn này có thể tìm thấy ở khắp phố lớn ngõ nhỏ nhưng do nàng thêu nên là bảo bối vô giá. Nói xong, Diễm thận trọng cất nó vào tay áo, nhìn môi nàng hơi giật giật. Được rồi, nó đã là bảo bối của Diễm thì nàng cũng không đành lòng làm dơ nó, cho nên...Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng khoanh tay, nghiêng đầu, ánh mắt xấu xa quét trên người Tiêu Hàn một lượt.

Hiên Viên Diễm thôi móc khăn ra, nghi hoặc nhìn nàng.

-- Nguyệt nhi của hắn "tập trung tinh thần" quan sát Tiêu Hàn làm gì? Chẳng lẽ nàng... muốn mượn khăn tay của hắn? Khụ khụ, Tiêu Hàn là đấng mày râu, sao trên người có thể mang theo khăn tay nữ nhi thích dùng được?

Tiêu Hàn bị ánh mắt của nàng làm rợn tóc gáy, lui về phía sau hai bước, phòng thủ nhìn nàng.

-- Nữ nhân này... nàng muốn làm gì? Tay nàng dính nước lê không liên quan đến mình, chỉ là kiệt tác của bản thân nàng. Tay dơ thì lấy khăn ra lau đi, nhìn mình như vậy làm gì? Chẳng lẽ nàng quên mang khăn tay nên định mượn mình? Hắn đường đường là nam tử hán, lấy đâu ra khăn lụa trên người đây?

https://thuviensach.vn

"Này, trên người ta không có khăn lụa. Nếu ngươi cũng không mang, muốn tìm thứ gì để lau tay..." Tiêu Hàn lùi về phía sau một bước dài, khóe miệng mãnh liệt co rút: "Ngươi tùy tiện hái một lá sen trong hồ rồi lau là được, hoặc trực tiếp dùng nước hồ rửa tay."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ép lại gần Tiêu Hàn, cười đến yêu dị: "Lúc có thể lười tuyệt đối không thể để chân mỏi. Bờ hồ quá xa, không muốn làm phiền hai chân ta, cho nên..."

-- Bờ hồ gần ngay trước mắt cũng gọi là xa? Vậy ngươi chạy từ Tụ Tiên trà lâu đến đây mới gọi là gần sao?

Tiêu Hàn ngổn ngang trong gió, còn chưa kịp thốt thành lời thì cơ mặt hắn co giật mạnh, miệng há to có thể nuốt được một quả trứng ngỗng, khó tin nhìn tay nàng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt rất tự nhiên kéo vạt áo của hắn, chậm rãi lau tay. Cằm hắn sắp trật khớp, con ngươi cũng suýt rơi khỏi hốc mắt. HNTB.ddLQĐ

-- Có nhầm hay không? Nữ nhân này... lại biến áo hắn trở thành khăn lau tay?

Nàng lau sạch hai tay, ngẩng đầu nhìn Tiêu Hàn hóa đá tại chỗ, sau đó dời bước đến trước mặt Bắc trưởng lão. Che môi ngáp một hơi, nàng dịu dàng gọi: "Bắc trưởng lão!"

Bắc trưởng lão lập tức đứng lên, cực kì cung kính đáp lời: "Có thuộc hạ!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ sau lưng Tiêu Hàn: "Hình như Thái tử Bắc Dực bị trật khớp cằm, người giúp hắn bẻ khớp cằm về vị trí cũ đi!"

Bắc trưởng lão cười "phì phì" rồi bước về phía Tiêu Hàn. Đến trước mặt hắn, ông nâng tay phải lên, định bẻ lại cằm cho hắn thì Tiêu Hàn đã giơ tay lên trước, đẩy đẩy hàm gần như trật khớp, tự mình động thủ khép miệng

https://thuviensach.vn

lại. Ngay sau đó, Tiêu Hàn nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng lạnh nhạt nói: "Lần sau trước khi xuất môn nhớ mang mấy khăn tay, tùy lúc có thể lau tay cho vương phi của ngươi."

Hiên Viên Diễm cong môi, trả lời: "Ta có mang nhưng ái phi của ta không thích dùng khăn tay. Nàng cảm thấy vạt áo của ngươi phù hợp để lau tay hơn, ta cũng không còn cách nào."

-- Người này khó chịu ấy hả? Người khó chịu phải là hắn chứ? Hắn thà đưa mặt cho nàng để nàng lau nước lê lên mặt mình chứ không muốn Nguyệt nhi lau đôi tay thon ngọc lên vạt áo người này.

Lúc này -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xếp bằng lên thảm lá sen của Bắc trưởng lão, cười nói: "Diễm, thi tôn chắc bay mệt rồi, để bọn họ nghỉ ngơi một lát nha?" Dứt lời, lòng bàn tay của nàng lóe ra linh lực bảy màu. Nàng nhả ra hai chữ "Thu gió", theo đó linh lực bảy màu mờ dần trên lòng bàn tay nàng, gió lốc cũng biến mất vô hình trong nháy mắt.

Những tiếng "rầm" liên tiếp vang lên, vô số thi tôn nặng nề rơi xuống đất. Thi tôn không có ý thức, chỉ là con rối giết người. Mặc dù bọn chúng bị gió lốc khiến thể lực tiêu hao gần hết nhưng chỉ thị giết người trong đầu vẫn tồn tại như cũ. Vì vậy -- Thi tôn đứng lên, lại hung thần ác sát đánh về phía bốn người Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Chỉ là lần này, thi tôn đã yếu đi rất nhiều, tốc độ tấn công chậm thấy rõ so với lúc trước.

Hiên Viên Diễm nhìn thi tôn lại đánh tới, bóng dáng màu tím xoay tròn cực nhanh, song chưởng liên tục quét qua bốn phương tám hướng, môi mỏng thốt ra một chữ: "Đống (*)!"

[(*) Đống: đóng băng, đông lạnh.]

Vô số khối băng trong suốt, bóng loáng như mặt kính đột nhiên trồi lên mặt đất, bao bọc từng tên thi tôn trong nó. Thi tôn vẫn duy trì vẻ mặt

https://thuviensach.vn

hung thần ác sát nhưng thân thể bọn chúng không thể cử động chút nào, yên tĩnh "nghỉ ngơi" trong lồng băng như lời nàng nói.

Ngày đưa thư mời, Hiên Viên Diễm cho chim bồ câu cất cánh liên lạc với Võ học thông, hỏi ông làm sao mới có thể tiêu diệt thi tôn cứ chết đi rồi sống lại. Theo tin tức Võ học thông truyền lại, sở dĩ thi tôn có thể sống lại là do Ma Quân tu luyện tà công tạo ra. Tình hình chia làm hai loại: loại thứ nhất -- Nếu Ma Quân mới tu luyện tà công được một nửa thì thi tôn được tạo ra có thể sống lại mười lần, sau mười lần thì thi tôn sẽ tan thành mây khói. Dĩ nhiên, nếu chưa hết mười lần mà Ma Quân bị trọng thương thì thi tôn cũng sẽ tan thành mây khói. Loại thứ hai -- Nếu Ma Quân đã tu luyện được một nửa tà công trở lên thì thi tôn có thể sống lại trăm lần, sau trăm lần thì tan thành mây khói. Trong trường hợp này, phương pháp giải quyết nhanh nhất chính là lấy mạng Ma Quân, như vậy thi tôn sẽ chết nhanh hơn.

Vì vậy -- Bất luận những thi tôn này thuộc về loại nào thì để tránh thi tôn mệt mỏi vì chết đi sống lại, cũng đỡ mệt cho bốn người bọn họ nhìn mỏi mắt, trực tiếp kết liễu tính mạng Ma Quân là cách nhanh gọn nhất để tiêu diệt tất cả thi tôn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ Ma Quân, đưa giọng nói lười biếng vào lỗ tai ba người Hiên Viên Diễm: "Ta ăn quá no, không thích hợp để vận động mạnh. Con mồi Ma Quân này giao cho Diễm giải quyết nha. Về phần con mồi Tư Đồ Kiệt thì Thái tử Bắc Dực và Trưởng lão đi bắt đi." HNTB.dđLQĐ

Nàng vừa dứt lời, bóng dáng Hiên Viên Diễm và Bắc trưởng lão lập tức lao đến trước mặt Ma Quân và Tư Đồ Kiệt như mũi tên nhọn rời dây cung.

-- Chỉ ăn một chút mà cũng no? Làm ơn, nàng muốn lười biếng thì có thể tìm một cái cớ tốt hơn không?

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn im lặng nhìn lướt qua nàng, thầm tức giận mấy câu rồi chạy đến bên cạnh Bắc trưởng lão trong nháy mắt, liên thủ với ông để đối phó Tư Đồ Kiệt.

Bóng dáng Ma Quân lùi về phía sau năm trượng. Hắn đứng sừng sững bất khuất, ánh mắt lạnh lùng như loài ưng đi ăn đêm nhìn Hiên Viên Diễm đang đuổi theo, song chưởng vung về hai bên. Vạn chiếc lá xanh rụng khỏi cây, lấy sức mạnh cường đại dồn người vào chỗ chết phóng vèo vèo về phía Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm cười ma mị, khí phách toàn thân tỏa ra, ống tay áo màu tím quét ngang làm vạn chiếc lá điên cuồng phóng đến như mưa to lập tức hóa thành tro tàn rơi xuống đất.

Một tiếng "Rầm" dữ dội, sau khi hai tay chạm mạnh, Hiên Viên Diễm và Ma Quân đồng loạt nhảy lên không trung, hai bóng người một đen một tím so chiêu làm người ta hoa mắt. HNTB.dđLQĐ

Cùng lúc đó, ở một phía khác-- Tư Đồ Kiệt sử dụng huyết chú, những giọt máu giết người từ bay ra từ lòng bàn tay hắn nhưng không thể bắn vào cơ thể Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão, ngược lại bị lá cây do Tiêu Hàn phóng đến làm gương mặt bị cắt một vết sâu.

Nếu bàn về đấu chính diện, Tư Đồ Kiệt vốn thua Tiêu Hàn một bậc, hiện tại Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão phối hợp tấn công trước sau làm Tư Đồ Kiệt cảm thấy cực kì đuối sức. Hắn tự biết không thể địch nổi, thân thể xoay tròn trên không trung, bắn giọt máu trong lòng bàn tay về trước ngực Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão. Lợi dụng lúc bọn họ né tránh, hắn định rút lui, trốn vào trong rừng cây.

Lúc này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lật tay, giữa các ngón tay có thêm ba chiếc châm màu xanh, vàng, trắng...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 255: "Nguy Hiểm Giáng Xuống"

Thân thể Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão nghiêng qua, tránh giọt máu tấn công vào điểm trí mạng. Bóng dáng Tiêu Hàn lóe lên như gió cuốn, đứng ngạo nghễ phía trước Tư Đồ Kiệt; tàn ảnh của Bắc trưởng lão như mũi tên nhọn, đứng thẳng sau lưng Tư Đồ Kiệt.

Trước có Tiêu Hàn, sau có Bắc trưởng lão, Tư Đồ Kiệt rơi vào khốn cảnh phía trước không đường tiến, phía sau chẳng đường lui, mũi chân chạm đất như chuồn chuồn lướt nước, tránh khỏi chưởng phong của Tiêu Hàn và Bắc trưởng lão, cơ thể xoay về phía bên phải, ý đồ trốn vào bụi cây.

Ba tia sáng xanh, vàng, trắng xuyên qua gió như ba ngôi sao băng lóa mắt, nhẹ mà cực nhanh. Đợi đến khi Tư Đồ Kiệt phát hiện có điều không ổn thì hắn đã lọt vào hiểm cảnh không thể tránh khỏi.

Một tiếng "rầm" vang lên -- Tư Đồ Kiệt kinh hãi há hốc miệng, vẻ mặt sợ hãi, thân thể đột nhiên mềm nhũn, lấy hình tượng nhếch nhác ngã gục xuống đất. Dưới ánh trăng có thể nhìn thấy trên cổ hắn xuất hiện ba đốm nhỏ màu máu, trên đó cắm ba cây châm. Theo dược thư của Thánh Thủ y vương, một khi đồng thời sử dụng ba cây châm màu xanh, vàng, trắng do hắn chế thành để đâm vào ba nơi khác nhau trên cơ thể người, người bị châm sẽ cả người vô lực trong nháy mắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng dậy, vuốt phẳng làn váy tựa như tiên tử trên trời bay xuống, bước khỏi thảm lá sen tới gần Tư Đồ Kiệt. Nàng ngồi xuống trước mặt hắn, lười biếng nghiêng đầu, khuỷu tay phải chống

https://thuviensach.vn

xuống đầu gối, lòng bàn tay nâng má phấn, dịu dàng hỏi: “Tây Thần đế uy vũ hiên ngang ơi, ngài vẫn khỏe chứ? Ngã có bị thương chỗ nào không?”

-- Làm người ta té mất cả hình tượng, sau đó dùng gương mặt thiên sứ và giọng nói dịu dàng đủ để hòa tan núi tuyết, hỏi "con mồi" ngã có bị thương không.

Bắc trưởng lão liếc mắt, ngửa mặt lên trời nhìn một vài vì sao lấp lánh; khóe miệng Tiêu Hàn mãnh liệt co giật, cúi đầu xuống rồi ngắm nghía vài chiếc lá xanh xào xạc theo gió.

Tư Đồ Kiệt thử mấy lần nhưng vẫn không thể bò dậy, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng nghiến lợi hỏi: “Ngươi muốn thế nào?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười phong tình quyến rũ, dịu dàng nói: “Nói cho ta biết ngươi để Biến Sắc hoa ở nơi nào, dùng nó làm điều kiện đổi lấy cử động bình thường.”

-- Cử động bình thường thì sao? Cho dù nàng giải thoát mình khỏi khốn cảnh toàn thân nhức mỏi nhưng sao có thể dễ cho mình rời khỏi rừng cây? Kết cục... còn không phải là sẽ tới thời khắc thê thảm bị nàng làm thịt sao?

Tư Đồ Kiệt biết một khi rơi vào tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt nên gào thét như thú dữ: “Muốn giết cứ giết, còn Biến Sắc hoa ngươi đừng có mơ! Ta có chết cũng sẽ mang nơi giấu Biến Sắc hoa xuống hoàng tuyền, không bao giờ nói cho ngươi.”

“Ngươi còn hữu dụng với ta, sao ta có thể để ngươi chết được? Hơn nữa, ngươi nghĩ cắn răng không khai có thể bảo vệ được bí mật của Biến Sắc hoa sao? Chẳng lẽ ngươi không biết...” Nàng giương mày, ngón tay có thêm hai chiếc dược châm. Nàng cong môi, nói từng chữ từng câu: “Tim

https://thuviensach.vn

mới là nơi quan trọng nhất phải bảo vệ sao? Không cạy được miệng ngươi, ta có thể móc tim ngươi.”

“Ngươi...” -- Muốn làm gì?

Tư Đồ Kiệt trợn mắt nhìn như Hắc Bạch vô thường tới đoạt hồn, khủng hoảng nhìn hai dược châm, vừa mới thốt ra chữ "Ngươi" đã bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt đâm hai dược châm vào ót. Nàng thôi cười, nhìn Tư Đồ Kiệt hiện lên vẻ mặt mê man trống rỗng, lạnh lùng hỏi: “Nói, ngươi để Biến Sắc hoa ở đâu?”

Đôi mắt Tư Đồ Kiệt lộ ra màu sắc ngốc trệ, lập tức nói một năm một mười: “Ở Chu Tước dược điện trong cung điện của Quỷ Chú môn, dưới mặt đất rừng Vạn Mộ, sau núi Cô Nhạn.” HNTB.DđLQĐ

Hắn vừa dứt lời, nàng lại hỏi: “Làm sao để khởi động cơ quan trên mộ để vào cung điện dưới đất của Quỷ Chú môn?”

Tư Đồ Kiệt không còn lí trí, lập tức nói thật: “Phía đông rừng mộ có một bia mộ khắc chữ màu đen "Ngụy Khoát", ấn xuống giữa chữ Ngụy và chữ Khoát, quay bia về phía tây thì cửa sẽ tự động mở, để lộ cửa vào cung điện Quỷ Chú môn.”

Nàng chậm chạp đứng lên, mở miệng lạnh giọng hỏi: “Hiện tại bên trong cung điện có bao nhiêu thuộc hạ canh gác? Trong những thuộc hạ này có thi tôn không?”

“Tổng cộng có ba ngàn thuộc hạ canh giữ, không có thi tôn. Tất cả thi tôn đều đã đến rừng cây này rồi.”

“Rất tốt! Thấy ngươi ngoan ngoãn trả lời, trước tiên ta thưởng ngươi một giấc ngủ thoải mái. Nhớ là...” Thượng Quan Ngưng Nguyệt kép dài giọng nói, lật cổ tay trái, ót của Tư Đồ Kiệt lại bị đâm thêm hai dược châm nữa.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Tư Đồ Kiệt nghiêng đầu ngủ mê man -- Nàng mới nói: “Đợi đến khi ngươi tỉnh giấc, lúc diện kiến Diêm vương, ngàn vạn lần đừng quên nói ngọt mấy câu giúp ta trước mặt Diêm vương, nói cho lão nhân gia Diêm La là ta giúp ông ta tiễn ngươi xuống địa ngục, tiết kiệm thời gian lật sổ sinh tử.”

Dứt lời -- Nàng quay đầu, dời bước đến trước mặt Bắc trưởng lão, mở miệng nói: “Bắc trưởng lão, nếu không có thi tôn thì người cần điều động bao nhiêu đệ tử Cái Bang để lấy Biến Sắc hoa, đồng thời diệt hết ba ngàn thuộc hạ Quỷ Chú môn?”

Bắc trưởng lão cung kính trả lời: “Chỉ cần điều động hai trăm đệ tử và sáu Đại trưởng lão hoặc một trăm đệ tử và bảy Đại trưởng lão (*), nhất định có thể lấy Biến Sắc hoa và diệt toàn bộ thuộc hạ Quỷ Chú môn.”

[(*): Raw nó ghi thế ta cũng không biết rốt cuộc ông ấy muốn bao nhiêu người.]

“Được, vậy người đi làm ngay lập tức. Nhớ...” Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu: “Sau khi diệt hết thuộc hạ của hắn, đừng quên tạo hiện trường giả, lưu lại dấu vết của mật thám Thương Nguyệt.” HNTB.DđLQĐ

Bắc trưởng lão vừa nghĩ đến việc diệt Quỷ Chú môn ác độc để Quỷ Chú môn tuyệt tích giang hồ từ nay về sau, hai mắt sáng lên, lập tức kính cẩn trả lời: “Thuộc hạ hiểu, thuộc hạ đi làm ngay.” Nói xong, Bắc trưởng lão đạp đất, bóng dáng biến mất trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt...

Cùng lúc đó, ở phía trước năm trượng -- Hai bóng người màu tím và đen vẫn đan vào nhau. Những tiếng "bùm bùm" nổ lên liên tiếp, sau mấy lần hai tay mãnh liệt tấn công bỗng tách nhau ra. Ma Quân nắm chặt tay, ánh mắt tàn độc nhìn Hiên Viên Diễm, nghiến răng "két két" nói: “Hiên Viên Diễm, ta cho ngươi biết tà công của Ma tộc lợi hại như thế nào.”

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm đứng đối diện Ma Quân, cúi đầu không chút để ý vuốt lại tay áo hơi nhăn vì đánh nhau, cười nói: “Nếu ngươi không ngại mất mặt, ta cũng không ngại thưởng thức tà công của ngươi.”

“Muốn chết!” Ma Quân cắn răng nghiến lợi nhảy lên không trung, cả người lập tức hóa thành một đám khói đen. Trong nháy mắt, phía trước và xung quanh Hiên Viên Diễm đồng thời xuất hiện vô số khói đen. Khói đen vây chặt lấy Hiên Viên Diễm đến mức gió thổi không lọt, lấy tốc độ nhanh như tia chớp khiến người ta khó có thể bắt kịp hung ác lao về phía thân thể Hiên Viên Diễm.

“Tiêu Hàn, ta đi giúp Diễm, ngươi trông Tư Đồ Kiệt. Nếu hắn bị dã thú ăn đêm trong rừng cắn xé thì tất cả cạm bẫy đều phí công rồi.” Nàng ném nhanh cho Tiêu Hàn hai câu, bóng dáng nhảy đến chỗ Hiên Viên Diễm.

-- Sát khí trong rừng mạnh như vậy, cứ coi như trong rừng có dã thú cũng đã sợ mất mật trốn xa, sao còn ra ngoài kiếm ăn nữa? HNTB.DđLQĐ

Khóe miệng Tiêu Hàn mạnh liệt co giật, mặc dù trong lòng yên lặng làu bàu nhưng vẫn nhanh chóng đứng bên cạnh Tư Đồ Kiệt.

Hiên Viên Diễm bị khói đen bao vây, ống tay áo màu tím liên tục phất đẩy lui khói đen tấn công từ bốn phương tám hướng nhưng không thể tránh khỏi khói đen trên đỉnh đầu.

“Diễm, cẩn thận!” Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thấy vô số khói đen xuyên từ đỉnh đầu đến gót chân Hiên Viên Diễm, nàng thất thanh hét to. Nàng không thể dùng linh lực bắn về phía khói đen, bởi vì... nàng biết rõ, khói đen ở quá gần Diễm. Cho dù linh lực của nàng đánh lui khói đen, nhưng đầu hắn sẽ bị nàng làm trọng thương. Không ngờ Ma Quân có thể biến ra nhiều khói đen như thế, vả lại còn có lực tấn công quá kinh khủng.

https://thuviensach.vn

Một tiếng nổ "bùm" vang lên -- Hiên Viên Diễm không thể đẩy lui khói đen trên đỉnh đầu, mặc cho vô số khói đen xuyên qua thân thể...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 256: Hậu Lễ Tử Vong

Gót sen nhún, tóc bay bay, bóng dáng Thượng quan Ngưng Nguyệt tựa như tia chớp màu tím, vẻ mặt kinh hãi đứng bên cạnh Hiên Viên Diễm.

Lần trước, Diễm bị khói đen của Ma Quân xuyên qua cơ thể khiến tính mạng treo trên đầu sợi tóc. Lần này, nàng tận mắt nhìn thấy vô số khói đen tấn công ác liệt hơn trước, đồng loạt xuyên qua đầu Diễm. Tính mạng chàng sẽ không lại... Đôi tay nàng thấm đầy mồ hôi lạnh, nắm chặt cánh tay, đôi môi run rẩy hoảng sợ nói: "Diễm, chàng..."

"Nguyệt nhi, yên tâm, ta không sao!" Hiên Viên Diễm nắm tay nàng, dịu dàng trả lời, đồng thời đột nhiên di chuyển khí lưu trong cơ thể. Một tiếng "vèo" vang lên, vô số khói đen từ trong đầu hắn vọt ra ngoài không sót lại chút nào.

Bùm -- Khói đen bay vào một bụi cây, sau đó bắn trên mặt đất. "Phốc" một tiếng, vô số khói đen hợp lại, phun ra một ngụm máu xuống đất.

Thấy Hiên Viên Diễm bình an vô sự, nàng nháy mắt, khóe môi không khỏi khẽ co giật, nói: "Chuyện này..."

-- Chuyện gì xảy ra? Ma Quân hóa thành khói đen đã xuyên vào đầu Diễm, kết quả Diễm không bị thương chút nào, ngược lại... người bị thương đến hộc máu lại là Ma Quân?

"Khụ, ta nói này Diễm..." Sương mù trong mắt ngọc tan đi, nàng kéo ống tay áo Hiên Viên Diễm, khóe miệng giật mạnh hơn, hài hước nói: "Tiềm năng trong cơ thể chàng bùng nổ rất kịp thời nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm khẽ cười, không đáp lại.

Khi khói đen xuyên qua đầu hắn, một dòng khí lưu ấm áp chợt sinh ra trong cơ thể một cách khó lí giải. Khí lưu này không những không cho khói đen làm hắn bị thương mà còn quỷ dị bày hắn cách bức khói đen ra khỏi cơ thể. Hiện tượng khác thường như vậy, không nghi ngờ gì nữa, ngoài việc liên quan đến "Tiềm năng bộc phát" trong miệng ân sư thì thật sự không thể tìm ra nguyên nhân thứ hai có thể giải thích được.

Tại sao trong cơ thể hắn bỗng bộc phát "tiềm năng" không tưởng? Đầu tiên tay trái có thể hóa không khí thành lửa rực, tay phải có thể hóa nước thành hàn băng, tối nay lại bạo phát ra một "tiềm năng" mới có thể chống lại sự tấn công của khói đen. Theo lí mà nói, sức mạnh kì lạ này bộc phát làm bản lĩnh mình trở nên cường đại hơn là chuyện tốt, nhưng vì sao ân sư lại cố ý không nói rõ cho mình, ngược lại dùng tiêm năng để giải thích, giấu diếm sự thật về sức mạnh này? Đến tột cùng, phía sau việc ân sư chữa thương cho mình ẩn giấu bí mật gì? Đến khi... tuồng ở Tây Thần này hạ màn hoàn mỹ, hắn phải liên lạc với Võ học thông, nói bóng nói gió hỏi bí mật của ân sư.

Cùng lúc đó, phía đối diện -- Ma Quân bị thương, cười lên vô cùng dữ tợn. Hắn vốn tưởng rằng tà công mình đã tu luyện hơn nửa đủ để đối phó với sức mạnh cường đại của Ma châu, lấy mạng Hiên Viên Diễm, nào có ngờ vẫn không thể, chẳng lẽ... Đúng như Ma tịch ghi lại, tà công phải tu luyện đến tầng cao nhất mới có thể vượt qua sức mạnh của Ma châu, chống lại linh lực bảy màu của Linh Cung?

Ma Quân vụt bay ra phía ngoài năm trượng, bay nhanh đến chỗ Tiêu Hàn. Hắn biết trước mắt mình không phải là đối thủ của hai người kia, vì vậy hắn bỏ qua bọn họ, định lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai để giết Tiêu Hàn, sau đó kéo Tiêu Hàn rời khỏi rừng cây. Đợi đến khi uống hết máu của Tiêu Hàn, luyện tà công đến tầng cao nhất rồi trở lại đòi mạng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chưa muộn.

https://thuviensach.vn

Tốc độ bay của Ma Quân đã nhanh, tốc độ chặn lại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn nhanh hơn. Ống tay áo màu tím quét ngang, hào quang bảy sắc tạo thành bức tường mỏng cao ngất ngăn cản Ma Quân. Hắn không kịp phanh lại, đâm vào bức tường mỏng.

Một tiếng "rầm" vang lên, thân thể Ma Quân bị bắn ngược lại, nặng nề rơi trên mặt đất. Hắn chịu đựng tim gan đau nhức, lại hóa thành khói đen lần nữa. Vô số khói đen xoay tròn, bay lên trời, lấy lá xanh làm vũ khí bắn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm như mưa rào.

Ống tay áo màu tím vung lên, bức tường bảy sắc biến thành ngàn ngôi sao băng lao đến những chiếc lá cây. HNTB.ddLQĐ

Ầm --Ngàn ngôi sao băng biến mất, mà ngàn chiếc lá cây cũng tan thành tro bụi.

Ma Quân biết đánh chính diện sẽ không có phần thắng nên hóa khói đen ẩn vào các thân cây lớn.

Hắn ẩn vào cây, muốn đánh lén nhân lúc nàng và Diễm chủ quan sao?

Đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chứa đầy giễu cợt, nhìn cây cối xung quanh, cong môi vẽ lên một nụ cười lạnh: "Diễm, bên trong cây cối quá lạnh. Chàng nên giúp Ma Quân tránh cóng người, tăng thêm chút nhiệt độ."

Nàng vừa dứt lời, tay trái của Hiên Viên Diễm đảo qua, không khí trong rừng lập tức hóa thành một hỏa cầu chói mắt. Sau đó, hỏa cầu chia thành vô số tiểu hỏa cầu bay vụt về phía cây cối xung quanh. Trong nháy mắt, những gốc cây biến thành những bó đuốc rực cháy.

Khói đen không chịu nổi lửa mạnh hừng hực thiêu đốt. Một tiếng "bùm" vang lên, Ma Quân dập tắc toàn bộ lửa, đồng thời đập nát tất cả thân cây xung quanh, hiện ra chân thân ngã trên mặt đất. HNTB.ddLQĐ

https://thuviensach.vn

Ma Quân lý ngư đả đỉnh (*), nhảy lên khỏi mặt đất, muốn tránh khỏi đánh nhau với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ý đồ rút lui --

[(*) Lý ngư đả đỉnh: Một động tác trong võ thuật, khi nằm trên mặt đất, dùng cả lực tay, chân và lưng để đứng dậy, (cái này xem phim võ thuật thì mọi ngườithấy nhiều ấy). Nguồn:]

Ngón tay lượn lờ hào quang bảy màu gảy nhẹ, nàng bắn chuẩn xác ba chiếc dược châm màu xanh, vàng, đỏ vào cổ Ma Quân. Cũng như Tư Đồ Kiệt, thân thể Ma Quân lập tức mềm yếu vô lực, lại ngã trên đất lần nữa. Sắc mặt hắn hoảng sợ tái mét, thử chống tay đứng lên, kết quả không thể nào làm được. Ma Quân vất vả cử động thân thể, chật vật nằm sấp trên mặt đất.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn nhau, bước đến trước mặt Ma Quân. Nàng lười biếng khoanh tay, cúi nhìn Ma Quân rồi giễu cợt nói: "Đại lễ cúi đầu bái tạ làm một lần là đủ rồi. Nếu làm nhiều quá, ngươi làm không ngại mệt nhưng chúng ta ngại nhìn đau mắt."

Ma Quân không ngẩng đầu nhìn nàng. Thân là người Ma tộc, tuyệt đối sẽ không hèn mọn nhìn lên người khác, bởi đó là một loại nhục nhã còn khó thừa nhận hơn cả róc xương lóc thịt, thậm chí tử vong. Ma Quân dữ tợn nhìn chằm chằm mặt đất, cắn răng hỏi từng chữ từng câu: "Ngươi muốn gì?"

Mặc dù cắn răng nghiến lợi nhưng trong đầu hắn có tám chữ bay cực nhanh: không chết cũng thương, khổ tận cam lai. Không chết cũng thương -- trước đây hắn tự gieo một quẻ. Lúc này, mình đã bị thương nặng, có phải đã chứng thực lời tiên đoán thứ nhất rồi không? Khổ tận cam lai -- hắn gieo trước khi đến đây. Cái gọi là khổ tận cam lai, chỉ khi nghịch cảnh bị đẩy tới cùng cực sẽ chuyển thành thuận cảnh. Vì vậy, lời tiên đoán đó nói rõ rằng sau khi không chết cũng thương, số mệnh của mình sẽ hóa hiểm thành an.

https://thuviensach.vn

Nhưng phải hóa hiểm thành an như thế nào? Hắn thực sự không nghĩ ra, chẳng lẽ... Hai người kia sẽ nguyện ý bỏ qua thù cũ sao? HNTB.dđLQĐ

Ma Quân đang suy đoán, lại bị lời nói tàn khốc của nàng biến mộng đẹp thành bong bóng xà phòng: "Ta muốn gì, trong lòng Ma Quân chắc hẳn rất rõ ràng, cho nên cần gì biết rõ còn hỏi? Ngươi đã từng thưởng cho Diễm nhà ta một phần hậu lễ tử vong trọn đời khó quên. Từ trước đến giờ, ta đây..." Nàng chậm rãi lơi tay, vén lọn tóc trên trán, cười nói: "Đương nhiên cũng nên đáp lại ngươi một phần hậu lễ tử vong, như vậy mới là công bằng với ngươi, không phải sao?"

Lật tay, trên tay nàng có thêm một thanh chủy thủ, tiếp tục dịu dàng cười nói: "Trước tiên, ta sẽ phế võ công của ngươi, sau đó cắt đứt gân tay và gân chân của ngươi, cuối cùng sẽ từ từ chặt từng khúc từng khúc xương thịt ngươi. Phần hậu lễ tử vong này của ta, Ma Quân có hài lòng không?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 257: Bí Mật Của Ma Châu

"Không --"

Nàng vừa dứt lời, Ma Quân phát ra một tiếng gào khóc thê lương, ngẩng đầu lên nhìn nàng: "Ngươi có thể cắt đứt gân mạch của ta, chặt xương ta, làm ta chịu đựng một hồi đau nhức thật lâu rồi chết không toàn thây, nhưng ngươi không được phế võ công của ta."

Người của Ma tộc có một loại sức mạnh khủng bố -- oán chú. Nếu nói oán chú không thể sử dụng ở mọi lúc mọi nơi, chỉ khi một người ở Ma tộc qua đời mới có thể bộc phát oán khí, hạ oán chú kinh khủng. Oán khí càng dày đặc, oán chú càng lợi hại.

Hơn bốn mươi năm trước, vô số người Ma tộc bị sát hại tập thể, sử dụng sức mạnh oán chú để hạ oán chú đối với Linh Cung -- Linh truyền sẽ dần dần khô cạn, người Linh Cung sẽ tuyệt diệt mãi mãi.

Giờ phút này Ma Quân biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuyệt sẽ không cho mình một con đường sống, cho nên hắn biết mình chắc chắn sẽ chết, há có thể vứt bỏ tôn nghiêm, tự rước lấy nhục hỏi đường sống từ nàng cho dù biết nó không có khả năng?Ma Quân không hy vọng xa vời rằng nàng không giết hắn, chỉ mong nàng đừng phế võ công của hắn, bởi nếu trước khi chết mà võ công của hắn vẫn còn thì có thể bộc phát oán khí, hạ oán chú đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. HNTB.dđLQĐ

https://thuviensach.vn

Mặc dù chỉ dựa vào oán chú của một mình hắn còn chưa đủ mạnh để đưa hai người họ vào chỗ chết, nhưng tối thiểu có thể khiến họ nếm thử đau nhức thấu tim mỗi ngày một lần, kéo dài trong vòng nửa năm. Như vậy cũng coi như đã báo thù cho mình rồi.

Nhưng nếu hắn bị phế võ công thì không thể hạ oán chú nữa. Một khi người Ma tộc bị phế võ công sẽ trở thành một kẻ thiểu năng, vĩnh viễn không khôi phục tri giác. Nàng phế võ công hắn rồi đáp lại tử vong hậu lễ, hắn trở thành kẻ thiểu năng rồi thì không thể hạ oán chú, báo thù cho mình nữa. Bởi vì, oán chú cần phải có oán khí trước khi chết của chính hắn, mà kẻ thiểu năng thì vô cùng đơn thuần, không tồn tại oán khí.

Nghe Ma Quân hét lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt miễn cưỡng chuyển chủy thủ, lạnh lùng nói: "Xin lỗi, làm ngươi thất vọng rồi! Ngươi nói ta không được phế võ công của ngươi, không những không động đến lòng từ bi của ta, ngược lại còn khiến ta càng muốn phế võ công của ngươi hơn."

Theo tin tức của Võ học thông, chỉ cần lấy mạng Ma Quân đồng nghĩa với phương pháp nhanh nhất hủy diệtthi tôn. Nhưng cuối thư, Võ học thông viết thêm mấy chữ màu đỏ thật to rất dễ thấy, liên tục nhắc nhở -- Trước khi lấy mạng Ma Quân phải phế võ công của Ma Quân, nhớ lấy, nhớ lấy, nhớ lấy!

Tuy Võ học thông không nói rõ, nhưng hai chữ "nhớ lấy" được nhấn mạnh ba lần cuối thư này nhất định có nguyên do đặc biệt. Vì vậy -- Đầu ngón tay nàng nhấn chuôi dao, làm lưỡi dao dài thêm một tấc. Nàng hạ tay, lập tức lưỡi dao nhẫn tâm đâm vào xương bả vai trái của Ma Quân. Xương bả vai, còn gọi là tỳ bà cốt, là xương dẹt hình tam giác, ở vị trí phía sau ngực, hai cái hai bên. Dược thư của Thánh Thủ y vươngghi chép hết sức tỉ mỉ: Nếu muốn dùng cách nhanh nhất để phế bỏ võ công của kẻ cùng hung cực ác, chỉ cần phế hoàn toàn hai bên xương bả vai sẽ khiến hắn mất hết võ công.

https://thuviensach.vn

Bàn tay nàng liên tục xoay. Máu tươi tuôn ra như suối từ cơ thể Ma Quân, phát ra âm thanh xương cốt vỡ nát "răng rắc", cũng vang lên tiếng Ma Quân gào lên tê tâm liệt phế.

"Không -- Ma Quân ta không muốn làm kẻ thiểu năng, không... đừng..." Kêu thê thảm như tan nát cõi lòng, đầu Ma Quân bỗng ngoẹo qua, trước mắt đột nhiên tối sầm, đau đến bất tỉnh.

-- Không muốn làm kẻ thiểu năng?

Nàng rút chủy thủ ra, nhìn máu tươi trên lưỡi dao, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, mỉm cười nói: "Diễm, hình như ta chỉ đâm xương vai của hắn, đâu phải móc não hắn?"

Dĩ nhiên Hiên Viên Diễm hiểu rõ ý ở ngoài lời của nàng. Nguyệt nhi đâm nát xương vai của Ma Quân, phế võ công hắn chứ không phải phế trí lực hắn, cho nên lời Ma Quân hắn phải là "Ma Quân ta không muốn trở thành một phế nhân!" chứ không phải "Ma Quân ta không muốn biến thành kẻ thiểu năng!". Chuyện người Ma tộc bị phế võ công sẽ biến thành kẻ thiểu năng, bởi trong thư Võ học thông không đề cập tới nên Hiên Viên Diễm cũng không biết. Cho nên, đối với lời kì lạ của Ma Quân, hắn chớp mắt: "Ta nghĩ... Một người bị hoảng sợ và đau đớn đồng thời tác động thì đầu óc sẽ trở nên bất thường, nói năng lung tung cũng là hiện tượng bình thường mà."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại lắc lắc đầu nhìn Ma Quân, giễu cợt nói: "Diễm, chàng nhìn xem, ta mới đâm nát vai trái của hắn, phía bên phải còn chưa động dao. Hắn chưa hỏi ta có đồng ý hay không liền bất tỉnh, cái này... khiêu khích ta sao?" Dứt lời, nàng không chút lưu tình đâm chủy thủ vào xương bả vai phải của Ma Quân.

"A --" Ma Quân vốn bất tỉnh lại bị đau đớn kịch liệt quấn thân làm tỉnh, kêu thê lương thảm thiết, đồng thời trợn đôi mắt vằn đỏ nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Bàn tay xoay xoay, bên trong xương vai của hắn phát ra âm thanh "răng rắc" vỡ vụn. Sóng mắt nàng chuyển động nhìn Ma Quân, đưa giọng nói dịu dàng hơn hồ thu vào lỗ tai hắn: "Ma Quân, hai vai ngươi đã bị ta đâm nát, hiện tại đến lượt cắt đứt gân mạch ngươi. Nói cho ta biết... ngươi muốn bị ta cắt gân tay hay gân chân trước?"

Ma Quân bị đau như linh hồn bị xé nát hoàn toàn, tay trái vô lực khẽ nâng lên, run rẩy chỉ Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Ngươi... ngươi... ngươi..."

Nàng nghiêng đầu nhìn hắn, cong môi lên, chậm rãi nói: "Được, ta biết rồi, ngươi muốn bị ta cắt gân tay trước." Tia sáng lạnh lẽo từ không trung hạ xuống, lưỡi dao trong tay nàng chợt nặng nề đâm vào cổ tay trái của Ma Quân.

Một tiếng "rắc" khẽ vang lên, bàn tay trái của Ma Quân hoàn toàn rời khỏi cánh tay, rơi xuống đất. Đau đớn từ bả vai và cổ tay bị chặt đứt khiến Ma Quân đau đến cực hạn, cắn nát môi dưới của mình. HNTB.ddLQĐ

Cả người Ma Quân bị máu tươi nhuộm đỏ, hai mắt như thú dữ trừng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hung hăng nói: "Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, các ngươi cho là các ngươi sẽ là người cuối cùng chiến thắng sao? Các ngươi sai lầm rồi, ta nói cho các ngươi biết, khổ sở sau này các ngươi phải nhận còn lớn hơn ta gấp trăm ngàn lần."

"Đừng tức giận, người có lúc sẩy tay, ngựa có khi lỡ vó, ta chỉ là nhất thời trượt tay mới chém đứt tay trái của ngươi. Ngươi đưa tay phải đến đây đi, ta đảm bảo..." Nàng cho rằng lời Ma Quân chỉ là không cam lòng trước khi chết, chớp mắt áy náy: "Lần này tuyệt đối chính xác chém xuống tay phải của ngươi, cắt chuẩn gân tay ngươi."

Ma Quân dời tầm mắt về phía Hiên Viên Diễm sau lưng nàng, giọng nói khản đặc: "Hiên Viên Diễm, ngươi cho rằng sống lại là phúc sao?" Mặc

https://thuviensach.vn

dù giờ phút này Ma Quân không biết tại sao Ma Đế ưu ái Hiên Viên Diễm như thế, không tiếc sử dụng Ma châu cứu mạng hắn, nhưng Ma Quân có thể xác định Ma Đế không muốn nhìn thấy sau này Hiên Viên Diễm chịu đựng ngàn vạn oan hồn của Ma tộc trừng phạt. Cho nên, chắc chắn Ma Đế không nói cho Hiên Viên Diễm, thứ dùng để cứu mạng hắn là Ma Châu duy nhất có thể giải trừ nguyền rủa của Linh Cung, là thứ duy nhất giúp Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoát khỏi tử kiếp.

Ma Đế không nói, Ma Quân hắn sẽ nói.

Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm yêu nhau thì một khi hắn tiết lộ bí mật của Ma châu, ngay cả khi Hiên Viên Diễm tình nguyện hy sinh bản thân giúp nàng hóa giải tử kiếp, nàng cũng sẽ không nhẫn tâm lấy đại giá bằng mạng của Hiên Viên Diễm để hóa giải tử kiếp của mình, thậm chí hóa giải tử kiếp của Linh Cung. Hắn muốn khiến bọn họ biết rõ, giữa hai người chỉ có một người còn sống. Hắn muốn bọn họ "hưởng thụ" thật tốt cảm giác đau đớn đứt gan đoạn ruột khi biết sớm muộn sẽ mất đi người mình yêu thương. HNTB.ddLQĐ

Ma Quân ngửa đầu phát ra một tràng tiếng cười dữ tợn, sau đó cắn răng gằn từng chữ: "Hiên Viên Diễm, ngươi hoàn toàn sai rồi. Ma Quân ta nói cho ngươi biết, sở dĩ ngươi được..." Trong lúc Ma Quân đang thốt lên từng chữ thì ở một thân cây to ở phía sau mơ hồ xuất hiện một làn khói đen lơ lửng xoay tròn mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không hề phát hiện ra. Khi Ma Quân sắp nói ra: Sở dĩ ngươi được Ma Đế cứu sống vì Ma Đế đưa toàn bộ năng lượng cường đại của Ma châu vào cơ thể ngươi -- Làn khói đen trong thân cây càng xoay tròn nhanh hơn...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 258: Tha Thứ Để Trả Ơn

Vô số cục đá đột phá vòng vây của khói đen, lấy tốc độ gió bay chớp điện đụng vào á huyệt của Ma Quân, ngăn cản hắn nói ra bí mật trong cơ thể Hiên Viên Diễm có năng lượng cường đại của Ma Châu.

"Phốc --" Ma Quân chưa kịp nói hết đã trợn to mắt, phun ra một ngụm lớn máu tươi pha lẫn khói đen.

Máu tươi đầy đất, khói đen tản đi.

Ma Quân đờ đẫn nhìn hai bên rồi đờ đẫn nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Ngay sau đó, Ma Quân nghiêng đầu, đôi môi nhuốm máu phát ra tiếng cười ngây ngô "hi hi hi".

-- Tình hình là sao?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc nhìn Ma Quân, mày phượng chau lên, rút chủy thủ về.

Ma Quân cười ngây ngô một hồi, bỗng nhiên cảm thấy cơ thể rất đau đớn, đặc biệt là cổ tay trái của mình. Cúi đầu nhìn xuống, phát hiện máu phun ra từ cổ tay trái, Ma Quân khóc rống lên "hu hu", lệ như mưa rào, gào lên: "Tay ta đau quá, nhiều máu quá, ta sợ lắm a!"

Khóe miệng Hiên Viên Diễm không nhịn được giật giật, nghi hoặc hỏi: "Nguyệt nhi, chuyện này... chuyện gì xảy ra vậy?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt, cúi đầu nhìn kĩ Ma Quân, khóe miệng cũng co giật, nói: "Hắn... chẳng lẽ đã hóa ngu?"

Hiên Viên Diễm chống khuỷu tay xuống gối, lòng bàn tay đỡ má, bàn về nguyên nhân Ma Quân hóa ngu như nói về thời tiết: "Chẳng lẽ bị quà đáp lễ tử vong của Nguyệt nhi làm sợ hãi nên tinh thần bất thường, hóa ngu?"

"Bị dọa sợ nên thật sự hóa ngu, hay là..." Nàng nheo mắt, giương cao thanh điệu nói từng chữ từng câu: "Định dùng chiêu giả ngu này để tránh bị nỗi hành hạ xé da cắt thịt, thử một lần thì sẽ biết rõ ngay." Dứt lời, thấy Ma Quân ngoảnh mặt làm ngơ với lời nói của mình, vẫn đắm chìm trong trạng thái gào khóc như cũ, tia chớp trắng lạnh lùng lóe lên, nàng giơ chủy thủ chém xuống ngón út phải của Ma Quân.

"A --" Ma Quân hét to thê thảm, chuyển sang nhìn tay phải của mình. Thấy ngón út không còn nữa, máu tươi chảy ra từ ngón tay như suối. Ma Quân nâng tay phải lên, muốn cho nàng một chưởng. Nhưng bởi vì không còn sức lực nên chưa kịp chạm vào thân thể nàng, hắn đã nằm rạp xuống mặt đất.

"Hu --" Ma Quân ngửa đầu, khóc rống thê thảm, lệ rơi càng nhiều, kêu gào: "Tay đau quá, tỷ tỷ bắt nạt ta, tỷ tỷ là đồ đại khốn kiếp."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay bắt mạch Ma Quân, nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm: "Diễm, hắn ngốc thật rồi!"

Nhớ lại lúc nàng đâm nát hai bên xương vai của Ma Quân, hắn đã nói -- "Không, Ma Quân ta không muốn làm kẻ thiểu năng, không... đừng...", Hiên Viên Diễm suy đoán: "Nguyệt nhi, chẳng lẽ Ma Quân hóa ngu không phải vì sợ hãi quá độ mà vì võ công bị phế?"

Trước giờ nàng có Linh Tê tương thông với Hiên Viên Diễm, hiểu được ý ở ngoài lời của hắn, lúc này gật đầu một cái rồi trả lời: "Có khả

https://thuviensach.vn

năng rất lớn!"

Hiên Viên Diễm chau mày, nhìn nàng: "Giờ phải làm sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịch chuyển chủy thủ, cong môi lên: "Có thù trả thù, có oán báo oán! Hắn từng khiến tính mạng chàng bị đe dọa, cho dù giờ hắn đã biến thành kẻ ngu cũng không thể chuộc được lỗi lầm ngập trời của mình. Chỉ có điều..."

Nghe nàng kéo dài câu nói, Hiên Viên Diễm hiểu rõ, lập tức tiếp lời: "Chỉ có điều hành hạ kẻ thù ngu dại, sau đó ban thưởng cái chết cho hắn là một chuyện hết sức vô vị, cho nên Nguyệt nhi quyết định rút ngắn quá trình hành hạ cắt gân xé thịt, trực tiếp cho hắn cái chết không toàn thây đi!"

"Người hiểu lòng ta, không ai có thể hơn được chàng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười, vứt chủy thủ trong tay đi, móc từ trong tay áo ra một bình nhỏ màu trắng. Bình này chứa nước độc màu đen khiến xác mục nát phân hủy. Nàng đứng lên cùng Hiên Viên Diễm, lùi về phía sau mấy bước, mở nắp bình rồi nhìn Ma Quân: "Ma Quân, ngươi đúng là tốt số, có thể tránh khỏi bị ta trừng phạt hành hạ, trực tiếp được nhận... hậu lễ chết không toàn thây."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười khát máu, bỗng nhiên lật cổ tay. Bình nhỏ được hào quang bảy màu bao bọc như được không khí nâng lên, xoay tròn phía trên Ma Quân. Ngón tay khẽ nhích, một tia sáng đánh tới bình sứ trắng. Nàng hô lên một tiếng: "Nổ!", lập tức bình sứ bị vỡ nát, nước độc màu đen rơi xuống người Ma Quân như mưa. HNTB.ddLQĐ

Thế nhưng, lúc nước độc sắp chạm đến người Ma Quân -- Cuồng phong bỗng nổi lên, cuốn lấy nước độc ra khỏi đó. Thân thể Ma Quân không dính chút nước độc nào, nước độc đã bị đẩy xuống mặt đất cách hắn bốn thước bên phải. Đất nơi nước độc rơi xuống lập tức chuyển thành màu đen sì, lá cây phủ trên mặt đất cũng biến thành tro bụi.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó -- một làn khói đen như linh hồn địa ngục bay ra từ góc tối như tia chớp. Trong thời gian chưa đầy một lần nháy mắt, khói đen biến mất... mà Ma Quân cũng biến mất theo đó.

Tốc độ khói đen xuất hiện thực sự quá nhanh, thậm chí khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm phản ứng không kịp. Hai người không những chưa kịp nhìn rõ khói đen xuất hiện từ đâu, khói đen đã lao cực nhanh đến bên Ma Quân, điểm á huyệt của hắn, mà còn không thể nắm được khói đen mang Ma Quân biến mất về phía nào.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không khỏi bị chấn động, nhìn nhau. Nay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn chỗ Ma Quân nằm lúc nãy, ngón tay bỗng chỉ về trước, hô lên: "Diễm, chàng xem kìa!"

Chỗ đó có một bảng gỗ hình chữ nhật, dưới ánh trăng lộ rõ hai hàng chữ to màu cam. HNTB.ddLQĐ

-- "Lúc trước Ma Quân hại người, tối nay bị hai vị trừng phạt, võ công đã bị phế, đôi tay tàn tật, đầu óc ngu dại vĩnh viễn không thể khôi phục bình thường, thậm chí hai vị ban cho cái chết cũng là báo ứng của hắn. Chỉ là ta và Ma Quân là đồng tộc, còn có quan hệ máu mủ ruột già, mắt thấy Ma Quân gặp tử kiếp, thật khó để thờ ơ, thấy chết không cứu!

Nể tình ta từng ra tay cứu hai vị một lần trong rừng trúc, xin hai vị thu hồi trừng phạt với Ma Quân, đừng tìm kiếm Ma Quân nữa, để cho Ma Quân sử dụng thân phận kẻ ngu sống đến cuối đời đi."

"Thì ra..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng nói từng chữ từng câu: "Làn khói đen cứu Ma Quân là người Ma tộc thần bí mà chúng ta mang ơn ở rừng trúc lúc trước."

"Theo như trên bảng gỗ thì Ma Quân sẽ mãi mãi trở thành kẻ ngu, tin rằng từ nay về sau hắn không thể tiếp tục sinh ý đồ xấu hại người. Nguyệt

https://thuviensach.vn

nhi..." Hiên Viên Diễm phất tay, đánh tấm bảng gỗ thành tro bụi rồi kéo tay nàng, dịu dàng nói: "Coi như trả ơn cho người kia đi! Nơi ở của Ma Quân, chúng ta cũng không cần hao tâm tổn sức tìm kiếm nữa."

"Người Ma tộc thần bí từng có ơn cứu mạng chúng ta. Hắn muốn chúng ta buông tha cho tính mạng Ma Quân, chúng ta phải trả ơn hắn thôi. Dù sao..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, chậm rãi nói: "Giờ Ma Quân đã trở thành kẻ ngu, hơn nữa còn có đôi tay tàn tật, không thể tự lo liệu cho cuộc sống, cũng coi như báo được mối thù của chàng."

Dứt lời, đôi phu thê nhìn nhau cười, tắm ánh trăng sáng tỏ, hạnh phúc đan tay vào nhau, đi về phía Tiêu Hàn.

Mặc dù Tiêu Hàn đang im lặng trông chừng Tư Đồ Kiệt nhưng vẫn vô cùng nghiêm túc lắng nghe, không bỏ qua cuộc đối thoại của hai người kia sau khi Ma Quân được cứu. Vì vậy -- Đến khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đứng trước mặt Tiêu Hàn: "Người Ma tộc thần bí muốn bảo vệ tính mạng của Ma Quân, nhưng nửa tháng trước hắn cứu các ngươi, không tiếc trở thành kẻ địch của Ma Quân, thậm chí còn làm Ma Quân bị thương hộc máu. Chẳng lẽ..." Tiêu Hàn nhíu mày, không nhịn được hỏi: "Hai người các ngươi không thấy thắc mắc về hành động của hắn chút nào sao?"

"Cho dù có thắc mắc thì sao? Người Ma tộc này đến không hình đi không bóng, nếu muốn tìm hắn hỏi rõ tại sao lúc trước ở trong rừng trúc lại cứu người không quen biết như chúng ta, e còn khó hơn cả lên trời, cho nên..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai: "Trước mắt, chỉ cần biết người Ma tộc này không có ác ý với ta và Diễm, vậy là đủ!"

Tư Đồ Kiệt cấu kết với Ma Quân có thể sẽ biết tại sao người Ma tộc thần bí kia lúc thì cứu mạng bọn họ, không tiếc trở thành kẻ địch của Ma Quân, lúc lại muốn bảo vệ tính mạng của Ma Quân. Chỉ tiếc, cho dù Tư Đồ Kiệt biết đáp án, hắn cũng không có cơ hội trả lời, bởi vì... hai dược châm

https://thuviensach.vn

cắm ở ót hắn do Thánh Thủ y vương tỉ mỉ nghiên cứu, có thể tạm thời khống chế tâm trí kẻ địch, để khi kẻ địch hỏi thì trả lời thành thật. Mà trong dược như của Thánh Thủ y vương cũng ghi chép cẩn thận -- Khi dược tính của dược châm hết, não người bị châm sẽ chịu tổn thương nghiêm trọng, mất tất cả trí nhớ.

Nàng vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm không chút để ý liếc nhìn vô số thi tôn bị bao vây trong lồng băng, tiếng cười nhàn nhạt tiêu tán theo gió đêm: "Ma Quân mất mạng thì thi tôn tận diệt. Nhưng giờ tính mạng hắn đã được người bảo vệ, xem ra... chúng ta còn phải phí sức lực mới có thể giết số thi tôn không ngừng sống lại này."

Băng sẽ tan chảy. Một khi băng đã tan chảy, thi tôn vẫn còn sát lệnh trong đầu, nhất định sẽ lại hung tàn vây giết bọn họ một lần nữa. Dĩ nhiên bọn họ có thể nhân lúc băng chưa tan, rút lui khỏi rừng cây. Nhưng thi tôn sẽ tản ra tìm kiếm bọn họ, ngộ nhỡ có dân chúng bất hạnh đụng phải thi tôn, bị thi tôn giết chết, chẳng phải bọn họ đã tạo nghiệt sao? Cho nên, trước khi bọn họ rời khỏi rừng cây phải tiêu diệt hết thi tôn để tránh dân chúng chết oan. HNTB.ddLQĐ

Mà dấu ấn hình hoa sen máu của Nguyệt nhi vẫn chưa chuyển thành bảy sắc, vì vậy vẫn chưa thể hoàn toàn thao túng mưa gió sấm sét, trước mắt mới chỉ có thể sử dụng thuật gọi sấm một lần mỗi ngày. Không thể liên tục gọi sấm để đánh nát thi tôn, bọn họ chỉ có thể cực khổ hoạt động gân cốt, tiêu hao nhiều sức lực để chém giết thi tôn thôi.

Nghe Hiên Viên Diễm nói, nàng cúi đầu hơi trầm tư, sau đó ý tưởng trong đầu lóe lên, ngẩng đầu nhìn hắn: "Diễm, không cần lãng phí sức lực, chỉ cần đồng thời sử dụng sức mạnh lửa của chàng và trận Thiên La Địa Võng của Tiêu Hàn, những thi tôn này sẽ tan thành mây khói hết."

Nàng vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn vốn khó chịu liếc nhìn thi tôn, buồn bực vì sắp phải phí sức đều nhìn nàng, đồng thanh khen ngợi:

https://thuviensach.vn

"Diệu kế!"

Mái tóc nàng bay múa theo gió, dung nhan tuyệt sắc nở nụ cười xinh đẹp khiến Hiên Viên Diễm chìm sâu trong say đắm, hồ nước phẳng lặng trong tim Tiêu Hàn cũng gợn sóng lăn tăn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ Tư Đồ Kiệt, bĩu môi: "Tiêu Hàn, đưa con mồi ra xa một chút. Nếu con mồi chết cháy, tuồng hay không thể hát nữa rồi."

Tiêu Hàn khẽ nâng mũi chân, dùng sức đá lên người Tư Đồ Kiệt một cái. Một tiếng "rầm" vang lên, Tư Đồ Kiệt bị mũi chân vô tình của Tiêu Hàn "tiễn" ra xa mười thước. Thấy vậy, khóe mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật, kéo tay áo Hiên Viên Diễm lùi về phía sau, đồng thời mở miệng nói: "Bảo hắn đưa, thế mà hắn lại đá, người này bạo lực quá đi!"

-- Hắn bạo lực? Hắn chỉ đá Tư Đồ Kiệt một cước, phu thê họ "đá" cả Tây Thần quốc, không, còn có cả Thương Nguyệt quốc nữa. Thế nên... rốt cuộc ai mới bạo lực?

Tiêu Hàn bước đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, không nhịn được lạnh giọng: "Quá khen! So sánh với việc trừng phạt địch bạo lực của hai ngươi, ta đá Tư Đồ Kiệt một cước đã coi như quá dịu dàng rồi." Dứt lời, Tiêu Hàn xoay gót chân, vung ống tay áo lên, tám mươi mốt thẻ gỗ bay ra từ tay áo, xoay tròn giữa không trung. Hiên Viên Diễm cũng phất tay áo, lồng băng vây giữ vô số thi tôn biến mất không chút dấu vết.

Thi tôn thoát khỏi lồng băng, gương mặt vô cùng vặn vẹo, tím tái vì lạnh, nhưng sát lệnh vẫn còn trong đầu nên lại điên cuồng tràn về phía ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt như đê vỡ.

Trong lúc thi tôn cách Thượng Quan Ngưng Nguyệt năm thước -- Vô số hỏa cầu lấy tốc độ sét đánh bay vụt về phía thi tôn. Cùng lúc đó, tám mươi mốt thẻ gỗ ghép thành hình Cửu Cung. Thân thể thi tôn bị lửa mạnh

https://thuviensach.vn

hừng hực liên tục thiêu đốt, lửa mạnh được bao phủ trong trận Thiên La Địa Võng. Thi tôn lần lượt hóa thành khói đen, lại một lần sống lại, rồi lại bị lửa thiêu thành tro bụi.

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng ngoài trận, ôm cánh tay đứng yên tựa như đang thưởng thức một bức họa mỹ lệ. Hiên Viên Diễm đã nhận năng lực cường đại của Ma châu, lửa mạnh phóng ra có khả năng đốt cháy mà lửa bình thường không thể so sánh. HNTB.dđLQĐ

Vì vậy, chỉ trong thời gian chốc lát -- Thi tôn đã hết một trăm lần tái sinh, tất cả hóa thành tro bụi rơi xuống mặt đất.

Thấy thi tôn đã bị diệt hết, Tiêu Hàn vung tay áo thu hồi thẻ gỗ, đồng thời trận Thiên La Địa Võng cũng tan biến. Hiên Viên Diễm phất tay, hỏa cầu biến mất không dấu vết.

Lúc này, cánh đó không xa -- Một tiếng "vèo" vang lên, một con vật giáng từ trên trời xuống.

Nghe thấy tiếng vỗ cánh quen thuộc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười nhìn theo âm thanh, dịu dàng nói: "Ngốc Bảo yêu dấu, ngươi đến chậm rồi."

Nàng vừa dứt lời, trong rừng cây chỉ nghe thấy âm thanh gió đêm lùa qua tán lá, không nghe Ngốc Bảo trả lời, thậm chí tiếng vỗ cánh quen thuộc của Ngốc Bảo cũng biến mất không sót lại chút nào. Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt mãnh liệt co rút, biết Ngốc Bảo lại giận dỗi, lập tức trừng mắt nói: "Ngốc Bảo ngoan nào... Đừng chơi trốn tìm nữa, nhanh đi ra đi, đang chờ ngươi đến hoàng cung Tây Thần báo tin đó."

Lần này, nàng vừa nói xong, Ngốc Bảo núp trong tán cây, chán nản cúi đầu, rốt cuộc cũng buồn bã đáp lại: "Nguyệt chủ tử đại hư hỏng, phá hủy hình tượng của Ngốc Bảo rồi. Ngốc Bảo không ra, nhất quyết không ra. Ngốc Bảo muốn tìm hang để chui vào!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 259: Dụ Dỗ Bằng Thức Ăn Ngon

Thân thể mềm mại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng dựa vào cánh tay Hiên Viên Diễm, môi hồng cong lên, đưa giọng nói quyến rũ vào lỗ tai Ngốc Bảo: "Nếu Ngốc Bảo ngoan ngoãn đi hoàng cung Tây Thần báo tin, đợi sau khi xử lí xong mọi chuyện, trở về trang, Nguyệt chủ tử sẽ nấu bữa khuya đầy mỹ vị cho Ngốc Bảo ăn no nê nha."

Ngốc Bảo dang đôi cánh to ôm thân cây, ló nửa đầu ra -- Bữa khuya mỹ vị? Mỹ vị đến mức nào?

Dưới ánh trăng soi tỏ, có thể thấy lông vũ màu nhung toàn thân Ngốc Bảo ánh lên hình móc câu (*), móng vuốt sắc bén chuyển từ màu đỏ như máu ban đầu thành màu đen như mực.

[(*) Chỗ này hơi khó hiểu, nhưng có thể hiểu như sau: Lông toàn thân Ngốc Bảo chuyển từ màu đỏ thành đen, óng ánh đến nỗi có thể phản chiếu ánh trăng (hình móc câu).]

Từ khi Tư Đồ Kiệt khai quốc, khi ra ngoài săn thú, gặp cự mãng hung ác tấn công thì được một hắc điêu giáng từ trên trời xuống cứu. Kể từ đó về sau, từ Đế vương đến bách tính bình dân của Tây Thần quốc, người người đều tôn kinh hắc điêu làm thần điểu tận tâm can, cho rằng thần điểu mang đến bình an và hạnh phúc.

Điêu và Thứu (diều hâu và đại bàng) đều thuộc họ ưng, ngoại trừ thân hình đại bàng lớn hơn diều hâu một chút thì nhìn qua chúng rất giống nhau.

https://thuviensach.vn

Trong tiết mục do Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỉ mỉ biên đạo, tối nay Huyết Thứu vương Ngốc Bảo giả dạng Điêu vương, tiến vào trong hoàng cung Tây Thần "mật báo" là bước mấu chốt nhất. Nhưng từ trên xuống dưới Tây Thần, không phải tất cả đều tôn điêu làm thần điểu. Bọn họ chỉ tôn hắc điêu làm thần điểu, cho nên trước đó nàng đã cho Ngốc Bảo uống một viên thuốc. Viên thuốc này giúp toàn thân Ngốc Bảo biến thành màu đen nhánh sau hai canh giờ.

Ngốc Bảo vô cùng lo lắng cho bộ lông vũ đỏ tươi như máu vô tội bị biến thành màu đen như mực, vốn buồn bực đầy một bụng. Hơn nữa sau khi lông vũ đại biến sắc, Cầu Cầu thấy hình tượng mới của Ngốc Bảo, nâng móng vuốt che bụng bự, lăn lộn trên đất, cười nhạo Ngốc Bảo "Xấu xí xấu xí" làm Ngốc Bảo càng thêm buồn bực. Vì vậy -- Ngốc Bảo bị Cầu Cầu cười nhạo một lúc lâu, mang theo đầy bụng buồn bực bay đến rừng cây, giống như hài tử nhận hết uất ức cáu bẳn với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thấy Ngốc Bảo như hài tử đang làm loạn, bị lời hứa hẹn của mình dụ lộ nửa bên đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi tư thế thoải mái hơn, vòng cung trên môi càng cong, tiếp tục dụ dỗ: "Làm thịt một con gà mái mập mạp, rửa sạch móc xương, nhồi gạo nếp, nấm hương, rau cần, cá trích... vào bụng gà, dùng lá sen thơm gói lại rồi bỏ vào nồi hấp. Đợi đến khi mở nắp nồi. Chẹp chẹp chẹp, mùi vị kia quả thật mê người..."

-- Ực!

Trong đầu Ngốc Bảo bắt đầu tưởng tượng lúc gà thơm ra khỏi nồi hấp, tham lam nuốt nước bọt một cái, ló cả đầu và cổ ra ngoài.

"Một con gà mập chắc không đủ cho Ngốc Bảo ăn, cho thêm một bàn tôm thì sao? Bóc sạch vỏ tôm, cắt tôm thành hình hoa đào đẹp đẽ, sau đó đặt lên lá trà xanh, cuối cùng nhúng vào trứng gà khuấy đều, cho vào chảo dầu chiên thành màu vàng ươm. Chẹp chẹp chẹp, mùi vị đó cũng ngon lành làm sao..."

https://thuviensach.vn

-- Ực! Ực!

Ngốc Bảo lại tưởng tượng cảnh tôm ra khỏi chảo, tham lam nuốt nước miếng vài lần, nửa người vươn ra khỏi sau thân cây.

"Nếu vẫn chưa đủ để Ngốc Bảo ăn thì thêm một con vịt tiềm bát bảo nữa nhé? À, chắc Ngốc Bảo chưa biết vịt tiềm bát bảo là cái gì. Nếu nói đến vịt tiềm bát bảo, thật ra chính là cắt tám loại nguyên liệu như thịt đùi heo, hạt dẻ, gan ngỗng... thành miếng vừa ăn, sau đó nhét vào trong bụng vịt rồi tiềm chung với nhau. Chẹp chẹp chẹp, mùi vị ấy thật vi diệu làm sao..."

-- Ực! Ực! Ực!

Trong đầu Ngốc Bảo hiện lên cảnh vịt thơm tiềm lên, nước miếng chảy như suối nhỏ từ khung miệng há hốc xuống trước ngực.

-- Cứu mạng a, thèm chết nó á!

Thân hình khổng lồ của Ngốc Bảo như mũi tên nhọn rời dây cung, lao ra khỏi sau thân cây "vèo" một tiếng, đứng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt.

Nàng khẽ chọc ót Ngốc Bảo, cười cười: "Cuối cùng cũng chịu đi ra rồi?"

Cái đầu bự của Ngốc Bảo chôn trong ngực Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau đó đôi cánh lớn làm nũng vỗ về tay nàng.

Người tài vì tài mà tử, chim chóc vì ăn mà chết.

Ngốc Bảo hoàn toàn bị nhiễm tật xấu ham ăn của Cầu Cầu rồi, vì gà thơm, vịt mềm, tôm ngon, hy sinh hình tượng uy phong vẫn lấy làm kiêu ngạo thì có gì ghê gớm đâu?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn len lén nuốt nước miếng một cái, đồng loạt liếc Ngốc Bảo. Giờ phút này hai người không hẹn mà cùng lẩm bẩm trong lòng -- Thật may là ngươi đi ra, nếu không... nếu tiếp tục dụ dỗ như vậy, hại một đại nam nhân như hắn mà thèm nhỏ dãi thì xấu hổ chết người mất!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vỗ cánh Ngốc Bảo, cười xấu xa nói: "Ngốc Bảo có muốn ăn lắm không? Nếu rất muốn ăn thì nhanh đi báo tin đi!" Nàng vừa dứt lời, một trận cuồng phong nổi lên. Ngốc Bảo bay lên trời cao, biến mất dưới màn đêm trong nháy mắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt lại mép áo bị Ngốc Bảo vò nhăn, thân mật ôm tay Hiên Viên Diễm, môi hồng phác họa đường cong mê người, sóng mắt xao động tình yêu vô hạn: "Diễm, Ngốc Bảo đi báo tin rồi, chúng ta cũng đưa con mồi vào lưới thôi."

"Vậy còn chờ gì nữa? Đi thôi!" Hiên Viên Diễm dịu dàng trả lời, quay người lại, vành tai và tóc mai chạm nhau thể hiện sự thân mật, bước ra khỏi rừng.

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cứ bước đi không quay đầu lại, khóe mắt Tiêu Hàn giật giật một hồi, ngón trỏ phải chỉ Tư Đồ Kiệt cách đó không xa, kêu lên: "Này! Không phải nói đưa con mồi vào lưới sao? Con mồi vẫn còn nằm trên mặt đất này, hai ngươi không xách con mồi lên sao? Chẳng lẽ đợi con mồi tự bay vào trong lưới?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dừng bước, chậm rãi quay thân, vẻ mặt giảo hoạt nhìn Tiêu Hàn, đồng thanh nói: "Chúng ta xách rất bất tiện!"

Tiêu Hàn hơi bực mình trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, kết quả đổi lấy nét mặt vô tội của hai người họ. Hắn

https://thuviensach.vn

ngửa đầu lặng yên hỏi ông trời, ánh mắt chuyển thành chán nản, khẽ thở dài một hơi rồi trả lời: "Được rồi, ta xách! Ta tới xách!" HNTB.dđLQĐ

"Ta phải làm phiền ngươi rồi!" Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, mũi chân chợt nhún, bóng dáng chợt lóe như sao băng biến mất khỏi tầm mắt Tiêu Hàn.

"Liên thủ diệt địch với hai ngươi thật sự nhức đầu gấp trăm lần so với đối địch cùng các ngươi." Tiêu Hàn tức giận lẩm bẩm với phương hướng hai người biến mất, không thể làm gì khác ngoài chạy đến chỗ Tư Đồ Kiệt. Vẻ mặt hắn khó ở, xách Tư Đồ Kiệt lên, mũi chân đạp đất đuổi về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rời khỏi...

Cùng lúc ấy, trong một thâm cốc nào đó -- Những bông hoa trắng tuyền mỏng manh tao nhã bay múa theo gió, nở rộ vào tháng sáu như hoa tuyết giữa mùa hè, vẽ nên một bức tranh vùng đất được bao phủ trong làn áo bạc nên được gọi là Tuyết Tháng Sáu. HNTB.dđLQĐ

Trong biển hoa Tuyết Tháng Sáu, có một căn nhà gỗ nhỏ đón gió vươn thẳng. Trong nhà gỗ, ánh nến diễm lệ lay động, một lão già trăm tuổi mặc áo vá đang ngồi trên ghế trúc. Ngay phía trước lão già có một chiếc giường gỗ vô cùng đơn sơ. Giờ phút này có một người mặc hắc y máu me khắp người. Phía sau lão già, bên cạnh chiếc bàn dài được làm từ gỗ thông là một ông lão chừng bảy mươi tuổi mặc áo vải thô màu xanh.

Ông lão mặc áo xanh nhấc ấm sứ lên, rót một ly nước rồi bưng đến bên cạnh lão già trăm tuổi, đưa ly cho lão già rồi nhìn lướt qua hắc y nhân trên giường, mở miệng nhàn nhạt nói: "Đế Chủ, ngài vẫn không nỡ lòng, vẫn ra tay cứu mạng Ma Quân."

Lão già nhận lấy ly nước, liếc nhìn Ma Quân, khẽ thở dài rồi trả lời: "Mặc dù Ma Quân tội ác tày trời nhưng vẫn là tôn nhi của ta. Sao ta có thể thấy chết không cứu?"

https://thuviensach.vn

Ông lão mặc áo xanh, cũng chính là Võ học thông, đôi mắt kính cẩn nhìn Thiên Cơ lão nhân Ma Đế, mở miệng hỏi: "Một khi võ công của người Ma tộc chúng ta bị phế sẽ trở thành kẻ thiểu năng mãi mãi. Hiện tại, Ma Quân không những thiểu năng, mà đôi tay cũng đã bị tàn phế, không thể tự lo liệu sinh hoạt. Sau này... Đế Chủ dự định bố trí Ma Quân như thế nào?"

Thiên Cơ lão nhân nâng ly, uống một hớp nước rồi nói: "Trước tiên ta sẽ đưa hắn về Ma tộc, sau đó thông báo với bốn sứ giả Thiên, Địa, Huyền, Hoàng rằng năm đó ngươi và ta may mắn sống sót, để cho bọn họ trở về chăm sóc Ma Quân."

"Như vậy cũng tốt, thay vì sống trong thù hận không cần thiết, từ nay Ma Quân sống trong thế giới giản đơn, đối với hắn mà nói thì chưa chắc đã là chuyện xấu. Đúng rồi, Đế Chủ, trước khi Ma Quân bị như vậy có nói ra chuyện trong cơ thể Thiếu chủ có Ma châu không?"HNTB.dđLQĐ

"Quả thật hắn cố gắng nói, nhưng chưa kịp nói ra miệng đã bị biến thành thiểu năng rồi. Chỉ có điều, lấy trí thông minh của Diễm làm sao có thể tin tưởng lời bao biện tiềm năng bộc phát của ta? Áng chừng không lâu nữa..." Thiên Cơ lão nhân ngửa đầu, uống cạn nước rồi nhìn Võ học thông: "Nhất định Diễm tiểu tử sẽ tìm ngươi nói bóng nói gió. Ngươi biết ứng đối ra sao rồi chứ?"

"Thuộc hạ đã biết. Chỉ là Diễm thiếu chủ và Nguyệt thiếu chủ phu nhân đã diệt trừ rào cản, nhất định sẽ lập tức lên đường đến Linh Cung tìm Thánh hoa và Thánh thảo. Cho dù Đế chủ khổ tâm trì hoãn, e rằng một khi Thánh đế Linh Cung gặp Diễm thiếu chủ, chuyện Ma châu liền không thể che giấu nữa."

Thiên Cơ lão nhân lẳng lặng chớp mắt, lúc này giọng nói tràn đầy khổ sở: "Chuyện Ma châu bị lộ càng chậm thì Diễm tiểu tử và Nguyệt hài tử càng có thêm thời gian hạnh phúc bên nhau. Cho nên ta sẽ tìm cách cố gắng ngăn cản bọn họ đi Linh Cung."

https://thuviensach.vn

Dứt lời -- Thiên Cơ lão nhân và Võ học thông đều buông mi mắt, đồng loạt thở dài một hơi, dường như kết hợp giữa trăm năm cay đắng, ngàn năm bất đắc dĩ cùng vạn năm ưu sầu..

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 260: "Thần Điểu" Giáng Uy

Bóng đêm càng lúc càng sâu; gió đêm cũng càng lúc càng lạnh. Ánh trăng sáng tỏ như nước, yên tĩnh tao nhã như gió lại như sương, mông lung như khói.

Trong hoàng cung Tây Thần -- Các cung đã sớm rơi vào giấc ngủ say. Dưới ánh nến nhẹ lay động, một đám thái giám, các cung nữ cũng nằm sấp lên bàn, lộ ra trạng thái uể oải.

Tương phản với sự uể oải bên trong điện, bên ngoài hành lang, đèn lồng giăng khắp nơi -- Những tốp cấm vệ quân ôm đao vừa thay ca, tinh thần phấn chấn, ánh mắt sắc bén, tai nghe tám hướng.

Ngự thư phòng là nơi Tây Thần đế phê duyệt tấu chương. Vào giờ phút này, mặc dù Tư Đồ Kiệt không ở trong đó, nhưng bên ngoài hành lang, các cấm vệ quân vẫn ba bước một tốp, năm bước một đội ôm đao nghiêm túc đứng gác. hntb.ddLQĐ

Chợt --

Trên mái ngự thư phòng truyền đến một tiếng kêu nhỏ xíu. Thủ lĩnh cấm vệ quân vừa nghe, cánh tay trái bỗng giơ lên cao. Ánh sáng chói mắt lóe lên, bóng dáng các cấm vệ quân nhanh chóng di động, bao vây ngự thư phòng, rút đao giơ lên mái hiên.

Tuy trên mái không chút tàn ảnh, nhưng đối với âm thanh khác thường vừa rồi, thủ lĩnh cấm vệ quân vẫn tin tưởng mình tuyệt đối không nghe

https://thuviensach.vn

nhầm, hai mắt chợt lạnh lẽo, trầm giọng: "Các hạ có sẵn can đảm xông vào cung, sao lại không dám xuất hiện?"

Thủ lĩnh cấm vệ quân vừa dứt lời, một cơn cuồng phong rét buốt cuốn lấy tất cả các cấm vệ quân. Những cấm vệ quân có công lực kém bị cuồng phong cuốn bay, thanh đao trong tay cũng rơi "binh binh" xuống đất. Những cấm vệ quân có công lực tốt, mặc dù vẫn đứng vững tại chỗ nhưng cũng bị cuồng phong gây ra những vết thương như kim đâm lên mặt.

Lúc vẻ mặt thủ lĩnh cấm vệ quân bị một tầng sương lạnh bao phủ, muốn nhảy lên mái hiên để giết địch thì -- Cuồng phong bỗng ngừng lại. Mái hiên vốn trống không lại có thêm một con vật khổng lồ.

"Hít..." Thủ lĩnh cấm vệ quân sợ hãi hít một hơi, lập tức thu đao, vẻ mặt khiếp sợ nhìn về con vật khổng lồ trên đỉnh mái hiên. Các cấm vệ quân còn lại cũng lọt vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối, cổ giống như bị nghẹn ức.

-- Trời ạ, là thần điểu!

Lúc bọn hắn theo Tây Thần đế ra ngoài săn thú đã từng nhìn thấy không ít thần điểu, nhưng chưa từng thấy... thần điểu lớn như vậy! Đây là thần điểu lớn nhất mà bọn hắn nhìn thấy từ khi sinh ra đến giờ, cũng lf thần điểu mà bọn hắn cảm thấy trang nghiêm không thể xúc phạm nhất.

Các cấm vệ quân đồng loạt vứt hết đao trong tay mình, tay trái đặt lên ngực rồi quỳ xuống đất, cung kính cúi đầu, đồng thanh nói: "Chúng thần mạo phạm, thần điểu thứ tội!"

Theo quy định của Tây Thần quốc, phàm là Đế vương gặp được thần điểu thì chỉ cần cúi đầu làm lễ. Về phần những người còn lại gặp được thần điểu, trừ lễ bái còn phải có lễ cầu phúc. Vì vậy, vừa thỉnh tội xong, cả đám quỳ một chân lên đất, dập đầu, đồng thanh hô: "Thần điểu hắc điêu, thọ cùng trời đất. Ơn trạch đại địa, tạo phúc Tây Thần." hntb.dđLQĐ

https://thuviensach.vn

-- Thần điểu hắc điêu, thọ cùng trời đất? Ơn trạch đại địa, tạo phúc Tây Thần? Ta nói... Bọn ngu si dốt nát các ngươi thật sự coi ta là hắc điêu? Nếu hắc điêu tạo phúc cho Tây Thần, hiện tại ta phụng lệnh Nguyệt chủ tử đến ban thưởng tương lai cho tây Thần, sao không thấy hắc điêu xuất hiện ngăn cản khó khăn cho Tây Thần?

Tuy trong lòng Ngốc Bảo không ngừng giễu cợt nhưng con ngươi lại sắc bén khiến người ta nhìn mà rét run. Ngốc Bảo ngửa đầu, không cam tâm kêu một tiếng của loài điêu, chợt dang cánh rồi bay xuống trước mặt thủ lĩnh cấm vệ quân.

Nghe một tiếng kêu uy nghiêm, các cấm vệ quân thận trọng ngẩng đầu lên, mặc dù đồng tử nhìn Ngốc Bảo nhưng tay trái của bọn hắn vẫn đặt lên ngực, đầu gối vẫn quỳ trên mặt đất như cũ.

Cánh phải của Ngốc Bảo vỗ nhẹ lưng thủ lĩnh cấm vệ quân, đồng thời tay trái liên tục quét ngang lên mặt đất. Mặt đất lập tức xuất hiện vài hàng chữ to -- "Lòng tôn kính hắc điêu của các ngươi càng ngày càng tăng, không uổng công tộc hắc điêu vẫn hết sức bảo vệ Tây Thần nhiều năm qua.

Tối nay, bản Điêu vương định nghỉ ngơi thì bỗng nhiên tim có cảm giác bất an. Bản điêu vương im lặng tính toán, biết được Tây Thần đế sắp gặp nạn, vì vậy nên đến để báo cho các ngươi nhanh chóng đi cứu giá!"

"Hít..." Trong nháy mắt thấy mấy chữ to, các cấm vệ quân lại nhất tề hít một hơi khí lạnh, sự kính sợ với thần điểu hắc điêu tăng vọt đến trình độ cao nhất từ khi sinh ra đến giờ.

-- Trời ạ! Thần điểu tối nay bọn hắn được diện kiến lại là vương của loài điêu? Khó trách... trước khi thần điểu xuất hiện có một trận cuồng phong cuốn bọn hắn đi làm bị thương phế phủ ngũ tạng. Khó trách... thần điểu mà bọn hắn thấy thường ngày chỉ cao ngạo bay lượn trên trời, cho dù bọn hắn làm lễ bái rồilễ cầu phúc, thần điểu vẫn dùng thái độ mặc kệ đối xử

https://thuviensach.vn

với bọn hắn. Mà thần điểu trước mặt không những để ý tới bọn hắn, còn có thể dùng sức mạnh của cánh để khắc chữ lên mặt đất.

"Thần điểu hắc điêu, thọ cùng trời đất. Ơn trạch đại địa, tạo phúc Tây Thần." Cấm vệ quân hô to, không hẹn mà cùng quỳ hai gối xuống, dập đầu bái lễ. Trong lòng thủ lĩnh và đám cấm vệ quân, lấy bản lĩnh hơn người của Tây Thần đế nhất định không ai có thể gây tổn thương. Nhưng Điêu vương đêm khuya đáp xuống ngự thư phòng, báo bọn hắn chủ tử sắp gặp nạn, nhanh đi cứu giá. Đối với thần điểu ban ân nhắc nhở, bọn hắn tuyết đối không dám mảy may thắc mắc. Vì vậy...thủ lĩnh cấm vệ quân ngẩng đầu nhìn Ngốc Bảo, hai tay ôm quyền: "Điêu vương thần điểu, xin ngài ân chỉ, chúng thần nên đi đâu để cứu giá?"

Ngốc Bảo giơ cánh trái lên, quét ngang xuống đất lần nữa, trên mặt đất lập tức xuất hiện tám chữ -- "Ngoài ba mươi dặm, khách sạn Như Ý".

"Điêu vương thần điểu, xin ngài ân chỉ lần nữa, người làm Ngô hoàng gặp nạn tối nay là người có thân phận bậc nào, nhân số bao nhiêu để thần điều động cấm vệ quân cứu giá ổn thỏa?"

Ngốc Bảo quét lên mặt đất lần thứ ba, sau đó thân hình khổng lồ vụt bay lên trời cao.

Cấm vệ quân nghẹn họng nhìn "Điêu vương thần điểu" biến mất trong tầm mắt bọn hắn, sau đó nhìn chằm chằm về dòng chữ mà "Điêu vương thần điểu" để lại trên mặt đất.

-- "Kiếp nạn mà Tây Thần đế phải đối mặt tối nay là thiên cơ bất khả lộ. Bản Điêu vương đã mạo hiểm theo dõi thiên cơ, nếu còn tiết lộ thêm thiên cơ nữa, tất sẽ bị trời cao phạt tội. Tóm lại, bản lĩnh đối phương cao cường, số người đi cứu giá không những phải nhiều mà còn phải là cao thủ hàng đầu. Nhanh chóng điều động, mau cứu giá, nếu chậm thêm nữa e rằng tính mạng Tây Thần đế sẽ bị đe dọa!"

https://thuviensach.vn

Yên tĩnh ngắn ngủi, thân thể đám cấm vệ quân như bị lửa thiêu, nhảy vụt lên rồi chạy thục mạng về hai phía hành lang.

Hành động rất nhanh -- Bốn phương tám hướng hoàng cung Tây Thần vang lên âm thanh hỗn loạn của chiêng đồng chói tai cùng với tiếng các cấm vệ quân hô hào khắp nơi.

"Điêu vương thần điểu giáng thế, báo Ngô hoàng gặp nạn, cứu giá cứu giá cứu giá..."

"Điêu vương thần điểu giáng thế, báo Ngô hoàng gặp nạn, cứu giá cứu giá cứu giá..."

Cùng lúc đó, trên đường lớn phía ngoài ba mươi dặm -- Những tiểu lâu cao thấp không đều đang đón gió vươn thẳng hai bên đường. Những tiểu lâu này gồm có hiệu cầm đồ, tửu lâu, trà lâu, tiệm tơ lụa gấm vóc, cửa hàng son phấn... Giờ phút này, cửa chính của chúng đều đóng chặt, ban ngày buôn bán huyên náo, ban đêm yên tĩnh "nghỉ ngơi" như trước kia. Trừ một khách sạn duy nhất ở đây, mặc dù cửa chính đóng nhưng hai bên vách tường lại treo vô số đèn lồng đỏ lớn.

Dưới ánh nến có thể nhìn rõ phía trên cửa khách sạn có khắc bốn chữ lớn rồng bay phượng múa -- Khách sạn Như Ý. hntb.ddLQĐ

Những chiếc đèn lồng này thường để thu hút lữ khách đến trọ lúc nửa đêm, nhưng tình huống hôm nay dường như hoàn toàn trái ngược, tựa như để phòng người đến trọ, bởi vì... ánh đèn soi rõ khiến lữ khách liếc nhìn một cái là thấy rõ trên cửa dán tờ giấy trắng ghi hai chữ màu đen thật to -- Đủ khách!

Giờ phút này, nếu nói có người đang đi trên đường lớn vô cùng yên tĩnh này, mà người này cũng vừa hay đi tới trước cửa chính của khách sạn Như Ý, hơn nữa còn là võ lâm nhân sĩ có khứu giác cực kì nhạy bén, hai mắt nhất định sẽ nhíu lại, nghi hoặc nhìn chằm chằm cửa chính của khách

https://thuviensach.vn

sạn Như Ý. Bởi vì trong gió đêm thoang thoảng mơ hồ phiêu tán mùi máu tươi, bắt nguồn từ bên trong cửa chính đóng chặt của khách sạn Như Ý.

Đại sảnh khách sạn Như Ý cực kì hoa lệ tinh xảo: gạch men màu vàng rải nền;san hô, minh châu trang trí trên trần nhà; bốn bề là tường bằng ngọc trắng khắc nhiều đóa hoa Mẫu Đơn diễm lệ. Quầy tiếp tân để ghi tên khách trọ dùng gỗ lim trăm tuổi đóng thành. Bốn góc tường đều đặt những giá nến cao vút được làm từ ngọc bích thượng đẳng tạo thành hình tiên hạc trông rất sống động.

Chỉ có điều, dưới ánh nến hồng, phản chiếu vào mắt người không phải là vẻ đẹp hoa lệ trong khách sạn mà là cảnh tượng máu me làm người ta sợ hãi dựng tóc gáy...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 261: Vạn Kiếp Bất Phục

Bên trong quầy -- Đại chưởng quỹ khách sạn Như Ý đang ngồi trên một chiếc ghế bằng gỗ lim, nửa người nằm sấp trên bàn, thoạt nhìn như đang ngủ say, kì thực đã sớm khí tuyệt mệnh tận từ lâu, bởi vì trái tim hoàn chỉnh của hắn bị móc từ trong lồng ngực ra, đặt ở trên quầy. Máu tươi trên bàn dần dần lan rộng, màu đỏ không còn làm người ta than thở kinh ngạc nữa mà là màu đỏ khiến cho hai mắt đau nhức kinh khủng.

Trên mặt đất, các thi thể nhuốm máu giăng khắp nơi. Những thi thể này là toàn bộ tiểu nhị và hộ vệ sát thủ của khách sạn Như Ý. Dưới ánh nến, chỉ thấy bọn hắn có ngườinằm ngang, có người nằm dọc, có kẻ ngã chéo, cũng có kẻ nằm thành hình chữ V. Bất luận tư thế mất mạng của bọn hắn khác nhau ra sao thì nguyên nhân dẫn đến tử vong chỉ có một -- lồng ngực bị người ta rạch nát, móc ra một quả tim máu me đầm đìa.

Khách sạn Như Ý tinh xảo hoa lệ biến thành sát trường của quỷ dữ khiến người ta kinh hồn táng đảm là kiệt tác của Nam Trưởng lão và một số đệ tử Cái Bang.

Người Cái Bang trước giờ đều mở rộng thiện tâm, lấy giúp dân làm vui. Trừ phi có loại người tội tác tày trời, khiến bọn họ không thể nhịn tàn sát được nữa, nếu không tuyệt đối sẽ không hạ sát chiêu. Như vậy, tại sao tối nay người Cái Bang lại cố tình khiến tất cả người trong khách sạn Như Ý chết thê thảm không nỡ nhìn? Không nghi ngờ gì, nguyên nhân rất đơn giản. Những người này là những người tội ác tày trời khiến cho người Cái Bang không thể để yên nữa.

https://thuviensach.vn

Hai chữ "Như Ý" không phải chỉ khách sạn buôn bán thịnh vượng, tài lộc sung túc trôi vào cuồn cuộn như ý muốn, cũng không phải chỉ lữ khách vào ở được như ý. Hai chữ này có ý nghĩa thực là -- Đại chưởng quỹ, tiểu nhị và hộ vệ sát thủ, câu hồn lấy mạng những giang hồ nhân sĩ nghỉ đêm ở đây như ý.

Khách sạn Như Ý nên đổi tên thành khách sạn Địa Ngục. Bất luận Đại chưởng quỹ, tiểu nhị hay hộ vệ đều là thuộc hạ của Môn chủ Quỷ Chú môn. Ngoài mặt, bọn hắn buôn bán kiếm tiền, thực ra say lưng giăng lưới bắt những nhân sĩ giang hồ để biến họ thành con rối thi tôn cho Môn chủ Quỷ Chú môn. Phàm có nhân sĩ giang hồ đến ngủ trọ ở đây, nhất định sẽ ăn và uống trà đã trộn lẫn huyết chú trong khách sạn này. Khi thần trí bọn họ bị huyết chú thao túng, hoàn toàn rơi vào trạng thái hôn mê, chờ đợi họ chính là vận mệnh "Vừa vào Quỷ Chú môn, cả đời người vô tri".

Vì vậy -- Khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt lựa chọn khách sạn Như Ý làm nơi để mở màn vở kịch đặc sắc thì Nam trưởng lão từng ôm quyền, hỏi: "Thiếu Bang chủ phu nhân, người cảm thấy cho người trong khách sạn cái chết như thế nào mới có thể an ủi những oan hồn nhân sĩ giang hồ vô tội kia?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thả Cầu Cầu vào trong bồn tắm, dùng bàn chải làm sạch lông nó, môi hồng cong lên: "Ta nghĩ... những oan hồn nhân sĩ giang hồ chưa thể yên nghỉ nhất định rất muốn biết thuộc hạ Quỷ Chú môn lạm sát người vô tội, không chuyện ác nào không làm, có trái tim đen tối đến mức nào."

Cho nên -- Nam trưởng lão và đệ tử Cái Bang cải trang thành nhiều thương nhân, lục tục đến ngủ trọ trong khách sạn Như Ý. Bọn họ hành động không dấu vết, hạ thuốc ngủ với những lữ khách ngủ trọ chân chính để phòng mấy người đó sợ hãi hét lên. Ngay sau đó, bọn họ lại gọi thêm đệ tử Cái Bang, chém giết một hồi với thuộc hạ Quỷ Chú môn, cuối cùng móc tim của từng tên thuộc hạ Quỷ Chú môn.

https://thuviensach.vn

Sau khi diệt thuộc hạ Quỷ Chú môn xong, Nam trưởng lão và đệ tử Cái Bang vô cảm nhìn thi thể đầy đất, đồng thanh khẽ nói đôi câu an ủi những nhân sĩ giang hồ vô tội bị mất mạng: "Hóa ra... Thuộc hạ Quỷ Chú môn lạm sát khát máu, không chuyện ác nào không làm, màu tim cũng đỏ lòm. Các nhân sĩ giang hồ, Cái Bang đã giải tỏa thắc mắc trong lòng mọi người, tin rằng oan hồn của mọi người có thể yên nghỉ rồi."

Vào giờ phút này -- Trên cổ những thi thể trong đại sảnh khách sạn không chỉ bị rạch ngực moi tim, ở cỗ họng của bọn chúng đều cắm một thanh chủy thủ. Trên chuôi dao có dấu ấn mờ mờ hình khói tím.

Bên cạnh bức tường phía bắc đại sảnh có đặt một cầu thang gỗ nối tầng trệt với tầng hai. Cứ cách vài bậc thang lại có một thi thể bị rạch ngực moi tim, trên cổ cắm một thanh chủy thủ nằm vắt vẻo.

Khách sạn Như Ý có ba tầng. Cầu thang nối tầng hai với tầng ba cũng không khác gì, cứ cách vài bậc thang lại có một thi thể hệt như cầu thang tầng trệt.

Nhìn những thi thể này dường như có chút lộn xộn, thực ra không phải vậy, mà là kéo dài đến cửa chính của một căn phòng.

Trong phòng -- có ba chiếc ghế gỗ đàn hương khắc hình hoa lan, bức trường phía tây treo tranh phong cảnh nước non. Hiên Viên Diễm ngồi trên chiếc ghế ở giữa, hai bên là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêt Hàn. Không chỉ có cẩm y của Hiên Viên Diễm mà cẩm y màu lam của Tiêu Hàn đều đổi thành hắc y bằng vải thô xù xì. Ngay cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng một bộ hắc y phủ thân, mái tóc dài được cố định bằng một chiếc quan, lộ ra dáng vẻ nam nhân. Nhìn lại ba người này, mặc dù tư thế ngồi khác nhau nhưng đồng tử đều khóa ở một nơi.

Mặc dù Tiêu Hàn mặc hắc y nhưng vẫn tỏa khí chất lạnh lẽo, khoanh tay, cặp mắt như dạ ưng nhìn đối diện, lạnh nhạt hỏi: "Tại sao vẫn chưa

https://thuviensach.vn

tỉnh?"

Toàn thân Hiên Viên Diễm lan ra hơi thở cao quý ngông cuồng, lười biếng vuốt ve lòng bàn tay, hài hước nói: "Sắp tỉnh!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc hắc y nhưng phong thái làm vạn vật ảm đạm mờ nhạt vẫn khó dùng bút phác họa, không thể dùng ngôn từ để miêu tả. Nàng nhìn đối diện, đồng thời ngón tay nghịch ngợm vài sợi tóc bên má. Nghe Tiêu Hàn và Hiên Viên Diễm một hỏi một đáp, nàng bổ sung: "Sẽ nhanh tỉnh lại thôi!"

"Xin hỏi..." Tiêu Hàn lặng lẽ liếc hai người kia, ánh mắt lần nữa nhìn về phía đối diện, giọng nói vốn lạnh nhạt mang theo chút không hài lòng: "Hai ngươi trả lời như thế khác gì không trả lời!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không trả lời, liếc liếc phía trước, cầm một lọn tóc bắt đầu đếm từng sợi: "Một, hai, ba..."

"Đợi Nguyệt nhi đếm đến sợi tóc cuối cùng thì hắn tỉnh." Hiên Viên Diễm mở miệng trả lời, ánh mắt như thợ săn nhìn trúng con mồi hoàn hảo, hăng hái muốn trêu chọc nó một phen.

Theo ánh mắt ba người Hiên Viên Diễm nhìn sang, ở chính giữa căn phòng có một bộ bàn ghế gỗ khắc hình năm con chim vàng anh ngậm một chiếc lá liễu. Một nam tử trẻ tuổi mặc lục y đang ngồi trên ghế, nửa người nằm sấp trên bàn, hiện ra trạng thái "yên tĩnh" chìm vào giấc ngủ. Nhìn như hắn đang ngủ, thực ra bị dược châm của Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắm vào huyệt nên hôn mê, không nghi ngờ gì chính là Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong. hntb.ddLQĐ

Dược châm cắm trên người hắn đã được nàng lấy ra. Chỉ có điều, bên trong huyệt vị của hắn còn sót lại ít dược tính nên giờ phút này hắn vẫn hôn mê như cũ.

https://thuviensach.vn

"Hai chín, ba mươi, ba mốt, ba hai." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đếm xong sợi tóc cuối cùng, đưa mắt nhìn đối diện, phát ra tiếng cười cười như suối trong: "Thái tử Thương Nguyệt, ta thưởng cho ngươi giấc ngủ dài, ngủ có ngon không?"

Dạ Dật Phong vừa mơ màng mở mắt đã nghe thấy một giọng nói quen thuộc đến rợn tóc gáy, lúc này ý thức mới khôi phục sự tỉnh táo. Hắn trợn to mắt như chuông đồng, chợt đứng lên từ ghế. Chỉ là, chưa đứng vững thì hai chân đột nhiên mềm nhũn, một tiếng "rầm" vang lên, mông lại đặt lên ghế.

"Ngươi... ngươi... ngươi..." Nửa người dưới mềm yếu vô lực, nhưng hắn phát hiện nửa người trên có thể cử động tự nhiên, ngón trỏ phải chỉ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cắn răng nghiến lợi hỏi: "Rốt cuộc ngươi muốn làm gì ta?"

Trước khi hôn mê, Dạ Dật Phong cho rằng mình hẳn phải chết không nghi ngờ, mà còn chết không toàn thây. Ai ngờ hắn chẳng những không chết, khi tỉnh lại còn thấy cả Tiêu Hàn mặc hắc y. Một màn này làm máu chảy trong cơ thể hắn trở nên lạnh như nước đá. Hắn có một loại dự cảm bất an rằng chết mới là giải thoát, nếu còn sống thì sẽ sa vào bể khổ vạn kiếp bất phục.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Dạ Dật Phong, phát ra giọng nói còn dịu dàng hơn mưa phùn Giang Nam: "Muốn biết rốt cuộc ta muốn làm gì ngươi thì quay đầu nhìn phía sau, chẳng phải rất rõ ràng sao?"

Dạ Dật Phong chậm rãi quay đầu. hntb.ddLQĐ

"Hít..." Nhìn thấy một màn sau lưng, Dạ Dật Phong sợ hãi hít một hơi khí lạnh, mặt cắt không còn giọt máu, linh hồn gần như thoát xác bay đi...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 262: Trăm Miệng Cũng Khó Giải Thích

Năm thước sau lưng Dạ Dật Phong -- Trên giường gỗ khắc hoa mẫu đơn sát tường, có một nam tử mặc hắc y, chính là Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt.

Đôi mắt của Tư Đồ Kiệt đã trở thành hốc sâu, hai con ngươi bị móc ra, bị hai chiếc châm vàng đính vào hai bên má. Cổ tay và cổ chân hắn đều bị một thanh chủy thủ cắm vào, gân tay và gân chân lộ ra bên ngoài thịt giống như đỉa hút máu dính vào lưỡi dao. Cổ hắn bị một dây xích bạc quấn chặt, có thể nhìn thấy yết hầu vỡ nát. Trước ngực Tư Đồ Kiệt có một hang lớn, có thể thấy rõ trái tim ngừng đập đang bị một chiếc quạt xuyên qua.

Gió lạnh lọt qua khe cửa, thổi vào phòng. Dạ Dật Phong cảm thấy lạnh lẽo thấu xương, rất từ từ, rất chậm chạp quay đầu lại. Trong nháy mắt, lục y bị mồ hôi lạnh thấm ướt, đồng tử kinh hãi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đôi môi trắng bệch không còn tia máu: "Các ngươi... Các ngươi... Các ngươi giết Tư Đồ Kiệt, muốn giá... giá họa cho... cho ta..." Mặc dù giọng điệu run rẩy, nhưng lời nói ra không phải câu nghi vấn mà là khẳng định.

Phố lớn ngõ nhỏ ở đế đô Thương Nguyệt đều lấy gạch đá màu tím rải đất, xây nhà. Toàn bộ mái ngói của các cửa hàng đều là ngói lưu ly màu tím. Mỗi khi mặt trời mọc ở phía đông sẽ tạo nên tử khí đông lai (*), phủ lên toàn bộ lãnh thổ Thương Nguyệt. Thương Nguyệt cho rằng khói tím có thể mang đến may mắn, cho nên khói tím là dấu hiệu của Thương Nguyệt. Trên quốc tỷ, trên khôi giáp, trên đao kiếm hành quân tác chiến và những binh khí khác đều có hình khói tím.

https://thuviensach.vn

[(*) Tử khí đông lai: Sương màu tím từ phía đông lan ra khắp nơi, có thể hiểu theo nghĩa khác là có điềm lành.]

Vậy mà giờ đây, bất luận là chiếc châm vàng găm trên mặt Tư Đồ Kiệt hay chủy thủ cắm trên chân tay hắn hoặc xích bạc quấn trên cổ hắn đều có hình khói tím. Đặc biệt là cây quạt xuyên tim Tư Đồ Kiệt, trên cán quạt có khắc hình khói tím, đó là chiếc quạt mà Dạ Dật Phong luôn mang theo bên người.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo ghế, ngồi đối diện Dạ Dật Phong. Nàng chống cằm, vẻ mặt "ngươi đừng nói oan cho ta, ta oan ức lắm": "Chúng ta không giết người, mà là ngươi giết, tại sao lại nói giá họa? Cây quạt xuyên tim Tư Đồ Kiệt là chiếc quạt Thái tử Thương Nguyệt luôn mang theo bên mình, người trong thiên hạ đều biết điều này, không phải sao?"

Nàng dứt lời, Hiên Viên Diễm cũng ngồi xuống bên trái Dạ Dật Phong, dáng vẻ phụ xướng phu tùy, diễn tình ca thiên cổ. Hắn bắt chước ái thê của mình chống cằm, vẻ mặt hiện rõ "Biết rõ hai phu thê chúng ta rất nguy hiểm, ban đầu cần gì trêu chọc chúng ta, đây chính là tự mình chuốc lấy": "Dùng quạt xuyên tim Tư Đồ Kiệt để hắn đi đời nhà ma, ngươi phải hận Tư Đồ Kiệt bao nhiêu mới có thể làm thế? Mà lại... còn móc mắt hắn, không khỏi quá tàn nhẫn sao?"

Tiêu Hàn ngồi xuống bên phải Dạ Dật Phong, vẻ mặt lạnh nhạt "Ta không muốn nói chuyện với ngươi, thắc mắc đừng hỏi ta, trực tiếp hỏi hai người kia đi", lạnh lùng nói từng chữ từng câu: "Huyết hận thấu tận trời cao, xuyên tim hắn, móc mắt hắn, thù hận hắn vơi bớt rồi chứ? Sao ngươi phải dùng xích bạc xiết đứt yết hầu hắn? Lẽ nào... ngươi lo rằng hắn sẽ như xác chết vùng dậy, cao giọng tố ngươi là hung thủ giết người sao?"

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngươi một lời, ta một câu, giá họa không chút che giấu, ngươi lại một lời, ta một câu giễu cợt kể khổ. Đại

https://thuviensach.vn

não Dạ Dật Phong giật giật, cơ bản không nghe lọt tai chữ nào. Hắn cảm giác mình đang ngâm trong hồ băng, máu toàn thân bị đông đá, trong đầu chỉ có hai chữ đang quay mòng mòng -- quá ác!

Dạ Dật Phong không ngu, hắn biết nếu ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã phí công tốn sức bày ra tiết mục giá họa này thì đám cấm vệ quân Tây Thần nhất định sẽ xuất hiện rất nhanh. Một khi cấm vệ quân xuất hiện, tận mắt chứng kiến Tây Thần đế chết thê thảm như thế, vả lại nhận định Dạ Dật Phong hắn giết Tây Thần đế thì cả Tây Thần quốc sẽ phản ứng ra sao? Không nghi ngờ gì nữa, chỉ có một phản ứng duy nhất: Không nổi điên diệt Thương Nguyệt, Tây Thần quốc tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!

Tuy binh lực Tây Thần quốc cường đại nhất trong tứ quốc, nhưng mất đi thủ lĩnh Tây Thần đế, chỉ dựa vào mấy vị đại tướng quân hữu dũng vô mưu của Tây Thần, điều này là nhược điểm lớn nhất. Mặc dù binh lực Thương Nguyệt kém hơn Tây Thần một chút nhưng Hiên Viên Diễm biết rõ, người am hiểu lĩnh binh tác chiến nhất Thương Nguyệt là Thái tử Dạ Dật Phong. Vì vậy, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới để lại mạng sống cho hắn, thiết kế tiết mục giá họa vô cùng cao tay, để hắn và đại quân Tây Thần không thể tránh khỏi một cuộc chiến đẫm máu.

Kế sách của bọn họ rất vẹn toàn, không uổng là người của hoàng triều Long Diệu, thờ ơ lạnh nhạt diệt Thương Nguyệt và Tây Thần, mà trước đó hai nước này có âm mưu rục rịch với lãnh thổ Long Diệu.

Ngoài khách sạn -- trời đất rung chuyển, bụi đất đầy trời. Tiếng vó ngựa như vỡ đê, tiếng bước chân hòa với tiếng binh khí va chạm vào nhau loong coong trong bóng đêm yên tĩnh tạo nên một hành khúc inh tai nhức óc.

Cấm vệ quân Tây Thần mặc khôi giáp đen, tựa như vô số đám mây đen vọt vào, chen đầy đường lớn, giơ đuốc lên cao, một vùng đất sáng bừng lên. Thủ lĩnh cấm vệ quân giật dây cương, tuấn mã ngửa đầu hí một tiếng

https://thuviensach.vn

dài vang vọng, vó ngựa nặng nề dừng lại. Thủ lĩnh dùng sức nhún lên bàn đạp, tung người nhảy xuống ngựa, nhấc cao tay rồi lạnh lùng nói: "Năm đội năm (25) người rải rơm rạ, củi; sáu nhóm hai mươi (120) người bao vây khách sạn, cung tiễn thủ dàn trận kéo dây; còn lại theo ta vào trong."

"Vâng!" Năm đội cấm vệ quân lấy tốc độ sét đánh, chất đầy rơm rạ và củi xung quanh khách sạn Như Ý. Sáu đội cấm vệ quân, một nửa cầm đuốc ngồi cạnh rơm rạ, một nửa dệt thành lưới bao vây khách sạn, chĩa mũi đao về phía cửa lớn. Vô số cung tiễn thủ lùi ra phía sau sáu đội cấm vệ quân, cưỡi trên lưng tuấn mã, kéo căng dây cung về phía cửa lớn khách sạn; có người nhảy lên mái nhà, hướng dây cung về phía cửa sổ, bày trận thế một khi có người lao ra khỏi khách sạn Như Ý, hắn chắc chắn sẽ bị vạn tiễn xuyên tim. Về phần thủ lĩnh đạp mạnh một cước vào cửa lớn khách sạn, mang theo vô số cấm vệ quân bản lĩnh hàng đầu vọt vào đại sảnh.

Đường chính yên tĩnh, bỗng sinh ra động tĩnh lớn như vậy, bách tính Tây Thần đều choàng tỉnh khỏi giấc mộng. Có người mở cửa sổ nhìn trộm, nhìn cảnh tượng bên ngoài lập tức sợ đến nỗi chui vào gầm giường; có kẻ kéo khe cửa ra nhìn, không kịp đóng cửa liền co người trốn dưới gầm bàn.

Khách sạn Như Ý xảy ra chuyện gì, dân chúng không muốn biết, cũng không dám biết. Họ chỉ biết nếu cấm vệ quân đã xuất động thì nhất định không phải chuyện tốt. Vì vậy, họ thầm cầu nguyện có thể bình an vượt qua đêm nay, ngàn vạn lần đừng vô duyên vô cớ biến thành một oan hồn.

Tầng ba, bên trong phòng -- Dạ Dật Phong nghe tiếng đạp cửa, sắc mặt vẫn trắng bệch như giấy, nhưng đáy mắt lại hiện lên ý cười không dễ nhận thấy. Hắn cho rằng ba người Hiên Viên Diễm nhất định không ngờ... cấm vệ quân lại đến nhanh chóng như vậy khiến bọn họ không có cơ hội rút lui tránh khỏi tầm mắt các cấm vệ quân. Đối với hắn mà nói, đây tuyệt đối là chuyện may mắn lúc nguy nan.

https://thuviensach.vn

Vũ khí làm Tư Đồ Kiệt mất mạng đều hướng tới hung thủ là hắn, nhưng trong phòng lúc này, bất luận là Thái tử Thương Nguyệt hắn, hay Thụy vương và Thụy vương phi Long Diệu, thậm chí Thái tử Bắc Dực đều là địch không phải bạn của Tây Thần.

Hắn không thể chứng minh mình bị oan, nhưng khi hắn thừa nhận mình là hung thủ, đồng thời có thể lôi ba người Hiên Viên Diễm vào, nói rằng bọn họ liên thủ đã lâu, mưu đồ sát hại Tư Đồ Kiệt. Nếu không phải thế... sao mấy người bọn họ như nước với lửa có thể bình an vô sự ở chung một phòng, chỉ có Tư Đồ Kiệt chết thảm? Tây Thần muốn báo thù thì báo cả tam quốc đi.

Chỉ tiếc, ý nghĩ trong lòng Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã biết tỏng cả rồi. Thời gian cấm vệ quân đến đúng như dự liệu của nàng, cho nên sao nàng có thể cho Dạ Dật Phong cơ hội để cắn ngược mình?

Tựa như hiểu rõ tâm tư Dạ Dật Phong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng xoay cổ tay, tay trái có thêm ba lớp da dịch dung mỏng như cánh ve, tay phải xuất hiện ba viên thuốc nhỏ màu đỏ. Dưới ánh nến khẽ lay, ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, dán lớp da dịch dung của mình lên mặt, đồng thời uống viên thuốc.hntb.ddLQĐ

Thấy ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt biến thành ba nam tử trung niên có vẻ ngoài cực kì bình thường trong chớp mắt, lông mày Dạ Dật Phong bất an nảy lên, khóe miệng không thể kiềm chế co rút, cơ bắp toàn thân đều lo lắng run rẩy, mơ hồ đoán được ba người này định cùng hắn chơi trò gì với cấm vệ quân rồi.

Đợi đến khi dịch dung xong, ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức biến thành ba nam tử trung niên, giọng nói thô khàn nghe như rất cung kính, thực ra ẩn chứa giễu cợt: "Thuộc hạ tham kiến thái tử!"

https://thuviensach.vn

Đại não Dạ Dật Phong trời đất quay cuồng một hồi, tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, ngửa đầu thở dài một hơi than khổ.

-- Xong rồi, hoàn toàn xong rồi, hắn trăm miệng cũng khó giải thích! Hung thủ giết Tư Đồ Kiệt là hắn chứ không phải ai khác.

Người được Tư Đồ Kiệt thăng chức làm thủ lĩnh cấm vệ quân dĩ nhiên không ngu xuẩn. Vừa bước vào đại sảnh, thấy thi thể nhuốm máu khắp nơi, lại phát hiện thi thể dọc theo cầu thang trải dài đến trước cửa lớn một căn phòng ở tầng ba, tim thủ lĩnh bất an, dẫn theo cấm vệ quân chạy hết sức về phía căn phòng đó. Nếu hắn biết tất cả đều do Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỉ mỉ thiết kế, dụng ý giúp hắn không cần cực khổ tìm kiếm từng phòng, mục đích để dễ tiến vào bắt hung thủ, hắn có tức giận hộc máu xa ba trượng không nhỉ?

Cùng lúc đó -- Nghe thấy bên ngoài hành lang có tiếng bước chân như đê vỡ, hệt như giành giật từng giây một, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ nâng tay phải, lấy khí thế sét đánh không kịp bịt tai đưa hào quang bảy màu đến hai chân Dạ Dật Phong, giải huyệt đạo ở chân cho hắn.

Không để Dạ Dật Phong kịp phản ứng, Hiên Viên Diễm đã phất tay. Thân thể Dạ Dật Phong không thể điều khiển, lập tức đứng lên từ trên ghế, đến bên cạnh giường nơi Tư Đồ Kiệt chết thảm hệt như diều hâu rình mồi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại nhấc tay phải, một roi bạc khắc khói tím dài bắn ra khỏi tay áo nàng như linh xà, một đầu quấn quanh cánh tay trái của Dạ Dật Phong, đầu còn lại xuyên qua bụng Tư Đồ Kiệt.

Trong lúc đó -- một tiếng vang "rầm" dữ dội, cửa phòng bị thủ lĩnh cấm vệ quân đạp thành hai mảnh. Vô số cấm vệ quân vọt vào trong phòng...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 263: Có Khổ Khó Nói

Vô số cấm vệ quân Tây Thần xông vào phòng như thủy triều, đồng thời Tiêu Hàn giả dạng thuộc hạ của Dạ Dật Phong rút một chiếc roi bạc dài có khắc hình khói tím của Thương Nguyệt ra.

"Thái tử, sao lại thế này? Chuyện giết Tư Đồ Kiệt rất bí mật, cấm vệ quân Tây Thần sao biết được vậy?" Kêu lên một tiếng sợ hãi, bóng dáng Tiêu Hàn chợt lóe, cầm roi bạc đứng trước mặt Dạ Dật Phong, bày tư thế hành tung giết người bị bại lộ nên trung thành bảo vệ chủ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng giả dạng làm thuộc hạ của Dạ Dật Phong, ống tay áo xoay tròn, trong lòng bàn tay có thêm một chiếc roi bạc khắc hình khói tím: "Thái tử, địch nhiều ta ít, e là bốn người chúng ta muốn đột phá vòng vây tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng. Tối nay, giúp Thái tử đoạt mạng Tư Đồ Kiệt, bọn thuộc hạ chết không đáng tiếc. Hãy để trước khi chết, bọn thuộc hạ vì Thái tử làm chuyện cuối cùng, mở đường máu để Thái tử an toàn rút lui!" Đồng thanh nói xong, hai người đứng hai bên Dạ Dật Phong, bày ra dáng vẻ cho dù tan xương nát thịt cũng phải bảo vệ chủ tử rút lui an toàn.

Tư Đồ Kiệt trời sinh đa nghi, làm việc cực kì cẩn thận.Trừ thủ lĩnh cấm vệ quân biết khách sạn Như Ý là sản nghiệp của Môn chủ Quỷ Chú môn, mà Môn chủ vẫn luôn ẩn thân trong bóng tối thật ra là Tư Đồ Kiệt, các cấm vệ quân còn lại không hề biết chuyện này.

Chạy như điên lên tầng, thấy thuộc hạ Quỷ Chú môn, cũng chính là Chưởng quỹ, tiểu nhị và hộ vệ sát thủ của khách sạn Như Ý bị chết thảm

https://thuviensach.vn

không nỡ nhìn, tim bị móc khỏi ngực, cổ họng đều cắm một thanh chủy thủ hình khói tím. Giờ đây vào phòng lại thấy Tây Thần đế bị móc hai mắt, gân cổ tay và gân chân bị cắt đứt, cổ bị xiết bởi một chiếc xích bạc, trái tim bị quạt trúc xuyên qua. Nhưng... đối với tướng chết thê thảm không nỡ nhìn của Tây Thần đế, Thái tử Thương Nguyệt hình như còn chưa thỏa mãn, vẫn đứng trước mặt Tây Thần đế, dùng roi bạc đâm thủng bụng Tư Đồ Kiệt, tựa như không thể chặt Tư Đồ Kiệt thành trăm mảnh thì không thể vơi bớt nỗi hận trong lòng mình vậy. Sau đó lại nghe thấy ba thuộc hạ của hắn nói đã bị bại lộ hành động giết người, không kịp hủy thi diệt tích, muốn liều chết đỡ chủ tử rút lui bình yên vô sự -- Hai mắt thủ lĩnh cấm vệ quân đầy tơ máu, lập tức giận dữ hét: "Dạ Dật Phong, ngươi giết Tây Thần đế, Tây Thần quốc tối nay không chỉ muốn ngươi nợ máu phải trả bằng máu mà còn muốn Thương Nguyệt quốc chôn cùng!"

Thủ lĩnh cấm vệ quân vừa dứt lời, các cấm vệ quân trợn mắt nghiến răng, lửa hận ngút trời, lập tức vây quanh Dạ Dật Phong và ba "thuộc hạ" của hắn đến nỗi nước chảy không lọt, loạt xoạt giơ đao trong tay lên.

"Tây Thần đế --" Các cấm vệ quân bên ngoài nghe thấy tin Tây Thần đế đã chết, đau khổ cao giọng thét lên một tiếng rồi giơ mũi đao về phía cửa chính.

Đôi mắt Dạ Dật Phong phẳng lặng không chút dao động, lướt qua các cấm vệ quân đang nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống mình -- Sau đó, hắn hơi cúi đầu, kéo roi bạc quấn trên tay ra rồi rút lại quạt trúc xuyên tim Tư Đồ Kiệt. Hắn khom lưng, xốc một góc chăn trên giường lau sạch máu tươi dính trên quạt, dời bước ngồi xuống bên bàn gỗ.

Giờ phút này Dạ Dật Phong rất muốn nói với các cấm vệ quân: Có lời, cho dù tận tai nghe thấy; có chuyện, cho dù chính mắt nhìn thấy, cũng không chắc hẳn là sự thật. Tây Thần đế của các ngươi không phải do ta giết, oan cho ta, ta bị người khác giá họa đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng, nói thì có tác dụng gì? Giờ đây có cho hắn một trăm cái miệng, không, cho hắn một vạn cái miệng cũng không thể giải thích rõ. Ngoài lão thiên gia tin hắn, còn lại bất cứ ai thấy một màn trước mắt này đều sẽ cho rằng hắn là hung thủ. Bất luận hắn thừa nhận hay phủ nhận, tóm lại cái danh hung thủ giết người của hắn không thể gột sạch. Đã như vậy, chi bằng thừa nhận cho xong. Nếu không... sợ rằng Thái tử Thương Nguyệt hắn lại có thêm một danh hiệu tiểu nhân vô sỉ dám làm không dám nhận.

Dạ Dật Phong mở quạt, khẽ đung đưa, đồng thời khẽ nói: "Đúng vậy! Ta giết Tây Thần đế đấy, muốn ta nợ máu trở bằng máu thì động thủ đi!"

"Dạ Dật Phong, ta muốn chặt ngươi làm trăm mảnh, lấy máu tưới đất, an ủi vong linh Tây Thần đế dưới suối vàng." Nghe giọng điệu hời hợt của Dạ Dật Phong, thấy thái độ bình chân như vại của hắn, thủ lĩnh cấm vệ quân nổi giận, gào thét, đồng thời thúc nội lực bắn đao trong tay ra ngoài.

Đối với thanh đao đang lao đến ngực mình, Dạ Dật Phong hơi cúi đầu, mí mắt cũng chẳng thèm nhìn, khẽ phe phẩy quạt trúc. Trong lòng hắn biết rõ, ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt uổng phí công sức diễn tiết mục giá họa này, mục đích là kích động chiến tranh giữa Tây Thần và Thương Nguyệt, cho nên bọn họ tuyệt đối sẽ không "khoanh tay" nhìn hắn bị giết. Bọn họ sẽ rất "cố gắng" bảo vệ hắn đến khi... hắn rút lui khỏi khách sạn Như Ý và lãnh thổ Tây Thần an toàn, trở về Thương Nguyệt điều động đại quân nghênh chiến đại quân Tây Thần.

Một âm thanh "vụt" vang lên, khi mũi đao sắp xuyên qua ngực Dạ Dật Phong -- Roi bạc trong tay Tiêu Hàn bỗng vung lên, đao bị cắt thành hai nửa, chưa chạm đến góc áo Dạ Dật Phong đã trở thành xác đao trên mặt đất.

Tiêu Hàn diễn theo lời thoại trước đó đã học thuộc, khiến cấm vệ quân Tây Thần lửa giận thiêu đốt: "Tây Thần đế của các ngươi tâm ngoan thủ lạt, tội ác tày trời, lấy tư cách gì để có thiên hạ? Tây Thần đế chết cơ bản không

https://thuviensach.vn

có gì đáng tiếc. Thiên hạ này... phải do Thương Nguyệt hoàng anh minh thần võ của chúng ta đi đoạt!"

Cấm vệ quân nghiến răng "ken két". Thủ lĩnh giơ tay lên, phun ra một chữ: "Giết!"

Tia sáng lạnh chói mắt lóe lên, cấm vệ quân vung đao bổ về phía bốn người Dạ Dật Phong. Thủ lĩnh rút thiết trảo (*) mỏ ưng ra, cũng mãnh liệt tấn công.

Không thèm nhìn bốn phương tám hướng tấn công, Dạ Dật Phong vẫn không nâng mí mắt, đứng nhàn nhã phe phẩy quạt.

-- Động thủ đi, nghênh chiến cấm vệ quân Tây Thần đi! Chỉ khi ba ngươi động thủ mới có thể những cấm vệ quân mù quáng này phát hiện thì ra võ công của ba "thuộc hạ" còn cao siêu hơn cả "chủ tử".

Võ công của "thuộc hạ" cao hơn hắn? Vả lại, đặc biệt để vở tuồng này hạ màn một cách hoàn mỹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có võ công vượt xa hắn đến cảnh giới không thể tưởng tượng nổi. Điều này... không phải rất kì lạ sao? Trong các cấm vệ quân Tây Thần không thiếu người có đầu óc, nhất định sẽ cảm thấy không thích hợp. Lúc ấy trong lòng bọn hắn sinh ra nghi ngờ, bắt được thời cơ tuyệt vời vạch trần sơ hở, hắn sẽ nói ra thân phận ba người này và hắn bị ba người này hãm hại giá họa. Có lẽ... vẫn có thể thay đổi cục diện bất lợi cho mình chăng? HNTB.dđLQĐ

Sao ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể không đoán ra tính toán của Dạ Dật Phong? Nhiều cấm vệ quân như vậy, nếu bọn họ che giấu thực lực thực sự thì không thể thắng được. Nhưng nếu bọn họ thể hiện thực lực, trong nháy mắt sẽ giải quyết hết cấm vệ quân... nhưng sẽ lộ ra sơ hở rằng thuộc hạ còn có võ công cao hơn cả chủ tử.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thượng Qun Ngưng Nguyệt cười lạnh trào phúng, không chút để ý nhìn Hiên Viên Diễm và Tiêu Hàn, không ai biểu hiện thực lực chân chính. Ba người bày ra dáng vẻ chật vật khó có thể chống lại cường địch, hoảng hốt né tránh, càng lúc càng cách xa Dạ Dật Phong.

Lúc này --

Thấy ba thuộc hạ của Dạ Dật Phong dần dần đuối sức, võ công cũng chỉ có thế, vài cấm vệ quân tiếp tục tấn công ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt; phần lớn cấm vệ quân bao gồm cả thủ lĩnh nhẫn tâm tàn sát về phía Dạ Dật Phong.

Dạ Dật Phong cúi đầu phẩy quạt nhưng khóe mắt vẫn nắm bắt chiến trạng, thấy cấm vệ quân xông về phía mình như thủy triều, nhưng ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại làm như không thấy. Không ai bộc lộ thực lực thực sự, "anh dũng" bảo vệ hắn, chỉ lo ra sức diễn trò, biểu hiện dáng vẻ bại lui chật vật. Trong lòng hắn lại thở dài bực bội, có thông minh đến mấy cũng không thể không bái phục, chỉ có thể nhanh chóng đứng lên tự bảo vệ mình.

Ngay lúc đó -- Tựa như vì chủ tử tham chiến nên động viên ý chí chiến đấu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm "cực kì dũng mãnh" đánh lui mấy tên cấm vệ quân, bóng dáng nhanh chóng đứng hai bên Dạ Dật Phong. Dưới ống tay áo che giấu, truyền nguồn khí lưu, đừng nói vô số cấm vệ quân Tây Thần không thể nhận ra, nếu không phải Tiêu Hàn đã biết trước thì trong giây lát cũng không thể nhận ra.Trừ phi... trong số những người ở đây có người như Thiên Cơ lão nhân, võ công sâu đến cảnh giới xuất thần nhập hóa mới có thể nhận thấy khí lưu lặng lẽ chuyển động.

Chỉ thấy -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm phối hợp ăn ý. Dạ Dật Phong bị khí lưu cường đại thao túng, bóng người màu xanh xẹt qua như sao băng, nhảy lung tung trong vòng vây, chợt đông chợt tây,

https://thuviensach.vn

lúc nam lúc bắc. Quạt trúc trong tay hắn cũng bay lung tung trong vòng vây, cao cao thấp thấp, trái trái phải phải, mơ hồ thành ngàn vạn tàn ảnh khiến người ta khó có thể bắt kịp.

Trong phút chốc -- Vô số cấm vệ quân bị Dạ Dật Phong xoay quanh như chong chóng; bị chiếc quạt trúc thiên biến vạn hóa đâm cho toàn thân đầy vết máu.

"Rầm", Dạ Dật Phong cầm quạt trúc, quét ngang về bốn phương tám hướng. Vũ khí trong tay cấm vệ quân rơi hết xuống đất, thân thể của bọn hắn cũng nằm ngổn ngang trên mặt đất. Bọn hắn muốn tung người lên tiếp tục anh dũng giết địch, nhưng vừa mới vận khí liền cảm thấy phế phủ ngũ tạng quặn đau, hộc một ngụm máu. Cấm vệ quân mềm nhũn, lập tức kinh hãi nhìn Dạ Dật Phong, ánh mắt ấy tựa như yên lặng nói rằng bọn hắn tuyệt đối không ngờ tới võ công của Thái tử Thương Nguyệt mạnh gấp trăm ngàn lần truyền thuyết, không, phải là kinh khủng gấp trăm ngàn lần.

Ngoài cửa chính, các cấm vệ quân thấy chỉ trong nháy mắt mà Dạ Dật Phong đã làm cho vô số cao thủ ngã hộc máu, bò dậy cũng không bò nổi. Bọn hắn không khỏi trố mắt nhìn thêm vài lần, kinh hãi nuốt nước miếng, trong lòng do dự, cuối cùng vẫn không dám nhắm mắt xông vào tự chuốc cái chết.

Dạ Dật Phong khép quạt, thân thể cứng ngắc đứng vững, khí lạnh vọt từ lòng bàn chân lên thẳng đỉnh đầu. Giờ phút này trong lòng hắn cực độ kinh hãi, thực sự không kém gì các cấm vệ quân. Hắn biết rõ võ công của mình hơn bất cứ ai. Có thể làm hắn khống chế địch trong nháy mắt vốn không phải võ công của hắn mà vì thân thể và quạt bị dòng khí lưu cường đại thao túng. Thậm chí hắn đã rất cố gắng ổn định thân thể và quạt nhưng không thể điều khiển thân thể mình, thậm chí không thể vứt quạt đi, tựa như thân thể này không thuộc về hắn.

Hắn biết rõ, nhất định hai người kia đã giở trò quỷ.

https://thuviensach.vn

Không ngờ... mới nửa tháng ngắn ngủi, võ công hai người họ đã cao đến cảnh giới kinh thiên địa, khiếp quỷ thần. Khiến Dạ Dật Phong khóc không ra nước mắt là vẻ mặt các cấm vệ quân kinh hãi nhìn chằm chằm hắn cũng thôi đi, ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn đồng loạt ôm quyền với hắn, vẻ mặt cung kính nói: "Đa tạ chủ tử cứu mạng! Chủ tử võ công cái thế, không ai trong thiên hạ có thể địch lại!"

Dạ Dật Phong không còn gì để nói, phiền muộn đầy bụng, chỉ có thể bất đắc dĩ ngửa đầu nhìn chằm chằm trần nhà.

Hắn còn có thể nói gì nữa? Hiện tại hắn càng thêm trăm miệng khó giải thích. Dưới những con mắt của cấm vệ quân, trong lòng thầm hét lên: Khó trách Thái tử Thương Nguyệt ngươi có thể giết chết Tây Thần đế, thì ra... võ công của ngươi cao như thế! HNTB.dđLQĐ

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có thể truyền khí lưu cho mình dưới tình huống không ai có thể phát hiện, để mình đánh bại các cấm vệ quân trong nháy mắt, bọn họ cũng có thể lấy mạng các cấm vệ quân trong nháy mắt, nhưng bọn họ chỉ làm các cấm vệ quân trọng thương mà không lấy mạng, bởi vì... hai người còn trông cậy cấm vệ quân trở về hoàng cung Tây Thần, thông báo Thái tử Thương Nguyệt hắn độc ác sát hại Tây Thần đế! Điều duy nhất hắn có thể làm là nhanh chóng rời khỏi Tây Thần, trở lại Thương Nguyệt điều động toàn bộ đại quân chuẩn bị nghênh chiến.

Lúc này -- Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại cung kính ôm quyền với Dạ Dật Phong, đồng thanh nói: "Chủ tử, chuyện Ngô hoàng sai chúng ta ám sát Tây Thần đế đã bại lộ, thật sự không nên ở đây thêm nữa, xin chủ tử lập tức hồi quốc!"

Vừa dứt lời, dưới sự che chở của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm truyền một dòng khí lưu đến trên người Dạ Dật Phong.

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong không thể điều khiển vung tay, lập tức mặt đất lóe sáng, cũng khiến thân thể các cấm vệ quân quay cuồng một hồi, trước mắt chợt tối đen như mực.

Một tiếng "rầm" vang dội, đợi mắt cấm vệ quân dần dần sáng trở lại, bóng dáng bốn người Dạ Dật Phong đã biến mất. Trên trần nhà bị thủng một lỗ to...

Ngoài khách sạn Như Ý -- Cấm vệ quân nghe thấy động tĩnh, lập tức nhìn về phía trước, trông thấy ba bóng đen, một bóng xanh thoát ra từ nóc khách sạn, nhảy lên không trung như chim bay. Các cấm vệ quân ném đuốc đốt rơm rạ và củi trên mặt đất; số khác nhảy lên, đuổi theo bốn bóng người kia. Cung tiễn thủ thả dây, đầu tên tẩm kịch độc trí mạng dày đặc bắn lên không trung.

Ứng phó với đám tên như mưa này, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mà nói quá dễ dàng. Chỉ là đã diễn thì phải diễn trọn vẹn, nếu một khắc cuối cùng bỗng lộ thực lực, chẳng phải tối nay phí sức rồi sao?

Vì vậy -- Hai người giả bộ khinh công không bằng Dạ Dật Phong, cố ý theo đuôi hắn, không chút để ý nhìn nhau rồi thúc nội lực truyền âm: "Dạ Thái tử, nếu không muốn làm con nhím, phiền ngươi vung tay lên để các cấm vệ quân biết một chút về nội lực xuất thần nhập hóa của ngươi chứ? HNTB.dđLQĐ

Suy nghĩ của ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sao Dạ Dật Phong có thể không hiểu? Lấy bản lĩnh của hắn, phát huy khinh công tránh mưa tên không khó, nhưng nếu muốn thành công đánh tan mưa tên thì không phải chuyện dễ dàng. Tiêu Hàn không nói, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm muốn đánh tan mưa tên tuyệt đối dễ như búng tay. Sở dĩ bọn họ muốn mình vung chưởng vì không muốn để lộ võ

https://thuviensach.vn

công thực sự, để lại sơ hở cho cấm vệ quân hoài nghi, cho nên mới mượn mình phá mưa tên này.

Mà hắn còn có thể làm gì? Cho dù hắn không phối hợp, chỉ cần Thương Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đẩy khí lưu cho mình, hai tay không muốn vung cũng phải vung.

Dạ Dật Phong phất tay, hai người kia cũng đồng thời phất tay. Vài nguồn khí lưu cường đại lập tức lấy sức mạnh ùn ùn kéo đến đánh tới mưa tên và cung tiễn thủ.

"Loong coong", tiếng sét đánh vang dội trong bóng đêm. Bóng dáng cấm vệ quân nặng nề rớt xuống mặt đất, đao trong tay cũng xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Xung quanh khách sạn Như Ý, rơm rạ và củi bị thiêu đốt, lửa mạnh hừng hực ngút trời, trong nháy mắt thiêu tất cả thành tro. Mũi tên bỗng chốc quay ngược lại, toàn bộ đâm vào bức tường của khách sạn, biến thành tổ ong lỗ chỗ. Mà bóng dáng bốn người Dạ Dật Phong đã biến mất vô hình vô bóng. HNTB.ddLQĐ

Dưới ánh trăng --Trên đường lớn ngoài khách sạn Như Ý để lại từng đám cấm vệ quân và cung tiễn thủ nằm cứng ngắc, mắt dại ra nhìn trời, sắc mặt trắng bệch hơn nhìn thấy quỷ

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 264: "Giúp Người Làm Niềm Vui"

Hai vách núi dựng thẳng cùng vài thác nước trắng xóa đổ xuống hội tụ thành một dòng suối, chảy quanh khắp một u cốc. Muôn vàn cánh hoa rực rỡ múa lượn trong gió, biến u cốc thành một chốn bồng lai tiên cảnh. Cánh hoa lung linh dưới ánh trăng tỏa mùi hương thấm sâu tận gan phổi, xinh đẹp mê người, đẹp đến say đắm.

Một tiếng "vèo" vang lên -- Bên trong sơn cốc bỗng xuất hiện bốn người đẹp hơn hoa, phong thái khiến sắc hoa cũng ảm đạm phai mờ, chỉ có điều vẻ mặt mỗi người đều khác nhau.

Dạ Dật Phong chậm rãi xoay người, trên gương mặt khoác lên một tầng buồn bã nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở đối diện, nặn ra hai chữ chứa đầy mùi máu: "Chúc mừng!"

Hai người kia cười cười, nhếch lông mày, cao giọng nói: "Chúc mừng?"

Dạ Dật Phong dường như cắn nát hàm răng, nói từng chữ từng câu: "Chúc mừng phu thê các ngươi... Dụng tâm lương khổ sắp xếp vở kịch này rồi hoa lệ hạ màn, giá họa cho ta như ý nguyện."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt cánh hoa trước mũi ngửi ngửi rồi thả nó đi, cười cười nói: "Sai rồi, ngươi không nên chúc mừng chúng ta mà nên cảm ơn chúng ta."

Mặc dù giận muốn nổ phổi nhưng Dạ Dật Phong vẫn cố gắng nở nụ cười, khoanh tay nhếch khóe mắt, hỏi: "Cảm ơn các ngươi?"

https://thuviensach.vn

"Thương Nguyệt hoàng và Thái tử đều hùng tâm tráng chí, tới giờ vẫn muốn chinh phục tam quốc còn lại. Tối nay phu thê chúng ta rảnh rỗi giúp hai người một tay..." Nàng tìm tư thế thoải mái nhất dựa vào người Hiên Viên Diễm, trả lời: "Giúp hai người báo trước sẽ chinh phục Tây Thần quốc, chẳng lẽ Thái tử không nên nói cảm ơn ta một tiếng sao?"

-- Đúng, Thương Nguyệt xác thực muốn chinh phục tam quốc, nhưng không ngu đến mức phát động chiến tranh đầu tiên. Thương Nguyệt phải chuẩn bị thật tốt, chờ đợi Tây Thần và Bắc Dực giao chiến dẫn đến binh lực hao tổn mới ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chế giễu làm khí huyết Dạ Dật Phong dâng trào nhưng nhịn không hộc máu, liều mạng giữ lại chút kiêu ngạo, gượng cười nói: "Đúng vậy, nên cảm ơn hai phu thê ngươi!"

Ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt chạy trên khuôn mặt cố gắng che giấu khổ sở trong lòng của Dạ Dật Phong, nhún vai một cái: "Giúp người làm niềm vui là một phẩm chất tốt đẹp. Phu thê chúng ta sẽ tiếp tục cố gắng phát huy phẩm chất này."

Dạ Dật Phong nhìn lướt qua gương mặt nhìn như thiên sứ nhưng thực ra còn ác hơn cả ma quỷ của nàng, buông hai tay ra, lạnh nhạt nói: "Ý tốt của hai vị giúp Thương Nguyệt báo trước sẽ chinh phục Tây Thần, nếu phụ ý tốt này, Thương Nguyệt chắc chắn sẽ áy náy muôn đời. Không để cho hai vị thất vọng, tại hạ phải trở về Thương Nguyệt." Nếu hắn không nhân lúc trời tối rời khỏi Tây Thần, một khi tin Tây Thần đế băng hà lộ ra, HNTB.dđLQĐ e là khắp nơi sẽ giới nghiêm, không cho phép bất luận kẻ nào bước một bước ra khỏi Tây Thần, hắn phải phí nhiều tâm sức hơn mới có thể về nước.

Trong lúc Dạ Dật Phong vận khí định sử dụng khinh công rời khỏi sơn cốc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt tóc hai bên má, lười biếng cười: "Chính bởi vì phu thê chúng ta không muốn phải thất vọng cho nên sao

https://thuviensach.vn

không giúp Thái tử Thương Nguyệt về nước nhỉ? Phu thê ta đưa Thái tử đến sơn cốc này không phải tìm nơi có cảnh đẹp để tán gẫu với Thái tử, mà là thay ngươi hạ một phần lễ về nước nho nhỏ."

Nàng vừa dứt lời, trong sơn cốc bỗng mơ hồ vang lên tiếng võ ngựa, càng lúc càng rõ ràng hơn. Trong chốc lát -- Bên trái biển hoa xuất hiện hai con tuấn mã trắng thuần như tuyết trên núi cao nhưng hai mắt lại đỏ ngầu như lửa cháy. Chúng nó đang nối tiếp nhau chạy như bay đến chỗ mấy người Hiên Viên Diễm.

Dưới ánh trăng, không chỉ thấy Đông trưởng lão đang cưỡi trên một con tuấn mã mà còn có thể nhìn rõ máu trong cơ thể hai con tuấn mã đang chảy trong mạch máu. Trong nháy mắt, hai tuấn mã vốn ở xa năm mươi thước đã tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Đông trưởng lão chẳng cần kéo gấp dây cương, chỉ nhẹ nhàng khẽ quát, hai tuấn mã hết sức có linh tính lập tức ngưng bước chạy, ngoan ngoãn đứng yên trên cỏ. Mà trong giây lát khi chúng dừng lại, hình ảnh máu chảy trong mạch máu cũng biến mất.

Thân thể Đông trưởng lão nhanh nhẹn nhảy lên, tung người xuống ngựa, cung kính khom người với hai người rồi đứng nghiêm bên hai tuấn mã.

-- Trời ạ, Hãn Huyết bảo mã?

Môi Tiêu Hàn mím lại thành đường thẳng, Dạ Dật Phong nheo mắt nhìn chằm chằm vào hai con ngựa.

Tất cả ngựa trên thế gian chỉ chạy được ba trăm dặm (*), tối đa không vượt quá bốn trăm dặm. Nhưng hai con bảo mã trước mắt này lại là Hãn Huyết bảo mã nhân gian hiếm thấy. Chúng nó không chỉ ngày đi ngàn dặm, dạ hành tám trăm dặm; vả lại có thể nhịn khát nhịn đói, cho dù dưới nhiệt

https://thuviensach.vn

độ nóng bức con người không thể chịu được, chỉ cần uống nước một lần một ngày; vô cùng thích hợp lặn lội đường xa.

[(*) 1 dặm = 500m.]

Hiên Viên Diễm vén tóc cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đưa tay về một trong hai con tuấn mã, cười nói: "Phần lễ mọn này mong Thái tử nhận cho. Nó không chỉ có thể tránh kẻ địch đuổi theo, mà còn có thể khiến Thái tử duy trì khí huyết trở về nước với tốc độ nhanh nhất."

-- Lễ mọn? Hãn Huyết bảo mã chỉ còn có năm con. Bao nhiêu người yêu ngựa tình nguyện táng gia bại sản, cam tâm tổn thọ mười năm cũng không thể sở hữu một con trong đó. Bởi vì, chẳng ai biết năm con Hãn Huyết bảo mã còn sống trên đời rơi vào tay ai. Không ngờ Hiên Viên Diễm có hai con, mà lại không chút đau lòng biến chúng thành lễ mọn không chút giá trị tặng cho kẻ địch?

Trái tim Dạ Dật Phong đập mạnh, nhưng không nói chữ nào, liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rồi bước đến trước mặt Đông trưởng lão, thò tay nhận lấy roi ngựa trên tay ông. Hiên Viên Diễm nói không sai, nếu hắn muốn trở về nước với tốc độ nhanh nhất, cho dù "lễ mọn" này có dụng ý khác thì hắn không có lí do gì để từ chối cả. HNTB.dđLQĐ

Mũi chân Dạ Dật Phong khẽ đạp lên mặt đất, nhanh nhẹn nhảy lên lưng ngựa, nhẹ nhàng kéo dây cương màu vàng kim, khiến tuấn mã xoay thân lại. Hắn quay lưng về phía mọi người, không để mọi người nhìn thấy tay phải cầm roi ngựa của mình quá dùng sức nên sắp rỉ máu, thản nhiên nói: "Sau này còn gặp lại."

Khi Tây Thần và Thương Nguyệt đại chiến, sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có thể bỏ qua? Cho nên... sau này còn gặp lại,

https://thuviensach.vn

sẽ không lâu nữa. Trong lời hắn còn ẩn chứa ý nghĩa khác, sao hai người kia lại không rõ ràng?

Thương Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thâm tình nhìn nhau, khẽ cong khóe môi, đồng thanh nói: "Dĩ nhiên, sau này còn gặp lại."

Hai người vừa dứt lời, Dạ Dật Phong lập tức kéo dây cương. Hãn Huyết bảo mã tung vó chạy như bay, chở Dạ Dật Phong chất chứa đầy u sầu xuyên qua biển hoa rực rỡ phía trước, biến mất trong tầm mắt mọi người...

Liếc nhìn bóng lưng tiêu điều của Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn bình thản nói: "Nếu ta không đoán sai, Hãn Huyết bảo mã còn lại là lễ mọn mà hai vị chuẩn bị cho ta đúng không?" Mặc dù giọng điệu bình thản HNTB.dđLQĐ, vẻ mặt lạnh lùng nhưng trong lòng hắn đang khiếp sợ, trong lòng như thuyền nhỏ lênh đênh giữa biển khơi ngày dông bão.

-- Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã đoán được sau khi vở kịch hạ màn, mình sẽ lập tức rời khỏi Tây Thần? Chẳng lẽ...

Đối với câu hỏi của Tiêu Hàn, Hiên Viên Diễm cười không nói. Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lời: "Nếu Tiêu thái tử không nguyện ý vui vẻ nhận phần lễ mọn này mà muốn thay bằng đi Vô Danh sơn trang ở mấy ngày, dĩ nhiên chúng ta sẽ tuyệt đối hoan nghênh."

Xem ra bọn họ đã nhìn thấy suy nghĩ ngồi yên xem hổ đấu, đợi hổ bị thương rồi trục lợi của mình, hắn... phải thay đổi sách lược mới được.

Tiêu Hàn lạnh nhạt nhìn bọn họ, vẻ mặt lạnh lùng như băng sương che đậy cảm xúc trong lòng, dời bước đến trước mặt bảo mã, nhảy lên lưng nó. Hai tay hắn kéo dây cương, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nói từng câu từng chữ: "Tạm biệt! Lời cam kết nợ ngươi lúc trước, ta sẽ đưa lên!"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười, vô cùng tự tin nói: "Ta chưa từng lo ngươi sẽ thất hứa."

-- Chưa từng lo hắn sẽ thất hứa? Hay là chưa từng lo hắn dám không giữ lời hứa? Nếu hắn dám thất hứa, chỉ e lấp vào chỗ trống của lời hứa đó không chỉ là lãnh thổ Bắc Dực mà còn... tính mạng đại quân Bắc Dực.

Tiêu Hàn nhìn nụ cười của nàng, cảm giác phiền muộn nổi lên trong lòng, kéo dây cương quay lưng về phía nàng. Trong lòng hắn biết rõ, nụ cười nàng trao cho Hiên Viên Diễm là nụ cười sâu tận đáy lòng; ngoài Hiên Viên Diễm, nụ cười xinh đẹp nàng dành cho những người khác chỉ là vẻ bề ngoài, mãi mãi không lan đến đáy mắt.

Tiêu Hàn giơ roi ngựa lên cao, chậm chạp phun ra bốn chữ hiếm hoi che giấu cảm xúc chân thật trong lòng: "Hai vị, cáo từ!"

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt không thèm nhìn bóng lưng Tiêu Hàn, đồng thanh ăn ý nói: "Tiêu thái tử đi khỏe, không tiễn!"

Tiêu Hàn nhẹ nhàng hạ roi, bảo mã xẹt qua chân trời biến mất trong đêm khuya mịt mùng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Đông trưởng lão, dịu dàng hỏi: "Hành động của Bắc trưởng lão bên kia sao rồi? Đã phá hủy Quỷ Chú môn chưa? Lấy được Biến Sắc hoa không?"

Đông trưởng lão cung kính trả lời: "Bắc trưởng lão truyền tin, Quỷ Chú môn đã bị phá hủy. Hiện giờ hắn đang mang Biến Sắc hoa về Vô Danh sơn trang."

Nghe Đông trưởng lão bẩm báo, HNTB.ddLQĐ nàng thoải mái dựa lên vai Hiên Viên Diễm, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm: "Diễm, hôm nay là một ngày đẹp."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm lấy một lọn tóc của nàng, cúi đầu ngửi hương tóc, giọng nói mang đầy tình ý: "Đâu chỉ hôm nay! Ngày mai, ngày kia, ngày sau nữa... đều là những ngày đẹp hơn."

"Như vậy..." Cánh tay dịu dàng ôm eo hắn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt: "Chúng ta có nên ăn mừng không?"

Hiên Viên Diễm mỉm cười, nhếch mày: "Đương nhiên rồi!"

Nàng đứng thẳng lên, dịu dàng kêu: "Ngốc Bảo, đi ra đi, có thể về nhà rồi."

Nàng vừa dứt lời, một tiếng "vèo" vang lên -- Toàn thân Ngốc Bảo vẫn đen tuyền như hắc điêu, vắt chéo cánh đứng sau lưng nàng. Đầu ngửa cao, mỏ dài uất ức vểnh lên, ra lệnh khiến khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật mãnh liệt: "Ngốc Bảo muốn khôi phục hình dạng ban đầu. Còn nữa... Không cho Nguyệt chủ tử chơi xấu, Ngốc Bảo muốn ăn gà ngon, tôm ngon, vịt ngon."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 265: Ăn Như Hổ Đói

Trong Vô Danh sơn trang -- Bắc trưởng lão đạp mũi chân lên nền đất, chân phải gác lên ghế tạo thành dáng ngồi vô cùng bất tao nhã, mặt mày hớn hở, miệng lưỡi lưu loát thuật lại cảnh phá hủy Quỷ Chú môn và lấy được Biến Sắc hoa. Đối tượng ngồi nghe là ba Trưởng lão Đông, Tây, Nam.

Đông trưởng lão ngoáy tai, uống nửa ly trà rồi đưa ly cho Bắc trưởng lão đang thao thao bất tuyệt: "Lão Bắc nè, nói hồi lâu miệng đắng lưỡi khô rồi nhỉ? Cho nè, uống chút trà trơn cổ thông họng."

Bắc trưởng lão đang nói thỏa thuê, không rảnh uống trà, dùng tay đẩy ly trà lại, tiếp tục văng nước miếng, cao giọng nói: "Các huynh biết không? Đám kia lại dám chỉ vào mũi ta chửi mẹ kiếp, ta tức giận, giáng mấy cú đá liên hoàn đạp bay hết bọn chúng."

Đông trưởng lão thu tay lại, liếc một cái đại coi thường, dùng ly trà che môi rồi nghiêng đầu nhẹ giọng hỏi Nam trưởng lão bên cạnh: "Thiếu Bang chủ phu nhân có nói bao lâu mới chuẩn bị xong không?"

Nam trưởng lão nâng tay che môi, nhỏ giọng trả lời: "Không nói. Sớm biết vậy thì hỏi một câu, dù sao cũng đỡ hơn chờ đợi."

Tây trưởng lão lặng lẽ đưa tay ra sau lưng kéo vạt áo Nam trưởng lão, hạ giọng: "Nếu không... chúng ta đi nhìn lén một chút?"

Bắc trưởng lão cảm thấy không đúng, nghi hoặc nheo mắt, khó chịu chống nạnh quát: "Này, ba người các huynh rốt cuộc có nghe ta nói chuyện không?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên đang nghe, còn nghe rất nghiêm túc!" Ba trưởng lão gật đầu như gà mổ thóc, nhưng cổ bọn họ lại vươn ra nhìn chằm chằm cửa chính.

Thiếu Bang chủ phu nhân đã nói, sau khi hạ màn vở kịch giá họa, phá hủy Quỷ Chú môn, lấy được Biến Sắc hoa sẽ ăn mừng tưng bừng một phen. Vì vậy, Thiếu Bang chủ phu nhân đích thân xuống bếp chuẩn bị bữa khuya phong phú để khao bọn họ. Từ Bang chủ mới biết, hương vị món ăn của Thiếu Bang chủ phu nhân mới ngon làm sao... Vừa nghĩ đến việc có thể may mắn được thưởng thức tài nấu nướng của nàng, thỏa mãn cơn đói, ba trưởng lão lòng ngứa ngáy miệng tham lam, thực sự không muốn nghe lịch sử oai hùng của Bắc trưởng lão.

Vì vậy -- Bắc trưởng lão vẫn tiếp tục thao thao bất tuyệt

"Oa, Bắc trưởng lão, huynh cừ quá đi mất!"

"Trời ạ, Bắc trưởng lão, huynh mạnh như bò!"

"Lão Bắc, huynh đúng là anh hùng!"

Ba trưởng lão làm bộ đang nghe, thỉnh thoảng thốt ra một tiếng khen rồi giơ ngón tay cái. Chỉ có điều cổ họ càng vươn dài hơn, nhìn thẳng vào bức tường trù phòng đằng sau Bắc trưởng lão, hận không thể nhìn nát tường...

Trong trù phòng ở đối diện -- Ngân Lang và Thanh Báo bước vào giúp một tay, ngồi trước chậu gỗ lớn của mình rửa rau dưa và nguyên liệu nấu ăn.

Hiên Viên Diễm cũng trợ giúp, lấy trong tủ ra một chồng chén đĩa, lục tục đặt trên bàn gỗ.

Ngốc Bảo và Cầu Cậu vội vàng lúc đông, lát tây, đuổi theo mông Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Đoán chừng đuổi mệt rồi, Cầu Cầu ngồi bệt

https://thuviensach.vn

xuống đất, dứt khoát dùng bàn tay nhỏ ôm chân nàng, bộ lông xù lên, hét: "Tiểu chủ tử, Cầu Cầu muốn ăn đậu khuôn chiên vàng."

Lần trước Tiểu chủ tử làm đậu khuôn chiên vàng, đến giờ nó vẫn còn nhớ rõ mùi vị ngon ngất ngây, khiến nó toàn mơ thấy đậu khuôn óng ánh bay đầy trời.

"Ừ ừ ừ, đậu khuôn chiên vàng." Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lời, nghiêng đầu nhìn nguyên liệu trên bàn xem còn thiếu gì không. Nhìn xong, xác nhận nguyên liệu đã đầy đủ, không để ý đến Cầu Cầu kéo váy, ôm chân mình như bạch tuộc, nàng bước đến trước bếp lò kiểm tra những dụng cụ cần dùng trong bếp như cái xẻng, nồi, muỗng, thớt gỗ.

"Nguyệt chủ tử yêu dấu, đừng quên còn có gà, tôm và vịt của Ngốc Bảo nữa. Người đã hứa là nếu Ngốc Bảo ngoan ngoãn đi báo tin, người sẽ nấu cho Ngốc Bảo ăn." Ngốc Bảo đã khôi phục hình dạng ban đầu, kiên nhẫn nhắc đi nhắc lại cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Biết rồi biết rồi, không thấy Thanh Báo đang rửa gà, tôm, vịt sao?" Ngốc Bảo nhắc mãi không ngại phiền, nhưng lỗ tai nàng sắp chai rồi, trợn mắt đáp lại rồi nhìn đông ngó tây.

-- A... dao thái đâu rồi, dao thái chạy đi nơi nào rồi? Không phải Diễm lấy dao đến à, sao lại không thấy cơ chứ?

Tìm kiếm một hồi lâu không thấy dao, nàng xoay người nhìn Hiên Viên Diễm đang lau bát đĩa trên bàn: "Diễm, dao đâu? Chàng vứt dao đi đâu mất rồi?"

Hiên Viên Diễm buông đĩa sứ xuống, đổi một chiếc chén khác, nhìn thoáng qua tay phải của nàng, khóe miệng giật giật: "Khụ... Nguyệt nhi, chẳng phải nàng đang cầm dao trên tay à?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lúng túng cúi nhìn tay phải, bực mình liếc Cầu Cầu và Ngốc Bảo: "Này này, ta nói hai đứa, nếu muốn sớm ăn khuya thì ngoan ngoãn ngậm miệng cho ta, yên tĩnh đợi đi." Công phu làm phiền người khác của chúng nó đúng là hàng đầu, luôn quấn nàng nói chuyện, hại nàng cầm dao lại còn đi tìm.

Nàng vừa dứt lời, hai tiếng "vèo" vang lên -- Cầu Cầu lập tức nhảy khỏi chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cùng Ngốc Bảo nhanh chóng vọt đến góc bếp. Cầu Cầu ôm đầu, Ngốc Bảo dùng cánh che mỏ, vô cùng yên tĩnh đứng trước tường "kiểm điểm".

Lúc này, Ngân Lang và Thanh Báo đã rửa sạch rau và nguyên liệu nấu ăn,bỏ vào trong đĩa sứ đã lau sạch rồi mang đến bên bàn bếp.

Hiên Viên Diễm bước đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dịu dàng cười hỏi: "Nguyệt nhi, chén đĩa đã được lau sạch, nguyên liệu cũng được rửa sạch rồi, cần chúng ta cắt nguyên liệu không?"

Kĩ thuật dùng dao là một phần quan trọng để chế biến nguyên liệu. Mỗi loại nguyên liệu sẽ có phương pháp chế biến khác nhau, phải áp dụng dao pháp khác nhau để sơ chế theo một quy cách nhất định, hình dạng phù hợp mới có thể làm ra món ăn không chỉ đẹp mắt mà còn vô cùng ngon miệng. Diễm và hai người kia giúp một tay cắt người thì không sao, nhưng nếu để bọn họ giúp một tay cắt thức ăn, e là sau khi cắt xong nhìn thôi cũng chẳng có khẩu vị.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn bốn bếp lò khác trong trù phòng, mỉm cười: "Không cần, nếu mọi người muốn giúp thì tìm bốn nồi sắt, bốn chiếc xẻng và thìa đi." HNTB.ddLQĐ

-- Không thể nào, chẳng lẽ ái thê của hắn định nấu cả năm nồi cùng lúc? Khụ khụ khụ... Nàng chỉ có hai tay, giải quyết được không? Được rồi,

https://thuviensach.vn

nơi có ái thê yêu dấu chuyện gì cũng "biết sơ" của hắn xuất hiện, hình như chẳng có chuyện gì là không thể xảy ra cả.

Bóng dáng Hiên Viên Diễm, Ngân Lang và Thanh Báo chợt lóe, lập tức chạy như bay đến trước tủ, tìm nồi, xẻng và thìa.

Trong chốc lát, tất cả nguyên liệu đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ thấy -- Tay trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt chụp lấy rau xà lách, tay phải xoay tròn chuôi dao, đao pháp xuất thần nhập hóa tỉa rau thành hoa, khắc củ cải thành rồng, gọt đậu khuôn thành sao, thái thịt thành tơ mỏng.

Ba người Hiên Viên Diễm kề vai mà đứng, đầu xoay theo cánh tay nàng vung múa, quả thật nhìn như trống bỏi.

-- Trời ơi, cái này... là cắt nguyên liệu à?

Hành động rất nhanh, lửa cháy hừng hực trong năm bếp lò. Ba nồi trong số đó bốc hơi màu trắng như lốc xoáy, hai nồi còn lại bốc hơi như sương trắng lượn lờ. Nàng như tiên tử trên trời, mái tóc ma mị bay bay, tay trái xoay tròn chiếc môi, tay phải nắm chuôi xẻng. Thỉnh thoảng đảo đậu khuôn chiên dầu trong chảo này, thỉnh thoảng lật vịt hấp, đôi lúc lật tôm trong nồi... Loay hoay qua lại giữa năm bếp, nàng vẫn có thể bớt chút thời gian vung dao thái số thịt còn lại trên thớt, cắt chút xà lách.

Hơi nóng màu trắng đi qua bên trái, tầm mắt ba người Hiên Viên Diễm liền liếc qua trái; hơi nóng dời sang phải, tầm mắt bọn họ cũng đảo qua bên phải. Nàng vung dao, bọn họ cũng nhìn lên; nàng hạ dao, bọn họ lại nhìn xuống.

Khóe miệng và cơ mặt Hiên Viên Diễm giật giật, lông mày cũng nhíu chặt lại.

-- Trời ạ, ái thê của hắn là Phật Bà nghìn mắt nhìn tay sao?

https://thuviensach.vn

Miệng Ngân Lang, Thanh Báo há to có thể ngậm một quả trứng, cằm sắp trật khớp, tròng mắt dường như muốn lồi ra khỏi hốc mắt rơi xuống nền đất.

-- Thần ạ, Vương phi của bọn họ là tiên trù tôn sư (*) trên trời hạ xuống phàm trần sao?

[(*) Tiên trù tôn sư: Vị tiên là sư phụ nấu ăn.]

Mười thứ hấp, kho, chiên vàng làm người ta thèm nhỏ dãi được đặt lên bàn gỗ.

Cầu Cầu đang ở góc nhà "kiểm điểm" cũng không nhịn được nữa, bụng réo lên, bắt đầu vểnh vểnh cái mũi nhỏ lên, lăn đến chân bàn như chuột lén đi ăn lúc nửa đêm. Bàn tay nhỏ ôm chân bàn, nhanh chóng leo lên mặt bàn, bàn tay rục rịch thò tay vào những chiếc đĩa.

"Nè nè nè --" Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang quay lưng về phía Cầu Cầu, đảo món ăn trong năm nồi. Nhưng khi bàn tay nhỏ không an phận của nó vừa mới chạm vào bên trong đĩa, nàng nhanh chóng vọt tới bên bàn gỗ. Nàng nhướng mày nói: "Cầu Cầu, ăn trộm là một hành vi rất không tốt."

Bé con nhất thời bị hoảng sợ, bàn tay nhỏ lập tức rụt về, nghẹn họng nhìn nàng trân trối.

-- Trờ ạ, sau lưng Nguyệt chủ tử có mắt sao? Chẳng phải nàng đang loay hoay đảo đồ ăn trong năm nồi sao, sao có thể bắt được nó định ăn trộm thức ăn chứ?

Ăn trộm thất bại, Cầu Cầu bất đắc dĩ lăn xuống bàn, lăn lộn trên đất, "khóc" ầm lên: "Hu hu hu... Người ta sắp chết đói... Bao giờ mới được ăn?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt coi thường nó, khóe miệng giật giật: "Ngân Lang, Thanh Báo, các ngươi đưa món ăn đã xong đến thiện sảnh cho các Trưởng lão động đũa trước đi. Còn nữa, lấy cho Cầu Cầu và Ngốc Bảo một cái bàn rồi cho bọn nó đậu khuôn, gà, tôm, vịt."

"Vâng!" Nàng vừa dứt lời, Ngân Lang và Thanh Báo lập tức cầm một chiếc mân để thức ăn ngon đã nấu chín vào mân rồi đi đến thiện sảnh sát vách.

Cầu Cầu và Ngốc Bảo vừa nghe thấy có thể đi thiện sảnh để ăn, đã sớm vượt Ngân Lang và Thanh Báo một bước, nhanh chóng đến thiện sảnh sát vách.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, xoay người định tiếp tục vung xẻng lật thức ăn trong nồi thì phát hiện... Không biết từ khi nào, Diễm đã cầm một đôi đũa xoay xoay trước năm bếp lò, gắp nồi này một chút chảo kia một miếng liều mạng nhét vào mồm.

Khóe miệng nàng co giật mãnh liệt, vung mạnh xẻng và môi, nụ cười càng tươi hơn: "Ta nói Diễm này, thức ăn trong nồi chưa chín kĩ, chàng đã lây tính tham lam của Cầu Cầu hả?"

"Cho dù chưa chín kĩ cũng đã ngon không thể tả nổi rồi." Hiên Viên Diễm đáp lời, không quên đuổi theo bóng lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Sau khi nàng đi đến trước nồi đảo thức ăn, Hiên Viên Diễm lập tức đứng trước một cái nồi, thò đũa gắp thức ăn hưởng thụ một mình.

-- Trời ạ! Cái này thực sự ăn quá quá quá ngon, đến mức chỉ thiếu nuốt luôn đầu lưỡi của mình với thức ăn xuống bụng thôi.

Hành động rất nhanh, Ngân Lang và Ngân Báo đưa mười món ăn đến thiện sảnh cách vách. Khi trở về phòng, bọn họ chuẩn đị đưa thức ăn thêm một lần nữa thì phát hiện đồ ăn bên trong mỗi đĩa đều bị thiếu gần một nửa.

https://thuviensach.vn

-- Quái lạ! Căn cứ vào số lượng thức ăn để tính thì trong đĩa sứ phải chất đống lên như núi cao chứ, sao hiện giờ lại trở thành núi thấp lung lay sắp đổ thế?

Ngân Lang và Thanh Báo vò đầu, nghi hoặc nhìn nhau rồi nhìn thấy Vương gia đứng cách đó không xa, đang lắc lắc đôi đũa dính đầy dầu mỡ. Trong nháy mắt, bọn họ ngổn ngang trong gió. Cả buổi, "núi cao" biến thành "núi thấp" do Vương gia của họ... Khụ khụ, học Cầu Cầu ăn trộm?

"Ngân Lang, Thanh Báo, các ngươi bưng mười món ăn này qua kia rồi cùng các trưởng lão động đũa trước đi." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu khuấy canh cá, cười nói: "Diễm, chàng cũng qua đó ăn đi. Hai nồi canh còn lại sẽ nấu xong rất nhanh, để ta tự bưng qua."

"Ừ!" Hiên Viên Diễm nở nụ cười, nghe lời gật đầu rồi đi theo Ngân Lang, Thanh Báo đến thiện sảnh sát vách.

Ba người Hiên Viên Diễm rời khỏi không bao lâu, hai món ăn cuối cùng cũng ra nồi. Thượng Quan Ngưng Nguyệt dập lửa trong lò, đổ canh vào tô sứ, bưng khay canh đến cửa trù phòng.

Chỉ có điều -- Chân trái vừa ra khỏi trù phòng, chân phải còn ở trong, lông mày nàng chợt nhíu lại, môi hồng phát ra vài tiếng nôn ọe. Ngửa đầu hít sâu một hơi, nàng kiềm nén dạ dày muốn dâng trào nước chua, lông mày giãn ra, cất bước đến thiện sảnh sát vách.

Kể từ khi rời khỏi Thương Nguyệt, trong khoảng thời gian này tim và gan phổi của nàng sẽ quặn đau mười ngày một lần. Chỉ là đối với tình trạng quặn đau khác thường trong cơ thể, nàng vẫn luôn cố gắng giấu diếm nên Hiên Viên Diễm vẫn chưa phát hiện ra. Vì vậy, vừa rồi muốn nôn, nàng lại lầm tưởng đó là di chứng của tình trạng đau quặn kia. Nhưng thật ra...

Đợi đến khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt bước vào thiện sảnh, phát hiện ngoài Cầu Cầu và Ngốc Bảo đang ngồi bên chiếc bàn nhỏ ăn nhồm

https://thuviensach.vn

nhoàm thì Diễm nhà nàng, bốn trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo không ai động đũa.

Thấy bốn Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo dù tham lam nhìn chằm chằm thức ăn trên bàn, chóp mũi liều mạng ngửi mùi thơm tỏa ra từ đĩa nhưng cứng rắn chịu đựng sâu đói kêu gào, không động đũa, trong lòng nàng hiểu rõ, các Trưởng lão và Ảo Ảnh cung tôn kính mình nên mới chờ mình xong việc để cùng nhau hưởng thụ bữa ăn.

Nàng mỉm cười, đặt canh lên bàn rồi ngồi xuống cạnh Hiên Viên Diễm, dịu dàng nói: "Ta nấu xong rồi, mọi người bắt đầu ăn đi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến và nụ cười dịu dàng của nàng khiến các Trưởng lão và Ảo Ảnh cung như bị hạ ma chú "không thể cử động bình thường". Cánh tay chợt động, bọn họ như kiểu bị đói bụng ngàn vạn năm, lập tức mò đôi đũa trên bàn ăn như hổ đói, như quỷ đói đầu thai.

-- Ôi trời ơi, những thứ này thật sự rất ngon miệng. Thiếu Bang chủ đâu có nói ngoa, cơ bản là quá khiêm tốn mà. Thiếu Bang chủ phu nhân "biết sơ" nấu ăn, làm được thức ăn ngon nhất trên thế gian, chỉ sợ đồ ăn trên thiên giới cũng không bằng một phần mười đồ ăn nàng làm.

Trừ Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, nhìn những người còn lại, tính cả Cầu Cầu và Ngốc Bảo đang điên cuồng ăn, liều mạng ăn, bỏ qua tất cả để ăn, vứt luôn cả hình tượng để ăn, đến mức không có thời gian mở miệng cảm thán.

Cùng lúc đó --

Giữa bầu trời xanh thẳm bỗng xuất hiện một đốm đỏ, dần hạ xuống, biến thành một con chim bồ câu màu đỏ như máu. Nó hạ xuống bệ cửa sổ ở thiện sảnh, liên tục kêu "cô cô cô".

-- Ta giành, ta giành, ta tranh đoạt! Ta nuốt, ta nuốt, ta ăn hết!

https://thuviensach.vn

Bốn trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo không có thời gian rảnh để ý tới tiểu tử bất thình lình xuất hiện. Bọn họ thức thời không giành mấy đĩa thức ăn gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, những món ăn còn lại đều tranh giành sứt đầu mẻ trán.

Nghe tiếng bồ câu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc nhìn nhau. Hiên Viên Diễm cúi đầu uống một hớp canh, vô cùng săn sóc múc cho nàng một chén rồi mới bước đến cạnh cửa sổ, lấy ống trúc nhỏ buộc giữa hai chân chim bồ câu xuống. Hắn nhẹ nhàng vỗ đầu chim bồ câu. Con chim rất có linh tính, bay vọt lên trời cao biến mất. Hiên Viên Diễm trở về ngồi xuống ghế, móc thư trong ống trúc ra nhìn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt gắp một con tôm đút cho Hiên Viên Diễm rồi cúi xuống uống một hớp canh, hỏi: "Tin của Vô Ngân?"

"Ừ." Hiên Viên Diễm dịu dàng đáp, lười biếng hưởng thụ con tôm mà nàng gắp cho.

Nàng nhếch lông mày, xoay đầu hỏi: "Viết cái gì?"

Hắn mỉm cười, trả lời: "Vô Ngân viết mười chữ: cửu hạn phùng cam vũ, tha hương ngộ cố tri (**)!"

[(**) Cửu hạn phùng cam vũ, tha hương ngộ cố tri: Nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, người xa quê gặp lại bạn cũ.]

Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết, Vô Ngân đề phòng có người rắp tâm bất lương bắn rơi chim bồ câu trên đường đưa tin nên đặc biệt chuyển tin tức quan trọng thành kí hiệu mà người khác không thể hiểu được. Nàng gật đầu, lông mày nhếch lên cao hơn, cười hỏi: "Vô Ngân có nói khi nào mưa rơi, gặp bạn cũ như thế nào không?"

Hiên Viên Diễm lật mặt trái của thư, cười "ha ha" trả lời: "Nguyệt nhi, nàng tự xem đi, nhưng mà trước khi xem... tốt nhất nàng đừng ngậm gì

https://thuviensach.vn

trong miệng."

Chuyện hai người, những người còn lại không chút để tâm. Hầu như chẳng ai rảnh rỗi dừng ăn để nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên viên Diễm nói gì, đang bận tay lẹ mắt giành gắp thức ăn, chỉ sợ nếu ăn ít đi một gắp thì bọn họ sẽ đau lòng đến mức nửa đêm tỉnh dậy gào khóc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghe lời Hiên Viên Diễm, thấy khóe mắt hắn mãnh liệt co rút, nàng ngậm một ngụm canh, kinh ngạc chớp mắt rồi thò tay nhận lấy thư trong tay hắn. Khi nhìn thấy hai bức tranh mà Vô Ngân công tử vẽ ở mặt trái, nàng không thể nuốt nổi canh nữa, nhẫn nhịn, cuối cùng... không thể nhịn được nữa. Một tiếng "phốc" vang lên, phun toàn bộ canh trong miệng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 266: Tin Dữ Kinh Người

Hai bức tranh rất sống động vẽ hai bên lá thư. Một bức tranh vẽ: hai con chiến mã nâng cao vó trước, trán bọn nó đâm sầm vào nhau trên không trung, tựa như không đâm chết đối phương tuyệt đối không bỏ qua. Trên đầu chảy máu của chúng nó đội vòng hoa màu đỏ. Ở đuôi ngựa cũng đeo một vòng hoa đào, lộ ra trạng thái tàn tật.

Bức tranh còn lại vẽ hai đỉnh núi bị rồng che khuất đỉnh núi, thân rồng dài quấn chặt lấy nhau, mắt rồng bốc lên lửa giận nhìn chằm chằm phía trước. Đối diện mặt rồng là một kẻ ăn xin quần áo rách rưới, tóc tai rối bù khiến người ta không thể nhìn rõ mặt. Thân thể ăn xin kiêu ngạo ngẩng cao đứng trước hai con rồng, hai tay cầm một chiếc chén nứt, đâm mạnh chén nứt vào mũi rồng.

Bức tranh bên trái giải đáp câu hỏi lúc trước của Thượng Quan Ngưng Nguyệt -- Khi nào mưa rơi?

Bức tranh bên phải giải đáp câu hỏi lúc trước của Thượng Quan Ngưng Nguyệt -- Gặp bạn cũ như thế nào?

Cũng bởi vì hai bức tranh này nên nàng nén cười đến nội thương, lúc này mới không nhịn được phun canh trong miệng ra, một phần rơi vào thức ăn trong bàn, phần còn lại bắn lên tóc bốn Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo.

Nhưng dõi mắt nhìn bọn họ, lại chẳng thấy ai đưa tay lau canh trên tóc, càng không ai dừng động đũa. Giờ phút này, đừng nói nàng phun canh,

https://thuviensach.vn

cho dù bị kẻ địch hạ kịch độc trí mạng, cổ bị kẻ địch kề dao cũng không thể ngăn cản động tác ăn như hổ đói của bọn họ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc nhìn mấy người không thèm để ý đến tóc mình, tựa như nếu ăn ít đi một đũa thì sẽ không sống đến ngày mai, nàng ngổn ngang trong gió, nhìn Hiên Viên Diễm bên cạnh, khóe miệng co giật: "Vô Ngân thật thông minh!"

Hiên Viên Diễm lấy thư trong tay nàng đi, dùng nội lực đốt giấy thành tro bụi rồi gật đầu trả lời: "Đúng! Thật may Vô Ngân là tri kỉ của chúng ta, nếu là kẻ địch của chúng ta, e rằng hắn là kẻ địch khó đối phó nhất."

Vở kịch giá họa hạ màn, đúng là vở kịch phong vân trai còi diễn chiến lẫn nhau. Người xem kịch không chỉ có bọn họ mà còn có Tiêu Hàn. Nếu muốn tìm người thông minh hơn xem tuồng phải "mời" Vô Ngân công tử, "mời" tất cả tướng quân của hoàng triều Long Diệu đến tham gia diễn trò. Chỉ có điều, làm saocho Vô Ngân và tướng quân Long Diệu giáng xuống từ trên trời như thiên binh thần tướng để diễn trò, đây là một khó khăn không hề nhỏ. Vậy mà còn chưa đợi hai người nghĩ ra cách giải quyết vấn đề này thì Vô Ngân đã vượt lên một bước đưa đến tin tốt "cửu hạn phùng cam vũ, tha hương ngộ cố tri". Vì để hắn và Nguyệt nhi yên tâm xem tuồng mà Vô Ngân không tiếc phá vỡ tác phong làm việc bấy lâu nay, tự hủy hình tượng thánh khiết. Có một tri kỉ như Vô Ngân đúng là phúc ngàn đời!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tâm ý tương thông, nhìn nhau rồi tiếp tục hưởng thụ bữa ăn...

Qua nửa canh giờ -- Chén đĩa đã hoàn toàn thấy đáy, không chỉ nửa miếng rau củ không dư mà nửa giọt mỡ cũng chẳng còn. Món ăn mỹ vị ngon miệng đã bị càn quét không còn một mống nhưng mọi người vẫn ngồi quanh bàn, không có dấu hiệu muốn rời khỏi. Không phải họ không muốn rút lui mà do không đứng dậy nổi, bò cũng không bò được.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm bàn thức ăn này đủ cho hai, ba mươi người ăn no, nhưng bốn Trưởng lãovà Ngân Lang, Thanh Báo rõ ràng đã ăn no căng bụng vẫn điên cuồng nhét vào mồm đến khi nuốt sạch số đồ ăn dành cho hai, ba mươi người mới thỏa mãn liếm môi, lưu luyến buông đũa, còn bò được mới là lạ!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đảo mắt nhìn xung quanh, thấy mọi người đang ợ một cái no nê. Qua nửa nén hương, Ngốc Bảo dùng đôi cánh xoa xoa cái bụng tròn như quả dưa hấu, đi tìm cảm giác mỹ mãn khi ngủ của nó trong ổ đại bàng. Cầu Cầu cũng lặc lè với thân hình to bự, chậm rãi leo ra khỏi cửa thiện sảnh, tìm về nơi ngủ riêng tư của nó.

Đợi đến sau ba nén nhang, tiếng ợ no nê hoàn toàn ngừng lại. Bốn vị Trưởng lão và Ngân Lang, Thanh Báo đã có thể cử động tự nhiên, đưa tất cả bát đũa trên bàn đi rửa sạch sẽ rồi về phòng đi ngủ.

Trăng sáng đâu lẩn vào mây, sao xa bị mây che khuất.

Nến trong các căn phòng ở Vô Danh sơn trang liên tục tắt ánh nến, cuối cùng chỉ còn lại một căn phòng ở Bắc viện còn sáng đèn. Trong phòng -- Đợi đến khi hai má Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị nhuộm đỏ như ráng mây, Hiên Viên Diễm lập tức tắt nến, môi mỏng ấm áp phủ lên đôi môi nàng, in xuống nụ hôn chan chứa lời hứa yêu sâu đậm nhất trên thế gian.

Màn lụa màu tím thêu hoa bay qua bay lại, ván giường khẽ tấu khúc "kẽo cà kẽo kẹt", hình ảnh đôi tình nhân ân ái quấn quýt nhấp nhô khiến gió xuân mang theo xuân sắc mờ ám...

Hôm sau -- Màn che bị ánh rạng đông lặng lẽ chiếu vào, làn sương nhẹ nhàng lượn lờ, người dân còn chìm đắm trong giấc ngủ say. Đột nhiên, ba tiếng chuông dù vang dội nhưng nặng nề vang lên, cả đế đô Tây Thần bỗng choàng tỉnh.

"Đinh, đinh, đinh --"

https://thuviensach.vn

Một hộ gia đình trong đế đôvang lên âm thanh -- "Thật đáng ghét!" Hai phu thê trên giường lầm bầm một câu, xoa xoa lỗ tai suýt lủng, lười biếng lật người rồi tiếp tục đuổi theo mộng đẹp lúc trước.

"Đinh, đinh, đinh --" Ba tiếng chuông vô cùng chói tai xuyên vào màng nhĩ, hai phu thê mới miễn cưỡng ngồi dậy, khó ở khoác áo đứng lên. đLQĐ

"Đinh, đinh, đinh --" Ba tiếng chuông lại vang lên, làm đau lỗ tai hai phu thê nọ. Y phục đang mặc trên người vì bọn họ run rẩy mà tuột khỏi người bọn họ trong nháy mắt. Sắc mặt họ trắng bệch, nhìn nhau một lúc. Nam tử trung niên nuốt nước miếng, lúc này mới run rẩy hỏi thê tử: "Vừa rồi, tổng cộng gõ... gõ mấy tiếng... tiếng... chuông?"

Nữ tử trung niên cũng nuốt nước bọn, giọng nói run rẩy, thân thể càng run hơn: "Tổng cộng gõ... gõ... gõ chín... chín... chín tiếng."

Tiếng chuông phá vỡ yên tĩnh, bọn họ chẳng lạ gì. Không những chẳng lạ mà còn nghe rất nhiều lần, đó là tiếng chuông tang gõ cho những quý tộc trong hoàng cung qua đời, nhắc nhở dân chúng bên ngoài tiếc thương. Ở Tây Thần quốc, một khi có phi tử hậu cung qua đời thì gõ một tiếng chuông tang, nếu một phi tử vô cùng được ân sủng qua đời thì sẽ gõ ba tiếng chuông tang. Nếu người tôn quý như Thái hậu, Hoàng hậu, Thái tử, Hoàng tử, Vương gia thì gõ sáu tiếng chuông tang. Nhưng vừa rồi... gõ những chín tiếng? Chỉ có Tây Thần đế băng hà mới gõ vang chín tiếng chuông thương tiếc báo cho dân chúng: Tây Thần đế băng hà, cả nước cùng để tang!

Nam tử trung niên được xác nhận, tựa như bị tin dữ gõ mạnh vào linh hồn, lúc này kinh hãi ngã "rầm" một tiếng lên mặt đất...

Qua một canh giờ -- Mặt trời vàng rực treo trên màn trời xanh lam, tỏa ánh sáng vàng xuống mặt đất. Nhưng ánh sáng không thể khiến trong lòng

https://thuviensach.vn

dân chúng ở đế đô Tây Thần cảm thấy chút ấm áp. Khắp nơi ở đế đô trắng xóa như bị tuyết đầu đông bao phủ. Từng nhà phủ vải trắng, đèn lồng đỏ trước cửa đã đổi thành đèn lồng trắng truy điệu. Trên trán người dân đều quấn một khăn trắng, mặc đồ tang trắng, cánh tay đeo một dải lụa đen, khóc nức nở vang vọng khắp phố lớn ngõ nhỏ. Không rõ tiếng khóc này rốt cuộc có mấy phần thật giả, nhưng trong hoàng cung Tây Thần, tiếng khóc của các phi tần không chút giả dối.

Trong linh đường của Đế vương -- màn sa màu trắng nặng nề lay động theo gió, một linh cữu làm từ ngọc trắng đặt chính giữa. Đám phi tần mặc đồ tang tập thể quỳ trên mặt đất, thân thể dựa lên linh cữu Tư Đồ Kiệt, khóc vô cùng bi thương thê thảm. Họ đều thật sự khóc nhưng không phải vì Tư Đồ Kiệt "còn trẻ mất sớm". Các phi tần đều khóc cho số mạng thê thảm của mình, một khi phải vào lãnh cung thì có chết cũng chết trong đó.

Tư Đồ Kiệt lòng dạ độc địa, Hoàng hậu phòng ngừa vạn nhất nên đã giết tất cả huynh đệ của mình. Ngay cả phi tử trong hậu cung có ba ngàn nhưng chỉ hoàng hậu có thể sinh hạ hoàng tử cho Tư Đồ Kiệt. Cho nên Tư Đồ Kiệt băng hà, mặc dù con của Hoàng hậu mới ba tuổi nhưng nó chắc chắn trở thành người thừa kế duy nhất của Tây Thần đế. Trước giờ Hoàng hậu hận các nàng thấu xương, qua tang kỳ, mẫu bằng tử quý, đăng quang thành Thái hậu, chẳng lẽ lại không phát tiết hận thù đã đè nén từ lâu giết hết các nàng sao?

Hoàng hậu mang theo tiểu Hoàng tử gần ba tuổi, một thân đồ trắng quỳ rạp xuống trước linh cữu của Tư Đồ Kiệt, dựa vào linh cữu rồi khóc rống lên. Hoàng hậu nhiều năm cô đơn một mình, tình yêu với Tư Đồ Kiệt đã sớm tan thành mây khói theo gió vì hắn suốt ngày cưng chiều mấy ả phi tử hồ ly đó. Cho nên, tuy nước mắt của Hoàng hậu là thật, nhưng đau khổ hoàn toàn giả tạo, trong lòng vui vẻ vì có thể sớm trèo lên vị trí Thái hậu.

Về phần tiểu Hoàng tử ba tuổi, sao nó có thể hiểu được khóc lóc để bày tỏ niềm thương tiếc? Lúc này sở dĩ nó phải ngửa đầu khóc lớn vì cánh

https://thuviensach.vn

tay bị Hoàng hậu bấm đau gần chết.

Mà sau lưng hoàng hậu và phi tần là cả đám quan viên ngũ phẩm trở lên, quỳ xuống đất, mặt đầy nước mắt, dập đầu khóc rống. Một khóc Tây Thần đế "còn trẻ mất sớm", hai khóc quốc gia không thể một ngày không vua. đLQĐ Tây Thần đế băng hà là sự thật, tiểu Hoàng tử gần ba tuổi sẽ thừa kế đế vị cũng là sự thật. Một tiểu Hoàng đế ba tuổi, chưa mọc đủ răng sữa làm sao có thể quản lí văn võ bá quan chống lại địch quốc xâm phạm, sao có thể làm Tây Thần giàu có phồn vinh hơn?

Về phần những quan viên không được vào trong nội đường chỉ có thể quỳ gối ngoài quảng trường, vừa dập đầu buồn bã khóc, vừa mắng Thương Nguyệt quốc...

Hoàng hôn phủ xuống --

Linh cữu của Tư Đồ Kiệt được chôn cất ở Hoàng lăng. Chân tướng về việc Tư Đồ Kiệt băng hà cũng được tang chiếu dán lên khắp phố lớn ngỏ nhỏ khiến dân chúng kinh hãi. Hóa ra sở dĩ Tây Thần đế của họ băng hà không phải mắc bệnh nan y mà do Thái tử Thương Nguyệt sát hại?

Cùng lúc đó, trăm dặm ngoài đế đô, trên một ngọn núi cao -- Màn che thêu hình hắc điêu của doanh trướng bay bay trong gió. Một con tuấn mã xuyên qua sườn núi ngoằn ngoèo chạy như điên đến đỉnh núi. Con tuấn mã màu xám tro, nhưng sắc mặt người cưỡi nó còn xám xịt hơn.

Bên ngoài doanh trướng cắm một dàn hàng rào gỗ phòng thú, mười mấy đội binh lính mặc khôi giáp màu cam, nghiêm túc tuần tra dọc hàng rào. Nghe tiếng tiếng ngựa đến, binh lính lập tức nheo mắt thành hai đường thẳng. Nhìn thấy khuôn mặt người đến, bọn hắn không giơ đao cản trở, một tên trong đó vội vàng mở cửa hàng rào để đón người cưỡi ngựa vào trong.

Lúc Tây Thần đế đến quân doanh, tự mình huấn luyện đại quân, người cưỡi ngựa từng phục vụ Tư Đồ Kiệt không rời nửa bước, còn nhiều lần

https://thuviensach.vn

nhận mật chỉ của Tư Đồ Kiệt nhắn nhủ đại quân tăng cường luyện binh. Cho nên bọn lính đều biết người đó là Thái giám tổng quản. Cho rằng Thái giám tổng quản đến để truyền mật chỉ của Tây Thần đế nên binh lính không dám ngăn cản.

Một tiếng hô to vang lên, tuấn mã dừng trước doanh trướng lớn nhất. Vó ngựa vừa dừng, mặt tổng quản như phụ mẫu chết, lập tức khom người nhảy xuống lưng ngựa, loạng choạng lao vào doanh trướng. Bên trong, một nam tử trung niên đang ngồi trên ghế, cúi đầu nhìn bản ghi chép tình trạng huấn luyện của binh lính. Trên khôi giáp thêu hình hắc điêu lớn hơn tất cả khôi giáp của binh sĩ khác, đLQĐ đó chính là người chỉ huy quân sự tối cao Tây Thần quốc -- Địch đại tướng quân.

Trước đây, khi tổng quản truyền mật chỉ, nhưng Địch đại tướng quân là người chỉ huy quân sự tối cao của Tây Thần nên tổng quản không dám thất kính, trước khi vào doanh trướng nhất định sẽ báo một tiếng. Nhưng hôm nay, thấy thái độ khác thường của tổng quản, loạng choạng bước vào doanh trướng, hai mắt tướng quân nheo lại, định mở miệng quát lớn nhưng chưa kịp nói thì -- tổng quản đã ngã quỵ, nằm sấp xuống đất, nước mắt ngang dọc: "Địch đại tướng quân, Ngô hoàng, người... người băng hà rồi!"

Bản ghi chép trong tay rơi xuống đất, Địch đại tướng quân đứng lên, hai tay bóp thành hình nắm đấm phát ra tiếng "răng rắc", không thể tin nổi, cắn răng quát lên: "Ngươi nói cái gì?"

"Thái tử Thương Nguyệt không chỉ giết Ngô hoàng, còn ngầm đặt nghịch thần tặc tử vào Quỷ Chú môn khiến mọi người chết không toàn tây, moi tim tất cả mọi người trong khách sạn Như Ý. Đêm qua..." Tổng quản ngẩng đầu, đưa tay lau nước mắt, nghẹn ngào nói: "Trong khách sạn Như Ý, thủ đoạn cực kì độc ác cho Tây Thần đế cái chết thê thảm không nỡ nhìn."

https://thuviensach.vn

Tổng quản vừa dứt lời, hai mắt Địch đại tướng quân nổi lên khí lạnh, bóng dáng vọt nhanh ra khỏi doanh trướng như cuồng phong, thiên lôi phẫn nộ. Hắn gào lên, triệu tập tất cả binh lính. Các binh lính và Phó tướng bị tiếng gào khẩn cấp này khiến bọn hắn nhảy như lò xo.

Trong nháy mắt -- Tất cả Phó tướng và binh lính đều xếp hành chỉnh tề đứng nghiêm trước mặt Tướng quân. Hơn ba trăm vạn tướng sĩ ở ngoài sân, nhưng lại yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi. Thậm chí tiếng thở của bọn hắn rất nhỏ, gần như không thể cảm nhận được, đủ thấy hơn ba trăm vạn binh sĩ này đều là nhân vật không thể khinh thường.

Địch đại tướng quân đưa tay ra sau, đôi mắt đầy tức giận chậm rãi quét qua tất cả các binh sĩ, gân xanh nổi đầy trán, cắn răng gằn từng chữ: "Ngô hoàng băng hà!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 267: Đấu Trí Đấu Mưu

"Tây thần đế --" Một tiếng thét dài đau đớn vang lên, hơn ba trăm vạn binh sĩ đều quỳ gối xuống đất, cúi đầu nhắm mắt, buồn bã thương tiếng.

"Ngô hoàng (*) băng hà không phải do tai nạn, mà là..."

[(*) Giải thích cho những bạn chưa biết, Ngô hoàng ở đây có nghĩa là hoàng đế của chúng ta chứ không phải tên họ của hoàng đế là Ngô đâu nha.]

Địch đại tướng quân buông tay, cắn răng nghiến lợi: "Người giết chết Ngô hoàng chính là Thái tử Thương Nguyệt."

Một trận cuồng phong dấy lên, ba trăm vạn binh sĩ rút đao ra khỏi vỏ, mặt đầy sát khí ngẩng lên trời, thét lên: "Thề giết Dạ Dật Phong, thề diệt Thương Nguyệt quốc, tế Tây Thần đế của chúng ta."

Tay phải Địch đại tướng quân phất lên, hơn ba trăm vạn binh sĩ lập tức im lặng không lên tiếng. Bọn họ dừng ánh mắt phẫn nộ trên mặt tướng quân, dường như đang đợi tướng quân ra lệnh nhuốm máu Thương Nguyệt.

Địch đại tướng quân nhíu mày, giọng nói không chút nhiệt độ: "Nhổ trại lên đường, đi thẳng đến biên giới, diệt tan Thương Nguyệt, thây chất thành núi, tế Tây Thần đế trên trời có linh thiêng!"

Bóng dáng ba trăm vạn binh sĩ lập tức lóe lên như gió lốc về lều của mình. Hành động rất nhanh -- Tiếng vó ngựa rầm trời, bước chân rung đất; bụi đất tung bay, cờ chiến phấp phới.

https://thuviensach.vn

Cả núi cao đang ngủ say, đột nhiên biến thành một chiếc trống chứa đầy giận dữ, bị ba trăm vạn tướng sĩ đánh vang. Gió núi gào thét điên cuồng tấu lên âm thanh lạnh lùng tiêu điều, không biết nên cản bước chân đại quân Tây Thần hay bất đắc dĩ nhìn bước họ rời khỏi...

Mặt trời lặn, sao lên cao. Thời gian chỉ như một lần nháy mắt đã qua sáng sớm hôm sau --

Đại quân Tây Thần sục sôi ý chí chiến đấu như tử thần từ địa ngục xông ra lấy mạng, áo giáp màu cam lóe ra ánh sáng phẫn nộ. Dưới sự lãnh đạo của Địch đại tướng quân, bọn họ xông qua từng cửa thành của Tây Thần, dũng cảm đến gần biên giới Thương Nguyệt.

Dọc đường đi, dân chúng không chỉ chen lấn giao lương thực cho đại quân mà còn đứng thành hai hàng theo hai bên đường, giơ tay lên, hô to động viên cho đại quân: "Tây Thần tất thắng, Thương Nguyệt mất nước!"

Dân chúng Tây Thần đều không muốn xảy ra chiến tranh. Một khi chiến tranh xảy ra, rất có thể sẽ khiến bọn họ trôi giạt khắp nơi. Nhưng, Thương Nguyệt thật sự khinh người quá đáng. Nếu Thái tử Thương Nguyệt đã lẻn vào Tây Thần, tàn nhẫn sát hại Tây Thần đế, nhất định đã làm xong công tác chuẩn bị xuất binh đánh Tây Thần. Một khi hoàng đế một nước bị giết thì đó là khiêu khích thấu trời, nếu đại quân Tây Thần không anh dũng đi đánh thì khi Thái tử Thương Nguyệt dẫn binh tấn công, chắc chắn họ sẽ rơi vào kết cục bi thảm tan cửa nát nhà. Bởi vậy, hôm nay các dân chúng mới cam tâm giao lương thực trong nhà ra để đại quân Tây Thần không thiếu hụt lương thực dẫn đến thua đại quân Thương Nguyệt.

Mà sự ủng hộ và khích lệ từ dân chúng khiến ý chí chiến đấu của đại quân Tây Thần càng dâng cao. Bọn hắn đều có lòng tin sẽ đạp nát từng ngõ nhỏ trong Thương Nguyệt...

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, ở Thương Nguyệt -- Bên ngoài cửa hoàng cung, hơn hai trăm vạn quân Thương Nguyệt mặc áo giáp đen xếp thành từng hàng, hai mắt tỏa anh khí bừng bừng nhìn thẳng về phía trước. Phía trước đại quân có một con Hãn Huyết bảo mã, người ngồi trên đó dĩ nhiên là Thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong. Bên phải Dạ Dật Phong là một người cầm cờ chiến màu xanh của Thương Nguyệt. Dạ Dật Phong giơ cao tay, vuốt ve hình vẽ trên cờ chiến.

Một hồi tiếng vó ngựa vang lên, Ngụy đại tướng quân của Thương Nguyệt thúc ngựa từ phía sau đại quân nhanh chóng đến bên trái Dạ Dật Phong. Hắn kép nhẹ dây cương, nhìn Dạ Dật Phong rồi mở miệng khẽ nói: "Thái tử, tất cả đều đã chuẩn bị đầy đủ, có thể lên đường."

Dạ Dật Phong quay đầu liếc nhìn hoàng cung Thương Nguyệt, lại nhìn đại quân đang đứng nghiêm, hắn chậm rãi buông cờ, nhìn đường lớn rộng rãi phía trước, thản thiên nói: "Vậy thì xuất phát thôi!"

"Xuất phát!" Ngụy đại tướng quân hô vang một hiệu lệnh. Cờ chiến phấp phới trong gió, vô số tiếng kèn lệnh xuyên thẳng lên tầng mây.

Vó ngựa đạp vang, tiếng chân vọng đến. Hơn hai trăm vạn quân Thương Nguyệt nối nhau thành một biển đen nổi sóng, đi về phía biên giới Tây Thần quốc.

Qua một canh giờ -- Đại quân rời khỏi hoàng cung Thương Nguyệt, xuất hiện trên đường lớn. Khác với Tây Thần quốc, nhìn thấy đại quân đi như thủy triều, nhà cửa hai bên đường vốn rộng mở bị dân chúng đóng lại một tiếng "rầm". Một số căn nhà vẫn mở cửa như cũ, có người khiêng, xách hoặc ôm một cái túi đi ra từ bên trong. Sau khi giao cho binh sĩ, nhận được sự cảm ơn của bọn họ, những người này không đáp lại tiếng nào, chỉ cúi đầu im lặng bước vào nhà, đóng cửa "rầm" một tiếng.

https://thuviensach.vn

Trên đường hành quân của đại quân Thương Nguyệt, các cửa nhà đều đóng chặt tạo nên bầu không khí quái dị. Có lẽ nói đúng hơn, quái dị không phải do bầu không khí mà là những dân chúng đóng cửa nhà. Mấy ngày gần đây, khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Thương Nguyệt đang lan truyền rộng rãi một tin tức: Tây Thần và Thương Nguyệt không hề báo trước, đột nhiên muốn phát động chiến tranh, đơn giản bởi vì Thái tử của bọn họ tàn nhẫn sát hại Tây Thần đế.

Dân chúng Thương Nguyệt không hề biết, Thái tử của bọn họ oan hơn bất kì ai. Trận chiến này đột ngột bùng nổ không phải ý muốn của Thái tử, mà là bị người cao minh giá họa nên không thể không chiến tranh với Tây Thần. Vì vậy, dân chúng không biết nguyên nhân trong đó, không muốn thấy chiến tranh bùng nổ, đương nhiên trong lòng oán hận Dạ Dật Phong. Bọn họ cho rằng dã tâm của hắn quá lớn, không muốn sống cuộc sống an nhàn mà nhất định phải chọc đến cuộc chiến tranh phi nghĩa, khiến lòng ai cũng bàng hoàng.

Nhưng oán thì oán, Tây Thần và Thương Nguyệt đại chiến đã trở thành sự thật không thể tránh khỏi. Vì vậy, cho dù trong lòng dân chúng có oán hận đến đâu nhưng vẫn không muốn nhìn thấy đại quân thiếu hụt lương thảo dẫn đến thất bại, khiến quân địch chiếm được Thương Nguyệt nên mới xuất hiện một màn này: có người chưa vơi tức giận, trực tiếp đóng chặt cửa, im lặng phát tiết bất mãn cực độ trong lòng. Có người đã vơi nửa phần tức giận, lúc này mới giao lương thực trong nhà cho đại quân xuất chiến rồi về đóng cửa.

Ngụy đại tướng quân quan sát hai bên đường, kéo dây cương chậm rãi đi về phía trước, nghiêng đầu nhìn Dạ Dật Phong rồi hạ thấp giọng nói: "Thái tử, nếu..."

Những gì xảy ra ở Tây Thần, Thái tử đã nói tóm tắt cho hắn biết. Đi theo Thái tử đã nhiều năm, dĩ nhiên hắn tin tưởng Thái tử bị hãm hại. Dân chúng chỉ biết sắp chiến tranh, nhưng không biết nguyên nhân. Nhưng mấy

https://thuviensach.vn

ngày gần đây có vài người bụng dạ khó lường, cố ý loan tin cho dân chúng, nói Thái tử là đầu sỏ gây nên chiến tranh, khiến Thái tử mất lòng dân và đại quân Tây Thần thiếu sự ủng hộ của dân chúng.

Dạ Dật Phong nhìn Ngụy đại tướng quân, lạnh lùng phun ra ba chữ: "Không được phép!"

Hắn biết suy nghĩ của Ngụy đại tướng quân. Ngụy đại tướng quân muốn nói với hắn: Nếu một đường đi về phía trước mà vẫn gặp phải tình hình dân chúng đóng cửa, e rằng chỉ có thể ép dân chúng giao lương thực.

Ngụy đại tướng quân thở dài u ám, do dự nói: "Nhưng nếu không có lương thực trợ giúp của dân chúng, rất có khả năng đại quân sẽ rơi vào hiểm cảnh thiếu hụt lương thực."

"Ta hiểu rõ sự lo lắng của ngươi, nếu dọc đường đa số dân chúng đều như vậy..." Dạ Dật Phong khép hờ mắt, thản nhiên nói: "Đại quân có thể tạm hoãn đi về phía trước, giúp dân chúng làm chút việc nặng, giải thích rõ cho họ, lấy tình để khiến họ cảm động, nhưng tuyệt đối không được cậy mạnh ép họ đóng lương thực!"

Giá họa cao minh khiến hai quốc gia đại chiến, phân tán tin đồn ác ý khiến hắn mất đi một nửa lòng dân, nếu đại quân cậy mạnh ép dân chúng đóng lương thực, chắc chắn nửa lòng dân còn lại sẽ mất luôn.

Lòng dân mất hết thì nền móng quốc gia lung lay, cho nên tuyệt đối không thể trúng kế, ép dân chúng đóng lương thực, mà phải giải thích rõ với bọn họ, lấy tình để cảm hóa họ, khiến dân chúng cam tâm tình nguyện đóng lương thực mới là kế tốt nhất. Chỉ có điều, người tung tin ác ý là ai? Mật thám của Long Diệu hay mật thám của Bắc Dực ở Thương Nguyệt? Hoặc là... mật thám của Tây Thần?

Cùng lúc đó -- Dưới chân một ngọn núi, trên thảo nguyên mênh mông bát ngát. Thảo nguyên trải mấy trăm năm gió sương giá lạnh, lớn hơn ngàn

https://thuviensach.vn

dặm như chiếc thảm xanh này là thảo nguyên tiếp giáp giữa Bắc Dực và Tây Thần. Chính bởi vì địa thế đặc biệt nên nó cũng tương đương với khu vực vô cùng nhạy cảm và nguy hiểm, không ai dám ở lại đây.

Nhưng hôm nay khác hẳn mọi ngày. Thảo nguyên yên tĩnh bị loài người xâm phạm, màu xanh hoa cỏ đều bị mất đi thay vào bằng vô số chiếc lều lớn. Trên đỉnh lều cắm những chiếc cờ bạc, trên lá cờ thêu hai chữ to rồng bay phượng múa bằng chỉ vàng -- Bắc Dực.

Trong lều trại đan xen chứa hai trăm vạn tinh binh Bắc Dực, tùy lúc có thể phá nát thảo nguyên mênh mông bát ngát này. Ở trong chiếc lều lớn nhất -- Thái tử Bắc Dực đang ngồi trước chiếc bàn, trên bàn đặt một lá thư. Trên thư viết rõ: Bọn thuộc hạ đã làm như Thái tử ra lệnh, loan tin Dạ Dật Phong tàn nhẫn sát hại Tư Đồ Kiệt khắp Thương Nguyệt.

Trên tờ giấy đè một thanh kiếm dài. Tiêu Hàn cúi thấp đầu, khẽ vuốt chuôi kiếm lạnh lẽo, dường như đang suy nghĩ vài chuyện.

Màn lều bị người khác xốc lên. Hàn phó tướng bước vào trong lều, đến trước mặt Tiêu Hàn, cung kính cúi người rồi hạ giọng hỏi: "Thái tử, người tìm thuộc hạ có chuyện gì?"

Tiêu Hàn kéo chuôi kiếm, mặt vô cảm nhìn Hàn phó tướng, lạnh lùng nói: "Hàn phó tướng, ngươi lập tức một mình trở về Bắc Dực!"

Hàn phó tướng mở to mắt, dường như nghi ngờ lỗ tai mình nghe nhầm, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tiêu Hàn.

-- Gì cơ? Về nước? Sao Thái tử phải sai mình về nước? Chẳng lẽ mình làm sai chuyện gì, chọc Thái tử tức giận nên tước đoạt cơ hội anh dũng giết địch của mình? Không thể nào đâu! Mình thận trọng từ lời nói cho đến hành động để củng cố nhiệm vụ bảo vệ nước của mình, Tiêu Hàn rất hài lòng, sao có thể làm ra chuyện sai lầm chọc người tức giận được?

https://thuviensach.vn

Dường như hiểu được sự lo lắng của Hàn phó tướng, Tiêu Hàn mấp máy môi, đưa giọng nói lạnh nhạt vào trong lỗ tai Hàn phó tướng: "Là cường địch thực sự của Bắc Dực, không phải là đại quân Tây Thần hay Thương Nguyệt và là Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm và Vương phi của hắn. Hai người kia đáng sợ hơn đại quân hai nước còn lại rất nhiều."

Hàn phó tướng trung thành tận tâm, mặc dù chưa từng gặp Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhưng trong suy nghĩ của hắn, Tiêu Hàn tồn tại như một vị thần thánh. Hiện giờ thần thánh nói cho hắn biết Thụy vương và Thụy vương phi đáng sợ hơn đại quân hai quốc gia, hắn tuyệt đối không dám mảy may chất vấn. Vì vậy, Hàn phó tướng không nói xen vào lời nào, thân thể đứng nghiêm, chờ đợi Thái tử nói tiếp.

"Cho nên..." Tiêu Hàn kéo dài âm điệu, tay phải chống lên mặt bàn, nói từng chữ từng câu: "Đối phó với hai cường địch đáng sợ này, chỉ có thể dùng trí, không thể cậy mạnh."

Nghe vậy, Hàn phó tưởng hiểu ra một chút, mở miệng hỏi: "Lẽ nào Thái tử đã có diệu kế? Diệu kế này cò liên quan tới việc thuộc hạ trở về Bắc Dực không?"

"Không tệ!" Tiêu Hàn gật đầu, giọng nói ấm hơn một ít: "Diệu kế chống địch này chính là ngươi lặng lẽ về Bắc Dực, bí mật tìm kiếm ba loại người."

Hàn phó tướng ôm quyền, vẻ mặt kính phục: "Xin Thái tử nói rõ phải tìm ba loại người nào? Thuộc hạ nguyện nhảy vào núi lửa biển đao, vạn lần chết không từ!"

Tiêu Hàn không trả lời ngay, chỉ dùng ngón trỏ phải viết sáu chữ lên mặt bàn. Thấy sáu chữ đó, mắt Hàn phó tướng bỗng trợn to như chuông

https://thuviensach.vn

đồng. Sau nửa khắc lặng đi, lúc này Hàn phó tướng mới kinh ngạc nói: "Thuộc hạ vô dụng, thực sự không hiểu ba loại người này sao có thể...?"

"Ngươi cứ làm theo đúng lệnh, đến lúc đó ngươi sẽ biết! Ngươi nói cho bọn hắn biết chỉ bọn hắn mới có thể khống chế địch, vả lại bản thân sẽ không có chút nguy hiểm nào. Nhớ lấy, ngươi phải bí mật tìm kiếm, số lượng không ít hơn hai vạn, sau khi tập trung bọn hắn..." Tiêu Hàn dùng lòng bàn tay lau sáu chữ trên mặt bàn rồi nói tiếp: "Cho bọn hắn cải trang, sau đó mang đến đại doanh quân ta, tuyệt đối không được để người theo dõi trong bóng tối biết được dung mạo và ngoại hình thật sự của bọn hắn."

"Thuộc hạ lập tức về nước. Lấy uy tín của Thái tử, tin rằng ba loại người này chắc chắn sẽ phối hợp, tình nguyện theo thuộc hạ đến đại doanh để giúp Thái tử đánh bại cường địch." Hàn phó tướng dứt lời, đưa tay lên ngực, khom lưng chào cáo lui với Tiêu Hàn rồi vén cửa lều rời khỏi đó.

Cửa lều phủ xuống, ngăn cách ánh mắt Tiêu Hàn đang nhìn thảo nguyên bên ngoài nhưng không thể ngăn suy nghĩ phức tạp tung bay về phương trời xa xôi của hắn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, tuy hai ngươi có bản lĩnh hô mưa gọi gió, nhưng ba loại người này là khắc tinh của các ngươi, khiến khác ngươi không thể phát huy bản lĩnh đó. Cho nên, trận đấu trí đấu mưu giữa riêng ta và các ngươi, ai thua ai thắng... chưa thể đoán được đâu!

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 268: Ngươi Giết Ta Thưởng (Thưởng Ở Đây Là Thưởng Thức, Xem, Ngắm)

Cả vùng đất trải dài tám trăm dặm, yên tĩnh ngủ dưới bầu trời mênh mông bát ngát.

Giữa vùng đất gò núi gập ghềnh, đá lởm chởm, cây cối sinh sôi khắp nơi, cái cảnh sắc này mặc dù vô cùng tráng lệ, nhưng lại là mảnh đất quanh năm không người nào dám đặt chân tìm hiểu, dieendaanleequuydonn là mảnh đất biên giới hiểm trở ngăn cách hai nước Thương Nguyệt quốc và Tây Thần quốc.

Ngay chính giữa mảnh đất biên giới hiểm trở này, có một con suối cạn trong suốt có thể thấy đáy vắt ngang, phía nam con suối thuộc lãnh địa Thương Nguyệt quốc, phía bắc con suối thuộc lãnh địa Tây Thần quốc.

Trải qua nửa tháng, Địch tướng quân đã đến được biên giới Tây Thần quốc, vốn chuẩn bị vượt qua con suối cạn này, tiến vào lãnh thổ Thương Nguyệt quốc.

Dẫn theo hơn ba trăm vạn đại quân Tây Thần, vọt vào biên quan Đại thành của Thương Nguyệt quốc.

Công thành chiếm đất, giết hết binh lính thủ thành, diệt sạch dân chúng bên trong thành, biến biên quan Đại thành của Thương Nguyệt quốc thành một phế tích nhuộm máu chó gà cũng không tha.

Trước dùng máu tươi của những người này để tế điện linh hồn phẫn nộ của Tây Thần đế đã băng hà.

https://thuviensach.vn

Càng làm cho hoàng đế và thái tử Thương Nguyệt biết, tàn nhẫn sát hại Tây Thần đế, phách lối khiêu khích Tây Thần quốc, chính là phạm phải sai lầm lớn nhất trong cuộc đời bọn họ.

Nhưng, ngay khi Địch tướng quân chuẩn bị đưa binh vào thành, binh lính trinh sát dò đường ở phía trước chợt báo lại, Die nd da nl e q uu ydo n đại quân Thương Nguyệt lại giống như kịp thời mà đã tới biên quan Đại thành, đang tiến đến vùng đất tiếp giáp giữa hai nước.

Diệt sạch binh lính và dân chúng trong thành biên quan của Thương Nguyệt quốc, chỉ cần xuất động quân tiên phong của Tây Thần quốc, mấy tướng sĩ còn lại chỉ cần ôm chiến đao trong ngực thưởng thức cảnh máu là được.

Nhưng mà, lặn lội đường xa, đi gấp cả ngày lẫn đêm, đại quân Tây Thần lại ở trạng thái mệt nhọc như vậy, nếu muốn hành động một lần tiêu diệt đại quân Thương Nguyệt kịp thời chạy đến, thì không phải là chuyện dễ dàng như vậy.

Vì thế, Địch tướng quân cân nhắc một chút, cuối cùng vẫn phải áp chế sự tức giận này.

Sau khi lựa chọn gò núi gồ ghề ở phía bắc con suối cạn tiếp giáp giữa hai nước làm lá chắn, đóng quân cắm trại, da.nlze.qu;ydo/nn đợi nghỉ ngơi một đêm cho khỏe, dưỡng lại tinh thần, sẽ quyết một trận tử chiến với đại quân Thương Nguyệt.

Mặc dù đại quân Thương Nguyệt đang dưới sự hướng dẫn của Dạ Dật Phong, kịp thời tới nơi tiếp giáp giữa hai nước, nhưng cũng lặn lội đường xa cả ngày lẫn cả đêm, ở trong trạng thái vô cùng mệt nhọc.

Chiến tranh, không chỉ dựa vào một lời dũng khí, còn phải cần dư thừa thể lực.

https://thuviensach.vn

Cho nên, quân địch Tây Thần mệt mỏi lý trí lựa chọn bất động, thì đại quân Thương Nguyệt cũng đang ở trạng thái mệt nhọc, tất nhiên cũng sẽ lựa chọn án binh bất động.

Sau khi bọn họ lựa chọn gò núi gồ ghề ở phía nam con suối cạn tiếp giáp giữa hai nước làm lá chắn, dựng thẳng chiến kỳ Thương Nguyệt màu xanh lên đón gió phất phới, rồi dựng lên vô số lều trại để dưỡng thần nghỉ ngơi.

Một đêm này, trừ gió lạnh thổi, tiếng của lá cây ra, không khí cực kỳ yên tĩnh, báo hiệu một loại cuồng phong bão táp sắp tiến đến, làm người ta hít thở không thông.....

Bình minh đến mỏng như khói trắng, đẩy ra màn che ngày mới.

Đợi đến khi bình minh mỏng như khói trắng tản đi, mặt trời vàng rực rỡ, giống như trước kia treo ở giữa bầu trời xanh biếc, bên trong quân doanh Tây Thần nổi lên tiếng trống kinh thiên động địa.

Tùng tùng tùng tiếng trống trận vang lên, vô số chiến kỳ màu cam tung bay.

Đại quân Tây Thần tay cầm binh khí sắc bén, khiến trong gió sớm tràn ngập sát khí âm lãnh xơ xác tiêu điều, dinendian.lơqid]on dưới sự chỉ huy của Địch tướng quân, hùng dũng chạy về phía quân doanh của địch.

Dưới ánh nắng vàng rực rỡ bao phủ, đại quân Tây Thần mặc khôi giáp màu cam, chùm tua rua màu đỏ trên mũ giáp bay ngược chiều gió, hai mắt âm lệ bắn ra sát khí mãnh liệt, hiện ra một khung cảnh hùng tráng vang dậy ý chí chiến đấu khiến quân địch phải tan xương nát thịt.

Khi đại quân Tây Thần tiến về con suối cạn nơi tiếp giáp giữa hai nước thì đối diện --

https://thuviensach.vn

Vô số chiến kỳ màu xanh bay phần phật trong gió sớm.

Đại quân Thương Nguyệt mặc khôi giáp màu đen, giống như muôn vàn con sóng phẫn nộ lao nhanh tới, trong hai mắt tỏa ra sát ý lãnh liệt, dũng mãnh đi về phía con suối cạn.

Dạ Dật Phong mặc chiến bào thái tử màu đen, đang cưỡi trên một con Hãn Huyết Bảo Mã toàn thân trắng thuần như băng tuyết Thiên Sơn, dfienddn lieqiudoon hai mắt đỏ ngầu như lửa, đứng đầu đại quân Thương Nguyệt, còn có vị Hàn tướng quân đứng ở phía bên phải Dạ Dật Phong.

Nửa canh giờ trôi qua --

Tiếng vó ngựa dừng lại.

Đại quân hai nước chạm mặt, ngăn cách bởi con suối cạn trong suốt vắt ngang, hai mắt trợn lên giận dữ yên lặng nhìn, để lộ ra bầu không khí căng thẳng giống như dây cung kéo chặt.

Sắc mặt Địch tướng quân ngoan lệ dữ tợn làm người khác nổi da gà, giữa hai lông mày tản ra sát khí tàn khốc, môi mỏng âm lãnh khép lại, cánh tay phải bỗng chốc giơ lên cao, ánh mắt bén nhọn như đao như kiếm đâm về phía Dạ Dật Phong.

Bên hông Dạ Dật Phong cắm một cây quạt trúc ẩn chứa ám khí, cầm trường kiếm sắc bén trong tay, sắc mặt thì vẫn bình tĩnh như sóng nước trong đầm, ánh mắt bình thản ung dung nghênh đón nhìn Địch tướng quân.

Sau lưng hai người, hàng loạt binh lính cầm khiên đứng phía trước, xây dựng vô số tấm khiên lạnh lẽo thành một bức tường sắt vô cùng cứng rắn.

Phía sau những binh lính cầm khiên là cung tiễn thủ (người bắn tên), kéo căng dây cung lên, mà túi da sau lưng mỗi một người bọn hắn lại cắm

https://thuviensach.vn

đầy vô số mũi tên.

Từng đội kỵ binh đứng vào vị trí trung ương, tay trái thấm mồ hôi lạnh kéo chặt dây cương, tay phải giơ cao khảm đao sắc bén lấp lánh tia sáng trắng.

Ở vị trí hậu phương là vô số bộ binh, cũng tràn ngập ý chí chiến đấu dựng thẳng trường mâu vô cùng sắc bén, lợi kiếm chém sắt như chém bùn trước ngực.

Đại quân Tây Thần im lặng không tiếng động, đang đợi Địch tướng quân ra lệnh, biến cả vùng đất nhìn như vô cùng yên bình trước mắt này thành địa ngục ác quỷ đầy máu tanh, *dyan(lee^qu.donnn) giết kẻ địch trước mắt đến tan xương nát thịt.

Đại quân Thương Nguyệt ngừng thở, cũng đang lắng lặng chờ đợi hiệu lệnh của thái tử, chuẩn bị nhuộm đất đai dưới chân thành màu đỏ, diệt kẻ địch trước mắt không chừa mảnh giáp.

Một luồng gió sớm mang theo mát lạnh phất qua mặt, cánh tay Địch tướng quân vốn giơ cao bỗng chốc hạ xuống, từ miệng rống lên một chữ vô cùng băng lãnh: "Giết --"

Cũng ngay lúc Địch tướng quân rống giận, trường kiếm trong tay Dạ Dật Phong nhanh như tia chớp ra khỏi vỏ, từ trong miệng cũng phun ra hai chữ vô cùng lạnh nhạt: "Tấn công --"

Chiến lệnh vang lên trong nháy mắt --

Lúc này, nhóm binh lính cầm khiên nửa ngồi xuống, nhóm cung tiễn thủ ở phía sau lập tức buông lỏng dây cung.

Tên bay dày đặc như mưa, tốc độ nhanh như sao băng, dưới ánh nắng vàng rực rít gào ra tiếng mang theo cái chết lạnh lẽo, mãnh liệt bắn về phía

https://thuviensach.vn

quân địch.

Phần lớn mũi tên bay dày đặc như mưa điên cuồng đánh tới bức tường bằng khiên sắt, liên tiếp phát ra tiếng "leng keng leng keng", rồi bắn ngược trở về trên mặt đất.

Phần nhỏ mũi tên xuyên qua khe hở bức tường bằng khiên sắt, rồi xuyên thủng cơ thể mấy binh lính cầm khiên, Dieenndkdan/leeequhydonnn khiến mấy tên binh lính cầm khiên im hơi lặng tiếng ngã xuống, máu tươi trong cơ thể phun trào ra đỏ cả vùng đất.

Trận tên dày đặc như mưa, phá vỡ bức tường bằng khiên sắt, kỵ binh ở vị trí trung tâm xông ra ngoài.

Bọn họ giống như sài lang hổ báo khát máu đã lâu, thấy địch liền điên cuồng vung đao chém giết, vô cùng dũng mãnh vì bộ binh ở hậu phương mở ra đường máu.

Hai mắt bộ binh đỏ ngầu, hoặc giơ lên trường mâu vô cùng sắc bén, hoặc nhấc cao lợi kiếm chém sắt như chém bùn, giống như sóng dữ làm vỡ đê, điên cuồng xông về phía quân địch.

Tiếng các tướng sĩ tiếng gào thét, tiếng chiến mã hí chói tai, tiếng mũi tên huýt gió, tiếng đao kiếm va chạm leng keng, làm cả vùng đất đột nhiên giống như biến chuyển thành mùa đông sương lạnh.

Mũi tên xuyên tim, đao bén cắt đứt cổ, trường mâu lợi kiếm đâm rách gân mạch.

Máu bắn tung tóe đầy trời, trong nháy mắt, gió sớm gào thét cuốn quét cả vùng đất, dừng lại đã là thi thể chất đống như núi, chân tàn thịt nát xung quanh xếp thành chồng.

https://thuviensach.vn

Không sợ bỏ mạng, coi chết trận là vận mệnh vinh quang của các tướng sĩ, lấy máu tươi của mình đổi lấy máu tươi của địch nhân, dinendian.lơqid]on lấy tánh mạng của mình đoạt lấy tính mạng của kẻ địch.

Binh khí trong tay bị đánh rơi, liền tay không vật lộn, cả người toát ra ý chí chiến đấu giết một người không thiệt thòi, giết hai người buôn bán lời, giết ba người chết cũng không hối tiếc.

Mà người lấy hồn đoạt phách dũng mãnh nhất, tất nhiên thuộc về Địch đại tướng quân và mấy tên phó tướng Tây Thần, cùng với thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong, Hàn đại tướng quân và mấy tên phó tướng Thương Nguyệt.

Binh khí trong tay bọn họ xoay tròn đến mức, hắn là kéo đến cảnh tượng bi tráng máu bắn đầy trời.

Bọn họ coi như không thấy vết thương lớn nhỏ trên người mình, điên cuồng chạy như bay trong chiến trận, lấy việc bỏ ra đau đớn xương thịt, để đổi lấy tính mạng của kẻ địch.

Một con suối cạn trong suốt thấy đáy vắt ngang, vẽ nên bức tranh máu chảy thành sông vô cùng đau thương, cực kỳ hỗn loạn hơn nữa còn giết chóc vô cùng tàn nhẫn, làm cả vùng đất rộng lớn yên tĩnh chìm trong bi thương.

Chém giết không thể tách rời, đại quân hai nước bị máu tươi nhiễm đỏ cả khôi giáp và mặt, không một người phát hiện, cũng không có một chút nào phát hiện, cách xa chỗ bọn họ.....

Một đông một tây hai ngọn núi cao ngất nằm kề nhau, không biết là lúc nào, lại đột nhiên nhảy ra ba người, hoặc càng thêm chính xác mà nói, nhảy ra ba người chạy tới thưởng thức vở kịch.

https://thuviensach.vn

Ngọn núi phía đông, thấp thoáng dưới hai gốc cây tùng cành lá rậm rạp.

Một nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu xanh dương, dung nhan vô cùng tuấn mỹ, đang bắt chéo tay ôm ở trước ngực, da.nlze.qu;ydo/nn thân thể dựa vào thân cây to khỏe, ánh mắt lạnh nhạt như băng nhìn trận chiến phía trước.

Còn ở ngọn núi phía tây, phía sau mấy tảng đá lớn lởm chởm, một con đại bàng lớn màu đỏ máu, thân thể đang lười biếng nằm trên mặt đất, đầu chôn sâu trong đôi cánh, hai lỗ tai lại không nghe thấy ồn ào của trận chiến mà ngủ ngon cực kỳ.

Mà trên tấm lưng rộng lớn của đại bàng, có một nam một nữ ngồi xếp bằng.

Một nam một nữ này mặc cẩm y màu tím, dung nhan tuy tuyệt mỹ khuynh quốc khuynh thành, nhưng lúc này cử chỉ của bọn họ, da.nlze.qu;ydo/nn lại làm người ta không dám khen tặng. Bởi vì.....

Nữ tử áo tím có dung nhan tuyệt sắc khuynh quốc, đang cầm một cái đùi gà, còn nam tử mặc áo tím có dung nhan kinh thế thì cầm một cái đùi vịt, say sưa gặm cắn một cách ngon lành.

Trao đổi đồ ăn ngon trong tay, một nam một nữ cắn "bẹp" một miệng thịt lớn, đầu từ từ ngẩng dậy từ trên tảng đá lởm chởm cao ngất phía sau.

Ý cười mị hoặc tràn đầy trong mắt, không chút để ý ngắm nhìn cuộc chiến nơi xa, một nam một nữ lại đưa đầu dựa vào tảng đá.

Đôi nam nữ này hơi cúi đầu, tiếp tục gặm cắn đùi gà đùi vịt đồng thời --

https://thuviensach.vn

Dường như không hài lòng với biểu hiện của những người tham gia vào trong trận chiến bi thảm nơi xa kia.

Cảm thấy từng người tham chiến không thể phát huy khả năng, thật phá hỏng hứng thú thưởng thức vở kịch này của bọn họ, bắt đầu ngươi một lời, ta một lời kêu ca bất bình...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 269: Liên Hoàn Kế

Cắn mấy miếng thịt đùi vịt, nhai rồi nuốt xuống, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vểnh đôi môi anh đào lên nói: " Tiểu Ngũ đáng thương, một thân xiêm áo đẹp như vậy, lại bị người khác làm dơ!"

Tiểu Ngũ là ai?

Hôm nay thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong cưỡi con Hãn Huyết Bảo Mã toàn thân trắng thuần như băng tuyết Thiên Sơn, hai mắt đỏ ngầu như lửa.

Trên thế gian chỉ còn năm con Hãn Huyết Bảo Mã, đều ở trong phân đà Cái Bang thuộc lãnh thổ Tây Thần quốc, Die nd da nl e q uu ydo n do ân sư của Hiên Viên Diễm Thiên Cơ lão nhân, du ngoạn khắp tứ quốc có cơ duyên xảo hợp đoạt được.

Mà năm con Hãn Huyết Bảo Mã còn lại trên thế gian, lại lấy con nhỏ nhất đưa cho Dạ Dật Phong, cho nên hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liền đặt cho nó một cái tên -- Tiểu Ngũ.

Gặm mấy miếng thịt đùi gà, nghiêng đầu nhìn tình hình kịch liệt trong chiến trường, bởi vì Dạ Dật Phong không ngừng đoạt lấy quân địch tánh mạng, do đó lông ngựa trắng thuần của Tiểu Ngũ cũng bị nhiễm đỏ máu tươi.

Hiên Viên Diễm mở miệng phụ họa, giọng nói vô cùng oán giận: "Đúng vậy, quà chúng ta đưa cũng không quý trọng, ngày thường Tiểu Ngũ

https://thuviensach.vn

thích sạch sẽ nhất, hiện giờ lại làm nó bẩn thỉu thế kia, nó nhất định sẽ đau lòng chết!"

"Nếu không, hai ta đừng vội ăn? Chàng đi tìm một thùng nước, ta đi hái một ít cánh hoa, đợi đến khi Dạ Dật Phong đánh mệt, trở về trận doanh nghỉ ngơi..."

Ngoài miệng nói đừng vội ăn, đầu ngón tay cũng quăng nhẹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vứt đi xương đùi vịt, lại từ trong tay áo màu tím móc ra một ít hạt dưa, bắt đầu cắn.

"Hai ta len lén lẩn vào quân doanh Thương Nguyệt, tắm cho Tiểu Ngũ với một ít cánh hoa? Như vậy, đợi đến khi cuộc chiến kế tiếp bắt đầu, dieendaanleequuydonn Tiểu Ngũ có thể thật xinh đẹp, trợ giúp Dạ Dật Phong đối kháng quân địch Tây Thần rồi?"

Hóa ra, lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đưa Tiểu Ngũ làm một phần lễ mọn cho Dạ Dật Phong là có hai dụng ý.

Thứ nhất: tất nhiên là để Tiểu Ngũ ngày đi ngàn dặm, đêm chạy tám trăm bằng tốc độ nhanh nhất đưa Dạ Dật Phong trở về nước, kịp thời điều động đại quân Thương Nguyệt đến chiến đấu với đại quân Tây Thần.

Thứ hai: còn lại để Tiểu Ngũ là ngựa trung chi vương (vua ngựa trong ngựa), hạ thấp thân phận cao quý đảm nhiệm làm chiến mã của Dạ Dật Phong một lần.

Một chiến mã xuất sắc, không chỉ có thể khiến người chiến đấu lập tức tràn đầy hứng thú phát huy thực lực tốt nhất; càng có thể thừa dịp chủ nhân tập trung tinh thần giết địch, lợi dụng khoảng cách nhất định vọt tới, trợ giúp chủ nhân công kích địch nhân.

Mà Hãn Huyết Bảo Mã thân là ngựa trung chi vương, một con chiến mã bình thường không có cách nào cảm ứng được sự nguy hiểm, nhưng

https://thuviensach.vn

khả năng cảm ứng nguy hiểm của Hãn Huyết Bảo Mã tuyệt đối không kém cao thủ võ lâm có thể mắt nhìn bốn phương, tai nghe tám hướng.

Cho nên, đưa Tiểu Ngũ cho Dạ Dật Phong làm chiến mã, mới có thể khiến Dạ Dật Phong phát huy sức chiến đấu tốt nhất, da.nlze.qu;ydo/nn đánh bại nhiều tướng sĩ Tây Thần hơn, khiến trò đùa trận chiến này đạt tới hiệu quả hoàn mỹ hai bên tổn thất!

"Tiểu Ngũ thích nàng, biết nàng tặng nó cho Dạ Dật Phong, đau lòng cả một đêm đấy. Nếu chúng ta len lén chạy vào quân doanh Thương Nguyệt, tắm cho Tiểu Ngũ với một ít cánh hoa thơm, không chừng..."

Học theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt ném đi xương đùi gà trong nháy mắt.

Từ trong lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy một ít hạt dưa, vui mừng cắn, sau đó Hiên Viên Diễm mở miệng nói: " Tiểu Ngũ hoặc làm bộ đáng thương làm nũng với nàng, năn nỉ nàng dẫn nó đi, hoặc là... cắn lấy làn váy của nàng sống chết không nhả miệng, trình diễn một màn nàng không dẫn nó đi, nó cũng không để cho nàng đi xem kịch hay!"

Phun vỏ hạt dưa đi, ngậm miếng hạt dưa khác, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nói: "Được rồi, để Tiểu Ngũ thích sạch sẽ tạm thời uất ức trước mấy ngày đi, đợi đến khi màn kịch trận chiến Thương Nguyệt và Tây Thần hoa lệ kết thúc, chúng ta liền đưa nó trở về!"

-- người ta ở bên kia đánh đến trời đất mù mịt, máu tươi bay đầy trời.

Nguyệt chủ tử và Diễm chủ tử thân ái của nó lại xếp bằng ngồi trên lưng nó, sau khi gặm hết chân gà chân vịt rồi tới cắn hạt dưa, tán gẫu có nên tắm cho một con ngựa với một ít cánh hoa thơm hay không?

Còn nữa, cũng đã lấy ngựa làm quà đưa cho Dạ Dật Phong rồi, hai vị chủ tử này lại vẫn chuẩn bị lấy lại quà đã tặng từ tay người ta sao?

https://thuviensach.vn

Thật phục hai vị chủ tử, xem ra trên thế giới... chỉ có chuyện hai vị chủ tử không nghĩ tới, dinendian.lơqid]on chứ không có chuyện hai vị chủ tử làm không được!

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liên tục cắn hạt dưa, quấy nhiễu Huyết Thứu chi vương Ngốc Bảo thức dậy từ trong mộng đẹp.

Nghe thấy đối thoại của hai người, trong lòng nói thầm một hồi, rồi Ngốc Bảo nhịn không được trợn mắt mấy cái, vùi đầu tiếp tục ngủ.

"Đúng rồi! Diễm, lúc trước không phải chàng nói, Dạ Dật Phong cũng được coi là một người có kỳ tài tác chiến sao?"

Thân thể lười biếng nằm sấp trên đá, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa cắn hạt dưa, vừa nhìn xuống thưởng thức trò đùa trận chiến từ trên cao, đôi môi anh đào nhếch lên mà nói: "Mà ta ngoài nhìn thấy bản lĩnh một mình giết địch của hắn không tệ ra, lại không thấy được hắn có bản lĩnh dẫn quân tác chiến nào à?"

"Trận đánh này, Dạ Dật Phong đánh quả thật có chút kỳ lạ. Mặc dù đại quân Tây Thần trên phương diện số lượng chiếm thế thượng phong, nhưng thực lực tác chiến của toàn thể đại quân Thương Nguyệt thật ra cũng không kém hơn đại quân Tây Thần. Theo lý mà nói, Dạ Dật Phong biết rõ Địch tướng quân của Tây Thần, là một người ra trận giết địch vô cùng dũng mãnh nhưng lại thiếu sót mưu lược, vốn..."

Thân thể cũng lười biếng nằm sấp trên tảng đá, Hiên Viên Diễm nhìn xuống thưởng thức trò đùa trận chiến từ trên cao, sau khi cắn một miếng hạt dưa, đôi mắt đen híp lại trả lời: "Sẽ không chọn cách trực tiếp giao phong với Địch tướng quân, *dyan(lee^qu.donnn) hắn sẽ tính kế đối phó Địch tướng quân mới đúng. Chẳng lẽ... tối hôm qua Dạ Dật Phong ngủ quá nhiều đến nỗi đầu óc mụ mị rồi?"

https://thuviensach.vn

Mày phượng như họa khẽ nhếch, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: "Ngược lại, nếu đầu óc Dạ Dật Phong không mụ mị, vậy thì bên trong một màn diễn này của hắn nhất định giấu huyền cơ. Đoán chừng không chờ được bao lâu, Dạ Dật Phong sẽ có chiêu sau!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn xuống thưởng thức trò đùa trận chiến từ trên cao, cứ như vậy vừa cắn hạt dưa, vừa đàm tiếu quang cảnh tràn ngập máu tươi ở phía dưới.....

Lúc này --

Tiểu Ngũ lao nhanh như gió, vùng vẫy quay lại như điện, Dạ Dật Phong anh dũng giết địch, nếu nghe được hai người khiêu khích châm chọc hắn, vui sướng khi người gặp họa.

Không biết có ngẩng đầu khóc không ra nước mắt, mặc cho kẻ địch một đao chém mình hay không? Hay là... thân thể ngã nằm trên đất, trực tiếp kêu gọi nhân mã của địch nhân, dẫm đạp lên huyết nhục của mình?

Kiếm quang màu trắng chợt lóe cực nhanh, trong nháy mắt Dạ Dật Phong đã cắt lấy đầu mấy tên lính địch, nhuốn đỏ cả một bên khuôn mặt.

Đôi mắt nhanh chóng quét nhìn một vòng phía sau, binh lính Thương Nguyệt ngã xuống ngày càng nhiều, Dạ Dật Phong lớn tiếng quát lên: "Bày trận, lập tức bày trận! Mười người làm một trận, hai người cầm khiên ở phía trước, ba tên cung tiễn thủ đứng bên trong, một kỵ binh ở phía sau, bốn tên bộ binh chia ra đứng ở hai bên, bốn phương đồng tâm hiệp lực phối hợp, cùng chung tiến lùi!"

-- hăng hái giết địch, sao lại quên bình thường luôn diễn luyện trận hình chứ?

Dạ Dật Phong vừa mới hét xong, binh lính Thương Nguyệt vốn đang phân tán giết địch, sau khi ra sức vung vũ khí đánh lui kẻ địch ở bốn phía,

https://thuviensach.vn

Dieenndkdan/leeequhydonnn thân hình bỗng chốc nhanh chóng vô cùng ăn ý xếp theo trận hình như lời Dạ Dật Phong nói.

Trong nháy mắt, ngoài mấy tên binh lính Thương Nguyệt kia nhất thời không cách nào thoát thân, mấy tên còn lại, toàn bộ đều xếp thành một đội trận hình mười người.

Trong từng trận hình, hai người cầm khiên ở phía trước, lấy tấm khiên dựng thành bức tường chắn bằng sắt, vững vàng bảo vệ cung tiễn thủ ở phía sau, phòng thủ kẻ địch ở phía trước lấy đao chém lấy mâu đâm.

Ba tên cung tiễn thủ ở bên trong, liên tục lấy ra mũi tên trong túi da, mỗi tên đều từ góc độ khác nhau, vọt ra bắn kẻ địch khắp bốn phía.

Bốn tên bộ binh ở hai bên, vung khảm đao, giương cao giáo, chặn đánh địch nhân có ý đồ đánh lén từ hai bên.

Một tên kỵ binh ở phía sau cùng, đưa lưng về phía ba tên cung tiễn thủ.

Tay trái sử dụng lực độ khác nhau kéo dây cương, làm bốn chân chiến mã liên tục lên lên xuống xuống, dfienddn lieqiudoon chế tạo ra vô số bụi đất, muốn che lại cặp mắt lính địch muốn tập kích cung tiễn thủ từ phía sau.

Thừa dịp hai mắt lính địch bị bụi đất bay mờ mắt, trong lúc nhất thời không cách nào phân biệt được vị trí cụ thể của cung tiễn thủ, tay phải kỵ binh giơ cao khảm đao sắc bén, lập tức không lưu tình đâm một phát.

Loại trận pháp này, nếu bốn bên phối hợp tốt, sẽ tạo thành khí thế cường đại không cách nào ngăn cản, khiến quân địch vốn không cách nào xuống tay, chỉ có thể tự tìm đường chết.

Ngược lại, chỉ cần có một bên không cẩn thận xảy ra sơ hở, như vậy... cái chết không phải chỉ là một tên binh lính Thương Nguyệt, mà là mười

https://thuviensach.vn

tên binh lính Thương Nguyệt xếp trận pháp.

Vì vậy, loại trận pháp này, mặc dù chỉ làm binh lính Tây Thần nhất thời không kịp ứng phó, lọt vào tình trạng thương vong còn thảm hơn lúc trước, nhưng cái giá cao mà binh lính Thương Nguyệt phải trả không tính là nhỏ.

Nhưng dù sao, loại trận pháp này mà vẫn tiếp tục trụ lại được, số lượng binh lính Tây Thần tử vong, tuyệt đối gấp mấy lần số lượng binh lính Thương Nguyệt tử vong.

Vậy mà, ngay lúc sắc mặt chợt biến đổi, trong lòng cảm thấy đại quân địch không ổn, trong lúc nhất thời không thể nghĩ ra được cách phá trận tốt nhất (đang nói bên Tây Thần).

Đang do dự, rốt cuộc là để cho bọn lính Tây Thần lấy mạng đổi mạng, tiếp tục tiến hành chém giết thảm thiết; Die nd da nl e q uu ydo n hay là tạm thời hạ lệnh lui binh, đợi nghĩ ra cách phá trận, lại một lần nữa chiến đấu với đại quân Thương Nguyệt.

Thì đột nhiên --

Dạ Dật Phong bỗng nhiên giơ cao tay phải, cao giọng quát: "Trận hình mười người tản ra, hai trăm binh lính cầm khiên xếp trận hàng dài, những người còn lại lập tức rút lui!"

Dạ Dật Phong vừa dứt lời, toàn bộ cung tiễn thủ, kỵ binh, bộ binh, cùng với mấy tên cầm khiên còn lại của Thương Nguyệt quốc chợt nhanh như điện, chạy rút về phía quân doanh Thương Nguyệt.

Về phần hai trăm tên cầm khiên trong miêng Dạ Dật Phong, mỗi một trăm người xếp thành một đội ngũ.

https://thuviensach.vn

Hai đội ngũ một trước một sau, tấm chắn trong tay dựng thành một bức tường chắn cứng rắn, thân hình đặt ngang thành một trận pháp hình con rồng dài, đứng ngạo nghễ ở trước mặt đại quân Tây Thần.

Nhìn thấy một màn này --

Ở bên ngọn núi phía đông, thấp thoáng dưới hai gốc cây tùng cành lá rậm rạp, thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn bắt chéo hai tay trước ngực, đôi mắt lạnh như băng híp lại.

Tình huống gì đây?

Dạ Dật Phong vốn đang có ưu thế trong trận chiến, vì sao lại đột nhiên cho đại quân Thương Nguyệt rút lui, hắn đang diễn tuồng gì thế, chẳng lẽ.....

Đối diện Tiêu Hàn --

Ở bên ngọn núi phía tây, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang nằm ở trên một tảng đá lớn, dinendian.lơqid]on vừa cắn hạt dưa vừa xem kịch, cũng không nhịn được chớp mắt nhìn xuống.

"Diễm, Dạ Dật Phong đang giở trò quỷ gì thế?"

Mày phượng hơi nhíu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nói: "Chẳng lẽ... Dạ Dật Phong đang dùng liên hoàn kế? Khổ nhục kế, kế giả yếu thế, kế dụ địch vào bẫy?"

"Nguyệt nhi, nàng, nàng, nàng....." Hiên Viên Diễm hoàn toàn ngốn ngang trong gió, khóe môi run run nói: "Làm sao nàng lại tinh thông binh pháp chiến lược như thế?"

Vứt hết vỏ hạt dưa trong lòng bàn tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng cao ngón trỏ phải, điểm nhẹ trên khóe miệng Hiên Viên Diễm: "À ừm,

https://thuviensach.vn

cái này sao... hiểu sơ thôi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 270: Phân Tích Sâu Sắc

Dù khóe môi không run rẩy nữa nhưng lông mày Hiên Viên Diễm nhếch lên.

-- Lại biết sơ? Thần linh ơi, ai tới nói cho hắn rằng những điều ái thê của hắn biết sơ đến khi nào mới hết? HNTB-DđLQĐ

Thượng Quan Ngưng Nguyệt móc hạt dưa trong tay áo ra, lại móc thêm hai quả táo đã rửa sạch. Nàng đưa một quả cho Hiên Viên Diễm rồi cúi đầu cắn "rộp" một cái vào quả còn lại, chớp mắt nói: "Hết cách, ai bảo người ta có thiên phú dị bẩm, không cần thầy dạy cũng biết, không muốn biết sơ cũng khó."

Chẳng lẽ nói cho Diễm rằng nàng ở thế kỉ hai mốt, trước khi xuyên không đã từng lật xem các loại thiên cổ kỳ thư như "Bách chiến kì lược", "Binh pháp Tôn Tử"... sao? Đến lúc đó, nếu Diễm hỏi nàng thế kỉ hai mốt là gì, xuyên qua là gì, sao lại gọi là "Binh pháp Tôn Tử", chẳng lẽ người viết cuốn binh pháp này là tôn tử (*), tôn tử của ai?! Nàng... có thể không giải thích đến đau đầu nhức óc không? Cho nên, thiên phú dị bẩm, không cần thầy dạy cũng biết là câu trả lời bớt việc nhất.

[(*) Tôn tử trong tiếng Trung nghĩa là cháu trai,mà Tôn Tử viết binh pháp thì chắc ai cũng biết rồi nhỉ?]

Dạ Dật Phong sử dụng kế liên hoàn, dĩ nhiên Hiên Viên Diễm lòng sáng như gương. Nhưng hắn vẫn muốn nghe ái thê "biết sơ" chiến lược binh pháp của mình sẽ phân tích liên hoàn kế của Dạ Dật Phong thế nào.

https://thuviensach.vn

Vì vậy -- Hiên Viên Diễm nhận quả táo nàng đưa, gặm cái "rộp", chớp mắt nói: "Nguyệt nhi hiểu biết tường tận, ta sẽ rửa tai lắng nghe."

"Rõ ràng chiếm thượng phong, lại cố ý yếu thế ẩn mạnh, lấy hai trăm lá chắn hy sinh làm cái giá lớn, mang theo đại quân Thương Nguyệt hoảng hốt rút lui. Nếu ta không đoán sai, Dạ Dật Phong có ý đồ tung hỏa mù với đại quân Tây Thần, khiến bọn hắn lầm tưởng đại quân Thương Nguyệt sợ địch nên bỏ chiến đấu, từ đó sĩ khí tăng lên, rơi vào trạng thái lơ là."

Mái tóc nàng bay múa như tơ, chậm rãi đưa giọng nói ngọt ngào của mình vào tai Hiên Viên Diễm: "Trong chiến tranh, quay lưng với kẻ địch là giao mạng cho kẻ địch. Đại quân Thương Nguyệt rút lui vì cố ý để lộ nhược điểm cho Địch tướng quân, khiến hắn không thể chống lại sự hấp dẫn, mang theo đại quân Tây Thần điên cuồng đuổi theo hướng đại quân Thương Nguyệt rút lui."

Nàng nói trúng tim đen, từng chữ đều rất sâu sắc. Hiên Viên Diễm liên tục than thở trong lòng, khẽ nói: "Tiếp đi!"

"Dạ Dật Phong đã làm đến thế rồi thì chẳng sợ quân Tây Thần điên cuồng đuổi theo nữa. Ngược lại, hắn sợ đại quân Tây Thần không đuổi theo, bởi vì như vậy, hai trăm tên làm lá chắn của hắn đã hi sinh vô ích. Chỉ có đại quân Tây Thần đuổi theo..." Nàng xoay xoay quả táo trong tay, tiếp tục phân tích: "Mới có thể rơi vào bẫy mà hắn đã bày ra, khiến hai trăm lá chắn chết có ý nghĩa nhất. Vì vậy, Dạ Dật Phong muốn trả giá thật nhỏ để đổi lấy thương vong khổng lồ của quân địch."

Nghe xong đánh giá của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm đưa tầm mắt về cuộc chiến phía xa. Trong lòng hắn đang thầm lẩm bẩm: Trời ạ, hắn có nên khuyên Nguyệt nhi sau này biết sơ ít đi không? Ái thê "biết sơ" không ngừng nghỉ thật sự... thật sự khiến phu quân hắn có một loại "cảm giác phức tạp tự ti".

https://thuviensach.vn

Phía trước, đằng xa -- Thấy đại quân Thương Nguyệt chợt bỏ chiến đấu, chạy không quay đầu lại, nhanh chân "hoảng hốt" rút lui, hơn ba trăm vạn đại quân Tây Thần hệt như Thượng Quan Ngưng Nguyệt phân tích, đuôit theo đại quân Thương Nguyệt.

Vậy mà -- Trước mặt bọn hắn có hai trăm tên lá chắn Thương Nguyệt, dùng thân thể chặn thành bức tường dài ngăn cản đường truy kích của bọn hắn. Đại quân Tây Thần muốn nhanh chóng phá vỡ tường ngăn, đao sắc, tên nhọn bắn hết về phía bức tường kia. Một người ngã xuống, phía sau lập tức có người lấp chỗ trống. Ba người bị đao sắc cắt mất đầu, lập tức ba người phía sau vào lấp chỗ trống, cố gắng không để bức tường này có một kẽ hở nào.

Chiến tranh vô tình tàn khốc, nếu tiếp tục lấy trận pháp mười người phối hợp để chém giết kịch liệt với quân Tây Thần, mặc dù sẽ khiến quân Tây Thần thương vong thê thảm nhưng quân sĩ Thương Nguyệt cũng sẽ ngã xuống càng ngày càng nhiều. Nếu muốn giảm bớt số binh sĩ tử trận và bị thương của Thương Nguyệt, để đại quân Tây Thần tự tìm đường chết thì phải có người ở lại cản phía sau. Mà những người này đều là những người không sống bao lâu nữa. Hai trăm tên lá chắn này là những người rút được lệnh chết tối qua, hiện tại tình nguyện ở lại phía sau cản đường, bảo vệ đại quân Thương Nguyệt thành công rút lui, lấy tính mạng một người để đổi lấy trăm người quân địch cùng chết.

Sau lưng những người làm lá chắn, Dạ Dật Phong nhẹ nhàng kéo dây cương, quay đầu nhìn kĩ những người dùng thân thể để cản đường, dùng tính mạng hát lên hành phúc bi tráng cuối đời.

-- Các dũng sĩ Thương Nguyệt, xin cảm tạ mọi người!

Hàn tướng quân cũng kéo dây cương, quay đầu buồn bã nhìn hai trăm lá chắn, vỗ một cái lên cánh tay Dạ Dật Phong rồi hạ giọng: "Thái tử, tranh thủ rút lui, đừng để bọn họ hy sinh vô ích."

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong nhìn lại những lá chắn lần cuối rồi giục ngựa chạy như bay về phía trước.

Cùng lúc đó -- Địch trướng quân lạnh lùng nheo mắt lại.

Một khi hai quân giao chiến, trừ khi chém giết đến mức không còn sức nữa thì hai bên đồng thời ngưng chiến. Không có chuyện một bên dẫn đầu tự rút lui, bởi vì bên rút lui đầu tiên sẽ để lộ nhược điểm sau lưng cho đối phương, chẳng phải khiến đối phương có cơ hội sao? Dạ Dật Phong thân là đại tướng quân Thương Nguyệt, sao có thể không biết đạo lý trong này? Đã thế... sao Dạ Dật Phong lại ra chiêu rút lui ngu xuẩn như vậy? Chẳng lẽ hắn cố ý lộ sơ hở, muốn dẫn đại quân Tây Thần đến bẫy mà hắn đã sắp đặt sẵn để Tây Thần tự chui đầu vào lưới?

Nhưng ngộ nhỡ mình suy đoán sai lầm thì sao? Dạ Dật Phong không sắp đặt bẫy mà sợ thực lực của quân Tây Thần thật nên rút lui vòng chiến thì sao? Nếu Tây Thần không thừa dịp tinh thần đối phương suy sụp, nhân lúc đối phương lộ nhược điểm sau lưng để đuổi giết quân Thương nguyệt, chẳng phải sẽ lãng phí cơ hội diệt địch sao? Có khi chiến tranh là một cuộc đánh cược, nếu không mạo hiểm một chút thì rất có thể sẽ đánh mất cơ hội diệt địch ngàn năm có một. Hắn, phải đánh cược một lần!

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng, Địch tướng quân cao giọng quát: "Giết, giết cho bản tướng quân! Tiêu diệt những tên chắn đường này với tốc độ nhanh nhất!"

Đao lạnh vung lên, máu văng khắp nơi. Những lá chắn muốn dùng thân thể chặn đường đại quân Tây Thần, giơ binh khí trong tay chống kẻ địch xông tới. Nhưng bọn hắn sao có thể là đối thủ của đại quân Tây Thần đông như kiến? Một người tiếp một người, máu me đầy người ngã xuống, nhưng trước khi ngã xuống đều chiến đấu đến hơi thở cuối cùng.

Đằng xa, trên gò núi phía tây, sau tảng đá lởm chởm cao ngất --

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt gặm hết táo, nhìn xuống từ trên cao rồi nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, tiếc thương nói: "Máu nhuộm sa trường hóa cầu vồng, hy sinh bản thân vì quốc gia là anh hùng. Diễm, hai trăm người này cam tâm tình nguyện chịu chết, chiến đấu đến hơi thở cuối cùng, có thể gọi là anh hùng chân chính."

"Đúng vậy, đáng tiếc..." Hiên Viên Diễm sớm thôi cười, khẽ thở dài một hơi, do dự nói: "Mặc dù bọn họ đáng giá cho chúng ta kính phục, nhưng chúng ta lại không thể ra tay cứu giúp."

Quân địch trên chiến trường không phải kẻ thù thực sự, chỉ đơn giản vì lập trường khác nhau nên bất đắc dĩ trở thành kẻ địch của nhau, là một loại "kẻ địch" mang ý nghĩa khác hẳn. Đối với những người vì chủ của mình, chung thủy bảo vệ tổ quốc, là kẻ thù mang ý nghĩa đặc biệt, bất luận binh lính Long Diệu hay là binh lính nước khác, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều cảm thấy bọn họ là người xứng đáng để kính phục.

Lấy bản lĩnh của hai người, muốn cứu hai trăm kẻ này, thật ra không chút khó khăn. Nhưng kính phục thì kính phục, bọn họ tuyệt đối không được ra tay cứu giúp, bởi tuy Long Diệu không muốn thống nhất thiên hạ, nhưng dã tâm thống nhất thiên hạ bừng bừng của ba nước khác vẫn tồn tại ăn sâu bén rễ, tăng theo từng ngày. Mặc dù bọn họ không giá họa cho Dạ Dật Phong khiến Tây Thần và Thương Nguyệt khai chiến đầu tiên thì chiến tranh giữa tứ quốc vẫn không thể tránh khỏi. Một khi chiến tranh bộc phát, máu chảy thành sông, xương chất thành đống, cảnh tượng thê thảm không nỡ nhìn hơn cảnh trước mắt gấp trăm lần. Để hóa giải chiến tranh tứ quốc, tránh cho nhiều binh sĩ tử vong hơn, Tây Thần và Thương Nguyệt cần phải có một số ít binh sĩ hy sinh...

Địch tướng quân tiêu diệt hai trăm lá chắn, khuôn mặt bao phủ sương lạnh, ánh mắt u ám nhìn đại quân Thương Nguyệt rút lui càng lúc càng xa, tiến vào gò núi nhấp nhô sắp mất hút. Hắn cầm đao nhuốm máu trong tay,

https://thuviensach.vn

giơ lên, giọng nói vang dội như sấm: "Kỵ binh đằng trước, bộ binh đằng sau, cung tiễn thủ và khiên thủ chia ra đứng hai bên, theo bản tướng quân đuổi giết đại quân Thương Nguyệt."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 271: Thảm, Trúng Mai Phục

Nếu nói khí thế hào hùng, máu tanh tràn ngập vùng chiến, như ngàn vạn người chuyên nghiệp dốc hết tâm huyết mấy trăm năm mới tạo ra một bàn cờ lớn vô tận, như vậy máu tươi nhuộm đỏ suối cạn biến con suối thành dải phân cách giữa bàn cờ và cả vùng đất chứa đầy cương cốt chất chồng chất đống. Mà trên cả cùng đất, những ngọn núi chập chùng kéo dài như những quân cờ trên bàn cờ. Những ngọn núi này nhấp nhô dọc theo đường hẹp quanh co, quả thật có thể so sánh với mây trên trời, nhiều đến mức đếm không xuể.

Trận doanh đại quân Thương Nguyệt trú lại cách dòng suối máu khoảng bốn mươi dặm.

Giờ phút này -- Đại quân Thương Nguyệt rút lui trận doanh, không chỉ có số lượng kị binh đông đảo mà số bộ binh bị thương nặng cũng nhiều vô kể. Cho nên, đường gập ghềnh quanh co không phải con đường tốt nhất để đại quân Thương Nguyệt rút lui về trận doanh. Cho nên Địch tướng quân đã từng nghe lính trinh sát dò đường hồi báo tỉ mỉ, cộng với đêm qua cẩn thận nghiên cứu bản đồ, mặc dù đã gặp phải hai trăm lá chắn chặn lại làm mất bóng dáng đại quân Thương Nguyệt, nhưng trong lòng Địch tướng quân có thể xác định đối phương nhất định sẽ lựa chọn con đường duy nhất về trận doanh kia.

Khi Địch tướng quân tránh được vô số ngã ba vòng vèo, dẫn đại quân Tây Thần bừng bừng khí thế chiến đấu nhanh chóng đuổi đến đầu đường -- Hắn thấy cuối đường, trong rừng tùng cao chọc trời kia có bụi đất bay đầy

https://thuviensach.vn

trời. Quả nhiên đúng như hắn dự liệu, quân địch lựa chọn con đường này để rút lui.

Địch tướng quân kéo dây cương, hai chân kẹp chặt bụng ngựa, lạnh giọng ra lệnh: "Lập tức lao vào rừng cây phía trước, giết chết quân Thương Nguyệt đang trốn chạy cho ta!"

Quân Tay Thần hô to như tiếng chuông đồng: "Dạ!"

Hành động trong nháy mắt -- Địch đại tướng quân dẫn đầu năm vạn kỵ binh, giơ roi giục ngựa, vẻ mặt dát khí xông vào trong đường. Con đường này rộng chừng ba trượng, dài khoảng hai dẫn (*), phía cuối là rừng cây tùng, hai bên đều có núi dốc cao thấp không đều. Nếu chỉ đi một mình thì con đường có vẻ rộng rãi, nhưng cả đội quân Tây Thần xông vào thì chỉ có thể hình dung nó quá chật hẹp. Cho nên, để phòng trường hợp hỗn loạn xuất hiện, cung tiễn thủ, khiên thủ và bộ binh tạm thời bất động tại chỗ, chờ Địch tướng quân và năm vạn kỵ binh dẫn đầu đi qua đường rồi mới xuất phát.

[(*) 1 trượng = 3,33m; 1 dẫn=33,33m. Nguyên gốc là con đường rộng hơn 10m và dài hơn 50m.]

Vậy mà, Địch tướng quân đang giơ roi cùng năm vạn kỵ binh lao vào đường lớn, cách rừng cây chỉ còn ba trượng, những binh lính khác chưa kịp hành động thì một màn thảm kịch đã diễn ra.

Tiếng "rầm rập" vang lên, vô số tảng đá lớn hình cầu tỏa khí thế đoạt hồn lấy tốc độ sét đánh lao như mưa suống sườn dốc.

"Hỏng bét!" Một kỵ binh mặt biến sắc, kéo dây cương, kinh hãi hét to: "Tướng quân, chúng ta bị mai phục." Tên kỵ binh vừa dứt lời, tiếng "rầm" vang lên, một tảng đá lớn dập hắn thành bùn nhão, chìm xuống trong đất.

https://thuviensach.vn

Đá trên hai núi như mưa to trên trời đổ xuống không dứt, tốc độ nhanh như chớt giật, sức mạnh như sét đánh. Vô số kị binh ở hai bên đường thậm chí không có cơ hội hét thảm đã bị đập nát óc, thân thể chôn vùi với đất cát. Những kỵ binh đứng giữa không thể tiến cũng chẳng thế lùi, bên trên còn có đá lớn lao như điên, trong nháy mắt đều nghĩ đến kết cục tan xương nát thịt. Những kỵ binh phía tước liều mạng kéo dây cương, muốn xông qua màn tấn công của đá, trốn về rừng cây cuối đường. Những kỵ binh phía sau khủng hoảng lập tức quay đầu, muốn trông cậy vào chiến mã mang bọn hắn rút lui về đội ngũ đại quân Tây Thần.

Nhưng -- Chiến mã đột ngột hoảng sợ, ngửa đầu hí lên, bốn vó hỗn loạn sao còn nghe kỵ binh sai bảo? Vì vậy, chuyện rất đáng buồn đã xảy ra. Có kỵ binh không bị cự thạch đè chết mà bị chiến mãđiên cuồng văng khỏi lưng ngựa, bị vó ngựa đạp chết.

Những khiên thủ và bộ binh chưa chạy vào trong đường rất muốn cứu chiến hữu của mình, nhưng nhìn thấy đá đang lăn từ trên xuống dưới, bọn họ chẳng thể nào cứu. Bởi vì núi chập chùng che khuất nên những cung tiễn thủ hoàn toàn không thấy bóng dáng quân Thương Nguyệt đẩy đá để bắn tên hạ gục bọn hắn. Mồ hôi lạnh chảy khắp người, hai mắt đỏ lên, trán nổi gân xanh, cung tiễn thủ, khiên thủ và các bộ binh chỉ có thể dậm chân, chửi tục mẹ quân địch.

Trong chốc lát -- Hai bên núi không có đá lăn xuống nữa. Năm vạn kỵ binh thê thảm trúng mai phục, kể cả chiến mã đều vùi thân trong đường.

Người duy nhất sống sót là Địch tướng quân, từ trên lưng chiến mã bay vọt lên, dùng tất cả nội lực để chém cự thạch tấn công, mặc dù đã rút lui khỏi đường nhưng vẫn bị một tảng đá đầu đường đập không nặng không nhẹ vào lưng. Một tiếng "phụt" vang lên, hắn phun ra một ngụm máu.

Hai bộ binh lập tức chạy đến đỡ Địch tướng quân loạng choạng chực ngã, lo lắng hỏi: "Tướng quân, ngài vẫn ổn chứ?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Địch tướng quân xám xịt, không đáp lời, hai mắt ngập đầy bi thương nhìn đường lớn trước mặt bị vô số tảng đá lớn đè lấp.

-- Đều tại hắn, đều là tại hắn! Rõ ràng đoán được Dạ Dật Phong xảo trá, rất có thể sẽ tạo bẫy nhưng vẫn muốn đánh cược một lần để đuổi giết đại quân Thương Nguyệt. Nếu không phải hắn thất sách, năm vạn kỵ binh này sao có thể hy sinh vô ích như vậy? Nếu lên chiến trường, tính mạng của bọn họ sớm đã mất rồi, nhưng các kỵ binh tình nguyện đồng quy vu tận với quân địch cũng không muốn chết vô ích như trước mắt.

Qua giây lát tự trách, Địch tướng quân che giấu bi thương nơi đáy mắt, nhìn kĩ những tảng đá chất thành núi không một khe hở phía trước, trong lòng hắn hiểu rõ, cho dù có đẩy những tảng đá này ra thì đại quân Thương Nguyệt đã sớm đi xa rồi.Hơn nữa, nếu hắn vẫn cố chấp đuổi giết đại quân Thương Nguyệt như cũ, e là phía trước còn nhiều cạm bẫy hơn, chỉ làm thương vong của quân lính càng thêm thê thảm hơn mà thôi.

Dạ Dật Phong, trận đấu chiến đấu, coi như ngươi thắng hết sức hoàn mỹ, nhưng... trận chiến chưa đến hồi kết, tính mạng năm vạn kỵ binh của Tây Thần tuyệt đối không hy sinh vô ích đâu. Ngươi cứ đợi đó, rất nhanh thôi, ta sẽ khiến ngươi trả lại gấp bội.

Địch tướng quân xoay người nhìn binh lính Tây Thần, mở miệng gằn từng chữ: "Dừng đuổi giết, trở về quân doanh!"

Binh lính Tây Thần giận dữ mù quáng, rối rít giơ nắm đấm, cùng hét lên: "Tướng quân, kỵ binh không thể hy sinh vô ích, cho chúng ta đẩy đá ra để đến quân doanh của Thương Nguyệt, tử chiến một trận với bọn chúng."

Địch tướng quân phất tay ngăn tiếng hét, lạnh giọng: "Lập tức trở về quân doanh! Đây là quân lệnh, người trái lệnh giết không tha."

Binh lính bóp chặt tay, không ai muốn trái quân lệnh nhưng vì trong lòng quá tức giận, không cam lòng gào lên: "Tướng quân..."

https://thuviensach.vn

"Mọi người phẫn nộ, bản tướng quân hiểu rõ. Trước tiên mọi người quay về quân doanh đã, để quân y chữa trị vết thương trên người. Nhanh thôi..." Địch tướng quân cắn răng, nheo mắt lại: "Nợ máu của Tây Thần, chúng ta sẽ đòi lại từ quân địch."

Nghe Địch tướng quân nói, binh sĩ cố kiềm chế lửa giận, cuối cùng im lặng quay người trở về quân doanh.

Trên ngọn núi phía xa --

"Nguyệt nhi, nàng đoán xem..." Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chau mày: "Địch tướng quân nếm mùi thất bại, khi nào sẽ phản kích?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi xoa tay, mỉm cười: "Căn cứ miêu tả của chàng về Địch tướng quân, tin rằng tối nay hắn sẽ hung hăng phản kích Dạ Dật Phong."

"Như vậy, Nguyệt nhi có đoán được lúc nào đêm nay..." Hiên Viên Diễm vén tóc cho nàng, nghiêng đầu hỏi: "Phản kích Dạ Dật Phong không?"

Thương Quan Ngưng Nguyệt giương mày, nhẹ nhàng chọc lồng ngực Hiên Viên Diễm: "Giống hệt như suy đoán trong lòng chàng. Chi bằng ta đếm tới ba, chúng ta cùng nhau nói ra suy nghĩ của mình."

Hiên Viên Diễm gật đầu: "Được."

"Một, hai, ba..." Vừa dứt lời, hai người đồng thời chỉ lên bầu trời, đồng thanh nói: "Vào đúng giờ này."

"Quả nhiên giống nhau, có lẽ..." Hiên Viên Diễm rút tay về, ôm hông nàng, khẽ cười: "Chúng ta phải chạy về ăn trưa, uống trà chiều rồi ngủ bù một giấc, bổ sung tinh thần xem kịch đêm."

https://thuviensach.vn

"E là không thể nhàn nhã xem kịch như ban ngày, mà phải vén áo giúp Địch tướng quân một tay." Thượng Quan Ngưng Nguyệt dứt lời, vỗ nhẹ lão đại Ngốc Bảo. Ngốc Bảo lập tức chở hai chủ tử bay khỏi tảng đá lởm chởm.

Cùng lúc bọn họ rời khỏi, trong ngọn núi phía đối diện, Tiêu Hàn vốn ôm cánh tay xem hài cũng biến mất vô tung vô ảnh trong nháy mắt...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 272: Tương Kế Tựu Kế

Trời chiều ngả về tây, trước khi hoàng hôn buông xuống. Ráng mây xinh đẹp đầy trời, đỏ như lửa nhưng không làm chiến trường máu chảy thành sông tăng thêm chút ấm áp nào. Cơn gió thổi từng hồi mạnh tựa như không đành lòng tận mắt chứng kiến chiến trường thây nằm khắp nơi, tản ra tiếng rên rỉ buồn bã thê lương. HNTB-ddLQĐ

Chợt -- Phía nam dòng suối giữa ranh giới hai nước bỗng phát ra tiếng bánh xe thiết lăn "lộp cộp". Ba nhóm bộ binh của Thương Nguyệt đang đẩy một trăm chiếc xe đẩy tay (xe cút kít), chậm chạp và nặng nề đi về phía chém giết hỗn loạn buổi sáng.

Cùng lúc đó, phía bắc dòng suối cũng có ba nhóm bộ binh Tây Thần đẩy vài trăm chiếc xe đẩy tay chậm chạp đi về phía chiến trường lúc sáng.

Khoảng cách dần rút ngắn, binh lính hai nước dừng xe lại, phẫn nộ nhìn nhau rồi đều khom lưng cúi đầu, lặng lẽ tìm thi thể đồng đội đã tử trận.

Xe đẩy tay của hai nước đều cắm một lá cờmàu đỏ. Lúc hai bên ngưng chiến, cờ màu đỏ sẽ xuất hiện. Cho dù hai quân hận nhau tận xương tủy, nhưng lúc chạm mặt nhau thấy cờ đỏ thì tuyệt đối sẽ không giết hại đối phương, bởi vì lá cờ đỏ này là cờ tế anh. Cái gọi là cờ tế anh -- lúc ngưng chiến, trước khi nhặt xác chiến hữu đã tử trận thì cắm lá cờ truy điệu những linh hồn anh dũng. Nếu mặc cho thây ngổn ngang khắp đồng thì không lâu sau sẽ phát sinh dịch bệnh kinh khủng. Vì vậy, thừa dịp ngưng chiến, đôi

https://thuviensach.vn

bên sẽ sai vài nhóm chở những chiến hữu đã tử trận đi đào hầm chôn bọn họ.

Quân quy của bốn nước có lẽ đều có sự khác nhau. Nhưng có một điều giống hệt nhau -- nhiệm vụ của đội ngũ nhặt xác chỉ có xử lí thi thể, cho dù đụng phải đội ngũ nhặt xác của quân địch cũng tuyệt đối không được động vũ lực. Người vi phạm quân lệnh, giết không tha! Quân quy cũng có quy định rằng vì ngăn cản dịch bệnh phát sinh, cũng vì nhặt xác binh lính nên phải xử lí thi thể thật tỉ mỉ, để cho những binh lính đã tử trận sớm an yên nơi đất cát.

Thời gian tích tắc trôi qua -- Binh lính nhặt xác nghiêm túc tìm khiến những thi thể chiến hữu đã tử trận, sau đó xếp họ lên xe đẩy tay, đẩy xe qua đẩy xe lại, chở tất cả thi thể vào trong hố sâu đã đào sẵn rồi lấp đất chôn...

Mặt trời đã hoàn toàn lặn xuống ngọn núi phía tây, ráng hồng đầy trời cũng biến mất theo. Trời nhá nhem tối, vạn vật chìm trong hoàng hôn mờ ảo --

Bất luận quân doanh của Tây Thần hay Thương Nguyệt đều lượn lờ khói bếp màu trắng, phát ra bản giao hưởng của nồi chén thìa đũa. Sau khi dùng bữa tối, trừ mười mấy đội ngũ tuần tra đi tới đi lui ngoài lều, cảnh giác quan sát gió thổi cỏ lay bốn phía, các binh sĩ còn lại đều vào trong lều, nhắm mắt nghỉ ngơi. Tuy hiện tại ngưng chiến, nhưng trận chiến tiếp theo có thể bộc phát bất cứ lúc nào, cho nên họ phải thừa dịp ngưng chiến để bổ sung thể lực, về sau mới có thể phát huy sức chiến đấu cao nhất...

Giờ tý, đại diện một ngày kết thúc, ngày mới lặng lẽ đến. Cùng lúc này, bóng đêm sâu thẳm, không khí lạnh lẽo, vạn lại câu tịch (không một âm thanh), đây là giờ mọi người đều chìm sâu trong giấc ngủ ngon.

Vậy mà -- Binh sĩ Tây Thần quốc chạy loạn ra khỏi lều. Bọn họ cầm vũ khí sắc bén, đứng nghiêm xếp thành một đội ngũ chỉnh tề.

https://thuviensach.vn

Địch tướng quân hô to hai chữ như chuông lớn gõ vang: "Xuất phát!"

Binh sĩ Tây Thần lặng lẽ hành động trong đêm tối tựa như sói tàn báo dữ ra ngoài ăn đêm, đôi mắt bắn ra mũi nhọn ác độc, cả người tỏa ra sát khí nặng nề, đi về đằng trước.

Đi trước đại quân dĩ nhiên là Địch tướng quân. Khác với ban ngày, hắn cũng đi bộ mà không cưỡi chiến mã. Cho dù sáng nay đã có năm vạn chiến mã hy sinh, nhưng trong doanh địa vẫn còn chiến mã bổ sung. Sở dĩ hắn phải cùng đi bộ với đại quân vì tiếng chiến mã đạp đất quá vang dội, rất dễ bứt dây động rừng khiến kế hoạch đánh lén ban đêm thất bại.

Đại quân Tây Thần như ngàn vạn ngọn sóng lớn, liên tục đi về phía trước. Tuy nhân số nhiều, nhưng bước chân như âm thanh lá khô nhẹ nhàng bay xuống đất theo gió tàn, người có thính giác nhạy bén hơn nữa nếu đứng xa thì rất khó nghe được tiếng bước chân bọn hắn. Ba vị trí đầu tiên, chính giữa, sau cùng mỗi đội đều có một binh lính cầm một chiếc đèn lồng. HNTB-ddLQĐ Tối nay, trời xanh mênh mông lại đen kịt một khoảng, không tia ánh trăng nào lọt qua, cho nên đèn lồng dùng để rọi đường.

Tại sao tối nay không có ánh trăng? Chẳng lẽ muội muội trăng sáng không cẩn thận "ngủ" quên, lúc này mới không đẩy nhẹ ca ca mây đen để tỏa ánh trăng trong sáng như thường ngày sao?

Không phải!

Chỉ vì, trăng tối nay rất đặc biệt, còn gọi là trăng non. Ngày đầu tiên mỗi tháng, cũng chính là mùng một hàng tháng, quỹ đạo mặt trăng đi đến giữa mặt trời và trái đất, bán cầu tối của trăng hướng về phía trái đất nên mới gọi là mồng một. Ban đêm ngày này, trăng vẫn xuất hiện, nhưng người trên trái đất không thấy trăng, vì vậy mới gọi là trăng non. Trăng non trên màn trời đêm giống như mực nhuộm đen một vùng. Giờ tý lặng lẽ đến, cả khu vực tối đen hoàn toàn, đưa tay ra không nhìn thấy năm ngón.

https://thuviensach.vn

Có câu nói -- đêm không trăng dễ giết người, ngày gió thổi dễ phóng hỏa! Địch tướng quân dẫn đại quân xuất phát, hung hăng phản công lại Dạ Dật Phong, kiểm chứng tục ngữ "Đêm không trăng dễ giết người" không sai. Thời gian tích tắc trôi qua, đại quân Tây Thần trèo qua hai ngọn núi, xuyên qua ba cánh rừng, quẹo vào trong một con đường hẹp quanh co.

Sở dĩ không đi đường lớn mà chọn con đường hẹp, nguyên nhân có hai: Thứ nhất, đường lớn đi đến doanh trại Thương Nguyệt đang bị đá chặn; thứ hai: Vết xe đổ để lại tấm gương về sau, dù chuyển đá chất thành núi để xuyên qua con đường lớn rộng rãi kia thì phía trước còn nhiều cạm bẫy hơn, sao có thể không đề phòng?

Đường hẹp quanh co gập ghềnh uốn lượn, mặc dù đi lại rất khó khăn, hao phí quá nhiều thời gian nhưng không có cạm bẫy của Dạ Dật Phong, bởi vì đường hẹp dày đặc như mây bay. Trừ phi Dạ Dật Phong có bản lĩnh tiên tri, không chỉ biết đại quân Tây Thần sẽ đánh lén vào đêm khuya mà còn biết đối phương sẽ chọn con đường nào để đi. Nếu không, nhiều đường như vậy, cho dù nhân số đại quân Thương Nguyệt có gấp hai ba lần nữa cũng không đủ để sắp đặt hết.

Liên tiếp đi qua năm đường hẹp, đại quân Tây Thần lại tiến vào một cánh rừng rậm rạp. Khoảng cách giữa bọn hắn và doanh trại Thương Nguyệt ngày càng gần, đèn lồng soi đường phải dập tắt ngày càng nhiều. Đến khi đi qua rừng cây, trèo qua một ngọn núi thấp, cách quân doanh Thương Nguyệt mười sáu dặm thì đèn lồng chỉ còn sáng hai chiếc, bước chân đại quân cũng nhẹ hơn.

Đại quân Tây Thần không ai phát hiện phía sau lưng, trên bầu trời đen kịt có thêm một con "chim khổng lồ" vỗ cánh còn nhẹ hơn. Chú "chim khổng lồ" này, chẳng nghi ngờ gì chính là Huyết Thứu vương Ngốc Bảo. Trên lưng Ngốc Bảo, một đôi tình nhân ân ái đang ngồi sát bên nhau, tóc tai thân mật cọ cọ lẫn nhau, dĩ nhiên là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Ban ngày, trước lúc đi bọn họ từng chỉ lên trời nói thời gian Địch tướng quân sẽ phản công, mặc dù rất hàm súc, chỉ có động tác chỉ lên trời cao nhưng có thể biểu đạt rõ thời gian đó -- Lúc trời chuyển đêm đen, giờ tý tối nay. Bọn họ đoán chính xác như thế, bởi vì... Địch tướng quân nhìn thấy năm vạn kỵ binh chết vì bị đá lớn đè, trước khi ra lệnh rút quân từng ngửa đầu nhìn trời. Chính động tác đơn giản này lại khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hiểu rõ ý nghĩ của hắn.

Đánh lén đêm khuya, nếu có thể chỉ huy thích hợp, đánh úp, đánh bất ngờ, đại quân Thương Nguyệt nhất định sẽ thương vong thê thảm. Vấn đề là... chiến lược đánh lén đêm khuya khiến địch không biết người có ý đồ tấn công mình, trước đó không chút đề phòng. Tây Thần và Thương Nguyệt đã trở mặt, sáng sớm còn trải qua một cuộc đại chiến, sao Dạ Dật Phong không phái thám tử ẩn thân nơi bóng tối gián sát từng cử động của Tây Thần? Ngươi tự cho rằng mình nghĩ rất chu đáo, động tác xuất phát rất nhẹ, càng đến gần quân doanh thì đèn lồng cũng dần tắt thì có thể đánh lén bất ngờ sao? Có khi ý đồ phản công của ngươi đã sớm bị thám tử Thương Nguyệt cho bồ câu truyền tin lại rồi.

Đại quân Tây Thần đã thua một trận, nếu phản công này còn thất bại, rước thêm một lần thương vong nữa, nhất định tinh thần sẽ rớt xuống đáy vực, còn so sánh được với quân Thương Nguyệt sao? Nếu các ngươi không đấu hại lẫn nhau, Tiêu Hàn đã điều động đại quân Bắc Dực sao có thể cao giọng xuất hiện? Cho nên hãy để phu thê chúng ta hoạt động gân cốt một chút, thăng cấp cuộc phản kích của các ngươi thành trò đùa hai bên tổn hại đi! Thay vì tam quốc đấu đi đấu lại nhiều năm, tốn biết bao nhiêu tế bào não mà vẫn không thể thống nhất thiên hạ, chẳng bằng cho hoàng triều Long Diệu trước giờ không có dã tâm thống nhất tam quốc, vậy là công bằng rồi. Tối nay, phu thê chúng ta sẽ cố gắng cho vở kịch hai bên tổn hại này một dấu chấm viên mãn. Ước chừng sớm nhất là sáng sớm mai, chậm nhất là hoàng hôn ngày mai, Tiêu Hàn và đại quân Bắc Dực sẽ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi tam quốc tập trung, đó là lúc đại quân Long Diệu ra ngoài thu lưới...

Trong lúc đại quân Tây Thần dập tắt chiếc đèn lồng cuối cùng, cách quân doanh Thương Nguyệt mười dặm, lặng yên đến gần thì trong chiếc lều lớn nhất ở quân doanh Thương Nguyệt -- Bàn gỗ thấp đặt một mảnh giấy nhỏ, có thể thấy rõ hàng chữ được viết một cách xiên xiên vẹo vẹo. HNTB-dđLQĐ Chữ này xấu như thế vì thám tử không mượn được ánh trăng, chỉ có thể dựa vào cảm tính để vung bút viết loạn trên giấy: Bẩm Thái tử, vừa tới giờ tý, đại quân Tây Thần đột nhiên thừa dịp tối ra ngoài, đoán chừng bọn họ muốn đánh lén quân doanh, cẩn thận!

Hàn tướng quân nhận được thư, lập tức đem mảnh giấy vào chiếc lều lớn nhất giao cho Dạ Dật Phong, muốn bàn bạc với Thái tử làm sao để ứng phó với hành động đánh lén của Tây Thần. Vậy mà, sau khi liếc nhìn hàng chữ như chó bò trên mảnh giấy, Dạ Dật Phong không những không vội vã bàn bạc đối sách với Hàn tướng quân mà ngược lại còn không nhanh không chậm pha một ấm trà.

Giờ phút này -- Dạ Dật Phong ngồi bên trái bàn gỗ thong thả uống trà. Bên phải bàn gỗ, Hàn tướng quân ngồi đối diện không còn tâm tư uống trà, sốt ruột vò đầu bứt tai. Trong hồ lô của Thái tử rốt cuộc chứa thứ gì? Theo ước lượng, không lâu nữa đại quân Tây Thần sẽ đến quân doanh Thương Nguyệt, Thái tử còn có nhã hứng uống trà, không đáp lại sách lược nghênh chiến của hắn.

"Thái tử, người đừng uống nữa! Tối đa nửa canh giờ nữa, đại quân Tây Thần sẽ đến. Lúc đó bọn chúng ẩn trong bóng tối đánh lén quân ta ở chỗ sáng, đó là bất lợi to lớn với quân ta." Hàn tướng quân nóng nảy đến cong gãy tai, không lễ phép đoạt ly trà trong tay Dạ Dật Phong, phẫn nộ nói: "Thuộc hạ cảm thấy, sách lược đối phó tốt nhất là nhanh chóng thông báo binh lính dập tắt tất cả nến trong lều, sau đó rút lui, ẩn thân trong bóng tối mới có thể tránh khỏi cục diện bất lợi địch trong tối ta ngoài sáng."

https://thuviensach.vn

Hàn tướng quân trước giờ trung thành như một với Thương Nguyệt, bởi vậy hành động thô lỗ của hắn không làm Dạ Dật Phong tức giận. Dạ Dật Phong chậm rãi sờ hàng chữ xiêu vẹo trên mảnh giấy, hơi cúi đầu rồi cười nhạt: "Hàn tướng quân, kẻ địch muốn ẩn chỗ tối, đánh lén quân ta ngoài sáng, sao quân ta không tương kế tựu kế, dụ địch xâm nhập để gậy ông đập lưng ông?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 273: Liệu Sự Như Thần

"Tương kế tựu kế, dụ địch xâm nhập? Ý thái tử là..."

Hàn tướng quân bỗng dưng ngẩn người, Dạ Dật Phong thô lỗ đoạt lại chén trà sứ thanh hoa, rồi trả lại cho đối phương, Hàn tướng quân nhăn mày nói: "Mạt tướng ngu dốt, mong thái tử chỉ rõ."

"Nếu theo như lời ngươi nói lúc trước, dập tắt hết nến trong tất cả các lều trại. Như vậy..."

Hàn tướng quân đưa tay nhận lấy chén trà, hớp một ngụm trà thơm, khóe môi Dạ Dật Phong câu lên cười mà hỏi: "Khi quân địch đến khu vực quân doanh của ta, nhìn thấy trước mắt tối đen như mực, quân địch còn có thể hành động thiếu suy nghĩ sao?"

Mấy lời Dạ Dật Phong nói, ý tứ lại quá rõ ràng rồi.

Nhưng nếu quân doanh tối đen như mực, chẳng khác nào nói cho quân địch Tây Thần biết, ý đồ tập kích của bọn họ, đã bại lộ.

Kể từ đó, quân địch Tây Thần sẽ có cảnh giác, nhất định sẽ cất giấu sâu hơn, từ đó buông tha chiến lược đánh đòn phủ đầu, yên lặng theo dõi xem xét, chiến lược lùi một bước để đánh trả đối phương.

Được Dạ Dật Phong nhắc nhở một phen, Hàn tướng quân bừng tỉnh hiểu ra, lòng bàn tay trái thô ráp bỗng chốc vỗ vào trán: "Dưới tình thế cấp bách, mạt tướng thất sách!"

https://thuviensach.vn

Thì ra là... thái tử nhà mình, nhìn như thong thả ung dung phẩm trà, không chút nào để ý việc quân địch tập kích ban đêm, kì thực trong đầu cũng đang suy nghĩ diệu kế đối địch đấy.

Thái tử chính là thái tử, người không phải loại vừa gặp phải tình trạng nguy hiểm, liền vô cùng lo lắng suy nghĩ kế sách, người thô kệch như hắn (Hàn tướng quân) không cách nào bình chân như vại sao có thể sánh bằng thái tử chứ!

"Cho nên, đối với chiến lược tập kích trong đêm của địch, cách đối phó tốt nhất, cũng không phải là dập tắt nến trong tất cả trướng lều, Die nd da nl e q uu ydo n mà là gia tăng số lượng nến trong trướng lều. Ngươi lập tức truyền lệnh xuống, để binh lính đốt toàn bộ nến trong lều. Chỉ là..."

Xoay chuyển chén trà sứ trong tay, trong mắt Dạ Dật Phong lưu chuyển một tia sáng dị thường, nói: "Những ngọn nến cần đốt này, phải đặt vào chậu gỗ thường dùng, trong chậu gỗ còn cần phải có nước, đổ nước ngập quá nửa ngọn nến là được."

Hàn tướng quân nghe thế, đã hiểu rõ chiến lược nghênh địch của Dạ Dật Phong rồi, lúc này mở miệng nói: "Tiếp theo, để nhóm cung tiễn thủ ghi nhớ vị trí đặt chậu gỗ, sau đó sẽ để toàn quân rút lui ra khỏi lều!"

Ngửa đầu, uống cạn trà thơm trong chén, Dạ Dật Phong đặt chén trà sứ thanh hoa xuống, hai cánh tay ôm ngực, trong môi mỏng tràn ra hai chữ: "Không sai!"

"Thái tử quả nhiên cao minh, mạt tướng đi truyền lệnh xuống."

Trong lòng Hàn tướng quân cảm thấy không bằng, vẻ mặt bội phục nói xong, bóng dáng chợt lóe giống như điện, da.nlze.qu;ydo/nn trong nháy mắt biến mất trong lều thái tử của Dạ Dật Phong.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Dạ Dật Phong nhìn tờ giấy trên bàn, thu lại ý cười hòa nhã trên khuôn mặt, thay vào đó là cả người tỏa ra hơi thở lãnh lẽo âm trầm.....

Nửa canh giờ trôi qua --

Trên khoảng đất rộng rãi, trong vô số lều trại do đại quân Thương Nguyệt dựng lên, ánh nến so với nửa canh giờ trước, càng lộ thêm vẻ sáng ngời đỏ rực.

Nơi doanh trại Thương Nguyệt đóng quân, bốn bề ngoài những ngọn núi trải dài liên tục, sườn dốc, còn có cả vô số tảng đá lớn lởm chởm.

Vô số tảng đá lớn lởm chởm này, là do binh lính Thương Nguyệt trước khi xây dựng lều trại, đã nhanh chóng di chuyển qua đây.

Bọn lính theo chỉ thị của Dạ Dật Phong, chất vô số tảng đá lớn này thành từng bức tường đá cứng rắn ở xung quanh doanh trại Thương Nguyệt.

Lúc sáng sớm, Dạ Dật Phong đã cho thi hành một kế độc, lệnh binh lính đẩy mấy tảng đá lớn từ trên đỉnh núi xuống, đập năm vạn kỵ binh Tây Thần thành bùn nát.

Cho nên, ngay đêm đó Dật Phong quyết định hạ trại ở chỗ này thì trước đó sao lại không dự phòng cho tốt chứ?

Nếu Địch tướng quân hữu dũng vô mưu, đầu óc chợt linh hoạt, cũng giống như hắn am hiểu dụng kế, để cho người đẩy mấy tảng đá lớn từ trên đỉnh núi xuống,chẳng phải làm cho lều trại và binh sĩ đang nghỉ ngơi trong lều của đại quân Thương Nguyệt thành tan xương nát thịt sao?

Vì vậy, lúc này Dạ Dật Phong mới chỉ thị binh lính Thương Nguyệt dựng lên tường đá xung quanh doanh trại.

https://thuviensach.vn

Nếu quân địch đẩy mấy tảng đá lớn từ trên đỉnh núi xuống, bức tường đá này có thể thành công ngăn cản mấy tảng đá lăng từ trên xuống.

Mà mấy bức tường đá dự phòng này, tối nay lại thêm một tác dụng.

Đại quân Thương Nguyệt rút lui khỏi lều trại, hiện giờ tay thuận cầm vũ khí sắc bén, ẩn nấp ở phía sau bức tường đá tại vị trí hai bên lều trại, thân thể nằm sấp trên mặt đất lạnh như băng, hoàn toàn dung nhập vào trong màn đêm tăm tối.

Cùng lúc đó --

Ở phía trước doanh trại Thương Nguyệt, đại quân Tây Thần cố gắng ngừng thở, rón ra rón rén chậm rãi bước xuống từ sườn dốc, đang bước từng bước nhỏ từng bước nhỏ về phía những lều trại đốt nến sáng rực.

Gần nửa buổi trôi qua, đại quân Tây Thần đã thuận lợi xuống núi, toàn bộ đều núp ở phía sau mấy tảng đá lớn lởm chởm.

Ánh nến đỏ rực chiếu vào trên tảng đá lớn, ánh sáng liền bị phản xạ trở về, cho nên, phía sau từng tảng đá lởm chởm cao ngất này, tự nhiên vẫn là thế giới tối đen như mực.

Người ở trong ánh sáng, hoàn toàn không nhìn thấy tình hình nơi bóng tối.

Vì vậy, Địch tướng quân đưa thân vào nơi bóng tối, dĩ nhiên không cần phải lo lắng sẽ bị quân địch phát hiện tung tích, hắn nhô đầu ra khỏi tảng đá, hí mắt nhìn kĩ doanh trại Thương Nguyệt trước mắt.

Địch tướng quân nhìn lướt một vòng quanh doanh trại Thương Nguyệt, không trông thấy bất kỳ một đội ngũ tuần tra nào, khóe môi khẽ cong lên, không khỏi câu lên một nụ cười lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Địch tướng quân cho rằng, bởi vì trận đánh lúc sáng sớm, Dạ Dật Phong đại thắng mà về, bởi vì quá mức kiêu ngạo tự phụ, nghĩ rằng quân địch tuyệt đối không dám đột kích lúc nửa đêm, từ đó mà ngay cả đội tuần tra cũng lười phải an bài!

Kiêu binh tất bại(đội quân kiêu ngạo, khinh địch chắc chắn sẽ thất bại), Dạ Dật Phong nhất thời đắc ý, trước mắt không có an bài đội ngũ tuần tra, ngược lại còn có lợi cho đại quân Tây Thần tập kích trong đêm.

Vả lại, trong từng lều trại cũng rất yên tĩnh không một tiếng động, các tướng sĩ Thương Nguyệt nhất định đã rơi vào giấc ngủ say. Xem ra... đại quân Tây Thần của hắn không cần quá phí sức lực, cũng có thể đòi lại nợ máu với đại quân Thương Nguyệt rồi!

Đêm khuya yên tĩnh, âm thanh làm bại lộ tung tích cực kỳ dễ dàng.

Vì vậy, Địch tướng quân bỗng chốc nghiêng đầu, cũng không mở miệng nói chuyện, chỉ đưa ngón trỏ phải ra về phía cánh tay của tên thủ lĩnh cung tiễn thủ bên cạnh mình, điểm năm lần ba nặng hai nhẹ.

Động tác đụng chạm khác biệt, là ở dưới hoàn cảnh đặc thù, các tướng sĩ Tây Thần không có phương tiện nói chuyện, nên mới tạo ra một loại phương thức khai thông trao đổi không có tiếng động.

Cho nên, thủ lĩnh cung tiễn thủ hiểu rõ, Địch tướng quân đang hỏi hắn: theo cự ly trước mắt, nếu dùng tên trận dày đặc như mưa, bắn vào trong lều trại đại quân Thương Nguyệt, có thể gây ra bao nhiêu thương vong?

Thủ lĩnh cung tiễn thủ nâng lên ngón cái bàn tay trái, mò mẫn đến sau lưng Địch tướng quân, trước ấn nhẹ tám lần, dfienddn lieqiudoon sau lại ấn mạnh sáu lần, cuối cùng ở sau lưng Địch tướng quân, vẽ một đường dài thẳng tắp.

https://thuviensach.vn

-- Hồi tướng quân, cự ly quá xa, chỉ có thể bắn được rất ít lều, sợ rằng không cách nào làm quân địch thương vong lớn.

Nếu đi về phía trước tám thước nữa, sau đó dùng tên trận dày đặc như mưa, ngược lại có thể bắn vào sáu phần lều trại, làm quân địch Thương Nguyệt thương vong nặng nề!

Nhận được động tác trả lời của thủ lĩnh cung tiễn thủ, Địch tướng quân lại một lần nữa nheo mắt lạnh, thâm trầm nhìn lều trại phía trước, khuỷu tay phải đụng nhẹ hông của thủ lĩnh cung tiễn thủ.

Thủ lĩnh cung tiễn thủ nhận được chỉ thị, lập tức lấy phương thức truyền lệnh đặc biệt, bàn tay vỗ về phía cung tiễn thủ bên cạnh, bàn tay cung tiễn thủ bên cạnh, cũng vỗ về phía cung tiễn thủ phía sau.

Sau một hồi liên tục vỗ nhẹ, tất cả cung tiễn thủ đều nhận được chỉ thị, bỗng chốc kéo căng dây cung, lặng lẽ theo Địch tướng quân lên phía trước tám thước.

Địch tướng quân cho là, đi phía trước tám thước, mặc dù toàn bộ đều từ trong bóng tối an toàn, tiến vào chỗ ánh sáng nguy hiểm, nhưng...

Cũng may bên ngoài lều vải, cũng không bất kỳ một đội ngũ tuần tra nào, vả lại các tướng sĩ Thương Nguyệt trong lều trại đều đã lâm vào trạng thái ngủ say.

Chỉ cần sáu vạn cung tiễn thủ, nhanh chóng khởi động tên trận như mưa, bắn mũi tên dày đặc vào trong lều, các tướng sĩ Thương Nguyệt nhất định tử thương vô số.

Đợi đến những tướng sĩ Thương Nguyệt không có trúng tên bị mất mạng chạy tán loạn ra ngoài từ trong lều, muốn tiến hành phản kích với người đột kích phản kích thì hắn đã sớm cùng với sáu vạn cung tiễn thủ rút lui đến chỗ tối.

https://thuviensach.vn

Khi đó, các tướng sĩ Thương Nguyệt thoát ra khỏi lều, bởi vì thân ở trong ánh sáng, vốn không cách nào biết được sự hiện hữu của bọn hắn.

Mà bọn họ đặt mình trong chỗ tối, dựa vào bóng đêm đen tối che giấu thành công, nếu bắn ra nhiều tên trận liên tục như mưa, là có thể tiêu diệt toàn bộ tướng sĩ Thương Nguyệt.

Giờ khắc này, Địch tướng quân vốn cũng không biết mình và sáu vạn cung tiễn thủ, đã lọt vào cạm bẫy đoạt mệnh do Dạ Dật Phong bày ra, còn tưởng rằng tính toán nhỏ trong lòng nhất định sẽ thành công!

Trong nháy mắt --

Lặng lẽ đi về phía trước rồi dừng lại, Địch tướng quân bỗng nhiên nâng cánh tay phải lên đưa về phía màn đêm đen tối.

Sáu vạn cung tiễn thủ xếp hàng ngang, buông lỏng dây cung ra, bắn vô số mũi tên nhọn lạnh lẽo giống như trận bão vào trong lều trại đại quân Thương Nguyệt.

Mũi tên nhọn lạnh lẽo giống như trận bão, mang theo sát khí hủy thiên diệt địa, một lượt lại tiếp một lượt, liên tục không ngừng hung ác bắn vào vô số lều trại.

Vậy mà, gặp phải tên trận dày đặc tập kích, trong lều trại vẫn im ắng yên tĩnh như cũ.

Tướng sĩ Thương Nguyệt chẳng những không trúng tên, không bởi vì mũi tên nhọn vô tình xuyên qua mà từ đó phát ra tiếng gào thê thảm; Die nd da nl e q uu ydo n cũng không có bất kỳ một tướng sĩ Thương Nguyệt nào vì chợt có quân địch đột kích lao ra từ trong lều tiến hành phản kích.

-- có cái gì không đúng!

https://thuviensach.vn

Trái tim Địch tướng quân gõ chuông báo động, đột nhiên giật mình, lúc này mồ hôi lạnh chảy khắp cả người, sắc mặt tái xanh quát: "Không được, trúng phải quỷ kế của Dạ Dật Phong rồi, mọi người lập tức rút lui vào chỗ tối!"

Giờ khắc này, Địch tướng quân bị dự cảm không rõ ràng mãnh liệt bao phủ, mặc dù đoán được âm mưu của Dạ Dật Phong, nhưng rất đáng tiếc, đã quá muộn.....

Vô số mũi tên dữ dội mang theo hơi thở chết chóc khó có thể ngăn cản bắn ra từ phía sau bức tường đá vững chắc ở hai bên lều trại.

Cung tiễn thủ Thương Nguyệt ẩn vào bóng tối, bắn cung tiễn thủ Tây Thần bị ánh sáng che phủ, dĩ nhiên là ngắm một cái chuẩn xác.

Cung tiễn thủ Tây Thần đặt mình trong ánh sáng, đừng nói không cách nào phản kích cung tiễn thủ Thương Nguyệt nơi bóng tối, ngay cả phía mũi tên nhọn bắn ra cực nhanh cũng không thể chính xác biết được.

Trong nháy mắt, toàn bộ bốn vạn cung tiễn thủ Tây Thần đều bị một mũi tên đâm xuyên cổ họng.

Tiếng “ầm, ầm” vang lên liên tục, trong màn đêm đen tối vô hạn, bốn vạn cung tiễn thủ Tây Thần đều chết không nhắm mắt ngã xuống mặt đất lạnh lẽo.

Địch tướng quân và hai vạn cung tiễn thủ khác, mặc dù đã nhanh chóng tránh đi, vô cùng khó khăn lui vào chỗ tối, nhưng bên hông và đầu vai vẫn trúng vài mũi tên nhọn, dẫn đến cả người đầy vết máu thảm thương.

Hàm răng bỗng nhiên cắn một cách ngoan độc, trán đột nhiên nổi gân xanh, Địch tướng quân chịu đựng đau đớn kịch liệt, rút ra mấy mũi tên nhọn khỏi đầu vai và bên hông.

https://thuviensach.vn

Địch tướng quân trúng mai phục, không có hạ lệnh lui binh.

Bởi vì, trong lòng Địch tướng quân hiểu, sáng sớm đã bại một lần, hiện giờ lại một lần nữa trúng phải quỷ kế của Dạ Dật Phong, nếu lúc này ra lệnh cho đại quân trở về doanh trại, tinh thần chắc chắn sẽ xuống tới mức thấp nhất, đại quân Tây Thần không còn lòng tin đánh thắng trận.

Cho nên, trước mắt hắn muốn làm một chuyện duy nhất, chính là yên lặng chờ đợi, đau khổ chờ đợi.

Mũi tên nhọn vừa mới tập kích, chứng minh hiện giờ tất cả tướng sĩ Thương Nguyệt quốc đều đang ẩn nấp ở phía sau bức tường đá vững chắc ở hai bên lều trại.

Nếu lúc này toàn thể đại quân Tây Thần xuất động, xông về phía hai bên lều trại, bại lộ dưới ánh sáng, thì sẽ không thể ngăn cản tên trận như mưa của cung tiễn thủ Thương Nguyệt.

Vì vậy, phải đợi đến khi ánh nến trong lều đều tắt hết, đại quân Tây Thần mới có thể lao ra khỏi bóng tối, thẳng hướng về phía hai bên lều trại.

Đại quân Tây Thần ẩn ở chỗ tối, đang đau khổ lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi ánh nến trong lều dập tắt.

Cung tiễn thủ Thương Nguyệt cũng đang núp trong bóng tối, nhưng không có kiên nhẫn để chờ đợi, bọn họ lại giương cung tên lên lần nữa, đưa đầu mũi tên hướng về phía lều trại của mình.

Vì sao cung tiễn thủ Thương Nguyệt đưa đầu mũi tên hướng về phía lều trại của mình, rốt cuộc bọn họ muốn làm gì chứ?

Đừng nói đại quân Tây Thần không cách nào nắm bắt được hành động của cung tiễn thủ Thương Nguyệt, da.nlze.qu;ydo/nn mặc dù bọn họ nhìn thấy rất rõ ràng, nhưng cũng không nhất định phải suy nghĩ ra được lý do.

https://thuviensach.vn

Nhưng, có hai người lại là ngoại lệ.

Hai người này liệu sự như thần, mặc dù cũng giống đại quân Tây Thần, không cách nào nắm bắt được hành động giương tên về phía lều mình của cung tiễn thủ Thương Nguyệt.

Nhưng, lúc trước Dạ Dật Phong thiết lập bẫy mũi tên ngầm, cũng đã đủ làm hai người kia hiểu rõ hết mọi âm mưu quỷ kế của Dạ Dật Phong rồi!

Trong màn đêm đen tối, trên đỉnh một ngọn núi --

Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt lười biếng dựa vào đại bàng, khuỷu tay giơ lên, khẽ chạm vào lồng ngực Hiên Viên Diễm, dfienddn lieqiudoon đôi môi đỏ hồng xinh đẹp câu lên cười nói: "Diễm, đại quân Tây Thần không thể lại trúng kế nữa, đến lúc chàng phải ra tay rồi!"

"Ừ, ta hiểu rõ!"

Hiên Viên Diễm mặc áo tím tung bay phấp phới, môi mỏng cong lên, sau khi phun ra bốn chữ dịu dàng như nước, bàn tay vốn đang nắm chặt lại buông lỏng ra.

Trong đôi mắt đen tràn ngập ý cười giảo hoạt như hồ ly, không chút để ý lướt nhìn vô số lều trại với ánh nến sáng rực phía dưới ngọn núi, Hiên Viên Diễm nâng bàn tay phải lên cao, đưa về phía vô số lều trại dưới đó.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 274: Hai Bên Tổn Thất

Vèo vèo vèo --

Tên bắn như mưa, xuyên thấu không khí lạnh lẽo, điên cuồng bắn vào trong vô số lều trại.

Âm thanh "ầm ầm ầm" vang lên, trong nháy mắt phá vỡ sự yên tĩnh trên bầu trời đêm, lều vốn đang sáng rực ánh nến, trong nháy mắt lọt vào tình trạng tối đen như mực.

Ánh nến dập tắt, đồng thời ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt quốc, giống như u linh thoắt ẩn thoắt hiện trong đêm tối, Die nd da nl e q uu ydo n bỗng chốc lặng lẽ nhanh chóng tấn công từ phía sau bức tường đá.

Ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt, bắt đầu kéo căng dây cung.

Bọn họ xếp thành từng hàng ngang, đứng ở ngay phía trước lều trại, vị trí mũi tên sắc bén nhắm vào dĩ nhiên là nơi ẩn thân của đại quân Tây Thần.

Địch tướng quân nghĩ cách chờ đợi đèn tắt, Dạ Dật Phong bố trí chiến lược tương kế tựu kế, đã sớm có tâm tư kín đáo tính trước rồi.

Địch tướng quân có mười phần kiên nhẫn, chờ đợi nến tắt, Dạ Dật Phong lại không có chút kiên nhẫn nào.

Nếu, cuộc chiến không cách nào tránh khỏi, như vậy trốn vào trong chỗ tối, dày vò bản thân đợi đèn tắt, đơn giản chỉ là hao phí thời gian. Cho

https://thuviensach.vn

nên...

Đây chính là nguyên nhân khi biết được ý đồ đánh lén của quân địch, Dạ Dật Phong chỉ thị Hàn tướng quân đốt tất cả nến trong lều, để dẫn dụ quân địch đi về phía ánh sáng, và tại sao lại phân phó Hàn tướng quân đốt nến, rồi đặt toàn bộ ở trong chậu nước.

Cung tiễn thủ Thương Nguyệt quốc, dù có bản lĩnh cao siêu bách phát bách trúng, nhưng cách một lớp vải lều dày, dieendaanleequuydonn bắn mũi tên dập tắt ngọn nến, vẫn rất khó khăn như lên trời xanh.

Nhưng, nếu đặt toàn bộ nến trong lều vào trong chậu gỗ lớn có nước.

Sau đó, nhớ từng vị trí đặt chậu gỗ trong từng cái lều, từ đó dù ngăn cách một lớp vải dày, cũng bắn phá chậu gỗ dễ hơn nhiều.

Mũi tên như mang theo tia chớp, làm chậu gỗ bùng nổ trong nháy mắt, khi nến gặp phải cú đánh mạnh mẽ, nhất định sẽ chìm trong nước dẫn đến nến tắt.

Một khi nến tắt, Địch tướng quân vốn án binh bất động, sẽ dẫn theo đại quân Tây Thần lao ra như làn sóng, ý đồ xông thẳng về hai bên doanh trại tấn công đại quân Thương Nguyệt.

Lúc này, ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt xếp thành hàng ngang bước ra trước một bước kéo dây cung, mặc dù không cách nào thấy rõ ràng bóng dáng đại quân Tây Thần.

Nhưng, bọn họ chỉ cần bắn mũi tên liên tục qua phía đối diện, chẳng lẽ đại quân Tây Thần sẽ không tử thương vô số sao?

Giờ phút này, đối diện ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt --

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ngọn nến vốn sáng rực trong lều trại, lại bị cung tiễn thủ Thương Nguyệt bắn tắt.

Nhưng bởi vì tiếng chậu gỗ nổ, không thể thành công bắt được ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt, Địch tướng quân nhanh chóng lui lại về phía sau tường đá, tự nhiên cho là.....

Dạ Dật Phong không có đủ kiên nhẫn, cùng hắn tốn thời gian đợi nến tắt trong đêm đen, lúc này mới chỉ thị cung tiễn thủ Thương Nguyệt, dinendian.lơqid]on bắn tắt nến chiếu sáng trong lều, khiến cuộc chiến này xảy ra sớm thời hạn.

Bóng đêm đen tối không nhìn thấy năm ngón tay, bầu không khí lại vô cùng tĩnh lặng, dĩ nhiên Địch tướng quân sẽ không cao giọng thét lên, hạ lệnh đại quân Tây Thần lập tức giết, từ đó làm bại lộ vị trí của bản thân.

Cho nên, hắn lại một lần nữa lấy phương thức truyền lệnh đặc biệt, lợi dụng tiếp xúc tay chân, chuẩn bị ra chỉ thị cho đại quân Tây Thần ở sau lưng.

Ngay lúc các tướng sĩ Tây Thần đang tiếp xúc tay chân, nhanh chóng truyền tin tức chuẩn bị tấn công.

Ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt kéo căng dây cung, cố gắng ngừng thở, hai lỗ tai bén nhạy khẽ nhúc nhích, bắt được tiếng chân của đại quân Tây Thần.

Tiếng bước chân của đại quân Tây Thần vừa vang lên, bọn họ sẽ lập tức bắn ra trận tên dày đặc như bão thì bất chợt --

Một luồng khí vô cùng nóng bỏng, quỷ dị lan tràn trong không khí.

Mọi người trong hai quân, bao gồm cả Dạ Dật Phong, đột nhiên cảm thấy mặt của mình, chợt giống như bị một ngọn lửa nóng hừng hực nướng

https://thuviensach.vn

cháy đến cực kỳ đau đớn.

Luồng khí nóng bỏng lan tràn trong không khí, cùng với cảm giác mặt của mọi người bị nướng đốt đến đau, da.nlze.qu;ydo/nn ngay lập tức liền biến mất. Nhưng, có chuyện kỳ lạ hãi hùng đã xảy ra.....

Ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt kéo căng dây cung, nỗ lực ngừng thở, ý đồ bắn chết đại quân Tây Thần phía đối diện, lại bại lộ dưới ánh sáng.

Bởi vì, sau lưng ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt, vốn có mấy cái lều nằm lặng lặng, lại không hiểu vì sao mà sáng rực lên.

-- tình huống gì đây? Tất cả nến trong lều, không phải đã bị bọn họ dùng tên tắt rồi sao? Sao lại còn có ánh lửa xuất hiện đây chứ?

Hiện tượng cực kỳ quỷ dị này xảy ra, hiển nhiên khiến ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt đang giương cung đều không nhịn được quay đầu lại, muốn nhìn việc rốt cuộc là thế nào?

-- trời ạ!

Hóa ra... không biết khi nào cung tiễn thủ Thương Nguyệt quốc lại mai phục ở phía trước, đang chờ bọn họ lao ra từ phía sau tường đá, không chút lưu tình bắn chết bọn họ đây?

Sắc mặt cung tiễn thủ Tây Thần hoảng sợ kinh ngạc, trước đội hình trận tiễn hùng hồn như vậy, khó khăn rút vào chỗ tối, căn bản không cần chỉ thị của Địch tướng quân.

Bọn họ lập tức giương cung, từng tốp từng tốp mũi tên vô cùng sắc bén, mang theo uy lực mạnh mẽ như tia chớp, điên cuồng bắn về phía ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt đặt mình trong ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì không hiểu tại sao lều lại bùng cháy, ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt không nhịn được quay đầu lại nhìn, dfienddn lieqiudoon đột nhiên giật mình ra, hiện giờ bản thân lại đang bại lộ dưới ánh sáng.

Một tên cung tiễn thủ Thương Nguyệt trong đó, nghe được tiếng mũi tên xé gió trong không khí, lúc này mới cao giọng thét chói tai: "Không được, mọi người nhanh chóng rút lui!"

Nhưng mà, đã muộn.

Cung tiễn thủ Tây Thần không nể tình bắn ra tên trận như mưa, giống như sóng dữ sôi trào mãnh liệt, ùn ùn bay về phía vị trí bọn họ.

Ngay cả ba vạn tên cung tiễn thủ Thương Nguyệt có rút lui nhanh hơn nữa, thì sao có thể nhanh hơn mũi tên nhọn bay nhanh như tia chớp chứ?

Bọn họ có người bị mũi tên xuyên tim, có người bị mũi tên đâm hầu, còn có người bị mũi tên xuyên ngực.

Ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt, mắt cũng không kịp khép lại, liền té trên mặt đất lạnh lẽo, cùng với bốn vạn cung tiễn thủ Tây Thần bị mất mạng lúc trước, tạo thành một thảm cảnh đầy máu không nỡ nhìn.

Mà ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt, trong nháy mắt mất mạng, mấy cái lều vốn chẳng biết sao lại bốc cháy, cũng theo đó lửa mạnh lại bị dập tắt một cách quỷ dị.

Tiếp theo sau đó, lại hình thành mười đám hỏa cầu lớn.

Mười đám hỏa cầu giống như mặt trời, phát ra ánh sáng chói lọi, điên cuồng gào thét giữa không trung, Dieenndkdan/leeequhydonnn khiến toàn bộ đại quân Tây Thần núp sau tường đá và đại quân Thương Nguyệt lộ hết ra.

https://thuviensach.vn

-- trời ơi, đất ơi!

Là bọn hắn hoa mắt, hay là... bọn họ đang nằm mơ? Nếu không, vì sao lại có mười đám hỏa cầu giống như mặt trời, xoay tròn cực nhanh trên không trung chứ?

Tướng sĩ hai nước đều đồng loạt ngẩng đầu, trố mắt đứng nhìn, hai mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm mười đám hỏa cầu đỏ rực khiến bọn họ không cách nào trốn giữa không trung.

Trừ một người, người này chính là Dạ Dật Phong.

Dạ Dật Phong cũng không trố mắt đứng nhìn, chỉ là đôi mắt đen lướt nhìn mười đám hỏa cầu, hắn cúi đầu xuống, mười ngón tay khảm thật sâu vào lòng bàn tay.

Dạ Dật Phong nắm chặt quả đấm, trong lòng đã mơ hồ đoán được.

Trước khi hắn bị giá họa sát hại Tư Đồ Kiệt, từng ở bên trong quán trà Tụ Tiên, thấy bàn tay Hiên Viên Diễm tùy ý phất qua, khiến than củi trong bếp lò không hiểu vì sao lại bắt đầu cháy rừng rực.

Cho nên, nếu hắn không đoán sai, cảnh tượng quỷ dị nảy sinh trước mắt này, chỉ có hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mới có bản lĩnh làm được.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm biết, nếu đại quân Tây Thần lại bại lần nữa, tinh thần nhất định sẽ xuống thấp, vì vậy liền kịp thời đốt cháy lều, thầm giúp đại quân Tây Thần đánh chết ba vạn cung tiễn thủ Thương Nguyệt của hắn.

Trước mắt, đại quân Tây Thần thắng một lần, tinh thần tự nhiên cũng theo đó mà dâng cao.

https://thuviensach.vn

Lúc này, bọn họ lại biến đêm tối thành ban ngày, kể từ đó, không chỗ nào che giấu đại quân hai nước, không lập tức trình diễn cảnh chém giết máu tanh thì còn đợi lúc nào nữa?

Dạ Dật Phong cũng không đoán sai, lều bỗng nhiên bị đốt, mười đám hỏa cầu được tạo thành trong nháy mắt, dfienddn lieqiudoon đúng là do Hiên Viên Diễm gây nên.

Phàm là chỗ nào có không khí lưu động, Hiên Viên Diễm có được năng lượng thần kỳ của Ma Châu, cũng có thể khiến không khí tạo thành hỏa cầu, mà nếu có mưa cũng không thể dập tắt hỏa cầu.

Chỉ là, nếu khoảng cách quá xa, thế thì thể lực Hiên Viên Diễm cũng tiêu hao nhiều hơn.

Nhưng mà, Hiên Viên Diễm có năng lượng thần kỳ của Ma Châu, ngay cả thể lực tiêu hao nhiều hơn nữa, rất nhanh, năng lượng thần kỳ của Ma Châu sẽ bù lại khí lực cho Hiên Viên Diễm.

Cho nên, có thể khiến đại quân Tây Thần và đại quân Thương Nguyệt, hai bên tổn thất, sau đó vĩnh viễn làm ngưng hẳn cuộc chiến giữa bốn nước, Hiên Viên Diễm làm tiêu hao thể lực một chút thì có làm sao?

"Giết --"

Theo sát lệnh của Địch tướng quân Tây Thần quốc và thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong, đại quân hai nước điên cuồng vọt ra.

Từng ánh đao nhanh chóng lóe lên, từng dòng máu lạnh lẽo thê lương phun trào, từng cánh tay bị chém phăng, *dyan(lee^qu.donnn) từng sinh mạng đáng thương biến mất, cuộc chém giết kinh thiên động địa đã bắt đầu trình diễn.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, lại cố tình có người ngại cuộc chém giết còn chưa đủ tàn khốc, không đạt tới hiệu quả hai bên tổn thất, ống tay áo màu tím không chút để ý phất qua.

Một luồng khí bay ra từ trong lòng bàn tay, lặng yên không tiếng động bay về phía sườn núi, luồng khí này lại thay đổi thành mười luồng khí nhỏ, mười luồng khí nhỏ xuyên qua mười đám hỏa cầu diễm lệ.

Mười đám hỏa cầu vốn đang xoay tròn giữa không trung, tỏa ra ánh sáng chói mắt, bởi vì mười luồng khí nhỏ không tiếng động xuyên qua, lập tức biến mất không còn dấu vết.

Trong nháy mắt --

Đại quân hai nước điên cuồng chém giết, chớp mắt lại tối đen như mực, cả đám người lọt vào trong bóng tối vô biên, chỉ tràn ngập đầy mùi máu tươi gay mũi.

Mặc dù mười đám hỏa cầu chiếu sáng đã biến mất, cuộc chém giết vẫn diễn ra như cũ.

Lúc này, tướng sĩ hai nước lâm vào thế giới đen tối, đừng nói vô tâm vứt bỏ rút khỏi trận chiến, ngay cả bọn họ có lòng muốn, cũng không có một chút cơ hội thoát thân nào, bởi vì khắp bốn phương tám hướng tất cả đều là người.

Cuộc chém giết diễn ra càng thêm bi thảm, vô số binh khí chém ra một đường cong lạnh lẽo trong gió, khiến máu tươi nhiễm đỏ cả vùng đất rộng lớn dưới chân.

Tướng sĩ hai nước điên cuồng chém giết, vốn không phân biệt được người xung quanh, rốt cuộc là chiến hữu của mình hay là quân địch, tóm lại chính là vung binh khí chém loạn lung tung.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối, cũng không biết là binh lính nước nào, sau lưng bị người đánh một chưởng, "phốc --" một âm thanh vang lên, phun ra một ngụm máu đầy thê lương.

Bởi vì tiếng hộc máu vì trọng thương, từ đó để lộ ra vị trí chính xác của binh sĩ, trong cùng một lúc, gặp phải ba kiếm, sáu đao, chín mâu vô tình công kích.

Bị đao trên tay sáu người chém đứt tứ chi, bị kiếm trên tay ba người đâm vào bụng, bị mâu trên tay chín người đâm xuyên qua lồng ngực.

Đáng thương tên binh lính này, cho đến chết cũng không biết, đến cuối cùng mình bị người nào đánh một chưởng, Die nd da nl e q uu ydo n lại bị người nào đoạt lấy tánh mạng, là chiến hữu của mình, hay là... kẻ địch?

Tướng sĩ hai nước đã chẳng phân biệt được địch ta, trái tim chỉ có ba chữ, chính là – giết giết giết!

Bởi vì, giờ khắc này, trong đầu tướng sĩ hai nước có chung một ý niệm, thay vì đánh một trận chiến này, chẳng bằng hướng đến cách giải quyết duy nhất đi.

Cho nên, để cho bọn họ ở trong đêm tối vô biên này, vẫn chiến đến kiệt sức, thậm chí là chiến đấu cho đến chết!

Đợi đến khi trời sáng, tướng sĩ nước nào có thể kiên trì đến cuối cùng, duy trì sừng sững không ngã, như vậy tướng sĩ nước đó chính là người thắng.

Thi thể hài cốt chồng chất ngày càng cao trong đêm tối; trên mặt đất vô cùng lạnh lẽo, đã không còn dòng suối đầy máu chậm rãi chảy xuôi, mà là biển máu đang cuộn trào.

https://thuviensach.vn

Trên đỉnh núi, người nghe chiến đã bắt đầu ngáp, phía dưới núi, cuộc chém giết vô tình vẫn còn kéo dài.

Trên đỉnh núi, người nghe chiến dần dần lọt vào giấc mộng đẹp; phía dưới núi, cuộc chém giết bi thảm đầy máu tanh, vẫn còn tiếp diễn.....

Ba canh giờ trôi qua --

Màn đêm đen dần mờ nhạt rồi biến mất, một luồng sáng từ phía đông đẩy ra đám sương màu trắng, mặt trời từ từ mọc lên, vung vẩy ánh sáng vàng rực rỡ khắp thế gian.

Trên đỉnh núi, người tỉnh ngủ nghiêng đầu xem màn diễn.

Phía dưới núi, coi như không thấy thi thể lạnh lẽo đạp dưới chân, tướng sĩ hai nước vẫn giết chóc đỏ cả mắt, dieendaanleequuydonn mặc dù động tác vung vũ khí đã chậm chạp giống như đánh thái cực, nhưng ai cũng không hề từ bỏ ý niệm chém giết.

Trận đánh này, đánh trọn vẹn một đêm.

Số binh lính Tây Thần tử trận, đã gần hơn sáu mươi vạn; số binh lính Thương Nguyệt tử trận, cũng không khá hơn chút nào, ít nhất cũng có hơn bốn mươi vạn.

Nếu như nói, cả quân đội là một con hùng ưng, như vậy người chỉ huy tối cao trong quân đội, tất nhiên chính là bộ phận quan trọng của một con hùng ưng -- hai cánh.

Thử hỏi, nếu một con hùng ưng mất đi hai cánh, như vậy nó...

Sao có thể cuồng ngạo bay lượn trên bầu trời xanh rộng lớn đây? Nó chỉ có thể thống khổ rơi xuống trên mặt đất, trở thành đối tượng để sài lang hổ báo tranh đoạt cắn xé.

https://thuviensach.vn

Đạo lý này, binh lính Tây Thần hiểu, binh lính Thương Nguyệt cũng hiểu.

Vì vậy, không có màu đêm đen che giấu, binh lính Tây Thần có thể thấy rõ bóng dáng kẻ địch, rối rít chém giết về phía Dạ Dật Phong và Hàn tướng quân cả người đã nhuốm máu.

Mà không có màu đêm đen che giấu, có binh lính Thương Nguyệt có thể thấy rõ bóng dáng kẻ địch, cũng không yếu thế chút nào, chém giết về phía Địch tướng quân.

Trên đỉnh một ngọn núi nào đó --

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn dựa người vào trên một thân cây tùng chắc khỏe, nhắm mắt nghỉ ngơi một đêm, *dyan(lee^qu.donnn) sau khi lòng bàn tay phủi đi sương sớm trên bộ cẩm y màu xanh dương, vẻ mặt không chút thay đổi lướt nhìn cảnh chém giết máu tanh dưới núi kia.

Đại quân Tây Thần và đại quân Thương Nguyệt đều tổn thất, chính là tiết mục mà thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn đã hết sức mong đợi suốt đêm trên đỉnh núi.

Mà, Tiêu Hàn vẫn âm thầm ẩn thân, biết mình không nên chờ quá lâu.

Bởi vì, hắn vốn không cần phí công phí tâm bày kế, khiến đại quân Tây Thần và đại quân Thương Nguyệt đều tổn thất, có hai người sẽ khiến cho tiết mục mình mong đợi được trình diễn.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của hắn, hai người kia rốt cuộc đã để cho một màn tiết mục này diễn ra.

Có điều, khiến hắn không thể không bội phục là: hai người kia thật sự lợi hại, thậm chí ngay cả mặt cũng không để lộ, chỉ lấy mười đám hỏa cầu, liền khiến tiết mục hai bên tổn thất được diễn ra thành công.

https://thuviensach.vn

-- hôm nay, tiết mục hai bên tổn thất, đã diễn ra không tệ lắm, nên đến lúc đại quân Bắc Dực quốc của hắn hiện thân rồi!

Hai mắt Tiêu Hàn lạnh nhạt như băng, sau khi lướt qua đại quân hai nước gần như đã chiến đấu đến kiệt sức ở dưới núi, cánh tay phải bỗng giơ lên về phía không trung.

Một vật hình tròn gì đó, bắn ra từ trong tay áo của Tiêu Hàn.

Vật hình tròn đó, giống như sao băng màu xanh, bay cực nhanh về phía bầu trời, rồi lại lặng yên không tiếng động tan biến.

Đối với đạo tín hiệu màu xanh dương được gửi đi này, dưới núi, đại quân hai nước đang bận chém giết, tất nhiên không một người nào chú ý tới.

Nhưng, đạo tín hiệu màu xanh dương được gửi đi này, lại rơi vào trong tầm mắt của hai người, đổi lại, Dieenndkdan/leeequhydonnn cũng chỉ là một nụ cười đầy châm chọc.

Trên đỉnh một ngọn núi khác --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã thức giấc, thân thể đang gần gũi kề cận bên nhau ngồi trên mặt đất, cắn trái lê tươi ngon, mọng nước như một bữa điểm tâm mỹ vị.

Về phần Huyết Thứu chi vương Ngốc Bảo, tấm lưng to lớn lại dựa vào một gốc cây xanh chắc khỏe, đầu ngẩng lên thật cao, cũng đang gặm cắn một trái lê tươi ngon, mọng nước.

Nhìn thấy đạo tín hiệu màu xanh lóe lên rồi biến mất trên bầu trời, Hiên Viên Diễm nuốt xuống miếng lê thanh mát, đôi mắt đen đầy ý cười châm chọc nói: "Nguyệt nhi, cuối cùng Tiêu Hàn đã hành động rồi!"

https://thuviensach.vn

"Tiêu Hàn đã hành động, Ngốc Bảo cũng nên hành động thôi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay chuyển quả lê trong tay, đầu quay lại nhìn Huyết Thứu chi vương sau lưng, dieendaanleequuydonn đôi môi đỏ hồng cong lên một đường quỷ dị nói: "Ngốc Bảo, ngươi có thể đi tìm Vô Ngân rồi. Nói cho Vô Ngân, màn kịch đã có thể hạ xuống rồi!"

Ngốc Bảo vốn đang từ từ nuốt miếng lê, nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, lập tức nhét một nửa lê còn lại vào trong bụng.

Ngay sau đó --

Đầu ngoan ngoãn gật nhẹ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Ngốc Bảo vỗ nhẹ đôi cánh màu đỏ máu, thân hình khổng lồ giống như tia chớp trong gió mạnh, trong nháy mắt biến mất không còn dấu vết.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 275: Đốt Lương Thực

Người ăn lương thực, ngựa ăn cỏ. Vì vậy, lương thực là điều kiện mấu chốt để thắng lợi khi hành quân tác chiến.

Bất luận đại quân Thương Nguyệt hay đại quân Tây Thần đều thận trọng suy tính với kho lương thực. Trùng hợp đến lạ, phía sau hai mươi dặm nơi đóng quân tạm thời của đại quân hai nước đều là nơi đóng giữ lương thực an toàn nhất, tuyệt vời nhất. Nơi đó, ba mặt là sườn treo vách đứng hệt như đao chẻ búa gọt, một mặt hướng về doanh trại đại quân, có thể đề phòng ý đồ phá hư lương thực của quân địch bụng dạ khó lường.

Điều đáng tiếc là dù đại quân hai nước giữ được sói phía trước nhưng chẳng thể đề phòng hổ phía sau. Đêm qua, thừa dịp đại quân hai nước rơi vào lúc chiến đấu hỗn loạn, mấy đội tinh binh Bắc Dực lặng lẽ nằm vùng bên ngoài nơi giữ lương thực của đôi bên. Sở dĩ bọn họ chưa hành động vì đang chờ tín hiệu màu xanh dương của Thái tử như thần của mình.

Nơi giữ lương thực của đại quân Tây Thần -- Ba đội tinh binh Bắc Dực đang nằm sấp trên mặt đất, nhìn thấy tín hiệu màu xanh lá chợt lóe rồi lập tức biến mất trên trời, lập tức vọt ra từ trong bụi cỏ. Binh lính Tây Thần canh giữ lương thực nhìn thấy ba đội mặc áo giáp bạc, điên cuồng xông qua từ trong bụi cỏ với tốc độ như gió lốc, một tên binh lính Tây Thần rút đao bên hông ra, cao giọng hô lên: "Không tốt, có kẻ muốn gây bất lợi cho lương thực quân ta."

Một binh lính khác nhìn hình báo săn màu vàng uy mãnh trên áo giáp, sắc mặt trở nên hoảng sợ: "Mọi người cẩn thận, đó là quân Phi Báo của

https://thuviensach.vn

Thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn."

Thật ra binh lính canh giữ lương thực ước chừng có bốn vạn người; mà nhân số ba đội tinh binh Bắc Dực chỉ khoảng một ngàn. Nhưng vẻ mặt quân Bắc Dực lạnh lùng; còn bốn vạn quân Tây Thần lại hoảng sợ. Chỉ vì -- Mấy năm trước, Tây Thần và Bắc Dực đã từng bùng nổ một cuộc chiến tranh. Khi ấy, chỉ vẻn vẹn một vạn tinh binh quân Phi Báo của Tiêu Hàn đã có thể giết sạch sáu vạn quân Tây Thần.

Chỉ hốt hoảng mà bại trận, khiến đại quân Tây Thần hiểu rõ, mỗi người trong quân Phi Báo đều có thể lấy một địch mười, không, nói đúng hơn là thực sự có năng lực kinh người lấy một địch trăm. Hôm nay, mặc dù đã nhiều năm trôi qua, nhưng sự lợi hại của Phi Báo vẫn là ký ức mới mẻ trong tâm trí binh sĩ Tây Thần. Những binh sĩ canh giữ lương thực đã được Tư Đồ Kiệt huấn luyện rất lâu, sức chiến đấu tăng lên không ít so với mấy năm trước, nhưng khi nhìn thấy Phi Báo vẫn không thể kiềm chế nội tâm khẩn trương.

"Giết --" Thủ lĩnh Phi Báo lạnh lùng ra lệnh. Một ngàn tinh binh Bắc Dực lập tức như tu la địa ngục làm kiếm trong tay lóe ra ánh sáng lạnh chói mắt.

Kẻ địch đã vọt tới trước mắt, cho dù có sợ thế nào nhưng vì trái tim đỏ (*) với quốc gia nên bốn vạn quân Tây Thần vẫn dũng cảm đi lên nghênh chiến.

[(*) Trái tim đỏ: trường hợp này hiểu là lòng nhiệt huyết, nghĩa vụ, sự trung kiên với Tổ quốc.]

Một ngàn tinh binh Bắc Dực lao đến tựa như đê vỡ, toát ra uy thế lấy hồn đoạt phách. Thế nhưng khi bốn vạn quân Tây Thần nghênh đón, dũng cảm chống cự, binh sĩ Bắc Dực lại lấy một loại tư thế "nhếch nhác" lui từng

https://thuviensach.vn

bước về phía sau. Bốn vạn quân Tây Thần cũng đuổi theo những binh sĩ Bắc Dực, ngày càng ra xa khu giữ lương thực, dần dần đến gần bụi cỏ.

Trong số bốn vạn binh lính Tây Thần, không thiếu những kẻ có đầu óc. Một tên cảm thấy tinh binh Bắc Dực có âm mưu quỷ kế, hét lên: "Không ổn, trong bụi cỏ nhất định có mai phục, mọi người chớ bị lừa, nhanh chóng cách xa bụi cỏ đi."

Tên này vừa dứt lời -- Tinh binh Bắc Dực từ bỏ chiến đấu, chui vào trong bụi cỏ dại như gió lốc. Mà hai bên bụi cỏ xuất hiện hai ngàn tinh binh Bắc Dực. Trong nháy mắt, bốn vạn binh lính Tây Thần chưa kịp lui về sau đã gặp mưa tên vô tình lao tới, tất cả đều bị một tên xuyên tim, chết không nhắm mắt nằm trên mặt đất lạnh lẽo. đLQĐ

Sau khi giết chết bốn vạn lính Tây Thần, tay trái binh sĩ Bắc Dực mò vào trong túi da sau lưng. Bọn họ lấy ra mũi tên khác, đầu tên bọc vải rách tẩm đầy dầu hỏa, gặp lửa sẽ bốc cháy. Đốt đầu tên, tinh binh Bắc Dực kéo dây cung.

"Vút vút vút --" Tên lao qua gió rét, không những mười mấy kho lương thực mà còn năm kho thuốc của Tây Thần đều chìm trong biển lửa.

Cùng lúc đó, nơi đóng giữ lương thực của địa quân Thương Nguyệt, ba ngàn tinh binh Phi Báo của Bắc Dực đang lấy tư thế cuồng ngạo thắng lợi để rút lui. Sau lưng bọn họ, vô số binh lính Thương Nguyệt bị mũi tên xuyên cổ, sức tuyệt mạng đoạn. Đằng sau binh lính Thương Nguyệt, mười mấy kho lương thực chất đống thành núi, bốn kho thuốc nhỏ trị thương đều bốc cháy thành biển lửa ngút trời...

Trong quân doanh Thương Nguyệt --

Thể lực con người đều có hạn. Mệt cả đêm, đừng nói binh lính không có chút nội lực, chỉ có thể cậy mạnh chém giết địch, ngay cả Dạ Dật Phong, Hàn tướng quân, Địch tướng quân có nội lực hùng hậu cũng không chịu

https://thuviensach.vn

đựng được cơn mệt mỏi. Vết thương lớn nhỏ trên người bọn hắn ngày càng nhiều, áo giáp cũng bị máu nhuộm đỏ. Động tác chém giết lẫn nhau càng lúc càng chậm, quả thực còn chậm hơn động tác đánh Thái cực quyền của bà lão chín mươi tuổi tóc trắng. Cuối cùng, thể lực hao hết, binh khí trong tay không thể điều khiển mà tự động rơi xuống.

Trên mặt đất, phần cơ thể đứt rời, hài cốt loạn xạ, binh sĩ đã hết sức lực không còn để ý đến sự tôn trọng với binh lính tử trận nữa. Có vài binh lính đặt mông ngồi lên đống hài cốt, ôm ngực thở hổn hển. Những binh sĩ mệt mỏi cực điểm, thân thể dứt khoát đổ về phía sau, bốn chi xòe ra hai tay chắp lại nằm trên đống xương cốt, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Dạ Dật Phong, Hàn tướng quân và Địch tướng quân cũng không ở trong tình trạng khá hơn. Chém giết kiệt sức rồi, bọn hắn đều đứng trên mặt đất. Giờ phút này, không phải hai bên từ bỏ chiến đấu mà là đã chiến đấu cả đêm, tâm không thừa lực không đủ, thực sự không thể giết nữa.

Địch tướng quân chống nạnh, thở phì phò, đôi mắt vằn tia máu vẫn không quên dùng ánh mắt độc ác nhìn chằm chằm Dạ Dật Phong. Ánh mắt đó tựa như đang hét lên: Dạ Dật Phong, cuộc chiến này còn chưa kết thúc đâu, đợi ta bổ sung sức lực sẽ chặt đầu ngươi xuống.

Dạ Dật Phong siết chặt hai tay, thở hổn hển, khuôn mặt mệt mỏi dính máu không yếu thế nhìn Địch tướng quân. Ánh mắt lạnh lùng như băng tựa như đang nói: Bản Thái tử theo đến cùng, xem đến cuối cùng ngươi chặt đầu bản Thái tử hay bản Thái tử moi tim ngươi.

"Hừ --" Địch tướng quân hừ lạnh, nghiêng đầu về phía bên phải. Ngay tức khắc, hắn hoảng sợ trừng mắt. Tại sao đám mây phía trước bên phải, sau vài ngọn núi lại như bị máu nhuộm đỏ thế kia? Là lửa, vô số ngọn lửa to xoáy lên trên cao, xông lên trời khiến mây trắng nhuộm đỏ! Nơi đó... không phải là chỗ đóng giữ lương thực của quân Tây Thần sao?

https://thuviensach.vn

Dạ Dật Phong thấy Địch tướng quân cứng ngắc, nghi ngờ nhíu mắt lại, men theo ánh mắt Địch tướng quân nhìn chằm chằm phía sau. đLQĐ Thấy vô số ánh lửa hừng hực xông thẳng lên trời ở phía sau doanh trại Tây Thần, Dạ Dật Phong có cảm giác bất an, lập tức xoay đầu về phía khác. Thấy phía sau quân doanh Thương Nguyệt cũng trong tình trạng tương tự, con ngươi của hắn lập tức trợn tròn -- Không ổn, có người phóng hỏa lương thực của Thương Nguyệt.

Lửa mạnh bùng nổ, khói đen càng cuốn càng dày đặc.

Những binh lính đang ôm ngực thở phì phò cũng phát hiện một màn kinh người này.

-- Trời ạ! Lương thực bị đốt rồi.

Dân chúng trong thành vì đại quân thắng trận mà tình nguyện chịu đói, gần như dốc túi giao lương thực cho bọn hắn. Giờ lương thực bị đốt, nếu muốn gom góp lại đủ lương thực thì phải đi vài trăm dặm ra những thành thị khác bên ngoài, ít nhất cũng quá nửa tháng. Không phải tương đương... coi như đại quân thắng trận, tiêu diệt toàn bộ quân địch nhưng không có lương thực lót dạ, không còn mạng trở về sao?

Binh lính Thương Nguyệt hốt hoảng, liên tục hét lên: "Thái tử, lương thực của chúng ta bị đốt rồi, phải làm sao bây giờ?"

Binh lính Tây Thần cũng run rẩy: "Thảm rồi thảm rồi. Tướng quân, lương thực bị đốt rồi, làm sao giờ?"

Trong lúc hai quân đang xôn xao, xung quanh bỗng vang lên tiếng vó ngựa đạp đất "rầm rầm". Vô số đội kỵ binh Phi Báo mặc áo giáp màu bạc, khí thế như lửa, phi xuống sườn đồi, lao về phía đại quân hai nước. Sau đội kỵ binh, vô số khiên thủ giơ đao múa kiếm, bộ binh cầm khiên dài cùng với người dẫn đầu phất cờ chiến của Bắc Dực...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 276: Thuận Thì Sống, Nghịch Thì Chết

Từng trận vó ngựa, bụi bay cuồn cuộn.

Từ bốn phương tám hướng ở sườn núi, gió sớm vốn là nhẹ nhàng lướt qua, trong thoáng chốc biến thành gió lốc điên cuồng gào thét.

Trong nháy mắt --

Từng đoàn tinh binh Phi Báo vọt đến chân núi, bỗng chốc ghìm dây cương, phong thái ngạo nghễ cưỡi trên lưng ngựa, dieendaanleequuydonn cúi đầu nhìn xuống những thương binh đã mỏi mệt của Thương Nguyệt quốc và Tây Thần quốc.

Từng dãy bộ binh cầm đao, cầm kiếm, cầm mâu, giương cao cờ, đều ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt sáng ngời, toàn thân tỏa ra một phong thái oai phong lẫm liệt đứng thẳng ở giữa sườn núi.

Trong đó tại một chỗ ở sườn núi, ngay phía trước đoàn tinh binh Phi Báo, là một con Hãn Huyết Bảo Mã toàn thân trắng thuần như băng tuyết Thiên Sơn, hai mắt đỏ ngầu như lửa.

Con Hãn Huyết Bảo Mã này, là ở trong số năm con Hãn Huyết Bảo Mã còn lại trên thế gian, số tuổi xếp thứ ba, cho nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đặt cho nó một cái tên -- Tiểu Tam.

Hôm nay, cưỡi trên lưng Tiểu Tam, không nghi ngờ chút nào, tất nhiên là thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn.

https://thuviensach.vn

Tuy chỉ mặc một bộ cẩm y màu xanh lam, chưa mặc vào chiến bào màu bạc của thái tử, nhưng lúc này Tiêu Hàn lại vô cùng có khí phách, lộ rõ ra phong thái của một vương giả.

"Tướng sĩ hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần nghe đây, các ngươi đã kiệt sức, không còn lực để chiến đấu lần nữa, mà lương thực lại bị lửa lớn thiêu hủy. Cho nên, các ngươi chỉ có ba con đường có thể đi."

Đôi mắt đẹp lạnh nhạt như sương lướt qua, Tiêu Hàn chẳng muốn nhiều lời vô ích, từ trong miệng phát lời nói tàn khốc, Die nd da nl e q uu ydo n lại muốn khiến cho tất cả thương binh đã mỏi mệt nghe thấy rõ ràng, nên đã sử dụng nội lực hùng hậu truyền âm.

"Một: bị đại quân Bắc Dực của ta bắn tên mà chết; hai: bị đại quân Bắc Dực của ta vây ở nơi này, chờ đói đến chết; ba: quy hàng Bắc Dực quốc, việc đói khát có thể giải quyết, tính mạng có thể được bảo toàn!"

Gặp phải đại quân Bắc Dực đằng đằng sát khí, thế như chẻ tre, tinh thần Địch tướng quân mệt mỏi, hơi sức đã dùng hết, nhưng mà trên mặt lại cũng không lộ ra chút sợ hãi nào.

"Ta khinh --"

Địch tướng quân chậm rãi đứng lên, hung hăng nhổ một ngụm nước bọt về phía Tiêu Hàn, cắn răng nghiến lợi nói: "Tiêu Hàn, có bản lãnh thì đánh một trận quang minh chính đại. Nham hiểm thiêu hủy lương thực của quân ta, uy hiếp quân ta đã kiệt sức quy hàng, làm như thế, có khác gì tiểu nhân hèn hạ chứ?"

"Đánh một trận quang minh chính đại? Địch tướng quân, đừng quên, ngươi là bại tướng dưới tay của ta. Huống chi, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, đạo lý này, chỉ cần là người đều biết rõ."

https://thuviensach.vn

Sóng gợn lăn tăn hiện lên trong mắt, tia sáng lạnh lẽo như băng bắn về phía Địch tướng quân, Tiêu Hàn gằn từng câu từng chữ nói: "Không ai buộc ngươi làm trai cò, ngươi cũng có thể lựa chọn làm ngư ông. Dinendian.lơqid]on Vì vậy, cũng không phải bản thái tử âm hiểm hèn hạ, mà là Địch tướng quân ngươi kế không bằng người!"

"Ngươi...ngươi, ngươi....."

Từ trước đến giờ tính tình Địch tướng quân cương liệt, không giỏi nói chuyện, vốn đã bị nội thương ngoại thương vô số, hiện giờ lại bị Tiêu Hàn chế giễu châm chọc, lập tức bị tức giận phun ra một ngụm máu tươi.

Coi như không thấy Địch tướng quân hộc máu, đôi mắt lạnh như đầm băng đêm khuya lại một lần cúi xuống lướt qua những thương binh đã mỏi mệt của hai nước, vẻ mặt Tiêu Hàn không chút biểu tình nỏi: "Bản thái tử lặp lại lần nữa, hoặc là quy hàng, sống; hoặc là tiếp tục cự tuyệt, chết. Cho các ngươi thời gian một khắc, ra một lựa chọn sáng suốt đi!"

Tiêu Hàn vừa dứt lời, từng tia sáng sắc bén từ bốn phương tám hướng nhanh chóng lóe lên.

Tất cả tinh binh Phi Báo cưỡi trên lưng chiến mã đồng thời lấy xuống cung tên đeo trên vai, rồi bỗng chốc kéo căng dây cung, đưa đầu mũi tên chỉ về phía những thương binh đã mỏi mệt của hai nước.

Binh lính hai nước đang ở trạng thái kiệt sức, phần lớn ngay cả sức nói chuyện cũng không có, sao còn có thể đứng dậy anh dũng phản kháng đây?

Nhưng, bọn họ tình nguyện mất đầu, rơi máu, một lòng trung thành với quốc gia, duy trì đến một khắc cuối cùng của sinh mệnh, cũng sẽ không tham sống sợ chết yếu đuối quy hàng Bắc Dực quốc.

Vì vậy, thương binh hai nước đã kiệt sức, tất cả đều hung tợn trừng mắt nhìn về phía Tiêu Hàn, cả người tỏa ra khí phách thà chết cũng không

https://thuviensach.vn

khuất phục.

Trừ một người, người này không giận dữ trừng mắt nhìn Tiêu Hàn, chỉ là gương mặt ảm đạm, đôi mắt tràn đầy bi thương cúi thấp đầu xuống, trái tim lặng lẽ tấu lên một khúc thê lương.

Người cúi đầu chán chường này, chính là thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong, không như những thương binh phẫn nộ trừng mắt nhìn, tâm của Dạ Dật Phong lại cực kỳ sáng như gương.

Tiêu Hàn và đại quân Bắc Dực lên giọng hiện thân, mặc dù mở ra tiết mục quy hàng, vậy mà... đến cuối cùng, da.nlze.qu;ydo/nn người thực sự mở ra tiết mục quy hàng kết thúc mọi chuyện, sợ rằng lại là một người khác!

Ngay lúc Dạ Dật Phong thầm khổ sở trong lòng thì nháy mắt --

Một tiếng cười thoáng hiện dịu dàng như suối nóng trong cốc, ngọt như bánh quế đường, nhẹ nhàng tiến dần vào trong tai tướng sĩ ba nước, nặng nề đưa vào trong tai Tiêu Hàn.

"Này, ta nói cái người nào đó, trước khi ngươi yêu cầu đáp án quy hàng hoặc cự tuyệt, có thể trả lại cho ta món đồ mà ngươi đã thiếu nợ ta được không?"

Tiếng cười rơi xuống dịu dàng dễ nghe, ngoài Tiêu Hàn ra, tất cả mọi người đều theo tiếng nhìn lại. Chỉ thấy.....

Phía trên bầu trời cao rực rỡ ánh mặt trời, một đôi bích nhân rung động lòng người, mái tóc đen như mực bay múa theo gió, chân đạp trên một đám mây bảy màu rực rỡ, giống như tiên trên trời, chậm rãi bay về phía chỗ Tiêu Hàn.

https://thuviensach.vn

Vạt áo màu tím bay lên, Hiên Viên Diễm nở nụ cười yêu dã mê hoặc lòng người, phong thái tôn quý hơn thần, khí phách vương giả hoàn toàn sẵn có, làm người ta cảm thấy kính nể, mà tướng sĩ ba nước cũng không xa lạ gì.

Mấy năm trước, ba nước đều đã từng tuyên chiến với Long Diệu hoàng triều.

Vì vậy, đối với chiến thần Hiên Viên Diễm có tư thái kiêu ngạo, dụng binh như thần, chỉ huy tác chiến thay đổi liên tục, dfienddn lieqiudoon trên chiến trường này đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, làm người ta nghe tin đã sợ mất mật, tướng sĩ ba nước đều trọn đời khó quên.

Khiến tướng sĩ ba nước cảm thấy xa lạ, là Thượng Quan Ngưng Nguyệt với làm váy màu tím tung bay như họa, dung nhan như ngọc tuyệt sắc vượt xa tiên trên trời, phong thái tà mị làm cả vùng đất vạn vật đều say mê.

Vị nữ tử này cùng với Thụy vương Long Diệu Hiên Viên Diễm, ngón tay thâm tình hạnh phúc đan vào nhau, dung nhan xinh đẹp khiến nắng gắt ảm đạm, phong thái tươi đẹp khiến trần gian thất sắc, hẳn là Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong truyền thuyết?

-- trời ạ!

Bởi vì thể lực của bọn họ đã hao hết, từ đó dẫn đến hoa mắt rồi sao?

Nếu không, vì sao bọn họ lại thấy... lại thấy Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại cưỡi mây đạp gió từ trên trời xuống đây chứ?

Chậm rãi hạ xuống trước mặt Tiêu Hàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nhếch ngón út tay phải lên, dưới gót sen kia, vốn là đám mây rực rỡ được thất thải linh lực hóa thành, lại biến mất không thấy.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm xuất hiện, khiến Hãn Huyết Bảo Mã Tiểu Tam mà Tiêu Hàn đang cưỡi, đầu lập tức ngẩng lên, liên tục phát ra tiếng làm nũng: "Hí hí hí..."

Hiên Viên Diễm cong lên một nụ cười ma mỵ, vung ống tay áo về phía Tiểu Tam.

Tiểu Tam nhận được chỉ thị, thân thể kích động nhịn xuống việc tiến lên mè nheo với hai vị chủ tử, đầu chán chường cúi xuống, Dieenndkdan/leeequhydonnn mũi phát ra hơi thở "hồng hộc", lòng không phục tiếp tục đảm nhiệm làm chiến mã của Tiêu Hàn.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng đầu, thân thể mềm mại dựa vào cánh tay Hiên Viên Diễm, duỗi ra bàn tay đang mở rộng đưa về phía trước mặt Tiêu Hàn.

Rét lạnh nhìn lướt qua Tiểu Tam ngoài mặt vô cùng thần phục với chủ tử mới, thực ra lại tâm tâm niệm niệm nhớ thương chủ tử cũ, Tiêu Hàn nhảy từ trên lưng Tiểu Tam xuống.

Bước nhẹ chân, càng kéo gần lại khoảng cách với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Đôi mắt Tiêu Hàn sâu thẳm như đêm tối, nhìn ý cười đầy phong tình trong đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bàn tay trái lại làm một động tác ra hiệu.

Phía sau Tiêu Hàn, vốn có hai tên kỵ binh Phi Báo đứng sát, lúc này nhường bước mở ra một lối đi nhỏ.

Một bộ binh bước qua lối đi đó, đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà cánh tay trái tên bộ binh này cong lên, đang ôm lấy một chậu hoa thơm mà từng cánh hoa lại cong cong xếp thành từng lớp.

https://thuviensach.vn

Hình dáng cây hoa này không khác gì hoa cúc bình thường, cánh hoa lộ ra màu vàng nhạt, chính là một trong những loại dược liệu quý hiếm mà hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang tìm -- Ma Âm hoa.

Đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đặt chậu sứ tinh sảo trồng Ma Âm hoa vào trong tay nàng, tên bộ binh Bắc Dực lại lui trở về trong đội ngũ.

Mũi ngửi nhẹ hương hoa, sau đó, ngón tay lại nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa mềm mại.

Đợi đến khi gió sớm chơi đùa bên tai, tấu lên một khúc nhạc trời như dòng suối nhỏ trong suốt, chảy vòng quanh tảng đá hình trứng ngỗng (???), *dyan(lee^qu.donnn) Thượng Quan Ngưng Nguyệt xác nhận Tiêu Hàn không nuốt lời, thật sự giao Ma Âm hoa cho nàng.

Bàn tay phải nâng chậu sứ tinh xảo, mơ hồ hiện ra ánh sáng bảy màu quay xung quanh, trong nháy mắt chậu sứ tinh xảo liền hóa thành tro bụi, Ma Âm hoa lá xanh hoa vàng xoay tròn ở giữa không trung.

Ống tay áo màu tím bay cuốn lên, một chiếc hộp nhỏ màu vàng kim bay ra từ trong tay áo, rơi vào trên tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn về phía nắp hộp, tầng trên của hộp nhỏ được mở ra, Ma Âm hoa xoay vòng bay vào tầng chót cùng của chiếc hộp nhỏ, trong đó được bôi một lớp thuốc bột đặc chế.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu hộp nhỏ vào trong tay áo, sau khi mỉm cười nhìn Hiên Viên Diễm, cũng không mở miệng nói một tiếng "cám ơn" với Tiêu Hàn đã hết lòng tuân thủ lời hứa.

Bởi vì, đây vốn chính là một cuộc giao dịch.

https://thuviensach.vn

Ban đầu, đúng là đã nói trước. Bọn họ thay Tiêu Hàn hóa giải kiếp số bị Ma Quân lấy máu, Tiêu Hàn phải bỏ ra cái giá là Ma Âm hoa mà hắn yêu thích, cho nên bọn họ vốn không cần nói cảm ơn.

Hai mắt Tiêu Hàn vẫn rét lạnh như băng, nhưng trong lòng lại trào lên từng đợt sóng, mặt không chút thay đổi liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, hai tay bắt chéo sau lưng bỗng chốc thả ra.

Hai mắt Tiêu Hàn khẽ nheo lại, lại một lần nữa thúc giục nội lực vô cùng hùng hậu, truyền âm thanh cực kỳ tàn khốc vào trong tai các tướng sĩ của hai nước.

"Là quy hàng Bắc Dực quốc, hay là cứng đầu tự tìm đường chết? Thời gian một khắc đã qua, đến lúc các ngươi giao ra đáp án rồi!"

Tiêu Hàn vừa dứt lời, đoàn tinh binh Phi Báo ở bốn phương tám hướng bắt đầu kéo căng dây cung.

Gió sớm đã than khóc, ánh nắng vàng hạ nhiệt.

Dường như chỉ cần có binh lính nào của hai nước Thương Nguyệt và Tây Thần đưa ra đáp án cự tuyệt, dieendaanleequuydonn lập tức sẽ bị mũi tên đoàn tinh binh Phi Báo bắn xuyên tim, xuống đường hoàng tuyền.

Có điều --

Còn chưa đợi thương binh hai nước phẫn nộ trừng mắt nhìn Tiêu Hàn lần nữa, kiêu ngạo đưa ra đáp án "Ngươi muốn giết thì cứ giết, chúng ta thà chết cũng không quy hàng!".

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt nhẹ lọn tóc bên má hồng, đôi môi đỏ mị hoặc cong lên, lại một lần nữa bật ra tiếng cười dịu dàng như suối nóng trong cốc, ngọt như bánh quế đường.

https://thuviensach.vn

"Đại quân Thương Nguyệt, đại quân Tây Thần, đặc biệt là đại quân Bắc Dực, các ngươi đều nghe rõ đây, bổn vương phi cũng có lời nói muốn hỏi, các ngươi đến cuối cùng là quy hàng Long Diệu hoàng triều ta, hay là muốn chết không toàn thây đây?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 277: Ám Chiêu Hiểm Cược

Có câu: Một viên đá làm dậy ngàn vòng sóng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mỉm cười, ném ra câu nói nặng ngàn cân, làm tâm trí binh sĩ Thương Nguyệt và Tây Thần dậy sóng.

-- Thụy vương phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng... điên rồi sao? Tiêu Hàn uy hiếp hai nước quy hàng, dẫu sao cũng sử dụng mấy trăm vạn đại quân Bắc Dực, mà nàng uy hiếp tam quốc quy hàng lại lời mang theo người tới? Chẳng lẽ nàng cho rằng mình có bản lĩnh khiến trời long đất lở, tùy tiện nhích ngón út liền khiến đại quân tam quốc hài cốt không còn à? HnTb-ddLQĐ

Không sai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quả thật có bản lĩnh này. Chỉ có điều binh sĩ Tây Thần và Thương Nguyệt chưa ai tận mắt chứng kiến bản lĩnh của nàng, nên bọn họ đương nhiên không biết.

Dạ Dật Phong đoán Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sẽ xuất hiện, cũng biết ý đồ của bọn họ khi xuất hiện. Vì vậy, khi hai người khẽ đạp đám mây bảy màu bay từ trên trời xuống đất, trong lòng Dạ Dật Phong cảm thấy đắng chát u ám, lập tức ngửa đầu ngắm bầu trời không một gợn mây. Nàng vừa dứt lời -- Dạ Dật Phong đã tưởng tượng ra một cảnh: Tường son ngói vàng, mái hiên cong vút, rường cột chạm trổ tạo nên hoàng cung Thương Nguyệt tráng lệ khí thế biến thành hoàng cung Long Diệu.

Đối với câu "nói giỡn" của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Tiêu Hàn sớm liệu được, đã hoàn tất các biện pháp đối phó, đáp trả bằng cách im

https://thuviensach.vn

lặng không gợn sóng.

Phần lớn tinh binh Phi Báo vẫn kéo căng dây cung, lạnh lùng hướng mũi tên về phía thương binh của Thương Nguyệt và Tây Thần. Duy chỉ có độiPhi Báo phía sau lưng Tiêu Hàn bỗng thả dây cung, vạn mũi tên nhọn như mưa to chợt đổ, lấy khí thế chớp giật lao nhanh về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm đảo mắt không thèm để tâm, lật bàn tay trái, vạn mũi tên như mưa rào bay vụt đến đều tách thành hai nửa. Trong giây phút đó, những tinh binh Phi Báo bắn tên bị khí lạnh thấu xương như những cây kim nhọn, rét đến mức răng hàm trên liên tục va vào răng hàm dưới.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi cánh tay Hiên Viên Diễm, đứng thẳng đối mặt Tiêu Hàn rồi nghiêng đầu, cười ngọt ngào: "Tiêu thái tử, xin hỏi động tác bắn tên tấn công vừa rồi của đại quân Bắc Dực là đang lặng lẽ bày tỏ sự chống đối hoàng triều Long Diệu sao? Nếu đúng như vậy thì đừng oán bản Vương phi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài ngữ điệu, hai tay lớn vởn linh lực bảy màu bỗng khép lại. Một vầng hào quang như cầu vồng sặc sỡ sau mưa xông thẳng lên trời, trong tích tắc bầu trời trong xanh không gợn mây biến thành đầy mây đen như mực. Cuồng phong nổi lên cuồn cuộn, mây đen chuyển động, tia chớp giáng xuống, tiếng sấm vang rền. Trong nháy mắt, vô số tia sét xuyên qua tầng mây đen dày đặc, lấy tốc độ người ta khó nắm bắt đánh xuống vô số lều trại nhuộm máu, khiến tất cả chúng biến thành tro bụi.

Cuồng phong tan hết, mây đen tản đi, sấm sét dừng lại. Bầu trời trong xanh khôi phục như ban đầu, đám mây trắng lại lững lờ trôi.

Trừ Dạ Dật Phong vẫn ngửa đầu, nhìn trời lặng lẽ thở dài và Tiêu Hàn lạnh mặt nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt không chớp mắt, những binh sĩ ba nước nhìn thấy màn kinh khủng này đều rơi vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối, hồn bay phách lạc. Nàng đòi sấm gọi chớp đánh

https://thuviensach.vn

nát lều của đại quân Thương Nguyệt nhưng không làm tổn thương bất kì binh sĩ nào. Nhưng màn này đã khiến binh sĩ tam quốc hiểu rõ một điều -- Đừng nói binh sĩ Thương Nguyệt và Tây Thần đã kiệt sức nên không thể phản kháng, cho dù lúc này bọn hắn dư thừa thể lực, tinh thần phấn chấn tạm thời kết đồng minh với quân Bắc Dực thì nàng vẫn lấy mạng họ dễ như trở bàn tay. Bởi vì, sức mạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt sở hữu không phải của người, mà là thần. Thử hỏi, sức mạnh một người bình thường, cho dù có cường đại hơn nữa thì làm sao có thể... hô gió dẫn mưa, đòi sấm gọi chớp?

Không để ý đến vẻ mặt hoảng sợ của mọi người, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vuốt ve lòng bàn tay, nhìn Tiêu Hàn, bổ sung lời nói chưa xong lúc trước: "Vậy đừng oán bản Vương phi lòng dạ độc ác, khiến mấy trăm vạn quân Bắc Dực của ngươi rơi vào cùng một dạng... kết cục bi thảm tan thành mây khói như những chiếc lều vừa rồi."

Ánh mắt lạnh lẽo của Tiêu Hàn chậm rãi dời lên, cuối cùng dừng lại ở đóa hoa màu đỏ đã chuyển thành hoa sen bảy sắc trên trán nàng. Thiên Cơ lão nhân đã từng nói: Đợi đến khi hình hoa sen máu trên trán nàng biến thành bảy màu, nàng sẽ sở hữu được thuật kêu gọi, thao túng sự vật. Nói cách khác: Hoa sen máu biến thành bảy màu, hiện giờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt không còn bị giới hạn chỉ có thể đòi sấm gọi chớp một lần một ngày nữa mà có thể sử dụng thuật này vô hạn. Lúc này, nếu nàng muốn lấy mạng binh sĩ Bắc Dực, đúng là chỉ là chuyện trong nháy mắt. Có điều...

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hành động bắn tên vừa rồi của Bắc Dực quả thật như ngươi nói, lặng lẽ chống cự hoàng triều Long Diệu. Mà ngươi chống cự đại quân Bắc Dực..." Tiêu Hàn vẻ mặt vô cảm, ánh mắt lạnh lẽo nhìn nàng, trả lời từng chữ từng câu: "Ngươi, e rằng chỉ có thể bất lực, không thể độc ác lấy mạng được."

Vừa dứt lời, không để nàng kịp trả lời, Tiêu Hàn bỗng giơ tay, bàn tay phải phất lên.

https://thuviensach.vn

Ở những sườn núi dốc xung quanh -- Từng tốp bộ binh gần như lấp đầy sườn núi, hoặc cầm đao sắc, hoặc nắm kiếm lạnh, hoặc giơ cao thương dài, hoặc đung đưa cờ chiến của Bắc Dực quốc. Năm vạn bộ binh trong số đó hình như rất đặc biệt đối với đại quân Bắc Dực. HnTb-ddLQĐ Mặc dù bọn họ cũng mặc áo giáp bạc, nhưng áo giáp của họ nhỏ hơn hoặc lớn hơn bình thường rất nhiều. Hơn nữa, trong tay bọn họ không cầm binh khí, cả người không toát ra hơi thở đằng đằng sát khí, chẳng hề giống với các bộ binh Bắc Dực khác. Không giống người nhất là gương mặt năm vạn bộ binh này. Mỗi gương mặt đều sử dụng một băng gạc màu trắng thoáng khí hiệu quả rất tốt che kín mặt, làm người ta không thể nhìn thấy dung nhan người đó.

Trong lúc Tiêu Hàn giơ tay lên, năm vạn bộ binh thần bí có hành động. Bọn họ tháo mũ an toàn dày nặng xuống, lại cởi áo giáp giày cộm nặng nề ra, cuối cùng... lại tháo sạch băng gạc, tát cả đều dùng ánh mắt thật thà chất phác hoặc sợ hãi đồng thời nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Binh lính Thương Nguyệt, Tây Thần nhìn thấy năm vạn tên này, tất cả đều ngổn ngang trong gió.

-- Tiêu Hàn đang giở trò quỷ gì? Chẳng lẽ hắn... định dùng năm vạn người này để đối phó Thụy vương phi, khiến nàng không thể nhẫn tâm gọi sấm chém giết? Đầu của hắn bị cửa kẹp à?

Binh sĩ hai nước không hiểu hành động của Tiêu Hàn, nhưng Dạ Dật Phong lại thầm khen mưu lược của hắn.

-- Tiêu Hàn đúng là rất tuyệt tình, lại có thể nghĩ ra ám chiêu để kiềm chế ý đồ "tôm cá đánh nhau, ngư ông đắc lợi" như vậy.

Giờ phút này Dạ Dật Phong suýt vì tán thưởng ám chiêu của Tiêu Hàn mà quên mình và cả đại quân Thương Nguyệt đang bị chôn vùi trong hiểm cảnh "hoặc quy hàng, sống; hoặc chống cự, chết". HnTb-ddLQĐ Hắn

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu, nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem thử nàng trước giờ vẫn thông minh tuyệt đỉnh sẽ hóa giải ám chiêu của Tiêu Hàn bằng cách nào.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt liếc những người này, sau đó lặng lẽ nhìn Hiên Viên Diễm. Nàng che giấu linh lực trong lòng bàn tay, nháy mắt với Tiêu Hàn, môi hồng mấp máy giễu cợt: "Chẳng lẽ... Bắc Dực quốc thiếu người, không tuyển nổi binh lính ưu tú, vì tình thế bắt buộc, bất đắc dĩ nên chỉ có thể nhắm mắt khiến đội ngũ lớn có thể dọa người cũng tốt?"

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt thu linh lực bảy màu trong tay lại, xác nhận chiêu cờ hiểm này quả nhiên đi đúng, Tiêu Hàn không khỏi thở phào trong lòng. Hắn biết trong lời giễu cợt của nàng ẩn chứa cạm bẫy trí mạng, chỉ lạnh lùng đáp: "Bọn họ không phải binh lính tòng quân, chỉ là người thân đi theo quân thôi."

"Thế thì, nói cách khác..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài giọng nói, hơi cúi đầu, đôi mắt đầy cười cợt nhìn bàn tay ngọc ngà lại lởn vởn linh lực lần nữa, nói từng chữ từng câu: "Ngươi muốn dùng tính mạng năm vạn người thân vô tội này đến đánh cược xem ta và Diễm có nổi lòng từ bi hay không sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 278: Sai Một Nước Cờ

Coi như không thấy thất thải linh lực có thể đoạt tính mạng người trong nháy mắt cố ý phụt ra giữa hai lòng bàn tay trắng nõn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt để dọa mình.

Gương mặt Tiêu Hàn tuấn tú lạnh lùng, truyền âm thanh cực kỳ lạnh nhạt, theo gió chậm rãi đưa vào hai tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Không sai, thật sự ta đang đánh cuộc. Ta cá chỉ cần có sự tồn tại của năm vạn người nhà này, đại quân Bắc Dực liền có thể tự nhiên tiến lùi, Die nd da nl e q uu ydo n hai người các ngươi sợ ngộ thương đến dân, tuyệt sẽ không ban vận mệnh bị diệt cho đại quân Bắc Dực!"

Tại sao Tiêu Hàn lại tự tin như thế? Mà năm vạn người nhà theo quân như lời Tiêu Hàn nói, lại là thần thánh phương nào đây?

Từng làn gió sớm nhẹ nhàng phất qua, theo làn gió sớm nhìn lại, chỉ thấy --

Vạch ra màn sương sớm mờ mờ, lộ ra hình dáng năm vạn người nhà theo quân, có thể chia làm ba loại hình.

Loại thứ nhất: gương mặt già nua với mái tóc và chòm râu hoa râm, trải qua những gian nan vất vả theo năm tháng, khắc xuống những dấu vết đầy tang thương.

Lưng khom khom, hai chân thỉnh thoảng run rẩy, cả người giống như một cái cây gầy gò yếu đuối.

https://thuviensach.vn

Tục ngữ nói, nhân sinh thất thập cổ lai hy (xưa nay người thọ 70 đều rất hiếm). Loại người nhà theo quân thứ nhất này, chính là mấy lão nhân đã tới thất tuần.

Loại thứ hai: thân thể gầy còm như củi khô, mặc dù vóc dáng khá cao, gương mặt lại hồn nhiên ngây thơ, vừa nhìn chính là mấy đứa trẻ chưa thành niên miệng còn hôi sữa.

Loại thứ ba, đều là nữ tử.

Tướng mạo của những nữ tử này khác nhau, số tuổi khác nhau, vóc dáng khác nhau, nhưng chỗ giống nhau duy nhất của các nàng: chính là đều ưỡn cái bụng phình to, hóa ra các nàng đều là..... là người phụ nữ có thai sắp làm mẹ!

Đây chính là lúc trước, vì sao khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt châm chọc khiêu khích, hỏi Tiêu Hàn năm vạn người đặc biệt này, dieendaanleequuydonn có phải do Tiêu Hàn cứng rắn không trâu bắt chó đi cày*, lấy ra đủ số người để bổ sung cho đủ nhân số của binh lính Bắc Dực hay không?

* không trâu bắt chó đi cày: ngụ ý buộc người làm việc không hợp khả năng, gây khó dễ cho người

Tiêu Hàn thả lỏng hai tay sau lưng, lập tức lạnh lùng trả lời nguyên nhân: "Bọn họ cũng không phải đầu quân làm binh lính, chỉ là người thân đi theo quân mà thôi".

Bất luận là loại người gì, một khi làm binh lính, như vậy lúc trên chiến trường, những binh lính này chỉ có một cái tên – dũng sĩ bảo vệ nhà bảo vệ nước!

Nhưng người nhà lại không giống vậy, mặc dù người nhà chỉ đi theo quân, trong lòng người đời, bọn họ vẫn là một đám dân chúng yếu đuối, tay

https://thuviensach.vn

trói gà không chặt.

Chiến trường, vốn là một nơi địch ta giao chiến, không phải địch chết, chính là ta nguy hiểm mất mạng.

Cho nên --

Khi hai nước đại quân giao chiến, mặc kệ ngươi dùng loại phương pháp nào giết quân địch.

Dân chúng địch quốc, sẽ không oán hận ngươi quá mức, chỉ biết ca tụng và kính trọng những chiến sĩ anh dũng bị chém bay đầu, chảy máu kia.

Nhưng, khi hai nước đại quân giao chiến, vô luận ngươi dùng loại phương pháp nào giết những người nhà đi theo quân địch, dinendian.lơqid]on cũng chính là một đám dân chúng yếu đuối, tay trói gà không chặt như cảm nhận của người đời – những người lương thiện nhất.

Như vậy, mất hết tính người, tán tận lương tâm, tội lỗi ngập trời, cực kỳ tàn ác.

Đệ nhất tội nhân ngàn đời, ác nhân tội lỗi chồng chất muôn thuở khiến người ta giận sôi, những loại danh xấu trọn đời này, nhất định giống như làn sóng dữ dội mãnh liệt cuồn cuộn trào đến, để cho ngươi trở thành một kẻ ác bị người đời vĩnh viễn thóa mạ.

Trong lòng Tiêu Hàn biết rõ, màn kịch mà bọn họ vừa nói, phe Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bên kia, tất nhiên sẽ lập tức cho thu hoạch.

Vì vậy, hắn liền ra một ám chiêu như vậy.

Ở trong đội ngũ đại quân Bắc Dực, có vài lão nhân đã qua tuổi thất tuần, đứa trẻ còn ngây thơ chưa thành niên, còn cả mấy phụ nữ đã có thai.

https://thuviensach.vn

Năm vạn người dân Bắc Dực quốc này danh xứng với thực, tay trói gà không chặt, yếu đuối, hôm nay mặc dù thân ở địa vị khác nhau, nhưng lại thành tấm chắn phòng hộ tốt nhất của cả đại quân Bắc Dực.

Bởi vì, ngay cả hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có bản lĩnh long trời lở đất, chỉ vung khẽ ống tay áo màu tím lên, hoặc khẽ nhúc nhích đầu ngón tay cái, là có thể làm cả đại quân Bắc Dực tan thành mây khói.

Nhưng mà, cùng lúc đó, năm vạn người già yếu phụ nữ có thai trẻ nhỏ, cũng nhất định sẽ theo cả đại quân Bắc Dực quốc, rơi vào kết cục bi thảm tan xương nát thịt, hồn đoạn trên đường hoàng tuyền.

Cho nên, chỉ cần có năm vạn người già yếu phụ nữ có thai trẻ nhỏ này tồn tại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm có điều cố kỵ, thì không làm gì được đại quân Bắc Dực.

Trừ phi, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đều tán tận lương tâm, mất hết tính người người, không để ý tới việc bị dân chúng Bắc Dực thóa mạ suốt đời.

"Được thôi, một chiêu này quả nhiên cao minh, ngươi đánh cuộc thắng!"

Khẽ nhún vai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt che giấu thất thải linh lực trong lòng bàn tay, nghiêng đầu cười nhìn Tiêu Hàn nói: *dyan(lee^qu.donnn) "Ta và Diễm quả thật không làm được người lòng dạ độc ác, lôi kéo năm vạn người dân sức trói gà không chặt, chôn theo cả đại quân Bắc Dực quốc!"

"Nếu vậy, với cả đại quân Bắc Dực quốc của ta, phu thê các ngươi hoàn toàn không làm gì được. Như vậy, chuyện Bắc Dực muốn thu phục đại quân hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, phu thê các ngươi..."

https://thuviensach.vn

Dung nhan Tiêu Hàn tuấn mỹ, vẫn giữ mãi nét mặt lạnh nhạt như băng, nhưng, cũng là một loại vẻ mặt đầy thắng lợi: "Cũng sẽ không có chút dị nghị nào mà cản trở từ bên trong chứ?"

Tiêu Hàn đạt được âm mưu vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười xinh đẹp, ngón tay vuốt nhẹ lọn tóc bên má hồng, đồng thời khinh thường lắc đầu với Tiêu Hàn.

"Phu thê chúng ta mặc dù không phải người lòng dạ độc ác, nhưng càng không phải là người mặc cho người khác phách lối khiêu khích, im hơi lặng tiếng mà không có qua có lại gì. Cho nên..."

-- Tiêu Hàn, một bước cờ này của ngươi, quả thật đi rất tuyệt.

Nếu ngộ thương bất kỳ một người già phụ nữ có thai trẻ nhỏ, đừng nói nhận phải thóa mạ của dân chúng Bắc Dực quốc.

Ngay cả tướng sĩ hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, sợ rằng cũng sẽ tức giận mắng to nàng và Diễm tại chỗ, mắng nàng và Diễm tán tận lương tâm, càng thêm quyết tâm có chết cũng không quy hàng Long Diệu hoàng triều.

Nhưng, dù ngươi tính thế nào, cuối cùng vẫn sai một nước cờ.

Thật ra, từ đầu đến cuối nàng và Diễm cũng không nghĩ tới phải sử dụng bạo lực để uy hiếp đại quân ba nước bọn họ quy hàng Long Diệu hoàng triều.

Giả như đại quân ba nước bọn họ vẫn kiên quyết cự tuyệt, nàng và Diễm sẽ tiêu diệt toàn bộ đại quân ba nước của các ngươi.

Như vậy, dân chúng ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần mất đi quân đội bảo vệ, mặc dù vốn không muốn quy hàng Long Diệu hoàng triều, cũng không thể không quy hàng Long Diệu hoàng triều.

https://thuviensach.vn

Nhưng, thân khuất phục tâm lại không phục, thì có ý nghĩa gì đây? Ngày sau, còn tránh không được người dị tâm người, vì phục quốc mà dẫn tới chiến tranh.

Cái nàng và Diễm muốn – là tướng sĩ và dân chúng ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần, cam tâm tình nguyện quy hàng Long Diệu hoàng triều, Dieenndkdan/leeequhydonnn đạt tới một lòng chân chính của quân và dân bốn nước, từ đó dẫn đến kết cục hoàn mỹ thiên hạ không chiến tranh.

Lông mày phượng xinh đẹp như họa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thả bàn tay đang vuốt nhẹ mái tóc xuống.

Hai cánh tay bỗng nhiên bắt chéo, nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng thêm xinh đẹp, đôi môi đỏ hồng bật ra từng câu từng chữ nói: "Đối với ngươi phách lối khiêu khích, phu thê chúng ta một chút cũng không nhận. Mà, món quà đáp lễ lớn của phu thê chúng ta, nhất định sẽ làm ngươi hài lòng."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, vẻ mặt Tiêu Hàn lạnh nhạt như băng đã vỡ vụn, hai tay thả ở phía sau nắm chặt thành quả đấm, thất thanh nói: "Ngươi..."

-- những lời này của Thượng Quan Ngưng Nguyệt là có ý gì à?

Chẳng lẽ, bước cờ này của hắn, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã nghĩ ra cách phá giải rồi sao?

Về phần Hiên Viêm Diễm có thói quen thê xướng phụ tùy, giơ cao năm ngón tay phải, lập tức khẽ kéo ống tay áo màu tím của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, truyền tiếng cười dịu dàng vào trong tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi à, sao nàng lại làm vậy chứ? Lẽ ra nàng nên trao đổi với ta trước, sau đó mới trả lời Tiêu thái tử. Nàng thử nghĩ xem, ngộ nhỡ quà đáp lễ của chúng ta làm Tiêu thái tử cảm thấy hết sức thất vọng, không phải hai người chúng ta sẽ rất mất mặt sao?"

"Cái gọi là một người kế ngắn, hai người kế dài, ba người kế toàn bộ. Cho dù phu thê chúng ta tài học sơ thiển, không nghĩ ra món quà làm Tiêu thái tử hài lòng, nhưng..."

Đôi mắt cười sâu xa nhìn lướt qua Tiêu Hàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu trả lời Hiên Viên Diễm: dfienddn lieqiudoon "Nếu như thêm một người tri kỷ thông minh tuyệt đỉnh, còn lo sẽ làm Tiêu thái tử thất vọng, sợ hai người chúng bởi vì đáp lễ quá kém mà mất mặt sao?"

Hiên Viên Diễm bỗng chốc vỗ trán một cái, vẻ mặt "bừng tỉnh hiểu ra" mà nói: "Xem trí nhớ của ta này, nếu không phải Nguyệt nhi nhắc nhở, ta cũng xém quên rồi, chúng ta có một vị tri kỷ thông minh tuyệt đỉnh, vừa lúc đang có nhã hứng du sơn ngoạn thủy ở gần đây đấy."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, đôi môi đỏ hồng cong lên mà nói: "Hiện tại nếu đã nhớ ra, vậy sao chàng còn không nhanh gọi vị tri kỷ đó ra, cùng phu thê chúng ta dụng tâm thảo luận chứ?"

Hiên Viên Diễm vung ống tay áo màu tím, vô số phiến cánh hoa đào màu hồng bay ra từ trong tay áo, giống như tuyết rơi vào đông nhiễm phải một lớp hồng phấn, bay múa dưới ánh nắng rực rỡ giữa bầu trời.

Từng trận vó ngựa, gió thổi cuồn cuộn.

Trong nháy mắt --

Nhiều đội kỵ binh Long Diệu mặc khôi giáp màu vàng, lưng đeo cung tên sắc bén, giơ roi thúc ngựa chạy ra từ bốn phương tám hướng ngọn núi, leo lên tới đỉnh ngọn núi.

https://thuviensach.vn

Mà ở phía sau đội kỵ binh Long Diệu, lại là vô số binh lính cầm khiên và bộ binh của Long Diệu, tay cầm đao sắc, lợi kiếm, cùng với người tiên phong tay giữ chiến kỳ Long Diệu màu vàng kim kiêu ngạo.

Trong đó trên một gò núi, ngay trước đội kỵ binh Long Diệu, là một nam tử trích tiên mặc một bộ cẩm y trắng, tóc đen như mực được một sợi dây lụa buộc lên.

Mà nam tử mặc áo trắng này lại cưỡi trên lưng con Hãn Huyết Bảo Mã, phong thái cao quý tao nhã như trăng sáng, Dieenndkdan/leeequhydonnn phong vận phiêu dật mà xuất trần như tiên, không nghi ngờ chút nào, chính là Vô Ngân công tử thay Hiên Viên Diễm tạm thời bảo quản binh phù Long Diệu, tùy thời có thể điều binh khiển tướng.

Vô Ngân công tử và đại quân Long Diệu đại quân, trong phút chốc đã che kín khắp bốn phương tám hướng ngọn núi.

Không những tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần đều sợ ngây người, ngay cả Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong theo tiếng nhìn lại, cũng ra vẻ mặt khó có thể tin được và khiếp sợ.

-- sao lại có thể như thế chứ?

Chẳng lẽ, Vô Ngân công tử và đại quân Long Diệu, đều là thiên binh thần tướng có thể bay trên trời độn thổ dưới lòng đất sao?

Nếu không... sao bọn họ có thể sẽ xuất hiện ở nơi này, vả lại còn không biết được chút tin tức nào, hoàn toàn ở trạng thái vào hồn nhiên không biết gì?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 279: "Bồi Dưỡng Tình Cảm"

Vô Ngân công tử không phải thần tướng, đại quân Long Diệu cũng chẳng phải thiên binh. Sở dĩ bọn họ không để lộ chút phong thanh, như thiên binh thần tướng có thể phi thiên độn thổ, từ hoàng triều Long Diệu xa xôi vạn dặm, thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở đây, đơn giản vì Vô Ngân công tử phát huy tế bào não.

Nửa tháng trước, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhận được một bức thư mật do Vô Ngân công tử dùng bồ câu đưa thư, trên mặt viết: "Cửu hạn phùng cam vũ, tha hương ngộ cố tri." cộng với hình vẽ trên mặt sau thư. Cửu hạn phùng cam vũ và bức tranh hai con ngựa chiến mãnh liệt chọi đầu, trên đầu đội vòng hoa đỏ là cách thức kín đáo của Vô Ngân công tử gián tiếp nói với bọn họ thời gian cụ thể lúc y và đại quân Long Diệu tới nơi. Đó là -- Khi Tây Thần và Thương Nguyệt đại chiến, sắp chém giết rơi đầu chảy máu, y và đại quân Long Diệu nhất định sẽ chạy đến kịp thời.

Mà tha hương ngộ cố tri và bức tranh hai con rồng đang quấn vào nhau, đôi mắt bốc lên lửa giận hừng hực bị một tên ăn xin dùng chiếc chén bể đâm mạnh vào mũi rồng. Tương tự, đó cũng là cách thức kín đáo của Vô Ngân công tử để nói cho hai người rằng phương pháp hoàn mỹ giúp y và đại quân Long Diệu đến nơi. Đó là -- Tránh tai mắt của Thái tử Bắc Dực, để Tây Thần và Thương Nguyệt "yên tâm" đánh nhau, y và các binh sĩ sẽ cải trang thành dáng vẻ ăn xin, xin ăn dọc đường để đến ranh giới Tây Thần và Thương Nguyệt. Hntb-ddLQĐ

https://thuviensach.vn

Đệ tử Cái Bang trải rộng thiên hạ, chỉ cần nơi có người, nhất định sẽ có ăn xin xuất hiện. Vì vậy -- Tai mắt thăm dò tin tức của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong có rộng hơn nữa thì những tai mắt đó chỉ chú ý đến phố lớn ngõ nhỏ có tung tích đại quân Long Diệu hoặc có nhóm nhân vật khả nghi xuất hiện hay không. Cho dù bọn hắn có tai thính mắt tinh cũng sẽ không lường trước được... tên ăn xin khiêng bao tải to, cầm chiếc chén bể dơ bẩn, kêu la xin canh thừa cơm cặn dưới mí mắt bọn hắn; thậm chí còn cố tình khiêu khích, nhảy lên trước mặt bọn hắn để kêu loạn lên "Đại gia xin hãy thương xót, bố thí vài đồng tiền", thực ra lại là mục tiêu nguy hiểm mà bọn hắn đề phòng -- binh sĩ Long Diệu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tươi cười đầy phong tình, không để tâm đảo qua Tiêu Hàn đang biến sắc mặt. Rõ ràng có thể dùng linh lực trong cơ thể không tốn chút sức lực để nói với Vô Ngân công tử đứng trên đỉnh núi nơi xa, nhưng nàng cố tình đưa hai tay lên khum lại thành loa, giả bộ la hét lạc cả giọng: "Vô Ngân công tử, phu thê chúng ta đụng phải một vấn đề khó giải quyết. Trước giờ ngươi túc trí đa mưu, đề xuất cho chúng ta một vài chủ ý để giải quyết được không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, sắc mặt hoảng sợ của binh sĩ tam quốc vọt lên mức độ cao nhất.

-- Cái gì cơ? Nam tử thiên tiên áo trắng bồng bềnh, phong thái phiêu dật xuất trần như tiên tử này lại là Vô Ngân công tử hành tung thần bí khó lường ư? Trong truyền thuyết, chẳng phải Vô Ngân công tử hiếm khi giao thiệp với giang hồ, không thiết quan tâm chuyện hồng trần sao? Trong truyền thuyết, chẳng phải Vô Ngân công tử thích sạch sẽ nghiêm trọng sao? Vô Ngân công tử sợ chân dính đất, sợ y phục dính bụi bặm, cho dù ra ngoài cũng phải ngồi kiệu do bốn nam tử trẻ tuổi khiêng, sao hiện tại, y không những ra khỏi kiệu, mà còn không sợ áo trắng bám bụi cưỡi trên lưng chiến mã? Hơn nữa nhìn dáng của y cứ như Đại tướng quân Long Diệu.

https://thuviensach.vn

Vô Ngân công tử cười tươi hơn, dùng nội lực hùng hậu đưa âm: "Vấn đề khó giải quyết ra sao, nói nghe thử một chút!"

"Đại quân tam quốc chống cự hàng phục Long Diệu, ắt Long Diệu nên cho đại quân tam quốc một tang lễ long trọng. Nhưng không ngờ rằng, trong đội ngũ của đại quân Bắc Dực có đến năm vạn thân nhân già yếu chửa trẻ, một khi đưa ra tang lễ sẽ giết nhầm tất cả bọn họ." Thượng Quan Ngưng Nguyệt như một học sinh ngu dốt lại gặp phải vấn đề khó khăn tận trời, khiêm tốn thỉnh giáo phu tử thông tuệ, thoạt như nói với Vô Ngân công tử nhưng thật ra là nói với tất cả mọi người: "Năm vạn thân nhân vô tội, phu thê chúng ta thật sự không muốn giết nhầm bọn họ. Nhưng muốn phu thê chúng ta bỏ qua cho đại quân tam quốc, đó là điều tuyệt đối không thể xảy ra. Vô Ngân công tử, ngươi nói... làm sao mới ổn thỏa?"

"Rất đơn giản! Nếu đại quân tam quốc cố ý không hạ mình, các ngươi không thể ban tang lễ long trọng thì Vô Ngân rất vinh hạnh dẫn tinh binh Long Diệu để bao vây đại quân tam quốc." Giọng điệu nhẹ nhàng không nhanh không chậm của Vô Ngân công tử, tựa như một phu tử thông tuệ đang kiên nhẫn giảng dạy cho học sinh của mình: "Đến lúc đó, phu thê ngươi sẽ có đủ thời gian để bồi dưỡng tình cảm với đại quân tam quốc rồi. Đối với tình cảm sâu đậm của các ngươi dành cho quân lính tam quốc, tin rằng bọn họ sẽ không chống cự quy hàng nữa. Kết cục như thế chẳng phải hoàn mỹ hơn sao?"

Rõ ràng tất cả đều ở trong kế hoạch nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại ra sức diễn kịch, như bỗng nhiên hiểu rõ, lúc này mới gật đầu. Đôi mắt xinh đẹp mê lòng người nhưng cũng đầy ma mị quét qua binh sĩ tam quốc. Nàng dùng linh lực trong cơ thể, dịu dàng đưa giọng nói vào trong lỗ tai mọi người: "Đại quân tam quốc Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần nghe đây: Nếu các ngươi chủ động quy hàng Long Diệu thì lập tức sẽ là người một nhà tương thân tương ái với tinh binh Long Diệu. Ngược lại,

https://thuviensach.vn

chỉ có thể uất ức các ngươi, tinh binh Long Diệu sẽ giam cầm các ngươi ở đây, bồi dưỡng tình cảm với các ngươi thật tốt."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tay trong tay, tim liền tim, mũi chân nhún lên. Hai phu thê lấy khí thế sét đánh không kịp bịt tai đạp lên đầu những binh lính Bắc Dực phía sau lưng Tiêu Hàn, hạ xuống bên cạnh Vô Ngân công tử trong nháy mắt. Ngay sau đó, chỉ thấy hai phu thê nhấc tay, túm Vô Ngân công tử xuống khỏi lưng ngựa rồi lôi y vào trong đội ngũ của đại quân Long Diệu, tìm một chỗ thoải mái chuyện trò vui vẻ.

Thấy tình hình này -- binh lính Tây Thần, Thương Nguyệt lại nằm sấp xuống đất lần nữa, nằm trên xác người nhắm mắt lẳng lặng nghỉ ngơi. Ý trong lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã rõ ràng: Nàng sẽ không giết bọn hắn, ít ra thì trong thời gian ngắn sẽ không giết. Chỉ cần bọn hắn còn một hơi thở, quốc gia không bị Long Diệu nuốt trọn thì hy vọng vẫn sừng sững ở lại. Cho nên, trừ phi Thượng Quan Ngưng Nguyệt giết bọn hắn, bằng không bọn hắn nhất định phải dùng mạng mình nỗ lực chống chọi đến một khắc cuối cùng. Trước mắt, bọn hắn đã kiệt sức, việc cần thiết nhất là phải nhắm mắt nghỉ ngơi. Bởi vì nếu bọn hắn không nghỉ ngơi, cho dù nàng không giết bọn hắn, Hntb-ddLQĐ chỉ sợ bọn hắn cũng mất sức mà chết.

Dạ Dật Phong và Địch tướng quân lặng lẽ liếc nhìn nhau, sau đó lại giận dữ liếc Tiêu Hàn, cuối cùng trợn mắt với đại quân Long Diệu.Sau đó, hai người khoanh chân ngồi xuống đất, hai tay đặt trên đầu gối, nhắm mắt nghỉ ngơi cùng các binh sĩ khác.

Về phần đại quân Bắc Dực nắm chặt binh khí trong tay, nhìn Tiêu Hàn. Dường như bọn hắn đang thầm nói: Thái tử, đối với chúng ta mà nói, bị bao vây là một loại sỉ nhục to lớn. Chúng ta không sợ chết, để cho chúng ta liều mạng với đại quân Long Diệu đi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn nhận được ánh mắt tình nguyện chịu chết cũng không muốn chịu nhục của binh lính, lắc đầu rồi tìm một tảng đá lởm chởm để ngồi xuống, khổ sở nhìn trời. Tuy năm vạn dân chúng Bắc Dực già yếu chửa trẻ là một chiêu liều, nhưng cũng là một chiêu diệu kế. Nếu Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lấy mạng từng người thì sợ rằng dù có dùng hết sức lực cũng chẳng giết hết được mấy trăm vạn đại quân Bắc Dực. Cho nên, bọn họ chỉ phát huy bản lĩnh long trời lở đất, hoặc đòi sấm gọi chớp, hoặc đốt lửa đông băng mới có thể dễ dàng khiến đại quân Bắc Dực chết hết trong nháy mắt.

Nhưng -- Bởi có năm vạn dân chúng vô tội, không thể để dân chúng chết theo, từ đó gánh vác tiếng xấu thiên cổ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chỉ có thể từ bỏ bản lĩnh nghiêng trời lệch đất, không thể làm gì đại quân Bắc Dực.

Hắn ngàn tính vạn tính nhưng không ngờ Vô Ngân công tử sẽ dẫn theo tinh binh Long Diệu xuất hiện ở những ngọn núi xung quanh, ngăn chặn con đường rút lui của đại quân Bắc Dực. Hiện tại, cho dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không ra tay, đại quân Bắc Dực ở địa thế sườn núi bất lợi tuyệt đối không phải đối thủ của tinh binh Long Diễu chiếm cứ địa thế có lợi nhìn xuống từ trên cao. Vì thế, hắn không muốn nhìn thấy đại quân của mình thương vong thảm thiết, trừ bị vây ra thì còn nghĩ ra biện pháp nào nữa? Trận chiến đấu mưu đấu trí này, Hntb-ddLQĐ hắn... vẫn thua Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, hơn nữa còn thua thê thảm.

Thấy Thái tử nhà mình lắc đầu, không để bọn họ liều chết đánh một trận, binh lính Bắc Dực ủ rũ cúi đầu, đôi mắt u ám nhìn xuống chân.

Đại quân Long Diệu đứng trên đỉnh núi, im lặng như tờ.

Đại quân Bắc Dực chán nản đứng bên sườn núi.

https://thuviensach.vn

Đại quân Thương Nguyệt, Tây Thần nằm sấp hoặc nằm ngửa trên núi thi thể, nhắm mắt ngủ dưới chân núi.

Đại quân tứ quốc tập trung, vốn phải trình diễn một vở kịch máu tanh tàn khốc. Nhưng vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm sắp xếp biến thành một màn kịch câm lạ lùng thiên cổ khiến người ta không biết nên khóc hay nên cười.

Mọi người đều ngổn ngang trong gió, mà gió xuân lại nhộn nhạo...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 280: Tiết Mục Dụ Hàng

Màn kịch câm chiến tranh có thể xứng danh là chuyện kỳ lạ nghìn đời, rốt cuộc sau nửa canh giờ, theo gió sớm xao động đã diễn biến thành một vở hài kịch càng thêm hỗn loạn.

Trên đỉnh gò núi, tinh binh Long Diệu vẫn đứng thẳng xếp thành hàng, cầm binh khí sắc bén trong tay, gắt gao vây khốn đại quân ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng trên ngọn núi này, tinh binh Long Diệu xếp thành đội hình dài, lần lượt rút lui về hướng lúc trước đã xông lên núi.

Mà khi tinh binh Long Diệu rút lui xuống núi, đồng thời có sáu đội ngũ khác lại chậm rãi lên núi, dẫn đầu sáu đội ngũ này, Die nd da nl e q uu ydo n theo thứ tự là bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc, cùng với hai người của Huyễn Ảnh là Ngân Lang và Thanh Báo.

Tướng sĩ hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần đã rất mệt mỏi, vẫn đắm chìm giấc mộng của từng người.

Cho nên, chỉ có các tướng sĩ Bắc Dực quốc không rơi vào giấc ngủ say, chán nản đứng ở giữa sườn núi, đồng loạt nghiêng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- Những người này... đang giở trò quỷ gì đây?

https://thuviensach.vn

Tầm mắt các tướng sĩ Bắc Dực quốc đập vào một hình ảnh, hai mắt bỗng chốc trợn to như chuông đồng, sắc mặt cũng hiện lên vẻ khó hiểu.

Đệ tử Cái Bang mặc xiêm y sạch sẽ khiến người ta hoàn toàn không nhìn ra hình tượng tên ăn mày lôi thôi, dưới sự chỉ huy của tại bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc cùng với hai người của Huyễn Ảnh Ngân Lang và Thanh Báo đang xách lồng hấp trong tay, ôm túi bột mì trong ngực, lưng khiêng bàn bếp gỗ, tủ bếp gỗ, vai gánh thùng nước, các giỏ thức ăn, rồi đồng loạt đặt xuống mặt đất.

Sau khi xếp đặt tất cả mọi thứ xong, đệ tử Cái Bang bắt đầu phân công.

Ngươi chặt củi ta mài đao, ngươi rửa rau ta lau bàn, ngươi băm nhân bánh ta xay bột, ngươi trộn nhân bánh ta cán bột, tiếng cười vui vẻ vang lên, tất cả đều hào hứng bận rộn làm việc.

Nếu không phải gió sớm chậm rãi xao động, thỉnh thoảng thổi tới đưa theo mùi máu tươi từ những binh lính đã tử trận của hai nước Thương Nguyệt và Tây Thần, các tướng sĩ Bắc Dực quốc tai nghe đệ tử Cái Bang cười vui vẻ, dieendaanleequuydonn mắt thấy đệ tử Cái Bang hào hứng bận rộn làm việc, nghẹn họng nhìn trân trối, gần như cũng xuýt quên... hiện giờ thân đang ở chiến trường giằng co tàn khốc!

Tiêu Hàn ngồi đang ngồi trên đá, cũng ngẩng đầu nhìn đỉnh gò núi.

Chẳng qua, đập vào trong đôi mắt lạnh nhạt của Tiêu Hàn, lại không phải là khung cảnh náo nhiệt của các đệ tử Cái Bang ở đỉnh gò núi phía bên trái.

Mà là khung cảnh hài hòa ở đỉnh gò núi phía bên phải, Vô Ngân công tử nhỏ giọng nói nhỏ nhẹ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ôm bụng, cúi đầu cười.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi bên Vô Ngân công tử nhỏ giọng nói nhỏ giải thích xong; phía đệ tử Cái Bang kia, tất cả công tác chuẩn bị cũng đã sẵn sàng.

Lúc này --

Xếp chân ngồi trên thảm cỏ, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử đưa mắt nhìn nhau đầy ý cười, bày xong một bàn cờ bằng ngọc, trầm ngâm chăm chú đánh cờ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên từ trên thảm cỏ, gót sen nhẹ nhàng đi về phía đội ngũ đệ tử Cái Bang, chống nạnh kiểm tra kiệt tác của đệ tử Cái Bang.

"Vỏ quá dầy rồi, cán lại."

"Củi quá to, chặt lại."

"Nhân bánh trộn không đều, quấy nhiều một chút."

"Cây trúc dùng để dựng chòi che nắng, buộc lỏng như thế, nếu gió mạnh tới, còn không phải thổi sụp mất chòi che nắng rồi sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi qua đi lại trong đội ngũ, dưới sự chỉ điểm dịu dàng, đệ tử Cái Bang khiêm tốn tiếp nhận dạy bảo, da.nlze.qu;ydo/nn khung cảnh sinh hoạt bận rộn lại một lần nữa hiện ra.

Lại nửa canh giờ trôi qua, đợi đến khi từng chiếc bánh bao, giống như tinh linh chỉ có thể yêu, đưa ra xếp chồng đặt ở trên những chiếc bàn gỗ dài.

Từng gian che nắng được dựng từ cây trúc mặc dù đơn giản, lại vô cùng kiên cố, đứng vững ở trên ngọn núi, bên trong lại đặt từng chiếc ghế gỗ trải nệm gấm.

https://thuviensach.vn

Các tướng sĩ Bắc Dực quốc không hề nghẹn họng nhìn trân trối nữa, bọn họ thay đổi khóe miệng, khóe mắt, gương mặt đồng thời co giật, tất cả đều ở trong trạng thái hoàn toàn ngây ngốc.

-- Có lầm hay không?

Dưới núi, hiện ra chính là một khung cảnh đầy máu me, thi thể khắp nơi, binh lính Thương Nguyệt, Tây Thần thì mệt mỏi ngủ mê man.

Trên đỉnh núi, từng giỏ thức ăn đặt la liệt, từng chồng lồng hấp chất cao thành chồng.

Từng cái bánh bao xếp thành dãy, từng gian che nắng bằng trúc cao vút, hiện ra lại là một khung cảnh phòng bếp, dinendian.lơqid]on cùng với cảnh tượng vườn trúc tuyệt đẹp?

Cho bánh bao vào lồng hấp, lồng hấp lại đặt ở trong cái nồi tròn.

Lửa lớn trong bếp lò cháy lên, nước sôi ùng ục trong nồi tròn. Thời gian lặng lẽ trôi qua, từng làn khói trắng mềm mại múa, từng đợt hương thơm của bánh phất phơ, từng cái lồng đã chín được nhấc ra ngoài.

Mùi thơm thấm vào ruột gan, bay vào trong mũi của các tướng sĩ Bắc Dực.

Tướng sĩ Bắc Dực tiến tới trước, đã dùng điểm tâm rồi nên bọn họ cũng không cảm thấy quá đói, chỉ im lặng xem xét từng lồng hấp đã chín thơm, rồi đồng loạt quay đầu lại.

Tướng sĩ Bắc Dực không đói bụng, nhưng lại có người rất đói bụng.

Mùi bánh bao chín theo gió phất phơ, bay đến phía dưới núi, binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần bị mũi thơm xông vào mũi, mờ mịt tỉnh lại từ trong mộng.

https://thuviensach.vn

Ngủ một khoảng thời gian, thể lực binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần dần dần khôi phục, mở hai mắt tỉnh táo, *dyan(lee^qu.donnn) men theo mùi thơm nhìn lên đỉnh núi.

Mặc dù thể lực đã khôi phục không ít, nhưng đánh nhau nửa ngày một đêm, vốn không cơ hội ăn điểm tâm, lúc này binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần đang đói đến hai mắt toả ra tia sáng.

Trên đỉnh gò núi --

Đệ tử Cái Bang ngồi vây quanh mọt bàn, nhét bánh bao thơm vào trong miệng, đồng thời ngươi một câu ta một lời, cố ý cất cao giọng hưng phấn vào trong tai binh lính ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần.

"Oa, nấm trong bánh bao chay này quá thơm rồi!"

"Bánh bao chay tuy thơm, cũng không thơm bằng bánh bao mặn đâu, ngươi xem nhìn bánh bao mặn của ta đây, mỡ thịt heo chảy xuống này, ta còn chưa ăn mà đã chảy nước miếng rồi!"

"Bánh bao thịt heo của người, nào có ngọn bằng bánh bao thịt dê của ta, thịt dê bên trong bánh bao của ta, lại có trộn rượu nữ nhi hồng trăm năm đấy!"

Lời nói cám dỗ còn chưa đủ, bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc, một người nâng một cái lồng hấp lớn, dfienddn lieqiudoon đứng ở trong tầm mắt binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần đang ngẩng đầu nhìn chằm chằm.

Lấy một cái bánh bao ra cắn một miếng lớn, liếm mỡ thịt thơm, bốn vị trưởng lão thúc giục nội lực hùng hậu, truyền tiếng cười âm đưa vào tai binh lính hai nướcThương Nguyệt, Tây Thần.

https://thuviensach.vn

"Này, người dưới chân núi, chắc hẳn các ngươi đã rất đói bụng rồi, lên đây cùng nhau ăn đi?"

"Mặc dù chủ tử của chúng ta vây khốn các ngươi, nhưng vây thì vây chứ, chủ tử của chúng ta vẫn rất vui lòng chia sẻ bánh bao thơm với các ngươi mà!"

"Đúng vậy, đúng vậy! Để các ngươi quy hàng là một chuyện, cùng các ngươi chia sẻ bánh bao là một chuyện khác, mặc dù các ngươi không chịu quy hàng, chủ tử nhà ta vẫn rất vui mừng mời các ngươi tới ăn bánh bao mà.”

"Đi lên ăn một chút đi, nếu không bánh bao nguội mất, mùi vị sẽ không còn ngon như thế này nữa."

-- dùng thức ăn dẫn dụ bọn họ, hy vọng có thể phát triển cảm tình với bọn họ?

Phi! Đừng có nằm mơ giữa ban ngay, dù bọn họ đói bụng đến cực hạn, uống máu tươi của mình chống đói, cũng sẽ không tiếp nhận đồ ăn mà kẻ địch bụng dạ khó lường mời.

Binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần đói bụng đến hoa mắt, hai mắt trợn lên giận dữ như mãnh thú rắn độc nhìn bốn vị trưởng lão đàn cám dỗ họ trên đỉnh núi.

Ngay sau đó, bọn họ đều đồng loạt cúi thấp đầu xuống, hai tay nắm chặt thành quyền nổi đầy gân xanh dữ dội, *dyan(lee^qu.donnn) ra sức đấu tranh với cái bụng đói đang kêu gào.

Nhìn binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, hai mắt bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc đầy ý cười chuyển qua phía thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn đang ngồi trên tảng đá, ngẩng đầu nhìn sang đây.

https://thuviensach.vn

"Này, ta nói Tiêu thái tử à, mặt trời càng lúc càng lên cao, chẳng mấy chốc sẽ đến trưa rồi, đại quân Bắc Dực của ngươi đều là những hán tử bằng sắt, bị mặt trời nướng một tí cũng không việc gì."

"Chỉ, năm vạn người già phụ nữ có thai trẻ nhỏ của Bắc Dực, sợ rằng không chịu nổi nắng gắt thiêu đốt đâu."

"Chủ tử của chúng ta chỉ nói vây khốn đại quân Bắc Dực quốc ở sườn núi, cũng không nói vây khốn dân chúng Bắc Dực quốc ở sườn núi."

"Chiến tranh giữa quân đội với quân đội, không nên làm hại dân chúng vô tội, chúng ta đã phụng lệnh chủ tử, vì dân chúng Bắc Dực của ngươi mà đã dựng lên chòi che nắng để nghỉ ngơi. Nếu như ngươi yêu thương dân chúng Bắc Dực, hãy cho bọn họ vào bên trong chòi che nắng, ngồi xuống nghỉ chân một chút chứ?"

Bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc, ngươi một câu ta một lời tiếng nói vừa ngừng, ý lạnh trong mắt Tiêu Hàn chợt hòa tan, lướt qua nhìn về phía đội ngũ năm vạn người già phụ nữ có thai trẻ nhỏ trong đại quân Bắc Dực.

Thể chất năm vạn người già phụ nữ có thai trẻ nhỏ không bằng binh lính Bắc Dực cường tráng, trên gương mặt đã đổ đầy mồ hôi, Die nd da nl e q uu ydo n giờ phút này thân thể cũng lung lay sắp ngã, dùng một loại ánh mắt đáng thương nhìn Tiêu Hàn.

Trong lòng khẽ thở dài một tiếng, Tiêu Hàn thúc giục nội lực hùng hậu truyền âm, đưa lời nói truyền vào lỗ tai bọn binh lính Bắc Dực.

"Chúng tinh binh Phi Báo nghe lệnh, đưa dân chúng vào trong chòi che nắng đưa nghỉ chân trên gò núi, đưa xong rồi lập tức trở về đội ngũ."

Trong lòng tinh binh Phi Báo hiểu rõ, đây là quỷ kế của Thụy vương và Thụy vương phi Long Diệu, nhưng trong lòng bọn họ càng hiểu rõ, thái

https://thuviensach.vn

tử nhà mình không thể không trúng kế.

Hung ác nghiến răng, sắc mặt chúng tinh binh Phi Báo tái xanh, cuối cùng vẫn còn phục tùng mệnh lệnh, đỡ lấy thân thể dân chúng lung lay sắp ngã, chậm rãi đi về phía từng chòi che nắng trên gò núi.

Trên đỉnh gò núi --

Vô Ngân công tử xếp chân ngồi trên thảm cỏ, cũng đang ăn một cái bánh bao, ánh mắt lạnh nhạt lướt qua đám binh lính Phi Báo và dân chúng Bắc Dực đang từ từ tiến đến gần mấy chòi che nắng trên gò núi.

Cắn một miếng thịt dê trong bánh bao, Vô Ngân công tử thúc giục nội lực hùng hậu, bí mật truyền tiếng cười dịu dàng như nước cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đang xếp chân ngồi ăn bánh bao phía đối diện.

"Đối với việc thành tâm quy hàng của đại quân Bắc Dực, đã giành được một phần thắng lợi, đối với việc thành tâm dieendaanleequuydonn quy hàng của đại quân hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, lại vẫn chưa có một chút thắng lợi nào đó."

Hiên Viên Diễm nở nụ cười, thúc giục nội lực bí mật truyền âm mà nói: "Gấp gì? Tiết mục bồi dưỡng tình cảm, chỉ vừa mới bắt đầu thôi!"

Lông mày phượng xinh đẹp nhíu lại, đôi môi anh đào thong thả ung dung cắn bánh bao, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thúc giục thất thải linh lực trong cơ thể cũng bí mật truyền tiếng cười đầy tự tin đưa vào trong tai Vô Ngân công tử.

"Đúng vậy, chờ chúng ta ăn xong bánh bao, đại quân hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần sẽ thành tâm quy hàng, chắc chắn sẽ từ việc không có một phần thắng nào, tăng lên tới ba phần!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 281: Đùa Giỡn Rồi Lại Đùa Giỡn

Sau khi đưa dân chúng vào mái che bằng trúc tránh nắng, tinh binh Phi Báo quay trở về đội ngũ quân lính Bắc Dực.

Đệ tử Cái Bang hoặc tay nâng hoặc tay cầm hoặc ôm lồng hấp trong ngực, cười hì hì chạy vào trong những mái che nắng.

"Lão bá, người lớn tuổi rồi, mấy thứ bánh bao nhân thịt mỡ béo này không thích hợp cho người ăn đâu. Đây có bánh bao nhân nấm hương thanh đạm này, người nếm thử nhé?"

"Đại tẩu, tẩu muốn mấy cái bánh bao thơm ngát không? Đúng rồi, người đang mang thai, ra ngoài phải chú ý đến thân thể, nếu cảm thấy không thoải mái ở đâu thì nhất định phải nói kịp thời. Vương phi nhà chúng ta tinh thông y thuật, rất vui vì người mà cống hiến chút năng lực."

"Tiểu huynh đệ, ở đây có bánh bao nhân thịt dê, thịt heo, thịt bò, rau cần, nấm hương. Tất cả đều là bánh bao thơm ngát ngon miệng đó, muốn ăn cứ lấy, đừng khách khí!"

Trong mái che nắng, những đệ tử Cái Bang cầm lồng hấp tươi cười nhiệt tình, quan tâm săn sóc mời mọc, đổi lấy... Dân chúng Bắc Dực ngồi trên ghế, im lặng không nói, đầu hèn nhát cúi xuống nhưng trong mắt mang hận ý. Họ vô cùng hận chiến tranh, hận địch quốc bởi vì con trai của ông lão bảy mươi, phụ thân chưa kịp nhìn con trưởng thành, huynh đệ của phụ nữ có thai đều anh dũng hy sinh trên chiến trường trong trận chiến giữa Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần và Long Diệu vào bốn năm trước. Nếu

https://thuviensach.vn

không thể làm đại quân địch quốc đầu hàng, lãnh thổ Bắc Dực sẽ tùy lúc bị quân địch vô tình chà đạp. Bọn họ đã mất một người thân, không muốn mất thêm nhiều người hơn nữa bị mất mạng khi chiến đấu với quân địch.

Cho nên -- Hàng năm Tiêu thái tử đưa một khoản bạc để giải khốn cảnh nghèo khó cho bọn họ. Phó tướng Bắc Dực tìm đến cửa, bảo bọn họ giúp đỡ quân sĩ, không nguy hiểm đến tính mạng thì bọn họ liền đến mà không chút do dự. Vậy mà, kế hoạch làm đại quân địch quốc đầu hàng của Tiêu thái tử lại không thể áp dụng như dự định. Tiêu thái tử vẫn thua trong tay Thụy vương và Thụy vương phi của Long Diệu.

Thật đúng là: Băng dày ba thước, không thể tan chỉ trong một ngày.

Nỗi đau mất đi người thân làm bọn họ hận địch quốc, nỗi hận như băng dày ba thước đã ăn sâu bén rễ trong trái tim. Vì vậy, dù thân thể bọn họ loạng choạng sắp ngã, thể lực yếu đuối không thể đứng trên núi nữa, quân lính Long Diệu đã dựng mái che nắng cho bọn họ; thậm chí khi bọn họ đã ngồi trong mái che nắng, thuộc hạ của Thụy vương và Thụy vương phi hỏi han chăn sóc nhưng một chút cảm động phát sinh này không đủ để hòa tan mối hận kết thành băng trong sâu thẳm trái tim.

Một hồi nhiệt tình, đổi lấy sự lạnh lùng, vốn nằm trong dự liệu của đệ tử Cái Bang. Bọn họ nhún vai, miệng vẫn cười rất tươi, cầm, nâng, ôm lồng hấp trong ngực rời khỏi mái che nắng.

Nhìn dân chúng trong mái che nắng rồi liếc đại quân trên sườn núi và dưới chân núi của Thương Nguyệt, Tây Thần, bốn trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc cười tươi hơn, quay trở về bàn gỗ, ngồi xuống trong đội ngũ đệ tử Cái Bang, thích thú gặm bánh bao.

-- Dân chúng Bắc Dực, bất luận sự rào cản trong lòng các ngươi dày đến đâu; đại quân tam quốc, bất luận sự thù địch của các ngươi mạnh đến đâu, cuối cùng tất cả đều sẽ tan thành mây khói cả thôi.

https://thuviensach.vn

Ăn xong, đệ tử Cái Bang bận rộn dọn dẹp một lúc, lau sạch nước thịt dầu mỡ rơi xuống mặt bàn, bỏ lồng hấp vào trong tủ gỗ; lò sắt, giỏ thức ăn, thớt gỗ cũng được cất dọn ngay ngắn.

Đỉnh núi bên trái nghiễm nhiên trở thành phòng bếp của một đại gia đình. Lúc này, trong gió phát ra tiếng bánh xe đẩy tay lăn "cồm cộp, cồm cộp". Các tinh binh Long Diệu rút xuống núi lúc trước đẩy một trăm chiếc xe đẩy tay đến đỉnh núi bên phải. Sau khi đặt một trăm chiếc xe xuống, quân Long Diệu lại rút lui.

-- Bọn họ... lại muốn giở trò quỷ gì thế?

Đại quân Bắc Dực quay đầu nhìn một hàng xe đẩy tay chở vô số xẻng sắt, khóe miệng, khóe mắt đều giật giật, không thể khống chế được.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử đứng dậy, mỗi người cầm lấy một chiếc xẻng. Đệ tử Cái Bang từ ngọn núi bên tráicũng nhanh chóng di chuyển đến ngọn núi bên phải, lấy chiếc xẻng từ trên xe xuống. Sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử chia ra dẫn dắt một đội đệ tử Cái Bang tạo thành trận hình ba vòng tròn lớn.

Gió thổi qua, xẻng vung lên, nắng vàng rải rác, bụi đất tung bay.

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và đệ tử Cái Bang vừa tán gẫu vừa đào đất dưới chân.

Về phần bốn trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc và Ngân Lang, Thanh Báo cùng với chín mươi tư đệ tử Cái Bang đang đẩy một trăm chiếc xe. Tiếng bánh xe lăn "cồm cộp" vang theo gió không bao lâu liền rơi vào trạng thái yên tĩnh. Đông trưởng lão thả tay lái, nghiêng đầu nhìn binh lính Bắc Dực, tươi cười thương lượng: "Ta nói này huynh đệ, có thể tránh ra hai bên tạo thành một con đường để một chiếc xe đi qua không?" Người khác mặt nóng dán mông lạnh, còn Đông trưởng lão mặt cười đập tan mắt lạnh.

https://thuviensach.vn

Đông trưởng lão cười càng hiền hòa, binh lính Bắc Dực càng cảm thấy nụ cười này ẩn chứa dối trá, đối với bọn hắn mà nói là một loại châm chọc.

Vì vậy -- Đông trưởng lão vừa dứt lời, binh lính Bắc Dực hừ lạnh, đồng loạt tặng cho ông một cái liếc mắt sắc lạnh: "Ngươi nói nhường đường để đi qua?" Ánh mắt không phối hợp.

Đông trưởng lão bị gây khó khăn, quay đầu về phía sau, hô lớn: "Chủ tử, người ta không tránh đường, chúng ta không có đường để đi á!"

Trong nháy mắt, một bóng người màu tím xẹt qua chân trời như sao băng. Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn còn ở rất xa, giờ vai vác một chiếc xẻng lớn, mái tóc bay múa, đứng bên cạnh Đông trưởng lão. Tay trái nàng nắm chuôi xẻng, tay phải chống hông, hơi nghiêng đầu dịu dàng nói: "Thuộc hạ của ta học nghệ không tinh. Chỉ bằng vài công phu mèo cào của bọn họ thật sự không thể ôm một chiếc xe vừa dày vừa nặng bay qua đầu các ngươi như chim. Cho nên, ta nói các binh sĩ Bắc Dực, các ngươi hãy tránh qua hai bên tạo thành con đường đi!"

Dù nàng thương lượng rất nhẹ nhàng nhưng ngón út tay phải hơi nhích lên. Một luồng ánh sáng đỏ như mưa bay từ trong ngón út của nàng qua đỉnh đầu binh lính Bắc Dực đến chân núi. Sau khi cơn mưa ánh sáng biến mất, binh lính Bắc Dực bị nước ngầm cuốn lấy, không thể điều khiển tự động lui sang hai bên, nhường một lối đi.

Bị bao vây trên núi, binh lính Bắc Dực vốn cảm thấy cực kì uất ức. Hiện tại, bọn hắn lại như chiếc lá khô yếu ớt không ngăn được nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khiến bọn hắn không thể không sử dụng vũ lực. Binh lính Bắc Dực giơ đao, quắc mắt trừng mi giận dữ nhìn nàng.

-- Đủ rồi, bọn hắn chịu quá đủ rồi. Bọn hắn tình nguyện lấy trừng chọi đá, mang theo một thân cứng cỏi đi phản kích. Cho dù cuối cùng bọn hắn đều tử vong tập thể cũng tốt hơn bị nhục nhã uất ức như trước mắt.

https://thuviensach.vn

"Đất ở chân núi đã bẩn rồi, đừng làm bẩn đất trên núi nữa. Nếu không... phong cảnh xinh đẹp trên núi sẽ đau lòng gào góc vì không tìm được chỗ nào yên bình đấy." Nàng cười tươi hơn, nhả ra giọng điệu ngọt như hoa quế, chỉ có điều ý ở ngoài lời cũng vô cùng châm biếm, cực kì lạnh lẽo, đó là -- Đừng khiêu khích ta, lấy tính mạng các ngươi chỉ là một cái búng tay. Cho nên, các ngươi cần gì tự tìm đường chết, cố ý để máu mình nhuộm đỏ đất trên núi?

Ý ở ngoài lời của nàng, đương nhiên các binh lính Bắc Dực nghe hiểu. Nhưng lúc này bọn hắn đều mang quyết tâm "sĩ khả sát bất khả nhục" (kẻ sĩ có thể giết, không thể làm nhục), cho nên bọn hắn không thả đao xuống.

"Thu đao vào vỏ, mọi người lập tức tránh ra hai bên. Đây là quân lệnh, kẻ chống lại quân lệnh lập tức không phải là dũng sĩ trung thành với Bắc Dực." Lúc này, giọng nói lạnh nhạt của Tiêu Hàn len lỏi vào trong lỗ tai binh sĩ Bắc Dực.

Tiêu Hàn vừa dứt lời, binh lính Bắc Dực không muốn mất danh hiệu trung thành, biết rõ rằng... sở dĩ Thái tử phải nói thế vì không muốn bọn hắn mất mạng, thế nên bọn hắn chậm rãi thu đao đưa vào vỏ.

Tiếng bánh xe lăn "cồm cộp" lại vang lên lần nữa. Một trăm chiếc xe đẩy tay lăn xuống dưới núi.

Ngoài Tiêu Hàn ngửa đầu nhìn trời, Dạ Dật Phong cúi đầu ngắm đất, trong lòng vô cùng phiền muộn than thở đã đoán được ý đồ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thì binh sĩ tam quốc, bao gồm Địch tướng quân, Hàn tướng quân đều không hiểu ra sao, không biết sau khi ăn sáng xong, binh lính Long Diệu lại muốn hát tuồng gì.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 282: Ân Huệ Nhỏ

Phía dưới gò núi --

Tiếng bánh xe lăn chuyển động "cồm cộp, cồm cộp" dừng lại, một trăm chiếc xe đẩy tay lớn, được đệ tử Cái Bang sắp xếp một cách chỉnh tề.

Coi như không thấy binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần trợn mắt lên giận dữ nhìn chằm chằm, đệ tử Cái Bang buông lỏng đuôi xe ra, thân thể bỗng chốc khom xuống, đôi tay đưa về phía thi thể nằm trên mặt đất.

Nhìn thấy một đám kẻ địch Long Diệu muốn đụng vào thi thể của các chiến hữu đã tử trận.

Ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, tất nhiên chính là -- chẳng lẽ... kẻ địch muốn phá hủy thi thể của các chiến hữu đã tử trận, để làm trừng phạt vì bọn họ không quy hàng sao?

Mãnh mẽ đẩy đệ tử Cái Bang ra, ngăn cản đệ tử Cái Bang đụng vào thi thể của các chiến hữu, mặt mày binh lính Tây Thần hung dữ trừng mắt nhìn, giọng nói đằng đằng sát khí quát: "Các ngươi muốn làm gì?"

Thô lỗ đá văng đệ tử Cái Bang, giống như binh sĩ Tây Thần quốc, binh lính Thương Nguyệt không để cho đệ tử Cái Bang đang cúi người chạm vào thi thể của các chiến hữu, cũng cắn răng nghiến lợi nói: "Đến thi thể cũng không bỏ qua, các ngươi không sợ gặp báo ứng sao?"

https://thuviensach.vn

Binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, gần như đều không biết võ công gì, bọn họ ra trận giết địch, chỉ dựa vào một thân sức mạnh và lời nói đầy nhiệt huyết của bản thân.

Mà, đệ tử Cái Bang bị đẩy ra hoặc bị đá văng, đều là cao thủ có võ công hạng nhất.

Cho nên, nếu đệ tử Cái Bang thúc giục nội lực chống cự, binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, vốn không chống trả được chút nào.

Nhưng mà, đệ tử Cái Bang cũng không thúc giục lực chống cự, cứ như vậy mặc cho binh lính hai nước Thương Nguyệt, Die nd da nl e q uu ydo n Tây Thần mãnh liệt đẩy bọn họ ra, hoặc hung ác đạp văng ra ngoài.

Nhìn mắt binh lính hai nước chứa đầy địch ý, đệ tử Cái Bang mặt không chút giận dữ, nhún vai một cái, lùi về phía sau lưng bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc, và hai người của Huyễn Ảnh Ngân Lang và Thanh Báo.

Mắt bốn vị trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc lướt qua nhìn binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, rồi cất giọng nhẹ nhàng nói.

"Đừng tức giận, chúng ta không có ác ý với thi thể các chiến hữu đã tử trận của các ngươi."

" Vương gia và vương phi nhà chúng ta nói: địch trên chiến trường, thật ra thì cũng không thật sự là kẻ thù, chẳng qua đều vì chủ của mình, tất cả mọi người đều có lập trường khác nhau."

"Vương gia và vương phi nhà chúng ta còn nói: đối với lính địch trung quân ái quốc, anh dũng chiến đấu hăng hái, đặc biệt là lính địch đã hy sinh vì nước, bỏ đi lập trường khác nhau này, trong lòng đều cực kỳ tôn kính bọn họ."

https://thuviensach.vn

"Cho nên, vương gia và vương phi nhà chúng ta, đang đào mộ đất phía trên gò núi, để an táng những binh lính tử trận mặc dù lập trường khác nhau, da.nlze.qu;ydo/nn nhưng lại hy sinh vì nước đáng giá để bọn họ tôn kính này. Mà chúng ta... lại phụng mệnh tới đây, đưa các anh hùng hy sinh vào hầm mộ."

Bốn vị trưởng lão nói xong, vẻ tức giận trên gương mặt binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần tan đi một nửa, hai mắt cũng đồng loạt nhìn về phía đỉnh gò núi.

-- hóa ra, Thụy vương và Thụy vương phi Long Diệu, dẫn một đám người vung xẻng đào trên đỉnh núi, cũng không phải vì dựng đài diễn kịch, mà là vì đào hố mộ cho các chiến hữu đã hy sinh của bọn họ?

Hóa ra, một trăm người đẩy xe đẩy xuống núi trước mắt này, cũng không phải vì phá hoại thi thể một cách tàn nhẫn, mà là vì đưa các chiến hữu đã hy sinh của bọn họ vào hầm mộ?

Hơn nửa binh lính Tây Thần chợt cúi đầu xuống.

Bọn họ nhớ lại trong trận chiến tranh ngày trước, Tây Thần đế ngự giá thân chinh, lúc chỉ huy bọn họ giết địch, đối với thi thể của các chiến hữu đã tử trận...

Chỉ cho người chôn một cách qua loa, chưa bao giờ tự tay vì các chiến hữu đã tử trận, đào hầm mộ chôn cất, còn chưa từng liếc mắt nhìn hố chôn các chiến hữu.

Mà, đối với tiền an ủi cho người nhà của các chiến hữu đã tử trận, nếu không phải Địch tướng quân khẩn cầu lần nữa, Tây Thần đế cũng cho một khoản cực kỳ nhỏ.

Hơn nửa Binh lính Thương Nguyệt cũng chợt cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Bọn họ nhớ tới trong trận chiến tranh ngày trước, đối với thi thể của các chiến hữu đã tử trận, đều là do bọn họ tự đào hầm chôn, thái tử nhà mình cũng không có cùng bọn họ đào hầm.

Mà, đối với các chiến hữu đã tử trận, mặc dù thái tử cũng tỏ ra vẻ mặt đau thương, nhưng lại chưa bao giờ nói bọn họ là anh hùng đáng để người cực kỳ tôn kính.

Lúc này --

"Vì để đại quân Tây Thần của ta quy hàng, chủ tử nhà các ngươi dối trá, còn thật sự là nhọc lòng đọc bài diễn văn như thế. Ta khinh! Nói cho chủ tử nhà các ngươi biết..."

Địch tướng quân khẽ hừ lạnh khinh thường, giọng nói đầy châm chọc: "Đừng tưởng rằng làm bộ làm tịch diễn một tuồng kịch, là có thể làm đại quân Tây Thần của ta cảm động quy hàng!"

Nghe thấy Địch tướng quân giễu cợt nói, trên mặt lạnh nhạt cười một tiếng, Ngân Lang mở miệng nói: "Địch tướng quân,) với bản lĩnh của chủ tử nhà ta, đừng nói đào mấy cái hố, cho dù san một gò núi thành bình địa, cũng chỉ là chuyện phất nhẹ ống tay áo mà thôi."

"Nếu chủ tử nhà ta thật làm bộ làm tịch diễn trò, cứ trực tiếp vung tay áo chân đạp mấy hố sâu là được, cần gì phải cầm xẻng đào từng chút từng chút chứ? Chủ tử nhà ta làm như thế..."

Ngân Lang vừa dứt lời, Thanh Báo bổ sung: "Tuyệt đối là phát ra từ đáy lòng, hi vọng dùng mồ hôi hơi sức của mình, biểu đạt lòng thành kính với các dũng sĩ đã hy sinh!"

Địch tướng quân lại hừ lạnh khinh thường một tiếng rồi quay mặt đi.

https://thuviensach.vn

Nhìn Địch tướng quân quay mặt, lại nhìn binh lính hai nước vốn đã cúi thấp đầu xuống, nhưng lại bởi vì mấy lời châm chọc vừa rồi của Địch tướng quân...

Đầu lại chợt ngẩng lên, nét mặt lộ vẻ "hóa ra chủ tử nhà ngươi đang diễn trò, ý đồ khơi gợi cảm động trong lòng chúng ta ", đồng loạt đưa tới ánh mắt đầy khinh bỉ.

Thanh Báo và Ngân Lang cười nhạt, miệng đồng thanh nói: "Các vị, chủ tử chúng ta quả thật thật lòng thật dạ, muốn tiễn chiến hữu đã mất của các ngươi nhập thổ vi an. Các ngươi tin cũng được, không tin cũng chẳng sao, Dieenndkdan/leeequhydonnn tóm lại... Các ngươi cũng hi vọng chiến hữu đã mất của mình sớm nhập thổ vi an, cho nên xin không được ngăn cản nữa!"

Thanh Báo và Ngân Lang vừa dứt lời, binh lính hai nước vốn đang cản đường, trong miệng dù chưa đáp lại lời, thân thể cũng nhượng bộ lui ra.

-- hai người kia nói không sai, bất luận Thụy vương và Thụy vương phi Long Diệu, có diễn trò dối trá hay không, bọn họ quả thật hi vọng chiến hữu đã mất của mình, có thể sớm nhập thổ vi an.

Nhìn thấy binh lính hai nước không ngăn cản nữa, bốn vị trưởng lão với một nửa đệ tử Cái Bang, khiêng các binh lính Tây Thần mặc khôi giáp màu cam đã tử trận đặt lên xe đẩy.

Còn Thanh Báo, Ngân Lang với một nửa đệ tử còn lại của Cái Bang, khiêng các binh lính Thương Nguyệt mặc khôi giáp màu đen đã tử trận đặt lên xe đẩy.

Hơn nửa buổi trôi qua --

Tiếng bánh xe lăn "cồm cộp, cồm cộp" từ từ "vang lên trong gió, tốp thi thể binh lính thứ nhất, được đệ tử Cái Bang đưa lên núi an táng.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi đệ tử Cái Bang đẩy xe xuống núi, vẻ mặt vô cùng cung kính, đưa tốp thi thể binh lính thứ hai lên.

Một số binh línhThương Nguyệt, Tây Thần, cảm giác việc này hình như cũng không giống diễn trò, người ta xác thực dfienddn lieqiudoon thật tâm thật ý chôn cất các chiến hữu đã mất, cho nên bọn họ yên lặng liếc mắt nhìn nhau, gia nhập đội ngũ khiêng thi thể.

Đợi đến khi đệ tử Cái Bang đẩy xe xuống núi, đưa tốp thi thể binh lính thứ ba lên.

Một số binh lính Thương Nguyệt, Tây Thần không chỉ gia nhập đội ngũ khiêng thi thể, thậm chí, có số người còn cùng đệ tử Cái Bang đẩy xe, đưa thi thể của các chiến hữu lên núi an táng.

Nhìn thấy một màn này --

Mặc dù vẫn cho rằng Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ làm bộ làm tịch diễn trò. Có điều...

Đối với số binh lính Tây Thần tham dự đội ngũ chôn cất, Địch tướng quân nắm chặt hai tay thành quyền, lại cũng không lên tiếng quát ra lệnh cho bọn hắn dừng lại.

Bởi vì, trong lòng Địch tướng quân hiểu rõ, khắc nghiêm ra lệnh như thế này, chỉ sợ sẽ làm ra điều hoàn toàn ngược lại, dẫn tới lòng quân dao động.

Mà, nhìn thấy một màn này, vạt áo màu xanh dương phất lên theo gió, hai mắt Tiêu Hàn bị vài sợi tóc tung bay che lại, gương mặt tuấn tú ngẩng lên nhìn lên bầu trời, hiện lên một tia khổ sở.

Còn Dạ Dật Phong thì cúi đầu, nhìn thấy thi thể trên đất càng ngày càng ít, trong hai mắt tràn đầy sương mù, càng lúc càng dày đặc.

https://thuviensach.vn

Rồi dường như, dần dần tan biến trong tầm mắt của Dạ Dật Phong, cũng không phải là thi thể binh lính đã tử trận, mà là hoàng cung và quan lại Thương Nguyệt quốc.

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cũng biết, với tính tình tác phong của Hiên Viên Diễm, tất cả mọi thứ xảy ra ở trước mắt đây, Hiên Viên Diễm cũng không phải làm bộ làm tịch diễn trò, hắn thật sự thật tâm thành ý an táng cho thi thể của các binh lính đã mất.

Cũng bởi vì như thế, mới khiến bọn họ cảm thấy khủng hoảng.

Cũng không phải làm bộ làm tịch diễn trò, hoàn toàn thật lòng thành ý, mới có thể chân chính được lòng của địch, Die nd da nl e q uu ydo n tình cảm của địch, cuối cùng khiến địch thần phục từ đáy lòng.

Mà, dựa vào tất cả mọi chuyện xảy ra trước mắt, sợ rằng tiết mục thật lòng thành ý này, sẽ một màn rồi tiếp một màn thay nhau trình diễn.

Tiêu Hàn cùng Dạ Dật Phong đoán không sai, nửa canh giờ trôi qua --

Tiết mục an táng hạ màn, tinh binh Long Diệu lại đi lên núi lần nữa, trước khi đẩy xe và xẻng xuống núi, đã đặt xuống vô số bình thuốc tròn màu bạc.

Ban đầu lấy ra lò chưng bánh bao, lại một lần nữa phát huy công dụng.

Dọn xong từng dãy bếp lò, đặt bình thuốc lên bếp, đốt than củi trong bếp, rót nước sạch vào trong bình thuốc.

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, Vô Ngân công tử, dẫn một đội đệ tử Cái Bang, thỉnh thoảng cho thêm một ít dược liệu vào trong bình thuốc, dinendian.lơqid]on rồi thỉnh thoảng đứng ở trước bếp lò, cầm một cây quạt quạt qua quạt lại.

https://thuviensach.vn

Khói trắng lượn lờ, từng đợt mùi thuốc nhàn nhạt, theo gió phiêu dạt đến chân núi.

Bị mùi thuốc nhàn nhạt bay vào mũi, binh lính Tây Thần, Thương Nguyệt thật sự đoán không ra kẻ địch Long Diệu lại muốn làm cái gì, chỉ có thể không cách nào khống chế được lòng hiếu kỳ, liên tục nhìn về phía đỉnh núi.

Nửa ngày trôi qua, lò lửa tắt, nhấc bình thuốc lên.

Vô số chén sứ thanh hoa được chất thành chồng, được đệ tử Cái Bang lấy ra từ trong tủ bếp, từng bình thuốc nóng bỏng, cũng được đệ tử Cái Bang cầm vải nhấc lên.

Trong đó một nửa đệ tử Cái Bang, do Vô Ngân công tử dẫn đầu, tiếp tục canh giữ đường rút lui chặn lại đại quân Bắc Dực ở đỉnh núi.

Một nửa kia của đệ tử Cái Bang, hoặc nâng chén sứ, hoặc cầm bình thuốc, từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dẫn đầu, da.nlze.qu;ydo/nn từ từ đi về phía chân gò núi.

Lần này, không cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng, tinh binh Bắc Dực biết ngăn cản chỉ biết tự rước lấy nhục, tự giác lùi vào hai bên sườn núi, nhường ra một con đường thông suốt.

Đến chân núi --

Gương mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp tươi cười, đôi mắt ngọc lướt nhìn một vòng quanh các tướng sĩ hai nước, thúc giục thất thải linh lực trong cơ thể, đưa giọng nói dịu dàng truyền vào trong tai tất cả mọi người.

"Vết thương trên người các ngươi, không những nhiều, mà còn sâu tới nỗi có thể thấy cả xương, cho tới bây giờ máu vẫn còn chảy. Các ngươi nên

https://thuviensach.vn

hiểu rõ, nếu cứ tiếp tục chống đỡ chịu đựng, sợ rằng không chỉ da thịt hư nát tanh hôi, càng sẽ mất hết máu mà chết."

Cánh tay ngọc duỗi ra, nhận lấy một chén thuốc từ chỗ Ngân Lang, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp tục nói: "Thuốc chữa thương cầm máu, đã sắc xong cho các ngươi, các ngươi có phải nên nguyện ý nể mặt uống không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, binh lính hai nước trầm mặc không tiếng động, người phát ra tiếng rống giận là Địch tướng quân.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi cho rằng làm một chút ân huệ nhỏ, là có thể lung lạc lòng người sao? Nói cho ngươi biết, đại quân Tây Thần của ta không để mình bị xoay vòng đâu, mang theo thuộc hạ của ngươi cút xa một chút."

"Dù lung lạc không được lòng người, ân huệ nhỏ này của ta cũng nhất định phải làm. Mà..."

Dời bước đến trước mặt Địch tướng quân, cầm chén thuốc đưa tới trước mặt Địch tướng quân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu cười nói: "Người đầu tiên ta muốn thực hiện, chính là Địch tướng quân ngươi."

Cánh tay bỗng nhiên vung mạnh, Địch tướng quân ném bay chén thuốc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng.

Trong nháy mắt chén thuốc vỡ "loảng xoảng" trên đất, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy tốc độ sét đánh, năm ngón tay bóp chặt cằm của Địch tướng quân.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 283: Cố Ý Khiêu Khích

"Thế nào, bị ta làm bể chén thuốc, nổi giận rồi sao? Tức giận, liền thiếu kiên nhẫn như vậy, diễn kịch không được, muốn lấy tính mạng của ta để phát giận, làm tế cho vở kịch bị phá hư của ngươi sao?"

Địch tướng quân không những bị bóp cằm, càng bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra tay nhanh như chớp, điểm trúng mấy chỗ huyệt, giờ phút này thân thể hoàn toàn không thể động đậy được.

Nhưng, trên mặt Địch tướng quân không có vẻ sợ hãi chút nào, giọng nói lại càng châm chọc: "Muốn lấy mạng cũng nên nhanh lên, Die nd da nl e q uu ydo n nếu bản tướng quân cau mày một chút, liền uổng phí ý chí kiên cường của nam nhi rồi!"

"Không phải chỉ ném vỡ một cái chén thôi sao, có gì đáng phải tức giận? Địch tướng quân, cũng quá coi thường lòng dạ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt ta rồi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bật ra tiếng cười mị hoặc, mặc dù năm ngón tay trái đang bóp chặt cằm Địch tướng quân, lòng bàn tay phải lại đưa về phía Ngân Lang.

Ngân Lang ngầm hiểu trong lòng, lúc này lại rót một chén thuốc, đưa tới tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cầm chén thuốc lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Ta nói rồi, mặc dù lung lạc không được lòng người, dieendaanleequuydonn ân huệ nhỏ này của ta cũng nhất định phải làm. Địch tướng quân không chịu nể mặt

https://thuviensach.vn

tiếp thu, ta cũng chỉ có thể uất ức Địch tướng quân, mạnh mẽ khiến Địch tướng quân tiếp thu."

Dứt lời, năm ngón tay trái vốn bóp lấy cằm Địch tướng quân, bỗng chốc dời lên phía trên một chút, ghìm chặt hai bên miệng Địch tướng quân.

Địch tướng quân bị ghìm chặt hai bên miệng, trong nháy mắt miệng không cách nào kiềm chế được mà mở lớn ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa bàn tay phải cầm chén thuốc, kề vào bên miệng Địch tướng quân, mạnh mẽ rót thuốc vào trong miệng Địch tướng quân.

Địch tướng quân muốn mở miệng mắng, thế nhưng hai bên miệng lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt ghìm chặt, vốn không thể nào mắng được.

Hai mắt Địch tướng quân vọt từng ngọn lửa giận hừng hực, chỉ có thể trơ mắt nhìn thuốc trong chén từng chút từng chút giảm bớt, rồi từng chút từng chút rót vào miệng của mình.

Nhưng mà, điều khiến Địch tướng quân sinh lòng nghi hoặc là, mình bị mạnh mẽ rót thuốc uống, thế nhưng lại không có một chút cảm giác bị sặc nào? Chẳng lẽ...

Liếc nhìn bàn tay cầm chén thuốc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mơ hồ có tia sáng bảy màu đang lưu chuyển.

Lúc trước Địch tướng quân đã biết uy lực của thất thải linh lực, tất nhiên không khó đoán ra, mình không có một chút cảm giác bị sặc, da.nlze.qu;ydo/nn có liên quan đến thất thải linh lực lưu chuyển trong lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mình có thái độ ác liệt với nàng như thế, vì sao nàng không mượn việc rót thuốc, làm mình nếm thử cảm giác bị sặc, mà là âm thầm thay mình tiêu trừ đi chứ?

https://thuviensach.vn

Lửa giận trong mắt Địch tướng quân vẫn hừng hực, nhưng trong lòng lại không tự chủ được, hiện lên một làn sóng gợn lăn tăn.

Đợi khi thuốc trong chén, một giọt không lọt rót vào trong miệng Địch tướng quân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy chén thuốc ra, cũng giải khai điểm huyệt cho Địch tướng quân.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi..."

Địch tướng quân khôi phục lại trạng thái như thường, ngón trỏ chỉ về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, muốn hung dữ mắng to mấy câu, nhưng lời nói đến cổ họng, lại bởi vì làn sóng gợn lăn tăn hiện lên trong lòng, lại nuốt xuống trở về.

"Địch tướng quân, ngươi không chịu tiếp thu ân huệ, ta lại mạnh mẽ ban ân huệ cho ngươi. Như vậy, người làm chuyện sai là ta, mà không phải ngươi. Đã như vậy, ngươi không nên tức giận. Bởi vì..."

Không nhìn Địch tướng quân chỉ ngón trỏ về phía nàng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên cười nói: "Nếu như ngươi nổi giận, dinendian.lơqid]on chính là lấy lỗi ta đã phạm tới trừng phạt chính ngươi, như vậy rất đần, không phải sao?"

"Hừ --"

Trong môi lạnh lùng khẽ hừ, Địch tướng quân rút tay lại, bỗng chốc quay người, tránh nhìn mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nở nụ cười thật sâu nhìn bóng lưng Địch tướng quân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay tròn chơi cái chén không trong tay, nháy mắt với Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm gật đầu, lúc này dẫn theo cả đám đệ tử Cái Bang, chạy trong đội ngũ đại quân hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với Hiên Viên Diễm và đệ tử Cái Bang, vẻ mặt bình thản đưa chén thuốc, tầm mắt binh lính hai nước giao nhau, cũng không có đưa tay tiếp nhận chén thuốc.

Thật đúng là -- bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm.

Đối phương vì muốn để bọn họ quy hàng kẻ địch, nếu bọn họ nhận ân huệ nhỏ này của kẻ địch, bọn họ lại còn đúng lý hợp tình nói lời ngoan độc với kẻ địch nữa sao?

"Ta nói các vị này, nếu các ngươi không sợ lỗ tai có vết chai, ta cũng không ngại nhiều mấy lần. Ân huệ nhỏ này ta nhất định phải làm, *dyan(lee^qu.donnn) nếu các ngươi không chịu nhận, cũng chỉ có thể giống như Địch tướng quân, bị ta cưỡng ép rót thuốc, cứng rắn ban ân huệ!"

Tìm một tảng đá ngồi xuống, đưa hai chân bắt chéo lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu cười nói: "Nếu không nhận cũng phải nhận, ta nghĩ... Các ngươi tâm không cam tình không nguyện uống thuốc, dù sao cũng hơn bị ta cưỡng ép rót thuốc, cảm giác hẳn sẽ thoải mái hơn chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bọn lính nắm chặt tay, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy chén thuốc, ngửa đầu đổ thuốc vào trong miệng.

Dĩ nhiên, trong đám binh lính hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần, cũng không thiếu người có tính tình cương liệt, quật cường như Địch tướng quân.

Lúc này --

Hiên Viên Diễm thành công đưa được mười hai chén thuốc, lúc đi đến trước mặt một tên binh lính Tây Thần, đưa lên chén thuốc thứ mười ba.

https://thuviensach.vn

Mà tên binh lính Tây Thần nhận lấy chén thuốc, nhưng lại không có uống thuốc.

Liếc nhìn Hiên Viên Diễm, tên binh lính Tây Thần nhẹ buông tay, khiến chén thuốc vang lên một tiếng Dieenndkdan/leeequhydonnn "loảng xoảng", vỡ thành từng mảnh nằm trên đất.

Ánh mắt binh lính Tây Thần lạnh lùng, đón lấy ý cười trong ánh mắt Hiên Viên Diễm, gằn từng chữ một: "Tay không có lực, không nhận được."

Ánh mắt binh lính Tây Thần lạnh lùng, nói ra sáu chữ, cất dấu một chút khiêu khích.

Ý khiêu khích này, chính là – nếu ta không nhận thuốc, các ngươi liền mạnh mẽ rót thuốc cho ta. Nhưng, hiện giờ cũng không phải là ta không nhận thuốc, ta nhận rồi, chỉ là tay không có lực không nhận nổi thôi.

Hiên Viên Diễm thông minh tuyệt đỉnh, há lại không phát hiện được trong ánh mắt và giọng điệu của binh lính Tây Thần này ẩn giấu một chút khiêu khích chứ?

Môi mỏng cong lên lười, Hiên Viên Diễm rót một chén thuốc nữa, nhẹ giọng nói: "Nếu tay không có lực, dfienddn lieqiudoon có nguyện ý để ta giúp một tay, đút ngươi uống xong chén thuốc này chứ?"

Đút và rót, hai khái niệm.

Đút -- Hiên Viên Diễm bưng chén thuốc, binh lính Tây Thần há miệng ra, Hiên Viên Diễm đưa chén đến bên miệng binh lính Tây Thần, binh lính Tây Thần nuốt xuống từng chút từng chút một.

Rót – giống như Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối xử với Địch tướng quân, Hiên Viên Diễm ghìm chặt hai bên miệng binh lính Tây Thần, trực tiếp đổ thuốc vào trong miệng binh lính Tây Thần.

https://thuviensach.vn

Mà, đề nghị quan tâm của Hiên Viên Diễm, binh lính Tây Thần lại không cảm kích.

Tay duỗi ra đưa về phía Hiên Viên Diễm, binh lính Tây Thần lạnh nhạt trả lời: "Ta cảm thấy tay đã lấy lại chút hơi sức, Die nd da nl e q uu ydo n có thể nhận được chén thuốc rồi, Thụy vương có thể để cho ta thử một lần nữa hay không?"

"Dĩ nhiên!"

Cười liếc nhìn binh lính Tây Thần, môi mỏng Hiên Viên Diễm bật ra hai chữ, một lần nữa, cầm chén thuốc đưa tới trên tay binh lính Tây Thần.

Lại một tiếng “loảng xoảng” vang lên, chén thuốc thứ hai cũng hy sinh.

Binh lính Tây Thần cố gắng bắt được nét giận dữ trên mặt Hiên Viên Diễm, nhưng vẫn không bắt được một điểm nào, mở mắt nói mò mà nói: "Lần này cũng không phải là tay không có lực, chỉ là tay nhận chưa ổn định thôi."

Hoàn toàn như trong dự liệu, biết dụng ý thực sự của tên binh lính Tây Thần, thật ra là muốn chọc giận mình, để cho mình mất đi tính tính nhẫn nại đối với hắn.

"Không sao, thuốc còn nhiều lắm, bát cũng chuẩn bị rất nhiều, tin rằng cuối cùng cũng có một lần, ngươi có thể nhận được chén thuốc."

Ý cười trong mắt Hiên Viên Diễm càng sâu, môi mỏng mở miệng trả lời, đồng thời đưa chén thuốc chữa thương thứ ba tới trước mặt binh lính Tây Thần.

Lúc này, bất luận là binh sĩ đã uống thuốc, hay là đang uống thuốc, hoặc là sắp uống thuốc, ánh mắt đều nhìn về phía Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Trong lòng bọn họ đều biết, binh lính Tây Thần muốn chọc giận Hiên Viên Diễm.

Mà, bọn họ cũng rất muốn nhìn thử, binh lính Tây Thần cứ liên tục cố ý khiêu khích như vậy, Thụy vương Long Diệu có thân phận vô cùng tôn quý, đến cuối cùng có thể nhịn đến khi nào?

Tiếng rơi vỡ "loảng xoảng" lại một lần nữa vang lên trong gió, hơn nữa còn là lần thứ năm.

Cộng thêm hai lần trước trước, đã bể mất bảy chén.

Nếu đổi lại bất cứ người nào, đối mặt với khiêu khích như thế, trên mặt sợ rằng ít nhiều gì cũng nên có một chút tức giận. dieendaanleequuydonn Nhưng, Hiên Viên Diễm lại vẫn cười tươi như cũ!

Đợi đến khi Hiên Viên Diễm nở nụ cười, đưa chén thuốc thứ tám, thân thể tên binh lính Tây Thần cứng ngắc lại, lạnh nhạt trong mắt cũng biến mất không còn sót lại chút gì.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, đường đường là Thụy vương Long Diệu, vì để cho hắn uống xong một chén thuốc chữa thương, có thể chịu được nhiều lần ác ý khiêu khích của hắn, lại không thấy tức giận chút nào.

Đưa mắt nhìn Hiên Viên Diễm hồi lâu, binh lính Tây Thần nhận lấy chén thuốc thứ tám. Chỉ là...

Lần này, binh lính Tây Thần không có làm rớt chén thuốc xuống đất, mà là ngẩng cao đầu lên, sau khi uống hết thuốc không dư thừa một giọt, cầm chén thuốc trả lại cho Hiên Viên Diễm.

Cười cười, Hiên Viên Diễm nhận lấy chén thuốc, dời bước đi tới phía trước, đưa thuốc cho những binh lính khác.

https://thuviensach.vn

Trải qua đoạn nhạc đệm khiêu khích nhỏ này, những binh sĩ còn lại chưa uống thuốc, khuôn mặt có chút xúc động, da.nlze.qu;ydo/nn lạnh nhạt trong mắt cũng giảm bớt không ít, đều yên lặng uống thuốc do Hiên Viên Diễm và đệ tử Cái Bang đưa tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, ý buồn trong mắt Dạ Dật Phong càng đậm.

Đợi đến khi Bắc trưởng lão đến trước mặt Dạ Dật Phong, đưa một chén thuốc cho Dạ Dật Phong, Dạ Dật Phong chậm rãi nhận lấy chén thuốc, ngẩng cao đầu uống.

Dạ Dật Phong không phải uống thuốc, là nốc thuốc, nốc một ngụm lớn vào miệng, giống như trong chén là rượu mạnh vậy, mạnh mẽ rót vào như để mượn rượu giải sầu.

Thời gian trôi nhanh, giờ trưa lặng lẽ đến, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, dẫn theo cả đám đệ tử Cái Bang rốt cuộc đưa thuốc xong, trở về đỉnh núi.

Lúc này, trên đỉnh núi --

Vô Ngân công tử đang cùng với các đệ tử Cái Bang khác, tụm thành từng nhóm nhỏ, vo gạo, nhặt rau, nhào bột mì.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, cùng với cả đám đệ tử Cái Bang trở về đỉnh núi cũng không còn nhàn rỗi.

Rửa sạch sẽ chén thuốc và bình thuốc, sau khi dọn vào tủ, Hiên Viên Diễm và một đám đệ tử Cái Bang, cũng gia nhập đội ngũ vo gạo, nhặt rau.

Còn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng không gia nhập đội ngũ vo gạo, nhặt rau, mà là kéo Ngân Lang sang một bên, chụm đầu ghé tai nói thầm với Ngân Lang.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi thầm thì bàn tán, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi: "Ngân Lang, lời ta nói, ngươi đều nhớ không?"

"Khụ, vương phi à, phần lớn người nói Ngân Lang đều nhớ, chỉ là..."

Ngân Lang gãi đầu, ánh mắt lộ vẻ lúng túng trả lời: "Cái gì mà cày giữa trưa, cái gì mà mồ hôi rơi đất, rồi cái gì mà ăn cơm, dfienddn lieqiudoon hạt hạt cái gì đó lại không nhớ."

Liên tiếp nghe được bốn chừ "cái gì", Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn được trừng mắt, nửa ngồi trên mặt đất.

Đầu ngón tay mang theo thất thải linh lực, thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt nửa ngồi ở trên đất viết xuống một bài thơ -- cày đồng đang buổi ban trưa, mồ hôi thánh thót như mưa ruộng cày, ai ơi bưng bát cơm đầy, dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần (thắc mắc sao ca dao việt lại ở đây nhỉ??).

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 284: Coi Như Các Ngươi Lợi Hại

Viết xong bài thơ " Mẫn nông"(người nông dân đáng thương), Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên, miêu tả lại ý nghĩa của bài " Mẫn nôngcho Ngân Lang nghe.

Ngân Lang chưa từng nghe qua bài thơ " Mẫn nông", liền giống như một đứa trẻ mới bắt đầu học, vẻ mặt thành thật lắng nghe cẩn thận.

Miêu tả xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa ngón tay ra chỉ bài thơ giữa mặt đất, giọng nói mười phần trêu tức: dieendaanleequuydonn "Ngươi ở đây từ từ học thuộc đi! Nếu như không thuộc đủ, không cho phép ăn cơm".

Nói xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng lóe người lên, gia nhập vào đội ngũ khí thế ngất trời cách đây không xa.

Gương mặt khẽ co giật, Ngân Lang đánh một cái rắm rồi ngồi xuống trên đất, sau khi nhìn bài thơ " Mẫn nông" thêm vài lần, rồi bắt đầu rung đùi đắc ý học thuộc.

Sau một lúc --

Mặc dù chỉ học thuộc một bài thơ " Mẫn nông", nhưng Ngân Lang cảm giác học bài thơ " Mẫn nông" này, so với học được một bộ võ công phức tạp còn gian nan hơn, rồi cũng gia nhập vào đội ngũ đang làm việc.

Nhiều người chuyện trò vui vẻ, cắt rau xanh thành từng nhánh dài, cho bánh màn thầu vào lồng hấp, cho gạo vào trong nồi nước tròn, lửa trong lò

https://thuviensach.vn

bùng cháy đỏ rực.

Đợi khi lửa trong lò tắt, lấy bánh màn thầu ra khỏi lồng, múc cháo trắng rau xanh ra nồi.

Ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân công tử, mỗi người bưng một chén cháo rau xanh nhỏ, Die nd da nl e q uu ydo n ngồi vây quanh bên tảng đá lớn, vừa húp chén cháo thơm, vừa nhẹ giọng cười đùa.

Còn đệ tử Cái Bang, chia làm ba đội ngũ.

Nhóm đội ngũ đầu tiên, do hai vị trưởng lão Đông, Tây dẫn đầu, đưa bữa trưa gồm bánh màn thầu và cháo rau xanh đến tận tay những tinh binh Long Diệu đang vây khốn đại quân ba nước Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần.

Nhóm đội ngũ thứ hai, do hai vị trưởng lão Nam, Bắc dẫn đầu, đưa bữa trưa vào chòi che nắng.

Bách tính Bắc Dực ngồi trên ghế gỗ, liếc nhìn ánh mắt đầy ý cười của đệ tử Cái Bang, lại liếc nhìn bữa trưa mà đệ tử Cái Bang đang cầm, trên mặt toát ra vẻ do dự “không biết có nên nhận hay không “.

Cứng rắn nhét bữa trưa vào trong tay một phụ nữ có thai, Nam trưởng lão chậm rãi nói:“Mặc dù người không ăn, dinendian.lơqid]on hài tử trong bụng cũng phải ăn. Ta nghĩ... người có thể nhẫn tâm để mình chết đói, lại không nỡ bóp chết hài tử trong bụng mình chứ!? “

Người phụ nữ có thai vốn chuẩn bị trả lại bữa trưa, nghe thấy Nam trưởng lão nói chuyện, thân thể bỗng cứng đờ, rút lại tay trả bữa trưa, cúi đầu dùng bánh màn thầu và cháo.

https://thuviensach.vn

Một phụ nữ có thai khác tiếp nhận bữa trưa, phụ nữ có thai thường rất yêu con, tự nhiên không ngoài dự tính, toàn bộ đều nhận lấy bữa trưa từ tay đệ tử Cái Bang.

Nhóm phụ nữ có thai vừa bắt đầu ăn, những bách tính Bắc Dực còn lại, lúc này đã bị cảm hoá, cũng nhao nhao đứng lên tiếp nhận bữa trưa.

Nhóm đội ngũ thứ ba, do Ngân Lang và Thanh Báo dẫn đầu, đưa bữa trưa tới chỗ cuối cùng.

Tuy chỉ có bánh màn thầu và cháo rau xanh, nhưng đối với binh sĩ hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần đang vô cùng đói mà nói, đây quả thực là bữa ăn ngon nhất thế gian.

Nhưng, thức ăn mặc dù ngon, chung quy cũng là do địch nhân đưa tới.

Lúc trước, bởi vì Thụy vương phi Long Diệu nói ra lời ngoan độc,“Không chịu uống thuốc, sẽ bị ép buộc rót thuốc”, lúc đó bọn họ không thể tránh được mà phải uống thuốc.

Bây giờ, Thụy vương phi Long Diệu vẫn chưa dọa, địch nhân Long Diệu cũng không dọa.

Cho nên, mặc dù bọn họ đã đói đến hoa mắt choáng váng, nhưng vì giữ vững lòng trung thành với đất nước, da.nlze.qu;ydo/nn kiên định tuyệt không quy hàng, bọn họ không thể tiếp nhận bánh màn thầu và cháo, không thể!

Tiếng nuốt nước bọt “ừng ực “ vang lên, binh sĩ hai nước Thương Nguyệt, Tây Thần vỗ vỗ bụng đã đói đến mức đau dạ dày, quay người sang chỗ khác.

“Vì sao phải xoay người, chẳng lẽ ngại bữa trưa không đủ phong phú? Không có biện pháp, đại quân Long Diệu ta lặn lội đường xa tới chỗ núi

https://thuviensach.vn

hoang này, tất nhiên không tiện mang theo thịt cá. Huống hồ, vương gia và vương phi nhà ta nói, trên người các ngươi đều có vết thương, ăn một ít đồ thanh đạm, các ngươi sẽ có ích mà không hại đối với.”

Thanh Báo cười nói, đồng thời dời bước đến trước mặt một binh sĩ Tây Thần.

Đưa một cái bánh màn thầu, cùng với một chén cháo nhỏ tỏa ra hương thơm nức mũi tới trước mũi binh lính Tây Thần, Thanh Báo nghiêng đầu nói:“Tới, ăn một chút đi!? “

Đầu nghiêng qua, mặc dù bụng binh sĩ Tây Thần đang rỗng bụng kêu gào “ùng ục “, trong miệng lại lớn tiếng trả lời:“Lấy đi, không ăn!”

Binh lính Tây Thần vừa to tiếng dứt lời, Ngân Lang bưng lấy bữa trưa đi tới trước mặt Địch tướng quân, *dyan(lee^qu.donnn) giọng nói tràn đầy ý cười hỏi:“Địch tướng quân, ngài hẳn sẽ không cự tuyệt ăn chứ? “

Hai tay đưa tới bên hông xoa, sắc mặt Địch tướng quân đói bụng đến tái mét, hai mắt trợn lên giận dữ nhìn Ngân Lang, nóng nảy quát:“Đưa xong thuốc, rồi tới bữa trưa, các ngươi có thấy phiền không?”

Một tiếng quát này của Địch tướng quân, theo gió nhẹ bay đến đỉnh núi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã húp cháo xong, đang khoanh chân ngồi trên cỏ, thân thể dựa vào trong khuỷu tay Hiên Viên Diễm, dùng cái dũa sắt sửa móng tay, nghe thấy một tiếng rống của Địch tướng quân, ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Diễm cười.

Địch tướng quân xưa nay có tính ương ngạnh, cũng không trực tiếp ném bữa trưa mà Ngân Lang mang đến, ngược lại, rống giận một câu “các ngươi có thấy phiền không?”, thực ra...

https://thuviensach.vn

Lời thề quyết tâm không quy hàng, đã có dấu hiệu mềm hoá. Có điều, sự biến đổi một cách vô tri vô giác này, bản thân Địch tướng quân còn không biết mà thôi.

Nghe thấy tiếng rống của Địch tướng quân, Vô Ngân công tử cũng đã húp cháo xong, cúi đầu lật xem bản ghi chép, dfienddn lieqiudoon rồi ngẩng đầu liếc mắt cười nhìn Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở phía đối diện.

Nhưng mà, vừa mới cười liếc mắt một cái, Vô Ngân công tử liền lập tức cởi bỏ nụ cười.

Tặng cho Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cái nhìn xem thường, Vô Ngân công tử tiếp tục cúi đầu xuống, lật xem từng trang từng trang bản ghi chép trong tay.

-- đôi phu thê này thật không phúc hậu, thực sự là đủ tri kỷ!

Hắn nhịn đau cắt tình yêu dứt bỏ tính thích sạch sẽ, ngàn dặm xa xôi sắm vai tên khất cái lôi thôi tới chỗ này, đôi phu thê này... ít nhất cũng nên giả bộ an ủi hắn một chút đi chứ!?

Kết quả, lời an ủi một câu cũng không có, ngược lại bị đôi phu thê không phúc hậu này kéo đến một bên, Dieenndkdan/leeequhydonnn ngươi một câu ta một lời cứ hỏi chi tiết vụ giả trang tên khất cái.

Ngươi hỏi cứ hỏi đi, hỏi xong, tốt xấu cũng kiềm chế một tí, trốn vào chỗ tối mà cười trộm.

Nhưng mà, đôi phu thê chế giễu hỏi xong, trực tiếp ở trước mặt hắn, ôm bụng cười trên nỗi đau của người khác, còn thiếu chút nữa là cười chảy cả nước mắt rồi.

https://thuviensach.vn

Bây giờ, hắn mới vừa ăn no, lại ném một bản ghi chép thật dày cho hắn.

Nói cái gì mà: Vô Ngân thân ái à, giúp chúng ta lập kế hoạch, xem thử lương thực mà đại quân Long Diệu mang theo có thể duy trì được mấy ngày cho đại quân bốn nước được không?

Nếu như trước khi đạt được mục đích, lương thực không đủ dùng, còn phải làm phiền ngươi viết mười mấy phong thơ, để bồ câu đưa về phân đà Cái Bang, để cho các đệ tử trong phân đà đưa lương thực đến.

Đôi phu thê này, thật sự coi hắn thành quản gia rồi!

Số khổ mà, đau lòng quá, quen biết được hai người không phúc hậu này, thực sự là "phúc khí " mà mấy đời tổ tiên đã tu luyện được!

Dưới chân núi --

Đối với một câu của Địch tướng quân "Đưa xong thuốc, lại tới bữa trưa, các ngươi có thấy phiền không? ", Die nd da nl e q uu ydo n Ngân Lang cười trả lời:"Nếu như Địch tướng quân ngại phiền, không muốn chúng ta lúc ẩn lúc hiện thì cứ giữ lại bữa trưa rồi để chúng ta rời khỏi, chẳng phải là lỗ tai và con mắt đều thanh tịnh rồi sao?"

"Ngươi -- "

Địch tướng quân không giỏi nói chuyện, sao có thể nói khéo như Ngân Lang đã được Thượng Quan Ngưng Nguyệt dốc lòng dạy dỗ?

Nửa ngày trời, chỉ có thể giận dữ rống ra chín chữ:"Mang theo bữa trưa cút về núi đi".

"Địch tướng quân à, bữa trưa này là dựa theo số người mà làm, chúng ta có một phần bữa trưa thuộc về mình, mà những phần đưa xuống đây, còn

https://thuviensach.vn

lại đều thuộc về các ngươi. Nếu các ngươi không ăn, há chẳng phải buộc chúng ta đổ thức ăn đi sao?”

Ngân Lang chớp chớp ắt, dựa theo lời lúc trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt dạy, gằn từng chữ một nói:“Dưới nắng hè chói chang, người nông dân đầu đội mũ rơm, thân mặc y phục vá vụn, mồ hôi đầm đìa đi chân trần, dieendaanleequuydonn cầm lấy cái cuốc cày phần đất cằn bị nắng chiếu khô, rồi cật lực nhổ cỏ trong ruộng hoa màu. Cho đến khi nông dân vừa mệt vừa đói, cũng không chịu tạm nghỉ một chút. Bởi vì...”

Ngân Lang bưng lấy bánh màn thầu và cháo, thong thả chậm rãi đi tới trước mặt Địch tướng quân, nói:“Thu hoạch, nếu lúc này hắn không vất vả cần cù cuốc đất, vào thu sao có thể gặt được mùa? Nếu không đạt được mùa, thì sao có thể bán đổi ngân lượng, nuôi sống một nhà già trẻ? Vì vậy, nông dân chỉ có thể tiếp tục cật lực cày cuốc, khiến từng giọt mồ hôi hột rơi đầy đất.”

Kể xong, vẻ mặt Ngân Lang đầy chua xót đồng tình, đưa bánh màn thầu và cháo tới trước mặt Địch tướng quân.

“Đây thật đúng là cày đồng đang buổi ban trưa, mồ hôi thánh thót như mưa ruộng cày, ai ơi bưng bát cơm đầy, dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần. Địch tướng quân, dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần đó! Mỗi một hạt gạo này, đều chứa đầy tâm huyết của các nông dân, nếu ngài buộc chúng ta đổ hết bữa trưa, chẳng phải là lãng phí lương thực, giẫm đạp lên thành quả của nông dân sao? Ngài... có nhẫn tâm không?”

Địch tướng quân á khẩu không trả lời được, thậm chí còn có vài phẫn hỗn loạn trong gió, sau khi khóe miệng co giật một hồi, chỉ có thể tự tay nhận lấy bánh màn thầu và cháo.

Không chỉ Địch tướng quân nhận lấy bữa trưa, binh sĩ hai nước Tây Thần, Thương Nguyệt cũng lấy bữa trưa.

https://thuviensach.vn

Đối với người chủ sự Thượng Quan Ngưng Nguyệt phía sau Ngân Lang, Dạ Dật Phong không thể không bội phục, dinendian.lơqid]on cũng đưa tay nhận lấy bữa trưa.

Cày đồng đang buổi ban trưa, giọt mồ hôi lúa hạ thổ, mồ hôi thánh thót như mưa ruộng cày, ai ơi bưng bát cơm đầy, dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần.

Nếu bởi vì bọn họ không chịu ăn, dẫn tới những phần thức ăn này đều bị đổ, bọn họ lại thành lãng phí lương thực, giẫm đạp lên thành quả của nông dân.

Nói đều nói đến mức độ này, bọn họ sao có thể không ăn, sao có thể không ăn...

Người ở dưới núi bắt đầu ăn, giữa sườn núi --

Hai vị trưởng lão Đông, Tây đưa xong bữa trưa cho tinh binh Long Diệu, rồi lại dẫn một đám đệ tử Cái Bang, bưng lấy bánh màn thầu và cháo rau xanh, đi lại trong đội ngũ đại quân Bắc Dực.

Cùng lúc này, dưới chân núi, Ngân Lang đặt hai tay sau lưng, ngửa đầu nhìn trời.

Lại thúc giục nội lực, lại một lần nữa đọc bài thơ " Mẫn nông" truyền vào tai tất cả binh lính Bắc Dực giữa sườn núi.

Cũng như vậy, nếu binh sĩ Bắc Dực không tiếp nhận bữa trưa, liền bị người người lên án, vạn phu trách móc, để lại tiếng xấu muôn đời.

Binh sĩ Bắc Dực hoàn toàn hỗn loạn trong gió, gương mặt Tiêu Hàn co giật mãnh liệt, sau khi trợn mắt lên giận dữ nhìn Ngân Lang, da.nlze.qu;ydo/nn cuối cùng vẫn không thể làm gì, nhận lấy bánh màn thầu và cháo từ tay đệ tử Cái Bang.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, vừa ăn bánh màn thầu và cháo, trong lòng binh sĩ Bắc Dực và thái tử Tiêu Hàn vừa yên lặng nói thầm -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, coi như các ngươi lợi hại, coi như các ngươi lợi hại...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 285: Hiện Tượng Nghịch Thiên

Bởi vì bài thơ "Mẫn nông", đại quân Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt ăn bánh màn thầu thêm rau xanh cháo hoa.

Đợi tà dương ngả về tây, nắng chiều khiến những đám mây ửng lên màu son đẹp đẽ.

Trước mặt đại quân Bắc Dực, Tây Thần và Thương Nguyệt là các đệ tử Cái Bang cười tươi như hoa, đưa lên vài đĩa cho bữa tối -- Gà om nấm hương, cơm chiên trứng. Đại quân tam quốc nhìn đĩa ăn, nhận lấy bữa tối.

Một: Bọn hắn không muốn cảnh buổi trưa tái hiện lại, có người cao giọng ngâm thơ không biết mệt, ngâm đến nỗi bọn hắn hận không thể đâm thủng màng nhĩ của mình.

Hai: Thụy vương và Thụy vương phi ra lệnh cho thuộc hạ chôn cất chiến hữu xong, nấu bữa trưa rồi lại nấu bữa tối. Bề ngoài là vậy, dụng ý đã rõ ràng: muốn từng bước lôi kéo lòng người, chậm rãi loại bỏ địch ý sâu đậm của bọn hắn.

Nếu Thụy vương và Thụy vương phi đã nhẫn nại muốn lôi kéo lòng người, bọn hắn cũng không ngại quyết tâm thề không đầu hàng, kéo dài thời gian với hai người họ.

Các ngươi một ngày nấu ba bữa cơm? Được, chúng ta ăn!

Các ngươi thỉnh thoảng lại diễn một màn lôi kéo lòng người? Được, chúng ta xem!

https://thuviensach.vn

Người khổ cực nấu cơm ngày ba bữa là các ngươi; người vắt óc thỉnh thoảng diễn tiết mục lôi kéo lòng người cũng là các ngươi. Đợi đến khi các ngươi nấu cơm phát mệt, diễn kịch cũng phát mệt, chúng ta vẫn giữ câu nói kia: Muốn chúng ta đầu hàng, nằm mơ đi, muốn giết cứ giết! Trái lại, chúng ta chống mắt lên xem các ngươi nhọc công, cuối cùng lại không thể đạt được mong muốn thì có tức giận hộc ba thăng (lít) máu hay không?

Sau bữa tối --

Ráng chiều tan mất, bầu trời chưa tối hẳn, hoàng hôn vàng cam, vạn vật mông lung.

Binh lính Bắc Dực đứng tê chân ở lưng núi, tụm ba tụm năm ngồi xuống đất. Dưới chân núi, dù đã dùng thuốc chữa thương, vết thương dần khép lại nhưng bởi lúc trước mất máu quá nhiều dẫn đến thể lực sắp không chống đỡ được nữa, binh sĩ Tây Thần, Thương Nguyệt cũng ngồi xuống, có điều ngồi trên những hòn đá xù xì.

Mặc dù binh sĩ Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt không đứng một chỗ, nhưng tầm mắt lại cùng nhìn về một hướng. Bọn hắn đều nhìn đỉnh núi, chờ đợi Thụy vương và Thụy vương phi giật dây thuộc hạ trình diễn tiết mục lôi kéo lòng người tiếp theo.

Một khắc trôi qua, kẻ địch Long Diệu không diễn kịch, bọn họ đang nói chuyện phiếm nước bọt văng tung tóe.

Hai khắc trôi qua, kẻ địch Long Diệu tiếp tục nói văng nước miếng.

Ba khắc trôi qua, kẻ địch Long Diệu vẫn mặt mày hớn hở, bà tám chuyện trên trời dưới đất.

Nửa canh giờ trôi qua --

https://thuviensach.vn

Đôi mắt binh sĩ tam quốc trừng phát xót, cổ cũng vươn đến mỏi, ngáp cũng ngáp rồi mà kẻ địch vẫn... tán gẫu chưa chán? Chẳng lẽ diễn xuất ban ngày đã kết thúc, Thụy vương và Thụy vương phi lùi những màn kịch khác đến ngày mai, khi trời đã sáng?

Một canh giờ trôi qua, ánh tà dương sót lại cũng biến mất, đêm đen phủ xuống.

Lúc này, binh sĩ tam quốc không đợi được vở kịch lôi kéo lòng người, ngược lại thấy không quen, gương mặt lộ vẻ thất vọng. Bọn hắn xoa xoa cái cổ tê dại, chuẩn bị rút lại ánh mắt nhìn đỉnh núi.

Hoàng Ngọc Tử Băng, Diễn đàn.

Trên đỉnh núi -- Đệ tử Cái Bang vốn tám chuyện trời đất, cuối cùng cũng rũ bỏ khuôn mặt rạng rỡ, nói văng nước miếng. Bọn họ đứng lên "xoạt xoạt xoạt", vọt đến bên những chiếc rương gỗ và tủ gỗ lim sớm mang đến đỉnh núi nhưng chưa được mở. Trong tủ gỗ, trừ những chiếc que trúc dựng đứng còn có những chiếc đèn lồng đỏ có dạng như những con bướm lớn. Đệ tử Cái Bang nâng que trúc, xách đèn lồng lên, bận rộn cắm những chiếc que trúc trên đỉnh núi, sườn núi và chân núi, sau đó thắp nến bên trong đèn lồng, treo đèn lên trên đầu que trúc.

Đợi đến khi tất cả đèn lồng tỏa ra ánh sáng đỏ, trời cao mênh mông đầy sao và trăng sáng tỏa ánh sáng bạc huyền ảo xuống ngọn núi.

Binh sĩ tam quốc có thể thấy rõ trên đỉnh núi, Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân công tử đang chỉ bảo một đám thuộc hạ lấy thảm và áo ngủ gấm từ trong rương ra. Sau đó, ba người và đám thuộc hạ trải thảm và áo ngủ lên mặt đất. Trải xong, năm vạn dân chúng Bắc Dực được đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt mời từ trong mái che ra, nằm trên thảm, đắp áo ngủ lên.

https://thuviensach.vn

Thấy một màn này, binh sĩ tam quốc rũ mắt xuống. Dân chúng thân thể yếu đuối, thể chất sao có thể so với bọn hắn trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, ra trận đánh giặc? Vì vậy, bọn hắn có thể chịu được đêm lạnh gió rét, nhưng dân chúng tuyệt đối không thể chịu đựng. Cho nên, Thụy vương và Thụy vương phi suy nghĩ đến điều này mới mang nhiều thảm dày và áo ngủ ấm áp giúp dân chúng chống lại một đêm lạnh lẽo.

Một màn này, nhìn ngang ngó dọc chẳng giống diễn kịch dối trá chút nào. Diễn kịch thì làm sao có thể nghĩ chu đáo như vậy? Chỉ có sự quan tâm từ tận đáy lòng mới cẩn thận như thế. Lại nói, hai người đã có thể cho năm vạn dân chúng áo ngủ ấm áp, dĩ nhiên cũng có khả năng tặng cho mình một cái. Nhưng bọn họ không, chưa thay áo ngủ mà ngồi xuống đất lạnh giống như đại quân Long Diệu. Lúc này, nếu đổi lại là chủ tử của bọn hắn ở trên đỉnh núi, vây chặt đại quân tam quốc,... Mặc dù chủ tử có thể chống lại gió lạnh, cũng tự biết mình thân phận tôn quý nên dựng một túp lều ấm để nghỉ ngơi. Nhưng Thụy vương và Thụy vương phi dứt khoát vứt bỏ thân phận tôn quý để đồng cam cộng khổ với toàn quân!

Bỏ qua lập trường đối lập, chủ tử có thể đồng cam cộng khổ với thuộc hạ sao có thể bị người khác bất kính, sao có thể bị người khác không phục?

Tiêu Hàn,Địch tướng quân, Dạ Dật Phong nhìn binh sĩ đã cảm động, không hẹn mà cùng cúi đầu. Khi bọn hắn cúi đầu, Vô Ngân công tử lại ngước cao đầu lên. Ánh sao lấp lóe, ánh trăng bàng bạc. Ánh trăng và ánh sao không sáng như nhau mà một sáng một tối, một tối một sáng. Nhưng tối nay lại xuất hiện hiện tượng nghịch thiên, trăng và sao sáng đều nhau. Quả nhiên như ân sư nói: Phượng tinh giáng thế, hào quang sáng rực vạn trượng, bầu trời chỉ có ánh sao; mà trước khi phượng tinh giáng thế thống nhất tứ quốc sẽ có hiện tượng nghịch thiên xảy ra -- trăng sao cùng sáng.

Cho dù biết toàn bộ kế hoạch của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng Vô Ngân công tử vẫn lo lắng ý chí thề không đầu hàng binh sĩ tam quốc quá kiên định làm kế hoạch của nàng thất bại. Bây giờ trông thấy hiện

https://thuviensach.vn

tượng nghịch thiên này, trái tim lo lắng của Vô Ngân công tử hoàn toàn thả lỏng.

"Này, ta nói này Vô Ngân, ngươi nhìn cái gì đó? Chẳng lẽ buồn chán nên tự kỉ với mấy ngôi sao à?" Hiên Viên Diễm ngồi bên cạnh nhìn Vô Ngân mỉm cười nhìn trời, cho nên dùng khuỷu tay huých nhẹ vào Vô Ngân một cái, trêu tức nói. Dứt lời, hắn cũng ngẩng cao đầu, con ngươi đen láy nhìn lên trời cao mênh mông. Mặc dù không tinh thông tử vi tướng số, Hiên Viên Diễm vẫn phát hiện hiện tượng kì lạ trên trời, không khỏi nghi ngờ: "Ha --"

Vô Ngân công tử đoán ra sao Hiên Viên Diễm lại ngạc nhiên, đôi môi nhích lại gần tai hắn rồi khẽ giải thích. Nguyên nhân của hiện tượng này liên quan đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng nàng đang làm gì? Nàng đang ngồi phía đối diện, hơi cúi đầu gọi Ngân Lang mang rương gỗ đến để đặt Tỳ Bà Máu vào trong. Sau đó, nàng bay vọt lên, ngồi trên một tảng đá xù xì. Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi vắt chéo chân, sóng mắt chuyển động quét qua đại quân Bắc Dực, Thương Nguyệt và Tây Thần rồi dùng linh lực phát ra tiếng cười dịu dàng: "Sắc đêm vừa tối, giờ này đi ngủ vẫn ngại sớm. Cảnh đẹp ngày tốt thế này, nếu lãng phí thì thật đáng tiếc. Chi bằng... chúng ta kể vài chuyện vui, vui vẻ hòa hợp, để đêm khuya ngủ ngon hơn có được không?" Dứt lời, bất luận binh sĩ tam quốc hay Dạ Dật Phong, Tiêu Hàn, Địch tướng quân đều nâng ánh mắt lên nhìn nàng.

-- Cảnh đẹp ngày tốt? Dưới hoàn cảnh bị ngươi vây chặt, quốc gia của chúng ta tràn đầy nguy cơ, lấy đâu ra cảnh đẹp ngày tốt? Vốn là hiểm cảnh nguy hiểm.

Hoàng Ngọc Tử Băng, Diễn đàn.

Đại quân tam quốc nuốt lệ vào bụng, dồn máu vào tim, cười khổ cũng cười không nổi, đồng loạt trừng nàng xong lại chán nản cúi đầu.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi im lặng không phải vì không có chuyện vui để nói chứ? Người sống một đời, nếu ngay cả niềm vui cũng không có thì sống lâu làm chi cho khổ sở?" Phản ứng không hợp tác của đại quân tam quốc hoàn toàn nằm trong dự liệu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng cười tươi hơn: "Vật thì để ta đàn một khúc để nội tâm các vị tràn đầy niềm vui, cảm nhận mùi vị ngọt ngào của cuộc sống."

Dứt lời, hào quang bảy màu lởn vởn quanh đầu ngón tay nàng, uốn cong dây đàn tỳ bà...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 286: Lệ Như Suối Trào

Dây cung giống như nhiễm phải máu mà rung lên, tiếng tỳ bà phát ra từ đầu ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xuyên qua làn gió xao động trong đêm, bay vào trong tai tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt.

-- không phải nói đàn một khúc an ủi, khiến lòng bọn họ tràn đầy niềm vui, cảm thụ một chút tư vị cuộc sống ngọt ngào sao?

Nếu muốn khiến lòng bọn họ tràn đầy niềm vui, vậy phải đàn một khúc vui vẻ chứ!?

Nhưng, hiện giờ bọn họ nghe thấy lại là một khúc... dường như trong lòng bọn họ còn chưa đủ khổ,muốn khiến bọn họ càng thêm đau khổ sao?

Tướng sĩ ba nước vốn cũng không muốn nghe Thượng Quan Ngưng Nguyệt đàn, giờ nghe được khúc này khiến lòng thêm khổ sở, hai mắt lại một lần nữa trợn lên giận dữ nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Không nhìn ánh mắt phẫn nộ của tướng sĩ ba nước bắn tới, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận chuyển thất thải linh lực, Die nd da nl e q uu ydo n truyền khúc nhạc như yêu như hận, như khóc như oán, chậm rãi đưa vào trong tai tướng sĩ ba nước.

“Xiêm y thêm vài món nữa, cơm nước ăn nhiều vài hớp, đi xa không bằng ở nhà, nương nấu cháo ngon.

https://thuviensach.vn

Một hồi nhìn khuôn mặt, một hồi sờ tay, một hồi lại dặn dò, cất đồ vào túi con.

Bây giờ phải đến lúc rời nhà, con bình an, nương lo lắng nghìn dặm.

Ngàn dặm đường, ta còn chưa bước một bước, đã nhìn thấy nước mắt trong mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân...“

Không có lời ca hoa mỹ, chỉ là những ca từ thật đơn giản, những ca từ bình thường lại chất phác, từng câu lại thắng được cả nghìn vạn lời nói.

Chạm vào chỗ yếu mềm sâu trong lòng, tức giận trong mắt tướng sĩ ba nước tản đi, thay vào đó, lại hiện dần lên một đám sương mù.

“Thay con lại lau giày, vì con lại vá áo, con đi nghìn dặm xa xôi, là nỗi lo trong lòng mẫu thân.

Một hồi bận bịu, một hồi vội vàng, một hồi lại nhớ tới chuyện gì, nhét vào túi con.

Bây giờ phải đến lúc rời nhà, con bình an, nương lo lắng nghìn dặm.

Ngàn dặm đường, ta còn chưa bước một bước, đã nhìn thấy nước mắt trong mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân...“

Như khóc như oán nói ra một lời ly biệt, như yêu như hận thả ra một loại nhung nhớ, tĩnh mịch như vậy, dieendaanleequuydonn tình yêu tinh khiết như vậy, tình yêu chân thành như vậy.

Trong đầu, vẫn chôn thật sâu những ký ức, lại trong nháy mắt như sóng trào mênh mông dâng lên.

Không chỉ tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt xót xa, con mắt ươn ướt, ngay cả tinh binh Long Diệu cũng như thế.

https://thuviensach.vn

“ Bây giờ phải đến lúc rời nhà, con bình an, nương lo lắng nghìn dặm.

Ngàn dặm đường, ta còn chưa bước một bước, đã nhìn thấy nước mắt trong mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân...“

Không có ồn ào tranh cãi nơi thế gian, không có chiến trường giết chóc đầy máu tanh, chỉ có nỗi nhớ nhung mẹ già nơi xa, lo âu con cái còn non dạ.

Khúc đàn như yêu như hận, như khóc như oán tuôn trào cuồn cuộn.

Tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, răng cắn chặt môi chảy ra máu, tay đè chặt lấy trái tim như bị dùi đâm đến đau đớn.

Nhiều năm qua, Long Diệu hoàng triều vẫn luôn là địch không đánh ta, ta không đánh địch, đối với ác ý khơi mào chiến sự, có thể tận lực tránh được thì tránh.

Vì vậy, từ trước đến nay không có nước giặc đến xâm phạm, tinh binh Long Diệu có chí thủ nước nhà, cách ba tháng, da.nlze.qu;ydo/nn còn có thể về nhà thăm người thân một lần.

Mà, binh sĩ Bắc Dực, Thương Nguyệt, bởi vì hoàng đế và thái tử có dã tâm muốn gây chiến tranh,ngày đêm bận rộn tăng cường thao luyện, hai ba năm mới có thể có được một cơ hội duy nhất để về nhà thăm người thân.

Còn binh sĩ Tây Thần, bởi vì lòng dạ độc ác của Tây Thần đế Tư Đồ kiệt, không chỉ ngày đêm nghiêm khắc huấn luyện bọn họ, càng thường xuyên phát động chiến tranh với các quốc gia khác.

Ngay trong bọn họ, có vài người đã bốn năm năm không trở về nhà rồi, còn có một vài người, thậm chí tới bảy tám năm cũng chưa được trở về nhà.

https://thuviensach.vn

Không có cách nào về nhà thăm người thân, cũng chỉ có thể chôn sâu nỗi nhớ nhung với thân nhân vào tận đáy lòng, tránh cho nỗi khổ ngày đêm dày vò đến rơi lệ.

Nhưng hôm nay --

Từ trong miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cất ra tiếng ca như yêu như hận, ngón tay di chuyển trên dây cầm Huyết tỳ bà, chậm rãi vang lên khúc nhạc như khóc như oán.

Lại khiến ký ức năm xưa rời nhà tới doanh trại mà binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt dinendian.lơqid]on đã chôn sâu ở đáy lòng, không còn cách nào kiềm chế được bùng phát lên.

“Thay con lại lau giày, vì con lại vá áo, con đi nghìn dặm xa xôi, là nỗi lo trong lòng mẫu thân.

Một hồi bận bịu, một hồi vội vàng, một hồi lại nhớ tới chuyện gì, nhét vào túi con.

Bây giờ phải đến lúc rời nhà, con bình an, nương lo lắng nghìn dặm.

Ngàn dặm đường, ta còn chưa bước một bước, đã nhìn thấy nước mắt trong mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân...“

Một tên binh sĩ Thương Nguyệt cúi đầu xuống, tay phải được băng bó như kén tằm mò vào trong áo.

Một chiếc phù bình an tụt xuống, được binh sĩ Thương Nguyệt run rẩy ôm trong lòng bàn tay, hai hàng lệ nóng trên gương mặt binh sĩ Thương Nguyệt như dòng suối nhỏ tuôn trào chảy xuống.

Đây là thứ mà hai năm trước, kỳ nghỉ thăm người thân của hắn đã kết thúc, trước một ngày hắn phải trở lại doanh trại,

https://thuviensach.vn

Dieenndkdan/leeequhydonnn người mẹ già tóc bạc hai mắt đã kém, thừa dịp trời còn tờ mờ sáng, lúc hắn còn chưa bắt đầu rời giường...

Chống cây gậy quải trượng, từng bước đi rồi ngã, dập đầu bò tới một ngôi chùa trên đỉnh núi, cầu lão phương trượng một chiếc phù bình an, thay hắn đuổi đi những bất hạnh đem lại may mắn.

Một binh sĩ Bắc Dực cũng cúi đầu, vẻ mặt đầy nước mắt, đưa tay mò vào trong áo.

Nơi cổ họng binh sĩ Bắc Dực nghẹn ngào, từ trong lồng ngực móc ra một chiếc hộp gỗ xù xì, tay run rẩy mở ra chiếc hộp xấu xí đó.

Bên trong hộp gỗ, chứa sáu miếng bánh xốp nhỏ.

Đây là thứ mà ba năm trước đây, ngày binh sĩ Bắc Dực rời nhà trở về doanh trại, người mẹ già tóc bạc của hắn vừa lau nước mắt, vừa làm bánh xốp mà hắn thích nhất.

Sáu miếng bánh xốp, binh sĩ Bắc Dực đều không nỡ ăn một miếng nào.

Ba năm rồi, miếng bánh vốn trắng tinh không một dấu vết, đã trở nên đen thui đầy mốc, nhưng binh sĩ Bắc Dực vẫn không ném bỏ hộp bánh xốp này.

Còn các binh lính Tây Thần hơn bảy tám năm chưa trở về nhà, hai tay ôm lấy đầu gối, đầu chôn vào giữa cánh tay, khiến lệ rơi tuôn trào như suối.

Suy nghĩ của bọn họ bay về nhiều năm trước, mẹ già tóc bạc lưng gù, đứng ở dưới tầng cây cành lá rậm rạp, *dyan(lee^qu.donnn) tuy trong mắt hàm chứa đầy nước mắt không nỡ, nhưng...

https://thuviensach.vn

Gương mặt đầy nét nhăn, lại cố gắng mỉm cười, vẫy tay tiễn hắn dần dần đi xa, trong lòng thầm hy vọng có thể sớm ngày trở về.

Ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngừng đàn, khúc nhạc như yên như hận, như khóc như oán, cũng theo ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà dừng lại.

Nhưng, quá nhiều ký ức tuôn trào trong đầu, nỗi nhớ sâu đậm bùng lên trong lòng tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, lệ trong mắt vẫn cứ tuôn ra.

Cất Huyết tỳ bà vào trong rương gỗ, dưới con mắt thán phục của Vô Ngân công tử, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi xuống trên đất lần nữa.

Vô Ngân công tử biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ xướng một khúc an ủi, lại không biết Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ đàn khúc an ủi thế nào, xướng như thế nào, vẻ mặt chấn động nói:“Không nghĩ tới... ngươi lại còn biết phổ nhạc viết lời?”

Thế gian khúc nhạc tầm thường tuy nhiều, nhưng cũng không thiếu khúc hay.

Vô Ngân công tử xưa nay đam mê ba thứ: Một thích sạch sẽ, hai thích đào hoa, ba thích sưu tầm khúc nhạc hay khắp thế gian.

Nhưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tấu lên một khúc này, tuy không có từ ngữ hoa lệ trau chuốt, nhưng thấm sâu vào trong tâm hồn, rung động tới đáy lòng, mà Vô Ngân công tử lại mới nghe lần đầu.

Vì vậy, Vô Ngân công tử xác định khúc này, là do Thượng Quan Ngưng Nguyệt tự mình phổ nhạc điền từ ra mà thành.

Nghe thấy Vô Ngân công tử hỏi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhún vai, trong lòng lặng lẽ đáp: Khụ khụ... dfienddn lieqiudoon Vô Ngân à, kỳ

https://thuviensach.vn

thực cũng không phải ta phổ nhạc, viết từ đâu, là ta mang tới từ thế kỷ hai mươi mốt đấy!

Nhưng mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong đôi môi đỏ mọng, cười trả lời:“Cái này hả... Hiểu sơ thôi!”

Nghiêng đầu, Vô Ngân công tử tán thưởng nói:“Khúc hay như thế, nếu không sưu tầm tất sẽ tiếc nuối cả đời. Ta nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt này, nể tình ta nhịn đau giả trang khất cái tới đây, đợi chuyện ở nơi này kết thúc, ngươi thưởng khúc phổ này cho ta đi?”

Khóe miệng co giật mạnh mẽ, lập tức, giọng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt mười phần trêu tức cười trả lời:“Được rồi! Thấy công lao vất vả của Vô Ngân, ta đáp ứng!”

Hiên Viên Diễm không nói gì, chỉ ngồi bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cánh tay ôm chặt eo nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Die nd da nl e q uu ydo n đôi mắt đen đầy tình ý liên tục nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đối với Hiên Viên Diễm mà nói, một khúc thấm sâu vào trong tâm hồn, rung động tới đáy lòng này, kém xa khúc trước đây lúc hắn bất tỉnh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vì để thức tỉnh hắn mà tấu lên.

Từ tình ý trong mắt Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm ứng được suy nghĩ trong lòng Hiên Viên Diễm, cánh tay vòng lại ôm chặt eo Hiên Viên Diễm...

Thời gian lặng lẽ trôi, gió đêm từ từ xao động.

Trên đỉnh núi, năm chục ngàn dân chúng Bắc Dực kéo chăn bằng gấm, nằm ngủ ấm áp trong thảm nhung, dần dần tiến vào mộng đẹp.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm, Vô Ngân công tử ngồi xếp bằng cùng với một đám đệ tử Cái Bang, hai mắt cũng nhắm lại, ngưng thần nghỉ ngơi.

Còn tinh binh Long Diệu, hơn nửa số người cũng ngồi xếp bằng nghỉ ngơi, một nửa kia thì chụm đầu khẽ trò chuyện, tránh lúc tiến hành gác đêm lại ngủ gà ngủ gật.

Mà ở sườn núi và dưới chân núi, tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, cứ gục đầu như thế, dieendaanleequuydonn mặc cho suy nghĩ trôi dạt đến nơi xa xôi kia -- nhà.

Ánh nến tắt, trăng sao đã ẩn vào trong đêm tối.

Hai mắt tướng sĩ ba nước đẫm lệ mông lung, cổ họng nghẹn ngào, đầu vẫn cứ duy trì trạng thái gục xuống, người cầm vật, người ôm đầu, người đè lấy tim.

Cho đến khi --

Màn đêm đen tối hoàn toàn tản đi, nắng ban mai rực rỡ như quá khứ nở rộ, mang theo bầu không khí mát mẻ chính là sương mù sáng sớm, phủ lên vạn vật một lớp sa mỏng màu trắng sữa.

Một đêm khó ngủ, hai mắt tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt sưng đỏ, đầu vẫn ưu sầu cúi xuống, da.nlze.qu;ydo/nn hiện ra trạng thái mất hồn mất vía vì nỗi nhớ nhà.

Làn sương mù sáng sớm tản đi, đệ tử Cái Bang duỗi người, giống như hôm qua bắt đầu bận bịu, khiến trên đỉnh núi tràn đầy khói bếp sớm.

Vô Ngân công tử rửa mặt xong, đứng ở bên cạnh Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Cười liếc nhìn Hiên Viên Diễm đang nhu tình như nước, chơi đùa mấy sợi tóc tán loạn trên trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân công tử nghiêng đầu hỏi:“Khi nào bọn họ đến?”

“Tính toán thời gian, hẳn nên đến rồi.”

Ngón trỏ chơi đùa mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay trái ôm lấy eo nhỏ của nàng, bàn tay phải nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Vô Ngân công tử, Hiên Viên Diễm nở nụ cười trả lời:“Đi, nghênh đón bọn họ đi!”

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 287: Mừng Như Điên

Trên đỉnh núi, tay áo ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay phấp phới, phong thái đón gió mà đứng tựa như tranh vẽ. Mắt đen khép hờ, Vô Ngân công tử ngửi hương hoa lá nhàn nhạt trong không khí, nghiêng đầu hỏi: "Sao vẫn chưa thấy tăm hơi bọn tiểu gia hỏa đâu? Chẳng lẽ bị thợ săn ăn mất rồi?" Sau đó, hắn nhìn lướt qua binh sĩ tam quốc chán nản cúi đầu, lộ ra trạng thái mất hồn mất vía ở ngọn núi cuối cùng, vờ thở dài nói: "Thợ săn, các ngươi ngàn vạn lần đừng tham ăn mà ăn mất thuốc chữa vết thương lòng cho binh sĩ tam quốc."

Nghe tiếng thở dài đầy tính kịch của Vô Ngân công tử, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mấp máy môi: "Chẳng phải đã tới rồi sao?"

Nhìn theo ánh mắt của nàng, phía trước nơi xa, trên bầu trời xanh mênh mông xuất hiện vô số chấm nhỏ màu bạc. Chúng dần dần bay đến gần, biến thành những chú chim bồ câu liên tục vỗ cánh.

Hoàng Ngọc Tử Băng,

Nghe bên tai chợt truyền đến tiếng chim bồ câu "Cô cô cô.", binh sĩ tam quốc ngẩng đầu lên. Liếc nhìn đám bồ câu, bọn hắn lại cúi đầu xuống, tiếp tục đắm chìm trong thế giới buồn bã của riêng mình.

"Bây giờ phải đến lúc rời nhà, con bình an, nương lo lắng nghìn dặm.

Ngàn dặm đường, ta còn chưa bước một bước, đã nhìn thấy nước mắt trong mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân, chảy ra từ mắt mẫu thân... “

https://thuviensach.vn

Giọng án như oán như mộ, như khóc như than đêm qua còn vương vấn trong trái tim binh sĩ tam quốc, khiến bọn hắn rất nhớ người thân.

Tiêu Hàn lạnh lùng khẽ nheo mắt, Dạ Dật Phong phủ sương mù trên khuôn mặt nhìn chằm chằm đàn bồ câu đang càng lúc càng gần đỉnh núi.

-- Tại sao có nhiều chim bồ câu xuất hiện như vậy? Lẽ nào Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chuẩn bị bồ câu để hấp hoặc nướng hoặc chiên vàng làm bữa sáng thêm phong phú. Không đúng, hình như trên đùi bồ câu buộc một ống trúc nhỏ màu xanh lá. Chẳng lẽ vừa sáng sớm, bọn họ đã bắt đầu diễn kịch, mà vở kịch này có liên quan đến ống trúc buộc trên đùi bồ câu?

Đỉnh núi -- Theo tiếng huýt sáo của Hiên Viên Diễm, chim bồ câu thấy vị trí của hắn nên tăng nhanh tốc độ bay. Trong tích tắc, ngàn con chim bồ câu đậu xuống mặt đất phía sau hắn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay người nhìn bồ câu, hơi vươn người, cười nói: "Diễm, chuyện chữa bệnh cho người cứ giao cho ta. Chàng và Vô Ngân đi hỗ trợ làm bữa sáng đi."

"Được." Hiên Viên Diễm đáp lời, nhìn Vô Ngân công tử rồi dời bước gia nhập đám người Ngân Lang, Thanh Báo, chuẩn bị bữa sáng cháo trứng muối thịt nạc.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra dấu tay cho tứ đại Trưởng lão, nhẹ nhàng bước đến đỉnh núi phía tây, đôi mắt giảo hoạt như hồ ly chậm rãi liếc binh sĩ tam quốc. Tứ đại Trưởng lão nhận lệnh, xách mỗi bên một cái sọt lớn bước đến chỗ đám bồ câu. Tứ đại Trưởng lão cúi đầu khom lưng, tháo ống trúc trên đùi bồ câu xuống rồi bỏ chúng vào trong sọt.

Non nửa khắc đã qua -- Đàn bồ câu vỗ cánh, vọt lên trời, bay về theo đường cũ.

https://thuviensach.vn

Tứ đại Trưởng lão xách sọt nặng, đứng nghiêm, vẻ mặt cung kính đứng phía sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Nàng vươn tay, mở lòng bàn tay ra, được Đông trưởng lão đặt một ống trúc vào. Nàng chậm rãi mở ống trúc, lấy một lá thư từ trong đó ra rồi đọc lướt qua hàng chữ màu đen, sau đó sử dụng linh lực để tất cả mọi người có thể nghe giọng mình: "Số ba mươi hai kênh Liễu Gia, trấn Bách Lý, huyện Lăng Bình, Tây Thần quốc, La Tiểu Hổ đang ở đâu thì hãy giơ tay lên."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, binh sĩ Tây Thần nào đó ở ngọn núi cuối cùng ngẩng phắt đầu lên nhìn nàng.

-- Số ba mươi hai kênh Liễu Gia, trấn Bách Lý, huyện Lăng Bình, Tây Thần quốc, La Tiểu Hổ? Đây... không phải là hắn sao?

Tuy La Tiểu Hổ chưa giơ tay, chỉ dùng vẻ mặt mù mịt nhìn nàng, nhưng những binh sĩ còn lại đều cúi đầu, duy chỉ có hắn ngẩng đầu, dĩ nhiên nàng biết người này chính là La Tiểu Hổ. Thượng Quan Ngưng Nguyệt vẫy vẫy lá thư trên tay về phía La Tiểu Hổ, cười rạng rỡ: "La Tiểu Hổ, trên tay ta là thư nhà, đó là bức thư nhà... do thê tử ngươi Vương Thúy Hoa viết."

La Tiểu Hổ trợn mắt, há hốc mồm.

-- Cái gì cơ? Có nghe nhầm không? Lá thư đang bay bay trong tay Thụy vương phi là thư nhà của thê tử hiền lành gần gũi thì ít xa cách thì nhiều của hắn? La Tiểu Hổ vừa kinh ngạc vừa vui mừng, quả thực nghi ngờ mình... hoặc là đang nằm mơ, hoặc là quá nhớ nhung nên sinh ra ảo giác đẹp đẽ. Dường như sợ thở quá mạnh khiến mộng đẹp biến mất, sợ ảo giác tan vỡ, thậm chí hắn đã nín thở.

"La Tiểu Hổ, nếu nghe thấy lời của ta thì mau đến đây lấy thư nhà. Nếu không, ta sẽ nghĩ ngươi không cần thư nhà rồi đem nó đi đốt. Có

https://thuviensach.vn

thể..." Nàng vẫy vẫy thư lần nữa, nói từng chữ một: "Dùng như nhà thay thế gỗ để hầm cháo, chắc mùi cháo sẽ thơm hơn ấy nhỉ?"

Trước kia dù binh sĩ tam quốc trong quân doanh nhưng vẫn thường xuyên trao đổi thư nhà. Nhưng, trong mấy năm gần đây, chiến tranh ở quốc gia bọn hắn thường xuyên bạo phát nên có quân lệnh ban ra: Không được trao đổi thư nhà. Quân lệnh vô tình này ban xuống -- những binh sĩ không muốn bị thư nhà ảnh hưởng đến tâm trạng dẫn tới bận tâm quá nhiều, thế nên lúc chiến đấu thường lơ đãng. Vì vậy, La Tiểu Hổ đã bảy tám năm chưa về thăm nhà, cũng đã bảy tám năm không trao đổi thư từ với người thân, sao có thể không cần lá thư của thê tử hắn?

"Thụy vương phi, ta nghe thấy, người đừng đốt thư nhà, ta đây lập tức đến đó lấy thư." La Tiểu Hổ một đêm không ngủ, nước mắt chảy ròng đến bình minh, tinh thần uể oải, lập tức như uống thuốc kích thích, vừa la to vừa chạy như bay về đỉnh núi.

Đợi đến khi La Tiểu Hổ thở gấp đứng trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nàng lấy thư ra rồi bỏ vào ống trúc. La Tiểu Hổ hít sâu, lại hít sâu, rồi lại hít sâu, sau đó mới run rẩy vươn hai tay nhận lấy thư từ tay nàng. Đối với thư nhà của nương tử sao lại vào tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, La Tiểu Hổ vẫn rất nghi ngờ, nhưng nàng có thể nói chính xác không sai địa chỉ, tên hắn và tên nương tử hắn, điều này làm hắn không thể không lên đỉnh núi lấy thư. Hắn cúi đầu xuống, nhìn những câu chữ tình tứ, cách ngắt câu đặc thù trên giấy, đúng là bút tích quen thuộc của thê tử hắn khi viết thư cho trượng phu. Nghi vấn trong lòng La Tiểu Hổ tan biến, mừng như điên, ôm thư thật chặt vào ngực, muốn lập tức trở về ngọn núi cuối cùng để đọc từng câu từng chữ thê tử viết cho mình. Thế nhưng La Tiểu Hổ vẫn nán lại nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt phức tạp. Hắn nuốt nước miếng, lúc này mới thốt ra ba chữ nhỏ như muỗi kêu: "Cảm ơn người." Nói xong không đợi nàng đáp lời, cẩn thận ôm thư trong ngực như bảo bối quý báu nhất trên thế gian rồi lao xuống núi, hận không thể chia sẻ tâm trạng

https://thuviensach.vn

kích động với mọi người, nước mắt chảy xuống, kêu ầm lên: "Thê tử gửi thư nhà cho ta rồi! Thê tử gửi thư nhà cho ta rồi!"

Nghe thấy La Tiểu Hổ kích động vừa chạy vừa hét lên, binh sĩ tam quốc đều ngẩng cao đầu.

-- Không thể nào? Lẽ nào Thụy vương phi không lừa gạt?... Nàng giao cho La Tiểu Hổ bức thư do chính tay thê tử của hắn viết sao?

Lúc này, trên đỉnh núi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, nâng tay tiếp tục vẫy vẫy lá thư khác: "Năm mươi sáu thôn Phong Điền, trấn Ngô Đồng, huyện Lư Dương, Thương Nguyệt quốc, Chu Lai Phúc đang ở đâu? Đây là lá thư nhà do nhi tử mười hai tuổi của ngươi gửi cho ngươi nhân dịp sinh nhật của phụ nhân."

Hoàng Ngọc Tử Băng, d

Có La Tiểu Hổ làm tiền lệ, binh sĩ tên Chu Lại Phúc còn nghi ngờ thư nhà là thật hay giả gì nữa? Vì vậy, nàng vừa dứt lời, Chu Lai Phúc lập tức vui mừng, phút chốc chạy như điên lên đỉnh núi.

"A ha ha, nhi tử bảo bối của ta. Ba năm nay, nét chữ của con đã luyện tập không tệ. Nhìn chữ con viết cho cha thật đẹp." Đợi đến khi Chu Lai Phúc vừa vùi đầu đọc thư vừa há miệng cười ha ha đi xuống núi, binh sĩ tam quốc tay nắm thành quyền, ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Số chín đường Ma Tước, trấn Thanh Hà, huyện Tùng Hoa, Bắc Dực quốc, Phùng Đại Hải ở đâu? Đây là thư nhà của cha mẹ và muội muội của ngươi cùng viết."

Chưa lấy được thư nhà, Phùng Đại Hải đã hưng phấn vừa lao lên đỉnh núi, vừa kích động la to: "A ha ha! Các ngươi có nghe thấy không? Cũng có thư nhà của ta, cũng có thư mà cha mẹ và muội muội ta viết."

https://thuviensach.vn

Hoàng Ngọc Tử Băng,

Binh sĩ tam quốc còn lại nếu không nắm chặt hai tay thì cũng bấm móng tay sâu vào lòng bàn tay. Ánh mắt của bọn hắn càng lúc càng khẩn trương nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Bọn hắn đang sốt ruột chờ đợi cái tên tiếp theo nàng gọi lên sẽ là tên của mình...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 288: Kích Động Thét Chói Tai

Nửa canh giờ sau --

Đàn bồ câu đưa tới ngàn bức thư nhà, được Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát ra hết.

Năm trăm binh sĩ Tây Thần, ba trăm binh sĩ Bắc Dực, hai trăm binh sĩ Thương Nguyệt nhận được thư nhà, Die nd da nl e q uu ydo n đang ngồi trên mặt đất, một lần lại một lần nhìn bút tích quen thuộc của thân nhân.

Vô số binh sĩ Thương Nguyệt đều khóc không thành tiếng nói: “Phụ mẫu, xin thứ lỗi cho hài nhi, không thể tận hiếu ở bên cạnh hai người!”

Vô số binh sĩ Bắc Dực, khóc ròng nói: “Nương tử, già trẻ trong nhà đều do một mình nàng khổ cực chăm sóc, vi phu thực sự thẹn với nàng!”

Vô số binh sĩ Tây Thần, trào nước mắt đấm ngực nói: “Con ơi, từ biệt hơn bảy năm, phụ thân cũng không biết bây giờ con đã lớn rồi, phụ thân xin lỗi con!”

Ngàn binh lính nhận được thư nhà, liền cứ xem thư hết lần này đến lần khác, nhiều lần run giọng nỉ non, phát tiết sự áy náy sâu trong lòng.

Mà, những giọt nước mắt này lại khác với đêm qua.

Nước mắt đêm qua, tất cả đều là khổ sở. Nước mắt hôm nay, bởi vì nhận được thư nhà, mặc dù cũng đau khổ chua xót, dieendaanleequuydonn nhưng trong sự chua xót ấy lại hàm chứ sự ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Giọt nước mắt chua xót hàm chứa vị ngọt này, khiến cho những binh sĩ còn lại chưa nhận được thư nhà, đôi mắt chợt sưng đỏ, bắn tới từng đạo ánh mắt hâm mộ.

Đỉnh núi --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhìn lướt qua những binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt bởi vì chưa nhận được thư nhà, do đó bắn tới ánh mắt đầy hâm mộ đối với người nhận được thư nhà.

Nở nụ cười đẹp hơn hoa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: “Sau bữa sáng, tuy đã có ngàn con chim bồ câu bay tới, nhưng còn có tám trăm con chim bồ câu còn chưa bay tới.”

-- nhóm chim bồ câu xuất hiện tiếp theo, số lượng tuy chỉ có tám trăm, nhưng... một con chim bồ câu trong đó, rất có thể là mang theo bức nhà mà mình muốn đấy?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, binh sĩ ba nước chưa nhận được thư nhà, ánh mắt vốn đang nhìn về phía đồng bạn, lập tức đều đồng loạt chuyển tới đỉnh núi.

Một binh sĩ Thương Nguyệt lộ ra vẻ mặt kinh ngạc và vui mừng, lúc này cất lớn giọng hỏi: “Thụy vương phi, khi nào chúng ta mới có thể dùng bữa sáng?”

Một binh sĩ Bắc Dực hai mắt tỏa tia sáng hưng phấn, cũng duỗi cổ nói:“Thụy vương phi, nếu còn chưa chuẩn bị xong bữa sáng, chúng ta có thể cùng phụ giúp một tay.”

Binh sĩ Bắc Dực mới vừa nói xong, những binh lính còn lại, lập tức cùng kêu lên phụ họa nói:“Đúng vậy đúng vậy, chúng ta có thể cùng phụ giúp một tay!”

https://thuviensach.vn

Giống như... bọn họ dùng bữa sáng nhanh một chút, là bồ câu có thể nhanh chóng bay tới, thư nhà có thể mau chóng đến trên tay bọn họ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong đôi môi anh đào lên, không có đáp lại lời của binh lính, mà bỗng chốc vung cổ tay trắng nõn lên.

Đệ tử Cái Bang lấy cháo nấu trứng muối thịt nạc, đổ vào trong thùng gỗ lớn.

Tiếp theo, bọn họ lấy thùng gỗ đựng cháo, xếp hàng ngang đặt ở phía sau Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dinendian.lơqid]on lại lấymột chồng chén sứ thanh hoa, bày ở bên cạnh thùng cháo.

Đợi khi đệ tử Cái Bang cầm một cái muôi dài trong tay, nửa đứng ở chỗ thùng cháo, lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới mở miệng cười trả lời binh sĩ ba nước: “Đồ ăn sáng đã chuẩn bị xong, là cháo trứng muối thịt nạc, không biết có hợp khẩu vị hay không?”

“Cháo trứng muối thịt nạc, ta thích ăn nhất, mỗi lần về nhà, muội muội ta đều sẽ nấu một nồi lớn cho ta ăn.”

“Ta cũng thích ăn nhất, lần đầu tiên nương tử chuẩn bị bữa sáng cho ta, chính là cháo trứng muối thịt nạc đấy.”

“Thụy vương phi, đừng để thuộc hạ của ngài khổ cực đưa bữa sáng tới, chúng ta có tay có chân, để tự chúng ta lên núi lấy cháo cũng được!?”

Nghe mấy lời của các binh lính, chỗ nào còn có căm thù tức giận? Dường như khẩn cấp chờ đợi bức thư nhà, đã khiến cho sự căm thù tức giận của các binh lính tạm thời tan thành mây khói!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười đẹp hơn hoa, hơi cúi đầu nói: “Được, các ngươi lên núi lấy cháo. Da.nlze.qu;ydo/nn Thế nhưng nhớ kỹ,

https://thuviensach.vn

đừng xông lên toàn bộ như ong vỡ tổ, để phòng làm ngã người khác hoặc chính mình, các ngươi nên xếp thành hàng đi lên thì hơn!”

Dứt lời, bóng dáng màu tím của Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng lóe lên, bay đến chỗ Hiên Viên Diễm, cùng Hiên Viên Diễm, Vô Ngân công tử dùng bữa sáng.

Còn đối với lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt lại thật nghe theo, bọn họ xếp thành nhiều đội, lần lượt lên núi lấy cháo.

Lấy muôi múc cháo vào bát, đệ tử Cái Bang cầm chén cháo đưa lên.

Khác với thái độ ác liệt ngày hôm qua, binh sĩ ba nước tiếp nhận chén cháo, đại đa số đều nói một tiếng cảm ơn với đệ tử Cái Bang.

Cũng có số binh sĩ nhận được thư nhà, không nói cảm ơn với đệ tử của Cái Bang.

Thế nhưng, số binh sĩ này, so với đa số binh lính khách khí nói một tiếng cảm ơn, làm cho nhóm đệ tử Cái Bang thích hơn.

Một binh sĩ Tây Thần lớn tuổi, nói với một đệ tử Cái Bang trẻ tuổi: “Này, lão đệ, cho ta thêm một chén đi, không đủ ăn rồi!”

Một binh sĩ Thương Nguyệt trẻ tuổi, nói với một đệ tử Cái Bang lớn tuổi: *dyan(lee^qu.donnn) “Lão huynh, thịt trong chén của ta ít quá, huynh cho thêm một ít đi?”

Những binh sĩ vốn căm hận mình đến tận xương, bây giờ lại bắt đầu chủ động xưng huynh gọi đệ rồi.

Vì vậy, một tiếng gọi lão huynh, lão đệ từ miệng, chẳng lẽ lại không bằng một tiếng cảm ơn khách khí, khiến đệ tử Cái Bang càng thêm yêu

https://thuviensach.vn

thích hơn sao?

“Được được được, lão đệ sẽ cho huynh nhiều thêm một chén.”

“Lão huynh sai rồi, cho đệ thêm thịt này.”

“Các huynh đệ xếp hàng phía sau, các ngươi chờ một chút. Chén bát không đủ dùng rồi, đợi người trước mặt ăn xong trả bát về, rồi sẽ múc cháo cho các ngươi!”

“Không vội, không vội, bọn ta sẽ chờ. Phải rồi, các ngươi cũng đừng chỉ múc cháo cho chúng ta, bản thân cũng nên ăn đi kẻo đói!”

Một màn trên đỉnh núi này, khiến thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn đứng giữa sườn núi, toàn bộ mười ngón tay đều lạnh ngắt, lạnh đến cả tim.

Một màn trên đỉnh núi này, cũng khiến thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong ở chân núi, Dieenndkdan/leeequhydonnn hai hàng lông mày đầy lo âu nhíu chặt, rầu đến tận tâm can.

Cái Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đưa tới cũng không phải là thư nhà, mà là ràng buộc nằm sâu trong lòng bọn lính.

Khi đã chôn vùi sự ràng buộc sâu đậm đó, đối với đám binh sĩ thề hết sức trung thành với quốc gia, vì cự tuyệt quy hàng Long Diệu hoàng triều, tất nhiên sẽ chẳng sợ chết.

Nhưng, một khi sự ràng buộc đã chôn sâu lại bị khơi gợi lên, mà cũng là lúc không thể vãn hồi, quyết tâm chẳng sợ chết của bọn lính sẽ dao động, bởi vì bọn họ không nỡ -- không nỡ bỏ người thân!

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không biết, cũng không dám đoán, tiếp theo sau tiết mục thư nhà này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm còn có thể bắt đầu diễn tiết mục gì nữa?

https://thuviensach.vn

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong chỉ biết là, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chưa bắt đầu diễn, dfienddn lieqiudoon mà một khi đã diễn càng khiến bọn lính cảm động, cuối cùng...

Gió sớm nhẹ nhàng phất qua, trong lòng Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong than khổ một tiếng, đồng thời đứng lên, đi về phía đỉnh núi.

Tuy Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không có khẩu vị dùng bữa sáng, nhưng bọn họ lại rất rõ, mình không thể không ăn.

Bởi vì, nếu bọn họ vẫn im lặng không ăn, hai người Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tất nhiên sẽ lệnh cho thuộc hạ đưa bữa sáng cho bọn họ, mà binh sĩ cũng sẽ tự đưa bữa sáng cho bọn họ.

Kể từ đó, mặt ngoài dù bọn lính không có mở miệng, nhưng trong lòng sẽ lặng lẽ, so sánh bọn họ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm.

Tạo thành một loại gọi là... hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, Die nd da nl e q uu ydo n bằng lòng cùng bọn thuộc hạ đồng cam cộng khổ, bọn họ lại ỷ vào thân phận tôn quý, chờ bọn thuộc hạ phục vụ.

Mặt trời từ từ lên cao, mọi người đều dùng hết bữa sáng, chiến mã cũng đã ăn no cỏ khô.

Sau khi dùng bữa sáng --

Đỉnh núi phía bên phải, hai tay đỡ lấy đầu, nhóm đệ tử Cái Bang lười biếng nằm phơi nắng trên mặt đất.

Đỉnh núi phía bên phải, Hiên Viên Diễm đang đang yên lặng nhìn cờ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Vô Ngân dieendaanleequuydonn mười phần nhã hứng, ngồi cách nhau cái bàn, ngươi tới ta đi đánh cờ.

https://thuviensach.vn

Còn ở sườn núi và chân núi, binh sĩ ba nước nhận được thư nhà, đầu tiếp tục cúi xuống, lật đi lật lại nhìn những dòng chữ màu đen trên bức thư nhà.

Binh sĩ ba nước chưa nhận được thư nhà, toàn bộ đều ngồi xuống trên mặt đất, đầu ngẩng thật cao, hai mắt cứ nhìn chòng chọc phương hướng mà ngàn con chim bồ câu đã bay tới lúc sáng.

Nửa canh giờ đã trôi qua, chưa thấy tăm hơi của đám chim bồ câu, thời gian binh sĩ ba nước chờ đợi nhận được thư nhà dài như một năm, bắt đầu vò đầu bứt tai.

Một canh giờ đã qua rồi, vẫn không thấy tăm hơi của đám chim bồ câu đâu, binh sĩ ba nước ngồi không yên, bắt đầu nóng nảy đi tới đi lui.

Một canh giờ rưỡi cũng đã lặng lẽ trôi qua, trên đỉnh núi, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Vô Ngân đã đánh cờ đến ván thứ tám.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa chuyển một con cờ đen qua sông, Vô Ngân di động một con cờ đỏ, nhịn không được trừng mắt nói: “Con tốt qua sông, ngươi lại muốn ra chiêu hiểm sao?”

Lại đưa một con tốt đen đưa qua bờ sông, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong đôi môi anh đào trả lời:“Sai rồi, dinendian.lơqid]on lúc này cũng không phải ra chiêu hiểm, mà là minh tu sạn đạo, ám độ trần thương (Ý chỉ kế dương đông kích tây)!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, các binh sĩ ở dưới chân núi đang chờ đến sốt ruột, cũng bất chấp Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đang đánh cờ, lớn giọng gọi hô lên.

“Thụy vương phi, không phải ngài nói sau khi dùng bữa sáng, sẽ có tám trăm con chim bồ câu bay tới sao? Vì sao đợi lâu như thế, sắp tới buổi trưa rồi, còn chưa thấy tăm hơi của một con chim bồ câu đâu?”

https://thuviensach.vn

Quay đầu lại, đôi mắt ngọc đầy ý cười nhìn dưới chân núi.

Nhận được vô số ánh mắt nôn nóng của các binh sĩ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng trả lời:“Đừng nóng vội, chờ một chút. Có thể bồ câu bay mệt, trên đường số lần nghỉ ngơi quá nhiều, lúc này mới làm chậm trễ thời gian.”

-- cái gì mà bồ câu bay mệt, oan cho đám bồ câu đáng thương rồi!

Rõ ràng buổi trưa bồ câu mới có thể đến, ngươi cố ý lừa bọn họ dùng bữa sáng xong sẽ đến, làm cho các binh sĩ sốt ruột muốn chủ động nói chuyện với ngươi, nhằm kéo gần khoảng cách giữa ngươi và binh lính.

Liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói dối không chớp mắt, Vô Ngân thua liền bảy ván cờ, trong lòng thương da.nlze.qu;ydo/nn cảm thay đám bồ câu tổn thương bởi bất công, đồng thời lòng bàn tay đưa về phía bàn cờ nhanh như chớp.

Cử động nhanh chóng đưa bàn tay về phía bàn cờ của Vô Ngân, khiến Hiên Viên Diễm ở một bên xem cờ, khóe miệng không cách nào kiềm chế co giật mãnh liệt.

Tiếp theo, Hiên Viêm Diễm vô cùng hỗn loạn trong gió, lặng lẽ triển khai nội lực hùng hậu, đối diện với Vô Ngân truyền âm nói.

-- ngươi ngươi ngươi... ngươi lại thừa dịp Nguyệt nhi không chú ý, trộm lấy một con tốt của Nguyệt nhi trả về chỗ cũ?

-- chính là: gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Ở chung với hai người các ngươi đã lâu, nhiễm phải ít tật hư, cũng là chuyện đương nhiên.

Hơn nữa, lẽ nào ngươi không muốn xem, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị ta động quân cờ, từ thế tốt chuyển thành thế xấu, sẽ chuyển nguy thành an thế nào sao?

https://thuviensach.vn

-- được rồi, ngươi thắng! Ta thật sự rất muốn nhìn xem, Nguyệt nhi bị ngươi động quân cờ, sẽ xoay chuyển thế cục như thế nào!

Hiên Viên Diễm và Vô Ngân lặng lẽ đối thoại, đồng thời đám binh sĩ dưới chân núi, cũng đáp lại lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

“À! Là thế sao, được rồi, Thụy vương phi ngài tiếp tục chơi cờ, chúng ta sẽ kiên nhẫn chờ một chút!”

Đám binh sĩ hô lớn trả lời xong, lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn trời, mà ánh mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt Dieenndkdan/leeequhydonnn trở lại bàn cờ, “A --” một tiếng kinh ngạc thật dài.

Lập tức, hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chống nạnh, đôi mắt ngọc khẽ nheo lướt nhìn Hiên Viên Diễm và Vô Ngân.

Đối mặt với ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm trả lại phản ứng cúi đầu nhìn đát, mà phản ứng của Vô Ngân là nghiêng đầu nhìn đá.

Hai cánh tay bỗng bắt chéo lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nói:“Xin hỏi... rõ ràng là ta đưa hai con tốt qua bờ sông, sao bây giờ chỉ có một con, còn con nữa chạy đi đâu?”

Giả vờ ngu nhìn bàn cờ, ánh mắt Vô Ngân giao với ánh mắt của Hiên Viên Diễm, lúc này cùng đồng thanh trả lời: “Ngươi/nàng nhớ nhầm sao!?”

Thua liền bảy ván cờ, Vô Ngân muốn hòa một ván cờ, tự hủy hình tượng thần tiên thánh khiết, thừa dịp nàng có hơi chút không để ý, *dyan(lee^qu.donnn) di chuyển con tốt của mình, còn vô lại không thừa nhận.

Diễm nhà nàng, lại vì muốn nhìn nàng xoay chuyển tình thế cục diện như thế nào, liền bày trò với Vô Ngân sao?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhướng mày, im lặng trừng mắt nhìn Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm chột dạ, đầu lập tức ngẩng cao, ngón trỏ chỉ về phía trời cao nói: “A, hôm nay khí trời thật tốt, có nhiều mây trắng nữa!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại giương mày, im lặng trừng mắt nhìn Vô Ngân.

Vô Ngân chột dạ, đầu cũng ngẩng thật cao, ngón trỏ chỉ về phía trời cao nói:“Đúng đúng đúng, hôm nay khí trời tốt thật, bầu trời thật trong xanh!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đảo mắt, khóe môi co giật một hồi nói: “Được rồi, coi như ta nhớ nhầm. Hiện tại tới ai đi cờ?”

“Ta!”

Ngón tay chỉ về phía trời xanh bỗng rụt lại, Vô Ngân vừa động con pháo đỏ, vang lên một tiếng bẹp, ăn con tốt đen của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà con tốt bị ăn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chính là con tốt bị Vô Ngân trộm trả về lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang nói chuyện với binh sĩ.

“Mặc dù bây giờ đang ở thế xấu, lại chỉ có một con tốt qua sông, dfienddn lieqiudoon ta vẫn có thể xoay chuyển cục diện, lấy quân của ngươi.”

Coi như không thấy con tốt bị ăn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đẩy ngón tay, khiến con tốt chưa bị Vô Ngân đuổi về kia tiến lên một bước.

Vô Ngân cản cản cản, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiến tiến tiến.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi ngươi cản ta tiến kịch liệt, Vô Ngân không thể ngăn cản nữa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đẩy ngón tay, đôi môi anh đào bật ra tuyên bố kết quả thắng lợi: “Chiếu tướng!”

Vô Ngân hoàn toàn choáng váng, sau khi mặc niệm lão tướng của mình bị vây chết, nhấc tay đầu hàng nói:dieendaanleequuydonn “Thực sự là không ngờ, tài đánh cờ của ngươi... lại xuất thần nhập hóa đến thế!”

Nhún vai, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói:“Khen nhầm khen nhầm rồi, kỳ thực ta cũng chỉ là...“

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa muốn nói, còn chưa kịp nói xong, đôi môi đỏ hồng liền bị bàn tay ấm áp của Hiên Viên Diễm chặn lại.

Bàn tay Hiên Viên Diễm che miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mắt nhìn Vô Ngân, mở miệng nói:“Ta biết tiếp theo Nguyệt nhi sẽ nói gì, nàng muốn nói, nàng chỉ hiểu sơ đánh cờ thôi!”

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, gương mặt Vô Ngân co giật.

-- hiểu sơ?

Ân sư của hắn, lại có danh xưng là kỳ vương. Mà tài đánh cờ của hắn, không những do ân sư đích thân truyền thụ, lại càng thanh xuất vu lam thắng vu xanh (ý màu xanh xuất phát từ màu lam nhưng lại vượt trội hơn màu lam, là nói trò giỏi hơn thầy).

Nhưng hôm nay, hắn không chỉ liên tiếp thất bại tám ván cờ, mà một ván cờ cuối này, hắn lại còn vô lại giở trò.

Nếu như tài đánh cờ xuất thần nhập hóa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm hắn bái phục lại chỉ là hiểu sơ, chỉ sợ hắn và ân sư... từ nay về sau cũng không dám... chơi cờ nữa!

https://thuviensach.vn

Đối với gương mặt Vô Ngân co giật, Hiên Viên Diễm tràn đầy vui sướng, buông lỏng bàn tay che miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, dieendaanleequuydonn miệng nở nụ cười nói: “Vô Ngân à, sau này ở lâu ngươi sẽ biết, đối với một một chuyện mà Nguyệt nhi chỉ hiểu sơ thôi, đều làm người tự ti đấy!”

Nghe thấy lời Hiên Viên Diễm cảm khái, gương mặt Vô Ngân co giật đến tận trán: “Xin hỏi, nương tử thân yêu của ngươi không phải là người đúng không?”

Hiên Viên Diễm cong lên, hai vai nhún nhún nói: “Bị vô số thứ hiểu sơ của Nguyệt làm ta kinh ngạc mấy lần, cảm thấy chắc Nguyệt nhi là thần rồi!”

Cuộc đối thoại giữa Hiên Viên Diễm và Vô Ngân vừa dứt, binh sĩ ba nước ở sườn núi và chân núi phát ra từng tiếng reo hò kích động.

“Mau nhìn, bồ câu tới, bồ câu tới rồi!”

“Lần này, nhất định có thư nhà của ta, nhất định!”

“Cũng sẽ nhất định có thư nhà của ta, sau khi ta dùng bữa sáng xong, vẫn một mực yên lặng cầu khẩn đấy.”

“Hai ngươi chơi cờ tiếp đi, ta đây là thần, nên đi phát thư nhà rồi!”

Bị đối thoại giữa Hiên Viên Diễm và Vô Ngân trêu tức, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỗn loạn trong gió, da.nlze.qu;ydo/nn đôi môi anh đào quăng ra một câu nói, rồi bóng dáng màu tím bỗng chốc vọt về phía đỉnh núi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến được đỉnh núi, ngón tay đưa về bên môi, một tiếng huýt sáo vang lên, tám trăm con chim bồ câu đồng loạt hạ xuống.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm và Vô Ngân đối diện bắt đầu đánh cờ, bốn vị trưởng lão lại giống như lúc sáng sớm, lần nữa xách theo cái sọt lớn đi trong đám bồ câu, tháo xuống bức thư được đặt trong ống trúc trên chân bồ câu...

Nửa canh giờ sau --

Nhóm chim bồ câu thứ hai đưa tám trăm bức thư nhà, cũng được tnn phát từng cái ra ngoài.

Binh sĩ nhận được thư nhà, tự nhiên mừng đến chảy nước mắt, như nhặt được trân bảo cầm thư nhìn cho thật kỹ, da.nlze.qu;ydo/nn binh sĩ chưa nhận được thư nhà, không nghi ngờ chút nào, lộ ra vẻ mặt uể oải.

Vì sao thư nhà của bọn họ, lại do chim bồ câu của Thụy vương phi Long Diệu đưa tới?

Binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt vốn đã suy nghĩ vấn đề này, nhưng hiện giờ lại không để ở trong lòng nữa.

Thứ duy nhất hiện giờ mà bọn họ để ở trong lòng, là vì sao người khác may mắn nhận được thư nhà, còn bọn họ lại không được chứ?

Vì vậy, binh sĩ chưa nhận được thư nhà, ánh mắt sâu thẳm nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, miệng đồng thanh hỏi: “Thụy vương phi, còn có bồ câu bay tới nữa không?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không trả lời thẳng, mắt ngọc khó dò đầy ý cười cười, mở miệng nói: “Đã trưa rồi, nên chuẩn bị bữa trưa thôi. Dinendian.lơqid]on Đợi chuẩn bị bữa trưa xong, các ngươi ăn xong rồi, ta sẽ nói cho các ngươi biết còn có bồ câu bay tới nữa không!”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thừa nước đục thả câu trả lời, khiến binh lính ba nước uể oải chán nản, lại một lần nữa dấy lên hy vọng.

https://thuviensach.vn

“Thụy vương phi, ta biết một chút trù nghệ, ta sẽ hỗ trợ làm bữa trưa!”

“Thụy vương phi, ta không hiểu trù nghệ, nhưng ta có thể giúp rửa rau vo gạo!”

Để sớm có được đáp án xác dính, không ít binh sĩ xông lên núi, vừa chủ động tìm đệ tử Cái Bang tán gẫu, vừa giúp đệ tử Cái Bang chuẩn bị bữa trưa.

Sau một hồi bận rộn khí thế ngất trời, mọi người rất nhanh liền dùng bữa trưa.

Dùng xong bữa trưa, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân hòa sáu ván cờ, vì để phân thắng bại, lại một lần nữa ngồi đối diện cách bàn bắt đầu tiếp tục chơi cờ.

Còn binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, tất nhiên là nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng ở đỉnh núi, sốt ruột muốn có được đáp án.

“Thụy vương phi, ngài nói ăn xong bữa trưa, liền nói cho chúng ta biết còn có bồ câu bay tới nữa hay không.”

“Đúng vậy, đúng vậy, hiện tại đã ăn xong rồi, ngài nhanh nói cho chúng ta biết đi!?”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, cũng không lập tức trả lời, mà là giơ cổ tay lên, một đạo lửa khói màu tím bay thẳng về bầu trời xanh.

Đợi đến khi nơi xa đáp lại vô số tín hiệu khói màu tím trên trời xanh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong miệng cười, *dyan(lee^qu.donnn) lúc này mới trả lời các binh lính: “Giữ yên lặng, sau đó nhắm mắt lại, dùng tâm của các ngươi nghe thật kĩ, xem xem có thể nghe được cái gì hay không?”

https://thuviensach.vn

Hoài nghi nháy nháy con mắt, mặc dù không rõ dụng ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bọn lính nhưng vẫn giữ nguyên yên lặng, dựa theo lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, nhắm mắt dùng tâm nghe thật kĩ.

Hơn nửa buổi trôi qua --

Một tên binh lính mở mắt, giọng nói có chút không quá chắc chắn: "Hình như... có tiếng xe ngựa đang từ xa chỗ truyền đến?"

Hai tên lính nữa mở mắt ra, gãi đầu một cái nói: "Quả thật có tiếng xe ngựa truyền đến, sao lại có tiếng xe ngựa xuất hiện chứ?"

Tất cả binh sĩ đều mở mắt ra, trong đó có binh sĩ suy đoán nói: "Chẳng lẽ, bồ câu đưa thư nhà tới quá ít, cho nên liền đổi để người kéo xe ngựa đưa thư nhà tới?"

"Nghe tiếng, dường như có rất nhiều xe ngựa! Một chiếc xe ngựa có thể chở không ít thư nhà, nhiều xe ngựa như vậy, Dieenndkdan/leeequhydonnn lần này ta nhất định có thể nhận được thư nhà rồi!"

Đối với suy đoán của các binh lính, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười không đáp, chỉ là hai cánh tay lười biếng bắt chéo lại, chờ đợi xe ngựa đến.

Mà, nơi phát ra tiếng xe ngựa, cách chỗ này càng lúc càng gần.

Đệ tử Cái Bang và các tinh binh Long Diệu, hai mắt thoáng qua ý cười không dễ phát giác – màn kịch binh sĩ ba nước quy hàng, cuối cùng cũng có thể hạ màn rồi!

Sau khoảng thời gian một nén hương, từ bốn phương tám hướng, xuất hiện mấy vạn chiếc xe ngựa bốn bánh liên tục lên xuống trên gò núi, tới một chỗ đất trống do tinh binh Long Diệu nhường tránh ra.

https://thuviensach.vn

Mỗi thân một chiếc xe ngựa bốn bánh đều do gỗ lim tạo thành.

Mà cửa phía trước và cửa sổ hai bên xe, đều treo màn gấm, khiến binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt ngẩng đầu nhìn chòng chọc, hoàn toàn nhìn không thấy tình hình bên trong xe.

Vung cây roi ngựa dài xuống, người điều khiển xe ngựa ngồi ngay trước cửa xe lúc trước đã đáp lại tín hiệu khói tím cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều đồng loạtnhảy xuống.

Người điều khiển xe ngựa, đều là các trưởng lão ngũ túi trở lên của Cái Bang.

Có điều, bốn vị trưởng lão cửu túi Đông, Nam, Tây, Bắc, cùng với đệ tử Cái Bang theo bốn vị trưởng lão cửu túi đến đây, đều có y phục sạch sẽ, làm người ta hoàn toàn không nhìn ra bọn họ là người trong Cái bang.

Mà, trước mắt mười ngàn trưởng lão ngũ túi trở lên vừa mới xuất hiện, mặc dù đều không phải là y phục rách rưới, dfienddn lieqiudoon bẩn thỉu, nhưng bên hông lại buộc mấy cái túi cơm đầy thức ăn dầu mỡ.

Trang phục đặc trưng như vậy, tất nhiên khiến binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt liếc mắt một cái liền nhận ra người lái xe là trưởng lão trong Cái Bang, là nhân vật có thân phận cấp bậc tuyệt không thấp.

-- không thể nào?

Triều đình và giang hồ, từ trước đến nay đều giống như hai thế giới ngăn cách nhau.

Mà bây giờ, Thụy vương và Thụy vương phi Long Diệu hoàng triều, lại có thể sử dụng trưởng lão của thiên hạ đệ nhất đại bang, lái xe thay bọn họ đưa thư nhà?

https://thuviensach.vn

Binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, rơi vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối, đồng thời Thượng Quan Ngưng Nguyệt bỗng giơ cao cánh tay phải lên, các trưởng lão lái xe chậm rãi vén màn cửa lên.

Ngạc nhiên!

Khiếp sợ!

Khó có thể tin!

Binh sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt vốn đang nghẹn họng nhìn trân trối, thì dụi dụi hai mắt, Dieenndkdan/leeequhydonnn lại dụi hai mắt, lại dụi hai mắt lần nữa.

Theo màn che gấm xốc lên, bên trong thân xe, chiếu vào mắt binh sĩ ba nước, cũng không phải là thư nhà mà binh lính ba nước suy đoán, mà là...

“A -- “

Không những binh sĩ ba nước và nhóm phó tướng kích động kêu thành tiếng, ngay cả Địch đại tướng quân của Tây Thần, cũng phát ra một tiếng thét chói tai gần như như sắp ngất...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 289: Đại Ân Đại Đức

Sau khi kích động hét chói tai, sự kinh ngạc trong đôi mắt binh sĩ tam quốc hòa thành vui sướng chất chứa khó nén nổi. Bọn hắn dùng sức vung cao tay, hét lên mừng rỡ như điên.

"Cha, mẹ --"

"Nương tử --"

"Hài tử --"

"Đại đệ --"

"Tiểu muội --"

Thì ra trong xe là những người thân mà binh sĩ tam quốc ngày đêm mong nhớ. Người trong xe đều bước ra ngoài, được các trưởng lão săn sóc dìu đỡ chậm rãi đi đến chân núi. Nhìn thấy người thân, binh sĩ tam quốc cũng huơ tay múa chân, nhanh chóng chạy đến nghênh đón người thân của mình.

Ở một sườn núi -- Địch tướng quân dùng tay trái kéo mẫu thân của mình vào ngực, bàn tay phải vuốt ve tóc trắng như tuyết ở hai bên tóc mai và vầng trán đầy nếp nhăn tang thương. Hắn biết rõ, tóc mẫu thân mình trắng, vầng trán có thêm nếp nhăn vì quá nhớ thương hắn. Hắn mặc cho nước mắt rơi ướt cổ áo mẫu thân, áy náy than khóc: "Mẫu thân, hài nhi bất hiếu, hài nhi bất hiếu!"

https://thuviensach.vn

Bà lão tóc trắng vuốt ve hai bên má của hắn, khóc không thành tiếng: "Địch Phi, con ta, con gầy đi không ít so với lúc rời nhà."

"Mẫu thân, đừng lo cho hài nhi, hài nhi không sao. Đúng rồi..." Địch tướng quân dắt bà lão ngồi xuống một tảng đá, đứng trước mặt bà rồi ngửa đầu hỏi: "Thân thể của cha con vẫn khỏe chứ? Nương tử và hài tử của con vẫn khỏe chứ?"

Bà lão xoa đầu hắn, hết than lại thở: "Thân thể bọn họ đều rất tốt, nhưng tâm trạng không tốt, ngày đêm lấy nước mắt để rửa mặt, ngóng trông con có thể bình an trở về nhà." Dứt lơi, bà lão đứng lên, kéo Địch tướng quân đứng dậy rồi đến trước mặt một nam tử trung niên đang ôm cánh tay cười hiền hòa.

Nam tử trung niên này chính là Lục đại trưởng lão Cái Bang đưa bà lão đến đây.

Ngay sau đó, bà lão kéo tay Địch tướng quân, thốt lên một câu làm hắn trợn mắt: "Phi nhi, mau quỳ gối, dập đầu cảm tạ ân nhân."

-- Cái gì? Mẫu thân vừa nói gì? Được rồi, hắn không thể không thừa nhận rằng Lục đại trưởng lão đưa mẫu thân đến nơi này khiến hắn rất biết ơn, nhưng mà... dưới gối nam nhi có vàng bạc, chỉ lạy trời, lạy đất, lạy vua, lạy người thân, lạy thầy giáo. Cho dù hắn biết ơn Lục trưởng lão, nhưng điều đó vẫn chưa đủ đáng giá để hắn quỳ gối dập đầu tạ ơn. Hơn nữa, Trưởng lão Cái Bang đưa mẫu thân tới đây, ngoài mặt là để mẹ con gặp nhau, thật ra là giúp Thụy vương và Thụy vương phi trình diễn tiết mục lôi kéo lòng người.

Hoàng Ngọc Tử Băng -

Địch tướng quân không dám trái ý mẹ, nhưng thực sự không muốn quỳ xuống dập đầu nên bày ra biểu cảm làm khó, nghiêm túc nói: "Mẫu

https://thuviensach.vn

thân, hài nhi tạ ơn hắn một tiếng là phải, nhưng quỳ xuống dập đầu thì miễn đi."

"Con con con... con vừa nói lời hồ đồ gì?" Bà lão vốn nước mắt ngang dọc, xót xa nhi tử gầy gò, khi thấy hắn không chịu quỳ xuống thì lại "bốp" một tiếng, hung ác đập vào phía sau đầu hắn.

-- Trời ạ! Tử nhỏ đến lớn, ngay cả đầu ngón tay út của hắn, mẫu thân cũng không dám chạm mạnh vào. Bây giờ, bà lại vì hắn không quỳ dập đầu mà đập đau đầu hắn.

Địch tướng quân sững sờ, khóe miệng giật giật, vẻ mặt khó tin: "Mẫu thân, người đập đầu con?"

"Đập đầu con? Mẹ còn chưa đánh con đấy. Mẹ con, cha con, nương tử của con, hài tử của con và tính mạng tất cả mọi người trong thôn đều được ân nhân cứu." Bà lão chỉ vào trưởng lão, tức giận lườm Địch tướng quân, gằn từng chữ: "Con nói xem, nhà chúng ta bốn mạng người, cả thôn mấy trăm mạng người, đại ân đại đức lớn lao như thế chẳng lẽ chỉ đáng giá bằng một tiếng tạ ơn của con đối với ân nhân sao?"

"Cái gì? Mẫu thân, người nói người bắt con quỳ xuống dập đầu không phải vì hắn đưa người tới đây để hai ta gặp nhau mà là..." Địch tướng quân ngẩn người, chớp mắt một lúc lâu rồi nuốt một ngụm nước miếng: "Bởi vì hắn là ân nhân cứu mạng cả nhà chúng ta và cả thôn?"

"Lão nhân gia đừng tức giận, Địch tướng quân vẫn chưa biết chuyện. Hơn nữa, lần này ra tay cứu nguy giúp người nghèo vốn là điều người Cái Bang nên làm. Lão nhân gia không cần ghi nhớ trong lòng." Lục đại trưởng lão khẽ cười, nhẹ nhàng nói rồi dìu bà lão ngồi xuống giữa tảng đá.

"Ân nhân, bà già này biết ngài có trái tim Bồ Tát, làm việc thiện không ghi công, bố thí chẳng cần báo đáp. Nhưng, hôm nay nhi tử của bà

https://thuviensach.vn

già ta sẵn có may mắn được gặp ân nhân, sao có thể không quỳ xuống tạ ơn với ngài?"

Tựa như sợ ân nhân trước mắt đột nhiên biến mất, bà lão nắm chặt tay Trưởng lão, sắc mặt chân thật nói: "Như vậy, con ta là kẻ vong ơn, nên bị thiên lôi đánh."

"Mẫu thân, rốt cuộc chuyện gì xảy ra vậy?" Địch tướng quân vội vàng tìm hiểu tình hình, bổ nhào đến trước mặt bà lão, kéo vạt áo bà: "Người mau nói cho hài nhi biết đi."

-

Bà lão vừa nắm cánh tay Trưởng lão, vừa kể chân tướng cho Địch tướng quân. Hóa ra Địch tướng quân tuy có phủ của mình, nhưng vì hàng năm hắn đều ở quân doanh, cơ bản chưa từng vào ở trong phủ, cho nên người trong nhà hắn cũng không muốn vào trong phủ tướng quân ở, mà muốn ở lại thôn xóm quen thuộc gắn bó với mình từ nhỏ, cùng các thôn dân tương thân tương ái tạo nên cuộc sống hòa thuận.

Năm năm trước, không lâu sau khi Địch tướng quân rời khỏi thôn -- Thôn của hắn xảy ra một trận ôn dịch kinh khủng, không những khiến gia cầm trong thôn chết hết mà còn làm đa số người trong thôn bị đe dọa tính mạng. Số ít ngườinhiễm dịch bệnh vẫn có thể đi lại thì dìu dắt nhau đi tới nha huyện, hi vọng quan huyện có thể tới thôn xem xét, sau đó phái người đến chữa trị. Ban đầu quan huyện cũng phái mấy tên nha y (*) đi xem xét. Nhưng theo mấy nha y báo lại, nói ôn dịch thực sự quá nghiệm trọng nên không thể ngăn cản -- Tên quan huyện khốn kiếp sợ ôn dịch tràn lan nên điều động một đám nha sai vây chặt thôn, không cho bất cứ ai ra khỏi đó. Sau đó, hắn còn phóng hỏa đốt thôn, nói chỉ cần thiêu chết những người nhiễm bệnh thì có thể ngăn cản ôn dịch lan ra.

[(*) Nha y: thầy thuốc trong nha huyện.]

https://thuviensach.vn

Trong lúc ở thôn hỏa hoạn ngất trời, người nhiễm bệnh không thể chạy trốn, kêu trời trời không nghe, gọi đất đất không thấu, thê thảm chờ đợi ngọn lửa thiêu rụi thì một nhóm người đeo mặt nạ bạc bay xuống từ trên trời như thần tiên giáng thế. Bọn họ không những giết quan huyện và nha sai không quan tâm sống chết của thôn dân mà còn dùng thuốc tốt diệt ôn dịch, châm cứu giúp thôn dân khôi phục sức khỏe.

Đợi đến khi bọn họ cứu sống tất cả thôn dân, giúp thôn dân sửa sang ổn thỏa lại nhà cửa, để lại vô số ngân phiếu kếch xù định đi khỏi thì các thôn dân liên tục khẩn cầu bọn họ cởi mặt nạ xuống, để lại tên họ để mình nhớ khuôn mặt và tên tuổi ân nhân, sau này ngày đêm thắp hương cầu phúc cho ân nhân. Nhưng mà bất luận thôn dân khẩn cầu như thế nào, bọn họ vẫn chỉ bỏ lại một câu: "Đây là điều chúng ta nên làm." rồi nhanh chóng rời đi.

Sau đó, dù quan phủ có dán thông cáo tuy nã những người đeo mặt nạ đã giết quan huyện và nha sai, nhưng vì lỗi ở quan huyện và nha sai trước, hơn nữa không biết lai lịch của những người đó nên cuối cùng không giải quyết được gì.

Ròng rã năm năm trôi qua, mẫu thân Địch tướng quân và người trong thôn cho rằng không còn được gặp lại ân nhân cứu mạng lúc trước nữa, không ngờ vào nửa tháng trước, Lục đại trưởng lão lấy dáng vẻ ăn xin đến nhà Địch tướng quân. Lục đại trưởng lão vừa mở miệng, chưa nói rõ mục đích đến, dù người nhà Địch tướng quân chưa từng nhìn thấy mặt của Lục đại tướng quân nhưng đến chết vẫn không thể quên được giọng nói của người, lập tức liền nhận ra... người ăn xin trước mặt chính là thủ lĩnh đám người giấu mặt năm đó cứu nhà bọn họ và cả thôn. Khi Lục đại trưởng lão nói rõ mục đích đến để đưa mẫu thân Địch tướng quân đến gặp nhi tử -- Ân nhân đã mở miệng, đừng nói đi gặp con trai, cho dù theo ân nhân lên núi đao xuống chảo dầu, mẫu thân hắn cũng sẽ đi mà không chút do dự. Vì vậy,

https://thuviensach.vn

đây chính là lí do mẫu thân hắn đến đây chưa nói được mấy câu với hắn đã bắt nhi tử quỳ xuống dập đầu.

Bà lão giải thích tỉ mỉ xong rồi khẽ nói: "Phi nhi, tự con nói đi, đối với hành động cứu mạng của ân nhân, chẳng lẽ con không nên quỳ xuống tạ ơn sao?"

"Ân nhân, xin nhận lễ ba quỳ chín lại của Địch Phi." Địch tướng quân cảm kích nói, quỳ xuống làm lễ với Lục đại trưởng lão thì ở xung quanh, những binh lính tam quốc đã gặp người thân cũng rối rít tạ ơn: "Ân nhân, xin nhận lễ ba quỳ chín lạy của ta."

Thì ra những người nhà của binh lính này... gặp đủ loại nguy nan, hoặc bị cường đạo vào nhà cướp của, hoặc bị ác bá đàn áp, hoặc gặp thiên tai động đất lũ lụt, hoặc gặp đại nạn châu chấu dẫn đến nạn đói, hoặc bị bệnh nặng quấn thân mà đại phu cũng phải bó tay, trong những lúc này đã được ân nhân thần bí giấu mặt cứu giúp. Chỉ là bọn họ ngoài nghe được giọng nói của ân nhân thì không biết khuôn mặt thực sự và lai lịch của họ. Cho đến nửa tháng trước, ân nhân xuất hiện, nói muốn dẫn bọn họ đến một nơi để gặp gỡ lại người thân đã tòng binh, bọn họ mới biết thì ra ân nhân vốn là Trưởng lão Cái Bang. Vì vậy, nghe người nhà tỉ mỉ kể lại, biết các Trưởng lão là người có ơn với gia đình mình, sao binh lính không biết ơn đến rơi nước mắt, dập đầu quỳ tạ?

Nhìn thấy một màn này -- Tiêu Hàn trọng tâm không vững, thân thể lung lay vài lần, móng tay đâm vào chóp một tảng đá lớn. Dạ Dật Phong thấy hành động của Tiêu Hàn, hơi do dự rồi chạy đến bên Tiêu Hàn, hạ giọng hỏi: "Ngươi... sao vậy?"

Tiêu Hàn trút bỏ nét mặt lạnh như sương, hiện lên vẻ khổ sở, nghiêng đầu tỏa ánh mắt u sầu: "Ngươi có biết thân phận ân nhân của các binh lính không?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói nhảm à? Trừ phi là người mù, nếu không..." Khóe miệng Dạ Dật Phong run run, liếc mắt: "Nhìn trang phục ăn xin và túi xin cơm có từ năm cái trở lên treo trên hông, ai không biết bọn họ là Trưởng lão Cái Bang?"

"Trưởng lão Cái Bang chỉ là một trong những thân phận của bọn họ. Bọn họ còn có một thân phận khác là..." Tiêu Hàn xoay đầu nhìn lên Vô Ngân và Hiên Viên Diễm đang đánh cờ trên đỉnh núi, khẽ trả lời: "Thuộc hạ của người khác."

Dạ Dật Phong nhìn theo ánh mắt của Tiêu Hàn, nghe hắn nói thì sắc mặt trở nên xám xịt vô cùng khó coi. Dạ Dật Phong cảm thấy trời đất quay cuồng, nếu không kịp thời ôm tảng đá trước mặt thì e là đã ngã xuống đất rồi. Rốt cuộc hắn hiểu rõ tại sao Tiêu Hàn lại trọng tâm không vững rồi. Hắn cũng đã hiểu tại sao chim bồ câu lại đưa thư nhà của binh sĩ tam quốc đến lúc sáng và lúc trưa rồi.

Người nhà binh lính viết thư nhà, sau đó đưa tới đây chẳng phải vì bị ép hay bị lừa gạt mà là cam tâm tình nguyện, bởi vì bọn họ đều chịu đại ơn của Cái Bang vào lúc nguy nan. Vậy nên, khi ân nhân xuất hiện bảo bọn họ viết cho người thân một lá thư, lí nào bọn họ chẳng ngoan ngoãn làm theo?

Một hồi, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong rơi vào trạng thái ngây ngốc.

Bên kia, binh sĩ tam quốc vẫn muốn quỳ xuống đất làm lễ với Trưởng lão Cái Bang.

"Đừng, đừng!" Các trưởng lão kéo tay binh sĩ, không để bọn hắn qùy xuống: "Các ngươi không cần làm đại lễ này đâu, cứu nguy giúp người nghèo vốn là điều Cái Bang ta nên làm."

Binh sĩ được các Trưởng lão kéo lên, không thể dập đầu nên lập tức gào khóc: "Ân nhân, van xin ngài nhận lễ ba quỳ chín lạy của ta."

https://thuviensach.vn

"Mặc dù các ngươi muốn tạ ơn nhưng tạ nhầm người rồi. Người cứu nguy giúp người nghèo năm ấy đúng là chúng ta, nhưng chúng ta cũng chỉ làm theo quy định của Bang." Các trưởng lão dùng nội lực hùng hậu nâng binh sĩ lên, nói tiếp: "Mà người lập quy định cứu nguy giúp người nghèo này chính là Lão Bang chủ và Thiếu Bang chủ của chúng ta. Cho nên, nếu các ngươi muốn tạ ơn thì đừng tạ chúng ta."

Nghe lời Trưởng lão, binh sĩ tam quốc và người thân bọn họ lập tức ngươi một câu ta một lời năn nỉ: "Trưởng lão, vậy ngài có thể cho chúng ta gặp Lão Bang chủ và Thiếu Bang chủ một lần được không?"

"Đúng đúng! Trưởng lão, cho chúng ta gặp Lão Bang chủ và Thiếu Bang chủ một lần đi. Quy Nhất Vạn Bộ nói cho dù chúng ta không có duyên diện kiến Lão Bang chủ và Thiếu Bang chủ, cũng xin các Trưởng lão nói tên tuổi của Lão Bang chủ và Thiếu Bang chủ."

"Đúng đúng đúng, nói như vậy, dù gì chúng ta cũng có thể nhớ tên tuổi của ân nhân, ngày đêm nhắc lại tên của ân nhân, cầu phúc cho ngài."

"Trước giờ Lão Bang chủ thần long thấy đuôi không thấy đầu (**). Đừng nói mọi người muốn gặp ngài ấy, ngay cả người trong Bang bình thường muốn gặp Lão Bang chủ cũng rất khó. Về phần Thiếu Bang chủ..." Các Trưởng lão khẽ cười, đồng thanh nói: "Thật ra mọi người đã sớm gặp, hơn nữa đều biết rõ."

[(**) Thần long thấy đuôi không thấy đầu: bí ẩn, biết tung tích mà không biết rõ đang ở đâu.]

Các Trưởng lão vừa dứt lời, binh sĩ tam quốc và người thân của bọn họ lập tức gãi đầu, khó có thể tin: "Cái gì? Không những chúng ta đã sớm gặp mà ai cũng biết ân nhân?"

Các Trưởng lão đồng loạt gật đầu, chỉ về phía đỉnh núi: "Đúng vậy, Thiếu Bang chủ của chúng ta... chính là ngài ấy."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 290: Vạn Chúng Thần Phục

Men theo ngón tay của các trưởng lão, mọi người ngẩng đầu nhìn lên.

Gió ấm nhẹ phất qua, đập vào trong tầm mắt mọi người, dĩ nhiên là khung cảnh tuyệt đẹp khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt xem cờ, còn Hiên Viên Diễm và Vô Ngân đang ngồi đánh cờ.

"Trưởng lão, các người..."

Dùng sức chớp chớp mắt, lại nhéo cánh tay của mình.

Sau đó, Địch tướng quân nhìn cả đám trưởng lão Cái Bang, có chút không tin hỏi: "Các ngươi không có chỉ, Die nd da nl e q uu ydo n chỉ, chỉ sai chứ?"

-- Thiếu bang chủ Cái Bang, ân công của bọn họ là ai? Thụy vương Long Diệu? Thụy vương phi Long Diệu? Hay là..... Vô Ngân công tử?

"Địch tướng quân, chúng ta không chỉ sai đâu!"

Các trưởng lão rút ngón tay lại, khuôn mặt tràn đầy ý cười, giọng nói như chuông lớn khẳng định đáp: "Thiếu bang chủ của chúng ta, người lập ra bang quy cứu nguy giúp đỡ người nghèo, chính là Thụy vương Long Diệu!"

Nghe được lời khẳng định của các trưởng lão, toàn bộ các tướng sĩ ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt đều choáng váng, miệng há to giống như có thể nuốt được một quả trứng ngỗng lớn.

https://thuviensach.vn

-- không thể nào?

Thụy vương Long Diệu mà bọn hắn đã nói lời lạnh nhạt, dùng thái độ ác liệt đối đãi trước đó, lại là thiếu bang chủ Cái Bang có ân sâu đậm với bọn hắn sao?

Nếu nói là tất cả những việc như Thụy vương Long Diệu tự mình đào mộ, an táng cho các chiến hữu đã hy sinh của bọn hắn, rồi Thụy vương Long Diệu liên tục chịu đựng ác ý khiêu khích khi ném vỡ chén, dieendaanleequuydonn mười phần kiên nhẫn đưa thuốc cho bọn hắn; Thụy vương Long Diệu tự mình dẫn theo thuộc hạ lấy cơm, cho bọn hắn ăn no bụng thật ra đều là tiết mục dối trá của Thụy vương Long Diệu, hòng muốn lung lạc bọn họ.

Như vậy, người thân chịu ân sâu đậm của Cái Bang, cũng tuyệt đối không phải là tiết mục hòng muốn lay động lòng người của Thụy vương Long Diệu!

Bởi vì, ân huệ sâu đậm mà người thân nhận được, gần như đều xảy ra ở nhiều năm trước.

Thậm chí, ngay cả những người thân chịu ân sâu đậm xưa kia, cũng đến hôm nay mới biết được cứu vớt bọn họ ở trong dầu sôi lửa bỏng, thật ra là bang phái nghĩa hiệp -- Cái Bang!

Trên đỉnh núi, liếc nhìn con cờ chủ soái màu đỏ bị vây khốn, Hiên Viên Diễm nhún hai vai, môi mỏng nở nụ cười nói: "Vô Ngân, ta đầu hàng, ngươi thắng!"

Liên tục đấu chín ván cờ với Hiên Viên Diễm, cả chín ván cờ đều bất phân thắng bại.

Cho đến ván cờ thứ mười này, Hiên Viên Diễm chợt lộ ra sơ hở, khiến Vô Ngân thừa lúc vắng mà vào, da.nlze.qu;ydo/nn Vô Ngân há lại không

https://thuviensach.vn

biết Hiên Viên Diễm cố tình thua sao?

"Vẫn là Diễm đủ tri kỷ, không đành lòng tổn thương trái tim yếu ớt của ta. Không giống nữ nhân nào đó..."

Vô Ngân lấy từng con cờ bày trên khắp bàn cờ, chậm rãi cất vào trong lọ, giọng nói mười phần hài hước: "Chỉ biết liều mạng thắng cờ, để cho ta thua đến không còn thể diện, chỉ muốn độn thổ cho xong!"

"Khụ, không phải chỉ thắng ngươi mấy ván quân cờ thôi sao, không cần phải mang thù như thế chứ?"

Khóe miệng co giật mãnh liệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt trừng mắt nói: dinendian.lơqid]on "Được rồi, được rồi, về sau đánh cờ với Vô Ngân thì ta bảo đảm để Vô Ngân giết không chừa mảnh giáp!"

"Được rồi, được rồi, không đùa nữa."

Lãnh đạm nhìn lướt qua chỗ sườn núi và chân núi, Vô Ngân thúc giục nội lực lặng lẽ truyền âm mà nói: "Ta dọn cờ, Nguyệt nhi pha trà, Diễm nên hạ màn tiết mục quy hàng rồi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, lúc này bóng dáng màu tím chợt lóe, đi tới bên cạnh tủ bát bằng gỗ đàn hương, cầm lấy hộp bạc đựng lá trà nguyên chất.

Nếu như sau khi vây khốn tướng sĩ ba nước, chuyện gì cũng không làm, chỉ chờ các trường lão tới, mang theo người thân của tướng sĩ ba nước xuất hiện.

Như vậy, biết được Diễm là thiếu bang chủ Cái Bang, tướng sĩ ba nước cảm động đến rơi nước mắt, đồng thời trong lòng khó tránh khỏi có thể nảy sinh ra ý nghĩ *dyan(lee^qu.donnn) – Diễm muốn lấy ân để uy hiếp khiến bọn họ cảm tạ quy hàng.

https://thuviensach.vn

Cho nên, Diễm phải thật tâm thật ý tự đào mộ, an táng các binh lính đã mất của hai nước Tây Thần, Thương Nguyệt, khiến binh lính cảm nhận được, Diễm đối xử với các chiến hữu đã mất của binh lính, là phát ra từ tận đáy lòng.

Tiếp đó, Diễm chịu phải ác ý khiêu khích từ binh lính, nhưng vẫn rộng rãi đưa thuốc chữa thương, khiến binh lính cảm nhận được, Diễm là một thủ lĩnh tốt thật sự yêu binh như tay chân.

Đợi đến khi lòng bọn lính mềm mỏng, bất tri bất giác sắp bị xúc động, nếu để cho binh lính chợt biết được, thì ra là Diễm lại là thiếu bang chủ Cái Bang cò lòng hiệp khách nhân từ.

Lúc này, nhóm binh sĩ từng chịu ân sâu đậm với Diễm, mới có thể triệt để lộ vẻ xúc động, từ đó tâm cam tình nguyện thần phục Diễm.

Nếu coi quốc gia nói là nhà cửa, thì quân đội chính là trụ cột quan trọng nhất.

Như mất đi trụ cột quan trọng nhất, nhà cửa có kiên cố đi nữa cũng sẽ ầm ầm sụp đổ. Vì vậy, chỉ cần đại quân ba nước thần phục, ba nước tất nhiên không công tự bại!

Cho nên --

Biết đại quân ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt lập tức sẽ quy hàng, Vô Ngân thu dọn lại bàn cờ, để ra một cái bàn trống rộng rãi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi ngâm trà, đợi lát nữa khi thương lượng bốn nước quy về một mối thì để cho thái tử Bắc Dực Tiêu Hàn, Dieenndkdan/leeequhydonnn thái tử Thương Nguyệt Dạ Dật Phong, Địch tướng quân Tây Thần uống trà.

Còn Hiên Viên Diễm chỉ cười cười, đi đến gần vách núi.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đen nhìn đại quân ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt, Hiên Viên Diễm mở miệng nói: "Thụy vương Long Diệu hoàng triều ta, có một thân phận khác... đúng là thiếu bang chủ Cái Bang!"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, đại quân ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt lập tức đồng loạt vang lên tiếng tạ ơn đến rung trời đất.

"Thụy vương, ngài đại ân đại đức, bọn ta không có gì báo đáp, xin nhận lễ ba quỳ chín lạy của bọn ta!"

Dứt lời, đại quân ba nước liền muốn quỳ xuống.

Chỉ là, đại quân ba nước lại vẫn không thể quỳ xuống được. Bởi vì, bọn họ đã bị trưởng lão Cái Bang dùng chưởng phong mang theo nội lực hùng hậu, ngăn cản lại hành động muốn quỳ xuống.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng cất tiếng, theo gió truyền vào trong tai đại quân ba nước.

"Thật không cần lễ ba quỳ chín lạy, Cái Bang cứu nguy giúp đỡ người nghèo vốn là hành thiện, nếu nhận lễ ba quỳ chín lạy, dfienddn lieqiudoon chẳng lẽ làm việc thiện không phải bị biến chất rồi sao?"

Hiên Viên Diễm lười biếng vuốt nhẹ bàn tay, cười nhìn lướt qua đại quân ba nước, tiếp tục truyền âm đưa vào trong tai đại quân ba nước.

"Chỉ tiếc, dù sao năng lực của Cái Bang cũng có hạn, không cách nào trợ giúp tất cả người khổ khắp thế gian. Nếu sau này bốn nước thống nhất, thiên hạ không còn chiến tranh. Như vậy, ta nghĩ... không cần các ngươi cực khổ đánh giặc nữa, liền có đủ thời gian rảnh, cùng Cái Bang cố gắng, tạo phúc cho nhiều người khổ hơn trên thế gian này!"

Lúc trước đại quân ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt không muốn quy hàng Long Diệu hoàng triều, có nguyên nhân rất lớn là lo

https://thuviensach.vn

lắng quy hàng sẽ không được đối xử tử tế.

Nếu quân đội cũng không được đối xử tử tế, bách tính càng sẽ không được đối xử tử tế.

Nhưng hôm nay, điều đại quân ba nước lo lắng, toàn bộ đều tan thành mây khói. Bởi vì, Thụy vương Long Diệu hoàng triều, là thiếu bang chủ Cái Bang, là đại ân nhân của cả nhà bọn hắn cả nhà.

Thử hỏi, qua nhiều năm như vậy, người lặng lẽ làm việc thiện với dân chúng bốn nước, há lại sẽ không đối xử tốt với đại quân và dân chúng của các nước quy hàng sao?

Địch tướng quân và binh sĩ Tây Thần, đều đồng loạt quỳ xuống, giọng nói như chuông đồng cung kính vang lên: Die nd da nl e q uu ydo n "Bọn ta nguyện quy hàng Long Diệu hoàng triều, từ đó về sau, thề thần phục Thụy vương!"

Đại quân Tây Thần thần phục quỳ xuống, đại quân Thương Nguyệt và đại quân Bắc Dực, cũng chen lấn thần phục quỳ xuống, giọng nói vô cùng cung kính: "Bọn ta nguyện quy hàng Long Diệu hoàng triều, từ đó về sau, thề thần phục Thụy vương!"

Một màn trước mắt, khiến Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong nhắm mắt lại, máu nóng trong người như đóng băng, cả người giống như ngã vào đầm băng sâu không thấy đáy.

Từng ấy năm tới nay, bọn họ suy nghĩ đủ loại mưu đồ.

Mưu tính chinh phục ba nước khác, chính là hi vọng ngày sau lúc thừa kế ngôi vị hoàng đế, có thể đi lên ngai vàng đế vương độc nhất vô nhị này. Hôm nay...

https://thuviensach.vn

Ngai vàng đế vương là độc nhất vô nhị, thân phận của cửu ngũ chí tôn cũng là duy nhất thiên hạ, người có thể có được thân phận đó, dieendaanleequuydonn cũng rốt cuộc không thể nào là bọn họ!

"Các huynh đệ, xin đứng lên mau!"

Hiên Viên Diễm đưa tay lên, vẻ mặt tươi cười nói: "Từ nay về sau, chúng ta chính là người một nhà tương thân tương ái. Để cho chúng ta đồng tâm hiệp lực, cùng tạo ra một đất nước hòa bình không chiến tranh, khiến tất cả dân chúng cơm no áo ấm, vĩnh viễn hưởng thái bình!"

Đại quân ba nước Bắc Dực, Tây Thần, Thương Nguyệt đồng loạt đứng dậy, cùng với tinh binh Long diệu khắp bốn phía gò núi, toàn bộ vung cánh tay hô to.

"Thiên hạ không chiến tranh, vĩnh viễn hưởng thái bình!"

" Thiên hạ không chiến tranh, vĩnh viễn hưởng thái bình!"

Một hồi tung hô với tâm tình kích động trôi qua, Hiên Viên Diễm bỗng giơ cánh tay phải lên, thân thể thẳng tắp đứng trước đại quân bốn nước, lập tức hiện ra bầu không khí yên tĩnh có thể nghe được tiếng lá rơi.

"Các huynh đệ, các ngươi và người thân chia lìa nhiều năm, giờ phút này nhất định có rất nhiều lời phải nói, da.nlze.qu;ydo/nn bồi người thân của các ngươi thật tốt đi! Còn Tiêu thái tử, Dạ thái tử, Địch tướng quân, mời các ngươi dời bước lên núi, có chuyện cần thương lượng với các ngươi."

"Vâng, Thụy vương!"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, đám binh sĩ cung kính đáp lại, lập tức lôi kéo người thân của mình ở một chỗ, đối mặt trò chuyện với họ.

https://thuviensach.vn

Đối với Địch tướng quân mà nói, giờ khắc này Hiên Viên Diễm không chỉ là chủ tử mà sau này hắn phải thề thần phục, càng là ân công cứu mạng cả nhà hắn.

Cho nên, lời nói của Hiên Viên Diễm vừa vào hai tai Địch tướng quân, vẻ mặt Địch tướng quân đầy kính phục, lúc này bóng dáng gió giật chạy như bay lên đỉnh núi.

Mà mẫu thân của Địch tướng quân, ngay cả thời gian dặn dò nhi tử chạy chậm một chút cũng không có, liền thân thiết lôi kéo tay một vị đại trưởng lão trò chuyện.

Còn Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong bị bọn lính hoàn toàn coi như không thấy, sau khi hai mắt khổ sở liếc nhìn nhau, dinendian.lơqid]on liền giống như hai người già lớn tuổi đứt gan xé ruột, bước chân lảo đảo đi về phía đỉnh núi.

Trên đỉnh núi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã ngâm trà thơm, cùng Hiên Viên Diễm, Vô Ngân song song ngồi ở phía bên trái chiếc bàn.

Đợi đến khi Địch tướng quân chạy như bay lên núi, bàn tay trắng nõn đưa về phía đối diện, Hiên Viên Diễm cười nói: "Địch đại ca, mời ngồi xuống!"

"Ân công, ngài gọi ta là Địch Phi được rồi."

Thân thể bỗng chốc khom xuống, Địch tướng quân cung kính nói: "Địch Phi cũng không dám ngồi chung với ân công, Địch Phi vẫn nên đứng thì hơn! Ân công có chuyện xin cứ việc phân phó, Địch Phi nhất định bất chấp hiểm nguy, không chối từ!"

"Ta nói, sau này chúng ta là người một nhà. Nếu là người một nhà, tại sao phải cần có ân hay không? Nếu là người một nhà..."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm đứng lên, nâng Địch tướng quân đang khom lưng ngồi xuống, lòng bàn tay vỗ nhẹ đầu vai Địch tướng quân, từng câu từng chữ nói: "Ngài lớn tuổi hơn ta, gọi ngài một tiếng Địch đại ca, không được sao?"

Địch tướng quân không nói gì, nước mắt nóng hổi trong mắt, ngoài cảm động vẫn là cảm động.

Bỏ qua thân phận của ân nhân thân phận một bên không nói, dựa vào lời nói thân mật này, Địch tướng quân biết rõ, người chủ tử này cuộc đời hắn nhất định trung thành.

Gió, là ấm áp.

Nhưng, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong bước chân lảo đảo di động, chậm rãi lên núi, lại cảm thấy làn gió thổi vào mặt này, *dyan(lee^qu.donnn) quả thật còn lạnh hơn so tuyết phủ mùa đông.

Đợi đến khi Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong mặt buồn rầu, cũng giống Địch tướng quân, ngồi xuống đối diện với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Vô Ngân.

Đưa ba chén trà thơm lần lượt đến trước mặt Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, Địch tướng quân.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cong môi anh đào, lúc này mới nghiêng đầu cười nói: "Trước tiên giao binh phù cho ta, sau đó... mọi người lại thương lượng chuyện bốn nước thống nhất, thế nào?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 291: Bao Vây Hoàng Cung

"Thụy vương phi, dâng lên binh phù Tây Thần."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười cười, Địch tướng quân nghe lời răm rắp, lập tức móc trong áo ra hai thiết bài (lá bài bằng thiết) cung kính dâng lên cho nàng.

Mặt trời lên cao.

Khuôn mặt Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong bị làn sương buồn bã bao phủ, linh hồn bị xé nát thành ngàn mảnh như bị vạn vó ngựa vô tình chà đạp, lòng đau một hồi lâu, cuối cùng... mỗi người luồn tay vào ngực áo lấy ra ngọc bài điều binh khiển tướng, chậm chạp đặt xuống chiếc bàn trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Đấu trí đấu không lại, gõ mõ cầm canh đánh cũng không lại. Quan trọng nhất là lòng quân và dân tâm đã thuộc về Hiên Viên Viễm, trừ giao lại binh phù, bọn hắn còn có biện pháp khác sao?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhét binh phù tam quốc vào tay áo, tay ngọc đưa ra, cười nói: "Bây giờ, chúng ta có thể vừa thưởng trà, vừa bàn bạc về thời kỳ tứ quốc thống nhất rồi."

-- Thưởng trà? Ngươi thưởng trà, chúng ta lại gặm nhấm nỗi buồn trong tim. Bàn bạc? Ngươi ra oai nói là bàn bạc, nhưng chúng ta là bại tướng, chỉ đành bất đắc dĩ nghe theo, cơ bản chẳng có quyền từ chối.

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cười khổ sở, trong lòng buồn thương, đồng thời cúi đầu nâng ly lặng lẽ uống trà.

https://thuviensach.vn

Địch tướng quân thì cung kính đáp lại: "Dạ dạ dạ!"

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không nói lời nào, chỉ yên lặng uống trà, thi thoảng lộ ra vẻ phiền muộn trên gương mặt.

Đợi đến khi ly trà thấy đáy, cái gọi là "bàn bạc" cũng kết thúc mỹ mãn. Lúc này, Ngân Lang và Thanh Báo nhận được dấu tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bưng tứ bảo văn phòng: bút, mực giấy, nghiên mực đến.

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong thả chiếc ly không trong tay xuống, tất cả cố chấp và thê lương đều theo đầu bút chậm rãi lướt trên giấy.

Địch tướng quân vẻ mặt kính phục, cung kính nâng tay nhận lấy hộp gấm đựng quyển sổ ghi chép...

Qua nửa canh giờ --

Đại quân tứ quốc trải qua sự sắp xếp của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã trở thành đại quân của một quốc gia. Đại quân này chia thành bốn đội ngũ khổng lồ, gọi là Hổ doanh, Báo Doanh, Sư doanh và Ưng doanh.

Sau đó, Hổ doanh tươi cười chào tạm biệt với mọi người rồi lần lượt rút lui, trở về Long Diệu.

Đợi đến khi Hổ doanh rời khỏi, Hiên Viên Diễm và Dạ Dật Phong chạy đến Báo doanh. Tướng quân Báo doanh vẫn do Tướng quân Thương Nguyệt đảm nhiệm.

Đến trước mặt Tướng quân, Dạ Dật Phong chán nản cúi đầu, đưa lá thư trong tay cho hắn.

Hiên Viên Diễm dặn dò Tướng quân mấy lời, ví dụ như bảo Báo doanh yên tâm rời đi, dọc đường sẽ có đệ tử Cái Bang kịp thời đưa lương

https://thuviensach.vn

thảo đến; hoặc là lời nên nói lúc giao lá thư cho Thương Nguyệt hoàng, hoặc là...

Đợi đến khi Hiên Viên Diễm nhỏ nhẹ dặn dò xong, Báo doanh và dân chúng Thương Nguyệt sắp trở thành dân chúng Long Diệu cùng tươi cười phất tay từ giã, trở về Thương Nguyệt.

Ở một hướng khác, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Tiêu Hàn đi đến Sư doanh. Tướng quân Sư doanh cũng do Tướng quân Bắc Dực đảm nhiệm.

Đợi đến khi đôi mắt của Tiêu Hàn lạnh lẽo đến nỗi đông đá, hắn mới đưa lá thư. Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng dặn dò Tướng quân vài lời. Sau đó, Sư doanh và dân chúng Bắc Dực cũng tươi cười phất tay về nước.

Khi Hổ, Báo, Sư doanh lần lượt rời khỏi, Địch tướng quân cũng dẫn dắt Ưng doanh dẫn theo đội ngũ thứ tư và dân chúng về Tây Thần.

Mặc dù phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong và đệ tử Cái Bang cũng đi phía sau Ưng doanh nhưng mục đích cuối cùng của bọn họ không giống nhau. Địch Phi và Ưng doanh tiến thẳng đến hoàng cung Tây Thần; đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì đến Vô Danh sơn trang ở Tây Thần...

Nửa tháng sau -- Hoàng hôn phủ xuống, ráng vàng tựa khói, nắng chiều đẹp đẽ như gấm điểm xuyết trên trời xanh bao la, tạo thành một bức họa tuyệt mỹ khuynh thế.

Trên đường lớn của đế đô Tây Thần xuất hiện một đội ngũ hùng dũng kỳ lạ. Sở dĩ nói kỳ lạ không phải vì bọn họ mặc áo giáp khác màu, mà bởi dù người dẫn đầu là tướng quân Địch Phi nhưng hai bên lại mang theo cờ vàng của Long Diệu.

https://thuviensach.vn

Kỳ quái hơn là lão bách tích chen vai đứng hai bên đường, trừ số ít mang nét mặt sợ hãi như lọt vào sương mù không nhìn thấy lối đi, ghé tai run giọng bình luận nguyên nhânĐịch đại tướng quân cho binh lính phất cờ Long Diệuthì đa số dân chúng cười rất tươi, vung tay hô to: "Hoan nghênh Địch tướng quân trở về, hoan nghênh Địch tướng quân trở về!"

Con người lúc còn sống, không ai luôn thuận buồm xuôi gió, vạn sự như ý, vì vậy không chỉ dân chúng Tây Thần mà dõi mắt khắp tứ quốc, người từng nhận ơn như núi cao, ân sâu tựa biển của Cái Bang đếm không xuể. Cho nên, khiTrưởng lão Cái Bang xuất hiện, ngắn ngủi trong nửa tháng -- nói với tất cả dân chúng Bắc Dực từng chịu ơn mình rằng Thụy Vương Long Diệu, cũng là Thiếu Bang chủ Cái Bang mới thật sự là ân nhân bọn họ nên cảm tạ, hơn nữa còn nói rằng Thụy vương sắp thống nhất tứ quốc, từ đó thiên hạ không còn chiến tranh, dân chúng sống trong thái bình mãi mãi. Nghe vậy, dân chúng cảm động đến rơi nước mắt, khát vọng bầu trời hòa bình, lại được cam đoan rằng Thụy vương sẽ đối xử tử tế với mình, làm sao họ không cam tâm tình nguyện đầu hàng? Sao họ lại im miệng, tò mò sao Địch tướng quân và đại quân lại phất cao cờ Long Diệu về đế đô chứ?

[Đoạn trên ở Tây Thần, nhưng lại nói về dân chúng Bắc Dực, ta cũng không hiểu rõ dụng ý của tác giả.]

Nắng chiều dần dần mờ nhạt, hoàng hôn xuất hiện, vạn vật mông lung, nhá nhem tối -- Địch Phi dẫn đầu Ưng doanh, ngoài hai mươi vạn binh lính thì những binh lính còn lại vây chặt xung quanh hoàng cung Tây Thần. Sau đó, Địch Phi giơ tay lên, mười mấy đội tinh binh giơ roi giục ngựa vội vã đi khỏi.

Nhìn thấy Địch tướng quân vốn đi giết quân Thương Nguyệt lại không những bao vây hoàng cung Tây Thần mà còn cắm cao cờ Long Diệu bên ngoài tường hoàng cung, cấm vệ quân bảo vệ hoàng cung choáng váng. Ước chừng sững sờ một lúc lâu, rất vất vả để tỉnh táo lại, lúc này cấm vệ

https://thuviensach.vn

quân mới cảm thấy da đầu tê dại, tay chân túa mồ hôi lạnh, chậm chạp đi ra ngoài cửa cung. Bọn hắn nghi ngờ mình gặp ác mộng, dĩ nhiên ra ngoài để hỏi Địch tướng quân xem trước mắt là tình huống gì.

Đợi đến khi Địch tướng quân kể lại màn kịch kia, cấm vệ quân lập tức tham gia đội ngũ Ưng doanh, bao vây hoàng cung Tây Thần.

Sau hai nén hương, mười mấy đội tinh binh đã quay trở về ngoài cửa hoàng cung. Thừa tướng Tây Thần nhảy xuống ngựa, chỉ vào mũi Địch tướng quân, giận dữ rống lên: "Địch Phi, ngươi cầm binh quyền trong tay nhưng dù sao cũng là kẻ bảo vệ của đương triều, thế nhưng ngươi lại phái tinh binh cưỡng ép bản Thừa tướng đến hoàng cung. Rốt cuộc ngươi đang rắp tâm làm gì?"

Những đại thần quan cao chức trọng còn lại cũng bị tinh binh cưỡng ép, rối rít nhảy xuống ngựa. Nhưng bọn hắn nể Địch tướng quân nắm trọng binh trong tay, không dám giận dữ chỉ thẳng vào Địch tướng quân như Thừa tướng. Bọn hắn không ngại mình sống quá lâu. Mặc dù Địch tướng quân quanh năm ở ngoài, không lui tới quá nhiều với bọn hắn nhưng tính tình dữ dội như lửa của Địch tướng quân, bọn hắn vẫn biết rõ.

Nhìn thấy cả đám đại thần không những bị ép đến hoàng cung mà hoàng cung cũng bị bao vây, hơn nữa bên tường hoàng cung còn cắm đầy cờ Long Diệu, thân thể Thừa tướng lung lay một lúc, suýt chút nữa hôn mê.

"Địch Phi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ngươi ngươi ngươi..."

Thừa tướng hít mấy hơi liên tục, vất vả ổn định cảm xúc, gương mặt gần như méo mó: "Ngươi muốn tạo phản sao?"

Địch tướng quân không để ý đại thần liên tục hít khí lạnh, không để ý Thừa tướng phẫn nộ chỉ vào mũi mình. "Muốn biết bản Tướng quân rốt cuộc muốn làm gì thì theo bản tướng quân vào cung, các ngươi sẽ biết rõ

https://thuviensach.vn

thôi." Địch Phi vẻ mặt vô cảm, lạnh lùng ném lại một câu rồi ngẩng đầu ưỡn ngực, sải bước đi vào trong cửa hoàng cung.

Cả đám đại thần bề ngoài bị hai mươi vạn Ưng doanh vô cùng khách khí mời, thực ra bị đẩy vào trong cửa hoàng cung...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 292: Vạch Trần Việc Ác

Vĩnh Phúc cung, vốn là cung điện mà Tây Thần hoàng hậu ở.

Nhưng, từ lúc khi Tây Thần đế Tư Đồ Kiệt băng hà, tiểu hoàng tử gần ba tuổi đăng cơ làm tân đế, sau đó hoàng hậu Tây Thần thuận nước đẩy thuyền lên làm thái hậu, Die nd da nl e q uu ydo n Vĩnh Phúc cung cũng theo đó đổi thành cung điện của thái hậu.

Giờ phút này, bên ngoài Vĩnh Phúc cung của thái hậu Tây Thần, ở khắp các hành lang, các cấm vệ quân đều đã rút lui, thay vào đó, là hai mươi vạn tinh binh Long Diệu.

Mà bên trong Vĩnh Phúc nguy nga lộng lẫy, rường cột chạm trổ --

Cả đám đại thần chia nhau ngồi ở hai bên, thái hậu Tây Thần ngồi tại chủ vị phía trước, Địch Phi thả lỏng hai tay sau lưng, tư thế kiêu ngạo đứng ở ngay chính giữa điện sảnh.

Thái hậu mặc y phục thêu kim phượng, trên cổ đeo một chuỗi ngọc màu vàng, trên trán đeo viên bảo thạch màu đỏ tươi, dáng vẻ ung dung cao quý năm xưa không còn sót lại chút gì, trên mặt đều là vẻ hung dữ.

Một tiếng "ầm" vang lên, lòng bàn tay thái hậu đập trên mặt bàn, giọng nói đầy giận dữ gào thét: "Địch Phi, dieendaanleequuydonn ngươi phách lối lại suất binh bao vây hoàng cung, bao vây Vĩnh Phúc cung của ai gia, ngươi đang muốn tạo phản sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếng thét giận dữ của thái hậu vừa dứt, cả đám đại thần chia nhau ngồi ở hai bên, cũng lập tức liên tiếp chửi rủa, đưa vào trong hai tai Địch Phi.

Đối với tiếng chửi rủa liên tục không ngừng của chúng thần, vẻ mặt Địch Phi không chút thay đổi, giống như vốn không có nghe, thân thể cường tráng vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ.

Cho đến khi mắng đến miệng khô lưỡi nóng, cũng không có được Địch Phi đáp lại vài câu, cả đám đại thần thở hổn hển, khép miệng lại.

Sở dĩ Địch Phi bao vây Vĩnh Phúc cung, là bởi vì tiểu hoàng đế gần ba tuổi cái gì cũng không hiểu, trước mắt Tây Thần quốc là do thái hậu buông rèm chấp chính.

Nhìn thấy cả đám đại thần mắng mệt mỏi, Địch Phi rốt cuộc chậm rãi lên tiếng.

"Thái hậu, Tây Thần đã hết hi vọng, hôm nay dân tâm và lòng quân, đều hướng về Thụy vương Long Diệu, da.nlze.qu;ydo/nn thái hậu phải thuận theo quân dân, mới là hành động sáng suốt!"

"Tiên đế để ngươi nắm giữ trọng binh nhiều năm, đối đãi không tệ với ngươi. Thật không nghĩ đến, tiên đế băng hà không bao lâu, ngươi lại dẫn đầu tạo phản."

Bỗng chốc đứng lên, thái hậu tức giận đến run rẩy, cắn răng nghiến lợi nói: "Ngươi lại hồi báo cho tiên đế như thế, sẽ không sợ bị trời đánh sao?"

" Tiên đế để ta nắm giữ trọng binh nhiều năm, chỉ vì ta trung thành và tận tâm, vì nước hi sinh không chối từ. Trước mắt ta đã như mới tỉnh trong mộng, Địch Phi ta nhiều năm qua hắn là ngu trung!"

https://thuviensach.vn

Trong miệng chậm rãi nói, đồng thời Địch Phi cúi đầu xuống, từ trong tay áo móc ra một quyển sổ ghi chép.

Cuốn quyển sổ ghi chép thật dầy này, chính là Hiên Viên Diễm đã đưa cho Địch Phi trước khi Địch Phi suất lĩnh đại quân Ưng doanh trở về Tây Thần quốc.

"Địch Phi ta ban đầu dấn thân vào trại lính, làm như vậy là để giết lùi binh địch, vì dân chúng Tây Thần mưu phúc lợi. dinendian.lơqid]on Nhưng cho đến lúc này ta mới hiểu được, tiên đế mà Địch Phi ta vẫn thần phục, lại là bạo quân vô nhân đạo, Địch Phi ta quả thật hận mình ban đầu mắt bị mù!"

Bóng dáng bỗng chốc nhanh chóng lóe lên, Địch Phi đã đứng ở trước mặt thừa tướng.

Cầm quyển sổ ghi chép trong tay đưa cho thừa tướng, Địch Phi tiếp tục mở miệng nói: "Nếu thừa tướng muốn biết tại sao Địch Phi nói thế, mời mở quyển sổ ghi chép ra thì biết rõ thôi!"

Thân thể thừa tướng bỗng cứng ngắc, hơi do dự một chút, đưa tay tiếp nhận sổ ghi chép.

Cùng lúc đó, đám đại thần còn lại, cũng rối rít tiến tới đứng sau lưng thừa tướng, cùng nhau đưa mắt nhìn dòng chữ màu đen được ghi chép trên sổ.

Vẻn vẹn mới lật xem hai tờ, cả đám đại thần không chỉ thay đổi sắc mặt, ngay cả xưng hô cũng rõ ràng có thay đổi: "Địch, Địch, Địch tướng quân, cuốn sổ ghi chép này, ngươi lấy được từ chỗ nào?"

"Tiên đế cho là việc hắn tàn sát làm ác với người vô tội, là có thể giấu giếm không chê vào đâu được. Không biết, *dyan(lee^qu.donnn) việc hắn

https://thuviensach.vn

tàn sát làm ác với người vô tội, lại không thể trốn khỏi mắt thần của Cái Bang."

Bởi vì nhiều năm ngu trung bạo quân, do đó vẻ hối hận hiện lên trong mắt Địch Phi, từng câu từng chữ trả lời: "Cuốn sổ ghi chép này, là đích thân thiếu bang chủ Cái Bang Thụy vương Long Diệu tự mình giao tận tay cho Địch Phi ta đấy!"

Nếu không phải thấy sổ ghi chép, Địch Phi vẫn cho là Tư Đồ Kiệt ngầm xây Quỷ Chú môn, là vì thuận tiện huấn luyện cao thủ đối phó cường binh của địch quốc.

Vô số sản nghiệp bên ngoài Quỷ Chú môn, kiếm một nguồn ngân lượng lớn, là lấy bù vào phần trống trong quốc khố, cùng với việc mở rộng quân lương.

Cho đến, khi giở từng trang sổ ghi chép, Địch Phi quả thật cũng khó mà tin tưởng được, thì ra tất cả mà chuyện Quỷ Chú môn làm, đều là thương thiên hại lý!

Sản nghiệp bên ngoài Quỷ Chú môn, có phần đúng là dùng để kiếm ngân lượng, bù vào phần trống trong quốc khố.

Nhưng còn có một phần sản nghiệp, ví dụ như tửu lâu và khách điếm, lại là dùng để dẫn dụ nhân sĩ võ lâm, Dieenndkdan/leeequhydonnn sau đó luyện những nhân sĩ võ lâm vô tội thành công cụ sát nhân -- con rối thây ma.

Mà Tư Đồ Kiệt cực kỳ tàn ác, luyện thành con rối thây ma, thứ nhất là huấn luyện cao thủ đối phó cường binh của địch quốc, thứ hai hắn là dùng để ám sát đại thần trong triều.

Nguyên nhân Tư Đồ Kiệt giết đại thần, lại chỉ là diệt trừ những người có lập trường bất đồng.

https://thuviensach.vn

Thường có trung thần, luôn ở trên triều đình can gián Tư Đồ Kiệt, nền chính trị hà khắc, để Tư Đồ Kiệt đừng đánh quá nhiều sưu cao thuế nặng, áp đặt ở trên người dân chúng, gánh nặng của nhóm dân chúng thật sự quá nặng.

Thật đúng là lời thật thì khó nghe. Những thứ khuyên can mà trung thần nói, khiến Tư Đồ Kiệt không muốn miễn giảm sưu cao thuế nặng nghe thấy thật sự vô cùng khó nghe.

Nhưng những trung thần khuyên can, ngày thường cũng không có phạm sai lầm.

Tư Đồ Kiệt thật sự không tiện trị tội bọn họ, chỉ có thể vụng trộm ác độc phái thây ma diệt môn, sau đó sẽ khiến mọi người coi hành vi tội ác thành báo thù.

Sau đó trời bảo hộ trung lương, có mấy đứa con của trung thần, bị thây ma chém một đao, mặc dù ở trạng thái đã chết, nhưng thật ra lại không thật sự mất mạng.

Đợi đến khi đứa con yếu ớt tỉnh lại, gặp được cảnh đất đầy máu tanh, phụ mẫu đều bị mất mạng.

Hơn nữa thương thế quá nặng, lúc vừa đau vừa sợ hãi oa oa khóc lớn, được trưởng lão Cái Bang đi ngang qua cứu, từ đó mang về Cái Bang nuôi dưỡng.

Ban đầu, từ trong miệng đứa bé này, các trưởng lão cũng chỉ biết người hành hung là thây ma, lại không biết mục đích thây ma diệt môn là gì?

Cho đến, được biết Tư Đồ Kiệt là môn chủ Quỷ Chú môn, kẻ độc thủ phía sau màn luyện người sống thành con rối thây ma, dfienddn lieqiudoon các trưởng lão tự nhiên cũng có thể đoán ra nguyên do trong đó rồi.

https://thuviensach.vn

Thấy sổ ghi chép, ghi lại cặn kẽ mọi việc ác của Tư Đồ Kiệt.

Thừa tướng quả thật không thể tin được, hoặc là càng thêm nói chính xác, thừa tướng không muốn tin tưởng, sắc mặt trắng bệch mà nói: "Vu tội, Thụy vương Long Diệu tuyệt đối là vu tội cho tiên đế, muốn làm hỏng thanh danh của tiên đế!"

"Thừa tướng, trong bốn nước, dân chúng chịu ân của Cái Bang đếm không hết. Ngài chỉ cần tìm được những dân chúng kia, hỏi một câu dân chúng đều nhận được ân gì từ Cái Bang. Ngài sẽ tin tưởng..."

Dời bước, cách thừa tướng càng gần, Địch Phi gằn từng chữ một: "Thân là thiếu bang chủ Cái Bang, Thụy vương Long Diệu có lòng hiệp khách nhân từ, tuyệt đối sẽ không ngụy tạo sổ ghi chép, vu tội cho Tư Đồ Kiệt!"

Hành động Cái Bang cứu giúp người nghèo, từ trước đến giờ đều là yên lặng thi hành, vì vậy dân chúng nhận được ân gì từ Cái Bang, cả đám đại thần thực sự không rõ lắm.

Nhưng, hành động trừ gian diệt ác của Cái Bang, cả đám đại thần trong ngày thường thượng triều hạ triều lại từ trong miệng dân chúng ở khắp các phố lớn ngõ nhỏ, Die nd da nl e q uu ydo n đã sớm nghe đến thuộc lòng như cháo, có thể tường thuật lại một cách đầy đủ.

Vì vậy, nghe xong Địch Phi nói một hồi, đối với việc Tư Đồ Kiệt tàn ác vô nhân đạo, cả đám đại thần vô cùng đau đớn, tất cả đều cúi thấp đầu xuống.

Nhìn thấy cả đám đại thần im lặng không nói, Địch Phi thu hồi cuốn sổ ghi chép trong tay thừa tướng, giao tới trên tay thái hậu đang nhìn hắn với vẻ dữ tợn.

Hít sâu một hơi, thái hậu cũng lật xem quyển sổ ghi chép.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần lật qua một tờ, sắc mặt của thái hậu sắc mặt liền trắng bệch không còn chút máu, khi lật đến trang thứ mười, sắc mặt của thái hậu đã tái mét rồi.

"Thái hậu, dân chúng đều cảm tạ ân đức của Cái Bang, tất nhiên cũng rất tin tưởng lời nói của Cái Bang. Dieendaanleequuydonn Chỉ cần Thụy vương Long Diệu ra lệnh một tiếng, đệ tử Cái Bang trải rộng khắp thiên hạ, liền có thể trong một đêm, khiến dân chúng Tây Thần biết được tên bạo quân Tư Đồ Kiệt tàn ác thế nào. Đến lúc đó..."

Địch Phi kéo dài giọng nói, bắt chéo tay lại, giương mày nhìn thái hậu, lần nữa chậm rãi truyền âm vào trong tai thái hậu.

"Chỉ sợ dù ta không dẫn đại quân bao vây hoàng cung, dân chúng cũng sẽ xông về phía bức tường cao ngoài hoàng cung, tức giận mắng tên bạo quân Tư Đồ Kiệt tàn ác, khiến tiếng xấu bạo quân lưu danh muôn đời, giơ cao cánh tay hô to đương kim Tây Thần đế giao ra ngôi vị hoàng đế, để Thụy vương Long Diệu tạo phúc cho bọn họ thôi?"

"Ngươi..."

Thái hậu trợn mắt lên giận dữ nhìn Địch Phi, không biết võ công cũng không có chút nội lực nào, nếu không, giờ phút này sổ ghi chép bị nàng bóp trong tay, nhất định đã biến thành tro bụi.

"Nhưng mà, xin thái hậu yên tâm, Thụy vương Long Diệu chỉ để cho ta báo việc bạo quân làm ác, cho ngài và chúng đại thần, da.nlze.qu;ydo/nn cùng với cấm vệ quân hoàng cung biết, vẫn chưa để cho đệ tử Cái Bang báo cho dân chúng biết."

Coi như không thấy thái hậu trừng mắt nhìn giận dữ, mặc dù Hiên Viên Diễm không ở đây, nhưng vẻ mặt Địch Phi vẫn trần đầy sự tôn kính với Hiên Viên Diễm, chuyển lại lời Hiên Viên Diễm nói không sót một chữ cho thái hậu nghe.

https://thuviensach.vn

"Thụy vương Long Diệu nói rồi, chỉ cần thái hậu và đương kim Tây Thần đế nguyện ý chủ động dâng lên thư xin hàng, giao ra quốc tỷ Tây Thần. Như vậy, thái hậu và đương kim Tây Thần đế, vẫn được hưởng thân phận tôn quý, chư vị đại thần cũng vẫn tiếp tục được làm quan, tiếp tục mưu phúc vì dân chúng Tây Thần."

-- cái gì? Bọn họ vẫn còn được giữ chức quan?

Hôm nay, lòng quân dân đều hướng về Thụy vương Long Diệu.

Chúng đại thần cũng biết Tây Thần đã không còn hi vọng, nhưng các đại thần vẫn không cam lòng quy hàng Long Diệu, nguyên nhân rất lớn chính là lo lắng khó giữ được chức quan.

Vì vậy, nghe được lời Địch Phi nói, cả đám đại thần vốn cúi đầu, lập tức đồng loạt ngẩng đầu lên, vẻ mặt lộ vui mừng kinh ngạc nhìn Địch Phi.

"Thái hậu, ta cũng không cần nhiều lời, ngài là một người thông minh, là ngài và đương kim Tây Thần đế chủ động quy hàng, hay là..."

Hơi cười cười, hai mắt Địch Phi nghênh đón ánh mắt của thái hậu, mở miệng nói: "Để Địch Phi ta dùng trăm vạn đại quân, *dyan(lee^qu.donnn) bạo lực bức bách ngài và đương kim Tây Thần đế quy hàng, trong lòng ngài cũng đã có đáp án rồi chứ?"

Nhìn thấy mừng rỡ trong mắt cả đám đại thần, lại biết rõ đã mất hết lòng quân dân, thái hậu cảm thấy được tình cảnh tứ cố vô thân, vẻ mặt chán chường ngồi xuống trên ghế.

Một hồi lâu sau, liếc nhìn Địch Phi kiên nhẫn chờ đợi câu trả lời, thái hậu cất giọng nói như muỗi kêu, chậm rãi truyền vào tai Địch Phi.

"Địch tướng quân, ai gia và hoàng nhi nguyện ý dâng lên thư xin hàng, giao ra quốc tỷ Tây Thần, từ đó quy hàng Long Diệu hoàng triều! Chỉ

https://thuviensach.vn

là không biết, Thụy vương Long Diệu hi vọng ai gia và hoàng nhi khi nào đến Long Diệu giao thư xin hàng và quốc tỷ vậy?"

"Không cần tới Long Diệu, mười ngày sau, đợi Thương Nguyệt hoàng và Bắc Dực hoàng, mang theo thư xin hàng và quốc tỷ của bọn hắn đến Tây Thần."

Vẻ mặt Địch Phi cười rạng rỡ, mở miệng nói: "Ngay tại trong hoàng cung Tây Thần, hoàn thành chuyện may mắn nhất là việc bốn nước thống nhất đáng để khắp chốn vui mừng!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 293: Tứ Quốc Thống Nhất

Sáng sớm mười ngày sau -- Khắp phố lớn ngõ nhỏ, giữa những tiếng pháo hoa "bốp bốp bốp" vang lên, pháo hoa dù không rực rỡ chói mắt như vào buổi tối nhưng vẫn điểm xuyết trời xanh mây trắng mênh mông như thơ như vẽ.

Sao dân chúng lại vui mừng, mới sớm tinh mơ đã mở cờ trong bụng, bắn pháo hoa lên trời vậy? Thì ra, hôm nay là ngày Long Diệu, Bắc Dực, Thương Nguyệt, Tây Thần hính thức thống nhất, từ đó thiên hạ không còn chiến tranh đãm máu, khắp chốn mừng vui.

Hoàng cung Tây Thần, trong điện nghị chính -- Trụ nhà khắc hình rồng uy sống động thẳng đứng. Chính giữa điện là bàn rộng trải khăn gấm đỏ. Bắc Dực hoàng và Tiêu Hàn ngồi phía nam bàn; Thương Nguyệt hoàng và Dạ Dật Phong ngồi phía tây bàn; Thái hậu Tây Thần và Tiểu hoàng đế ngồi phía bắc bàn.

Trừ Tiểu hoàng đế ba tuổi chớp mắt dựa vào bàn vui vẻ nghịch ngợm một món đồ chơi, Bắc Dực hoàng và Thương Nguyệt hoàng, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, Thái hậu Tây Thần đều ẩn giấu ánh cười khổ trong mắt. Sáng nay vừa đến, bọn họ phải cởi bỏ chiếc áo bào cao quý trên người mình mãi mãi, dù đã hoàn toàn chấp nhận nhưng trong lòng vẫn có chút không nỡ.

Phía đông bàn, người ngồi ở vị trí chủ không nghi ngờ gì, dĩ nhiên là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Hai người vẫn mặc cẩm

https://thuviensach.vn

y tím, có điều hôm nay cao quý hơn lúc trước, bởi vì đây là hoa phục dành riêng cho Vương gia và Vương phi Long Diệu.

Bên cạnh Hiên Viên Diễm, Vô Ngân với bộ y phục trắng hơn tuyết đang ngồi.

Sau lưng Hiên Viên Diễm, đại Tướng quân Báo doanh, đại Tướng quân Sư doanh và đại Tướng quân Địch Phi của Ưng doanh.

Sau khi Hiên Viên Diễm uống cạn ly trà, Thái hậu Tây Thần đứng lên đầu tiên. Thái hậu hơi khom người, cung kính dâng thư xin hàng và quốc tỷ bằng hai tay lên trước mặt Hiên Viên Diễm: "Thụy vương, Tây Thần nguyện quy hàng Long Diệu. Đây là thư xin hàng và quốc tỷ của Tây Thần."

Thái hậu vừa dứt lời, Bắc Dực hoàng và Thương Nguyệt hoàng cũng đứng dậy, cung kính dâng lên thư xin hàng và quốc tỷ, đồng thanh nói: "Thụy vương, Bắc Dực/Thương Nguyệt nguyện quy hàng Long Diệu. Đây là thư xin hàng và quốc tỷ của Bắc Dực/Thương Nguyệt."

Lá thư của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong viết cho Bắc Dực hoàng và Thương Nguyệt hoàng, mặc dù chữ mỗi người một vẻ nhưng nội dung giống nhau như đúc -- Đại quân bao vây hoàng cung thì phụ hoàng ngàn vạn đừng chó cùng dứt dậu, bởi vì... phụ hoàng đấu thắng trăm vạn đại quân cũng không thể làm gì được Thụy vương Long Diệu có khả năng ngưng băng tụ hỏa, cùng với Thụy vương phi có thể hô mưa gọi gió, gọi sấm kêu chớp. Huống chi, phụ hoàng, trước giờ Cái Bang ban ân cho thiên hạ, mà Thụy vương lại là Thiếu Bang chủ của Cái Bang. Hiện tại, lòng quân và dân tâm đều thuộc về Thụy vương, đại thế đã mất, ngoài quy hàng cũng không còn cách nào khác.

Đọc lá thư hoàng nhi viết, lại bị đại quân bao vây hoàng cung, còn có dân chúng đứng trong đội ngũ đại quân vung tay hô to: "Quy hàng Thụy

https://thuviensach.vn

vương Long Diệu!", Bắc Dực hoàng và Thương Nguyệt hoàng thở dài, chỉ có thể theo lời Tướng quân Báo doanh và Sư doanh mang thư xin hàng và quốc tỷ đến Tây Thần quy hàng.

"Chư vị, mời ngồi!" Hiên Viên Diễm đưa tay ra, mỉm cười mời ba người ngồi xuống rồi nhét thư xin hàng vào tay áo.Cùng lúc đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lấy một quốc tỷ khác từ trong tay áo ra. Quốc tỷ này là quốc tỷ của Long Diệu, do Hiên Viên Ly bảo Vô Ngân giao cho Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước khi hắn rời khỏi Long Diệu.

Thượng Quan Ngưng Nguyệtbày quốc tỷ song song ra mặt bàn, sau đó bàn tay ánh lên hào quang bảy màu của nàng ấn xuống bốn quốc tỷ, sau đó chúng liền ghép lại thành một quốc tỷ lớn. Trên quốc tỷ mới này trừ bốn chữ to màu vàng "Hoàng triều Long Diệu" thì những kí hiệu của tam quốc còn lại đều biến mất không thể hiểu nổi.

Lúc này, Tướng quân Báo doanh cầm cầm mực đóng dấu đặt trước mặt nàng. Tướng quân Sư doanh đặt chiếu thư chất thành núi lên trước mặt nàng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ấn quốc tỷ vào mực đỏ rồi in lên các chiếu thư. Đợi đến khi tất cả chiếu thư đều có dấu quốc tỷ, đặt quốc tỷ vào hộp gấm xong, nàng mở miệng gọi: "Địch tướng quân!"

Địch Phi khom lưng vô cùng cung kính, đáp: "Có mạt tướng!"

Nàng chỉ vào chiếu thư chồng chất trên bàn, cười nói: "Có thể mang đống chiếu thư này đi giao cho tinh binh đợi ngoài điện rồi."

"Dạ!" Địch Phi ôm đống chiếu thư lên, khom lưng với nàng lần nữa rồi bóng dáng lóe lên như sao băng, biến mất trong nháy mắt.

Chiếu thư -- là văn thư thông báo cho thần dân thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Địch Phi bưng chiếu thư ra, bảo các tinh binh giơ roi thúc ngựa đi dán ở cửa thành tứ quốc, nội dung như sau:

"Thiên hạ thống nhất, quốc hiệu là Hoàng triều Long Diệu.

Bắc Dực quốc ban đầu đổi thành Bắc Dực Hầu quốc, là đất phong của Bắc Dực hầu Tiêu Hàn cùng Tướng quân Báo doanh cai quản.

Thương Nguyệt quốc ban đầu đổi thành Thương Nguyệt Hầu quốc, là đất phong của Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong cùng Tướng quân Hổ doanh cai quản.

Tây Thần quốc ban đầu đổi thành Tây Thần Hầu quốc, là đất phong của Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ cùng Tướng quân Ưng doanh cai quản.

Bắc Dực hầu Tiêu Hàn, Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong, Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ, trừ phi phạm tội phản nghịch, nếu không ba vị hầu tôn và đất phong cha truyền con nối mãi mãi, vĩnh viễn hưởng long ân.

Ngoài ra, thiên hạ thống nhất, khắp chốn mừng vui. Từ hôm nay bắt đầu đại xá thiên hạ. Trong vòng ba năm, miễn tất cả sưu cao thuế nặng. Ba năm sau, tất cả sưu cao thuế nặng đều giảm bớt năm lần."

Cùng lúc đó -- Tám tinh binh Hổ doanh nâng cỗ kiệu xa xỉ hoa lệ bước nhanh như bay đến cửa điện nghị chính. Gió nhẹ lùa qua, màn kiệu bay bay.

Phía trước tám tinh binh, người dẫn đầu là phụ thân Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hiện là Đại tướng quân Hổ doanh Thượng Quan Hạo.

Mặc dù cấm vệ quân chưa biết Thượng Quan Hạo, nhưng nhìn thấy cỗ kiệu xa xỉ, lại thấy Thượng Quan Hạo đi trước mở đường mặc áo giáp tướng quân, tay cầm đế lệnh màu vàng của Long Diệu, cho dù cấm vệ quân có ngu ngốc đi nữa cũng nhận ra người ngồi trong kiệu có thân phận bậc

https://thuviensach.vn

nào. Cho nên, bọn hắn đều thu đao, không bước lên ngăn, đồng thời khom người, cung kính để cỗ kiệu đi về phía điện nghị chính.

Cùng lúc đó, trong điện nghị chính -- Trừ Thái hậu Tây Thần đang kính trà với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn vốn tưởng tứ quốc thống nhất, nhất định mình sẽ bị biếm làm bình dân, nhưng vạn vạn không ngờ tới... mình không những không bị biếm làm bình dân mà còn được cắt đất phong, có thể lấy thân phận Hầu gia tiếp tục quản đất phong của mình. Đến đây coi như bọn hắn hoàn toàn cúi đầu xưng thần với Long Diệu.

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong lặng lẽ liếc nhìn nhau rồi bưng ly trà lên, đồng thanh nói: "Thụy vương, Thụy vương phi, Bắc Dực hầu/Thương Nguyệt hầu mời ngài một ly."

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt bưng ly, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch rồi lại rót trà đầy ly. Bọn họ bưng ly lên, cũng đồng thanh đáp: "Bắc Dực hầu/Thương Nguyệt hầu, bản vương/bản vương phi cũng đáp lễ các ngươi một ly."

Hai người vừa dứt lời, một tiếng cười cợt theo gió bay vào lỗ tai mọi người trong điện nghị chính: "Ta nói này... Diễm tiểu tử, Nguyệt hài tử nha, đừng vội kính trước. Tứ quốc thống nhất, đại sự hoàn thành mỹ mãn, nhưng còn một chuyện lớn, hai con cũng phải khiến nó hoàn thành mỹ mãn chứ!"

Nghe thấy giọng nói này, khóe môi hai người lập tức co giật a co giật.

Trừ tiểu hoàng đế Tây Thần, giờ đã là Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ chớp chớp mắt, nằm trên mặt bàn, vui vẻ chơi đồ chơi, những người còn lại trong điện, bao gồm cả cấm vệ quân canh giữ ngoài cửa điện đều biến sắc mặt, lập tức nhìn về trước.

https://thuviensach.vn

-- Trời ạ! Trong điện nghị chính lại ẩn chứa một người? Rốt cuộc là thần thánh phương nào có thể lặng yên không tiếng động, khiến bọn hắn nhiều người như thế nhưng không mảy may phát hiện? Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt có công lực siêu phàm cũng không thể phát hiện ra, việc này đủ kinh người. Nhưng mà, cao nhân có thể khiến hai người không phát hiện, cộng với tiếng cười hì hì, gọi bọn họ là Diễm tiểu tử và Nguyệt hài tử trừ lão già bướng bỉnh thì tuyệt đối không có người thứ hai.

Vì vậy -- Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đồng loạt tặng một ánh mắt coi thường về phía xà nhà trong điện, cùng ngốn ngang trong gió, khóe môi run run: "Soái lão đầu, người nghịch ngợm quá. Đừng nấp nữa, mau đi ra đi."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 294: Thần Đế Tiên Hậu

Trên đỉnh trần nhà điện Nghị Chính, khắc hoa văn chín con rồng cưỡi mây đạp gió, treo mười chiếc đèn lồng cung đình hình bát giác.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, chỗ khe hở giữa trần nhà và đèn lồng cung đình hình bát giác, vang lên một tiếng "xoạt", một cái bóng bay ra nhanh như tia chớp.

Trong nháy mắt --

Một gương mặt lấm tấm những đốm nâu, mái tóc bạc và chòm râu trắng như tuyết, được bện thành vô số bím tóc.

Giữa bím tóc cắm đầy hoa mào gà đỏ tươi, khắp các chỗ trên y phục và giày cỏ đều cắm lông đuôi gà trống màu sắc sặc sỡ, Die nd da nl e q uu ydo n một lão đầu trăm tuổi cứ thế mà xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Cách ăn mặc vô cùng thê thảm của lão đầu trăm tuổi, khiến đám cấm vệ quân canh giữ ở ngoài cửa lớn điện Nghị Chính trong nháy mắt đều ngổn ngang trong gió.

"Phụt --"

Bởi vì Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đáp lễ, Tiêu Hàn vừa nuốt một ngụm trà vào trong miệng, còn chưa kịp nuốt xuống, lúc này đã phun toàn bộ trà ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Có điều, bởi vì ở trong sơn trang Vô Danh, Tiêu Hàn đã từng thấy Thiên Cơ lão nhân một lần, Tiêu Hàn phun trà ra, cũng rất nhanh liền ổn định tinh thần.

"Khụ khụ khụ... Khụ khụ khụ..."

Nước trà trong miệng, một nửa phun ra ngoài, một nửa còn lại, không may Dạ Dật Phong sặc vào cổ họng, mặt đỏ bừng điên cuồng ho lên.

Về phần những người khác, bao gồm Vô Ngân công tử, đều lọt vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối, từng giọt mồ hôi lạnh chảy từ trên trán xuống.

"Ta nói, Diễm à, vị này, chẳng lẽ chính là người đã ngươi đề cập với ta....."

Đưa tay áo lau mồ hôi lạnh trên trán, Vô Ngân cố gắng giữ bình tĩnh, khóe miệng co giật hỏi: "Ân sư của ngươi, lão bang chủ Cái Bang, Thiên Cơ lão nhân trong truyền thuyết sao?"

Hiên Viên Diễm cũng không có trả lời ngay, mà là nhìn về phía mấy đuôi lông gà sặc sỡ khắp người Thiên Cơ lão nhân, có chút khinh thường, chậm rãi cất tiếng.

"Trên thế gian này, ngoài ân sư của ta ra, còn có người nào... mỗi ngày, đều tốn không biết bao nhiêu canh giờ để trang điểm cho mình soái hơn chứ?"

Nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, Vô Ngân dùng sức nháy mắt, khóe miệng như có tật giật giật mãnh liệt.

-- khụ, soái?

https://thuviensach.vn

Đúng thật là "soái", "soái" đến nỗi làm mù mắt hắn, khiến linh hồn hắn bay mất xác luôn rồi, đúng là nghe danh không bằng gặp mặt!

Thiên Cơ lão nhân này, đến cuối cùng hắn đã nhổ mất đuôi của bao nhiêu con gà trống để cắm ở trên khắp y phục và giày vậy?

Mà những người khác nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, vốn đã lâm vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối, lại lập tức thay đổi dùng một loại ánh mắt sùng bái nhìn Thiên Cơ lão nhân.

-- khó trách, trước kia lúc Cái Bang ban ân thiên hạ, có thể cho nhóm người dân chúng gặp thiên tai nhiều tờ ngân phiếu lớn như vậy?

Hóa ra, ân sư của Thụy vương, lão bang chủ Cái Bang ở trong truyền thuyết lại là: Thiên Cơ lão nhân giàu có địch được quốc khố bốn nước, mặc dù danh chấn thiên hạ, lại không có người nhận ra!

Hiên Viên Diễm nghiêng đầu, đôi mắt đen đầy ý cười nhìn Thiên Cơ lão nhân, giọng điệu mười phần hài hước nói: "Soái lão đầu, có phải gần đây đi dạo chơi, lại gặp được không ít chuyện lý thú, cho nên chạy đến tìm ta và Nguyệt nhi để chia sẻ không?"

Sở dĩ Hiên Viên Diễm nói như thế, là bởi vì nhiều năm qua, như thường lệ nửa đêm hắn đang yên giấc ngủ say, lại bị Thiên Cơ lão nhân lặng yên không một tiếng động xuất hiện, cải trang thành bộ dạng hung dữ lay tỉnh.

Sau đó, ngáp cả ngày, mí mắt cứ híp lại dựa vào đầu giường, nghe Thiên Cơ lão nhân thao thao bất tuyệt, huơ tay múa chân kể mấy tin đồn thú vị.

Còn hiện tại, bóng dáng bỗng chốc chợt lóe, Thiên Cơ lão nhân thừa dịp trước khi mọi người tiến vào điện Nghị Chính, dinendian.lơqid]on đã vượt lên trước một bước chui giấu mình trên xà nhà, muốn cho đồ nhi bảo

https://thuviensach.vn

bối và đồ tức (nàng dâu của đồ đệ) một "vui mừng", giờ lại ngồi xuống ở góc bàn.

Lòng bàn tay đặt trên mặt bàn, hai chân đung đưa trước sau, hai mắt Thiên Cơ lão nhân xoay chuyển nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, miệng cười nói.

"Quả thật gặp rất nhiều chuyện lý thú, có điều chuyện lý thú gì thì lát nữa kể cho các ngươi nghe sau. Việc lớn thống nhất bốn nước, hai ngươi hoàn thành tốt đẹp, soái lão đầu cực kỳ vui mừng. Nhưng, nếu còn có một chuyện lớn nữa, hai ngươi cũng nắm chặt hoàn thành tốt, soái lão đầu sẽ càng vui mừng hơn!"

"Rốt cuộc là chuyện lớn gì?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nâng cánh tay phải lên, ngón tay thưởng thức vuốt vuốt chòm râu của được bện thành bím Thiên Cơ lão nhân, mắt ngọc đầy ý cười mà hỏi: "Mà lại khiến soái lão đầu có thái độ khác thường, không vội chia sẻ chuyện lý thú rồi hả?"

"Hôn sự của hai ngươi, hai ngươi chuẩn bị kéo dài tới khi nào mới đại hôn vậy?"

Theo động tác vuốt chòm râu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đầu Thiên Cơ lão nhân đung đưa trái phải, *dyan(lee^qu.donnn) miệng cười tít mắt mà nói: "Hôm nay, bốn nước thống nhất, khắp chốn mừng vui, nếu lại thêm hôn lễ của hai ngươi, chẳng phải là mừng vui gấp bội sao? Cho nên, nhanh chóng làm đi!"

Nếu không phải lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt cập kê, vừa đúng ở dưới tình huống không tiện bại lộ thân phận, sau đó lại có nhiều chuyện nối theo nhau mà tới, Hiên Viên Diễm đã sớm muốn làm hôn lễ rồi.

Cho nên --

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, cánh tay Hiên Viên Diễm dịu dàng ôm eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng cong lên một đường ma mỵ nói: "Nguyệt nhi, soái lão đầu nói không sai, ngày đẹp khắp chốn vui mừng này, hai ta hẳn nên khiến nó vui mừng gấp bội đi!"

Còn chưa đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đáp lại, Thiên Cơ lão nhân bỗng chốc duỗi ngón trỏ ra, chọc nhẹ chóp mũi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Quyết định như vậy đi, ngày mai Diễm tiểu tử và Nguyệt oa nhi thành thân. A ha ha, ngày mai, soái lão đầu nhất định phải uống rượu mừng đến say luôn!"

Trong tiếng cười của Thiên Cơ lão nhân, mọi người lập tức ôm lấy quyền, vui mừng nói với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viêm Diễm: "Chúc mừng Thụy vương, chúc mừng Thụy vương phi!"

Chỉ là, so với những người khác ôm quyền chúc mừng, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cũng từ trên ghế đứng lên, Dieenndkdan/leeequhydonnn ôm quyền chúc mừng, là có một chút phiền muộn không dễ phát hiện, cất giấu thật sâu ở đáy mắt.

Cùng lúc đó, hành lanh ngoài điện Nghị Chính, tiếng cười của Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly theo gió truyền vào tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Hôn lễ của Diễm hoàng đệ, trẫm nhất định phải là người đầu tiên tặng quà. Vì vậy, trẫm quyết định, hiện tại liền đưa quà tặng lên trước, tránh để người khác giành mất."

Tiếng vừa dứt người xuất hiện, Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly bước chân vào trong điện Nghị Chính, theo sát sau lưng Hiên Viên Ly vào điện, là phụ thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt Thượng Quan Hạo.

https://thuviensach.vn

Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly bỗng nhiên xuất hiện, Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ nằm bò trên mặt bàn, vẫn chơi đùa món đồ chơi gốm sứ, được mẫu thân bế lên.

Cả đám vốn cũng đang ôm quyền chúc mừng, ánh mắt chợt rối rít chuyển từ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm tới trên người Hiên Viên Ly.

"Tham kiến ngô hoàng, ngô hoàng vạn --"

Ngay lúc mọi người cung kính hô to, muốn hành lễ với Long Diệu hoàng Hiên Viên Ly, Hiên Viên Ly lại cười, khoát tay với mọi người.

Đưa tay, ý bảo mọi người không cần hành lễ, dfienddn lieqiudoon đồng thời Hiên Viên Ly cất giọng nói: "Không cần đa lễ, mọi người tiếp tục uống trà."

Đế vương một nước đứng, bọn họ lại ngồi xuống uống trà?

Mặc dù Hiên Viên Ly nói như thế, đám người dừng Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong hành lễ lại, sao có thể ngồi xuống, tiếp tục nâng chén phẩm trà chứ?

Vì vậy, sau một hồi hai mắt nhìn nhau, đám người Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong cũng không ngồi xuống, mà yên lặng đứng tại chỗ.

Vạt áo màu tím của Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay lên, nhào tới bên cạnh Thượng Quan Hạo.

Cổ tay trắng nõn vòng lấy cánh tay của Thượng Quan Hạo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi anh đào vui vẻ hỏi: "Phụ thân, sao người lại tới đây?"

Vẻ mặt Thượng Quan Hạo hiện đầy ý cười, giọng điệu mười phần dịu dàng nói: "Đã lâu không gặp Nguyệt nhi, trong lòng phụ thân rất là nhớ,

https://thuviensach.vn

biết được thánh thượng muốn tới nơi này, liền xin chỉ cùng thánh thượng tới."

-- Soái lão đầu mới vừa mở miệng, để ngày mai hắn thành thân với Nguyệt nhi yêu dấu, Ly hoàng huynh theo sau liền xuất hiện, Die nd da nl e q uu ydo n nói muốn đưa lên quà tặng trước? Hai người này, sẽ không phải là.....

Dời bước đến trước mặt Hiên Viên Ly, khóe mắt Hiên Viên Diễm giật giật, nghiêng đầu nói: "Ly hoàng huynh, ngươi và soái lão đầu, chẳng lẽ hai người đã thương lượng xong trước đó rồi sao?"

Hiên Viên Ly và Thiên Cơ lão nhân, quả thật trước đó đã thương lượng xong.

Chỉ là, nghe thấy Hiên Viên Diễm hỏi, Hiên Viên Ly cũng không đáp lại, mà đầu bỗng chốc ngoảnh về phía sau, mở miệng cười nói: "Thượng Quan tướng quân, trẫm nói muốn đưa quà tặng trước, ngươi có thể lấy ra rồi!"

Hiên Viên Ly vừa dứt lời, Thượng Quan Hạo vốn đang dịu dàng vuốt tóc nữ nhi, lập tức đẩy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa đến bên cạnh Hiên Viên Diễm.

Ngay sau đó, ý cười trên mặt Thượng Quan Hạo chợt thu liễm lại, từ trong lòng lấy ra một cuộn thánh chỉ do gấm vàng chế thành, trên có thêu Kim Long bay lên.

Thượng Quan Hạo đưa tay cung kínhnâng thánh chỉ, hai mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, giọng nói như chuông đồng vang lên: "Thụy vương, Thụy vương phi tiếp chỉ!"

Lúc này, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hồ nghi liếc mắt nhìn nhau. Không phải chúc mừng bọn họ à, sao lại biến

https://thuviensach.vn

thành nhận thánh chỉ?

Hiên Viên Ly đã từng nói, cho dù là dưới bất kỳ tình huống gì, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đều không cần hành lễ với hắn.

Mặc dù nhìn thấy chính Hiên Viên Ly, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều không cần hành lễ, dieendaanleequuydonn như vậy đối với thánh chỉ trước mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tất nhiên cũng không cần quỳ nhận.

Nhưng, bốn nước vừa mới thống nhất.

Vì để cho thấy Hiên Viên Ly đủ uy tín, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tâm linh tương thông gật đầu với đối phương rồi chuẩn bị quỳ xuống tiếp chỉ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thầm suy nghĩ thay Hiên Viên Ly, muốn cho Hiên Viên Ly có đủ uy tín, Hiên Viên Ly há lại không biết chứ?

Bước nhanh về phía trước, cánh tay phải bỗng chốc đưa ra.

Khuôn mặt Hiên Viên Ly tràn đầy ý cười, đưa tay ngăn lại Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang muốn quỳ nhận thánh chỉ.

Cùng lúc đó --

Thượng Quan Hạo mở thánh chỉ ra, hắng giọng chậm rãi đọc: "Bốn nước đã thống nhất, chính vụ nhất định nặng nề. Trẫm, từ trước đến giờ yếu ớt nhiều bệnh....."

Nghe được bốn chữ "yếu ớt nhiều bệnh" này, khóe miệng mọi người khẽ giật, ánh mắt đều đồng loạt nhìn Hiên Viên Ly.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, Hiên Viên Ly vẫn chưa mặc đế bào.

Nhưng, tóc đen buộc ngân quan, Hiên Viên Ly mặc một bộ cẩm y màu bạc, nhìn ngang nhìn dọc đều là quý khí bức người, da.nlze.qu;ydo/nn chẳng có chút nào giống như yếu ớt nhiều bệnh cả.

Coi như không thấy ánh mắt mọi người, hình như ngại Thượng Quan Hạo đọc quá chậm, Hiên Viên Ly dứt khoát đoạt lấy thánh chỉ, tự mình đọc.

"Trẫm, từ trước đến giờ yếu ớt nhiều bệnh, thật sự không có sức trị quốc. Hoàng đệ Thụy vương của trẫm, không chỉ văn võ song toàn, tài đức vẹn toàn, còn được vạn dân thiên hạ kính yêu....."

Vẻ mặt Hiên Viên Ly tươi cười, giọng điệu vui mừng hớn hở.

Giống như bị điểm huyệt, thân thể Hiên Viên Diễm cứng ngắc tại chỗ, gương mặt tuyệt mỹ không tỳ vết, lại dần dần tối sầm.

"Nếu như để Thụy vương làm đế, mới là phúc của vạn dân, may mắn của quốc gia. Vì vậy, ngay hôm nay, dinendian.lơqid]on trẫm sẽ truyền lại đế vị cho Thụy vương....."

Nghe thế, không chỉ mặt Hiên Viên Diễm đen lại, gương mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt đẹp tuyệt thế, cũng dần dần tối sầm.

Đối với Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, gương mặt càng lúc càng tối sầm, Hiên Viên Ly hoàn toàn coi như không thấy, tiếp tục tươi cười, giọng điệu vui mừng đọc lên.

"Thụy vương và Thụy vương phi, không những chim cá tình thâm, giống như đôi thần tiên quyến lữ; dung nhan, khí chất cũng như thần như tiên; bản lĩnh mưu trí lại càng không phải phàm nhân có thể đạt được, vươn tới cảnh giới vượt thần thắng tiên. Vì vậy, hoàn toàn xứng đáng là thần đế tiên hậu của Long Diệu hoàng triều!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 295: Bị

Hiên Viên Ly thôi vui mừng, cuốn lại thánh chỉ rồi nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Hai người họ cùng nắm tay thành hình quả đấm, sắc mặt đen lại hỏi: "Đọc xong rồi hả?"

-- Hóa ra, Ly, người này nói quà mừng đính hôn là quăng gánh nặng giang sơn cho bọn họ?

Đùa gì thế? Tứ quốc thống nhất, chính vụ nhiều như thế, nếu bọn họ trở thành đế hậu một nước, chẳng phải sẽ gánh hết bận rộn hay sao? Đâu còn có thể một lòng một dạ, tay nắm tay vai kề vai, tiêu dao tự tại trong thiên địa, chàng vẽ tranh ta ngâm thơ, trong mộng không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ?!

Hiên Viên Ly nhìn qua nắm đấm của hai người kia, sợ rằng họ sẽ không thể khống chế được mười ngón tay, phát điên lao đến túm cổ áo, đánh mình sưng mặt sưng mũi. Hắn cong cong môi, ở trong ngục tối nhiều năm, cuối cùng được giải thoát ngắm trời xanh mây trắng, liền gật đầu một cái, giọng điệu vô cùng vui vẻ: "Ừ, đọc xong rồi."

-- Trọng trách cực khổ này của hoàng đế, hắn đã sớm muốn dứt bỏ rồi. Có thể khiến Diễm quản lí thiên hạ, sao hắn không vui vì không còn vướng bận, mỗi ngày ngâm thơ nâng cốc, tiêu dao ngắm hoa xem cỏ nhìn trời chiều?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nhìn thấu suy nghĩ của Hiên Viên Ly, bởi vì âm mưu trong nụ cười đó đã bắn ra ngoài chín

https://thuviensach.vn

tầng mây (*) rồi. Đỉnh đầu hai người bị mây đen che kín, ánh mắt sắc bén như dao chọc thẳng vào khuôn mặt tươi cười của hắn. Bọn họ cắn răng nói: "Ngày mai chúng ta không thành thân nữa, quà của huynh có thể thu lại."

[(*) Ý là quá lộ liễu.]

Hiên Viên Diễm nhún vai, cười tươi hơn: "Rất xin lỗi, ngày mai hai người không thành thân cũng phải thành thân, quà tặng này không muốn nhận cũng phải nhận, bởi vì một vạn tinh binh Hổ doanh đã sớm xuất động, sớm nhất tối nay, chậm nhất sáng sớm mai..." Hiên Viên Ly nhét thánh chỉ truyền ngôi vào ngực Hiên Viên Diễm rồi cười như gió xuân: "Các lão bách tính sẽ thấy chiếu thư của Long Diệu hoàng về hôn lễ của Thụy vương và Thụy vương phi, đồng thời lên ngôi Thần đế và Thần hậu."

Nghe Hiên Viên Ly nói, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩn người, khuôn mặt hoàn toàn tối sầm: "Huynh lại dùng ám chiêu đùa giỡn?"

Một khi chiếu thư truyền ngôi của Ly được công bố khắp thiên hạ, chẳng phải chuyện bọn họ trở thành đế hậu đã ván đóng thành thuyền, gạo nấu thành cháo, biến thành kết cục đã định?

Lúc này -- Vô Ngân lúc nhìn Hiên Viên Ly bên trái, lúc lại nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bên phải, rất muốn ôm cột cười to hả hê vài tiếng.

Hiên Viên Diễm lườm Hiên Viên Ly, quay đầu nhìn Vô Ngân: "Vô Ngân, trước khi vàođiện nghị chính, không phải ta đã bảo ngươi mang theo tín hiệu pháo bông liên lạc với các Trưởng lão, đề phòng bất cứ tình huống nào xảy ra sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng lườm Hiên Viên Ly, nhìn Vô Ngân, nói: "Vô Ngân, mau lấy pháo bông ra, giúp ta và Diễm lập tức liên lạc với

https://thuviensach.vn

Trưởng lão, để họ thông báo với đệ tử Cái Bang cản lại tinh binh Hổ doanh đi dán chiếu thư."

Nàng và Hiên Viên Diễm biết tinh binh Hổ doanh nhất định sẽ dán chiếu thư khắp các cửa thành. Họ cũng biết đệ tử Cái Bang trải rộng thiên hạ, chỉ cần lập tức hạ lệnh cho Trưởng lão để liên lạc với đệ tử Cái Bang. Lấy khả năng của đệ tử Cái Bang, nhất định có thể cản lại tinh binh Hổ doanh, để chiếu thư của Hiên Viên Ly không thể thông báo cho thiên hạ.

Vô Ngân vốn đang dồi dào hứng thú xem kịch hay lại xui xẻo bị kéo vào, huyệt hai bên thái dương nhức nhối.

-- Hắn có mang theo pháo bông, nhưng lại giơ hai tay hai chân tán thành Hiên Viên Ly. Hắn cũng cảm thấy nếu thiên hạ này do Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt trị vì mới đúng là phúc của vạn dân, may mắn của quốc gia. Nếu hắn nói quên mang pháo bông, có khi nào sẽ bị hai phu thê nhà kia xé xác tại chỗ không?

Vô Ngân day day hai bên thái dương, tránh ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ngửa đầu nhìn xà nhà màu vàng rồi lắp ba lắp bắp: "Khụ, ta nói... cái đó... ta... hình như quên mất..."

"Ngươi muốn nói gì?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hiểu suy nghĩ trong lòng Vô Ngân, lạnh lùng hỏi, đồng thời ép đến gần hắn.

Vô Ngân lui từng bước về phía sau đến khi đụng vào tường, phát hiện không còn đường lui, hắn mạo hiểm nguy cơ bị xé xác, lấy hết dũng khí nói: "Ta quên mang rồi." Dứt lời, hắn đảo mắt, nhìn cửa điện nghị chính đằng sau lưng hai người trước mặt.

-- Khụ khụ, nếu hắn vứt bỏ tất cả hình tượng, nhanh chân chạy mất dép ra khỏi điện nghị chính thì hắn sẽ không ai giễu cợt hắn chứ?

https://thuviensach.vn

Trong lúc Vô Ngân đang thầm suy tính, chờ đợi thời cơ trốn thoát thì Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không hẹn mà cùng cúi đầu, khóe môi vẽ nên đường cong tự giễu. Muôn vàn suy nghĩ, tất cả mưu đồ, vắt hết óc để giành được đế vị thiên hạ độc nhất vô nhị mà bao nhiêu người tha thiết mong ước, nhưng những thứ này đặt trước mặt hai huynh đệ họ Hiên Viên như củ khoai lang nóng bỏng tay, để bọn họ đẩy tới đẩy lui. Một màn này đối với bọn hắn mà nói là châm chọc biết nhường nào.

Cùng lúc đó -- Thiên Cơ lão nhân ngồi bên bàn với tư thế vô cùng không tao nhã, đung đưa hai chân, hai tay vuốt chòm râu sam, nói: "Khụ, ta nói Diễm tiểu tử, Nguyệt hài tử..."

Lời của Thiên Cơ lão nhân như cơn mưa kịp lúc, khiến Vô Ngân không đường lui suýt kích động giật mình nhảy lên, nhào qua ôm lấy ông mà khóc lóc nức nở, cảm ơn ân cứu nguy của ông.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nghe Thiên Cơ lão nhân gọi, quay phắt đầu lại, nhíu mày nhìn ông.

"Đừng cố liên lạc với Trưởng lão để bọn họ chặn lại chiếu thư nữa. Dù các con bắn pháo bông thì các Trưởng lão tình nguyện bị trách phạt cũng sẽ làm như không thấy, bởi vì..." Thiên ơ lão nhân không để ý đến ánh mắt tức giận của đồ nhi và đồ tức bảo bối, học theo Vô Ngân ngửa đầu ngắm xà nhà: "Giúp công cuộc trở thành thần đế thần hậu của hai con, các Trưởng lão, Ly tiểu tử và Soái lão đầu tuyệt đối không mưu mà hợp."

Thiên cơ lão nhân vừa dứt lời, Hiên Viên Ly tiếp tục bổ sung: "Huống chi, cho dù hai người ngăn chiếu thư phát ra ngày mai, cũng không ngăn được chiếu thư của ta vào ngày kia, ngày kia nữa. Cho nên..." Hiên Viên Ly kéo dài giọng điệu, bước đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.Hắn vỗ lên bả vai hai người, trong bụng vui mừng vì âm mưu được như ý, nói từng chữ từng câu: "Để ta toại nguyện tâm nguyện truyền ngôi, giúp vạn dân tạo phúc."

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Hiên Viên Ly quay người lại, nhận lấy ánh mắt tức giận bốc lửa xuyên sau lưng, nhưng vẻ mặt của hắn vẫn nở nụ cười như gió xuân, sải bước đến trước mặt Thiên Cơ lão nhân. Hắn nghiêng đầu, khoanh tay: "Này, Soái lão đầu, chẳng phải người nói sẽ dẫn ta đi bắt ếch rồi cùng nhau nướng ăn sao? Giờ chúng ta có thể xuất phát rồi."

Thiên Cơ lão nhân nhảy xuống ghế như lò xo, chòm râu lay lay, dùng tay trái túm tay phải của Hiên Viên Ly. Một tiếng "vèo" vang lên, một cơn gió mạnh nổi lên trước mặt mọi người. Khi gió mạnh dừng lại, Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Ly đã biến mất khỏi điện nghị chính.

người dịch.

Lúc này, bên ngoài điện nghị chính, tiếng cười của Thiên Cơ lão nhân truyền theo gió: "Diễm tiểu tử, Nguyệt hài tử, Soái lão đầu và Ly tiểu tử đi trước bắt ếch, mai trở về uống rượu mừng của hai đứa."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt tặng một ánh mắt đại coi thường về phía hai người kia rời khỏi, giơ cánh tay phải đụng nhẹ vào lồng ngực Hiên Viên Diễm, môi hồng run run: "Diễm, hai ta cứ bị tính kế như thế à?"

Hiên Viên Diễm cũng ném ánh mắt coi thường đến cửa điện, nhún vai: "Đúng, cứ thế bị tính kế." Ngay sau đó, hắn hợt nhếch môi, dùng âm điệu chỉ hai người mới nghe thấy nói bên tai nàng: "Nguyệt nhi, thật ra nếu muốn tự do, hai ta tay nắm tay vai kề vai, tiêu dao tự tại trong thiên địa, nàng ngâm thơ ta vẽ tranh, trong mộng không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ cũng không phải chuyện quá khó khăn."

Thương Quan Ngưng Nguyệt nhướn mày, nháy mắt, khẽ "A" một tiếng.

"Chỉ cần Nguyệt nhi chịu chút khổ cực, ta lại thêm ra sức, chúng ta nhanh chóng sinh bốn bảo bảo thông minh để..." Hiên Viên Diễm hạ giọng,

https://thuviensach.vn

cười xấu xa: "Một bảo bảo quản lí đế đô, ba bảo bảo còn lại quản lý ba đất phong, hai chúng ta liền có thể được tự do."

-- Diễm coi nàng như heo mẹ à?

Hắn vừa dứt lời, nàng đỏ má, lập tức đập một phát vào ngực hắn. Giờ phút này, Diễm tuyệt đối không ngờ hắn chỉ trêu chọc nàng, cuối cùng lại trở thành sự thật. Bởi vì, phu thê hai người thực sự có bốn bảo bối thiên phú dị bẩm, thiên tài kinh thế vô địch. Hơn nữa, bốn bảo bối này khiến dân chúng cơm no áo ấm, khai sáng dân chúng không nhặt của rơi trên đường, duy trì thái bình thịnh thế.

Dĩ nhiên, chuyện này để sau hẵng nói, tạm thời chưa cần nhắc đến.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 296: Đại Hôn Đế Hậu

Sáng sớm hôm sau --

Hai đạo chiếu thư, lần lượt thông cáo thiên hạ.

Chiếu thư thông cáo thiên hạ đầu tiên, là bốn nước thống nhất, thiên hạ đại xá.

Được biết trong vòng ba năm, toàn bộ sưu cao thuế nặng đều miễn; ba năm sau, tất cả sưu cao thuế nặng đều giảm bớt năm phần, dân chúng tất nhiên vui mừng hớn hở.

Chiếu thư thông cáo thiên hạ thứ hai, là Long Diệu hoàng truyền ngôi vị hoàng đế cho Thụy vương, xưng là thần đế, Die nd da nl e q uu ydo n Thụy vương phi là tiên hậu, còn có đại hôn của thần đế tiên hậu.

Vốn mang ơn đội nghĩa với Hiên Viên Diễm, biết được Hiên Viên Diễm có lòng hiệp khách nhân từ, hôm nay trở thành đế vương một nước, dân chúng càng thêm mừng rỡ như điên.

Vì vậy, dân chúng nhìn thấy hai đạo thánh chỉ, dĩ nhiên là từng nhà giăng đèn kết hoa, cao hứng cuồng nhiệt ăn mừng đại hôn thần đế tiên hậu.

Bên trong nguyên là hoàng cung Tây Thần, hiện là hoàng cung Tây Hầu quốc Long Diệu hoàng triều --

Thảm đỏ trải đất, lụa màu sặc sỡ tung bay.

https://thuviensach.vn

Tường cao dán đầy giấy cắt chữ song hỷ, cột trụ quấn đầy giấy cắt hình long phượng, cả cửa sổ cũng có treo giấy cắt hình uyên ương, một bầu không khí tràn ngập vui mừng.

Từ sáng sớm đến trưa, chúng đại thần nườm nượp ra vào hoàng cung, vì đại hôn của thần đế tiên hậu, cẩn thận chuẩn bị quà tặng dâng lên.

Chẳng qua, có một điều rất kỳ lạ.

Mỗi một vị đại thần vào cung tặng quà, lúc đưa xong quà tặng rời khỏi hoàng cung, trên mặt mặc dù vẫn giữ vững vẻ vui mừng, nhưng khóe miệng lại đều co giật mãnh liệt.

Người thay thế thần đế tiên hậu thu quà tặng, là đại tướng quân Địch Phi của Ưng doanh.

Mỗi một vị đại thần đưa quà tặng xong, vốn chuẩn bị mở miệng nói chúc mừng với thần đế tiên hậu, kết quả bởi vì một câu trả lời của Địch Phi, trong nháy mắt ngổn ngang trong gió.

Đối với các đại thần đưa quà tặng, muốn chính miệng nói lời chúc, Địch Phi thay mặt thu quà tặng, cho mỗi người câu trả lời đều giống nhau như đúc: chúc mừng thì miễn đi, bởi vì không thấy thần đế tiên hậu nữa!

Các đại thần kinh ngạc hỏi: sao lại không thấy thần đế tiên hậu đâu? Bọn họ đi đâu rồi?

Địch Phi cười trả lời: ta cũng không biết, thần đế tiên hậu thấy lễ nghi trong cung phiền phức, dắt tay nhau bỏ trốn, chạy đến chỗ khác bái đường rồi!

-- cái gì?

https://thuviensach.vn

Thần đế và tiên hậu của bọn họ, lại không cử hành đại hôn ở trong cung, mà trốn đến chỗ khác, lặng lẽ bái đường rồi?

Được rồi!

Mặc dù không thể nào chúc mừng, dù sao quà tặng đã đưa rồi. Chỉ cần thần đế và Tiên hậu vui mừng, chạy đi núi hoang rừng sâu bái đường cũng được!

Đối với hành động bỏ trốn của thần đế tiên hậu, cả đám đại thần vào cung tặng quà, mặc dù ngổn ngang trong gió một hồi, cuối cùng nhưng vẫn thầm chúc phúc trong lòng.

Thấy lễ nghi trong cung phiền phức, bỏ trốn mất dạng, đến cuối cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã chạy đến đâu bái đường đây chứ?

Bóng đêm lặng lẽ phủ xuống, khắp hành lang trong sơn trang Vô Danh Sơn dán chữ song hỷ da.nlze.qu;ydo/nn treo đèn lồng đỏ, theo gió nhẹ lay động.

Bên trong đại sảnh --

Hai hàng ghế bằng gỗ lim có điêu khắc hoa văn uyên ương cát tường và mẫu đơn hoa phú quý được buộc lụa đỏ đặt ở hai bên đại sảnh.

Hàng ghế bên trái, người dự lễ ngồi theo thứ tự là: Vô Ngân công tử, Bắc Dực hầu Tiêu Hàn và phụ thân, Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong và phụ thân, Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ và mẫu thân.

Hàng ghế bên phải, người dự lễ ngồi theo thứ tự là: Đông trưởng lão, Nam trưởng lão, Tây trưởng lão, Bắc trưởng lão.

https://thuviensach.vn

Ngoài người dự lễ ngồi hai bên, còn có vô số người đứng xem lễ, ví như Ngân lang và Thanh Báo, các trưởng lão thất túi trở lên của Cái Bang.

Ngay phía trước đại sảnh, có hai chiếc ghế chủ màu vàng.

Ngồi ở bên trái, là ân sư của Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân; ngồi ở bên phải, là hoàng huynh của Hiên Viên Diễm, Hiên Viên Ly.

Trong ánh nến mừng chập chờn diễm lệ, đứng trước mặt Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Ly là nhân vật chính tối nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đầu đội mũ hỉ, lấy một ngàn viên ngọc trai khéo léo ghép thành một con phượng hoàng bay lượn; n Hiên Viên Diễm đầu đội mũ hỉ, lấy một ngàn viên ngọc trai khảm thành một con kim long rất sống động.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc hỉ phục, dùng vạn viên thạch mã não màu đỏ, kết thành chín mươi chín con hỏa phượng cưỡi mây đạp gió; Hiên Viên Diễm mặc hỉ phục, dùng vạn viên thạch mã não màu đỏ, kết thành chín mươi chín con kim long cưỡi mây đạp gió.

Hỏa phượng và Kim Long đạp mây lướt gió, sở dĩ phải kết thành số lượng chín mươi chín này, ý muốn nói tình yêu giữa thần đế Hiên Viên Diễm và tiên hậu Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ kéo dài đến thiên trường địa cửu!

"Nhất bái thiên địa --"

Nghe trưởng lão hô to, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bái thiên địa, đồng thời miệng lại nhỏ giọng nói.

"Diễm, mười ngón tay của cũng đã tê rồi, chàng có bị thế không?"

https://thuviensach.vn

"Nguyệt nhi, không những mười ngón tay của ta đã tê rần, ngay cả cổ tay cũng mỏi."

"Nhị bái cao đường --"

Trưởng lão hô tiếng thứ hai, bái ân sư Thiên Cơ lão nhân và huynh trưởng như cha là Hiên Viên Ly,hai người *dyan(lee^qu.donnn) Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lại nói thầm với nhau lần nữa.

"Diễm, chi bằng... ta lấy nhẫn xuống nhé?"

"Nguyệt nhi, dứt khoát... lấy vòng tay đi?"

Nghe được đối thoại của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, bát đại trưởng lão hô to "nhị bái cao đường", khóe miệng không nhịn được co giật mãnh liệt.

Về phần người dự lễ ở hai bên, không khống chế được bả vai run run, đầu cúi xuống, buông miệng phì cười.

Trong cung hỉ phục của đế hậu vừa dày vừa nặng, là một trong những nguyên nhân Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thấy phiền.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đặc biệt chạy đến sơn trang Vô Danh bái đường, chính là vì có thể mặc hỉ phục nhẹ hơn chút, ai ngờ, Thiên Cơ lão nhân lại vì bọn họ chuẩn bị hỉ phục vừa dày lại nặng hơn nhiều.

Ngoài mũ hỉ dày nặng như núi đè, y phục thành thân cũng nặng nề đến thở không nổi, mỗi một ngón tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cũng bị Thiên Cơ lão nhân cứng rắn đeo chiếc nhẫn lên.

Ngón cái đến ngón út của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, theo thứ tự là: nhẫn thạch anh đỏ hình phượng / hình rồng, nhẫn phỉ

https://thuviensach.vn

thúy đỏ, nhẫn đá quý đỏ, nhẫn mã não đỏ.....

Mười ngón tay đeo đầy nhẫn, như vậy thì cũng thôi đi.

Ngay cả cổ tay, cũng đeo đầy chín vòng tay màu vàng kim hình phượng / hình rồng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không lộn xộn mới lạ.

"Phu thê giao bái --"

Đợi trưởng lão hô tiếng thứ ba, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khom lưng, trong nháy mắt làm lễ phu thê giao bái.

Khóe miệng Thiên Cơ lão nhân co giật mãnh liệt, Hiên Viên Ly ngồi ở bên cạnh Thiên Cơ lão nhân, khuôn mặt không nói một lời cũng cười ầm lên.

Về phần người dự lễ ở hai bên, đầu vai run càng thêm lợi hại, vốn chỉ cúi đầu phì cười, đổi thành ngẩng đầu “ Ha ha ha" cười lớn rồi.

Chỉ vì lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm làm lễ phu thê giao bái, cổ tay liên tục xoay chuyển.

Lấy toàn bộ nhẫn đeo trên mười ngón tay, vòng đeo trên cổ tay, vèo vèo vèo, ném móc vào trong bím tóc của Thiên Cơ lão nhân.

Khóe mắt và gương mặt vị trưởng lão giật giật, trong lòng nén cười liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân sau khi bím tóc bị móc đầy nhẫn và vòng tay, lúc này mới cao giọng nói: "Kết thúc buổi lễ --"

Trưởng lão vừa hô "kết thúc buổi lễ", đám người Vô Ngân công tử, Bắc Dực hầu Tiêu Hàn, Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong vốn đang ngồi,

https://thuviensach.vn

lập tức đứng lên, ôm quyền nói: "Chúc mừng thần đế, chúc mừng tiên hậu!"

Các trưởng lão Đông, Nam, Tây, Bắc, Ngân Lang và Thanh Báo, cùng với các trưởng lão còn lại, cũng rối rít ôm quyền nói: "Chúc mừng Diễm chủ tử, chúc mừng Nguyệt chủ tử!"

"Cám ơn, cám ơn, cám ơn....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cười nói, hai tay ôm quyền đáp lễ, đồng thời trong đầu thầm sảng khoái nói: không có nhẫn, vòng tay trói buộc, thật là thoải mái quá đi!

-- hai oa nhi các ngươi, vừa vui mừng hớn hở bái đường, còn vừa không quên tranh thủ trả thù soái lão đầu, để soái lão đầu nếm thử tư vị bị vật nặng trói buộc người.

Vẻ mặt Thiên Cơ lão nhân xốc xếch, trong lòng dở khóc dở cười lặng yên nói xong, giơ tay lên tháo nhẫn và vòng tay xuống.

Cười nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm bị mọi người bao vây ở chính giữa, chúc phúc, Hiên Viên Ly xoay người, giúp Thiên Cơ lão nhân tháo nhẫn và vòng tay xuống.

Cùng lúc đó, bên ngoài đại sảnh --

Các trưởng lão không vào sảnh dự lễ, đang bận bắn pháo nổ "bùm bùm bụp bụp", khiến pháo hoa nhiều màu sắc, liên tục bừng nở trên bầu trời.

Bên trong sơn trang Vô Danh, phong cảnh lịch sự tao nhã, chảy xuôi nhiều dòng suối quanh co trong suốt.

https://thuviensach.vn

Lúc này, trong một con suối trong suốt nhìn thấy đáy, những con cá chép nhỏ vốn nhàn nhã bơi đùa len lỏi trong các tảng đá, hình như cảm nhận được không khí vui mừng bên trong sơn trang, rối rít vui mừng nhảy lên.

Có điều, xuyên qua ánh trăng màu bạc mộng ảo, cùng với đám pháo hoa rực rỡ đầy trời, rõ ràng có thể nhìn thấy.....

Bởi vì cá chép vui mừng nhảy lên, từ đó gợn lên làn sóng dao động mặt nước, lại xuất hiện năm bóng người mơ hồ không rõ.

Năm cái bóng ngược trên dòng suối trong suốt này, đến từ chính nóc đỉnh của một chiếc đình dựng bằng trúc trên bờ dòng suối nhỏ.

Bốn nữ tử trẻ tuổi đứng thẳng trên mái đình, thân mặc y phục màu vàng hồng, dung nhan xinh đẹp, là tứ sứ của Linh cung Mai Lan Trúc Cúc.

Phía trước tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, một nam tử tuấn mỹ mặc bộ cẩm y màu ngọc bích, phong thái như ngọc, là thánh quân của Linh cung Nam Cung Tuyết Y.

Ánh mắt nhìn xuyên qua mấy hòn non bộ tinh xảo, nhìn về nơi đại sảnh bái đường của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ở xa kia.

Lan sứ giả rũ mí mắt xuống, hạ thấp giọng nói: "Thánh quân, Thiên Cơ lão nhân cũng ở đây, chỉ sợ hắn lại giống như lúc trước, ngăn cản chúng ta gặp Thượng Quan Ngưng Nguyệt."

"Thánh quân, chúng ta đã không thể kéo dài được nữa, lần này, cho dù Thiên Cơ lão nhân ngăn cản, dù là mệnh mất trên tay Thiên Cơ lão nhân....."

https://thuviensach.vn

Lan sứ giả vừa dứt lời, Cúc sứ giả nắm chặt tay, mở miệng nói: "Chúng ta phải ở bỏ mạng trước, cũng phải nói rõ nguyên nhân thực sự việc thánh chủ hương tiêu ngọc vẫn cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết!"

Đôi mắt đẹp khép lại, sau khi hít sâu một hơi, Nam Cung Tuyết Y chậm rãi mở miệng nói.

"Ta hiểu rõ! Chỉ là, nếu hiện giờ đi tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt sợ hôn lễ bị phá hỏng, sẽ không cho chúng ta cơ hội mở miệng nói chuyện. Đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi đại sảnh vào tân phòng, chúng ta lại đi tìm nàng nói rõ."

Giờ khắc này --

Năm người Nam Cung Tuyết Y đứng thẳng trên đỉnh trúc, hoàn toàn không có người nào nhạy cảm nhận thấy, bọn họ thì thầm đối thoại một hồi, lại bị một đoàn khói đen lơ lửng ở khúc quanh hành lang sau lưng nghe vào tai không sót một chữ..

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 297: Ngươi Bị Sao Vậy?

Khói đen lặng lẽ thổi đến, cách xa năm người Nam Cung Tuyết Y, xoay tròn biến thành Võ học thông mặc áo vải thô.

Võ học thông nhận được thiệp mời hôn lễ của Hiên Viên Diễm, thật lòng rất muốn dự lễ nhưng lại giả vờ như không nhận được thiệp, cuối cùng không xuất hiện trong đại sảnh Vô danh sơn trang vì hai nguyên nhân.

Thứ nhất: Hiên Viên Diễm từng đưa tin bằng bồ câu cho Võ học thông, hỏi chuyện dị năng trong cơ thể, Võ học thông đã trả lời rằng ông trăm mối không giải thích được. Sở dĩ có tên Võ học thông vì ông rõ chuyện võ học thiên hạ như lòng bàn tay, cho nên với câu trả lời này, tất nhiên Hiên Viên Diễm sẽ có nghi ngờ. Võ học thông biết rõ, nếu mình gặp Hiên Viên Diễm thì hắn sẽ hỏi ông một lần nữa. Đến lúc ấy, trước mặt Hiên Viên Diễm giỏi nhìn sắc mặt mà nói chuyện, chắc chắn ông sẽ lộ sơ hở, cho nên trốn tránh Hiên Viên Diễm là thượng sách.

Thứ hai: Võ học thông còn có nhiệm vụ quan trọng nặng nề: lúc nào cũng phải ẩn thân trong góc khuất theo dõi từng hành động của Nam Cung Tuyết Y. Vì vậy, nghe được chủ tớ Nam Cung Tuyết Y đối thoại, lúc này Võ học thông mới ngồi dưới tán cây rậm rạp. Lấy bản lĩnh của ông, dù có thể theo dõi đám người Nam Cung Tuyết Y trong vòng ba thước mà không bị phát hiện, nhưng muốn đánh lui bọn họ thì tuyệt đối không phải chuyện dễ. Cho nên, ông khoanh chân ngồi xuống, đặt tay thành hình chữ thập, vận hành ma công thâm hậu truyền âm cho Thiên Cơ lão nhân.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, bên trong đại sảnh -- Người dự lễ không gây khó dễ cho tân nương tử, cho nên Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã bị Thiên cơ lão nhân cười cười đưa vào động phòng. Còn tân lang Hiên Viên Diễm bị bao vây nên vẫn ở lại đại sảnh. Cả đám khách mời bừng bừng hưng phấn, không định "xuống tay lưu tình" với hắn.

Đông trưởng lão giơ hai ly rượu đầy lên, chen vào đám người. Ông lắc lắc hai ly rượu trong tay, nhếch miệng cười xấu xa nhìn Hiên Viên Diễm rồi mở miệng nói: "Thiếu chủ, Lão Đông trước giờ luôn nói năng vụng về, vừa rồi vắt hết óc suy nghĩ mới nói được đôi câu chúc mừng đại hôn. Người nói thế nào cũng phải uống hết hai ly!"

Đông trưởng lão vừa dứt lời, Thiên Cơ lão nhân đã trở lại đại sảnh như gió lốc. Thiên Cơ lão nhân chen vào đám người, huơ tay múa chân với Hiên Viên Diễm một hồi, la ầm lên: "Uống rượu, uống rượu, nhanh uống rượu! Nếu Diễm tiểu tử không uống rượu, chúng ta cũng không cho con vào động phòng!"

Hiên Viên Diễm liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân, khóe môi co giật, vì để sớm vào động phòng ôm kiều thê mà nhận lấy ly rượu, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch. Hắn vừa uống hết hai ly, một bầu rượu của Vô Ngân đã tới trước mặt. Vô Ngân nghiêng đầu cười nói: "Nói hai câu chúc mừng thì phải uống hai ly, vậy lúc nãy ta nói mười mấy câu, Hiên Viên Diễm không thể trốn khỏi bầu rượu này rồi."

"Vô Ngân, ngươi cũng hùa theo làm loạn à?" Hiên Viên Diễm đấm một quyền vào Vô Ngân, khóe miệng co giật mạnh hơn, vẻ mặt ngổn ngang nhận lấy bầu rượu đầy ắp.

Bên này, Hiên Viên Diễm vừa nhận bầu rượu, bên kia Ngân Lang vàThanh Báo mỗi người ôm một vò rượu chen vào. Bên cạnh bọn hắn, ba trưởng lão Tây, Nam, Bắc còn hung ác hơn, mỗi người vác một thùng rượu đầy vào.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm uống xong bầu rượu, nghẹn họng nhìn chằm chằm Ngân Lang và Thanh Báo cùng ba trưởng lão trước mặt.

-- Những người này cố tình chuốc say hắn sao?

"Chủ tử, lúc nãy quá đông người, chúng ta vừa mới nói xong một câu chúc phúc liền bị đám người đẩy xuống phía sau. Tuy nhiên, chúng ta đã thả lời chúc phúc vào rượu rồi nên..." Ngân Lang và Thanh Báo ôm vò rượu đến trước mặt hắn; ba trưởng lão đặt thùng rượu dưới chân hắn. Năm người cười xấu xa nhìn nhau, đồng thanh nói: "Có uống những lời chúc phúc như ý cát tường đầy đủ của chúng ta hay không, chủ tử người tự xem mà làm đi."

Hiên Viên Diễm liếc nhìn một đám gia hỏa đang cố ý làm loạn, ngón tay xoa xoa huyệt thái dương: "Khụ, các ngươi không sợ ta uống say rồi thì không tìm được cửa vào động phòng à?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, Hiên Viên Ly bước lên một bước dài, vỗ vai đệ đệ rồi cười: "Diễm đệ cứ yên tâm, nếu đệ say choáng váng đầu óc, chúng ta hiểu hoàn cảnh sẽ khiêng đệ vào động phòng."

-- Hơ hơ, đồng tâm hiệp lực chuốc rượu cho hắn? Được, các ngươi đã không có "nhân", vậy đừng trách ta không có "nghĩa". Muốn chuốc rượu ta? Được, vậy các ngươi đến chuốc đi, xem đến cuối cùng ai mới là người ngã xuống đất ngáy ngủ.

Hiên Viên Diễm nhướn mày, mở miệng nói: "Mọi người đừng vội, cứ liều mạng rót rượu cho ta. Thế này đi, bỏ rượu qua một bên. Các người uống một vò, ta uống một thùng. Các người uống một thùng, ta uống hai thùng, có được không?"

Hiên Viên Diễm nói vậy không phải muốn liều mạng với đám người. Hắn có nội lực thâm hậu, có thể dùng nội lực đẩy rượu ra khỏi cơ thể.

https://thuviensach.vn

"Được, quyết định như vậy!"

Hiên Viên Diễm có thể vận công ép rượu ra ngoài không có nghĩa là Ngân Lang và Thanh Báo cùng các trưởng lão, còn có một đám khách mời có thể ép rượu ra ngoài. Bọn họ vẫn chưa biết mình trúng kế, lúc này mỗi người ôm một thùng rượu ngẩng đầu vây quanh Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm cười nhìn mọi người rồi ghé tai nói với Vô Ngân: "Vô Ngân, ngươi đi tìm Nguyệt nhi, nói với nàng..."

"Được!" Vô Ngân gật đầu, bóng dáng chợt lóe như sao băng, biến mất khỏi đại sảnh.

Hiên Viên Diễm nhìn mọi người mặt mày hớn hở, vừa uống rượu vừa rót cho hắn gấp đôi, đẩy không khí náo nhiệt lên cao trào.

Có loại động tâm, một khi bắt đầu liền nước đổ khó hứng; có loại tình cảm, một khi sinh ra liền chìm sâu trong đó. Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong không tự chủ lặng lẽ yêu thương một người, người ấy lại chỉ nguyện yêu mình Hiên Viễn Diễm, cùng Hiên Viên Diễm chẳng xa nhau. Vì vậy, dù bọn hắn ngửa đầu uống rượu, nhưng nơi sâu thẳm trong đáy mắt đều che giấu một tia phiền muộn...

Trong động phòng -- Nến đỏ lay lắt, hương thơm cả phòng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt trước giờ chưa từng ngược đãi bản thân, sớm tháo mũ phượng nặng trịch, cởi giày hỉ, đổi lại bộ y phục đỏ tươi nhẹ nhõm. Nàng thoải mái ngồi trên xích đu, hai chân gác lên một cách không tao nhã, trái trái cầm ly trà, tay phải với điểm tâm trên bàn.

Xích đu phát ra tiếng "kẽo cà kẽo kẹt", nàng đang hưởng thụ uống cạn ly trà, cắn một miếng điểm tâm thì một làn gió đêm thoảng qua, Vô Ngân phong thái phiêu dật xuất trần khẽ đẩy cửa phòng rồi bước vào. Vốn tưởng tân nương tử sẽ quy củ ngồi ở đầu giường, im lặng chờ tân lang đến uống

https://thuviensach.vn

rượu giao bôi, kết quả vừa đến đã thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cởi hỉ phục, gác cao chân với tư thế rất không tao nhã đung đưa xích đu, nhàn nhã thoải mái uống trà ăn điểm tâm.

Gương mặt Vô Ngân co giật, hình tượng thanh khiết như trích tiên sụp đổ không sót lại gì trong nháy mắt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chớp mắt ngọc, vừa ăn bánh hoa quế vừa cười hỏi: "A, Vô Ngân, sao ngươi tới đây?"

"Diễm bị mọi người quấn lấy chuốc rượu, lo lắng ái thê của mình bị lễ tiết vướng bận, mặc một bộ y phục cưới vừa dày vừa nặng khó chịu ngồi chờ hắn, cho nên đặc biệt bảo ta đến đây truyền lời." Vô Ngân lắc đầu dở khóc dở cười rồi ngồi xuống. Hắn xách ấm trà lên, tự rót cho mình một ly, khóe môi giật mãnh liệt: "Kết quả, đến nơi này ta mới biết là ta bị Diễm chỉnh rồi."

Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt tước giờ tâm linh tương thông, cho nên sao hắn không biết nàng không phải người câu nệ lễ phép? Vì vậy, Vô Ngân vừa đẩy cửa vào, thấy tư thế không nhã nhặn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thì lập tức hiểu mình đã bị Hiên Viên Diễm trả thù.

"Ha ha ha --" Dù Vô Ngân không nói rõ nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đã đoán ra chân tướng. Nhất định là lúc mọi người chuốc rượu Diễm, Vô Ngân cũng hùa theo, cho nên phu quân thân ái của nàng mới cố ý để Vô Ngân đi một chuyến mất công, trả thù hắn hùa theo lúc trước.

Vô Ngân trợn mắt, uống một ngụm trà rồi nói ra cảm tưởng khi chịu phạt: "Bốn chữ "có thù tất báo", hai người đúng là không lúc nào quên vết thương của mình. Coi như ta phục sát đất!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhảy xuống khỏi xích đu, ngồi xuống đối diện Vô Ngân. Nàng đẩy một đĩa bánh hoa quế đến trước mặt hắn, cười

https://thuviensach.vn

cười: "Đưa đĩa điểm tâm mỹ vị này cho Vô Ngân ăn, vừa thưởng vừa phạt, coi như huề nhau."

Vô Ngân lấy một miếng bánh hoa quế rồi ném vào miệng nhai, đồng thời đùa cợt: "Điểm tâm không có độc dược làm gia vị chứ?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng ăn một miếng: "Mỗi viên độc dược đều không dễ chế ra. Dù người muốn ăn, ta cũng không có cho ngươi ăn. Ta phải giữ lại để tặng cho người chọc giận ta ăn."

Vô Ngân lại trợn mắt một phen, tiếp cười cợt: "Như vậy, nếu sau này ta vô tình chọc giận ngươi... Độc dược ngươi tặng cho ta nhớ mang mùi vị hoa đào ta thích nhất đấy."

Nàng tựa như nghiêm túc gật đầu, thực ra trong mắt chứa ánh cười hài hước, mở miệng nói: "Ừ, ta nhớ kĩ." Có điều, vừa đùa giỡn xong, không những ánh cười hài hước trong mắt hoàn toàn biến mất mà thân thể nàng còn đột nhiên cứng đờ, cầm một miếng bánh lên bẻ năm chia bảy.

Vô Ngân thân là tri kỉ, vẻ mặt kinh hãi. Hắn đứng vụt lên, hai hàng lông mày nhăn lại, khẩn trương hỏi: "Nguyệt nhi, ngươi... làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 298: Buồn Vui Lẫn Lộn

Đối với câu hỏi khẩn trương của Vô Ngân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị cơn đau phổi càn quét, miệng cũng không đáp lại một chữ.

Ngón tay lưu chuyển tia sáng bảy màu, làm miếng bánh dẻo bị chia năm xẻ bảy, biến thành tro bụi bay theo gió.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khép mắt ngọc lại, lòng bàn tay vuốt lên chỗ tim, vận hành toàn bộ linh lực, đè nén cơn đau phổi.

Kinh động đến nín thở, chân mày nhíu chặt, mắt Vô Ngân cũng không dám chớp, nhìn chằm chằm khóe môi Die nd da nl e q uu ydo n Thượng Quan Ngưng Nguyệt có vẻ hơi tái nhợt, chảy xuống một chút máu.

-- xảy ra chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ, hắn nói đùa lại thành thật, bên trong bánh thật sự trộn lẫn độc dược, có người bụng dạ khó lường muốn hạ độc hại Thượng Quan Ngưng Nguyệt sao?

Điều này cũng không đúng, nếu bên trong bánh bị người trộn lẫn độc dược, chính hắn cũng ăn bánh, sao lại có thể bình yên vô sự chứ?

Hơn nữa, nếu như Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự trúng độc, như vậy máu chảy xuống từ môi nàng sẽ không thể là màu đỏ được?

Huống chi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có viên thuốc giải bách độc thế gian.

https://thuviensach.vn

Cho dù nàng quả thật trúng độc, ăn vào một viên thuốc có thể giải bách độc, chẳng lẽ không phải tiện hơn cách vận công bức độc sao?

Đầu hơi ngẩng, hít thật sâu một hơi dài, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rút đi tia sáng bảy màu trong lòng bàn tay, chậm rãi mở mắt ra.

Bỗng chốc lôi cái ghế tới, ngồi xuống ở bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân híp mắt lại hỏi: "Nguyệt nhi, tại sao ngươi lại chảy máu?"

Giơ tay lau hết máu bên khóe môi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mắt xuống, giọng nói lạnh nhạt: "Vô Ngân, ta không sao."

"Không có chuyện gì? Ngươi coi ta là đứa bé ba tuổi để lừa gạt sao?"

Bắt chéo tay lại, gương mặt Vô Ngân nghiêm túc: "Nguyệt nhi, nếu như ngươi thật coi ta là tri kỷ, liền nói cho ta biết thật đi!"

Biết Vô Ngân sẽ truy tìm nguyên nhân mọi việc, cũng bởi vì quan tâm mình. Huống chi, chuyện khóe miệng chảy xuống tia máu, dieendaanleequuydonn Vô Ngân đã chính mắt thấy, muốn lừa gạt cũng không dối gạt được.

Cho nên, hơi do dự một chút, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa mắt nhìn Vô Ngân, miệng lạnh nhạt cất giọng nói.

"Được rồi, ta cho ngươi biết thật! Cái ngày ta cập kê kia, phổi của ta bất thình lình nảy ra một hồi đau đớn kịch liệt. Sau đó, cách mười ngày, cái loại đau phổi đó sẽ trở lại."

Nghe xong Thượng Quan Ngưng Nguyệt kể, Vô Ngân cực kỳ giật mình nói: "Ý của ngươi là... tình huống vừa rồi, là bởi vì cơn đau phổi? Diễm có biết chuyện này không?"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Trước tối nay, cách mười ngày sẽ phát tác một lần, vẫn còn tồn tại trong phạm vi ta có thể chịu đựng. Vì vậy, vì không để Diễm lo lắng, mỗi một lần phát tác ta đều cố nén, không để Diễm nhìn ra chút nào khác thường."

Hai tay vốn bắt chéo, chậm rãi buông ra, đồng thời, lông mày Vô Ngân gần như nhíu chặt: "Ngươi nói là..... lần đau vừa rồi, đã vượt ra khỏi phạm vi ngươi có thể chịu đựng?"

"Cơn đau trước kia, tới nhanh đi cũng nhanh, vả lại lúc cơn đau nhức lại tới, mặc dù ta không dùng linh lực, cũng có thể khống chế được máu tươi vọt ra khỏi cổ. Nhưng....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay ngắt lời, mở miệng tiếp tục nói: "Cơn đau vừa rồi, gấp mười lần sơ với lúc trước, da.nlze.qu;ydo/nn mặc dù ta vận dụng linh lực đè nén, cũng chỉ miễn cưỡng khống chế được máu tươi vọt ra khỏi cổ thôi."

Vì tri kỷ thừa nhận đau phổi, Vô Ngân cảm thấy vô cùng đau lòng, chậm rãi nói từng câu từng chữ hỏi: "Cứ cách mười ngày đau một lần, Nguyệt nhi có biết nguyên nhân vì sao không?"

Lại một lần nữa lắc đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Nguyên nhân cụ thể ta không biết, chẳng qua ta mơ hồ cảm thấy, cơn đau phổi cứ cách mười ngày một lần này, sợ rằng rất quan hệ rất lớn với Linh cung."

Đưa bàn tay trái mở ra trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân mở miệng dịu dàng nói: "Nguyệt nhi, đưa tay của ngươi cho ta!"

Môi anh đào khẽ mím cong lên nở nụ cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt tay lên lòng bàn tay của Vô Ngân.

Thân là thủ lĩnh đặc công thế kỷ hai mươi mốt, bất kỳ loại nhân vật nào, đều có thể trở thành mục tiêu ám sát của Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt, thí dụ như viện trưởng bệnh viện ngoài sáng, lão đại trùm buôn thuốc phiện trong tối.

Mà, vì để thành công đến gần mấy loại nhân vật này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lẫn vào bệnh viện làm bác sĩ thực tập, phải nắm giữ đầy đủ kiến thức y học.

Máu ở trong mạch quản không ngừng vận hành, cho nên mạch lại được xưng là kho máu.

Mạch thông suốt toàn thân, gắn liền với phủ tạng(Đông y gọi chung những cơ quan trong nội tạng con người. Tim, gan, lá lách, phổi, thận gọi là tạng, dạ dày, đại tràng, ruột non, bàng quang gọi là phủ), dinendian.lơqid]on ngoài đến được bắp thịt ra, không ngừng chảy quanh, phủ tạngxảy ra biến đổi bệnh lý, thường thường phản ảnh trên mạch tượng.

Thậm chí có thời điểm, trước khi triệu chứng còn chưa lộ rõ, mạch tượng đã xảy ra thay đổi.

Vì vậy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đối với y thuật rất là tinh thông, vào ngày cập kê kia, lúc xảy ra cơn đau phổi, cũng đã từng tự bắt mạch cho mình.

Nhưng, điều vô cùng quỷ dị chính là, bệnh chứng đau phổi của nàng, lại không có một chút biểu hiện nào trên mạch tượng. Cho nên sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt liền không còn bắt mạch cho mình nữa.

Hôm nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không cần hỏi liền biết, sở dĩ Vô Ngân để nàng vươn tay ra, cũng là muốn bắt mạch cho nàng, chẩn đoán nguyên nhân phát bệnh đau phổi của nàng.

Vô Ngân đã từng nói, y thuật xuất thần nhập hóa của phụ thân Thánh Thủ Y Vương, mặc dù hắn không hoàn toàn học được, nhưng cũng học được bảy tám phần.

https://thuviensach.vn

Cho nên, ngay cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt tinh thông y thuật, nhưng cũng biết thành tựu ở phương diện y thuật của Vô Ngân, nhất định còn hơn xa nàng.

Vì vậy, đối với cơn đau phổi này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chẩn đoán bệnh hoàn toàn không kết quả, Dieenndkdan/leeequhydonnn nghe thấy Vô Ngân bắt mạch cho nàng, tất nhiên sẽ không cự tuyệt ý tốt của Vô Ngân.

Lòng bàn tay nâng tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, để Thượng Quan Ngưng Nguyệt duỗi thẳng cẳng tay, thẳng hàng với tim, sau khi để máu chảy hoàn toàn thông suốt, Vô Ngân trầm ngâm chăm chú bắt mạch cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cũng không lâu lắm, trên gương mặt nhàn nhã như tiên trong mây này của Vô Ngân, trước sau xuất hiện hai loại vẻ mặt đối lập rõ rệt.

Loại vẻ mặt thứ nhất, là Vô Ngân ấn mạch Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ước chừng sau thời gian nửa chén trà, toát ra một vẻ mặt rực rỡ như ánh mặt trời, có thể hòa tan băng tuyết mùa đông khắc nghiệt.

Loại vẻ mặt thứ hai, là Vô Ngân ấn mạch Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ước chừng sau thời gian uống cạn chén trà, lộ ra một loại vẻ mặt đau buồn như phụ mẫu chết.

Mắt ngọc chớp chớp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc nhìn Vô Ngân.

-- đây là tình huống thế nào vậy? Vô Ngân này, vì sao lại một lát thì vẻ mặt tươi cười, một lát lại mặt ủ mày ê đây?

Ngón tay thon dài chậm rãi rời khỏi mạch tượng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt Vô Ngân buồn vui lẫn lộn, giọng nói xen lẫn ngàn

https://thuviensach.vn

vạn cảm xúc: "Nguyệt nhi, một tin tốt, một tin xấu, ngươi muốn nghe cái nào trước?"

Phượng mày như họa khó hiểu giương lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghênh nhìn Vô Ngân, mở miệng nói: "Nghe tin tốt trước đi!"

"Tin tốt là, chúc mừng ngươi...ngươi mang thai ba tháng, hơn nữa....."

Cởi bỏ vẻ mặt đau khổ, Vô Ngân cố hết sức nở nụ cười vui sướng, nói từng câu từng chữ: "Ta khẳng định mình không chẩn mạch sai, ngươi hoài thai lại là song thai long phượng!"

-- cái gì?

Hóa ra, mấy ngày nay, *dyan(lee^qu.donnn) thỉnh thoảng chính nàng cảm thấy buồn nôn, cũng không phải vì có liên quan đến chứng đau phổi, mà là đã hoài thai?

Hôm qua Diễm nói đùa, mà lại tốt đẹp thành sự thật? Nàng không những có kết tinh tình yêu với Diễm, lại còn mang song thai long phượng?

Đầu bỗng chốc cúi xuống, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khó có thể tin được trừng lớn mắt, hai tay dịu dàng phủ lên bụng của mình.

-- chờ một chút, không đúng?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt ngẩng đầu, mắt ngọc chớp chớp nhìn Vô Ngân, nghi ngờ hỏi: "Vô Ngân, mặc dù ta mới mang thai ba tháng, nhưng nếu theo như lời ngươi nói, ta mang song thai long phượng, vì sao bụng của ta lại không có chút dấu hiệu nào lớn chứ?"

Lại cởi bỏ vẻ mặt vui sướng đi, nét đau buồn lại lần nữa hiện trên gương mặt Vô Ngân, thật không muốn giải hết nghi ngờ cho Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt, rồi lại không thể không giải thích: "Nguyệt nhi, đây chính là tin xấu ta phải nói."

Vẻ mặt đau thương của Vô Ngân, khiến trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt dâng lên một dự cảm không rõ ràng.

Phượng mày nhíu chặt, nhìn chăm chú vào hai mắt Vô Ngân, giọng nói Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ run mà hỏi: "Vô Ngân, tin xấu là gì?"

"Bình thường mà nói, mặc dù ngươi mới mang thai ba tháng, nhưng bởi vì song thai long phượng, bụng sớm nên thấy lớn. Dfienddn lieqiudoon Vậy mà, bụng của ngươi lại không giống như mang thai, đó là bởi vì bào thai mà ngươi chỗ mang không những nhỏ, nhỏ hơn đến mức làm người ta không thể tưởng tượng nổi. Hơn nữa....."

Vô Ngân kéo dài tiếng nói, cũng không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đầu bỗng chốc cúi xuống, tiếng của Vô Ngân càng nói càng thấp: "Thai nhi không những quá nhỏ, hơi thở lại càng mong manh, tỷ lệ sống sót cuối cùng của bọn nó, sợ rằng bằng không!"

Giọng của Vô Ngân càng nói càng thấp, khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt quả thật giống như ngũ lôi anh đỉnh, sắc mặt trắng bệch như tuyết.

Hít sâu một hơi, mười ngón tay khảm vào trong da thịt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cố gắng làm mình tỉnh táo, giọng nói tràn đầy đau khổ hỏi: "Vô Ngân, ngươi có biết tại sao lại như thế không?"

Ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân chậm rãi trả lời: "Cứ mười ngày một lần ngươi bị đau phổi, ta hoàn toàn không chẩn được nguyên nhân bệnh, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi. Nhưng mà, ta hoài nghi....."

https://thuviensach.vn

Không biết hoài nghi trong lòng, đến cuối cùng có chính xác hay không, đôi mắt đẹp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Chỉ là, mặc dù Vô Ngân không nói tiếp, nhưng nhìn thấy vẻ mặt Vô Ngân mặt muốn nói lại thôi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đã đoán được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân.

"Ngươi hoài nghi, sở dĩ thai nhi quá nhỏ, hơi thở yếu ớt, thậm chí tỉ lệ sống sót bằng không, có liên quan đến chứng bệnh đau phổi cứ đột phát mười ngày một lần của ta?"

Gật đầu, Vô Ngân mở miệng nói: "Ừ! Nhưng nếu điều ta hoài nghi là chính xác, như vậy, chứng bệnh đau phổi của ngươi, Die nd da nl e q uu ydo n mặc dù ta không chẩn được nguyên nhân, nhưng ta nghĩ trong Linh cung nhất định có người biết nguyên nhân này. Có lẽ....."

Thả lỏng mười ngón tay, hai tay lại lần nữa dịu dàng phủ lên bụng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi cất tiếng tiếp lời Vô Ngân định nói tiếp.

"Ta tạm thời vận dụng linh lực, duy trì bảo trụ hơi thở cho thai nhi. Sau đó, nghĩ cách tìm người của Linh cung hỏi ra nguyên nhân căn bệnh, giải quyết chứng đau phổi này, nói không chừng thai nhi có thể chuyển nguy thành an, cuối cùng khỏe mạnh lớn lên rồi?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 299: Lặng Lẽ Theo Sau

"Ừm!"

Vô Ngân gật đầu, mở miệng nhẹ nhàng đáp lời, một đôi mắt xinh đẹp nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt trong suốt như sóng nước tràn ngập kính nể từ đáy lòng.

Biết được thai nhi trong bụng, giờ phút này đang đứng ở bờ vực nguy hiểm đến sống chết, nếu là những nữ tử khác, Die nd da nl e q uu ydo n sợ rằng đã sớm tâm hoảng ý loạn, cảm xúc vỡ tan rồi.

Vậy mà, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vĩnh viễn đều không giống người khác.

Đối mặt với tin dữ kinh người, lại vẫn có thể bình tĩnh như vậy, chính xác hiểu rõ suy nghĩ trong lòng hắn, sao có thể không làm khâm phục từ đáy lòng chứ?

Thản nhiên cười, má hồng nhiễm phải ánh nến đỏ, sắc mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp, môi đỏ hồng nhẹ nhàng kêu: "Vô Ngân?"

Vô Ngân đáp lại cười một tiếng, khẽ vểnh môi, tràn ra bốn chữ nhẹ như gió xuân: "Nguyệt nhi, ngươi nói."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết rõ, trong lúc mang thai, nếu cùng phu quân Hiên Viên Diễm tình nồng ý mật triền miên, vốn là tối kị lớn.

https://thuviensach.vn

Huống chi, tình trạng thai nhi hiện nay, vẫn còn trên bờ vực sinh tử. Cho nên, vì để tránh phải triền miên với Hiên Viên Diễm, chuyện mang thai, nhất định không cách nào giấu giếm Hiên Viên Diễm.

"Chuyện song thai long phượng, ta không cách nào giấu Diễm, ta sẽ nói thật cho Diễm. Chỉ là....."

Lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve bụng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi nói: "Chuyện ta đau phổi, dieendaanleequuydonn cùng với việc thai nhi quá nhỏ, hơi thở mong manh không bình thường, ta sẽ nghĩ cách che giấu, cũng xin Vô Ngân thay ta giữ bí mật này."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt dụng tâm lương khổ, không muốn Hiên Viên Diễm lo lắng, phần tâm tư tình thâm đáng ngưỡng mộ này, Vô Ngân há lại không hiểu chứ?

Vô Ngân nhíu mày, mở miệng nói: "Nguyệt nhi, ý của ngươi ta hiểu. Chỉ là, ngay cả ngươi có lòng giấu giếm, chỉ sợ cũng chỉ có thể trì hoãn một tháng."

Ý của Vô Ngân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tự nhiên nghe ra được.

Nàng và Diễm đã quyết định rồi, ngày mai sẽ khởi hành đi Linh cung. Mà dựa theo như lời của Ngốc Bảo, từ sơn trang Vô Danh đến được Linh cung, chỉ cần lộ trình một tháng.

Nếu chợt để Diễm ở lại, một mình nàng đi Linh cung.

Diễm kiên quyết cũng sẽ không đồng ý, để cho nàng đơn độc mạo hiểm đi Linh cung, cuối cùng không những cố ý muốn đi theo, càng sẽ thêm biến khéo thành vụng, khiến Diễm nổi lên lòng nghi ngờ.

Mà một khi Diễm đi Linh cung, tất cả không tiếp tục giấu giếm được nữa, biết được nàng lại yên lặng chịu đựng cơn đau phổi, da.nlze.qu;ydo/nn

https://thuviensach.vn

cùng với tình trạng nguy hiểm của thai nhi, Diễm nhất định sẽ đau xót giận dữ.

Chứng đau phổi mười ngày một lần, cùng với tình trạng nguy hiểm của thai nhi, đến cuối cùng có liên quan đến Linh cung hay không, trước mắt vẫn chỉ là suy đoán.

Nếu suy đoán là chính xác, hỏi người của Linh cung nguyên nhân bệnh chứng, tất cả sẽ thuận lợi giải quyết, Diễm cũng không còn cần thiết để biết được sự thật.

Nếu suy đoán là sai lầm, Diễm biết chuyện quá muộn, tâm sẽ càng đau. Cho nên.....

Hơi cúi đầu, khẽ trầm tư một chút.

Ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu lên, mắt ngọc nhìn Vô Ngân: "Mặc dù Diễm đi tới Linh cung, ta cũng sẽ không để cho Diễm biết được sự thật nhanh như vậy."

Kinh ngạc chớp chớp mắt, Vô Ngân đối diện với mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhẹ nhàng hỏi: "Nguyệt nhi có biện pháp giấu giếm?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không trả lời ngay, chỉ móc ra một cây châm màu xanh từ trong tay áo, đưa ra trước mặt Vô Ngân.

Vô Ngân nhìn thấy cây châm màu xanh, ngầm hiểu gật đầu, mở miệng nói: "Nguyệt nhi, ngày mai, ta theo các ngươi đến Linh cung. Dinendian.lơqid]on Sau khi tới Linh cung, ta sẽ ở bên cạnh giúp đỡ, giúp ngươi giấu sự thật với Diễm."

Cổ tay trắng nõn chợt cất cây châm vào tay áo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay vỗ vỗ vai Vô Ngân: "Vô Ngân, cảm tạ!"

https://thuviensach.vn

Tuấn mày khẽ nhếch, khóe môi Vô Ngân cười nhạt mà nói: "Nguyệt nhi, chúng ta không phải tri kỷ sao, tri kỷ cần gì nói cảm ơn đây?"

Đứng lên từ trên ghế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm bộ khom lưng vái Vô Ngân, giọng điệu mười phần hài hước nói: "Ta sai lầm rồi, xin Vô Ngân tha thứ!"

Bỗng chốc, Vô Ngân cũng đứng lên từ trên ghế.

Trong lòng Vô Ngân biết rõ, giờ khắc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang tìm niềm vui trong đau khổ.

Cánh tay vội vàng vừa nhấc, đỡ lấy thân hình Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân cũng tìm niềm vui trong đau khổ, giọng điệu mười phần đùa giỡn nói: "Trời ạ, hoàng hậu một nước lại xin tội với ta, đây là muốn ta giảm thọ sao?"

"Được rồi, không lộn xộn nữa. Vô Ngân, ta ước chừng cần một canh giờ, vận chuyển thất thải linh lực trong cơ thể, thay bảo bảo trong bụng duy trì hơi thở kéo dài tính mạng."

Nụ cười hơi thu lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng nói: "Ngươi nhanh chóng trở lại đại sảnh, nếu soái lão đầu bọn họ bỏ qua cho Diễm, không hề quấn Diễm rót rượu nữa, ngươi cũng cần phải nghĩ cách kéo Diễm, *dyan(lee^qu.donnn) để Diễm ở lại một lúc lâu mới có thể đi vào, tránh cho Diễm nhìn thấy ta vận dụng linh lực mà sinh nghi tâm."

Gật đầu, Vô Ngân nói: "Ta hiểu, Nguyệt nhi yên tâm, dù cứng rắn lôi Diễm đánh một trận, bị Diễm đánh sưng mặt sưng mũi, ta cũng sẽ dùng hết toàn lực kéo Diễm lại!"

Ngay lúc Vô Ngân xoay người, muốn tiến về phía đại sảnh, cổ tay Thượng Quan Ngưng chợt vừa nhấc, kéo cánh tay Vô Ngân lại.

https://thuviensach.vn

Kinh ngạc chớp mắt, Vô Ngân nghiêng đầu hỏi "Nguyệt nhi, còn có chuyện gì sao?"

Buông lỏng cánh tay Vô Ngân ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhạt nói: "Ngươi trở lại đại sảnh trước, thuận tiện tới cửa sổ phòng tướng quân phụ thân coi trộm một chút, nếu phát hiện tướng quân phụ thân không dùng bữa tối, nhớ thay ta khuyên tướng quân phụ thân dùng bữa!"

"Ừm!"

Mặc dù Vô Ngân chỉ đáp lại một chứ, nhưng một chữ đơn giản có lực này, lại tràn đầy tình bằng hữu trân quý nhất thế gian.

Dứt lời, vạt áo Vô Ngân theo gió bay cuộn lên, cả người như sao băng rời khỏi phòng, vả lại trong nháy mắt rời khỏi, Vô Ngân vẫn không quên thay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đóng cửa phòng.

Tiếng bước chân Vô Ngân rời đi, biến mất ở bên ngoài hành lang, đồng thời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cởi bỏ nụ cười, cũng nhanh chóng lắc mình tiến vào nội thất.

Khoanh chân, ngồi xuống trên giường êm dán giấy song hỷ, lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đặt trên đầu gối, Dieenndkdan/leeequhydonnn toàn thân nổi lên bao phủ bởi một tầng tia sáng bảy màu.....

Cùng lúc đó, bên trong đại sảnh --

Mấy vị trưởng lão có tửu lượng hơi kém, chưa thành công chuốc say Hiên Viên Diễm, ngược lại ôm một vò rượu lớn, nằm trên mặt đất ngáy khò lên.

Còn mấy vị trưởng lão khác có tửu lượng tốt hơn, dường như không chuốc say tân lang Hiên Viên Diễm, liền tuyệt đối không bỏ qua, mặt đỏ tới

https://thuviensach.vn

mang tai vây quanh Hiên Viên Diễm.

Hợp tấu vang dội lên tiếng nấc rượu, vuốt ve bụng tròn, ba vị trưởng lão Nam, Tây, Bắc đồng thanh mở miệng nói: "Thiếu chủ, vừa rồi chúng ta mỗi người uống hai vò, hiện tại giờ đến phiên người uống bốn vò!"

Ba vị trưởng lão vừa dứt lời, mấy vị trưởng lão còn lại say chuếnh choáng, lập tức chen lấn, đưa bốn vò rượu đến trước mặt Hiên Viên Diễm.

"Được, coi như các ngươi hung ác!"

Nhất thời không gặp như cách ba thu, trong lòng đặc biệt muốn gặp ái thê.

Vậy mà, lại bị một đám người "không có ý tốt", cố ý ồn ào lên quấn uống rượu, Hiên Viên Diễm không cách nào nhìn thấy ái thê, khóe miệng co giật một hồi, chỉ có thể lần nữa ôm vò rượu uống.

Cảm giác say dâng trào, gương mặt Thiên Cơ lão nhân nhiễm đỏ ửng, bím tóc chòm râu vì tức cười vung vẩy, dfienddn lieqiudoon vỗ tay cổ vũ cho Hiên Viên Diễm: "Diễm tiểu tử thật giỏi, Diễm tiểu tử uy vũ!"

Có điều, Thiên Cơ lão nhân hưng phấn vỗ tay, hai lỗ tai chợt hơi động đậy một chút.

Ngay sau đó, Thiên Cơ lão nhân ngừng hò hét khẩu hiệu, hắng giọng nói với các trưởng lão: "Lão đầu đi nhà xí, các ngươi cố gắng một chút, tranh thủ chuốc say Diễm tiểu tử đi!"

Liền giống như hai quân đối chọi, dường như tuyệt đối không nhận thua, các trưởng lão bỗng giơ cánh tay lên, âm thanh vang dội trả lời: "Chúng ta sẽ cố gắng, ngài mau đi đi!"

https://thuviensach.vn

Các trưởng lão vừa dứt lời, Thiên Cơ lão nhân mở miệng cười, bóng dáng như gió giật chợt lóe, biến mất ở trong đại sảnh đầy mùi rượu.

Thiên Cơ lão nhân bay ra khỏi đại sảnh, một tiếng "vèo" vang lên, trong nháy mắt nhảy vào một góc rẽ hành lang nào đó, Die nd da nl e q uu ydo n ý cười trên khuôn mặt hoàn toàn trút bỏ, thay vào đó, là ý lạnh như băng sương.....

Cũng trong lúc đó, trước cửa gỗ khắc hoa treo vô số lụa đỏ --

Giơ ngón trỏ phải lên cao, Vô Ngân lặng yên không tiếng động chọc một lỗ trên cửa sổ, đôi mắt đẹp nhìn vào trong một gian phòng nào đó chập chờn ánh nến diễm lệ ở sơn trang Vô Danh.

Vào giờ phút này, tướng quân phụ thân Thượng Quan Hạo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ở trong gian phòng này.

Trước đó ở đại sảnh, theo lý mà nói, lúc Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm lễ nhị bái cao đường, Thượng Quan Hạo hẳn nên ngồi ở vị trí chủ vị.

Vậy mà, ngày vui của nữ nhi luôn tiếc như sinh mạng, thân là phụ thân Thượng Quan Hạo lại chưa từng xuất hiện, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy?

Cái này gọi là, không khéo không thành sách.

Hóa ra, ngày Thượng Quan Hạo và ái thê thành thân, với ngày Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thành thân, lại là cùng một ngày.

Đối với nỗi nhớ thê tử đã mất, bởi vì hôn lễ của ái nữ, lại một lần như thủy triều không ngừng dâng trào.

https://thuviensach.vn

Lo lắng nếu mình đang ngồi, sẽ không kiềm chế được sự nhớ nhung với thê tử đã mất, từ đó gào khóc lớn lên, dieendaanleequuydonn dẫn đến phá hỏng hôn lễ của ái nữ.

Cho nên, Thượng Quan Hạo kiên quyết yêu cầu, không vào đại sảnh dự hôn lễ của ái nữ, một mình ở lại trong phòng nhớ nhung ái thê đã qua đời.

Nàng vẫn cảm thấy Thượng Quan Hạo mất hồn mất vía, hỏi thế nào Thượng Quan Hạo cũng không nói.

Cho đến, trước khi bái đường, mới biết được nguyên nhân Thượng Quan Hạo mất hồn mất vía, vì không để cho Thượng Quan Hạo thấy cảnh thương tình.....

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, vốn chuẩn bị hủy bỏ hôn lễ, đợi sau khi Thượng Quan Hạo trở về Long Diệu hoàng triều, lại một lần nữa chọn ngày cử hành đại hôn.

Nhưng Thượng Quan Hạo nói rồi, đám cưới Đế hậu đã chiếu cáo thiên hạ, hơn nữa tất cả đều đã được bố trí tốt, da.nlze.qu;ydo/nn ngàn vạn đừng bởi vì bản thân hắn mà từ đó hủy bỏ hôn lễ.

Mặc dù hắn không vào sảnh dự lễ, nhưng nếu bỏ qua nỗi nhớ ái thê sang một bên, hắn thật ra vẫn rất vui mừng, thật vui mừng khi ái thê và ái nữ có cùng ngày thành thân.

Dưới sự yêu cầu liên tục của Thượng Quan Hạo, hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cuối cùng vẫn phải nghe theo lời Thượng Quan Hạo nói, cử hành hôn lễ đúng thời hạn.

Lo lắng nếu như tự nàng đến nhìn Thượng Quan Hạo, nàng và mẫu thân có khuôn mặt giống nhau, sẽ khiến nỗi nhớ thương của Thượng Quan Hạo trong ngày đặc biệt này thành đau thương.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới nhờ tri kỷ Vô Ngân, tới ngoài sương phòng của Thượng Quan Hạo để xem Thượng Quan Hạo có dùng bữa tối hay không.

Lúc này, xuyên thấu qua lỗ nhỏ chọc thủng trên cửa sổ, nhìn thấy bộ mặt Thượng Quan Hạo đầy nước mắt, dinendian.lơqid]on mặc dù đang cầm ngọc trâm để nhìn vật nhớ người, nhưng vẫn nghe theo Thượng Quan Ngưng Nguyệt dặn dò, ngoan ngoãn dùng bữa tối.

Ngón trỏ Vô Ngân dời khỏi cửa sổ, lặng yên không tiếng động bước đi, nhanh chóng bước về phía đại sảnh.

Chỉ là --

Ngay lúc Vô Ngân đến cuối hành lang, sắp phải đi qua một khu vườn nhỏ, hắn chợt dừng lại nhịp bước, hai mắt híp lại nhìn về một chỗ.

Ah, đó không phải là Thiên Cơ lão nhân sao?

Hắn lại lo lắng không yên như thế, thay đổi vẻ mặt cười cợt y hệt đứa bé thành vẻ mặt sương lạnh vạn năm, là muốn làm cái gì sao?

Lòng Vô Ngân tràn đầy nghi ngờ, cảm thấy hành động thái độ của Thiên Cơ lão nhân khác thường, biểu tình lạnh như băng, thật sự là quá kỳ lạ.

Vì vậy, sau một hồi do dự ngắn ngủi, Vô Ngân nín thở, lặng lẽ đuổi theo sau Thiên Cơ lão nhân.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 300: Bám Riết Không Tha

Bầu trời xanh mênh mông, trải dài như một đoạn gấm màu lam.

Gió đêm khẽ rì rào, con cá vui sướng bơi lội trên mặt nước, từng cánh hoa hải đường xinh đẹp, xoay tròn như hồ điệp ở khắp bốn phía đình trúc.

Ánh sao tựa như ánh ngọc đầy mộng ảo, ánh trăng rọi xuống sáng tỏ như nước, tô điểm lên vạn vật như thơ như họa, lộ rõ bức tranh đầy phong tình.

Vậy mà --

Bất luận bóng đêm đẹp dường nào, năm vị nam nữ đứng trên mái đình bát giác, tay áo bồng bềnh theo gió, Die nd da nl e q uu ydo n tâm tình lại một chút cũng không tốt.

Mủi chân điểm nhẹ lên mái hiên cong cong, tóc đen như lụa tung bay về phía sau, Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, đáp xuống mặt đất đầy ánh trăng mộng ảo.

Ngay lúc chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y gật đầu với nhau, muốn thi triển khinh công tuyệt đỉnh tiến về phía tân phòng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Một đoàn gió lớn điên cuồng trong nháy mắt cuồn cuộn nổi lên, bóng dáng Thiên Cơ lão nhân tựa như mũi tên hạ xuống, cánh tay bỗng chốc bắt chéo, ngăn cản đường đi của chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

"Ta nói năm người các ngươi, tại sao lại xuất hiện nữa rồi?"

Tươi cười thay đổi vẻ mặt lão ngoan đồng, hai mắt lạnh lẽo nhìn Nam Cung Tuyết Y, giọng điệu Thiên Cơ lão nhân đầy giễu cợt nói: "Các ngươi cứ cả gan tiến tới thế này, thật đúng là bám riết không tha!"

Khóe miệng và gương mặt co giật một hồi, tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc hoàn toàn ngổn ngang trong gió, đầu lúc này vô lực gục xuống.

-- trời ạ, bản lĩnh của Thiên Cơ lão nhân này cũng không khỏi cũng quá thần thông quảng đại rồi?

Nếu không, vì sao mỗi một lần bọn họ muốn tìm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân lại có thể kịp thời xuất hiện, cản lại đường đi của bọn họ chứ?

Mà hành động cản đường của Thiên Cơ lão nhân, lại khiến lòng của Nam Cung Tuyết Y thở dài yếu ớt, tiếp đó đầu lại bội phục lắc lắc.

Khóe môi cong lên một nụ cười khổ sở, nghên đón ánh mắt lạnh lùng của Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Tuyết Y nói nhỏ: dieendaanleequuydonn "Lão tiền bối, cũng vậy thôi, lão cứ chặn dường đi của chúng ta thế này, làm sao lại không phải là bám riết không tha chứ?"

"Lão đầu luôn luôn không thích máu tanh, lúc này mới năm lần bảy lượt chỉ cản không giết. Nhưng mà, nếu các ngươi vẫn cố ý khiêu khích lão đầu, lão đầu cũng nguyện ý ngoại lệ một lần, dùng máu tươi của các ngươi tẩy rửa đôi tay!"

Dứt lời, hai cánh tay của Thiên Cơ lão nhân vẫn kiêu ngạo lạnh lùng bắt chéo ở trước ngực, hai chân cũng không có bất kỳ dấu hiệu di động nào.

Nhưng, dưới ánh trăng mộng ảo, năm cánh hoa hải đường vốn xoay tròn ở trụ đình, lại giống như bị kêu gọi trong vô hình.

https://thuviensach.vn

Năm cánh hoa hải đường xinh đẹp, theo gió bỗng chốc bay cuộn lên, chia ra bay múa ở chỗ tim trí mạng của Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc.

Năm lần bảy lượt giao thủ trước kia, Nam Cung Tuyết Y hiểu rõ, võ công của Thiên Cơ lão nhân thật sự sâu không lường được.

Giờ phút này, nếu Thiên Cơ lão nhân vận dụng toàn lực, dùng cánh hoa hải đường công kích xuyên qua tim lấy mạng, da.nlze.qu;ydo/nn hắn và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc tuyệt đối khó có thể trốn tránh.

Chỉ là --

Đối mặt với cánh hoa hải đường tùy thời có thể xuyên tim lấy mạng do Thiên Cơ lão nhân vận khí phát ra, vẻ mặt Nam Cung Tuyết Y cũng chẳng xao động.

Ngón trỏ phải nâng cao, nhẹ nhàng đẩy ra cánh hoa hải đường xoay tròn trước ngực.

Nam Cung Tuyết Y chậm rãi dời bước, tới gần Thiên Cơ lão nhân một chút, môi mỏng nhẹ bật lên tiếng bình tĩnh lạnh nhạt.

"Lão tiền bối, ngài ngăn cản chúng ta gặp Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiều lần, không muốn chúng ta phá hỏng hạnh phúc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Nhưng, mặc dù ngài ngăn cản nhiều lần, rồi lại xuống tay lưu tình với chúng ta, điều này đủ để chứng minh, ngài biết chúng ta không có ác ý với Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Không phải sao?"

Thiên Cơ lão nhân cũng không trả lời, có điều, cánh hoa hải đường vốn tràn ngập sát khí xoay tròn ở trước ngực tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, lại lần nữa xoay trở về đình trụ.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta vội muốn đưa Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi cung, tất nhiên là vì cứu vớt cả Linh cung, đồng thời cũng hóa giải tử kiếp của nàng. Cho nên....."

Ôm quyền với Thiên Cơ lão nhân, thân hình Nam Cung Tuyết Y hơi khom mà nói: "Lão tiền bối, nếu như ngươi thật sự thương yêu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dinendian.lơqid]on xin thành toàn cho chúng ta nghênh đón nàng hồi cung đi!"

Ý lạnh trên khuôn mặt rút đi, thâm sâu liếc nhìn Nam Cung Tuyết Y.

Thiên Cơ lão nhân buông cánh tay ra, giọng điệu khôi phục sự hiền từ mà nói: "Thời gian ít nhất còn năm tháng, Linh Tuyền mới có thể vĩnh viễn khô cạn. Vì sao các ngươi không thành toàn giúp người khác, để cho nàng và Hiên Viên Diễm vui vẻ hạnh phúc mấy ngày, mà cứ phải vội vã đón nàng hồi cung chứ?"

Bí mật một khi Linh Tuyền khô cạn, Linh cung sẽ diệt vong, tại sao Thiên Cơ lão nhân lại rõ như lòng bàn tay chứ, đây quả thực là nghi hoặc lớn nhất trong lòng Nam Cung Tuyết Y.

Trước kia trong khi giao chiến, Nam Cung Tuyết Y đã từng hỏi Thiên Cơ lão nhân, tại sao lại hiểu rõ bí mật của Linh cung như lòng bàn tay, Thiên Cơ lão nhân trả lời sáu chữ: các ngươi không cần phải biết!

Vì vậy --

Mặc dù trong lòng giăng đầy sương mù, lại hiểu rõ, Thiên Cơ lão nhân vốn sẽ không giải thích nghi ngờ của Nam Cung Tuyết Y, *dyan(lee^qu.donnn) hắn cũng tất nhiên sẽ không truy hỏi nữa.

Thân thể thẳng tắp, thầm thở dài yếu ớt, Nam Cung Tuyết Y nói: "Lão tiền bối, sao chúng ta lại muốn như vậy chứ?"

https://thuviensach.vn

Nếu muốn loại bỏ nguy cơ Linh Tuyền khô cạn, phải cảm ứng được sự tồn tại của Ma Châu.

Bỏ qua việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt trở về Linh cung không nói, nàng thừa kế chức đế vị chức, và tu luyện tâm pháp với Thánh hoàng được đề cử, còn phải cảm ứng được Ma Châu tồn tại ở nơi nào.

Sau đó, lại thành công tìm được Ma Châu, ngắn ngủi trong vòng năm tháng này, rốt cuộc đủ dùng hay không vẫn là một chuyện đấy!

"Nam Cung Tuyết Y, các ngươi đừng quấy rầy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đểbọn họ vui mừng hạnh phúc mấy ngày. Ta bảo đảm với các ngươi, trước khi Linh Tuyền khô cạn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định sẽ đến Linh cung."

"Nhưng mà, lão tiền bối..."

"Ta hiểu rõ ngươi muốn nói gì, trở về nói cho Thánh đế biết, mặc dù Nguyệt oa nhi không thừa kế chức Thánh đế, và tu luyện tâm pháp với Thánh hoàng được đề cử, Dieenndkdan/leeequhydonnn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng có thể trong vòng một ngày, tìm được Ma Châu loại bỏ nguy cơ Linh Tuyền khô cạn."

-- cái gì?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt không những không cần tu luyện tâm pháp với Thánh hoàng, còn có thể trong vòng một ngày tìm được Ma Châu, sao lại có thể như thế chứ?

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc vốn cúi đầu xuống, lập tức nghẹn họng trân trối nhìn Thiên Cơ lão nhân.

Hai mắt bỗng chốc trừng to như chuông đồng, vẻ mặt Nam Cung Tuyết Y khó có thể tin được, giọng điệu cũng vô cùng kinh hỏi: "Lão tiền

https://thuviensach.vn

bối, vì sao người lại chắc chắn như thế?"

Đưa tay ra phía sau, giọng điệu Thiên Cơ lão nhân lạnh lùng, trong lòng lại tràn ngập khổ sở nói: "Cái gì cũng đừng hỏi, chờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến Linh cung, các ngươi tự nhiên sẽ biết rõ thôi!"

Mặc dù cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng Nam Cung Tuyết Y lại biết rõ, Thiên Cơ lão nhân nói như thế, nhất định có nguyên nhân.

Bởi vì, ngay cả Thiên Cơ lão nhân không để ý tới sống chết của người ở Linh cung, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không nhẫn tâm, nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt hương tiêu ngọc vẫn.

"Được, ta tin lời lão tiền bối nói."

Hai mắt thâm thúy liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Tuyết Y mở miệng nói: "Chúng ta lập tức trở về Linh cung, dfienddn lieqiudoon trước khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến Linh cung, tuyệt sẽ không lại tới quấy rầy Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm!"

Dứt lời, Nam Cung Tuyết Y bỗng chốc giơ cánh tay lên, ra lệnh cho tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc bên cạnh, lập tức trở về Linh cung.

Nhưng, trong nháy mắt Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc muốn thi triển khinh công rút lui, Nam Cung Tuyết Y bỗng nhiên lại dừng lại.

Đầu cúi xuống, từ trong lòng móc ra một hộp gấm nhỏ màu hồng.

Đưa hộp gấm nhỏ màu hồng cho Thiên Cơ lão nhân phía đối diện, Nam Cung Tuyết Y nói từng câu từng chữ: "Bên trong hộp gấm chứa ba bình Linh Tuyền, mỗi ngày cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt uống một ít, tạm thời tiêu trừ chứng đau phổi mười ngày một lần của nàng."

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân biết, ba bình Linh Tuyền bên trong hộp gấm, là chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y sử dụng mỗi ngày để loại trừ cơn đau tim như bị khoan.

Vì vậy --

Nhận lấy hộp gấm nhỏ màu hồng, Thiên Cơ lão nhân nhíu mày, mở miệng nói: "Giao ba bình Linh Tuyền cho ta, chỉ sợ trước khi ngươi và bốn tên thuộc hạ trở về Linh cung, sẽ phải chịu đựng cơn đau tim như bị hàng vạn con kiến cắn!"

"So với sự diệt vong mãi mãi của Linh cung, đau tim nhất thời thì coi là gì chứ? Chỉ cần Thượng Quan Ngưng Nguyệt kịp thời đến Linh cung, Die nd da nl e q uu ydo n hóa giải tai họa cho Linh cung, ta và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc dù chết cũng đáng giá!"

Nam Cung Tuyết Y nhàn nhạt nói xong, mũi chân bỗng chốc điểm nhẹ, cùng với tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc như sao chổi biến mất trong bóng đêm.

Liếc nhìn năm người Nam Cung Tuyết Y đi về nơi xa, Thiên Cơ lão nhân thu hộp gấm màu hồng vào tay áo, thúc giục nội lực hùng hậu khẽ truyền âm mà nói: "Vũ Học Thông?"

Vũ Học Thông vẫn ẩn vào chỗ tối, lúc này bóng dáng chợt bay ra, nhẹ rơi xuống trước mặt Thiên Cơ lão nhân, khom lưng cung kính nói: "Có thuộc hạ!"

"Mặc dù bọn họ đồng ý không quấy rầy Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử nữa, nhưng mà....."

Lại một lần nữa đưa mắt nhìn phương hướng năm người Nam Cung Tuyết Y đi xa, Thiên Cơ lão nhân nói: "Để ngừa ngộ nhỡ, ngươi vẫn nên

https://thuviensach.vn

tiếp tục theo dõi phía sau, cho đến khi bọn họ thật sự quay trở về Linh cung!"

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

Sau một tiếng kính phục đáp lại, bóng dáng Vũ Học Thông như mũi tên nhọn, biến mất ở trước mặt Thiên Cơ lão nhân.

Mà trong nháy mắt Vũ Học Thông biến mất, hai mắt Thiên Cơ lão nhân nhíu lại, nhìn về một gốc cây tùng cành lá rậm rạp cách đây mười mét.

"Ta nói Vô Ngân tiểu tử, dieendaanleequuydonn ngươi trốn lâu như vậy, cũng nên biết mệt rồi, còn không xuống đây?"

Lá cây tùng rung rung một hồi, kèm theo gió đêm từ từ xao động mang theo luồng khí mát mẻ, Vô Ngân nhảy xuống khỏi thân cây lớn.

Lắc mình đến trước mặt Thiên Cơ lão nhân, trên khuôn mặt tuất dật xuất trần của Vô Ngân hiện lên một nụ cười lúng túng: "Thiên Cơ lão nhân, người đã sớm phát hiện sự tồn tại của ta rồi hả?"

Nhướng nhướng mày, Thiên Cơ lão nhân bắt chéo tay, mở miệng nói: "Ngươi nghĩ sao?"

Xấu hổ vò đầu, Vô Ngân không có chút nào khen tặng, chỉ đơn giản ăn ngay nói thật: "Cũng đúng, với công lực của Thiên Cơ lão nhân, đừng nói người sống sờ sờ như ta trốn trên cây, ngay cả một con muỗi trốn trên cây, cũng tuyệt đối khó thoát khỏi sự nhạy bén của người."

Vô Ngân hiểu, nếu không phải Thiên Cơ lão nhân biết mình có giao tình với Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vốn sẽ không cho phép mình tránh trên cây nghe lén.

https://thuviensach.vn

Nhưng, hắn cảm giác mình vẫn cần giải thích một chút.

Thân thể hơi khom, tao nhã vái chào Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân nói: "Vãn bối cũng không phải cố ý theo dõi, da.nlze.qu;ydo/nn thật sự là lúc trở về đại sảnh, phát hiện hành tung của người quỷ dị, lúc này mới nhất thời không kìm nén được lòng hiếu kỳ....."

"Được rồi, không cần giải thích, cách làm người của ngươi Diễm tiểu tử đã nói với ta rồi, tuyệt đối phải tin tưởng."

Nhàn nhạt nói xong, Thiên Cơ lão nhân ý vị sâu xa thở dài, giọng điệu tràn đầy phiền muộn tiếp tục nói: "Nghe nhiều như vậy, trong lòng ngươi nhất định có rất nhiều nghi ngờ phải không?"

Gật đầu, Vô Ngân đáp: "Vãn bối quả thật rất nghi hoặc, lại lo lắng cho hảo hữu, nếu Thiên Cơ lão nhân quả thật tin vãn bối, kính xin cho biết chân tướng!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 301: Ta Là Ma Đế

Gió đêm lạnh lẽo quất vào mặt Thiên Cơ lão nhân. Ông khép hờ mắt, than nhẹ một tiếng rồi hai thùy tai khẽ động. Xác định xung quanh đình trúc không có người ngoài xong, ông hạ giọng, dùng giọng điệu u sầu giải thích nghi ngờ của Vô Ngân: "Người Linh Cung có năng lực đặc biệt kinh thiên hãi địa mà người thường không có, cho nên người bên ngoài trước giờ kính sợ người Linh Cung như thiên thần, cho rằng bọn họ không gì không làm được."

"Nhưng người ngoại giới cơ bản không biết, linh lực dị năng đặc biệt của người Linh Cung vừa là may mắn, đồng thời là một tai họa..."

Đôi mắt Vô Ngân nhìn đại sảnh đối diện. Nếu Hiên Viên Diễm rời khỏi đại sảnh, đi về phòng cưới, hắn sẽ xông đến bằng tốc độ nhanh nhất để cản Hiên Viên Diễm lại. Đôi tai Vô Ngân lắng nghe vô cùng cẩn thận lời kể chậm rãi u sầu của Thiên Cơ lão nhân, chỉ sợ bỏ sót chữ nào.

"Năm đầu người Linh Cung đến tuổi cập kê sẽ đau đớn gan phổi mười ngày một lần; năm thứ hai cập kê sẽ đau đớn như khoét tim một ngày một lần. Nếu không muốn đau đớn giày thân nhập cốt, người Linh Cung phải uống nước linh tuyền hàng ngày." Giọng Thiên Cơ lão nhân càng lúc càng nhỏ, ngữ điệu càng lúc càng buồn bã. Sắc mặt Vô Ngân cũng dần hoảng sợ, trắng bệch. Hóa ra hắn không sai, chứng bệnh đau đớn tim gan mười ngày một lần của Nguyệt nhi có liên quan đến Linh Cung, hơn nữa liên quan đến mức làm hắn phải lo lắng.

https://thuviensach.vn

Hai tay Vô Ngân thấm mồ hôi lạnh, khuôn mặt u ám như bị mây đen bao phủ, lo lắng cho bằng hữu tốt: "Nếu như linh tuyền khô cạn thì sao?"

Thiên Cơ lão nhân nhìn Vô Ngân, khuôn mặt cũng u ám không kém, trả lời: "Nếu linh tuyền khô cạn, người Linh Cung chưa đôi mươi sẽ đau đớn đến năm hai mươi tuổi, sau đó sức tuyệt mạng đoạn; người đã hai mươi tuổi, khi linh tuyền khô cạn chính là lúc bọn họ bỏ mình mất mạng."

"Nói cách khác....." Mồ hôi lạnh đổ khắp người Vô Ngân, hắn run rẩy nói: "Nếu linh tuyền khô cạn, không những người Linh Cung khó thoát tử kiếp, Nguyệt nhi cũng chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi, sau đó sẽ hương tiêu ngọc vẫn?"

Thiên Cơ lão nhân gật đầu, vẻ mặt nặng nề: "Trăm ngàn năm đến nay, linh tuyền đều đầy tràn không cạn, chưa bao giờ khô cạn. Nhưng, gần bốn mươi năm nay, linh tuyền dần dần xuất hiện dấu hiệu khô cạn. Không đến năm tháng nữa, linh tuyền sẽ khô cạn mãi mãi."

Vô Ngân nhíu mày, nghi hoặc: "Vì sao linh tuyền đầy tràn không cạn trong trăm ngàn năm, nhưng trong bốn mươi năm nay lại xuất hiện dấu hiệu khô cạn?"

Chuyện cũ tái hiện trong đầu Thiên Cơ lão nhân. Ông ngước đầu lên nhìn trời, đôi mắt hơi ươn ướt: "Đó không phải tự nhiên mà là do người làm. Chuyện này có liên quan đến ân oán của Linh Cung và Ma tộc bốn mươi năm trước."

"Cái gì? Ma tộc?" Vô Ngân quá kinh hãi, đột nhiên trợn tròn mắt: "Thế gian chí tôn, Linh Cung thần bí. Uy hiếp thiên hạ, vạn vật sợ phục. Ma Tộc không ra, ai dám tranh phong?"

Thiên Cơ lão nhân cúi đầu, nói: "Ân oán đó, trừ Ma đế và một số ít người Ma tộc may mắn sống sót thì những người Ma tộc khác đã bỏ mạng.

https://thuviensach.vn

Trước khi người Ma tộc diệt vong đã bạo phát ra oán hận mãnh liệt, nguyền rủa linh tuyền dần khô cạn, người Linh Cung sẽ diệt vong mãi mãi."

Đại não Vô Ngân có cảm giác muốn đình công, thân thể loạng choạng, không nhịn nổi hít sâu vài hơi lạnh: "Hít..." Dù hắn chưa từng thấy người Ma tộc, nhưng từng nghe không ít truyền thuyết của Ma tộc từ ân sư của mình. Hiện tại, cuối cùng hắn đã biết tại sao trước đây lúc Thiên Cơ lão nhân nói chuyện với Nam Cung Tuyết Y đã nhắc đến việc giải quyết nguy cơ linh tuyền khô cạn: bởi vì nguyền rủa của Ma tộc thật sự quá kinh khủng. Chỉ có người thống trị tối cao của Ma tộc - Ma đế kế thừa Ma châu trong truyền thuyết mới có thể giải nguyền rủa, làm linh tuyền khôi phục trạng thái đầy tràn khi xưa.

"Thiên Cơ lão nhân, ta có một vấn đề chưa hiểu. Nếu bốn mươi năm trước, Linh Tuyền đã bắt đầu xuất hiện dấu hiệu khô khốc thì tại sao..." Vô Ngân hít sâu mấy hơi khí lạnh, cố gắng duy trì bình tĩnh: "Qua nhiều năm như thế, Thánh đế Linh Cung không tự thân đi tìm Ma châu mà cần Nguyệt nhi đi tìm?"

"Ngươi cho rằng đã qua nhiều năm như thế mà Thánh đế chưa từng tìm kiếm Ma châu sao?" Thiên Cơ lão nhân giải thích từng câu từng chữ: "Thứ nhất: sau khi mấy vạn mạng người Ma tộc mất, Ma đế đưa Ma châu đi ẩn danh biệt tích, Thánh đế không thể tìm được. Thứ hai: cho dù Thánh đế lấy được Ma châu cũng không thể sử dụng năng lượng Ma châu để giải trừ nguy cơ linh tuyền khô cạn."

Vô Ngân càng nghi ngờ hơn, nhíu mày sâu: "Thiên Cơ lão nhân, người nói thế nghĩa là sao?"

"Trên đời, chỉ có hai loại người mới có thể sử dụng sức mạnh Ma châu, giải trừ nguyền rủa, đó là Ma Đế Ma tộc và người Linh Cung đột phá linh lựcbảy màu."

https://thuviensach.vn

Vô Ngân bừng tỉnh hiểu ra, lẩm bẩm: Hóa ra Thánh đế đã sớm biết rõ Nguyệt nhi là người duy nhất đột phá linh lực bảy màu, cho nên mới bảo Nam Cung Tuyết Y đón Nguyệt nhi về cung."

Ngay sau đó -- Vô Ngân lại chớp mắt, giống như người lắm thắc mắc truy hỏi kỹ càng sự việc để tìm đến đáp án: "Như vậy, Thánh đế đón Nguyệt nhi hồi cung cũng dễ hiểu, nhưng tại sao lại muốn Nguyệt nhi tiếp nhận chức vị Thánh đế và đẩy nàng đi tu luyện tâm pháp với Thánh hoàng?"

"Chẳng phải lúc trước ta đã nói rồi sao? Sau khi mấy vạn người Ma tộc mất, Ma đế mang theo Ma châu ẩn tích. Nếu muốn tìm Ma châu thì phải cảm nhận được Ma châu đang ở đâu, mà cách duy nhất để cảm nhận được Ma châu đang ở đâu là..." Thiên Cơ lão nhân hơi ngừng lại, rồi tiếp tục giải thích: "Nguyệt nhi thành thân với Thánh hoàng, sau đó hai người đồng tâm hiệp lực tu luyện tâm pháp Linh Cung đến tầng cao nhất."

"Cái gì? Thành thân với Thánh hoàng?" Suy nghĩ của Vô Ngân càng ngày càng rối loạn: "Vãn bối chưa hiểu, tu luyện tâm pháp Linh Cung thì liên quan gì đến việc thành thân với Thánh hoàng?" HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn

"Linh Cung có một viên Thánh châu được gọi là Dự Ngôn châu (viên ngọc tiên đoán). Chỉ có người tu luyện tâm pháp Linh Cung mới có thể sử dụng sức mạnh trong Dự Ngôn châu, mượn Dụ Ngôn châu cảm nhận. Mà chỉ có Thánh đế mới có đủ tư cách để tu luyện tâm pháp Linh Cung. Tu luyện càng lên cao, năng lực mượn Dự Ngôn châu cảm nhận vạn vật càng mạnh." Giờ phút này ông biết gì đều nói ra, không chút giấu diếm: "Thánh đế Linh Cung không thể tu luyện tâm pháp đến tầng cao nhất. Cho nên, Thánh đế chỉ có thể cảm ứng một chuyện thông qua Dự Ngôn châu. Theo điển tịch Linh Cung ghi lại, chỉ có người đột phá linh lực bảy màu mới có thể tu luyện tâm pháp đến tầng cao nhất, thông qua Dự Ngôn châu để cảm nhận sự tồn tại của vạn vật. Mà muốn tu luyện tâm pháp Linh Cung, điều

https://thuviensach.vn

kiện tiên quyết là phải có một nam một nữ có linh lực, khi tiến hành giao hợp, bên có linh lực thấp hơn sẽ được bên cao hơn phụ trợ để tu luyện."

"Cho nên Nguyệt nhi phải thành thân với Thánh hoàng, sau đó..." Vô Ngân khó khăn nói: "Tiến hành nam nữ giao hợp, tu luyện tâm pháp đến tầng cao nhất, thông qua Dụ Ngôn châu để cảm nhận sự tồn tại của vạn vật?"

-- Sao có thể như thế? Nguyệt nhi và Diễm kiêm điệp tình sâu, ân ái hơn hẳng, sợ rằng nàng thà chết cũng sẽ không giao hợp với Thánh hoàng để tu luyện tâm pháp.

Vô Ngân vừa dứt lời, Thiên Cơ lão nhân gật đầu, đáp: "Không sai!"

"Trong lòng vãn bối vẫn còn một nghi ngờ cuối cùng, kính mong Thiên Cơ lão nhân giải đáp. Vãn bối nghe thấy ngài nói với Nam Cung Tuyết Y: Cho dù Nguyệt nhi không tiếp nhận chức vị Thánh đế và cùng tu luyện tâm pháp với Thánh hoàng, nàng vẫn có thể giải trừ nguy cơ linh tuyền khô cạn trong vòng một ngày. Những lời này..." Vô Ngân kéo dài ngữ điệu, đáy mắt ánh lên tia dò xét. Dù Thiên Cơ lão nhân là ân sư đáng kính của Hiên Viên Diễm, nhưng ông biết rõ chuyện Linh Cung như đường vân tay khiến hắn không thể không nghi ngờ. Vô Ngân thận trọng, mơ hồ cảm thấy sau lưng Thiên Cơ lão nhân dường như ẩn giấu một bí mật lớn, mà bí mật này có liên quan đến Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không chừng. Vô Ngân nhìn chằm chằm Thiên Cơ lão nhân không chớp mắt, hỏi: "Lão nhân gia vì khuyên Nam Cung Tuyết Y để hắn không quấy rầy Nguyệt nhi và Diễm nên bịa chuyện này hay ngài đã biết tung tích của Ma châu, tin rằng mình có thể giúp Nguyệt nhi tìm được Ma châu trong vòng một ngày?" HoàngNgọcTửBăễnđànLêQuýĐôn

Thiên Cơ lão nhân là nhân vật nào? Vô Ngân thử ông, và ánh mắt soi xét của hắn, sao ông có thể không phát hiện được? Đối với câu hỏi của hắn,

https://thuviensach.vn

ông không trả lời mà hỏi ngược lại: "Hai người đã từng làm Ma Quân trọng thương trong hồ Trúc Lâm, chuyện này họ đã nói với ngươi chưa?"

Vô Ngân cứng đờ, không đoán ra dụng ý của Thiên Cơ lão nhân, đáp: "Từng nói, bọn họ còn nói khi ấy có một người Ma tộc thần bí ra tay cứu giúp."

-- Chẳng lẽ Thiên Cơ lão nhân biết người Ma tộc thần bí, mà còn có giao tình với người đó? Vì thế ông muốn thông qua người đó để tìm được Ma châu, sau đó hóa giải tử kiếp cho Nguyệt nhi?

Trong lúc Vô Ngân thầm phỏng đoán, Thiên Cơ lão nhân hơi nhếch môi, thân thể xoay tròn, hóa thành một làn khói đen.

"Hả... Khói đen?" Vô Ngân khó tin dụi mắt, lại dùng lực cấu cánh tay, lắp bắp: "Thiên... Thiên Cơ lão nhân... Chẳng lẽ... ngài chính là người Ma... Ma tộc thần bí đã từng ra tay giúp đỡ Nguyệt nhi và Diễm trong... trong rừng trúc?"

Khói đen lướt đi rất nhanh, sau đó Thiên Cơ lão nhân khôi phục chân thân, đứng trước mặt Vô Ngân lần nữa. Ông liếc nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Vô Ngân, trả lời từng chữ từng câu: "Ta không chỉ là người giúp đỡ Nguyệt hài tử và Diễm tiểu tử trong rừng trúc, mà còn là... Ma đế của Ma tộc."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 302: Ý Trời Trêu Người

Nghẹn họng nhìn trân trối một hồi lâu, lúc này Vô Ngân mới hồi phục thần trí.

Hình tượng thánh khiết như tiên một đi không trở lại, đi quanh Thiên Cơ lão nhân, giọng nói Vô Ngân vô cùng kích động: "Lão nhân gia thật sự là Ma đế? Người thống trị tối cao của Ma tộc trong truyền thuyết?"

"Chớ vòng vo, đầu cũng bị ngươi làm cho choáng váng rồi!"

Cánh tay bỗng chốc duỗi ra, kéo Vô Ngân đang đi lòng vòng quanh mình đến phía đối diện, vẻ mặt Thiên Cơ lão nhân nghiêm túc nói:Die nd da nl e q uu ydo n"Vô Ngân tiểu tử, lão đầu không có tâm tình đùa ngươi, lão đầu đích xác là Ma đế!"

"Thiên Cơ lão nhân, thân phận Ma đế của người, Diễm và Nguyệt nhi nhất định không biết chứ? Nếu không....."

Vô Ngân chợt híp mắt lại, miệng to gan suy đoán nói: "Ban đầu trong rừng trúc, ngươi cần gì phải lấy hình tượng người Ma tộc thần bí để xuất hiện chứ?"

Đối với tâm tư thận trọng của Vô Ngân, sau khi đưa ánh mắt tán thưởng, Thiên Cơ lão nhân mở miệng nói: "Đúng, thân phận Ma đế của lão đầu, Diễm tiểu tử và Nguyệt oa nhi quả thật không biết."

Nghi ngờ trừng mắt nhìn, Vô Ngân nghiêng đầu hỏi: "Vãn bối thật sự không hiểu, ngài và Diễm tình hơn phụ tử, vả lại thân phận Ma đế của

https://thuviensach.vn

người mặc dù làm người ta khiếp sợ, nhưng cũng không cần phải giấu giếm Diễm mà?"

"Ma đế, chỉ là thân phận quá khứ của lão đầu. Bốn mươi năm trước, mấy vạn người Ma tộc đều chết, làm thân phận Ma đế này tràn đầy hồi ức bi thương. Cho nên....."

Lạnh nhạt cười một tiếng, Thiên Cơ lão nhân giải thích: "Muốn loại bỏ hồi ức bi thương, lần nữa vui vẻ trong trời cao biển rộng, đầu tiên, lão đầu phải quên đi thân phận Ma đế của mình."

"Vì vậy, người sáng lập bang phái hiệp nghĩa Cái Bang, cũng cho chính mình là một thân phận hoàn toàn mới -- lão bang chủ Cái Bang."

Vô Ngân lập tức hiểu rõ, nói ra lời mà Thiên Cơ lão nhân chưa nói xong: "Về phần thân phận Ma đế, người dieendaanleequuydonn chôn cất nó cùng với những hồi ức không vui, tất nhiên cũng không còn cần thiết để nói với Diễm!"

"Đúng là như thế! Vậy mà, lão đầu tuyệt đối không ngờ rằng, bốn mươi năm trước, ngoài lão đầu và mấy tên hộ pháp có công lực thâm hậu ra, chất tử của lão đầu Ma quân lại vẫn còn may mắn sống sót. Tuy Ma quân biết Linh Tuyền bị hạ nguyền rủa, người của Linh cung sớm muộn sẽ gặp phải tử kiếp, nhưng....."

"Thế nhưng hắn lại không kịp đợi ngày Linh Tuyền khô cạn, hắn hi vọng người Linh cung chết nhanh hơn một chút, càng muốn chính mắt thấy người Linh cung chết cực kỳ bi thảm. Vì vậy, hắn tu luyện tà công cấm thuật của bổn tộc, muốn trước khi tử kiếp hạ xuống người Linh cung, luyện tà công đạt tới đỉnh cao cảnh giới, sau đó giày vò người Linh cung tới chết."

Thiên Cơ lão nhân thở dài một tiếng, âm thanh chứa đầy bất đắc dĩ tiếp tục nói: "Nếu muốn tu luyện tà công đạt tới đỉnh cao, khiến người Linh

https://thuviensach.vn

cung không có sức đánh trả, Ma quân phải uống hai loại máu người đặc biệt."

Nghe thế, đôi mày thanh tú bỗng chốc nhíu chặt, Vô Ngân xen vào nói: "Chẳng lẽ, máu của Tư Đồ Kiệt, da.nlze.qu;ydo/nn chính là một trong những loại máu mà Ma quân cần để tu luyện tà công. Cho nên, khi Diễm và Nguyệt nhi đối phó Tư Đồ Kiệt, Ma quân mới có thể trợ giúp Tư Đồ Kiệt!"

"Không sai! Khi đó, Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử hoàn toàn không phải là đối thủ của Ma quân, mà lão đầu tính đến Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử sẽ gặp nguy hiểm, cho nên liền xuất hiện trong rừng trúc. Mà....."

Thiên Cơ lão nhân nhìn chăm chú vào hai mắt Vô Ngân, gằn từng chữ một: "Ma quân xuất hiện, nhưng lại khiến thân phận Ma đế của lão đầu càng không thể tiết lộ với Diễm tiểu tử. Ngươi nên biết vì sao rồi chứ?"

"Bởi vì, nếu người tiết lộ thân phận Ma đế, Diễm nhất định sẽ hỏi ngài, tại sao Ma quân lại trợ giúp Tư Đồ Kiệt. Nguyên nhân Ma quân trợ giúp Tư Đồ Kiệt có liên quan đến chuyện Linh Tuyền khô cạn. Người không muốn nói dối Diễm, nhưng....."

Vô Ngân nhàn nhã cười, nói: "Nếu người nói ra nguyên nhân Ma quân trợ giúp Tư Đồ Kiệt, sẽ liên quan đến chuyện Linh Tuyền khô cạn. Biết được một khi Linh Tuyền khô cạn, Nguyệt nhi chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi, dinendian.lơqid]on Diễm nhất định sẽ đau triệt nội tâm. Cho nên, người không muốn Diễm đau triệt nội tâm quá sớm, chỉ có thể tiếp tục giấu giếm thân phận Ma đế!"

Lòng bàn tay vỗ vỗ bả vai Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân gật đầu mà nói: "Quả nhiên thông minh!"

Mí mắt chợt nhàn nhạt buông xuống, môi mỏng khẽ mím, Vô Ngân lại lần nữa nhìn Thiên Cơ lão nhân, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Hình như hiểu rõ tâm tư của Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân thở dài một hơi, mở miệng nói: "Có lời gì muốn hỏi, liền trực tiếp hỏi đi!"

"Nguy cơ Linh Tuyền khô cạn, chỉ có Ma Châu có thể hoá giải."

Cắn cắn môi mỏng, Vô Ngân chậm rãi nói: "Mà, người chính là Ma đế, người thống trị tối cao của Ma tộc, thừa kế Ma Châu, như vậy....."

"Ngươi muốn nói, hành động của lão đầu thật sự rất cổ quái. Theo lý mà nói, nếu lão đầu có Ma Châu, vốn không cần lo lắng Diễm tiểu tử biết chuyện Linh Tuyền khô cạn, cũng không còn cần thiết khuyên Nam Cung Tuyết Y lui. Bởi vì....."

Thiên Cơ lão nhân khổ sở cười một tiếng, nói ra lời Vô Ngân muốn nói: "Mặc dù Nam Cung Tuyết Y gặp được Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử, một khi nói ra chuyện Linh Tuyền khô cạn, Nguyệt oa nhi khó giữ được tính mạng một kiếp, đó cũng không quan trọng, lão đầu hoàn toàn có thể giúp Nguyệt oa nhi hóa giải tử kiếp?"

"Chẳng lẽ, ngài làm mất Ma Châu rồi? Cũng hoặc là....."

Hai mắt Vô Ngân đột nhiên trợn to, âm thanh vô cùng kinh hãi nói: "Người cảm thấy mấy vạn người Ma tộc chết, là do người của Linh cung gây nên, người Linh cung gieo gió gặt bão, phải tiếp nhận trừng phạt mạng đền mạng? *dyan(lee^qu.donnn) Cho nên, người không muốn vì cứu Nguyệt nhi một mạng, từ đó thuận tiện cứu tất cả tính mạng của người Linh cung?"

"Nếu mấy vạn người Ma tộc chết, thật là do Linh cung ác ý gây nên, lão đầu đã sớm thay bổn tộc báo thù, há có thể để cho bọn họ tiêu diêu tự tại nhiều năm như vậy chứ?"

Thiên Cơ lão nhân lắc đầu, nói từng câu từng chữ: "Lão đầu đã sớm tra rõ, ban đầu mấy vạn người Ma tộc chết, là người khác của Linh cung

https://thuviensach.vn

gây nên, những người Linh cung còn lại cũng không biết chuyện."

"Nếu, ban đầu mấy vạn người Ma tộc chết, thay vì không có liên quan tới người Linh cung. Như vậy, những người Linh cung còn lại chịu phải nguyền rủa trừng phạt, chẳng phải rất vô tội sao? Thật đúng là: oan có đầu, nợ có chủ, trừng phạt tên đầu sỏ gây chuyện bốn mươi năm trước, đó là đương nhiên. Về phần những người Linh cung khác....."

Vô Ngân suy nghĩ đến rối loạn, bộ mặt nghi ngờ hỏi: "Vì sao người không sử dụng Ma Châu, thay bọn họ hóa giải tử kiếp chứ? Dù sao, tử kiếp này còn có liên quan đến Nguyệt nhi, Nguyệt nhi lại là người mà đồ đệ bảo bối người thích nhất!"

Sâu kín thở dài một tiếng, Thiên Cơ lão nhân thả lỏng hai tay sau lưng, ngửa đầu nhìn trời, chậm rãi nói từng câu từng chữ chất chứa đầy phiền muộn.

"Đừng nói tử kiếp có liên quan đến Nguyệt oa nhi, ngay cả tử kiếp không liên quan đến Nguyệt oa nhi, lão đầu cũng nên cứu vớt tính mạng vô tội của những người Linh cung khác. Nhưng mà, ngươi lại không biết, Dieenndkdan/leeequhydonnn lão đầu không thể khởi động năng lượng của Ma Châu, hóa giải Linh Tuyền bị hạ nguyền rủa."

"Lại vì chuyện gì nữa? Vãn bối thật sự hồ đồ, lúc trước không phải người nói hiện nay chỉ có hai loại người mới có thể khởi động năng lượng của Ma Châu, hóa giải Linh Tuyền bị hạ nguyền rủa."

Không hiểu ra sao, mắt đầy dấu chấm hỏi, Vô Ngân ra sức vò đầu mà nói: "Mà, người đầu tiên trong đó, chính là Ma đế của Ma tộc, cũng chính là lão nhân gia người!"

Liếc nhìn Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân sửa lại nói: "Lão đầu mới vừa nói, là không thể khởi động năng lượng của Ma Châu, hóa giải Linh Tuyền

https://thuviensach.vn

bị hạ nguyền rủa, mà cũng không phải là không thể khởi động năng lượng của Ma Châu."

"Khụ....."

Hắng giọng một tiếng, không hiểu trừng hai mắt, vẻ mặt Vô Ngân mê mang: "Xin hỏi, hai người này khác nhau ở chỗ nào đây?"

Khóe môi cong lên một nụ cười chua chát, Thiên Cơ lão nhân nói: "Người trước, ý chỉ là lão đầu rõ ràng có thể cứu, dfienddn lieqiudoon nhưng bởi vì lão đầu có nỗi khổ tâm, lại chỉ có thể thấy chết không cứu. Mà kẻ sau, ý chỉ là: ngay cả lão đầu có lòng muốn cứu, lại hoàn toàn không có lực đi cứu."

Vẻ mặt Vô Ngân vẫn mê mang như cũ, mở miệng hỏi: "Như vậy, đến cuối cùng người có nỗi khổ tâm gì, dẫn đến rõ ràng có thể cứu, lại chỉ có thể thấy chết không cứu đây?"

"Nguyền rủa, chính là lệ khí mà người bổn tộc sinh ra. Nếu như do lão đầu giải trừ nguy cơ Linh Tuyền khô cạn, lão đầu phải dùng máu của bản thân, khởi động năng lượng của Ma Châu hóa giải nguyền rủa, nói như vậy....."

"Oán nguyền rủa tất nhiên có thể tiêu trừ, nhưng lệ khí của mấy vạn người bổn tộc, lại sẽ bởi vì lão đầu dùng máu của bản thân, khởi động năng lượng Ma Châu hóa giải nguyền rủa, từ đó chuyển hóa thành mấy vạn lệ hồn. Mấy vạn con lệ hồn sinh ra, thế gian sẽ gặp gỡ mấy vạn tai nạn. Cho nên, lão đầu rõ ràng có thể cứu, lại chỉ có thể thấy chết không cứu!"

Rũ mắt xuống, hai mắt Thiên Cơ lão nhân nói: "Chỉ có người đột phá thất thải linh lực, mới có thể khởi động năng lượng của Ma Châu, giải trừ nguy cơ Linh Tuyền khô cạn, đồng thời rửa sạch hết lệ khí của mấy vạn người Ma tộc."

https://thuviensach.vn

Nhún vai một cái, vẻ mê mang trên khuôn mặt rút đi, Vô Ngân cười nói: "Điều này rất đơn giản mà! Nguyệt nhi Die nd da nl e q uu ydo n chính là người đột phá thất thải linh lực, người giao Ma Châu cho Nguyệt nhi, để Nguyệt nhi tới hóa giải nguyền rủa không phải được rồi sao?"

Thời gian im lặng ngắn ngủn trôi qua --

Thiên Cơ lão nhân ngẩng đầu lên, hai mắt nhìn chằm chằm gương mặt Vô Ngân, hình như cực kỳ gian nan, chậm rãi phun ra hai chữ: "Đã muộn!"

Vô Ngân thật vất vả mới thở dài một hơi, lại bị lời Thiên Cơ lão nhân nói, sắc mặt kinh ngạc biến đổi: "Đã muộn? Có ý gì?"

"Lão đầu một mực chờ i đợi, chờ đợi có người trong Linh cung có thể đột phá thất thải linh lực trước khi Linh Tuyền khô cạn, giao Ma Châu cho người kia. Khi lão đầu biết được Diễm tiểu tử có người yêu, đã từng len lén nhìn thấy Nguyệt oa nhi, khi đó, lão đầu biết rõ hóa ra là Nguyệt oa nhi, chính là người lão đầu đợi."

"Chỉ tiếc, lúc ấy Nguyệt oa nhi còn chưa đột phá thất thải linh lực, giao Ma Châu cho nàng cũng vô dụng, cho nên lão đầu cũng chỉ có thể tiếp tục giữ lại Ma Châu. Ai biết....."

Giọng nói của Thiên Cơ lão nhân, càng nói càng chậm, càng nói càng trầm: "Trong rừng trúc, bởi vì lão đầu đến chậm một bước, dieendaanleequuydonn Diễm tiểu tử lại bị Ma quân đánh trọng thương, dẫn đến tính mạng thoi thóp chỉ còn một hơi."

Trái tim trong nháy mắt vọt lên tới cổ họng, giọng Vô Ngân vô cùng run rẩy nói: "Người ngàn vạn lần không được nói cho ta biết, ban đầu Diễm bị đe dọa tính mạng, chỉ có năng lượng của Ma Châu, mới có thể cứu tính mạng của Diễm về?"

https://thuviensach.vn

"Ý trời trêu người, sự thật đúng là như thế. Năng lượng của Ma Châu, là hy vọng duy nhất hóa giải tử kiếp sau này của Nguyệt oa nhi, nhưng khi sinh mạng Diễm tiểu tử thoi thóp, cũng chỉ có năng lượng của Ma Châu mới có thể cứu."

Trái tim rét lạnh thở dài, giọng Thiên Cơ lão nhân đầy chua sót nói: "Tử kiếp của Nguyệt oa nhi còn chưa tới, tử kiếp của Diễm tiểu tử lại gần ngay trước mắt. Vì vậy, lúc ấy lão đầu không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể dùng năng lượng của Ma Châu trước, cứu tính mạng của Diễm tiểu tử về!"

Trong đầu vang lên tiếng ầm ầm, thân thể Vô Ngân loạng choạng một hồi, khóe môi phát run nói: "Nói như vậy, chẳng phải Nguyệt nhi hẳn sẽ chết không thể nghi ngờ?"

"Sai lầm rồi!"

Lắc đầu, Thiên Cơ lão nhân gằn từng chữ một: "Không phải Nguyệt oa nhi hẳn sẽ chết không thể nghi ngờ, da.nlze.qu;ydo/nn mà là Diễm tiểu tử và Nguyệt oa nhi, cuối cùng hai người chỉ có thể sống một."

Cảm xúc Vô Ngân gần như sắp hỏng mất, cả người dứt khoát ngồi xổm trên đất, mười ngón tay vò đầu nói: "Trời ạ, đây là xảy ra chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 303: Hao Tâm Tổn Huyết

Liếc nhìn Vô Ngân ngồi xổm vò đầu, thân thể hơi khom, Thiên Cơ lão nhân duỗi tay trái ra, chạm rãi kéo Vô Ngân đứng lên.

Thiên Cơ lão nhân hiểu rõ, chính mình nói lời " cuối cùng hai người chỉ có thể sống một ", Vô Ngân cũng không phải không biết ý nghĩa, mà là không dám nghĩ sâu.

Giống như phụ thân hiền từ, Thiên Cơ lão nhân đưa tay, dịu dàng sửa lại mái tóc rối cho Vô Ngân.

"Nếu muốn hóa giải nguyền rủa, cần năng lượng của Ma Châu, lão đầu có thể mang năng lượng của Ma Châu đưa vào trong cơ thể Diễm tiểu tử, Die nd da nl e q uu ydo n tự nhiên cũng có thể thu hồi năng lượng của Ma Châutừ trong cơ thể Diễm tiểu tử. Chỉ là....."

Rút tay lại, giọng Thiên Cơ lão nhân đầy rét lạnh mà ưu thương nói: "Sở dĩ Diễm tiểu tử vẫn còn sống tới bây giờ, là bởi vì năng lượng của Ma Châu vận chuyển ở trong người, nếu thu hồi năng lượng của Ma Châu, Diễm tiểu tử sẽ lập tức khí tuyệt."

Hai tay nắm thành quyền, vẻ mặt Vô Ngân bi thương: "Cho nên, nếu dùng năng lượng của Ma Châuhóa giải nguyền rủa, Nguyệt nhi sống Diễm chết, ngược lại, Nguyệt nhi chết Diễm sống."

"Hiện tại, ngươi rốt cuộc hiểu rõ, vì sao lão đầu phải khuyên lui Nam Cung Tuyết Y, không để hắn quấy rầy Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử chứ?"

https://thuviensach.vn

"Ừm!"

Vô Ngân gật đầu, tùy tiện nói: "Chỉ là, Thiên Cơ lão nhân người có thể nghĩ tới Nguyệt nhi và Diễm kiếm điệp tình thâm, ân ái vĩnh hằng. Nếu Diễm chết, Nguyệt nhi tuyệt đối sẽ không sống một mình; Nếu Nguyệt nhi chết, dieendaanleequuydonn Diễm nhất định lấy mệnh đi theo. Vì vậy, cuối cùng chỉ sợ không phải hai người chỉ có thể sống một, mà là hai người đều đi vào Hoàng Tuyền."

"Sao lão đầu có thể chưa nghĩ tới chứ đây? Cho nên....."

Sầu khổ cười, Thiên Cơ lão nhân nói: "Trong năm tháng này, tận lực để cho bọn họ vui vẻ, về phần sau khi tới Linh cung, bọn họ sẽ lựa chọn như thế nào, cũng chỉ có thể do chính bọn họ quyết định!"

"Thiên Cơ lão nhân, người khổ tâm vãn bối hiểu. Chỉ là....."

Thân là tri kỷ, Vô Ngân tất nhiên cũng muốn hết sức giấu giếm, để hảo hữu có được khoảng thời gian vui vẻ.

Đôi mày thanh tú đa cảm nhíu lại, Vô Ngân nói: "Nguyệt nhi và Diễm đã thương lượng xong, ngày mai sẽ khởi hành tiến về Linh cung. Nếu người chợt ngang ngược ngăn cản, Nguyệt nhi và Diễm chắc chắn sẽ sinh lòng nghi ngờ!"

Lòng bàn tay phủ lên vai Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân nói: "Đây chính là nguyên nhân vì sao lão đầu nói tất cả, không giữ lại chút nào cho ngươi biết, cả việc thúc giục Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử thành thân vào hôm nay."

Hơi ngẩn người, Vô Ngân nghi ngờ chớp chớp mắt, nghiêng đầu hỏi: "Thiên Cơ lão nhân, lời này giải thích thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Trước đó lão đầu đã bố trí tốt, dọc theo đường đi tiến về phía Linh cung, sẽ lần lượt có người xuất hiện, trì hoãn Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử. Đến lúc đó....."

Vỗ vỗ đầu vai Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân chậm rãi nói: "Ngươi nhớ phối hợp với lão đầu, cùng lão đầu kẻ xướng người họa, giúp những người đó trì hoãn Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử!"

Đôi mày thanh tú càng nhíu chặt hơn, giọng Vô Ngân đầy lo ngại hỏi: "Nguyệt nhi và Diễm không những có bản lĩnh cao cường, da.nlze.qu;ydo/nn lại càng thông minh hơn người, người xác định, những người đó có thể thành công sao?"

"Ngày mai ngươi sẽ biết rõ! Trước mắt ngược lại có một vấn đề khó giải quyết, lão đầu chưa nghĩ ra cách, cần Vô Ngân tiểu tử giúp một tay nghĩ ra chủ ý."

Thiên Cơ lão nhân mở miệng nói nhỏ, đồng thời năm ngón tay trái mò vào trong tay áo, lấy ra một hộp gấm nhỏ màu hồng.

Đầu cúi xuống, Vô Ngân nhìn hộp gấm trong tay Thiên Cơ lão nhân.

"Chẳng lẽ, ba bình Linh Tuyền mà trước đó Nam Cung Tuyết Y giao cho người, có thể trị được chứng đau phổi mười ngày một lần của Nguyệt nhi sao?"

"Không sai! Chứng đau phổi mười ngày một lần này, trước mắt Nguyệt oa nhi chỉ còn có thể dùng linh lực miễn cưỡng áp chế. Nhưng nếu qua một tháng nữa, mặc dù Nguyệt oa nhi vận dụng linh lực cũng không cách nào đè nén, trừ phi Nguyệt oa nhi uống Linh Tuyền."

"Vốn, lão đầu chuẩn bị bớt thời giờ đến Linh cung một chuyến, len lén trộm một ít Linh Tuyền. Hôm nay, dinendian.lơqid]on Nam Cung Tuyết Y

https://thuviensach.vn

cho lão đầu ba bình Linh Tuyền, cũng thay lão đầu tiết kiệm một chút hơi sức. Chỉ là....."

Lòng bàn tay vuốt ve hộp gấm, Thiên Cơ lão nhân cau mày nói: "Linh Tuyền phải trực tiếp uống, không thể trộn lẫn trong đồ ăn gì, nếu không hiệu quả sẽ hoàn toàn ngược lại, dẫn tới đau phổi gấp trăm lần."

"Nếu như cho Nguyệt nhi trực tiếp uống, tạm thời loại bỏ chứng đau phổi cho Nguyệt nhi, Nguyệt nhi thông minh tuyệt đỉnh, nhất định sẽ nổi lên lòng nghi ngờ. Cho nên....."

Nhìn chằm chằm hộp gấm màu hồng, Vô Ngân nói ra tâm tư của Thiên Cơ lão nhân: "Người muốn xem thử vãn bối có cách tốt nào có thể để cho Nguyệt nhi trực tiếp uống Linh Tuyền, lại không sinh ra chút nghi ngờ phải không?"

Vô Ngân và Hiên Viên Diễm là tri kỷ, Thiên Cơ lão nhân lại coi Hiên Viên Diễm như con ruột.

Cho nên, Thiên Cơ lão nhân tất nhiên yêu ai yêu cả đường đi, gật đầu, nhìn Vô Ngân với ánh mắt vô cùng từ ái: "Đúng là như thế!"

Hơi trầm tư một chút, Vô Ngân bỗng chốc đưa tay ra, mở miệng nói: "Người đưa hộp gấm cho ta, ta có biện pháp giải quyết!"

"Ngươi có biện pháp gì tốt?"

Ngoài miệng mặc dù hỏi, Thiên Cơ lão nhân vẫn vô cùng yên tâm, đặt hộp gấm nhỏ màu hồng chứa ba bình Linh Tuyền vào lòng bàn tay Vô Ngân.

"Trước khi bám theo người tới đây, vãn bối đã từng ở cùng với Nguyệt nhi một khoảng thời gian. Lúc ấy, chứng bệnh của Nguyệt nhi vừa lúc phát tác, vãn bối liền bắt mạch cho Nguyệt nhi."

https://thuviensach.vn

Thu hộp gấm màu hồng vào trong tay áo, đồng thời Vô Ngân chậm rãi nói: "Nguyên nhân chứng bệnh của Nguyệt nhi, *dyan(lee^qu.donnn) vãn bối tuy không chẩn đoán được, lại biết được Nguyệt nhi đã mang song thai long phượng."

Vô Ngân vừa dứt lời, lúc này hai mắt Thiên Cơ lão nhân tràn ngập ý cười: "Cái gì, Nguyệt oa nhi có tin vui? Còn là song thai long phượng?"

Chỉ là, ý cười tràn ngập trong mắt Thiên Cơ lão nhân, lại trong giây lát biến mất vô tung: "Chứng đau phổi mười ngày một lần của Nguyệt nhi, nhất định khiến hơi thở thai nhi yếu ớt chứ?"

Tâm tình Thiên Cơ lão nhân buồn vui lẫn lộn, thân là tri kỷ của Vô Ngân, há lại không hiểu chứ?

Lòng bàn tay nâng lên, mặc dù an ủi vỗ vai Thiên Cơ lão nhân, có thể giờ khắc này tâm tình của Vô Ngân cũng không tốt hơn Thiên Cơ lão nhân chỗ nào.

Khóe môi chua sót mấp máy, Thiên Cơ lão nhân trầm lặng nói: "Đúng rồi, ngươi rốt cuộc có biện pháp gì tốt, khiến Nguyệt oa nhi không nghi ngờ gì mà uống Linh Tuyền đây?"

Rút bàn tay vỗ đầu vai Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân mở miệng nói: "Gia phụ là Thánh Thủ Y Vương, tư chất của vãn bối có hạn, Dieenndkdan/leeequhydonnn không thể thừa kế toàn bộ y thuật của gia phụ, nhưng cũng học được bảy tám phần. Tin tưởng Nguyệt nhi không có chút nghi ngờ nào đối với y thuật của vãn bối."

"Ý của Vô Ngân tiểu tử, sẽ không phải là....."

Nhìn hai mắt Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân đoán được ý định của Vô Ngân: "Lúc để Nguyệt oa nhi uống Linh Tuyền, đã nói đây là thuốc dưỡng

https://thuviensach.vn

thai mà ngươi vắt hết óc, cân nhắc đắn đo mới nghiên cứu ra được, cũng có thể tạm thời áp chế chứng đau phổi?"

Gật đầu một cái, Vô Ngân mở miệng nói: "Trừ cách này ra, sợ rằng không còn cách nào tốt hơn, vừa khiến Nguyệt nhi uống Linh Tuyền, lại không sinh ra chút nghi ngờ nào."

"Ngươi nói không sai, phương pháp này đúng là tốt nhất. Chỉ là....."

Chợt nghĩ đến một sự kiện, Thiên Cơ lão nhân nhắc nhở: "Lúc cho Nguyệt nhi uống Linh Tuyền thì ngươi phải nhớ, dfienddn lieqiudoon nhất định phải tránh khỏi con chồn vàng Cầu Cầu và Huyết Thứu vương Ngốc Bảo."

"Đúng rồi, người nhắc tới hai tên gia hỏa này, trong lòng vãn bối cũng có một chút nghi ngờ."

Mắt chớp chớp, Vô Ngân hỏi: "Hai tên gia hỏa này tới từ Linh cung, bọn chúng hẳn nên biết sau khi Nguyệt nhi cập kê, chứng đau phổi sẽ phát tác, lại vì sao chưa bao giờ nói với Nguyệt chứ?"

Thiên Cơ lão nhân mở miệng, giải thích từng câu từng chữ: "Bệnh chứng của người Linh cung, cùng với chuyện Linh Tuyền loại bỏ cơn đau bảo vệ tính mạng, đối với Linh cung mà nói là một bí mật. Ngoài các thế hệ Thánh đế Linh cung ra, sợ rằng ở Linh cung trước mắt biết được này bí mật, cũng chỉ có chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y."

Nghe xong Thiên Cơ lão nhân giải thích, Vô Ngân giờ mới hiểu được chuyện là thế nào, miệng nhẹ giọng lẩm bẩm nói: "Thì ra là như vậy!"

"Chỉ là, mặc dù con chồn vàng chồn Cầu Cầu và Huyết Thứu vương Ngốc Bảo cũng không biết bí mật Linh cung. Nhưng, Die nd da nl e q uu ydo n bọn họ một là sủng vật của Thánh chủ tiền nhiệm, một là thần điệu

https://thuviensach.vn

thủ hộ Thánh Đế đời thứ nhất, cho nên bọn họ nhất định vô cùng quen thuộc Linh Tuyền. Nhưng nếu....."

Giải thích xong, Thiên Cơ lão nhân trở về chủ đề chính: "Lúc ngươi cho Nguyệt oa nhi uống Linh Tuyền, bị này hai tiểu tử kia nhìn thấy, bọn chúng nhất định sẽ lắm mồm, nói với Nguyệt nhi đây là Linh Tuyền. Đến lúc đó, những gì chúng ta nhọc lòng giấu giếm, đều sẽ tan thành mây khói!"

Gật đầu, vẻ mặt Vô Ngân nghiêm túc nói: "Vãn bối hiểu, người cứ việc yên tâm, vãn bối cho Nguyệt nhi uống Linh Tuyền thì nhất định sẽ tránh Cầu Cầu và Ngốc Bảo."

Nhưng mà --

Vừa dứt lời, mắt Vô Ngân khẽ đảo qua phía đối diện khe suối, sắc mặt trong lúc bất chợt kinh biến, thất thanh nói: "Không tốt!"

"Sao vậy, Vô Ngân tiểu tử?"

Kinh ngạc chớp chớp con ngươi, Thiên Cơ lão nhân mở miệng hỏi, đồng thời men theo tầm mắt vô cùng hoảng sợ của Vô Ngân nhìn qua.

Chỉ thấy, đối diện khúc quanh khe suối, nơi ánh mắt Vô Ngân dừng lại phía xa, là đại sảnh mà Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã bái đường.

Lúc này, Hiên Viên Diễm thành công chuốc say đám trưởng lão ồn ào, đặt lên đất, vẻ mặt dương dương đắc ý nở nụ cười, xoải bước tới gần cánh cửa gỗ khắc hoa.

"Thiên Cơ lão nhân, Nguyệt nhi không muốn làm Diễm lo lắng, cho nên vẫn giấu diếm Diễm việc đau phổi. dieendaanleequuydonn Lúc ta rời khỏi tân phòng của Nguyệt nhi, Nguyệt nhi đã nói....."

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Hiên Viên Diễm sắp bước ra ngưỡng của, Vô Ngân dùng tốc độ nói nhanh nhất từ trước tới nay, nói ra nguyên nhân mình kích động cho Thiên Cơ lão nhân nghe.

"Nàng cần một canh giờ, vận chuyển thất thải linh lực trong cơ thể, để duy trì hơi thở cho thai nhi. Hiện giờ, mới qua nửa canh giờ, chúng ta phải nghĩ cách cản Diễm lại, không để cho Diễm tiến vào tân phòng, nếu không Nguyệt nhi sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ."

"Vậy còn chờ gì, vội vàng chặn Diễm tiểu tử lại đi."

Thu mấy lời Vô Ngân nói, không sót một chữ vào trong lỗ tai, lúc này Thiên Cơ lão nhân đã lôi kéo cánh tay Vô Ngân.

Một tiếng vèo vang lên --

Bóng dáng Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân, giống như sao băng xẹt qua trong đêm tối, trong nháy mắt đáp xuống trước ngưỡng cửa đại sảnh.

Hai chân Hiên Viên Diễm mới vừa bước ra ngưỡng cửa, lại bị hai chướng ngại vật lặng yên không tiếng động, đột nhiên xuất hiện, va chạm bị đẩy vào bên trong đại sảnh.

"Này, ta nói....."

Vuốt vuốt lỗ mũi bị đụng đau, vẻ mặt Hiên Viên Diễm xốc xếch, khóe miệng co giật nói: "Hai ngươi làm cái gì thế, vô thanh vô tức xuất hiện, giả trang quỷ dọa người sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 304: Sợ Bóng Sợ Gió

Nhanh chóng hạ xuống, đụng mặt với Hiên Viên Diễm, lỗ mũi Vô Ngân cũng bị đụng đau, đưa tay xoa nhẹ chóp mũi ửng đỏ.

Ngay sau đó, Vô Ngân dựa lưng vào khung cửa, bày ra một gương mặt xinh đẹp, ưu sầu lo lắng không còn sót lại chút gì, tựa như nắng ấm rực rỡ ngày xuân lại xuất hiện.

Cánh tay lười biếng bắt chéo, Vô Ngân tự nhiên cười nói.

"Diễm à, ngươi vội vàng muốn gặp tân nương, chúng ta hoàn toàn hiểu. Có điều, những người dự lễ như chúng ta còn chưa náo đủ đâu, ngươi liền bỏ lại chúng ta đi gặp tân nương, như vậy dường như rất mất hứng đó?"

Không keo kiệt chút nào đưa ánh mắt "ngươi rất cần ăn đòn" cho Vô Ngân, Hiên Viên Diễm nhíu mày: "Còn muốn chơi?"

"Không được lão đầu cho phép, ngươi lại muốn chuồn đi sao?"

Trong miệng Thiên Cơ lão nhân khó chịu kêu la, lôi cánh tay Hiên Viên Diễm, kéo đến trước một cái ghế, ấn Hiên Viên Diễm ngồi xuống.

Hai tay chống eo, giọng Thiên Cơ lão nhân mang theo "uy hiếp" nói: "Cẩn thận lão đầu giấu Nguyệt oa nhi đi, để ngươi cả đời cũng không thấy được!"

Bên trong đại sảnh --

https://thuviensach.vn

Cả đám trưởng lão Cái Bang say khướt, hoặc bốn tay trải ra nằm vật dưới gầm bàn, hoặc thân thể co rúc ôm chân ghế, hoặc lưng dựa vào vách tường ôm vò rượu, toàn bộ đều vang tiếng ngáy ngủ ngon lành.

Ngân Lang và Thanh Báo vẫn còn ở trạng thái tỉnh táo, đưa phụ thân của Bắc Dực hầu Tiêu Hàn, phụ thân của Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong, Tây Thần hầu Tư Đồ Vũ và mẫu thân vào trong phòng khách nghỉ ngơi.

Về phần ba người Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, đang ngồi vây quanh một cái bàn gỗ lim ở góc tường, tay trái ném từng hạt đậu phộng vào trong miệng, tay phải nốc từng ngụm rượu, nhẹ giọng cười nói trò chuyện.

Khi thấy Hiên Viên Diễm bị Thiên Cơ lão nhân mạnh mẽ ấn ngồi trên ghế, ba người làm như không thấy, không chút nào chuẩn bị giải cứu Hiên Viên Diễm.

"Này, lão đầu, người đừng quá đáng thế chứ?"

Không chút nào yếu thế, hai tay chống nạnh, Hiên Viên Diễm ngẩng đầu nhìn chằm chằm Thiên Cơ lão nhân: da.nlze.qu;ydo/nn "Nào có ai làm sư phụ như người chứ, đêm tân hôn không để cho đồ đệ gặp tân nương tử, dường như không chuốc say đồ đệ thì quyết không bỏ qua vậy?"

"A a, lên tiếng dạy dỗ sư phụ hả?"

Một hồi gió giật bỗng chốc nổi lên cuồn cuộn, bàn tay duỗi ra, Thiên Cơ lão nhân thi triển công phu cách không lấy vật, lấy một cái ghế đến đặt phía sau.

Đặt mông ngồi trên ghế dựa, trừng mắt nhìn Hiên Viên Diễm ở đối diện.

https://thuviensach.vn

Đưa chân phải chống lên ghế, Thiên Cơ lão nhân vuốt râu mà nói: "Đồ nhi bất hiếu như thế, Vô Ngân ngươi nói đi, nếu sư phụ ngươi gặp phải chuyện này, sẽ trừng phạt như thế nào?"

"Cái này sao....."

Nện bước chân nhàn nhã, vẻ mặt sáng rực đến sau lưng Thiên Cơ lão nhân.

Coi như không thấy ánh mắt Hiên Viên Diễm như đao kiếm, Vô Ngân hơi nhún vai nói: "Phạt nhẹ, úp mặt vào tường sám hối ba năm; phạt nặng, trục xuất khỏi sư môn!"

"Hoặc là, tiếp tục bồi lão đầu uống rượu, cho đến khi lão đầu tận hứng; hoặc là, bị lão đầu trục xuất khỏi sư môn, từ đó thầy trò ân đoạn nghĩa tuyệt."

Đầu ngẩng lên nhìn xà nhà phía trên, ngón trỏ phải chỉ vào lồng ngực Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân hừ lạnh nói: "Tiểu tử thúi, ngươi lựa chọn đi?"

Nhìn trên đỉnh đầu, một đoàn quạ đen bay qua.

Hiên Viên Diễm ngổn ngang trong gió, mắt giật giật, khóe môi co quắp nói: "Lão đầu, lại chơi lớn như vậy? Được, xem như người lợi hại, Diễm tiểu tử uống với người đến tận hứng luôn!"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, bóng dáng Vô Ngân chợt phi lên, lập tức đặt năm vò rượu lớn bên cạnh chỗ ghế Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm ngồi.

"Hi hi hi, Diễm tiểu tử, lão đầu đã rất lâu không dùng tửu quyền Cái Bang rồi. Đến đây....."

https://thuviensach.vn

Âm mưu lôi kéo Hiên Viên Diễm được như ý, Thiên Cơ lão nhân tất nhiên cũng mặt mày hớn hở: "Hai thầy trò ta vừa dùng tửu quyền, vừa uống rượu ngon, như vậy mới có thể chơi tận hứng!"

Dở khóc dở cười lắc đầu, Hiên Viên Diễm kéo chòm râu Thiên Cơ lão nhân, mở miệng nói: "Được được được, chỉ cần soái lão đầu vui vẻ, muốn thế nào cũng được!"

Hai chân khom lại đặt trên ghế, hai cánh tay Thiên Cơ lão nhân quơ múa mà nói: "Người trong giang hồ à, không thể bỏ rượu; người trôi nổi trong giang hồ à, làm sao mà có thể không uống!"

Hai chân cũng để trên ghế, Hiên Viên Diễm xoa bóp mặt Thiên Cơ lão nhân: "Tình cảm của ta và người nhạt nhẽo, tùy tiện liếm liếm (???); tình cảm của ta và người sâu đậm, ngẩng đầu uống một hớp; tình cảm của ta và người lạnh nhạt, hoàn toàn không uống; tình cảm của ta và người thắm thiết, phải uống đủ!"

Bàn tay bỗng chốc lướt qua, lấy một vò rượu đầy, Thiên Cơ lão nhân mở miệng cười nói: "Một vò hai vò không tính là rượu, ba vò bốn vò súc miệng."

Đầu ngón tay nhẹ nhàng đưa qua, giữ chặt lấy vò rượu đầy, Hiên Viên Diễm trợn mắt mà nói: "Năm vò sáu vò theo họng mà đi, bảy vò tám vò vẫn có thể gào"

"Chín vò mười vò....."

(nói chung là hai người này đang đọc bài gì đó về rượu, nhưng mà thật sự mình không thể hiểu nó nói gì, nên edit đại luôn, mong mọi người thứ lỗi)

Từng vò rượu ngon, bị Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm đưa vào bụng, chỗ góc đại sảnh, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong hé miệng

https://thuviensach.vn

cười đứng lên.

Bọn họ tay trái nhặt đậu phộng, tay phải giơ lên một bầu rượu ngọc, đứng thẳng ở sau lưng Thiên Cơ lão nhân, trợ hứng cho Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm.

Bỏ vẻ mặt chứa nụ cười nắng ấm đi, kì thực trong lòng Vô Ngân đang chống chất nỗi sầu lo, biết giờ khắc này nguyên nhân thực sự việc Thiên Cơ lão nhân quấn Hiên Viên Diễm uống rượu cũng không phải là ồn ào muốn chơi đùa.

Ba người Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, và Hiên Viên Diễm đều có ý nghĩ giống nhau.

Bọn họ đều cho là, bản tính thích chơi đùa của Thiên Cơ lão nhân không thay đổi, biết Hiên Viên Diễm vội vã muốn gặp Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cho nên liền cố ý không hiểu phong tình, quấn không để Hiên Viên Diễm đi, muốn "hành hạ" Hiên Viên Diễm một phen.....

Nửa canh giờ trôi qua --

Thay vì nói Thiên Cơ lão nhân xuống tay lưu tình, rốt cuộc bỏ qua cho Hiên Viên Diễm.

Chẳng bằng nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thân ở tân phòng, đã vận chuyển thất thải linh lực xong, Thiên Cơ lão nhân không cần quấn Hiên Viên Diễm nữa.

Vung tay lên, Thiên Cơ lão nhân mở mắt nói: "Được rồi! Uống cũng uống đủ rồi, vui cũng vui vẻ đủ rồi, soái lão đầu khéo hiểu lòng người, cũng nên để Diễm tiểu tử tìm tân nương tử thôi."

-- chuốc hắn say đến choáng váng như vậy, hai mắt tỏa đầy sao, gần như sắp ngất rồi? Gì, còn nói khéo hiểu lòng người?

https://thuviensach.vn

Gương mặt Hiên Viên Diễm đỏ ửng, ngón tay nhéo mũi Thiên Cơ lão nhân, khóe miệng co giật nói: "Đúng vậy, soái lão đầu thật rất hiểu lòng người!"

Dứt lời, bóng dáng Hiên Viên Diễm như sao băng chợt lóe, vừa vận khí bức rượu ra bên ngoài cơ thể, vừa nhanh chóng bay về phía tân phòng.

Cười nhìn lướt qua bóng lưng Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân “chậc, chậc” mấy tiếng, nhỏ giọng cười nói: dfienddn lieqiudoon "Đi, các tiểu tử, cùng lão đầu xem kịch vui đi!"

Khuỷu tay chạm vào Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Ly chớp chớp mắt, vẻ mặt tò mò hỏi: "Này, soái lão đầu, xem trò hay gì thế?"

Thần bí hề hề cười một tiếng, soái lão đầu nhếch miệng nói: "Đi theo lão đầu là được rồi, dù sao là kịch hay vô cùng đặc sắc, không xem tuyệt đối hối hận đấy!"

Ngay sau đó, vang lên mấy tiếng “vèo vèo vèo”.

Bóng dáng Thiên Cơ lão nhân bay phía trước, ngay sau đó là bóng dáng bốn người Hiên Viên Ly, năm người lao ra cửa đại sảnh, lặng lẽ chạy tới tân phòng.....

Bên trong tân phòng đầy nến mừng xinh đẹp dao động, tỏa ra không khí ấm áp --

Vận chuyển thất thải linh lực xong, Die nd da nl e q uu ydo n lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng phủ lên bụng, đang ngồi trên một cái ghế buộc lụa đỏ.

Đối diện cái ghế, là bàn gỗ lim dán chữ song hỷ.

https://thuviensach.vn

Trên mặt bàn dán chữ song hỷ, là hai cái ly vàng khắc hoa văn uyên ương hỉ thúy (uyên ương nghịch nước) tỏa ánh sáng rực rỡ.

Vô số sợi dây nhiều màu rực rỡ bện thành đồng tâm kết, hai đầu đồng tâm kết lại buộc vào chân ly uyên ương hỉ thúy.

Hai tiếng "kẽo kẹt" lay động, cửa tân phòng treo đầy lụa đỏ, được Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng đẩy ra, lại được Hiên Viên Diễm nhẹ nhàng quan khép lại.

"Nguyệt nhi, chờ sốt ruột rồi phải không?"

Vẻ mặt áy náy cười một tiếng, đôi mắt Hiên Viên Diễm lưu luyến thâm tình, mở miệng dịu dàng nói, đồng thời dời bước chạy đến chỗ Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trong lòng biết rõ, nếu không phải có gì xảy ra ngoài ý muốn, tất nhiên lúc này Hiên Viên Diễm mới xuất hiện.

Vì vậy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không trả lời, chỉ hơi lắc đầu, mắt đẹp cười nhìn Hiên Viên Diễm.

Ngồi xuống bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khuỷu tay nhẹ nhàng ôm lấy eo nàng.

Gương mặt nở rộ nụ cười hạnh phúc, trong mắt Hiên Viêm Diễm tràn đầy ngọt ngào, môi ấm hôn sâu lên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thản nhiên cười, đôi môi đỏ hồng môi mê người cong lên, bưng lên một cái ly vàng khắc uyên ương hỉ thúy, đưa tới trước mặt Hiên Viên Diễm.

Không cần nói cũng biết, Hiên Viên Diễm ngừng cười, cũng bưng lên một cái ly vàng khắc uyên ương hỉ thúy khác, cùng Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt làm lễ giao bôi.

Giữa chân ly và chân ly, đồng tâm kết khẽ rung động, dường như đang yên lặng chúc phúc, chúc phúc đôi tình nhân hòa làm một thể, vĩnh viễn không chia cách.

Rượu hợp cẩn tràn ngập vị ngọt, hơi xao động trong ly, dường như đang thành khẩn chúc phúc, chúc phúc đôi phu thê vĩnh viễn không chia cách, đầu bạc đến già.

"Ah....."

Hiên Viên Diễm ngẩng đầu uống cạn rượu hợp cẩn, nhìn thấy ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt chỉ nhàn nhạt nhấp một miếng rượu hợp cẩn, không khỏi kinh ngạc chớp chớp mắt.

Đầu hơi nghiêng, Hiên Viên Diễm mở miệng cười hỏi: "Nguyệt nhi, không phải tửu lượng của nàng rất tốt sao, sao còn chưa uống rượu hợp cẩn xong vậy?"

Lấy ra ly rượu trong tay Hiên Viên Diễm, kể cả ly rượu trong tay của chính mình, nhẹ nhàng đặt trên mặt bàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ đưa tay che lấy bụng.

Còn chưa đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng giải thích, sắc mặt Hiên Viên Diễm đột ngột thay đổi.

Hai mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng Hiên Viên Diễm đầy hoảng sợ rung động nói: "Nguyệt nhi, thân thể của nàng không thoải mái sao?"

Biết Hiên Viên Diễm hiểu sai ý, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vội vàng vuốt vuốt ngực Hiên Viên Diễm, cười cười đáp: "Diễm, ta không sao, chàng đừng sợ!"

https://thuviensach.vn

"Nàng đã từng nói, nàng " ngàn chén không say ", nhưng vừa rồi nàng chỉ uống ít rượu như vậy, thậm chí còn che bụng của mình?"

Ngay cả Hiên Viên Diễm cho dù núi lớn đè xuống, cũng có thể bình chân như vại, chỉ sợ cũng chỉ có Thượng Quan Ngưng Nguyệt gặp chuyện, mới có thể tâm hoảng ý loạn như thế.

Lông mày nhíu chặt, khẩn trương nuốt nước miếng, trán Hiên Viên Diễm thấm đổ mồ hôi lạnh mà nói: "Nhất định là thân thể nàng có việc gì, không cho gạt ta, nói cho ta biết thân thể có chỗ nào không thoải mái?"

"Đại ngốc, sợ chàng đấy!"

Nâng tay lên, xoa xoa mồ hôi trên trán Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi anh đào, chậm rãi nói từng câu từng chữ.

"Uống nhiều rượu không có lợi với bảo bảo, vì để bảo bảo khỏe mạnh, cho dù là rượu hợp cẩn ngụ ý cát tường, Nguyệt nhi cũng chỉ nên ít uống thôi?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 305: Người Làm Chuyện Tốt

"Nguyệt nhi, nàng....." Hiên Viên Diễm chậm chạp ngẩng đầu, tầm mắt rời khỏi bụng ái thê đến khuôn mặt của nàng. Vẻ mặt hoảng sợ của hắn bỗng chuyển thànhvui mừng khó tin: "Nàng vừa nói gì? Lặp lại lần nữa?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo tay Hiên Viên Diễm đặt lên bụng mình, cười nói: "Lúc trước, lúc Vô Ngân đến tìm ta, đúng lúc ta cảm thấy vô cùng buồn nôn. Vô Ngân cho rằng thân thể ta khó chịu, liền chẩn mạch cho ta, kết quả chẩn ra ta đã mang thai ba tháng, mà còn là song thai long phượng (2 đôi thai trai gái)."

"Nguyệt nhi, ý nàng là..." Hiên Viên Diễm vẫn không tin nổi, như lạc vào mộng đẹp: "Chúng ta có bảo bảo rồi, mà còn là bốn bảo bảo?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhéo má hắn, gật đầu khẳng định: "Ừ!"

Hiên Viên Diễm đứng sững, bàn tay trái khẽ vuốt bụng nàng, má phải áp vào bụng nàng. Hắn mừng như điên, trong mắt lấp lánh ánh nước, ngốc nghếch mở miệng: "Bảo bảo, ta là phụ thân. Có nghe thấy phụ thân gọi các con không?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu nhìn Hiên Viên Diễm vui mừng đến độ ngốc nghếch, cười ha ha: "Diễm ngốc, bảo bảo mới được ba tháng, sao nghe chàng gọi chúng nó được!" diiennđa`nnlee^quyydo^nn

Hắn hôn lên bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cười khúc khích rồi dịu dàng ghé vào bụng nàng mà nói: "Cha gọi, dĩ nhiên bảo bảo sẽ nghe

https://thuviensach.vn

thấy. Chẳng qua bây giờ bảo bảo còn nhỏ, không thể trả lời phụ thân. Phụ thân nói không sai chứ?"

"A, không đúng --" Hiên Viên Diễm chợt sờ soạng bụng nàng, cảm thấy kỳ lạ, chớp mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Nguyệt nhi, bảo bảo mới ba tháng nhưng dù sao cũng có đến bốn bảo bảo. Tại sao bụng của nàng không có dấu hiệu lớn lên?"

"Nghi ngờ của Diễm, Nguyệt cũng từng nghĩ qua. Sau này, Nguyệt nhi hỏi Vô Ngân. Hắn nói với Nguyệt nhi..." Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi, nói dối có thiện ý: "Bởi vì Nguyệt nhi có linh thực bảy màu trong người nên đương nhiên khác phụ nữ mang thai bình thường. Mấy tháng đầu, bảo bảo sẽ tương đối nhỏ. Sau mấy tháng thì tất cả sẽ như thường."

Ái thê hơn mạng, bởi vậy lúc này Hiên Viên Diễm không chút nghi ngờ lời nàng nói.

"Thì ra là như thế." Hiên Viên Diễm loại bỏ nghi ngờ, dịu dàng vuốt tóc nàng, ánh mắt tỏa ra tình yêu vô hạn: "Nguyệt nhi, mang thai bốn bảo bảo một lúc, nàng thật sự quá vĩ đại."

Má hồng của nàng nổi lên màu đỏ, khẽ chọc lồng ngực hắn, thẹn thùng nói: "Nguyệt nhi đâu có vĩ đại, Diễm mới vĩ đại."

Nàng vừa dứt lời, môi hồng xinh đẹp lập tức bị Hiên Viên Diễm che kín.

Nến mừng trong phòng lay lay như có thể hiểu được tình ý trên thế gian. Thấy đôi tân phu thê tình sâu ý ngọt hôn môi, gió thổi ban đêm cũng vui vẻ hơn...

Bên ngoài phòng -- Ánh trăng mờ ảo chiếu xuống mái nhà. Năm viên ngói đã bị người lặng lẽ cạy ra. Năm người nín thở như đạo tặc chuẩn bị

https://thuviensach.vn

vào phòng trộm cắp, nằm dính trên mái nhà nhìn trộm hình ảnh trong phòng. diiennđa`nnlee^quyydo^nn Năm người "không biết ý" rình trộm phu thể người ta đốt lửa này chính là Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong. Chỉ có điều họ không được chứng kiến kịch hay vô cùng đặc sắc, không xem sẽ hối hận theo lời Thiên Cơ lão nhân, ngược lại chỉ nhìn thấy hình ảnh hôn môi của hai người trong phòng và nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã mang song thai long phượng.

Một tia cô đơn khó nhận thấy ẩn sâu trong đáy mắt Dạ Dật Phong. Hắn phe phẩy quạt trúc rồi ngồi thẳng lên ngắm trăng nơi chân trời. Còn Tiêu Hàn đã thu lại biểu cảm lạnh lùng nhưng hơi thở vẫn cô độc không lạc hồng trần như trước. Hắn cũng ngồi thẳng lên, ngước đầu ngắm trăng.

Tim nàng thuộc về ai là chuyện của nàng; ta lặng lẽ yêu nàng là việc của ta. Chỉ cần nàng vĩnh viễn vui vẻ hạnh phúc, ta sẽ giấu tình yêu thầm lặng này làm bí mật quý giá đặt trong đáy lòng mãi mãi - Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong lặng lẽ chúc phúc cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Hiên Viên Ly vẫn nhìn trộm, mặt mày hớn hở, đương nhiên cũng chúc phúc hai người họ.

Khi Vô Ngân nhìn hình ảnh yêu thương trong lòng, trái tim như bị chia năm xẻ bảy, nước mắt dâng lên trong con ngươi trong vắt.

Trời mọc trăng ẩn, trăng lên trời lặn. Mặt trời và trăng dù đều tỏa ánh sáng chiếu khắp thế gian, nhưng mặt trời và mặt trăng mãi mãi không thể cùng nhau tồn tại. Hiên Viên Diễm tựa như mặt trời rực rỡ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt như trăng sáng trong trẻo. Hai người họ, bất luận xét về phong thái khí chất, mưu trí bản lĩnh hay tài hoa xuất chúng đều đủ để rung trời chuyển đất, tỏa hào quang của mình khắp thế gian. Thế nhưng tính mạng bọn họ lại như mặt trăng và mặt trời, cuối cùng không thể tồn tại cùng nhau. ddLe4Quy6Don8

https://thuviensach.vn

Vô Ngân càng nghĩ, lỗ mũi càng xót, tim cũng càng đau. Hắn dùng sức siết chặt quả đấm, khép mắt lại, cố nén không để nước mắt khổ sở rơi xuống.

Thiên Cơ lão nhân nằm bên cạnh Vô Ngân, nhìn phu thê trò cưng hạnh phúc, đồng thời cảm nhận được trái tim thương cảm của Vô Ngân. Ông đưa tay sang vỗ vỗ bả vai Vô Ngân. Lúc này ân ái tựa sông, không lâu sau lại sinh ly tử biệt. Nghĩ đến đây, trái tim của ông cũng tựa như bị dao cắt, nhưng dù đau vẫn phải che giấu không lộ ra ngoài. Nếu không làm thế, ai sẽ cố gắng bảo vệ thời gian nửa năm hạnh phúc ngắn ngủi còn lại của Nguyệt hài tử và Diễm tiểu tử?

Bên trong phòng, Hiên Viên Diễm lưu luyến rời khỏi môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt. Hắn kéo nàng lên, tay trái ôm eo, tay phải vuốt ve má nàng, môi mỏng cong lên, cười nói: "Nguyệt nhi, sắc trời đã muộn, chúng ta đi nghỉ thôi. Sáng sớm mai chúng ta còn phải đi đến Linh Cung nữa."

"Ừ!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ đáp, ôm hông hắn rồi dựa vào vai hắn. Hai người dời bước về phía tây căn phòng, ở đó có đặt một chiếc giường to. Màn lụa đỏ treo vô số đồng tâm kết rực rỡ; chăn gấm đỏ tươi mừng vui thêu trăm con ngàn cháu trông rất sống động; đôi gối gấm hình trái tim thêu đôi uyên ương nghịch nước tỉ mỉ. Bên dưới chăn gấm đặt vô số táo đỏ, đậu phộng, nhãn, hạt sen, mỗi hạt đều rất lớn, rất tròn, ddLe4Quy6Don8 ngụ ý là -- sớm sinh quý tử.

"Soái lão đầu này, thường ngày chỉ biết ăn uống nghịch ngợm, điên điên khùng khùng. Không ngờ..." Hiên Viên Diễm nhìn bày biện trên giường, lông mày nhếch lên, hài hước nói: "Nghiêm túc dụng tâm thu xếp giường cưới cho chúng ta như thế."

https://thuviensach.vn

"Còn nói Soái lão đầu điên khùng nữa?" Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười, đấm vào ngực hắn: "Cẩn thận Soái lão đầu nghe thấy, tức giận xông đến nhéo lỗ tai chàng, không cho chàng ngủ."

"Nếu mà tức giận xông đến thì Soái lão đầu đã lưu tình rồi." Hắn kéo tay nàng ngồi xuống dường, đuôi mắt không chút để ý liếc qua nơi nào đó trên mái nhà, kể lại "chuyện xấu" của Thiên Cơ lão nhân: "Nàng không biết đâu, ông đã từng nhân lúc ta ngủ say, mặt xanh nanh vàng vọt vào phòng ngủ của ta, sau đó lặn lộn khắp đất khóc quỷ gào thần. Đây mới gọi là người kinh khủng."

Bên ngoài, trên mái nhà -- Nghe hai người nói chuyện, khóe môi Thiên Cơ lão nhân giật giật mạnh, lập tức coi thường. Hu hu hu, xem đi xem đi, ông dạy ra cái thể loại đồ đệ gì thế này? Khó có được một lần nghiêm túc trang trí giường cưới của đồ đệ đẹp như thế, kết quả hắn chẳng những không khen ngợi động viên mà còn nói xấu sau lưng ông.

Hiên Viên Ly nhịn cười, cẩn thận ngồi thẳng lên, dùng nội lực truyền âm cho Thiên Cơ lão nhân.

-- Này, ta nói cái đó... Soái lão đầu ơi, tân phu thê người ta phải nghỉ ngơi rồi, chúng ra cũng nên rút lui thôi.

Soái lão đầu nói dẫn bọn hắn đến xem kịch hay, kết quả chẳng những không xem được kịch, mà còn suýt nữa ngất đi vì nín thở.

-- Rút lui cái gì mà rút lui? Mau nằm xuống, kịch hay sắp diễn rồi!

Thiên Cơ lão nhân cong khóe môi, dùng nội lực truyền âm lại cho Hiên Viên Ly.

Đợi thật lâu, gió thổi lạnh cả người, rốt cuộc cũng đến lúc kịch được diễn, dĩ nhiên bốn người Hiên Viên Ly không thể bỏ qua. Sau khi liếc nhìn nhau, bọn hắn dùng tốc độ nhanh nhất tiếp tục nằm sấp lên mái nhà.

https://thuviensach.vn

Bốn người Hiên Viên Ly vừa nằm xuống, trong phòng liền vang lên tiếng nổ vang "đùng đùng". Ngay sau đó -- Hiên Viên Diễm chống nạnh, ngửa đầu nhìn mái nhà, hét lên như sư tử rống: "Soái lão đầu, người làm chuyện tốt rồi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt im lặng, ngổn ngang trong gió, đứng khoanh tay, khóe môi run run: "Soái lão đầu, người đùa giỡn quá trớn rồi."

Cùng lúc đó, trên mãi nhà -- Vô Ngân cuối cùng cũng được xem kịch hay, một giọt mồ hôi lạnh trên trán lặng lẽ trượt xuống. Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn đồng loạt nghiêng đầu, nghẹn họng nhìn chằm chằm Thiên Cơ lão nhân ở bên phải.

"Ha ha ha -- ha ha ha --" Hiên Viên Ly đặt mông ngồi trên mái, ngửa đầu ôm bụng cười sặc sụa không dứt...

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 306: Đối Thoại Của Các Bảo Bảo

Từ túi áo móc ra một cái chân gà lớn đầy dầu mỡ, sau khi "chẹp chẹp" gặm cắn mấy miếng, đối với tiếng rống giận của ái đồ, lúc này Thiên Cơ lão nhân mới cười hì hì đáp lại.

"Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi, kiểu náo động phòng khác người này, lại do lão đầu vắt hết óc nghĩ ra được, chơi rất vui chứ?"

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, trừ Hiên Viên Ly vẫn còn đang ôm bụng cười lăn lộn, trán Vô Ngân thấm từng giọt mồ hôi lạnh, Die nd da nl e q uu ydo n từ một giọt lúc trước tăng đến hai giọt.

Vô Ngân đang suy nghĩ, có nên thừa dịp trước khi đôi phu thê ở trong phòng phát uy xông lên nóc, nhanh chân chạy đi trước thì tốt hơn hay không đây?

Còn lại hai người Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn có chút đồng tình với Hiên Viên Diễm.

Có được một vị sư phụ xảo quyệt, vô cùng yêu thích trò đùa như vậy, hẳn Hiên Viên Diễm nhất định thường xuyên cảm thấy nhức đầu rồi?

Bên trong phòng --

Mái tóc đôi phu thê chất đầy táo đỏ, đậu phộng, long nhãn, hạt sen, méo mặt nhìn nhau một cái, rồi đồng thanh mở miệng trả lời.

https://thuviensach.vn

"Chơi vui lắm sao? Đúng vậy, đúng là chơi rất vui, chơi vui đến nỗi hai phu thê chúng ta rất muốn nhổ sạch tóc của các ngươi đấy!"

Dọc đường từ đại sảnh tiến vào tân phòng, Hiên Viên Diễm đã sớm biết phía sau mình, có năm người ở lén lút theo đuôi.

Cả đám trưởng lão Cái Bang, đã say đến ngủ ngáy như sấm, cho nên Hiên Viên Diễm vốn không quay đầu lại, cũng biết rõ năm người đuổi theo sau lưng là ai.

Mà, với hiểu biết của Hiên Viên Diễm với Thiên Cơ lão nhân, tất nhiên cũng đã sớm đoán được, dieendaanleequuydonn Thiên Cơ lão nhân sẽ làm ra chuyện "thất đức" nằm sấp trên nóc phòng rình coi.

Lão đầu ân sư của hắn, một khi tính đùa nổi lên, chín trâu cũng kéo không về được.

Nếu lão đầu bướng bỉnh nhà hắn, vô cùng không phúc hậu muốn rình coi, hắn thân là đồ nhi hiếu thuận, sao lại có thể làm hỏng hưng trí rình coi của lão đầu chứ?

Vì vậy --

Nhìn thấy giường hỉ bày biện xinh đẹp, Hiên Viên Diễm liền lặng lẽ đưa ám hiệu cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cố ý cùng Thượng Quan Ngưng Nguyệt một xướng một họa, đáp lại Thiên Cơ lão nhân.

Hiên Viên Diễm vốn tưởng rằng, nói lão đầu điên điên khùng khùng, sẽ khiến lão đầu tức giận mặt mày méo mó, mắt ngó nghiêng.

Sau đó, lão đầu sẽ dựng râu phất tóc nhảy xuống nóc nhà, chạy đến chỗ mấy con gà mái nhỏ ở hậu viện, da.nlze.qu;ydo/nn gà trống lớn, con cừu già, vốc nước mắt nước mũi "khóc lóc kể lể".

https://thuviensach.vn

Vậy mà, Hiên Viên Diễm lại không nghĩ tới, lão đầu bướng bỉnh nhà hắn, tối nay muốn chơi đùa cũng không phải chỉ đơn giảm nằm sấp trên nóc phòng len lén nhìn như vậy, mà.....

Hai bên giường hỉ, là hai móc màn trướng hình long phượng màu vàng.

Ngay lúc thân thể hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ngồi kề sát bên nhau ở trên giường, duỗi ngón tay chọc chọc cái móc hai bên màn lụa màu đỏ thì trong nháy mắt --

Một tiếng "rầm" vang lên, chỗ bốn chân cột giường hỉ hoàn toàn sụp xuống.

Nếu không phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm phản ứng nhanh nhẹn, nhanh chóng tránh khỏi giường, sợ rằng lúc này, bọn họ đã theo ván giường rơi vào nền gạch rồi.

Điều này thì cũng thôi đi, trong nháy mắt ván giường sụp xuống đất, vô số táo đỏ, đậu phộng, long nhãn, hạt sen, lại bay lên với tốc độ nhanh như mũi tên.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hoàn toàn không ngờ tới còn có hậu chiêu, hoàn toàn ngổn ngang trong gió, mái tóc cứ như vậy chất đầy táo đỏ, đậu phộng, long nhãn, hạt sen.

Dõi mắt cả sơn trang Vô Danh, dám trêu cợt bọn họ như thế, còn làm táo đỏ, đậu phộng, long nhãn, hạt sen bay vụt với tốc độ nhanh, không những khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không kịp tránh, dinendian.lơqid]on thậm chí còn từng quả từng hạt rơi vào trên mái tóc, ngoài lão đầu tinh quái kia, có can đảm và khả năng có thể phá được hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, tuyệt đối không có người thứ hai.

https://thuviensach.vn

"Ta nói lão đầu kia, năm người các ngươi muốn tự mình ngoan ngoãn vào nhà, bị phu thê chúng ta nhổ sạch tóc? Hay là....."

Hiên Viên Diễm nâng cánh tay lên, mười ngón tay nhẹ nhàng đưa lên, thay ái thê lấy xuống "trang sức lộn xộn" trên tóc, đồng thời hàm răng nghiến ken két vang lên.

"Đợi phu thê chúng ta bỏ hết mớ trang sức trên tóc, rồi sau đó lên nóc nhà bắt các người đây hả?"

Nóc phòng --

Liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân gặm đùi gà, Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn cùng với Dạ Dật Phong bỗng chốc đứng thành một hàng, miệng nhanh chóng mở ra phủi sạch quan hệ, tỏ rõ trong sạch.

"Chuyện không liên quan đến bốn người chúng ta, bốn người chúng ta là bị soái lão đầu uy hiếp, vạn bất đắc dĩ mới đến nơi này."

Dứt lời, bốn người Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, tốc độ nhanh như chớp, trong nháy mắt thoát khỏi nóc phòng.

Có điều, trước khi Vô Ngân thi triển khinh công thoát khỏi nóc nhà, đôi mắt đẹp cất giấu hơi thở phiền muộn, dfienddn lieqiudoon nhàn nhạt nhìn lướt qua Thiên Cơ lão nhân.

Trong lòng Vô Ngân hiểu rõ, Thiên Cơ lão nhân chạy tới náo động phòng, có hai mục đích.

Thứ nhất: lòng tràn đầy u sầu không cách nào tả, chỉ có thể tìm vui mừng trong khổ đau, tạm quên đi phiền muộn trong vui vẻ.

Thứ hai: với tác phong trước đây của Thiên Cơ lão nhân, hắn chạy tới náo động phòng mới là hành động bình thường.

https://thuviensach.vn

Nếu tối nay, thái độ Thiên Cơ lão nhân khác thường, không chạy tới trêu cợt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, ngược lại sẽ khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cảm giác có cái gì không đúng.

Ánh mắt Vô Ngân lướt qua trước khi trốn, Thiên Cơ lão nhân cũng không coi thường, sau khi khóe môi cong lên nụ cười chua chát, Thiên Cơ lão nhân khôi phục tác phong tinh quái.

"Này, bốn tên tiểu tử các người cũng quá không có nghĩa khí rồi? Lão đầu có ý tốt, mang bọn ngươi tới thưởng kịch hay đặc sắc. Kết quả sao....."

Đưa tay ném xương đùi gà về phía hướng bốn người chạy đi, Thiên Cơ lão nhân lớn giọng nói: "Lâm nguy đến nơi, *dyan(lee^qu.donnn) các ngươi lại quăng đi không còn một mống, còn bỏ trốn mất dạng?"

"Hừ hừ, thưởng vở kịch hay đặc sắc? Lão đầu, là chính miệng người thừa nhận....."

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, bên trong phòng, truyền đến tiếng Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hừ lạnh: "Náo động phòng là giả, trêu cợt chúng ta mới là thật sao?"

"Khụ khụ khụ, ta nói cái đó? Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi à....."

Nghe được tiếng chà sát tay của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt truyền đến từ phía dưới lớp mái ngói, Thiên Cơ lão nhân không tìm được người giúp, cũng chỉ có thể tự động giải cứu.

"Vừa rồi lão đầu nói bậy đấy! Cái gọi là náo hỉ đêm động phòng hoa chúc, càng náo mới càng vui vẻ, lão đầu cũng là có ý tốt đưa hỉ đến, hai ngươi sẽ không nhổ sạch tóc trắng của lão đầu thật chứ?"

"Nháo đến nỗi giường sập, hại tóc chúng ta như chuồng gà sao?"

https://thuviensach.vn

Đưa tay, sửa lại đầu tóc rối bời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm Tề trừng mắt mà nói: "Cái này gọi là đưa hỉ gì chứ? Có mà thêm kinh hãi thì đúng hơn!"

"Hắc hắc, giường á hả, nửa đêm lúc hai ngươi trở mình, cũng không cần lo lắng lăn xuống xuống đất; tóc biến thành chuồng gà, nửa đêm lúc hai ngươi trở mình, lại cũng không cần phiền não vò đầu đâu."

Hai mắt xoay tròn chuyển động, Thiên Cơ lão nhân nói khéo như rót (lấy lời đường mật mà làm cho người ta mê hoặc): "Lão đầu thật tốt à, lúc nào cũng suy nghĩ thay các ngươi!"

"Chúng ta nhổ sạch tóc trắng của người, cũng là suy nghĩ cho người mà."

Ánh mắt giao nhau, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mười phần ăn ý trả lời: "Nói như vậy, Dieenndkdan/leeequhydonnn người cũng không cần phí công bện tóc, phí tâm tìm kiếm lông gà đeo mỗi ngày."

"Ách, cái đó....."

Hai tay chợt nâng lên, che kín bím tóc được bện cẩn thận, Thiên Cơ lão nhân chuyển đề tài: " Diễm tiểu tử thân ái, Nguyệt oa nhi thân ái, các ngươi cũng mệt mỏi rồi, nhanh nghỉ ngơi đi, lão đầu không quấy rầy các ngươi nữa!"

Vừa dứt lời, một hồi cuồng phong lấy lên, bóng dáng của Thiên Cơ lão nhân giống như sao băng, "vèo" một tiếng rời khỏi nóc nhà.

Bên trong phòng --

Hai tai hơi động, biết Thiên Cơ lão nhân đã trốn, lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm khinh thường mãnh liệt, cùng kêu lên quát: "Xú lão đầu, trở lại!"

https://thuviensach.vn

Lại một tiếng "vèo" vang lên, Thiên Cơ lão nhân lại xuất hiện trên nóc, ngón tay nắm vành tai của mình, giống như đứa bé phạm sai lầm cúi đầu xuống.

"Ô ô ô, lão đầu biết sai rồi! Không cần nhổ sạch tóc lão đầu đâu, lão đầu giữ lại nhiều năm như vậy, rất không dễ dàng mà!"

Ngẩng đầu, mắt tức giận trợn mắt trừng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mở miệng đồng thanh nói: dienndnle,qu.y don "Ta nói lão đầu này, trước khi người chạy trốn, có thể lấp mái ngói lại hay không?"

"Đúng đúng!”

Đầu gật như gà con mổ thóc, Thiên Cơ lão nhân vung ống tay áo lên.

Mấy miếng ngói bị lật lên, được Thiên Cơ lão nhân thi triển công phu cách không dời vật, đưa về chỗ cũ, trong nháy mắt Thiên Cơ lão nhân lại biến mất lần nữa.

Bên trong phòng --

Biết được Thiên Cơ lão nhân đã bay xa, liền xem xét cột giường hỉ bị sập xuống nền.

Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật, vẻ mặt dở khóc dở cười nói: "Diễm, chàng nói không sai, d,0dylq.d soái lão đầu này, có lúc tinh nghịch đến nỗi thật đúng là khiến người ta đau đầu!"

Làm bộ xoa nhẹ huyệt thái dương, giọng Hiên Viên Diễm mười phần hài hước nói: "Tối nay, cuối cùng ái thê cũng cảm nhận được sâu sắc, lúc trước vi phu bị lão đầu kia hành hạ thảm thế nào!"

Ngay sau đó, cánh tay ôm eo nhỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm dịu dàng cười nói: "Ái thê, mặc dù cột giường sập rồi,

https://thuviensach.vn

nhưng giường vẫn hoàn hảo không chút tổn hại. Không bằng, hai ta cứ tạm ngủ như vậy đi, sáng mai rồi tính sổ với lão đầu?"

Môi đỏ hồng cong cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đùa giỡn nói: "Lấy chồng theo chồng,lấy chó theo chó. Phu quân có lệnh, làm thê sao dám không nghe lệnh đây?"

Nến hỉ dập tắt, màn đỏ bay múa.

Ánh trăng mộng ảo màu bạc chiếu rọi, chăn gấm xinh đẹp thêu bức trăm con ngàn cháu được trải rộng, đôi phu thê thân mật ôm nhau, hạnh phúc đi vào giấc mộng, dù bút thần mực tiên cũng khó có thể miêu tả.....

Trăng ẩn sao thưa, xung quanh không có một tiếng động.

Màn đêm tối chậm rãi tản đi, một vầng ánh rạng đông màu vàng xuyên qua cửa sổ dán chữ song hỷ, theo gió sớm rơi vào trong màn trướng màu đỏ.

Bên trong màn trướng màu đỏ, lọn tóc rơi vào bên má.

Hai cánh tay ôm ấp lấy eo đối phương, dung nhan lúc ngủ vô cùng xinh đẹp, đôi phu thê lộ ra vẻ nồng tình mật ý, Die nd da nl e q uu ydo n vẫn chìm đắm trong trong giấc mộng đầy hương vị ngọt ngào.

Nhưng --

Gió sớm nhẹ phất qua, chợt vang lên một giọng nói trẻ con non nớt bảy phần cười, ba phần nghi ngờ: "A? Tam đệ, sao mẫu thân còn chưa tỉnh lại vậy?"

Đáp lại tiếng nói trẻ con này, là một giọng nói trẻ con khác chứa mười phần tức giận, hình như cực kỳ khó chịu: "Huynh hỏi thì hỏi đi, đạp đệ làm cái gì, muốn đánh à?"

https://thuviensach.vn

Tiếng trẻ con lạnh lùng vừa dứt, lại một giọng trẻ con khác khiến xương cốt người ta mềm yếu vang lên: "Đại ca, tam đệ, các người nói nhỏ thôi, người ta không ngủ được!"

Giọng trẻ con đầy ý cười, lại một lần nữa vang lên: "Nhị muội, đại ca thật phục muội đó. Làm sao muội dieendaanleequuydonn có thể vừa mới nói xong, liền nhắm mắt ngủ thiếp đi chứ?"

Giọng trẻ con đầy ý cười vừa dứt, có người phun ra một chữ.

Tuy chỉ có một chữ, nhưng một chữ này, lại tràn ngập hơi thở lạnh thấu xương, giống như băng sương ngàn vạn năm không thay đổi: "Ngậm!"

"Tứ muội, ngậm cái gì à? Muội chỉ nói một chữ như vậy, đại ca thật sự không hiểu!"

"Miệng!"

"Tại sao để đại ca ngậm miệng vậy?"

"Ồn!"

"Trời ạ, ta nói tứ muội này, muội không thể nói thêm mấy chữ được sao?"

"Đúng!"

"Đây là vì sao thế?"

"Mệt!"

"Không thể nào? Nói một câu cũng ngại mệt, da.nlze.qu;ydo/nn tứ muội à tứ muội, nói sao muội cũng là nữ hài tử, tại sao có thể lười đến trình độ như thế này chứ?"

https://thuviensach.vn

"Biến --"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 307: Lấy Lòng

"Ách, tứ muội, dù gì ta cũng là đại ca, thái độ của muội đối với đại ca không dịu dàng thì cũng thôi đi, sao lại hung dữ bảo đại ca biến đi chứ?"

Giọng điệu đại bảo bảo mặc dù uất ức, lại xen lẫn đầy ý cười: "Được rồi! Đại ca cũng muốn nghe lời biến, nhưng đại ca vẫn còn ở trong bụng mẫu thân, biến không được!"

Tiểu bảo bảo chỉ lạnh lùng khẽ hừ, cũng không đáp lại, hình như chẳng thèm trả lời vị đại ca om sòm này.

Không chọc nổi tiểu bảo bảo lãnh nhược băng sương, đại bảo bảo đổi sang khiêu khích nhị bảo bảo có thái độ ôn hòa: Die nd da nl e q uu ydo n "Nhị muội, đừng ngủ, tỉnh dậy một lát đi, bồi đại ca nói chuyện một chút!"

Đại bảo bảo cười hì hì vừa ngừng nói, đợi một hồi lâu cũng không thấy người đáp lại, hai tai nhị bảo bảo không nghe thấy lời nói, một lòng cứ vùi đầu ngủ nướng ngủ.

Muội muội lạnh nhạt lười phản ứng lại mình, muội muội lười cũng chỉ biết ngủ, đại bảo bảo không thể làm gì khác hơn là lại một lần nữa đổi mục tiêu, tìm được tam bảo bảo quan tâm tới mình.

Trở lại chủ đề, giọng đại bảo bảo vẫn có ba phần nghi ngờ, bảy phần cười hỏi tới: "Tam đệ, sao mẫu thân còn chưa tỉnh vậy?"

"Huynh có phiền hay không, lại hỏi nữa?"

https://thuviensach.vn

Mặc dù tam bảo bảo đáp lại, nhưng giọng điệu cũng mười phần tức giận: "Đêm qua mẫu thân ngủ trễ, dậy trễ một chút cũng không được sao?"

"Đương nhiên là có thể! Chỉ là, mẫu thân có thể đổi lại tư thế ngủ được không, đừng cứ nghiêng người qua trái, dieendaanleequuydonn tay của người ta cũng bị đè đến tê rần rồi!"

Nói nửa ngày, hóa ra đại bảo bảo "chịu khổ" rồi.

"Không phải chỉ là tay đã tê rần thôi sao, cần gì kêu khổ?"

Giọng tam bảo bảo chứa tám phần giận, hai phần khinh bỉ mà nói: "Tháng trước mẫu thân nghiêng người sang bên phải ngủ, còn không phải là chân của đệ bị đè hàng đêm, đệ lại không rên một tiếng!"

"Tam đệ thân ái, dù sao đệ cũng đã quen bị đè, nếu không....."

Đại bảo bảo kéo dài giọng, nói ra từng câu từng chữ: "Đệ dịch người qua, đổi chỗ với đại ca đi? Như vậy, mẫu thân dậy trễ cũng không sao cả!"

Cũng không biết là do đại bảo bảo yêu cầu vậy nên mới chọc giận tam bảo bảo? Hoặc là, trời sinh tam bảo bảo có tính khí nóng nảy đây?

Đại bảo bảo cười đùa dứt lời, lúc này tam bảo bảo tức giận mười phần, tiếng hô như sấm trả lời: da.nlze.qu;ydo/nn "Đổi cái đầu huynh ấy! Không đổi!"

Ngay sau đó --

"Đại ca khốn kiếp, thế mà huynh lại gõ đầu đệ!"

"Tam đệ thối, còn không phải đệ nhéo tay huynh sao?"

"Không cho bóp lỗ mũi của đệ!"

https://thuviensach.vn

"Vậy đệ đừng có cù lòng bàn chân huynh!"

Bảo bảo cười và bảo bảo giận bắt đầu “đánh”, bảo bảo lạnh băng lại không đếm xỉa đến, thờ ơ lạnh nhạt, bảo bảo lười hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục vùi đầu ngủ.

Vào giờ phút này --

Bốn bảo bảo có tính tình khác nhau, chưa ra khỏi bụng mẫu thân liền có thể nói chuyện, tuyệt đối khác biệt người khác, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nên ở trạng thái thế nào đây?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tỉnh, nhưng nàng cũng không phải là ngủ đến khi tự nhiên tỉnh lại.

Mặc dù bảo bảo cười và bảo bảo giận "đánh nhau", nhưng quyền đấm cước đá của bọn họ, dinendian.lơqid]on đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thất thải linh lực mà nói, cũng không cảm thấy chút đau đớn nào.

Cho nên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tỉnh lại, cũng không phải bởi vì hai bảo bảo chợt "đánh nhau" rồi dẫn đến bụng đau đớn mà tỉnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt là bị đánh thức, bị đối thoại giữa các bảo bảo đánh thức.

Khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật mãnh liệt, hai cánh tay rời khỏi eo ấm áp của Hiên Viên Diễm, đưa ngón tay móc móc lỗ tai, rồi bỗng chốc ngồi thẳng dậy.

Không thể nào?

Nàng vẫn ở trong mộng sao? Nếu không, vì sao nàng..... dường như, tựa hồ nghe thấy các bảo bảo nói chuyện chứ?

https://thuviensach.vn

Trong bụng --

Bảo bảo giận lớn tiếng gầm rú nói: "Đại ca, huynh lại cù nách đệ?"

Bảo bảo cười bĩu môi một cái, không chút để ý nói: "Đệ còn nhéo lỗ tai huynh!"

"Đáng ghét!"

Bảo bảo lười hơi trở mình lật qua lật lại, nhẹ nhàng lầm bầm một câu, đầu nhỏ cúi xuống, tiếp tục say sưa đi vào giấc mộng.

Về phần bảo bảo lạnh băng, trừ thỉnh thoảng cười nhạt hừ lạnh ra, hình như nàng thà chịu bị ồn ào quấy nhiễu, Dieenndkdan/leeequhydonnn cũng không nguyện ý lãng phí nước miếng quý báu mắng.

Ngón trỏ dùng sức khuấy động, lại một lần nữa móc móc lỗ tai, miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt miệng bỗng chốc há lớn, đôi mắt ngọc khó có thể tin được chớp chớp.

-- không đúng!

Nàng cũng không phải là dường như, tựa hồ nghe được các bảo bảo nói chuyện, nàng xác thực, rõ ràng nghe được các bảo bảo đang nói chuyện!

Đôi mắt đen tỉnh táo mở ra, nhìn thấy thân thể ái thê ngồi thẳng, vẻ mặt khiếp sợ, miệng há có thể nuốt vào một quả lên lớn.

Hiên Viên Diễm bò ngồi dậy, cánh tay nhẹ nhàng ôm lấy hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu hỏi: "Nguyệt nhi, nàng..... sao vậy?"

Lòng bàn tay ôm bụng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, giọng hơi cà lăm mà nói: "Diễm, bảo, các bảo bảo đang nói chuyện, chàng nghe, có nghe thấy không?"

https://thuviensach.vn

Môi mỏng xinh đẹp cong lên, giọng Hiên Viên Diễm tràn đầy ý cười nói: "Nghe được, các bảo bảo đang gọi mẫu thân thân ái, phụ thân thân ái!"

Hờn dỗi đấm Hiên Viên Diễm một quyền, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gằn từng chữ một: "Diễm, *dyan(lee^qu.donnn) ta không có chọc chàng, các bảo bảo thật sự đang nói chuyện!"

Nghe được giọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt vô cùng nghiêm túc, mắt Hiên Viên Diễm kinh ngạc trợn to, lúc này mới cảm thấy ái thê không phải trêu chọc mình.

"Không thể nào! Các bảo bảo còn chưa ra đời, sao có thể nói chuyện?"

Đưa tay móc lỗ tai, Hiên Viên Diễm nhíu mày, bỗng chốc cong người xuống, đưa lỗ tai dán sát bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trong bụng --

"Đại ca, huynh hạ lưu, thế mà nhéo mông đệ!"

"Tam đệ, đệ cho rằng đại ca muốn nhéo mông đệ sao? Đệ cứ cong cái mông đít lên bẻ đầu ngón chân đại ca, dfienddn lieqiudoon đại ca nhéo không tới lỗ tai đệ, chỉ có thể đổi sang nhéo mông đệ thôi!"

Đối thoại giữa bảo bảo cười và bảo bảo giận, vẻ mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xốc xếch, khóe miệng co giật, nhưng nghe thấy rất rõ ràng.

Vậy mà, lỗ tai Hiên Viên Diễm dán sát bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chăm chú lắng nghe, cũng không nghe được một chữ nào.

"Nguyệt nhi, nàng xác định....."

Thân thể chậm rãi thẳng lên, Hiên Viên Diễm gãi gãi tóc hỏi: "Bản thân không nghe nhầm, các bảo bảo thật sự đang nói chuyện sao?"

https://thuviensach.vn

Dùng sức gật đầu một cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẳng định nói: "Ừm!"

-- các bảo bảo đâu chỉ đang nói chuyện, bọn họ còn "đánh" đang hăng say đấy.

Ngộ nhỡ, tương lai lúc các bảo bảo sinh ra, thiếu một cái lỗ tai, lỗ mũi thiếu mất một đoạn, vậy nên làm thế nào cho phải à?

Nhìn thấy phu quân gãi tóc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết, chỉ có nàng mới nghe được đối thoại giữa các bảo bảo, dienndnle,qu.y don còn phu quân của nàng cái gì cũng không nghe được.

Hôm qua, vì giúp các bảo bảo duy trì hơi thở, để thất thải linh lực đến các bảo bảo trong bụng.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thông qua thất thải linh lực, mơ hồ cảm ứng được các bảo bảo trong bụng đang ngủ say sưa, tựa như thất thải linh lực không phải là luồng thất thải linh lực vậy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt từng thử dùng thất thải linh lực của bản thân, kêu dậy các bảo bảo đang ngủ say trong bụng, đáng tiếc lại thất bại chấm dứt.

Chẳng lẽ.....

Bởi vì hôm qua nàng vận chuyển thất thải linh lực, khiến cho hơi thở suy yếu của các bảo bảo chuyển mạnh, dẫn đến các bảo bảo đang ngủ say trong bụng, sáng nay liền tự động thức tỉnh rồi?

Vì vậy, các bảo bảo còn chưa ra đời liền có thể nói chuyện?

Mà, bởi vì nàng có thất thải linh lực, các bảo bảo lại đang trong bụng nàng, cho nên nàng có thể nghe được các bảo bảo nói chuyện, d,0dylq.d

https://thuviensach.vn

còn Diễm lại không cách nào nghe được?

"Diễm, ta nghĩ....."

Che giấu chuyện hôm qua vận lực, giúp bảo bảo duy trì sự sống.

Môi đỏ hồng cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Các bảo bảo chưa ra đời đã nói chuyện, hơn nữa chỉ có ta mới nghe thấy, có lẽ có liên quan đến thất thải linh lực trong cơ thể ta!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, cũng là suy đoán trong lòng Hiên Viên Diễm.

Khóe môi cười đấy, Hiên Viên Diễm nói: "Nguyệt nhi, không nghe được cũng không sao, nàng có thể kể lại cho ta nghe mà, lúc này các bảo bảo đang nói những gì vậy?"

"Lúc trước, các bảo bảo vừa nghịch ngợm đánh nhau, vừa lên tiếng chỉ trích đối phương. Hiện tại....."

Lòng bàn tay xoa nhẹ bụng, khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong lên nói: "Các bảo bảo có lẽ náo đến mệt mỏi, Die nd da nl e q uu ydo n tất cả đều ngoan ngoãn ngủ rồi!"

Đợi đến khi các bảo bảo tỉnh ngủ, lại một lần nữa nói chuyện, nàng phải thử nói chuyện với các bảo bảo, xem thử các bảo bảo có nghe thấy nàng nói chuyện hay không?

Hơn nhún vai, Hiên Viên Diễm dắt tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dịu dàng cười nói: "Được rồi, các bảo bảo ngủ rồi, chúng ta nên rời giường thôi!"

Gần nửa buổi trôi qua --

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm mặc vào một bộ cẩm y màu tím nhạt, khéo léo thêu bức hỉ thước vàng ngậm nhành liễu xanh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc váy gấm màu giống bộ Hiên Viên Diễm mặc, chỉ là bức vẽ trên váy, là những con bướm đủ màu lượn quanh bụi hoa lan.

Tất cả ăn mặc chỉnh tề, đôi phu thê thân mật nắm tay nhau, bước chân nhẹ nhàng ra khỏi nội thất, đi về phía của chính gian ngoài.

Mộ tiếng "kẽo kẹt" vang lên, cửa lớn gian ngoài trong nháy mắt mở ra, đập vào tầm mắt đôi phu thê, dieendaanleequuydonn là hai gương mặt tươi cười hiện lên vẻ nịnh nọt.

Người ta là chịu đòn nhận tội, hai người Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Ly vì chuyện náo động phòng đêm qua, nên sáng sớm tinh mơ đưa tới bữa sáng phong phú "nhận tội".

Bên trong khay cầm mà Thiên Cơ lão nhân đang bưng, theo thứ tự để bánh bao trắng, trứng chiên, thịt gà nấm hương, xíu mại nhân tôm thịt, hành cuốn hoa(???).

Bên trong khay cầm của Hiên Viên Ly, theo thứ tự để cháo cá trích, bánh quẩy, bánh nướng mè đen, đồ chay thập cẩm.

Chỉ là --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, sau khi nhìn lướt qua Thiên Cơ lão nhân bưng bánh bao trắng, cùng với Hiên Viên Ly bưng quẩy, lúc này khóe miệng mãnh liệt co giật, đồng loạt xem thường.

Từng cái bánh bao trắng, dùng từng sợi cà rốt nhỏ dài, ghép thành sáu chữ nhỏ " Ta sai rồi, thật xin lỗi".

https://thuviensach.vn

Mỗi một cái quẩy, dùng từng miếng dưa chuột nhỏ dài, ghép thành bảy chữ bắt mắt " Lần sau cũng không dám nữa đâu!".

"Hì hì, Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi, chào buổi sáng tốt lành, các ngươi không cần cực khổ đến đại sảnh dùng bữa đâu, da.nlze.qu;ydo/nn lão đầu đưa bữa sáng tới rồi đây!"

"Đệ đệ, đệ muội thân ái, nhanh thừa dịp còn nóng ăn đi, nếu ngại bữa sáng không đủ ăn, ngàn vạn đừng khách khí, phân phó một tiếng, vi huynh lập tức cho đưa tới các người!"

Tiếng cười nịnh hót vừa dứt, cũng không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đáp lại, hai người Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Ly, "vụt" một cái nhảy tót vào bên trong phòng.

Vừa để khay xuống bàn, hai người kéo cái ghế ra.

Bày bát đũa xong, múc cháo cá trích, gắp đồ ăn chay thập cẩm, vô cùng ân cần bận rộn.

Đợi đến khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, song song ngồi xuống ghế, Thiên Cơ dinendian.lơqid]on lão nhân bóp vai cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn Hiên Viên Ly thì đấm lưng cho Hiên Viên Diễm.

Lại một lần trợn mắt, đôi phu thê bỗng chốc quay đầu nhìn về phía sau, nhíu mày nhìn Hiên Viên Ly và Thiên Cơ lão nhân.

"Trước đưa điểm tâm thành khẩn xin tội, lại lấy lòng bóp vai đấm lưng, nhất định có chuyện muốn cầu. Nói đi, rốt cuộc có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 308: "Đồng Lòng Thám Hiểm"

Động tác đấm lưng cho Hiên Viên Diễm của Hiên Viên Ly càng nhanh hơn, động tác bóp vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt của Thiên Cơ lão nhân cũng càng linh hoạt hơn.

Lúng túng cười "hắc hắc" một tiếng, Hiên Viên Ly và Thiên Cơ lão nhân đồng thanh mở miệng nói: "Cái đó..... dẫn theo chúng ta tới Linh cung đi!"

"Không dẫn!"

Cùng kêu lên bỏ lại hai chữ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm quay đầu lại, Die nd da nl e q uu ydo n bưng chén sứ thanh hoa lên, uống cháo cá trích thơm ngon trong chén.

"Ô ô ô, tại sao không mang soái lão đầu đi theo?"

Đặt mông ngồi xuống ngay tại chỗ, cánh tay ôm bắp chân Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân la lối om sòm nói: "Soái lão đầu mặc kệ, soái lão đầu phải đi theo!"

-- Soái lão đầu chọn lựa chiến thuật la lối om sòm, hắn nên chọn chiến thuật gì cho tốt đây nhỉ?

Chẳng lẽ, học soái lão đầu đặt mông ngồi xuống ngay tại chỗ, giả bộ vô lại la lối om sòm sao? Một chiêu này, khụ khụ khụ, dường như hắn..... thật sự không học được!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly chớp chớp con mắt, vụt một cái nhảy lên phía đối diện bàn.

Nhấc lên một đôi đũa bạc, khuôn mặt đầy ý cười lấy lòng, ân cần gắp thức ăn vào trong chén của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Tặng cho Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Ly một cái nhìn xem thường, khóe miệng Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật mà nói: dieendaanleequuydonn "Vì sao phải mang các người đi, cho một lý do trước?"

Từ trên mặt đất bò dậy, hai tay bỗng chốc chống nạnh.

Đầu kiêu ngạo ngẩng cao, Thiên Cơ lão nhân lấy lý do là: "Linh cung nguy hiểm trùng trùng, lão đầu có võ công cao cường, không những sẽ không kéo chân các ngươi, còn có thể giúp đỡ bọn ngươi chuyển nguy thành an!"

Thứ nhất: Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hiểu rõ, mặc dù không mang theo soái lão đầu, nhưng với khả năng siêu phàm của soái lão đầu, muốn đi cùng cũng dễ dàng.

Thứ hai: dược liệu hiếm có Thiên Biện Kim Đường và Mê Hồn Thảo, là thánh hoa và thánh thảo ở Linh cung, nếu bọn họ muốn lấy được thánh hoa và thánh thảo, sợ rằng tránh không khỏi một cuộc ác chiến.

Nếu như soái lão đầu cùng đi với bọn họ, với bản lĩnh cường đại của soái lão đầu, xác thực có thể giúp bọn họ đối địch, nắm chắc được cơ hội cướp lấy dược liệu.

Vì vậy --

https://thuviensach.vn

Gật đầu, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Được rồi, coi như lý do của soái lão đầu đã vượt qua kiểm tra, chúng ta đồng ý dẫn người đi Linh cung!"

Nâng ngón trỏ phải lên, chỉ về phía sống mũi của mình, Hiên Viên Ly nghiêng đầu hỏi "Còn ta thì sao?"

"Lý do của huynh đâu? Chẳng lẽ....."

Mắt trừng nhìn Hiên Viên Ly, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tức giận: "Huynh cũng muốn nói cho chúng ta biết, da.nlze.qu;ydo/nn võ công của huynh cao cường, có thể giúp ta chuyển nguy thành an sao?"

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, nghe tựa như trào phúng đối với bản lĩnh của Hiên Viên Ly, kì thực lại có tình cảm ân cần sâu đậm đối với Hiên Viên Ly.

Dù sao, bọn họ cũng không phải đi du sơn ngoạn thủy, mà là đi Linh cung tìm phiền toái.

Nếu so với người tầm thường, Ly hoàng huynh cũng được coi là cao thủ.

Nhưng, nếu so với người Linh cung, bản lĩnh của Ly hoàng huynh, chỉ sợ cũng chỉ có thể nói là khoa chân múa tay, bọn họ cũng không muốn Ly hoàng huynh đi theo mạo hiểm.

Biết rõ hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, phía sau lời giễu cợt này, là tràn đầy quan tâm, cho nên, Hiên Viên Ly tất nhiên không thèm để ý chút nào.

"Lý do rất đơn giản, lần này các người đi đến Linh cung hung hiểm khó lường, vi huynh tình nguyện đi theo mạo hiểm, dinendian.lơqid]on

https://thuviensach.vn

cũng không nguyện mỏi mắt chờ mong các người trở về. Bởi vì, chờ đợi người thân nhất, là một loại đau khổ, là một loại hành hạ cả thân thể và linh hồn."

Cánh tay bắt chéo, Hiên Viên Ly đúng lý hợp tình nói: "Nếu các ngươi không mang ta đi, ta sẽ ăn uống không ngon, tiều tụy mà chết. Các ngươi muốn ta lo lắng đến tiều tụy mà chết sao?"

Ý của Hiên Viên Ly đã quá rõ rồi.

Hắn tình nguyện đi theo mạo hiểm, ngay cả bị mất mạng, cũng không nguyện lòng đầy thấp thỏm, đau khổ chờ đợi, so để hắn chết còn khó hơn chịu khổ.

Ánh mắt cố chấp, giọng nói kiên quyết của Hiên Viên Ly khiến hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm chỉ có thể trừng mắt trả lời: "Thật là phục huynh luôn, được được được, dẫn huynh cùng đi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, hành lang ngoài phòng vang lên tiếng của Vô Ngân và Thượng Quan Hạo: "Nguyệt nhi, chúng ta cũng muốn đi Linh cung!"

Ngay sau đó, Vô Ngân mặc một bộ áo trắng thánh khiết bồng bềnh, tóc đen phất phới tung bay và phụ thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt Thượng Quan Hạo, một trước một sau đi vào.

Nguyên nhân Vô Ngân đi Linh cung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rất rõ. Cho nên, Dieenndkdan/leeequhydonnn Thượng Quan Ngưng Nguyệt tất nhiên sẽ không mở miệng cự tuyệt Vô Ngân cùng đi đến Linh cung.

Mặc dù nàng cũng tinh thông y thuật, nhưng Vô Ngân được thánh thủ Y Vương đích thân truyền nghề, y thuật tuyệt đối hơn xa cho nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng có thể xoay chuyển thất thải linh lực, làm hơi thở yếu đuối của thai tạm thời trở nên mạnh mẽ, nhưng không cách nào làm thân thể thai nhi khôi phục trạng thái khỏe mạnh bình thường, cũng không cách nào chữa khỏi chứng đau phổi mười ngày một lần của nàng.

Cho nên, nàng cần Vô Ngân đi theo.

Bỏ đi điều kiện tiên quyết của Diễm, cùng Vô Ngân thảo luận y thuật, xem thử có những biện pháp khác hay không, không cần phải tìm người Linh cung hỏi ra nguyên nhân chứng bệnh, liền có thể chữa được bệnh chứng kỳ lạ trên người nàng.

Nhưng --

Hiên Viên Diễm chẳng hay biết gì, nếu đã coi Vô Ngân là tri kỷ, há sẽ nguyện ý để tri kỷ cùng đi tới, bước chân vào Linh cung đầy nguy hiểm chứ?

Đã chính thức lấy được quan Ngưng Nguyệt làm thê, Hiên Viên Diễm xưng hô với Thượng Quan Hạo, *dyan(lee^qu.donnn) tất nhiên cũng từ cách gọi tướng quân Thượng Quan lúc ban đầu chuyển thành gọi phụ thân càng lộ vẻ thân thiết hơn.

"Ta nói phụ thân, Vô Ngân à....."

Gương mặt Hiên Viên Diễm giật giật, trên trán toát ra ba đường vạch đen: "Hai người cũng đừng tham gia náo nhiệt, chúng ta đi Linh cung đánh nhau, không phải đi thưởng phong cảnh!"

"Diễm, ngươi đừng quên, y thuật của ta được gia phụ thánh thủ Y Vương đích thân truyền lại. Hiện nay Nguyệt nhi lại mang thai, người mang thai cần quan trọng chú ý rất nhiều việc."

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay vỗ nhẹ đầu vai Hiên Viên Diễm, vẻ mặt Vô Ngân nhàn nhã cười một tiếng mà nói: "Nếu có ta đây tinh thông y thuật đi theo, hết lòng chăm sóc Nguyệt nhi thân đang mang thai, tuyệt đối có lợi mà vô hại đấy!"

Về phần Thượng Quan Hạo, là dời bước đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lòng bàn tay nhẹ vuốt mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thượng Quan Hạo trả lời như đinh chém sắt: "Diễm, dfienddn lieqiudoon đừng khuyên phụ thân, phụ thân không muốn đau khổ chờ các con trở về, phụ thân nhất định phải đi theo Linh cung!"

Dứt lời, tầm mắt hai người Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly lượn lờ trong gió sớm giữa không trung, như có ý vô tình tiếp xúc nhau.

Phu thê Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiến về phía Linh cung sẽ phải đối mặt với kiếp số, Thiên Cơ lão nhân cùng Vô Ngân đã nói rõ một năm một mười cho bọn họ biết.

Biết được Hiên Viên Ly, Thượng Quan Hạo, Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân đã thương lượng một phen, lúc này mới diễn ra một màn như hôm nay -- cố ý muốn cùng đi tới Linh cung.

Bởi vì, nếu như bọn họ không đi theo, sợ rằng cuối cùng phu thê Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ đồng lòng nắm tay, chung tình rơi xuống hoàng tuyền.

Mà, nếu như bọn họ đi theo, có lẽ còn có cơ hội xoay chuyển, có thể khiến phu thê Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cuối cùng ít nhất có thể sống được một người.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đứng lên từ trên ghế, tay kéo cánh tay Thượng Quan Hạo, dienndnle,qu.y don muốn mở miệng khuyên: "Phụ

https://thuviensach.vn

thân, nghe lời Nguyệt nhi nói, người vẫn nên đừng....."

"Nguyệt nhi, lời của con, từ trước đến nay phụ thân đều thuận theo. Nhưng....."

Cắt đứt lời khuyên của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt Thượng Quan Hạo nghiêm túc, từng câu từng chữ: "Lần này, con hãy theo phụ thân một lần đi!"

Hơi do dự một chút, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, môi đỏ hồng nhẹ nhàng nói: "Được, nếu thái độ phụ thân kiên quyết như thế, liền theo nữ nhi đến Linh cung đi!"

Người Linh cung mặc dù lợi hại, với bản lĩnh của nàng và Diễm, hơn nữa còn có soái lão đầu trợ giúp, hẳn đủ để bảo vệ phụ thân không xảy ra việc gì.

"Được rồi, được rồi, nếu đã đồng ý soái lão đầu và Ly hoàng huynh, lại....."

Bất đắc dĩ nhún vai, giọng Hiên Viên Diễm đầy hài hước nói: "Cự tuyệt phụ thân và Vô Ngân, chẳng phải sẽ nặng bên này nhẹ bên kia sao? Đợi ta và Nguyệt nhi dùng bữa sáng xong, mọi người liền cùng đi đi!"

Nếu bốn người lên đường, có Ngốc Bảo bay mang theo mới có thể. Hôm nay, lại thêm hai người lên đường, d,0dylq.d xem ra, phải phân phó các trưởng lão chuẩn bị xe ngựa rồi!

Lúc trong lòng Hiên Viên Diễm thầm suy tính rốt cuộc nên chuẩn bị một chiếc xe ngựa hay chuẩn bị hai chiếc thì --

Dạ Dật Phong mặc một bộ cẩm y màu xanh lá cây, khẽ đung đưa cây quạt trúc, cùng Tiêu Hàn đang vén vạt áo màu xanh dương, chậm rãi bước chân vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

"Mang bốn người cũng là mang, mang sáu người cũng là mang, không bằng cũng mang theo hai chúng ta đi đi?"

Khép lại cây quạt trúc, Dạ Dật Phong chớp chớp mắt cười, nghiêng đầu nói: "Hiên Viên Diễm à, bây giờ chúng ta là bằng hữu, ngươi sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia chứ?"

Khóe miệng lại một lần nữa giật giật, đưa tay nhấn huyệt thái dương, vẻ mặt Hiên Viên Diễm xốc xếch: "Hai ngươi cũng muốn tham gia náo nhiệt sao?"

"Không biết Linh cung mà người đời sợ đến cuối cùng là có bộ dáng gì, thật sự rất hiếu kỳ, muốn cùng đi để mở rộng tầm mắt. Ta nghĩ....."

Mắt đẹp nhìn Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt Tiêu Hàn lạnh nhạt, Die nd da nl e q uu ydo n giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp nói: "Nếu xem chúng ta là bằng hữu, phu thê các ngươi nên nguyện ý thỏa mãn lòng hiếu kỳ của bằng hữu chứ?"

Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn vừa dứt lời, Vô Ngân không khỏi kinh ngạc chớp chớp mắt.

Bốn người bọn họ đi theo Linh cung, đều có nguyên nhân giống nhau, chính là hi vọng Nguyệt nhi và Diễm, cuối cùng có thể sống được ít nhất một người.

Về phần hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, nguyên nhân bọn họ muốn đi theo Linh cung là vì cái gì chứ?

Bụng dạ khó lường? Hắn không!

Bọn họ cũng không biết chuyến đi đến Linh cung, ngoài Nguyệt nhi và Diễm gặp phải tử kiếp ra, người đi theo vốn sẽ không gặp phải nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Cho nên, đối với bọn hắn mà nói, Linh cung là nơi nguy hiểm.

Nếu biết rõ là nơi nguy hiểm, mặc dù hai người Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn thật rắp tâm xấu, cũng sẽ không ngu đến nỗi để bản thân mạo hiểm chứ?

Chẳng lẽ.....

Hình như đoán được ý của Vô Ngân, đôi mắt đẹp nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dường như có ý vô tình lướt qua.

Nguyên nhân Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong muốn đi theo đến Linh cung, Hiên Viên Diễm nhất thời cũng suy nghĩ không ra.

Chỉ là, Hiên Viên Diễm tin tưởng ánh mắt nhìn người của mình.

Hắn có thể khẳng định, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong muốn đi đến Linh cung, bất luận là vì loại nguyên nhân gì, dieendaanleequuydonn nhưng tuyệt đối sẽ không có tâm ác ý với hắn và Nguyệt nhi.

Nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhận được ánh mắt ngầm cho phép của ái thê, Hiên Viên Diễm nhún vai đầu, khóe môi cong lên nói: "Đi đi đi, nếu tất cả mọi người muốn hưng trí bừng bừng thám hiểm, vậy thì cùng đi đi!"

"Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi, không quấy rầy các ngươi, chúng ta đi thu xếp xe ngựa và các vật phẩm cần thiết trên dọc đường, các ngươi từ từ dùng bữa sáng đi!"

Thiên Cơ lão nhân cười cười nói xong, mọi người bóng dáng như sao chổi chợt lóe, tất cả cũng đều thức thời rời khỏi phòng.

Liếc nhìn bóng lưng mọi người rời khỏi, bên tai đôi phu thê rốt cuộc thanh tịnh, bắt đầu dùng bữa sáng trên bàn.....

https://thuviensach.vn

Sau nửa canh giờ --

Dưới ánh mặt trời vàng rực sáng chói quanh quẩn, gió mát nhẹ nhàng phe phẩy, năm chiếc xe ngựa hoa lệ khí phái xếp thành hàng ở ngoài cửa sơn trang Vô Danh.

Nếu bàn về lặn lội đường xa, Hãn Huyết Bảo Mã có thể ngày đi ngàn dăm đêm đi tám trăm, khả năng nhịn khát chống đói rất mạnh, tất nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Mặc dù Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã tặng Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong mỗi người một con Hãn Huyết Bảo Mã.

Nhưng, mặc dù đối với Hãn Huyết Bảo Mã yêu thích không buông tay, lại biết bảo mã thời khắc nào cũng nhớ chủ cũ, da.nlze.qu;ydo/nn nên Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đã trả lại bảo mã cho chủ cũ.

Cho nên --

Năm con Hãn Huyết Bảo Mã hiếm có trên thế gian, hôm nay đều vũ khí vũ hiên ngang chia ra đứng ởtrước năm chiếc xe ngựa hoa lệ.

Thiên Cơ lão nhân có ý đồ muốn làm chậm chuyến đi, nên thật ra rất muốn dùng năm con heo tới kéo xe, nhưng lại không thể không phát huy công dụng của Hãn Huyết Bảo Mã. Bởi vì.....

Thiên Cơ lão nhân hiểu rõ, có Hãn Huyết Bảo Mã mà không cần, đổi dùng năm con heo mập, hoặc là năm con ngựa già gầy yếu tới kéo xe, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm hẳn sẽ sinh nghi.

Chỉ là, không cách nào thay thế Hãn Huyết Bảo Mã, nhưng có thể "xúi giục" phu xe.

https://thuviensach.vn

Bốn chiếc xe ngựa trước mắt, phu xe chia ra làm bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, một chiếc xe ngựa cuối cùng, phu xe là Ngân Lang và Thanh Báo.

Mà sáu người bọn họ, đã được Thiên Cơ lão nhân "xúi giục", dọc theo đường đi sẽ tận lực, kéo dài lộ trình.

Xe ngựa mà Ngân Lang và Thanh Báo điều khiển, là một chiếc xe khổng lồ.

Chỉ là, bên trong chiếc xe khổng lồ này, nhưng không chứa bất kỳ người nào, chỉ vì bên trong buồng xe chất đầy đồ dùng thiết yếu dọc theo đường đi.

Về phần bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, xe ngựa mà bọn họ điều khiển, dinendian.lơqid]on nếu chỉ nhìn từ bên ngoài, hình như cũng không khác gì nhau.

Nhưng, nếu nhìn vào bên trong, xe ngựa mà Đông trưởng lão điều khiển, trang bị bố trí trong đó đều là những thứ độc nhất vô nhị trên thế gian.

Thí dụ như nói, đến ban đêm, đệm lót sẽ tự động sinh ra nhiệt độ, có thể tiêu trừ giá lạnh.

Lại thí dụ như nói, rèm xe có thể chuyển hóa ánh mắt trời chói mắt thành ánh sáng rêm dịu.....

Vì vậy, không nghi ngờ chút nào, chiếc xe ngựa đặc biệt mà Đông trưởng lão điều khiển, là do Thiên Cơ lão nhân đặc biệt chuẩn bị cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Lúc này --

https://thuviensach.vn

Phía trên năm chiếc xe ngựa hoa lệ, giữa bầu trời xanh mây trắng, Huyết Thứu vương Ngốc Bảo đang đưa tiểu kim chồn Cầu Cầu giương cánh bay lượn.

Ngoài Thiên Cơ lão nhân ra, chỉ có Ngốc Bảo và Cầu Cầu biết được Linh cung thần bí đến cuối cùng là nằm ở chỗ nào.

Cho nên, rất dễ nhận thấy.

Huyết Thứu vương Ngốc Bảo giương cánh bay lượn, cùng với tiểu kim chồn Cầu Cầu trên lưng Ngốc Bảo, là người dẫn đường đi đến Linh cung.

Phía bên phải năm chiếc xe ngựa hoa lệ, đám người Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn đang vừa nhỏ giọng cười đùa trò chuyện, Dieenndkdan/leeequhydonnn vừa chờ đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đi ra.

Cùng lúc đó --

Ở nơi xa, trên một con đường lớn không biết tên.

Chín nam tử trung niên mặc trang phục màu đen đang vung roi ngựa, vó ngực bước đi làm vang dội cả vùng đất, cuốn theo từng làn bụi mù.

Mà, hướng đi của chín nam tử trung niên mặc trang phục màu đen đang giục ngựa đi nhanh kia, chính là sơn trang Vô Danh.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 309: Chú Kiếm (*) Sơn Trang

[(*) Chú kiếm: đúc kiếm, vì là tên riêng nên mình không việt hóa nó nhé.]

Hai khắc sau, bên trong Vô Danh sơn tranh -- Đá cuội màu trắng xếp thành đường, hai bên đường hoa vàng rực rỡ như gấm, đung đưa trong gió, khẽ hát lên một bài ca. Mười con bướm màu đỏ thỉnh thoảng dừng lại hút mật hoa, thỉnh thoảng lại bay múa theo gió nhẹ khiến phong cảnh xinh đẹp này linh động hơn hẳn.

Đôi tình nhân dùng bữa sáng xong, nhẹ nhàng xuyên qua hành lang quanh co đi đến con đường đá cuội. Phong thái nam như ngọc thần, dung nhan nữ thắng tiên châu, phong cảnh đẹp đẽ lập tức phai mờ như bị cướp đi tất cả hào quang vốn có. Hai người này chính là Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.Sợi tóc đen như mực hơi bay bay, phong tình lướt qua đuôi mày, phu thê đan tay vào nhau, cười tươi tắn bước ra khỏi cửa sơn trang, đứng trước mặt đám người Vô Ngân. Thượng Quan Ngưng Nguyệt lướt nhìn qua, phát hiện thiếu một người, lông mày như phượng hơi nhíu lại. Nàng nghiêng đầu hỏi: "Vô Ngân, Soái lão đầu đâu?"

Vô Ngân cười thanh nhã, dịu dàng nói: "Soái lão đầu không hài lòng với trang phục của mình nên lại về nhà thay rồi." dieendaanleequuydoon

Vô Ngân vừa dứt lời, trên mái ngói bức tường Vô Danh sơn trangnăm con chim én vốn đậu trên đó "tán gẫu" ríu rít dường như bị kinh sợ, vỗ cánh bay "vút" đi xa.

https://thuviensach.vn

Tại sao chim én đang nghỉ chân lại kinh sợ mà chạy trốn? Đáp án lập tức rõ ràng rồi, bởi vì chim én nhát gan thấy một "đại quái vật" chưa từng thấy trước đó, người không ra người gà không ra gà. "Quái vật" này chính là Thiên Cơ lão nhân đã thay đồ xong, đang nhún nhảy trên đường đá cuội rồi xuất hiện ngoài cửa chính Vô Danh sơn trang.

Bốn trưởng lão Đông, Tây, Nam, Bắc và Ngân Lang, Thanh Báo dựng tóc gáy, suýt nữa ngã lộn cổ khỏi xe ngựa chết.

Trời xanh như dội rửa, ánh nắng ấm áp bao trùm, nhưng... bởi Thiên Cơ lão nhân xuất hiện nên đám người Vô Ngân nghẹn họng, cơ mặt giật giật, cảm thấy mình như đang ở trong gió lạnh gào thét, trời băng đất tuyết.

Chòm râu dày và tóc trắng đầy đầu tết thành hình méo mó như trước, nhưng lớp da dịch dung trên mặt không còn vàng như trứng ngỗng với đốm đen khắp nơi nữa mà đổi thành một "khuôn mặt" nam tử trung niên tương đối dễ nhìn, da trắng mịn, ngũ quan góc cạnh sắc sảo, giữa hai lông mày tỏa ra anh khí bừng bừng. Thế nhưng... ánh mắt mọi người chậm chạp quét từ trên cổ Thiên Cơ lão nhân xuống hai chân ông. Nếu bỏ qua gương mặt đã dịch dung thì mọi người gần như đều cho rằng người đứng trước mặt mình vốn không phải người, mà là một cái chổi lông gà to bự. Bởi vì chiếc áo choàng ông mặc dùng lông đuôi gà trống năm màu mà đan thành.

-- Trời ạ! Đến lúc mặt trời lên cao, lão đầu mặc một bó lông gà không sợ bị nhiệt độ cao làm nổi đẩy rôm sảy sao?

Mọi người buồn cười lại không dám cười, hàm răng cố hết sức cắn môi, liều mạng nén nhịn, ngũ quan méo mó sắp biến thành dị dạng rồi. Thiên Cơ lão nhân không thèm để ý, ông cảm thấy vô cùng hài lòng với kiệt tác mà mình đã tỉ mỉ hóa trang: "Diễm tiểu tử, Nguyệt hải tử đã ăn sáng xong, trang phục của lão đầu cũng ổn, mọi người có thể lên đường rồi. Nguyệt hài tử, Diễm tiểu tử, phu thê hai con ngồi ở xe ngựa thứ nhất." Thiên Cơ lão nhân cười cười, huơ tay múa chân: "Chúng ta còn sáu người,

https://thuviensach.vn

chia làm hai người một tổ, ngồi ở ba chiếc xe ngựa tiếp theo. Ai muốn ngồi với lão đầu?"

Ông dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm liếc mắt xem thường, chắp tay đi về phía xe ngựa thứ nhất.

Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo quan sát Thiên Cơ lão nhân từ đầu đến chân rồi liếc mắt nhìn nhau, đi về phía xe ngựa thứ hai. Dạ Dật Phong dùng tay trái che bụng như xoa xoa cái bụng nhịn cười đến đau nhức, còn khóe mắt Tiêu Hàn co giật nghiêm trọng, sau khi nhìn đám lông gà trên người Thiên Cơ lão nhân rồi quay người lại đi về phía chiếc xe ngựa thứ ba. ^-q(_)Y-dOn

Thiên Cơ lão nhân hỏi nhưng không được trả lời, ông liếc mọi người đang im lặng tản đi, sau đó lại nhìn Vô Ngân đang cứng đơ trước mặt: "Vô Ngân tiểu tử, bọn họ có ý gì?"

"Ý là..." Da đầu Vô Ngân tê dại, cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, nói từng chữ từng câu: "Trừ ta ra, không ai muốn ngồi với ông."

-- Trạng thái sạch sẽ của hắn lại... phải cùng ngồi một xe với lão đầu có thể đùa cợt bất cứ lúc nào, lông gà đầy người, mà còn ngồi chung một thời gian dài?

Khổ a!

Thảm a! Cứu mạng a!

"Ghen tỵ, chắc chắn bọn họ ghen tỵ." Thiên Cơ lão nhân khó chịu ngẩng đầu, chống nạnh kết luận: "Ghen tỵ với lão đầu ăn mặc soái khí, phong thái áp đảo bọn họ mới trốn tránh lão đầu."

Ngay sau đó --

https://thuviensach.vn

"Quân tử hữu dung nhân chi lượng, tiểu nhân tồn kị đố chi tâm."(Quân tử bao dung cho mọi người, tiểu nhân để sự ghen tỵ ở trong lòng.). Thiên Cơ lão nhân vỗ vai Vô Ngân, tán thưởng: "Vân là Vô Ngân rộng lượng, không sợ bị Soái lão đầu lấn áp phong thái."

Thiên Cơ lão nhân vỗ vai Vô Ngân làm một chiếc lông gà rụng ra, bay đến trán Vô Ngân. Hắn lập tức gạt chiếc lông gà ra, biểu cảm khóc không ra nước mắt, đi cùng Thiên Cơ lão nhân về phía xe ngựa thứ tư, đồng thời hạ giọng hỏi: "Soái lão đầu, chúng ta sắp lên đường, nhưng sao bọn họ vẫn chưa đến?"

Thiên Cơ lão nhân nhảy lên xe ngựa, ngồi đối diện Vô Ngân, ông thu lại vẻ mặt đùa cợt, ngón trỏ phải chỉ ra cửa xe rồi nhẹ giọng nói: "Ngươi nghe, không phải đã đến hay sao?"

Vừa dứt lời -- Đằng trước xe ngựa thứ nhất, trong rừng cây vang lên tiếng vó ngựa như sấm đánh. Tuấn mã cất vó, bụi đất bay lên. Trong nháy mắt, chín nam tử trung niên mặc hắc y vung roi giục ngựa chạy như bay ra khỏi rừng cây tùng.

Hiên Viên Diễm mở rèm cửa sổ, nhìn lướt qua tình hình bên ngoài rồi buông rèm xuống.

-- Chín nam tử trung niên này chẳng phải là người của Chú Kiếm sơn trang sao? Bọn họ đột ngột tới Vô Danh sơn trang chẳng hay có chuyện gì?

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cũng vén rèm cửa, kinh ngạc nhìn chín nam tử hắc y ngày càng đến gần.

-- Hai tay áo dùng chỉ bạc thêu chữ "Chú" (đúc) thật to? Ngựa dùng chỉ bạc thêu hình trường kiếm chưa tuốt vỏ chéo nhau? Cái này... chẳng phải dấu hiệu của Chú Kiếm sơn trang sao?

https://thuviensach.vn

Chú Kiếm sơn trang là môn phái nổi tiếng giang hồ, mấy trăm năm qua được người trong võ lâm công nhận bởi bản lĩnh nấu sắt đúc kiếm xuất thần nhập hóa của mình, không thể thay thế được. Người trong Chú Kiếm sơn trang đều là cao thủ nấu sắt đúc kiểm, nhất là Trang chủtrong truyền thuyết. Kiếm do ông đúc là thánh kiếm, vô số kiếm khách tình nguyện táng gia bại sản cũng không thể có được một thanh bảo kiếm cực phẩm.

Trong truyền thuyết, trừ khi người của Chú Kiếm sơn trang vạn bất đắc dĩ, nếu không tuyệt đối sẽ không rời trang nửa bước. Trong truyền thuyết, người của Chú Kiếm sơn trang đều tâm địa sắt đá, dù người cầu xin kiếm mang theo ngàn vàng vạn bảo, quỳ gối ngoài cửa chính Chú Kiém sơn trang chịu khổ phơi nắng dầm mưa mười ngày mười đêm, dù người cầu kiếm có hôn mê bất tỉnh hay trực tiếp chết đói thì người của Chú Kiếm sơn trang vẫn lạnh lùng ở trong, không hé chút khe cửa. Người trong Chú Kiếm sơn trang trước nay không thích tiếp xúc với bên ngoài, chỉ thích đóng cửa một lòng một dạ đúc kiếm, saohôm nay thái độ khác thường, chạy tới Vô Danh Sơn Trang đây?

Hiên Viên Ly, Thượng Quan Hạo và Vô Ngân không vén rèm xe, bởi bọn họ đã biết sáng nay sẽ có tiếng vó ngựa từ Thiên Cơ lão nhân. Hơn nữa, bọn họ cũng biết rõ thân phận chủ nhân tiếng vó ngựa và mục đích họ đến Vô Danh sơn trang. ^-q(_)Y-dOn

Chín con tuấn mã nâng cao vó trước, phát ra chín tiếng hý vang, dừng bước chạy như bay lại. Chín nam tử trung niên cũng lập tức nhảy khỏi lưng ngựa. Tám nam tử trong đó xếp thành hàng ngang, nhường lối cho nam tử cao tuổi nhất đi vào. Hai mắt nam tử này đầy thành kính, chắp tay cúi đầu với Đông trưởng lão đứng cách đó sáu mễ (mét).

"Đông trưởng lão, đã lâu không gặp, phong thái của ngài hơn hẳn trước kia!"

https://thuviensach.vn

Lúc này Đông trưởng lão đang làm phu xe thì làm sao có phong thái mà nói? Nhưng -- nam tử trung niên mặc hắc y thở dài, nếu lời kia không phải khen xã giao thì tuyệt đối là lời thật lòng phát ra từ tim gan. Lương quản gia, cũng chính là Đại quản gia của Chú Kiếm sơn trang sao lại chạy đến Vô Danh sơn trang? Trong long Đông trưởng lão biết rõ. Nhưng để tránh Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nghi ngờ, ông phải giả vờ như không biết tí gì.

Đông trưởng lão đặt roi ngựa xuống, ôm quyền trả lễ. Ông nở nụ cười, giọng nói đầy "nghi ngờ" hỏi: "Lương quản gia, sao ngươi lại tới Vô Danh sơn trang?"

Trong lòng Lương quản gia biết rõ Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang ngồi trong chiếc xe ngựa thứ nhất, nhưng ông lại giả bộ hồ đồ như Đông trưởng lão. Ông chắp tay kính lay, khom người xuống, cúi đầu gằn từng chữ: "Đông trưởng lão, chẳng hay Thiếu bang chủ và Thiếu bang chủ phu nhân của quý bang có đang ở Vô Danh sơn trang hay không? Tại hạ có chuyện cầu kiến."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 310: Không Biết Nên Khóc Hay Cười

Lương quản gia vừa dứt lời, Đông trưởng lão lập tức nhảy xuống xe.

Khẽ nhấc màn che lên, đưa nửa đầu vào bên trong buồng xe, Đông trưởng lão nhếch miệng cười hỏi: "Chủ tử, Lương quản gia của sơn trang Chú Kiếm cầu kiến, người có muốn gặp không?"

-- Đông trưởng lão này, hỏi quá nhảm rồi!

Sơn trang Chú Kiếm có giao tình khá sâu với Cái Bang, giờ phút này Lương quản gia đứng ở trước xe ngựa, Die nd da nl e q uu ydo n mà hắn và Nguyệt nhi ngồi ở trong xe ngựa, có thể không thấy sao?

Liếc nhìn Đông trưởng lão, Hiên Viên Diễm dắt tay kéo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thản nhiên xuống xe ngựa, vẻ mặt cười đi tới trước mặt Lương quản gia.

Lương quản gia và tám tên Chú Kiếm sư, nhìn thấy Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi tới, lúc này quỳ một chân trên đất, giọng nói lớn như chuông đồng vang lên.

"Ra mắt thiếu bang chủ! Ra mắt thiếu bang chủ phu nhân!"

Nhìn trận thế này, giống như.....

Lương quản gia và tám tên Chú Kiếm sư không phải là người sơn trang Chú Kiếm, mà là đệ tử Cái Bang trải rộng thiên hạ, đang cung kính quỳ gặp chủ tử nhà mình.

https://thuviensach.vn

Vì sao người sơn trang Chú Kiếm lại có thái độ một mực cung kính như thế chư? Nguyên nhân rất đơn giản, người ở sơn trang Chú Kiếm đều chịu đại ân của Cái Bang.

Chuyện này cần trở lại nhiều năm trước --

Người sơn trang Chú Kiếm, say mê nấu sắt đúc kiếm, mỗi lần đúc thành một bảo kiếm, cũng đều trải qua quá trình dốc hết tâm huyết, quên ăn mất ngủ.

Vì vậy, mỗi một bảo kiếm, đối với người sơn trang Chú Kiếm mà nói, giống như "mang thai" mười tháng khổ cực, sinh ra được "ái tử ái nữ".

Thử hỏi, trong thiên hạ ngoài phụ mẫu mất đi lý trí, nếu không.....

Cho dù người khác ra giá tiền cao hơn nữa, thì sẽ có nhà nào mà phụ mẫu chịu bán đi ái tử ái nữ cửa chính mình chứ?

Cũng bởi vì như thế, sơn trang Chú Kiếm gặp phải kiếp nạn, khiến sơn trang Chú Kiếm gặp gỡ kiếp nạn, chính là người trong giang hồ.

Cái gì gọi là giang hồ?

Giang hồ -- chính là một võ đài ngươi vừa xướng xong ta liền lên, đao quang kiếm ảnh bay đầy trời, dieendaanleequuydonn gió tanh mưa máu tùy thời chém giết.

Cái gì gọi là người trong chốn giang hồ?

Người trong chốn giang hồ -- có dám làm việc nghĩa, có đuổi theo danh lợi, có thâm thù tích hận, còn có ý đồ xưng bá võ lâm, phát động chém giết tàn khốc, khiến máu chảy thành sông.

Thân là người trong chốn giang hồ, nếu có được một thanh bảo kiếm chém sắt như chém bùn, không thể nghi ngờ có thể sống lâu hơn một chút,

https://thuviensach.vn

khiến mục tiêu theo đuổi đạt được nhanh hơn một chút.

Cho nên, có thể nghĩ là biết.

Sơn trang Chú Kiếm tạo ra bảo kiếm cực phẩm, tất nhiên có thể khiến người có tâm tư trong giang hồ, nổi lên lòng mơ ước khó có thể khống chế.

Có mấy người giang hồ ra vẻ đạo mạo, tự cho mình là danh môn chính phái, tay nâng ngàn vàng, hoặc đứng hoặc quỳ ở ngoài đại môn sơn trang Chú Kiếm, vô cùng "thành khẩn" cầu xin kiếm.

Có người giang hồ được xưng là tà ma ngoại đạo có dã tâm bừng bừng, ý đồ xưng bá võ lâm, tới cửa cầu xin kiếm không được, dứt khoát ác độc trắng trợn cướp đoạt.

Những thứ tà ma ngoại đạo này, không mưu mà hợp.

Vào một đêm khuya nhiều năm trước, nhân số tụ lại hơn vạn người xông vào sơn trang Chú Kiếm, da.nlze.qu;ydo/nn chuẩn bị huyết tẩy sơn trang Chú Kiếm, sau đó cướp lấy bảo kiếm bên trong sơn trang.

Người sơn trang Chú Kiếm, mặc dù bản lĩnh nấu sắt đúc kiếm đạt hạng nhất, nhưng.....

Ngoài trang chủ và mười mấy vị hộ pháp có võ công coi như không tệ ra, những người còn lại chỉ hiểu chút võ công khoa chân múa tay, ngay cả khi có người thậm chí võ công khoa chân múa tay cũng không hiểu.

Vì vậy, đối mặt với mấy vạn người phá cửa mà vào, muốn huyết tẩy cướp đoạt, người sơn trang Chú Kiếm vốn không có sức chống cự.

Vậy mà --

Ngay lúc tính mạng người sơn trang Chú Kiếm như ngàn cân treo sợi tóc, vô số trưởng lão Cái Bang, giống như tiên binh thần tướng từ trên trời

https://thuviensach.vn

giáng xuống.

Hóa ra, ý đồ của đám tà ma ngoại đạo muốn huyết tẩy sơn trang Chú Kiếm, cướp bóc bảo kiếm của sơn trang đã bị Thiên Cơ lão nhân ngao du khắp nơi biết được.

Mỗi một thanh bảo kiếm của sơn trang Chú Kiếm có uy lực vô cùng kinh người, nếu bị tà ma ngoại đạo tranh đoạt, cả giang hồ chẳng phải nguy đến nơi sao?

Thiên Cơ lão nhân không để đám tà ma vén lên tinh phong huyết vũ trong giang hồ, tất nhiên phải phái trưởng lão Cái Bang, thay sơn trang Chú Kiếm trừ tai giải nạn.

Hôm sau, giang hồ truyền ra một tin.

Mấy vạn tà ma ngoại đạo đêm khuya xông vào sơn trang Chú Kiếm, muốn cướp đoạt bảo kiếm bên trong sơn trang, dinendian.lơqid]on kết quả toàn bộ chết không toàn thây, còn người trong sơn trang Chú Kiếm lại không bị thương chút nào.

Nghe thấy tin tức này, nhân sĩ võ lâm sợ ngây người.

Bên trong sơn trang Chú Kiếm, tính cả trang chủ, thêm người hầu quét sân, nghe nói chưa tới trăm người, lại có thể ở dưới tình huống như thế không bị thương chút nào, còn mấy vạn tà ma ngoại đạo lại bị diệt?

Nhân sĩ võ lâm không biết tình huống thật, tất nhiên cho là trong sơn trang Chú Kiếm, ngay cả người hầu quét sân có võ công đạt tới đỉnh cao, có thể lấy một địch một trăm.

Từ đó về sau --

https://thuviensach.vn

Nhân sĩ võ lâm kinh ngạc đến ngây người, cũng không dám sinh lòng ý đồ xấu, ý đồ xông vào sơn trang Chú Kiếm cướp lấy bảo kiếm cực phẩm chém sắt như chém bùn nữa.

Thật sự muốn bảo kiếm, cũng chỉ sẽ mang theo kỳ trân dị bảo, run run rẩy rẩy quỳ gối ngoài sơn trang Chú Kiếm, khẩn cầu vận may.

Một kiếp nạn, tạo cho một đoạn ân duyên.

Người sơn trang Chú Kiếm, chịu đại ân cứu mạng của Cái Bang, không còn kẻ xấu xông vào trang quấy rầy, có thể an tâm đóng cửa tạo kiếm.

Cho nên, bọn họ và Cái Bang kết làm bằng hữu gắn bó keo sơn, sao lại không cảm tạ ân đức của Cái Bang, Dieenndkdan/leeequhydonnn không tôn kính Cái Bang như thần chứ?

"Lương quản gia, mau mau xin đứng lên!"

Đến được trước mặt Lương quản gia, buông tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, dung nhan tuấn tú hiện lên vẻ bất đắc dĩ mà cười cười, Hiên Viên Diễm kéo Lương quản gia đứng lên.

Người sơn trang Chú Kiếm, chỉ cần gặp được hắn, đều sẽ mang vẻ mặt thần phục, quỳ một chân trên đất, ngay cả cản cũng không cản được!

Trong lòng thầm nói, đồng thời Hiên Viên Diễm nắm tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt lần nữa, giọng điệu nhẹ nhàng xen lẫn nghi ngờ: "Lương quản gia, ngươi tìm ta và Nguyệt nhi có chuyện gì không?"

"Thiếu bang chủ, đại hôn hôm qua của ngài, trang chủ rất muốn dự lễ chúc mừng. Chỉ là....."

https://thuviensach.vn

Mặc dù Lương quản gia đã đứng lên, nhưng lại cung kính khom người lại, chậm rãi nói: “ Trang chủ biết được từ miệng Cái Bang huynh đệ, *dyan(lee^qu.donnn) ngài phiền lễ nghi nhức đầu phiền phức, cũng không muốn mời bất kỳ vị bằng hữu giang hồ nào dự lễ, cũng chỉ có thể thầm chúc phúc cho ngài."

Nghe được lời Lương quản gia nói, Hiên Viên Diễm hơi nhếch mày, vậy thì có liên quan gì đến việc hắn cầu kiến mình và Nguyệt nhi?

Tụa hồ hiểu rõ nghi ngờ của Hiên Viên Diễm, Lương quản gia vội vàng nói rõ "mục đích đến".

"Không thể dự lễ, trang chủ cảm giác thấy rất tiếc nuối, hôm qua trằn trọc không yên, thức trắng đêm. Vì vậy, hôm nay sắc trời vừa sáng, trang chủ liền giục tại hạ đến, thành tâm mời phu thê thiếu bang chủ vào trang ăn uống tiệc rượu, để trên dưới sơn trang ăn mừng tân hôn của thiếu bang chủ."

-- làm nửa ngày, Lương quản gia và tám tên Chú Kiếm sư vô cùng lo lắng chạy tới, chỉ bởi vì.....

Trang chủ sơn trang Chú Kiếm mở tiệc rượu, muốn mời hắn và Nguyệt nhi tới thăm để đưa lời chúc phúc sao?

"Lương quản gia, quý trang chủ thịnh tình mời, phu thê chúng ta vốn không nên cự tuyệt."

Khóe miệng giật giật, Hiên Viên Diễm từ chối nhã nhặn: "Nhưng chuyện không đúng dịp, chỉ sợ phu thê chúng ta vẫn phải nói một tiếng xin lỗi, bởi vì....."

Hiên Viên Diễm còn chưa kịp nói ra nguyên nhân cự tuyệt yến tiệc, liền bị tám tên Chú Kiếm sư sau lưng Lương quản gia cố ý mở miệng đồng thành cắt đứt.

https://thuviensach.vn

Một tiếng "bùm" vang lên, tám tên Chú Kiếm sư lại quỳ một lần nữa, hơn nữa còn quỳ hai đầu gối xuống đất, dfienddn lieqiudoon giọng đầy khẩn cầu nói: "Thiếu bang chủ, thiếu bang chủ phu nhân, cầu xin các người nhất định phải dự tiệc!"

Lương quản gia càng khoa trương hơn, đặt mông ngồi dưới đất, một cánh tay ôm chân phải Hiên Viên Diễm, một cánh tay ôm chân trái Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Trang chủ nói rồi, hôm nay bất luận thế nào, cũng phải mời được thiếu bang chủ và thiếu bang chủ phu nhân, nếu không mấy người chúng ta cũng không cần trở về nữa!"

Hình như ngại mình mời không đủ chân thành, Lương quản gia vừa nói, mắt vừa đỏ ửng, còn rơi xuống vài giọt nước mắt.

"Thiếu bang chủ, thiếu bang chủ phu nhân, van cầu các người, nể sự thành tâm của chúng ta, các người vào sơn trang dự tiệc đi!"

"Đúng vậy! Đúng vậy! Thiếu bang chủ, thiếu bang chủ phu nhân, van cầu các người đừng từ chối, vào sơn trang dự tiệc đi!"

Trong nháy mắt tiếng khóc của Lương quản gia vang lên, tám tên Chú Kiếm sư của sơn trang Chú Kiếm cũng cất lên tiếng khóc đinh tai nhức óc.

Bọn họ liều mạng dập đầu, tiến lên dùng sức ôm chân, kéo túm vạt áo, dienndnle,qu.y don nước mũi nước mũi một đống mà nói: "Nếu không, chúng ta liền quỳ hoài không dậy!"

-- trời ạ!

Này chín tên nam tử áo đen, thật là người sơn trang Chú Kiếm, đối xử với người vô cùng lạnh lùng, mắt cao hơn đầu trong truyền thuyết kia sao?

https://thuviensach.vn

Đã từng thấy người mời khách, nhưng lại chưa từng thấy qua cách mời khách như thế này!

Khụ khụ khụ, mời khách dự tiệc, lại mời đến phỉ dập đầu quỳ xuống, nước mắt lan tràn, chuyện này..... không khỏi cũng quá nhiệt tình chứ?

Thấy cảnh tượng hùng vĩ, nghe tiếng khóc điếc tai như vậy, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đưa mắt nhìn, trong nháy mắt ngổn ngang trong gió.

-- trên đời còn có chuyện như vậy?

Cũng không quản người được mời có thời gian rảnh hay không. Tóm lại, nếu các ngươi cự tuyệt, chúng ta đau buồn khóc đến chết?

Một đoàn quạ đen như mực bay qua từ trên đỉnh đầu, "quạ quạ quạ".

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nghẹn họng nhìn trân trối, d,0dylq.d thân thể cứng ngắc khi bị ôm lấy chân, dường như ngổn ngang trong gió nhìn đối phương.

Cùng lúc đó --

Người phía sau màn vạch ra vở kịch than thở khóc lóc mời mọc mà chưa bao giờ thấy, chưa bao giờ nghe này, là Thiên Cơ lão nhân cả người đầy lông gà, lúc này mới thò đầu từ bên trong buồng xe ra.

"Này, ta nói Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi à, sơn trang Chú Kiếm thành tâm mời như thế, nếu các ngươi vẫn cự tuyệt dự tiệc, hình như quá tổn thương lòng của người sơn trang Chú Kiếm rồi?"

Thiên Cơ lão nhân lên tiếng "hát đệm", đầu Vô Ngân lộ ra ngoài cửa xe cũng lên tiếng "khuyên" lên.

"Nguyệt nhi, Diễm, thịnh tình khó chối, hay là đi dự tiệc đi, chỉ làm trễ nãi nửa ngày đường mà thôi!"

https://thuviensach.vn

Trước đó lập ra vở kịch, đợi người sơn trang Chú Kiếm đến, Die nd da nl e q uu ydo n Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly được phân diễn vai, cũng lộ đầu ra ngoài cửa xe.

"Đệ đệ, đệ muội, Vô Ngân nói không sai, nhiều lắm chỉ làm trễ nãi nửa ngày đường, hay là mang theo chúng ta cùng đi dự tiệc đi!"

"Đúng vậy, đúng vậy! Nguyệt nhi, Diễm, bọn họ thành khẩn mời như thế, phụ thân cũng cảm động muốn khóc, các con nhanh đồng ý đi!"

Nghe được đoàn người ngươi một câu ta một lời "khuyên răn", lại nhìn chín tên trước mắt mời khách đã nước mắt tuôn rơi, khóc đến khàn cả giọng.

Nhiệt tình quá độ như vậy, dường như nếu cự tuyệt.....

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm không biết nên khóc hay cười, còn có thể nói gì chứ?

Giơ tay lau mồ hôi lạnh, khóe miệng Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật nói: "Lương quản gia, các người đừng khóc, chúng ta đồng ý!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 311: Kiên Quyết Dây Dưa Quấy Rầy

"Tạ thiếu bang chủ! Tạ thiếu bang chủ phu nhân!"

Nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nói, Lương quản gia và tám tên Chú Kiếm sư đứng lên, lúc này mới cười rộ, hóa đau thành vui.

-- cám ơn trời đất, cuối cùng đã hoàn thành nhiệm vụ. Không làm lão bang chủ Cái Bang thất vọng vì đã dụng tâm lương khổ, Die nd da nl e q uu ydo n dặn dò bọn họ mượn tiệc làm chậm trễ!

"Thiếu bang chủ, thiếu bang chủ phu nhân, mời lên xe, chúng ta lên trước dẫn đường cho các người!"

Cúi đầu khom lưng, cung kính nói xong.

Lương quản gia thầm thở phào nhẹ nhõm, cùng tám tên Chú Kiếm sư bên trong trang, tung người nhảy lên lưng ngựa, bỗng chốc kéo ra dây cương, làm chín con tuấn mã lập tức quay đầu lại.

Ngửa đầu, cười nhìn Huyết Thứu vương giang cánh giữa trời không, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Ngốc Bảo, lộ trình thay đổi rồi, trước đi sơn trang Chú Kiếm dự tiệc đã, sau yến tiệc lại đi Linh cung!"

Nếu tiến về phía Linh cung, tất nhiên do Ngốc Bảo dẫn đường. Nhưng hôm nay, đổi đi sơn trang Chú Kiếm trước, Ngốc Bảo không biết đường, muốn dẫn cũng không cách nào dẫn rồi.

https://thuviensach.vn

"chiếp --"

Đáp lại một tiếng, Ngốc Bảo vốn bay lượn ở phía trên chiếc xe ngựa thứ nhất, lập tức giương cánh bay ngược đến phía trên chiếc xe ngựa cuối cùng.

Đợi đến khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vào buồng xe, dieendaanleequuydonn Lương quản gia và tám tên Chú Kiếm sư vung roi ngựa, ở phía trước dẫn đường.

Tiếng bánh xe lăn trên đất vang lên, năm chiếc xe ngựa hoa lệ theo thứ tự chuyển động, "lộc cộc lộc cộc" chạy vào rừng cây phía trước.

Bầu trời xanh như được gột rửa, mây trắng xa xa, ánh nắng sáng rực; trong rừng cây, lá thông theo gió bay chập chờn, tỏa ra không khí mát mẻ.

Bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất --

Thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt dựa vào khuỷu tay Hiên Viên Diễm; năm ngón tay trái của Hiên Viên Diễm dịu dàng vuốt ve mái tóc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đôi phu thê gắn bó keo sơn, thỉnh thoảng vành tai và tóc mai chạm vào nhau, chốc chốc thì thầm nói nhỏ, thỉnh thoảng lại mím môi cười, lộ rõ vẻ thân mật quấn quít.

Bên trong chiếc xe ngựa thứ ba --

Dạ Dật Phong khẽ lay động cây quạt, Tiêu Hàn bắt chéo hai tay, khóe miệng vẫn ở trạng thái co giật.

Hai người này, hình như đối với vở diễn nhiệt tình quá độ vừa rồi mà cảm xúc vẫn ngổn ngang như cũ, trong lúc nhất thời không cách nào bình thường trở lại.

https://thuviensach.vn

Về phần bên trong xe ngựa thứ hai, Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo dựa lưng sát vách xe; bên trong xe ngựa thứ tư, Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân mặt đối mặt ngồi xuống, vẻ mặt ưu sầu, hai mắt u ám tối tăm.

Hôm nay, kế hoạch trì hoãn của sơn trang Chú Kiếm đã thành công, hi vọng tiếp sau đó, kế hoạch trì hoãn của môn phái khác cũng thành công.

Đến Linh cung càng chậm, đôi phu thê mà bọn họ quan tâm mến yêu này, càng có thể biết trễ sự thật tàn khốc đó, mới có thể hạnh phúc vui vẻ được thêm một khoảng thời gian.....

Đến buổi trưa, xe ngựa chạy vào sơn trang Chú Kiếm.

Các Chú Kiếm sư dốc hết tâm huyết, quên ăn mất ngủ nấu sắt đúc kiếm trước kia, tất cả đều rời khỏi phòng đúc kiếm, da.nlze.qu;ydo/nn thân thể cung kính đứng thẳng ở hai bên, cung nghênh khách quý đến.

Đợi đến khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cùng với đám người Vô Ngân xuống xe ngựa, các Chú Kiếm sư đứng ở hai bên, lập tức chen lấn hô to: "Hoan nghênh khách quý!"

Ngay sau đó --

Gương mặt trang chủ sơn trang Chú Kiếm rực rỡ nụ cười, khom lưng đưa tay, tự mình dẫn đường ở phía trước.

Mười mấy tên Chú Kiếm sư, lần lượt chen chúc ở bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Bọn họ ngươi một câu ta một lời, đưa lời chúc phúc đến Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đồng thời cười dẫn đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Cười nói vui mừng, trang chủ và các Chú Kiếm sư tranh nhau mời rượu.

Chỉ là mời rượu lần thứ nhất, cũng đã qua nửa canh giờ, huống chi còn có lần thứ hai, thứ ba, bốn năm lần mời rượu nữa.

Vì vậy, bữa tiệc trưa này, ước chừng kéo dài hai canh giờ, đợi đến khi tiệc kết thúc, hoàng hôn cũng đã lặng lẽ buông xuống.

Dùng tiệc xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm muốn từ biệt. Nhưng.....

Trang chủ và cả đám Chú Kiếm sư, sống chết cũng không đồng ý.

Bọn họ nhất định phải giữ phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại để dự dạ tiệc, lần nữa diễn ra một màn tiết mục " nếu các người không chịu ở lại, tập thể chúng ta liền khóc đến chết".

Không thể làm gì, chống đỡ không được nhiệt tình như lửa, dinendian.lơqid]on Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ngổn ngang trong gió, chỉ có thể tiếp tục ở lại dự dạ tiệc.

Bữa dạ tiệc này, người mời rượu trong trang lại nhiều hơn.

Ngoài trang chủ và các Chú Kiếm sư thường xuyên mời rượu, ngay cả người hầu quét sân, cho gà ăn, chăn heo, trồng rau, rửa chén trong trang, cũng rối rít chạy tới kính rượu.

Đợi đến khi dạ tiệc kết thúc, đã là giờ tý đêm khuya.

Kết quả, có thể nghĩ là biết. Ngay cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dù không muốn ngủ lại, nhưng cũng không thể không ngủ lại được nữa.....

Hôm sau, dùng điểm tâm xong.

https://thuviensach.vn

Đối với phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại lần nữa chắp tay từ biệt, người sơn trang Chú Kiếm rốt cuộc không kiên quyết dây dưa giữ lại nữa!

Ai ngờ --

Xe ngựa mới rời khỏi phạm vi sơn trang Chú Kiếm, liền bị người sơn trang Nhàn Vân "chặn lại".

Độ nhiệt tình của đại quản gia và hơn mười tên hộ pháp sơn trang Nhàn Vân, so với quản gia và các Chú Kiếm sư của sơn trang Chú Kiếm chỉ có hơn chớ không kém.

Hôm qua, đối với việc phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt khéo léo từ chối, Dieenndkdan/leeequhydonnn người sơn trang Chú Kiếm phụ trách mời khách, chỉ gào khóc, nước mắt rơi tùm lum.

Ngày hôm nay, đối với việc phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt khéo léo từ chối.

Người sơn trang Nhàn Vân phụ trách mời khách, vẫn dùng tới sức của chín trâu hai hổ, rối rít ôm lấy bánh xe ngựa, sống chết cũng không cho xe ngựa chạy.

Bất luận phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói gì, người sơn trang Nhàn Vân vĩnh viễn chỉ có một câu trả lời: nếu cuối cùng các người không nguyện ý dự tiệc, chúng ta liền đập đầu chết ở trên bánh xe!

Vả lại, để chứng minh lời mình nói chính là thật.

Đại quản gia sơn trang Nhàn Vân dùng lực đập đầu vào mấy cái bánh xe, đưa hình ảnh đầu rách toạc chảy máu hiện ra cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm "thưởng thức".

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy người sơn trang Nhàn Vân thế mà làm thật, ra vẻ "các người cự tuyệt dự tiệc, chúng ta nhất định chết cho các ngươi xem", phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoàn toàn ngổn ngang.

Từ trước đến giờ, sơn trang Nhàn Vân và Cái Bang có quan hệ tốt, nếu bởi vì cự tuyệt dự tiệc, *dyan(lee^qu.donnn) mà "ép" chết người sơn trang Nhàn Vân, chẳng phải là "nghiệp chướng" rồi sao?

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt dở khóc dở cười, vô cùng xốc xếch, chỉ có thể lần nữa buông tha đi về phía trước, đến sơn trang Nhàn Vân dự tiệc.....

Nửa tháng trôi qua --

Năm chiếc xe ngựa hoa lệ, vẫn bận rộn chạy. Nhưng mà, cách đích đến Linh cung, hành trình đi cũng càng ngày càng xa vời!

Chỉ vì, một nhóm lại tiếp một nhóm tới cản đường mời khách.

Về phần thái độ mời khách, là càng lúc càng "nhiệt tình", "nhiệt tình" đến thần kinh thác loạn khiến phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt gần như cũng sắp phát điên!

Muốn một cước đạp bay người mời khách, nhưng ngại vì người mời khách có quan hệ hữu nghị với Cái Bang, thật sự không thể nào độc ác nhấc chân đạp mạnh.

Muốn một chưởng đánh ngất nhóm người mời khách, nhưng nhóm người mời khách dù sao cũng không có ác ý, chỉ muốn mời bọn hắn dự tiệc.

Nếu đánh ngất nhóm người mời khách, ngộ nhỡ sau khi bọn họ rời đi, trùng hợp có kẻ thù nhóm người mời khách đi ngang qua, dfienddn lieqiudoon chẳng phải nhóm người mời khách sẽ lành ít dữ nhiều sao?

https://thuviensach.vn

Không có cách nào, thần kinh Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm rối loạn, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn đồng ý lời mời, đến dự tiệc một môn phái lại tiếp một môn phái.....

Hai tháng sau, trước khi hoàng hôn đến --

Ánh chiều tà buông xuống, mây ráng hồng đầy trời.

Bên phải một con đường lớn rộng rãi, là một dòng sông nhỏ trong suốt có thể nhìn thấy đáy hồ, nước sông nhiễm phải ánh nắng chiều, hiện lên với vẻ đẹp rực rỡ.

Mấy cánh hoa đào màu hồng giống như tiểu tinh linh đẹp nhất thế gian, tràn đầy hương thơm ngát, đồng thời xoay múa ở phía trên dòng sông nhỏ.

Mấy cánh hoa đào màu hồng này đến từ chính rừng đào rộng lớn, đẹp rực rỡ như tiên cảnh nhân gian ở bên trái đường lớn.

Trong rừng đào rộng lớn, có vô số cây đào đứng đón gió cao vút.

Trên một số cành cây đào dài nhỏ, mọc đầy từng đóa hoa, dưới ánh chiều tà, từng đóa hoa hiện lên xinh đẹp khó có thể tả.

Còn có trên một số cành cây đào dài nhỏ, hoa đào xinh đẹp thì không thấy, thay vào đó, là những trái đào tươi vừa lớn vừa tròn.

Gió mát nhẹ phất qua, hương thơm không chỉ tràn ngập trong rừng đào, d,0dylq.d ngay cả đường lớn rộng rãi, cũng tràn đầy hương hoa thơm ngát.

"Lộc cộc – lộc cộc --"

Năm chiếc xe ngựa hoa lệ chạy tới từ đầu một con đường lớn, điều khiển năm chiếc xe ngựa hoa lệ, là bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc,

https://thuviensach.vn

cùng với Ngân Lang và Thanh Báo.

Vì vậy, người ngồi bên trong xe ngựa, không cần đoán liền biết là người nào.

Trong chiếc chiếc xe ngựa thứ tư --

Vô Ngân từ trước đến giờ đều rất yêu thích hoa đào đang dựa lưng vào vách xe.

Nếu đổi lại lúc trước, Vô Ngân ngửi được hương hoa đào, nhất định sẽ cười như hoa nở vén rèm xe lên, thưởng thức cảnh đẹp như tiên vẽ một phen.

Nhưng, lúc này khác với trước kia.

Một luồng gió nhẹ phất qua, rèm cửa màu bạc cuồn cuộn nổi lên, từng cánh hoa đào bay vào buồng xe, rơi vào trên đầu vai Vô Ngân.

Cổ tay trái vừa nhấc, ngón trỏ đưa về đầu vai.

Vô Ngân không có tâm tình ngắm hoa ngửi hương, ngón trỏ bỗng chốc bắn ra, đưa cánh hoa đào bay từ đầu vai về đến thế giới bên ngoài xe.

Thời gian trôi qua thật là nhanh, thoáng một cái đã hai tháng.

Bất luận bọn họ trì hoãn thế nào, còn có ba tháng ngắn ngủi, dienndnle,qu.y don tất cả đều không thể tiếp tục giấu giếm, nên tới cuối cùng cũng sẽ tới.

Sâu kín thở dài, giữa hai lông mày Vô Ngân chất chứa phiền muộn, giọng chua sót nhẹ nói: "Soái lão đầu, Nguyệt nhi nên uống Linh Tuyền rồi!"

https://thuviensach.vn

Đối diện Vô Ngân, lòng Thiên Cơ lão nhân cũng đang ưu sầu, hai hàng lông mày nhíu chặt, đầu cúi xuống lưỡng lự: "Ừ, lão đầu biết rồi!"

Phút im lặng ngắn ngủn trôi qua, Vô Ngân mở miệng hỏi: "Ta đã nghĩ rất lâu, cũng không nghĩ đến nên tránh Diễm, Ngốc Bảo và Cầu Cầu thế nào, lão ngài có biện pháp gì không?"

Vén rèm cửa lên, nhìn lướt qua rừng đào bên trái đường lớn, Thiên Cơ lão nhân thả rèm cửa xuống, n nhìn Vô Ngân, nói: "Có!"

"Biện pháp gì?"

"Quả đào!"

"Quả đào?"

Cùng lúc đó, bên trong chiếc xe đầu tiên --

Dựa vào lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, ngón tay vuốt vuốt lọn tóc bên má, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chau mày lên mà hỏi: "Diễm, chúng ta rời khỏi sơn trang Lục Liễu đã bao lâu?"

Cánh tay phải ôm lấy eo ái thê, bày tay trái nhẹ vuống cái bụng to của ái thê, Hiên Viên Diễm ôn nhu nói: "Chừng nửa canh giờ rồi!"

"Nói cách khác....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi kéo dài tiếng nói, thân thể mềm mại ngồi dậy từ trong lòng Hiên Viên Diễm, Die nd da nl e q uu ydo n môi anh đào cong lên một nụ cười sâu xa, nói: "Rất nhanh, sẽ có người cản đường, mời chúng ta dự tiệc rồi."

"Hai tháng nay, liên tục dự tiệc. Hiện tại, vừa nghe đến hai chữ dự tiệc, da đầu ta liền run lên, sống lưng cũng toát ra mồ hôi lạnh."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng co giật, Hiên Viên Diễm bổ sung: "Đợi lát nữa, bất luận người nào cản trở đường muốn mời, ta tuyệt không đi dự tiệc nưa. Những người đó khóc chết cũng tốt, đập đầu chết cũng được, ta thề mình nhất định làm như không thấy!"

"Diễm, hai tháng nay....."

Cong lên nụ cười mị hoặc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, hỏi từng câu từng chữ: "Môn phái nào cũng mời chúng ta dự tiệc như vậy, chẳng lẽ chàng lại không có chút nghi ngờ nào sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 312: Trăm Mối Nghi Ngờ

"Có, sao lại không có lòng nghi ngờ chứ.Ta cảm thấy được....."

Đôi mắt đen nhìn ái thê xinh đẹp nụ cười, Hiên Viên Diễm dịu dàng nói: "Hai tháng nay, các môn phái liên tục mời tiệc, Die nd da nl e q uu ydo n giống như vở kịch đã được bố trí tốt từ trước, làm chậm tiến trình tiến về phía Linh cung của chúng ta."

Mỗi một lần, chỉ cần hắn và Nguyệt nhi dự yến tiệc xong, chào từ biệt lên đường không đến bao lâu, đám người mời khách tiếp theo, tất nhiên sẽ hiện thân "cản đường".

Hai tháng nay, đã gặp được sáu phái, bảy bang, tám trang, chín cốc lần lượt mời tiệc.

Cách mời đều khách nhau. Nhưng, lý do mời đều giống nhau như đúc -- bày bữa tiệc, ăn mừng tân hôn của hắn và Nguyệt nhi.

Hơn nữa, đợi sau khi Nguyệt nhi đồng ý lời mời, cả sáu phái, bảy bang, tám trang, chín cốc đều có một hành động, cũng giống nhau như đúc.

Hành động đó chính là – người trong sáu phái, bảy bang, tám trang, chín cốc người, từ trên xuống dưới đều xuất động, tìm, đeo bám dai dẳng xin hắn và Nguyệt nhi ngủ lại.

"Nếu như nói, hai tháng nay, các môn phái liên tục mời tiệc, thật là vở kịch đã được bố trí tốt từ trước, như vậy....."

https://thuviensach.vn

Hai tay bắt chéo, lông mày nhíu chặt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười thật sâu hỏi: "Diễm cho rằng ai là người sau màn vạch ra vở kịch trì hoãn này đây?"

" Sáu phái, bảy bang, tám trang, chín cốc đều chịu ơn của Cái Bang. Vì vậy....."

Hiên Viên Diễm cười nhẹ một tiếng, trả lời từng câu từng chữ: "Trong thiên hạ, có thể khiến sáu phái, bảy bang, tám trang, chín cốc vâng lệnh nghe theo, vì để thành công mời chúng ta dự tiệc, không tiếc phá hủy hình tượng uy nghiêm ngày xưa, dieendaanleequuydonn trình diễn tiết mục quấn quít bám chặt lấy, ngoại trừ người của Cái bang chúng ta ra, sợ rằng không người nào có thể làm được!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt giương cao mày, chậm rãi nói: "Các môn phái rất rõ hành tung của chúng ta như lòng bàn tay. Mà, đường đi đến Linh cung, trong Cái Bang chỉ có một người biết, người đó chính là soái lão đầu!"

"Cho nên, các môn phái liên tục mời tiệc, nếu thật là vở kịch đã bố trí tốt. Như vậy, người sau màn vạch ra vở kịch trì hoãn hẳn là Soái lão đầu không thể nghi ngờ. Nhưng....."

Hiên Viên Diễm kéo dài tiếng nói, lông mày nhăn lại, chậm rãi mở miệng, bật ra tiếng vô cùng nghi ngờ.

"Chúng ta đi đến Linh cung, là vì cướp lấy thánh hoa và thánh thảo. Thánh hoa và thánh thảo rất quan trọng với ta, soái lão đầu biết rất rõ. Vì vậy, đối với việc soái lão đầu phía sau màn thao túng tiết mục làm trì hoãn chúng ta đến Linh cung, ta thật sự nghĩ mãi không xong!"

"Có lẽ....."

https://thuviensach.vn

Môi đỏ hồng nhẹ nói ra hai chữ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mí xuống, lòng bàn tay nhẹ nhàng phủ lấy cái bụng đã to ra.

Hai tháng nay, cách mười ngày, Vô Ngân sẽ để cho nàng uống một loại thuốc.

Một loại thuốc tựa như nước suối thiên nhiên trong suốt, nhưng hương vị lại ngọt gấp mấy trăm lần so với nước suối bình thường.

Vô Ngân nói, loại thuốc có mùi vị ngọt này, là đêm hôm trước khi hắn rời khỏi sơn trang Vô Danh nghiên cứu dựa vào y thuật do thánh thủ Y Vương truyền lại.

Sau đó, để tránh lộ sơ hở, hắn lén lẻn vào kho thuốc sơn trang Vô Danh, cầm lấy mười mấy loại dược liệu trân quý, cả đêm nghiên cứu ra được.

Cách mười ngày uống một ít thuốc, có thể tạm thời tiêu trừ cơn đau phổi cứ mười ngày một lần, vàtạm thời khiến thai nhi thở bình thường, khỏe mạnh lớn lên!

Hai tháng nay, tổng cộng nàng đã uống sáu lần.

Quả nhiên như Vô Ngân nói, kể từ lúc uống loại thuốc này, cơn đau phổi cứ mười ngày một lần của nàng, thật không có tái phát.

Mà, bốn bảo bảo trong bụng nàng, thân thể cũng từ trạng thái quá nhỏ lúc ban đầu, biến thành trạng thái khỏe mạnh như hôm nay.

Chỉ là.....

Mười ngày trước, lúc dự tiệc ở Bách Hoa cốc --

Dùng xong bữa trưa, Thiên Cơ lão nhân "đại phát" bệnh nghiện cờ, ôm bàn cờ quấn Hiên Viên Diễm đánh cờ với hắn, da.nlze.qu;ydo/nn Vô

https://thuviensach.vn

Ngân ra hiệu bằng mắt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ám hiệu Thượng Quan Ngưng Nguyệt nên uống thuốc rồi.

Khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Vô Ngân tránh sang một bên, uống thuốc lần thứ sáu, từng thuận miệng hỏi Vô Ngân, loại thuốc ngọt này, đến tột cùng là dùng loại dược liệu nào chế thành.

Kết quả, đối với việc Thượng Quan Ngưng Nguyệt thuận miệng hỏi, phản ứng của Vô Ngân, lại là ấp úng.

Cuối cùng, Vô Ngân đáp lại là: Nguyệt nhi à Nguyệt nhi, cầm kỳ thư họa, mưu trí, võ công của ta, mọi thứ đều không bằng ngươi, chỉ có y thuật này, có thể ở trước mặt ngươi kiêu ngạo khoe khoang một phen.

Ta đã khoe ra bản lĩnh hạng nhất như vậy, ngươi còn muốn học, rồi sau đó học từ thầy để giỏi hơn thầy sao? Đây là bí truyền gia truyền, không thể trả lời!

Giọng điệu Vô Ngân, là mười phần hài hước.

Nhưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn chỉ thuận miệng hỏi, lại nhất thời nổi lên lòng nghi ngờ.

Dưới tình huống bình thường, với quan hệ tri kỷ giữa nàng và Vô Ngân, đừng nói nàng chỉ thuận miệng hỏi một chút.

Cho dù, nàng thật sự muốn học y thuật của Vô Ngân, Vô Ngân cũng nhất định sẽ dốc túi truyền lại, dinendian.lơqid]on tuyệt sẽ không có một chút giấu giếm nào.

Nhưng, nàng thuận miệng vừa hỏi thế, Vô Ngân lại.....

Trước đó ấp úng, giống như vốn không nên trả lời như thế nào. Tiếp đó, hắn lại dùng giọng điệu hài hước, nói không thể trả lời?

https://thuviensach.vn

Nghi ngờ rồi lại nghi ngờ, chỉ là, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể khẳng định một điều.

Điều này chính là: Vô Ngân thân là tri kỷ, tuyệt đối sẽ không hại nàng, Vô Ngân có phản ứng kỳ quái như vậy, nhất định có nguyên nhân.

Vì vậy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhẹ một tiếng, không tiếp tục hỏi nữa.

Vậy mà --

Ngay đêm đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngủ lại Bách Hoa cốc, đi vào phòng của Thượng Quan Hạo, chuẩn bị tìm Thượng Quan Hạo trò chuyện một lát, lại phát hiện.....

Thượng Quan Hạo đi ra từ trong phòng khách, hết nhìn đông tới nhìn tây một lần, rồi giống như trộm, lén lút đi về một hướng khác.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt sinh lòng nghi ngờ, không lên tiếng kêu Thượng Quan Hạo lại, hơi do dự một chút, liền lặng lẽ theo đuôi Thượng Quan Hạo.

Kết quả, lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát hiện, Thượng Quan Hạo đi gian phòng của Vô Ngân.

Đã trễ thế này, vì sao phụ thân còn đến tìm Vô Ngân? Còn nữa, tìm thì tìm chứ, tại sao giống như sợ bị người phát hiện, lén lén lút lút tìm đến đây?

Vì vậy --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngừng thở, đi về phía phòng Vô Ngân, lặng yên không tiếng động nhích tới gần, Dieenndkdan/leeequhydonnn

https://thuviensach.vn

muốn nghe vừa nghe phụ thân và tri kỷ của nàng, đến cuối cùng đang giấu điều gì?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghe được câu nói đầu tiên của Thượng Quan Hạo khi vừa vào phòng: "Vô Ngân, ngươi khẩn cấp triệu tập mọi người đến là đã xảy ra chuyện gì?"

Đáp lại Thượng Quan Hạo, là tiếng của Hiên Viên Ly: "Vô Ngân nói, hôm nay lúc cho Nguyệt nhi uống Linh Tuyền, Nguyệt nhi hỏi hắn Linh Tuyền dùng loại dược liệu nào chế thành."

Ngay sau đó, là tiếng Thiên Cơ lão nhân: “Vô Ngân tiểu tử, chẳng lẽ Nguyệt nhi đã sinh nghi? Cho nên cố ý thử dò xét ngươi?"

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, tiếng Vô Ngân vang lên: "Nguyệt nhi hỏi cái này thì hình như cũng không phải nổi lên lòng nghi ngờ, chỉ là thuận miệng hỏi!"

Lúc này, bốn người Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, Thượng Quan Hạo, Hiên Viên Ly đều trăm miệng một lời, giọng điệu vô cùng khẩn trương mà hỏi: "Vậy ngươi trả lời như thế nào?"

"Ta vốn định tùy miệng nói bừa, nhưng lại sợ Nguyệt nhi tìm đến dược liệu mà ta nói, rồi tự thân động thủ chế dược, đến lúc đó chẳng phải sẽ biết ta nói dối sao? Vì vậy, ta chỉ có thể lấy bí truyền gia truyền, tạm thời trả lời ứng phó cho qua! Chỉ là....."

Vô Ngân thở dài, tiếp tục nói: "Nếu Nguyệt nhi lại hỏi một lần nữa, ta vẫn còn ứng phó như thế, sợ rằng Nguyệt nhi sẽ thật lòng sinh nghi! Cho nên, ta mới tìm các ngươi thương lượng, muốn nghe các ngươi có thượng sách gì hay không, có thể ngăn chặn Nguyệt nhi lại hỏi một lần nữa."

Vô Ngân vừa ngừng, Hiên Viên Ly nói: "Ta có một thuợng sách, không biết có được hay không?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly nói xong, Thiên Cơ lão nhân tức giận: "Tiểu tử thúi, lúc này là lúc nào rồi mà ngươi còn thừa nước đục thả câu, nói nhanh một chút!"

"Khụ, thượng sách là..... Vô Ngân, lần sau ngươi đưa Linh Tuyền cho Nguyệt nhi, chỉ cần phát hiện Nguyệt nhi muốn nói chuyện, liền lập tức kiếm cớ chạy đi."

Hiên Viên Ly mới vừa nói xong, ba người Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, Thượng Quan Hạo, lập tức nghiến răng mà nói: *dyan(lee^qu.donnn) "Trời ạ, cái này gọi là thượng sách gì chứ? Quả thật thối nát!"

"Thối nát? Được rồi, ta thừa nhận, đây chính là một cách thối nát. Nhưng, ngoài cách này ra, các ngươi còn có biện pháp tốt hơn sao?"

"Chuyện này....."

Sau đó, ở ngoài cửa phòng --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nín thở lắng nghe, ngoài nghe được bốn người Vô Ngân lên tiếng than khổ Âm Nhi, thì cũng không nghe thấy bất kỳ đối thoại gì nữa.

Đợi đến khi ba người Thiên Cơ lão nhân, Thượng Quan Hạo, Hiên Viên Ly, lần lượt rời khỏi phòng Vô Ngân, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ẩn vào chỗ tối, bắt đầu nhăn mày.

-- Linh Tuyền?

Cái tên này, vì sao lại rất quen thuộc?

Chờ một chút, Linh Tuyền? Đúng rồi, trí nhớ của mẫu thân, mình từng tiếp thu được một phần nhỏ, trong đó có Linh Tuyền.

https://thuviensach.vn

Căn cứ trí nhớ của mẫu thân, Linh Tuyền không phải là thánh thủy của Linh cung sao?

Tựa như một giáo đồ thành kính, mỗi ngày đều phải tụng kinh, cầu nguyện, người Linh cung bất luận nam nữ, chỉ cần trưởng thành, mỗi ngày đều sẽ uống thánh thủy Linh Tuyền.

Vì sao thánh thủy Linh Tuyền mà mỗi ngày người Linh cung phải uống, lại rơi vào tay Vô Ngân, còn bị Vô Ngân lấy ra để chữa khỏi chứng bệnh của mình chứ?

Còn nữa, nếu thánh thủy Linh Tuyền, có thể trị chứng bệnh của mình.

Vì sao, Vô Ngân không thành thật nói rõ chi tiết, mà phải nói dối, nói là hắn nghiên cứu dựa vào y thuật do thánh thủ Y Vương truyền lại, mới nghiên cứu ra thuốc chứ?

Mặt khác, vì sao phụ thân của nàng, ân sư, ca ca của Diễm, cũng biết mình uống Linh Tuyền, dfienddn lieqiudoon cũng đều sợ nàng biết thứ mình uống chính là Linh Tuyền chứ?

Đêm hôm ấy, mang theo lòng tràn đầy nghi ngờ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay trở về phòng của mình.

Hai tháng sau, cũng chính là hôm nay --

Nghi ngờ trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bộc phát dày đặc, các môn phái liên tục mời tiệc, rõ ràng chính là vở kịch được bố trí tốt.

Soái lão đầu âm thầm bày ra, khiến tất cả môn phái trì hoãn nàng và Diễm tiến về phía Linh cung; Vô Ngân dùng Linh Tuyền thay mình chữa bệnh, cũng không báo lại chi tiết.

Hai người này, nhất định có liên quan.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, rốt cuộc có gì liên hệ đây? Phụ thân của nàng, ân sư, ca ca của Diễm, cùng với tri kỷ Vô Ngân, đến cuối cùng đang cất giấu một điều gì đó bí mật chứ?

"Nguyệt nhi, có lẽ cái gì?"

Nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt rũ mí mắt xuống, bộ dạng như có điều suy nghĩ, Hiên Viên Diễm nhíu mày hỏi: "Chẳng lẽ, dienndnle,qu.y don nàng biết nguyên nhân soái lão đầu thiết kế vở kịch trì hoãn?"

"Diễm, trước mắt ta cũng không thể nghĩ được gì. Nhưng....."

Che giấu tâm tư loạn như ma, môi đỏ hồng cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Ta nghĩ, chậm nhất là tối nay, nhất định có thể tìm ra được đáp án!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 313: Đồng Lòng "Hát Hí Khúc"

Cánh tay trái ôm lấy hông của ái thê, tay phải nắm lấy tay ái thê, để nhiệt độ ấm áp truyền từ lòng bàn tay ái thê tới khắp nơi trong cơ thể.

Hiên Viên Diễm nghiêng đầu, chậm rãi nói: "Ý của Nguyệt nhi là, không giả bộ hồ đồ nữa mà trực tiếp vạch trần tiết mục mà soái lão đầu bố trí sao?"

"Không sai! Dựa vào tình hình lúc trước, trước khi màn đêm buông xuống, người mời khách nhất định sẽ xuất hiện. Đợi người mời khách xuất hiện, Die nd da nl e q uu ydo n chúng ta sẽ cự tuyệt tham gia như đinh đóng cột, đến lúc đó....."

Ôm khuỷu tay Hiên Viên Diễm, trong đôi mắt ngọc chứ đầy ý cười, không chút để ý nhìn lướt qua phía trước tấm màn gấm đang bay múa theo gió.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết, Đông trưởng lão điều khiển xe ở ngoài màn gấm, nhất định là do Thiên Cơ lão nhân chỉ thị, bất cứ lúc nào cũng vểnh tai lên nghe lén cuộc trò chuyện giữa nàng và Diễm.

Đè thấp tiếng cười xuống một chút, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Thấy chúng ta quả quyết cự tuyệt dự tiệc, soái lão đầu chắc chắn sẽ giống như trước kia, mở miệng khuyên chúng ta. Sau đó, chúng ta liền đi thẳng vào vấn đề, để soái lão đầu đừng có hao tâm tốn sức bố trí vở kịch trì hoãn, nói ra dụng ý thật sự."

https://thuviensach.vn

Khẽ lắc đầu, Hiên Viên Diễm cũng đè thấp giọng xuống mà nói: "Sợ rằng, soái lão đầu sẽ mặt không đỏ tim không đập, lên tiếng phủ nhận mình đã bố trí vở kịch trì hoãn!"

Lấy sự hiểu biết của hắn với ân sư, ân sư không những sẽ lên tiếng phủ nhận, còn có thể đổi những phương pháp khác, tiếp tục kéo dài chyến đi của hắn và Nguyệt nhi đến Linh cung.

Nếu không phải như thế, sao hắn có thể chờ tới bây giờ chứ?

Ngay từ lúc lòng nghi ngờ mới nổi lên, hắn chắc chắn sẽ dùng tay trái kéo tai soái lão đầu, tay phải sẽ giật bím tóc của soái lão đầu, hỏi ra dụng ý thật sự rồi!

"Rất đơn giản! Nếu soái lão đầu lên tiếng phủ nhận....."

Nhún vai, giọng điệu Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài hước nói: "Chúng ta cũng không cần nghiêm hình tra hỏi soái lão đầu, dieendaanleequuydonn trực tiếp nói cho soái lão đầu biết, bọn họ cứ tiếp tục cưỡi ngựa đến Linh cung đi, còn hai chúng ta, quyết định đi trước một bước, để Ngốc Bảo đưa đến Linh cung!"

Môi mỏng cong lên một đường ma mị, Hiên Viên Diễm cười nói: "Kể từ đó, soái lão đầu muốn kéo dài chuyến đi đến Linh cung, sẽ không cách nào trì hoãn được nữa, dưới tình thế cấp bách, tất nhiên sẽ phải nói ra ý đồ thật sự!"

Bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất, Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, bên trong chiếc xe ngựa thứ tư, tiếng Thiên Cơ lão nhân chói tai vang lên.

"Dừng xe, dừng xe, toàn bộ dừng xe!"

Cọt kẹt --

https://thuviensach.vn

Nghe thấy tiếng kêu dừng của Thiên Cơ lão nhân, bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc cùng với Ngân Lang và Thanh Báo đang lái xe ngựa, bỗng chốc giật dây cương, khiến toàn bộ năm chiếc xe ngựa dừng lại.

Đưa tay vén màn cửa lên, đầu ngoảnh ra ngoài cửa sổ tìm kiếm, liền nhìn thấy Thiên Cơ lão nhân đã nhảy xuống xe.

Lông mày hơi nhíu lại, khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật nói: "Soái lão đầu, tại sao lại kêu dừng xe? Da.nlze.qu;ydo/nn Chẳng lẽ tâm tình của người chợt dâng trào, nhìn thấy sông nước hữu tình, muốn tắm rửa sạch sẽ một lát rồi mới lên đường sao?"

Đưa ngón trỏ phải chỉ về phía rừng đào tràn ngập hương thơm.

Sắc mặt Thiên Cơ lão nhân lộ vẻ "thèm nhỏ dãi", chép miệng liếm môi mà nói: "Mấy trái đào kia vừa đỏ lại lớn nữa, trông rất ngon, chúng ta vào rừng hái một ít đi?"

"Soái lão đầu, rừng đào này hình như cũng không phải là hoang dại, hẳn là có chủ nhân. Khụ khụ khụ, cái đó....."

Bên trong chiếc xe ngựa thứ ba, Dạ Dật Phong lộ đầu ra bên ngoài, phe phẩy cây quạt, nháy mắt nói: "Trước mắt không thấy chủ nhân rừng đào, thật đúng là, không xin mà vào là tặc; không hỏi mà lấy là trộm. Lão muốn để chúng ta làm đạo tặc sao?"

Mắt trợn trắng lên, Thiên Cơ lão nhân dựng râu mà nói: "Ai để các ngươi làm đạo tặc chứ, mọi người hái hết quả đào xong rồi ném một ít bạc vào trong rừng, lấy đó làm tiền mua đào là được rồi?"

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, Ngân Lang và Thanh Báo đặt roi ngựa màu vàng kim xuống rồi đồng loạt nhảy xuống xe.

https://thuviensach.vn

Về phần bên trong chiếc xe ngựa thứ hai, hai người Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo cũng đưa tay vén rèm xe lên, cong người đi ra khỏi buồng xe.

Ngoài Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ra, trong lòng những người này đều vô cùng hiểu rõ.

Dụng ý của Thiên Cơ lão nhân cũng không phải là vào rừng hái đào ăn cho đỡ thèm, mà bởi vì tới lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt nên uống Linh Tuyền rồi, dinendian.lơqid]on phải giúp Vô Ngân tách Hiên Viên Diễm, Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và tiểu kim chồn Cầu Cầu ra.

"Đi đi đi, hái trộm đào ăn đi."

Bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, Ngân Lang và Thanh Báo kề vai sát cánh lẫn nhau, mặt mày hớn hở phối hợp với Thiên Cơ lão nhân, dời bước chạy tới rừng đào bên trái.

"Ta nói..... Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong này, sao hai ngươi chỉ đợi ở trên xe chứ? Mau xuống nhanh, cùng nhau vào rừng hái trộm đào đi!"

Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo nói xong, hai chân cũng không nhàn rỗi nữa.

Hai người chui vào bên trong chiếc xe ngựa thứ ba, lôi kéo Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn xuống xe ngựa, mạnh mẽ dẫn vào rừng đào.

"Này! Ta nói đã....."

Phòng ngừa Vô Ngân đưa Linh Tuyền bị Ngốc Bảo và Cầu Cầu nhìn thấy. Đưa tay chống nạnh, Thiên Cơ lão nhân ngẩng đầu, miệng cười méo mó nói: "Ngốc Bảo, Cầu Cầu, người nào hái quả đào người đó ăn! Nếu hai ngươi không vào rừng hái đào, thì không cho chảy nước miếng, không cho đuổi theo phía sau mông chúng ta đòi ăn đâu!"

https://thuviensach.vn

Bị Thiên Cơ lão nhân gợi lên tính tham ăn, Cầu Cầu nằm ở trên lưng Ngốc Bảo, lúc này mới bực dọc kêu lên: "Chi chi chi chi chi --"

"Chiêm chiếp --"

Ngốc Bảo bay lên trời cao, cũng phát ra một tiếng, cánh lớn màu đỏ máu bỗng chốc vỗ mạnh, lúc này mới chở Cầu Cầu bay vào rừng đào.

Đạt được âm mưu, thành công dụ Ngốc Bảo và Cầu Cầu vào rừng đào, bóng dáng Thiên Cơ lão nhân như sao xẹt, chợt chui vào bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất.

"Diễm tiểu tử, còn ở lại trên xe làm gì?"

Bàn tay giống như móng vuốt chim ưng túm lấy tay áo Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân trừng mắt mà nói: "Cùng nhau vào rừng hái trộm đào đi!"

"Không phải người nói người nào hái người đó ăn sao! Cũng câu nói này, nếu người nào muốn ăn quả đào thì tự vào rừng hái đi!"

Hiên Viên Diễm xem thường, trả lời: "Ta lại không muốn ăn đào, chỉ muốn bồi Nguyệt nhi tâm sự, tất nhiên không cần vào rừng hái đào!"

"Lúc nào cũng dính nhau, ngươi không ngại ngán sao?"

Tặng lại Hiên Viên Diễm cái nhìn xem thường, vẻ mặt Thiên Cơ lão nhân"khó chịu" nói: "Hơn nữa, mặc dù tiểu tử ngươi không muốn ăn đào, Dieenndkdan/leeequhydonnn nhưng sư phụ của ngươi lại rất muốn rất muốn ăn, ngươi không thể vào rừng giúp lão đầu hái nhiều thêm không được sao?"

"Người còn cần ta giúp một tay hái trộm đào?"

https://thuviensach.vn

Giương mày lên, vẻ mặt Hiên Viên Diễm xốc xếch nói: "Chỉ bằng thân thủ nhanh nhẹn này của người, một quả đào ta còn chưa có hái xong, e rằng người cũng đã hái được bảy tám quả rồi!"

Hiên Viên Diễm không biết, phía sau vụ vào rừng hái đào này đến cuối cùng đã cất giấu mục đích gì, nhưng trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại vô cùng hiểu rõ.

Nàng nên uống "thuốc" rồi, để không làm Diễm lo lắng, chuyện nàng uống "thuốc" chữa bệnh chỉ có thể tạm thời lừa gạt Diễm.

Vì vậy --

Gió mát cuốn bay màn cửa lên.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt với dung nhan xinh đẹp hấp dẫn hồn người, phong thái tươi đẹp đến say lòng, *dyan(lee^qu.donnn) mắt ngọc mang theo ý cười sóng lưu chuyển lên tiếng: "Diễm, ta muốn ăn đào, nhưng lại lười phải động, chàng vào rừng thay ta hái một ít được không?"

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt theo gió rơi vào tai Hiên Viên Diễm.

Hiên Viên Diễm vốn còn ở lại trong xe ngựa, mặc cho Thiên Cơ lão nhân kéo lấy, không muốn xuống xe, lúc này đã bay ra khỏi buồng xe.

"Ngươi ngươi ngươi...ngươi cái tiểu tử thúi này!"

Đi theo nhảy xuống xe ngựa, Thiên Cơ lão nhân vừa đuổi theo Hiên Viên Diễm vào rừng đào, vừa ra vẻ mặt "oán giận" mà nói: "Lão đầu bảo ngươi giúp một tay hái trộm đào, ngươi lại tỏ ra không vui, Nguyệt oa nhi bảo ngươi hái trộm đào, ngươi lại chạy còn nhanh hơn thỏ?"

https://thuviensach.vn

Bầu trời ửng một màu đỏ, giữa khung cảnh hữu tình, bóng dáng của Hiên Viên Diễm và Thiên Cơ lão nhân, một trước một sau tiến vào rừng đào.

Nghiêng người dựa lưng vào vách xe, lòng bàn tay lười biếng vuốt ve, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi cúi đầu xuống, lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi Vô Ngân tiến vào buồng xe đưa "thuốc".

Nhìn thấy mọi người đều vào rừng đào, tay áo màu trắng của Vô Ngân bồng bềnh theo gió, chui ra từ bên trong chiếc xe ngựa thứ tư, dời bước tới xe ngựa của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đáy lòng mặc dù chất chứa đầy u sầu, nhưng trên gương mặt Vô Ngân vẫn cố tỏ vẻ như bình thường, vén rèm vào buồng xe, ngồi xuống ở phía đối diện Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Sờ tay vào trong ngực, móc ra một chiếc bình nhỏ màu hồng, đưa cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dfienddn lieqiudoon đồng thời tiếng Vô Ngân mềm mại như gió xuân vang lên: "Nguyệt nhi, đây!"

Nhận lấy bình sứ màu hồng, bỗng chốc ngẩng đầu lên.

Uống sạch Linh Tuyền bên trong bình, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không như trước kia, lập tức trả bình lại cho Vô Ngân, mà ngón tay chỉ nhẹ nhàng xoay chuyển chiếc bình.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay vuốt vuốt chiếc bình khiến thân thể Vô Ngân hơi cứng lại, mồ hôi lạnh phía sau thấm ướt lưng, trong lòng sinh ra một loại dự cảm chẳng lành.

Ngừng động tác xoay bình, trả lại bình cho Vô Ngân, đồng thời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn thẳng vào mắt Vô Ngân, gằn từng chữ một: "Vô Ngân, cứ cách mười ngày huynh cho ta uống thuốc, ta....."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt muốn nói là: ta đã biết rồi, thật ra đây không phải là thuốc mà tự tay huynh chế, mà là Linh Tuyền của Linh cung! Nói cho ta biết, tại sao huynh không nói thật, mà phải giấu giếm ta?

Chỉ là --

Không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói xong, da đầu Vô Ngân run lên, lòng cực kỳ khủng hoảng.

Cho là Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại muốn hỏi mình, đến cuối cùng là “thuốc” được chế từ dược liệu nào, Vô Ngân bỗng chốc nhận lấy bình.

"Nguyệt nhi, ta thích ăn đào nhất. Ngươi đã uống thuốc xong, ta phải nhanh vào rừng, nếu đi vào muộn, quả đào lớn nhất ngọt nhất, sợ rằng sẽ bị soái lão đầu cướp mất đó!"

Vô Ngân chột dạ, lại còn dùng kế sách cũ nát của Hiên Viên Ly, không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt phát hiện câu nói có dấu hiệu gì không ổn, liền vội vàng kiếm cớ chạy ra.

Cắt đứt lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, gương mặt vẫn còn nỗ lực duy trì nụ cười.

Cất bình vào trong ngực, Vô Ngân vừa nói xong cớ chạy ra, bóng dáng liền như sao xẹt, lao ra khỏi buồng xe chạy vào rừng đào.

Cổ tay trắng nõn đưa ra, ngón tay nhấc màn rèm cửa sổ lên.

Mắt ngọc híp lại, nhìn chằm chằm bóng lưng Vô Ngân hoảng hốt rời đi, dienndnle,qu.y don Thượng Quan Ngưng Nguyệt lẩm bẩm nói nhỏ: "Vô Ngân, mấy người các ngươi..... rốt cuộc đang muốn che dấu cái gì đây?"

Một khắc đồng hồ trôi qua, đoàn người đi ra khỏi rừng đào.

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn sang, chỉ thấy trên lưng Ngốc Bảo chở theo Cầu Cầu với một đống đào lớn.

Vạt áo của bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc xắn lên thành cái bọc, ở trong đó lại chất đầy những quả đào tươi ngon.

Những người khác, hoặc cánh tay bắt chéo ở trước ngực ôm quả đào, hoặc hai tay khép lại thành cái bát nâng quả đào, tóm lại mọi người "chật vật ôm đào".

Mọi người đi tới cạnh bờ sông, đặt đào ở trên mặt đất.

Ngốc Bảo bay tới cạnh bờ sông, liền bỗng chốc nghiêng người, khiến Cầu Cầu và một đống đào lớn lăn xuống đất.

Ngay sau đó --

Trừ Ngốc Bảo và Cầu Cầu, một dùng mỏ nhọn mổ cánh, một dùng móng vuốt gãi lông đuôi, hình như muốn mình "chải chuốt" đẹp trai hơn một chút, đợi lát nữa ăn đào mới ngon.

Trừ Hiên Viên Diễm đã tiến vào trong chiếc xe ngựa đầu tiên, vừa trò chuyện với ái thê đang mang thai, vừa chờ được ăn những quả đào sạch sẽ.

Những người còn lại đều phân công hợp tác.

Bốn vị trưởng lão đứng ở cạnh bờ sông, phụ trách rửa sạch đào; Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo, d,0dylq.d từ trong chiếc xe ngựa cuối cùng lấy ra cái đĩa tròn, phụ trách xếp đào.

Ngân Lang, Thanh Báo, Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân, từ bên trong xe ngựa lấy ra một tấm thảm, sau đó trải tấm thảm ra, bày trên mặt đất phía trước năm chiếc trước xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Vô Ngân trải xong tấm thảm tốt nhất, dời bước đến bên cạnh Thiên Cơ lão nhân.

Trợ giúp Thiên Cơ lão nhân trải thảm, đồng thời Vô Ngân hạ thấp giọng mà nói: "Này! Soái lão đầu, sao còn chưa thấy người mời khách đâu?"

"Đúng vậy, lão đầu cũng cảm thấy khó hiểu đây. Tính toán canh giờ, lúc này hẳn là quản gia và hộ pháp của sơn trang Vạn Trúc nên xuất hiện rồi chứ?"

Điều Vô Ngân nghi ngờ, cũng là điều Thiên Cơ lão nhân nghi ngờ.

Phía cuối rừng đào, là một dãy núi cao thấp nối tiếp nhau, đối diện dãy núi, là một rừng trúc xanh thẳm, thanh tịnh và đẹp đẽ.

Sâu phía trong rừng trúc, chính là sơn trang Vạn Trúc, mà quản gia và hộ pháp của sơn trang Vạn Trúc chính là người mời khách hôm nay.

Theo lý mà nói, lúc này quản gia và hộ pháp của sơn trang Vạn Trúc hẳn đã xuyên qua rừng trúc, Die nd da nl e q uu ydo n vòng qua dãy núi, xuất hiện ở rừng đào.

Vì sao, còn chưa thấy bọn họ đâu?

Ngay lúc Thiên Cơ lão nhân đang trải thảm, khóe mắt chợt quét về phía rừng đào, nghi ngờ người sơn trang Vạn Trúc sao còn chậm chạp chưa xuất hiện thì trong nháy mắt ——

Ngón tay Thiên Cơ lão nhân đang kéo thảm, chợt cứng đờ, sâu trong mắt Thiên Cơ lão nhân cũng ngầm lóe lên tia sáng lạnh vừa kinh ngạc vừa phẫn nộ.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 314: Huyết Tẩy Tai Ương

Sự khác thường của Thiên Cơ lão nhân, đoàn người cách đây khá xa lại không có một chút phát hiện.

Nhưng Vô Ngân luôn thận trọng, giờ phút này ở gần bên cạnh Thiên Cơ lão nhân, tất nhiên thấy được Thiên Cơ lão nhân bất thường.

"Soái lão đầu, người....."

Đôi mắt đẹp kinh ngạc trong nháy mắt, khuỷu tay khẽ chạm vào Thiên Cơ lão nhân, lòng Vô Ngân tràn đầy nghi ngờ hỏi: "Đây là thế nào?"

Bàn tay đang nắm thảm nổi đầy gân xanh.

Thiên Cơ lão nhân nghiêng đầu, nhìn vào đôi mắt đẹp của Vô Ngân, giọng tuy nhẹ như muỗi kêu, Die nd da nl e q uu ydo n lại lạnh như băng sương trong mùa đông khắc nghiệt.

"Sơn trang Vạn Trúc gặp phải tai họa bị tàn sát, ngoài trang chủ sơn trang Vạn Trúc còn thoi thóp một hơi ra, toàn bộ trong trang, không một ai sống sót!"

Nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, sắc mặt Vô Ngân bỗng chốc biến đổi.

Đôi mắt đẹp nhanh chóng nhìn lướt qua rừng đào, lại không phát hiện bất luận người nào tồn tại, Vô Ngân đè thấp giọng nói, tràn đầy khiếp sợ: "Sao người biết được? Chẳng lẽ..... Có người truyền âm với người?"

https://thuviensach.vn

Cổ tay khẽ lật, trải tấm thảm xuống mặt đất, đáy mắt Thiên Cơ lão nhân chợt lóe lên một tia lạnh lẽo, chậm rãi nói từng câu từng chữ.

"Đúng! Thuộc hạ Võ Học Thông của lão đầu hiện đang ở cuối rừng đào. Chuyện sơn trang Vạn Trúc bị huyết tẩy, chính là do hắn mới vừa thúc giục nội lực lặng lẽ truyền âm từ phía cuối rừng đào tới chỗ ta đấy!"

Vô Ngân ngồi chồm hổm với Thiên Cơ lão nhân, vừa cầm một góc tấm thảm, vừa cúi đầu xuống, đè thấp giọng nói chuyện.

"Soái lão đầu, Võ Học Thông có nói với người, rốt cuộc là người phương nào đã tàn sát sơn trang Vạn Trúc không? Dieendaanleequuydonn Động cơ tàn sát sơn trang Vạn Trúc là gì?"

"Hình như Võ Học Thông bị tiêu hao nội lực, không có cách nào kéo dài thời gian truyền âm. Hắn chỉ nói cho ta biết, sơn trang Vạn Trúc bị tàn sát, trang chủ thì đang hấp hối, hiện đang ở cuối rừng đào, bảo ta mau hiện thân, xem thử có biện pháp nào thay trang chủ kéo dài tánh mạng không."

"Đã hái được không ít đào, trước mắt, nếu lại lấy cớ hái đào nữa để vào trong rừng đào, Diễm với Nguyệt nhi nhất định sẽ sinh nghi."

"Đúng vậy! Đây chính là điều lão đầu băn khoăn, không biết làm thế nào mới có thể tiến vào rừng đào lần nữa, còn ở trong thời gian dài như vậy, mà không làm Diễm tiểu tử và Nguyệt oa nhi sinh nghi đây?"

"Ta lại có một biện pháp."

"Nói nghe thử đi!"

"Lúc hái trộm đào, không cẩn thận mất đồ, vào rừng tìm lại."

"Đây chính là một cách tốt, chỉ là..... trên người lão đầu chưa bao giờ mang theo bất kỳ vật gì, điểm này Diễm tiểu tử biết rất rõ!"

https://thuviensach.vn

"Lão ngài không có đồ để ném, ta có!"

Tiếng nói vừa ngừng, Vô Ngân bỗng chốc đứng lên, vẻmặt "hốt hoảng", cất cao giọng kinh ngạc kêu lên: "Hỏng bét!"

Đối diện --

Nghe thấy tiếng kêu của Vô Ngân, Ngân Lang và Thanh Báo đang trải thảm thì chợt ngẩng đầu lên, da.nlze.qu;ydo/nn giọng đầy nghi ngờ hỏi: "Vô Ngân công tử, người sao vậy?"

Ngón tay mò vào trong tay áo, sau một hồi móc đông sờ tây, Vô Ngân nhíu mày nói: "Ngọc bội mà phụ thân để lại cho ta rớt mất rồi!"

Thiên Cơ lão nhân cũng đứng lên, phối hợp diễn trò với Vô Ngân: "Vô Ngân tiểu tử, ngọc bội của ngươi, có thể rơi ở trên xe ngựa rồi không?"

Vẻ mặt đầy hốt hoảng trông như thật, Vô Ngân lắc đầu nói: "Không thể nào! Lúc ta xuống xe, đặc biệt sờ vào tay áo, lúc ấy ngọc bội vẫn còn."

Đông trưởng lão đứng bên cạnh bờ sông rửa đào, cũng không biết Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân đang diễn trò một xướng một họa, cho là Vô Ngân mất ngọc bội thật.

"Lúc xuống xe, ngọc bội vẫn còn, khi hái đào xong ra khỏi rừng, ngọc bội lại không thấy nữa? Vô Ngân công tử....."

Đầu bỗng nhiên quay lại, vẻ mặt Đông trưởng lão hàm chứa sự tôn kính đối với Vô Ngân, lên tiếng nhắc nhở: "Nhất định là lúc hái đào, ngài đã không cẩn thận đánh rơi ngọc bội ở trong rừng rồi!"

"Đông trưởng lão nói rất đúng, nhất định là đã rớt ở trong rừng rồi."

Ba vị trưởng lão Nam Tây Bắc cũng dừng động tác rửa đào lại.

https://thuviensach.vn

Ba vị trưởng lão đều đồng loạt quay đầu mở miệng nói: "Vô Ngân công tử, ngài đừng có gấp, dinendian.lơqid]on nói cho chúng ta biết hình dáng và màu sắc của ngọc bội, chúng ta thay ngài vào rừng tìm kiếm!"

"Không cần, các trưởng lão cứ tiếp tục rửa đào, Vô Ngân tự vào rừng tìm kiếm được rồi."

Dứt lời, bóng dáng màu trắng của Vô Ngân, bỗng chốc như sao xẹt qua trong gió, cả người chạy vào trong rừng đào.

Trong nháy mắt Vô Ngân vào rừng --

"Hì hì, tìm đồ chơi vui lắm, lão đầu cũng muốn chơi."

Lông gà khắp người rơi xuống, bím tóc đung đưa, Thiên Cơ lão nhân huơ tay múa chân, đuổi theo Vô Ngân vào rừng đào: "Vô Ngân tiểu tử, mang theo lão đầu cùng chơi đùa đi!"

Mọi người không biết nguyên do bên trong, cho là Vô Ngân không để bọn họ giúp một tay, cùng vào rừng tìm ngọc bội, chẳng qua là xấu hổ không muốn làm phiền bọn họ.

Ngay lúc ba vị trưởng lão Nam Tây Bắc muốn tiếp tục rửa đào, Đông trưởng lão đang định giao lại cho người bên cạnh, vọt vào rừng đào giúp một tay thì.

-- mọi người nghe đây, lão đầu và Vô Ngân vào rừng đào tìm kiếm ngọc bội là giả, có chuyện quan trọng muốn làm mới là thật.

Về phần là chuyện gì, hiện tại lão đầu không có thời gian nói cho các ngươi biết, tóm lại hết sức khẩn cấp!

Các ngươi đừng cùng vào rừng đào, cứ tiếp tục ở lại bên ngoài rửa đào trải thảm. Dĩ nhiên, rửa đào trải thảm là thứ yếu,

https://thuviensach.vn

Dieenndkdan/leeequhydonnn quan trọng là coi chừng Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi.

Nếu Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi nổi lên lòng nghi ngờ, muốn tiến vào rừng đào, các ngươi cần phải nghĩ cách cản lại.

Nhớ, nếu như thật sự không ngăn nổi, nhất định phải thét chói tai nhắc nhở lão đầu, để lão đầu biết Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử đang muốn vào rừng đào.

Những lời này, là do Thiên Cơ lão nhân tiến vào chỗ sâu trong rừng đào đã thúc giục ma lực hùng hậu trong cơ thể truyền âm đến ngoài rừng đào.

Ngoài Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ra, bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, Ngân Lang và Thanh Báo, Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly đều nghe thấy tiếng truyền tới.

Nghe thấy lời Thiên Cơ lão nhân nói, mọi người theo bản năng gật đầu.

Không biết đã xảy ra chuyện gì, trong lòng mọi người đầy nghi ngờ, tiếp tục rửa đào thì rửa đào, trải thảm thì trải thảm, nhưng khóe mắt lại lướt nhìn phía chiếc xe ngựa thứ nhất.

Bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất --

Đầu ngón vén rèm cửa màu bạc lên, hai mắt nhàn nhạt nheo lại, Hiên Viên Diễm nhíu chặt mày, đang nhìn chằm chằm rừng đào tràn ngập hương thơm.

Nhưng, rừng đào có diện tích rộng lớn, trong rừng cây đào rắc cành lá đan xen rậm rạp.

https://thuviensach.vn

Chỉ có thể thu những gì bên ngoài rừng đào vào tầm mắt, Hiên Viên Diễm không có cách nhìn vào chỗ sâu thẳm trong rừng đào, đầu ngón tay chậm rãi kéo rèm xuống.

Nghiêng đầu, đưa mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm hạ thấp giọng nói: "Nguyệt nhi, chuyện Vô Ngân sơ ý đánh mất ngọc bội, nàng có tin không?"

Lòng bày tay trái lười biếng vuốt ve năm ngón tay phải, mắt ngọc lưu chuyển nhìn Hiên Viên Diễm, *dyan(lee^qu.donnn) Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong môi lên cười trả lời: "Không tin!"

Từ trước đến nay, Vô Ngân luôn rất thận trọng, chỉ là vào rừng hái đào, làm sao có thể đánh mất ngọc bội chứ? Vả lại, còn là đánh mất di vật của thánh thủ Y Vương?

Sương mù trong lòng thay nhau nổi lên, đư ngón tay sờ lấy cằm, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nói: "Tại sao Vô Ngân lại nói dối? Hắn và soái lão đầu lấy chuyện ném ngọc bội để ngụy trang để vào rừng đào lần nữa, làm như vậy là có mục đích gì đây?"

"Đã đoán không ra, hiện tại lại rất tò mò, không bằng....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài tiếng nói, môi đỏ hồng xinh đẹp nở nụ cười, bàn tay trắng nõn nâng lên, ngón trỏ phải chỉ về phía cửa sổ đối diện rừng đào.

"Ta đang có ý tưởng này, chỉ là....."

Sau khi Thiên Cơ lão nhân vào rừng đào, cuộc trò chuyện bí mật lọt và tai cả đám, hành động gật đầu theo bản năng, dfienddn lieqiudoon Hiên Viên Diễm cũng không coi thường.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, ngón trỏ phải chỉ về phía cửa, Hiên Viên Diễm nhẹ giọng nói: "Sợ là chúng ta mới vừa vào rừng đào, sẽ có người lên tiếng nhắc nhở soái lão đầu!"

"Việc này quá đơn giản? Để cho bọn họ ngủ một lát đi!"

Tiếng cười mị hoặc vang lên trong nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung tay áo màu tím lên, trong lòng bàn tay trái bỗng có thêm một cái bình nhỏ màu ngọc bích.

Cùng lúc đó --

Phía trước xe ngựa, làm gió nhẹ thổ lướt qua mặt đất, trên tấm thảm gấm bày mấy cái đĩa đựng những quả đào tươi ngon, sạch sẽ.

Đám người Hiên Viên Ly đã khoanh chân ngồi trên thảm, chuẩn bị ăn đào.

"Diễm đệ, đã rửa đào xong, đệ và Nguyệt nhi có thể xuống xe ăn được rồi đấy!"

Gọi xong, Hiên Viên Ly bỗng chốc nghiêng đầu, tay mắt lanh lẹ cầm một quả đào lớn nhất lên, "chẹp chẹp" gặm mấy miếng.

"Xèo xèo chi -- xèo xèo chi --"

Vừa thấy quả đào lớn nhất bị Hiên Viên Ly giành ăn, tiểu kim chồn Cầu Cầu khó chịu.

Cầu cầu nhe răng trợn mắt, lúc này đã nhảy lên đầu vai Hiên Viên Ly, vươn móng vuốt tới khóe miệng Hiên Viên Ly, đoạt lấy quả đào mà Hiên Viên Ly đang gặm.

Hiên Viên Ly cố ý trêu chọc Cầu Cầu, đầu nghiêng sang một bên tránh đi, đồng thời một tiếng "chẹp" lại vang lên, lần nữa gặm một miếng đào

https://thuviensach.vn

lớn.

"Ha ha ha ha ha....."

Nhìn thấy nhất thời không đoạt được quả đào, Cầu Cầu giận đến vò đầu bứt tai, vẻ tức cười và dễ thương này khiến mọi người không khỏi ồn ào cười lớn.

Chờ đến khi Cầu Cầu tức giận thở hổn hển, móng vuốt nhỏ dùng sức vỗ về phía đầu Hiên Viên Ly.

Khóe miệng Hiên Viên Ly giật giật, lúc này mới không trêu chọc Cầu Cầu nữa, d,0dylq.d trả lại quả đào đã gặm mấy miếng cho Cầu Cầu.

Lúc này --

Mọi người nhìn xong vở kịch buồn cười, ánh mắt chợt đồng loạt tập trung nhìn về phía đôi giai ngẫu đang dời bước mà đến.

Vạt áo màu tím bay lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi về phía thảm gấm, mặc dù tay trái đang nắm lấy tay Hiên Viên Diễm, nhưng tay phải lại giấu ở sau lưng.

Trước mặt, nếu đang đối diện với kẻ địch, cử chỉ đưa tay giấu ở sau lưng này, tất nhiên trong nháy mắt mọi người sẽ đề cao cảnh giác.

Nhưng, đối diện là phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm. Vì vậy, sao mọi người lại có thể cảnh giác chứ?

Thượng Quan Hạo đưa tay vẫy, vẻ mặt từ ái nở nụ cười nói: "Nguyệt nhi, đến đây, ngồi bên cạnh phụ thân ăn đào đi!"

Thượng Quan Hạo vừa dứt lời, tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đang giấu ở sau lưng bỗng chốc giơ cao ra.

https://thuviensach.vn

Một đạo áng sáng màu hồng thoáng qua cực nhanh với trước mặt mọi người.

Tia sáng thoáng qua rồi biến mất, mà lúc tia sáng biến mất, trước mặt mọi người bỗng tối sầm, dienndnle,qu.y don thân thể đều ngã về phía sau, toàn bộ lọt vào trạng thái hôn mê.

Mắt ngọc tràn đầy áy náy, liếc nhìn Thượng Quan Hạo.

Ngay sau đó, đầu ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhẹ nhàng bắn ra, thu bình sứ trong lòng bàn tay phải vào trong tay áo màu tím.

Trong bình sứ chứa một loại bột thốc vô sắc vô vị, da thịt người một khi nhiễm phải, sẽ lập tức lọt vào trong trạng thái hôn mê.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới vừa tay lên, chính là thúc giục thất thải linh lực, đem bột thuốc trong bình sứ, theo gió tới trước mặt mọi người.

Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng bị lây dính bột thuốc.

Nhưng, loại này bột thuốc hữu hiệu với loài người hữu hiệu, mà lại không có một chút ảnh hưởng nào với Ngốc Bảo và Cầu Cầu.

Vì vậy --

Đối với một màn bất thình lình này, Cầu Cầu và Ngốc Bảo cảm thấy hết sức kinh ngạc, lúc này mới ngừng ăn, Die nd da nl e q uu ydo n chạy nhanh tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hỏi: "Nguyệt chủ tử, sao người....."

Kể từ khi Hiên Viên Diễm được Thiên Cơ lão nhân cứu sống, liền có được bản lĩnh nghe hiểu ngôn ngữ động vật.

https://thuviensach.vn

Cho nên, lúc trước Thiên Cơ lão nhân trêu chọc Cầu Cầu và Ngốc Bảo, mặc dù làm bộ nghe không hiểu ngôn ngữ động vật, chỉ lo nói việc của mình.

Nhưng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại hiểu rõ, thật ra thì những gì Cầu Cầu và Ngốc Bảo nói, Thiên Cơ lão nhân có thể nghe hiểu.

Để phòng Cầu Cầu và Ngốc Bảo nói lớn tiếng, sẽ bị Thiên Cơ lão nhân thính tai nghe thấy.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt lập tức đưa tay lên, đưa tới bên môi nhẹ "xuỵt" một tiếng, ý bảo Cầu Cầu và Ngốc Bảo đừng nói chuyện.

Mặc dù Cầu Cầu và Ngốc Bảo kinh ngạc, nhưng vẫn ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhẹ một tiếng, hạ thấp giọng nói: "Ngốc Bảo, Cầu Cầu, hiện tại Nguyệt chủ tử muốn nhanh chóng vào rừng, dieendaanleequuydonn không có thời gian giải thích với các ngươi. Các ngươi nghe lời, ở lại bên ngoài ăn đào. Còn có....."

Quét đảo qua mọi người đang lâm vào trạng thái hôn mê, Thượng Quan Ngưng Nguyệt bổ sung: "Nếu xuất hiện người xấu, muốn gây bất lợi với phụ thân bọn họ, các ngươi cần phải hết sức bảo vệ đó!"

Gật đầu, Ngốc Bảo và Cầu Cầu lui về thảm gấm, vừa cúi đầu ăn quả đào, vừa để tai nghe gió thổi cỏ lay ở bốn phía.

Cười liếc nhìn Ngốc Bảo và Cầu Cầu xòn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nắm tay nhau, lặng yên không tiếng động tiến vào rừng đào.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 315: Khiến Người Ta Giận Sôi

Cuối rừng đào có một khối đá lớn.

Võ Học Thông mặc y phục màu xanh, trên gương mặt tràn đầy mệt mỏi, đang ngồi xếp bằng, sau lưng đang dựa vào khối đá lớn, nhắm mắt lẳng lặng dưỡng thần.

Trên mặt đất trước mặt Võ Học Thông, một nam tử trung niên yên lặng nằm.

Nam tử trung niên này ước chừng bốn mươi tuổi, huyết sắc trên mặt đều mất hết, hơi thở mong manh, là trang chủ sơn trang Vạn Trúc Tần Trạm.

Lỗ tai hơi hơi run, nghe thấy một hồi cuồng phong cuốn đến ở phía trước trong rừng đào, Die nd da nl e q uu ydo n mấy cánh hoa đào màu hồng nhẹ nhàng bay xuống, người Võ Học Thông chờ đã xuất hiện.

Mở hai mắt ra, vốn là tư thế ngồi xếp bằng, đổi thành tư thế quỳ một chân trên đất, Võ Học Thông cúi đầu, giọng điệu mười phần cung kính nói: "Thuộc hạ tham kiến chủ tử!"

Võ Học Thông vừa dứt lời, bóng dáng Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân nhanh như sao xẹt xuyên qua rừng đào, trong nháy mắt đã hạ xuống trước mặt Võ Học Thông.

Nhìn Tần Trạm còn thoi thóp một hơi, bàn tay Thiên Cơ lão nhân tạo thành quả đấm, hai mắt tràn đầy sương lạnh hỏi: "Võ Học Thông, tại sao

https://thuviensach.vn

sơn trang Vạn Trúc lại bị tàn sát? Sao ngươi lại xuất hiện ở sơn trang Vạn Trúc?"

"Chuyện này....."

Võ Học Thông đứng lên, hai mắt nghi ngờ nhìn lướt qua Vô Ngân, dường như không hiểu rõ, sao Đế chủ lại cùng Vô Ngân đến đây.

Võ Học Thông nghi ngờ, Thiên Cơ lão nhân há có thể không biết chứ?

Đưa tay bắt chéo, Thiên Cơ lão nhân nói: "Thân phận Ma đế của ta, Vô Ngân đã biết. Cho nên, tất cả đều cứ nói thật, không cần giấu giếm!"

"Hồi Đế chủ, chuyện là như vầy....."

Nghe thấy lời Thiên Cơ lão nhân nói, trong lòng Võ Học Thông không còn băn khoăn, lập tức kể từ đầu tới đuôi, không bỏ sót chút nào.

Hóa ra, Võ Học Thông phụng lệnh của Thiên Cơ lão nhân, giám thị Nam Cung Tuyết Y, dieendaanleequuydonn để tận mắt nhìn chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y xác thực quay trở về Linh cung.

Vì vậy, hắn liền lên đường ngày đêm, muốn trở về sơn trang Vô Danh, hồi báo lại cho Đế chủ.

Mà --

Chạng vạng hôm qua, lúc đi qua đường lớn ngoài rừng đào này, Võ Học Thông chợt nhớ tới bộ cờ ngọc lạnh ấm độc nhất vô nhị trên thế gian đang ở trong tay trang chủ sơn trang Vạn Trúc.

Bộ cờ ngọc lạnh ấm được chế từ ngọc phỉ thúy trắng và đen. Nghe nói, chạm vào viên cờ đen có cảm giác lạnh như mùa đông, chạm vào viên trắng xúc có cảm giác ấm áp tựa như xuân.

https://thuviensach.vn

Võ Học Thông là người mê cờ, đã sớm muốn thấy bộ cờ ngọc lạnh ấm độc nhất vô nhị trên thế gian này.

Thấy đang thuận đường, vì vậy Võ Học Thông liền quẹo vào rừng đào, vòng qua dãy núi, xuyên qua rừng trúc xanh, tiến vào phạm vi sơn trang Vạn Trúc.

Nhưng --

Võ Học Thông tuyệt đối không thể ngờ rằng, hắn vốn muốn thưởng thức cờ ngọc lạnh ấm, khi vừa thấy lại là một bức thảm cảnh nhìn mà hoảng.

Cửa lớn sơn trang Vạn Trúc rộng mở, bên trong sơn trang lớn như vậy, đất đầy máu tanh, thi thể nằm tràn lan.

Từ trước đến giờ, người của sơn trang Vạn Trúc đều không tranh quyền thế, sao lại phải tai ương bị huyết tẩy, da.nlze.qu;ydo/nn từ lão già tám mươi, cho tới đứa bé ba tuổi, đều đi đời nhà ma cơ chứ?

Võ Học Thông khó có thể tin được, dọc theo con đường ngổn ngang thi thể, tiến vào đại sảnh sơn trang Vạn Trúc, muốn tìm dấu vết người hành hung để lại.

Mới vừa bước vào đại sảnh, Võ Học Thông đã rõ được động cơ của cái người lòng dạ độc ác đã huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc rồi.

Trên vách tường của đại sảnh, bị người hành hung lòng dạ độc ác, dùng máu tươi viết xuống hai hàng chữ lớn.

-- Thiên Cơ lão nhân, đừng có gây thêm phiền toán, trì hoãn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đi Linh cung nữa.

https://thuviensach.vn

Nếu không, người mời khách tiếp theo, sẽ giống như người của sơn trang Vạn Trúc, gặp phải họa sát thân!

Võ Học Thông là một người thông minh, từ hai hàng chữ lớn bằng máu trên vách tường đại sảnh, tất nhiên đã đoán được sơ sơ mọi chuyện.

Phu thê Diễm thiếu chủ, muốn tiến về phía Linh cung cướp lấy dược liệu.

Đế chủ không muốn phu thê Diễm thiếu chủ đến Linh cung nhanh như vậy, liền tìm đến nhờ sơn trang Vạn Trúc, dinendian.lơqid]on cùng với các môn các phái giúp một tay, lấy cớ mời yến tiệc, trì hoãn phu thê Diễm thiếu chủ lên đường.

Mà, có người bụng dạ khó lường, hi vọng phu thê Diễm thiếu chủ có thể nhanh chóng đến Linh cung, liền tàn nhẫn huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc.

Người bụng dạ khó lường biết, nếu người sơn trang Vạn Trúc không hiện thân mời khách đúng hẹn.

Như vậy, Đế chủ sẽ cảm thấy kỳ lạ, nhất định sẽ phái người tới sơn trang Vạn Trúc, nghe ngóng nguyên nhân vì sao bọn họ chưa hiện thân mời khách.

Cho nên, sau khi người bụng dạ khó lường huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc, liền để lại hai hàng chữ lớn bằng máu, dùng cái này để cảnh cáo Đế chủ không cần chậm trễ nữa!

Dựa vào thi thể còn ở khắp sơn trang Vạn Trúc, Võ Học Thông đủ để suy đoán ra rằng, Đế chủ còn chưa biết được chuyện sơn trang Vạn Trúc bị huyết tẩy.

https://thuviensach.vn

Bởi vì, nếu Đế chủ biết được sơn trang Vạn Trúc bị huyết tẩy, nhất định sẽ phái người an táng người đã chết thật tốt.

Đổi lại một câu khac, Đế chủ và phu thê Diễm thiếu chủ vẫn còn chưa tới rừng đào tràn ngập hương thơm cách sơn trang Vạn Trúc mười lăm dặm kia.

Tới lúc nào đến được, Võ Học Thông không biết.

Nhưng, bên ngoài rừng đào tràn ngập hương thơm, có một con đường lớn, mà Đế chủ và phu thê Diễm thiếu chủ phải đi qua trên đường đến Linh cung.

Vì vậy, Võ Học Thông chuẩn bị rút lui khỏi sơn trang Vạn Trúc, muốn canh giữ ở bên trong rừng đào, Dieenndkdan/leeequhydonnn đợi Đế chủ và phu thê Diễm thiếu chủ xuất hiện.

Mà --

Ngay lúc Võ Học Thông chuẩn bị rút lui, chợt nhận thấy được bên trong sơn trang Vạn Trúc tràn ngập hơi thở chết chóc, mơ hồ có chút hơi thở yếu ớt của một người.

Đi tìm men theo hơi thở yếu đuối, bên trong một sân viện của sơn trang Vạn Trúc, Võ Học Thông phát hiện trang chủ Tần Trạm vẫn còn lại một chút hơi thở yếu ớt.

Võ Học Thông vội vàng đỡ Tần Trạm dậy, hai tay đưa tới sau lưng Tần Trạm, đưa ma lực vào trong cơ thể Tần Trạm, hy vọng có thể giữ được một mạng của Tần Trạm.

Chỉ tiếc, từ chạng vạng hôm qua, tới hoàng hôn hôm nay, Võ Học Thông gần như đã tiêu hao hết sức lực trong cơ thể, Tần Trạm vẫn chỉ còn thoi thóp một hơi.

https://thuviensach.vn

Chỉ có chút khởi sắc chính là khi ở nửa canh giờ trước đó.....

Ngập ngừng mở miệng, nói ra thời gian chính xác Thiên Cơ lão nhân đến rừng đào, còn năn nỉ Võ Học Thông dẫn hắn đến gặp Thiên Cơ lão nhân lần cuối.

Cho nên, lúc này mới xảy ra chuyện Võ Học Thông mang theo Tần Trạm, đi tới cuối rừng đào, truyền âm kêu gọi Thiên Cơ lão nhân.

"Đế chủ, thuộc hạ gần như dùng mười canh giờ, để ma lực chạy trong cơ thể Tần Trạm. Nhưng, *dyan(lee^qu.donnn) Tần Trạm vẫn chỉ còn thoi thóp một hơi thì coi như thôi đi....."

Nhanh chóng kể xong, Võ Học Thông nhíu chặt mày nói: "Ngay cả Tần Trạm bị loại võ công nào gây thương tích, thuộc hạ cũng không thể điều tra ra, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!"

Nghe Võ Học Thông kể xong, bóng dáng của Thiên Cơ lão nhân chợt lóe.

Thận trọng đỡ Tần Trạm dậy, Thiên Cơ lão nhân ngồi xếp bằng, hai tay đưa dán vào sau lưng Tần Trạm, đưa ma lực vào trong cơ thể Tần Trạm.

Một khắc đồng hồ trôi qua, Thiên Cơ lão nhân thu hai tay lại.

Nửa ôm Tần Trạm vào trong ngực, liếc nhìn sắc mặt Tần Trạm vẫn trắng bệch như tờ giấy, hơi thở mong manh, giọng Thiên Cơ lão nhân vang lên đầy giận dữ.

"Tần Trạm bị hắc linh gây thương tích, nếu không phải có năm đó hắn bị bệnh nặng, được ta cho dùng một viên Ma Đan chữa khỏi, ngũ tạng phế phủ lưu lại dược tính của Ma Đan, khi bị hắc linh xâm nhập thân thể, hắn đã sớm khí tuyệt mà bỏ mình rồi!"

https://thuviensach.vn

Nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, sắc mặt của Võ Học Thông bỗng chốc biến đổi, chân mày nhíu càng chặt hơn nói: "Cái gì? Hắc... Hắc linh!"

Khó trách, hắn đưa ma lực vào trong cơ thể Tần Trạm thì vẫn không có cách nào dò xét ra, đến cuối cùng là Tần Trạm bị loại võ công nào gây thương tích.

Với công lực của hắn, không cảm ứng được sự tồn tại của hắc linh bên trong vết thương của Tần Trạm là chuyện tất nhiên.

Đôi mắt Vô Ngân kinh ngạc nháy mắt, hỏi: "Hắc linh là thứ gì?"

Chân mày nhíu chặt chợt dãn ra, Võ Học Thông giải thích nói: "Linh lực của Linh cung, tổng cộng chia làm bốn loại. Dựa theo uy lực mạnh yếu, dfienddn lieqiudoon theo thứ tự là: hồng Linh, ẩn linh, hắc linh, thất thải linh!"

"Nói cách khác, người huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc, là người của Linh cung. Chẳng lẽ....."

Liếc nhìn tính mạng Tần Trạm bị đe dọa, lại nghĩ đến những người đã tử vong ở bên trong sơn trang Vạn Trúc, từ trước đến giờ Vô Ngân thánh khiết như tiên, trong mắt cũng tràn ra tức giận thuộc về phàm trần: "Là Nam Cung Tuyết Y gây nên?"

"Không, tuyệt đối không thể là Nam Cung Tuyết Y! Ta chính mắt thấy chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y, tiến vào Linh cung, rồi mới về. Mà....."

Võ Học Thông lắc đầu, nói: " Khinh công của Nam Cung Tuyết Y, cùng ta không phân cao thấp, ta lại lên đường cả ngày đêm, cho nên Nam Cung Tuyết Y sao có thể xuất hiện trước ta, rồi huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc chứ?"

https://thuviensach.vn

"Võ Học Thông nói không sai, hoàn toàn không phải là Nam Cung Tuyết Y. Bởi vì....."

Võ Học Thông vừa dứt lời, Thiên Cơ lão nhân lên tiếng: "Trong Linh cung hiện nay, trước mắt đột phá hắc linh chỉ có hai người, Thánh Đế và Thánh Tôn!"

Nghiêng đầu, Vô Ngân hỏi: "Vậy thì, người cho là, hung thủ huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc, là hai người này?"

Hai mắt rét lạnh, Thiên Cơ lão nhân gằn từng chữ một: "Với hiểu biết của lão đầu đối với Thánh Đế, dienndnle,qu.y don chuyện huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc làm người ta giận sôi như thế, không phải là do Thánh Đế gây nên."

"Nói cách khác, chuyện huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc, là do Thánh Tôn gây nên. Nhưng, vì sao Thánh Tôn phải làm như thế? Hắn lo lắng chúng ta vẫn cứ trì hoãn, cuối cùng sẽ làm trễ nãi Nguyệt nhi hóa giải kiếp số sao?"

"Ngươi quên lão đầu đã nói rồi sao? Chuyện kiếp số, trừ Thánh Đế, và chủ tớ năm người Nam Cung Tuyết Y ra, những người còn lại của Linh cung, vốn không hay biết. Cho nên....."

Thiên Cơ lão nhân tức giận, giọng trầm trầm nói: "Sao Thánh Tôn huyết tẩy Sơn trang Vạn Trúc lại là vì lo lắng chúng ta trì hoãn, sẽ làm trễ nãi Nguyệt oa nhi hóa giải kiếp số chứ?"

Vô Ngân hồ đồ, cau mày hỏi: "Nếu cũng không phải vì như thế, vậy vì sao Thánh Tôn phải huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc, muốn cho Nguyệt nhi đến Linh cung chứ?"

"Bởi vì, Thánh Tôn thống hận Thánh Đế, hắn để Nguyệt oa nhi đến Linh cung, chỉ là muốn có được thất thải linh lực của Nguyệt oa nhi, sớm

https://thuviensach.vn

đưa Thánh Đế xuống suối vàng."

"Lời này giải thích thế nào!"

"Thánh Tôn chỉ biết Thánh Đế phái Nam Cung Tuyết Y ra, là vì nghênh đón Nguyệt oa nhi hồi Linh cung, tiếp nhận chức Thánh Đế. Mà, Dieenndkdan/leeequhydonnn dựa theo quy củ của Linh cung, người của Linh cung không được yêu người ngoại giới. Mà nếu Nguyệt oa nhi tiếp nhận chức Thánh Đế, nhất định phải tách ra khỏi Diễm tiểu tử. Nếu như....."

Nhìn thẳng vào mắt Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân gằn từng chữ một: "Thánh Đế một lòng muốn cho Nguyệt oa nhi tiếp nhận chức Thánh Đế, nhưng Nguyệt oa nhi lại không muốn tách khỏi Diễm tiểu tử, như vậy hậu quả sẽ như thế nào đây?"

-- hậu quả sẽ như thế nào?

Giữa Nguyệt nhi và Thánh Đế, nhất định sẽ có một trận ác chiến.

Cường giả và cường giả tỷ thí, sống chết chỉ là trong nháy mắt, mà phải Nguyệt nhi có thất thải linh lực, có cơ hội đưa Thánh Đế vào chỗ chết lớn hơn!

Gật đầu, Vô Ngân bừng tỉnh hiểu ra mà nói: "Thì ra là như vậy, ta hiểu rồi!"

Vô Ngân vừa ngừng nói, Tần Trạm đang dựa vào người Thiên Cơ lão nhân, khuôn mặt mất hết huyết sắc, lông mi đen như mực run run lên.

Cố hết sức mở mắt ra, Tần Trạm ngửa đầu nhìn Thiên Cơ lão nhân, giọng nói yếu đuối như muỗi kêu: "Ân... Ân công, thật... Thật xin lỗi, d,0dylq.d chuyện ngài dặn... dặn dò, Tần Trạm không thể….hoàn thành xong, khiến ngài thất... thất vọng!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, thân thể Tần Trạm run rẩy, "phụt" phun ra một ngụm máu tươi, mắt hoàn toàn nhắm lại, vĩnh viễn cáo biệt trần thế.

Toàn bộ sơn trang bị diệt thảm, Tần Trạm đã nỗ lực chống một hơi cuối cùng.

Năn nỉ Võ Học Thông dẫn hắn tới đây, gặp mặt Thiên Cơ lão nhân, nói câu cuối cùng, lại không phải là "thay sơn trang Vạn Trúc của ta báo thù", mà là "thật xin lỗi"?

-- nếu không phải hắn liên lạc với Tần Trạm, để hắn giúp một tay trình diễn trì vở kịch trì hoãn, từ trước đến giờ sơn trang Vạn Trúc không tranh quyền thế, há có thể gặp phải tai ương bị huyết tẩy chứ?

Lỗ mũi Thiên Cơ lão nhân cay cay, đưa tay lau hết máu trên miệng Tần Trạm, cất lên giọng nói đầy u buồn.

"Tần Trạm, năm đó, lão đầu cứu ngươi một mạng. Nhưng hôm nay, lại bởi vì lão đầu, chôn vùi toàn bộ mạng người trong trang của ngươi. Cho nên, nên nói lời xin lỗi, phải là lão đầu, là lão đầu!"

"Đế chủ, bốn mươi năm trước, mấy vạn người Ma tộc ta bị diệt vong, là do Thánh Tôn ban tặng. Nhưng ngài cho là, Die nd da nl e q uu ydo n Thánh Tôn cũng vi tình mà làm ác, vô tâm gây sai lầm, cho nên liền tha thứ hắn. Hôm nay....."

Tần Trạm lìa đời, khiến Võ Học Thông vô cùng phẫn nộ, hàm răng nghiến ken két: "Thánh Tôn lại phát rồ, huyết tẩy cả sơn trang Vạn Trúc, ngài cũng không thể tha thứ cho hắn nữa!"

"Ngươi nói không sai, khoản nợ mạng người của Ma tộc, Thánh Tôn vô tâm gây sai lầm, còn có thể tha thứ. Nợ máu của sơn trang Vạn Trúc, Thánh Tôn cũng là cố ý mà làm, tuyệt không thể nữa tha thứ rồi!"

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân tức giận lạnh lẽo nói xong, cúi đầu nhìn người trong ngực đã qua đời: "Tần Trạm, nợ máu của sơn trang Vạn Trúc, lão đầu nhất định sẽ giúp ngươi đòi lại, nhất định sẽ!"

Ngay sau đó, Thiên Cơ lão nhân ngẩng đầu lên, con mắt lạnh như băng kêu lên: "Võ Học Thông?"

"Có thuộc hạ!"

"Cả đời Tần Trạm yêu trúc, ngươi đưa hắn rừng trúc an táng. Mặt khác, những người còn lại của sơn trang Vạn Trúc, ngươi cũng làm hậu táng cho bọn họ đi."

"Thuộc hạ tuân lệnh!"

Cổ tay bỗng chốc lật lên, một tấm vải gấm màu bạc, từ trong tay áo Thiên Cơ lão nhân bắn ra cực nhanh bay về phía Võ Học Thông.

"Các môn phái trên đó, đều là những môn phái tiến hành mời Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử dự yến tiệc mấy ngày kế tiếp. Ngươi nắm chặt thời gian, dieendaanleequuydonn liên lạc với đệ tử Cái Bang, để bọn họ dùng bồ câu đưa tin cho những môn phái này, thông báo những môn phái này hủy bỏ hành động mời khách."

Cánh tay giơ lên, Võ Học Thông tiếp nhận tấm vải gấm màu bạc, vẻ mặt cung kính trả lời: "Đế chủ yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ làm xong!"

Võ Học Thông dời bước tiến lên, ôm lấy Tần Trạm trong lòng Thiên Cơ lão nhân, mũi chân điểm nhẹ, biến mất ngay tại chỗ trong nháy mắt.

"Vô Ngân tiểu tử, chúng ta cũng nên đi về thôi."

Đứng lên, hai mắt Thiên Cơ lão nhân che giấu tia sáng rét lạnh, vỗ đầu vai Vô Ngân: "Nếu không trở về, sợ rằng Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử sẽ

https://thuviensach.vn

sinh nghi đấy!"

-- nếu không muốn càng nhiều môn phái gặp phải họa sát thân, hành động mời khách này phải hủy bỏ.

Sau khi trở về, còn suy nghĩ xem nên sử dụng những biện pháp nào để trì hoãn Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử đi Linh cung.

Vậy mà ——

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, Vô Ngân vừa gật đầu, lời ở trong miệng còn chưa kịp cho đáp lại.

Một tiếng cười mang theo mười phần mị hoặc, lại khiến Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân.....

Trong nháy mắt cảm giác trời rung đất chuyển, đại óc ầm ập nổ lớn, trong lòng cực kỳ không yên, từ phía trước rừng đào, da.nlze.qu;ydo/nn không nhanh không chậm vang lên.

"Soái lão đầu, Vô Ngân, không cần phải về gấp! Bởi vì, bọn ta đã nổi lên lòng nghi ngờ rồi, đặc biệt tới đây tìm đáp án!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 316: Giả Câm Vờ Điếc

- ông trời ơi!

Không phải hắn đã bí mật truyền âm, đặc biệt dặn dò trưởng lão và nhóm người Huyễn Ảnh, một khi Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử vào rừng đào, phải thét chói tai nhắc nhở hắn sao?

Gió hoàng hôn, quất vào mặt mà qua, vô cùng ấm áp.

Nhưng mà, trái tim Thiên Cơ lão nhân lại giống như rơi vào hầm băng, chậm rãi xoay người, sắc mặt kinh sợ như tờ giấy trắng nhìn về phía rừng đào.

-- đất ơi!

Đến cuối cùng Nguyệt nhi và Diễm đã núp ở trong rừng hoa đào bao lâu?

Chẳng lẽ đối thoại giữa hắn cùng với Thiên Cơ lão nhân, Võ Học Thông đã bị phu thê Nguyệt nhi và Diễm nghe hết toàn bộ vào trong tai không sót một chữ rồi?

Dung nhan Vô Ngân đẹp như tiên, lúc này lại như bao phủ thêm một lớp màu tro tàn, cũng giống như bị năm tia sét đánh vào, Die nd da nl e q uu ydo n thân thể cứng ngắc quay lại nhìn qua.

Từng cánh hoa đào nhuộm ánh sáng mờ, theo gió bay múa đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

Một tiếng "vèo" lay động, bàn tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nắm lấy nhau, bóng dáng nhẹ tựa lông hồng bay xuyên qua giữa cơn mưa hoa đào, trong nháy mắt rơi xuống trước mặt Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân.

"Nguyệt oa nhi, Diễm tiểu tử, cuộc đối thoại của chúng ta....."

Cảm thấy đầu óc như thiếu không khí, Thiên Cơ lão nhân khó thở, sau khi hít sâu vài hơi, sắc mặt cố gắng duy trì bình tĩnh hỏi: "Hai người đều nghe hết rồi?"

"Cuộc đối thoại giữa các ngươi, nếu tính từ chỗ Võ Học Thông quỳ một chân trên đất, dùng kính ngữ nói câu ‘ thuộc hạ tham kiến chủ tử! ’ trở đi, ta nghĩ....."

Thả ngón tay đang nắm nhau ra, hai cánh tay lười biếng bắt chéo, đôi môi đỏ hồng kiều mỵ cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Chúng ta hẳn đã nghe hết!"

Tiếng cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân nuốt xuống một ngụm nước miếng, dieendaanleequuydonn cả người lạnh run lên, lúc này mới tâm hoảng khí loạn nhìn nhau một cái.

-- thảm!

Đều đã nghe hết, bọn họ còn giấu giếm sao nữa?

"Mặc dù đã nghe hết được cuộc đối thoại này, nhưng....."

Hai chân di chuyển về phía trước, kéo gần khoảng cách giữa Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nói: "Sương mù trong lòng rất đậm, không biết soái lão đầu và Vô Ngân, ai nguyện ý thay ta và Nguyệt nhi vạch ra màn sương mù đây?"

https://thuviensach.vn

Trước kinh sợ liếc nhìn Hiên Viên Diễm, lại nhanh chóng tránh khỏi ánh mắt thăm dò của Hiên Viên Diễm, tay trái Thiên Cơ lão nhân đưa vào trong tay áo, móc ra một bình hồ lô rượu tinh xảo.

Ngón trỏ bỗng nhếch lên, bắn bay nắp hồ lô hình bầu dục, Thiên Cơ lão nhân đầu không ngẩng lên, uống hết hớp rượu này đến hết hớp rượu khác.

Về phần Vô Ngân đứng không yên, cảm giác trời đất quay cuồng, tay vịn tảng đá lởm chởm, đôi mắt đẹp tràn ngập u buồn, da.nlze.qu;ydo/nn nhìn chằm chằm ráng mây trên trời cao.

Đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm mà nói, khoảng thời gian này trình diễn vở kịch trì hoãn, Vô Ngân chẳng qua chỉ là "đồng lõa", Thiên Cơ lão nhân mới là "chủ mưu"!

Vì vậy --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm vô cùng ăn ý ngậm kín miệng, cứ như vậy cúi đầu, lẳng lặng nhìn Thiên Cơ lão nhân uống hết hớp rượu này đến hết hớp rượu khác.

Cho đến khi thấy đáy hồ lô, Thiên Cơ lão nhân không còn rượu để uống nữa.

Môi mỏng cong lên, Hiên Viên Diễm chậm rãi nói: "Soái lão đầu, rượu, người đã uống xong. Hiện tại..... đã có thể giải thích cặn kẽ điều thắc mắc cho ta và Nguyệt nhi rồi chứ?"

Bàn tay phải dùng sức nắm chặt, đốt ngón tay vang dội tiếng “răng rắc”.

Vốn là bình hồ lô rượu tinh xảo, lúc này đã hóa thành từng mảnh vụn, từ giữa ngón tay Thiên Cơ lão nhân, dinendian.lơqid]on như dòng cát nhỏ

https://thuviensach.vn

dài rơi xuống đất.

Ước chừng trầm mặc một hồi lâu, lúc này Thiên Cơ lão nhân mới nhìn về phía Hiên Viên Diễm, giọng đầy khàn khàn vang lên: "Diễm tiểu tử, ngươi có thắc mắc gì muốn hỏi? Là muốn hỏi Soái lão đầu, vì sao qua nhiều năm như vậy, chưa bao giờ nói với ngươi về thân phận Ma đế sao?"

Hơi lắc đầu, Hiên Viên Diễm cười nói: "Soái lão đầu, người và ta tình hơn phụ tử, nguyên nhân người không nói tới thân phận Ma đế, sao ta lại không hiểu chứ?"

Võ Học Thông nói: bốn mươi năm trước, mấy vạn người Ma tộc ta bị diệt vong, là do Thánh Tôn “ban tặng”.

Thân là người thống trị cao nhất Ma tộc, vô lực cứu vớt mấy vạn tính mạng của tộc nhân, đối với soái lão đầu mà nói, Dieenndkdan/leeequhydonnn tuyệt đối là một đoạn kí ức đau khổ đến thấu xương.

Vì vậy, ân sư soái lão đầu của hắn, chỉ có quên thân phận Ma đế này, mới sẽ không bị đoạn kí ức mấy vạn tộc nhân đã chết này trói buộc.

Cho nên, khi soái lão đầu lấy thân phận Thiên Cơ lão nhân bướng bỉnh, bang chủ Cái bang hiệp cốt nhân tâm hoàn toàn mới này, có duyên phận cùng kết làm thầy trò với hắn thì làm sao có thể tự tìm khổ và bi thương, "thẳng thắn" nói ra Ma đế thân phận chứ?

"Soái lão đầu, trong lòng Diễm tiểu tử, có hai điều thắc mắc. Một cái, chính là....."

Nhìn thẳng vào ánh mắt của Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Diễm mở miệng, hỏi ra vấn đề mà giờ khắc này Thiên Cơ lão nhân rất lo sợ khi nghe thấy.

https://thuviensach.vn

"Tại sao soái lão đầu lại bày ra màn kịch này, khiến các môn các phái liên tục hiện thân, trình diễn tiết mục nhiệt tình mời khách, Dieenndkdan/leeequhydonnn trì hoãn ta và Nguyệt nhi đi Linh cung chứ?"

"Bởi vì, bởi vì, bởi vì....."

Bởi vì cả nửa ngày, Thiên Cơ lão nhân cũng không nói ra được động cơ trì hoãn chân chính, lại không tìm được cái cớ hợp lý để ứng phó Hiên Viên Diễm, cuối cùng chỉ có thể cúi đầu, lựa chọn trầm mặc không nói gì.

"Được rồi! Thắc mắc này, nếu soái lão đầu còn chưa nghĩ ra nên nói như thế nào, mới có thể loại bỏ sạch sẽ tâm trạng như sương mù của ta, có thể giải đáp sau. Trước giải đáp thắc mắc thứ hai đi!"

Lông mày hơi giương lên, Hiên Viên Diễm ném ra nghi ngờ thứ hai.

"Người và Vô Ngân trong lúc nói chuyện với nhau, có nhắc tới Thánh đế Linh cung, phái Nam Cung Tuyết Y nghênh đón Nguyệt nhi hồi Linh cung, dfienddn lieqiudoon là vì hóa giải kiếp số. Ta rất tò mò, đến cuối cùng Thánh đế cần Nguyệt nhi hóa giải kiếp số gì?"

Hai tay dùng lực nắm chặt, bởi vì Thiên Cơ lão nhân dùng sức quá mức, dẫn đến mười ngón tay, hiện ra màu xanh trắng lẫn lộn, tiếp tục duy trì trầm mặc.

Trong lòng sương mù càng dày đặc, Hiên Viên Diễm liên tiếp ném ra hai điều nghi ngờ, chờ cả ngày, cũng không đợi được nửa câu đáp lại của Thiên Cơ lão nhân.

Vì vậy --

Tầm mắt rời khỏi trên người Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Diễm dời bước đến bên phải Vô Ngân đứng chống tay trên tảng đá ở phía trước, đang ngẩng đầu nhìn đám mây hồng.

https://thuviensach.vn

"Vô Ngân, hình như soái lão đầu bị người đầu độc làm cho câm rồi, ngươi hắn không bị người ta đầu độc chứ? Không bằng....."

Hai tay vừa nhấc, trước đưa Vô Ngân đang ngẩng cao đầu quay lại đối diện với hắn, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu nói: "dienndnle,qu.y don Vậy ngươi thay thế soái lão đầu, thay ta và Nguyệt nhi giải thích điều nghi ngờ chứ?"

Tà áo trắng như tuyết, nhẹ nhàng bay lên trong làn gió ấm, không còn thanh nhã, trầm tĩnh không nhiễm khói lửa nhân gian như trước kia, mà hiện giờ là nỗi lòng sâu kín bất đắc dĩ, phiền muộn khó tả.

Một đôi mắt trong như suối, lắng lặng nhìn Hiên Viên Diễm, không còn là đôi mắt trong trẻo như trước, rực rỡ chói sáng, mà ẩn chứa đầy thương tâm.

-- để hắn tới giải thích sao? Giải thích thế nào đây?

Nói cho Diễ và Nguyệt nhi chim cá tình thâm, đằm thắm mặn nồng rằng, khoảng thời gian này bày ra tiết mục trì hoãn, Thánh đế cần Nguyệt nhi hóa giải kiếp số, liên lụy phu thê bọn họ, cuối cùng chỉ có thể sống một người thôi sao?

Không, hắn không thể nói ra được!

Nhìn vào mắt Hiên Viên Diễm một hồi lâu, cuối cùng Vô Ngân nói ra một câu.

Một câu ngay cả Vô Ngân cũng cảm thấy giả đến thái quá, trừ phi người có đầu óc bị cửa kẹp, mới có thể tin là sự thật: "d,0dylq.d Diễm, đừng hỏi ta...ta cái gì cũng không biết!"

Vô Ngân vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm hoàn toàn xốc xếch trong gió, lúc này âm điệu giương cao: "Ngươi nói cái gì? Ngươi nói mình cái gì cũng

https://thuviensach.vn

không biết?"

-- tỉ mỉ bày ra vở kịch mời khách, trì hoãn hắn và Nguyệt nhi đi Linh cung, mặc dù Vô Ngân không phải là chủ mưu, nhưng tuyệt đối là"đồng lõa"hoạt động mạnh nhất, nhưng hắn lại nói cái gì cũng không biết?

Về phần chuyện Thánh đế Linh cung phái Nam Cung Tuyết Y nghênh đón Nguyệt nhi hồi Linh cung, muốn hóa giải kiếp số.

Mặc dù hắn ẩn núp có hơi xa, nhưng vẫn rõ ràng nghe được, là do Vô Ngân mở miệng nói ra trước. Hôm nay, Vô Ngân dám nói cái gì cũng không biết?

Đối với việc Hiên Viên Diễm giương cao giọng hỏi, Vô Ngân lại một lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn về phía đám mây ửng hồng giữa trời, Die nd da nl e q uu ydo n ngoài việc trầm mặc, vẫn là trầm mặc.....

Liếc nhìn Thiên Cơ lão nhân đầu cúi, trầm mặc không nói gì, hai mắt nhìn chằm chằm mặt đất; lại liếc nhìn Vô Ngân ngẩng cao đầu, im lặng không nói gì, hai mắt nhìn trời.

Khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật, cảm thấy tình trặng tỉnh táo của hắn, đang từng chút từng chút tan rã.

Hít sâu một hơi, đè nén xuống kích động muốn túm lấy cổ áo Vô Ngân, kéo bím tóc Thiên Cơ lão nhân, "cắn răng nghiến lợi" ép hỏi, Hiên Viên Diễm quay trở về bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nắm lấy tay ái thê, Hiên Viên Diễm ôn nhu nói: "Nguyệt nhi, nếu soái lão đầu và Vô Ngân thà rằng giả câm vờ điếc, cũng không nguyện ý giải thích cho chúng ta, chúng ta....."

-- cũng không cần ở chỗ này lãng phí thời gian, vẫn nên nhanh chóng đến Linh cung, tin tưởng sau khi đến Linh cung, dieendaanleequuydonn

https://thuviensach.vn

sương mù trong lòng chúng ta tất nhiên sẽ được tháo gỡ.

Ngay lúc Hiên Viên Diễm nói, vừa mới nói được một nửa, một nửa lời khác, còn chưa tới kịp nói ra.

Vốn Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang đứng thẳng giữ yên lặng, tỉ mỉ xem xét biểu cảm của Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân, tính toán tâm tư của Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân, đôi mắt ngọc chợt nháy nháy mắt với Hiên Viên Diễm, ý bảo Hiên Viên Diễm đừng nói.

Ngay sau đó, mái tóc bay phất theo gió, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu xuống, đôi mắt ngọc tràn ngập ý cười yêu thương, nhìn chằm chằm về phía cái bụng to.

Đôi môi đỏ hồng môi cong lên, ý cười sủng nịch trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng đậm, vận chuyển thất thải linh lực trong cơ thể, lặng lẽ nói chuyện với bảo bảo trong bụng.

-- vừa rồi..... nói chuyện với mẫu thân, là đại bảo bảo sao?

-- hi hi hi! Mẫu thân, người không nghe lầm đâu, đích xác là đại bảo bảo cực kỳ đáng yêu nhà chúng ta đang nói chuyện với người đấy!

-- Đại bảo bảo, con vừa nói cái gì? Mẫu thân cố nghe phụ thân con nói chuyện, không nghe rõ lời của con, da.nlze.qu;ydo/nn đại bảo bảo lặp lại lần nữa được không?

-- mẫu thân, đại bảo bảo nói là.....

Nếu như Thiên Cơ gia gia và Vô Ngân thúc thúc, có nỗi khổ tâm bất đắc dĩ trong lòng, vô luận mẫu thân và phụ thân hỏi thế nào, cũng không sẽ không giải thích cho mẫu thân và phụ thân.

https://thuviensach.vn

Mà, mẫu thân và phụ thân lại thật sự muốn biết, vì sao Thiên Cơ gia gia và Vô Ngân thúc thúc lại phí tận tâm tư bố trí vở kịch mời khách, trì hoãn mẫu thân và phụ thân đi Linh cung.

Như vậy, đại bảo bảo có thể đánh thức nhị muội thích ngủ nướng, để nhị muội giúp mẫu thân và phụ thân, lấy được đáp án mà Thiên Cơ gia gia cùng Vô Ngân thúc thúc chôn giấu ở trong lòng vào tay!

-- Đại bảo bảo, con nói cái gì? Con nói, nhị bảo bảo nó.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 317: Đọc Tâm Thuật

Hai tháng nay, bốn bảo bảo gần như thành thần ngủ, trong lúc đó chỉ tỉnh lại hai lần, thời gian còn lại đều vùi đầu ngủ say sưa.

Lần đầu tiên các bảo bảo tỉnh lại, chính là vào sáng sớm hôm trước khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời khỏi sơn trang Vô Danh, đại bảo bảo và tam bảo bảo dùng " quyền đấm cước đá ”.

Lần thứ hai các bảo bảo tỉnh lại, là một tháng trước, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dùng xong bữa tối ở Lạc Anh sơn cốc, Die nd da nl e q uu ydo n nắm tay lên nóc nhà đếm sao cả đêm.

Lúc ấy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khởi động thất thải linh lực, thử nghiệm đối thoại với các bảo bảo, kết quả các bảo bảo quả nhiên có thể nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói.

Nhưng mà, nói là đối thoại, thật ra thì.....

Cũng chính là đại bảo bảo thích cười, miệng lưỡi lưu loát hàn huyên nửa canh giờ với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, còn nhõng nhẽo để Thượng Quan Ngưng Nguyệt kể truyện cười trẻ con.

Tam bảo bảo trời sinh tính tình nóng nảy, gần như gặp ai cũng rất khó chịu, giống như kẻ thù gia tộc vậy, nói năng thô lỗ gọi một tiếng "mẫu thân".

Tiếp theo, ngay cả Thượng Quan Ngưng Nguyệt kể truyện cười, làm đại bảo bảo gần như cười tới bể bụng, nhưng tam bảo bảo ngoài việc tức

https://thuviensach.vn

giận hừ hừ hừ, vẫn là tức giận.

Mà, nhị bảo bảo dường như vĩnh viễn ngủ cũng không đủ, vô cùng mê ngủ.

Sau khi dùng giọng điệu mềm mại ngọt như mật hoa quế, đủ để hòa tan núi băng ngàn năm, nhẹ nhàng gọi một tiếng "mẫu thân", dieendaanleequuydonn rồi lại một lần nữa say sưa đi vào giấc mộng.

Về phần tiểu bảo bảo tính tình lạnh nhạt, tiếc chữ như vàng, trời sinh không quan tâm tới người.

Hình như ngay cả gọi hai chữ "mẫu thân" cũng cảm thấy mệt mỏi vô cùng, lạnh lùng kêu một tiếng "nương", liền im lặng.

Mà, đối thoại đêm hôm đó --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghe đại bảo bảo nói, nhị bảo bảo vô cùng tham ngủ, có bản lĩnh thần kỳ -- thôi miên vạn vật.

Không ngờ, hôm nay trong rừng hoa đào, lần thứ ba đại bảo bảo tỉnh lại, rốt cuộc lại nói cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết.....

Nhị bảo bảo vô cùng tham ngủ, còn có bản lĩnh thần kỳ khác, có thể giúp nàng và Diễm nắm được bí mất trong lòng soái lão đầu và Vô Ngân vào tay?

"Đại bảo bảo, ý của con là....."

Đôi mắt ngọc khiếp sợ nháy mắt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận chuyển thất thải linh lực, tiếp tục lặng lẽ đối thoại với đại bảo bảo: "Nhị bảo bảo biết đọc tâm thuật sao?"

Trời sinh đại bảo bảo thích cười, từng câu từng chữ cũng tràn đầy ý cười.

https://thuviensach.vn

"Dạ! Mẫu thân, tay nhị muội, chỉ cần chạm vào tim Thiên Cơ gia gia, hoặc Vô Ngân thúc thúc. Như vậy, da.nlze.qu;ydo/nn suy nghĩ trong lòng Thiên Cơ gia gia và Vô Ngân thúc thúc, sẽ bị nhị muội thu hết vào đầu!"

"Vấn đề là, đại bảo bảo à....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa tay dịu dàng phủ lên bụng đã to ra: "Nhị bảo bảo vẫn còn ở trong bụng nương, tay của nó làm sao có thể đụng vào tim soái lão đầu, hay Vô Ngân chứ?"

Ánh mắt Hiên Viên Diễm dịu dàng nhìn vào bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tất nhiên biết ái thê cúi đầu xuống, đang lặng lẽ nói chuyện với các bảo bảo.

Nhưng, chuyện các bảo bảo còn chưa ra từ trong bụng mẹ, đã có thể nói chuyện với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn chưa nói với người khác.

Vì vậy, Thiên Cơ lão nhân vốn úi đầu nhìn chằm chằm mặt đất, Vô Ngân ngẩng đầu nhìn trời, hai mắt bao phủ một tầng sương mù, đồng loạt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt cách đó không xa.

-- tình huống thế nào rồi?

Với tính tình của đôi phu thê này, đối với việc bọn họ im miệng không nói, giờ phút này hẳn nên tức giận vung đầu bước đi, dinendian.lơqid]on hoặc là vẻ mặt cười quỷ dị tiến lên, "bức cung"vừa đấm vừa xoa chứ?

Sao hai người đều không làm?

Đôi phu thê này, vì sao lại có thái độ im lặng khác thường, cùng nhau nhìn chằm chằm cái bụng to lên bởi vì có sự tồn tại của bảo bảo chứ?

Trong bụng --

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghi ngờ hỏi, đại bảo bảo cười đùa đáp lại nói: "Mẫu thân à, người đừng nhốt chúng con ở trong bụng nữa, nhanh chóng sinh chúng con ra. Như vậy, tay nhị muội có thể lấy đụng vào tim Thiên Cơ gia gia, hoặc là Vô Ngân thúc thúc rồi?"

Đại bảo bảo vừa dứt lời, khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt không nhịn co giật, ngổn ngang trong gió, trên đỉnh đầu lúc này có một đám quạ đen như mực bay qua.

Bảo nàng sinh? Nàng sinh không được mà!

Hình như cảm thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt xốc xếch, đại bảo bảo bướng bỉnh xoay tròn mắt, trong môi bật ra tiếng cười.

"Được rồi, đại bảo bảo sai rồi..., đại bảo bảo không đùa mẫu thân nữa!"

"Mẫu thân, người đưa lòng bàn tay chạm vào chỗ ngực Thiên Cơ gia gia, hoặc Vô Ngân thúc thúc. Sau đó, Dieenndkdan/leeequhydonnn để thất thải linh lực chạy giữa lòng bàn tay và thân thể nhị muội, như vậy, suy nghĩ trong lòng Thiên Cơ gia gia hoặc Vô Ngân thúc thúc, sẽ bị nhị muội lấy được!"

Ngay sau đó --

Đại bảo bảo vui mừng khi giúp được nương, nhẹ lay động nhị bảo bảo bên cạnh mình đang co ro thân thể ngủ say sưa giống như con heo lười nhỏ.

"Nhị muội, đừng ngủ nữa, mau tỉnh dậy một lát!"

"Ghét ghê, người ta buồn ngủ quá, đại ca đừng quấy rầy người ta nữa!"

https://thuviensach.vn

"Nhị muội, đợi lát nữa rồi ngủ tiếp! Muội tỉnh dậy một lát, thi triển đọc tâm thuật của muội, giúp mẫu thân đọc suy nghĩ trong lòng Thiên Cơ gia gia hoặc Vô Ngân thúc thúc đi."

Lười biếng ngáp một cái, nhị bảo bảo nửa ngủ nửa tỉnh, môi nhỏ phấn nộn, cất lên giọng nói trẻ con ngọt ngấy mềm nhũn.

"Mẫu thân, vậy người nhanh một chút đi! Người ta buồn ngủ quá rồi, rất muốn ngủ đó!"

Đối với nhị nữ nhi thời thời khắc khắc đều ngủ, làm thế nào cũng ngủ không đủ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật hoài nghi có phải thần ngủ đầu thai hay không?

Sau khi trên gương mặt xinh đẹp lộ ra ý cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn về phía Hiên Viên Diễm, *dyan(lee^qu.donnn) dịu dàng nói: "Diễm, ta đi tìm Vô Ngân tâm sự một chút."

"Ừm!"

Hiên Viên Diễm cũng không có hỏi nhiều, hắn biết "tâm sự" trong miệng ái thê, nhất định có hàm nghĩa khác, vì vậy gật đầu, thả tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra.

Trên khuôn mặt nở nụ cười ma mị, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay chuyển, từng bước từng bước đi về phía Vô Ngân.

Nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở đối diện, chậm rãi mà đến, đôi mắt cười giống như có thể nhìn thấu bí mật dưới đáy lòng, xương sống Vô Ngân lạnh ngắt, từng đợt gió lạnh thổi qua.

Đợi đến khi mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay theo gió, hai cánh tay lười biếng bắt chéo, ý cười mị hoặc trên mặt thật sâu đứng ở trước mặt Vô Ngân.

https://thuviensach.vn

"Khụ....."

Vô Ngân vô cùng chột dạ, không được tự nhiên ho khan một tiếng.

Ngay sau đó, Vô Ngân lại một lần nữa ngẩng đầu lên, dùng hành động nhìn mây, trốn tránh ánh mắt dò xét của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đầu hơi nghiêng, môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt cong lên, khẽ gọi: "Vô Ngân?"

Giờ khắc này, Nguyệt nhi tìm đến mình, có thể có chuyện tốt gì chứ? Còn không phải là phu thê thay phiên ra trận, dfienddn lieqiudoon muốn moi ra bí mật dưới đáy lòng hay sao!

Nhìn rặng mây hồng trên trời, lặp lại lời nói dối lúc trước: "Nguyệt nhi, đừng hỏi ta...ta cái gì cũng không biết!"

"Nếu không biết, vậy ngươi khẩn trương gì chứ?"

Thả lỏng cánh tay ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt khẽ cười, cổ tay trắng nõn giương lên, ngón trỏ phải nhỏ dài chọc nhẹ về phía lồng ngực Vô Ngân.

Nếu đổi lại thường ngày, cho dù Vô Ngân là tri kỷ. Nhưng, cử động ngón tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt chọc về phía ngực Vô Ngân mập mờ, vẫn sẽ làm cho Hiên Viên Diễm ghen tức.

Nhưng, thời khắc này đặc biệt khác.

Hiên Viên Diễm biết rõ ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhất định có dụng ý, cũng không sinh ra chút ghen tức nào, mà chỉ ở một bên ôm cánh tay lẳng lặng ngắm nhìn.

Về phần Thiên Cơ lão nhân, trong lòng dâng lên chút dự cảm chẳng lành, hai mắt nhìn về phía chỗ ngực Vô Ngân, nơi Thượng Quan Ngưng

https://thuviensach.vn

Nguyệt đưa ngón trỏ chọc vào.

-- khụ!

Cái đó gì..... Hắn đang nói dối đó! Hơn nữa, vung một câu ngay cả hắn cũng cảm thấy dối kinh khủng, dienndnle,qu.y don hắn có thể không khẩn trương sao?

Bỗng chốc cúi đầu, đôi mắt Vô Ngân nghi ngờ nháy mắt một cái, nhìn về phía ngón tay chỗ ngực: "Nguyệt nhi, ngươi....."

"Muốn làm cái gì?" Lời Vô Ngân còn chưa tới kịp nói ra, vốn là ngón tay đâm về phía ngực Vô Ngân, trong nháy mắt biến thành lòng bàn tay.

"Vô Ngân à Vô Ngân, ngươi nên biết, ta ghét nhất là bị người khác lừa gạt, đặc biệt là bị tri kỷ lừa gạt! Cho nên, nếu không muốn ta tức giận, ngươi vẫn nên nói thật đi! Bởi vì....."

Bàn tay ngưng tụ thất thải linh lực, dán chặt vào chỗ ngực Vô Ngân, đồng thời Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Ta cũng không muốn, cũng không nhẫn tâm, đục một cái lỗ trong tim ngươi, làm trừng phạt khi bị ngươi lừa gạt!"

Sở dĩ Thượng Quan Ngưng Nguyệt phải nói như thế, là phòng bị nàng đưa tay chạm vào ngực Vô Ngân, hắn sẽ lắc mình tránh ra, phá hỏng kế hoạch của nhị bảo bảo.

Lúc này --

Vốn là Vô Ngân muốn lắc mình tránh khỏi, nghe thấy lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt "đe dọa", ngược lại lựa chọn không tránh né.

"Nguyệt nhi, đừng nói ngươi đục một lỗ trong ngực ta. Cho dù....."

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu, nghênh đón ánh mắt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọng Vô Ngân lạnh nhạt trả lời: "Ngươi đục bảy tám lỗ, d,0dylq.d muốn làm ta khí tuyệt mà chết, ta sẽ vẫn không biết là không biết!"

-- Nguyệt nhi à Nguyệt nhi, ta và ngươi đã là tri kỷ, ta há lại không hiểu, ngươi.....

Vốn sẽ không tổn thương ta, ngươi chỉ là cố ý đe dọa ta, muốn buộc ta nói ra động cơ trì hoãn, cùng với bí mật đằng sau kiếp số Linh cung chứ?

Ta sẽ không nói đấy!

Nói sớm cho phu thê biết sau khi tới Linh cung, cuối cùng sẽ phải đối mặt với việc hai người chỉ có thể sống một.

Chẳng bằng, do các ngươi cứ nghi ngờ lung tung.

Bởi vì, ngay cả các ngươi có nghi ngờ lung tung, tuyệt đối cũng không tưởng tượng được chân tướng thật sự còn khó có thể thừa nhận được rằng, cuối cùng chỉ có thể sống một người.

Như vậy, ít nhất trước khi đến Linh cung, phu thê các ngươi, còn có thể có ba tháng ngắn ngủi, có thể hưởng thụ tư vị hạnh phúc vui vẻ ngọt ngào.

Ngay lúc Vô Ngân âm thầm lẩm bẩm ở trong lòng thì trong nháy mắt,

Nhị bảo bảo ở trong bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp thu được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân, lập tức từ trạng thái nửa ngủ nửa tỉnh ban đầu, Die nd da nl e q uu ydo n biến thành trạng thái mắt đột nhiên trợn to, vẻ mặt giật mình cực kỳ sợ hãi.

Nhị bảo bảo khó có thể tin được, đầu lắc thật mạnh, thất thanh kinh hô lên: "Tại sao lại như vậy chứ? Không, sẽ không....."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt hơi kinh ngạc nháy mắt, đại bảo bảo kéo tay nhị bảo bảo, giọng nói vẫn tràn ngập ý cười hỏi: "Huynh nói nhị muội à, muội làm sao thế? Vì sao sắc mặt cũng thay đổi rồi?"

Cùng lúc đó --

Nghe được tiếng kêu sợ hãi của nhị bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết nhị bảo bảo đã tiếp thu được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân, cũng bỗng chốc thu tay lại.

Che giấu thất thải linh lực trong lòng bàn tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu xuống, ôn nhu nói: "Nhị bảo bảo, con nhận được tin tức sao rồi? Ngoan, nhanh nói với mẫu thân đi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 318+1: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, nhị bảo bảo ấp úng nói: "Mẫu... Mẫu thân, Vô Ngân thúc thúc thúc... thúc ấy... trong lòng thúc ấy... nghĩ, là.. là.. là....."

Nghe được lời nói ngập ngừng của nhị bảo bảo, tính khí tam bảo bảo nóng nảy, không khỏi tức giận quát: "Nhị tỷ, tỷ làm cái gì thế? Lưỡi tỷ bị buộc lại rồi hay sao?"

Đưa tay nhỏ bé lên, dịu dàng xoa bóp hai má mịn màng của nhị bảo bảo, đại bảo bảo cười nói: "Nhị muội, Die nd da nl e q uu ydo n mẫu thân đang chờ muội giải thích đấy, nhanh trả lời mẫu thân đi!"

Hai mắt nhị bảo bảo tràn đầy vẻ lo lắng, môi hồng bĩu một cái, mười ngón tay gãi cái trán mà nói: "Hu, người ta không muốn trả lời, không muốn trả lời!"

Đôi mắt đại bảo bảo vẫn tràn ngập ý nụ cười, chỉ là ý cười này, lại không giống như lúc trước.

-- gì? Không muốn trả lời?

Nhị muội sao vậy? Vì sao khi lấy được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân thúc thúc, sắc mặt liền thay đổi, không chịu giải thích cho mẫu thân biết chứ?

Lạnh nhạt liếc nhìn nhị bảo bảo, lòng bàn tay tiểu bảo bảo quét qua, một màn sương trắng như khói từ trong tay tiểu bảo bảo bay ra.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi màn sương trắng như khói xoay tròn, tạo thành một kết giới hình tròn, bao phủ bốn huynh muội ở trong đó.

Vẻ mặt tiểu bảo bảo lạnh nhạt, ánh mắt rét lạnh, hé mở môi hồng, phun ra một chữ, khiến người ta trong nháy mắt như đặt mình trong trời băng: "Nói!"

Đại bảo bảo biết, tiểu bảo bảo tạo kết giới, có thể khiến bọn họ nghe được mẫu thân nói chuyện, dieendaanleequuydonn mẫu thân lại không nghe được bọn họ đối thoại.

"Tứ muội đã bày vòng cách âm, mẫu thân không nghe thấy chúng ta nói chuyện. Cho nên....."

Kéo bàn tay nhỏ bé của nhị bảo bảo, đại bảo bảo nhẹ nhàng cười nói: "Nhị muội, muội không cần băn khoăn nữa, có thể nói thoải mái rồi."

Nhị bảo bảo chớp chớp mắt sáng, môi hồng hơi cong lên, lấy một loại giọng điệu mềm yếu mà đầy thương cảm, lời ít ý nhiều nói ra suy nghĩ trong lòng Vô Ngân.

Lúc trước, ngay cả khi ngủ đại bảo bảo đều nở nụ cười ấm áp như gió xuân.

Nhưng, nghe xong lời nhị bảo bảo nói, ý cười trên mặt đại bảo bảo tan biến, nghẹn ngào gào lên: "Cái gì? Mẫu thân và phụ thân....."

"Hu hu hu --"

Giọng nhị bảo bảo nghẹn ngào, lay lay cánh tay đại bảo bảo: "Đại ca, người ta rất yêu rất yêu mẫu thân, cũng rất yêu rất yêu phụ thân, da.nlze.qu;ydo/nn người ta không muốn phụ thân và mẫu thân gặp phải tử kiếp đâu!"

https://thuviensach.vn

Tiếng khóc của nhị bảo bảo vừa dứt, cũng rất yêu mẫu thân và phụ thân, nhưng.....

Nhưng đại bảo bảo không biết nên làm thế nào để thay đổi vận mệnh của mẫu thân và phụ thân, hai người cuối cùng chỉ có thể sống một, nên chỉ có thể im lặng rũ mí mắt xuống.

Mà tam bảo bảo mắt ngang mi dọc, là vẻ mặt tức giận. Liền giống như.....

Giờ phút này, nếu hắn có thể ra khỏi từ trong bụng mẫu thân, nhất định chọc trời sụp xuống, giẫm đất rung lên, sau đó giận dữ mắng mỏ trời và đất, vì sao phải bất công với mẫu thân và phụ thân như thế?

Về phần tiểu bảo bảo, hai mắt nheo lại, môi hồng lãnh lẽo nhếch lên, toàn thân tản ra một cỗ lệ tức.

Một cỗ lệ tức mà âm trầm đủ để khiến người sởn tóc gáy, làm vạn vật run rẩy sợ hãi, dinendian.lơqid]on nếu cuối cùng không cứu được mẫu thân và phụ thân, liền hủy thiên diệt địa.

Cùng lúc đó, bên ngoài bụng --

Giữa những tia sáng mờ tuyệt đẹp, Thượng Quan Ngưng Nguyệt xinh đẹp tuyệt luân, nghe được một câu kia của nhị bảo bảo, "Hu, người ta không muốn trả lời, không muốn trả lời!".

Khóe miệng không nhịn nhếch lên, lông mày như họa hơi nhíu lại, ôn nhu hỏi: "Nhị bảo bảo, nói cho mẫu thân biết, vì sao lại không muốn trả lời?"

Kết quả, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, kiên nhẫn đợi hơn nửa buổi, cũng không có đợi được nửa câu trả lời của nhị bảo bảo.

https://thuviensach.vn

Không những không chờ được nhị bảo bảo đáp lại, ngay cả giọng của đại bảo bảo cũng đã biến mất.

Hơn nữa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt còn nhíu mày thật chặt, còn mơ hồ nhận ra được trong bụng nàng lại có thêm một vòng khí lưu thật mỏng?

-- tình huống gì đây?

Vì sao nàng lại không nghe được tiếng thở của các bảo bảo chứ? Tại sao trong bụng nàng lại có thêm một vòng khí lưu hình cầu thật mỏng đang chậm rãi chứ?

"Nhị bảo bảo?"

Đôi mắt ngọc đầy hoài nghi nheo lại, lòng bàn tay vuốt ve bụng to, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giả bộ cáu giận mà nói: Dieenndkdan/leeequhydonnn "Lại không quan tâm mẫu thân, mẫu thân tức giận đấy?"

Trong bụng, vẻ mặt tiểu bảo bảo lạnh lẽo, lòng bàn tay vừa nhẹ nhàng lướt qua, lúc này màn sương trắng như khói cuốn bay trở về lòng bàn tay tiểu bảo bảo.

Trong nháy mắt vòng cách âm biến mất --

Giọng nhị bảo bảo mềm nhũn ngọt ngấy, tận lực không xen lẫn u sầu, đáp lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Mẫu thân, người ta ngủ đã, người ta buồn ngủ lắm rồi!"

Dứt lời, thân thể nhị bảo bảo co rúc, đầu nhỏ cúi xuống, đưa tiếng ngáy khe khẽ vào trong tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt thấy màn sương trắng trong bụng biến mất, lại nghe thấy tiếng bảo bảo thở, *dyan(lee^qu.donnn) trong lòng đoán được một chút đầu mối.

Bảo bảo vừa thông minh tuyệt đỉnh, lại có dị năng, lúc trước nhất định sợ nàng nghe thấy gì đó, vì vậy liền bày vòng cách âm, lặng lẽ tiến hành đối thoại.

Nhị bảo bảo mượn ngủ cự tuyệt đáp lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đổi sang hỏi tam bảo bảo: "Nhị bảo bảo không chịu nói, tam bảo bảo, con đến nói đi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, tam bảo bảo trầm mặc.

"Đại bảo bảo, con ngoan nhất, con nói đi!"

Từ trước đến giờ, đại bảo bảo khéo léo, chỉ cần vừa tỉnh lại, sẽ hi hi ha ha, nay đối với lời nói của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại chỉ đáp lại bằng một tiếng im lặng.

Bảo bảo cười, bảo bảo giận, bảo bảo lười đều không nói, về phần bảo bảo lạnh băng.....

Nó kêu một tiếng "nương" cũng ngại mệt, cho nên, muốn từ trong miệng nó cạy ra đáp án, dfienddn lieqiudoon Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết càng không thể.

Mà, các bảo bảo im lặng không nói, cũng làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt trong nháy mắt dâng lên một dự cảm chẳng lành.

Soái lão đầu và Vô Ngân ở sau lưng thiết kế trì hoãn, đến cuối cùng.....

https://thuviensach.vn

Giấu diếm một bí mật như thế nào, lại làm cho các bảo bảo khi biết bí mật rồi, lại giống như soái lão đầu và Vô Ngân, lộ ra thái độ đồng lòng giấu giếm chứ?

Các câu Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi các bảo bảo, cũng không phải vụng trộm lặng lẽ truyền âm như lúc ban đầu, mà chính là trực tiếp nói ra khỏi miệng.

Vì vậy --

Mặc dù không nghe được các bảo bảo nói chuyện, nhưng, theo mấy câu Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi một phen.....

Đoán được các bảo bảo còn chưa ra khỏi bụng mẹ, đã có được dị năng đặc biệt, có thể tiến hành đối thoại với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dienndnle,qu.y don Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân không khỏi lọt vào trạng thái nghẹn họng nhìn trân trối.

Về phần Hiên Viên Diễm, hai mắt kinh ngạc chớp động, cất bước đến bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghiêng đầu hỏi: "Nguyệt nhi, nàng nghe các bảo bảo nói gì à?"

Nghiêng đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt trả lời: " Nhị bảo bảo của chúng ta có dị năng đọc tâm thuật, chỉ cần tay nó chạm vào ngực của người ta, đầu sẽ tiếp thu được suy nghĩ của người đó. Chỉ là, nhị bảo bảo còn chưa ra đời, không có cách nào trực tiếp để tay chạm vào ngực của người ta. Cho nên....."

Khiếp sợ nhíu mày, Hiên Viên Diễm bừng tỉnh hiểu ra mà nói: "Cho nên, vừa rồi nàng vận chuyển thất thải linh lực, đưa tay chạm vào ngực Vô Ngân, giúp nhị bảo bảo tiếp thu suy nghĩ trong lòng Vô Ngân?"

"Ừm! Bất đắc dĩ là, mặc dù nhị bảo bảo tiếp thu được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân, lại không chịu tiết lộ một chữ. Thậm chí....."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài tiếng nói, mắt ngọc hơi nheo lạnh nhạt quét qua Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân, nhẹ nhàng nói tiếp: "Các bảo bảo biết được suy nghĩ trong lòng Vô Ngân, cũng học người khác, bắt đầu giả câm vờ điếc rồi!"

Lời của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, được làn gió ấm phất phơ đưa vào trong tai Thiên Cơ lão nhân.

Trong lúc đó, trong đôi mắt Thiên Cơ lão nhân mơ hồ có nước mắt ẩn ẩn rơi xuống, đó là một nước mắt vui mừng mà khóc.

Một: bảo bối đồ tôn của hắn, quả nhiên xuất chúng nổi bật, khác người, còn chưa ra khỏi bụng mẹ đã có năng lực kỳ dị.

Hai: bảo bối đồ tôn của hắn, không những thiên phú dị bẩm, d,0dylq.d lại càng thông minh tuyệt đỉnh, không vạch trần bí mật hắn khổ tâm giấu giếm.

Mà, nghe được lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói, Hiên Viên Diễm nhíu mày, giương cao âm điệu, càng lúc càng tràn đầy nghi ngờ.

"Cái gì? Bảo bảo của chúng ta..... lại không chịu nói?"

Gật đầu, bờ môi cong lên như có như không, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân phía xa.

"Soái lão đầu, Vô Ngân, hai người các ngươi quyết tâm nuốt đáp án ở trong bụng, cũng tuyệt không giải thích nghi hoặc cho ta và Diễm sao?"

Giữa lúc ánh chiều tà bao phủ --

Một tia hơi thở đầy tang thương, từ trong xương tản ra, Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân lại một lần nữa, người cúi đầu nhìn xuống đất, người ngửa đầu nhìn trời

https://thuviensach.vn

"Được! Nếu soái lão đầu và Vô Ngân có thái độ kiên quyết như thế, ta và Diễmcũng sẽ không ép buộc người khác, truy tìm nguyên do ở chỗ các ngươi nữa!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 318+2: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện (Tiếp)

Dứt lời, tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm lấy tay trái Hiên Viên Diễm.

Đôi phu thê không nói gì thêm, bóng dáng bỗng chốc chợt lóe, bay như chớp về phía chỗ các trưởng lão đang ngủ mê man ở một phía khác của rừng hoa đào.

Hai mắt liếc nhìn nhau, bóng dáng Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân cũng nhanh như sao xẹt, theo đuôi phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay đi.....

Thời gian trôi qua rất nhanh --

Nhìn thấy phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm tay ra khỏi rừng hoa đào.

Cầu Cầu một hơi ăn hết mười quả đào lớn, mặc dù bụng đã to như cái trống, cũng không làm giảm tốc độ nhanh nhẹn, Die nd da nl e q uu ydo n vụt một cái nhảy lên đến trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nguyệt chủ tử, các người đã đi làm cái gì thế, sao giờ mới ra?"

Ngốc Bảo vỗ đôi cánh đỏ máu, bay thấp xuống trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mặc dù không mở miệng hỏi ra, nhưng hai mắt khẽ chớp động, lại tản ra sự nghi ngờ giống Cầu Cầu.

https://thuviensach.vn

Dung nhan nở nụ cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có đáp lại, buông tay Hiên Viên Diễm ra, cánh tay phải bỗng nhấc lên.

Một đạo tia sáng màu hồng tựa như mưa, mang theo thuốc bộ, từ trong bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay ra, bao phủ ở trên khuôn mặt của cả đám người đang ngủ mê man.

Trong nháy mắt tia sáng màu hồng tan đi, vẻ mặt Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân vô cùng nặng nề, vọt ra từ rừng đào tràn ngập hương hoa.

Cả đám người ngủ mê man, cũng mở hai mắt ra, khôi phục trạng thái tỉnh táo.

Bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc Đứng lên, Ngân Lang và Thanh Báo, Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo, dieendaanleequuydonn nhìn thấy sắc mặt Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân nặng nề, lúc này nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Mọi người đã đoán được chuyện gì xảy ra, vì vậy ai cũng không lên tiếng, chỉ là trên trán thấm ra từng giọt mồ hôi lạnh to như đậu nành, chột dạ nhìn chung quanh.

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cũng đứng lên, lại không rõ chân tướng, không hiểu vì sao cứ nhìn mọi người, rồi lại nhìn phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

-- tình trạng gì đây?

Lúc trước, vì sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt phải làm bọn họ hôn mê?

Hiện nay, mọi người tỉnh lại, lại vì sao vẻ mặt lại kì lạ như vậy, giống như đứa bé phạm vào sai lầm bằng trời, đang che giấu chột dạ chứ?

https://thuviensach.vn

Soái lão đầu và Vô Ngân không chịu nói, các bảo bảo biết được bí mật không chịu nói, mọi người đồng tâm giấu giếm chân tướng, nhất định càng không nói.

Vì vậy, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết giải thích khó hiểu không có kết quả, tự nhiên cũng lười lãng phí miệng lưỡi truy tìm nguyên nhân từ cả đám người trước mắt này.

"Thiên nhiên tuyệt đẹp, phong cảnh mê người chỗ nào cũng có. Các ngươi thì sao, có thể giống như trước, thỉnh thoảng dừng lại thưởng thức cảnh đẹp, thỉnh thoảng dừng lại hái trái cây ven đường, thỉnh thoảng nhảy xuống sông vớt mấy con cá nướng ăn, da.nlze.qu;ydo/nn thỉnh thoảng chui vào bụi cỏ bắt mấy con gà rừng hầm cách thủy ăn, tiếp tục chậm rãi tiến về phía Linh cung. Về phần ta và Diễm....."

Đầu cúi xuống, lòng bàn tay lười biếng vuốt ve, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nói: "Vừa không ngắm cảnh hái quả, cũng không nướng cá bắt gà hầm, cũng không cùng mọi người đồng hành nữa, ta và Diễm quyết định làm khổ cực Ngốc Bảo một chút, để Ngốc Bảo đưa chúng ta đến Linh cung."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Ngốc Bảo bắt đầu cong lưng xuống.

Nhìn thấy Ngốc Bảo đã khom lưng, bốn vị trưởng lão chỉ sợ thiếu chủ và thiếu chủ phu nhân, trong nháy mắt bị Ngốc Bảo mang đi, lúc này bóng dáng như gió giật bay tới.

Sau đó, liền thấy vẻ mặt bốn vị trưởng lão cực kỳ sợ hãi, sử dụng hơi sức lớn nhất, lao đến ôm lấy Ngốc Bảo.

Nếu Ngốc Bảo thật sự muốn tránh khỏi bốn vị trưởng lão, cũng không phải là vấn đề khó.

https://thuviensach.vn

Nhưng, từ trước đến giờ Ngốc Bảo thông minh, thật ra thì dọc theo con đường này, đã sớm hoài nghi các môn phái đưa lời mời, dinendian.lơqid]on chính là vở kịch cố ý trì hoãn.

Trừ Dực Bắc hầu Tiêu Hàn và Thương Nguyệt hầu Dạ Dật Phong ra, trước mắt những người này, hoặc là thuộc hạ trung tâm nhất của chủ tử, hoặc là người thân nhất của chủ tử.

Cho nên, trước mắt những người này, tuyệt sẽ không gây bất lợi cho chủ tử, bọn họ cố ý trì hoãn chủ tử lên đường, nhất định có nguyên nhân.

Vì vậy, Ngốc Bảo hơi do dự một chút, cũng không tức giận tránh khỏi bốn vị trưởng lão, mà mặc cho bốn vị trưởng lão ôm mình.

Ngân Lang và Thanh Báo phịch một tiếng quỳ gối xuống đất, vẻ mặt cầu khẩn nói: "Chủ tử, van cầu các người, đừng lên đường đi trước!"

Tiếng cầu khẩn của Ngân Lang và Thanh Báo vừa dứt, giọng Thượng Quan Hạo cũng đầy chua sót mà nói: "Nguyệt nhi, Diễm, phụ thân cũng cầu xin các con, đừng vội vã đi Linh cung như thế."

Hiên Viên Ly dời bước đến trước mặt Hiên Viên Diễm, gằn từng chữ một: "Diễm đệ, nếu như Ngân Lang và Thanh Báo quỳ xuống đất cầu khẩn, Dieenndkdan/leeequhydonnn không cách nào thay đổi quyết định đi trước của các ngươi. Như vậy, hoàng huynh cũng quỳ xuống, cầu xin các ngươi thu hồi quyết định!"

Dứt lời, đầu gối Hiên Viên Ly hơi cong, thật sự muốn quỳ rạp xuống dưới chân Hiên Viên Diễm.

Đôi tay bỗng chốc duỗi ra, Hiên Viên Diễm kéo cánh tay Hiên Viên Ly, ngăn cản Hiên Viên Ly quỳ xuống, không khỏi thất thanh nói: "Ly hoàng huynh, huynh....."

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một màn trước mắt này, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ngổn ngang trong gió, khóe miệng co giật nghiêm trọng liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đầy mê mang.

-- trời ơi!

Xin hỏi..... có người nào có thể giải thích tuồng gì đang diễn ra trước mắt đây không? Sao bọn họ thấy không hiểu gì hết vậy?

Đôi mắt đẹp ẩn chứa sầu lo, Vô Ngân ngẩng đầu nhìn trời, vẫn là mệt mỏi thở dài một cái, giọng điệu nhàn nhạt truyền vào trong tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

"Diễm, Nguyệt nhi, có vài người giấu giếm chân tướng, chính là bụng dạ khó lường; có vài người giấu giếm chân tướng, cũng là dụng tâm lương khổ. Chúng ta giấu giếm chân tướng, đến tột cùng là người trước hay là người sau, các ngươi nên hiểu rõ!"

Về phần Thiên Cơ lão nhân, hai chân giống như buộc chặt đá ngàn cân, từng bước từng bước, chậm rãi bước về phía Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nguyệt oa nhi, Diễm tiểu tử, có lúc thân ở trong sương mù, hoàn toàn không thấy rõ đường phía trước, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt. *dyan(lee^qu.donnn) Cho nên, vẫn là cùng chúng ta lên đường đi, đừng ép để cho chúng ta cùng quỳ xuống đất cầu khẩn. Nếu như....."

Đã tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân cúi đầu, tiếp tục nói: "Các ngươi nguyện ý thành toàn cho nỗi khổ của chúng ta, chúng ta bảo đảm, tuyệt không cố ý trì hoãn lộ trình nữa!"

Để Ngốc Bảo đưa đi, thời gian nhiều nhất là một tháng, là có thể đến Linh cung.

https://thuviensach.vn

Mà, nếu ngồi xe ngựa lên đường, mặc dù bọn họ không cố ý trì hoãn, vậy cũng phải gần hai tháng mới có thể đến Linh cung.

Trước mắt, có thể để cho phu thê Nguyệt oa nhi và Diễm tiểu tử kéo dài một tháng đến Linh cung, đã là cố gắng lớn nhất mà bọn họ có thể tận lực rồi.

Thuộc hạ quỳ xuống đất cầu khẩn, điều này cũng thôi đi. Nhưng, hôm nay.....

Ngay cả ân sư, phụ thân, huynh trưởng, tri kỷ, lại cũng vì phu thê bọn họ, có thể đến Linh cung trễ một chút, dfienddn lieqiudoon mà khổ cực cầu khẩn, thậm chí rất có thể quỳ xuống?

Sau khi hai mắt liếc mắt nhìn nhau, mặc dù sương mù trong lòng Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt dày đặc, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đáp lại.

"Được rồi! Theo kế hoạch, mọi người cùng nhau lên đường. Nhưng, nói trước, dọc theo đường đi trừ nổi lửa nấu ăn, dựng lều nghỉ đêm, các ngươi đừng cố ý trì hoãn nữa, nếu không chúng ta chắc chắn sẽ để Ngốc Bảo đưa đi."

Dứt lời, ánh mắt thâm thúy liếc nhìn mọi người, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm dẫn đầu tiến vào bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất.

Cuộc tấm vải gấm trải đất, rửa sạch sẽ quả đào bỏ vào lọ thức ăn, cất vào chiếc xe ngựa cuối cùng, năm chiếc xe ngựa lần nữa lên đường.

Bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, Ngân Lang và Thanh Báo lái xe tất nhiên không còn dám lôi kéo dây cương, làm giảm bớt tốc độ chạy nữa.

https://thuviensach.vn

Giữa lúc ngựa cất vó thật nhanh, bánh xe xoay chuyển nhanh --

Hiên Viên Ly và Thượng Quan Hạo trong chiếc xe ngựa thứ hai, Vô Ngân và Thiên Cơ lão nhân trong chiếc xe ngựa thứ tư, dienndnle,qu.y don hai mắt nhắm thật chặt, lưng dựa vào vách xe, đầu óc trống rỗng, một câu cũng không nói được.

Bên trong chiếc xe ngựa thứ ba, vẻ mặt Tiêu Hàn không chút thay đổi, đầu cúi xuống, hình như đang suy nghĩ gì đó.

Về phần Dạ Dật Phong, lông mày nhíu chặt, trong miệng không ngừng lẩm bẩm nói nhỏ: "Chuyện này..... đến cuối cùng đã xảy ra điều gì?"

Mà, bên trong chiếc xe ngựa thứ nhất --

Bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm nắm chặt, vô hạn thâm tình lưu chuyển ở trong mắt, tình yêu nồng đậm kích động ở trong lòng.

Mặc dù mọi người cái gì cũng không chịu nói, Hiên Viên Diễm cũng đã mơ hồ đoán được một chút đầu mối, môi mỏng dịu dàng nói: "Sinh tử xa cách, cùng người thề nguyện; nắm tay nhau mà chết, bên nhau đến già!"

Đầu dựa vào vai Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đoán được một chút đầu mối, nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, d,0dylq.d môi đỏ hồng cong lên cười đáp lại một câu.

"Quân như mây trên trời, ta liền như chim trong mây, cùng quân lên trời, đi theo gắn bó; quân như nước trong hồ, ta liền như hoa trong nước, cùng quân trên đất, kề cận bên nhau suốt đời!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 319: Đến Linh Cung

Để đến Linh cung, cần đi hai con đường, một là đường bộ, hai là đường thủy.

Một tháng sau --

Sáng sớm tinh mơ trời ấm gió mát, năm chiếc xe ngựa lộng lẫy, xếp hàng ngang, dừng ở trên một bãi cát trắng.

Mà phía trước bãi cát, là biển xanh mênh mông bát ngát.

Mà, biển xanh mênh mông bát ngát, chính là đường đến Linh cung thần bí, tất phải đi đường thủy.

Làn sóng gợn lăn tăn, tiếng sóng vỗ rì rào trên mặt biển, ngoài mấy con hải âu trắng nghịch ngợm chơi đùa mà dính phải nước, Die nd da nl e q uu ydo n còn có một chiếc thuyền lớn hai tầng vô cùng tinh xảo lặng lẽ cập bến.

Nhìn thấy xe ngựa lộng lẫy đến, năm nam tử trung niên mặc áo vải xám, bên hông treo bảy cái túi vải, lúc này phi ra khỏi boong thuyền rộng rãi.

Năm nam tử trung niên lao ra khỏi boong, đều là thất đại* trưởng lão Cái Bang (đại ở đây là túi).

Trong nháy mắt, thất đại trưởng lão đứng sóng vai, khom eo, cung kính cất giọng mà nói: "Thuộc hạ cung nghênh chủ tử!"

https://thuviensach.vn

Bên trong chiếc xe ngựa thứ tư, Thiên Cơ lão nhân hơi vén rèm lên, ghé đầu hỏi: "Các trưởng lão, vật phẩm cần thiết cho sinh hoạt hàng ngày đã chuẩn bị đầy đủ hết chưa?"

Một người trong thất đại trưởng lão, khom lưng thấp hơn nói: "Hồi bẩm lão bang chủ, đều đã chuẩn bị xong!"

Hài lòng gật đầu, Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân dẫn đầu xuống xe ngựa, còn lại người bên trong bốn chiếc xe ngựa, cũng lần lượt xuống xe.

Thời gian ngắn ngủn trôi qua --

Năm vị thất đại trưởng lão, vung dây cương màu vàng lên, lái năm chiếc xe ngựa, rời khỏi bãi cát.

Về phần đám người Thiên Cơ lão nhân, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Vô Ngân, cùng với Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và con chồn nhỏ Cầu Cầu, đi lên thuyền lớn tinh xảo.

Bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, tiến vào Cái Bang trước, chính là có xuất thân từ ngư dân. Cho nên, dieendaanleequuydonn bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc đều có thể được gọi là người cầm lái xuất sắc.

Người đời sợ thần đất Linh cung, ở trên biển xanh rộng lớn mấy ngày liền, cũng là một điều thần bí.

Vì vậy, hành trình một tháng tiếp theo, không nghi ngờ chút nào, có thể nói bốn vị trưởng lão là người cầm lái xuất sắc, tất nhiên không thể giả.

Gió sớm mang theo ấm áp, êm ái nhẹ phất qua.

Bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, bằng tốc độ nhanh nhất nhổ neo, giương buồm, khiến chiếc thuyền lớn, theo làn gió sớm lướt đi trên biển xanh.....

https://thuviensach.vn

Thời gian trôi qua mau, năm tháng như thoi đưa.

Một đám người bất luận giấu giếm chân tướng, lo lắng trùng trùng, ngày cũng khẩn cầu, đêm cũng van xin như thế nào.

Van xin thời gian phát lệ "ban ơn", có thể ưu ái đôi tình nhân Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, đừng có trôi qua quá nhanh.

Vậy mà, thời gian trôi qua rất nhanh rất nhanh, đúng là vẫn còn tàn nhẫn vô tình, giống như thoáng một cái, là đã một tháng trôi qua.

Sáng sớm, trên thuyền, bên trong một gian phòng được bố trí lịch sự tao nhã --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa mới rời giường, mặc váy tím thêu bướm trắng bay lượn trên những đóa hoa xuân, da.nlze.qu;ydo/nn gương mặt xinh đẹp như ngọc, dù chưa thoa son phấn lại cực kỳ xinh đẹp, đang đỡ bụng nhô cao cao, ngồi xuống trước gương đồng trang điểm.

Hiên Viên Diễm mặc y phục màu tím thêu trúc xanh đón tuyết mùa đông, tản ra hơi thở cao quý bẩm sinh, đang đưa tay cầm một chiếc lược ngà khắc hoa, đứng ở sau lưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mỗi ngày sáng sớm, sau khi rời giường, Hiên Viên Diễm chắc chắn sẽ làm một điều hạnh phúc, chính là chải đầu búi tóc cho ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Dần dần, trải qua một phen khổ công nghiên cứu, tay nghề chải đầu búi tóc của Hiên Viên Diễm, đã từcực kỳ vụng về biến thành vô cùng thuần thục như hôm nay.

Vào giờ phút này, Hiên Viên Diễm cúi đầu xuống, dùng chiếc lược ngà khắc hoa, chải trên mái tóc mượt mà như tơ lụa của ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm mỗi ngày, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đều hưởng thụ hạnh phúc khi phu quân dịu dàng chải tóc, dinendian.lơqid]on lại vĩnh viễn hưởng thụ không đủ, đôi môi anh đào hạnh phúc cười cong lên.

Sáng sớm mỗi ngày, đều hạnh phúc thay ái thê chải tóc, nhưng.....

Hiên Viên Diễm cảm thấy đời này kiếp này cũng không chải đủ, mong đợi kiếp sau kiếp sau nữa, đời đời kiếp kiếp vì ái thê chải tóc, hơi cúi người, hôn lên hai má đỏ của ái thê, tiếp tục nhẹ nhàng chải tóc.

Ngoài cửa, giữa hành lang thuyền --

Vô Ngân với phong thái xuất trần phiêu dật, đôi mắt đẹp lại chứa đầy ưu sầu, đang nâng một cái khay bạc hình tròn, đi tới phòng của phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bên trong khay tròn, đặt hai phần bữa sáng.

Một phần bên trái, sủi cảo nấm hương, bánh khoai tây rán, mỳ thịt băm rau cải, là Vô Ngân đưa cho Hiên Viên Diễm ăn.

Một phần bên phải, một chén cháo đậu phộng, một cái bánh bao, một quả trứng gà luộc, canh cá trích, là Vô Ngân đặc biệt làm cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cho đến hôm nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã mang thai bảy tháng. Cho nên, Vô Ngân đặc biệt làm bữa sáng này, Dieenndkdan/leeequhydonnn là tiêu chuẩn cho phụ nữ mang thai bảy tháng.

Đi tới trước cửa phòng, Vô Ngân che giấu vẻ u sầu bên trong đôi mắt đẹp, dịu dàng nở nụ cười, nhẹ nhàng gõ lên cửa gỗ.

https://thuviensach.vn

Đoạn thời gian này, ba bữa mỗi ngày chp hụ nữ mang thai của ái thê, đều do Vô Ngân tri kỷ đích thân làm, cũng là do Vô Ngân tri kỷ đích thân đưa đúng giờ.

Vì vậy --

Không cần đoán, đã biết người gõ cửa là Vô Ngân, Hiên Viên Diễm kéo mái tóc ái thê tạo thành búi lăng vân kế xinh đẹp, đồng thời lên tiếng cười: "Vào đi!"

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, bước chân vào bên trong phòng.

Đặt bữa sáng phong phú trên mặt bàn, Vô Ngân nghiêng đầu, mở miệng trêu chọc nói: "Diễm, sáng nay lại ngủ nướng hả?"

Sở di Vô Ngân nói như vậy, là bởi vì.....

Thường ngày đúng lúc đưa bữa sáng, khi tiến vào bên trong phòng, Hiên Viên Diễm đã thay Thượng Quan Ngưng Nguyệt búi tóc xong, *dyan(lee^qu.donnn) đôi phu thê còn đứng phía trước cửa sổ nhìn cảnh biển xanh đẹp đẽ rồi.

Búi tóc lăng vân kế xong, Hiên Viên Diễm dùng sáu cây trâm hoa lan cố định, môi mỏng cong lên cười nói: "Đêm qua, các bảo bảo vẫn quấn láy Nguyệt nhi kể chuyện cười, gần như vui mừng đến giờ tý mới đi ngủ, cho nên dẫn đến sáng nay ta và Nguyệt nhi ngủ nướng!"

Khoảng thời gian này, cứ cách năm ngày các bảo bảo sẽ tỉnh một lần.

Trừ phi ái thê hỏi tới các bảo bảo, đến cuối cùng mấy người Vô Ngân giấu diếm bí mật như thế nào, các bảo bảo sẽ vô cùng ăn ý, tập thể giả câm vờ điếc, nếu không.....

https://thuviensach.vn

Không chỉ riêng bảo bảo cười, bảo bảo giận, bảo bảo lười, vẫn quấn lấy ái thê kể chuyện cười.

Ngay cả bảo bảo lạnh băng có tính tình lạnh lùng, tiếc chữ như vàng, từ trước đến giờ chỉ nói một chữ, vì để cho ái thê kể chuyện cười, lại đổi sang nói ba chữ: nương, nói tiếp!

"Các bảo bảo thật đáng yêu."

Nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, gương mặt Vô Ngân tràn đầy ý cười, mở miệng khen, đồng thời lần lượt đặt các món ăn trong trong vào trên bàn.

Đợi đến khi Hiên Viên Diễm cúi đầu xuống, cắm một cây trâm phượng ngậm châu vào bên sườn tóc bên phải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dfienddn lieqiudoon Vô Ngân cười tao nhã, cũng đã dọn đồ ăn xong.

"Diễm, Nguyệt nhi, ta đã dọn bữa sáng xong, các ngươi có thể dùng rồi. Còn ta khéo hiểu lòng người, cũng không ở lại chỗ này chướng mắt, phá hư phu thê các ngươi vừa dùng thiện, vừa vành tai tóc mai chạm vào nhau triền miên nồng nhiệt rồi."

Nói xong, Vô Ngân nhếch môi, thức thời dời chân bước ra khỏi phòng, mà lại còn thay phu thê Hiên Viên Diễm khép cửa phòng lại.

Chỉ là --

Trong nháy mắt cửa phòng đóng lại, nụ cười trên môi Vô Ngân biến mất, thay vào đó, là một trái tim đau đớn, bên trong con mắt chảy xuôi hai hàng nước mắt trong suốt.

Khoảng thời gian này, vì sao bốn bảo bảo thông minh lại quấn lấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt kể chuyện cười, trong lòng Vô Ngân đều vô

https://thuviensach.vn

cùng hiểu rõ.

Các bảo bảo muốn nghe chuyện cười là giả, mục đích thực sự của bọn nó.....

Thật ra thì, là muốn lấy niềm vui thú nghe chuyện cười của bản thân để đổi lấy niềm vui thú kể chuyện cười của mẫu thân bọn nó, cùng với niềm vui thú nghe chuyện cười của phụ thân bọn nó

Vậy mà, người tuy có tình, năm tháng lại vô tình.

Mặc dù soái lão đầu, hắn, cùng với những người còn lại, rất nỗ lực giấu giếm chân tướng, các bảo bảo cũng giả vờ mượn chuyện bọn nó nghe chuyện cười, dienndnle,qu.y don tới chọc cười Nguyệt nhi và Diễm, hạnh phúc của Nguyệt nhi và Diễm hạnh phúc, đúng là vẫn còn đây.

Bởi vì, soái lão đầu nói rồi, nhiều nhất chỉ còn có nửa canh giờ nữa, chiếc thuyền lớn trôi theo gió này sẽ nhanh chóng đến được Linh cung.

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 319+2: Đến Linh Cung (2)

Đưa tay lên lau hết những giọt nước mắt trên khuôn mặt.

Trái tim Vô Ngân vô cùng đau đớn, hai chân bước đi vô cùng nặng nề chậm chạp, đi tới cuối hành lang, xuống cầu thang dẫn tới khoang thuyền phía dưới.....

Bên trong phòng --

Thay thê tử yêu dấu búi tóc xong, sau khi Hiên Viên Diễm liếc nhìn Vô Ngân đóng cửa lại, lôi kéo tay ái thê, Die nd da nl e q uu ydo n chậm rãi đi tới phía trước bàn gỗ tử đàn đã bày xong bữa sáng bởi Vô Ngân.

Hiên Viên Diễm đi đến bên cạnh bàn gỗ tử đàn, ngồi xuống một cái ghế.

Tiếp đó, lại ôm ái thê nâng bụng cao cao ngồi ở giữa hai chân mình, lúc này Hiên Viên Diễm mới nghiêng đầu cười nói: "Nguyệt nhi, vi phu đút nàng ăn được không?"

Ngón tay nhẹ điểm lên trán Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nở nụ cười xinh đẹp say đắm lòng người, đôi môi đỏ hồng cong lên trả lời: "Đại ngốc, chàng ăn trước đi, rồi đút ta sau!"

"Cho ái thê và bảo bảo ăn, vi phu dĩ nhiên đã no rồi."

Vẻ phong tình ma mị quanh quẩn đuôi lông mày, bỗng chốc Hiên Viên Diễm cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Sau khi in sâu một nụ hôn cưng chiều lên má Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rồi múc một muỗng cháo đậu phộng, dieendaanleequuydonn đưa tới bên môi anh đào của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Tựa vào trong lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm, cảm thụ tình yêu sâu đậm của Hiên Viên Diễm, trái tim khờ dại đập thình thịch, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa moi anh đào ngậm vào muỗng cháo đậu phộng.....

Trên tầng thượng của chiếc thuyền lớn tinh xảo, tràn ngập ấm áp.

Nhưng, tầng dưới của chiếc thuyền lớn tinh xảo, bị lây bởi hơi thở của làm gió sớm ưu thương, một bầu không khí tràn ngập sự đau buồn lạnh lẽo.

Tầng dưới thuyền lớn --

Bên trái hành lang, là khoang chứa hàng rộng rãi, khoang máy móc và khoang bếp.

Bên phải hành lang, theo thứ tự là gian phòng của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, gian phòng của Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân, cùng với gian phòng của Thượng Quan Hạo cùng Hiên Viên Ly.

Hiện bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc đang ở bên trong khoang máy móc của thuyền.

Bọn họ theo Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và con chồn nhỏ Cầu Cầu, hoặc vung cánh vỗ, hoặc đung đưa đuôi chỉ dẫn, da.nlze.qu;ydo/nn sắc mặt ảm đạm, mắt phủ sương mù điều khiển bánh lái.

Vô Ngân chậm rãi đi xuống bậc thang thuyền, đi qua trước cửa phòng của Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, tiến vào phòng của hắn và Thiên Cơ lão nhân.

https://thuviensach.vn

Mà, trong nháy mắt Vô Ngân đi vào phòng, khẽ khép cửa phòng lại, bên trong gian phòng cách vách --

Dạ Dật Phong khẽ đung đưa cây quạt, cửa sổ hơi mở rộng, sau khi đôi mắt thâm thúy liếc nhìn ngoài cửa sổ thấy Vô Ngân đi dọc qua hành lang, rồi mới chậm rãi quay người sang.

Nhìn về phía Tiêu Hàn ngồi trên ghế đối diện, Dạ Dật Phong đè thấp giọng mà hỏi: "Tiêu Hàn, đối với cử chỉ quái lạ của bọn họ, chẳng lẽ ngươi không ngạc nhiên tí nào sao?"

Kể từ hai tháng trước, từ lúc lên đường ở rừng hoa đào, mãi cho đến hôm nay.....

Cả đám Thiên Cơ lão nhân và Vô Ngân, khi đối mặt với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm thì vĩnh viễn đều nở nụ cười toe toét, dinendian.lơqid]on nhưng quay người lại, lại biến thành vẻ mặt như phụ mẫu chết.

Sắc mặt thay đổi như lật sách như thế, tâm tình chợt biến đổi, làm người ta khó có thể đoán lấy, thật sự khiến hắn nghĩ mãi không ra.

Tiêu Hàn không có biểu cảm gì, hai mắt nhìn về phía Dạ Dật Phong, lạnh lùng nói: "Người ta không nói cho chúng ta biết, mặc dù ngạc nhiên thì thế nào?"

"Dọc con đường này, chúng ta chưa từng chủ động hỏi, có lẽ....."

Một tiếng "Phập" vang lên, khép cây quạt lại, Dạ Dật Phong nghiêng đầu nói: "Nếu chúng ta chủ động hỏi, bọn họ sẽ nói cho chúng ta chứ?"

Bên trong gian phòng cách vách --

https://thuviensach.vn

Ngân Lang và Thanh Báo, Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, Thiên Cơ lão nhân cùng với Vô Ngân vừa trở về phòng, đang ngồi vây quanh một cái bàn tròn.

Trên mặt bàn bày bữa sáng phong phú, sáu người đều chưa ăn một miếng nào, trên mặt bàn để mười bầu rượu, cũng đã có sáu bầu thấy đáy rồi.

Còn có nửa canh giờ nữa, là tới Linh cung, lòng sáu người Hiên Viên Ly đang run sợ, nào còn có ý định dùng bữa sáng chứ, Dieenndkdan/leeequhydonnn chỉ có thể mượn rượu giải sầu.

Ngay lúc sáu người Hiên Viên Ly điên cuồng nốc từng ly rượu, một tiếng kẽo kẹt khẽ vang lên, cửa gỗ bị đẩy ra, lại bị khép lại.

Trong lòng Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong thật sự kinh ngạc, rốt cuộc vẫn không nhịn được, tự đẩy cửa ra, hy vọng có thể tìm được đáp án.

Đối với hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong tự tiện xông vào gian phòng, sáu người Hiên Viên Ly cũng không phản ứng chút nào, vẫn điên cuồng nốc từng ly rượu.

Dạ Dật Phongmới vừa vào bên trong phòng, liền bị bầu không khí nghẹt thở do mọi người tạo ra làm cho trái tim như bị đè nén, thất thanh nói: "Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, các người....."

Còn Tiêu Hàn thì ôm quyền, chậm rãi cất giọng hỏi: "Chư vị, sau khi hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm tới Linh cung, đến cuối cùng sẽ gặp phải cảnh ngộ nguy hiểm thế nào, đến nỗi các ngươi cứ mặt ủ mày chau?"

Ngoài nguyên nhân phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt sau khi tới Linh cung sẽ gặp phải nguy hiểm khiến những người trước mắt này ưu sầu

https://thuviensach.vn

lo lắng ra, *dyan(lee^qu.donnn) Tiêu Hàn thật sự không nghĩ ra nguyên nhân thứ hai.

Chỉ là, với bản lĩnh của phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vốn đã kinh thiên động địa rồi.

Hơn nữa, còn có ân sư Hiên Viên Diễm ân sư, Thiên Cơ lão nhân có võ công không biết cao đến loại cảnh giới nào trợ trận, có gì nguy hiểm không cách nào hóa giải đây?

Kỳ quái hơn chính là, nếu như phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới Linh cung sẽ gặp phải nguy hiểm, mà lại còn không có cách nào tránh khỏi nguy hiểm.

Như vậy, vì sao Thiên Cơ lão nhân bọn họ lại không nói rõ với phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, để bọn họ đề cao cảnh giác, mà lại im lặng không nói gì chứ?

Tiêu Hàn vừa dứt lời, chỉ có Vô Ngân chậm rãi để ly rượu xuống, những người còn lại, vẫn ngửa đầu điên cuồng nốc rượu.

Đôi mắt Vô Ngân lạnh nhạt nhìn lướt qua Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong.

Tiếp đó, hắn lấy hai cái ly còn lại không có ai dùng trên mặt bàn, sau đó xách bầu lên, rót đầy rượu vào chén.

Đứng lên, dời bước đến trước mặt Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong.

Bưng hai ly rượu, chia ra đưa cho Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, Vô Ngân hít sâu một hơi, trong miệng phun ra hai chữ: "Tử kiếp!"

Giờ khắc này, Vô Ngân lựa chọn thông báo, có hai nguyên nhân.

Thứ nhất: sở dĩ hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong phải cầu xin tới Linh cung, dfienddn lieqiudoon người khác có lẽ không biết mục đích thật

https://thuviensach.vn

sự, nhưng hắn vẫn đoán được.

Hai người kia cũng không phải bụng dạ khó lường, mà là không nên động tình, lấy cớ lợi dụng tới Linh cung ngắm cảnh, hi vọng yên lặng nhìn Nguyệt nhi mấy lần.

Thứ hai: con thuyền này rất nhanh sẽ tới Linh cung.

Một khi thuyền đến được Linh cung, có nghĩa bí mật mà bọn họ giấu giếm sẽ không thể tránh khỏi bị vạch trần, đến lúc đó Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong vẫn sẽ biết.

Nghe được lời Vô Ngân nói, ly rượu trong tay Tiêu Hàn, không cách nào giữ chặt được, thất thanh nói: "Ngươi nói cái gì? Tử... Tử kiếp?"

Trở về chỗ ngồi, bưng lên ly rượu của mình.

Ngửa đầu, uống một hơi cạn sạch ly rượu, giọng Vô Ngân đầy u buồn chậm rãi trả lời: "Đúng, tử kiếp! Nguyệt nhi và Diễm, hai người chỉ có thể sống một người. Nếu Nguyệt nhi sống, Diễm sẽ chết; nếu Diễm sống, Nguyệt nhi hắn phải chết!"

Trong nháy mắt giọng nói chua chát của Vô Ngân vừa dứt --

Tiêu Hàn bóp nát cái ly trong tay, còn ly rượu trong tay Dạ Dật Phong, "bịch" rơi xuống trên sàn nhà, vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Bên trong phòng to như vậy, trừ sáu người ngửa đầu điên cuồng uống rượu ra, lại thêm hai người đứng ngây ra như phỗng, d,0dylq.d thật lâu vẫn chưa tỉnh táo lại.

Cho đến khi --

Mũi thuyền cứng rắn giống như đụng phải đá ngầm khổng lồ, phát ra một tiếng "ầm".

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, cả con thuyền giống như gặp phải mưa cuồng sóng to gió lớn, lay động mãnh liệt chợt cao chợt thấp, chợt trước chợt sau, chợt trái chợt phải.

Rốt cuộc hồi hồn lại, Dạ Dật Phong giống như say rượu, trong lúc nhất thời hai chân không có cách nào đứng vững, thân thể nghiêng theo con thuyền, dienndnle,qu.y don lúc này mới thất kinh hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Bóp vỡ ly rượu trong lòng bàn tay, hai mắt Thiên Cơ lão nhân ảm đạm, bỗng chốc cắn răng, khó khăn nói rõ ra từng chữ: "Đến Linh cung rồi!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 320: Ngoài Dự Đoán

Tiếng sóng biển xanh êm dịu, chính là đất Linh cung.

Vậy mà, vì sao trăm ngàn năm qua, người đời cực kỳ kính sợ Linh cung, chỉ biết nó nằm trên biển, nhưng sao lại chưa từng thấy qua nó chứ?

Mặc dù cho tới bây giờ đại đa số người đều chưa từng đặt chân lên biển, Die nd da nl e q uu ydo n cho nên bọn họ không có cách nào biết được đến cuối cùng Linh cung ở vị trí nào trên biển.

Nhưng, lục địa ở xung quanh biển, lại tọa lạc vô số làng chài.

Thật đúng là, lên núi kiếm ăn, xuống sông kiếm nước.

Dân chúng làng chài, nếu tựa vào biển mà cư trú, dĩ nhiên là lấy biển mà sống, thường lái thuyền ra biển, bắt cá vớt tôm khắp nơi.

Như vậy, vì sao ngay cả dân chúng làng chài cũng không biết Linh cung, nơi mình kính sợ một thời gian dài, rốt cuộc ở nơi nào trên biển chứ?

Nguyên nhân, thật ra rất đơn giản, có liên quan đến một luồng khí lưu như màn sương mù.

Chính giữa biển, hàng năm "sương mù" lượn lờ, mà “sương mù" trải qua hồi lâu không tiêu tan, là tấm lá chắn mà người Linh cung người lợi dụng linh lực để bố trí cản đường.

Một khi có thuyền bè đi tới sát tấm lá chắn "sương mù" này.

https://thuviensach.vn

Như vậy, không những thuyền bè không có cách nào xuyên qua lá chắn, vả lại chỉ cần đụng phải lá chắn, dieendaanleequuydonn sẽ giống như gặp phải mưa to gió lớn, sinh ra một trận dao động mãnh liệt, nguy hiểm trùng trùng.

Nếu thuyền bè không nhanh chóng kéo rời khoảng cách với lá chắn, cuối cùng chắc chắn sẽ chìm xuống đáy biển.

Vì vậy, ngư dân đã từng ra biển tới phụ cận lá chắn “sương mù”, lại gặp phải nguy cơ đung đưa mãnh liệt, há lại nghĩ tới.....

Bên trong màn “sương mù” lượn lờ đó, là đất của Linh cung chứ? Bọn họ nhất trí cho là, chính giữa biển xanh có hải yêu tác quái.

Có thể nghĩ, ngư dân sợ chọc giận "hải yêu", dẫn đến vùi thân đáy biển, sau lần đó mặc dù lái thuyền ra biển, da.nlze.qu;ydo/nn cũng là ở vị trí tránh xa lá chắn “sương mù” đó.

Trước mắt, sở dĩ bốn vị trưởng lão lái thuyền lớn lại sinh ra dao động, không nghi ngờ chút nào, cũng là gặp cảnh ngộ bị lá chắn “sương mù” chặn lại.

Bên trong khoang máy thuyền --

Bởi vì thân thuyền dao động mãnh liệt, thân thể Cầu Cầu mập mạp lăn tròn trên đất, phát ra tiếng gào lớn hết sức khó chịu: "Xèo xèo chi, xèo xèo chi..."

-- ngốc hết biết, đầu heo sao, không phải người ta vẫy đuôi, để cho các ngươi không nên tới gần kết giới linh lực để tránh lật thuyền sao?

Không thể hiểu chỉ thị của Cầu Cầu, bốn vị trưởng lão để thuyền chạy nhanh tới chỗ kết giới, thân thể nghiêng trái nghiêng phải, khóe miệng co giật nhìn Cầu Cầu.

https://thuviensach.vn

Khụ khụ khụ, con chồn nhỏ mập này, không phải là đang chửi bọn họ chứ?

Ngốc Bảo cũng lảo đảo, vẫn im lặng trợn mắt nhìn trừng Cầu Cầu, hình như muốn nói: tiết kiệm nước miếng của ngươi đi, các trưởng lão lại nghe không hiểu ngươi mắng gì đâu!

Ngay sau đó, Ngốc Bảo đưa cánh lớn lên, khống chế được hướng bánh lái đảo qua.

Bánh lái xoay chuyển một cái, thuyền lớn đụng phải lá chắn, rồi chậm rãi lùi về sau, đợi đến trong nháy mắt mũi thuyền kéo được một khoảng cách với lá chắn, thân thuyền ngưng lay động.

Giải trừ nguy cơ dao động, bốn vị trưởng lão Đông Nam Tây Bắc, sau khi theo đuôi Ngốc Bảo và Cầu Cầu, rồi chạy tới mũi thuyền.

Các trưởng lão đi tới mũi thuyền, đồng thời mấy người Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, Hiên Viên Ly cũng đứng đón gió ở trên mũi thuyền.

Hiên Viên Diễm đỡ ái thê ôm bụng cao, chậm rãi đi xuống cầu thang, cũng đi về phía mũi thuyền, khóe mắt co giật hỏi: dinendian.lơqid]on "Soái lão đầu, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Sao thuyền lại rung lắc dữ dội như vậy?"

Thiên Cơ lão nhân thật không muốn trả lời, rồi lại không thể không trả lời, chỉ chỉ lá chắn“sương mù”phía trước, nói: "Kết giới Linh cung."

Dừng bước ở bên cạnh Thiên Cơ lão nhân, nhìn lá chắn“sương mù”, Hiên Viên Diễm nghi ngờ cất giọng hỏi: " Kết giới Linh cung?"

Mí mắt cụp xuống, Thiên Cơ lão nhân giải thích: "Người Linh cung, kết hợp linh lực, bố trí làm lá chắn. Bên trong lá chắn, chính là Linh đảo, Linh cung ở trên Linh đảo này."

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu hỏi: "Làm thế nào để phá kết giới?"

"Đối với người có linh lực, kết giới là vô hiệu. Thí dụ như Ngốc Bảo, nó có linh lực, có thể tự do ra vào kết giới. Vì vậy....."

Mí mắt càng rủ xuống thấp hơn, Thiên Cơ lão nhân chậm rãi trả lời: "Nếu Nguyệt oa nhi thi triển thất thải linh lực, bao trọn con thuyền bởi một lớp thất thải linh lực, thuyền sẽ không còn trở ngại."

Thật ra thì, đối với người có ma lực, kết giới cũng vô hiệu.

Nếu để Thiên Cơ lão nhân thi triển ma lực, hoặc để Hiên Viên Diễm khởi động năng lượng của Ma Châu, Dieenndkdan/leeequhydonnn bao phủ ma lực cả con thuyền, thuyền cũng có thể xuyên qua kết giới.

Chỉ là, kể từ đó, ma lực sẽ gặp phải linh lực trong kết giới, sinh ra xung đột mãnh liệt, khiến người không có linh lực hoặc ma lực bảo vệ, khí huyết trong cơ thể sôi trào.

Nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vung ống tay áo màu tím lên, hai tay bỗng chốc giơ lên không trung.

Lúc này, linh lực tựa như cầu vồng xinh đẹp sau cơn mưa, từ trong lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt tuôn ra, làm cả con thuyền giống như phủ thêm một lớp áo sặc sỡ.

Trong nháy mắt thuyền khoác lên một lớp màu cầu vồng, thì tự động tiến về phía trước, chạy vào trong kết giới như màn sương mù do người Linh cung tạo ra.

Phía trước, theo con thuyền đi xuyên qua cực nhanh, luồng khí lưu như sương mù dần lùi về hai bên.

https://thuviensach.vn

Phía sau, chỗ con thuyền đã đi qua, luồng khí lưu như sương mù vốn đã lui dần sang hai bên, lại một lần nữa khép lại mờ mịt như lúc ban đầu.

Quay đầu, liếc nhìn phía sau, mọi người không khỏi âm thầm sợ hãi, khó trách vị trí của Linh cung vẫn làm người ta không thể nào biết được.

Ước chừng thuyền đã đi được mét, phía sau vẫn lượn lờ một màm "sương mù".

Nhưng,"sương mù" phía trước lại mất hết, đập vào trong tầm mắt mọi người, là một hòn đảo có diện tích rộng lớn, không đúng, là một hòn đảo khổng lồ.

Lúc này --

Ngốc Bảo nhảy lên tới bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giang rộng đôi cánh màu đỏ ra, chỉ về bên phải phía trước: *dyan(lee^qu.donnn) "Nguyệt chủ tử, đó là nơi đỗ thuyền!"

Ngốc Bảo chỉ về phía bên phải phía trước, là một bậc thang rộng bằng đá.

Bậc thang rộng bằng đá, kéo dài từ mặt biển, đi lên từng bậc, đến bờ Linh đảo.

Bên trái bậc thang bằng đá, đỗ hơn mười chiếc thuyền lớn, dây thừng của thuyền thắt vào các trụ tròn bằng bạc trên bậc thang.

Gật đầu, cổ tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt xoay chuyển, thất thải linh lực bao phủ thân thuyền biến mất.

Mái tóc cuốn bay theo gió, lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa về phía mặt biển ở hai bên thuyền, chiếc thuyền được Thượng Quan Ngưng Nguyệt thúc giục linh lực, trong nháy mắt đưa tới chỗ đỗ thuyền.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, hai vị trưởng lão Đông Tây thu buồm, Nam trưởng lão thả neo, Bắc trưởng lão ném dây thừng buộc thuyền.

Sau khi thuyền đã được ổn định xong --

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm tay đi phía trước, mọi người cũng đi theo hàng, Ngốc Bảo chở Cầu Cầu bay thấp xuống ở phía sau, dfienddn lieqiudoon mọi người lần lượt xuống thuyền, bước lên bậc thang bằng đá, đi về phía đảo.

Mới vừa đi lên đảo, ngoài Ngốc Bảo, Cầu Cầu, Thiên Cơ lão nhân ra, tất cả những người còn lại hết nhìn đông tới nhìn tây, có thể nói là nghẹn họng nhìn trân trối.

Hai chữ Linh cung này, đại biểu cho sự thần bí không lường được, sự tôn quý không dám nhìn lên, sự uy nghiêm làm người ta quỳ lạy, lực lượng vô địch làm cho người kinh hãi run sợ.

Vì vậy, trong tưởng tượng của mọi người, chỗ Linh cung trên hòn đảo này, tòa nhà đó.....

Bên trong nhất định là ánh vàng rực rỡ, tỏa màu chói mắt, tràn đầy sự lạnh lẽo thấu cả trời đất; bên trong nhất định là rường cột chạm trổ, tràn ngập khí thế kiêu ngạo không ai bì nổi.

Nhưng, hoàn toàn không ngờ, điều bọn họ thấy là cái gì?

Toàn là tường trắng ngói đen, tọa lạc tại giữa rừng hoa đào màu hồng, gió nhẹ phất qua, hoa anh đào bay đầy trời, quả nhiên là cảnh đẹp thơ mộng.

Từng con suối nhỏ trong suốt, ánh nắng ám áp vàng rực, cây cầu bắc qua ngôi đình, xung quanh trồng đầy trúc xanh biếc, dienndnle,qu.y don

https://thuviensach.vn

thêm cả mấy mẫu ruộng rau quanh co bên ngoài, tràn ngập sự đơn thuần không tranh quyền thế.

Vô số nam đồng nữ oa sáu, bảy tuổi đứng cười đứng ở bên hàng rào trúc, tay nắm một mỡ hạt thóc vàng rực, đùa giỡn với một đám gà mái?

Bên trong hàng rào trúc, vô số nam tử trung niên xắn quần xắn áo, vung cuốc dài, miệng ngâm những điệu dân gian, nhổ cỏ xới đất?

Tốp năm tốp ba nữ tử trung niên, mặc áo vải bông màu xanh in hoa, đầu buộc mảnh vải xanh lam, đứng trên những tảng đá ngầm trên bờ biển, vừa cười trò chuyện, vừa lấy áo ướt trải ra trên đá, dùng gậy gỗ đánh?

Còn có vô số lão giả, chân không bước chậm bãi, khom lưng nhặt ốc.

Còn có mấy lão giả, ngồi xuống đối diện nhau ở trong mái đình gần biển, thỉnh thoảng nhìn nhau vui mừng hát xướng, thỉnh thoảng nhấp một ngụm nước trà, nở nụ cười thản nhiên chơi đánh cờ?

Một cái cổng chào được xây dựng từ đá xanh, tạo thành hình chữ ‘phẩm’ (chữ ‘ phẩm’ trong tiếng trung: 品), trên đó có khắc chữ "Linh cung" màu bạc, mọi người hết nhìn đông tới nhìn tây, khóe miệng không nhịn được co giật.

-- một nơi cách biệt trần thế, không nhiễm bụi trần, cảnh trí đẹp tao nhã, không khí tự nhiên, trong lành, lại là Linh cung cực kỳ thần bí khiến người đời kính sợ?

Đôi mắt ngọc nháy nháy, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu lại, hỏi Thiên Cơ lão nhân ở sau lưng: "Soái lão đầu, d,0dylq.d Linh cung ở chỗ nào trên đảo vậy?"

Thiên Cơ lão nhân nâng ngón trỏ lên, đưa tay chỉ về phía bên phải miếu thờ.

https://thuviensach.vn

Phía bên phải miếu thờ, là một bức tường, trên có khắc Long Dược Tường Vân (rồng nhảy trên mây may mắn), dưới có khắc Phượng Xuyên Mẫu Đan (phượng xuyên qua mẫu đơn), chính giữa có khắc bản đồ địa hình.

Dời bước đến trước bức tường, mọi người nghiêng đầu, nhìn về phía bản đồ giữa bức tường, trên đảo có hồ, trong hồ có đảo.

"Hiện này nơi chúng ta đang đứng, chính là bên ngoài đảo, nơi người dưới bậc hộ pháp ở. Về phần hộ pháp, cùng với người trên bậc hộ pháp, bọn họ cư ngụ ở bên trong đảo, cũng chính là Linh cung."

Mọi người xem xét bản đồ, đồng thời đưa tai nghe Thiên Cơ lão nhân giới thiệu.

"Người bên ngoài đảo, cho tới bây giờ đều không vào bên trong đảo, cho dù mỗi ngày uống Linh Tuyền, dieendaanleequuydonn đó cũng là do mùng một mỗi tháng hộ pháp bên trong đảo đều lái thuyền đưa tới."

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, Đông trưởng lão vò đầu nói: " Người bên ngoài đảo, nếu cho tới bây giờ chưa từng vào bên trong đảo, như vậy, bọn họ tất nhiên cũng không còn cần thiết, chế tạo thuyền bè đi bên trong đảo. Vậy chẳng phải....."

Khóe miệng co giật mãnh liệt, trên trán Đông trưởng lão nặn ra ba vạch đen.

"Hiện chúng ta đang ở trên đê hồ, tạm thời tạo ra một con thuyền qua hồ, hoặc là, lấy thuyền chúng ta mới vừa ngồi, mang lên trên đê hồ, nếu không thì không có cách nào để qua hồ rồi?"

Đông trưởng lão co vừa dứt lời, lúc này Ngốc Bảo giang đôi máu đỏ cánh ra đập mạnh ở phía sau, cực kỳ khó chịu ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

-- Đông trưởng lão, coi như nó không tồn tại sao?

Lòng bàn tay trắng nõn, nhẹ nhàng vỗ lên đôi cánh của Ngốc Bảo.

An ủi trái tim “bị thương” của Ngốc Bảo bị Đông trưởng lão hồ đồ, Die nd da nl e q uu ydo n hoàn toàn không để ý đến, đồng thời Thượng Quan Ngưng Nguyệt cất lên tiếng cười đầy mị hoặc.

"Không cần tạo thuyền, cũng không cần mang thuyền. Bởi vì..... rất nhanh thôi, người bên trong đảo sẽ lái thuyền tới đây, đưa chúng ta vào bên trong đảo!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 321: Ngươi Nói Cái Gì?

Sở dĩ người Linh cung phải bố trí kết giới bằng linh lực ở xung quanh đảo để cản đường và che đi tầm mắt, ý rất rõ ràng.

Bọn họ không để người ngoài chú ý, khinh nhờn tiên cảnh trên Linh đảo của bọn họ; bọn họ không cho người ngoài làm dơ, Die nd da nl e q uu ydo n dấy bẩn thần thánh trên Linh đảo của bọn họ.

Nhưng, giờ phút này --

Một đám người như bọn họ, chẳng những phá kết giới bằng linh lực, còn lên đảo, đứng ở trước bức tường quan sát bản đồ.

Kết quả thế nào?

Bất luận là trẻ con chọc gà, đàn ông xới cỏ, phụ nữ giặt quần áo, lão giả đánh cờ, lại làm như không thấy một đám người bọn họ?

Này, có nghĩa gì đây?

Đối với sự xuất hiện của một đám người bọn họ, nam nữ già trẻ làm như không thấy, bởi vì sợ đánh không lại, cho nên dứt khoát bỏ mặc sao?

Không, tuyệt đối không phải.

Dựa theo kí ức mẫu thân để lại: Người Linh cung, từ lão giả, cho tới trẻ con, người người đều có linh lực, dieendaanleequuydonn bọn họ há lại sợ lấy trứng chọi đá, tự chịu diệt vong chứ?

https://thuviensach.vn

Vì vậy, rất dễ nhận thấy.

Hôm nay, hành động phá kết giới lên đảo của đám người bọn họ, người Linh cung bên ngoài đảo, nhất định đã sớm biết rõ.

Trong lòng người Linh cung bên ngoài đảo cũng đã nắm chắc, như vậy người Linh cung bên trong đảo, trong lòng càng có tính toán.

Lúc trước, khi giao thủ với Nam Cung Tuyết Y, hắn luôn miệng nói, phụng lệnh Thánh đế, muốn đón nàng hồi Linh cung.

Hôm nay, nàng chủ động bước lên tới ngoài đảo.

Cho dù, nàng không để cho Ngốc Bảo bay chở qua hồ, vị Thánh đế tâm tâm niệm niệm kia muốn đón nàng hồi Linh cung, da.nlze.qu;ydo/nn sao lại không phái thuyền tới đón nàng, mà lại để nàng bị một cái hồ chặn đường đi chứ?

Đối với sự lo lắng của Đông trưởng lão, sau khi thong thả trả lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm cười nhìn nhau.

Ngay sau đó --

Từ lúc lên đảo bờ, cứ tay cầm tay, một khắc cũng chưa từng buông tân nương nhỏ ra, dựa theo bản đồ địa hình giữa bức tường, đi về phía hồ.

Bốn người Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân, Thượng Quan Hạo, Hiên Viên Ly, trong lòng càng nhéo càng buồn, càng nhéo càng đau, theo sau tân nương nhỏ đi về phía hồ.

-- sao lại hắn hồ đồ, hỏi một câu ngốc như vậy chứ?

Thiếu chủ và thiếu chủ phu nhân, nóng lòng đi Linh cung lấy dược liệu, nhưng Thánh đế Linh cung lại càng nóng lòng hơn, chờ thiếu chủ phu nhân hóa giải mối nguy Linh Tuyền khô cạn.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, lòng Thánh đế như lửa đốt, há có thể không biết thiếu chủ phu nhân đã lên tới ngoài đảo? Há có thể không phái thuyền tới đây, dinendian.lơqid]on đón thiếu chủ phu nhân vào bên trong đảo chứ?

Dùng sức vỗ ót một cái, Đông trưởng lão thầm mắng mình ngu xuẩn, cũng cùng đám người Tiêu Hàn hai mắt ảm đạm lo lắng, cúi đầu đi về phía hồ.

-- sao những người này..... lại lạ thế?

Nhìn cả đám người chán chường cúi đầu, mắt đại bàng kinh ngạc chớp chớp, Ngốc Bảo cũng đưa Cầu Cầu chậm rãi bay giữa không trung.

Phía trước đền thờ, một con đường đá kéo dài.

Hai bên đường đá, là bức tường trắng ngói đen dựng thẳng; ở cuối đường đá, lại là một cây cầu trúc xanh hình vòm.

Xuyên qua cây cầu trúc hình vòm, là một con đường lớn rải đá cuội màu trắng.

Hai bên đường rải đá cuội, trồng đầy cây anh đào, một luồng gió nhẹ thổi qua, cánh hoa như tuyết trắng tung bay, ào ào rơi xuống trên kẽ tóc từng người.

Chỉ tiếc, mặc dù hoa anh đào nhiễm ánh nắng vàng rực rỡ ấm áp, tỏa hương trên tóc của mọi người, Dieenndkdan/leeequhydonnn nhưng không cách nào lay động được tâm trạng bi thương của mọi người.....

Ước chừng sau thời gian uống cạn tuần trà, mọi người đã tới bên hồ.

Trong nháy mắt, một cảnh sắc đẹp hiếm có, khó có câu thơ nào có thể ngâm, khó có bút pháp nào có thể diễn tả, đập vào trong tầm mắt mọi người.

https://thuviensach.vn

Dưới trời xanh tươi đẹp vương vấn, làn sóng xanh xao động trên mặt hồ, bên bờ bên trái nổi đầy hoa thủy tiên xanh thơm ngát, xinh đẹp mà cao quý.

Gió nhẹ nhàng phất qua, làn sóng xanh xao động trên mặt hồ, bên bờ bên phải nổi đầy hoa thủy tiên vàng hiếm có, mười phần tao nhã, thanh linh thoát tục.

Giữa hai bên hoa thủy tiên xanh và hoa thủy tiên vàng, có một đường thuyền đi uốn lượn.

Giờ phút này, hai cặp chuồn chuồn đỏ, chuồn chuồn xanh, chuồn chuồn trắng, đang liền cánh cùng bay lên, bay về phía bầu trời cao tràn ngập ánh nắng vàng rực rỡ, thỉnh thoảng đuôi nhỏ ngọc bích cong cong lên.

Có điều --

Phong cảnh tuyệt đẹp với hoa thủy tiên trôi giữa hồ ngọc bích, gió ấm thổi thơm ngát, chuồn chuồn khẽ nghịch nước, trong nháy mắt bởi vì một chiếc thuyền hoa đến mà phá hỏng.

Chuồn chuồn xòe cánh bay xa, thủy tiên lay động về hướng đông xao động theo hướng tây.

Một chiếc thuyền hoa cực kỳ lộng lẫy, đầu thuyền là đầu rồng vàng kim, đuôi là đuôi rồng màu vàng kim, *dyan(lee^qu.donnn) thân là thân rồng màu vàng, trên nóc khảm châu khảm ngọc, tốc độ giống như tên rời cung.....

Gió điên cuồng nổi lên, mạnh mẽ lướt qua con đường uốn lượn giữa rừng hoa thủy tiên xanh và thủy tiên vàng, chạy về phía đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở bên hồ.

https://thuviensach.vn

Chớp mắt, một chiếc thuyền hoa màu vàng kim lấp lánh, hiện ra sự oai phong của rồng, đã dừng lại ở sát ven bờ hồ.

Trong nháy mắt thuyền hoa cập bờ --

Tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc đứng ở hai bên thuyền hoa, mặc chiếc váy hồng, lúc này đang khom người làm lễ chào khách với đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà, lối vào thuyền hoa, Nam Cung Tuyết Y mặc một bộ cẩm y màu bạc, trên mặt nở nụ cười, chợt ôm quyền, cất lên giọng nói đầy trong trẻo.

"Tại hạ Nam Cung Tuyết Y, đặc biệt phụng lệnh Thánh đế, kính mời các khách quý vào bên trong đảo."

Hoàn toàn phát ra khí thế của khách quý, nửa câu khách sáo cũng lười đáp lại, đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt bước lên thuyền hoa, đều tự tìm vị trí yên vị.

Đối với thái độ không thân thiện của đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Tuyết Y vẫn mỉm cười, dfienddn lieqiudoon trên mặt cũng không lộ ra chút tức giận nào.

Đợi sau khi mọi người ngồi vững, Nam Cung Tuyết Y giơ cổ tay về phía tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc ở hai bên thuyền hoa.

Tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc gật đầu, nhận được chỉ thị lái thuyền, hai tay chứa đầy nội lực hùng hậu, đảo qua trên mặt hồ.

Gió nổi lên, sóng gợn lăn tăn.

Thuyền hoa lấp lánh ánh vàng, vẫn như lúc tới, tốc độ nhanh như tên rời dây cung, chạy vào con đường giữa rừng hoa thủy tiên tuyệt đẹp tràn ngập hương thơm.....

https://thuviensach.vn

Bên trong đảo, chính giữa hồ ngọc bích.

Một khắc trôi qua, thuyền hoa cập bến tàu bên trong đảo.

Không theo mọi người lên thuyền hoa, Ngốc Bảo và Cầu Cầu giương cánh bay đến trước, đã đợi ở trên bến tàu trải đá màu xanh.

Gió mát nhẹ phất qua, mọi người lần lượt bước ra khỏi thuyền hoa.

Dưới sự dẫn đường cung kính của Thánh quân Nam Cung Tuyết Y, cùng với tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc ở phía trước, dienndnle,qu.y don mọi người đi qua hai cái cầu hình vòm bạch ngọc, ba cái hành lang.

Ở cuối hành lang, đập vào trong tầm mắt mọi người, vẫn là quang cảnh tao nhã, tuyệt đẹp với hoa anh đào bay múa đầy trời.

Nhưng mà, giữa khoảng không gian hoa bay múa, hương thơm ngát quất vào mặt, không còn tường trắng ngói xanh cao vút nữa mà là một tòa cung điện.

Khiến người ta nghẹn họng nhìn trân trối, cung điện Linh cung, cũng không phải có khí thế lớn, vàng son lộng lẫy như trong tưởng tượng.

Bức tường ngói lợp, cột trụ hành lang, cửa lớn cửa sổ, mái nhà, thế nhưng..... tất cả đều là tạo từ trúc xanh?

Phía trước bên phải --

Thánh quân Nam Cung Tuyết Y, cùng với tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc dẫn đường, lòng bàn tay phải đưa về phía cửa điện màu xanh lá, nói: "Chư vị khách quý, xin mời!"

Đạp trên đường lớn rải đá xanh, vạt áo cuốn bay theo gió, mọi người không nói một lời, Die nd da nl e q uu ydo n dưới sự hướng dẫn của Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, tiến vào cửa điện Linh cung.

https://thuviensach.vn

Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và Cầu Cầu cũng không theo mọi người vào điện.

Bọn nó chọn một gốc cây hoa anh đào, một dựa lưng vào cây, một đưa móng vuốt ôm cành cây, tranh thủ thời gian ngủ nướng.

Bên trong Linh cung, có vô số thiên điện, cũng chỉ có bốn chủ điện.

Bốn chủ điện này, chia ra: Thiên Linh điện của Thánh đế, Địa Linh điện của Thánh tôn, Huyền Linh điện của Thánh chủ, Hoàng Linh điện của Thánh quân.

Trong đó, lấy người thống trị cao nhất Linh cung, Thánh đế ở tại Thiên Linh điện là tôn quý nhất, lấy Thánh quân Nam Cung Tuyết Y, ở tại Hoàng Linh điện là thấp nhất.

Trăm vị trưởng lão của Linh cung, ở Thiên Điện.

Về phần ba trăm vị phó trưởng lão, cùng với mấy vạn hộ pháp, không có tư cách vào ở cung điện, bọn họ đều ở trong lầu trúc cách cung điện không xa.

Giờ phút này, trong đại sảnh Thiên Linh điện --

Một lão giả đã vào tuổi sáu mươi, tóc trắng râu trắng, hai tay đang bắt chéo thả lỏng ở phía sau, đưa lưng về phía cửa lớn Thiên Linh điện.

Vị lão giả này mặc cẩm y màu nâu, trên cẩm y màu nâu dùng sợi vàng, thêu bức tranh hai con rồng nghịch châu, dieendaanleequuydonn chính là người thống trị cao nhất Linh cung -- Thánh đế Nam Cung Ngạo Thiên.

Hai lỗ tai khẽ động đậy, nghe được tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên bên ngoài hành lang sảnh.

https://thuviensach.vn

Mí mắt Thánh đế rũ xuống, hai tay thả lỏng ở sau, chợt nắm tay thành quyền, ngay sau đó, lại thả lỏng ra.

Trong nháy mắt Thánh đế nắm tay thành đấm, rồi hoàn toàn thả ra thì bóng dáng của Thánh quân Nam Cung Tuyết Y xuất hiện ở ngoài cửa sảnh.

Lòng bàn tay phải cung kính đưa về phía bên trong cửa, Nam Cung Tuyết Y dịu dàng cười nói: "Chư vị khách quý, mời vào đại sảnh Thiên Linh điện!"

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 321+2: Ngươi Nói Cái Gì? (Tiếp)

Lặng yên nhìn nhau, phu thê Hiên Viên Diễm nắm tay đi phía trước, cả đám Vô Ngân sóng vai đi phía sau, toàn bộ bước vào đại sảnh Thiên Linh điện.

Đợi đến khi mọi người vào đại sảnh, Nam Cung Tuyết Y cũng bước chân vào, về phần tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, Die nd da nl e q uu ydo n khẽ khom lưng rút lui ra ngoài cửa.

Hai bên trí phải đại sảnh, tất cả đưa đặt bảy chiếc ghế gỗ lim khắc hoa, cứ giữa hai chiếc ghế lại đặt một bàn trà.

Tổng cộng có mười bốn chiếc ghế gỗ lim khắc hoa.

Mà, số người của cả đám Hiên Viên Diễm, vừa đúng mười bốn. Vì vậy, rất dễ nhận thấy, ghế hai bên trái phải đại sảnh, là đặc biệt chuẩn bị cho Hiên Viên Diễm bọn họ.

"Chư vị, mời ngồi."

Thánh đế vẫn đưa lưng về phía mọi người, bóng lứng đứng thẳng tắp này, mặc dù tỏa ra khí chất cao quý khiến người không thể bỏ quên, nhưng giọng nói bật ra cũng nhẹ nhàng, lạnh nhạt.

Nghe được lời Thánh đế nói, mọi người cũng lười khách khí.

Thiên Cơ lão nhân và bốn vị trưởng lão, Ngân Lang và Thanh Báo, ngồi xuống ghế phía bên phải, về phần phu thê Hiên Viên Diễm,

https://thuviensach.vn

dieendaanleequuydonn và những người còn lại, ngồi xuống ghế phía bên trái.

Trong nháy mắt mọi người ngồi xuống, tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc bước chân vào đại sảnh.

Sau khi pha trà, lần lượt đặt lên trên từng bàn xong, tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc hơi khom lưng, cúi đầu thối lui khỏi đại sảnh.

"Chư vị, mời dùng trà."

Lần này, Thánh đế mở miệng nói chuyện, rốt cuộc quay người lại, cùng Nam Cung Tuyết Y bên cạnh đang yên lặng đứng, nhìn người ngồi ở hai bên.

Trong nháy mắt Thánh đế xoay người --

Trừ Thiên Cơ lão nhân ra, mọi người lại không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối một lần nữa. Thánh đế trong truyền thuyết, lại cũng không phải có gương mặt lạnh băng, mà lại là có vẻ hiền lành?

Mọi người nhìn chằm chằm Thánh đế, ánh mắt Thánh đế, cũng đồng thời quét nhìn mọi người.

Chỉ là, khi ánh mắt Thánh đế, theo làn gió từ từ xao động, rơi vào trên dung nhan xin đẹp của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thì không còn rời ra nữa.

Trong nháy mắt, hai mắt Thánh đế trợn to, trong giọng nói cực kỳ run rẩy, dịu dàng gọi lên một cái tên: "Ngọc..... Ngọc Nhi?"

Ngay sau đó --

Trong mắt ẩn ẩn có nước mắt lóe lên, khóe môi Thánh đế không ngừng phát run, da.nlze.qu;ydo/nn lại bỗng chốc vụt đi, chạy như bay đến

https://thuviensach.vn

trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cúi người, Thánh đế đưa đôi tay run rẩy ra, nhẹ nhàng bao phủ lên gương mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt: "Ngọc..... Ngọc Nhi, con còn sống?"

Khóe miệng co giật một hồi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngốn ngang trong gió, trên trán nặn ra ba đường vạch đen.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ, Ngọc Nhi trong miệng Thánh đế, là Thánh chủ tiền nhiệm của Linh cung, mẫu thân thân yêu đã mất sớm của nàng -- Nam Cung Ngọc Nhi.

Đối với Thánh đế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không có ấn tượng tốt gì.

Mẫu thân và phụ thân yêu nhau, nếu không phải bởi vì Thánh đế trước mắt, không ngừng phái sứ giả, tìm kiếm tng tích của mẫu thân khắp nơi, muốn giải mẫu thân về Linh cung.

Như vậy.....

Mẫu thân yêu quý của nàng, sao lại không dám lấy bộ mặt thật ra, cứ lâu dài mang theo một lớp da dịch dung xấu xí, dinendian.lơqid]on dẫn đến bị người châm biếm giễu cợt chứ?

Lâu dài mang theo một lớp da dịch dung xấu xí, điều này cũng thôi đi.

Cực kỳ đáng hận nhất chính là, sau khi mẫu thân qua đời, trên mộ bia, ngay cả tên phụ thân cũng không dám để lại, chỉ có thể khắc: mộ của ái thê Thượng Quan Hạo!

Bởi vì, một khi phụ thân thân ái khắc tên mẫu thân trên mộ bia: mộ ái thê Nam Cung Ngọc Nhi.

https://thuviensach.vn

Sứ giả vẫn không buông tha tìm kiếm mẫu thân, chắc chắn sẽ tìm được đầu mối, từ đó khiến bản thân, dẫn tới họa sát thân!

Ngay lúc hai tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa giơ lên, chuẩn bị đẩy Thánh đế ra --

Vạt áo bay lên, hai chân nhanh chóng dời đi, động tác của Nam Cung Tuyết Y nhanh như sao băng, trong nháy mắt đã tới bên người Thánh đế.

Trong mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoáng qua tia giận dữ, Nam Cung Tuyết Y cũng không xem nhẹ.

Kéo hai tay Thánh đế rời xa gương mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Tuyết Y ôn nhu nói: Dieenndkdan/leeequhydonnn "Thánh đế, nàng không phải Ngọc cô cô, nàng là nữ nhi của Ngọc cô cô, Thượng Quan Ngưng Nguyệt!"

Tại sao Thánh đế lại như thế, Nam Cung Tuyết Y biết rất rõ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Thánh chủ cô cô, dáng vẻ giống nhau như đúc.

Nhớ ngày đó, hắn phụng lệnh Thánh đế xuất cung, lần đầu tiên nhìn thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không phải đã coi nàng thành Thánh chủ cô cô sao?

Tuy Thánh đế biết Thánh chủ cô cô đã qua đời, nhưng bởi vì quá mức nhớ nhung.

Cho nên, khi Thánh đế thấy được Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhận lầm Thượng Quan Ngưng Nguyệt là Thánh chủ cô cô, cũng ở trong dự liệu của hắn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Nam Cung Tuyết Y nhắc nhở, từ nhớ nhung thành trạng thái đau khổ, Thánh đế chậm rãi tỉnh táo lại.

Hai mắt tràn đầy từ ái, nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế nhẹ nhàng nói ra từng câu từng chữ: "Nguyệt nhi, ta là ngoại công của con."

Từ trước đến giờ Thượng Quan Ngưng Nguyệt thông minh tuyệt đỉnh, há lại không hiểu ý của Thánh đế, là hy vọng nàng gọi ông ấy một tiếng ngoại công chứ?

Từ trong ánh mắt hiền từ của Thánh đế, cùng với hành động nhận sai vừa rồi, Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thể cảm thấy, Thánh đế rất thương mẫu thân.

Nhưng, nếu ông ấy thương mẫu thân, vì sao lại trăm phương ngàn kế, muốn chia rã phụ thân và mẫu thân chứ?

Chẳng lẽ.....

Ở trong lòng Thánh đế, mặc dù ông ta rất thương mẫu thân, nhưng huyết thống của Linh cung cao quý, *dyan(lee^qu.donnn) vẫn không thể hơn được hạnh phúc của mẫu thân sao?

Vừa nghĩ như vậy, hai chữ ngoại công này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật sự không gọi được.

"Thánh đế, trước tiên, ta đến đây, cám ơn ông đã dùng nước trà nhiệt tình đãi. Nhưng mà, ta tới quý đảo, cũng không phải vì uống trà. Trong Linh cung, có hai món vật, ta thật sự rất thích, hi vọng Thánh đế có thể đưa chúng cho ta."

Tránh khỏi ánh mắt từ ái của Thánh đế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu xuống, đầu ngón tay vẽ vòng trên miệng chén, lạnh nhạt nói ra từng

https://thuviensach.vn

câu từng chữ.

"Nếu Thánh đế nguyện ý bỏ thứ yêu thích, tất nhiên ta sẽ vô cùng cảm kích; nếu Thánh đế không muốn nguyện ý bỏ thứ yêu thích, chỉ sợ Huyết Tỳ Bà của ta và Lục Dao Cầm của Thánh đế, cũng chỉ có thể chung phổ một khúc rồi!"

Vốn định nghe ngoại tôn nữ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thiết gọi một tiếng "Ngoại công". Kết quả.....

Nghe được lời cũng nói ra từ trong miệng ngoại tôn nữ, nhưng lại vừa lạnh nhạt lại lạnh lẽo, còn thêm cả mười phần uy hiếp, trong lòng Thánh đế không khỏi thở dài.

Thánh đế hiểu rõ, bởi vì chuyện của ái nữ Ngọc Nhi, mới dẫn đến giờ khắc này, ngoại tôn nữ có hiểu lầm quá sâu với mình, oán hận cũng thật sự quá rõ.

Trong lòng Thánh đế thở dài, bởi vì thương cảm, nhất thời nói không ra lời, mở miệng trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là Thánh quân Nam Cung Tuyết Y.

"Mẫu thân muội là cô cô của ta, cho dù muội không nhận vị ngoại công Thánh đế này, không nhận vị ca ca ta đây, dfienddn lieqiudoon ta vẫn muốn gọi muội một tiếng Nguyệt muội."

Thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngẩng đầu lên, lúc này đôi mắt Nam Cung Tuyết Y nhìn về phía gương mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nguyệt muội, muội muốn Thánh hoa và Thánh thảo, tuy là dược liệu cực kỳ quý giá của Linh cung, nhưng chỉ cần muội lên tiếng, Thánh đế nhất định sẽ cam tâm tình nguyện đưa cho muội."

https://thuviensach.vn

Thánh hoa và Thánh thảo trân quý, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã biết rất rõ từ trong miệng Ngốc Bảo.

Vì vậy, nghe được Nam Cung Tuyết Y trả lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Nam Cung Tuyết Y, mày phượng không khỏi kinh ngạc nảy lên.

-- không thể nào?

Dễ dàng như vậy, là có thể lấy được Thánh hoa và Thánh thảo?

Xem nhẹ mày phượng nảy lên khi Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc, Nam Cung Tuyết Y bĩu môi, rồi khẽ thở dài nói ra hai chữ: "Chỉ là....."

-- hừ, quả nhiên có đoạn sau!

Nàng đã nói rồi, dược liệu Thánh hoa và Thánh thảo hiếm có, đối với Linh cung trân quý như thế, dienndnle,qu.y don Thánh đế há có thể rộng lượng như vậy chứ?

Sắc mặt bỗng chốc trầm xuống, mắt ngọc ngầm lóe lên tia sáng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng nói: "Chỉ là cái gì? Đừng quanh co lòng vòng nói đi!"

"Thánh hoa và Thánh thảo, đang ở bên trong Thiên Linh điện của Thánh đế, nếu Nguyệt muội muốn ngay bây giờ, Thánh đế có thể giao cho Nguyệt muội ngay lập tức. Chỉ là, ta cảm thấy được việc cấp bách....."

"Nguyệt muội không nên chỉ lo lấy Thánh hoa và Thánh thảo, mà phải nhanh chóng giải quyết mối nguy Linh Tuyền khô cạn. Dù sao, cách ngày Linh Tuyền khô cạn, đã chưa tới một tháng!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói cái gì, giải quyết mối nguy Linh Tuyền khô cạn? Tại sao Linh Tuyền lại khô cạn? Còn có....."

Ngón trỏ phải đưa ra chỉ về phía bản thân, đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nghiêng, trong nhát mắt đôi mắt ngọc tràn đầy tia nghi ngờ.

" Linh Tuyền, không phải là Thánh thủy mà người Linh cung các ngươi đều phải uống mỗi ngày sao? Thánh thủy của các ngươi sắp khô cạn, dieendaanleequuydonn vì sao bản thân không nghĩ cách giải quyết, mà phải chờ ta giải quyết chứ?"

Nghe được nhiều vấn đề đáng nghi hoặc liên tiếp, từ trong miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giống như có một loại cảm giác như sóng vỡ đê trào ra.

Bỗng chốc quay đầu, khóe miệng Nam Cung Tuyết Y co giật liên hồi, nhìn về phía Thiên Cơ lão nhân đang cúi đầu yên lặng uống trà ở bên phải đại sảnh.

"Thiên... Thiên Cơ lão nhân, chuyện Linh Tuyền khô cạn, cùng với kiếp số mà nó sinh ra, ngài còn không chưa nói... nói cho Nguyệt muội sao?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 322: Hỏi Sai Người

Giọng nói đầy kinh ngạc của Nam Cung Tuyết Y vừa dứt, phía bên phải đại sảnh, Thiên Cơ lão nhân cúi đầu xuống, ngồi trên ghế gỗ lim khắc hoa, vẫn còn đang yên lặng uống trà.

Chỉ là, tia ảm đảm hiện lên trong mắt Thiên Cơ lão nhân, mặc dù uống vào trong miệng là trà thơm, nhưng khi thấm vào tim gan cũng là sầu khổ.

Lúc này --

Thánh đế nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt với ánh mắt từ ái, dần chuyển hóa thành ánh mắt áy náy, Die nd da nl e q uu ydo n hai chân chậm rãi di động, đứng ở trước mặt Thiên Cơ lão nhân.

Hai tay nắm chặt thành quyền, móng tay khảm vào lòng bàn tay.

Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật cúi đầu, nhìn Thiên Cơ lão nhân bưng chén trong tay, cung kính nói từng câu từng chữ: "Thiên Cuồng đại ca, đã lâu không gặp."

Nghe được lời Thánh đế nói, sắc mặt Nam Cung Tuyết Y thay đổi, hai mắt trợn to như chuông đồng, lúc này mới hít mạnh một ngụm khí: "Hí....."

Thiên -- Cuồng -- đại -- ca?

Có thể để cho Thánh đế kính trọng gọi đại ca, hơn nữa còn có hai chữ Thiên Cuồng, trong thiên hạ, chỉ có một người, người kia không phải là.....

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y khó có thể tin được, lúc này đi đến bên người Thánh đế, giọng lắp ba lắp bắp xác nhận nói: "Thánh... Thánh đế, chẳng lẽ Thiên Cơ lão nhân chính là... chính là Ma đế của Ma tộc, Độc Cô Thiên... Thiên Cuồng?"

-- cái gì?

Thiên Cơ lão nhân có võ công sâu không lường được, lại cả ngày điên điên khùng khùng, lô thôi lếch thếch, lại là Ma đế trong truyền thuyết?

Câu hỏi của Nam Cung Tuyết Y vừa dứt, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ở một bên vễnh tai, nghiêm túc lắng nghe, dieendaanleequuydonn thiếu chút nữa khiếp sợ rơi xuống ghế.

"Ngoài Ma đế của Ma tộc, Thiên Cuồng đại ca của ta ra, còn có ai....."

Ánh mắt tràn ngập áy náy, vẫn nhìn Thiên Cơ lão nhân cúi đầu, Thánh đế nhẹ giọng chậm rãi trả lời: "Chỉ động một ngón út, đã có thể đánh bại ngươi và tứ sứ chứ?"

Bốn tháng trước --

Nam Cung Tuyết Y trở về Linh cung, chính mình và Tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, ba lần bốn lượt gặp phải Thiên Cơ lão nhân cản đường. Kết quả.....

Lại hoàn toàn không có lực đánh trả, thua ở trên tay Thiên Cơ lão nhân, lúc nói cho Thánh đế biết, Thánh đế cũng hiện lên vẻ mặt khiếp sợ.

Bản lĩnh của Thiên Cơ lão nhân, Thánh đế cũng nghe thấy đã lâu.

Nhưng, nản lĩnh của Thiên Cơ lão nhân, cho dù cao thâm khó lường, dựa vào linh lực của Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ,

https://thuviensach.vn

Dieenndkdan/leeequhydonnn mặc dù không thể thắng Thiên Cơ lão nhân, cũng không thể bại không có đất dung thân.

Cho đến khi --

Nam Cung Tuyết Y hồi cung, kể lại lời Thiên Cơ lão nhân nói, cùng với chuyện Thiên Cơ lão nhân hiểu biết rất rõ về Linh cung, không sót một chữ nào cho Thánh đế.

Thánh đế đoán được, Thiên Cơ lão nhân chính là Ma đế.

Bởi vì, trên đời chỉ có Ma đế, mới có thể có khả năng lớn như vậy, có thể khiến Nam Cung Tuyết Y và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, chưa ra một chiêu đã bại trận.

Trên đời cũng chỉ có Ma đế, mới biết bí mật phía sau chuyện mỗi ngày người Linh cung bọn họ đều phải uống Thánh thủy của Linh Tuyền.

"Vãn bối Nam Cung Tuyết Y, kính chào Ma đế!"

Đầu cúi xuống, eo hơi khom, ôm quyền với Thiên Cơ lão nhân, môi mỏng Nam Cung Tuyết Y mở ra, nói từng câu từng chữ tràn đầy tôn kính.

"Xin thứ cho Tuyết Y mắt vụng tâm đần, lại không thể nhận ra lão nhân gia, trước đó có đắc tội với ngài, mong rằng ngài thông cảm!"

Khó trách, bốn tháng trước --

Nghe xong hắn và tứ sứ Mai Lan Trúc Cúc, thua dưới tay Thiên Cơ lão nhân, Thánh đế khẽ thở dài một hơi, từng nói với hắn mấy lời ý vị thâm trường.

"Tuyết Y, không cần bởi vì thua trên tay Thiên Cơ lão nhân, mà lại cảm thấy bản lĩnh của mình quá thấp, da.nlze.qu;ydo/nn tự trách làm mất

https://thuviensach.vn

mặt mũi Linh cung. Cũng không phải là bản lãnh của ngươi quá thấp, mà là....."

"Bản lĩnh của Thiên Cơ lão nhân quá mạnh mẽ, ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của huynh ấy. Vì vậy, ngươi thua ở trên tay huynh ấy, đó là chuyện đương nhiên."

"Thánh đế, Tuyết Y đã từng điều tra lai lịch của Thiên Cơ lão nhân, nhưng mà không thu hoạch được gì. Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại khiến ngài sùng bái như thế? Còn có....."

"Thiên Cơ lão nhân nói, mặc dù Nguyệt muội không dựa theo cung quy, thừa kế chức Thánh đế, cùng với Thánh hoàng được đề cử tu luyện tâm pháp, cũng có thể trong vòng một ngày, tìm được Ma Châu giải trừ mối nguy Linh Tuyền khô cạn, lời của hắn có thể tin sao?"

"Tuyết Y, không được chất vấn lời Thiên Cơ lão nhân nói, đây là vũ nhục nhân cách của hắn. Từ nay về sau, ngươi phải phát ra lòng tôn kính từ tận đáy lòng với Thiên Cơ lão nhân giống như đối với ta vậy!"

"Thánh đế, rốt cuộc Thiên Cơ lão nhân có lai lịch ra sao?"

"Ai....."

Bốn tháng trước, đối với nghi ngờ của Nam Cung Tuyết Y, Thánh đế đáp lại, ngoài than thở, vẫn là than thở.

Bốn tháng sau, cũng chính là hôm nay --

Rốt cuộc Nam Cung Tuyết Y hiểu rõ, dinendian.lơqid]on vì sao hắn hỏi tới lai lịch của Thiên Cơ lão nhân thì Thánh đế suy nghĩ mãi không trả lời, chỉ than thở.

Bởi vì.....

https://thuviensach.vn

Ma tộc diệt vong, khiến Thánh đế vẫn thấy áy náy trong lòng. Thánh đế cảm thấy thật xin lỗi Ma tộc, càng xin lỗi Ma đế Độc Cô Thiên Cuồng!

Bưng ly trà đặt ở trên mặt bàn.

Bàn tay bỗng chốc nhấc lên, phẩy nhẹ qua mặt, Thiên Cơ lão nhân lộ ra dáng vẻ tóc bạc mặt hồng hào, đứng dậy từ trên ghế.

Nhìn Thánh đế, trong miệng Thiên Cơ lão nhân bật lên tiếng cười nhạt: "Ngạo Nhật lão đệ, ta và đệ xác thực đã lâu không gặp rồi."

Mặc dù cảm giác mình đã mất tư cách như trước, gọi Ma đế là Thiên Cuồng đại ca.

Nhưng, nhưng Thánh đế vẫn không nhịn được, gọi một tiếng Thiên Cuồng đại ca ra miệng, vốn tưởng rằng không được Ma đế đáp lại.

Kết quả, không những được Ma đế đáp lại, còn nghe được Ma đế gọi chính mình một tiếng Ngạo Nhật lão đệ như trước kia.

Nước mắt vui mừng, Thánh đế càng thêm áy náy, lúc này run giọng nói nhỏ: "Thiên Cuồng đại ca, thật xin lỗi!"

Hơi lắc đầu, Thiên Cơ lão nhân lạnh nhạt cười một tiếng, trả lời: "Ngạo Nhật lão đệ, đệ không cần nói xin lỗi với ta, *dyan(lee^qu.donnn) tất cả vốn không có quan hệ gì với đệ."

-- khụ khụ khụ!

Ngạo Nhật lão đệ? Mặt mũi Thánh đế hiền lành, toàn thân trên dưới, nào có chút kiêu ngạo chứ?

Thiên Cuồng đại ca? Ma đế tóc bạc mặt hồng hào, toàn thân trên dưới, nào có chút điên cuồng?

https://thuviensach.vn

Nếu không phải muốn tìm ra một chút cuồng, sợ rằng, cũng chính Ma đế mặc quần áo màu sắc rực rỡ, bím tóc và chòm râu dính đầy lông gà này, làm ông trời và người ta phát điên rồi ấy chứ?

Được rồi! Kiêu ngạo điên cuồng hay không không thành vấn đề, cũng không đáng giá suy tư, đáng giá suy nghĩ phải là.....

Hai người Ma đế và Thánh đế, lại xưng huynh gọi đệ?

Còn nữa, vì sao Thánh đế lão đệ giẫm chân một phát, có thể khiến đất rung chấn, lại nói lời xin lỗi đầy áy náy với Ma đế chỉ đưa tay ra khiến trời dao động chứ?

Ngoài cả đám Vô Ngân, Thượng Quan Hạo biết rõ sự tình, mặt vẻ sáng tỏ ra, Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn không biết chuyện, trên mặt viết đầy dấu chấm hỏi.

Hiên Viên Diễm híp mắt lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giương cao mày phượng, nhưng trong lòng đã đoán được, một tiếng xin lỗi này của Thánh đế, hẳn có liên quan đến việc Ma tộc diệt vong.

Phía bên trái đại sảnh, cả đám Thượng Quan Ngưng Nguyệt trầm mặc không tiếng động, phía bên phải đại sảnh, dfienddn lieqiudoon hai người Thánh đế và Ma đế, cũng rơi vào trầm mặc.

Đứng đối diện, Thánh đế và Ma đế nhìn nhau, bởi vì lần đầu tiên gặp mặt sau nhiều năm, suy nghĩ đồng thời trở lại bốn mươi năm trước.....

Người Linh cung ở trên đảo giữa biển, và người Ma tộc ở đỉnh núi tuyết, mặc dù cũng không lui tới.

Nhưng, Ma đếMa tộc Độc Cô Thiên cuồng, và Thánh đế Linh cung Nam Cung Ngạo Nhật, không có bí mật nào giấu nhau, tình bạn tri kỷ sâu đậm.

https://thuviensach.vn

Bốn mươi năm trước --

Hôm nay đã già trên tám mươi tuổi, năm đó tuổi đang ở tứ tuần, số tuổi Thánh đế vừa tới bốn mươi, lại muốn đi đến Ma tộc một lần nữa, cùng với tri kỷ Ma đàm đạo.

Vậy mà, ngay lúc Thánh đế vừa sắp rời cung, năm ấy cháu ruột Nam Cung Liệt của Thánh đế chỉ vẻn vẹn mười chín tuổi, dienndnle,qu.y don còn chưa trở thành Thánh tôn, lại năn nỉ Thánh đế dẫn hắn cùng đi Ma tộc.

Thánh đế liền hỏi Nam Cung Liệt: vì sao phải đi Ma tộc?

Nam Cung Liệt đáp: nghe nói Ma tộc tuyết thổi quanh năm, bao phủ bởi một màu trắng thuần, cảnh tuyết tuyệt đẹp, vẫn muốn đi thưởng thức một phen.

Thế nhưng, Ma đế đặt kết giới ở chân núi tuyết, trừ phi biết được cách phá kết giới, nếu không vốn không có cách nào đi lên đỉnh núi tuyết.

Ngài và Ma đế là tri kỷ, thường xuyên tìm Ma đế tâm sự, để tiện ngài tiến vào Ma tộc, Ma đế đã nói cách phá kết giới cho ngài.

Chất nhi đã từng hỏi ngài, giải bỏ kết giới như thế nào.

Nhưng ngài nói rồi, d,0dylq.d bản thân đã đồng ý với Ma đế, sẽ không nói cách giải trừ kết giới cho bất cứ người nào ngoài ngài.

Chất nhi rất muốn đi thưởng cảnh tuyết, lại không biết phá kết giới thế nào. Cho nên.....

Chỉ có thể thừa dịp lần này, ngài đi Ma tộc làm khách, xin ngài mang chất nhi đi cùng, để lên đỉnh núi tuyết, thưởng thức cảnh tuyết đẹp ở Ma tộc!

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 322+2: Hỏi Sai Người(Tiếp)

Nghe được lời Nam Cung Liệt nói, từ trước đến giờ Thánh đế vẫn luôn thương yêu Nam Cung Liệt, há lại cự tuyệt tâm nguyện ngắm cảnh tuyết nho nhỏ của cháu ruột mình chứ?

Vì vậy, Thánh đế đáp ứng cầu khẩn của Nam Cung Liệt, cùng đi Ma tộc.

Chuyện không đúng dịp --

Thánh đế đưa Nam Cung Liệt theo, một ngày đến Ma tộc, Ma đế trời sinh ham chơi, Die nd da nl e q uu ydo n giả trang thành một người xấu xí miệng lệch mắt lé, ra khỏi tộc đi du sơn ngoạn thủy.

Mặc dù Ma tộc và Linh cung không qua lại, nhưng Ma đế và Thánh đế là tri kỷ. Vì vậy.....

Mặc dù Ma đế không ở trong tộc, nhưng người Ma tộc luôn tôn kính, vẫn chuẩn bị món ngon phong phú, nhiệt tình hoan nghênh Thánh đế và Nam Cung Liệt.

Bọn họ nói cho Thánh đế biết, sáng sớm hôm sau Ma đế sẽ trở về, để Thánh đế vào ở một đêm trước, đợi đến sáng sớm hôm sau Ma đế về tộc, sẽ cùng nâng cốc nói cười.

Có thể cùng Ma đế đại ca nâng cốc nói cười, là một chuyện vui lớn trong cuộc sống. Vì vậy, đừng nói chỉ chờ một đêm, cho dù chờ hơn một tháng, Thánh đế cũng nguyện ý.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, ngay đêm đó --

Thánh đế làm khách, và người Ma tộc đều đã ngủ.

Nam Cung Liệt nói tới Ma tộc thưởng thức cảnh tuyết, kì thực có ý đồ khác, lặng lẽ đến một gian thạch thất ở Ma tộc.

Người Ma tộc, có một viên thủy tinh đen vô cùng thần kỳ, trong viên thủy tinh đen này, ẩn chứa năng lượng vô hạn.

Mặc dù trời sinh người Ma tộc đã có ma lực, nhưng, ma lực trời sinh này, uy lực của nó cũng không lớn. Vì vậy.....

Nếu người Ma tộc muốn tăng ma lực của bản thân, gia tăng sức mạnh, phải vận chuyển viên thủy tinh đen, dieendaanleequuydonn hấp thu năng lượng bên trong viên thủy tinh đen.

Mà --

Chỗ để viên thủy tinh đen, chính là gian thạch thất mà Nam Cung Liệt bụng dạ khó lường lặng lẽ lẻn vào thừa dịp đêm tối, khi không có người nào trông chừng.

Viên thủy tinh đen vô cùng thần kỳ của Ma tộc, trong điển tịch của Linh cung có ghi chép, nó không những có thể gia tăng ma lực, cũng có thể gia tăng linh lực.

Bởi vì nguyên nhân nào đó, Nam Cung Liệt có nhu cầu muốn nhanh chóng gia tăng linh lực của bản thân.

Nhưng, nhưng vẫn không cách nào thành công, hắn mới năn nỉ Thánh đế dẫn hắn tiến vào ma tộc, chính là vì "mượn dùng" viên thủy tinh đen của Ma tộc.

https://thuviensach.vn

Nhưng, bởi vì điển tịch của Linh cung thiếu sót, Nam Cung Liệt cũng không biết một chuyện, một chuyện lớn liên quan đến tính mạng người Ma tộc.

Nếu muốn vận chuyển viên thủy tinh đen, hấp thu năng lượng tích trữ trong đó, phải do các đời Ma đế, đầu tiên vận dụng năng lượng Ma Châu, giải trừ chú phòng ngự của viên thủy tinh đen.

Nhưng nếu như tùy tiện giải trừ chú phòng ngự, tự tiện vận chuyển viên thủy tinh đen. Như vậy, viên thủy tinh đen của Ma tộc, sẽ trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Mà, một khi viên thủy tinh đen biến thành tro bụi, có ý nghĩa sinh mạng đa số người Ma tộc cũng theo đó đi đến cuối đường.

Bởi vì, nếu viên thủy tinh đen hóa thành tro bụi.

Người Ma tộc, chỉ cần đã từng hấp thu năng lượng của viên thủy tinh đen, trừ phi ma lực đã đến đạt tầng tám, da.nlze.qu;ydo/nn hoặc từ tầng tám trở lên, mới có thể giữ được tính mạng.

Nếu không, tính mạng của bọn họ, sẽ bởi vì viên thủy tinh đen biến mất, cũng theo đó biến mất trên trần thế.

Có thể nghĩ cũng biết --

Khi Nam Cung Liệt lẻn vào thạch thất, len lén vận chuyển viên thủy tinh đen, muốn tăng linh lực của bản thân lên, thì xảy ra chuyện gì.

"Ầm --"

Một tiếng nổ mạnh chấn thiên động địa, từ bên trong thạch thất, vang vọng khắp tất cả các góc trong Ma tộc, viên thủy tinh đen bị Nam Cung Liệt vận chuyển, biến thành tro bụi.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi đánh thức người Ma tộc, cùng với Thánh đế chờ đợi Ma đế trở về, lấy tốc độ nhanh như điện chớp, phi tới vào bên trong thạch thất.

Bọn họ nhìn thấy, là viên thủy tinh đen biến mất, cùng với Nam Cung Liệt bởi vì viên thủy tinh đen biến mất, hoàn toàn sợ choáng váng.

Một màn này, khiến người Ma tộc cực kỳ tức giận.

Bọn họ kính trọng Thánh đế, tin tưởng Thánh đế, đối với việc Thánh đế và Nam Cung Liệt đến, không có một chút phòng bị nào, dinendian.lơqid]on lúc này mới không phái người trông chừng thạch thất.

Vậy mà, Thánh đế và Nam Cung Liệt làm cái gì? Hai người đó.....

Lại thừa dịp Ma đế không ở trong tộc, cố ý lấy cớ việc làm khách, thừa dịp ban đêm lẻn vào thạch thất, phá hủy viên thủy tinh đen, muốn đẩy người Ma tộc bọn họ vào chỗ chết?

Linh cung thần bí, tôn quý trên thế gian. Uy hiếp thiên hạ, vạn vật sợ phục. Ma tộc không ra, ai dám tranh phong?

Trăm ngàn năm qua, người đời kính sợ Linh cung, càng kính sợ Ma tộc.

Hôm nay, hai người Thánh đế và Nam Cung Liệt, ngoài mặt tới Ma tộc làm khách, kì thực lại rắp tâm hại người, phá hủy viên thủy tinh đen?

Bọn họ làm như thế, mục đích là cái gì?

Muốn diệt Ma tộc, từ đó về sau, uy hiếp thiên hạ, làm vạn vật sợ phục, khiến người đời tôn kính như thần, chỉ có một mình Linh cung sao?

Người Ma tộc cực kỳ tức giận, cắn răng nghiến lợi, muốn trước khi sinh mạng mình biến mất, lấy mạng của Thánh đế và Nam Cung Liệt.

https://thuviensach.vn

Hành động việc làm của Nam Cung Liệt, cũng khiến Thánh đế khó có thể tin, kinh ngạc chấn động.

Nhưng --

Đối mặt với vô số người Ma tộc đã hận đến đỏ mắt, Thánh đế biết, dù mình có một trăm cái miệng.....

Cũng không có cách nào biện bạch rõ ràng, chuyện phá hủy viên thủy tinh đen, không liên quan đến mình. Dù sao, Dieenndkdan/leeequhydonnn Nam Cung Liệt là do hắn mang đến Ma tộc, Nam Cung Liệt lại càng là cháu ruột của hắn.

Phá hủy viên thủy tinh đen, làm Ma tộc diệt vong.

Thánh đế biết, chính Nam Cung Liệt giết người Ma tộc, để Nam Cung Liệt chết không toàn thây, cũng không cách nào chuộc lại tội nghiệt của Nam Cung Liệt với Ma tộc.

Nhưng, Nam Cung Liệt là huyết mạch duy nhất mà đại ca đã mất sớm của Thánh đế lưu lại.

Trước khi đại ca của Thánh đế lâm chung, Thánh đế từng đã đồng ý với đại ca của mình, nhất định sẽ thương yêu Nam Cung Liệt thật tốt.

Vì vậy, ngay cả Thánh đế cũng cho là Nam Cung Liệt đáng chết, nhưng bởi vì đã hứa hẹn với vị đại ca mất sớm của mình, không thể không giữ tính mạng của Nam Cung Liệt.

Vì vậy --

Thừa dịp trước khi người Ma tộc mang hận ý sâu đậm, tựa như sóng dữ xông tới lấy mạng, Thánh đế lấy tốc độ nhanh hơn, cứu Nam Cung Liệt rời khỏi Ma tộc.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải bởi vì viên thủy tinh đen biến mất, dẫn đến thân thể người Ma tộc, đã hơi hiện lên hiện tượng trong suốt, ma lực tiêu tán cực nhanh.

Ngay cả võ công Thánh đế có cao hơn nữa, tuyệt đối cũng không thể còn mạng, mà mang theo cháu Nam Cung Liệt của mình, chạy trốn từ trong tay mấy vạn người Ma tộc.

Đáng tiếc, bởi vì viên thủy tinh đen biến mất.....

Người Ma tộc sắp tan thành mây khói, *dyan(lee^qu.donnn) đã tê liệt nằm trên mặt đất, ngay cả hơi sức để bò cũng không có, nnào còn có hơi sức để đuổi giết chứ?

Sáng sớm hôm sau --

Ma đế du ngoạn trở về, bị cảnh tượng trước mắt làm cho sợ ngây người.

Cả Ma tộc, đều là máu tươi đầy đất khói lượn lờ.

Mà, bên trong cảnh tượng máu đầy đất khói lượn lờ, là lưu chuyển nguyền rủa của Ma tộc hắn: nguyền Linh Tuyền dần dần khô cạn, người Linh cung nhân sẽ vĩnh viễn diệt vong.

Đến cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Tại sao tộc nhân lại tan thành mây khói? Tại sao tộc nhân tan thành mây khói lại hạ nguyền rủa vĩnh viễn diệt vong lên người Linh cung?

Khởi động năng lượng Ma Châu, làm máu khói tan đi, Ma đế gặp được năm người.

Năm người này, là năm đại hộ pháp của Ma tộc. Mà, một vị hộ pháp trong đó, chính là Võ Học Thông đã thay tên đổi họ sau bốn mươi năm.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ năm đại hộ pháp của Ma tộc may mắn còn sống sót. Là bởi vì ma lực của bọn hắn đột phá được tầng thứ tám, khó có ai có thể đạt được trừ Ma đế ra.

Chỉ là --

Mặc dù năm đại hộ pháp của Ma tộc may mắn còn sống sót, nhưng vẫn bởi vì viên thủy tinh đen biến mất, dfienddn lieqiudoon dẫn đến hộc máu trọng thương, ngủ mê man trên mặt đất cả đêm.

Vận dụng năng lượng Ma Châu, thay năm đại hộ pháp chữa khỏi nội thương, sau khi khiến năm đại hộ pháp tỉnh lại, Ma đế hỏi rõ chân tướng.

Hắn đối xử chân thành với Thánh đế, Thánh đế lại thừa dịp hắn không ở trong tộc, mang theo cháu ruột Nam Cung Liệt tới Ma tộc, phá hủy viên thủy tinh đen, khiến Ma tộc diệt vong?

Ma đế khó có thể tin, lúc này mới mang theo năm đại hộ pháp, đuổi theo Thánh đế đã rút lui trốn lúc đêm qua, muốn tìm Thánh đế vừa hỏi chuyện.

Nhưng nếu viên thủy tinh đen bị hủy, mấy vạn mạng người trong tộc đã mất, quả thật là do hai thúc cháu Thánh đế, thậm chí là cả Linh cung mưu đồ đã lâu, từ đó làm ra chuyện mất hết nhân tính.

Như vậy, hắn sẽ không để Linh cung ác độc, đợi đến ngày nguyền rủa của Ma tộc trừng phạt, hắn sẽ lập tức dùng sự diệt vong của Linh cung, để tế điện cho sự diệt vong của Ma tộc.

Mà --

Ước chừng sau một canh giờ, Ma đế và năm đại hộ pháp rời khỏi Ma tộc, giữa không trung Ma tộc, một luồng không khí trong suốt, chợt biến thành một người.

https://thuviensach.vn

Người này, chính là Hiên Viên Diễm bị trọng thương trong rừng trúc bốn mươi năm sau.

Sau đó, lại bị Thượng Quan Ngưng Nguyệt có thù phải trả, dienndnle,qu.y don hung hăng "ban thưởng" trừng phạt, trở thành Ma quân ngu dại và tàn phế.

Ma quân cũng không phải chết mà sống lại, sở dĩ hắn may mắn còn sống sót, là bởi vì.....

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 322+3: Hỏi Sai Người(Tiếp)

Ngay lúc bởi vì viên thủy tinh đen bị hủy, trong nháy mắt hắn sắp tan thành mây khói, thì ma lực của hắn lại từ tầng thứ sáu, như kỳ tích đột phá đến tầng thứ chín.

Ma lực vừa mới đột phá đến tầng thứ chín thì thân thể sẽ hóa thành một luồng không khí trong suốt trong mấy canh giờ, bất luận kẻ nào cũng không cảm ứng được sự tồn tại.

Sao Ma đế và năm đại hộ pháp lại có thể nghĩ tới Ma quân sáng lập được kỳ tích như thế chứ? Cho nên, Die nd da nl e q uu ydo n bọn họ đều cho rằng Ma quân đã tan thành mây khói với mấy vạn người Ma tộc rồi.

Lúc hoàng hôn buông xuống --

Ma đế và năm đại hộ pháp chưa từng nghỉ ngơi, dọc đường nhanh chóng đuổi theo, rốt cuộc đuổi theo được Thánh đế và Nam Cung Liệt bên dòng suối nhỏ trong suốt.

Lúc ấy, Nam Cung Liệt đang cúi đầu xuống, quỳ gối dưới chân của Thánh đế. Mà, sắc mặt Thánh đế giận dữ, ánh mắt hận không thể giết Nam Cung Liệt.....

Vừa ra quyền đấm đá với Nam Cung Liệt, khiến Nam Cung Liệt không ngừng hộc máu; vừa cắn răng nghiến lợi giận dữ hỏi Nam Cung Liệt, đến cuối cùng vì sao phải phá hủy viên thủy tinh đen?

Nghe thấyThánh đế giận dữ hỏi Nam Cung Liệt như vậy.

https://thuviensach.vn

Ma đế và năm đại hộ pháp, hiểu được chuyện viên thủy tinh đen bị hủy không liên quan đến Thánh đế, không liên quan đến Linh cung, hoàn toàn là do một mình Nam Cung Liệt gây nên.

Nam Cung Liệt không biết viên thủy tinh đen bị hủy, sẽ dẫn đến việc thiệt mấy vạn mạng người Ma tộc.

Sở dĩ hắn tới năn nỉ Thánh đế, dẫn hắn đến Ma tộc, sau đó len lén vận chuyển viên thủy tinh đen, dieendaanleequuydonn muốn gia tăng linh lực của bản thân lên, chính là bởi vì một chữ -- tình!

Viên thủy tinh đen bị hủy, bất luận là Nam Cung Liệt ác ý, hay là vô tình, mấy vạn người Ma tộc đã chết, cũng không cách nào bù đắp được.

Vì vậy --

Ma đế và năm đại hộ pháp, vì an ủi mấy vạn oan hồn Ma tộc, vẫn quyết định đòi lấy tính mạng củaNam Cung Liệt bên dòng suối.

Nhưng, mặc dù Thánh đế lộ vẻ giận dữ, đánh Nam Cung Liệt đến trọng thương hộc máu, nhưng bởi vì đã hứa hẹn với huynh trưởng mất sớm, không thể không giữ mạng của Nam Cung Liệt.

"Thiên Cuồng đại ca, Liệt nhi là do đệ dẫn vào Ma tộc. Cho nên, cuối cùng, mấy vạn người Ma tộc chết, lại do đệ tạo thành."

Thánh đế dùng thân thể của mình, chắn ở trước mặt của Nam Cung Liệt, nói với Ma đế: "Thiên Cuồng đại ca, xin ngài tha cho Liệt nhi, lấy mạng của ta, để an ủi oan hồn của mấy vạn người Ma tộc đi!"

Hai người Ma đế và Thánh đế, đã từng không giấu nhau cái gì.

Cho nên, Ma đế biết rõ, giờ khắc này sở dĩ Thánh đế phải bảo vệ tính mạng của Nam Cung Liệt, da.nlze.qu;ydo/nn chính là bởi vì một phần hứa

https://thuviensach.vn

hẹn.

Ánh mắt phức tạp liếc nhìn Thánh đế, Ma đế không nói một lời, cánh tay bỗng chốc giơ lên, dùng nội lực hùng hậu đánh bay Thánh đế ra.

Ngay lúc Ma đế giơ tay lên lần nữa, muốn cho Nam Cung Liệt một kích trí mạng.

Thánh đế chợt nhào tới, quỳ xuống đất ôm Nam Cung Liệt vào trong ngực, dùng lưng của mình, không vận chuyển chút linh lực nào, nghênh đón một chưởng trí mạng của Ma đế.

Vừa nghĩ tới viên thủy tinh đen bị phá hủy, cũng không phải do Nam Cung Liệt ác ý gây nên, Ma đế vốn thiện tâm, sát ý đã giảm bớt hai phần.

Còn muốn ns đến giao tình thâm hậu năm xưa với Thánh đế năm xưa, Ma đế thật sự không có cách nào hạ sát thủ với Thánh đế, sát ý lại giảm bớt ba phần.

Lại nghĩ đến mấy vạn tộc nhân đã chết, hạ nguyền rủa trừng phạt Linh cung, sát ý trong lòng Ma đế, đã không còn phần nào.

Thu hồi chưởng phong trí mạng, buông cánh tay xuống, Ma đế lạnh giọng mà nói: "Nam Cung Liệt, Dieenndkdan/leeequhydonnn ngươi bởi vì chuyện riêng của bản thân, không những diệt Ma tộc ta, đồng thời..... cũng diệt Linh cung!"

Dứt lời --

Ma đế mang theo năm đại hộ pháp, biến mất ở bên dòng suối. Từ đó về sau, bọn họ không còn trở lại Ma tộc, để tránh nhìn cảnh lòng đau.

"Thiên Cuồng đại ca, thật xin lỗi!"

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng Ma đế đi xa như vậy, Thánh đế thì thầm trong miệng, trong lòng thật rất áy náy, trong mắt lại là tràn đầy nghi ngờ.

Với sự hiểu biết của hắn về Thiên Cuồng đại ca, hôm nay, Thiên Cuồng đại ca bỏ qua cho Liệt nhi, ngày khác, Thiên Cuồng đại ca nhất định sẽ không đoạt lấy mạng Liệt nhi nữa.

Thiên cuồng đại ca thiện tâm, cũng nguyện ý tha thứ cho Liệt nhi, thì càng không thể làm khó cả Linh cung. Như vậy.....

Một câu mà trước khi đi, Thiên Cuồng đại để lại, một câu "cũng diệt Linh cung" kia, là có ý gì chứ?

Cho đến khi --

Thánh đế quay trở về Linh cung, để Chấp pháp trưởng lão trong cung, đánh Nam Cung Liệt một trăm trượng, *dyan(lee^qu.donnn) hai trăm roi, ném vào phòng tối suy nghĩ ba tháng.

Sau đó, hắn vào cấm địa của Linh cung, mới hiểu được câu nói của Ma đế để lại trước khi đi.

Cấm địa của Linh cung, chỉ có một. Ngoài các đời Thánh đế ra, bất kỳ người Linh cung nào cũng không được vào bên trong, nếu không nhất định sẽ nghiêm hình.

Chỗ cấm địa này, chính là nơi của Thánh thủy Linh Tuyền.

Mỗi ngày người Linh cung uống Thánh thủy, đều do Thánh đế tự tay lấy trước một ngày, sau đó dùng giỏ xách ra ngoài cấm địa, sau đó vào sáng sớm hôm sau lại do các hộ pháp gửi đi.

Trước kia, bất luận Thánh đế lấy đi bao nhiêu bình Thánh thủy, nguồn suối sẽ lập tức chảy ra Thánh thủy, làm đầy hồ một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Vậy mà --

Lần này, bước chân vào cấm địa, Thánh đế lại lấy Thánh thủy trước một ngày, lại kinh hãi phát hiện.....

Nguồn suối lại có trạng thái khác thường, không hề chảy Thánh thủy ra nữa. Không những không hề chảy Thánh thủy ra nữa, dfienddn lieqiudoon nơi nguồn suối, còn quanh quẩn một làn khói mù như máu.

Bất luận Thánh đế vận dụng bao nhiêu linh lực, làn khói mù như máu giống như mọc rễ, vẫn quanh quẩn ở chỗ nguồn suối, hoàn toàn không có cách loại bỏ.

Nhíu mày nghiên cứu làn khói mù như máu, nhớ tới ghi chép trong điển tịch của Linh cung, lại nghĩ tới đã từng tâm sự với Ma đế, Ma đế đã từng nói tới một loại dị năng của Ma tộc.

Thánh đế vô cùng hoảng sợ, xuýt nữa hồn bay phách tán. Thánh đế rốt cuộc hiểu rõ câu nói của Ma đế để lại trước khi đi là ý gì rồi!

-- nguyền rủa, nguyền rủa của Ma tộc!

Liệt nhi phá hủy viên thủy tinh đen, khiến Ma tộc diệt vong.

Cho nên, lòng mấy vạn người Ma tộc có oán hận, trước khi mất mạng, tập thể hạ nguyền rủa để trừng phạt, dienndnle,qu.y don khiến Linh cung cũng diệt vong!

Duy nhất có thể hóa giải nguyền rủa, cứu vớt Linh cung, chính là năng lượng Ma châu của Ma đế.

Thánh đế áy náy biết rõ, mình đã mất tư cách đi tìm Ma đế. Nhưng, vì cứu vớt Linh cung, Thánh đế lại phải đi tìm Ma đế.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, Ma đế và năm đại hộ pháp, dường như chưa từng tồn tại ở trên đời này vậy, bọn họ biến mất không còn dấu vết rồi.

Thánh đế cũng không biết nỗi khổ tâm trong lòng Ma đế, hắn cho là trong lòng Ma đế có hận, lúc này mới biến mất không còn dấu vết, khiến mình không thể tìm kiếm được.

Hận, đó là điều tất nhiên. Mấy vạn người trong tộc đã chết, đổi thành ai lại không hận chứ?

Nếu không phải vì cứu vớt cả Linh cung, Die nd da nl e q uu ydo n bản thân có áy náy sâu đậm với Ma đế, đã sớm tự sát, lấy cái chết để tạ tội với Ma đế rồi!

Sau lại, vì tìm được Ma đế đã mất tích, đã phát sinh ra ba chuyện.

Chuyện Thánh chủ Nam Cung Ngọc Nhi xuất cung, chuyện Thánh tôn Nam Cung Liệt căm thù Thánh đế, cùng với chuyện nghênh đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi Linh cung.....

Cho đến, hôm nay --

Nhìn Thánh đế và Ma đế chạm mặt mà đứng, cách gió mà nhìn nhau, suy nghĩ đồng thời rời khỏi.

Nam Cung Tuyết Y bĩu môi, hơi do dự một chút, sau đó ho một tiếng, phá vỡ bầu không khí trầm mặc này.

Nam Cung Tuyết Y biết, có ít lời, khiến Thánh đế áy này quanh năm suốt tháng, không dám hỏi Ma đế, cũng cảm thấy không có tư cách để hỏi.

Thật ra những lời này, đối với Nam Cung Tuyết Y hắn mà nói, càng không có tư cách để hỏi.

https://thuviensach.vn

Bởi vì, cái người khiến mấy vạn người Ma tộc chết kia, dẫn đến việc Linh Tuyền bị hạ nguyền rủa, là phụ thân của Nam Cung Tuyết Y hắn.

Nhưng..... không dám hỏi, cũng phải hỏi! Không có tư cách hỏi, cũng phải hỏi!

"Ma đế, bốn tháng trước, ngài đã từng ns với vãn bối, chỉ cần Nguyệt muội đến Linh cung, nhất định có thể tìm được Ma Châu. Ngày hôm nay, Dieenndkdan/leeequhydonnn ngài có Ma Châu, càng tự mình bước chân vào Linh cung, đây phải chăng có nghĩa....."

Khom eo, Nam Cung Tuyết Y hỏi: "Ngài từ bi như phật, nguyện ý hy sinh năng lượng của Ma Châu, tự tay hóa giải tử kiếp của Linh cung không?"

Bỗng chốc hai tay nắm lại, móng tay khảm sâu vào trong lòng bàn tay, giọng Thiên Cơ lão nhân bi thương, khổ sở cất lên.

"Nam Cung Tuyết Y, ngươi hỏi sai người rồi. Năng lượng của Ma Châu, hôm nay đã không phải là của ta, giờ phút này ngươi nên hỏi người có được năng lượng của Ma Châu kìa!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 323: Ý Tốt Giấu Giếm

Ma châu, lại được gọi là Ma đế châu, là ma lực cả đời của các đời Ma đế trước khi đi về cõi tiên, đã rót tất cả vào bên trong hạt châu.

Chính bởi vì bên trong Ma châu chứa đựng công lực của các đời Ma đế.

Cho nên, trước khi mấy vạn người Ma tộc chết, bởi vì oán hận ngất trời, dung hợp với hơi thở tàn bạo của nguyền rủa khủng bố, Die nd da nl e q uu ydo n thì chỉ có năng lượng cường đại của Ma châu mới có thể hoá giải.

Trong những người đang ngồi ở đây, ai có thể được Ma đế ưu ái như thế, ban cho năng lượng cường đại của Ma châu chứ?

Mặc dù Nam Cung Tuyết Y đã đoán được, nhưng vẫn muốn xác nhận.

Khom lưng, Nam Cung Tuyết Y cung kính hỏi: "Ma đế, giờ phút này người có năng lượng Ma châu trong miệng người..... là ai?"

Ánh mắt ảm đạm, từ trên gương mặt của Nam Cung Tuyết Y, chậm rãi chuyển tới trên gương mặt của Hiên Viên Diễm phía đối diện.

Thiên Cơ lão nhân hơi hé miệng, nói ra từng câu từng chữ, lộ ra tràn đầy khổ sở: "Ái đồ của lão đầu, Diễm tiểu tử!"

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, Nam Cung Tuyết Y bỗng chốc xoay người, cũng nhìn về phía Hiên Viên Diễm, dieendaanleequuydonn trên mặt

https://thuviensach.vn

toát ra vẻ vui sướng.

-- quả nhiên là hắn, thật tốt quá!

Giữa Linh cung và Ma tộc, dù sao vẫn xen lẫn một khoản nợ mạng người.

Giờ phút này, nếu năng lượng của Ma châu thuộc về Ma đế, bọn họ vẫn có chút khó mở miệng, khẩn cầu Ma đế hy sinh năng lượng của Ma châu.

Nhưng, giờ phút này, nếu năng lượng của Ma châu thuộc về Hiên Viên Diễm, tình huống hoàn toàn bất đồng.

Hy sinh năng lượng của Ma châu, Hiên Viên Diễm chỉ mất đi bản lĩnh vô địch vĩnh viễn; không hy sinh năng lượng của Ma châu, Hiên Viên Diễm lại mất đi thê tử vĩnh viễn. Vì vậy.....

Cho dù bọn họ không khẩn cầu Hiên Viên Diễm, Hiên Viên Diễm tình thâm, cũng nhất định nguyện ý hy sinh năng lượng của Ma châu, hóa giải mối nguy Linh Tuyền khô cạn.

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, đôi mắt Hiên Viên Diễm bỗng chốc trừng lớn.

Ngón trỏ phải chỉ về phía bản thân, Hiên Viên Diễm giật mình hỏi: "Ân sư, người nói gì? Da.nlze.qu;ydo/nn Khi nào thì năng lượng của Ma châu....." Được truyền cho con?

Lời còn chưa dứt, Hiên Viên Diễm chợt ngẩn người.

Rút ngón trỏ chỉ về phía mình, Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở bên cạnh, hai mặt nhìn nhau, trong đầu đồng thời nổi lên bốn chữ -- tiềm năng bộc phát!

https://thuviensach.vn

"Ân sư, một ngày đó, trong rừng trúc, con bị Ma quân đánh trọng thương, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, sẽ không phải là người dùng Ma châu cứu con chứ? Cho nên....."

Hiên Viên Diễm nhìn về Thiên Cơ lão nhân, chậm rãi hỏi: "Sau khi con tỉnh lại, sinh ra nhiều loại dị năng, cũng không phải là tiềm năng bộc phát mà người nói, mà là năng lượng của Ma châu bộc phát?"

Thiên Cơ lão nhân không nói gì, chỉ gật đầu.

Nghe được câu hỏi của Hiên Viên Diễm, nhìn thấy Thiên Cơ lão nhân gật đầu, lúc này hai người Thánh đế và Nam Cung Tuyết Y mới kinh hãi nhìn nhau, sắc mặt trong nháy mắt đều thay đổi.

-- dựa theo sách cổ của Linh cung, ghi chép lại về Ma châu, nếu ở dưới tình huống bình thường Ma đế.....

Đưa Ma châu vào trong cơ thể Hiên Viên Diễm, như vậy, một khi Hiên Viên Diễm hy sinh năng lượng của Ma châu, chẳng qua chỉ mất đi dị năng mà thôi.

Nhưng, ở dưới tình huống không bình thường, tính mạng củaHiên Viên Diễm bị đe dọa, lúc sắp khí tuyệt mà bỏ mình, dinendian.lơqid]on đưa Ma châu vào trong cơ thể Hiên Viên Diễm.

Kể từ đó, tính mạng của Hiên Viên Diễm và năng lượng cường đại của Ma châu, sẽ gắn liền với nhau.

Hiên Viên Diễm có thể sống, là bởi vì năng lượng của Ma châu đang vận chuyển, nếu hy sinh năng lượng của Ma châu, cũng tương đương với việc hy sinh mạng Hiên Viên Diễm!

Rốt cuộc Nam Cung Tuyết Y hiểu rõ, vì sao Ma đế ba lần bốn lượt ngăn cản mình đón Thượng Quan Ngưng Nguyệt hồi Linh cung rồi.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Tuyết Y cũng hiểu rõ, vì sao Ma đế hai lần ba lượt, nhất định kéo tới cuối cùng, mới để Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến Linh cung rồi.

Phu thê Hiên Viên Diễm, lại chưa thấy qua sách cổ Linh cung, cũng chưa đọc sách cổ Ma tộc.

Vì vậy --

Giờ khắc này, đôi phu thê chỉ biết cái gọi là tiềm năng bộc phát, thật ra là năng lượng của Ma châu bộc phát, cũng không biết hy sinh năng lượng của Ma châu, sẽ có hậu quả gì?

Nghiêng đàu, Hiên Viên Diễm nghi ngờ hỏi: "Ân sư, giữa chuyện Linh Tuyền khô cạn và năng lượng của Ma châu, rốt cuộc có liên hệ gì?"

"Bốn mươi năm trước, Nam Cung Liệt chưa trở thành Thánh tôn, bởi vì một hành động vô tình, dẫn đến mấy vạn người Ma tộc ta chết thảm. Mà, Dieenndkdan/leeequhydonnn mấy vạn người Ma tộc ta lầm tưởng hành động vô tình của Nam Cung Liệt là thủ đoạn ác độc của cả Linh cung trăm phương ngàn kế, muốn làm Ma tộc diệt vong. Cho nên....."

"Trước khi mấy vạn người Ma tộc ta tan thành mây khói, vì trả thù Linh cung ác độc, đã hạ nguyền rủa với Linh cung, Linh Tuyền dần dần khô cạn, người Linh cung bị diệt mãi mãi."

Đối với Thiên Cơ lão nhân chậm rãi kể chuyện Ma tộc diệt vong, rồi đến nguyên nhân Linh Tuyền khô cạn, sử dụng giọng điệu hời hợt, không chút trách cứ nào, Thánh đế không khỏi lã chã rơi lệ.

Thánh đế hiểu rõ, Thiên Cuồng đại ca đang kiềm chế nỗi nhớ tộc nhân.

https://thuviensach.vn

Nói tội nghiệt ngập trời của chất nhi Nam Cung Liệt một cách hời hợt thành hành động vô tình, nhưng thật ra muốn bỏ đi cảm giác áy náy trong lòng mình.

"Nguyền rủa, là do hơi thở tội lỗi, tàn độc mà sinh ra, hơi thở tội lỗi, tàn độc càng dày đặc, nguyền rủa càng mạnh. Nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn, *dyan(lee^qu.donnn) dung hợp với mấy vạn tộc nhân. Cho nên, nguyền rủa cường đại này, ngay cả ta đều không có cách nào hóa giải. Duy nhất có thể hóa giải nó....."

"Chính là Ma châu Ma tộc ta, bên trong Ma châu, chứa đựng ma lực trọn đời của các đời Ma đế, chỉ có ma lực trọn đời của các đời Ma đế mới có thể hóa giải oán khí của mấy vạn tộc nhân."

"Soái lão đầu, ta không hiểu....."

Nghe xong Thiên Cơ lão nhân chậm rãi kể lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhíu mày hỏi: "Vì sao Linh Tuyền khô cạn, lại dẫn đến việc người Linh cung vĩnh viễn bị diệt vong chứ?"

Vỗ nhẹ đầu vai Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân nói: "Ngạo Nhật lão đệ, nghi ngờ của Nguyệt oa nhi để đệ tới giải đáp chứ?"

"Dạ, Thiên Cuồng đại ca!"

Thánh đế biết, sở dĩ Thiên Cuồng đại ca để hắn giải đáp, là để cho hắn và ngoại tôn nữ trò chuyện nhiều, cải thiện tình thân.

Đưa tay, lau hết nước mắt áy náy trên khóe mắt, hai chân chậm rãi bước tới, Thánh đế đứng ở trước mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong mắt lại lần nữa tràn đầy từ ái.

"Nguyệt nhi, sau khi bản thân con cập kê, phối của con, có cứ cách mười ngày, sẽ sinh ra cơn đau đớn kịch liệt như ngàn đao cắt xoắn không?"

https://thuviensach.vn

Ôm cánh tay, mắt ngọc lạnh lùng nhìn về phía Thánh đế.

Giọng điệu của Thượng Quan Ngưng Nguyệt không còn là dịu dàng như lúc nói chuyện với Thiên Cơ lão nhân, mà là tràn đầy địch ý: "Đúng thì sao?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm kinh hô: "Cái gì? Nguyệt nhi, dfienddn lieqiudoon phổi của nàng, cứ cách mười ngày sẽ cơn đau đớn kịch liệt như ngàn đao cắt?"

Cơn đau phổi mười ngày một lần, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn chuẩn bị sau khi lấy được Thánh thảo và Thánh hoa, rồi để Vô Ngân tìm lý do kéo Hiên Viên Diễm đi, hoặc là.....

Sử dụng dược châm Thánh thủ Y Vương lưu lại, sau khi châm Hiên Viên Diễm hôn mê, đơn độc tìm Thánh đế, lên tiếng hỏi nguyên nhân bệnh và cách giải quyết.

Nhưng không nghĩ đến, còn chưa chờ nàng áp dụng kế hoạch nỗi khổ riêng lừa gạt phu quân, đơn độc hỏi nguyên nhân bệnh, Thánh đế lại chủ động nhấc lên.

Vì vậy --

Nghe được Hiên Viên Diễm sợ hãi kêu, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật, lúc này trong lòng lặng lẽ thầm nói: thảm, Diễm sắp giận rồi!

Biết phu không ai bằng thê, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đoán không sai, Hiên Viên Diễm sợ hãi kêu lên, xác thực sắp tức giận rồi.

Hai tay Hiên Viên Diễm bỗng chốc giơ lên, quay Thượng Quan Ngưng Nguyệt đang quay mặt đối diện với Thánh đế, thành đối diện với tầm mắt giận dữ của mình.

https://thuviensach.vn

Mặc dù tức giận, Hiên Viên Diễm lại cực kỳ đau lòng, cắn răng nghiến lợi hỏi: "Nguyệt nhi, vì sao lại chưa bao giờ nghe nàng nói, dienndnle,qu.y don nàng cố ý giấu ta sao?"

"Diễm, đừng tức giận! Mặc dù nói cho chàng, chàng cũng không có cách giải trừ cơn đau phổi mười ngày một lần này. Cho nên....."

Khóe miệng giật giật, mắt cười nhìn Hiên Viên Diễ, Thượng Quan Ngưng Nguyệt dịu dàng nói nhỏ nhẹ nói: "Chẳng bằng giấu chàng, tránh để chàng lo lắng, không phải sao?"

"Sao không chứ? Khi nàng đau, nếu ta hầu ở bên cạnh nàng, như vậy....."

Tức giận trợn trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm gằn từng chữ một: "Đầu vai của ta có thể cho nàng dựa, cánh tay của ta có thể cho nàng nắm, mu bàn tay ta có thể cho nàng cắn, ít nhất có thể khiến nàng bớt đau một chút!"

Nghe được từng câu từng chữ Hiên Viên Diễm nói ra, sự ngu ngốc cùng với lời nói thâm tình, đôi môi đỏ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt bật ra tiếng cười dịu dàng.

"Diễm ngốc, nếu nhéo chàng ngươi bị thương, hoặc cắn chàng bị thương, sao ta bớt đau đơn chứ? Ta, chỉ biết đau càng thêm đau!"

Cuộc đối thoại phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Phu thê Hiên Viên Diễm đầy hờn giận và tiếng cười.

Trong cuộc đối thoại đầy hờn giận và tiếng cười này, hơn những lời ngon tiếng ngọt, áp đảo những lời thề non hẹn biển, Die nd da nl e q uu ydo n không khỏi khiến trong mắt tất cả mọi người tại chỗ đều nổi lên nước mắt trong suốt.

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay Hiên Viên Diễm chậm rãi rút khỏi gương mặt của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sau khi tay trái nắm tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đôi mắt đen nhìn về phía Nam Cung Ngạo Nhật.

"Thánh đế, vì sao ngươi lại hỏi vậy? Chẳng lẽ..... cơn đau phổi mười ngày một lần Nguyệt nhi có liên quan đến chuyện Linh Tuyền khô cạn?"

"Đúng! Người Linh cung chúng ta, vừa sinh ra đã có linh lực. Người ở bên ngoài nhìn vào, người Linh cung chúng ta, bẩm sinh đã có linh lực, đây tuyệt đối là một loại may mắn, vậy mà, người ngoài lại không biết, nó lại càng là một tai họa. Bởi vì....."

"Người Linh cung chúng ta, chính là bởi vì nguyên nhân linh lực tồn tại, một khi trưởng thành, sẽ sinh ra cơn đau phổi mười ngày một lần. Theo thời gian thay đổi, cơn đau phổi mười ngày một lần này, sẽ biến thành cơn đau phổi mỗi ngày một lần như khoan tim, cuối cùng thậm chí uy hiếp đến sinh mạng!"

"Chỉ có uống Thánh thủy Linh Tuyền, mới sẽ không bị cơn đau quấn thân. Nếu như Linh Tuyền khô cạn, người Linh cung chúng ta, người có tuổi chưa đến hai mươi, cơn đau sẽ quấn thân đến hai mươi tuổi, sau đó khí tuyệt mà mất; người có tuổi đã qua hai mươi, khi Linh Tuyền sắp khô cạn, chính là lúc mất mạng!"

Thánh đế vừa dứt lời --

Thượng Quan Hạo ngồi ở phía bên phải Hiên Viên Diễm, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, nước mắt tuôn trào nói: dieendaanleequuydonn "Nói cách khác..... năm đó Ngọc Nhi chết, cũng không phải do khó sinh mà chết, mà là do không uống Linh Tuyền?"

Nghe được tên ái nữ từ trong miệng Thượng Quan Hạo, Thánh đế nghiêng đầu, hỏi Nam Cung Tuyết Y: "Tuyết Y, vị này là....."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt nhìn về phía Thượng Quan Hạo, Nam Cung Tuyết Y nhẹ giọng nói: "Thánh đế, hắn chính là người Thánh chủ cô cô yêu thương, thân phụ của Nguyệt muội, Thượng Quan Hạo!"

Mười ngón tay bức tóc, Thượng Quan Hạo cực kỳ bi thương.

"Ngọc Nhi, nàng thật khờ, nàng thật ngốc! Vì sao nàng không nói với ta chứ? Nếu nàng nói với ta, ta tình nguyện với nàng cắt đứt tình phu thê, cũng không muốn nàng qua đời sớm!"

"Hiền tế, con có điều không biết, chuyện Linh Tuyền, Ngọc Nhi vốn không biết gì."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 324: Giải Thích Điều Nghi Ngờ

Bóng dáng chợt lóe, Thánh đế đã đứng ở trước mặt Thượng Quan Hạo: "Hiền tế, con có điều không biết, chuyện Linh Tuyền, Ngọc Nhi vốn không biết gì."

Nâng hai tay lên, kéo lấy tay của Thượng Quan Hạo.

Trong miệng Thánh đế nói ra từng câu, theo gió phất vào trong tai Thượng Quan Hạo, giống như dây đàn rỉ sắt, Die nd da nl e q uu ydo n tấu lên một khúc nhạc tang thương lạnh đến cả xương tủy.

Ngẩng đầu lên, hai mắt Thượng Quan Hạo đầy nước mắt bi thương, đối diện với đôi mắt ảm đạm của Thánh đế.

Giờ khắc này --

Hai nam tử một già một trung niên, đều bởi vì một nữ nhân, một nữ nhân tên là Nam Cung Ngọc Nhi đã sớm hương tiêu ngọc vẫn, nỗi bi thương lan tràn khắp cả toàn thân.

"Nhạc --"

Thánh đế gọi hắn một tiếng hiền tế, Thượng Quan Hạo vốn định gọi lại một tiếng nhạc phụ.

Nhưng, không đoán được một tiếng gọi hiền tế này của Thánh đế, đến cuối cùng xuất phát từ nội tâm, phát ra từ tận đáy lòng? Hay là.....

https://thuviensach.vn

Bởi vì có chuyện nhờ ái nữ Nguyệt nhi, thay Linh cung giải trừ mối nguy Linh Tuyền khô cạn, từ đó giả dối gọi Thượng Quan Hạo, còn sửa lại cả xưng hô.

Hai mắt Thượng Quan Hạo ửng hồng, giọng nói nghẹn ngào: "Thánh đế, người nói gì? Chuyện Linh Tuyền, Ngọc Nhi không biết gì cả?"

Thánh đế biết rõ, hiền tế giống như ngoại tôn nữ, đối với mình vẫn còn quá nhiều hiểu lầm.

Cho nên, lòng Thánh đế biết rõ, vốn không trông cậy vào một tiếng gọi hiền tế của mình, có thể đổi được một tiếng gọi nhạc phụ thân thiết của Thượng Quan Hạo.

Chỉ cần hiền tế và ngoại tôn nữ, đừng lạnh nhạt với mình, nguyện ý nói chuyện với mình, đã đủ hài lòng rồi.

Gật đầu, Thánh đế dùng giọng điệu khổ sở, trả lời Thượng Quan Hạo.

"Đúng! Trăm ngàn năm qua, người Linh cung chúng ta, bẩm sinh đã có linh lực, được xem là rất kiêu ngạo. Nếu như, dieendaanleequuydonn bọn họ biết được đằng sau linh lực, lại có tai họa nguy hiểm đến tính mạng, kiêu ngạo mà bọn họ vẫn có, nhất định sẽ không còn sót lại chút gì. Vì vậy....."

"Vì duy trì kiêu ngạo trăm ngàn năm qua, tai họa đằng sau linh lực, là một bí mật, chỉ có các đời Thánh đế mới biết được bí mật."

"Bởi vì muốn thành công bảo vệ bí mật, có hai cung quy tồn tại. Điều cung quy thứ nhất: Thánh thủy Linh Tuyền, kéo dài tuổi thọ, giúp tăng linh lực, mỗi ngày đều phải uống! Dần dà, cung quy mỗi ngày uống Linh Tuyền, đã thành một loại tập quán."

https://thuviensach.vn

"Điều cung quy thứ hai: Người Linh cung, mặc dù không chịu gò bó, có thể tùy ý ra đảo du ngoạn. Nhưng, huyết thống Linh cung cao quý không thể bị làm bẩn, tuyệt đối không thể yêu mến người ngoại giới. Nếu không tuân theo cung quy, bị áp giải trở về Linh cung chịu nghiêm hình, người yêu tất phải bị lấy mạng. Thật ra thì....."

Nam Cung Ngạo Nhật sâu kín kéo dài tiếng nói, đầu tiên liếc mắt nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngay sau đó, hai mắt lại lần nữa nhìn về phía Thượng Quan Hạo.

Nhẹ nhàng thở dài, bóng lưng Nam Cung Ngạo Nhật tiêu điều lạnh lẽo, nói ra bí mật mà các đời Thánh đế Linh cung khổ tâm giấu giếm cho tới nay.

"Bất luận là lời nói dối điều cung quy thứ nhất xen lẫn ý tốt, hay là điều cung quy thứ hai nghe hình như vô tình tàn nhẫn, cũng bởi vì cùng một mục đích, bảo toàn tính mạng người Linh cung!"

"Ban đầu, ta tiếp nhận chức Thánh đế thì từ trong miệng vị Thánh đế trước đó, biết được bí mật ẩn phía sau hai cung quy này, cũng cực kỳ khiếp sợ. Mỗi ngày uống Linh Tuyền, cho dù đã thành tập quán của người Linh cung, nhưng lại có một vấn đề mà ta lo lắng....."

"Ngộ nhỡ có người ra đảo du ngoạn, nhất thời quên hết tất cả, quên mỗi ngày đều phải uống Linh Tuyền, da.nlze.qu;ydo/nn chẳng phải tạo thành tử kiếp sao? Cho nên, ta đã từng cân nhắc qua, có nên công khai bí mật này cho ổn thỏa hay không? Vậy mà....."

"Ngay lúc ta lại do dự, đến cuối cùng có muốn công khai bí mật hay không thì chuyện Linh T khủng hoảng uyền bị hạ nguyền rủa lại xảy ra. Kể từ đó, một khi công khai bí mật công khai, cả Linh cung, sẽ lâm vào trước nay chưa từng có, ta chỉ có thể tiếp tục giữ bí mật tuyệt đối!"

https://thuviensach.vn

"Linh cung thẹn với Ma tộc, bản thân ta vốn không có mặt mũi gặp lại Thiên Cuồng đại ca, nhưng....."

Thánh đế nhìn về Thiên Cơ lão nhân, nói từng câu từng chữ, bao hàm áy náy: "Vì cứu vớt tính mạng mọi người trong cung, đệ đã giấu giếm bí mật, nhưng lại không thể không tìm kiếm Thiên Cuồng đại ca, khẩn cầu Thiên Cuồng đại ca giải trừ tử kiếp!"

Dời bước đến trước mặt Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân nói: "Ngạo Nhật lão đệ, năm đó, nhất định đệ cho là ta bởi vì tộc nhân diệt vong, từ đó trong lòng có hận, cảm thấy Linh cung nên chịu phải trừng phạt bị diệt vong, lúc này mới mang theo năm đại hộ pháp ẩn đi không để lại dấu vết, khiến đệ không thể nào tìm được chứ?"

Thân thể bỗng chốc cứng đờ, Thánh đế khiếp sợ hỏi: "Chẳng lẽ, năm đó, Thiên Cuồng đại ca ẩn đi không để lại dấu vết, thật ra thì có nguyên nhân khác?"

"Cứ coi như trong lòng ta có hận, hận cũng chỉ là người diệt tộc nhân ta, há lại hận người vô tội chứ? Ta mang theo năm đại hộ pháp không để lại dấu vết rời khỏi Ma tộc, thứ nhất không muốn nhìn cảnh sinh lòng đau thương, thứ hai xác thực không muốn đệ tìm được ta. Nhưng....."

Nâng bàn tay trái lên, vỗ vào đầu vai Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân chậm rãi giải thích rõ nguyên nhân mình cố ý tránh né cho Thánh đế nghe.

"Không muốn đệ tìm được ta, cũng không phải bởi vì hận ý, mà là cho dù đệ tìm được ta...ta cũng không thể vận dụng năng lượng của Ma châu, dinendian.lơqid]on hóa giải nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn. Bởi vì....."

"Nếu để ta khởi động năng lượng của Ma châu, nguyền rủa Linh Tuyền tất nhiên sẽ được giải, nhưng lê khí của mấy vạn tộc nhân của ta, sẽ chuyển hóa thành mấy vạn lệ hồn, khiến thế gian chịu khổ mấy vạn tai nạn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có người đột phá thất thải linh lực, mới có thể vừa giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền, vừa có thể xóa bỏ tai họa sinh ra."

"Thì ra là như vậy!"

Nghe xong Thiên Cơ lão nhân giải thích, giờ Thánh đế mới hiểu được, Thiên Cuồng đại ca của hắn, năm đó xa tránh đi, lại hoàn toàn không liên quan đến hận ý.

Hai mắt tràn ngập sự tôn kính, dời đi từ trên mặt Thiên Cơ lão nhân, sau khi nhìn Thượng Quan Hạo lần nữa, Thánh đế tiếp tục chậm rãi kể

"Năm đó, ta cho là trong lòng Thiên Cuồng đại ca có hận, cho nên không muốn để ta tìm được. Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể tìm cách khác, Dieenndkdan/leeequhydonnn để Ngọc Nhi lúc ấy thân là Thánh chủ, rời cung tìm kiếm vị trí Huyết Thứu vương."

Đôi mắt ngọc nghi ngờ nháy một cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, nhíu mày hỏi: "Vì sao lại để mẫu thân ta rời cung, tìm kiếm vị trí của Ngốc Bảo?"

-- khụ, Ngốc Bảo?

Nghe thấy thần điểu thủ hộ Thánh đế đời thứ nhất, từ trước đến giờ Huyết Thứu vương vô cùng cuồng ngạo, lại bị ngoại tôn nữ gọi là "Ngốc Bảo", khóe miệng Thánh đế không khỏi giật giật.

"Với khả năng của Thiên Cuồng đại ca, nếu muốn cố ý tránh né, trên thế gian không người nào có thể tìm. Vì vậy, ta đây tìm kiếm không có kết quả, chỉ có thể ký thác hi vọng duy nhất vào Thánh châu. Thánh châu Linh cung, lại được xưng là tiên đoán châu. Mà....."

Che giấu khóe miệng co quắp, Thánh đế chậm rãi giải thích: "Chỉ có người đột phá thất thải linh lực, mới có thể khiến Thánh châu cảm ứng

https://thuviensach.vn

được vạn vật tồn tại."

"Hóa ra, ngươi để mẫu thân ta xuất cung, tìm kiếm tung tích của Ngốc Bảo, là muốn lấy được thần châu Huyết phách của Ngốc Bảo, để đột phá cực hạn linh lực vốn có, dựa vào Thánh châu cảm ứng vị trí của soái lão đầu. Nhưng....."

Mày phượng càng nhíu chặt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi: "Có một điều ta không hiểu rõ, vì sao ngươi không tự thân đi tìm Ngốc Bảo, mà để cho nương ta đi tìm chứ?"

"Trăm ngàn năm qua, trong Linh cung, không người nào có thể đột phá linh lực cực hạn. Ta cũng trong lúc vô tình, thấy Thánh châu hiện lên hình ảnh Ngọc Nhi, cùng với một hàng chữ vàng hiện ra, tiên đoán người tương lai có thể đột phá thất thải linh lực, là ái nữ Ngọc Nhi. Từ trước đến giờ Huyết Thứu vương lãnh ngạo, chỉ thần phục linh lực của người mạnh nhất, vì vậy....."

Mí mắt Thánh đế buông xuống, nói từng câu từng chữ: "Ta đã không báo chuyện Thánh thủy Linh Tuyền cho Ngọc Nhi biết, chỉ nói với Ngọc Nhi, nếu nàng có thể tìm được Huyết phách thần châu, đột phá thất thải linh lực, tạo ra kỳ tích trăm ngàn năm qua của Linh cung!"

Giọng nói trầm thấp của Thánh đế vừa dứt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Kết quả, khiến ngươi không ngờ chính là, *dyan(lee^qu.donnn) mẫu thân không chỉ không tìm được Huyết Phách thần châu, ngược lại quen biết yêu mến phụ thân ta, quyết định không bao giờ trở về Linh cung nữa!"

"Đúng! Một năm đó Ngọc Nhi rời cung, tuổi mười bảy xuân xanh, để Ngọc Nhi mang theo lượng Thánh thủy uống trong hai năm, ta từng liên tục dặn dò nàng, qua hai năm, bất luận nàng có tìm được Huyết Phách thần châu hay không, đều phải đúng lúc trở về Linh cung! Bởi vì....."

https://thuviensach.vn

"Nếu Ngọc Nhi hồi cung đúng lúc, mặc dù nguyền rủa chưa được giải, với lượng Thánh thủy còn lại trong Linh cung, nàng còn không đến mức hương tiêu ngọc vẫn quá sớm. Nhưng, nếu nàng không hồi cung đúng lúc, vừa đến hai mươi tuổi, nàng không uống Thánh thủy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Nhưng, ta vạn vạn cũng không nghĩ tới, hai năm trôi qua, Ngọc Nhi luôn luôn coi cung quy như núi, hoàn toàn không hồi cung đúng lúc. Ta đã không ngừng phái sứ giả, thầm tìm vị trí của Ngọc Nhi, nhưng vẫn không có hút tin tức. Cho đến....."

Ngón tay khảm vào lòng bàn tay, nước mắt Thánh đế như suối trào: "Một năm đó Ngọc Nhi hai mươi tuổi, cũng là năm nàng không uống Thánh thủy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, mặc dù ta không muốn từ bỏ tìm kiếm, cũng chỉ có thể buông tha mà thôi!"

"Không, không phải như thế!"

Nhưng, nghe xong Thánh đế kể lại, Thượng Quan Hạo lại lắc đầu, vẻ mặt bi thương, trong môi tràn ra âm thanh nghẹn ngào.

"Ngọc Nhi cũng không phải qua đời lúc hai mươi tuổi, là lúc mười chín tuổi. Năm Ngọc Nhi sinh hạ Nguyệt nhi, nàng mới mười chín tuổi. Mà, khi Ngọc Nhi sinh hạ Nguyệt nhi, còn chưa tới kịp trăng trối,đã....."

"Thượng Quan dượng, người có điều không biết, người Linh cung không được yêu người bên ngoài, thứ nhất là phòng ngừa có người lưu luyến ngoại giới, không cách nào trở về uống Thánh thủy dẫn đến mất mạng; dfienddn lieqiudoon thứ hai, người Linh cung chúng ta, quả thật không thể yêu người ngoại giới. Bởi vì....."

Nghe được lời Thượng Quan Hạo nói, Nam Cung Tuyết Y vốn trầm mặc, chợt mở miệng nói chuyện.

https://thuviensach.vn

"Người Linh cung chúng ta, hoặc thủ hoặc gả cho bạn đời, đều phải có linh lực, cuối cùng mới có thể mang thai con cái khỏe mạnh. Nếu như, chỉ có một bên có linh lực, chết từ trong trứng nước là kết quả không thể tránh khỏi."

"Nhưng nếu nhất định nghịch chuyển kết quả này, chính là lấy mạng đổi mạng. Người Linh cung chúng ta, bẩm sinh có linh lực, phải không thể tùy tiện có thể hy sinh, một khi hy sinh linh lực bản thân, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Lúc Ngọc cô cô người mang thai Nguyệt muội, nhất định đã nhận ra Nguyệt muội không có cách nào sống, nàng biết rõ hy sinh linh lực, bản thân hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lưu lại huyết mạch cho người, còn truyền linh lực bản thân cho Nguyệt muội, yên lặng lựa chọn hy sinh chính mình!"

Tiếng Nam Cung Tuyết Y giải thích vừa dứt --

Biết được năm đó ái thê qua đời, cũng không phải vì khó sinh mà chết, mà là vì lưu lại huyết mạch cho mình, dienndnle,qu.y don si tình lựa chọn hy sinh, Thượng Quan Hạo cực kỳ bi thương.

Chuyện Linh Tuyền khô cạn, thê tử mình yêu, chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi.

Hiên Viên Diễm cũng không đau đến hồn bay phách tán, là bởi vì trước đó đã nghe giải thích một phen, hắn biết năng lượng của Ma châu có thể thành công hóa giải.

Nhưng, tiếng Nam Cung Tuyết Y giải thích vừa dứt --

Đầu ầm ầm chấn động, Hiên Viên Diễm như rơi xuống hồ băng sâu vạn trượng, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt không còn chút máu, nhìn về phía bụng to nhô ra của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 325: Mệnh Châu Tương Liên (Mạng Gắn Liền Với Châu)

Một đôi tay run rẩy, ôm lấy cái bụng nổi cao lên.

Cúi đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn môi anh đào, giống như đặt mình trong trời băng đất tuyết, vẻ mặt trên dung nhan như ngọc cũng giống như Hiên Viên Diễm, đều trong một nháy mắt hoàn toàn không có huyết sắc.

-- Nam Cung Tuyết Y, hắn..... nói cái gì?

Hai bên nam nữ đều phải có linh lực, mới có thể mang thai đứa con khỏe mạnh? Nếu không, trừ phi lấy mạng đổi mạng, chết từ trong trứng nước là kết quả không thể tránh khỏi?

Phi người lên trước, bàn tay trái vỗ nhẹ đầu vai Hiên Viên Diễm, bàn tay phải vỗ nhẹ đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Die nd da nl e q uu ydo n trong miệng Thánh đế cất lên giọng nói hiền từ.

"Diễm, Nguyệt nhi, đừng kinh hoảng, Tuyết Y hắn chỉ biết điều thừ nhất, không biết điều thứ hai. Bảo bảo của các con, không có việc gì đâu!"

Còn có một câu nữa, Thánh đế không nói ra.

Một câu nói này, chính là -- dĩ nhiên, có một điều kiện tiên quyết là, hy sinh năng lượng của Ma châu, thành công hóa giải nguyền rủa, khiến Thánh thủy không còn khô cạn!

https://thuviensach.vn

Thánh đế vừa dứt lời, vẻ mặt Nam Cung Tuyết Y bối rối, đưa tay gãi tóc, giọng nói đầy nghi ngờ hỏi: "Thánh đế, ta nói sai gì sao?"

Hắn..... dường như, dường như, không có nói nhầm mà?

Lòng bàn tay rời khỏi đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, chuyển sang bên đầu.

Thánh đế nhìn về phía Nam Cung Tuyết Y, chậm rãi trả lời: "Tuyết Y, có một việc, ta chưa từng nói cho ngươi. Dieendaanleequuydonn Cho nên, mặc dù ngươi nói không sai, nhưng cũng chưa nói hết toàn bộ!"

Lúc trước sau một hồi kể lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã hiểu rõ.

Thánh đế phái ra vô số sứ giả, không ngừng tra tìm tung tích của nương, thật ra dụng ý thật sự, cũng không phải ác ý chia rẽ mẫu thân và phụ thân, mà là muốn cứu tính mạng của nương.

Vì vậy --

Giờ khắc này, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không còn đầy địch ý với Thánh đế như lúc ban đầu nữa.

"Thánh....."

Chữ thánh vừa nói ra, hơi do dự một chút.

Ngay sau đó, đôi mắt ngọc nhìn Thánh đế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng, nhẹ giọng mà hỏi: "Ngoại công, lời này của người, là có ý gì?"

Đầu chậm rãi xoay lại, đôi diện với đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, khóe môi Nam Cung Ngạo Nhật cực kỳ run rẩy, da.nlze.qu;ydo/nn không khỏi vui mừng mà bật khóc.

https://thuviensach.vn

-- hắn, không có nghe lầm chứ?

Nguyệt nhi mới vừa gọi hắn là cái gì? Ngoại công?

Trời ạ, một tiếng gọi trân quý cỡ nào! Hắn rốt cuộc chờ được rồi, ngoại tôn nữ bảo bối của hắn, cuối cùng cũng đã nhận ngoại công là hắn rồi!

"Nguyệt nhi, chuyện là như vậy. Người Linh cung chúng ta, nam nữ nếu muốn kết thành phu thê, hai bên đều phải có linh lực, mới có thể mang thai con cái khỏe mạnh. Nhưng....."

Lòng bàn tay đầy dịu dàng, nhẹ nhàng phủ lên mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, giọt nước mắt vui mừng chảy xuống trên gương mặt Thánh đế, giải thích từng câu từng chữ.

"Có một loại người là ngoại lệ, giống như Nguyệt nhi vậy, người có thể đột phá thất thải linh lực. Chỉ cần đột phá thất thải linh lực, mặc dù bạn đời không có linh lực, cũng có thể mang thai con cái khỏe mạnh!"

Năm đó --

Thánh châu hiện lên hình ảnh tiên đoán, cùng với hàng chữ tiên đoán tỏa ánh sáng vàng kim, khiến Thánh đế lầm tưởng ái nữ Nam Cung Ngọc, chính là người đột phá thất thải linh lực.

Vậy mà, đợi sau khi ái nữ hương tiêu ngọc vẫn, Thánh châu lại hiện ra hình ảnh tiên đoán, dinendian.lơqid]on cùng với hàng chữ tiên đoán tỏa ánh sáng vàng kim lần nữa giống nhau như đúc.

Ái nữ đã qua đời, vì sao Thánh châu còn có lời tiên đoán này? Đây quả thực là điều không thể tưởng tượng nổi!

https://thuviensach.vn

Thánh đế khiếp sợ cực kỳ, hàng đêm khó ngủ, nhiều lần suy nghĩ, mới vừa khẳng định một kết luận, mà kết luận này chính là.....

Người đột phá thất thải linh lực, thật ra thì cũng không phải là ái nữ Ngọc Nhi, mà là nữ tử trẻ tuổi có dung mạo hoàn toàn tương tự ái nữ Ngọc Nhi.

Nếu muốn đột phá thất thải linh lực, đầu tiên phải có linh lực.

Trong Linh cung, cũng không có nữ tử có dung mạo hoàn toàn tương tự Ngọc Nhi, cho dù là trưởng nữ của hắn, thân tỷ duy nhất đã mất sớm của Ngọc Nhi, dung mạo cũng chỉ có sáu phần giống Ngọc Nhi.

Mà ngoài Linh cung, sao lại có thể tồn tại một nữ tử như vậy, một nữ tử trẻ tuổi có dáng dấp giống Ngọc Nhi, đồng thời còn phải có linh lực nữa chứ?

Trừ phi.....

Nữ tử trẻ tuổi mà Thánh châu tiên đoán, là máu mủ ruột thịt của Ngọc Nhi.

Mặc dù Ngọc Nhi không biết yên thương người bên ngoài, vốn không thể mang thai con cái khỏe mạnh, lại biết nếu thai nhi nguy hiểm đến tính mạng, Dieenndkdan/leeequhydonnn nhưng hy sinh linh lực của bản thân để giữ được thai nhi.

Vì vậy, nếu như Ngọc Nhi sinh hạ máu mủ ruột thịt, như vậy, máu mủ ruột thịt của Ngọc Nhi Ngọc Nhi, cũng nhất định thừa kế linh lực của Ngọc Nhi.

Giờ Thánh đế mới hiểu được, lời tiên đoán đầu tiên của Thánh châu, kì thực là một chỉ dẫn sâu xa, chỉ dẫn hắn phái ái nữ Ngọc Nhi ra khỏi Linh cung. Bởi vì.....

https://thuviensach.vn

Chỉ có ái nữ Ngọc Nhi ra khỏi Linh cung, sau đó yên mến người ngoại giới, mới có thể sáng lập ra kỳ tích của Linh cung, sinh ra một người tương lai có thể đột phá thất thải linh lực.

Thánh đế lại một lần phái ra vô số tên sứ giả, thầm tra cốt nhục của ái nữ Ngọc Nhi, ngoại tôn nữ của mình.

Vậy mà, tình hình lại giống như năm đó tra tìm ái nữ Ngọc Nhi, ngay cả đám sứ giả vắt hết óc, vẫn không tìm được vị trí của ngoại tôn nữ.

Cho đến khi --

Mỗi ngày một năm kia, Thánh châu chưa khởi động, đã tự tỏa sáng ra.

Sau đó, Thánh châu hiện ra mười hai chữ vàng, mười hai chữ vàng này chính là: Long Diệu hoàng triều, Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thất thải linh lực.

Cùng lúc đó, bên ngoài đám sứ giả tra tìm, lại truyền về một tin.

Nhi nữ của đại tướng quân Thượng Quan Hạo của Long Diệu hoàng triều, vương phi của Thụy vương Hiên Viên Diễm Long Diệu hoàng triều, *dyan(lee^qu.donnn) mặc dù dung nhan vô cùng xấu xí, lại có linh lực màu đỏ của Linh cung.

Thánh châu hiện ra chữ vàng, kết hợp với tin tức sứ giả truyền về, Thánh đế hoàn toàn khẳng định, ngoại tôn nữ hắn tìm kiếm nhiều năm, hắn là nhi nử của tướng quân Long Diệu, Thụy vương phi Long Diệu.

Thánh đế biết rõ, hắn phái ra sứ giả trong cung đã có tin tức, như vậy Thánh tôn phái ra sứ giả trong cung, khẳng định cũng có tin tức.

Bởi vì thân tỷ tỷ của Ngọc Nhi, trưởng nữ Nam Cung Yên Nhi mất sớm, nhiều năm sau Thánh tôn thù hận mình, Thánh đế cũng không phải

https://thuviensach.vn

không biết.

Nhưng, không tới lúc cuối cùng, Thánh đế thật sự không muốn trở mặt hoàn toàn với Thánh tôn.

Vì vậy --

Lúc này Thánh đế mới không xuất cung, tự mình nghênh đón ngoại tôn nữ hồi cung.

Mà nói bí mật trọng đại của Thánh thủy Linh Tuyền cho Thánh quân Nam Cung Tuyết Y, để hắn tới đón ngoại tôn nữ cung nghênh hồi cung.....

Nghe xong Thánh đế giải thích, trên mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt khôi phục huyết sắc, thở nhẹ ra một hơi.

Nhưng --

Vừa mới thở phào nhẹ nhõm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt nhớ tới một chuyện, vẻ mặt lần nữa lọt vào khẩn trương, lên tiếng hỏi Thánh đế.

"Ngoại công, bảo bảo trong bụng ta, đã từng có hơi thở mong manh, thân thể rất nhỏ, cho đến khi Vô Ngân cho ta uống Thánh thủy, dfienddn lieqiudoon bọn họ vừa mới khôi phục trạng thái khỏe mạnh, vậy chuyện gì xảy ra đây?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Vô Ngân an tĩnh ngồi ở một bên, đôi mắt đẹp bỗng chốc trợn to, nét mặt mười phần khiếp sợ.

Hóa ra, Nguyệt nhi đã sớm đoán được, thứ mình cho nàng uống, cũng không phải thuốc đặc chế gì, mà là Thánh thủy Linh Tuyền rồi sao?

"Nguyệt nhi, con cứ việc yên tâm! Trạng thái nguy hiểm của các bảo bảo không liên quan đến chuyện hai bên nam nữ đều phải có linh lực, mới có thể mang thai con cái khỏe mạnh."

https://thuviensach.vn

Khom lưng, vỗ nhẹ lên cái bụng to của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế ôn nhu nói: "Chỉ là lúc con chưa kịp uống Thánh thủy, đã sinh ra chứng đau phổi rồi!"

"Nói cách khác....."

Dù sao chuyện liên quan đến các bảo bảo, còn chưa yên tâm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng xác nhận một lần nữa: "Sau ba tháng, chỉ cần ta đúng hạn uống Thánh thủy, là có thể sinh các bảo bảo trong bụng khỏe mạnh được không?"

Gật đầu, Thánh đế đưa ra câu trả lời khẳng định: "Ừm!"

Đối với Thánh đế, ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng chịu gọi một tiếng ngoại công rồi, như vậy Hiên Viên Diễm thân là phu quân, tất nhiên cũng sẽ gọi theo ái thê.

"Ngoại công, nếu Thánh thủy Linh Tuyền liên quan đến tính mạng của tất cả mọi người trong Linh cung, dienndnle,qu.y don còn liên quan đến tính mạng thê tử Nguyệt nhi, chúng ta vẫn đừng kéo dài nữa."

Vẻ sợ hãi trên mặt, từ từ tan đi.

Cả người Hiên Viên Diễm giống như từ trên vực sâu vạn trượng, may mắn bò lại được lên đất, bỗng chốc đứng lên, mở miệng nói: "Nhanh chóng mang ta đi Linh Tuyền, hy sinh năng lượng của Ma châu giải trừ nguyền rủa đi!"

Nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, Thánh đế nhấp môi, trong mắt không có vui sướng khi tử kiếp sắp được hóa giải, ngược lại đã tuôn ra ánh mắt mang theo đau đớn.

Về phần cả đám Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, khuôn mặt cũng trong nháy mắt trở nên lo sầu, trong mắt đều vẻ bi thốn,

https://thuviensach.vn

đau khổ.

Mà, Hiên Viên Diễm vừa dứt lời --

Còn có bốn “tiểu” nhân nhi, sáng sớm bốn người đã tỉnh lại, nhưng vẫn không mở miệng nói chuyện, chỉ vễnh tai lắng nghe, cũng đồng thời siết chặt tay nhỏ bé.

Bốn “tiểu” nhân nhi này, chính là bốn bảo bảo cười, bảo bảo lười, Die nd da nl e q uu ydo n bảo bảo giận và bảo bảo lạnh băng trong bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tính tình hoàn toàn bất đồng.

Cảm thấy không khí bên trong đại sảnh, trong nháy mắt thay đổi đến không bình thường.

Hiên Viên Diễm nhíu mày, hồ nghi nhìn lướt qua mọi người, rồi đưa hai mắt kinh ngạc nhìn Thánh đế, mở miệng hỏi: "Xin hỏi..... hiện tại, là tình huống thế nào đây?"

Ánh mắt Thánh đế nhìn Hiên Viên Diễm, vừa vô cùng đau đớn lại cực kỳ giãy giụa, khóe môi động một chút, cuối cùng lại không nói nên lời.

Chậm rãi nghiêng đầu, nhìn về phía Thiên Cơ lão nhân, giọng điệu Thánh đế trầm thấp lại đắng chát mà nói: "Thiên Cuồng đại ca, vẫn là huynh nói chứ?"

Thiên Cơ lão nhân thật không muốn nói, bởi vì hắn không muốn ái đồ mất mạng.

Nhưng, nếu không nói, cho dù bỏ qua Ngạo Nhật lão đệ không nói, bỏ qua mọi người Linh cung không nói, một khi Thánh thủy khô cạn.....

Đồ tức và bốn vị đồ tôn bảo bối, không những không thể chịu đựng cơn đau nhói mỗi ngày, tuổi thọ lại cũng chỉ có thể đạt tới hai mươi, sẽ sớm

https://thuviensach.vn

lìa đời.

Ngửa đầu, hít sâu một hơi.

Hai chân Thiên Cơ lão nhân, giống như buộc thêm đá nặng ngàn cân, từng bước từng bước, chậm rãi dời đến trước mặt Hiên Viên Diễm.

"Diễm tiểu tử, Nguyệt oa nhi, hai người các ngươi, trong lòng không phải vẫn có một nghi ngờ, vì sao trước khi đến Linh cung dọc theo đường đi, dieendaanleequuydonn lão đầu phải thiết kế trì hoãn sao?"

Hai tay tạo thành quyền, móng tay khảm vào da, ánh mắt Thiên Cơ lão nhân đau thương, giọng điệu bi thống: "Hiện tại, lão đầu có thể nói cho các ngươi biết!"

Tim hồi hộp nhảy dựng, dự cảm không rõ ràng thổi quet toàn thân.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đứng lên từ trên ghế, cùng Hiên Viên Diễm nắm chặt tay nhau, tầm mắt phu thê như ngừng lại trên mặt Thiên Cơ lão nhân.

"Ban đầu, tính mạng Diễm tiểu tử bị đe dọa, chỉ có năng lượng của Ma châu có thể cứu được. Đổi một câu nói, tính mạng của Diễm tiểu tử, hôm nay đã trở thành một thể với năng lượng của Ma châu."

Nhìn thấy phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, thân thể đồng thời vụt lên, móng tay Thiên Cơ lão nhân, càng bấm vào sâu hơn, thậm chí đã có máu tươi chảy ra.

Hai mắt nhắm lại, lại không dám đối mặt với tầm mắt của đôi phu thê.

Lại một lần nữa Thiên Cơ lão nhân hít một hơi thật sâu, mũi xót miệng run, nói ra từng câu từng chữ những lời không muốn nói nhưng lại không thể không nói.

https://thuviensach.vn

"Nếu muốn giải trừ nguyền rủa Thánh thủy khô cạn, phải hy sinh năng lượng của Ma châu. Nhưng, một khi hy sinh năng lượng của Ma châu, da.nlze.qu;ydo/nn cũng đồng nghĩa với việc hy sinh tính mạng của Diễm tiểu tử!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 326: Khổ Sở Rối Rắm

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, nếu không phải Hiên Viên Diễm kịp thời đưa cánh tay phải ra, ôm lấy thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cảm thấy như có gió lạnh xẹt qua, trời đất quay cuồng, nhất định sẽ ngã đổ bàn ghế phía sau, cả người ngã ngửa trên mặt đất.

Hô hấp đột nhiên cứng lại, tim nhéo đau cực kỳ.

Rốt cuộc Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rõ, trước khi đến Linh cung dọc theo đường đi, vì sao Thiên Cơ lão nhân lại thiết kế trì hoãn, mọi người không muốn nói ra nguyên nhân.

-- hóa ra..... nàng và Diễm thân yêu, vậy mà chỉ có thể sống một người. Die nd da nl e q uu ydo n Nếu nàng sống, Diễm phải chết; nếu Diễm sống, nàng tất vong!

Ngược lại, nghe được lời Thiên Cơ lão nhân nói, Hiên Viên Diễm ôm Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trên dung nhan tuấn tú, nở một nụ khuynh thế.

Hiên Viên Diễm vốn tưởng rằng, dọc đường ân sư thiết kế trì hoãn, là bởi vì người của Linh cung quá lợi hại, lợi hại đến ngay cả ân sư cũng không thể nắm chắc thắng lợi.

Một khi bọn họ đến Linh cung, vì cướp lấy Thánh hoa và Thánh thảo, thế tất phải huyết chiến với Linh cung.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó, bởi vì bản lĩnh người của Linh cung quá mạnh mẽ, bọn họ rất có thể không địch lại dẫn đến trọng thương, càng dẫn tới tập thể vùi thân ở Linh cung.

Ân sư lại biết, vì cứu mẫu thân, ngay cả Linh cung có nguy hiểm đi nữa, hắn cũng phải xông vào một lần, đoạt Thánh hoa và Thánh thảo đến tay.

Vì vậy, ân sư biết quyết tâm của hắn, lại không có cách nào ngăn cản hắn tới Linh cung, dieendaanleequuydonn cũng chỉ có thể trì hoãn hắn tới Linh cung, giảm bớt nguy hiểm đi một chút.

Vậy mà, hắn đã đoán sai, mười phần sai.

Nguyên nhân ân sư thiết kế trì hoãn, lại hoàn toàn không liên quan đến chuyện cướp lấy Thánh hoa và Thánh thảo, mà là có liên quan đến chuyện Thánh thủy khô cạn.

Ngày đầu tiên biết Nguyệt nhi, tính mạng của hắn, chính là dùng để thủ hộ Nguyệt nhi.

Nếu hy sinh tính mạng của hắn, là có thể giải trừ nguyền rủa của Ma tộc, có thể đổi lấy sự sống của Nguyệt nhi, điều này đối với hắn tuyệt đối là một niềm hạnh phúc.

Mắt cười nhìn Thiên Cơ lão nhân, môi mỏng Hiên Viên Diễm dịu dàng nói ra từng câu từng chữ, tràn da.nlze.qu;ydo/nn đầy vô hạn thâm tình lưu luyến với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Ân sư, nói cho ta biết, năng lượng của Ma châu trong cơ thể ta, làm thế nào mới có thể lấy ra?"

Hai mắt mở ra, đau tính tràn ngập.

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay Thiên Cơ lão nhân chảy máu, nhìn ái đồ Hiên Viên Diễm, khóe môi run rẩy động đậy một chút, còn chưa kịp trả lời --

Tránh thoát khỏi vòng tay của Hiên Viên Diễm, bàn tay ngọc dùng sức nắm, tiếng đốt ngón tay vang dội, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quát nói: "Soái lão đầu, không cho nói!"

Cánh tay phải nâng lên, ngón trỏ thon dài dịu dàng đẩy một lọn tóc trước trán Thượng Quan Ngưng Nguyệt ra, Hiên Viên Diễm ôn nhu nói: "Nguyệt nhi, đừng có nháo!"

Bàn tay ngọc mãnh mẽ vung lên, đẩy tay Hiên Viên Diễm ra.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt bước nhẹ nhàng, đứng đối diện với Hiên Viên Diễm, lặng yên nhìn Hiên Viên Diễm một hồi lâu, lúc này mới hỏi: "Diễm, chàng chịu rời khỏi ta sao?"

"Không bỏ được nàng, nhưng....."

Ngón trỏ lại nâng lên một lần nữa, ngón tay ấm áp, nhẹ phất qua má hồng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, dinendian.lơqid]on Hiên Viên Diễm dịu dàng trả lời: "Càng luyến tiếc nàng rời khỏi ta mà đi!"

Một câu nói ngắn ngủn, thể hiện tất cả tình yêu sâu đậm của Hiên Viên Diễm.

Cái chết của hắn, đổi lấy sự sống của ái thê, hắn chết cũng hạnh phúc; hắn sống, đổi lấy việc mất đi ái thê, đó mới là khổ sở khó thừa nhận.

"Lúc trước soái lão đầu nói rồi, chỉ có người đột phá thất thải linh lực, mới có thể khởi động năng lượng của Ma châu, vừa giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn, vừa có thể tránh khỏi mấy vạn tai nạn sinh ra trên thế gian. Mà....."

https://thuviensach.vn

"Giờ phút này, năng lượng của Ma châu tương đương với mạng của chàng. Nói cách khác, ta phải tự tay phá hủy mạng của chàng, mới có thể giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn."

Hai tay mất đi độ ấm, ôm lấy gương mặt của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi từng câu từng chữ: "Tự tay phá hủy tính mạng của chàng, chàng cho là..... ta có thể làm được sao?"

Đối với câu hỏi của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, trong đôi mắt của Hiên Viên Diễm, ý cười cố gắng duy trì biến mất, cả người cũng rơi vào trầm mặc.

-- đúng vậy!

Tự tay phá hủy tính mạng của hắn, đây đối với Nguyệt nhi mà nói, quả thật chính là tàn nhẫn đến cực hạn, làm sao Nguyệt nhi có thể làm được chứ?

"Diễm, Linh Tuyền còn một tháng nữa, sẽ hoàn toàn khô cạn. Cho dù một khắc cuối cùng chàng ở đây, hy sinh năng lượng của Ma châu giải trừ nguyền rủa, Dieenndkdan/leeequhydonnn tối đa chàng cũng chỉ có thể sống một tháng, ngay cả các bảo bảo sinh ra cũng không thể nhìn thấy được. Nhưng....."

"Nếu chàng không hy sinh năng lượng của Ma châu, chàng không chỉ có thể sống được thời gian hơn ba năm, quan trọng nhất là, chàng còn có thể thấy các bảo bảo sinh ra."

Hai tay rời khỏi mặt của Hiên Viên Diễm, đổi sang kéo tay Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi nói: "Cho nên, đừng để ta tự tay phá hủy mạng của chàng, đợi đến ba năm sau, ta và chàng hãy cũng nhau rơi xuống hoàng tuyền."

https://thuviensach.vn

Cầm ngược lại tay của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đôi mắt nhìn chằm chằm dung nhan xinh đẹp của nàng, Hiên Viên Diễm kêu lên: "Nguyệt nhi....."

Ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm hiểu.

Nếu hắn không hy sinh năng lượng của Ma châu, giải trừ nguyền rủaLinh Tuyền khô cạn, ái thê Nguyệt nhi tới hai mươi tuổi, mới có thể hương tiêu ngọc vẫn.

Cách thời gian Nguyệt nhi tới hai mươi tuổi, còn có hơn ba năm.

Mà, Nguyệt nhi biết rõ, ba năm sau, một khi nàng chết rồi, mình nhất định sẽ không khổ sở sống một mình trên nhân gian.

Cho nên, Nguyệt nhi mới nói, nếu mình không hy sinh năng lượng của Ma châu, giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn, còn có thể sống lâu hơn ba năm.

"Nguyệt nhi, nàng nói không sai! Để nàng tự tay phá hủy tính mạng của ta, đây đối với nàng mà nói, thật sự rất tàn nhẫn. *dyan(lee^qu.donnn) Được, ta có thể đồng ý với nàng, không hy sinh năng lượng của Ma châu. Nhưng....."

Ngưng mắt nhìn ái thê, vẻ mặt Hiên Viên Diễm nghiêm túc, chặt đứt ý định thực sự để cho hắn sống lâu ba năm của ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Nàng phải đồng ý với ta, đợi đến ba năm sau, tuyệt không cho lấy cớ vì các bảo bảo, để cho ta khổ sở sống trên đời, chăm sóc các bảo bảo lớn lên, để chặn lại quyết tâm ta đi theo nàng!"

Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, làm sao lại không biết.....

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu nàng chết rồi, mặc dù lấy cớ vì các bảo bảo, bức bách Hiên Viên Diễm khổ sở mà sống, thì có khác gì cái xác không hồn chứ?

Vì vậy --

Thân thể bỗng chốc cứng đờ, tâm tư Thượng Quan Ngưng Nguyệt bị hiểu rõ, trầm mặc gần nửa buổi, mới gật đầu trả lời: "Được, ta đồng ý với chàng!"

Giờ khắc này, đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà nói, cả tính mạng của Linh cung, đến cuối cùng là chết hay sống, đã không liên quan đến nàng!

Nói nàng ích kỷ cũng được, nói nàng lãnh huyết cũng được, nàng vốn không quan tâm. Bởi vì, cả trái tim của nàng, dfienddn lieqiudoon cho tới bây giờ đều không mang lòng nhân từ.

Không, hoặc là chính xác hơn mà nói, cả trái tim của nàng cũng có được sự nhân từ hiếm thấy, thế nhưng sự nhân từ hiếm thấy đó lại chỉ dành cho một người – Diễm thân yêu của nàng.

Mặc dù hóa giải nguyền rủa Thánh thủy, người của Linh cung có thể sống lâu nghìn tuổi.

Nhưng, bọn họ sống lâu nghìn tuổi, cho dù sống lâu vạn tuổi, cũng tuyệt đối không hơn Diễm của nàng, chỉ có thể sống hơn ba năm.

Nếu Diễm không giải trừ nguyền rủa, còn một tháng nữa Thánh thủy Linh Tuyền sẽ hoàn toàn khô cạn.

Mà, trong ba tháng này, nàng lại phải đúng hạn uống Thánh thủy, mới có thể sinh các bảo bảo trong bụng ra khỏe mạnh, vấn đề khó khăn này nàng có biện pháp có thể giải.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần bảo bảo trong bụng đã đủ tám tháng.

Như vậy, nàng có thể vận chuyển thất thải linh lực, để các bảo bảo sinh ra trước, không cần lo lắng không có Thánh thủy để uống, từ đó để các bảo bảo không cách nào khỏe mạnh ra đời.....

Nghe được mọt phen đối thoại phu thê tình thâm giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, cả đám tại chỗ, dfienddn lieqiudoon bao gồm Nam Cung Tuyết Y đều không nhịn được lã chã rơi lệ.

"Nguyệt nhi, con là ngoại tôn nữ của ta, Diễm là ngoại tôn nữ tế của ta. Ngoại công tuyệt đối không giả dối, dùng cái chết của ngoại tôn nữ tế, để đổi lấy sự sống cho người của Linh cung, ngoại công cũng làm không được. Nhưng....."

Vung ống tay áo lên, lau hết nước mắt, Thánh đế không muốn nói ra lời tàn nhẫn, rồi lại không thể không nói ra lời tàn nhẫn.

"Diễm hy sinh, không chỉ cứu mạng người Linh cung, cứu mạng Nguyệt nhi con, còn bao gồm cứu cả tính mạng của bốn bảo bảo trong bụng Nguyệt nhi!"

Cho rằng Thánh đế nói cũng chỉ muốn mượn các bảo bảo uy hiếp, ép mình hy sinh mạng của Hiên Viên Diễm, từ đó đổi lấy sự sống của tất cả người trong Linh cung.

Đôi mắt ngọc rét lạnh nhíu lại, lại một lần nữa tràn đầy địch ý với Thánh đế, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận lạnh lùng nói: "Ngươi có ý gì?"

Xem nhẹ địch ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế thở dài một hơi, hỏi: "Nguyệt nhi, có phải bốn bảo bảo trong bụng con, dienndnle,qu.y don còn chưa ra đời, đã có thể nói chuyện với con, mà lại còn có được dị năng của mình?"

https://thuviensach.vn

Một loại dự cảm hết sức chẳng lành, lại một lần xông lên đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn răng, giọng càng lạnh hơn trả lời: "Đúng thì sao?"

"Sách cổ Linh cung có ghi lại, người đột phá thất thải linh lực, mang thai con, bẩm sinh sẽ có thất thải linh lực. Cho nên....."

Thánh đế cúi đầu xuống, nói từng câu từng chữ: " Bảo bảo trong bụng Nguyệt nhi, sở dĩ chưa ra đời đã có thể nói chuyện, từng người đều có được dị năng, tất cả đều là bởi vì thất thải linh lực."

Ý của Thánh đế, đã quá rõ ràng.

Bốn bảo bảo, bẩm sinh có thất thải linh lực. Một khi Thánh thủy khô cạn, sau khi bốn bảo bảo ra đời, tuổi thọ tối đa cũng chỉ có thể tới hai mươi tuổi.

"Không, ngươi nói láo!"

Đầu dao động mãnh liệt, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận kêu lên: "Ngươi muốn cứu vớt mạng người Linh cung, Die nd da nl e q uu ydo n muốn cứu vớt mạng chính ngươi, cho nên cố ý nói láo gạt ta!"

"Nguyệt oa nhi, Ngạo Nhật lão đệ nói, trong sách cổ Ma tộc ta cũng có ghi lại. Cho nên....."

Thiên Cơ lão nhân ngẩng đầu, khiến nước mắt khổ sở rơi ngược lại, giọng tràn đầy thê lương nói: "Ngạo Nhật lão đệ cũng không có lừa ngươi, tất cả những gì hắn nói đều là lời nói thật!"

Thánh đế vì cứu vớt người Linh cung, có lẽ sẽ mang mạng của các bảo bảo ra để nói láo.

Vậy mà, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt, rõ ràng biết, Thiên Cơ lão nhân và Hiên Viên Diễm, tình hơn phụ tử.

https://thuviensach.vn

Cho nên, nếu không phải vì chuyện Thánh thủy khô cạn, xác thực liên quan đến tính mạng bốn bảo bảo, Thiên Cơ lão nhân tuyệt đối sẽ không giúp Thánh đế nói láo, muốn đưa Hiên Viên Diễm vào chỗ chết.

Vì vậy --

Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, cả người Thượng Quan Ngưng Nguyệt gần như sắp điên rồi.

Chỉ cần Diễm của nàng có thể sống thêm mấy năm, sống chết của người Linh cung, nàng hoàn toàn có thể lạnh lùng bỏ qua.

Nhưng, bốn bảo bảo trong bụng nàng thì sao đây?

Nếu không để Diễm hy sinh năng lượng của Ma châu, d,0dylq.d giải trừ nguyền rủa Thánh thủy khô cạn.

Diễm của nàng tất nhiên có thể sống thêm vài năm, nhưng bốn bảo bảo, lại chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết các bảo bảo đã tỉnh, chỉ là không nói chuyện.

Lòng bàn tay dịu dàng vuốt bụng to, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thúc giục thất thải linh lực, giọng điệu mười phần bi thống, truyền âm với bốn bảo bảo.

-- bảo bảo, các con nói cho mẫu thân biết, mẫu thân nên làm như thế nào đây? Chẳng lẽ..... mạng phụ thân các con, thật sự muốn mẫu thân tự tay phá hủy sao?

Các bảo bảo nghe, nhưng không người nào đáp lại.

Chỉ cần phụ thân thân yêu của bọn nó có thể sống thêm vài năm, đừng nói bọn nó sắp ra đời, chỉ có thể sống đến hai mươi tuổi.

https://thuviensach.vn

Cho dù không cách nào ra từ trong bụng mẹ, hiện tại lập tức mất mạng, bọn nó cũng nguyện ý.

Nhưng, ý nghĩ trong lòng bọn nó, Die nd da nl e q uu ydo n lại không thể nói với mẫu thân. Bởi vì một khi nói rồi, nương thân yêu của bọn nó, sẽ càng thêm đau khổ.

Vì vậy, bốn bảo bảo vô cùng hiểu chuyện, chỉ có thể làm bộ không nghe thấy, không trả lời mẫu thân, mới là câu trả lời cực kỳ tốt nhất.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 327+1: Thần Ngọc Thức Tỉnh

Bên trong đại sảnh Thiên Linh điện, không khí rất yên tĩnh.

Gió tiêu điều lạnh lẽo phất qua. Bầu không khí tỏa khí lạnh này, quả thật yên tĩnh đến nỗi tiếng lá rơi có thể nghe thấy, yên tĩnh khiến người ta hít thở không thông, tâm bi thương.

Bên ngoài đại sảnh Thiên Linh điện --

Một phía của hành lang khúc quanh, không khí cũng rất yên tĩnh. Chỉ là, trong sự yên tĩnh này, tràn ngập lại không phải là bi thương, Die nd da nl e q uu ydo n mà là sát khí biến hóa quỷ quyệt.

Thánh tôn mặc một bộ cẩm y màu đen, mặt che mặt nạ lạnh lẽo, cánh tay giao nhau, đứng đón gió khúc quanh hành lang.

Hai mắt Thánh tôn, lưu chuyển tia sáng khát máu; khóe môi Thánh tôn, cong lên một nụ cười tàn khốc.

-- hóa ra.....

Thánh đế mà hắn hận thấu xương, vắt óc tìm mưu kế đón hồi cung, sau lưng, lại cất dấu một bí mật sống và chết lớn như vậy.

Được, rất tốt!

Thánh đế, nhiều năm như vậy, ta dốc hết tâm huyết tăng linh lực, chính là vì muốn nghiền xương ngươi thành tro, để tiết mối hận trong lòng của ta.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc, ngươi có Lục Dao Cầm trong tay, mặc dù ta tăng lên tới hắc linh, tương đương với linh lực của ngươi, lại vẫn không thể nắm chắc được việc giết ngươi.

Hôm nay, trời cũng giúp ta rồi!

Thánh đế, ngươi muốn Thượng Quan Ngưng Nguyệt giải trừ nguyền rủa sao? Đừng có nằm mơ, cho dù phải đồng quy vu tận với ngươi, ta cũng sẽ không để ngươi được như nguyện!

Giống như quỷ mị, lặng yên không tiếng động xuất hiện.

Thánh tôn thu hết đối thoại bên trong đại sảnh đến một chữ cũng không lọt vào trong lỗ tai, trong lòng cười âm hiểm ngoan độc, dieendaanleequuydonn lại một lần giống như quỷ mị, lặng yên không một tiếng động biến mất ởkhúc quanh hành lang.....

Bên trong đại sảnh Thiên Linh điện --

Cánh tay phải vòng qua ôm lấy ái thê, lòng bày tay trái đặt nhẹ ở trên bụng to của ái thê, bầu không khí yên tĩnh đến tiếng lá rơi cũng có thể nghe thấy, bị giọng nói dịu dàng của Hiên Viên Diễm phá vỡ.

"Nguyệt nhi, ta biết rõ, tự tay phá hủy tính mạng của ta, đối với nàng mà nói, thật rất tàn nhẫn, nhưng....."

Nghiêng đầu, nhìn ánh mắt của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhỏ giọng nói: "Nhưng, vì bảo bảo của chúng ta, tự tay phá hủy mạng của chàng, đối với ta mà nói dù giống như nghìn con xà cắm vào tim, ta cũng phải chịu đựng."

Gật đầu, Hiên Viên Diễm nhẹ giọng nói: "Đúng, vì bảo bảo của chúng ta, vô luận đau thế nào, Nguyệt nhi cũng phải chịu đựng!"

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhắm mắt, khi nước mắt sắp tràn ra, lại đè ép trở về.

Lần nữa mở mắt ngọc ra, đau khổ trên dung nhan đã biến mất, không còn đau thương, thay vào đó, là một nụ cười đẹp đến mức tận cùng.

Dường như muốn dồn tất cả nụ cười cả đời vào giờ khắc này cho xong.

Không chỉ cười nhìn Hiên Viên Diễm, giọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng tràn ngập ý cười: "Được, da.nlze.qu;ydo/nn ngày cuối cùng Linh Tuyền khô cạn, chính là ngay ta tự tay hủy tính mạng của Diễm."

Lúc này lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không còn đau nữa.

Sau khi phá hủy tính mạng của Diễm, giải nguyền rủa Linh Tuyền, lại đợi nhiều nhất một hai ngày nữa, bốn bảo bảo trong bụng, đã tám tháng rồi.

Đến lúc đó, vận chuyển thất thải linh lực trong cơ thể, thành công sinh hạ bốn bảo bảo. Sau đó.....

Nàng lập tức đuổi theo Diễm, đoàn tụ với Diễm dưới âm phủ, làm một đôi phu thê quỷ vĩnh viễn không chia cách, vô cùng đằm thắm, nàng cần gì lại phải đau chứ?

Tại sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại trong giây lát, hóa bi thương thành nụ cười tươi rực rỡ, cả đám tại chỗ hiểu, Hiên Viên Diễm càng hiểu hơn.

Cánh tay phải ôm lấy hông ái thê, vòng ôm chặt hơn một chút, Hiên Viên Diễm cũng không nói lời nào, chỉ đáp lại ái thê bằng một nụ cười mị hoặc.

https://thuviensach.vn

Về phần cả đám Hiên Viên Ly, Vô Ngân mũi xót mắt đỏ, nước mắt mặc dù như suối vọt xuống, hàm răng lại gắt gao cắn môi, dinendian.lơqid]on cố gắng không để mình gào khóc lên.

Ngón tay thon dài nâng lên, dịu dàng phất qua mái tóc đen trên đầu vai Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chuyển sang nhìn Nam Cung Ngạo Nhật, nhẹ giọng kêu: "Ngoại công?"

Đối diện với nụ cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Ngạo Nhật chua xót đau khổ, môi run run đáp lại: "Ừm!"

"Ngày cuối cùng Linh Tuyền khô cạn, ta và Diễm nhất định sẽ hóa giải nguyền rủa. Chỉ là, trước khi ta và Diễm hóa giải nguyền rủa....."

Môi anh đào cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu hỏi: "Ngài có thể thay ta và Diễm, sắp xếp một gian nhã thất không người nào quấy rầy, để cho phu thê chúng ta có thể yên lặng, vượt qua đoạn thời gian hạnh phúc cuối cùng trên trần thế này được không?"

"Sau khi Ngọc nhi xuất cung, Huyền Linh điện vẫn trống không. Ta đã từng ra lệnh, bất luận người nào trong Linh cung, đều không cho bước vào Huyền Linh điện, cho dù là quét dọn, cũng để ta tự mình đến. Nguyệt nhi, nếu con và Diễm nhi không muốn bị quấy rầy, có thể vào Huyền Linh điện của Ngọc Nhi!"

Giọng run rẩy đầy thương tiếc trả lời xong, Nam Cung Ngạo Nhật lệ rơi đầy mặt, xoay lưng, bàn tay che miệng thật chặt, không để cho mình khóc thành tiếng.

Sau khi cười nhìn Hiên Viên Diễm, đôi phu thê đồng thời dời bước, đối diện với Thiên Cơ lão nhân, khoảng cách càng gần.

Ngón tay nâng lên, vuốt vuốt đầu vai Thiên Cơ lão nhân, hai bím tóc cuộn lại thành đoàn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu,

https://thuviensach.vn

Dieenndkdan/leeequhydonnn nhẹ giọng kêu: "Soái lão đầu?"

Mắt sưng đỏ, nhìn vẻ mặt tươi cười của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân đau buồn lên tiếng: "Nguyệt oa nhi, soái lão đầu ở đây!"

Từ trong tay áo màu tím, móc ra một cái hộp nhỏ màu vàng kim, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa cái hộp nhỏ về phía Thiên Cơ lão nhân hơi choáng váng.

"Soái lão đầu, để chữa trị quái bệnh cho mẫu phi của Diễm, tổng cộng cần bảy dược liệu. Trong hộp nhỏ này, hôm nay đã có bộ bốn loại dược liệu, còn thiếu Thánh hoa, Thánh thảo và Phiên Vũ hoa."

"Thánh hoa và Thánh thảo, ngoại công đã đáp ứng cho ta, một lát nữa ngươi đừng quên lấy Thánh hoa và Thánh thảo từ ngoại công, sau khi lấy được, nhớ đưa bỏ chúng nó vào trong hộp đó."

"Về phần dược liệu Phiên Vũ hoa, nó ở Huyễn Ảnh cung của Diễm. Huyễn Ảnh cung ở nơi nào, mẫu phi của Diễm ở nơi nào, tin tưởng soái lão đầu thần thông quảng đại của chúng ta, so với bấy kỳ ai đều muốn rõ hơn, phải không?"

"Chờ ngươi lấy được Phiên Vũ hoa, tập hợp đủ bảy dược liệu. Điều chế bảy dược liệu như thế nào, mới có thể chữa trị được quái bệnh của mẫu phi của Diễm, Vô Ngân rõ nhất. Cho nên....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo dài tiếng nói, giao chiếc hộp nhỏ cho Thiên Cơ lão nhân, môi anh đào cười nói: *dyan(lee^qu.donnn) "Trách nhiệm nặng nề thành công điều chế dược liệu, chữa trị bệnh cho mẫu phi của Diễm, phải giao cho soái lão đầu và Vô Ngân rồi...!"

Liếc nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc dù nở nụ cười tươi, nhưng mỗi một câu một lời, lại giống như giao phó di ngôn trước khi lâm chung.

https://thuviensach.vn

Vô cùng bi thống, nước mắt Thiên Cơ lão nhân lan tràn, sau khi nhét vào túi rộng rãi, ôm đầu gối ngồi ở trên đất.

Xoay đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn về phía bên phải.

Phía bên phải, Thượng Quan Hạo đau khổ, hai cánh tay đặt trên mặt bàn, thân thể cũng run rẩy nằm trên mặt bàn.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết, hai cánh tay Thượng Quan Hạo che mặt, thân thể run rẩy nằm trên mặt bàn, giờ khắc này đang cố gắng kiềm chế tiếng khóc.

Môi anh đào nhấp một cái, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không tiến lên an ủi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt hiểu rất rõ, vào giờ phút này, đối với Thượng Quan Hạo mà nói, bất kỳ lời an ủi nào, đều có vẻ dư thừa!

-- phụ thân thân ái, nhiều năm trước, người đau lòng mất đi mẫu thân.

Nhiều năm sau, nếu người lại một lần nữa đau lòng mất đi Nguyệt nhi, Nguyệt nhi hiểu rõ, người nhất định sẽ đau như ruột gan đứt từng khúc, đau đến không muốn sống!

Chỉ là.....

Nhưng nếu Nguyệt nhi theo Diễm qua đời trước, sinh hạ bốn bảo bảo.

Sau đó, để bốn bảo bảo thông minh, chăm sóc cho người, mới có thể chữa khỏi sự đau thương của người, khiến người vui vẻ mà sống tiếp chứ?

Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã quyết định để bốn bảo bảo, tới an ủi đau thương trong lòng Thượng Quan Hạo, dfienddn lieqiudoon mắt ngọc rời khỏi từ trên người Thượng Quan Hạo, cười nhìn Nam Cung Ngạo Nhật.

https://thuviensach.vn

"Ngoại công, Huyền Linh điện của nương ở nơi nào?"

Nam Cung Ngạo Nhật biết, ngoại tôn nữ nóng lòng đi Huyền Linh điện, là không muốn lãng phí thời gian hạnh phúc còn lại của phu thê nàng.

Giao chìa khóa Huyền Linh điện cho Nam Cung Tuyết Y.

Nam Cung Ngạo Nhật rũ mí mắt xuống, giọng nói nghẹn ngào: "Tuyết Y, ngươi đi trước dẫn đường, dẫn phu thê Nguyệt nhi và Diễm nhi vào Huyền Linh điện của Thánh chủ cô cô ngươi chứ?"

"Nguyệt muội, Diễm muội phu, xin mời!"

Mắt Nam Cung Tuyết Y sưng đỏ, giọng khàn khàn nói xong, tay cầm chìa khóa Huyền Linh điện, đi về phía cửa lớn Thiên Linh điện.

Đợi phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt cầm tay theo đuôi phía sau Nam Cung Tuyết Y, bước ra khỏi cửa chính Thiên Linh điện, dienndnle,qu.y don biến mất ở hành lang ngoài điện.

Bên trong đại sảnh Thiên Linh điện, cả đám rơi nước mắt như mưa, cũng không khống chế nổi nữa, cùng rống lên tiếng khóc đinh tai nhức óc.....

Sau một khoảng thời gian --

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào Huyền Linh điện, ngay cả cửa cũng không bước ra một bước.

Trừ Nam Cung Tuyết Y đưa một ngày ba bữa, đôi phu thê sẽ ngồi bên cạnh bàn dùng bữa, thời gian còn lại, đôi phu thê cũng chỉ yên lặng ngồi trước cửa sổ.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 327+2: Thần Ngọc Thức Tỉnh 2

Mười ngón tay của bọn họ dịu dàng nắm lấy, thân thể thân mật kề cận bên nhau.

Bọn họ cũng không mở miệng nói chuyện, chỉ yên lặng ngắm mặt trời mọc, ngắm hết mặt trời mọc lại ngắm mặt trời lặn, Die nd da nl e q uu ydo n ngắm hết mặt trời lặn nữa ngắm ánh nắng chiều, ngắm hết ánh nắng chiều còn ngắm trăng sáng.

Đám Vô Ngân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn vào Thiên Linh điện ở, trên căn bản ngay cả cửa Thiên Linh điện, đều không có bước ra khỏi một bước.

Cả ngày bọn họ tề tụ trong một phòng, vung tay áo lau nước mắt, nâng chén tiêu sầu lại càng sầu hơn, mỗi ngày mỗi đêm, hoàn toàn say ngủ mê man.

Huyết Thứu vương Ngốc Bảo, cùng với con chồn nhỏ Cầu Cầu cũng vào Thiên Linh điện ở, cũng từ ân trong miệng Thiên Cơ lão nhân biết chân tướng.

Ngốc Bảo ăn không vô uống không xuôi, trước kia oai phong cuồng ngạo, biến thành uể oải chán nản; Cầu Cầu có khẩu vị không tốt, cũng trở thành Cầu Cầu gầy ốm.

Ngốc Bảo và Cầu Cầu, giống như mất đi linh hồn, cả ngày nằm trên mặt đất cũng không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải mỗi ngày, Thánh quân Nam Cung Tuyết Y đẩy miệng Cầu Cầu và Ngốc Bảo ra, vận dùng linh lực hùng hậu, dieendaanleequuydonn cứng rắn nhét vào một chút thức ăn.

Ngốc Bảo và Cầu Cầu cố ý tuyệt thực, một lòng muốn theo chủ, sợ rằng trước Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã khí đoạn mất mạng.

Về phần Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật, mỗi ngày mắt đều sưng như hột đào.

Ngoài trừ lấy Thánh thủy còn dư lại không nhiều trong hồ ra, giao cho các trưởng lão, đều cùng Thiên Cơ lão nhân núp ở trong phòng, vung tay áo lau nước mắt, nâng chén tiêu sầu lại càng sầu hơn.

Đối với vẻ mặt bi thống của Thánh đế, các trưởng lão và các hộ pháp Linh cung, mặc dù trong lòng cực kỳnghi ngờ, nhưng Thánh đế không chủ động nói, bọn họ cũng không dám lắm mồm hỏi.

Mặt trời lặn sao lên, sao ẩn mặt trời mọc.

Thời gian vô tình trôi cực nhanh, năm tháng tàn nhẫn đi qua, giống như chỉ một cái búng tay, hai mươi chín ngày cứ như vậy đã qua.....

Bóng đêm phủ xuống --

Ánh trăng bạc sáng chói, giống như lây nhiễm sự đau khổ trong lòng người, dường như được trải thêm một lớp màu bạc lạnh như băng, da.nlze.qu;ydo/nn lạnh lùng chiếu xuống trên mái hiên màu xanh lá.

Trong một gian phòng trong điện, Nam Cung Ngạo Nhật và Thiên Cơ lão nhân chạm mặt mà ngồi, hai người ai cũng không nói gì, chỉ mệt mỏi và đau khổ, yên lặng cầm chén uống rượu.

Ngoài điện, dọc theo hành lang trúc xanh --

https://thuviensach.vn

Hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, lẳng lặng dựa lưng vào lan can, lẳng lặng ngắm nhìn một đôi bích nhân phía trước: Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Giờ khắc này, hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, bất luận trong mắt hay trong lòng, cũng không lộ ra một chút tình cảm nào với Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Bởi vì, bọn họ biết rõ.....

Vào giờ phút này, nếu lộ ra một chút tình cảm với Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là khinh nhờn với tình yêu sống chết có nhau của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Dưới ánh trăng quanh quẩn --

Phía bên phải Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong, Thượng Quan Hạo dựa lưng vào lan can, cũng không nhìn về phía trước, dinendian.lơqid]on mà ngẩng đầu nhìn ánh sao trên trời xanh.

Thiên Cơ lão nhân biết, một khi mạng ái đồ không còn, đồ tức cũng nhất định sẽ hi sinh.

Vì vậy, Thiên Cơ lão nhân nói tất cả không hề giấu giếm cho Thượng Quan Hạo, để Thượng Quan Hạo theo tới Linh cung, Dieenndkdan/leeequhydonnn vốn muốn đợi sau khi mạng ái đồ không còn, hi vọng dựa vào thân tình của Thượng Quan Hạo, ít nhất có thể giữ lại mạng của đồ tức.

Vậy mà, bí mật tử kiếp, hoàn toàn bị vạch trần, đối thoại giữa Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, khiến bọn họ hiểu một chuyện.

Cho dù Thượng Quan Hạo sử dùng thân tình, ép Thượng Quan Ngưng Nguyệt ở lại thế gian này. Nhưng lại sống, cũng không có linh hồn.

https://thuviensach.vn

Cho nên, một màn "tiết mục" thân tình giữ mạng, mọi người thật vẫn chưa "trình diễn", bọn họ không thể làm gì đành bỏ qua.

Trong làn gió đêm, tóc Thượng Quan Hạo tung bay, bất luận khuôn mặt, hoặc trong hai mắt, sự đau khổ đã không còn sót lại chút gì.

Dù sao, nếu nữ nhi yêu mến đã phải đi rồi, hắn cũng sẽ đi theo. Cho nên, giờ khắc này, hắn còn gì để đau nữa đây chứ?

Phía bên phải Thượng Quan Hạo, là Vô Ngân và Hiên Viên Ly song song đứng thẳng.

Nghiêng đầu, môi mất hết huyết sắc run rẩy, giọng Hiên Viên Ly khàn khàn mà nói: "Vô Ngân, ta thật sự hi vọng..... Hi vọng ngày mai có kỳ tích xảy ra. Nếu như có kỳ tích xảy ra, ta nguyện ý phục tùng mệnh lệnh không đổi!"

-- nhưng nếu ngày mai, thật sự có kỳ tích xảy ra.

Có thể khiến Diễm tri kỷ, không phải hy sinh năng lượng của Ma châu, cũng có thể giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền khô cạn, hắn cũng nguyện ý phục tùng mệnh lệnh!

Nhưng mà, làm sao lại có thể có kỳ tích xảy ra chứ?

Vô Ngân không trả lời Hiên Viên Ly, cũng không có nghiêng đầu nhìn Hiên Viên Ly, đôi mắt đẫm nước của hắn, *dyan(lee^qu.donnn) đang nhìn chằm chằm một đôi bích nhân phía trước.....

Đối diện hành lang trúc xanh, cách đos không xa --

Từng cánh hoa anh đào màu hồng, đón gió nhẹ nhàng xoay múa, rơi vào trong tầm mắt mọi người, giống như tuyết trắng mùa đông khắc nghiệt, khiến bóng đêm càng thêm lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Dưới cánh hoa anh đào theo gió xoay múa, một ngôi đình đá hình quạt, mái cong cong tinh sảo vểnh lên, treo lên những chiếc đèn lồng đỏ.

Trên ghế bạch ngọc giữa đình, một đôi bích nhân đang ngồi, một đôi bích nhân đẹp đến nỗi văn chương khó có thể miêu tả, thơ ca khó có thể tán tụng.

Đôi bích nhân đã không bước ra khỏi cửa chính Huyền Linh điện hai mươi tám ngày.

Trải qua hai mươi chín ngày đêm, cũng là một đêm cuối cùng này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm đã dời bước bước ra khỏi cửa, dfienddn lieqiudoon cùng nhau ngồi thưởng cảnh hoa anh đào xinh đẹp.

Vì sao lại nói là một đêm cuối cùng đây?

Bởi vì, trong Linh tuyền đã không còn một giọt Thánh thủy, mà chỗ nguồn suối, khói nguyền rủa như máu, màu sắc đã càng đỏ đậm hơn.

Một khi màu sắc khói nguyền rủa chuyển thành màu đỏ đậm, có ý nghĩa ngày mai là ngày cuối cùng rồi.

Một khi ngày mai qua đi, thì không thành công giải trừ nguyền rủa nữa.

Như vậy, khi khói mù màu đỏ đậm, biến thành màu đen như mực, cho dù hy sinh một vạn năng lượng của Ma châu, cũng không có cách nào giải trừ nguyền rủa.

Cánh tay Hiên Viên Diễm, vòng qua ôm lấy hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt; đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt tựa vào đầu vai Hiên Viên Diễm, thân thể vùi vào trong lồng ngực ấm áp của Hiên Viên Diễm.

https://thuviensach.vn

Một đêm cuối cùng này, bọn họ cực kỳ quý trọng.

Bởi vì, bọn họ biết rõ, ngày mai trời vừa sáng, hạnh phúc ở nhân gian của phu thê bọn họ, đã hoàn toàn đi đến cuối con đường.

"Nguyệt nhi, nếu ta nói, nếu ta còn sống, chắc chắn sẽ nắm tay nhau mà chết, bên nhau đến già. Nhưng, nếu ta chết, dienndnle,qu.y don ta không muốn mang mạng nàng theo, chỉ cần nàng vì ta khóc một hồi....."

Cúi đầu, dịu dàng nhìn Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm nhẹ giọng nói: "Khóc xong, rồi sống cho thật tốt, nàng có thể đồng ý với ta sao?"

“Nếu ta chết, ta không muốn mang mạng chàng theo, chỉ cần chàng vì ta khóc một hồi.”

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cười nhẹ một tiếng, ôn nhu hỏi ngược lại: "Khóc xong, rồi sống cho thật tốt, chàng có thể đồng ý với ta sao?"

-- nếu như mất đi Nguyệt nhi, sống đã không còn ý nghĩa, hắn làm sao có thể sẽ đáp ứng chứ?

Cánh tay ôm chặt hông Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơn nữa, từ trên môi Hiên Viên Diễm, chậm rãi bật lên tiếng cười dịu dàng.

"Được rồi, ta sai rồi, ta không nên nói yêu cầu ngu ngốc này! Ngày mai, ta đi trước, trên đường hoàng tuyền, Die nd da nl e q uu ydo n ta sẽ thả chậm bước chân, chờ đợi nàng đuổi theo!"

Dứt lời, đôi phu thê không nói gì thêm.

Bọn họ cứ như vậy lẳng lặng ôm nhau, mười ngón tay ấm áp nứm chặt lấy, cùng nhau thưởng thức từng cánh hoa anh đào xoay múa trong gió.....

https://thuviensach.vn

Thời gian một đêm ngắn ngủn, như dòng nước chảy vội vàng rồi biến mất, giống như nến đỏ bên trong đèn lồng trong nháy mắt, đã cháy hết, sắc trời đã sáng.

Cả đêm phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt chưa ngủ, cả đám người lặng yên đứng ở giữa hành lang cũng không ngủ, Thánh đế và Thiên Cơ lão nhân nâng chén uống rượu, cũng cả đêm chưa ngủ.

Ánh bình minh màu vàng chói lọi chiếu xuống, Nam Cung Tuyết Y đưa bữa sáng tới.

Có điều, cả đám người đau lòng khổ sở, vốn ăn không vô miệng, hai mắt bọn họ hiện lên tia máu, đang nhìn chằm chằm mái đình đá hình quạt.

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã đứng lên từ trên ghế bạch ngọc giữa đình, ngay trong tầm mắt bi thương của mọi người, chậm rãi đi về phía hành lang trúc xanh.

Năng lượng của Ma châu, nếu do Hiên Viên Diễm tự mình bức ra ngoài cơ thể, giao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận chuyển "hy sinh", dieendaanleequuydonn trước khi Hiên Viên Diễm tan thành mây khói, sẽ chịu đựng khổ sở giống như vạn tiễn xuyên tim.

Ngược lại, nếu ng lượng của Ma châu do Thiên Cơ lão nhân giúp Hiên Viên Diễm bức ra ngoài cơ thể, giao cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt vận chuyển "hy sinh”, trước khi Hiên Viên Diễm tan thành mây khói, sẽ không phải chịu đựng chút khổ sở nào.

Vì bốn bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt không có lựa chọn nào khác, phải tự tay "phá hủy" tính mạng của Hiên Viên Diễm.

Nhưng, "phá hủy" tính mạng của Hiên Viên Diễm, nếu có thể làm Hiên Viên Diễm tránh khỏi khổ sở, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tất nhiên sẽ lựa chọn cái sau.

https://thuviensach.vn

Vì vậy --

Nắm tay đứng ở trên hành lang trúc, Thiên Cơ lão nhân ở ngoài cửa điện, Thượng Quan Ngưng Nguyệt mở miệng kêu lên: "Soái lão đầu, đi ra đi, nên giải trừ nguyền rủa rồi!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, một tiếng vèo vang lên.

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 327+3: Thần Ngọc Thức Tỉnh (3)

Thiên Cơ lão nhân uống rượu cả đêm, mặc dù mặt đầy men say, nhưng tâm vẫn tỉnh táo, vẫn tỉnh táo đau khổ, cùng Thánh đế đứng ở giữa hành lang.

"Đi thôi!"

Cắn môi trả lời, Thiên Cơ lão nhân và Thánh đế, chán chường cúi đầu, đi về phía cấm địa Linh cung phía bên trái hành lang trúc xanh.

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt nắm tay, theo đuôi phía sau, cũng đi về phía chỗ cấm địa.

Mà phía sau phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Die nd da nl e q uu ydo n chỉ có một mình Thánh quân Nam Cung Tuyết Y nắm tay thành quả đấm đi về phía cấm địa.

Cả đám Vô Ngân, Hiên Viên Ly không muốn chính mắt nhìn thấy một màn Hiên Viên Diễm tan thành mây khói tàn nhẫn khi sắp giải trừ nguyền rủa Linh Tuyền.

Cho nên, bọn họ cũng không đi tới cấm địa, chỉ là hai mắt không nháy, đưa mắt nhìn phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt dần dần rời đi.....

Cấm địa Linh cung, thật ra là một hoa viên tràn ngập hương thơm.

Có trăm vị trưởng lão vẫn thay phiên canh chừng ở bốn bức tường rào ngoài hoa viên, trừ Thánh đế ra, bất luận kẻ nào cũng không được bước vào

https://thuviensach.vn

hoa viên, bao gồm bản thân bọn họ.

Nhưng, trong gió sớm từ từ quanh quẩn --

Ngoài tường rào, các trưởng lão phụ trách trông chừng, lại toàn bộ đều có sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, khóe môi chảy xuống tia máu đang ngủ mê man giữa mặt đất?

Sau thời gian uống cạn chén trà trôi qua, năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã tới bên ngoài cấm địa.

Nhìn thấy các trưởng lão không những ngủ mê man trên mặt đất, thậm chí còn có người bị thương nặng, dieendaanleequuydonn Nam Cung Tuyết Y kinh hãi kêu lên: "Chuyện gì đã xảy ra?"

-- trong Linh cung, trừ bốn người, hắn, Ma đế đại ca, Nguyệt nhi có được thất thải linh lực, Diễm có được năng lượng của Ma châu, chỉ có một người.....

Chỉ có một người hận hắn tận xương tủy, có thực lực trong nháy mắt đánh các vị trưởng lão trọng thương hôn mê, ngay cả phát ra cơ hội tín hiệu nguy hiểm cũng không có.

"Nguy rồi!"

Tâm Thánh đế cảm thấy không ổn, sau khi sợ hãi kêu lên hai chữ, lúc này bóng dáng như gió giật lướt qua, phi tới vào bên trong hoa viên cấm địa.

Bên trong hoa viên cấm địa, hoa nở như vây, mỗi loài đều mang vẻ duyên dáng.

Hoa màu đỏ vàng xanh hồng tím, thấp thoáng dưới bầu trời xanh mây trắng, tạo thành một bức tranh rực rỡ, tươi đẹp.

https://thuviensach.vn

Chỗ duy nhất không được hoàn mỹ, là một nguồn suối kết hợp hồ rộng rãi lại không có chút giọt nước, đã khô cạn thấy đáy.

Giờ phút này --

Mười ngón tay khảm vào lòng bàn tay, gương mặt Thánh đế mất hết huyết sắc, trên trán nổi đột nhiên gân xanh, da.nlze.qu;ydo/nn cả người đang xiêu vẹo gần như sụp đổ, miễn cưỡng đứng ở một bên hồ.

Sau đó Nam Cung Tuyết Y, Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cùng với Ma đế Thiên Cơ lão nhân xông tới, nhìn thấy thân thể Thánh đế lảo đảo sắp ngã, không khỏi trừng lớn mắt.

Dự cảm chẳng lành bao phủ trái tim, nhìn phía sau Thánh đế, Nam Cung Tuyết Y nuốt nước miếng, run giọng hỏi, "Thánh đế, tình huống thế nào rồi?"

Thánh đế cũng không trả lời, chỉ là động tác cực kỳ chậm rãi, mười ngón tay cắm vào lòng bàn tay nhỏ ra máu, dời khỏi thân hình che đi tầm mắt.

"Hí....."

Kinh hãi hít một hơi, giống như bị sấm sét đánh, Nam Cung Tuyết Y, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, cùng với Ma đế Thiên Cơ lão nhân, khuôn mặt cũng trong nháy mắt mất hết huyết sắc.

Thánh đế dời đi vị trí, một làn khói mù màu đỏ lượn lờ, mà làn khói mù màu đỏ này, chính là oán khí mà mấy vạn người Ma tộc đã hạ nguyền rủa.

Nhưng --

https://thuviensach.vn

Khiến Thiên Cơ lão nhân bọn họ, kinh hãi đến mất hết huyết sắc, cũng không phải vì làn oán khí nguyền rủa này, dinendian.lơqid]on mà là chỗ oán khí nguyền rủa lượn quanh, đã không thấy tung tích của nguồn suối đâu.

Oán khí nguyền rủa lượn lờ, mặc dù dẫn đến nguồn suối không có cách nào chảy Thánh thủy ra nữa. Nhưng, chỉ cần thành công giải trừ nguyền rủa, nguồn suối sẽ chảy Thánh thủy lần nữa.

Hôm nay, nguồn suối duy nhất, lại bị người ác ý phá hủy.

Nguồn suối Linh cung đặc biệt, khác với các nguồn suối bình thường, sách cổ Linh cung có ghi lại: một khi nguồn suối bị hủy, từ đó sẽ không còn Thánh thủy chảy ra nữa.

Đổi lại mà nói, nguồn suối sẽ hoàn toàn bị phá hủy.

Cho dù Hiên Viên Diễm vì các bảo bảo, giờ phút này cố ý hy sinh năng lượng của Ma châu, cố ý hy sinh tính mạng của mình, để Thượng Quan Ngưng Nguyệt thành công giải trừ nguyền rủa, cũng không thể có Thánh thủy chảy ra nữa.

Thánh đế biết, bí mật sinh tử liên quan đến Thánh thủy, Thánh tôn Nam Cung Liệt nhất định đã biết được. Nhưng.....

Nam Cung Liệt vì giết hắn, lại phát rồ phá hủy nguồn suối, diệt cả Linh cung, *dyan(lee^qu.donnn) thậm chí đoạn tuyệt cả tính mạng của con ruột Nam Cung Tuyết Y, cũng phải cùng hắn đồng quy vu tận?

Khó có thể tin lắc đầu, tức giận đến nỗi trán nổi lên gân xanh, Thánh đế gần như muốn bạo liệt, cắn răng nghiến lợi nói: "Nam Cung Liệt, ngươi điên rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Hai người Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm, tình nguyện cùng nhau rơi xuống địa ngục, cũng muốn giải trừ Linh Tuyền nguyền rủa, hoàn toàn là vì bốn bảo bảo.

Giờ phút này, nguồn suối duy nhất, hoàn toàn bị phá hủy. Điều này có nghĩa.....

Bốn bảo bảo của bọn họ, một khi ra đời, không chỉ chịu đựng cơn đau phổi mỗi ngày, tuổi thọ cũng chỉ có thể đạt tới hai mươi!

Bên trong Linh cung, không còn Thánh thủy để uống. Hôm nay vừa qua, người trong Linh cung, chỉ cần người đã tới hai mươi, nhất định khí tuyệt mệnh diệt.

Người khí tuyệt mệnh diệt này, tất nhiên cũng bao gồm Nam Cung Liệt.

Nhưng, bốn bảo bảo còn chưa ra đời, cũng nhất định đoản mệnh, khoản nợ bảo bảo đoản mệnh, Thượng Quan Ngưng Nguyệt há có thể không đòi lại từ Nam Cung Liệt chứ?

Vì vậy --

"Nam Cung Liệt, trước khi ngươi khí tuyệt mệnh diệt, ta sẽ róc xương lóc thịt, rút gân lột da ngươi trước!"

Ngẩng đầu rống giận nói xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Thánh đế, giọng đầy rét lạnh nói: "Ngoại công, Dieenndkdan/leeequhydonnn mời lập tức sai tất cả trưởng lão, tìm vị trí của Nam Cung Liệt. Con muốn trong thời gian ngắn nhất, biết Nam Cung Liệt đang ở nơi nào!"

"Ngoại công, người tốt nhất không nêndo dự, lập tức hạ lệnh cho các trưởng lão, ta rất nghiêm túc nói cho người biết, nếu không thể trong thời

https://thuviensach.vn

gian ngắn nhất, róc xương lóc thịt, rút gân lột da Nam Cung Liệt, như vậy...."

Không đợi Thánh đế trả lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lùng bổ sung lần nữa: "Người bị thiên đao vạn quả, rút gân lột da, chính là những người còn lại của Linh cung người đó!"

Thánh đế biết rõ, giờ khắc này lửa giận Thượng Quan Ngưng Nguyệt cao ngút trời, nàng đã nói chắc chắn sẽ làm được.

Mà, đối với Nam Cung Liệt đã mất trí.....

Chuyện ác ý phá hủy nguồn suối ư, Thánh đế cũng rốt cuộc không thể nhịn được nữa, cho rằng Nam Cung Liệt nên bị trừng phạt róc xương lóc thịt, rút gân lột da.

Ống tay áo bỗng chốc cuốn lên, hai tay Thánh đế giơ lên trời cao.

Nhưng, ngay lúc lòng bàn tay Thánh đế lưu chuyển hắc linh, muốn phát ra tín hiệu cho tất cả các trưởng lão Linh cung thì trong nháy mắt --

Bên hồ đã khô cạn thấy đáy, trong làn gió sớm xao động giữa không trung, chợt tuôn ra bốn tia sáng màu vàng kim, dfienddn lieqiudoon bốn tia sáng màu vàng kim hoàn toàn khiến ánh mặt trời rực rỡ ảm đạm.

Phía nam của hồ, một tòa điện bằng đá với nhiều loài hoa sặc sỡ bao quanh.

Tòa điện bằng đá ấy, là nơi Linh cung giấu sách cổ, trừ phi Thánh đế khởi động uy lực của Lục Dao Cầm, nếu không ngay cả Thánh đế cũng không có cách nào tiến vào bên trong điện.

Mà, bốn tia sáng màu vàng kim lóa mắt khiến ánh mặt trời ảm đạm, chính là từ đỉnh điện bằng đá giấu sách cổ, vươn lên bắn giữa không trung.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, chỗ năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt cách điện bằng đá, ước chừng xa hơn mười thước, nhưng.....

Trong một nháy mắt bốn tia sáng màu vàng kim tỏa sáng rực rỡ, năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, lại hoàn toàn không thể kiềm chế, hai chân lui về phía sau vô số bước.

Nguyên nhân khiến năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hai chân lui về phía sau, khí huyết trong cơ thể dâng trào, đến từ một cỗ lực lượng của bốn tia sáng màu vàng kim bắn ra đó.

Một cỗ lực lượng như lửa thiêu đốt trái tim, một cỗ lực lượng như nước dìm người, một cỗ lực lượng tựa như sấm sét xuyên thấu xương, dienndnle,qu.y don một cỗ lực lượng tựa như đóng băng cả máu.

Ngay cả năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hoặc thúc giục linh lực, hoặc thúc giục ma lực, dựa vào tốc độ nhanh nhất, che chở thân thể của mình.

Nhưng --

Bọn họ lại hoảng sợ phát hiện, vốn không có lực ngăn cản, trong bốn cổ lực lượng này bất luận là lực lượng gì, mãnh liệt đánh thẳng vào thân thể.

Cũng may, bốn tia sáng màu vàng kim, mang lực lượng như lửa thiêu đốt trái tim, như nước dìm người, như sấm sét xuyên thấu xương, như đóng băng cả máu trong nháy mắt đã thu lại.

Nếu không.....

Đừng nói Nam Cung Tuyết Y có linh lực yếu nhất, cảm giác mình thân thể dường như muốn nổ tung, ngay cả Thiên Cơ lão nhân ma lực sâu

https://thuviensach.vn

nhất, Die nd da nl e q uu ydo n cũng cảm giác như mình sắp phun trào cả suối máu rồi.

Mà, trong nháy mắt tia sáng thu lại lực lượng --

Linh hồn dường như lần nữa được trở về, đau đớn tan hết đi, Nam Cung Tuyết Y run giọng hỏi: "Thánh đế, chuyện này..... dây là tình huống gì?"

Ngây ngốc nhìn tia sáng một hồi lâu, con mắt Thánh đế lộ ra vẻ vui mừng, lúc này mới đưa một câu đáp lại.

Một câu khiến Thánh quân Nam Cung Tuyết Y, kích động đến gần như sắp bất tỉnh, một câu khiến Ma Đế Thiên Cơ lão nhân, cũng hưng phấn đến sắp ngất.

"Trời ạ, Hỏa thần ngọc, Thủy thần ngọc, Lôi thần ngọc, Băng thần ngọc ngủ say ngàn năm của Linh cung chúng ta, lại đồng thời thức tỉnh rồi!"

------ lời ngoài mặt ------

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 328: Bảo Bảo Phát Uy

"Oa --"

Thiên Cơ lão nhân vui không kiềm được, lúc này giật mình nhảy cao ba thước, trong miệng kích động thét chói tai, hai cái tay cũng quơ múa lung tung trên đỉnh đầu.

"Ha ha ha -- thật tốt quá -- thật tốt quá --"

Ngay sau đó, hai chân Thiên Cơ lão nhân rơi xuống đất, nhào tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Thiên Cơ lão nhân bỏ đi vẻ mặt u sầu, mặt mày hớn hở, vốn định ôm lấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt hôn mãnh liệt một hồi, Die nd da nl e q uu ydo n kết quả, lại bị cái bụng lớn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt chặn lại.

Vì vậy --

Sau khi đưa tay sờ soạng bụng lớn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân đổi sang ôm lấy Hiên Viên Diễm, hôn lên mặt Hiên Viên Diễm dính đầy nước miếng.

Hiên Viên Diễm ngổn ngang trong gió, trên trán nặn ra ba đường vạch đen, khóe miệng cũng méo mó.

-- khụ khụ khụ!

Xin hỏi, bây giờ là tình huống gì?

https://thuviensach.vn

Vì sao khi nghe thấy lời ngoại công Thánh đế nói, ân sư soái lão đầu của hắn lại hạnh phúc đến điên, vui mừng điên cuồng đến nỗi lại dùng nước miếng chà lên mặt của mình chứ?

Chẳng lẽ.....

Níu lấy bím tóc của ân sư, thành công để miệng ân sư rời khỏi gò má của mình, Hiên Viên Diễm hỏi ra suy đoán trong lòng.

"Soái lão đầu, chẳng lẽ..... thần ngọc thức tỉnh, có thể giải trừ tử kiếp của tất cả người trong Linh cung, dieendaanleequuydonn cũng có thể tiêu trừ kiếp đoản mệnh của các bảo bảo sao?"

Lấy bím tóc trắng như tuyết, rút ra khỏi lòng bàn tay ái đồ, Thiên Cơ lão nhân điên cuồng gật đầu như gà mổ thóc: "Ừ!"

Một tiếng "ừ" này của Thiên Cơ lão nhân, khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa vô cùng vui sướng, lại cực kỳ nghi hoặc: "Soái lão đầu, ngoại công, đây cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Nguyệt nhi, là như vậy. phía sau Linh lực, mang đến tai ương nguy hiểm đến tính mạng, trừ Thánh thủy có thể giải trừ, thần ngọc cũng có thể giải trừ. Mà, hai cái khác nhau ở chỗ, mỗi ngày đều phải uống Thánh thủy, mới có thể ngừng đau nhức, giữ được tính mạng. Nhưng....."

Dời bước, đi tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế chậm rãi giải thích nói: "Thần ngọc lại chỉ cần dùng một lần, da.nlze.qu;ydo/nn nếu dùng ánh sáng của thần ngọc, tẩy rửa phổi của người có linh lực. Như vậy, họa đau nhức và tai ương tính mạng, sẽ vĩnh viễn bị giải trừ."

"Kỹ hơn chút mà nói, nếu dùng ánh sáng của thần ngọc, tẩy rửa phổi của người có linh lực, người có linh lực đời kế tiếp, sẽ không bao giờ bị chịu đau nhức, cùng với tai ương tính mạng quấy nhiễu nữa!"

https://thuviensach.vn

"Ta càng hồ đồ rồi! Nếu ánh sáng của thần ngọc tẩy rửa, hiệu quả cao hơn cả việc dùng Thánh thủy, như vậy....."

Mày phượng nảy lên lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi: "Vì sao ngoại công không sử dụng thần ngọc, mà nhiều năm qua vắt hết óc tìm kiếm năng lượng của Ma châu, giải trừ nguyền rủa Thánh thủy chứ?"

Cười nhẹ một tiếng, từ trong miệng Thánh đế, chậm rãi đọc lên mười sáu chữ: "Chủ nhân không hiện, thần ngọc ngủ say; chủ nhân vừa hiện, thần ngọc thức tỉnh!"

Nghe thấy câu trả lời hàm súc sâu xa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng lúc càng hoang mang, nghiêng đầu hỏi: "Ngoại công, mười sáu chữ này giải thích thế nào?"

Nghiêng đầu, nhìn về ánh sáng nơi xa, Thánh đế nói: "Ngàn năm qua, Hỏa, Thủy, lôi, Băng bốn thần ngọc vẫn đang ngủ say, dinendian.lơqid]on đừng nói dùng bọn nó hóa giải kiếp số linh lực, ngay cả đụng một cái vào bọn nó, cũng sẽ gặp phải công kích!"

Nghe được lời Thánh đế nói, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng đoán được đại khái: "Nói cách khác, thần ngọc là nhận chủ, bọn họ chỉ cho phép chủ nhân đụng vào?"

"Không sai, thần ngọc nhận chủ đấy! Chỉ có khi chủ nhân xuất hiện, bọn nó sẽ thức tỉnh, sau đó tỏa ra ánh sáng chói mắt, bày tỏ cung nghênh chủ nhân xuất hiện! Mà....."

Ánh mắt rời khỏi luồng ánh sáng đó, lần nữa nhìn về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế nói: "Theo sách cổ Linh cung ghi lại, thần ngọc nhận chủ, hẳn là người có linh lực. Nhưng, từ ngàn năm nay, vô số người có linh lực ra đời, nhưng thần ngọc lại chưa bao giờ thức tỉnh!"

https://thuviensach.vn

"Bởi vì thần ngọc ngủ say ngàn năm, cũng không đợi được đến khi nhận chủ nhân. Vì vậy, không có cách nào chạm vào thần ngọc, vận dụng linh lực của thần ngọc hóa giải kiếp số....."

Sương mù trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tan đi, nói ra nỗi khổ tâm trong lòng Thánh đế: "Chỉ có thể tìm kiếm năng lượng của Ma châu, Dieenndkdan/leeequhydonnn giải trừ nguyền rủa Thánh thủy khô cạn, để người trong Linh cung tiếp tục uống Thánh thủy, làm ngừng cơn đau phổi nguy hiểm đến tính mạng!"

"Đúng! Có điều, ta vạn vạn không ngờ, ngay lúc nguồn suối bị hủy, Linh cung sắp diệt vong, bốn thần ngọc lại thức tỉnh, rốt cuộc bọn nó đã chờ được chủ nhân!"

Hai tay run rẩy, đặt trên đầu vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế cực vui mà khóc nói: "Nguyệt nhi, con không chỉ đột phá được thất thải linh lực, càng là chủ nhân mà thần ngọc chờ đợi, ngoại công rất vinh dự về con!"

Nhìn lướt qua ánh sáng nơi xa, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật nói: "Ngoại công, người nói cái gì? Con là chủ nhân mà thần ngọc chờ đợi?"

"Thần ngọc ngủ say ngàn năm, chưa bao giờ tỏa ra ánh sáng nghênh chủ. Nhưng mà, ngay khi Nguyệt nhi đi tới Linh cung, thần ngọc lại thức tỉnh, còn tỏa ra ánh sáng nghênh chủ."

Đôi tay rời khỏi vai Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế khẳng định nói: "Điều này đủ để chứng minh, Nguyệt nhi chính là chủ nhân mà thần ngọc đã chờ đợi thần phục ngàn năm!"

Thánh đế vừa dứt lời, Thiên Cơ lão nhân cũng nhận định đồ tức Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là chủ nhân của thần ngọc, miệng cũng vui

https://thuviensach.vn

mừng mà nói: "Ngạo Nhật lão đệ, đừng dài dòng, mau để cho thần ngọc nhận chủ!"

"Đúng đúng đúng! Nguyệt nhi, chúng ta lập tức vào điện, đợi con lấy năng lượng của thần ngọc, hòa làm một thể với thất thải linh lực, *dyan(lee^qu.donnn) đau khổ cùng với tử kiếp, con có thể vĩnh viễn hóa giải!"

Vẻ mặt Thánh đế kích động nói xong, bóng dáng chợt lóe, dẫn đầu đi tới điện bằng đá tỏa ánh sang ở phía nam hồ.

Hai chân điểm nhẹ, vạt áo phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân và Nam Cung Tuyết Y bay lên, cũng đạp gió chạy về phía điện.

Năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa mới đi xa, bên ngoài bức tường hoa viên tràn ngập hương thơm, gió sớm xoáy cuộn lên, một nam tử với đôi mắt rét lạnh xuất hiện.

Người nam tử này, chính là Thánh tôn đã công kích các vị trưởng lão canh giữ hoa viên, trước khi năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt tới cấm địa, đã vượt lên trước một bước phá hủy nguồn suối.

Thánh tôn biết, một khi Thánh đế vào cấm địa, nhìn thấy nguồn suối duy nhất, lại bị hắn ác ý phá hủy, nhất định sẽ lâm vào trạng thái sụp đổ.

Vì vậy, Thánh tôn cũng không rời đi, vẫn ẩn ở cỗ tối ngoài hoa viên, muốn hưởng thụ nghe một chút giọng Thánh đế nổi điên kêu gào bi thương. Vậy mà.....

Điều khiến Thánh tôn vạn vạn không ngờ chính là, không những không nghe thấy giọng Thánh đế kêu gào bi thương, dfienddn lieqiudoon mà thần ngọc ngủ say ngàn năm, lại đang thời khắc quan trọng nhất thức tỉnh.

https://thuviensach.vn

-- Tại sao lại như vậy? Tại sao?

Ông trời ơi, mắt ông bị mù rồi sao?

Nếu không, vì sao ông lại thương Thánh đế như thế? Trước hết để cho hắn tìm được Ma châu, giờ lại để cho bọn hắn thức tỉnh được thần ngọc?

Một khi thần ngọc nhận Thượng Quan Ngưng Nguyệt làm chủ, hắn cố ý phá hủy nguồn suối, cùng với ý muốn Thánh đế đồng quy vu tận chẳng phải sẽ vô ích sao?

Không, Thánh đế phải chết!

Hai mắt rét lạnh híp lại, sát niệm xoay vòng trong đầu Thánh tôn, bóng dáng chợt lóe, biến mất ở bên tường rào, dienndnle,qu.y don lấy tốc độ nhanh như chớp đi tới một nơi.....

Cùng lúc đó, bên trong điện bằng đá --

Nếu đột phá hắc linh, hoặc là thất thải linh lực trên hắc linh, là có thể hóa Lục Dao Cầm / Huyết Tỳ Bà, hóa thành vô hình ẩn vào trong lòng bàn tay.

Vì vậy, Thánh đế đến ngoài cửa điện, cổ tay giơ lên theo gió, hắc linh lưu chuyển trong lòng bàn tay, Lục Dao Cầm xuất hiện.

Đầu ngón tay đánh lên dây đàn, một đạo hắc linh bay tới cửa điện.

Một tiếng "kẽo kẹt" nhỏ vang lên, cửa điện chậm rãi mở ra, năm người Thánh đế một trước một sau, bước chân vào bên trong điện.

Cả tòa điện, diện tích cũng không rộng rãi, chỉ có tiền điện và hậu điện, tiền điện làm nơi cất giấu sách cổ, Die nd da nl e q uu ydo n hậu điện nơi cất giữ thần ngọc.

https://thuviensach.vn

Nghe từng đợt hương, xuyên qua từng dãy giá gỗ, năm người Thánh đế xuất hiện trước một cánh cửa đá đóng chặt ở hậu điện.

Đầu ngón tay đánh lên dây đàn lần nữa, một đạo hắc linh bay tới cửa đá, một tiếng ầm vang lên, cửa đá khởi động, năm người Thánh đế bước vào hậu điện.

Cả hậu điện, trừ vách tường phía đông của điện, khảm bốn miếng thần ngọc chói lọi tỏa ánh sáng có màu sắc khác nhau, thì không còn vật gì khác.

Nhìn trên vách tường phía đông của điện, khảm bốn miếng thần ngọc xếp thành một hàng, màu sắc chia ra làm đỏ, hồng, đen, trắng với hình dáng như mặt trời, Thánh đế cất lên giọng nói đầy dịu dàng.

"Nguyệt nhi, bắn thất thải linh lực của con, bao phủ lên bốn miếng thần ngọc. Đợi đến khi bốn miếng thần ngọc hóa thành ánh sáng, dieendaanleequuydonn hòa làm một thể với thất thải linh lực của con, con đã có thể nắm uy lực của thần ngọc trong tay!"

"Ừm!"

Gật đầu, cánh tay phải Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa đưa lên, thất thải linh lực lưu chuyển trong lòng bày tay trái, bắn tới bốn miếng thần ngọc trên vách tường.

Vậy mà --

Ngay khi bốn luồng tia sáng thất thải, bắn ra từ trong lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chia ra bay về phía bốn miếng thần ngọc đỏ, hồng, đen, trắng, một màn không thể tưởng tượng được đã xảy ra.

Hình như khó chịu khi gặp phải công kích, bốn miếng thần ngọc nổi giận, tỏa ra càng nhiều tia sáng, đánh tới bốn bốn luồng tia sáng thất thải bay tới.

https://thuviensach.vn

Bốn luồng tia sáng thất thải, trong nháy mắt tan biến không còn dấu vết.

Thân thể không khỏi kiềm chế vụt qua, khí huyết trong cơ thể năm người Thánh đế cuồn cuộn, đồng thời phun ra một ngụm máu tươi: "Phốc --"

"Tình huống thế nào? Vì sao thần ngọc lại công kích chúng ta? Chẳng lẽ....."

Đưa tay, lau chùi hết máu trên khóe môi, khóe miệng Nam Cung Tuyết Y co rút mãnh liệt nói: "Chủ nhân mà thần ngọc chờ đợi, da.nlze.qu;ydo/nn lại không phải là Nguyệt muội có thất thải linh lực?"

Nhìn thần ngọc khảm trên vách tường phía đông của điện tỏa ra địch ý, Thánh đế nhức đầu nói: "Điều này hẳn không phải chứ! Nếu Nguyệt nhi không phải chủ nhân của thần ngọc, vì sao thần ngọc sớm không thức tỉnh, muộn không thức tỉnh, cố tình Nguyệt nhi tới Linh cung, bọn họ mới thức tỉnh chứ?"

Còn Thiên Cơ lão nhân nghiêng đầu, kinh ngạc nhìn thần ngọc, sau đó nói: "Nguyệt oa nhi, vận dụng Huyết Tỳ Bà của con, bắn thất thải linh lực ra một lần nữa thử xem?"

"Được!"

Cánh tay phải giơ lên lần nữa, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hơi nheo mắt, thất thải linh lực lưu chuyển trong lòng bàn tay, Huyết Tỳ Bà mang màu sắc đỏ tươi xuất hiện.

Ngón tay gảy lên dây cung của Huyết Tỳ Bà, bốn luồng thất thải linh lực, bắn ra từ trên dây cung Huyết Tỳ Bà, bay tới thần ngọc trên vách tường.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, bốn luồng ia sáng thất thải, không những giống như lúc trước, lại một lần nữa bị ánh sáng của thần ngọc phản kích, đánh nát không còn dấu vết.

Bốn tiếng "ầm" vang lên --

Bốn người Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Diễm cùng với Nam Cung Tuyết Y, lại bởi vì ánh sáng đó công kích cực nhanh, dinendian.lơqid]on cả người hoàn toàn không có cách nào kiềm chế, bay tới vách tường phía tây.

"Phốc --"

Từ vách tường phía tây ngã xuống, bốn người Hiên Viên Diễm ngã trên mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm máu, đồng thời thân thể lại không có cách nào nhúc nhích.

ánh sáng đó công kích cực nhanh, không có làm Thượng Quan Ngưng Nguyệt vọt tới vách tường phía tây. Nhưng, lại khiến cả người Thượng Quan Ngưng Nguyệt hoàn toàn không có có cách nào kiềm chế, bay đánh tới đỉnh điện cao cao.

Bốn người Hiên Viên Diễm hoảng sợ trừng lớn mắt, thân thể không thể nhúc nhích, cùng phát ra tiếng kêu sợ hãi: Dieenndkdan/leeequhydonnn "Nguyệt nhi / Nguyệt oa nhi / Nguyệt muội muội --"

Mắt thấy thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt sẽ phải nặng nề vọt tới đỉnh điện, lúc này --

Bốn luồng tia sáng thất thải còn diễm lệ hơn tia sáng thất thải của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, từ trong bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay ra cực nhanh.

https://thuviensach.vn

Bốn luồng tia sáng thất thải đó, trong nháy mắt bao phủ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mái tóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt bay phất lên, lại bình yên vô sự chậm rãi hạ xuống, đứng ở trên mặt đất.

Ngay sau đó, một tiếng rống giận dữ như sấm sét hung bạo, từ trong bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt truyền ra, chui vào bên trong lỗ tai của tất cả mọi người trong điện.

"Con bà nó, lại dám khi dễ mẫu thân ta, có tin ta sẽ bóp nát các ngươi hay không?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 329+1: Bảo Bảo Ra Đời 1

Một tiếng rống giận đinh tai nhức óc, như sấm nổ vang này, xuất phát từ miệng tam bảo bảo giận có tính khí nóng nảy của Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Mà, tiếng của tam bảo bảo giận vừa dứt, bốn miếng thần ngọc hình như rất sợ hãi, lúc này mới thu hồi ánh sáng sắc bén đã công kích Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nhìn thấy một màn này, Thánh đế há miệng thật lớn, quả thật có thể nuốt vào được một quả trứng ngỗng rồi.

-- chẳng lẽ.....

Chủ nhân mà thần ngọc ngủ say ngàn năm chờ đợi thần phục, cũng không phải là Nguyệt nhi đột phá thất thải linh lực, Die nd da nl e q uu ydo n mà là các bảo bảo trong bụng Nguyệt nhi?

Cổ tay trắng nõn khẽ lướt qua, Huyết Tỳ Bà ẩn vào trong lòng bàn tay lần nữa.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, khóe miệng rụt rụt nói: "Khụ khụ khụ, nương nói này, tam bảo bảo à..... con nói tục sao?"

Giận giận khẽ hừ, tam bảo bảo nói năng thô lỗ trả lời: "Ai kêu ngọc thối khi dễ mẫu thân? Nếu không phải đại ca ngăn người ta, người ta đâu chỉ mắng chúng nó, đã sớm bóp nát chúng nó!"

https://thuviensach.vn

Mấy tháng trước, tiếng nói chuyện của các bảo bảo, Hiên Viên Diễm thân là phụ thân không có ách nào nghe thấy, đều do Thượng Quan Ngưng Nguyệt kể lại.

Vì vậy, tính khí của tam bảo bảo, đến cuối cùng nóng tính đến trình độ nào, Hiên Viên Diễm cũng chỉ nghe nói, cũng chưa bao giờ tự thân lĩnh hội.

Hôm nay --

Thu hết rõ ràng tiếng tam bảo bảo giận vào trong lỗ tai, Hiên Viên Diễm tuyệt đối tán thành lời ái thê nói: dieendaanleequuydonn tam bảo bảo của bọn họ, tính khí quả nhiên rất xấu!

Trong nháy mắt tiếng của tam bảo bảo giận vừa dứt, tiếng cười củ đại bảo bảo vang lên.

"Ta nói này..... thần ngọc à, nếu các ngươi còn không nhanh làm phụ thân bọn họ cử động, tam đệ sẽ thật sự bóp nát các người đó?"

Đại bảo bảo gằn từng tiếng, đều mang theo ý cười uể oải.

Nhưng, tiếng cười uể oải này của đại bảo bảo, dường như càng khiến bốn miếng thần ngọc đỏ, hồng, trắng, đen sợ hãi cả tiếng giận dữ của tam bảo bảo.

Bốn miếng thần ngọc, lại tỏa ánh sáng một lần nữa.

Ánh sáng xuyên qua không khí, bao phủ thân thể bốn người Hiên Viên Diễm nằm trên mặt đất phía tây, dường như còn mang theo vẻ hoảng sợ run rẩy.

Đợi đến khi ánh sáng chói mắt, thu hồi lại vào trong thần ngọc, bốn người Hiên Viên Diễm vốn không có cách nào cử động, da.nlze.qu;ydo/nn cũng hoạt động tự nhiên đứng lên.

https://thuviensach.vn

Lúc này --

Bốn miếng thần ngọc đỏ, hồng, trắng, đen, lại vẫn di chuyển rời khỏi vách tường phía đông, vòng quanh thân thể Thượng Quan Ngưng Nguyệt, xoay tròn cực nhanh.

Nháy mắt, Nam Cung Tuyết Y nghiêng đầu, nhẹ giọng mà hỏi: "Thánh đế, Thần ngọc làm gì vậy? Chẳng lẽ chúng nó lại muốn công kích Nguyệt muội?"

"Không! Nếu ta không đoán sai....."

Lắc đầu, Thánh đế trả lời: "Các bảo bảo trong bụng Nguyệt nhi, mới thực sự là chủ nhân mà thần ngọc chờ đợi, Thần ngọc đang tự động nhận chủ, cùng với thất thải linh lực của các bảo bảo hòa làm một thể."

Quả nhiên --

Thánh đế vừa dứt lời, bốn miếng thần ngọc biến thành bốn luồng ánh sáng, chợt như sao xẹt rơi xuống, chui vào trong bụng Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Trong nháy mắt những tia sáng đó bay vào bụng, tam bảo bảo kêu đau một tiếng: "A --"

Nghe thấy tiếng kêu đau của tam bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt biến sắc, vẻ mặt hốt hoảng hỏi: dinendian.lơqid]on "Tam bảo bảo, con làm sao vậy?"

Tam bảo bảo không trả lời Thượng Quan Ngưng Nguyệt, mà nổi giận mắng: "Đại ca, huynh là tên khốn kiếp, huynh cho rằng cái mông đệ làm bằng sắt sao, đá nặng như vậy?"

https://thuviensach.vn

Rõ ràng mang theo khí thế của huynh trưởng, "khiển trách" tam đệ của mình, nhưng nghe giọng của đại bảo bảo, lại vẫn tràn đầy ý cười.

"Ta không đá đệ thì đá ai, không biết đạo lý lớn nhỏ sao? Ta là đại ca, dĩ nhiên phải để ta đi ra ngoài trước, đệ chỉ là lão tam, giành cái gì mà giành? Xếp hàng phía sau!"

Nghe được cuộc đối thoại giữa đại bảo bảo vàtam bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngổn ngang trong gió.

Lòng bàn tay vuốt ve bụng, khóe môi Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật hỏi: "Các bảo bảo, cái gì mà đi ra ngoài? Xếp hàng gì vậy?"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, đáp lại Thượng Quan Ngưng Nguyệt, là giọng trẻ con mềm mại, Dieenndkdan/leeequhydonnn đủ để khiến lòng người ngọt ngấy của nhị bảo bảo.

"Hi hi hi..... Mẫu thân, sao người lại thành ngốc như vậy? Đại ca và tam đệ đang giành chui ra khỏi bụng đó!"

Tam bảo bảo ngọt ngào trả lời, khiến bốn người Hiên Viên Diễm trong nháy mắt nghẹn họng nhìn trân trối, cũng khiến Thượng Quan Ngưng Nguyệt thiếu chút nữa cắn đứt lưỡi của mình.

-- Đại bảo bảo và tam bảo bảo, đang giành chui ra khỏi bụng của nàng?

Này, có ý gì à? Chẳng lẽ.....

Các bảo bảo đợi không kịp nữa, không muốn bị nhốt ở trong bụng, muốn lập tức ra đời, vì vậy quyết định "ép" bản thân sinh trước sao?

Khụ khụ khụ, nói cách khác..... d,0dylq.d Nói cách khác..... Nói cách khác: nàng – phải -- sinh -- bảo -- bảo -- rồi!

https://thuviensach.vn

Trời ạ, các bảo bảo không thấy sự tồn tại của những người khác sao?

Nơi này, trừ phu quân Diễm ra, còn có ba đại nam nhân là ngoại công Thánh đế, Soái lão đầu, Nam Cung Tuyết Y, nàng sinh thế nào?

Má hồng đỏ rực lên, ánh mắt thẹn thùng lướt qua một hàng đại nam nhân bên cạnh đang nghẹn họng nhìn trân trối, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giảm thấp giọng nói, khuyên các bảo bảo đang nóng lòng ra đời.

"Này này này, nương nói này..... các bảo bảo à, đừng vội ra ngoài, chờ mẫu thân đuổi người xong, sau đó sẽ sinh các con ra!"

"Nương thân ái, người không cần xấu hổ đuổi người, cũng không cần cực khổ sinh chúng con ra..., tự chúng con bay ra ngoài là được rồi!"

Đại bảo bảo cười hì hì trả lời xong, bốn luồng ánh sáng nhiều màu chói mắt, từ trong bụng to của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, *dyan(lee^qu.donnn) một trước một sau bay ra giữa không trung.

Trong nháy mắt bốn luồng ánh sáng nhiều màu chói mắt bay ra ngoài, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn đang có bụng to của nữ nhân mang thai, lúc này lõm xuống.

Trước nhìn bụng của mình, sau nhìn ánh sáng rực rỡ giữa không trung, phía trên đầu Thượng Quan Ngưng Nguyệt, một đàn quạ đen như mực bay qua.

-- trong thiên hạ, chỉ sợ cũng chỉ có nữ nhân như nàng, không cần trải qua đau đớn sinh con, các bảo bảo tự mình chạy ra ngoài rồi?

Không đợi Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngổn ngang trong gió, chào hỏi các bảo bảo ra đời, trong đó một luồng ánh sáng, chợt phát ra một tiếng thét lớn: "Hỏng bét!"

https://thuviensach.vn

Tuy cao giọng thét lên, lại vẫn tràn đầy ý cười lười biếng. Vì vậy, không nghi ngờ chút nào, giọng thét lớn lên này là của đại bảo bảo.

Cố gắng kiềm chế cảm xúc ngổn ngang, mắt ngọc nhìn đại bảo bảo thân mang ánh sáng, dfienddn lieqiudoon khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật hỏi: "Đại bảo bảo, sao vậy?"

"Mẫu thân, người cũng không chuẩn bị y phục cho đại bảo bảo, nếu đại bảo bảo hiện hình, chẳng phải sẽ trần truồng sao? Mẫu thân....."

Đại bảo bảo cười hì hì trả lời: "Đại bảo bảo cực kỳ thích chưng diện, chuyện trần truồng mất mặt như vậy, đại bảo bảo cũng không làm đâu!"

Nhị bảo bảo nũng nịu nói: "Mẫu thân, đại ca là bé trai, cái mông trống trơn còn chưa tính, nhị bảo bảo lại là bé gái, cởi truồng sẽ rất xấu hổ đấy!"

Tam bảo bảo giận khẽ hừ, nóng tính mà nói: "Mẫu thân, nhanh tìm y phục mặc cho tam bảo bảo đi, tam bảo bảo cũng không muốn trần truồng gặp người đâu!"

Còn tiểu bảo bảo, dienndnle,qu.y don ngay cả một tiếng mẫu thân cũng lười gọi, trực tiếp phun ra một chữ, một chữ lạnh đến mức khiến không khí trong nháy mắt đông cứng: "Áo!" (nguyên văn là từ “y”, nghĩa là y phục)

Sáng nay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt vốn chuẩn bị sau khi tự tay “tiễn” phu quân xong, tranh thủ thời gian hai ngày hai đêm mau các bộ xiêm y đến ba tuổi cho các bảo bảo.

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 329+2: Bảo Bảo Ra Đời 2

Tiếp, lại sử dụng thất thải linh lực trong cơ thể, sinh bốn bảo bảo ra, sau đó, đi theo phu quân Hiên Viên Diễm.

Kết quả, không những phu quân thân yêu, sẽ không mất mạng dưới hoàng tuyền, bốn bảo bảo thân ái của nàng, lại càng chủ động chạy ra ngoài!

Phu quân Diễm có thể sống sót, các bảo bảo chủ động ra đời, đây đối với Thượng Quan Ngưng Nguyệt mà nói, Die nd da nl e q uu ydo n tuyệt đối là mừng vui gấp bội, chỉ là.....

Lời các bảo bảo nói, thật khiến nàng "bực tức" mà!

Vì vậy, im lặng không nói gì nhìn bốn luồng ánh sáng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt quay đầu, vẻ mặt vô tội, nhìn phu quân Hiên Viên Diễm.

-- Diễm, chàng có nghe thấy không? Người ta sinh bảo bảo gì thế này?

Bản thân vội vã chạy đến, sau khi chạy đến, đáp lại lại ngươi một câu ta một lời, oán giận người ta không chuẩn bị xiêm áo cho bọn nó?

Đối với vẻ mặt vô tội của ái thê, cùng với ánh mắt oan uổng không tiếng động tố cáo, Hiên Viên Diễm không đáp lại.

Liếc mắt nhìn Thiên Cơ lão nhân, lại liếc mắt nhìn Thánh đế, Nam Cung Tuyết Y, dieendaanleequuydonn ngay sau đó, bốn người đưa tay ôm bụng cười, ngẩng đầu bật cười “ha ha” thật lớn.

https://thuviensach.vn

Trừng mắt liếc bốn người ôm bụng cười lớn, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hỏi: "Ngoại công, chỗ nào có vải vóc, tránh khỏi các bảo bảo ngươi một câu ta một lời oán mẫu thân chúng nó, con phải nhanh chóng may bốn bộ y phục cho hài nhi."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, Hiên Viên Diễm ngừng cười, khóe miệng giật giật nói: "Trời ạ, ái thê à, ngay cả y phục nàng cũng biết làm sao?"

Tặng cho Hiên Viên Diễm một cái nhìn xem thường, để bày tỏ “bất mãn” về việc lúc trước Hiên Viên Diễm cười nàng, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tức giận trả lời: "Hiểu sơ!"

Dời bước, đã tới bên cạnh Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Cánh tay vòng ôm lấy eo Thượng Quan Ngưng Nguyệt, vẻ mặt Hiên Viên Diễm vô cùng ngổn ngang, hỏi ra một câu đã đè nén trong lòng thật lâu: da.nlze.qu;ydo/nn "Khụ..... Ta nói ái thê à, trên đời này, còn có gì mà nàng không hiểu sơ không?"

Nhìn lướt qua bốn luồng ánh sáng phía đối diện, đôi môi đỏ hồng cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Có đó!"

"A --" Nghiêng đầu, dường như không tin tưởng lắm giương mày lên, Hiên Viên Diễm chậm rãi hỏi: "Là cái gì chứ?"

Nâng ngón tay thon dài lên, chỉ về phía các bảo bảo hóa thân thành bốn luồng ánh sáng nhiều màu kia, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hài hước cười nói: "Làm thế nào để cho nam nhân các chàng, thay thế nữ nhân chúng ta mang thai sinh con!"

"....."

https://thuviensach.vn

Tiếng cười nói hài hước của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt, khóe miệng Hiên Viên Diễm co giật nghiêm trọng hơn, dinendian.lơqid]on cái trán nổi đầy gân xanh.

Về phần ba đại nam nhân khác, Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân cùng với Nam Cung Tuyết Y, là mang vẻ mặt dở khóc dở cười.

Bốn đại nam nhân lúng túng hay không, đại bảo bảo mới không thèm để ý, giờ phút này đại bảo bảo quan tâm nhất, là đừng để cái mông làm hỏng hình tượng bản thân.

"Mẫu thân à, người rốt cuộc có cho người ta mặc y phục ư hay không? Nếu người không cho người ta mặc y phục, người ta chỉ có thể chui lại vào trong bụng người ngủ một giấc thôi!"

-- cái gì?

Cái gì chứ..... Có cần phải khoa trương như vậy không? Bốn bảo bảo, không những có thể tự mình chui ra, còn có thể chui lại vào trong bụng nữa sao?

Đại bảo bảo vừa dứt lời, trán hiện đầy vạch đen, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Được rồi, được rồi, đừng thúc giục, Dieenndkdan/leeequhydonnn mẫu thân phải đi tìm vải, may y phục hài nhi cho các con!"

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới vừa nói xong, tam bảo bảo lập tức khó chịu quát: "Mẫu thân, người may y phục hài nhi làm cái gì? Chúng con cũng không phải đứa bé, chúng con đã lớn rồi!"

"Nương thân ái, người có điều không biết, bởi vì năng lượng của thần ngọc, đã bị bốn người chúng con háp thụ toàn bộ, vì vậy....."

https://thuviensach.vn

Tam bảo bảo chịu rống giận xong, giọng nhị bảo bảo mềm mại, theo gió bay vào trong lỗ tai Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

"Như thế này, một khi chúng con hiện ra, chính là đứa bé năm tuổi rồi. Cho nên, nếu mẫu thân may y phục cho hài nhi, chúng con vốn mặc không vừa đâu."

Nghe thấy lời nhị bảo bảo và tam bảo bảo nói, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt lâm vào trạng thái ngây ngốc, *dyan(lee^qu.donnn) cả khuôn mặt co giật liếc mắt nhìn nhau.

-- không thể nào?

Các bảo bảo vừa sinh ra, đã lớn năm tuổi rồi? Năng lượng của thần ngọc ngủ say ngàn năm này, có cần phải thần kỳ, có cần phải kinh người như vậy hay không?

Trong Linh cung, một khi có nam đồng nữ oa trải qua ngày sinh thần, Nam Cung Ngạo Nhật thân là Thánh đế, cũng sẽ đưa một bộ y phục mới cho nam đồng nữ oa đó để bày tỏ chúc phúc.

Đúng dịp, trong Linh cung, có mười cặp nam đồng nữ oa năm tuổi, tháng sau vừa đúng sinh thần.

Cho nên, Nam Cung Ngạo Nhật đã sớm chuẩn bị y phục mới cho mười cặp nam đồng nữ oa năm tuổi này để bày tỏ chúc phúc.

Vì vậy --

Nghe được lời các bảo bảo nói, lúc này Nam Cung Ngạo Nhật mở miệng nói: "Nguyệt nhi, con không tìm vải may y phục, dfienddn lieqiudoon nếu dùng cho nam đồng nữ oa năm tuổi, trong Thiên Linh điện của ngoại công đã có sẵn."

https://thuviensach.vn

Đối với tính tình khác thường của các bảo bảo, hấp thu năng lượng thần ngọc, vừa sinh ra đã năm tuổi, Nam Cung Ngạo Nhật rất kinh ngạc.

Chợt xoay đầu, Nam Cung Ngạo Nhật nói với Nam Cung Tuyết Y: "Tuyết Y, ngươi lập tức đến điện thất của ta, lấy hai bộ y phục cho nam đồng, hai bộ y phục cho nữ oa!"

"Vâng!"

Cung kính đáp lại xong, bóng dáng của Nam Cung Tuyết Y chợt lóe, cả người giống như sao xẹ phía chân trời, trong nháy mắt biến mất ở trong hậu điện.....

Thời gian rất nhanh --

Vẻ mặt Nam Cung Tuyết Y tươi cười, bước xa như bay, tay nâng hai bộ cẩm y nam đồng, hai bộ cẩm y nữ đồng, dienndnle,qu.y don cùng với bốn đôi hài gấm quay trở về hậu điện.

Bốn bộ cẩm y, bốn đôi hài gấm, đều mang màu đỏ tươi biểu thị sự may mắn.

Cẩm y màu đỏ, dùng sợi chỉ vàng thêu hạc tiên trông rất sống động; bên trên hài gấm màu đỏ, dùng sợi chỉ vàng thêu khóa trường mệnh, ý: sống lâu trăm tuổi.

Đại bảo bảo thích cười, nhị bảo bảo tham ngủ, dường như rất hài lòng với bộ cẩm y này, Nam Cung Tuyết Y vừa bước vào trong điện, bọn nó đã nhào tới.

Tam bảo bảo nóng tính, tiểu bảo bảo lạnh lùng, dường như không hài lòng về bộ cẩm y lắm, chậm rãi chậm bay về phía Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

Bốn luồng ánh sáng rực rỡ bay vụt tới y phục hài tử trên tay Nam Cung Tuyết Y, bỗng chốc lượn quanh, Die nd da nl e q uu ydo n y phục hài tử trên tay Nam Cung Tuyết Y đã không thấy đâu, bốn luồng ánh sáng rực rỡ đó cũng đã biến mất.

Bốn bảo bảo trắng nõn nà, xinh đẹp mặc cẩm y màu đỏ, chân mang hài gấm, xếphàng ngang từ trái sang phải, đứng ở trước mặt phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đôi mắt đen lay láy, tràn đầy linh khí, đại bảo bảo nụ cười cười, giọng ấm áp: "Hì hì, chào mẫu thân được, chào phụ thân, con là đại bảo bảo!"

Đôi mắt đẹp vừa chuyển khiến lòng người mê hoặc, nhị bảo bảo cười ngọt ngào rung động hồn người, giọng mềm mại nói: "Nương thân ái, phụ thân thân ái, con là nhị bảo bảo!"

Gương mặt trắng nõn phơn phớt đỏ, rõ ràng toát ra hương vị trẻ thơ, nhưng.....

Một đôi mắt tựa như ngọc trai đen, lại cứ giống như tùy thời có thể phun ra lửa giận, tam bảo bảo nóng nảy nói: dieendaanleequuydonn "Nương phụ thân, con là tam bảo bảo!"

Mắt sáng lạnh lẽo mở to, môi hồng hé mở, tiểu bảo bảo phun ra một chữ, một chữ nghe không ra chút cảm xúc nào, khiến người ta kinh hồn táng đảm: "Tiểu!"

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 329+3: Bảo Bảo Ra Đời 3

Giữa làn gió sớm phe phẩy --

Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Ngạo Nhật và Nam Cung Tuyết Y, nghiêng đầu, cẩn thận đánh giá bốn bảo bảo cao như nhau, tính tình lại khác xa nhau.

Nhìn đại bảo bảo và nhị bảo bảo, ngũ quan xinh đẹp rung động phàm trần khó bút thần nào có thể vẽ ra, Die nd da nl e q uu ydo n quả thật giống phụ thân bọn nó như từ khuôn đúc ra.

Lại nhìn tam bảo bảo và tiểu bảo bảo, ngũ quan đủ để hoa nhường nguyệt thẹn, mê hoặc vạn vật, mực tiên khó có thể họa, lại càng giống mẫu thân bọn nó y như đúc.

Chỉ là.....

Ánh mắt ngậm cười, theo thứ tự lướt qua từ trên mặt đại bảo bảo, nhị bảo bảo cùng với tam bảo bảo.

Đợi đến khi dừng lại ở trên mặt tiểu bảo bảo thì khóe miệng ba người Nam Cung Tuyết Y giật giật, cảm giác lòng bàn chân lành lạnh, da đầu tê dại.

Giờ phút này, tiểu bảo bảo đứng ở ngoài cùng bên phải, cùng với ba bảo bảo khác đang ngẩng đầu đang nhìn phụ thân và nương.

Nhưng --

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lạnh lùng này, khí chất lạnh lẽo, rơi vào trong tầm mắt ba người Nam Cung Tuyết Y, dien dan dường như không phải tiểu bảo bảo đang nhìn phụ mẫu, mà là đang nhìn kẻ thù diệt nhà mình!

Hiên Viên Diễm thân là phụ thân, vẻ mặt ngơ ngác sững sờ, sau khi nhìn tiểu bảo bảo, cảm giác cũng giống y như ba người Nam Cung Tuyết Y.

"Khụ....."

Không được tự nhiên vội ho một tiếng, Hiên Viên Diễm nghiêng đầu, nhìn ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ánh mắt dường như không tiếng động hỏi.

-- Nguyệt nhi à, nàng xác định bản thân không ngược đãi tiểu bảo bảo sao?

Nếu không, vì sao ánh mắt tiểu bảo bảo nhìn chúng ta thờ ơ như thế, giống như chúng ta không phải là phụ mẫu của bé, mà là kẻ địch thâm thù vậy?

"Khụ....."

Cũng ho khan một tiếng, khóe miệng Thượng Qua n Ngưng Nguyệt giật giật, đôi mắt ngọc nhìn Hiên Viên Diễm, da.nlze.qu;ydo/nn cũng không tiếng động trả lời.

-- Diễm, bình tĩnh, bình tĩnh!

Tiểu bảo bảo nhà chúng ta, tính tình trời sinh chính là lạnh lùng như thế, khó có thể gần gũi, từ từ sẽ quen thôi.

Tiểu bảo bảo thật sự quá lạnh lùng rồi, lãnh đến nỗi dường như khiến không khí trong điện cũng sắp đông thành băng.

https://thuviensach.vn

Vì để hòa hoãn bầu không khí khiến người ta hít thở không thông do tiểu bảo bảo lạnh lùng tạo nên.

Lúc này, Thiên Cơ lão nhân mới vỗ tay một cái, miệng vui mừng mà nói: "Các bảo bối đồ tôn, ta là Thiên Cơ gia gia, dinendian.lơqid]on nhanh tới đây, để Thiên Cơ gia gia ôm một cái!"

"Hì hì, chào Thiên Cơ gia gia!"

Ngược lại đại bảo bảo rất nhiệt tình, Thiên Cơ lão nhân vừa dứt lời, hai chân bé chợt điểm nhẹ, nhào vào trong lòng Thiên Cơ lão nhân.

Một cái tay nhỏ vịn cổ của Thiên Cơ lão nhân, một tay nhỏ khác nhẹ nhàng vuốt vuốt y phục đầu lông gà của Thiên Cơ lão nhân.

Đại bảo bảo nghiêng đầu, cười âm ấm áp nói: "Thiên Cơ gia gia, cả người gia gia đầy lông gà đẹp quá, cho đại bảo bảo mượn mấy cây chơi một chút được không?"

Tiếng nói cười vừa dứt, cũng không đợi Thiên Cơ lão nhân đáp lại, đại bảo bảo đưa cánh tay phải nhẹ nhàng lướt qua từ trên cánh tay trái Thiên Cơ lão nhân đi xuống.

Thiên Cơ lão nhân nhất thời cảm thấy lạnh rờn rợn phía cánh tay trái, bởi vì lông gà gắn trên ống tay áo bên trái của hắn đã không còn thấy đâu nữa.

Mà, trên tay phải đại bảo bảo, đang phe phẩy một cây quạt lông gà, cây quạt không có khung đỡ, lại trông giống như hoa mào gà.

Hâm mộ nhìn đại bảo bảo vui vẻ hòa thuận với Ma đế đại ca ở bên cạnh, Nam Cung Ngạo Nhật xoa nhẹ chóp mũi, Dieenndkdan/leeequhydonnn cũng học Thiên Cơ lão nhân vỗ tay.

https://thuviensach.vn

"Các bảo bảo, ta là ngoại công của mẫu thân các con, cũng chính là thái ngoại công của các con đó. Nhanh tới đây, để thái ngoại công ôm một cái!"

"Chào thái ngoại công!"

Nhị bảo bảo ngọt ngào kêu một tiếng, hai chân nhẹ nhàng điểm, tư thế giống như đại bảo bảo, nhào vào trong lòng Nam Cung Ngạo Nhật.

Nhưng --

Khác với đại bảo bảo chính là, đại bảo bảo nhào vào trong lòng Thiên Cơ lão nhân, cảm thấy hứng thú với lông gà trên người Thiên Cơ lão nhân.

Nhị bảo bảo nhào vào trong lòng Nam Cung Ngạo Nhật, lại cảm thấy hứng thú với đầu vai của Nam Cung Ngạo Nhật.

Thân thể co rụt lại ở trong lòng Nam Cung Ngạo Nhật, nhị bảo bảo nghiêng đầu nhỏ, tựa vào trên đầu vai Nam Cung Ngạo Nhật, *dyan(lee^qu.donnn) trong nháy mắt lọt vào giấc mộng đẹp.

-- khụ khụ khụ, cái gì? Bọn họ cũng đã ôm rồi, có phải mình cũng nên ôm một bảo bảo để bồi dưỡng một chút tình cảm hay không đây?

Đưa tay, vung tóc, nhìn tam bảo bảo, lại nhìn tiểu bảo bảo, trên mặt Nam Cung Tuyết Y lộ ra nụ cười nịnh nọt.

"Chào các bảo bảo, ta là Tuyết Y cữu cữu đây, ai muốn để Tuyết Y cữu cữu ôm một cái?"

Tiếng cười nịnh nọt củaNam Cung Tuyết Y vừa dứt --

Liếc nhìn Nam Cung Tuyết Y, tam bảo bảo giận giận khẽ hừ, tay nhỏ bé chợt chống nạnh, hất cao mũi với Nam Cung Tuyết Y.

https://thuviensach.vn

Nếu nói tam bảo bảo đáp lại, làm Nam Cung Tuyết Y cảm thấy cực kỳ lúng túng.

Như vậy, tiểu bảo bảo đáp lại, lại khiến khóe miệng Nam Cung Tuyết Y co giật mãnh liệt, rất muốn tìm một cái xẻng sắt, dfienddn lieqiudoon đào một hố để chui vào.

Bởi vì.....

Đối với lời Nam Cung Tuyết Y nói, dù gì tam bảo bảo cũng liếc một cái, còn "hào phóng tặng" một tiếng hừ tức giận khó chịu.

Nhưng mà, tiểu bảo bảo thì sao?

Đối với Nam Cung Tuyết Y, mắt cũng chả thèm liếc.

Cánh tay chợt bắt chéo, mặt không biểu cảm nhìn phu thê Hiên Viên Diễm, trong môi nhỏ hồng hồng của tiểu bảo bảo, phun ra một chữ tràn đầy sự lạnh lùng: "Tên!"

Hiên Viên Diễm cố gắng thích ứng với tính tình lạnh nhạt, im lặng ít nói của tiểu bảo bảo, trên gương mặt kiềm chế sự co giật, nghiêng đầu trầm tư.

-- minh? (minh và danh đều cùng có phát âm giống nhau [míng], mình nghĩ do tiểu bảo bảo còn nhỏ nói chưa rõ nên khiến Hiên Viên Diễm nghe nhầm thành từ “minh”, và dưới đây Hiên Viên Diễm đã tự hiểu thành ba từ “minh nhật” nghĩa là ngày mai, Die nd da nl e q uu ydo n “minh” này là ngày mai; “điểu minh” nghĩa là chim hót, “minh” này là hót; “hương minh” nghĩa là trà thơm, “minh” này là trà)

Mai gì? Ngày mai sao? Tiểu bảo bảo muốn hỏi, khi nào ngày mai đến sao?

https://thuviensach.vn

Hoặc là hót? Chim hót? Chẳng lẽ, tiểu bảo bảo muốn đi dạo một vòng quanh vườn hoa, nghe thử tiếng chim hót sao?

Hoặc là trà? Trà thơm? Chẳng lẽ..... tiểu bảo bảo của hắn khát nước, muốn uống trà thơm?

Mân đôi môi đỏ hồng cười nhẹ, liếc nhìn phu quân Hiên Viên Diễm nhăn mày, nghiêng đầu trầm tư, nhưng lại không có đầu mối chút nào, lâm vào khốn cảnh.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn tiểu bảo bảo, ôn nhu hỏi: "Tiểu bảo bảo, ý của con là..... Phụ thân và mẫu thân nhanh bàn bạc, nên đặt tên cho huynh muội các con phải không?"

Nguyên tắc của tiểu bảo bảo là: d,0dylq.d có thể bớt nói, tuyệt không nói nhiều một chữ; có thể không nói lời nào, kiên quyết câm.

Vì vậy --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, tiểu bảo bảo keo kiệt đọc rõ từng chữ, "ừ" cũng lười phải "ừ" một tiếng, chỉ gật đầu.

Nàng quả thật không đoán sai, tiểu nữ nhi kiêu ngạo lạnh nhạt nhà nàng, không quá vui vẻ khi bị người gọi "bảo bảo" như mấy đứa khác.

Cả nửa ngày, vậy ra tiểu nữ nhi của hắn muốn tên sao?

Cố gắng không để mặt bị co giật, nhưng Hiên Viên Diễm vẫn bị tính tình của tiểu bảo bảo, làm vỡ tan cảm xúc bình tĩnh, dienndnle,qu.y don gương mặt căng lên nói: "Nguyệt nhi, không bằng....."

Đang ngổn ngang trong gió, Hiên Viên Diễm méo mặt, đang lúc chuẩn bị nói ra bốn cái tên, hỏi ái thê có được hay không thì trong nháy mắt.

Ở ngoài điện --

https://thuviensach.vn

Theo làn gió sớm từ từ xao động, truyền đến tiếng gọi của ba người, tiếng gọi đau đớn, xen lẫn cả tiếng hộc máu.

"Nguyệt nhi, Diễm, các người đang ở đâu vậy?"

"Nguyệt nhi, Diễm, các ngươi nhanh xuất hiện đi, xảy ra chuyện lớn rồi!"

"Nguyệt nhi, Diễm, Thượng Quan bá phụ và Hiên Viên Ly, bị, bị, bị....."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 330+1: Ác Độc Uy Hiếp 1

Edit: Lavender – Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Ba tiếng kêu đau đớn, xuyên qua làn bay gió vào trong điện.

Sắc mặt phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt chợt thay đổi, tiếng này hết sức quen thuộc, xuất phát từ trong miệng Vô Ngân tri kỷ, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong.

Không kịp nghĩ nhiều, hai chân phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa động, lúc này dùng tốc độ nhanh như điện chớp, lao ra ngoài điện đi về phía tiếng kêu.

Thiên Cơ lão nhân ôm đại bảo bảo đang phe phẩy cây quạt, Nam Cung Ngạo Nhật ôm nhị bảo bảo đang nghiêng đầu ngủ say, cũng bước đi như bay vọt ra khỏi điện.

Tam bảo bảo đưa tay nhỏ cuồng ngạo chống nạnh, đôi mắt tiểu bảo bảo sáng lên lạnh lẽo khẽ nheo lại, chậm rãi di chuyển bước chân, từ từ đi ra ngoài điện.

Trái liếc nhìn tam bảo bảo, phải nhìn lướt qua tiểu bảo bảo, khóe miệng Nam Cung Tuyết Y liên tục co giật, theo sau hai bảo bảo rút lui ra ngoài điện.

Bên ngoài điện, nơi Linh Tuyền khô cạn --

https://thuviensach.vn

Toàn thân Vô Ngân, Tiêu Hàn cùng với Dạ Dật Phong nhuốm máu, nội thương nghiêm trọng không thể đi được, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy ngã trên mặt đất.

Theo tiếng kêu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm ngồi xuống bên cạnh ba người Vô Ngân, ánh mắt lạnh lẽo đồng thanh hỏi: "Vô Ngân, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong, đã xảy ra chuyện gì?"

"Nguyệt nhi, Diễm....."

Hai người Vô Ngân và Tiêu Hàn, môi mới vừa mấp máy ba chữ, lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

"Nguyệt nhi, Diễm, thật xin lỗi, chúng ta đã dốc hết sức lực, nhưng vẫn....."

Dạ Dật Phong nói, còn chưa nói xong, lập tức giống như Tiêu Hàn, Vô Ngân, cũng mãnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi.

Ba người Vô Ngân bọn họ muốn nói chuyện, nhưng vừa nói đã thổ huyết, giống như chỉ cần nói thêm một chữ nữa, sẽ lập tức tắt thở.

Gặp tình hình này, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng không dám truy hỏi nữa.

Khoanh chân ngồi xuống, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiêng đầu, nói với Hiên Viên Diễm: "Diễm, chàng đỡ bọn họ ngồi dậy, ta sẽ sử dụng thất thải linh lực chữa thương cho họ."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời --

Thánh đế theo sau vừa đến, vội vàng lên tiếng nhắc nhở: "Nguyệt nhi, vạn lần không được sử dụng thất thải linh lực để trị nội thương cho ba người họ."

https://thuviensach.vn

Quay đầu lại nghi ngờ nhìn Thánh đế đang ôm nhị bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt kinh ngạc hỏi: "Ngoại công, vì sao vậy?"

"Ba người bọn họ, đều bị hắc linh của Thánh tôn làm trọng thương, con dùng thất thải linh lực đẩy vào trong cơ thể bọn họ, sẽ xảy ra xung đột với hắc linh của Thánh tôn, sẽ khiến thương thế của bọn họ càng nặng hơn, lập tức tắt thở bỏ mạng!"

Thu lại linh lực đang lưu chuyển trong lòng bàn tay, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thay đổi kiểu ngồi thành ngồi xổm.

Cùng phu quân Hiên Viên Diễm, cẩn thận đỡ ba người Vô Ngân ổn định lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nghiến răng tức giận hỏi: "Có thể có cách chữa trị khác không?"

Thánh đế không trả lời, liếc nhìn nhị bảo bảo đang ngủ say trên vai, ngay sau đó, hai mắt lại nhìn chằm chằm đại bảo bảo đang được Thiên Cơ lão nhân ôm trong ngực ở bên cạnh.

Ánh mắt của Thánh đế, Thiên Cơ lão nhân hiểu.

Thương thế của ba người Vô Ngân, linh lực của thần ngọc có thể trị liệu được. Nhưng, nhị bảo bảo đang bận ngủ, tam bảo bảo và tiểu bảo bảo còn chưa tới, chỉ có thể tìm đại bảo bảo.

"Bảo bối đại đồ tôn ơi, ba người bị thương này, chính là bằng hữu tốt của mẫu thân và phụ thân con. Con đừng đứng ngoài cười thờ ơ, bỏ mặc, như vậy....."

Cúi đầu, khóe mắt Thiên Cơ lão nhân giật giật, nhìn đại bảo bảo thong thả đung đưa cây quạt lông gà.

"Nếu ba người này đi đời nhà ma, mẫu thân và phụ thân của con sẽ khóc, con nhẫn tâm nhìn phụ mẫu con rơi lệ sao?"

https://thuviensach.vn

-- ách, cái đó.....

Bọn đệ đệ và muội muội, cũng có thể trị thương mà?

Vì sao không lay tỉnh nhị muội tham ngủ, hoặc là chờ tam đệ và tiểu muội đến, cố tình phải tìm nó trị thương chứ? Không có thấy nó đang đung đưa cây quạt lông gà sao, đang đung đưa thoải mái vừa lòng, một chút cũng không muốn dừng sao?

Mặt cười vô tội, nhưng thực ra đại bảo bảo vô cùng phúc hắc, vốn định lười biếng bỏ mặc, lên tiếng cự tuyệt trị thương.

Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt nôn nóng của phụ thân và nương thân yêu đang nhìn mình, đại bảo bảo cũng chỉ có thể yêu ai yêu cả đường đi thôi.

"Được rồi, được rồi, đại bảo bảo biết sai rồi! Mẫu thân, phụ thân, hai người đừng vội, đại bảo bảo sẽ trị thương cho ba người họ."

Cười hì hì nói xin lỗi, cười hì hì bay ra khỏi ngực Thiên Cơ lão nhân, cười hì hì đáp xuống đất.

Đứng trước ánh mắt co quắp của phu thê Hiên Viên Diễm, đại bảo bảo cười hì hì phe phẩy cây quạt, cười hì hì đứng trước mặt ba người Vô Ngân.

Đầu ngón tay bắn ra, cắm cây quạt vào trong cổ áo, đại bảo bảo đưa hai tay lên, lộ ra ánh sáng mang theo nhiệt độ nóng như lửa.

Lòng bàn tay trái phải di chuyển, luồng ánh sáng mang theo nhiệt độ nóng như lửa, cuốn bay về phía thân thể Vô Ngân, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đã được cố định ở phía đối diện đại bảo bảo.

Trong nháy mắt, luồng ánh sáng mang theo nhiệt độ nóng như lửa bao phủ ba người Vô Ngân, tam bảo bảo, tiểu bảo bảo và Nam Cung Tuyết Y,

https://thuviensach.vn

một trước một sau chầm chậm bước tới.

Đối với toàn thân ba người Vô Ngân nhuốm máu, mặt không biểu cảm liếc một cái.

Tam bảo bảo tiếp tục đưa tay nhỏ chống nạnh, đi tới một bên thưởng thức cảnh đẹp bươm bướm lượn giữa vườn hoa, tiểu bảo bảo tìm một hòn đá màu trắng ngồi xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn đàn kiến đang dọn nhà trên đất.

Nhìn tam bảo bảo cuồng ngạo ngắm hoa đùa bướm ở bên trái, lại nhìn tiểu bảo bảo lạnh lùng nhìn đàn kiến ở bên phải.

Lại nhìn về phía trước, nhìn như động vật vô hại, gương mặt cười ấm áp, kì thực.....

Nội tâm Đại Bảo bảo vô cùng phúc hắc, vốn chuẩn bị khoanh tay đứng nhìn, thấy chết mà không cứu, kết quả lại bị soái lão đầu vạch trần, không thể không ra tay cứu giúp.

Cuối cùng, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới đưa hai mắt chớp chớp nhìn nhị bảo bảo nghiêng đầu nhỏ tựa vào đầu vai Thánh đế say sưa đi vào giấc mộng cách đó không xa.

Đại bảo bảo phúc hắc, tam bảo bảo cuồng ngạo, tiểu bảo bảo lạnh lùng, ít nhiều gì, cũng coi như di truyền từ phu thê bọn họ.

Không đúng, bất luận phúc hắc cuồng ngạo, hay lạnh lùng, phu thê họ luôn luôn chỉ lấy để đối đãi với kẻ địch.

Nhưng các bảo bảo thì sao, trò còn giỏi hơn thầy nữa, mặc kệ kẻ địch cũng được, người thân hay bằng hữu cũng được, tuyệt đối không nặng bên này nhẹ bên kia, đối xử như nhau.

https://thuviensach.vn

Có điều, phu thê họ, hình như không có tham ngủ mà?

Như vậy..... Nhị bảo bảo tham ngủ thành nghiện, vậy là di truyền từ ai? Vấn đề này, dường như thật đáng phải suy nghĩ sâu xa rồi!

Thời gian rất nhanh --

Lòng bàn tay che giấu tia sáng, đầu ngón tay nhanh nhẹn đưa tới cổ áo.

Gương mặt đại bảo bảo mang theo nụ cười ấm áp, chân từ từ di chuyển, thân thể lười biếng dựa vào bên chân Thiên Cơ lão nhân, lại một lần nữa tự nhiên cầm cây quạt lông gà đung đưa.

Mặc dù gương mặt của ba người Vô Ngân đã khôi phục vẻ hồng hào, Hiên Viên Diễm vẫn không yên tâm hỏi: "Vô Ngân, các người sao rồi?"

Nội thương của Vô Ngân, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đã hoàn toàn khỏi hẳn, từ từ đứng lên, cùng đồng thanh trả lời: "Diễm, chúng ta không sao!"

Nghe thấy ba người Vô Ngân trả lời "không sao", lúc này Thượng Quan Ngưng Nguyệt mới hỏi: "Vô Ngân, tại sao ba người các ngươi lại bị hắc linh của Nam Cung Liệt làm trọng thương, đến cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Đối với việc bụng của Thượng Quan Ngưng Nguyệt lõm xuống, cùng với bốn bảo bảo trắng ngần, dung mạo vô cùng giống phu thê Hiên Viên Diễm, ba người Vô Ngân thật sự rất kinh ngạc.

Nhưng, trước mắt không phải lúc để tò mò.

Cho nên, đè nén một bụng kinh ngạc xuống, ba người Vô Ngân, ngươi một câu ta một lời, mau chóng thuật lại nguyên nhân khiến họ trọng

https://thuviensach.vn

thương.

Hóa ra --

Sau khi năm người Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời đi, đối với chuyện Hiên Viên Diễm sắp mất mạng, trong lòng mấy người Vô Ngân tràn đầy bi thương, liền ngồi vây quanh trong Thiên Linh điện, nốc uống từng bầu rượu.

Vậy mà, ngay lúc bọn họ rót đến bầu rượu thứ tám thì một nam tử áo đen với sắc mặt dữ tợn, lại đột nhiên vọt vào trong Thiên Linh điện.

Nói gì: Thánh tôn hắn đợi nhiều năm như vậy, rốt cuộc chờ được cơ hội báo thù rửa hận, phá hủy nguồn suối duy nhất, đưa Thánh đế vào chỗ chết.

Kết quả, Thần ngọc đáng chết lại thức tỉnh, phá hỏng kế hoạch giết Thánh đế.

Còn nói cái gì: Thượng Quan Ngưng Nguyệt ơi là Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ngươi cho rằng trở thành chủ nhân Thần ngọc, là có thể cứu vớt sinh mệnh của lão già Thánh đế kia sao? Không, ta sẽ để ngươi tự tay giết Thánh đế!

Nói xong, sắc mặt Thánh tôn dữ tợn, ánh mắt hunh ác nham hiểm, ngoan độc đánh về phía Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly cũng đang ngồi uống rượu tiêu sầu bên cạnh bàn.

Ba người Vô Ngân dùng hết toàn lực, muốn bảo vệ Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly.

Nhưng, Cầu Cầu và Ngốc Bảo vẫn luôn tuyệt thực, muốn đi theo chủ, đã đói đến ngay cả sức lực hoạt động cũng không có.

https://thuviensach.vn

Chỉ dựa vào võ công của ba người bọn họ, sao có thể là đối thủ của Thánh tôn mang lòng dạ độc ác đã đột phá hắc linh chứ?

Ngay lúc ba người bọn hắn bị một chưởng nặng nề của Thánh tôn đánh ngã xuống đất, sắp bị lấy mạng thì trong nháy mắt --

Bên trong Thiên điện cách đó không xa, hai mươi mấy vị trường lão nghe thấy tiếng đánh nhau đột ngột, nghi ngờ chạy tới, kịp thời cứu bọn họ dưới chưởng phong của Thánh tôn.

Mặc dù các trưởng lão không biết tình huống thế nào, nhưng Thánh đế đã từng đã thông báo, đám người Vô Ngân chính là khách quý, nếu gặp mặt phải dùng lễ tiết đối đãi.

Vì vậy, mặc dù địa vị các trưởng lão thua xa Thánh tôn, cũng không muốn cùng với Thánh tôn tự giết lẫn nhau.

Nhưng, vì giữ được tính mạng của mấy vị khách Vô Ngân, các trưởng lão lại không thể không ra tay, đánh nhau dữ dội với Thánh tôn.

Nhưng, Thánh tôn đã mất trí, suy cho cùng đã đột phá hắc linh, mặc dù các trưởng lão đông đảo, vẫn khó có thể ngăn cản độc thủ của Thánh tôn.

Huống chi, sau lưng Thánh tôn, còn có Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly bị đánh ngất nằm trên đất, vì để không ngộ thương hai vị khách quý này, các trưởng lão càng thêm yếu thế.

Mắt thấy tình huống không ổn, lại liên tưởng đến lời Thánh tôn nói.

Ba người Vô Ngân suy đoán, nếu nguồn suối đã bị phá hủy, Hiên Viên Diễm nhất định sẽ không mất mạng, hắn cùng với mấy người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thánh đế, chắc chắn ở chỗ của thần ngọc.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, bọn họ hỏi một trưởng lão đã bị Thánh tôn đánh trọng thương nằm trên đất, thần ngọc Linh cung ở nơi nào, hiện nay Thánh đế đang ở chỗ thần ngọc, bọn họ muốn đi thông báo cho Thánh đế.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 330+2: Ác Độc Uy Hiếp 2

Editor: Lavender – Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Thần ngọc ở bên trong cấm địa của điện, trưởng lão biết.

Nhưng trừ khi được sự cho phép của Thánh đế, nếu không, ngay cả người của Linh cung cũng không được tự tiện xâm nhập cấm địa, huống chi là người ngoài chứ?

Trưởng lão bị trọng thương nằm trên đất, vốn không muốn nói.

Nhưng, nhìn thấy Thánh tôn luôn luôn có tình cảm sâu đậm với bọn họ, thế nhưng thái độ lại khác thường, Die nd da nl e q uu ydo n thủ đoạn hiểm độc ra tay đánh chết mấy vị trưởng lão khác.

Vị trưởng lão này hơi do dự một chút, rốt cuộc vẫn phải nói rõ ràng con đường đến cấm địa cho mấy người Vô Ngân.

Vì vậy, ba người Vô Ngân hộc máu, không để ý nội thương nghiêm trọng, lúc này mới tiêu hao hết tất cả thể lực, xuất hiện ở trong cấm địa.....

Nghe ba người Vô Ngân thuật lại xong, giọng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lạnh lẽo giận dữ hét lên: "Nam Cung Liệt, trước đó phá hủy nguồn suối, giờ lại làm tổn thương phụ thân và bằng hữu của ta, ngươi thật sự muốn chết mà!"

https://thuviensach.vn

Lúc Thượng Quan Ngưng Nguyệt rống giận xong, trong nháy mắt muốn chạy tới Thiên linh điện cứu người.

"Ha ha, thật sự ta rất muốn tìm chết. Nhưng, trước khi ta chết, cái người phải chết trước ta kia, chắc chắn phải là lão già Thánh đế đó!"

Gió sớm bay cuộn lên, Thánh tôn Nam Cung Liệt lấy tốc độ nhanh như điện chớp, xâm nhập vào bên trong cấm địa, đứng cách đám người Quan Ngưng Nguyệt chừng mười lăm mét.

Mà dưới ánh nắng chói chang trên bầu trời xanh chiếu rọi xuống --

Năm ngón tay trái của Thánh tôn đang gắt gao bóp cổ Hiên Viên Ly; năm ngón tay phải của Thánh tôn gắt gao bóp cổ Thượng Quan Hạo.

Nhìn thấy cổ Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly bị siết, bởi vì cảm thấy cực kỳ đau đớn hít thở không thông, dieendaanleequuydonn con ngươi đã mở to, sắc mặt càng tím xanh.

Mặc dù lửa giận tràn đầy trời đất, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại không thể không đè nén.

Bởi vì, Thượng Quan Ngưng Nguyệt biết rõ, dù nàng và Nam Cung Liệt trước mắt kéo ngắn khoảng cách, cho dù có thể vận dụng thất thải linh lực, một kích đánh gục Nam Cung Liệt đáng chết.

Nhưng, cùng lúc đó, uy lực cường đại của thất thải linh lực, cũng đủ để lấy tính mạng phụ thân và Hiên Viên Ly đang bị Nam Cung Liệt bóp cổ.

Mắt ngọc lạnh lùng nheo lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gằn từng chữ một: "Nam Cung Liệt, thả phụ thân ta và Hiên Viên Ly ra, ta sẽ lưu lại cho ngươi toàn thây."

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nghe cho rõ, ta muốn chỉ mạng của Nam Cung Ngạo Nhật, chỉ cần ngươi giết Nam Cung Ngạo Nhật, như vậy....."

Tăng thêm mấy phần lực đạo bóp cổ, khiến Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly đau đớn giãy giụa, Nam Cung Liệt âm tàn cười một tiếng nói: "Được như ý nguyện của ta, tất nhiên ta sẽ thả Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly ra."

Nắm chặt hai tay, gân xanh nổi lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt cắn răng nghiến lợi nói: "Nam Cung Liệt, ngươi cũng đã biết, xưa nay ta hận nhất là bị người khác uy hiếp?"

Đôi lông mày nhíu lại, đôi mắt tràn ngập sự khát máu.

Khóe môi Nam Cung Liệt lạnh lùng cong lên, nói: "Vậy thì thế nào? Trước mắt, trong tay ta có hai mạng người, da.nlze.qu;ydo/nn muốn gì cũng có thể uy hiếp được ngươi, ngươi có thể làm khó ta sao?"

Những hành động của Nam Cung Liệt, khiến Nam Cung Tuyết Y thân là nhi tử, một chút thân tình cuối cùng cũng phai mờ.

Bóp mười ngón tay rắc rắc vang lên, Nam Cung Tuyết Y gằn từng chữ một: "Nam Cung Liệt, ngươi điên thật rồi, điên đến bất trị!"

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Tức giận hét lên với Nam Cung Tuyết Y xong, Nam Cung Liệt dữ tợn nhìn chằm chằm về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Đồng thời, cánh tay Nam Cung Liệt, bỗng chốc nhấc lên trên, khiến hai chân của Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, rời khỏi mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta đếm đến ba, nếu như ngươi còn không vận dụng thất thải linh lực, đánh Thánh Đế tan xương nát thịt, ta liền lập tức bẻ gãy cổ bọn họ!"

Mạng của phụ thân Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, Thượng Quan Ngưng Nguyệt thật rất muốn cứu, nhưng bảo nàng giết ngoại công Nam Cung Ngạo Nhật, nàng lại không có cách nào xuống tay được.

Vì vậy, mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, chỉ có thể tràn đầy tức giận nhìn chằm chằm Nam Cung Liệt.

Mấy người Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Diễm cũng tức giận trợn trừng mắt nhìn Nam Cung Liệt, bọn họ cũng rất muốn cứu người, Dieenndkdan/leeequhydonnn nhưng bọn họ lại hiểu rõ, chỉ cần bọn họ hơi vừa động.....

Như vậy, Nam Cung Liệt tuyệt đối có thể lấy tốc độ nhanh hơn, bẻ gãy cổ của Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly trước, cho nên, bọn họ chỉ có thể bất đắc dĩ tức giận trợn trừng mắt nhìn.

Không đếm xỉa đến một nhóm người trợn mắt lên giận dữ nhìn chằm chằm ở phía trước, khuôn mặt của Nam Cung Liệt vặn vẹo đã đến cực hạn, bắt đầu cao giọng đếm: "Một!"

Tiếng thứ nhất của Nam Cung Liệt đếm xong, trên trán mọi người đều rịn ra mồ hôi lạnh lo lắng, dĩ nhiên, trừ bốn bảo bảo ra.

Giữa ánh mặt trời chói sáng rạng rỡ bao quanh, chỉ thấy --

Đại bảo bảo vẫn nở nụ như gió mùa xuân, vẫn đang hài lòng phe phẩy cây quạt lông gà.

Nhị bảo bảo nhắm mắt, bé đang lười biếng ngủ say, tam bảo bảo nghiêng đầu, nghiêm túc đếm cánh hoa và bươm bướm, tiểu bảo bảo nhàn

https://thuviensach.vn

nhạt cúi đầu, ánh mắt lạnh lùng thờ ơ nhìn con kiến.

"Hai!"

Tiếng thứ hai Nam Cung Liệt đếm xong, móng tay của mọi người đều đã cắm vào lòng bàn tay. Còn Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật bĩu môi, da.nlze.qu;ydo/nn nhanh chóng dời bước đến bên người Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngay lúc Thánh đế hạ quyết tâm, muốn giao nhị bảo bảo lười biếng say ngủ trong lòng cho Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Sau đó, nói với Nam Cung Liệt: đừng uy hiếp Nguyệt nhi nữa, ta sẽ tự sát, để cho ngươi được như ý nguyện, thả Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly ra đi!

Cùng lúc Nam Cung Liệt sắp sửa đếm ra tiếng thứ ba, trong nháy mắt --

"Này, ta nói cái đó người nào đó, Nam Cung Liệt hả? Ta nói với ngươi này....."

Thích ý đong đưa cây quạt lông gà, nụ cười trên gương mặt của đại bảo bảo càng nồng hơn, đột nhiên mở miệng nói chuyện: "Ngươi đếm thì cứ đếm đi, nhưng ngàn vạn đừng đếm lớn tiếng như vậy!"

Tiếng ba vừa tới cổ họng, nhưng bởi vì đại bảo bảo đột nhiên lên tiếng, Nam Cung Liệt lại nuốt trở vào, ánh mắt lạnh lùng trừng mắt nhìn đại bảo bảo: "Tiểu quỷ thối, cút sang một bên!"

"Này này này, ta cảnh cáo ngươi....."

Đại bảo bảo vừa đong đưa cây quạt, hai chân vừa nhảy lên, nụ cười trên mặt giảm dần trả lời: "Ngươi mắng ta cái gì cũng có thể, chính là

https://thuviensach.vn

không cho phép mắng ta là tiểu quỷ thối!"

Lời của đại bảo bảo, khiến Nam Cung Liệt tức không chịu được muốn bể phổi, gương mặt vặn vẹo hết cỡ quát: dinendian.lơqid]on "Tiểu quỷ thối, ngươi muốn ta vả nát miệng ngươi sao?"

-- ngay lúc hắn sắp sửa đếm đến ba, bẻ gãy cổ của Hiên Viên Ly trước, bức bách Thượng Quan Ngưng Nguyệt vì cứu Thượng Quan Hạo, không thể không giết Nam Cung Ngạo Nhật.

Đứa trẻ chết tiệt này lên tiếng, mà nguyên nhân lên tiếng, lại không phải bảo hắn thả người mà là bảo hắn đếm nhỏ giọng một chút?

Nam Cung Liệt vừa ngừng nói, hai chân đại bảo bảo nhảy càng cao hơn, cây quạt đong đưa càng nhanh, nụ cười cũng mang theo chút giận dữ.

"Con bà nó chứ, ta nói mắng ta cái gì cũng có thể, nhưng không được mắng ta là tiểu quỷ thối! Toàn thân người ta thơm ngát, rốt cuộc thối chỗ nào chứ?"

Đại bảo bảo mới vừa chửi xong, bên kia Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngổn ngang trong gió.

-- Bây giờ, là tình huống gì vậy?

Nam Cung Liệt đang siết cổ phụ thân và Hiên Ly, chỉ cần tay của hắn dùng sức bóp một chút. Như vậy.....

Phụ thân và Hiên Viên Ly sắp bước vào quỷ môn quan rồi, trong tình huống nguy cấp ngàn cân treo sợi tóc như thế, *dyan(lee^qu.donnn) đại bảo bảo nhà nàng, vẫn còn ý định cãi nhau với Nam Cung Liệt?

Chẳng thèm phản ứng lại với đại bảo bảo, đôi mắt nham hiểm Nam Cung Liệt rời khỏi mặt của đại bảo bảo, tiếp tục rét lạnh nhìn Thượng Quan

https://thuviensach.vn

Ngưng Nguyệt.

Nhưng, cùng lúc đó, trước lúc Nam Cung Liệt vừa muốn đếm tiếng ba, trong nháy mắt --

"Được rồi, thật là! Nếu như ngươi thích mắng ta là tiểu quỷ thối, vậy ngươi cứ mắng chửi đi! Chỉ là....."

Đại bảo bảo ngừng giơ chân lên, lại giành lên tiếng trước Nam Cung Liệt: "Mặc dù ngươi mắng ta khiến ta rất khó chịu, ta vẫn còn có ý tốt muốn nhắc nhở ngươi một chút, ngàn vạn đừng lớn tiếng quá thôi!"

Mấy lời đại bảo bảo nói, rốt cuộc gợi lên lòng hiếu kỳ của Nam Cung Liệt, nhịn không được mở miệng hỏi: "Tại sao vậy?"

Cùng lúc đó --

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhóm người Vô Ngân, Tiêu Hàn cùng đồng loạt nhìn đại bảo bảo, trái tim cũng không hẹn mà cùng lặng yên hỏi đúng vậy, tại sao?

"Bởi vì, nếu như ngươi đếm quá lớn tiếng, nhất định sẽ đánh thức nhị muội ta. Một khi đánh thức nhị muội ta, như vậy....."

Đại bảo bảo kéo dài tiếng cười, bỗng chốc ổn định khoanh chân ngồi, đong đưa đong đưa cây quạt lông gà trong tay, nói: dfienddn lieqiudoon "Nhị muội sẽ cần lỗ tai yên lặng, tiếp tục say sưa đi vào giấc mộng, nên chắc chắn sẽ lôi kéo ngươi ngủ chung đó!"

Nghe xong lời đại bảo bảo nói, lúc này trán Nam Cung Liệt nổi gân xanh, cáu kỉnh hét lớn nói: "Tiểu quỷ thối, ngươi đang đùa ta sao?"

Nam Cung Liệt rống tiếng lớn lên, nhị bảo bảođang nghiêngđầu nhỏ tựa vào vai Thánh đế, vốn ngủ say sưa ngon lành, mắt chợt tỉnh táo mở ra.

https://thuviensach.vn

Nâng tay, xoa nhẹ con mắt lim dim.

Tầm mắt nhị bảo bảo mơ hồ không rõ nhìn Nam Cung Liệt, giữa môi hồng phun ra giọng ngọt ngào mềm yếu: "Liệt Liệt, ngươi rất ồn ào đó!"

-- Liệt Liệt?

Nghe thấy hai chữ này, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, và nhóm người Vô Ngân, Tiêu Hàn, trọng tâm không vững, suýt tí nữa thì ngã lộn đầu rồi.

Nhưng, nghe được hai chữ Liệt Liệt này, cả người Nam Cung Liệt tức giận run rẩy, hết sức tức giận, thiếu chút nữa phun máu ra như mưa.

"Thượng Quan Ngưng Nguyệt, ta bẻ gãy cổ của Hiên Viên Ly trước, nếu ngươi còn không giết Nam Cung Ngạo Nhật, dienndnle,qu.y don ta lập tức đưa tên Thượng Quan Hạo xuống địa ngục bồi Hiên Viên Ly!"

Dùng hết sức lớn nhất gào lớn uy hiếp.

Ngay sau đó, cánh tay trái của Nam Cung Liệt, bỗng chốc nâng cao, bóp cổ của Hiên Viên Ly, đưa Hiên Viên Ly giơ lên giữa không trung.

Nhìn thấy năm ngón tay trái của Nam Cung Liệt, đã khảm v sâu ào cổ Hiên Viên Ly.

Bên trong gáy cổ Hiên Viên Ly, trong nháy mắt máu tươi văng tung tóe ra bên ngoài, ngoài ra còn nghe tiếng xương của Hiên Viên Ly nứt ra, lúc này sắc mặt trắng bệch hét lên: "Không cần a! Ca --"

Cùng lúc đó --

Đôi môi hồng nộn non nớt, mềm mại của nhị bảo bảo, phun ra bốn chữ với giọng điệu ngọt như mật hoa quế: "Nam Cung Liệt, ngủ!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 331+1: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 1

Nam Cung Ngạo Nhật sinh ra hai nữ nhi, trưởng nữ Nam Cung Yên Nhi, út nữ Nam Cung Ngọc Nhi.

Bốn mươi năm trước --

Nam Cung Yên Nhi tuổi mười lăm xuân xanh, Nam Cung Ngọc Nhi chưa ra đời.

Lúc ấy, Nam Cung Yên Nhi tuổi xuân xanh, tuy chỉ mới mười lăm tuổi, nhưng linh lực cũng đã sắp bằng phụ thân, Die nd da nl e q uu ydo n dưới Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật.

Người thống trị cao nhất Linh cung, chức vị Thánh đế này, cũng không phải cha truyền con nối, mà là do người có linh lực đứng đầu tiếp nhận.

Vì vậy, rõ ràng, linh lực Nam Cung Yên Nhi gần bằng Nam Cung Ngạo Nhật, tất nhiên là người được được chọn để tiếp nhận chức Thánh đế.

Theo cung quy, nếu Thánh đế đời tiếp theo của Linh cung là nam tử, như vậy trước khi nam tử tiếp nhận đế vị, để cho trăm vị trưởng lão đức cao vọng trọng, chọn lựa ra một vị Thánh hậu và lập hôn phối trong số các nữ tử ưu tú.

Ngược lại, nếu Thánh đế đời tiếp theo của Linh cung là nữ tử, trước khi nữ tử tiếp nhận đế vị, cũng để cho trăm vị trưởng lão đức cao vọng

https://thuviensach.vn

trọng, chọn lựa ra một vị Thánh hoàng và lập hôn phối trong số các nam tử ưu tú.

Nam Cung Liệt mười chín tuổi, từ lần đầu tiên gặp mặt Nam Cung Yên Nhi, trong lòng đã âm thầm thề, cuộc đời này không phải là Nam Cung Yên Nhi thì không cưới.

Nhưng --

Thánh đế đời tiếp theo của Linh cung, Nam Cung Yên Nhi đã trở thành người được chọn, nếu Nam Cung Liệt muốn cưới được nữ tử yêu thích, phải trở thành Thánh hoàng.

Chức vị Thánh hoàng chỉ có một, người ngưỡng mộ Nam Cung Yên Nhi lại có vô số, điều này cũng có ý nghĩa, dieendaanleequuydonn người muốn đoạt được chức vị Thánh hoàng cũng có rất nhiều.

Nếu Nam Cung Liệt muốn trở thành Thánh hoàng, thì phải đánh bại vô số "Tình địch".

Mà, điều kiện tiên quyết để trở thành Thánh hoàng, quan trọng nhất là trình độ linh lực. Người tham tuyển chọn có linh lực càng cao, cơ hội trở thành Thánh hoàng càng lớn.

Mặc dù linh lực của Nam Cung Liệt không thấp, nhưng hắn vẫn biết rõ, trong số kẻ tham gia tuyển chọn chức Thánh hoàng, có khối người có linh lực cao hơn hắn.

Vì vậy, nếu Nam Cung Liệt muốn trở thành Thánh hoàng, thành công cưới được nữ tử mình thương yêu, phải giả tăng linh lực của bản thân, để đánh bại tất cả đối thủ.

Vì vậy.....

https://thuviensach.vn

Cũng bởi vì Nam Cung Liệt muốn tăng linh lực, thuận lợi trở thành Thánh hoàng, lại dẫn đến viên thủy tinh đen của Ma tộc bị hủy, mấy vạn người Ma tộc đã tan thành mây khói.

Năm năm sau --

Út nữ của Nam Cung Ngạo Nhật, Nam Cung Ngọc Nhi ra đời.

Trưởng nữ của Nam Cung Ngạo Nhật, Nam Cung Yên Nhi đến tuổi xuân xanh hai mươi rồi, nên đến lúc chọn lựa Thánh hoàng, lập hôn phối rồi.

Trong năm năm này, dù Nam Cung Liệt chưa thể như ý nguyện hấp thu năng lượng của viên thủy tinh đen Ma tộc, da.nlze.qu;ydo/nn nhưng vẫn dựa vào sự cố gắng của bản thân, đề cao linh lực lên vô số lần.

Vậy mà, ngay lúc Nam Cung Liệt tự tin mười phần, cho rằng trong cuộc tỷ thí Thánh hoàng, hắn nhất định sẽ đoạt giải quán quân, cưới được mỹ nhân về.

Trong đợt tỷ thí Thánh hoàng, Nam Cung Liệt lại thua.

Hơn nưa, người đánh bại Nam Cung Liệt, lại là đại ca ruột của Nam Cung Liệt, Nam Cung Húc, cũng thề cuộc đời này không phải là Nam Cung Yên Nhi không cưới.

Trong đợt tỷ thí Thánh hoàng, hai người cuối cùng, linh lực của Nam Cung Liệt và Nam Cung Húc, nhưng thật ra lại không phân cao thấp.

Nếu linh lực của Nam Cung Liệt và Nam Cung Húc không phân cao thấp. Như vậy, trăm vị trưởng lão đức cao vọng trọng tất nhiên phải chọn lựa dựa vào tố chất.

https://thuviensach.vn

Huynh trưởng Nam Cung Húc: tao nhã lịch sự, tài hoa hơn người, không những cầm kỳ thi họa không gì không giỏi, thi từ ca phú lại càng có thành tựu phi phàm.

Đệ đệ Nam Cung Liệt: mặc dù dung mạo tuấn mỹ không thua huynh trưởng Nam Cung Húc, nhưng từ trước đến giờ đối xử với người đều cuồng ngạo, tài hoa cũng thua kém huynh trưởng Nam Cung Húc.

Trải qua một hồi thảo luận, trăm vị trưởng lão nhất trí cho rằng.....

Nếu để Nam Cung Húc có nhân phẩm và tài hoa đều không thể soi mói làm Thánh hoàng, dinendian.lơqid]on mới có thể cùng Thánh đế tương lai Nam Cung Yên Nhi, quản lý Linh cung tốt hơn.

Vì vậy, các trưởng lão đã chọn lựa kết quả, trình lên cho Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật, để Nam Cung Ngạo Nhật ra quyết định cuối cùng.

Hai người Nam Cung Húc và Nam Cung Liệt, Thánh đế đều coi như con ruột, bọn họ yêu Nam Cung Yên Nhi sâu đậm, Thánh đế cũng rất rõ.

Nhưng --

Nam Cung Liệt vì đoạt được chức vị Thánh hoàng, lại bụng dạ khó lường tiến vào Ma tộc, muốn lấy trộm thủy tinh đen để tăng linh lực, dẫn đến mấy vạn người Ma tộc vô tội diệt vong.

Vì đạt được mục đích, lợi dụng sự tin tưởng của người thân, trộm đồ vật của người khác. Người như vậy, có thể nào trở thành Thánh hoàng, cùng Thánh đế tương lai quản lý Linh cung chứ?

Cho nên, trăm vị trưởng lão trình lên, kết quả để Nam Cung Húc trở thành Thánh hoàng, thật ra cũng là kết quả Thánh đế thầm muốn.

https://thuviensach.vn

Ứng cử viên của Thánh hoàng, đã được định ra. Như vậy, theo sau đó, dĩ nhiên là đại hôn của Nam Cung Húc và Nam Cung Yên Nhi.

Vậy mà --

Khiến Nam Cung Ngạo Nhật vạn vạn không ngờ chính là, trước đại hôn một tháng, Nam Cung Yên Nhi lại chạy tới nói cho hắn biết, Dieenndkdan/leeequhydonnn nàng không cần gả cho Nam Cung Húc, người nàng yêu là Nam Cung Liệt.

Thứ nhất: Nam Cung Húc đã trở thành Thánh hoàng, nếu thu lại chức Thánh hoàng, không những làm trái cung quy, khiến mặt mũi Nam Cung Húc không còn?

Thứ hai: Nam Cung Yên Nhi là Thánh đế tương lai, người Thánh đế phải gả là Thánh hoàng.

Thánh hoàng, phải hiệp trợ Thánh đế quản lý Linh cung, trong lòng Nam Cung Ngạo Nhật rất rõ ràng, nếu để Nam Cung Liệt trở thành Thánh hoàng, với tính cách của Nam Cung Liệt, nhất định rất bảo thủ!

Thứ ba: bởi vì Ma tộc diệt vong, Linh Tuyền gặp phải tử kiếp nguyền rủa.

Nam Cung Ngạo Nhật đang vì không tìm được Ma châu, vì chuyện hóa giải Linh Tuyền khô cạn, mà buồn đến ngày đêm khó ngủ, nơi nào còn có thể tỉnh táo khuyên bảo Nam Cung Yên Nhi đây?

Vì vậy, nghe thấy Nam Cung Yên Nhi khóc lóc kể lể một hồi, lúc này Nam Cung Ngạo Nhật giận dữ, nghiêm nghị khiển trách Nam Cung Yên Nhi, nói cho nàng biết phải gả cho Nam Cung Húc.

Linh lực của Nam Cung Yên Nhi, mặc dù cao vô cùng, nhưng tính tình lại cực kỳ yếu đuối, *dyan(lee^qu.donnn) không dám chống lại nghiêm

https://thuviensach.vn

lệnh của phụ thân, chỉ có thể rưng rưng rời đi.....

Một tháng sau, bi kịch xảy ra.

Ngay đêm đó, Nam Cung Yên Nhi và Nam Cung Húc thành thân, Nam Cung Liệt lại xâm nhập tân phòng, muốn mang Nam Cung Yên Nhi rời khỏi Linh cung, từ đó cùng nhau mai danh ẩn tích.

Người mà Nam Cung Yên Nhi yêu, tuy là đệ đệ Nam Cung Liệt. Nhưng, đối với Nam Cung Húc cùng nhau lớn lên, cẩn thận che chở nàng, Nam Cung Yên Nhi cũng không phải vô tình.

Có điều, một phần tình ý này, hoàn toàn không liên quan đến yêu, là một phần tình cảm của muội muội đối với ca ca.

Mệnh lệnh của phụ thân không thể không theo, nếu phải gả cho Nam Cung Húc, bản thân Nam Cung Yên Nhi đau lòng, đồng thời cũng không muốn tổn thương Nam Cung Húc.

Cho nên, nàng cũng không có nói với Nam Cung Húc, người nàng thực sự muốn gả, thật ra vốn cũng không phải là hắn, mà là đệ đệ của hắn, Nam Cung Liệt.

Nam Cung Húc yêu Nam Cung Yên Nhi, một chút cũng không kém Nam Cung Liệt, hơn nữa cũng không biết, dfienddn lieqiudoon người Nam Cung Yên Nhi muốn gả thật ra cũng không phải là hắn.

Vì vậy --

Đêm thành thân, nhìn thấy đệ đệ ruột thịt của mình, lại đạp cửa xông vào tân phòng, mạnh mẽ muốn dẫn nữ tử yêu quý rời khỏi Linh cung.

Mặc dù Nam Cung Húc tao nhã lịch sự, cũng không có cách nào chịu đựng được một màn kích thích này. Cho nên, dưới cơn nóng giận, Nam

https://thuviensach.vn

Cung Húc đã đánh nhau với Nam Cung Liệt.

Trong lúc đánh nhau, Nam Cung Húc dần dần khôi phục lý trí, niệm Nam Cung Liệt là đệ đệ ruột thịt của mình, không khỏi xuống tay lưu tình.

Vậy mà, Nam Cung Húc nhớ đến tình cảm huynh đệ, Nam Cung Liệt lại không nhớ chút nào.

Nam Cung Liệt ra từng chiêu ác độc, ra tay vô tình, muốn đẩy huynh trưởng Nam Cung Húc vào chỗ chết, để mang nữ tử mình yêu rời khỏi Linh cung.

Rốt cuộc, Nam Cung Húc sơ sẩy, không kịp né tránh, chịu phải thủ đoạn hiểm độc của Nam Cung Liệt mà xuyên tim, dienndnle,qu.y don lúc này tắt thở, ngã xuống vũng máu.

Trong nháy mắt Nam Cung Húc ngã xuống, Nam Cung Ngạo Nhật nghe thấy tiếng đánh nhau mà đến, tiến vào tân phòng.

Nhìn thấy Nam Cung Húc phơi thây trên mặt đất, đôi tay Nam Cung Liệt nhuốm máu.

Lại gặp được Nam Cung Yên Nhi, nằm trên thi thể của Nam Cung Húc mà cất tiếng khóc đau buồn, Nam Cung Ngạo Nhật lập tức đoán được, trước đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trước đó khiến mấy vạn người Ma tộc diệt vong, dẫn đến Linh Tuyền hạ nguyền rủa. Hôm nay, lại vì mang Yên Nhi rời khỏi Linh cung, lại giết ca ca ruột của mình?

Nam Cung Ngạo Nhật hoàn toàn tuyệt vọng Nam Cung Liệt, cực kỳ tức giận tung ra một chưởng, khiến Nam Cung Liệt trọng thương nằm trên đất.

https://thuviensach.vn

Người Nam Cung Yên Nhi yêu tuy là Nam Cung Liệt, Die nd da nl e q uu ydo n nhưng dù sao nàng cũng coi Nam Cung Húc như ca ca ruột.

Dưới mắt, Nam Cung Húc lại bởi vì nàng, chết trong tay Nam Cung Liệt, sao nàng có thể không thấy áy náy với Nam Cung Húc chứ?

Cho nên, một khắc kia Nam Cung Húc mất mạng, Nam Cung Yên Nhi lại cảm thấy bản thân chỉ có một con đường chết, mới có thể xóa bỏ sự áy náy đối với Nam Cung Húc.

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 331+2: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 2

Vì vậy --

Ngay lúc Nam Cung Ngạo Nhật tung ra chưởng thứ hai, muốn đòi lấy tính mạng của Nam Cung Liệt, để bồi tội với mấy vạn người Ma tộc, thay Nam Cung Húc báo thù thì trong nháy mắt.

Vốn nằm trên thi thể Nam Cung Húc, Nam Cung Yên Nhi cất tiếng khóc đau buồn, chợt đứng lên, phi thân chắn ở trước mặt Nam Cung Liệt, chịu một chưởng trí mạng này.

Nam Cung Ngạo Nhật cũng không ngờ tới, Nam Cung Yên Nhi lại có thể phi thân ngăn ở phía trước, Die nd da nl e q uu ydo n tiếp nhận một chưởng trí mạng cho Nam Cung Liệt.

"Yên Nhi --"

Một tiếng kêu bi thống, sắc mặt Nam Cung Ngạo Nhật trắng bệch, nhanh chóng vọt tới, ôm lấy Nam Cung Yên Nhi hơi thở mong manh.

Bắt được cánh tay Nam Cung Ngạo Nhật, phế phủ Nam Cung Yên Nhi nát hết, giọng như muỗi ngâm mà nói: "Phụ thân, nữ nhi thẹn với Húc ca ca, nên lấy mệnh đổi mệnh. Về phần Liệt....."

"Bất luận hắn phạm vào lỗi gì, chàng ấy đều là người nữ nhi yêu sâu đậm. Cho nên, phụ thân, nữ nhi van xin người, tha thứ cho Liệt, không cần giết Liệt! Nếu người không chịu tha thứ cho Liệt, cho dù nữ nhi chết rồi, linh hồn cũng khó mà an nghỉ, linh hồn của nữ nhi cũng sẽ hận người!"

https://thuviensach.vn

Đau đớn nhắm mắt, hít sâu một hơi, Nam Cung Ngạo Nhật nói: "Được, Yên Nhi, phụ thân đồng ý với con, sẽ không giết Nam Cung Liệt."

Nghe thấy Nam Cung Ngạo Nhật trả lời, Nam Cung Yên Nhi phun ra một ngụm máu tươi, dieendaanleequuydonn lúc này tay mới buông lỏng cánh tay Nam Cung Ngạo Nhật ra, vĩnh viễn nhắm hai mắt lại.

Nam Cung Yên Nhi chết đi, khiến Nam Cung Liệt trọng thương nằm trên đất, bi thương cũng muốn đi theo.

Nhưng, ngay lúc Nam Cung Liệt nâng tay trái lên, sắp sửa đánh về phía đỉnh đầu mình là lúc, hắn lại chậm rãi thả tay xuống.

Nam Cung Liệt cho rằng, trong đợt tỷ thí Thánh hoàng, rõ ràng bản thân đã không phân cao thấp với Nam Cung Húc.

Nếu không phải Thánh đế thiên vị Nam Cung Húc, oán hận bản thân bởi vì cử chỉ vô tình, dẫn đến mấy vạn người Ma tộc diệt vong, người trở thành Thánh hoàng nhất định là mình.

Nếu như mình trở thành Thánh hoàng, sao Yên Nhi lại chết chứ?

Tính tình Nam Cung Liệt cực đoan, lại không cảm thấy bản thân có lỗi chút nào, ngược lại hắn cảm thấy.....

Tất cả đều là lỗi của Nam Cung Ngạo Nhật, là Nam Cung Ngạo Nhật phá hủy hạnh phúc cả đời hắn, da.nlze.qu;ydo/nn là Nam Cung Ngạo Nhật bóp chết mệnh của Nam Cung Yên Nhi, khiến hắn mất người yêu vĩnh viễn.

Nam Cung Ngạo Nhật phá hủy người hắn yêu, phá hủy hạnh phúc của hắn.

https://thuviensach.vn

Cho nên, hắn không thể chết, ít nhất hiện tại không thể, hắn muốn hủy Nam Cung Ngạo Nhật trước, sau đó sẽ đến địa ngục tìm Yên Nhi.

Bởi vì lời nói trước khi chết trưởng nữ Nam Cung Yên Nhi, ánh mắt tràn đầy cầu xin trước khi chết nàng.

Không muốn trưởng nữ Nam Cung Yên Nhi, chết rồi linh hồn cũng khó mà an nghỉ, Nam Cung Ngạo Nhật không giết Nam Cung Liệt, mà là nhốt vào địa lao.....

Cho đến, mười bảy năm sau --

Nam Cung Ngạo Nhật tìm kiếm Ma châu không có kết quả, phái ra tiểu nữ nhi Nam Cung Ngọc Nhi mười bảy tuổi đã trưởng thành, dinendian.lơqid]on xuất cung tìm tung tích của Huyết Thứu vương thì lúc này mới thả Nam Cung Liệt ra khỏi địa lao.

Thân ở địa lao mười bảy năm, rốt cuộc Nam Cung Liệt được thả ra khỏi địa lao, chuyện làm đầu tiên, chính là quỳ gối dưới chân Nam Cung Ngạo Nhật sám hối.

Sau lần đó, Nam Cung Liệt "thành tâm hối cãi", càng quên ăn quên ngủ, thay mọi người Linh cung làm những việc vặt nặng nhất bẩn thỉu nhất mệt nhất.

Nhìn thấy Nam Cung Liệt "thành tâm hối cãi", cho dù mệt nhọc đến hộc máu, cũng không chịu nghỉ ngơi một lát, vẫn muốn thay mình gánh tất cả chuyện vụn vặt.

Rốt cuộc Nam Cung Ngạo Nhật tha thứ cho Nam Cung Liệt, hơn nữa để Nam Cung Liệt đảm nhiệm chức Thánh tôn.

Vậy mà --

https://thuviensach.vn

Nam Cung Ngạo Nhật vón cũng không biết, tất cả đều là giả.

Đằng sau Nam Cung Liệt "thành tâm hối cãi", che giấu chính là một trái tim giết chóc, một trái tim ngày ngày đề cao linh lực, chắc chắn sẽ nghiền xương Nam Cung Ngạo Nhật thành tro.

Vì được trút bỏ hận thù như nguyện, cho dù Nam Cung Ngạo Nhật để Nam Cung Liệt cưới Thánh nữ Nam Cung Điệp, Dieenndkdan/leeequhydonnn Nam Cung Liệt cũng " vui mừng hớn hở" cưới.

Lòng Nam Cung Liệt muốn thành thân là giả, Thánh nữ Nam Cung Điệp muốn gả cũng là thật.

Bởi vì, Nam Cung Liệt "thành tâm hối cãi", ngụy trang bản thân hết sức hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức khiến Nam Cung Điệp thật sự dốc hết cả trái tim.

Đáng tiếc --

Ngay đêm động phòng đó, Nam Cung Liệt lại tổn thương trái tim của Nam Cung Điệp.

Nam Cung Liệt nói với Nam Cung Điệp: sở dĩ hắn phải cưới nàng, là bởi vì kính trọng Thánh đế, không muốn làm trái bất luận ý gì của Thánh đế.

Nhưng, cưới nàng thì cưới nàng, hắn tuyệt đối sẽ không chạm vào nàng, càng sẽ không yêu nàng.

Bởi vì, nữ nhân hắn yêu cả cuộc đời này, chỉ có Nam Cung Yên Nhi. Ngay cả Nam Cung Yên Nhi đã chết, tình yêu của hắn đối với Nam Cung Yên Nhi vĩnh viễn sẽ không tắt.

https://thuviensach.vn

Những lời này của Nam Cung Liệt, không khỏi khiến trong lòng Nam Cung Điệp vừa thẹn vừa tức.

Ngoài mặt Nam Cung Điệp không biến sắc, nhưng sau lưng, nàng làm ra một chuyện, *dyan(lee^qu.donnn) một chuyện khiến nàng sớm đoạn hồn trên Hoàng Tuyền.

Mỗi một đêm, nàng đều thừa dịp Nam Cung Liệt nửa tỉnh nửa say, lại dịch dung thành Nam Cung Yên Nhi, xuất hiện ở trước mặt Nam Cung Liệt, vì vậy.....

Hôm sau --

Khi Nam Cung Liệt tỉnh rượu, phát hiện cả người trần truồng, lại ôm Nam Cung Điệp không mảnh vải che thân, cẩn thận nghĩ một lần, lúc này hắn hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì.

Nam Cung Liệt giận dữ, năm ngón tay bóp chặt cổ Nam Cung Điệp, hỏi nàng vì sao lại làm như thế?

Lòng Nam Cung Điệp đang rỉ máu, trên gương mặt cũng là cười dữ tợn một tiếng, nói: ngươi phá hủy tình yêu của ta, ta liền phá hủy tình yêu của ngươi.

Hôm nay, mặc dù tim của ngươi là của Nam Cung Yên Nhi, thân thể lại là của ta. Ngươi nghe rõ cho ta, tình yêu của ngươi đối với Nam Cung Yên Nhi, đã không còn hoàn mỹ nữa rồi!

Nghe xong lời Nam Cung Điệp nói, Nam Cung Liệt thật sự muốn giết Nam Cung Điệp.

Nhưng, hắn không lập tức động thủ, bởi vì hắn biết rõ, nếu hắn giết Nam Cung Điệp, Thánh đế sẽ sinh nghi việc hắn "thành tâm hối cãi".

https://thuviensach.vn

Hắn phải đợi cơ hội, chờ một cơ hội Thánh đế sẽ không sinh nghi.

Nam Cung Liệt không đợi đđc cơ hội, Nam Cung Điệp lại tự mình đưa cơ hội tới. Bởi vì, chính một đêm như vậy, Nam Cung Điệp lại mang thai.

Một ngày Nam Cung Điệp sinh Nam Cung Tuyết Y, Nam Cung Liệt âm thầm động tay chân, tạo ra hiện tượng giả bởi vì Nam Cung Điệp khó sinh, dfienddn lieqiudoon từ đó ra nhiều máu mà chết.

Không người nào biết mang của Nam Cung Điệp, là bị Nam Cung Liệt đoạt lấy.

Bọn họ đều bị hiện tượng giả lừa gạt, cho rằng Nam Cung Điệp là vì khó sinh mà chết, đối với Nam Cung Điệp khó sinh mất sớm, cảm thấy đau tiếc không thôi.

Cho đến một năm, Nam Cung Tuyết Y mười lăm tuổi --

Trong lúc vô tình, hắn ở ngoài cửa phòng Nam Cung Liệt, nghe thấy Nam Cung Liệt uống nhiều rượu, nói loạn một hồi.

"Yên Nhi, thật xin lỗi, tình yêu của ta đối với nàng có tỳ vết. Nhưng....."

"Ta không cố ý chạm vào Nam Cung Điệp, là nữ nhân Nam Cung Điệp kia vô sỉ, ả thừa dịp ta uống say, cố ý giả trang thành bộ dạng của nàng dụ dỗ ta, lúc đó ta mới....."

"Có điều, nữ nhân Nam Cung Điệp vô sỉ đó, ta đã tự tay giết nàng. Cho nên, Yên Nhi, ta van cầu nàng, nàng nhất định phải tha thứ cho ta!"

Nghe thấy thế, Nam Cung Tuyết Y cũng sợ đến ngây người.

Quả thật Nam Cung Tuyết Y không thể tin được, hóa ra nương mình năm đó, cũng không phải khó sinh mà chết, dienndnle,qu.y don mà thực sự

https://thuviensach.vn

bị chính tay phụ thân mình giết chết?

Nếu phụ thân vốn không yêu nương, vì sao lúc trước người phải cưới nương chứ?

Hai mắt Nam Cung Tuyết Y ngấn lệ, một đường lảo đảo nghiêng ngã, chạy tới Thiên Linh điện, muốn hỏi Thánh đế luôn thương yêu mình, đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nghe xong lời Nam Cung Tuyết Y nói, Nam Cung Ngạo Nhật mới biết, Nam Cung Liệt thành tâm hối cãi, hóa ra đều là giả vờ.

Nam Cung Ngạo Nhật vừa nghĩ, liền hiểu đằng sau Nam Cung Liệt "thành tâm hối cãi", đến cuối cùng cất dấu động cơ thế nào rồi.

Trong lòng Nam Cung Liệt có hận, hận mình chia rẽ hắn và Yên Nhi.

Cho nên, Nam Cung Liệt đang đợi một cơ hội, một khi linh lực của hắn vượt qua mình, hoàn toàn chắc chắn có cơ hội giết mình để tiết hận.

Vì chuyện đoạt được chức vị Thánh hoàng, dẫn đến mấy vạn người Ma tộc vô tội tan thành mây khói, Nam Cung Liệt không hề đau lòng.

Không thể lên làm Thánh hoàng, được như nguyện cưới Yên Nhi.

Cả chuyện ngay tại đêm Yên Nhi thành thân, đã xông vào tân phòng, độc ác sát hại thân huynh trưởng Nam Cung Húc, da.nlze.qu;ydo/nn Nam Cung Liệt cũng không hề hối cãi.

Cho rằng Nam Cung Liệt hoàn toàn thay đổi, để cho hắn cưới Thánh nữ, mục đích cũng chỉ vì muốn hắn có thêm huyết mạch, ngày sau có con hầu hạ dưới gối.

Nếu hắn thật sự không có cách nào quên Yên Nhi, đại khái có thể nói thật, hắn (Nam Cung Ngạo Nhật) cũng sẽ không buộc hắn (Nam Cung Liệt)

https://thuviensach.vn

thú Thánh nữ.

Ngược lại, ngoài mặt, mặc dù vui mừng hớn hở cưới Thánh nữ, nhưng sau lưng, lại dùng thủ đoạn độc ác giết Thánh nữ?

Được, lui vạn bước mà nói, mặc dù Thánh nữ có lỗi trước, d,0dylq.d thừa dịp hắn say rượu, giả trang thành Yên Nhi dụ dỗ hắn.

Nhưng, dù sao Thánh nữ đã là thê tử của hắn, còn mang thai cốt nhục của hắn, sao hắn lại có thể âm thầm động tay động chân tàn nhẫn giết Thánh nữ vào ngày nàng hạ sinh Tuyết Y chứ?

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 331+3: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 3

Editor: Lavender - Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Món nợ mấy vạn mạng người Ma tộc, nợ mạng Nam Cung Húc, nợ mạng Nam Cung Điệp, những khoản nợ mạng đó không để Nam Cung Liệt lấy cái chết trả lại?

Nhưng, biết rõ Nam Cung Liệt đáng chết, Nam Cung Ngạo Nhật lại không thể giết, hoặc chính xác mà nói, Nam Cung Ngạo Nhật không dám giết.

Chỉ vì, mười bảy năm trước, hắn đã đồng ý với trưởng nữ Nam Cung Yên Nhi, sẽ không giếtNam Cung Liệt, Die nd da nl e q uu ydo n nếu không linh hồn của Nam Cung Yên Nhi sẽ khó yên nghỉ.

Cho đến lúc này --

Bởi vì Nam Cung Yên Nhi, Nam Cung Ngạo Nhật đã nhẫn nhịn nhiều lần với Nam Cung Liệt.

Nhưng tư tưởng Nam Cung Liệt gần như vặn vẹo, mức độ gần như biến thái, nhưng bởi vì cái chết của Nam Cung Yên Nhi, hận ý đối với Nam Cung Ngạo Nhật càng ngày càng tăng.

Hận đến không thể nắm chắc giết được Nam Cung Ngạo Nhật, liền phá hủy nguồn suối duy nhất, đồng quy vu tận với Nam Cung Ngạo Nhật.

https://thuviensach.vn

Hận đến không có cách nào đồng quy vu tận với Nam Cung Ngạo Nhật, liền thắt cổ Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, uy hiếp Thượng Quan Ngưng Nguyệt giết Nam Cung Ngạo Nhật.

Chỉ là --

Một người làm việc không chừa chuyện ác, mất trí đến mức trời đất phẫn nộ gào thét, trời căm phẫn và đất gầm thét, cũng sẽ tự mình trừng trị hắn.

“Trời” căm phẫn và “đất” gầm thét này, chính là bốn bảo bảo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bốn bảo bảo có bản lĩnh vô địch.

Ngay khi cổ Hiên Viên Ly sắp bị Nam Cung Liệt bẻ gãy, trong nháy mắt sắp tắt thở, nhị bảo bảo thi triển thuật thôi miên.

Thuật thôi miên của nhị bảo bảo, cũng không phải là thuật thôi miên thông thường.

Thuật thôi miên thông thường, người thi thuật cần phải thông qua ngôn ngữ, âm thanh, động tác, ánh mắt và tâm lý ám hiệu, dieendaanleequuydonn đưa thông tin vào trong tiềm thức của người chịu phải thuật, chậm rãi dẫn dụ người chịu phải thuật, tiến vào trạng thái ngủ mà không ngủ.

Nhị bảo bảo có được bản lĩnh thôi miên vạn vật, trong lòng chỉ cần muốn thôi miên người nào, người đó sẽ lập tức tiến vào trạng thái ngủ mê man.

Vì vậy --

"Nam Cung Liệt, ngủ!" Bốn chữ này, từ trong bờ môi nhỏ hồng mềm mại của nhị bảo bảo, mềm mại ngọt ngào tuôn ra trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Trước mắt Nam Cung Liệt bỗng tối sầm, mười ngón tay thả lỏng cổ Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly ra.

Ngửa người ngã về phía sau, "ầm" một tiếng vang lên, hai mắt Nam Cung Liệt nhắm lại, nặng nề té lăn quay trên mặt đất.

Bởi vì Nam Cung Liệt dùng sức siết, cổ Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly được thả ra, cả người cũng lâm vào trạng thái hôn mê, ngã xuống mặt đất.

"Phụ thân --"

"Đại ca --"

Bóng dáng chợt lóe, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt vọt tới đối diện.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt ngồi trên đất, ôm nửa người Thượng Quan Hạo vào lòng, Hiên Viên Diễm ngồi trên đất, ôm nửa người Hiên Viên Ly vào trong ngực.

Đại bảo bảo vốn đang khoanh chân ổn định, cười hì hì đứng lên, lấy tốc độ như gió giật, đứng ở bên trái Hiên Viên Diễm.

Bên tay phải của đại bảo bảo, cây quạt lông gà vẫn đong đưa đong đưa.

Tay trái của Đại bảo bảo, lại bay cuộn ra hai tia sáng, một tia sáng xoay tròn ở chỗ cổ Thượng Quan Hạo, da.nlze.qu;ydo/nn một tia sáng xoay tròn ở trên cổ Hiên Viên Ly.

Vận dụng năng lượng thần ngọc, tiêu trừ vết sưng đỏ chỗ cổ Thượng Quan Hạo bị Nam Cung Liệt dùng quá sức.

https://thuviensach.vn

Và vận dụng năng lượng của thần ngọc, chữa trị xương gãy bên trong cổ cho Hiên Viên Ly, ngăn chặn máu tươi phun trào như suối chỗ cổ Hiên Viên Ly.

Đại bảo bảo thu hồi ánh sáng, cười hì hì nói: "Phụ thân, mẫu thân, hai người không cần lo lắng, đại bảo bảo đã chữa khỏi thương thế cho ngoại công và Ly bá bá rồi, một lát nữa, bọn họ sẽ bình yên vô sự tỉnh lại."

Ngẩng đầu, hai mắt liếc nhìn nhị bảo bảo nghiêng đầu nhỏ lên đầu vai Thánh đế, lại một lần nữa tiến vào mộng đẹp phía đối diện.

Ngay sau đó, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhìn gương mặt tươi cười của Đại bảo bảo, đồng thời mở miệng đồng thanh khen ngợi: "Đại bảo bảo thật thông minh!"

Giờ khắc này, rốt cuộc phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã biết vì sao lúc trước đại bảo bảo nhà bọn họ lại cãi nhau với Nam Cung Liệt?

Nhị bảo bảo vẫn luôn vùi đầu ngủ ngon, hai tai không nghe chuyện quanh mình.

Cho nên, đại bảo bảo tìm Nam Cung Liệt gây gổ, thật ra dụng ý thực sự là: cố ý đánh thức nhị bảo bảo, ám hiệu nhị bảo bảo thi triển thuật thôi miên.

Đối với sự khen ngợi của phụ mẫu, đại bảo bảo cũng không có chút khiêm tốn nào.

Cái miệng nhỏ nhắn bật cười, đong đưa cây quạt lông gà, đại bảo bảo nói: "Hì hì, đại bảo bảo cũng cho rằng như thế!"

Giơ tay lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đưa ngón trỏ phải cưng chìu nhéo mũi đại bảo bảo.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Hiên Viên Diễm, mở miệng nói: "Diễm, phụ thân và Ly, dinendian.lơqid]on chàng mang tới phía đối diện để họ nghỉ ngơi đi, về phần Nam Cung Liệt..... giao cho ta!"

Ý của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sao Hiên Viên Diễm lại không hiểu chứ?

Khóe môi cười gian trá, Hiên Viên Diễm khởi động năng lượng của Ma châu, lúc này tay trái ôm hông của Thượng Quan Hạo, tay phải ôm lấy hông của Hiên Viên Ly, nhanh chóng tới phía đối diện.

Tay áo màu tím, bỗng chốc cuốn lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã đứng ở trước mặt Nam Cung Liệt, trong đôi mắt ngọc lộ ra tia cười khát máu.

Vậy mà, ngay lúc tay trái của Thượng Quan Ngưng Nguyệt vươn ra, trong nháy mắt sắp thực thi trừng phạt với Nam Cung Liệt đang ngủ mê man, khiến hắn phải tan xương nát thịt.

Tam bảo bảo vốn đang nghiêng đầu, chống nạnh nghiêm túc đếm cánh hoa, chợt quay người lại, mở miệng kêu: "Mẫu thân --"

Rụt cánh tay trái lại, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn tam bảo bảo, dịu dàng hỏi: "Tam bảo bảo, con có chuyện gì sao?"

Bóng dáng chợt lóe, tam bảo bảo đã tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Ngón trỏ chỉ về phía Nam Cung Liệt, tam bảo bảo nói: "Tam bảo bảo rất buồn chán, cái tên này ngủ mê man rồi, Dieenndkdan/leeequhydonnn có thể cho tam bảo bảo chơi một chút được không ạ?"

Ý ở ngoài lời của tam bảo bảo, sao Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại không nghe ra chứ?

https://thuviensach.vn

Đứng lên, nhướng mày, đôi mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt thoáng hiện ý cười thật sâu hỏi: "Trừ buồn chán ra, còn nguyên nhân nào khác không?"

"Có! Mẫu thân, lúc trước người đã từng nói, từ trước tới nay hận nhất bị người khác uy hiếp, tam bảo bảo muốn nói cho mẫu thân....."

Cánh tay nhỏ cuồng ngạo vòng lại, tam bảo bảo ngửa đầu nói: "Tam bảo bảo không hận bị người khác uy hiếp, nhưng, tam bảo bảo hận nhất mẫu thân bị người khác uy hiếp!"

Tam bảo bảo nói xong, lúc này trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt cómột dòng nước ấm chảy qua, trên gương mặt nở ra một nụ cười rực rỡ.

"Được, cái tên ngủ mê man này, mẫu thân liền cho tam bảo bảo chơi!"

Dứt lời, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lôi kéo bàn tay mềm mại nhỏ bé của đại bảo bảo, dời bước chạy tới chỗ đám người Hiên Viên Diễm phía đối diện.

Liếc Nam Cung Liệt một cái, tam bảo bảo khẽ lật cổ tay.

Mười luồng tia sáng sặc sợ, đồng thời tiến vào trong cơ thể của Nam Cung Liệt, tam bảo bảo phát ra giọng sư tử rống: *dyan(lee^qu.donnn) "Nhị tỷ, tỷ có thể để Nam Cung Liệt tỉnh rồi!"

"Ô ô ô, tam đệ và đại ca đều đáng ghét, rất thích quấy nhiễu người ta đang ngủ ngon!"

Nhỏ giọng lầm bầm xong, đầu ngón tay cong lại, nhị bảo bảo không nỡ mở đôi mắt sáng ra, môi hồng non nớt vểnh nhẹ lên nói: "Liệt Liệt, tỉnh dậy đi!"

https://thuviensach.vn

Mệnh lệnh đánh thức vừa nói ra khỏi miệng, nhị bảo bảo giống như vĩnh viễn cũng ngủ không đủ, lại một lần nữa tiến vào mộng đẹp.

Ở phía đối diện, mệnh lệnh êm ái theo gió thổi vào tai Nam Cung Liệt đang nằm trên mặt đất, con ngươi bỗng chốc mở ra.

Trong nháy mắt Nam Cung Liệt tỉnh lại, đầu tiên lòng tràn đầy nghi ngờ: xảy ra chuyện gì, tại sao hắn lại nằm trên mặt đất?

Sau đó, Nam Cung Liệt vừa sợ vừa giật mình phát hiện, trừ đầu hắn ra, có thể quay trái quay phải, các bộ phận khác trên cơ thể lại hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích?

Lúc này --

Vận dụng thất thải linh lực, ngăn chặn mười huyệt lớn của Nam Cung Liệt.

Mặc dù tam tam bảo để Nam Cung Liệt tỉnh lại, lại không thể nhúc nhích, vẻ mặt tươi cười che giấu tức giận đập vào trong tầm mắt Nam Cung Liệt, dfienddn lieqiudoon cũng đưa tiếng cười âm hiểm vào trong hai tai Nam Cung Liệt.

"Nam Cung Liệt, vừa rồi uy hiếp mẫu thân ta, có phải uy hiếp rất sảng khoái không?"

Nam Cung Liệt cũng không trả lời, hắn đã nhận ra, nguyên nhân mình không có cách nào nhúc nhích, là do mười huyệt lớn đã bị phong bế lại.

Nam Cung Liệt đang vận chuyển hắc linh, ý đồ giải mười huyệt lớn đã bị phong bế.

Cười nhạt khẽ hừ, tam bảo bảo châm biếm nói: "Ngươi ngu xuẩn sao? Nếu ngươi vận chuyển hắc linh, có thể giải mười huyệt lớn đang bị phong

https://thuviensach.vn

bế, ta cần gì phải lãng phí hơi sức phong bế huyệt chứ?"

Ý đồ giải huyệt vị, nhưng Nam Cung Liệt không có cách nào thành công, ngừng vận chuyển hắc linh lại, hai mắt trừng nhìn tam bảo bảo đang cười châm biếm: "Ngươi....."

Một chân của tam bảo bảo, dậm lên đầu gối bên trái của Nam Cung Liệt, nghiêng đầu hỏi: "Có phải muốn hỏi ta, điểm huyệt của ngươi lại là muốn làm gì hay không?"

Không đợi Nam Cung Liệt đáp lời, dienndnle,qu.y don ý cười châm biếm trong mắt tam bảo bảo biến mất, thay vào đó, là sự tức giận khiến hồn phách Nam Cung Liệt phải kinh hãi hoảng sợ.

"Đừng có gấp, ta sẽ nói cho ngươi biết! Điểm huyệt đạo của ngươi, là bởi vì ta muốn cho ngươi biết, uy hiếp mẫu thân ta, sẽ phải trả giá cao như thế nào!"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 332+1: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 1

Năng lượng của bốn thần ngọc đỏ, hồng, đen, trắng có thể cứu người trên thế gian, cũng có thể đả thương người xuống địa ngục.

Lúc cứu người, ánh sáng của bốn thần ngọc đỏ, hồng, đen, trắng, lưu chuyển dịu dàng như làm gió mát ngày xuân trên miệng vết thương của người được cứu.

Nhưng --

Lúc đả thương người, ánh sáng của thần ngọc đỏ như lửa đốt tim, ánh sáng của thần ngọc hồng như nước vây thân, Die nd da nl e q uu ydo n ánh sáng của thần ngọc đen tựa như tia chớp thấu xương, ánh sáng của thần ngọc trắng tựa như cái lạnh đóng băng máu.

Hôm nay, chủ nhân của thần ngọc đỏ là đại bảo bảo, chủ nhân của thần ngọc hồng là nhị bảo bảo, chủ nhân của thần ngọc đen là tam bảo bảo, chủ nhân của thần ngọc trắng là tiểu bảo bảo.

Một câu "Ta muốn để cho ngươi biết, uy hiếp mẫu thân của ta, sẽ phải trả giá cao như thế nào!", tức giận nói ra từ trong miệng tam bảo bảo thì trong nháy mắt --

Tam bảo bảo giẫm lên đầu gối bên chân trái của Nam Cung Liệt, bỗng chốc một luồng ánh sáng cuộn lên.

Ánh sáng tựa như tia chớp thấu xương, quanh quẩn chỗ đầu gối bên chân trái của Nam Cung Liệt, đầu gối bên trí của Nam Cung Liệt chợt

https://thuviensach.vn

không thấy đâu nữa, chỉ còn lại một lỗ thủng tròn đang trào máu.

Cơn đau nhức tựa như tia chớp thấu xương, từ chỗ đầu gối bên trái biến thành lỗ thủng, lan tràn ra khắp tứ chi.

Linh hồn giống như bị xé nát thành ngàn vạn mảnh, Nam Cung Liệt lại không có cách nào giãy giụa, phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương: "A --"

"Cho ngươi uy hiếp mẫu thân ta, xem ta không ngược chết ngươi thì thôi!"

tam bảo bảo giống như Nộ thần (thần giận) hạ phàm, chân nhỏ dùng sức đạp đạp, để lại lỗ thịt thủng khó coi chấn động lòng người, dieendaanleequuydonn cùng với dòng máu bắn tung tóe lưu đầy hơi thở chết chóc.

Dòng máu bắn tung tóe như suối trào, lại giống như mưa rơi xuống phía chân trời, khiến cả người Nam Cung Liệt đỏ máu, cũng càng nhuộm một mảnh đỏ máu tanh nồng hơn nữa.

Nắm chặt quả đấm, lại chậm rãi buông ra.

Ngẩng đầu, hít sâu một hơi, kềm chế kích động cứu Nam Cung Liệt, Nam Cung Tuyết Y nhẹ giọng nói: "Nguyệt muội, ta cho thứu vương và kim chồn ăn, nếu không chúng nó luôn một lòng tuẫn táng theo chủ, thật muốn tắt thở mà chết."

Dứt lời, Nam Cung Tuyết Y cúi đầu xuống.

Cố gắng để ngoài tai những tiếng kêu thảm thiết của Nam Cung Liệt, Nam Cung Tuyết Y nhanh chóng dời bước, đi tới đại môn khu cấm địa.

https://thuviensach.vn

Ban đầu, biết được nương ruột bị thân phụ giết chết, trong lòng Nam Cung Tuyết Y cũng có hận.

Sau lại, biết được thân phụ cũng không phải vô tình, hắn cũng có tình. Chỉ là, tình cảm của phụ thân, chỉ dành cho một mình Yên cô cô.

Vì vậy, Nam Cung Tuyết Y liều mạng quên lãng, quên mất sự thật nương mình bị thân phụ giết.

Nam Cung Tuyết Y rất nỗ lực, hi vọng tình phụ tử với Nam Cung Liệt có thể gần hơn, vậy mà.....

Mỗi lần, Nam Cung Tuyết Y đi gặp Nam Cung Liệt, ánh mắt Nam Cung Liệt nhìn Nam Cung Tuyết Y chán ghét, da.nlze.qu;ydo/nn giống như đang nhìn một đứa nghiệt chủng không nên ra đời, đang nhìn một đứa nghiệt chủng mà hắn rất muốn bóp chết.

Khiến Nam Cung Tuyết Y rất đau lòng, mặc dù nương của hắn có lỗi, không nên thừa dịp phụ thân say rượu, giả trang thành Yên cô cô dụ dỗ phụ thân.

Nhưng hắn thì sao, hắn có lỗi gì?

Dù sao hắn cũng là máu mủ ruột của phụ thân, phụ thân không có một chút thân tình với hắn thì cũng thôi đi, vì sao lại dùng ánh mắt nhìn nghiệt chủng tới làm tổn thương hắn chứ?

Một lần duy nhất, phụ thân chủ động tìm hắn nói chuyện, mà lại còn gọi hắn một tiếng con.

Nhưng, phụ thân chủ động tìm hắn nói chuyện, kêu hắn một tiếng con, cũng hi vọng lấy được sự giúp đỡ của hắn, cùng nhau liên thủ diệt Thánh đế.

https://thuviensach.vn

Sau khi bị hắn cự tuyệt, nghênh đón hắn, là một chưởng của thân phụ, một chưởng khiến hắn nằm trên giường mười ngày, hộc máu nửa tháng.

Phụ thân tổn thương hắn ra sao, hắn đều có thể tha thứ.

Nhưng, điều hắn không thể tha thứ là: hận ý làm mê muội trái tim phụ thân, lại vì cùng Thánh đế đồng quy vu tận, mà phá hủy nguồn suối duy nhất.

Nếu như không phải thần ngọc ngủ say ngàn năm, gặp được chủ nhân mà thức tỉnh.

Không những Thánh đế sẽ chết, hắn sẽ chết, Nguyệt muội sẽ chết, bốn bảo bảo của Nguyệt muội sẽ chết, dinendian.lơqid]on mà gần năm vạn người Linh cung, toàn bộ đều sẽ vô tội chết đi.

Người hận Thánh đế, concó thể hiểu. Nhưng mà, người hận đến nỗi liên lụy người vô tội, tàn sát người vô tội, con không thể lý giải, cũng không có cách nào tha thứ.....

Đối diện --

Chân nhỏ của tam bảo bảo lưu chuyển ánh sáng, ác độc đạp lên thân thể Nam Cung Liệt, tạo ra vô số lỗ thủng, chợt ngồi chồm hổm xuống.

Hình như không hài lòng lắm với kiệt tác đầy máu tanh do mình tạo ra.

Tam bảo bảo nghiêng đầu, vừa thưởng thức nghe tiếng kêu thảm thiết của Nam Cung Liệt, lòng bàn tay vừa bắn ra ánh sáng của thần ngọc, liên tục cắt đứt mười ngón tay của Nam Cung Liệt.

"Thiên Cuồng đại ca, ta ra bên ngoài chờ các ngươi!"

https://thuviensach.vn

Giao nhị bảo bảo đang ngủ ngọt ngào vào trong lòng Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Ngạo Nhật cũng cúi đầu xuống, đi ra khỏi cấm địa.

Bởi vì cam kết với huynh trưởng, một năm kia chất nhi Nam Cung Liệt diệt Ma tộc, hắn đã dùng mạng đổi mạng, từ trong tay Thiên Cuồng đại ca cứu Nam Cung Liệt.

Bởi vì cam kết với Yên Nhi, Nam Cung Liệt giết Thánh hoàng Nam Cung Húc, giết Thánh nữ Nam Cung Điệp, Dieenndkdan/leeequhydonnn giết mấy trăm vị sứ giả tên phụng lệnh của hắn xuất cung tìm kiếm Nguyệt nhi, hắn tất nhiên đã tha thứ rồi.

Nhưng --

Vì cùng hắn đồng quy vu tận, lại không để ý tính mạng của con ruột Nam Cung Tuyết Y, không để ý tính mạng của năm vạn người Linh cung, phá hủy nguồn suối duy nhất.

Hơn nữa, Nam Cung Liệt có thể rời khỏi Thiên Linh điện, bóp cổ hai người Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, đã xâm nhập vào trong cấm địa.

Đủ để chứng minh, vì cứu mạng cả đám Vô Ngân, giờ phút này, hai mươi mấy vị trường lão đã đánh nhau với Nam Cung Liệt nhất định đã bị Nam Cung Liệt lấy mệnh. Nếu không.....

Trong hai mươi mấy vị trường lão, nhưng nếu còn có một người còn sống, đã sớm phát tín hiệu Nam Cung Liệt xông vào Thiên Linh điện, bắt Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly đi cho hắn biết rồi.

Còn hơn nữa, theo chính miệng Thiên Cuồng đại ca nói: vì để Nguyệt nhi đến Linh cung trước thời hạn, Nam Cung Liệt lại còn huyết tẩy sơn trang Vạn Trúc.

https://thuviensach.vn

Khiến bên trong sơn trang Vạn Trúc, dfienddn lieqiudoon từ lão giả tám mươi tuổi, cho tới đứa bé ba tuổi, mấy ngàn người vô tội không ai sống sót!

Nhiều khoản nợ mạng người như vậy, cho dù Nam Cung Liệt chết một vạn lần, cũng không đủ để trả lại.

Cho nên, sao hắn có thể làm như chưa xảy ra chuyện gì, tiếp tục nuông chiều Nam Cung Liệt, mở miệng để tam bảo bảo xuống tay lưu tình chứ?

Liếc nhìn bóng lưng Nam Cung Ngạo Nhật rời đi ở phía trước.

Ngay sau đó, Thiên Cơ lão nhân ôm lấy nhị bảo bảo, ánh mắt lần nữa trở lại nhìn tam bảo bảo đang tạo ra cảnh đầy máu tanh phía đối diện.

Cho dù tam bảo bảo có tính tình nóng nảy không thay mẫu thân mình trừng phạt Nam Cung Liệt.

Hắn cũng muốn trừng phạt Nam Cung Liệt, dùng mạng của Nam Cung Liệt tới an ủi oan hồn của trang chủ sơn trang Vạn Trúc, oan hồn của mấy ngàn người sơn trang Vạn Trúc.

Chỉ là, khụ khụ khụ, tam bảo bảo à, con dùng một chưởng đánh chết hắn được không, không cần phải "oanh động" như thế, máu tanh như thế, như thế.....

Trong lòng Thiên Cơ lão nhân còn chưa nói thầm xong đâu.

Tay trái lôi kéo tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay phải cầm cây quạt lông gà, đong đưa đong đưa, đại bảo bảo đã nói ra lời từ đáy lòng Thiên Cơ lão nhân.

"Cho dù tên Nam Cung Liệt này, hắn có ngàn sai vạn sai, mà ta vẫn nhịn không được phải nói, tam đệ của ta, *dyan(lee^qu.donnn) đệ cũng quá

https://thuviensach.vn

bạo lực rồi, bạo lực đến biến thái!"

Nói là nói như thế, nhưng vừa nghe thấy giọng điệu Đại bảo bảo cười hì hì, lại len lén thấy ý cười đầy hứng thú trong mắt đại bảo bảo.

Nó thật sự đồng tình với Nam Cung Liệt sao?

Sao làm người ta cảm thấy, đại bảo bảo không những không đồng tình với Nam Cung Liệt, còn ngại tam đệ của mình, ngược Nam Cung Liệt không đủ hung ác tàn nhẫn đây chứ?

Lòng bàn tay lật chuyển, ánh sáng của thần ngọc bay cuộn ra.

Tháo hai cánh tay Nam Cung Liệt xuống, sau khi khiến Nam Cung Liệt kêu gào bi thống thảm hại hơn, tam bảo bảo nghiêng mắt trả lời: "Đệ thích bạo lực, huynh quản được sao?"

"Cũng không thể nói như vậy, ta cũng là đại ca của đệ, sao lại không xen vào? Ta không chỉ phê bình đệ quá bạo lực, ta còn muốn phê bình đệ không hiểu cách ngược người!"

"Ngược người cũng là một loại nghệ thuật, muốn ngược khiến người ta vui tai vui mắt, mọi người mới có thể say mê xem cuộc vui. Còn kiểu ngược bạo lực giống như đệ ấy à....."

Tay trái rút ra khỏi lòng bàn tay Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tay phải phe phẩy cây quạt lông gà.

Đại bảo bảo vừa đi về phía nhị bảo bảo, vừa thành thật chỉ bảo: "Còn chưa ngược chết Nam Cung Liệt, dienndnle,qu.y don cũng khiến những người ở một bên xem trò vui như chúng ta cảm thấy buồn nôn ghê tởm chết rồi."

https://thuviensach.vn

"A a, lại phê bình đệ ngược thê thảm không nỡ nhìn? Được, vậy thì giao cho huynh tới ngược, đệ lại muốn nhìn thử xem....."

Tay nhỏ bé khó chịu chống nạnh, nhìn đại ca đi tới, tam bảo bảo lớn tiếng nói: "Huynh ngược người ra sao mới có thể ngược đến khiến người ta vui tai vui mắt?"

"Nghiêm túc học đi!"

Cười hì hì đến trước mặt tam bảo bảo, cười hì hì cắm cây quạt lông gà vào cổ áo, cười hì hì ngồi xổm xuống, tiếp.....

Đại bảo bảo duỗi hai tay ra, lòng bàn tay đưa về phía Nam Cung Liệt đã nhuộm đỏ máu.

Hai luồng ánh sáng như lửa đốt tim, từ lòng bàn tay Đại bảo bảo bay cuộn ra, thiêu rụi vạt áo cha bụng Nam Cung Liệt, cũng xé bụng Nam Cung Liệt ra một khe hở.

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 332+2: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 2

Hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ với tiếng kêu thê thảm của Nam Cung Liệt.

Lòng bàn tay Đại bảo bảo chợt nâng lên, lấy một dây ruột dài dính máu giống như một con rắn máu dài nhỏ từ sâu trong khe ra, cuộn lại ở giữa bụng Nam Cung Liệt.

Liếc nhìn kiệt tác của đại bảo bảo, tam bảo bảo đưa tay chống nạnh, ngẩng đầu, im lặng hỏi ông trời: Die nd da nl e q uu ydo n rốt cuộc ai ngược khiến người ta buồn nôn, khiến người ta ghê tởm vậy?

Về phần đối diện --

Thấy được kiệt tác của đại bảo bảo, ba người Vô Ngân, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong ngổn ngang trong gió, mỗi người tìm một gốc cây liễu.

Tay vịn lên thân cây liễu, ba người Vô Ngân, Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong đồng thời khom lưng, vùi đầu nôn "ọe ọe ọe" ra.

Thấy được kiệt tác công phu của đại bảo bảo, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Thiên Cơ lão nhân ôm nhị bảo bảo, mặc dù không vùi đầu nôn ọe, nhưng khóe miệng ba người bọn họ, gần như sắp co giật tới lỗ tai rồi.

Người bình tĩnh nhất, tất nhiên là tiểu bảo bảo đang ngồi trên tảng đá màu trắng rồi.

https://thuviensach.vn

Cách gió nhìn cảnh máu tanh ở nơi xa, ánh mắt tiểu bảo bảo vẫn lạnh lẽo như băng, keo kiệt đến nỗi không muốn lộ chút sắc mặt nào.

"Liệt Liệt quá ồn rồi, còn ồn hơn tiếng gà trống gáy nữa!"

Đôi mắt sáng vẫn nhắm thật chặt, đôi môi hồng mềm mại lại khẽ mở, sau khi nhị bảo bảo nhỏ giọng lầm bầm một câu, lại thi triển thuật thôi miên một lần nữa.

"Liệt Liệt à, người của ngươi có thể tỉnh, miệng và đầu lưỡi của ngươi vẫn nên tiếp tục ngủ đi!"

Nam Cung Liệt bị ngược đau đến chết đi sống lại, tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng truyền vào trong lỗ tai nhị bảo bảo, dieendaanleequuydonn lại biến thành tiếng ầm ĩ quấy rầy giấc ngủ của nó?

Lần này, không những đám người Vô Ngân, hoàn toàn ngổn ngang trong gió đến cực hạn, ngay cả làn gió sớm từ từ xao động, cũng hoàn toàn ngổn ngang trong đám người đến cực hạn.

Đối diện --

Bị nhị bảo bảo thi triển thuật thôi miên, Nam Cung Liệt mở miệng thật lớn, cho dù cũng không thể phát ra tiếng kêu thảm thiết được nữa rồi.

Nhưng, ngũ quan vặn vẹo đến biến hình, ánh mắt hắn lộ ra vẻ muốn sống không được, muốn chết không xong, đủ để chứng minh hắn đau đến tình trạng thế nào.

Mắt chớp chớp đầy ý cười, không muốn thành toàn để Nam Cung Liệt chết.

Ngược lại, đối với vẻ mặt đau đớn muốn chết cũng không được của Nam Cung Liệt, đại bảo bảo cảm thấy vô cùng hưởng thụ, nghiêng đầu

https://thuviensach.vn

thưởng thức một hồi thật lâu.

Lúc này mới vung nhẹ hai tay, khiến hai luồng ánh sáng như lửa đốt tim, để dây ruột giống như con rắn máu co rúc đưa vào trong bụng Nam Cung Liệt.

Đứng lên, đầu ngón tay khảy nhẹ.

Đại bảo bảo lấy cây quạt cắm trong cổ áo ra, tiếp tục đong đưa, vẻ mặt đầy ý cười ấm áp như ánh mặt trời hỏi: "Tam đệ, học được chưa?"

Tam bảo bảo liếc mắt xem thường, tức giận hỏi ngược lại: da.nlze.qu;ydo/nn "Huynh cảm thấy cách ngược như thế rất khiến người khác vui tai vui mắt sao?"

"So với cách ngược tàn nhẫn của đệ, chẳng lẽ cách ngược dịu dàng của ta, còn chưa đủ khiến người ta vui tai vui mắt sao? Đệ xem thử này....."

Ngón trỏ trái chỉ về phía mặt đất, lại chỉ cái bụng của Nam Cung Liệt đã dùng ánh sáng của thần ngọc chữa trị khâu lại thật tốt.

Đại bảo bảo cười nháy mắt, nhếch miệng nói: "Sau khi đệ ngược xong, đoạn cánh tay ngón tay cụt rơi đầy đất, sau khi ta ngược xong, lại ruột về trong bụng, khiến người ta vốn không thể nhìn ta ta đã từng ngược hắn!"

-- cách ngược dịu dàng? Dịu dàng đến khiến người ta vui tai vui mắt?

Đại ca của hắn bị mù mắt sao? Không nhìn thấy tất cả ba người Vô Ngân thúc thúc đều đang vịn thân cây liễu, gần như nôn mửa cả ruột gan ra rồi sao?

Khóe miệng tam bảo bảo co giật mãnh liệt, lấy lại lời đại bảo bảo phê bình nó biến thái trước khi ngược, trả lại cho đại bảo bảo.

https://thuviensach.vn

"Mặc dù huynh là đại ca của đệ, nhưng đệ vẫn nhịn không được phải nói, huynh mới biến thái, dinendian.lơqid]on biến thái khiến người ta không còn gì để nói!"

Dứt lời, tam bảo bảo giơ lòng bàn tay lên, từng tia sáng bay cuộn ra, giống như băm răm cần, băm hai chân Nam Cung Liệt thành từng đoạn. (@ hai đứa nhỏ này biến thái như nhau!!!)

Đối diện, ba người Vô Ngân vừa mới nôn xong, kết quả, lại bị hành động băm chân như băm đồ ăn của tam bảo bảo, vùi đầu nôn ọe lần nữa.

Ba người vừa há mồm nôn, trong lòng lại lẩm bẩm: chớ có đánh võ mồm, phê bình lẫn nhau nữa. Để chúng ta nói này, hai huynh đệ các con đều biến thái!

Không nhìn ba vị thúc thúc vịn cây nôn mửa, đại bảo bảo nghiêng đầu, cười nhìn sắc mặt tiểu bảo bảo lạnh lùng ngồi trên tảng đá màu trắng.

"Tiểu muội, đối với Nam Cung Liệt ác ý phá hủy nguồn suối, khiến bốn huynh muội và nương thân yêu, thiếu chút nữa có thể sống đến hai mươi tuổi, cùng với....."

Đôi mắt trong trẻo chớp chớp cười, đại bảo quạt đong đưa cây quạt nói: "Phách lối uy hiếp nương thân yêu, Dieenndkdan/leeequhydonnn không phải muốn nghiền nát thân thể thái ngoại công, thì cũng định bóp chết Ly bá bá và ngoại công, chẳng lẽ muội không muốn bày tỏ gì sao?"

Ánh mắt lạnh nhạt liếc nhìn đại bảo bảo, tiểu bảo bảo đứng lên từ trên tảng đá, hai chân chợt điểm nhẹ, trong nháy mắt đã tới bên cạnh Nam Cung Liệt.

Dung nhan xinh đẹp xuất trần, giống như tiểu tiên tử trên thiên cung lầm lỡ xuống nhân gian.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, ánh mắt tiểu bảo bảo không nhiễm chút cảm xúc nào, so với thần chết địa ngục còn lạnh lẽo hơn, trong môi hồng phun ra một chữ: "Nhường!"

Mặc dù đang ngược sảng khoái, không muốn ngừng tay.

Nhưng, tam bảo bảo càng lo lắng chọc giận tiểu muội, sẽ bị tiểu muội ngược, lúc này nhảy tới một bên, khóe miệng giật giật mà nói: "Tiểu muội cũng muốn ngược sao? Được, cho muội!"

Tiểu bảo bảo cũng không có hứng thú ngược người, nguyên tắc của nó là: không phạm phụ mẫu, tùy ngươi sai trái; nếu phạm phụ mẫu, lập tiễn đến hoàng tuyền!

Vì vậy --

Lòng bàn tay tiểu bảo bảo đảo qua, ánh sáng chói mắt cuộn xoáy lên.

Trong nháy mắt ánh sáng rút đi, thân thể Nam Cung Liệt đã không còn, *dyan(lee^qu.donnn) đoạn chân tay bị cụt rải rác trên đất của Nam Cung Liệt không thấy đâu nữa, đoạn ngón tay cụt cũng biến mất.

Làn gió sớm lạnh căm thổi lất phất, ngay cả một mảnh đất bị máu tươi của Nam Cung Liệt nhuộm đỏ, cũng biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Khẽ nheo mắt, nhìn hóa Nam Cung Liệt thành tro bụi, chỗ mảnh đất nằm lúc trước, hiện giờ đã biến thành hố to sâu rộng.

Đại bảo bảo và tam bảo bảo nhún vai, trong lòng yên lặng nói: Nam Cung Liệt à Nam Cung Liệt, ngươi phải nên cảm tạ tiểu muội, để cho ngươi giải thoát thật sớm!

Rút lòng bàn tay lại, dường như tất cả chưa từng xảy ra vậy.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng của tiểu bảo bảo, như sao xẹt chợt lóe, đứng ở trước mặt phụ mẫu của, trong môi hồng lạnh nhạt phun ra một chữ: "Tên!"

Khụ khụ khụ, chẳng lẽ.....

Tiểu nữ nhi "tiễn" Nam Cung Liệt đi nhanh như vậy, cũng không phải ngại Nam Cung Liệt quá chướng mắt, dfienddn lieqiudoon mà là chán ghét Nam Cung Liệt tồn tại, trì hoãn thời gian việc mình đặt tên cho nó sao?

Khóe môi hơi giật, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôm lấy tiểu nữ nhi.

"Bảo bối, mẫu thân và phụ thân còn chưa ăn điểm tâm đâu, mẫu thân và phụ thân vừa ăn điểm tâm, vừa đặt tên cho con được không?"

Mặc dù, cánh tay tiểu bảo bảo thân mật ôm cổ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, nhưng khi trả lời lại vẫn cứ lạnh lùng: "Ừm!"

Lúc này --

Hai huynh đệ đại bảo bảo và tam bảo bảo, cũng phi thân tới trước mặt Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm.

Ngẩng đầu lên, đại bảo bảo và tam bảo bảo cùng kêu lên nói: "Mẫu thân, phụ thân, dienndnle,qu.y don nhất định phải lấy cái tên dễ nghe cho người ta đấy nhé!"

"Được, được, được! Vì để các bảo bảo thân yêu hài lòng, phụ thân và mẫu thân sẽ thật dụng tâm rất dụng tâm suy nghĩ!"

Tay trái dắt đại bảo bảo, tay phải dắt tam bảo bảo, phu thê Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt dời bước ra khỏi cấm địa.

Ôm lấy nhị bảo bảo ngủ ngon lành, Thiên Cơ lão nhân đuổi theo: "Này này này, đặt tên cho các bảo bối đồ tôn, lão đầu cũng muốn tham gia!"

https://thuviensach.vn

-- ta nói này.....

Mới vừa thưởng thức xong cảnh máu tanh khiến người ta nôn mửa, lại còn có khẩu vị ăn điểm tâm? Cả nhà các người, ai cũng biến thái!

Trong lòng tuy thầm lẩm bẩm, nhưng Vô Ngân vẫn trừng mắt đuổi theo, trong miệng hô to điều thắc mắc đã đè nén ở trong lòng thật lâu.

"Nguyệt nhi, Diễm, trước khi đặt tên, có thể giải thích một chút cho chúng ta biết, tại sao các bảo bảo lại ra đời trước, dieendaanleequuydonn hơn nữa vừa ra đời đã lớn như vậy chứ? Người ta thật sự rất khó hiểu đó!"

Ngón trỏ trái chỉ về phía Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly ngủ mê man được Hiên Viên Diễm để tựa vào một tảng đá cách đó không xa.

Khóe miệng Dạ Dật Phong giật giật, nghiêng đầu hỏi: "Tiêu Hàn, đôi phu thê này có ý gì vậy, mặc kệ phụ thân và ca ca họ rồi hay sao?"

"Ngươi vẫn không rõ sao? Ý của đôi phu thê này là, ngươi và ta quá nhàn rỗi vô ích, cho nên....."

Nhìn lướt qua bóng lưng phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt rời đi phía trước, Tiêu Hàn nói: "Vì không để cho cả ta và ngươi quá rảnh rỗi, đã đặc biệt để Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly lại, để chúng ta khiêng hai người đi!"

"Không phải người một nhà, thì không tiến vào cùng một cửa mà. Cả cái nhà này, ai cũng đều phúc hắc cả!"

Cả khuôn mặt Dạ Dật Phong co giật, bỏ lại một câu cảm nghĩ từ đáy lòng, cùng với Tiêu Hàn một trước một sau, khiêng Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly rời khỏi cấm địa.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 333: Rốt Cuộc Thần Là Ai?

Edit: Lavender – Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Thiên Linh điện, trong sảnh phòng ăn --

Biết được thần ngọc thức tỉnh, Nguyệt chủ tử thân yêu sẽ không sao nữa.

Hai tiểu tử Ngốc Bảo và Cầu Cầu kia, từ tình trạng uể oải chán nản lúc đầu, trở nên phấn chấn bừng bừng, vui mừng bay lên bay xuống, hân hoan nhảy trái nhảy phải.

Góc phía nam sảnh phòng ăn, trên sáu chiếc ghế gỗ lim được chạm trổ hoa văn.

Bốn vị trưởng lão chạy tới, Ngân Lang và Thanh Báo từ Thiên điện chạy tới, biết được chủ tử nhà mình không còn gặp tử kiếp nữa, loại bỏ sự lo lắng trong lòng, mặt mày hớn hở ngồi phẩm trà thơm.

Còn góc phía bắc sảnh phòng ăn, trên sáu chiếc ghế gỗ lim được chạm trổ hoa văn.

Gió sớm nhẹ nhàng thổi qua, Thiên Cơ lão nhân, Thượng Quan Hạo, Hiên Viên Ly, Vô Ngân, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong ngồi song song với nhau, đối mặt với nhau nhưng lại có biểu hiện khác nhau.

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân, Thượng Quan Hạo và Hiên Viên Ly, đang cười như hoa nở nhìn tam bảo bảo cầm một cây kéo màu bạc, hào hứng cắt tỉa lá rậm cho dãy chậu hoa trước phòng ăn.

Từ trước tới nay, Tiêu Hàn có dung nhan tuấn tú, ít khi cười, lần đầu tiên nở nụ cười nhẹ, nhìn nhìn tiểu bảo bảo đang mang ánh mắt lạnh lùng nghiên cứu từng viên độc dược trên chiếc bàn thấp dài.

Về phần Dạ Dật Phong, hắn..... Sao vậy? Vì sao lại có vẻ mặt khóc không ra nước mắt như vậy? Đáp án được tiết lộ trong nháy mắt!

Khóe miệng co rút mạnh mẽ, Dạ Dật Phong nhìn ngay chính giữa phòng ăn, kéo căng cổ họng nói: "Này này này, Tiếu nhi nhà các người cướp quạt trúc của ta, hai người các ngươi cũng không quan tâm sao?"

Tiếu nhi là ai?

Tiếu nhi chính là đại bảo bảo đang ngồi trong ngực Dạ Dật Phong, vừa vui vẻ gặm táo, vừa thảnh thơi đong đưa cây quạt.

Không sai, tên của các bảo bảo đã được đặt xong.

Đại bảo bảo và nhị bảo bảo, diện mạo giống Hiên Viên Diễm như cùng một khuôn khắc ra, thì đặt theo họ Hiên Viên của phụ thân.

Trời sinh đại bảo bảo thích cười, mặc dù tức giận cũng luôn duy trì được nụ cười ấm áp, được đặt tên là Hiên Viên Tiếu,; nhị bảo bảo ham ngủ, lúc nào cũng bận ngủ ngon lành nên được đặt tên là Hiên Viên Thụy Nhi (Thụy = ngủ).

Tam bảo bảo và tiểu bảo bảo, diện mạo giống Thượng Quan Ngưng Nguyệt như đúc, thì theo họ Thượng Quan.

https://thuviensach.vn

Trời sinh tam bảo bảo có tính tình nóng này, tức giận, giống như Nộ thần hạ phàm, nên được đặt tên là Thượng Quan Nộ (nộ = tức giận); tiểu bảo bảo đối với ai cũng lạnh lùng, ngay cả thân phụ mẫu cũng không ngoại lệ, nên được đặt tên là Thượng Quan Băng Nhi.

Chính giữa phòng ăn --

Múc một chén cháo hạt sen nóng hổi, đưa tới trước mặt ái thê.

Lại vươn đôi đũa, gắp một sủi cảo trứng gà hấp thơm ngào ngạt cho vào miệng, đối với việc Dạ Dật Phong kêu to than phiền, Hiên Viên Diễm lười ngẩng lên nhìn, đưa ra lời phê bình đáp lại.

Nhưng, cũng không phải Hiên Viên Diễm phê bình con, mà là phê bình bằng hữu tốt.

"Nhìn bộ dạng keo kiệt của ngươi kìa? Một cây quạt bình thường, Tiếu nhi nhà chúng ta cũng không để vào mắt đâu, nó nguyện ý lấy cây quạt trúc của ngươi, cũng đủ cho Dạ thúc thúc ngươi có mặt mũi rồi!"

Hiên Viên Diễm mới vừa phê bình bằng hữu tốt xong, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hớp xong một muỗng cháo hạt sen, lúc này bắt đầu phê bình phu quân nhà mình: "Diễm, nói bừa gì đấy? Chớ xử oan Tiếu nhi của chúng ta, Tiếu nhi của chúng ta cũng không giành quạt trúc đâu!"

"Cái gì, không có giành? Được, như vậy....."

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa nói xong, cảm xúc của Dạ Dật Phong lẫn lộn, khóe miệng cũng giật giật: "Xin hỏi, giờ phút này trên tay Tiếu nhi nhà nàng, đang lắc tới lắc lui là cái gì?"

"Ta nhìn rất rõ, Tiếu nhi mang cây quạt lông gà mà bản thân thích nhất, hào phóng mang đến chỗ ống tay áo của ngươi, sau đó từ trong tay áo

https://thuviensach.vn

của ngươi lấy đi cây quạt trúc. Rõ ràng là lấy vật đổi vật, làm sao có thể nói là giành chứ? Cho nên....."

Để muỗng cháo trong tay xuống, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhìn Dạ Dật Phong, mặt thể hiện "Con ta rất vô tội": "Ngươi cũng đừng vu oan Tiếu nhi nhà ta, như vậy sẽ khiến tâm hồn ngây thơ của nó, bị che phủ bởi sự ám ảnh đấy!"

-- ông trời ơi!

Đất ơi, cứu mạng!

Đây là nương kiểu gì vậy? Vì bảo vệ bảo bối của mình, lại đổi trắng thay đen, bẻ cong sự thật, trái lại còn cắn ngược một tên bị giành mất đồ như hắn?

Tiếu nhi lấy vật đổi vật khi nào chứ?

Rõ ràng là Tiếu nhi lấy cây quạt lông gà, đong đưa cây quạt đến gần như sắp lỏng lẻo, sau đó coi ống tay áo mình như một cái thùng rác, bỏ từng cọng lông gà vào tay áo mình.

Nhưng, lúc Tiếu nhi nhét lông gà vào tay áo của mình, chợt phát hiện có một cây quạt trúc mà mình rất thích trong tay áo của mình.

Sau đó, ngay cả một tiếng Tiếu nhi cũng không nói, trực tiếp lấy đi cây quạt của mình, hoàn toàn chiếm thành của mình, thảnh thơi bắt đầu đong đưa.

Được rồi! Thật ra thì.....

Hắn thừa nhận, cũng không phải hắn không bỏ được cây quạt trúc này, chỉ cần Tiếu nhi thích, mở miệng nói với hắn một tiếng, hắn cũng sẽ rất vui mừng đưa cây quạt cho Tiếu nhi.

https://thuviensach.vn

Vấn đề là, Tiểu nhi không mở miệng nói với hắn, mà trực tiếp lấy đi.

Kể từ đó, chẳng phải làm hắn mất cơ hội đưa cây quạt mình yêu thích, thể hiện tình thương với Tiểu nhi sao? Hắn rất buồn bực đó!

"Được rồi, ta sai rồi! Ta không nên xử oan Tiểu nhi, Tiểu nhi hoàn toàn không có giành cây quạt, bởi vì....."

Nghe thấy Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói khéo như rót mật, đổi trắng thay đen, che giấu khóe miệng run rẩy, Dạ Dật Phong im lặng không cãi lại lời nào, rõ ràng bản thân mình bị vu oan.

"Cây quạt trúc này, vốn thuộc về Tiểu nhi, là do lúc trước ta mượn của Tiểu nhi, lại đãng trí quên trả lại, cũng chỉ là Tiểu nhi lấy lại đồ của mình mà thôi!"

Sau khi nghe Dạ Dật Phong tự vu cáo mình, phu thê Hiên Viên Diễmcười "hì hì", tiếp tục cúi đầu, hưởng thụ đồ ăn phong phú trên bàn.

Bên này Dạ Dật Phong mới vừa tự mình thú nhận xong.

Trên một ghế gỗ chạm hoa khác, Vô ngân ôm nhị bảo bảo đã lâu, hình tượng thanh dật như tiên một đi không trở lại, sắc mặt lúc này toàn là vẻ ai oán.

"Cứu mạng! Nguyệt nhi, Diễm, mau nhìn Thụy Nhi nhà các ngươi nè, nó biết rõ ta thích sạch sẽ, lại còn dùng bánh quẩy quẹt lên cổ của ta."

Nhị bảo bảo rất tham ngủ, vốn đang vùi ở trong lòng Vô Ngân, "vhejp chẹp" ăn bánh quẩy.

Chỉ là --

Bánh quẩy còn chưa ăn chưa được một nửa, cơn buồn ngủ của nhị bảo bảo lại tới, môi hồng ngậm nửa bánh quẩy còn lại, đầu gối lên vai Vô

https://thuviensach.vn

Ngân, trong nháy mắt tiến vào mộng đẹp.

Đầu nhỏ gối lên trên vai Vô Ngân, lúc này môi hồng non nớt của nhị bảo bảo đang ngậm một nửa cái bánh quẩy, nửa còn lại vừa đúng quẹt lên cổ của Vô Ngân.

Đầu nhỏ của nhị bảo bảo khẽ động, bánh quẩy cũng theo đó mà di chuyển. Bánh quẩy di chuyển, trên cổ của Vô Ngân liền có thêm chút dầu mỡ.

Hết nửa cổ bên phải, bị bánh quẩy liên tục " quét qua", điều này khiến Vô Ngân luôn thích sạch sẽ nghiêm trọng, sao có thể không phát điên, phát điên đến nỗi muốn gào khóc lên thật lớn đó chứ?

Nhìn cũng không nhìn Vô Ngân một cái, gắp đút một miếng dưa chuột non giòn ngọt tới bên môi của ái thê, Hiên Viên Diễm dạy cho Vô Ngân một cách.

"Bánh quẩy bị Thụy Nhi ngậm trong miệng, nếu như ngươi không muốn bị dính dầu mỡ của bánh quẩy, làm bẩn cổ sạch sẽ, thì đưa tay ra phía trước, ném Thụy Nhi đang ngủ nhà ta xuống mặt đất là được!"

-- Thụy Nhi ngủ say mê ngon lành, ngọt ngào giống như tiểu thiên sứ.

Hắn làm thúc thúc, thương yêu Thụy Nhi còn không hết, sao có thể ném nó xuống đất? Cái tên Diễm thối tha này, rõ ràng chắc chắn hắn không thể nào ném được mà!

Vốn là ánh mắt ai oán, lập tức chuyển thành ánh mắt tức giận.

Tức giận nhìn chằm chằm Hiên Viên Diễm, Vô Ngân "cắn răng nghiến lợi" mà hỏi: "Nguyệt nhi, nếu ta sử dụng ánh mắt trừng chết Diễm, ngươi sẽ dùng chưởng đánh chết ta không?"

https://thuviensach.vn

Cắn nát miếng dưa chuột giòn ngọt, nuốt vào cổ.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt cúi đầu, múc một muỗng cháo hạt sen, cười trả lời: "Sẽ không dùng một chưởng đánh chết ngươi, ta sẽ ăn miếng trả miếng, cũng sử dụng ánh mắt trừng chết huynh!"

-- Tuyệt giao!

Sau này trở lại Long Diệu hoàng triều, nhất định tuyệt giao với hai người này!

Tức giận "thề" xong, khó chịu trợn mắt trừng nhìn đôi phu thê không coi ai ra gì, ăn điểm tâm cũng khắng khít không rời, Vô Ngân cúi thấp đầu.

Trong nháy mắt cúi đầu xuống, ánh mắt của Vô Ngân nhìn nhị bảo bảo, lập tức từ lửa giận ngút trời ban đầu chuyển thành mười phần dịu dàng cưng chiều.

Cánh tay phải tiếp tục vòng ôm cả người nhị bảo bảo, cánh tay trái cẩn thận đỡ người nhị bảo bảo.

Tay trái đưa về phía bên môi nhị bảo bảo, độc tác hết sức nhẹ nhàng chậm chạp, rút nửa cái bánh quẩy nhị bảo bảo đang ngậm ra, Vô Ngân đút vào miệng mình.

Mặc dù thoát khỏi cảnh bị bánh quẩy "quét qa", nhưng Vô Ngân nhai hết bánh quẩy xong, lại phát hiện năm ngón tay trái của mình dính đầy dầu mỡ.

Muốn tìm cái gì lau dầu mỡ trên tay đi, lại lo lắng lúc ôm nhị bảo bảo đi lại, sẽ làm nhị bảo bảo thức giấc.

Vì vậy, Vô Ngân không muốn đánh thức nhị bảo bảo yêu thương trong lòng, bất đắc dĩ cười cười, vì nhị bảo bảo tự hủy đi tính thích sạch sẽ

https://thuviensach.vn

nghiêm trọng nhiều năm nay.

Vô Ngân làm gì?

Bỗng chốc Vô ngân cúi đầu xuống, lấy bàn tay trái đang dính dầu mỡ, lau trên vạt áo trắng tinh khôi, lau đi lau lại.

Cho tới khi lau sạch dầu mỡ, lúc này Vô Ngân mới đưa tay trái lên ôm nhị bảo bảo, đôi mắt đẹp nở nụ cười tràn đầy cưng chiều, hai tay ôm nhị bảo bảo đang vui vẻ đi vào giấc mộng đẹp.

Bên cạnh Vô Ngân, Thiên Cơ lão nhân nhìn tam bảo bối đồ tôn của mình, không ngừng vòng quanh từng dãy chậu hoa, hăng hái cắt tỉa lá rậm.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 333+2: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 2

Thiên Cơ lão nhân nháy mắt, bưng một chén trà đi tới, đi theo phía sau tam bảo bảo đang lòng vòng: "Nộ nhi, nước trà rất thơm đó, có uống một ngụm hay không?"

Cây kéo dài màu bạc bỗng chốc vung lên, "xoẹt" cắt đứt một cành cây nhỏ, tam bảo bảo cũng không ngẩng đầu lên trả lời: "Nộ nhi không uống trà, Nộ nhi muốn tỉa lá!"

"Vậy.....xíu mại mà mẫu thân và phụ thân con ăn rất thơm đó, có muốn Thiên Cơ gia gia lấy cho con một miếng không?"

Vẻ mặt Thiên Cơ lão nhân mang nụ cười lấy lòng, lại rước lấy tam bảo bảo tức giận trừng mắt.

"Thiên Cơ gia gia, nếu người cảm thấy nhàm chán, thì đi tìm đại ca, nhị tỷ hoặc tiểu muội nói chuyện, Die nd da nl e q uu ydo n đừng quấn Nộ nhi nói chuyện, sẽ ảnh hưởng đến việc Nộ nhi tỉa lá."

"Được, được,được, Thiên Cơ gia gia không quấn Nộ nhi nói chuyện, nhưng mà....."

Khóe miệng giật giật, Thiên Cơ lão nhân hỏi ra nghi ngờ trong lòng: "Trước khi Thiên Cơ gia gia tìm đồ tôn khác nói chuyện, Nộ nhi có thể nói cho Thiên Cơ gia gia biết, vì sao con phải tỉa lá không?"

Cây kéo dài màu bạc vừa vung lên, "xoẹt" cắt bay ba chiếc lá xanh, tam bảo bảo nói: "Nộ nhi thích đồ xinh đẹp, dánh vẻ những cành lá này quá

https://thuviensach.vn

xấu rồi, sửa lại một chút mới đẹp!"

-- vấn đề là, cái đó.....

Khụ khụ khụ, Nộ nhi à, gốc cây cành lá rậm rập này, cũng sắp bị con cắt trụi hết rồi!

Chẳng lẽ, trong mắt và trong lòng con, cái cây trụi lá mới đẹp sao?

Sau sống lưng từng đợt gió lạnh thổi lên, từng giọt mồ hôi ở trên trán nhỏ xuống, dieendaanleequuydonn cảm xúc của Thiên Cơ lão nhân vô cùng ngổn ngang, từ đầu đến chân đều co giật cách xa tam bảo bảo.

Tìm ai nói chuyện phiếm đây?

Tiểu nhi? Không thể tìm Tiểu nhi, Tiểu nhi sẽ lột sạch lông gà trên người của hắn ra!

Thụy Nhi? Cũng không thể tìm Thụy Nhi! Thụy Nhi đã thành thần ngủ luôn rồi, trừ ngủ vẫn là ngủ, nếu tìm bé nói chuyện phiếm, đoán chừng mình cũng sẽ ngủ theo luôn!

Đúng rồi, tìm Băng Nhi!

Tiểu bảo bảo ngồi bên chiếc bàn dài, vùi đầu nghiên cứu độc dược, Thiên Cơ lão nhân nghiêng đầu nói: "Băng Nhi, nước trà rất thơm, có muốn uống một ngụm không?"

"Không!"

"Vậy..... xíu mại mà mẫu thân và phụ thân con ăn rất thơm đó, có muốn Thiên Cơ gia gia lấy cho con một miếng không?"

"Không!"

https://thuviensach.vn

"Băng Nhi à, nói cho Thiên Cơ gia gia biết, da.nlze.qu;ydo/nn vì sao con vẫn luôn nhìn chằm chằm viên thuốc độc đó?"

"Chơi!"

-- chơi?

Con chơi với độc được sao? Con đâu có chơi đâu! Con chỉ cúi đầu, nhìn chằm chằm từng viên độc dược giống như nhìn kẻ thù diệt nhà mình vậy?

Được rồi, con đúng hết!

Nếu con cho rằng dùng vẻ mặt lạnh băng đưa mắt nhìn chằm chằm viên độc dược, chính là đang chơi đùa với viên độc dược, vậy ta cứ coi như nó là một kiểu chơi nổi bật vậy!

"Như vậy..... Băng Nhi đồ tôn à, Thiên Cơ gia gia và con cùng nhìn chằm chằm viên độc dược, không đúng, là cùng con chơi với độc dược, có được không?"

"Không!"

Tam đồ tôn Nộ nhi bận tỉa cành lá, không chịu nói chuyện phiếm với mình.

Ngược lại tiểu đồ tôn Băng Nhi chịu nói chuyện phiếm với mình, nhưng mà, tiểu đồ tôn này vĩnh viễn chỉ có trả lời một chữ, dinendian.lơqid]on trò chuyện với không trò chuyện thì có gì khác nhau?

Giống như một con gà trống bị đánh bại, Thiên Cơ lão nhân hoàn toàn thua đồ tôn của mình, ủ rũ cúi đầu trở về chỗ ngồi, một mình ngắm nghía bím tóc của mình.

Thiên Cơ lão nhân trở về chỗ ngồi không lâu --

https://thuviensach.vn

Hậu táng thi thể nhuộm máu của hai mươi mấy vị trưởng lão bị Nam Cung Liệt đoạt mất tính mạng xong, Nam Cung Tuyết Y và Thánh đế Nam Cung Ngạo Nhật bước vào bên trong sảnh phòng ăn.

Dong nhân sâm, rễ giống như nhân sâm.

Hình dáng của cây dong nhân sâm, giống như một người nhìn về nơi xa, cành đẹp, rễ đẹp, lá đẹp mang ý tao nhã, khiến người ta nhìn thấy mà tuyệt vời.

Chỉ là.....

Nam Cung Ngạo Nhật bước vào sảnh phòng ăn, trên trán nổi đầy vạch đen nhìn chỗ người nào đó.

Chỗ đó, tam bảo bảo đang vung cây kéo dài màu bạc, vòng quanh chậu cây dong nhân sâm, Dieenndkdan/leeequhydonnn cắt tỉa trụi chậu cây dong nhân sâm mà Nam Cung Ngạo Nhật yêu thích.

-- khụ, Nộ nhi có thù oán với cây dong nhân sâm đó sao?

Trong lòng co giật nói thầm xong, Nam Cung Ngạo Nhật dời bước đến trước bàn ăn, mở miệng nói: "Nguyệt nhi, Diễm, đã triệu người xong, các bảo bảo có thể lên đường, giải trừ kiếp đau khổ và tử kiếp ngàn năm của Linh cung rồi!"

Nam Cung Ngạo Nhật vừa dứt lời, Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt cũng vừa lúc dùng bữa sáng xong.

Đứng lên, dời bước đến bên cạnh tiểu bảo bảo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt ôn nhu nói: "Băng Nhi, mẫu thân thu viên thuốc trước, sau đó lại xem sau có được không?"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tiểu bảo bảo gật đầu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lướt qua chiếc bàn dài, thu tất cả viên độc dược vào trong tay áo, sau đó dắt tay tiểu bảo bảo.

Còn Hiên Viên Diễm, đi đến bên cạnh tam bảo bảo, khóe mắt giật giật nói: "Nộ nhi à, cái cây này cũng sắp bị tỉa thành cái cây xơ xác rồi, con cũng nên bỏ kéo xuống đi chứ?"

Khẽ ném bỏ cây kéo trên đất, tam bảo bảo chống nạnh, ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Diễm, giận nói: "Phụ thân, *dyan(lee^qu.donnn) một phen tâm huyết của người ta, sao người lại có thể hạ thấp chứ?"

"Được, được, được, phụ thân sai rồi."

Dắt tay nhỏ của tam bảo bảo, Hiên Viên Diễm trái với lương tâm ca ngợi nói: "Bản lĩnh tỉa cây của Nộ nhi thật đúng là đạt tới đỉnh cao, nhìn từng dãy cây này được tỉa thật đẹp đó, quả thật đẹp đến không còn từ gì để hình dung nữa!"

Sau lưng Hiên Viên Diễm --

Một đám người đứng dậy từ trên ghế gỗ lim chạm trổ hoa, đồng thời cúi đầu xuống, trong lòng nén cười âm thầm nói: Đúng vậy, đúng vậy, xác thực không còn từ gì để hình dung!

Người ta nhánh dài cắt ngắn, cành rậm cắt thưa, để bảo đảm cây có hình dáng đẹp tao nhã, nó thì ngược lại được, trực tiếp cắt trụi cây.

Tam bảo bảo ngẩng mặt lên, kiêu ngạo "hừ hừ" thành tiếng, mọi người hoặc kề vai, hoặc kề lưng rời khỏi sảnh phòng ăn, dfienddn lieqiudoon đi đến đảo ngoài Linh cung.....

Người Linh cung, cộng lại hơn năm vạn.

https://thuviensach.vn

Mà trong đảo Linh cung, trăm ngàn năm tới nay vẫn là nơi cho các hộ pháp, và người trên hộ pháp ở.

Vì vậy, nhân số bên trong đảo ước chừng ba nghìn, còn lại hơn bốn vạn người Linh cung, đều ở bên bên ngoài đảo, bên ngoài đảo lớn hơn gấp mấy lần bên trong đảo.

Ba nghìn người đi đến ngoài đảo, nhất định sẽ dễ dàng hơn bốn vạn người cùng tiến vào bên trong đảo rất nhiều.

Cho nên, vì hóa giải tai họa ngầm mang tới tai ương đau khổ, dienndnle,qu.y don tử kiếp của linh lực, Nam Cung Ngạo Nhật đã tề tụ tất cả người Linh cung ở ngoài đảo.

Ngoài đảo --

Dưới ánh nắng vàng rực rỡ, giữa hai cây cầu trúc hình vòm tràn đầy vẻ lịch sự tao nhã, là một bãi đất trống rộng rãi rải đá cuội trắng xóa.

Trên đất trống, năm vạn người Linh cung xếp hàng ngang, đang lặng yên chờ đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt đến.

Bí mật mà Linh cung giấu giếm ngàn năm qua, hôm nay năm vạn người Linh cung đều biết được. Nhưng, làm gió mát nhẹ nhàng thổi lất phất, trên gương mặt năm vạn người Linh cung, cũng không có chút kinh hoảng nào.

Bởi vì, bọn họ đã từ trong miệng Thánh đế biết được, tai ương đau khổ và họa tử kiếp, bốn bảo bảo của nhi nữ Thánh chủ Thượng Quan Ngưng Nguyệt, sẽ vận chuyển năng lượng thần ngọc hóa giải hoàn toàn.

Hai khắc sau --

https://thuviensach.vn

Vạt áo đám người Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi bay theo gió, đi qua một cây cầu tre, tới bãi đất trống rộng rãi rải đá cuội.

Đám người Hiên Viên Diễm, Thiên Cơ lão nhân, Vô Ngân không phải là người có linh lực, Die nd da nl e q uu ydo n tất nhiên không cần gia nhập vào đội ngũ khổng lồ đó, bọn họ ôm cánh tay đứng ở một bên.

Đợi đến khi ba người Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Nam Cung Ngạo Nhật và Nam Cung Tuyết Y, đứng phía trước đội ngũ, bốn bảo bảo đứng xếp hàng ngang đứng đối diện đội ngũ.

Lòng bàn tay đưa lên trời xanh, toàn thân các bảo bảo lưu chuyển tia sáng.

Ánh sáng như khiến mặt trời ảm đạm, lấy tốc độ nhanh như điện chớp khuếch tán, hoàn toàn bao phủ thân thể tất cả người có linh lực ở phía đối diện các bảo bảo.

Ánh sáng vào cơ thể, giống như gió xuân ấm áp, tẩy sạch phế phủ cho tất cả người có linh lực.....

Thời gian nửa chén trà trôi qua --

Ánh sáng thu nhỏ lại, rời khỏi thân thể người có linh lực, bay trở về trong lòng bàn tay các bảo bảo.

Tai ương đau khổ và họa tử kiếp mới vừa hóa giải, nhị bảo bảo Hiên Viên Thụy Nhi thả lỏng bàn tay, lập tức chay như bay đến trước mặt Hiên Viên Diễm, dieendaanleequuydonn giọng điệu ngọt ngào mềm mại nói: "Phụ thân ôm ôm!"

Khóe miệng giật giật, Hiên Viên Diễm giang hai tay ra, biết hắn nhị nữ nhi lại muốn ngủ rồi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Hiên Viên Diễm mới vừa ôm lấy nhị bảo bảo, nhị bảo bảo coi lồng ngực của Hiên Viên Diễm làm giường ấm, coi đầu vai Hiên Viên Diễm làm gối ấm, bằng tốc độ nhanh nhất tiến vào mộng đẹp.

Trừ hai người Nam Cung Ngạo Nhật và Nam Cung Tuyết Y ra, năm vạn người có linh lực đã được giải trừ tai ương đau khổ, họa tử kiếp, đều đồng loạt quỳ một gối xuống đất.

Năm vạn người có linh lực khom eo, đầu cung kính cúi xuống, dâng lễ nghĩ tạ ơn cao nhất Linh cung với Thượng Quan Ngưng Nguyệt và ba bảo bảo khác.

Đợi đến khi năm vạn người có linh lực khấu tạ xong, lần lượt rời khỏi bãi đất trống rộng rãi.

Thượng Quan Ngưng Nguyệt kéo hai tay Nam Cung Ngạo Nhật, dịu dàng hỏi: "Ngoại công, Nguyệt nhi xin người một chiếc thuyền, vậy đã chuẩn bị xong hết chưa?"

"Chuẩn bị xong hết rồi! Có điều....."

Mí mắt buông xuống, Nam Cung Ngạo Nhật nhếch môi, nhẹ giọng nói: "Nguyệt nhi, vẫn ở lâu thêm mấy ngày đi? Thật sự ngoại công không bỏ được muội!"

Mặc dù Hiên Viên Diễm không nói, nhưng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại biết rõ, căn bệnh quái lạ của mẫu phi Hiên Viên Diễm, Dieenndkdan/leeequhydonnn chỉ cần một ngày không chữa khỏi, trong lòng Hiên Viên Diễm vẫn có có ưu sầu.

Vì vậy, đây chính là nguyên nhân chủ yếu mà trước khi hóa giải kiếp số của Linh cung, Thượng Quan Ngưng Nguyệt đã nói cho Nam Cung Ngạo Nhật biết, một khi kiếp số được giải trừ, nàng muốn từ giã trở về Long Diệu hoàng triều.

https://thuviensach.vn

Mị hoặc nở nụ cười, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Ngoại công, Nguyệt nhi đồng ý với người, cứ nửa năm sẽ mang theo phu quân và bảo bảo, hồi Linh cung bồi người một thời gian được không?"

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 333+3: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 3

Edit: Lavender - Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Hai mắt nhắm lại, kiềm chế nước mắt rơi mãi không ngừng.

Ngay sau đó, Nam Cung Ngạo Nhật mở mắt, trên gương mặt cố gắng nở nụ cười, chậm rãi nói: "Nguyệt nhi, ngoại công và Tuyết Y tiễn các con ra biển?"

Thả hai tay của Nam Cung Ngạo Nhật ra, thân mật khoác cánh tay của Nam Cung Ngạo Nhật, Die nd da nl e q uu ydo n Thượng Quan Ngưng Nguyệt vui vẻ cười một tiếng, đôi môi đỏ mềm mại lên tiếng trả lời: "Vâng!"

Một khắc đồng hồ trôi qua --

Nhổ neo, giương buồm.

Tiếng sóng vỗ trên mặt biển trong veo, hai chiếc thuyền lớn vô cùng tinh xảo, một trái một phải, một trước một sau, nhẹ nhàng lướt trên từng con sóng đuổi theo gió sớm, chậm rãi rời khỏi Linh đảo.

Chiếc thuyền lớn bên trái, người cầm lái là hai vị trưởng lão Đông Tây, đích đến là Long Diệu hoàng triều.

Người trên thuyền chia ra: Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, bốn bảo bảo xinh đẹp vô địch, phụ thân của Thượng Quan Ngưng Nguyệt

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Hạo, Vô Ngân công tử, Ngân Lang và Thanh Báo.

Dĩ nhiên, trên chiếc thuyền lớn tinh xảo bên trái, khẳng định không thể thiếu được hai tiểu gia hỏa đi theo chủ nhân: dieendaanleequuydonn Huyết Thứu vương Ngốc Bảo và con chồn nhỏ Cầu Cầu.

Chiếc thuyền lớn bên phải, người cầm lái là hai vị trưởng lão Nam Bắc, đích đến là: Nam Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Tây Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Bắc Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều.

Phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, đã ban Nam Hầu quốc và Bắc Hầu quốc của Long Diệu, làm đất phong cho Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn.

Như vậy, hai người Dạ Dật Phong và Tiêu Hàn, tất nhiên phải trở về Nam Hầu quốc và Bắc Hầu quốc, dụng tâm quản lý, mới không phụ lòng sự coi trọng của phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Về phần Tây Hầu quốc Long Diệu hoàng triều, tuy có đại tướng quân Địch Phi và Ưng doanh của Long Diệu đóng giữ cùng nhau giải quyết. Nhưng.....

Đại tướng quân Địch Phi hữu dũng vô mưu, Tây thần hầu Tư Đồ Vũ tuổi lại quá nhỏ, Thiên Cơ lão nhân đương nhiên phải trở về Tây Hầu quốc, da.nlze.qu;ydo/nn cố gắng hết sức ít ham chơi một chút, âm thầm giúp Tư Đồ Vũ trị quốc tạo phúc cho dân chúng.

Hoàng huynh của Hiên Viên Diễm, Hiên Viên Ly, đi theo Thiên Cơ lão nhân đi Tây Hầu quốc.

Nhưng, Hiên Viên Ly mới thật vất vả từ bỏ đế vị, không mang nặng gánh quốc vụ, cũng không phải chạy tới trị quốc tạo phúc cho dân chúng, hắn quyết định biến thành tiểu ngoan đồng, học tập lão ngoan đồng Thiên Cơ lão nhân đi dạo xung quanh.

https://thuviensach.vn

Trên bờ đảo --

Nhìn thấy hai chiếc thuyền chạy càng ngày càng xa dần,cuối cùng biến mất trong tầm mắt, Nam Cung Ngạo Nhật vẫn đưa mắt nhìn, lúc này mới buồn bã dời mắt đi.

"Tuyết Y, trong Linh cung, hôm nay trừ ta ra, linh lực của ngươi cao nhất. Cho nên....."

Hơi quay đầu, Nam Cung Ngạo Nhật mở miệng, nói với Nam Cung Tuyết Y ở bên cạnh: "Đầu tháng sau, ta sẽ tuyên bố thoái vị, để ngươi tiếp nhận chức Thánh đế!"

Khóe miệng bỗng chốc căng lên, Nam Cung Tuyết Y chợt cảm thấy gánh nặng trên người, không khỏi ngổn ngang trong gió: "Thánh đế, vì sao ngài phải thoái vị?"

Thật ra Nam Cung Ngạo Nhật càng hy vọng Thượng Quan Nguyệt, hoặc là bất kỳ một trong bốn bảo bảo của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tiếp nhận đế vị.

Nhưng, mặc dù hắn không chủ động nhắc tới, nhưng trong lòng rõ ràng biết, Thượng Quan Ngưng Nguyệt và bốn bảo bảo, da.nlze.qu;ydo/nn không một ai nguyện ý tiếp nhận đế vị.

Nguyệt nhi và bốn bảo bảo, đều không muốn tiếp nhận đế vị, và họ sẽ không lại Linh cung lâu dài.

Trước khi Nguyệt nhi rời đi, mặc dù đã hứa với hắn rằng nửa năm một lần, sẽ dẫn Diễm nhi và bốn bảo bảo trở lại Linh cung ở với hắn một thời gian.

Nhưng mà, trong nửa năm, thời gian rất lâu đó!

https://thuviensach.vn

Sáu tháng, một trăm tám mươi ngày, hắn sống một ngày như một năm, đoán chừng sẽ đợi đến tóc và râu rụng sạch mất đấy! Cho nên.....

Hai mắt không hề buồn bã nữa, lộ ra nụ cười rực rỡ hết mức.

Khóe môi cong lên vui vẻ, Nam Cung Ngạo Nhật nói: "Bởi vì thoái vị, ta không phải phiền lòng vì mấy chuyện vụn vặt nữa, Dieenndkdan/leeequhydonnn có thể cùng đại ca đi dạo khắp hồng trần đến cùng trời cuối đất, bất cứ khi nào cũng có thể đến thăm Nguyệt nhi!"

Ngẩng đầu, nhìn trời, vẻ mặt Nam Cung Tuyết Y khóc không ra nước mắt!

-- cứu mạng!

Liệu hắn có thể nhảy xuống biển và chết đuối được không? Hắn vô cùng kính yêu Thánh đế, tại sao Thánh đế có thể vui sướng, hạnh phúc trên nỗi khổ sở của hắn như thế chứ?

Năm tháng sau, trong An Thọ cung ở Long Diệu hoàng triều --

Thượng Quan Ngưng Nguyệt mặc một bộ phượng bào màu vàng, trên phượng bào thêu chín con phượng hoàng ngậm châu, và Hiên Viên Diễm mặc một bộ đế bào màu vàng, trên đế bào cũng thêu chín con rồng lượn quanh người, đang lười biếng nằm nghiêng thư giãn trên chiếc giường êm, nàng đút chàng một miếng táo thơm, chàng đút nàng một quả nho ngọt.

Đối diện giường êm, là một chiếc giường mềm khác.

Giữa giường êm này, một nữ tử trung niên ước chừng bốn mươi tuổi, dung nhan có mấy phần giống Hiên Viên Diễm, mặc hồng bào thêu hoa mẫu đơn màu vàng kim.

https://thuviensach.vn

Vị nữ tử trung niên có tướng mạo vô cùng xinh đẹp, chỉ là màu da hơi tái nhợt này, chính là mẫu phi của Hiên Viên Diễm và Hiên Viên Ly, *dyan(lee^qu.donnn) Dung thái phi của Long Diệu hoàng triều, không đúng, bây giờ phải gọi là Dung Thái hậu rồi.

Dung Thái hậu có bệnh kỳ lạ, có vài chứng bệnh lão hóa sớm.

Nếu không phải phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt, tìm đủ bảy dược liệu quý hiếm trên thế gian, thành công chữa khỏi bệnh quái lạ cho Dung Thái hậu, giờ này người chúng ta thấy.....

Phải là "Lão bà bà" trắng bệch như tuyết, da khô nhăn nheo, ngũ tạng suy kiệt nghiêm trọng, chẳng bao lâu sau sẽ khí tuyệt mà chết rồi.

Hôm nay, thành công chữa khỏi bệnh quái lạ cho Dung thái hậu, trừ nhiều năm nằm trên giường ít vận động, một số cơ vận động không khỏe ra, còn lại tất cả đều đã khôi phục lại trạng thái bình thường.

Giờ phút này, Dung Thái hậu ngồi ở chính giữa giường êm.

Nhị bảo bảo Thụy nhi và tiểu bảo bảo Băng nhi, chia ra ngồi ở hai bên Dung thái hậu; đại bảo bảo Tiếu nhi và tam bảo bảo Nộ nhi, đứng trước hai đầu gối của Dung thái hậu.

Thật ra nhị bảo bảo rất muốn ngủ ngon, nhưng phụ thân và mẫu thân nói rồi, nãi nãi bị bệnh đã rất lâu, dfienddn lieqiudoon nếu bọn nó chọc nãi nãi cười, nãi nãi mới có thể khôi phục nhanh hơn.

Vì để nãi nãi khỏe mạnh hơn, vì phụ thân và mẫu thân vui vẻ, nhị bảo bảo liều mạng chịu đựng cơn buồn ngủ, đang cầm trong tay một đĩa bánh ngọt đưa về phía Dung thái hậu.

"Nãi nãi, người ăn bánh ngọt đi!"

https://thuviensach.vn

Cúi người, hôn nhị bảo bảo đáng yêu một cái, vẻ mặt Dung thái hậu vui vẻ nói: "Thụy nhi thật biết nghe lời, nãi nãi ăn bánh, Thụy nhi cũng ăn bánh!"

Đầu tiên đút cho nhị bảo bảo một miếng bánh mứt táo, lại đút cho tiểu tôn nữ một miếng bánh mứt táo nữa.

Sau đó, Dung Thái hậu bốc một miếng bánh mứt táo lên, sau đó cắn một miệng lớn, nhìn đại bảo bảo và tam bảo bảo: "Tiếu nhi, Nộ nhi, sau đó thì thế nào?"

Ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, ném mấy hạt đậu phộng chiên vào trong miệng, đại bảo bảo vừa nhai hạt đậu phộng "rột rột", vừa nhíu lông mày tiếp tục kể chuyện xưa.

"Con với Nam Cung Liệt bại hoại đó chửi nhau là giả, cố ý đánh thức nhị muội mới là thật. Sau khi nhị muội muội bị con đánh thức, lập tức thi triển thuật thôi miên, để Nam Cung Liệt ngủ ởtrên đất!"

Đại bảo bảo nói xong, tam bảo bảo cắn hạt dưa, bắt đầu thao thao bất tuyệt kể ra quá trình "đặc sắc" nó trừng phạt Nam Cung Liệt.

"Lại dám uy hiếp mẫu thân thân yêu, sao tam bảo bảo có thể bỏ qua cho hắn? Đợi đến khi Ly bá bá và ngoại công an toàn, tam bảo bảo lập tức vọt tới, sau đó....."

Bên này, các bảo bảo kể chuyện xưa, Dung thái hậu nghe chuyện xưa.

Bên kia, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt đút nho và táo cho nhau, sau đó đứng lên rời khỏi giường, thân mật dính nhau rời khỏi An Thọ cung.

Nhìn thấy phụ mẫu rời khỏi An Thọ cung, mắt sáng nghi ngờ nháy mắt, nhị bảo bảo nghiêng đầu hỏi: dienndnle,qu.y don "A? Đại ca, tam ca,

https://thuviensach.vn

sao mẫu thân và phụ thân lại đi mất rồi?"

Ngưng kể chuyện xưa, đầu bỗng chốc quay lại, nhìn cửa chính An Thọ cung.

Đại bảo bảo lại quay đầu lại, vẻ mặt thần bí cười hề hề mờ ám: "Ha ha! Ta biết, phụ thân và mẫu thân nhất định đi....."

Trừng mắt liếc đại ca kéo dài tiếng cười, cố ý dụ dỗ, tam bảo bảo ném vỏ hạt dưa về phía đại bảo bảo: "Biết thì nói mau, chần chừ cái rắm ấy?"

Khóe môi cong lên nở nụ cười mờ ám, đại bảo bảo nói: "Phụ thân và mẫu thân bỗng nhiên rời đi, nhất định là chạy đi làm việc mà họ hết sức yêu thích!"

Lời Đại bảo bảo vừa dứt, trong lòng Dung thái hậu đã đoán được, khóe miệng lúc này cũng cong lên hết cỡ.

Trừ tiểu bảo bảo mang vẻ mặt lạnh lùng như cũ, nhị bảo bảo và bảo bảo vô cùng mơ hồ, nháy mắt hỏi: "Việc vô cùng yêu thích? Việc gì vậy, đại ca thối nói mau đi!"

Phủi cổ áo bị tam bảo bảo ném vỏ hạt dưa, Đại bảo bảo móc cây quạt trong tay áo ra, vừa đong đưa cây quạt, vừa nhếch miệng cười đáp.

"Phụ thân và mẫu thân vô cùng thích nhốt mình ở trong phòng ngủ, sau đó ôm nhau, ngươi hôn nhẹ gương mặt của ta, ta cắn cắn môi của ngươi!"

Nghe thấy đại bảo bảo nói, khóe môi Dung thái hậu càng run mạnh, lúng túng ho khan vài tiếng: "Khụ khụ khụ....."

Giơ ngón tay lên gãi gãi đầu, nhị bảo bảo tò mò hỏi: "Đại ca, làm sao huynh biết?"

https://thuviensach.vn

"Hai người phụ thân và mẫu thân, thường thần bí tránh xa chúng ta. Có một lần, ta thật sự không kiềm nén được lòng hiếu kỳ, liền lặng lẽ theo dõi phụ thân và mẫu thân. Kết quả, ta phát hiện phụ thân và mẫu thân, nhốt mình ở trong phòng ngủ thật lâu cũng chưa ra ngoài. Ta cho là phụ thân và mẫu thân, nhất định núp ở trong phòng ngủ ăn vụng đồ tốt, không chịu chia cho chúng ta ăn. Vì vậy....."

Đong đưa cây quạt nhanh hơn một chút, đại bảo bảo kể lịch sử theo dõi của mình: "Ta liền đâm một lỗ trên của sổ, Die nd da nl e q uu ydo n len lén nhìn vào bên trong vài lần, lại thấy phụ thân và mẫu thân đang ôm nhau, ngươi hôn nhẹ mặt của ta, ta cắn cắn môi của ngươi!"

Nhị bảo bảo nhíu mày, nỗ lực suy nghĩ: "Tại sao phụ thân và mẫu thân lại thích làm việc này chứ? Chẳng lẽ ngươi hôn nhẹ mặt của ta, ta cắn cắn môi của ngươi, chơi rất vui sao?"

"Ta cũng rất muốn biết, vì vậy ta đã hỏi phụ thân và mẫu thân, kết quả....."

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 333+4: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 4

Nghe thấy đại bảo bảo lại kéo dài giọng, tính kiên nhẫn của tam bảo bảo hết sức có hạn, rồi lại thật sự tò mò, không nhịn được giận dữ rống lên: "Kết quả thế nào? Đại ca, huynh nói hết một câu sẽ chết sao?"

Chợt khép cây quạt lại lại, nụ cười trên măt đại bảo bảo, thay đổi thành nụ cười oán hận.

"Phụ thân và mẫu thân chạy ra khỏi phòng ngủ, một người tặng ta một cú đá, đá ta bay ra xa ba trượng. Còn nói cái gì, Die nd da nl e q uu ydo n lần sau còn dám nằm sấp chỗ cửa sổ rình coi, thì đánh cái mông ta nở hoa!"

Nghe xong lời kể oán hận của đại bảo bảo, tam bảo bảo hoàn toàn vui sướng khi người gặp họa, lúc này hai tay ôm bụng cười, cười đến chảy nước mắt: "Ha ha ha..... Đáng đời huynh!"

Hả hê cười xong, tam bảo bảo quơ múa hai tay, đấm bóp chân của Dung thái hậu: "Nãi nãi, trước đó chưa kể xong chuyện xưa, ngày khác tôn nhi kể cho người nghe được không?"

Sờ sờ đầu nhỏ của tam bảo bảo, Dung thái hậu cười hỏi: "Nộ nhi có việc gì thế?"

"Ừm! Mẫu thân và phụ thân chạy tới phòng ngủ, làm chuyện bọn họ thích làm nhất rồi, tam bảo bảo cũng nên đi Ngự hoa viên, làm chuyện mà tam bảo bảo thích làm nhất!"

https://thuviensach.vn

Kinh ngạc nháy mắt, Dung thái hậu nghiêng đầu hỏi: "Nộ nhi thích làm chuyện gì nhất?"

Bỗng chốc đứng lên, tam bảo bảo nhanh chóng lật cổ tay, một cây kéo bạc dài bay ra khỏi tay áo, rơi vào trong lòng bàn tay tam bảo bảo.

Đặt một đầu cây kéo bạc lên đầu vai, tam bảo bảo sải bước đi về phía cửa, đồng thời cao giọng nói: "Cắt tỉa những cái cây xấu trong ngự hoa viên kia trở nên đẹp một chút!"

Tam bảo bảo mới vừa bước ra khỏi cửa, tiểu bảo bảo đứng lên từ giữa giường êm, không nói tiếng nào đi theo phía sau tam bảo bảo, dieendaanleequuydonn chạy ra khỏi cửa chính An Thọ cung.

Biết tiểu bảo bảo trầm mặc ít nói, không thích nói chuyện, Dung thái hậu không hỏi tiểu bảo bảo, mà hỏi Đại bảo bảo: "Tiếu nhi, con có biết vì sao Băng Nhi rời đi không?"

Biết muội không ai bằng huynh, đại bảo bảo cười hì hì đáp: "Tiểu muội thấy tam đệ đi làm chuyện thích làm nhất, vì vậy cũng chạy đi làm chuyện mà muội ấy thích làm nhất, chế độc!"

Trả lời xong, đại bảo bảo đong đưa cây quạt mà hỏi: "Nãi nãi, tất cả mọi người đều đi làm chuyện thích làm nhất, Tiếu nhi cũng có thể cũng đi làm chuyện mình thích làm nhất được không?"

Dung thái hậu cười nhẹ một tiếng, hài hước nói: "Nộ nhi thích tỉa cây nhất, Băng Nhi thích chế độc nhất, còn Tiếu nhi thích nhất làm gì? Da.nlze.qu;ydo/nn Nói cho Nãi nãi biết, liền đồng ý để con rời đi!"

"Gần đây Tiếu nhi thích cho gà ăn!"

Đại bảo bảo nháy mắt cười trả lời xong, bóng dáng chợt như sao rơi lóe lên, trong nháy mắt biến mất ở trước mặt Dung thái hậu.

https://thuviensach.vn

Nhìn một nhìn đại bảo bảo rời khỏi cửa, Dung thái hậu không khỏi có chút ngổn ngang trong gió.

-- trời ạ! Đam mê của tôn nhi, tôn nữ bảo bối của bà, sao từng cái từng cái đều quái lạ hết vây?

Khóe miệng Dung thái hậu giật giật, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía bên phải của mình: "Thụy Nhi à, bọn nó đều đi rồi, chỉ còn lại con và nãi nãi....."

"Trò chuyện thôi!" Ba chữ vừa tới cổ họng, Dung thái hậu nhìn thấy một hình ảnh, lúc này im lặng cười một tiếng, nuốt ba chữ " Trò chuyện thôi!" trở vào.

Phía bên phải Dung thái hậu, vốn là nhị bảo bảo đang ngồi trên giường êm, không biết khi nào đã ôm một đĩa bánh ngọt, dinendian.lơqid]on co rúc ở trên giường êm ngủ ngon lành rồi.

Lần này, Dung thái hậu không cần hỏi cũng hiểu: nhị tôn nữ bảo bối của bà, cũng làm chuyện bản thân thích làm nhất, vùi đầu ngủ ngon lành rồi!

-- khụ khụ khụ!

Nhi tử và nàng dâu thân yêu đi làm chuyện thích làm nhất, tôn nữ và tôn tử bảo bối cũng đi làm chuyện thích làm nhất, vậy còn bà thì sao đây, không phải bà.....

Vì vậy, Dung thái hậu đứng lên từ trên giường êm, chậm rãi tiến vào nội điện An Thọ cung, cũng đi làm chuyện bà thích làm nhất.

Cầm bức họa của tiên hoàng Hiên Viên Cực, vừa thấy bức họa nhớ người, vừa cười kể với phu quân: nhi tử và nàng dâu rất đằm thắm hạnh phúc, tôn nữ và tôn nhi thật đáng yêu thật đáng yêu.....

https://thuviensach.vn

Ba năm sau --

Làn gió sớm nhẹ phất qua, nắng ấm nhẹ chiếu xuống, bên trong quán trà lịch sự tao nhã không còn chỗ ngồi với bức tường màu trắng ngói xanh, mái cong vểnh lên.

Khách uống trà chuyện trò vui vẻ, tiếng chào hỏi của hạ nhân đi qua đi lại trong quán trà, cùng với âm thanh châm trà uống trà, Dieenndkdan/leeequhydonnn đan xen vào tạo thành một cảnh tượng nhốn nháo ầm ĩ.

Ngay phía trước quán trà, bày một cái bàn rộng màu đỏ, trên bàn nằm một đoạn gỗ dài hình chữ nhật màu đỏ, phía sau bàn rộng, bày hai chiếc ghế gỗ đỏ.

Cái ghế bên trái, một lão giả làn da ngăm đen đang ngồi; cái ghế bên phải, một lão giả làn da ố vàng đang ngồi.

Lão giả mặt đen cầm lên tấm gỗ đỏ lên, cổ tay giơ lên vừa rơi xuống, "rầm --" một âm thanh vang lên, quán trà vốn đầy tiếng người huyên náo, trong nháy mắt thay đổi yên lặng như tờ.

Hôm nay tại sao lại có hai người kể chuyện? Điều này đối với cả đám khách ngồi nghe mà nói, cũng không quan trọng như vậy, quan trọng là, hôm nay bọn họ sẽ nghe được tiết mục ngắn đặc sắc gì!

"Lại nói một tháng trước, trong chốn giang hồ bỗng nhiên đã xuất hiện một trăm ác quỷ, bọn họ được xưng đến từ Đoạt Hồn cốc. Trăm tên ác quỷ này vô cùng tàn ác, bọn nó chẳng những muốn khống chế chính đạo, *dyan(lee^qu.donnn) xưng bá võ lâm, còn uy hiếp dân chúng giao tất cả tiền tài ra, từ đó nghe theo lệnh của bọn họ. Nếu như không nghe lệnh, ắt sẽ gặp trừng phạt tan xương nát thịt!"

https://thuviensach.vn

Lão giả mặt đen vừa dứt lời, còn chưa kịp vỗ tấm gỗ đỏ, đã bị lão giả mặt vàng đoạt lấy tấm gỗ, nặng nề vỗ trên mặt bàn, giành kể tiết mục ngắn.

"Mắt thấy gió tanh sắp thổi quét cả chính đạo, mưa máu tẩy rửa dân chúng, lúc này ngàn cân treo sợi tóc, thần giải trừ khó khăn đột nhiên hiện thân, hóa giải một kiếp tai họa lớn của nhân gian! Chư vị ngồi nghe ở đây, các ngươi có biết, thần giải trừ khó khăn là ai không?"

Lão giả mặt vàng vừa dứt lời, lão giả mặt đen bỗng chốc đoạt tấm gỗ lại, nặng nề vỗ trên mặt bàn, giọng như chuông đồng mà nói: “Thần này chính là....."

Lão giả mặt đen còn chưa giải thích điều nghi ngờ, khách ngồi nghe trước mặt giơ cánh tay trái lên cao, vẻ mặt cung kính kêu lên: "Tiếu hoàng của Long Diệu Đông Triều của chúng ta, Tiếu hoàng mà chúng ta cực kỳ kính yêu!"

Khách ngồi nghe trước mặt kêu xong, khách ngồi nghe phía sau nổi giận.

Bọn họ đồng loạt đứng lên, hai cánh tay ra sức vung lên, cùng kêu lên kháng nghị nói: "Nói bậy! Là Thụy đế của Long Diệu Nam Triều của chúng ta, Thụy đế mà chúng ta cực kỳ kính yêu!"

Khách ngồi nghe phía sau kháng nghị xong, khách ngồi nghe bên trái khó chịu, vẻ mặt kích động hô: "Các ngươi cũng nói bậy! dfienddn lieqiudoon Rõ ràng là Nộ hoàng của Long Diệu Tây Triều của chúng ta, Nộ hoàng mà chúng ta cực kỳ kính yêu!"

Khách ngồi nghe bên trái hô xong, khách ngồi nghe bên phải nóng nảy.

Ngay cả trà bọn họ cũng không uống, toàn bộ nhảy lên bàn, đá bay bình trà và ly trà, đỏ mặt tía tai kêu lên: "Các ngươi cũng nói bậy! Rõ ràng

https://thuviensach.vn

là Băng đế của Long Diệu Bắc Triều của chúng ta, Băng đế mà chúng ta cực kỳ kính yêu!"

Thấy tình hình như thế, lão giả mặt đen thả tấm gỗ xuống, lúc này cùng với lão giả mặt vàng giật giật khóe miệng.

-- má ơi!

Làm cả nửa ngày, bọn họ tốn tiền mời người kể chuyện tới, chạy tới nơi này sắm vai người kể chuyện, đơn giản chính là lãng phí bạc và nước miếng, bởi vì..... đám người này lại biết tất cả rồi!

Lão giả mặt đen và lão giả mặt vàng, gương mặt xốc xếch. Về phần cả đám khách ngồi nghe, nhã hứng uống trà mất hết không còn sót lại chút gì, gương mặt tràn đầy sự tức giận.

Nhìn --

Khách ngồi nghe trước mặt lật bàn, nổi trận lôi đình mà nói: "Giải trừ khó khăn chính là Tiếu hoàng chúng ta, dienndnle,qu.y don không được cướp công lao của Tiếu hoàng chúng ta!"

Khách ngồi nghe phía sau chồng xoắn tay áo, quơ quả đấm: "Hóa giải kiếp nạn của nhân gian là Thụy đế chúng ta, không được cướp công lao của Thụy đế chúng ta!"

Khách ngồi nghe chống nạnh, quắc mắt trừng mi: "Lại dám cướp công lao của Nộ hoàng chúng ta, các ngươi quá vô sỉ!"

Khách ngồi nghe bên phải không yếu thế chút nào, nổi trận lôi đình vỗ bàn: "Các ngươi mới vô sỉ, rõ ràng là công lao của Băng đế chúng ta đấy!"

Khóe miệng lão giả mặt đen giật mãnh liệt, vung ống tay áo lau mồ hôi lạnh trên trán; khóe mắt lão giả mặt vàng co giật mãnh liệt, vung tay lau

https://thuviensach.vn

mồ hôi lạnh trên mặt!

-- Má ơi! Họa lớn rồi!

Một tháng trước xuất hiện trăm tên ác quỷ, không dấy lên gió tanh mưa máu trong nhân gian, hôm nay hai người bọn họ xuất hiện, dieendaanleequuydonn lại làm cho quán trà dấy lên đợt gió tanh mưa máu rồi!

"Có phải muốn đánh nhau hay không?"

"Đánh thì đánh, sợ các ngươi à?"

"Xem ta đánh ngươi thành đầu heo này!"

"Ta còn đập bẹp ngươi thành đậu phụ khô đó!"

Mắt thấy sắp đánh mắng nhau, đối chiến sắp diễn biến thành chuyện không thể ngăn cản, lúc này lão giả mặt đen kéo lôi kéo cánh tay lão giả mặt vàng, nhỏ giọng nói: "Này, mau suy nghĩ biện pháp đi!"

Nhanh chóng cầm tấm gỗ lên, dùng sức vỗ lên mặt bàn.

"Rầm --" Một tiếng vang thật lớn, lão giả mặt vàng cầm tấm gỗ, phát ra tiếng sư tử rống đinh tai nhức óc: "Không được tranh đi cãi lại nữa, tất cả đều im miệng cho ta!"

Lão giả mặt vàng vừa phát giọng sư tử rống ra, quả nhiên có hiệu quả, nghênh đón hồi im lặng cực ngắn.

Nhưng, sau một hồi im lặng cực ngắn, lại là gió cuồng sấm bạo mãnh liệt hơn, tập thể mọi người trừng mắt nhìn lão giả mặt vàng: "Ngươi mới câm miệng cho chúng ta, nếu không đừng trách chúng ta đạp ngươi thành bánh nướng!"

https://thuviensach.vn

Lão giả mặt vàng nghênh đón từng gương mặt tức giận, cả khuôn mặt bắt đầu co giật.

"Ta nói chư vị này, các ngươi đỏ mặt tía tai, xắn tay áo vung quyền mắng nửa ngày, cũng không mắng được nguyên nhân vì sao, tại sao không hỏi ta....."

Cố gắng che giấu cảm giác xốc xếch, lão giả mặt vàng trừng mắt mà nói: "Đến cuối cùng vị thần vĩ đại hóa giải kiếp nạn nhân gian, dfienddn lieqiudoon giải trừ khó khăn là ai?"

"Là Tiếu hoàng chúng ta!"

"Là Thụy đế chúng ta!"

"Là Nộ hoàng chúng ta!"

"Là Băng đế chúng ta!"

Sau một hồi khàn giọng kêu khan --

Ánh mắt các vị khách ngồi nghe, giống như từng thanh đao sắc bén, vèo vèo vèo bắn về phía lão giả mặt vàng, đồng thanh kêu lên: "Ngươi nói mau, rốt cuộc là ai?"

Nhìn trận thế tàn bạo thế này, giống như đợi lát nữa từ trong miệng lão giả mặt vàng nói ra được đáp án, nếu không phải người đáng kính trong lòng bọn họ, chắc chắn sẽ xé lão giả mặt vàng xé thành từng mảnh nhỏ.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 334: Sùng Bái Điên Cuồng

"Vị thần vĩ đại hóa giải kiếp nạn, giải trừ khó khăn của nhân gian, lại không phải chỉ một vị, mà là bốn vị, theo thứ tự là....."

Ngón trỏ chỉ đám khách đỏ mặt nổi gân xanh dữ dội ở phía trước: "Tiếu hoàng của các ngươi!"

Sau đó lại chỉ đám khách xắn tay áo ở phía sau: "Thụy hoàng của các ngươi!"

Lại vội vàng chỉ đám khách trừng mắt ở bên trái: "Nộ đế của các ngươi!"

Vội vàng chỉ đám khách nghiến răng nghiến lợi ở bên phải: "Băng đế của các ngươi!"

Ngón trỏ nhanh chóng chỉ khắp xung quanh xong, ngay lập tức khóe mắt của lão giả mặt vàng và lão giả mặt đen giật giật, Die nd da nl e q uu ydo n vung tay áo giúp lão đệ mặt đen lau mồ hôi lạnh trên trán, vươn tay giúp đại ca mặt vàng lau mồ hôi lạnh trên mặt.

-- khụ khụ khụ, nhìn thế này, hẳn là..... biến chiến tranh thành tơ lụa, biến oán khí thành hòa bình may mắn rồi?

Người đáng kính trong lòng được nói ra từ trong miệng lão giả mặt đen, đám khách ngồi nghe đã giảm bớt tức giận đối với lão giả mặt đen. Nhưng, ba nhóm khách nghe ở ba mặt khác vẫn tràn đầy khó chịu tức giận.

https://thuviensach.vn

Sau khi lạnh nhạt “hừ hừ hừ” với đối phương, lúc này các vị khách ngồi nghe mới cùng kêu lên mà hỏi: "Tiếu hoàng, Thụy đế, Nộ hoàng, Băng đế của chúng ta đã trừng trị trăm tên ác quỷ như thế nào?"

Cổ tay giơ lên rồi hạ xuống, vừa lấy tấm gỗ đỏ vỗ “rầm” trên mặt bàn, lão giả mặt vàng kéo dài tiếng nói: "Chư vị, muốn biết câu chuyện về sau thế nào....."

Sựu tức giận nồng đậm lại một lần nữa bay ra từ trong mắt các vị khách ngồi nghe.

Các vị khách ngồi nghe bày ra tư thế trừng mắt nghiến răng, rõ ràng đe dọa lão giả mặt vàng: Ngươi muốn nói gì? Nếu như lão dám nói ‘sau này sẽ rõ’, chúng ta liền xé xác ngươi!

Lão giả mặt vàng chớp mắt, tức giận: "Muốn biết câu chuyện về sau thế nào, các ngươi cần dựng bàn ghế đã ném đi trước, sau đó bồi thường tiền bình chén mà các ngươi đập bể!"

Cả nhóm người, không có nhìn thấy quầy tính tiền trước quán trà, cả đám người làm trong quán trà kinh hãi, hai chân vị chưởng quỹ quán trà luống cuống, gần như muốn ngửa đầu khóc lớn lên?

-- cũng không phải là sau này sẽ rõ? Mà là dựng bàn ghế lên, lấy tiền ra bồi thường đồ đạc bị vỡ? Được được được, chỉ cần không phải sau này sẽ rõ, nói gì cũng được!

Vì để nghe được người đáng kính trong lòng làm cách nào oai phong trừng phạt ác quỷ hung tàn, lúc này các vị khách ngồi nghe bằng tốc độ nhanh nhất, dieendaanleequuydonn dựng bàn ghế dậy, lấy tiền ra bồi thường đồ vật bị bể.

Sau một hồi bận rộn --

https://thuviensach.vn

Các vị khách ngồi nghe ngồi xuống lần nữa, hai mắt nhìn lão giả mặt vàng, miệng đồng thanh thúc giục: "Nói mau, nói mau! Đến cuối cùng Tiếu hoàng/ Thụy đế/ Nộ hoàng/ Băng đế đã trừng phạt ác quỷ như thế nào?"

"Một ngày hoàng hôn, trăm tên ác quỷ bước ra Đoạt Hồn cốc, muốn giết sạch sơn trang Lục Liễu, và tàn sát hơn mười hộ dân chúng, càng làm nhiều môn phái và dân chúng, khiến bọn họ không dám không nghe theo."

"Lúc trăm tên ác quỷ sắp đi qua một rừng cây, sắp đến sơn trang Lục Liễu, một con vật khổng lồ từ trên trời giáng xuống, chặn đường đi của trăm tên ác quỷ. Con vật khổng lồ từ trên trời rơi xuống, chính là một con chim đại bàng lông đỏ!"

Nghe lão giả mặt vàng kể, khách ngồi nghe bên phải lại chống nạnh một lần nữa, trợn mắt quát: "Chú ý lời của ngươi đi, cái gì mà đại bàng? Đó là tọa kỵ của Băng Đế chúng ta, đại bàng vương oai phong lẫm liệt!"

Lão giả mặt vàng nhất thời ngổn ngang trong gió.

-- khụ khụ khụ!

Không phải chứ?Huyết Thứu vương gọi tắt là đại bàng, thế mà cũng chống nạnh trợn mắt rống hắn? Bọn họ lại kính trọng Băng đế đến như thế sao?

"Đại ca, huynh lựa lời không hợp, dễ dẫn tới nhiều người tức giận, hay để đệ nói toàn bộ trận chiến đi!"

Lão giả mặt đen chờ được cơ hội, lúc này cướp lấy tấm gỗ đỏ, vỗ ‘ầm’ trên mặt bàn, giọng nói như chuông đồng nói: da.nlze.qu;ydo/nn "Không sai! Chặn đường đi của trăm tên ác quỷ, chính là đại bàng vương. Nhưng, trên lưng của đại bàng vương, là bốn người có dung nhan hơn tiên, phong thái như thần!"

https://thuviensach.vn

Một hồi tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên, khách ngồi nghe mang vẻ mặt hơn hở, bọn họ vừa vỗ tay vừa lên tiếng phụ họa: "Đúng đúng đúng! Dung nhan hơn tiên, phong thái như thần!"

Các nhóm khách ngồi nghe cực kỳ vui vẻ, cũng không phải vì lão giả mặt đen nói sinh động, mà là lão giả mặt đen dùng từ hết sức thích hợp, khiến bọn hắn cực kỳ hài lòng.

Một tiếng vang ầm vang lên --

Lại vỗ tấm gỗ đỏ xuống, trong nháy mắt tiếng vỗ tay ngừng, các nhóm khách ngồi nghe lại vểnh tai lên lần nữa, tập trung tinh thần lắng nghe lão giả mặt đen kể chuyện.

"Bốn người có dung nhan hơn tiên, phong thái như thần là Tiếu hoàng ôm con gà trống lớn, Thụy đế ôm con chồn trong ngực, Nộ hoàng vác cây kéo dài màu bạc và Băng đế tay nâng bình sứ trắng."

Lão giả mặt đen vừa dứt lời, lúc này cả đám khách ngồi nghe xung quanh, kêu thán ở một phía cao hơn một phía, càng tán thưởng ở một bên mãnh liệt hơn một bên.

"Oa, Tiếu hoàng nhà ta thật có phong thái hiên ngang!"

"Oa, Nộ hoàng nha ta thật oai hùng mạnh mẽ!"

"Oa, Thụy đế nhà ta thật oai phong lẫm liệt!"

"Oa, Băng đế nhà ta thật là khí thôn sơn hà (khí thế nuốt cả núi sông)!"

Gió sớm thổi nhè nhẹ, lão giả mặt vàng lão giả, và lão giả mặt đen bên cạnh nghe được từng tiếng khen lọt vào tai, lúc này lại một lần nữa có một sự kích động.

https://thuviensach.vn

Trong một góc tầm thường nào đó của quán trà có bày biện một chiếc bàn trà hình bầu dục.

Ba vị nam tử trẻ tuổi có dung mạo mặc dù hết sức bình thường, phong thái lại cực kỳ bất phàm, dinendian.lơqid]on đang ngồi ở bên bàn trà hình bầu dục, vùi đầu yên lặng phẩm trà thơm.

Lúc trước, bất luận cả đám khách ngồi nghe trừng mắt chửi nhau, còn xắntay áo chuẩn bị đại chiến một trận, mí mắt của ba nam tử trẻ tuổi cũng không nâng lên một chút nào.

Nhưng, lần này --

Nghe tiếng thét chói tai và tiếng khen mãnh liệt của chúng khách, rốt cuộc khiến ba nam tử trẻ tuổi nâng mí mắt lên, cũng khiến ba nam tử trẻ tuổi có cảm giác bị kích động giống lão giả mặt đen, lão giả mặt vàng.

Trong nháy mắt nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu xanh lá cây, và nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu cam, nhìn đám khách có biểu tình sùng bái, không nhịn được phun nước trà ra.

Nam tử trẻ tuổi mặc cẩm y màu lam, dường như có định lực tương đối mạnh hơn một chút.

Hắn không phun nước trà trong miệng ra, có điều, trong làn gió sớm từ từ xao động, không khó nhìn ra gương mặt của nam tử áo lam, cũng đang cố gắng chịu đựng biểu cảm xốc xếch.

-- xin hỏi.....

Cánh tay ôm con gà trống lớn, cũng được coi là phong thái hiên ngang sao?

https://thuviensach.vn

Vác cây kéo dài màu bạc, mà cũng được xưng tụng oai hùng mạnh mẽ sao?

Ôm con chồn trong ngực, và oai phong lẫm liệt có liên quan với nhau sao?

Tay nâng bình sứ trắng, lại là có khí phách khí thôn sơn hà?

Sùng bái đến mức trợn mắt có thể nói lời bịa đặt, nhưng đừng có tới mức mù quáng như thế chứ? Sùng bái đến nổi mở miệng ra khen gì cũng được, nhưng đừng có tán thưởng thái quá như thế được không?

Chỗ góc bình thường của quán trà, phản ứng nhỏ của nam tử áo lam, nam tử áo xanh lá, Dieenndkdan/leeequhydonnn nam tử áo cam, cả đám khách ngời nghe cũng không rảnh rỗi để ý tới.

Thét chói tai mãnh liệt xong, khách ngồi nghe cùng kêu lên hỏi lão giả mặt đen: "Biết được ác quỷ muốn lạm sát kẻ vô tội, Tiếu hoàng / Thụy đế / Nộ hoàng / Băng Đế nhà ta có phải đánh đám ác quỷ đến mặt mũi bầm dập trước, sau đó ném vào hố lớn chôn sống phải không?"

-- Bốn tiểu tử này rất bận rộn, nào có thời gian nhàn hạ đánh người, chôn người chứ?

Trong lòng lão giả mặt đen âm thầm nói xong, mở miệng chậm rãi kể: "Cũng không đánh ác quỷ một trận, cũng không chôn sống ác quỷ! Tiếu hoàng nhảy xuống lưng đại bàng, ngồi chồm hổm trên mặt đất móc hạt thóc cho gà ăn; Nộ hoàng rời khỏi lưng đại bàng....."

Một tay che miệng lão giả mặt đen, lão mặt vàng giành kể.

"Nộ hoàng vung cây kéo dài màu bạc, tỉa cành cây trong rừng; Băng đế ngồi khoanh chân trên lưng đại bàng, vùi đầu nghiêm túc nghiên cứu

https://thuviensach.vn

độc dược bên trong bình sứ; Thụy đế ôm con chồn, nằm strên lưng đại bàng ngủ ngon!"

Đẩy tay che miệng của lão giả mặt vàng ra, lão giả mặt đen nhanh chóng kể: "Thấy một màn này, trăm tên ác quỷ đã biết người tới là ai, sợ hãi hai chân nhũn ra, xụi lơ trên mặt đất! Đợi đến khi Tiếu hoàng cho gà trống ăn no, Nộ hoàng tỉa cây rừng xong, Băng đế thu dược vào trong bình, Thụy đế đã tỉnh lại, chúng khách có biết đã xảy ra chuyện gì không?"

Mắt chúng khách đỏ lên, sự tôn kính trong lòng giống như nước sông cuồn cuộn, liên tục không ngừng: "Uy danh của Tiếu hoàng / Thụy đế / Nộ hoàng / Băng Đế nhà ta lan xa, không cần động thủ trừng phạt ác quỷ, trăm tên ác quỷ đã bị hù chết, khí tuyệt mệnh đứt?"

Ầm một tiếng vang lên, nặng nề vỗ tấm gỗ đỏ xuống, lão giả mặt vàng nói: "Sai! Trăm tên ác quỷ không bị hù chết, bọn họ thay đổi hoàn toàn, bỏ ác theo thiện, từ đó gia nhập Cái Bang, một lòng một dạ giúp đỡ người nghèo!"

Khách ngời nghe trước mặt mang vẻ mặt sùng bái: "Oa, Tiếu hoàng nhà ta thật là lợi hại, không nói tiếng nào, chỉ cho gà ăn, đã làm ác quỷ thay đổi hoàn toàn rồi!"

Khách ngồi nghe phía sau trợn mắt phản bác: "Sai sai sai, là Thụy đế nhà ta lợi hại, chỉ nhắm mắt ngủ một giấc, đã làm ác quỷ kính sợ bỏ ác theo thiện rồi!"

Khách ngồi nghe bên trái chống nạnh kháng nghị: "Lại cướp công sức của Nộ hoàng nhà ta? Rõ ràng là Nộ hoàng nhà ta lấy oai tỉa cây, *dyan(lee^qu.donnn) cảnh cáo ác quỷ nếu lại phạm sai lầm, thì cắt bọn họ như cắt cây, ác quỷ mới sợ hãi thay đổi hoàn toàn chứ!"

Khách ngồi nghe bên phải vung quyền để bày tỏ bất mãn: " Nói hưu nói vượn, rõ ràng là Băng đế nhà ta lấy độc làm trăm tên ác quỷ kinh sợ,

https://thuviensach.vn

lúc này trăm tên ác quỷ mới bỏ ác theo thiện đấy!"

" Muốn đánh nhau phải không hả?"

"Đánh thì đánh, sợ các ngươi hay sao?"

"Xem ta đánh các ngươi thành đầu heo này!"

"Còn ta sẽ đánh các ngươi thành đậu phụ khô!"

-- má ơi! Có lầm hay không, tại sao lại tới nữa?

Khóe miệng lão giả mặt đen co lại mãnh liệt, lau mồ hôi lạnh đầy trán; lão giả mặt vàng đen mặt lại, đưa tay lau từng giọt mồ hôi rơi xuống.

Chỗ góc bình thường của quán trà, nam tử áo cam không nhịn được, xem thường quát: "Tranh gì mà tranh? Tiếu hoàng, Thụy đế cũng được, dfienddn lieqiudoon Nộ hoàng, Băng đế cũng được, bọn họ không phải là người một nhà sao? Nếu là người một nhà, các ngươi giằng co có ý nghĩa gì?"

Nghe được chỗ một góc có tiếng rống, cả đám khách choáng váng, bọn họ để tay áo xuống, nắm đấm cũng thả lỏng ra: "Ách, cái này..... Cái này....."

Nhìn thấy các vị khách không mắng nhau nữa, cũng thả lỏng nắm đấm, chỗ góc quán trà, nam tử áo xanh lá hớp một ngụm trà, trên môi cong lên nụ cười nhạt nói.

"Bất luận là Tiếu hoàng, Thụy đế, hay Nộ hoàng và Băng đế, bọn họ đều từng nói một câu: bọn họ là người một nhà tương thân tương ái, bọn họ cũng hi vọng dân chúng bốn nước, cũng đều tương thân tương ái như người một nhà."

https://thuviensach.vn

Nam tử áo xanh lá cười nhẹ, giọng lạnh lùng của nam tử áo lam vang lên.

"Nếu như Tiếu hoàng, Thụy đế, Nộ hoàng, Băng đế biết, hôm nay lại có người tới quán trà, hung ác vung nắm đấm, hung hăng xắn tay áo ác chiến đấm đá, dienndnle,qu.y don có phải bọn họ sẽ rất thất vọng không?"

Giọng lạnh lùng của nam tử áo lam cứng rắn vang lên, không khí bên trong quán trà trầm xuống, trong nháy mắt xoay chuyển một trăm tám mươi độ, thay đổi quá lớn đến gió buổi sớm cũng ngổn ngang.....

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 335: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời

Vì sao gió sớm cũng ngổn ngang? Nhìn đi --

Lời của nam tử áo lam vừa vào tai, khách ngồi nghe phía sau và khách ngồi nghe bên trái, lúc này nở nụ cười chói lọi trên mặt, ôm nhau thân mật khắng khít.

"Huynh đệ, đợi lát nữa tới nhà ta ăn cơm đi?"

"Không không không, lát nữa ta mời ngài đến tiệm ăn cơm!"

"Tiểu đệ mở tửu lâu, một lát nữa đều đi tửu lâu của tiểu đệ ăn cơm, muốn ăn cái gì cứ việc gọi, tiểu đệ mời khách!"

Lời của nam tử áo lam vừa vào tai, khách ngồi nghe trước mặt và khách ngồi nghe bên phải, cũng lập tức kề vai sát cánh, lộ rõ tình bằng hữu thân mật.

"Huynh đệ, ta tới Nam Triều mua hàng, sáng sớm ngày mai muốn trở về Tây Triều, nếu ngài có thì giờ rãnh, Die nd da nl e q uu ydo n một lát ta tới khách điếm ta ở lại, ta thu được không ít vải vóc thượng đẳng, muốn đưa cho ngài mấy cuộn!"

"Đại ca, đưa vải vóc thì miễn đi, đều là người một nhà, không cần khách khí như thế! Đúng rồi, tiểu đệ cũng đến Nam Triều mua hàng, hôm qua mới vừa nhập không ít rượu ngon trăm năm, lát nữa theo tiểu đệ đi uống vài hũ thì thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Rượu ngon xứng người tài, rượu tinh khiết càng thơm hơn. Huynh đệ, ta luôn thích cất giấu rượu thượng đẳng, trên người hôm nay mang theo nhiều rượu, chốc nữa hai người chuẩn bị uống rượu, tiểu đệ sẽ dâng rượu nhiều năm trân quý lên!"

-- khụ khụ khụ, lần này.....

Vì không để người đáng kính trong lòng thất vọng, các vị khách ngồi nghe sùng bái điên cuồng những người đáng kính kia, thật sự biến chiến tranh thành tơ lụa (dùng biện pháp hoà bình để giải quyết tranh chấp. Can qua là hai thứ vũ khí cổ, chỉ chiến tranh, tơ lụa quý là các thứ lễ vật để hai nước dùng dâng tặng nhau), biến oán khí thành hòa bình rồi!

Sau khi thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy may mắn vì mình không gây ra trận chiến kịch liệt, lão giả mặt đen và lão giả mặt vàng tay cầm tay, lặng yên không tiếng động rời khỏi quán trà.

Cùng lúc đó, trong một góc tầm thường của quán trà, nam tử áo cam để lại tiền trà, cùng nam tử áo xanh lá, nam tử áo lam lặng lẽ đi ra khỏi quán trà.

"Đúng rồi, hai vị lão đại ca kể chuyện, lát nữa theo chúng ta đi ăn cơm đi?"

Khách ngồi nghe phía sau và khách ngồi nghe bên trái, đồng thanh nói xong, hai mắt nhìn về chỗ kể chuyện, dieendaanleequuydonn lại phát hiện chỉ còn lại cái bàn đỏ, với tấm gỗ đỏ hình chữ nhật.

"Đúng rồi, ba vị huynh đệ thưởng trà, chốc nữa theo chúng ta nâng cốc nói cười chứ?"

Khách ngồi nghe trước mặt vàg khách ngồi nghe bên phải, nhiệt tình cười gọi, đồng thời hai mắt cũng nhìn về một góc quán trà, kết quả cũng phát hiện người đi chén trà không.

https://thuviensach.vn

"Đến đây, chúng ta tiếp tục uống trà, uống trà xong rồi đi ăn cơm trước, ăn cơm xong lại đi nâng cốc, không say không về!"

Đối với việc năm người lặng lẽ rời đi, các vị khách ngồi nghe cũng không kinh ngạc quá mức, bọn họ kéo bàn trà lại gần hơn, ngồi vây chung một chỗ, vang lên tiếng cười vui sướng.

Lần này, bọn họ không hề ca ngợi người đáng kính trong lòng mình nữa, mà ca ngợi người đáng kính trong lòng đối phương.

"Tiếu hoàng các ngươi thật thông minh, nghe nói lũ lụt năm ngoái, mắt thấy dân chúng Đông Triều sắp gặp nạn, diệu kế của Tiếu hoàng vừa ra, lũ lụt lập tức được giải quyết!"

"Thụy đế các ngươi thông minh hơn, nghe nói....."

"Nộ hoàng các ngươi thông minh nhất, nghe nói....."

"Không không không, vẫn là Băng đế các ngươi thông minh tuyệt đỉnh, nghe nói....."

Đến cuối cùng, Tiếu hoàng, Thụy đế, Nộ hoàng và Băng đế được ca ngợi trong miệng đám khách ngồi nghe trong quán trà là người nào vậy? da.nlze.qu;ydo/nn Bọn họ chính là: Hiên Viên Tiếu, Hiên Viên Thụy Nhi, Thượng Quan Nộ, Thượng Quan Băng Nhi.

Tại sao ái tử và ái nữ của Thượng Quan Ngưng Nguyệt và Hiên Viên Diễm lại thành Tiếu hoàng của Đông Triều Long Diệu, Thụy đế của Nam Triều Long Diệu, Nộ hoàng của Tây Triều Long Diệu, Băng đế của Bắc Triều Long Diệu chứ?

Bởi vì, bị Thiên Cơ lão nhân hun đúc, hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đột nhiên cảm thấy, cả ngày hao tâm tốn sức nhức đầu quản lý đất phong, thật là khiến đời người sống uổng phí rồi.

https://thuviensach.vn

Thường đi dạo xung quanh, thưởng ngắm hoa chim, trêu chọc cá tôm, nhìn mặt trời ngâm một bài thơ, vỗ cầm dưới trăng, cuộc sống như thế mới tràn đầy thú vị, vô cùng đặc sắc.

Vì vậy, hai năm trước, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong đã giao ra đất phong, chỉ chừa lại Hầu vị.

Mà, ngay lúc một tháng sau khi hai người Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cố ý giao đất phong ra, Tây Hầu quốc Long Diệu hoàng triều truyền đến tin tức: Tây thần hầu Tư Đồ Vũ mắc bệnh không thể trị, chết non khi còn nhỏ.

Lần này xem như, Thần đế Hiên Viên Diễm đau đầu.

Chỉ quản lý một Long Diệu hoàng triều, đã chiếm cứ không ít thời gian hạnh phúc nắm tay ngắm hoa thưởng cỏ thưởng mặt trời mọc, sớm chiều ở chung vành tai và tóc mai chạm vào nhau của hắn và ái thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Nếu thêm ba nước khác nữa, hắn bị chính vụ nặng nề quấn thân, chẳng lẽ không phải càng không có thời gian triền miên với ái thê sao?

Có câu nói: không bỏ được con, không bẫy được sói!

Hiên Viên Diễm nói: không bỏ được con, không bẫy được "nương"!

Vì thời khắc triền miên với ái thê, Thần đế Hiên Viên Diễm "thông suốt" đi ra ngoài, dù sao bốn bảo bảo là thiên tài trong thiên tài, dinendian.lơqid]on cường giả trong cường giả, dứt khoát ném chính vụ của bốn nước cho các bảo bảo.

Các bảo bảo cũng sảng khoái, quản lý chính vụ không thành vấn đề.

Nhưng, điều các bảo bảo không sảng khoái chính là, bọn nó đều muốn quản lý Long Diệu hoàng triều, không muốn rời xa phụ mẫu, chạy đi quản

https://thuviensach.vn

lý Nam Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Tây Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Bắc Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều.

Phải làm gì đây? Rút thăm thôi!

Vận khí tốt, rút được Long Diệu hoàng triều, thì quản lý Long Diệu hoàng triều; vận khí đen, rút được ba nước khác, cũng chỉ có thể than thở chấp nhận!

Kết quả, đại bảo bảo mang vận khí tốt, nó rút được Long Diệu hoàng triều.

Ba bảo bảo khác, chỉ có thể oán hận trừng mắt nhìn, chạy đi quản lý Nam Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Tây Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều, Bắc Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều.

Cũng vì vậy, Long Diệu hoàng triều đổi thành Đông Triều Long Diệu, đại bảo bảo là Tiếu hoàng.

Nam Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều đổi thành Nam Triều Long Diệu, nhị bảo bảo là Thụy đế; Tây Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều đổi thành Tây Triều Long Diệu, tam bảo bảo là Nộ hoàng; Bắc Hầu quốc của Long Diệu hoàng triều đổi thành Bắc Triều Long Diệu, tiểu bảo bảo là Băng đế.

Sát vách quán trà, trong một con hẻm nhỏ tĩnh lặng --

Trong lòng bày tay trái lướt qua trên mặt, một tấm da mỏng dịch dung biến thành tro bụi, lão giả mặt đen kể chuyện lúc trước, biến thành Nam Cung Ngạo Nhật mặt mũi hiền lành.

"Thiên Cuồng đại ca, đều tại hunyh, cứ nhất định phải kéo người ta tới quán trà kể chuyện, nói gì mà vì ca tụng công đức của các bảo bảo, để các bảo bảo lưu danh muôn đời? Huynh nghe thử đi....."

https://thuviensach.vn

Một quyền đấm nhẹ lên cánh tay lão giả mặt vàng, lại chỉ tay về phía quán trà đầy tiếng khen như nước thủy triều bên vách tường, Dieenndkdan/leeequhydonnn Nam Cung Ngạo Nhật phát bực: "Các bảo bảo cần chúng ta ca tụng công đức sao? May mà không dẫn tới ác chiến, bằng không, chúng ta sẽ bị các bảo bảo phạt quỳ đó!"

Đầu ngón tay vừa chạm vào mặt, tấm da mỏng dịch dung biến thành tro bụi, lão giả mặt vàng kể chuyện lúc trước, biến thành Thiên Cơ lão nhân tóc bạc mặt hồng hào.

"Ngạo Nhật lão đệ, đệ lại trách ta, ta còn chưa trách đệ đấy! Ca tụng công đức tất nhiên là ta nói, nhưng còn đệ....."

Đối với việc Nam Cung Ngạo Nhật bực tức, Thiên Cơ lão nhân phẫn nộ trả lời: "Không những không khuyên can, đưa hai tay hai chân tán thành, càng sợ ta nói không đủ đặc sắc, lôi kéo ta lặp lại tập luyện một trăm lần!"

Nam tử áo cam lấy tấm da mỏng dịch dung ra, cũng chính là Hiên Viên Ly, xem thường nói: "Được rồi được rồi, hai người cũng đừng oán trách lẫn nhau nữa, chúng ta phải đến Đông Triều rồi!"

Nam tử áo lam đưa tay xé ra, lột tấm da mỏng dịch dung xuống là Tiêu Hàn; nam tử áo xanh lá đưa tay xé ra, lột tấm da mỏng dịch dung xuống là Dạ Dật Phong.

Bỏ tấm da mỏng dịch dung đi, đồng thời Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong cùng kêu lên hỏi "Bên Thụy Nhi, Nộ nhi, Băng Nhi đều đã liên lạc rồi sao? Khi nào bọn nó đến Đông Triều?"

Vuốt lại râu mà Thiên Cơ lão nhân thổi vểnh lên, Nam Cung Ngạo Nhật trả lời: "Đều đã liên lạc, một tháng trước Tiểu nhi đã thả bồ câu đưa tin, Thụy Nhi, Nộ nhi và Băng Nhi hẳn đã nhận được bồ câu đưa tin, đoán chừng sẽ cùng chúng ta đồng thời đến Đông Triều!"

https://thuviensach.vn

Nghe được Nam Cung Ngạo Nhật trả lời, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong nói: "Vậy chúng ta liền nắm chặt thời gian lên đường đi, nếu không soái lão đầu lại muốn mang theo chúng ta đi khắp nơi nữa!"

Hai tay chống nạnh, Thiên Cơ lão nhân đưa vẻ mặt "oan uổng": "Hiện giờ tính ham chơi của hai ngươi đã vượt xa lão đầu, rốt cuộc người nào mang người nào đi khắp nơi vậy?"

Hai cánh tay vòng lại, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong nghiêng đầu hỏi: "Xin hỏi..... ngày hôm trước người lôi kéo chúng ta lăn cỏ, *dyan(lee^qu.donnn) bắt châu chấu hơn một canh giờ là ai đây?"

Ngẩng đầu lên, Thiên Cơ lão nhân không chút yếu thế nào hỏi ngược lại: "Xin hỏi..... hôm qua người lôi kéo chúng ta xuống sông, bắt tôm hơn hai canh giờ là ai đây?"

Nam Cung Ngạo Nhật và Hiên Viên Ly ngổn ngang trong gió đối nhìn nhau một hồi, rồi quát: "Này, cuối cùng ba người các ngươi có đi hay không?"

"Đi đi đi!"

Vèo vèo vèo lay động mấy tiếng, trong nháy mắt năm người biến mất, trong hẻm nhỏ không còn tiếng cãi vã, chỉ còn lưu lại mấy tiếng ca tụng của mấy người khách bên trong quán trà sát vách.

Người được ca tụng, hiện giờ đang làm gì vậy?

Nam Triều Long Diệu, bên trong Nghị Chính điện --

Rõ ràng là canh giờ vào triều, nhưng trong Nghị Chính điện lại im ắng yên tĩnh, im ắng yên tĩnh thì cũng thôi đi, hiện ra lại là một hình ảnh khiến người ta không biết nên khóc hay cười.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Thụy Nhi có thể ngồi tuyệt không đứng, có thể nằm tuyệt không ngồi, có thể ngủ tuyệt không tỉnh, dfienddn lieqiudoon đang ôm con chồn nhỏ Cầu Cầu, nằm trên thảm nhung màu vàng giữa long ỷ lúc say sưa đi vào giấc mộng.

Đế một nước ngủ, sủng vật con chồn nhỏ Cầu Cầu của đế một nước ngủ.

Các đại thần một nước, khoanh chân ngồi trên mặt đất ở hai bên Nghị Chính điện thảo luận, đầu cúi thật thấp, thế mà đã ngủ, chuyện này.....

Không có cách nào, bởi vì Thụy đế quản lý anh minh, hiện nay biên cảnh Nam Triều Long Diệu hòa bình yên ổn, thật sự không có gì để tấu, nhưng lại rất muốn thấy Thụy đế.

Vì vậy, các đại thần tuy không có gì tấu, nhưng cũng mỗi ngày đúng giờ vào triều.

Sau đó, bọn họ nhìn tướng ngủ ngọt ngào của Thụy đế, nhìn một lát, bọn họ cảm thấy tư vị ngủ quá tuyệt vời, cho nên bọn họ cũng nhận được thơm lây, cùng biến thành thần ngủ, bắt đầu ngủ cùng với Thụy đế.

Không những các đại thần ngủ, bên ngoài hành lang Nghị Chính điện --

Trong lòng các cấm vệ quân biết có Thụy đế ở đây, tuyệt không có nguy hiểm đáng kể, cũng xếp từng hàng ôm trường mâu trong ngực, dienndnle,qu.y don đầu ngươi dựa vào vai trái ta, đầu ta gối vai trái hắn, cùng nhau gặp Chu công.

Có lẽ, Nam Triều Long Diệu đổi thành Long Diệu Thụy Triều, sẽ phù hợp với không khí hoàng cung hơn.

https://thuviensach.vn

Một con chim bồ câu trắng bay tới, đậu ở trên đầu thủ lĩnh cấm vệ quân.

Con mắt tỉnh táo mở ra, ngón tay bắt được hai cánh chim bồ câu, lấy ra tờ giấy trong ống trúc màu xanh lá, sau khi nhìn hàng chữ trong giấy, thủ lĩnh cấm vệ quân thả chim bồ câu trắng bay đi.

-- Tiếu hoàng truyền tin tức đến, để Thụy đế đi một chuyến đến Đông Triều?

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 335+2: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 2

Thụy đế đi vào giấc mộng quá ngọt ngào, hắn cũng không nhẫn tâm quấy rầy, nếu không sẽ có cảm giác tội nghiệt. Dù sao, tờ giấy tin tức mà Tiếu hoàng truyền đến, cũng không phải là chuyện hết sức khẩn cấp, hay là chờ Thụy đế tỉnh dậy rồi bẩm báo đi!

Nghiêng đầu, hơi suy nghĩ một chút.

Thủ lĩnh cấm vệ quân nhét tờ giấy vào trong tay áo, đầu tiếp tục gối lên vai trái thuộc hạ cấm vệ quân bên cạnh, ôm trường mâu màu xám bạc trong ngực, lần nữa tiến vàomộng đẹp.....

Tây Triều Long Diệu, bên trong Nghị Chính điện --

Thừa tướng khom lưng, cung kính nói: "Nộ hoàng, từ trước đến giờ dân chúng trấn Thanh Tước nghèo khó, không có tiền tạo đường, Die nd da nl e q uu ydo n bọn họ vẫn phải dùng đường đất. Một khi gặp trời mưa, dân chúng trấn Thanh Tước đều phải chịu nỗi khổ bị bùn lầy, lẽ ra nên sửa!"

Thượng Quan Nộ vung tay nhỏ bé lên, trong miệng ra thánh lệnh: "Điều động một ngàn tinh binh, trong vòng năm ngày, tu sửa tất cả đường đất trong trấn Thanh Tước thành đường đá!"

Nhưng, đôi mắt Thượng Quan Nộ, lại nhìn một gốc cây cổ thụ xiêu vẹo ngoài Nghị Chính điện.

A, thường ngày sao nó không phát hiện chỗ này lại cất giấu một gốc cây cổ thụ xiêu vẹo chứ? Không được, cây to này thật sự quá xấu rồi, nó

https://thuviensach.vn

phải nhanh chóng cắt tỉa sửa lại mới được!

Công bộ thượng thư khom lưng, tôn kính bẩm tấu nói: "Nộ hoàng, trấn Bạch Mã....."

Công bộ thượng thư còn chưa bẩm xong, Thượng Quan Nộ mở miệng nói: "Phàm là việc có lợi cho dân chúng, không cần bẩm lên, trực tiếp làm!"

Lần này, hắn là có thể bãi triều, đi tỉa cây rồi chứ?

Các đại thần không có chuyện khởi tấu, ngoài Nghị Chính điện lại truyền đến tiếng vang dội: "Báo --"

Một tinh binh bước vào điện, hai tay nâng chim bồ câu trắng, quỳ một chân trên đất mà nói: "Nộ hoàng, Tiếu hoàng Đông Triều có bồ câu đưa tin đến!"

Thượng Quan Nộ giơ cổ tay lên, chim bồ câu trắng vào tay.

Lấy một tờ giấy nhỏ dài trong ống trúc của bồ câu đưa tin, con mắt trong trẻo hơi lướt qua, gió sớm chợt thổi qua Nghị Chính điện, Thượng Quan Nộ biến mất trên long ỷ màu vàng.

Ngoài Nghị Chính điện, phương xa, truyền đến tiếng của Thượng Quan Nộ: "Trẫm đi Đông Triều, trẫm về nước trước, chính vụ của Tây Triều đều do Thừa Tướng quản lý. Mặt khác....."

"Đối diện Nghị Chính điện, bên trái phía sau Y Phong đình, có một gốc cây cổ thụ xiêu vẹo, chúng thần nhanh chóng tìm cây kéo sửa lại một chút, nó thật sự quá xấu rồi!"

Chúng thần xoay người, cung kính mười phần khom eo về phía nơi truyền đến tiếng của Thượng Quan Nộ ngoài cửa lớn Nghị Chính điện,

https://thuviensach.vn

dieendaanleequuydonn đồng thanh nói: "Dạ, bệ hạ!"

Nhưng, trên trán chúng thần, là từng giọt mồ hôi lạnh chảy xuống.

Bên trong hoàng cung, lại thêm một gốc cây cổ thụ trơ trụi.

Cổ thụ đáng thương, oán trời oán đất oán bản thân, đừng có oán Nộ hoàng chúng ta, ai kêu ngươi quá "xấu xí", cố tình đụng phải Nộ hoàng có ánh mắt thẩm mỹ khác với người khác chứ?

Bắc Triều Long Diệu, một chỗ nào đó ở Ngự Hoa viên --

Hàng rào màu trắng làm thành hình chữ điền (田), bên ngoài hàng rào hình chữ điền, hòn non bộ được xây từ đá khéo léo tuyệt vời, giống như một con sư tử oai hùng ngẩng đầu gầm thét, làm người ta nhìn mà than thở.

Trong hàng rào hình chữ điền, hoa khoe màu đua sắc, tạo nên một cảnh đẹp đầy sắc màu.

Hoa mặc dù tươi đẹp, nhưng lại chứa kịch độc.

Mùi hoa không độc, cánh hoa có độc, trừ phi trước đó ăn thuốc giải, nếu không chỉ cần nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa, mặc cho nội công của ngươi đạt tới đỉnh cao, cũng không có cách nào thành công bức độc, cả người trong nháy mắt hóa thành bãi máu.

Vì vậy, trong hàng rào hình chữ điền của Ngự Hoa viên, trừ chủ nhân của hoa độc ra, không có người dám tiếp tục bước vào cấm địa.

Chủ nhân của hoa độc là ai đây? Nàng, chính là đế của Bắc Triều Long Diệu, Thượng Quan Băng Nhi, mặc dù dung nhan thanh lệ thoát tục, đẹp như thiên tiên, khí chất lại lạnh lùng đến khiến tim người cảm thấy lạnh lẽo.

Vào giờ phút này, bên trong hàng rào hình chữ điền --

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Băng Nhi đang đứng đón gió, thân thể hơi khom, đặc biệt bón phân cho một đóa hoa hải đường trong đó, một loại phân bón độc làm cho hoa hải đường càng độc hơn.

Một nam tử trung niên xuyên qua con đường đá cuội, vòng qua hòn non bộ sư tử oai phong, da.nlze.qu;ydo/nn xuất hiện ở bên ngoài hàng rào hình chữ điền, vị trí ước chừng xa ba mét.

Cung kính khom người, nam tử trung niên này, cũng chính là thừa tướng Bắc Triều, nhỏ giọng gọi: "Thánh thượng?"

"Chờ!"

Nghe được tiếng gọi khẽ, Thượng Quan Băng Nhi không theo âm nhìn sang, môi hồng chỉ lạnh lùng phun ra một chữ, bón phân cho một đóa hoa hải đường khác.

Băng đế tiếc chữ như vàng, lãnh nhược băng sương, đại thần Bắc Triều đã sớm tập mãi thành thói quen.

Cho nên, nghe được một chữ "chờ" lạnh lùng, thừa tướng lập tức đứng thẳng, hai tay rủ xuống, một mực cung kính kiên nhẫn lặng yên chờ.

Đợi đến bón phân cho tất cả các đóa hoa hải đường xong, lúc này Thượng Quan Băng Nhi mới ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn thừa tướng, môi hồng phun ra một chữ: "Nói"

"Phủ Lâm Châu chợt xuất hiện mưa châu chấu, rất có thể gây ra tai họa."

Thừa tướng lại khom lưng một lần nữa, cung kính bẩm: "Một khi châu chấu thành hoạ, cả phủ Lâm Châu chắc chắn đến hạt thóc cũng không thu được, thần xin chỉ thị của thánh thượng, nên giải quyết tai họa châu chấu như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Nếu Bắc Triều không có Băng đế, cách trừ tai họa của đại thần hẳn là vung lưới bắt toàn bộ châu chấu, tập trung đốt hủy. dinendian.lơqid]on Mặc dù vung lưới bắt châu chấu, vốn không có cách nào diệt sạch được tất cả châu chấu, nhưng lại là cách duy nhất mà đại thần có thể nghĩ ra được.

Nhưng, hiện nay không giống vậy, Bắc Triều có Băng đế.

Suy nghĩ của Băng đế không bình thường, có thể làm việc người khác không thể, chỉ cần có Băng đế ở đây, đừng nói tai ương châu chấu, cho dù trời sập xuống, các đại thần cũng có thể bình chân như vại.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Băng đế chính là thần không gì không làm được, trên cái thế giới này, không có bất kỳ chuyện gì, sẽ làm khó được thần không gì không làm được của bọn họ.

Cổ tay trắng nõn khẽ lướt, trong lòng bàn tay Thượng Quan Băng Nhi, có thêm một bình sứ màu đen.

"Nhận!"

Một chữ lạnh lùng rơi xuống, đầu ngón tay Thượng Quan Băng Nhi nhẹ nhàng bắn ra, bình sứ màu đen theo gió sớm cuốn đi, chậm rãi bay về phía chỗ thừa tướng.

Hai tay thừa tướng khép lại, tiếp nhận bình sứ màu đen chậm rãi rơi xuống.

Thật cẩn thận cất bình sứ vào trong ngực, lúc này thừa tướng mới hỏi: "Xin thánh thượng chỉ rõ, như dùng bình sứ này như thế nào để hóa giải tai ương châu chấu ở phủ Lâm Châu?"

Thượng Quan Băng Nhi khẽ vung ống tay áo lên, dưới chân thừa tướng nổi lên một hồi gió lớn, gió lớn rút đi, mặt đất dưới chân thừa tướng, có thêm hai hàng chữ bùn.

https://thuviensach.vn

Hàng chữ bùn thứ nhất: bên trong bình có bột thuốc, mở bình sứ ra, để bất kỳ chỗ nào đó trong phủ Lâm Châu, Dieenndkdan/leeequhydonnn mùi hương bột thuốc thoang thoảng bao phủ ngàn dặm, châu chấu trong ngàn dặm hắn phải chết!

Hàng chữ bùn thứ hai: cứ việc yên tâm, ngàn dặm được bao phủ bởi mùi hương thoang thoảng của bột thuốc, chỉ có thể diệt sạch châu chấu, không có chút hại nào đến thân thể con người!

Nhìn thấy hai hàng chữ bùn thứ hai, khóe miệng thừa tướng hơi cong lên, rất muốn nâng cao sự tôn kính sùng bái trong lòng, lại phát hiện sự tôn kính sùng bái trong lòng đã sớm đạt tới cực hạn.

-- mùi hương thoang thoảng của bột tuống có hại đối với thân thể con người hay không? Nếu có hại, nên nhắc nhở cho các lão bách tính phòng bị như thế nào? Đây, là nghi ngờ mà khi hắn nhìn xong hàng chữ bùn thứ nhất, định chuẩn bị hỏi ra.

Kết quả, Băng đế đã biết rõ hắn sẽ hỏi, trực tiếp sử dụng hai hàng chữ bùn thứ hai trả lời hắn?

Hắn vô cùng kính yêu Băng đế, quả nhiên là thần không gì không làm được, ai dám nói Băng đế không phải thần, hắn liền hung ác vặn đầu người đó vặn xuống làm bóng để đá!

Sự tôn kính sùng bái cuồn cuộn như nước sông, liên tục không ngừng tràn ngập trong lòng, thừa tướng lấy một bức thư từ trong tay áo ra, hai tay cung kính nâng giấy lên khẽ gọi: "Thánh thượng?"

Đã bón phân cho hoa hải đường xong, Thượng Quan Băng Nhi đang nhàn nhạt cúi đầu, bón phân cho hoa thược dược, lại nghe thấy tiếng gọi khẽ của thừa tướng một lần nữa, ánh mắt lạnh lùng híp lại nhìn thừa tướng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lạnh lùng này, ý tứ rất rõ ràng: có chính vụ gì thì tốt nhất nói luôn một lần cho xong, nếu phá hỏng hứng thú tạo hoa độc của nó, nàng không ngại thay máu người làm phân bón.

Cung kính duỗi hai tay nâng thư ra phía trước, thừa tướng vội vàng nói: "Bức thư này, là do chim bồ câu của Tiếu hoàng Đông Triều đưa tới, *dyan(lee^qu.donnn) thần không dám đọc riêng, kính xin thánh thượng tự xem!"

Lòng bàn tay Thượng Quan Băng Nhi cách gió, khẽ hút bức thư, bức thư nhanh chóng bay lên.

Trong nháy mắt bức thư bay ra khỏi hai tay, thừa tướng biết trừ chính vụ ra, Băng đế thích ở một mình, lúc này mới khom lưng, mang theo sự tôn kính cáo lui.

Thượng Quan Băng Nhi lấy bức thư ra, trải phẳng, thu mấy dòng chữ màu đen vào trong tầm mắt.

Ngón tay nhẹ nhàng bóp một cái, bức thư hóa thành tro bụi, Thượng Quan Băng Nhi tiếp tục cúi đầu bón phân, chuẩn bị sau khi cho tất cả hoa độc "ăn no" xong, sẽ đi tới Đông Triều Long Diệu.....

Một tháng sau --

Trời chiều chuyển về tây, trời xanh bát ngát mênh mông, được ánh nắng chiều đẹp đẽ nhuộm một màu sắc tươi đẹp chói mắt, như thơ như họa.

Bên trong Ngự Hoa viên của Đông Triều Long Diệu, mùi thơm của hoa theo gió tràn ngập, dung mạo Hiên Viên Tiếu đẹp hơn hoa, chỉ là tư thế ngồi trên mặt đất lại không nhã nhặn chút nào.

Mặc dù tư thế không nhã nhặn, lại không làm giảm khí chất cao quý trời sinh, khiến lòng người say mê của Hiên Viên Tiếu,.

https://thuviensach.vn

Vì sao Hiên Viên Tiếu lại ngồi chồm hổm trên mặt đất? Nó đang cho gà ăn!

Trong tay Hiên Viên Tiếu, cầm một ống gỗ hình bầu dục, dfienddn lieqiudoon bên trong ống gỗ đựng đầy thóc; phía trước Hiên Viên Tiếu, là một đoàn gà trống, gà mái.

Giơ cổ tay lên, vẩy hạt thóc.

Lúc này gà trống, gà mái mổ từng chút từng chút một, Hiên Viên Tiếu thưởng thức gà trống và gà mái mổ thóc, đầu cũng theo đó gật lên gật xuống từng chút từng chút một.

Hiên Viên Tiếu nuôi gà, chính là không giống người thường, nhìn đi --

Vèo vèo vèo, năm bóng người giống như sao xẹt chợt lóe, trong nháy mắt đứng ở sau lưng Hiên Viên Tiếu. Nhưng, một đoàn gà trống, gà mái, lại không có một con nào bị dọa sợ chạy, vẫn vui sướng cúi đầu mổ.

Sau lưng Hiên Viên Tiếu, năm người sóng vai mà đứng, chia ra làm: Nam Cung Ngạo Nhật, Thiên Cơ lão nhân, Hiên Viên Ly, Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong.

Năm người Nam Cung Ngạo Nhật mới vừa vào hoàng cung, các cấm vệ quân đã báo, Tiếu hoàng đang cho gà ăn ở trong Ngự Hoa viên, vì vậy bọn họ liền chạy thẳng tới Ngự Hoa viên.

Khóe miệng hơi cong lên, Thiên Cơ lão nhân xem thường: "Khụ, ta nói bảo bối đại đồ tôn à, thời kì đặc thù như thế, sao con còn say sưa cho gà ăn?"

Trước kia, bảo bối đại đồ tôn ngày cũng cho gà ăn, đêm cũng cho gà ăn, nuôi từng con gà gầy như củi khô gần như mập thành quả cầu tròn thì

https://thuviensach.vn

cũng thôi đi. Dienndnle,qu.y don Nhưng, hôm nay không giống như trước, đại đồ tôn không nên còn say sưa cho gà ăn chứ?

"Điều này cũng không thể oán trách con! Hôm nay, con thật sự chuẩn bị bỏ đam mê, tạm ngừng cho gà ăn một ngày. Nhưng....."

Vừa rắc thóc xong, Hiên Viên Tiếu đứng lên.

Quay đầu xong, mặc dù ra vẻ vô tội, trong mắt lại vẫn tràn đầy ý cười, Hiên Viên Tiếu nói: "Ai bảo phụ thân và mẫu thân mất tích chứ? Con chỉ có thể chạy tới đây cho gà ăn!"

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 335+3: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời

Edit: Lavender - Blue

Beta: Van Tuyet Nhi

Hiên Viên Tiếu vừa mới nói xong, một tiếng rống giận vang lên từ trên trời cao: "Gì? Phụ thân và mẫu thân mất tích rồi? Tình huống thế nào?"

Một tiếng vèo vang lên, Huyết Thứu vương từ trên trời hạ xuống.

Nhị bảo bảo Hiên Viên Thụy Nhi ôm con chồn trước ngực, tam bảo bảo Thượng Quan Nộ, tiểu bảo bảo Thượng Quan Băng Nhi nhảy xuống khỏi lưng đại bàng, Die nd da nl e q uu ydo n đứng cách đám gà với đại bảo bảo Hiên Viên Tiếu.

Hiên Viên Thụy Nhi và Thượng Quan Nộ, vốn trở về Đông Triều Long Diệu một mình.

Nhưng, vừa bước vào bên trong Đông Triều Long Diệu, bọn họ đã nhìn thấy Thượng Quan Băng Nhi ngồi trên đại bàng bay trên bầu trời, thế nên, liền cùng nhau cưỡi đại bàng xuất hiện!

Bỗng chốc tay nhỏ bé chống nạnh, tam bảo bảo khó chịu hét hỏi: "Đại ca, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao phụ thân và mẫu thân mất tích? Chẳng lẽ huynh cố ý giấu phụ thân và mẫu thân đi, muốn trêu chọc chúng ta chứ?"

Hôm nay, là sinh nhật hai mươi tuổi của mẫu thân thân yêu.

https://thuviensach.vn

Cho nên, đại ca đã gửi thư cho bọn nó, thông báo bọn nó tập hợp cùng một lúc, sau đó bàn kế hoạch, khi màn đêm sắp buông xuống, bày tiệc sinh nhật trong cung cho mẫu thân thân ái một niềm vui lớn.

Kết quả, bọn nó mới vào hoàng cung, thì đại ca lại nói cho bọn nó biết, phụ thân và mẫu thân mất tích?

"Tam đệ, đừng hét đại ca, đại ca rất oan uổng!"

Đại bảo bảo không biết Đậu Nga, nếu không, nhất định nó ngẩng đầu nhìn trời, hô to một tiếng: Đậu Nga à Đậu Nga, ngươi cũng đã biết, ta còn oan uổng hơn ngươi!

Rắc một nắm thóc nữa, Hiên Viên Tiếu giúp mình rửa sạch tội danh giấu phụ mẫu.

"Sáng sớm tinh mơ hôm nay, chuyện đầu tiên sau khi ta rời giường, là đi tìm phụ thân và mẫu thân. Kết quả, phụ thân và mẫu thân không ở trong tẩm cung của mình, dieendaanleequuydonn sau đó, ta cũng đi tìm khắp hoàng cung, ngay cả tất cả các nhà xí và trên mái nhà ta cũng tìm hết rồi, cũng không phát hiện tung tích của phụ thân và mẫu thân đâu!"

Nghe xong lời đại bảo bảo nói, Dạ Dật Phong nhíu mày lại, hỏi "Tiếu nhi, hay là bọn họ đi tới phủ tướng quân của ngoại công con? Hoặc là tới Tuyết Ảnh các của Vô Ngân thúc thúc của con?"

"Nếu đi phủ tướng quân của ngoại công, hay đi Tuyết Ảnh các của Vô Ngân thúc thúc, thì....."

Đại bảo bảo nhún vai một cái, nói: "Buổi trưa ngoại công và Vô Ngân thúc thúc đến hoàng cung, câu nói đầu tiên làm sao lại có thể là, Tiếu nhi à, mẫu thân ở đâu rồi, chúng ta mang quà tặng tới trước!"

https://thuviensach.vn

"Điều này thật kỳ lạ, với bản lĩnh của Nguyệt nhi và Diễm, tuyệt đối không có khả năng bị người khác bắt đi. Nhưng nếu không phải bị người khác bắt đi, hôm nay là sinh nhật Nguyệt nhi, theo lý....."

Nam Cung Ngạo Nhật đưa tay vò đầu, vẻ mặt mờ mịt: "Chúng ta đều sẽ vào cung chúc thọ, hẳn không phải là Nguyệt nhi và Diễm chơi trò mất tích, cố ý trốn tránh không gặp chúng ta chứ?"

Nam Cung Ngạo Nhật vừa dứt lời, bên ngoài Ngự Hoa Viên, truyền đến tiếng cười nhẹ nhàng của Vô Ngân: "Phu thê Nguyệt nhi và Diễm không phải là trốn tránh không gặp chúng ta, mà là trốn tránh không gặp các đại thần!"

Tiếng cười vang lên --

Vốn là phẩm trà thơm với Thượng Quan Hạo ở Thiên điện, lại biết được đoàn người đều đã đến Đông Triều, Vô Ngân và Thượng Quan Hạo tiến vào Ngự Hoa viên, đứng cách đám gà với đám người Nam Cung Ngạo Nhật.

Nháy mắt, Hiên Viên Ly nghiêng đầu hỏi: "Lời này của Vô Ngân giải thích thế nào?"

Vô Ngân cười nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Còn nhớ không? Ngày Nguyệt nhi và Diễm thành thân, vì tránh lễ nghi phiền phức, cũng không cử hành hôn lễ trong hoàng cung này, mà cử hành hôn lễ ở sơn trang Vô Danh!"

"Nói cách khác....."

Sau khi được Vô Ngân nhắc nhở,Hiên Viên Ly hiểu, khóe miệng giật giật nói: "Nếu sinh nhật của Nguyệt nhi được tổ chức trong hoàng cung Đông Triều, đến lúc đó lễ nghi phiền phức nhất định không tránh được,

https://thuviensach.vn

da.nlze.qu;ydo/nn vì tránh lễ nghi phiền phức, tránh chúng đại thần liên tiếp mời rượu, Nguyệt nhi và Diễm liền chọn nơi khác làm sinh nhật rồi?"

Vô Ngân gật đầu, khẳng định nói: "Không sai!"

Hết sức vui mừng tới chúc thọ, kết quả thọ tinh (người được chúc thọ) lại dắt phu quân chơi trò mất tích, Dạ Dật Phong không khỏi ngổn ngang.

Hai mắt trợn ngược, Dạ Dật Phong tức giận: "Chọn nơi khác làm sinh nhật, cũng không nói cho chúng ta biết một tiếng, hai người này ngày ngày ở chung một chỗ còn chưa chán sao? Ngay cả ngày đặc biệt này, cũng muốn trải qua thế giới hai người, không muốn bị chúng ta quấy rầy?"

"Nguyệt nhi và Diễm không để lại tin tức, là bởi vì bọn họ biết, ta nhất định sẽ đoán được bọn họ chọn nơi nào làm sinh nhật, vả lại lấy loại phương thức nào làm, nhưng....."

Đưa tay, kẹp lại một cánh hoa đang xoay tròn trong gió, để bên mũi ngửi ngửi một chút, Vô Ngân cười một tiếng: "Một khi ta đoán được, tất nhiên sẽ dẫn mọi người đi gặp bọn họ!"

Vô Ngân vừa nói xong, trừ bốn bảo bảo và Thượng Quan Hạo ra, mọi người đều trăm miệng một lời hỏi: "Bọn họ làm sinh nhật ở chỗ nào? Làm như thế nào?"

Bắn bay canh hoa giữa ngón tay, Vô Ngân cong môi cười, nói ra tám chữ: "Địa điểm, rừng cây! Cách thức, kỷ niệm!"

Vô Ngân trả lời, vẻ mặt mọi người hồ đồ đầy dấu chấm hỏi, toàn bộ như rơi vào trong sương mù tìm không thấy lối ra nào: " Địa điểm, rừng cây! Cách thức,kỷ niệm?"

Cười liếc nhìn đại bảo bảo tiếp tục ngồi xổm xuống, vẩy thóc cho gà ăn, Vô Ngân nói: "Đợi khi chúng ta dùng bữa tối xong, tới rừng cây, sương

https://thuviensach.vn

mù trong lòng các ngươi sẽ tiêu tan!"

Khóe mắt Tiêu Hàn híp lại, liếc nhìn nhị bảo bảo ôm con chồn nhỏ Cầu Cầu, nằm trên lưng Huyết Thứu vương tiến vào mộng đẹp, mở miệng hỏi: "Vô Ngân, vì sao cần phải dùng bữa tối xong mới tới rừng cây vậy?"

"Bởi vì....."

Vô Ngân kéo dài giọng nói, lướt qua tiểu bảo bảo cúi đầu nghiên cứu viên thuốc độc ở bên trái.

Lại lướt qua tam bảo bảo đang vòng quanh mấy gốc cây liễu phía bên phải, lúc này mới nói: "Bây giờ Nguyệt nhi và Diễm ở chỗ nào, ta cũng không biết, ta chỉ biết buổi tối, nhất định bọn họ sẽ đến rừng cây bên hồ Thương Linh."

Vô Ngân vừa dứt lời, trong đầu Hiên Viên Ly, có một chút mơ hồ thoáng qua: "Rừng cây bên hồ Thương linh? Chờ một chút....."

-- Rừng cây bên hồ Thương Linh?

Tại sao lại quen thuộc như vậy chứ? Hắn, hình như, dường như, đã nghe ai nói qua, rột cuộc là ai đã nói? Dinendian.lơqid]on Là người nào đã nói với hắn, không phải là Diễm?

Bỗng chốc vỗ trán một cái, nét mặt Hiên Viên Ly bừng tỉnh hiểu ra.

"Ta biết rồi, ta rốt cuộc đã hiểu! Sở dĩ phu thê Nguyệt nhi và Diễm phải chọn làm sinh nhật bên rừng cây ven hồ Thương Linh, là bởi vì đó là nơi bọn họ kết duyên!"

Vẻ mặt mọi người lại một lần nữa đầy dấu chấm hỏi, hoàn toàn như rơi vào trong sương mù tìm kiếm không được đầu mối nào, cùng kêu lên mà hỏi: "Kết duyên? Cái gì kết duyên?"

https://thuviensach.vn

Bắt chéo hai cánh tay, Hiên Viên Ly bắt đầu đầu cơ trục lợi: "Hắc hắc, cái này sao..... Nói rất dài dòng!"

Hiên Viên Ly nhìn thoáng qua ánh mắt mọi người giận dữ trợn lên vì bị tò mò níu lấy, lập tức miệng đồng thanh quát: "Vậy ngươi liền nói tóm tắt!"

"Nói tóm tắt chính là: một canh giờ một ngày tháng năm nào đó, Nguyệt nhi từng bị Hiên Viên Kỳ bắt cóc, dẫn tới rừng cây ven hồ Thương Linh, lúc Hiên Viên Kỳ muốn ngũ mã phanh thây Nguyệt Nhi, Diễm đã hiện thân cứu Nguyệt nhi."

Hiên Viên Ly lo lắng lại thừa nước đục thả câu, sẽ bị mọi người xé xác, khóe miệng mở ra nói: "Cũng chính là một lần đó, đôi mắt tinh tường của Diễm biết ngọc đẹp, phát hiện Nguyệt nhi khác với người thường, đã kích động cưới Nguyệt nhi. Sau khi Diễm kích động cưới Nguyệt nhi, lại muốn yêu Nguyệt Nhi cả một đời!"

Vuốt tay, hơi nhún vai, Hiên Viên Ly hài hước nói: "Được rồi, ta đã nói tóm tắt xong, các ngươi cũng đừng trừng ta nữa, cẩn thận trừng rớt mắt ra ngoài đó!"

Mặc dù Hiên Viên Ly nói tóm tắt, nhưng cả một đám ở đây, lại có người nào ngu như lợn chứ? Tất cả bọn họ đều hiểu rất rõ ràng!

-- thì ra là như vậy!

Đông Triều Long Diệu, rừng cây ven hồ Thương Linh, có thể nói là nơi nảy mầm hạnh phúc một đời một kiếp của phu thê Nguyệt nhi và Diễm, cho nên.....

Phu thê Nguyệt nhi và Diễm quyết định kỷ niệm sinh nhật ở rừng cây bên hồ Thương Linh nơi bọn họ đã kết duyên, gặp gỡ quen biết nhau!

https://thuviensach.vn

"Có một điều lão đầu không hiểu....."

Thiên Cơ lão nhân gãi tai, hỏi: "Tiểu tử Vô Ngân, tại sao ngươi lại đoán là Nguyệt nhi và Diễm muốn đi tới rừng cây bên hồ Thương Linh làm sinh nhật, lấy cách thức kỷ niệm làm sinh nhật kỷ niệm?"

"Bởi vì, không thấy Nguyệt nhi và Diễm, ta liền hỏi đại bảo bảo, trước khi Nguyệt nhi và Diễm mất tích, có hành động kỳ quái nào hay không, Dieenndkdan/leeequhydonnn đại bảo bảo nói cho ta biết, trước khi mất tích một ngày, Nguyệt nhi và Diễm từng đóng cửa nghiên cứu chế tạo da dịch dung. Một miếng da ngăm đen, vặn vẹo xấu xí, đầy tàn nhang trên mặt!"

Vô Ngân cười nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: "Miếng da dịch dung xấu xí này, mọi người có quen không? Chính là hình dáng trước kia của Nguyệt nhi. Vì sao Nguyệt nhi và Diễm phải tạo ra miếng da dịch dung xấu xí đó chứ?"

"Lúc ban đầu, ta cũng nghĩ mãi không xong. Sau đó, ta bỗng nhiên nghĩ đến, lúc trước tán gẫu với Nguyệt Nhi và Diễm, họ có đã từng nói với ta đã quen biết nhau tại rừng cây ven hồ Thương Linh."

"Diễm từng cười nói với ta: may nhờ đêm hôm ấy, Hiên Viên Kỳ bắt cóc Nguyệt nhi, hắn xuất hiện đúng thời gian, đúng địa điểm, gặp được nữ nhân thích nhất trong đời! Nguyệt nhi cũng cười nói với ta: nếu không có đêm hôm đó bị bắt cóc, có lẽ bọn họ phải bỏ lỡ một người thích nhất, suy nghĩ một chút thật là sợ đó!"

Nghe Vô Ngân cười kể xong, Thiên Cơ lão nhân nói: "Vì vậy, tiểu tử Vô Ngân nghiêm túc nghĩ, lập tức đoán được tối nay Nguyệt nhi và Diễm nhất định sẽ đi đến rừng cây ven hồ Thương Linh, lấy cách kỷ niệm lãng mạn làm sinh nhật!"

"Nói cách khác, thật ra thì Nguyệt nhi và Diễm, nghiên cứu chế tạo miếng da dịch dung xấu xí, là cố ý để đại bảo bảo nhìn thấy. Bởi vì, bọn họ

https://thuviensach.vn

rất hiểu rõ ngươi, bọn họ biết rõ, một khi biết được bọn họ mất tích, ngươi nhất định sẽ hỏi đại bảo bảo, trước khi hai người họ mất tích có hành động gì kỳ lạ không? Thì....."

Nghe Vô Ngân cười kể xong, Tiêu Hàn bắt chéo hai tay nói: "Nguyệt nhi và Diễm tin tưởng một điều, ngươi đã là tri kỷ của bọn họ, nhất định có thể đoán được ý định của bọn họ."

"Cho nên, bọn họ liền chơi trò mất tích, giữa ban ngày tìm một chỗ trải qua thế giới của hai người. Đến buổi tối, lúc đó lại để ngươi đưa chúng ta tới rừng cây ven hồ Thượng Linh, cùng nhau chia sẻ sinh nhật lãng mạn của họ!"

Tiêu Hàn nói xong, Vô Ngân gật đầu, nở nụ cười trên môi nói: "Đúng là như thế!"

Ngẩng đầu, nhìn sắc trời, Hiên Viên Ly nói: "Từ hoàng cung đến rừng cây hồ Thương Linh, còn có một lộ trình rất xa đó. *dyan(lee^qu.donnn) Sắc trời đã không còn sớm, sợ rằng chúng ta nên sớm dùng bữa tối, nếu không đi đến rừng cây ven hồ Thương Linh sớm, thì tiệc sinh nhật của Nguyệt nhi và Diễm cũng đã kết thúc!"

Hiên Viên Ly mới vừa nói xong, không muốn bỏ qua sinh nhật kỷ niệm bí mật này, lúc này Thiên Cơ lão nhân mở miệng nói: "Vậy còn chờ gì nữa? Bây giờ đi dùng bữa tối ngay!"

.*

P/s: Cuối cùng cũng lặn lội xong.

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 335+4: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 4

Thiên Cơ lão nhân đề nghị, mọi người nhất trí tán thành: "Đồng ý!"

Dứt lời --

Mọi người cùng nhau cất bước, vì kịp thời đến rừng cây bên hồ Thương Linh, cũng không định vào điện dùng bữa nữa, mà chạy thẳng tới Ngự Thiện phòng, ngự trù đã chuẩn bị xong một bàn ăn, bọn họ liền ăn cả một bàn.

Tiểu bảo bảo cúi đầu ngắm nghía viên thuốc độc, nhị bảo bảo ngủ một hồi rồi tỉnh, tam bảo bảo lượn quanh cây liễu, Die nd da nl e q uu ydo n đều đuổi theo bước chân của mọi người đến Ngự Thiện phòng.

Nhưng, có một người không đi, người này chính là đại bảo bảo.

Vì sao đại bảo bảo không đi, nó lại còn đang cho gà ăn? Đại bảo bảo không ngừng cho ăn như vậy, đám gà này hoàn toàn không no chết thì bọn chúng cũng coi như là gà thần rồi!

"Đại ca, nếu huynh còn không đi, cứ ở trong Ngự Hoa viên cho gà ăn, đệ liền nướng toàn bộ gà ăn hết đó!"

Đi đến phía trước, tam bảo bảo cũng không quay đầu lại, quẳng ra một câu hung ác, lúc này đại bảo bảo mới lưu luyến không rời, bước đi từng chút một, tạm thời cáo biệt đám gà béo mà mình yêu vô cùng này.....

Bóng đêm lặng lẽ phủ xuống --

https://thuviensach.vn

Bầu trời xanh bao la mênh mông, được vầng trăng soi sáng, vô số ngôi sao nhỏ chợt lóe chợt lóe sáng lấp lánh, tô điểm thêm đẹp đẽ như mộng như ảo, như thơ như họa.

Gió đêm nhẹ phất qua, lá xanh xào xạc ở rừng cây bên hồ Thương Linh, vèo vèo vèo mười một bóng dáng bay vào.

Dưới sự hướng dẫn của Thượng Quan Hạo, mọi người đã tới một chỗ nào đó ở rừng cây bên hồ Thương Linh. Chỗ này, chính là nơi vào nhiều năm trước, Hiên Viên Kỳ đã bắt cóc Thượng Quan Ngưng Nguyệt, muốn đẩy Thượng Quan Ngưng Nguyệt vào chỗ chết.

Vốn tưởng rằng, phu thê Thượng Quan Ngưng Nguyệt kỷ niệm khánh thọ, phải đeo mặt nạ da dịch dung, sau đó kề lưng nhau, mười ngón tay đan xen, cùng nhau nhìn lên bầu trời sao như họa, kể lại cho nhau nghe về cảnh tưởng nhiều năm trước.

Vậy mà, bức tranh trước mắt, lại khiến hàng người xếp hàng ngang run chân, ngay cả tiểu bảo bảo luôn luôn lạnh lùng, khóe miệng cũng không nhịn giật giật vài cái.

Rốt cuộc là một bức tranh như thế nào, lại dẫn đến tập thể mọi người ngổn ngang trong gió, chân run run lên chứ?

Trước mặt mọi người, lá xanh bay xuống trên mặt đất --

Một nha đầu có ngũ quan cực kỳ vặn vẹo xấu xí, làn da ngăm đen, trên mặt đều là tàn nhang đang nằm ngủ.

Bên cạnh nha đầu xấu xí, có hai sát thủ áo đen che mặt đang đứng, trong lòng bàn tay hai sát thủ áo đen che mặt, đều cầm một thanh đao vô cùng sắc bén.

https://thuviensach.vn

Đối diện hai sát thủ áo đen là một nam tử ẩn giấu dung mạo dưới mặt nạ màu vàng kim, mặc một thân cẩm y màu bạc, dieendaanleequuydonn đang lười biếng nghiêng người dựa vào thân cây lớn.

Ngay lúc sát thủ áo đen giơ cánh tay lên, muốn dùng mũi đao lạnh băng, đâm vào tim nha đầu xấu xí thì trong nháy mắt -

Nam tử đeo mặt nạ che mặt màu vàng kim nam tử, ngón trỏ trái nhẹ nhàng bắn ra, hai cục đá nhỏ bay ra nhanh, đánh rơi thanh đao sắc bén của sát thủ áo đen.

Hai mắt lạnh lùng nhíu lại, hai tên sát thủ áo đen cáu kỉnh nói: "Các hạ là ai? Chạy tới rừng cây bên hồ Thương Linh xen vào việc của người khác, chẳng lẽ muốn tìm chết?"

Nam tử đeo mặt nạ lắc đầu, tiếng cười mị hoặc đầy lưu luyến trả lời: "Cũng không phải là xen vào việc của người khác, cũng không phải là tìm chết, mà là tìm người!"

Hai mắt sát thủ áo đen lộ ra tia hung ác, chậm rãi mà nói: "Nơi này không có người ngươi muốn tìm, chỉ có một nha đầu xấu xí, một nha đầu xấu xí mà chúng ta phụng lệnh của chủ tử Tuyên vương sắp phải bầm thây vạn đoạn!"

Nam tử đeo mặt nạ rời khỏi thân cây, phi thân đến trước mặt sát thủ áo đen, nghiêng đầu nói: "Nếu ta nói cho các ngươi biết, nha đầu xấu xí mà các ngươi sắp bầm thây vạn đoạn, chính là người ta muốn tìm thì sao?"

"Thế sao? Được rồi, trả nha đầu xấu xí lại cho ngươi, chúng ta cút!"

Miệng đồng thanh nói xong, hai sát thủ áo đen thật sự "cút".

Bọn họ nằm sấp, giống như quả bóng da, từ trong rừng lăn a lăn (cút cũng có nghĩa là lăn), lăn đến trước đám người Vô Ngân, sau đó như con cá

https://thuviensach.vn

chép nảy lên.

Ngón tay đưa lên mở khăn che mặt ra, người sắm vai hai sát thủ áo đen, Ngân Lang và Thanh Báo, đứng ở bên cạnh Vô Ngân, da.nlze.qu;ydo/nn biến thành người xem kịch ôm cánh tay thưởng thức.

Không nghi ngờ chút nào, nam tử đeo mặt nạ màu vàng kim là Hiên Viên Diễm; làn da ngăm đen, nha đầu có ngũ quan cực kỳ vặn vẹo xấu xí, làn da ngăm đen, trên mặt đều là tàn nhang là Thượng Quan Ngưng Nguyệt.

Chậm rãi ngồi xổm xuống, ngón trỏ chọc nhẹ lên chóp mũi Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm dịu dàng nói: "Này, nha đầu xấu xí, còn chưa chịu dậy? Chúng ta nên về nhà rồi!"

Bỗng chốc nhảy lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chống nạnh, hai mắt bốc lên lửa giận quát: "Nha đầu xấu xí? Kêu ai là nha đầu xấu xí? Chúng ta quen biết nhau sao?"

"Khụ....."

Đứng lên, khóe miệng Hiên Viên Diễm giật giật mà nói: "Nguyệt nhi, sao nàng lại sửa thoại vậy? Lúc trước dàn dựng kịch không phải là ta gọi nàng về nhà, nàng trực tiếp nhảy vào trong lòng ta, để cho ta ôm nàng về nhà sao?"

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, mọi người ở một bên ôm cánh tay thưởng kịch, lúc này cảm thấy một đàn quạ đen như mực “quạ, quạ, quạ” bay qua từ trên đỉnh đầu.

Đôi mắt ngọc tràn đầy ý cười mị hoặc, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Diễm, ta cảm thấy vở kịch kết nhanh như vậy, dinendian.lơqid]on vậy chơi không vui, cho nên tạm thời đổi thoại, chàng cũng phát huy được lâu hơn!"

https://thuviensach.vn

Mới vừa trả lời xong, ý cười trong đôi mắt ngọc tản đi.

Trong nháy mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhập vai diễn, hai tay chống nạnh, mắt ngọc đầy lửa giận lặp lại lời kịch lúc trước: " Nha đầu xấu xí? Kêu ai là nha đầu xấu xí? Chúng ta quen biết nhau sao?"

Xem thường một hồi, Hiên Viên Diễm chỉ có thể tiếp tục phát huy.

Ngón trỏ phải, nâng cằm Thượng Quan Ngưng Nguyệt lên, Hiên Viên Diễm trả lời: "Nha đầu, ta cũng đã là ân nhân cứu mạng của ngươi rồi (do diễn lại lúc trước nên đổi xưng hô), sao còn có thể nói không quen biết chứ?"

Giơ cổ tay lên, đẩy ngón trỏ của Hiên Viên Diễm ra, Thượng Quan Ngưng Nguyệt hừ hừ nói: "Mang mặt nạ lạnh lẽo cứu người, ngay cả hình dáng cũng không cho nhìn, vậy mà cũng là quen biết?"

Nhún vai, Hiên Viên Diễm dịu dàng nói: "Mang mặt nạ cứu ngươi, ngươi đối với ta nhiều nhất cũng chỉ là cảm kích, nếu lấy hình dáng cứu ngươi, chỉ sợ ngươi sẽ không nhịn được mà không ngừng yêu ta đấy!"

Đã đoán được kế tiếp Hiên Viên Diễm sẽ nói ra cái gì, trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt không khỏi nén cười mà hỏi: "A, đây là vì sao?"

"Bởi vì....."

Hiên Viên Diễm kéo dài tiếng nói, đầu ngón tay vòng quanh vẻ trên mặt nạ, nói về: "Dưới tấm mặt nạ lạnh lẽo này, Dieenndkdan/leeequhydonnn là một gương mặt tuấn tú chỉ có ở trên trời, nhân gian khó có được mấy lần gặp! Một khi ngươi nhìn thấy, chắc chắn sẽ yêu ta, cùng với ta răng long đầu bạc không tách rời đấy!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diễm vừa dứt lời, trừ tiểu bảo bảo ra, ba bảo bảo khác đều ngổn ngang trong gió.

-- gương mặt tuấn tú chỉ có ở trên trời, nhân gian khó có được mấy lần gặp? Khụ khụ khụ, tối nay con mới phát hiện, thì ra phụ thân của bọn nó dường như rất tự luyến đó!

Trong lòng Thượng Quan Ngưng Nguyệt tràn đầy niềm vui sướng, môi anh đào cong cong vểnh lên mà nói: "Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có. Nhưng nếu đúng như lời ngươi nói, ngươi có một gương mặt tuấn tú chỉ có ở trên trời, nhân gian khó có được mấy lần gặp, yêu ngươi cũng không sao!"

"Nha đầu, nhớ kỹ lời ngươi nói, cũng đừng đổi ý!"

Đầu ngón tay đưa lên chỗ mặt nạ, Hiên Viên Diễm bắn bay mặt nạ lộ ra hình dáng, đưa mặt tiến tới gần Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hỏi "Cẩn thận coi thử một chút, có giống như ta đã từng nói, đây là một gương mặt tuấn tú mà một khi ngươi nhìn thấy, chắc chắn sẽ yêu ta không?"

"Nghiêm túc" nhìn lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt gật đầu, trả lời: "Ừ, đúng là như thế! Được rồi, ta thừa nhận, ta yêu ngươi!"

Cánh tay trái ôm lấy eo nhỏ nhắn của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm diễn đến cực kỳ vui mừng: "Nha đầu, ngươi đã yêu ta, nếu ta nguyện ý cưới ngươi, ngươi có bằng lòng gả cho ta hay không?"

Đầu dựa vào đầu vai Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt giương cao giọng: "Dĩ nhiên!"

"Tốt! Ta nguyện cưới, ngươi nguyện gả. Không bằng....."

Ngón trỏ phải chỉ về phía trời, Hiên Viên Diễm nói: "Chúng ta lập tức thành thân, mời trăng sáng làm bà mối, *dyan(lee^qu.donnn) ngôi sao là

https://thuviensach.vn

người chủ trì, cây cối trong rừng là khách quý, một bái trời, hai bái đất, ba phu phê giao bái?"

Hiên Viên Diễm mới vừa nói xong, Thiên Cơ lão nhân, Nam Cung Ngạo Nhật, Thượng Quan Hạo trừng mắt lên.

-- những trưởng bối như bọn họ, rõ ràng gần ngay trước mắt, lại làm như không thấy?

Một bái trời, hai bái đất, ba phu phê giao bái, chính là không lạy trưởng bối, Diễm ngứa da, muốn bị đánh sao?

Hiên Viên Diễm mới vừa nói xong, bên đám người Vô Ngân cũng dựng lông mày, vén tay áo lên.

-- cả nhóm bằng hữu như bọn họ ở chỗ này, lại coi như không có bọn họ, tình nguyện tìm cây cối trong rừng làm khách quý, cũng không muốn tìm bọn hắn làm khách quý sao?

Vở kịch này không có cách nào xem được nữa, thật sự không có cách nào xem được nữa, tiếp tục xem nữa cũng chỉ chọc tức hộc máu xa ba trượng!

Cầm cây quạt trúc đong đưa đong đưa, trong môi hồng của đại bảo bảo chợt tràn ra tiếng cười hì hì.

"Mẫu thân, người và phụ thân còn chưa thành thân đâu, có phải đại bảo bảo và nhị muội, tam đệ, tiểu muội nên chui lại vào trong bụng người, chờ người và phụ thân thành thân xong rồi mới trở ra được không?"

Đầu rời khỏi đầu vai Hiên Viên Diễm, khóe miệng Thượng Quan Ngưng Nguyệt giật giật, đôi mắt ngọc nhìn đại bảo bảo, dfienddn lieqiudoon nói: "Tiểu nhi, ngoan ngoãn xem kịch được rồi, đừng có đùa nữa!"

https://thuviensach.vn

"Xem kịch nhàm chán, quấy rối kịch mới thú vị! Mẫu thân không cho đại bảo bảo quấy rối, đại bảo bảo cảm thấy xem kịch rất nhàm chán, vẫn trở về Ngự Hoa viên cho gà ăn còn vui hơn!"

Ngoài miệng nói xong, hai chân chuyển động.

Trong nháy mắt, Hiên Viên Tiếu thảnh thơi đong đưa quạt, liền đạp lá xanh xoay tròn trong gió, biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

"Đại ca, đệ phát hiện trong Ngự Hoa viên Đông Triều, phát hiện mấy cái cây rất xấu, huynh vẩy thóc cho gà ăn, đệ sẽ thay huynh sửa mấy cây xấu xí thành cây đẹp!"

Thượng Quan Nộ hô xong, bóng dáng bỗng chốc nhảy lên, lấy tốc độ như gió bay điện chớp, nhanh chóng theo đuôi Hiên Viên Tiếu.

Có thể tưởng tượng, cây lớn bên trong hoàng cung Đông Triều, sẽ giống mấy cây bên trong hoàng cung Tây Triều, được tam bảo bảo tỉa cành lá, biến thành cái cây trụi lá "rất đẹp rất đẹp".

"Mẫu thân, người và phụ thân từ từ diễn trò, nhị bảo bảo xem kịch thấy mệt mỏi, phải trở về ngủ ngon!"

Hiên Viên Thụy Nhi liên tục ngáp, sau khi tay nhỏ bé vỗ môi hồng, cũng trong nháy mắt rời khỏi rừng cây, hồi cung ngủ một giấc ngon lành của nó.

Trong nháy mắt nhị bảo bảo Hiên Viên Thụy Nhi rời khỏi, tiểu bảo bảo Thượng Quan Băng Nhi cũng rút lui, không cần hỏi cũng biết, nhất định là tiểu bảo bảo hồi cung nghiên cứu độc dược rồi.

Nhìn thấy bốn bảo bảo lần lượt rời đi, khóe mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt co giật mãnh liệt nhìn Hiên Viên Diễm, dienndnle,qu.y don hỏi:

https://thuviensach.vn

"Diễm, kịch chúng ta diễn có thối nát như vậy sao? Nát đến nỗi các bảo bảo đều rối rít bỏ xem?"

Nhìn hướng các bảo bảo rời đi, tặng cái nhìn xem thường, Hiên Viên Diễm nhìn ái thê, giọng dịu dàng chậm rãi nói: "Cũng không phải là vở kịch của chúng ta thối nát, mà các bảo bảo không hiểu cách thưởng thức, đừng để ý tới các bảo bảo, hai ta tiếp tục!"

(còn tiếp)

https://thuviensach.vn

ĐẶC CÔNG TÀ PHI

Ảnh Lạc Nguyệt Tâm

dtv-ebook.com

Chương 335+5: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 5

Dứt lời --

Hiên Viên Diễm nâng đầu ngón tay lên, nhẹ phẩy gò má của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, hơi đổi lời kịch: "Nha đầu, nếu ta nguyện cưới, ngươi nguyện gả. Như vậy, Chúng ta lập tức thành thân, mời trăng sáng làm bà mối, *dyan(lee^qu.donnn) ngôi sao là người chủ trì, cây cối trong rừng là khách quý, một bái trời, hai bái đất, ba phu phê giao bái thì sao?"

Ngón tay thon dài dời bên trên, lượn quanh chơi đùa lọn tóc đen bên má của Hiên Viên Diễm, trong mắt ngọc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt nổi lên ý cười giảo hoạt như hồ ly.

"Ngươi nguyện lập tức cưới, ta lại không nguyện lập tức gả, trừ phi ngươi trải qua khảo nghiệm, để cho ta biết ngươi có tình ý chân thành, ta mới có thể an tâm gả cho ngươi!"

Nhíu mày, môi mỏng cong lên, Hiên Viên Diễm nói: "Khảo nghiệm như thế nào? Ngươi cứ việc nói, ta nhất định thông qua!"

Ngón tay thon dài thả tóc Hiên Viên Diễm ra, đôi mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt nhiễm ý cười tà, bóng dáng chợt như sao băng lóe lên, đứng ở bên cạnh Thượng Quan Hạo.

Tay trái thân mật ôm lấy cánh tay của Thượng Quan Hạo, tay phải đưa ra tạm biệt Hiên Viên Diễm phía đối diện, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói ra năm chữ: "Diễm, ngày mai gặp lại!"

https://thuviensach.vn

Đối với hành động của ái thê, Hiên Viên Diễm không biết nên nhận như thế nào, ngây ngốc nháy mắt, khóe miệng giật giật hỏi: "Nguyệt nhi, nàng nàng nàng..... đang diễn kịch gì vậy?"

Ý cười tà trong mắt Thượng Quan Ngưng Nguyệt càng đậm, mở miệng nói: "Diễm, chàng còn nhớ rõ câu nói sau cùng của chàng mà năm năm trước, ta bảo chàng cút ra khỏi rừng cây không?"

Không cần suy nghĩ, mỗi một câu ái thê đã từng nói, mỗi một câu mình từng nói với ái thê, dieendaanleequuydonn đều khắc trong tim Hiên Viên Diễm, lập tức đáp: "Nha đầu, ngày mai gặp!"

Môi anh đào cười cong lên, Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại hỏi một lần nữa: "Như vậy, ngày hôm sau, chúng ta gặp nhau ở nơi nào?"

"Trong Tây viện phủ tướng quân, một ngày kia, nàng thức dậy tương đối trễ, giờ thìn mới rời giường, mà giờ dần ta đã canh giữ trên một cái cây lớn ở Tây viện, chờ nàng mở cửa."

Nói chuyện cũ với ái thế, một màn rõ mồn một trước mắt, giống như mới xảy ra hôm qua, Hiên Viên Diễm đáp: "Ta đợi ba canh giờ, nàng mở cửa đi ra thì xiêm y của ta dường như đã bị sương sớm rửa qua rồi!"

Tay trái rời khỏi cánh tay Thượng Quan Hạo, Thượng Quan Ngưng Nguyệt chậm rãi đi về phía Hiên Viên Diễm, đôi môi đỏ nhẹ giọng nói: "Một ngày kia, xảy ra rất nhiều chuyện."

Những chiếc lá xanh theo gió xoay tròn ở giữa, Hiên Viên Diễm cũng chậm rãi đi về phía Thượng Quan Ngưng Nguyệt, môi mỏng dịu dàng kể lại: "Ừ, trước kia ta đeo bám dai dẳng, đi theo nàng đến tiệm rèn Xảo Đoạt Thiên Công nổi danh nhất kinh thành, kết quả, nàng muốn ám khí vòng tay và nhẫn ám khí, bên trong tiệm không người nào có thể đánh ra. Tiếp đó, chỉ vì thái độ của nàng đối với ta có chút cải thiện, ta ân cần dẫn nàng đi tiệm rèn Vô Danh."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngưng Nguyệt di chuyển hai chân, trong mắt ngọc nhìn Hiên Viên Diễm không còn là ý cười tà mị nữa, mà là ý cười dịu dàng.

"Sau đó, Ly hạ chỉ để ta vào cung, tự mình chọn lựa vị hôn phu tương lai, chọn vị hôn phu xong, ta lấy Long Lệnh làm thù lao, giải độc Vong Đẳng và độc Phệ Tâm Thảo cho Ly."

Dừng bước chân lại, cùng với Thượng Quan Ngưng Nguyệt chạm mặt mà đứng, khóe môi Hiên Viên Diễm cong lên một nụ cười thích thú: Dieenndkdan/leeequhydonnn "Mặc dù chọn ta làm vị hôn phu, nhưng nửa đêm, nàng lại lẻn vào Thụy vương phủ, muốn lấy mạng của ta, kết quả....."

Đưa tay, bóp gò má của Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói tiếp: "Kết quả, ta thất bại. Không lấy được mạng của chàng, cuối cùng còn bị chàng trộm tâm!"

Lòng bàn tay nhẹ nhàng xoa mái tóc của Thượng Quan Ngưng Nguyệt, Hiên Viên Diễm nói: "Nàng cũng đâu có thua thiệt, ta trộm tâm của nàng, chẳng phải lúc đó nàng cũng đánh cắp tim của ta sao?"

"Diễm, bây giờ nhớ lại, một màn đó thú vị ra sao, ngày mai, chúng ta diễn lại một màn đó thì thế nào? Tối nay, ta trở về phủ tướng quân, sáng sớm ngày mai, chàng trèo lên cây chờ ta mở cửa, dĩ nhiên, ta sẽ dậy sớm một chút, không để xiêm áo của chàng bị sương sớm thấm ướt đâu.

Sau đó....."

Đầu ngón tay vòng vẽ lồng ngực Hiên Viên Diễm, Thượng Quan Ngưng Nguyệt nói: "Chúng ta đi tớitiệm rèn Xảo Đoạt Thiên Công chế tạo ám khí, lại đổi sang đi tiệm rèn Vô Danh chế tạo ám khí. Sau khi trở về, chàng hạ độc Vong Đẳng và độc Phệ Tâm Thảo cho Ly, sau đó ta lại giải độc cho Ly!"

-- có lầm hay không?

https://thuviensach.vn

Hai ngươi nhớ lại quá khứ, liên quan gì đến ta?

Đối với hai ngươi mà nói, đoạn kí ức yêu trước đánh nhau rất thú vị, nhưng đối với ta mà nói, đoạn kí ức trúng độc lại rất bi thảm đó!

Thượng Quan Ngưng Nguyệt vừa dứt lời, bên kia, Hiên Viên Ly vốn vểnh tai lắng nghe, một tiếng "ầm" vang lên, ngã xuống đất vẻ mặt hôn mê bất tỉnh.

Không nhìn thấy Hiên Viên Ly té xỉu, Thượng Quan Ngưng Nguyệt tiếp tục nói: "Cuối cùng, nửa đêm ta lẻn vào Thụy vương phủ, da.nlze.qu;ydo/nn không đúng, hôm nay chúng ta đã ở hoàng cung rồi, cuối cùng, ta đi hoàng cung giết chàng, sau đó không có giết được, bị chàng trộm tâm!"

-- khụ khụ khụ, nếu tối nay Nguyệt nhi trở về phủ tướng quân, hắn phải làm gì đây? Hắn hắn hắn..... chẳng phải hắn sẽ ở một mình trông phòng rồi sao?

Môi mỏng mở ra, Hiên Viên Diễm cố gắng nhớ lại: "Nguyệt nhi, chuyện khác có thể diễn lại như cũ, có một chuyện có thể hơi thay đổi được không? Chuyện leo cây chờ nàng mở cửa đó, đổi thành tối nay chúng ta cùng nhau hồi cung, đợi đến sáng sớm ngày mai, nàng trở lại phủ tướng quân giả bộ ngủ, sau đó ta đến phủ tướng quân leo cây, chờ nàng mở cửa?"

"Như vậy cũng không giống như thật đâu, tình cảnh như cũ mới thú vị chứ sao. Cứ quyết định như vậy, tối nay ta trở về phủ tướng quân trước, sáng mai chàng trèo lên cây chờ ta mở cửa đó."

Dứt lời, bóng dáng Thượng Quan Ngưng Nguyệt lại chợt lóe lên như sao băng, đứng ở bên cạnh Thượng Quan Hạo.

Tiếp đó, tay lôi kéo cánh tay Thượng Quan Hạo, bỏ lại một câu "Diễm, ngày mai gặp!", liền dẫn Thượng Quan Hạo bay ra khỏi rừng cây

https://thuviensach.vn

bên hồ Thương Linh.

Giống như phu quân bị vứt bỏ không có chỗ khóc, Hiên Viên Diễm ngổn ngang trong gió, khóe mắt co giật mãnh liệt nhìn ái thê bay đi: "Nguyệt nhi, nàng nàng nàng....."

Trong lòng ngừng cười, Vô Ngân dời bước tiến lên.

Bàn tay vỗ nhẹ đầu vai Hiên Viên Diễm, nhìn như đang an ủi Hiên Viên Diễm bị vứt bỏ, nhưng trong miệng Vô Ngân lại cất ra lời trêu tức.

"Nam nhi có lệ không dễ rơi, không phải chỉ bị vứt bỏ một lúc thôi sao, nhịn đi, ngàn vạn đừng khóc! Nguyệt nhi không cần ngươi nữa, dinendian.lơqid]on Vô Ngân cần ngươi, đi đi đi, Vô Ngân hồi cung uống rượu với ngươi, ngày mai còn cùng ngươi leo cây, đủ tri kỷ chứ?"

Sau khi tặng Vô Ngân một cái nhìn xem thường, Hiên Viên Diễm chợt tà mị cười, trong môi mỏng chậm rãi phun ra sáu chữ: "Ngày mai, không cây cũng trèo!"

Tiêu Hàn và Dạ Dật Phong rảo bước đi tới, nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, lúc này cùng kêu lên hỏi: "Không cây cũng trèo? Có ý gì?"

"Ta quyết định, lặng lẽ lẻn vào Tây viện của phủ tướng quân, thừa dịp Nguyệt nhi không chú ý, đốt gốc cây năm đó ta trèo thành tro tàn."

Ý cười tà mị trên mặt càng sâu hơn, Hiên Viên Diễmns: "Đốt cây thành tro bụi, còn trèo gì nữa? Kể từ đó, Nguyệt nhi chỉ có thể buông tha chuyện trèo cây, tối nay theo ta hồi cung trước, sáng sớm ngày mai trực tiếp tới tiệm rèn!"

Nghe được lời Hiên Viên Diễm nói, khóe miệng Vô Ngân cong lên: "Khụ..... từ trước đến giờ Nguyệt nhi thông minh tuyệt đỉnh, ngươi nhỏ mọn phá cây, đoán chừng khó thoát khỏi suy nghĩ và dự đoán của Nguyệt

https://thuviensach.vn

nhi. Môt khi bị Nguyệt nhi bắt được tại chỗ, sợ rằng Nguyệt nhi sẽ dùng một cước đá ngươi ra khỏi phủ tướng quân!"

Ý cười trên gương mặt tan đi, đôi mắt đen trừng nhìn Vô Ngân, Hiên Viên Diễm tức giận: "Này, cuối cùng ngươi có phải là tri kỷ của ta hay không? Không thể nói được lời tốt nào sao?"

Hé miệng, Vô Ngân nói: "Được, được, được, ta sai rồi! Chúc ngươi phá cây thành công, mang Nguyệt nhi về hoàng cung, chính ta bày rượu ngon ở trong điện, chờ ngươi và Nguyệt nhi hồi cung nâng cốc nói cười!"

"Nhờ lời chúc may mắn của ngươi, ta đi phá cây!"

Tiếng nói vừa ngừng, bóng dáng lóe lên, vạt áo Hiên Viên Diễm theo gió bay cuộn lên, lúc này biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Cười liếc nhìn phía Hiên Viên Diễm rời đi, Vô Ngân dời bước đến chỗ xem diễn lúc trước.

Chân khẽ đá hông của Hiên Viên Ly, Vô Ngân trợn mắt mà nói: "Ly, đừng giả bộ hôn mê, đứng lên đi! Chúng ta nên trở về cung rồi, vừa phẩm rượu, vừa chờ Diễm thành công phá cây, thuận lợi mang Nguyệt nhi về cung!"

Nảy lên như một con cá, Hiên Viên Ly đưa hai tay chống nạnh: "Nguyệt nhi nói hạ độc ta, hỗn tiểu tử Diễm lại khuyên cũng không khuyên, dfienddn lieqiudoon huynh đệ không có lương tâm này, ta nguyền rủa hắn phá cây không thành công, sáng sớm ngày mai leo cây tắm ướt sương sớm."

Hiên Viên Ly mới vừa nói xong, Thiên Cơ lão nhân "châm dầu vào lửa" mà nói: "Ly, nguyền rủa này quá nhẹ rồi, ngươi nên nhìn trời cầu nguyện, cầu nguyện sáng sớm ngày mai trời giáng mưa to, xối Diễm leo cây cho ướt sũng!"

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ lão nhân " châm dầu vào lửa " xong, đến phiên Dạ Dật Phong: "Đợi Diễm bị mưa xối cho ướt sũng, chúng ta từng người cầm ô xuất hiện, vây quanh đứng ở dưới gốc cây, cười xem vẻ túng quẫn của Diễm?"

Vô Ngân nghiêng đầu, "hỏi ý" đoàn người: "Có muốn từng người xách theo một thùng nước, dội lên người Diễm, để Diễm ướt càng thêm ướt không?"

Nam Cung Ngạo Nhật lắc đầu, cũng không phải là không tán thành đề nghị của Vô Ngân, mà sửa đổi đề nghị này: "Một thùng nước quá ít, ít nhất cũng phải hai thùng nước!"

Khóe miệng Tiêu Hàn hơi cong lên, giọng lạnh nhạt nói: "Một đám vui sướng khi người gặp họa, cẩn thận bị Diễm nghe thấy, đánh các ngươi đến sưng mặt sưng mũi!"

Liếc nhìn Tiêu Hàn, Dạ Dật Phong hỏi: "Thành thật mà nói, Tiêu Hàn, chẳng lẽ ngươi không muốn nhìn thấy vẻ túng quẫn của Diễm sao?"

Hơi im lặng, Tiêu Hàn nói ra tiếng lòng: "Khụ..... Được rồi, thành thật mà nói, ta rất muốn rất muốn rất muốn!"

Quay đầu, Dạ Dật Phong lại hỏi: "Ngân Lang, Thanh Báo, hai người các ngươi thì sao?"

Ngân Lang và Thanh Báo cúi đầu, tiếng như muỗi kêu mà nói: "Cái đó..... chủ tử luôn luôn cao quý như thần, dieendaanleequuydonn nếu thỉnh thoảng hiện ra vẻ túng quẫn, không trộm nhìn một cái sẽ phải tiếc nuối cả đời."

"Ha ha ha --"

https://thuviensach.vn

Từng trận cười lớn vang lên, đoàn người kề vai sát cánh, vui thích bước đi, ra khỏi rừng cây ven hồ Thương Linh.

Chỉ là, ngoài mặt mọi người mặc dù có vẻ mặt "Hả hê", nhưng, trong lòng bọn họ, thật ra thì chân thành chúc phúc phu thê Hiên Viên Diễm.

Về phần Hiên Viên Diễm, tối nay rốt cuộc hắn phá cây thành công, thuận lợi mang ái thê về cung, ôm ái thê ngọt ngào đi vào giấc mộng?

Hay là, bị ái thê hiểu rõ tâm tư muốn phá cây, sau đó níu lấy lỗ tai "đưa" ra khỏi phủ tướng quân, tối nay một mình trông phòng, ngày mai leo cây chờ ái thê mở cửa đây?

Còn chưa xảy ra chuyện, nên cũng không biết!

Nhưng, khẳng định biết được là --

Bất luận tối nay trình diễn màn kịch nào, cũng sẽ không ảnh hưởng đến yêu một đời một kiếp, tình một đời một kiếp, hạnh phúc một đời một kiếp của Hiên Viên Diễm và Thượng Quan Ngưng Nguyệt.....

------ lời ngoài mặt ------

Các bạn thân ái, văn đã kết thúc, cám ơn các bạn thân ái làm bạn suốt cả quá trình, yêu yêu yêu!

Hết trọn bộ

P/s: ngâm hơn 4 năm rốt cuộc cũng hoàn, hoan hô chúc mừng nào!

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Mị Thần
Chương 2: Ngu Ngốc Hại Chết Người
Chương 3: Khó Tin
Chương 4: Không Thể Tưởng Tượng Nổi
Chương 5: Cuộc Xuyên Qua Ngoạn Mục
Chương 6: Lạc Đường
Chương 7: Thuật Dịch Dung
Chương 8: Bí Mật Không Thể Nói
Chương 9: Chiến Thần Thụy Vương
Chương 10: Đồng Ý
Chương 11: Thiếu Dạy Dỗ
Chương 12: Ý Nghĩ
Chương 13: Huyền Băng Thiết
Chương 14: Chặt Chẽ Bao Vây
Chương 15: Cắt Lưỡi Của Ngươi
Chương 16: Khiêu Khích
Chương 17: Lục Đục Đấu Đá
Chương 18: Đau Nhức Phát Tác
Chương 19: Cho Ta Cái Hài Lòng Hồi Báo
Chương 20: Giải Độc
Chương 21: Tiễn Các Ngươi Đi Cầu Nại Hà
Chương 22: Không Nên Làm Ta Bất Mãn
Chương 23: Chế Bom
Chương 24: Trực Tiếp Nổ Tung Nó
Chương 25: Không Chỉ Nổ Tung Phủ Còn Muốn Lấy Mạng Người
Chương 26: Vô Ngân Công Tử
Chương 27: Đây Là Dạy Dỗ Ngươi
Chương 28: Bị Hôn

https://thuviensach.vn

Chương 29: Ngươi Từ Nơi Nào Học Được
Chương 30: Phách Lối Không Thể Tả
Chương 31: Thần Phục
Chương 32: Ra Oai Phủ Đầu
Chương 33: Không Thể Khinh Thường
Chương 34: Ăn Hết Bọn Chúng
Chương 35: Cố Ý
Chương 36: Khinh Thường Ra Tay
Chương 37: Cuộc Chơi Độc Như Thế Nào Mới Càng Thú Vị
Chương 38: Ngứa Ngáy Khó Nhịn
Chương 39: Khiêu Khích
Chương 40: Thất Thải Thánh Lệnh
Chương 41: Chuyển Đến Ở Thụy Vương Phủ
Chương 42: Vỏ Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn
Chương 43: Đá Thủy Tinh Đổi Sắc
Chương 44: Ta Hèn Hạ Ta Thừa Nhận
Chương 45: Ngươi Không Có Tư Cách Cò Kè Mặc Cả
Chương 46: Có Nàng Có Thiên Hạ
Chương 47: Tin Tưởng Của Ngươi, Phần Thưởng Của Ta
Chương 48: Ta Là Tới Đập Phá Tài Quán
Chương 49: Tiền Cược
Chương 50: Hỉu Rõ Tất Cả
Chương 51: Bất Quá Chỉ Như Vậy
Chương 52: Chân Thành Xin Lỗi Ta
Chương 53: Sởn Gai Ốc
Chương 54: Ngươi Phục Đã Định Rồi
Chương 55: Hủy Phá Hủy Tự Tin Của Hắn Chính Là Lạc Thú Của Ta
Chương 56: Thiệp Mới Lấy Mạng
Chương 57: Mạng Của Ngươi Do Ta Bảo Hộ
Chương 58: Nàng Đúng Là Phương Tinh
Chương 59: Tiếp Thu Trí Nhớ
Chương 60: Linh Thú Xuất Hiện

https://thuviensach.vn

Chương 61: Linh Cung Thánh Chủ
Chương 62: Nàng Là Yêu Nữ
Chương 63: Tra Tấn
Chương 64: Đây Là Cái Tình Huống Gì
Chương 65: Trở Mặt
Chương 66: Lễ Vật Vô Quái
Chương 67: Phong Tư Kinh Thế
Chương 68: Cung Điện Đoạt Bảo
Chương 69: Cung Điện Đoạt Bảo 2
Chương 70: Cung Điện Đoạt Bảo 3
Chương 71: Cung Điện Đoạt Bảo 4
Chương 72: Tề Tụ Trong Điện
Chương 73: Địch Nhân Khủng Bố
Chương 74: Nhược Điểm Trí Mạng
Chương 75: Cấm Địa
Chương 76: Bảo Vật Hiện Thế
Chương 77: Linh Cung Đến Lấy Mạng
Chương 78: Đấu Linh Lực
Chương 79: Âm Mưu Của Thánh Tôn
Chương 80: Trước Lúc Đại Chiến
Chương 81: Chỉ Mảnh Treo Chuông
Chương 82: Vạn Quang Tề Chiếu
Chương 83: Lấy Mạng Đánh Cược
Chương 84: Điều Kiện Rút Quân
Chương 85: Ngươi Đang Chơi Với Khỉ Sao
Chương 86: Tỷ Thí Bắn Cung
Chương 87: Lâm Trận Lùi Bước
Chương 88: Ai Dám Tranh Phong
Chương 89: Mọi Thứ Sẵn Sàng Chỉ Thiếu Gió Đông
Chương 90: Hái Hương
Chương 91: Lửa Cháy Lan Tràn
Chương 92: Mọi Người Ngổn Ngang Trong Gió

https://thuviensach.vn

Chương 93: Lửa Càng Thêm Lửa
Chương 94: Dùng Lửa Dập Tắt Lửa
Chương 95: Dạy Ngươi Chơi Cắt Thịt
Chương 96: Tự Mình Hại Mình
Chương 97: Đập Tan Cứng Cỏi Của Ngươi
Chương 98: Gãy Xương Lấy Máu
Chương 99: Thánh Thủ Y Vương
Chương 100: Huyền Cơ Bên Trong
Chương 101: Cùng Chồn Tranh Thủ Tình Cảm
Chương 102: Thú Vui
Chương 103: Độc Vương Độc Tiên
Chương 104: Lấy Cớ Mà Thôi
Chương 105: Rốt Cuộc Muốn Giở Trò Quỷ Gì?
Chương 106: Ẩn Dấu Âm Mưu
Chương 107: Nhận Lỗi
Chương 108: Giết Không Tha
Chương 109: Ức Hiếp Người Khác, Là Sở Trường Của Ta
Chương 110: Trò Chơi, Vừa Mới Bắt Đầu
Chương 111: Nắm Chắc Trong Tay
Chương 112: Tự Đào Hố Chôn Thân
Chương 113: Trúng Độc Chết Trong Ngục
Chương 114: Kẻ Xướng Người Họa
Chương 115: Có Chứng Cứ Không
Chương 116: Huyết Sát Hắc Châm
Chương 117: Mạng Của Nàng, Chúng Ta Bảo Vệ Rồi
Chương 118: Tiên Lễ Hậu Binh
Chương 119: Hoa Héo Hương Tàn
Chương 120: Kẻ Mạnh Thua Kẻ Khôn
Chương 121: Ẩn Hình Truy Tung Phấn
Chương 122: Cố Chấp
Chương 123: Uy Hiếp
Chương 124: Ma Xà Xuất Động

https://thuviensach.vn

Chương 125: Nhân Xà Đại Chiến
Chương 126: Huyết Bàng Vương *
Chương 127: Thu Thập Thánh Tôn
Chương 128: Thành Toàn
Chương 129: Tích Lệ Thảo
Chương 130: Tuyết Ảnh Các
Chương 131: Phương Thuốc Kinh Người
Chương 132: Rừng Đào Ma
Chương 133: Cần Gì Chịu Chết
Chương 134: Tẩy Sạch Linh Hồn Dơ Bẩn
Chương 135: Tỷ Thí Nội Lực
Chương 136: Toàn Thắng
Chương 137: Thê Thảm Không Nỡ Nhìn
Chương 138: Ong Đoạt Mạng
Chương 139: Huyết Phách Thần Châu
Chương 140: Thử Nghiệm Uy Lực
Chương 141: An Toàn Rời Khỏi
Chương 142: Đã Từng Qua Đây
Chương 143
Chương 144: Nhiếp Hồn Thuật
Chương 145: Không Thể Ngăn Cản
Chương 146: Tụ Hội Trong Rừng Đào
Chương 147: Mê Nguyệt Trận
Chương 148: Tuyết Ảnh Các
Chương 149: Cùng Uống Trong Rừng Trúc
Chương 150: Dụng Tâm Lương Khổ
Chương 151: Dược Liệu Quý Hiếm
Chương 152: Tiêu Dao Môn Chủ
Chương 153: Thánh Hoa Thánh Cỏ
Chương 154: Không Chơi Như Vậy
Chương 155: Âm Mưu
Chương 156: Long Sư Binh Phù

https://thuviensach.vn

Chương 157: Không Tiễn
Chương 158: Không Ngại Làm Trời
Chương 159: Trúng Chiêu
Chương 160: Máu Tươi Chữa Khỏi Đau Lòng
Chương 161: Thiên Cơ Lão Nhân
Chương 162: Bí Mật Của Linh Cung
Chương 163: Hậu Phát Chế Nhân
Chương 164: Đồn Đại
Chương 165: Cố Ý
Chương 166: Phần Thưởng Kinh Người
Chương 167: Thiếu Bang Chủ Thần Bí
Chương 168: Nước Thuốc Kỳ Lạ
Chương 169: Kinh Hồn Phá Đảm
Chương 170: Lo Âu Thấp Thỏm
Chương 171: Môn Chủ Hiện Thân
Chương 172: Yên Tĩnh Trước Bão Táp
Chương 173: Sởn Cả Tóc Gáy
Chương 174: Sóng To Gió Lớn
Chương 175: Kịch Hay Lên Sàn
Chương 176+1: Nhân Vật Khả Nghi (1)
Chương 176+2: Nhân Vật Khả Nghi (2)
Chương 177: Sát Phong Cảnh
Chương 178: Phát Điên
Chương 179: Tín Hiệu Uy Hiếp
Chương 180: Quần Hùng Tề Tụ
Chương 181: Quần Hùng Tề Tụ
Chương 182: "Môn Chủ" Giá Lâm
Chương 183: Nhận Lỗi
Chương 184: Ký Tên Kỳ Lạ
Chương 185: Khiếp Sợ Dị Thường
Chương 186: Trúng Chiêu
Chương 187: Giải Độc

https://thuviensach.vn

Chương 188: Để Ngươi Thất Vọng Rồi
Chương 189: Ban Đêm Xông Vào Hoàng Cung
Chương 190: Heo Và Chuồng Heo
Chương 191: Chấn Động Lớn
Chương 192: Mệnh Như Trăng Trong Nước
Chương 193: "Nhiệt Tình Đón Khách"
Chương 194: "Lễ Phép Đáp Lễ"
Chương 195: Ma Quỷ Trong Ma Quỷ
Chương 196: Thần Kinh Sụp Đổ
Chương 197: Gạt Người Là Không Đúng
Chương 198: "Mang Ơn "
Chương 199: " Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung "
Chương 199+2: Lời Di Ngôn Trước Khi Lâm Chung (Tiếp)
Chương 200: Đành Chịu Khuất Phục
Chương 201: Khiêu Khích Thất Bại
Chương 202: Tư Tưởng Bạo Lực
Chương 203: Thì Ra Là Các Ngươi
Chương 204: Tâm Như Nổi Trống
Chương 205: Hạnh Phúc Ngọt Ngào
Chương 206: Giả Ngây Giả Dại
Chương 207: Mật Phương Dưỡng Nhan
Chương 208: Dọa Dẫm Vơ Vét
Chương 209: Phá Hủy Đồ Vật
Chương 210: "Hoàn Thành Gia Quy"
Chương 211: Xông Vào Cung Ám Sát
Chương 212: Âm Mưu Quỷ Kế
Chương 213: Hang Ổ" Của Quỷ Chú Môn
Chương 214: Lòng Dạ Sâu Thẳm
Chương 215: "Từ Trên Trời Giáng Xuống"
Chương 216: Tới Thu Phí Bảo Hộ
Chương 217: Tạm Ngừng Kinh Doanh
Chương 218: Ôm Cây Đợi Thỏ

https://thuviensach.vn

Chương 219: Yêu Cầu Đáp Án
Chương 220: Ma Tộc Hắc Yên
Chương 221: Chúng" Xà" Xuất Động
Chương 222: Thi Động Huyết Chú
Chương 223: Ý Đồ Riêng (1)
Chương 223+2: Ý Đồ Riêng (2)
Chương 224: Lời Mời Ác Ý
Chương 225: Đến Nơi Hẹn Sớm
Chương 226: Kẻ Địch Khủng Bố
Chương 227: Trận Thiên La Địa Võng
Chương 228: Cố Ý Hỗ Trợ
Chương 229: Vơ Vét Tài Sản Trong Hiểm Nguy
Chương 230: Tiễn Các Ngươi Lên Đường
Chương 231: Tê Tâm Liệt Phế
Chương 232: Điều Kiện Cứu Người
Chương 233: Lời Nguyền Của Ma Tộc
Chương 234: Truyền Thuyết Hạc Giấy
Chương 235: Đột Phá Linh Lực
Chương 236: Điều Động Đại Quân
Chương 237: Một Màn Ngoài Dự Định
Chương 238: Không Đủ Gây Sợ Hãi
Chương 239+1: Dạy Dỗ Kẻ Địch (1)
Chương 239+2: Dạy Dỗ Kẻ Địch (2)
Chương 240: Kêu Xà, Gọi Sấm
Chương 241: Người Yêu Tỉnh Lại
Chương 242: Bộc Phát "Tiềm Năng"
Chương 243: Không Ngờ
Chương 244: Ra Oai Bằng Nước Đông Lạnh
Chương 245: "Tiền Trảm Hậu Tấu"
Chương 246: "Thư Mời" Địch
Chương 247: Đau Khổ Chờ Đợi
Chương 248: Thêu Dệt Âm Mưu

https://thuviensach.vn

Chương 249: Mở Màn Trừng Phạt Địch
Chương 250: Con Mồi Sa Lưới
Chương 251: Tự Tạo Nghiệt, Không Thể Tha
Chương 252: Trước Giờ Lấy Mạng
Chương 253: Kêu Sấm Gọi Chớp
Chương 254: Đại Chiến Bắt Đầu Diễn Ra
Chương 255: "Nguy Hiểm Giáng Xuống"
Chương 256: Hậu Lễ Tử Vong
Chương 257: Bí Mật Của Ma Châu
Chương 258: Tha Thứ Để Trả Ơn
Chương 259: Dụ Dỗ Bằng Thức Ăn Ngon
Chương 260: "Thần Điểu" Giáng Uy
Chương 261: Vạn Kiếp Bất Phục
Chương 262: Trăm Miệng Cũng Khó Giải Thích
Chương 263: Có Khổ Khó Nói
Chương 264: "Giúp Người Làm Niềm Vui"
Chương 265: Ăn Như Hổ Đói
Chương 266: Tin Dữ Kinh Người
Chương 267: Đấu Trí Đấu Mưu
Chương 268: Ngươi Giết Ta Thưởng (Thưởng Ở Đây Là Thưởng Thức, Xem, Ngắm)
Chương 269: Liên Hoàn Kế
Chương 270: Phân Tích Sâu Sắc
Chương 271: Thảm, Trúng Mai Phục
Chương 272: Tương Kế Tựu Kế
Chương 273: Liệu Sự Như Thần
Chương 274: Hai Bên Tổn Thất
Chương 275: Đốt Lương Thực
Chương 276: Thuận Thì Sống, Nghịch Thì Chết
Chương 277: Ám Chiêu Hiểm Cược
Chương 278: Sai Một Nước Cờ
Chương 279: "Bồi Dưỡng Tình Cảm"

https://thuviensach.vn

Chương 280: Tiết Mục Dụ Hàng
Chương 281: Đùa Giỡn Rồi Lại Đùa Giỡn
Chương 282: Ân Huệ Nhỏ
Chương 283: Cố Ý Khiêu Khích
Chương 284: Coi Như Các Ngươi Lợi Hại
Chương 285: Hiện Tượng Nghịch Thiên
Chương 286: Lệ Như Suối Trào
Chương 287: Mừng Như Điên
Chương 288: Kích Động Thét Chói Tai
Chương 289: Đại Ân Đại Đức
Chương 290: Vạn Chúng Thần Phục
Chương 291: Bao Vây Hoàng Cung
Chương 292: Vạch Trần Việc Ác
Chương 293: Tứ Quốc Thống Nhất
Chương 294: Thần Đế Tiên Hậu
Chương 295: Bị
Chương 296: Đại Hôn Đế Hậu
Chương 297: Ngươi Bị Sao Vậy?
Chương 298: Buồn Vui Lẫn Lộn
Chương 299: Lặng Lẽ Theo Sau
Chương 300: Bám Riết Không Tha
Chương 301: Ta Là Ma Đế
Chương 302: Ý Trời Trêu Người
Chương 303: Hao Tâm Tổn Huyết
Chương 304: Sợ Bóng Sợ Gió
Chương 305: Người Làm Chuyện Tốt
Chương 306: Đối Thoại Của Các Bảo Bảo
Chương 307: Lấy Lòng
Chương 308: "Đồng Lòng Thám Hiểm"
Chương 309: Chú Kiếm (*) Sơn Trang
Chương 310: Không Biết Nên Khóc Hay Cười
Chương 311: Kiên Quyết Dây Dưa Quấy Rầy

https://thuviensach.vn

Chương 312: Trăm Mối Nghi Ngờ
Chương 313: Đồng Lòng "Hát Hí Khúc"
Chương 314: Huyết Tẩy Tai Ương
Chương 315: Khiến Người Ta Giận Sôi
Chương 316: Giả Câm Vờ Điếc
Chương 317: Đọc Tâm Thuật
Chương 318+1: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện
Chương 318+2: Sinh Tử Xa Cách, Cùng Người Thề Nguyện (Tiếp)
Chương 319: Đến Linh Cung
Chương 319+2: Đến Linh Cung (2)
Chương 320: Ngoài Dự Đoán
Chương 321: Ngươi Nói Cái Gì?
Chương 321+2: Ngươi Nói Cái Gì? (Tiếp)
Chương 322: Hỏi Sai Người
Chương 322+2: Hỏi Sai Người(Tiếp)
Chương 322+3: Hỏi Sai Người(Tiếp)
Chương 323: Ý Tốt Giấu Giếm
Chương 324: Giải Thích Điều Nghi Ngờ
Chương 325: Mệnh Châu Tương Liên (Mạng Gắn Liền Với Châu)
Chương 326: Khổ Sở Rối Rắm
Chương 327+1: Thần Ngọc Thức Tỉnh
Chương 327+2: Thần Ngọc Thức Tỉnh 2
Chương 327+3: Thần Ngọc Thức Tỉnh (3)
Chương 328: Bảo Bảo Phát Uy
Chương 329+1: Bảo Bảo Ra Đời 1
Chương 329+2: Bảo Bảo Ra Đời 2
Chương 329+3: Bảo Bảo Ra Đời 3
Chương 330+1: Ác Độc Uy Hiếp 1
Chương 330+2: Ác Độc Uy Hiếp 2
Chương 331+1: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 1
Chương 331+2: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 2
Chương 331+3: Cho Con Mượn Chơi Một Chút 3

https://thuviensach.vn

Chương 332+1: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 1
Chương 332+2: Trừng Phạt "Dịu Dàng" 2
Chương 333: Rốt Cuộc Thần Là Ai?
Chương 333+2: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 2
Chương 333+3: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 3
Chương 333+4: Rốt Cuộc Thần Là Ai? 4
Chương 334: Sùng Bái Điên Cuồng
Chương 335: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời
Chương 335+2: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 2
Chương 335+3: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời
Chương 335+4: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 4
Chương 335+5: (Đại Kết Cục) Yêu Cả Cuộc Đời 5

https://thuviensach.vn